

R. 6585

BB^e

BIBLIOTHECA SCRIPTORVM SOCIETATIS IESV.

OPVS INCHOATVM

A R. P. PETRO RIBADENEIRA
Eiusdem Societatis Theologo, anno salutis 1602.

CONTINVATVM

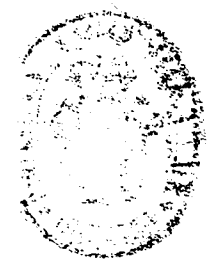
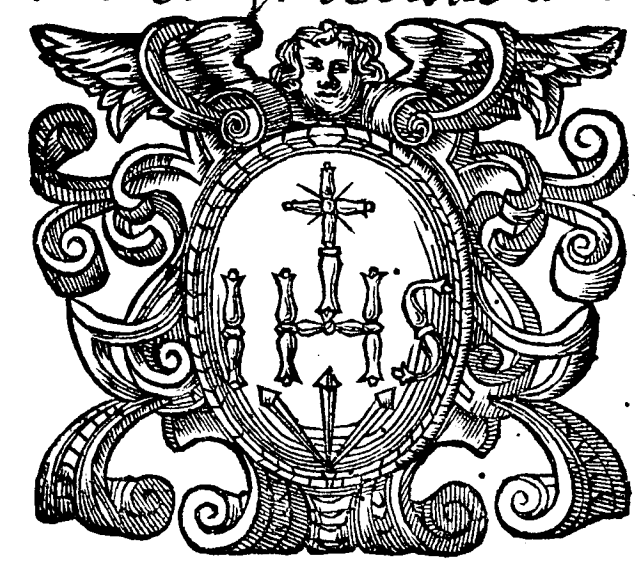
A R. P. PHILIPPO ALEGAMBE
Ex eadem Societate, vsque ad annum 1642.

Recognitum, & productum ad annum Iubilæi
M. DC. LXXV.

A NATHANAELE SOTVELLO
Eiusdem Societatis Presbytero.

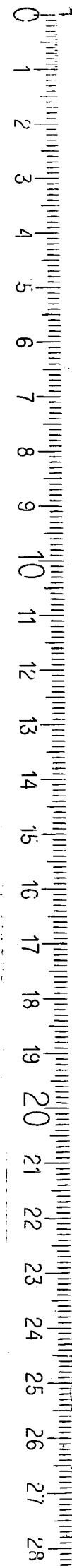
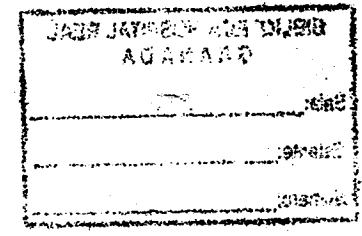
*Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad iustitiam
erudiunt multos, quasi Stelle in perpetuas eternitates.*

De el Coll. de la Comp. de Jesus de Granada Bibl^{ca}.

ROMÆ, Ex Typographia Iacobi Antonij de Lazzaris Vareseij.
M. DC. LXXVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

6585

BB^e

BIBLIOTHECA SCRIPTORVM SOCIETATIS IESV.

OPVS INCHOATVM

A. R. P. PETRO RIBADENEIRA
Eiusdem Societatis Theologo, anno salutis 1602.

CONTINVATVM

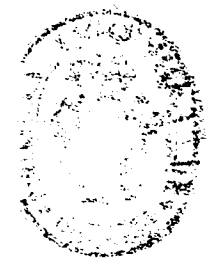
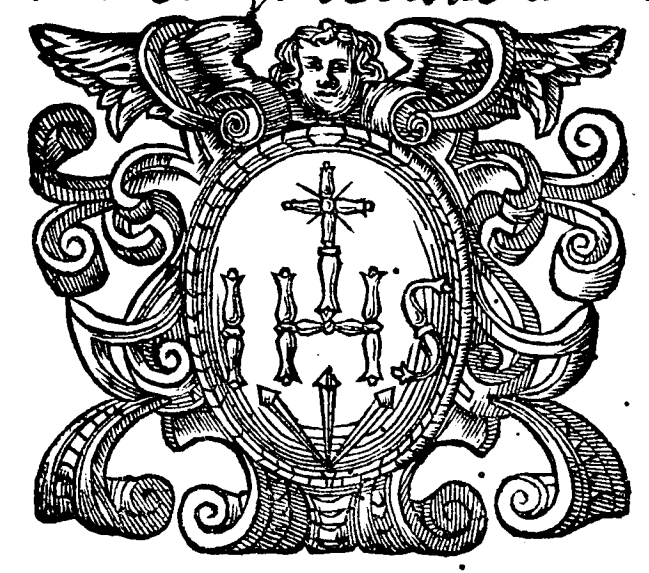
A. R. P. PHILIPPO ALEGAMBE
Ex eadem Societate, vsque ad annum 1642.

Recognitum, & productum ad annum Iubilæi
M. DC. LXXV.

A. NATHANAELE SOTVELLO
Eiusdem Societatis Presbytero.

*Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad iustitiam
erudiunt multos, quasi Stella in perpetuas eternitates.*

De el Coll. de la Comp. de Jesus de Granada Bibl^{ca}.

ROMÆ, Ex Typographia Iacobi Antonij de Lazzaris Vareseij.
M. DC. LXXVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

EMINENTISS. AC REVERENDISS. D.

ij

D. IOANNI EVERARDO

S. R. E. TIT. S. BARTHOLOMAEI

IN INSVLA PRESBYTERO CARD. NIDARDO.

*Serenissimi Hispaniarum Regis Catholici Consiliario intimo, & ad Sanctissimum
D. N. CLEMENTEM X. Oratori Ordinario, necnon Serenissime
Hispaniarum Reginae Mariae Annae Austriacae Confessario.*

DITIO noua Scriptorum Societatis nostræ, dum quærit Patronum sub cuius auspicijs exeat in lucem, multis nominibus EMINENTISSIME PRINCEPS tuum expetit patrociniū. Quid enim sperare non poterit à Te, qui hanc ipsam Bibliothecam tuis doctissimis Voluminibus ornas, & Sacra insuper Purpura illustras? Decorasti olim Scholas nostras dum Philosophiam, & Sacros Canones in Academia Græcensi eruditissimè explicares, Theologicis Thesis præsideres, & præclaris insuper virtutum exemplis ad horum imitationem alios accenderes. Quanti porrò facias, & quantopere amemus nostram minimam Societatem, luculenter ostendisti, quando anno reparatæ salutis 1665. Regem Catholicum Philippum IV. glor. me. designantem Te ad Vaticanam Purpuram nominare, tuis supplicibus precibus inflexisti, vt nominationem illam

transferret in alium. Dignitatem deinde Inquisitoris Generalis in Hispania, & India non nisi adactus imperio in virtute sanctæ obedientiæ ab Alexandro Septimo Summo Pontifice (cui refragari fas non fuit) suscepisti; & postea adlectus in Senatum Eminentissimorum Cardinalium S. Romanæ Ecclesiæ, simulque sustinens munus Oratoris Regiæ Catholicæ Maiestatis apud S. Sedem Apostolicam, pristinum tamen animum, affectum, atque studium erga pusillum gregem nostrum, sine vlla prorsus diminutione retines. Hoc nimirum est, quod in magnis Ecclesiæ Præsulibus magnopere laudat Diuus Bernardus: *In alto positum, non altum sapere. Quod quanquam difficile sit, (vt idem subdit) & omnino inusitatum, tamen quanto inusitatus, tanto gloriosius;* His igitur de causis permagna mihi nascitur fiducia fore vt non ingrata accidat Eminentia Vestra, hæc mea patrocinijs vestri supplicis petuo.

Exponant alij Nobilitatem generis Eminentia Vestre, & præclara Natalium vestrorum promerita, in conseruanda Religione Catholica varijs in Prouincijs Germaniæ, præsertim quando claræ memoriæ Genitor Eminentia Vestra a Principibus Austriacis Communiarius Generalis constitutus ad expellendos ex hæreditarijs ipsorum Prouincijs Hæreticos, id ille ingente animi fortitudine, ac zelo præstitit, quantumuis non sine discrimine vitæ suæ, & iactura

Etura fortunarum non exigua. Verum cum Tu Eminentiss. Princeps, claritudini cuiusque stemmatis tui nuntium iam pridem remiseris, probe sciens quod (vt verbis vtar Sancti Hieronymi.) *Summa apud Deum Nobilitas est clarum esse Virtutibus*, ideoque volueris Christi humilitatem in sua Societate festari, ego quoque in præsentiarum hæc missa facio. Attamen præterire silentio penitus non debeo quantum & Romanum Imperium, & Hispaniæ Monarchia, & Ecclesia Catholica Vniuersa debeant Eminentia V. ob imbutam pietate Principe Supremo digna, necnon bonis literis adolescentiam Augustissimi Cæsaris Leopoldi Primi, qui nunc habenas felicissimè moderatur Romani Imperij, cuique tunc à Sacris Confessionibus ac literarum studijs fuit Eminentia V. vnà cum Serenissima illius Sorore Maria Anna Austriaca, quam deinde voluit Augustissimus illorum Genitor Ferdinandus III. Imperator gl. me. vt Eminentia V. comitaretur in munere Confessarij in Hispaniam ad nuptias cum Rege Catholico Philippo IV. fel. recor. maximo Monarchiæ illius bono celebrandas. Ob hæc scilicet & alia de Repub. Christiana, promerita præclara, non destiterunt ijdem Rex Catholicus, & Regina ab ornanda varijs honorum prærogatiuis Eminentia V. quantumuis pro suo humilitatis studio, quoad licuit, renitente, donec tandem euocato ad meliorem vitam, atque eternam

S. Hier.
Epi. ad
Celan-
siam.

Coronam (vt fas est sperare) Rege , & gubernante
Regnum Serenissima Regina, ad Romanam Pur-
puram, qua nunc fulges, vel inuitus euehereris.
Constituta igitur in hoc quasi culmine Dignitatum
Eminentia V. dignetur suo fauore, ac patrocinio hanc
Scriptorum nostrorum Bibliothecam, nouo veluti
amictu indutam, per accessionem multorum, qui
post vltimam illius editionem anno 1643. nouis lu-
cubrationum monumentis rempublicam literariam
auxerunt, & in qua simul cum Toletio, Bellarmino,
Pazmanno, De Lugo, Pallaucino, Patribus Purpu-
ratis doctissimis, & maximis Societatis nostrę lumi-
nibus, Tu quoque emicas, Eminentiss. Princeps,
& supplicabimus omnes Deo Opt. Max. vt copio-
sissime cumulet Emin. V. summa in vtroque seculo
felicitate. Romę ex Domo Professorum Societatis
Iesu. Die 15. Iunij 1676. .

Eminentię V. Reuerendiss.

Humillimus, Deuotissimus, & Obligatiss. Seruus

Nathanael Sotuellus Soc. Iesu.

PRÆ-

PRÆFATIO

P. PETRI RIBADENEIRA

AD LECTOREM.

QVOD M. Tullius Cicero non est dedignatus facere
in Bruto, Oratorum Linguae Latinae texens catalo-
gum; quod Suetonius Tranquillus de illustribus
Grammaticis scribens; quod Diuus Hieronymus,
Cassiodorus, Gennadius, Honorius, Sigebertus, Tri-
themius, & alij de Scriptoribus fecere Ecclesiasticis;
id ego de Scriptoribus Societatis nostrae facere consti-
tui.

Paruum quidem atque exiguum opus, fateor; sed vtile, atque
ad Dei Gloriam, vti spero, futurum. Nam quo ex fonte tam multi,
tamque clari Doctrinarum emanarunt riuli; qua ex radice tot tanti-
que nati sunt sapientiae fructus; quo Auctore tanta intra paucos annos
existere potuit Scriptorum leges, ac copia, nisi ab illo, qui sapientiae
fons & principium bonorum omnium atque origo est? ad quem tam-
quam ad finem etiam referenda sunt quaecumque bona sunt: *Omne* Iac. 1
17.
*enim Datum optimum & omne donum perfectum de sursum est, descendens à Pa-
tre luminum: Qui Alpha & Omega est ac rerum omnium principium & finis.* Apoc
1.8.
Cedet ergo, vt mea fert opinio, in Dei gloriam ea commemorare quae
ipsemet Deus ad sui gloriam in nostra SOCIETATE perfecit. SO-
CIETATI vero ipsi illustre erit ac decorum, tot ex se tamque præcla-
ros genuisse filios, qui ingenij sui monumentis, omnique bonarum
literarum genere, CHRISTI Ecclesiam locupletarunt. Neque ijs
qui scientiarum studijs ducuntur & sapientiae amore flagrant, minus
erit, vt puto, iucundum scire quid scripserint, & de quibus scripse-
rint, & fontes nosse vnde haurire possint quae vel ad scientias alendas;
augendasque, vel ad pectus pietate inflammandum magno vsui sunt
futura. Mihi quidem certè permirum videtur, in tam exiguo Nostro-
rum numero tam multos Scriptores extitisse, qui breuissimo tempore
lucubrationes suas litteris mandarunt, & omne pene Scriptorum ge-
nus magna cum laude sunt persecuti. Etenim vt ex multis pauca at-
tingam, quod genus ingenuarum artium est, quod argumentum, quae
tractatio in qua Nostri non sint peregregiè versati? quam scriptis suis
non explicarint, auxerint, ornarint? Nam si ab ipsis quasi incunabulis
ac primis Grammatices rudimentis, ducas exordium & per seueriores
Disciplinas, ceu per gradus quosdam ad culmen sacrae ascendas
Theologiae, nihil certè reperies à nostris praetermissum, quod ad scien-
tias

tias omnes illustrandas pertinere videatur. Itaque ex illis nonnulli Introductiones scripserunt ad Grammaticam Latinam, Græcam, atque Hebraicam; ad artes item Rhetoricam, Dialecticamque discendas utilissimas. Alij Commentarijs Philosophiam, siue de Natura, siue de Moribus, eruditissimis exornarunt. Alij quæstiones D. Thomæ Aquinatis, alij Diuinas litteras luculenter interpretati sunt; alij in arenam descendere & cum Hæreticis nostri temporis manum conferere, non dubitarunt; & quidem ea Doctrinæ magnitudine, ea argumentorum vi atque copia, vt de importunis, atque infestissimis Ecclesiæ Catholice hostibus non dubiam semper victoriam reportarint. Taceo de Mathematicis disciplinis; nihil dico de Historia siue Latina, siue Vulgari lingua; scripta non loquor de versionibus Sanctorum Patrum, atque præstantissimorum Auctorum è Græco in Latinum, vel ex Latino in maternum idioma à Nostris factis. Prætermitto, quæ ad excitandam in animis hominum pietatem, ad virtutes procreandas, detestanda vitia, ad bene denique sanctèque viuendum, spectant. Quo in genere tam multa à nostris Scriptoribus prodierunt in lucem, vt ea, quoniam recensere paucis non possum, satius existimem silentio præterire, quæ tamen hoc nostro in Catalogo Lector inueniet. Et quoniam libri ipsi loquuntur, nihil ego de Nostrorum vel ingenio, vel Doctrina, vel scribendi dispositione, atque comprehensione dicam. Atque hunc quidem Catalogum ego potissimum scribendum suscepi propterea quod bonam illorum Auctorum, qui in eo referuntur partem familiariter noui, & cum antiquissimis omnibus pene atque grauissimis Societatis Patribus amicitia fuit vinculis coniunctissimus. Dabo itaque operam, vt ipsorum memoriam amanter ac piè colam, vindicemque ab obliuione hominum eorum nomina, qui optimè de ipsa Societate, atque adeo de vniuersa Republica meriti sunt, & CHRISTI Domini Nostri Nomen suis laboribus amplificauerunt. Quod si è viuis, quis iam excessit, aliquid fortasse de illius virtutibus dicam, sed modeste tamen ac parcè, ne nostra nimium laudare videamur. De uiuentibus adhuc tacebo: *Ne laudaueris*, inquit Sapiens, *hominem in vita sua*. Ad illos porrò Scriptores, qui cogitationes suas litteris mandarunt, atque euulgarunt nonnullos adieci, ingenio atque eruditione præstantes viros, quorum labores nondum lucem aspexerunt, non omnes tamen, quos iure potuissem (sunt enim permulti) sed ex magno numero paucos excerpfi, atque in Catalogum conieci, qui propter eximia Doctrinæ & præclara ingenij monumenta, quæ nobis reliquerunt, perpetua commendatione digni sunt. Nam illorum scripta tametsi edita adhuc non sint, aliquando tamen fortasse exhibunt, vt & ipsis Aucto-ribus industriæ laus, & alijs legendi fructus constet. Et quoniam SOCIETAS nostra latissimè patet & vniuersum pene orbem Terrarum complexa est, fieri facile poterit, vt aliquis me Scriptor ex nostris fugiat,

giat, & non solum libri, sed & Librorum Auctores mihi ignoti sint, præsertim tenues atque exiles, quique monita quædam tantummodo scripserunt. Nam tametsi nonnullos ego quidem recenseo, qui per pauca aut etiam in speciem exigua vulgauerunt, id tamen facio tum ne quemquam suæ industriæ ac laboris laude fraudem, tum verò ac maxime propter Scriptoris dignitatem; & quoniam quæ minima prima fronte videntur, utilitate si bene introspiciantur sunt maxima. Neque enim res tam numero & magnitudine, quam pretio & pondere æstimandæ sunt. Hoc est amice Lector meum de Scriptoribus SOCIETATIS scribendi consilium, hæc causa, hæc ratio quam tu pro tua benignitate bonam in partem accipias. Vale nosque ama & nostrorum laboribus frui. Madriti 1605. Cal. Nouembris.

P R A E F A T I O P. PHILIPPI ALEGAMBE.

RIMVS Auctor Catalogi Scriptorum Societatis IESV fuit P. Petrus Ribadeneira qui eum anno 1602. pauculis folijs complexus postea locupletatum à se & in libri formam redactum anno 1608. typis Plantinianis vulgavit; qui cum Nostris hominibus apprime gratus accidisset non solum propterea quod lucubrationes nostrorum Scriptorum recenseret, vnde constaret de Societatis Doctrina, verum etiam quod illorum vitæ ac virtutum breuiarium adferret, vnde de sanctimonia constaret. Recusus primum est Lugduni anno 1609. additis correctisque nonnullis, quæ de Scriptoribus Gallicanis Petro Ribadeneiræ minus fuerant explorata.

Mox paucos post annos, cum P. Iulius Nigrionius obseruasset alia pluscula, quæ secundas curas exigent, præsertim quæ spectabant ad Scriptores Italos, operà P. Andreæ Schotti Catalogus Antuerpiæ cum insigni auctario typis rursus Plantinianis anno 1613. vulgatus est.

Cum autem vidissem & numero & excellentia plurimum creuisse Scriptores nostros, expetique à plurimis nouum Catalogum, qui præsentaret omnes, nouos simul atque antiquos, operæ pretium me facturum existimaui si in eum laborem subsecuius horis incumberem, & Societati nostræ offerrem anno suo seculari hunc fructum suum; in quo opere dirigendo conatus sum P. Petri Ribadeneiræ vestigijs, quam proximè possem inhærere, & quæ ipse plenè executus est religiose seruare; additis duntaxat ijs, quæ vel ipsum præterierant, vel quæ ideo non

* *

potuit

potuit exequi quia viuentium debuit modestiæ parcere. Quæ igitur ego præstiti hæc fere sunt.

Addidi plerisque locum, annum, formam impressionis.

Auctorum qui post priores illos Catalogos obierunt, elogia adieci & priorum nonnunquam locupletavi.

Ingentem nouorum Scriptorum numerum adduxi.

Viuos vel admodum parce, vel omnino non laudavi; & si quid alicui commendationis aspersi, id non nisi aliorum verbis iam typis in vulgus editis præstiti.

Multos recensui qui pauca quædam ediderunt in lucem, vnam V.G. duas, tresue orationes, vel quid simile. Sed id à me factum est tum Ribadeneiræ exemplo, tum auctoritate Scriptorum externorum, qui suis in Catalogis eos referunt, tum ne quid huic Catalogo deesset, quoad ego quidem assequi possem, quod ab vilo posset desiderari, & constaret omnibus Societatem nullum iuuandi mortales modum aspernari, cum per minutissima quædam opuscula id etiam molitur, nec sine grandi per sepe emolumento. Et cur ego reijcerem à Catalogo Societatis eos qui Societatis ipsius nomen in suarum fronte lucubratiuncularum præferrebant? Sed præterea multos horum adduxi, & nonnullos etiam eorum quorum opera nondum exierunt in lucem, quia præclara ipsorum virtus, vel vnus obtentu scriptiunculæ locum sibi merito deposcebat.

In aliquorum rebus gestis narrandis liberalius excurri, sed nec sine Ribadeneiræ exemplo. Et permouit me desiderium nostrorum cognoscendi viros Illustres Societatis, quorum notitia in Historia, vel Analibus ad nostram aliâ ætatem haud quaquam pertinebit. Nec ea qualis qualis demum prolixitas turbabit Lectorem in scriptis nostrorum cognoscendis, quam in rebus gestis curiosiorem, cum distinctio characteris hæc seorsim ab illis repræsentet, vt facile præteriri queant si quis ea noluerit.

Nonnullos recensui qui postquam in Societate suas lucubrationes emisissent, non tenuerunt in illa constantiam. Haud dubie debent Societati accepta referri, quæ ab illis prodierunt, præferuntque nomen Societatis, nam quæ vulgarunt postquam à nobis abierunt, quamquam & illa sint apud nos nata, alijs recensenda prætermisi.

Denique Indices apposui accommodos, Nominum, Cognominum, Nationum, Materiarum, vt quæ quisque voluerit reperire facile possit. Atque hæc de Scriptoribus.

Attexui subinde alterum Catalogum, secutus Ribadeneiram, eorum qui violenta morte pro fide, Christianaue pietate occubuerunt.

Addidit Petrus Ribadeneira Catalogo suo nonnullos Scriptores, qui lucubrationes suas nequaquam vulgarunt, vel quia Argumenti quod tractant nouitas atq; excellentia, vel quia ipsorummet auctoritas & doctrinæ

doctrinæ præstantia aut vitæ integritas merebatur commendationem, ij fuere omnino, quod notarim vnde viginti. Ego exemplum secutus easdem ob causas ad viginti alios adieci, & totidem fere alios, qui scripta sua, vel sub prælo iam, vel prælo proxima habent, & aliqui fortasse, ante absolutum hunc Catalogum in lucem ediderint. Illos qui noluerint in censum Scriptorum nostrorum venire, poterit arbitrato suo quadragenos de toto numero detrahere, ne ineditis eum exaggerari putet.

ADMONITIO APPOSITA AB EODEM P. ALEGAMBE.

VM Sacra Rituum Congregatio humiliter rogata renuisset facultatem concedere huius Catalogi edendi ob reuerentiam Decreti à S.D.N. Urbano VIII. in Sacra Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis editi, Illustrissimus & Reuerendissimus D. Cincius eiusdem Sacræ Congregationis Rituum Secretarius repulsam hanc eiusque iustissimam causam, retulit ad S.D.N. vt quid placeret Indulgentiæ fieri S. Sanctitas dignaretur explicare. Iussit autem Sanctissimus Catalogum eundem diligenter ab eodem D. Cincio & ab Illustrissimis ac Reuerendissimis Dominis, D. Francisco Albizio S. Inquisitionis Assessore & D. Julio Rospigliosio S.D.N. Secretario Breuium examinari & congregatione super eo habitam sententiam eius ad se referri.

Examinatus igitur ab illis est Catalogus per diligentem totis octo mensibus & die tandem 24. Augusti 1645. in Monte Quirinali in ædibus Reuerendissimi & Illustrissimi D. Rospigliosij horis antemeridianis instituta Congregatio. Visum autem est Illustrissimis & Reuerendissimis Dominis posse Catalogi impressionem permitti, dum tamen eius principio præfigatur protestatio ex formula ab se concepta, quod Auctor suo Chirographo confirmatam & à Notario S. Congregationis Rituum legitime agnitam deponat seruandam in Archiuio eiusdem S. Congregationis ad futuram rei actæ memoriam.

Hanc Congregationis sententiam cum Illustrissimus Dominus Cincius die 26. Augusti Anni eiusdem ad S.D.N. retulisset ita eam probauit Sanctissimus, vt adderet placere sibi Catalogi impressionem permitti, verum alteram protestationem in initio, alteram in fine totius operis poni ex forma præscribenda, quæ summam sententiam Decreti Sanctæ Inquisitionis eiusque Declarationis contineat.

Hoc accepto S.D.N. benignissimo responso, præscriptam ab iisdem Illustrissimis & Reuerendissimis DD. Cincio, Albizio & Rospigliosio vtriusque protestationis formulam mea manu coram Valentino S. Congregationis Rituum Notario signaui atque Illustrissimo D. Cincio inferendam in Archiuum eiusdem S. Congregationis reliqui. Earum alteram, vt S.D.N. mandato obtemperarem hic præmitto alteram in fine Operis subiungo.

VM S.D.N. Vrbanus Papa VIII. die 13. Martij anno 1625. Decretum ediderit idemque confirmarit die 5. Iulij Anno 1634. quo inibuit imprimi Libros hominum qui sanctitatis seu Martyrij fama celebres e vita migrauerint, gesta, miracula, vel reuelationes seu quacumque beneficia tamquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes, sine recognitione atque approbatione Ordinarij, & quæ hætenus sine ea impressa sunt nullo modo vult censeri approbata. Idem autem Sanctissimus die 5. Iunij anno 1631. ita explicuerit, vt nimirum non admittantur elogia Sancti vel Beati absolute, & quæ cadunt super personam, bene tamen ea, quæ cadunt super mores, & opinionem cum protestatione in principio, quod ijs nulla adfit auctoritas ab Ecclesia Romana, sed fides tantum sit penes Auctorem. Huic Decreto eiusque confirmationi & declarationi, obseruantia, ac reuerentia qua par est insistendo, profiteor me haud alio sensu quidquid in hoc Catalogo refero accipere & accipi ab vilo velle, quam quo ea solent, quæ humana dumtaxat auctoritate, non autem Diuina Catholica Romanæ Ecclesiæ aut Sanctæ Sedis Apostolicæ nituntur, ijs tantummodo exceptis, quos eadem S. Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum Catalogo adscripsit.

OBSERVATIO CIRCA ADMONITIONEM
PRÆDICTAM.

DVERTE Lector, inter eos qui iussu Urbani VIII. Pont. Max. Bibliothecam hanc examinerunt, & suis calculis approbarunt, vnum fuisse Illustrissimum D. Iulium Rospi-giosum, postea S.R.E. Cardinalem, & demum Pontificem Maximum, CLEMENTEM IX. Alterum extitisse Illustrissimum D. Franciscum Albizium, S. Inquisitionis tunc Assessorem, nunc ob insignia merita in Ecclesiam Dei, S.R.E. Cardinalem, & ob eminentem Doctrinam, sapientiam, experientiam, & zelum in extirpandis præsertim hæresibus Iansenij, ipsum quoque maioribus adhuc honoribus dignum; vt videas quales & quam eximios habuerit tunc hæc Bibliotheca examinatores, & approbatores.

HABES hic Benigne Lector opus plurium manibus & diuersis temporibus contextum: & quoniam duo Primi illius Auctores P. Petrus Ribadeneira, & P. Philippus Alegambe præfati sunt in ipso limine, exponendo consilium suæ scriptiois. Conuenit, vt ego quoque (qui illorum veitigijs insistere debeo) paucis significem, quod in hac tertia editione Operis, præstiterim.

Et primo quidem, conscius satis tenuitatis mearum virium, non cogitaueram spartam hanc in me suscipere; sed placuit Superioribus (quos Dei loco habeo) hanc mihi prouinciam imponere, nec licuit defugere. Quare humeros obedienter supposui, fretus Deo, qui infirmos accingit robore.

Permulta collegerat P. Philippus Alegambe per nouennium quo vixit post editionem suæ Bibliothecæ, vel addenda vel corrigenda in noua impressione quam meditabatur; nam dies diei eructat verbum; & multa tempore deteguntur, quæ principio Scriptores quamuis accuratissimos latuerunt; Verùm morte præuentus reliquit ea in aduersarijs, quæ inde collecta suis locis interscripsi. Præterea tempus ingressus singulorum in Societatem, vel etiam obitus, vbi ille omisit, quoad licuit, conatus sum apponere; vt appareat quamdiu quisque in Religione portauerit iugum Domini.

Nouos Scriptores quos adiunxi signaui in margine asterisco; & quoniam ex illorum accessione, necesse erit augeri multum operis huius spissitudinem, ad hanc aliquo modo diminuendam actum deliberatumque est de omittendis in hac editione ijs, qui licet à P. Alegambio recensiti sint, tamen aut nihil Typis morte præoccupati vulgarunt, aut non nisi quid modicum, V. G. vnam vel alteram orationem, Concionem, Poëma breue; aut quia libellum aliquem ex vna lingua in aliam transtulerunt, vel quid his consimile prælo commisissent. Et quidem in illorum omissionem propendebat, R. P. N. Generalis cum PP. Assistentibus. Verùm cum animaduersum esset, Scriptores recentiores exteros, qui post P. Alegambium suas lucubrationes typis subiecissent de Viris Illustribus suæ Nationis, vel horum temporum, passim mentionem facere de Nostris etiam qui modica scripserunt & circa eos, Lectorem remittere ad Alegambium, visum est iam positos ab illo, relinquere suo in loco, sed in posterum similes non esse adiiciendos, ne nimium excrescat moles operis, adeoque à multis modò, qui exilia tantummodo typis euulgarunt, deliberatè mihi abstinendum fuit. Simili ex causa studendum quoque mihi breuitati fuit, in Elogijs; prætermisiss multis quæ ad commendationem, Vitæ Religiosæ Scriptorum, enarrari potuissent, nisi forte aut Dignitas munerum,

nerum, quibus functi sunt, aut præcellentia rerum gestarum, aliud subinde exigere videantur.

Nonnullos Libros à P. Alegambio iam insertos Bibliothecæ, quia offendiculo aliquibus fuerunt, pacis ac Caritatis cum omnibus conseruandæ studio, in hac editione prætermisi, ne scilicet reuiuiscant controuersia illorum causa, aliàs inter Catholicos exortæ.

Addubitatum etiam fuit an retinendi vel addendi essent pauculi Societatis Libri, in hoc Volumine, censoria virga notati, à S. Congregatione Indicis, vel à S. Inquisitione, ne Societas suo illos calculo, quouis modo nunc approbare videatur. Verùm cum S. Hieronymus in Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum, recenset complures damnatos Auctores etiam ob hæresim, vt Tertullianum, Origenem, Tatianum, Nouatianum & alios; & hunc secuti Sixtus Senensis in Bibliotheca sancta, Antonius Senensis in Bibliotheca PP. Prædicatorum; Lucas Vvadingus de Scriptoribus Ordinis Minorum, & Cardinalis Belarminus de Scriptoribus Ecclesiasticis, varios enumerent Auctores Doctos, cæteroquin, atque etiam Episcopos Catholicos, quorum tamen Opera aliqua in Indice Concilij Tridentini, vel in Romanis Indicibus sunt proscrip̃ta, horum vestigijs, nos quoque censuimus insistendum, apponendo eiusmodi Libros & Historicè enarrando quid gestum sit, nullo autem modo eos approbando; nam ad fidem narrationis Historicæ (qualis est hoc opus) pertinere videtur, non solum bona sed & mala, ad idem argumentum spectantia, fideliter referre.

In Indicibus conficiendis secutus sum seriem & varietatem à Ribadeneira, & Alegambio institutas, & vnum adieci de exemplis illustrioribus virtutum in hoc opere recensitis; Verùm Catalogum interemptorum in odium fidei, ab Hæreticis vel Infidelibus, non attexui, quia post editionem postremam Bibliothecæ illorum Gesta, & mortes illustres, ab eodem Alegambio & Nostro Ioanne Nadasì, accuratè descripta prodierunt, magno volumine, vt propterea superuacaneum videatur hic ea repetere per Epitomen.

Denique Protestationem à P. Philippo Alegambio superiùs positam, ex mandato S. D. N. Urbani VIII. etiam quo ad omnia, quæ in hac editione, à me adiecta sunt intelligi volo, ita vt profitear non alio sensu ea accipi debere, quàm quæ humana duntaxat auctoritate nituntur, ideoque eam hic quoque verbatim (quoad opus est) me repetere declaro. Et similem quoque in fine totius Operis apponam.

IOANNES PAVLVS OLIVA

PRAEPOSITVS GENERALIS

SOCIETATIS IESV.

CVM Bibliothecam Scriptorum Societatis Iesu compositam multis abhinc annis à Patribus Petro Ribadeneira, & Philippo Alegambe, & nuper recognitam à P. Nathanaële Sotuello Societatis eiusdem, & multorum Scriptorum accessione auctam, aliquot eiusdem Societatis nostræ Theologi reuiderint, & in lucem edi posse probauerint, potestatem facimus, vt typis mandetur, si ijs ad quos pertinet, ita videbitur. Dat. Romæ 15. Iunij 1676.

Ioannes Paulus Oliva.

Iterum Imprimatur,

Si videbitur Reuerendis. Pat. Magist. Sac. Pal. Apostol.

Iterum Imprimatur,

Fr. Raymundus Capisuccus Ordinis Prædic. Sac. Pal. Apostol. Magist.

LAEVINI TORRENTII EPISCOPI ANTVERPIENSIS

ODA AD SOCIETATEM IESV.

Grata celo Sancta Sodalitas
Rex Regum IESVS nomine quam
suo
Illustrat exornatque toto
Vt celebri memoreris orbe.

Non orbe dico quem veteres Aui
Norunt minorem dimidio male
Truncatum & angustiis coactum
Limitibus, nec adhuc resectum.
Quod vltus illic solibus, hic niue
Negaret aptas hospitibus Domos
Nec torridam fas esset vlli
(Sic perhibent) superare Zonam,
Sed orbe toto prorsus & integro
Quem belluoso dum volitant mari
Vtroque porrectum sub asce
Magnanimi reperere Iberi.
Quorum secuti turgida lintea,
Pura sed omni mente cupidine,
Pulchro nec argento nec auro
Nec nitidis inbiante gemmis.
Armis vt illi sceptris potentium
Fregere Regum, fluminaque, & lacus
Portusque vicinasque gentes
Indomito subiere ferro.
Sic vos inermes, impauidi tamen
Casta inferentes indigenis sacra,
Hac impios cultus & omnem
Barbariem pepulistis arte.
Qui namque vera luce carentibus,
Fas esse notum vel potuit nefas?
Turpi volutabantur antro
Cimmerijs medijs tenebris.
Clausis retenta ceu Caucis fera,
Edenda si que ad munera publica
Seruantur, vt damnata fulua
Corpora dilacerent arena.
Quo deprehensos tam misero in statu
Vt mente bruta non minus impia
Committerent, quam saeuus olim
Antiphates, genus aut Cycloppum,
Sanastis: at non cantibus Orphei
Linique, nec qui maenia condidit
Thebana facundique voce
Mercurijs fidibusque Phabi.

Fida sed alma vi sapientia,
Qua missa ab alto vicit vt hactenus
Sic vincet aeternoque tandem
Omnia subijciet Parenti.
Qui vos ministros quod sibi legerit,
Res gesta clamat, clamat & exitus
Spe maior, adductis opimo
Tam cito tot populis triumpho.
Quos ante necdum nomine cognitos,
Portare Christi nunc dociles Iugum
Miramur, ingenti remixta
Latitia simul & stupore.
Sed quid volenti non facile est Deo,
Deique verbo, Virgineo satum
Quod ventre prognatumque nostri
Credimus ad generis salutem?
Hic ille IESVS progenies Patri
Aequaena, celo quod fuerat manens,
Humana sed de matre sumpsit
Membra, viam referans Olympo.
Hic ille cuius nomen amabile
Vt vestra complet pectora, sic sacro
Prorumpit exundans ab ore
Assidua coliturque laude.
Nec parua laudi gratia, nam pijs
Aspirat Orsis Omnipotens Deus,
Firmatque quas res cumque Nati
Auspicio geritis secundo.
Nec de receptis gloria Barbaris
Est maior illa quam domiti dabunt
Caluque Luterique & omnis
Colluuijs simul impiorum.
Fremant superbi, nec teneant minas,
Bellumque, caedesque, & rabiem parent,
Causamque quam ius damnat aequum,
Vi vetitis tueantur armis.
Vos ista prudens simplicitas, bene
Morata, sese nec leuis efferens,
Defendet insontes, at ipse
Se rabidus male perdet hostis.
Qui quo cruentus saurierit magis
Plus inde damni comperiet, videns
Vicisse, quos victos putarat
Et cineri superesse vires.

Decem

Decem primorum Societatis Patrum Nomina, Cognomina, Nationes, Dioceses, Ordo Vocacionis, Dies Mensis, Annus, Locus, & Aetas, qua quisque obiit.

VOCATIONIS ORDO	NOMEN	COGNOMEN	NATIO	DIOECESIS	ORDO OBITVS	LOCVS	DIES MENSIS	ANNVS	ÆTAS
I.	S. P. Ignatius	Loyola	Cantaber	Pampilon.	5.	Romæ	31. Iulij	1556.	65.
II.	P. Petrus	Faber	Allobrox	Gebennen.	2.	Romæ	1. Augusti	1546.	40.
III.	S. P. Franciscus	Xavier	Nauarraus	Pampilon.	4.	In Sanciano: Inf.	2. Decemb.	1552.	55.
IV.	P. Iacobus	Lainez	Hispanus	Seguntin.	7.	Romæ	19. Ianuarij	1565.	53.
V.	P. Alphonsus	Salmeron	Hispanus	Toleran.	9.	Neapoli	13. Februarij	1585.	69.
VI.	P. Simon	Rodericus	Lufitanus	Vifensis	8.	Olyffpone	15. Iulij	1579.	
VII.	P. Nicolaus	Bobadilla	Hispanus	Palentin.	10.	Laurei	23. Septemb.	1590.	79.
VIII.	P. Claudius	Iaius	Allobrox	Gebennen.	3.	Viennæ Auf.	6. Augusti	1552.	
IX.	P. Ioannes	Codurius	Gallus	Ebredun.	1.	Romæ	29. Augusti	1541.	33.
X.	P. Palchafius	Broëcius	Gallus	Ambianen.	6.	Iureiæ	14. Septemb.	1562.	55.

Inire primam Societatem Parisijs anno 1534. Septem priores ad quos accesserunt tres posteriores anno 1535. Ribadenira lib. 2. cap. 4. & Ioannes Petrus Massaus lib. 1. cap. 21. Vite S. P. Ignatij.

***

INDEX NOMINVM ET COGNOMINVM SCRIPTORVM SOCIETATIS.

Asterisco notati in hac editione sunt adiecti.

SANCTVS P. IGNATIVS DE LOYOLA SOCIETATIS IESV PARENS.

A

Chilles Gagliardus. *
 Adalbertus Tilkouski. *
 Adamus Aigenler. *
 Adamus Burghaber. *
 Adamus Contzen. *
 Adamus Leurin. *
 Adamus Schirmbeck. *
 Adamus Tannerus. *
 Adamus Videl. *
 Adrianus Adriani. *
 Adrianus de Boulogne. *
 Adrianus B. unus. *
 Adrianus Cools. *
 Adrianus Cromurius. *
 Adrianus Crucius. *
 Adrianus Iordanus. *
 Adrianus Iungius. *
 Adrianus Van Lyere. *
 Adrianus Mangotius. *
 Adrianus Roirtres. *
 Adrianus Radzimirski. *
 Adrianus Van Vvitte. *
 Bauarius. *
 Bucherius. *
 Carlier. *
 de Coninek. *
 Efrix. *
 Franciscus de Cottignies. *
 Gerardi. *
 Gonzales de Auila. *
 la Carry. *
 du Monin. *
 à S. Aldegunde. *
 schondonchus. *
 de Smidt. *
 Aemilius de Cardenas. *
 Alanus de la Bouchere. *
 Alardus le Roy. *
 Albertus de Albertis. *
 Albertus { Chanouski. *
 { Croissant. *
 { Curtius. *
 { Ines. *

Albertus { Kuuiatkovvski. *
 { Moronus. *
 { Mura. *
 { Pigliovvski. *
 { Rozcizzeuski. *
 { Theobolcius. *
 { Vviuk Koialovvicz. *
 Alexander { de Angelis. *
 { Briantus. *
 { Caprara. *
 { Comuleus. *
 { Donatus. *
 { Faya. *
 { Fichetus. *
 { Georgius. *
 { Gherardinus. *
 { Gottifredus. *
 { Lorenzovvic. *
 { Macchus. *
 { Pellegrinus. *
 { Regourdus. *
 { Rhodes. *
 { Simoneta. *
 { Valignanus. *
 { Vrsinus Cardinalis. *
 { Vilthemius. *
 Aloyfius { Albritius. *
 { Carnolius. *
 { Dulcebenius. *
 { Gomez. *
 { B. Gonzaga. *
 { Iuglars. *
 { Lanazza. *
 { Odiscalcus. *
 { Richardus. *
 { Siderius. *
 { Spinula. *
 { Tana. *
 Alphonfus { Agazzarius. *
 { de Andrada. *
 { Antonius de Sarasa. *
 { de Aragona. *
 Alphonfus { Auila. *
 { Barzena. *
 { del Caño. *
 { de Castro. *
 Ci-

Alphonfus { Cignardus. *
 { Deza. *
 { Ezquerria. *
 { de Flores. *
 { Gaetanus. *
 { Garzia. *
 { Gaianottus. *
 { Lopez. *
 { Mendez. *
 { Montoya. *
 { de Oualle. *
 { de Pennafiel. *
 { Pifanus. *
 { Rodriguez. *
 { Rodriguez alter. *
 { Salmeron. *
 { Sancius. *
 { Sandoual. *
 { Vagnonius. *
 Aluarus { Arias de Armento. *
 { Lupus. *
 { Semedus. *
 Amabilis Bonnefons. *
 Amator Rebellus. *
 Ambrosius { Corbaus. *
 { Pennalosa. *
 { de Somonte. *
 { Vveltherus. *
 Andochius Morel. *
 Aegidianus. *
 Arzet. *
 Atienza. *
 Baiole. *
 Blanche. *
 de Boye. *
 Brunner. *
 Cattillon. *
 Cobaius, vide Kobaius. *
 Denys. *
 Eudæmon Ioannes. *
 Frufius. *
 Gerard. *
 Gerunda. *
 Gomez. *
 Gualdanius. *
 Kanon. *
 Kobaius. *
 Lucas de Arcones. *
 Luyfius. *
 Mendo. *
 Metfch. *
 Mlodzianovvski. *
 Modestinus. *
 Moraguez. *
 Ouiedus. *
 Perez de Ribas. *
 Perziuales. *
 Peuernage. *
 Pintus Ramirez. *
 Rentiis. *
 Rosenvvald. *
 Rudomina. *
 Andreas { Semery. *
 { Stibigk. *
 { Tacquet. *
 { Triquetius. *
 { de Valentia. *
 { Valladerius. *
 { Vermadius. *
 { Vitus. *
 { Vvagner. *
 { Zergoll. *
 { Zienevvicz. *
 Anellus Oliua. *
 Angelinus Gazæus. *
 Angelus Gallucius. *
 Annibal { Adami. *
 { Canalis. *
 { Codretus. *
 { Firmanus. *
 { Gelliot. *
 { Almeida. *
 { Aluaréz Ferreira. *
 { Andrada. *
 { de Arana. *
 { de Araujo. *
 { D'Aueroult. *
 { de Ayala. *
 { de Balinghem. *
 { Barnabos. *
 { Bassolius. *
 { Beatillus. *
 { Bernardus de Quiros. *
 { Blanchettus. *
 { Bouchier. *
 { Braëm. *
 { Caruallius. *
 { Casilius. *
 { Cauaignac. *
 { la Cauchiè. *
 { Chanut. *
 { Ciurè. *
 { Colazus. *
 { Cordeses. *
 { de la Croix. *
 { Damiani. *
 { Deslions. *
 { de Escobar, & Mendoza. *
 { Fernandez. *
 { Fernandez de Corduba. *
 { Fernandus. *
 { Folcarius. *
 { Fons. *
 { Franciscus Cardim. *
 { le Gaudier. *
 { Girard. *
 { de Gouuca. *
 { de Herrera. *
 { Hoskinus. *
 { Ignatius Descamps. *
 { Iordanus. *
 { Iulius Brignole. *
 { la Louuera. *
 * * * 2 L'Am-

L'Amour.
Laubegeois.
Laudan.
Leite.
de Macedo.
Maria Parentucellus.
Marfilius.
Meerhouts.
Michaelis.
Millieus.
Montgailardus.
de Monreal.
de Moraes.
Nunnius à Miranda.
Oforius.
Pacotus.
de Padela.
Parent.
Perez.
Poffeuinus.
Preuostel.
de Quintana dueñas.
de Rincon.
Rubius.
Ruiz de Montoya.
de Saldagna.
Saluador.
Sanctarellus.
Sirmondus.
de Soufa.
Stratius.
Sucquet.
da Sylua.
Tarlatus.
Terillus.
Torres.
Valentinus.
Vandenstock.
Van Torre.
Vasconcellos.
Vatier.
Vellefius.
Verius.
Vieyra.
Viguer.
Viuianus,
Antuerpientis Domus Professa.
Aquisgranense Collegium.
Archangelus Belbonus.
Arias { Brandanus.
          Sanchez.
Arnaldus Boyræus.
Arnoldus { Angelus.
          Boecop.
          Cathius.
          Saphorius.
Athanasius Kircherus.
Augutanum Collegium.
Augustinus { Bernal.
          Canus.
          de Castra.

de Herrera.
de Herrera alter.
Iustinianus.
Mazzinus.
Oldoinus.
de Quiros.
Spinous.
Van Teyligern.
Vafquez.
Viualdus.
B
Adensis Residentia.
Balduinus { Cabiliauus.
          Vvillot.
Balthazar { Alvarez.
          Alvarez alter.
          de Bus.
          Chauaffius.
          Conradus.
          Cordefius.
          da Costa.
          Enzelius.
          Gagus.
          Gratianus.
          Hagelius.
          Hagerus.
          Kitznerus.
          Lopez.
          Nimirsch.
          Osthouinus.
          Tellez.
Bandinus Cuelfreducius.
Baptista Fragofus.
Barnabas { de Cobo.
          Kearnæus.
Bartholomæus { Amicus.
          Brauus.
          Caffius.
          Christelius.
          de Escobar.
          Fifen.
          Guerrerus.
          Iaquinotius.
          Mocantus.
          Paprocki.
          Pereyra.
          Petraccius.
          Riccius.
          Rogatus.
          Vimont.
Bafilius Ffidus.
Benedictus { Boniefoy.
          Fernandus.
          de Goes.
          Herbestus.
          Iustinianus.
          Palmius.
          Paulus Boym.

Benedictus { Pereyra.
          Pereyra alter.
          de Siqueira.
          de Soxo.
Benignus Kibler.
Bernardus { Castorius.
          Gianarus.
          de Llanos.
          Mazziostra.
          Mongreul.
          Realinus.
          Rosignolius.
          Salinus.
          Semperuius.
          Stephonius.
          Vgolinus.
          de Villegas.
          Zanonius.
Bernardus { de Alderete.
          Bauhusius.
          Cæfius.
          Colnagus.
          Dangles.
          Galtier.
          Lopez.
          Meynier.
          Neuhauser.
Bituricense Collegium.
Blafius { Plozzinius.
          Vayilo.
          Viegas.
Bohuslaus Bolbinus.
Bonifacius Constantinus.
Braidensis Academia.
Bransbergense Collegium.
Brugense Collegium.
Bruxellense Collegium.
C
Cæfar Aluccius.
Cæfar Augustanum Collegium.
Cæfar { Franciscus de Harancourt.
          Isnardus.
          Laurentius.
          Macrinus.
Camillus { Constantius.
          Rodengus.
Candidus Miari.
Carolus { Antonius Thefaurns.
          Bouius.
          Le Breton.
          Cafalicchius.
          de la Croix.
          Franciscus de Luca.
          Gofuinus.
          de Grobendoncque.
          Guyet.
          Van, Houcque.
          à Kreitz.
          Lallemant.

Libertinus.
Malapertius.
Moneta.
Mufart.
Paiot.
Papinus.
Paulinus.
Carolus { Regius.
          de la Rue.
          Sagerius.
          Saluiatus.
          Scribanus.
          Tornicellus.
          Vverpæius.
          Zambertus.
Casimirus Vvyuck Koialovvicz.
Casparus, vide in Gaspar.
Christianus { Bauman.
          Haluerius.
          Mayer.
          de Placker.
          de Acuna.
          Borris.
          Brouerus.
          de Cabrera.
          Castrus.
          Clauus.
          de Contreras.
          Ferreira.
          Garzia Yanez.
          Gillius.
          Griembergerus.
          Haunoldus.
          Horzleitnerus.
          le Iuge.
Christophorus { Kiffempfenning.
          Madridius.
          Mayer.
          Merigot.
          Mih.
          de Ortega.
          Ott.
          Pflaumer.
          de Rosembusch.
          à Sacrobosco.
          Scheiner.
          Schorrer.
          Steborius.
          Stephefius.
          Todtfelter.
          de Vega.
          Vratiflaus.
          Ximenes.
Claromontanum Collegium.
Glaudius { d'Allard.
          Aquauiua.
          Bilancetrus.
          Bourcier.
          la Broue.
          de Buffey.
          Clemens.
          Daufqueius.

Decret. *

Franciscus de Chales. *

Franciscus Meneffrier. *

Iaius. *

de Lidel. *

de Lingendes. *

Maillard. *

Claudius { Maltretus. *

Perrius. *

Philippus Taonus. *

Richardus. *

Suffrenus. *

Texier. *

Typhanus. *

Valdory. *

Colonienfe Collegium. *

Conimbricenfē Collegium. *

Conradus { Confalonierus. *

Vetter. *

Confalvus Rodericius, vide Gonfalvus. *

Conftantinus Syrvvid. *

Conftantius Pulcherellus. *

Cornelius { Cornelij à Lapide. *

Crocus. *

Hazart. *

Perduccius. *

Cofmas { Magallianus. *

Salhauser. *

Cofmus { Alemannus. *

Turrianus. *

Cracouienfe Collegium. *

Crumlouienfe Collegium. *

Cyprianus Suarez. *

D

Daniel Bartolus. *

Daniel Papebrochius. *

Daniel Paulovvski. *

Darius Tamburellus. *

de Alarcon. *

Aloyfius Sanuítorez. *

Alvarez. *

Autunez. *

de Areda. *

de Areda alter. *

de Auellaneda. *

de Auendaño. *

de Baeza. *

de Beroa. *

de Celada. *

Didacus { Daza. *

Faiardus. *

Filippazius. *

de la Fuente Hurtado. *

Garcias Rengifo. *

Gonzales Holguinus. *

Lopez de Meffa. *

Lopez. *

Martinus. *

Monterus. *

de Pantoia. *

Ramirez. *

Ribeiro. *

Rofa. *

Didacus { Ruiz de Montoya. *

Salazarius Maranon. *

de Samaniego. *

de Torres Bollus. *

de Torres Rubius. *

Dilinganum Collegium. *

Dionyfius { Auger. *

Guillen. *

Petauius. *

Vafquez. *

Dominicus { Arganantius. *

Bouhours. *

Gambertus. *

Lopez. *

Menginus. *

Domitius Platus. *

Dorotheus Louffius. *

Duacenfē Collegium. *

Duffeldorpienfē Collegium. *

E

E Borenfis Academia. *

Edmundus { Augerius. *

Campianus. *

Haius. *

Neuillus. *

Burtonus. *

Coffinus. *

Courtneus. *

Daufonus. *

Haruæus. *

Eduardus { Knottus. *

Sandius. *

de Sylua. *

Vvorslæus. *

Egolphus Altheer. *

Elias { Dovvnarouicz. *

Graff. *

El zearius d'Oraifon. *

Acofta. *

Almeida. *

Alvarez. *

Barretus. *

Corderus. *

Diaz. *

Diaz alter. *

Diaz alius. *

de Goez. *

Lobo. *

Martins. *

Mafcarenhas. *

Monteyrus. *

de Naxera. *

Ortigas. *

Pardus. *

Pimenta-

Emanuel { Pimenta. *

Pinerus. *

Sà. *

Thefaurus. *

de Vargas. *

de Vega. *

de Vega alter. *

de Vega alius. *

Emericus Kis. *

Emerius de Bonis. *

Emeranus Vuelfer. *

Engelbertus { d'Hollanderus. *

Euwich. *

Erafmus Marotta. *

Ernicus Pirhing. *

Ertmannus Tolgsdorf. *

Eucharis Sartorius. *

Euerardus { Hockius. *

Mercurianus. *

Eufebius Truchfes. *

Eyftettenfe Collegium. *

F

F Abianus Quadrantinus. *

Fabius Ambrofius Spinula. *

Fabritius { Britius. *

Pallauicinus. *

Pignatellus. *

Famianus Strada. *

Felicianus de Figueroa. *

Felix { Felicius. *

Girardus. *

Kaldinski. *

Ferdinandus { Aquilera. *

Albertus. *

Baftida. *

de Capua. *

Castrillus. *

de Caftropalao. *

Grandelius. *

Guerreiro. *

Guyon. *

Herberstein. *

Iaen. *

Meltius. *

de Mendoza. *

de Mendoza alter. *

de Montegnana. *

Quirinus de Salazar. *

Fernandus Rebellus. *

Fidelis Daniel. *

Flandro Belgica Prouincia. *

Flexienfe Collegium. *

Florentius Bouchorftius. *

Florentius Vaillant. *

Francifcus { Acerbus. *

Adornus. *

Aguadus. *

Francifcus

Aguilonius. *

Albertinus. *

Alliant. *

Alphonfus. *

Amaralius. *

Amicus. *

Annatus. *

Antonius. *

Ant.de Angelis. *

Aranha. *

Arias. *

Avres. *

Bardus. *

Barretus. *

Bafellus. *

Bencius. *

Benignus. *

Bonaldus. *

Bonauentura. *

S. Borgia. *

Boutonus. *

Briuius. *

Cachupin. *

Capralis. *

Carrera. *

de Caftro. *

de Cepeda. *

Colla. *

Combes. *

Conturla. *

Cofterus. *

Crefpus. *

Creuxius. *

de la Croix. *

de Cuni ga. *

Deran. *

Dolbeilh. *

Duarte. *

Dunellus. *

de Enzinas. *

Efchinardus. *

Efcriba. *

Eugen. *

Fauardus. *

Fernandus. *

de Figueroa. *

de Figueroa alter. *

de Florentia. *

Folianus. *

Freyre. *

Furtadus. *

Grandillon. *

Garaffus. *

Garzia de valle. *

Garzia alter. *

Gautran. *

Gometius. *

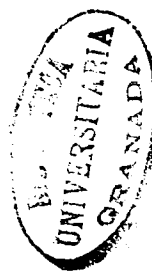
Gonzalez. *

Gærrerius. *

Guillorè. *

Gutierrez. *

Guzman. *

de Hamal.
 ab Hees.
 Henricus.
 L'Hermitte. *
 Icart.
 Intorcetra. *
 Iosephus Bressanus. *
 Ioseph Mercerius.
 Irat.
 Kaminko. *
 Kernatoux. *
 Labata.
 Lahier.
 Lana. *
 Linus. *
 L'oriot.
 de Lugo.
 de Macedo. *
 Machado. *
 Maldonado. *
 Mangot. *
 Marazzanus. *
 Maria de Amatis.
 Maria Grimaldus. *
 Marquestaldus.
 Martinez.
 de Mendoza.
 Mercatus. *
 Mileman. *
 Milianus. *
 Monerius.
 Franciscus { Montanus.
 Montmorencius.
 Ouiedus.
 Pacconus.
 Pafius.
 Pauonus. *
 Pellizarius. *
 de Peralta. *
 Perandreu.
 Perez de Castilla.
 Perez de Naxera.
 Piccolomineus. *
 Pinheirus. *
 Pinthereau.
 Plantedius.
 Poirzus. *
 Pomey. *
 Ponga.
 Portocarrerus.
 Raiatus.
 Rainaldus. *
 Ramirez.
 Remondus.
 Ribera. *
 Richard. *
 Rinconus. *
 Rodriguez.
 Rodriguez alter. *
 Rodriguez alius.
 Romanus.
 Rosiers. *

Rougemont. *
 le Roy. *
 Roz.
 Sacchinus. *
 da Salazar. *
 de Salinas. *
 Sambiasius.
 Scortia.
 Scorfus.
 Scuderius. *
 Simonescus. *
 de Smidt. *
 Soares.
 Solerius.
 de Soto.
 Sparacinus.
 Stadiera.
 Stanislaus Phænicus.
 Suarez. *
 Franciscus { Tacon.
 Toletus Card.
 Turrianus.
 Vaez.
 Valente. *
 Vanderuecken. *
 Vauaffeur.
 Verciullus. *
 Verierius.
 Veron.
 Vigerius.
 Vvalsignamus.
 Vvespin. *
 S. Xauerius.
 Xauerius Aynscom. *
 Yongus.
 Zidron de Azebedo. *
 Zuccaronus. *
 Fridericus { Bartscius. *
 Bridelius.
 Spe.
 Szembeck.
 Fronto Ducæus.
 Fuluius { Androtius.
 Cardulus.
 G
 Gabriel Alvarez. *
 Gabriel { Beatus.
 de Castilla. *
 Costartius. *
 de Henao.
 de Matos.
 Vasquez.
 de Vega.
 Garcias Garzes.
 Gaspar { Astetius.
 Barzæus.

Bra-

Brandis.
 Cardofus.
 Coëthus.
 Drusbicki.
 Ferdinandus.
 Fernandez.
 Ferreira. *
 De la Figuera. *
 Gonzalez.
 Hickmannus.
 Hurtadus.
 Lechnerus.
 Loartes.
 Luisius.
 Paez.
 Petkovvski.
 Gaspar { Quartemont.
 de Ribadeneira. *
 Ruiz.
 Rutardus.
 Sanchez.
 Sanchez alter.
 Sanctius.
 Sawvicki.
 Schottus. *
 Seguiran.
 Seuenster. *
 Spitillius.
 Taufch. *
 De Villela.
 Vvenck.
 De Zamora.
 Gauinus Carta. *
 Gebhardus Razenriedt.
 Amende. *
 Behm. *
 Biegeisen. *
 Butronius.
 Constantius. *
 Da Costa. *
 Crugerius. *
 Dirigenauerus.
 Eberhardus.
 Elger.
 Ernestus.
 Fauterel. *
 Federus.
 Georgius { Ferus.
 Forro.
 Fournier.
 Franciscus Plachy. *
 Gobar. *
 Hemelman. *
 Heferus. *
 Holtzhaius.
 Iustinianus. *
 Kaldi.
 Mayr.
 Mentzius. *
 Poth. *
 Puttner. *

Ravv. *
 Reeb.
 De Rhodes. *
 Salbius.
 Scherer.
 Schomberger.
 Schretelius.
 Seifer.
 Georgius { Stengelius.
 Stephanus Rouffellet.
 Stoz.
 Sturmius.
 Tumbulus.
 Tyskeuicius.
 Viald. *
 Voglerus.
 Vvitvveiler.
 Burghefius.
 Gonthi. *
 Grumfel. *
 Gerardus { Hanfen.
 Montanus.
 Othonis. *
 Pelletier. *
 Zoes.
 Germanicum Collegium.
 Gilbertus { Ioninus. *
 Preuoft. *
 Roufseau. *
 Gisbertus { Scheuicanus.
 Vvinchelius.
 Godefridus { Franckenius.
 Henschenius.
 Vvandelman. *
 Vveyer. *
 de Peralta.
 Gonfaluus { Rodericius. *
 Gofvvinus Nickel. *
 Gothardus Belhomus. *
 Granatenfe Collegium.
 Gracienfe, feu Græcenfe Collegium.
 Gregorius { Cnapius.
 Faber.
 Ferrarius.
 Lopez.
 Mastrillus.
 Montalis.
 Ramart. *
 Roseffius.
 Rumer.
 à Sancto Vincentio.
 de Valentia.
 Vafarheli.
 Gualterus Paullus.
 Guido Hollandus.
 Guilielmus { Aloyfius Leslaus. *
 Afchendorff. *
 Aylevvorthus. *
 Bailius.
 Balduinus.
 Bathæus.
 + + + +

Beca-

Becanus .
 Brochæus .
 Buccius .
 Campianus . *
 Chabron . *
 Dondinus .
 Federle .
 Good .
 Grumfel . *
 Gumppenberg . *
 Hardignius .
 Hefius .
 Ionstonus .
 Lacæus . *
 Laimormaini .
 de Landsheer .
 Malonius .
 Marci .
 A Metternich .
 Montanus .
 Montetius . *
 Pfeffer .
 De Pretere .
 De los Rios .
 Salingerus . *
 Schichel .
 Stanihurftius . *
 Thierfault . *
 de Vvacl . *
 de Vaha . *
 Vvarfordus .
 Vvrightus .

Guilielmus

H

H Alense Collegium .

Albi .
 Balde . *
 Blyffenius .
 Eluerich .
 Engelgraue .
 Fitzsimon .
 Garnetus .
 Harcourtus . *
 Haukins .
 Henriquez .
 Henriquez alter .
 Kircher . *
 Korn . *
 Lamormaini .
 Lamparter .
 Marcellius .
 Mayer . *
 Morus .
 Nemius .
 Philippi .
 Putzius .
 Reffay .
 Samerius .
 Selm .

Henricus

Henricus { Sommalius .
 Thenen . *
 Thunderus . *
 Vvalpolus .
 Vvangnereck .
 Herbipolense Collegium .
 Hercules Matthiolus . *
 Heribertus Rosvveidus .

Hermannus { Bosendorff .
 Busenbaum . *
 Crumbach . *
 Hugo .
 Thyraeus .

Hermes Clerus .
 Hieremias Drexelius .
 de Angelis .
 Brunellus .
 Cataneus . *
 Dandinus .
 Domeneccus .
 Fafolus .
 Ferrantinus . *
 Florauantius .
 Florentia .
 Garzia .
 Germanus .
 Gessius .
 Grauina . *
 de Guevara .
 Lallemand . *
 Lopez .
 Lopez alter .
 Hieronymus { Maiorica .
 Mroczeck . *
 Mulman . *
 Natalis .
 Nappius . *
 Pecorarus .
 de Perca . *
 Perez .
 Petruccius .
 Platus .
 Prado .
 Ripalda .
 Roman de Higuera .
 Saignanus .
 Seguin .
 Stephanouski .
 Torres .
 Xauerius .

Hippolytus { Graffettus . *
 Maria Pergamus . *
 Panzirolus .
 Sangeorgius . *
 Fabri . *
 Honoratus { Nicquettus .
 Rio .

Horatius { Carocho . *
 Ferrarius .
 Grassius .
 Passardus .

Hieronymus {

Qua-

Horatius { Quaranta . *
 Smeraldus . *
 Turfellinus .
 Hortensius { Pallavicinus . *
 Scammacca .
 Hubertus { Lintz .
 Mugnier . *
 Vviltheim . *
 Hugo { Roth .
 Sempilius .
 Humfredus { Leccius .
 Vvoodvardus .
 Hurandus .
 Hyacinthus { de Magiftris . *
 Manara . *
 Pereira .

I

Iacobus Albertus .

Aluarez de Paz .
 Antonius Martha .
 Balde .
 Beaufez . *
 Bernard .
 Betzcouius .
 Bidermannus .
 de Billy . *
 Boireau . *
 Bonfrerius . *
 Bordier . *
 Boutonus . *
 Boyman . *
 Brocquart .
 Canifius . *
 Caterus . *
 Cellefius . *
 Channeuelle .
 Charibdius .
 Iacobus { de Codt .
 Colens . *
 Coret .
 Crucius .
 Cruickelius .
 Crusius .
 Damianus .
 Desbans . *
 Deshayes . *
 Dheliot .
 Dinetus .
 Dyck .
 Ferran .
 de la Fuente .
 Franciscus .
 Franciscus Via . *
 Fuligattus .
 Gualterius .
 Georgius .
 Gippenbusch .
 Gordonus Hüntleus .

Iacobus

Gordonus Lesmoræus .
 Goutoulas . *
 Granadus .
 Grandamicus . *
 Graffettus .
 Gretferus .
 Hack .
 Hautinus .
 de la Haye . *
 Himioben .
 Honoratus Durandus .
 Du Iardin .
 Irfyng . *
 Isnardus .
 Kellerus .
 Laynez .
 Lambertus . *
 Lambertus alter . *
 Lampugnanus .
 Ledesma .
 Leyffene .
 Libenus .
 Lobbetius .
 de Machault . *
 Malebrancque .
 Masenius . *
 Maso . *
 Micalia . *
 Mirauet .
 Miro .
 Iacobus { Munfordus . *
 Nauarchus . *
 Nouet . *
 Olzevski .
 Pafinettus . *
 Perard .
 Pinto . *
 Platelius . *
 Pontanus .
 Puche .
 Ransonier .
 Rem .
 Reifs . *
 Rhø .
 Rinaldus . *
 Salesius .
 Salianus .
 Scharpe . *
 Simonis .
 Sirmondus .
 Stratius .
 Sufius .
 Suuertius . *
 Szafarnius . *
 Tiran . *
 Tirinus .
 Tyrius . *
 Vignier . *
 de Villegas .
 Vallius . *
 Vviecus .

Iacobus

***

Ign-

Ignatius { Angeluccius. *
 de Arbiato. *
 Arcamonius. *
 Armandus. *
 Balsamus. *
 Bomplanus. *
 Brunus. *
 Derkennis. *
 Franciscus Peinado. *
 Gasto Pardiés. *
 Godvvinus. *
 Martinez. *
 Quintanaduenas. *
 Stafforus. *
 de Zuleta. *
 Ingolstadtense Collegium. *
 Inicus de Lodosa. *
 Infulense Collegium. *
 Adamus. *
 Adamus Sciall. *
 Aguero. *
 Alandus. *
 de Alloza. *
 Aloyfius Confalonarius. *
 Andreas Albertus. *
 Antonius Caprinus. *
 Antonius Mazarellus. *
 Antonius Valtrinus. *
 Antonius Velasquez. *
 Antonius Vfon. *
 Antonius Xarque. *
 Aquapontanus. *
 Argentus. *
 de Armenta. *
 Arnbrusterus. *
 Arnoux. *
 d'Arras. *
 Artal. *
 de Atienza. *
 August. Confalonarius. *
 Azor. *
 Bagotius. *
 Baiolius. *
 Andreanus. *
 Athanasius. *
 de Auila. *
 Bargiococcus. *
 de la Barre. *
 Beau. *
 Bonellus. *
 Bordoy. *
 Cancellottus. *
 Casilius. *
 Ceccottus. *
 Cysatus. *
 Engelgrae. *
 Escardus. *
 Ferrarius. *
 Ganducius. *
 Giattinus. *
 Grassettus. *

Io: Bapt.

Ioannes

Guesnay. *
 Labbe. *
 Lanzauecchia. *
 de Machault. *
 Mannius. *
 Martignac. *
 Martinengus. *
 Masculus. *
 Montius. *
 Nocetus. *
 Perufcus. *
 Plengus. *
 Pafarel. *
 Ragon. *
 Ricciolius. *
 Romanus Elianus. *
 Rossi. *
 Saniure. *
 Schelleberch. *
 Scortia. *
 Tiberius. *
 Trotta. *
 Velatus. *
 Verax. *
 Villapandus. *
 Vrfus. *
 Vvvens. *
 Zola. *
 Barba. *
 Bartolottus. *
 Bermudes. *
 Bernardinus Fidatus. *
 Bernoidus. *
 Bessonus. *
 Biegeifen. *
 Bilstein. *
 Biffelius. *
 Blanckenfort. *
 Billandus. *
 Bolthe. *
 Bonifacius. *
 Bonnetus. *
 Bordefius. *
 Bourghesius. *
 Brantus. *
 de Brebeuf. *
 de Brisfacier. *
 Briffelius. *
 Broffardus. *
 de Breueil. *
 Bucellenus. *
 de Burgos. *
 Bufæus. *
 de Buffieres. *
 Buzelinus. *
 Cachetus. *
 Caillet. *
 Camachus. *
 Camerota. *
 Canæus. *
 Canifius. *

de Cardenas. *
 Carolus de la Faille. *
 Carolus Hervvardus. *
 Cheualier. *
 Cheualier alter. *
 Ciermans. *
 Clometovvski. *
 Columbi. *
 Conaujus. *
 Contri. *
 Cordier. *
 Corduba Messia. *
 Corduba. *
 Costanus. *
 Couillonius. *
 Courboules. *
 Craffer. *
 Cromberius. *
 Crufius. *
 Cuellar. *
 Cvvicalski. *
 Czimmerman. *
 Darde. *
 Daud. *
 Dauxiron. *
 Deckerius. *
 Derienes. *
 Deshayes. *
 de Dicastillo. *
 Dominicus Candela. *
 Dominicus Gabiani. *
 Dominicus Ottonellus. *
 Dorisy. *
 Drachomius. *
 Duræus. *
 Elias Madao. *
 Engelbertus Oliuerius. *
 Erardus Fullonius. *
 Erhardus Zieglerus. *
 Estiortus. *
 Euerardus Nidardus, Card. *
 Eusebius Nierimbergius. *
 Fabricius. *
 Falcorus. *
 Falco. *
 Fayon. *
 Ferdinandus. *
 Fernandez. *
 Ferrandus. *
 Feruer. *
 Ferrier. *
 Floydus. *
 Folleus. *
 Franciscus. *
 Franciscus Araldus. *
 Franciscus Caretonius. *
 Franciscus Freyre. *
 Fridericus Rorich. *
 Fridericus Xeldre. *
 Froés. *
 Gabriel Bifciola. *

Ioannes

Ioannes

Gallois. *
 Gamans. *
 Gans. *
 Garnerius. *
 Gaudin. *
 Georgius Voglerus. *
 Gerardi. *
 Gibbonus. *
 Girardus. *
 Gondinus. *
 Gonterius. *
 Gonzales de Lofada. *
 Gouda. *
 Grauius. *
 Grillotius. *
 Grifel. *
 Grothaus. *
 Gruzevski. *
 Guilielmus Calaueronus. *
 Guilielmus Steghius. *
 Guillemenot. *
 Haffenecher. *
 Haius. *
 Haius alter. *
 Hammerus. *
 Harlemius. *
 Harfcher. *
 Hafius. *
 Hauletus. *
 Heim. *
 Henning. *
 Henricus Auberius. *
 Herbertus. *
 Heringfdorff. *
 Hermannus. *
 Hertingius. *
 Heuin. *
 Heumont. *
 Hieronymus Bayolius. *
 Hieronymus Kinich. *
 Hieronymus Sopranis. *
 Hoferus. *
 Holonius. *
 Horrion. *
 Huberus. *
 Hugo Audoneus. *
 Iachnouuicz. *
 Iacobus Curtzius. *
 Iacobus Rocher. *
 Iaquinotius. *
 Iahoda. *
 du Jardin. *
 de Jonghe. *
 Isfording. *
 Keynefius. *
 Kreihing. *
 Kvviatkavvicz. *
 VanderLaen. *
 Lans. *
 Lantz. *
 Laual. *

***

Lau-

Laurentius Luchefinus. *
 de Ledefina.
 Leonius.
 Leurechon.
 Leurenus. *
 Lippay. *
 Lorinus.
 Lucena.
 Ludouicus de la Cerda.
 de Lugo Cardinalis.
 de Machault. *
 Magirus.
 Maior.
 Malaualette.
 Maldonatus.
 Mans.
 Maria Campori.
 Maria Freylin.
 Maria Vicecomes. *
 Mariana.
 Martinez.
 Martinez de Ripalda.
 Martini.
 Martinonus. *
 de Matros.
 Mautafius.
 Mendez.
 Meerbecck. *
 Mocquetius.
 de Moncada.
 de Monceaux.
 de Montaluo.
 Monteiro. *
 de Montemaior. *
 Moravvoski. *
 Mosquera.
 Motet.
 Mulhusinus.
 Mulman. *
 Muñoz de Galua.
 Murbachius.
 Nadasi.
 Niefs.
 Ogilbæus.
 Ohneberger. *
 Oliua.
 Oranus.
 Oforius.
 de Parys. *
 Paulinus. *
 Paulus Chirandaus. *
 Paulus Farnesius.
 Paulus Fons.
 Paulus Grimaldus.
 Paulus Oliua. *
 de Payua. *
 de Pedroza. *
 Pelecius.
 Perlinus.
 Perpezatius.

Ioannes

Perseus.
 Les Pessier.
 Petrus Maffæius.
 Petrus Paschalis. *
 Petrus Tanius.
 Phelipæus.
 Philippus de Marinis. *
 de Pina.
 Pineda.
 Plaza.
 Polancus.
 Præpositus.
 Pricius. *
 Ramirez.
 Raphael Cobenzel.
 Rebellus.
 Renaudianus.
 Rhetius.
 Rhò.
 Ribera.
 Riferius.
 Riuulinus.
 Roberti.
 à Roccia.
 Rodericus Giron.
 Rosenthal. *
 Rouffellet.
 Roxas.
 Rubeus.
 Ryvvoeki.
 de Salas.
 Salisburius.
 Sallerus.
 de S. Albino. *
 à S. Michael. *
 De Saniago.
 Schucking. *
 Sebastianus.
 Sebastianus Paritius.
 Simcockius. *
 Simon. *
 Soërius.
 Spenserus. *
 Stephanus.
 Stephanus Ferrarius. *
 Stephanus Menochius.
 Streinius.
 Suffren.
 Surius.
 Suuetnamus.
 Suuetus.
 de Sylua.
 Tanner. *
 Tellerius.
 Terrentius.
 Theodorici Maclerentinus.
 Thurianus. *
 Tollenarius.
 de Torres.
 Tsfandek.

Tul-

Tullensis.
 de Valon. *
 de Valconcellos. *
 le Veneur.
 Vienotus.
 Victor. *
 Vignier. *
 Villalobos.
 Villanoua.
 Vincartius.
 Virreau.
 Vnchalius.
 Voëllus.
 Volkus.
 Vremannus.
 Vaëls.
 Vvalterius Viringus.
 Vvaltonus. *
 Vvarnerus. *
 Vvazin.
 Vveyer. *
 Vvielevvicki.
 Vvillielmus Vviltheim.
 Vvintershouem.
 Vvittfeldt. *
 Andries.
 Coccius.
 Desmarets.
 Kedd.
 Cascini.
 Acoffa.
 Agnellus. *
 Alderetus.
 Alemannus.
 Anchieta.
 Andres. *
 Anturinus. *
 Augustinus.
 Bessanus. *
 Blancanus.
 Blondus.
 Copponus.
 Crefvvellus.
 Fernandez. *
 Filere. *
 Fotius. *
 Gibalinus. *
 Guarnizus. *
 A Iustitia. *
 Landolina. *
 Malaualette.
 Maria Requesens. *
 Martius. *
 Melchior.
 Du Montiel. *
 Moret. *
 Olzina. *
 Ormaza. *
 Oudeau. *
 Perdicarus. *

Ioannes

Iodocus

Iordanus

Iosephus

Polizzius. *
 Ragufa. *
 Scammacca. *
 Simonis. *
 Spucces. *
 Surinus. *
 De Tamayo. *
 Tiffanier. *
 Zaragoza. *
 Ifaacus Vander Mye. *
 Baldinotus.
 Bouclerus.
 Hayneufue. *
 Maunoir. *
 Perrault.
 Alenius.
 Bellinus.
 Cæsar Bulingerus.
 Cæsar de la Coulture.
 Cæsar Destitus.
 Cæsar Recupitus.
 Fatius.
 Fides.
 Fulgattus.
 Mancinellus.
 Mazarinus.
 Nigronius.
 Pallauicinus. *
 Priscianensis.
 Sinius.
 Solimannus.
 Vascus. *
 Iulius Vrsinus.
 Iustus Rabus.

Iosephus

Ifaacus

Iulianus

Iulius

Iustus

L

Lælius { Biscola.
 Tolomai.
 Læuinus Sanderus.
 Lambertus { Auçr.
 Molæus.
 Lancellotus Marin.
 Andertonus.
 Arturus Fauntæus.
 Bartilius.
 Boierus.
 le Brun. *
 de Cellieres. *
 Chiffetius.
 Laurentius { Chryfogonus. *
 Finichiarus. *
 Forerus.
 Gislenus.
 Iapon feu Lufcus.
 Martinius. *
 Masellus.

Ma-

Laurentius { Mafonius.
Nicolai, Noruegus.
delle Pozze.
Sengfenfchmidt.
Suslyga.
Vvens.
Vvorthingtonus.

Lazarus Caraneus. *

Leo Sanctius.

Leodegarius { Hertenftein.
Alemay. *
de Anna. *
Bachin. *
Bagnus. *
Berton. *
Champeils. *
Cinnamus. *
Creder. *
de Fraeye. *
Frizon. *
Garzonius. *
Lerchenfeldt. *
Lefsius. *
Patorneus. *
Pennafiel. *
Perinus. *

Leopoldus Mancinus. *

Lidanus Colonellus.

Liuius de Clerc fivie Clericus. *

Lopius de Caftilla. *

Lubertus Middendorff. *

Lucas { Paprocki. *
Pinelli. *
Vellofus. *
Zalufki. *

ab Alcafar,
Almeida. *
Alvarez. *
de Azeuedo.
Ballefter.
Bertonius.
Brouarr.
Bustus.
Cardeira.
Cellotius.
Cerqueira. *
Conart. *
Coulon. *
Crafius. *
Creffolius.
Crucius.
Fernandius.
Ferrarius.
Figueira. *
Florius.
Froés.
Guerrero.
Guzman.
Henriquez.
Iacobi.

Ludouicus { Ianninus.
Iobert. *
Maratius.
Magnetius. *
Maimbourg. *
Makeblidius.
Manfonius.
Molina.
de la Palma.
Finerus.
de Ponte.
de Ribas. *
Riccius. *
Richeomus.
Rogerius.
de Schildere. *
de Tero.
de Teruel.
de Valdiuia.
Vvapy.

Lufius Turrianus.

M

M Adridienfe Collegium.
Magainus Pagetius.
Marcellinus Bompar.

Marcellus { Auguftini.
Francifcus Maftrollus.
Laurus.

Marcus { Antonius Capicius.
de Foyx. *
Mombellus. *
Oliua.
Palumbus de Afcanio.
de Bonnieres.
Garzonius.
Georgius.
Gilbertus de Varennes.
Gonzalez.
Lima. *
Lopez. *
Paulus Leo.
Vanden Tympel.

Marianus { Celi.
Bertinus.

Marius { Clemens Baratta. *
Pacius.

Martinus { Antonius del Rio.
Becanus.
Brefferus.
Chriftophorus.
Clacrè. *
à Coenuelt. *
Coureur.
Du Cygne. *
de Efpanza. *
Fornarius.

Martinus { de Funez.
Grinus. *
L'Hermitè.
Hincza.
Lafcius.
Laterna.
Martinus Martinus. *
de Naia. *
Olaius.
Olzevski. *
Peregrinus. *
Perez de Vnanao.
de Roa.
Sibenius.
Smigletius.
Stephanus.
Vauthier.
Bembus.
de Couros. *
de la Cruz. *
Galindo. *
Maurach.
de Moya. *
Raderus.
Riccius. *
Ruffy. *
Schrick.
Taberna.
Varfauienfis. *
de Bocanegra. *
Borrul. *
Cafimirus Sarbieuius.
Faber.
Hainal.
Mayrhoffer.
Nennichen. *
Putzius.
Ram. *
de Sa. *
de Soufa. *
Tanner. *
Thuczynski. *
Mauritius Neoportus. *

Matthæus { de Dent.
Habbequius. *
Haberfach. *
Richemberger. *
Sandæus.
Schmidt.

Matthias { de Castro.
de la Cerda. *
Cornæus. *
Figueredus. *
Guttvirt. *
Hanel. *
Inchoffer.
Knab.
Nunnus Barretus.
Treuinnus.

Melchior Villanueva.
Metellus Caraccioius.
Alfordus. *
de Almeida. *
de Auendano. *
ardanæus.
Coyffardus.
Cuellier. *
Eifelinus.
de Elizalde. *
de Efpinofa.
Fernandez.
Ginkievvicz. *
Gomez.
Grifius.
Hieronymus.
Iulianus.
Krafufki. *
Lofcher. *
Marcus. *
Mazovvecki. *
Nyon. *
de Pace.
Pexenfelder. *
Rabardeau. *
Radau. *
Rogerius.
de Salin.
de San Roman.
Senefcallus. *
Speer. *
Staudacher. *
Van Triest. *
Turbaui.
Vafquez de Padilla.
Vvalpolus.

Michael { Moguntinum Collegium.
Molshemenfis Academia.
Monachienfe Collegium.
Moyfes du Bourg. *
Mutius { de Angelis.
Vitellefchus.

N

N Eapolitanum Collegium.
Neoburgense Collegium.
Abramus.
Alberti.
Amaya.
Auancinus. *
Bailly. *
Baldellus.
Berzettus.
Bobadilla.
Boonartius.

Bureus.
Cabeus.
Causinus. *
Cichouius. *
de Condé. *
Cufanus. *
du Souult. *
Elfen. *
Forest.
Godignus.
Henartus.
Iauellus.
Kmicic.
Lancitius. *
Lombardus. *
Longobardus. *
Nicolaus { Maria Pallauicinus. *
Mastrillus.
Oborski.
Orlandinus.
Pimenta.
Racouius.
Rogerius. *
Romæus.
Salius.
Sartorius.
Schaten. *
Serarius.
Sufius.
Talon.
del Techo. *
Trigaultius. *
Vvyfing. *
Zucchius. *

Nonius da Cunha. *

O Ctaufanus de Tufo.
Oftauus { Caietanus.
Lanzauecchia. *
Fedefchius. *
Oddo de Comitibus.
Odo { de Giffey.
Malcotrus. *
Oliuarius Bienuille. *
Oliuarius Bonartius.
Olomucense Collegium.
Organtinus Soldus Gneccus.
Osuwaldus { Coscanus.
Kruger.
Zylius.
Ladefon.

P

P Ankratius Kreutle.
Paffauienfe Collegium.
Patritius Andertonus.

Paulus { Albinianus Raias.
de Barry. *
Bellius. *
Vanden Berghe. *
Bombinus. *
Cafatus. *
Comitolus. *
Duefius. *
Fricia. *
Guldin.
Hoffæus.
le Ieune.
Iofephus de Arriaga.
Kuhn. *
Laymannus. *
Miki. *
Princeps. *
Ragueneau. *
Robertus. *
Rodriguez. *
Rofmer. *
Segnerus. *
Scherlogus. *
Tafferner. *
Vallius. *
Zehentner. *
de Abarca. *
Aegidius feu Gil.
Alagona.
Aloys.
de Anasco.
Anellus Perficus.
Antonius Spinellus.
de Arrubal.
de Auiles.
Barnaudus.
Benedit de Rada.
Biardus.
Biuerus.
Petrus { Bobyne. *
Bonuoyfin. *
Bouillius. *
Bourdin. *
Brun. *
del Brun. *
Brunellius. *
de Bugis. *
Burgundus.
Bufæus.
Canifius.
Cazræus. *
des Champs neufs.

Petrus

Charlot.
Chastellain. *
Chirinus. *
de Colindres. *
Cortonus. *
Courcier. *
Dagonellus. *
Des Nourices.
Diaz.
Eulard.
Fabricius.
Felix de Molina. *
de Flores. *
Fonfeca.
Francifcus Chiffierius.
Francifcus Piottellus. *
Francifcus Trefiteus. *
Gambacurta. *
Gaultruche. *
Gomez. *
Gonzalez de Mendoza. *
Gorfius. *
Goueus de Victoria.
Gueuara.
Guzmanus.
Halloix.
Hameau.
Hamerius.
Hernandez de Oualle.
Hieronym. Contiente. *
da Hortigofa. *
Hortiz.
Hugo.
Hurtadus de Mendoza.
Iarricus.
Ioannes Perpinianus.
Iofeph d'Orleans. *
Ioffet. *
Iuftinellus. *
Iuftus Sautel. *
Klincart.
Labbe.
Lamart.
Lanfelius. *
Lefcalopierius. *
Loyerus.
Lydoucus.
Maward.
Mambertus.
Marie.
Martinez.
Mafcareñas.
Matthias.
Maturus.
Maucorps.
Mercado. *
Merchan.
Metofcita.
Michael Brilmaker.
Miralliet.
Monodus.

Petrus

Petrus

Morales.
Moreion.
Morin.
le Moyn.
Muffonius.
Oiea.
de Oieda.
de Ognate.
Oliuier.
d'Outreman.
Paez.
Paulus Fiordelifius.
Paulus Nauarrus.
Paulus Roffius.
Paz nan Card.
Pelleprat.
Pennequin.
de la Porta.
Poffinus.
Pyrard.
Reboul.
Redanus.
Ribadencira.
Robillart.
Roefius.
Rouerius.
de Salas.
Salernus.
à S. Ioanne.
Sanctius.
Scarga.
de Sefmaifons.
Siluius.
Spiga.
Steglerus. *
Taffin.
Falbortus.
ihyræus.
Varga.
Vrteaga.
Vvadingus.
Vvittfeldt.
Vvoeftvinckel.
Ximenes.
Philibertus Monetus.
Alegambe.
Bebius.
de Berlaymont.
Bouchi.
Briet.
Chaheu.
Fehnle.
Francifcus Talfne. *
Hannotel.
Kifelius.
Labbe.
Maffaria.
Miller.
Nuncæus.
d'Ous.
treman.

Philibertus

Philippus

Philippus { Reindelius. *
Scouille. *
Sueuezelius.
de Trieu. *
Placidus { Samperus. *
Spatafora. *
Pompeius Sauazzinus. *
Pofnaniense Collegium. *
Pragenfe Collegium. *
Prosper { Intorcetta. *
Malauolta. *

R Aphael de Bonafè. *
Raphael { Castellus. *
Oller. *
Riera. *
Ratisbonense Collegium.
Raymundus à S. Martino. *
Renatus { Ceriferius. *
Chefneau. *
Rapin. *

Rhedonense Collegium.
Rhemenfe Collegium.
Richardus { Arckdekin. *
Ashbeus. *
Efius. *
Gibbonus. *
Haller. *
Lincæus. *
Mercier. *
Richardus. *
Strangius. *
Vanderfterren. *
Valpolus. *

Robertus { Bellarminus Card. *
Guyart. *
Ienifonus. *
Mirabellus. *
Nobilius. *
Perfonius. *
Sauthvellus. *
de Arriaga. *
de Cabredo. *
de Figueyredo. *

Rodericus { Rolandus Ouuerstratus. *
Romanum Collegium. *
Rudolfus Matman. *

S Abbatinus de Vrfis. *
Sabinus Chambers. *
Salmanticense Collegium. *
Saluator de Leon. *
Saluator Varo. *
Sampfon Darieu. *
Samuel Laberhittel. *
Scipio Paulus. *
Scipio Sgambatus. *

R

S

bus ijs tamquam à se compositis vsum fuisse, & vt tales, toti Societati communicasse norant; tum denique ex ipso Codice Constitutionum & Declarationum, quem pro Autographo quatuor Congregationes Generales Societatis agnouerunt, & qui vsque in hodiernum diem, in tabulario generali Societatis Romæ inter Chirographa Sancti Patris reuenter asseruatur.

Librum hunc impressit typis Societas primùm in ædibus suis Romæ anno Salutis 1558. in octauo; postea coniunctis simul textibus Hispanico & Latino in vno volumine, Romæ M. DC. VI. in folio. In eo S. Pater leges dat Societati, & absolutissimam gubernationis formam præscribit, tanto spiritu, tanta sententiarum grauitate, verborum pondere, ordine, comprehensione, vt non humana Doctrina, sed diuinitus illi infusa videatur. Eum certè cum Paulus IV. Pont. Max. cui iam diu non omnino probari videbatur, recognoscendam iudicandumque dedit duobus Cardinalibus Tranensi & Reumano, adiunctis deinde etiam Alexandrino & Moniliano, qui omnes viri fuerunt sapientissimi, diuersorum Ordinum è Dominicanis, Franciscanis, & Clericis Regularibus, & quod caput est, præoccupati calumnijs eorum, qui intimè nota habere omnia existimandi erant, prorsus tamen illibatus est redditus. Enimuerò admiratione dignum est, ea S. Patriarcham concepissee, atque in his Constitutionibus Ordini suo præscripsisse, quæ quod ab aliorum Ordinum norma recederent, parùm firma & sinceræ Theologiæ consentanea, non nullis viris grauissimis sunt visa, atque eo nomine diu multumque oppugnata; sed Apostolica tandem sententia rata firmataque sunt, & aduersantia placita censuræ subiecta. Vt non remerè scripserit è recentioribus quispiam S. Ignatium inter Doctores eximios meritò propter hos Libros numerandum, vtpote qui Theodidactus, illos conscripserit tam profunda probataque Doctrina refertos, vt omnia & singula in eo contenta, sint Apostolico iudicio, ceu pia sanctaque declarata.

Certè tres Pontifices summi nempe Gregorius XIII. Gregorius XIV. & Paulus V. post iteratum toties Constitutionum examen, eas omnes, ac si ad verbum singulæ, Bullis suis insertæ fuissent, confirmarunt & approbarunt.

Præter hos duos libros scripsit etiam S. Pater.

Epistolam de Religiosa Obedientia ad Lusitanie Socios ac filios tam perfectam & omnibus expletam numeris, vt omnium præceptorum instar sit, quæ de obedientia traduntur. Datam Romæ vii. Kalend. Aprilis 1553. De hac meritò scripsit S. Franciscus Borgia in epistola sua de medijs conseruandi Spiritum Societatis: *Esse omni dignam admiratione, quippe cui nec quidquam addi possit nec detrabi.*

Hinc inducta quoque iam meritò est in Bibliothecam SS. Patrum.

Alteram item.

Epistolam de Religiosa perfectione, ad Hispaniæ Socios datam 4. Nonas Martias 1547. Latine editam cum Epistolis Præpositorum Generalium, quam ex alia versione inscriptam de feruore Spiritus ritè in nobis excitando, ac discretè exercendo impretilit Ciacouia 1607. Collector libelli cui titulus: Thesaurus spiritualium rerum ad Societatem Iesu pertinentium.

Aliam quoque S. Patris.

Epistolam ad Claudium Aethiopiæ Regem datam 8. Kalendas Martias ann. MDLV. exhibet Nicolaus Orlandinus Hist. Societ. Tom. 1. Lib. 15. num. 105. Ioannes Pet. Maffæus Hist. Ind. lib. 16. & Petrus Iarricus Tom. 2. Thesauri rerum Indicarum lib. 1. cap. 15.

Scripsit quoque insignem de sanctissima Trinitate tractatum in ipso primo melioris vitæ tyrocinio, rudis litterarum, quem quis nobis inuiderit, aut cuius vitio interciderit non habeo dicere. Extant præter hæc aduersaria M. SS. Romæ, in quibus arcana sua sensa referebat S. Ignatius, omni commendatione dignissima, ad quorum gustum faciendum vnus aut alterius specimen proposuit idem Orlandinus lib. 10. n. 59.

Obijt vir Sanctissimus Romæ, pridie Kalendas Augusti, Anno salutis 1556. ætatis 65. Confirmati à Sede Apostolica Ordinis XVI. Beati nomine insignitus est à Paulo V. Pont. Max. die 27. Iulij anni 1605. Catalogo Sanctorum adscriptus à Gregorio XV. Pont. Max. die 12. Martij anni 1622. cuius Bullam Canonizationis publicauit Vrbanus VIII. Pont. Max. 8. Idus Augusti 1623. Eiusdemque memoriam Romano inseruit Martyrologio cum nobili Encomio, *Viri sanctitate & miraculis clari, & Catholice Religionis vbique dilatande studiosissimi.* Eundem Officio Ecclesiastico vbique terrarum coli iussit Innocentius X. P. M. sub ritu semiduplice die 29. Octobris anno 1644. Auxit cultum Clemens IX. P. Max. & ad ritum duplicem euexit die 11. Octobris 1667. & amplius quinquaginta templa in varijs Orbis Regionibus modò numerantur in illius honorem dedicata.

Quod verò ad miracula attinet quibus placuit Deo serui sui Ignatij sanctitatem declarare, ea tot ac tam Illustria, tum in vita, tum post obitum extitere, vt integer de ijs poterit contexi liber. Nam præter enarrata in illius vita & in Bulla Canonizationis, refert centum ex Authenticis desumpta documentis Noster Daniel Bartolus De vita S. Ignatij lib. 5. & permulta recenset noster Alphonfus de Andragia, opere de miraculis patris Munebregæ in Aragonia, vbi piè colitur Imago admirabilis Sancti Ignatij; & denique his consimilia narrantur contigisse in Sicilia, Regalbuti Dioc. Catanensis, vbi Imago papyracea S. Ignati-

ij anno Dom. 1666. è digito fudit prodigiosè sanguinem & hæc omnia examinata accurate, atque ab Episcopo loci Illustrissimo D. Fr. Michaële Angelo Bonadies, olim Generali Seraph. Ordinis S. Francisci de Obseruantia, approbata & mandata typis Panormi 1668.

Libet autem hic admonere, admirabilis Dei vel in minimis rebus prouidentia, qui primis ab Societate libris editis videatur voluisse suggerere quibus maximè artibus, eam salutem animarum esset ad Dei maiorem gloriam quæsitura. Nam sicut Primum voluit esse librum Exercitiorum, quo Societas ipsa coaluit; ita Sexennio post, anno nimirum 1554. prodijt pueris rudibusque instituendis Catechismus Petri Canisij, atque eodem ipso Anno Ioannis Polanci Directorium Confessoriorum, & mox interiecto biennio Christophori Madridij libellus de frequenti vsu Eucharistiæ.

ACHILLES GAGLIARDVS natione Italus, Patria Patauinus, vnà cum Leonetto & Ludouico germanis fratribus, ipse natu maximus ad Vexillum Christi conuolauit, nostramque Societatem ingressus est, anno salutis 1559. cum ætate, nobilitate, opibus, humanarum litterarum cognitione, floreret, & in Academia Patauina magnam sui expectationem vnà cum duobus fratribus excitasset: quos Simon Rodericius vnus è primis Societatis Decemuiris eo loco habebat, vt haud dubiè pronunciaret, si potestas sibi è cuncta Italia, tres pro arbitrato suo, legendi adolescentes heret, pluribus quàm germanos hosce tres naturæ dotibus ornatos, haud vsquam confidere se inuenturum. Achilles deinceps grauiore disciplina Philosophicas nimirum, & Diuinas excoluit, atque etiam explicauit nostro Collegio Romano acutè, & pereruditè; exorsus à Philosophia de moribus ex Aristotele, quam primus ibi vix annos natus 25. professus est, insignisque Philosophus, & Theologus est habitus. Tum Roma Superiorum iussu primùm Patauium deinde Mediolanum commigravit; vtrouque Sacram Theologiam interpretatus est. Inde ad agendi regendique munus euocatus, Taurini multos annos Collegio præfuit; post Mediolani, & Venetijs, in vtraque Professorum Domo; ad extremum Brixia Reçtor; quibus in muneribus ea edidit exempla Caritatis, & humanitatis in Socios, zeli & sollicitudinis in exteros, studij in Societatem quæ spiritualibus, quæ litterarijs exercitationibus amplificandam, vt nihil illi ad optimum Superiorum nostrorum exemplar defuerit. Singularis fuit in illo animi morumque Candor, quo subditis summam erga se fiduciam faciebat. Sex annis quibus Brixia

præfuit, solemne habuit Schoiasticos omnes nostros ad se in cubiculum festis diebus conuocare, & cum illis de rebus ad spiritualem profectum facientibus, collationes habere: quæ quidem industria eos ad perfectionem, ita incitabat, vt non minus illis colloquijs, quàm biennali tyrocinio proficerent. Interim indefessam quoque operam proximis præstabat: & accidit non semel, vt ipse vel sexagenario maior mane concionaretur, post meridiem, sacram alibi lectionem, haberet; sub vespere ad Nobiles viros in Oratorium congregatos verba faceret; & de eodem quidem argumento quod diurnum Euangelium suppetabat; sed tantà rerum varietate, vt nouitas faceret admirationem fœcunditatis haustæ ex Sanctorum Patrum tractatione, quos omnes non semel ab initio ad calcem, vsque attentissimè peruoluerat. Spiritualibus Exercitijs plurimos omnis conditionis, ætatis, sexus, semper instituit. Plures virorum cœtus, mercatorum, Opificum, Clericorum, Sacerdotum, suis quoque per septimanam diebus excolebat. Cœnobium Monialium, & alia pia loca frequens obibat; omnes verbo, & exemplo ad optima quæque prouocabat; ad extremum, Mutinam delatus morbum diuturnum totos duodeuiginti menses æquo animo sustinuit. In eo memoriæ, visus, & motricis virtutis vsu destitutus sensim, multus fuit in Dei laude, & gratiarum actione; multus in seipso, fuisque facultatibus, cum eximio pietatis sensu Numini dedicandis; quarto dein ante obitum mense, ictus Apoplexia totam corporis partem dexteram ita habuit otiosam, vt demum etiam computresceret. Tandem vi mali oppressus, animam exhalauit pridie nonas Iulias anno Domini 1607. ætatis 70. ex quibus 48. vixerat in Societate; ante annos 32. solemnia 4. vota professus. Multa tot inter occupationes scripsit, quæ singularem præferunt sensum pietatis, inter quæ edita typis sunt.

Catechismus Italicè compositus, hortatu S. Card. Caroli Borromæi Archiepiscopi Mediolanensis; Mediolani excusus 1584. in 4. typis Michaëlis Tini. Multum opera P. Achillis vsus est S. Carolus, postremis vitæ suæ annis, cumque in visitatione Diocesis suæ, comitem sibi adsciuit; prout in S. Caroli vita refert Ioannes Petrus Giuffanus.

Compendium Christiana perfectionis continens praxim vniendi animam cum Deo. Opusculum verè aureum, excusum Brixia typis Francisci Marchetti anno 1611. recusum Neapoli anno 1614. tandem latinitate donatum prodijt Viennæ Austriae 1633. typis Michaëlis Riccij, & iterum ibidem 1648. Scripsit etiam latine, sed non edidit.

De interiori Doctrina, seu disciplina hominis interioris, opus eruditissimum in folio, quod manu exaratum asseruatur in Archiuo generali Societatis Romæ. In eo iustificationem hominis à peccato, & tentationes, atque

militiam Iustorum, & progressum in gratia, & habituum malorum extirpationem, & mortificationem vitiosorum affectuum, diligenter persequitur; quæ omnia ad viam pertinent Purgatiuam. Præterea omnium virtutum tractationem complectitur, quæ ad viam spectant illuminatiuam. Denique illa etiam exactè explicat, quæ Viæ, vt dicitur vniriæ, seu mysticæ propria sunt. Reliquit etiam.

Commentaria in Exercitia Spiritualia S. Ignatii.

Explicationem instituti Societatis Iesu.

Meditationes pro omnibus hominum statibus.

Meditationes de Nouissimis, de peccatis, &c.

Varias rationes meditandi dum recitatur

Rosarium B.V. Quæ omnia extant Romæ inter manuscripta in eodem tabulario.

* ADALBERTVS, seu ALBERTVS TYLKOVVSKI natione Polonus Patria Masouita, Societatem amplexus anno salutis 1646. ætatis suæ 22. vota quatuor professus est. Docuit in ea Poësim, Rethoricam, Mathesim, Linguam sacram, Philosophiam, Theologiam, moralem; & quadriennio Pœnitentiarij munere functus est in Basilica Vaticana. Postea reuersus in Prouinciam suam, nunc dum hæc scribo anno 1674. Vilnæ regit Seminarium Pontificium. Edidit hætenus latinè.

Philosophiam curiosam, seu Quæstiones & conclusiones curiosas, ex vniuersa Aristotelis Philosophia. Cracouiæ apud Stanislaum Piotrkouczyk 1669. in 4.

Meteorologiam curiosam Ibidem, eisdem typis, & anno in 8.

Panegyricum inscriptum Aeternitas armorum Kierlo, sub nomine Alexandri Paproki. Vilnæ typis Academicis 1652. in fol.

Elogia Episcoporum Varmiensium, inscripta Are gratitudinis. Bransbergæ apud Henricum Schultz 1653. in fol.

Sacra Anagrammata de festis Christi ac B.V. Varfauia typis Elertianis 1666. in 12.

Sacra Exercitia Studiosi. Cracouiæ 1668. in 28.

Iugum graue super omnes filios Adæ. Cracouiæ 1668. in 12.

Arithmetiam curiosam. Ibidem & eodem anno. Polonicè scripsit.

Rythmos inscriptos Dies Equitis Poloni. tacito suo nomine Varfauia 1652. in 4.

Negotium defunctorum, seu de animabus defunctorum iuuandis sub nomine fidelis Parochi Vvratislauia 1661. in 8.

Pietatem Christianam, seu Compendium Christianæ Perfectionis. Cracouiæ 1669. in 12.

Prophetissam fidelem, seu veritatem illius Prophetiæ Mariana Beatam me dicent omnes generationes. Ibidem in 12.

Circulum æternitatis ex Latino nostri Ioannis Baptistæ Manni, Polonicè reddidit. Varfauia 1668. in 16.

Disquisitionem Physicam Ostenti duorum puerorum, quorum vnus cum dente aureo, alter

cum capite Gyganteo Vilnæ anno Dom. 1673. spectabantur. Gedani typis Monasterij Oliuensis 1674. in 12.

De Arte Sanctitatis. Gedani typis eiusdem Monasterij 1674. in 12.

Stimulos Diuini Amoris. ex Italico nostri Caroli Cafalicchij Polonicè redditus. Ibidem eisdem typis & anno in 8.

Vitam B. Stanislai Kostka. ex Italico nostri Dan. Bartoli Polonicè traductam Vilnæ typis Academicis 1674. in 4.

Opusculum Deotionale de S. Anna. eisdem typis, & anno in 12.

De Causis effectis, & remedijs mali. Gedani typis Monasterij Oliuensis 1674. in 12.

Multi alia præ manibus habet; si Deus vitam dederit.

* ADAMVS AIGENLER, natione Germanus, patria Tirolensis, natus anno Seculi voluentis 33. Vicennis Societati nomen dedit 1653. & vota iv. nuncupauit. Post traditas in ea disciplinas humaniores, Mathesim Ingolstadtij, & linguam Sanctam professus est; & incensus desiderio lucrandi Deo animas in Indijs, Missionem obtinuit ad Sinas. Sed inter nauigandum dum magna caritate prolixè se impendit alijs laborantibus lucu contagiosa, ea ipse quoque correptus, in mari applicuit ad portum æternæ (vti sperare fas est) salutis die 26. Augusti 1673. Ante abitum ex Germania ediderat.

Fundamenta Linguae Sanctæ. Dilingæ formis Academicis apud Ioannem Federle 1670. in 4.

* ADAMVS BVRGHABER natione Germanus, patria Veldensis in Bauaria, natus anno salutis 1608. Societati se addixit 1626. die 14. Septembris, & quatuor in ea vota nuncupauit. Post traditas litteras amœniores, prælegit philosophiam sexennio; Theologiam moralem biennio; Polemicam de controuersijs fidei, septennio; Scholasticam annis 16. Conciones subinde ad Populum habuit, & modò in Collegio Germanico Romæ, est Pater spiritualis, simulque in Collegio Romano explicat Alumnis, controuersas de fide quæstiones. Scripsit latinè, ediditque.

Centurias Selectorum casuum Conscientiæ tres; Friburgi Brigoia 1665. in 8.

Discussionem Theologicam Adiaphoria, seu Controuersia, an quilibet in sua fide saluari possit? Monachij 1655. in 4.

Disputationes fusiores varias. Lucernæ typis Daudis Hautt de Prædestinatione 1651. De Angelis 1650. De Immaculata Conceptione B. Virginis 1652. in 12.

Item complures alios similes Libellos Friburgi Brisgoia, *De Legibus, De Iustificatione* 1659. *De Iustitia, De Summo Pontifice* 1660. *De Verbo Incarnato* 1661. *De Fide* 1662. *De Sacramentis in communi, De Pœnitentia* 1663. *De Sancta Eucharistia, De Actibus humanis*

1664. *De Triplice Baptismo* 1660. *Apologiam Irenici Catholici, Thomæ Henrici Episcopi Chrysopolitani contra Irenicum Catholico-Euangelicum* Germanicè, Friburgi Brisgoia 1673. in 4.

ADAMVS CONTZEN natione Germanus, an Belga? domo Iuliacensis octodecim annos natus venit ad Societatem 1595. atque in ea emissis votis quatuor, cum cæteris propè omnes facultates, tum verò complures annos in vetustissima Academia Moguntina Sacras litteras professus est, cum magna omnigenæ eruditionis, atque in primis linguarum Græcæ, Hebraicæ, Syriacæ, & Chaldaicæ laude: vbi cum haberet vicinos, hinc Calvinianos Heidelbergæ, inde Zuinglianos Marpurgi Doctores, qui verbum Dei ad suas infanias deprauabant, multisque modis Rempubliam Christianam vexabant; statuit illis se opponere, atque inter duas acies pro orthodoxa veritate, & publica incolumitate depugnare, acri vir ingenio, & calamo promptus; quem Robertus Cardinalis Bellarminus, Deo & Ecclesiæ gratulari solebat idoneum, qui contra hæreticos posset præliari prælia Domini. Varia rexit Collegia per annos 15. Egrot annis aliquot Confessarium Illustrissimi, & Reuerendissimi Principis Godefridi Bambergensis, & Herbipolensis Episcopi; inde ad eandem operam Serenissimo Bauariæ Duci Maximiliano Electori præstandam euocatus, id muneris ab anno 1624. cum eximia prudentiæ, & integritatis laude, gessit vsque ad annum 1635. quo sexagenario maior die 19. Iulij Monachij viuus ereptus est. Vir fuit animo pacatissimo, interque grauissimas Imperij, Principumque perturbationes inconcusso. Emicuit præterea virginali Verecundia, à nullo se contingi, aspicique ferens, patientiæ verò tantæ extitit, vt quamuis compluribus annis prægrandibus duobus calculis post mortem exsectis acutissimè torqueretur ne gemitu quidem immanes illos dolores vnquam dignaretur, sed eos Christo, pro se, nobisque acerbiores passo, cum eiusdem sacratissima passione, ac morte, quanto poterat amore offerret. Denique vir maximus singulari animi demissione se semper minimi fecit. Scripsit.

Defensionem Cardinalis Bellarmini De gratia primi hominis Moguntia apud Ioannem Albinum 1613. in 8.

Defensionem librorum eiusdem Cardinalis de peccato contra Daniele Pareum, hoc titulo: *Crudelitas, & Idololum Calvinistarum* Moguntia 1614. in 8.

De Hæreseon incremento, & vtrum annus 1711. sit mundi vltimus.

Consultationem de Vnione, & Synodo generali Enangelicorum. Moguntia typis Ioannis Volmari 1615. in 8.

De pace Germaniæ libros duos. Moguntia 1616. in 8.

Discepcionem de secretis Societatis Iesu. ibidem 1617. in 8.

Iubilum Iubilorum, Iubilum Euangelicorum, & pias lacrymas Catholicorum; quo libro ostendit, quàm immeritò Euangelici suæ sectæ Iubilum celebrarint. Moguntia typis Ioannis Albini 1618. in 8.

Eundem librum reddidit Germanicè. ibidem, eodem anno in 8.

Chronologiam Iubilæi Euangelici. Moguntia 1618.

Coronidem omnium Iubilorum anno seculari Euangelico scriptorum. Moguntia 1618.

Semen Hæreticorum. Germanicè 1619. Moguntia.

Politicorum libros decem. In quibus de perfecta Reipublicæ forma, virtutibus, & vitijs, Institutione Ciuium, Legibus, Magistratu Ecclesiastico, & Ciuili, &c. tractatur. Moguntia, typis Balthasaris Lyppij 1620. in folio.

Methodum Doctrinæ Ciuilibus, seu Abissini Regis Historiam. Colonia apud Ioannem Kinckium 1628. in 8.

Danielem, siue de statu, vita, & virtutibus Aulicorum, & Magnatum. Colonia apud eundem 1630.

Responsonem Theologicam ad problemata Saxonica pro fida pace Germania. 1631.

Palmam Secularem Lutherano-Euangelicam.

Asinum palmatum, seu Padagogum Halensium, Sigismundum Euenium furentem in Tyrannide Pontificia Seculari. Moguntia.

Commentaria in quatuor Iesu Christi Evangelia. in quibus sensus verus litteralis aduersus omnes infideles pro Catholica fide vindicatur, Tomis duobus. Colonia apud Ioannem Kinckium. 1626. in fol.

Commentaria in Epistolam Pauli ad Romanos, ibidem apud eundem 1629. in fol.

Commentaria in Epistolas Pauli ad Corinthios, & ad Galatas. ibidem 1631. in fol.

Cum in promulgatione solemnè Molsheimensis Acalemiæ, primos ibidem sacræ Theologiæ Doctores crearet, fusè perorauit.

De noua Academia tuenda, & augenda, quæ oratio edita est in Panegyrico eiusdem Acalemiæ.

Scripsit præterea quosdam alios tractatus, sed typis non edidit, inter quos sunt.

De causis Bellorum præsentis temporis.

Proba censura super Epistolam seditiosam, de conuentu Cesaris Ferdinandi II. & Electorum Imperij Ratisbonæ celebrato anno 1630.

Instructio de Iubilo Iubilorum ad Neubeustanos.

* ADAMVS LEVRIN, natione Gallus, patria Ambianus, Deo se in Societate mancipauit, anno salutis 1620. ætatis suæ 18. Et tria vota solemnè professus est. Vir felice ingenio, singularique pietate, quam toto vitæ tempore, sed potissimum in extremo morbo, eoque acutissimo declarauit, cum dolores diuturnos, ac graues, inuictò tamen animo patientissimè sustinuit; demum Sacramentis omnibus ritè præ-

præmunitus, spiritum Deo reddidit. Ambiani 5. Decembris 1652. scripsit Gallicè librum, cui titulus est: *Vita perfecta*, Ambiani 1643. in 4. Transtulit Gallicè libros.

S. *Ambrosij de bono Viduitatis, & de Virginitibus*. Parisij 1645. in 12.

* ADAMVS SCHIRMBECK, natione Germanus, patria Pfaffenhouensis, Boius, Diocesis Augustanæ, natus anno D. 1613. Societati nomen dedit anno 1628. atque in ea Rhetoricam octennio professus est, Præfecturam Gymnasij gessit annis 25. Concionatorem etiam aliquamdiu egit, agitque Monachij superstes. scripsit latino sermone.

Plausum Genethliacum in natali Serenissimi Principis Ferdinandi Mariae utriusque Bavaria Ducis. Monachij 1636. in 4.

Herculem Atlanti suffectum. Quando Serenissimus Princeps Ferdinandus Maria Illustrissimo, & Reuerendissimo Principi Alberto Sigismundo in Præfectura Mariana successit. Monachij 1651. in 4.

Gratulationem nuptialem Serenissimis Coniugibus Maximiliano Philippo Hieronymo Bavariae Duci, &c. & Mauritia Febronia Ducisse Bulloniae. Monachij 1668. in fol.

Messum Paraquariensem, siue Annales Paraquariae ab anno 1638. vsque ad annum 1643. Monachij formis Lucæ Straubij anno 1649. in 12.

Transtulit è lingua Gallica in Latinam. *Modum rectè se disponendi ad mortem Auctore Francisco Poireo nostro*. Monachij 1648. in 8.

Maria, certissimum suorum Clientum in morte præsidium. Eiusdem Monachij 1649. in 18.

Paradisum Hagiophilo apertum. auctore nostro Paulo de Barry Monachij 1649. in 32.

Alimenta pietatis erga S. Iosephum. auctore eodem Monachij 1650. in 12.

Blanditias sanctas erga Christum. auctore eodem.

Pedagogiam caelestem, siue de beneficijs, & cultu SS. Angelorum. Auctore eodem Monachij 1650. in 12.

Sanctorum fœdus, siue de cultu Sanctorum. Eiusdem Auctoris Monachij 1651. in 12.

Annum Marianum. Eiusdem Auctoris. Monachij 1659. in 8.

Vitam S. Bernardi Mentonij Canonici Regularis. Auctore Rollando Vioto, Can. Reg. Monachij 1652. in 12. typis Lucæ Sraubij.

Palæstram Religiosam, siue institutionem Nouitiorum Canoniorum Regularium. Auctore Carolo Faure eiusdem Ordinis. Monachij 1660. in 12.

ADAMVS TANNERVS, natione Germanus, patria Tyrolensis Oenipontanus, iuuenis ad Societatem accessit, anno salutis 1590. natus annos octodecim, cum Logicam iam, & Physicam audiuisset. Euoluto Tyrocinijs biennio, & Philosophici studij anno postremo, perpetuo Theologiam, aut discendo, aut docendo, aut

scribendo tractauit. Ingolstadij primum tradidit publicè fac. Linguae præcepta; deinde Monachij docuit biennio fidei controuersias; Theologiam de moribus triennio; quo tempore, publicæ disputationi interfuit inter Serenissimos Duces Bauarum, & Neoburgicum. Ratisbonæ institutæ; vbi quanto Catholicorum plausu, hæreticorum lætu, rem gesserit, acta typis vulgata testantur. Ex eo prælio redux, Doctorali Theologiæ laurea decoratus; Ingolstadij totos 15. annos Scholasticam eximia cum approbatione tractauit. Societati per vota 4. solemnia se dicauit 29. Augusti 1617. Illum fama Doctrinæ celebrem, Mathias Imperator Viennam accersit, vt pro Martino Becano Theologiam explicaret. Ferdinandus vero II. Cæsar Augustus, Pragensis Academiæ iussit esse Cancellarium, quando eam Societati commisit. Sed anno vix exacto, coactus est aduersante valetudine, ad familiarem auram remigrare. Demum Gustavo Adolpho Suecorum Rege, Boiariam incurfante digressus in Tyrolim in ipso itinere fractis viribus extinctus est, in pago ignobili Vncken dicto, cum iam ante hydrope, & lethargo laborasset, die 25. Maij anni 1632. ibique iuxta altare conditus est. Exegerat iam annos viuendo sexaginta, & in prælegenda Theologia Scholastica, ac Morali 22. Vir fuit ingenio acris, serio, sedulo, paucorum verborum, magnarum cogitationum; Latinè, Græcè, Hæbraicè, egregiè doctus; historiæ Ecclesiasticæ peritissimus; Sanctorum PP. & venerandæ antiquitatis diligens, & indefessus peruestigator. Magna illi erat apud omnes auctoritas, tam à moribus, quam ab eruditione; censebaturque etiam ab æmulis Societatis esse de numero eorum, qui Societatem facerent mundo venerandam, quam scriptis suis toties defendit, & illustrauit. Illud verò notatu dignissimum, in tanta doctrinæ copia, fuisse humilitate insigni, & simplicium fere fratrum colloquio delectatum. Multa tum Latinè, tum Germanicè scripsit his titulis.

De verbo Dei scripto, & non scripto, & de Iudice controuersiarum fidei. Monachij typis Nicolai Henrici 1699. in 4.

De bonorum operum necessitate, utilitate, & meritis.

Relatio compendiaria de initio processu, & fine colloquij Ratisbonen. habiti 1601. inter Catholicos, Theologos, & Ministros Hæreticos. opposita vanis rumoribus, qui de hac ipsa re, opera, & studio hæreticorum passim in vulgus sunt sparsi.

Eadem Germanicè semel iterumque, cum prolixiori præfatione. Monachij apud Nicolaum Henricum 1602. in 4.

Examen narrationis, quam Historica relationis nomine insignitam de colloquio Ratisbonensi edidit Aegidius Hunnius Prædicans. Monachij apud Nicolaum Henricum 1602. in 4.

Apologeticus pro compendiaria relatione de

de colloquio Ratisbonensi 1601. aduersus Antitannerum cum appendice de morte Aegidij Hunnij. Monachij, typis Ioannis Albani 1603. in 4.

De Iustificatione contra Hailbrunerum.

Defensio Ecclesiastica libertatis duobus libris comprehensa. Ingolstadij, ex Typographia Ederiana 1607. in 4.

Labyrinthus Critico-Hunnianus. Monachij 1612. in 4.

Lutherus, seu Anatomia confessionis Augustana, tribus partibus absoluta. Ingolstadij typis Angermadrij 1613. in 4.

Antichristus decem præscriptionibus proscriptus. Ingolstadij 1630. in 8.

Antichristus cum sono Euangelij in Aethiopia, & Sinarum Regno propagatus.

Apologia contra Monita priuata Societatis. Pars prima.

Apologia pro Societate Iesu ex Bohemia & Moravia proscripta anno 1618. & 1619. Hanc suppresso suo nomine editam, rursus *Auctam aduersus Bohemorum nouas accusationes*, tacito quoque suo nomine recudit. Ingolstadij ex officina Ederiana 1619. in 4.

Amuletum Castrense, siue Antidotum aduersus perniciosos calumniarum afflatus, tristescue bellorum motus ex Bohemico tumultu enatos. Ingolstadij ex typographio Ederiano 1620. in 4.

Oratio funebris in laudem Doctoris Alberti Hungeri trigesima exequiarum eius die dicta Ingolstadij in æde B. V. 19. Martij 1604. Extat, Orationibus eiusdem Hungeri publicatis à Christophoro Geuoldo præmissa, Ingolstadij ex typographio Ederiano 1615.

Inauguratio Doctoralis Theologica S. Benoni Sacra.

Astrologia sacra, hoc est, Orationes, & quaestiones quinque quibus explicatur, qua ratione fas sit homini Christiano, de rebus occultis, ex astris iudicium ferre. Ingolstadij ex typographio Ederiano 1615.

Disputationes Theologicae in omnes Summae S. Thomae partes libris 4. Ingolstadij typis Guilhelmi Ederi 1618. in 8.

Supplementum Disputationum Theologicarum. ibidem 1620. in 8.

Dissertatio Peripatetico-Theologica de calis in qua de caloribus ortu, interitu, substantia, accidentibus, nouis Phenomenis, ac numero differitur. Ingolstadij apud Gregor. Henlinum 1621. in 4.

Theologia Scholastica, speculatiua, practica, tomis quatuor. Ingolstadij typis Ederianis 1626. & 1627. in fol.

Apologeticae orationes pro Ioanne Trithemio Abbate Spanheimensi. Ingolstadij typis eiusdem 1630.

Atque hæc quidem Latinè, scripsit autem Germanicè sequentia.

Hæreticum Lutheranismum contra Hailbrunerum. Ingolstadij 1600.

Dioptram Fidei de Missa, & Communionem sub utraque specie. Ingolstadij 1617. in 4.

Anti-Mylium, quo demonstrat, Lutherum nunquam sensisse, aut vixisse secundum Apostolicam doctrinam. Ingolstadij.

Instructionem de Indulgentijs, & Iubileo.

Manuductionem, seu decem demonstrationes pro veritate Ecclesie Catholicae Romanae. Ingolstadij.

* ADAMVS VVIDEL natione Germanus, gente Boius, domo Monacensis, natus anno salutis 1639. Deo se in Societate dicauit 1656. Nunc Rhetoricam profitetur Ingolstadij. Edidit hoc anno 1674.

Lyricorum libros tres; Epodon librum unum. Ingolstadij formis Ioan. Philippi Zinck: in 12.

ADRIANVS ADRIANI, siue Ab ADRIANO, natione Belga Patria Antuerpiensis, vir valde Religiosus ac pius, mentis puritate, candore ingenij, prudenti simplicitate, & nullo prorsus in tor dotibus supercilio, spectabilis: Ad Societatem se adiunxit Louanij anno 1544. vbi Nostrorum curam deinceps per multos annos, prius etiam quam Collegium ibi haberet Societas administravit; calumnias non semel, quin & carceres perpeffus, tanta animi constantia simul & moderatione, vt & æmulos suppeduerit, detecta falsitate, criminationis, & ipse nihilominus tamquam offensus veniam facti demissè petierit. Anno 1551. solemnem votorum quatuor professionem nuncupauit, Ruardo Tappero clarissimo viro ea excipiente. Tantam verò Adriano vim, facultatemque impertuerat Deus, vt siue concionaretur, secundissimis animis audiretur; siue priuatim ageret, omnem confitentium celebritatem, atque frequentiam ad se raperet; omnino nemo ferè accederet consilij causa, quin nouo gaudio cumulatus, animoque tranquilliore discederet. Puerum trimum aliquando ab infectis Dæmonum spectris, itemque mox fratrem illius natu grandiolem, sacris operando, liberavit. Illud etiam memorabile de eo refertur in Historia Societatis tom. 4. quod cum cingulum, quo sustentabantur intestina, propter herniam quæ laborabat, abiecisset, quia audiendis confessionibus impedimento erat, diceretque sibi ægrotandi otium non esse, statim eo morbo expeditus fuerit. Defuncto S. Ignatio nostro Patriarcha venit Romam ad indicta subrogando Præposito Comitiam, in quibus est à nonnullis in factionem abductus abusus eius innocentia, & ignoratione instituti; sed vbi animaduertit, quantum excitaretur incendium, subduxit se illico, & quieuit, atque in Belgium regressus post multa præclare facta sanctæ vitam finiuit ipso S. Lucæ festo. anni 1580. totius Academiae Louanienfis humeris elatus. Scripsit idiomate Belgio opuscula varia spiritualium exercitationum, sæpius recusa, his titulis.

De inspiratione, seu interna locutione Dei. Loua-

Lonanij . typis Hieronymi Vvellaei 1570. in 8. & 4.

Mons Pietatis . 2. Editio anno 1548. in 8. & 4.

In orationem Dominicam 2. & 3. editio .

Ibidem. eodem anno & form.

Tres nitidi tractatus , quorum I. *de Vita Actiua* . II. *De bonis temporalibus* , & ipso corpore mortali hominis . III. *De operibus misericordiae* . Ibidem 1668. in 8. & 4.

De Origine , & *progressu Vita Canobitica* . ibid. 1570. in 8. & 4.

De obedientia , & *quomodo subditus se gerere debeat erga Prælatum* , & *Prælatus erga subditum* . Ibidem 1571. in 8. & 4.

De Paupertate Evangelica . Ibidem 1570. in 8. & 4.

De confessione . Ibidem editio 3. 1573. in 4.

De semel in anno , *sæpius* , & *quotidie communicando* , & *de meritoria abstinentia à sac. Communione* . Ibidem .

De Inspiratione , seu *interna locutione Dei* : Latine reddidit G. Brunefius , & Coloniae typis Brickmanni edidit anno 1601. quod opus in sua Censura Cunerus Petri, Episcopus Leuwardiensis ait esse , *Verè pium* , *sanctum* , & *eruditum* , ac *proinde dignum* , quod *impressum ab omnibus legatur* .

Libellum , qui inscribitur *Traiectus in Cælum* (post mortem Auctoris Adriani de Vvitte) in gratiam piorum vulgavit .

ADRIANVS DE BOVLOGNE , natione Belga , patria Tornacensis duodeuicennis nomen Societati dedit anno salutis 1608. die 22. Nouembris , & spiritualibus Coadiutoribus adscriptus est . Docuit in ea litteras amæniores sexennio , & Præfecturam scholarum gessit octennio . Bethuniense Collegium rexit secundum , & Comiti Philippo à Mansfeldt Cæsarei exercitus Ductori à sacris Confessionibus per triennium fuit . Hæreticos non paucos ex Germanis , quâ disceptationibus priuatis , quâ concionibus ad castra Ecclesiæ Catholicæ traduxit . Emicauerunt in eo maxime cura , & pius in proximos quosque affectus , ingenos , perindè ac in diuites , & studium iuuandi utrosque . Migravit ex hac vita Tornaci ex stranguria , & peripneumonia , annis octo sexagenario maior die 10. Octobris 1655. edidit ab acuta breuitate commendatos .

Epigrammaton libros tres . Tornaci . typis Adriani Quinque anno 1642. in 16.

ADRIANVS BRVNVS , natione Gallus , patria Corbeiensis in Diocesi Ambianensi , Societati se tradidit anno Dom. 1575. ætatis 23. Parisijs , & ibidem litteras humaniores sexennio professus est . Concionatorem egit varijs in Urbibus , & religiosè quieuit Insulis in Belgio die 2. Iulij 1599. scripsit .

Hymnos varios , & *Odas in honorem Sanctorum* . Item .

Relaxationem spiritus . Rythmis Gallicis ,

in gratiam Castæ poëseos studiosorum , & Iuuentutis Catechismo informandæ .

ADRIANVS COOLS . natione Belga , patria Gaudanus in Hollandia natus anno salutis 1596. cum studijs humanioribus Antuerpiæ operam daret , & Deo inspirante , ad institutum Societatis animum iam adiecisset , memorabile cum propria matre , quæ vehementer eonsilio eiusmodi aduersabatur , certamen subiit . Hæc siquidem rem subodorata , primò filium litteris domum reuocauit , ad quas cum ille preces blandas reposuisset , rogando vt potius ipsa Antuerpiam se conferre minimè grauaretur , esse quippe negotium permagni momenti , quod ibi cum ipsa communicandum haberet ; Illa Antuerpiam quidem , statim aduolauit , sed mox filio nihil tali suspicanti , manus violentas iniici curauit , & impositum in carrucam ad id paratam , secum Gaudam reuexit . Verùm ille nihil propterea de proposito , suâque in Deum pietate remittens , & animatus lectione , de fuga S. Alexij , nec non Beati Stanislai Koskæ , adiutus insuper à comite , eiusdem consilij de ineunda Societate consorte , clam matre , se domo , atque vrbe proripuit , & ne nouam à Genitrice remoram pateretur illicò se in tyrocinium Societatis Mechliniæ contulit 16. Iulij 1612. Ibi solida adeò religiosæ perfectionis fundamenta iecit sub Patre Antonio Sucquetio tyronum magistro , vt hic post aliquot annos , dum Prouinciã regeret , accepta de more ratione conscientiæ ab Adriano , affirmãrit , nihil ipsum de feruore primi tyrocinij tum remisisse . Exhortationes ad discipulos suos , cum doceret , tanto spiritus ardore habebat , vt plurimos ad sæculi fugam , & Religionis complexum permouerit . Quin & matrem , etsi post fugam filij amaro diu animo fuerit , tamen ita pijs postea colloquijs emolliuit , vt ipsa etiam in sacrum Parthenonem Virginis Annunciatæ se receperit . Sacerdotio initiatus , Zelum animarum quo flagrabat , & insignem dicendi latine facultatem quâ pollebat , in celebri Iuris studioforum sodalitiõ , Louanij annos aliquot præclarè exercuit ; & quatuor vota solemnia professus , inter primarios Prouinciæ Patres tam doctrinæ , quàm virtutis æstimatione semper est habitus . Tyronibus in Societatis nouitiatu , & Patribus in tertia probatione instruendis , compluribus annis præfuit . Rectorem egit cum exacta regularum cura , Brugis , Mechliniæ , Bruxellis , Louanij ; Superiorem Missionis in Hollandia , & Præpositum Domus professorum Antuerpiæ . His in muneribus non tam verbis , quàm vitæ exemplo suis subditis præluxit . In comitijs Prouinciæ electus est , vt Romam ad Congregationem Procuratorum proficisceretur , & inde redux denuò Patribus tertij anni director datus est . Mox ipse à Deo probari cœpit ; & primò apostemate in maxilla , deinde alio diuturno , ac permolesto morbo , qui , inuictâ eius patientiâ probè exercitâ , vltimam

totius

totius vitæ meritis coronam imposuit . Ad mortem quam præuidebat melius obeundam , singulari se diligentia disposuit , nec domesticos promiscuè admittebat ne colloquijs minis vtilibus boni temporis adhuc restantis particulam vllam amitteret . Quotidie hora statâ quædam sibi prælegi curabat ex libro , qui tunc prodierat , De pretiosa occupatione morientium , & sub finem ex alio de septem verbis Christi morientis , & finita lectione solitudini se reddebat , vt cum Deo liberius ageret . Sumptis vltimis Sacramentis tenerè cum sensu pietatis , & sæpius ingeminando : S. P. Ignati . Ora pro me , deficiente paulatim natura suauissimè animam exhalauit . Bruxellis die 17. Nouembris 1662. Edidit à se dictam in Sodalitate B. M. V.

Apprecationem funebre Ioanni Maldero Episcopo Antuerpiensi , quæ præfixa est operi illius posthumo in primam partem D. Thomæ .

ADRIANVS CROMMIVS natione Belga , domo Orschotanus in territorio Siluaducensi natus anno sæculi euoluti 91. Societatem iniit volentis 9. & in eadem , vota quatuor solemniter noncupauit anno 1626. Vir Græcè , atque Hebraicè doctus , Philosophiam explicuit triennio ; Sacram Scripturam interpretatus est annis 11. Theologiam Scholasticam biennio tradidit ; studijs altioribus Louanij , necnon collationibus de casibus quindecim annis præfuit ; Religiosa semper amænitate omnibus carus , & virtute pariter , atque omnigena eruditione cunctis venerabilis . Has inter occupationes strenuum insuper se exhibuit Societatis operarium in excipiendis confessionibus externorum , etiam pauperum , atque ægrorum , ad quos sæpè vocabatur . Horarum Canonicarum pensum , maioris attentionis ergò , nunquam nisi in cubiculo , & plerumque de genibus persoluere solitus . Erga moderatores mirè reuerens , & ad omnem nutum indifferens . In consilijs dandis singulari enituit prudentia , ideoque à primarijs viris , tum Ordinis nostri , tum aliarum Religionum crebrò confulebatur . Ex illius iudicio variæ difficultates complanatæ , & contentiones sopitæ . Exortis Louanij controuersijs de doctrina Iansenij , quæ postea damnata est à S. Sede Apostolica , non est facile dictu quantum laboris sustinuerit , ad sanam Ecclesiæ doctrinam tutandam . In linguarum Græcæ , Hebraicæ , & Arabicæ peritia , non habuit Prouincia ei parem sicut nec in explicandis promptè difficillimis Scripturæ locis . Hunc talem tantumque virum inexpectata apoplexia percussit , & eoacervatum , qui in eo latebat scientiarum Thesaurum , vna cum vita abstulit , Bruxellis die 11. Maij 1651. Edidit in lucem .

CL. *Psalms Davidicos compendiosa paraphrasi ad litteræ seriem expositos* , & *sensu mystico illuminatos* . Louanij ex officina Henrici Hastenij 1628. in 4. recusos Antuerpiæ 1652. in 8.

Varias item Theses Theologicas in formam libellorum redactas , quibus magnam sacram litterarum partem , breuibus & accuratis illustrationibus expleuit , videlicet .

In Genesim . Louanij apud Bernardinum Masium 1629. in 4.

In Exodum , *Leuiticum* , *Numeros* , *Deutronomium* , siue *de Republica Iudaica* . Louanij apud viduam Henrici Hastenij 1630. in 4.

In Iosue , *Judices* , *Ruth* . libros 4. *Regum* , & 2. *Paralipomenon* . Louanij apud Bernardinum Masium 1631. in 4.

In Iobi Historiam , & *libros tres Tobia* , *Judith* , *Ester* , *Esdræ* , & *Nehemia* . Louanij apud viduam Hastenij 1632. in 4.

Sanctissima 4. Evangelia Historico ordine , concordie in modum digesta . Louanij apud Masium 1633. in 4.

Edidit lingua vernacula sub nomine Anagrammatico *Casimiri Douman* .

Controuersia de S. Petri Primatus , siue *prærogatiua Sedis Apostol.* aduersus calūnias Iacobi Triglandij verbi Calviniani apud Amstelodamenses Ministri , qui libellum De Cathedra S. Petri & successione Sanctissimorum Romæ Pontificum euulgauerat . Prodiit prius Antuerpiæ Typis Ioannis Cnobboari in 12. Recusus mox Amstelodami in 8.

ADRIANVS CRVCIVS Belga , Gandavi natus anno 1578. in Societatem Iesu ingressus Tornaci 1596. cum vitam traduxisset in imbuendis , tum Græca , tum Latina litteratura nostrorum , & externorum animis , tria vota solemnia professus , in nobilissimo caritatis opere , seruiens in magna lue , curandæ saluti peste affectorum , Antuerpiæ vitam conclusit Octobris die 23. 1629. Vertit latine imprimente Hieronymo Verduffen 1625.

Litteras annuas rerum in Regno Sinarum anno 1620. à Societate Iesu gestarum &

Rerum memorabilium ab eadem Societate anno 1619. 20. 21. & 22. in Iaponia Regno gestarum .

* ADRIANVS IORDANVS , natione Gallus , gente Normannus , Constantiensis Diocesis , ad Societatem duodeuicennis se aggregauit anno salutis 1635. & professionem votorum quatuor emisit . Rhetoricam 11. annis explicuit cum iaude ; Euocatus è Gallia à Serenissima Regina Poloniae Aloysia Gonzaga , eidem quoad vixit , à Sacris confessionibus fuit ; Redux in Galliam administravit Collegium Rothomagensis ; & modò dum hæc scribimus anno 1674. Serenissimæ Ducissæ Aurelianensis , quam etiam Ecclesiæ Catholicæ reconciliauit , conscientiam moderatur . Edidit latine .

Susannam Tragediam , actam coram Christianissimo Rege . Parisijs ex officina Cramoisianna 1654. in 12.

Panegyricum inaugarato Regi Ludouico XIV. dictum . Parisijs ex eadem officina 1654. in 4.

Orationem de ratione comprimenda Doctrinarum Nonitatis. Ibidem & eisdem typis 1656. in 4.

Expostulationem de morte Francisci Fuquetij carmine Elegiaco inter carmina quæ eodem de Argumento edidit Collegium Parisiense 1660.

ADRIANVS IVNGIVS natione Polonus, in Oppido Masouia Prouinciæ cui Blonsko nomen est, natus, florente adhuc ætate anno 1573. mundo nuntium remisit, & nostræ Societati se addixit die 24. Februarij, in qua cum pietate, suique victoria, egregiam eruditionem coniunxit; linguarum peritia, & doctrina politioris litteraturæ, ac controuersiarum fidei abundè instructus, & in Ecclesiasticis Annalibus, ac Sanctorum Patrum monumentis bene versatus. Triginta quatuor annos Religiosæ vitæ laboribus, quæ concionando, quæ docendo, scribendoque consecrauit, & ex his 22. concionibus impendit, de sua Prouincia; atque adeo de Christiana præclare meritis. Nihil se aiebat habere carius in vita Epulo augustissimo Corporis, & Sanguinis Domini, & Sacrorum Codicum lectione: Diuini pensum officij, etiam deuexa ætute, & laboribus fracta, proolutus in genua maxima cum attentione persoluebat. Tertio ante mortem die tamquam præfugio, Confessarium rogauit, vt suam sibi operam ad vniuersæ vitæ expiationem commodaret. Obijt Posnania, peste inter docendum ab aliquo discipulorum concepta, die 26. Augusti anno 1607. ætatis 57. multa moliebatur scribere si vita superuisset. Scripsit autem.

Artes & Imposturas noui Euangelij Magistrorum. Posnanicæ typis Ioannis Vvoldrabij 1589. in 4.

Confutationem Epistolæ Ioannis Capij Pseudo-ministri. Primum Lutherani, deinde Picarditæ, seu Caluiniani, ac demum Anabaptistæ Samoseteniani, in qua potissimum *De Transubstantiatione panis, & vini in Eucharistia Sacramento, & adoratione,* Catholica doctrina propugnatur, & vsus huius Sacramenti sub vna specie defenditur.

Refutationem libelli aduersus Ministro-Machiam Stanislai Rescij à quodam Guilhelmo Oxomenfi scripti.

Synopsim noui Euangelij, seu Doctrinam de moribus, fructibus, caracteribus, & horrendis, atque implacabilibus dissidijs Sectariorum huius temporis lib. 3. oppositam Vindicij Ministræ Radeouiensis Caluiniani. Posnanicæ typis viduæ Ioannis Vvolrabi 1595. in 4.

Polonicè vero scripsit: *Quinquaginta duarum questionum à Pseudo-Euangelicis Ministris in Polonia Iesuitis propositarum Analysis, seu resolutionem in duas Partes seu libros distinctam cui operi accessit.*

Refutatio cuiusdam libelli Caluiniani aduersus sacras imagines Posnanicæ 1593. in 4.

Conciones eruditæ de Incarnatione D. & Sanctissima Eucharistia.

Posseuinus recenset eius etiam *Responsionem ad quingentas quæstiones Catholicis à Caluinianis propositas.* Sed easdem esse existimo cum Analysis iam memorata.

ADRIANVS VAN LYERE, natione Belga, patria Antuerpiensis natus anno 1588. in Societatem admissus 1608. inter varia quæ gessit, in Societate munera, Rectorem Casleti in Flandria, & pluribus annis Mechliniæ atque Bruxellis, alijsque locis strenuum Concionatorem egit. Bruxellis in vno B. M. Virginis templo, quod Sabulonense appellant, ad 30. annos dixit; & quidem diu solus Dominicis festisque diebus, & integris quadragesimis. Confraternitatem Sancti Iosephi ibi collapsam restituit. & aliam in honorem Sacratissimi nominis B. M. Virginis obtento Diplomate Pontificio cum Indulgentijs, pro sua erga Deiparam pietate erexit; idque eo successu, vt Aulam, Urbemque totam in huius Sanctissimi nominis venerationem inflammaret. Vir fuit conscientia tenera, amans solitudinis, & caritatis, Regularumque omnium accuratissime obseruans, multæ in pietatis materia lectionis, vt quidquid præscriptis ab obedientia functionibus superfuisset temporis, totum lectioni scriptioni que impenderit. Demum in laboribus Sanctis iubilæum annum in Societate prætergressus, & concionibus habendis adhuc insistens, contracto in genu apostemate, & lenta febricula exhaustus, laborandi simul & viuendi inter mortales finem fecit, spiritualis iam pridem Adiutor, Bruxellis die 5. Septembris 1661. edidit primum sub alterius nomine tractatum paruum

De præstantia & cultu Sanctissimi nominis MARIAE. Flandricè Bruxellis typis Mommartij 1638. in 12. Hunc libellum.

Gallicè reddidit Pugetus de la Serre historicus Reginæ matris.

Hispanicè R. F. Andreas de S. Ioanne Carmel. Excalceatus 1640.

Teutonicè Petrus Vauters & impressum Colonia 1649. Serenissimo Archiduci Leopoldo Belgij, Gubernatori dedicauit. Edidit etiam.

Trifagion Marianum, siue Trium Mundi Ordinum, Cælestium, Terrestrium, & Infernorum, cultus pietas, & adoratio; erga Sanctum nomen MARIAE. Antuerpiæ typis eisdem 1655. in folio.

De Imitatione Iesu Patientis. Antuerpiæ typis eisdem 1655. in fol.

Apophthegmata Sacra Sancti Ignatij de Loyola. Opus post humum Antuerpiæ eisdem typis 1662. in folio.

Viam Celi per Rosaria. Belgicè: Bruxellis 1645.

ADRIANVS MANGOTIVS, natione Belga, Goudæ, quod est Hollandiæ Oppidum, natus anno 1554. Louanij annis 9. Philo-

Philosophiæ ac Theologiæ operam dedit in Collegio Clarissimi Præsidis Viglij Zuchemi ibique primum gradum in Theologia adeptus, aliquot annis Pastoralis officio functus est. Sed sæculum, vt penitus fugeret, Societatem Iesu ingreditur Kal. Octobris anno 1585. Louanij, & Antuerpiæ ad D. Virginis Sodales, & ad populum frequenter dixit, habuitque Iustum Lypsium assiduum Auditoræ, ac laudatoræ. Totâ vitâ posuit in colligendis, & in locos communes digerendis Sanctorum Patrum sententijs, quibus omnes opportunè inflammare satagebat. Tandem plenus annorum & meritorum, Antuerpiæ in Domo Professæ Societatis, piæ ac placidè, vt vixit, mortuus est anno 1629. die 15. Nouembris. Edidit.

Monita sacra libris seu Partibus tribus, è sacris litteris & Sanctis Patribus potissimum collecta in celebri Academia Louaniensi Societatis dicta varijsque locis Prouinciæ Flandro-Belgicæ primarijs, ad populum, & Clerum è suggestu sacro pronuntiata. Prodiit Antuerpiæ, ex officina Hieronymi Verduseni 1613. & iterum ibidem 1615. in 8. Item.

Monita Mariana & Passionem Domini, ex sermonibus S. Leonis, & deinde ex varijs Doctoribus collectam. Ibidem & eodem Impresore 1614. & iterum 1618. aucta & recugnita.

ADRIANVS POIRTRES, natione Belga, patria Oosteruicanus. Societatem ingressus est anno 1625. natus annos vndeviginti: litteras humaniores docuit sexennio, & quatuor Vota professus est 1641. Toto tempore Sacerdotij Concionatorem egit, annis amplius 30. & naturæ concessit Mechliniæ die 4. Iulij 1674. Belgicum carmen pangebatur insigni facilitate, & elegantia. Edidit, sed sine nomine suo, Carmen.

De Victoria Serenissimi Principis Cardinalis Ferdinandi, & Batavorum clade ad Calloam 1632. 21. Iulij, quod maximo plausu exceptum est, & sæpius recusum. Item.

De Victoria Serenissimi Principis Thomæ Sabaudi & Comitæ Piccolominei in Morinis eodem anno 1638. Flandricè edidit.

Typum Mundi, Antuerpiæ apud Cnobbarum 1644. in 8.

Laruum Mundi. Ibidem apud eundem 1648. in 8. suppresso suo nomine emisit.

Cor Deo Sacrum. Antuerpiæ apud Cornelium Vvoons 1660. in 8.

Columbam in Cauerna Maceria, apud eundem 1648. in 8.

Vitam S. Rosaliæ apud eundem 1658. in 8. Verit in linguam Flandricam.

Miracula B. M. Virginis Hallensis. Bruxellis apud Velpium 1657. in 8.

Quatuor Nouissima P. Stanishurstij. Antuerpiæ apud Vvoons 1644. in 8.

Suffragia Sanctorum. Antuerpiæ apud Cnobbarum 1659. in 16.

Edidit etiam; Nomen IESV streuam.

datam Iuuenibus, Coniugatis, Viduis, Ecclesiasticis. Antuerpiæ apud Cnobbarum 1657.

Vitam Sancti Francisci de Borgia. Antuerpiæ typis Cnobbari 1671. in 8.

Quæ verò extant Carmina in Imagine Primi sæculi Societatis IESV, Belgico Idiomate vulgata, pleraque ipse composuit, vel ab alijs sua recognouit.

ADRIANVS RADZIMINSKI gente Polonus in Pago Masouia Radzimino, Parentibus ex ordine Senatorio, natus, Societatem die 3. Aprilis anni 1574 ætatis 19. ingressus est. Philosophiæ cursum Vlnæ; Theologiæ Romæ permensus, redux in patriam, multis annis Cracouia, Lublini, Posnania, Leopoli concionatus est. Gubernauit etiam Leopoliense, & Sendomiriense Collegia. Obijt Sendomiriæ die 12. Aprilis 1615. Vota quatuor professus ab anno 1595. Funebrem defuncto Panegyrim dixit R. D. Gaspar Chocicius Canonicus, & Parochus Sendomiriensis, vir optimè de Societate meritis, quam suis scriptis à maleuolorum calumnijs non semel defendit. Edidit Adrianus Polonicè.

Disputationem quam cum Arianis habuit Leuartouia, & in alijs locis Palatinatus Lublinitis, quæ tantas in angustias Predicantem coniecit vt se visum palam fateretur.

ADRIANVS DE VVITTE, id est Candidus, Belga, Antuerpiensis, vir non minus re quam nomine Candidus, & cum alijs omnibus virtutibus ornatus, tum maximè morum suauitate amabilis. Is cum se in Belgio primis socijs adiunxisset, Louanio Romam profectus est anno 1551. Vnâ cum Euerardo Mercuriano, Eleutherio Pontano, tribusque alijs; Vndè anno insequente Murinam à Sancto Ignatio Patriarcha nostro missus, in illo nouo Collegio fecit initium docendi. Regressus deinde in Belgium ex hac vita discessit Louanij, & sepultus est ad Sanctam Claram anno 1558. Idibus Ianuarijs cum Societas nondum haberet Collegium, aut certam Sedem in illa Academia. Scripsit libellum qui inscribitur.

Traiectus in Cælum, seu spirituale incundum Monasteriolum, quem Adrianus Adriani post mortem Auctoris, cum passim incorrectè descriptus circumferretur, duodecimo postquam primum scriptus fuerat anno, recognouit & vulgavit Louanij typis Hieronymi Vvellæi 1668. in 8. 4.

AEGIDIIVS BAVARIIVS, Belga Insulis Flandrorum natus 1550. puer in Virgilio terendo, & memoriæ mandando perdiligens, admiranda deinde in effæto sene reminiscencia puerilium mufarum, cum duobus annis quinquagenarium iubilæi Religiosi annum in Societate IESV, multis officijs præclare perfunctus superaret, Edidit typis Nutianis.

Musam Maronis Catholicam, seu Catechismum

mum Maroniano Carmine velut in centone expressum. Antuerpiæ typis Nutij 1622. in 12.

Passionem Domini Nostri IESV Christi versibus Heroicis potissimum ex Marone concinnatis. Ibidem.

Mortuus est Gandavi die 26. Martij 1627. cum in Societate, (ad quam vicennis venerat) annos 57. posuisset. Vota quatuor solemniam ab annis 37. in ea professus. Vir fuit eximia in Deum fiducia, qua inter prospera, & aduersa sibi semper similis esset. Deumque in deploratis sæpe rebus experiretur adesse. Sic nimirum inter prima Gandensis exordia Collegij, quæ per annos 13. feliciter gubernauit, cum sibi fociisque alendis afes dumtaxat quinque haberet, mox ab omnibus affatim fuit instructus. Aliàs cum vrgerent hominem Creditores, vehementius, omni spe subsidij, vt videbatur, exclusa, tantum ex inopinato subministratum est æris, quantum expungendis nominibus sat erat. Fuit admirabili in alios mansuetudine, in se ipsum seueritate; Sub extremum querebatur vetutum sibi vsum vestis cilicinæ, quam conseruat iam olim ternos dies, quaternosque continenter corpori ad mouere. A morte reperta sunt flagella gemina ferreis præacuta stimulis, quæ horrendum in modum cruentarat.

AEGIDIUS BVCHERIVS Belga, **Atrebas**, natus anno 1576. in Societatem ingressus 1598. Theologus, Historicus, & Concionator celebris; Bethunicensis Collegij per decennium, Leodiensis per sexennium Rector fuit. Vir multæ lectionis in annorum temporumque calculis subducendis versatissimus. Ingenij dotibus parem vitæ innocentiam coniunxit; Vitæ Religiosæ tenax in paucis, & otij perpetuus Osor. Communis vitæ etiam in deuexa ætate adeo studiosas, vt in victu, cultuque corporis nihil sibi singulare deferri pateretur. Præcipuo in Christum patientem amore incensus, in sacris eius vulneribus potissimum acquiescebat. Ab his & viuens, & moriens, salutis suæ præsidium petebat sæpius illud ingeminans: *Quærens me sedisti lassus, Redemisti crucem passus, Tantus labor non sit cassus.* Virtutis & doctrinæ fama insignem, & quatuor votis solemnibus obligatum ab anno 1616. mors demersit, Tornaci die 8. Martij 1665. Edidit.

Disputationem Historicam de primis Tungrorum seu Leodensium Episcopis cum Chronologia posteriorum. Leodij typis Christiani Ouyverx 1612. in 4.

Chronographiam Historie Leodiensis, posteriorum Episcoporum, additis Romanorum Pontificum, Imperatorum, & Regum Franciæ tabulis. Leodij cum scriptoribus Leodiensibus à Chapeauville editis.

Gregorium Turonensem amplissimis notis illustratum.

Commentarium in Victorij Aquitani Canonem Paschalem, quo Cycli Paschales veterum ex-

ponuntur; verus Passionis Christi dies eruitur, & Doctrina temporum traditur. Antuerpiæ typis Plantinianis Baltazaris Moreti 1633. in fol.

Belgium Romanum Ecclesiasticum & Civile in quo Historia occidentalis vniuersa continetur à sine Commentariorum Cæsaris ad annum Christi vulgarem. 511. Leodij typis Nouiorum 1655. in fol.

* **AEGIDIUS CARLIER**, Natione Belga, patria Dunckeranus, natus anno sæculi labentis xij. Vicennis Societatem amplexus est, eique votorum quatuor nuncupatione solemniter se adstrinxit. Post traditas annis aliquot humaniores litteras, Missiones obiuit. Disciplinæ Domesticæ & æconomix curam gessit; rexit Domum probationis tertix Lyranam; nunc dum hæc scribo 1674. in Gandensi Collegio salutem promouet animarum; Mandauit typis lingua Belgica.

Regulam fundamentalem Perfectionis siue de agnoscendis, & emendandis peccatis venialibus. Antuerpiæ apud Arnoldum BraKel 1656. in 8.

AEGIDIUS DE CONINCK, siue *Regius*, Belga, Bellioli in Flandria natus 16. Decembris 1571. ad Societatem se adiunxit 15. Octobris 1592. & vota 4. solemniter concepit 1609. Vir omni politiori litteratura insigniter ornatus, Magni Lessij non impar discipulus, cuius etiam Scholasticæ Theologiæ Cathedram obtinuit, & totos duodeuiginti annos cum insigni laude moderatus est Louanij, vbi Sociorum subinde studijs annos 10. præfuit. Interea magno Christiani Orbis vsu, ac fructu publica luce donauit, has suas Theologicas lucubrationes quas in pretio esse, ac diligenter teri testantur Auctores, qui post illum prodierunt, & creberrimè sententias, & doctrinam eius citant, ac laudant. Edidit vero.

Commentarium ac disputationes in vniuersam Doctrinam S. Thomæ de Sacramentis, & Censuris, Tomis duobus Antuerpiæ typis Nutianis primum anno 1616. iterum cum augmento & recognitione anno 1619. in fol.

De Moralitate, natura, & effectibus, Actuum supernaturalium in genere; & Fide, Spe ac Charitate speciatim. libris 4. Antuerpiæ eisdem typis 1621. in fol.

Opusculum de Absolutione moribundi sensibus destituti. & cum hanc doctrinam impugnasset vir quidam doctus, edidit *Responsonem ad dissertationem, impugnantium Absolutionem moribundi sensibus destituti addita explicatione duorum dubiorum circa ministrum Sacramenti matrimonij, & dissolutionem eiusdem per conuersionem alterius Coniugis ad fidem.* Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1626.

Paratum reliquit moriens, iamque approbatum tomum.

De Deo Trino, & Incarnato, qui lucem posthumus aspexit, Antuerpiæ apud Meurlios 1645. in fol.

Obijt

Obijt Religiosissimus Pater Louanij die 31. Maij 1633. stomachi debilitate confectus.

* **AEGIDIUS ESTRIX** Belga, Mechliniæ natus anno sæculi voluentis 24. Societati nomen dedit 1641. exeunte Septembri, & vota quatuor solemniter nuncupauit 1659. Vir omnibus scientijs egregiè instructus. Philosophiæ in Belgio, Theologiæ operam nauauit Romæ, litteras humaniores docuit sexennium: Philosophiam quadriennium Theologiam Scholasticam septennium Louanij, vbi modò Præfecturam gerit studiorum. Edidit pro asserenda sufficientia attritionis cum Sacramento Pœnitentiæ.

Dissertationem Historico-Theologiam pro mente Concilij Tridentini de vi attritionis &c. Mechliniæ typis Gisberti Lintzij 1669. in 4. Item.

Mentem Concilij Tridentini dilucidatam ex historia eiusdem Concilij, per modum Appendix ad Theses Theologicas. Louanij 1669.

Confutationem suppositæ Veritatis, & Charitatis, siue Historiam Concilij Tridentini, Patresque ac Theologos Tridentinos defensos aduersus Auctorem disputationum Apologeticarum. Mechliniæ typis Gisberti Lintzij 1670. in 4.

Minimè Paradoxum, Paradoxo nupero de Attritione dissipando. Louanij typis Petri Saffeni 1671. in 4.

Summulam summarum de controuersia Attritionis subduclam fideliter. Louanij typis eisdem 1671. in 4.

Diatribam Theologicam, siue manu ductiorem ad fidem diuinam peruestigandam. Antuerpiæ typis Cnobbari 1672. in 4. Sed hæc Diatriba prohibita nuper fuit à Sac. Inquisitione Romana.

Apologiam pro summis Pontificibus, Concilij Generalibus contra instructionem ad Tyronem Theologum. Antuerpiæ typis Michaelis Cnobbaert 1672. in 4. Etiam prohibitam à Congreg. Indicis donec corrigatur.

Dilucidationem communis Doctrinæ, de fide imperfecta quorundam hominum rudium. Antuerpiæ typis iisdem 1673. in 4. Hæc quoque eodem Decreto prohibita fuit à Sac. Inquisitione.

* **AEGIDIUS FRANCISCVS DE GOTTIGNIES** Belga, natus Bruxellis anno salutis 1630. Societatem amplexus est 1653. die 9. Nouembris, & votorum 4. professionem emisit. Scientijs Mathematicis insigniter excultus, ijs tradendis publicè in Collegio Romano, post decursa ibidem Theologiæ studia, est adhibitus, iamque in annum duodecimum multa cum laude eas explicat. Edidit hæcenus *Elementa Geometriæ planæ.* Romæ Typis Angeli Bernabò 1669. in 18. Item.

Logisticam, siue scientiam circa quamlibet quantitatem, discurrentem, cui Mathematicum nullum problema insolubile, nullum theorema in demonstrabile, Romæ apud Varesium 1674. in 4.

Figuras Cometarum qui apparuerunt annis 1664. 1665. 1668. cum breuissimis animaduersionibus & tabulis incisis æri Romæ. Præterea.

Observationes circa maculas Planetarum Iouis & Martis, & eorum perpetuam vicissitudinem quas speciali opere fufius cogitat profequi.

* **AEGIDIUS GERARDI** Belga, natus Antuerpiæ anno Domini 1596. Patrem habuit supremum Vigiliarum Præfectum, Patruos duos, quorum vnus semel, alter decies Consul fuit, & peculiari studio semper Societatem fouit. Absoluit humanioris litteraturæ studijs, Societati se adscripsit anno 1613. & in ea post traditas amæniore litteras quadriennio, præfuit scholis annis 12. Egit Missionarium, Concionatorem, Directorem Sodalitatis B. V. annis compluribus; & varijs in locis per Prouinciam; in quibus ita suam exercuit industriam, & zelum, vt suo exemplo docuerit, nusquam virtuti non esse locum. Demum diuturno hydrope, quem Medici tympanitem appellant, afflictus, & sacro Eucharistiæ epulo refectus, piam animam egit Antuerpiæ 17. Ianuarij 1655. in gradu spiritualium Coadiutorum pridem antea constitutus. Scripsit Belgicè.

Speculum Philotheæ. Antuerpiæ 1646. in 12.

AEGIDIUS GONZALEZ DE AVILA natione Hispanus, patria Toletanus, Oppido Buroion, natus est anno salutis 1532. eius mater cum Aegidium gestaret, visa sibi videtur est ex vtero suo, radios lucis circumquaque diffundere, quod cum marito retulisset, ille non vana coniectura, filium quem paritura esset, multorum filiorum Patrem fore prædixit, idque rei probauit euentus. Adolescens enim adhuc imberbis, & decem atque octo annorum, cum litteris nauaret operam Compluti, Societati se nostræ dedicauit anno salutis 1551. in qua vixit laudabiliter vsque ad annum 1596. ineuntem, quo vix dum sexagesimum quartum ætatis annum ingressus, nostræ mortalitatis exuium Matriri reliquit 15. Ianuarij, non sine magno Nostrorum, atque alienorum dolore. Fuit vir in quo nescias quid primum admirare; Ingenium ne, annorum suauitatem; eruditionem, an vitæ sanctimoniam; prudentiam in gubernando, an modestiam atque affabilitatem; asperitatem in se pœnitentiæ, an consuetudinis cum alijs iucunditatem. Sed cum ingenuis artibus omnibus excultus esset Aegidius, tum verò excellenti Antiquitatis obseruatione, ac memoria pollebat. Religionum omnium sacrarum Regulas, Statuta, Constitutiones perlegerat, & habebat in promptu. Concilia multa memoria tenebat; Sacra Summorum Pontificum Decreta ad vnguem nouerat; exquisitas ac minimè vulgares Patrum sententias cum paucis callebat, eorumque volumina, diurna, nocturnaque

naque manu versabat, si quando à grauioribus occupationibus esset otiosus, quod raro ei contigit. Nam vix à carceribus ad studiorum metam peruenerat, cum Obedientiæ iussu coactus est studia intermittere, ac gubernandi in se onus suscipere. In Prouincijs Castellæ, Toleti, Bœticæ, & Aragoniæ, tum Prouincialis, tum Visitatoris munere functus est. Assistsens etiam apud P. Euerardum Mercurianum Præpositum Generalem; ad quod genus officij absens electus est ab vniuersa Congregatione Generali, cum captus Ægidius ab Hæreticis in Gallia teneretur, in quorum manus ac furorem, Romam ad Congregationem Generalem proficiscens inciderat, ac tam grauius fuerat vulneratus, vt parum abesset ab extremo periculo. Atque vt paucis multa complectar, plurimum Ægidij religio, industria, prudentia, ac doctrina ad conseruationem atque propagationem contulit vniuersæ Societatis. Scripsit, sed non edidit.

In librum Exercitiorum spiritualium S. P. N. Ignatii præclaras annotationes, Explicationes nostrarum Regularum valde eruditas, ac Religiosas.

Instituti Societatis, tum declarationem, tum confirmationem. Concilia generalia. Omnia exactè in locos communes redegit.

* ÆGIDIUS LA CARRY, natione Gallus, patria Occitanus Diocesis Castrensis natus anno sæculi labentis 5. Societati se adiunxit 24. & vtorum quatuor Sacramento se obstrinxit. Docuit Rhetoricam & amœniores litteras sexennio; Philosophiam biennio; Theologiam moralem biennio, & sacram Scripturam interpretatus est etiam biennio. Rexit Collegium Cadurcense, & Missionarium multis annis magno fructu egit. Adhuc superstes Claromonti, Edidit hætenus.

Elogium Nati Delphini Ludouici XIV. Tolosæ 1637. in 4.

Notas in librum Cornelij Taciti de Germania. Montalbani 1649. in 4.

Mathematica cum tabulis Logarithmicis, & Luna Solaribus ad inuestigandas Eclipses Lunares & Solares. Tacito suo nomine Parisijs duabus partibus seu libellis 1652. in 12.

Numismata antiqua quæ ad Chronologiam, & historiam pertinent. Claromonti in Aruernia, scripsit etiam.

Historiam Codicis Iustiniani in folio recognitam, & approbatam, & mox edendam. Lugduni.

ÆGIDIUS DV MONIN, siue *Monteus*, natione Belga patria Belloramus in Ducatu Luxemburgensi, natus anno salutis 1565. abdicato Canonatu Ecclesiæ Cathedralis Namurci, quem annis vndecim tenuerat, Societati se aggregauit anno 1603. & vota quatuor solemniter professus est. Rexit Collegia Namurci, & Leodij, & demum spirituum rerum Præfectus Insulis piè obiit 17.

Septembris 1624. edidit.

Sacrarium Comitatus Namurcensis, quo recenset Sanctorum Reliquias, & Religiosa loca, quæ in illo sunt. Leodij 1619.

* ÆGIDIUS A SANCTA ALDEGVNDE, natione Belga, patria Duacensis, Comitis à S. Aldegunde filius primogenitus, spretis honorum titulis, & amplissima hæreditate, Societatem Vndeicennis ingressus est anno 1614. & solemnium quatuor vtorum nexu se obligauit 1630. Amabilem indolis modestiam, quam ad tyrocinium detulerat, eandem perpetuò retinuit, ab omni fastu vsque adeo abhorrens, vt illustrium natalium memoria planè deleta ex animo videretur. Magno, & domesticis exemplo, & externis incitamento, ad omnem virtutem fuit; quorum confessionibus excipiendis constanter incubuit donec febris optimum Patrem adorta medijs in laboribus paulatim attriuit, atque demum Duaci Cælo (vt confidere par est) transmittit die quarta Octobris 1657. Vertit, auxit, ediditque è Flandrico.

Vitas earum Virginum quæ in seculari statu sanctitate claruerunt. Tornaci typis Adriani Quinque 1640. in 12. Item.

Viam Caliper Rosaria. E Flandrico nostri Adriani Lyrei. Montibus Hannoniæ typis Vvandtremis.

ÆGIDIUS SCHONDONCHVS natione Belga, patria Brugensis ex voto parentum priusquam conciperetur, Deo sacer. Cum enim ingrauescente ætate, pluribus iam annis liberos habere desissent, ardentibus à Deo precibus flagitarunt prolem masculam, quam familiæ suæ postremam Diuino cultui in Ecclesia manciparent, à Parente suo Ægidio nomen tracturam, Nec irritæ fuere preces; nam pridie Kalendas Septembris, natus, & postridie, qui Sancto Ægidio sacer est, Ægidius ex voto est appellatus anno 1556. Is annos 20. natus, & humanioribus litteris egregiè imbutus, Societati se nostræ tradidit; in qua post totidem annos spiritualis Coadiutoris gradum adeptus, totidem rursus vitæ adiecit, donec sexagenario quinque mensibus maior, Audomaropoli suauiter inter Adolescentium Anglorum preces, quos in illius gentis Seminario totos iam annos 17. ad omnem virtutem præclare instituebat, in Domino conqueiuit. Parentatum illi est magno suorum quos regebat luctu, qui desiderij sui magnitudinem non ferentes, trigesimo quàm obierat die solemnes illi exequias, atrato templo procurarunt, oratione, emblematis, multoque carmine atrata in aula luxerunt. Varia in Societate munia cum laude gessit. In Adademia Duacensi Humanitatem, & Rhetoricam septennio publicè professus est; Antuerpiæ Scholarum Præfectum egit, Concionatorem alibi; Rectorem Cortraci sexennio; reliqua ætate Collegium Anglorum Audomari gubernauit. Vir erat solerti ingenio, prudentia

sentia singulari, sermonis gratia, & morum comitate, atque dicendi pondere tanto, vt omnibus esset amori, ac venerationi; atque apud summos etiam Proceres auctoritate polleret. In officijs diuinis Ecclesiasticis accuratissimus cæremoniarum, ac rituum Ecclesiasticorum exactissimus obseruator: quos ipse nonnunquam manantibus vbertim lacrymis ex intimo sensu pietatis, magna cum reuerentia, ac pietate obibat. Cœlites omnes, sed in primis B. V. Deiparam singulari affectu venerabatur. Illius memoriam, & cultum modis omnibus promouere, & iuuenum animis imprimere satagebat, aptis ad idem inuentis solerter excogitatis. Hæc signa audito, semper eam salutatione Angelica venerabatur abrupto quocumque colloquio, vel negotio, quo fortè destineretur. Incredibili felicitate est vsus ad Iuuentutis informationem. siue in litteris, siue in alijs bonis artibus promouendam, vt ad hoc natus factusque à natura videretur, & hoc nomine eximiam laudem, vel ab ipsis fidei nostræ hostibus in Anglia retulerit. In biennali morbo cui tandem succubuit, illustria dedit patientiæ documenta, & ad extremum vsque diem omnia Collegij sui negotia, vel ipse tractauit, vel ne non rectè fierent coram se tractari voluit: Admonitus, vt se per sacramenta compararet ad exitum imminentem; Enim verò (inquit) hoc dudum in votis habeo, & colloco in beneficio maximo; At tu Domine IESV Suscipe hunc humilem, & indignissimum seruum tuum, qui quidem laborem tui causa non recusabam, at præhabeo quod diuinæ maiestati tuæ placet. Inter huiusmodi colloquia, & veniæ erratorum suorum ab astantibus postulationem, vtorum suorum repetitionem, piæque ad omnem sanctimoniam adhortationes, obdormiuit die 29. Ianuarij 1617. Plura de Viri huius nunquam satis laudati pietate, & raris dotibus, in educanda ad omnem virtutem, & doctrinam iuuentute, qui cupit, videre poterit apud nostrum Henricum Morum in Historia Prouinciæ Anglicanæ lib. 5. & 9. Vertit Ægidius in Latinum e Belgico.

Apologiam Francisci Costeri, aduersus Calumnias Lugdunensium Batauorum in Societatem Iesu. Quod percussorem immisisset in Comitum Mauritium Nassouium. Eam sic inscripsit.

Sica Tragica Comiti Mauritio à Iesuitis, vt aiunt Calvinistæ, Leydæ intentata. Antuerpiæ typis Trognetianis 1590. in 8.

Edidit etiam prout refert R. P. Hippolytus Marracius, è Ven. Congreg. Clericorum Regul. Matris Dei, Accuratissimus in vestigator Scriptorum de B. V. in Bibliotheca sua Mariana.

Paraphrasticam explicationem in hymnum Salue Regina, & hymnum, Ave Maris Stella. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana 1609. Multa inchoata reliquit morte præuentus,

Inter alia.

Admiranda huius sæculi.

ÆGIDIUS DE SMIDT, natione Belga, patria Antuerpiensis, natus anno salutis 1584. 23. Aprilis Societatem ingressus est anno 1601. & in ea post traditas litteras humaniores Concionatorem egit annis septemdecim, Confessarium assiduam in templo, & Operarium infatigabilem vsque ad obitum spiritualium Coadiutorum gradui adscriptus. Fuit enim verò magni zeli, & proximorum salutis sitiens atque ira octogenario sex annis maior plenus dierum ac meritorum excessit ex hac vita, Antuerpiæ die 5. Maij 1670. Euulgauit lingua vernacula Plurimos libellos minutos, quasi singulis annis in strenam dandos sub varijs titulis, vt *De quatuor Nouissimis De anima patiente, De tragico exitu Amani, & similibus.* Antuerpiæ typis Michaelis Cnobbaert in 12. diuersis annis.

Vertit ex Italico in sermonem Belgicum. *Meditationes de Passione Domini nostri Lucæ Pinelli. Antuerpiæ 1644. in 8. ex Latino transtulit.*

Epistolas R. P. N. Claudij Aquauina, de Renouatione spiritus, & De fraterna Caritate: Antuerpiæ typis Meursij 1646.

Historiam Martyrum Japonensium pro fide Christi occisorum anno 1624.

Miraculum celebre à B. V. factum Cesar-Augustæ in Hispania.

Regulas Societatis Iesu, & Bullas Pontificum. Antuerpiæ apud Meurscum 1647.

De Vita Beate Virginis Mariæ. Antuerpiæ apud Vvoons.

De Mysterijs Rosarij. Ibidem.

De SS. Eucharistia Sacramento & præparatione ad S. Communionem. Ibidem.

* ÆMILIUS DE CARDENAS, Natione Italus patria Neapolitanus ex patria Domo Marchionum Gayny, & Comitum Acerrarum, Deo se in Societate Filij mancipauit anno salutis 1619. ætatis suæ 20. & vtorum quatuor sacramentum dixit, anno 1635. Docuit litteras humaniores; fuit teneræ in Deum pietatis; candore animi, animarum zelo, & mira in ijs iuuantibus industria apprimè commendandus. Rexit Collegium Massense, tum sancti Ignatii Neapoli, deinde maximum Prouinciæ quod etiam est Neapoli. Hoc dum vigilanti cura moderaretur, & peccatis per urbem grassaretur, afflatus contagiosa lue, piè vt iuxerat, decessit die 20. Iulij 2656. scripsit lingua vernacula.

Peccatorem contritum siue Considerationes centum supra versum Psalmi 50. Tibi soli peccavi. Neapoli typis Francisci Sacaij 1652. in 12.

ALANVS DE LA BAUSCHERE natione Gallus, patria Parisiensis, Iuuenis annorum 17. ad societatem venit anno 1605. & post obita laudabiliter munera Societatis in Lotharingia, ad Indos, vt i votis omnibus diu expe-

expetierat, nauigauit anno 1622. suscepto gradu spiritualis Coadiutoris, & assumpto nomine Alani de Angelis, atque Mathematicis scientijs insigniter instructus missus est in Regnum Tibeti ad excolendum illud nouale anno 1626. ubi post multos labores magno Zelo, & solatio suo in Cultura illius vineæ impensos, migravit ad sudorum præmia circa annum 1634. Transtulit ex latino in Gallicum dum ad huc in Europa esset.

Considerationes De Aeternitate Hieremias Drexely. editas Massiponti apud Sebastianum Cramoyfy 1622.

ALARDVS LE ROY, Natione Belgæ, patria Insulensis, natus anno 1588. in Societatem admissus 1607. ex in Coadiutorem spiritualem formatus; Rhetoricam & humaniores litteras docuit septennio; scholarum Præfecturam gessit quinquennio. Concionator dein, & Confessarius assiduus in templo, sedulus, ac diligens in cunctis quibus functus est muneribus; præclaræ æquabilitatis animi in omni vita, etiam in aduersis, ut idem fuerit illi semper vultus atque eadem frons. Cibi fuit admodum parcus, & in potu, ex amore puritatis abstemius. Cubiculi custos perpetuus, nisi quando superiorum nutus, aut ratio caritatis ad iuandos proximos, aut ad habendas exhortationes, (quod frequentissime factum) euocabat. Religiosæ disciplinæ, & Regularum etiam minimarum perquam obseruans, & dolorum acutorum in diuturno morbo insignitè patiens, tandem annis & meritis multis cumulatus, desijt inter mortales viuere. Leodij 14. Decembris 1653. Edidit tacito suo nomine.

Iter certum Cæli & modum efficacem ad salutem. Tornaci apud Hadrianum Quinquæ 1621. in 12.

Beatam V. causam omnium bonorum, & notam salutis. Ibidem. Apud eundem 1622. in 12.

Compendium Vitæ B. Francisci Borgiae. Insulis apud Petrum de Rache 1624. in 8. Gallicè ex latino Ioannis Roberti nostri vertit.

Legiam Catholicam & vitam S. Lamberti. Edidit etiam.

Documenta Virtutis ex consideratione Auii. Leodij apud Balduinum Bronckart 1653. in 8.

Sanctitatem vitæ ex consideratione florum. Ibidem eiusdem typis 1641. in 8.

Penitentiam dilatam. Apud eundem 1641. in 8.

Patrem familias. Apud eundem 1642. in 8.

Institutionem ad dies Dominicos festosque piè transigendos. Apud eundem 1653. in 12.

Duam cui à Gratia à felice Itu, Redituq; nomen est. Apud eundem 1651. in 12.

ALBERTVS DE ALBERTIS, natione Germanus patria Tridentinus, nobili loco natus anno salutis 1593. Societati nomen

dedit 1615. & vota 4. nuncupauit 1630. Docuit in ea Rhetoricam, Mathesim, & sacras litteras interpretatus est Mediolani annis 14. Concionatorem etiam aliquandiu egit, & in festis peste Cremonæ Sacramenta ministravit. Nunc Romæ à multis annis in Professorum domo, Patrem spiritualem agit, Confessarium in templo, & ab exteris consulitur frequenter in rebus spectantibus ad conscientiarum. Edidit.

Generales vindicias aduersus famosos Gasparis Scioppij libellos. Monachij formis Lucæ Straubij 1649. in 12.

Lydiū lapidum ingenij, spiritus, ac morum Gasparis Scioppij. Monachi usdem formis, & anno.

Paradoxa Moralia de ornatu Mulierum. Mediolani 1650. formis Ludouici Montij in 4.

Actionem in eloquentiæ cum prophæta, tum sacra Corruptores. Mediolani formis Ioannis Petri Eustorgij Ramellati 1651. in 12.

Alia complura parata habet prælo; sed proximè opus magnæ expectationis sub hac epigraphe.

Lucubratio Theologica, Scholastica, Moralis, & Canonica. De recta operandi regula cunctis tam Fidelibus, quam Infidelibus Indeis, Hæreticis & cæteris ad uitandam culpam omnino necessaria.

Habet etiam in promptu *Dentiscalpium, & Strigilem, & Ncuaculam* aduersus Scioppium distinctis libris, & insuper alia.

* ALBERTVS CHANOVVSKI natione Bohemus, patria Suiradicensis prænobili stirpe natus anno salutis 1581. Vicennis Societati se applicuit 1601. exeunte Iulio, & professionem votorum 4. emisit anno 1620. Docuit in ea humaniores litteras, Mathesim, linguam Hebraicam (cuius fuit egregiè callens) & sacram scripturam interpretatus est.

Rexit Collegium Crumlouense, & Conuictum Pragensem. Sed longè maximam ætatis partem consumpsit in laboribus Apostolicis per agros, sylvas, montes asperos, quærendo rudes animas, quas Christianæ vitæ præceptis instrueret, & Cælo lucrifaceret. Cum his solum de rebus ad fidem, & cœlestia attinentibus agebat nihil terrestrium se intelligere professus. In alios placidus, ac suavis; se ipsum inedia, siti, frigore, vestium neglectu, humicubationibus, & alijs asperitatibus acerrime torquebat. In tot missionibus per annos amplius duodeuiginti, nulli vnquam feminæ, ne quidem confanguineis, familiaris extitit, ut ipsis etiam Catholicis propterea admirationi fuerit. Hinc apud Paganos, & Oppidanos populos P. Sanctus, non manducans, neque bibens, neque loquens nisi de Diuinis, deniq; Apostolus vulgò audiebat. Demum fractus laboribus & annis in Clattouensi Collegio, cuius ipse præcipuus Auctor fuerat, sanctè, ut vixerat, conuicuit, die 16. Aprilis 1645. Absoluit, & edidit inchoatas prius à P. Iacobo Bescouio, idiomate Bohemico.

Vitas

Vitas Christi, B. V. & Sanctorum in mensibus 12. digestorum Pragæ. Apud Paulum Soffium 1625.

Vestigium Boemiæ Piæ, Notis illustratum à nostro Ioanne Tannero Pragæ 1659. in 12.

Qui plura de hoc Apostolico viro nosse desiderat, consulat eius vitam ab eodem Tannero descriptam.

ALBERTVS CROISSANT natione Belgæ patria Leodiensis, natus anno 1598. Societatem iniit 1615. & vota 4. professus est. Iuuentuti erudiendæ, & disciplinis humanioribus tradendis totum se impendit per annos quatuor & viginti, atque ex his sexdecim docuit Rhetoricam, fere semper Leodij, insigni fructu; cultor eximius B. Virginis; atque eius honoris promouendi perquam studiosus, quamuis ægra ferè semper valetudine. Demum tactus Apoplexia, ibidem viuere inter mortales desijt die 12. Iulij 1651. Edidit *Satyram* cui titulum fecit.

Litterarum studiosus minimè studiosus. Leodij typis Leonardi Streel 1637. Item alteram inscriptam.

Puer malè moratus à sene vapulans. Leodij typis Ioannis Tournay 1638. Item

Sales satyricos in Dæmonologos, siue impios dirarum Imprecatores. Leodij. Apud Balduinum Bronckart 1648. in 4.

ALBERTVS CVRTZIVS natione Germanus, patria Monacensis quæ vrbs est Bauariæ, sedes Electoris; iuuenis societatem ingressus est natus anno 16. salutis humanæ 1616. Ingenio ad omnes scientias peridoneo. Professus est Mathesim, & Philosophiam moralem, & cum laude egit annis multis Concionatorem. Rexit Collegia Eystadiense, Lucernense, & iteratò Neoburgense, votorum quatuor professione emissa ab anno 1635. vir multis scientijs præcellens, parum æstimationis suæ præ se tulit; sed in male affecto corpore, à patientia magnam meruit commendationem. Migravit ex hac vita ad meliorem (ut speramus) Monachij 19. Decembris 1671. Publicauit propositum ab se Dilingæ ad disputationem

Nouum Coeli systema anno 1627.

Plausum symbolicum Maximiliano Bauariæ Duci ad Septemviratum euecto nomine Ingolstadiensis Collegij.

Thalamum funebrem, seu funebria, Henrico Comiti in Helfenstein. Nomine Collegij Dilingani. Dilingæ 1627. in 12.

Coniurationem Alberti Fridlandij Ducis, auctoritate Cæsarea Germanicè vulgatam, latinitate donauit, Cæsare volente, tacito suo nomine. Viennæ Austriæ 1635.

Problema Austriacum. In folio Monachij 1655.

Edidit etiam *collectam, & concinnatam suo Audio, & Leopoldo Cæsari dedicatam Historiam Cælestem ex commentarijs, manu scriptis obseruationum vicennialium Tichonis Brahe.* Au-

gustæ apud Simonem Vtzhneiderum 1666. in folio.

Amussum Ferdinandæam, siue problema Architecturæ militaris Monachij 1651. in fol.

Citharam Davidis, siue Psalterium totum, versu Germanico Augustæ typis Simonis Votzhneider 1655. in 12.

* ALBERTVS INES, natione Polonus, ex ea parte Poloniæ, quæ minor appellatur, natus anno salutis 1620. Societati se adiunxit 1657. & votorum quatuor Sacramentum dixit. Docuit annis aliquot litteras humaniores, egitque Concionatorem. Excelluit Poëtica in facultate; sed citò euocatus à Deo est ex hac vita Cracouiæ 5. Iulij 1658. Edidit in lucem.

Acroamatum Epigrammaticorum Centurias septem. Cracouiæ typis Lucæ Kupitz 1655. in 12.

Lechiadem, siue Ducum, Principum, ac Regum Poloniae ab usque Lecho deductorum, Elegia Historico-Politica. Cracouiæ ex officina hæredum Francisci Cæsarij 1655. in 4.

* ALBERTVS KVVIAKOVVSKI, natione Polonus ex ea Poloniæ parte, quæ maior dicitur natus anno sæculi labentis 34. Societati se adscripsit 1649. litteras humaniores in ea tradidit, & iam ab aliquot annis fungitur munere Procuratoris Prouinciæ. Edidit latinè.

Tyrocinium Marianum, seu pia exercitia ad usum sodalium B. Virginis, appositis Præfationi primis sui nominis litteris. Cracouiæ typis Schedulianis 1669. in 16.

De nouo cultu S. Barbaræ. Cracouiæ eiusdem typis, anno 1672. in 12.

ALBERTVS MORONVS, natione Italus, patria Cremonensis, Societatem ingressus est Romæ anno 1620. ætatis 18. & votorum 4. professionem emisit. Quinquennio docuit amariore litteras, infirmæ diu valetudinis, diem clausit extremum. Romæ 1646. die 13. Octobris. Habuit coram Sanctiss. D. Urbano VIII. Pont. Max. anno 1639. in die Sanctæ Parasceues in Sacello Pontificio.

Orationem de Passione Douini, quæ cum alijs eiusdem argumenti edita est Romæ 1641. Typis Vitalis Mascardi in 12. & prius ibidem edita fuerat 1639. in 4.

ALBERTVS MVRA, gente Italus; domo Taurinensis, in Subalpinis, seu Pedemontio, admissus in Societatem anno salutis 1595. ætatis 17. Vota quatuor professus est. Docuit Rhetoricam, Theologiam moralem, aliquandiu, sed Concionatorem maxima ex parte egit. Obijt peste sublatus in Montis Regio Subalpinorum, anno 1633. ætatis 55. & 38. postquam ad Societatem accesserat. Reliquit parata prælo.

Nauem institoris, Opus ingens de B. Virgine.

Historiam luis Pedemontanæ, præsertim quæ Montem Regalem anno 1630. afflixit.

ALBERTVS PIGLIOVSKI natione Polonus Societatem amplexus anno 1639. ætatis 16. prælegit in ea humaniores litteras, egitque Concionatorem. Edidit dum inter nos esset:

Elogia Regum, Præfulum, Heroum, Heroinarumque qui Societatem IESV per Prouinciam Poloniæ fundarunt. Cracouiæ apud Valerianum Piatkowski 1640. in 8.

ALBERTVS ROZCISZEVSKI Polonus in Borkouo natus, qui Pagus in Maſouia, in Palatinatu Plocenſi eſt, ad Societatem tricenario maior acceſſit anno 1586. in eaque tam diligentem Theologiæ dedit operam, vt poſt traditas publicè humaniores diſciplinæ, explicatamque Philoſophiam, magna cum laude Diuinam illam ſcientiam docuerit. Lublinenſe Collegium gubernauit aliquandiu, ſed ob eximias ad concionandum dotes, quibus fuit præditus, totum ſe ad illud munus conuertit, geſſitque, dum vires, & valetudo ſuere, decennio, Poſnaniæ, Lublini, Cracouiæ. Cum hæreticis feliciter tum verbo coram non ſemel, tum ſcripto pugnavit. Obijt ſexagenario maior Sendomiriæ die 7. Ianuarij 1619. Profeſſus 4. votorum ab anno 1608. Edidit partim alieno, partim ſuppreſſo ſuo nomine opuſcula nonnulla fidei Catholiciæ & Societati, aduerſus vtriuſque hoſtes propugnandæ vtilia.

Contra venenatum libellum Miniſtri cuiuſdam Caluiniani, qui contendebat Pontificem Maximum à Demone miſſum, tam efficaciter ſcripſit, vt os illi Miniſtro Complicibuſque perpetuò occluſerit.

Diſputationem de Eccleſia haud inutilem eſſe. Contra Fauſtum Sarinum Arianum, fortiter pro Eccleſia ſub nomine Andreæ Mezibozij dimicauit.

Reſponſionem ad Calumnias cuiuſdam, qui Patrocinium Torunenſium contra Ieſuitas ſuſceperat.

Orationem ad Senatam, Equiteſque, Polonos, in qua reſelluntur ea que in Conuentu, tum Proſzeuienſi, tum Schedenſi Torunenſe Ieſuitis obiecerant.

Orationem alteram contra Andream Volenum Sacramentarium, qui Clementi VIII. inſcripſerat Orationem, qua per ſummam impudentiam ei perſuadere nitebatur vt ſe Pontificatu abdicaret. Edidit ſub nomine Ioannis Bobolæ.

Deſenſionem Calendarij Gregoriani contra Latofium Mathematicum, quam inſcripſit Polonicè Latofia ciele, hoc eſt Latofij vitulus ob inepcias hominis, quem confutabat.

ALBERTVS THEOBOLCIVS Polonus ex ea Regni Prouincia, quæ Sileſiæ conſinis, Minor Polonia nominatur, vbi in Oppido Vviadz natus eſt. Viennæ Auſtriæ Societatem amplexus eſt die 4. Aprilis anni 1561. ibique B. Stanilaum Koſtkam ſeſqui annum in diſciplina habuit, cui Adoleſcenti, tantum

in extremo præſertim morbo confidebat, vt non mediocrem bene moriendi ſpem in eo ſe collocare prædicaret. Ex Auſtria, præclaris inibi virtutum documentis relictiſ, cum Patribus, qui primi Prouinciam Poloniam colendam ſuſceperant, venit, atque vt erat magno animo, & præclaris munito virutibus, breui effecit, vt laboris eum ſui non pœniteret. Nam cum eſſet humanioribus litteris apprime excultus, eas annis 20. propè continuis ita docuit, vt vulgò Ciceronis ore loqui à grauiſ viris diceretur. Deinde verò & Græcas, & Hebraicas quas 7. annis publicè profeſſus eſt, non minus calluit; de capitibus fidei controuerſis diſciplinam eo maxime tempore aggreſſus eſt, quo multiceps hæreſis ex Germania in Poloniam ſe penetravit. Docuit etiam Theologiam de quæſtionibus Conſcientiæ, & Concionatoris partes quadriennio ſuſtinuit. Reliqua ei ætas in Miſſionibus, præſertim ad excolenda Religioſorum monaſteria ſuſceptis, expenſa eſt; qui quantum ſe illi crederent debere, eo teſtati ſunt quod publicis exequijs deſunctum indiſtincte precibus, ac ſacrificijs proſecuti ſint. Quantum autem ægrorum ac pauperum luſtum in tanti viri obitu putamus? quibus alendis ſexies mille ſexcentos ſexaginta aureos mendicando corrogarat, & apud ciues oppigneratis eorum bonis collocarat, vt annui quadringenti Noſocomio in poſterum redirent. Cum Poſnania peſtilente cœlo multis annis continenter exerceretur non diſceſſit ille ab Vrbe, ſed plateas obibat, & peſte afflatoſ tintinnabulo cogebat, ritèque expiatos, piè Deo commendabat. Narrare ſolitus eſt Patri cuidam; cum ante 40. circiter annos, ex ſcriptis caſibus Toleti didiciſſet, nullas preces aut Deo gratiores, aut nobis ſalubriores iſs, quæ fierent pro deſunctis, firmiter eam conſuetudinem tota ſe vita retinuiſſe. His conſectus laboribus, & ſtudijs in cœlum quò dudum aspiraſſet, vocatus eſt, cum vixiſſet in terra annos 76. in Societate 51. vſque ad annum à Chriſto nato 1611. ſepultus poſtridie tanta Populi concurrentis frequentia, ob eius ſanctimoniam opinionem, quantam templi anguſtiæ non capiebant. Edidit.

Diſputationem celebrem contra Arianos, quam cum refutare illi fuiſſent aggreſſi, egregiè ruriſum eorum machinationes reiecit.

ALBERTVS VVIVK KOIALOVVICZ, natione Lithuanus, patria Launenſis, Societati nomen dedit anno ſalutis 1627. ætatis ſuæ 18. & votorum 4. profeſſione ſe obſtrinxit. Docuit in ea litteras manuſuetiores, Philoſophiam, & nouennio Scholaſticam Theologiam. Rexit Vilnenſe Collegium, & Academiam Procancellarius, atque ibidem domum Profeſſorum. A Comirijs Prouinciæ miſſus eſt Romam ad Congregationem Procuratorum, Vir inſignitè doctus, ſcripſit latinè.

Elogia Imperatorum ex Auſtriaca familia. Vilnæ typis Academicis 1639. in fol.

Primum Societatis IESV annum ſeculare Vilnæ ſolemnibus ferijs celebratum. Vilnæ 1640. in 4.

Compendium Ethicæ Ariſtotelicæ. Vilnæ 1645. in 4.

De Vita & moribus P. Laurentij Bartilij Societatis Ieſu. Vilnæ typis Academicis 1647. in 8.

Oculum ratione correctum, ſeu Refutationem demonſtrationis ocularis de vacuo. Vilnæ 1648. in 8.

Hiſtoriæ Lituaniæ, partem primam ante ſuſceptam Religionem Chriſtianam, & coniunctiorem cum Regno Poloniæ. Dantiſci ſumptibus Georgij Forſteri 1650. in 4.

Hiſtoriæ Lituaniæ Partem alteram à coniunctiõne Magni Ducatus cum Regno Poloniæ. Antuerpiæ apud Iacobum Meurſium 1669. in 4.

Miſcellanea rerum ad ſtatum Eccleſiaſticum in Magno Ducatu Lituaniæ pertinentium. Vilnæ typis Academicæ 1650. in 4.

Inſtructionem breuem circa caſus reſeruatõs ad uſum Cleri Diœceſis Vilnenſis, iuſſu Illuſtriſſimi Epilcopi Vilnenſis vulgatam. Vilnæ typis Academicis 1651. in 4.

De rebus geſtis anno 1648. & ſequenti contra Coſaccos Zaporouios Rebelles. Vilnæ typis eiſdem 1651. in 4.

Faſtos Radiuilianos, compendio continentes geſta Ducum Radziuuiõ. Vilnæ eiſdem typis 1653. in 4. Polonicè vulgavit.

Decem modos colendi B. Virginem in eius imagine Lauretana. Vilnæ 1648. in 12.

Colloquia Theologi cum Politico de electiõne prudenti vnius veræ Chriſtianiæ Religionis ſub nomine diſcipuli ſui. Vilnæ 1640. in 4.

Concionem habitam in funere Petri Vvolovvici, inſcriptam Mors ſine tormento Mortis. Vilnæ typis Academicæ 1652.

Colloquia Theologi cum Miniſtro De diſſidijs in rebus fidei inter Catholicos, & Caluinilſtas. Vilnæ typis eiſdem 1653. in 4.

Compendium Vitæ Alphonſi Rodriquez Societatis Ieſu ex Hiſpanico. Vilnæ 1666.

Colloquia Theologi cum diſſidente in Religione de ſincero, & non adulterato uſu ſanctæ ſcripturæ ad probandos articulos fidei. Caliſij typis Collegij ibidem 1667. in 4.

Multi alia præ manibus habet vtroque idioma edenda.

ALEXANDER DE ANGELIS natione Italus, patria Spoletinus, Adoleſcens in Societatem ingreſſus eſt Romæ anno 1581. & votorum 4. profeſſionem emiſit 1599. Philoſophiam prælegit annis ſex. Theologiam cum laude pluribus ſtudioſorum deinde in Collegio Romano Præfeſtus fuit. Poſtea Ferrariam accitus à Cardinali Serra Legato, ibi mortuus eſt anno 1620. cum egiſſet ipſe vniuerſum annos 58. ſcripſit.

In Aſtologos coniectores, libros quinque, qui ſecunda editione correctiores, & nouis exemplis illuſtrati prodierunt. Romæ typis Bartholomæi Zannetti 1615. in 4. Parabat Commentationes in Philoſophiam ac Theologiam vniuerſam, eas in illius operis, quod edidit, præſatione pollicitus; ſed mors interceſſit.

ALEXANDER BRIANTVS natione Anglus, patria Somerſerrenſis, in Rhemenſi Anglorum Seminario ad omnem virtutem, & doctrinam inſtitutus, atque initiatus Sacerdotio, vt Catholicos aduerſus Sectariorum improbitatem tueretur, in patriam reſreſſus eſt. Biennio in ea procuratione conſumpto, non ſine pretio laboris, in manus hoſtium incidit à quibus in Turrim Londinenſem compactus, inedia primum vexatus eſt, deinde adactis illi carnem inter & vngues pedum, manuſque aciculis, diriffimè cruciatus, inter illa tormenta vultu ad hilaritatem compoſito pro ſuis tortoribus Deum orabat. Sub hæc inequaleo miſerandum in modum cruciatus eſt, vt ſolutis compagibus, penè membra diſfluere. Poſt repetitum immanius illud tormentum tertia vice, qua dolor ſolet eſſe grauiffimus emiſſo Societatem ingreſſendi voto, nullum illius ſenſum habuit. Tandem mirabili conſtantia animi & oris ſuauitate in ipſo iuuenturis flore 28. annum nondum egreſſus, vna cum Edmundo Campiano, eodem die ac loco eademque de cauſa, per idem mortis genus, palmam eſt adeptus, cum ante mortem admiſſus fuiſſet in Societatem. Accidit id Londini in Anglia 1. Decembris 1581. Plura de glorioſa illius morte pro Chriſto habent Alegambe inter mortos Illuſtres eorum, qui de Societate in odium fidei necati ſunt ad annum 1581. Henricus Morus in Hiſtoria Miſſionis Anglicanæ lib. 3. num. 33. Daniel Bartoli in Hiſtoria de Anglia lib. 3. cap. 7. & alij. Extat impreſſa in Commentario de Perſecutione Anglicana, & in Concerratione Eccleſiæ Catholicæ in Anglia, Alexandri Brianti

Episto'la ad Patres Societatis Ieſu in Anglia degentes, qua poſtulat in Societatem admitti, ſcripta in carcere, plena ſpiritu Diuino.

ALEXANDER CAPRARA, Italus, Bononiæ nobili genere ortus, à primis annis, ita ſe ad virtutem & bonas litteras applicuit, vt omnibus, atque in primis Cardinali Palgotto, propter pietatem, morumque grauitatem cum ſuauitate coniunctam, mirificè gratus eſſet. Magiſtro uſus eſt Carolo Sigonio, qui eum ſuarum lucubrationum ſcripſit hæredem, rarus à nemine alio vltimam illis manum aptius impoſitum iri. In Societatem, poſthabitis omnibus, venit 15. Septembris anno 1580. ætatis ſuæ 23. in qua ſtatim ita ad legum obſeruationem, obedientiam, orationis iudium, omnemque virtutem incubuit, vt magnam de ſe iam tum fecerit expectationem. Philoſophiæ,

phiæ, ac Theologiæ studia eximia cum laude confecit. Græcæ litteras ita calluit, vt eas publicè sit professor, vti & de Conscientiæ quæstiones, in quarum tractatione excelluit. Sæpius rexit in Societate Collegia, & ab sua Prouincia iussus est Congregationi septimæ Generali interesse. Franciscus Gonzaga Episcopus Mantuæ, ad sacræ Inquisitionis tractationes, atque ad omnia sua consilia illo vtebatur; Vota quatuor solemnia ritè nuncupauit anno 1601. Omnis, virtutis laude floruit ad vsque extremum diem. Multus in orando, multus in se deuexando; nimirum coercere oportuit eius ardorem ne cilicij & flagellationes in se sciret præter modum. Aestatem tolerabat in habitatione æstuosa; hyemem verò procul ab igne. Nihil sibi quod ad rem vestitiariam cæteramque suppellectilem attinet deposcebat; sed utebatur inuentis, ingestisue; Somnum abrumpere solitus, ad precationem: horæ omnibus socijs communi, alteram ipse ante diurna negotia adiungebat: vespere quoque in templo longas orando moras agebat, ita in diuina, mente abreptus, vt hunc tenebrum pietatis sensum nequiret, vt reliquas ferè virtutes faciebat, abscondere: & quoties se dabat occasio partem in alios deriuabat, eò potentius, quod sermone simplice minimèque fucato semper vteretur. Vir humilis & planè mansuetus, aliena semper commendare, nulli obloqui, pauperum se libentius auxilio quam potentiorum impendere, & admirabili planè constantia, per omnem temporum incommoditatem, Catecheticas à prandio Scholas festis diebus adire. Ad omnes Præsidum nutus semper in promptu. Et id virtutis ætatisque vir foeminarum colloquia, qua poterat, auersari; Si non posset, obtutu in terram defixo; quam breuissima faciebat. Demum maturus cælo à nobis abiit: Mantuæ die 6. Octobris anni 1625. cum 67 ipse numeraret ætatis. Decessit cum tanta sanctimonie opinione, vt cadaver seorsim à cæteris, ligneo nclusum conditorio, reponi voluerint Moderatores, certatimque multi reliquias eius deposcerent, effigiem quoque ad venerationem exprimi curarint. Nostri certè cum sacra pro illo de more facerent, mirabiles se motus animorum profiterentur expertos. Solemnes illi exequias cum elogio, multoque emblemate instaurarunt. Catecheseos Administrari, atque iterum, iterumque Sodalitates Clericorum atque opificum. Multis cum laudibus celebrat Gaspar Bombacius in libro de Bononiensibus sanctitate illustribus, Par. 2. Edidit in lucem iuuenis priusquam in Societate esset, volente Cardinali Palæotto eleganti stylo.

Tractatū de benedictione Episcopali. Item.

Vitæ Sancti Petri. At in Societate existens

Caroli Sigonij libro de Regno Italiae, apposuit extremam manum, Indicem; Epistolam dedicatorem quinque postremis libris correspondentem. Francofurti apud Vvechilianos 1591.

& Venetijs eodem anno impressam apud Franciscum Senensem.

ALEXANDER COMVLEVS gente, Illyricus, patria Spalatensis Societati se adiunxit ætate prouecta, & iam Sacerdos Romæ Calendis Aprilis 1599. scripsit pro suæ nationis hominibus, & edidit Romæ typis Zannetti 1606. in 12.

Speculum confessionis lingua Illyrica, inquam etiam transtulit.

Doctrinam Christianam Roberti Bellarmini.

Obijt Ragusæ die 11. Iulij 1608.

ALEXANDER DONATIVS, Italus, Senensis, Societati adscriptus anno sæculari 1600. ætatis 16. votorum quatuor professionem edidit. Humaniori litteratura insigniter instructus, Romæ Rhetoricam annis 12. cum laude professus, diu amæniorum disciplinarum Professoribus ibidem præfuit. Vir insigni modestia conspicuus religiosè obiit Romæ die 23. Aprilis anno 1640. ætatis suæ 56. Edidit.

Carminum volumen primum tribus libris Romæ apud Iacobum Mascardum 1625. in 16.

Recusum Francofurti 1654. in 4.

Sueniam Tragediam. Romæ apud Franciscum Corbelletum 1619. in 16. & rursum vnâ cum alijs aliorum de Societate Tragedijs duobus voluminibus comprehensis. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbarum 1634.

Artem Poeticam libris tribus. Romæ apud Guilhelmu[m] Racciotum 1631. in 16.

Romam Veterem & recentem vtriusque edificijs ad eruditam cognitionem expositis. Romæ typis Manelphi Manelphij 1633. in 4.

Vitam Pauli V. Pont. Max. compendioso descriptis, quæ operi Ciacconiano de vitis Pontificum cum aliorum auctarijs, Romæ typis Vaticanis anno 1630. impresso inserta, secundis est, suppresso nomine Auctoris. Post obitum prodierunt.

Constantinus Romæ liberator, Poëmatis heroico. Romæ typis Manelphij 1640. in 8.

Recusus Francofurti in Parnasso 1654. in 4.

Oratio de Passione Domini, quam habuit coram Gregorio XV. in die Parasceues. Romæ cum alijs eiusdem argumenti 1641. in 12.

Extat etiã eiusdè *Oratio quam habuit in funere Mariae Cæsæ ab Altæmpe.* Romæ 1610. in 4.

ALEXANDER FAYA natione Italus, patria Sauonenfis admissus in Societatem anno salutis 1591. in Prouincia Boetica inde in Peruanam adhuc tyro traiecit; vbi post multorum annorum labores, diem suum obiit Lismæ 9. Nouembris 1640. ætatis suæ 78. Coadiutor spiritualis formatus anno 1612. Vir fuit verè humilis: & sui despicientissimus; compositissimæ modestiæ, verborum perparcus: secreti secessus amantissimus: sui custos admirabilis; obedientiæ studiosissimus, & vilissimorum Domi obsequiorum appetentissimus; tam exactæ ad Religiosam paupertatem con-

tentio-

tionis, vt idem thorax ad vicennium, colobium etiam ad tricennium suffecerit, & suppellex quam post se reliquit nullius alterius vsui fuerit idonea; victu ad extremam vsque ætatem communi sit vsus: Edidit Hispanicè.

Exempla virtutum & vitiorum. Tomis tribus Hispali 1632. in 4.

ALEXANDER FICHETVS, natione Sabaudus, Diocesis Gibennensis, ingressus in Societatem anno 1607. ætatis 19. vota 4 professus est. Litteras politiores docuit septennio. Philosophiam & Mathesim quadriennio. Concionator eximius, triginta annis in celebrioribus Galliæ urbibus dixit ad populum, tanto cum plausu & frequentia, vt alicubi necesse fuerit, quamuis templum esset capacissimum, extruere theatra, & podia in gratiam Auditorum. Rexit Collegium Nemausense, & à Congregatione Prouinciali Lugdunensi electus est, vt Romæ Congregationi Generali octauæ interesset cum iure suffragij: Demum septuagenario maior migravit ex hac vita Camberij die 30. Martij 1659. Cum discipulos in Scholis erudiret non minus de illorum in pietate profectu, quam in litteris satagebat, adeo vt ex illis centum, & triginta capita selecta Deo in varijs ordinibus Religiosis dicata viderit; Quo tempore Rhetoricam Lugduni docebat, emaculauit, & edidit tacito suo nomine.

Chorum Poëtarum lustratum & illustratum cum Museo Rhetorico, & Poëtico in omnes Poëtas. Lugduni 1616. apud Ludouicum Muguët duobus tomis in 4. Item suppresso suo nomine.

Fauum mellis ex varijs SS. Patribus collectum. Lugduni apud Ioannam Charuet 1617. in 24. Gallicè scripsit suppresso etiam nomine.

Vitam B. Bernardi Baronis de Manton. Diocesis Geneuensis, qui floruit ante 700. annos, æmulator fugæ S. Alexij.

Vitam Ioannis Franciscæ Fremiot, fundatricis Religiosarum Visitationis B. M. V. Latine vulgavit.

Arcanam studiorum omnium Methodum, & Bibliothecam scientiarum. Lugduni apud Guilhelmu[m] Barbier 1649. in 8.

Victoriam ab Ecclesia aduersus hereticos in congressu Asprensi reportatam. Gallicè. Lugduni apud Franciscum Labotiere 1638. in 4.

ALEXANDER GEORGIUS, natione Gallus, ex oppido Fimensi Diocesis Remensis, vir fuit multa pietate, religione, ac prudentia, qui Rhetoricam, & Philosophiam publicè docuit, & ad populum diu concionatus est. Aduersis rebus constantiam suam mirè probavit. Nam cum summis illis temporibus, bellorum, obsidionis, famis, quibus luctata Parisiorum sub finem superioris sæculi consuetata est, Parisiensi Collegio Rector datus esset, Regiæ necis intentatæ reus cum

alijs socijs postulatus, in vincula coniectus est, & in ergastulum tenebris sedum, quo Scelertissimus quisq; retrudi solet, compactus, virtutis suæ radios latius extulit. Animus tum illi præ quam alias etiam tranquillior, pietatis sensus vberior; per suauissimas lacrymas foraserumpens. In Iudicum Tribunal tamquam Reus Maiestatis adductus, tam immoto vultu, tam constanti mente apparuit, vt oppugnatores suos fecerit suæ salutis acerrimos vindices, ac defensores. Hac procella defunctus, Prouincialis Aquitanæ constitutus est, & post restitutam in Gallias Societatem, Parisiensis Professorum Domus habenas tenuit. Societatem dilexit, obseruauitque tenerrimè eius propagandæ, boniq; eius nominis tuendi studium impensè habuit. Obedientiam à Subditis acuratam exigebat; suis moderatoribus omni tempore promptior, vel etiam grandæus obtemperabat nullo vnquam periculo deterritus, quò minus illorum imperia exhauriret. Acutissimos calculi dolores, mira patientia tuit, quibus tandem confectus inter pia colloquia expirauit, Parisijs die 4. Iunij 1621. ætatis 74. ab inita Societate 53. in qua ante annos 30. 4. vota solemnia professus fuerat. Scripsit.

Tractatum de signo Crucis, quæ anno 1593. passim in Gallia in Linteis, & sacris & communibus extraordinariè apparuit.

* ALEXANDER GHERARDINVS Natione Italus, Patria Mediolanensis admissus in Societatem anno 1578. ætatis 19. votorum 4. professionem emisit. Vir non vulgari ingenio, prælegit Rhetoricam, & litteras humaniores: concionando magnam vitæ partem consumpsit, fuit Rector Comi, & Alexandriæ, socius curarum ac laborum sui Prouincialis, & Operarius multis annis in Domo Professorum Mediolanensi. Dixit Vercellis in templo Prædicatorum Italicè, Ediditque.

Orationem in laudem S. Hyacinthi. Item

Discursus varios de filio Prodigio, etiam Italicè Mediolani apud Benedictum Somaschum 1620. in 4.

Obijt Septuagenario maior diem suum, Mediolani pie, vti vixerat, 27. Septembris 1630. Vir apprimè Religiosus, & Disciplinæ amans.

* ALEXANDER GOTTIFREDVS. Italus, Romanus, illustri ac veteri prosapia ortus die 3. Maij 1595. à teneris annis Clericali disciplinæ adscriptus fuit, & morum maturitatem ad huc puer induit. Deiparæ cultui singulariter addictus quotidiano illam penso officij Mariani, nec non tertia parte Rosarij, quam vnâ cum Genitrice recitare solebat, impensè venerabatur. Adultior, dum litteris humanioribus nauaret operam, sensit impulsu Numina iacitantis ipsum ad sublimis studium perfectionis, in aliquo Religioso Ordine, & cum diu deliberasset, cuiusnam se adscriberet, tandem Deo se totum in Societate

Societate filij dedicare decreuit . Id vbi suspi-
cati sunt Parentes , qui ex optima Alexandri
Indole magnas honorum sperauerant familiae
suae accessiones , nullum non mouerunt lapi-
dem , vt ipsum ab eiusmodi proposito auer-
terent ; ideòq; abstractum à Scholis Societatis,
veritòq; omni cum Nostris commercio , cura-
runt domi sua litteris erudiri . Quare circum
septas sibi omnes cernens vias , ne sequi posset
vocatam Deum , oblato libello supplice
Pontifici summo Paulo V. (qui è sacro fonte
illum susceperat) enixè petijt licentiam in-
grediendi Religionem Societatis , etiam in-
uitis Parentibus , si assentiri nollent ; & con-
cessit eam tandem perbenigne sanctissimus .
Ea re mire latus Alexander , captata occasio-
ne , & inscijs omnibus domesticis anno 1610.
die 26. Februarij , confugit ad Domum pro-
bationis Quirinalem atque in ea Tironibus
ad unxit se . Egerrimè tulerunt id Parentes ,
supplicaruntq; etiam ipsi summo Pontifici , &
denum impetrarunt vt extractus ex Tyroci-
nio , deponeretur sequestrò in aedibus Cardi-
nalis Perbenedicti , vulgò de Camerino nun-
cupati (cuius opera ad grauissima quæque ne-
gotia tunc utebatur Pontifex) ad explorandam
exquisitius vocationis iuuenilis , an à Deo ef-
set , veritatem . Ea in custodia incredibile est
quantas exfurberè debuerit molestias , quot su-
stinere oppugnationes , minis , precibus , la-
crymis , à Parentibus , à fratribus , à varijs
viris Religiosis ad labefactandam illius con-
stantiam submissis . Verùm ille victor , ad om-
nia perstitit immobilis , & tandem explorato
ad huc penitus illius animo per Episcopum
Vicegerentem iussu Pontificis , collaudataq;
constantia Tyrocinio est restitutus . Ipse Car-
dinalis Perbenedictus , in cuius aedibus tam-
diu probatus fuerat perfecta præclara Ale-
xandri Indole , ac constantia , abeunti quasi
diuinans dixit . *Vade , age , feliciter , ad So-
cietatem Iesu , cuius tu futurus aliquando es
Præpositus Generalis .*

In Societate porrò decursis cum laude in-
genij , & Religiosæ obseruantiae studiorum spa-
tiji , Poeta insignis , Orator præstans euasit
litteras amantiores triennio docuit ; Philoso-
phiæ curricula duo in Collegio Romano
emenus est ; & solemnem votorum quatuor
professionem emisit anuo 1628. A scholis ad
exordia Collegij Hibernorum , quod Ludoui-
sius in Vrbe fundauerat , congruis institutis
temperanda translatus , paulo post Seminarij
etiam Romani habenas suscepit . Inde ad
scholas reuocatus Theologiæ scholasticæ do-
cendæ admotus est ; verùm paulo post hinc
etiam à Præposito Generali Mutio Vitellesco
ad munus Secretarij Societatis est auocatus ,
& illo vitæ functo à Successore Vincentio Ca-
rassa , primo visitator Neapolitanæ Prouin-
ciæ ; postea trium Prouinciarum in Belgio est
constitutus . Demum in Italiam redux à
P. Francisco Piccolomineo Generali Prouinciæ

Romanæ gubernacula capeßere iussus est & eo
è viuis sublato , in ipsius locum subrogatus est
à Congregatione Generali X: anno salutis
1651. Die 21. Ianuarij . Attamen diu Socie-
tati frui non licuit eius in eo munere prudentia ,
& vigilantia . Durantibus eisaem Comi-
tijijs Generalibus , à quibus fuerat electus , cor-
reptus febri , & Sacramentis ritè procuratus
migravit ad Congregationem Sanctorum (vt
credere fas est) in Cælo die 12. Martij
subsequentis , nondum euoluto bimestri spatio
ab imposita suprema Præfectura . Vir fuit per-
spicacis admodum ingenij , & magno in ar-
duis , siue suscipiendis , siue perficiendis pro
Dei gloria animo ; nec facile intercurrentibus
difficultatibus succumbebat . Religiosæ disci-
plinæ in se perquam obseruans : ab alijs ex-
actor non remissus ; laboris prope indefessi ,
& commodorum corporis contemptor insig-
nis . Paupertatis Religiosæ cultor eximius ,
& fugiens omnium quæ splendoris alicuius
erant , siue in supellectile cubiculari , siue in
vestitu . Hinc attritis persæpe utebatur indu-
mentis , & galero subinde euanidi coloris .
Fracta aliquando qua cingebatur zona , dum
Romanæ præfesset Prouinciæ , cum cingulum
aliud (quali utebantur pleriq; ex socijs) affer-
retur , iussit sibi dari vile præsegmen panni ,
dicens , se , alio genere cinguli vsum non esse
ex quo in Societate fuisset . Somnum adeo
parcè carpebat noctu , vt sæpe obseruatus fue-
rit à Socio , lecto omnino non incubuisse .
Caritatis erga omnes expeditè fuit ; sed præci-
puè erga ægrotos , quos frequenter inuisebat
etiam nocte intempesta , suisq; manibus mini-
strabat necessaria , etiam in morbis periculosis ,
& nauseam mouentibus . Cum Prouin-
ciam Romanam administraret , obiretq; illam
ex officio , commodiorem seu equum , seu le-
ctum in hospitij assignabat Socio Sacerdoti ,
quæsito ad id prætextu aliquo spetioso ; nec
quidquam in Collegijs , quæ visitabat , ultra tri-
dium , aut præter morem patiebatur sibi ap-
poni , siue in mensa , siue in cubiculo . Ora-
tioni adeo deditus fuit , vt binas horas illi ordi-
nariè quotidie impenderit , & Neapoli dum-
Visitator esset , inter ciuiles Urbis tumultus
animaduersus est ad 5. horas continenter co-
ram sanctissimo Sacramento preces produxisse .
Erga cultum Deiparæ Virginis Speciali
studio per omnem ætatem suam ferebatur , &
in honorem Immaculatæ Conceptionis inte-
grum (quod vocant) stellarium , hoc est duo-
decies duodecim salutationes Angelicas , quo-
tidie recitabat . Nec segniter ad lucra anima-
rum in proximis fuit . Nam dum Professo-
rem Philosophiæ , vel Theologiæ ageret , ac
postea , etiam cum toti Prouinciæ præsideret ,
confiteri volentibus prompte aures dabat , &
quoties Communio generalis Romæ per Urbem
instituebatur ipse ad confessiones excipiendas
inter primos erat in accessu , & in recessu in-
ter vltimos , Societatem eiusq; Institutum ama-

amauit tenerrimè , & ne quæ illa incommodi
pateretur ex nimia frequentia Congregatio-
num Generalium . (quoniam intra septen-
nium proximè exactum tres fuerant celebra-
tæ magnis itinerum periculis) sæpe auditus
est rogare Deum , vt si ipse intra breue tem-
pus euocandus esset ex hac vita , potius euo-
cicaretur sedente adhuc Congregatione quæ
ipsum elegerat quàm illa dissoluta . Exauditus
itaq; est à Domino , & sub finem Congrega-
tionis recrudescente morbo , quo ad sexaginta
dies præcedente æstate , cum insignibus
patientiae specimenibus laborauerat , desijt in-
ter Mortales viuere anno ætatis suæ 58. Suffe-
cto mox in illius locum R. P. Gofuino Ni-
ckel ab eadem Congregatione . Dixit atque
edidit P. Alexander dum Theologiæ nauaret
operam .

*Orationem in funere Virginij Cesarini ad
S. P. Q. R. dum ei in æde Deiparæ V. Capi-
tolinæ publico sumptu parentaret denatus .*
Romæ apud Alexandrum Zannettum 1624.
in 4. Item edidit .

Effata Peripari Christiani partibus tribus .
Defensa à Carolo Roberto (postea Cardina-
li) Academiæ Partheniæ in Collegio Roma-
no tunc Principe , pro Philosophica iactura
suscipienda in eodem Collegio . Romæ apud
Corbellettum 1632. in folio . Similia propu-
gnata quoq; sunt ab Alfonso Marchione Palla-
uicino . ibidem , & eodem anno in fol.

Prodijt etiã cum alijs de eodè argumento .

Oratio de Passione Domini , quam habuit
in Pontificio Sacello in die Parasceues anno
1629. coram Urbano VIII. Pont. Max. Ro-
mæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

* ALEXANDER LORENCOVIC
natione Roxolanus , sub scepro Polonico , natus
anno sæculi voluentis 9. Societati se aggrega-
uit xxvi. & votis 4. se obstrinxit . Docuit in
ea Rhetoricam , Mathesim , & per annos 16.
magna cum laude , & fructu in præcipuis Re-
gni Cathedris ad populum dixit . Guberna-
uit Collegia Iaroslauicæ , Leopoli , & totam
denique Prouinciã . Electus in Procuratorem
Prouinciæ , interfuit Congregationi Procurato-
rum Romæ . Postea Collegio Leopoliensi se-
cundum præfuit , migravitque ad Dominum
die 15. Aprilis 1675. Edidit sub alieno nomine
librum cui titulus .

*Centuriæ merita virtutis militum è mini-
mo Societatis Iesu Ordine* , Leopoli . 1640.
in fol. Item sub nomine Societatis Iesu .

*Vaticinium Regale sub auspicijs prima pri-
mordia Serenissimi Michaelis Koribut Regis
Poloniæ . Heroica poesi celebratum Cracouiæ
1659. in folio .*

*Conciones funebres varias patrio idiomate
varijs in funeribus habitas Califfij 1670. in
folio .*

Habet paratas prælo Conciones alias in
Dominicas totius anni .

ALEXANDER MACCHVS Natione

Italus ; patria Cremonensis in Societatem ,
cooptatus anno 1608. ætatis 21. vota 4. in ea
professus est . Docuit Rhetoricam , linguas
Græcam , & Hebraicam , & 4. annis Theo-
logiam Moralem . Multis annis Ecclesiastem
egit ; Rexit Collegium Papiense , & Sexa-
genario maior piè vti vixit , obiit , Mediolani
die 15. Martij . 1650. Edidit Italicè .

*Discursum dictum in templo S. Fidelis Do-
mus Professe Mediolanensis pro electione in Re-
gem Romanorum Ferdinandi 3. Austriaci . Me-
diolani per hæredem Pacifici Pontij , & Piga-
gliæ 1637.*

ALEXANDER PELLEGRINVS na-
tione Italus patria Picenus , Matelicanus . con-
fectis Philosophiæ spatijs in Seminario Ro-
mano , admissus est in Societatem , Romæ ,
anno Salutis 1621. ætatis suæ 21. & vota 4.
nuncupauit . Prælegit humaniores litteras ;
Præfuit Collegijs Recinetensi , Firmano , Pe-
rusino , & Lauretano : Multa valuit prudentia ,
& cum Nostros Laureti regeret excepit
hospitio aduenientem eò Serenissimum Ioan-
nem Casimirum tunc Regis Poloniæ Fratrem ,
postea eiusdem in Regno Successorem , comi-
tatusq; est Romam , vt ibi tyrocinium Socie-
tatis iniret ; eidemquè aliquamdiu pro magi-
stro vitæ Religiosæ , & Confessario fuit .
Mortalitatem exiit Romæ in Domo Profes-
sorum die 28. Augusti 1647. Edidit .

*Euangelium Secundum Matthæum Parado-
xis illustratum tom. 1. Romæ typis Francisci
Corbelletti 1638. in fol.*

*In idem Euangelium tom. 2. Laureti per
Augustinum Guiseum 1645. in fol.*

*Orationem de Passione Domini , habitam in
die S. Parasceues coram S. D. N. Urbano VIII.
P. M. quæ cum alijs eiusdem argumenti pro-
dijt Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.*

ALEXANDER REGOVRDVS Na-
tione Gallus , patria Castronuariensis Diac.
Sancti Papuli , natus anno 1585. & iuuenis in
Societatem ingressus cum annum ætatis age-
ret 17. Vir fuit singulari eruditione , ac pie-
tate , Dei Gloriæ salutisq; hominum amantif-
simus . Philosophiam , & Theologiam publi-
cè docuit . Sacras multis in locis , magno
hominum concursu , ac fructu conciones ha-
buit . Collegium Cadurcense rexit ; vota 4.
professus est anno 1619. In disputando cum
hæreticis Prædicantibus nobilem non semel
victoriam reportauit , perductis ad castra
Christi à Caluini signis non paucis , nec me-
diocri conditionis hominibus . Operarius die
ac nocte infatigabiliter strenuus , vt eodem-
die conciones plures habuerit , ac præterea
confessiones per horas denas exceperit . Cibo
non nisi semel fere in die cum valebat , & sub
vesperam , se reficiebat , flagellis asperimè
ac fere supra vires in se defæuiebat , dictitans
malle se vicennio citius mori , quàm remissa
ac tepida vita confenscere . Atq; ita euenisse
complures autumant . Obijt Tolosæ 26. Aprilis

lis 1635. Scripsit lingua Gallica.

Demonstrationes Catholicas, seu Artem reducendi hereticos ad fidem Orthodoxam. Parisijs apud Carolum Rouillard 1630

Opera Theologica ex recenti Controuersia, in tres tomos digesta, & eiusdemmodi Tractatus alios nimirum

Anti-Caluinum.

Apocarteresim Chameryj.

Ministrum Infidelem.

* ALEXANDER DE RHODES. Natione Gallus, patria Auenionensis, natus anno salutis 1591. die 15. Martij, Societatem Romæ amplexus est, 1612. die 14. Aprilis, eo consilio vt conuertendis ad Christum Infidelibus se totum daret. Hinc cum sæpius, & ardentè à superioribus Missionem ad Indos efflagitasset, tandem absolutis Romæ Theologiæ studijs, eam anno sæculi labentis 18. impetrauit. Delatus in Indiam, & Prouinciæ Iaponicæ adscriptus, Macaum se contulit, vbi vt facilius Infideles ad Christi caulas aggregaret, totum in studium linguæ Annamiticæ, quæ varijs Regnis, vti Tunchini, Cocincinæ, & alijs per eas oras communis est, duorum annorum spatio labore improbo, sed fructu magno incubuit: nam anno deinde 1627. vnâ cum P. Petro Marchesio in Regnum Tunchini missus est, ad primam Euangelij sementem illic iaciendam. Et quamuis Marchesius Superior esset, tamen cum linguam gentis principio non calleret, factum, vt fere totus labor allocutionum, instructionum, concionum, & confessionum in vnum fermè Rodium reciderit, adeo, vt ille missionis istius fundator præcipuus habeatur. Bis quotidie dicebat ad Ethnicorum multitudinem, & bis in hebdomada eorum Baptismum celebrabat. Tanta porro fuit in illo nouali vbertas messis, vt spatio trium circiter annorum, quo ibi morari permixtus est, supra quinque hominum millia Christo peperit, atque in ijs Mandarinos complures, & primæ Nobilitatis viros. Quin ipsum Regem in exordio adeo sibi conciliauerat, vt sæpius Rhodium ad se accersuerit, longosq; cum eo sermones comiter miscuerit, & interdum etiam mensæ suæ adhibuerit. Verum postea abalienatus, iussit ambos Nostros suo Regno exesse, & impositos nauim cum præsidio militari, deportari ad confinia suæ ditionis. Eo in itinere mirificè eluxit misericordia Dei in ipsos milites, nam ex ijs 24. adhortationibus Rhodij permoti vnâ cum Præfecto nauis, pertinacis ingenij, & idolis addictissimo, Christo dederunt manus, & Baptismum postularunt. Quin, & absens dici potest bene nouellam illam Ecclesiam gubernasse, quia abiturus ita prouidè instruxit Cathedistas indigenas per varias Regni partes distributos, vt intra triennium proximè subsequens, creuerit numerus Christianorum ultra 30. millia, prout constat ex codicibus in quos summa fide re-

lata sunt nomina sacro fonte ablutorum; cum tamen ante illorum PP. eò aduentum, ne vmbra quidem Christianæ fuerit Religionis. Redux Macaum Rhodius, & professione votorum 4. arctius Deo, & Societati adstrictus, Theologiam ibi Nostros explicuit per decennium, tum missus in Cocincinam dum ibi quoq; quàm plurimos, Christo adiungit, coorta tempestate persecutionis, datur in carcerem, sistitur tribunalibus, & demum iussu Regis illo quoq; Regno pellitur, dum interea loci vnus ex Cathedistis ab illo institutis Andreas nomine primus ex Cocincinensibus admirabili constantia fudit pro Christo sanguinem. Post hæc mittitur à superioribus Rhodius negotiorum causa in Europam, & itinere terrestri, per Asiam minorem perueniens, interfuit Romæ Congregationibus Generalibus 9. & 10. sub id temporis coactis. Ibi nondum satur laborum pro Christo, obtulit se Præposito Generali, ad nouam missionem in Persia inchoandam, eaq; de causa contulit se Parisios, vbi socij, & necessaria apparabantur pro illa missione. Quacunque perrexit præclara virtutum post se exempla reliquit; & discedens Parisijs, in Perfidem profectus est, vbi consumptis in cultura illius vineæ, annis aliquot, plenus dierum, ac meritorum, ad laborum præmia euolauit die 5. Nouembris 1660. Elatus est ad tumulum cum lacrymis Neophytorum, quorum plurimos conuertat ad Christi fidem, scripsit Vir de Ecclesia Dei bene meritus.

Dictionarium Annamiticum. Romæ typis, & sumptibus S. Congregationis de Propaganda lide 1651. in 3.

Catechismum Latino-Tunchinensem. Romæ eisdem typis 1652. in 4.

Relationem de Felicibus Successibus S. Fidei in Regno Tunchinensi Italicè. Romæ apud Iosephum Lunam 1650. in 4. Gallicè eam reddidit noster Henricus Albij Lugduni 1651. in 4. Latinam fecit, & vulgauit Lugduni 1652. in 4.

Relationem de gloriosa morte Andreae Cocincinensis capite pro Christo plexi. Italicè prodijt Romæ typis Corbelletti 1652. in 8. Gallicè Parisijs 1653. in 8.

Relationem de felice morte P. Antonij Rubini, & sociorum in Iaponia. Italicè typis Corbelletti 1652. in 8. Gallicè Parisijs 1653. in 8.

Relationem eorum que gesta sunt in Regno Cocincinæ Gallicè. Parisijs apud Sebastianum Cramoysij 1632. in 8.

Compendium itinerum suorum ab anno 1618. usque ad annum 1653. Gallicè, Parisijs apud Florentium Lambert 1653. in 8.

Historiam fusiorem eorundem itinerum. Gallicè Ibidem in 4.

Relationem eorum que P.P. Societatis Iesu egerunt in Iaponia anno 1649. Parisijs eisdem typis 1655. in 8.

Rela-

Relationem nouæ Missionis in Perside. Gallicè. Parisijs apud Ioannem Henault 1659. in 8.

* ALEXANDER SIMONETA natione Italus, patria Mediolanensis, editus in lucem anno sæculari 1600. Societati nomen dedit 1616. & votorum 4. sacramentum dixit 1635. Rhetoricam 5. annis professus est, Philosophiam deinde, Ethicam, Theologiam, & sacras litteras multis annis explicuit Bononiæ, vbi studiorum quoque Præfecturam diu gessit. Vir perquam addictus orationi, cui vltra horam matutinam omnibus communem, alteram fermè impendebat. Quotidie post horas Canonicas, Officium B. Virginis, S. Spiritus, S. Crucis, totumque adeo Pfalterium recitabat. Cum maximo in pretio apud omnes esset, ob doctrinæ præstantiam, sibi vni vilissimus erat, & ingenij sui opes quibus omnes scientias complexus fuerat, studiosissime textit, Totum se animarum saluti applicabat; sed in audiendis confessionibus nemini se commodiorem, quàm plebi infimæ præbebat. Nosocomia frequens inuisebat; paupertatem sanctam adeo studiosè coluit, vt nec papyro integra vteretur, sed in segmentis, aut cartulis reiectaneis discipulorum in scholis, lucubrationes suas eruditas scriberet. In mensa, etiam frustulis panis relictis ab alijs communitè vesceretur, tametsi integri panes, & mollioris medullæ, quales edentulis (vt ipse erat) tribui solent, apponerentur. Demum fistula afflictus, post quinque menses acerborum dolorum inuicta patientia toleratos, Sacramentis omnibus ritè munitus placidissime efflauit animam Bononiæ die 6. Octobris 1671. Edidit librum Italicè inscriptum.

Nidum Phœnicis, in quo caelestibus flammis incensus Christianus moriens, cælo renascitur, quinque partibus constantem. Bononiæ apud Ioannem Baptistam Ferronum 1655. in 8.

ALEXANDER VALIGNANVS, natione Italus, patria Theatinus, nobili genere ortus, insigni corporis proceritate, ætate florens, Iurisprudentiæ scientia instructus, Cardinalis Altempisij Auditor, Societatem nostram expetiuit Romæ anno salutis 1566. in eamque à S. Francisco Borgia Præposito Generali magnis precibus se admitti postulauit. Admissus est, probatus, & ad nostrum institutum conformatus, ac Theologicis litteris excultus anno 1573. à P. Euerardo Mercuriano (qui in Generalatu S. Francisco Borgiæ successerat) in Orientis Solis Indiam missus est, vt Visitatoris munus in remotissimis illis Prouincijs obiret, Vbi vsque ad extremum vitæ diem perseuerauit, magna Nostrorum utilitate, populorum admiratione, ac fructu, & Christianæ fidei propagatione. Perlustrauit namque Iaponenses Insulas non semel & exillis celebrem illam à tribus Regulis legationem, ad Apostolicæ Sedis venerationem eduxit. Chinam attigit, in eiusq; salutem

procurandam omnes conatus intendit, & totum illum longissimæ nauigationis tractum, qui inter Goam, & Malacam, atque inde vsque in Iaponiam interiacet, & Visitator, & Præpositus Prouincialis sæpè numero peragravit. Præter cæteras autem excellentes virtutes, quibus erat ornatus, fuit in eo tam singularis Barbarorum conuertendorum ardor, vt nihil aliud cogitatione versaret, quàm quomodo fidem quàm longissime proferret. Nunquam eum longinquitas regionum, itinerum difficultas, periculorum multitudo fregere: dixisses hominem recreari laboribus, incommoda appetere, & quidquid inceperat incredibili constantia prosequeretur. Macaum è Iaponia reuersus erat, vt nostros in Sinis visitaret, iamque ad idem facultatem à præcipuis Magistratibus acceperat, cum in lethalem morbum incidit, qui vitam viri immortalitate dignissimi, & spes maximas breuissimo tempore incidit. Die igitur 20. Ianuarij anno supra secularem sexto, cum 69. sanctissime decurrisset, ad laborum suorum præmia in Cælum, vt speramus, euolauit. Vir quem verè Apostolum Orientis, non dubitat appellare Theotonius Brigantini Ducis filius, Archiepiscopus Eborensis, in præfatione litterarum Iaponicarum à PP. Societatis IESV scriptarum, quas Lusitanicè curauit imprimi. Quanti autem Societas fecerit labores illius ad Dei gloriam dilatandam exantlatos, vel inde liquet, quod pro illo defuncto præter suffragia precum pro singulis iuxta Regulam Societatis indici solita, curauerit Præpositus Generalis Claudius Aquauia per totam Societatem celebrari vnum sacrum, & vnam coronam. B. V. recitari, tamquam pro optimè merito de toto Ordine. Scripsit præclaros.

Commentarios ad Iaponios, & ad cæteras Indie nationes Christianæ fidei mysterijs imbuedas, duobus libris comprehensos, quos Antonius Possuinus ad calcem tom. 1. suæ Bibliothecæ adiecit, suntque illius operis X. & XI. libri. Item.

Apologiam pro Societate Iesu.

Litteras de statu Iaponiæ, & Chinæ ab anno 1580. usque ad 1599. quæ extant, tum alibi, tum latinè in volumine eiusdem Archiepiscopi Eborensis iussu, edito. Item.

Martyrium Rodulphi Aquauia, & quatuor Sociorum eius ex Societate Iesu. Italicè impressum Romæ; latinè Pragæ 1585.

De Chinesium admirandis extare scriptum, quod huic auctori nonnulli tribuant, refert Petrus Iarricus to. 2. Theauri rerum Indicarum lib. 2. cap. 17.

ALEXANDER VRSINVS S. R. E. Cardinalis è nobilissima Romanos inter Principes familia, Ducè Bracciani Parentem habuit, natus paterno in Oppido, ibidemque denatus. Primam pueritiam Florentiæ transegit cum Hetruræ, & Lotharingæ Ducibus educatus. Senis ac Pisis, Iuri Canonico deant

D

ope-

operam; Romæ Philosophos audiuit, & Mathematicos. Adamauit eo tempore expetiuitque Societatem; sed iustas ob causas repulsam passus, animum nihilominus ad omnem virtutem intendit. Annos natus 22. in Cardinalium numerum à Paulo V. die altera Decembris 1615. adlectus est; in quo dignitatis fastigio mirum quantis bonarum artium ornamentis decoratus effulserit; Erat corpore sanguineus; succulentus, torosus, elegans, moribus affabilis, sed maturus, & grauis: Eloquens atque eruditus, sed integer simul, ac constans, & candidissimi moris, ac pectoris, sine vilo oris, cordisue dissidio: viuam deinde exemplar, & speculum innocentiae, castitatis, modestiae, humilitatis, pudicitiae, caritatis, patientiae, mortificationis, poenitentiae, contemptus sui & mundi, integritatis, magnanimitatis, beneficentiae, zeli. Succurrebat afflictis, viduis, orphanis; Aegris in Nosocomio sua saepe manu cibos porrigebat, pedes abluebat; quo facto nonnullos sectarios, virtutis splendore perstrictos Ecclesiae lucrificis; Bracciani Sodalitium è ciuibus, aulicisque instituit in quo ipse Praefectum, ipse Concionatorem, ipse verberationis hebdomadariae & omnis Christiani officij antesignanum agebat. Christi Domini passionem tenerrima semper veneratione recoluit; aeneam ipsius Crucis effigiem extantibus clauorum cuspidibus exasperatam ad nudum pectus gestabat, quam manu saepius admota non sine vulnere, & sanguine apprimebat. Preces horarias de passione Domini composuerat, quas quotidie recitabat. Sacrosanctam Eucharistiam officiosissime coluit. Sacrum faciebat quotidie praemissa peccatorum exhomologesi, saepe Confessario sacrificanti ministrabat. Venerabile Sacramentum si quando occurrisset, vel ad vilissima infirmorum tuguria, quamuis ardente Sole, aperto capite, longa via prosequeretur. Deiparam quoque impensè amauit, paratus si res ferret, eius causa, vel sanguinem profunderè; id ipse voluntaria flagellatione in omnibus eius peruijs faciebat. Tantus sui corporis per cilia, verbera, in ediam castigator, vt fræno indiguerit. Mansuetissimus fuit inter iniurias, & earum magnanimus condonator. Fuit non nemo qui nulla læsus iniuria, paratis insidijs Cardinali necem moliretur, quod cum non successisset ex sententia, contumeliosa Epistola ipsius gloriam multiplici conuicio lacerauit. Redditæ Cardinali sunt litteræ, sacris iam iam operaturo; eas legit ijs oculis, quibus leguntur officiosæ: tum cælum suspiciens: Tandem aliquando oblata est (inquit) optatissima occasio iniuriam condonandæ, propter te, tuoque exemplo, Deus. Sic elocutus, epistolam, & cum illa inimicitiam rescidit, & ne quod restaret iniuriae vestigium, quod persequi possent olim consanguinei, mox in ardentem ceceum exussit. Pecuniae contemptor fuit in paucis. Legationem Aemiliae bene quæstuo-

sam, sibi à Gregorio XV. commissam, cum reddituum suorum dispendio administravit. Nimirum annonam per tempus caritatis viliori distrahebat pretio in populum, quam de suo comparasset. Retardatas seu causas reorum in carcere, seu rusticorum hominum in aula ad se aditus, ne quid vtrique vel impendij diuturnitate, vel quæstus iactura detrimenti caperent, erogata de suo pecunia compensabat. Societatem Iesu, quam tuuensis ambauerat, tenerrimè semper complexus est; eius incrementis æquè, ac suis, & studuit, & gratulatus est. Regulas illius semper habuit ad manum, vt ex earum norma se formaret. Eius se Exercitij quotannis excoluit; denique mutuis cum Societate certauit officijs, princeps ipse effectus promeritorum eius, & viuens, quos ipse defunctos suis vicissim suffragijs tamquam vnus ex illis profecutus est. Tandem cum anno 1621 de obitu Card. Bellarmini Rauennæ intellexisset, quem vt Patrem & Ducem vitæ obseruabat, & quasi rarum sapientiae, virtutisque exemplar intuebatur sancto quodam æstro incitatus, dedit ad A.R.P. Mutium Vitellescum Praepositum Generalem Societatis litteras, quibus se penitus, quoad dignitatis ratio petiebatur, cum vetitus esset eam dimittere, Societati dicauit, votis eadem temperatione nuncupatis: vixitque deinceps in Romanam Prouinciam adscriptus, & has ob causas etiam inter Scriptores Societatis in hoc volumine est relatus. Ita nimirum perrexit ille vsque ad obitum, hoc est, vsque ad 22. Augusti 1626. qua post octiduanam febrem Sacramentis rite procuratus Bracciani cum tenerrimo pietatis sensu, & æternitatis vehementi cupiditate defunctus est annos circiter 33. natus. Cor Romam delatum ex eius voluntate in Bellarmini sepulchro tumulatum est. Scripsit tacito suo nomine indices amorum suorum tractatus duos, alterum.

De Christi Cruce, & Passione. Alterum.

De Sponso Deiparae Iosepho. Adornabat præterea geminum opus, vnum.

De Regum Vnctione. Alterum Iusti voluminis.

De Regno. Omni eruditione refertum Iuris Diuini & Humani; cuius vestigium per singulas partes & capita distributum reliquit; ex sacra primorum 4. Regum historia, singulis capitibus discernendi argumentum præfigens, explicaturus videlicet Regnorum initia in Saule, in Dauide progressus, in Salomone consistentiam, declinationem in Roboamo.

* ALEXANDER VVILTHEMIVS natione Belga patria Luxemburgensis, natus anno sæculi fluentis quarto, Societati se addixit 1626. Rhetoricam sexennio professus est, & altero sexennio scholis præfuit; Concionatorem egit aliquot annis, & Collegium Luxemburgense

burgense gubernauit; Historiæ Ecclesiasticæ, & venerandæ antiquitatis in paucis peritus, superstes etiam num in Collegio Luxemburgensi. Edidit hætenus.

Agelarchum, Eclogam ad Henricum Suiuem Abbatem Munsteriensem. Luxemburgi 1638. eidem etiam obtulit compositam à se historiam sui Monasterij, sed nondum editam.

Propempticon ad Agricum Reckingen Abbatem S. Maximini. Namurci 1652.

Gubernatores Luxemburgenses ad Philippum Arembergicum Principem Chimacensem Luxemburgi Gubernatorem. Treuiris 1653.

Acta D. Dagoberti Martyris cum annotationibus. Treuiris 1653.

Dissertationem de Phiala S. Agathæ. Treuiris 1656.

Diptychon Leodiense, & Appendicem ad id Diptychon. Leodij apud Ioannem Matthiam Nouium 1659. in fol.

Libellum precum ad Diuam Virginem Consolatricem cum quinque Miraculis. Treuiris 1661.

Catalogum Abbatum Cænobij Munsteriensis. Treuiris 1664.

Somnium Andralexij ad Abbatem Epternacensem. Treuiris 1668.

Satyram in Bucconem Dormitatorem. Treuiris 1670.

Icones Constantini Magni, & D. Helena Augusta Matris eius. Treuiris 1671. in fol.

Habet compositos *Annales cænobij Sancti Maximini ab anno 1286.* libris 8. inchoatos à suo germano fratre P. Ioanne Vvilhelmo Vviltheim.

Item parata habet *Testimonia Veterum De clauo Christi Treuiren.* cum notationibus, & componit alia.

ALOYSIVS, SEV LVDOVICVS ALBRITIVS, natione Italus, patria Placentinus adolescens annorum 15. Societati se adiunxit anno salutis 1594. & votis 4. se adstrinxit. Rhetoricam in ea professus est, rexitque Collegium Bononiense, & in deuexa ætate Germanicum in Vrbe. Verum maximam vitæ partem exegit concionando, duobus supra quadraginta annis, per celeberrimas Italiæ Ciuitates, tanta nominis celebritate, & fructu, vt primas inter præcones Verbi Diuini in Italia suo tempore obtinuisset existimetur. Confluebant siquidem in eo variæ eximiaeque dotes, quarum singulae ab alijs seiunctæ celebrem poterant reddere. Vox plena, & mascula stylus neruosus, & in probationibus efficax; Eloquentia Ciceroniana, sed Christiana; præsentia denique venerabilis, his gratiam non exiguam conciliabat. Hinc ab Urbano VIII. Pont. Max. ad Conciones coram se in Palatio Apostolico assumptus est, atque ab Innocentio X. eodem in munere confirmatus. Et quamuis ætate fatiscens, & laboribus penè fractus, supplicauerit saepius Innocentio X. vt

eo onere leuaretur, ægrè tamen, sed tandem id impetrauit. Fuit vir insignitè prudens, comis, gratusque omnibus: disciplinæ Religiosæ in primis obseruans, & à Comitij Prouinciæ Romanæ electus, vt suo nomine interesset Congregationi 10. Generali. Illud verò etiam admiratione dignum, quod inter tot plausus Magnatum, qui cum eo saepe, & familiariter agebant, nunquam Religiosæ modestiæ limites transilire visus fuerit. Alienus erat à strepitu curiæ, nec colloquia cum viris Principibus facillè miscebat, nisi aut necessitas, aut obedientia, aut leges gratitudinis id exigerent. Ad vltimum vsque vitæ terminum amantissimus fuit cellæ, & studiorum. Demum in senectute bona, Sabbatho Sancto in domo probationis Romana (in quam diu antea sese receperat) tactus apoplexia spiritum Deo reddidit die 27. Martij 1655. Edidit Italico sermone.

Concionum tomum primum, qui cursum vnus Quadragesimæ complectitur. Romæ typis Manelphi Manelphij 1645. in 4.

Conciones habitas coram Summo Pontifice in Palatio Apostolico. Romæ apud Vitalcm Mascardum 1652. in 4.

Panegyricos sacros. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1655. in 8.

Extant præterea Orationes eiusdem scorsim excusæ tres.

Prima. Ad Genuenses in Coronatione Ioannis Iacobi Doriae in Ducem Reipublicæ. Genuæ 1635. in 4.

Secunda de Laudibus Margaritæ Austriacæ Hispaniarum Reginae. Parmæ apud Ioannem Vietum 1612. in 4.

Tertia in funere Serenissimæ Isabellæ Sabaudæ Ducis Mutinensis. 1626.

* ALOYSIVS CARNOLIVS, Natione Italus patria Bononiensis natus anno Sæculi fluentis 18. admissus in Societatem anno 1639. votorum 4. professionem emisit. Sexennium docuit humaniores litteras, octennium Philosophiam; Rexit Collegium Ferrariense, & aliquot annis egit Ecclesiasten. Superstes adhuc edidit sub nomine Iulij Loranici.

Vitam venerabilis Hieronymi Taurelli Nobilis Foroliuensis ex S. Capucinorum Familia. Foroliuij typis Cimatti 1652. in 4.

Orationem habitam Mantuæ in erectione Academicæ Accensorum S. Ignatio nuncupate. Tacito suo nomine, Bononiæ typis Victorij Bonatij 1655. in fol.

Hypotyposin Philosophiæ seu summam eiusdem. Tacito suo nomine Bononiæ eisdem typis 1657. in folio. Recusa est Venetijs emendator, & auctior 1660 typis Ioannis Petri Brigonci in 8.

Ideam S. Ignatij cum practica methodo imitandi eiusdem virtutes. Bononiæ typis eisdem 1658. recusat Venetijs cum auctario; & latinitate donatam, Græcij typis Vvidman stadij 1668. in 12.

ALOYSIVS seu LVDOVICVS DVL-
CEBENIVS, Natione Italus, Patria Firmanus. Vir cognonime suo ob morum suavitatem dignus, ex lectione fortuita Annuarum Indiæ incensus desiderio feruendi Deo in Societate, aliquot annis hunc ignem sinu fouit, quod propter impedimenta varia, exequi id nequiret. Demum adscripsit se illi anno salutis 1613. ætatis suæ 18. Sexennio docuit humaniores litteras; sed maximam vitæ partem exegit in Domo Professæ Romana, Operarius gnauus, & Archiuui Generalis aliquamdiu custos. Sexagenario maior ibidem naturæ concessit die 27. Martij. 1659. Reddidit Italicè tacito suo nomine.

Litteras annuas Sinenses, & Æthiopicæ annorum 1622. & 1632. Romæ apud Corbellettum in 8.

Compendium Meditationum Patris Ludouici de Ponte, ex latino P. Petri Ximenez. Romæ apud Iacobum Faciottum 1638. in 8.

ALOYSIVS GOMEZ, Natione Hispanus, Domo Toletanus, Vir Theologiæ scholasticæ, & Moralis peritissimus, Ius etiam Canonicum aliquando professus. Admissus in Societatem anno Domini 1588. nauigauit in Philippinas Insulas, ærumnarum, & salutis hominum sitiens, quam totos 30. annos omni opera, indefessa caritate procurauit. Oforotij maximus, legum nostrarum obseruatione, sui despicientia, corporis afflictatione, aduerforum tolerantia illustris, parum sollicitus cuiusnam tandem criminis ageretur, modò culpa vacaret. Duas Indigenarum linguas breui tempore omnino perdidit, quibus deinde ad multorum salutem strenuè est usus; Sodalitatem D. V. Mariæ Manilæ primus, & Seminarium S. Iosephi instituit, & cum laude rexit. Gubernauit etiam Collegia Zebuense, Antipolanum, & Residentiam Silangensem, vota quatuor solemnia professus ab anno 1604. Tandem hydrope fatigatus, cum sacrificare non posset Dominicis festisque diebus ad templum communicaturus reptabat, donec iam lecto se mouere nequisset. Ad extremum Sacramentis ritè instructus obiit in Manilano Collegio Kal. Martij 1627. ætatis suæ 59. à quo inierat Societatem 40. & 30. à quo in eas Insulas traiecerat. Scripsit ad Insulanorum salutem promouendam.

Opuscula plura de rebus Diuinis, lingua Tagallica, cuius in aliquot Philippinarum Insulis est usus.

B. ALOYSIVS GONZAGA, ex Serenissima Mantuæ Ducum prosapia, Marchionis Castilionensis S. R. Imperij Principis Filius primogenitus, Castilione oppido Paterno inter Mantuanum agrum, & Brixiensem sito, natus est die 9. Martij 1568. Anno ætatis 7. deliberata mente in Deum conuersus, ab ipsa statim pueritia virtutis perfectionem adeptus perpetuis eam incrementis adauxit. Vbi animum à rebus caducis ad Religiosæ vitæ amo-

rem inflexit, Deiparæ monitu, Societatem Iesu cæteras inter familias delegit, à Parente qui toto triennio renisus est, inuicta constantia, vt ad eam sibi liceret accedere, nutum expressit. Ingressus est Romæ die 25. Nouembris anno 1585. Vixit in Societate Iesu sex annis, tyrocinijs Philosophiæ, & Theologiæ studijs intentus; quibus nondum ad finem adductis, sed absolutissimæ sanctitatis merito, maturus æternitati, die atque hora mortis prænunciata, (quæ fuit vespertina circiter 3. post solis occasum 21. Iunij 1591.) Roma euolauit in Cælum, iure puritatis Euangelicæ, nomen Angelici consecutus. Eum multis Illustrem miraculis anno 1606. Paulus V. P. M. Beatum appellauit; & die 31. Martij 1618. publico ad aras cultu insignem fecit; primum è scholasticis, & omnino è Societate secundum, cui honoris ea prærogatiua obuenerit: Gregorius XV. diplomate dato 2. Octobris anni 1621. firmavit, & datam à Paulo V. facultatem latius extendit. Carolus I. Dux Mantuæ argentum, Aloysij signauit imagine cum hac epigraphe. *B. Aloysij Gonzaga Protector Mantuæ.* Nimirum cui cæteros inter Cœlites tutelares, eius vrbs patrocinium ab anno iam tum 1628. publica auctoritate delatum est. Honores hos auxit Alexander VII. Pont. Max. quando Clero, & Populo Vallis Tellinæ id expetentibus concessit diplomate dato 21. Iunij 1662. vt exposita publico cultui imagine B. Aloysij, super altari in Ecclesia Parochiali Sasseni, Missam de eo celebrare possent; & in eadem valle ad oppidum Pontis Visitur templum perelegans pietate incolarum eidem Beato dedicatum. Denique S. D. N. Clemens X. iussit Beatum Aloysium Martyrologio inferi cum elogio; *Principatus contemptu, & innocentia vitæ Clarissimi.* Plura de illo non addimus, cum sit in manibus Historia de vita, & moribus illius à nostro Virgilio Cepario conscripta. Scripsit Aloysius ex voluntate Vincentij Bruni, quem animæ tum suæ institutorem habebat.

Meditationem de Angelis bipartitam fanè vberem, & pietatis plenissimam quam idem Brunus nonam inseruit parti secundæ suarum meditationum, de Misterijs vitæ Christi, & postea Ceparius subtexit vitæ Aloysij, extatque cum opusculis S. Francisci Borgiæ excusa Turnonij per Guilhelmu Linocierum 1611. in 24. Item alteram.

Meditationem de Humilitate, eum scripsisse, Auctor est Antonius Possellinus in Apparatu sacro, quam ait sub ipsius nomine non prodijisse. Demum adiecit Ceparius vitæ ipsius recensitæ, & Italicè recusæ 1629.

Concionem, quam Italicè dixit ad Socios in Collegij Romani trictinio cum Theologiæ operam daret, quæ ex autographo B. Auctoris descripta typis mandata est Parmæ anno 1630. in 4. ad Calcem Vitæ, In ea B. hic Ecclesiastes

eclesiastes docet modum ædificandæ cœlestis Hierusalem in nobis super fundamentum altissimæ Pauperratis.

Aloysius Inglaves, Natione Italus, patria Niciensis anno 1622. Societatem ingressus ætatis xv. Votorum 4. professionem emisit 1640. Rethoricam in ea docuit decennium, tanta eloquentiæ laude, vt inter summos huius sæculi Oratores annumerandus videatur. Mathematicas etiam disciplinas aliquamdiu professus est. Mirà fuit in eo comitas morum, modestia, affabilitas; obedientia verò tanta, erga moderatores vt paratus semper ad omnia, vel ad ipsa Adiutorum domesticorum munera si res ferret, vir tanti nominis descendere non grauaretur. A Serenissima Christiana Ducissa Sabaudia Filij sui Caroli Emmanuelis magisterio adhibitus, speciosum munus ita quinquennio gessit, vt nihil illi de Aulæ moribus, vel furore adhæresceret, sed religiosam animi demissionem atque candorem semper præ se tulit. Multos annos insigni cum fructu concionatus per celebriores Italiæ Ciuitates, Messanæ in ipso ætatis flore portum æternitatis attingit die xv. Nouembris 1653. Edidit Italicè.

Orationes aliquod Funebres. Prima Victorij Amedei Ducis Sabaudia. Taurini 1638. in fol. Secunda Marchionisse S. Germani.

Tertia Principissa Masserani.

Orationem de Ven. Sacramento Taurinensi. Latine edidit.

Elogium Marescialli Toras.

Librum cui titulus. Christus Iesus, hoc est Dei Homini elogium centum. Genuæ typis Ioannis Mariæ Farraoni 1641. in 4. & iterum Lugduni 1642.

Insulatas virtutes Archiepiscopi Taurinensis in ingressu in suam Ecclesiam. Vitam, & virtutes Ludouici XIII. Iusti Regis Christianissimi elogijs centum explicatas. Lugduni apud Guilhelmu Barbier 1644. in 9.

Inscriptiones, epitaphia, & elogium vno volumine. Lugduni 1644. in 4.

Partem secundam Elogiorum humana complectentem. Genuæ 1653. in 4.

Iudicium Agassini Solarij ex Comitibus Morete. Taurini. 1645.

Ariadnem Rhetorum, ab ipso exceptam mandauit typis Antonius Britius Taurini 1651 iterum Mediolani 1663. in 24.

Regiæ Celsitudinis Caroli Emmanuelis Secundi Sabaudia Ducis, & inclyti generis Notitiam. Monachij 1650.

Panegyricos Sacros Christi. Italicè Venerijs apud Turrinum 1648. in 12.

Scholam veritatis apertam Principibus. Italicè Taurini apud Ferrofinum 1650. in 4.

Posthuma prodierunt opera.

Conciones Quadragesimales. Mediolani typis Monzæ 1665. in 4.

Conciones de Aduentu, & aliæ insigniores. Mediolani typis eisdem 1668. in 4.

* ALOYSIVS LANVZZA ex Aragonia Oriundus, Leocata in Sicilia natus anno salutis 1591. quem adhuc puerum, è militari studio (ad quod, & Pater Præfectus Hispanicæ cohortis, & Regia stipendia eum impellebant) in Religiosam militiam Societatis Iesu Diuinæ gratiæ blandimenta suauis abstraxerunt; Tanta quippè dulcedine cœlesti animus affluebat, vt nec lacrymis temperare, nec ab assiduis ante aram maximam precibus desistere potuerit; adeout Sanctissimæ Eucharistiæ Angelus vulgò apud Scholasticos audiret. Dum humanioribus litteris operam daret, sibi inhumanus, ieiunia, cilicia crebrò usurpare, lapillos in tibialia immittere solitus erat. Quin, & verbera sæpius à Præceptore præsertim sextis ferijs petere, abnuentemque tam diu exorare consuevit donec saltem obtineret, medio è gymnasio de genibus prælectiones excipere. Hæc, & consimilia inter virtutum progymnasmata, vocatur ad Societatem, & Tyrocinijs exorsus est Messanæ 16 Ianuarij 1608. Hic sapientem Sanctorum fatuitatem affectans; vsque adeo latere calluit, vt minus peritis quibusdam prope stolidus videretur. Postea inter Condiscipulos Philosophiæ, & Scholarum Magistros mirificè effulsit. Cum Rhetorum Nostrorum Iuniorumque curam Panormi gereret, semper fere ab his cubiculum eius identidem adeuntibus, ante effigem Christi è Cruce pendentis genibus flexis repertus est: Studijs absolutis, & vota 4. solemnia professus, totum se Diuini verbi prædicationi dedit, vsque ad vltimam vitæ metam, tanto populorum emolumento ac plausu, vt quocumque vellet Auditorum animos inflecteret, & peruicaces etiam spiritus lacrymis emolliret. Hinc inclytum Nomen Apostoli sibi comparauit, Domino cooperante, & Sermonem confirmante consequentibus signis. Illa certè plurima, si referre vellem extra instituti mei cancellos prouehi necesse esset. Tandem diuturnis Missionum laboribus confectus, & pleuritico morbo ex ipsdem contracto, mortali hac vita (prout prædixerat anno Superiori) defunctus est, Panormi die 21. Octobris 1656. De morte sibi imminente admonitus, sempiternum cogitatione gaudium quasi præcipiens, è psalmo subdidit, quod olim vsurparat B. Aloysius: *Latatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus.* Funus incredibili hominum concursu celebratum omnibus cateruatim tota ex Vrbe irruentibus. Et qusumus marmorea inter septa cadauer constitutum fuerit, capilli ramen, & vestimenta direpta; infirmis etiam valetudo plerisque quam desiderabant reddita. Edidit suppresso nomine. *Antidotum pretiosum contra pestilentiam peccati lethalis.* Hispanicè pro Hispanis militibus, dum eos lustraret suis missionibus Panormi apud Nicolaum Buam 1640. in 12. Idem postea Italicè redditum, & addito nomine

mine Auctoris excudit D. Carolus Latus Panormi 1662.

ALOYSIVS ODESCALCVS, Natione Italus patria Comensis, à prima adolescentia Societatem complexus tyrocinium posuit Romæ anno salutis 1562. die 24. Augusti ætatis XV. Mirè profecit tum in reliquis disciplinis tum maximè in Philosophia, & Mathematica, quas Romæ multos annos magna cum laude professus est. Inde missus primò in Poloniam, vbi conciones latinas habuit Cracouiæ, postea anno Domini 1575. in Transiluaniam, Sigismundum Battorem Principis filium, Stephani Poloniæ Regis patri illius rogatu, diligenter erudit; sed ab inclementia Cœli morbum contraxit, quo brachiorum, & pedum vsu fere amisso, repertus est in Italiam, Patavijque substitit, vbi & votorum 4. professionem solemnem emisit die 24. Aprilis 1583. & singularem, in morbis patientiam Nostris, & eximiam in magno ingenio doctrinaque modestiam patefecit. Studiosæ Patavinae iuventuti, in morbi, dolorumque intermissionibus Scholas habuit extraordinarias, de singularibus Mathematicorum difficultatibus, in gymnasij Cathedram, Sociorum brachijs delatus, mirantibus Auditoribus, qui frequentes accurrebant, & ingenij vim, & cupiditatem de omnibus bene merendi. Profectus denique Puteolos hortatu Medicorum, paulò post Neapoli vitam cum morte commutavit. Reliquit præclarum opus (quod à peritis magno in pretio habetur) ac summo studio ex omnibus Græcis Philosophis, atque Aristotelis interpretibus collegit, atque ex illis Doctrinam Peripateticam eruit, auxit, illustravit. Quod tamen morte impeditus Aloysius expolire non potuit.

* ALOYSIVS RICHARDVS, Natione Germanus patria Znoymensis in Moravia, sub Sceptro Bohemico, admissus in Societatem anno salutis 1631, ætatis 17. vota 4. in ea nuncupavit. Rhetoricam, & litteras humaniores docuit novennio, Philosophiam sexennio; præfuit scholis; Concionatorem egit, & Regentem Seminarij annis pluribus. Superstes etiamnum in Collegio Znoymensi, edidit idiomate Germanico.

Contra errores Chemnisijs Doctores Hæretici, confutationem per modum epistolæ in 4.

Victoria scriptum, contra eundem Doctorem mutum, cuius trecenta exemplaria cum cuius quidam Vvratislavienfium coëmpra concremasset recusum est in 4.

Responsum ad discursum quendam duorum Lutheranorum contra scriptum cuiusdam Doctore Catholici.

ALOYSIVS SIDEREVS. Italus, Neapolitanus, Complures sub hoc nomine emissi sunt in lucem libri, admodum pij, Italico sermone. Sed quia verus illorum Auctor est R. P. Vincentius Carassa postea Præpositus Generalis Societatis ideo sub illius nomine

recensebuntur inferius omnes.

ALOYSIVS SPINOLA, è nobilissima inter Genuenses familia, adolescens Romæ ad Societatem venit anno salutis 1614. ætatis 17. in qua Ostauij nomen quod gerebat in Aloysij mutavit, reuerentia, & affectu in B. Aloysium Gonzagam, cuius imitandi studio ducebatur. Docuit in ea amariore litteras triennio, Philosophiam sexennio, Sacras litteras in Collegio Romano interpretatus est septennio, & per octennium Conciones habuit in celebrioribus vrbibus Italiae, vota quatuor solemnia professus ab anno 1632. Rexit Seminarium Romanum, & postea Collegium Germanicum, & Hungaricum in Vrbe, annos 16. magna cum laude prudentiæ, moderatus est. Fuit à Sacris Confessionibus Clementi IX. Pont. Maximo etiam ante Pontificatum, & toto tempore quo Ecclesiæ Dei præfuit, vsque ad obitum. Fuit etiam Consultor sacræ Congregationis Rituum, Indulgentiarum, & Visitationis Apostolicæ, & in senectute bona migravit ad Dominum Romæ die 16. Octobris 1673. Edidit suppresso nomine.

Itinerarium Pietatis ac doloris, per eos gradus quos Rex dolorum suis passionibus, & sanguine consecrauit. Romæ typis Zannetti. 1625. in 12.

* ALOYSIVS TANA, Natione Italus, patria Cheriensis claro apud Subalpinos genere natus anno Domini 1593., ad Societatem accessit 1612. & 4. votorum nuncupatione se obstrinxit. Docuit mansuetiores litteras, Concionatorem, & Operarium multis annis egit, & aliquamdiu Superiorem. Cultor eximius fuit B. V. M. & eius à Labe primigenia illibatae Conceptionis. B. Aloysium Gonzagam sanguinis propinquitate sibi coniunctum, toto vitæ tempore tenerrimo pietatis sensu profecutus est. Tandem septuagenarius ex ac vita in Cœlum (vt speramus) migravit Taurini anno 1663. Edidit Italicè.

Frænum linguæ pungentis, &c. Discursibus novem. Taurini apud hæredes Ferrofini 1650. in 4.

ALPHONSVS AGAZZARIVS, Natione Italus, patria Senensis, is cum Brixia celebrem iniisset Sacerdotum Congregationem, fama Societatis permotus, nomen illi cum omnibus sui Cætus sodalibus dedit anno 1567. ætatis suæ 18. & professionem votorum 4. emisit 1589. Primus Collegium Anglorum Romæ rexit, & summa cum prudentia illius incrementa prouexit. Postea etiam Germanicum in Vrbe, Senense, Neapolitanum, & demum Domum Professam Romæ gubernavit, magna vbiq; commendatione à virtutum exemplis. Ad extremum in Collegio Romano diem obiit. 30. Martij 1602. Scripsit.

Vitam Eduardi Trogmortoni Adolescentis Angli, sub ipsius cura, Conuictoris in eodem Collegio Anglicano, quam suis deinde Comenta-

mentarijs de perfecutione Anglicana præfixo Alphousi nomine, inseruit Didacus de Yopez Episcopus Tyrasonensis in Aragonia lib. 6. cap. 10. quauis Sacchinus noster in Historia Soc. asserat illam mandatam fuisse litteris à nostro Roberto Sotuello, mortem pro fide postea gloriose passo.

ALPHONSVS DE ANDRADA natione Hispanus, patria Toletanus iam publicè docuerat Philosophiam Toleti, quando Societati nomen dedit anno salutis 1612. ætatis 22. & votorum 4. solemniem professionem postea emisit. In Societate Theologiam Moralem aliquot annis explicuit, & Collegium Placentinum gubernavit. Residuum vitæ, Vir Dei caritate, & animarum zelo feruens, in Concionibus, & Missionibus obeundis consumpsit per 50. annos. In his, quod superuit ei temporis, in piorum librorum, vt pluribus prodesset, scriptione expendit. Horum tamen lucubrationi (quod in Scriptore est rarum) ita se commodavit, non tradidit, vt quoties prodeundum ad Missiones esset, eas nunquam intermiserit. Disciplinæ Religiosæ fuit apprime obseruans, & supremi Senatus sanctæ Inquisitionis in Hispania Qualificator. Demum octogenario maior ad laborum præmia vir indefessus in pietatis palæstra, emigravit, Madridi die 20. Junij 1672. Edidit Hispanicè oppido multa. Videlicet.

Sermonem de Sancto Raymundo Nonnato Confessore, & Cardinali Ordinis Beatae Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. Murciae 1628. in 4.

Sermonem de SS. Martyribus Iaponia, ex Ordine Sancti Francisci, & Societatis IESV. Oriolæ apud Ioannem Franciscum Francum 1628. in 4.

Discursum de Baptismo Beate Mariæ Virginis. Madridi apud Ioannem Sanchez 1629. in 4.

De Duce ad virtutem, & Imitatione Beate Mariæ Virginis, tribus Tomis in 4. quorum primus editus est Madridi per Franciscum Marosum 1642. secundus isdem typis 1644. tertius per Didacum Diaz 1646.

Itinerarium Historicum. 2. tom. in 4. Madridi apud Paulum de Val 1657. in 4.

Monita Spiritualia S. Terefiæ cum Commentario. 2. tom. in 4. Madridi apud Gregorium Rodriguez & Carolum Sanchez 1647.

Militiam Spiritualem. Madridi per Didacum Diaz 1662. in 4.

Patrocinium vniuersale B. Virginis. Madridi apud Iosephum Fernandez de la Buendia 1664. in 4.

Meditationes in singulas annis dies. 4. tom. in 16. Madridi apud Andream Garciam 1660.

Vitam P. Bernardini Realini. Madridi 1658. in 4.

Vitam P. Vincentij Carasa. Matr. 1658. in 4.

Vitam S. Gertrudis Mansfeldensis. Madridi 1663. in 4.

Vitam P. Francisci Aguado, & P. Ioannis

Eusebij Nieremberg ex Societate. Madridi per Iosephum Fernandez 1658. in 8.

Vitam P. Petri Clauer ex Societate sub alieno nomine. Madridi per Mariam de Quiñones 1657. in 8.

Ideam Perfecti Prælati in vita Cardinalis Archiepiscopi Toletani D. Baltazaris de Moscofo, & Sandoval. Madridi 1658. in 4.

Vitas Virorum Illustriuum de Societate Iesu. tomis 2. in fol. Madridi apud Iosephum Fernandez de Buendia 1666. & 1667.

Vitas SS. Ioannis de Matta, & Felicis de Vallois Fundatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum. Madridi per Melchiorum Alegre 1668. in 4.

De Veneratione Sacrarum Imaginum, & origine mirabilis Imaginis S. Ignatii Munebrega in Aragonia. Madridi apud Iosephum Fernandez de Buendia 1669. in 4.

Vitam Vitæ. Madridi per Matthæum Fernandez 1660. in 8.

Lectione de bene moriendo. Madr. 1663. in 8.

Libros asceticos quinque Cardinalis Bellarmini traductos Hispanicè cum auctario. Madridi per Alphonsum de Paredes 1650. in 8.

Scholasticum perfectum eiusque obligationes. ibid. 1643. in 8.

Bonum militem Catholicum eiusque obligationes. ibid. 1642. in 8.

Vitam Doctores Martini Ramirez sub alieno nomine. Ibidem 1658. in 8. Latine scripsit.

Operarium Euangelicum. Madridi per Alphonsum de Paredes 1648. in 8.

* ALPHONSVS ANTONIVS DE SARASA natione Belga, Hispanis parentibus natus Neoporti in Flandria, cooptatus in Societatem anno Domini 1633. ætatis 15. votorum 4. sacramento se obligauit. Septennio docuit litteras politiores, & Mathematicis disciplinis non leuiter est imbutus. Conciones habuit Gandavi, Bruxellis, Antuerpiæ, concursu semper maximo, & plausu, quia mirabantur in eo omnes coniunctam, cum summa claritate soliditatem doctrinæ, itaut sublimissima quæque Fidei mysteria ad vulgi captum, rationibus perspicuis exposuerit; hinc non sine luctu vniuersæ fere Ciuitatis in medio laborum cursu, tam egregius Ecclesiastes extinctus est Antuerpiæ, ex pleuritide, extremis antea Sacramentis titè communitus die 5. Iulij 1667. Emisit in publicum.

Solutionem problematis de Quadratura circuli in qua genuinum sensum operis Mathematici P. Gregorij de S. Vincentio Magistri sui declarat. Antuerpiæ apud Meursios.

Artem semper gaudendi, demonstratam ex sola consideratione Diuinæ Providentiæ per Conciones demonstratam Aduentuales: Latine. Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1664. in 4. Partem 1.

De lætitiæ perfectæ artificio in conscientia recta inuento. Partem 2. Antuerpiæ eisdem typis 1667. in 4.

ALPHONSVS DE ARAGONA natione Italus, domo Neapolitanus, pijs natus parentibus anno 1585. Societatem ingressus est anno 1602. & tyrocinium studique omnia Neapoli confecit, tanta iam tunc virtutis commendatione, vt B. Aloysio Gonzagæ, cuius erat ex recenti memoria celebris claritudo, quàm proximè conferretur. Anno 1616 nauigauit in Paraquariam à P. Ioanne de Viana, qui Procurator inde venerat in Urbem, inuitatus, ad mensam animarum. Biennio in vrbe Assumptionis pueros ad rudimenta latinæ instituit, cum insigni modestiæ, humilitatis, caritatis, cæterarumque virtutum documento. Verùm cum anno 1619. vastam Vruaij Prouinciam Deus Euangelio aperiret, designatus Alphonsus est, qui pro mensura votorum suorum, comes iret ad eam gentem P. Rocho Gonzalez, & particeps fieret amabilium ærūnarum. Vnam ibi reductionem (sic vocant cœtus indorum, quos à vaga viuendi consuetudine collectos reducunt in communis vitæ societatem) sub Conceptionis nomine administravit, excitato sibi congestis è paleis tugurio, & facello ad sacrificandum. Vasta circum solitudo, & rerum vitæ necessariorum egestas ingens; radicibus ferè & leguminibus, quando nec illa deficiebant, vitam tolerabant. In ea vastitate, cum vitæ integerrimæ documento, mirabili patientia, atque operosissima caritate opus Dei promoueret, solemnia 4. vota professus est anno 1621. Quid ibi laborum sustinuerit, quid adierit periculorum, quoties vt commissum sibi gregem tueretur, & auerteret, per saltus, & tesqua discurreret, vulnera acceperit, sanguine humum imbuerit, extrema omnia Apostolico animi ardore tentarit, haud facile explicatu est. Ex ea contentione morbum contraxit, ad cuius curationem ad Collegium Assumptionis deportatus est, sed vi, pertinaciæque mali omnia remedia superante, ibidem piè mortuus est, Sacramentis prius omnibus procuratus ad diem 10. Iunij 1629. Postridie solemniter ritu parentauit illi Pro-Episcopus in celeberrimo Conuentu Cleri vtriusque, Regij gubernatoris, & Populi vniuersi, quos opinio sanctimoniam eius ad funus cohonestandum excitauerat. Fuit enim tam luculentis ornatus virtutibus, quàm virum Apostolicum in medio Nationis prauæ oportebat. Conuersatio eius semper in cœlis, vnde luminis, voluptatisque Diuinæ copiam trahebat. In Cœli Reginæ, & in eius filiū Iesum Assertorem nostrum, incredibilis obseruantia, amor tenerrimus. In egenos de sua paupertate pauperrima, erat impensè munificus; in mortalium salute procuranda diligens atque impiger, & periculorum quorumcumque contemptor. Societatis nostræ, & Institutum eius admirator & amator præcipuus; tamque accuratus obseruator, vt nullam eius regulam sit visus violasse. Quàm diues animi, tam erat pauper corporis bonis; Vestitus illi plurimum lacer, &

victus pertenuis; Supellex tota, pauculæ è paupero imagines fouendæ pietati. Puritatem in se semper expressit Angelicam, & constans est opinio, Virginitatis illi decus stetisse illibatam. Obedientia denique, sui contemptu, studio mortificationis, corporis afflictationis, omnique alia virtute tam fuit cumulatus, quàm decebat eum quem Deus elegerat in Doctorem Gentium Barbararum: quarum etiam commodo scripsit idioma Guarano, cuius est in Paraquaria vsus.

Vocabularium ingens duabus partibus comprehensum.

De lingvæ Guarana Particulis quibus nimirum omnis eius ornatus definitur.

Præcepta Syntaxeos.

Sermones ad Populum.

Dialogos de Sacramentis, & alijs fidei mysterijs.

Cantiones perelegantes de iisdem.

ALPHONSVS AVILA natione Hispanus, patria Bellomontanus post quadriennium studio Iurisprudentiæ impensum Societatem amplexus est anno salutis 1566. ætatis 20. & quatuor in ea vota nuncupavit Vallisoleti. Fuit disertissimus Concionator, & Euangelicum hoc munus obiit plus annis 30. Rexit Collegia Segouienfe, & Palentinum. Obiit non Malacæ, (vt per errorem in priori editione dictum est) sed Vallisoleti die 12. Ianuarij 1613. Malacæ siquidem defunctus est alter Alphonsus Auila patria Malacitanus, & Societati adscriptus anno 1580. prout constat ex Catalogis Castellanis, & Bæticis in tabulario Romano. Edidit porrò Alphonsus memoratus latine,

Concionum tomos duos, partem nimirum hyemalem, & partem æstiualem Antuerpiæ typis Andreae Bacx, 1610. in 4.

ALPHONSVS BARZENA, Natione Hispanus, è Bætica Prouincia, patria Cordubensis, Magistri Ioannis de Auila Concionatoris ea tempestate Apostolici discipulus, cum ad Ethnicorum conuersionem semper auidè inhiasset, eamque ob rem 15. ipsos annos perseuerasset ingressum in Societatem opperiens, à qua domesticorum suorum difficultatibus prohibebatur, tandem anno 1565. receptus, cum aliquamdiu iam Bæticam Prouinciam concionando percurrisset, in Peruanum Americæ meridionalis Regnum anno 1569. cum aliquot Socijs missu S. Francisci Borgiae Præpositi Generalis, profectus, magnam ætatis partem in Tucumania, & Paraquaria mediterraneis Prouincijs transegit, & plurimos mortales Apostolica prædicatione Christo lucrificet, non Indigenis minus, quàm Hispanis procurandis intentus. Vndecim omnino gentium illarum linguas percaluit, quarum beneficio diuersis nationibus per 23 annos, omnibus periculis, & sudoribus posthabitis Euangelium prædicauit donec exunte anno 1595. graui paralyfi repente oppressus

omnes corporis sensus prorsus amisit, ita vt ad sex horas iaceret exanimato similis. Postea sensim ad se redijt balbutiente lingua, vt quæ diceret exprimere non posset. Cuscum delatus, ærumnosam ibi vitam, & Apostolicis laboribus diu exercitam, laudatissimus senex tranquillo sine conclusit, Calendis Ianuarijs anni 1598. cum annos 70. viuendo superasset, primus sociorum qui Regiam illam Ingarum Urbem suo occubitu decorauit, cum idem ipse postremum Ingam, ad quem ius Regni priscum pertinebat, sacro ab se ablutum Baptismo, Carolum appellatum ad plè Christianæque moriendum instruxisset. Vir fuit Barzena, quem & Peruij vulgò Apostolum suum nominant, & Nostri qui in Missionibus illis difficillimis versantur, tamquam verum Apostolici spiritus exemplar bonumque eius muneris Magistrum, sibi proponunt imitandum. Sæpe cum aliter non posset, impositus in Sedem aut feretrum potius, quasi efferretur mortuus, succollantibus alijs multa loca circumijt, egregius venator animarum. Sæpe diuinitus ad longa spatia breuissimo tempore transferebatur, vt opem adferret mortalibus. Constat eum horis vndecim aliquando decurrere iter octidui, Ceterum pedes semper instituebat expeditiones suas, omni æris inclementia contempta. Crebrò presentissimis periculis est à Deo ereptus; crebrò quinos fenosue dies sine cibo extraxit, sola pastus Eucharistia, Singulis noctibus ad orandum surgebat quod illi studium Diabolus multa vexatione totis duodecim annis conatus est excutere, sed nihil nisi ad augendam homini coronam perfecit; qui toties ab aduersario relata victoria, contemptim increpitum, seipione iam à se per ludibrium abigebat. Quamquam, & contrarijs eum armis etiam infestabat; nimirum cum se illi aliquando cogitanti attentius, quæ posset arte efferatos quosdam populos Christo adiungere, superbus ille spiritus horribili forma obieçisset, Pater nihil exterritus obuiam illi processit, & Sede, inquit, in hac sede mea, quia me dignior es; quam submissionem ille non ferens, cum horrendo viulatu se inde proripuit. Visus haud vna vice est Prophetica luce illustrari; sæpe cogitationes aliorum occultas, sæpe quæ post erant futura prænucciabat. Erat Limæ vir è Religiosa familia doctriinæ, & virtutis opinione apud vulgus laudatissimus Franciscus de Cruce. Hunc cum in publico doctorum hominum confesso vidisset contentiosius quædam asserere, coram admonuit, ni vitam, & doctrinæ quædam capita corrigeret, fore vt olim flammis à sacræ fidei Magistratu viuus traderetur. Neglexit ille, & detectis postmodum erroribus, cum ijs pertinaciter adhæresceret, velut obstinatus hæresiarcha, qui se humani generis Seruatorem præ Christo venditabat, incendio abolutus est. Deo, ac Deiparæ fuit per familiaris, atque ab ijs multa beneficia exorabat. Infantis Iesu-

li memoriam grata veneratione recolebat, habebatque semper signum ipsius, arte sculptoria formatum, quod per noctem sibi ad lecti caput admouebat. Id cum in extrema ægrotatione fuisset nocte quadam oblitus, & infirmorum curatorem in clamaret, vt suum sibi dilectum porrigeret, ipse se stitit Infans, coram Sancto dicens. Ne fatigere, en hic, ego tecum sum. Scripsit hic Tucumanensium Apostolus (quomodo eum passim appellant) in multarum gentium vtilitatem.

Lexica.

Præcepta grammatica.

Doctrinam Christianam.

Catechismum.

Librum de confessionis ratione, multis additis precationibus sermonibusque quinque Indorum linguis, quarum longè latèque per Americæ Australis mediterranea vsus est, Puquinica, Tenocotica, Catamareana, Guarunica, Natikana, quam etiam Mogaznanam vocant ad quas plurimæ aliæ reducuntur.

* **ALPHONSVS DEL CANO**, natione Hispanus patria Anduxarensis in Bætica natus anno salutis 1580. Societati iam Sacerdos, & Doctor in Theologia, & in flore spei ad summa quæque, se adscripsit anno 1606. & votorum quatuor professione se obligauit 1614. Philosophiam Segobiae, Theologiam, Compostellæ, Vallisoleti, Salmanticæ, magna ingenij nec minore virtutum laude perducit. Rexit Collegia Burgenfe, Salmaticense, & Domum probationis Villagarfiæ. Bis Prouinciam Castellanam administravit, & semel Toletanam Visitationis iustitiam. Romam à Comitibus Prouinciæ Castellanae electus Procurator adiuit. Salmaticense Collegium cum iterato gubernaret, paralysis repentina, & apoplexia inter colloquendum cum PP. in Religiosa conuersatione repente prostravit, & intra 30. horas extinxit die 10. Maij 1643. cum eodem die quotidiana exomologesi (vt solebat) expiatus, & sacris fuisset operatus, & omnes Patres, ac Fratres matutinæ orationis tempore visitasset, vt suo munere accuratius fungeretur. Funus magna summorum virorum Academia, Ecclesiasticorum, ac Religiosorum celebritate peractum. Virtutes in eo solidæ patientia, demissio sui, perpetua cum Deo per orationem coniunctio, denique Sanctimonia excellens, & non peregrina, sed ex medulla nostri instituti deprompta. Scripsit Hispanicè, & impressit eruditum tractatum.

De aetate requisita ex vi Constitutionum Societatis Iesu, Vt quis ad eam admittatur. Vbi etiam agitur de potestate Prouincialis circa eos qui 15. annum ætatis non attigerunt Vallisoleti 1626. in 4.

ALPHONSVS DE CASTRO, Hispanus natus Toleti Societati adiunxit se anno 1570. & vota 4. nuncupavit Theologiam, Scholasticam Ocaniæ cum Gabriele Vasquez

professus est; & Moralem multis annis explicuit. Domui Professæ Hispalensi primum, deinde Mexicanæ Prouinciæ præfuit. Inde redux cum Bœticæ Prouincialis esset designatus, Hispali ad Episcopum Pacis Iuliæ ob res grauißimas iter aggressus, in via morbum contraxit, ex quo plenus dierum, ac bonorum operum in Collegio Fregelanensi fato conceßit anno 1610. ætatis suæ 69. Inter varias morales materias inchoatas reliquit opus e laboratum.

In Constitutionem Clementis VIII. de largitione munerum vtriusque sexus Regularibus interdicta. Quod tamen hætenus excusum non est.

* ALPHONSVS CIGNARDVS, natione Italus, patria Mediolanensis, Societati adscriptus anno à partu Virginis 1605. ætatis suæ 16. vota quatuor solemnia in ea nuncupauit 1623. Docuit multis annis Humaniores litteras, Philosophiam, linguam Sanctam, & Sacræ Scripturæ oracula est interpretatus. Dum inter nos ageret, & curam gereret Congregationis Beatæ Virginis Nobilium Mediolani in Domo Professorum, concinnauit Italicè, & edidit tacito suo nomine, quod tamen exprimitur in Proæmio

Congregationis de Felicissimo transitu Beatissimæ Virginis Mariæ Regulæ, statuta, exercitia spiritualia, & Indulgentias ad illam pertinentes. Mediolani typis Philippi Ghisolfi 1639. in 4.

ALPHONSVS DEZA, natione Hispanus patria Complutensis Theologorum Scholasticorum nostro sæculo lumen, cum summa apud omnes esset expectatione, multaque excellentis ingenij in Academia Complutensi dedisset argumenta, spes omnes sæculi abruptit, & herentis (vt Diui Hieronymi verbis vtar) in Salo nauicula finem magis præcidit, quam soluit, seque totum in Religionis portum intulit, nosterque factus est anno salutis 1558. Porro, eadem in Complutensi Academia viginti, & amplius annos sacram Theologiam professus est, ac Diuum Thomam Aquinatem explanauit tanto ingenio, iudicio, perspicuitate, argumentorum pondere, vt omnium Sapientium sententiæ nulli Theologorum secundus videretur. Erat enim D. Thomæ sententiæ curiosus indagator, illustris interpres, acerrimus propugnator. Sed in Alphonsio Deza tam excellens eminebat religio, tanta se efferebat, atque in omnes partes effundebat virtus, vt in illo cum summo ingenio perfecta humilitas; cum perspicacissimo intellectu incensus certaret affectus; cum singulari doctrina admirabilis obedientia, & cum exquisita prudentia coniuncta esset sancta columbæ simplicitas. Denique cum illum omnes suspicerent, laudarent, in oculis ferrent; ipse solus se despiciebat, pro nihilo reputabat, omnium se pedibus subijciebat. Quocirca viuus tanquam doctrinæ ac vi-

ræ Magister ab omnibus etiam Magistris, & Præceptoribus, habitus atque cultus est; & mortuus ceu parens quidam desletus ab vniuersa Academia Complutensi anno salutis 1589. quo vitam cum morte commutauit. Obijt 23. Ianuarij Toleti, cum professæ Domus nostræ gubernationem Præpositus sustineret, ac prudenter administraret, annum sexagesimum nondum ingressus. Extant ex Deza latina interpretatione.

Francisci Borgiæ Gandiæ Ducis pia Opuscula, impressa primum Salmanticæ per Matthiam Garzum 1579. Deinde Moguntiæ, Antuerpiæ, & alibi. Ipsius verò extat aureus vulgari idiomate libellus.

De Oratione Mentali, Olim Limæ in Peruuio impressus.

Plura de hoc sapientissimo Theologo. Eiusque virtutibus refert Noster Ioannes Eusebius Nierembergus in illius vita tomo 4. ac viris claris Societatis Iesu.

ALPHONSVS EZQVERRA, natione Hispanus, ex Ciuitate Alfaro, Diæcesis Tirafonensis, prope quinquagenarius ad Societatem Compluti venit anno salutis 1607. Conchenis Collegij Rector extitit, & quatuor vota solemnia professus est 1614. Octogenario maior Sancte Obijt Compluti die 17. Iulij 1633. Edidit Hispanico Idiomate librum inscriptum.

Gressus Sanctissimæ Virginis cum Doctrina morali pro omnibus vitæ statibus. Compluti apud Ioannem Villodas Orduna 1620. in 4.

Huic libro componendo totos 14. annos impendit Auctor, tanta cum interiori Spiritus dulcedine, vt non nisi positus humigenibus, præ reuerentia erga Dei matrem, totum scripserit. Alias admirabiles huius viri virtutes, & piam carnificinam in Senile corpus suum, qui nosse cupit, videre poterit apud nostrum Ioannem Eusebium Nieremberg de viris claris Societatis tom. 2.

ALPHONSVS seu ILDEPHONSVS DE FLORES, Hispanus ex Oppido Nobiliter Diæcesis Toletanæ, à prima ætate in Societatem ingressus est anno 1613. & vota quatuor solemnia ritu concepit. Post traditas in ea humaniores litteras, Sacram Scripturam Cordubæ, & Hispali decennio est interpretatus. Rexit Collegia Vbetense, Marchenense, & Concionatorem egit in pluribus Bœticæ Collegijs, vbique cum Religionis, Doctrinæ, & integritatis laude. Vixit aliquot annis Neapoli; vt ibi in ministerijs spiritualibus deseruiret Hispanis. Reuersus in Bœticam dum Nostris præfesset Marchenæ septuagenario maior pie defunctus est die 11. Decembris 1660. Edidit latinè tomum.

De Inclyto agone Martyrij, & de Martyrio Deiparæ. Neapoli typis Octauij Beltrani 1648. in folio.

Discursus prædicabiles in Salutationem Angelicam. Hispanicè. Hispali apud Ioannem

de Offuna 1659. in fol.

In caput 24. Ecclesiastici, Commentarium, litteralem, Panegyricum, & moralem. Antuerpiæ 1661.

Parabat prælo tractatum hac inscriptione *Hispania candidata Christianæ fidei lampade, purpurata suorum martyrum cruore, celebratur singularibus Sacræ Scripturæ Testimonijs, & figuris.* Pro recenti Campi Sancti Cordubensis, Vrgalienis, & Biacensis gloria, & Crucum illis in locis erectione, ob generosos Christi Athletas ibi occisos, & miraculorum splendore decoratos. Verum mortis præuentus non absoluit.

ALPHONSVS GAETANVS, natione Siculo patria Siracusanus, Octauij germanus frater, Societati addictus est anno 1593. ætatis suæ 15. in qua eodem tenore semper religiosi moris seruantissimus vixit. Asper in se ipsum, necessario contentus victu atque vulgari, suauioris, atque extraordinarij abstinentis, sed in eos quorum animis moderabatur pro ingenio cuiusque mitis. Paupertatis in cubiculo, grauitatis in conuictu quotidiano specimen fuit; quibuscumque vel vitia, vel diuina colloquia miscebat alienus à iocis. Viuebat, & colloquebatur cum Deo coniunctissimè; cum sanctis etiam familiaritatem exercebat. Condixerat ipse secum dies quibus, singulis per hebdomadam dispertitis vicibus cum Augustissima Triade, cum Christo, cum Deipara, cæterisque Patronis celestibus ageret, & quibus id faceret precibus, ac meditationibus, libellum sibi ipse conscripserat. Tironibus formandis Messanæ aliquamdiu præfuit; Sodalitatem Nobilium Panormi aliquot annis direxit; Nostram etiam Iuuentutem in Collegio Panormitano ad Sanctimoniam perfectionem solertissimè instituit. Demum Panormi vti vixerat pie obiit die 7. Ianuarij 1647. Votorum solemnium Professis pridem adscriptus. Edidit Italicè.

Vitam Francisci Gaetani à Societate Iesu. Panormi per Decium Cyrillum 1637. in 12. Quæ aucta ab Auctore posthumis typis prodijt Panormi, & Bononiæ 1649.

ALPHONSVS GARZIA, natione Hispanus patria Cordubensis, à primis annis Societati adscriptus anno salutis 1587. 4. in ea vota solemnia professus est. Canarienses seu Fortunatas Insulas Euangelica prædicatione lustrauit: inde redux Offunensi Collegio Rector datus, breui desijt inter viuos esse anno 1618. ætatis circiter 50. Scripsit vernaculo suo Idiomate.

Moralem, & naturalem Insularum Canariensium Historiam. Historiam Vrbs Cordubensis duobus tomis comprehensam. Sed neutra ex his Historijs hætenus typis est excusa.

ALPHONSVS GIANOTTVS, natione Italus, patria Corrigiensis Diæcesis Regiensis in Gallia Cisalpina, in Societatem annos natus vndeuginti ingressus anno salutis

1615. Vota quatuor solemnia professus est. Rhetoricam in ea docuit quinquennio; Philosophiam triennio; Præfuit Domui Probationis Nouellaræ, Collegijs Buxetano, Regiensi, & Bononiensi secundum. Fuit Deo per Orationem coniunctissimus, Zelo animarum ardens, pauperum, & mendicorum planè Pater. Dum Rectoris munere fungeretur, è penu, & culina ciborum reliquias colligebat, & manu sua pauperibus conuocatis distribuebat. Tanta porro fuit demissione animi, vt per præcepta obedientiæ adigi debuerit ad regendum Collegium Bononiense. Cultui Deiparæ impensissimè addictus eundem in alijs per lectiones de illius excellentia, per industrias de illa colenda conscriptas, per mille amandi, & venerandi artes, studuit propagare. Missionum amantissimus, ad extremam vsque lassitudinem, & ægrotationem assiduitate vires superante. In postremo morbo virtutibus ægrotum proprijs insigniter eluxit, & demum sanctè obiit Bononiæ die 29. Septembris 1649. Defunctum Ciuitas tota complorauit. Edidit vernaculè sub nomine Alphonsi Antonij.

Mysticum Heliotropium, seu Industrias animæ amantis, ad se vniendum Deo. Bononiæ per Bonacium 1641. in 24. recusam postea sub nomine Auctoris 1646.

Modum bene communicandi. Bononiæ 1644. in 24.

Bellum Christianum. Ibidem 1646. in 24.

Præces morales virtutum ex Doctrina, & exemplis Societatis Iesu. Qui liber multo priorum vsu, & fructu teritur. Bononiæ apud Hæredes Bonauij 1648. in 12.

Spirituales modos se habendi cum Infante Iesu, & coram Sancto Sacramento. Bononiæ typis eisdem. in 16.

Diarium Religiosum. Bononiæ in 16.

* ALPHONSVS LOPEZ natione Hispanus, Diæcesis Conchenis Societati quinquagenarius se adiunxit Mexici anno 1585. vt in ea in humili gradu Adiutoris temporalis feruere Deo. Cum verò ante ingressum dedisset operam Medicinæ, & Chirurgiæ, ex caritate ipsdem artibus etiam in Religionem (eò quod rari ibi essent Medici) multorum consuluit saluti. Vt autem pluribus profect, composuit lingua Hispanica librum de curatione morborum; & eorum præsertim qui ijs in Regionibus frequentius grassantur, adhibitis medicamentis præcipuè herbarum simplicium salubrium, quibus abundat noua Hispania. Hinc magni fit hic liber potissimum à Nostris Missionarijs, qui ex illius lectione atque vsu corporibus persæpè infirmorum medentur, & mentibus. Fuit porro Alphonsus disciplinæ Regularis imprimis obseruans, ijsque præditus virtutibus, quas in gradu Coadiutorum temporalium requirit Societas, & demum sexagenario maior pie obiit Mexici, mense Martio 1597. Edidit librum

De curatione morborum. Mexici in folio.

ALPHONSVS MENDEZ, natione Lusitanus, ex Interprete Sacrarum litterarum, in Eborensi Academia à Greg. XV. Pont. Max. Aethiopiæ Patriarcha constitutus, eo è Lusitania nauigauit anno 1623. Exceptus ab eius Imperij Monarcha Sultano Cequedo cum summa honoris, & benevolentiae significatione; multa ibi præclare in rem Christianam per annos octo gessit; donec Ceguedo defuncto, is qui in Regno successit, vnionem Abbassinae Ecclesiae cum Romana perosus, ad antiquum Schisma reuertit; Patriarcham cum Socijs eiecit: aliquos etiam interemit. Ea in expulsiōne difficile dictu est, quot, & quanta perpeffus fuerit, in itinere longo, tum ab Abbassinis illi infensis, tum à Turcis, per quos transire necesse habuit. Nam ab his captiuus per annum detentus est, in Ciuitate Suaquem, & mensis spatio innexum collo gestans ferreum circulum, & pedibus ligneo cippo restrictis cruciatus, donec vi magna pecuniae à Lusitanis redemptus, tandem Goam renauigauit anno 1634. Ibi reliquum vitae sanctissime exegit; sed ita, vt curam pastoralem fidelium quos in Aethiopia reliquerat nunquam deposuerit; verum tum per Epistolas, tum per ministros subinde eò submissos, consolari eosdem, & ad constantiam in pietate hortari conatus fuerit. Demum annis grauis, & laboribus confectus, susceptis rite Ecclesiae Sacramentis ex erumosa hac vita ad beatorum (vt iustum est sperare) consortia commigravit Goæ anno 1656. Natus fuerat Alphonsus ex antiqua, & nobili Mendeziorum familia in pago cui à S. Alexio nomen est Diæcesis Eborensis anno Domini 1579 & vix expleto 13. ætatis anno Deo se in Societate mancipauit. In ea Rhetoricam, & amœniores literas septennio docuit; Sacram Scripturam decennio explicuit; Votorum quatuor Professionem emisit, nec nisi coactus præcepto in virtute sanctæ Obedientiae imposito à Summo Pontifice onus Patriarchatus Aethiopiæ suscepit. Vir fuit moribus integerrimis, & ab omni prorsus ambitione alienus, corporalium rerum contemptor, spiritalium æstimator, Societatis nostræ amantissimus, & Præpositorum Generalium eiusdem semper obseruantissimus. Virginitatem perpetuò illibatam creditur conseruasse. Denique in Oriente tam illustria dedit virtutum suarum documenta, vt eum Serenissimus Rex Lusitaniæ Ioannes IV. ad Archiepiscopatus Goani tiaram iam designauerat. Plura de eo lectu digna narrant, Noster Balthasar Tellez in Historia Aethiopica, & Alphonsus de Andrada to. 6. de viris Illustribus Societatis. Scripsit Patriarcha fœderatissimus.

Epistolam ad Admodum R. P. Mutium Vitellescum Præpositum Generalem Societatis Iesu datam ex Aethiopia die 5. Iunij 1626. de suo in eam ingressu rebusque ibi gestis. Extat impressa

sa vnà cum annuis Aethiopicis eius anni. Romæ apud Hæredem Zannetti 1628. in 4. Extat etiam

Oratio qua Philippum Tertium Regem Catholicum, cum veniret in Lusitaniam consalutauit Academia Eborensis nomine: Impressa ad calcem Anacephaleoseon Antonij Vasconcelli. Edidit Lusitano idiomate.

Relationem de Martyrio D. Apollinaris de Almeyda Episcopi Niceni, & sociorum. Hispanice redditam, & impressam Manilæ 1641.

Catechismum Aethiopicum in quo agitur de erroribus Aethiopum, qui confutantur, simulque declarantur mysteria fidei Catholicae, & ritus Ecclesiae Romanae. Idem opus deinde conuertit in linguam Latinam, & inscripsit.

Brambajmenet, id est, Lux fidei in Epithalamium Aethiopiæ, siue in nuptijs Verbi, & Ecclesiae libri 12. Catechetici missi ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide duobus tomis in fol. scripsit etiam.

Expeditionis Aethiopiæ suæ, libros tres cum Auctario Quarti misitque ad R. P. Franciscum Piccolomineum Præpositum Generalem 1651. duobus tomis in folio, qui asseruantur in tabulario Romano Societatis, & expectant Typographum.

Reliquit etiam manuscripta alia typis dignissima, vt.

Tomum Concionum quas ferè quotidie habebat ad populum in Aethiopia.

Librum Synodalem corrigentem errores quibus libri Alexandrini scatent.

Tractatus aliquot pro Societate Iesu contra Maledicos.

Librum de Magia.
Expositiones super Sacram Scripturam, quas olim, Conimbricæ & Eboræ distauerat, & Goæ locupletauit.

ALPHONSVS MONTTOYA, natione Hispanus, patria Ocaniensis Diæcesis Toletanæ annos natus 20. Compluti Societatem nostram expetiuit, & admissus est 14. Maij anno 1556. qui postquam ad nostri Instituti normam, fuit eruditus, & omnibus disciplinis Theologo dignis expolitus, Burgis Logicam, Philosophiamque professus est. Vir fuit per omnia moderatus, atque excellenter doctus, sed in ea potissimum Theologiæ parte, quæ in consultatione de moribus, & conscientiae quæstionibus explicandis versatur, quam, & Murciae, & Matrili cum laude docuit. Qui postquam Collegiorum Placentini, & Complutensis Rectoris munus obierat, Præpositus Prouinciæ Castellæ factus, Vice-Prouincialis in Collegio Salmanticensi sanctè animam Deo reddidit die 29. Nouembris 1590. ætatis verò 54. Reliquit

De votis Societatis insignem tractatum, in quo, & Religiosorum votorum naturam enucleatè aperit, & contraria argumenta acute refellit. Extat M.S. In Tablino Societatis Romæ in 4.

Theologiam duobus tomis in folio Lugduni 1666.

ALPHONSVS PISANVS SEV DE PISA, natione Hispanus, patria Toletanus Philosophicis disciplinis excultus, ac Medicinæ sciens, in illa facultate Magister, in hac Licentiatus Toleti renunciatus, Nostram complexus est Societatem anno 1552. ætatis 24. statimque Romam missus, vbi Aristotelem, præclare est interpretatus; ibidem Theologiæ Doctor creatus in Germaniam profectus est anno 1559. & in Ingolstadiensi, ac Diligenti Academijs sacram Theologiam, aliquotannis tâta eruditionis laude docuit, vt omnes raperet inssui admirationem. Post annum 1568. ad initia Collegij Posnaniensis in Poloniâ missus vsque ad annum 1584. in eo commoratus est, & strenuâ operâ Catholicæ nauauit Ecclesiae aduersus nouatores hæreticos illam labefactare conâtes. Demum Calissium, cum ibi Collegium institueret Illustrissimus Gnesnensis Archiepiscopus Stanislaus Karnkovvski, Primas Regni se contulit, vbi reliquam in Sanctis laboribus exegit ætatem, donec legendo scribendoque confectus, in grauem morbum ac diuturnum incidit, quo totum pene quadriennium exercitus, tandem in senectute bona translatus est ad meliorem vitam Calissij die 9. Decembris 1598. Vixit annis 70. in Societate 46. Eum Cardinalis Baronius in Appendice tom. 6. Annalium, non dubitat appellare Doctissimum virum. Guilhelmus Eisengreinius verò in Catalogo testium verit. cap. 15. 65. *Virum, & moribus, & Doctrina insignem, omni litteratura, ætate sua nobilissimum, Philosophum, & Oratorem Celebrem.* Ioannes Engerdus tom. 1. Aca. Ingolst. parte 7. *Mediocris (inquit) est corporis Stature, sed Ingenij maximi, & nobilissimi. Vocem habet exilem, sed vocalem, & suauem, adeo vt in conuersationibus semper gratus existat. Singularem suam eruditionem in docendo, & quantus sit Philosophus, quam profundus, & acutus Theologus disputando aliquot annis, ad stuporem Auditorum Nostræ probauit Academiae Inter ceteras virtutes, quas habuit egregias eluxit in eo rerum humanarum contemptus insignis.* Scripsit.

Nicenum Concilium Primum Generale in 4. libros distinctum, Quorum primus continet, quæ Concilium præcesserunt. Secundus acta in Concilio. Tertius decreta Concilij, scilicet 80. Canones ex Arabico Codice, & diatypojes ex Græco desumptas. Quartus ea, quæ Canonum constitutionem subsecuta sunt. Apposuit SS. Patrum testimonia ad eorumdem Canonum commendationem, & interpretationem pertinentia. Proclierunt Dilingæ primum anno 1572. deinde verò aucta Coloniae apud hæredes Arnoldi Birkmanni 1581. in 8.

De Abstinentia, & Continentia, seu de Ieiunio, & ciborum delectu, ac de Apostolico Calibatu. Coloniae 1579. typis BricKmâni in 8.

De Abstinentia, & Continentia, seu de Ieiunio, & ciborum delectu, ac de Apostolico Calibatu. Coloniae 1579. typis BricKmâni in 8.

De Abstinentia, & Continentia, seu de Ieiunio, & ciborum delectu, ac de Apostolico Calibatu. Coloniae 1579. typis BricKmâni in 8.

De Abstinentia, & Continentia, seu de Ieiunio, & ciborum delectu, ac de Apostolico Calibatu. Coloniae 1579. typis BricKmâni in 8.

De Abstinentia, & Continentia, seu de Ieiunio, & ciborum delectu, ac de Apostolico Calibatu. Coloniae 1579. typis BricKmâni in 8.

De Abstinentia, & Continentia, seu de Ieiunio, & ciborum delectu, ac de Apostolico Calibatu. Coloniae 1579. typis BricKmâni in 8.

* ALPHONSVS DE OVALLE, Natione Chilensis, sed origine Hispanus, natus in Vrbe Metropoli Regni Chilensis nobilibus, & locupletibus parentibus, patrimonium amplum cuius hæres erat, tamquam primogenitus, obnrentibus licet vehementer parentibus, cruci Christi postponens, Deo se in Societate consecrauit, anno 1618. ætatis suæ 17. Philosophiam in ea publicè professus est cum laude, & annis aliquot rexit Seminarium Conuictorum in Ciuitate Sancti Iacobi. Anno 1640. missus est Romam à vice-Prouincia Chilensi primus illius Procurator, interfuitque, Congregationi Generali octauæ, magna virtutis suæ apud omnes commendatione. Fuit enim apprimè religiosus, seruantissimus disciplinæ nostræ, erga alios suauis, comis, & effusæ caritatis; erga se ipsum austerus, incommodorum appetens, nec in lecto nisi vestitus dormiens. Hinc in itinere cum rediret in suam Vice-Prouinciam cum lecta Sociorum manu, quos sibi ex varijs Europæ Prouincijs adscuerat, cum sibi non parceret, nec adminicula attritis suis viribus necessaria admitteret, in morbum incidit nec procul à meta suæ longissimæ peregrinationis, Limæ in Peruuio transiuit (vt fas est credere) ad Cœlestem Patriam die 11. Martij 1651. Scripsit ediditque Matrili dum ibi versaretur, prolixam

Epistolam ad Præpositum Generalem Societatis IESV, qua statum Societatis in ea Prouincia exponit. Matrili per Franciscum Merafum anno 1652. in folio. Item.

Relationem Historicam de Regno Chilensi, & Missionibus in eo Societatis IESV, Hispanicè. Romæ apud Franciscum Caballum 1646. in folio.

Relationem eandem redditam Italicè. Eisdem typis, anno, & formâ.

ALPHONSVS SEV ILDEPHONSVS DE PENNAFIEL, natione Peruanus patria Riobambensis, sed origine Hispanus, ingressus in Societatem anno salutis 1610. natus annos 16. votorum quatuor Professionem in ea edidit. Post traditas litteras humaniores, Philosophiam, & Theologiam primò Cuschi, tum Limæ complures annos magno plausu explicuit: eximie vir eruditionis, & eloquentiæ. Fuit etiam operarius Indorum, diu, sicut, & Hispanorum, & sexagenario maior mortalitatem exiit. Guancauelicæ in Peruuio die 18. Nouembris 1657. Edidit in lucem.

Cursum Philosophicum quatuor tomis in folio, quorum Primus excusus est Lugduni sumptibus Philippi Borde. 1653. in fol.

Secundus Ibidem 1654.

Tertius Ibidem 1655.

Quartus De Metaphysica ibidem 1670. Item Hispanicè. *De obligationibus, & excellentijs trium Ordinum Militarium Sancti Iacobi Calatrane, & Alcantare.* Matrili 1643. in 4. apud Diaz de la Carrera.

Tractatum de Quæstionibus fidei controuersis, quas ex suis lectionibus collegit, & tamquam Theses quasdam Auditoribus disputandas proposuit.

Catholicam responsonem, ad Epistolam D. Iacobi Niemorenski de Ecclesia, & Pontifice. Posnaniæ apud Ioannem Vvolrab. 1585. in 4.

Confutationem breuem 13. errorum apud Sectarios nostri sæculi circa septem Ecclesia Sacramenta. Posnaniæ typis eisdem 1587. in 4.

ALPHONSVS RODRIGVEZ, natione Hispanus patria Pincianus, seu Vallisolanus in Societatem venit Salmanticæ, concionibus P. Ioannis Ramirez permotus, cum iam laurea Philosophica esset insignitus anno salutis 1557. ætatis suæ 19. Exercuit aliquamdiu munus Magistri Thronum in Collegio Salmantino annis 1564. & subsequenti; atque in ijs rudimentis discipulum habuit eximium, postea Doctorem P. Franciscum Suarez, qui de tam insigni Viræ spiritualis Magistro, solitus est postea sibi ipsi gratulari. Rexit deinde aliquot annis Collegium Montis Regalis, ibiq; totos 12. annos Moralem Theologiam docuit, tanta cum exacti iudicij fama, vt certatim eius dictata expeterentur ab omnibus. Interim & ciues, & in suburbano paganos, Concionibus, Catechesi, alijsque Societatis functionibus excolebat. Vallisoletum inde translatus quæstionibus de Conscientia explicandis priuatim in Domo professâ præfuit, donec in Bæricam Prouinciam vocatus, Montellæ Firronibus instituendis destinatus est, idque munus plus annis 30. summa cum laude præstitit. Ad Congregationem quintam Generalem ab ea prouincia missus, sanctitatis atque prudentiæ suæ, & peritiæ, quam de rebus Societatis habebat, specimen clarum dedit. Regressus ab Vrbe, Spiritualium rerum administrationem Cordubæ ipsos 12. annos habuit, quo tempore præclara illa quæ extant volumina, elucubrauit. Anno 1606. cum Hispalim ad Prouincialem conventum venisset, iussus est ibi Nouitijs præesse, & ad lucubrations suas excudendas animum applicare; & in ea Vrbe reliquam deinceps ætatem egit. Extremis duobus annis valetudine tam fuit afflictâ, vt ad sacrificandum nunquam illi satis virium esset; ne tamen idcirco diuino epulo fraudaretur, quotidie illud ex alterius manu sumebat. Demum Sacramentis de more Ecclesiæ procuratus plenus dierum, ac meritorum quieuit in senectute bona ætate natus 90. ab ingressu in Societatem 70. in qua ante 46. solemnia 4. vota nuncupauerat. Obijt die 21. Februarij anno 1616. funus à frequenti populo celebratum fuit, nitentibus certatim omnibus manus illi diffuauari, rosarijs contingere, reliquias exposulare. Vir sanè fuit Heroicis virtutibus insignis, quique in se ipso expressit, quidquid sanctitatis impressit in libris. Multa illi imò

affidua cum Deo consuetudo, quam vt liberorem haberet, nisi caritas coëgisset, aut Obedientia, aliaue grauior necessitas, non prodibat è cubiculo. Quidquid sensibus aliquam possent asserre voluptatem, id sibi prorsus omne interceperat. Nulla illi collocaiones acceptæ, nulli horti, nullæ recreationes acceptæ, sola in conclau voluptas, & in Diuina familiaritate. Externorum se conspectui, congreuibilibusque studiosius etiam subducebat. Postremis annis, quibus à publicarum rerum administratione missionem habuit, quaternis quotidie horis vacabat impensius orationi. Obedientiæ atque regularum exacta obseruationi apprimè studuit; ad domestica ministeria, quæ communia sunt omnibus primus accurrebat. Paupertatis studio nihil habuit apud se curiosum, nihil pretiosum, libros dumtaxat necessarios: Lipsantheam vilem è cannabino fune pendentem, vestes vulgares, & citra necessitatem; eorum quæ illi proponebantur vtenda nihil præ alio eligebat, necessaria si defuissent non petebat. In familiari sermone erat valdè circumspectus. Nihil admisit in victu peculiare; quod si gustui suauis appositum fuisset id ita diluebat, vt saporem perderet; fructibus ad aliquot annos omnino abstinuit; singulis se diebus confessione purgabat. Confiteri volentibus strenuam operam dabat, promptius autem libentiusque tenuioribus. Vsq; in extrema senectute, cum vix se posset ab humo excitare, die quotique Veneris, sociorum aliquot pedes in triclinio osculabatur. Dicenti sibi librario, feliciter libros ipsius distrahi, respondit, minimum id interesse, plurimum verò quomodo illis quisque vtatur; nimirum in illis cudendis, non se, sed vnam Dei gloriam spectauerat. Scripsit Hispanicè, sed in omnes post linguas transfusum, & sæpius recusum.

Exercitiæ de Perfectione, & Virtutibus Christianis, cum omnibus, qui in virtute perficere cupiunt, tum verò Religiosis hominibus potissimum accommodatum, Partibus tribus; quarum prima est de varijs medijs acquirendæ virtutis, & perfectionis continetque tractatus octo.

I. De estimatione, & desiderio profectus spiritualis. II. De perfectione actionum ordinarium. III. De rectitudine intentionis. IV. De vnione & Caritate fraterna. V. De Oratione. VI. De presentia Dei. VII. De Examinatione Conscientiæ. VIII. De conformitate voluntatis nostræ cum Diuina.

Secunda Pars est de exercitio virtutum, ad omnes pertinentium continetque etiam tractatus octo.

I. De Mortificatione. II. De Modestia, & silentio. III. De Virtute Humilitatis. IV. De Tentationibus. V. De inordinata erga cõsanguineos affectione. VI. De Tristitia, & Hilaritate. VII. De bonis quæ per Christum habemus, & Passione Domini. VIII. De Sacra

Com-

Communione, & sacrificio Missæ.

Tertia Pars est de Exercitio virtutum ad statum Religiosum pertinentium, & continet similiter octo tractatus.

I. De fine, instituto, & medijs Societatis Jesu. II. De Votis Religiosis essentialibus. III. De voto Paupertatis. IV. De virtute Castitatis. V. De Obedientiæ Virtute. VI. De Custodia Regularum. VII. De Candore in aperienda Superiori Conscientia. VIII. De correctione fraternæ.

Prodierunt hi libri Hispanicè, Hispali apud Mathiam Clauyo 1614. in 4. Barcinone 1618. in 4. Cæsar-Augustæ 1625. in 4. Latinè eos vertit Matthias Martinus de Vaucquier. Duaci 1625. in 8. Italicè Tiberius Putignanus, Romæ typis Zannetti 1617. in 8. Gallicè noster Paulus Duizius. Parisijs 1621. in 8.

Germanicè D. Philippus Kissing Parochus Diocesis Moguntinæ 1622. & noster Leonardus Creder.

Belgicè Heribertus Rosvveidus Partem I. Marcus Väder Tympel II. Iacobus Stratus III.

Anglicè varios Tractatus varij transfulerunt.

Bohemicè Georgius Constantius noster, Pragæ 1663.

ALPHONSVS RODRIGVEZ alter, Hispanus, Segouienfis, cum in matrimonio plures annos duxisset, eo iugo demum, obitu Coniugis liber, Societatem ambiuit, inquam Valentis 1571. admissus est annu tunc agens ætatis 41. & eodem ipso anno Maioricam missus est; vbi reliquam deinceps ætatem in domesticis laboribus exercitam, atque in primis in Ianitoris munere, quod totos 30. annos sustinuit, sancto tandem fine conclusit die 31. Octobris 1617. vitæ suæ 87. Florebat ille prius iam tum quam in Societatem veniret eximia, morum integritate, sed eam in Societate cumlauit absolutissima perfectione, cuius ab ipso ingressus sui exordio fundamenta posuit, in plena suæ voluntatis ad omnem obedientiæ nutum compositione. Iussus aliquando explorandæ obedientiæ causa, in Indiam proficisci, è vestigio, nè pallio quidem assumpto, recta ad ianuam, contendit, mox ab eodem Præfide per internuntium reuocatus, eadem facilitate ab eadem cogitatione recessit: interrogatus postea quid tandem in ea tam ardua expeditione consilij sibi capiendum putasset, sine comæatu, sine nauigio, sine litteris: discretè respondit: sibi præcepto sanctæ obedientiæ freto, nec Viaticum, nec Nauigium in tam honesta causa defuturum; quod si defuisset nihil se formidaturum fuisse, Deo fretum, Vndis se credere. Cum aliquando audienti concionem Rector interueniret, assurgentique ex solita vrbantate dixisset ne se loco moueret, sedit ille immotus in loco donec à prandio, cum nullibi de more compareret, quæsitus, ibi ex imperio perstare deprehensus est, us-

usque ad prandium confestim ire, palliatus, & aperto capite vii erat, in triclinium descendit. Corpus inedia, cilicio, verberibus, omnique pœnarum genere, impensè afflictauit, & extremo in morbo, qui annum totum tenuit quamdiu per vires potuit, ter se quot hebdomadis flagellabat; eoque multa mortificatione adductus tandem est, vt quidquid corpori leuaminis aliquid afferret, id sibi iam molestiam parere affirmaret. Paupertatem coluit ex animo; vili amictu lætabatur, nec vilius rei elegantioris vsu visus est vnquam delectari: rem ipse nullam ne florem quidem legere, aut dare sine Moderatorum facultate audebat; sui despicientia se ipsum superabat; hominum omnium despiciatissimum, mortuoque cane contemptibiliorum serio reputabat; mirarique satis non poterat, esse qui secum homine abiectissimo agere sustineret. Diuinitus acceperat expeditum sibi fore, & ab omni purgante flamma liberum transitum ad Cœlum, & suam tamen peccata quotidie deflebat. Rara tolerantia iniurias, ærumnasque quæ totis 47. annis plurimæ obuenerant pertulit; nec vllum, vnquam minus pacati animi signum visus est dedisse; nimirum dicebat nihil sibi posse contingere, quod infra errorum suorum meritum non esset. Tam attentè sensus custodiuit, vt quamdiu ad ianuam fuit vultum feminæ non conspexerit; & diu multumque ingemuit aliquando, cum prætereunte carpento oculos sustulisset, in quo matronæ videbantur. Silentium tenuit religiosissimè, nec sermones nisi de rebus Diuinis, aut ad salutem alijs vtilis instituit, solitus ad alios obdormiscere. Plures horas quotidie procul ab arbitris orationi dabat, totos alioqui dies, medias inter distractiones, semper in Deum intentus tranquillissima mente. Multa diuinitus cognouisse creditur de statu Cœlitum, & Angelorum, quibuscum etiam per familiariter agebat. Ex ijs 24. per totidem diei noctisque horas suo ordine peculiari cultu salutabat, ad horas singulas tantisper dum huic officio satisfaceret, somno solutus. Accidisse aiunt aliquando, vt mente ab his infimis abductus, omnium Cœlitum cæcum tam distinctè, perspiceret, vt singulorum nomina, & quæ cuique, erant singularia cognosceret, ac si diuturna illi necessitudo cum ipsis intercessisset. Cum Christo ac B. V. tanta illi erat familiaritas, vt eius se aspectui subiicere, iucundissimos conferre sermones, euntem comitari, manantem facie sudorem abstergere frequentissimè dignarentur. IESVM, MARIAM, indulgentissimo vocabulo suos amores nominabat; adeoque illos impensè diligebat nulla, vt de re iucundius verba faceret, quam de illis peculiari studio colendis. Recreabatur aliquando Virginis Matris memoria sibi longe gratissima, & amoris impetu abreptus. O Domina mea (inquit) O mater mea, carior mihi es tu, quam ipse mihi sim, imò carior, quam ipse tibi: cum ecce mox ad

ad fuit indulgens Mater, subridensque reposuit. *Na tu uehementer erras, plus ego te amo Alphonse, quam tu me.* Ardentissima quoque saluto hominum fiti coniciebatur: Hanc a Deo contentissimis precibus flagitabat, pro hac æternorum cruciatuum onus se libentissime suscepturum, Deo ipsi inter orandum sæpe professus est. Eius certe suafu, ad Religiosam castra multos confugisse, multos ad bonam frugem, in comperto est; quam ad rem mira eius comitas, atque humanitas multum commodauit. Anno vitæ extremo semper decubuit, tresque ultimos menses ab vno se latere versare prorsus non potuit, multis doloribus calculi præsertim cruciatus: sed ille animo semper excelso, maiores semper a Deo poscebat. Vna eius querimonia erat quod nimium se haberent beneuolè, quem ut canem mortuum par esset omnes auerfari; nimirum didicerat interno Doctore nihil esse ad æternitatem questuosius, & Superum etiam inuidiæ, (si possent ea tangi) obnoxium magis, quam ærumnarum perpeffionem; quam tamen ille videbatur obruere, suauissima diuinæ contemplationis dulcedine, & iucundissima cum suis amoribus consortione. Recreauit magnopere ægrotantem, frequens venerabilis Eucharistiæ vsurpatio, quæ ter, tam valens, quam infirmus quot hebdomadis pascebatur. Sacro inunctus Oleo, alienatus a sensibus; in profundissimo quodam excessu perstitit fere per triduum: quo exacto cum sacerdos Crucifixi imaginem iam morienti applicaret; ille quasi somno excitus, sustulit oculos, & quæ prius semper palluerat, faciem specioso nunc rubore suffusam, & Christi pedes religiosè exosculatus, inuocatoque IESV placidissime expirauit. Vulgato eius obitu, tota se Ciuitas in Collegium infudit; Prorex etiam ac Regij Senatores, Canonici, Nobiles ad manuum, pedumque oscula procubuere. Populus omnis sua Rosaria, lintheaque corpori admouere; quibus cum sex Nostri non satisfacerent, duo Dominicanæ accessere. Clerus vterque secularis, & Regularis, instructis Ordinibus ad Responsorij faciendâ venerunt. Tertio die volentibus ita Primatibus, exequiæ institutæ sunt, & laudes viri Dei ab vno è Nostriis dictæ. Ad sepulchrum frequentes accedunt venerabundi, quem viuentem iam dudum Hispania, Lusitania, vtraque India, & suspexerat, & in Epistolis, imaginibus, vestium fragmentis, capillis, atque alijs reliquijs fuerat venerata. Principes certè Viros, Cardinales, aliosque Præsules sæpius per Epistolas illius preces postulasse, consilium in grauissimis rebus explorasse fat constat. Tot statim a morte prodigijs cœpit inclarescere, vt minimè vanam fuisse prædictionem appareat, qua illustrissimam fore eius memoriâ præsertim apud Baleares, iam tum viuenti fuerat prænunciatum. Scripsit imperio B. V. (vt opinio fuit) eas preces, quibus consueuerat

eam quotidie salutare quæ postea typis excusæ circumferuntur. Hæ sunt:

Corona Carissimæ; & Amantissimæ Domine Matris Dei.

Litania eiusdem.

Sanctissimum officium purissimæ & Immaculatæ Conceptionis eiusdem Deiparæ.

12. Pater Noster, & 12. Aue Maria, quæ numerum 24. complebant accommodata 24. horis diei ac noctis, in honorem purissimæ Conceptionis; vt illa quauis hora dignetur precari filium suum, vt eum a peccato liberaret, & præseruaret. Scripsit præterea cœlesti eruditus sapientia plures tractatus, qui licet excusi non sint, visum est tamen eos referre, ne interciderit eorum memoria. Sunt autem Hispanicè conscripti his titulis.

De Oratione, & monitis ad bene viuendum moriendumque. De propria cognitione, & profectu. De humilitate alijsque virtutibus.

De Humilitate, Patientia, & Obedientia. De estimatione Societatis Iesu. De dispositione ad Eucharistiam, & gratijs agendis.

De Dei Amore: De pietate in Mariam: De Contemplatione, Mortificatione, Humilitate, & alijs Virtutibus.

Liber variorum tractatum in cuius initia petitiones Orationis Dominicæ declarantur.

De Dei presentia: De duplici resignatione in Deum: Quomodo anima se relinquit. De oratione, & mortificatione.

De modo quo anima in virtute, & sanctitate crescat. De signis propriæ Predestinationis: De mortificatione, & alijs virtutibus. Item ad Sacerdotes pro celebratione Missæ, & ad Scholasticos.

De Thesauro laborum: De triplici Religionis voto: De anima, & virtutis pulchritudine. De peccati fœditate.

Liber inscriptus: Non ego Regula futurus Iudex, sed Obseruator. Item de Dei presentia, De Conscientiæ examine.

De Dei amore. De virtute Obedientiæ, & alijs.

Monita ad Christum imitandum tibi Alphonse.

De Caritate: De viuione: & transformatione animæ in Deum: De oratione & sui vera cognitione.

Documenta ad tentationes: Vbi de Dei presentia: De sui agnitione, & humilitate. Scripsit etiam.

Vita sua progressus, dum Conscientia rationem Superioribus suis de scripto redderet.

ALPHONSVS SALMERON natione Hispanus, patria Toletanus, a puero ad extremam senectutem, omnem in litteris consumpsit ætatem. In Complutensi Academia paruulus Latinam Græcamque linguam exactè didicit: Indè in Academiam Parisiensem profectus, Philosophicas, ac Theologicas disciplinas diligenter excoluit: omnium sociorum natu minimus sese ad B. P. N. Ignatium, socium adiunxit. Postea verò ætate iam confirmatus,

ac rerum cognitione auctus vitæ suæ cursum felicissime tenuit. Maximas, ac celeberrimas totius Italiæ Ciuitates, Concionibus ac sacris lectionibus illustrauit: plurimas ac laboriosas peregrinationes Dei causa suscepit. In superiorem & inferiorem Germaniam, in Poloniam item & Galliam a Summis Pontificibus missus est. In Hibernia etiam Nuntij Apostolici munere functus. Synodo Tridentinæ sub Paulo III. sub Iulio item III. ac sub Pio IV. Sedis Apostolicæ nomine interfuit; In qua & Orationem habuit de S. Ioanne Evangelista pereruditam, & vt illorum Pontificum Theologus maxima cum eruditionis opinione, & audientium admiratione sententias dixit. Hæreticorum perpetuus hostis, quos disputationibus, lectionibus, ac scriptis semper exagitauit, ac fregit, Catholicæ fidei vbique propugnator acerrimus. Postremò cum viribus exhaustus voce non posset, stylo Dei Ecclesiæ prodesse non destitit, seque totum ad scribendum contulit; Collegiumque Neapolitanum ad eam rem elegit, quod ipse fundauerat, auxerat, ornauerat, & Nobilissimam Ciuitatem Neapolitanam scintillis errorum sensim hæreticorum fraude excitatis, eiusque opera oppressis, atque extinctis, imminentis pestis calamitate, ac periculo liberauerat, illamque Societatis Prouinciam Primus Præpositus Prouincialis administrauerat. Obijt Neapoli Sapientissimus Pater magno totius Ciuitatis mœnore, Idibus Februarij, anno a Christo nato 1585. vixit annos 69. menses 5. dies 5. vt in eius vita refert Ribadeneira. Scripsit in Euangelia tomos Vndecim, & in reliquam S. Scripturam quinque quorum diuisio est.

1. Prologomenon in vniuersam Scripturam,
2. De Incarnatione Verbi.
3. De Infantia, & pueritia Christi.
4. De Historia Evangelica.
5. De Sermone Domini in Monte.
6. De Christi miraculis.
7. De Parabolis.
8. De Disputationibus Domini.
9. De Sacrosancta Eucharistia, & sermone Domini in Cena.
10. De Passione, & morte Domini.
11. De Resurrectione, & Ascensione Domini. Deinde.
12. In Acta Apostolorum.
13. Prologomenon in Epistolas Pauli, & Commentarium in Epist. ad Romanos.
14. In vtramque Epistolam ad Corinthios.
15. In Epistolas ad Galatas, Ephesios, Philippenses. Colossenses. Vtramque ad Thimotheum, ad Titum, ad Philem. ad Hebræos.
16. In septem Epistolas Canonicas. Præludia in Apocalypsim. Aliquot Auctoris Epistolas ad diuersos.

Hæc omnia in 16. tomos sic diuisa typis mandata, sunt Madriti, seu Mantuæ Carpatanorum à Ludouico Sanchez ab anno 1597.

finis impositus anno 1602. Hic verò anno 1601. Sumptibus Matthiæ Colosini, & Baretij Baretij. Demum Colonia ab Antonio Hierato, & Ioanne Gymnico octo priores tomi anno 1602. reliqui verò 1604. in folio.

Latinam Orationem habuit Salmeron anno 1546. ad PP. Concilij Tridentini, elegantis illius Conuentus auribus dignam, & quæ tot Præsulum Iudicio mox edita ad nostram vsque seruatur ætatem. Extant quoque eius.

Sermones in Parabolas Evangelicas totius anni. Colonia impressi seorsim. Et Antuerpiæ typis Belleri 1600. in 4.

Præter hæc scripsit Alphonfus Salmeron, In Decem priora capita libri Geneseos; & multâ alia controuersa in Hæreticos, sed præcipuè de Indulgentijs, & Purgatorio, quæ tamen in lucem nondum prodierunt.

ALPHONSVS SANCIVS natione Hispanus, patria Mondeiarenfis, Diocesis Toletanæ Societati se adiunxit Compluti anno salutis 1563. ætatis 18. fuit aliquandiu superior Nostrorum Nauacarneri, postea nauigauit in Regnum Mexicanum anno 1579. & indè inter quatuor primos de Societate, quos Reuerendissimus D. Dominicus de Salazar Sacri Ordinis Prædicatorum, & primus Philippinarum Insularum Episcopus, eò secum duxit anno 1580. Ex Philippinis bis traiecit in Sinas, & primò quidem anno 1582. vt Macaënfes Lusitanos adduceret ad præstandum Philippo II. Hispaniarum Regi Catholico obedientiam, in quem Henrico Cardinale Rege demortuo, sceptrum Lusitanæ transferat; iterum postea vt profugam cum magnis opibus nauem, quæ Manila destinabatur in Nouam Hispaniam, reciperet. Vtraque re feliciter ex sententia, confecta, superatisque quibus multum iactatus est tempestatibus, & periculis, ad extremum ab Episcopo, & Regijs Præfectis, totaque ea gente ad Catholicum Regem, & Summum Pontificem Sixtum V. Legatus, re nauigauit in Europam acturus de instituenda ratione qua patefieret aditus ad Regem Sinarum, vt semen fidei in vastissimo illo Regno spargere liceret. Et quamuis non habuerit tam eximia legatio effectum, quem ipse alijs exoptabant, tamen mirificè probauit ille prudentiam, industriam, zelum, ac pietatem suam, & in Hispania Philippo II. eiusque Proceribus, & Romæ Summo Pontifici, atque etiam suo Præposito Generali Claudio Aquauiu, qui propterea post emissam Romæ Professionem 4. votorum anno 1589. reuerso in Hispaniam, cogitabat illi habenas committere Prouinciæ Toletanæ; Sed placuit Deo ex longa peregrinatione in hac vita eum ad brauium antea euocare. Nam cum ab Toletana Prouincia in qua tum versabatur, electus esset, vt cum Prouinciali iret ad Congregationem Generalem quintam, prænuntiato mortis suæ tempore, & extremis Sacramentis summa cum pietate susceptis, piè sedateque efflauit animam Compluti die 27.

Maij 1593. Vir eximie virtutis, & qui summum contemplationis studium, cum summa vitæ asperitate, ac zelo maximo boni publici, rara confederatione feliciter copulauit. Fuit enim illi lectus storea humi abiecta, somnus breuissimus, cibus nunquam nisi semel in die, contemplatio rerum cœlestium, ac meditatio horarum plurimarum, ac propè iugis, itaut qui illum intimè norunt cum admiratione venerarentur. Is cum Romæ esset.

Multa de Sinis, plenius, & integrius (quare verius) quam qui ante ipsum, vocis scriptisque reliquit, ex quibus Possuinus suæ locupletauit, vt ipse testatur in Bibliotheca select. lib. 9. cap. 8. seu iuxta editionem Coloniensem cap. 25. Edidit etiam vt ipse Possuinus refert in Apparatu sacro.

Conciones Latinas per totum annum, primo in Hispanijs. Postea Coloniae impressas. Reliquit etiam

Traſſatum de iustitia Tituli Regum Hispanie, ad Insulas Philippinas, Hispanice qui nondum vidit lucem.

ALPHONSVS, seu ILDEPHONSVS DE SANDOVAL natione Hispanus Hispali natus, sed Limæ in Peruuio, vbi parens illius fuit Quæstor Regius à puero educatus, & in Societatem ibidem admissus anno 1595. ætatis 19. Decursis Philosophiæ, ac Theologiæ spatij, partim Limæ, partim Cuschi, magno zelo se applicuit spiritali instructioni pauperum Indorum; & cum spiritalis cultura noui Regni pertineret id temporis ad Prouinciam Peruanam, missus est Alphonsus Carthaginem eius Regni anno 1605. & curam mancipiorum Æthiopum, quæ eò venalia ex Africa ingenti numero transfuehantur, ferè vsque ad mortem gessit. Miris modis se accommodabat illis, vltro adibat, & comitate sua trahebat ad Christum, itaut septem annorum spatio (prout constat ex Codice nominum) supra triginta millia sacro fonte sint abluti. Fuit Alphonsus terrenarum rerum contemptor egregius, & cœlestium dumtaxat amator; Paupertatis sanctæ custos adeò exactus, vt semper detritis, ac vilibus pannis regeretur, & quamuis illius Collegij Rector, Minister & Procurator annis amplius quadraginta fuerit, nullum tamen admittebat ornamentum in Cubiculum suum, nec quidquam aliud nisi ligneam Crucem, Breuiarium, librum spiritualem, præter eos quos ipse elucubrauit libros. Diuitiæ, ac deliciae omnes illius erant, esse cum Æthiopicis, & feruitijs, gente feminuda, & egentissima, quos in varias Classes distributos, vel instruebat ad baptismum, vel iam lotos sacro lauacro Christianæ vitæ præceptis imbebat. Hinc de mirabertate huius spiritalis messis edoctus Præpositus Generalis Mutius Vitellescus, mandauit vt adiungeretur Alphonso laborum socius, qui modum quem is tenebat in lucrandis Deo tot animabus addisceret, & suo tempore in ministerio tam vtili ad Dei gloriam succede-

ret. Datus est itaque ei in socium admirabilis ille vir P. Petrus Clauer, magno Magistro dignissimus discipulus. In extrema ætate, fractus laboribus, varias in corpore fistulas sustinuit, & vlcera quæ graueolentem eiciebant saniem, & pus; ille tamen inuicta patientia dissimulabat omnia, & premebat silentio donec coactus aperire illa superiori, & Chirurgis admirati sint hi quomodo inter tam ingentes cruciatus potuerit ipse viuere. Denique marturus Cælo, & septuagenario maior, susceptis magna teneritudine pietatis Ecclesiæ Sacramentis, Carthagine nasci cælo (vt confidimus) meruit ipsa die quo Christus natus est in terris 25. Decembris 1652. Scripsit Pissimus Pater Hispanicè.

Vitam Sancti Francisci Xauerij, & gesta à Patribus Societatis in India ex Lusitanico P. Ioannis Lucenæ. Hispali 1619. Item Hispanicè.

De natura, politica, sacra, & profana, & moribus, ritibus, disciplina, & Catechismo Evangelico omnium Æthiopum. Hispali apud Franciscum de Lira 1627. in 4. quem auctum à se edidit sub titulo.

De instauranda Æthiopum salute. Madridi 1647. in folio, opus multorum iudicio egregium.

ALPHONSVS VAGNONIVS, natione Italus, è Subalpinis seu (vt hodie vocant) Pedemontio, natus in Castro Truffarelli Diæcesis Taurinen. nobili ex familia, anno salutis 1566. Societati nomen dedit 1584. atque in ea Rhetoricam, & Humaniores litteras quinquennio, Philosophiam Mediolani triennio professus est, vbi cum sæpius & ardentè flagitasset mitti ad Indos; tandem missus eò est, anno 1603. cum multis socijs, quorum ille in nauigatione tam longa, & periculosa Superior fuit. Applicatus deinde missioni Sinensi à P. Alexandro Valignano Visitatore Societatis toto Oriente, penetrauit in Sinas anno 1605. & in Vrbe regia Nanchinensi anno vertente solemnem vtorum quatuor professionem emisit. Initium laborum illi fuit improbum studium in perdiscendo Idiomatico, & characteribus Sinensibus, quæ adeò perfectè calluit, vt pauci ex Europæis eo vnquam peritiores in ijs fuerint; Hinc frequentes & numerosissimæ animarum ad fidem Christi conuersiones, tum ex populo, tum ex Optimaribus, atque inter hos vnus maximæ auctoritatis Mandarinus. In Prouincia cultura illius spiritali commissa cum nullum profus in ingressu suo reperisset coetum Christianorum, moriens centum, & duos in diuersis Ciuitatibus, & oppidis piè, & egregiè stabilitos reliquit, & in Ciuitate Chianensi cum solum 25. Christianos inuenisset decedens auxerat ad octo millia, & in ijs amplius ducentos gradu donatos in scientijs, vel Præfectoris Mandarinorum insignes Christo adiunxerat. Ecclesias porro à se inchoatas non facile

cilè committebat alijs excolendas; sed ipse nulli parcens labori, per montes, valles inuias, & semitas non tritas, pedestri semper itinere vbi nauigio vti non poterat, quærebat suas ouiculas, inuisebat, & solabatur omnes ad vltimum vsque vitæ suæ terminum, & ætatis annum 74. Sed nec inter Apostolicos eiusmodi labores, defuit illi quod Apostolicorum virorum proprium est, pro nomine IESV contumeliam pati. Nam anno 1617. ignominiosè raptatus est in carcerem publicum, & iussu Iudicis Christiano nomini infensissimi, crudeliter cæsus baculis à licitoribus, & demum inclusus arcta cauea portatili, sicut, & altera P. Aluarus Semedus, ambo extra fines Regni deportati sunt, præuentibus licitoribus & causam expulsionis litteris capitalibus inscriptam tabulæ, populo ostentantibus; quod scilicet doceret nouam legem ac sectam. Hac itaque cum contumelia (ipsis gloriosissima) deducti sunt Nanquino Macaui vsque; & primis quidem triginta diebus itineris, tam arcta & immisericordi satellitum custodia, vt raro permitti sint extra caueas illas dormire aut sua crura extendere. His tamen minimè fractus Alphonsi animus, demortuo primario illo persecutionis contra ipsum Auctore, insinuauit se denuò in penetralia Regni, & alijs multis Ciuitatibus ac locis à Regia remotioribus annuntiauit Regnum Dei, tanto cum successu, ac Neophytorum Christo acquirorum numero, vt Apostolici viri nomen apud omnes sibi merito compararit. His in locis dum ille ingentem numerum Christianorum 16. annorum spatio non minus exemplo virtutum, quam verbo doctrinæ pasceret, placuit Deo, longo ac molesto morbo prius exercitum ad meritorem incrementa, & Ecclesiæ Sacramentis ritè munim, inter Diuina colloquia, & Neophytorum suorum lacrymas ad laborum præmia euocare die 19. Aprilis 1640. Eius funus tanta dein cum celebritate ab amplius bis mille Neophytis, (inter quos erant Mandarinus complures, & Regulus vnus) curatum est per dies octo vt omnem prope fidem superare videretur. Plura de hoc Apostolico viro, refert Noster Daniel Bartolus in Historia Sinensi. Scripsit Alphonsus tot inter labores, & typis edidit idiomatico Sinensi complures præstantes libros, quibus etiamnum post mortem concionatur, & docet. Videlicet.

Prolixiorem Catechismum de Incarnatione, & Passione Christi, vita, & Miraculis B.V. volumina duo.

De Sanctorum vitis, & primò de Apostolis, secundò de Pontificibus sanctis, tertio de Martyribus, quarto de Confessoribus, quinto de Eremitis, sexto de Virginitibus, septimò de Viduis: volum: 7.

De quatuor Nouissimis. Volum: 1.

De filiorum Educatione. Volum: 2.

De Amore Verae virtutis. Volum: 1.

De Imitatione Sanctorum. Volum: 1.
De Consolationibus decem adhibendis ad decem miserias. Volum: 1.

De Principio, & fine mundi. Vol: vnum.
De optima Regni administratione, quæ accommodauit quinque generibus Officiorum inter Sinenses 1. Regis erga subditos 2. Mariti erga uxorem 3. Patris in filios 4. Amici erga Amicum. 5. Senum erga Iuuenes. Hic liber ab omnibus passim in pretio habetur.

De Philosophia morali quæ ciuilem, & æconomicam comprehendit eximijs similitudinibus, & apophthegmatis illustrata. Volum: 1.

De Philosophia naturali in mixtis imperfectis. Volum: 1.

De Sphæra mundi, methodo insigni, tradita. Volum: vnum.

Dialogum de varijs materijs Physicis, & Moralibus amæna exemplorum narratione illustratum. Volum: vnum.

De memoria Artificiali. Volum: vnum.
Denique.

Annuas litteras, è Sinis anni 1618. Italicè ad Præpositum Generalem. impressas cum alijs Neapoli 1621. in 9.

Extant illius duo volumina Sinensibus characteribus excusa de Doctrina Christianæ explanatione. Romæ in tabulario Generali Societatis in folio.

ALVARVS ARIAS DE ARMEN-TA, natione Hispanus, patria Hispalensis à puero in Societatem cooptatus anno salutis 1593. Vota quatuor in ea nuncupauit. Rexit Domum probationis Montellanam, & Hispalensem annis 16. Postea Cordubense Collegium, & Hispalense; & Demum totam Prouinciam Bœticam singulari prudentiæ, & virtutum laude administravit. A Supremo senatu S. Inquisitionis in Hispania ad munus Censoris, seu Qualificatoris est adlectus. Dum Prouinciam regeret euocatus est Romam ad Officium Assistentis apud Præpositum Generalem pro Hispania, & India Occidentali, quo dum magna solertia, integritate, prudentia, & caritate fungitur correptus morbo migravit ad cætum (vti sperare iustum est) Sanctorum, in Domo Professa Romana, die penultimo Ianuarij 1643. ætatis suæ anno. 66. Vir fuit magnis à natura dotibus instructus, sed maioribus à gratia. Suauissimæ Indolis, quæ Angelum potius, quam hominem referret. Feliciter in se copulauit prudentiam, cum simplicitate, modestiam cum affabilitate, silentium cum loquendi gratia, ingenij præstantiam cum religiosa demissione; ex quo factum est vt omnibus fuerit venerationi, & amori. Scripsit Hispanicè.

Contractum spiritualem hominis cum Deo. Baeza 1639.

Concionem in solemni promulgatione Catalogi noui Expurgatorii à S. Inquisitione euulgati. Hispali 1632. in 4. Latine verò sed sup-presso suo nomine.

Encomia sanctissima Eucharistiae, & Beatissima Virginis Mariae ex sacra Scriptura deprompta; opus mole exiguum sed prorsus egregium, excusum Hispali apud Gabrielem Ramos 1621. in 12. recusum Viennæ 1632. in 8.

Meditationes ad S. Ignatij Exercitia, Scripsit in usum Tironum sed non edidit. Harum volumina duo m. SS. in 8. extant in Collegio Granatenfi, & alibi per Prouinciarum Notariorum manibus teruntur.

Edidit etiam libellum sub titulo:

Pactionis sanctissima cum B. V. in eunda. Baeza. 1639. in 8. ex quo plufcula citat. Noster Ioannes Nadasi in Annalibus Marianis numero 1136.

ALVARVS LVPVS SEV LOBO, natione Lusitanus, patria ex oppido Villareal Diæcesis Bracharenfis Societati adscriptus anno salutis 1566. ætatis 15. euasitque in ea Orator eximius, Poëta excellens; & qui multos annos erudiendæ Iuuentuti, & ad humanitatem informandæ impendit, quique Artium quem vocant cursum confecit in Academia Eborensi. Reddidit Lusitanicè.

Martyrologium Romanum. Conimbricæ 1591. Scripsit etiam.

Historiam Prouinciae Lusitania Societatis IESV. Quam pertexuit, & ad finem perduxit, & Conimbricæ relicto mortalitatis ergastulo ad felicioram vitam transiit anno salutis 1608. Absoluerat annos vitæ 57. Societatis 42. in qua vota 4. nuncupauerat. Rectorem in Portuensi Collegio egerat, corpore fuit semper infirmo; sed animi viribus pollebat. Insignia etiam habuit virtutum ornamenta ex quibus animi tranquillitas, mansuetudo, ieiunitas, maximè commendabantur.

ALVARVS SEMEDVS, natione Lusitanus, ex oppido Nisæ Diæcesis Portalegrensis, Societati se tradidit anno Domini 1602. ætatis 17. Cum Philosophiæ operam daret, Missionem Indicam cum lacrymis efflagitauit, & voti compos Goam nauigauit. Ibi decursis Philosophiæ ac Theologiæ spatijs, animarum flagrans Zelo, ad Sinas se contulit, & votorum 4. Professionem emisit. In Sinis dum strenuè animabus Deo lucrands se impendit Nankini, vnus fuit ex ijs, qui sæuente in Christianos horrida persecutione gloriosam pro Christo ignominiam sustinuerunt, circa annum 1617. Et primò quantumuis grauissima laborans febris, terrum detrusus in carcerem, postea inclusus ferrea cauea grandi, vt superius diximus de Alphonso Vagnonio, vnà cum illo deportatus est, à militibus stipantibus Nankino Cantonem vsque & inde Macaum relegatus. Histamen non obstantibus captata commoda occasione, & mutato nomine, rursus se insinuauit in Regnum, & à Vice Prouincia illa delectus demum est in Procuratorem ad urbem, ad quam incolumis accessit fauente Deo anno 1642. & collecta

subsidiariorum noua manu, cum ijs ex Europa ad Sinas nauigauit. Ibi post multos Christi causâ labores exantlatos, & grauissima incommoda pro salute animarum tolerata tandem ex Vrbe Cantonenti, ad cœlestem patriam euolauit, anno Domini 1658. ætatis suæ 73. & Missionis Sinensis 46. Fuit obseruantiæ Religiosæ illustre exemplar; Orationi in primis deditus; paupertatis sanctæ perstudiosus; venerationi etiam ipsis Hæreticis, cum quibus necesse aliquando habuit in eadem naui nauigare. Missionem illam annis aliquot Vice Præpositi Prouincialis cum laude administrauit. Edidit.

Annua litteras è Sinis annorum 1622. & 1623.

Relationem de propagatione Ecclesiae in Regno Sinarum. Et alijs Regni Rebus. Matrili 1641.

Relationem de Magna Monarchia Sinarum. Italice Romæ sumptibus Hermanni Scheus 1643. in 4. quam Gallice reddidit Noster Ludouicus Coulon Parisijs 1645. Habebat sub manibus.

Duplex Dictionarium longè exactissimum, alterum Sinicolusitanicum, alterum Lusitano-sinicum, Sed mors anteuertit.

* AMABILIS BONNEFONS, natione Gallus, patria Ricomagentis Diæcesis Claromontanae, Societatem amplexus anno Domini 1618. ætatis 18. Litteras amantiores quadriennio in ea professus, maximam longè vitæ suæ partem instituendis rectè ad omnem pietatem pueris, pauperibus, & feruitijs domesticis consecrauit. Hinc 20. annorum spatium Catechistam egit in Domo Professa Parisiensi, ita vt omnibus ideò esset admirationi. Pauperum necessitatibus summa alacritate quoad poterat subueniebat; huic vestem, alteri indusum, alteri victum subministrando, vt communis Pater pauperum Parisijs haberetur. Hinc illorum ingens luctus in ipsius obitu, qui contigit Parisijs, eo ipso die quo sæpius exoptauerat, videlicet dedicato memoriæ S. Iosephi 19. Martij 1653. Edidit Gallicè opuscula varia, quæ cum fructu leguntur, videlicet.

Historiam Sacram Verbi Incarnati. Parisijs apud Petrum de Bresche 1637. in 8.

Neophytum seu Catechismum. Parisijs 1640. in 8.

Officium Christiani. Apud Sebastianum Picquet Parisijs 1643. in 13.

Pium Paracum. Ibidem eisdem typis, & anno in 24.

Compendium Vitæ Domini N. IESV. Et Beatissima Virginis Mariae. Parisijs apud Ioannem, & Matthæum Henault 1645. in 12.

Pium Christianum Charitate preeditum, visitantem Hospitalia, carceres, &c. Parisijs annis 1646. 51. & 55. Lugduni 1666. & Italice Venetijs 1671. in 12.

Scientiam Christiani. Parisijs, typis Henault

nault. 1647. in 8. Trias: anima deuota itinera, ad Præsepe, ad Crucem, ad Altare Domini Parisijs apud Petrum de Bresche 1647. in 12.

Varias praxes pro Confessione, & S. Communionem. Ibidem 1645.

De 12. cæli Ianuis cum totidem clauibus ad ingressum. Parisijs, typis Henaultianis 1646 in 8.

Annua Sanctum seu Elogia Sanctorum in singulos anni dies Parisijs, apud Sebastianum Picquet. 1651. Latinitate dein donatus hic liber excusus est Parisijs 1659.

Occupationem interiore. Parisijs, typis Henaultianis 1651. in 24.

Doctrinam Christianam. Parisijs apud Franc. Loyson 1650. in 12.

Epistolas, & Euangelia cum meditationibus. Parisijs apud Florentium Lambert in 8. Templum veritatis, Parisijs apud eundem sæpius in 12.

Caluariam mysticam. Apud eundem, & sæpius in 12.

Maximas seu Axiomata Christi, & Sanctorum. Ibidem, & sæpius.

Puerum Catechismo instructum; eisdem typis in 16.

Instructionem pro sacra Communionem. Ibidem in 16.

Librum vite. Tum Gallicè, tum latine apud eundem, & sæpius.

* AMATOR REBELLVS, natione Lusitanus patria Barqueirensis Diæcesis Portuensis, adscitus in Societatem vicennis anno salutis 1552. Docuit litteras humaniores, & in ijs etiam Regis Sebastiani Magister fuit, eique percarus. Theologiam Moralem aliquamdiu explicuit, & Collegium Sancti Antonij Vlyssipone gubernauit. Excelluit talento reconciliandi Deo facinorosissimos quosque per Sacramentum Pœnitentiæ, Deum in senectute bona nonagenarius ad religiosæ vitæ præmia emigravit Vlyssipone die 7. Maij 1622. Notitiam de libris ab eo scriptis debeo Clarissimo Viro D. Nicolao Antonio Negotiorum Regis Catholici in Romana Curia Procuratori Generali, qui suæ accuratissimæ Bibliothecæ Hispanæ hunc scriptorem inseruit, ob edita ab illo.

Capitula extracta ex litteris Indicis, Chinesibus, Iaponicis, & Angolanis anni 1588. Vlyssipone eodem anno in 8. &.

Vitam Regis Sebastiani, Quam laudat Franciscus Suarez Toscano in Paralellis suis cap. 60. & Georgius Cardoso in suo Agiologio tom. 3. ad diem 7. Maij. Cum vitæ encomio.

* AMBROSIVS CORBÆVS seu CORBINTONVS, natione Anglus, patria Eboracensis, Societati nomen dedit anno salutis 1627. ætatis suæ 23. & quatuor in ea vota nūcupauit. Politiores litteras in Seminario Anglorum Audomari, magna cum laude aliquot

annis docuit. Vir Latina Græcæquè litteratura apprime excultus. Emicuit in eo insignis modestia, demissio fuit, patientia, charitas in alios, & pietas erga Deum. Parentes habuit quorum vterque Deo se cum suis omnibus liberis in diuersis Ordinibus religionis consecrauit. Et Genitor quidem in Societate humilem gradum Coadiutorum temporalium subire voluit, atque in eadem habuit tres filios Sacerdotes, inter quos fuit hic Ambrosius, & alter Rodolphus nomine, sanguine pro Christo effuso clarus. Euocatus porrò à Belgio Romam Ambrosius, vt in Collegio Anglorum spiritualem Patrem ageret, dum religiosè ac prudenter eo munere fungeretur ad Superos (vt fas est sperare) abiit. Romæ die 11. Aprilis 1649. Edidit latine tacito suo nomine.

Certamen Triplex, seu narrationem de Gloriosa morte P. P. Thomæ Hollandi, Henrici Morfæ, & Rodulphi Corbæi, fratris sui germani, de Societate IESV, ob fidem Catholicam Londini obita. Antuerpiæ apud Meursium 1645. in 16.

AMBROSIVS DE PENNALOSA, natione Hispanus patria Mondeiarenfis Sac. Theologiæ Doctor, eiusque in Hispania primum, deinde in Austria Professor in Academia Viennensi; Philippo IV. Hispaniarum Regis Catholici, eiusdemque Sororis Mariæ Hungarorum, & Bohemorum Reginae, & postea Imperatricis, Concionator. Societatem complexus fuerat anno salutis 1605. ætatis suæ 16. in eaque litteras humaniores, & Philosophiam docuit, & votis 4. solemnibus se obstrinxit; Ex Austria porrò in Hispaniam redux, præfuit Collegio Conchenfi; tum Domui Professa Toletanæ, & in Comitibus Prouinciæ electus est, vt Romæ Congregationi Generali Decima interesset. Vir fuit ob doctrinam, & egregias dotes, multis Optimatibus apprime charus; salutis animarum, perquam studiosus; nec ab excipiendis confessionibus, etiam pauperum, siue in templo, siue in priuatis suis ædibus, quacumque hora diei vel noctis, pluuio Cælo, vel ardente sole retardabatur. In Deiparæ cultum, & se, & proximos accendere impensè nitebatur. Ter quotidie illius rosarium reuerenter percurrerebat. Paupertatis Religiosæ custos egregius, nihil admittebat eorum quæ à varijs Principibus, quibus peracceptus existit, vltro ei offerebantur. Tandem annis grauis, & maturus Cælo, per acerbissimos stranguriam, & hydropisis dolores insigni patientia toleratos susceptis ritè Ecclesiæ præfidijs, ad requiem transiit (vti confidimus) Beatorum. Matrili die 6. Martij 1656. Edidit dum in Austria dederet Opus egregium.

De Christi, & Spiritus Sancti Diuinitate, nec non Sanctissimæ Trinitatis Mysterio. Contra Iudæos, Photinum, Socinum, Eniedinum aliosque veteres, & novos Arianos, Viennæ, Austriæ apud

apud Mathæum Formicam 1635. in fol. Item *Vindicias Deparæ Virginis de peccato Originali, & debito illud contrahendi*. Antuerpiæ apud Hieronymum Verdusium 1656. in 4.

* AMBROSIVS DE SOMONTE natione Hispanus patria Methymnensis natus anno sæculi proximè euoluti 90. ad Societatem accessit voluentis 12. & vota 4. professus est. Ante ingressum fuerat Baccalareus in vitroque iure. Prælegit in Societate litteras humaniores, & Theologiam de moribus. Rexit Collegium Lucroniense. Operarius nauis missiones varias obiit, & in senectute bonam transiit ad Dominum Methymnæ. Anno Domini 1665. Edidit vulgari Idiome, non vulgari poenitentium fructu.

Preparationem conscientie ad Confessionem generalem cum fructu instituendam. Opus breue sed sæpius diuersis in locis, & formis recusum. Parauerat tribus voluminibus, *Commentaria in Euangelium Sancti Marci*. Sed non edidit morte præuentus.

AMBROSIVS VVELTHERVS, SEV IOANNES AMBROSIVS VVELTHERVS natione Germanus, patria Isennacensis in Turingia, Societati adscriptus anno salutis 1568. ætatis 21. in Liouiam è Germania superiore circa annum 1581. accersitus, eo Religionis Orthodoxæ, vel tuendæ, vel propagandæ studio, ad illam partem quæ Esthonia dicitur, eoque animorum fructu versatus est, vt æterna virtutis suæ vestigia apud illam gentem impresserit. Cum enim summo labore Regionis linguam alioquin perdifficilem comprehendisset, nihil prius, aut potius habuit, quàm populis illis barbarie incultis, & maximè rerum Diuinarum ignorantia laborantibus, quàm publicè quàm priuatim Cœlestem Doctrinam instillare. Quibus in laboribus cum duodeuiginti annos indefessus posuisset, hoc à Deo præmium accepit vt *Christi Confessor* in Hæreticorum manus delatus, euaderet. Nam die 5. Ianuarij anno post Christum natum 1601, Carolus Sudermaniæ Dux, patruus Sigismundi Regis Poloniae, cum Regno Sueciæ per summam iniuriam inuasisset, arma quoque in Liouiam intulit, & Departum Urbem proditione occupauit. Septem tum ibi versabantur de Societate, & in ijs Ambrosius Noster. Hos Carolus ad se vocatos, probris, & conuicijs primùm excepit, Deinde in Catholica dogmata, & Christi Vicarium stomachabundè inuectus, distractaq; omnium supellectili, sacra, & prophana, vni ex suis, Christophoro Sommerio, viro in Nostros atrocissimo contradidit. Is post alias vexationes, in angustum conclaue, Omnes compegit, exutos libris, vestibus, lectis, cibi etiam, & potus expertes, nisi per hominem Moscum Sommerij famulum, Deus subuenisset; fannis deinde ac ludibrijs malè habitos, omnibus proposuit deridendos. Sex ferè mensibus acerbè tractati Riualiam abdu-

cti sunt, plaustris vecti trahentibus bobus, manus reuincti, atque inde inepta nauis in Finlandiam, demum Stocholmiam Urbem Sueciæ Regiam transmissi, sunt. In arctam custodiam dati, sexcentis afflictis incommodis, pædore demum carceris, peste vulgata quatuor absumpti sunt. Tres reliqui, & in eis Ambrosius industria vtendum cœnserunt, tum ad vitæ necessaria quærenda, tum ad placandos conciliandosque animos Præfectorum. Igitur alius coquum agere, alius magistrum, docerèque litteras Suecicas, Præfecti liberos instituit; totòque biennio perrexit. Ambrosius in summa illa rerum omnium inopia, & egestate detritas, & laceras sociorum vestes reficerè, calceamenta consuere, eorum nuditatem omni ope tegere, solatioque afflictis esse studuit. Ille barbaros Hæreticorum mores, & inhumanitatem suauitate ingenij emollire, auersos animos, cum alijs officiorum generibus, tum præcipue horologiorum sciotericorum fabricatione, sibi socijsque conciliare. Interim de commutatione Captiuorum agi ceptum est, & nostri Calmariam Sueciæ Ciuitatem, vincti quidem, sed spe libertatis euocati. Sed ea tractatione in irritum lapsa, Elkestonum retracti sunt, & Patres diu ac noctu coronâ ferreâ sexdecim pondo geminis comibus è ferro bene altis, instructâ gestare coacti sunt, totum semestre. Tandè alijs atq; alijs calamitatibus exerciti in ediam, frigora, niues, pluuias, cœterasque cæli, ac maris iniurias toto quinquennio perpeffi, per Septembrem anno 1605. facta permutatione in libertatem vindicati sunt. Ambrosius Brunbergam, Prusiæ Urbem à suis Moderatoribus missus, licet miseris, & ærumnis confectus, fessaque iam ætate esset, maiorem tamen dei partem animarum saluti per Confessionis, & Catecheseos exercitium impendebat; quod supererat otij in cœlestium rerum contemplatione, proprijsque animi cultu consumebat. Et quoniam nimis angustus hic virtuti suæ campus videbatur, precibus apud Præsides egit, vt liceret sibi reliquias gentis Esthonicae decennali bello afflictæ repetere, & pristina caritatis officia cum illis exercere. Sed nimirum Deo aliud placuit, militemque suum in optima illa cogitatione versantem ad stipendium capiendum euocauit Brunbergæ anno salutis 1619. & à suscepto gradu spiritualis Coadiutoris 19. Is, ne viuens tantum, sed & fato functus, quàm liceret genti Esthonicae prospiceret, socijsque laborem in eo nouali colendo minueret,

Pios aliquot libellos quæ Concionatoribus, & Confessarijs vsui essent in Esthonica linguam (quæ propter orationis genus minutum, & fractum ex difficillimis earum regionum est) transtulit cuius in Liouia vsus est.

* ANDOCHIVS MOREL, natione Gallus, patria Diuionensis, natus anno sæculi elapsi penultimo, Societati nomen dedit.

labentis 16. & votorum 4. Sacramentum dixit. Docuit in ea politiores litteras Philosophiam, & quadriennio Scholasticam Theologiam. Concionatorem egit aliquot annos; rexit Collegium Aquense, & Lugdunensem Domum Sancti Iosephi, & finem viuendi inter mortales fecit Gratianopoli die 7. Aprilis, hoc anno dum hæc scribo 1674. Edidit Gallicè.

Imaginem Nobilitatis Christianæ propositam in funere Vice Comitis Alexandri de Pasquier, Gratianopoli apud Petrum Verdier 1638. in 4.

Epistolam Viri Ecclesiastici Auenionensis, de anno seculari Societatis Iesu. Auenione apud Ioannem Riot 1640. in 4.

Orationem habitam in funere Ven. Matris de Chantel. Auenione apud Claudium Berchier 1642. in 8.

Responsum generalem ad litteras in vulgus sparsas aduersus Doctrinam Iesuitarum, Lugduni apud Guilhelmum Barbier 1656. in 4.

Tractatum Historicum de falsè imposta Sanctis PP. ratione docendi fideles, tam in fide, quàm in moribus alieno nomine Gratianopoli apud Philippum Charcais 1661. in 8.

Canonizationem Sancti Francisci de Sales 16. Discursibus expositam. Gratianopoli apud Robertum Philippum 1665. in 8.

Piè gesta Basilica S. Petri Auenione ad coercendam licentiam Bacchanalium. Auenione apud Bramareau.

ANDREAS ÆGIDIANVS, natione Belgæ patria Gandensis, admissus in Societate anno 1605. ætatis 18. Rhetoricam Gandavum cum laude docuit; postea in Indiam Occidentalem Religionis propagandæ studio profectus, sanctis laboribus fractus, ibidem in Domino obdormiuit in Peruuio anno 1620. Scripsit.

Panegyricum Heroica carmine, Carolo Masio V. Gandensium Episcopo. Typis Manilij vulgatum.

ANDREAS ARZET, natione Germanus, patria Constantiensis natus anno salutis 1604. Societati se adiunxit 1620. & quatuor vota professus est. Prælegit Rhetoricam, & Mathesim, cuius peritia pollebat non vulgari. Quæstiones de Conscientia sexennio explicuit. In missionibus varijs ad Dei gloriam utiliter laborauit, & septuagennario maior ad cœlestis vitæ præmia (vti sperare licet) è Collegio Constantiensi euocatus est die 24. Feb. 1675. Edidit Opusculum hac inscriptione.

Clavis Mathematica, quæ ad recondita totius Matheseos penetralia primus aperitur aditus, per vltiores demonstrationes, quas ex Euclidis sex prioribus Elementorum libris selegit, & faciliorem ad captum accommodauit, Oeniponti apud Danielem Agricola 1634.

ANDREAS ATIENZA, natione Hispanus, ex oppido Zehchin Diocesis Car-

thaginensis, Compluti Iuuenis absoluto Philosophiæ cursu Societati adscriptus est anno Domini 1573. ætatis 16. In ea litteras humaniores 16. magna virtutis commendatione professus est, deinde concionatus alijsque instituti nostri muneribus perfunctus subseciuis horis elucubrauit.

Commentariū in Epistolam Pauli ad Galatas. Verum non edidit, sicut nec alia quædam, tum soluta tum ligata oratione, quæ conscripserat, morte nimirum præoccupatus, quæ bonum senem transmisit (vt fas est sperare) ad Regionem semper viuentium Hispali die 20. Maij anno salutis 1638. ætatis suæ octogesimo, religiosè vitæ 65. & professionis 4. votorum quadragesimo quinto.

* ANDREAS BAIOLÆ natione Gallus, patria Condomensis, Deo se in Societate dicauit anno sæculi voluentis 8. ætatis 18. & votis quatuor se obstrinxit. Quinquennio amariore litteras, & Philosophiam annis totidem explicuit; Tum Theologiam vtramque moralem, & speculatiuam annis compluribus magna fama eruditionis. Concionatorem etiam decennio egit. Rexit Collegia Palense, & Burdigalense; vir magnarum virtutum, & nominatim orationis dono præcellens. Religiosissimè migravit ex hac vita Santonis die 11. Martij 1660. Edidit Gallicè tractatum spirituale,

De Vita interiori. Lutetiz apud Viduam Nicolai Buon 1649. in 4.

ANDREAS BLANCVS natione Italus patria Genuensis, vir spectatæ virtutis, & religiosæ vitæ amantissimus. Societatem amplexus est 1602. ætatis suæ 15. atque in ea Rhetoricam, & Philosophiam professus est, & vota quatuor solemnè nuncupauit. Complures annos Concionatoris munere functus est, magno zelo, & eximio fructu. Verni ieiunij tempore, Auditorum aliò confluentium frequentia aliquando destitutus, auditus est hilari vultu non semel illud vsurpare. Susceptus mihi est concionandi labor, vt Deo per Moderatores id iubenti morem gererem; Cum imperata præstiterim, non habeo amplius quod requiram; adeo procul à captanda inde sibi laude aberat. Pauperes incredibili quodam amore prosequeretur, quibus quocumque poterat modo, & industria sua studiosè subueniebat. Demum multis cumulatus meritis decessit. Genuæ 29. Martij 1657. Edidit Latine.

Epigrammatum Libros 6. Mediolani typis Philippi Ghisulphij 1635. in 8. auctos & recufos Genuæ 1639. in 8.

De singulari Sapientia S. Caroli Borromæi orationem habitam. Mediolani apud Impressores Archiepiscopales 1610. in 4.

De opinionum praxi sub nomine Candidi Philalethi. Genuæ 1642. in 8. Martij 1645. in 8. iterum Cremonæ 1646. in 8.

De Cambio tractatum breuem, sub eodem nomi-

nomine *Candidi* &c. Genuæ typis Benedicti Guafchi 1652. in 8.

Pios mores & sanctos amores Epigrammaticis expressos, sub eodem nomine. Genuæ iisdem typis 1653. in 8.

Pistolam suam pugnam fidei. Genuæ apud Colenzanum 1645. in 8.

Anima suspiria. Ibidem & eisdem typis 1645. in 8. Italicè edidit.

Conciones de festis Christi, & SS. & Sanctissimo Sacramento Partem primam. Genuæ typis Ioan. Colezani 1648. in 4.

De Passione Christi sermones 12. Genuæ typis Ioan. Parroni 1651. in 12.

Passionem Christi figuratam, & historicam sermonibus 30. Genuæ typis eisdem 1652. in 4.

Paraphrasim in Psalmum Miserere. Genuæ apud Dominicum Perum 1647. in 12.

Questiones Philosophicas, & Academicas. Genuæ typis Benedicti Guafchi 1653. in 4.

ANDREAS DE BOEYE, natione Belgæ patriæ Furnensis, natus anno Domini 1571. Societati se addixit 1593. atque in ea litteras humaniores septennio tradidit, & Scholis aliquamdiu præfuit. Bergis S. Vvinioci bis Rector, Collegium annis octo gubernauit, Dunkercanam residentiam sesquianno, Mechliniense Collegium pro Rectore vno anno. Vir fuit solidè constantèrque plus, in audiendis pœnitentibus assiduus, operarius strenuus etiam in declinæ ætate, & quamuis ferè octogenarius ordinaria tamen surgendi tempora obseruabat, & confessiones Nostrorum matutinus excipiebat. Nec morosum faciebat senectus, sed virtus semper sui similem conseruabat: tandem anno 1650. die 22. Ianuarij, Antuerpiæ cum paucis antea horis peccata expiasset apoplexia tactus, & sacro oleo perunctus, postridie viuere inter mortales desijt, spiritualibus Coadiutoribus pridem antea adscriptus. Tanta fuerat sanitas corporis, vt nunquam illi per omnem ætatem 80. ferè annorum secta fuerit vena. Vtilem valdè proximis præstitit operam, libris pijs partim à se compositis, partim ex alio Idiome in Belgicum conuersis: Edidit in lucem lingua vernacula.

Vitas Sanctorum Coniugatorum, qui in matrimonio virtutibus illustres vixerunt. Antuerpiæ typis Ioannis Cnobbarij 1631. Item

Gloriam Magnorum Patriarcharum Ioachimi, & Anne. Antuerpiæ typis Gerardi Vvolfschatij 1636.

Vitas Sanctorum, & aliorum Illustrium hominum veteris Testamenti ab Adamo, & Eva vsque ad Ioachim. & Annam.

Deuotum Patrem familias, Antuerpiæ 1645. in 8.

Translulit ex Latina lingua in Belgicam.

Exercitia S. P. N. Ignatij. Antuerpiæ typis Henrici Artsenij.

Iter P. Marcelli Mustrilli in Indiam.

Ex Hispanica vero sequentia opuscula. P. Ioanni Eusebij Nierembergij.

Vitam Diuinam. Typis Artsenij 1640. iterum recusam.

De Maria Amore.

De Amore Iesu. Ibidem 1641.

Normam bonorum famulorum, & famularum, scripsit Flandricè.

ANDREAS BRVNNER, natione Germanus, gente Tyrolensis, patria Halensis, humiles ortus magno doctrinæ, & virtutum ornatu illustrauit. Pene puer vix expleto anno 16. venit ad Societatem anno salutis 1605. in qua post traditas Humaniores litteras, atque Ethicam 4. vota professus est anno 1623. Antiquitatis, & Politiorum litterarum scientissimus, verbo calamòque magnus; Ecclesiasticæ munus multis annis magno fructu, & auctoritate expleuit. Hinc traxit etiam ex Montibus confertum Auditorem, tum maxime cum pro animabus iuuandis Indulgentiæ Communionis Generalis, perorauit; aut cum per Quadragesimam pijs dramatis pœnitentiæ, aut motiua, aut exempla vernaculo idioma proposuit, vix capiente turbam templo tametsi magno. Cathedram non nisi acriter verberatione sui ipsius præuia, conscendit, ab ea ad Sedem Confessionalem reuersus fere postremus eam deseruit. Mores ei semper graues, ea tamen humanitate conditi, vt non offenderent; abhorrebat à ludicis, assentari nescius, sed nec laudari patiens. Otij capitalissimus, hostis; nec laboribus, nec studijs saturabatur. Extra recreationis tempora, strictum sibi silentium indixit, in musæo veuit centro se continens; superiorum erat obseruantissimus in aduersis ferendis generosus. In captiuitate Suecica quando Gustauus Adolphus Suecorum Rex Bauariam inuasit, inter alios obsides abductus Augustam, triennio annonæ difficultates ingentes non modo sustinuit erectus, sed & alios ad fortiter ferenda omnia animauit. Præter has aduentitias ærumnas, ipse sibi durus nihil remissionum indulgebat; post sumptum cibum, nec meridiari solitus, nec postridie concionum plus somni sibi concedere; quin cum ordo contingeret, recta à concione, mensæ cathedram conscendit, vt anagnosten ageret; nec patiebatur vt alius sibi lector subrogaretur. In sui submissione perquam excellens, pro summa gratia impetrauit, vt ab omni regimine in Societate liber, in sancta humilitate obediret. Magnæ erat inter Nostros, magnæ apud Optimates externos æstimationis, & plebi venerandus. A. S. P. N. Ignatio semel, & iterum à B. Aloysio auxilium in afflicta valetudine non obscurè expertus est. Si quid impetratum à Deo veliet, plerumque animarum in purgatorijs flammis detentarum suffragijs remperagebat. Romam à Prouincia Procurator primò destinatus, deinde ad eligendum Generalem, cum Prouinciali missus, etsi fatale sibi

sibi illud iter ominaretur, tamen alacriter sibi parendi studio, Romæque apud P. P. Congregatos magno in pretio fuit. Semel in itinere cum equo per abrupta præceps, & iterum Romæ rhedatum prouentum rotis obruendus, Angeli sui tutelaris beneficio (vt ipse existimauit) seruatus est. Sic cum integerrimus rediisse videretur Oenipontum, Sabbato Sancto pleuritis eum inuasit, qua quinto post morbum die sanctè obiit 20. Aprilis 1650. Scripsit Ediditque latinè

Annales virtutis, & fortune Boiorum, partibus tribus quarum prima complectitur Historiam gentis Boiorum ab anno ante Christum 600. vsque ad annum à Christo 888. Impressa Monachij formis Cornelij Leyferij 1626. in 8.

Altera prosequitur vsque ad annum 1070. impressa eisdem typis 1629. in 8.

Tertia vsque ad annum 1314. Ibidem 1635. in 8.

Edidit supresso nomine insigne opus, & multis modis vtile latinè, & Germanicè hoc titulo.

Fasti Mariani cum illustrium Diuorum imaginibus, & elogys in singulos anni menses dieque Sanctorum natales distributi. Monachij apud Cornelium Leyfferum 1630. & Antuerpiæ sine imaginibus apud Ioannem Cnobbarum 1633. in 16. Item sub nomine Collegij Monachien.

Nabuchodonosor in Theatrum productum in nuptijs Serenissimi Maximiliani Bauariæ Septemviri, & Serenissimæ Mariæ Annæ Austriacæ Ferdinandi Secundi Imperatoris Filiæ 1635.

Excubias tutelares Serenissimi Principis Ferdinandi Mariæ, Francisci Ignatij Vvolfgangi Bauariæ Ducis cunis appostas Monachij typis Corn. Leyfferij 1637. Huic operi ipse suum nomen adscribit continet autem Breuiarium vitæ 16. Ducum Boiariæ. Germanicè edidit.

Demonstrationem diuinæ Misericordiæ in conuersione peccatorum factam. Octo dramatis Jeniponti in 8.

* ANDREAS CASTILLON, natione Gallus, patria Cadomensis; post nobile certamen de Societate incunda cum suis Parentibus, quorum tandem assensum extorsit, quod à Deo vocatum ad illam crederent, ingressus est eam die 20. Martij anno 1614. ætatis 15. & votorum quatuor professionem emisit. In ipso tirocinio egregia virtutum specimina edidit. Rhetoricam, & amariore litteras diu docuit; & à scholis ad Cathedras Concionarum translatus, ea valuit dicendi vi, vt Auditores in quamcumque vellet partem in fieret, & paucos omnino in ea facultate, tota Gallia habuerit sibi pares. Nullus enim in docendo accuratior, aut in permouendo potentior. Sed cum munus illud valetudo corporis afflicta diutius ferre non posset, regendis Nostris admotus Rhedonense, Atrebatense,

& Parisiense Collegia, magna prudentiæ laude administravit. Mox à comitijs Prouinciæ electus vt Congregationi generali XI. interesset, Romam petijt, atque inde reuersus totius Prouinciæ Franciæ habenas tenuit; postea etiam Domui Professæ Parisiensi præfuit, atque in his muneribus ea pietatis, mansuetudinis, humilitatis, obedientiæ, ceterarumque virtutum exempla præbuit, vt & externis charissimus existit, & Nostri veluti Parentem optimum coluerint. Paucis ante obitum mensibus, cum doloribus calculi acerbissimis conflictaretur, & eruendum ferro lapidem medici censuissent, mirum quanta patientia, quanta fortitudine animi carnificinam illam sustinuerit. Eo morbo utcumque liberatus, cum incidisset in alium, & postremam sibi horam propius abesse perferiret, ad eam per exomolegesim, & reliqua Sacramenta pientissimè se disposuit, & demum in Domo Professorum Parisijs die 25. Martij 1671. Spiritum Deo reddidit. Edidit in lucem Gallicè

Consilia Christi Domini in institutione Sanctissimi Sacramenti exposita concionibus octo habitis Lutetiæ in Ecclesia Sancti Maderici. Parisijs apud Franciscum Muguet 1669. in 8.

Orationem funebrem habitam in exequijs Cardinalis Rupifocaldij. Parisijs typis Gaspari de Maduras in 4.

Post obitum prodierunt typis posthumis, duobus voluminibus. *Conciones de Adventu*. Parisijs apud Franciscum Muguet 1672 in 8.

ANDREAS COBAVIVS. Vide inferius. *Andreas Kobavius*, ita enim ipse typis impressit nomen suum.

ANDREAS DENIIS, natione Belgæ patriæ Atrebas, natus anno 1591. ex Parente Præfide Artesiæ, Societati adscriptus 1608. in ea humaniores litteras sexennio professus est, & Scholis inferioribus diu præfuit. Religiosæ Disciplinæ apprimè obseruans, & culturæ animarum in templo assidue vacans, ad summam senectutem vitam produxit spiritualis Coadiutor pridem formatus, & in patrio solo octogenarius denatus est Atrebatu penultimo die Iulij 1670. Edidit versu Gallico.

Poesim sacram, seu illecebras Diuini Amoris ex Christi patientis, vt vocant, stationibus. Atrebatu typis Gerardi de Raimes 1639. in 4. Item.

Sapientia museum. Carmine Elegiaco. Rhedonibus 1650. in 16.

ANDREAS EVDÆMON IOANNES, natione Græcus, patria Cydonius è Creta Insula; maris Ægæi, ducto ex Palæologorum Imperatoria familia sanguine, à prima ætate in Italia, ac Romæ præsertim educatus, ibique non humanioribus modò, sed diuinis etiam institutus litteris Societatem in flore ætatis amplexus est anno salutis 1581. die 8. Septembris in qua Romæ primùm Philosophiam, deinde Patauij Theologiam publicè cum laude professus est. Lingua vtriusque

Iuxta peritus ac Theologus egregius, summa & ingenij acrimonia, & iudicij prestantia præditus, multiplici diuinarum humanarumque rerum eruditione instructus, S.D.N. Urbano VIII. carus fuit in paucis, à quo Græcorum in Vrbe Collegio cum id Societati restitutum esset præpositus Rector fuit. Ab eodem in S. Tribunali Sanctæ Inquisitionis Censor seu Qualificator institutus est; ab eodem missus in Galliam est cum Eminentissimo nepote suo Francisco Cardinali Barberino, legato ad Regem Christianissimum, ut illi pro Theologo adesset, quo in itinere multa incommoda perpeffus, quæ grauiorem eius ætatem, & vires alioquin attritas penitus confecerunt. Vnde vix redux ad Urbem, piè demortuus est die 24. Decembris anni Iubilæi 1625. postquam in Societatem venit 46. In fidei controuersijs eximiè doctus strinxit calamum in varios Hæreticos, Ediditque

Castigationem Lamberti Dani Caluiniani Ministri pro Card. Bellarmini Controuersus: Ingolstadtij apud Andream Agermairium 1605.

De Antichristo Lib. 3. Aduersus Robertum Abbatum Anglum Oxoniensem. Ingolstadtij typis Adami Sartorij 1609. in 4.

Epistolam monitoriam ad Ioannem Barclaium, quæ tum alibi extat, tum etiam in tomo VIII. Operum Card. Bellarmini editionis Colonienfis, anni 1617. pag. 998. Separatim Coloniz excusa est apud Kinckium 1613. in 8.

Apologiam pro R.P. Henrico Garneto Anglo, Sacerdote Societatis IESV ad Actionem proditoriam Edouardi Coqui. Coloniz apud Ioannem Kinckium 1610. in 8.

Confutationem Anticotoni, qua respondeatur calumnijs, ex occasione cædis Regis Christianissimi, & sententia Marianæ ab anonymo quodam in Petrum Cotonum, & Socios eius congestis. Moguntiz excudebat Reinhardus Eltz 1611. in 8.

Castigationem Apocalypsis Apocalypseos Thomæ Brichtmanni Angli. Coloniz apud Ioannem Kinckium 1611.

Parallelum Torti, & Tortoris eius L. Cicestrensis, siue Responsonem ad Torturam Torti pro Illustrissimo Card. Bellarmino. Coloniz apud Ioannem Kinckium 1610. in 8.

Responsonem ad Epistolam Isaaci Causaboni. Coloniz eisdem typis 1612.

Responsonem ad caput IV. primæ Exercitationis Isaaci Causaboni, & ad Antilogiam Roberti Abbati aduersus Apologiam P. Garneti Coloniz apud Ioannem Kinckium 1615.

Refutationem Exercitationum Isaaci Causaboni libris 11. Coloniz 1617. in 4. apud Ioannem Kinckium.

Epistolam ad amicum Gallum, super dissertatione Politica Leidgresseri. Ibidem 1613. in 8.

Admonitionem ad lectores librorum Marci

Antonij de Dominis. Coloniz 1619. sumptibus Bernardi Gualtheri in 8.

Extat etiam, *Narratio de pio obitu Roberti Cardinalis Bellarmini* excerpta ex litteris Eudæmon Ioannis Dilingæ apud Vldarium Rem 1621.

ANDREAS FRVSIUS, natione Gallus patria Carnutensis, cum matura iam esset ætate, atque Encyclopædiam siue omnium disciplinarum orbem absoluisset, Romæ anno salutis 1541. Societatem nostram amplexus est. Inde Patavium recolendæ Theologiæ gratia missus, eius perfoluto curriculo Româ reuersus, S. Ignatio præstitit operam aliquantum ab Epistolis, aliæque Societatis munia tum ibi, tum Florentiz, vbi Epistolam Primam S. Petri publicè explanauit, deinde in Monte Politiano, demum in Sicilia, Messanæ, & Pactis cum laude exercuit. Venetijs præclarum Ecclesiæ Societatis operarium Ioannem Baptistam Elianum, Christi Confessorem egregium addidit; Messanæ Græcas litteras primus docuit: Romæ S. litteras interpretatus est. Demum cum Collegio Germanico Rector præesset, non multo post S. Ignatium, Romæ anno salutis 1556. ad 7. Kal. Nouembris longa tabe confectus è carnis mortalis ergastulo ad patriam cœlestem commigravit. Pridie eius diei cum Sacrum spectaret, & ea verba ex Euangelio recitarentur. *Omne debitum dimisi tibi*, sensu quodam intimo suauissime fiducia, tamquam ea sibi mox migraturo dixisset Dominus, perfolus est. Vir fuit non minus vitæ probitate, quam doctrinæ laude spectatissimus, adeo ut illum S. Ignatius atque alij noti, Angelo simillimum iudicarent. Trium linguarum principum, Latinæ, Græcæ, & Hebraicæ, fuit peritissimus; Medicinæ, Iurisprudentiæ, Theologiæ cognitione insignis; Mathematicis scientijs instructus, præstans Musicus, præclarus orator, Poëta summus, & in scribendo carmine tum iudicij acerrimi, tum miræ facundiæ; omnino ad elegantem, castam, suauem, (vrbanamque possim natus. Fundebat versus ex tempore elegantes, doctos, peracutos de quocumque proposito argumento, quos cum voluisset sic numeris temperabat, ut longo spatio falleret colloquentes, nec versus esse, nisi qui accuratius animum intendisset animaduerneret. Eloquentia illi non tam erat sublimis, & fucata quam terfa, & facilis, copiosa, & minimè quæsitæ.

Exercitia spiritualia S. P. N. Ignatii ex Hispanico latine interpretatus est; isque primus, Societatis liber ex ea versione typis impressus est, ut Auctor est Nicolaus Orlandinus Hist. Soc. lib. 8. num. 2. Idem ibidem lib. 16. num. 90. refert edidisse illum, non diu antequam obiret, sed tacito nomine.

Opuscula duo, alterum, *de verborum*; & *rerum copia*, alterum, *Summam latinæ Syntaxeos in usum adolescentum*, vtrumque laboriosum

riofum magis, quam speciosum, dulcideo, & breui catmine. Romæ 1556. & Viennæ, Austriæ 1561. Antuerpiæ 1574. Edidit insuper.

Theses collectas ex interpretatione Geneleos, quam Romæ exposuit in Collegio Societatis IESV. Item.

Affertiones Theologicas, tum ad primam partem D. Thomæ Aquinatis spectantes, tum verò ad omnes libros veteris ac noui Testamenti; Romæ apud Antonium Bladum 1554. in 8.

Martialem, & *alios nonnullos Poëtas Ethnicos lasciuos repurgauit*, ut legi ab Adolescentibus sine noxa possint, nomen tamen suum reticuit. Excusus est Martialis Romæ in ædibus Societatis Iesu 1558. in 8. Lugduni apud Abraham Cloquem in 1598. in 16.

Multa succisuis horis velut aliud agens oratione adstricta numeris composuit, in quibus maximum elucet ingenium, & mira eruditio. In ijs est bene proluxa, & supra mille versuum,

Echo de Ecclesiæ calamitatibus admiranda. De Agno Dei, carmen elegiacum.

Epigrammata in Hæreticos arguta, & *docta*. Quæ prodierunt in lucem, typis excusa Coloniz, apud Godefridum Campensem 1582. & apud Ioachimum Trognæsum, Antuerpiæ. Lugduni quoque apud Ioannem Pilehette, & Turnonij apud Claudium Michælem vbi adiunctus est perelegans eiusdem.

Tractatus de simplicitate ad P. Paschasium Broëtum simplicitatis Christianæ amantissimum

* ANDREAS GERARD, natione Gallus, patria Vapincensis in Delphinatu, natus anno sæculi fluentis VIII. Societati nomen dedit 1626. & vota quatuor in ea nuncupauit. Rhetoricam, & politiores litteras docuit septennio; tum Philosophiam; linguam Hebraicam ac sacras litteras quadrienno explicuit, Dolè in Burgundia. Conciones habuit per aduentum, & Quadragesimam annis 22. Rexit Collegia Arelatense, & Ebredunense, postea ab Eminentissimo Card. Antonio Barberino adlectus in Conscientiæ arbitrum, eum primò ad Archiepiscopatum suum Rhemensis comitatus est, postea Romam; vbi sublato è viuis Cardinali, nauat nunc operam Præposito Generali, estque eidem a secretis in scribendis Epistolis ad Prouincias Galliz. Edidit latine.

Medullam Epistolarum Sancti Pauli, & Epistolarum Canoniarum aliorum Sanctorum. Lugduni apud Antonium Iullieron 1672. in 4. Item Gallicè.

De rebus fidei controuersis tractatum. In quo id agit ut Caluinistas ex ipsorum principijs conuincat erroris. Gratianopoli, apud Philippum Charays 1661. in 12.

* ANDREAS GERVANDA; natione

Italus, patria Bariensis in Apulia, Societati se addixit anno salutis 1608. ætatis suæ 17. & professionem votorum quatuor emisit; Multis annis in ea docuit Philosophiam, & Theologiam, tam scholasticam, quam moralem, & in Firmano Collegio studijs præfuit. Neapoli in Domo Professorum, gessit præfecturam Ecclesiæ; & ibidem naturæ concessit die 28. Iulij 1652. Edidit

De Episcopo libros 4. siue de Episcopatus ratione, necessitate, statu, causa, &c. Neapoli apud Franciscum Sauium 1649. in folio tom. 1. Item de eodem.

Tomum 2. Neapoli per Iacobum Goffarum 1653. in fol.

* ANDREAS GOMEZ, natione Lusitanus, patria Conimbricensis Societati se tradidit anno salutis 1589. ætatis 15., & vota 4. professus est. Rhetoricam, & humaniores litteras docuit. Philosophiam, & Sacram Scripturam in Collegio Conimbricensi explicuit. Sed cum talento præcellenti concionandi polleret, huic muneri totum se consecrauit maximo cum fructu Auditorum, atque in eo maiorem vitæ suæ partem consumpsit. Demum in Domo Professorum Vlyssipone, vbi, & diutissime vixerat, & strenue laborauerat, ad laborum præmia emigravit die 14. Octobris 1649. Edidit librum.

De festis Singulis in Collegijs Prouinciæ Lusitaniz in Canonizatione Sanctorum P.P.N.N. Ignatii, & Xauey celebratis Vlyssipone 1633. in 4. Item.

Sermonem quem habuit in Theatro Inquisitorum contra Iudaicam prauitatem.

ANDREAS GVALDANIVS, ortu Castellanus, Conimbricæ anno 1555. in Societatem ingressus, fuit Andrea Ouiedi Æthiopiæ Patriarchæ itinerum, & laborum dum vixit, socius, & confors; & cum illo ex India in Æthiopiam nauigauit. Vir fuit antiquæ simplicitatis, & spectatæ virtutis, ut de illo passim vsurparetur illud Seruatoris de Nathanaële. *Ecce verè Israëlita in quo dolus non est.* Cum summo iuuandi Abbassinos desiderio æstualet simul atque ea loca attigit, ingenti conatu ad perdiscendum gentis idioma applicuit animum, illudque sine Doctore, festeri adeo calluit, ut aptè loqueretur, scriberetque. Qualis eius vita fuerit, quantis ærumnis exercita, & quod confectarium est, quantis nobilitata virtutibus, ex Andrea Patriarchæ actis, cui dum vixit, hæsit indiuiduus, cognosci potest. Vel ipsos Schismaticos earum splendor fateri coëgit, ad insignem quendam sanctitatis gradum eum euectum fuisse, tamquæ plenam eum rectè factis, & viro dignam Apostolico vitam duxisse, ut eam admirari quidem possent, satis explicare non possent. Nec amplius de eius vita comperitum est. De tempore Mortis addubitatum aliquamdiu fuit, variantibus de eo scriptoribus, Sed præ cæteris habenda videtur fides

historiæ manu scriptæ de rebus Aethiopicis, & compositæ à P. Petro Paës, qui diu vixit in Aethiopia, & obiit ibidem, quemque sequitur Noster Balthazar Tellez in sua Historia de Aethiopia lib. 2. cap. 33. ex quorum narratione mors ita contigit. Necesse habuit Patriarcha Quietus rebus Catholicorum turbatis in Aethiopia, mittere in Indiam virum aliquem exploratæ fidei, ac prudentiæ; ad edocendum de omnibus Proregem, & cum nullus aptior Gualdano occurreret, delectus ille est ad id itineris. Suscepit id ille magno animo, quantumvis periculis, & ærumnis grauissimis vndique obseptum; Quare dum Mazuam petit, quæ est vrbs in Frythreo littore, Insulæ cognominis, & Turcicæ ditionis, incidit in manus Turcarum, quibus à Mauro quodam duce itineris per summam perfidiam est proditus, & agnitus, quod Christianus sacerdos esset, ab his vnâ cum socio Lusitano, horrendum in modum crudelissimè est trucidatus mense Augusti 1562. Dum in Aethiopia esset iam gnarus linguæ

Multa ad fidei institutionem, & Controversias cum Schismaticis Abassinis decidendas spectantia, transtulit in Aethiopicum sermonem, quæ & Catholicis ibi ad conferuandam fidem, sectandamque pietatem, & Hæreticis ad errores pellendos vsui fuere.

* ANDREAS KANON natione Roxolanus Polonicæ ditionis, in Societatem admittus anno à partu Virginis 1631. ætatis suæ 18. votorum 4. Sacramento se adstrinxit. Rhetoricam in ea Nostros docuit annis 11. & decennio Scholis præfuit. Rexit Seminarium Clericorum Sendomiriæ, & Collegium ibidem Societatis. Concionatorem multis annis egit; vacatque superstes adhuc culturæ animarum. Edidit hætenus vno volumine.

Lycorum libros 4. Epodon vnum. Alterum Poëmatū, De Lechicis admirandis &c. Cracouiæ, typis Christophori Schedelij 1643. in 12. Item

Expeditionem Legatorum in Gallias ad desponsandam Ludovicam Mariam Gonzagam Cliviam &c. Sereniss. Vladislao IV. Regi Poloniae &c. Cracouiæ 1646. in folio.

Rosam hibernam in D. Martyre Stanislao carmine celebratam. Cracouiæ, typis hæredum Francisci Cæsarij 1661. in 4. Edidit etiam

Panegyricos Complures, soluta & vincula oratione varijs locis, & diuersis annis, quæ si simul compingerentur volumen magnum conficerent.

ANDREAS KOBAVIVS, gente Carniolus domo Kirckamensis annos natus 19. Societatem ingressus est anno Domini 1612. atque in ea Rhetoricam docuit, & Mathesim Grecij Styrorum, in vtraque facultate præstans in primis. 4. vota professus est 24. Augusti 1629. Rexit Collegium Iudenburgense, & Soproniense Confessarius in templo multis annis, religiose vitam hanc absoluit Tergesti

die 12. Februarij 1644. Edidit.

Vindicias Astronomicas Theticas, pro Dionysio Exiguo contra eximios Chronographos de Æra vulgari Dionysiana. Viennæ, typis Gregorij Gelbhaar 1643. in 8. vertit Latinè ex Italico

Vitam B. Ioannis Dei, Fundatoris fratrum Misericordie. Quæ tacito illius nomine prodijt.

ANDREAS LVCAS DE ARCONES natione Hispanus, patria Granatensis, Societatem iniit anno salutis 1610. ætatis suæ 18. & vota quatuor professus est. Ecclesiastes egregius sacras litteras in Collegio S. Pauli Granatæ, annis circiter 30. est interpretatus; vbi etiam corporis solutus vinculis, ad Superos, vt speramus, abiit die 26. Augusti 1658. Edidit Hispanicè

Vitam S. P. N. Ignatij locupletatam. Granatæ per Ant. Bene de Lascano 1633. in 4. latinè vulgavit

Isaie Prophetae elucidationem litteralem, Mysticam, & Moralem Tomis duobus, Primum Lugduni, Sumptibus Laurentij Durandi &c. 1642. in folio. Secundum 1652. Sumptibus Philippi Borde &c. in folio.

ANDREAS LVYSIVS natione Lusitanus, patria Eborensis anno 1590. ætatis 25. Societati adscriptus, votorum quatuor professionem emisit. Rhetoricam & humaniores litteras, in quibus excelluit, octennio explicuit; quinquennio præfuit studijs: Theologiam, moralem aliquandiu docuit, vbique cum laude vigilantia in suis muneribus, & amoris disciplinæ Religiosæ. In cœlestem patriam, vt confidimus euolauit Eboræ die 28. Decembris 1639. Parauerat prælo duos Tomos, multiplici eruditione refertos, quorum argumentum est.

Moses, Aulicus, Pastor, Orator; sed morte præuentus non emisit.

* ANDREAS MENDO natione Hispanus patria Lucroniensis, natus anno sæculi præterlabentis 8. Deo se in Societate mancipauit 1625. die 23. Ianuarij, & votorum 4. Sacramento dixit 1642. Philosophiam, Theologiam Scholasticam, & Moralem, necnon sacras litteras annis 12. explicuit Salmanticæ, magna nominis celebritate. Hinc in Concionatorem Regium est adscitus, & in Censorem, seu Qualificatorem à Sacro Senatu Supremæ Inquisitionis in Hispania, & in Examinatorem Synodalem Diocesis Ouetensis, & Salmanticæ. Gubernauit Collegia Ouetense, & Hibernorum Salmanticæ, & Socius fuit curarum & laborum Præpositi Prouincialis Castellæ. Postea ab Excellentissimo Duce Ossunensi in arbitrum suæ conscientia adlectus, illum comitatus est primò in Gotholauniam, vbi Proregis munere functus est; deinde Mediolanum vbi ditionis illius quoque habenas est moderatus. Inter occupationes tot, & tam varias, elucubrauit Andreas, ad omnia Societatis

tatis munia apprimè factus, ediditque Latinè

Elucidationem Bullæ Cruciatæ. Matrili apud Mariam de Quiñones 1651. in folio; recusam Lugduni cum auctario 1668. in folio.

De Iure Academico. Salmanticæ 1655. in folio, & iterum cum additionibus, Lugduni, sumptibus Horatij Boiffat &c. 1668.

De Ordinibus Militaribus disquisitiones Catholicas, Theologico-Morales & Historicas. Salmanticæ apud Sebastianum Perez 1656. in folio auctum, & recusam Lugduni ab eisdem.

Stateram opinionum benignarum in Controversijs Moralibus. Lugduni, sumptibus Horatij Boiffat &c. 1666. in fol.

Crysim de Societatis Iesu, pietate, doctrina, & fructu multiplici. Lugduni ad calcem Stateræ & præterea in 12. Hispanico Idiome, edidit

De Principe Perfecto, & Ministris Documenta politica, & Moralia cum emblematis. Lugduni sumptibus Horatij Boiffat &c. 1662. in 4. sed prius Salmanticæ apud Didacum Cassium 1657.

Memoriale exactum fundamentorum irrefragabilium pro Immaculata Conceptione Deiparæ Virginis. Vallisoleti 1640. in folio.

Quadragesimale siue Conciones pro ferijs maioribus, & Dominicis Quadragesimæ. Matrili apud Paulum la Val 1662. in 4.

Quadragesimalis Partem secundam, pro diebus Lune, Martis, Iouis, & Sabbathi &c. Matrili apud Melchiorum Alegre 1668. in 4.

Assumpta predicabilia. Matrili apud Mariam de Quiñones 1664.

Sermones varios. Ibidem apud Melchiorum Alegre 1668.

Epitomen Opinionum Moralium ordine Alphabetico. Lugduni apud Lauren. Arnaud, & socios 1674. in 8.

ANDREAS METSCH, natione Germanus patria Niffensis in Silesia, vel vt alij Sueuus, contra nitentibus licet acerrimè etiam per verbera, domesticis, & auunculo suo Vraislauenfi Antistite; Societatem amplexus est in Prouincia Austriæ, anno salutis 1603. ætatis suæ 17. & vota 4. professus est. Post traditas humaniores litteras Ecclesiasten egit annis 36. tanto zelo, facundia, & successu, vt supra decem hominum millia Catholicæ dicatur Ecclesiæ asseruisse, & in his corrupti Euangelij fatores nouem; Apostatas centum, & nomen. Rexit Collegium Glogouiense; Religiosè decessit vir Apostolicus susceptis ritè Sacramentis Glacij die 23. Februarij 1651. Edidit in lucem Germanicè

Concionem funebrem, quam Niffæ Silesiorum habuit anno 1625. In exequijs Serenissimi Archiducis Austriæ Caroli Episcopi Vraislauenfis fratris Ferdinandi II. Imperatoris vnâ cum narratione mortis ipsius, Matrili in His-

pania anno 1624. obitæ, Impressam Niffæ 1626.

* ANDREAS MLODZIANOVSKI natione Lithuanus Societati adscriptus anno sæculi præterfluentis 42. ætatis 16. vota 4. in ea nuncupauit. Rhetoricam & Mansuetiores litteras docuit annis 12. Theologiam Moralem biennio; præfecturam scholarum multis annis gessit; & Conciones ad populum iam ampliùs decennio habuit. Edidit librum Elogiorum, quem inscripsit,

Suppetias militares ex Diuis Polonæ, Lithuanæque Gentis tutelarijs. 1671. in 4. Item

Domestica Ducatus Samogitiæ ornamenta. Micauæ, typis Michaëlis Karnall. 1668. in folio.

ANDREAS MODESTINVS natione Bohemus, patria Hradecensis, Societatem amplexus anno Domini 1579. ætatis 21. fuit in Moscouia cum P. Possuino. Concionatorem egit multis annis cum fructu, Olmucij & Pragæ, vbi mortalitatem exiit die 14. Decembris 1601. Vertit è Polonica lingua in Bohemicam atque edidit.

Postillam Euangelicam. Iacobi Viteij.

ANDREAS MORAGVEZ, natione Hispanus, patria Maioricensis vir eximij candoris Societati se adiunxit anno salutis 1598. ætatis 38. & Doctorali laurea in Theologia iam insignitus. Docuit in Societate Rhetoricam, & humaniores litteras, & vota 4. professus est. Concionatorem, & Operarium multis annis egit in Insula Baleari, vbi septuagenario maior migravit ad Dominum Maioricæ die 3. Ianuarij 1631. edidit culto stylo.

Elegiaca poemata, & reliquit post se.

Profodiam luce dignam quæ Maioricæ seruatur.

ANDREAS OVIEDVS, natione Hispanus, patria Castellanus, ex Oppido Illescha, quod Toledo Madridiòque totidem miliaribus distat. Is anno 1543. insigni iam tum pierate vir, & Toletanæ Ecclesiæ Clericus, Párisios studiorum causa à S. Ignatio missus paulò post inde gliscentibus armis coactus faceffere, Louanium concessit. Anno insequente dum Coloniam excurrit, vt litteras ab Vrbe perlatas Petro Fabro reddat, in via male à latronibus habitus, viatico & vestibus exutus, conuicijs, & quinque luculentis vulneribus exceptus, ægrè se traxit in Urbem. latus quod Obedientia causa plagas accepisset. Non ita multo post in Lusitaniam profectus Conimbricam 13. Kal. Maij 1545. peruenit, vbi virtutum suarum splendore, magna pars fuit eius inducendæ ad mortificandi sui studium contentions, quæ tantoperè diu viguit in illo Collegio, donec à S. Ignatio certis legibus temperata est. Eo ipso anno Gandiensis Collegij, quod S. Franciscus Borgia eius Oppidi Dux instituebat, primus ab Ignatio

tio Rector est constitutus; & anno 1549. Cal. Martijs nouæ ibi fundatæ Academiæ renunciatus est Rector, & paulo post Sacro Anuntiationis Angelicæ die, quatuor solemnia vota professus est. Anno insequente Romam cum Duce Francisco contendit, atque inde anno 1551. ducta Sociorum colonia Neapolitani Collegij habenas primus accepit. Incredibile dictu, quanta tùm ibi tùm Gandiæ sanctimonia suis præluxerit, quantos illis stimulos ad omnem virtutem addiderit mirus, & corporis domitor, & gloriæ humanæ contemptor. Per ea tempora Ioannes 3. Lusitanæ Rex à Pontifice Iulio III. postulauit, vt Patres aliquot in Æthiopiã de Societate legaret, quo ex numero vnus aliquis designaretur regionis Episcopus, & Patriarcha. Tres ab Ignato viri sanctitate, doctrinâque præditi, nominati sunt. Ioannes Nonius Barrettus cui mandaretur is honor, Andreas Ouiedus, Melchiorque Carnerius, qui ei essent adiutores, & si quando eiusmodi tempus incideret, successores. Omnes quidem, sed Ouiedus in primis ad eum nuntium ita expauit, vt non induxerit in animum acquiescere, donec pro imperio Pontifex cogeret. Euocatus ergo Neapoli, æstate anni 1554. Tibure exacta, in Lusitaniam se contulit, vbi 3. nonas Maij anni 1555. Episcopus Hierapolitanus consecratus est. Ab ea consecratione stetit tamen in ordine, nec à muneribus prædicandi, confitentibus assidendi, aut vllis etiam domesticis vel abiectissimis discessit. In triclinio cibos accumbentibus apponebat, vt reliqui; Coquinæ officia obibat; sternebat ægrotis lectum; verbebat domum; peregrè aduenientium pedes, idque singulari affectu, exemplo Christi, abluabat. Dum nauigationem Indicam operitur, rogatus ab Henrico Cardinali Archiepiscopo Eborensi, (qui sceptrum posterius tenuit) eam Diæcesim, prisco more pedes, ipse sibi Minister, & famulus inspexit. Qua in visitatione, eximia, si quando aliàs, dedit omnis sanctitatis exempla. Tandem anno 1556. tertio Kal. Aprilis Olissipone conscendit, & breuissima nauigatione vsus, ineunte Septembri Goam tenuit. Hic instituto grauissimum virorum concilio, decretum est, vt Patriarcha Goæ subsisteret tantisper, dum Ouiedus in Æthiopiã profectus animum Claudij Imperatoris exploret, quantum propendeat ad vnionem cum Ecclesia Romana, quod præ se tulerat, ineundam. Idibus Februarij anni 1557. Goa soluit, & prospero cursu Arquichum Erythræi littoris portum delatus, inde terrestri itinere Baroam Vrbem Imperij Abassini à mari primam octauo Kal. Aprilis peruenit. A Rege Claudio, quem primo quoque tempore adiit honorificè exceptus, habitusque benignè est, donec quod maximè agebat virgere cœpit. Tum verò indignari, fremere, Episcopum à se arcere. Impetravit tamen, vt cum Abassinis Doctõrib. iu-

beret se de controuersis fidei capitibus disputare; quo in certamine cum ipsi plane victi tenerentur, strepitu clamoribusque Concilium dirimebant. Demum Claudius vehementer indignatus aliquos suæ gentis ab Andrea reconciliatos Ecclesiæ, vetuit morte proposita, ne quem amplius à paternis institutis auerteret. Ille minas contemnere mortemque in tam luculenta causa optare, Deo magis obtemperaturum se quàm homini dictitare. Quibus in rabiem actus Rex, ignominiosis à se verbis Andream repellit, sed breui pœnas perfidiæ Deo dedit, à Mahometanis in prælio anno 1559. cœsus. Successit in Regnum Adamas Seguedus frater Claudij, qui liberis carebat, homo ingenio ferox, moribus pessimus, Catholicæ fidei desertor, & oppugnator acerrimus. Hic Andream in suo mortales iuuandi, atque imbuendi recta fide instituto persistentem, semel iterumque exilio multauit; vbi plurimas arumnas perpeffus est; semel iterumque necem, sua ipse manu intentauit, nisi à Regina, obiectu corporis prohibitus fuisset. Verum Adamas quoque vlticem Dei manum expertus est anno 1561. acie victus à Turcis, & in fuga Regni titulum ægrè sustinens. Eodem anno iam inclinato diem suum Goæ Nonnius Patriarcha obiit, ex quo tempore Ouiedus eum titulum iure suo occupauit, perstititque in Æthiopia (quamuis à Pio V. facultatem accepisset ad Ecclesiam Iaponiã transeundi) vsque ad obitum. Quem licet annales Nostri, & scriptores aliqui vitæ eiusdem, incidisse tradant in annum Domini 1577. mense Septembri, tamen vt ex certioribus monumentis postea constitit, & præsertim, ex commentarijs P. Petri Paëz, qui multis annis in Æthiopia fructuosissimè laborauit, & ibidem piissimè defunctus est, vixit Patriarcha vsque ad annum 1580. & die sacro memoriæ Sanctõrum Apostolorum Petri, & Pauli, 29. Iunij, oppressus calculi doloribus migravit ad Dominum, tantæ cum opinione apud Abassinos sanctitatis, vt idem P. Paëz testetur se longo vsu obseruasse, coli solitum fuisse à Catholicis Æthiopibus, quantum fas est pietate priuata, anniuersarium transitus boni Patriarchæ diem. Fusiùs hæc narrantur in Historia Societatis Parte v. lib. x. & qui plura cupit de incredibili animi constantia, illustrissimæque sanctitate, qua pusillum illius Ecclesiæ Gregem, Andreas administravit consulat Nicolaum Godignum Nostrum de rebus Abassinorum, qui toto libro tertio vitam S. Patriarchæ describit, asseritque domum, quam viuens Patriarcha incoluit Fremonæ oppido Regni Tigrani; post mortem in sacrarium ab Incolis fuisse conuersam. Scripsit vir Sanctissimus librum.

De Romane Ecclesiæ Primatu, deque erroribus Abassinorum. Idiome Aethiopico, vt coniectura est, translaturum.

Multa item ex alijs linguis in Aethiopicam seu-

seu Abassinam transtulit, apta firmandis Catholicis, & Schismaticis reducendis scripsit. Item.

Duas Epistolas annis 1566. & 1568. quas refert Ferdinandus Guerrerius.

ANDREAS PEREZ DE RIBAS natione Hispanus, patria Cordubensis sub annum salutis 1576. natus, Societati se adiunxit iam tum Sacerdos anno 1602. & nondum absoluto tyrociniõ in Mexicanam Prouinciã ad lucra animarum nauigauit. Ibi post impenso nauiter annos 16. in excolendis ad fidem barbaris, gestamque Mexicani Collegij, Domus Professæ, & demum totius illius Prouinciæ Præfecturam, magna cum subditorum approbatione, tamquam Procurator illius venit Romam, & Congregationi Generali octauæ interfuit cum iure suffragij. Redux Mexicum, Domui Professæ secundum præfesse iussus est, & post multos labores ibi exantlatos propè octogenarius quieuit in Domino die 26. Martij 1655. Edidit Hispanicè

Historiam de Triumphis Sanctæ Fidei inter gentes barbaras Mexicani Orbis per Missiones PP. Societatis Iesu. Matrili apud Alphonsum de Paredes 1645. in folio. Item

Epistolam de Morte, & Virtutibus P. Ioannis de Ledesma, qui Mexici obiit 1636. Mexici eodem anno in 4.

* ANDREAS PERZIVALES natione Græcus, patria Cretenfis ad Societatem accessit in Sicilia anno sæculi voluentis 29. ætatis suæ 30. Philosophiæ, & Theologiæ laurea iam donatus. Græcè latinèque doctissimus fuit, & post absolutum in Societate tyrociniõ, Nostros iuniores vtramque eloquentiam docere aggressus, & tria vota solemnia professus, quadraginta propè annorum spatio, idem munus magna laude constantiæ perfectus est. Candidissimus fuit moribus, vitæque innocentissimæ, Deo, sibi, sacrisque musis viuens, omnibus gratus, & summa in Sacrosanctam Eucharistiam, Virginemque Deiparam veneratione. Excessit ex hac vita ad meliorem (vt speramus) Panormi die 5. Ianuarij 1669. Discipulorum suorum impulsus precibus scripsit, & edidit.

Compendium Grammaticæ Græcæ breuiter, dilucidè, ordinèque digestum. Editio secunda; Panormi, Typis Augustini Bossij 1658. in 12.

ANDREAS PEVERNAGE natione Belga, domo Antuerpiensis, sed Contraci natus anno salutis 1578. Societati se adscripsit 1596. & votis 4. Professorum se illigauit. Concionatorem egit annis duodeuiginti, & Gandau Rectorem fuit, ibique die 26. Octobris anno 1626. è vita deceffit. Edidit

Epistolam controuersam contra quendam hæreseos Ministrum

Item Libellum de Immaculata Conceptione Beate Virginis, quam ad celebrandam magis, ac frequentandam sacrarum B. Virginis statio-

num, ac processionum à se per Vrbs Gandensis plateas institutarum pietatem, distribuere solebat.

ANDREAS PINTVS RAMIREZ natione Lusitanus, patria Vlyssiponensis, sed Salmanticæ admissus in Societatem anno Domini 1617. ætatis 22. iam laurea Philosophica donatus, votorum quatuor professionem edidit. Vir fuit non eruditione tantum, sed morum etiam candore, virtutumque Religiosarum commendatione conspicuus. Rigidus in eo emicuit obseruantia regularis tenor, & ardens zelus eiusdem in Domibus Nostris conseruandæ, nec non assiduum studium sanctæ meditationis, singularisque amor paupertatis. Puritatem tam corporis, quàm animi maximè coluit, adeo vt sexennis præcoce rationis vsu afflatus, votum castitatis emiserit, Beatissimæque Virgini dicarit. Eam vt pientissimam Matrem, nouis in dies religiosis obsequijs demereri sibi per reliquum vitæ suæ cursum non destitit. Hanc magna ex parte impendit Nostri humaniore litteratura imbuendis Villargariæ. Postea Concionum laude clauit. Biblia sacra ingenti cum Auditorum plausu aliquot annos Salmanticæ est interpretatus. Inde in Collegium Montfortense secessit, & commodum locum nactus vacandi Deo, ac sibi, totum se orationi, piorumque librorum lectioni in tuguriolo ex ramis arborum constructo, propè flumen quod præterfluit hortum domesticum, quoad licuit per alias occupationes ab obedientia impositas, tradidit & ibidem ferè sexagenarius sanctè obiit die 23. Maij 1654. Edidit sequentes tomos.

In Canticum Canticorum, dramatico tenore; litterali allegoria, & tropologicis notis explicatum. Lugduni sumptibus Hæredum Gab. Boiffet, & Laur. Anisson 1642. in fol.

De Deipara ab originis peccato præseruata. Ibidem; & eodem anno in fol.

Vtriusque Principum Politices Parallela iusta, & iniqua ad cap. 14. Isaie. Lugduni sumptibus Hæredum Prost. &c. 1648. in folio.

Sacræ Scripturæ selecta, sine specilegium sacrum. Ibidem eodem anno.

Commentarium in Epistolas Christi ad 7. Episcopos Asiæ in Apocalypsi Lugduni 1652.

Philallela. Lugduni sumptibus Petri Prost. 1647. Reliquit in scrinijs

Scholia in Papinium Statium. Eruditionis plena, sed non omnino perfecta.

ANDREAS RENTIVS, natione Græcus ex insula Chio. in Societatem susceptus Romæ anno salutis 1601. ætatis suæ 16. confecto ibidem studiorum curriculo, inde missus in Chium, illi præfuit Residentiæ, postea primus pro lingua Græca Pœnitentiarius ad Basilicam Sancti Petri Romæ fuit. Iterum remissus in Græciam post multos labores per Insulas Ægæi Maris, & littora continentis exant-

exantlatos, Panormum concessit, vbi fermè octogenarius religiosè quieuit, die 16. Nouembris 1673. Edidit translatum à se in Græcum sermonem vernaculum,

Ducem peccatorum Ludouici Granatensis. Romæ typis Sacræ Congregationis de Propagand. Fid. 1628. in 12.

ANDREAS ROSENVVALD, natione Prutenus, patria Brunsbergenfis ingressus in Societatem anno 1620. ætatis 19. quatuor in ea vota nuncupauit. Docuit in ea Rhetoricam, & Manuscriptores litteras octennio; Philosophiam quadriennio; Theologiam Moralem quinquennio; Scholasticam decennio, & Sacras litteras decennio etiam est interpretatus. Vir magnæ virtutis, & in nitore Conscientiæ conseruando perquam accuratus. Singulari affectu pietatis ferebatur erga Passionem Christi Domini, adeoque prout præoptauit sanctè obiit feria 6. Passioni sacra, Refelii 18. Martij 1667. Edidit sub nomine Ioannis Zienouuiz.

Laureas Academicas Sereniss. Regi Vladislao IV. carmine lyrico Vilnæ typis Academicis 1633. in fol. & recusas Romæ typis Corbelletti inter varias orationes 1639. in 4.

* ANDREAS RVDOMINA, natione Lithuanus, illustri prosapia, cum humaniori litteratura, ac Philosophia instructus, agenque annum ætatis 24. suafu domesticorum ad nuptias animum adiecisset, iamque magno stipatus comitatu, in via ad Sponsam natalibus, ac dote conspicuam esset, repente murato diuina inspiratione consilio, deflectens ex itinere, rectè se ad tyrocinium Societatis Vilnense contulit, & dimissis comitibus, atque famulis mirabili arte mundum deludens, Deo se ibi, & Societati mancipauit, donatis etiam Religioni, supellectili omni, & pecunijs, quas asportabat, & præterea bonis hæreditarijs per amplis, paupertatem Christi in Societate amplexus est 31. Maij, anno salutis 1618. In tyrocinio ad infima quæque etiam culinæ ministeria cupidissimè se abiciebat, & cum contigisset, vt coquus ibidem, fuisset in fœculo Andreæ famulus, & exemplum secutus Heri ipse quoque Societatem ingressus fuisset, atque in culina ex reuerentia erga suum nuper Dominum, indulgentius se erga illum gereret, & vasa culinaria prius bene mundaret, quàm abluenda Andreæ iam subdito suo traderet, animaduertens id Andreas, grauiter admonuit, vt ritè fungeretur suo iam munere, nec aliquid decerperet ex officio, quod ipse tunc gerebat. *Oblivisci (inquit) oportet fratres, quinam tu & ego fuerimus in sæculo; & nunc exequamur, quod religiosa à nobis exigit disciplina; vestrum est nunciubere, meum autem in iuncta exequi. Quod semel Christi causa suscepti, hoc usque ad mortem constanter per Dei gratiam agere volo.* Hunc in modum multis auctus virtutibus, emenso nouitiatu Theologiam audiuit partim Vilnæ, tam raro modestiè

exemplo, vt Angelus passim ab illis Academicis appellaretur; partim Romæ, vbi mirabiliter à Deo per quietem quasi inuitatus ad ferendam opem animabus in India, Missionem illam ardentè petijt à Superioribus, atque impetrauit. In itinere Indico, ad maiorem cumulum meritorum multis est conflictatus morbis; erga alios tamen ita se gessit, præsertim in infimis ministerijs erga ægrotos, vt passim non alio nomine nisi Sancti, ab omnibus nuncuparetur. Ad Sinas demum delatus, post improbum linguæ illius studium, totum se culturæ Christianorum in Prouincia Fokien consecrauit. Verum iam, vel in viridi ætate, maturum cœlo, placuit Deo præpropere funere illum ad meritorum præmia euocare; atque ita non sine varijs, qui beatum illum transitum, & eius sepulturam comitata sunt prodigijs, quæ distinctè narrat noster Bartolus in hist. sua Chinenfi lib. 4. animam reddidit Creatori die 5. Septembris 1632. Parentatum illi est à Christianis in Fochieu exquisitis doloris, & æstimationis de illius Sanctitate significationibus, & apposita tumulo ab eisdem perhonorifica epigraphe. Scripsit dum ad huc in Lithuania esset, e Ioannis Chokien Aphorismis librum Polonicè -

De Regum Regnorumque mutationibus, ac interitu. Qui postea sub nomine P. Andreæ editus est, Vilnæ typis Academicis anno Domini 1652. in 4.

ANDREAS SCHOTTUS natione Belga, domo Antuerpia, natus anno salutis 1552. pridie Idus Septembris. Puer Louanij Philosophiæ Peripateticæ in Castrensi Collegio operam dedit, & Rhetoricas præceptiones in eodem tradidit. Anno 1576. direpta, ac fœdata ferro flammisque Antuerpia, Duacum venit, & in familia vixit Philippi Lannoij Turquoini Toparchæ. Duaco Lutetiam concessit, & in doctorum hominum, atque ingeniorum celebritate vixit, in familiam adscitus Augerij Busbequij, Ferdinandi, & Maximiliani II. Cæsarum apud Solimanum Turcarum Imperatorem quondam legati; cui fuit à studijs noster Schottus: biennio lapsò in Hispanias à Parente missus, hæsit primum Mariti, & Compluti; Vnde Toletum post octo menses progressus est anno 1580. & superatis competitoribus, Græcarum litterarum Cathedram in Academia obtinuit, vocatus in familiam à Gaspare Quiroga eius Urbis Archiepiscopo, & Cardinale cui triennium adhæsit. Cum enim anno 1584. Petrus Cerbina Episcopus Turiasonensis Cæsar Augustanam Academiam instaurandam sumpsisset, inter cœteros doctrina claros, Schottum etiam Toletum euocauit, qui eloquentiam ibi, linguam Græcam, Historiam Romanam docuit. Præerat tunc Ecclesiæ Tarraconensi Archiepiscopus Antonius Augustinus, vir eruditissimus, à quo inuitatus Schottus, honorificè habitus est duos ipsos annos, communicatis cum

ipio

ipso studijs. Hic cum accepisset Antuerpiam à Parmensi Duce Alexandro Farnesio, Regiam in Belgio copiarum Imperatore, arctæ obsidione premi, voti religione se adstrinxit, Societatem Iesu ingressurum si carissimam patriam cum Deo, ac Rege suo, cumque Ecclesia Catholica in gratiam redire contingeret. Mox dedita Antuerpia, reum se voti factus, postridie nonas Aprilis 1586. ipso Paschatis festo, ex ædibus Archiepiscopi in Societatem commigravit natus annos 34. Artium iam tum Magister, & Sacris Cæsaraugustæ initiatus, in quâ ipse Vrbe religiosæ vitæ tirocinium posuit. Valentia Edetanorum deinde sacra studia tractauit; docuitque socios Gandiæ primum, tum etiam Moderatorum imperio vocatus in Italiam, Romæ, artem Oratoriam, post Franciscum Bencium triennio. Quo exacto, in patriam postliminio redijt. Vir fuit ob candorem animi & bonitatem, ac mansuetudinem naturæ, quam religiosa modestia, ac comitate exornauerat, ipsis etiam fidei hostibus, carus, & in pretio ac veneratione, quorum laudes Schotto diætæ, scriptæque, passim in ore & manibus sunt. Heroës etiam, non sæcularis dumtaxat dignitatis viri, sed & Ecclesiæ Principes, Schottum vnicè coluerunt. Ipse etiam Vrbanus VIII. Pontifex Opt. Max. Schottum extremis vitæ diebus per Cardinalem Nepotem Franciscum Barberinum, litteris datis, magna benevolentia, & amoris testificatione, peramanter salutari à se voluit. Senex deuexa ætate, multis antea vitæ laboribus fractus, tamen adeo indefesso ardore, tam assidua, & infracta constantia, legendo, scribendoque, ac libris euoluendis incumbere, vt vix integer, & noua scientiæ siti æstuans iuuenis, decrepiti senis vestigia assequi potuisset. Imò generosus ille litterariæ Palestre Athleta, in eo stadio, quod puer percurerat, senex mori voluit. Postremis enim vitæ mensibus, prouinciam docendi Nostros iuuenes, Græcas litteras in Collegio, auidè ambiuit, & obtentam à sancta obedientia præclare magnis animis gessit, incredibili omnium, ob rarum exemplum, plausu; donec dysuria prius, ac deinde ischuria oppressus, à docendi laboribus ad patientiæ scholam in valetudinarium Domus Professæ reductus animam placidissimè, vt vixerat, Deo reddidit, decimo morbi die, qui fuit 23. Ianuarij anni 1629. fatalis Societati Flandro Belgicæ sublati è sola Domo Professæ Antuerpiensi quatuor eximij Scriptoribus Andrea Schotto, Adriano Mangotio, Carolo Scribani, & Heriberto Rosveido. Scripsit Andreas.

Commentarium in Auctorem de Viris Illustribus Urbis Romæ. Editum Duaci anno 1582. in 4.

Notas in Sexti Aurelij Victoris Historiam Augustam à se erutam eiusque à Cæsare Augusto, ad Theodosium Imperatorem Epitomen, cum scholijs. Antuerpiæ typis Plantinianis an. 1579. in 8.

Pomponium Melam de situ Orbis, post Hermolaum, & Pintianum, spicilegio auxit, & Parallelis eorum quæ Mela ex Herodoto descripsit eisdem typis 1582. in 4.

Laudationem funebrem V. C. L. Antonij Augustini Archiepiscopi Tarraconensis. Apud Raphelengium 1586.

Vitam S. Francisci Borgie Societatis Iesu Propositi Generalis III. ex Hispanico P. Ribadeneiræ latinè fecit, quæ primò Romæ in lucem prodijt è prælo Aloysij Zannetti anno 1595. deinde Colonia typis Arnoldi Milij 1603. & prius Antuerpiæ, typis Ioachimi Trognælij 1598. additis varijs B. Francisci Borgie opusculis & libello de ratione concionandi, seu predicatione Euangelica à se interpretato. Vulgavit etiam

Compendium Vitæ eiusdem Francisci Borgie à Virgilio Ceparo Italicè scriptum à se latinè redditum. Colonia apud Birekmanum 1625.

Vitam Alphonfi Salmeronis vnus ex decem primis S. Ignaty Loyole Socijs. A P. Ribadeneira Hispanicè, à se latinè conscriptam, præfixit eiusdem Salmeronis operibus, cum ea primum in Hispania vulgaret anno 1597. quæ postea prodijt Colonia typis Milij 1604. & Francofurti typis Claudij Marnij 1608. inserta Bibliothecæ Hispanicæ.

Vitam Iacobi Laynis Propositi Generalis 2. Societatis Iesu, ex Hispanica item Ribadeneiræ latinam fecit. Colonia typis Arnoldi Milij 1604. adiecta rursus vita Salmeronis.

Africani, & Origenis Epistolas Amæbæas de Historia Susannæ à Schotto prodijisse Augustæ Vindelicorum 1602. refert Possuinus in Appar. Sac. vbi de Africano egit.

Notas vberiores in Senecæ Rhetoris suasorias, & Controuersias expletis Græcis Lacunis, apud Commelianos 1604. & Parisijs 1606. in folio.

Vitas comparatas Aristotelis, & Demosthenis, Olympiadibus, ac Prætoris Atheniensium digestas. Augustæ Vindelicorum apud Christophorum Mangium 1603. in 4.

Photij Constantinopolitani Bibliothecam latinè reddidit, ac scholijs illustrauit. Prodijt Parisijs 1606. & Lugduni 1611. in fol. Augustæ Vindelicorum tomis 2. altero Græco, altero Latino, deinde Geneuæ vno tomo Græco-Latinè, columnatim edita.

Thesaurum exemplorum, ac sententiarum, ex Auctoris optimis collectum, in centurias 4. diuisum. Edidit Antuerpiæ apud Nutium anno 1607.

Bibliothecam Hispaniæ, seu de Academijis ac Bibliothecis, cum elogijs, & Nomenclatore Clarorum Hispaniæ Scriptorum, tomis tribus distinctam. Francofurti apud Claudium Marnium 1605. in 4. nomen ille quidem suum in fronte libri subticuit, sed post Epistolam, quam præscribit, subnectit initialibus characteribus in hunc modum A. S. Peregrinus.

H

Cen-

Cersuram Gasparis Barrerij Lusitani de Pseudo-Herose . Manethone Aegyptio , Marco Porcio Catoe , & Fabio Piſtore , à Ioanne Antonio Viterbiensi editis , è Lusitanica lingua Latinam reddidit . Extat Tom. II. Bibliothecæ Hispaniæ : in cuius Tom. III. extant à Schotto scriptæ .

Vita Fredenandi Nonnij Pintiani .

Petri Ciaccony .

Petri Ioannis Nunnesij , & aliorum . Refert etiam tom. 2. p. 353. edidisse se Coloniae typis Arnoldi Milij ,

Itinerarium Antonini Augusti cum Notis Hieronymi Surite . Edidit item

Notas in Cornely Nepotis fragmenta , & Aemilium Probum de vita Imperatorum Græcorum . Francofurti typis Marnij anno 1609 .

Tullianarum Quæstionum , seu de instauranda Ciceronis imitatione Lib. IV. Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1610. in 8. quibus postea accessit Liber V .

Cicero à calumnijs vindicatus . Antuerpiæ apud Nutium 1613 .

B. Ennodij Ticinensis Episcopi Opera è M. SS. partim primùm edidit , partim emendauit Notisue illustrauit . Tornaci apud Nicolaum Laurentium 1611 .

Adagia Græcorum ex Zenobio , Diogeniano , Suida , è Græco versu , & scholijs parallelis illustrata . Antuerpiæ typis Plantinianis anno 1612. in 4 .

Procli Chrestomathiam de Poëtica è Græco Latinam fecit , & scholijs illustrauit . Antuerpiæ 1616. in 4. Sed multis prius annis necesse est fuisse editam , cum à P. Ribadeneira referatur in suo Catalogo iam tum ab anno 1608 .

Nodos Ciceronis variorumque , Libris IV. enodatos .

Fauonij Eulogij Rhetoris Carthaginensis in Ciceronis somnium Scipionis disputationem . Antuerpiæ , typis Henrici Aertij 1612. cui accessit .

Latini Latinij numerorum , Ciclorumque consideratio .

Observationum humanarum lib. 5. qui Antuerpiæ prodierunt apud Gasparem Bellerum 1615. in 4 .

Litteras Iaponicas annorum 1609. 10. 11. 12. Italicè scriptas , Latinè reddidit . Antuerpiæ apud Petrum ; & Ioannem Belleros 1615. in 8. similiter transtulit .

Litteras è Regno Chinarum , seu , Sinarum datas à P. Nicolao Trigantio annis 1610. & 1611. Antuerpiæ apud eisdem , eodem anno , & P. Ribadeneira tractatum de Principe Christiano .

Annalium Romanorum Stephani Vvinandi Pighij tom. 2. & 3. posthumos , recensitos , auctos , & illustratos , edidit Antuerpiæ typis Plantinianis 1615. in fol .

Sancti Basilij Magni opera recensita , Epistolis , & Notis aucta . Antuerpiæ apud

Henricum Aertsum anno 1616 .

Sancti Cyrilli Alexandrini Glaphyra , seu , Commentaria in Pentateuchum Moysis , Græcè & Latinè parallelis , euulgata Antuerpiæ 1618. in fol. typis Nutianis . Habebat autem eiusdem Cyrilli Eortasticos , siue Paschales sermones à se latinitate donatos , iam prælo promptos , sed suum partum suppressit , vt Antonio Salmatiæ , qui eosdem transtulerat , locum daret .

Sancti Gregorij Thaumaturgi Casariensis Episcopi Metaphrasim & Ecclesiasten Salomonis cum Notationibus , ibidem .

Tabulas Rei Nummarie Romanorum , & Græcorum ad Belgicam , Gallicam , Hispanicam , & Italicam monetam réuocatas . Antuerpiæ apud Belleros 1616. His adiecit .

Tabulas Mensium Romanorum , & Atticorum . Item

Tabulas Anomalorum verborum Græcorum Item

Geometrica , & Gromaticæ Vetusti Scriptoris ex antiquissimis membranis eruta .

Indicem Auctorum qui à C. Plinio in Naturali Historia citantur . Antuerpiæ apud Gerardum Vvolscatium 1616 .

Antonij Augustini Dialogi 11. Antiquitatum in nummis Veterum , Latio donati , auctique per Schottum Dialogo 12. De Prisca Religione , ac Dijs gentium . Prodierunt Antuerpiæ typis Aertij 1617 .

De Sacris , & Catholicis Sacre Scripturæ Interpretibus , ordine Bibliorum . Coloniae apud Kinckium 1618 .

Citationes Patrum addidit operibus Ludouici Granatensis , in postrema editione Coloniensi .

In Bibliotheca quoque magna Patrum edita Coloniae , typis Bernardi Gualteri anno 1618. extant multæ Patrum lucubrationes à Schotto recensitæ , illustratæ , & auctæ , quales sunt :

- Tom. 1. *S. Paulini Opuscula . Eusebij Gallicani homiliz recognita . Eucherij Lugdunensis opuscula recensita .*
- Tom. 5. *Claudiani Mamercij de statu Animæ Libri 3. & aduersus vanos Poetas recensiti , & notis illustrati . Vigily Tridentini opuscula recensita . Paschasij Rabberti in Threnos , & liber de Corpore , & Sanguine Domini .*
- Tom. 9. *Michaelis Pselli Paraphrasim in Cantica , translata . Michaelis Glicæ Disputationes II .*
- Tom. 11. *Honorij Augustodunensis opera recensita .*
- Tom. 12. *Arnoldi Carnotensis Tractatus de 7. verbis à Christo in Cruce prolatis , recognitus . Lucae Tudenensis de altera vita , & fidei Controuersijs lib. 3. notis illustrati .*

An-

Tom. 14. *Andronici Constantinopolitani Dialogus contra Iudæos .*

Tractatum Petri Magni , Hippolyti Colensis , Frederici Ceriolani de Consilio , & Consiliarij officio à se illustratum euulgauit . Coloniae apud Gualterum 1618. Scripsit item

De bono silentij Religiosorum , & Secularium libros 2. Antuerpiæ apud Belleros 1619. in 12. qui deinde patrio etiam Idiome prodierunt .

Romanarum Antiquitatum Electa , De Priscis Rom. Gentib. ac familijs : De Tribubus Rom. 35. Rusticis , atque Vrbanis : De ludis festisque Rom. ex Calendario vetere adiecit ad 10. capita Ioannis Rosini . Coloniae apud Bernardum Gualterum 1619 .

Philothei Rogerij Angli libellum planè auctorem de Mundi contemptu ; addito etiam Gerardo Moringo , De Paupertate Ecclesiastica . Edidit Coloniae iisdem typis , & anno in 12. Item

Commentaria Selecta in Ciceronis Orationes , suppresso nomine Coloniae 1621 .

Notas in Valery Flacci Argonautica .

Huberti Golzij Siciliam , Magnam Græciam , & Insulas notis illustratas .

Fastos Siculos ad Capitolinos emendatos .

Hispaniam illustratam , siue , rerum Hispanicarum Scriptores varios , Tom. III. in quo opere

Isidorum Hispalensem de Ecclesiasticis Scriptoribus , ac viris Illustribus , aliosque Notis suis illustrauit . Francofurti typis Marnij in folio .

Sancti Isidori Pelusiote Epistolæ propè 600. è Vaticana Bibliotheca erutas publicauit . Antuerpiæ typis Nutianis 1623. cum Notis suis : quæ deinde latinè ab illo redditæ prodierunt . Romæ , typis Francisci Corbelletti . 1629 .

Itinerarij Italiae , Rerumque Romanarum à V. CL. Franciso Schotto fratre suo vulgati Editionem 4. recensuit . Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1625 .

Adagia sacra Noui Testamenti Græco-Latina publicauit Antuerpiæ per Baltazarem Moretum 1629 .

Epistularum Pauli Mauutij lib. 14. Notis , & argumentis illustrauit , Coloniae .

Post hæc omnia , necdum fessus scribendo , aut satur legendo , semper noui aliquid designabat : donec in ætate extrema Diuinas obseruationes , & Allegoricas Bibliorum locutiones , atque alia molientem , mors , à statione libraria abire iussit lucubrantes , & propè libris adhuc incumbentes .

* ANDREAS SEMERY natione Gallicus , patria Remus , natus anno sæculi fluentis 31. Societatem Romæ amplexus est 1652. & vota quatuor solemnia nuncupauit . Humaniores litteras quadriennio tradidit , Philoso-

phiam triennio Firmi in Piceno , & sexennio in Collegio Romano . Edidit in lucem .

Triennium Philosophicum tribus voluminibus in 12. Romæ typis Tinassij . 1674 .

* ANDREAS STIBIGK natione Pruthenus , patria Brunsburgenſis , vicennis ad Societatem se aggregauit anno salutis 1638. & in ea Professionem votorum quatuor emisit . Docuit litteras humaniores , & Scholarum aliquandiu præfecturam gessit , sed longe maximam ætatis partem in Missionibus Curlandicis , Liuonicis , Pruthenicis cum ingenti animarum quæstu tranſegit . Tanta porro fuit comitate morum vt vel ipsi hostes Religionis Catholicæ consuetudinem illius vltro appetere . Pro Concione ita dictionem temperabat , vt facilè auditorem ad pœnitentiam , & lacrymas permoueret . Et quamuis magna vitæ suæ parte grauissimis conscientie anxietatibus exercitus à Deo fuerit , omnes tamen eas molestias placidissima morte conclusit die Refurgenti Christo sacra Brunsbergæ 21. Aprilis 1669. Scripsit Germanicè

Fundamentalem instructionem de Catholico cultu Beate Mariæ . Brunsbergæ 1660. in 12 .

Colloquium Catholici cum Lutherano de usu Eucharistiæ sub vna specie . Brunsbergæ 1669 .

* ANDREAS TACQVET natione Belga , patria Antuerpiensis , Societati adscriptus anno salutis 1629. ætatis 18. vota quatuor nuncupauit . Post traditas humaniores litteras Mathesim magna cum laude professus est annis 15. in qua quantum excelluerit , testantur abundè & libri ab eo editi , & alij quos prælo parabat , & Auditores ex varijs Nationibus Nobiles , vt magna planè ab eo expectare potuiffemus doctrinæ , & virtutis monumenta , si parem ingenio nactus fuisset corporis valetudinem . Sed phthyſi diuturna exhaustus , pijsimè , & placidissimè obdormiuit in Domino . Antuerpiæ die 23. Decembris 1660. Edidit .

Cylindricorum , & Annularium libros 4. vna cum dissertatione Phisico-Mathematica de Circularium volutatione per planum . Antuerpiæ typis Iacobi Meursij 1651. in 4. Recusa 1669. ibidem in fol. cum auctario .

Elementa Geometriae plana ac solida , quibus accedunt selecta ex Archimede Theoremata . Typis iisdem 1654. & Recusa ibidem 1655. in 8 .

Arithmetica Theoriam & praxim accuratè demonstratam . Louanij typis Cœnestani 1655. in 8. Recusam Antuerpiæ apud Meursium 1656. in 8 .

Cylindricorum & Annularium librum 5. Antuerpiæ typis Meursij 1659. in 4 .

Post obitum Auctoris prodierunt vno volumine .

Astronomia libri octo ; Geometria practica

Libri tres : Optica libri tres . Catoptrica libri tres . Architectura Militaris liber unus , & alia . Antuerpiæ typis Meursij 1668. in folio .

ANDREAS TRIQVETIVS natione Belgæ , patria Malbodiensis annos natus 26. & iam sacerdos Societatem amplexus est anno 1618. Vir placidissimi ingenij , constantisque virtutis , & spiritualitus adiutoribus adscriptus . Totum fermè vitæ tempus , quod in Societate transegit , hoc est , annos 55. tradendis publicæ Christianæ fidei rudimentis , & Confessionibus excipiendis impendit , mira solertia , zelo , ac spirituali fructu . Mirificè affectus extitit erga cultum suorum Patronorum , qui illi fortitione mentis obtigissent , vt illorum litanias confecerit , & quotidie inuocauerit . Demum in senectute bona octogenarius , sicut vixerat , pie obiit . Tornaci die 18. Septembris 1668. scripsit Gallicè .

Vitam S. Aldegundis Virginis Maldobien-sium Patrone , quæ sæpius impressa est cum auctario . Septima editio facta est Tornaci , typis Viduæ Adriani Quinquè 1666. in 4.

* ANDREAS DE VALENIA natione Mexicanus ; Diocesis Mechoacanensis , Hispanis parentibus genere claris ortus , Societati se adiunxit anno salutis 1597. ætatis suæ 19. & votorum quatuor professionem emisit . Philosophiam , & Theologiam magnæ nominis fama prælegit Angelopoli , & Mexici , vt non in exiguo pretio fuerint eius resolutiones , & Consilia in Moralibus , tacito eius nomine ab alijs publicata . Disciplinæ etiã Religiosæ fuit apprime obseruans , & pie decessit Angelopoli die 12. Ianuarij 1645. Edidit Hispanicè

Vitam P. Ioannis à Ledesma ex Societate Iesu. Mexici.

Vitam P. Ildephonsi Guerrero etiam ex Societate. Mexici.

ANDREAS VALLADERIVS natione Gallus , patria Foresiensis in Diocesi Lugdunensi , admissus in Societatem anno Domini 1586. ætatis 21. Rhetoricam , & humaniores litteras septennio in ea docuit , & aliquot annis Concionatorem egit . Reddidit latinè dum inter nos viueret ex Gallico .

Expostulationem Apologeticam Ludouici Richeomi ad Henricum IV. Gallia Regem . Pro Societate contra famulos libellos inscriptos : Ingenua Oratio , & Catechismus Iesuitarum .

Labyrinthum Regium Herculis Gallicani Triumphantis Henricum IV. lingua Gallica Auenione 1600. in folio .

ANDREAS VERMADIVS , natione Belgæ , patria Arnhemius è Geldria Societati adscriptus anno salutis 1569. ætatis suæ 21. Professus votorum quatuor , insigni morum suavitate emicuit , & perfectionis Religiosæ studio . Docuit humaniores litteras , linguam Græcæ , Philosophiam , & multis vultus labori-

bus perfunctus Coloniae , Spiræ , & alibi ; demum anno 1603. die 25. Augusti , Spiræ decessit . Scripsit

Epistolam ad Iustum Caluinum , qua nouem ipsius Questionibus de fide respondet . Extat inter epistolas Catholicas eiusdem Iusti Caluini impressas Moguntia à Ioanne Albino 1601.

ANDREAS VIIVS , natione Anglus , patria Londinensis , natus sub annum 1580. ingressus in Societatem calendis Februarij 1607. votorum iv. Sacramento in ea se obligauit , docuitque linguam Hebræam , sacras litteras , Theologiam Scholasticam , & superioribus studijs aliquot annos præfuit , non exigua laude ingenij , & eruditionis . Post hac prius Christi fidem intulit in Marilandiam Americæ septentrionalis Prouinciam , inter Virginiam , & Neuan Franciam . Decennium in illa vinea fructu non penitendo laborauit , & præcipuum illius Regionis Dynastiam ad ouile Christi perductum sacro Baptismate unxit , sed interimittere munus Apostolicum coactus est , captus ab Hæreticis in illa vicinia grassantibus , & in Angliam vna cum duobus Socijs de Societate abductus , ibique in carcerem Londini detrusus atque incommoda non leuia in captiuitate perpeffus . Verum inde eiectus in exilium , nondum satur laborum atque arumnarum pro Christo , iterum occulte in Marilandiam ad suos Neophytos reuerti conatus est . Sed cum illud nulla ratione consequi potuerit , decennium aliud in ipsa Anglia , in cultura Catholicorum exegit , donec senio , ac laboribus confectus , & prope octogenarius ad requiem (vti speramus) Beatorum migravit die 27. Septembris 1655. Vir fuit non minus sanctitate vitæ , quam doctrina conspicuus , magna eluxit abstinentia , solo pane , & acquirere sepe vittitans , nec his nisi sub vesperam reficiebat . Tam profunda humilitate fuit , vt abiiciendi sese occasiones vitro quæreret . Incommodorum corporis adeo patiens , vt quamuis longa ac permolesta laboraret infirmitate , nunquam tamen auditus sit queri , sed quoad licebat , pro sano se gerebat , hac vna in re diffusimulator egregius . Denique quæcumque agebat sanctimoniam quandam spirare videbantur , vt non defuerint viri graues , qui asseruerint , si quemquam vidissent in hac vita sanctum , eum procul dubio fuisse P. Vitum . Scripsit , & magno labore digessit vir Apostolicus :

Grammaticam , Dictionarium , & Catechismum lingua Marilandica . Præterea .

Expeditionem , & Historiam illius Gentis .

ANDREAS VVAGNER , natione Germanus , patria Sueuus , Pfaffenhouensis venit in Societatem Iuuenis annos natus 17. anno Domini 1605. Humaniora studia , & concionandi munus multis annis cum laude tractauit . Professus Ingolstadij quatuor solemnia vota Societatis , die 31. Iulij 1624. Vir latinè vernaculaque facundia præstans nec minus religiose

ligiosè viuendi laude excellens , mortuus est immaturo nobis funere Neoburgi Cal. Maij. 1638. Scripsit Germanicè .

Colloquium Catholicum , cum Lutheranis . cui titulus est . Quando vis fieri Catholicus ? Auguste 1630. in 8.

Colloquium Alterius , hoc titulo . Nondum te accomodabis ? Ibidem 1630.

Refutationem Epistolæ Consolatoriae Ioannis Conradi Gabely Prædicantis ad A catholicos Augustanos . Ibidem 1631. in 8.

Xenia Germanica , pro Congregatione Civica Ingolstadiana .

ANDREAS ZERGOLL , natione Italus , ex extrema Italiae Regione , quæ ad Carnos spectat , ex Oppido S. Cruce . In Societatem venit Iuuenis anno 1614. & in ea docuit litteras humaniores , Philosophiam Græcij , & Sacram Scripturam explicuit ; Mathematicam , & Theologiam moralem , tum Græcij , tum Viennæ tradidit , quatuor votorum Professus . Vir fuit ingenio Scientiarum plurimum , & religiosæ vitæ laude cumulado , & dum Millestadij Nostris præfesset , diem clausit extremum 23. Ianuarij 1645. Proposuerat disputationi :

Theoremata Chronologica de anno Ortus & Mortis Domini Nostri IESV Christi quibus statuit natum anno 40. Iuliano D. Lelio & C. Antistio Conf. mortuum autem 74. Iuliano , 29. Dionysiano ; C. Rubellio , & C. fusio Geminis Conf. ita vt inciderit Passio , & Mors Christi in diem 25. Martij , quo fuerat etiam conceptus de Spiritu Sancto post annos vitæ 33. completos additis tribus mensibus . Viennæ Austriae typis Mathie Formicæ anno 1625.

* ANDREAS ZIENIEVICZ , natione Lithuanus ex Palatinatu Nouogrodenfi Societati se applicuit anno salutis 1629. ætatis suæ 20. & votis 4. se Deo obstrinxit . Docuit in ea Rhetoricam , Philosophiam , Theologiam moralem , & Scholasticam annis pluribus ; præfuit Residentiæ Caunensi , & Minsceni ; Concionatorem egit , & Missionarium aliquandiu ; superstes etiamnum in Collegio Niesuisiensi . Edidit Panegiricos complures tacito suo nomine typis Academicis , & annis varijs ,

Plausum Appollinis , & Musarum Poësi Heroica : Vilnæ 1638. in 4.

Phænomena ; seu Aspectum felicissimi sideris . Vilnæ 1641. in folio .

Decora liliæ Paciani . Vilnæ 1641. in folio .

Parentalem splendorem Catharina Potocia . Vilnæ 1642. in folio .

Transiit in linguam Polonicam ex Latina . Exercitia Spiritualia à P. Iuliano Hayneufue composita .

ANELLVS OLIVA , natione Italus patria Neapolitanus , admissus in Societatem Neapoli anno Domini 1593. ætatis , 19. ad lucra animarum nondum Sacerdos nauigauit

in Peruuium anno 1597. ibique Professionem votorum quatuor emisit . Multis annis Indos excoluit ; rexit Collegia Orurense , & Callaense , & demum fermè septuagenarius ad laborum præmia euocatus obiit Limæ 5. Februarij 1642. Scripsit Hispanicè .

Catalogum aliquorum Virorum Sanctitate Illustrium Prouincia Peruana Societatis IESV Hispani apud Franciscum de Lyra Barretum 1632. Item .

Vitas virorum Illustrium Societatis IESV in Prouincia Peruana libris 4. comprehensas in folio . Quæ etsi asportatæ fuerint in Hispaniam , nondum tamen typis sunt excusæ . Scripsit præterea .

Historiam Regni Peruani , & foundationem Societatis in illo ; quæ pariter nondum sunt edita .

ANELLVS DE RVGERIO , natione Italus , patria Salernitanus in Regno Neapolitano , Societati adscriptus anno salutis 1611. ætatis suæ 17. in ea litteras humaniores , & Philosophiam professus est , & concionatorem egit ; sed immaturo funere ereptus diem suum obiit Neapoli die 3. Decembris 1626. Edidit .

Orationem à se dictam in instauratione studiorum , inscriptam : Neapolitanae litteraturæ Theatrum . Neapoli . 1617.

ANGELINVS GAZÆVS , natione Belgæ , domo Atrebas , natus anno 1568. Societatem ingressus 1586. vota 4. in ea professus est . Docuit quinquennio eloquentiam , & Græcas litteras ; præfuit nouennio Scholis inferioribus , rexit Collegia Atrebatense , Valencenense , & Cameracense ; fuit ab epistolis Præposito Generali Claudio Aquauuæ ad Prouincias in Assistentia Germanicæ per triennium ; vbique serenus , & religiosè hilaris , ac pius , id quod etiam indicant eius Opera . Tandem octogenario maior pio fine vitam hanc conclusit , Valencis Kal. Martij 1653. Edidit acuto , & eleganti stylo .

Pia Hilaria metro Iambico , & scazontico , quæ addidit ,

Elegias aliquot . Duaci typis Baltazaris Belleri 1619. sæpius recusa .

Piarum Hilariorum tom. 2. Insulis apud Petrum de Rache 1638. in 8.

ANGELVS GALLVCIVS , natione Italus , patria Maceratenfis , Orator disertissimus , Poëta facundus , natus anno sæculi euoluti 93. cooptatus in Societatem anno voluentis 6. vota 4. nuncupauit eiusdem 25. Oratoriam facultatem in Collegio Romano annos 24. magna laude professus est , & studijs humanioribus diu præfuit . Octogenario maior ibidem naturæ concessit , anno 1674. 28. Februarij . Edidit .

Orationem in funere Scipionis Cobellutij S. R. E. Card. titulo S. Susannæ quam habuit in templo Domus Professe Societatis IESV Romæ typis Francisci Corbelletti 1626. Item sup-presso

presso suo nomine.

Orationem de S. Rosalia habitam ab I. M. R. discipulo ipsius in Aula Collegij Romani Societatis IESV Romę 1629.

Orationem de Passione Domini dictam coram S. D. N. Urbano VIII. P. M. anno 1630. quę prodijt cum alijs eiusdem argumenti Romę typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

De Bello Belgico ab anno Domini 1593. usque ad inducias pactas anno 1609. Tomis duobus Romę typis hæredum Corbelletti 1671. in folio.

* ANNIBAL ADAMI, natione Italus, patria Firmanus, natus anno sæculi fluentis 26. Societati nomen dedit 41. & votorum 4. Professionem emisit. Docuit per plures annos amēiores litteras, & Rhetoricam in Collegio Romano, vbi linguę quoque Græcę Professor fuit. Conciones habuit Romę & alibi multis annis, degitque modò in Domo Prefecta Romana, & hætenus edidit.

Palladem Purpuratam Seminarij Romani, sue Eminentissimos Cardinales qui è Seminario prodierunt imaginibus, epigrammatis illustratos. Romę typis Hæredum Corbelletti 1659 in folio.

Solem in stella, de Adoratione Magorum carmine Heroico. Romę typis eisdem 1658. in folio.

Cæli desideria in exortu Serenissimi Principis Hispaniarum Philippi Prospero. Carmine heroico typis eisdem, & eodem anno in folio.

Elogium de Corona aurea Crucifixo Lucensæ imposta. Lucæ 1658. in folio.

Orationem in funere Illustrissimi Præfulis Iulij de Odis habitam Perusie 1663. in folio. Volumen grande inscriptum,

Episcopus. Opus tripartitum Ethico-politico-sacrum ab Alexandro Sperello Episcopo Eugubino Italicè compositum, latino Idiome donavit. Romę typis Nicolai Angeli Tinassij. 1670. in fol. Edidit etiam.

Orationem habitam in funere Serenissimi Principis Francisci Borbonij Ducis de Beaufort, cum ex Mandato Clementis IX. perfoluta sunt illi iusta, presentibus Cardinalibus. totaque Romana Curia. Romę typis Tinassij 1669. in folio.

Panegyricum de S. Francisco Borzia, virtutes varias quatuor S. Franciscorum in se vno complectente. Italicè Romę apud Varesium 1972. in folio.

ANNIBAL CANALIS, natione Italus, patria Vico, in Apulia, in Societatem ingressus anno 1595. ætatis 16. Votorum 4. Professor. Docuit in ea humaniores litteras, & Theologiam Moralem; rexit Collegia Maronitarum Romę, Setinum, Aquilanum, & Molfettanum; vir antiquę probitatis, & disciplinę religiosę etiam in minimis ad extremum usque senium retinentissimus. Tandem plenus dierum, ac meritorum ferè octogennarius ad vitam transijt immortalē Molfetę die

17. Septembris 1657. Edidit Italicè.

Tomum 1. de Vitis Patriarcharum, seu Institutorum Ordinum Religiosorum. Complectitur vnam decadem illorum, ducto principio à Seruatore Nostro IESV Christo. Romę apud Stephanum Paulinum, & Guil. Facciotum 1623. in folio.

Reliquas decem decades de Vitis Sanctorum reliquit M. S. in Collegio Molfetano, vbi asseruantur. Parauerat etiam.

Xauerium. Poëma Heroicum Italicè. Item.

Tractatum de Questionibus Conscientiæ copiosum, sed typis non vulgavit.

ANNIBAL CODRETTVS, gente Allobrox, seu Sabaudus, domo Gebennensis. anno 1546. Spiritualibus exercitijs ab Hieronymo Dominecco excultus, dum arti Medicę Patauij operam daret, Societatis nostrę adixit. Biennio post Messanam in Siciliam ad eius Collegij exordia cum alijs missus, docuit ibi Grammaticam, & cæteras humaniores litteras, (quarum cognitione excelluit) multis in Collegijs nostris postea laudabiliter tractauit. Subinde cum Layno Præposito Generali anno 1561 in Gallias profectus, Turnonio Collegio atque Academix diu Rector præfuit. Lugdunensis quoque Collegij primus Rector fuit, anno 1565. cum anno prius solemnia quatuor vota nuncupasset. Prouincialis præterea Aquitanicę Prouincię factus, multum laboris atque operę posuit in tuenda conseruandaque Catholica Religione, quo in munere Congregationi quartæ Generali anno 1681. interfuit. Ætate demum in senectutem præcipitata, cum in molestissima stranguria illustris patientiæ dedisset argumenta, pie in Domino obiit Auenione die 19. Septembris 1599. cum vixisset 74. in Societate 54. Vir fuit in omni politioris literaturę genere, tribusque linguis, Latina, Græca, & Hebraica, atque in morum cum primis facilitate pariter, & grauitate admirandus. Scripsit.

Grammaticas Institutiones, seu Breuia quædam Grammaticæ rudimenta.

ANNIBAL FIRMANVS natione Italus, patria Fanensis, vir iam maturus & Viduus Institutum nostrum secutus est anno salutis 1559. ætatis 27. iam tum Doctor V. I. & Magister in Artibus. Et quamuis aduersa semper valeludine fuerit confictatus, tamen Magister Nouitiorum. & aliquorum Collegiorum Rector fuit. Vir morum suauitate & ingenij facilitate valdè amabilis, in sancta pace mitem animam Laureti velut in sinum Matris Deiparę expirauit die 26. Martij 1595. Scripsit Italicè opus elegans sæpius editum

De Iucunditate Animæ. Recusum tertia vice, Venetijs per Laurent. Pergulum 1574. Item latine

De vera animi magnitudine, ad Urbinate Ducem cum oratione

De vera cordis humilitate. Pisauri apud Hic-

Hieronymum Concordiam 1581. in 4.

ANNIBAL GELLIOT natione Galus, patria Gratianopolitanus natus anno salutis 1594. Societatem iniijt 1611. & vota quatuor Professus est. Docuit in ea Rhetoricam & Philosophiam; Gubernauit Collegium Cabilonense: Scripsit Librum, cui nomen, fecit.

Galaxia seu via lactea, qua Heroes ad immortalitatem contendisse creduntur: eò aditum adornauit Regi Christianissimo Ludouico XIII. cum post domitam in Occitania rebellem Hæresim, Auenionem primum venit. Obijt religiose Pinaroli die 28. Septembris 1639.

ANTONIVS ALMEIDA natione Lusitanus è villa cui Trancofo nomen; Ab ipso tirocinio magnum virtutis ardorem & exemplum præ se tulit; vt iam tum magna esset vulgo apud omnes sanctimonie opinione, & valeret gratia quocumque eum Superiores amandarent. E Lusitania magna ambitione, & pio æstuantis animi feruore Missionem in Indiam impetrauit, eo fine vt vota sua, vel agendi, vel patiendi, quibus ardebat, explet. Nauigauit illuc anno 1585. & Goam simul appulit, Moderatoribus suis aperuit, quanto rei Christianæ in ardua aliqua expeditione procurandæ desiderio teneretur. Arbitrabatur enim se lautius haberi in Collegijs, quam pro voto suo, & religiosam frugalitatem delicias appellabat. Nec eum sua sefellit spes: cum enim ad hos ignes paresquoque animi doctes ij à quibus regebatur animaduertissent, Orientis Visitator Alexander Valignanus, eum in spes magnas, Sinensem videlicet expeditionem euocauit, comitemque addidit P. Eduardo Sande, qui eo tempore Collegium Macaense moderabatur. Hac electione supra spem ita recreatus est, vt verbis ab alio nullo quam ab ipsomet, qui de ea re nobilem ad Socios scripsit Epistolam exprimi aptè posse videatur. Sileri tamen non debet, eius hæc de re celebre dictum. Cum enim in Macaensi Collegio, quo ipse peruenit, exeunte Julio eiusdem anni 1585. inter Socios ageretur, qua ratione in Regni Sinensis interiora immittendus esset (nam ijs temporibus angustior erat, rerum adhuc ignaris, introitus) ipse modum suggestit, quem ardor ipsi ne parergus videretur, effecerat: postulabat enim vt se Magistratui cuiuspiam in seruum darent: id quod sanè fecisset, si per superiores ei licuisset. Sed reddidit ingressum Diuina bonitas spe faciliorem. Nam cum P. Michael Ruggerius, qui iam versabatur in Regno destinaretur à Moderatoribus in Cequianam Prouinciam, vt nouam ibi sedem Societati poneret, excurrit in Metropolim Cantoniensem, vt ibi necessaria itineri compararet. Eodem cum Mercatoribus Lusitanis ad Nundinas venerat Almeida, qui proinde Ruggerio comes accessit, mirificè præ lætitia gestiens. Excurrit cum illo in Cequianam Prouinciam, ex cuius

Vrbe cognomine litteras dedit ad Macaensem Superiorem datas 10. Februarij 1586. quarum non pigebit hic partem describere: *Factus iam Sina (inquit) ob amorem eius qui pro me factus est homo, cum esset Deus, multas illi gratias ago, quòd tam breui tempore mihi concessit, quod aly longo non potuerunt obtinere; Scilicet quietem cordis mei, ita vt iam in hoc mundo nihil mihi supersit optandum, præter conuersionem meam, & Sinarum, & in hac expeditione mortem oppetere. Confiteor R. V. quòd cum has litteras scribere aggrederer, lacrymas cohibere non poteram, cum imaginarer me in medio Sinarum versari: imaginarer, inquam, nam vix mihi persuadeo id verum esse, & videor mihi somnare: à quo somno velim, vt me R. V. cito expergeficiat: certumque faciat quòd sim in eo magno Orbe, ad quem tam impensè suspirabat, Pater Franciscus Xauerius, & in quo pro salute animarum possim tolerare ærumnas, & mortem pati, id quòd esset votorum meorum complementum. Conclufit vero longam Epistolam his verbis: Est tanti conuersio magni huius Regni, vt vna vita quam habeo videatur nihil, & decies mille si haberem profunderem pro illa. Plus quadrimestri tenuit ea excursio: quę cum optatum finem consecuta non esset, & Patres. Vnde venerant, oporteret reuerti, vix adduci potuit Almeida, vt sibi redeundum esse persuaderet. Itaque obnixè petijt, vt solus in ea Prouincia permanere sineretur; inuenturum se rationem, qua securus latitaret nec omninò abscedere voluit, nisi vrgentis obedientiæ auctoritate permotus. Ceterum cum non ita multo post Ruggerius, in Europam missus esset, Almeida Sciauquinum, Urbem aliam mediterraneam regressus est, comes futurus Matthæo Riccio, cum quo porrò Xauceum perrexit mense Augusto anni 1589. vbi cum semel iterumque grauitè tentata esset eius valetudo, Maçam remissus est, si quòd forte in Medicis, pharmacis, ac cibis nostratibus leuamentum inueniret. Vix à morbo respirarat, cum euicit importunè, reditum ad suam stationem tantus erat eius ardor, & desiderium, vt videri posset, si compos fieret, valetudinem ex gaudio, ac vires breuiter collecturus. Ceterum Octobri in ægritudinem recidit, ita subitam ac grauem, vt eius in Collegium Macaense remittendi eriperit facultatem. Itaque intra octiduum ad diem 17. eius mensis, diem clausit extremum Xaucei anno salutis 1591. ætatis eius 35. cuius maximam partem in Ordine nostro collocarat. Cadauer de more loculo inclusum, Sinico bitumine illitum, domi asseruatum est, donec anno 1594. Macaum delatum est, vt in commune nostrorum sepulchrum inferretur. Id cum ad littus Macaense applicuisset, ingens vniuersæ Ciuitatis concursus factus est, qui funus ad tumulum comitarentur. Eius memoriam panegyrica oratione celebravit P. Edoardus Sande Collegij Rector, & habuit argumentum*

mentum laudationis sanè copiosum: fuit enim Antonius plane conspicuus lucidissima virtute. Orationem, & in se ipso castigando severitatem ita secebat, ut Superiori semper inuisandum esset, ne prudentiè limites egredieretur. Supra Sacerdotale pensum, quidquid fere precum est in Breuiario præter alia quotidianæ pietatis argumetra, in dies singulos prope omnia recitabat. Cumque vetitus esset præter horas Canonicas, aliud quidquam voce orare, ne studiis otium necessarium deesset: eicit tamen sanctâ pertinaciâ, ne quotidianum Deiparæ pensum, quod inde vsque ab infantia consueuerat, prohiberetur persolvere. Eius omnia colloquia de Deo, deque pijs rebus erant; tamque efficacia, ut non ipse minus, quam cæteri commouerentur. Augustissimi Sacramenti maximus semper cultor fuit. Antequam sacris initiaretur, quoties à Moderatoribus permittebatur, diuino pane vesceretur. In Collegiis auelli ægrè poterat ab arâ, in qua sacrum illud ferculum asseruabatur. Pro delicijs illi erat ministrare sacrificanti, & diuino sacrificio quàm creberrimè interesse. Quoties præter ordinem grauius corpufculo afficiebatur, sub ipsa Missæ Sacra Domino suo tenerrimè valedicebat, ac si non esset iterum sacrificaturus. In infirmitate postremâ non potuit idem præstare, malo nimis repente occupatus. Sollicitus igitur de itineris tanti viatico, id ea nocte qua extinctus est, desiderauit ardentissimè. Deo tamen visum est hoc eum solatio destituere; cum enim in eo Regno nondum Domi nostræ sacrum pignus asseruaretur, nec posset ante matutinas horas à nostro Sacerdote celebrari, prius morbo confectus est quàm resciri posset sacramento. Id cum ipse probe aduerteret euenturum, omnino voluit humi collocari, vbi suauissimè cum Iesu crucifixo colloquens è vitâ excessit. Reperti postmodum in eius scriniolo commentarioli aliquot, in quos quid designaret bonarum actionum per diem quid se mali in animum insinuasset, referebat, apertum testatumque fecerunt, quàm indefesso conatu ad vitæ perfectionis apicem niteretur. Eius obitum Nostri omnes, talis focij, tam strenui operarij desiderio diu deplorarunt. Scripsit Almeida

Annua litteras à Sinis anni 1586. Item.

Alteras litteras à Iaponia eiusdem anni,

cum scripsisse refert Antonius de Leon

* ANTONIVS ALVAREZ FERREIRA natione Lusitanus, ex oppido Chaves Diocesis Bracharensis, admissus in Societatem Salmanticæ anno salutis 1612. ætatis 19. votorum quatuor professionem emisit, præstititque se operarium vtilissimum in Prouincia Castellana cum Theologiam Moralem prælegendo, tum verbum Dei vtiliter prædicando. Erga Deiparam eximia ferebatur veneratione, de qua eius laudibus, scripta reliquit non pauca. In eiusdem Natiuitatis peruiugio, prout æger

optauerat efflauit animam. Inciderat in ægritudinem peractis immediate ante spiritualibus Exercitijs per octiduum, & postquam publice in trichinio suorum defectuum veniam à Deo, & Socijs, flagellationi admixtis lacrymis postulasset. Contigit migratio in Collegio Methymæ Campi die 7. Septembris 1662. eius scripta vulgavit nobilis quidam, ac fidus eiusdem discipulus substituto paterno cognomine Ferreiræ in locum Aluarez, quo communiter apud Nos utebatur, ediditque Hispanico Idiomate

Conciones Quadragesimales. Matrili apud Mariam de Quinones 1657. in folio.

ANTONIVS ANDRADA, natione Lusitanus, patria ex oppido Oleyros Prioratus Cratensis, Societati adscriptus anno 1596. ætatis 16. Votorum quatuor Professus, Tibetani Regni primus explorator fuit. Hic cum anno 1624. in Mogorensi Regno Nostri qui ibi sunt præfesset, & se daret opportunitas Cataium, toties quæsitam, tot votis expetitam Prouinciâ inuestigandi, censuit eam non esse è manibus dimittendam. Ergo cura Missionis alteri commendata, instructus prædijs ad longum, & ignotum iter necessarijs, habitu Morgorensi se dat in viam. Incredibiles se passim difficultates obiecerunt, & humano modo maiores, quas tamen ille inuictâ constantiâ, & infracto animi robore superauit; penetrauitque in Regni Tibeti Urbem reigiam, Caparanguem, vbi perbenigne à Rege, & Optimatibus habitus, data reditus sui, si Præsides probassent, fide in Mogorem reuertit, & in annum insequentem alteram expeditionem adornauit, idoneis secum focijs acceptis. Aliquanto post tempore cum Rege urgente, remeasset in Indiam vt plures in eam vineam operarios mitteret, communibus Sociorum suffragijs Indiæ seu Goanæ Prouinciæ Præpositus renunciatus est, nouo penes nos, sed necessitati dato exemplo. In eo munere dum versatur, adhibitus est à S. Inquisitionis Antistitibus, ad commonesciendos officij sui reos, cum publice ad Iudicium producerentur eoque in actu clam veneno infectus est. Hinc acerbissimis doloribus extruciatus, ad eos leniendos opem B. V. quàm impensè colebat, cum implorasset, eam præsentem dicitur habuisse, quæ illum in hæc verba solata est. *Iam fili nihil tibi dolebit amplius, & è vestigio dolor ille omnis in reliquam vitam absterius est.* Demum Goæ relicto, sui desiderio, & magna sanctitatis opinione 19. Martij 1633. diem extremum obiit; & seorsim à ceteris humatus, calce quoque vndique stipatus est, & marmor impositum tumulo, in quo aiunt, raro prodigio, Patris ad viuum expressam effigiem extitisse. Id quod cum veneno exhalanti quidam adscriberent, vbi constitit nullis instrumentis eradi posse, & cadauer multa calceglebaque oppressum esse, opus humano maius esse intellectum est.

Acces-

Accesserunt ad fidem faciendam alia prodigia. Nam P. Albertus Minczinki Polonus è Nostri Societate, nuper aduectus ex Europa, Patre Antonio inuocato febrem prope semestrem momento discussit. Mulier transuersam in vtero prolem, Patris beneficio enixa mox est; alius quispiam tumorem in genu compressit, simul atque ipsius sepulchro aduolutus est. Plura illius decora dies in lucerna proferet. Scripsit Antonius.

Nouam detectionem Magni Cataij, seu Regionum Tibeti, hoc est, expeditionem suam in Tibetum, susceptam anno 1624. Impressam Hispanicè Matrili per Ludouicum Sanchez; Italicè Romæ per Franciscum Corbelletum 1627. in 8. & Neapoli per Aegidium Longum 1627. Item

Alteras litteras de suo in Tibetum reditu, datas Caparangua 15. Augusti 1624. Italicè Romæ per Corbelletum 1628.

ANTONIVS DE ARANA natione Hispanus, patria Methymnensis de Riuo ficto, in Societatem adscitus est anno 1605. ætatis 17. & vota quatuor solemnia professus est: Docuit litteras humaniores. Rexit Collegia Bilbaense, Montis regalis, Monfortense, Ville Francæ, & sexagenario maior migravit ad Dominum Villefrancæ die 10. Septemb. 1650. Edidit Hispanicè

Vitam P. Andreae Ouiedi Patriarchæ Aethiopia Societatis Iesu.

* ANTONIVS DE ARAVIO natus in Insula Tertiaria D. Michaelis Dioceseos Angrensis anno salutis 1566. Societati se applicuit Bahyæ in Brasilia, & vota quatuor nupuit. Docuit litteras humaniores. Concionatorem egit multis annis, & Superior nostrorum in pagis Brasiliæ (cuius linguam egregiè callebat) nouennio fuit. Bis in Mediterraneas, & remotas Brasiliæ partes penetrauit, ad aggregandos illarum indigenas Ecclesiæ Dei, & demum ad laborum præmia ex hac vita migravit anno Domini 1632.

Catechismum lingua Brasilica ab alijs inchoatum, varijs auxit additamentis, ediditque Vlyssipone appposito suo nomine, vt nihil in genere Catechistico perfectius vsquam extare censeatur. Translatus deinde est in alias linguas Americæ quarum ingens est numerus.

ANTONIVS D' AVEROVL, siue vt recentius scribunt d' Auroultius natione Belga, patria Artesius ex agro Atrebatensi grandis natus, & annorum 47. sacris iam initiatus, decursisque studiorum spatij Societati aggregatus est anno seculari 1600. In ea vixit annos 14. vsque ad annum vertentem 1614. quo sexagenarius Tornaci die 21. Septembris migravit è vita. Tempus omne suum quàm vtilissimum transsegit operis. Totis 9. annis bis quot hebdomadis monachorum cœnobium adire fuit solitus, excipiendis ipsorum Concessionibus, & magnis incrementis disciplinam

Monasticam apud eos pietatemque promouit. Sanctorum statuas ea regione, quam multis in locis Hæreticorum scelere, aut deturbatas, aut comminutas, vt publica auctoritate impensaue restituerentur, effecit suadendo, magna proborum voluptate, & diuini cultus propagatione non mediocri. Dum Catechismi sui tertium volumen prælo subijceret, graui membrorum sopore occupatus est; & imbecillitate memoriæ tanta, vt repente omnium obliuisceretur; quibus malis spatio trium hebdomadarum discussis, senecta morboque victus religiosè animam exhalauit. Scripsit Gallicè primum

Catechismum Historicum, seu flores exemplorū ex SS. Patribus, & Ecclesiastica Historia, Tomis II. Duaci editis typis Bogardi 1603, & Parisijs 1608. in 8. latinè redactos in Compendium edidit Colonia Ioannem Kinckius 1614. in 8. qui postmodum idem opus ab Auctore auctum, latinèque digestum tomis, seu partibus 4. edidit 1616. in 4. Collegit præterea varias litanias & preces, quas inscribit.

Py gemitus Catholicorum, quibus etiam adiunxit.

Remedia spiritualia contra pestem. Latine, & Gallicè

ANTONIVS DE AYALA, natione Hispanus, patria Hispalensis, in Societatem admissus Limæ in Peruuo, anno salutis seculari 1600. die 13. Decembris ætatis 25. & vota quatuor solemnia professus est. Indorum saluti procurandæ multis annis nauiter se impendit; & Concionibus etiam suis profuit Hispanis. Dum ex Peruuo Mexicum nauigaret naufragium passus in Oceano, migravit (vti sperare fas est) in celum circa annum 1626. Parauerat edendum; sed non edidit *Rosam Iericho;* de B. Virgine opus. Parauerat etiam

Conciones, sed mors intercessit.

ANTONIVS DE BALINGHEM natione Belga, Domo Audomaropolitanus natus anno 1571. atque in Societatem ingressus 1588. eique votis quatuor solemnibus adstrictus 1608. demum in ea decessit, Insulis 24. Ianu. 1630. Philosophiam aliquando professus, totum se postea concionandi muneri tradidit, in quo etiam excelluit, magna cum laude Christianæ eloquentiæ, & pari fructu animarum. Christi patientis quoad vixit, cultor, & imitator egregius fuit, eiusque dolores stans per hebdomadam diebus voluntaria maceratione recolebat. Tenero etiam ferebatur in Deiparam animi sensu, cuius ope non semel sanitati redditum esse testantur quatuor libri quos in honorem Sanctissimæ Matris velut grati animi monumenta conscripsit. Edidit porro partim suo Marte, partim ex alia in aliam linguam traducendo permulta, quæ magnum habent vsum ad pietatem. Igitur transtulit in Gallicum ex Italicè

Iaponenses & Chineses Epistolas.

I

Vitam

Vitam B. Aloisij Gonzage, Duaci 1608. & correctius Lugduni 1609.

Stimulum ad Constatendum, & Communi- candum.

Ex Hispanico autem.

Principem Christianum P. Ribadencira.

Meditationum Ludouici de Ponte, Tomos duos.

Ex Italico in Latinum.

Vitam Alexandri Luzaghi Nobilis Brixien- sis, Duaci 1625. in 8.

Actiones interiores virtutum Blasij de Pal- ma, Parisijs 1641. in 24. Scripsit Gallicè

Triumphum Castitatis Tomis duobus.

Sclatium afflictorum ab vnica Numinis prouidentia petitum, qui liber latinè prodijt Coloniae apud Ioannem Kinckium 1626. in-

12.

Thesaurum orationum Iaculatoriarum.

De orationibus Iaculatorys, Libros 4. ascet- ticos 1608.

Inuentarium Reliquiarum B. Virginis.

Congressus pomeridianos, & Congressus symposiacos, contra cibi potusque intemperan- tiam; qui à Iacobo Malbranq in Latinum,

translati prodierunt Coloniae typis Ioannis Kinckij 1620.

Omnipotentem Bellatricem Deiparam.

Patronum Pauperum, cum aliquot ipsos adiuuandi medijs.

Propositiones 12, quibus iucundè, honestè- que Bacchanaliorum dies transigantur, quas & latinis fecit

Punctum honoris. Vbi inter cætera agit de duellis non offerendis, nec acceptan- dis.

Septem Exercitia seu meditationes de septem doloribus Deiparae. Duaci 1624.

Motiuu duodecim ad septiis iterandum, Aue Maria.

De Beata Maria Esquermensi iuxta Insu- las.

De Agno Dei. Seu quod Christus sit Agnus Dei.

De Cultu Imaginis Beatae Virginis. Fo- yensis.

Modum Sanctum Victorem Martyrem ho- norandi.

Summarium Vitae Sancti Francisci Xaue- rij.

Seriem Canonizationis S. Ignatij.

Speculum Peccatoris, & hominis iusti.

Manuale Orationum.

Hortulum Cælestium deliciarum.

De Sanguine Christi vario, nostræ redem- ptionis pretio.

De Theatro Misericordiae Dei in Pecca- tores.

Tractatus quatuor spirituales, scilicet.

De Christi Domini Natali.

De Gaudijs Spiritus, gaudijs dierum Anto- cinalium præferendis.

De Ieiunio Quadragesimali, & eius effectib.

Meditationes in hynnum Veni Creator Spi- ritus.

Qualiter Reliquia Sanctorum Martyrum honoranda.

Latinè autem edidit.

Sacram Scripturam in locos communes mo- rum digestam tom. 2. Duaci apud Balthazarem Bellerum 1631. in folio, cui adiunctus est.

Thesaurus Orationum Iaculatoriarum ex sacris litteris vtriusque Testamenti.

Zoopædiam, seu morum à Brutis petitam instructionem, Antuæpiæ typis Nutianis 1621. in 8.

Parnassum Marianum, seu hymnos de Bea- ta Virgine à varijs editos Duaci 1624. cui ac- cessit

Parnassus Iesu, & Paraphrasis in Salue Regina Duaci typis Balthazaris Belleri 1624.

Piam mentis in Deum librationem, per breues orationes, & ardentis ad Deum aspira- tiones. Antuæpiæ apud Nutium 1624. in 8.

Ephemericidem, seu Calendarium SS. Virgi- nis Genetricis Dei Mariae in quo singuli dies ali- quid exhibent ad eam spectans &c. Duaci typis Belleri 1629. in 8.

ANTONIVS BARNABOS natione

Italus, patria Genuensis, in societatem cooptatus anno 1573. ætatis 20. votorum quatuor Professionem edidit; Rhetoricam, & huma- niores litteras docuit; Concionatorem multis annis cum approbatione egit. Rexit Colle- gia Taurinense, & Genuense, & Domum Professam Vice Præpositi. Dixit Italice ad Senatum Genuensem

Orationem de Concordia Ciuium habitam anno 1605. & editam ab alijs, quibus placue- rat, Florentiæ typis Marci Sermartelli 1606. in 4. Obijt ipse ferè octogenarius Genue die 25. Aprilis 1634.

ANTONIVS BASSOLIVS natione

Lotharingus, domo Marmotonius è Diocesi Tullensi societatem ingressus est anno laben- tis sæculi 9. ætatis 19. in ea humaniores litte- ras, & Rhetoricam aliquot annis docuit: Ado-lescens acerrimo ingenio, animi candore spe- ctabilis: qui cum non mediocrem de se concitasset expectationem, ad cælum est euocatus anno 1622. ætatis suæ 30. scripsit

Notas in Dionysij Alexandrini Periegesim. Editas Mussiponti apud Melchiorem Bernar- dum.

ANTONIVS BEATILLVS natione

Italus, patria Bariensis natus est anno 1570. die 22. Nouembris: Iuuenis in societatem ve- nit Calendis Decembris anni 1588. in ea No- stros externosque docuit humaniores litteras, linguam Hebraicam, & Sacram Scripturam & versis ad hominum salutem procurandam studijs, concionandi munus complures annos sustinuit, continuatis octodecim ipsos annos sacris lectionibus, in Templo Domus Nostræ Professæ Neapolitanæ præter quotidianas per

Qua-

Quadragesimam annis 16. Conciones, tum hic tum alibi institutas. Rexit olim Colle- gium Tropiense, & Barolitanum; conuixit familiariter P. Bernardino Realino, cuius eximia caritate, animi demissione, silentij la- borisque studio, animarum zelo, tenerrimo in Societatem amore non minimum ad eas- dem virtutes ipse profecit. Desijt inter mor- tales viuere optimus atque actuosus Pater, & pridem ante in spiritualem Adiutorem forma- tus, Neapoli die 7. Ianuarij 1642. Eius lucu- brationes Ioannes Tomcus Marnautius in Præfatione Regiæ Sanctitatis Illyricanæ, non solum laudat ab eximia diligentia, & erudi- tissima pietate, sed ipsum etiam appellat di- fertissimum & eruditissimum Scriptorem, & illustratorem, Bariensium decus, nunquam satis superque laudatum, qui summa maturi- tate, & diligentia Societatis Iesu alumno di- gna, compiura elucubrauit. His affinia habet quoque Ferdinandus Vghellus, qui pluries plurimumque commendat illum à diserta solertia, & præcipue in Indice Præfulum Bariensium. Edidit Italice

Historiam Vitæ, mortis, miraculorum, & translationis S. Irenes Virginis, & Martyris Thessalonicensis. Patronæ Urbis Latiensis in Sa- lentinis, additis notationibus Neapoli apud Tarquinium Longum 1609. in 4.

Historiam Vitæ, Miraculorum, Transla- tionis, & gloriæ Sancti Nicolai Archiepiscopi Myrensis Patroni Barij. Neapoli iisdem typis 1620. quam altera editione fecit contractio- rem. Neapoli 1633.

Historiam vitæ, mortis, miraculorum, & Translationis S. Sabini Episcopi Canusini, pro- tectoris Ciuitatis Barij, cum adiuncto Catalogo Archiepiscoporum Ecclesiæ Bariensis, & Canu- sine. Neapoli apud Aegidium Longum 1629. in 8.

Historiam Ciuitatis Barij. Neapoli apud Franciscum Sauium 1637. in 4.

Vitam P. Bernardini Realini, P. Ioannis Baptistæ Piscatoris, P. Petri Antonij Spinelli, P. Alphonsi Aragona, & P. Iacobi Antonij Gianno- nij ex Societate Iesu. Item

Exempla virtutum ac studiosarum actionum multorum hominum Societatis Iesu in Prouincia Neapolitana. Denique habebat præ manibus.

Commentaria concionatoria in Sacram Dominicæ Passionis historiam, ab hortu orationis, vsque ad hortum sepulture. Sed morte interue- niente non emisit.

* **ANTONIVS BERNARDVS DE QVIROS** natione Hispanus, patria Forde- lagunensis, Diocesis Toletanæ, Deo se in Societate mancipauit Vallisoleti anno salutis 1627. ætatis suæ 15. & votorum quatuor Sa- cramento se adstrinxit. Post traditas in ea humaniores litteras, Philosophiam & Theo- logiam professus est, annis vndeiginti, & studiorum præfecturam gessit 11. Demum cum Vallisoleti Collegij S. Ambrosij governa-

cula suscepisset, primo administrationis suæ anno ad Beatorem (vt speramus) cætum in Cælum abiit, die 10. Iunij 1668. Vir in- genij admodum sublimis, & intentissimæ ad studia Theologiæ tam Moralis, quam Schola- sticæ applicationis. Hinc eius consulta & res- ponsa ad quæstiones de Conscientia, maximi ab omnibus fiebant, etiam in Tribunali sacre Inquisitionis, in quo Censor quoque, seu Qua- lificator fuit. Concionatoris insuper Regij mu- nus à Philippo IV. vitro ei delatum est; Cæ- tera insignibus præcelluit virtutibus, præfer- tim tenerrimo pietatis sensu erga Dei paren- tem Virginem, in cuius cultum singulis Sab- batis ieiunabat. Edidit in primam partem S. Thomæ

De Deo & Angelis Tomos duos, quorum prior excusus est Lugduni. Sumptibus Phil. Borde, & sociorum 1654. in folio. Posterior ibidem 1658. in folio. Item

Cursum Philosophicum integrum ibidem, & iisdem typis 1656. in folio. Et nisi hominem maturum cælo, mors nobis immaturè eripuis- set, plura ingenij sui monumenta cedro digna post se reliquisset.

* **ANTONIVS BLANCHETTUS** na- tione Italus, patria Bozzolensis, vicennis So- cietatem amplexus est, anno salutis 1622. & vota quatuor in ea nuncupauit. Rhetoricam sexennio professus est; Philosophiam triennio & annis 14. Ecclesiasten egit; modò in Do- mo Professorum Mediolani operam nauat culturæ animarum. Edidit hactenus Ita- licè

Conciones Quadragesimales, in 44. Discursus distributas, Mediolani apud Ludouicum Monzam 1669. in 4. Item

Concionum Quadragesimalium cursum se- cundum in 53. Discursus distinctum. Mediolani apud hæredes Philippi Ghisolphi 1670. duo- bus tomis in 4.

ANTONIVS BOVCLIER natione

Gallus, patria Ruthenensis, ingressus est in Societatem anno 1607. cum ageret ætatis an- num vndeigesimum; in ea docuit Philoso- phiam quinquennio; Theologiam moralem biennio; Scholasticam sexennio, linguam sanctam septennio, & totidem annis studio- rum moderatorem egit emissa professione votorum quatuor 1624. Claruit religiosis vir- tutibus, & singulari peritia in formandis ad omnem virtutem nostris Iunioribus, & quod in suo libro edidit, hoc opere studiosè com- pleuit. Piè, vt vixit, obiit Tolosæ die 6. Iu- lij 1631. scripsit

Enchiridion. Pietatis, quo proprium cui- libet anno mensis, dieique pensum describitur, ita vt nullum tempus sine spirituali ope- ræ pretio elabi sinatur.

* **ANTONIVS BRAEM**, natione Bel- ga, patria Insulensis, duodeuicenns Societa- ti se addixit, anno Sæculi voluentis 30. atque in ea vitam admodum piam, ac religiosam

pari exitu concludit, Valentianis die 16. Octobris 1656. Annos vndecim erudiendæ in scholis iuuentuti litteris humanioribus impendit, non minus de discipulorum profectu in virtute, quam in doctrina sollicitus. Spectabilis in eo valde fuit obedientia, & generosa in proximum caritas. Instituti nostri fuit amantissimus, & spiritualium adiutorum vota emisit, atque ut erat in Deiparam singulari amore, ita easdem pietatis flammam, ut in Sodalibus Marianis, quos regebat, facilius accenderet, scripsit oppidò vtilem, ideoque sepius recusum.

Theaurum variarum exercitationum Spiritualium in gratiam sodalium B.M. Virginis. Tornaci typis Viduæ Adriani Quinque 1653.

ANTONIVS CARVALIVS, natione Lusitanus, patria Olisiponensis politioribus litteris apprime excultus, atque eloquentiæ arte ornatus, quam auditoribus explicuit, & Philosophicas disciplinas, & denique Conimbricæ, Eboracque, Sacram Theologiam totos 20. annos tradidit, & primam Cathedram docendo tenuit. De superiore etiam loco verba ad populum fecit, & inter egregios Concionatores numeratus est, & cum laude, & fructu auditus. Obijt religiosus atque eruditus P. Conimbricæ eodem ipso die, quo ante 44. annos in Societatem fuerat cooptatus, cum haberet annos ætatis 60. labentis sæculi anno primo. Propria, & præcipua laus eius fuit pietas animique deuotio non sine lacrymis, quæ virtus cum semper in eo apparet, tum verò rei diuinæ tempore, præsertim elucebat. Nunquam voluit de vota paupertate quidquam sibi laxari. Vbi de sua salute actum esse cognouit, ingentes Deo gratias agere non desistit, quod in Societate, & eo eodem die quo in eam esset ingressus, moreretur. Scripsit præclaros.

Commentarios in Primam Secundæ S. Thomæ, habebatque quando obiit in manibus.

Commentarios in eiusdem Secundam Secundæ. Qui M. SS. afferuntur in Collegio Conimbricensi.

ANTONIVS CASILLIVS, Italus, Neapolitanus, natus anno salutis 1589. Societati se adiunxit 1604. & votorum quatuor professionem edidit. Docuit in ea Rhetoricam aliquamdiu; Philosophiam nouennio; Theologiam moralem quadriennio; Scholasticam octennio in Collegio Romano, vbi, & præfuit aliquot annos studijs. Rexit deinde Collegium Germanicum in Vrbe, Seminarium Romanum, & Collegium Penitentiarie Vaticanæ. & demum octogenario maior vir apprime religiosus, & consuetis Ecclesiæ præsidij ritè munitus ad vitam transijt immortalis Romæ die 6. Septembris 1670. Edidit dum Philosophiam profiteretur.

Introductionem in Aristotelis logicam, & reliquas disciplinas Romæ, ex Typographia

Francisci Corbelli, 1619. in 8. quam recognitam, & locupletatam recudit ibidem. 1635.

ANTONIVS CAVAIGNAC, natione Gallus patria Ruthenensis ingressus Societatem anno 1601. ætatis 21. vota 4. nuncupauit. Post traditas in ea amæniores litteras, docuit Philosophiam ac Theologiam moralem, Vir felicis ingenij, & multæ litteraturæ, eius præsertim, quæ ad rerum Ecclesiasticarum notitiam pertinet. Religiosè obiit Tolosæ die 4. Octobris 1630. Scripsit Gallicè.

Historiam B. V. à Gaudio, de liesse, nuncupatam. Item.

Historiam B. V. Cignacensis apud Ruthenos.

ANTONIVS LA CAVCHIE, natione Belga, patria Montensis, Hanno, ingressus in Societatem anno 1605. ætatis suæ 22. in ea Duaci obiit peste contactis inseruiens die 27. Septembris 1625. spiritualis Coadiutor formatus. Edidit Gallicè.

Piam Alaudam, seu piarum Cantilenarum, Tamos duos.

ANTONIVS CHANVT, natione Gallus, patria Aureliacensis, natus anno salutis 1592. Societatem 1609. ingressus Rhetoricam septennio professus est, & vota 4. nuncupauit. Rexit Collegium Carcaſsonense. Inignis extitit obedientia, & zelo animarum, atque in audiendis Confessionibus assiduus fuit. Septuagenarius decessit Tolosæ 5. Augusti 1662. scripsit.

Vaticinium de Regis Christianissimi Ludouici XIII. iſtorijs additum Panegyrico de capta Rupelia, & alios panegyricos. Item.

Mariam Virginem, siue paraphrasim capitum 8. Prouerbiorum, & 24. Ecclesiastici de Augustissima Virgine Maria. Carmine Heroico Tolosæ apud Arnoldum Colomerium 1642. in 4. Item.

Carmina Regia de præcipuis Augustissimæ Virginis Myſterijs. Tolosæ eisdem typis, & forma.

Perpinianum captum. Ibidem 1642. in 4.

Præcipua septem mysteria Augustissimæ Virginis Mariæ. Verbis explicata, & in tres partes seu Tomos distributa, in quibus mira Poëtæ fecunditas elucet. Illarum

Pars prima excusa est Tolosæ apud Petrum Bosc. 1650. in 8.

Pars secunda Tolosæ apud Raymundum Bosc. 1655. in 8.

Pars tertia. Ibidem apud Arnoldum Colomerium 1657. in 8.

Recusa hæc septem mysteria in Parnasso Societatis Francofurti 1654. in 4.

* ANTONIVS CIVORE, natione Belga, Insulis Flandrorum natus, anno sæculi voluentis VIII. Societati se aggregauit 26. & votorum 4. nexu ei se adstrinxit. Docuit aliquamdiu litteras amæniores, & Magistrum Nouitiorum socium multis annis egit. Vir excellenti

cellenti ingenio, & omnium Scientiarum capaci, quod cum rerum spiritualium studio totum addixisset, tantam earum affectus est notitiam, & in formandis conscientijs dexterritatem, ut multos ad amorem virtutis, & scientiam Sanctorum felicissime deduxerit. Ardenti fuit in Deum caritate; & animarum accensus zelo, illarum saluti penitus se impendit; in corpore infirmo supra vires animosus. Nunquam irasci aut vehementius commoueri visus est, & quamuis valetudine afflicta esset, nunquam tamen adduci potuit, ut in cibo potuè eximium quidpiam admitteret. Denique ea passim floruit opinione virtutis, ut pro viro numeris omnibus absoluto, & sancto sit habitus. Insulis demum Patrio solo peste sublatus est die 8. Maij 1668. Præclara ad sanctitatem documenta, quæ longo vsu didicerat, Gallicè vulgavit libro cui titulus:

Arcana scientiæ sanctorum. Insulis typis Ignatij, & Nicolai de Rache 1651.

Paratum reliquit prælo opus asceticum inscriptum.

Pax, & Bellum Filiorum Dei, cum praxi discretionis spirituum.

ANTONIVS COLAZVS; natione Lusitanus, Vidigueiræ in Eborensi Diæcesi natus anno 1568. Societatem iniit 1586. & vota 4. emisit. Eboræ inseruiuit afflatis peste, & multis annis versatus est in aula Regis Catholici, Procurator Societatis pro Lusitania, & India. Vir antiquæ probitatis, & in suo munere accuratus, diem clausit extremum Martij 29. Octobris 1647. Edidit.

Annus litterarum rerum gestarum à PP. Societatis IESV in India, & Iaponia annis 1600. & 1601. Quas è Lusitanico Ferdinandi Guerri traduxit Hispanicè 1604.

Annus item ex India Prouincijs annorum 1607. & 1608. Edidit Lusitanicè 1611. &.

Additionem ad Historiam Aethiopicam Fr. Ludouici de Vrreta 1611. in 4. Alieno verò nomine edidit,

Vitam P. Gonzali Siluerie Societatis IESV. Et tacito nomine,

Succinctam narrationem vite, & mortis trium SS. Martyrum Pauli, Ioannis, & Didaci, Iaponum è Societate IESV.

ANTONIVS CORDESES, natione Hispanus, patria Catalaunus, ex oppido Olet Diæcesis Gerundenæ. Anno salutis 1545. ætatis verò 26. Barcinone, ab Antonio Araozio ad Societatem admissus est, in qua Philosophicas disciplinas, & Theologicas didicit, & professus est. Anno 1558. Procurator ab Aragonia Prouincia Romam delegatus est, ut primæ interesset Congregationi Generali, ac biennio post eiusdem Prouinciæ Præpositus ab Lainio Generali constitutus est, votis 4. solemnibus anno 1559. nuncupatis; in quo munere cum multa præclare gessit è re Christiana, tum illud in primis commendationem

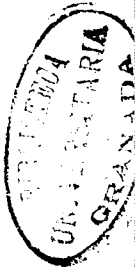
obtinet, quod Barcinone teneram ætatem instituere fidei rudimentis ipse cœperit, quàm ad rem cum puerorum agmina ingentia confluerent, natu simul grandium, ac nobilium haud parua conueniebat manus, ut Prouincialem inter pueros Christi causa repuerascentem spectaret. Iterum domi quoque Socios instituebat optimè, & qua flagrabat caritate, non nemini peste contacto mysteria vltima, sua ipse manu adhibuit. Quadraginta ferè annis Superioris partes egit, fuitque Gandiensis, & Conimbricensis Collegij, ac Penitentiarie Romanæ Rector; Toletanæ quoque Prouinciæ Præpositus Prouincialis ab anno 1573. toto sexennio. Secundæ, ac Tertie Congregationi Generali interfuit pro Aragonia, cuius agebat Prouincialem. Quartæ demum iussus est adesse à Toletana Prouincia. Denique Hispalensis Domus Professæ Præpositus fuit, in qua dierum ac bonorum operum plenus sanctissime vita functus est 16. Martij 1601. ætatis 32. Excessit magna opinione sanctitatis, pestilentia correptus, quæ dum se neglecto, aliorum saluti consuluit contagione hominem absumpsit. Eius tamen mali metus prohibere non potuit, quin partem aliquam corporis aut vestium tam summi, quàm imi carperent ad venerationem. Nimirum vir fuit singulari in Deum pietate, & in proximos benignitate. Orationis dono si quis alius, præstans; mitis, suavis, lenis, tranquillæ mentis, & eodem semper tenore ac vultu: doctrina ac prudentia præditus supra modum vulgarem. Sed miræ simul simplicitatis, & candoris, expertus admodum discretor spirituum, & hominum ponderator. Singulari cultu profecutus est Beatissimam Virginem Dei Matrem, à qua vicissim magnis beneficijs auctus est. Constans opinio fuit eum baptismi gratiam nunquam perdidisse. Sanctimoniam quam in se factis exprimebat, omni ope conabatur in alijs promouere; quam in rem multa commentatus est, quibus alij post eum Scriptores, suas lucubrationes insigniter exornarunt. Extat ab eo conscriptus.

Catechismus. Valentij excusus. Item Italicè.

Itinerarium perfectionis Christianæ, Florentie primùm tacito Auctore; mox nomine P. D. L. P. Cler. Reg. insignitum. Demum Messanæ anno 1626. expresso verò Auctoris nomine publicatum; cui id duo Religiosorum Ordinum Generales sua testificatione vindicarunt, Fr. Iacobus Bagnacauallus Fratrum Minorum, & P. Iosephus Galefanus Congregationis Paulinæ Scholarum piarum: id tamen ipse Hispanicè conscripsit.

Catechismus Emondi Augerij à Laurentio Calmireno Hispanicè translatus recensuit, & auxit. Calari apud Vincentium Sembeninum 1469. in 12.

Reliquit etiam post se quamuis nondum venerit in lucem.

Tractatum de triplice via purgatiua, Illuminatiua, & unitiua. Item alios Tractatus; De Mortificatione, De Oratione, De 7. Sacramentis. De Decalogi præceptis. Itemque alterum qui inscribitur.

Lux animæ.

ANTONIUS DE LA CROIX, seu CRVCIVS, natione Gallus, patria Molinensis, ad Societatem accessit anno Domini 1614. ætatis 18. in qua litteras humaniores docuit, & gradu spiritualis Adiatoris donatus est. Viuere desijt Parisijs, Calendis Ianuarij 1641. Reddidit Gallicè.

Relationem nouæ Missionis P. P. Societatis IESV in Regno Cocincine, scriptam Italicè à Christophoro Borro Rhedonibus apud Ioannem Hardij 1631. in 8.

* ANTONIUS DAMIANI, natione Italus, Neapoli anno sæculi fluentis 23. natus, Hetruscis maioribus è Pisarum Vrbe, Deo se in Societate dicauit anno 1638. & votorum 4. sacramentum dixit. Quinquennio Rhetoricam, & amèniore litteras professus est; Exinde annos amplius 20. Ecclesiastem egit in præcipuis Italiæ Ciuitatibus. Edidit Italicè.

Historiam Panegyricam, & Moralem de S. Conrado Confessore, ex Ducibus Bauariæ. Neapoli per Lucam Antonium fuscum 1670. in 12.

Apologeticam orationem, & Panegyricam de eodem S. Conrado, cum alijs Sanctis eiusdem Nominis. Typis iisdem 1669.

Vitam Isabelle Feltria à Robore, Bisianensium Principis, fundatricis Templi, & Domus Professe Neapolitane, &c.

Ibidem iisdem typis 1670.

Concionem habitam Lucæ in Palatio Reip. De vere, & fucate libertatis discrimine. Lucæ apud Hyacinthum Pacium 1665.

Apologeticum libellum pro anno 1666. quem non nulli tamquam ominosum perperam augurabantur. Sub nomine Ionantij Mædiani Neapoli typis Hieronymi Fasuli 1666. in 12.

Habet prælo parata complura alia, suo tempore, Deo benediciente, proditura.

ANTONIUS DES LIONS, natione Belga, Domo Bethuniensis, cuius Vrbs Collegium aliquando rexit, admissus in Societatem anno salutis 1608. ætatis suæ 19. post traditas humaniores litteras, concionandi munus varijs in locis cum approbatione exercuit annis 25. & triennio in Aula Principis Cardinalis Bruxellis. Præter alia virtutum decora eluxit in eo tenerrimus amor in Christum patientem, cuius memoriam, cultumque vt facilius propagaret, stationes (vt vocant) redemptionis nostræ mysterijs insignes, in multis Vrribus primus inuexit; & inuectas in alijs voce, & calamo celebres fecit. E vita hac sublatus est, Montibus Hannoniæ die 11. Iulij 1648. tria vota solemnia pridem professus. Edidit.

Elegiarum de cultu B.V. Mariæ libros tres; & in fine,

De Angeli Tutelarum cultu. Duaci primum, postea cum Aucario Antuerpiæ typis Plantiniani Moreti 1640. in 8.

Elegias de Amore IESV. Anturpiæ. Scripsit Gallicè.

Historiam Institutionis celeberrimæ Confraternitatis Sancti Eligij apud Bethunienses. Tornaci typis Adriani. Quinque 1643.

De stationibus Christi Patientis.

Reliquit Opus prælo dignissimum,

Poëma de Austriaca in sacram Eucharistiæ pietate.

ANTONIUS DE ESCOBAR, & MENDOZA, natione Hispanus, patria Vallisoletanus, Societatem complexus anno salutis 1604. ætatis suæ 15. vota 4. in ea nuncupauit. Concionator egregius, & raro admodum exemplo, vt qui quinquaginta annis per Quatuagesimam dixerit ad populum, & sæpe bis in die; nunquam relaxato in se rigore Ecclesiastici Ieiunij, nisi postremo vitæ suæ anno propter infirmitatem, & iam tum octogenarius. Direxit Congregationes duas Sacerdotum, & secularium, & utroque assiduis cohortationibus ad pietatem accendebat, tum eorum sacras exomologeses promptè excipiebat, & quorumuis præterea aliorum, nec se ob occupationes subtrahebat. Quin, & carceres, & Nosocomia frequenter adibat, & quasi vbique proximis adiuuandis aderat. Quod supererat temporis scriptioni impendebat, ita tamen vt domesticam disciplinam, & præsertim horas orationi præstitutas, exactissime obseruaret. Et quamuis tot tomis conscripserit, nunquam tamen amanuensis alicuius opera usus est, sed sua manu omnia exarabat. Cultui B. V. addictus impensè fuit, atque in eius honorem, & prolixas quotidie preces de genibus fundebat, & sabbathis singulis, ac peruigilijs festiuitatum eiusdem ieiunabat. Tandem a rate grauis, & laboribus exhaustus in ægitudine acutam incidens, quæ 21. diebus eius patientiam mirificè exercuit, ultimo triduo complectens arcè effigiem Crucifixi, inter pia colloquia, & iterata sæpius dulcissima IESV, & MARIÆ nomina, efflauit animam, Vallisoleti die 4. Iulij anno 1669. ætatis 81. Societatis initæ 65. Edidit laboriosissimus P. Latinè.

In caput 0. Ioannis de Augustissimo ineffabilis Eucharistiæ arcano, moralibus mysticisque annotationibus referato. Vallisoleti apud Viduam Francisci Fernandez à Cordoua 1624. in folio.

Commentarios in Euangelia Sanctorum, & temporis, Panegyricis Moralibus illustratos, Tomis 6. quorum,

1. *De Christi Vita. Lugduni, sumptibus Petri Prost. 1642. in fol.*

2. *Lignum Vitale, Christi Solemnia, Ibidem eodem anno in folio.*

3. *Ma-*

3. *Maria vera Synamitis, ibidem eisdem typis 1648. in folio.*

4. *Lignum vitale, Apostoli, ibidem eodem anno, & forma.*

5. *Lignum vitale, Religionum fundatores, ibidem eodem anno, & forma.*

6. *Lignum vitale, Angeli, Martyres, Confessores, Diua famina &c. ibidem eodem anno, & forma.*

Vetus & nouum Testamentum litteralibus, & moralibus Commentarijs illustratum duobus Tomis, quorum Prior continet Genesim, Exodum, Numeros, & Deuteronomium; Posterior Iosue, Iudicum, & Ruth, & 4. libros Regum. Lugduni apud Philippum Borde, & soc. 1652. in folio.

Vniuersa Theologia Moralis receptiores sententias, volum. seu Tomis 7. in folio. Quorum

1. *Tractat Generalia principia. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & sociorum. 1652.*

2. *De Sacramentis, Baptismo, Confirmatione, Eucharistia, Penitentia. Ibidem eisdem typis.*

3. *Parte I. De Iubilæis, Eucharistia, Missa, Extrema Vnctione, Ordine. Parte II. De matrimonio. Ibidem 1663.*

4. *In Præcepta Decalogi. Ibidem eodem anno.*

5. *De Iustitia, & Iure. Parte I. Et de præceptis Ecclesiæ. Parte II. Ibidem eodem anno, & forma.*

6. *De Virtutibus Theologicis. Ibidem eodem anno, & forma.*

7. *De triplici statu Ecclesiastico, Religioso, & seculari. Ibidem eodem anno 1663. in folio.*

Librum Theologia Moralis 24. Societatis Iesu Doctoribus referatum, & in examen Confessariorum digestum. Post trigessimam, & septimam Hispanicam editionem, & vnam Lugdunensem, ob eius vtilitatem, recusum Venetijs apud Baleonium 1650. in 8. Hispanicè scripsit

Summulam Casuum Conscientiæ. Pompei apud Ioannem de Oteyza 1626. in 16. Item

Historiam de Virgine Deipara à purissima Conceptione vsque ad Assumptionem. Poëmate heroico, Vallisoleti apud Hieronymum Marillum 1618. in 8. quam postea recudit sub titulo:

Noua Hierusalem Maria. Ibidem 1625. in 16. Item

De S. Ignatio Loyola. Poëmate Heroico. Vallisoleti apud Franciscum Fernandez de Corduba 1614. in 8.

Examen & præxim Confessariorum & Penitentium Hispanicè trigiesies nouies recusum. 1647. in 12.

ANTONIUS FERNANDEZ natione Lusitanus, patria Vlyssiponenensis, cum annos

ætatis haberet 27. Societatem expetijt, & obtinuit anno salutis 1592. In ipso tirocinio præluxit virtute alijs, ideoque permixtus post biennium tirones inter permanere, vt suo illis præiret exemplo. Postea Magistro Nouitiorum socius datus, munus illud egregiè impleuit, donec labores Indicos suspirans missus est Goam anno 1602. Inde ad messem Aethiopicam destinatus, anni spatio nauigationem in portu Cambaie præstulatus est, & assumpto habitu Armenio, demum eo feliciter penetravit anno 1604. vna cum Francisco Antonio de Angelis, quem Dambæ in Aethiopia Apostolum, Patriarcha Alphonus Mendez non dubitauit postea appellare. Ea in vinea excolenda, amplius 30. annos ingentes inter ærumnas Antonius Fernandez laboriosissime impendit. Professionem votorum quatuor ibidem emisit, & nostris omnibus ea in expeditione aliquandiu præfuit. Patriarcham Alphonsum eo postea aduentantem, in visitando suo grege insigniter iuuuit, ab eoque in Patrem spiritualem, & Conscientiæ arbitrum est adlectus. Eundem Patriarcham, electum deinde in exilium ab Imperatore Schismatico, comitatus est inter ærumnas quam plurimas, Goam vsque, vbi post alios annorum aliquot labores, susceptis ritè atque ore reudenti Ecclesiæ Sacramentis, ad Beatorum requiem (vt speratur) euolauit die 12. Nouemb. 1642. Eius res gestas & virtutes insignes fusijs narrat idem Patriarcha, in sua Historia M.S. de Expeditione Aethiopica, atque inter alia mira de eo refert; Conspectum semel inter orandum in cubiculo suo, sublime à terra ad duos cubitos eleuatum; semel etiam cum iter agendo pedibus, peruenisset ad flumen, quod non nisi natando pertransire poterat, ipse autem natandi imperitus esset, implorata diuina ope, repente, vt erat vestitus, & calceatus, se ad vltiorem fluminis ripam transuectum reperit. Scripsit vir Apostolicus

Flagellum mendaciorum sine tractatum de erroribus Aethiopia sermone Chaldaeo, Typis Aethiopicis ab Urbano VIII. ad Patriarcham Alphonsum submissis, impressum Goæ 1642. in 4.

Item lingua Amaranica, seu Aethiopica, postulatu Imperatoris.

Opus sex dierum.

De Immunitate Ecclesiastica.

Instructionem Sacerdotum pro Confessionibus audiendis.

Vitam B.V. Mariæ.

De Ieiunio in quo ostendit ritum Aethiopum multa errare.

Transtulit etiam in linguam Aethiopicam.

Rituale Romanum anno 1626. cui addidit.

Ordinarium Canonem, Cereemoniale, Missas Festorum.

Calendarium Festorum mobilium, iuxta compu-

computum anni Aethiopici, ut cum Romano conueniat.

Librum Synodorum.

Emeradavit ex parte librum, cui titulus est.

Fides Patrum, erroribus expurgatis.

ANTONIVS FERNANDEZ DE CORDVBA, natione Hispanus, patria Cordubensis, in Societatem susceptus anno Domini 1583. ætatis 24. iam tum Iuris Canonici Baccalaureus, vota quatuor in Societate emisit. Vir pius, & Theologia de moribus, atque vtriusque iuris peritia bene instructus, sed opera sua, peste contactis impensa, maximè commendabilis. Obijt demum Granatæ virtutum, & dierum plenus die 23. Martij 1634. In lucem edidit

Infructionem Confessariorum tribus partibus Granatæ in officina Martini Fernandez Zambrano 1621. in 12.

ANTONIVS FERNANDIVS alter natione Lusitanus, patria Conimbricensis, vbi Societatem ingressus anno salutis 1572. ætatis suæ 14. votorum quatuor professionem edidit; Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, & in Eborensi Academia Sacræ Scripturæ professor ad Indos zelo Conuersionis illarum gentium nauigauit, & Goæ Domum Professorum gubernauit. Inde redux conſedit Vlyſipone, & egregium concionandi talentum, quo excelluit diu cum grauitate, & auctoritate exercuit. Demum annis grauis quieuit, in Domino Conimbricæ die 14. Maij 1628. Edidit multorum annorum studio elaboratos.

Commentarios in visiones veteris Testamenti, cum paraphrasibus capitum ex quibus eruuntur. Lugduni anno 1617. & iterum anno 1622. sumptibus Iacobi Cardon, & Petri Cauellat in folio. Reliquit etiam

Commentarios manuscriptos in Isaiam Prophetam.

ANTONIVS FOLCARIVS, natione Italus patria ex Oppido S. Stephani in Comitatu Niceensi, vicennis Societatem amplexus est anno 1564. & votis 4. se obſtrinxit. Vir non mediocri eruditione, Theologiam moralem nouennio docuit, & cum alijs virtutibus insignis, tum religiosa simplicitate, & Christiana humilitate præclarus. Multum eius opera vsi sunt tum alij cuiusque generis homines, tum Ecclesiæ etiam Principes varijs in locis, & vbiq; perspecta hominis probitas fuit. Serenissimæ Eleonoræ Austriacæ Mantuæ Duci, totis 9. annis fuit à Confessionibus, & duos Mantuæ Principes Franciscum, & Ferdinandum educauit, atque instituit. Eo in opere febri correptus cum rem diuinam facere aggrediretur, postremum hoc sibi sacrum fore, non vana vaticinatione prædixit. Obijt Mantuæ 2. Octobris 1601. Scripsit Italicè.

Vitam Serenissimæ Eleonoræ Archiducis Austriae, Ducis Mantuæ, & Monſerrati. Mantuæ per Franciscum Ofannam 1598. in 4.

ANTONIVS FONS, natione Hispanus, patria Vrgellenſis in Gotholaunia, admissus in Societatem anno Domini 1624. ætatis suæ 15. Quadriennium in ea humaniores litteras, septennium Theologiam explicuit, 4. votorum Professor. Rexit Collegium Vrgellenſe; concionibus, & Confessionibus excipiendis multos annos vtiliter impendit, adhuc superſtes in Collegio Barcinonenſi. Dum pueros studijs humanioribus informaret in eorum commodum edidit Dictionarium latino-Gotholaunicum inſcriptum.

Fons verborum, & Phraſium. Barcinone typis Sebastiani Matthæi 1637.

* **ANTONIVS FRANCISCVS CARDIM.** natione Lusitanus, patria Vianenſis Diæceſis Eborensis, Societati nomen dedit anno salutis 1611. ætatis suæ 16. & votorum 4. sacramentum dixit. Ab ipso tirocinio flagrauit desiderio proficiendi ad Indias & vt preſſius ſectaretur veſtigia Sancti Franciſci Xauerij, prænomen ſibi Franciſci aſſumpſit, cum prius Antonius Cardim appellaretur. Dum ſtuderet Philoſophiæ, Miſſionem Indicam tandem ſuis precibus, & lacrymis extorſit potius, quam obtinuit; erat quippe valetudinis non robuſtæ, & ad laborioſam nauigationem minus idoneæ. Cæterum, quæ Dei benignitas fuit, in itinere dum ſocij alij corpore robuſtiores ægrotarent, ipſe inſirmorum omnium curam geſſit. Emenſis in India Philoſophiæ, ac Theologiæ ſpatijs, miſſus eſt ad expeditiones varias Iaponenſem, Cantonienſem in Sinis, Siamenſem, Cocincienſem, Tunquinenſem, & alias; rexit etiam Macaënſe Collegium, & Nouitijs ibidem informandis magiſter ſecundum præfuit. Anno 1638. electus eſt à Congregatione Prouinciali Procurator ad Urbem, & Congregationi octauæ generali interfuit. Redux poſtea in Prouinciã ſuam cum manipulo ſociorum, naufragium in itinere paſſus eſt, ex quo tamen ſalvi omnes euaserunt. Demum plurimis Chriſti cauſa defunctus laboribus, & ærumnis ad vitam tranſijt immortalẽ Macai die vltimo Aprilis 1659. Edidit Luſitanicè.

Relationem glorioſæ mortis 4. Oratorum Luſitanorum, à Ciuitate Macaënſi miſſorum in Iaponiam cum 57. ſocijs Nangafachi, pro fide Chriſti capite plexorum. Vlyſſiponæ 1643. in 4.

Relationem de Prouincia Iaponiæ Societatis IESV. Oblatam Innocentio X. Romæ typis Andreæ Fei 1645. in 8. & Gallicè Pariſijs 1645. Latinè edidit tres ſequentes.

Faſciculum e Iaponicis Floribus ſuo adhuc ſanguine madentibus compoſitum, cum elogijs, & imaginibus interfeſſorum in odium fidei. Romæ typis hæredum Corbelletti 1646. in 4. Item.

Catalogum omnium in Iaponia pro Chriſto interemptorum. Ibidem.

Mor-

Mortem 4. legatorum de quibus ſuprà. Ibidem.

ANTONIVS LE GAVDIER, natione Gallus, patria Caſtro-Theodoricianus in Diæceſi Sueſſionenſi. Is venit in Societatem anno Domini 1589. ætatis 18. quando inteſtiniſ belli flammis Gallia cœpit vniuerſa exardeſcere: ſed ob valetudinis inſirmitatem, è tirocinio domum remiſſus, denuò in Belgio Societati adſcriptus eſt, vbi multis annis Sacram Scripturam interpretatus eſt, & Lodiænſi Collegio Rector præfuit. Sub annum 1614. venit in Lotharingiam, ibique in Muſſipontano Collegio Moralem Theologiam publicè profeſſus eſt: & quòd eſſet non magis optimis diſciplinis inſtructus, quàm rerum ſpiritualium peritiſſimus iſdem domi præfeſtus eſt. Multæ vir orationis, & mortificationis; in diſcernendis ſpiritibus acutus, in diiudicandis animi motibus ſagax, in detegendis Dæmonis fraudibus ſolers, & perſpicax, in omnibus denique ſtrenuus, ac diligens, diſciplinæ tenax, regularum amans, inſtituti conſtans exactor, obſeruator, & propugnator. Eadem Flexiæ munera quæ Muſſiponti, exercuit; ac demum Pariſijs tironum magiſterio tam eorum, qui primo biennio explorantur, quàm qui tertio probantur anno, tanta cum laude, tres annos ſanctus eſt, vt ſit etiam num aliqua apud noſtros gloria, ſub tali Magiſtro, rudimenta virtutis poſuiſſe. Eo in munere verſantem morbus, & mors occupauit. Peracutos dolores quibus conſictabatur aſſidua Chriſti Seruatoris recordatione, & tenerrimo in Sanctiſſimam humanitatem aſſectu leniebat. Extremum diem & horam perſentire viſus eſt, cum gratulari ſibi cœpit, quòd iam ſibi videretur polliceri poſſe mortem in Societate, quamuis vel tum iudicia Dei rimenda diceret. Pridie quàm obiit, ſocijs circumſiſis verba fecit pietatis pleniffima, quibus & ſeſe vitæ negligenter actæ accuſabat, & ipſos ad dignas homine religioſo virtutes maximè vero ad obedientiam hortabatur. Sacramentis munitus, piè obdormiuit, Pariſijs die 14. Aprilis anno 1622. ætatis 50. ab inita Societate 33. cum pridem in ea eſſet vota quatuor ſolemnia profeſſus. Qui plura de hoc ſapientiſſimo vitæ ſpiritualis magiſtro noſſe cupit conſulat elogium, eius operi poſthumo De natura & ſtatibus perfectionis præfixum. Scripſit *Aſceticos tractatus* his titulis

De Sanctiſſimo Chriſti Ieſu Dei, & hominis amore. Pariſijs apud Sebastianum Chapelet 1619. & Coloniae 1620.

De vera Chriſti Ieſu Dei, & hominis imitatione. Pariſijs apud Sebastianum Cramoyſy 1620. in 12. & Coloniae eodem anno.

De Dei præſentia. Pariſijs apud Sebastianum Cramoyſy 1620.

Praxis meditandi à S.P.N. Ignatio Societatis Ieſu fundatore tradita explicatio. Pariſijs apud eundem 1620. & Dilingæ 1627.

De Natura & Statibus Perfectionis. Opus poſthumum, in quo ſunt aliqua ex prædictis opuſculis. Pariſijs typis Sebaſtiani Cramoyſy 1643. in fol.

* **ANTONIVS GIRARD** natione Gallus, natus in Diæceſi Auguſtodunenſi Societatem complexus anno Domini 1621. ætatis 18. vota quatuor in ea nuncupauit. Scriptor celebriſ, multa piè elucubrauit ſuo Marte, alia tranſtulit in linguam Gallicam; Superſtes in Collegio Flexienſi. Edidit hætenus linguæ vernacula

Piſturam Innocentii fundatæ in fuga peccati. Pariſijs apud Ioannem Henault 1645. in 24.

Piſturam Innocentii fundatæ in custodia gratia. Ibidem eisdem typis 1646. in 24.

Memorabiles pugnas, & victorias Sanctorum cum varijs Imaginibus. Pariſijs iſdem typis 1647. in 4.

Summam vitæ & Paſſionis Chriſti cum figuris. Pariſijs apud Viduam Franciſci Ioron 1650. in folio.

Piſturam vitæ & morum Sereniſſimæ Imperatricis Eleonoræ Mantuæ. Pariſijs apud Florentium Lambert 1657. in 8.

Piſturas Sacras in vniuerſam ſcripturam, cum imaginibus iam ter & vltimò apud Antonium de Somauille 1659. in folio.

Summam Epistoſularum, & Euangeliorum totius anni cum explicationibus SS. Patrum, & Interpretum. Pariſijs, Ex typographia Regia 1661. in 4.

Ideam piæ, & Chriſtiana mortis in Hiſtoria obitus Chriſtianiſſimi Regis Ludouici XIII. contextam, ex ſchedis R.P. Iacobi Dinet, qui à confessionibus erat Regi, & morientis adfuit. Pariſijs, ex typographia Regia anno 1656. in folio.

Vertit in linguam Gallicam.

Rogum damnatorum P. Hieremia Drexelij. Pariſijs apud Ioannem Camuſat 1638. & iterum apud Ioannem Henault 1656. in 12.

Piſturam miſericordiæ ſeu de gaudijs Paradifi euſdem Drexelij. Pariſijs apud Viduam Ioannis Camuſat 1639. in 12.

Heliotropium euſdem. Typis iſdem 1640. & 1659.

De Imitatione Chriſti Thomæ à Kempis. Pariſijs apud Petrum le Petit 1641. & apud Ioannem Henault ſæpius.

Hiſtoriam Iofaphati Regis Indiae, ex Sancto Ioanne Damasceno. Pariſijs apud Viduam Ioannis Camuſat 1643. in 12.

De bono ſtatu Religioſi P. Hieronymi Plati. Pariſijs apud Gaſpardum Maturas 1644. in 4.

De vocatione gentium S. Proſperi. Pariſijs apud Ioannem Henault 1649. in 8.

Manuale Sodalitatis B. Virginis. Pariſijs apud Simonem Bernard 1651. in 12.

De imitatione B.V. Patris Franciſci Arias. Pariſijs apud Gaſpardum Maturas 1652. in 24.

Institutionem Spiritualem Blosij: Parisijs apud Ioannem Henault 1658.

Vitas Sanctorum conscriptas à P. Ribadeneira. Parisijs sæpè; nouissimè apud Ioannem Henault duobus Tomis in folio.

Artem bene gubernandi ad Imitationem Christi, & S. Ignatij. Auctore P. Huberto Vviltheim typis iisdem 1661. in 12.

Speculum Vita deuote. Parisijs apud Franciscum Muquet 1662. in 12.

Vite S. Francisci Xauerij Compendium, & Noua eius miracula. Parisijs apud eundem 1662. in 8.

Duo fundamenta salutis extracta ex operibus P. Leonardi Lessij. Parisijs apud Sebastianum Cramoysy 1663. in 12.

Viam Cæli ab Eminentissimo Cardinale de Bona Latine compositam. Parisijs apud Ioannem Henault 1664. in 24.

Regulas Societatis Iesu. Parisijs apud Guilelmum Saffier 1666. in 24.

* ANTONIVS GOLETI natione Gallus, gente Sebusianus, natus anno sæculi præterlabentis 7. ad Societatem se adiunxit 1626. & votorum quatuor nexu se adstrinxit. Rhetoricam, & amæniores litteras septennio professus est; Philosophiam quinquennio; Theologiam moralem etiam quinquennio; Sacras litteras septennio interpretatus est, & præfectorum studiorum gessit decennio. Vir omni genere doctrinæ excultus modo degens in Collegio Lugdunensi edidit libellum carminum cui titulus est:

Muse Attinacenses, siue Carminum libri sex, quibus Epigrammata, Idyllia, & Poëmata varia continentur. Lugduni apud Antonium Molin. 1657. in 12.

* ANTONIVS DE GOVVEA natione Lusitanus patria Casalensis in Diocesi Vifensi, adscitus in Societatem anno sæculi labentis 11. ætatis suæ 19. & emensis in Lusitania studiorum curriculis, ad animarum questum nauigauit in Solis Orientis Indiam, & Missioni Sinensi applicatus, amplius annos 36. vineam illam gnauiter coluit, professionem votorum quatuor ibidem emisit. Superior in Residentijs diu fuit, & demum totius Vice Prouinciæ Præses. Exorta porrò in Christianos persecutione graui, ipse cum alijs Euangelij Præconibus abductus primò est ad Regiam Pekinensem, deinde in exilium relegatus in Urbem Cantonensem simul cum alijs 24. Sacerdotibus Missionarijs, idest 19. ex Societate, quatuor ex Ven. Ordine Sancti Dominici, & vno ex Ven. Ordine Sancti Francisci, ibique in custodiam anno 1665. omnes compacti. Hic dum per sexennium captiui detinentur in honesto carcere, excubante ad portam domus militari manu, ne quis egredi posset, oblatis sunt libelli supplices varij Regi, & Tribunalibus Regijs, à quatuor Patribus Societatis, qui Pekini remanere permitti sunt ac tandem fauente Deo, & suam causam varijs

prodigijs protegente declarata est iuridice à Tribunali Supremo Innocentia Religionis Christianæ, iustique præcones illius omnes eximi ex custodia, & vocatis eorum nonnullis Astronomiæ peritis ad Curiam Pekinensem, reliqui ad suas quisque Ecclesias in diplomate Regio particulatim nominatas, reduci debebant honorificè & publicis sumptibus ad trecentas circiter vel quadringentas leucas. Facta insuper tandem quoque potestas est indigenis amplectendi fidem Christi, ex speciali benignitate Imperatoris prout ex recentioribus inde litteris constat. De horum plerisque narrationem accuratam contexi curauit P. Antonius Vice-Prouincialis, & Characteribus Sinicis, ac latinis in lucem edi hoc titulo.

Innocentia Victrix, siue sententia Comitiorum Sinici Imperij pro innocentia Christianæ Religionis, lata iuridicè per annum 1669. & Sinico-Latine exposita. In quàm-cuè Metropoli Prouinciæ humanæ 1671. in folio. Huius libri exempla duo perlata sunt Romam anno 1674.

Scriptis præterea idem P. Gouuea dum in Prouincia Fockien rem Christianam promoueret,

Historiam Sinicam Societatis Iesu, idioma Lusitanico, quæ in Lusitaniam delata ibi manuscripta asseruatur.

ANTONIVS DE HERRERA natione Hispanus, patria Oropefanus in Societatem cooptatus anno salutis 1611. ætatis 15. vota quatuor professus, docuit humaniores litteras, & Theologiam moralem, & duode triginta annis Ecclesiasten egit. Proregi Siciliæ Almirantio Castellæ fuit à sacris confessionibus, & Sacræ Inquisitioni à Censuris, & Regi Catholico Philippo IV. à Concionibus. Gubernauit Donum Professam Madritensem, & demum annis grauis migravit ex hæc vita ad immortalem, Matriti die 29. Decembr. 1672. Dixit Hispanicè atque edidit insignem

Orationem de Immaculata Conceptione Deiparæ. Panormi apud Alphonsum Isola 1642. Item

Orationem funebrem in exequijs Reginae Catholice Isabella habitam Neapoli 1645.

ANTONIVS HOSKINVS, natione Anglus, patria Herefordiensis, eximia pietatis, & prudentiæ vir Societatem in Hispania ingressus est anno 1593. ætatis suæ 25. inde missus in Angliam per aliquot annos insigniter laborauit, & votorum quatuor Professionem Londini emisit 1609. Vice-præfectus deinde constitutus est Missionis Anglicanæ in Belgio, & demum Vice-præfectus eiusdem Missionis in Hispania, vbi magno sui desiderio Nostris relicto mortuus est Vallisoleti in Collegio Anglicano die 10. Septembris 1615. Scripsit Anglicè præfixis litteris H. I.

Contra iuramentum fidelitatis, Catholicis Angliæ à Rege proponendū. Audomari 1611. in 8.

Tran-

Transiit ex latino in Anglicum præscriptis litteris F. B.

Thomam de Kempis, impressum Audomari sæpius. Item

Epitomen Christianæ perfectionis. Audomari 1612. Item ex Gallico in Anglicum conuertit,

Apologias Henrici IV. & Ludouici XIII. Regum Gallie pro Societate Iesu factas Parisijs. impressas Audomari 1611. in 4.

* ANTONIVS IGNATIVS DESCAMPS, seu DE CAMPIS natione Hispanus, patria Perpinianensis in Comitatu Ruscinonensi, natus sæculi fluentis anno 14. Societati se applicuit 1630. & votis quatuor solemnibus se obligauit. Docuit Rhetoricam, & Philosophiam, & annis 12. Theologiam, Consultor & Censor in Tribunali S. Inquisitionis. Rexit Collegia Manresanum, & Perpinianense, & multis annis egit Ecclesiasten; agitque modò Perpiniani. Edidit Hispanicè

De Congregatione B. Virginis Auxiliatricis, siue del Soccorso, denuò fundata, & ab Alexandro VII. Pont. Max. approbata. Perpiniani 1666. in 4. Item

Vitam Ven. Patris, atque eximij Doctoris Francisci Suarez duobus Tomis Perpiniani, apud Ioannem Figuerolam 1671. & 1672. in 4.

ANTONIVS IORDINVS natione Gallus, patria Aruernus à S. Floro natus est anno 1562. Societatem ingressus 1580. in ea Philosophiam sexennio, Theologiam totis 14. annis professus est. Romæ egit Præpositi Generalis Theologum, & librorum à Societate edendorum Censorem (quem appellamus Reuisorem) pro Gallia. Vir multiplici & exaggerata eruditione clarus, sed quem deprestit religiosa animi demissio, cuius studiosissimus fuit. Sapiebat præ alijs, sed sine pompa; Spartanam breuitatem affectans, sententijs quàm verbis affluentior fuit; statura pusillus; sed sui æstimatione minor; & aliorum magnus. Plenus dierum ac meritorum, ad Beatorum cœtum (vt fas est credere) emigravit Annonæi propè Turnonem die 28. Aug. 1636. Edidit

Radices linguæ Hebraicæ, seu Primigenias Hebraismi voces, centenis versuum decadibus comprehensas, cum eorum latina explanatione. His accessit: *Decas animaduersionum ad easdem*. Lugduni sumptibus Claudij Landrij 1624. in 8.

Scripsit etiam sed non impressit

Dictionaryum Triglotton, & De Poësi Hebraeorum.

* ANTONIVS IULIVS BRIGNOLE, natione Italus, patria Genuensis Patriti, Ordinis, & cuius Parens Dux fuit Serenissimæ Reipublicæ, ipse quoque Senatoribus adscriptus, legatum Reipub. ad Regem Hispaniarum egit; & cum ad annos 47. vixerit in sæ-

culo, coniugatus; susceperat liberos, & Marchio Gropolis in Hetruria fuit. Eo in statu insigni pietate, alijsque virtutibus eluxit; in pauperes verò tam luculenta beneficentia, vt quotannis ad sex, vel octo millia aurorum in ipsos erogarit, & paulò ante quàm sæculo nuncium remisit, ad 40. mill. vno die, atque vna syngrapha in vsus pauperum effuderit. Interim gliscente intus flamma spiritus Sancti, & perfectionis maioris accensus desiderio, Clericali militiæ se adscripsit, & Sacerdotio initiatus, totum se, & proximorum salutem, & sui ipsius contemptui, cum omnium admiratione dedit. Obstupuit siquidem Ciuitas opulenta, videndo ex Senatore concionatorem; ex prædiuite pauperem; & vili lacerna tectum quem prius suspexerat inter Optimates auro, & opibus fulgentem. Hoc ille velut rudimento virtutis per triennium posito, incrementa perfectionis quærens, demum Societati nostræ (cui inter sacrificandum voto se obstrinxerat) nomen dedit, anno salutis 1651. die 16. Februarij. Hic inter tirones quasi minimus, mirum quanta animi demissione emicuerit, quanta minimæ cuiusque consuetudinis obseruantia, vt iam tum in religione veteranus videretur. Vocationis suæ religiosæ æstimatio tanta in eo fuit, vt nunquam fecerit finem eam celebrandi apud filios, propinquos aliosque amicitia sibi coniunctos, & cohortandis quàm publicè in concionibus, quàm priuatim ad eandem, adeò vt promiserit vim non leuem pecuniæ, Curatori filij sui minoris natu, si hunc ad Societatem in eundam induxisset. In Religione porrò concionandi muneri à superioribus applicatus, per decennium ferme, illud plane Apostolicè obiuit, tanto spiritus ardore, vt in Auditoribus (quos frequentissimos habebat) sæpe lacrymas non steriles, sed veræ penitentiae virtutumque fecundas excitaret. Nec solum è suggestu, sed vndecumque, & vbicumque se daret occasio, arripere eam solitus, opportunè, importunè, in congressibus, in itineribus, comites, vendarios, caupones, baiulos, nobiles, ignobiles, omnes ad virtutem accendere satagebat. In disciplina domestica seruandà etiam in minimis acuratissimus fuit; & ad omnem nutum superiorum paratissimus, cilicij, flagellis, Ieiunijs, & cæteris corporis afflictationibus adeò deditus, vt fræno indiguerit. Orationi tempora præstituta, summa cura implebat, & ne villam boni illius diei particulam sibi de perire sineret, arenariam clepsydram ad eum fideliter dimetienda, in sinu gestare consuevit; neque enim horologia affabrè facta seu rotata, quantumuis oblata ad id, admisit. Inter orandum sæpè abstrahebatur à sensibus, vt nec aduerteret si quis aperto cubiculo oranti superueniret, aut alta voce loqueretur, ipsumque quæreret. Longior iusto essem, si omnia virtutum decora, quæ in illo resplenderunt persequeretur. Collegit ea iusto volumine

mine noster Ioannes Maria Vicecomes, quem lector si lubet, consulat. Post decem circiter annorum in Societate labores, dum per ieiunium quadragesimale iterum Genuæ conciones ingenti spiritus ardore haberet, fractus succubuit; & in ipso morbo quatuor vota solemnia professus, editisque plurimis pietatis aliarumque virtutum exemplis ad Cœlites (vti speramus) abiit die 20. Martij 1662. ætatis 57. De eo mentionem perhonorificam faciunt Scriptores Liguriæ Michaël Iustinianus, & Raphaël Soprani, & in Bibliotheca Mariana Hippolitus Marracius in Appendice. Edidit ille complura, vt erat fecundi ingenij; sed quæ sæcularis adhuc vulgavit, pleræque, vt liberioribus resperfa iocis, ipsemet postea, & priuatim, & publicè, damnauit, rogauitque omnes, quos potuit, vt ea supprimerent. Quæ verò aut feria, aut sacra in sæculo, vel in Religione elucubrauit, hæc ferè sunt,

Oratio habita in coronatione Serenissimi Ioannis Stephani Doria Ducis Reipub. Genuense. Genuæ apud Iosephum Pauonum 1634. in 12.

Lacrymæ ob mortem D. Emilie Adorni Raggi. Placentiæ per Hieronymum Bonaccum. 1634. in 4.

Columna pro animabus Purgatorij. Genuæ per Petrum Ioannem Calenzanum 1634. in 4. Recusa Bononiæ Neapoli 1646. &c.

Tacitus cribratus, seu discursus Politici, & Morales. Venetijs apud Combum 1636. in 12. Recusus Genuæ 1643. & 1644.

Maria Magdalena peccatrix, & conuersa. Venetijs apud Petrum Turinum 1640. in 12. Recusa, & emendata. Ibidem 1647.

Celimauros sine Historia Hispanica. Genuæ apud Hæredes Iosephi Pauoni 1641. in 12. Aucta, & recusa Venetijs, Romæ sæpius.

Sanctissimum Rosarium Meditationibus illustratum. Genuæ apud Ioannem Calenzanum 1647. in 12.

Vita Sancti Alexij descripta, & varijs episodij locupletata. Genuæ per Ioann. Domin. Peri 1648. in 8.

Satyricus innocens, seu epigrammata ex græco traducta. Genuæ per Ioannem Calenzanum 1648. in 4.

Instabilitates Ingenij diuisa in octo diuitas. Editio vltima, & correctior Venetijs apud Iuntas 1652. in 12.

Panegyrici Sacri de B. Gaetano Tieneo, & B. Andrea Auellino. Genuæ per Benedictum Guasum 1652. in 8. Recusi Ibidem.

Duo Annuli. Lucæ per Hiacyntum Paci 1664. in 12.

Discrimen inter æternum, & Temporale. Translatum ex Hispanico P. Ioann. Euf. Nierembergij in Idioma Italicum tacito nomine. Venetijs per Babam 1662. in 12.

Inter ludicra, solebat omnium maxime detestari etiam lacrymis, *Bacchanalia seu An-*

tecineralia olim ante ingressum in Societatem à se edita.

* ANTONIVS LA LOVERA, natione Gallus, patria Occitanus Diæcesis Riuenfis natus anno sæculari 1600. Societatem vincennis inijt, & vota quatuor nuncupauit 1637. Rhetoricam, & Politiores litteras septennio professus est; Mathesim, & Hebræam linguam sexennio; Philosophiam quadriennio; Theologiam moralem octennio; scholasticam decennio; vbique magna laude, & cum admiratione Auditorum; in omnibus peræque eruditus. Nullum disciplinæ genus aggressus est, in quo non excelluit, in id iugi studio incumbens, donec illius culmen attingeret, & in Mathematicis scientijs paucos sua ætate sibi habuit pares. Excellenti doctrinæ, morû sanctimoniam non minorem adiunxit, intra Regularis obseruantie limites, se continuit semper, ne frigidè quidem haustum sibi indulgens absque Superioris permisso, ita vt sanctionibus nostris, si quæ interdum sippientibus oculis videantur humiles, abiectioneque, suo exemplo magnitudinem afferret. Maturus cœlo desijt inter mortales viuere, Tolosæ die 2. Septembris 1664. Scripsit vir doctissimus.

De quadratura circuli, & Hyperbolis segmentorum lib. 5. Tolosæ apud Petrum Bose. 1651. in 8.

De Cycloide libros 7. Tolosæ apud Arnoldum Colomerium 1660. in 4.

Responsum ad Theses Apologeticas contra P. Annatum de mente Concilij Tridentini circa Gratiam efficacem, & Scientiam mediam. Tolosæ 1645. in 4. reliquit parata prælo.

Opusculum de materia probabili, & multa alia typis mandanda.

ANTONIVS LAMOVR, natione Belga, patria Cameracensis, ingressus in Societatem anno 1604. ætatis 20. vixit ferè semper in Prouincia Tolosana postquam hæc diuisa est ab Aquitana: litteras humaniores in ea docuit, & multis annis dixit ad populum, eximius concionator, & secundis semper auditorum auribus exceptus; abundans rosulis, non ad inanem pompam quæsitis, sed ad populi frugem ex sacrorum Doctorum hortulis scite de promptis. Vota quatuor Professus, religiosè vitam hanc terminauit in eadem Prouincia die 24. Augusti 1629. Edidit Gallicè:

Duas orationes funebres.

ANTONIVS LAVBEGEOIS, natione Belga patria Duacensis quatuor vota in Societate, iam tum ab anno 1608. professus, Græcè, & Hebræicè linguè, quas olim Conimbricè docuit, scientissimus. Ardentissimè optauit atque institit etiam per litteras ad Præpositum Generalem, vt mitteretur in Indias, ad salutem hominum procurandam, cuius impensè flagrabat desiderio; sed ex Moderatorum voluntate remissus in Belgium, vbi litteras Græcas, latinas, & Rhetoricam Iunior docuerat per nouennium, post exhibita diu insignis obe-

Obedientiæ, modestiæ, integritatis animi, caritatis minimè promiscuè clara exempla, Obijt Insulis Flandrorum die 21. Augusti 1626. ætatis 55. ab inita Societate 38. Edidit

Græcæ Linguae Breuiarium. Duaci 1626. in 8.

* ANTONIVS LAVEDAN, natione Gallus, patria Narbonensis, cooptatus in Societatem anno salutis 1610. ætatis suæ 16. votorum quatuor professionem emisit. Rhetoricam, & amæniores litteras septennio docuit; tum Philosophiam, Theologiam moralem, & Sacram Scripturam explicauit; Rexit Collegium Cadurcense, & ibidem plenus dierum, & bonorum operum ex hac vita migravit die 7. Februarij 1670. Edidit latinè.

Dissertationem Tripartitam de anno Sancto, siue Iubileo Christianorum. Tolosæ apud Petrum Bose. 1650. in 8.

* ANTONIVS LEITE, natione Lusitanus, Domo Vlyssiponensis, in Societatem susceptus anno Domini 1596. ætatis 15. votis quatuor se obligauit. Rhetoricam, & humaniores litteras docuit sexennio; Philosophiam quadriennio; Theologiam triennio: rexit Collegium in Insula S. Michaelis; reliquum vitæ tempus in ministerijs erga proximum, confessiones excipiendo, & habendo ad populum Conciones, (in quibus valde eminebat) vtiliter insumpsit. Mirum fuit in eo studium litterarum, ita vt singulis noctibus duas, vel tres horas somno subtraheret, quas lectioni vel scriptioni impenderet. Demum octogenario maior iuit in domum æternitatis suæ Vlyssipone die 16. Septembris 1662. Edidit Lusitanicè.

De Apparitione, & Miraculis B. Virginis à Lapa. Conimbricæ 1639. in 8.

* ANTONIVS DE MACEDO, natione Lusitanus, patria Conimbricensis, penè puer annorum 14. Societati nomen dedit, anno à partu Virginis 1626, & votorum quatuor sacramento se Deo obstrinxit. Docuit litteras humaniores, & Theologiam de moribus; Conciones habuit ad populum; Missiones obiuit in Africa, & in excolendis militibus Arcis Magazanicæ in Mauritania Tingitana biennium impendit. Mox iussu Regis Serenissimi Ioannis (V. comitatus Legatum in Sueciam ad Serenissimam Reginam Christinam ab hac humanissimè exceptus, post arcana colloquia de rebus religionis, cum reuerti deberet cum legato sui regis, destinatus est Romam à Serenissima Regina cum litteris ad Præpositum Generalem Societatis, quibus postulabat Serenissima mitti ad se duos Patres Italos, viros doctos, sed dissimulato habitu, & conditione, quibuscum de religione, prout liberet, conferre posset. Missi sunt itaque confestim duo, scilicet Franciscus Malines, qui tunc Theologiam prælegebat Taurini, & Paulus Cafatus, qui Mathesim profitebatur Romæ; sed remansit Antonius Romæ in Officio

Pænitentiarij Apóstolici pro Lusitania ad Basilicam Vaticanam anno 1651. & per annos 20. eo munere functus est. Reuersus in Lusitaniam, modò est Vlyssipone Rector Domus probationis, & Magister Tironum. Edidit latinè.

Lusitaniam Insulatam, & Purpuratam, seu Pontificibus, & Cardinalibus Illustratam. Parisijs apud Sebastianum Cramoysy 1673. in 4. item.

Vitam P. Ioannis de Almeida Societatis Presbyteri in Brasilia Patauij 1669. Auctam, & recusam Romæ typis Francisci Fisoni 1671. in 12. Ediderat antea.

Theses Rhetoricas varia eruditione refertas, in Vrbe Funchalensi Insulæ Materiæ 1637. Item

Elogia nonnulla, & descriptionem Coronationis Serenissimæ Christianæ Reginae Sueciæ, ligata, & soluta oratione Stocholmij 1650.

ANTONIVS MARIA PARENTVCELLVS, natione Italus, patria Sarzanensis, adolescens Christum nostra in Societate Romæ secutus est anno salutis 1572. & postquam bonarum artium cognitione pectus compleuit, ter curriculum Philosophicum docendo Romæ confecit, magna nominis celebritate. Fuit enim vir magna doctrina, sed non impari religione, & prudentia. Missus in Siciliam vt Messanensem probationis Domum Rector administraret, ibi vota quatuor solemnia professus est, sed cum aduersa valetudine conflictaretur, ibidem morti succubuit die 28. Ianuarij anni 1589. ætatis suæ supra 40. Eius vitam Nostrorum erga illum amor, mortem celebrem fecit dolor etiam externorum. Reliquit

Commentaria in Aristotelem quæ ab eruditissimis valde probantur.

ANTONIVS MARSILIVS, natione Italus, patria Neapolitanus natus anno Domini 1567. Societati se Nostræ addixit anno 1584. & votorum quatuor professionem in ea edidit. Vir egregiè doctus, & qui post traditas humaniores litteras; Philosophiam Romæ sexennio, Theologiam Scholasticam ibidem quadriennio; & moralem triennio cum laude professus est. Rexit Collegium Sancti Francisci Xauerij Neapoli, & ibidem religiosè obiit die 26. Ianuarij 1633. Habuit coram, Clemente VIII. Pontifice Maximo anno 1600.

Orationem de Passione Domini quæ cum alijs eiusdem argumenti edita est Romæ 1641. in 12.

* ANTONIVS MEERHOVTS, natione Belga, patria Culemburgensis in Geldria, Societatem amplexus est anno salutis 1627. ætatis 20. & vota quatuor solemnia concepit. Prælegit in ea humaniores litteras quinquennio; Philosophiam septennio; Theologiam moralem aliquandiu, & sacras litteras triennio est interpretatus. Rexit Collegium Ruremundanum, Iprensè, & Domum Professam.

Antuerpiensem, & nunc in eadem operarium assiduum in templo agit, varijs Optimatibus ob insignem prudentiam, & in dirigendis conscientijs peritiam, perquam acceptus. Edidit varios libros in linguam Belgicam a se translatos videlicet

Internam conuenientiam cum Iesu Christo, ex Gallico, Antuerpiæ typis Michaelis Cnobbaert 1665. in 12. Recusam ibidem 1669.

Discrimen inter temporale, & æternum. ex Latino. Ibidem & eisdem typis 1666. in 12.

Sanctam hebdomadam virtutum S. Francisci Xauerij. ex Latino. Antuerpiæ typis Cornelij Vvoens 1666. in 12.

* ANTONIVS MICHAELIS, natione Gallus, patria Auenionensis natus anno sæculi proximè euoluti 95. Deo se in Societate dicauit anno voluentis 13. & vota quatuor in ea nuncupauit. Rhetoricam, & Philosophiam cum laude professus, conciones ad populum annis triginta & tribus, in varijs urbibus magno cum plausu, & fructu habuit. Orator disertus, & salutis proximorum sitiens. In supremo morbo præclara patientiæ non vulgaris exempla dedit, & consuetis Ecclesiæ munitus præidijs ad Beatorum confortium (vt sperare fas est) euolauit Auenione die 24. Iulij 1671. Edidit Gallicè

Conciones per aduentum. Auenione apud Petrum Offrai 1663. in 4.

Conciones in singulos dies Quadragesimæ. Lugduni apud Antonium Cellier 1669. in 4.

Conciones per octauam Sanctissimi Sacramenti, cui titulus, *Mysterium Iustitiæ*. Auenione apud M. Chastel &c. 1664. in 4.

Per octauam Defunctorum. Auenione apud Antonium du Perrier 1671. in 4.

Panegyricorum de Deo, B. Virgine, & Sanctis Tomos duos. Lugduni apud Antonium Cellier 1666. in 4.

ANTONIVS MILLIEVS natione Gallus, patria Lugdunensis, ingressus in Societatem anno 1591. ætatis 17. votorum quatuor in ea professionem emisit. Poeta egregius, nec minor Philosophus, & Theologus. Rhetoricam, & humaniores litteras nouennio, Philosophiam biennio; Theologiam quinquennio cum laude professus. Rex Collegia Viennæ, & Lugduni, atque hic pestilentia grãstante magno exemplo religiosæ fortitudinis, Nostris iuxta & externis adfuit. Postea totius Prouinciæ Lugdunensis habenas tenuit; quo in munere dum Romæ Congregationi Generali octauæ interesset, ab eaque iam in Secretarium electus fuisset, à Deo ad Concilium iustorum (vt speramus) & Congregationem Sanctorum in coelis (susceptis prius summa pietatis significatione Sacramentis) est euocatur die 14. Februarij 1646. Vir fuit multis magnisque virtutibus ornatus, sed maxime humilitate, & sui despicientia insignis.

Nam cum præstantioribus sui æui Poetis impar non esset, tanto tamen contemptu res suas prosequeretur, vt in morbo quodam, quem sibi supremum autumabat fore, omnia quæ scripisset carmina, propè ad 20000. igni tradiderit, solus flammam effugit, felice casu, Moyse Viator, quem à Superioribus iussus reco gnoscere, hsdem imperantibus postea vulgavit. Præterea laboris patiens, ac studij adeo amans semper fuerat, vt integras sæpè noctes, sine villo tamen valetudinis detrimento, laborando consumperit. Edidit Maiorum iussu carmine Heroico.

Moyse Viatorem seu Imaginem Militantis Ecclesiæ Mosaicis peregrinantis Synagoga typis adumbratam Libris 13. Lugduni per Gabrielem Boyfat 1636. in 8.

Eiusdem partem itineris posteriorem Libris 15. Lugduni per Iacobum, & Petrum Prost. 1639. in 8.

ANTONIVS MONGAILLARDVS, natione Gallus, patria Vasco quatuor votorum Professus, obiit Tolosæ 1626. ætatis 60. in ita Societatis 42. vixerat paupertatis, ac silentij studiosus obseruator: Obedientiæ quam sanctum illi nomen, vel vno hoc exemplo cognoscas: cum phrenesi correptus, hac illac per conclaue cursaret, nec vllis monentibus, vt se lecto componeret, obtemperaret, vbi vox obedientiæ insonuit, deseruit æstus ille, & illico paruit. Reliquit post se diligentia suæ monumenta, nimirum

Sanctos Episcopos Vasconie recensuit, & multa alia quæ ad Vasconie commendationem sunt. Deinde

Multa Concilia ex antiquis Tabularijs eruta vulgavit; atque vnum in primis Tolosæ à Calixto II. habitum anno 1120. contra Petrum Bruis, & Gregorium Antipapam, antea penitus ignotum, ab interitu vindicauit.

Historiam Vasconicam latine scripsit, quæ tamen nondum in lucem venit.

ANTONIVS DE MONREAL natione Hispanus, patria Belmontanus Societatem ingressus in Prouincia Boetica, anno Domini 1584. ætatis 17. docuit in ea litteras humaniores, & confectis in Societate Philosophiæ, ac Theologiæ studijs, linguarumque cognitione probe instructus, Artium vt vocant cursum Hispali docuit. Vir fuit candidi ingenij, laboris indefessi, antiquitatis omnis sedulus peruestigator, Sed abstulit illum intempestiuam mors in florenti ætate, dum iter ageret, in oppido quod Villa-noua Infantum appellatur anno Christi 1602. Scripsit

Commentarios in Sacram Scripturam, omnigena eruditione refertos, tribus voluminibus distinctos, sed morte præuentus non expoliuit: teruntur tamen Doctorum manibus nõ sine emolumento.

ANTONIVS DE MORAES Lusitanus Certamentis, ingressus in Societatem anno 1586. ætatis 16. Philosophiam, & sacras litte-

ras professus est. Rector fuit Collegij Olyssiponensis; primus Rector Domus probationis ibidem, tum Domus Professæ Olyssiponensis Præpositus, ac demum Rector Collegij Ebo-rensens, quo in munere religiosè obiit exeunte Nouembri 1639. Vir fuit integerrimæ vitæ, prudens, virtutum omnium cultor ac magister, vt propterea multis annis Nouitiorum, quos optimè instituebat, curam egerit. Reliquit paratos prælo Tomos quatuor

De Passione Christi Domini

De Ornatu Summi Pontificis

De Concionibus Domesticis

De Publicis Concionibus, Aduentus, Quadragesimæ, & de Sanctis.

* ANTONIVS NVNNIVS A MIRANDA, natione Mexicanus, patria Zacatecanus Societati adscriptus anno sæculi præterlabentis 37. ætatis suæ 17. vota quatuor solemnia nuncupauit. Virtute ac litteris insignis post traditas humaniores litteras docuit Philosophiam, & Theologiam Scholasticam multis annis in Collegio Mexicano, & ibidem modò studiorum Moderator est, atque in Tribunali S. inquisitionis Censor fidei, seu Qualificator. Præter opuscula aliqua amœnioris litteraturæ typis mandata Mexici, conscripsit pios aliquos libellos pro directione sodalium Purissimæ Conceptionis, quibus præest, sub titulo.

Dies Restus: quo quidquid bonus sodalis quotidie agere debeat, continetur. Mexici typis Viduæ Bernardi de Caldera.

De Instituto, & Regulis Congregationis Purissimæ Conceptionis. Ibidem eisdem typis, & anno.

* ANTONIVS OSORIVS, natione Hispanus, patria Asturicensis natus anno sæculi labentis 22. Societati nomen dedit 1640. abdicatis sæculi honoribus, quos sperare poterat, cum sit filius Marchionis de Astorga, & professione votorum quatuor se Deo mancipauit, 1657. Docuit in Collegio Methymnensi humaniores litteras, raro exemplo, annis duodeuiginti, magno luuentatis sibi commissæ bono. Degit modo in Collegio Salmanticensi, & edidit fermone latino, & culto.

Ferdinandi Toletani Albe Ducis vitam, & res gestas libris 8. & duobus Tomis distinctas Salmanticæ apud Melchiorum Estemez 1669. Meditatur, & expolit.

Annales Hispania ab obitu Ferdinandi Regis Catholici ad hæc nostra tempora.

ANTONIVS PACOTVS, natione Gallus, patria Vasconensis, in ditione Auenionensi, susceptus in Societatem anno salutis 1582. ætatis 17. vota quatuor solemnia nuncupauit. Magnam vitæ partem transegit Romæ Penitentiarius in Basilica Vaticana annis 25. vbi etiam religiosè obiit die 26. Februarij 1629. Interpretatus est Gallicè.

Declarationes symboli editas Italicè à Roberto Cardinale Bellarmino Romæ, & Lugduni

apud Abr. Cloquemini 1608.

ANTONIVS DE PADILLA, Hispanus illustrissimo sanguine natus Ioannis Padillij, & Mariæ Acuña Comitum Buendensium filius vnicus, cum fluxa rerum humanarum conditione impulsus, sæculo decreuisset nuntium remittere, applicuit animum ad Societatem. Ab eo consilio cum eum dehortaretur Petrus Manriqueus Patruus ipsius, Ecclesiæ Toletanæ Canonicus, tanto argumentorum pondere, vocationis suæ rationem illi dedit, vt ijs permotus ipse non solum cesserit, sed se quoque ipsum Societati tradiderit cum nepote. Antonius cunctanti Prouinciali se admittere, apprehensa Domus Professæ columna, negauit se inde recessurum prius quam voti compos efficeretur. Annuente demum S. Francisco Borgia Generali, qui aderat in Hispania, Vallisoleti admissus est annos natus 18. post Christum 1572. cum liber ab opibus, spretoque Principatu dixisset genu flexus coram suis: Gratias tibi Domine ago, quod expeditior iam sum ad famulatum tuum. Tirocinium posuit Methymnæ Campi sub P. Balthazare Aluarez à quo strenuè exercitus fuit ad perfectam sui abnegationem. Iam illi cibos, quibus cupide vesceretur, subducebat; iam quos auerfabatur, ingerebat; iam inter mendicabula pro foribus iubebat eum comedere. Villissima indutum lacerna mittebat cum obsonatore ad forum, vt carnes in humeris, & exta referret in manibus. Sic excultus, ad fastigium Humilitatis euasit, quam illis ipsis sui vincendi artibus, in reliquam deinceps vitam perrexit exercere. Ingenio fuit acuto, & multis annis sacram Theologiam Vallisoleti cum laude prælegit. Concionatoris quoque excellentis numeros omnes expleuit. Rex Collegium Sancti Ambrosij Vallisoletanum, & Salmanticense, magna semper integritatis opinione, falsusque coram omnibus est, cum viaticum ad mortem suscepisset. Deo in testem appellato, nihil se vnquam dum rexerat, fecisse nisi quod ad Dei gloriam maiorem pertinere crederat. Mori nihilominus formidabat ob rationem quam se Deo debere sciebat. Sciscitanti autem cuidam, is ne timor inde oriretur, quod lethalis alicuius criminis conscientia teneretur, admissi 40. his annis, quibus vixerat in Societate; IESV bonè respondit, quod hoc Monsri ais? Religiosus, & lethale crimen qui possunt vna consistere? sed demum accepto viatico, omnem illi metum atque animi angorem Deus excussit, & vel medicis contra sentientibus pronunciauit ea se die moriturum. Vesperis sacro oleo inunctus, venia suorum errorum ab socijs omnibus postulata, cum se hortaretur his verbis: *Latatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus*, animam placidissimè exhalauit, Vallisoleti die 28. Nouembris 1611. Defuncto honores mortuales tamquam Magnati Hispaniæ, à seculari nobilitate, & religiosi familijs

milij per nouem dies sunt celebrati. Edidit

Orationem quam habuit Salmantica in Beazificatione S.P.N. Ignatij die 8. Hispanicè. Extatin libro à Salmanticensi Collegio edito de festis ibi celebratis. Scripsit etiam eruditum opus.

De efficacia gratiæ, Conciliorum, & SS. Patrum auctoritatibus firmatum quod Valisoleti in Collegio S. Ambrosij asseruatur.

* ANTONIUS PARENT, siue PARRAN, natione Gallus, patria Nemaufensis, admissus Nanceij in Societatem anno salutis 1607. etatis 20. docuit in ea humaniores litteras, operarius assiduus in templo, & spiritalis Auditor naturæ concessit Biturigibus die 24. Octobris 1650. Scripsit Gallicè librum.

De Musica speculatiua, & Practica. Parisijs apud Robertum Ballard 1639. in 4.

* ANTONIUS PEREZ, natione Hispanus, patria Pontireginensis, in Diæcesi Pampilonensi, natus anno sæculi proximi elapsi penultimo, Societati se adiunxit labentis XIII. die 19. Martij, & votis quatuor se obligauit 1632. Philosophiam tribus, Theologiam annis omnino sedecim magna nominis celebritate professus est, partim Salmanticæ, partim in Collegio Romano. Reuertentem dein in Hispaniam morbus, & mors intercepti in itinere, in Oppido Corral de Almaguer, non procul Oceania, & cum nulum illic esset Collegium Societatis, is qui ægrotanti, & morienti adfuit Sacerdos ex venerabili Ordine S. Francisci, & confitentem vltimò pro morte audiuit, post illius obitum non dubitauit asserere, Antonium è vitâ hac migrasse, cum prima gratiæ stola, quam in Baptismo acceperat. Tanta erat Conscientiæ illius puritas, tanta per omnem vitam ab omni labe lethali immunitas. Ingrauescente morbo, consueta Ecclesiæ Sacramentis, tempestiuè munitus, & per crebros amoris actus totus in Deum abreptus, absoluit dies peregrinationis suæ postridie Calendas Martij 1649. Vir fuit summo, & acutissimo ingenio, & cui paucos hoc sæculum acuminis subtilitate vidit pares. Amplissimum de eo testimonium tulit P. Sfortia Pallauicinus diu eius Collega, in exedra Romana, postea S.R.E. Cardinalis, qui in libro de Vindicationibus Societatis capite 36. non dubitauit de eo in hunc modum scribere: *Antonius Perez in Theologico Magisterio mihi Collega, vir ingenio mortalium, quos ego viuentes vbiq; nouerim, aut vnquam in Societate nostra floruisse sciam, pro mea estimatione, nulli secundus, simulque religione ac pietate inclutus, &c. sublimitati ingenij, ac doctrinæ respondit virtus exaggerata, non solum in fuga, vel minimæ labis, adeo vt quotidiana fermè exomologesi animum expiaret, sed in feruentibus ac frequentibus actibus amoris Dei, quos ex alto corde sæpius auditus est vibrasse, cum stupore id obseruantium.*

Hinc cum opinione sanctimonice decessit. apud plurimos, qui ipsum norant, passimque Sancti nomine est appellatus. Plura de tanto viro, qui cupit, consular illius vitam præfixam. postremo tomo Operum eiusdem Lugduni edito. Moriens reliquit maturas typis, & iam approbatas materias plerasque Theologicas ex quibus prodierunt posthumi

In primam partem D. Thomæ Tractatus quinque. Romæ typis Angeli Bernabo del Verme 1656. in folio.

De Iustitia, & Iure, & Restitutione, & Penitentia. Tomus posterior Romæ typis Varesij 1658. in folio.

De sex Tractatibus in 2. & 3. Partem D. Thomæ. Lugduni sumptibus Laurentij Arnauld, & Petri Borde 1660. in folio.

Ediderat antea adhuc viuens.

Conclusiones Theologicas de Deo Trino, & Vno. Romæ typis hæredum Corbelletti 1648. in folio.

ANTONIUS POSSEVINVS natione Italus, patria Mantuanus, vir cui à primatate tantus sciendi ardor inhæserat, vt cum ad quietem se noctu componeret, tibiam ad columnellam alligaret, vt vbi primum se ab sopore primo commisit, eo velut monitore excitatus, ad studia surgeret. Ex qua puerili solertia, utilis, quam ad vltimum vsque tenuit consuetudo coorta est, vt interrupta noctu quiete horas aliquot curis grauissimis daret. Ergo addita naturæ, ingenijque præstantiæ cultura, Græcè perdoctus, idemque Humanitatis, Philosophiæ, aliarumque doctrinarum bene peritus, innocentia quoque morum, modestiæque spectatus, ac suauis eloquentia quam grata oris decorabat maiestas, notis omnibus carus, & apud virorum Principum multos, à quibus certatim expetebatur, gratiosus, ab Hercule Cardinali Gonzaga S. Antonij apud Poffanum Præceptoris donatus, Leonetti Gagliardi veteris amici exemplo stimulatus, post diuturnam ac difficilem luctam ad Societatem nostram animum adiecit, cuius incunde cum votum conciperet coram augustissimo Eucharistiæ Sacramento, simul atque nepotibus suis, vnde studia litterarum prosequerentur, prouidisset, repente interiori voce quasi Dei reprehendentis audita; Ergone tuis nepotibus me credis prospicere non posse sine te? voto se libero obstrinxit, adiiciens ne gradum quidem honoris vllum, quoad viueret, nec sacerdotiorum emolumenta receptorum. Admissus per litteras à Iacobo Lainio Preposito, Patauio Romam cum tribus Gagliardis fratribus, inuente Septembri anni 1559. iter intendit, & mense exeunte tirocinium exorsus est, cum annos ipse natus esset omnino 26. Initio Nouembris ad Collegium Romanum studia prosecuturus transiit, quod tamen haud diu permissus est facere; nam anni sequentis initio coactus est in Subalpinam Prouinciam proficisci, vt priuatas res suas componeret. Sed vtebatur

batur ea causa Deus, ad hominem multis nobilitandum victorijs de hostibus fidei, quorum impetus, non in ea solum Emanuels Sabaudicæ Ducis ditione, sed in Gallia, quoque, ac Lugduni imprimis, concionando, disputando, scribendo, adeo sustinuit, ac repressit, vt non vna vice capitis adierit discrimen. Actum ferri tunc est à viris Principibus de scribendo ad Pontificem, vt tam idoneum Ecclesiæ regendæ hominem Ecclesiasticis honoribus augetet. Inter hæc anno 1561. creatus est sacerdos, & decennium totum in Gallia, bellorum, errorumque procellis iactata atque distracta versatus, Parisijs, Auenione, Baionæ, Rothomagi, Dieppæ, atque alibi magna nominis celebritate, nec fructu minore, concionatus est. Petrum Viretum S. Francisci, & Christi simul desertorem, Catholici nominis quemlibet insolenter prouocantem, publica disputatione compescuit, & elinguem fecit. Anno 1573. Romæ interfuit Congregationi Generali tertiæ, iam tum quatuor vota Professus, in eaque Euerardo Mercuriano renuntiato Generali, atque ipsi Societati, à Secretis esse iustus est; quod munus quinquennio tenuit, donec à Gregorio XIII. Pontifice Maximo grauissimis legationibus adhibitus, bis in Sueciam ad Ioannem III. Regem; bis ad Ioannem Basilij Magnum Moscorum Ducem; atque ad Stephanum Poloniae Regem; quos inter, difficillimam pacem felicissimè composuit; bis ad Rodolphum II. Romanorum Imperatorem, profectus est. Ipsius vnus opera atque industria sedem obtinuit stabilem Societas Cracouiæ: ille Seminaria iuuentuti in litteris rectaque fide instituendæ, fundari curauit Græcij, Olomutij, Pragæ, Vilmæ, Brunbergæ, Claudiopoli. Decennio in his expeditionibus impenso, grauis iam annis, & susceptis in Christi causa laboribus penè fractus, ne quam vitæ partem duceret vacuam vtilitate mortaliū, ad scribendum se totum conuertit, & lustratis compluribus Academijs, & Bibliothecis, suppeditante etiam Summo Pontifice ad parandam librorum supellectilem, expensas, ea elucubrauit volumina, quæ hominis virtutem, animarum zelum, doctrinæ magnitudinem, & inexhaustum legendi studium, cum acerrimo coniunctum iudicio, luculenter ostendunt. Tandem viuendo fessus, Ferrariæ diem clausit extremum 26. Februarij anno 1611. etatis 78. Scripsit atque edidit priusquam in Societatem ingrederetur Italicè.

Epistolam de Honore, ad Claudium Maloperam. Item

Librum de rebus ad Honorem pertinentibus, & de modò reuocandarum ad concordiam rixarum.

In Societate verò scripsit, & vulgavit Italicè.

De Sanctissimo Sacrificio Missæ, à tempore Apostolorum celebrato, & ad consummationem sæculi celebrando. Lugduni apud

Michaelem Iouium 1563. & alibi postea qui liber Anglicè versus prodijt in Belgio 1564. *Responsionem Petro Vireto, & tribus alijs Hæreticis, qui varios libros scripserant aduersus prædictum tractatum de Missa. Auenione apud Petrum Rubeum 1564.*

Militem Christianum. Romæ 1569. Cusus, & distributus est, hic liber militibus, quos Pius V. in Galliam mittebat aduersus Hæreticos. Recusus est Maceratæ anno 1576., & Venetijs cum auctario apud Dominicum Imberti 1604.

Vitam, & Mortem Serenissimæ Eleonoræ, Archiducis Austriae Ducis Mantuæ, recitatam in ipsius exequijs Mantuæ per Franciscum Offannam 1594. Romæ recusam, & Brixia.

Vitam, & Mortem, Ludouici Gonzage Niuernensium Ducis recitatam, & impressam Mantuæ. Latine verò

Causas, & remedia pestilentie; Mantuæ, & Florentiæ apud Iuntas 1577.

Epistolam de rebus Suecicis, Liouonicis, Mosconiticis, Polonicis, Transiluanicis. Mantuæ apud Offannam 1580. Brixia, & alibi.

Epistolam ad Stephanum Bathorem Poloniae Regem, aduersus Andream Volanum Lithuanum Hæreticum. Ingolstadij typis Vvolfgangi Ederi 1583. Deinde Coloniae, & Mantuæ.

Responsionem Regi Septentrionali, qui in fide Catholica voluit instrui. Ingolstadij 1583. typis eiusdem Ederi.

Scriptum Magno Duci Moscouiæ traditum aduersus Anglos Mercatores, qui docebant Papam esse Antichristum. Ingolstadij 1583. typis Vvolfgangi Ederi.

Mosconiam, in qua de rebus Mosconiticis ad Religionem spectantibus: de Pace inter Moscos & Polonos constituta agitur; Referuntur etiam capita quibus Rutheni, & Græci à Latinis dissentiant. Vilmæ 1586. Coloniae 1587. ex Officina Birchmannica per Arnoldum Mylium, qui plura simul opuscula in vnum volumen redegit nempe.

Notas Diuini Verbi, & Apostolicæ Ecclesiæ fidem ac faciem, aduersus Responsionem Dauidis Chitræi, hæc primum prodire Poffanæ typis Ioannis Vvolrabij 1586.

Retractionem Imposturarum Dauidis Chitræi de statu Ecclesiarum hodie in Græcia, Asia, Africa, Hungaria, Bohemia, editam prius Ingolstadij à Vvolfgangio Edero 1583.

De Atheismis Hæreticorum huius Seculi. Theologiam Catechetica, seu de Necessitate, vtilitate, modo tradendi pueris, & Rudibus Catechismi; editam prius Ingolstadij à Vvolfgangio Edero 1583.

Indicium de quatuor Scriptoribus. Philippo la Nua, Ioanne Bodino, Philippo Morneo, & Nicolao Macchiauello, mandato Innocentij IX. Editum, Romæ apud Dominicum Basam 1592. Lugduni apud Ioannem Baptistam Buysson 1593. vbi editum est eiusdem

Iudicium de Confessione Augustana: de Desiderio Erasmo. De secta Piccarditica, & num admittendi sint Hæretici ad colloquium publicum de fide.

Sermonem habitum in Prouinciali Synodo Aquileiensi prima, celebrata Vtini. Mantuæ apud Franciscum Ossannam 1597.

Explicationem Breuem Euangeliorum totius anni. sub nomine Nicolai Gallerij, Colonie Latinè, & Brixie Italicè.

Epistolam ad Geneuenses de Actis Apostolorum sub nomine Philippi Tosæ.

Monita salutis sub nomine Ioannis Fontanæ Episcopi Ferrariensis.

Bibliothecam selectam de ratione studiorum ad omnes disciplinas. & ad salutem cunctarum gentium procurandam, 17. libris comprehensam Romæ ex Typographia Apostolica Vaticana 1593. quæ deinde auctior est recusa Colonie, tomis 2. apud Ioannem Gymnicum 1607.

Ex hac Bibliotheca tractatus aliqui seorsim sunt editi nimirum.

De Cultura Ingeniorum.

Methodus ad Iuris prudentiam.

Apparatus ad Philosophiam.

Tractatus de Medicina.

Apparatus ad Humanam Historiam.

Pœtica.

Cicero collatus cum Ethnicis, & sacris Oratoribus. Scripsit Denique.

Apparatum sacrum. In quo de scriptoribus, Interpretibus, ac versionibus veteris, & noui Testamenti, de Synodis item ac Patribus Græcis, ac Latinis agit: & multiplicem variamque eruditionem Ecclesiasticam persequitur. Continetur autem tomis 3. quos edidit Venerijs Societas Veneta. Tomum quidem 1. anno 1603. reliquos 1607. sed recudit eos Colonie Ioannes Gymnicus auctos, & tomis 2. comprehensos anno 1608.

ANTONIUS PREVOSTET, natione Gallus, patria Burgundo-Sequanus ex Diœcesi Bisuntina, natus anno 1584. Societatem ingressus est 1602. Octob. 5. & ab ea inita 18. quatuor vota solemniter professus. Multam ætatem concionibus impendit. Præfuit Residentiam Lingonensi, Rector Collegium Barroducæum administravit, & vice Prouincialis gubernavit Collegia in Comitatu Burgundiæ. Demum in senectute bona septuagenario maior quieuit in Domino Dolæ. Die 5. Ianuarij 1655. Transtulit è Gallico Latinè librum P. Ioannis Gonterij cuius inscriptio est.

Vera narratio disputationis in causa fidei, oblatæ ab vno Concionatore Societatis I E S V, Lutheranis Concionatoribus, ea honoraria conditione, vt solius Scripture etiam vt ab ijs versa, & detruncata est, tamquam Iudicis auctoritate staretur, ac nihilominus detrectate. Mussiponti apud Melchiorem Bernardum 1613. in 8.

ANTONIUS DE QUINTA NADVENNAS, natione Hispanus, patria Al-

cantarenfis, quod Oppidum est Extremaduræ, Hispali Societatem amplexus est anno salutis 1615. ætatis suæ 16. & votorum quatuor professione se ei adstrinxit. Docuit humaniores litteras, postea Operarius actiuus, & inconfusibilis in salute animarum omnibus modis procuranda. Missiones in Oppidis circumiectis frequens obibat; nosocomia, & ergastula crebrò inuisebat; damnatos ad patibulum, vt Christiana patientia perferrent supplicium, hortando adiuuabat; ægrotis prompte aderat vsque ad extremum agonem; ita vt plures noctes in eo caritatis opere eum ducere oportuerit. Captiuorum in carcere Hispalensi curam annis 14. insigni caritate gessit, ita vt omnes in eo habuerint, & animarum suarum aduocatum apud Deum, & causarum curatorem, strenuum apud Iudices. Quin etiam grassante per Boeticam pestilentia ad ægros quosuis alacriter aduolabat; contentibus aures sine discrimine præbebat, ita vt pestem ipse quoque contraxerit, & à morte ex ea parum abfuerit. Conualescens tamen ad officium impiger regressus est. Verum inter tot labores, & ministeria, ita deditus studijs fuit, vt nullum diem sine linea, seu scriptione ad utilitatem proximi conducente, esiluisse sineret, adeo vt singulis ferè annis lucubrationem aliquam in lucem emiserit. Demum ab Eminentissimo Cardinali Archiepiscopo Toletano accitus Toletum, vt fastos Diœcesis Toletanæ conscriberet, eo opere absoluto typisque mandato, redux Hispalim laboribus simul atque vitæ finem imposuit, mensè augusto 1651. ætatis suæ 51. Edidit vir nauissimus Latinè.

Singularia Theologiæ Moralis ad septem Ecclesiæ Sacramenta duobus Tomis, quorum prior prodijt Hispali apud Franciscum de Lyra 1645. in folio.

Posterior Posthumus, ad Quinque præcepta Ecclesiæ, & Censuras Matriti apud Paulum de Val 1652. in folio. Scripsit Hispanice.

De Vitis Sanctorum Ecclesiæ Hispalensis. Hispali apud Franciscum de Lyra 1637. in 4.

De Vitis SS. Ecclesiæ Toletanæ. Matriti apud Paulum de Val 1651. in fol.

De Vita Ven. S. Alphonsi Infantis Castelle, & Monialis Ordinis militaris S. Iacobi. Matriti 1631, in 4.

Doctrinale ad Moniales. Ibidem eodem anno.

De Sanctis Martyribus Vrsanenibus. Hispali apud Franciscum de Lyra 1634. in 4.

De Sacrosancto Nomine Mariæ eiusque excellentijs. Hispali apud eundem 1643. in 8.

De casibus occurrentibus in Iubilæo duarum hebdomadarum Hispali apud Simonem Faxardo 1641. in 16.

Instructionem de Ordinandis. Hispali 1640. in 12. Matriti, Cæsar-Augustæ, & alibi sæpius recusam.

Explicationem Bullæ Urbani VIII. prohibentis in templis usum Herbe Indicæ, Fulgè Tabacco.

bacco, Hispali apud Simonem Faxardo 1641. in 4.

ANTONIUS DEL RINCON, natione Hispanus, sed Angelopoli in Mexico natus, vbi annos 18. natus Societatem est complexus anno 1573. & professionem votorum quatuor emisit. Concionator lingua Mexicanâ eloquentissimus, Indorum salutem præclare se impendit vsque ad mortem, quæ contigit in Nouembri prope Angelopolim 1601. Edidit

Grammaticam Lingue Mexicanæ 1595. in 8. quæ multos salutis Indorum in noua Hispania fecit administratos.

ANTONIUS RVBIUS, seu RVVIO, natione Hispanus, patria Rodensis, adolescens 21. annos natus in Complutensi Academia, ex turbulentis huius sæculi fluctibus, in nostræ Societatis portum appulsus est, anno salutis 1569. Magnum hic acuti ingenij specimen in studijs præbuit atque eximios in litteris Philosophicis, ac Theologicis progressus fecit. Ex quo in India Occidentis solis profectus in Mexicana Ciuitate (quæ totius Prouinciæ nouæ Hispaniæ Metropolis est, & caput) Philosophicas disciplinas docuit primum triennio, deinde Sacram Diui Thomæ Theologiam annis 12. est interpretatus, tanta commendatione doctrinæ, vt de rebus grauissimis, tamquam oraculum sapientiæ, à Proregibus, à senatu Regio, ab Inquisitoribus fidei confuleretur. Deinde cum operam suam studijs promouendis in Academia Mexicana totis 25. annis nauiter impendisset, doctrinali Sacrosanctæ Theologiæ Laurea decoratus, reuertit in Hispaniam, & Compluti confedit. Vbi post annos vitæ 67. die octaua Martij anno Domini 1615. cursum mortalitatis expleuit. Funus eius frequens Academia, vniuersa Nobilitas, Religiosæ familiæ suâ celebritate cohæstauerunt. Fuit ipse in tanta Doctrinæ laude humillimus, orationis in qua multum ponebat temporis, & mortificationis studiofissimus, vt supra quàm ætas, ac vires ferrent, quotidie se diuerberaret. Edidit iustæ molis.

Commentarios in vniuersam Aristotelis Logicam. Partibus 11. Colonia sumptibus Arnoldi Milij Birchmanni 1605. quibus titulum fecit.

Logica Mexicana. Recudit

Eisdem Commentarios in Compendium quasi contractos, in gratiam Academiæ Complutensis, quæ publico decreto suis Professoribus eos explicandos iuuentuti præscripsit, curauitque decretum hoc suum auctoritate Regia firmari, & ita multis annis id durauit. Prodierunt (ni fallor) primum Valentie 1607. postea Colonie apud Ioannem Kinckium 1609. & rursus 1615.

Commentarios item in alios libros Aristotelis De Physico Auditu prius editos Matriti apud Ludouicum Sanchez 1605. tum in breuiorem summam redactos, rursus vulgavit Valentie

(ni fallor) ac subinde Colonie apud Crithium 1610 & rursus 1616. Prodierunt etiam posthumi.

Commentarij in libros Aristotelis De celo, & mundo. Coloniae typis Crithij 1617. Ante hos autem viuo Auctore.

Commentarij in libros De ortu, & Interitu, seu de generatione, & corruptione rerum naturalium. Iisdem recusi typis Crithij 1619. Denique

Commentarij in libros De Anima, ab eodem recusi 1613. & 1621. Recusi hi omnes, quinque tomis in 8. Lugduni 1625.

ANTONIUS RVIZ DE MONTOYA, natione Peruanus, patria Limensis natus anno salutis 1583. Societati se addixit 1606. & adhuc tiro vocari se sentiens à Deo ad conuersionem Gentilium in Paraquaria (vbi messis tum animarum ingens, sed messores pauci) enixè institit apud superiores, vt eam in Prouinciam mitteretur, & voto potitus est. Ibi absoluto tirocinio, & emensis studijs, seu potius contractis, ex desiderio quo ardebat impendendi se statim in salutem Infidelium, plenus zelo, & laborum pro Christo sitiens, destinatus est in Regionem Guayranam ad iuandos ibi Socios duos, qui quotidie centenos aliquot Barbaros ritè instructos baptizabant; sed in rerum omnium maxima penuria præterquam consolationum cœlestium, quibus affuebant. Illis in Missionibus Vir Apostolicus, amplius viginti annos traduxit; & supra centum milia Ethnicorum Christo aggregauit. Ultra duodecim millia leucarum per Montes, syluas, saltus, loca inuia, & plerumque pedes confecit, inuestigando, & quasi venando Syluestres homines, quibus iter in cœlum monstraret. Nec alio in ijs itineribus utebatur cibo, quàm herbis, & radicibus agri, & pro delicijs farina ex mandioca; nec alio potu quàm aqua fluuiali. Lectus illi plerumque humus, pro stragulis pallium quo interdiu tegebatur, nec vnquam tulit secum annonam viatoriam, aut edulia portabilia, etiam si per vastas solitudines, in quibus nec hospitium, nec tugurium erat, & longè ad ducentas leucas progredi oporteret. Fundauit tredecim pagos, quos Reductiones appellauit, in quibus vagantes incertis sedibus Gentiles ad vitam socialem perduxit, & Christianis ritibus, atque legibus instituit. Multis in locis primus Christum prædicauit, vbi nihil vnquam antea de eo auditum fuerat. Cum Deo porro fuit coniunctissimus per orationem, & altissimam contemplationem; sæpe extases mentis patiens, & nonnunquam etiam inter orandum conspectus sublimè à terrâ eleuatus. Corpus suum immitissimè vexabat perpetuis cilicijs, catenis ferreis, flagellationibus quotidie tam atrocibus, vt audientes subinde Indi exhorrescerent, Tota vita eius fuit quasi continuum Ieiunium, adeo parcè se cibabat; sed profecturus ad conuersionem Regionis

Iayoabæ, per quadraginta dies solo pane, & aqua victitavit. Immo paulò ante obitum, cum ad spiritualia Exercitia magno spiritus ardore secessisset, octidui spatio nullum alium gustavit cibum præter sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum. Bis iussus est præesse Nostris in Collegio Assumptionis, & præterea in remotis Residentijs; tria vota solemniter professus ab anno 1619. Postea à Moderatoribus missus est in Hispaniam ad procurandam protectionem Regis, & priuilegia conseruationi Neophytorum Indorum necessaria. Matritum peruenit anno 1638. & præclara ibi quoque Apostolici spiritus vestigia reliquit; & quamuis ab Optimaribus vehementer rogatus fuerit, vt ibi remaneret ad conscientias ipsorum dirigendas, abnuuit constanter, & impetratis à Rege quæ postulauerat, ad Indos suos remeare properauit. In reditu Limam petijt, vt Regia Diplomata Proregi traderet, atque ibi dum in Paraquariam regredi parat, correptus morbo (prout prædixerat) inter feruentissima cum Deo colloquia, Spiritum Creatori reddidit, die 11. Aprilis 1652. Funus eius cohonestarunt, & Archiepiscopus cum Canonicis, & Prorex cum Senatoribus, qui etiam suis humeris cadauer illius propter magnam de sanctitate viri opinionem, ad sepulchrum detulerunt. Prædictiones mirabiles, cœlestes illustrationes, miracula, morbósque applicatione reliquiarum ipsius depulsos, fusè enarrat Dòctor Franciscus Xarque Decanus Ecclesiæ Cathedralis Albarracinensis in Aragonia, qui multis annis familiariter, cum ipso egit, & iusto volumine vitam eius edidit Cæsar-augustæ 1652. sicut, & noster Alphonsus Andradæ tom. 5. virorum Illustrum ex quibus hæc pauca delibauimus. Scripsit Hispanicè, atque edidit vir Apostolicus dum Matriti moraretur.

Historiam de missa sub Iugum Christi Paraquaria. Matriti 1639. in 4.

Thesaurum, Grammaticam, vocabularium, Catechismum Lingua Guarunica, cuius est vsus in Paraquaria Matriti 1640. in 8.

* ANTONIVS DE SALDAGNA Africanus, natus in Arce Lusitanorum Mazagani in Africa, patre Lusitano, matre Itala fœdum annorum adolescens missus à Parentibus est in Indiam vt militiam sequeretur; sed Goam appulsus, & spiritualis militiæ amore captus, Societatem ibi expetijt, & impetrauit anno sæculi præterfluentis 15. Peracto tirocinio dum litteris operam daret, obtusa est illi oculorum acies, adeò vt studijs finem imponere coactus sit, & sacris initiatus, missus est in Peninsulam Salsetanam culturus illam vineam Domini. Ibi linguam Concanicam adeò perfecte addidit, vt eloquentissimè illa loqueretur, & concionaretur. Annos circiter 40. in cultura illorum Christianorum exegit; spiritualibus Adiutoribus adscriptus, & complures verbo, & exemplo ab idolorum cultu ad

Christi fidem conuertit. Demum non tam ætate, quam laboribus confectus, migravit ad Remuneratorem bonorum omnium Racholi die altera Decembris 1663. Edidit Concanico Idiome.

Miracula S. Antonij de Padua. Racholi.

Item.

Exemplorum librum de Christo crucifixo.

Ibidem.

Parauerat prælo, sed morte interueniente edere non potuit,

Vocabularium copiosissimum lingua Concanica.

Insignia beneficia Angelorum Tutelarum, Baculum Pastoralem pro Sacramentis administrandis, & Parochialibus muneribus obediendis.

ANTONIVS SALVADOR, natione Hispanus, patria Tarraconensis, cum Ilerde inter sacrorum Canonum, & legum Auditores floreret, in Societatem ingressus est anno salutis 1593. ætatis 19. Concionatoris nostri voce percussus; In ea Ecclesiastem egit multis annis, & Collegiorum Ilerdensis, & Gerundensis Rectorem, vota quatuor professus, vir animi candore, integritate vitæ ac suauitate morum insignis. Obijt Tarraconæ die 21. Iulij 1624. & Domum tirocinij suis facultatibus amplificauit. Edidit quam ad populum habuit Barcinone.

Orationem de S. Terefia.

Plura reliquit affecta, quæ morte præuentus non potuit vulgare.

ANTONIVS SANCTARELLVS, natione Italus patria Adriensis in Samnio, vir moribus apprimè religiosus, & modestissima mansuetudine. Societatem amplexus est Romæ anno salutis 1586. ætatis suæ 17. & votorum quatuor professionem emisit. Humaniores litteras docuit annis aliquot, Theologiam moralem octennio. Magnam ætatis suæ partem exegit Romæ in Domo Professorum, assiduus in excipiendis confessionibus, & ad omnia caritatis opera expeditus, multisque externis ac Principibus viris, quorum conscientias dirigebat, percarus. Annis aliquot ante obitum orbatus visu, summa animi æquitate, instar Tobiæ senioris, tulit suam cœcitate, & interrogatus sæpius; an si à Deo daretur optio, mallet nè esse surdus quam cæcus? constanter respondit; malle se esse (vt erat) cæcus, quia si surditate laboraret, non posset audire confessiones pœnitentium prout cæcus faciebat, essetque penitus iuuandis animabus inutilis. Octogenario maior migravit ad visionem beatificam (vt speramus) in cœlo Romæ die 5. Decembris 1649. Edidit Italicè.

Tractatum de Iubileo Anni Sancti, alijsque Iubilis. Romæ apud Mascardum 1624. & apud Ludouicum Grignanum 1625. in 12. qui latinè translatus prodijt Moguntia 1626. typis Antonij Strohefcer.

Vitam IESV Christi, & Beatissimæ Mariæ

viræ Virginis. Romæ apud Grignanum 1625. in 8. latinè vero edidit:

Tractatum moralem de Hæresi, schismate, Apostasia, sollicitatione in Sacramento Pœnitentiæ, Blasphemia, Maledictione, & de Potestate Romani Pontificis in his delictis puniendis. Romæ apud Hæredem Bartholomæi Zannetti 1625. in 4.

Variarum resolutionum Partem 1. Romæ apud Grignanum 1625. in 3.

Scripsit etiam Italicè sed non edidit.

Vitam B. Aloysij Gonzage.

Vitam Bernardini Realini

Vitam Alphonsi Rodrigez.

Soc. IESV.

* ANTONIVS SIRMONDVS, natione Gallus patria Ricomagensis in Aruernia, nostri Iacobi Sirmondi Nepos, in Societatem cooptatus anno sæculi voluentis 8. ætatis suæ 17. Professus votorum quatuor adscriptus est: Post traditam Rhetoricam, & amœniore litteras, Philosophiam quinquennio explicuit, & multis annis concionatus est. Vir pietate insignis, orationi apprimè deditus ad immortalem vitam transiit Parisijs die 12. Ianuarij 1643. Edidit latinè.

De Immortalitate animæ demonstrationem Physicam, & Aristotelicam, aduersus Pomponatium, & Affectas. Parisijs apud Georgium Iosse 1625. in 8. Scripsit Gallicè.

Auditorem Verbi Dei. Parisijs apud Ioannem Camusat 1638. in 8.

Concionatorem. Ibidem 1638. in 8.

Defensionem virtutis. Ibidem 1641. in 8.

ANTONIVS DE SOVSA, natione Lusitanus, patria ex Oppido Amarense Societati nomen dedit anno Domini 1606. ætatis 15. vir præcellenti ingenio, & scientia politioris litteraturæ, quam multis annis professus est, insigniter excultus. Cum eloquentiam Olyssiponensi in Collegio doceret scripsit atque exhibuit magnificentissimè coram Philippo III. Hispaniarum Rege, cum in anno 1619. in eam Urbem venisset.

Tragico-Comediam de Emmanuelis I. Lusitanie Regis expeditione in Orientem; quam suæ relationi Hispanicæ penè integram inferuit, Ioannes Sardina Mimofus. Olyssipone apud Georgium Rodriguez 1620. in 4.

Obijt Antonius in Oceano, anno 1625. cum parta victoria, & pulsus è Brasilia Batauis, in classe Regia è Brasilia in Lusitaniam remearet.

ANTONIVS STRATIVS, natione Belga, patria Audomarensis, in Societatem anno 1619. ætatis suæ 27. ingressus, docuit Logicam, Mathesim, Ethicam. Vir acri iudicio, sed valetudine infirma. Obijt Monasterij Vvestphaliæ die 17. Nouembris anno 1636. Reliquit posthumos, qui subinde prodierunt

Epigrammatum libros tres. Monasterij Vvestphaliæ typis Raesslidij 1637. Reliquit etiam prælo paratum:

Lusum Anagrammaticum in nomen Guilhelmi Lamormaini, ducentis vicibus variatum.

ANTONIVS SVCQVET natione Belga, patria Mechliniensis, patre sanctioris Consilij Senatore natus die 15. Octobris 1574. postquam Louanij multos annos Iurisprudentiæ operam nauasset, ingressus est in Societatem Iesu die 27. Aprilis anno 1597. Tornaci, vbi modestiam, pietatem, Dei, ac proximi amorem, quem iam indè à sæculari vita spirabat, egregijs prouexit incrementis ad sanctitatem. Sacerdotio initiatus est anno 1607. die 31. Martij. Quatuor deinde vota publicè professus die 16. Decembris anno 1612. Tirocinium, & Collegium Mechliniensis administravit annis 10. Bruxellense 11. Vndè in Præpositum Prouinciæ Flandro-Belgicæ anno 1619. assumptus est, & eam quadriennio gubernauit. Demum cum in Procuratorem Prouinciæ electus esset, vltimum vitæ actum in Theatro Urbis Romanæ egit, & viam vitæ æternæ, cum Romanam propè confecisset in reditu Parisijs magna sanctitatis opinione, inuit die 15. Februarij anno 1626. Elogium illi dedit vir magnus hac formula scriptum:

Vnum illi gaudium de Deo cogitare; de Deo loqui; extra quem gaudium illi nullum; Velles placere? Velles amari? loquendum de Deo erat. Velles displicere? miscenda ludicra & secularia erant. Vir omnino magnus & coniunctione cum Deo suo maximus, quem vnum pectore, ore, calamo suo circumfererebat: ignorabat alia. Diceres ebrium quoties diuinarum rerum mentio incidebat, & in illis folis eloquentem. Hæc ille. Cæterum de viro laudatissimo erit alibi plura distinctius memorandi locus. Euulgauit noua inuentione, additis imaginibus moralibus æri incisus,

Viam Vitæ æternæ, tribus libris comprehensam, itaut primus viam doceat incipientium, alter viam proficientium, tertius viam perfectorum. Antuerpiæ typis Martini Nutij 1620. in 8. Eam deinde quartum à se recognitam, & auctam emisit in lucem. Extat typis Henrici Aertfens 1625. in 8. Prodiit eadem linguis Belgica, Hispanica, & Anglica; eam ipse simul atque in lucem edidit, quo erat in Beatam Virginem studio, vt pluribus viam vitæ ostenderet, locis omnibus, ac templis cultui B. Virginis Mariæ peculiariter dicatis, singula donauit exemplaria, quæ in Sacristia afferrentur ad excitandam pietatem peregrinorum, qui illic sacra audituri vel peracturi erant. Editum ab eodem est

Testamentum Christiani hominis, & preparatio ad consequendam æternam salutem. Antuerpiæ apud Ioannem Knobbarum 1625. in 32. & recusum Luxemburgi apud Reulans 1631. Prodiit idem versum Belgicè, & Gallicè, Italicè autem Romæ apud hæredem Bartholomæi Zannetti 1627. scripsit etiam

De Purgatorio libellum tam viuis quam vita functis vilem . Ab eodem est .

Paruum Psalterium Beatissima Mariae Virginis , & valde multæ piæ ac practicæ Tabellæ , quas passim vir pientissimus , & animarum zelo ardentissimus sine nomine euulgabat .

* ANTONIVS DA SYLVA natione Lusitanus , patria Aueirensis , Societati adscriptus anno salutis 1622. ætatis suæ 17. votorum quatuor professione se ei adstrinxit . Septennio docuit Rhetoricam , & amæniores litteras & altero septennio Theologiam magistræ morum ; multis annis Ecclesiasten egit , & sexagenario maior sanctè decessit Scalabi die 18. Aprilis anno 1666. Edidit Lusitanicè

Compendium Vitæ S. Francisci Xaverij aetæ in Indijs . Vlyssipone in 8.

* ANTONIVS TARLATINVS natione Italus , patria Tifernas in Umbria , Deo se in Societate mancipavit anno sæculi labentis 13. ætatis suæ 19. & votorum quatuor sacramentum dixit . Post traditas humaniores litteras , multis annis vixit in Domo Professæ Romana , Operarius assiduus in templo , & in procuranda proximorum salute actuosus . Nobile fodalitium Sacerdotum , & Clericorum eadem in Domo diu direxit , & sua fedulitate oppidò frequens reddidit . In promouenda pia admodum exercitatione , quæ à Bona morte nomenclaturam habet , & singulis feriis sextis per annum , in templo Domus Professæ Romanæ magno concursu celebratur , singulari zelo constanter laboravit . Demum laborum mercede donandus piè obiit . Romæ die 9. Ianuarij 1665. Edidit Italicè

Pietatem solatio destitutam , pro exercitio Bonæ mortis tacito nomine . Romæ per hæredes Corbelletti 1650. in 12. Item appposito nomine

Oeconomiam cælestem , ad actiones quotidianas melius obeundas . Romæ 1652. Per Ignatium Lazarum in 12.

Ducem animæ ad Orationem mentalem , opus posthumum . Romæ per Michaellem Herculem 1668. in 12.

Infantem IESVM . Margaritum Anima . Sub nomine Alexandri Maffæi . Romæ per Franciscum Caballum 1642. in 24.

De Amore IESV . Partem alteram 1643. in 24.

Horologium Hominis Christiani ad cruciatum Christi patientis . Romæ 1642. in 24.

* ANTONIVS TERILLVS natione Anglus , patria Dorcestriensis , natus anno sæculi voluentis 23. Romæ emensis in Collegio Anglicano Philosophiæ , ac Theologiæ studijs , iamque Sacerdotio initiatus , rudimentum vitæ religiosæ posuit in Domo probationis Quirinali Societatis anno 1647. die 20. Iunij , & votorum quatuor nuncupatione se adstrinxit . Pœnitentiarium Apostolicum aliquot annis egit Laureti : Tum Philosophiam profes-

us est , primò Florentiæ , postea Parmæ , vbi etiã Theologiã scholasticã quadriennio explicavit . Inde postulatu Prouinciæ Anglicanæ , Leodium missus quinquennio Theologiam profectus est ; Mathesim etiam aliquamdiu docuit & studiorum Præfecturam gessit , rexitque cum laude Collegium illud Anglorum in quo iterum studia moderatur . Edidit in lucem hæctenus

Problema Mathematico-Philosophicum tripartitum , De termino magnitudinis , ac virium in animalibus . Parmæ apud Vignam 1660. in 12.

Conclusiones Philosophicæ rationibus illustratas . Parmæ typis eisdem 1657. in 12.

Fundamentum totius Theologiæ moralis , seu Tractatum de Conscientia probabili . Opus à multis laudatum . Leodij typis Ioannis Mathiæ Nouij 1668. in 4.

ANIONIVS TORRES , seu TORRENSIS , siue etiam *Turrianus* , natione Hispanus , patria ex oppido Gumiel Diocesis Burgensis , annum agens 22. est admissus in Societatem anno salutis 1556. atque in ea Philosophicæ , & Theologicæ scientias didicit & humanas feliciter docuit , atque omnia propè Societatis nostræ munia ei contigit obire . Linguae latinæ magister fuit . Magister Nouitiorum ; Rector , & Prædicator , sincero animi candore , & flagranti studio , curaque de hominum salute , primis illis nostris Patribus simillimus , quarum virtutum , & in Transmarinis Occidentalibus Oris , & in Hispania , vestigia multa reliquit impressa . Ad excolendos pijs exercitationibus homines mira virtute ; multosque , præsertim Ecclesiasticos ijs exercuit . Missionum egregius amator fuit , quarum ei à Patre N. Præposito Generali libera facultas erat , in ijsque strenuam nauabat operam . Confessionum Generalium mirus suator , quas nolebat opera tumultuaria , sed sumpto ad cogitandum spatio fieri . Ad Conciones solemne illi fuit acri prius corporis verberatione se comparare deinde cilicio indutum in suggestum ascendere . Ipsas porro Conciones meditationum potiùs , quam multæ lectionis studio adornabat : nec earum tempore quidquam in tractatione corporis delicatius admittebat . Pedes iter vel iam senex conficiebat : & cum egressus Vrbe binas eodem die conciones habuisset , terna passuum millia eundo , redeundoque conficiebat ; ardore animi robustum in senili corpore vigorem sustentante . Incidit aliquando cum ab eo obeundo munere rediret , vt inuentum in itinere mendicum ægrotantem , Rector tum ipse sustolleret in humeros , vt in Nosocomium deportaret . Caritati tantæ non impar fuit eius vitæ asperitas , & præterea humi super asferem diu decubuit . Tandem bonis operibus plenus decessit Palentia anno salutis 1596. ætatis vero 62. ab initia Societate 40. scripsit Hispanicè

Ma-

Manuale de institutione Christiani hominis , Tractatum admodum piuum in quinque libros distributum . Cæsaraugustæ 1613. in 16. & Pinciae 1614. in 12.

ANTONIVS VALENTINVS natione Italus , patria Patavinus . Vir magni spiritus & probitatis , & S. Carolo Borromæo olim perfamiliaris . Societatem ingressus est anno Domini 1556. ætatis 15. & professionem votorum quatuor emisit . Rector fuit varijs in locis & magister Nouitiorum 26. annis . Edidit tacito suo nomine , operà R. M. Leonis Bertolini Italicè :

Meditationes deuotissimas de Passione Christi Domini , in singulos Quadragesimæ dies distributas . Brixia 1600. Obijt Nouellaria die 24. Nouembris anno 1611.

* ANTONIVS VANDEN STOCK , natione Belga , patria Bruxellensis , annos natus duodeuiginti , Societati se adscripsit anno salutis 1639. & vota quatuor in ea nuncupavit . Septennio docuit amæniores litteras ; rexit Collegia Belliolanum , & Aldenardense : superstes , edidit hæctenus latinè

Pia monita ad salutem . Litteris Chronicis anni 1656. expressa . Antuerpiæ typis Michaelis Cnobbaert eodem anno in 8. Item

Dogmata Salutaria , ac pia , simili structura Chronica anni 1657. composita . Ruræmondæ typis Gaspari Du prez in 8.

De Spirituali Imitatione Christi . Litteris pariter Chronicis anni 1658. Ruræmondæ eisdem typis & anno in 8.

De Interna locutione Christi ad Animam . Tractatum Ludouici Bloisij Flandricè conuersum . Brugis typis Nicolai Breggel 1659. in 16.

De Communione spiritali idiomate Belgico . Antuerpiæ typis Michaelis Cnobbaert 1665. in 12.

* ANTONIVS VAN TORRE natione Belga , patria Alostanus natus anno sæculi fluentis 15. societati nomen dedit 1632. & votorum quatuor professionem emisit . Docuit liberales disciplinas annos 13. Magister fuit Nostrorum more Societatis studia repetentium annis 11. Præfectus Scholarum 15. Concionator 9. adhuc superstes dedit in lucem latinè , Gallicè , Flandricè *Dialogos familiares litterarum Tironibus , in pietatis , scholæ , ludorum exercitationibus , viles , & necessarios* . Antuerpiæ apud Hæredes Ioannes Cnobbari 1659. in 8. Auctos & recufos ibidem 1666.

ANTONIVS VASCONCELLIVS , natione Lusitanus , patria Olyssiponenfis . Vir ob insignem doctrinam , religionem , & generis claritatem , in Lusitania notissimus . Societati adiunctus anno salutis 1570. ætatis 15. votis quatuor se obligauit . Humaniores litteras docuit quinquennio ; Philosophiam quadriennio ; præfuit studijs Eboræ , & Conimbricæ quadriennio ; rexit Collegia Portuense , Pharense , Porta-legrense , Eborense , & Vili-

tator fuit Collegiorum in Insulis . Dum Academiam & Collegium Eboræ administraret multis ac pretiosis ornamentis sacrarium auxit , conquisitis vndique Sanctorum reliquijs , quas in Lipsanothecis affabrè factis , suppeditante sumptus pijsissima sua matre ad publicum cultum exponi curauit . Ingrauescente ætate lecto affixus , & vltra decennium ex podagra decumbere coactus , horis subcisiuis remittente se vi morbi , libros aliquos composuit , vt qui ex suggestu amplius (quod multis annis fructuosè fecerat) populum docere non poterat , id saltem suis scriptis assequeretur . Obijt religiosè Eboræ die 12. Iulij 1622. Edidit elegantis stylo

Anacephalæoses , idest , *summa capita Astorum Regum Lusitania* , quibus adiecit Epigrammata in singulos Reges , ab insigni Poeta Emmanuele Pimenta : & illorum effigies ad viuum in ære expressas . Subnectit dein

Descriptionem Regni Lusitanici , cum Compendio rerum illustrium , quæ in eo visuntur , tam ad humanum cultum spectantium , quam ad Diuinum . Demum

Philippi III. Regis Catholici expeditionem Lusitanicam ; & Orationem qua ipsum Eborensis Academia , per P. Alphonsum Mendez Sacram litterarum Interpretem , postea Aethiopia Patriarcham , consalutauit . Antuerpiæ apud Petrum , & Ioannem Belleros 1621. in 4. Edidit item Lusitanicè

Tractatum de Angelo Custode . Eboræ apud Franciscum Simonis 1621. in 4.

Relationem Persecutionis Iaponicæ annis 1588. & 1589. impressam Hispanicè anno 1591. in 8. tribuit Antonio Vasconcellio Antonius de Leon in sua epitome Bibliothecæ Orientalis Hispanica .

* ANTONIVS VATIER , natione Gallus , patria Normannus , Diocesis Sagiensis , Societati aggregatus anno salutis 1613. ætatis 18. vota quatuor solemniter concepit . Docuit in ea humaniores disciplinas triennio , Mathematicas octennio , Philosophicæ nouennio , Theologicæ quadriennio . Multis insignis virtutibus , migravit ad Dominum Parisijs in Domo probationis die 10. Octobr. 1659. scripsit Gallicè

Occupationem interiorem ante , & post communionem . Parisijs apud Gaspardum Maturas 1650. in 12.

Manuductionem ad Exercitia spiritualia S. P. Ignatij . Ibidem & iisdem typis in 4. & 12. Quæ Italicè traducta , Bononiæ excusa est typis Iosephi Longi 1674. in 12.

Clauem Cali , siue artem bene moriendi . Ibidem & iisdem typis 1653. in 12. Latine edidit

Sancti Augustini de Correptione , & Gratia ad Valentinum cum Notis . Parisijs eisdem typis 1652. in 8.

ANTONIVS VELLESIUS natione Lusitanus , patria Porta-legrensis ad Societatem

tem accessit, anno salutis 1569. ætatis 22. & vota tria solemniter professus est. Septennio prælegit humaniores litteras, triennio Theologiam Moralem, & septennio alio, studiorum Præfectus fuit Eboræ, ubi euulgavit eruditum atque exemplis à probis auctoribus illustratum

Commentarium in Emmanuelis Aluari Grammaticam latinam Eboræ 1599. in 4. Multis annis Concionatorem, & Confessarium egit, & demum Eboræ obiit die 20. Martij 1609.

* ANTONIVS VERIVS, natione Gallus, patria Parisinus, Societatem amplexus est anno salutis 1651. ætatis suæ 20. & vota quatuor solemniter nuncupavit. Disciplinas humaniores annis aliquot professus est. Edidit Idiomate Gallico.

Vitam D. Nobiliss. Missionarij celeberrimi, in inferiori Armorica, Parisijs apud Franciscum Muguet 1666. in 8.

Vitam S. Francisci Borgia. Parisijs apud Dionysium Thierry 1672. in 4. Transtulit Gallicè.

Concionem habitam in die natali Reginae Portugallie à P. Antonio Vieyra. Parisijs apud Sebastianum Mambre Cramoyfy 1669. in 4.

* ANTONIVS VIEYRA, natione Lusitanus, patria Vlyssiponenensis, natus anno sæculi labentis 9. Societati nomem dedit Bahia in Brasilia 1625. ubi, & Philosophicæ, & Theologicæ studijs nauavit operam, & Rhetoricam triennio professus est. Postea admonitus ut Theologiam ibidem prælegeret, postulante Prorege, missus à Superioribus est in Lusitaniam, ubi ob præstantiam talenti in Concionando adlectus est à Rege Ioanne 4. in Concionatorem Regium anno 1643. & ibidem votorum quatuor professionem emisit. Inde tamen post annos aliquot, licentiam impetrauit ab eodem Serenissimo Rege redeundi in Brasiliam, ad conuersionem infidelium, & Nostros ad flumen magnum Amazonum, Brasiliorum salutem sese impendentibus ad nouennium præfuit. Nunc dum hæc scribuntur anno 1674. Romæ commoratur, ubi varijs in locis auditus est cum plausu, etiam Italicè, pro concione dicere. Editæ sunt typis variæ illius Conciones, non ab ipso, sed alijs, qui eas descripserunt, vel in alias linguas transtulerunt; & primæ quidem excusæ sunt CesarAugustæ, Idiomate Hispanico, sed admodum vitiosè, postea prodierunt.

Conciones variæ P. Antonij Vieyra. Hispanicè Matriti per Iosephum Fernandez de Buendia 1664. in 4. Item.

Conciones variæ eiusdem. Pars secunda. Matriti per Paulum de Val 1654. in 4. Harum aliquæ Italicè redditæ à Bartolomeo Sanctinello impressæ sunt Romæ per Michaëlem Herculeum 1663. in 8.

Conciones sex lingua Lusitanica, vulgatæ

sunt Vlyssipone typis Dominici Lopez 1645. in 4. Item.

Concio historica, & Panegyrica habitam in die natali Serenissimæ Reginae. Vlyssipone 1668. quam Gallicè transtulit Nost. Ant. Verius.

Concio gratulatoria ob felicem partum Reginae. Eboræ typis Academicis 1669.

De Stigmatibus Sancti Francisci, sermo habitus Romæ in Oratorio Archiconfraternitatis Stigmatum. Ibidem apud Varesium 1672. in 4.

De B. Stanislao Kostka Soc. IESV; Sermo habitus in Æde Quirinali eiusdem Societatis Romæ typis Lazari Varesij 1675. in 8.

ANTONIVS VIGVIER, natione Gallus, patria Figeacensis, Diæcesis Cadurcensis, venit in Societatem die 29. Augusti anno 1600. natus annos 18. In ea Grammaticam, Humanitatem, Rhetoricam, Philosophiam, & Theologiam moralem, ac denique vota quatuor solemniter professus est; vir apprimè pius, & sui contemptor, salutis animarum audus, laboris patientissimus. Obiit in Domino Pictauij die 27. Ianuarij 1622. Edidit.

Panegyricum Ludouici XIII. Regis Christianissimi.

ANTONIVS VIVIANVS, natione Gallus, domo Petracoras, ad Societatem accessit anno salutis 1586. in qua iusto tempore, spiritualis Coadiutor formatus est. Vir moribus supra modum commodis, ac tranquillis, quibus erat omnibus peracceptus. Nihil iracundi, aut acerbi præ se tulit vnquam. Mortem mortemque ita placide excepit, ut non tam mori, quam quiescere visus sit. Obiit Tolosæ in ipso anni 1603. limine, ubi plus annis 20. sedulam confessionibus operam dederat. Vixerat in Societate annos 37. vniuersim autem 57. Edidit versum à se Gallicè.

Thomæ à Kempis libellum de Imitatione Christi, & Epistolas Generalium Societatis IESV. Scripsit item Gallicè.

Librum de Virginitate.

De Angelo Custode

De Oratione 40. horarum

De Pietate erga Deiparam.

ANTVERPIENSIS DOMVS PROFESSA, in Belgio ad amnem Scaldim sita, prima Domorum Professorum Societatis per Germaniam, & Belgium, initium habuit anno salutis 1607. quando translatis scholis in commodiorem locum, & prouentibus annuis Collegij, quod eò loci prius fuerat, solum ædificium relictum est vsibus Professorum. Et quamuis nullum habuerit certum Fundatorem, tamen Diuina prouidentia, & liberali Senatus, Populique pietate paulatim effectum est, ut siue speciem spectes augustam Templi, siue fabricam Domus, siue amplitudinem in ea Bibliothecæ, siue numerum personarum, quæ in ea sustentantur, siue multitudinem Ministeriorum

steriorum erga proximos, quæ exercentur, non multas inuenies Domo in tota Societate illi pares. Degunt siquidem in ea sexaginta Socij, ad omne sanorum, atque ægrorum solatium atque auxilium, noctu, diuque prompti, nec vnquam ab operibus caritatis, atque Instituti nostri functionibus, vacui. Sodales B. V. in diuersas Congregationes distributi ad tria ferme millia, suas in ea exercitationes pietatis, quot hebdomadis obeunt; ad Templum verò, & sacra pœnitentiæ Tribunalia, tantus populi fit concursus ut Sacerdotes per 27. sedes Confessionales dispositi ægrè sæpè sufficiant. Benefactores huius Domus insignes fuerunt complures, sed inter eos emicauerunt Virgines quædam, & Matronæ, scilicet 4. Sorores Hout appellæ, & earum cognata Anna Sgreuens, tum Maria van Breuseghen Vidua Antonij Loffon, Anna van Esten, Maria Anna Mecchelmans, quarum singulæ suis de facultatibus tantum huic Domui alendæ, & stabilendæ erogarunt, ut propterea gratitudinis causâ pro illarum singulis indicta sint per totam Societatem suffragia pro Fundatoribus dici consueta. Aluit olim hæc Domus atque etiamnum alit multos omni eruditione, & libris editis claros quorum nomina suis locis in hoc opere inferuntur. Edidit Domus suo nomine.

Plausum exhibitum, Magno Patri Iosepho, Dei Matris sponso, Dei filij nutritio, cum ei in valle S. Mariae Facontina Antuerpiæ illustre scællum statueretur, die 29. Martij anno 1637. Ibidem in 4. Item suo, & Collegij Antuerpiensis nomine.

Honorem S. Ignatio de Loyola, & S. Francisci Xauerio per Gregorium XV. inter Diuos relatis habitum. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1622. in 8.

AQVISGRANENSE COLLEGIVM, quod est in Prouincia Rhæni Inferioris inter Rhenum, & Mosam ad fines Belgij, inchoatum anno sæculari 1600. sub nomine Residentiæ, tertio post anno in numerum Collegiorum transiit ex beneficentia partim Reuerendissimi Capituli, partim amplissimi illius Senatus, & denique Sereniss. Electoris Coloniensis Ernesti Bauari, qui prouentus quosdam Ecclesiasticos auctoritate Apostolica, Nostrorum ibi vsibus applicuit. Edidit hoc Collegium, & Sereniss. Archiduci Austriae Alberto potentissimo Belgij Dynastæ, qui ab oppressione Hæreticorum Ciuitatem vindicarat, dedicauit

Syntagma Davidicum, hoc est, ordinatam collectionem à Psalmis David, secundum varios mores, & motus horum temporum. Coloniae sumptibus Bernardi Gualteri 1615. Item

Aquisgranum à Matthia Imperatore restitutum, Carmine descriptum

ARCHANGELVS BELBONVS natione Italus, patria Campanensis, quod Oppidum non procul Salerno est, Grandis natu & quinquagenario maior ad Societatem vocatus

est anno salutis 1615. Id beneficij à Deo haud dubie consecutus est merito hospitalitatis, quæ nostros homines domo sua transeuntes excipere solitus fuerat. Fuit mirè industrius in hominibus ad Confessionis Sacramentum adducendis. Obiit Salerni 11. Februarij 1627. Edidit Italicè sub nomine alieno F. A. G.

Compendium Miraculorum B. V. Mariæ

ARIAS BRANDANVS siue BRANDONIVS, vel etiam, ut alij appellant BLANDONIVS, natione Lusitanus vnus è primis Societatis in India Orientali operarijs, & dignus qui Gaspari Barzæo succederet in Armuziana Vineâ, in qua magnitudinem caritatis suæ luculenter explicuit. Admissus est in Societatem Goæ, anno Dom. 1552. ætatis 23. Venator insignis animarum, Armuziæ Mahumetanos quinquaginta ad Ouilè Christi traduxit anno 1570. & in his Regij stemmatis feminam; Damani verò 80. pariter Mahometis erroribus imbutos, anno subsequenti fonte salutis abluit. Scripsit

Epistolam de rebus gestis in India ab hominibus Societatis. Goa 9. cal. Ianuarij 1554. Lusitanicè, quam à se Latine conuersam refert Ioannes Pet. Massæus lib. 1. Epistolarum de rebus Iaponicis. Item aliam

Epistolam anno 1555. quæ extat Latine impressa Venetijs cum alijs 1565.

ARIAS SANCHEZ, seu SANCTIVS natione Lusitanus, patria Vlyssiponenensis cum mercaturæ studio in Iaponiam nauigasset, visis ibi de Societate mercatoribus animarum, ad lucra spiritualia animum adiecit, & ut in Sociorum numerum adlegeretur impetrauit anno salutis 1561. ætatis 34. Ibi multos ad Christianæ fidei complexum, & in his Bonzios, ac non paucos è Nobilitate perduxit. Demum copiosa messe in Christi horreum illata multisque defunctis laboribus, & ærumnis per annos duodeviginti in Iaponia transactos, ad æterna præmia euolauit, Omuræ 1590. mense Iunij ætatis 62. Scripsit è Iaponia:

Epistolas duas de rebus Iaponicis anno 1562. uti refert Antonius de Leon in Epitome Bibl. Orient. & Ioannes Pet. Massæus in lib. 3. epist. de Rebus Iaponicis.

ARNALDVS BOHYRÆVS natione Gallus patria Aquitanus Vesunensis, vel (ut alij referunt) Petracoras, in Societate, quam anno 1592. ætatis 20. ingressus est, Rhetoricam, & Philosophiam professus est; Rector fuit Collegiorum Billomensis, Aniciensis, Tolosani, Præpositus Domus Professæ ibidem, Prouincialis Aquitanicæ, & Vice-Prouincialis Tolosanæ. Vir apprimè doctus omne genus scientiarum excoluit. Pacificus admodum tum erga se, tum erga alios. Post edita religiosarum omnium documenta virtutum, in tironum nostrorum domicilio, emeritus senex, & innocentia pene infans, mortalitatem exiit. Tolosæ die 11. Aprilis 1656. Edidit,

Elegiarum libros quinque, quorum primus continet Elegias de Christo, & B. Virgine. Secundus de Diuis Martyribus. Tertius Lacrymas Ieremiæ. Quartus Diras in Apostatas. Quintus Mixta. Tolosæ typis Viduæ Jacobi Colomerij 1618. in 4.

Theatrum Persei, seu Perseum Francum. Gallicè in 8.

* **ARNOLDVS ANGELVS** natione Belga patria Traiectensis, Societatem amplexus in Bohemia, anno labentis sæculi 40. ætatis suæ 20. Rhetoricam octennio in ea professus est, quinquennio scholis præfuit. Multis annis Missiones obiuit magno zelo, ac fructu. Edidit hætenus.

Consignatos de omni statu homines etiam Principes, hoc sæculo ad fidem Romanam conuersos in 4.

Indaginem Monocerotis ab natura humana Deitatis sagacissima Venatrice, per quinque sensuum desideria, amanter adornate. Carmine Pragæ typis Vniuersitatis 1658. in 4.

Plenilunium Marianum, sine Orationem de B. Virgine. Pragæ iisdem typis 1657.

Elegantiarum libros duos. Continent Lesum, & Epitaphium S. Francisci Xauerij diuerso carmine. Item

Orationem de eodem Sancto. Pragæ eisdem typis, & anno.

Orationem funebrem post obitum Augustissimi Imperatoris Ferdinandi III. Pragæ eisdem typis 1657. in 4.

Virtutis, & Honoris Aedem, in Heroibus, & Poëmatibus xxv. Græcolatinis illustratam. Pragæ. typis Ignatij Arnolphi M. DC. LXXI.

ARNOLDVS BOECOP natione Belga, domo Gelder Zutphanensis, nobilis, locuples, & vnicus viduæ filius, accessit ad Societatem Treuiris anno salutis 1610. annos natus 24. integra seruata religione, ac virginitate in Batauica Academia, vbi iuris prudentiæ operam nauauerat. E patria Moguntiam reuertens, per fraudem ab hæreticis captus est, & veneno, vti medicus existimauit, hausto in carcere, Colonia substitit; vbi post quinquemestrem infirmitatem summa patientia toleratam extremum diem clausit 19. Februarij 1622. Vir verè humilis, mansuetus, & contemptor sui, in flore ætatis, ac tum recens Sacerdotio initiatus. Scripsit

Epistolarem questionem de nomine Hubertus, & alijs eiusdem terminationis, apud Ioannem Roberti adiectam vitæ S. Huberti à Roberto editæ. Luxemburgi 1621. Item

Apologiam de Iusto Lipsio cui inscriptio est: Iustus Lipsius Catholicus, siue de vera Iusti Lipsij religione Catholica Dialogus. Extat in fama posthuma Iusti Lipsij impressa Antuerpiæ typis Plantiniani, non addito Societatis Iesu titulo, & ex Epistola præfixa apparet illum nondum fuisse de Societate cum eam scriberet

ARNOLDVS CATHIVS natione Bel-

ga Domo Leouardiensis, quæ occidentalis Frisiæ vrbs est, Harlemij disciplinis humanioribus, Lugduni Batauorum Medicinæ operam dedit; cui magis excolendæ Patauium concessit, ibique lauream eius facultatis accepit. In Palæstinam, & reliquum orientem cum meditaretur, in Societatem adscitus, Romæ tirocinium posuit anno salutis 1600. Philosophiam recoluit, Theologiam audiuit; sed tertium vix annum emensus, aduersa valitudine victus, cum sacris à Cardinale Bellarmino initiatus fuisset, remissus in Belgium est, vt Louanij studijs extremam induceret operam. Inde in Frisiam destinatus, vndecim totos annos Leouardiæ, Suuollis, Sneæ, vltimum etiam Leydæ versatus est. Redux Louanij Præfecturam obtinuit spiritus, & sacras litteras explicuit. Antuerpiæ controuersa fidei sexennio docuit; Ruremondanum postremò Collegium prope triennio rexit, vbi etiam morte sublatus est, cum Sacramentis omnibus rite procuratus, filios suos paterna benedictione solatus esset die 13. Decembris anno 1630. ætatis 54. ab inita religiosa vita 30. professus iam ab annis 13. vota 4. solemnia. Opinio fuit eum à Germano fratre natu maiore fuisse accitum ad Superos; qui cum pepigerat, vt qui prior decessisset, superstiti à Deo, si modo conduceret, ipsi ad salutem, exoraret breuem migrationem: obierat autem ille non toto prius bimestri. Optarat quidem P. Arnoldus iam pridem in acie mori, ceu Christi miles, & si negaretur decus Martyrii, inter concionandum certè defungi: & parte votorum aliqua potitus est. Vix à morbo quo fuerat afflētatus, se paululum recrearat, cum instituta ad populum concione pomeridianis diei S. Francisci Xauerio sacræ horis, tanta contentione dixit, vt impares spiritui, qui loquebatur vires succumberent. Excepit eam febris, & neruorum tremor, atque conuulsio, cui cum nec ipse, quamuis animo magno conaretur, nec medici posset industria oblectari, cessit egregius vir, & paucis ijs diebus quibus decubuit, miram exhibuit in tolerando patientiam, multam omnis mollitudinis, & deliciarum auersionem: perennem in diuina mentis intensionem, rerum temporalium cura in alios reiecta: suauissimam cum Cristo Crucifixo, & B. V. Maria per crebra colloquia familiaritatem. Nimirum vir ille fuit in quo cum præclaris naturæ dotibus solidæ virtutes certabant. Erat illi ingenium fecundum, memoria firma, vt non versus solum, quos aliquando legerat, bene promeret, sed magnam quoque sacræ Scripturæ partem complexus, quouis assignato capite quid in eo contineretur extemplo referret. Humaniorum litterarum notitia iam tum cum ad Societatem venit, inter eruditos sibi nomen compararat, sacram profanamque Historiam diligenter euoluerat, & temporum rationem accuratè tenebat, redactis sibi ab orbe condito ad hanc vsque diem annis in-

feriem

feriem. Erat ad hæc prudentia insigni, & suauitate conuersationis omnium sibi animos, eorum etiam, qui alioqui minùs Societati fauebant, deuinciebat. Consulebatur de grauius cuiusuis generis negotijs à Prælati, à Viris Principibus, ab alijs Religiosis, ab Urbano Magistratu. Amabili morum comitate, & sincero affectu auctoritatem sibi, & amorem apud subditos pariebat. Procul erat ab fūco, fictaque ac politica, quam vocant, agendi ratione, quam pestem appellabat Societatis humanæ: moneri se ab omnibus patiebatur, si quid in eius moribus, aut gubernatione notassent castigandum. Quo agendi instituto, cum placeret omnibus, vni sibi non satisfaciebat. Monitus cum esset in Frisia, per litteras, de quatuor votorum gradu, sibi delato, ita nuntio percussus est, vt qui non credidisset suis promeritis eum honorem iri concessum. Ad Moderatorum imperia promptissimè se accommodabat. Salutem hominum impensissimè sitiebat; ideò multus erat in audiendis Confessionibus, ægris die nocteque adeundis; lustrandis Xenodochijs; militibus, ciuibusque tametsi contagionis cum periculo, adiuuandis, & quò suorum laboribus parceret, plures sæpe per hebdomadam noctes, apud infirmos excubabat: fuit etiam, cum defuncti militis corpus humeris ipse suis subiret, illaturus in sepulchrum, nisi accurrentium nonnullorum, quos tantæ caritatis spectaculum perculerat, opera intercepisset. His officijs in multa vita discrimina fuit adductus, & venenum à pestifero afflatum semel hausit, quod in vlcus tabo sædum erupit. In Frisia quoque pestem contraxit, dum eà afflētis satagebat inferuire, ad quorum obsequia crebrò se Superioribus obtulit, tum etiam cum Rector esset. Dicebat ad populum magna contentione, bis sæpe vna die; pueros etiam præsertim tenuioris fortunæ, catechizabuebat. Inter hæc adeò non erat in memor sui, vt perpetuò adhereret Deo, & iaculatorijs aspirationibus omnia negotia condiret; eius amorem in omni sermone sonabat, in eum omnes prouocabat; cum in se, tractatione librorum, qui de contemplatione agunt diligentius, & deuotissima diuini Officij, & S. Sacrificij administratione, inflammabat. Ad horas singulas proposito sibi certo passionis mysterio, conceptis precibus Christum Dominum laudabat. Beatissimam Matrem per cor, atque amorem ipsius, in auxilium vocabat. Tricena sibi capita rerum proposuerat ad quæ animum inter sacrificandum aduerteret, varios virtutum actus eliciturus. In horto domestico conceperat loca certa, quibus Seruatorem patientem varijs modis cogitaret, easque stationes tacitus pietatis ergò recolebat. Aiebat se vix vnquam copiosius è celo beari, quam cum sacrificanti ministraret, quod ideo quotidie si opportunitas tulisset lætus faciebat. Magno affectu in magnam Matrem Virginem fuit, eratque in eius laudes ap-

prime disertus: ad eius cultum passim omnes hortari, quotidie Rosarium orando pertexere; illud noctu è brachio suspendere, vt expergefactus mox Matri, decurreret salutandæ. *Officium Immaculatae Conceptionis eius, iam Belgicè reddiderat olim, & nunc Vernaculè commentabatur in Canticum Magnificat, quando cum mors interrupit: omnino modos omnes quærebat, quibus gloriæ tantæ Reginæ impensius stude-ret. Secundum eam è Cœlitibus S. Antonium Patauinum, & imprimis religiosius S. Ignatium, atque alios de Societate viros sanctimonia claros venerabatur; tantà de Societate ipsa concepta opinione, vt crederet Angelum; si inter mortales viueret, hoc vitæ genus amplexurum. Hinc fiebat vt nomini eius dignitatique tuendæ, cuiusuis auctoritatem atque commodum posthaberet. Sæuebat in se quotidie bis, flagellis catenatis, nodo, aculeo, radio frequenter contextis, quibus se sanguine haud indecoro fordidabat, & ad acriorem doloris sensum faciendum, totum subinde corpus, alijs atque alijs succedentibus membris diuerberabat; vt modus carnificinæ statui debuerit ne se conficeret. Frequens accedebat in hebdomada ieiunium: frequens capitis, colicæ, calculi, herniæ dolor, quos æquissimo animo tolerabat; Paupertatem tanto habebat in pretio, vt nihil haberet in cubiculo pretiosum; vestitus illi semper esset quam cæteris attritior; pergrè admitteret nouum. At in suos vti lenis, ac placidus, ita erat intra religiosæ modestiæ fines profusè liberalis, vnde fiebat, vt Deo cui fidebat impensè, subministrante, commodè Collegium sustineret, diceretque se minimum temporalis rei sollicitudineangi, cum sciret sibi neminem à Deo per Moderatores mitti, cui non etiam necessaria submitteret; id quod difficillimis temporibus ipse non semel expertus est. Tractandorum animorum tam erat peritus, vt è subditis plusculi nollent alio vti ministro ad suas confessiones. *Multa vernaculè, tum ligata, tum soluta oratione, sine nomine suo in lucem dedit, ad hæreticorum conuersionem opportuna. Multa moliebatur, quæ ad sacræ Scripturæ facerent interpretationem, quæ ad fouendam pietatem, quæ per necessarias curas alias non potuit expedire. Scripsit**

Paraphrasin continuam in Canticum Canticorum Salomonis. Adm. R. P. N. Mutio Vitellesco Præposito Generali valde probatam, quam editam ex officina Moreti anno 1625. cum doctissimo Antuerpiensium Antistiti Ioanni Maldero inscripisset, dedicasset, obtulisset, eundem Antistitem excitauit, vt simile opus in idem Canticum meditaretur, quod paulò post ex eadem officina Plantiniana in lucem prodijt. Reliquit etiam post se paratas iam propè ad editionem

Notas Vberes in Dauidicos Psalmos.

ARNOLDVS SAPHORIVS natione Gallus, patria Bearnensis admissus in Societatem,

tem Parisijs a P. Oliuero Manaræo tunc Prouinciali Franciæ, anno salutis 1569. ætatis suæ 26. ibidem postea Philosophiam annos sex, & totidem Theologiam cum laude professus est. Vir fuit insigniter doctus, & tam integro puroque sensu pietatis, vt illi à natura indita, non exercitatione parata videretur ipsa pietas. Scripsit opus accuratum

De locis noui Testamenti, ab hæreticis nostri temporis corruptis, sed quod morte præuentus euulgare non potuit. Scripsit etiam modum, seu viam conuincendi Hæreticos, ex ratione formalis fidei, cui titulum fecit

Combinations aduersus Hæreticos

Obijt doctissimus vir Tolosæ anno 1595. cum 25. iam annos in Societate exegisset quatuor vota anno 1583. professus. Interfuit Congregationi V. Generali ab Aquitaniz Prouincia missus

ATHANASIVS KIRCHERVS natione Germanus; patria Fuldenfis natus anno sæculi voluentis primo, postridie Cal. Maij Christo in Societate sua dicauit se anno 1618. die 11. Octobris, & vota quatuor solemniter nuncupauit. Philosophiam moralem, Mathesim, linguas Hebream, & Syriacam in Academia Herbipolensi professus est. Inde per tempestatem à Gustauo Adolpho Suecorum Rege in Germania concitaram eiectus, in Galliam concessit, & Auenione easdem facultates explicuit. Postea Romam euocatus Mathesim in Collegio Romano sexennium docuit, linguam Hebraicam aliquandiu explanauit, & quod nemo hætenus affectus fuerat, arcanam Aegyptiorum sapientiam Hieroglyphicis signis inuolutam, & obeliscis qui per Urbem visuntur insculptam, mira felicitate primus eruit, & dilucidauit. Hinc à Principibus, & doctis viris permagni habitus; multa elucubrauit, quæ propter variam, & reconditam in ijs eruditionem, ipsi Heterodoxi suis typis cupidè vulgarunt. Septuagenario maior nondum quiescere sinit, vir studiosissimus, calammum, sed adhuc in Collegio Romano elaborat in dies, quæ profint publico. Edita sunt hætenus ab eo iuxta Elenchum Amstelodami excusum, & Romæ typis Angeli Bernabò. 1675.

1. *Magnesia, siue conclusiones experimentales, De effectibus Magnetis*. Herbipoli 1630. in 4.

2. *Gnomonica Catoptrica, siue Horologio-graphia reflexa*. Auenione 1635. typis I. Pist. in 4.

3. *Specula Melitenfis Encyclica, siue syntagma nouum instrumentorum Physico-Mathematicorum*. Messanæ 1638. in 8.

4. *Prodomus Coptus, De lingua Copta, siue Aegyptiacæ quondam Pharaonica origine &c. & Hieroglyphicæ litteraturæ instauratione*. Romæ typis sacræ Congregationis de Propag. Fide 1636. in 4.

5. *Ars Magnetica, De natura Magnetis*

eiusque in omnibus usu. Romæ in 4. deinde Colonia. Iterum Romæ auctior 1654. in folio.

6. *Lingua Aegyptiaca restituta, qua Idiomatis primæui Aegyptiorum Pharaonici instauratione continetur*. Romæ typis Ludouici Grignani 1643.

7. *Ars magna lucis, & umbræ in duos tomos diuisa*. Romæ 1646. in folio. Recusum Amstelodami à Ioanne Ianfonio 1671.

8. *Musurgia, siue Ars magna consoni, & dissoni, qua Musica, Theorica, & Practica scientia traditur*

9. *Opus in duos tomos diuisum*. Romæ typis Hæredum Corbelletti 1650. in folio.

10. *Obeliscus Pamphilius in foro Agonali erectus*. Romæ typis Ludou. Grignani 1650. in folio.

Oedipus Aegyptiacus in quatuor tomos diuisus quorum

11. *Primus dicitur Templum Isiacum, de origine & duratione Aegyptiacæ sapientie*. Romæ typis Vitalis Mascardi 1652. in folio.

12. *Secundus Gymnasium Aegyptiacum, quo veterum Hebræorum & Orientalium sapientia instauratione*. Romæ iisdem typis 1653. in folio.

13. *Tertius, variarum Artium veteribus Aegyptijs vsitatarum classes continet*. Romæ eisdem typis anno & forma.

14. *Quartus Theatrum Hieroglyphicum, quod est Obeliscorum ceterorumque Hieroglyphicorum monumentorum Romæ, in Aegypto, & alibi interpretatio*. Romæ iisdem typis 1654. in folio.

15. *Iter Extaticum caeleste, siue Mundi Opificium, quo Cæli siderumque natura, vires & structura exponuntur*. Romæ typis Masc. 1656. in 4. auctum & illustratum à P. Gaspare Schotto, Norimbergæ, & Herbipoli 1660. in 4.

16. *Iter Extaticum Terrestræ, siue Geocosmi Opificium quo Terrestris globi structura exponitur*. Romæ typis Mascardi 1657. in 4.

17. *Scrutinium Physico-Medicum, siue de Peste, eiusque origine, & effectibus*. Romæ typis Mascardi 1658. in 4.

18. *Diatribes de Crucibus Neapolitanis, quæ ibidem supra vestes hominum comparuerunt*. Romæ apud Blasium Deuersin 1661. in 8.

19. *Polygraphia seu artificium linguarum, quo cum omnibus totius mundi populis poterit quis correspondere*. Romæ typis Varesij 1663. in folio.

20. *Mundus subterraneus in quo vniuersa*

21. *Natura Maiestas & diuitia duobus toms demonstrantur*, Amstelodami typis Ioannis Ianfonij 1664. in folio.

22. *Historia Eustachio-Mariana, qua Vita, Genealogia, & locus conuersionis S. Eustachij describuntur*. Romæ typis Varesij 1665. in folio.

23. *Arithmologia, siue de occultis numerorum*

rorum mysterijs. Romæ 1665. in 4.

24. *China monumentis quæ sacris, quæ prophantis, necnon varijs naturæ & artis spectaculis illustrata*. Amstelodami apud Ioannem Ianfonium 1667. in folio, & Gallicè reddita ibidem & typis iisdem

25. *Obelisci Aegyptiaci intra rudera Templi Mineruæ effossi interpretatio hieroglyphica*. Romæ typis Varesij 1666. in folio.

26. *Magneticum Naturæ Regnum, siue de triplice Magnete*. Romæ typis Ignatij de Lazzaris 1667. in 4.

27. *Ars magna sciendi, siue combinatoria in libris 12. duobus toms*, Amstelodami apud Ioannem Ianfonium 1669. in folio.

28. *Latium Priscum, quo eius origo, situs, natura, vrbes &c. describuntur*. Amstelodami typis iisdem 1671. in folio.

29. *Splendor Domus Ioannæ vniuersæ ex Antiquissimis Hispania familijs*. Amstelodami apud eundem 1669. in folio.

30. *Arca Noë cuius architectura exponitur libris tribus*. Amstelodami apud eundem Ianfonium 1673. in folio.

31. *Tomus I. Turris Babel, opus in libris quatuor digestum quo structura Turris, & alia monumenta exponuntur* Amstelodami 1673. in folio.

32. *Phonurgia Noua De prodigijs sonorum effectibus, & sermocinatione per machinas, Sono animatas*. Campidonæ 1673. in folio.

33. *Physiologia Kircheriana multiplice experimentorum varietate comprobata, in vnum Tomum contracta per Io. Stephanum Kestlerum Alsatam* 1674.

34. *Organum Mathematicum ad disciplinas Mathematicas facili modo addiscendas*, Norimbergæ apud Enteros 1670.

35. *Pantometrum Kircherianum ad vsum Principum à P. Gaspare Schotto nostro, tomo integro explicatum*.

36. *Sphynx Mystagoga, siue Diatribe de Mumia Hieroglyphicata ex Aegypto in Galliam translata*. Amstelodami apud Ianfonium 1674.

Præter hæc, edita quoque iam sunt hoc anno 1675. quo hæc imprimimus, aut breui lucem sunt aspectura iisdem typis

37. *Turris Babel Tomus II. & III. Atlas polyglossus intitulatus*.

38. *Musæi Collegij Romani à P. Kircheri instituti descriptio*. Ibidem.

39. *Ars Analogica, de quouis themate expedite scribendi per Analogismos rerum naturalium*. Amstelodami in folio.

40. *Iter Hetruscum quo Hetruriz tum prisca, tum postera, origo, situs natura describuntur*. Ibidem in folio.

41. *Geometria practica combinata in vsum Principum elaborata*. Ibidem.

42. *Ars veterum Aegyptiorum hieroglyphica*. Ibidem.

43. *Abhennali siue Auicennæ Tomus II.*

De medicamentis Simplicium, Mineralium, Plantarum &c. ex Hebraica, & Arabica lingua in Latinam translatus. Ibidem.

AVGVSTANVM COLLEGIVM quod est in Germaniæ Superioris Prouincia in Vrbe celeberrima ad amnem Lycum in Vindelicis, expeti primo cæpit in publicis Imperij Comitij sub Ferdinando I. Cæsare anno salutis 1559. in ea celebratis, cum P. Canisius, Nicolaus Lanoyus, & Petrus Victoria, illic præclara suæ virtutis, & eruditionis præbuisent specimina. Verum diu res stetit intra vota, & Societas quasi hospes in angustatione mansit. Nam quamuis Duces Bauariæ, Antistites Augustani, Cardinales multi, Maximilianus Cæsar, Romani quoque Pontifices Pius V. & Gregorius XIII. ad idem efficiendum, & litteras miserint, & internuntios; tamen obnitentibus acerrimè Hæreticis quorum pars potior in Ciuitate præpellebat, nihil obtinuerunt. Reseruauit nimirum Deus hoc decus, & de patria promeritum, nobilissimæ, & opulentissimæ familiæ Fuggerorum, ex qua Antonius Fuggerus Baronum, & Comitum Imperij numero adscriptus, & salutis ciuium suorum perquam studiosus, primus de Collegio, & scholis Augustæ, suo ære fundandis, cogitationem suscepit, & Romam de eo litteras ad Moderatores Societatis dedit. Verum eo mox è viuis immature sublato, & mortuo pariter Christophoro Fuggero viro ditissimo, tres illius fratres hæredes, ex amplissima hæreditate ad 30. mil. florenorum in pios vsus se creuerant, & cum non satis concorditer inter eos conueniret de opere cui applicanda essent, compromisso facto in arbitrium Senatus, non sine specie aliqua prodigij, impendenda iudicauit Senatus in foundationem Collegij Societatis, in quam duo ex tribus fratribus iam antea conspirarant. Adiecit deinde ad hæc eiusdem familiæ nunquam satis prædicanda munificentia, & Domum suam, per amplam pro ædificio Collegij, & alia foundationis incrementa; vt non solum Collegium cum magnifico gymnasio, & templo sit ædificatum, sed etiam ad triginta ordinarie ex nostris in eo sustententur, qui se in proximorum salutem impendunt, & in scholis eruditur numerosa luuentus, per sex classes litterarum politiorum, & præterea docetur Philosophia à tribus Professoribus nec non Theologia Moralis fructu minimè pœnitendo. Edidit Collegium suo nomine.

Vitam S. Ignatij Loyolæ imaginibus expressam cum textu latino, & Germanico 1622. in 12. Item

Senecam Christianam cuius Auctor fuit noster Ioan. Bap. Schellenberch de quo infra. Augustæ. Lucernæ 1645. Romæ typis Dragondelli 1658. in 24.

AVGVSTINVS BERNAL, natione Hispanus, patria Magollonensis in Aragonia, Societatem complexus anno salutis 1603. ætatis

tis suæ 16. votorum quatuor professionem in ea edidit. Rhetoricam, & Humaniores litteras per quadriennium magno cum plausu tradidit, linguæ Græcæ scientissimus. Philosophiam dein, & Theologiam, (cuius etiam Doctor creatus est) annos plurimos explicuit. Hæc tanta doctrinæ decora ornarunt virtutes insignes plurimæ. Pudicitia in primis Angelicæ æmula; magnus animi candor ac sui demissio; in Deum ac proximum ardens caritas; regularis obseruantia studium singulare; tenerrimus religiosæ paupertatis amor; obedientia atque obseruantia in Superiores maxima; orationis amor tantus, vt incertum sit, vtri plus temporis, meditationi, an studio impenderit. Mortificationis etiam cura tanta, quoad infirma valetudo patiebatur; vt nulli cesserit Tironum. Hicce atque alijs cumulatus meritis piè obiit Cæsaraugustæ die 13. Septembris 1642. multorum iudicio inter primos huius sæculi Theologos numerandus. Edidit doctissimus Pater

Disputationes de Diuini Verbi Incarnatione. Cæsaraugustæ typis Nosocomij Regij 1639. in folio.

Disputationes de Sacramentis in genere, Eucharistia, & Ordine, opus posthumum. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Soc. in folio.

Prodierunt aliena opera, & nomine.

De Philosophia vniuersa lucubrationes.

AVGVSTINVS CANVS natione Mexicanus, in ipsa Vrbe Mexico, splendidissima familia natus, quinto decimo ætatis anno se ad Societatem nostram adiunxit anno Domini 1576. in eaque mox se ad omnem virtutis formam tenore æquabili accommodauit, vt consuetis domesticæ disciplinæ officijs quædam iam tum splendorem, & lucem sua actione adderet. Eius modestia vultus, oculorum, incessus, motuum omnium, verborum parcimonia, & consideratio omnibus erat ad exemplum: Nunquam tristis aut tetricus, sed alacris suauisque, & amabili ore intuentibus, sui, & pudicitia quendam quasi afflabat amorem. Exacto tirocinio ad litterarum compendium tam diligenter incubuit, vt magnam ab ingenio, acumine, eloquentia laudem retulerit. Rhetoricam, & humaniores disciplinas Mexici tum externos tum Nostros docuit; in quibus ipse ita eminebat, vt omnes longo post se interuallo haberet. Sacras deinde litteras interpretatus est, ad magnorum inuidiam ingeniorum. S. Augustinum coluit impense, habuitque eius opera in delicijs, & assidua tractatione. Orationi multum nocturni temporis, diurni quantum poterat, procumbens in templo tribuebat. Sæpe interuisebat Venerabilem Eucharistiam, binis, ternisue Sacerdotibus sacra facientibus aderat. Deum perpetua tamquam contemplatione vbique præsentem habebat. Beatissimam Virginem Mariam, quam pro matre habebat in omni sermone,

seu publicis foret seu priuatus, tanto ardore celebrabat, vt eadem pietate ceteros accenderet. De se suisque rebus demisse adeo sentiebat, vt ab omnibus sibi peteret exempla virtutis; doctrinæ quoque adiumenta conquirere solitus ex ijs adolescentibus nostris, quos ad experimentum sui in triclinio dicentes audiebat. Ab omni fastu, & imperiosa agendi ratione vehementer abhorruit; lenitatem tamen ita grauitate temperabat, nihil vt illa de auctoritate, nihil hæc de suauitate dederet. Corpus atterebat cilicio, & verberatione, iisque præsidijs tam illibatam perpetuo seruauit castimoniam, vt nulla aduersus eam cogitatione fuisse eum vnquam tentatum, affirmant ij, quibus id erat exploratissimum. In extremo morbo, insolitis animi delicijs visus est affluere. Illato in cubiculum Sacro Viatico, exultauit animo ad Domini sui conspectum, & repetita bis confessione, veniam eratorum à præsentibus postulauit. Ad præces consuetas eo tempore adhiberi, præsentis animo respondit. Crucifixum intuitus, allocutusque non semel est his verbis: *Rex tremende maiestatis, Qui saluandos saluas gratis, salua me fons pietatis.* Plagas eius, & Deiparæ Iconem dissuauit, Tutelarium sanctorum, quos in libello descriperat, curauit sibi nomina prælegi, & eorum patrocinia inuocari. Interrogatus, Vellentne Deum sequi se hinc euocantem: Dominus est, inquit, quod bonum est in oculis suis, hoc faciat. Denique sacro delibutus oleo placidissime expirauit in Vallisoletano Americæ Collegio, quod ipse tunc Rector administrabat, die 23. Septembris anno 1622. Hæsit mortuo velut risus in ore, & venustissima species viuido colore distincta. Omnium concursus ingens ad viri vt aiebant sancti exequias factus est, & sacrarum familiarum Rectores funus extulere, atque vltimum defuncto officium peregerunt. Scripsit

Commentaria in Epistolas Pauli, &

In Cantica veteris, & noui Testamenti

quæ apta prælo post se reliquit, mirifice laudata à facundia, eruditione, lepore, styli maiestate, diuinorumque sensuum dilucida enodatione, & grata rerum varietate

AVGVSTINVS DE CASTRO, natione Hispanus, patria Abulensis natus anno 1589. in Societatem Compostellæ adscriptus est anno 1605. Philosophiam Methymnæ Campi triennio docuit, docturus & Theologiam nisi in concionandi arte tantum valuisset. Itaque à Cathedra translatus ad pulpitum præcipuas Castellæ Ciuitates obiit. Demum Philippi 4. Regis Catholici accessit, Matritum venit, vt in luce illa celeberrimi Gymnasij, quod ad omnium tractationem scientiarum, Rex idem instituebat, Politicam explicaret. Nec tamen ab concionibus propterea abstinuit, sed vtrique muneri satis abunde fecit. Decessit tandem Matriti die 8. Aprilis 1671. ætatis 83. votorum quatuor professus, post-

postquam per 45. annos summa cum laude Ecclesiastem egisset, ita, vt Concionatorum sui temporis in Hispania multorum ælimatione, facile Princeps fuerit. Dicendi talentum ornauit insigni exemplo religiosæ vitæ, semper à negotijs sæcularibus alienus, quamuis non exigua apud Proceres, atque ipsum Regem gratia floreret. Edidit orationes aliquot, nempe

Gratulatorium pro recuperata à Philippo IV. Rege Catholico valetudine

Funebrem in obitu Caroli Infantis Hispaniæ, fratris Philippi IV. Regis

De fidei integritate, cum sacra Inquisitio Hispaniæ anno 1632. librorum expurgatorium Indicem promulgaret

De Christo Crucifixo, ad supremos fidei Inquisitores habitam, cum octiduana celebritate honorem Christo, quem Iudæi quidam per summam impietatem violarant, repararent, postquam Nefarios illos igne aboleuerant, ob concisam nigris Christi saluatoris effigiem, ex qua miro prodigio sanguis effluxit, & vox formata, quæ sciscitabatur impios: Cur se ita conciderent. Parata quoque reliquit ad prælum

Politica. Hispanico sermone, quæ publicè explicuit ad quæstiones methodo scholastica, sed facili, & eleganti, redacta.

* AVGVSTINVS DE HERRERA, natione Hispanus, patria Hispalensis, adolescens 15. annorum Societatem inijt anno 1613. atque in ea litteris humanioribus apprime excultus, easdem in scholis 14. annos magna cum laude professus est. Ex discipulis suis multos ab amore sæculi abstractos, ad Christi castra, varijs in Religiosis ordinibus transmisit. Postea pijs applicatum ministerijs erga proximos, mors deprehendit Hispali, vbi ex luce pestifera religiose obiit anno 1649. Spiritualis Coadiutor pridem antea formatus. Scripsit Hispanicè doctam atque eruditum opus

De Origine, & progressu in Ecclesia Catholica rituum, & ceremoniarum quæ in Sacrosancto Missæ Sacrificio adhibentur. Hispali apud Franciscum de Lyra 1642. in 4. Item

De Origine, & progressu Officij diuini, eiusque Obseruationum Catholicarum. Ibidem, & iisdem typis 1644. in 4.

Commentarios breues in Syntaxim Antonij Nebrißensis sub nomine alieno. Hispali eisdem typis 1635.

Reliquit paratum prælo volumen aliud *De Origine Religionum.* Sed nondum prodijt.

* AVGVSTINVS DE HERRERA alter, natione Hispanus, ex oppido S. Stephani de Gormaz Diæcesis Oxomensis, cooptatus in Societatem anno à partu Virginis 1638. ætatis suæ 15. votorum in ea quatuor nuncupatione se adstrinxit. Concionatorem egit annis aliquot; Philosophiam triennio professus

est, Theologiam annis 14. iam explicuit, pergitque etiamnum in Complutensi Academia primariæ Cathedræ magister. Edidit hætenus.

De Predestinatione; Compluti apud Franciscum Garziam 1671. in 1.

De Scientia Dei. Ibidem 1672. in 4.

De voluntate Dei. Ibidem 1675. in 4.

De Sanctissima Trinitate. Ibidem iisdem typis 1674. in 4.

AVGVSTINVS IVSTINIANVS, natione Italus, patria Genuensis, Paulo Iustiano Reip. Duce natus anno salutis 1551. adolescens se Romæ dicauit Societati anno 1568. die 29. Septembris. Philosophiam annos natus tantum 22. Mediolani professus est, ineunte anno 1573. vbi non laudem modò sed etiam admirationem habuit. Inde Patavium professus, Theologiam tradidit aliquot annos; eodem quo Philosophiam euentu Idem postea præstitit in Collegio Romano, maxima omnium approbatione. Verum cum labore docendi vires frangerentur, ex Doctore Rector eiusdem Collegij factus est. Sed post annum desiderantibus omnibus eius iam spectatam prudentiam, & morum suauitatem, tabe confectus est Neapoli, quo ad remedia Puteolana exploranda concesserat anno 1590. die 2. Martij, ætatis 39. Fuit in illo tanta memoriæ vis, vt memoriter perpetuè docuerit, etiam tum cum binas quotidie lectiones haberet. Iudicium memoriæ par; ingenij perspicuitas rerum subtilitati respondebat. Probitas, humanitas religiosæ, Regularum obseruantia doctrinæ magnitudinem exæquabat. D. Augustinum, quem totum accuratissime legerat, & ad locos communes redegerat, ad Sancti Thomæ videlicet articulos, memoria comprehendisse videbatur, tanta felicitate verba eius omnia, quando res ferebat, recitabat atque exponebat. In disputationibus erat acer iuxta ac modestus, sine vlla eorum quibus cum disputabat offensione. Sententiarum S. Thomæ tenacissimus erat sectator, & defensor strenuus. Nihil ille quidem edidit, sed reliquit in aduersarijs

Doctrinam suam Theologicam ordine quæstionum, & articulorum D. Thomæ digestam, valde illustre ingenij sui monumentum, typographia dignum, quod in Collegio Romano conseruatur, & in tabulario generali Societatis in Domo Professæ.

AVGVSTINVS MAZZINVS, natione Italus, patria Brixienis, post exercitam artem medicinæ, in qua Doctor creatus fuerat, maturus ætate, & annos natus 36. accessit ad Societatem Romæ anno salutis 1567. & conuictos habuit Claudium Aquauiam, Stanislaum Kostkam, & alios magni postea nominis ac Sanctitatis Viros. Professionem votorum 3. emisit, rexitque Collegium Tiburtinum, & post aliquot annos in spiritualibus ministerijs Brixie suæ patriæ impensos, ibidem

dem Idenatus est die ultimo Octobris 1598. Scripsit Italicè

De superfluo cultu virorum, & feminarum. Brixiae 1601.

Confessiones S. August. à se in Italicè trāslatas.

* **AVGVSTINVS OLDOINVS**, natione Italus patria Spediensis in Liguria, Societati nomen dedit Neapoli anno salutis 1617. ætatis suæ 16. & vota 4. professus est. Scripsit.

Additiones ad Vitas Pontificum Romanorum, & S. R. E. Cardinalium. Sub prælo sunt tom. 4. Romæ apud Philippum de Rubeis.

Necrologium Pontificum, & Pseudo-Pontificum Romanorum cum notis. Romæ typis Ignatij de Lazzaris 1671.

Difficultates præcipuas Grammaticales. Italicè, & tacito nomine Anconæ apud Marcum Saluionum 1637. in 8.

AVGVSTINVS DE QUIROS natione Hispanus, patria Illiturgitanus, quæ Ciuitas hodie Andujar dicitur, nobili genere natus, pene puer in Societatem venit anno ætatis 15. salutis humanæ 1583. In ea disciplinis omnibus egregiè se instruxit; eximie doctus Græcè, & Hebraicè. Summis contendit precibus, vt omnem sibi liceret ætatem in Grammatica pueris tradenda contere. Præstitit verò cum voluptate quadriennio. Postea nostros adolentes domi humaniora docuit, eximia cum laude; nec minore commendatione sacras litteras totos 11. annos est interpretatus. Multis deinceps annis, nostris hominibus præfuit. Baëzani Collegij semel, Granatensis bis Rector; tertiæ nostrorum probationis Præfatus. Demum Boeticæ Prouincialis. Censor etiam fidei, seu vt vocant Qualificator in Hispalensi, Cordubensi, Granatensi Tribunalibus religionis fuit. Missus trans Oceanum, vt Mexicanam Prouinciam Visitator inspiceret, vix inchoata visitatione è viuis sublatus est, Mexici die 13. Decembris 1622. ætatis suæ 56. ab ingressu in Societatem 40. funus à frequenti nobilitate, à Religiosorum familijs, ab omnium ordinum concursu procuratum est; multis sacras hostias offerentibus, multis sacram Eucharistiam recipientibus. Nimirum Viri multa virtus iam erat perspecta, itaut cum primum in vulgus innotuit eius vitæ periculum, incredibili mœre ciuitas vniuersa cionsternaretur. Prorex ad illum accurret cum Proceribus, & virum Dei genuflexus veneratus est; impensè illi se, suæque fidei orbem illum commissum commendauit; oblata quoque liberaliter opera sua, si quem haberet è suis cui commodatum vellet; manus interim eius exoculari, vbertim lacrymari, posceret supplex benedictionem. At Pater manus oculosque in cælum tollebat, cuius vnus amore ac cupiditate se teneri significans, nihil hic sibi suisque cupere, gratias pro beneuolentia agere, memoriam apud Deum polliceri. Vbi Prorex abcessit, & mors imminere visa est, tum verò mentem ille in Deum in-

tendere vehementius; [suspiria gemitusque] ex ardentissimo amoris penu ducere, ac tandem inter illa animam exhalauit. Vir fuit, qui cum virtutibus cæteris, tum verò disciplinæ religiosæ procuratione, cum singulari comitate, benignitateque coniuncta optimi Gubernatoris laudem obtinuit. Prudentia ad res gerendas, consiliumque explicandum fuit felicissima; Deo semper ante omnia consulto, rectaque rationis lance ad examen adhibita. Parum, & cautè credulus erat aliena commissa deferentibus; donec illos quoque, qui arguebantur audisset. Omnium querimonijs aurem benignè commodabat; vbi audierat, mœrorem adhibito solatio detergebat. In priuatis sermonibus magna vi dicèdi pollebat, & inflammabat facilè ad virtutem eos quibuscum egisset; nimirum exprimebat in se opere; quod verbis commendabat, legebaturque in eo imago quædam pietatis; eminens in toto oris, ac corporis habitu comitas grauis, sapiens bonitas, & erudita modestia. Erudiendæ iuuentutis negotium plurimi faciebat, Magistrisque commendabat, vt meminerint totius Reipublicæ seminarium sibi esse conceditum; bonis artibus vnà cum litteris informandum, quod vt maioribus animis ritè procurarent, Rectoribus mandabat, vt omni eos onere alio quoad fieri posset leuarent: saluti eorum consulerent, opportunas recreationes indulgenter exhiberent. Orationis studium tam erat illi primarium, vt præterquam quod mentem haberet semper in Deo fixam, certum quotidie tempus, curis Prouinciæ subduceret, quod illi tribueret. In itinere Socios eminens sequebatur; vt posset quietius diutiusque meditari. In morbis nullum ab hominum consuetudine solamen expectabat, cum Deo per maius otium, tum conuersans. Paupertatem suas delicias nuncupabat; paupere & artritâ veste utebatur: nullum habuit pallium suo vsui peculiariter assignatum, dum Prouincialis fuit; sed passim obuium assumebat. Nauigaturus in nouum Orbem non admisit pallium, quod nouum illi dabatur. Communi mensa, cibo tenuissimo, parabilique vel in morbis, & itineribus utebatur, nec in his aliud patiebatur sibi apponi, quàm quæ domi vsurpabantur. Nihil sibi vnquam seponebat; nihil prius alijs largiebatur, quàm à Superioribus facultatem obtinuisset. Lipsanothecâs, icones, tabellas, & alia pia instrumenta, cum morti proximus esset, haud aliter in subditos distribuit, quàm si ratum id haberent Moderatores; ad hortos & villas nunquam exibat; atque adeo nec Hispalensem Regiam opere, & amœnitate visendam vnquam spectauit. In itinere mulionem asseclam, quoties videbatur defessus, iumento suo imponebat, ipse sui calefaciendi specie pedes ibat. Soluturus in Indias, nec suis valedictum iuit, nec illos ad se admisit. Totis annis 14. vix frigidam hausit per æstiuos calores Granatæ, in promptu positam

Quan-

Quando infirmabatur nec duas patiebatur culcitras sibi substerni, nec vnâ illam qua utebatur ad mollitiem sæpius versari, Christo vt aiebat, duriora passio. Quoties Collegium aliquod adibat Prouincialis, mox in triclinio, & culina operam suam illis ministerijs addicebat; coram Socijs pronunciata sua culpa se accusabat: victum ab accumbentibus emendicabat. Irabat frequens ad custodias, vt victos solaretur, & confitentes audiret. Obedientiæ studio reliquit sub typo inchoatum opus suum, simul ac decretam sibi nauigationem in Indias à Præposito Generali cognouit, nihil sollicitus, quid de eo tandem futurum esset. Scripsit vno Tomo

Commentarios Exegeticos litterales in postremum Canticum Moysis, & Isaie caput 38. & Canticum Ezechie.

In Prophetas Nabum, & Malachiam.

In Epistolas S. Pauli ad Ephesios, & ad Colossenses.

In Epistolas Catholicas Iacobi, & Iudæ. Lugduni per Ludouicum Prost: 1633. in 4.

Breue discursum contra affectatores antiquitatis, & obsoletarum vocum Hispanicè in 4. tacito nomine.

* **AVGVSTINVS SPINOVVS** natione Siculus, patria Alcamensis, natus anno sæculi præterlabentis 21. Societati nostræ vicennis se adiunxit, & votorum quatuor Sacramento se obligauit. Rhetoricam & humaniores litteras quinquennio explicuit cum laude ingenij, & morum commendatione. Multa de se promittentem, in flore ætatis mors demersit Panormi die 4. Octobris 1662. Edidit

Questiones Philosophicas ad Logicam spectantes. Panormi apud Stephanum Bisagnum 1661. in folio.

AVGVSTINVS VAN TEYLINGEM, natione Belga, patria Harlemensis natus anno salutis 1587. ad Societatem nostram se adiunxit 1606. atque in ea Rhetoricam, & Græcas litteras quinquennio professus est, postea 50. ferme annorum spatio, strenuum Vineæ Christi in Hollandia egit operarium. Ad laborum mercedem migravit vir indefessus, octogenario maior, spiritalis Coadiutor pridem formatus, Amstelodami die 4. Augusti 1665. Edidit vernaculâ linguâ, & suppresso nomine, *Multa opuscula pro fide seruanda contra Hereticos.* Item

Paradisum Voluptatis. Antuerpiæ apud Io: Cnobbarum 1630. postea bis recusum ibid.

Extractum Catholicum sub nomine Peregrini Amstelij Antuerpiæ 1640. in 8.

De Controuersijs Fidei. Antuerpiæ apud Viduum Cnobbari 1640. recusum ibidem. 1661. in 8. Item

Pharum Fidei sub nomine Peregrini Amstelij. Antuerpiæ apud Michaelem Cnobbarum 1660.

Ortum tumultuum Belgicorum. Coloniae 1645. in 12.

* **AVGVSTINVS VASQUEZ** natione Hispanus patria Gaditanus, Deo se in Societate dicauit anno sæculi labentis 30. & votorum 4. professione se adstrinxit. Docuit litteras Humaniores, Concionatorem egit multis annis. Rexit Collegium Xerense, & modò in Gaditano Collegio Operarium agit. Scripsit Hispanicè sub nomine Ludouici de Saluaterra Licentiati sui olim discipuli.

Declarationem manifestam iuris Collegij Gaditani Societatis Iesu ad non soluendas Decimas cuiusdam hereditatis. Gadibus 19. Iunii 1670. in fol. Item

Antilogiam Iuridicam, & Redargutionem ad hominem demonstratiuam contra Impugnationem prædictæ Declarationis iusto volumine in fol. Gadibus die 10. Decembris 1670. edita est etiam illius

Concio de Immaculata Conceptione B. Virginis habita Gadibus in Templo S. Francisci anno 1672.

AVGVSTINVS VIVALDVVS natione Italus, patria Genuensis, Patriæ stirpis, natus anno salutis 1565. ex Seminario Romano (vbi studijs operam nauauerat) Societati se addixit 1581. & vota 4. in ea nuncupauit. Post Philosophiæ, & Humaniorum litterarum professionem, post Collegiorum Florentini, & Parmensis gubernationem: post lustratam suis concionibus per annos 12. Italiam; Prouincialis creatus est, primò Lithuanix, tum Romæ, deinde Sicilia, magno vbique virtutum exemplo, & prudentiæ laude. Demum oculorum lumine penè captus, vir moribus antiquis, idest candidissimis, & religiosissimis ad æternæ vitæ præmia euolauit. Genuæ die 19. Augusti 1641. Scripsit Italicè

Meditationes centum, & quinquaginta, quæ rotidem P. Hieronymi Natalis imaginibus respondent, & cum illis sunt typis excusæ. Romæ 1599. in folio.

BADENSIS RESIDENTIA in Prouincia Rhenana superiori, modò in Collegium erecta ab anno 1642. fundatum eximia pietate, & munificentia Serenissimi Principis S. R. Imp. Guilhelmi Marchionis Badensis, quem sua præcellens sapientia, & virtus eò ex-tulerunt, vt dignus fuerit iudicatus à Ferdinando Tertio Imperatore, qui Spirensi Cameræ, summoque Imperij dicasterio supremus Iudex præfideret. Docet Collegium copiosam Iuuentutem, eò ex vicinis regionibus confluentem, & in quinque classes distributam, omnes humaniores litteras. Edidit dum adhuc Residentia esset,

*Triumphum Genethliacum Principi Primo-
genito Marchionis Badensis:*

BALDVINVS CABILLIAVVS, natione Belga, patria Iprensis, natus anno 1568. Societati se adiunxit 1592. & vota quatuor nuncupauit. Scholas humaniorum litterarum quinquennio in ea docuit, & 15 deinde annis, tamquam Praefectus moderatus est. Sed inter eas aliasque occupationes, per quadraginta quinque annos Missionarij munus Apolliticè obiit, excurrando ad pagos Casleto circumiectos, sæpè ad duodecim, vel etiam quindecim milliaria Italica, idque singulis ferè diebus Dominicis, festisque, non raro in duobus, vel tribus locis eodem die ad populum dicebat; subinde pluuiò coelo, & per aquosas vias iter pedibus agere: imò & genuum tenus vada transire minimè dubitauit, & vel sic madens suggestum conscendere. Sed nec hic stetit huius operarij inconfusibilis virtus. Sæpè redux domum è Missionè, aut legebat ad mensam, si vicesipsum id ferebant, aut in culina, lances detergebat, nec ab illiusmodi humilitatis officijs, etiam in ætate deuexa, atque oetogenarius passus est se immunem esse. Hinc magna ex parte sudoribus eius debetur fundatio Collegij Casletani, quod Rector aliquandiu administravit. Nullum scientiarum genus intactum reliquit. Historiarum & matèriarum omnigenarum amator, & collector admirabilis. in Poesi præcipuè excelluit, habuitque nomen Poesetæ elegantis, facilis, & facundi. Sub extremos vitæ annos, varijs morbis, podagræ, chiragræ, ischiadis, & variolorum conflictatus, & ferè in cœcitatem delapsus, insignia præ se tulit patientiæ specimina. Tandem die 13. Nouembris omnibus Ecclesiæ præsidijs ritè communitus desijt viuere inter mortales, Antuerpiæ 1652. E vena poetica produxit

Lemmata nouo-antiqua, pancarpia, ex natura, historia, moribus, illigata Terrastichis. Ipris apud Bellerum 1614. in 12.

Epigrammata selecta de multis. Antuerpiæ apud Moretum 1621. in 12.

Magdalenam Elegiaco carmine. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1625. in 11. Cui accessit

Magdalea Sylua carmine vario ibidem.

Epistolas Heroum, & Heroidum carmine elegiaco libris Antuerpiæ apud Henricum Aertsens 1636. in 8.

Phosphorum sine Ioannem Baptistam; eiusque natiuitatem vitam, mortem, Lyricis, Symbolicis, Epigrammaticis, elegijs. Louanij typis Cornelij Coenestienij 1642. in 12.

Sacram venerationem, seu puerum amissum Elegijs 80. Louanij typis eisdem 1642. in 8.

Agavem secundò exulem. Louanij 1642. in 8.

BALDVINVS VVILLOT, natione Belga, patria Binchensis adscriptus in Societatem anno 1606. ætatis, 22. docuit in ea

græcas litteras septennio. Missionarius, & Confessarius per annos circiter quinquaginta; spiritualis Coadiutor formatus, vir placidissimis moribus, & religiosa simplicitate commendatus naturæ concessit Insulis 17. Martij 1663. vertit ex latino in Gallicum ediditque *Traçtatum de Interiõri Mortificatione.* Auctore P. Iacobo Alvarez de Paz nostro, anno 1620. Item

Compendium Vitæ Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ ex P. Ribaldeneira anno 1639.

Martyrologium Romanum Gregorij XIII. inssu editum, & Urbani VIII. auctoritate recognitum, cum additionibus Sanctorum Belgij. Montibus, typis Ioann. Hauart 1641. in 8. quod auctius, & correctius iterum excusum.

Alia varia opuscula edidit varijs annis

BALTHASAR ALVAREZ, natione Hispanus ex Oppido Ceruera Diæcesis Calaguritanæ, nobilibus parentibus natus anno 1533. ingressus est in Societatem Compluti die 3. Maij, eius sæculi 55. in qua quantus qualisque fuerit, fusè describit in eius Vita Ludouicus de Ponte, quæ obuia, & in manibus est. Hoc ex illo dixisse sufficiat, S. Tereciam cognouisse diuinitus, prout refertur in memorata vita Balthasaris cap. 11. §. 2. Nullum in terris existisse eo tempore in tam excelso quam ipsum perfectionis fastigio; cum tamen viuerent tum etiam eximia Sanctitatis non pauci, & complures qui fastis Sanctorum, & Beatorum sunt ab Ecclesia postmodum adscripti. Edidit quatuor votorum professionem Methymæ Campi Calendis Maii anno 1567. cum Rector eius esset Collegij, & Nouitiorum magister, & ex eodem munere Procurator triennalis Romam à Prouincia missus est anno 1571. Prouinciam totam administravit pro Ægidio Gonzalez de Auila profecto ad Comitata Generalia: & subinde Collegij Salmaticensis Rector fuit; Mox Villagarcia Tironum rursus Instructor, & Rector constitutus anno 1576. inde Visitator Aragoniæ factus; ea lustratione peracta Peruanæ Prouincialis, & mox pro ea Toletanæ designatus, in eius muneris ingressu sanctissimè diem obiit, Belmontij octauo cal. Augusti 1580. ætatis suæ 47. initæ Societatis 25. Scripsit vir Sanctissimus

Relacionem de Modo orationis ad Præpositum Generalem Societatis IESU; & Traçtatum, quo diluit difficultates sibi contra eum propositas. Item

Traçtatum de modo, & ratione loquendi de rebus Spiritualibus. Contra deprauatas phrasas Illuminatorum, qui anno 1575. in Bœtica Hispaniæ Prouincia, multas eius generis perniciosè, atque hæreticè vsurpabant. Inseruit hæc Ludouicus de Ponte vitæ ipsius.

BALTHASAR ALVAREZ, diuersus à præcedente, natione Lusitanus, patria Caucensis, vir insigniter doctus, Societati nomen dedit anno salutis 1578. ætatis suæ 17. & vota qua-

quatuor professus est. Philosophiam octennio, Theologiam duodenis annis, in Academia Eborensi cum laude tradidit, ibidemque cum Cancellarij munere studia moderatus. Eminent in eo rara humilitas; Rectorque creatus Vlyssiponensis Coll. tantum precibus egit apud Præpositum Generalem, vt alius demum ei suffectus fuerit. Obijt Conimbricæ die 12. Februarij 1630. Concinnauit

Indicem expurgatorium librorum, ab exorto Luthero vsque ad hæc tempora, qui auctoritate Illustrissimi Ferdinandi Martini Mascarenhas Algarbiorum Episcopi, & supremi per Lusitaniæ Regnum in Fidei causis arbitri, seu Inquisitoris, vulgatus est anno 1624. Composuit etiam.

Traçtatum de Anima separata, qui in cursu Conimbricensi vltimus est

Tomos posthumos P. Francisci Suarez Granateñ, recognouit, aptauit, & prælo dedit

BALTHASAR BOHEMVS, idem cum BALTHASARE OSTOVINO, de quo infra.

* BALTHAZAR DE BVS, natione Gallus, patria Cabellionensis, ditionis Pontificiæ, in Comitatu Venaissino, vicennis ad Societatem accessit anno salutis 1607. & vota quatuor emisit. Docuit Rhetoricam, & Philosophiam, & plures annos Ecclesiasten egit. Vitæ huius periodum absoluit Carpentoracti die 21. Decembris 1657. Edidit Gallicè

Præparationem ad mortem, ad exemplum Christi mortui. Lugduni apud Antonium du Four 1648. Recusam Gratianopoli 1660. in 12.

Incitamenta ad mentem Contritione purgandam. Lugduni apud Petrum Muguet 1650. in 24.

Occupationem interiorem ad duas Passionis Dominica hebdomadas transigendas. Ibidem 1652. in 24.

Morina ad excitandam deuotionem erga B. Virginem. Ibidem 1649. 12.

Exercitium presentie Dei. Cabilone apud Philippum Tan. 1669.

BALTHASAR CHAVASSIVS, natione Sabaudus, patria Scalentinus ingressus est Iuuenis in Societatem anno salutis 1580. annos natus 19. professus est solemniter quatuor vota anno 1603. Philosophiam docuit annis sex, Mathesim duobus, Theologiam moralem tredecim, in Scholastica etiam benè versatus, atque in ea Doctor renunciatus. Concioniones magna cum laude habuit totis 40. & amplius annis. Obijt Bruntrusi die 20. Septembris anno 1634. initæ Societatis 54. Vir moribus candidissimis, quique Pietatem cum doctrina in excellenti gradu coniunxit, cupidissimus Martyrij. Populus illi solemnes exequias in templo Parochiali toto triduo exhibuit. Scripsit

De notis certissimis vere religionis lib. IV. quibus accedit. *Codicillus monitorius ad Resi-*

piscentes. Ingolstadij typis Adami Sartorij 1611. in 4.

Professionem vere, & Orthodoxæ fidei; hoc est, Explicationem formulæ, qua ex Concilio Tridentini præscripto, fidei professio fit. Ingolstadij typis Andreæ Angermarij 1613. in 4.

De vera perfectaque prudentiâ, seu de perfecto virtutum vsu lib. IV. Ingolstadij, & Lugduni in 8.

Apologiam pro Societate.

Antidotum confessionis Caluinistarum.

BALTHASAR CONRADVS, natione Germanus, patria Niffensis admissus in Societatem anno salutis 1615. ætatis suæ 16. votorum quatuor professionem eadidit. Docuit in Olomucensi vniuersitate humaniores litteras, Philosophiam, & annis quindecim Mathesim. Fuit multarum linguarum peritissimus, Italicæ, Gallicæ, Polonicæ, præter Latinam, & vernaculam; Græcæ vero fuit adeo sciens, vt dum Philosophiæ operam daret, dictata à suo Magistro, quæ Latinè alij excipiebant ipse exercitij causa Græcè suis chartis expedite transcriberet. Excelluit mirifice in omni virtutum genere, atque in coniunctione cum Deo per frequentem actuum exercitationem fuit planè admirandus, adeo vt Instructor illius in probatione tertia vir grauissimus affirmauerit, ipsum esse virum Religiosum, in quo extinctus videbatur omnis amor proprius. Assuerauerunt alij, qui ægrotanti vltimum adfuerunt, obseruaruntque illius in summis doloribus summam patientiam, nihil in Patre Barthasare fuisse mediocre. Pijsimè transijt ex hac vita Glacij die 17. Maij 1660. Dedit in lucem

Propositiones Physico-Mathematicas, de flamma viridi, atque de ortu, & interitu flammæ, in quibus multa sunt curiosè obseruata. Olomutij apud Nicolaum Hradeczki 1639. in 4. Item

Novam tabularum Chronographicarum rationem; editam ad specimen Tabulæ vtriusque Hemispherij in cono recto rectangulo, cuius basis est æquator Terræ, vertex vero Polus. Pragæ 1630.

Ante obitum anno altero, moliebatur opus Mathematicum & pro studio suæ humilitatis per epistolas expetijt à Mathematicis celebrioribus per Europam, operas auxiliares; titulus autem erat *Telediopices.* Sed morte præuentus, non absoluit paucis capitibus desideratis. Edidit suppresso suo nomine

Documenta practica ad profundissimam humilitatem acquirendam. Cracouiæ, primum; deinde Germanicè translata & latinè cum auctario recusa. Scripsit etiam

Controuersiarum librum Apologeticum, cui titulus est

Antiformalius typis Vratislauenfibus excusus

BALTHASAR CORDERIVS natione Belga, patria Antuerpiensis natus superioris

ris sæculi anno 92. Societati se tradidit penultimo Ianuarij 1612. & vota quatuor solemniter concepit. Docuit in ea Græcas litteras triennio; Theologiam Moralem octennio; Sacræ Theologiæ Doctor creatus est in Academia Viennensi Austriæ, & Sacras litteras publicè professus est. Ob singularem linguæ Græcæ peritiam, in reddendis latinè Græcæ scriptoribus promptus æquè ac felix fuit. Ea de causa præcipuas Europæ Bibliothecas lustravit, in Germania, Gallia, Hispania, Italia, collegitque studiose, quæ postea prælo dedit. Vir compositis admodum ac religiosis moribus, quem plura impigrè scribentem, notantem, vertentem, etiam secundò reuersum Romam, & hoc sedulo hic agentem, mors manum de tabula tollere iussit, & æternum in Domino quiescere die 24. Iunij 1650. Edidit.

Catenam 65. Græcorum PP. in S. Lucam, quæ 4. simul Euangelistarum inducit explanationem; ex alijs Patribus tam Græcis, quam Latinis suppletam, & annotationibus illustratam. Antuerpiæ typis Plantinianis Balthafaris Moreti 1628. in folio.

Catenam Græcorum Patrum in Ioannem, ex antiquissimo Codice Græco additis notis, & illustrationibus. Ibidem atque ipsè typis 1630. in folio.

Ioannis Philoponi in cap. 1. Geneseos, De Mundi Creatione lib. 4. una cum disputatione de Paschate. Græco-latinè. Viennæ Austriæ typis Gregorij Gelbhaar 1630. in 4.

Opera S. Dionysij Areopagite cum Scholys. S. Maximi, & Paraphrasi Pachymere, latinè interpretata, & notis Theologicis illustrata. Antuerpiæ typis Moreti 1634. in folio to. 2. Edidit a se recensitos.

Apologos Morales S. Cyrilli. Viennæ typis Gelbhaar 1630. in fol.

Expositionem Græcorum PP. in Psalmos digestam in Catenam & latinè donatam, atque illustratam annotationibus, cuius

Tomus primus continet primam quinquagenam Psalmorum. Antuerpiæ ex officina Plantiniana Moreti 1643. in folio

Secundus Tomus continet secundam quinquagenam. Ibidem 1645. in folio.

Tertius tertiam Quinquagenam cum Canonicis Sacræ Scripturæ. Antuerpiæ eisdem typis 1646. in folio. Vulgavit etiam

Symvolas Græcorum Patrum in Euangelium Matthæi collata opera cum nostro Petro Possino, quarum tomus Prior prodijt Tolosæ typis Ioannis Boude 1646. in folio

Tomus secundus. Ibidem eisdem typis 1646. in fol. Item

Iobum elucidatum. Antuerpiæ typis Moreti 1646. in folio.

S. Dorothei Institutiones asceticas noua interpretatione & notis illustratas. Antuerpiæ typis Viduæ Cnobbari 1646. in folio.

Sancti Cyrilli Alexandrini in Ieremiam Prophetam Homilias 19, hætenus in editas, &

ex Regia Scorialensi Bibliotheca descriptas, atque latinè donatas, vna cum Catalogo præcipuorum, atque Auctorum ineditorum Græcæ M. SS. qui in eadem Bibliotheca Scorialensi Madriti afferuantur, confecto opera P. Alexandri Baruoetij Belgæ ex nostra Societate, Antuerpiæ typis Moreti 1648. in 8.

Ioannis Calecæ Patriarchæ Constanti nopolitani & Ioannis Ceranei Homilias in 4. Euangelia &c. vna cum opusculo Ioannis Geometræ de B. Virgine. Hæc reliquit Parisijs edenda prælo.

Librum Sapientiæ elucidatum sub Censoribus reliquit

BALTHASAR DA COSTA Lusitanus, admissus in Societatem Goæ anno salutis 1555. ætatis suæ 17. & decursis ibidem Philosophiæ, ac Theologiæ studijs, missus est in Iaponiam sub annum 1564. Vineam illam nauiter excoluit vsque ad annum 1665. Scripsit Lusitanicè

Annua litteras à Iaponia anno 1565.

BALTHASAR ETZELIVS natione Germanus patria Bremensis, Bucho, Societati adscriptus est die 23. Iulij 1591. ætatis 25. Docuit in ea litteras Humaniores, Græcas, Hebræas, multis annis; linguarum Hebrææ, Syriacæ, Chaldaicæ, & Arabicæ tantam studio sedulo peritiam consecutus fuerat, vt paucos sibi in earum scientia, sua ætate habuerit pares. Colegerat indefesso multorum annorum labore Lexicon, & copiosum linguarum Orientalium thesaurum, manuque sua, luculento, & eleganti caractere descriperat, gratissimum litteratis opus futurum, nisi inter rapinas belli Suecici, furtim nobis subductum fuisset, magno Auctoris, atque aliorum sensu. Vehementi multis annis tenebatur desiderio, iuuandi tenuioris fortunæ adolescentes studiosos, corrogatis vndique in eorum sustentationem subsidijs. In templo assiduus, totos dies festos pro sacro Tribunali sedens, excipiebat exomolegeses & quocumque pergebat siue noctu, siue diu, Psalmis Dauidicis sine intermissione recitandis intentus erat. Demum senio confectus, & octogenario maior, consuetis Ecclesiæ præsidijs munitus ad laborum præmia excessit, Moguntæ postridie Calendas Maias anno 1648. pridem antè spiritualibus Coadiutoribus adscriptus. Dū in Archiepiscopali Moguntino Collegio linguæ sanctæ Professor esset edidit,

Florilegia seu Eclogas & excerpta Homiliarum 33 ex homilijs partim editis, & ex Commentarijs Sancti Ioannis Chrysostomi Archiepiscopi Constantinopolitani, Græca, & Latina interpretatione adiecta. Sermones sunt, sententiæq; selectæ, concionibus sanè perutiles, quâdo Sanctorum PP. antiquorum dicta recentiorum operibus longè antecellunt. Vertit quoque è Syriaco in Latinum recitatas à Nicolao Serrario in suis commentarijs

Epistolam 2. S. Petri; duas posteriores San-

eti Ioannis; Epistolam S. Iudæ, & Apocalypsim, vt refert Antonius Posseuinus

BALTHASAR GAGVS gente Lusitanus admissus in Societate anno salutis 1546. ætatis suæ 31. fuit è primis illis Societatis columinibus, qui Indiam vniuersumque Orientem Euangelica prædicatione illustrarunt. Missus est ex Europa anno salutis 1548. iam tum Sacerdos, conscensa Olyssipone nauis die 17. Martij: In eo cursu, verbo, & inculpatæ vitæ exemplo multos ad poenitentiam suorum criminum adduxit; egros qui plurimi erant, sua opera fouit, viatico aluit, quoad potuit. Primum sui experimentum Cocini fecit, idque tam insigne, vt ab Sancto Francisco Xauerio, adlectus sit in expeditionem Iaponicam. Appulit illuc 19. Cal. Septembris 1552. & Funaij (quæ Regni Bungensis Metropolis est) perhumaniter à Rege exceptus est, cui vicissim detulit ipse munera ab Indiæ Prorege, & primo statim alloquio per interiretina diuina ingestis, obtinuitque potestatem pronulgandæ per ipsius ditionem Legis Christi. Id cum initio sequentis anni facere esset exorsus, tam habuit felicem prouentum, vt bis mille brui Christianos numeraret, & inter illos etiam Bonzios aliquos, qui vexandi animo ad eius famam confluerant: reliqui vero solitis eum artibus adorti, quando veritatis impetum non sustinebant, calumnias, blasphemias, maledicta regerebant, spurcitas illi in eades coniciebant, populum in illius concitabant opprobria. Neque ibi stetit, nisi Regis, qui Balthasari fauebat impense, fuissent auctoritatem reueriti. Quò tamen Euangelij progressum impedirent, sparserunt in vulgus nihil à Christianorum disciplina distare Iaponum sectam. Sed ne populo fucus fieret, librum Balthasar edidit, quo, quantum inter vtramque interfuit, demonstrabat; qui adeò Regi probatus est: vt coram Consiliarijs suis recitatum, descriptumque, suo Chirographo ad pondus auctoritatis apud populum, augendum, communierit. His instructus præsidijs Balthasar Ecclesiæ suæ excolendæ nouo se animo impendit, illamque eò feruoris adduxit, Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis, vt emulari Apostolicæ perfectionem ætatis videretur. Adiecit animum deinde templo extruendo, nosocomio item, & orphanotrophio; euj cum magno mox studio essent perfecta, iussæ sunt infantes suos, quos tædio educationis solebant conficere matres, illuc edicto Regio deferre. Compositis firmitisque Funaij Ecclesiæ progressibus, Rege in omnibus secundante, placuit Firandum excurrere, & Facatam. Hic templo excitato in area quam Rex Bungensis attribuerat, compluribusque ad fidem conuersis, anno vertente excitata est in Regem popularis seditio: Vrbs Facata cæso Gubernatore occupata; Balthasar in Iaponicam nauim receptus, vt se tutum ibi crederet, ab nauarcho ipso spoliatur; à quo &

cæsus fuisset, nisi spes prædæ lautioris Barbarum continuisset. Quatriduo victor in hostium potestate, ex scilicet lautitia, quam hostilis miseratio suppeditabat. In vrberem postea adductum exiit vsque ad industriam; mox iterum vili lacernula quam obuius illi quispiam iniecerat expoliant, & nudum ignominiose, vix scruto antèrè velatum, dimittunt. Sed nec ibi stetit infamia. Plebs nudum furibunda excepit, & alij pugionem gutturi, aut ensẽm admouere pectori: pars vinctum manus; trahere atque retrahere, partim etiam ad mortem deposcere inconditis vocibus honorem; qui Deos patrios violasset. Demum in obscurum carcerem, certo necis argumento, compactus, ab infano milite, stricto ferro postulat argenti, cui ille ultu, animoque pacato; Ecquodnam illud, inquit, mi homo, argentum petis, qui ne scrutum quidem, quo me ad verècundiam contegam, habeo? Hic dum in horas mortem operitur, inopinatò per potentem Neophytum illorum manibus exemptus est. Inde post laborum Iliadem trimestri deuoratam, suadentibus Christianis, vt se in alia tempora seruaret, habitu mutato se ex Vrbe eiecit. Bungi à Rege, atque ab omnibus ordinibus incredibili gaudio exceptus est. His atque alijs perfunctis malis tandem anno 1560. iussus est à Cosmo Turriano in Indiam reuerti, vnde plures operarios accerferet. In eo cursu tam fæda iactatus est tempestate, vt mors illi certa ob oculos versaretur. Ipse tamen spiritu prorsus Apostolico, velut immemor sui, vectorum salutem procurabat. Acenorum etiam Lusitanici nominis hostium acerbissimorum impressionem bis sustinuit, ac demum tot defunctus periculis post sesquiannum, Goâ die 24. anni 1562. inuectus est. Ibi reliquam exegit ætatem, varijs Societatis exercitijs ministerijs; in quorum procuracione non semel ab Ethnicis, à latronibus, capitis discrimen adiit. Ad extremum crebris morborum tentationibus exercitus, Goæ decessit die 9. Ianuarij anno 1583. ætatis suæ 75. ex quibus Societati 35. impendit. Scripsit Iaponico Idiomate, atque edidit, illum de quo iam dixi.

Librum in quo quantum inter Iaponum Sectam, & Christianorum disciplinam, interiectum esset intervallum, perspicuis rationibus demonstravit, quem Rex Bungi sibi oblatum vehementer probavit, ac suo signo obsignauit. Scripsit præterea

Epistolas 3. è Iaponia, atque vnã ex India relatas à Collectoribus Indiarum, & Iaponicarum epistolarum.

BALTHASAR GRATIANVS; natione Hispanus, patria Bellomontanus in Aragonia, aggregatus ad Societatem anno salutis 1619. ætatis 16. vota quatuor professus est. Docuit Humaniores litteras, Philosophiam, & Theologiam de moribus; Concionatorem egit, & Confessarium multis annis. Religiosè defunctus est Turiasonæ die 6. Decembris

bris 1658. scripsit Hispanicè.

Artem Ingenij sub nomine Laurentij factis.

BALTHASAR HAGELIVS natione Germanus, gente Bauarus, Murnauiensis, susceptus in Societatem anno Domini 1572. ætatis 21. Vir omnium, quæ in Ordine nostro profiteri æquum est, sciens. Docuit publicè litteras latinas sexennio; Græcas biennio, Hebraicas decennio, Philosophiam triennio; Theologiam scholasticam quadriennio; Moralem quinquennio; Scripturam sacram triennio. In morali Theologia adeo excelluit, ut dictata eius passim quererentur; ac difficillimi ad eum nodi deferrentur. Brixinè in Missionem versatos prolapsos cleri mores restituit. Synodo iussu Episcopi coactè interfuit, eiusque decreta primus concinnauit; Rerum spiritualium inter Nostros curam gessit; Vir communis disciplinæ tenacissimus, sui que corporis per quotidianam verberationem domandi perstudiosus. Obijt Ingolstadij anno 1616. ætatis 65. religiosè vitæ 44. post editam quatuor votorum professionem 16. Scripsit sub nomine Danielis Paradini lingua Germanica

Medicamen seu Antidotum spirituale contra Hereseos venenum & huius temporis perniciosos afflatus.

Reformationem Brixinensium. Item Germanicè

Formas reformatas consiciendi litteras Censuales.

BALTHASAR HAGERVS, natione Germanus, domo Vberlinganus in Sueuia, natus anno salutis 1572. Societati 1593. die 14. Augusti se sacrauit. Postquam Artes politiores in Academia Moguntina, & Philosophiam in Herbipolensi docuisset, Heilgenstadianum Collegium, Moguntinum, ac demum Herbipolense Doctor Theologiæ gubernauit: animi candore, prudentia, & in regendo suauitate, tum Nostri, tum externis mirificè probatus. Vir fuit tanta vitæ innocentia, ut paratus esset in dies mori, vel inexpectatus: tanta paupertate, ut vix necessarios scripserit, concionique parandæ libros admitteret: tanta sui despicientia, ut quid de se sentirent alij sus dequæ haberet. Orationi, & cultui Deiparæ V. ac Sacrosanctæ Eucharistiæ apprime deditus, atque huius operum frequentationi referebat acceptum suæ ad Societatem vocationis beneficium. Excessit è viuis Herbipoli die 9. Martij anno 1627. magno sui relicto desiderio. Funus eius luctu omnium Ordinum, præsentia etiam Principum Herbipolensium, & Bambergensium celebratum est. Scripsit linguâ Germanicâ

Vindicias cultus Sacrarum Imaginum contra Abrahamum Scultetum. Moguntia

Ducem Vitæ ad religionem Catholicam

Concionem de Catholico Iubilæo Seculari

Sacrilegium Calvinisticum contra Theophilum Mosanum.

Collationem Confessionis Augustanæ, &

Concilij Tridentini ad verbum Dei.

BALTHASAR KITZNERVS, natione Germanus, patria Brunchenarensis Societatem adolescens ingressus anno salutis 1609. ætatis 16. Philosophiam Herbipoli docuit; diu cum laude, & fructu concionatus est, vortorum quatuor professionem emisit. Magno animarum zelo in egentium opem se impendit semper, donec Aschaffemburgi piè mortuus est die 3. Iunij anno 1640. ætatis 47. Societatis aditæ 31. Edidit Sodalibus Marianis:

Rosam Marianam. Bambergæ.

Concionem funebrem in exequijs Serenissime Isabellæ claræ Eugeniæ Gubernatricis Belgij, à se Colonia dictam.

* **BALTHASAR LOPEZ**, natione Mexicanus, in villa S. Michaelis natus, origine Hispana; Sapientia, & religione inter primos illius Prouinciæ viros numerandus, Societatem amplexus est anno salutis 1620. ætatis suæ vndeüigesimo, & vota quatuor solemniter concepit. Pluribus annis amæniores litteras, Philosophiam, & Theologiam docuit, missiones quoque lucrandarum Deo animarum causa in remotissimis partibus Cinaloæ obiuit. Demum missus à sua Prouincia Romanam, ut Procuratoris munere fungeretur laborum terminum reperit in Oceano die 17. Augusti, 1650. Edidit

De Iure Societatis quo immunis est à Decimis soluendis opus multa eruditione referunt, Hispali primum, mox Casaraugustæ recusum 1648. in folio

De potestate Iudicis Conseruatoris Societatis. Mexici 1647.

Orationem latinam habitam à se in initio studiorum. Mexici

BALTHASAR NIMITSCH, natione Germanus, patria Silesius, nobili atque adeo equestri loco natus, ad Societatem accessit anno à partu Virginis 1586. ætatis suæ 22. & Professus in ea fuit vortorum trium. Concionator magni spiritus, & fructus, cui bona pars Procerum Styriæ suam debet salutem, & cum Ecclesia Catholica reconciliationem. Fuit à Concionibus Aulicis Serenissimo Ferdinando Archiduci, qui sceptrum Romani Imperij secundus eius nominis postea tenuit; illi atque omnibus quibuscum agebat, acceptissimus, ob candidissimam morum simplicitatem cum religiosa prudentia, & sincero salutis omnium studio coniunctam. Verè Israëlita, in quo dolus nonerat: nec tamen segnissimus castigatior, quamuis esset benignus in alios, utpote qui vel effatâ ætate, quot hebdomadis se cilicio flagelloque vexabat. Obijt plenus dierum Viennæ Austriæ die 29. Iulij anno 1625. Edidit

Orationem quam habuit Germanicè in funere Illustrissimæ Sidoniæ Mariæ de Eggemberg. Græcij styrorum, anno 1615.

BALTHASAR OSTHOVINVS, vel HO-

HOSTOVINVS, natione Bohemus, patria Hostouiensis, Societati adscriptus Romæ anno salutis 1555. ætatis suæ 21. Vir magni consilij, animique, rerum Bohemicarum callentissimus, salutis patriæ cupidissimus, laborum patientissimus. Eum Ioannes Franciscus Commendonus Sedis Apostolicæ Nuntius ad Sigismundum Regem Poloniæ, legationis suæ comitem circumduxit anno 1564. eiusque opera cum ad multa sui muneris, tum potissimum ad fundationem Collegiorum Societatis in Poloniæ Regno vsus est. Exordijs Collegiorum Bransbergæ, Pultouizæ, Vilnæ, præfuit. Postea à Prouincia Austriæ electus in Procuratorem, Romam ad Congregationem missus est. Demum laboribus, & ætate confectus, atque antiquissimus Professorum Prouinciæ Austriacæ, iam inde ab anno 1569. obiit Commotouij die 7. Iunij 1600. Vertit suâ Linguâ

Vincenij Lirinensis, aureum libellum contra profanas nouitates

Dialogos S. Gregorij Magni

Notas Ecclesiæ Catholicæ, ab Antonio Possuino editas,

Thomæ de Kempis de Imitatione Christi seu de contemptu mundi lib. 4.

Epistolas Indicas nostrorum Patrum. Scripsit etiam

Librum de Institutione Christiana siue exhortatione ad virtutem sed, qui lucem hæctenus non aspexit. Transulit Bohemicè

Responsonem Antonij Possuini ad Regem Septentrionalem, qui in fide Catholica voluit instrui. Pragæ editam, uti refert idem Possuinus in Apparatu sacro ad calcem Catalogi suorum operum, vbi cum nomine Balthasaris Bohemi appellat.

BALTHASAR TELLEZ, natione Lusitanus, patria Vlyssiponen sis natus anno salutis 1595. Societati se addixit 1610. & vota quatuor nuncupauit. Rhetoricam, & amæniores litteras in primarijs Prouinciæ cathedris professus est nouennio; Philosophiam quadriennio; Theologiam Scholasticam, & moralem octennio. Rexit Vlyssipone Seminarium Hibernorum, & Collegium D. Antonij; Prouinciæ Lusitanæ habenas tenuit; Defunctus eo munere, administravit Domum Professam Vlyssipone, & in eadem octogenarius, susceptis prius magno pietatis sensu extremis Ecclesiæ præsidij obdormiuit in Domino, die 19. Aprilis hoc anno reputatæ salutis 1675. Edidit

Summam vniuersæ Philosophiæ Vlyssipone typis Laurentij Anueres 1642. in folio. Recusa est postea Parisijs 1644. duobus tomis in 4. & iterum Vlyssipone nouis curis ab Auctore recognita 1652. tomis 4. in 8.

Meditabatnr quoque summam vniuersæ Theologiæ, & iam tomum vnum parauerat in Primam Partem S. Thomæ, quando iussu Superiorum ad componendam Historiam Socie-

tatis Lusitanæ conuertit calamum, iamquæ edit de ea duos tomos lingua Lusitanica sub titulo:

Chronicorum Societatis IESV in Prouincia Lusitanie. Pars prima Vlyssipone typis Pauli Craesberck. 1644. in folio

Chronicorum Societatis IESV, &c. Pars Secunda eidem typis 1647. in folio. Edidit etiam Lusitanicè

Historiam Generalem Æthiopiæ alta, & de rebus in ea gestis à PP. Societatis IESV. Conimbricæ, typis Manuelis Diaz anno 1660. in folio. Præ manibus habebat alia, sed mors eripuit.

BANDINVS GVALFREDVCCIUS, natione Italus, patria Pistoriensis natus anno Domini 1565. Societati se aggregauit 1584. & vortorum quatuor sacramentum dixit. Rhetoricam sexennio in ea professus est, & multis annis Præposito generali ab Epistolis latinis fuit. Postea Operarius nauus Domus professæ Romanæ vsque ad obitum. Vir admodum obseruans religiosæ disciplinæ, & humilitatis laude in primis præcellens; ex eadem migravit grandis natu ad vitam immortalem, die 5. Martij 1627. Edidit

Hieromenia seu sacrorum Mensium partes duas. Quibus vario Carminum genere, celebrat Sanctos, quos totius anni lapsu veneratur Ecclesia. Romæ typis Zannetti 1622. in 12. & typis Mascardi 1625. in 12.

Variorum Carminum libros 6. quibus addidit

Sophoclis Oedipum Tyrannum, à se in latinum carmen translatus. Romæ typis Zannetti 1622. in 12.

Sigericum, Tragediam. Romæ typis Iacobi Mascardi 1627. Prodiit demum cum alijs eiusdem argumenti eius

Oratio de Passione Domini habita ad Paulum V. Pont. Max. anno 1606. typis Iacobi Mascardi 1641. in 12.

BAPTISTA FRAGOSVS, natione Lusitanus, patria Syluensis in Regno Algarbiorum, ingressus Societatem anno salutis 1577. die 9. Ianuarij ætatis suæ 18. votis quatuor se adstrinxit. Humaniores litteras sexennium professus est, Theologiam Moralem Vlyssipone, & Eboræ annis multis, vir apprime doctus, & Iuris tam diuini quam humani valde consultus, & Sancti Officij Inquisitionis Qualificator; vir vitæ integerrimæ, sui, & rerum terrenarum contemptor, octogenario maior religiosè decessit Bracharæ die 3. Octobris 1639. Scripsit Theologiæ moralis tomos 3. qui in pretio à viris doctis habentur. Primus sic inscribitur.

Regimen Reip. Christianæ ad vtrâque forum tum internum tum externum pertinens. Lugduni sumptibus Gab. Boiffat, & Laur. Anisson 1641. Pars 1. in folio.

Regiminis Reip. Christianæ tomus secundus, qui Principum, ac Pastorum Ecclesiasticorum obli-

obligationes, ac Iurisdictiones complectitur Lugduni sumptibus Laur. Aniffon 1648. in folio
Tertius tomus Oeconomicam continet, Patrum in filios, & Domesticas obligationes, & contra. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Soc. 1652. in folio.

BARNABAS DE COBO, natione Hispanus, patria ex Oppido Lopera agri Giennensis, admissus in Societatem in Prouincia Peruana anno Domini 1601. ætatis suæ 19. & professionem votorum quatuor edidit. Docuit litteras Humaniores; Conciones habuit æm ad Indos, tum ad Hispanos multis annis vixit etiam Mexici aliquamdiu, demum septuagenario maior defunctus est Linæ 9. Septembris 1657. Scripsit Hispanicè

Historiam Indicam. Sed morte præuentus non edidit typis

BARNABAS KEARNÆVS, natione Hibernus, patria Cassellensis, in Societatem cooptatus Duaci anno salutis 1589. ætatis 24. vota quatuor nuncupauit. Rhetoricam, & Græcas litteras docuit Antuerpiæ, & Insulis; postea missus in Hiberniam, 37. annis Vineam illam feticetis plenam, nauiter excoluit. Fuit enim uerò vir zeli eximij; & multos à patria Hæresi reduxit ad caulam Christi. Circumeundo diuersas Regni Prouincias, vsq; adeo suis concionibus, catechismis, priuatis colloquijs permouit ad pietatem Auditores, & à peccatis absterruit, vt ipsi Iudices Heterodoxi, qui quorannis obeunt prouincias cum potestate cognoscendi de causis criminabilibus, & morte plestendi reos, palam facti fuerint (loquendo de ipso, & altero de Societate Gua tero Vualeo) Duos Iesuitas plura latrocinia paucis annis è regno Hiberniæ sustulisse, quam vlla tribumalia legum seueritate potuerint arcere. Nec tamen propterea, vt erant hostes infensissimi Religionis Catholice, ab ipsdem ad necem conquirendis destiterunt. Tandem annis grauis, & laboribus confectus ex patrio solo ad cœlestem patriam (vt speramus) euolauit. Casselij die 20. Augusti 1640. Dedit in Lucem latinè

Heliotropion, siue Conciones de Dominis, & festis totius anni. Lugduni sumptibus Antonij Pilehotte 1622. in 8.

Heliotropion alterum siue Conciones de mysterijs Redemptionis humane, & Passione Domini. Parisijs apud Sebastianum Cramoisijs 1633. in 8.

Extat in Tabulario generali Societatis Romæ eiusdem opus M. S. Latine

Discursuum triginta in obitum Comitum Ormonie in Hibernia.

BARTHOLOMÆVS AMICVS, natione Italus, ex Antio Lucaniæ, iam inde ab anno 1581. & ætatis suæ 19. in Societatem ingressus, votorum quatuor professionem emisit. In ea Ethicam, Meteora; & Philosophiam decennio, Theologiam Scholasticam octennio professus est in Collegio Neapolitano,

vbi, & studiorum Præfectus diu fuit. Vir Iuris peritiæ consultissimus, atque in arduis Conscientiæ decernendis, litibusque inter Optimates dirimendis, frequentissimè arbiter adhibitus. Prudentia, pietate, candore animi, omnibus carus. Denique plenus dierum, quos ad 84. annum produxerat, nec non meritorum, ad vitam migravit immortalē. Neapoli die 7. Septembris 1649. Operum eius inscriptio hæc est.

In Vniuersam Aristotelis Philosophiam, notæ, & disputationes, quibus illustrium Scholarum. Auerrois, D. Thomæ, Scoti, & Nominalium sententiæ expenduntur earumque tuendarum probabiles modi afferuntur tomis 8. quorum 1. duabus partibus Logicam absoluit, impressis Neapoli apud Lazarum Scorigium; priore, anno 1623. posteriore, 1624. in folio.

Tomis 3. & 4. complectuntur in Aristotelis libros de Physico auditu dilucidam textus explanationem, & Disputationes. Neapoli apud Secundinum Roncalionum 1626. & 1629. in folio

Tomus 5. in Aristotelis libros de Cælo, & Mundo. Neapoli apud eundem Secundinum 1626. in folio.

Tomis 6. & 7. in Aristotelis libros de Generatione, & Corruptione. Neapoli apud Antonium Fuscum 1648. in folio. Edidit præterea

Opusculorum tomum 1. De aliquibus principijs communibus Philosophis, & Theologis, libris tribus distinctum, quorum duo priores excusi sunt in Collegio Societatis Neapoli 1638. Tertius, Neapoli apud Iacobum Cassarum 1644. in folio

Traçtationem de varijs Formalitatibus, & distinctionum generibus ex primo tomo Opusculorum, Neapoli typis Francisci Sauij 1638. in 8. Italicè edidit

Meditationes de Plagis, & vulneribus IESU, & MARIAE. Neapoli typis Domini Montanari 1635. in 8.

Regulas Conscientiæ meticulousæ, ex SS. Patrum Doctrina selectas. Neapoli apud Lucam Antonium Fuscum 1648. in 8.

Parauerat etiam prelo Opusculorum tom. 2. & 3. de præcipuis Theologiæ tam Scholasticæ quam moralis difficultatibus. Sed mors interuenit.

BARTHOLOMÆVS BRAVVS, natione Hispanus ex Oppido Martin Munnoz Diocesis Abulensis, duodeuiginti annos natus in nostrum ordinem adscriptus Salmantice anno salutis 1572. in eo totum se iuuentuti erudiendæ bonis litteris impendit, & 27. annorum spatio eas scholas tenuit, Nostrisque potissimum Iuuenes in Seminario Prouinciæ Castellane ijs percoluit, tria vota solemniter professus. Desijt viuere inter mortales Methymnæ Campi die 20. Nouembris 1607. Edidit

Theaurum verborum ac phrasium ad orationem

tionem ex Hispana latinam efficiendam. Matrini apud Ioan. de la Cuesta 1611. in 8. qui plurimam vicies varijs in locis recusus est.

Compendium Nizolij cum Dictionario plurimarum vocum, que in Ciceronis scriptis desiderantur. Pinciæ 1627. in 4. Scripsit etiam
De conscribendis Epistolis. Burgis 1606. in 8.

De Arte Rhetorica. De Syntaxi. De Proſodia. Progymnasmata. Varia Poëmata. De octo partium orationis constructione. Pinciæ 1640.

BARTOLOMÆVS CASSIVS natione Dalmata, patria Curictensis, societatem vincennensis amplexus Romæ anno salutis 1595. vota in ea 4. professus est. Missionarium in Turcarum ditone multis annis egit, & præfuit Nostris Ragusæ. Subinde Pœnitentiarij Apostolici munere perfunctus est, tum Laureti, tum Romæ ad sancti Petri in Vaticano, vbi vitam mortalem cum immortalis commutauit die 28. Septembris 1650. Scripsit bonæ suæ Patriæ

Institutiones Lingua Illyrica lib. 11. Romæ typis Zannetti 1604. in 8. & Lingua Illyrica

Historiam Lauretanam ex Tursellino, & alijs lib. 11. Romæ typis Bartholomæi Zannetti 1617. in 8.

Relationem Vitæ, Miraculorum, & Canonizationis S. P. Ignatij. Romæ typis eisdem 1623. in 8.

Vitas 25. Sanctarum Virginum. Romæ typis eisdem 1625. in 8.

Speculum Confessionis, & de Communione ex varijs auctoribus. Ibidem & eisdem typis 1631. in 8.

Compendium Doctrinæ Christianæ Card. Bellarmini. Romæ 1633. in 12.

Cantica spiritualia Illyricè scripta. Ibidem 1624. in 12.

Vitas D. N. Iesu Christi, ac B. V. Mariæ. Romæ typis Sac. Congregationis de prop. fide 1638. in 8.

Vitas S. Francisci Xauerij. Romæ typis Bernard. Tani 1638. in 8.

Rituale Romanum Urbani VIII. Pont. Max. iussu editum lingua Illyrica. Romæ ex typographia Sac. Congregationis de prop. fide 1640. in 4. nomine suo præfationi addito.

Euangelia; & Epistolas Missalis Romani lingua Illyrica. Romæ typis Bernardini Tani 1641. in folio.

* **BARTHOLOMÆVS CRISTELIVS** natione Germanus, patria Muglicensis in Moravia, natus anno sæculi voluentis 24. Societati se addixit 42. & vota 4. professus est. Quinquennio docuit amœniores litteras; Philosophiam triennio; Controversias de fide biennio; Conciones habuit aliquot annis; rexit Collegium Vratislauenſe, & modò instruit nostros PP. tertie probationis in ascetica schola spiritus. Dum Philosophiam Pragæ profiteretur inter suos Auditores habuit toto

triennio Illustrissimum tunc Principem Vinouicensem, postea Serenissimum Poloniæ Regem Michaëlem Korybut. Edidit Idiomate Teutonico

Synaxiphilam, seu de Sac. Communione. Olmutij typis Viti Ertelij 1663. in 12.

Alimoniam Menstruam, seu Menstruas deuotiones. Vratislauriæ 1666. in 12.

Viam Spino-roseam, seu de septem Doloribus, & totidem gaudijs Beatissimæ Matris Dei. Pragæ typis Academicis 1668. in 12.

BARTHOLOMÆVS DE ESCOBAR natione Hispanus, patria Hispalensis nobili genere natus. in India Occidentali ætatis anno 17. & salutis humanæ 1580 se Societati adiunxit, magnis à natura dotibus instructus. Ex laura hæreditate, quam adiit, nihil in suum usum, nihil in fuorum commodum, sed in pia opera conuertit vniuersam. Virtutibus magnis in Societate excelluit. Caritate inprimis in omnes promptissima, afflictos consolando, infirmos officijs omnibus recreando, noctes etiam infomnes apud ipsos sæpe duccendo. Nemini quidquam quod præstare posset negabat. Salutem verò mortalium, sempiternam auidius etiam scitebat, sollicitiusque procurabat docendo, concionando, confessiones excipiendo, missiones ad Indorum & Hispanorum colonias instituendo. Doctè simul, & appositè ad fructum concionabatur; promptus ad omnem Superiorum nutum, quouis loco, ac tempore aliorum vices obire, factus certum Superiorum perfugium, qui nullam concionem exposceret, nullam defugeret. De omnibus semper honorificè, de se solo demissè sentiebat, & loquebatur. In omni congressu, iam erat hoc ratum, ipsum sibi vindicatum postrema. Subiectis suis quando domi præerat, ipse seruire videbatur. Vestem semper vilem gestabat, attritamque; nihil in cubiculo supellestilis præter paucos libros, & binas è papyro imagines admittebat. Orationi multum vacabat, ex ea magnam de Christo Iesu existimationem, magnum rerum caducarum contemptu concipiebat. Spirituali Nostrorum institutioni crebrò præfuit, & in ea multum valebat. In victu valde parcus, & moderatus fuit; nihil vllò prætextu extimium appetere: si quid illi fuisset propter affectam valetudinem ingestum, tanta suæ indignitatis obtestatione gratias agebat, vt vel hoc nomine negarent illi quidquam dari debere. ne in hoc genere nimius esset. Dum valuit, corpus suum cilicijs, & flagellis multum exercuit. Castimoniam in difficili articulo non semel animosè tutatus est, ope, vt ipse rebatur, Deiparæ, in quam amore cultique singulari ferebatur, & suæ Societatis reuerentia, cuius instituta, & penitus pernoscebat, & accuratè obseruabat. Inuictæ patientiæ tum aliàs sæpe, tum verò maximè extremo vitæ triennio dedit exemplum, toleratis incredibili æquitate cruciatibus, quos illi virosus

culex, cui Vta nomen, imposta in vultu punitione conciliauit. Eo malo sensim gliscente, atque ad aures proserpente ita deformatus est, vt leproso perfimilis appareret, & sæpe cauterio, alias carnis præfectione, aut mordacibus aquis occurrendum, non sine ingenti sensu fuit; ipse ad hæc omnia lætus, & alacer nullum edere doloris signum; nullum querimoniam vestigium. Ad mortis nuntium nihil expauit, sed Dei se dispositioni promptus permisit. Generalem confessionem instituit, & reliquis Sacramentis instructus est; fidem deinde suam professus, & scripta omnia sua sanctæ Ecclesiæ censuræ subiiciens, sui ad extremum vsque compos, placide obdormiuit Limæ die 3. Aprilis anno salutis 1624. ætatis 63. initæ Societatis 45. iam diu vota 4. professus. Edidit in lucem

Conciones Quadragesimales, & de Auentu, quibus accesserunt

Conciones de Christi Testamento, & Codicillo, &c.

Conciones pro 40. horis in quinquagesima. Lugduni apud Horatium Cardon 1617. in 4. Item

Conciones de festis Domini. Mussiponti typis Sebast. Cramoisy 1625. in 4.

Conciones super omnes B. Virginis Festivitates. Parisijs 1624. in 4.

Sermones de Historijs Sacræ Scripturæ tom. 1. Hispanice verò edidit.

Sermones de Conceptione B. Virginis tom. 1. Vlyssipone 1622. in 4.

BARTHOLOMÆVS FISEN, natione Belga, patria Leodiensis natus anno 1591. Societatem ingressus 1610. disciplinas humaniores, & Rhetoricam sexennio professus, & vota 4. solemniter nuncupauit. Rexit Collegia Hefdinij, Dionanti, Insulis, & Patribus in tertia probatione Instructor præfuit. Vir fuit sui contemptor, orationi in primis adiectus, promptus ad Superiorum nutum, accuratus regularum etiam minimarum obseruator; austerus in se, benignus in alios, parcus temporis ac sermonis, qui tamen sæpe de Deo, & inflammabat alios. Vitæ tenor æqualis semper; in vultu, totoque homine rara modestia. In gubernando suauem simul ac fortem se præbuit. Mortem sibi præfagure visus est, & vno fere ante obitum mense sæpe de illa mentionem ingerebat. Tandem rupto apostemate in capite ex pure in pectus deliueute, suffocatus, & Sacramentis mature præmunitus occubuit, Insulis die 26. Iunij 1649. Edidit

De Origine prima festi corporis Christi, ex Viso sanctæ Virginis Iulianæ diuinitus oblato. Leodij apud Ioannem Ovverx 1629. in 8.

Paradoxum Christianum, ladi neminem nisi à se ipso. Leodij apud Ioannem Ovverx 1640. in 8.

Legiam Sanctam Ecclesiæ Romanae filiam, siue Historiam Ecclesiæ Leodiensis. Leodij typis Ioan. Tournay 1642. in folio.

Flores Ecclesiæ Leodiensis, seu Vitas Sanctorum, & aliorum qui illustri virtute illam Ecclesiam exornarunt. Insulis, typis Nicolai de Rache 1647. in folio. Paratam reliquit prælo.

Vitam S. Trudonis Hasbanicæ Apostoli.

BARTHOLOMÆVS GVERRERVS natione Lusitanus patria Almodauariensis Dioceseos Eborensis, admissus in Societatem anno salutis 1578. ætatis suæ 18. votorum 4. professionem emisit. Prælegit litteras humaniores, & præfuit aliquandiu scholis. Missiones per Regnum obiuit annis 17. Concionator eximius, & permagni habitus à Sereniss. Ducibus Brigantinis. Octogenario maiore pie decessit Vlyssipone in Domo Professæ die 24. Aprilis 1642. scripsit Lusitano Idiomate in quo multum excelluit

Expeditionem à Lusitanis institutam ad recuperandam ab Hollandis Bahiam Brasilia. Vlyssipone apud Mathæum Pinheirum 1625. in 4.

Concionem de S. Thoma 1623.

Concionem funebrem in exequijs Serenissimi Principis D. Theodosij Ducis Brigantie. Vlyssipone apud Matthiam Rodriguez 1632. in 4.

Gloriosam Coronam magnanimitatis religiosorum Societatis Iesu pro fide Christi occisorum, in Regionibus ad Lusitaniam imperium pertinentibus. Vlyssipone apud Antonium Alvarez 1642. in folio.

BARTHOLOMÆVS IACQVINO-TIVS natione Gallus, patria Diuionensis Societatem ingressus est anno 1587. ætatis 18. Vir singulari prudentia, & eruditione, magnis in Societate perfunctus laboribus, & muneribus. Rexit Collegia Lugdunense, & Diuionense præfuit Domui Professæ Parisiensi, & Tolosanæ; & quod vix vlli contigit, administravit 5. Prouincias Galliæ, scilicet, Lugdunensem, Tolosanam, Franciæ, Aquitaniæ, & Campaniæ. Post hæc dum Collegium Diuionense gubernaret electus est à Congregatione Prouinciali Campaniæ, vt Comitibus Generalibus Romæ interesset ad eligendum nouum Præpositum Generalem, atque in ijs cum eximia suæ prudentiæ, peritiæque instituti specimen edidisset, magno omnium Patrum Conscriptorum consensu, primo scrutinio Galliarum Assistentis est renunciatus. Eo in munere cum amplius sesquiannum omnes officij sui numeros compleuisset, & præclara in omni virtutum genere exempla præbuisset in morbum incidit, qui illi supremus fuit, & susceptis ritè Ecclesiæ Sacramentis, inter amplexus optimi Parentis Vincentij Caraffæ Generalis, qui ægrotanti ferè semper assiterat, placidissimè expirauit. Romæ calend. Augusti 1647. ætatis suæ 78. scripsit Gallice

Artem Vitæ ex Dei nutu in seculo instituendæ. Parisijs 1614. in 8. tum Lugduni apud Reginaldum Claudiers 1621. in 8. & iterum Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1625. apud

apud quem prodijt etiam latinè 1636. vti & Lugduni per Horatium Cardon ex interpretatione Petri Monodi. Facto illi titulo: *Hermietis Christiani* 1629. scripsit etiam

Meditationes in singulos anni Dies. Ireni

Christianum ad Aras, siue de modestia in templis seruanda Parisijs apud Ioan. Camusat 1640. in 8. & Lugduni apud Laur. Aniffon 1646. in 8.

BARTHOLOMÆVS MOCANTVS natione Italus, patria Romanus, ingressus in Societatem die 25. Augusti anno 1565. quo ipso die ante annos 17. natus fuerat. Mediolani 4. vota suscepit 9. Aprilis 1587. Genue obiit 12. Aprilis 1629. cum magna sanctitatis opinione, vt debuerint, quæ fuerunt in vsu viuenti, in multos viros nobiles, ad viri venerationem asseruanda, distribui, ne pio ipsorum desiderio deessemus. Vir nimirum simplex erat & rectus, pius ac timens Deum, cuius cultum, & gloriam strenuè semper promouit. Suam perfectionem per exercitia spiritus, aliorum salutem, per conciones, quas per 50. fere annos habuit, assiduè procurauit: affectus cum singulari mentis innocentia, & eximia cum Deo coniunctione, magnam diuinarum rerum peritiæ; vt merito vbicumque fuit, Dux alijs ad pietatem adhiberetur. Inter cetera autem pietatis præsidia voto se obligarat, nullos legendi libros nisi pios.

Multa præclare commentatus est, quæ multis voluminibus ab ipso descripta, seruantur in Bibliotheca nostra Genuensi.

BARTHOLOMÆVS PAPROCKI natione Polonus ex ea Prouincia, quæ maior Polonia nuncupatur, iuuenis vnde viginti annorum in Societatem adscitus est anno Domini 1606. in qua post impensam humanioribus seuerioribusque disciplinis operam, politiores litteras annos ipsos 12. docuit. Postea Concionibus, Missionibusque obcundis impensus, annos prope 20. expleuit, spiritualium Coadiutorum in gradum adscriptus. Demum sexagenario maior ad laborum præmia emigravit Bidgostæ die 10. Iunij 1650. Edidit in lucem vincula, mixtim, ac soluta oratione Librum quo Vladislao IV. Regi Poloniæ sceptrum eius Regni gratulatur hac Epigraphe:

Pharus Sarmatica, Europæo Trioni Augustis ignibus radians, Serenissimum, & Potentissimum Vladislau IV. Suecorum, Gothorum, Vandalorumque hereditarium Regem, Moscorum Imperatorem Electum, Iagellonici, Austriaci, Gothique Sanguinis, & virtutis hæredem, filium, nepotem, auspiciatò fasces Regni Poloniæ, & Diadema prehendentem, suum orbisque delictum, educta manu Palladia Societatis Iesu, Maiestati Serenissimæ, sese deuouens proponit anno 1633.

Augurium Themidis Christianæ Illustrissimo Episcopo Culmensi Iacobo Zadzi nunc Episcopo Cracouiensi suam Cathedram primum inuisenti.

Lunam voridam in funere Illustrissimi Alexandri Sieniavvski

Pritaneum immortalis gloriæ, Illustrissimo Nicolao Dianielonicio Thesaurario Regni vita functo.

BARTHOLOMÆVS PEREYRA natione Lusitanus, patria Monçonensis Societatem ingressus anno 1603. ætatis 15. votis 4. se adstrinxit. Rhetoricam, & Philosophiam docuit Conimbricæ, & sacras litteras, octennio est interpretatus. Concionator etiam fuit inter primos, rexitque Collegium Bracharense. religiose obiit Conimbricæ die 18. Nouembris 1650. Edidit

Paciecidos libros 12. Poëma Heroicum de gloriosa morte P. Francisci Pacieci Societatis Iesu Prouincialis in Iaponia. Conimbricæ per Emmanuelem de Carvalho 1640. in 12.

Parauerat, & iam mercatori dederat imprimendum

Commentarium in Tobiam. Sed mercatoris incuria deperijt.

BARTHOLOMÆVS PETRACCIUS, natione Siculus, patria Mamertinus, Societati adiunctus anno salutis 1577. ætatis 16. vota 4. professus, Concionator egregius, sæcundo ingenio, & in sacris profanisque litteris bene versatus: omnibus iucunda morum suauitate, & faceta hilaritate gratus; quibus artibus plumes ad Deum adduxit. Vita pro concione libertate prorsus Apostolica castigabat. Habuit in more, vt qua in Vrbe per Quadragesimam concionaretur, eius tutelarem sanctum diebus sabbati quibus à labore dicendi solent alij respirare, laudibus exornaret, quo populum in eius venerationem excitaret: id quod cum Lupijs quoque præstaret anno 1605. in S. Irenes laudatione, magna ab Aduersario generis humani tempestas excitata est, sed quæ maiorem peperit honori S. Martyris accessionem. Obijt vir egregius, custoditæ virginitatis ad vltimum vsque spiritum gloria nobilis (vt rata fuit opinio) Neapoli, cum ille ex Vrbe in Siciliam rediret, die 22. Maij anno 1622. ætatis 62. Religionis 45. Scripsit Italicè culto stylo, ediditque sub Vallæ nomine.

Vitam B. Francisci Xauerij, è diuersis Auctoribus collectam. Messanæ typis Petri Brea per Laurentium Vallam 1605. in 4. Item

Carmen in D. Agatham V. M. Catanensem. Messanæ 1605. in 4.

Carmen in Sacratissimam D. Luciam V. & M. Syracusanæ costulam, quam ipse, colendorum in reliquijs Sanctorum semper studiosissimus, in patriam detulit. Atque hæc sunt forte illa, quorum Agatheus volum. 2. Historiæ Catanensis, mentionem facit, ab illo edita esse Poëmata Latina. Reliquit etiam post se

Vitam S. Ignatij Loyolæ pluribus sermonibus explicatam

BARTOLOMÆVS RICCIUS natione Italus, patria Castrocaldensis in Piceno,

cooptatus in Societatem Romæ anno salutis 1566. ætatis suæ 24. votis 4. se obstrinxit. Vir apprimè spiritualis. Rector fuit & magister Tironum Nolæ, ac Romæ, annis circiter 20. tum Siciliæ Præpositus Prouincialis. Plenus dierum, ac meritorum obiit Romæ in Domo Professorum die 12. Ianuarij anno 1613. Scripsit Italico Idiomate:

Instructiones (sic enim vocat) *tres in partes distributas*. Romæ apud Carolum Vallioletum 1602. in 8.

De Vita Domini N. Iesu Christi ex Euangeliorum contextu. Imaginibus opus insignitum ad meditando aptissimum. Hæc seorsim edita, postea coniunxit, & meliorem in formam redacta prælo reddidit cum hac inscriptione.

Vita D. N. Iesu Christi ex verbis Euangeliorum concinnata cum considerationibus Italicis, & instructione ad meditando. Romæ apud Bartholomæum Zannettum 1609. in 4. Edidit etiam

Triumphum Iesu Christi Crucifixi cum Iconibus Martyrum omnium, qui post Christum acti sunt in crucem, æri ab Adriano Collaert Antuerpiæ insculptis, addita narratione breui historica qua Triumphus illustratur. Typis Plantinianis Moreti 1608. in 4. latinè

Monotessaron Euangelicum Scholijs, & figuris prophetiis illustratum. Opus posthumum latinè Augustoriti Pictonum apud Antonium Meluier 1621. in 4.

BARTHOLOMÆVS ROGATVS, seu **DE ROGATIS** natione Italus patria Stabienfis, Societatem iniit anno Domini 1613. ætatis 17. & votis 4. se obligauit. Politiores litteras quadriennio; nostros Iuniores Rhetoricam septennio docuit, Philosophiam dein, & Theologiam, tum Scholasticam, tum Moralem professus est, & Concionatorem quoque aliquot annis egit. Vir admodum religiosus, dum Stabienfe Collegium gubernaret, & grassante pestilentia infectis ministraret, ad Caritatis tantæ, & laborum præmia euolauit Cal. Augusti 1656. Edidit Latine

Sacrarum Elegiarum lib. 5. Romæ apud Corbellettum 1643. in 12.

Orationem in funere Cardinalis Boncompagni Archiepiscopi Neapolitani. Neapoli typis Francisci Sauij 1642.

Italicè vulgauit.

De Regno Gothorum attrito, & reparato in Hispania partem primam, & 2. Neapoli typis Francisci Sauij 1648. in 4.

Historia de eodem Regno Gothorum Partem 3. Neapoli eisdem typis 1653. in 12.

Historia eiusdem Partem 4. Ibidem per Lucium Ant. Fuscum 1653. in 12.

Historia eiusdem Partem 5. opus posthumum Venetijs apud Guerilium 1662.

BARTHOLOMÆVS VIMONT, natione Gallus, Diocesis Lexouienfis in Normandia in Societatem anno 1613. vicennis

ingressus, vota quatuor professus est. Rexit Collegium Venetense, & ad lucra animarum non sine diuino instinctu in Canadensem Missionem profectus, sex annis ibidem Nostros præfuit, & absoluti operarij Apostolici partes omnes expleuit. Verum deficiente illo in cælo valetudine, coactus est repetere veterem Franciam, vbi omnibus acceptus vixit, & maxime Nostros in Collegijs, quæ per aliud sexennium gubernauit. Inter alias illius virtutes emicuit singularis erga omnes homines caritas, & maxime erga afflictos morbis. Vti vixit, ita sanctè obiit Veneti die 13. Iulij 1667. Scripsit Gallicè

Relationes 4. Rerum gestarum in noua Francia annis 1640. & quinque sequentibus. Parisijs apud Sebast. Carmoylij 1641. & sequentibus in 8.

BASILIVS FIDVS, natione Italus, patria Firmanus, in Societatem admissus anno 1559. ætatis 19. professionem emisit votorum trium anno 1570. vir Græcè, atque Hebraicè bene peritus; fuit aliquandiu Magister Nouitiorum; Concionator annis 20. Obiit Salerni die 15. Maij anno Dominicæ Incarnationis 1593. Scripsit Italicè, sed nomine non suo vulgauit.

Rythmos Spirituales

* **BENEDICTVS BONNEFOY**, natione Gallus, patria Aruernus natus anno sæculi proximè euoluti 99. Societati nomen dedit voluentis 15. & votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Disciplinas humaniores docuit annis 18. & diu præfuit studijs. Viuit etiamnum in Prouincia Tolosana septuagenario maior, scripsit Latine:

Historiam ortæ, & oppugnatæ Heresim in Gallia sub postremis Vallesia, & primis Borbonie stirpis Regibus. Tomis 2. in 4. ab anno Christi 1534. vsque ad annum 1664. Tolosæ apud Ioann. & Franciscum Boude 1662. & 1664.

Elogium Principis Contij versu Latino-Herico, & Lessum de Rege Christianissimo Ludouico XIII. è viuis sublato.

Seriem seu Historiam Episcoporum Magalonenfium, alieno nomine Tolosæ 1652. Auctam, & recusam ibidem apud Fratres Boude 1663. in folio. Item

Epizomen rerum in inferiore Occitania pro religione gestarum ab excessu Henrici IV. Regis Christianissimi siue ab anno 1610 ad annum 1657. Monspelij. Per Danielem Fesch 1657. in 8.

BENEDICTVS FERNANDIVS, natione Lusitanus, patria Borbensis Diocesis Eborensis, germanus frater alterius Benedicti Fernandij iunioris, qui gloriosam pro Christo in Iaponia mortem oppetiit, & quem Parentes, vt lenirent desiderium Senioris, Societatem tunc ingressi, eodem nomine in Baptismo appellarunt. Dedit autem Benedictus hic Senior Societati nomen anno salutis 1578. ætatis

15. & vota quatuor nuncupauit. Multos annos Humaniores disciplinas, & Philosophiam publicè professus, in iuuandorum proximorum negotio deinceps totus occupatus est, strenuèque se exhibuit, & inconfusibilem operarium. Cum concionandi munere distineretur, ita se tamen in alijs ministerijs exercuit, vt vnumquodque illorum dumtaxat agere videretur: nam, & Confessionibus audiendis, & Xenodochijs carceribusque ad ægrorum victoriarumque solatium aduendis, & Iudæis, Maurisque ad Baptismum instruendis, rudibusque ter quater in hebdomada per compita frequentissimæ Vrbs, Catechesi imbuedis, annos complures intendit. Atque inter tot tamque graues occupationes, haud segniter in scribendo; quippe qui sesquianno primum lucubrationum suarum volumen absoluerit. Sed ea forte laus debeat Beatissimæ Virginis cultui, cuius quàm fuerit studiosus, satis superque loquuntur eius scripta, quæ non solum omnia illi vnicauit, sed nullam omnino lectionem præteriuit, quam non eius encomijs exornarit. Certè cum in alterum totum impenderet studium grauitissimis pene ad mortem vsque doloribus afflictatus, Beatissimæ Virginis Patronæ suæ opem cum lacrymis implorauit, salutemque è vestigio pristina impetrauit. Obiit demum Olyssipone die 8. Decembris quæ immaculatæ Conceptioni Deiparæ Sacra est, anno 1630. ætatis suæ 67. Edidit

Commentationum, & obseruationum Moralium in Genesim tomos 3. cusos atque reculos Lugduni typis Cardonianis ab anno 1618. vsque ad 1629. De his quæ sit Doctorum hominum existimatio, quis sensus abunde cognosces ex Epistola Ioannis Pineæ tom 3. præfixa. Reliquit etiam Benedictus

Commentarios in Lucam, qui à Lusitanis Nostros feruantur.

* **BENEDICTVS DE GOES**, Lusitanus. Hunc cum Scriptoribus in sua Bibliotheca Hispana adueneret Clarissimus D. Nicolaus Antonius, congruum videtur, vt pauca de illo indicemus. Natus est in Insula S. Michaelis vna ex Tertiarijs, & iuuenis transmisit in mori n., vbi ex militari, & dissoluta vita ad maiorem frugem extimulatus est mirabili proelio, quo cum coram imagine Christi in fine deploratæ peccatorum suorum veniam dolenter eslagitaret, visus est Christus fundere lacrymas lacti persimiles, quibus strophiola sua tinxerunt abj adstantes. Hinc meliori militæ in Societate se addixit Goæ, anno salutis 1588. ætatis suæ 26. & licet in gradum Adiutorum temporalium fuerit adscriptus, tamen cum præstanti polleter ingenio, & ad litteras idoneo, oblatum illi à Moderatibus est, vt studijs si vellet operam daret, & ad Sacerdotium se disponderet. Verum ille Marthæ forte contentus, ex humilitatis studio elegit potius eo in gradu perseuerare. Missus postea

cum P. Hieronymo Xauier in Mogorense Regnum, Linguam Persicam adeo exquisitè perdidicit, vt cum iussu Proregis Indiæ quæreretur quispiam mittendus ad explorandum situm magni Cataij, an idem cum Regno Sinenfi esset, aptissimus omnium visus sit, cui ea exploratio demandaretur. Instructus itaque à Prorege omnibus ad iter illud longum, & periculosum necessarijs, triennium ferè in eo consumpsit, ac tandem detexit certò Sinarum regnum illud ipsum esse, quod alio nomine Saraceni Cataiam appellabant; verum in ipso aditu Regni, finem suæ peregrinationis atque etiam vitæ attigit, in Vrbe scilicet Socou, die 11. Aprilis 1607. non sine suspitione veneni ipsi in itinere à Saracenis propinati. Eius iter, & obitum fusiùs enarrat noster Nicolaus Trigautius, lib. 5. de Expeditione apud Sinas, & alij; Quanta porro vixerit sanctimonia in Societate, vel illud argumento est, quòd cum toto itineris triennio peccata sua confessione sacramentali expiare non potuerit, defectu Sacerdotis, moribundus comiti itineris Christiano dixerit; En morior sine Confessionis solatio, tamen quæ Dei est benignitas in me, nihil me conscientia arguit, quòd grauioris alicuius momenti esse videatur. Scripsit Benedictus, vt Auctor est Nicolaus Godignus

Relationem sui itineris Goa ad detegendum Catayum. M.S.

BENEDICTVS HERBESTVS natione Roxolanus, (quæ Prouincia sceptri Polonici est) patria Nouomiatrenfis, priusquam in Societatem veniret, Magisterij laurea in Academia Cracouiensi donatus, in eadem non modico tempore docuit. Canonicus deinde, & Concionator Poffnanis factus, tantum auctoritate sua, & vitæ exemplo valuit ad coercendam Hæreticorum audaciam, vt magnus ille Cardin: Stanislaus Hosius peculiari, quæ extat Epistola, illum hortetur, ne Ciuitatem illam deserat, quoniam in ipsum vnum recumbebat salus illius. Ille tamen quando opportunum est ratus, ætate maturus, nimirum annum agens 40. spretis quæ ipsum manebant dignitatibus, noster Romæ factus est pridie calendas Aprilis anno 1571. Vir fuit adeo vitæ integritate suspiciendus, vt suo exemplo Principem fœminam Palatinam Elizabetham Radziuilam prius Calvinianam, deinde Arianam, ad extremum Iudæam, peritia sacra Scripturæ, quam memoriter tenebat comprehensam, vanè Doctoribus catholicis illudentem, ab ea insania ad Fidem Catholicam conuerterit, & oculos in se omnium animosque pellexerit. In Missionibus magnam vitæ partem, verbum Dei disseminando, Confessiones peccatorum audiendo, per Russiam, Podoliam, Pocutiam, Volhiniam, & reliqua regni confinia maximo cum fructu consumpsit. Cum Ioanne Demetrio Solikoufcki Archiepiscopo Leopoliensi, & cum Bernardo Micicowski Epi

Episcopo Luceoriensi, qui & Cracouiensis Antistes, & S. R. E. Cardinalis fuit, Diocesef obit, & dici non potest, quàm multorum ijs bonorum auctor fuerit. Sæpe cum Hæreticis congressus est, nunquam sine victoria quam vis argumentorum cum summâ moderatione coniuncta Aduersarijs, vel maximè insolentibus extorquebat. Hinc passim iam vir potens opere, & sermone, iam Russiæ, Podoliæ, vicinarum terrarum Apostolus appellabatur. Humilitatis, obedientiæ, pauperatis, omnibus facem præferbat. Tranquillissima mentis cum

Deo coniunctione tot inter distractiones fruebatur; nam duabus ante Solem horis ad eam producendam consurgebat. Postquam 12. annos in societate tam vtiliter impendisset, nè in morbo extremo, quo sublatus demum est, otio indulgeret, Moderatores suos exorauit, vt fratres nostros tam Scholasticos, quàm ad munera nostra Coadiutores sibi committerent spirituali institutione formandos, quibus etiam quotidianæ meditationis capita explicaret; vbi verò subrepentem sibi mortem ex virium imbecillitate pensit, consuetis Ecclesiæ Sacramentis se communiuit, numquam decumbens, ac demùm iusso abscedere infirmario vt paulisper oraret, nec ante horam elapsam ad se ingrederetur, inuentus ab illo est medio in conclaui fixis genibus, in terram inclinatus, libro ex quo orauerat penes ipsum iacente. Id accidit Iaroslauic die 4. Martij 1593. scripsit ante & post initam Societatem aliqua opuscula tum pia, tum de controuersis cum Hæreticis tum alterius argumenti. Nimirum

Institutiones Scholæ Cracouiensis apud B. Virginem Cracouiæ.

Explicationes orationis M. Tullij ad Quirites post reditum.

Explicationem selectarum Ciceronis Epistolarum.

Vitam Ciceronis ex eiusdem scriptis collectam.

Periodicam disputationem, natam ex sophismate à Magistro quodam Academiæ Cracouiensis propositam, an Grammatici periodos, membra & incisa, sententiâ, & syntaxi distinguant; Oratores autem multitudine pedum ac numero? Item libellum inscriptum

Aequus Index, de eadem quæstione Dialogi forma.

Periodicas responsiones. Lib. 5.

Computum Ecclesiasticum lib. II. ante emendationem Kal. Gregoriani editum

Arithmetica Linearem, & figuratam, cum quibusdam ex computo necessarijs. Cracouiæ apud Matthæum Siebeneycher 1577. in 8.

Precationes Latino-Polonicas.

Orationem Synodicam habitam in Synodo Diocesana Posnaniensi.

Explicationem Eclogæ Gregorij Samboritanæ.

Epistolas aliquot, quibus suum quendam amicum in Ecclesiam Romanam iniquum, ci-

dem Ecclesiæ restituit.

De Iubilæo Epistolam Latinam.

Librum de Doctrina Christiana per Dialogum.

Confutationem Confessionis fratrum Hæreticorum, qui Valdenses, seu Picarditæ dicuntur.

Ceremoniarum Baptismi, & Rosarij B. V. Mariæ expositionem.

Prodromum aduersus scriptum Iacobi Nicomercici Sacramentarij Picarditæ, quod edidit contra confutationem Confessionis Picarditæ. Polonicè. Cracouiæ typis Nicolai Scanfenbergi 1671. in 8.

Horarum Canonicarum Rationarium.

Græci Schismatis Demonstrationem Chronologicam. Polonicè

Epitomen Computus Ecclesiastici cum quibusdam Grammaticæ Rudimentis.

BENEDICTVS IVSTINIANVS natione Italus patria Genuensis. Adolescens Romæ in Societatem adscriptus est anno 1567. ætatis 17. & votorum quatuor sacramento se obligauit. Doctrinis omnibus maxima felicitate discendi decursis, eloquentiam Romæ professus est: Deinde Theologiam Tolosæ in Gallia, Messanæ in Sicilia, & Romæ in Italia, multos annos magna cum ingenij, & sapientiæ opinione tradidit; Tum præcipuas Italiæ ciuitates concionibus illustrauit. Romani Collegij & bis Pœnitentiariæ ad Vaticanum Rector fuit, & Pontificis Summi Theologus, atque Ecclesiastes. Cum Card. Caetano à Clemente VIII. in Poloniam, ipso postulante Pontifice anno 1596. profectus est, vt apud ipsum Theologi munus sustineret. Obijt demum Romæ plenus dierum ac meritum in Collegio Pœnitentiariæ (quod annis amplius 20. magnatium summorum Pontificum approbatione gubernarat) die 19. Decembris 1622. Illud singulare de eo proditum memoriæ, quòd cum adolescens in quodam dramate, dum conuictor esset in Collegio Germanico Romæ partes Sanctæ Catharinæ ageret, tanta repente ipso in theatro cupiditate incensus est imitandi virtutes Sanctæ, cuius personam sustinebat, vt illicò decruerit mundo nuntium remittere, & Deo se totum in Societate consecrare. Edidit in lucem

Explanationes in omnes Epistolas S. Pauli Tomis 2. Lugduni per Horatium Cardon 1612. & 1613. in folio. Item

Explanationes in omnes Epistolas Catholicas Tomo 1. Lugduni per Iacobum Cardon, & Petrum Cauillar 1621. in folio. Edita etiam est eius

Oratio de Passione Domini habita ad Sixtum V. Pont. Max. anno 1589. cum alijs eiusdem argumenti. Romæ 1641. in 12. Item

Oratio habita ad Collegium Cardinalium ipsorum rogatu in funere Innocentij IX. Pont. Max. 6. Idus Ianuarij 1592. Romæ apud Ioannem Martinellum 1592, & alibi. Item sub nomi-

nomine Ascanij Torri edidit.

Apologiam pro libertate Ecclesiastica ad Gallo-Francos. Romæ typis Bartholomæi Zanetti 1607. in 4.

Alia parabat quæ mors intercept.

Insigne elogium de P. Benedicto contexit Illustris. D. Abbas Michael Iustinianus in suo opere de Scriptoribus Liguribus, & inter alias eius lucubrationes ineditas recenset volumen M. S. quod extare asserit in Bibliotheca Eminentis. Card. Barberini sub titulo.

De legitima Romani Pontificis electione libri sex, ad auream Constitutionem S. D. N. Gregorij XV. quæ Canonica in posterum Summos Pontifices eligendi forma præscribitur. M. S.

BENEDICTVS PALMIVS, natione Italus, patria Parmensis, illustribus parentibus natus est mense Iulio anni 1525. Post quàm adolescentiam est ingressus, Bononiam se contulit, vbi cum bonarum litterarum studijs operam daret à P. Hieronymo Domeneco exercitationibus spiritualibus expolitus, & ad nostram Societatem adductus est, tantà spiritus flamma concepta, vt sua sponte tria religiosorum consueta vota conciperet. Bononia Romam profectus receptusque à S. Ignatio domi anno 1546. tanto sub magistro dignum præstanti indole tirocinium posuit. Breuio post in Siciliam missus cum alijs Socijs, Mamertini Collegij fundamenta posuit. Ibi tum litteras humaniores docuit, tum de superiori loco verba ad populum fecit, nondum sacris initiatus tanta efficacitate dicendi, atque animorum commotione, vt publicè dicenti fuerit aliquando acclamatum *Beatus venter qui te portauit*. Reuersus Romam anno eius sæculi 1553. Sacerdotium suscepit, & Præconis Evangelici munere, pari ardore, ac fructu prædicare functus est. Erat enim felicissima memoria, quantam ea ætas in concione inuenit, laterum firmitate, contentione, magnitudine vocis, actionis dignitate, verborum copia, sententiarum grauitate, Orator excellens. Dictionis verò energia, zelo, ardore, animi, atque pietate tanta, vt admirabilem quandam Auditoribus faceret, eosque quocumque veller impelleret. Primus hic fuit in Societate Italus, qui concionandi modum, quem à primis Societatis PP. Iacobo Lancia socijsquè didicerat, è sacris scripturis, è SS. Patrum solidâ doctrina, ad extirpanda vitia, virtutes inferendas, emendationem morum, opera misericordiæ vbiquè constituenda comparatum, per Italiam cum omnium approbatione circumtulit, cuius nobilitas Ciuitates concionibus illustrauit, & in ijs partibus Romam, Mediolanum, Venetias, Genuam. Solemnia vota die assumptæ in Cœlum Virgini sacro Patauij in manibus Episcopi Teruifini anno 1559. nuncupauit, & mox renunciatus Longobardiæ Præpositus Prouincialis. Duorum Præpositorum Generalium, Sancti Francisci Borgiæ, atque

Euerardi Mercuriani sibi succedentium Assitens; Principibus Viris atque Ecclesiæ Proceribus carissimus fuit, quos tamen ille sic coluit, vt non palparet, non adlaretur, nihil sibi, aut suis ab alijs peteret, nihil acciperet. Ipse à S. Carolo Borromæo in honore habitus, & Mediolanum anno 1563. ad fundamenta Collegij iacienda missus, atiduis concionibus circiter quadriennium syluescentem illam Ecclesiam excoluit. Ipse à Pio V. Pont. Max. vt in Sacro Palatio Vaticano concionaretur primus ex Societate delectus est. Ipse Reip. Venetæ persuasit, vt Parthenone instituto puellarum periclitanti pudicitia consuleret: quod contubernium cum optimis ille legibus temperasset, adeò tulit ætatem, vt hodieque numero floreat, & disciplina. Ipsum Gregorius XIII. Papa cum Hieronymo Morono Cardinali Genuam misit, vt ad componendas Genuensium discordias vocem, consiliumque conferret. Denique cum per ætatem concionari iam non posset, & Gubernationem defugeret, ne omnino esset otiosus ad scribendum se conuertit. Itaque contexit vtilissimum Concionatoribus *Opus in quo SS. Patrum Testimonia*, quibus populos fuisse commotos experientia didicerat, *in communes locos redegit*. Quod opus in Collegio Ferrariensi feruatur, vbi ipse die 14 Nouembris anno salutis 1598. ætatis suæ 72. appositus est ad Patres suos; acri lateris dolore, & diarrhææ moribus confectus: à quibus cum in extremum res suas adductas discrimen intelligeret, ceteris posthabitis, eo intendit animum, vt se ad nouum iter accingeret; fugientem animam Christi corpore, fractas vires sacro delibuto oleo, ad extremam cum hostibus dimicationem confirmauit. Sub vitæ exitum interruptas suspirijs voces, in Cœlum cum magno pietatis sensu iactabat; postremò summa in pace, veluti iam delibaret illam, ad quam festinabat felicitatem, placidissimè animam efflauit. Inter eximias virtutes, quibus inclaruit, præluxit in eo semper incredibilis animorum zelus, qui ex feruentissimo Dei amore dimanabat. Nihil habebat magis in delicijs, quàm esse cum Deo, & Cœlum mente penetrare. Quid ille boni è beatissimis cum Deo congressibus consequeretur, lacrymarum riui, qui sensim ex oculis venerandam irrigantes canitiem, profluebant, vociferabantur. Diebus paulò celebrioribus, cum exalbescente cœlo sacris operaretur, bonus senex, tanta vi lacrymarum, & suauitate perfundebatur, vt quamquam comprimeret, illis tamen victus, habenas laxare, & se Deo permittere cogeretur, vt nil mirum sit, sitientissimum fuisse augustissimæ Liturgiæ, nec inter vehementissimos podagræ cruciatus, aliud lamentari solitum, quam eripi sibi litandi Deo facultatem.

* **BENEDICTVS PAVLVVS BOYM**, natione Roxolanus, patria Leopoliensis in Societatem cooptatus: anno à partu Virgini-

nis 1646. ætatis 17. vota quatuor solemniter conceptit. Ante ingressum in eam, cuidam amico confidenter dixit, se admonitum per quietem à Beatissima Virgine (cuius cultui à teneris addictus fuerat) ut Societati I. E. S. V. nomen daret; subdendo, ne cui alteri, nisi post eius obitum, id aperiret. Et ne ingressum impediret frater germanus, qui id consilij improbabat, numeratis ei de patrimonio suo, decem millibus florenorum, ne obstitere, obtinuit; & paupertatem religiosam eo veluti pretio sibi emit. In Societate porro ardentem semper animarum zelo visus est flagrare, id quod denotabant erumpentes identidem e pectore voces, quibus significabat se beatum fore si missionem in Indias, aut Barbaras gentes posset impetrare. Sacerdotio initiatus, & pœnitentibus aures perlibenter dabat, & rudiores Christiana disciplina imbuebat, & excurrebat ad infirmos, abrupto somno, & pro concione ad populum dicebat. Schismaticorum salutem studiosissime quæsiuit, atque ad eos in gremium Catholicæ Ecclesiæ reducendos illorum errores, edito libro doctè confutavit. Plures sua cura aggregavit Christo, atque inter hos nonnullos doctrina conspicuos, & Consulares. Propriæ voluntatis quasi expers semper vixit, vnus Diuinæ studiosus, ad quam veluti ad vnica Cynosuram vitæ suæ rationes dirigebat. S. P. N. Ignatium, & S. Xaverium singulari colebat studio, & renerrimo erga Deiparam venerationis sensu ferebatur. Correptus morbo, inusitato ardore, sacrum poposcit viaticum, & suscepit. Moribundo non vanis iudicijs tutelares Sancti videntur illi apparuisse, & in Societatem suam suscepisse, atque ita ipsos inuocans expiravit, Vilnæ in Domo Professorum die postremo Februarij .670. Edidit polonicè Librum inscriptum.

Antiqua Fides; in quo veterum Græcorum orthodoxos articulos proponit, & nouorum errores eruditè confutat. Vilnæ typis Academiae anno 1668. in 4.

Elementa Fidei Catholicae cum breui declaratione de quatuor Nouissimis, opusculum rudioribus mirificè vtile. Ibidem. Paratam habebat.

Theologiam Christianam, ex Gallico versam, & illustratam pluribus sac. Scripturæ locis, sed mors intercepit.

BENEDICTVS PEREYRA, seu **PEREYRA**, natione Hispanus, patria Valentinus, vix adolescentiam ingressus, animum applicuit ad Societatem, & Valentia ad numerum Nostrorum aggregatus est, anno salutis 1552. Inde in Siciliam, mox Romam missus, in omni scientiarum genere se exercuit, eximiamque eruditionem consecutus est. Dicendi artem publicè Romæ docuit. Philosophiam Aristotelis enarrauit, & quatuor pene artium curricula docendo confecit, magna Auditorum frequentia, atque applausu.

Ab humanis deinde ac Philosophicis disciplinis, ad Diuinas, & Theologicas gradum fecit; D. Thomam per multos annos interpretatus est. Sacras litteras explanauit, vbique doctus, vbique disertus, & sui simillimus. Commutauit vir maximè religiosus, atque eruditus, caducam hanc vitam cum æterna Romæ vbi perpetuò vixit, die 6. Martij anno salutis 1610. ætatis 75. Societatis 58. Eius eruditionem nullus pene scriptorum, qui eius meminit illaudatam præterit. Scripsit:

Physicorum seu de Principijs rerum naturalium libros 15. Romæ 1572. deinde Parisijs, Lugduni, Coloniae, & alibi.

Commentariorum in Danielem Prophetam lib. 16. Romæ 1586. Lugduni apud Iuntas 1588. Antuerpiæ 1594. Horum liber 4. seorsim excusus est Treuiris à Iacone Schleuter 1618. in 12. titulo

Theatrum rerum creaturarum continet autem.

Explicationem Cantici trium puerorum.

Commentariorum, & disputationum in Genesim tom. 4. excusus Romæ ab anno 1589. vsque ad annum 1598. qui cum paulo post recusi essent Lugduni à Iuntis, demùm Coloniae prodierunt in fol. ex officina Antonij Hierati 1611. At

Liber de Benedictionibus 12. Patriarcharum, qui tomo 2. primùm fuerat adiunctus, suo loco repositus est tomo 4. ad caput 49. Edidit ad hæc

Aduersus fallaces, & superstitiosas artes, id est, De Magia, & obseruatione somniorum, & de Diminatione Astrologica lib. 3. Ingolstadtij ex officina Dauidis Sartorij 1591. in 8.

Selectarum disputationum in Sacram Scripturam tomos 5. horum tom. 1. continet 137. *Disputationes super Exodum.* Ingolstadtij apud Aream Sartorium 1601. in 4.

Tom. 2. 188. Disputationes super Epistolam Pauli ad Romanos. Ibidem 1603.

Tom. 3. 183. Disputationes super Apocalypsim. Ad calcem autem accessit liber aduersus eos qui putarunt Mahometam esse Antichristum Lugduni apud Horatium Cardon 1606.

Tom. 4. 214. Disputationes super priora 9. Capita, Euangelij Sancti Ioannis. Lugduni typis Cardon 1608.

Tom. 5. 144. Disputationes super quinque sequentia Capita eiusdem Euangelij. Ibidem 1610. quæ omnia vnà cum commentarijs in Danielem vno tomo complexus est. Coloniae Antonij Hieratus 1620. in folio.

In huius autem viri scriptis tantum apparet ingenium, tanta doctrina atque eloquentia, tanta rerum omnium comprehensio, vt superuacaneum sit lucernam solis luminis inferre.

Præter hæc, Eiusdem manu scripta asseruari in Bibliotheca Ambrosiana auctor est D. Nicolaus Antonius in sua laudatissima Bibliotheca videlicet.

Lucu-

Lucubrations in Euangelia. De Auaritia. In Decalogum. Propositiones ex 1. & 2. Physicorum. In libros Metaphysicorum. Rationem breuem studendi. In libros de Anima. De Trinitate. De Creatione. De Angelis. De Incarnatione. In primam partem D. Thomæ, quod idem videtur cum superiori Commentario. Logicam institutionem & alia.

BENEDICTVS PEREYRA alter natione Lusitanus, Borbæ natus ex sorore doctissimi Benedicti Fernandij de quo supra, & alterius Benedicti Fernandij pro fide Christi in Iaponia interempti, cum litteris humanioribus daret operam Societati adscriptus est Vlyssipone anno salutis 1620. ætatis suæ 15. Deinde post auditam Conimbricæ Philosophiam, Eboræ per sexennium humaniora studia, & Rhetoricam magna cum laude docuit, ac per id tempus nondum sacris initiatus quinq; volumina scripsit iustæ magnitudinis, de quibus infra agetur. Ibidem Philosophiam professus est quadriennio, Theologia partim Eboræ partim Vlyssipone annis circiter 20. vtorum 4. professione obligatus ab anno 1642. Sacrae Inquisitionis in Lusitania est Qualificator, & Romæ aliquandiu, quoad per valetudinem licuit, egit Theologum Præpositi Generalis; & Censorem librorum Societatis. Inde redux in Lusitaniam, Vlyssipone nunc regit Seminarium Hibernorum. Edidit

Prologium in vocabularium trilingue, Latinum, Lusitanicum, & Castellanicum digestam. Impressam iam quarto. Eboræ 1633. Vlyssipone 1643. 1661. & 1669. in folio.

Thesaurum linguæ Lusitanæ. Vlyssipone 1643. recusum ibidem 1661. & 69.

Florilegium in 3. partes diuisum. Prima continet modos loquendi Lusitanicos, quibus correspondent latini. Secunda, Adagia Lusitanica, & Latina. Tertia selectas descriptiones. Vlyssipone tertio, & iisdem annis, quibus Thesaurus.

Palladem rogatam, & armatam. Documentis Politicis in Problemata humaniora digestis. Eboræ 1636.

Academiam seu Remp. litterariam suppeditantem materiam Quæstionibus Theologicis, & Iuridicis disputandis. Vlyssipone 1662.

Artem Grammaticam pro lingua Lusitana addiscenda. Lugduni apud Laurentium Anisson 1671. in 8.

Promptuarium Iuridicum complectens omnes resolutiones secundum Ius commune, & Lusitanicum. Vlyssipone 1664. in folio.

Regulas generales, & breues de orthographia in lingua Lusitana, & Latina. Vlyssipone 1666.

Elucidarium Theologie moralis, & vtriusque Iuris, exponens proprietatem sermonis Theologici, Canonici, & Civilis. Vlyssipone 1668.

Promptuarium seu summam vniuersæ theologie Moralitatis duobus voluminibus quinquaginta tractatus continentibus. Primum iam prodijt

Vlyssipone apud Ioannem à Costa 1671. Secundum est impressioni proximum.

Commentarium in Horatium tomis 2. iam pridem misit ad Typographum.

* **BENEDICTVS DE SIQVEIRA** natione Lusitanus, patria Aronchensis, Dioceseos Portalegrensis, in Societatem adscitus anno salutis 1602. ætatis suæ 16. vtorum 4. professionem emisit. Docuit disciplinas humaniores, Concionibus permultos annos se impendit, ad quas insigni pollebat talento. Rexit Collegia Portalegrense, Funchalense, Vlyssiponense, Conimbricense, & totam Prouinciam Transfaganam. A Comitibus Prouinciæ ad id electus, interfuit Congregationi Generali 8. Romæ; vir integritate morum, & prudentiæ laude commendabilis, lenitate, & affabilitate præditus, externis gratus, subditis carus, obseruantia Regularis amantissimus, conscientia propriæ diligens inspector, & rigidus censor, demùm in senectute bona quieuit in Domino Eboræ die 20. Iunij 1664. Edidit singillatim

Conciones complures seu sermones varijs locis & annis habitas. Eboræ, Conimbricæ 1639. 1650. 1652. &c.

* **BENEDICTVS DE SOXO** natione Hispanus patria Granatensis, annos 15. natus Societati se adiunxit, anno salutis 1602. & vota quatuor solemniter conceptit. Eloquentiam triennio, Philosophiam quadriennio professus est. Cum Theologiam explicaret, peteretque ardentibus precibus mitti in Iaponiam, vbi tunc feruebat persecutio euocatus est à Præposito Generali Mutio Vitellesco, vt Theologiam prælegeret Vilnæ in Lithuania. Paruit illic obsequentiissimus Pater, atque eò se contulit anno 1624. vbi Sacrae Theologiae Doctor renunciatus, octennio illam professus est magno cum plausu, & Procancellarium deinde egit illius Academiae annis circiter viginti. Eruditioni eximiam raram pietatem coniunxit. Disciplinæ religiosæ cultor ipse perdiligens, eandem inter alios constantia infracta promouebat; præsertim cum Rector Collegio simul atque Vniuersitati præciet. A Comitibus Prouinciæ, ad id electus, Romæ interfuit Congregationi 8. Generali. Inde redux Vilnam, tentari cœpit paralyti. aliisque incommodis senectutis, & cum Morsibus, ac Succus ferro, & igni Lithuaniam varent, optimus senex cum aliquot è Nostris profugit in Belgium, atque ibi plenus dierum ac honorum operum appulit ad portum æteræ (vti speramus) felicitatis, Antuerpiæ die 18. Decembris 1658. Scripsit librum perutilem studiosis luris continentem generales illius institutiones, cui titulum fecit;

Clavis Iuris, Academicis Vilnensibus porrecta. Vilnæ typis Academicis 1648. in 12.

* **BENIGNVS KIBLER** natione Germanus patria Eluacensis, Diocesis Augustanæ natus anno seculi fluentis 12. Societati se ad-

P

scripsit

scripsit 29. & votorum quatuor nuncupatione se obstrinxit. Post traditas disciplinas humaniores, per annos amplius 16. Ecclesiasten egit, non exiguo fructu; superstes etiamnum. edidit Germanicè

Palmam Iosephinam. De S. Iosepho sponso Beatissimæ Virginis Augustæ 1617. in 12.

* BERNARDINVS CASTORIVS, natione Italus, patria Senensis. Vir magnis in Societate muneribus, & periculis perfunctus. Admissus in eam Romæ anno salutis 1559. ætatis suæ 16. Rhetoricam octennio professus est; rexit in Gallia Collegium Bituricense primum, tum Domum professam Parisiensem; postea annis vndecim Collegium Lugdunense, & dum Prouinciæ Lugdunensi Præpositus præfesset anno 1594. immanis ille turbo, in Societatem desæuij, qui eam plerisque Galliarum Collegijs exturbauit; quo tempore robusti pectoris egregium dedit specimen, simul, & prudentiæ singularis. Præerat idem Domui professæ Venetijs anno 1606. quando digressa inde societas est, & in ea causa constantem se virum præstitit, & animi infracti. Subinde 30. annis Germanicum in Vrbe Collegium gubernauit, summa auctoritate apud omnium Ordinum homines, adeoque, vt ipsi etiam Ecclesiæ Principes Purpurati, eum obseruarent: Sic, & disciplinam domi integram inuiolatamque, & foris Collegij fortunas tutatus est. Vir fuit verè religiosus, scientia, prudentia, experientia, & in primis perantiarum virtute eximius, verè Germaniæ parens, eius indefessò labori, & industriæ debet illa præstantissimos quos à 30. annis accepit operarios in Vineam Domini. Plenus tandem dierum ac meritorum Romæ vita functus est die 15. Martij anno 1634. ætatis 90. totis 50. post annis quam 4. in Societate votorum edidisset professionem. Scripsit Italicè

Instructionem Ciuilem, & Christianam. Romæ apud Zannettum 1622. in 4.

BERNARDINVS GINNARVS, natione Italus, patria Neapolitanus annos natus 16. Societatem ingressus est, anno salutis 1593. & per omnes bonas artes in ea processit. Docuit Theologiam moralem quinquennio. Rexit Collegia Bouinense, Adriense, & Theatinum, vota quatuor professus ab anno 1617. Vir morum grauitate, & varia eruditione spectabilis. Religiosè vitæ huius curriculum absoluit Neapoli in Professorum Domo die 16. Decembris 1644. Edidit Italicè

Xauerium Orientalem, id est res præclarè pro fide Catholica inde vsque ab illius Gentis Apostolo ad hæc tempora in India gestas Libris 16. Neapoli apud Franciscum Sauium 1641. in 4. Item tacito suo nomine

Historicam narrationem Incendij Vesuvianii anni 1631. Neapoli typis Lazari Scorigij 1632. & iterum cum auctario Ibidem in 8. Ipse etiam est

Tabula perpetua in expansa charta ad ho-

ram ortus, & occasus solis, meridiei quoque articulum, & diei longitudinem quotidie toto anno cognoscendam, tam iuxta Italicum, quam iuxta Astronomicum horologium. Neapoli 1626. Item aliarum

Tabula perpetua morales, quibus designantur hora Italicæ, Sacro, Matutino, aliisque præceptis Ecclesiasticis attributa. Neapoli, & Romæ sepius excusæ.

Parabat 2. Tomum Rerum Orientalium sed mors intercessit.

* BERNARDINVS DE LLANOS natione Hispanus patria Ocaniensis, Diocesis Toletanæ, post quadriennium Iuris Canonici studio impensum, Societati se addixit anno salutis 1580. ætatis suæ 21. & nondum sacris initiatus nauigauit in Prouinciã Mexicanam, vbi annos amplius quinquaginta quæ docendo, quæ Confeſſiones in templo excipiendo, magna virtutis commendatione vtilissimè tranſegit. Quadraginta ex his annis, nostrorum Adolescentium institutioni in litteris humanioribus constanter insumpsit, vnde scripsit aliqua, quæ Mexicanis ad linguam Latinam condiscendam magno adiumento sunt. Octogenario maior, & tria vota solemnia Professorus ab anno 1595. ad laborum præmia emigravit, Mexici anno 1639. Edidit Hispanicè

Aduertentias pro Grammatica addiscenda. Mexici in 8. Item

Christianam Poësim. Mexici in 8.

* BERNARDINVS MAZZIOTTA, natione Italus, patria Capuanus, natus anno sæculi proximè euoluti 87. Societatem complexus est voluentis 6. & votorum quatuor nexu se adstrinxit. Vir litteris omnibus apprimè excultus. Philosophiam octennio professus est; Theologiam scholasticam decennio; Moralem aliquamdiu, & multis annis studiorum altiorum Præfecturam gessit, & eodem tempore Sodalitium nobile Sacerdotum in Collegio Neapolitano egregie administravit. Electus à Prouincia Romam adiit ad Congregationem Procuratorum. Doctrinæ laudem cum insigni pietate, aliisque dotibus ita coniunxit, vt meritò inter primaria illius Prouinciæ lumina sit recensendus. Demum Neapoli in Professorum Domo, quam tunc Præpositus moderabatur, peste quæ per Urbem grassabatur tactus, caducam hanc vitam cum æterna commutauit die 14. Iunii 1656. Edidit

Quæstiones selectas Philosophicas ad mentem Doctoris Angelici. Neapoli per Lucam Ant. Fuscum 1651. in folio. Item

Quæstiones selectas Theologicas. Neapoli apud eundem Fuscum 1658. in folio, Opus posthumum

BERNARDINVS DE MONTEREVL, natione Gallus, patria Parisiensis, Societati aggregatus anno salutis 1624. ætatis suæ 28. votorum quatuor professionem emisit. Philosophiam annis 4. professus est, & totidem Theo-

Theologiam moralem: Gnauus operarius diem clausit extremum Luteriæ in Domo Professorum die 15. Ianuarij 1646. Edidit Idiomaticè Gallico

Vitam Saluatoris Mundi IESU Christi duobus tomis. Parisijs apud Ioannem Camusat 1637. in 4. Ibidem recusum tomis 4. 1639. in 12. Item

Historiam Nascentis Ecclesiæ, complectentem Acta Apostolorum. Ibidem iisdem typis 1640. in 12. Item

Vltima Ecclesiæ certamina in Apocalypsis explicatione Parisijs 1645. in 4. & in 12.

Quæ omnia iterum prodierunt 6. voluminibus in 12. iisdem typis 1650. Præterea

Meditationes P. Ludouici de Ponte iam ab alio Gallicè editas recensuit, & 6. voluminibus in 12. edi curauit. Parisijs apud Sebastianum Lare 1645. in 12.

BERNARDINVS REALINVS, natione Italus, patria Carpenſis, natus cal. Decembris anno 1530. antiquæ nobilitatis parentibus, ab ijs ad omnem pietatem, & bonas artes educatus est. Iuuenis operam nauauit humanioribus disciplinis, Philosophiæ, ac Iuri ciuili, Beatissimæ Deiparæ V. cultui iam tum atque in omnem deinceps vitam impensè deditus. Multa iuuenis moliebatur, quæ posteris ad ingenij sui memoriam relinqueret, inter quæ duo lucem viderunt, elucubrata ante annum ætatis suæ 21.

Commentarius in Epithalamium Pelei, & Thetidos Catullianum, & Annotationum in varios Auctores Sylua, quam Ianus Gruterus suo Thesaurò Critico inseruit, ne intercideret, nam ipse quoque ætate maturior, abolere studuit, quæ iuuenis luserat. Nimirum cum studijs Ciuiliū legu a Bononiæ, Ferrariæque confectis, Doctoralem adeptus lauream, aliquot etiam Magistratibus ab Hispaniarum Rege Catholico delatis perfunctus, varijs à Deo modis ad vitæ perfectæ rationem incitaretur, conspecta Neapoli duorum de Societate per Urbem inambulantium modestia, auditaque Ioannis Baptistæ Carminatæ celeberrimi eam ætate Concionatoris, ad populum oratione inflammatus, Deiparæ denique Virginis, ac filij eius monitione compulsus, rebus suis omnibus in egenos distrahis in societ. die 13. Octobris anni 1564. admissus est. Tunc conquistæ omnibus impendijs, quotquot reperit opusculorum suorum exemplaria in ignem dedit, vt ea de medio tolleret. Sed quod nimium iam essent vulgata frustra fuit. In Societate per omnes absolutissimæ virtutis tramites ad tantum conscendit sanctimonix fastigium, vt de cælestibus illi decernendis honoribus, apud Sedem Apostolicam studiosè acticeret. Post alterum Tiocinij annum sacris Ordinibus initiatus est, & ob emicantem iam tum virtutum omnium splendorem, Collegij Neapolitani Confessarius, & spiritualium rerum Præfectus,

est constitutus. Cum in tertio Theologiæ anno versaretur, iussus est à S. P. Francisco Borgia Præposito Generali propter excellentem de constantia virtutis ipsius famam, quatuor solemnia Societatis vota profiteri, quæ calendis Maijanni 1571. raro exemplo vna cum suo in Theologicis Doctore nuncupauit, & prælegentem perrexit inter ceteros condiscipulos constanter vsque ad finem audire. Peractis studijs, in hominum salutem procurandam incubuit, concionando, exhortando, doctrinam Christianam pueris, rudibusque explicando, Turcica Mancipia ad Baptismum formando. Anno 1574. Lupios ad Collegij primordia iussus ire, eo ab illis honore exceptus est, quem solis Prouinciæ Prætoribus deferre consueuerunt. Vnus ibi omnia Societatis munia strenuus obiuit, donec rebus firmatis Socij plures acciti sunt. Ceterum hoc illi domicilium fixum, perpetuumque Deus esse voluit: quoties enim vel Maiorum imperio, vel aliquaque de causa, vrbe ipsi fuit excedendum, toties, vel improuisa egrotatione, vel repentina aëris inclementia, detentus fuit; aut si clam moliebatur abscessum, personantibus suopectu nutu campanis, exciti sunt Ciues, vt occuparent. Præfuit aliquando illi Collegio, vel suo, vel absentis Reçtoris nomine, quo tempore mirificè omnes in eo virtutes, tamquam in illustri loco positæ fulgere: Eximia in omnes, & liberalis caritas, vel cum incommodo suo; sollicita egrotantium cura: proximos iuuandi per suos PP. studium incredibile; in egenos profusa benignitas, commendata miraculo multiplicatæ rei familiaris, quæ ab illo dissipari nonnullis videbatur: prudentia in suis ad omnem sanctitatem promouendis; in puniendis erratis dexteritas, constans ac firma in abiectis obeundis officijs promptitudo, ceteraque id genus, quæ longum esset singillatim per exempla enarrare. Deducta per omnes artes bonas ætate, vsque ad annum salutis 1616. & multis illustrata prodigijs, tandem occupatus morbo lethali, Sacramentis ad agonem procurari postulauit. Id vbi manauit in vulgus, prohiberi non potuit frequentissimus hominum conuulsus, quin ad eius cubiculum admitterentur, Patrem suum, vt aiebant, vltimum veneraturi. Coram lecto procidebant in genua, Rosarijs, rebusque alijs eum contrectabant, manus deosculabantur, abituri poplitem ad terram vsque dimittebant. Syndicus Ciuitatis cum alijs Primoribus admissus conceptis verbis, suam illi Urbem in perpetuum commendarunt, cuius illam patrocinio, iam tum suffragio publico committebant. Tandem die 2. Iulij 1616. actam sanctissimè per 86. annos vitam, & Societatis legibus totos 52. excultam ex quo Lupios venerat anno 42. placidissima morte conclusit. Signo per domesticam campanam dato, tota simul ciuitate lugubri sono compulsatum est: nec animos omnium ea res aliter consternauit, quam si de-

fama rerum esset desperatum. Custodiæ militares ex Senatusconsulto Collegij foribus appositæ sunt, ne vim à concursante populo paterentur. Eadem quoque adnotæ sunt quod die solemniter illi publico Ciuitatis ære, ac nomine parentatum est. Sed hominum frequentia nulla par esse vis potuit, aut prohibere ne vestes eius, & quidquid aliud poterat, diuelleretur ad venerationem. Loculo gemina clauē obferato cadauer impositum, terræ tantisper mandatum est, dum opere magnifico tumulus extrueretur, in quem suo post tempore illatum est. Virtutes eius omnes enarrare, iusti voluminis opus esset. Eas accuratè expheuerunt iam in ipsius Vita, nostri Iacobus Fuligattus, Ludouicus Ianninus, & recentius copiosiusque Leonardus de Anna. A prodigijs, à visis cælestibus, à vaticinationibus, quæque sunt huiusmodi alia referendis, breuitatis studio, consulto abstineo. De eis videri poterunt Scriptores iam laudati. Librorum ab ipso Bernardino compositorum elenchum, antequam Societati nomen daret sic recenset idem noster Leonardus de Anna in vita Bernardini libro 1. cap. 32.

Commentarij duo, alter in Catullianas nuptias Pelei, ac Tetidos, Cardinali Tridentino nuncupatus: alter in Elegias Cornelij Galii. Nonnullæ item in varios Scriptores notæ, & ipse typis excusæ, Bononiæ in 4.

Opuscula longe plurima quæ soluta, quæ vincita numeris oratione, Italicè, Græcè, in Latinum sermonem conuersa, & in his carmen de coniunctione sapientiæ cum patientia. Sub signo armata Palladis ad Ferrariæ Ducem.

Commentarij in Crispum Salustium de coniuratione Catiline.

Carminum lib. 2. & alius Emblematum ex Hebrais, Græcis, Latinis, Hetruscis Scriptoribus, desumptis argumentis.

Cantiuncula Italica aliquot. Dialogus vnus de vocibus.

Commentarij in Petri Bembi, & Francisci Petrarchæ Hetruscos numeros.

Aristophanis Plutus in Latinum conuersa, & notis illustrata.

Notæ in omnia opera Platonis. De Honore, Dialogi aliquot.

De Legibus Opuscula plura. De somno, vigilia, & insomnio ex Aristotele.

Hæc omnia ante initam Societatem. Post ingressum ne quid sanctissimi Viri per incuriam excidat, extat eius

Epistola Italica in libro de Miraculis B. V. Rhegiensis.

Epistola altera Italica de Vita B. Aloysij Gonzage ad Virgilium Cœparium ab eodem adiecta ad calcem vitæ eiusdem B. Italicè recusæ anno 1629.

Epigrammata aliquot aliorum lucubrationibus adiecta, de quibus videri possunt Antonius Beatillus in Vita S. Irenes. Annuæ Soc. Iesu 1605. Prou. Neap. Coll. Lupien. Petrus Anto-

nus Spinellus de B. Virgine. Edidit etiam

Elegiam, seu Hymnum in laudem S. Bernardini. Extant etiam

Epistolarum illius tom. 2. M. SS.

BERNARDINVS ROSIGNOLIUS natione Italus patria Vmetanus, Diocesis Albenis in subalpinis Italiae, siue Liguribus montanis, à teneris annis virtutem amauit, seque anno salutis 1563. ætatis 16. in Societatem dedit, in qua animum omnibus religiosæ disciplinæ exercitationibus excoluit, & scientiarum naturalium, ac diuinarum cognitione ornauit, quas Mediolani 11. circiter annos cum laude professus est. Postea ob singularem modestiam, maturiorisque significationem prudentiæ varijs Collegijs, atque inter illa Romano est præfectus; ac demum Prouincijs Romanæ, Venetæ, & Mediolanensis Præpositus Prouincialis fuit; quod munus grauitè religiosèque obiit. Quintæ Congregationi Generali, ac sextæ interfuit, inde vsque ab anno 1579. solemnia 4. vota professus. Vir fuit eximie probitatis, & caritatis, & in tractandis hominum animis dexteritatis admirabilis. Vbicumque fuit, omnes in sui amorem, & admirationem rapuit; potens verbo, & tamquam à natura factus ad gubernandum. Obijt Taurini, cum Rector esset eius Collegij, die 5. Iulij anno 1613. cumque in ipso mortis articulo P. Iosephus Alemannus, vir conspicuæ virtutis, absentem excessisse cognouit, tali viso à somno quo tenebatur, repente experrectus, vidit velut igneum globum ad se introeuntem, quem ipse animo nihil turbatus, imò potius recreatus arête complexus est, inclamans: Pater mi, currus Israël, & Auriga eius; cumque post paulò accederet, qui Patris mortem nunciaret, nihil sibi noui respondit afferri, qui iam id ante rescisset. Quinquennio à morte cadauer eius inuentum est integrum, illibatamque, & tam recens, vt consentiret ad tactum caro, omnibus qui aderant obstupescens. Scripsit Rosignolius.

De Disciplina Christiane perfectionis pro triplice Hominum statu Incipientium, Proficientium, & Perfectorum, ex sanctis Scripturis, & PP. lib. 4. valde eruditos, & ad instituendos potissimum viros religiosos peritiles. Ingolstadij apud Adamum Sartorium 1600. in 4. & Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1603. in 8. & Alibi

De Actionibus virtutis ex SS. Scripturis, & PP. lib. 2. Ingolstadij, & Moguntia apud Balthasarum Lyppium 1604.

Epistola quoque eius, seu Epitaphium de Virtutibus Alexandri Luzaghi, ab alijs edita est Brixia 1602. in 4.

Edidit præterea sub nomine Guilielmi Baldesani

Stimulum Virtutum. Romæ 1592. in 8. &

Historiam Thebeam. Taurini 1604. in 4.

BER-

BERNARDINVS SALINVS natione Italus. Dioc. Vercellensis. adolescens anno salutis 1571. ætatis suæ 19. in Societatem admissus est. Docuit aliquot annos Mathematicam, terque Philosophiam vniuersam Mediolanensibus emensus est. In Missionibus magno zelo cum Hæreticis, qui fauces Italiae obsident, in vallibus sub alpinis sæpe, nec absque fructu disputauit. Obijt vir miræ simplicitatis, ac sui contemptor die 15. Februarij anno 1608. Reliquit expolita, ac typis idonea

Volumina 4. De rebus Mathematicis, quæ ab illius scientiæ peritis magni fiunt, & afferuantur in Collegio Genuensi. In ijs continentur

Præxes Geometricæ de Horologijs varis lib. 1.

De Lineis curuis regularibus Definitiones, & propositiones lib. 1.

Demonstrationes circa quadraturam circuli.

De Dimensione circuli lib. 9.

Tractatus de linea quadratrice

De Circuli dimensione tam quoad spatium, quam quoad circumferentiam lib. 5.

Varia fragmenta Mathematica, & sacra Scriptura.

In eodem Collegio afferuantur illius

Conclusionum Theologicarum ex S. Scriptura, & Concilijs probatarum tom. 7.

BERNARDINVS SEMPERVIVVS natione Italus, domo Veronensis, Societati se applicuit anno salutis 1603. ætatis 16. atque in ea Rhetoricam quadriennio professus est. Poëta egregius iuxta, ac sui suorumque scriptorum despicientissimus, vt planè non pauca ante obitum suum Vulcano maluerit, quam prælo dari. Obijt Parmæ 7. Idus Maias anno 1617. ætatis 30. dum Missionem præstolabatur ad Sinas, quam toto biennio expetierat. Scripsit.

De Poetica Libros III.

Syagrium Tragœdæ.

Martinum ad Christum à Iuliano transeuntem Tragico nœdia n. & quædam alia.

Post obitum excusus est liber posthumus Carmina n. illius Italicè inscriptus:

Lusus Poetici Academici Semperuini. Parmæ apud Voltas 1668. in 12.

BERNARDINVS STEPHONIVS natione Italus patria Sabinus, vicennis se Deo in Societate nostra dicauit, anno salutis 1580. In ea humanitatem quinquennio docuit; Eloquentiam septenni Romæ, & Neapoli professus est, & vota quatuor solemnia nuncupauit. Cum iam grandis ætate inter laudatissimos huius sæculi Poetas, & Oratores celebris esset, & Magistrorum excellentium Magister, post multos exantlatos labores, post famam apud omnes doctos longè, latèque diffusam, cum sibi iustam à militia litteraria missionem, comparasse videri posset, duodexaginta natus annos, tanta fuit virtute & parendi promptitudine, vt ad nutum Moderatorum ex Roma-

no Collegio vbi eruditionum erat oraculum, Mutinam se transferret, vt Seren. Cæsaris Mutinensis Ducis filio vniuersam suam operam, dicendi arte tradenda dicaret. Sic autem ad puerilem institutionem animum applicuit suum, vt aliàs quouis ad grauissimum Societatis nostræ ministerium. Maximi ea in Aula fiebat ab omnibus; ipse verò maximè abhorrebat ab aula, nec in illa apparebat vnquam, nisi cum ex suscepto munere ab ea illi abesse non licebat. Domi vero demissionis, & humilitatis religiosæ tam erat memor, vt Tironum aliquis videretur. Nihil admisit priuilegij, nihil in suum commodum dispensationis. Haud facile dictu est quanto cum rubore, sui que depressione in extremo morbo admiserit vel assiduas illorum Principum visitationes, vel necessaria domesticorum obsequia. Exaggerabat perpetuò suam indignitatem, & charitatem alienam. In hac virtutum exercitatione, extremis sacramentis susceptis, qua vixerat pietate animam suo reddidit Conditori die 8. Decembris anno 1620. qua die & ipse præoptauerat, & sæpius in ipsa egrotatione morituum se esse prædixerat, post biennium quàm Mutinam peruenerat. Contendit extrema voce à P. Rectore, vt suo nomine etiam atque etiam R. P. N. Generalem præcaretur, vt scripta sua omnia, quippe nullius pretij, iuberet igne aboleri. vt omnis eius recordatio, hominis prorsus nihili, ex hominum mentibus tolleretur. Laudauit hominem luculenta oratione Ioannes Baptista Ferrarius noster, quæ in manibus omnium est trigesima tertia voluminis orationum ipsius, & Vincentius Guinifius noster etiam, ea quæ inter Allocutiones ipsius decima est. Scripsit Stephonius quæ quidem prodierunt

Crispum. Tragædiam, quæ sæpius exhibita, semper placuit. Mussiponti apud Melchiorum Bernardum 1602. recusam Antuerpiæ 1630. in 16.

Flauiam Tragædiam. Romæ typis Zannetti 1621. in 16. vtramque recudit Antuerpiæ Ioan. Cnobbarus vnâ cum alijs aliorum de Societate Tragædijs in duobus tomis 1634. in 16.

Orationes 3. Vnam in laudem B. Agnetis Politianæ Virginis Ordinis Prædicatorum, in quorum templo Romæ eam habuit.

Alteram quam in funere Flamini Delphini Ferrariensis Equitum Magistri, rogatu S. P. Q. R. dixit.

Tertiam De Spiritu Sancti aduentu habitam in Basilica S. Petri ad S. D. N. Paulum V. Pont. Max. extant simul impeffæ Romæ typis Zannetti 1620. & Coloniae typis Ioannis Chrithij 1621. in 16.

Prodijt etiam cum alijs eiusdem argumenti

Oratio de Passione Domini quam habuit ad Clementem VIII. Pont. Max. anno 1599. Romæ 1641. in 12. Multa superfuerunt M. SS.

M. SS. ex quibus postea edita sunt,
Posthuma Carmina, quæ ex quàm plurimis non perierunt. Romæ typis Ignatii de Lazzaris 1655. in 12.

S. Symphorosa, Tragedia. Romæ eisdem typis anno, & forma,

Posthumæ Prose. Romæ typis R. C. Apostolica 1658. in 12.

* BERNARDINVS VGOLINVS, natione Italus, patria Romanus, vicennis Societatem amplexus anno sæculi fluentis 5. Docuit in ea sexennium Humaniores disciplinas, & Pœnitentiarium Apostolicum Laureti aliquot annis egit. Vbi etiam sexagenario maior Spiritum Deo reddidit die 26. Septembris 1648. Spiritualis Coadiutor pridem antea formatus. Edidit Italicè

Exercitia Spiritualia pro Auxilio Agonizantium. Laureti apud Seraphinum Paradisum 1643. in 8.

BERNARDINVS DE VILLEGAS, natione Hispanus, patria Oropesanus in Societatem adlectus anno salutis 1607. ætatis 15. vota quatuor professus. Prælegit in ea humaniores litteras, Philosophiam, & annis 12. Theologiam. Missiones varias per Prouinciam magno fructu, atque zelo obiuit; eaque doctrinæ, prudentiæ, fortitudinis ac pietatis commendatione, præsertim apud Urbem Pacis Iulæ (vulgò Badaiox) vt, & fundationem Collegij ibi procurauerit, & fundationis aduersarios, à quibus multa perpeffus aspera initio fuerat, fautores sibi, & Societati beneuolentissimos reddiderit. Rexit Collegium Murcianum, & designatus fuit Præpositus Domus Professorum Toleti, totamquæ Prouinciam aliquamdiu Vicario munere administravit. Fuit etiam Sacro Tribunali Inquisitionis à Censuris, & Eminentissimo Cardinali Archiepiscopo Toletano à Confessionibus, cuius iussu scripsit, atque edidit longum eruditumque tractatum de inventione corporum Sanctorum Martyrum Arconensium, cum eisdem Cardinalis Ecclesiæ Giennensi præsideret. Decessit ex hac mortali vitâ, Matrili in Collegio Imperiali die 30. Decembris 1653. Præter plurima quæ parabat prælo. Edidit Hispanicè

Sponsam Christi institutam, ex vita S. Lutgardis, seu vitam S. Lutgardis cum digressionibus exhortatorijs ad Moniales. Matrili typis Regijs per Teresam Iunti 1625. in 4. Italicè redditam Venetijs 1661.

Exercitia Sancta diei, seu exercitium spirituale quotidianum quod Italicè versum prodijt Romæ apud Corbellatum 1632. in 16.

Fauores Beatissimæ Virginis erga suos deuotos, Valentia typis Chrisostomi Garriz 1635. in 12. Italicè traductos Mediolani 1642. in 16. Neapoli 1645. in 16.

Soliloquia Diuina. Matrili 1637. quæ Ludouicus Florius noster reddidit Italicè. Romæ 1640. in 16.

Pharetram Diuini Amoris. Murcia apud Ioannem Fernandez de Fuente 1642. Latine edidit.

Censuram de Apparitionibus Sanctorum Martyrum Arconensium, & de eorum Reliquijs. Baezæ per Ioann. de la Cuesta 1639. in folio. Parauerat typis, sed non edidit.

Commentarios in secundam Partem summæ S. Thomæ de Incarnatione, & Sacramentis.

BERNARDINVS ZANONIVS, natione Italus, è Rhegio Lepidi admissus in Societatem anno 1563. ætatis 30. gradum in ea fortitus Coadiutoris spiritualis totos 40. annos Nostris Genuæ fuit à Confessionibus, disciplinæ religiosæ ad exemplum vsque semper obseruantissimus. Meminerat ille se primo statim in rationis limine, ad Deum animo fuisse conuersum. Sacerdos è Nostris, qui familiariter cum illo ad 20. annos exegerat, affirmabat, nullum se ex illo verbum otiosum, ne dum iracundum, aut amarulentum audiuisse. In colloquio familiari, si qui de rebus humanis illati fuissent sermones, illicò obdormiscebatur; si pij repetiti, rursus expergiscebatur. Humilitatem, facilitatem, simplicitatem eximiam præferbat; Omnes præter se vnum commendabat, omnem verborum altercationem deuitabat. Vitæ vestituque vili contentus, nihil sibi vnquam poscebat eximium. Corpus flagello, cinctûque ferreo diuexabat, Assiduus in templo sedebat ad confessiones; si quid ab ijs otij fuisset, missas genustibus audiebat. Multus erat in Diuinis rebus, & Dominica in primis Passione meditanda, magna in Diuinam Eucharistiam deuotione, cui communicabat, quando per ætatis incommodum sacrificare non poterat. Otij odum, & animarum zelus primas in eo tenuerunt. Semper in cubiculo, legere, scribere, orare: foris per exhomolegesim homines expiare, Christianæ doctrinæ rudimenta proponere, ad sanctimonialia verba facere. Obseruatum eos præ cæteris eminere pietate quos ipse confidentes solebat audire. Aliquot Virginum Cœnobita ad optimam disciplinam per exercitia spiritualia reuocauit. Terque quaterque vna die verba faciebat; ternas etiam aut quaternas diebus festis Catecheticas scholas lustrabat, nulla vnquam temporis inclementia ab eo officio totis 40. annis deterritus. Ipsius industria est institutum anno 1604. pijsimarum Virginum Monasterium; quæ à vestis colore Turchinæ, idest Cæruleæ sunt dictæ, quibus etiam constitutiones conscripsit ab Horatio Spinula Archiepiscopo primùm, post verò à Paulo quoque V. Pont. Max. probatas. Tanta erat opinio Sanctitatis eius, vt prius etiam quàm vita fungeretur, viri è primoribus, feminaeque complures, de rebus eius aliquid deprecarentur ad reliquias. Fuit qui adhuc viuente penicillo clàm exprimi curauerit; Ad funus fuit incredibile hominum studium manus exoscolantium, rosaria corpori admoventium

tium, barbam crinemque vellentium, In capsa demum lapidea conditus est. Obijt vbi vixerat, Genuæ die 29. Martij, anno 1620. ætatis suæ 87. religionis 57. Scripsit Italicè

De Vita B. Virginis & eius Heroicis Virtutibus, ac titulis. Genuæ apud Iosephum Pauonum 1613. in 12.

Stimulum Pectoris ex consideratione Diuinorum beneficiorum. Genuæ apud Iosephum Pauonium 1614. in 4.

Rosarium B. V. cum Meditationibus.

Tractatum de Eucharistia.

De Sacra Communione.

De Stationibus 40. Horarum. Par. II. Genuæ 1612. in 12.

Vitam Christi & B. Virginis Rhythmis expressam.

Cantilenas Catecheticas.

Constitutiones pro Monialibus Virginis Annunciatæ, quæ Turchinæ dicuntur Genuæ

Instructiones & modos proficiendi in spiritu & procedendi ad perfectionem, iisdem Monialibus sat magno volumine scriptas; vnum apud ipsas Autographum est. Exemplar vnum in Bibliotheca Domus Professæ Genuensis Societatis Iesu asserratur.

Aliqua ex his opusculis edita sunt, sub nomine Hieronymi Semini Collectoris, & filij spiritualis P. Zanoni.

* BERNARDVS DE ALDERETE natione Hispanus patria Zamorensis, natus anno sæculi proximè euoluti 94. disciplinis Philosophicis iam imbutus, Societati se adiunxit anno voluentis 13. & votorum quatuor sacramentum dixit. Mira fuit felicitate ingenij; Philosophiam Compostellæ, & Vallisoleri tradidit; Theologiam Salmanticæ viginti, & quatuor annis, magno cum plausu explicuit; & primus ex Societate laurea doctorali Theologiæ ibidem est insignitus. Gubernauit aliquandiu Collegium nostrum Salmanticæ, neque tamen tunc à docendo cessauit. D. Augustini, & D. Thomæ opera studio tam attento versauerat, vt quoties inter disputandum de ipsorum auctoritate (vt sæpè vsu venit) dubium incidisset, statim quo loco, qua etiam pagina, SS. Doctores de ea re agerent, clarè nec vnquam fallente memoria depromeret. Doctrinæ tantæ par fuit, aut etiam maior virtus; innocentiam infantis cum eximia sapientia raro fœdere coniungens. Orationi in primis addictus, dubium fecit an in orando, vel studendo assiduus magis extiterit; indignum Theologo dictitans, semper inter diuina versari, & mentem meditationibus diuinis ieiunam gerere. Nunquam noxam lethalem creditur admisisse, & regularum, vel in minimis fuit obseruantissimus. Mortis nuncium sereno, lætoque animo excepit, & sexagenario maior ad cœlites (vt speramus) abiit Salmanticæ die 15. Septembris 1657. Dolorem suum de iactura tanti viri testata est Academia Salmanticensis, quæ & exequijs eius interesse voluit,

in templo nostro, & in proprio facello præterea, oratione funebri eidem parentauit. Edidit doctissimus Pater adhuc viuus in tertiam partem S. Thomæ.

De Incarnatione Tomos duos. Lugduni, Sumptibus Philippi Borde, & sociorum 1652. in folio. Reliquit moriens duos tomos in Metaphysicam, quinque in Theologiam, omnes manu sua exaratos, nunquam enim vsus est opera amanuentis. Ex his prodierunt posthumi in primam partem D. Thomæ

De Visione. & Scientia Dei; tomus prior Lugduni sumptibus Horatij Boiffat & sociorum 1662. in folio.

De voluntate Dei, Prædestinatione & Reprobatione, tomus posterior Lugduni, sumptibus eorundem. eodem anno & forma.

Expectantur adhuc tertius in primam partem, & duo alij in primam secundæ.

BERNARDVS BAVHVSIVS natione Belga, patria Antuerpiensis, adolescens 16. natus annos Societatem ingressus est anno salutis 1593. Eius eximias dotes in formanda, & ad omnem simul pietatè instituenda iuuentute Brugenses experti sunt; Eloquentissimas Conciones miratum est Louanium, quibus Auditores quoquò libuisset, trahebat. Moribus fuit suauissimis quibus sibi omnium animos facile conciliabat. Studio mortificationis tanto, vt perorandi prouinciam, sibi laboriosissimam frequentissimè cilicio tectus obiret. Sui deprimendi gratia deposcebat sibi in Collegijs, ad quæ irabat concionatum, domesticarum fornicarum purgandarum curam. Longa dysenteria exhaustus, insigni pietate ad vltimum agonem se comparauit, præmissa totius vitæ exhomolegesi. Sacramentis munitus erratorum suorum veniam, ab adstantibus deprecatus, optauit tanquam putidum cadauer, in sterquilinum abijci, & ab omnibus infamia potius notari, quàm cum laude commemorari. Obijt vbi natus fuerat Antuerpiæ die 17. Nouembris anno 1619. ætatis suæ 44. à Societate suscepta 28. in qua septennio prius 4. se votis solemnibus obligarat. Edidit

Epigrammaton Libros 9. Antuerpiæ typis Plantiniani 1615. atque iterum 1619. & auctiores 1620. Ingolstadtij quoque & alibi reclusos.

Est in his *Proteus Christianus, seu Parthenius*, nimirum admirabilis hic vnus libri versus, vnus versus liber, Matri Mariæ dicatus, qui sensu integro, & salua Heroici carminis lege, Protei instar, toties verti potest quot in cœlo stellas Mathematici numerant, nempe 1022.

Tot tibi sunt Dotes, Virgo, quot sydera cœlo.

In hunc *Thaumata* scripsit Erycius Puteanus, versum in omnes suas formas explicatè vertens typis Plantiniani 1617. in 4. Scripsit præterea Bauhusius.

Pergulam spiritualis melodie, seu librum pia-

parum Cantionum pro catechismis vernaculè habendis. Antuerpiæ 1617.

BERNARDVS CAESIVS natione Italus patria Mutinensis Illustrissimo sanguine clarus, sed moribus compositissimis clarior, in Societatem cooptatus anno salutis 1599. aetatis 18. Philosophiam annis 15. Theologiam Scholasticam 4. Moralem duobus docuit Parmæ, & Mutinæ; & hic quidem Serenissimum Ducem Franciscum, atque ipsius fratrem in Philosophicis instituit, professis quatuor votorum adscriptus ab anno 1613. Obijt Mutinæ peste contractus die 14. Septembris anno post Christum 1630. aetatis 49. Societatis 32. Eluxit in eo, cum religiosa modestia, singularis abiectionis sui, quibus virtutibus perfecit, vt cum 8. circiter annos in aula Mutinensi versatus sit, nulla tamen eius nomini labe aulica, etiam in externorum existimatione, adhæserit. Fuit helluo librorum, & in Bibliotheca Collegij Mutinensis, extant manu illius scripti 30. circiter Tomi in 4. & in 12. De Rhetorica, Philosophia, Theologia, Casibus, Glossa in Cornelium Tacitum; & alia. Editum est posthumum eius opus inscriptum

Mineralogia seu naturalis Philosophiæ Thesauri, in quibus Metallica concretio, Medicamentorumque fossilia Mineralia continentur. Lugduni per Iacobum, & Petrum Prost. 1636. in folio.

* **BERNARDVS COLNAGVS** natione Siculus, patria Catanensis, parentibus clara virtute natus; ita ad absolutam virtutem visus est à puero nati, vt futuræ spem sanctimonie in intuentium animis iam tum fundauerit. In Deum, Dei parentem, Cœlites alios tam propensè pius, vt congesto sibi è lapidibus pulpito, nonnunquam æquales suos, ad domesticos puer, inflammata dictione accenderet. Nihil in eo puerile; nihil non maturum, ac serium. Prompta maiorum obedientia, casta morum compositio; decens oris oculorumque verecundia; quæ castigaret alienos, & ad pudicitiam incitaret, dura corpusculi tractatio per verberationes, cilicia, ieiunia tam religiosa, vt ad libellam exigeret candelam vespertinam. Tanta denique vel in puero ad Sapientiam indoles fuit, vt scholis tempestiue admodum, per facilitatem ingenij, contentionemque laboris, Philosophicas publicè lectiones habuerit, ac librum nescio quem adolescens vulgauerit. Doctrinam verò ita fouebat plurimà cum Deo congressione, vt ad septenas horas sæpè orationem produxerit. Vix annum excēsserat 15. quando ea Seruatoris nostri sententia in sacro fortè audita percussus: *Quid prodest homini si uniuersum mundum lucretur, anima verò sua detrimentum patiat?* ad Societatem nostram adiecit animum, & obnitentibus licet omni ope parentibus, tanta constantia persistit, vt diceret se animam Deo, cui deberet eam, velle reddere; corpus verò cum non posset Genitoribus, à quibus id acce-

perat, sed corporis indumenta dumtaxat, continuo cœperit ea exuere, certus Christum quò vocaret, vel nudus sequi. Tanto facinoroso suorum, sui, atque omnium victor, Messanz anno 1560. ad tirocinium accessit, ipsumque Marci Antonij, quod habuerat nomen, ne qua præteritorum recordatio superesset, cum Bernardo commutauit. Innocentiam labis grauioris expertem, quam in Societatem attulit, in ea magnis virtutibus cumulauit, seruauitque à Baptismo ad tumulum, vsquequaque intaminatam, vt vel ab Angelo Custode suo fieret certior ad cautelam, sicubi discrimen occurreret, quamuis leuiter exerrandi. Puritatis exstitit in eo vigor quidam admirabilis, qui in alios ita se diffunderet, vt non solum ipsius aspectu, sed etiam amplexu detergeret, quidquid eorum animos adureret. Ipse vero se corporis perpetuis cruciamentis sensuumque moderatione tuebatur. Paupertatis studium, attritis vestibus, obsoleto semper pileo, suppellectili tam tenui, vt propè nulla, chartæ fragmentis, quibus conciones inscribebat, tracturas efficacitatem à latere Christi, in quod eas immergebat, atque omni demum rerum humanarum vsu luculenter testatus est. Moderatoribus fuit pro sacra anchora; quidquid cogitatio, quidquid agendum esset improviso, arduum iuxta, aut abiectum foret, quisquis suo defuisset officio, Bernardus nunquam aut alieno deerat officio, aut suo. Ausus est Quadragesimalium concionum pensum Panormi, sola fretus obedientia imparatus admittere, neque vnquam vehementius dixit, aut questuosus. Philosophiam publicè professus est septennio, Theologiam Scholasticam octennio, moralem triennio. Romam accitus ad Censuram lucubrationum à Societatis hominibus euulgandarum, accidit, vt Ludouico Masello fatiscienti ad Lateranenses conciones, inopinatò subrogatus fuerit; vbi ita Nitram permisit omnia, vt consuetis dicendi metis fuerit absolutus, & vel in extremam illam Vrbis partem, plurimos è populo, & ex Purpuratis Patribus non paucos, concieuit. Ex illo captus est celebrari, & esse passim in pretio. Certè Cardinalis Pamphilius patruus Innocentij X. eum impensè coluit. Cardinalis S. Georgij, Clementis VIII. ex Sorore nepos, etiam sacrificanti ministravit. Ipse Clemens illum, & Magistrum, & S. Patrem appellare non dubitauit. Ipse contra fectari humilia, & vbique obscuritatem querere, peccatorem se, & pecudem vocare, & prorsus ex animo censere. Iumentorum stabula domi expurgabat; cibaria gregi gallinaceo dispensabat, Sociorum peregrè aduentantium pedes abluebat, dissuauiebatur, quo officio regit aliquando iuuenis obstinationem, firmavitque ad constantiam, deliberatæ iam defectiois ab Ordine reum. Inter hæc malorum, ac dolorum corporis patientiã tanta fuit, vt fidem propè excedat. Lateris ac cordis dolor

penè

penè continuus, paralyfis, cruris confractio, perpetuum ferè nec vnum vulnus à catenis, cilicijs, flagellis; ad hæc peruigilationes nocturnæ, longa inedia, cineres aspersi cibarijs, veprium, tribulorumque contrectatio, materiam suppeditabant. Nec minus mirabilis fuit in illo zelus salutis animarum. Ea quæ sita ab illo est, crebris, & permolestis expeditionibus, procurata lacrymis, ac precibus, docendo in exedris, dicendo ex pulpito, hortando in comitis, in pa thenonibus, aditis nosocomijs, custodijs, opitulatione fontium, in supplicijs, ægrotum in mortis agone, defunctorum in piacularibus flammis; scriptæ eam in rem frequentes epistolæ, innumera confessiones exceptæ, sublatae similitates; exacti corporibus Dæmones, nullum genus auxilij salutaris ommissum. Hinc tanta vi, ac facundia declamabat contra vitia, vt cum vbique plurimos mortalium, tum verò vicenas ternas prostribulas, vna aliquando concione ad pudicitie cultum, & flagitiorum castigationem impulerit. Qui plura de hoc Apostolico homine, cupit, & præsertim de prodigijs ab illo patris, tactu saluæ, scipione, crucis signo, erectis claudis, reddito visu cœcis, auditu surdis, salute febrientibus, vita demortuis, expedito paru patientibus; de excitis ad concionem piscibus, imposito silentio hirundinibus, fortunata piscatione, constrato mari, compositis ventis, discussis fulminibus, abactis nimbis, expressa nubibus pluuia, aucta annona, feruifaceta aqua, solidatis vitri fragmentis, quæ dissilierant, denique de prædictionibus, reuelationibus, visis, gratijs impetratis à B. Virgine, ab Angelo tutelari, à Sancta Agatha, à sancto Antonio Patavino, & alijs id genus, legat res illius gestas diligenter conscriptas à nostro Laurentio Finichiaro, & alijs. Vitam adeò præclarè actam excepit mors consimilis; scilicet, concionantem, & beni pastoris animam suam pro ouibus ponentis partes edifferentem, repentina apoplexia inuasit, elinguem sensusque omnis expertem reddidit, & sexto die sacris mysterijs instruetum sustulit, Catania patrio in solo die 22. Aprilis 1611. aetatis 66. ab emissa professione quatuor votorum 31. Corpus eius, rogatu Magilstratus Catanensis seorsum ab alijs in arca lignea oppicata conditum, & de signis, ac miraculis à Bernardo editis, ab Episcopo loci instituti sunt processus. Extant nonnullæ lucubrationes Bernardi apud Petrum Carreram, Agatheum volum. 2. Historiarum memoriarū vrbis Catanensis, videlicet

Breuis expositio rationum, quibus ostenditur B. Agatham V.M. ortam, & passam Catanæ fuisse.

Responsio ad eos, qui B. Agatham Panormi ortam esse contendunt.

Responsio Catanensium ad testimonia allata ex Græcis scripturis.

Testimonia quibus nititur causa contraria

Plura sunt, quorum alia tacito, alia expresso nomine Colnagi edita feruntur, vt est: *Liber Carminum in obitu Ducis Cliuentis.* Reliquit etiam tractatum recognitum, & approbatum

De Visitanda Diocesi.

* **BERNARDVS DANGLES**, natione Gallus, patria Mimatensis, ante ingressum in Societatem S. Theologiæ Baccalaureus Sorbonicus, & Canonicus Mimatensis, ordini Nostro se adiunxit anno à partu Virginis 1610. aetatis suæ 25. & votorum quatuor nexu se ei adstrinxit. Docuit in ea Philosophiam quadriennio, Theologiam moralem biennio, Polemicam anno vno. Fuit Rector, & Magister tironum Nancæi; primus Præpositus Domus Professæ Gratianopolitanæ, Rector Collegiorum Caluomontani, Rhemenfis, & Nancæiani. Bis missus Romam ad Congregationem Procuratorum, semel ad Congregationem Generalem. Vir maximis quibusque muneribus par, ob eximias dotes, quibus præcelluit. Demum septuagenario maior mortalitatem exiit, Diuione die 10. Octobris anno 1658. Edidit sermone vernaculo

Certam ad Perfectionem viam; Parisijs apud Sebastianum Cramosy 1638. in 8. Item.

Manuductionem Inuentutis ad salutem. Typis iisdem 1639. 12.

Securam directionem Coniugatorum. Ibidem 1641 in 12.

BERNARDVS GALTIER, natione Gallus, ex Ciuitate S. Africae in Prouincia Ruchenensi, admissus in Societatem anno salutis 1584. aetatis 20. vota quatuor in ea nuncupauit. Docuit Rhetoricam Ruthenæ, & Aginni. Rector fuit Collegiorum Aginensis, & Burdegalensis, & in præcipuis Galliarum Ciuitatibus plus 30. annis concionatus est. Vir fuit intellectu perspicax, iudicio præditus singulari. Mortuus est Pictauij die 6. Aprilis anno 1629. aetatis 65. Societatis 45. post illustria diuturnæ patientiæ, & aliarum viruum exempla, quibus materiam dedit multorum mensium grauitissimus morbus. Edidit sermone Gallico:

Apocalypsim Reformationis, seu Pseudo-Religionis, discursibus XII. in qua detegit Caluistarum dogmata ad hoc tendere, vt homines abiecta pietate, & cœlestium rerum curâ, secundum carnem viuant. Pictauij apud Antonium Mefnier 1620. in 8.

* **BERNARDVS LOPER**, natione Germanus, Paderbornæ in lucem editus anno labentis Sæculi 9. Societati se addixit vicennis eiusdem 29. reus voti, quod conceperat Poëtices studiosus, quando beneficio Deiparæ ab incurabili hernia, quasi momento fuerat sanatus. Tirocinium, & quindecim inde, consequentes annos duxit inter conuenus animi angores, & ariditates spirituales, sed eo robore animi, ac constantia, vt nunquam toto illo

illo tempore præscripta à regulis spiritus exercitia prætermiserit. Disciplinas mansuetiores nouennio in ea docuit; tum Philosophiam, Theologiam moralem, & polemicam de controuersijs, linguam Hæbraeorum, sacram denique Scripturam explanauit, vir Hebraicè, Græcè, & insignitè doctus, & vota quatuor professus. Magnam ætatis partem, in missionibus inter A catholicos exegit, quorum errores, & cominus argumentis, & eminus libellis typo datis egregiè confutauit. Contra Dæmones humana corpora insidentes mirum exercuit imperium, Recklinghusij, Dattelenæ, Mellæ, Meppenæ, Paderbornæ, vicinisque in locis, adeo, vt plures 70. inhospitalis spiritus præscriptis à Romana Ecclesia exorcismis, & sanctorum sacris lipsanis adhibitis partim eiecerit, partim ita coërcuerit, vt ferociam, qua corpus infessum diris noctu diuque infestabant modis, posuisse viderentur. Inter hos simileque pro Deolabores doloribus colicis grauissimè diu cruciatus, viuum patientiæ exemplum exstitit, ac tandem lenta tæbe confectus, sacramentisque omnibus ritè munitus, inter continuata suspiria, spiritum Deo reddidit Paderbornæ die 29. Maij 1670. Edidit vernaculè

Informationem solidam, & fundamentalem de potestate, ac Iurisdictione Sacerdotij Prædicantium Lutheranorum. Paderbornæ apud Ioann. Hübner 1653. in 8.

Principia speculandi, in quo clarè videntur, Sacramentum Eucharistiæ sub vna specie. Purgatorium, & alia. Ibidem 1654. in 8.

Dialecticam Catholicam contra Jacobum Durfeldum. Ibidem 1654. in 4.

* BERNARDVS MEYNIER, natione Gallus, patria Claremontensis in Occitania, natus anno sæculi præterlabentis quarto, vicennis Societatem amplexus est 1625, & votorum quatuor sacramento se obstrinxit. Post traditas humaniores litteras septennio, Philosophiam professus est, exinde multis annis Concionatorem, ac Missionarium egit, agitque in hodie: num diem, magno lucro animarum, oppugnator accerrimus, & malleus Hæresum. Edidit Gallicè libellum inscriptum:

Sancita Libertas Filiorum Dei, & Fratrum in Christo ad Dominos religionis (quam vocant) Reformatæ, suppresso suo nomine, vicies recusatus est. Editio vltima facta Nemausi 1660. Eo Auctor ostendit Calvinistas nihil certi habere quod credant, & multis occasio respiciendi fuit. Edidit expresso suo nomine.

Verum Augustinum in 4. lib. de Symbolo ad Catechumenos aduersus Pseudo-Augustinum. Ministri Vcesiensis; Tolosæ apud Ioannem Boude 1655. in 4.

Portus Regij cum Geneva conspirationem, contra Sanctissimum Sacramentum Altaris, præsertim in equiuocationibus articuli XV. Epistole Secunde D. Arnoldi. Pictauji 1656. & venundatur Parisijs apud Antonium Fas, cum ap-

probatione Doctorum.

Religionem sex punctorum. Nemausi. Apud Ioann. Plasset 1659.

Sanctam Eucharistiam Catholicorum approbatam, & cœnam Calvinisticam condemnatam à Synodis Nationalibus, & præcipuis Doctoribus Religionis, quam vocant Reformatæ. Nemausi 1660.

Deuotiones publicas Calvinistarum. Nemausi 1660.

Religionem sine Biblijs. Nemausi eodem anno.

Biblia Hugonottica condemnata ab Hugonottis. Pezenacj 1661.

Montalbanum Iustificatum. Quo demonstratur præcipuos Calvinistarum Scriptores docere: Possè acquiri salutem in Ecclesia Romana suppressio nomine.

Papam agnatum à Lutheranis, & Calvinistis. Augustoriti Pictonum 1665.

De executione Edicti Nannetensis. Pezenacj 1663.

De executione Edicti Nannetensis in Delphinatu. Valentia 1664.

De executione Edicti Nannetensis in Provincijs Aquitanie, Pictauie, Engolismensi, Xantonensi, Aunisiensi, Insula, Retie, Britannie, Normandie, Campanie, & Birensis. Augustoriti Pictonum 1665.

De Executione Edicti Nannetensis iuxta mentem Henrici Magni è monumentis in Bibliotheca Regia repertis, vna cum articulis secretis edicti die 17. Septembris 1577. vulgati. Parisijs apud Antonium Vitre Cleri Gallicani Typographum, & iussu Comitiorum Cleri 1670. in 8.

* BERNARDVS NEVHAUSER, natione Germanus patria Monacensis natus anno fluentis sæculi 14. Deo se in sua Societate consecrauit 1630. & votorum 4. professionem emisit. Post explicatas in scholis disciplinas humaniores, Philosophiam sex annis professus est, exinde verbi Diuini præconem egit, annis amplius 24. fructu non exiguo, & laborum mercedem percepturus obiit Oenoponti die 8. Aprilis 1673. Edidit Germanicè

De Purgatorio, ostendens ex Sac. Scriptura dari. Monachij 1662. in 4. Item

De communionem sub vtraque specie contra Prædicantem Ratisbonensem, sub titulo. Statæra Celestis Panis Ingolstadij typis Ioannis Ostermayr 164. in 8.

* BITURICENSE COLLEGIVM in Prouincia Franciæ iam inde ab anno 1575. à Ioanne Niquetio S. Gildasij Abbate, & Regio Consiliario inchoatum, paulò post ab Henrico III. Rege firmatum, interiecto dein temporis interuallo à Serenissimo Henrico Borbonio Regiæ stirpis Principe Condæo, Theologicis prælectionibus auctum anno 1625. ac subinde Theologicæ facultati Almæ vniuersitatis illius Urbis vnitum 1636. Nam prius quoad Artes coniunctum fuerat. Docet nunc scien-

scientias omnes à Societate tradi solitas, magno concursu iuuentutis ad mille circiter Auditores, & ordinariè numerat Socios ad triginta, & sex. Edidit suo nomine.

Publicam gratulationem Academiae Bituricensis ob felicem studiorum apolytism Illustrissimi Principis, Ludouici Borbonij Enguinesium Ducis, duobus Panegyricis, & Dialogo morali, cui titulus; Salomon sapiens, cumulatam. Parisijs apud Claudium Sannium 1635. in 12.

Mineruam Bituricensem Ludouico Borbonio Duci Anguiano suo, victoriam ad Rupem Regiam elegiaco carmine gratulantem. Parisijs apud Cramoisij in 4.

Antiquam Galliam ex Commentarijs C. Iulij Cæsaris reuiviscentem, & eidem Principi Ludouico Borbonio suas Victorias gratulantem.

Procurante Philippo Labbe nostro, Biturico 1643.

BLASIVS PLOZZINIVS, natione Põlonus, Louicij in Masouia natus, vir non doctrina magis quam sanctimonia conspicuus. Adolescens annorum 19. Societati se addixit anno salutis 1608. atque in ea studijs confectis Philosophiam, & Scholasticam Theologiam cum laude annos aliquot professus est. Quo tempore, quæ fuit eius animi demissio, carceres, & nosodochia frequens inuisebat; domi Coadiutorum temporalium ministeria obibat, & quæ alia humilitatis officia suggererat occasio, minimè negligebat; nihil in consuetis sociorum congressibus, nisi de rebus Diuinis sermone vsurpabat, pia colloquia dexter inferre. Omnino nihil in eo fuit, quod non gratissimum sanctitatis, & innocentie spirabat odorem. Nec nulla ipsi contingere, quæ vim naturæ communem viderentur excedere; nam ad huc pene puer, iussus ab hero, cui erat in obsequijs, pluuiam exorare, quam agri fitebant, vix secessit ad orandum sudo cœlo, cum quod postulabat obtinuit. In Societate obire, quo esset Christo Seruatori conformior, sed mortem haud multò productam ne socijs esset grauis, concederet; & visus est vtrumque impetrasse, vti ipse quoque non nemini exatribus significauit, die etiam designata, qua esset moriturus. Illo moriente, duo Sacerdotes nostri ausi sunt à Deo per eius intercessionem, verum de suis commissis dolorem poscere; & precum ea vis fuit, vt inusitata lacrymarum copia, cum magno animi sensu perfunderentur. Obijt in Collegio Califfiensis die 22. Octobris anno salutis 1634. ætatis 46. ab suscepta religiosæ vitæ ratione 27. Qua flagrauerit in Beatissimam Dei Matrem pietate, luculenter ostendit nuncupatio libelli, quem edidit his verbis concepta:

Mariæ Magnæ Magni Dei Matri, ac Virgini, Augustissimæ Cœlorum, Terræ, Maris Reginæ; Pientissimæ Ecclesiæ orthodoxæ Protecrici, singulari suarum Sodalitatum Matri, Dominæ, & Patronæ; Munificentissi-

mæ Diuinarum Opum Thesaurariæ; Eminentissimæ post Deum Maiestati; Orbis miraculo, & miraculorum compendio; Hæc omnium suorum Clientum cum ipsis Clientibus æternum mancipata officia. Libellus autem ipse est

Aureum Monile seu Manuale Marianum modum continens piè colendi Beatissimam Virginem Mariam per quotidiana precum, piarumque actionum officia, in gratiam Parthenicarum Sodalitatum eiusdem Magnæ Dei Matris Virginis, omniumque Deiparæ cultorum concinnatum.

Parauerat aliud eiusdem argumenti opusculum, quod accepta iam vulgandi potestate, mors intercepta. Item

Vitas piorum Coadiutorum Societatis IESV collegit, interiecitque pia pro Coadiutoribus documenta.

BLASIVS VAYLLO, vel BAYLLO, natione Hispanus, patria Exeensis in Aragonia, susceptus in Societatem anno salutis 1593. ætatis suæ 19. vota quatuor professus. Philosophiam Maioricæ bis, Theologiam Cesaraugustæ explicuit, vbi etiam diem extremum obiit die 17. Aprilis anno 1627. illustribus patientiæ documentis inter grauissimos morborum cruciatus exhibitis. Cum anno 1609. è Balearibus repeteret Hispaniam cum 9. socijs, deprehensus à nobili Pyrata, & Algerium inferutem abductus, auctoritate, prudentia, paterna sollicitudine, socios tenerioris plerisque ætatis, ad insignes de Turcis referendos triumphos pro castitate, religioneque certantes animauit. Lytro repræsentato, dimissis reliquis, ipse recedere noluit, donec Tironem vnum, quem nescio qua de causa, Barbari retrahebant, assereret in libertatem, & æmula S. Paulini caritate, semetipsum quodammodo pro fratre vendidit. Reliquit insignem

Commentarium in Bullam Cruciatæ, valdè profuturum saluti animarum, si in lucem (vti optamus) edatur

BLASIVS VIEGAS natione Lusitanus, patria Eborensis in Societatem nostram pene puer 15. annorum admittus est Ebora mense Martio anno salutis 1569. qui cum omnibus ingenij artibus expolitus, tum Latine, Græcèque potissimum eruditus, Humaniores litteras multos annos professus est. Deinde postquam in Academia Conimbricensi, & Eborensi magna cum excellentis ingenij, acris iudicij, atque exquisitæ doctrinæ opinione sacras litteras explicasset, scripsit:

Commentarios exegeticos in Apocalypsim Ioannis Apostoli: viris eruditis, & nominatim magno Francisco Suario, valdè probatos, qui Concionatorum manibus assidue teruntur, impressi post Auctoris obitum primum in Hispania, deinde Colonia, Lugduni, Venerijs, atque alibi. Reliquit lucubrationes etiam suas

In Prophetas minores,

In Ezechielem,
In Epistolam ad Hebræos, &
Tractatum de Victoria Messia.
Vertit præterea in linguam Lusitanicam.
Meditationes P. Vincentij Bruni.

Obijt P. Blasius extremum diem in Collegio Eboresi 22. Augusti anno salutis 1599. magno sui relicto desiderio, erat enim vir non ingenij tantum magni, facilis, prompti, & ad omnia parati, sed etiam placidi, affabilis, & benigni. Egregius Orator, Poeta non vulgaris, Concionator optimus, sacrarum interpret litterarum, famæ secundissima, Doctor Sacræ Theologiæ meritisissimus. Virtute verò & morum suauitate non minus quam doctrinæ præstantia admirabilis, vt omnino mors eius magnum Prouinciæ, bonisque litteris attulerit detrimentum.

* BOHVSLAVS BALBINVS natione Bohemus patria Reginohradecensis natus anno sæculi labentis 11. Deo se in Societate deuouit 1636. & votorum quatuor sacramentum dixit. Rhetoricam nouennio publice docuit, & priuatim Nostros Iuniores quinquennio; Præfectus Scholarum, & Congregationum B. V. annis plurimis: Missiones etiam annis aliquot obiit, magno zelo; Superstes adhuc edidit

Diutam Vuarantensem, seu origines, & miracula B. V. Mariæ, quæ Vuaræ in limitibus Silesiæ colitur. Pragæ typis Academicis 1655. in 4.

Diutam Turzanensem, seu origines, & miracula B. V. Mariæ, quæ Turzanæ in Moravia ad Vrhem Brunæ colitur. Olomutij typis Viti Ettolij 1658. in 8.

Diutam Montis Sancti siue origines, & miracula magnæ Dei Hominumque Matris Mariæ, quæ in Monte Sancto Regni Bohemiæ colitur. Pragæ typis Vniuersitatis 1665. in 4.

Vitam Ven. Arnesti, vulgò Ernesti Primi Archiepiscopi Pragensis. Pragæ in Archiepiscopali typographia 1664. in 4.

Origines Illustrissimorum Comitum de Gullestein ubi refertur Vita B. Hignatæ Martyris Ordinis Præmonstraten. Pragæ typis Vniuersitatis 1665. in folio.

Examen Melissæum seu Epigrammatum librorum quinque, quibus sextus ex Græcis fontibus additur. Pragæ typis Archiepiscopalibus 1663. in 12.

Verisimilia Humaniorum disciplinarum. Pragæ 1666. in 8.

Epitomen rerum Bohemicarum, cui adiecta est Dina Boleslauensis seu origines, & miracula B. V. quæ Boleslauiæ propè Pragam colitur. Edidit tacito suo nomine

Legationem Apollinis Cælestis ad Vniuersitatem Pragensem, in qua veteres Poetas Auctorem carmine est imitatus. Pragæ typis Academicis 1646. in 12.

Sodalem Marianum. Olomucij typis Viduæ Hradeczki 1653. in 8.

Orationem de Sancta Maria Magdalena. Ibidem in 4.

Paratam prælo habet Historiam Collegiorum Societatis Iesu, in Prouincia Bohemica, & alia ab eodem expectantur.

* BONIFACIVS CONSTANTINVS natione Gallo-Sabaudus, natus Magnij, maternæ hæreditatis Castro ad Geneuam, anno sæculi proximè euoluti 90. Societati se addixit voluentis 9. & vota quatuor nuncupauit. Vir magnæ pietatis, caritatis, & obedientiæ, Rhetoricam, & humaniores litteras cum laude docuit octennio; Philosophiam Lugduni, & Viennæ Allobrogum quadriennio. Concionibus sub hæc habendis adiecit animum, dixitque ad populum non infrequentem annis pluribus. Ætate in senectutem vergente applicuit se scribendis libris spiritualibus. Tandem die omnibus Sanctis sacro, post Concionum cum corpus è dicendi labore calidum, sudoreque fluens magnus sui contemptor, curare neglexisset, in pleuritidem incidit, ex qua magno cum pietatis sensu, migravit ad vitam immortalem. Viennæ Allobrogum die 8. Nouembris 1651. Edidit sermone Gallico

De Vita Claudij de Granier Episcopi Geneuensis libros 4. Lugduni apud Viduam Claudij Rigaud 1640. in 4.

Triplicem Sanctissimi Sacramenti coronam. Lugduni 1642. in 4.

Experimenta piorum in S. Eucharistiæ affectum.

Idem præ mortis & preparationem ad felicitatem è vita exitum. Viennæ apud Iacobum Bertaud 1645. & iterum Lugduni in 12.

Latine scripsit

Historias SS. Angelorum, quas typis posthumis vulgavit, Lugduni Philippus Borden 1652. in 8.

Affectos reliquit sermone vulgari libros varios, atque inter eos grande, & spissum volumen, in quo Mundus nouus in vetere corpore aperitur, scilicet Christus, B. Virgo, Anima hominis Sancti, diuinitas cuius programmata in vetere corporeo Deus duxit.

BRAIDENSIS ACADEMIA in Collegio Mediolanensi Societatis Iesu constituta, nomen habet ab loco, qui olim Monachorum Humiliatorum fuerat à Sede Apostolica extinctorum, & quem Braidam vetustiores tabulæ, Breram vulgus appellat, postea à Sancto Carolo Borromæo, Societati nostræ attributus, anno Domini 1572. cum prouentibus congruis ad Academiam ibidem erigendam, in qua disciplinæ omnes, quas Societas tractare solet publicè traderentur. Ex eo tempore floruit insigniter; Hæc vniuersitas, tum præstantium copia Professorum, qui suis dein lucubrationibus rempublicam litterariam egregiè illustrarunt, tum multitudine Auditorum, quos ordinariè numerat supra bina millia. Edidit

Theoremata mille de Vniuersa Philosophia. Medio-

Mediolani typis Ioannis Baptistæ Riccalci 1610. in 4. quorum propugnationi præfedit Thomas Bisdmini eorum Auctor: vulgavit etiam

Orationem in Parasceue habitam in templo Collegij Braydensis. Mediolani typis Ludouici Montij 1652. in 4.

* BRANSBERGENSE COLLEGIVM Prouinciæ Lithuanæ in Prussia Varmienfi, primum omnium Collegiorum Societatis in Regno Poloniae, à magno illo Cardinali Hosio Episcopo Varmienfi, postquam redierat à Concilio Tridentino, vbi Societatem penitus cognouerat, fundari coeptum, anno salutis 1564. & mox sequenti, quinque classibus instructum, ad erudiendam confluentem vndique numerosam iuuentutem, scilicet, vt haberet ibi veluti in præsidio vigilantissimus Pastor, quos oblatrantibus vndique tunc temporis Hæreticis, & gregi suo insidiantibus, opponeret. Aluit aliàs hoc Collegium socios supra 40. nunc accitis bellorum iniuriâ fortunis numerat supra 30. atque in his Prælectores variarum scientiarum x. qui bonis artibus ac pietate suos Auditores imbuant. Edidit in lucem

Gratulationes Petro Tylicki Episcopo Varmienfi. Bransbergæ apud Georgium Sconfel 1601. in 4.

Gratulationes Simoni Rudnicki Episcopo Varmienfi. Bransbergæ eisdem typis 1605. in 4.

Logium Episcopale in funere Simonis Rudnicki. Ibidem 1631. 4.

Thesauros virtutum Matthiæ Montani Canonici Varmienfi. Ibidem 1650 in 4.

Sagittam Rudnickianam seu vitam ac virtutes Alberti Rudnicki. Ibidem 1651. in 4.

Gratulationem Ioannis Tarnorrski Archiepiscopi Gnesnensis

Plantæ Sepulchralem Palatio Mariæ Burgensi

Manipulum quadruplicem Serenissimo Principi Poloniæ Ioanni Alberto Episcopo Varmienfi

BRVGENSE COLLEGIVM in Flandro-Belgica primordia sua debet Episcopo Petro Cartio, qui captus admiratione concionum nostri Roberti Claiffonij sub annum Domini 1500. permultum eius opera dum vixit, vñus est; Foundationem stabilem accepit ab eiusdem successore Remigio Druitio, & piorum Ciuium liberalitate anno 1570. Adiectum postea munificentia vtriusque Senatus Gymnasium splendidum 40. millibus Florenorum extructum, accessitque demum templum elegans, magnificentum, & inclytæ Ciuitatis plane dignum pietate. Degunt in hoc Collegio Socij ordinariè circiter 36. & inquitque classibus frequens Iuuentus Græcis latinisque litteris eruditur. Edidit

Iudicium Panegyricum Quadrimestris Flandriæ, seu dissertationem quo laudum genere potissimum præstet Flandria, militia, opibus, po-

litia, religione. Brugis apud Petrum Scetardum 1605. Item

Drama de D. Seruatio Tungrensum Episcopo. Brugis typis Nicolai Breyghelij 1630. in 4.

BRVXELLEENSE COLLEGIVM eiusdem Prouinciæ Flandro-Belgiæ, in Vrbe principe, sede Gubernatorum Belgij, inchoatum, administrante Belgium Serenissimo Alexandro Farnesio, Parmæ, ac Placentiæ Duce Societatis nostræ fautore eximio, circa annum salutis 1586. diu concionibus, Catechese, aliisque ministerijs salutem populi procurauit, sed absque scholis, ob defectum dotis ad sustentationem magistrorum necessariæ. Tandem has etiam aperuit, anno 1604. horatu Serenissimorum Principum Alberti, & Isabellæ, Deoque coeptis fauente, post biennium iacta sunt fundamenta templi, ipsis Principibus primum lapidem pro sua pietate ponentibus. Foundationem porrò compleuerunt, 3. Virgines Sorores ex Illustrissima Grobbendonchiana familia, quæ posthabitis Christo terrenis nuptijs, facultates suas cœlesti suo sponso in constabiliendo hoc Collegio (quod ordinariè alit ad sexaginta socios) consecrarunt. Ex tribus autem fororibus, superuiuens duabus Illustrissima Maria Margarita foundationem summa fide, & liberalitate compleuit anno salutis 1640. Edidit hoc Collegium.

Lacrymas in obitum Serenissimæ Hispaniarum Reginæ Margaritæ cum oratione funebri. Bruxellæ apud Velpium 1611.

Chronographicam Gratulationem in aduentum Serenissimi Ferdinandi Cardinalis Infantis Hispaniarum. Antuerpiæ typis Moreti 1634. in 4. cuius ingeniosæ non minus quam laboriosæ lucubrationis auctor est noster Ioannes Morrier

Salutationem gratulatoriam D. Francisco de Mello Gubernatori Belgij Bruxellæ typis Mommartianis 1642. in 4.

Vota Serenissimo Leopoldo Archiduci, Gubernatori Belgij. Bruxellæ apud Guilhelmum Scheybels. 1648. in 4.

CÆSAR ALVCCIVS, natione Italus, patria Theatinus in Regno Neapolitano, natus anno salutis 1568. Societati se addixit 1584. Romæ, & votorum quatuor professionem emisit. Theologiam moralem post traditas litteras humaniores, aliquot annis explicuit, tum Conciones è Superiori loco per totam Italiam diu habuit; Operarium etiam in Domo Professæ Romana in diuina ætate egit;

egit; & Ibidem rebus humanis exemptus ad vitam transijt immortalē die 15. Nouembris 1634. Edidit Italicē sub nomine Georgij Postij Collectoris

Speculum seu Compendium Antiquitatum, tum sacrarum, tum profanarum Urbis Romę Partibus II. Romę apud Hæredem Bartholomæi Zannetti 1625. in 12. Item adscripto suo nomine.

Lignum Vitę, seu de fructibus Tribulationis, & Mortificationis lib. 3. Romę iisdem typis. Eodemquę anno in 4. deinde Brixie apud Ludouicum Britannicum 1626. in 8.

Filium prodigum seu Institutionem Iuuentutis. Romę apud Zannettum 1627. in 12. Latine vero

Summarium earum rerum, quas oportet scire, ut possimus adipisci Iubilæum Anni Sancti in 2. partes diuisum, Romę apud Zannettum 1625. in 12. Prodiit verò etiam Italicē typis, & anno iisdem

Psychagogia seu de bono Mortis vbi agitur de causis quibus Iustorum animę recreantur in morte. Romę apud Mascardum 1627. in 12.

CÆSAR AVGVSTANVM COLLEGIVM, quod est in Prouincia Aragoniæ ad Iberum amnem situm, riuentē adhuc S. P. N. Ignatio initia habuit, sed tenuia, anno salutis 1547. paulòque post admodum turbulenta; coactis inde discedere cum ignominia Socijs; sed mox gloriosius reuocatis. Ex eo tempore velut seges post hyemem, multis auctum accessionibus effloruit, & ad ministeria omnia populo salutaria se extendit. Præter scholas humaniorum litterarum, Theologiam, tum Scholasticam, tum moralem per varios Professores explicat, sacrāmque Scripturam interpretatur. Complectitur ordinariē supra 40. Socios. Edidit in lucem volentē Senatu Cæsar-Augustano

Exequias quas ab eodem Senatu per solutas Philippo III. Hispaniarum Regi omni Poëmatum genere instruxit.

CÆSAR FRANCISCVS DE HARANCOVRT DE CHAMBLAY, natione Lotharingus illustri generē natus in Castro de Chamblay Diocæseos Metensis anno salutis 1598. in Societatem 1619. ingressus, docuit in Lotharingia litteras humaniores, & bis Philosophiam; Concionator eximius, in Theologia, Mathematica, linguis Græcā, Hebraica, Arabica, bene doctus. Obijt Parisijs 26. Februarij 1640. Scripsit

De Vsu Horologiorum

Scripsit etiam Gallicē

Tractatum moralem, & Theologicum de Sanctis Ecclesię Sacramentis. Burdigalæ apud Guilhelmmum Millanger 1635. in 8.

CÆSAR ISNARDVS, natione Italus, patria Niciensis, Societati adscriptus anno salutis 1590. ætatis suę 22. cum post doctrinarum studia, se Rhetoricę tradendę Nostris-

que ad Humanitatē atque Eloquentiam erudiendis dicasset in ipso cursus initio peracerba præreptus est morte anno 1604. Dixit Mediolani Latinam

Laudationem in funere Alexandri Luziaghi Patritij Brixienfis, qui cum opinione Sanctitatis obiit; quam qui interfuit Federicus Cardinalis Borromæus, typis mandari curauit Brixie 1602.

CÆSAR LAURENTIVS, natione Italus, patria Romanus, admissus in Societatem anno Domini 1602. ætatis 19. politiores litteras multis annis in ea docuit, cum verò linguam Græcam Romę profiteretur die 23. Iunij anno 1621. magno omnium dolore, quem suauitas morum ipsius excitauit, morte consumptus est, deploratus à Vincentio Guinifio elegia IV. inter suas. Is primus fuit, quod sciam, qui latina carmina legitimis numeris illigata Rhythmo concluderet. Habebat præmanibus Metamorphosim sacrām, qua Heroico carmine pangebatur sacras Historias, quæ transformationis aliquid continerent. Edita est

Oratio de Laudibus Gregorij XIII. Pont. Max. quam habuit in Aula Collegij Romani anno 1620. Vrbeueterē typis Zannetti.

Editus est in specimen ab eo

Libellus Carminum Rhythmicorum

* **CÆSAR MACRINVS**, natione Italus, patria è Castro vetere, quod apud vltiores Samnites municipium est, Societati nomen dedit anno sæculari 1600. ætatis suę 15. & votorum quatuor Sacramentum dixit. Disciplinas humaniores triennio professus est, Philosophicas decennio, Theologicas septennio, multiplice eruditione conspicuus. Eminuit in eo mirè magna animi demissio cum ingenij apice fæderata; paupertatis religiosæ fuit amator in paucis; & in morbis tolerantia eluxit singulari. Desijt inter mortales viuere in Collegio Neapolitano die 4. Iulij 1651. Scripsit quod posthumis typis editum est.

De substantijs immaterialibus selecta: vbi plurima noua, nec passim agitata subtilissimè disputantur. Neapoli apud Lucam Antonium Fuscum 1660. in 4.

CAMILLVS CONSTANTIVS, natione Italus, natus perhonestā familia in Castello quodam Calabria, Societatem Neapoli complexus, cum viginti esset annorum; vnde post annos 10. migravit in Indiam anno Christi 1602. & porrò Macaum Sinicę missionis desiderio; sed Deo melius illi aliquid prouidente, destinatus anno 1605. in Iaponiam est; vbi annos 9. vberissimo fructu excoluit Christi vineam. Fuit enim vir perquam religiosus, & legum sui Ordinis apprime obseruans; moribus comis, & sincerus, animo placido, & mansueti; glorię Dei, & salutis proximorum sitientissimus; pectore forti, & magno, atque in negotijs difficilibus, & arduis profusus

con-

constanti Anno 1614. cum cæteris de Societate Patribus à Daifuzama Iaponiæ Rege proscriptus, Macaum se recepit, ibi quatuor solemnibus votis se denuo Societati adstrinxit. Ad cæteros Societatis hominibus consuetos labores, totum septennium, quo Macai moratus est, librorum Sinensium & Iaponicarum studium adiunxit, ut eorum errores è proprijs voluminibus promptius conuinceret, quos Bonziji sexcentis mendaciorum inuolucris tegunt. Postea cum deliberatum haberet Iaponiam non deserere, & falsa Bonziorum commenta, cominus conuellere, ad idem bene armatus, & instructus tot annorum studio anno 1621. redijt habitum militarem indutus. Verum pietas, modestia, & religiosi mores facile se prodebant in vultu, & suspicionem hominis quod erat, excitabant. Itaque qui eum vixerat Nauarchus, veritus fortunarum, capitifque discrimen, si à se vectum constaret, decreuerat hominem deferre ad Gubernatorem Nangasackiensem, licet ipse Christianus esset, nisi multorum precibus victus, missum eum tandem cum socijs fecisset. Nullum hic dedit otio, aut inertia locum. Ille oppida, vicosque circumcursare, firmare Christianos Sacramentis, & verbo prædicationis ex gentilibus alios atque alios ad fidem adducere, omnibus omnia factus, nec noctu quiescere, nec diu. Vnū erat ingens solatium, copiosam animarum messem inter assidua vitæ pericula facere. Tandem in Insula Vqui ab submissis Firando militibus deprehensus, Firandum adducitur, & in Inquinoximanum carcerem traditur, vbi perpetuo veluti ieiunio maceratus est, incredibili tamen perfusus gaudio, quod quam votis tot optauerat, sortem pro Christo patienti nactus esset, post aliquot mensium moram, productus in publicum est, & ex aduerso Urbis Firandi in loco Tabira, fune lentis ex arundinibus contexto, alligatus ad palum, igne circumstrueto, ut cremaretur. Causa mortis alia nulla prodita est, nisi quod contra Imperatorum edicta Christi legem vulgaret. Id ipse quoque palam professus est, lætus, & suauissimè Psalmum: *Laudate Deum omnes gentes*, decantans, omnesque tam Europæos, quam indigenas Latine & Iaponicè ad salutis suę curam suscipiendam adhortans, tandem quinquies Sanctus, Sanctus inelamans, Sanctus Christi pugil palmatam in cælos animam transiisit die 15. Septembris anno 1622. Supergressus annum ætatis 50. Certamen illius nobile pro Christo fuse refert Paulus Gualterus in libro De Martyribus Calabria cap. 84. Scripsit Camillus

Annus litteras ex Iaponia anni 1618.

Annus Item è Sinis eiusdem anni 1618.

Apologiam fidei Christiana contra calumnias Gentilium. Iaponicè, quæ tamen an lucem viderit nescimus.

* **CAMILLVS RODENGVS** natione Italus, patria Brixienfis, vnde viginti annos

natus, Deo se dicauit in Societate anno salutis 1631. & vota quatuor nuncupauit. Rhetoricam quinquennio professus est; Philosophiam triennio, Theologiam decennio Bononiæ, vbi multis annis studia moderatus est. Concionatorem præterea aliquamdiu egit, & sacras lectiones in templo nostro Bononiensi per annos 14. habuit. Callet egregiè linguas Hebræam, Græcam, & alias peregrinas. Venetijs rexit Domum Professam; modò Bononiæ præest studijs, & in templo assiduus, multorum dirigit conscientias. Edidit hæctenus orationes complures.

In funere Excellentiss. Comitiss. D. Francisci Altieri germani fratris S. D. N. Clementis X. qui hodie præest toti Ecclesiæ, Bononiæ 1644. in 4.

Orationem in Exequijs D. Caroli Bouy Episcopi Sarsinatensis, Bononiæ 1646. in 4.

Orationem in solempni pompa, qua Eminentissimus Cardinalis Alphonsus Litta Cardinalitio pileo est insignitus, Bononiæ 1666. in 4.

CANDIDVS MIARI, seu **MILLIARIVS** natione Italus, patria Bellunensis in foro Iulio, Societatem ingressus anno salutis 1579. ætatis 18. Theologiam moralem quinquennio docuit, Professionem votorum quatuor emisit, & Collegia Placentinum, Castilionense, Mirandulanum, Domum probationis Nouellariensem rexit. Demum septuagenario maior periodum huius vitæ absoluit, Placentiæ die 29. Nouembris 1633. Edidit Italicè

Tractatum de Sacra Missa. Placentiæ 1632.

CAROLVS ANTONIVS THESAURVS natione Italus, patria Taurinensis, ingressus in Societatem anno 1617. ætatis 30. vtriusque Iuris Doctorali iam tum laurea donatus, & vtrumque publicè professus. Nimirum in Pisana Vniuersitate Ciuile, in Taurinensi primò Ciuile, postea Canonicum multis annis explicuerat. In Societate Theologiam moralem aliquot annis docuit; professionem votorum 4. emisit, & Romæ in Vaticano, Pœnitentiarium Pontificium annos amplius 20. egit; Vir apprime religiosus, & in omnibus spectantibus sacrum Pœnitentię Tribunal, exercitissimus; eo in munere migravit ad Dominum die 3. Ianuarij 1655. Edidit

De penis Ecclesiasticis seu Censuris late sententię Praxim bipartitam. Romæ typis Ludouici Grignani 1640. in 4. & iterum cum auctario in folio Romæ.

* **CAROLVS BOVIVS** natione Italus Hastæ in regione Pedemontana natus anno sæculi labentis 14. Societati nomen dedit eiusdem 31. & vota 4. solemniter nuncupauit. Humanitatem in ea septennio docuit Rhetoricam verò in Collegio Romano annis 12. atque in eo nunc ministerijs Societatis vacat. Edidit hæctenus.

Ignatium, Insignium, Epigrammatum, & Elogiorum. Centurijs expressum. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1655. in 8.

De

De Pacis restituta felicitate, Carmen Heroicum quatuor libris comprehensum. Romæ typis Angeli Bernabo à Verme 1660. in 4.

Balthazaris Alvarez vitam ex Hispanico Ludouici de Ponte Latine redditam. Romæ typis Tinaffij 1670. in 4.

Sacra, & profana Romæ obsequia Clementi IX. Pont. Max: representata in Collegio Romano, inter quæ multa sunt à Carolo Bouio. Romæ typis Angeli Bernabo 1669. 4.

In funere Cardinalis Antonii Barberini, descriptionem Honorarum tumuli, & orationem. Romæ typis Tinaffij 1661. in folio.

Funebris Pompe descriptionem, & inscriptiones in funere Ducis Iosephi Bellefontij. Romæ 1669. in folio

Orationes varias fimbres. & alias, item Elegias granulatorias; storsim canus, Romæ annis diuersis. Italicè cœdit,

Exempla, & Miracula de B. Virgine in Domus Professæ Romane templo, à se enarrata Romæ typis Tinaffij 1672. in 8. Plura alia habet præ manibus, & sub prælo.

* CAROLVS LE BRETON, natione Gallus, patria Rhedonensis in Aremorica Societati adscriptus anno salutis 1618. ætatis suæ 15. votorum quatuor nexu se adstrinxit. Post traditas humaniores litteras magnam vitam paratem transegit in Concionibus Sacris ad populum habendis. Nunc degit in Domo Professæ Parisiensi Operarius gnauus. Edidit

Psalterium Davidis integrum, seu Paraphrasin in Psalmos versibus Gallicis. Parisijs apud Franciscum Muguet 1660. in 8.

De morte seu de miseris huius vite Poëma gallicum. Parisijs typis eiusdem 1660. in 8. Transtulit Gallicè

De Misericordia Defunctorum animabus impendenda ex lacino Nostri Iacobi Mumfordi Parisijs apud Georgium Iosse 1653. in 12.

Præces virtutum Christianarum ex Hispanico Nostri Nierembergij Parisijs apud eundem 1661. in 12.

Vitam Venerabilis Matris Mariæ Victoria Fornari Fundatricis Annunciarum Genuensium, ex Italico Nostri Fabij Ambrosij Spinole. Parisijs apud eundem 1662. in 4.

* CAROLVS CASALICCHIVS, natione Italus, patria è S. Angelo Diocesis Ciuitatis Companiæ, Sacerdotio initiatus accessit ad Societatem anno sæculi voluentis 51. ætatis suæ 25. & vota quatuor professus est. Grafante lue pestifera Neapoli, deuouit se vitrò infectorum ministerio in publico S. Ianuarij nosocomio, & funeribus Sociorum, quos Domo Professæ eidem caritatis sacrificio, velut victimas, addixerat, vnus ipse superstes, Vniuersæ dein Ciuitati in nosocomium promodum redactæ, præfens adfuit. Deferuente postea pestilentia, in eadem Domo Professorum, operarius impiger remansit, remanetq; in hodiernum diem, cœdit Italicè librum Iconibus affabre interstinctum, & inscriptum.

Stimuli ad sanctum Dei Timorem, ex selectis Historijs Diuina ira excerpti. Neapoli per Hiacynthum Passarum 1669. in 8. Item

Vtile cum dulci mixtum; Neapoli iisdem typis 1671. in 8. Item

Amor erga Sanctissimum Sacramentum. Ibidem ex typis eiusdem 1673. in 12.

CAROLVS DE LA CROIX siue à Cruce, natione Gallus, Domo Nemausensis ingressus in Societatem anno 1604. ætatis 16. vota quatuor solemniter emisit. Post Philosophiam in Gallia traditam, & post nauatam egregie operam Melitæ Militibus Hierosolymitanis suæ gentis; redux in Galliam, Gratiopolis se, caputque suum deuouit obsequijs peste afflatorum, & in eo caritatis exercitio robustus Atheleta vitam posuit die 22. Augusti anno salutis 1630. ætatis 42. Edidit in lucem

Pios aliquot libellos

CAROLVS FRANCISCVS DE LVCA, natione Italus, patria Romanus, natus anno sæculi fluentis nono, Deo se in Societate mancipauit anno eiusdem 27. & votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Humaniores litteras docuit Senis, & Florentiæ; Rhetoricam in Romano Collegio toto decennio professus cum laude est. Scholis ibidem aliquandiu præfuit, & nostros Rhetores priuatim instruxit. Conciones Sacras per Aduentum, & Quadragesimam in celebrioribus Ecclesijs Romæ, & per Prouinciam habuit, & vice Rector Domum Probationis Quirinalem aliquandiu gubernauit. Nunc à multis annis Operarium sedulum agit in Domo Professorum Romæ, athidus in sede Confessionali, frequens in suggestu, & singulis hebdomadis in exercitio (quod vocamus Bonæ mortis) coram Sanctissimo Sacramento Venerationi publicè exposito, verba facit ad populum. Edidit hæcenus

Iter Lauretanae Domus libris vndetriginta, Carmine Epico. Romæ typis Vareseij 1661. in 8.

Elogium de Immaculatæ Virginis Immaculatæ Conceptione. Typis excusum Viennæ Austriæ iussu Ferdinandi III. Imperatoris 1648. in 4.

Gymnasium virtutum, Orationem habitam in funere Cardinalis Gymnasij, Sacri Collegij Cardinalium Decani. Romæ typis Grignani 1649.

Orationem in die Parasceues ad Innocentium X. Romæ typis Manelphi 1644.

Orationes alias complures de varijs argumentis Senis, & Romæ singillatim impressas, annis diuersis ab anno 1642. & sequentibus.

CAROLVS GOSVVYNVS siue GOSINVS, natione Belga, patria Brugensis natus anno salutis 1568. Societatis addixit 1591 & vota quatuor nuncupauit. Vir humanis Diuinisque litteris egregie cultus. Iudicium illi solidum, & facundia elegans. Rector fuit

fuit Collegij Gandensis. Viuere desijt Mechliniæ die 20. Septembris anno 1624: Auctores sunt Antonius Sanderus, & Franciscus Suuertius eum scripsisse

Notas doctissimas in Tertullianum

Meminit eius Clarus Bonarscius in amphitheatro Honoris.

* CAROLVS DE GROBENDONCQVE, natione Belga, patria Mechliniensis natus anno sæculari 1600. Societatem complexus est 1617. in Belgio, inde post annos aliquot missus subsidiarius in Bohemiæ Prouinciam tunc nascentem, in ea professus est Rhetoricam, Ethicam, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, Moralem, Polemicam, Sacram Scripturam partim Olomucij, partim Pragæ, vbi etiam Praefecturam generalem studiorum multis annis gessit, emissa professione votorum quatuor anno 1634. Vir ob eximiam eruditionem, sapientiam, & religiosam splendorem virtutum, magno apud Optimates in pretio, & sapientissimè ab ijs consultus. Demum septuagenario maior ad Societatem Ciuium supernorum (vti speramus) est euocatus Pragæ die 16. Decembris 1672. Edidit in lucem

De Ortu & progressu Spiritus Politici Decadem primam, deducens ortum, & progressum Politicisimi ab orbe condito vsque ad raptum Eliæ, contra Politicos. Pragæ typis Academicis 1666. in folio

Vulgauit Teutonicè tacito suo nomine. *Methodum pie transigendi tempus sacri Aduentus.* Pragæ iisdem typis 1660. 4.

Modum transigendi tempus intra Aduentum, & Quadragesimam Ibidem 1661. in 12

Modum transigendi tempus S. Quadragesimæ. Ibidem, & eodem anno

Modum transigendi tempus à Pascha vsque ad Corpus Christi. Ibidem 1662. in 12.

Modum transigendi præcipuas festiuitates Beatissimæ Virginis Mariæ. Ibidem 1669. in 12.

CAROLVS GUYET, natione Gallus, patria Turonensis, natus anno sæculi præterlabentis primo, vicennis Societati se tradidit 21. & vota quatuor professus est. Quinquennio disciplinas amœniores tradidit, Theologiam moralem biennio, Conciones sacras pluribus annis habuit. Vir Ecclesiasticorum Rituum, ac ceremoniarum cognitione nulli secundus. Naturæ concessit Turonibus die penultimo Martij 1664. Scripsit iatinè

Ordinem generalem, & perpetuum Diuini Officij recitandi. Parisijs apud Sebastianum Cramoysy 1622. in 8. Item

Heortologiam, siue de festis proprijs locorum. Parisijs, sumptibus Sebastiani Cramoysy 1657. in folio.

CAROLVS VAN HOVCKE, natione Belga, patria Iprensis, natus anno sæculi proximè exacti 93. Societatem iniuit vertentis 12. & in ea septennio docuit politiores litteras; octennio præfuit scholis; multis an-

nis Missiones per pagos obiuit, spiritualis Coadiutor formatus. Viuere desijt inter mortales Ipris die 15. Octobris 1650. Transtulit in linguam Belgicam.

Tractatum de Tribulatione à Petro Ribadeneira Hispanicè scriptum. Antuerpiæ apud Henricum Aertsens 1635. in 8. Parauerat prælo

Lytrum spirituale pro animabus in Purgatorio, ex Gallico Belgicè translatum. Item

Tractatum de Fundatoribus Ordinum, ex Gallico P. Stephani Binet, sed mors interrupit.

* CAROLVS A KREITZ, natione Germanus, in Misnia Illustribus, sed Hæreticis parentibus natus anno sæculi labentis septimo, ciurata Hæresi, & audita Philosophiâ Societati vicennis se addixit, Vilnæ anno 1627. & votis quatuor se obstrinxit. Toto vitæ religiosæ curriculo eruditionis præstantia, & virtutis perfectione omnibus se amabilem, ac venerabilem exhibuit, & infatigabilis operarij in Vineâ Domini exemplar singulare reliquit. Annis sex supra viginti, cum insigni animarum prouentu Concionatorem egit; ipsis fidei Aduersarijs plausum ei dantibus, plurimisque eorum ad Ecclesiæ Catholicæ gremium accedentibus. Dantisci (vbi per nouem annos est commotus) enituit semper illius zelus, sed maximè cum Urbem lues pestilens, & fames depopularentur, nulla enim vitæ suæ ratione habita, infectas ædes, adibat, infirmosque necessarijs animæ ac corporis auxilijs muniebat. Famosa Sectariorum scripta, quibus Ecclesiæ, Societatis, & ipsius Patris auctoritas falsò profcindebantur, ita retudit, vt Hæreticorum malleus audiret. Disciplinæ religiosæ obseruantissimus, paupertatis sanctæ studiosissimus; otij, ac singularium commodorum osor eximius fuit; dum in pago quodam Collegij Lomzensis volumen suum ad lucem iam paratum reuolueret, paralyssi tactus ad laborum præmia emigravit, die 30. Septembris 1660. Edidit Germanicè eleganti stylo polemica plura

De Cæna Caluiniana imaginaria & Catholico Sanctæ Eucharistiæ Sacramento; tacito suo nomine. Bransbergæ typis Gasparis Vveingartner 1646. in 8.

De Fonte venenato doctrina Lutherana, & salubri fonte Catholicorum. Vilnæ 1648. in 8.

Colloquium Caritatum cum Dantiscanis Predicantibus, Bransbergæ 1662.

Defensionem Catholicam oppositam Catechismo Lutherano recenter impresso. Bransbergæ typis Gasparis Vveingartner 1649. in 12.

Catholicum Cauete, contra Euangelicum Cauete Ministri Gadanen. 1646. in 8.

Glossam super defensionem honoris Ioannis Crameri Ministri Gadanen. 1650. in 4.

Indefensum Lutherum, per Ioannem Millorum Predicantem Hamburgensem defenso oppositum. Bransbergæ 1655.

Quatuor interrogationes utiles, excerpte ex funebri concione D. Botsch 1650. in 4.

De Indulgentijs, & Iubilæo. Bransbergæ iisdem typis 1650. in 12.

Catholicum fidei scutum contra scutum cuiusdam Liouonis Hæretici. Bransbergæ typis Vveingartner 1650. in 12.

Reliquit opus iustum latinè & Germanicè conscriptum sub titulo

Vbi scriptum est? cui recognoscendo immortuus est,

* CAROLVS LALLEMANT natione Gallus, natus Parisijs anno sæculi proximè euoluti 87. Societatem nostram vicennis complexus est anno voluentis 7. quem duo postea germani fratres Hieronymus, & Petrus imitati sunt, quamuis posterior, natu maior. Post traditas humaniores litteras & Philosophiam, & emissa quatuor solemnia vota, missionem Canadensem in America expetiit, obtinuit, rexitque triennio. Verùm coactus Galliam repetere, gubernauit in ea Collegia, Rothomagensis, Flexiensis, Parisiensis, necnon Dommum Professam ibidem, & aliquamdiu Vicario munere totam illam Prouinciã. Electus quoque à Comitibus Prouinciæ adiuit Romam ad Congregationem Procuratorum. Demùm ictus paralyfi, decem mensium spatio perquam accuratè se ad mortem disposuit; & multis relictis post se patientiæ exemplis. octogenario septem annis maior migravit ad Dominum, Parisijs in Domo Professorum die 18. Nouembris anno 1674. Vir fuit eximiæ pietatis, Religiosæ disciplinæ insignitè obseruans, salutis animarum apprimè sitiens, quarum causa nauigauit in Americam, & primus ibi Nostrorum Missionem Canadensem gubernauit. Laborum pro Christo oppidè patiens, quater vastum illud mare Galliam inter & Americam traiecit, bis naufragium fecit, semel captus ab Hæreticis, & abductus in Angliam; non pauca in odium Religionis incommoda fortiter sustinuit: Scripsit Gallicè:

Discursus diuersos de Vita abscondita Christi Iesu in Sacra Eucharistia. Parisijs 1657. in 12.

Exercitia spiritualia iuxta methodum S. P. N. Ignatii. Flexiæ 1661. in 12.

* CAROLVS LIBERTINVS, natione Bohemus, patria Mullusienfis, natus anno sæculi fluentis 38. Deo se in Societate nostra deuouit, eiusdem 54. & votorum 4. sacramentum dixit. Rhetoricam & amæniores disciplinas quinquennio in Scholis tradidit, & Nostrum in super biennio litteras Græcas priuatim docuit. Concionatorem egit annos aliquot, agitque. Edidit librum elogiorum de S. Francisco Xauerio inscriptum:

Diuus Franciscus Xauerius Indiarum Apostolus elegijs illustratus. Vetro-Pragæ typis Cornelij Czernoch 1673. in 8.

CAROLVS MALAPERTIVS natione

ne Belga, domo Montensis, natus anno 1581. Societatem ingressus est 1600. Vir incredibilis modestiæ, eruditionis non vulgaris, & Poëta bonus. Philosophiam docuit in Lotharingia, Mathesim in Polonia, & Duaci in Collegio Nostro. Deinde Seminario Scotorum in eadem Ciuitate præfuit, ac postremo rexit Collegium Atrebatense, vnde euocatus Madridium, vt in ea, quam Rex Catholicus nouam excitabat, Academia Mathesim profiteretur, in itinere mortuus Victorix Vrbe Hispaniæ, anno 1630. mense Nouembris. Edidit poematum fasciculum in quibus, & ingenij acumen & styli nitorem laudes nempè

Sedeciam Tragediam

De Ventis libros II.

Christum Patientem Elegijs XX.

Miscellanea omnia simul excusa Calistij typis Alberti Gedelij 1615. in 4. & Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1616. in 16. Dilingæ apud Vdalricum Rem 1622. & alibi recusa. Item

Breuiem institutionem Arithmeticae practicae. Duaci apud Balthasarum Bellerum 1620. in 8.

Faciliorum Geometriæ Elementorum libros II. Duaci 1624. in 12. typis Vrdæ Petri Telu

Paraphrasim in omnes Aristotelis libros Dialecticos.

Austriaca Sidera Heliocyclia Astronomicis Hypothesibus illigata. Duaci apud Balthasarum Bellerum 1633.

Breuiem Commentarium in 6. priores libros Euclidis. Duaci apud Balthasarum Bellerum 1620. in 8. Iterum apud Viduam Petri Telu in 12. Item

Orationem habitam dum Lectionem Mathematicam auspicaretur. Duaci apud Balthasarum Bellerum 1620. in 8.

CAROLVS MONETA natione Italus, patria Mediolanensis, in Societatem cooptatus anno salutis 1619. ætatis suæ 20. votorum 4. professionem edidit. Rethoricam, & politiores litteras professus est septennio, Philosophiam quadriennio est interpretatus, Vir fuit excellentis ingenij, & innocentix singularis. A Marchione Serra Generali Tribuno in Ditione Mediolanensi, vt sibi à Confessionibus esset euocatus in Castra, quamuis imbecilla valetudine effet, quia tamen id gratum futurum suis Superioribus intelligebat, vel cum vitæ suæ discrimine obtemperauit. Nec ita multo post graui morbo ea in expeditione correptus, decessit Alexandria die 30. Octobris 1640. Edidit

Orationum à se dictam Mediolani in ædè PP. S. Francisci de Obseruantia. De quinque Martyribus.

CAROLVS MVSART natione Belga domo Arienfis, Societatem 1602. vnde vicennis ingressus, in ea Sacrosanctæ Theologiæ Doctor renunciatus, sed prius partim in Belgio, Duaci, partim in antiquissima Vniuersitate

tate Casarea Viennensi, Rhetoricam, Philosophiam, ac sacras Litteras professus 12. annis; at Theologiam Moralem, & Controuersias de Fide annis vndeuginti explicuit. Vir tractandis iuuenum animis, & ad omnem virtutem informandis singularis industriæ, atque efficacitatis. Operarius indefessus, & salutis hominum sitientissimus, quique se ad omnes conditionis homines, præsertim verò ad calamitosos, & moribundos auidissimè effundebat. Hinc à Nobilioribus quoque magis æstimatus, & in conscientiæ suæ arbitrum ab illis lectus. Sed quam in pretio alijs fuit, tam sibi ipse viluit, & religiosæ demissionis cineribus magnam tenebat sanctitatem. Hanc tamen latere omnino non sinebant, & zelus honoris Dei, & cultus Patientis Christi, ac Sanctissimæ Eucharistiæ, & pietatis erga magnam Dei Matrem, promouendæ studium, & denique quæsitæ occasiones noctu diuque benefaciendi miseris. Vota 4. professus fuerat ab anno 1619. Tandem plenus dierum, ac meritorum religiosè obiit, Viennæ die 17. Ianuarij 1653. Edidit plura opuscula excitandæ pietati idonea. His titulis prænotata

Claua Trinodis Herculis Christiani, siue Memoriale eternitatis.

Speculum Mortalitatæ humane.

Anima euigilans à somno peccati. Viennæ Austria 1631.

Tres clauæ aureæ, siue

Meditatio quotidiana Passionis Dominice.

Cultus singularis B. Virginis.

Actus Amoris Dei, & Contritionis. Viennæ 1632.

Lilium Marianum, seu de Sodalium Marianorum castitate. Duaci 1600. & ex eo excerptum.

Lilium Marianum. de eodem argumento Viennæ 1634.

Adolescens Academicus sub institutione Salomonis, pulchris iconibus ornatus.

Sunamitis Christiana siue Affectus pijs, quibus exemplo Sunamitis Elifæum hospitio excipientis, anima disponitur ad ritè, & magno cum affectu recipiendum Christum in Vener. Eucharistia. Viennæ typis Mariæ Rictiæ viduæ 1637.

Filius Prodigus. Ibidem in 8.

Cor deuotum Iesu pacifici Salomonis. Thronus Regius è Gallico P. Stephani Luzuic latinitate donatus cui accessit Appendix noua.

Liber Vita, idest, breuis Methodus memorandæ Passionis Christi. Ex Italico Blasij Palma latinè versus Duaci 1638.

Actus virtutum interiores. Ex Italico eiusdem Blasij, latinè propofiti, addiditque de suo, Praxes, seu actus virtutum exteriores. Duaci 1628.

Peregrinatio ad Montem Caluariam.

Manuale Parochorum Viennæ.

Vita B. Stanislai Kostkæ Societatis Iesu.

Christus Passus, siue Lilium inter Spinas. Viennæ 1640. in 12.

Noua Viennensium peregrinatio. Viennæ 1642. in 12.

* CAROLVS PAIOT natione Gallus, Parisijs natus anno sæculi præterlabentis 9. Societati se applicuit 1628. & votorum 4. nexu se ei adstrinxit. Post annos quindecim in explicandis disciplinis humanioribus magna sedulitate collocatos, binos in Mathematicis, & xv. alios in Philosophicis, pergit etiamnum eodem in puluere defudare, docendo Nostrum priuatim Philosophiam in Collegio Flexiensi. Hæc tamen inter munera, non omisit quæ concionando, quæ scribendo, quæ Sodalitiam, B. Virginis dirigendo, Scholasticis, plebi, & omnibus prodesse. Lucubrationes suas auspiciari ei placuit à laudibus Beatissimæ Virginis, (à qua permulta testatur se accepisse beneficia) in perenne obsequij sui erga ipsam monumentum. Edidit

B. V. Mariæ Perfectiones 30. Symbolis representatas. Gallicè, Flexiæ apud Georgium Giuean 1635. in 8.

Syntaxim Latinam. Flexiæ iisdem typis 1640. & alibi in 8.

Syntaxim Græcam. Ibidem 1643. & alibi sæpe in 8.

Dictionarium nouum Latino-Gallicum. Ibidem 1636. in 8. recognitum auctum, & recusum sæpè, nouissimè 1671. in 4.

Syntaxim alteram Latinam cum particulis. Ibidem in 8.

Rudimenta Lingue Latine cum Tabulis. Ibidem 1643. in 8.

Viam breuiorem ad interpretationem lingue Græcæ, cum synopsi Rhetoricæ. Ibidem 1646. in 8.

Dictionarium nouum Latino-Gallico-Grecum. Ibidem 1646. & alibi in 4.

Artem Poëticam. Ibidem 1646. Recusam Auenione. Recognitam, & auctam iterum Flexiæ 1666. in 4.

Tirocinium eloquentiæ. Blesis apud Franciscum de la Saugere 1646. recusum Lugduni, Francofordiæ, Venetijs, Bononiæ, & alibi in 12.

Despauterium nouum, complectentem antiquiora rerum monumenta, Cosmographiam, Chronologiam, Geographiam, & Historiam ab Orbe condito. Flexiæ typis Georgij Giueau 1648. in 8.

Apparatum in Ciceronem, Dictionario nouo additum. Parisijs 1654. in 4.

Compendium Logicæ vniuersæ. Ambiani apud Ioan. Meusnier 1664. in 8.

Speculationes, & praxes Vniuersæ Arithmeticae. Flexiæ apud Viduam Geor. Giueau 1666. in 12.

CAROLVS PAPIVVS natione Italus patria Romanus, adscitus in Societate anno salutis 1605. ætatis suæ 19. quadriennio docuit humaniores litteras. Vir compositis valde moribus, disciplinæ religiosæ amans, & illius in alijs custodiendæ ex officio diu curam gerens; egenis subleuandis quaqua poterat, oppidè

pidò addictus; spiritualis Coadiutor formatus religiosè obiit Romæ in domo Probationis die 18. Iulij 1648. Edidit Italicè sub nomine Academici Irresoluti Collectore Ioanne Francisco Poello.

Flores sacre Poëseos. Romæ 1625. in 12. Italicè ex latino verit.

Famiani Strada de Bello Belgico Decadem I. Romæ apud Hermannum Scheus 1636. in 4. Item

Hieremie Drexely Considerationes de Aeternitate. Romæ 1639.

Pietatem Vetricem, & Impietatem dominantam à Carolo Magno. Ibidem 1647. in 12. ex Gallico nostri Nicolai Cauffini.

* CAROLVS PAVLINVS natione Gallus, patria Aurelianensis natus anno sæculi proxime decursi 93. Societati se adiunxit currens 10. & in ea vota 4. solemniter concepit. Quadriennio explicuit disciplinas alias humaniores, Rhetoricam verò annis vndecim. Rexit Collegium Blesense, & Domum Professam Parisiensem, vir suauitate morum conspicuus; ea humanitate, vt omnes ad se alliceret; ea prudentia in regendis hominum mentibus, vt contentos à se dimitteret. Hæc & alia virtutum decora fecere, vt in rebus maioris momenti adhiberetur à Superioribus, & demum à Ludouico XIV. Rege Christianissimo in Confessarium ascisceretur. Eo in munere ita se gessit, vt Regi, Regina, & Alicisque esset acceptissimus; id quod abundè Rex pro se testatus est, quando ægrotantem, & affixum lecto, à suis medicis curari voluit. Sed cum vis morbi inualesceret, omnibus Ecclesiæ Sacramentis ritè procuratus animam reddidit Creatori. Parisijs die 12. Aprilis 1653. Edi curauit

S. Optati Mileuitani Opera cum obseruationibus Francisci Balduini, & Notis Gabrielis Albaspinæ Episcopi Aurelianensis, quibus ipse Epistolam præliminarem, & Elogium Episcopi præfixit Parisijs 1631. in folio. Edidit etiam

Orationem de Rupella capta. Extat inter alias in libro inscripto.

Triumphus de Rupella capta.

CAROLVS REGIVS natione Siculus, patria Panormitanus, cooptatus in Societatem anno salutis 1556. sexdecim annos natus. Vir multis in Societate muneribus obitis, & præsertim concionandi excellentia clarus, qui ad effectam vsque ætatem amplius annis 40. id præstitit cum dignitate. Rexit Collegium Panormitanum, & Messanense; Neapolitanam Prouinciam gubernauit, & Romanam. Ineiat illi singularis innocentia, permodesta libertas, vita omnis ad exempli formam exacta, sedatum ingenium, acre iudicium, popularis & grauis oratio, grandis vox neque ingrata, quantalibet coronæ sufficiens, os quoque probum, & bona latera, & iusta corporis amplitudo. Obijt Romæ die 8. Octobris 1612. Edidit vo-

lumen libris decem distinctum inscriptum

Orator Christianus, in quo è sacrarum litterarum doctrina, Sanctorumque PP. auctoritate ostendit, quæ Concionatoris sint partes, vt ritè munus illud Apostolicum sustineat. Romæ apud Bartholomeum Zannettum 1612. in 4.

* CAROLVS DE LA RVE natione Gallus, Parisijs natus anno sæculi voluentis 43. in Societatem adscriptus 1639. Rhetoricam, & politiores litteras in ea octennio cum laude professus est; Nondum sacris ordinibus initiatus, edidit poemata varia in vnum volumen collecta sub hoc titulo:

Idyllia Caroli de la Rve. Rothomagi typis Riccardi Lallemand 1669. in 12. recusa cum auctario Parisijs 1672. Item

De Victoris Regis Christianissimi Ludouici XIV. Poëma à Clarissimo viro Petro Corneille Gallorum Poëtarum principe versibus Gallicè redditum Parisijs apud Sebast. Mambre Cramoyfy 1667. in 8. Item

Fauegyricum dictum Ludouico XIV. Regi Pacifico. Rothomagi iisdem typis Richardi Lallemand 1669. in 4.

Epinicion Ludouico Magno post expeditionem Batanicam. Parisijs apud Guilhelum de Luynes 1673. in folio quod pariter carminibus gallicis est redditum à Petro Corneille.

CAROLVS SAGERIVS, natione Gallus, patria Beluacensis in Picardia, admissus in Societatem anno salutis 1556 ætatis 17. Primus Rector fuit nostri Burdegalenis Collegij; Billomi Philosophiam anno 1563. & Græcas litteras docendas suscepit, promptissima parendi voluntate, postquam ibi Philosophiam explicuerat, quam post etiam Parisijs, & Turnone Theologiam professus est. Tres secum fratres in Societate vidit, & parentem, rebus compositis. Vir fuit cum multa probitate, & virtute, tum singulari doctrina inter Galliæ Patres magni nominis, vt ob eam maximè ijs in locis ea de Nostris hominibus doctrinæ fama percrebesceret, non esse quemquam ex Hæreticorum Ministris, nec eos quidem, qui essent eorum Coryphæi, nobiscum comparandos. Ea simul erat morum suauitate, cum sincero animarum zelo coniuncta, vt vel ipsos Hæreticos, à quibus timebatur, sibi beneuolentia obstringeret. Quadraginta annos exegerat in Societate, eo vitæ genere, atque ijs virtutibus, quæ ætatem illam cum laude actam testarentur. Obijt Turnone (quamuis suscipio non absit ipsam Hæreticorum manu propinato Chalanconi veneno interijisse) IX. Calendas lunias anno 1596. ab emissâ votorum quatuor professione 24. Scripsit doctos atque elegantes

Commentarios in Epistolam Iudæ

In Epistolas D. Pauli ad Romanos, & Ephesios

De institutione Sodalitatis, siue, vt vocant, Confraternitatis Sanctissimi, & vener. Sacramenti.

Lo-

Locos communes ex sacris D. D. aduersus Hæreticos, quos inscripsit

Topica Theologica, sed morte interceptus euulgare non potuit

CAROLVS SALVIATVS, natione Italus, patria Lupiensis in Societatem cooptatus anno salutis 1629. ætatis 15. vota quatuor nuncupauit. Humaniores litteras Neapoli professus est; sed cum insigni talento polleret ad conciones, his habendis à Superioribus maturè est applicatus; dixitque in præcipuis urbibus Italiæ ad populum per Quadragesimam cum laude, & fructu. Et remensurus iam erat idem stadium, quando grassante Lue, mors intempestiua nobis illum eripuit in Collegio Stabienfi die 5. Nouembris 1656. Dum Neapoli Magister scholarum inferiorum esset, nondum Sacerdotio initiatus, edidit:

Orationem quam habuit in Funere Marci Alcaratii Ordinis Carmelitarum inscriptam Verona cinerum, & lacrymarum Neapoli 1639. typis Iacobi Gaffari in 4.

CAROLVS SCRIBANIVS, natione Belga, natus Bruxellæ anno 1561. Patre Placentino viro nobili, & qui Alexandro Farnesio, Parmæ, & Placentiæ Principi, Belgicæ Proregi, carus erat, matre Gandensi. Belli Belgici tumultibus electus in Coloniensem Academiam dum ibi Philosophiam humanæ sapientiæ audiret, animum ad Societatis nostræ diuinam sapientiam appulit. Tirocinium vitæ religiosæ Treuiris posuit anno 1582. Inde à P. Francisco Costero Rhenanæ tunc Prouinciæ Præposito, reductus in patriam, cum Rhetoricam multis annis docuisset, ac deinde Duaci Philosophiæ cursum docendo emensus esset, viuax ingenium, tota deinceps vitâ tum ad gubernandum, tum ad scribendum simul contulit, ea felicitate, vt, qui videt monumenta gubernationis, miretur scribere potuisse; qui monumenta scriptionis, miretur potuisse gubernare. Vernaculis linguis, Hispanicâ, Germanicâ, Italicâ, Gallicâ, Belgicâ, ita promptè loquebatur, vt nemo crederet eum alio in loco natum esse, quam cuius lingua utebatur. Antuerpiæ Præfecturam Scholarum per annos 7. magno litterarum humaniorum bono præclare sustinuit. Inde ad gubernationem Nostrorum assumptus, Rectoratum Antuerpiæ, Præposituram Prouinciæ Flandro-Belgicæ, Rectoratum Bruxellæ, annis o. annino 28. non interpolatè gessit. Domus Professæ apud Antuerpienses erigendæ auctor, curatorque fuit. Prima etiam iecit fundamenta Tirocinij, ac Collegij Meehliensis, & Domus tertiarum probationis Liranæ. Ob res gestas, scriptasque, summis infimisque in pretio fuit. D. Erycius Puteanus vir magni iudicij, Scribanium assererat cuius scriptioni & functioni parem. D. Aubertus Miræus

aiebat vix singula sæcula singulos ferre Scribanios. A Valerio Andrea vocatur Hæreticorum Antagonista, Caluinistarum terror. Franciscus Suuertius mitra, & pedo dignissimum proficitur. Henricus Fitzsimon celebrat velut vnum è millibus gloriosum pugilem in Ecclesia Dei. Maximi eum fecit Vrbanus VIII. Pont. Max. quod, & litteris ad eum datis, & sacris donarijs mitis sæpe testatus est. Ferdinandus II. Imperator Augustus litteris beneuolentia plenissimis eum honorauit, cui etiam fuerat ad Confessiones propositus, nisi fractæ annis vires impediissent. Rex Hispaniarum Philippus IV. per Comitem Oliuarum indicari iussit duo sibi, cum cætera placerent omnia, in Scribanio displicere: vnum, quod eius sapientiâ in tanto locorum interuallo assidue frui non posset; alterum, quod liber Politico-Christianus sibi dedicatus, quem optasset seruare velut priuatum sibi consiliarium, publicè legeretur orbe vniuerso. Henricus IV. Galliarum Rex. ob Nominis famam, & vota pro se concepta in Amphitheatro Honoris, cum calumniatores librum illum flammis expiandum vrgerent, diplomate Regio ad eum misso laudauit, & Ciuem illum Gallicum cum solitis priuilegijs inscripsit. Omitto commemorare Principes alios, Albertum Belgarum, Maximilianum Boiorum, Volfgangum Guilhelum Neoburgicum: Omitto Eminentissimos S. R. E. Cardinales, in primis Borromæum, Borgiam, Cobellutium, Barbertinum, Bentiuolum, Sanseuerinum, Cueuram, alios: Denique prætereo Ducem ac Comitem Oliuarum, Marchionem Spinolam, & sexcentos alios, quorum fuit in eum, summæ existimationi par beneuolentia, omni genere officiorum explicata. Per quadraginta & quod excurrit annos, quidquid controuersiarum fuit in Contractibus, in Cambijs, in difficultatibus alijs mercatorijs Antuerpiæ, semper concurrentibus spontè ad eius arbitrium partibus, bono exitu decisum est, & deinceps Scribanij sententia apud omnes pro inefragabili norma fuit. Cum quibuscumque ageret, cor rapiebat, & ita deinde possidebat, vt volentes ac libentes duceret flecteretque, quocumque voluisset. Bruxellæ Rector noctes diesque obruebatur aduentantibus auxiliij, consilijque causa, Principibus viris, ac fœminis; Sed ille ad extremum, aulicorum morum, & irrequieti strepitus pertesus, honestam & piam missionem petijt, & impetrauit. Ergo Antuerpiam regressus per annos 4. varijs grauibus, & assiduis morbis oppressus ad bonam, & religiosam mortem, Christum patientem meditatus, se composuit. Compendium Elogiorum in Epitaphio continetur, quod illi in lamina ex ære inaurata additis marmoris albi ornamentis positum est, vbi hæc leguntur

D. O. M.
AETERNAE MEMORIAE
INCOMPARABILIS VIRI
R. P. CAROLI SCRIBANI S. I.

QVEM BRVXELLA MVNDO, ANTVERPIA COELO DEDIT:

POSTQVAM
PONTIFICI MAX.

CAESARI, REGIBVS, PRINCIPIBVS PLVRIMIS,
DOMI FORISQVE CARVS,
HAERETICIS STYLO TERRIBILIS

BONIS OMNIBVS AMABILIS,
ANIMI MAGNITVDINE, CONSTANTIA, IVDICIO,
CONSIPIO, LINGVARVM PERITIA, RERVM VSV

NULLI SECVNDVS,
EVROPAM TOTAM

FAMA SVI NOMINIS LVCVLENTER IMPLESSET:

DISSIDIA NOBILIVM FAMILIARVM, MILLE CONTROVERSIARVM ARBITER,
PRIVATAE PACIS VINDEK, PVBLICAE STVDIOSVS
FELICITER COMPOSVISSET:

SOCIETATEM IN BELGIO PER ANNOS XXVIII.

QVA PROVINCIALIS, QVA RECTOR
MIRE PROMOVISSET,

PRVDENTIA, MORVM GRAVITATE, VITAE INTEGRITATE,
RELIGIONE IN DEVM, PIETATE IN PATRIAM

CONSPICVVS

LAVDABILITER VIXIT ANNOS LXIX.

EX MERITO AMORIS, QVOD LICVIT

OPTIMO PATRI SPIRITVALI

LACRYMABILE MORTIS ET RESVRRECTIONIS MONVMENTVM

DOMVS ET FAMILIA HOVTAPPELLIORVM

PRAETER VOTVM POSVIT

ANNO REPARATAE SALVTIS, MDC. XXIX. IVNII DIE XXIV.

BENE PRECARE MORTVO LECTOR

BREVI MORITVRE.

Ab eo in vario Scriptionū genere sunt hęc
Ars mentiendi Calvinistica nomine Roma-
ni Veronensis edita Moguntia 1602. in 8.

Amphitheatrum Honoris aduersus Caluini-
starum criminationes lib. 3. sub nomine Clarij
Bonarscij, quod est Anagrammatismus; Pa-
leopoli Aduaticorum apud Alexandrum Ver-
heiden 1605. quem librum paulo post recudit
addito auctario libri 4. & 5. Antuerpiæ ex of-
ficina Plantiniana.

Commentarius in Dominici Baudei Gnomas
suppresso nomine. Antuerpiæ quidem, sed
fictio nomine, Lugduni Batauorum apud Tho-
mam Bassonum 1607.

Defensio Posthuma Iusti Lypsij, ibidem
typis Moreti 1608. in 12. & 1620. in 4. infer-
ta Famæ posthumæ Iusti Lypsij à Balthasare
Moreto collecta & excusa

Antuerpia, in qua Antuerpiensium inge-
nium, educatio, mores ibidem 1610. in 4.

Antuerpiensium origines. Ibidem 1610.
in 4. Continet Vrbs initia, progressus, incre-
menta, cum iconibus, & descriptionibus To-
pographicis, & Chronographicis.

Orthodoxæ Fidei Controversa, libr. 6. quorū
1. *De Scriptura, Traditionibus, Iudice*.

2. *De Apostolica Fidei Germanis denun-
ciationibus*.

3. *De Reliquijs Sanctorum*.

4. *De Miraculis*.

5. *De Sanctorum inuocatione*.

6. *De Imaginum cultu*. Antuerpiæ ex
officina Plantiniana Moreti 1612. in 8.

Philosophus Christianus. Antuerpiæ typis
Nutianis 1614. in 8.

Meditationum Sacrarum tom. 2. Belgicæ.
Antuerpiæ apud Trognæsum 1613. quos La-
tinè vertit P. Ioannes Briffelius 1615. & Colo-
niæ 1618. Proderunt eadem meditationes
Gallicè Parisijs 1619.

Amor Diuinus. Antuerpiæ per Nutium
1615. in 8. Moguntia apud Ioannem Albinum
1616. in 12. & Colonia 1618. in 12.

Spiritualis vinea, seu Pie Precationes. Lin-
gua vernacula Antuerpiæ apud Nutium 1616.
& apud Verdussium 1622.

*Votiuæ gratulatio in Annunciationem B. M.
Virginis*. Antuerpiæ typis Plantinianis More-
ti 1618.

*Medicus Religiosus De Animorum morbis,
& curationibus*. Antuerpiæ apud Nutium,
1618. & 1619. in 8. & Monasterij Vvestphal-
iæ 1620.

*Superior Religiosus, De prudenti, ac religio-
sa gubernatione*. Antuerpiæ 1619. in 8. & Mo-
nasterij Vvestphaliæ 1620. in 12.

Adolescens Prodigus. Antuerpiæ apud
Martinum Nutium, & fratres 1621. in 8.

*Institutio politico-Christiana ad Philip-
pum IV. Hispaniarum, & Indiarum Regem*.
Antuerpiæ typis Nutij 1624. in 4. Sæpius de-
inde recusa nonnullis in dedicatione operis
modicè variatis

*Veridicus Belgicus seu Ciuiliū apud Bel-
gas Bellorum initia, progressus, finis optatus, in
quam rem remedia à ferro, & Pace præscripta:
Fidei, patriæ, Orbis bono*. Item *Reformata
Apocalypsis Bataua* aucta & recensita, sine
nomine Antuerpiæ apud Nutiū 1624. & alibi.

*Christus patiens Pys exercitationibus illu-
stratus* Urbano VIII. Pontifici Maximo D. D.
Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1629.
in 4.

CAROLVS TORNIELLVS natione
Italus, Mediolanensis, Societati aggregatus
anno Domini 1599. ætatis 16. votorum 4. pro-
fessionem emisit. Rhetoricam, & amceniores
litteras quinquennio docuit; postea Theolo-
giam moralem. Rexit Collegia Alexandri-
num, Cremonense, Comense, & in hoc diem
extremum religiosè clausit die 12. Octobris
1630. Edidit in lucem

Orationem in laudem S. Caroli Borromæi,
quam habuit Romæ in æde S. Ambrosij coram
S. R. E. Cardinalibus die quo in Sanctorum nu-
merum est à Paulo V. adoptatus 4. Nouem-
bris anno 1610. Colonia apud Ioannem Kin-
ckium. Extat ea quoque apud Antonium San-
derum in Elogijs Cardinalium Decade 1.
num. 11.

CAROLVS VVERPÆVS, natione
Belga patria Condrusius, Diocesis Leodiensis
in Societatem Tornaci anno 1612. ætatis 20.
ingressus, Rhetoricam tum in Belgio, tum in
Bohemia cum laude docuit. Redux in Gallo-
Belgicam sedulum egit varijs in Collegijs ope-
rarium. Fuit placidi ingenij, eximia in pro-
ximos caritatis, itaut grassante grauitè Dio-
nanti Lue, non dubitauerit pro fratribus ani-
mam exponere, nihil deterritus tot antecesso-
rum suorum eo sancto in ministerio funeribus.
Pauperes quoque frequenter inuisebat, solaba-
tur, & corrogatis eleemosynis perlubenter su-
bleuabat. Nec minus curabat illorum animas,
quàm corpora, quos in Nosocomio, supra
annos 12. doctrinæ Christianæ pabulo saluta-
ri constanter refecit. Demum septuagenario
maior, spiritualibus Coadiutoribus pridem
adscriptus, & tolerantia morbi diuturni me-
ritis cumulatus applicuit ad portum immorta-
litate. Hui 27. Decembris 1666. Scripsit

*Piarum lacrymarum in 4. fontes, seu totidem
libros Elegiarum diuisarum cum Rythmis ad cal-
cem singulorum*. Colonia apud Ioannem
Kinckium 1640. in 16. Item

*De Raptu Manvesano S. Ignatij de Loyola
lib. 4.* Poema Epicum Antuerpiæ apud Hiero-
nymum Verdussium 1647. Recusum in Par-
nasso Societatis Francofurti 1654. in 4.

CAROLVS ZAMBERTVS, natione
Italus, patria Placentinus, in Societatem anno
Christi 1615. ætatis suæ 19. ingressus, Iuris
vtriusque laurea Doctorali iam tum ornatus, in
ea Rhetoricam, & litteras humaniores trien-
nio, Philosophiam verò, & Theologiam mo-
ralem annis 20. partim in Collegio nostro
par-

partim in æde Metropolitana Bononiensi docuit. Opera illius in munere Theologi, vti sunt complures tum Legati à latere, tum Archiepiscopi Bononiæ. Mortalitatibus vinculis solutus est Fauentiæ die 27. Aprilis 1650. vota quatuor pridem antea professus. Edidit sub nomine Lectoris Theologiæ moralis in Cathedrali Bononiæ.

Decisiones casuum Conscientiæ, qui singulis mensibus in Congregationibus Archiepiscopalis Diocesis Bononiensis discutuntur, annorum scilicet 5. ab anno 1634. usque ad annum 1639. Bononiæ, Typis Hæredis Victorij Benatij in 4.

* CASIMIRVS VVIVK KOIALOVVICZ natione Lithuanus, Societati nomen dedit anno salutis 1634. ætatis suæ 17. & vota quatuor solemniter in ea nuncupavit. Docuit in ea Poësim, Rhetoricam, Philosophiam, & triennio scholasticam Theologiam, Ecclesiasticam septennio egit. Rexit difficillimis temporibus belli Moscovitici Vilense Collegium, postea in eodem Præfecturam studiorum superiorum multis annis egit, & Academiæ Pro-cancellarium. Demum dum Collegium Polocense administraret naturæ concessit, die 9. Novembris 1674. Edidit

Institutionum Rhetoricarum partes 2. Vilenæ typis Academicis 1654. in 12. Recusos ibidem 1659.

Panegyricos Heroum varios in unum volumen collectos. Vilenæ typis Academicis 1668. in 8.

Modos 60. Sacre orationis variæ formandæ. Antuerpiæ 1668. in 8.

Panegyricum de Ladislao Polonice Palatino Vitepscenfi defuncto. Vilenæ 1669. Polonice etiam scriptum

Panegyricos & Conciones varias.

CASPARVS, vide Gaspar.

CHRISTIANVS BAVMAN, natione Germanus, gente Suevus, patria Effrituvelensis, Dioceseos Constantiensis, iuuenis 20. annos natus in Societatem ingressus est anno Domini 1607. in qua disciplinas Humaniores & Philosophicas aliquot annos docuit: vir insigniter doctus, & acri ac profundo ingenio. Professus est 4. solemniter vota die 31. Iulij anno 1625. inter doctissimos suæ Prouinciæ merito adnumerandus. In theatris tam focco quam cothurno plurimum valuit; & plausus maximos tulit, reliquitque moriens Comædias aliquot, & Tragædias necdum typis editas, quas sibi complures descripserunt: Philosophicis porro applicatus ita præcelluit subtilitate ingenij, vt hortati sint ipsum plures in vniuersam Aristotelem commentarios elucubrare. Verum has cogitationes interciderunt primò febricula, postea Apoplexia, qua scetus religiosè obiit Ingolstadtij die 6. Maij 1635. ætatis 48. Hoc in eo rarum fuit, quod eodem prorsus ardore quo cæperat in Tirocinio omnia sua præsertim spiritualia, totius vitæ cur-

su peregerit. Edidit suppresso nomine

Crucem Eustachianam, id est, Panegyricum Illustrissimo D. Eustachio Vuesternachcum in Magnum ordinis Teutonici Magistrum esset electus anno 1625. Dilingæ in 4.

Theoriam corporis animati seu disputationes de Triplici anima, & plures de vniuersa Philosophia Theses perdoctas Dilingæ ac Ingolstadtij disputatas

Commentarios in vniuersam Aristotelis Philosophiam, reliquit prælo paratos, sed nondum prodierunt.

CHRISTIANVS HALVERIVS, natione Germanus, patria Haluerensis. Romæ Societatem complexus est anno salutis 1558. in qua religiosè vixit, & piè mortuum est Fuldæ anno 1581. 10. Ianuarij. Ita Ribadeneira (qui poterat illum probè cognouisse) in editione Catalogi 1609. Lugduni; & 1613. Antuerpiæ. Et huic narrationi consonant Catalogi in Tabulario Romano, qui referunt illum, & professionem votorum quatuor emississe Viennæ Austriæ, anno 1561. & vixisse diu postea in Prouincia Rhenana, Moguntia, & alibi, insignem operarium; tulisseque palmam Apostolicarum peregrinationum, seu Missionum in Diocesi Herbipoleni anno 1569. tradit Sacchinus in Historia Societatis Parte 3. lib. 5. num. 114. Denique obiisse quoque Fuldæ, vt supra, testantur nostri Catalogi defunctorum, vt manifestum sit irrepsisse errorem, in editione huius Bibliothecæ anno 1643. incurià fortassis Typographi, in qua affirmatur complexum esse Heluerium Societatem Romæ anno 1581. 10. Ianuarij cum eodie atque anno mortuus sit Fuldæ. Scripsit Haluerius

Disputationes de Fide Theologica eiusque origine, ac certissima forma.

De vniuersa Ecclesiæ Sanctæ Catholicæ, & Apostolicæ origine, & nunquam interrupto progressu

De Domini Nostri IESV CHRISTI morte, sepultura, resurrectione.

CHRISTIANVS MAYER, natione Germanus, patria Mengelrodensis in Eischfeldia honestis, & antiqua pietate præditis natus parentibus ad xvii. Kal. Aprilis anni 1584. ab ipsidem optimè à primis vsque vnguiculis ad virtutem formatus, Diuino ducente spiritu præclarum posuit sanctimonie tirocinium. A quinto iam tum ætatis anno ad Societatem IESV aspiravit, cum excurrentium Heiligenstadio sociorum doctrinam catechetica imbueretur. Decennis itare cæpit ad scholas, tanta adhuc animi innocentia, vt vel leuissimæ noxæ speciem, in omni actione perhorresceret. Coeterum omne turpitudinis nomen impensissimè reformidabat, & omnem mulierum, tameti cognatarum, aspectum, tactumque, quantumvis necessitudine vrgeretur, procul arcebat: sic illi scilicet ad extremum vsque diem stetit Virginalis castimonie

monie flos illibatus, fatebaturque iam æuo grandior tanta se à puero gratia Diuina præuentum, cumulatamque fuisse, quantam non facile in vilo eorū quos multos peritissimè tractauerat vnquam comperisset. Datus illi est à bono Deo magister Grammaticorum studiorum percommodus, qui succrescentem in puero iuuentutè solertissimè toto triennio promouit. Duodennem docuit Diuina contemplari, & materiam illi commentationis in capita digerebat, quæ puer tam audax hauriebat, vt domi, ac ruri captaret latebras, quò se liberius ab arbitris, profundiusque immergeret in eam mentis exercitationem, nunquam sterilem, nunquam non actionis moderatricem. Bis sacro profestis, ter festis diebus intererat obseruabili pietate. Confitebatur quaque hebdomade peccata sua, postremus sociorum, quo secundum confessionem otiosius prolixiusque duceret cum Confessario sacra colloquia. Ter se iam tum quot hebdomadis ad sanguinem flagellabat, ter cingulo cilicino, nodisque asperato corpus afflictabat: ter vel sæpe crebrius in ediam seruabat: verno ieiunio diem exigua panis crustula, & tenuioris haustu cereuisiæ traducebat, obsonij reliquum in egenos, orare prius doctos, effundebat. Ab hoc vitæ modo nullæ calumniæ, nullæ potuerunt dimouere vexationes, quas frequenter oportuit illatas sustinere. His artibus adeo nihil impedimenti litterarum studijs allatum est, quod multi mortales perperam putant, vt eas sibi profuisse impendio ad profectum expertus sit. Rhetoricam biennio tractatam, in Societatem adlectus est anno 1602. in qua paribus doctrinæ, ac virtutis progressibus eò prouectus est, vt Aristotele apud Vbios explicato, Nouitijs primùm instruendis, tum Patribus in tertia probatione instruendis præficeretur. Doctorali Theologiæ laurea & quatuor votorum professione ornatus fuit. Ad extremum Treuiris post administratam annos 11. Domum probationis, die Augusti 28. anno 1634. inter supernas preces animam pietissimè cælo transmisit, relicto posteris nobilissimo virtutum exemplo, quod paucis perstringam. Orationis, contemplationisque tam perennæ fuit in eò studium, vt aliud agere nihil videretur. Quidquid in suo industriarum Enchiridio, quidquid in meditationum Diario faciendum proposuit, ipse perpetuo contentione perfecit. Manè post consuetam foris omnibus horariam meditationem, & Diuinæ hostiæ litationem, in duas adhuc horas ducebat orationem. Exinde vibratorijs in cælum suspirijs ita omnes per diem actiones, tamquam pulcherrimis luminibus distinguebat, vs nullo vnquam interuallo Deum è mente dimitteret, nihil agendum susciperet, nisi Deo consulto. Ex eo fonte ducebat lacrymas, quibus suauissimis crebro irrorabatur; inde suscipia, inde animi exæstantis ardores, quos non poterat dissimulare. Orationem, quæ yo-

ce fit, singulari mentis accuratone, corporisque modestia peragebat, semper de genibus, manibus ante se iunctis, & à pectore parum diuisis. Preces Canonicas alternis cum altero lubentius quam solus recitabat, quò conciliari sibi pietatem, attentionemque sentiret. Colligebat totum ad illas animum, neque syllabam præteribat vnquam, quæ si à socio incorrectè pronunciaretur, eam non ipse repeteret. Si qua causa ab aliquo interpellaretur, quidquid Officij dixerat, relegebat. Addebat quotidie Psalmos de Pœnitentia, & alteros de Gradibus, Officium defunctorum, & pro clausula rosariam Virginis coronam. Venerabilem Eucharistiam manè à strato primam venerabundus adibat, reuisebat quinquies septiesue interdum; nullam temporis inclementiam veritus cum per arcam subdiale eundem esset, nocte ante cubitum postremum salutabat. Sacris operabatur tam piæ morum, corporisque habitudine, vt non obscurus inde sanctitatis fulgor emicaret, qui præsentium oculos perstringeret. Secundum hanc in Christum pietatem, Matrem eius Virginem à teneris tenerrima semper reuerentia profectus est. A primo tirocinio ad extremam vsque vitam per annos, menses, ac dies prius sibi rationarium suarum actionum conscripsit: in eo nulla pene Deiparæ solemnitas sine propriæ nota virtutis fuit, quam sibi æmulandam proponebat. Eiusdem Virginis Augustiniam cultum, amorem, imitationem, tamquam absolutissimæ perfectionis ideam omnibus impensè commendabat. In Enchiridio suo nullam sine illius encomijs prætermisit industriam. Nomen eius, reuerentiæ studio rarissimè pronunciabat, sed tum insignem prætermittebat seriem titularum. Eam salutatione Angelica, quot horis ad æris campagnignum diligentissimè venerabatur, auctoreque omnibus, vt idem præstarent, erat. Nullam negligebat eius celebrandæ opportunitatem, & ad eius gloriam varijs modis amplificandam omnes semper industriæ suæ nervos expleuit. Procurandæ animarum salutis ita se deuouerat, vt eam sibi functionum omnium, laborumque scopum designasse videretur. Cumque in credita sibi tironum Nostrorum institutione campum esset vberem, ac suis parem votis fortitū, incredibile dictū est, quantā eos diligentia ad firmam, solidamque virtutem informaret, ratus ad plurimorum salutem mortalium pertinere, si quam maxime idoneos illis, & robustæ sanctitatis doctores comparasset. Vrgebat autem suos præcipue ad familiarem de Diuinis rebus sermocinationem, tamquam qua fere vna collectus meditando virtutis ardor, non solum ipse foueretur, sed ad inflammandos inuicem alios, aptissime admoueretur. Castimonie quam illum integram semper seruasse, iam dixi, vindex fuit, & custos attentissimus, magna sensuum compressione, cibi parcimonia, corporis

poris afflictatione, perniciosissima periculis fuga. Paupertatem verè, vt matrem complexus est, & ne quid in eam admitteret, diligentissimè cauit. Sæpe alit per hyemem, vt lignis parceret. Vestes vsu detritas, nisi per fraudem subducerentur, vix dimittebat; vnus calceis vsus est sexennio, ne tunc quidem eos depositurus, nisi Maiorum auctoritas accessisset. Obedientia, quæ commendatissima Societati virtus est, ita eminebat, vt eam in ipso vere genuinam agnosceres, tam promptè superiorum imperia capessèbat tam integrè, constantèrque adimplebat, quisquis ille demum esset, cui pro rerum conditione subesset. Solum hoc admonuit Curatorem infirmorum, cum secum ageret inclementius, ne tirones assuesceret, aliosquè imbecilliores tam duriter habere. Societatis vt erat æstimator maximus, ita erat amator acerrimus, & contra malevolentiam obrectatorum vindex interritus, quique non dubitauit aliquando vitam in discrimen pro ea tuenda conijcere. Hinc illi legum omnium diligentissima custodia, & æstimatio summa; vt vel sola externioris corporisque ex modestiæ regulis compositione, magnam spectantibus sui faceret admirationem. Solum ipse sui erat despicientissimus, & cum eximia in se Dei beneficia non ignoraret, submissionis inde materiam colligebat, quod se diceret illis negligentissimè respondere. Interim vilissimis se ministerijs crebrò exercebat, ollas fricare, lances tergere, sociorum pedibus aduolui, humi mendicatis cibarijs vesci. Consulebat omnium commodis studiosissime, omnino factus horarum, ne cui solatio, aut subsidio egentibus vnquam deesset. In pauperes tantum non profusus, certè vltra familiæ annonam liberalis fuit, & causanti domesticam indigentiam Oeconomo, Deum benignum esse respondit, daret porrò, dum, quod dari posset, suppeteret. Tot virtutum ornamentis commendata viri sanctitas, animum nonnullis addidit, vt ipsius patrocinio se confiderent, à grauibus morbis liberationem posse diuinitus impetrare. Signifer Gallus colica & alui diuturna sexdecim dierum pertinacia ad vitæ desperationem deductus, inuocato in vota P. Christiano haud pridem demortuo, & membris dolore vexatis chirographo ipsius contactis, præter spem medicorum reualuit. Vnus è socijs, biennialibus stomachi doloribus afflictus, cum a medicamentis nihil beneficij experiretur, atque interim ab omni mentis contentione impediretur, Deum rogat, institit, vt suæ ac P. Christiani nuper extincti gloriæ augendæ, eius meritis malum à se stomachi dignetur depellere, atque illi restituta paucis post diebus integritas & stomachi firmitas est. Edidit

Enchiridion Industriadum præcipuas vite pietatis, ac religiose exercitationes, quæ quolibet die occurrunt, perfectè obeundi. Colonia in officina Birckmannica 1634. in 8. & 16.

Diarium Meditationum Annuersariarum. De præcipuis vitæ Christi mysterijs, diuinis, beneficijs, attributis, festis B. V. ac Sanctorum, & plerisque virtutibus in singulis anni dies, Ecclesiastico tempore congruenter digestarum, omnibus mentali orationi addictis peraccommodum, in sex partes distributum. Colonia in officina Birckmanniana 1635. in 8. & duobus tomulis in 16.

* CHRISTIANVS DE PLACKER natione Belga patria Poperinganus natus anno sæculi fluentis 13. Societati se adiunxit 39. & votorum 4. professionem edidit. Sexennium professus est disciplinas humaniores, & missus in Hollandiam, vt vineam illam Christi veribus, & dumetis hæresum obsitam excoleret, nauiter & fructuosè amplius viginti annorum spatio in illius culturam se iam impendit; vt autem facilius rusticorum ibi animos præceptis Diuinis imbueret, cantilenas sacras composuit, quibus omnia Dominicarum, & Festorum Euangelia ad vulgi captum scite exponuntur: Libro huic titulum fecit:

Alauda Evangelica. Antuerpiæ typis Hermannii Aertsi 1667. in 8.

CHRISTOPHORVS DE ACVNNA natione Hispanus patria Burgensis Illustri genere ortus, Societati se adscripsit anno salutis 1612. ætatis suæ 15. & post aliquot annos studijs in Hispania impensos ad lucra animarum nauigauit in Indiam Occidentalem, vbi multis annis in Paraquaria, Regno Chilensi, & Peruano, Operarius Indorum, & Professor Theologiæ moralis fuit. Inde perlustrato magno flumine Amazonum iussu Regis Catholici reuersus in Hispaniam, tamquam Procurator suæ Prouinciæ petijt Romam, & post annos aliquot transactos in Hispania, vbi Supremæ S. Inquisitionis Qualificator, seu Censor fuit, iterum transiit in Indiam, & nunc Limæ degit iuuandarum animarum studio intentus, emissis pridem in Chilensi Collegio votis quatuor solemnibus. Post reditum in Hispaniam edidit Hispanicè

Nouam detectionem magni Fluminis Amazonum. Matrini typis Regni 1641. in 4.

CHRISTOPHORVS BORRVS natione Italus, patria Mediolanensis admissus in Societatem anno salutis 1601. postquam multos annos in Oriente, & totos 5. in Cocincina, laudabiliter expendisset, remissus in Europam docuit aliquandiu Conimbricæ, atque Vlyssipone Mathefim. Inde Madridium accitus à Rege, vt inuentum suum dirigendæ ab Occasu in ortum nauigationis, per declinationem magnetis exponeret, cum nescio quid ambire videretur ab Instituto Societatis alienum, Romam euocatus est. Ibi à Societate segregatus; dum res suas agit incautiùs, repentino morbo correptus paucis horis extinctus est die 24. Maij anni 1632. Edidit Italicè

Relationem nouæ Missionis à Patribus Societatis Iesu instituta in Regno Cocincina. Romæ per

per Franciscum Corbeilettum 1631. in 8. quæ latinè prodijt Viennæ Austriæ typis Michaelis Rictij 1633. alibi quoque in alias linguas transfusa.

CHRISTOPHORVS BROVVERVS natione Belga, patria Arnhemensis in Geldria anno 1580. die 12. Martij ætatis 21. in Societatem nostram Coloniam admissus est; iuuentutem politioribus disciplinis expoliuit: Philosophiam etiam Treuiris laudabiliter professus est, postea Fuldensis Collegij Rector. Antiquitatis tum Ecclesiasticæ, tum prophanæ eruendæ feliciter studiosus, quo nomine à Cardinali Baronio tomo Annalium Ecclesiasticorum 10. mirificè aliquoties laudatur. Quanta viri virtus fuerit, & amor in Societatem, ex hoc vno cognosci potuit, quod inter vltima eius verba, quæ effatus est à Superiori Collegij Treuirensis (vbi diem suum obiit) exceptum est. Nam cum varijs morbis multos iam annos exagitatus fuisset, arthritide, podagra, calculo, horum assæclis symptomatis, biduo ante mortem rogatus, num quid eum grauaret? respondit complicatis magno affectu manibus: O Diuina Prouidentia, quantum bonum est in Societate mori! & paulò post lethargo oppressus, constitutum sibi à Diuina prouidentia terminum in hac mortali vita attingit die 2. Iunij anno 1617. ætatis 58. religionis 37. dudum votis 4. solemnibus obligatus. Euulgauit

Venantium Fortunatum à se Notis illustratum, ac nouis Tractatibus auctum, qui tomo 6. Bibliothecæ magnæ Patrum insertus est, &

Hrabani Mauri Poemata cum notis: Moguntia typis Ioannis Volmari 1617. in 4. & 6. Tomo operum Hrabani. Colonia apud Antonium Hieratum 1626. in folio.

Antiquitates Fuldensium libros 4. Antuerpiæ typis Plantiniani Moreti 1612. in 4.

Sidera Illustrium & Sanctorum Virorum, qui Germaniam præsertim Magnam, olim rebus gestis ornarunt, è manuscriptis in lucem eruta. Moguntia 1616. in 4.

Antiquitates Annalium Treuirensium, & Episcoporum Treuirensis Ecclesiæ Suffraganeorum, vt Metensium, Tullensium, & Verdunensium, magno labore, & studio peragrata Prouincia Treuirensi, excussisque omnibus Archiuis collegit. Earum pars prior librorum 18. edita est post mortem Auctoris Treuiris, & Colonia apud Bernardum Gualterum anno 1626.

CHRISTOPHORVS DE CABRERA natione Hispanus, patria Cordubensis nobili domo natus in Societatem se recepit anno salutis 1606. ætatis 17. atque in ea quatuor vota solemnia concepit. Docuit Philosophiam, & Theologiam tum Scholasticam; tum Moralem; gubernauitque Collegium Astigitanum, Granatense, ac Hispalense, iamque designatus Visitator Prouinciæ Peruanæ, dum Gadiibus nauigandi tempestiuitatem opperitur, cor-

reptus morbo, per frequentes actus heroicis virtutum, præclare ad mortem comparatus, applicuit ad portum æternæ (vt sperare fas est) felicitatis die 23. Ianij 1643. Fuit vir eximie virtutis, & siue Tiro, siue Scholasticus siue Professor, siue Operarius, siue Superior, norma & idea cæteris. Scripsit Hispanicè:

Epistolam ad Prouinciã Societatis Iesu Boeticam, De morte, & Virtutibus P. Georgij Hemelmam eiusdem Societatis, qui obiit pridie Nonas Iunij 1637. Eodem anno in folio.

CHRISTOPHORVS CASTRVS siue DE CASTRO, natione Hispanus, patria Ocaniensis Dioeceseos Toletanæ, natus est anno salutis 1551. atque à puero Societatem notam expetens, eam demum complexus est Compluti, latinis, ac Philosophicis imbutus litteris anno 1669. Sacras litteras Compluti, & Salmanticæ cum laude interpretatus est, & Toletanum rexit Collegium. Vir religione, & litteris ornatissimus, in quibus dies noctesque indefesso studio versatus est vota quatuor professus ab anno 1575. Obijt Madridij die 2. Decembris anno 1615. ætatis 65. scripsit

Historiam Deiparæ V. M. ad veritatem collectam, & veterum Patrum testimonijs comprobata, acuratèque discussam, Hispanicè, & latinè Compluti 1605. & Moguntia apud Balthasarem Lippium 1610. in 8. Hispanicè Compluti 1607. in 8.

Commentariorum in Ieremiæ Prophetias, Lamentationes, & Baruch lib. vi. Parisijs apud Michaellem Iannium 1609. in folio.

In Sapientiam Salomonis breuem, ac dilucidum Commentarium, Lugduni apud Horat. Cardon 1613. in 4.

Commentariorum in 12. Prophetas libros xii. cum Paraphrasi. typis iisdem, & Moguntia apud Ioann. Theobaldum Schonverte- rum 1616. in folio. Antuerpiæ apud Verduffium 1615. in folio.

Præmisit autem Isagogem libris 4. in quibus exponit accuratè omnia quæ pertinent ad Vaticinium naturale, ad Diuinationem, seu Vaticinium artificiosum, ad Prophetiam, seu ad veram futurorum præcognitorum prædicationem, & ad Prophetas ipsos. Reliquit etiam

De Religioso statu libros viii. qui seruantur Romæ M. SS. Idem ipse contexit Hispanicè

Historiam Collegij Complutensis Societatis Iesu, ab eius origine ad annum Christi 1568. quæ habetur etiam M. SS.

CHRISTOPHORVS CLAVIVS, natione Germanus, patria Bambergensis, natus anno salutis 1538. prima adolescentia Societatem experijt, & Romæ eam ingressus 1555. cum alias scientias imbibit, tum verò Mathematicas audissimè, ac studiosissimè didicit, & magna cum laude 20. annis, Romæ professus est; tantumque felicitate ingenij, atque

labore assiduo profecit, vt non cum recentioribus tantum Mathematicis, sed etiam cum Antiquissimis illis, & peritissimis sit comparandus. Ex quo factum est, vt illum alij, Mathematicarum disciplinarum scientia præstantissimi, Euclidem nostri sæculi appellent, alij verò malle se à Clauio vituperari, quam ab alijs laudari scribant. Vir magnus, qui recedendis eius operibus nouissime præfuit, non dubitat appellare insigne Mathematicorum fidus, patriæ suæ gloriam, Societatis Nostræ decus, Ecclesiæ Christianæ ornamentum; virum denique maximarum virtutum, & eruditionis laude celeberrimum, in quo illud maximè admirandum extiterit, quod cum tanta eruditionis fama, ac nominis sui claritudine, tam insignem pietatem, ac modestiam perpetuò coniunctam retinuerit; vt nullum sibi hominem vnquam, se ipsum alijs omnibus postponeret. Tandem ætate meritisque grauis, Romæ vita defunctus est die 6. Februarij anno 1612. ætatis 75. vota 4. pridem antea professus. Eius opera cum seorsum diuersis temporibus prodierunt, tum verò nouissime ab Auctore correctæ denuò, & plurimis locis aucta, Tomis v. impressa sunt Moguntia, ab Antonio Hierato typis Reinhardi Eltsij annis 1611. & 1612. in quibus hæc continentur

1 *Commentarius in Euclidis Elementa Geometrica: Item in Sphæram Theodosij.*

Sinum Tangentium, & secantium ratio,

2 *Tractatus Triangulorum, seu rectilineorum, & sphericorum*

3 *Geometria Practica.*

Arithmetica Practica.

Algebra.

4 *Commentarius in Sphæram Ioannis de Sacro bosco.*

Astrolabium.

5 *Gnomices lib. viii.*

Fabrica, & vsus instrumenti Horologiorum.

Horologiorum noua descriptio.

Compendium breuissimum scribendorum Horologiorum.

Note in nouam Horologiorum descriptionem.

6 *Romani Calendarij à Gregorio XIII. P. M. restituti explicatio iussu Clementis VIII. edita, cui annexus est Computus Ecclesiasticus.*

Noui Calendarij Romani Apologia. aduersus Michaelem Mæstlinum Geppingensem in Tubingensi Academia Mathematicum duobus libris explicata.

Appendix ad Noui Calendarij Romani Apologiam, In qua Iosephus Scaliger, Georgius, Germanus, Franciscus Vieta, qui Calendarium aliter instaurandum esse contenderunt, seorsim singuli confutantur.

CHRISTOPHORVS DE CONTRERAS, natione Hispanus natus in Lepe Dioceseos Hispalensis in Societatem adscitus an-

no salutis 1603. ætatis 20. votorum 4. professionem emisit. Concionator, & operarius annis amplius viginti mortalitatem exiit Malacæ die 13. Decembris 1634. Reliquit prælo paratos, quos mors impediuit edi

Commentarios in Sophoniam Prophetam.

CHRISTOPHORVS FERREIRA natione Lusitanus, patria de Torres-Vedras, Dioceseos Vlyssipontensis admissus in Societatem anno Domini 1596. ætatis 16. Vir egregijs à natura dotibus instructus, anno 1609. in Iaponiam nauigauit, vbi vsque ad annum 1633. multas grauissimas persecutiones varijs in Regnis sustinuit, dum animarum salutem procurat. Demum cum pluribus alijs deprehensus, & è tigillo per pedes capite in scrobem depresso suspensus est. Quo tempore digressæ Nangasacho Lusitanorum naues vulgarunt per orbem Christianum ipsum, ceterosque pro Christo mortem oppetisse in tormentis, qui rumor cum fide dignus merito videretur etiam in typos venit. Ceterum ipse fatiscens animo non tenuit Confessionem; nam postquam per tres, aut quatuor horas è tigillo suspensus (vt dictum est) pependisset, turpissimæ defectionis à fide signum dedit, atque ita illico è fossa exemptus est. Nihilominus si vera sint (vti esse omnino existimamus) quæ multorum litteris postea ex Oriente scripta sunt, & referunt Nostri Ioannes Nadasi in Libro de Mortibus illustribus, & Daniel Bartolus in Historia Iaponia, sicut in priora Sancti Pontificis Marcellini vestigia, cadendo iuerat, ita posteriora, generosè resurgendo, sectatus est; & poenitens facti, redemptusque ad tormentum fossæ, gloriosè mortem in ea pro Christo sustinendo, prioris defectionis maculam suo sanguine deleuit Nangasachi circa annum Domini 1652. Scripsit

Annua litteras è Iaponia anni 1627.

CHRISTOPHORVS GARCIA YANNEZ natione Hispanus patria Methymnensis à Campo, Societatem amplexus anno salutis 1591. ætatis 18. adhuc Tiro nauigauit in Indiam Occidentalem 1592. vbi confectis studijs in Prouincia Peruana, vir doctrina, & prudentia magnus euasit. Philosophiam, & Theologiam professus est: Sanctæ Inquisitionis in Peruano Regno Censorem egit. Domum probationis Limensem, & Collegium Chuqui-saqueense rexit. Romam à Prouincia delectus Procurator venit: demum in reditu suam ad Prouinciam ad laborum brauium euocatus est, Hispali die 13. Iunij 1646. Scripsit *Encyclopædiam totius Iuris, Tractatibus xlv. absolutam, cuius ideam luci dedit hac epigraphe:*

Acoluthia, seu Argumentum operis, hoc est coherens, & apta sedes clauis Scientiæ, & Potestatis, Iuris naturalis, Diuini, Gentium, Pontificij, Casarei, Hispanici, ac Americi, seu noui Orbis

CHRISTOPHORVS GILLIUS, siue

ÆGI-

ÆGIDIUS natione Lusitanus patria Brigantinus, Diocesis Mirandensis, hic postquam in Academia Conimbricensi multos annos humaniores litteras, & Artem dicendi, ac Aristotelicas disciplinas professus est, Sacram Theologiam in eadem Academia, & in Eboresi magna cum laude auditoribus explicauit; in hoc docendi munere plus annis 20. consumptis, & Doctorali Laurea insignitus, Romæ inter Censores ad examinandos libros à P. N. Generali designatus vnus fuit. Et ex vrbe in Lusitaniam regressus, vt Francisci Suario locum impleret, Conimbricæ excessit è vita die 7. Ianuarij anno 1608. ætatis suæ 53. à quo in Societatem venerat 38. vir fuit tantæ vitæ innocentia, vt acceptum semel in sacri fontis lauacro diuinæ gratiæ donum, creditus sit ad extremum vsque vitæ spiritum sanctè illibatèque seruasse. Castissimum Angelicæ virtutis florem, non solum habuit in delicijs, atque ad mortem, vsque illibatum seruauit, sed etiam, vt alijs esset in amoribus vehementer contendit. Cum meditabatur Diuina, vel Deo sacrificabat, sapius visus est dulces lacrymas effundere. Mira valuit dexteritate ad prophanos sermones, absque fastidio colloquendum in cælestes conuertendi. Non ferebat coram se famam alienam vellicari, sed acerbissime stomachabatur, si Superiorum perstringeretur auctoritas, aut debita illis obseruantia, vel minimo verbo lædi videretur. Ingenio fuit perspicaci, promptoque, iudicio peracri; omnigena doctrina instructus, multis rebus magnus, at sui demissione verè maximus. Idiotam putares, si hominem non nosset. Humilium familiaritate delectabatur, & aliquando Conimbricæ cum Theologiam doceret, sui deprimendi gratia, mendicis se pulsa in veste inseruit, cum ijs stipem ad ianuam accepit, comedit, bibit. Aliena opera plurimi, sua nihili faciebat; quæ vt ederet non prius quam pro imperio cogere, in animum induxit. Quæ edidit non alteri quam Sanctissimæ Trinitati Deo suo, cui ab ineunte ætate omnes, se, suos labores, & vigilias dicasse profiteretur, transcripsit. Morti proximus ardentè expetijt, vt quæ supererant eius opera darentur flammis. Optauit per magnos cruciatus vitam absolueret, & factus est voti compos. Eius exequiæ celebri totius Academiae concursu cohonestatæ sunt; & encomium texuit Georgius Cardosus in suo Agiologio ad 7. Ianuarij. Edidit

Commentariorum Theologicorum, de sacra Doctrina, & Essentia, atque virtute Dei libros 11. qui Lugduni sumptibus Horacij Cardou primùm mox Coloniae Antonij Hierati anno 1610. in lucem prodierunt in folio. Plura alia Theologica scripsit opera, quæ in Archiuo Collegij Conimbricensis asseruantur.

CHRISTOPHORVS GRIERBENGERVS natione Germanus patria Oenohalensis in Tirol, dignus Clauio Præceptore

discipulus, cuius etiam locum Romæ, multis annis docendo impleuit. Admissus in Societatem est in Prouincia Austriae anno Christi 1580. ætatis suæ 19. vbi etiam disciplinas manuetiores explicuit, Mathematicas verò, partim in illa, partim Romæ, vbi 4. votorum professionem emisit, duodeviginti annorū spatio explanauit. Obijt Romæ die 11. Martij anno 1636. magno Nostris luctu relicto, & lacrymis, qui viri summum candorem, humilitatem, animi lenitatem, obsequendi studium adamauerant. Sed erat iam cælo maturus. Edidit

Catalogum veteres affixarum stellarum longitudines, & latitudines cum nouis collatas continentem. Romæ apud Bartholomeum Zannetum 1612. in 4.

De speculo Vstorio Elliptico libellum, & Appendicem ad practicam confectionem, cui annexa sunt. Confectaria quæ circularum contactum sectionemque angulorum curuilinearum concernunt.

Rerum Mathematicarum opusculum 1. quod continet sex primos libros Geometricorum Elementorum Euclidis, cum parte undecimi ex Commentarijs Clauij contractos. Romæ apud Hæredem Zannetti 1629. in 16.

Opusculum 11. in quo sunt elementa Trigonometrica, idest Sinus, Tangentes, Secantes, in partibus Sinus 100000. Romæ iisdem typis 1619. in 16.

Addidit præterea libro iij. Rosæ Vrsinæ Christoferi Scheineri insignes aliquot

Demonstrationes Praxeos Regiæ, vt ipse vocat. Reliquit Christophorus

Elementa Conica.

Nouam horarum omnis generis delineandarum inuentionem.

Astralaborum omnis generis describendorum Tractatum.

* CHRISTOPHORVS HAVNOLDVS natione Germanus, patria Althenthansenis in Bauaria, ex Ephebio Serenissimi Electoris recepit se in Societatem anno salutis 1630. ætatis suæ 20. & votorum 4. sacramento se adstrinxit. Post traditas disciplinas humaniores, Philosophiam docuit sexennio, Theologiam moralem, & Polemicam triennio, Scholasticam verò in Vniuersitatibus Friburgensi, & Ingolstadtensi annis 15. Nunc studia Ingolstadtij Præfectus moderatur. Edidit hætenus

Defensionem pro infallibilitate Ecclesiæ Romanæ. Ambergæ 1654. in 4.

Institutionum Theologiæ libros 4. Ingolstadtij 1659. in 8.

Cursum Theologicum, siue Theologiæ speculatiuæ libros 4. respondentes Partibus summæ D. Thomæ. Ingolstadtij apud Ioannem Simonem Kuab 1670. in folio.

Controuersiarum de Iustitia, & Iure Priuatorum vniuerso in 4. Tomos digestarum quorum Tom. 1. complectitur Tractatus 5. De Legibus,

BIBLIOTHECA

bus, Consuetudine, &c. Ingolstadij iisdem typis 1671. in folio.

Tom. 2. complectitur tractatus duos. De ultimis voluntatibus. Ibidem eisdem typis anno, & forma.

Tom. 3. complectitur tractatus De Contractibus in genere, & alijs. Ibidem eisdem typis 1672. in folio.

Tom. 4. de Contractibus residuis tam nominatis, quam innominatis, Ibidem iisdem typis, anno, & forma.

CHRISTOPHORVS HOLTZLETNERVS natione Germanus patria Bruno- uensis in Bauaria gradum in Societate Coadiutoris spiritualis formati adeptus. Hic dum Castra Bauarica secundo Danubio sequitur. Passauj febre pestilente oppressus est die 18. Augusti anno salutis 1620. ætatis 58. ab inita Societate 39. Vir fuit magno ad hominum salutem æstu semper incitatus; cui, vt hoc etiam modo satisfaceret multa scripsit ipse, multa in aliud idioma transfudit cum multorum commodo

Opuscula Pia. inter quæ est

Tessera salutis à P. Stephano Binetto Gallicè conscripta, ab ipso latinè facta. Augustæ 1620. in 12. apud Saram Mangiam

* CHRISTOPHORVS LE IVGE natione Gallus, patria Parisinus Societatem ingressus anno salutis 1624. ætatis 21. post sexennium humanioribus litteris docendis impensum, Concionibus sacris ad populum habendis se applicuit, & per annos 16. eo munere magna cum laude, & fructu perfunctus est, vota 4. solemnia professus. Rexit semel iterumque domicilium Dieppenfe, vbi etiam ad vitam immortalis migravit die 12. Maij 1670. Vir fuit magni laboris, eloquentiæ non vulgaris, in Controversijs de fide veratissimus, Concionator insignis, Hæreticorum oppugnator acerrimus, quique tum scriptis libellis, tum suis Concionibus, multas de ijs reportauit victorias. Scripsit tacito suo nomine.

Campum Florum Latinitatis. Rothomagi in 4. edidit Gallicè

Iustificacionem modi procedendi Catholicorum contra Iansenistas. Parisijs 1656. in 4.

Breuem, & facilem Methodum defendendi Ecclesiam contra omnes aduersarios. Rothomagi apud Richardum Lallemand 1667. in 12.

Plura parantem prælo mors occupauit.

* CHRISTOPHORVS KISSENPENNING natione Germanus patria Viennensis in Austria, Societatem adolescens amplexus est anno sæculi labentis 39. ætatis suæ 17. & votorum 4. professionem emisit. Innocentiæ nomen quod ad Religionem attulit magnis virtutibus auxit. Per omnes disciplinas præclare excultus, postquam humaniores litteras per annos aliquot insigni cum laude docuisset ad Philosophiam prælegendam destinabatur; sed præualuit in eo zelus anima-

rum, vt id muneris deprecaretur. Quare concionibus sacris habendis applicatus, totum proximo se impendit. Dixit eo spiritu, vt terrori esset Hæreticis, eâ gratiâ, vt amori esset Catholicis. Rebus humanis exemptus est Posonij die 12. Decembris 1663. & funus ab omni ordinis, & sexus hominibus, quorum saluus erat studiosissimus, comploratum. Edidit in lucem

Ideam Lutheranismi. Viennæ typis Iacobi Kurner 1661.

CHRISTOPHORVS MADRIDIVS natione Hispanus, patria ex oppido Daimiel Toletanæ Diocesis, & peractis Compluti Philosophiæ, ac Theologiæ studijs, Romam anno salutis 1540. profectus est, vbi apud Ioannem Dominicum de Cupis Sacri Collegij Cardinalium Decanum Theologi officio per diu functus, cognita tandem, atque reiecta mundi vanitate, sese S. P. N. Ignatij permisit potestati, eiusque consilio Societatem nostram amplexus est. Erat is tantæ auctoritatis, ac prudentiæ, tantique eius consilium faciebat S. Ignatius, vt cum grauibus ipse morborum, atque assiduis molestijs ab administranda Societate impediretur, ipsum propemodum tironem, vnâ cum Ioanne Polanco, & Hieronymo Natale, collatis inter se consilijs suprema voluerit vti potestate. Deinde apud Iacobum Lainium II. Præpositum Generalem, Assistsens pro Italia, & Sicilia fuit; ne tum quidem adhuc cum renunciatus est, anno 1558. solemnia vota professus, quæ anno deinde ineunte 8. Idus Ianuarias nuncupauit. Romanam professam Domum per multos annos gubernauit. Scripsit perutilem, ac doctum libellum

De frequenti usu Eucharistiæ. Neapoli anno 1556. primum, tum alibi sæpe recusum, aduersus eos, qui rem sanctissimam, atque ipsa experientia vtilissimam, fucatis, & adumbratis rationibus oppugnant. Quamquam iam inter Catholicos, qui oppugnent pauci sint, res enim ipsa clamat. Quo tamen tempore Christophorus scripsit, re, vt videbatur nouâ, ac minus compertâ, erant permulti quibuscum decertandum fuit. Cessit è vita Romæ sexagenario maior anno salutis 1573. die 13. Augusti.

CHRISTOPHORVS MAYER, natione Germanus, patria Augustanus in Sueuia. Vir fuit à doctrina commendatus, quique Philosophiam, ac Theologiam totis 30. annis, Patauij, Brixiz, Græcij, Viennæ tractauit. Græcensem Academiam Cancellarius administrauit. Disputator egregius, acer iuxta, ac iucundus. Præfuit sexennio Nostris in tertio. Probationis anno instruendis. Mirum fuit, cum tanta doctrina, quantam coniunxerit animi simplicitatem, & modestiam; qua vnâ non domesticis tantum, sed externis etiam summis viris; atque ipsi Ferdinando II. Cæsari Augusto, qui in rebus conscientiæ diffi-

cillimis, vsus eius operâ est, carus erat. Caritatis pacifiquè cum omnibus seruandæ fuit studiosissimus; & cum aliquando verbum protulisset, quo socius visus fuerat offendi, in vestigio flexis genibus deprecatus est. Tenerrimo erat in Deum, atque omnia Diuina affectu; hinc in sacro, in exhortationibus, in pijs colloquijs lacrymas non tenebat. Obedientiæ obseruantissimus, morbi, & molestiarum eius patientissimus; Castimoniæ studium, vel hoc vno satis expressit, quod paulo ante obitum pronunciauit; Castos, & humiles in Societate perseuerare. Obijt Viennæ die 11. Octobris anno 1626. ætatis suæ 58. ab ingressu in Societatem 44. in qua, & 4. solemnia vota susceperat, & Doctor Theologiæ renunciatus fuerat. Edidit

Octo fidei Controversias, ob quas solas pleriquè hoc tempore difficultatem habent redeundi ad Ecclesiam manifestè Catholicam: Nimirum

De necessitate Bonorum Operum. De communionem sub vna specie

De Christi presentia in Eucharistia. De Purgatorio

De cultu, & inuocatione sanctorum. De cultu sacrarum Reliquiarum

De cultu sacrarum Imaginum. De traditionibus.

Coloniæ apud Ioannem Kinckium in 8. & Norimbergæ 1626. in 12. Has controversias, cum esset aggressus refutare Ioannes Hoferus auctoritate Academiæ Lipsiensis Lutheranz, & Electoris Saxoniz, in ipso molimine vi veritatis quam in ijs aspexit, compulsus, profugit Viennam, & se ad Ecclesiam Catholicam primum, deinde etiam ad Societatem adiunxit, in qua confectis nouo animo studijs, prælia multa molitus est in hostes veritatis, & piè obiit, vt suo loco dicitur.

Compilaui præterea, sed non edidit in lucem, iniquitate temporum impeditus, & Bellorum, quibus diu Germania flagrauit, alijs approbato ad typos, quique Coloniæ in Collegio Societatis asseruantur, Tomos tres in 3. partem S. Thomæ. Quorum

1. Agit de ingressu Christi in mundum, & progressu vsque ad annum ætatis 30.

2. De Congressu Christi cum hominibus, conuersando, docendo, miracula patrando.

3. De egressu eius ex hoc mundo.

CHRISTOPHORVS MERIGOT, natione Lotharingus, domo Nanceianus, natus est anno 1579. ingressus autem in Societatem anno 1607. in qua litteras humaniores diu professus, studijs etiam aliquamdiu præfuit, & ad populum concionatus est. Trium votorum professionem edidit anno 1625. & ex hac vitâ ad meliorem (vt fas est credere) commigravit Lingonis die 16. Aprilis 1636. Scripsit Gallicè

Vitam Philippæ Geldricæ, Ducissæ Lotharingiæ, & postea Religiosæ in Monasterio S. Cla-

ra. Mussiponti apud Hanfelet

CHRISTOPHORVS MIHR, natione Germanus, patria Aschaffenburgensis natus anno 1589. in Societatem duodeuigesimo ætatis ingressus, Ecclesiasten in ea plurimum egit. Vir fuit indefessi laboris, salutis animarum studiosus, & sui adeo negligens, vt plusculos sæpe dies pauillo panis contentus ægre vitam toleraret. Fuldæ mortuus est 22. Augusti anno 1625. Ob morum religiosam comitatem magno sui desiderio domi forisquè relicto. Heidelbergâ Catholicis armis occupatâ, se totum proximo impendit, & ideo vernaculâ lingua ibidem Edidit anno 1622.

Catechismum cum precibus, Instructionibus, Canticis peropportuno conuersioni A Catholicorum. Aliquoties recusum

* CHRISTOPHORVS DE ORTEGA natione Hispanus, patria ex Oppido S. Clementis Dioceseos Conchensis, posthabito Cruci Christi Maioratu ad quem vocatus fuerat, Societati nomen dedit anno salutis 1616. ætatis suæ 19 & in ea votorum quatuor Sacramento se adstrinxit. Post traditas Humaniores litteras, Philosophiam quinquennio, Theologiam 20. annis professus est. Concionatorem etiam annis aliquot egit; à Nuntio Apostolico in Theologum adscitus; à sacra suprema Inquisitione in Censorem; à Archiepiscopo Toletano in Examinatorem Synodalem; à Comitij Prouinciæ Toletanæ missus est Romam ad Congregationem Procuratorum; deinde Rector Collegium Complutense administravit, & modo Madriti degit Edidit hæctenus

Allegationem Theologicam pro frequentissima Augustino, Patribus, Concilijs, & Ecclesiæ propositione; Deus assumpsit hominem. Toleti ex Typographia Regia 1657.

De Trinitate tractatum seu totum Controversiarum, scholasticarum, & Dogmaticarum. Lugduni sumptibus Horatij Boissat, & sociorum 1664. in folio

De Incarnatione tractatum, seu totum Controversiarum similitum. Lugduni eisdem typis anno, & forma.

De Deo vno. Tomis 2. Lugduni sumptibus Petri Cheuallier 1672. in folio.

* CHRISTOPHORVS OTT, natione Germanus, patria Friburgo Brisgoiæ, Sedecim annos natus Societatem complexus est anno salutis 1628. & professionem votorum quatuor in ea edidit. Poësim triennio, Eloquentiam quinquennio, Logicam, & Ethicam aliquamdiu docuit; tum Ecclesiasten ex suggestu per annos 22. egit, agitque etiamnum superstes. Edidit Germanicè

Conciones de bonâ Educatione liberorum. Ingolstadij typis Ioannis Ostermair 1655. in 8. Latinè verò

Laurum Carolinam, de gestis Caroli Magni, & sequentium Carlingorum Cesarum. Ingolstadij typis eisdem 1654.

Demonstrationem Catholicæ veritatis ex solo capite 19. S. Matthæi Germanicè Augustæ typis Veronicæ Apergerin 1660. in 4.

Causas Conuerſionis ad Fidem Catholicam Neophytorum Auguſtanorum. Auguſtæ, & Ingolſtadij in 12.

Manuale Controuerſiarum præcipuarum huius temporis. Auguſtæ typis Simonis Vzchneide 1664. in 8.

Confutationem Tremellianam. Auguſtæ typis iſdem 1662. in 4.

Vertit in Latinum ex gallico P. Pauli Barrij

Pacta Agiophila cum Filio Dei. Ingolſtadij 1646. librum

CHRISTOPHORVS PFLAVMER, natione Germanus, patria Biberacensis in Sueuia Diœceſis Conſtantienſis natus anno ſæculi elapſi 96. Societati ſe adiunxit labentis 15. & vota quatuor nuncupauit. Poſt traditas humaniores litteras Concionator fuit annis 25. & ex his nouemdecim Superior Miſſionis Sulzbacensis. Vir doctus, pius, Martyrij deſiderio ſemper flagrans, ad omnia magna habilis, niſi præmaturè illi auditum catharras occuſidit; nihilominus vel ſuraſter magno plautu, & fructu auditus eſt. Sulzbaci pro religione Catholica laborantem, Hæretici abſtraxerunt Norimbergam, & ſex menſium ſpatio carcere, & ærumnis vexarunt. Sed in hiſ ſicut, & in doloribus ex calculo perferendis, inuictum robur animi ſemper oſtendit. Ad extremum cum duo tantum minuta ſibi ſuperſeſſe diceret, corpus ſcilicet, & animam, ne quidquam ſibi ſuperſeſſet, ex aſſe Hæredes ſcripſit Chriſtum, & Beatiffimam Virginem Mariam, atque ita piè obiit Monachij die 12. Iunij 1655. edidit Germanicè

Dialogos 21. de Controuerſijs quibus explicantur cauſæ 4. cur oporteat Hæreticos redire ad Catholicam Fidem. Ambergæ 1653. in 8. Item

Memoriale Catholicum, ſeu Alphabetum 25. veritatum Catholicarum. Ambergæ 1649. in 4.

CHRISTOPHORVS DE ROSEN-BVSCH ſiue Roſetus, natione Germanus, patria Monacensis, iuuenis venit ad Societatem Romæ anno ſalutis 1562. & in ea trium votorum profeſſus factus anno 1570. vixit ad annum 1598. quo, die 15. Nouembris Auguſtæ Vindelicorum naturæ conceſſit. Prædie quàm moreretur cum pios hymnos cantaret, interrogatus, quid poſtremo die in templo cantandum eſſet; reſpondit, quæ in piaculari ſacro pro deſuncti anima fuerunt lecta: *Ego ſum reſurrectio, & vita. Felix dum vixit in regenda iuuentute fuit. Scripſit Germanicè*

Apologiam pro Societate IESV contra Lucam Oſiandrum 1586. Ingolſtadij apud Sartorium in 4.

Duas alias Apologias contra eundem, & alius. Ibidem 1588.

Tractatus varios contra Hæreticos.

Vertit ex Latino

Itinerarium Principum Iaponiorum, & multas

Epistolâs Iaponicas.

CHRISTOPHORVS A SACRO BOSCO aliàs Holiuuodius, natione Hibernus, patria Dublinensis, annos natus 22. Societatem amplexus eſt in Francia anno ſalutis 1584. & Muſſiponti Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudijs nauauit operam. Poſtea Philoſophiam in Italia, Theologiam Dolæ, ſacras litteras Patauij explanauit; & votorum quatuor profeſſionem ibidem emiſit. Inde miſſus vt Noſtris præſſet in Hiberniâ, dum iter faceret captus in Anglia ab Hæreticis eſt, & ab hiſ in carcerem detrufus, ſæpius cum peſtilentis Cathedræ Miniſtris diſputauit. Tandem tamen liber à vinculis, in Hiberniam traiecit, ibique Noſtros rexit totis 23. annis tanta prudentiâ, caritate, zelo, fortitudine animi, etiam diſſicillimis temporibus, dum ſæuire perfectio contra Catholicos, vt illius laboribus Apoſtolicis, & religioſæ prouidentiæ attribuerit P. Mutius Præpoſitus Generalis, quidquid ad ea tempora habebat Societas in Hiberniâ. Denum plenus dierum, & multis cumularus mentis, tranſiit ad Dominum, in Hiberniâ die 4. Septembris 1626. Edidit

Defenſionem Concilij Tridentini, & ſententiæ Bellarmini de Auctoritate vulgata editionis. Acceſſit

Libellus de inueſtiganda verâ, ac viſibili Chriſti Eccleſia. Antuerpiæ apud Ioannem Keerbergium 1604. Recognitus, atque auctus ab Auctore. Ibidem apud Hæredes Martini Nutij 1619. in 8. Item ſub nomine Ioannis Giraldini

Librum in Meteoris. Pariſijs.

CHRISTOPHORVS SCHEINER natione Germanus, gente Sueuus, domo Vvaldeſis prope Mindelheimium anno ætatis 20. in Societatem ingreſſus anno ſalutis 1595. quatuor in ea vota nuncupauit 31. Iulij 1618. ſacræ Lingue, & Scientiarum Mathematicarum annis 14. Profeſſor Ingolſtadij, & Friburgi Briſgoyæ, & Collegij Niſſenſis in Sileſia Rector fuit. Sereniſſimo Maximiliano Archiduci Auſtriæ nauauit operam in Mathematicis, & Theologicis. Sereniſſimo Carolo Archiduci, Fratri Ferdinandi II. Cæſaris, & Fundatori Collegij Niſſenſis, fuit à ſacris confeſſionibus. Vir indolis candidæ, & ad imperantium nutum promptiſſimæ; erga Beatiffimam Virginem Deiparam, affectus tenerrimi, paupertatis ſanctæ apprimè ſtudioſus; auarus boni temporis, & ſomni parcus vnâ, vel altera horâ conſuetum ſurgendi tempus ante occupabat, vt diutiùs in ſtudia incumberet. Tandem annum agens ſeptuageſimum ſeptimum breui apoplexia tactus, ſed expiatus, & vnctus, vite huius curriculum abſoluit Niſſæ die 18. Iulij 1650. Is admirabile de ſolis Maculis & facu-

faculis Phænomenon, primus inuenit. Ingolſtadij anno 1611. de quo edidit tacito nomine

Apellem poſt tabulam, hoc eſt, epistolâs aliquot de hoc Phænomeno datas ad Clariff. Virum Marcum Velferum Auguſtanum, quibus aliorum iudicium tacitus exploraret, de re noua, & inſolente Auguſtæ Vindelicorum anno 1612. in 4.

Diſquiſitiones Mathematicas, de Controuerſijs, & nouitatibus Mathematicis. Vbi expendit viſitata hæcenus mundi Systemata, & Copernicanum validè impugnat. Ingolſtadij ex Typographio Ederiano 1614. in 4.

Nouum Solis Elliptici Phænomenon. Auguſtæ typis Chriſt. Mancij 1615. in 4.

Exegeſes fundamentorum Gnomonicorum, vbi præter alia traditur nouus modus deſcribendi lineas ellipticas, parabolicas, atque hyperbolicas in quocumque plano. Ingolſtadij typis Ederianis 1615. in 4.

Refractioes cæleſtes, ſiue Solis Elliptici Phænomenon illuſtratum. Ingolſtadij typis Ederianis 1617. in 4.

Oculum, hoc eſt, Fundamentum Opticum in quo acurata oculi Anatome exponitur. Oeniponti apud Daniele Agricola 1619. in 4.

Rosam Vriſinam, ſiue Solem ex admirando ſacularum, & macularum ſuarum Phænomeno, varium. Libris IV. Bracciani apud Andream Phæum 1630. in folio. In hoc opere copioſè pertractat auctor de maculis Solaribus, de Cæli corruptibilitate, & liquiditate; De Solis circa proprium axem gyratione, & alijs huiusmodi curioſis quæſtionibus magna & ſolida eruditione.

Pantographicen, ſiue artem delineandi res quaſlibet per parallelogrammum lineare, ſeu cauum, mechanicum, mobile, libellis 2. explicatam, & demonſtrationibus Geometricis illuſtratam. Romæ ex typographia Ludouici Grignani 1631. in 4.

Plura alia parabat ad prælum: nempè *Parelia in quibus multa de Iridibus, Halonibus, Virgij, Chafmatis.*

Maculas Solares aliquot reduces. Scintillationes Stellarum.

Oculum, ſeu Fundamentum Opticum aucti. Oculos, ſeu Fundamentum Opticum ſecundū. Opuscula Optica Varia, & alia pro ſtabilitate Terræ, & motu Solis contra Galilæum. Verum hæc typis non vulgavit

* CHRISTOPHORVS SCHORRER natione Germanus, patria Rottenburgensis in Sueuia ad Neccarum, diœceſis Conſtantienſis, natus anno ſæculi fluentis 3. vicennis Societati ſe adiunxit anno 1623. die 14. Iulij, & votorum quatuor profeſſionem edidit. Prælegit in ea diſciplinâs humaniores, Philoſophicas, & ſex annis Ius Canonicum, in Academia Dilingana. Sereniſſimo Alberto Sigifmundo patrueli Sereniſſimi Electoris Bauariæ, nunc Epifcopo Friſingen. & Ratisbonenſi, fuit

à ſacris Confeſſionibus per triennium, eique Inſtitutiones Iuris Canonici explicuit. Rexit Collegia Lucernenſe, Monachienſe, tum totam Prouinciam, & cum tamquam Prouincialis intereſſet Congregationi 10. Generali Romæ, electus ab ea eſt in Aſſiſtentem pro Germania, eoque munere functus eſt decennio, magna laude prudentiæ, caritatis, & pietati noſtri Inſtituti. Gubernauit etiam ad tempus aliquot menſium totam Societatem, tamquam Vicarius Generalis, durante infirmitate Præpoſiti Generalis Goſſvini Nickel. Denum redux in Prouinciam Germaniæ, illam tamquam Viſitator luſtrauit, poſtea Collegium Monachienſe iterum moderatus eſt. Edidit hæcenus:

Theologiam Aſceticam, ſiue Doctrinam ſpiritualem vniuerſam ex ſuis principijs methodicè deducam, & ad uſum paratam. Romæ typis Vareſij 1658. in 4. Item

Synopſim, ſeu Textum Theologiæ Aſceticæ compendio expoſitum Dilingæ Formis Academicis 1662. in 16.

Summam Perfectionis. Monachij 1663. in 16. recuſam Lucernæ, & in Bohemia

Synopſim Iuris Canonici verſantis circa poteſtatem Ordinis, Eccleſias, & Beneficia. Dilingæ 1642. in 8.

* CHRISTOPHORVS STEBORIVS natione Germanus, patria Heligenbergensis in Sueuia ad lacum Aronianum, natus annos 25. acceſſit ad Societatem anno ſalutis 1599. & quatuor in ea vota nuncupauit. Poſt traditas humaniores litteras, Philoſophiam profeſſus eſt nouennio; Theologiam moralem quinquennio; Scholaſticam triennio; Polemicam de controuerſijs quadriennio; Scripturam ſacram interpretatus eſt quinquennio, & Cancellarius Academiæ Dilinganæ per quatuordecim annos fuit. Rexit etiam Collegium Conſtantienſe, vir omnino præclarus, nec minus ob virtutem, quàm doctrinam inter præcipuos Prouinciæ ſuæ Patres, collocandus. Humilitatem vnice coluit; obedienciæ perquam ſtudioſus, quò grauius moleſtiuſque aliquid inſinuabatur à Superioribus, eò alacrior accurrebat. Charitate omnibus omnia fieri cupiebat, commune egentium, morbidorum, rudiumque aſylum; Parochorum verò, Religioſorumque varij ordinis oraculum. Cum à Suecis Germaniam inuadentibus ad Danubij ripam, pernoctare inſtar militis vigilias agentis, adactus eſſet, velut ad concionandum eò miſſus, omnes, qui adſtabant milites, admirabili facundia ad diuina accendit. Zelo gloriæ Diuinæ, ſe in ſequaces cuiuſcumque fidei impendit, atque eorum cauſa, itinera omnia pedes obiit, & cum à ſtudijs immunis dabatur dies, eo ipſo vicinis in oppidis, pagisq; animarum quæſtum perquiſiuit. Ab Hæreticis cum alijs ſuis Collegis in captiuitatem abductus, ludibria, carceres, calumnias, & quæ hiſ annexa eſſe ſolent, plurium menſium ſpatio, æquiſſimo hilari-

larique animo sustinuit. Tandem in libertatem restitutus, dum pristino more munus instabat suis, catarrhus viam morti aperuit. Oblatus est illi tunc aræ portatilis usus, sed constanter renuit, distitans id Principum munus esse, sibi quotidianam synaxim (nam æger quotidie ea fruebatur) abundè sufficere. Ad extremum sacris ritè munitus, & sanctis nominibus Iesu, & Mariæ piè pronuntiatis spiritum reddidit Creatori, Dilingæ die 11. Decembris 1639. Edidit lingua vernacula, sed tacito suo nomine

De elemosyna spirituali. Dilingæ in 4.

De Christianæ fidei rudimentis, per quæstiones cum 4. Indicibus libellum ab Operarijs nostris magni habitum, excusum primò Dilingæ in 12. iterum Monachij 1664.

CHRISTOPHORVS STEPHETIVS natione Germanus, patria Gliuicensis in Silesia Societati adscriptus anno salutis 1583. ætatis suæ 19. quatuor in Societ. vota professus Crumloij anno salutis 1005. Docuit in ea Rhetoricam, & humanitatem triennio, Philosophiam sexennio; Mathesim triennio; Concionatorem egit per annos 13. Rexit Collegium Crumloiuense, & demùm Græcij diem suum obiit die 30. Aprilis 1621. Edidit

Orationem à se dictam in exequijs Serenissimi Caroli Archiducis Austriæ Græcij anno 1590. estque postrema trium, quas edidit in suis Parentalibus Collegium Græcense. Item

Orationem funebrem in exequijs Illustrissimi Domini Adami de Nouadomo habitam Pragæ 1596.

* CHRISTOPHORVS TODTFELLER natione Germanus gente Boius, Domo Artingensis, in Societatem coopatus anno sæculi labentis 41. ætatis suæ 17. in Bohemia, votorum 4. professionem emisit. Disciplinas humaniores in ea docuit fermè per sexennium, Philosophiam per quinquennium, Theologiam nouennio explicuit. Multis annis dixit ad populum, tam latina, quam vernacula lingua disertus, & modò Olomucij degit. Edidit hæcætenus

Orationem de immaculata B. Virginis Conceptione, habitam à se Pragæ, coram Proceribus Regni, & Vniuersitate. Pragæ typis Vniuersitatis 1663.

Orationem funebrem coram usdem habitam, dum Ven. Capitulum parentaret Eminentissimo Cardinali ab Harrach. Ibidem typis usdem 1667. in folio.

Orationes funebres alias, et Conciones varias habitas varijs in locis, & annis, sigillatim excusas Pragæ, & Olomucij.

* CHRISTOPHORVS DE VEGA natione Hispanus, patria Tabalensis in Nauarra natus anno sæculi proximè euoluti 95. Deo se in Societate mancipauit, vertentis 12. in Aragonia, & votorum quatuor sacramentum dixit. Præter litteras humaniores docuit in ea

Philosophiam, & Theologiam moralem, Concionatorem annis multis egit; rexit Collegium Turiafonense, & Domum Professam Valentiam, in qua viginti & quatuor annos degens, pietate ac zelo præluxit Nostris, & vtilissimam proximis operam nauauit. Fuit quippè Operarius inconfusibilis, & dum Præpositus præesset, domi forisque sæpius concionabatur, Confessiones poenitentium excipiebat in templo, & quæ typis vulgavit, etiam elucubrabat. Humilitatis cultor eximius, infima domus ministeria libenter obibat. Templum statutis diebus cum alijs verrebat, patinas in culina tergebat, nec grandis natu eximi ab his voluit, vel adiutorem cubicularium admittere. Orationi impensè deditus, plures horas interdiu illi vacabat, nec vllum opus aggrediebatur, nisi præuia oratione. Peste grassante in Vrbe Valentina, se offerens in victimam, exposuit se infectorum confessionibus audiendis, & postea vigente adhuc lucè ad Oppida Vrbi proxima excurrens, per multa perpesa aspra, maximum fecit quæstum, animarum. Erga Deiparam ardentissimo ferebatur pietatis sensu, id quod luculenter testantur eius de ipsa lucubrations in vulgus emissæ, & non paucis ab eadem remuneratus est fauoribus. Erga animas etiam in piacularibus flammis decenas, fuit admodum pius, nec vllum ferè inchoabat opus, quin illorum inuocasset opem, & non rarò cessit id illi ex sententia fermè prodigiosè. Quatuor circiter annos ante obitum graui ex morbo decumbens, illustria dedit suæ patientiæ specimina, cupiensque dissolui, Confessario admonenti de proximo mortis periculo, hilari vultu gratias egit, & pro opportuno nuntio imaginem elegantem donauit, atque ita susceptis ritè sacramentis, tamquam seruus bonus, & fidelis intrauit (vt fas est credere) in gaudium Domini sui, Valentia die 18. Iunij 1672. Edidit in lucem

Theologiam Marianam, seu Certamina litteraria de Beatissima Virgine Maria, Partibus II. Lugduni sumptibus Phil. Borde & Soc. 1654. in folio.

Commentarios litterales, & Morales in librum Iudicum tomis 3. quorum primus prodijt Lugduni sumptibus Horat. Boissat, & Soc. 1663. in folio.

Secundus, & Tertius. Ibid. sumptibus Ioan. Ant. Hugueton & Soc. 1671.

De Maximo malorum malo. Hispanicè Valentia, typis Hieronymi Villagrassæ 1670. in 8.

Securitatis schedulam, seu saluum conductum ad aternitatem per deuotionem Marianam. Hispanicè, Valentia typis Bernardi Nogues 1650. in 4. recusum ibidem 1655.

Casus varios Confessionis duabus partibus. Hispanicè, Valentia apud Bernardum Nogues 1656. Italicè redditus à nostro Iosepho Fotio prodijt Romæ typis Fabij de Falco 1668. in 12.

Para-

Parauerat typis complura alia, sed morte præuentus non edidit

* CHRISTOPHORVS VVRATISLAVV natione Bohemus, patria Protiuinensis ex Illustrissima familia Vvratislauiana, vicennis Societatem amplexus est Romæ anno salutis 1629. & ibidem studia Theologica emensus postea votorum quatuor nexu se adstrinxit. In Bohemiam redux Philosophiam explicuit sexennio; Theologiam moralem aliquot annis; Conciones etiam habuit Italicæ & Latinæ. Eximius cultor fuit B. Virginis, cuius venerationem, & amorem discipulis, dum Philosophiam, aliasque scientias prælegeret, omni arrepta occasione nitebatur instillare. Testatur id ipsum etiam libellus à morte reperiens, praxim continens in singulos dies colendi Deiparam assiduo vsu admodum attritus. Denique id ipsum confirmat liber, quem composuit de titulis, & laudibus B. Virginis, de quo mox dicemus. Sub illius itaque patrocinio constans eliens migravit (vt confidimus) ad ipsius confortium, & Sanctorum in Cælo Nissæ in Silesia die 23. Octobris 1664. Edidit typis

Stimulos Cælestes ad amandam, & colendam celi, terræque, Regnam Mariam. Pragæ typis Academicis 1655. in 4.

CHRISTOPHORVS XIMENSES, natione Hispanus ex oppido Prefano Diocesis Salmanticensis natus anno salutis 1573. ad Societatem se aggregauit 1589. & quatuor votorum professione se obligauit. Vir fuit omni virtutum genere ornatissimus, paupertate, obedientia, sui contemptu, sed Apostolica in primis charitate clarus, quæ 33. totos annos in Pistorum, gentis inter Philippinos effertissimæ salutem incubuit, & plurimos e densissimis infidelitatis tenebris ad fidei lumen adduxit. Circumcurfabat illorum pagos nudipedibus, & ne cui forte deesset in tempore, octo, decem, pluresquè vno die leucas emetiebatur. Multa perpesu grauiam supra quàm cuiquam credibile sit tolerauit, ad ipsorum commodam procuranda. Linguam ipsorum Bisayam excellenter calluit, Oratione assidua, crebrisquè pietatis exercitijs contra aduersa nitebatur, eaque ieiunijs, & stas flagellationibus, variæque corporis maceratione, constantissimo vitæ tenore seruata, roborabat. Vilem se ipsum habebat in omnibus, & qui valebat ingenio, & doctrina, facillè se alijs submittebat, facillè se patiebatur à quouis doceri, dissimulata quoad poterat sua doctrina. Nunquam indignari visus est, ne ijs quidem qui sibi aduersabantur, nunquam ob aduersa turbati, omnibus se mitem, ac beneuolum exhibebat, idque etiam studiosius, quando alijs cum imperio præerat, vt proinde nemo non libenter cum illo, & sub illo viueret. Nihil vnquam Moderatoribus proponebat difficultatis, quod in ipsorum imperatis exhauriendis experiretur; ratus sic perfectam consta-

re obedientiam præstareque, vt ipsi aduertant aliquid sibi supra facultatem esse; quod ideò præstare nequiret, quam vt ipse suggereret. Tandem longo, ac difficili morbo patienter tolerato, atque animo ritè per sacramenta comparato, sanctè excessit è vita Alangalangæ oppido Philippinarum die 3. Decembris anni 1629 ætatis 57. scripsit lingua Bisaya, cuius in Philippinis Insulis usus est, stylo eleganti magno Nostrorum, & Indigenarum commo-

Tractatus varios de nostræ fidei Mysterijs tomis 7. comprehensos

Doctrinam Christianam, Roberti Bellarmi in eandem linguam transtulit. Manila apud Emanuelem Gomez 1616, in 8.

CLAROMONTANVM COLLEGIVM Parisijs Ciuitate Gallia principe, fundatum, Parentem habuit inlytæ memoriæ Illustrissimum D. Guilhelmum de Prato Episcopum Claromontanum, à Deo collocandæ atque propagandæ in Gallijs, Societati datum. Cum enim Patres Nostris in Concilio Tridentino, Iaium, Lainium, Salmeronem, familiariter cognouisset, primus in Gallia Societatem statuit, fouit, ac protexit, attributis ei de consensu Summi Pontificis ædibus, quas habebat Lutetiæ, & adiectis redditibus anno salutis 1550. quæ mox Henricus Rex II. Societati tribuens ius ortus naturalis in Gallia, roborauit. Erexit idem pijsissimus, & munificentissimus Præful, duo alia Societati Collegia in sua Diocesi, Billomi, & Mauriaci. Postea Parisiense auctum varijs accessionibus, & adiectis scholis, quas olim clausas denuò aperiri iussit Ludouicus XIII. anno salutis 1618. ad culturam Iuuentutis, nunc eas omnes scientias docet, quas Societas tradere solet, & ordinariè ad mille octingentos discipulos bonis artibus, ac pietate imbuit. Collegio huic annexus est Conuictus, seu Seminarium sub cura, ac disciplina Patrum Societatis, in quo ex omnibus propè regionibus, & maximam partem Nobiles Adollescentes, magno numero, & plerumque ad quadringentos, atque in his Trocerum, ac Principum variorum filij, litterarum studijs nauant operam. Edidit Collegium hoc, suo nomine

Triumphum de Rupella capta à Ludouico XIII. Rege Christianissimo Parisijs apud Sebastianum Cramoysij in 4.

Gratiarum actionem eidem Regi Christianissimo ob restitutum Collegium Conuictorum, & concessa premia. Parisijs anno 1625. in 8.

Basilicam in honorem S. Francisci Xauerij exstructam à Domino de Noyers in Domo Probationis, laudatam, & descriptam à Collegij, Claromontani Alumnis. Parisijs apud Sebastianum Cramoysij 1641. in folio, & iterum 1665. in 12.

Musas Claromontanas Senatui Parisiorum ad Philosophicas disputationes Francisci Molei &c. Parisijs 1644. in folio

Pompam funebrem Serenissimo Principi Condæo. 1648. in folio

Carmina varia in obitum præmaturum Francisci Fuquetij. Parisijs in folio

Defensionem Collegij Claromontani aduersus libellos Supplices, & alia fornesta. Parisijs 1594.

Prophætica Serenissimis Principibus Sabaudia. Parisijs 1619. in 4.

Acta in ortu Serenissimi Delphini Francia. Gallicè 1638. in 4.

Symbola Heroica Archiepiscopo Parisiensi Francisco Harlæo. 1672. in 4. Recusa Ibidem eodem anno cum auctario

CLAVDIVS D'ALLARD natione Gallus, patria Lugdunensis, Societatem ingressus anno salutis 1619. ætatis suæ 16. Sexennium docuit humaniores litteras, scholis præfuit, & vera quatuor solemnia concepit. Vir apprimè religiosus, sed valetudinis infirmæ, & Phtisii laborans desijt viuere inter mortales Lugduni Cal. Octobris 1641. Transtulit Gallicè ex Hispanico

Tractatum de grauitate peccati mortalis P. Francisci Arias. Parisijs apud Guilieum Pesè 1632. in 12. Item

Amabilem Iesum Christum, & modum eum amandi P. Io. Euseb. Nierembergy. Lugduni apud Claudium Prost. 1641. in 12.

CLAVDIVS AQUAVIVA, natione Italus, patria Neapolitanus, Filius Ducis Atrij, in ipso ætatis flore 25. annos natus, cum politionibus litteris esset excultus, & Sanctorum Patrum lectione instructus, & Pio V. Pont. Max. à Cubiculo gratissimus, res suas sæculum habere iussit, & omnia illius ornamenta, opes, dignitates, (quæ propter summam Claudij nobilitatem, modestiam, ingenium, & Principis gratiam, ipsi non dubia spe proponebantur) tamquam stercus arbitratus, nudus ad Christi nudi crucem, confugit, & Nostri addictus est, Romæ anno salutis 1567. die 22. Iulij in ipsis ferijs B. Magdalenæ. Deinde positus religionis rudimentis, & grauioribus studijs confectis, tantus in Claudio enituit virtutis splendor, tanta grauitas morum, atque suauitas, tanta prudentia, vt Prouincia primum Neapolitana ipsi gubernanda demandaretur, postea etiam Romana. Quam Prouinciam dum optime administrat, in Comitibus quæ habita sunt Romæ anno Domini 1581. magna Electorum consensione in locum P. Euerardi Mercuriani Præpositi Generalis IV. vita functi, successit est 19. Februarij, Neque animos Nostrorum Patrum quò minus Claudium eligerent retardauit, aut illius ætas (nondum enim 40. annum attigerat) aut religionis temporis breuitas, vt Patribus, & carnis, & religioso senio venerandis ipsum præferrent, & in eius humeros Societatis vniuersæ per totum terrarum orbem propagatæ, onus imponerent. Nec eos fecellit euentus. Nam ita hanc tantam, tamque laboriosam,

difficilemque Prouinciam sustinuit, vt siue prospera, siue aduersa spectes, quæ ipso clauum tenente multa, & varia Societati nostræ acciderunt, electum à Deo esse credas, vt lara auget, tristitia minueret, & per dubias, & turbulentas tempestates, Deo Duce nauem Societatis, ad portum salutis dirigeret. Gubernationem Societatis ab ipso statim initio instituit, quæ Sanctos deceat, per vestigia spiritus, longè à rationibus sæcularis Politicæ, quam adeo ipse oderat, vt omnino ferre non posset. Tanta fuit semper mentis, & actionis omnis ingenuitate, & candore, vt Hieronymus Natalis religiosa vrbantate monuerit eum, iam tum ad studia litterarum incumbentem, ne se vsque adeo rotum impertiret Evangelicæ columbæ, quin partem quoque iustam serpenti daret, quam illi Christus sociarat. Et fecit omnino Claudius, ne prudentiæ suæ quidquam deesset serpentis, præter calliditatis venenum. Immensi operis sit, eius documenta prudentiæ velle representare. Accessit illi par constantia, & animi magnitudo, qua mature constituta tueretur, atque ad exitum per quascumque difficultates adduceret, cuiuscumque tandem potentia aduersarios nactus esset. Hinc factum, vt cum 5. & 6. Congregatio, nonnullorum studio instituisset censoriam prorsus inquisitionem, in omnem eius administrationem, egregiè constiterit (vel illis ipsis arbitris, qui aduersabantur) eius integritas, atque innocentia quo tempore contigisse ferunt, vt per noctem oranti, Deoque suam causam impensius commendanti Christus opem sponderet ijs verbis. *Noli timere, quia ego tecum sum.* Addebat his virtutibus gubernationis infatigabilem laborandi solertiam, qua recurrentes in Orbem curas assiduus exhauriebat. Et integrum se tamen semper ad pietatis exercitia seruabat, quorum tractatione recreabat vires fatigatas. Eam pietatis perpetuam dulcedinem, quam nulla moles negotiorum obtunderet, nulla temporum varietas perturbaret (alebatur continuis meditationibus, & Psalmidicæ in primis attentissima recitatione. Tanti erant sensus, & impetus pij, vt cogeretur eos non raro magnis exclamationibus, suspirijsque, atque adeo lacrymis mitigare. Nulla maioris momenti negotia, nisi præuia precatione desiniebat, idque studiose agebat, cum de constituendis Superioribus, deliberabat. Ferebatur mollissimo affectu erga Christi Seruatoris humanitatem, vitæ eius, mortisque mysteria, eaque modis omnibus relegebat. Eundem in sacra Eucharistia religiosissime venerabatur. Beatissimam Virginem, vt filius, impensè colebat; ad eius opem in priuatis, in publicis necessitatibus, nec frustra confugiebat. Illi Societatem Filij sui vnice commendabat, quam sciebat vnice cordi habere quos Filius diligeret. Triplex illi donum per eam postulabat, summum candorem vitæ; infimam animi demissionem, & flu-

studium Diuinæ gloriæ proferendæ flagrantissimum. Erga Angelos quoque, & suum in primis Tutelarem fuit impensè obsequiosus. Inter Cœlites præcipuo studio S. Bernardum colebat, eo maximè nomine, quòd inter grauissimas curas, sensum fouisset tenerrimæ pietatis; cuius ipse vestigia, si quis alius, presertim in hac laude. Demissione animi fuit insigni, & vt dona diuinitus accepta probè cognoscebat, ita suam in ijs exercendis accusabat inertiam. Monitores quosuis benignè audiebat. In proclamatione suffragiorum, quibus electus est Generalis, cum primum suum nomen audiuit, admiratus, inconsultius id alicui ratus est excidisse: vbi iam sapius repeti vidit, indignatus est, quasi in re seria luderetur: vbi vero aduerit iam tot se suffragijs peti, vt serio agi constaret, voluit suorum defectuum publica manifestatione impetum votorum declinare, cumque interim ritè electus fuisset, exijt officij immemor, & pro se dicere cum instituisset, iussus est onus tacitus subire, quòd ille tum quidem fecit: sed serio post non semel cogitauit de magistratu deponendo, si qua via patuisset. Archiepiscopatum Neapolitanum à Clemente VIII. ingressum contanter repudiavit. Vestes sæpe relictas, raro, & peregrè nouas admittebat: Culina, mensæque obsequijs addicebat se subinde; rariùs quàm pro voto, sed vt Assistentium obsecundaret sententiæ. Societatem tenerrimè amabat, vt matrem; eius nomen vbique præferebat generi, & Sanguini suo: nec volebat priuatim amari ab ijs, qui se Societati Aduersarios profiterentur, aut aliquod ab illis beneficium admittere, seorsim à Societate. Eam ipse fouit, prouexit, stabiluit, optimis institutis exornauit. Affecta ætate, & obnoxia morbis, sæpe mori optauit, ne quid sua causa damni caperet Societas. Omnes vrgebat vias, incitando, conuiuendoque in tempore, vt Sociorum virtutem ad absolutam perfectionem magnis augmentis proueheret, quam potissimam sui muneris partem esse intelligebat. Benignissima misericordia erat in pauperes, ac miseros, quam lacrymis, & collato, quoad poterat, subsidio testabatur in vno hoc negotio facilis decipi, qui erat in omnibus circumspexitissimus. Tempore difficultioris annonæ, liberaliùs eleemosynas distribui iubebar, & peculiarem quoque agrum in vsus pauperum conferi ab Romanis Collegijs mandauit. Salutis hominum studio, & in mediam pestem sedari Neapoli voluit: & in Angliam mitti, cum Romanam Prouinciam gubernaret, ardentissimè postulauit. Compensauit autem factus Generalis iacturam opere suæ; inamissitque Socios Bizantium, Chiam, Cretam, Angliam, Scotiam, Hiberniam, Pannoniam, Daciam, Moldauiam, Saxoniam, Batauiam, Mogorem, & alias nationes. In summa non facile reperias in quem tot fortunæ bona, atque naturæ conflu-

xerint, tot etiam, ac tam diuersæ inter sese virtutes; Primaria Nobilitas, & per humanos honores diu exercita; constitutio naturæ pulcherrima; immensum, ac volucre ingenium, iudicium peracre, certum, semperque rectitudini mancipatum; memoria facilis, tenaxque, morum ingenuitas integritati par; sermo suauitatis, & sapientiæ sapore conditus; viuendi agendique modus virtute, ac potissimum tenerrima in Deum pietate finitus: nimirum in eo eximia sanctitas, & in rebus gerendis exquisita prudentia, raro exemplo, coiere. Visus est aliquando à S. Philippo Nerio multo lumine coruscare; ab alijs totam inter orandum semihoram sublimis pendere conspectus est; non paucos à corporis languoribus momento absoluisset compertum est. Cum vitæ periculum in extremo morbo imminere persentit, animo, vultuque præter solitum sereno; *Gratias Deo*, inquit, *qui facit de tenebris lucem splendescere, & de morte vitam suauissimè rependit*: Mox ad Robertum Cardinalem Bellarminum, qui mortem illi denunciabat imminentem, conuersus. *Mori non timeo*, inquit, *nec viuere erubescio, quia bonum Dominum habemus*. Sacramentis deinde recreatus, & accepta à Pontifice Benedictio, qui magni viri iacturam ab Ecclesia fieri dicebat, decessit die 31. Ianuarij anni 1615. ætatis 72. cum Societatem gubernasset annis 34. funus magnà Dynastiarum, Religiosorumque frequentia celebratum est, & incredibili multitudinis concursu, omnibus ad osculum manus, rosariorum contactum florum asperisionem, & reliquiarum prædam se inuicem comprimentibus tanta fuit apud omnes opinione sanctitatis. Enimvero Bambergensis Antistes, Princeps clarus laude prudentiæ, simul atque Claudium obijisse intellexit, pileolum eius, quem secum ab Vrbe retulerat, iussit in suum sacrarium inferri, atque ad venerationem cum aliorum Cœlitum exuijs coniungi. Scripsit Claudius quamuis negotiorum fluctibus pene obrutus, quæ ad eius gubernationem maximè pertinebant,

epistolas XVI. bene longas, & non minus religiosas, & eruditas ad vniuersam Societatem, & ad superiores

1. *De felici progressu Societatis* 28. Iunij 1581.
2. *De Renouatione Spiritus* 29. septembris 1683,
3. *De studio perfectionis, & caritate fraterna* 19. Maij 1580.
4. *De medijs ad conseruandam Societatem* 28. Martij 1587.
5. *Quis sit Orationis, & Penitentiarum vsus in Societate iuxta nostrum institutum* 8. Maij. 1590.
6. *De fine Missionum Orientalium* 12. Ianuarij 1590.
7. *De Iubileo, & Missionibus* 12. Maij 1590.
8. *De*

8. *De fernore, & zelo Missionum* 1. Augusti 1594.

9. *De modo instituendarum Missionum* 12. Maij 1599.

10. *De usu Exercitiorum spiritualium* 14. Augusti 1599.

11. *De Formandis, ac bene instituendis nostris Concionatoribus* 14. Augusti 1599.

12. *De Recursu ad Deum in tribulationibus, ac persecutionibus* 29. Iulij 1602.

13. *De Renouatione spiritus, & correspondentia cum Deo* 24. Iunij 1604.

14. *De Solitudine, ac vigilantia superiorum erga subditos* 20. Augusti 1604.

15. *De Officij Diuini recitatione, ac celebratione Missæ* 24. Nouembris 1612.

16. *Monita formandis Concionatoribus accommodata* 28. Maij. 1613.

Hæc series Epistolarum Claudij, quas referre volui, tamquam non omnibus notas, & obuias. Extant tum seorsim sæpius impræfæ, tum postremo in Collegio Romano Societatis IESV Anno 1615. cum reliquis aliorum Generalium Epistolis in 8. Scripsit idem

Industrias pro Superioribus Societatis ad curandos animæ morbos

Directorium exercitiorum spiritualium B. P. N. Ignatij

Rationem atque institutionem Studiorum Societatis IESV. Quæ duo quamuis ab illo scripta non sint, sunt tamen eius auctoritate confecta, eius cura, & recognitione perfecta. Denique impressæ sunt post eius mortem scriptæ subcessiuis horis

Meditationes in Psalmum 44. & 118. pietatis sensu plenissimo delibutæ Romæ apud Bartholomæum Zannettum 1615. in 12.

Edita postremo est cum alijs eiusdem argumenti

Oratio de Passione Domini, quam anno 1573, dixit coram Gregorio XIII. P. M. Romæ 1641. in 12.

CLAVDIVS BILANCETTUS, natione Italus, patria è Burgo S. Sepulchri Societatem ingressus est Romæ anno salutis 1578. ætatis suæ 24. Docuit Humaniores litteras; Concionatorem egit; fuit in Missione Hungarica, & in Bohemica; demum redux Romam absoluit dies peregrinationis huius vitæ in Collegio Romano die 28. Decembris 1599. Transiit è latino Surijs in Italicum

Vitam S. Eleazari Comitæ Ariani additis suis digressionibus. Pragæ apud Ioann. Schiemanum 1592. in 4.

CLAVDIVS BOVRCIER, natione Lotharingus, patria Nouoprensis in Diocesi Tullensi anno 1604. Societatem amplexus, ætatis suæ 19. in qua Philosophiam, & moralem Theologiam docuit, & quatuor vota solemnia nuncupauit anno 1622. Dum Rhemis degeret nõ penitentia operam contulit suis consilijs, & hortationibus, vt nobilissimû, ibi Monasterium Sancti Remigij &c. cui præ-

cateris à Leone IX. concessum est, vt septem in perpetuum Religiosi Cardinalium nomen, & Dignitatem obtinerent, in pristinum nitorem reuocaretur. Tanta erat in tractandis Religiosorum externorum animis industria. Obijt Mussiponti anno Christi 1632. suo vero 47. Scripsit Gallicè

Coronam stellarum XII. Carolopoli apud Hubertum Radulphum in 12.

* CLAVDIVS LA BROVE, natione Gallus, patria Aruernus, in Societatem admissus anno salutis 1630. ætatis suæ 18. votorum quatuor professionem emisit. Sexennium posuit in tradenda Rhetorica, & litteras amæniores; & Philosophiam professus est. Vir præclaris naturæ dotibus, siue ad sacra pulpita siue ad exedras Theologicas, præter morum candorem, & affabilitatem, qua sibi deuinciebat omnium animos, immaturo funere nostris sublatus est Anicij die 14. Octobris 1651. Edidit Gallicè

Vitam R. P. Ioann. Francisci Regis ex Societate IESV. Anicij typis Andreæ de la Grade 1650. in 8. recusam Parisijs apud Ioann. Henault: 1653. in 12.

* CLAVDIVS DE BVSEY, natione Gallus, patria Lingonensis, natus anno sæculi fluentis 22. Societati se adiunxit eiusdem 40. & votis quatuor solemnibus se obstrinxit. Docuit nouennium Humaniores litteras, quadriennium Rhetoricam. Superstes in Collegio Rothomagensi, Scripsit Gallicè duobus voluminibus

De IESV Phero. Parisijs apud Gasparum Metmas in 12. recusum Ibidem, & iisdem typis 1660.

CLAVDIVS CLEMENS, Gallus, Sequanus, Ornaci in Burgundiæ Comitatu, natus, dum Vesuntione adolescens Rhetoricæ studeret, admissus est in Societatem anno 1612. cum ipse haberet ætatis 16. Tirocinium Auenione posuit, ibi, ac Lugduni Philosophiam audiuit; Rhetoricam tum alibi, tum apud Sequanos Dolæ diu docuit. Inde missus Madritum, vt in Imperiali Collegio Professor Regius eruditionis, in Academia ibi recenter instituta esset, magna non minus virtutis, quàm doctrinæ commendatione multis annis munus illud impleuit; vbi etiam solemnia Professorum vota quatuor emisit. Vir fuit religiosæ admodum modestiæ, & animi diuinæ semper spectantis imago; sed pertenuis valetudinis; vnde delapsus in hecticam, inter frequentia cum Deo colloquia, voluptate liquida perfusus, animam placidè exhalauit Madriti die 23. Decembris 1642. Rogatu Perillustrium Canonorum, & Comitum Lugdunensium, edita est eius

Oratio de Christiana simul, & humana maiestate, Ecclesie Lugdunensis quam in solemnibus studiorum instauratione anno 1628. pronuntiauit. Item

Vitam Clementis IV. P. Max. Cui accessit. Ro-

Rodulphi de Cheurier Episcopi Ebroicensis, & Cardinalis Albani Gentilitius Splendor, & obitorum munerum, ac Legationum amplitudo. Lugduni apud Ioannem Iuelleron 1623. in 12. Item Gallicè

Descriptio eorum, quæ facta sunt in nostro Lugdunensi Collegio, primo ingressu solemnium Ludouici XIII. Regis Christianissimi, & Regiæ vxoris.

Programma inscriptum, Isagoge ad politiorum litterarum, quod auctum diuisit postea bifariam, inscribiturque, alterum: Axiomata Philosophica, ad comparandam sibi, & tradendam alijs ameniorem eruditionem Alterum Introductio compendiarum ad eloquentiam.

Prodiit demum iustum eius volumen in libros 4. distributum, cui titulus est

Musæi siue Bibliothecæ exstructio, instructio, cura, usus. Attexuit illi accuratam Descriptionem Regiæ Bibliothecæ S. Laurentij in Escuriali, & *Parænesim ad studiosam Iuuentutem.* Lugduni per Iacobum Prost. 1625.

Machiauellismus ingulatus à Christiana Sapientia, Hispanica, & Austriaca

Dissertatio Christiano-Politica. Compluti apud Antonium Vasquez, altera editione auctiore 1637. Edidit etiam Hispanicè

Tabulas Chronologicas tres de rebus Hispaniæ ante, & post Christum, & res Ecclesiasticas, ac Politicas, vsque ad annum 1641. Madriti eodem anno. Composuerat etiam opus bene magnum, & accuratum.

De Gentilitijs Symbolis, ac Tesseris, & Re scutaria, sed quia multa æri incidenda erant, non inuenit, qui eruditionem suscipere-

CLAVDIVS D'AVSQVEIVS, natione Belga, patria Audomaro-politanus admissus in Societatem anno salutis 1585. ætatis 17. Docuit in ea multis annis litteras græcas, & Rhetoricam. Præfuit etiam studijs, & Concionatorem egit, vir rara Græcarum litterarum peritia, ad quem extat Epistola Iusti Lipsij 62. Centuriæ 5. ad Belgas. Vertit è Græco sermone dum in Societate esset.

Basilij Seleucienfis Episcopi Orationes 40. notisque eruditè illustrauit, typis Commelinianis 1604. in 4. habenturque tomo 5. Bibliothecæ magnæ Patrum parte 3.

* CLAVDIVS DECRET natione Gallus, patria Trenorchensis in diocesi Cabilonensi, Societati se adscripsit anno sæculi præterlabentis 14. ætatis suæ 17. & vota quatuor professus est. Octennium docuit Rhetoricam & politiores litteras; Philosophiam triennium. Rexit Collegium Cabilonense, multos annos exegit Parisijs in Domo Professorum, vbi se probauit omnibus virum mitissimi ingenij, & singularis obseruantia regularum. Morbum, ac morbi incommoda sic pertulit, vt nulla audita fuerit ex eius ore querela, etiam in dolore acerbissimo, tolerantia nempè fuit supra atatem, ac vires, vt eadem facere videre-

tur moribundus, quæ consueuerat sanus. Itaque Sacramentis nouissimis ritè communitus, annis, & virtutum fruge maturus, migravit ad consortium (vti speramus) Beatorum. Parisijs die 10. Aprilis 1668. Scripsit Gallicè:

Ideam vera Vidua. Parisijs apud Gasparum Meitnas 1659. in 4.

* CLAVDIVS FRANCISCVS DE CHALES natione Gallus ex Illustri Millicetorum in Sabaudia genere natus Camberij anno salutis 1621. Deo se in Societate dicauit 1635. & votorum quatuor sacramento se astrinxit. Rhetoricam, & amæniores litteras nouennio professus est. Magno zelo missiones Orientales inter Turcas expertus, & obtinuit ad quadriennium. Reuocatus inde suam in Prouinciam, docuit Philosophiam quadriennio, Mathesim septennio, Theologiam quinquennio, magna laude ingenij. Rexit Collegium Camberienfe. Edidit hætenus

Commentaria in octo libros Euclidis, Lugduni apud Benedictum Coral 1612. Latinè. Iterum Gallicè apud eundem 1672. Item

Cursum Mathematicum 3. Tomis, quorum I. Complectitur Euclidis Libros 8. Arithmeticam, Theodosij Sphærica, Trigonometriam, Geometriam præcticam, Mechanicam, Staticam, Geographiam Vniuersalem, Tractatum de Magnete, Architecturam ciuilem, & Artem tignariam.

II. *Tomus continet Tractatum de Sectione lapidum, Architecturam militarem, Hydrostaticam, Tractatum de Fontibus, & fluuijs, De Machinis Hydraulicis, Nauigationum, Opticam, Prospectiuam, Catoptricam, & Dioptricam.*

III. *Continet Musicam, Pyrotechniam, Astrolabia, Gnomonicam, Astronomiam, Kalendarium, Astrologiam, Algebram, Indiuisibilem Methodum, & de Sectionibus Conicis.* Lugduni ex officina Anissoniana 1674. in folio.

* CLAVDIVS FRANCISCVS MENESTRIER natione Gallus, patria Lugdunensis natus anno sæculi voluentis 31. Societati nomen dedit 1646. & votorum quatuor nuncupatione se obligauit. Octennium litteras mansuetiores professus est; Ecclesiasten dein multis annis in celebrioribus Gallia vrbibus egit, agitque magna nominis celebritate, ac fructu. Modo Parisijs versatur, & edidit hætenus, Gallicè:

Elogium Historicum Vrbs, & Ecclesie Lugdunensis. Lugduni apud Benedictum Cotral 1669. in 4.

Publica Lotitiæ argumenta Lugdunensium, ex Pace anni 1666. ibidem apud Guillelmum Barbier.

Tractatum de ludicra pugna, equestri, vel pedestri, saltatione, publicisque spectaculis. Ibidem apud Iacobum Muguet 1669. in 4.

Artem Heraldicam, seu explicandi insignia Gen-

Gentilitia. Lugduni apud Benedictum Corral 1659. in 16.

Artem eandem confirmatam, seu propugnandam. Typis iisdem 1661. in 12.

Ludum Heraldicum. Ibidem 1671. in 12.

Publica latitiae argumenta Camberienfium, in Canonizatione S. Francisci de Sales.

CLAVDIVS IAIVS natione Allobox, patria Gebennensis vnus ex X. primis PP. Societatis, qui & Angelus Dei, & Pater, Patronusque Catholicorum, vulgò nominatus est, & à Petro Canisio Germaniae Apostolus appellatus. Is enim in amplificanda, propugnandaque religione Catholica apud Italos, & Bauaros, Sueuos, cæterosque Germanos magnopere laborauit. Is in Augustano, aliisque comitijs pro Ecclesia Sancta Romana, ingenti Catholicorum bono strenuè, fortiterque se gessit, multum siue apud humanarum, siue diuinarum rerum potentes, auctoritate valens, & gratia. Is in Tridentina Synodo Episcopi Augustani Othonis Cardinalis Truchsesij locum, personamque summa cum dignitate, & commendatione sapientiae sustinuit. Is hæreticorum contra mendacia, eò vsque resistit, ac repugnauit, vt eius illi admiratione doctrinae, in Saxoniam ad ineundum cum suis Magistris, Ministrisue certamen, importunis eum precibus inuitarent: quò tamen ille, Viennensi fundando Collegio, cui præerat, implicatus, constrictusque concedere pro voluntate non potuit. Is Catholicos apud Germanos Societatis nomen, originem, progressionem, ea dicendi prudentia, facultateque persecutus est, vt eorum sibi animos, voluntatesque conciliarit, & ad ipsius Societatis vsus adiunxerit. Vir fuit facillimis naturæ moribus, ore iucundus, atque hilaris, grauitate comite suæ personæ consentanea, patientia paupertatis ornatus, quamuis in vsu frequenti Magnatum, detrito, vilique cultu spectandus; nec quidquam admittens, etiam si multa illi deferrent, quò decora suæ paupertatis minueret. Domi suos mira dexteritate, & suauitate, sed cui iusta non deesset auctoritas, gubernabat, quos vt exemplo ad omnes humilitatis partes excitaret ad abiectionissima sese officia crebrò demittebat. Studio meditationis, & precationis excelluit, præterque alia singulis diebus tum caput è cætera Christi vita pro tempore quod repræsentabat Ecclesia, tum vnum è facris cruciatibus retractabat. Ex quo tanta eius exstitit caritas, & propensio voluntatis ad iuandos mortales, pro quibus Filium Dei hominem factum, & cruci fuisse suffixum colebat, vt ab orationis delicijs ad eorum vulnera circumliganda descendere non abnueret, & ab eorum consuetudine vicissim ad orationis exercitium reperendum æstuarer. Solitum aiunt cum interrupta precatione vocaretur ad opem alicui impendendam Deo dicere: *Domine Iesu patientiam habe, quia vocor ad exercendum opus caritatis tuæ erga ani-*

mas tuo pretioso sanguine redemptas; at cum opus istud, te iuuante perfecero, redibo cum furore, & omnia reddam tibi. Tenax temporis, atque parcus, mira in subtilitate partitus in vitæ quotidianæ functiones, mira præscriptum constantia tenebat. Moderatus in congressu, atque in omni actione modestus; nihil in eo insolens, nihil arrogans, nihil elatum. Admirabilem eius doctrinam, iurisque omnis diuini, & humani sapientiam, & morum integritas, & comitas sermonis, ac præstantissimum sanctæ conuersationis donum ita nobilitabat, vt omnium animos suauissimè infunderet, nec Heterodoxis minùs quam Catholicis esset gratosus, multique ex ipsius consuetudine in Orthodoxa fide mirificè confirmarentur. Rex certe Romanorum Ferdinandus, Caroli V. Cæsaris frater, ab eo diuelli vix posse videbatur; longas præsepe cum illo priuatim horas traducebat, sæpe redux à venatione desictebat de via, ad Collegium, eumque familiariter salutabat. In disputationibus ea erat vi, atque modestia, vt, cum aduersariorum errores conficeret, nihil læderet voluntates. Docendi ratio in Scholis, plena, distincta, firma. Grauißimas de Iustificatione, de Prædestinatione, de Fide, & operibus quæstiones, & id genus ijs necessarias locis, atque temporibus facilitate maxima euoluebat. Quæ res omnium animos rapiebat in admirationem. Hinc ad ipsam audiendum, dum publice prælegebat magna semper corona doctissimorum hominum, Antistitum etiam, atque Episcoporum conueniebat; quorum sitis cum exsaturari non posset breuitate lectionis, priuatim ac ipsius ædes ventitabant, vt de vis difficultatibus cum eo conferrent, ipse verò omnium interrogationibus ita faciebat satis, neminem, vt ieiunium à se vnquam dimitteret. Tergestinum Episcopatum à Rege Ferdinando magna contentione oblatum, tantà constantiâ reiecit, vt quamdiù subeundi tanti oneris metu suspensus, incertusque fuit, in perpetuo quasi luctu, lamentisque iacuerit; qua deinde sollicitudine releuatus, ad pristinam hilaritatem, iucunditatemque se retulit. Viennensem quoque Ecclesiam illi à Rege fuisse obtrusam, auctorem locupletem habeo; verum illum maluisse in humili gradu Deo per Societatis officia seruire, quam in sublimiore loco salutis adire discrimen. Anno 1551. exeunte Iunio Viennam Austriæ missu S. Ignatii, e Bauaria venit, ad exordia Collegij, quod in ea Vrbe Ferdinandus Rex moliebatur fundare. Epistolam Pauli ad Romanos publicè suscepit explorandam, & cætera Societatis munia strenuè quoque administrabat donèc 8. idus Augusti 1552. non diuturno illo quidem, grauique morbo, sed summo languore confectus, ac potius continenti operæ zeloque Domus Dei consumptus, Sacramentis ritè nouissimis communitus, æquè carus domesticis, & externis, prænunciata vni Socio-

ciorum sua morte, in Cælum abiit, vt eximia eius virtus, & spectata vulgò sanctitas pollicetur. Quanta beneuolentia Viennensis eum prosequeretur Academia, mæror, & amplitudo funeris indicauit, quo ad eius cohonestandas exequias vniuersa conuenit. Insigni eadem pompa Franciscanos apud Patres in templum S. Nicolai (nam ibi tunc degebat) elatus est, & multis lacrymis decoratus, Nobili comitante Doctorum corona, & flore ipso Academiae Iuuentutis. Habita est à Petro Canisio ad vniuersam illam Concionem de ipsius defuncti vita sanctissimè acta, non minùs pia, quam erudita Panegyris. Cadauer in Templi medio inhumatum est, nullo ad posteritatem, vnde posset inueniri monumento relicto. Ingolstadiensis Academia vbi laius aliquando docuerat, inter cætera Theologorum monumenta, quæ ibi in Theologiæ Schola visuntur, hoc illi, nomine IESV pro insignibus picto, elogium posuit

CLAVDIVS IAIVS Sabaudus, Theologus, Doctor, & Professor Societatis vir placidissimorum morum, & qui Doctrina, cum pietate perpetuo coniunxit. Hic si quispiam alius in hac Schola, sanctitatis opinionem apud summos, medios, infimos sibi comparauit: cunctis æquè carus, & salutaris, qui etiam fuit ex prima decade eorum, qui Sanctæ Societatis Iesu fundatores extiterunt. Hinc euocatus Viennam Austriæ, ad ea, quæ semper in pectore tenuit, & ob oculos habuit, æterna migravit gaudia anno 1552. Editum est opusculum, vnum quod post se reliquerat, hoc titulo:

Speculum Præsulis ex S. Scriptura, Canonum, & Doctorum verbis ad Ottonem Cardinalem Truchsesium Episcopum Augustanum. Ingolstadij 1615. in 4.

* CLAVDIVS DE LIDELLE natione Gallus patria Molinensis ad Societatem se aggregauit anno salutis 1611. ætatis suæ 18. & vota 4. nuncupauit. Disciplinas humaniores in eadem docuit quadriennio, Rethoricam nouennio Concionatorem egit annis 20. rexit Conuictum, & Collegium Alenconienfem secundò, vbique cum laude. Tribus ante obitum annis quamuis multis afflictus morbis, non cessauit tamen vir laboris amantissimus, omnibus quoad vires sustinerent, prodesse. Tandem vltimam vitæ suæ metam propius abesse cernens, extrema petijt Sacramenta, iisque communitus quod futurum antea ipse prædixerat, in die S. Iosepho sacra 19. Martij pie obiit Rothomagi 1671. Edidit Gallicè

Rationem Eleemosynæ, aliarumque misericordie actionum ritè faciendarum. Rothomagi apud Ricchardum Lallemant 1667. in 12.

Annum Pium. Rothomagi iisdem typis, anno, & forma.

Tractatum Asceticum de Gratia. Ibidem, iisdem typis 1668. in 4.

Theologiæ Sanctorum partem alteram. Pa-

rifijs apud Ioannem Henault 1671. in 4. Eiusdem sunt

Oratio, & Carmen de Rupella capta, in libro inscripto Triumphus de Rupella capta. Titulus Carminis: *Moles Ludouici illustrata gubibus festinis, &c.*

* CLAVDIVS DE LINGENDES natione Gallus, patria Molinensis natus anno sæculi proximè exacti 91. Societati se applicuit Lugduni 20. Maij 1607. & votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Rethoricam, & amantiores litteras aliquamdiu tradidit; sed cum talento insigni polleret Concionum, in his maximam vitæ partem transegit, ea nominis celebritate per Galliam annis 36. vt qui eum illo in munere superarit inuentus sit nostra ætate nemo, & vix vllus, qui æquauerit. Sed inter occupationes concionum rexit Collegium Molinense annis vndecim, postea Prouinciam Franciæ administravit. Ter Romam ad Comitæ generalia Societatis profectus est, vel vti Elector, vel vti Prouincialis. Postremò dum Dominum Professam Parisiensem gubernaret, grauis annis, & maturus Cælo, susceptis ritè Ecclesiæ Sacramentis, & magnis virtutum exemplis post se relictis spiritum reddidit Creatori die 12. Aprilis 1660. Edidit latine

Votuum monumentum ab Vrbe Molinensi, Delphino oblatum. Parisijs apud Ioan. Camusat 1639. in 4. Gallicè verò

Monita quedam ad vitam bene ordinandam. Rothomagi, & alibi sæpius in 8. deinde aucta Parisijs in 12.

Post eius obitum reperta sunt inter ipsius scripta, & typis edita

Concionum Quadragesimalium argumenta, latine ab ipso delineata, & in tres Tomos distributa; quæ quamuis Lectori intelligenti non communem sacræ Eloquentiæ speciem exhibeant, non tamen expriment illud præcellens robur, quo Auditorum animos conuincebat, dicendo Gallicè, & voluntates permouebat. Edita autem sunt Parisijs per Franciscum Muguet 1661. in 4. Item

Conciones decem de Sanctissimo Sacramento, Latine inter eius scripta repertæ Ibidem, & iisdem typis 1663. in 8.

Prodierunt etiam subinde Typographi eiusdem opera

Conciones Quadragesimales Gallicè scriptæ, prout eo dicente exceptæ sunt ab amanuensibus lucrum inde sperantibus. Parisijs 1666. duobus tomis in 8.

Denique etiam Gallicè vulgatæ sunt similiter

Conciones per Octauam Corporis Christi, in fide amanuensium, Parisijs, & iisdem typis in 8. Nam ab ipso Auctore nihil in hoc genere Gallicè scriptum scimus.

* CLAVDIVS MAILLARD natione Lotharingus, patria Bayonensis, Societatem vicennis amplexus est anno salutis 1606. & votorum 4. professionem emisit. Vir magni zeli, & religiosæ

giosæ obseruantia. Humaniores litteras docuit quadriennio; rexit Collegia Carolopolitanum, & Nancæanum. Conciones habuit ad populum, Bruxellis, & alibi annis 30. Demum Ruræmundæ, dum militibus spiritualem nauaret operam, ad stipendia laborum emigravit die 5. Nouembris 1655. Edidit Gallicè

Tractatum de Indulgentijs. Gandau 1641. in 16. recusum Bruxellis 1645.

Artem qua quis felicem vitam, & salutem æternam in statu Matrimonij consequatur. Duaci 1643. in 4. recusum Parisijs 1651. in 4.

Magdalenam Conuersam. Bruxellis 1646. in 4.

Tractatum de Iubileo. Bruxellis 1650. in 12. Iterum Parisijs 1651.

Historiam B.V. Maris Hallensis. Ibidem 1651. in 8.

Scalam Mysticam P. Iesij de L. Nominibus. Gallicè redditam Bruxellis 1643. in 12.

* **CLAVDIVS MALTRETVS** natione Gallus patria Aniciensis natus anno sæculi præterfluentis 21. in Societate se recepit 1637. & vota 4. nuncupauit. Rethoricam, & Mansuetiores disciplinas annis vndecim professus est, & Sacras litteras nouennio est interpretatus. Rexit Collegium Montalbanense, & Domum probationis Solosæ, quam dum administraret ad Superiores, vti sperare fas est, transijt die 3. Ianuarij, hoc anno 1674. Veritit ex Græco in Latinum

Procopij Cæsariensis Historiarum sui temporis libros octo. Parisijs. tomis duobus; typis Regijs 1662. in folio.

Eiusdem Procopy de Aedificijs Iustiniani libros sex, & Eiusdem Historiam Arcanam auctorem reddidit, & notis illustrauit. Parisijs ex Typographia Regia 1663. in folio.

* **CLAVDIVS PERRIVS** natione Gallus patria Cabilonensis, natus anno huius sæculi secundo, Societati se adiunxit 1628. & in ea 20. annis Rethoricam docuit, & litteras humaniores. Rexit Collegium Catalaunense, adhuc superstes in Collegio Diuionensi. Edidit Gallicè

Historiam Ciuilem, & Ecclesiasticam Vrbs Cabilonensis. Cabilone apud Philippum Tan 1659. in folio.

Poësi Pindaricam; seu Iconem Regis, & alia ad imitationem Pindari. Cabilone 1642. in 8. recusum tercio ibidem apud Phil. Tan 1659. in 8.

Vitam S. Eustachij Secundi Abbatis Luxoniensis. Gallicè, Metis 1645. in 12.

Theandram, seu Hebdomadam sanctam, per Dialogismum, in quo præcipua quæque ad meditationem spectantia explicantur Gallicè, Lugduni in 4.

CLAVDIVS PHILIPPVS Taonus natione Italus patria Niciensis adscitus in Societate anno salutis 1624. ætatis suæ 16. vota quatuor professus est. Sexennium Eloquentiam docuit

cum laude; magna in eo vis ingenij, & felicitas memoriæ summa. Extemporalis orator, quæ alij vix longo tempore elaborassent, ipse breui horarum interuallo commentatus, attulit non semel ad concionem magna Auditorum admiratione. Diu Ecclesiastem per præcipuas Italiæ vrbes egit, semper cum fructu. Postremis verò vitæ temporibus, miram in permouendis animis artem assecutus, cum audiri maximè mereretur, immaturo funere sublatus, conticuit in patria, ad caelestem (vt speramus) Patriam euocatus, Calendis Iunij 1667. Edidit Italicè

Orationem funebrem de Marefcallo Toras Duce exercitus Regis Christianissimi in Italia.

Orationem habitam die natalitio Caroli Emmanuelis II. Sabaudia Ducis. Nicie.

Eloquium Marchionisse S. Germani cum reliqua pompa eiusdem funeris. Taurini.

CLAVDIVS RICHARDVS Gallus è Comitatu Burgudiæ, domo Ornacensis, adolescens annorum 17. in Societatem Romæ admiffus est anno salutis 1606. Vnde peracto tirocinio, & Humanioribus excultus Turnonem missus est ad studium Philosophiæ, ibidemque sacram linguam, & Mathematicam publicè docuit, quam subinde Lugduni septennio toto cum plausu professus est, votis quatuor solemnibus ibidem nuncupatis. Tandem impetrata, quam diu ambiuerat missione in Sinas, dum Matrilo transit in Lusitaniam, ibi consecutus, à Rege Catholico Philippo IV. detentus est, vt in recenti, quam instituerat Academia publicè Mathefem explicaret: Eo in munere ad obitum vsq; Matrilo constanter permansit, ita vt Mathematicas disciplinas partim illic, partim in Gallia ad annos facile quadraginta explicarit. Demum septuagenario maior quinquennio, vir religiosæ disciplinæ apprimè obseruans, migravit ad Dominum Matrilo die 20. Octobris 1664. Edidit

Commentarium in Omnes libros Euclidis Antuerpiæ typis Hieronymi Verdusci 1645. in 4.

Commentarios in Apollonij Pergæi Chroniconum libros sex. Antuerpiæ apud Hieronymum, & Ioannem Baptistam Verdussem 1655. in fol.

Eius est licet suppresso nomine vulgatus *Ordo nouus, & reliquis facilior Tabularum Sinuum Tangentium.*

CLAVDIVS SVFFRENVS, natione Gallus Aquis-sextijs natus, anno 1574. in Societatem 1592. ingressus. Septennium in ea Humaniores litteras, quinquennium Philosophiam, sexennium Theologiam professus est, votis quatuor nuncupatis 1614. Concionatorem quoque egit annis multis; fuitque magni zeli, & eruditionis operarius. Collegium Aquis-sextijs Societati posuit, & rexit; & demum in Missione Foroliuensi diem suum religiosè obiit die 14. Octobris 1629. Edi-

Edidit Gallicè

Librum contra Ministrum Petit, cui Vulpecula nomen fecit

* **CLAVDIVS TEXIER**, natione Gallus, patria Picta, natus anno sæculi labentis 10. Deo se in Societate dicauit 1628. & votorum quatuor sacramentum solemne dixit. Post traditam Rethoricam, & amariore litteras quinquennio, conciones ad populum ab annis amplius 30. habet in præcipuis Gallia Urbibus. Rexit Collegia Lemouicense, & Pictauiense, & modo domum Professam Tolosanam Præpositus administrat. Edidit lingua vernacula.

Conciones per Aduentum sub titulo Impij Infelicis. Parisijs apud Stephanum Michallet 1673; in 8.

Conciones per Quadragesimam: Parisijs, & iisdem typis 1675. in 8.

CLAVDIVS TIPHANVS, natione Gallus, patria Parisiensis, natus anno 1571. in Societatem ingressus 1593. ac 15. post anno, quatuor vota solemni nuncupatione professus, & Philosophiam, & Theologiam pluribus annis docuit, eiusdemque lauream Doctoralem accepit. Rexit Collegia Remense, Mussipontanum, Metense, Flexiense; Academiæ Mussipontanæ Cancellarius fuit, & Prouinciam Campaniæ administravit. Vir fuit mitissimi ingenij, sedatis admodum, moribus, & disciplinæ religiosæ feruentissimus. Deposita Prouinciæ cura, nunquam ignem sibi priuatim exstrui passus est, quamuis, & Superiores offerrent, & ratio valetudinis exigere videretur. Tam altè Diuinam bonitatem inculperat animo, vt in extremo morbo iam alienatus à sensibus, Dei mei bonitatem, Dei mei bonitatem plus millies ingeminans, in ea verba defecerit, Senonibus die 27. Decembris 1641. Scripsit Gallico idiomate

Monitionem ad Hæreticos Metenses de Paulo Ferrio Ministro. Mussiponti apud Melchiorrem Bernardum 1618. in 8. Latine verò

Declarationem, ac Defensionem scholasticæ doctrinæ, SS. Patrum, & Doctoris Angelici de Hypostasi, & Persona, ad Sanctissimæ Trinitatis, & Incarnationis Mytheria illustranda. Mussiponti typis Philippi Vincentij 1634. in 4.

* **CLAVDIVS VALDORY**, natione Gallus, patria Rothomagensis natus anno sæculi præterlabentis primo, religiosæ militiæ in Societate nomen dedit 1620. Vir zeli feruentissimi, post traditas aliquot annis Humaniores litteras, totum se missionibus obeundis, & concionibus ad populum habendis impendit, iamque eo in ministerio annis 35. in varijs partibus Franciæ miro cum fructu animarum versatur. Edidit Gallicè

Tractatum de Seruitute Crucis Domini nostri Iesu Christi. Editio 2. Parisijs apud Ioannem Henault 1660. in 8.

Responfionem ad Ministrum Fricotet, aduersus libellum ab eo editum, contra honorem

Cruci debitum. Parisijs 1657. in 4.

Sanctam mortem Christiani. Parisijs apud Stephanum Michalet 1672.

COLONIEN. COLLEGIVM in Germaniæ Vrbe clarissima, ad Rhenū, exordia habuit tenuia anno salutis 1544. quando sex è Noftris vnà cum Petro Fabro primogenito S. Ignatij filio, in domicilio conducto, & aliena misericordiâ victitabant, præcipuè RR. PP. Carthusiensium, & duarum Matronarum caritate. Postea adnitente potissimum inclytæ memoriæ Viro Ioanne Groppero (quem Paulus IV. vel inuitum creauit Cardinalem) ab Illustrissimo Senatu attributum Noftris est Collegium, (quod vocant) trium Coronarum anno 1556. Adiecta deinde vectigalia à Serenissimo Ernesto Bauaro, Archiepiscopo, & Electore anno 1587. quæ accessionibus varijs aucta, Collegium multorum capax Sociorum reddiderunt. Postremo accessit, & Templum splendidum, summa pietate, ac liberalitate Serenissimi Maximiliani Ducis, & Electoris Bauariæ extructum. Complectitur hoc Collegium ordinariè socios supra septuaginta, & in his numerat Professores diuersarum scientiarum tredecim, qui Iuuentutem vndique conuentem, & plerumque ultra mille capita, bonis artibus, ac pietate instruant. Edidit in lucem.

Simonis Sacerdotis magni antitypum Franciscum Mariam Macchiauellum, Episcopum Ferrariensem, in eius Collegij templo consecratum Colonia 1639. in 4. Item

Annus sæcularem Societatis Iesu à se adumbratum. Colonia apud Hermannum Milium 1640. in 4. Item vnà cum Collegijs Nouensi, & Bonnenfi

Diem Album Honoris Serenissimo Maximiliano Henrico Bauaro Episcopo Leodiensi, cum Archiepiscopo Coloniensi, & Electore inauguraretur, obalatum. Colonia typis Viduæ Hartigeri Vvaringen 1650 in folio

CONIMBRICEN. COLLEGIVM, quod celeberrimū est in Lusitania, fundatum in ipsis nascentis ferè Societatis primordijs, anno salutis 1552. à glo. mem. Ioanne III. Rege, vt esset veluti Seminarium Præconum fidei Christianæ in Oriente, ab eodem in eam amplitudinem mox est perductum, vt nullum, par illi diu habuerit Societas; & inter stabilita annus Vectigalibus Collegia, fuerit omnium primum. Adiecit ei postea idem munificentissimus Rex iura Academica, & partem Academiæ à se eo loci fundatæ Collegio nostro attribuit, voluitque, vt in vnum corpus cum Academia Regia coalesceret. Hinc doctissimus vir Martinus ab Azpilcueta Nauarrus, dedicauit illi Relectionem suam, in c. *Ita quorundam De Iudæis*, & mirificis illud laudibus extollit. Numerat hoc Collegium ordinariè ad ducentos socios, & sæpe habuit multo plures atque in his Professores diuersarum scientiarum 23. qui accedentes ad se vn-

dequaque discipulos (plerumque ad duo milia capitum) ad omnem virtutem, & sapientiam erudiant . Edidit

Commentarios in libros Aristotelis Physicorum . De Celo, Meteororum, Ethicorum, Partium naturalium, De Generatione, & Corruptione, & De Anima, editos nomine Curfus Collegij Conimbricensis, Coloniae 1599. in 4. Moguntiae 1600. in 4. & alibi . Eorum Auctor est Emmanuel Goës. Cum autem eiusdem Collegij nomine prodijissent ex Bibliopoleio Frobeniano anno 1604. Supposititij Commentarij in vniuersam Aristotelis Logicam indigna tali parente proles, illis abolendis edidit idem Collegium alios Genuinos

Commentarios in Logicam Aristotelis . Lugduni sumptibus Horatii Cardon 1607. in 4. & alibi, quorum Auctor est Sebastianus Coutus . Præterea seorsim excusa sunt

Problemata quæ in Collegij Conimbricensis Physicis Commentarijs enodantur . Moguntiae typis Ioannis Albini 1601. in 12.

* **CONRADVS CONFALONERIVS** natione Italus, patria Mediolanensis, natus anno sæculi præterlabentis 19. tirocinium vitæ religiosæ in Societate posuit Romæ anno 1636. & vtorum 4. sacramento se obligauit . Humaniores litteras professus est triennio; Mathesim anno vno, Philosophiam quæ Romæ, quæ Mediolani nouennio; Ethicam biennio; Theologiam scholasticam sexennio; nunc Philosophiam moralem in scholis Canobianis Mediolani in quintum annum publicè proficitur . Edidit hæcenus

Epitomen Philosophicam ex Prælectionibus Romanis, & Mediolanensibus excerptam . Mediolani apud Iulium Cæsarem Malatestam 1660. in 8. Item Italicè

Cometam Decomatam Mediolani in 12.

CONRADVS VETTER, natione Germanus, gente Sueuus, domo Engensis in Societatem iam Sacerdos adlectus est anno 1576. atque in ea gradum Coadiutoris spiritalis obtinuit . Ratibonæ in Cathedrali pulpito annis aliquot concionatus est, ea vi, & gratia, vt Hæreticorum iuxta, & Catholicorum magnum ad se numerum traheret . Tullius linguæ suæ, & flagellum Hæreticorum, quibus, ob varios presertim libros seu ingenio suo natos, seu de latino in vernaculum translatos, grauis quoad vixit, fuit . Viris Principibus longè erat acceptissimus, à quibus etiam in suprema valetudine sæpius est visitatus . Decessit demum die 11. Octobris, anno 1622. ætatis 76. vitæ magis quam laborum satur, in Collegio Monacensi . Vertit in Germanicum

Martyrologium Romanum .

Decem Rationes Edmundi Campiani .

Vitas S. Ignaty B. Francisci Borgiæ; Iosephi Anchieta .

Historias de Monasterijs Monialium S. Benedicti Riga, & Sanctæ Clare Norimbergæ, Ingol-

stadij typis Ederianis 1613. in 4.

Meditationes Diaz pro flagellantibus se die Veneris Sancto .

Sebastiani Neisij censuram de articulis Hailbruneri .

Purgatorium Lutheranorum . 1612.

Tres eiusdem Quaestiones . 1612.

Martini Becani Tractatum de Concionibus Caluinistarum .

Iacobi Gretseri de Ecclesiasticis processionibus lib. 2. 1612.

De voluntaria flagellorum Cruce, lib. 3. 1612.

Apologiam pro libris de Disciplinis .

Murices Catholicae, & Germanicae antiquitatis .

Relationem de Iesuitarum studijs abstrusioribus .

Furias Predicantium Augustanorum, ob refutatam Relationem Cambilbonicam .

Eisdem repetitas, & denuo castigatas . 1612.

Lixiuum pro abluendo Malefano capite Anonymi Ministri, eadem Henrici IV. Regis Gallia in Iesuitas conferentis .

Apologiam contra Ioannem Cambilbonem .

De mortificatione libros 3.

Castigationem impudentissimi libelli aduersus Cardinalem Bellarminum conficti . Ingolstadtij 1615.

Adami Tanneri amuletum Castrense .

Hieremie Drexelij Horologium Angeli Turularis .

Petri Canisij Cathecismum Rythmo .

Ioannis Trithemij cursum, idest horas Sanctæ Annæ .

Ioannis Reibingi muros Ciuitatis Sanctæ Ierusalem 1615.

Ioannis Bithorij Gersonis Hansonij tractatus varios de honore, & rebus fidei . 1614.

Extremum Iudicium Lutheranorum . 1612.

Relationem Colloquij inter Principes Vandemontium, & Badensem . 1614.

Scriptit autem ex ingenio .

De Sancto Missæ sacrificio .

Viginti quatuor nouos, terribiles, impios errores recens Reformatorum Christianorum, De Morte, & Passione Christi . Ingolstadtij 1591. in 4.

Responsionem ad Andrea Schmidelini libellum expositulatorium .

Valete omnium Hæresiarcharum . Ingolstadtij 1591.

Colloquium duorum Predicantium super innocente Luthero .

Lutherum innocentem, veracem &c. Ingolstadtij 1600.

Manifestam demonstrationem de casto Luthero, contra Philippum Hailbrunnerum . Ibidem 1600.

Confractationem Speculi Iesuitici à Predicantibus editi . Ingolstadtij 1601.

Re-

Refutationem contra Hailbrunnerum, cum breui relatione Ioannis Decumani de Disputatione Ratibonensi . Ingolstadtij 1603.

Palinodiam, & publicam protestationem, quod in quindecim libellis, qui Innocens Lutherus inscribuntur, auctor Luthero iniuriam fecerit .

Antiquam pietatem Catholicam, & 300. Salutationes ad Iesum Christum . Ingolstadtij 1619. & plura alia Germanicè omnia.

CONSALVVS RODERICIVS, vide infra in Gonfaluio Rodericio.

CONSTANTINVS SYRVVID natione Lithuanus vndeicennis Societati se aggregauit anno salutis 1598. & vota quatuor professus est . Multis annis Sacram Scripturam, tum in pulpito, tum in Cathedra explicuit, & Ecclesiasten linguæ Polonica, & Lithuanica, egit . Vir solidè doctus, pius, & zelosus, eodem tempore, quo sacras litteras in schola interpretabatur, diebus festis manè ad plebem in templo Collegij Lithuanicè, mox in templo Cathedrali Polonicè coram Capitulo concionabatur, & insuper post meridiem in Ecclesia, Domus Professe lectionem de Sacra Scriptura ad confertam populum habebat . Monitus inter hæc, ne nimio zelo valetudinem iret perditum, respondit: Quorsum mihi valetudo, nisi vt laborem? esto laborando breuior euadat vita . Virginitatem, & innocentiam baptismalem creditur secum detulisse ad sepulchrum testante id eo, apud quem totius vitæ suæ noxas sensibus adhuc integris, deposuerat . Mortalitatem exiit in Collegio Vilnensi die 23. Augusti 1631. Ad iuandos eos, qui minus periti linguæ Lithuanicæ, per Lithuaniam salutem indigenarum procurabant, Edidit

Clauem linguæ Lithuanicæ . Vilnæ in 8.

Dictionarium Polono-Latino-Lithuanicum . Vilnæ sæpius recusum .

Puncta Concionum in Dominicis totius anni Polono, & Lithuano idiomate . Vilnæ typis Academicis 1639. in 4.

CONSTANTIUS PVLCHARELLVS natione Italus, patria Massalubrensis non procul Neapoli, adolescens in Societatem venit anno salutis 1585. in qua plus annis 25. vixit, & quartam Romano Pontifici votum fecit . Omnes in ea scientias felicissimè complexus est, sed infirmitate valetudinis ab exercendis grauioribus impeditus, humanioribus sese ad naturæ leuamen impendit, in quibus inexhausta ingenij fecunditate Græcè, latinèque apprime fuit eruditus . Cæterum vir fuit admodum religiosus, seu interiorem animi constitutionem, seu exteriorem corporis habitum spectes . Nullum in eo vestigium contumaciæ, nullum fastus, aut arrogantia . Neminem aliquando verbo acerbior perstrinxit . Tulit diuturnum morbum perinde diuturna patientia . Etenim vno alteroue post anno, quam nostræ militiæ Sacramento rogatus esset, è pectore tantam ciecit sanguinis vim, vt reliquo vitæ tempore

ex difficillimo morbo sese expedire nunquam potuerit . Et cum tantis difficultatibus subiectus esset, nihilominus tamen humaniores litteras octo annis accuratè docuit . Sed nunquam eius constantia clariùs eluxit, quam illo triennio integro priusquam naturæ concederet; nam cum infrequentius à focijs, iusto contagionis metu inuiseretur, ita suam illam solitudinem æquanimiter tulit, vt nemo illum vultuosum, nemo minus serenum, aut lætum aduerteret . Opportuna autem salutis remedia, idcirco non procurabat, quod diceret ea sibi minimè deberi . Interim cursum suum habere consueta corporis macerationes, itaut nullum penè asperitatis genus prætermitteret, à quo temperaret . Cingularia quippe ieiunia, quæque reliquum intercurrunt annum affecto corpusculo perseveranter obseruauit; humo nuda cubitare, informe lignum pro puluillo capiti supponere, familiarissimum illi erat; & quæ duo non parum vtique caelestem illi gloriam accumularunt, in tanta conflictatione malorum, Diuinam quotidie rem fecit, & statum Orationis tempus, aut expleuit semper, aut longius protraxit . Longa demum phytis consumptus, obiit Neapoli die 13. Ianuarij anno Domini 1610. ætatis 41. Scripsit varia Poëmata nitidissimo stylo, quibus vno volumine comprehensis, qui ea post ipsius mortem, ediderunt titulum fecerunt:

Carminum libri 5. His adiecti . Dialogus De vitij senectutis, & Homericæ Iliadis, Libri duo . E Græco in Latinum conuersi . Neapoli apud Tarquinium Longum 1618. in 8. recusi in Parnasso Soc. Francofurti 1654. in 4. & alibi .

CORNELIVS CORNELII A LAPIDE, natione Belga, patria Eburo Bucholdianus, honestis ortus parentibus, à primo rationis vsu Deum colere coepit fide, spe, & charitate; Adolescens se in Societatem dedit anno salutis 1692. 8. Iulij: In ea ante iuuentutis egressum, sacerdos factus, quotidie sacram hostiam, ad vsque vitæ extremum, quasi iuge sacrificium immolauit . Sacram linguam Louanij, & diuinas litteras plus annis 20. publicè docuit, vnde Romam à Moderatoribus accersitus, eadem ibi summa cum celebritate nominis complures annos interpretatus est, donec labori cedens totum se ad priuatam scriptionem conuertit; quo tempore qualem instituerit vitæ genus, nullis aptius, quam ipsiusmet verbis explicuero; ea ipse cum Deo loquens ita concepit; *Hosce meos labores, & fructus, omnia studia, omnem doctrinam, omnem commentationem tuæ gloriæ, O Sacrosancta Trinitas, & Trina Vnitas consecraui, optauique vt omnis mea actio, omnis passio, totaque vita non esset aliud, quam continua laus tua . Tu menti mea ab olim te reuelasti, vt te vnum estimarem, & quaerem, cætera omnia velut exilia, inania, & fugacia flocci ducerem, & fastidirem . Quocirca aulas; & oras fugio: silentium, & secessum mihi iucundum, alijque non inutilem sequor, cum*

cum Sancto Basilio, Gregorio, Hieronymo, cuius sanctam Bethleem ab eo in Palestina sollicitè quaesitam ego Romæ inueni. Olim iunior egi Martham, nunc in deuexa ætate magis Magdalenam ago, & adamo, memor breuis aui, memor Dei. memor instantis æternitatis. Cella (quæ mihi fida, amica, tota terra carior est, adeoque cælum terrestre videtur) & silentij solius sum incolæ; Cellicola & sacri Musæi affecla, calicula esse contendo, sanctæ contemplationis, lectiois, scriptiois, otium, imò negotium persequor. Deo Vni, & Trino, eius oraculis, & inspirationibus excipiendis, meditandis, celebrandis incumbo: ad Christi pedes sedeo, ut ab ore eius pendula verba vitæ hauriam, quæ deinde in alios effundam. Hæc ille senex agebat, & diuturnæ sanctitatis meritis cumulatus: nam ab ipso statim in Societatem ingressu, beatæ æternitatis perenni consideratione, ita est ad humanarum rerum contemptum, & cœlestium desiderium incitatus, ut ex eo nihil aliud, præter Christi perennem voluptatem, laudem, & gloriam in vita, & in morte, in tempore, & in æternitate, intenderet; Eam vnam celebrare, & promouere omnibus votis, & studijs, omnibusque corporis, & animi viribus, intenderet, & satageret. Nihil in hoc mundo à quoquam mortalium expectaret, nihil desideraret. Hominum iudicia, aut plausus non moraretur; Soli Deo placere cupiens, & displicere timens. Hoc vnum spectaret, vnum hoc postuleret, huc omnis eius lectio, & scriptio, huc omnis labor defudaret, ut sanctum eius nomen sanctificaretur, eiusque sancta voluntas fieret sicut in cœlo, & in terra. Ardentissimum martyrij subeundi desiderium, ab ipso primo tyrocinio diuinitus haustum, adeo semper retinuit, ut omnibus votis eam sibi lauream assidue efflagitaret. Eam penè iam manibus erat complexus anno 1607. cum degens apud Ædem Deiparæ Aspricollensem miraculis illustrem, haud Louanio procul, & aduentantes turmatim religionis causa mortales, per confessiones, conciones, aliaque sacra officia adiuuaret, ab Hollandico equitatu improvisò in eam incurrente ipso festo Natiuitatis Deiparæ die, cunctaque ferro, & flamma vastante, circumseptus est, & tantum non captus, & trucidatus. Verùm sacrosanctæ Eucharistiæ, quam ex æde sacra, nè ab Hæreticis violaretur, efferebat, ac Deiparæ, quam voto nuncupato implorabat, ope, periculum non sine miraculi opinione discussum est, ipse mira prouidentia seruatus incolumis. Cæterum quam nunquam illi exciderit cupido Martyrij fati ea verba declarant, quibus sanctos quatuor Prophetas; absoluto in eorum vaticinia Commentario, ita compellat: O Propheta Domini, fecistis me Prophetæ vestra, & Doctoralis laurea participem; facite quæso, & martyrij, ut & ego veritatem, quam à vobis hausi, aliosque docui, & conscripsi, sanguine meo obfirmem. Nec enim ante perfectus, & consumma-

tus erit Doctoratus meus, nisi hoc sigillo pariter claudatur; à triginta propè annis vobiscum, & pro vobis lubens, volensque continuum subeo martyrium religiose vitæ, & martyrium agritudinum, martyrium studiorum, & scriptiois: impetrare obsecro mihi pro coronide, & quartum martyrium sanguinis. Exhausti pro vobis spiritus vitales, & animales; exhaustam, & sanguinem. Omnis laboris mei per totos annos exantlati, quo vos Dei gratia explicui, illustraui, & nouo sermone loquentes, & prophetantes effeci, ac vobiscum quasi prophetam; vestrum mihi quasi Prophetæ stipendium, martyrium dico à Patre lumen æquè, ac misericordiam obtinete. Mox ad Beatissimam Dei Matrem conuersus, cui se suaque omnia deberet, à qua fuisset indignus ad sanctam filij eius Societatem vocatus; in ea miro modo directus, adiutus, instructus, martyrij se per eam compotem fieri postulat; Deinde Dominum Iesum, amorem suum per Genitricis, & Prophetarum promerita, obnixè efflagitat, ne inertem agat vitam, ne inertem in lecto mortem, sed ligno illatam, aut ferro. His consentanea fuere cæterarum ornamenta virtutum, quæ longius profèqui non est huius operæ. Nihil illo videri potuit mitius, nihil modestius, nihil temperantius. Tam humili erat de se sensu in tanta Doctrinæ, atque omnis humanæ, diuinæque sapientiæ vastitate, ut affirmaret: Verè & in conscientia mea, stultissimus virorum ego sum, & sapientia hominum non est mecum, sum puer paruulus, nesciens introitum, & exitum meum. Alibi quoque ita pronunciat: iam penè à 40. annis sacro huic studio incumbo, à 30. annis nihil aliud ago, quin & continuo sacras litteras doceo, & tamen sentio, quam parum in eis perfecerim. Religiose feueritatis adeo tenax fuit, ut ne quid illa caperet suâ causa detrimenti, nollet sibi quidpiam exitium ad victum proponi, tametsi valetudine semper esset imbecillima, annis impedita, studijs Ecclesiæ Dei profuturis impensa, nec posset edulia, quæ cæteris apponebantur, conficere. Obedientia illi semper, & veritatis amor præ vita fuit. Hanc in omni scriptioe primam habuit, illam verò ductricem ad proferendas scriptioes ad publicam lucem, quas alioquin æterno fuerat damnaturus silentio. His ille studijs sanctimonix intentus, cum septuaginta superasset annos ætatis, debitum tandem naturæ soluit, in Vrbe sancta, vbi semper optarat sanctorum ossibus sua miscere die 12. Martij anno 1637. Cadauer auctoritate Maiorum proprio inclusum loculo, ut olim internosci posset, humatum est. Catalogus ipsius operum, est, qui sequitur.

Commentaria in Pentateuchum Mosis. Antuerpiæ apud hæredes Martini Nutij, & Ioannem Meursium 1616. rursus 1623. in folio.

In libros Iosue Iudicum, Ruth, Regum, Paralipomenon. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1642. in folio.

In libros Esdræ, Nehemiæ, Tobie, Iudith, Esther, Machabæorum. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium, & Parisijs apud Cramoisy 1644. in folio.

In Proverbia Salomonis. Antuerpiæ typis Nutianis, & Parisijs apud Cramoisy 1635. in folio.

In Ecclesiasten. Antuerpiæ typis Nutianis 1638. Parisijs apud Cramoisy 1639. in folio.

In Sapientiam. Antuerpiæ iisdem typis 1638. Parisijs 1639. in folio.

In Canticum Canticorum. Antuerpiæ 1628. Lugduni apud Boissat 1637. in fol.

In Ecclesiasticum. Antuerpiæ typis Nutianis & Lugduni Landrianis 1634. Iterum Antuerpiæ Meursianis 1642. in folio.

In quatuor Prophetas maiores. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1622. & rursus 1625. in folio.

In duodecim Prophetas minores. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1638. in folio, & Lugduni apud Prost. eodem anno.

In quatuor Iesu Christi Evangelia. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1638. & Lugduni apud Prost. eodem anno, in folio.

In Acta Apostolorum. Antuerpiæ apud Nutium, & Lugduni apud Iacobum, & Mathæum Prost 1627. in folio.

In omnes Diui Pauli Apostoli Epistolas. Antuerpiæ typis Nutianis, & Meursianis 1614. & 1617. & 1622. & 1627. & 1635. in folio.

In Epistolas Canonicas. Antuerpiæ, & Lugduni typis iam dictis 1627. in folio.

In Apocalypsim Sancti Ioannis Apostoli. Ibidem 1627. in folio.

Reliquit imperfecta

In libros Iob, & Psalmorum.

Prolixior aliquanto videri potui, sed hoc debui viro laudatissimo.

CORNELIVS CROCVS natione Belgæ, patria Amstelodamensis, litteras humaniores Louanij puer excoluit. Eloquentiam ab Adriano Barlando Rhetore audiuit, Græcas ipse litteras etiam adiuuavit. Decursis tandem Theologiæ spatijs, sacris initiatus ordinibus, ludum in patria litterarium aperuit, quo iuuentutem illam optimis simul disciplinis, ac moribus iam inde à teneris imbueret; atque in auita religione contineret; quippè cum iam sensum per Batauiam labes Hæreticorum serperet, cui semina iecerant praua Erasmi Colloquia. Nihil sinebat ex veterum libris parum pudicum, vel ad oculos adolescentium, vel ad aures accidere. Corruptores religionis, & detestabatur grauissimè, & insectabatur acerrime; nullumque non subibat laborem, nihil non moliebatur, ut eos refelleret, confirmaretque Catholicos. Diuinum etiam cultum, venerationem præsertim augustissimæ Eucharistiæ perstudiosè tuebatur. Et habebant curæ eius momentum ingens, & exitum peropta-

tum, quòd innocens vita grauissimi Sacerdotis, claris, perpetuisque exemplis cum præibat, tum sequebatur seduli studia monitoris. Ad initia Conimbricensis Academiæ, cum ab Lusitano Rege magnis honorum inuitaretur illecebris, suo omni commodo, ac splendori, vetulæ parentis caritatem antetulit. Quæ vbi octogenaria composita est, quinquagenarius ipse humana fastidians, anhelans cœlestia, perfectæ amore virtutis Romanum iter pedes aggredditur: Nimirum cum esset ingratum expertus Magistratum in patria, indignans nonnquam Scipionis illud Africani in ore habebat: Ingrata patria, ossa non leges mea. Parisios cum venisset socijs hortantibus, ut Autumni mitiora expectaret tempora; Nolite, inquebat, fratres nolite retardare peregrinationem meam. Dominus Dux mihi & socius erit, cuius gloria modicum hunc laborem capeffo. Spero, & mihi, quamuis nona hora accedam, reddendum denarium. Romam igitur pedibus magno labore venit, sæuientis æstus incommoda nihil formidans, & in Societatem à S. Ignatio Patriarcha admissus vitam omnem confessione accuratissima recognouit. Ac subinde quod noxio anni tempore urbem inierat, morbo correptus, paucisque diebus consumptus est. Vir singularis humilitatis, atque modestiæ, præclarisque naturæ, ac Dei donis ornatus. Obijt in Romana Domino anno 1550. Composuit

Grammaticam ut amoueret à ludo, quam impius Melanchton ediderat. Item

Colloquiorum puerilium formas, ut impias Erasmi excuteret e manibus. Antuerpiæ apud Hillenium 1535. in 8. & alibi

Sordidorum verborum faraginem, seu Libram barbariei. Colonix apud Gymnicum 1570. in 8. Antuerpiæ, & alibi

Iosephum Castum, Comædiam opposuit Eunuchis Terentianæ, Parisijs apud Vvechelium. Antuerpiæ apud Steeltium 1548. in 8. atque in his, alijsque eius scriptis tantus nonnullis styli nitor visus est efflorescere, ut Hadrianus Iunius in sua Batauia non vereatur affirmare omne Terentij myrothecium, Ciceronisque arculas eum consumere admixum. Sed his grauiora contra Sectarios molitus est, quos vnâ cum Alardo Amstelodamo, cui familiaris fuit, oppugnauit. Natus enim videbatur (inquit idem Alardus) ad factionem, pestemque arrogantissimorum Sciolorum comprimendam. Scripsit igitur aduersus illos

De Vera Ecclesia, seu de Notis, & Signis Ecclesiæ. Colonix apud Gymnicum

Epistolam de fide, & operibus ad Ioannem Sartorium Fidei Orthodoxæ desertorem. Antuerpiæ 1531.

Disputationem contra Anabaptistas. Ibidem 1535.

Meditationes Pias in Passionem Dominicam. Colonix 1522. Antuerpiæ 1535.

Orationem de Christi Vita: Antuerpiæ apud Steeltium 1548. in 4.

In Decalogum.

Pia opuscula, precatioes, Controversa fidei, Philologica, simul vulgata sunt Antuerpiæ apud Jacobum Meursium 1612. in 16.

* CORNELIVS HAZART natione Belgæ, patria Aldenardensis, natus anno sæculi fluentis 17. Societatem amplexus est 1635. & vota quatuor solemnia nuncupavit. Quinquennio disciplinas humaniores professus est; Præfecturam scholarum gessit; Ecclesiasten annis amplius viginti egit, agitque & simul in Domo Professa Antuerpiensi vacat culturam animarum. Scripsit libros quam plurimos partim de Controversiis fidei, partim Historicis, lingua Belgicâ, ediditque Antuerpiæ typis Michaëlis Cnobbaertij, vt in Elencho subsequenti

Victoriam Romæ, De Geneva, hoc est, De Inuocatione, & veneratione Sanctorum. 1660. in 8.

Ceremonias Missæ, ex Scriptura & S. S. Patribus. Editio tertia 1661. in 8.

Amicum Colloquium De Reliquiis, Peregrinationibus &c. 1661. in 8.

Doctrinam S. Jacobi Apostoli, De Extrema Vnctione agrorum. 1661. in 8.

Purgatorium stabilitum ex Scriptura, & Patribus omnium seculorum. 1661. in 8.

De Læctione Bibliorum in lingua materna. Eodem anno & forma.

Epistolam ad D. Schulerum, De Reliquiis, Peregrinationibus &c. eodem anno &c.

Contra Demonstrationem fundamentalem Prædicantis Bredani, De Reliquiis Sanctorum. Eodem anno & forma.

Annotationes in librum Prædicantis Leydensis de varijs Hæresibus, & superstitionibus. 1662. in 8.

Collationem de Ven. Eucharistia; Christi verba non figuratè, sed propriè accipienda esse. 1662. in 8.

Resolutionem questionis, Cui potissimum sit credendum. 1662. in 8.

Aquam Benedictam &c. 1663. in 8. editio tertia.

Diuinam institutionem Confessionis auricularis. 1663. in 8.

Collationem, an Ecclesia Romana unum ex decem præceptis expunxerit &c. & non potius Calvinistæ unum ex duodecim articulis symboli? 1663. in 8.

Ceremonias quibus vitur Romana Ecclesia circa reliquias Sanctorum. 1663. in 8.

Cultum imaginum, eiusque Ceremonias. 1664. in 8.

De ieiunio, eiusque Ceremoniis. 1664. in 8.

Christianismum apertum, contra apertum Turcismum Prædicantis Calvinistæ. 1664. in 8.

Responsionem ad litteras Prædicantis Bredani. Iisdem anno, & forma.

Icarum Hollandicæ, De cultu Sanctorum. Iisdem.

Illegitimum ministerium Prædicantium Reformatorum. Iisdem.

Latebras, & errores Prædicantis Bredani circa cultum Reliquiarum. 1665.

Phæntontem Hollandicæ expressum in Prædicante Bredano. 1665.

Absurditates reformatæ religionis. 1665. in 4.

Solem meridianum contra tenebras Reformatæ Religionis. Iisdem.

Catholicam Interrogationem, Vbi erat Reformatæ Religio ante tempora Lutheri & Caluini? 1666. in 8.

Disputationem Lutheri cum Diabolo circa sacrificium Missæ. 1666. in 8.

Cæcum vociferantem, nempe Prædicantem Traiectensem in Vita S. Seruatij à se edita. 1667. in 8.

Præmatum, & infallibilitatem Romanorum Pontificum stabilitam. 1667. in 8.

Fabellas Calvinisticas, quibus suam sectam tuentur. 1667. in 8.

Demonstrationem fundamentalem, quod Calvinistæ non habeant veram Ecclesiam. 1667. in 8.

Nouum Atheismum ortum, ex hereticis erroribus, quod quisque in sua fide possit saluari. 1668. in 8.

Nouum, & Peregrinum monstrum oppugnans transubstantiationem. 1668. in 8.

Diuinam vim operum bonorum, que in vera fide fundantur. 1669. in 8.

Cucullum stultorum pro Xenio oblato Prædicanti Schoonbooniano. 1669. in 8.

Aedificium sine fundamento, hoc est, Fidem Calvinisticam sine Scriptura. 1669. in 8.

Communionem sub vna specie stabilitam. 1670. in 8.

Libellos alios Polemicos hisce perfimiles, complures breuitatis studio præterimus, Historicos verò in folio iisdem typis edidit.

Historia Ecclesiastica præcedentis, & præsentis sæculi Partem I. Complectentem Iaponiam, Chinam, Mogor, Bisnagar, Perù, Mexicum, Brasiliam, Floridam, Canadam, Paraquariam, & Maragnonem. 1666. in folio. Item

Partem II. Complectentem Abassiam, Angolam, Congum, vtramque Guineam, Mesopotamiam, Hungariam, Bohemiam, Poloniam, Transiluaniam, Sueciam, Daniam, Galliam. 1668. in folio.

Partem III. Complectentem Belgium, & Angliam. 1669. in folio.

Partem IV. Complectentem Turciam, Palestinam, Syriam, Græciam, Mosconiam, Tartariam, Persiam, Regnum Fessanum, & Marocanum. 1671. in folio.

Partem V. inscripsit: Triumphum veræ Ecclesiæ de Atheis, Mahometanis, Indæis, Schismaticis, & omnibus Sectarijs. Ibidem 1673. in folio.

Partem VI. & VII. parat prælo.

Partem VI. & VII. parat prælo.

Partem VI. & VII. parat prælo.

Partem VI. & VII. parat prælo.

Partem VI. & VII. parat prælo.

Partem VI. & VII. parat prælo.

Partem VI. & VII. parat prælo.

Partem VI. & VII. parat prælo.

CORNELIVS PERDVCCIUS, natione Belgæ, patria Vvinocebergensis in Societatem anno 1612. ætatis 19. ingressus, vota quatuor solemnia concepit. Septennium docuit litteras mansuetiores, quadriennium Philosophiam in Academia Duacena. Director fuit annis amplius viginti Sodalitatum Beatissimæ Virginis Mariæ varijs in locis, & valde multis, Præfectus Spiritus in nostris Collegijs. Emicuit in eo singularis charitas erga omnes, qua factum est, vt Nostris iuxta atque exteris esset percharus. Erat in laboribus pro salute animarum indefessus; orationi, vt qui maximè deditus, Beatissimæ Virginis cultor eximius. Demum annis grauis ad laborum præmia ex hac vita emigravit. Valencenis die 6. Decembris 1671. Edidit Gallicè

Accessum animæ ad Deum per semitam Confidentia. Duaci 1635. Auctum, & recusum Tornaci 1642.

Tractatum de Arte bene moriendi. Montibus 1642.

Considerationes pias super beneficio vocationis ad statum Religiosum, & ad celibatum. Montibus typis Ernesti la Bruyre 1647.

Admonitiones pias, ac salutares pro facilitando ingressu in exercitium orationis, etiam tempore defolationis. Valencenis typis Ioannis Boucher 1651.

Veram, & probatam Regulam luctus in morte suorum cum officio caritatis, quod iure suo exigunt mortui à viuis. Ibidem 1665.

Sacri amoris fomenta, ac gustus, attentæ diuinorum Charismatum meditatione elicitæ. Ibidem, iisdem typis 1656.

COSMAS MAGALLIANVS, natione Lusitanus, patria Bracharensis. Vix 15. annos natus Conimbricæ pridie nonas Iulij. 1566 ad Societatem singulari Dei beneficio adductus, diu Rhetoricam docuit, studijs præfuit, Questiones de Moribus 10. annis explicauit, Sacram Scripturam Conimbricæ interpretatus est, vir non virtute minùs, quam doctrina clarus. Cum fluctuaret animo, deberet ne posteritatis iudicio suos labores committere, libellum vulgavit, quem per iocum Scapham appellauit, quo periculum faceret: vt vidit ex voto succedere, maiora emisit. De viris illustribus Societatis scribe-re meditantem mors intercepit Conimbricæ anno 1624. ætatis 73. Societatis initæ 37. die 9. Octobris. Scripsit

Syluam Auctorum ad puerorum institutionem selectorum. Item

Commentarium in Canticum 1. Moysis. Lugduni sumptibus Horatij Cardon 1609. in 4.

Operis Hierarchici, siue, de Ecclesiastico Principatu lib. 3. in quibus

Epistolæ tres B. Pauli Apostoli quæ Pontificiæ vocati solent, nempe duæ ad

Timotheum, & 1. ad Titum Commentarijs

explicantur. Typis iisdem eodemque anno in 4.

Commentariorum in Sacram Iosue Historiam tomos 2. Turnoni sumptibus Horatij Cardon 1612. in folio

Commentariorum in Moysis Cantica, & Benedictiones Patriarcharum libros 4. Lugduni sumptibus Cardon 1619. in folio

Explanationes, & annotationes Morales, in sacram Iudicium Historiam Tom. 1. qui complectitur octo priora Capita. Lugduni sumptibus Iacobi Cardon, & Petri Cauellat 1626. Scripsit præterea

Iaponensis Carechismi tomos 2. & In Problematæ Aristotelis id quod in Commentarijs Conimbricensibus extat

COSMAS SALHAVSER, natione Germanus, patria Nappurgensis in Pflinatatu Societati adscriptus est anno salutis 1586. ætatis suæ 15. & professionem votorum quatuor emisit. Vir Concionandi munere ad annos circiter quadraginta clarus; imis, summis, ob morum elegantiam, & reudentem è vultu candorem amabilis. Verum, ac Germanum Israelitam, dixisset. Diffidijs, etiam Potentiorum componendis adeo dexter, & æquus arbiter, vt quibus suo obnunciasset, calculo, eos eloquij suauitate denuo sibi deuinciret. Extrema in valetudine, eaque graui, ac diuturna, præclara patientiæ, sui que contemptus documenta dedit, indigno talia fieri distitans; nec Deo agendis gratijs expleri potuit, quod prolixum sibi spatium indulfisset, tum vitæ exactæ næuos tantisper eluendi, tum ad Beatam æternitatem se disponendi. Cursum peregrinationis septuagenarius absoluit Monachij, die 15. Iunij. 1639. Verit è latino Germanicè

Labyrinthum Georgij Stengely. Ingolstadtij 1629. & rursus Dilingæ 1640.

COSMVS ALEMANNVS, natione Italus, patria Mediolanensis, filius Benedicti, qui primus Nostris Mediolani anno 1564. suis testis recepit; cuique à Deo id præmij repensum est, vt quinque postea liberos eius, omni re ornatissimos ad sui Numinis obsequia in Societatem vocaret. Ingressus in eam Cosmus est anno 16. ætatis suæ, post Christum natum 1575. & post triennium in docendis humanioribus disciplinis exactum, Philosophiam quinquennio, Theologiam octennio explicuit, & nouennio studiorum Præfecturam gessit, votis quatuor nuncupatis 1595. Vixit in Societate Cosmus ad ætatem vsque decrepitam, omni virtutum genere conspicuus, sed parendi maximè studio adamussum clarus. Supremum morbum multis ornauit decoribus virtutum; & rogatus: ecquo tandem animo tantum dolorum acerbissimorum examen ferret? respondit: Æquissimo; utpote rem à Deo multis precibus expetitam. Ad extremam vitæ periodum vbi ventum, actis Deo cum tenerimo pietatis sensu gratijs, ob

tot beneficia in se collata placidissime expiravit Mediolani die 24. Maij anno 1634. Ferunt eum supputato sanctorum numero, quot quot vnquam inuenire potuit, ne quem insalutatum relinqueret, semel minimum vnicuique Orationem Dominicam, & Angelicam salutationem recitasse. Ipse est, cui B. Aloysius Gonzaga, paucis e psalmo verbis explicatis, mœrorem animi deterfit, vt lib. 2. cap. 22. vitæ eius refertur. Vir fuit eximie doctus & S. Thomæ Aquinatis Doctoris Angelici adeo studiosus, vt in Theologiæ tradendæ curriculo ne latum vnquem ab eius doctrina discernerit. Sed eius sententiam in quacumque questione proposita secutus, quidquid ille probauit, approbarit; reprobarit quidquid ille reiecit. Cuius sui in S. Doctorem studij, & obseruantia voluit, extare speciem luculentam, quam contexit

Summam totius Philosophia e D. Thomæ Aquinatis Doctoris Angelici doctrina adductis ipsius sacri verbis, & locis vnde desumpta sunt ad oram notatis. Cuius

Pars prima continet ea, quæ sunt Logicæ considerationis. Excusa Ticini à Ioanne Baptista Rubeo 1618.

Prima secunde partis continet octo libros de Physico auditu. Papiæ iisdem typis 1622.

Secunda secunde partis, continet libros de Cælo, & de Generatione, & corruptione. Ibidem 1623.

Tertia secunda partis continet libros de Anima. Ibidem 1623.

Tertia pars continet Metaphisica. Ibidem 1623. omnes tomi in 4.

Recusa est hæc eius summa nitidius, auctiusque Parisijs

Alia reliquit *Opuscula Theologica*, quæ lucem non aspexerunt.

COSMVS TVRRIANVS, natione Hispanus, patria Valentinus, probatæ doctrinæ Sacerdos; dubius ecquod vitæ genus sequeretur, nauigauit anno Christi 1538. in eas, quæ ad solis occasum sunt Indias. Vnde post aliquot annos Castellanos classe conscensa Molucas in Insulas longo errore delatus, dum per Oceani blanda discrimina sequitur multo inferiora, tot mortibus, & ærumnis præmia, optimæ suæ fortis ignarus, ad Apostolici gradus excelsum ducebatur à Deo. Amboini in S. Franciscum Xauerium incidit anno 1546. ex cuius conspectu eam peccatore concepit flammam, vt animo sese totum ad mansura, æternæque animarum lucra transfulerit; & quamquam consilium in præsens omne reticuit, tamen mox vbi peruenit in Indiam, administrandæ Paræciarum Goanarum vni se strenuè impendit, donec per Exercitia spirititalia tandem abstractus à sæculo ad Societatem die 20. Martij 1548 suscipiente Xauerio accessit. A quo, anno vertente, in Iaponiam ductus Congoximam primum, mox Firandum peruenit; quam ipse primum

Ecclesiam nouelli, & exigui gregis, administravit. Inde anno 1551. Amanguncium à Xauerio accersitus, illique præfectus Ecclesiæ, præclarum operæ suæ pretium tulit. Multa hominum millia, & quod caput est, Bonzios aliquos, ac nobiles, grauisimis disputationibus suos errores dedoctos in ouile Christi coëgit. Hic concitata à Bonziorum nonnullis sua tempestate, magnum capitis discrimen euasit: ab irata plebe contumelijs, & probris affectus, ad eandem etiam quæsitus est. Nec facile deuitasset, nisi Deo inspirante Naetondoni opulentissimi Dynastæ coniux, eum in suam fidem, atque tutelam receptum, in Cœnobio primum, quod suis sumptibus Bonzijs extruxerat, & alebat, deinde in posticis suarum ædium partibus occultasset. Hic eius salutem, & vitam, fideli adhibita ministrorum custodia, tamdiu tenuit, donec procella desæuaret. Reducta serenitate, ipse se Cosmus Ecclesiæ procurandæ reddidit, & à Xauerio Socijs, quos erat in Iaponiam submissurus, præpositus rem Christianam egregiè quinquennio promouit. Eo exacto, populus cæde in Regem, flamma in Urbem grassatus, Bonzijs sæuendi in Cosmum opportunitatem fecit, quibus ipse rogatu Christianorum se tantisper subduxit, dum furore sedato ipsis redderetur. Profectus Bungum anno 1556. inde suos filios crebrò per litteras inuisabat. Interim Bungenfes cum socijs labores, & ærumnas sustinuit, versatus in periculis sæpe, in mortibus frequenter, omni humana ope destitutus, sed Diuina prolixè tectus, donec Rege, eo ipso anno vim hostium superante, Ecclesia periculo exempta est. Hic Cosmus templo, & domui Nosocomium adiunxit; & optimis legibus in corporum, & animarum commodum temperavit; ex quo dum medicamenta diuorantur, etiam in Gentiles magna illorum, quos tanta caritas illexit facta est ad Ecclesiam accessio. Prouidit insuper ijs, qui propter fidem erant extorres ne quid deesset ad victum. Scholam erudiendis pueris, atque à Bonziorum institutione abstrahendis aperuit. Feminam obsessam à Dæmone, qui sæuissimè eam diuexabat, dum sacro lauacro tingit, ab impuro hospite liberavit. Post sexennium apud Funaienses hæc inter pietatis opera positum, Omuram, ab Rege inuitatus, anno 1562. abscellit, tanto cum filiorum dolore, vt manus illi, pedesque dissuauati, multis eum lacrymis prosequerentur. Multa in eo itinere perpessus est aspera, ob viæ inepiam, & ætatis eius, ac valetudinis infirmitatem. Mortem à latrone tenso iam arcu intentatam, Deo protegente, vitauit, dum socius latronis neruum repente incidit. A Rege perhumaniter exceptus est, & à Christianis tanta mole operis obrutus, vt, ne planè succumberet, oportuerit eum tercentenos dumtaxat in diem, cæteris dilatis, ad confessionem admittere. Inde Firandum inuitatus

excurret

excurret, nihil, quas ibi paratas sibi persecutiones sciebat, moratus, & breui tempore multos e primoribus ad Christum conuertit, tamquæ solida pietate informauit, vt illorum gloriosa facinora visa fuerint alijs digna, quæ ad memoriam posteritatis in scripta referrentur. Hinc tanta fuit eorum in suum Pastorem obseruantia, vt pro magno ducerent si quid fuissent naeti, quod ipse atrectasset. Omuram regressus, Regulum ad fidem adduxit, quem primum e Iaponicis Dynastis Baptismo initiatum Bartholomeum vocauit, cuius postea Legatus ad Greg. XIII. P. M. accessit. Hoc euentu irritati Bonziji, Regulum orant, vt ad se Cosmum mittat, fidem ab eo se doceri velle simulantes, quam suo ipse exemplo probauisset; cum interim insidias tenderent in via, vt eum tollerent e viuis. Latus nuncio Rex, atque vna Cosmus iter accelerant; sed Deo moderante, lentius quam proditoribus esset opportunum. Moræ causa fuit quod decretam sibi Cosmus quatuor votorum solemnem Professionem in eam diem distulerat ob inopiam sacerdotis, qui exciperet. Nunc commodum Ludouicus Froës aduenerat, qui eam die 15. Augusti, 1563. excepit. Ex eo dum aliam ex alia moram res improuisa necunt, patescit improborum Bonziorum consilium, cæso Reguli internuntio, cum quo crediderant Cosmum aduentare: Alia subinde, atque alia subiuit in Ecclesiæ procuratione pericula: donec tandem postquam nouum subsidium, nouisque socijs dux Franciscus Capralis aduenit, tamquam omni perfunctus munere, 6. Nonas Octobris anno 1570. ætatis circiter 60. à Societatis ingressu 22. Lætus quod fidelium 30. circiter superstitum millia, præter ingentem numerum iam vita functorum, in Iaponia relinqueret, migravit in cælum in Insula Xiqui. Vigor in corpore, & splendor in ore quidam mansit, velut, etiamnum spirantis. Die S. Francisci, coacti ex finitimis locis Patres, ingenti Christianorum concursu funus quam licuit honestissime celebrarunt. Sed supra omnem apparatus pietas illud Christianorum, gemitus, & lacrymæ colonestarunt; præter impressa manibus, ac pedibus certatim oscula, ita ad aliquid sacri vice pignoris eius rerum impetrandum certatum est, vt vestium cum quibus in feretro iacuerat, nihil planè relictum sit. Erat in Cosmo summa caritas in Deum, in quo firmam fiduciam rebus in omnibus collocarat; & erga proximos, quorum saluti se totum deuouerat. Tenerrima deuotio non sine copia facillimum lacrymarum; magna sui despicientia, & quod inde nascitur, abnegatio, & mortificatio, vt totis sex annis quibus Amanguncij fuit, quò, cæteris præteritis, hoc vnum commemorem, nec carnes gustarit, nec panem, nec vinum, nec oleum, neque lac, aut quidquam lacte confectum, nec recentem piscem, sed orizam tostam, pisces sallos, & herbas, idque

inter incredibiles ærumnas, & persecutiones Christi causa toleratas. Verum non fuit alijs maioribus de cælo voluptatibus perfusus. Erat insuper in illo perfectæ forma obedientia; nullus rei alicuius conditæ affectus; in aduersis constantia, gaudium in rebus afflictis, Tanta erat in ipsum reuerentia cæterorum, vt Rex ipse Bartholomæus, quoties ad ipsum adibat, ensẽ pugionemque discingeret pro foribus, id quod apud Iaponios submissionis est summa. Melchior Nunnus Indiæ Prouincialis cum in Iaponiam appulsus Cosmum conuenisset, aiebat sibi videri ex antiquis illis Ægypti Patribus vnum, nisi quod non contemplatione diuinarum dumtaxat rerum, sed etiam subeundis proximorum causa negotijs, exercebatur. Obseruatum est, atque in prodigijs numeratum, crucem ligneam à Cosmo in Omuram finibus, sub annum 1562. collocatam, cæteris, quæ huius imitatione ab alijs excitata sunt plurimæ, iniurijs temporum, putrefactis, nihil vitij, aut labis accepisse, & complures annos integram ad venerationem publicè stetit, & præsentem adorantibus opem non vno in morbo præstitisse. Scripsit Cosmus

Epistolas de rebus Iaponicis septem ab anno 1551. ad 1566.

Item de rebus Indicis binas anno 1549. quæ extant partim apud Massæium, partim apud alios, quos refert Antonius de Leon.

CRACOVIENSE COLLEGIUM, quod est in Prouincia Polonia ad amnem Vistulam, & principe regni Ciuitate, fundatū, ac stabilitum à glo: mem: Sigismundo III. anno post Christum natum 1623. donato etiam Societati Templo Regijs sumptibus in honorem SS. Apostolorum Petri, & Pauli extructo. Nam quamuis ab anno superioris sæculi 83. ea in vrbe tributa fuerit Sedes pro Domo professa ad S. Barbaram, & alia pro Domicilio Tironum in paracia S. Stephani, tamen fundatio Collegij à Diuina prouidentia reseruata est Sigismundo Regi Societatis Mæcenati munificentissimo. Auctum deinde progressu temporis varijs accessionibus, Collegium numerat nunc plerumque ad quadraginta Socios, & est Seminarium Nostorum Scholasticorum, qui Theologiæ nauant operam intra domesticos parietes; nam ex conuentione cum Academia Cracouiensi non docentur externi. Edidit Collegium

Vestigales lacrymas Sigismundo III. Regi Polonia Sueciaque inter parentalia sacra persolutas. Cracouiæ 1633. Item

Trophæum Regale Regi Vladislao, Cracouiam ipso Regalis inaugurationis die ineunti dedicatum. Cracouiæ 1633.

Siradiam Trabeatam Domino Stanislao Koniecpolski Cracouiensem Castellatum aduenti propositam. Cracouiæ 1633.

Primum Societatis seculum virtute, ac litteris illustre. Cracouiæ typis Valentini Piac-

kouski 1640. in folio .

Fortunatam Innocentij X. Pontificis O. M. Columbam, è Gentilitijs turribus Illustris. D. Ioan: de Torres Archiepiscopi Andrianopolitani, & Nuntij Apostolici, ventura felicitatis prænuntiam. Cracouia 1645.

Echonem Conventus Olorini ad petram re- fracti, qua virtutis, & honoris harmonie Illu- strissimi, & Reuerendiss. Principis Andrea Trze- bicki Ducis; Seuerie sedem suam adeuntis res- pondit Collegium. Cracouia 1655. in fol.

Parentalia Parenti Patriæ Vladislao IV. Poloniarum, & Suecorum Regi persoluta. Cra- couia typis Francisci Cæsaris 1649. in fol.

Sarmatiam Coronatam, seu Panegyricum dictum, & dedicatum Serenissimo Michaëli Polo- niarum Regi sub festiuum tempus Coronationis. Cracouia typis Petricouianis 1670. in fol.

Vaticinium Regale, seu Poëma eidem Sere- nissimo Regi dicatum Cracouia iisdem typis 1670. in fol.

CRVMLOVIENSE COLLEGIVM, quod est in Prouincia Bohemiæ, haud procul à fontibus amnis Moldauæ, inchoatum anno salutis humanæ 1585. studio, ac pietate sin- gulari Illustrissimi Dom. Guilhelmi Vrsini Rosenfis, Proregis Bohemiæ, ex celeberrima familia Rosenbergiorum, quæ sanguine attingit Vrsinos Principes Romanos, atque ab eodem postea vestigalibus annuis instructum, & Societati solemni cum apparatu præsentibus Nuntio Apostolico, & aliquot Dynastis traditam anno 1588. Complectitur modo ad viginti circiter Socios, & in quinque classibus Iuuentutem copiosam bonis litteris, ac pierate excolit, longè latèque à profectu discipulorum ijs in scholis commendatum. Edidit

Luctum in funere Illustrissimi Guilhelmi Vrsini Rosenbergiici sui Fundatoris. Pragæ typis Michaëlis Peterle 1592. in 4.

CYPRIANVS SVAREZ, seu Soarius natione Hispanus, patria ex Ocaniæ oppido Diœcesis Toletanæ, ætate matura, & 28. annum agens, Societati se nostræ dicauit anno salutis 1549. die 21. Septembris. Vir fuit candidi ingenij, prisææ fuci, multæ ac variæ eruditionis, Latinis, Græcis, atque Hæbraicis litteris perfectè doctus; liberalibus artibus apprimè ornatus, Sacrarum Scripturarum scientia probè instructus, vt qui Rhetoricam septennio, sacras litteras amplius 20. annos, publicè professus fuerat; subtilitati in scholis disputandi, conciliorum, Sanctorum PP. humanæ, atque diuinæ Historiæ cognitionem adiunxit. Collegium Bracharense in Lusitania rexit, & postquam diu Academiæ Eborenfis, & Collegij nostri studijs præfuit, atque in Complutensi Sacram Theologiam professus est, tamquam rude donatus, atque emeritus miles, septuagenario maior, Placentiæ diem suum sanctè obiit, anno 1593. die 19. Augusti ab emissa Conimbricæ professione 4. votorum 30. Scripsit Iuuenis

De Arte dicendi, libros tres, breuiffimos, sed elegantiffimos. Antuerpiæ 1575. Romæ apud Iacobum Ruffinellum 1585. in 8. Eos commentatus est Federicus Cerutus Veronen- sis, & edidit Veronæ 1589. in 8. Iterum Romæ recognitos, & locupletatos 1590. in 12.

Tabulas Rhetoricas. Venetijs ex Officina Damiani Zenarij 1589. in 8. à Ludouico Carbone digestas.

Commentarios in Psalmos Dauidis, & in Cantica Canticorum, qui tamen typis nondum sunt eunlgati.

Præterea auctor est sæpe laudatus, D. Nicolaus Antonius, in Bibliotheca Hispana, ex Ioanne Grialo, Cyprianum nostrum confecisse

Scholia in Librum S. Isidori Allegoriarum quarundam S. Scripturæ, eaque produisse in editio- ne operum S. Isidori. Matriti 1599.

Item emendasse eiusdem S. Doctoris, siue alterius librum.

De conflictu vitiorum, & virtutum, & in Canticum Canticorum expositionem, & Epi- stolas.

* DANIEL BARTOLVS natione Italus, Ferrariæ natus, anno sæculi fluentis 8. Deo se in Societate mancipauit 1623. & solemnem votorum 4. professionem emisit. Rhetoricam quadriennio professus est; Ecclesiasten egit annis 12. in celebrioribus vrbibus Italiæ, magna nominis celebritate; tum conscribendæ Historiæ Societatis Italico idiomate à Maioribus applicatus, compluribus eam Spartam voluminibus exornauit; & Collegium Romanum Rector administravit. Edidit hæctenus

De Vita, & Instituto S. Ignatijs libros quin- que. Romæ typis Dominici Manelfi 1650. in fol. auctos, & recufos Romæ 1659. Latinitate eas donauit noster Ludouicus Ianninus Lugduni 1665.

Asiæ partem primam, ubi fusè de Vita S. Francisci Xauerij. Romæ typis Ignatijs de Lazzaris 1653. in fol. Auctam, & recufam tertio Romæ typis Varefij 1667. in folio: Genuæ in 4. Latine redditam ab eodem Ludouico Iannino duobus voluminibus in 4. Lugduni 1666. & 1667.

Asiæ secundam partem de Iaponia. duobus tomis in folio. Romæ typis Ignatijs de Lazzaris 1660.

Asiæ tertiam partem de China, Cocinchina, Tunchino. Romæ typis Varefij 1663. in fol. latine versam à Ludouico Iannino Lugduni 1670. in 4.

Europæ partem de Anglia. Romæ typis Varefij 1667. in folio. Quam latinam etiam fecit Idem Ianninus Lugduni 1660. in 4.

Europæ partem primam de Italia. Romæ typis Varefij 1673. in fol.

Ad hæc horis quasi subcisiuis emisit alia opuscula, videlicet

Hominem Litteratum. Romæ 1645. in 8. Recufum octies primo anno varijs in locis. Gallicè redditum à nostro Thoma de Blanc Mussiponti 1651. Anglicè, & Germanicè, ab alijs.

Vitam R.P. Vincentij Carafa Generalis Societatis Iesu. Romæ per Ioannem Baptistam Roblettum 1651. in 4. recufam Genuæ, & Bononiæ. Gallicè translaram ab eodem Thoma de Blanc. 1653. Latine, & Hispanicè ab alijs

Paupertatem contentam. Romæ typis Manelfi 1650. in 8. Recufam Mediolani, Venetijs, & alibi; Traductam à varijs Gallicè, Germanicè, Anglicè.

Aeternitatem Consiliatricem. Bononiæ per hæredes Zeneri 1653. in 8. recufam Mediolani, Venetijs, Bononiæ.

Recreationem Sapientis. Romæ per Ignatium de Lazzaris 1659. in 8. recufam Mediolani, Venetijs, &c.

Missionem Mogorensis, Vitam, & Martyrium P. Rodulphi Aquauina. Romæ typis Varefij 1653. in 12. & Rurfus Romæ 1667. in folio.

Geographiam ad sensum morale traductam. Romæ per Ægidium Ghezziium 1664. in 12. Recufam Mediolani, Venetijs, &c.

Quæ Latine reddita, Constantiæ excusa est, & suo Auctori ab Ad. R.D. Achilleo Riedel Canonico dedicata 1673. in 8.

Hominem in puncto Mortis. Romæ per eundem Ghezziium 1667. in 8. Item Venetijs, Mediolani, Bononiæ.

De Ultimo, & Beato fine hominis. Romæ per Ignatium de Lazzaris 1670. Denuò Mediolani, Venetijs, &c.

De Regulis quibusdam linguæ Italice, seu prauo, & recto illius Vsu. Romæ per Ignatium de Lazzaris 1655. in 12. tacito suo nomine. Auctum, & recufum tertia vice Romæ typis Varefij 1668. in 12.

De Orthographia linguæ Italice etiam tacito suo nomine. Romæ per Ignatium de Lazzaris 1670. in 12.

Vitam, & Miracula B. Stanislai Kostka. Romæ sumptibus Ignatijs de Lazzaris 1670. in 8. De quo S.D.N. Clemens X. Pont. Max. benignè concessit, vt Missa, & Officium Ecclesiasticum celebrari possint die 13. Nouembris per totum Regnum Poloniæ, & Societatem vbique terrarum, prout ibidem narratur.

Edidit etiam non ita pridem librum inscriptum.

De Excellentijs Christi in se, & Nostris in

Ipsò. Romæ typis Ignatijs de Lazzaris 1675. in 4.

De Duabus Aeternitatibus Hominis, vna in Deo, altera cum Deo. Romæ typis iisdem 1675. in 12. Complura alia parata prælo habet paulo post si Deus vitam dederit proditura.

* DANIEL PAPEBROCHIVS natione Belgæ, patria Antuerpiensis, duodeuiginti annos natus Societate amplexus est anno salutis 1646. & votorum 4. sacramento se adstrinxit. Quinquennio docuit humaniores disciplinas, tum Philosophiam. Exinde Socius adiunctus Ioanni Bollando, & Godefrido Henschenio ad edendas Sanctorum Vitas; cum Secundo peragrandis magnam partem Italiæ, Galliæ, & Germaniæ ad conquirenda Sanctorum Acta, & iam collatâ cum eodem operâ, mandauit typis

Acta Sanctorum Mensis Martij tribus prægrandibus voluminibus in folio. Antuerpiæ typis Iacobi Meursij 1668. nunc etiam sub prælo sunt.

Acta Sanctorum Mensis Aprilis tribus similibus tomis: Antuerpiæ typis Michaëlis Cnobari 1675. in folio, & iam prodijt Index prodromus Ibidem in 4.

* DANIEL PAVLOVSKI natione Polonus ex Volhynia natus anno sæculi labentis 26. Societati se adiunxit 1642. & vota 4. nuncupauit. Post traditas in ea humaniores litteras docuit Mathesim biennio; Philosophiam quadriennio; Theologiam Scholasticam nouennio; Moralem biennio, & Califfij studijs aliquamdiu præfuit. Vir omni litteraturâ egregiè excultus. Demum euocatus à Deo, ex vinculis corporis euolauit hæc die 21. Augusti 1673. Edidit libellum orationum.

De Immaculato Conceptu B. M. Virginis. Cracouia typis Schedelicanis 1669. in 12. Item

Panegyricum dictum Illustris. Episcopo Posnaniensi 1666.

Orationem de S. Thoma Aquinate 1664. in 4.

Vitam P. Gasparis Drusbicki Societatis Iesu. Cracouia typis Schedelicanis 1670 in 8.

Industrias P. Gasparis Drusbicki, & Tribunal Conscientiæ eiusdem à se concinnatum. Iisdem typis 1672. in 12.

Orationes Panegyricas complures de B. Virgine. Cracouia iisdem typis 1671. in 12.

DARIVS TAMBVRELLVS natione Italus, patria oppido S. Ginesij in Piceno, susceptus Romæ in Societatem anno salut. 1587. ætatis suæ 17. Professus votorum 4. adscriptus est Parmæ 1607. Docuit Rhetoricam biennio Philosophiam Parmæ sexennio; Theologiam Scholasticam quadriennio; redux Romam viuere inter inortales desijt die 7. Februarij 1618. Scripsit dum Parmæ doceret

Quæstiones definitas ex triplici Philosophia Rationali, Naturali, Morali, disputatas ab Octa- uio Farnesio Serenissimi Ducis Parmæ filio.

Parmæ apud Anthæum Viothum 1613. in fol.
Item Italicè

Viam ad Perfectionem, seu Meditationes per totum annum, accommodatas Religiosis personis, & excusas post obitum. Romæ apud Manelfum Manelfi 1647. in 12.

DIDACVS DE ALARCON natione Hispanus, ex oppido Albacete Diœcesis Carthaginensis Societatem ferè puer annorù 14. ingressus est anno sal. 1599. Compluti Philosophiæ, atque Theologiæ spatia discendo, docendoque insigni cum laude confecit. Post ad noua Madridiensis Collegij studia vocatus, vt Moralem Theologiam profiteretur, cum alioqui esset supremæ Sanctæ Inquisitionis Qualificator, seu Censor, ibi diem suum obiit 28. Octobris anno Domini 1634. Edidit

Theologiæ Scholasticæ Partem I. Lugduni per Iacobum Cardon 1633. in folio.

Vitam Didaci Dazæ Societatis Iesu. compendio comprehensam præfixit ipsius Dazæ Commentationi in Epistolam S. Iacobi, quam posthumam ipse vulgavit.

* **DIDACVS ALOYSIVS DE SAN VITORES** natione Hispanus patria Burgësis, Vir Apostolici plenus zeli, & qui fidè Christi in Insulas Orientis, quas vulgò Latronum vocabant, nunc verò, quia sub auspicijs Deiparæ Virginis Mariæ, & Serenissimæ Reginæ Mariæ Annæ, aditæ sunt, Marianæ appellantur, cum paucis de Societate primus inuexit anno salutis 1608. & incredibili fructu in 13. ex illis Insulis latè disseminauit. Multa, & mira admodum sunt, quæ de ingressu illius in Societatem, progressu in omni genere virtutum, missione ad Indos, rebusque ibi gestis narrantur, sed quia non omnia sunt huius loci, & fufius ab alijs conscribentur, sufficiat hinc pauca quædam, & veluti compendio exposuisse. Natus est Didacus Aloysius anno sæculi fluentis 27. Patre Ordinis Senatorij, & Regi Catholico à Consilijs de ærario; prauentusque à Deo in benedictionibus dulcedinis, ab ipsa pueritiâ voluere cepit animo cognitiones de conuersione animarum, & præsertim Infidelium, & desiderio etiam Martyrij teneri. Quare statuit Deo in sua Societate se consecrare, & ne impediretur à Parentibus clam illis, profugit ad Collegium Societatis Madridi. Et initio quidem acerrimè aduersabantur illi, huic filij sui propensionem, verum edocta Mater cælesti ostento (quod alijs pluribus postea retulit) futurum aliquando filium suum in Societate Martyrem, manus illicò dedit; obices varios amolita est, suscepitque in se curam perducendi ad consensum etiam Maritum tunc Matrîto absentem, atque ita Tironum nostrorum albo adscriptus est, die S. Iacobi Apostolo sacra 25. Iulij 1640. In Nouitiatu omnes optimi Tironis impleuit numeros, & emensis studiorum spatiis Philosophiam Compluti quinquennio professus est. Interim cum ætate creuit etiam pridem insita animo cupi-

ditas, conuersionis Infidelium, & fundendi aliquando pro Christo sanguinis, adeo vt non potuerit aliò inflectere animum, & cum non posset, quod optabat, consequi adhuc, per Superiores, quibus utilis valdè erat eius opera in Prouincia, saltem hoc suum desiderium quotidie obtulit Deo quasi in Sacrificium, idque à primo suo in Societatem ingressu, vnde viginti annorum spatium (prout ipse in suis litteris ad Generalem asseruit) sine intermissione continuauit. Ad hæc, cum anno 1657. dum Philosophiam secundò prælegeret, grauem in morbum incidisset, ita vt à Medicis depositus, iussus fuerit ad vltima Sacramenta, & mortem se disponere, de licentia sui tunc Rectoris, conceptis verbis coram S. Eucharistia emisit votum, vt si Deo placeret vitam adhuc protrahere, se totam vitam, & omnes vires positurum deinceps in ministerio Missionum, atque in primis inter fideles si posset, & quamdiu id non liceret, inter Infideles iuxta dispositionem Superiorum, & Societatis nostræ Institutum. Hæc & alia id genus plura, cum litteris spiritu Deo plenis, accuratissimè exposuisset Præposito Generali anno 1659. postulando enixè ab illo missionem aliquam ad Infideles; factus est ab ipso voti compos, & anno subsequenti emissâ prius professione votorum quatuor missus ad Philippinas. In itinere subsistere coactus Mexici per menses aliquot, erexit ibi Congregationem Nobilium sub patrocinio S. Francisci Xauerij, eaque occasione contexit librum de Vita, & Miraculis eiusdem, de quo infra fiet mentio. Appulsus ad Philippinas igne, quo intus ardebat ipse, & desiderio Missionum, inflammauit alios, & Infideles multos eò accedentes Christo adiunxit. Sed cum animaduerneret plurimas in vasto illo Oceano Insulas omni adhuc luce Euangelij destitutas esse, & inter has imprimis illas, quas vulgò infami nomenclatura Latronum nuncupabant, egit per litteras cum Illustrissimo Parente suo Consiliario Regio Madridi, vt à Rege Catholico impetraret mandatum ad Governatorem Philippinarum, mittendi ad memoratas Insulas nauem instructam Operariis Euangelicis (inter quos ipse cupiebat esse) aliisque rebus ad seminandam ibi Diuinam fidem necessariis. Impetrauit mandatum pius Parens, & expedita est Nauis à Governatore Philippinarum. Sed cum hæc prius petere deberet Portum Acapulci in Regno Mexicano, eò se quoque contulit P. Didacus, & quæ valebat gratia apud Proceres illius Regni, & Sodales Congregationis S. Xauerij, multis pijs muneribus donatus est ab ijs ad propagationem fidei opportunis, & à Prorege obtinuit decem millia vnciarum argenti, seu pataconum, ex ærario Regio, ad Missiones Euangelicas in ijs locis firmitus stabilendas. Delatus itaque est indè in illas Insulas anno 1668. adulto iam Iunio vnâ cum quinque Socijs, quibus ille præerat, & excentio-

tione

tione facta, dici vix potest, quàm vberes statim ibi fructus fecerit sementis Euangelij, adeo, vt à sex illis primis de Societate, & alijs quatuor paulo post in subsidium submissis ex Philippinis, amplius 50. millia Indigenarum in 13. ibi Insulis ante finem anni 1672. fuerint Christo aggregata, prout refertur in relatione Hispali impressa anno 1674. Et quia Sanguis occisorum pro Christo solet esse semen Ecclesiæ, permisit Deus in primo bienio culturæ huius sui noualis, duos sæculares Christianos, & vnum de Societate P. Ludouicum de Medina Sacerdotem, patria Malacensem, feruentissimum Præconem fidei, à Barbaris illis crudeliter mactari in odium Baptismi, quo suos Infantes tamquam venenatis aquis nefariè causabantur interimi. Quartus his accessit P. Didacus Aloysius, qui cum nullis laboribus in instruendis, & baptizandis populis illis, amplius quadriennium pepercisset, datum illi quoque à Deo est, prout iam inde ab ineunte ætate exoptauerat, pro Christo mori. Nam dum in Insula olim Guan, nunc vero S. Ioannis nuncupata, Religionis Christianæ rudimenta suauiter explicaret, à quibusdam Apostatis à fide, & de quibus speciatim optimè meritis fuerat P. Didacus, in odium fidei, quam prædicabat, transixus est lancea, & mox ense, vulneratus in capite; post susam orationem ad exemplum Christi pro suis Intersectoribus ad Apostolicorum laborum præmia ex hac vita emigravit die 2. Aprilis 1672. iuxta narrationem de eo Hispali typis excusam 1674. Scripsit P. Didacus dum Mexici moraretur; ediditque sub nomine Primitiij Congregationis S. Francisci Xauerij Hispanico Idiomate

Epitomen Rerum gestarum Virtutum, Doctrinæ, Prodigiorum cum antiquorum, tum recentium S. Francisci Xauerij. Mexici typis Augustini de S. Stephano, & Francisci Luperij 1661. in 4.

DIDACVS ALVAREZ natione Hispanus patria Granaten. in Societatem adscitus est anno salutis 1579. ætatis 23. vbi post omnium humaniorum, diuinarumque disciplinarum studium, Moralem Theologiam, & Scholasticam annis 11. professus est, tanta publicè commendatione, vt velut oraculum à Prælatibus, à Negotiatoribus, ab omnium ordinum hominibus interrogaretur. Fuit ingenio candidus; moribus suavis; rerum spiritualium tractationi apprime deditus. Obiit Hispali in Domo Professa, cui tum erat Præpositus, in Nouembri anno 1618. Edidit sub nomine Melchioris Zambrano Clerici Hispalen. Opusculum hac inscriptione.

Decisio Casuum occurrentium in articulo mortis circa Sacramenta, Hispali 1604. Scripsit etiam, sed non vulgavit

Tractatum de Testamentis.

DIDACVS ALVAREZ DE PAZ, vide Iacobus Alvarez de Paz.

DIDACVS ANTVNNES natione Lusitanus, patria Cratenfis Societati adscriptus anno salutis 1571. nauigauit in Indiam nondum sacris initiatus 1579. & in spiritualem Coadiutorem formatus est 1590. Vixit Macai anno 1604. Scripsit

Annua litteras à Sinis anni 1603.

* **DIDACVS DE AREDA** natione Lusitanus, natus in oppido Arrayolos Diœcesis Eborensis, relatus in numerum Sociorum nostrorum anno salutis 1584. ætatis 16. professionem emisit quatuor votorum 1603. Philosophiam prælegit Vlyssipone, Theologiam Conimbricæ annis 10. Diutissimè vixit Vlyssipone in Domo Professorum, vbi ob frequentes conciones, & sana in rebus arduis consilia, sapientissimus est habitus, & fuit eo tempore consultissimus. Laudatus aliquando à Philippo III. Hispantarum, & Lusitanæ Rege, quod in re grauissima scripto, prudenter valdè, suam explicuisset sententiam. Fuit in eo infatigabile studium tam Sacræ Scripturæ, & Sanctorum Patrum, quàm Theologiæ, & vtriusque Iuris & omnia in promptu habere videbatur. Tandem septuagenario maior naturæ concessit, Vlyssipone die 12. Decembris 1641. Edidit sermones aliquot, seu Conciones valdè insignes Lusitanicè præsertim, quas dixit.

In exequijs D. Ferdinandi Mascarenie Episcopi Algarbiorum, & supremi Inquisitoris. Vlyssipone 1628. Item

In Professione D. Franciscæ de la Cerda, in Canobio Rosa nuncupato &c.

Tres alias de memorabili euentu S. Engratie &c.

* **DIDACVS DE AREDA** Iunior dictus, prioris ex Fratre nepos, eodemque in oppido natus Societati nomen dedit anno Domini 1615. ætatis 15 & vota quatuor nuncupavit. Decursis studijs professus in Indiam, Theologiam Goæ professus est. Inde postulante Prorege (cui à sacris Confessionibus fuit) negotiorum causa remissus in Lusitaniam, iisque confectis reuersus denuò in Indiam, ibi Collegium Chaulense rexit, & Prouincialis socius itinerum, & curarum fuit. Postea secundo remeans in Lusitaniam, primus rexit Collegium Cetobricense, quod ipse sua potissimum industria erigi curauerat, Concionatoris munere præclarè functus est, & egregij operarij partes diu sustinuit in Domo Professa Vlyssipone, vbi vitæ huius curriculum absoluit die 18. Decembris 1671. Edidit sermones aliquot lingua vernacula

Contra Iudaicam perfidiam, & Hereticam prauitatem coram Inquisitoribus Goæ 1644.

De S. Thoma Apostolo habitum in sacello Regio Vlyssipone 1645. Ibidem 1646.

In exequijs Serenissimi Infantis Eduardi Eboræ in Templo maximo. Vlyssipone 1650.

DIDACVS DE AVELLANEDA, natione

tione Hispanus, patria Granatensis, Academiae Vrfonenfis, seu, vt hodie vocant, Ofunensis, in Boetica Rector, in eaque Philosophiæ, ac Theologiæ Doctoralibus ornatus insignibus ad Societatem se adiunxit anno 1556. & vix bene peracto Tirocinio, Romam à Prouincia Boetica missus est, vt Generali Societatis Congregationi, quæ prima fuit habita anno 1558. Procurator ad negotia interesset. Tanta iam tum erat in viro ad res gerendas prudentia. Conuentu dimisso ad Theologicam ipse cathedram obtinendam Romæ detentus est. Sed quod Romanum cœlum experiretur incommodum, anno verente redijt in Hispaniam. Rectorem egit Hispali, & simul Concionatorem, tanta persuadendi auctoritate, vt prauos mores, vel antiquissima roboratos assuetudine, vnica sæpe dictione funditus aboleret. Prouinciam deinde Bœticam cum administrasset, rursumque Hispalense rexisset, in Germaniam cum Marchione Almazano Philippi I. Regis Catholici ad Cæsarem Oratore profectus, cum eodem lapsis aliquot annis in Hispaniam redijt. Ibi iussus est ab Euerardo Mercuriano, cuius in Præpositum Generalem electioni adfuerat, Castellanam visitare Prouinciam, cui hoc attulit emolumentum insigne, quod Iuuenum nostrorum excitauit Seminaria, in quibus ad Eloquentiam formarentur; Ea lustratione peracta Rector renunciatus est Madridensis Collegij, cuius gubernacula quinquennio tenuit ad annum 1585. Subinde nauigauit in nouam Hispaniam, vt orbis illius Prouincias inspiceret; vnde regressus Toletanam Professorum domum gubernauit, in eaque peregrinationis suæ cursum absoluit, postridie calendas Martij anno 1598. & 38. postquam solemnem 4. votorum professionem emisisset. Vir fuit non doctrina magis, quam omni virtutum genere clarus, quibus fiebat omnibus amabilis, singularis tamen resplenduit in eo fiducia, certa, quam in Deo collocarat, cuius adminiculo, non semel domesticis necessitatibus inopinató subuenit; Scripsit tacito suo nomine

Tractatum, vtrum in Confessione sacramentali criminis consors nominari debeat. Quem scripsisse videtur in Societatis defensionem, cum ea per calumniam Granatæ traduceretur anno 1558. quasi confessiones retereret, vt fuse narrat Franciscus Sacchinus Hist. Soc. IESV. Parte 2. lib. 2. num. 130. Cæterum impressus est ille Tractatus in Italia à Petro Vicecomite Ordinis Prædicatorum anno 1593 nomine veri Auctoris (quem credibile est illum nesciuisse) præterito; quod adnotasse oportuit, vt suo Auctori Tractatus ille afferretur, qui certe pagina 54. & sequentibus satis se indicat.

Scripsit ille præterea, quamuis non edidit, libellum

De secreto, qui descriptus plurimorum

manibus teritur.

* DIDACVS DE AVENDAÑO natione Hispanus, patria Segouiensis Societati, nomen dedit Limæ in Peruuo anno salutis 1612. ætatis suæ 17. Laurea in Artibus iam tum donatus, & votorum quatuor professione se obligauit. Philosophiam, & Theologiam multis annis in ea Prouincia cum laude professus est, rexit Collegia Chuquisaquense, Limense iteratò, & bis totam Prouinciam. Vir præcellentis doctrinæ; prudentiæ, & virtutis. Edidit

Epithalamium Christi, & Sacre Sponse, seu explanationem Psalmi 44. Lugduni 1653. in folio

Ampliatheatrum Misericordie in Psalmum 88. Lugduni 1666. in folio

Problemata Theologica Tom. I. de Deo Vno, cum Prolosure Apologetica pro Immaculata Conceptione Virginis Deiparæ. Antuerpiæ apud Engelbertum Gymnicum 1668. in folio

Problemata Theologica Tom. II. de Diuina Trinitate cum Præudio Ampliatheatri Misericordie, Corollario ad Immaculatum Conceptum B. V. Ibidem iisdem typis, & anno in folio:

Thesaurum Indicum, seu Instruorem Generalem pro regimine conscientie in us, quæ ad Indias spectant. Tom. I. de ijs, quæ ad Civilem gubernationem conducunt. Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1668. in fol.

Thesaurum indicum. Tom. II. circa Spiritualia, Sacramenta, Præcepta Ecclesiæ, Priuilegia, Indulgentias, &c Ibidem, iisdem typis, & Anno in fol.

DIDACVS DE BAEZA, natione Hispanus, Domo Pontferradiensis Societatem anno 1600. ætatis suæ 18. amplexus est Salmantica; in ea post confecta Philosophiæ, ac Theologiæ spatia, Palentia, & Vallisoleti Aristotelem explicuit. Sed propter excellentem concionandi præstantiam à cathedra translatus ad pulpitem locum inter primos Hispaniæ Concionatores diu tenuit, emissa professione votorum quatuor anno 1617. Nec intermisit prædicationem verbi diuini pro zelo, quo feruebat, nisi postremis ante mortem annis; nam tempore quadragesimæ vltro se offerebat superioribus, vt in quouis Collegio exerceret, & semper Apostolico spiritu, frequentissimòque Auditorum concursu multipliciquè fructu dixit. Erga Deiparam affectu fuit filiali, & quotidie in templo flexis genibus coram ipsius imagine rosarium recitabat; alijsquè compluribus signis deuotionem suam prodebat. In Domesticis adhortationibus (quæ frequentes erant) mira efficacia, & suauitate accendebat audientes ad progressum in perfectione, & ad regularum obseruantiam, in qua ipse præibat exemplo, præsertim in paupertate, & nostræ comunis vitæ rigore, qui tantus fuit, vt, vel in Nouitio laudaretur. Nunquam admisit socium, qui lectum sterneret, aut cubiculum verreret; & in

hoc

hoc, nihil præter iconem Crucifixi, & libros tenebat. His diues meritis cessit à vita Vallisoleti die 15. Augusti 1647. multa scripsit opera fecundissimus hic Auctori; & ferè omnia manu propria, & absque vlla prope modum litura, & sic tradidit Typographis. Edidit verò

Commentarios morales in Euangelicam Historiam tomis pluribus quorum

1. *Continet Diui Iosephi, Beatissimæ Mariæ, & Christi Domini magnalia. Item Tractatum de Eucharistia, de spiritu Sancto, & de Trinitate. Parisijs altera editione auctior operis Sonnianis 1637. & Lugduni 1631. in folio.*

2. *Vocationes, & Conuersiones à Domino Iesu peractas, omnia illius miracula, & nobiliores Prophecias adimpletas. Ibidem 1628. & Lugduni 1631. folio.*

3. *Prophecias à IESV dictas, & nondum adimpletas nobiliores eius sermones, & in illis apertiores similitudines. Ibidem 1619. & Lugduni 1631. in folio*

4. *Parabolas, & Historias adductas à IESV, & eius Disputationes cum varijs, & sex Conciones de Antichristo Lugduni apud Iacobum Cardon 1631. in folio*

5. *Qui est primus Commentariorum allegoricorum, & moralium de Christo figurato in veteri Testamento. Complectitur Historias Adami, Isaaci, Iacobi, & Danielis Ibidem 1633. Parisijs, & Venetijs.*

6. *Eiusdem argumenti complectens vitam Moysis Ibidem semel iterumque 1635.*

7. *Complectitur vitam Abrahami. Lugduni typis Boissat 1638.*

8. *Complectitur vitam Davidis. Vallisoleti typis Antonij Vasquez 1639.*

9. *Complectitur Historias Salomonis, Absalonis, & Caini. Lugduni sumptibus hæredum Gabr. Boissat, &c. 1642.*

10. *Complectitur Historias Esther, Iosephi, Susannæ, Micheæ, & Nabat. Lugduni sumptibus Laurentij Anisson 1647.*

11. *Qui, & posthumus, complectitur Historiam Hieremiæ. Lugduni sumptibus eiusdem Laurentij, & sociorum 1652.*

Edidit præterea Hispanicè

Mariale seu Conciones de B. V. Mariæ ternas, in singulis eius festis, Vallisoleti 1642. in 4. Item.

Funerales 14. & septem de Defunctis. Ibidem apud Marcum Perez 1645. in 4.

DIDACVS DE BORO, natione Hispanus, patria Trugillensis Societatem anno 1605. ingressus est, ætatis suæ 20. totam ferè vitam exegit in procuranda Indorum salute in Paraquaria, vbi multis annis fuit Operarius insignis, tum Rector Collegij Assumptionis, demum Prouincialis. Post labores plurimos transiuit ibidem ad requiem, (vt iustum est credere) Beatorum, die 13. Aprilis 1658. Scripsit Hispanicè ad omnes Prouinciæ suæ socios.

Epistolam de vita, & morte P. Alphonsi Aragonij Societatis IESV, qui in illo Collegio diem obiit anno 1629.

DIDACVS DE CELEDA, natione Hispanus, patria Monteladensis Diœceseos Toletanæ, vicennis Societati se applicuit anno salutis 1606. & vota quatuor professus est. Docuit in ea Humaniores litteras triennio; Philosophiam quadriennio; Theologiam aliquamdiu; Sacras verò litteras amplius 20. annos est interpretatus partim Compluti, partim Matriti in Academia Regia. Vir cultissimi ingenij, variæ eruditionis, & in Biblijs sacris versatissimus. Rexit Collegia Complutense, & Matritense, disciplinæ religiosæ obseruator accuratus, & macularum etiam minimarum fugiens; à quibus, vt se custodiret, rarò cum externis, vel etiam domesticis agebat, quandiu licuit per officia illi à Maioribus imposita; nam his sedulo se impendit, cæteroqui totum se in sacrarum litterarum studium abdebat. Fuit tenerrimo in res sacras animo, & in primis erga Deiparentem, cuius obsequio se, suasquè lucubrationes deuouebat; & pro cuius Immaculatæ conceptionis definitione maturanda idoneum sub mortem opus meditabatur. Demum dissolui cupiens, & esse cum Christo septuagenario maior, & extremis expiatus Sacramentis decessit Matriti, occidente Septembri 1661. Edidit in Sacram Scripturam tomos sex scilicet,

In Iudith Commentarios litterales, & Morales editione 2. Lugduni sumptibus Petri Prost. 1641. in fol.

De Benedictionibus Patriarcharum Electæ sacra Commentario litterali, & morali illustrata. Ibidem, & eodem anno in folio.

In Tobia Historiam. Commentarium litteralem, & moralem. Ibidem 1644. in folio.

In Estherem, cum duplici tractatu de Conuiuio Assueri mystico, id est de Eucharistia, & de Esther figurata. id est B. Virgine. Ibidem 1648. in folio.

In Rutham; cum duplici tractatu de Boozi conuiuio mystico, id est, de Eucharistia, & de Rutha figurata, id est, B. Virgine Ibidem 1651. in folio.

In Susannam Danielicam; cum tractatu de B. Virgine in Susanna figurata. Ibidem sumptibus Philippi Borde, & Sociorum 1656. in folio

Reliquit etiam paratos prælo Commentarios.

In Deborah; qui posthumi prodierunt Lugduni apud Ant. Vertier 1673. in folio.

DIDACVS DAZA, natione Hispanus, patria Colmenaren, quod est oppidum agri Carpetani, Tago impositum, haud Toledo procul. Honestos natales fortitus est, patrem Iuris consultissimum, à quo primum Ocaniam missus est, vt à Societate bonis litteris excoleretur; inde ad Philosophiam Complutum traductus, eius initio ad Societatem accessit

Y

sub

sub Paschales ferias anni 1598. quem frater natu minor Andreas anno post imitatus est. In Tiocinio præclara virtutum documenta dedit. Exin humanioribus litteris repetitis, Philosophiam, ac sub P. Gabriele Vasquez Theologiam audiuit, à quo tanti fiebat; vt subtiliora, ac difficiliora Theologiæ capita, cum ipso conferret. Sacerdotio initiatus Grammaticæ præcepta biennio docuit. Ab Archiepiscopo Toletano Bernardo Sandoualio, eodemque Cardinali, & Inquisitorum supremo, delectus est vna cum Ioanne Pineña, qui Indicem Librorum expurgandorum conficeret; quo in munere mirum est quantum laboris, atque industriæ impenderit, quæ eruditionis, ac doctrinæ laude id perfecit; quam singulari in omnibus modestia, ac religione. Compluti mex biennio Philosophis notis exercendis præfuit magna commendatione. Tum Placentiæ moralem Theologiam explicuit mirabili Auditorum frequentia, tantæque opinione doctrinæ, vt eius responsa pro oraculis essent. Nauigauit cum Francisco Borgia Squillacij Principe in Peruium, qui eum sibi adsciuit ad confessiones, dum ad illum Orbem pro Rege administrandum contenderet. In eo cursu nihil omisit quod à viro religiosissimo, salutisque hominum audissimo poterat expectari: nautas ille, vectoresque quotidie conuocabat, quotidie Concionibus informabat, expiabat exomologesi, agros visebat, cibum etiam in os inferebat, quibus studijs ad omnem virtutem omnium in nauis vitam composuit. Limæ, quæ Vrbis est Regni Princeps, rota rerum spiritualium procuratio Dazæ cessit: ille Parochos ad Indorum instructionem designare: ille in Æde Principe frequens frequentissimo concursu concionari, nec fructu impare; ille subnascentes subinde hæreses supprimere; quod, vt præstaret efficacius, Inquisitoribus Consultor est additus. Regios, atque Ecclesiasticos Magistratus de Iurisdictione disceptantes suo contilio, atque auctoritate composuit. Omnium negotijs quantum per Instituti rationes permittebatur, subuenit, tanta integritate, & ab acceptatione donorum vacuitate, vt omnibus esset admirationi. Redux in Hispaniam, Compluti quieuit biennio suis priuatum studijs intentus, donec anno 1620. primus Toleti Theologiam docuit. Ibi Diocesana Synodo interfuit, & fidei Censor est renunciatus. Hic in Prætoris Didaci Hurtadi de Mendoza familiaritatem, atque in opinionem virtutis, & doctrinæ tantam peruenit, vt ille in Britanniam legatus ab Rege, Dazam secum habere tam impensè contenderit, vt negari non posset. Calendis Octobris in portu Santandarensi consensum in Anglicanas naues est, quæ Carolum Valliæ Principem (qui postea in Britannia sceptrum obtinuit eius nominis primus) domum ex Hispania reuehebant, sed aduersis excepti ventis to-

ros dies 15. tanta tempestate iactati sunt, vt plerisque fatigatos vis morbi strauerit. Dazam vero etiam confecit; Is cum extra spem vitæ adductum se vidit, nec Eucharistiæ, aut Extremæ Vnctionis copiam suppetere, biduum expiando per confessionem animo impendit, ac demum inter diuina colloquia, sui semper compos, vir æternitate dignus, animam egit postridie Idus Octobris anno salutis 1623. ætatis 44. ab inita Societate 24. in ipso Angliæ conspectu. Suspicio fuit Hæreticos illi venenum miscuisse: certè post eius obitum, illi lætiores esse visi sunt. Benigna autem Dei prouidentia in eo eluxit, quod præter Societatis morem, Sacerdos illi pro Socio attributus sit, ne confessionis solatio fraudaretur, nam præter illu nullus tota classe Sacerdos vehebatur. Sepultus in sacello Catholici viri ex ordine Equettri in Vrbe Hauant, eà quæ inter Hæreticos pompa licuit. Nuncio mortis in Hispaniam allato, omnes cum Nostris, externique luxere. Iusta illi solemniter Toleti ab Legati Coniuge persoluta sunt, quæ Legatus ipse redux ex Anglia, Victoriæ, (quæ prima Hispaniæ Vrbis occurrit inde venientibus) repetiuit: addita utrobique de ipsius laudibus ad frequentem Concionem panegyri. Edita est post eius mortem, quam prælo aptam reliquerat

Exegetica iuxta, & Parænetica Commentatio in Epistolam S. Iacobi Apostoli. Compluti 1626. in folio.

DIDACVS FAIARDVS natione Hispanus, patria Marcianus ex Illustrissima Marchionum Veleniam profapia, adolescens annorum 14. religiosam Christi iugum in Societate sua subire voluit anno salutis 1603. & solemnium votorum 4. sacramento se adstrinxit anno 1620. Vir egregie doctus prælegit theologiam moralem triennio, & 12. annis sacram paginam interpretatus est Compluti. Migravit ex hac vita Matruti die 3. Iulij 1639. reliquit moriens

De Somnijs sacris Veteris Testamenti, ac Noui insignem Commentarium, qui tamen hæcenus lucem non aspexit

* DIDACVS FILIPPAZZIVS natione Siculus, patria Caltanissetensis, natus anno sæculi fluentis 11. Christo in sua Societate se consecrauit 1626. & vota quatuor solemnium ritu concepit. Docuit in ea disciplinas humaniores quadriennio; Theologiam moralem decennio; Instructor Nostrorum in tertia probatione aliquandiu fuit. Ecclesiasten in Præcipuis Siciliæ, & Italiæ Vrbibus magna nominis commendatione per annos circiter 24. egit, & Diuinarum litterarum Oracula in Panormitano Collegio est interpretatus. A Sanctæ Inquisitionis Tribunali adlectus est in Censorem de rebus ad fidem spectantibus, & Consultorem, & demum multis Religiosæ vitæ meritis cumulatus, migravit ad Dominum; Panormi die 26. Octobris anni labentis

tis 1674. Edidit Italicè habiros à se

Panegyricos Sacros. Panormi apud Petrum de Isola 1674. in 4.

* DIDACVS DE LA FVENTE, SEV A FONTE HVRTADO, natione Hispanus natus Toleti anno sæculi voluentis 15. Societati nomen dedit Salmanticæ 1631. & solemnium votorum quatuor, sacramento se adstrinxit 1648. Post traditas litteras amæniore, Philosophiam professus est Compostelle; Theologiam Scholasticam Salmanticæ annis 13. & tam hic, quam Vallisoleti studijs Nostrorum præfuit. Rexit Collegium Pompeiopolitanum, & Salmanticense; Electus à Comitibus suæ Prouinciæ Romam missus est ad Congregationem Procuratorum 1669. Nunc dum hæc scribo anno 1674. Prouinciæ Castellanz clauu tenet. Hunc etiam clarissimus D. Nicolaus Antonius accenset Scriptoribus Hispanæ Bibliothecæ quia scripsit

Cursum Philosophicum, qui licet typis editus nondum sit propter impedimenta occupationum interiecta, tamen tamquam propediem edendus citatur etiam non sine Encomio grandi pluribus in locis à Sapientissimo P. Fr. Iosepho Sanchez de Aguirre Benedictinæ Congregationis in Hispania Generali Magistro, & in Salmanticensi Academia Laureato Theologiæ Professore in sua Philosophia Nou-Antiqua Tomo I. & II. Verum prælo iam edidit P. Didacus Consultationes aliquot Theologo-Iuridicas

De Potestate Episcopi circa Excommunicationem Canonorum absque adiunctis, & effectibus appellationis in foro interno. Cesaraugustæ 1654. in folio.

De Solemnitatibus Iuris requisitis ad alienationem rei Ecclesiastica litigiosa non posse. Matruti 1672. in folio.

An in Tractationibus Litium locum habeat læso enormis vel enormissima? Ibidem 1672.

Expectantur etiam breui ab eiusdem calamo Tomi duo

Selectarum Moralium questionum.

DIDACVS GARCIAS RENGIFO natione Hispanus, patria Abulensis Societatem amplexus est, anno Domini 1570. 17. annos natus, & vota quatuor emisit. Præclaro admodum exemplo, amplius 30. annos erudiendis quæ Nostris, quæ Exteris Græca, latinaque litteratura se impendit. Rexit etiam Collegia Bilbaense, & Montfortense, & in hoc virtutis robustæ, ac maturus cælo spiritû Deo reddidit die 11. Februarij 1615. Edidit sub nomine Ioannis Garcia Rengifi

Artem Poeticam Hispanicam. Salmanticæ 1592. in 4.

DIDACVS GONZALEZ HOLGIVNS natione Hispanus ex oppido Caceres in Extremadura, admissus in Societatem anno salutis 1581. ætatis 20. & Professorum vota quatuor albo adscriptus. Vir sacrarum litterarum studio addictissimus, in quas multa com-

mentatus est prælo digna. Concionatoris munus in India Occidentali, ad quam nauigauit anno 1580. diu sustinuit, & varia Collegia per annos plures rexit, multum auctoritate, & prudentia valens. Rerum diuinarum meditationi fuit impensè addictus, eique ternas quotidie horas impendit. Nulla mortali labe ex quo venit ad Societatem per totos 47. annos conscientiam maculauit. Virginitatem ad vsque extremum seruauit illibatam. Indorum salutem ardentissimo zelo pluribus annis in Peruana Prouincia per difficiles Missiones, & immensos labores, atque ærumnas procurauit, vernaculis eorum linguis diligentissimo studio perceptis. Acutissimis doloribus extinctus est Mendozæ Vrbe Chilensis Regni anno 1618. omnibus Ecclesiæ Sacramentis præparatus, relictis magnæ humilitatis, & patientiæ exemplis. Cadauer diu mansit tractabile, vultus decorus & spiranti similis. Edidit

Grammaticam linguæ Quichuæ, quæ toti Peruuio communis est. Limæ Ciuitate Regum apud Franciscum Cansum 1607. in 4.

Vocabularium eiusdem linguæ. Cui accesserunt

Priuilegia Indis concessa. Iisdem typis 1608. in 4.

DIDACVS LOPEZ DE MESSA natione Hispanus patria Zafrensis, vnus è primis de Societate, qui in nouam Hispaniam ductore P. Petro Sanchez anno salutis 1572. nauigarunt, in qua excolenda plurimum laborauit, Rector præfuit Collegijs Mexicano, Angelopolitano, Guaxaquensi, Pasquarensi, & Vallisoletano, Præpositus etiam Domui Professe Mexicanæ. Demum annos natus 71. ex quo venerat in Societatem Salmanticæ 53. totis 28. post editam professionem quatuor votorum, vitam cum morte commutauit in Collegio Mexicano 31. Octobris anno 1615. Collegit atque euulgauit materiam Concionibus paradisi idoneam, inscripsitque

Mensam spiritualium ciborum, tum è Sacra Scriptura, tum è Sanctorum Patrum interpretatione selectorum pro Diuini Verbi Concionatoribus. Lugduni per Horatium Cardon 1614. in folio.

* DIDACVS LOPEZ natione Lusitanus, patria Bringellianus Dioceseos Eborensis, receptus in Societatem anno sæculi labentis 8. ætatis suæ 17. votorum quatuor professione se obstrinxit. Vir præstantissimo ingenio, Philosophiam Vlyssipone, & Conimbricæ; Theologiam Eboræ cum laude professus est, vbi etiam Sacrarum litterarum interpres, & Academiæ Cancellarius fuit. Præter alias virtutes, excelluit zelo animarum, ardore in concionibus ad populum, & feruore in Missionibus. Laborum mercede donandus excessit ex hac vita, Vlyssipone die 10. Augusti 1649. Edidit tomum cui titulus

Harmonia Scripturæ Diuine, emodulans actiones laudabiles, vel vituperabiles, virorum,

ac feminarum; antiquo aut nouo relatas Testamentis, expositas ad mores d. 24. Doctoribus &c. Vlyssipone apud Laurentium de Anueres 1646. in folio. Iterum Parisijs per Sebast. Cramoisy in folio,

DIDACVS MARTINEZ natione Hispanus patria Cordubensis à puero Societatis institutum arripuit anno salutis 1583. Nostros adolefcentes humaniore litteratura informauit ac subinde totos 20. annos Sacram Scripturam in Hispalensi Collegio interpretatus est. Linguarum Græcæ, & Hebraicæ, Syriacæ, atque Arabicæ insigniter peritus. Concionatorem etiam, & Confessarium in templo multis annis egit, emissa professione votorum quatuor altero sæculi vertentis anno. Demum ætate grauis transiit ad Dominum, Hispali die 5. Aprilis 1645. edita est sine nomine Auctoris vna eius

Epistola ad Sacerdotem quendam vinculis in Anglia pro Christiana fide detentum. Præterea parauerat prælo, quæ custodiri dicuntur in tabulario Collegij Hispalensis,

Commentarios in Apocalypsim B. Io. Apostoli. Item

Tractatum de Sacris lapidibus. Item

Descriptionem Idumææ Tom. II. vbi Commentaria in Abdiam habebat

Commentarium in Epistolam B. Iacobi Apostoli iuxta editionem Syriacam. Hispanicè autem

Tractatum in orationem Dominicam, vna cum Tractatu S. Cypriani in eandem orationem, quam transfuit Hispanicè. Item

Vitam B. Ioannis Dei.

Martem Hispanum.

Henrici & Veritatis Castum connubium.

DIDACVS MONTEYRVS natione Lusitanus, Diocesis Eboren. Is cum adolefscens Eboræ studeret, pertæsus moras, quæ sibi fiebant in admittance ad Societatem, dum domum ad suos in suburbano concedit, obuium habuit hominem, an Angelum? nobis os, habitumque persimilem, qui blandis illectum sermonibus reaccendit amore vitæ Religiosæ. Certum autem est neminem de Societate id egisse, a teo loci tunc fuisse. Ergo regressus in Urbem, explicatisque quæ sibi contigerant, dum ad suos rediret, in Societatem receptus est anno 1588, ætatis 16. In eadem disciplinas omnes cum ingenij laude affectus est. Rhetoricam docenti Conimbricæ memorabile contigit exhibere virtutis documentum; Iragicomœdiam adornauerat apparatus minimè vulgari; pridie quam essent in theatrum inducenda, iubetur à Moderatore actionem omittere. Ille dicto audiens contra non mutiuit. At frementibus alijs, quorum intererat, vnus quispiam discipulorum genere pollens, atque opibus iniuriam questus, hortatur Patrem, vt deserat Societatem, cui ludibrio sit, atque contemptui: in qua sine probro viuere deinceps haud possit: esse in promptu

omnia nihil se illi defore passurum. Pater adducto supercilio, gratias quidem iuueni agit, quod in se voluisset esse liberalis; cæterum castigauit acriter verbis, quod amari posse credidisset à se tam imbecilliter Societatem, vt fluxæ laudis cupidini posthaberetur; Gloria se ducere, non ignominia, contra quam putarent alij, quod vetitum esset suæ morem gerere voluntati. Iuene dimisso ipse annuente Superiore ad spiritualia se exercitia recepit, quorum vsu incredibile est, quantum exarsit in Diuinarum rerum amorem. Ex eo tempore viguit in eo præcipue studium orandi, contemplandique, cuius artem callentissimè tenuit, addiditque quotidie consueto matutinæ precationis spatio duas ternasue prius horas, quam reliqui surgerent. Dies sæpè solidos coram Diuina Eucharistia orando ducebat. Publicè priuatimque de oratione loqui, ad eam cæteros hortari, demum sine ea sanctimoniam constare haud quaquam posse; eadem sanctimoniam obtineri prædicabat. Ipse enim verò orandi vsu vitam innocentem egit, ac planè purgatissimam, cui cum adijceret quotidianum cilicium, quotidianam eamque inclementem verberationem, nihil supererat emaculandum. Itinera quamuis prolixa per Prouinciam, vel tum cum gereret Magistratum, pedes nec rarò victu precario instituebat. Rector fuit Bracharæ, Præpositus Vlyssipone Prouincialis Lusitaniæ, & annos complures Vlyssipone tirones instituit, singulari prudentia, dexteritate, efficacissimo præsertim cum ad omnia præiret ipse grandæuus, & Magister humilitatis, exemplo. Victu temperantiam, vestitu paupertatem præ omnibus ostendebat. Abijcendi studium tam habuit eximium, vt videri posset excedere. Nunc sine pallio per Urbem sequi obsonatorem, domumque asportare quæ comparasset; nunc ad aliorum Religiosorum domos, inter mendicabula cibum capere. Et fuit cum inuitatus solemni die ad prandium ab Rectore Collegij, venturum se condicto, stipatus duobus Nouitijs, inter inopes ad portam accepit stipem, atque comedit, monito cum abiret ianitor, vt Rectori significaret se fidem datam, condicti conuiuij liberasse. Opinio est multa arcana Deo reuelante cognouisse. Pridie quam mortuus est, sumpto Viatico, iussit à se omnes tantisper abscedere, tamquam cum Deo tranquillius acturus; re ipsa vt patuit, vt solum obitus sui testem Deum haberet. Obijt Conimbricæ die 27. Maij anno 1634. annis grauis & meritis. Funus magna venerationis significatione à Nostrijs, Externisque frequentibus procuratum est. Præter sui desiderium, præstantissimos reliquit suæ disciplinæ Alumnos quam plurimos. Præclarum de eo scripsit elogium Georgius Cardoso in Agiologio Lusitano ad diem 27. Maij. Edidit Lusitanicè

Artem orandi. Conimbricæ apud Didacum Homez 1630. in 4. Opus omnibus numeris

meris absolutum. Reliquit etiam prælo paratas Lusitanicè conscriptas.

Meditationes de Diuinis Attributis, quæ vnà cum illius vitæ diu post editæ sunt. Romæ typis Angeli Bernabò. 1671. in 8.

DIDACVS DE PANTOIA natione Hispanus, patria ex opuido. Valdemora Diocesis Toletanæ, Is cum in Societatem esset ingressus anno salutis 1589. ætatis 18. è Toletana Prouincia missus est in Iaponiam 1596. cumque Macai traiectionem anno 1599. præstolaretur mutato consilio in Sinas penetrare iussus est, fuitque socius P. Matthæi Riccij ad Regiam Pechinensem, vbi sedem Societati primi fixerunt, & cum Matthæus anno 1610. diem suum obiisset, ipse industria sua, & Mandarinorum amicorum ope, obtinuit à Rege locum opportunum humando corpori, atque ita Societatem ibi primus stabiluit. Multa nihilominus & graua tolerauit, non à petulantibus solum è plebe hominibus, à quibus anno 1611. multis verberibus malè acceptus, & tantum non mactatus est; sed ab aduersariis etiam Magistratibus, quorum adeò non potuit omnem iram, atque potentiam declinare, quin cum socijs proscriberetur è Regno. Macai dum exulat, & nouam in Regnum subeundi opportunitatem opperitur diem vltimum sortitus, ad laborum præmia emigravit anno 1618. Scripsit lingua Hispanica

Narrationem ingressus quorundam Patrum è Societate Iesu in Sinas, & de rebus Sinenfibus, quas lustrarunt per Epistolam datam Pechini 9. Martij 1602. edita est anno 1605. in 8. Item lingua Sinica (cuius fuit peritissimus) scripsit eleganti stylo, impressitque

Septem Victorias, septem virtutum contra totidem vitia Capitalia opposita. Opus egregium, & magni æstimatum

Explicationem exactissimam, & extensam 12. articulorum Symboli fidei

Probationes euidentis existentie Dei, & de eiusdem Attributis fusè.

De natura, statu, & operationibus Angelorum bonorum, & malorum

De origine primi hominis. De peccato originali. De Diluio, & de restauratione generis humani per Noè. Extant sex volumina horum librorum characteribus Sinenfibus excusa; Romæ in tabulario generali Societatis, in folio.

DIDACVS RAMIREZ, natione Hispanus ex villa Infantium Diocesis Toletanæ, iuuenis annorum 18. in Societatem ingressus anno salutis 1607. vota quatuor professus est. Quinquennio docuit humaniores litteras in scholis publicis, sexennio ijs erudiuit Nostros, & præfuit scholis octennio. Rexit Collegia Almonozilense, & Oropesanum, optimi vbi que exempli, & peramans religiosæ disciplinæ. Missiones magno zelo, & multo animarum lucro obibat, & inuitatus ab Episcopo Carthaginensi ad eas peragendas in Diocesi

sua, eo munere functus, euocatus est à Deo ad stipendia meritorum Placentiæ die 8. Aprilis 1647. Edidit

Compendium Grammaticæ Græcæ. Matrili 1619. in 8.

Vitam Roberti Cardinalis Bellarmini ex varijs Auctoribus concinnatam

Instructionem sodalitatibus B. Virginis. Præterea transfuit Hispanicè ex Italico

Miraculum insigne à S. Francisco Xauerio Indiarum Apostolo Neapoli in P. Marcello Mastriello Societatis IESV die 3. Ianuarij anno 1634. patratum. Matrili 1634. & rursum Viennæ Austriæ per Georgium Gelbhaar Hispanicè recusum 1635.

* **DIDACVS RIBEIRO**, natione Lusitanus, patria Tomarenfis, Societati adscriptus, Goæ, anno Salutis 1580. ætatis 20. vbi sacris Ordinibus initiatus missus est in vineam Salfetanam, in qua strenuè plusquam quadraginta annos laborauit, eo spiritu atque animarum zelo, vt Apostolus ilius Regionis vulgò appellaretur. Idioma illius Gentis perfectissimè calluit. Plures libros Concanica lingua ab alijs antea compositos, partim emendauit ex mandato Superiorum; partim auxit. Demum plenus dierum, & frugis bonorum operum in Collegio Racholiensi migravit ad Remuneratorem omnium Dominum die 18. Iunij 1633. Spiritualium Coadiutorum diu antea albo adscriptus, Edidit lingua Concanica, seu Canarina.

Vitas Sanctorum à P. Rebadeneira conscriptas, & à se translatas. Typis Collegij Goani. Præterea vti refert D. Nicol. Antonius in Bibliotheca Hispana

Doctrinam Christianam Cardinalis Bellarmini, lingua Brachmanica, seu Concanica. Racholij typis Collegij Societatis Ibidem 1632 in 4.

* **DIDACVS ROSA SEV DE ROSIS**, natione Italus, patria Aquilanus in Vestinis, nobili certamine cum domesticis in causa Dei, & vocationis suæ, admodum insignis. Is, dum Rhetoricæ nauaret operam Aquilæ, in paterna domo, accensus religiosæ vitæ desiderio in Societate traducendæ, toto quadriennio vocationem suam contra Parentum dehortationes frequenti synaxi sacra, & quotidiana corporis flagellatione fuit. Absoluto dein Philosophiæ curriculo cum consensu illorum ardentius efflagitaret, nec blanditijs, minisue Patris, Matrisue, vel Aui cederet, veriti illi ne Neapolim profugeret ad Societatem ibi ingrediendam, arctâ custodia domi incluserunt; pernegata omni egrediendi facultate etiam ad Sacrum audiendum diebus festiuis. Id cum Didacus existimaret se tutâ conscientia non posse omittere, ideoque conatus fuisset vi efringere fores cubiculi, iratus Genitor pugnis contusum grauiter filium, vinciri curauit manibus, pedibusque, & primò funibus postea ferreis manicis, ita, vt nec ad fene-

fenestram accedere posset, sed cum his sæpe, & dormiendum, & comedendum, ei fuerit. In hunc modum 24. dierum spatio detentus est, donec rati domestici remisissent illum de illa firmitudine animi solutis vinculis mitius aliquantò habuerunt, non tamen è custodia liberarunt. Hac ille vsus occasione, noctu, sine calceis, & quasi furtim per fenestram se dimisit, & rectà Romam per vias inuias confugiens, ibi Societati se adiunxit anno salutis 1610. ætatis suæ 20. Insequuti sunt cum quidem Pater, & Patruus, & multis modis conati sunt domum suam reducere tamquam familiaris suæ necessarium, sed re examinata diligenter à Theologis, iudicauerunt hi Didacum nullam habere obligationem redeundi ad parentes, sed posse in suscepto vitæ instituto permanere. Permanit itaque inuictus Athleta Christi, & vt firmus Deo ad hæreret, votorum quatuor Sacramento post aliquot annos se obstrinxit: Post traditas triennio litteras humaniores, Philosophiam sexennio professus est, & totidem annis Theologiam quoque explicuit in Academia Firmana, vbi, & Præfecturam studiorum aliquamdiu gessit. Rexit Collegium Tiburtinum, & Residentiam Tusculanam, & Nostros in tertio probationis anno magna commendatione virtutis instruxit. Demum annis grauis, & meritorum frugem matura migravit ad Dominum Neapoli die 23. Nouembris 1655. Edidit

Ethicam Christianam in duas partes diuisam quarum prior excusa est. Romæ typis Ludouici Grignani 1646. in 4.

Secunda Pars hoc est Politica. Neapoli apud Hæredem Iacobi Gassari 1660. in 4.

Demonstrationem de fundamento veræ Religionis Neapoli typis ipsidem 1660. in 4. Item.

Ad Beatitatem æternam conquirendam efficaces conatus. Neapoli apud Hyacinthum Passarum 1665. in 4.

DIDACVS RVIZ DE MONTOYA, natione Hispanus, patria Hispalensis honestis, pijsque ortus parentibus, tam fuit à primæ aetate compositis ad omnem virtutem moribus, vt diceretur non videri in Adamo peccasse. Annos natus 14. se tradidit Societati, summam rerum, ad quas vocabatur expectatione contempta. In Tirocinio fuit omnibus prudentiæ, atque omnis virtutis religiosæ exemplar. Inter studendum tantas ingenij dotes patefecit, vt cum primis, tum suæ, tum omnium, etiam superiorum ætatum numerari possit. Nec minus tamen virtuti primas vel, iam tum dabat, ab omni ambitione atque vana æmulatione alienissimus; ad obsequia domestica abiectissima pronissimus, sæpe procurabat omnia solus; ipse tergere; ipse verrere, ipse purgamenta exportare. Consecto relaxationis die ipse prorogabat spatium orationis; quot mensibus diem solidum sui ipsius inspectioni tribuebat. Studebat fere de ge-

nibus, tamquam, qui internum Magistrum Deum auscultaret. Tam exactè moderabatur animo, & linguæ, vt nec ætatis feruor, nec ardor disputationis vllum illi verbum commotius, aut gestum exprimeret incompositum. Vbi primum Diaconus factus est, Moralem Theologiam Baëzæ explicuit. Inde post annum, qui fuit sæculi præteriti 85. Granatæ Philosophiam auspicatus est, & deinceps Cordubæ, atque Hispalis primam Theologiæ lectionem totos 20. annos obtinuit, quibus exactis, ad priuati studij secretum se recepit, elucubraturus ea, quibus iam fruimur; quo illum in opere versantem mors occupauit die 25. Martij Christianæ salutis anno 1632. cum annos vixisset omnino 70. in Societate vero 56. ab nuncupata quatuor votorum professione 40. Obijt Sacramentis ad iter æternitatis instructus (solitus alioqui animum quotidie confessione expiare) acutissimis calculi cruciatibus, quos toto quatrinduo sustinuit, tandem confectus. Eos ipse tam constanti vultu tolerabat, vt medicos admiratione defigeret, qui posset non aliquam, tam immanium dolorum significationem exprimere; ipse autem quò virgebatur grauius, eò in gratiarum actionem excurrere prolixius, & oculis in Christum Cruci affixum conuersis, suauissima cum eo colloquia instituebat. Mortem non minus auidè, quam vitam plerique, exoptabat, hoc vno lætus nuncio, si arteriæ pulsus deficeret; tum enim uerò exclamabat: *O æternitatis dies, ecquando te conspicabor?* Hæc illi nimirum securitas erat à magnitudine virtutum, quibus erat armatus, quæ tantæ fuerunt, vt pene modum viderentur excedere iustæ virtutis. Humanarum laudum, & sui ipsius summè contemptor fuit. Nunquam illi verbum vnum excidit ad sui commendationem. Nunquam non extrema rebus in omnibus sectatus est. Adhibebat sæpe in consilium suos ipse discipulos, cum esset alijs pro miraculo. Cum postularetur à P. Francisco de Porres Visitatore nimix feueritatis in gubernatione Collegij Cordubensis, lecto accusationis schedio, quod illi exhibebat, nihil excusauit cum posset vt inferret, eam accusationem concludere ipsum gubernandis alijs inidoneum videri, & ea vsus occasione, quod diu fuerat conatus, in vestigio depofuit Magistratum, nec ultra induci potuit vllis precibus, vt alium vnquam admitteret. Ex eo humanarum rerum contemptu sequebatur illi secretissimum illud silentium, in quod se abdidit, vt viueret prorsus ignotus. Nemo eum extra cubiculum, nisi ad res necessarias predeuntem vidit; nemo legem silentij violantem in omni vita; nemo, vel momentanei iacturam temporis facientem, nemo vel latum pilum ab ijs officijs declinantem, quæ virum omnibus numeris, perfectum decent. Eximia fuit charitate in proximos, sed in calamitosos maximè, & mininè ab humanis bonis commendatos, Paupertatis amo-

re,

re, studio parendi, castimonix laude, nihil fuit illo spectabilius. Sed veritatis in re omni assertio, & constantissima, sincerissimaque defensio fuit in illo prorsus admirabilis. Eamque dicebat homines Societatis, vel maximè decere quos oporteret ex sui instituti rationibus Martyres esse, testèsq; veritatis. Nullius illum flexit vnquam auctoritas; nulla spes, nullus metus infregit; non ipsa Regis maiestas perstrinxit, vt veritatis testimonium, vel leuiter coloraret. In hoc tantarum virtutum splendore velut in bono lumine collocauit inexhaustum illud doctrinæ pelagus, quod aui nostri prima capita traxit in admirationem. Fuit qui diceret videri illum sermone sapientix, & sermone scientiæ eximiæ de cælo donatum gratuito. Excelluit ad miraculum, atque ad opinionem vsque infusæ scientiæ, cognitione doctrinæ moralis, & qui propè puer in Societatem venerat, & si quis alius procul ab omnium consuetudine, semper egerat, ita callebat quidquid ad omnium iura, mores, statuta, fraudes spectabat, vt totam in singulis ætatem egisse videri posset. Dixerunt illum passim Theologum profundissimum, vberimum, copiosissimum illustratorem, ac defensorem acerrimum Gratiæ auxiliatricis, vnum heroicis Ecclesiæ temporibus parem, Athanasio, Hieronymoque per similem, & cuius doctrinæ deberi poterat pro teatro Synodus Oecumenica. Ad grauiissimæ quæstionis definitionem cum primis omnium ordinum Theologis vocatus, postremus aduenerat, in imo subfessio confedit: sed omnibus vno animo assurgentibus, acclamatum est, ipsi vni, præter antiquitatis leges, inter familias religiosorum, feruari solitas, deberi primas, qui omnibus esset eximius, itaque ad summa subfessio deductus est, & in ipsius vnus sententiam quæstionis definitio reiecta. Vitæ virtutumque eius breuiarium loculo, quo est conditus, est in hæc verba inscriptum.

D. O. M. S.

Vener. P. Iacobus Ruiz de Montoya
Hispalensis,
Societ. IESV. Presbyter
H. S. E.

Absolutus sui sæculi Theologus, per piures annos publicè docuit. Prudentiæ, constantis animi; integerrimæ morum disciplinæ, mundi, & honorum contemptus exemplar. Omnium Ordinum hominibus consilio & opere salutaris. Ex Bæticis Professis in sexta Generali Congregatione sapienter, & fortiter sententiam dixit. Barbarorum, Æthiopum Hispaniensium Catechesis, & Baptismi impendendi Auctor, copiosa animarum fruge. Post illustratas scholas, silentio priuatæ vitæ, & indefessæ senctorum Patrum lectioni addictissimus. Auxiliatricis gratiæ illustrator, & defensor acerrimus. Editis de

Trinitate Scientia, Voluntate, Prædestinatione, Prouidentia, Visione, & Nominibus Dei, in quibus nemo hæctenus altiorempressit sulcum, luculentissimis Commentarijs, dum alia Theologica in Ecclesiæ obsequium meditatur, ad diuturni morbi, & patientiæ stipendia, veteranus miles euocatus à Deo; Sacramentis Ecclesiæ ritè procuratus discessit in pace, anno ætatis 70 Societatis 56. Domini 1632.

Reliquit ingenij, & doctrinæ suæ monumenta,

Commentariorum in primam partem Sancti Thomæ tomos 6. nimirum

1. *De Scientia, Ideis, Veritate, ac Vita Dei*, a quæstione 14. vsque ad 18. Parisijs per Sebastianum Cramoisi 1629. in fol.

2. *De Voluntate Dei, & proprijs actibus eius* ad quæst. 19. 20. 21. Lugduni per Prost 1630. in fol.

3. *De Prouidentia Dei, prædefiniente, & præbente Prædestinationis exordium*, ad quæst. 22. & partem 23 Lugduni per Prost 1631. in folio.

4. *De Prædestinatione, & Reprobatione hominum, & Angelorum.* Ad reliquum quæst. 23. & totam sequentem. Lugduni per Iacobum Cardon 1629. in fol.

5. *De Sanctissima Trinitate.* Lugduni per Prost 1625. in folio

6. *De Visione, & Nominibus Dei.* Parati sunt etiam prælo, & à Censoribus vehementer laudati.

De Auxilijs Diuina gratia Tom. II. prodituri in lucem quando sanctæ Sedi Apostolicæ placuerit

De Angelis tom. I. reliquit affectum, quem vel sic optandum esset in lucem venire. Composuit etiam

Catechismum pro instituendis rudibus, præsertim Æthiopicis, ad Baptismum, quem imprimi curauit D. Franciscus Reynofus Episcopus Cordubensis

Scriptit præterea tractatus aliquos egregios ad promouenda præclara quædam inuenta ad Dei gloriam, quos haud puto fuisse impressos, sed circumferri manuscriptos: Ii sunt

De beneficijs Parochialibus conferendis in eos, qui sedulo animarum negotium tractant.

De eliminandis è Republica Comædijs vulgaribus.

De statu eorum, qui petunt dimissionem à Societate IESV.

De causis dimittendi à Societate Iesu Professos. Postremi duo tractatus M-SS. extant Romæ in Grammatophylacio Generali Societatis in 4.

* DIDACVS SEV IACOBVS SALAZARIVS MARANNON, natione Hispanus, hunc inseruit Bibliothecæ suæ D. Nicolaus Antonius, & patria Matritensem fuisse ait; sed Catalogi Nostri Conchensem faciunt.

Na-

Natus est anno salutis 1539. & Deo se in Societate dedicauit 1560. & votorum quatuor professionem edidit. Rex Collegia Carua-cense, & Ocaniense, vtrouque magno virtutum exemplo, quo præluxit suis. Porro cum constituisset Philippus II. Rex Catholicus mittere virum ad inuisenda loca sacra, & religione celebria per Hispaniam, ad implorandam Diuinam opem, & prosperum successum suis armis per Europam, delegit ad id muneris P. Didacum, qui cum in ea peregrinatione probasset Regi & pietatem suam, & modestiam, anno 1587. demandauit illi Rex longiore multo, Hierosolymam vsque, atque ita visitatis prius locis pietate celebrioribus per Italiam, Mediolani, Laureti, Romæ, Neapoli, & alibi, in Palastrinam, & Hierosolymam sese contulit 1590. atque in Ægypto quoque loca sancta lustrauit. Inde rediit in Hispaniam, & reddita Regi itinerum suorum ratione, confedit Compluti, vbi non multo post ingressus est iter æternitatis die 25. Augusti 1596. eius vitam conscripsit P. Nierembergus de viris illustribus Societatis tom. IV. & meminit Peregrinationis à Rege iniunctæ Sacchinus in Hist. Societatis Part. 5. lib. 8. Scripsit ille iussu Regis

Historiam de Peregrinatione sua libris tribus, qui (vti refert D. Nicolaus Antonius) custodiuntur in Regio Gazophylacio. In ijs distinctè exponit, & reliquias Sanctorum, in quolibet loco, quem lustrauit, & pericula varia, è quibus Deus ipsum prodigiosè eripuit.

DIDACVS DE SAMANIEGO, natione Hispanus, patria Talabricensis. Is cum Salmanticæ absoluto Philosophiæ curriculo operam nauaret medicinæ, iamque propè esset, vt lauream capefferet, familiaritate duorum fratrum nostrorum, in quos inciderat in itinere vsus, animum ad Societatem applicuit, admissusque in eam est anno salutis 1561. ætatis 20. atque in ea postmodum Coadiutor spiritualis formatus est. Zelus animarum deinceps eum traxit in Indias Occidentis, fuitque primus, qui cum patre Didaco Martinez viro admirabilis sanctimonix ad arduam illam atque ærumnarum feracem sanctæ Crucis in Montanis missionem profectus est; vbi multa præclare gessit, multas instituit expeditiones ad Indos finitimos per summas itinerum, & locorum difficultates. Virginitatem suam inter immania pericula, & nudos passim homines seruauit ad extremum vsque illibatam. Paupertatis tam amans fuit, vt nihil vnquam vel in summa necessitate postulauerit, vnaque veste ad annos 33. sit vsus. Vir fuit planè Apostolicus, & quem etiam tum viuentem pleno ore sanctum appellabant; reliquias autem vita functi ad venerationem auferre pro se quisque contenderet. Enimvero debebatur hoc innocentissimæ vitæ tot heroicis virtutibus exornatæ, quam nulla vnquam labes mortalis violauit. Olim fuerat Magister Noui-

tiorum; & subinde multis annis Superior Residentiæ in oppido S. Crucis Montanæ, vbi sicut vixit sanctè obiit die 7. Martij anno 1626. ætatis suæ 85. initæ Religionis 65. post 39. quàm venerat ad illam Missionem. Scripsit

Vocabularium lingue Chiriguana, cuius est in aliqua Meridionalis Americæ parte vsus.

DIDACVS DE TORRES BOLLVS natione Hispanus, patria Villalpandensis nobili loco natus, Vallisoleti à P. Ægidio Gonzalez in Societatem admissus, anno Domini 1571. ætatis 21. P. Balthafari Alvarez optimo tironum Magistro informandus ad perfectionem datus est; adeoque sub illo profecit, vt in absolutissimum etiam virtutum Magistrum ipse euaserit. Traiecit alienæ salutis studio in Regnum Peruanum, vbi Nostris Iulide primum, mox Cusci, tum Quiti præfuit, sub annum 1593. quo tempore tumultuatum ibi aduersum Regem est, oppido opportunè, vt sua prudentia malis occurreret, turbasque componeret, vti non sine capitis suo periculo fecit. Quod obsequium tanti Rex Catholicus habuit, vt plenas P. Didaci laudibus ad Marchionem Cannetensem Rroregem suum, litteras dederit, coram vero deinde cum nauigasset in Europam, missus à sua Prouincia Procurator in Urbem, ingenti cum bencuolentia complexus est. Magnatibus in Hispania omnibus, in Italia, & P. Claudio Generali, & quod summum est Clementi VIII. Pont. Max. suam prudentiam dotesque animi mirificè probauit. Sed præ alijs Fredericus Card. Borromæus Archiepiscopus Mediolanensis, tanti eum fecit, vt etiam arcana sui pectoris omnia ipsi patefecerit, abeunti manum venerabundus osculatus sit, munera egregia, & in ijs 32. Calices deauratos in vsus Paraquariæ Prouinciæ, quam Claudio volente erat instituturus, donarit. Rediit vnà secum ab Europa 60. Socios, quibus egregiè Prouinciam locupletauit. Subinde Visitator in Nouo Regno designatus, tam grandia præstitit, & tulit grauiâ, vt memorari sine prolixitate non possint. Paraquariam Prouinciam instituit, & cum laude gubernauit. Rediit in Peruuium diu Chuquisacæ, seu Plateni in Vrbe confedit. Vbi diuturnam paralyfis adstrictum detinuit, & tribus annis extremis magnam tolerantix materiam præbuit. Mitigabat autem dolores suos quotidiana Diuini corporis vsurpatione. Demum cum se grauem crederet esse suis ministris, sine quorum ope, ne naturæ quidem seruire poterat, impensè rogauit Deum per S. Ignatium, vt sibi gradum mortis corripere. Voti compos effectus, magno animi sensu veniam errorum à Socijs postulauit: manum singulis egregia humilitate deosculatus est; & Sacramentis perceptis placidissimè excessit, relictis magnarum virtutum quibus fuit exemplis, die 8. Augusti anno Christi 1638. æta-

ætatis 87. ab inita Societate 67. ab edita quatuor votorum professione 50. Scripsit & cum Procurator ad Urbem venisset impressit Italicè

Breuem relationem Historicam rerum in Prouincia Peruana apud Indos à Patribus Societatis Iesu gestarum. Romæ apud Aloysium Zannettum 1603. ea Latine reddita prodijt Moguntix typis Balthafaris Lippij 1604. in 8.

DIDACVS DE TORRES RVBIVS natione Hispanus ex oppido Toletanæ Diocesis Alcazar de Confuegra, in Societatem venit Valentix anno 1571. & confectis studijs, ac Diaconatu initiatus traiecit anno 1579. cum P. Iosepho Teruel in Peruuium. Limæ sacerdos factus, cum Indorum iuandorum desiderio æstuarer, Iulidem missus est, vbi Aymaræ, & Guichuæ lingue tantam breui cognitionem industria sua consecutus est, vt vtramque in præcepta redegerit, ac totis 30. annis Chuquisacæ deinde docuerit. Plurimas in asperrima Charcarum Prouincia Missiones, & ferè pedes instituit. Domi indefessus in omnium se auxilium semper impendit. Incredibile est quot ille confitentes assiduus audiret, excoleretque. Indos ardentissimo zelo prosequeretur, neque vllis fatigabatur incommodis, quæ illorum gratia subibat. Deuexa ætate cum obsurdisset, inserto in aurem tubo, confitentes audiebat, id postquam non succedebat amplius, obibat pro alijs alia ministeria, quo illi expeditiores operam confitentibus exhiberet. Magnis omnino virtutibus longam suam ætatem ornauit. Sui deuexandi tam fuit studiosus, vt præsentia etiam commoditate facultatem eius à Moderatoribus exprimeret. Nunquam ad somnum culcitram, nunquam sindones vsurpauit, nisi postremis in morbo diebus iussu Maiorum. Quotidie se, & plerumque ad sanguinem vsque flagellabat, quotidie cilicium etiam celeberrimis diebus induebat; & ad hæc vestes internas aspero sago iuebat induci. Ad vsque decrepitem senium, præter imperatos ab Ecclesia dies, bis hebdomadatim ieiunauit. Humilitatem suam in eo commensauit maxime, quod nihil se præstare, quod operæpretium haberet, contenderet; & quidquid proponebatur ad accessionem virtutis, ceu tiro auidè arripiebat, quod eo magis mirandum est, quod constat illum doctrina fuisse spiritus apprimè instructum. Perægre sibi declarauit accidere, quod aliquo in pretio videretur esse, quod aliquid de ipso eximij concepit Superior, qui nihil vnquam gessisset præclare, nihil quod non cuique foret obuium, & perfacile. Potosij cum ibi Collegium regeret, vilissima ministeria à mancipijs obiri consueta, peragebat negans alijs opus esse, qui facerent, cum ipse posset. Ipse sibi cubiculum verrere, ipse aquam ferre, vasa eluere, ipse sibi omne

obsequium præstabat, impatiens alieni, dum sibi manus, vt aiebat, ad id concessæ superessent. Inter hæc per amicam exostulationem flagitabat sæpe à Deo, vt se tandem bonum efficeret, qui tot annos nequidquam bonus fieri conuiteretur. Ita communi se vitæ semper accommodauit, vt cum præ senio vix posset scopas sustinere, dato tamen ad verendum signo primus adreperet. Nihil in victu singulare admittebat, nisi cogeret obedientia, cui se semper adeo subiecit, vt nihil arduum duceret, quod præciperetur. Paupertatis in se, suisque omnibus studio, nihil admittebat non obsoletum, nihil non eorum, quæ domi erant vilissimum. Multus erat ad vtramque orationem, & quæ voce, & quæ mente sola fit, & huic quidem quaternas quotidie horas constantissima perseverantia impendebat, tametsi perraras ex ea voluptates hauriret. Nimirum robusta virtute vir, ad perfectionis fastigium per semitam patientiæ ducebatur. Eluxit in eo tam illibata puritas, vt nullus vnquam gestus, nullus nutus ipsius, in tot hominum omnium congressibus ab insigni sanctimonia dissentiret. Si quid humani pulueris animo adhæserat, id quotidiana exomologesi detergebat. Hæc atque alia illum decora vitæ iam fessum cælo reddidere maturum, quò post suscepta piè sacra mysteria, deprecatus coram socijs errata sua, dignatus (vt fuit opinio) Deiparæ, Deique filij aspectu, transcriptus est, placida morte compositus Chuquisacæ vbi per diu vixerat 13. Aprilis anno 1638. ætatis 91. Societatis aditæ 66. votorum 4. nuncupatorum 48. Scripsit

Grammaticam, & Vocabularium linguarum Aymaræ, & Guichuæ, quarum est vsus in Peruuio, quæ ab Italo quodam Patre Societatis Iesu digesta prodierunt Romæ 1603. in 8.

DIEGHVS ALARCON vide supra *Didacus Alarcon*.

DIEGVM PAYVAM ANDRADIVM accenset Scriptoribus Societatis Guilielmus Eysengrenius in suo Catalogo Testium veritatis. Ad A. C. 1563. Verum lapsus errore est; amicus fuit ille, & propugnator Societatis, non Alumnus

* **DILINGANVM COLLEGIVM** in Prouincia Germaniæ superioris Danubio impositum iam inde ab anno salutis 1558. postulatam ab inclytæ memoriæ Othone Truchsesio S. R. E. Cardinali, & Episcopo Augustano, vt aduersus erumpentes tunc in dies hæreses per Germaniam, haberet multos Fidei Orthodoxæ propugnatores, demum missis Roma socijs aliquot anno 1563. est inchoatum, & anno subsequenti ab eodem Cardinali absolutam, vnà cum Academia recenter ibidem ab ipso instituta, solemnè caremonia post sacrorum solemnè Societati est traditum. Auctum postea, firmatumque nouis vestigalibus ab Henrico Episcopo pariter Augustano, & S. R. I. Principe, ingentes toti Germaniæ

maniae utilitates peperit. Ex eo siquidem veluti ex Fidei propugnaculo bellum Hæresi indixerunt primo Petrus Canisius, Hieronymus Torrentis, mox Gregorius de Valentia, & nostra ætate Laurentius Forerus, alijque qui doctissimis suis lucubrationibus in vulgus editis illam egregie confutarunt. Certe Ferdinandus III. Imperator glo: mem: in suo diplomate, quo confirmavit huius Academiae priuilegia anno 1641. non dubitavit, exponendo vberes fructus ex ea prouenientes, asserere, ipsam & viros præstantissimos in omni genere scientiarum erudisse; & sacra Cœnobita hominibus Religiosis ad primarium institutum formatis impleuisse; ipsamque Cœnobij Antistites, innumeris Ecclesijs Pastores, Episcopatibus Pontifices, Reipublicæ, & Curijs Consiliarios, Senatores, Magistratus, Imperio Romano Principes, quorum hodieque plures viuunt, saluberrima institutione formauisse. Complectitur hodie hoc Collegium Socios circiter 35. & in his Professores 1 theologice, Iuris Canonici, cæterarumque facultatum 15. qui copiosam ad illud Iuuentutem confluentem pietate, ac bonis artibus informant. edidit

Thalamum funebrem, seu funebria Henrico Comiti in Helfenstein. Dilingæ apud Iacobum Sirmadi 1627. in 12.

* DIONYSIVS AVGER natione Gallus, patria Bituricus, natus anno sæculi præterfluentis 4. Societati se adiunxit 23. & vota 4. solemniter concepit. Post traditas quadriennio humaniores litteras, Philosophiam professus est deceennio, Theologiam scholasticam cum laude octennio; & studijs annos aliquot moderatus est. Rex Collegium Bituricense, Vir insigniter doctus, pius, disciplinæ regularis peramans, multis virtutibus claruit, sed in primis humilitatis studio; Unde proximus morti petijt à Superioribus, vt in epistola encyclica de se de more post obitum per Prouinciam mittenda, nihil aliud scriberetur, quàm quòd ad obitum annuntiatum, & suffragia postcanda necessum foret, atque ita mortalitatis exuuias religiosè posuit Parisijs die 29. Martij 1670. Edidit Gallicè

Exercitium Christianæ pietatis, seu motiua ad iuuandas animas igne piaculari detentas, duobus tomis quorum prior excusus est Rhedonibus, typis Iacobi Denis 1660. in 4. posterior

De varijs modis adiuuandi easdem. Flexiæ formis Geruasij labat 1662. in 4.

Parabat autem luci dare volumen *De Deo, Trino, & Vno*, quando ipse à Deo euocatus est ad lucem æternam.

DIONYSIVS GVILLEN natione Hispanus, patria Hispalensis natus annos 16. se Societati tradidit anno salutis 1575. atque in ea præclare diuina, & humana scientia instructus Concionatoriam artem exercuit fausto successu, in celebrioribus Hispaniæ ciui-

tatibus cum plausu auditus. Vir fuit corpore pusillus, sed animo vastus, natura facundus, dicendi arte expolitus, viris Principibus peracceptus. Rex Collegia Xerense, & Malacense, & maturus cælo obiit Hispali die 21. Iulij 1637. dudum antea vota 4. Professus. Edidit Hispanicè

Concionem de Immaculata Conceptione B. Virginis Deiparæ. Hispali apud Gabrielem Ramos 1618.

Concionem funebrem in obitu Serenissimæ Margaritæ Regine Hispaniæ habitam. Reliquit etiam prælo maturum.

Volumen Concionum in festiuitates, & Dominicas Aduentus Domini.

DIONYSIVS PETAVIVS natione Gallus, patria Aurelianen. ingressus in Societatem anno 1605. ætatis 22. Vir, vt eius ostendunt opera, ingenio maximo, iudicio acerrimo, excellenti memoria, omnium fere rerum scientia excultus; omnibus ad hæc sua modestia, affabilitate, morum innocentia carus. Rhetoricam Parisijs maximo omnium concursu professus est annis 11. sacras litteras ibidem interpretatus est annis 24. solemniter 4. votorum nuncupatione obstrictus ab anno 1618. Vir planè eximius siue doctrinam, siue virtutem spectes, & inter prima Societatis lumina meritò recensendus. A puero litteras sic adamauit, vt dies integros in euoluendis libris transfegerit, & vix 10. ætatis annum attingerat, cum carmina mira facilitate pangeret. Adultior non otium, non ludos cæterorum more quæsiuit, sed secessum, vt se totum in studia abderet nec quidquam in seuerioribus disciplinis reconditum, quod ille non penetrauerit. Hinc in omni Scientiarum genere libros adeo eruditos publici iuris fecit, vt ex omnibus prope Regnis ab eruditis consultus fuerit. Hinc Philippus IV. Rex Hispaniæ eum ad Academiam nouam à se Matriti erectam, Vrbanus VIII. Romam non semel inuitarunt; sed impediuit vtrumque Rex Christianissimus Ludouicus XIII. non ferens Regnum suum tanto viro priuari. Actum etiam certò est sub Vrbanus VIII. de eo inter Purpuratos Paues cooptando, sed ea fuit humilitate vir plenus Deo, vt propterea profectio-nem Romam quantum potuit semper defugerit. Cum hac tanta præcellentiâ doctrinæ, ita coniunxit splendorem virtutum, vt merito dubites, sanctior ne an doctior fuerit. Pietatem illius nemo non mirabatur cum viderent ipsum tot inter negotia, atque studia, nihil de solitis pietatis officijs remittere; ad stata orandi tempora confestim alia omnia seponere; & solitum dicere, malle se omnis doctrinæ iacturam facere, quàm vel semel examen conscientie quotidianum, vel quid simile omittere. Tenerrimo amore ferebatur in Beatissimam Virginem tamquam matrem suam, & singulari veneratione erga Sanctissimam Eucharistiam, quam horà solitâ singulis die-

bus,

bus, non ad breuem moram, sed ad longum tempus inuisebat. Societatis institutum amabat vnice, & enituit in eo semper eximium religiosæ disciplinæ, paupertatis, obedientiæ, modestiæ, silentij, cæterarumque virtutum studium. In omnes alios mirifice amabilis, in se vnum seuerus, atque immitis, flagris adeo in corpus suum saueiebat, vt ad vulnere medelam Chirurgorum opem implorare non rarò habuerit necesse. Hanc tam exaggeratam virtutem viri, volens Deus tamquam aurum in igne adhuc probare magis, & perficere in camino infirmitatis, permisit illum varijs morborum generibus cruciari, & doloribus acerrimis torqueri, vt coactus fuerit subinde prorumpere in eas voces: *Circumdederunt me dolores mortis. Et cum aliquando de acerbitate dolorum amanter quasi expostularet apud Dominum, inaudiuisse fertur cœlitus hanc vocem: Tu de me cogitas, vt homo: Ego de te cogito, vt Deus. Vnde mox discussæ tenebræ, & de sauitia dolorum remiserunt morbi. Adstantes lecto non cessauit verbis, & exemplis accendere ad amorem Dei, & ad amorem Instituti nostri, quod gaudebat se relinquere illibatam sicut Tiro repererat. Denique omnibus ritè communitus Sacramentis in corona fratrum septuagenarius piam esitauit animam Parisijs die 11. Decembris anno 1652. Scripsit plurima, quæ sequuntur seruato ordine, quo lucem aspexere.*

Synesij Episcopi Cyrenensis opera, à se in latinum è græco conuersa, & notis illustrata. Græcè, & Latine coniunctim Parisijs typis Morellianis 1612. & rursum 1622. in folio inserta sunt Latine Bibliothecæ magnæ Patrum Tom. 5. Par. 1.

Themistij Euphratæ orationes 16. Græcè, & Latine cum notis suis, & Coniectaneis. Flexiæ typis Iacobi Rez 1613. in 8. quæ orationes iterum prodierunt auctæ accessione trium, quas etiam latine reddidit. Parisijs typis Cramoisy 1618. in 4.

Iuliani Imperatoris orationes tres Græcè, & Latine anno 1614. ac subinde omnia eius opera. Typis Cramoisy 1630. in 4.

Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani Breviarium Historicum Græcè, & Latine coniunctim cum notis Chronologicis. Parisijs typis ipsidem 1618. in 8.

S. Epiphaniij Salaminis Episcopi Opera omnia, Græcè, & Latine cum notis tom. 2. Parisijs ipsidem typis 1622. fol.

Appendicem ad Epiphanianas animaduersiones. Ibidem 1624. in 8.

Opus de Doctrina temporum aduersus Iosephum Scaligerum tom. 2. Parisijs apud Cramoisy 1627. in fol.

Vranologium, seu Systema variorum Auetorum, de Sphæra, ac Syderibus, eorumque motibus, quod est veluti Auctarium operis de doctrina temporum. Addidit præterea.

Variarum dissertationum ad Vranologium.

lib. 8. Parisijs typis ipsidem 1630. in folio

Synesij opera Græcè, & Latine cum notis recognita secundis curis cum velitatione aduersus Ioannem Croium. Ibidem, & ipsidem typis 1633. in folio.

Rationarium temporum. Ipsidem typis, & anno in 8.

Idem Rationarium nouo ordine digestum. Ipsidem typis, & anno

Miscellaneas exercitationes aduersus Claudium Salmasium. Parisijs ipsidem typis 1634. in 4.

Lapidem Lydium Chronologicum Gallicè Ibidem 1636. 8.

De Photino Hæretico, & de duplici Synodo Sirmensi contra eum, Dissertationem, quæ cum 3. Editione Rationarij prodijt. Ibidem 1636. in 8.

Psalmodum omnium, & Canticorum, quæ sparsim in Biblijs leguntur Paraphrasim Græcis versibus expressam. Ibidem 1637. in 8.

Diatribam de Potestate consecrandi. Ibidem 1639. in 8.

Dissertationum Ecclesiasticarum libros duos. Ibidem 1641. in 8.

Opera Poëtica, Editione quarta magnis accessionibus locupletata 1632. in 8.

Theologicorum Dogmatum priores tomos tres. Ibidem 1643. in fol.

De Penitentia publica, & de Preparatione ad Communionem Gallicè in 4. Recusum 1644. & iterum eum auctario 1645.

De lege, & Gratia libros duos. Ibidem 1648. in 4.

Elenchum Theriacæ Vincentij Lenis. Ibidem 1648. in 4.

Ciceronis Paradoxa, & alia opera Græcè reddita. Ibidem 1648. in 4.

De Tridentini Concilij interpretatione, è S. Augustini doctrina Dissertationes duas. Ibidem 1649 & 1650. in 8.

Theologicorum Dogmatum tomos posteriores duos. Ibidem, & ipsidem typis 1650. in folio

Dissertationem de adiutorio, sine quo non & Adiutorio Quo. Ibidem 1651. in 8.

Orationum Editionem ultimam, cui accesserunt Epistolarum libri tres. Ibidem 1652. in 8.

Ciceronis Lælium, siue de Amicitia, Græcè redditum ipsidem typis, & anno in 8.

Carmen latinum ad S. Genoueam, quod incipit.

Dicebam suprema mihi iam clauditur ætas. Ipsidem typis 1652. in 4.

DIONYSIVS VASQVEZ, natione Hispanus, patria Toletanus, adolescens annorum 22. & Latinis Græcisque litteris probè excultus, Compluti nomen Christo Domino in Societate dedit anno salutis 1550, & maiores disciplinas postea feliciter didicit, & in Hispania, Italia, atque inferiore Germania Superioris partes egit, Sanctique P. Francisci

Borgia, tum Commissarij in Hispania Generalis, tum Romæ Præpositi Generalis adiutor, atque à secretis fuit. Romanum Collegium rexit, & Neapolitanam Prouinciam Vice Prouincialis administravit. Ad prima Antuerpiensis Collegij exordia anno 1663. ex Hispania missus est. Denique in Hispaniam reuersus, post administratum Segobiense Collegium, Toleti anno Domini 1590. ineunte, ætatis 62. vitam cum morte commutauit. Transtulit ex lingua Latina in Hispanam

Martyrologium Romanum Gregorij XIII. Pont. Max. iussu editum. Vallisoleti 1586. in 4. Scripsit etiam, sed non edidit typis

Vitam S. Francisci Borgie, quæ Methymnæ Campi in Hispania hodiernum in diem asseruatur.

* DOMINICVS ARGANANTIVS, natione Italus, patria Messanenensis natus anno sæculi fluentis 17. Societati se aggregauit 1626. & votorum quatuor professionem emisit. Docuit Humaniores disciplinas, & Sacras Concionem annis circiter viginti habuit. Edidit Italicè iussu Senatus Messanenensis

Pompas festiuas à Ciuitate Massanensi celebratas in solemnitate de Epistola Deiparæ Virginis Mariæ ad Messanenses scripta Messanæ typis Hæredum Petri Brea 1659. in 4.

* DOMINICVS BOVHOVRS, natione Gallus, patria Parisinus, natus anno sæculi labentis 28. Deo se in Societate deuouit 1644. & votis quatuor solemnibus se obligauit. Rhetoricam, & amœniores disciplinas aliquot annis professus est. Edidit Gallicè

Cogitationes Christianas in singulos mensis Dies iam septimò recusas, Parisijs typis Sebastiani Cramoyfy 1672. Italicè redditas ab vno e Societate Romæ typis Vareseij 1670. in 24. Neapoli, Genuæ, Patauij, Brixie &c.

Colloquia Aristei, & Eugenij. Parisijs typis iisdem 1671. in 4. Recusa Parisijs quater, Gratianopoli bis, Lugduni, Bruxellis, Amstelodami, & Lugduni Batauorum semel

Effata Christiana fouendæ per diem pietati accommodata Parisijs typis eisdem 1673. in 12. Reddita Italicè cum auctario ab altero Societatis Bononiæ, typis Longhi 1675. Transtulit Gallicè

Orationem Panegiricam R. P. Ioann. Pauli Oliuæ Generalis Societatis in Beatificatione Beata Rose. Parisijs typis eisdem 1669. in 8.

Narrationem eorum, quæ contigerunt in discessu R. P. Euerardi Nidhardi ex Hispania Parisijs. Iisdem typis, & anno.

De veritate Religionis Christianæ, ex Italico Marchionis de Pianesse. Parisijs typis iisdem 1672. in 12.

* DOMINICVS GAMBERTVS, natione Italus, patria Placentinus natus anno sæculi voluentis 27. Societatem amplexus est 1643. & vota in ea 4. nuncupauit. Quinquennio docuit in scholis humaniores litteras, & biennio Rhetoricam nostros Iuniores. Concionato-

rem egit varijs in vrribus per Italiam, agitque. Edidit hætenus Italicè

Ideam Principis Christiani in Francisco I. Estensi Duce Mutinensi. Mutinæ apud Bartholomæum Soliani 1659. in folio

Orationem habitam in funere Alphonfi Ducis Mutinæ. Ibidem 1663. in folio. Item tacito suo nomine

Flores Rhetorices. Parmæ 1654. Parata habet prælo complura alia

DOMINICVS LOPEZ, natione Hispanus, Edidit

Librum de Sacra Scriptura auctoritate. Hispani apud Lazarum Terrenam 1589. Ita Possiuinus (qui fuit Secretarius Societatis, & vixit eodem tempore, potuitque illum nosse ex litteris, & catalogis mitti solitis ad Præpositum Generalem) in Apparatu sancto tomo. 1. Meminit quoque illius Fabianus Iustinianus in Indice vniuersali, verbo *Scriptura Sacra.* Vnde mirum est, quo fundamento scripserit Valerius Andreas Taxander in Catalogo scriptorum Hispaniæ, & Nomen, & librum illum, conficta fuisse ab Hæreticis apud Allobrogas.

DOMINICVS MENGINVS, natione Lotharingus Diocesis Tullensis Societati se aggregauit anno 1550. & ex ijs fuit, qui missu S. Ignatij, postulatu Ferdinandi Romanorum Regis primi, Viennam Austriæ ad ponenda ibi Collegij fundamenta anno Christi 1551. venerunt. Tria vota solemnia professus est 1569. & translatus in Germaniam superiorem, diu rexit Monacense Collegium, & Serenissimis Principibus Guilhelmo, eiusque Coniugi Renatæ Boiariæ Ducibus, annos vnde triginta à sacris Confessionibus fuit, præclaro vtrique laboris fructu; vir ad agendum cum proximo felici præditus ingenio. Denique totos 45. annos varijs muneribus perfunctus, multis exercitijs difficultatibus, ætate grauis, & longa meritorum serie ornatus, quieuit in Domino Monachij die 12. Aprilis anno 1595. Collegit in vsum Serenissimæ Renatæ Ducissæ Bauariæ, eiusque mox voluntate edidit in publicam lucem

Enchiridion Christianarum precationum, ex Catholicis Auctoribus statis horis, atque temporibus accommodatum. Ingolstadtij ex officina Daudis Sartorij 1586. in 8. Illud Andreas Bakez deinde in Germanicum transtulit.

DOMITIVS PLATVS, natione Italus, patria Mediolanensis Hieronymi Plati nostri de quo infra, & Flamini S. R. E. Cardinalis germanus frater, admissus in Societatem anno salutis 1589 ætatis suæ 33. professionem trium votorum emisit. Maximam vitæ partem exegit in Domo Professæ Romane, in qua curam gessit, & disciplinæ domesticæ, & œconomicæ, & spiritualis Pater multis annis fuit, vir apprime religiosus, & regularum obseruans. Demum octogenario maior inde transiit (vt sperare fas est) ad requiem Beatorum.

rum die 26. Decembris 1643. Edidit egregium

Tractatum de Passione Saluatoris cum praxi orationis ad ipsam Passionem meditandam vtiliter. Romæ apud Bartholomæum Zannetum 1607. in 4. deinde etiam in 8. Eum à Fratrem Antonio Dulcken Carthusiano latinè redditum vulgavit Coloniae typis suis Bernardus Gualterus 1610. in 8.

Tractatus breuis de praxi orationis ex eolibro desumptus, & seorsim excusus est in 12.

* DOROTHEVS LOVFFIUS, natione Belga, patria Grauiensis natus anno à partu Virginis 1603. Deo se in Societate suamancipauit 1619. & quatuor votorum sacramento se obstrinxit. Post traditas in ea sexennio litteras politiores, Philosophiam quadriennio professus est; Theologiam de moribus sexennio, & Sacram Scripturam triennio est interpretatus, superstes in Collegio Bruxellensi attendit culturæ animarum, & propter excellentem eruditionem, ac prudentiam magno apud viros etiam primarios est in pretio. Edidit hætenus

Paraphrasin, & Theses Sacras in Epistola D. Pauli ad Romanos. Louanij typis Cornelij Cœnestenij 1640. in folio

Breue artificium legendi Hebraicè. Antuerpiæ typis Meursianis 1640. in paruo foliulo

Defensionem breuem Constitutionis Innocentij X. de quinque Propositionibus Iansenij, sub nomine Alexij Philo-Romæi. Leodij typis Matthæi Houij 1654. in 4.

Cultum Immaculatæ Conceptionis B. V. solidum, ac Deo, Deiparæque pergratum. Bruxellis typis Philippi Vlengersij 1663. in 12.

Vitam P. Bernardi Colnagi Societatis IESV Flandricè, ex Latino. Antuerpiæ typis Michaelis Cnobbari 1666. in 8.

DVACENSE COLLEGIVM in Prouincia Gallo-Belgica ad amnem Scarpum Societati attributum in perpetuum ab Admodum R. D. Ioanne Lentraille Abbate Aquicinctino venerabilis Ordinis S. Benedicti, & Religiosis eiusdem Monasterij, anno salutis 1568. paucis post annis, quam Philippus II. Rex Catholicus Duaci exererat Vniuersitatem celeberrimam, tamquam alterum aduersus Hæreses in Belgio propugnaculum. In hoc Collegio præter litteras humaniores, è nostris Professores omnino 12. superiores Disciplinas publicè tradunt, nempe Scripturam sacram, & linguam hebraicam vnus, Scholasticam Theologiam duo, Mathesim vnus, Philosophiam octo partim in Collegio Aquicinctino Societatis ædibus adiacenti, partim in Marchianensi vicino, cuius scholas cum Nostris regendas commississet Admodum R. D. Ioannes du Ioncquoy Abbas Marchianensis Ordinis S. Benedicti anno 1621. ex octo Professoribus, qui in scholis Aquicinctinis Philosophiam docebant, quatuor ad Marchianense

translati sunt, atque discipulos ex æquo in vtrumque gymnasium distributos solerti cura instituunt, Edidit hoc Collegium

Narrationem eorum, quæ Duaci ad celebrandam SS. Ignatij, & Francisci Xauerij Canonizationem acta sunt

Parentalia Ioanni de Montmorency Principi Robecano 1631.

Gloriam virtutis Hungaricæ versibus, & emblematis illustratam. Duaci typis Viduæ Telu 1633. in 4.

Sigisfaundi III. Polonia, & Sueciæ Regis encomia. Duaci typis Viduæ Petri Telu anno 1628. in 4.

DVSSELDORPIENSE COLLEGIVM Prouinciæ Rheni inferioris fundatum anno reparatæ salutis 1621. insigni pietate, ac beneficentia inclytæ memoriæ Sereniss. Principis Vvolfgangi Vvilhelmi Comitis Palatini Rheni, Ducis Bauariæ, Iulie, Cluiæ, Montium, Neoburgi &c. Complectitur ordinariè socios circiter 24. & in his Prælectores sex, qui in gymnasio coniuncto confluentem ex finitimis locis iuuentutem Latinis, Græcisque litteris, ac pietate imbuunt. Edidit hoc Collegium nomine suo, & aliorum Collegiorum sub ditione sui Serenissimi Principis

Genios nuptiales Serenissimorum Philippi Vvilhelmi, & Annæ Catharinæ Constantiæ Comitum Palatinorum Rheni &c. Coloniae ex typographia Henrici Krafft 1642. in folio.

Monumentum ære perennius Vvolfgango Vvilhelmo Neoburgico Duci Iulie &c. Principi suo 1653. in folio magno.

Lacrymas virtutum heroicarum Annæ Catharinæ Constantiæ, Polonæ, Neoburgicæ, in templo Societatis sepultæ 1651.

Epulas Geniales Philippo Vvilhelmo Neoburgico Duci Iulie &c. & Elizabethæ Ameliæ Darmstadianæ Neosponsis 1653. in folio.

EBORENSIS ACADEMIA in Lusitania initiū habuit anno salutis humanæ 1551. memorabili pietate Henrici Cardinalis, & Archiepiscopi Eboensis, postea Regis Lusitaniæ glor. mem. amplificata deinde adiectis ab eodem scholis anno 1553. Demum formam & iura Vniuersitatis obtinuit Regiā planè munificentia eiusdem Cardinalis, qui nihil prætermisit quò minus Academiam à se erectam, auctoritate Apostolica, & priuilegijs aliarum per Europam Vniuersitatum communiret, & splendide illustraret, & tunc Societati pleno iure gubernandam tradidit anno 1559. ita vt idem

idem semper futurus sit Rector Collegij, atque Academiæ. Numerat ordinariè hoc Collegium ad socios 140. atque in his ad viginti variarum scientiarum Professores, qui Auditores suos maximo numero, ex Transagana præsertim Regione, eò confluentes bonis artibus, ac pietate informant. Vulgavit typis hoc Collegium

Libellum Homiliarum in Euangelia per annum occurrentia ad formam meditationum ab Henrico Cardinali, & Rege Fundatore suo conscriptum; à Ludouico Granatenfi Lusitanicè, ab Antonio Senensi utroque Ordinis Prædicatorum latinè, impressum, sed elegantius translulit, & typis vulgavit.

EDMVNDVS, S E V EMONDVS AVGERIVS (utroque enim modo scribitur nomen à diuersis) natione Gallus, patria Trecentis, ex ephebis vix exceperat, cum Romæ anno salutis 1550. ad portum appulit Societatis, in qua litteras humaniores docuit Poëta, & Orator excellens, ingenio, memoria, & iudicio valens. Hic in Gallijs multa, & miranda patravit pro Fidei Catholice defensione. Turnonensis, Tolosani, Lugdunensis Collegiorum Rector fuit, & Prouinciæ Aquitanicæ primus Præpositus Prouincialis. Primarias illius Regni Ciuitates concionibus illustrauit; maximè Lutetiam, Burdigalam, Tolosam, Lugdunum, Diuionem, Dolam in Sequanis, vbi, & Collegia Societati constituit. Tolosæ suis concionibus, ita cuncta permiscuit, vt sua sponte Vniuersitas duobus de suo numero ad ipsum legatis insignia Doctoralia domum ipsi miserit, quod summum Academiæ decus eius accessurum diceret inauguratione. Quæ cum ille cum grati animi significatione remitteret, causatus haud posse ab homine Societatis, inconsulto Generali admitti, beneficij remissionem Academia pro beneficio duxit. Principibus viris in honore fuit. Carolo IX. & Henrico III. Regibus Galliæ erat carissimus, atque huic aliquando à sacris Confessionibus. Lugdunensem Ciuitatem peste corporali, & spiritali propter Hæreses grauissimè laborantem, semel, iterumque, tum vigilantia atque industria, tum doctrina atque consilio, ab interitu propemodum vindicauit, appellatus ea propter ab ea publicè. *Pater Patriæ, Conservator Fidei, salutis publicæ Restitutor.* Quin, & 40. hominum millia ab Hæresi ad Catholicam Fidem vnus ipse reuocasse fertur. Captus ab Hæreticis aliquando, & ad laqueum damnatus, dum ad patibulum duceretur, neci mirabiliter à Deo ereptus est. Capti enim admiratione Emondi eloquentiæ, & commiseratione tacti iuuenis tunc ætate, atque ingenio præstantis, parcedum illi esse Hæretici existimarunt, sperantes ad suas ipsorum partes adduci posse. Denique post multos in Gallia exantlatos labores, propter intestina, & plusquam ciuilia patriæ bella, in Italiam profectus, Nouoco-

mi mortuus est die 13. Calendas Iulij anno 1591. ab inita Societate 41. Eius animam pia femina mox ab obitu videre sibi visa est à circumstantibus Angelis in cœlum deduci pulcherrimo puellorum sodalicio, quale olim ipse instituerat in Gallia, celebrem pompam profequente. Fuit ætate sua tam celebris Orator, vt à nullo pene Scriptorum sine elogio memoretur. Florimundus Remondus De Orig. Hæres. lib. 5. cap. 2. præstantissimum appellat omnium, quos vnquam Francia habuit, Diuini Verbi Præconem, Philosophum, & Theologum doctissimum, simul, & eloquentissimum Ludouicus Richeomus in Præfat. lib. de Animæ immortalitate, Torrentem Eloquentiæ Gallicanæ, Doctorem, & Confessorem Ecclesiæ. Theophilus Raynaudus De Martyrio per pestem p. 3. cap. 4. nu. 12. Christianorum sui temporis Oratorum facile Principem in Gallia. Scripsit Edmondus

Catechismum magnum, & paruum Gallicè, Græcè, & Latinè, ad confutandos Caluiniistarum errores valde vtilem, atque eruditum. quem plurimi legentes, vel in fide Catholica confirmati, vel ab Hæresibus liberati sunt: quemque locis Sanctorum Patrum integrè notatis Franciscus Antonius noster illustrauit. Editus est primùm Gallicè Lugduni 1563. mox Latinè, ac Græcè Lutetiæ apud Sebastianum Niuellium 1569. qua vna in Vrbe ad duodequadraginta millia exemplarium octennio fuisse distracta narravit Typographus. Scripsit, & Gallicè Augerius

De Sacramentis: nempe De Baptismo, & Confirmatione, De Eucharistia, & Sacrificio Missæ: vbi etiam, De vera, & reali, ac corporali presentia Christi in Sanctissimi Altaris Sacramento. De Sacramento Pœnitentiæ, & Extrema Vnctione. Parisijs apud Petrum Huillerium 1567. in 8.

De Matrimonio. Parisijs apud Gabrielem Bonum 1572. in 8.

Militarem institutionem, qui Pedagogus Armarum inscribitur. Parisijs apud Sebastianum Niuellium 1568.

Thesaurum precum pro vniuersiusque statu. Burdigalæ apud Simonem Milangium 1578.

Epistolam contra Petrum Viretum pro Societate Iesu.

De audienda cum fructu Missa.

Consolatoriam ad peste infectos.

Metanœlogiam, hoc est, Apologiam pro Archicongregationibus Pœnitentium, cui nomen suum in calce dedicationis adscripsit Parisijs apud Iametum Mettayerum 1584. in 4. Verit Gallicè ex Italico

Saccharum spirituale ad abstergendam, siue tollendam amaritudinem calamitatum, quæ suo illo tempore vigeant. Item

Libellum De Imitatione Christi. Edidit denique etiam

Martialis Epigrammata à se expurgata. Antuerpiæ

uerpiæ apud Christophorum Plantinum 1568. in 8.

EDMVNDVS CAMPIANVS natione Anglus, patria Londinensis, omnium opinione Martyr Christi inclutus, & nostri sæculi clarissimus. Puer cum esset, humanioribus literis imbutus est Londini, adolescens in Oxoniensi Academia grauioribus etiam disciplinis perpolitus, vbi ex cōsuetudine condiscipulorum infectus, & Hæreticorum persuasionibus circumuetus; Diaconum ab impostoribus, & pestiferæ sectæ Ministris se ordinari passus est. Postea verò ad expiandum scelus à se commissum, Anglia egressus, in Duacensi Anglorum Catholicorum Seminario aliquamdiu commoratus, Sacram Theologiam egregiè didicit, & Magistri lauream accepit. Nequè hoc contentus, animum ad Societatem nostram appulit, vt se rotum in salutem suorum Ciuium impenderet, & Hæreticos suo ipsorum gladio iugularet. Quamobrem Romam profectus est, atque in Societatem admissus anno salutis 1673. Inde in Germaniam amandatus, ibique rudimentis Religionis positus, aliquot annos Pragæ Philosophicas disciplinas docendo, & latinè concionando consumpsit. Demùm in patriam anno salutis 1580. Summi Pontificis Gregorij XIII. iussu reuertit: vbi mirum quantum profecerit, quot Hæreticos ad meliorem mentem reuocarit; quot Catholicos vacillantes in fide confirmarit; quot fortes in aciè, pugnamque eduxerit vitæ exemplo, excellenti doctrina, ingenij acumine, agendi dexteritate, disputandi subtilitate, ac robore. Ex quo magnum hæreticorum odium incurrit, à quibus omnibus vestigijs perquisitus, tandem ex insidijs captus est. Sed tentatus eius animus, cum neque promissis, neque terroribus cederet, neque altercationibus cum Hæreticis sapius habitis vinci posset, neque tormentis dilaniatus, se de proposito Catholice Religionis colendæ deduci pateretur, tanquã perduellionis reus ad supplicium damnatus est. Itaque raptatus, suspensus, semiuiuus de furca deiectus, corde spiranti adhuc euulso, pudendis abscissis, in ignem visceribus coniectis, atque combustis, pius ab impijs, sanctissimus vir à nefarijs Reginæ Elisabethæ Consiliarijs, in patriâ suâ, vniuerso spectante populo, bonis gementibus, hæreticis gaudentibus, & constantiam eius admirantibus, pro Catholica Religione, & Summi Pontificis suprema potestate, immanissimè mactatus est anno salutis 1581. Calendis Decembris. Martyrium Campiani Gallicè descriptum, itemque latinè à Guilhelmo Estio Batauo Sacræ Theologiæ in Academia Duacensi Doctore Regio, nouissimè verò à Paulo Bombino fufius deductum, circumferuntur. Sed ex multis clarorum virorum de vita, & morte Campiani elogijs libet vnum hic attexere, quod refert Noster Daniel Bartolus in suâ Historia de Anglia, nempe Testimonium D. Bernardini de Men-

doza Legati, tunc temporis Regis Hispaniarum apud Reginam Angliæ, qui litteris datis Londino die 4. Decembris 1581. idest tri-duo post mortem Campiani, ad fororem suam D. Annam in Hispania, non dubitauit loquendo de eius morte in hæc verba scribere. *Quot quot hic sunt, & ego in particulari fidem facere possum, attento modo, quo passus est Campianus illum adnumerandum esse illustrioribus martyribus in Ecclesia Dei, & pro tali potest illum habere sua Religio &c.* Scripsit Edmundus elegantissimos.

Commeniarios de Insula Hibernia, quos suis Chronicis Anglicis, postea inferuit Raphael Holensedus Londini 1586. in folio.

Chronologiam Vniuersalem lib. 1. quam Gregorius Martinus carmine laudat

Tragediam Nestar, & Ambrosiam; seu vt eam appellat Paulus Bombinus in vita Campiani cap. 2. Ambrosianam actam coram Imperatore. Laudatam ab eodem Martino

Orationem funebrem, qua Præge Mariam Cardonam Requeseniam, Mariæ Augustæ cubiculo Præfectam, latinè laudauit

Orationum & Epistolarum lib. 1. & De Imitatione Rhetorices lib. 1. Parisijs 1618. in 12. Mediolani 1625. In his etiam De M. Tully imitatione venustè, differit

Protestationem, qua Reginam Angliæ Elisabetham, eiusque Consiliarios metu, ac suspicionibus de se liberat, & Hæresi bellum indicit: cui succenturiavit denique aureum libellum, cui titulus est

Rationes decem oblatis certaminis in causa fidei redditæ Academicis Angliæ, impressum primùm in Anglia clandestinis typis, mox Ingolstadij, Herbipoli, Antuerpiæ; alibi. In hoc perexiguo libello, vix credi potest quàm multa fidei dogmata paucissimis verbis perstringat, quantà eloquentia, ingenij vi, & perspicacia, quanto rerum coaceruatarum numero, & pondere obruat Aduersarios

Scripta Campiani collecta in vnum edidit Robertus Turnerus primùm Ingolstadij apud Vvillerum 1602. recentius verò cum auctario, Siluester Petrasanta Noster Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1631. in 12.

Præter hæc auctem edita est à Ricchardo Gibbono, eiusdem Campiani

Narratio diuortij Henrici VIII. Regis Angliæ ab uxore, & ab Ecclesia

Item ab Henrico Canisio to. 1. antiq. lect. à Paulo Bombino cap. 8. vitæ ipsius

Epistola vehemens ad Richardum Cheneum Pseudo-Episcopum Glocestrensem. Denique à Dauide Gregorio Cornero in promptuario Catholice deuotionis

Carmen quo Litanias de Beata Virgine breuiter, & pie complexus est, cuius meminit etiam Antonius Balinghem in Calendario Beate Virginis die 1. Decembris. Hoc quia idoneum est fouendæ in Deiparam pietati, nec passim obuium hic adscribam

Sancta Dei Genitrix Virgo Maria Sacra.

O rube quæ medio sospes in igne fuit.

Turris Dauidica gloria: Mentis apex.

Vellera Gedeonis, flumina dulcis aque.

Fons occluse: Domus aurea: Porta Sion.

Leſtile pro Thalamis, & Salomonis Ebur.

Hortule. Flos campi, lilia, Stella maris.

Pulchra carens neuo, Sponsa Columba Dei.

Sol electe: nitens Luna: ruina Hygis.

Palma Triumphalis. Pacis oliua. Scala.

Fusa procul Platanus: Delicium que Rosa.

Virtutis Speculum, perpetuaque Cedre.

Ora pro nobis.

EDMVNDVS HAIVS natione Scotus, Balliui Errolia filius. Is Nicolao Gaudano à Summo Pontifice Pio IV. ad Mariam Scotiæ Reginam miſſo, contemptis periculis Dux itineris in Scotiam fuit anno salutis 1562, Vnde regressus Romam ad Tirocinium Societatis nostræ conceſſit, quo vix absoluto Collegij Nostri Claromontani Parisijs, & subinde Muſſipontanæ Academiæ primus Rector fuit. A Prouincia Franciæ electus est, vt adiret Romam ad primam Congregationem Procuratorum anno 1568, & postea illam Prouinciam gubernauit, & tamquam illius Prouincialis Congregationi Generali III. anno superioris sæculi 72. interfuit, Demum Assistentis munere apud P. Claudium Aquaiuum Præpositum Generalem post Paulum Hoffæum pro Germania, & Gallia functus est, atque in eo munere deceſſit è vita Romæ die 4. Nouembris anno 1591. Vir valdè Religioſus, prudens, atque eruditus. Dum eſſet Rector Collegij Parisiensis, designatus est à Pio V. Pontifici Maximo in Scotiam, vnâ cum Nuntio Apostolico Episcopo Montis Regalis ad Mariam Reginam, & subsistente dein Nuntio Parisijs suafu Reginæ ad præſtolandum tantisper tranquilliorem in Scotia tempeſtuitatem penetravit eò Edmundus, & exiguo illo ſpatio, quo ibi licuit morari, aliquos ad Eccleſiæ Catholicæ gremium reduxit, alios ad bonam frugem reuocauit, & magna in Regno exempla ſuæ modeſtiæ reliquit, in contemnendis honoribus, quos amici & propinqui vtro illi offerebant. Demum maximas eluctatus ibi difficultates cum cogere reuertitur in Galliam, tam Nuntio Apostolico, quam ipſi Pontifici probauit plurimum ſuam, & operam, & prudentiam; & in adeundis periculis animi magnitudinem. Hæc de illo Sacchini in Hi-

ſtoria Soc. Par. 3. lib. 2. & 3. Scripſit contra Hæreticos maxime Caluiniſtas librum, cui titulum fecit

Contrarietates Caluini.

* EDMVNDVS NEVILLVS natione Anglus, patria Lancaſtrenſis, Nobilis Chriſti in vinculis Confessor. Hic cum ex Collegio Anglicano Romæ, in quo Philoſophiæ ſpatia fuerat emenſus, Deo ſe in Societate conſecrare cuperet, nec poſſet eam ingredi ſine licentia Sac. Congregationis de Propaganda Fide, propter iuramentum, quod tunc præſtabant Collegiorum Pontificiorum alumni, iuſſu eiſdem Sac. Congregationis ſequeſtro deſcriptus eſt ad tempus, apud alterius Ordinis Religioſos ad probandam magis vocationis firmitudinem. Eâ dein abundè explorata cum facultate eiſdem Sac. Congregationis Romæ in Monte Quirinali rudimentum vitæ religioſæ poſuit, anno salutis 1626. ætatis ſuæ 21. & votorum quatuor profeſſionem poſtea emiſit. Docuit annos aliquot diſciplinam humaniores, ſubinde in vineam Anglicanam miſſus, operarium ibi magno zelo, ac fructu diu egit, ob ſuauiſimos mores, virtutem, atque doctrinam vbique amabilis. Sed cum ciuili bello arderet Anglia, ſuſpectus de Sacerdotio, captus eſt a militibus Cromuelli Rebellium Corſari, & in poſitus nauis, in ea tamquam in cuſtodia per aſperriſſimam hyemem detentus eſt, coactusque perpeti, & vincula, & famem, & ſitim, & frigus, præter inſolentiſſimorum militum irriſiones, ludibria, & ſannas; Tandemque inde tranſmiſſus Londinum ad Tribunalia Iudicum; cum nihil de Sacerdotio legitime probari poſſet, liber quidem è cuſtodia diſmiſſus eſt, ſed paulò poſt oppreſſus morbo, quem contraxerat ex tot incommodis in fundo nauis tandiù inuictâ patientiâ cum ſupore militum toleratis, ex carcere huius vite ad libertatem filiorum Dei euolauit Londini anno Domini 1648. Scripſit Anglice tacito ſuo nomine

Palman Chriſtiana fortitudinis, ſeu Glorioſa Certamina Chriſtianorum in Laponia ex Annis Societatis Impreſſam 1630. in 8. ſcripſit etiam Vitam S. Auguſtini Doctõris Eccleſiæ. Sed hæcenus non eſt edita

EDWARDVS BVRTONVS natione Anglus, patria Londinenſis pius, & ſedulus Societatis operarius. Peractis ſtudijs partim in Collegio Anglorum Romæ; partim Valliſolei in Hiſpania, ingreſſus eſt Societatem Louanij anno 1609. ætatis 25. & poſt varia miniſteria accuratè geſta, mortuus eſt in Vineâ Anglicana circa annum 1624. Tranſtulit ex Gallico in Anglicum ſermonem

Proſtigationem Henchei Miniſtri Caluiniſtici factam per Franciſcum Veronium coram Excellentiſſimo Duce de Logauilla Duaci 1616.

EDWARDVS COFFINVS, natione Anglus, patria Exoniensis. Vir pius, & eruditus,

ditus, & antiquæ ſimplicitatis, educatus Romæ in Collegio Anglicano ab anno 1588. Societatem ingreſſus in Anglia anno 1598. ætatis 28. vbi captus; & in vincula coniectus, ab Hæreticis, anno demum 1603. pulſus eſt in exilium. Ergo ad communem populorum patriam, Romam euocatus, ad 20. prope annos Confeſſarij munus in Anglicano Collegio ſuſtinuit, & vota quatuor profeſſus eſt. Tandem cum reuerteretur in Angliam ætate iam grauior, Audomari vita functus eſt die 17. Aprilis 1626. Scripſit Anglice

Præſationem conſutatoriam præfixam libro poſthumo Roberti Perſonij contra Guilhelmum Barloum Pſeudo-epiſcopum Lincolnienſem ſub litteris C. E. Audomari 1619. in 8.

De Celibatu Sacerdotum, contra Iosephum Hallum Pſeudo-Decanum Vvigiorenſem in Anglia Audomari 1619. in 8.

De Morte Cardinalis Bellarmini. Audomari ſub iſdem litteris C. E. 1623. in 8. Tranſtulit etiam ex latino in Anglicum

Roberti Cardinalis Bellarmini librum de Arte bene moriendi adſcriptis litteris C. E. Audomari 1622. in 8. Item

Marci Antonij de Dominis Archiepiſcopi Spalarenſis Palinodiam, qua reditus ſui ex Anglia rationes explicat. Audomari 1623. in 8.

* EDWARDVS COVRTNÆVS, natione Anglus, patria Suffexienſis, Romæ emenſo Philoſophiæ curriculo in Collegio Anglorum, Societatem ibi amplexus eſt anno salutis 1621. ætatis 20. & quatuor in ea vota nuncupauit. Docuit humaniores litteras Anconæ, & Romæ; Philoſophiam, & Controuerſias de Fide Leodij. Gubernauit Collegia Anglorum Audomari, Leodij, Romæ, & Prouinciæ Anglicanæ habenas tenuit. Interfuit Cõgregationi Generali X. vt Elector, & XI. vt Prouincialis. Poſtea rexit ſecundò Collegium Anglicanum Romæ; nunc dum hæc ſcribimus anno 1674. reuerſus in vineam Anglicanam, nauiter pergit illam colere. Edidit in lucem latinè tacito ſuo nomine

Mortem R. P. Petri Vvriti Societatis IESV ob fidem, Londini obitam Antuerpiæ 1651. in 12. Item

Manipulum Regium Heroidum Britannia oblatum Regiæ Sueciæ. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1656. in folio

EDWARDVS DAVSONVS, natione Anglus, patria Londinenſis, poſt conſecta ſtudia, in Societatem in Hiſpania admiſſus eſt anno 1606. ætatis 30. multis annis in Anglia laborauit; & carceres ob Fidei confeſſionem ſuſtinuit. Demum Gandauim contracta, dum ſe impendit militibus ægris, lue caſtrenſi, cum Louanum tenderet, pie obiit Bruxellis die 22. Decembris anno 1622. Ob opinionem doctrinæ, concionandi facultatem, & morum comitatem, illuſtribus viris peracceptus. Scripſit Anglice

Præctam meditandi methodum. Audomari 1614. in 12.

Tranſtulit ex

Hispanico Petri Ribade-neiræ in Anglicum,

Vitas multorum Sanctorum. Duaci 1615.

* EDWARDVS HARVÆVS, ALIAS MICO, natione Anglus, patria Effexienſis, natus anno ſæculi fluentis 30. vicennis Deo in Societate ſe ſacrauit anno 1650. & ſolemni votorum quatuor ſacramento ſe adſtrinxit. Docuit litteras Humaniores, & multis annis Operarius vineam Anglicanam ſtrenuè excoluit. Modò laborum, & curarum Socius eſt Præpoſito Prouinciali. Edidit idiomate Anglicano partim compositam à ſe, partim traductam ex Latino

Ephemeridem piarum Meditationum in ſingulos anni dies. Londini 1669. in 8. ſecundis typis

EDWARDVS KNOTTVS, vero nomine MATTHIAS VVILSONVS, natione Anglus, patria Northumber. Vir eximiæ doctrinæ, & aptiſſimè ad gubernandum manſuetudinis. Diu Romæ in Collegio Anglorum luuentutem illam educauit; deinde Anglicanæ Prouinciæ noſtræ extra Angliam egit Viceprouincialem, poſtea totius Prouinciæ bis Præpoſitum. In comitijs Generalibus Societatis Romæ anno 1646. quibus vt Prouincialis interfuit, electus fuit in vnum ex Definitoribus; vir magnis animi dotibus humili in corpore præditus. Ingreſſus fuerat in Societatem poſt absoluta ſtudia Theologica Romæ anno salutis 1606. ætatis 26. & iam Sacerdotio initiatus; & primos feruores Tironum ad ſenectutem vſque retinuit. Religioſæ diſciplinæ vel in minimis cuſtos in ſe ipſo accuratus, & in alijs, quibus præerat, exactor ſedulus. Demum annis grauis, & maturus cœlo Londini dum Prouinciam ſecundò adminiſtraret migravit ad præmia laborum, die 14. Ianuarij 1656. Scripſit Anglice librum inſignem aduerſus Doctorem hæreticum Potterum, qui arguerat Catholicos tamquam expertes Charitatis, docendo Proteſtantes non poſſe ſaluari in ſua Religione, & libro titulum fecit

Miſericordia, & veritas, ſeu Charitas propugnata à Catholicis. Duabus partibus Audomari 1634. in 4. Item alium ſub titulo

Chriſtianitas propugnata de eodem fere argumento aduerſus replicam cuiuſdam Hæretici Chillinguorthij, & Soncinianiſmum Ibidem 1638. in 4. Item

Directionem præuiam ad eundem Chillinguorthium Londini 1636. in 8.

Inſidelitatem detectam aduerſus librum eiſdem, quo docuerat, Religionem Proteſtantium eſſe ſecuram viam ad ſalutem. Gandauim 1652. in 4. Scripſit præterea ſed typis non vulgavit

Monita vtiliſſima pro Patribus Miſſionis Anglicanæ.

EDWARDVS SANDIUS, ſeu DE SANDE,

DE, natione Lusitanus, patria ex oppido Guimaraës Dioceseos Bracharenfis, à pueropropemodum in Professorum Domo S. Rochi Vlyssipone ad nostros aggregatus est, anno salutis 1562. mense Junio, & ad senectutem vsquè magnum ingenium, & præclaras animi dotes in Doctoris, Concionatoris, & Superioris officijs continuò exercuit magnam semper omnium tam domesticorum quam coeterorum comprobatione. Oratoriam facultatem in Collegio Conimbricensi feliciter docuit, ac multis magnisque pro Christo in Lusitania susceptis laboribus, in Orientis solis Indiam anno Christi 1578. nauigauit. Ibi Collegium Bazainense rexit, tum Sinicæ Missionis Superior, ac simul etiam Macaënsis Collegij Rector ab Alexandro Valignano Virifratore constitutus, in Regni non semel interiora penetrauit; & quo tenebatur zelo Fidei Christianæ propagandæ, multos Gentilium ad veritatem conuertit. Verum cum ætas iam illi in senectam inclinaret, & in magna temporum varietate Collegium illud per plures annos administrasset, onere leuatus bienio superfuit, donec ibidem tandem vitam sanctissimè actam sanctissima quoque morte concludit anno 1600, Scripsit

Epistolam ad Prepositum Generalem Societatis IESV, De Sinis. Datam Macai anno 1588. Item edidit anno 1589. in 4.

Itinerarium quatuor Iaponiensium Principum, qui fidei nostræ Sacramentis imbuti, magno Christianæ Religionis colendæ desiderio incensi, è Iaponia soluentes anno salutis 1584. in Lusitaniam appulerunt, & per Hispaniam, Romam profecti Christianorum Regum Iaponiensium nomine Gregorio XIII. Pontifici Maximo obedientiam obtulerunt, à quo benignissimè accepti, & liberalissimè remunerati sunt. Inde Italia obita in patriam renauigantes nouo miraculo incolumes omnes peruenerunt; magna suorum Ciuium admiratione, Christianorum gaudio, & Christi gloriæ amplificatione, & tandem omnium rerum, quas viderant cognita, atque reiecta vanitate, quatuor Iaponienses Principes felicissimè sua legatione perfuncti, nostram Societatem in patria sua ingressi sunt, quam etiam vnus illorum multò post tempore sub Xoguno Imperatore inclyto Martyrio decorauit, Iulianus Nacaura. In suo autem Itinerario Eduardus regiones, ac Prouincias recenset quas peragrarunt, nationum mores describit, quas lustrarunt, triumphos pingit, quibus per Italiam excepti, munera denique refert, quibus à magnis Principibus donati sunt

EDWARDVS DE SYLVA, natione Lusitanus sub initia nascentis Societatis in eam cooptatus, gradum obtinuit Coadiutoris ad ministeria domestica. Is anno salutis 1552. ab S. Francisco Xauerio Goa destinatus in Iaponiam cum Balthafare Gago, & Petro Alcaceua, quam multas sui præsertim aduen-

tus initio difficultates, & incommoda pertulit? Quot imbecilli corpusculi vexationes penitentia nomine subiit? Quanta verò industria, quanto studio fuit Christianæ Religionis amplificandæ? Itaque præter cæteras concionandi, catechizandi huc illucquè discurrendi labores, non Iaponicas modo, verum etiam Sinenses, quæ multò difficiliore cognitæ sunt, didicerat litteras, arteinque Iaponicæ linguæ Grammaticam, & copiosam lexicam, primus ipse confecit. Demum anno 1564. dum in pago Regni Bungenfis percelebri (Cauaxirim appellant) incensus rei Christianæ studio, immemor cibi, potusque ad euangelium dies, ac noctes prædicandum incumbit, grauem morbum ex summo labore contraxit. Iacuit diebus aliquot humanis omnibus remedijs, in magna diuinorum solatorum copia destitutus; macieque penè extrema confectus; sic prorusus, vt nonnulla, quæ ad instaurandas ægroti vires submissis à socijs Bungenfis Ludouicus Almeida attulerat, parum ei exhausta iam prope naturali virtute prodesse. Et quoniam P. Cosmi Turriani visendi antequam migraret è corpore magno desiderio tenebatur, Tacaxim ad eum naui transfuectus est: quem acceptum, amantissimè, officiosissimèque tractatum Cosmus frustra sanare conatus est. Decem superuixit dies, sumpto bis corpore Domini, lætus abiit præclaro cum virtutum aliarum, quæ in ipso elucebant, tum verò Christianæ humilitatis, & patientiæ documento relicto. Scripsit

Epistolam de rebus Iaponicis ad Societatem Iesu Goam, datam Bango 12. Cal. Octobris 1555. Extat inter Epistolas Iaponicas collectas à Maffeo, & Acofta.

Grammaticam, & Lexicon linguæ Iaponicæ primus confecit.

* EDWARDVS VVORSLÆVS natione Anglus, patria Lancastrensis, natus anno sæculi præterlabentis tertio, Societati nomen dedit 1625. & votorum 4. professionem emisit. Philosophiam professus est Leodij in Collegio Anglicano, & postea Theologiam Scholasticam annis octo. Explicuit etiam ibidem Sacram Scripturam, & Quæstiones de Fide controuersas, & Rector Collegium illud gubernauit. Nunc adiuuandis Anglis, & alijs Antuerpiæ in rebus spiritualibus, vtiliter se impendit. Scripsit contra Hæreticos huius temporis, ediditque Anglico idiomate librum inscriptum.

Aperta veritas, qua fraudes, & imposturas detegit Ieremia Tayler Pseudo-episcopi Dunensis in Hibernia. Londini 1665. in 4. tacito suo. & Typographi nomine. Item

Protestantismū vacillantem sine principijs, contra duos Sectarios, euertendo principia Protestantium, circa infallibilitatem doctrinæ. Antuerpiæ apud Michaëlem Cnobbaert 1668. in 4. Item

Ratio-

Rationem, & Religionem, seu Religionem, firmatam ratione, in quo infallibilitas Romanæ Ecclesiæ probatur contra sectarios. Antuerpiæ apud Michaëlem Cnobbaert 1672. in 4.

EGOLPHVS ALTHEER natione Germanus natus in oppido S. Galli in Heluetia anno salutis 1563. Societati se adscripsit 1584. & in ea gradum spiritualis Coadiutoris obtinuit. Sexennium docuit humaniores litteras; gubernauit Collegium Halense, & Residentias annis 11. Conscientias Virginum, quæ in Parthenone Regio Halæ degunt direxit annis 32. Nostrorum vero annis 27. & hæc tam eximia laude, vt nulla earum virtutum, quæ ad ea officia requiruntur caruisse videretur. Prudentia fuit singulari; Animarum zelo feruens, sæpe per ardua montium eluctabatur ad eos, qui spiritualis operæ indigebant. Totis diebus, ac noctibus assistebat ægris; percurrere indefessus urbem, penitentibus septem, octouè horis sine intermissione aures dabat; eorum peccata sui corporis supplicio luebat. Canonicas preces non nisi de genu, apertoque capite, quamuis septuagenario maior persoluere est visus. Deiparam quotidiano Rosario, Sabbatinoque ieiunio in supremam ætatem coluit. Corpus suum duriter habuit, ferreis quotidie flagellis ad officium excitans. Abstulit tandem virum mors diu ab ipso optata Halæ cum Rector esset die 13. Maij 1639. Edidit Germanicè tacito suo nomine

Vitam Serenissimæ Regine Magdalene Austriacæ filia Ferdinandi I. Imperatoris, Institutricis sacri Parthenonis Halæ ad Oenum. Cui adiunxit

Vitas Serenissimarum Reginarum sororum ipsius, Helena, & Margareta, & obiter nonnulla de Serenissimis Archiducibus Maria Christierna, & Eleonora siliabus Serenissimi Caroli Archiducis, Sororibus Ferdinandi II. Imperatoris, quæ in eo Parthenone religiosè vixerunt; Oeniponti 1625. in 12.

* ELIAS DOVVNAROVICZ natione Ruthenus in Ducatu Vitepcensi Albæ Ruthæ nobili loco natus, Christo se in Societate sua dicauit anno salutis 1642. ætatis suæ 18. & votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Theologiæ studio operam nauauit Romæ. Docuit Poësim, Rhetoricam, & quadriennio Philosophiam, quinquennio Theologiam Scholasticam; aliquamdiu Moralem, Concionatoris talento excelluit, & in suggestu alterum quasi Eliam se probauit, itaut ab eius ore penderint Auditores non tantum Catholici, sed etiam Schismatici, & Hæretici. Et quamuis debilibus esset viribus, nunquam tamen ab officio concionandi desistere voluit, dicendo se libenter eò in munere tanquam victimam præcubiturum. Fuit parcissimi cibi, & in corporis infirmitatibus, quibus sæpe conflictabatur, auditus est identidem ingemiscere: *Amore tui Deus, aut patii, aut mori. Socie-*

tatem tenerè amauit, eamque patrimonij sui non contemnendi, ante professionem ex hæredem instituit. Correptus supremo morbo per Sacramenta ad meliorem vitam se disposuit, feliciterque animam Creatori reddidit Vilnæ die 7. Nouembris 1669. Scripsit sub nomine discipuli.

Tractatum Theologicum de virtutibus moralibus inscriptum.

Homo Politicus Brunsbergæ typis Henrici Schult 1664. in folio.

ELIAS GRAFF natione Getmanus, patria Monacensis in Bauaria Societatem anno salutis 1591. ætatis suæ 16. ingressus in ea ad professionem trium votorum anno 1613. admotus est. Concionator fuit annis aliquot, Superior in varijs Residentijs, & Regens in Dilingano Conuictorum Collegio. Profugus ob incurfionem Suecorum in eas Germaniæ partes, Salisburgum se recepit, vbi propemodum sexagenarius per octobrem anni 1632. in Domino obdormiuit. Scripsit aduersus Georgium Zeemannum Prædicantem Campidunensem Hæreticum, aliquot opuscula Germanicè, quibus hi sunt tituli

Georgius Zeemannus fera mirabilis. Dilingæ 1626.

Inurbana Valedictio Georgij Zeamanni. Ingolstadtij 1627. in 4.

Echo Campana Zeamannice, hoc est breuis demonstratio Paradoxorum, Falsitatum, Calumniarum, que in Georgij Zeamanni libro, Campana precatoria, dicto continentur. Dilingæ 1628. in 4. Item scripsit

Speculum Militum, & transtulit in Germanicum.

Opuscula quædam S. Francisci Borgiæ.

ELZEARIVS D'ORAISON natione Gallus, Prouincialis, Primogenitus Comitis Borbonij ex Illustrissima Oraisoniorum profapia obitu tamen suo, quam ortu clarior. Societatem amplexus anno salutis 1621. ætatis 33. Vitâ pro peste laborantibus Auenfisibus posuit, anno 1629. mense Decembris gloriosa victima Charitatis. De eo refert noster Paulus de Barry, in libro de Praxi Virtutum, seu occupationibus Philagiæ, quod semper vestitus dormiuerit; nec vnquam composuerit se ad somnum, quin prius acriter se flagellaret; addictus austeritati, & castigationi corporis plusquam facile suspicarentur alij, exceptis suis Superioribus, & Patribus spiritualibus, quibus plenè innotuit. Præterea, horrorem tam grandem habuisse peccati, vt post obitum gloriosum, in obsequijs peste affectorum, repertum fuerit in ipsius aduersarijs. *Ego malo ire ad Infernum, quam offendere Deum, vel venialiter, & maxime in genere sensualitatis, adeo castitatis erat amans, & Dei reuerens. Vertit in Gallicum sermonem.*

Librum de altera vita Martini de Roa

Duos item alios libros à se translatos edidit.

EMMANVEL ACOSTA natione Lusitanus patria Vlyssiponenſis natus annos 18. Societati se applicuit anno Domini 1559. & votorum 4. professionem emisit. Post tradituras, triennio humaniores litteras, Theologiam moralem docuit biennio. Rexit Collegium Bracharenſe; fuit Viſitator Inſulæ Tertiariæ, Concionator, & Confessarius plurimis annis. Septuagenario maior quieuit in Domino Vlyſſipone die 25. Februarij 1604. Scripsit Lusitanicè

Rerum à Societate Iesu in Oriente gestarum volumen, seu Historiam usque ad annum 1568. Ultra priores editiones locupletatam Dilingæ 1571. & Coloniae 1574. in 8. Commentarium hunc, in Latinum sermonem conuertit Io: Petrus Maffeiſ noster, Parisijs apud Michaëlem Sonnum 1572. in 8. In Hispanicum Ioannes Iniguez de Lequerica conuertit. Accesserunt Epistolarum de rebus Indicis lib. 1. Item De rebus Iaponicis. lib. 5.

EMMANVEL ALMEIDA natione Lusitanus, patria Viſenſis in Societatem se adscripsit anno salutis 1595. ætatis suæ 15. obiectas sibi à Parentibus difficultates generosè eluctatus; Indicam missionem magno ardore cum sapius flagitasset, missus tandem eò est anno 1602. & Goæ humaniores litteras, & Philosophiam professus est; Sacram etiam Scripturam explicuit, & vota 4. solemnia nuncupauit. Magister subindè Tironum fuit, tum superior Missionis perdifficilis in Inſula S. Laurentij; postea Rector Collegij Bazainenſis; deinde Viſitator renuntiatus Æthiopiæ eò se contulit, anno 1624. accuratissimè Nostros omnes ibidem visitauit, & decennium inprocuranda Æthiopum salute posuit. Inde electus ab Imperatore schismatico vnà cum Patriarcha Alphonſo Mendez, & alijs, per mille incommoda Indiam repetijt, vbi primò Goani Collegij clauum iussus est capeſſere, tum totius illius Prouinciæ, & demum Viſitatoris munus quoque subire. Ab Inquisitore Generali ibidem adlectus est in Aſſefforem, atque eo in munere tale doctrinæ, & prudentiæ suæ specimen dedit, vt Inquisitoribus omnibus summè satisfecerit. Designatus etiam fuerat iterum Viſitator à Præposito Generali, & quidem vtriusque Prouinciæ Indicæ, sed litterarum aduentum mors anteuerit, & virum palmarum multarum vitimis Sacramentis ritè procuratum, inter feruentissimos actus virtutum, & colloquia cum Deo transmisiſt ad laborum præmia, Goæ die 10. Martij 1646. horà, vt creditur ipsi cælitus reuelatà. De eximijs virtutibus huius viri multa refert testis oculatus Patriarcha supra memoratus, qui fuit illius in Tirocinio commilito, in studijs Collega, Socium habuit laborum in Æthiopiâ, & demum clausit illi oculos morienti in India. Affirmat hic lib. 4. suæ Hist. Æthiopicæ m. s. cap. 20. fuisse P. Emmanuelem perfectæ sanctitatis (verba illius sunt) speculum,

& exemplar; orationi ita deditum, vt testarentur pueri domestici, qui illi ministrabant in Æthiopia, nunquam se in cubiculum ipsius ingressos, quin flexis genibus precantem, aut in tegete sedentem repererint. In cibo, & potu continentissimus fuit, adeo vt tota ipsius vita ieiunium continuum dici possit, quia præparce prandebat, vespere autem, vel nihil, vel ad summum duas ficus Indicas sumebat. Sanctæ paupertatis rarum fuit, non solum in paupere Æthiopia, sed & in India exemplum. Vilissimus omnium galerus, calcei centonibus deformes, attritaque assuta pannis vestes ipsius erant. Nunquam pretiosa munera admittebat, sed si quæ aliunde mittebantur, statim in alios transferebat. Atque hæc pauca ex multis, quæ idem Patriarcha commemorat, delibasse sufficiat. Labores eius, & laudes celebrat Georgius Cardoso in Hagiologio Lusitano ad diem 10. Maij. Scripsit religiosissimus Pater Lusitanicè

Litteras annuas ex Æthiopia anni 1626. impressas Italicè Romæ apud Hæredes Bartholomæi Zannetti 1629. in 12. Præterea

Historiam Generalem de Æthiopia alta, seu Presbytero Ioanne, quam recognouit, contraxit, & edidit noster Balthazar Fellez Conimbricæ ex officina Emmanuelis Dias 1660. in folio.

EMMANVEL ALVAREZ natione Lusitanus, patria ex Inſula Madera, seu Materia, pridie nonas Iunij anno salutis 1546. ætatis 20. in nostrorum numerum adscriptus est; qui cum eximia vitæ integritate, prudentiaque præstaret, Rectoris Collegiorum Conimbricenſis, Eborenſis, Olyſſiponenſis, Præpositi etiam Domns Professæ S. Rochi munere functus est, votis 4. solemnibus illigatus ab anno 1560. sed cum non minùs tum cæteris omnibus, tum verò humanioribus potissimum litteris excelleret (qua erat humilitate, caritateque præditus) in formanda ad pietatem, Iuuentute, & ad Latinam, Græcam, atque Hebraicam linguam instituenda, expoliendaque plurimos annos impendit. Demum bonorum operum plenus in Collegio Eborenſi vitam cum morte commutauit die 30. Decembris anno salutis 1582. Scripsit

Libros de Arte Grammatica, valdè præclaros, qui doctis viris mirifice probantur, & quos noster Antonius Velleſius Lusitanus & ipse, commentario illustrauit. Eboræ 1599. in 4. Quanti porro libros hos fecerint Gaspar Scioppius, & Gerardus Ioannes Voffius viri Litteraturæ humanioris admodum periti, & quibus in locis editi fuerint hi libri, vide (si lubet) in Bibliotheca Hispana Clarissimi Viri Nicolai Antonij.

EMMANVEL BARRETVS natione Lusitanus patria ex oppido Feira dioceseos Portuensis, admissus in Societatem anno Domini 1579. ætatis 15. absolutis studijs missus est in Iaponiam, vbi strenuum multis annis

Op-

Operarium egit, spiritualis Coadiutor formatus, & socius aliquamdiu fuit Episcopi Iaponienſis, linguæ Iaponicæ apprimè peritus. Religiosè demum obiit Nangasachi anno 1620. Laudes illius refert Georgius Cardoso in suo Apologio ad 11. Maij. Collegit, & edidit Latine

Flosculos de virtutibus, & vitijs, ex veteris, ac noui Testamenti, & Sanctorum Doctorum, & Philosophorum Floribus selectos ordine Alphabetico Nangasachi typis Collegij Iaponici Societatis 1610. in 4.

EMMANVEL CORDEIRVS natione Lusitanus, patria Auratenſis dioceseos Eginaenſis, cooptatus in Societatem anno salutis 1600. ætatis suæ 15. professionem edidit votorum quatuor. Post tradituras litteras humaniores, Theologiam moralem docuit quinquennio. Missionarium egit in Africa ad Arcem Magazanicam ditionis Lusitanæ; Pœnitentiarium Apostolicum in Basilica S. Petri Romæ ad septennium; & sacræ Inquisitioni in Lusitania fuit à Censuris. Demum religioso fine quieuit Vlyſſipone die 9. Maij 1649. Edidit

De obligationibus Clericorum secularium, & Regularium. De Perfecto Parocho, Clericoque beneficiato, eorumque priuilegijs, ac panis. Vlyſſipone apud Laurentium de Anueres 1646.

EMMANVEL DIAZ, Tres omnino hoc nomine viros insignes, natione Lusitanos eodem fere tempore extitisse in India Orientali (quamuis nonnulli duos dumtaxat agnoscant) certissimè constat ex Catalogis Lusitanæ, & Indiæ, qui Romæ in Tablino generali Societatis asseruantur. Horum Primus (qui & senior appellatus est) natus est in oppido Aspalham diocesis Portalegrenſis, & ingressus Societatem anno salutis 1576. ætatis suæ 17. ad Indos nauigauit 1585. & Goæ professionem emisit quatuor votorum 1595. Præfuit Residentijs Tanaenſi, & Chaulenſi in illa Prouincia, & socius Alexandri Valignani Viſitatoris triennio fuit. Postea translatus ad Prouinciam Iaponicæ, bis rexit in ea Collegium Macaense, & multis annis intra Sinas Residentiam Nanchinensem. Bis etiam visitauit totam Missionem Sinensem, Vir præclarus, & omnibus ad gubernandum dotibus instructus, solitus quò difficultiora incidissent tempora, eo magis in latitudine cordis Deo freus ambulare. In extrema ætate renunciatus Viſitator tam Iaponicæ, quam Sinarum, confectus senio spiritum Deo reddidit Macai die 10. Iulij 1639.

Secundus huius nominis, dictus Iunior respectu Prioris (quia multis annis simul in Sinis commorati sunt) natale solum habuit oppidum Castelbranco diocesis Egitanenſis, & Societati nomen dedit anno salutis 1592. ætatis 18. profectusque in Indiam est 1601. & vota 4. Macai nuncupauit 1616. Ibidem Theologiam professus est sexennio, Residen-

tias varias rexit decennio, Viſitator quoque Missionis Sinensis, & bis Vice Prouincialis annis duodeuiginti fuit. Vir singulari mansuetudine, integritate, patientia, & affabilitate præditus, post quadraginta, & octo annos ea in Missionem magno zelo, & fructu, & religiosæ vitæ exemplis multis post se relictis, ad laborum præmia emigravit in Sinis die 4. Martij 1659.

Tertius huius nominis, & nepos primi ex eodem oppido Aspalham Societati se aggregauit anno Domini 1608. ætatis 18. Philosophicis disciplinis iam tum imbutus. In ea Missionem Indicam cum postulasset eò tranſiit 1614. & Prouinciæ Malabaricæ applicatus, in ea vota 4. emisit; Philosophiam, & Theologiam Cocini explicuit; rexit Collegium S. Thomæ, & aliquot annis Missiones obiuit; sed quo anno naturæ concesserit non inuenio.

Primus ex his tribus creditur communiter scripsisse

Annuas litteras Sinenses anni 1618. datas Macai 7. Decembris 1619. & rursus Annuas indidem 1625.

Secundus asseritur à nostro Martino Martinio Procuratore Sinensi, in sua breui Relatione de Sinis, edita Romæ anno 1654. (& quando adhuc in viuis erat secundus) impresſisse egregium opus lingua Sinensi.

Supra Euangelia totius anni, iamque tomos illius duodecim fuisse typis vulgatos, & reliquos secuturos, & hoc opus ab omnibus Christianis maximè fuisse expetitur. Præterea eundem edidisse

Litanias S. S. Angelorum quas ad pium Christianorum vsus, in linguam vertit Sincam. Eiusdem etiam fuit

Volumen de modo Cathechizandi Gentiles, &

Tractatus de Sphæra, lingua Sinensi.

Tertio huius nominis, qui Cocini vixit, & Cometam anni 1618. ibi obseruare potuit, merito attribuitur.

Tractatus contra eos, qui putant Cometas esse sublunares, & Elementares.

EMMANVEL DE GOEZ natione Lusitanus, patria Portelensis, dioceseos Eborenſis, cum esset annorum fere 12. amore scientiæ captus, inſcijs parentibus in vnâ ex Academicis Hispaniæ se contulit, ibique quadriennio humanioribus litteris, ac Rhetoricæ, & biennio Philosophiæ egregiam nauauit operam, ac bona fruge domum reuerſus à Parentibus Eboram ad studia prosequenda est missus, vbi Societati se aggregauit anno salutis 1560. ætatis 17. In ea iterum Rhetoricæ, & Philosophiæ se totum dedit, tantosque progressus fecit, vt per octennium litteras auctiores cum laude prælegerit, & Philosophiam decennio, emissa professione votorum 4. fuit vir ingenio peracuto, & multa eruditione commendabilis, atque in subitis casibus ob sententiarum pondus,

us, & acumen in dicendo, admirandus. Obijt Conimbricæ die 13. Februarij 1593. Scripsit
In libros Physicorum Aristotelis
In libros de Calo, & Meteora, & Ethicæ,
 quæ viuens ediderat. Reliquit etiam perfectos commentarios.

In libros de Anima

De Generatione, & Corruptione, quæ post eius mortem edita sunt, atque hæc eius opera *Cursus Conimbricensis* nomine circumferuntur.

* EMMANVEL LOBO natione Mexicanus, patria Guadianensis annos 15. natus Societati se addixit anno sæculi labentis 27. & votorum 4. professionem emisit. Rexit Collegium Guatimalense, & multis annis egit, agitque in rebus spiritualibus Operarium Hispanorum. Edidit Hispanicè.

Relationem de vita, & virtutibus venerabilis Fr. Petri de S. Iosepho Betanur Tertij Ordinis de Penitentia S. Francisci. Guatimalæ per Iosephum de Pineda 1667. Recusam Hispanicè per Ioannem Franciscum Blas 1673. in 12.

* EMMANVEL MARTINS natione Lusitanus, patria Aluitensis in Diocesi Ebo- rensi, homo Apostolicus, & alterum difficilimæ, sed fructuosissimæ Missionis Madurensis in India Orientali post P. Robertum de Nobilibus columen. Societatem amplexus in Lusitania anno à partu Virginis 1614. ætatis 18. docuit in ea litteras humaniores, & cum ardentè postulasset Missionem Indicam eò nauigauit 1624. Malabaricæ Prouinciæ applicatus, Madurensis vineam sibi poposcit colendam, & voti compos factus, vt facilius Gentiles attraheret ad Christum, habitum assumpsit Saniatorum, hoc est, hominum, qui inter Ethnicos dicuntur consecrati Deo, seu Magistri, suntque vitæ austerissimæ sectatores atque eo in Schemate ad mortem vsque tringinta, & vnus annorum spatio constanter permansit. Nunquam toto illo tempore comedit aut carnes; aut pisces; idque non solum, vt se accommodaret statutis Saniatorum, qui ex sua regula ab ijs se abstinent, sed ex voto peculiari, quo de licentia Superiorum sponte se adstrinxit. Tota eius vita eo loci traducta, continuum quoddam corporis cruciamentum fuit. Toto die interdum exiguo milio tosto victitabat, & vesperi nihil aliud præter placentam ex milio sumebat. Itinera faciebat pedes, & noctu humi sæpissimè dormiebat, nec in vltima infirmitate (cui demum succubuit) inueniri poterat ceruical inter quatuor socios illius Residentiæ, quod ægrotantis capiti subferri posset. Toto illo tot annorum spatio, nunquam vestes exiit ad nocturnam quietem, sed eà compositione amictus etiam noctu fuit, ac si foras proditurus esset; & in postremo morbo dum febri æstuarerogatus, vt tunicam superiorem detrahi sibi pateretur, abnuuit, dicendo se

ita à 30. annis assueuiffe, nec vestes deposuiffe, nisi forte essent mutandæ. Paupertas extrema ei in delicijs fuit. Apud morientem nihil inuentum nisi imaguncula Beatissimæ Virginis, cum cruce lignea, Breuiarium longo vsu attritum, ignariam ad lumen, vel ignem accendendum, & denique libri, quos composuerat linguis illarum regionum pro suis Neophytis. Hos tenerrimè amabat, fouebat, intruebat assidue, & vicissim ab ijs impensissimè colebatur. Fuit raro contem- plationis dono præditus, & coniunctionis cum Deo; nec defuerunt, qui testati sunt se conspexisse aliquando eum inter orandum, sublimè à terra eleuatum. Flagris in se quotidie sauebat. Affectiones omnes animi adeo perdomitas habuit, vt obseruatus sit ab ipsis Ethnicis cum admiratione, nunquam, aut vocem attollere, aut commotionis animi indicium vllum dare, quamuis non defuerint sæpissimè occasiones. Multa siquidem passus est Christi causâ ab infidelibus, Quater pro Fide, quod eam doceret, detrusus est in carcerem; bis adeo atrocem in modum vapula- uit, vt sanguis ei per varias corporis partes eruperit; quater etiam abductus in exilium, publico ludibrio populi est expositus, quæ omnia non solum patienter, sed & latenti animo tolerauit. Linguas Indicas diuersas tres, studiosè condidicerat, scilicet Tamulicam Guirandanam, & Badaguensem, vt pluribus prodesse posset, & superior Nostrorum in Residentia Madurensi aliquot annis fuit, votorum quatuor professione obligatus ab anno 1632. Demum maturus Cælo, longa Apostolicæ vitæ serie, in febrim incidens, postquam toto triduo intentis semper in Crucifixum oculis, & expansis brachijs in formam crucis iacuisset, compos sui, atque integro iudicio, inter pia colloquia sine vlla agonia, sanctè efflauit animam in Ciuitate Triciera- pollensi, die 22. Augusti anno 1656. vbi ante annos 16. pro Christi nomine fuerat eontumelias passus, & fustibus cæsus, & ignominiosè pulsus. Atque hæc ex multis, quæ de eo refert noster Hyacinthus de Magistris Procurator Malabaricæ in sua narratione, quam typis vulgavit Romæ anno 1651. Scripsit vir Apostolicus linguâ Tamulicâ pro instructione Neophytorum, teste eodem Hyacintho

Meditationes varias ad excitandam deuotionem valdè vtilis

Dialogum inter Christianum, & Ethnicum perutilem

Tractatum de ineffabili mysterio Sanctissimæ Trinitatis

Fasciculum florum spiritualium.

Torquem spiritualium vnionum.

De contemptu Mundi.

Vitas Sanctarum varias.

Doctrinam Christianam, tum Cardinalis Bellarministum P. Marci Georgij.

Speculum exemplorum, atque hæc omnia

nia perfecta sunt.

Alia complura affecta reliquit, quibus defuit suprema manus.

* EMMANVEL MASCARENHAS natione Lusitanus, patria Vlyssiponensis Marchionis Montalbani filius, Christo se in Societate dedicauit anno salutis 1658. ætatis suæ 14. & votorum quatuor nuncupatione se adstrinxit. Post traditas humaniores disciplinas, Theologiam moralem octennio professus est. Vir ingenio peracuto, sed infirma corporis valetudine, vadè à studijs debuit abstrahi. Fuit Rector Collegij Hibernorum Vlyssipone; socius laborum, & curarum Præpositi Prouincialis, ministerijs Societatis quoad licuit per vires corporis diligenter intentus; demum in Collegio Bracharensi religioso sine quieuit die 28. Nouembris 1654. Scripsit tractatum post mortem editum

De Sacramentis in genere, Baptismo, Confirmatione, Eucharistia, & Sacrificio Missæ. Lutetiæ Parisiorum sumptibus Sebastiani Cra- moisy 1656. in folio.

* EMMANVEL MONTEYRVS natione Lusitanus, patria Montfortensis dioceseos Eborensis natus anno sæculi proximè euoluti 99. Societatem amplexus est volentis 17. postridiè Calendas Februarij, & votorum quatuor professionem edidit. Græcè & Hebraicè doctus, linguas illas septennio professus est; Rexit Collegium Angrense, Scabitanum, Seminarium Hibernorum Vlyssipone, Domum Professam ibidem, & nunc dum hæc scribimus totam Prouinciã administrat. Edidit hætenus Lusitanicè

Compendium Meditationum pro toto anno in duos tomos distributarum, quorum Primus impressus est Vlyssipone ex officina Craesbeckiana 1649. in 8. Secundus ibidem 1650. in 8. Item

Zelum fidei, & Concordiam pietatis contra cecitatem Paganorum. Vlyssipone 1657. in 16. typis Anton. Craesbeeck.

Elogia SS. Ignatij, & Xauerij, & P. Iosephi Anchieta. Vlyssipone 1659. & 1660. Habet præ manibus

Elogia virorum Illustrium Societatis per singulos anni dies digesta, & alia.

* EMMANVEL DE NAXERA natione Hispanus, patria Toletanus, vicennis Societati nomen dedit anno salutis 1625. & vota quatuor nuncupauit. Ecclesiasten magna nominis celebritate egit annos amplius 30. Sacras litteras interpretatus est Compluti, & in scholis Regijs Matriti Politicorum Lector fuit, & est Concionator Regius. Edidit hætenus latinè

Commentarios litterales, & morales in Iosue cum Appendice de Rahab, & Arca figurata B. Virgine Maria duobus Tomis. Lugduni sumptibus Laurentij Anisson, & soc. 1647. in folio. *Secundus.* ibidem 1652. in folio. Præterea Antuerpiæ 1650. &c.

In Indices Commentariorum litteralium, & moralium tom. I. apud eundem Anisson, 1656. in folio.

In Indices Tom. II. & III. Lugduni apud Boiffat & Remeus 1664. in folio.

In libro I. Regum Tomos III. Lugduni apud Petrum Cheualier 1672. in folio. Hispanicè edidit

Conciones Quadragesimales duobus Tomis. Matriti 1649. in 4. quas Italicè vertit Hieron. Brusonus Venetijs 1655 in 4.

Conciones per Aduentum. Matriti Italicè reddidit idem Brusonus Venetijs 1658. in 4.

Conciones Panegyricas de Christo Domino. Matriti 1649. in 4.

Conciones Panegyricas in festis B. Virginis. Ibidem 1648. in 4.

Conciones seu Discursus de purissima Conceptione B. V. Ibidem 1663. in 4.

Panegyricas de varijs Sanctis Tom. II. Matriti 1648. in 4. & 1649. recusas ibidem 1651, & 1654.

De Dominicis per annum. Ibidem 1657. in 4.

Conciones varias quinque Tomis. Matriti 1650. 1655. & 1658. in 4.

In Psalmum Miserere. Matriti 1652. in 4.

Funebres in exequijs. Matriti ex Typographia Regia 1666. in 4.

De Arte Fortuna in præclaris facinoribus Davidis. Matriti typis Matthæi Fernandez 1660. in 4.

* EMMANVEL ORTIGAS natione Hispanus, patria Cæsaraugustanus natus anno sæculi currentis nono, Societati se addixit 1624. & votorum quatuor nuncupatione se obstrinxit. Disciplinas humaniores in ea professus est triennio; Theologiam moralem quadriennio; Sacram Scripturam interprecatus est annis 13. quo tempore & postea missiones obiuit annis amplius 40 per Villas Regni, Cæsaraugustæ, Matriti, vbi iussu Cardinalis Archiepiscopi Toletani per septennium culturæ animarum vacauit, magno vbique animarum fructu, & Apostolici spiritus exemplo, superstes modò in Collegio Cæsaraugustano. Edidit Hispanicè

Aeternam flammam, siue de Penis Inferni. Cæsaraugustæ typis Petri Vergas 1644.

Ducem Christiani duobus Tomis in 8. quorum prior excusus est Cæsaraugustæ typis Petri Lanaia 1646. *Secundus* ibidem typis Didaci Dormer 1647.

Vnam Cantelmi, seu Panegyricum, & Apologiam pro D. Andrea Cantelmo. Cæsaraugustæ typis Nofocomij B. V. de Gratia 1645. in 4.

Historiam Sanctorum Corporalium Darocensium cum notis Concionatorijs. Ibidem typis Didaci Dormer 1646. in 4.

Aeternam Coronam, siue de Beatitudine essentiali, & accidentalī Sanctorum. Ibidem typis

typis Hæredum Petri Lanaia 1650.

Artem bene moriendi, siue de Moribundis iuuandis. Ibidem typis Ioannis de Ybar 1659.

Maximas Aeternitatis. Cæsaraugustæ 1654. in 8.

Exercitia S. Ioachimi, & Sancti Iosephi. Ibidem typis Ioannis Ybar 1663. in 16.

Summarium Missionum, seu modum agendi in illis Tom.6. in 8. quorum tres iam sunt exculi Cæsaraugustæ apud Ioannem Ybar. 1671.

Concionem de S. Maria Magdalena de Paz-zis. Cæsaraugustæ 1671.

Discursus Prædicabiles, & Triumphos Carmelitanos. Ibidem apud Ioannem Ybar 1671. in 4.

Paratos habet prælo tomos varios, De Ecclesia militante, Operarijs Euangelicis, Commentarium in Iudith, & alia

EMMANVEL PARDVS natione Hispanus, patria Madritensis in Societatem adscriptus anno salutis 1603. ætatis suæ 17, votorum quatuor professionem emisit. Prælegit in ea humaniores litteras triennio, Philosophiam annis totidem, Theologiam moralem quinquennio, Scholasticam annis 25. vir insignitè doctus, & Supremæ Inquisitionis Qualificator. Gubernauit Domum Professam Matritensem, & à Comitijs suæ Prouinciæ electus est, vt interesset Congregationi nonæ Generali. Demum annis grauis, migravit ad vitam morti non obnoxiam, Matriti die 26. Septembris 1664. Habuit Hispanicè, atque edidit

Orationem in Annuersario Eminentissimi Fratris Francisci Ximenij Cardinalis Archiepiscopi Toletani. Compluti per Antonium Vasquez 1641. in 4.

EMMANVEL PIMENTA natione Lusitanus, patria Scalabitanus, quod oppidum diœcesis Vlyssiponenfis vulgò Santarem dicitur; Eboræ in Societatem cooptatus est 30. Aprilis anno salutis 1558. ætatis 16. Artem dicendi, cæterasque politiores literas summa cum laude sex annis docuit. Studijs Nostorum tum Eboræ, tum Conimbricæ annis 14. cum magna nominis celebritate præfuit. Inter præstantissimos huius sæculi Poëtas merito numerandus, sed tantà animi demissione, vt nullis vnquam precibus adduci potuerit ad aliquid edendum. Vir fuit plurimis, maximisque virtutibus omnium exsultatione commendatissimus; miro in Superiores obsequio, mirà Instituti, & legum nostrarum custodia, mirà in loquendo circumspectione; denique omnis norma, & veluti speculum virtutis fuit. Concionatoris etiam partes egit, & Confessarij totis 16. annis Eboræ, tam assidui, vt in Templo magis habitare, quam in cubiculo videretur. Professionem emisit votorum trium. Demum Calendis Octobris anno salutis 1603. Eboræ feliciter obdormiuit

in Domino. Reliquit

Poëmata varia Tomis duobus collecta, in quibus magnum elucet ingenium, atque stylus elegantissimus diuite vena fuit. Scripsit etiam

Epigrammata de Regibus Lusitania, quæ Antonius Valconcellus in sua Regum Lusitaniæ Anacephaleosi edidit.

Descripsit etiã elegiaco versu *pyssimis cordis affectibus* (verba sunt magni Hispaniarum Martyrologi Ioannis Tamayo de Salazar 2. Februarij) *Diem Purificationis Deiparæ Virginis* cum paraphrasi ad historiam Euangelicam.

EMMANVEL PINHERVS natione Lusitanus, natus in Insula Sancti Michaëlis (quæ vna inter Azores est) anno salutis 1556. Societatem complexus est anno 1573. & post traditis sexennio humaniores litteras nauigauit in Indiam 1591. & non multò post, hoc est anno 1594. Goa in Regnum Mogor vnà cum P. Hieronymo Xauerio profectus, multis ibi annis Christi vineam diligenter, laborioseque excoluit, multa sæpè perpeffus incommoda, nec semel capitis discrimen, tum ab ipso Rege formidatum ob damnatas Armeni Apostasiæ adulterinas nuptias, quibus legitimæ vxori alteram super inducere contendens, id nolebat à Nostrijs improbari; tum à prædonibus, qui in domum immissi, escis omnibus virulento semine contaminatis, alto illum lethargo, atque omnes domesticos opprefferant dum ædes diriperent. Multos Mahumeranos disputando cum confudisset, nec ab illorum fuit insidijs immunis. Demum cum anno 1607. Rex ad Prætorem Indiæ legationem decreuisset, in eius partem venire voluit Pinerum. Itaque longo itinere Goam profectus, relicto in Cambaia Legato, ob res quoquo modo nouatas, à Prorege ad Legatum remissus est, cum summa potestate de Pace, deque Bello decernendi. Pace constituta cum Legatus reuocaretur in Regiam, totum legationis onus in Pinerum incubuit, qui Goam anno 1610. ingressus magna pompa, atque apparatu, vt tanti Regis Legatum decuit, sua ipse paupertate decorus, publice exceptus est. Post hæc reuersus in Missionem Mogorensis ibi aliquot annos laborauit strenue, spiritualis Adiutor pridem formatus, donec ingrauescente ætate Goam ad domum Professam reuocatus, circa annum 1618. ibidem paulò post ad laborum stipendia emigravit, cum in sequentibus Catalogis Indicis nomen eius non inueniatur; nam quod dicitur, obijisse Goæ die 24. Iulij anno 1635. intelligi debet de altero Emmanuele Pinero Iuniore dicto, ad distinctionem à primo, & qui patria, Lamecensis, admissus in Societatem est anno 1580. & in eadem Goana Domo vixit simul cum seniore anno 1618. Scripsit prior Emmanuel

Annas litteras è Mogore anni 1599.

EMMA-

EMMANVEL SA, natione Lusitanus patria Interamnenfis ex oppido Villa de Còde ad Societate aggregatus Conimbricæ anno salutis 1545. in ipso adolescentiæ flore vix 15. annos natus felici matris omine exceptus, quæ cū illum Conimbricam studiorum causa mitteret, Vade fili, ait, atque ita studia cole, vt prospera cuncta de te audiam; maximè illud velim, te ad Apostolorum familiam (sic nostros in Lusitania iam tum hodiequè vocant) esse aggregatum. Fuit ille valens ingenio, atque apprime doctus, & in Societate admiffus ad studia, incertum est vtrum plus temporis precationi, an studiorum commentationi tribueret. Tanta erat in ea ætatis viriditate maturitas virtutis. A primo Tirocinio per totos 50. annos mirabiles in virtute, & in literis fecit profectus bonitate naturæ, ingenij magnitudine, animi contentione, assiduitate studij. In omni disciplinarum genere diligentissimè versatus est. Aristotelicas publicè docuit in Lusitania, ætate tam tener, vt aliqui scholam ingressi, vt sit cognoscendi causa, quoniam ille Magistrorum more, vltimus venerat, eum ad sedendum in suis subsellijs inuicarent. Eisdem Gandiæ noua in Academia 17. natus annos, & priuatim Illustrissimo Francisco Borgiæ, tunc Gandiæ Duci, postea Societatis Præposito Generali, ac subinde Romæ quoque exposuit; vbi in primis Romani Collegij initijs anno 1557. Vaticanis, Oseæ, & Primam, è S. Thoma secundæ Theologiæ partis orsus est explicare. Anno proxime infecuto, ad celebrandam Iacobi Lainij Præpositi Generalis creationem, continuatis in diem octauum Disputationibus Theologicis, in Præfulum ingenti corona, nec paucorum Cardinalium, ita ipse præfuit, vt spectata eius eccellente scientia, & modestia singulari, magna Societati facta sit accessio, ad famam doctrinæ atque virtutis. Per autumnum anni 1559. vt vires affectas recrearet sine otio missus est ad Hetruriæ, Picenique Collegia, inspicienda, & in proprios Societatis conformanda mores, ex qua peregrinatione reuersus, solemnia vota postridie calendas Nouembris profectus, Diuinos libros diu perrexit interpretari. Multos item annos Conciones habuit in nostro templo, magna Auditorum frequentia, magna opinione sanctitatis, cum quæ diceret, magis ex assidua cum Deo consuetudine, quam ex librorum lectione, quos tamen studiosè euoluebat, hausta viderentur. Eius oratio ita ab omni nuda erat ornamento, vt tamen sensu plena pietatis delectaret. Ita erat subcisa, inconcinna, inelegans, vt ipsa inimitabili inconcinnitate fieret elegantior. Actio eius tota non ad normam, aut præscriptum Magistrorum, sed eo ipso delectabilis, quòd omni prorsus artificio careret. Denique non ille infans, sed contra omnem formam eloquentiæ eloquentissimus, ita feruenter pietatis, & sententiarum grauita-

tem, spirituali quadam hilaritate sensim temperans, vt eodem tempore, & animos Auditorum percelleret, & spirituali quodam gaudio exhilararet, imprimis vero altè admodum sensa pietatis imprimeret. Per hæc ille tempora iussus est cum altero nostro Petro Parra à Pio V. interesse Bibliorum corrigendæ editioni. Roma Mediolanum missus ad eius Seminarij iaciendi fundamenta, doctrina, & concionibus Societatis nomen illustrauit. Deinde nonnulla in rerum varietate decennio circiter exacto Romam repetijt. Ibidem aliquot moratus annos, Lauretum; Laureto rursus Genuam concessit, qua ille in Ciuitate, cum multi ad eum consilij causa concurrerent, tanta frequentia fatigatus, studio colligendi sese, quasi mortem sibi præfagiret imminere, Aronam secessit. Hic quod sibi vitæ superfuit, lustrandis pagis, rudibus Christianam doctrinam docendis, Confessionibus audiendis insumpsit. Nihil sibi peculiare, nullum obsequium, nullum auxilium, in grandi ætate impendi voluit; quæ ad corporis cubiculiuè cultum pertinent, omnia per se obibat; aliorum vltro delatam operam cum gratiæ significatione recufabat, quòd manus pedesque sibi comode obsequentes esse diceret. Mandare litteris quædam instituerat in Alphabeticum Indicem digesta, cum eum duplex oppreffit tertiana, quæ quarto mense in quartanam conuersa, quinto demum mense hominem exstinxit. In ipso morbo licet graui æstu febrim conflaretur, nunquam tamen omisit solemnem quotidianasque preces persoluere, & Missæ sacrificium offerre, donec Præsidum auctoritate abstinere iussus est. Missæ Sacrificio prohibitus, incredibile dictu est quantum diuinæ rei interesse cuperet. Quibus etiam votis frustratus vno se illo solatio sustentabat, quàm posset frequentissimè Dominici corporis cibo recreari, quem tamen nunquam nisi semel, & tum quidem victus precibus, è lecto sumpsit. Pæpè, & magno cum sensu voluptatis de obitu suo loquebatur, protestabaturque subinde se libenter mori. Omnibus denique munitus Sacramentis die 30. Decemb. anno 1596. emigravit è vita, in Domo Probationis Aronensi, Mediolanensis Diœcesis, ætatis suæ 75. Eius funus magno concursu ciuitatis, & pia quadam reuerentia celebratum est. Ferunt obitus sui diem prænucciassè, quòd ei se Beatissima Maria Virgo, & S. P. N. Ignatius visendos obieciissent. Nimirum coniecturis haud obscuris putatur aliàs sæpè, sed primà præsertim ætate, cœlesti viso, Diuina Infantis IESV, Diuinæque Matris, (erga quos fuit affectu semper singulari) præsentia specièque recreatus. Ex quo factum est; vt nihil ei promptius esset, quàm, aut Diuina cogitare, aut Diuinis de rebus verba facere. Omnino Vir fuit inter illustres Nostre Societatis homines, eminens, vt verè primitias spiritus habuisse, atque ab ipso no-

strum omnium Parente Ignatio pietatem exfluxisse appareret. Reliquit doctrinæ suæ monumenta

Scholia in IV. Evangelia, breuia quidem, sed erudita ex selectis Doctorum sacrorum sententijs collecta quam verè *Auream Catenu-lam* possis appellare. Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1596. in 4.

Notationes in totam Sacram Scripturam, quibus tum omnes ferè loci difficiles, tum variæ ex Hebræo, Chaldæo, & Græco lectiones mira breuitate explicantur: opus concisum quidem, & contractum, sed magnis laboribus atque indefesso studio elaboratum, ac perfectum, Antuerpiæ typis iisdem 1598. in 4. Certè Cornelius à Lapide in Proëm. ad Proph. Maior. qu. 5. censuit eum vix alijs quam doctioribus, & qui ex verbo totam quasi ex vsu coniecerent sententiam, vsui esse posse.

Alphorismos Confessariorum ex Doctorum sententis collectos diligentissimo 40. annorum studio perfectos. Prodierunt sæpe varijs locis, mutatis etiam nonnullis auctoritate Magistri S. Palatij. Nouissimè iuxta correctum Romanum exemplar indicatis Doctorum locis annotationibusque per Andream Victorellum illustrati, & aucti. Editi sunt Duaci typis Balthasaris Belleri 1627. in 24. Reliquit etiam scriptam à se

Vitam B. Patris Fr. Ioannis de Texeda Ordinis Seraphici S. Francisci, qui fuit à sacris Confessionibus S. Francisci Borgiæ tunc Gandiæ Duci, postea Societatis IESV Præposito Generali. Hoc opusculum Iulius Nigronius noster in Regulas communes Societatis in explicatione tituli Par. I. num. 14. testatus est apud se tunc existisse.

EMMANVEL THESAURVS, natione Italus, patria Taurinensis admissus in Societatem anno salutis 1610. ætatis 29. In humanioribus litteris apprimè versatus, triennio artem Oratoriam in Collegio Mediolanensi docuit, tunc Concionatorem aliquot annis egit. Edidit dum inter nos esset,

Elogia 12. Cesarum cum Epigrammatibus Panegyricum inter solemnes inferias Ioannis Antonij Bouij Episcopi Molfetani, Ordinis Carmelitanorum, dictum Neapoli 1623.

Italicè vero edidit seorsim prius, deinde vno tomo collectos,

Panegyricos sacros. Item tacito suo nomine

Iusta Funebria Philippi III. Regis Hispaniarum

Narrationem publicæ letitiæ qua Natalis Serenissimi Principis Hispaniarum Balthasaris Caroli Dominici, Mediolani celebratus est 1630.

EMMANVEL DE VARGAS, natione Hispanus, patria Complutensis Societatem ingressus est anno Domini 1618. ætatis 16. atque in ea Philosophiæ, ac Theologiæ disci-

plinis nauauit operam, Dum in Societate viueret edidit Hispanicè

Narrationem miraculorum quæ per imaginem Beati Francisci Borgiæ operatus est Deus in nouo Regno Granata approbata rite, ac legitime ab Archiepiscopo Vrbs S. Fidei. Matriti per Andream Parram, & Italicè Neapoli per Vincentium Francum 1629.

EMMANVEL DE VEGA, natione Lusitanus, patria Conimbricensis SS. Theologiæ Doctor; & iam dudum in Vilnensi Lithuanicæ Academia Professor, post longam ætatem inde vsque ab anno 1571. in Societate laudabiliter transactam, nonagenario maior obiit Romæ die 27. Ianuarij 1648. Edidit

Affertiones Theologicas de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento contra nostræ tempestatis Sectarios Vilnæ 1585. in 4. & Antuerpiæ 1586.

De Diuinitate, & tremendo Missæ Sacrificio. Vilnæ 1586. in 4.

De Cultu SS. Imaginum, & Inuocatione Sanctorum, contra librum Volani de Idolatria Iesuitarum. Vilnæ.

De Vita, & miraculis Lutheri, Caluini, & Bezae. Vilnæ.

Theses de Distributione Sacræ Eucharistiæ sub vna specie, contra Hussitas. Pragæ.

De Principijs Fidei. Viennæ

Facti Samosatini Dei oppugnationem, ac æternæ Christi generationis veræque Deitatis defensionem contra Blandratam & Franciscum Diuidem Viennæ Austriæ, apud Nicolaum Pietrum 1590.

Habebat sub prælo cum mortuus est

Questiones selectas de libertate Dei, & Hominis, de Prædestinatione; de Concordia summorum Nostri temporis Theologorum. Romæ 1639.

EMMANVEL DE VEGA alter item Lusitanus, Villauisosa Diocesis Eborensis natus, Societati se aggregauit anno salutis 1583. ætatis 19. & votorum quatuor professionem emisit. Missiones multas per Regnum obiit, & in iuuandis animabus, quæ concionibus quæ confessionibus audiendis perquam sedulus fuit. Tantus amor humilitatis, & subiiciendi se alijs in eo emicuit, vt nullis rationibus suauiter adducipouerit ad Præfaturam aliquam, seu regimen admittendum, & designatus à Præposito Generali Rector Collegij Portuensis precibus humillimis liberationem euicit. Demum ferme octogenarius religiosè decessit Vlyssipone die 15. Ianuarii 1647. Scripsit Lusitanicè

Relationem de statu Christianitatis in Aethiopia ab anno 1624. vsque ad annum 1626. deque eius reductione ad Ecclesiam Catholicam, & de Regni Tibet sine magni Cataij detestatione 1628. in 4. & tacito suo nomine

Vitam Simonis Gomez, qui futor sanctus appellatus est. 1625.

Vitam P. Vasce Pirez è Societate IESV

IESV, quæ tamen edita nondum est.

EMMANVEL VEGA tertius, itemque natione Lusitanus; patria oppido Maruam diocesis Portalegrensis, Societatem ingressus in Brasilia anno salutis 1556. ætatis 23. spiritualis Coadiutor formatus. Didicit egregie linguas Brasilorum, & Maramomifiorum, qui Brasiliam incolunt, & maximam ætatis partem consumpsit in docendis elementa pueris, erudiendis Brasiliensibus Christiana fide, & Confessionibus excipiendis; septuagenario maior obiit in Brasilia mense Martio 1608. De eius zelo, ac pertinaci ad conuertendos Maramomifios Brasiliæ populos caritate, mentio fit à Sebastiano Baretario, in vita ven. P. Iosephi Anchiætæ lib. 3. Digessit Emanuel

Catechismum Dictionarium, Grammaticam, lingua Maramomifiorum.

* EMERICVS KIS, natione Hungarus, patria Tyrnauiensis natus anno sæculi fluentis 31. in Societatem se recepit 1648. & votis quatuor se ei adstrinxit. Post traditas amariore disciplina, seueriores etiam docere aggressus fuerat, vtraque litteratura egregie excultus, quando abstractus ab ijs est, vt fieret fati desiderio Celsissimorum Principum Rakozianorum, qui ad Orthodoxam fidem recenter conuersi, illum pro sua Aula in conscientiarum arbitrum postularunt; vbi iam in annum nonum degit, & conciones ad populum sæpe habet. Scripsit contra Heterodoxos Hungaricè opuscula varia his titulis: tacito suo nomine

Discipulum defensorem honoris Professoris sui de Societate contra Caluinistam Prædicantem 1663. Cassouix in 8.

De Caluinisticarum consequentiarum inep-tijs contra Caluinisticos Professores Patakinenses 1665. Cassouix in 12.

Vtrum ante Caluinum vnquam alicubi existierit moderna Caluinistarum secta 1666. Ibidem in 8.

Refutationem Professoris Caluinistici assentientis ante Caluinum existisse omnes articulos Caluinisticos ad salutem necessarios, 1666. Ibidem.

Contra Professore Caluinisticum miscen-rem Chartifolia rebus Fidei 1666. Ibidem in 12.

Apologiam pro libello, quod Caluinista frustra laborant ostendere suam sectam totaliter existisse ante Caluinum 1667. Ibidem in 12.

Quod Professor Caluinisticus in ostensione Caluinistica vetustatis, succumbat 1667. Ibidem in 8.

Quod ultimò deficiat Professor Caluinisticus in ostendenda vetustate sue sectæ 1668. Ibidem in 8.

EMERIVS DE BONIS, natione Italus patria Guastallensis in Lombardia, S. P. N. Ignatio superstiti ad nostram Societatem se adiunxit, anno salutis

1550. & post traditas septennio humaniores litteras, amplius 30. annos concionibus ad populum habendis vtiliter transiegit. Addebat nimirum efficaciam dictioni eximia viri virtus, quæ ab interno animi decore foras etiam emicabat. Instituti nostri zelator fuit, & obseruator exactus; sanctæ paupertatis amator, qui ad concionandum frequens prodibat, multis etiam necessarijs rebus destitutus. Rexit multa Collegia, tria vota solemniter professus. Vixit ad diem vsque 10. Aprilis anni 1595. quo Neapoli naturæ concessit. Scripsit Italicè

Tractatum de Sanctissimo Sacramento Altaris. Romæ, apud Paulum Dianum 1590. in 12.

Speculum Confessionis, de modo bene confitendi, & communicandi. Romæ, apud Bartholomæum Zannettum 1612. Recusum Romæ 1621.

Tractatum de religione, de modo cognoscendi veram vocationem tacito suo nomine. Neapoli typis Horatij Saluiani 1593. in 12.

EMMERANVS VVELSER, natione Germanus, patria Stulfeldensis, diocesis Salisburgensis, admissus in Societatem anno salutis 1582. ætatis 22. in ea gradum Coadiutoris spiritualis obtinuit; Vir magno animarum zelo, in Bohemicam Sylum missiones sæpius instituit agresti populo excolendo, vbi visendis agris, afflictis solandis, compeditis animandis vtilem operam posuit, non expers periculorum, atque ærumnarum. Tres, & eo amplius annos podagræ doloribus cruciatus, à sui tamen flagellatione non abstinuit; effecit vt ducenti prope aurei nummi quotannis impendantur emendis, imprimendisque libellis, qui in pueros Catholicos, & in Hæreticos distribui cum fructu queant, ipse verò vel in morbo non destitit operam huiusmodi libellis conscribendis dare. Obijt Monachij die 16. Aprilis anno 1618. ætatis 59. Societatis initæ 36. scripsit varios tractatulos Germanicè impressos Monachij, opportunos firmandis Catholicis, Hæreticis reuocandis, Huiusmodi sunt.

Index vis ad Fidem Catholicam.

Stella matutina.

Pennarium Catholicum.

ENGELBERTVS D' HOLLANDERVS natione Belga, patria Gandensis in Societatem adscitus anno à partu Virginis 1615. ætatis 21. disciplinarum omnium, quæ in Societate traduntur insigniter peritus, mirabili eloquentia, & memoria propemodum supra exemplum. Gandavi florentissime Rhetoricam docuit. Quinque annis inter Hollandos Fidei propugnator delituit, venali pro Dei causâ in pulchram mortem animâ. Corpus suum habuit inclementer. Somnum non raro in tabula, vel pauimento captauit; cibi potusque perparcus, sæpè etiam extra ordinem nullius. Oblatum professionis votorum

quatuor gradum detrectauit, quod diceret summam votorum suorum esse in vltimis consistere; Itaque Coadiutoribus spiritualibus adscriptus est nouo, & raro, sed imitabili exemplo. Horam mortis praesensisse visus est, cui cessit Ingolstadij die 30. Augusti anno reparatae salutis 1626. aetatis suae 41. ab Societatis ingressu 21. Scripsit

Varia tum metro, tum prosa: Dramata quoque multa exhibuit. Item

Vitam Henrici Caesaris, & Cunegundis Augustae, qui admirabilis castitatis exemplo virgines in coniugio permanserunt. Parabat etiam

De antiquitatibus Gordunis volumen, sed illud mors intercepit

ENGELBERTVS EVVICH natione Belga, patria Cluius, admissus in Societatem Treuiris anno Domini 1617. aetatis 18. votorum quatuor professionem emisit, paulo ante mortem, quam religiose obiit Aschaffenburgi die 28. Iulij 1637. Edidit praescripto nomine Theologi Cluiensis.

Antonini Diana Resolutionum Moralium compendium. Antuerpiae apud Ioannem Meursium 1637. in 24.

ENNECVS DE LODOSA. Vide infra *Inicus de Lodosa.*

ERASMVS MAROTTA natione Siculus patria Randazzensis. Vir moribus placidissimis, venit ad Societatem aetate prouectior anno salutis 1612. iam antea in Romana Curia diu versatus, atque artis Musicae peritissimus. Rexit in Societate Collegium Mineense, spiritualis Coadiutor formatus, & ob spectatam virtutem, multis summisque viris apprimè charus. Migravit ex hac vita Panormi die 6. Octobris 1641. Ad pietatem erga Deum, coelitesque promouendam. Edidit

Cantus pios, musicis modulis expressos.

* ERNRCVS PIRHING natione Germanus, patria Sigartenis, Boius, absolutis in saeculo studijs Philosophiae, iuris ciuilibus, & Canonici, Societati se adiunxit anno salutis 1628. aetatis suae 22. atque in ea quatuor vota nuncupauit. Philosophiam docuit quadriennio, Controuersias de fide biennio; Moralem quadriennio; Ius Canonicum explicuit annis 12. & totidem sacras litteras interpretatus est. Rexit Collegium Eystadiense, & Conciones ad populum habuit per decennium. Superstes in Collegio Dilingano Edidit Germanicè

Apologiam, seu defensionem Caesaris, Principum Catholicorum, & variorum Religiosorum ordinum aduersus Superintendentem Ratisbonensem Heterodoxae Theologiae Doctorem. Monachij formis Lucae Straub 1653. in 8.

Edidit tractatus varios in libros Decretalium, videlicet

De iure scripto, & non scripto. Dilingae formis Acaemicis 1644. in 8.

De Iurisdictione, & Potestate Praelatorum

& Rectorum Ecclesiae Episcopis inferiorum. Ibidem 1663. in 8.

De Iurisdictione, & Potestate Ordinarij Iudicis, seu Praelati Ecclesiastici. Ibidem 1652. in 8.

De Iurisdictione, Officio, & Potestate Iudicis Delegati. Ibidem 1664. in 8.

De Rescriptis. Ibidem 1665. in 8.

De Constitutionibus, & Consuetudine. Ibidem 1666. in 8.

De Renunciacione beneficiorum. Ibidem 1667. in 8.

Omnes hi tractatus per modum Thesium propositi, nunc in vnum collecti, & in vno Tomo in librum 1. Decretalium, vna cum reliquis eiusdem libri titulis, typis excusi sunt Dilingae, formis Academicis apud Ioannem Federle 1664 in folio.

ERTMANNVS TOLGSDORF natione Pruthenus, trium in Societate votorum professus, non immerito ab Liouoniae Episcopo Ottone Schenking Liouoniae pater, & Apostolus appellatus; nimirum recepta de Moscoea Prouincia à Stephano Poloniae Rege, missi in eam sunt ab Episcopo Varmiensi Martino Cramero Sacerdotes aliqui, vt obrutam annis 50, fidem Catholicam instaurarent. Inter eos erat Ertmannus Gustadiensis Canonicus salutis animarum sitientissimus, qui Volmariensem paræciam sortitò nactus, eam mirificè excoluit, & linguam gentis breui affectus, aptissimos in eam rem libros conscripsit. Deinde cum exturbatam Riga Societatem Haereticis, quamuis vrgente Sigismundo Rege, recipere nullo modo vellent, tempori feruendum tantisper esse visum est Regi, vt bona saltem possent haereticis eripi, quae Sacerdoti cuiuspiam saeculari interea committerentur. Delectus ad id Ertmannus est, quem indole modestissimum haud aegre admiserunt Haeretici, rati nihil illum suis rebus incommodaturum. Adijt ergo Monasteriū, quod tenebamus, professionem; Templum adornauit, conciones, & Ecclesiasticos ritus restituit, cantum Gregorianum cum aliquot pueris, quos instruit, resumpsit, matutinas preces, vespertinasque decantans. Hymnos Ecclesiae; & Antiphonas cum nullus esset, qui calleret, nec essent ad manum libri, vnde promi possent, ipse è memoria descriptos distinxit in libros, quibus hodieque sancti Iacobi Ecclesia, atque inde mutuata vniuersa Liouonia vtitur. Tandem dum anno 1581. recepta Riga Societas est, ipse vna cum Monasterio se quoque ipsum Societati contradidit. Cracouiam missus Hierocinium ibi posuit incredibilem animi submissionem. Mox remissus Rigam totus in hominum salutem incubuit, Vendsensem dioccesim cum Episcopo iustitiam, quam cum vidisset opportunis operarijs destitutam, adolentes è Prussia euocauit, emendicatis subsidijs educauit, instruit, Ecclesijs praefecit. Potior eius occupatio in Missionibus fuit; & laboriosior, quò duriora

ra inciderunt tempora, quae Suecorum armis 14. & amplius annos Liouoniam vexarunt. Pagi passim incolis nudati, nulla hospitia, nulla solatia afflictæ vel aetatis, vel valetudinis, vndique hostium, vndique latronum pericula, nec raro amnes rapidi diuina magis ope, quam humana tranandi. Anno 1603. cum passim iacerent in vijs, lue, pædoreque consumpti mortales, ipse quo ardebat zelo, illis quaqua valuit ope, prestò fuit. Hinc rusticana plebeculae tam carus fuit, vt ipsam eius memoriam vbique venerentur, nec aliter eum, quam honestissimis sua lingua nomenclationibus, Senem Dominum, Liouoniae Patrem; & Episcopum vocitarent. Magnus in eo viguit religiosæ paupertatis amor; Nocturnis horis, haud alia quam tædæ pineæ luce, ad Canonicas preces legendas utebatur, quamuis oculi senio caligarent. Nulla conditura ciborum famem prouocabat; escas saepe iterum iterumque recoctas, easque admodum parabiles ad totius vnius hebdomadae alimentum adhibebat. Postremis 16. vitæ annis, quos Vendæ duxit, senio confectus & morbis, solis pulmentis edentulus victitauit; nec de feruore tamen, aut consueto labore quidquam detraxit. Residentiae illius labores solus ferè sustinuit. Ipse diebus festis horas antelucanas contentibus dabat, inde concionabatur ad Germanos, tum supplicationes, atque alia Parochi munia expediebat, & factis operatus, dicebat ad Lothauos, quidquid erat temporis reliquum denuò expiandis conscientijs tribuebat. A prandio catechismo imbuebat pueros, & rudes, secundum quem Vesperas decantabat, etsi opus, infirmis sacra mysteria impendebat. Vnus his omnibus Ertmannus id virum, & aetatis sufficiebat cum admiratione multorum. Tandem in grauissimis doloribus saluiferum Iesu nomen appellans pie defunctus est Vendæ die 4. Octobris anno salutis 1620. aetatis 70. religionis 39. Scripsit lingua Liouonica, seu Lothauica

Catechismos, Nomenclatores, Conciones, Hymnos, & Antiphonas Ecclesiae, in Librorum inopia ex sua memoria distinxit, quibus hodieque Liouonia vtitur

* EVCHARIUS SARTORIUS, natione Germanus, patria Kissinganus diocesis Herbipolensis, natus anno saeculi labentis 10. Societati sese tradidit 1628. & votorum quatuor professionem emisit. Fuit Pœnitentiarius Pontificius ad Basilicam Vaticanam Romæ, & Laureti; Procurator Assistentiae Germanicae, Romæ annis aliquot; Philosophiam sexennio professus est; Theologiam Scholasticam septennio, Moralem octennio, Herbipoli, Moguntiae, & Molshemiae, vbi fuit etiam Academiae Cancellarius. Rexit Collegium Moguntinum. Translatus in Prouinciam Mediolanensem, finem viuendi inter mortales fecit in Residentia Sancti Romuli die 18. Martij 1623. Edidit.

Sanctos Fundatores Religiosorum Ordinum calamo lapidario descriptos cum elogijs diuersis. Friburgi typis Friderici Vverhni 1662. in 4.

EVERARDVS HOCKIUS, natione Belga, patria Namurcensis, Societati adscriptus anno 1618. aetatis 21. votorum quatuor professionem edidit. Post traditas sexennio humaniores litteras Philosophiam Duaci per quinquennium docuit; linguam Hebraeam, & Sacram Scripturam octennium explicuit; & scholarum Duaci Praefecturam gessit. Rexit iteratò Collegium Duacense, semel Tornacense, & semel Insulense; saepius Instructor nostrorum in probatione tertia, & demum totius Prouinciae habenas moderatus est. Bis electus est à Comitibus Prouinciae, vt adiret Romam ad Congregationem primò Procuratorum, postea ad Generalem vndecimam. Vir fuit eximiae virtutis, singularis modestiae, prudentiae, & religiosæ obseruantiae. Eluxit in eo toto vitæ tempore constans animi tranquillitas, quam nullus quamuis inopinatus casus potuit inturbare; spectabat siquidem solam in omnibus aternitatem. Hanc animi serenitatem alebat constans pieras, & assidua cum Deo coniunctio, ita vt fere semper inueniretur orans in cubiculo; saepe reidenti vultu, saepe fluentibus lachrymis, quas coram alijs prudenti imperio coërcebat. In visitando Sanctissimo Eucharistiae Sacramento stans diei horis assiduus fuit; & mirum in modum afficiebatur erga mysteria Christi patientis, & tenerrimo amore prosequeretur Deiparam: In tanto viro summa fuit animi demissio, eximius amor sanctae Paupertatis, ita vt vel senio satiscens, nihil admittere voluerit, à communitate singulare. Denique maturus caelo, & dissolui cupiens, atque esse cum Christo magna animi sui voluptate, & gaudio decessit. Armenteriae die 16. Augusti 1671. Edidit

Methodum bene vtendi suffragijs, quae singulis mensibus in Sodalitate distribuuntur. Duaci typis Viduae Telu 1639. in 8.

EVERARDVS MERCURIANVS natione Belga, patria à qua nomen traxit, Mercurianus, pago Ducatus Luxemburgensis in diocesi Leodiensi. Parentes habuit tenues quidem illos fortunis, sed honestos, & minime obscuros, à quibus Leodium primum, tum etiam Louanium ad studia litterarum missus est. Philosophiae lauream ibi obtinuit, anno 1544. Leodium à studijs regressus cum posset Canonicatum adire, maluit paganam administrare Paræciam Voiti in ea Diocesi. Verum cum illi minus ex voto succederet eadem functio, subiit illum P. Petri Fabri, & Francisci Stradae, quos Louanij cognouerat recordatio, & illos imitandi cupido: quo animo contendit illicò Parisios. Ibi à Ioanne Baptista Viola nostro sanctis meditationibus exercitus, cum per eas plurimum profecisset, suis in

Belgio rebus ante compositis, Lutetiamque reuersus, Natali Deiparæ die, anno 1548. Societati se dedit. In ea breui non vulgarem in hominum pertractandis, ac iuandis ingenijs apud omnes adeptus est laudem, vt primo statim anno, nonnullos Societati per exercitia mentis lucratus sit. Hæsit Parisijs sua retrahens studia Euerardus ad annum vsque 1551, cuius exitu cum per angustias rei domesticæ, ac bellicos tumultus Parisiensis esset minuenda familia, Romam cum alijs missus est. Exceptus ab Ignatio perbenignè, factusque Dominus Professorum Romanæ Vicepræpositus, anno labente Collegij Perusini primus constitutus est Rector. Hic ad annum vsque 1557. inter prospera, atque aduersa commoratus, cum tentari cepisset valetudine aduersa in Belgium proficisci iussus est, vt res eius Prouinciæ componeret, Commissarij appellatione, quæ anno vertente in Prouincialis illi nomen, dignitatemque transiit. Auxit eam Prouinciam Collegijs, ita vt anno 1564. in duas fuerit diuidenda, quarum alteram Rheni nomine insignitam, Antonio Vinchio cessit. Anno insequente Assistens designatus est nouo Præposito Generali S. Francisco Borgiæ, quo auctore cum Collegia Galliæ inspexisset, Romam reuersus, eidem magno consensu in munere suffectus est die 23. Aprilis anno 1573. & Societatem quartus ipse Præpositus Generalis ab S. Patriarcha Ignatio, magna prudentiæ, atque integritatis laude administravit, vsque ad Calendas Augusti 1580. quo die vita functus est, cum sibi mortem pridie prædixisset. Fuit enim uero Euerardus insigni sanctitate, & sapientia vir, qui omnium sibi voluntates eximia submissione, & modestia adiungebat. Paupertatis amator, & cultor tantum, vt aliquando lacrymari propterea visus sit, quod nouum iuberetur amictum induere. Pedes semper obibat Prouinciam, quam administrabat, & ad tenuissima diuerforia declinabat. Exuerat omnem planè amorem erga carnem, & sanguinem, & rogatus à fratre germano per litteras, vt quando ad supremum iam ascenderat Societatis Magistratum, suæ tenuitatis, suorumque meminisset ad opem porrigendam, responderit sibi non factam. ea dignitate commodorum accessionem, nec facultatibus se excedere vllum ex imæ fortis in Societate Coadiutoribus. Vt Deum amabat impensè, eique per frequentem longamque, vt res ferebant orationem inhærebat, ita ipse gloriam cum salute mortalium coniunctam studiosè quærebat. Alexandrum Valignanum destinavit in Orientem, vt ibi Societatem, remque Christianam proferret. Rodolphum Aquauuiam, frustra obnitentibus plurimis non sine claro Diuinæ approbationis indicio, misit in Indias, vbi obtinendam sanguinem palma ipsum expectabat. Edmundum Campianum cum Roberto Personio primos ire iussit in Angliam. Stanisla-

Varseuitio, & Antonio Possuino Poloniam, alijs Transiluaniam decreuit. Ad Maronitas expediuit Ioannem Brunum, & Ioannem Baptistam Elianum, & Maronitis in Vrbe Seminarium, Anglis Collegium procurauit. Ipse monita Societati in publicum vsu perutilia concinnauit, & optimos Concionatores ad pulpita formauit. Scripsit

Epistolam ad Superiores Societatis, continentem monita ad rectam gubernationem, quæ inter Epistolas Præpositorum Generalium V. ordine legitur.

* **EVSEBIVS TRUCHSES** natione Germanus, patria Scherenfis, ex antiquissimis Comitibus Truchsesijs in Sueuia, natus anno sæculi voluentis 31. post emensam Philosophiæ, & Theologiæ studia Romæ in Collegio Germanico, & in eodem vtriusque facultatis laurea Doctorali donatus, Societatem ibidem amplexus est, iam sacerdotio initiatus, anno 1655. & vota 4. in ea nuncupauit. Docuit Ingolstadtij Ethicam, & sexennio Philosophiam, tum controuersias de Fide sesquianno Monachij, & Theologiam Scholasticam cæperat Dilingæ explicare, quando euocatus Romam à R. P. N. Io: Paulo Oliua Præposito Generali, in septimum iam annum eidem est à Secretis, in conscribendis litteris ad omnes Prouincias in Assistentia Germaniæ. Edidit

Quodlibeta Philosophica tribus partibus. Ingolstadtij typis Georgij Hænlini 1662. & 1664. Item

Partem 4. seu Quodlibetum de Cometarum significatione, & Astrologia. Ibidem 1665. in 8.

Theoremata Miscellanea. Ibidem, & iisdem typis 1665.

EYSTETTENSE COLLEGIUM in Prouincia Superioris Germaniæ ad Almonem Fluuium Franconiæ, fundatum summa pietate Celsissimi, & Reuerendissimi Domini Ioannis Christophori Episcopi, & S. R. I. Principis, ex perantiqua, & Illustri Familia DD. de Vvestertetten anno reparatæ salutis humanæ 1621. cum postea hostili flamma Templum cum Collegio, & Gymnasio fuisset exultam anno 1634. eiusdem successor Celsissimus, & Reuerendissimus D. Marquardus II. ex perantiqua similiter, & perillustri stirpe DD. Skenck à Castell mirabili munificentia è rudibus eruit, instaurauitque, nec solum Templum resuscitauit, sed & Collegium cum Gymnasio denuò magnificè reædificauit, & cum consensu Reuerendissimi, & Illustrissimi Capituli Cathedralis Ecclesiæ, altera fundatione perpetua firmavit anno 1673. Complectitur hodie hoc Collegium circiter socios 16. & in eo præter Rhetoricam, & inferiores classes, docentur Dialectica, & Theologia Moralis. Edidit

Templum honoris Illustrissimo, & Reuerendissimo Principi Ioanni Christophoro Episcopo Eystettensi ipso die 3. Cal. Septembris anno 1620. dedicationis Templi ab ipso Socie-

cietati Iesu conditi erectum. Ingolstadtij typis Gregorij Hænlini 1620. in 4. liber est eruditus in quo, sapientia, pietas, splendor, magnificentia, & singularia denique eorum emolumenta declarantur, qui templa, vel à fundamentis excitarunt, vel sacris muneribus dotarunt, vel quoquo alio modo decorarunt. Item

Spem publicam Aickstettensium, siue Marquardum II. Episcopum inauguratum. Typis iisdem 1638. in 4.

FABIANVS QUADRANTINVS natione Prutenus, domo Stangardus natus Hæreticis parentibus, atque in Hæresi educatus, primas in patria litteras hausit. Inde iam maturior Braunsbergam profectus Nostrorum operà ad Fidem conuersus est, cuius suæ conuersionis causas typis in lucem dedit. Postmodum Romæ in Germanorum Collegio Philosophiam, & Theologiam emensus, & gratia magni illius Stanislai Cardinalis Hosij vsus in Societatem ingressus est anno salutis 1588. in qua laudabiliter complures annos, tum alijs officijs, tum habendis ad populum concionibus perfunctus est Posnaniæ, Cracouiæ, Braunsbergæ. Professus est Posnaniæ eam Theologiæ partem, quæ Controuersias cum Hæreticis Fidei quæstiones pertractat. Annæ Austriacæ Poloniæ Reginæ fuit à sacris Confessionibus; & ab Aulicis Concionibus; cuius obitu liber, Braunsbergam se recepit, ibique vir humilis, & suauissimis moribus, carus omnibus viuere desijt die 6. Martij anno Christi Seruatoris 1605. ætatis 56. Religiosæ vitæ 18. Scripsit priusquam in Societatem veniret.

Palinodias, siue Reuocationes VII. cum ex Lutherano factus est Catholicus, recitatas Braunsbergæ in Collegio Societatis Iesu, quæ addita epistola Stanislai Cardinalis Hosij, prodierunt Colonia typis Materni Cholini 1671. sed extant præterea inter opera eiusdem Cardinalis Hosij. In Societate verò existens. Edidit

Speculum Pietatis continens vitam, & obitum Serenissime Annæ Austriacæ, Poloniæ, Sueciæque Reginæ Sigismundi III. Coniugis, quæ annis salutis 1598. 4. Idus Februarij obiit. Braunsbergæ typis Georgij Schonfels 1605. in 4.

FABIVS AMBROSIVS SPINULA natione Italus, patria Genuensis è nobilissima Spinularum gente, vir omni doctrinæ, ac probitatis laude conspicuus, Societatem Romæ complexus est anno salutis 1610. ætatis suæ

17. & emensis studiorum spatijs, Philosophiam ibidem iteratò docuit; sacras litteras septennium est interpretatus; emissa professione 4. votorum. Rexit Seminarium Romanum, & subinde Collegium Genuense; at Domum Professam ibidem, rarissimo exemplo, quintum administravit. Eximia enim uero pollebat prudentia, ac virtute; vnde ad maiora gubernacula, atque ad clauum Prouinciæ non semel designatus à Præposito Generali, semper studio humilitatis, atque obtentu infirmæ valetudinis, immunem se ab eiusmodi oneribus seruauit. Concionandi talento etiam excelluit, vnde bis Genuæ, bis Taurini, semel coram Regia Celsitudine Sabaudiæ, per esuriales ferias Quadragesimæ, magno cum plausu Ecclesiasten egit. Insigne exemplum contemptus mundi in se præbuit, quando in flore ætatis, vnicus Parentum opulentorum filius, & sui iuris, spretis huius vitæ oblectamentis, se, & sua omnia caduca bona, Deo in Societate consecrauit. Innocentia vitæ tanta fuit, vt primam gratiæ stolam, quam in Baptismo accepit, ad mortem vsque conseruasse existimetur. Dono orationis insigni adeo præditus fuit, vt inuentus aliquando in cubiculo fuerit, in medio orans, quasi abstractus à sensibus, & absorptus in Deo. Ad officia caritatis promptus, atque alacer omnibus se commo-dabat, & subditos etiam peste laborantes inuisit. Tempore famis, ac penuriæ, augebat elemosynas erga egenos, expertusque est statim maiores submissas ad domum suam à Diuina prouidentia cum fœnore. Demum plenus dierum, ac frugis bonorum operum, dum versatur in prædio suburbano propè Genuam tactus apoplexia migravit ad Dominum die 18. Augusti 1671. Edidit

Orationem quam in Parasceue anno 1626. ad Urbanum VIII. Pont. Max. habuit in Sacello Vaticano. Romæ typis Corbellotti 1626. Præterea Italicè

Vitam P. Caroli Spinule Societatis Iesu combusti propter Sanctam Fidem in Iaponia. Romæ typis iisdem 1628. in 8. eam Hermanus Hugo Noster latinè reddidit Antuerpiæ 1630. Ad hæc

Orationem Genuæ habitam anno 1638. De vnione, quam scripsit Coronam Regiam. Genuæ per Petrum Io: Calenzanum in 4.

Vitam Ven. Seruæ Dei Mariæ Victoriæ Strate Fundateicis Monialium Annuntiata. Genuæ 1640. in 4.

Meditationes in singulos anni dies de Vita Christi, in duas partes distributas, quarum prior pars prodijt Genuæ per Benedictum Guascum 1652. Secunda Pars ibidem 1553. in 8.

Meditationes de B. Virgine, & Sanctis præcipuis per annum. Genuæ per Ioannem Calenzanum 1658. Hæ omnes Meditationes recognitæ ab Auctore, atque auctæ sæpius recusæ sunt varijs in locis, & nouissimè Genuæ per

per Benedictum Celle 1667.

Christum patientem, & B. Virginem afflictam doloribus, cum discursibus de S. Francisco Xauerio. Genue per Franciscum Meschinum 1661. in 4.

Conciones Quadragesimales. Genue per Benedictum Celle 1657. in 4.

Compendium Meditationum de Vita Christi, in singulos anni dies. Venetijs apud Zachariam Conzattum 1673. in 12.

* FABRITIUS BRITIVS natione Italus, patria Acebutensis in Samnio, Societati se adiunxit Romæ anno à partu Virginis 1610. ætatis 18. & vota 4. nuncupavit. Post traditas Humaniores disciplinas, Philosophiam professus est triennio, Mathesim quinquennio, Theologiam Scholasticam Genue octennio; Moralem annis 13. & Conciones ad populum aliquandiu habuit, Vir omni litteratura apprime excultus. Redux demum in Prouinciam Romanam desijt viuere inter mortales Setiæ die 6. Octobris 1656. Edidit

Synopsim Scripturæ Sacræ uniuersæ ex probatis Auctoribus excerptam. Genue typis Petri Francisci Barberij 1645. in 12.

FABRITIUS PALLAVICINVS natione Italus, patria Genuensis, Patriæ stirpis, ætatis anno 16. Societati se dedit, Christi verò 1571. studiorum cursum feliciter emensus. Romæ Græcas litteras, & Mathematicas, Florentiæ in Hetruria, & Posnaniæ in Polonia, & Romæ iterum Philosophiam professus est. Rexit Cracouiæ Domum probationis, seu Tironum, & in Gallia Collegium Auenionense. Post Inspector Subalpinorum Collegiorum, solis æstu, atque itineris laboribus morbo contracto Genue decessit die 7. Septembris anno sæculari 1600. Vir, vel paupertatis, vel indifferentiæ, vel perfectionis religiôsæ studio eximius. Scripsit primus, vt putatur anno 1583.

De Perfectione Religiosa à Sanctis Patribus, quo libro in Prouincia Poloniæ passim omnes vti solent. Scripsit etiam librum:

De Cambijs Mercatorum, eius rei peritissimus; dumque edere parat, obiit in Domino, quem dum à pluribus expeti Superiores aduertunt, P. Iulio Nigronio reeognoscendum Scholijsque illustrandum dederant; quid autem illo factum sit incompertum est.

* FABRITIUS PIGNATELLVS natione Italus, patria Neapolitanus, nobilissima Familia ex Principibus Mineruini, & Spinazzolæ Marchionibus, Vincentij Caraffæ Præpositi Generalis ex Sorore nepos, natus anno sæculi præterfluentis nono, adolescens suauæ disciplinæ religiôsæ iugum, titulis sæculi antetulit, & Societatem quam ardentissimè deperibat, amplexus anno 1623. votorum 4. sacramento postea se adstrinxit. In studiorum decursu, quæ cum ingenij laude absoluit, feruor religiôsæ instituti in eo non intepuit, sed ad eandem mensuram quâ prouehabatur in-

scientijs, magis inagisque virtutem intendit. Humaniores litteras quadriennio docuit; Philosophiam in Academia Neapolitana cum plausu explicuit. Rexit Collegium Barolitanum, Domum probationis Neapolitanam, Collegium ibidem, & Collegium Romanum, strictioris disciplinæ in se, & alijs custos accuratus. Demum renunciatus Prouincialis Neapolitanus vix regere Prouinciam aggressus est, cum grassante per Urbem Neapolitanam lue pestifera, inter cæteros ipse quoque correptus ad religiosè vitæ præmia euolauit die 26. Augusti 1656. maximo sui desiderio, apud omnes relicto. Vir quippe fuit propter raras animi dotes, & insignem pietatem, prudentiam, modestiam, ac Diuini honoris zelum cuiusque in Societate muneri idoneus. Scripsit librum typis posthumis editum.

De Monte Propitiatorio pro peccatis, sive de Sacrosanto Missæ Sacrificio lib. 4. cum opusculo

De Apostolatu B. Nathanaelis Bartholomæi. Parisijs, apud Franciscum Muguet 1660. in 4.

FAMIANVS STRADA, natione Italus, patria Romanus, natus anno reparatæ salutis 1572. Societati nomen dedit 1591. & vota quatuor professus est. Artis Rhetoricæ per annos 15. publicus Romæ Magister, Orator, Historicus, Poëta tota Europa percelebris, vt de eo scribit Leo Allarius, In Apibus Urbanis, ex suo, & aliorum sensu. Vir fuit summa prudentia, religione, ac modestia; & Romæ arbiter non solum litterarum sed & animorum, quamuis ipse sibi nihil tribueret; sed quò studiosius aulam fugiebat, eo gratior Principibus viris, Purpuratis Patribus, atque ipsis etiam summis Pontificibus existit. Illud mirabantur in eo omnes quòd cum summa gratia atque auctoritate, apud omnes polleret, nunquam tamen ei excidit verbum quo aut sua laudare, aut alios redarguere videretur. Religiosæ vitæ ad extremam ætatem retinens, fuit; nec vnquam permisit sibi quòd reliquis negaretur. Idem ei victus, qui omnibus, idem labor, etiamsi non eadem vires. Nullum plane diem incolumis prætermisit quin flagello in se animaduertent. Demum annis grauis, & crebris calculi doloribus afflictatus, fatiscente corpore, & susceptis rite Ecclesiæ Sacramentis religiosam Deo animam reddidit in Collegio Romano die 6. Septembris 1649. scripsit atque edidit Romæ

Prolusionum Academicarum libros 3. octies recufos. Quo de opere, vt vnum ex multis doctorum hominum testimonijs subiiciam, Ioannes Baptista Sacchus, Senatus Mediolanensis à secretis, librorumque pro Regijs Censor Aresio præfidi scribens: Redit, inquit, ad te Illustrissime Strada tuus. Quæris quid de ipse sentiam? Vir hic sublimi admodum ingenio est, & excelso, quodque de Angelo Politiano discretissimi

tissimi olim homines tradidere, versatili, & ad omnia factò, iudicio acri, & perpolitò: Doctrina varia, & admirabili; eloquentia rara imò singulari, certè supra modum huius æui: prudentia, & rerum cognitione tanta, vt humanarum actionum, & casuum nihil prorsus eum fugere videatur. Proteus est nouasque subinde formas inuenit, in quas se vertat; Illud vero palmarium ei esse duco, quòd vbique scriptorum suorum ioca simul, & seria miscet; & cum lepidus sit, ac festiuus, iocosusque ad effusos vsq; risus pronocandus, nihil tamen interim ei deperit de pietate, modestia, grauitate, vel decoro, adè vt omne ferè punctum &c. Præterea

Orationes tres de Passione Domini ab eo habitas in Sacello Pontificio coram Clemente Octauo, & Paulo Quinto, bis Romæ impressas. Item

Orationem in Nouendiali Funere Gregorij XV. quam dixit in Basilica Vaticana coram Collegio Card. Romæ editam.

Oratiunculam qua Urbanum VIII. Collegium Romanum inuisentem excepit. Impressam Vilnæ.

Orationes alias, & Poemata tacito nomine in lucem edita. Postremo

De Bello Belgico Decadem primam. Impressam primùm Romæ anno 1633. Deinde intra annos 8. Latina quidem editione sexies recufam. Præter alias linguas in quas translata est, vt vniuersè quindecies sit edita,

De hac Historia, ommissis honorificis aliorum iudicijs sic Belgæ sentiunt. Ericus Puteanus omnium eruditorum ore, quos vnus ipse complectitur, scribens in Epistola ad Siluestrum Petrasanctam: Magnus, inquit, ille, & verè Heroicus Historiarum Scriptor, ille fama Noster Famianus Strada, res Belgicas Latina styli maiestate complexus, turbatæ Europe causas, initia, progressus, tam accuratè exposuit, vt suum non suo æuo, ornare visus sit, nostrum antiquo. Habent suum Romani Salustium, Livium, Tacitum, nos Stradam, qui vt Belgas describeret Romanus esse debuît, ingenio, iudicio, eloquio, instructissimus. Libera, plena, & elegans vbique narratio est, aurum est: Ciuiles autem sententiæ, velut gemmæ interlucent, tam aptè collocatæ, vt sine tumore emineant, sine affectione exsurgant. Aequalitas interim summa est, grauitas moderata, subtilitas facilis, veritas incorrupta. Religioni quantum tribuendum sit, condita hic pietas obseruauit ab ipso directa Numine, cuius potissimum habenda erat ratio, ne à vera belli causa argumentum abiret. Addo huic Aubertum Miræum Dcc. Antuerp. V. C. qui sic Epist. suam orditur Antuerpiæ ad eundem scriptam. Alterum æuo nostro Tacitum, & quòd caput est, Belgio nostro datum, meritò hic nobis gratulamur: atque ita quidem censent non solum Belgæ, qui pro Rege suo fortiter stant, sed & Bataui in quos arma stringimus &c. Et verò Batauos ita sentire vidè, quid de ijs referat Iac. Vuyntius è Belgio Romam ad ami-

cum scribens. Volo tamen, inquit, mentem iudiciumque hostium exponere. Cum nuper Fæderatorum Ordinum exercitus in vicinia nostra consisteret, D. Vicecomes Alostanus cum Supremo Præfide Concilij Bellici, Secretario Principis Auriaci, alijsque proceribus, de Stradæ Historia sermonem habuit, quàm illi à se diligenter lectam, summisque laudibus utpotè nitidam, succinctam, dilucidam, & maximè veram, extollabant, quæ in eo genere alias omnes Historias antecelleret. Idem mihi in Castris illis versanti asseruit Præfectus Prætorio Principis Auriaci, atque adeo apud militares omnes, & ciuiles Magistratus pretium, & fidem singularem eam habere. Sed instar omnium accipe suffragium longè maximum, Regis inquam Poloniæ, ac Suetiæ Vladislai IV. qui cum delatam ad se Famiani Historiam perlegisset, datis ad Mutium Vitellescum Præpositum Generalem litteris: Armorum, inquit, Motus in Belgio singulari, cultoque stylo ad sinceram veritatis Historiam expositi à P. Famiano Strada tanto omnium ordinum plausu excepti sunt, vt homines profectò non desinant, aut hosce annales admirari, aut eorum continuationem ardentè exposcere. Nos qui eos singulari voluptate legimus, & admirati sumus, nec minùs quàm alij idem exoptamus, haud nescij quantum & circumspectio in homine tantæ existimationis, & virtus fugienda publicæ laudis, eum ab hac continuatione remoratura sit: idcirco nostris hisce litteris P. Vestram compellauimus, cupientes ab ea operam adhiberi, vt is non omittat, quæ supersunt in lucem edere, ad huius sæculi gloriam, ad Societatis decus, & Scriptoris ad famam &c.

In quam sententiam idem Rex eodem tempore ad Famianum ipsum scribere à Maiestate sua alienum non putauit.

Edidit quoque de

Bello Belgico Decadem secundam. Romæ apud Corbelletum 1647. in folio, tanta vbi que approbatione, ac plausu acceptam, vt intra biennium decies latinè sit recusa, & in quinque diuersas linguas translata, scilicet Italianam, Hispanicam, Gallicam, Anglicam, & Flandricam. Parabat etiam

Decadem tertiam, & prælo iam idonea alia habebat.

De Insignibus, vulgò Impressis. lib. 1.

De Artificio contexende orationis. lib. 4.

De affectibus oratoriè concitandis. lib. 1.

De Moribus ad Oratoriam. lib. 1.

Epitaphiorum à se compositorum librum 1.

& alia quædam, quæ mors intercepit.

FELICIANVS DE FIGVEROA natione Hispanus patria Xericensis Societati adscriptus anno salutis 1613. ætatis 15. votorum quatuor professionem emisit. Nouennium in ea docuit humaniores disciplinas Nostros, & externos; Septennium sacras litteras Hispali est interpretatus. Vir Latinè, Græcè, Hebraicè egregiè doctus. Rexit Collegia Vbedanum Carmonense, & Domum Probationis Hispalensem

lensem. Valdè prudens, spiritualis, religio-
se disciplinæ obseruans, Concionator etiam
& operarius insignis, multis profuit ad salu-
tem. Decessit Hispali die 28. Iulij 1656. Edi-
dit cum Rector esset Vbedani Collegij à se
habitam.

Orationem in Fœnere Comitum de Riela.
Ibidem impressam 1637. in 4.

*Item Orationem in exequijs D. Luisij Fran-
cisci de Castilla.* Hispali 1642. in 4.

Maiores prælo parabat, sed mors præoc-
cupauit.

FELIX FELICIVS patria Montopolita-
nus, Sabinus, vicennis Societatem ingressus
anno salutis 1594. vota quatuor nuncupauit.
Rhetoricam, & litteras Græcas aliquot annis
professus est, vir antiquæ simplicitatis, sed
religiosa. Valdè obseruans regularis discipli-
næ, & conscientiæ perquam teneræ. Viuere
desijt in hoc sæculo, die penultimo Septem-
bris 1661. in Romano Collegio, in quo maxi-
mam ætatis partem transegerat. Edidit

Onomasticon Romanum, hoc est, *Dictio-
narium Italico-Latinum*. Romæ apud Corbel-
lettum 1628. in 8. Quod auxit postea & recu-
dit iisdem typis 1658. in 4.

* FELIX GIRARDVS natione Italus,
patria Nolanus, nobili genere, Societati se
adiunxit anno salutis 1612. ætatis 15. & vo-
tis quatuor se adstrinxit. Post traditas qua-
driennium humaniores disciplinas, totos 20.
annos concionibus ad populum habendis tra-
duxit, non vulgari cum laude sanæ probatæ-
que eloquentiæ. Reliquos vitæ annos exegit
in conscribendis pijs, eruditisque operibus; &
consuetis Societatis ministerijs. Demum sep-
tuagenario maior naturæ religiose concessit.
Neapoli die 3. Iulij anno 1665. Edidit Italico
idiomate

Triumphum Christi in Eucharistia. Nea-
poli apud Iac. Gaffarum 1645. in 4.

*Diarium rerum præclarissimarum ab orbe
condito per singulos anni dies in quibus euen-
erunt, digestum.* Neapoli apud Robertum
Mollum 1658. in 4.

*Sanctum Franciscum Xauerium viuam
effigiem D. Pauli Apostoli.* Neapoli apud Hyacinthum Passerum 1661.

Mercurium sæculi decimi septimi. Neapoli
apud eundem Passerum 1664.

Discursus de Passione Domini, sub nomi-
ne Celij Grafredij. Neapoli typis Francisci
Sauij 1655.

Paratam etiam prælo reliquit.

*De mortibus præclaris iustorum, miserrimis
Peccatorum.* Item

*De gloriosis Iustorum natalitijs, scelestorum
autem infamibus.* Sed hæc nondum prodie-
runt.

* FELIX RADLINSKI natione Bohe-
mus, patria Tainenensis in Societatem admissus
anno Domini 1635. ætatis suæ 32. docuit quin-
quennio humaniores litteras, & varijs mune-

ribus functus est; superstes in Collegio Hra-
distiensi. Edidit Bohemico idiomate

Speculum Matris Dolorosæ. Olomucij ty-
pis Viti Ettelij 1666. in 8.

*Translulit à Germanico Librum De Fide,
Spe, & Charitate* conscriptum à P. Friderico
Spee, cui titulum fecit

Aureus virtutis liber. Pragæ typis Vni-
uersitatis 1662. in 8.

Philomelam eiusdem Auctoris. Pragæ ty-
pis iisdem 1665. in 8.

Vsum meditandi compositum à Nicolao
Lancitio, Pragæ typis iisdem 1667. Complu-
res alios habet paratos, & prælum expectan-
tes.

FERDINANDVS AGVILERA natione
Chilensis in America Meridionali, natus in
Urbe Imperiali, Societati se aggregauit anno
salutis 1579. ætatis 18. & maximam ætatis par-
tem habendis Sacris Concionibus ad Hispanos,
& Indos (quorum salutis studio impensissime
tenebatur) consumpsit, professus vota quatuor
anno Domini 1600. Rexit etiam Collegium
Pacense, & plenus dierum, ac bonorum ope-
rum quieuit in Domino Cuschi in Regno Pe-
ruano anno 1637. Moriens reliquit parata ad
typos

Concionum aliquot volumina.

FERDINANDVS ALBERVS natione
Germanus, patria Tirolensis, adolescens
annos natus 17. in Societatem ingressus est
anno salutis 1565. ad omnia summa natus, fa-
ctusque, vt posterior ætas palam fecit. Fuit
enim Rector annis 14. bis Austria, semel Ger-
maniæ Superioris, Prouincialis, Visitator ad
Rhenum, Assistent pro Germania penes Clau-
dium Aquauium Præpositum Generalem, qui
moriens eum designauit post se Vicarium
Generalem. Cum autem Claudio Mutius Vi-
tellescus esset subrogatus, missus in Austriam
Alberus Prouincialis, Homonæ in extrema
Hungaria, quæ Poloniam attingit ad montes
Carpathios, diem clausit extremum 30. Octo-
bris anno salutis 1617. ætatis 69. ab inita so-
cietate 52. Fuit vir comis in loquendo, matu-
rus in moribus, grauis in consilio, in omnibus
vitæ actionibus ita circumspectus, vt nihil de-
prehenderes, quod offenderet. Peculiari pie-
tate, ac cultu profesequebatur S. Matthiam Apo-
stolum, cuius se præsens in difficillimis re-
bus auxilium dicebat expertum. Edidit ad-
scripto post dedicationem nomine suo, trans-
latam à se Germanicè olim cum adolescens
esset

*Vitam S. Ignatij Loyolæ Fundatoris Societa-
tis Iesu*, à Petro Ribadeneira conscriptam. In-
golstadtij typis Sartorij 1590. in 4.

*Summarium Constitutionum, & Regulas
Communes Societatis Iesu*, vertit idem ipse
Germanicè, ediditque suo nomine præter-
missio.

FERDINANDVS BASTIDA natione
Hispanus, patria Pincianus, Salmanticæ ado-
lescen-

lescentulus 17. tantum annum ingressus, So-
cietati se addixit anno salutis 1588. & ad Re-
ligionis normam formatus, bonarum littera-
rum disciplinis pectus impleuit. Postea Ro-
mam profectus, multa virtutis, ingenij, indu-
striæ, atque eruditionis suæ argumenta præ-
buit, cum alijs in rebus, tum maximè in dispu-
tationibus coram Clemente VIII. & Paulo V.
summis Pontificibus, habitis. Redijt in Hi-
spaniam, & in Collegio Pinciano S. Ambro-
sij Theologiam, quæ ratione philosophatur,
cum laude professus est, ac D. Thomam in-
terpretatus. Scripsit dum in Societate versa-
retur Hispanicè, & Italicè librum quem in-
scribit

*Antidotum contra Considerationes Fr. Pau-
li Veneti* in 8.

FERDINANDVS DE CAPVA, na-
tione Italus, patria Neapolitanus prænobili
familia natus, & in Societatem anno 1599,
ingressus. Philosophiam, & Theologiam
docuit, atque inter conspicuos litteris, &
virtute in Neapolitana Prouincia viros fuit.
Collegium, & Professorum Domum Neapoli
gubernauit annis 11. ibiquè naturæ concessit
die 4. Nouembris anno 1638. ætatis 64. Edi-
dit

*Concionem Italicam, quam Neapoli die 4.
Octobris anno salutis 1620. habuit in Beatifica-
tione S. Teresie Carmelitarum Excalceatorum
Fundatricis.*

FERDINANDVS CASTRILLVS,
natione Hispanus, patria Gaditanus, non
Hispalen (vt rectè obseruauit D. Nicolaus
Antonius in Bibliotheca Hispana) iuuenis
natus annos 16. ad Societatem accessit anno
salutis 1602. & in ea compluribus annis Phi-
losofiam, & Theologiam, tum Moralem,
tum controuersam explicuit, & socijs Rector
Cazorlæ præfuit. Reliquum vitæ bene longæ
tempus in excipiendis Confessionibus, etiam
ægrorum in nosocomijs, in Carechismo rudi-
bus tradendo, iuuenibus & alijs ad melio-
rem vitæ frugem pertrahendis transegit: De-
nique senio, & ægra valetudine fractus, &
octogenario maior, migravit in regionem
semper viuentium Vrfaone die 21. Nouem-
bris 1667. votorum quatuor iam pridem pro-
fessus. scripsit Hispanicè

*De Magia naturali, seu Philosophia occul-
ta.* in Oppido Trigueros, apud Ludouicum
Estupinam 1636. recusum Ibidem, apud Di-
dacum Perez de Estupina 1649. in 4.

FERDINANDVS DE CASTRO PA-
LAO, natione Hispanus, patria Legionensis
in Societatem se penè puer annos 15. natus
recepit die 8. Februarij anno 1596. in eaque
confestis Philosophiæ, ac Theologiæ studijs,
Vallisoleti Philosophiam, Compostellæ Mo-
ralem Theologiam, & Salmanticæ Scholasti-
cam magna eruditionis fama docuit. Sanctæ
Inquisitionis Qualificator, seu Cenfor fuit, &
Consultor. Rexit Collegium Compostella-

num, & Methymnensè, in quo Cal. Decem-
bris anno 1637. naturæ concessit. Celebris hic
scriptor ferè ante vsum rationis videtur præ-
uentus à Deo in benedictionibus dulcedinis,
atque exinde erga Deiparam amore tenerrimo
flagrabat. Vnde admissus statim post
vsum rationis ad sacramenta Pœnitentiæ, &
Eucharistiæ, frequentauit illa adeo reueren-
ter, tamquè religiose in moribus, & præfer-
tim in pudicitia se gerebat, vt vulgò audiret
Puer Prædestinatus, cui titulo ex Tirocinio no-
stro accesserunt alij *Angeli*, & *Sancti* ob mi-
rum animi candorem, exactissimam legum
nostrarum obseruantiam, & eximia virtutum
specimina, tam apud Nostros quàm Exteros
exhibita. Fuit enim uero humillimus, pauper-
rimus, Superioribus obediensissimus. Institu-
ti nostri ministerijs erga proximos impensè
addictus, vnaquè orationi, lectioni, & scrip-
tioni deditus; infirma valetudine fractus, &
grandæuus, librisque edendis intentus, non
admisit focium, qui cubiculum verreret, vel
lectum sterneret, cumquè è Collegio Methym-
næ campi, vbi Rector præerat, Vallisoletum
se conferret hiberno tempore, vsum est afello,
nullisque aduersus frigus præsidijs se munire
vult. Moralem Theologiam in Compostella-
no Collegio tradidit tanto concursu, quan-
tus nunquam antea, vel postea visus est, &
tamquam oracula excipiebantur, quæ profere-
bat, consultus, vndique in casibus difficillimis,
etiam à Sac. Inquisitionis Administris. Ange-
batur animi supra modum quoties se vide-
bat ab alijs magni fieri. Tandem admonitus
de instante morte, insolitæ lætitiæ signa
præstitit, ingenuè fassus, se nullius leralis cul-
pæ in antea vita argui à conscientia sua,
atque ita placidissime in Domino obdormiuit,
sanctitate non minus quàm litteris conspicuus.
Edidit operis Moralis de Virtutibus, & Vitijs
tomos septem in folio quorum

*Primus continet tractatus sex, de Conscien-
tia, Peccatis, Legibus, Fide, Spe, & Charitate;*
Lugduni sumptibus Claudij Lundij 1631.
& 1645.

*Secundus complectitur Tractatus 8. de
Oratione, Horis Canonicis, Adoratione, Sacri-
ficio, Obseruatione festorum, Decimis, Primi-
tijs, &c.* Lugduni sumptibus Claudij du Four
1635. & iterum 1656.

*Tertius habet Tractatus 4. de Iuramento,
Adiuratione, Voto, Statu religioso, & vitijs op-
positis.* Lugduni sumptibus eiusdem 1638.
& 1649.

*Quartus explicat Tractatus 10. de Baptis-
mo, Confirmatione, Eucharistia, vt Sacramen-
to, & Sacrificio, Penitentia, Suffragijs, Indul-
gentijs, Iubilæo, Bulla Cruciatæ, Extrema vn-
ctione, Ordine.* Lugduni sumptibus Ioann.
Baptistæ de Viner 1649. editio secunda

*Quintus Tractatum 1. de Sponsalibus, &
Matrimonijs.* Lugduni sumptibus eiusdem
1649. editio secunda

Sextus Tractatum de Censuris. Ibidem 1649. editio secunda

Septimus de Iustitia, & Iure, Prudentia, Fortitudine, & Temperantia. Ibidem sumptibus Philippi Borde, & Soc. 1651. Ididit etiam lingua Hispanica

Manuale Christiani, complectens varias Considerationes ad exercitium S. Orationis. Vallisoleti, apud Viduam Ioannis Lasso 1633. in 4.

FERDINANDVS CREDELIVS, natione Germanus, patria Monacensis in Societate admissus anno salutis 1574. ætatis 17. Vir Græcis Latinisq; litteris, & omnis antiquitatis disciplina excoltus quâ accuratissimè; Iacobi Gretseri fidelissimus, & indefessus studiorum socius, & Adiutor: sed qui alieno Iudicio peritissimus, suo valde imperitus sibi videbatur: quod autem scire credebatur beneficii loco ducebat si quis vellet condiscere. Votorum formulam animo volutabat assidue, cuius ex verbis, Diuino se conspectui indignissimū, ita cogitabat, vt nihil, vel iniuriarum, vel contumeliarum putaret sibi à quoquam posse contingere, quod animo non ferret æquissimo. Cuius rei perpetua meditatio tam singularem ipsius animo sensibusque indiderat moderationem, vt non nemo contemplatus studiosè optimi Patris omnem in dicendo, agendoque rationem pronuntiaret, vix se incidisse in tam compositæ modestiæ Iesuitam. Quod Religiosi hominis eximium decus, quantum fuerat integra eius valetudine, clariùs eadem pessimè affecta deprehendi potuit, cum resciri non potuit, quibus remedijs quibusuè obsonijs recreari se potius agnosceret. Inualecentis Hydropis summa vi, cum occuparentur iam præcordia, & infestis in aquis periculose natarent, cruciatuum immanis facta est accessio, ab vndecim dierum ardentissima stranguria, per quam dolorum carnificinam, vir animi summa disciplina temperati, nec voce, nec vultu, cruciatus vllam significationem edidit. In quo Religiosæ patientiæ, ac tranquillitatis clarissimo triumpho, cum socijs breuissimè, at multo cum sensu, mutuam commendasset charitatem, animam exhalauit Ingolstadij die 30. Maij 1614. ætatis 57. aditę Societatis 38. spiritualis Coadiutor pridem antea formatus. Vertit ex Italico in latinum.

Descriptione floris Granadille, seu Granatule plantæ Indicæ, que illic Passio Christi passim dicitur, cui additamenta insperfit, & Scholia ad Magrinem, & adiecit de suo, latina quedam Epigrammata, extant tomo III. de Cruce Iacobi Gretseri ad finem, in Horto S. Crucis Parte 4.

FERDINANDVS GVERRIERO, natione Lusitanus, patria Almedouarensis diocesis Eborensis, Societatem ingressus anno Domini 1567. ætatis 17. Missiones varias per regnum obiit. Rexit Collegia Funcha-

lense, & Brigantinum; fuit Visitator in Insulis Tertiarijs, vota quatuor professus ab anno 1587. Reliquum vitæ exegit in sacris Concionibus ad populum, alijsque Societatis ministrarijs, & religiosè obiit Olyssipone die 28. Septembris 1617. Scripsit sua lingua

Relationem annuam rerum à Societate gestarum in India, & Iaponia annis 1600. & 1601. Eboræ, apud Emmanuelem de Luca 1603. in 4. Item

Annorum 1604. & 1605. libris 4. quibus continentur Iaponica, Sinensia, Indica, Aethiopica, Angolana, Guinensia. Olyssipone apud Petrum Craesbeck 1607. Item

Annorum 1606. & 1607. libris 4. continentibus, Iaponica, Sinensia, Indica, & alia. Vlyssipone ipsdem typis 1609. Item

Annorum 1608. & 1609. lib. 5. quibus exponuntur Iaponica, Sinensia, Indica, Mogorenica, Aethiopica, &c. ipsdem typis 1611. Aliqua ex his lingua Castellana donauit Noster Antonius Colazus.

FERDINANDVS GUYON, natione Gallus, gente Burgundo-Sequanus, domo Dolanus, cooptatus in Societatem anno salutis 1621. ætatis 22. Docuit in ea litteras humaniores, & biennio Theologiam Moralem, votorum quatuor nuncupatione obligatus. Desijt viuere inter mortales Forouliij, die 5. Augusti 1645. Translulit Gallicè conscriptam à Nostro Ferdinando Meltio

Vitam Mariæ Victoriæ Fundatricis Ordinis Sanctimonialium Genuensium B. Virginis Annunciate. Lugduni, Apud Claudium Lariot 1631. in 8. Item collectos à nostro Ioanne Hieronymo Baiolio

Annales Sodalitatum B. Mariæ Virginis

* FERDINANDVS HERBERSTEIN, natione Germanus, patria Græcensis, ex nobilissima Styriæ familia, vicennis Deo se in Societate deuouit, anno salutis 1625. & votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Docuit in ea disciplinas humaniores, Dialecticam, Ethicam, Theologiam Moralem, Scholasticam, & per sexennium Ius Canonicum in Academia Græcensi. Rexit Collegia Lincense, Iudenburgense, Viennense, & Domum Professorum ibidem, vbique magna laude prudentiæ, & amoris disciplinæ religiosæ, in se, & alijs. Demum cœlesti brauiio (vt speramus) donandus, obiit Styriæ die 22. Ianuarij 1673. Edidit dum Ius Pontificium Græcij explicaret.

Conclusiones Iuridicas de Iudicijs in lib. 2. Decretalium Gregory 9. Græcij typis Vvidmanstianis 1649. in 16.

FERDINANDVS IAEN, natione Hispanus, patria Cordubensis, Vir à doctrina, & sanctitate commendatissimus, quem Patres animam benedictam vocabant, Compluti cum vir iam tum esset quadragenario maior, & Theologica Laurea Doctorali ornatus, ad Societatem nostram animum conuertit, in-

cam-

eamque admissus est die 27. Iunij anno à Partu Virginis 1559. In Hispania, ac Romæ, & Viennæ in Austria Theologiam Scholasticam explicuit. Deinde Patauino Collegio Superintendens, Macerateni Rector præfuit. Postremo in S. Petri Basilica multum laborem Confessionibus audiendis exhaustit, vnde 15. Cal. Maij anno 1567. in Cœlestem patriam commigravit. Scripsit ante ingressum in Societatem

Questionem quodlibeticam de Concordia. Genealogia Christi Domini secundum Mattheum, & Lucam. Compluti, apud Ioannem Brocharium 1557. in 8.

FERDINANDVS MELTIVS, natione Italus, patria Mediolanensis, familia nobili, Societatem anno 1591. ætatis 22. complexus, in ea gesto Rectoratu Nouitiatus annis 11. alijsque obitibus munijs, sexagenarius naturæ concessit, Genuæ die 23. Decembris 1619. post editam quatuor votorum professionem 1. Ianuarij 1608. Conscriptit Italicè

Vitam B. Mariæ Victoriæ Fundatricis Annunciarum Genuensium; quam noster Ferdinandus Guyon Gallicè redditam edidit Lugduni, apud Claudium Lariot 1631. 8.

FERDINANDVS MENDOZA, natione Hispanus, patria Torrecilla de los Cameros, diocesis Caliguritanæ, Societatem ingressus anno salutis 1579. ætatis 18. professionem votorum quatuor emisit 1600. & cum esset Excellentissimo Comiti Lemensium Proregi Neapolitano à Confessionibus, adnente Duce Lermæo, renunciatus est à Clemente VIII. Pont. Max. Archiepiscopus Cuschenis in Peruuij, frustra enixè id deprecante, pro sui muneris ratione, Præposito Generali Societatis Claudio Aquauia, ne eo exemplo aperiretur in Societate porta ad ambiendas consimiles Insulas. Eo in munere omnes ille optimi Antistitis numeros expleuit; ipse ad populum conciones frequens; ad Clerum lectionem de moribus habere quotidie, ipse visitare suos atque examinare; in pauperes adeo profusus esse, vt ex locuplete censu nihil omnino superfuerit morienti. Monialibus Arequipa ob terræ motum profugis Cusci Domum, templum, & dum vixit ad vitæ usus necessaria suppeditauit; studio salutis hominum effecit, vt ternos in Episcopatus, quamuis cum detrimento suorum prouentuum, Archiepiscopatus diuideretur. Denique plenus bonorum operum migravit ad Dominum. Scripsit Hispanicè consultus à Comite Prorege

Tractatus tres morales, Vnum de gratijs, quas possit Prorex conferre, & quid pretij pro illis accipere.

Alterum de officijs, quæ vendi possint, quæ non possint.

Tertium de extractionibus Frumenti, quanta fieri possint, & cuius commodo. Neapoli apud Tarquinium Longum 1602. in 4.

FERDINANDVS DE MENDOZA, alter natione item Hispanus, patria Baëzanus (non Pincianus, vt in priori editione scriptum est) Societati se adiunxit anno salutis 1597. ætatis 21. atque in ea Philosophiam, Fregenabij, & Hispali, Theologiam tum Moralem, tum Scholasticam Astigi, Cordubæ, Hispali, ac demum Matrili in noua à Philippo IV. Rege Catholico instituta Academia docuit, spatio 26. annorum; studijs maioribus præfuit annis 12. Rexit Collegia Baëzanum, Malacitanum, Conceptionis Hispali, & Domum Professam ibidem, cuius dum esset Præpositus, electus est à Comitibus Prouinciæ, vt interesset Congregationi Generali 8. Romæ, in qua multiplex, specimen suæ sapientiæ, & virtutis edidit. Emicuit in eo profunda humilitas, & paupertas, tam exquisita, ac si esset Nouitijs. Pœnitentiæ operibus assidue deditus, asperrimis cilicijs se amiciebat, bis quotidie flagellis se cædebat, ieiunabat diebus veneris, & sabbati, somno horas subtrahebat, vt diuitius vacare posset orationi. In hac diuinitus præmonitus creditur de morte sibi imminente, nam sæpe auditus est asserere, se Præposituræ triennium non absoluturum. Ita planè euenit, nam die 16. Iulij 1648. septuagenario maior, circumplectens brachijs Crucifixum placidissime animam efflauit. Parauerat prælo, sed non edidit in lucem

Opus de Iudicijs, & Iudicijs Fundamenta Iuris, & morum, pluribus tomis distincta

Principia, & Fundamenta Theologica doctrina Scholastica.

Prologomenon in Sacram Doctrinam tom. 1. & Hispanicè

Apologiam pro Societate IESV.

FERDINANDVS MONTEGNANA, natione Germanus, gente Styrius, patria Cilleensis in Societatem anno 1617. ætatis 18. venit, & vota quatuor professus est. In ea humaniores literas diu; eloquentiam nostros adolescentes docuit. Theologiam moralem, Canones, & Sacram Scripturam aliquamdiu explicuit, Missiones varias, cum fructu obiit, & Optimatibus pluribus apprimè gratus ipsdem à sacris Confessionibus fuit. Demum plenus dierum, ac bonorum operum, migravit ad Remuneratorem omnium Viennæ die 28. Maij 1674. Edidit

Orationem Funebrem in exequijs Ferdinandi II. Cæsaris, dictam Labaci die 23. Martij 1636. Græcij typis Vvidmanstadij

FERDINANDVS QVIRINVS DE SALAZAR, natione Hispanus, patria Conchenis ingressus est in Societatem admodum imbecillæ ætatis anno salutis 1592. in eaque ad omnem doctrinæ, & virtutis laudem, contendit. Sacram Scripturam annis 12. Murcia, Compluti, & Matrili est interpretatus, emissa professione quatuor votorum Sanctæ

Sanctæ Inquisitioni fuit à Censuris, Regi Catholico Philippo IV. à Concionibus, Excellentissimo Comiti Oliuario (qui primum gratiæ locum apud eundem Regem obtinebat) à Confessionibus. Designatus est à Rege Episcopus primum Malacitanus, postea Archiepiscopus Ciarquensis, quæ est opulenta in Regno Peruano Ecclesia; quas dignitates, & ipse constanter ex Instituto suo repudiavit; & Mutius Vitellescus Præpositus tunc Generalis Societatis, apud Vrbanum VIII. Pont. Max. exemplo S. Ignatii in promotione persimili, pro viribus impedire conatus est. Verum defugere non potuit locum Senatoris in Supremæ Inquisitionis Tribunali, quem ab Eminentiissimo Cardinali Zapata Supremo Inquisitore pro imperio admittere compulsus est anno 1631. Demum annis grauis; Sacramentis Ecclesiæ prius ritè communitus ad cœlestis patriæ opulentam requiem migravit Matriti die 4. Octobris 1646. Edidit

Expositionem in Prouerbia Salomonis tomis 2. Parisijs anno 1619. in folio

Defensionem pro Immaculata Deiparæ Conceptione. Opus planè eruditum, & omnibus numeris absolutum. Coloniae recusum. typis Io: Kinchij 1621. 1622. in folio, & alibi

In Cantica Canticorum expositionem tomis duobus Lugduni apud Perrum Prost. 1652. in folio; Hispanicè Edidit

Praxim frequentandi sacram Communionem. Madriti per Ludouicum Sanchez. 1622. in 8.

FERNANDVS REBELLVS, natione Lusitanus, patria ex Oppido Prato diœcesis Lamencensis, in Domo Professorum Vlyssiponenfi se Christo in Societate sacrauit die 20. Maij anno salutis 1562. ætatis 15. Aristotelicas disciplinas sexennio professus est, Theologicas in Academia Eboresi duodecim annos feliciter explicuit, eiusdem Academiæ Cancellarius octennio, & Portuensis Collegij Rector fuit. Vir, & omnium virtutum genere, & doctrinæ laude præstans. Tanta fuit ingenij mansuetudine, vt cum sæpe inter argumentandum, vti fit, asperioribus verbis perfringeretur nihil vnquam responderit licentius, nullam irati, aut quiritabundi animi dederit significationem, quo effectum est, vt inter externos Academicos Iobi appellationem, & laudem sortitus sit. Adeo fuit omnibus in rebus moderatus, ac temperans, vt vix existerit, qui in eius actionibus, vel minimam peccati labem deprehenderit. Comuni bono nihil habuit prius, aut optatius, cui sua scriptione seruire voluit. Obijt Eboræ die 20. Nouembris anno 1608. vtorum quatuor pridem antea Professorus. Scripsit

Opus de obligationibus Iustitiæ, Religionis, & Charitatis cuius prima pars solum, quæ est de Iustitia prodijt. Lugduni, apud Horatium Cardon 1608. in folio

FIDELIS DANIEL, natione Italus, patria Veronenfis. Societati adscriptus anno salutis 1580. Post artem dicendi, & Philosophiam non semel traditam Mediolani, Concionibus habendis vitam traduxit. Obijt demum Mediolani die 28. Martij anno 1616. Habuit Italicè

Orationem qua B. Carolus Borromæus in anniuersario die felicitatis eius Transitus laudauit, quam Brixienfis typographus euulgauit. Edidit ipse Italicè

De Diuina Prouidentia libros 3. Mediolani, apud Io. Baptistam Bidellum 1615. in 4.

FLANDRO-BELGICA PROVINCIA Societatis Iesu multorum insignissimorum vinea Domini operatorum Parens, atque Altrix, initium habuit ab ipso S. P. N. Ignatio anno reparatæ salutis 1566. coniunctim cum Gallo-Belgica, & Rhenana, sub nomenclatura Germaniæ inferioris, quando impetrata est à Philippo II. Rege Catholico facultas figendi sedem stabilem in Belgio, & bona pariter stabilia possidendi. Progressu temporis, aucta Sociorum, & Collegiorum numero, separata primum ab illa est Rhenana à P. Iacobo Laynez Præposito Generali anno 1564. postea etiam Gallo-Belgica à P. Claudio 1612. & demum pars Prouinciæ Anglicanæ sub annum 1619. Complectitur hodie hæc Prouincia Collegia 17. vna cum Domo Professa, Domo Tertiarum Probationis Lyrana, & Missionibus Hollandica, Nauali, & Castrensi, & in his socios circiter septingentos & triginta, qui pro ratione Instituti nostri conantur Dei gloriam in se & in proximis promouere. Inter plurima autem in omni scientiarum genere monumenta, quæ in hoc codice priuatis Sociorum Alumnorum illius nominibus sunt adscripta, vnum præclarum suo nomine edidit anno centesimo à fundata Societate inscriptum

Imago Primi sæculi Societatis Iesu. Antuerpiæ typis Plantiniani 1640. in folio. Hunc librum quamuis nonniñ veritati consentanea continentem, contumeliosè carpsit, non ita pridem, Anonymus quidam auctor libelli famosi Gallicè impressi sub titulo *Moralis praxi Iesuitarum.* Coloniae apud Geruinum Quintal 1669. Sed aduertat Lector, libellum illum auctoritate Regis Christianissimi, per sententiam Iudicis Iustitiæ, tamquam infamatorium, scandalosum, & iniurijs refertum, flammis fuisse damnatum, & manu carnificis publicè laceratum, atque combustum, Parisijs die 13. Septembris eiusdem anni, prout constat ex sententia eadem mox impressa Parisijs typis Francisci Muguet eodem anno 1669.

FLEXIENSE COLLEGIUM, SEV FLEXIENSE, quod in Ciuitate Flexiensi munificentia planè Regia construxit, dotauitque Christianissimus Rex Henricus, cognomento Magnus, natalem annum habuit salutis 1603. Quam

Quam vero habuerit illius erigendi rationem. Rex Inuictissimus, paucis accipe. Exulauerat omni propè Gallia, nouem integris annis nostra Societas, & vt in eam postliminio reuertetur, nihil non tentarunt plurimi nobis amicissimi, sed vnus Regis Henrici amor in. Nos, tantum debebatur beneficium; & hoc non modò summa animi propensione præstitit, sed ea insuper dedit nobis beneuolentiæ suæ, Regique affectus pignora, vt nullus in hoc genere possit cum illo comparari. Ex omnibus tamen beneficijs, quæ in Nos contulit; nullum præstantius visus est Optimus Princeps impertisse, quam cum restituta in Regnum Societate, vt exemplo suo subditos (prout non raro aiebat) ad amorem nostri inuitaret, excipere nos voluit paterna Domo, in qua fama est, ipsum conceptum fuisse, & educari voluit Serenissimus Parens Nauarræ Rex Antonius, atque ad labores bellicos informari. Hanc igitur Domum sibi tot nominibus carissimam, nobis ne quidem cogitantibus, Optimus Princeps eo ipso anno, quo in Gallias reuocati ab ipso sumus, donauit, addito reddito annuo ea tempestate amplissimo, numerataque pecunia ad exædificandum omni ex parte Collegium, ea magnificentia, vt totius Galliæ amplissimum, commodissimum, & perfectissimum meritò habeatur. Plura molientem, vt hanc Domum suam magis magisque illustraret funestissimus ille, luctuosissimusque Orbi, Regno, Nobisque in primis, casus rapuit. Sed non ita multo post, cor illius Flexiam delatum est, atque in Basilica Collegij, prout in litteris foundationis ipse fieri iusserat, reconditum. Eodem postea delatum est cor Regiæ Coniugis Mariæ Medicæ, vt quos amor in viuis simul coniunxerat, simul etiam post fata quiescerent. Paterni erga hoc Collegium amoris hæres Ludouicus XIII. ære non modico id donauit, ad perficiendam omni ex parte amplissimam Basilicam, & Ludouicus huius filius XIV. Rex, annuo censu eidem attributo, ad solemnem præmiorum distributionem, suum quoque affectum luculenter demonstrauit. Docentur in hoc Collegio scientiæ omnes, quas Societas profiteri solet, & Conuictorum, Auditorumque eas facultates addiscentium numerus millesimum, plerumque superare solet. Edidit Collegium suo nomine

Orationes varias Funebres Latine & Gallicè, item Poëmata in Depositione Cordis Henrici Magni. Flexiæ 1612. in 8.

Pompam Regiam, siue Ludouici XIII. Christianissimi Francorum Regis processum, vario carmine Latino, Græco, Hebraico. Flexiæ apud Iacobum Reze 1614. in 4. Item

Varia in Depositione Cordis Regiæ Christianissimæ Mariæ Medicæ, ibidem 1643. Item Gallicè

Narrationem eorum, quæ gesta sunt in Collegio, in Canonizationis Sancti Francisci Borgiæ

solemnitate. Flexiæ apud Viduam Georgij Griueau 1671. in folio.

* FLORENTIVS BOVCHORSTIVS, natione Belga, patria Leidanus, nobili Stemmate, natus anno salutis 1537. post nauatam, studijs humanioribus operam, & deinde Iurisprudentiæ, ac medicinæ, Societati se adiunxit Romæ 1563. & vtorum quatuor professionem emisit. In ea Rhetoricam, & litteras Græcas docuit sexennio, & Theologiam moralem aliquamdiu professus est. Conciones Sacras habuit Flandricè, Gallicè, Latine varijs in locis, & multis annis; & Louanij dicentem ad Sodales Parthenios, nunquam (vt fertur) neglexit audire Iustus Lipsius. Collegium Louaniense gubernauit, & in eo maior septuagenario, plenus dierum, ac bonorum operum obdormiuit in Domino die 14. Iunij 1610. Hunc Valerius Andreas Desselius Bibliothecæ suæ Belgicæ inseruit, quia edidit carmine Elegiaco ante ingressum in Societatem.

Vrbis Pictaviæ tumultum (ab Hugobortis excitatum) & eius restitutionem. Pictauij apud Franciscum Zoyzatellum 1562. in 4.

FLORENTIVS VAILLANT natione Belga, patria Bethuniensis natus anno 1591. Societatem Tornaci ingressus est 1609. in ea litteras Græcas, & Latinas docuit quinquennium, & annis 17. Scholis præfuit, Vir apprime religiosus, & sortitus animam bonam, quam longa, & constanti virtutum exercitatione insigniter excoluit. De Collegio Bethuniensi præclare meritis, eius non solum promouit foundationem, sed & rem familiarem plurimum auxit, suo ac Parentum suorum ære. Instituta ibidem illius consilio est Confraternitas celeberrima Rosarij, & supplicatio annua in honorem S. P. N. Ignatii. Quanta in opinione virtutum fuerit, palam fecit concursus plurimorum ad ipsius exequias; luctusque communis Ciuitatis. Spiritualis Coadiutor pridem antea formatus religiosè decessit Bethuniæ extremo Septembri 1652. Edidit Gallicè

Præcepta Spiritualia, De perfecta Orationis, Sacramentorum, atque operum bonorum, exercitatione. 1627.

* FRANCISCVS ACERBVS, natione Italus, patria Nuceria Oppido vltioris Calabriae, adolescens annorum 18. ad Societatem accessit anno salutis 1624. & professionem vtorum quatuor emisit. Vir acri ingenio, & eruditione insigni instructus humaniores litteras quadriennio docuit. Philosophiam Aquilæ primo, deinde Neapoli bis explicuit, vbi etiam Theologiam moralem biennio, Scholasticam nouennio professus est. Seuerioribus disciplinis, adiunxit facillè ad amœniores ingenium, & ad animi leuamentum, Edidit adhuc superstes Carminum librum primum

Aegro corpori à Musa solatium. Neapoli apud Ioannem Baptistam Pacium. 1666. in 4.

Polypodium Apollineum. Neapoli apud Franciscum Pacium 1673.

FRANCISCUS ADORNVS, natione Italus patria Genuensis ex Ordine Patricio in ea Republica, à prima adoleſcentia Societatem adamauit in eamque viuò adhuc S. P. N. Ignatio admiſſus in Luſitania eſt, anno ſalutis 1548. ætatis 17. atque omnibus ibi diſciplinis feliciter eruditus. Erat enim in Franciſco magna vis ingenij, rara memoria, prudentia ſingularis. Itaque Romam euocatus, in Theologia docenda ſpecimen ingenij dedit, & Concionibus ad populum habendis Chriſtiani Oratoris partes diu inter primos eius Artis ſuſtinuit. Profeſſionem vtorum quatuor emiſit Patauij 1560. Collegium Mediolanenſe primus rexit, tum alias Domoſ, & ipſam Longobardiæ Prouinciã gubernauit, excellentis prudentiæ, ac modèſtiæ temperamento. Tribus Congregationibus Generalibus, ſecundæ, tertiæ, & quartæ conſequenter interfuit. Eminebat in eo cum dignitate corporis, & Nobilitate generis, humaniſſima grauitas, recondita rerum Eccleſiaſticarum ſcientia, modus tractandi ſpiritualis. Quibus Dei donis, multis Eccleſiæ Antiquis, atque in primis S. Carolo Borromæo erat cariſſimus. Hic eum ſibi delegit à Confeſſionibus, & in rebus ſpiritualibus à Conſilijs; fuit illi comes in peregrinationibus, inſtitutor, ac penè magiſter in exercitijs pietatis, in laboribus denique adiutor, & focius. Immo tanti illum illuſque conſilia fecit S. Cardinalis, vt deſuncto Euerardo Mercuriano Societatis Præpoſito Generali, litteras dederit ad Gregorium XIII. Pont. Max. quibus ſuæ Sanctitati propoſuit Adornum, tamquam digniſſimum, qui in Euerardi locum ſubrogaretur. Poſtremo tam familiaris S. Carolo fuit, vt etiam in cælum ab eo accerſitus eſſe credatur. Sic enim ſcribit hac de re Carolus à Baſilica Petri, Epicoſopus Nouarienſis *Præſentit Franciſcus obitum ſuum, quemadmodum, vel de ſuggeſtu ipſe publicè teſtatur eſt. Narrabat Cayoli effigiem pulcherrimam, ei per quietem, obiectam; admiranti percontantique, quid ſibi vellet tanta pulchritudo, illum reſpondiſſe: Bene mecum agitur. Tu quoque breui accerſeris. Verum ille viſum reddidit, neque multò poſt expeſtatam Genuæ mortem obit.* Hæc ille. Nimirum cum fractus eſſet Miſſionum laboribus, Genuam ſe receperat, vbi egit corpore ſic tenuato, vt vix animum foueret, quo ſubueniret hominibus, vel cœleſtia meditaretur, Quam tenax fuerit virtutis parendi, gemino exemplo conſtabit. Alterum eſt, quod conſultus cum reliquis Profeſſis, per litteras à Præpoſito Generali Iacobo Lainio anno 1561 cenſeret ne Pauli IV. Pont. Max. Mandatum de trienniali Generalatu in Societate inſtituendo, ratum etiamnum eſſe poſt Pontificis obitum; plerisque ratum negantibus, ipſe valere cenſuit, eamque ob rem, & maximè ob

ſpecimen Obedientiæ, quam ſingularem Pontifici profiteſcemur, edicenda Comitia ad eligendum Generalem, cum eo tamen, vt antequam iretur in ſuffragia, cum ſumma verecundia, & animi in vtramque partem æquabilitate, peteretur ab eo, qui tunc Eccleſiæ ſanctæ præſeſſet, Societatis vt Inſtituta redintegraret, ex eiſque perpetuus Præpoſitus crearetur. Alterum exhibuit documentum in extremo, cum enim durante tractu, & lenitudine mortis, ad reuocandos ſemianimo ſenſus forbitiuncula porrigeretur, deſectiſque iam viribus non ſentiret; ſimul Infirmarius inſuffrauit ad aurem ita iuſſum à P. Rectore; ſuſtulit ſemimortuum caput, hauſtoque paulò poſt poculo tenuem ſpiritum eſſilauit, die 13. Ianuarij anno 1586. ætatis 54. Aſſatus honor frontis, ſuauiſque diſſuſus ori color, vt ſanctæ domicilium animæ, eius lætitiã egredientis ſenſiſſe exiſtimares. Et aſpectabatur eius forma pulchrior humana inſatiabilibus oculis, & vbertim ibant interea lacrymæ, nec oſculis parcebatur. Scripſit Franciſcus

Tractatum de Cambijs quem manuſcriptum exſtare in Bibliotheca Ambroſiana, vna cum explicatione Bullæ Cœnæ Domini reſert Abbas Michael Iuſtinianus de ſcriptoribus Liguribus. Item

Monitionem eruditiffimam ad Vbertum Folieta Hæc inſtituta Ambroſiana ſcriptorem. *De ratione illuſtranda Ligurum Hiſtoris.*

Item rogatu S. Caroli

De Eccleſiaſtica Diſciplina lib. 2. Denique luculentam

Epistolam de Taurinensi peregrinatione S. Caroli ad Sindonem Domini Noſtri viſendam cuius ipſe peditis pedes focius fuit, in quo modo, ac tempore ſacra Sindon peruenit ad Sabaudia Principes explicatur. Ea latine conuerſa ab Antonio Guarnenio Canonico Bergomate, typis edita eſt Auguſtæ Taurinorum, opera Philiberti Pingonij, qui eadem de re ſcripſit. Occaſio autem eius Epistolæ ſcribendæ fuit Gregorius XIII. Pontifex Max. qui minùs probare viſus eſt eam pedestrem peregrinationem in S. Carolo, ſed cum ex ea Epistola ſibi inſinuata cognouiſſet idem à Magnis Principibus factitatum, mutata ſententia religioſum Caroli factum habuit ratum. Hanc Epistolam Franciſci latine redditam, & impreſſam Auguſtæ Taurinorum anno 1581. in 4. lectam à ſe eſſe teſtatur idem Abbas Iuſtinianus Ibidem, qui Franciſci operibus adiungit etiam

Quatuor Conciones Taurini ab eodem habitas anno 1578. & Carmina latina in laudem Vberti Folieta.

Edidit præterea Franciſcus alienas quaſdam lucubrationes bono communi, Nimirum

Opuscula ſpiritualia Fului Androtij Noſtri

Concionum Angeli Caſtilionei Carmelita
Aun-

Auunculi ſui Tomos III. à ſe recognitos Italicè ſcriptos.

FRANCISCUS AGVADVS natione Hispanus patria ex oppido Toreion, non procul Matrilo, Societatem complexus eſt Compluti anno Domini 1588. ætatis 22. Philoſophiæ iam tum laurea decoratus. Vir fuit magna prudentia, & rerum diuinarum intelligentia præditus. Decem annis & amplius Rector, & Magiſter Noſtiorum Villaregij, & Matrili; bis Rector Collegij Complutentiſis; bis Prouincialis Prouinciæ Toletanæ; ſemel Præpoſitus Domus Profeſſæ Madriteniſis; bis electus à Comitibus Prouincialibus, vt Romam proficiſceretur, primò vt Procurator; poſtea vt Elector ſuzuri Generalis in Congregatione octaua Generali, à qua in vnum ex Definitoribus quoque deputatus fuit. A Rege Catholico Philippo IV. poſtquam aliquoties eum audiuerat pro ſuggeſtu dicentem in Concionatore adlectus eſt, quamuis oppidò inuitus, & oblatiſ ſcripto rationibus ne fieret. Excelentiſſimo Comiti Duci de Oliuares, qui primas tenebat inter Aulæ, & Monarchiæ Adminiſtros, 14. annis à ſacris Confeſſionibus fuit; nec toto eo tempore vnquam adducti potuit, vt pro ſe, aut ſuis conſanguineis, quidquam peteret, aut eis oblatiſ vitrò & ſæpiùs pretioſiſ donis, aliquid admitteret. Nimirum abſtractus omnino à cupiditate rerum terrenarum, cæleſtia ſolum & æterna curabat. Paupertatis ſanctæ cultor ſummus; humilitate, & deſpicientia ſui admodum inſignis; Orationi, & contemplationi adeò deditus, vt quaternas vel quintas horas quotidie ijs impenderet; & ne tempus inter tot alias occupationes ratione officij deeſſet, binas horas ante alios ſe propriabat è ſtrato, & poſt alios diu cubitum ſe conferebat. Obedientiſſimus ad nutum Superiorem nihil vnquam replicabat. Erga alios omnes exporretæ, atque expaſe caritatis, in ſe vnum, atque in corpus ſuum ſeuere, immitis, & propemodum crudelis. Nam flagris & quidem aculeatis, vel ſpinolis, quotidie ſemel atque iterum in ſe ſauiebat, & ſæpiùs vſque ad ſanguinem; adeò vt opus habuerit frequenter chirurgo ad medendum plagiſ, & reſecandas partes putridas carnis, ne inſicerent ſanas. Lectulus illi ordinariè aſſer fuit, inter ſtragula ne obſeruetur ſtudioſè interdum abſconditus. Cilicia diuerſi generis corpori applicabat adeò aſpera, vt horrorem intuentibus incufferint. Alia à ſummis humeris genuum tenus protenſa, alia brachijs, alia cruribus aptata, ne vlla pars corporis cruciamento vacaret. His accedebant cingula lata ex ferro, cuſpidata, & vncinata, & aliquo ex his carnificinæ inſtrumentis inter deambulandum, orandum, ſtudendum, comedendum quotidie vtebatur, etiam in itinere Romano, iter agendo. His & alijs virtutibus reſplendens, cum ſexaginta & quinque annos in Societate ſui ſemper ſimiliſ exegieſſet, ætatis verò

octoginta diuos, præmonitus diuinitus, vt creditur, de hora exitus, ſuſceptis ritè ſacramentis inter crebros actus amoris Dei, animam reddidit Creatori Matrili die 15. Ianuarij 1654. Eo ipſo die quo obiit, apparuiſſe dicitur cuidam ſuæ filiæ ſpirituali, & ſignificaiſſe ſe iam æterna beatitudine gaudere. Plura de eo, & admiranda reſert Noſter Alphonſus de Andrada tomo ſexto De Viris Illuſtribus Societatis. Edidit hic ſanctus opinione multorum Pater, Hiſpanicè præclarum opus

De Perſecto Religioſo. Matrili 1629. in folio apud Viduam Alphonſi Martini.

De Sapiente Chriſtiano. Ibidem 1638. in folio. Reuſum 1653.

De Summo Fidei Sacramento, ſiue de Sacramento Eucharistiæ. Matrili 1640. in folio typis Franciſci Martini.

Exhortationes varias Doctrinales. Ibidem typis iſdem 1641. in folio.

Sermones de Aduentu, & Quadrageſima. Ibidem apud Dominicum Garziam 1643. in folio.

De Fidei Myſterijs, ſeu de Feſtiuitatibus Chriſti, ac Deiparæ. Ibidem per Franciſcum Garziam de Aroyo 1646. in folio.

De Vita, & Morte P. Io. Gondini Soc. Jeſu, in Epistola ad PP. Prouinciæ Toletanæ 1643. in 8.

Ultra hos reliquit moriens alios 25. libros ſua manu conſcriptos de varijs materijs, vt vel inde pateat, quàm fuerit aſſiduus in ſcribendo etiam inter continuas officiorum grauiffimorum moleſtias.

FRANCISCUS AGVILLONIVS natione Belga, patria Bruxellenſis in Societatem adlectus anno ſalutis 1586. ætatis 20. Philoſophiam in Academia Duaceniſi plures annos, Antuerpiæ Theologiam docuit, atque alias alibi facultates. Rector fuit Antuerpiæ. Mathematica inter Noſtros ſtudia primus in Belgicæ Prouincias inuexit, Mathematicarum ipſe artium in paucis eruditiffimus. Eruditione inſuper varia, linguarum peritia, iudicij acrimonia, prudentiæ præſtantia, aliſque naturæ, & virtutum dotibus Societati perutilis, externis fuit admirabilis. Mira ſemper eluxit in eo patientia, & animi magnitudo; nam & noſtris lue contactis aliquando cum præſente periculo, preſto fuit, & catharros, atque aithmata iam inde ab adoleſcentia perpeſſus, noluit tamen vnquam ſibi valetudinem per preces à Deo obtineri, eam Diuino nutui permittendam ratus: adeoque ſæpè ſupplicabat, vt dolores ſibi potius nouis doloribus cumularer, quàm vel tantillum de ſua in ſe probando voluntate mutaret. Ergo in extrema vita has voces identidem repetebat; Fiat voluntas Dei: in ea conquieſco; ad Dei nutum me penitus fingere volo. Cumque acutiſſimis cruciatibus torqueretur. Habeo, aiebat, Cruces, quas ſæpè optaui atque à Deo poſtulaui. Tandem Sacramentis munitus placidiſſimè

animam exhalauit Antuerpiæ 20. Martij 1617. ætatis 51. Religionis 31. Scripsit

Opticorum libros 6. Philosophis iuxta, ac Mathematicis utiles. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1613. in folio.

Catoptrica, & Dioptrica, quæ moliebatur intercepti eius obitus.

FRANCISCVS ALBERTINVS natione Italus, patria Catanzariensis Societati adiunctus anno salutis 1578. ætatis 16. Philosophiæ sexennio, Theologiæ nouennio, Neapoli Professor; vir impense pius, ac feruens, & tam propenso ad studium orandi animo, vt prius etiam quam veniret ad Societatem deposuerit Abbatiam, qua fruebatur; secesseritque in suburbanum S. Leonardi templum ad Ciuitatem suam, vt liberalius secretiusque ageret cum Deo. Obijt diem suum Neapoli 15. Iunij anno 1619. Edidit

Corollariorum Theologicorum ex Principijs Philosophicis deductorum, Tomos II. quorum I. Continet Corollaria deducta ex principijs Principijs complexis, quæ ferè pertinent ad Primam partem, & ad Tertiam partem Summæ S. Thomæ. Neapoli apud Tarquinium Longum 1606. in folio. Correctius, auctiusque Lugduni per Horatium Cardon 1602. in folio.

Secundus continet Corollaria, seu Quæstiones Theologicas De Trinitate, Incarnatione Verbi, & de Eucharistia, ex Principijs Philosophicis incomplexis, seu Predicamentis Substantiæ, Quantitatis, ubi, Ad aliquid. Lugd. per Cardon 1616. in fol.

Apparatum Angelicum cum Diurnali aureo Angeli Tutelarum. Coloniae 1625. opus posthumum. Scripsit etiam Italicè

Traçtatum piæ de Sancto Angelo Custode. Romæ apud Guiljelmum Facciottum 1612. in 12. & tacito suo nomine

Concionem Italicam à se habitam in iustis funebribus P. Petri Antonij Spinelli Societatis Iesu. &

Panegyricum super triplici Tessera S. Francisci de Paula, Humilitate, Penitentia, & Charitate. Neapoli per Tarquinium Longum 1617. in 4.

FRANCISCVS ALLIAN natione Gallus, gente Delphinus, Cristenfis, ingressus in Societatem anno 1625. ætatis 22. iam tum Doctor in utroque iure, votorum quatuor professionem emisit; Multis annis Ecclesiasten egit; Superior quoque in Missionibus fuit. Aetate grauis mortalitatem exiit, Gratiano poli die 18. Nouembris 1669. Et Latino Gallicè reddidit

Indiculum Sanctorum Lugdunensium, à Theophilo Raynaudo nostro confectum

FRANCISCVS ALPHONSVS natione Hispanus, patria Malpartidensis ex agro Placentino, ad Societatem accessit anno salutis 1617. ætatis 17. atque in ea Philosophiam annis octo, Theologiam duodecim Compluti magna cum laude doctrinæ professus est. Vir fuit omnium Nostrarum legum, etiam mini-

marum, obseruantissimus. In Academia Complutensi tantum auctoritatis sibi acquiuerat sua eximia doctrina, & virtute, vt decreto Academico, Philosophiæ cursus ab ipso confectus in publicis Academiæ Scholis, tam Nostrarum, quam Externorum, explicetur. In tenuioris fortunæ Scholasticis iuuenis mirificè emicuit illius charitas, ita vt verè pater Pauperum fuerit; his enim & libros, & victum quærebat, vt studia commode profèqui valeant: In se ipsum austerus adeo & immitis fuit, vt à frequenti corporis flagellatione sanguine conspersi fuerint parietes cubiculi. Beatissimæ Virginis cultui vsque adeo deditus, vt per totum vitæ decursum, etiam ad extremos annos, illius factos dies prauo ieiunio celebraret, atque in eorum vigilijs sicut & diebus Sabbathinis publicè in triclinio se flagro cederet. Humilitatis amator sæpius in culinam descendebat, vt lances, & ollas tergeret denique tanta fuit innocentia vitæ, vt Baptistalem gratiam credatur nunquam amisisse. Ante obitum multa sunt, quæ suadent teuelatum illi diuinitus fuisse, se in ipso festo Sancti Ianuarij (quem speciali cultu profèquebatur) migraturum; quod ita euenit Compluti die 19. Septembris 1649. Funus defuncti cohonestauerunt spontè sua, non inuitati, Rector Vniuersitatis Complutensis, & omnes ferè Doctores, & Cathedralici, cætus Religiosi, Religionum Magistri; quorum plures iacturam tanti viri lacrymis profèquuti sunt, & miris laudibus eiusdem sanctitatem, & sapientiam celebrauerunt. Edidit in Vniuersam Aristotelis Philosophiam tomos 5. quorum

1. *De Summulis.* Compluti, & Matriti sæpius recusus in 8. & 4. 1641.

2. *In Logicam.* Ibidem in 4. 1641.

3. *In Libros Physicorum.* Ibidem in 4. 1641.

4. *In Libros De Generatione, & Corruptione.* Ibidem in 4.

5. *In Libros De Anima, & de quæstionibus Metaphysicis.* Ibidem in 4. 1641.

FRANCISCVS AMARALIVS natione Lusitanus; patria Vlyssiponensis, nobili genere; admissus in Societatem anno salutis 1608. ætatis 15. professionem edidit votorum quatuor. Philosophiam Eboræ professus est; Theologiam nouennio Vlyssipone. Rexit Seminarium Hibernorum Vlyssipone, Collegium Bracharense, & Vlyssiponense, atque in eo munere, multis religiosæ vitæ meritis, atque exemplis clarus migravit ad Dominum die 4. Septembris 1647. Edidit lingua vernacula

Concionum Tom. I. in fol. & aliam edendum reliquit

FRANCISCVS AMICVS natione Italus, patria Cosentinus nobili loco natus Sacræ Theologiæ Doctor, & eiusdem in Italia Aquilæ, & Neapoli, in Germania Græcij Styriæ annis 24. Professor; Cancellarius Academiae Gracensis quinquennio, Præfectus Generalis

ralis studiorum Viennæ circiter nouennium. Societatem ingressus est anno 1596. ætatis 18. & vota quatuor nuncupauit. Vir candidissimis moribus, & prisca simplicitate, euangelica prudentia temperata, vt qui præter Deum & litterarum studia ignorare cætera omnia videretur. Cum his omnis illi occupatio, de his omnis fermo; cum Deo agebat suauissimo animi gustu, & æstum animi sæpè lacrymis temperabat. Eminentis sapientiæ, quam suspiciebant omnes, adiunxit profundam animi demissionem, qua in vilis se ministeria vsque ad extremum senium ingerebat. Creditur primam quam attulit in Societatem innocentiam etiam in cælum intulisse. Septuagenario maior ad laborum præmia euocatus est Græcij, die vltima Ianuarij 1651. Edidit

Cursus Theologici iuxta scholasticam huius temporis Societatis Iesu Methodum tomos nouem quorum primus est

De Deo vno, & Trino. Viennæ Austriæ apud Gasparum Rath: 1630 in folio.

2. *De Natura Angelorum, eorumque proprietatibus.* Antuerpiæ typis Belleri 1637; in folio

3. *De vltimo fine hominis, & medijs ad eum conducentibus, & impedimentis abducentibus.* Duaci, apud Viduam Balthazaris Belleri 1640. in folio

4. *De Fide, Spe, & Charitate.* Ibidem 1641. in folio

5. *De Iustitia, & Iure.* Antuerpiæ, apud Guiljelmum Lestericum 1650. in folio.

Correctus hic liber est iuxta Decretum S. Congregationis Inquisitionis Romæ.

6. *De Augustissimo Incarnationis Mysteriorum.* Duaci, apud Viduam Balthazaris Belleri 1640. in folio

7. *De Sacramentis in genere; de Baptismo, Confirmatione, & S. Eucharistia.* Ibidem 1640. in folio

8. *De Sacramento Penitentiae, & Extreme vltionis.* Ibidem

9. *De Magno Matrimonij Sacramento.* Antuerpiæ, apud Guiljelmum Lestericum, 1650. in folio

Recusus est totus Cursus Theologicus tomis 8. Duaci typis Belleri, & Antuerpiæ, apud Guiljelmum Lestericum 1650. tomis 9. in folio

FRANCISCVS ANNATVS, natione Gallus, patria Ruthenenfis Societatis Nostræ decus eximium, natus 5. Februarij anno salutis 1590. Deo se in Societate mancipauit 16. Februarij 1607. & vota quatuor solemniter concepit 1624. Philosophiam sexennio, Theologiam septennio Tolosæ, magno plausu professus, Romam euocatus est ad munus Censoris generalis librorum, qui à Societate euulgantur, & Theologi apud Præpositum Societatis Generalem. Restitutus postea Prouinciæ suæ, rexit primò Collegium Monspeliense,

deinde Tolosanum, & electus à Comitibus Prouinciæ, vt Romam proficisceretur ad Congregationem Octauam Generalem anno 1645. ea dedit Patribus Congregatis doctrinæ, Sapientiæ, virtutisque suæ specimina, vt defuncto dein post sesquiannum Assistentate Galliæ, in eius locum subrogatus fuerit à Patre Vincentio Carafa Præposito Generali, magno consensu omnium Prouinciæ; atque ad idem munus iterum sublectus à Congregatione nona Generali, vt eo apud Patrem Franciscum Piccolomineum fungeretur. Exempto postmodum rebus humanis P. Piccolomineo, renunciatus est Prouincialis Franciæ, quo in Officio dum omnes optimi Præsidis numeros impleret, adscitus est à Christianissimo Rege Ludouico XIV. in arbitrium conscientiæ suæ in sacro Tribunali Pœnitentiæ. Sexdecim annorum spatio spartam illam ornauit summa integritatis, prudentiæ, caritatis, affabilitatis, religiosæque modestiæ, apud omnes laude, donec in deuexa ætate, ingrauescente auditu, coactus est missionem ab illo munere petere, à S. M. quæ tamen non nisi ægrè (quia summè satisfecerat) in illam consensit. Fuit enim verò Annatus in vita religiosa Tironis instar disciplinæ regularis obseruantissimus, commodorum suorum negligens; paupertatis sanctæ peramans; Obedientiæ erga superiores perquam studiosus; singulare nihil in mensa, aut cubiculo admittebat; in Aula Regia ita se gerebat, vt magnum Societati nomen pepererit. Gratia qua valebat, apud Christianissimum Regem non est vsus, aut ad vtilitates suas, aut ad promouendos, vel ditandos suos consanguineos, adeo vt dixisse aliquando perhibeatur sua Maiestas, nescire se, an P. Annatus haberet aliquos sanguine sibi coniunctos. Verum bene, ac solerter vsus est ea gratia ad augendam vbique per Gallias fidelium deuotionem, ad reprimendas Hæreses ebullientes, ad stabilienda dogmata Catholica, adeo, vt Orthodoxæ fidei Patronus, Ecclesiæ in Gallia columen, Diui Augustini, doctrinæque eius propugnator egregius, Hæresum malleus, & nominatim nouæ Iansenistarum Hæresis oppugnator fuerit acerrimus. Illam Romæ Pontificio oraculo damnari, illam in Francia auctoritate Regia compesci curauit; illam suis lucubrationibus doctissimis tamen nerosè, & sapienter exagitauit, vt nihil habuerint Aduersarij, quod solide reponerent. Reliquit potteritati varia opera, quæ tribus tomis comprehensa æternitati mandabunt illius nomen. Tandem insigni humilitate vitam religiosissimè transactam coronauit, postulata missione ab Aula Regia, vt melius se pararet ad æternam vitam. Ad hanc totum se disposuit, & quarto dein mense post exitum à Curia ad bonorum operum præmia octogenario maior in Cælum (vt par est sperare) abiit Parisijs in Domo Professorum die 14. Iunij

nij 1670. Multa latinè, & Gallicè scripsit, quæ separatim aliàs excusa, demum collecta simul prodierunt Parisijs, typis Cramoisijs anno 1666, tribus tomis in 4. quorum Primus est

De Scientia media contra nonos eius impugnatores vnà cum Exercitatione scholastica sub nomine Eugenij Philadelphij, & Appendice ad Guilhelmu Cameracium. Ibidem aliàs, & secundo impressus anno 1672.

Tomus II. inscribitur Augustinus à Baianis, hoc est Iansenianis vindicatus.

Tomus III. continet quinque opuscula quorum tituli sunt:

1. *Catholica disputatio de Ecclesia presentis temporis*

2. *De Incoacta libertate, contra nouum Augustinum Iprensis Episcopi, & Alios*

3. *Informatio de quinque Propositionibus ex Theologia Iansenij collectis, quas Episcopi Gallie Romano Pontifici ad Censuram obtulerunt.*

4. *Iansenius à Thomistis gratis per se ipsam efficacis defensoribus condemnatus*

5. *Cauilli Iansenianorum contra latam in ipsos à Sede Apostolica sententiam, seu Confutatio libelli Trium Calumniarum.* His quinque opusculis præfixæ sunt admonitiones ad lectorem, &

Nota in Diarium Santamarij. Ibidem antea seorsim 1664. in 4.

Opuscula eius Gallico Idiomate, forsane breui prodibunt vno volumine comprehensa, interea loci exponuntur ista

Responsio ad librum, qui inscribitur Theologia moralis Iesuitarum. Cadurci semel iterumque 1648. in 8.

Responsio ad aliqua postulata circa primam Epistolam D. Arnaldi secunda editio auctior. Parisijs 1656. in 4.

Bona fides Iansenistarum in citandis Auctoribus. Parisijs 1657. in 4.

Ecclesiæ, & Regis Christianissimi Consilium in condemnanda Hæresi Ianseniana. Parisijs 1664. in 4.

Responsio ad querelam Iansenistarum, expostulantium quod Hæretici vocentur. Ibidem 1660. in 4.

Falsitates, & impostura quaternionis sub titulo Epistolæ Ioannis de Palafox Episcopi Angelopolitani. Ibidem 1659. in 4.

Remedia contra Scrupulos, quibus à subscriptione Formularij nonnulli reuocentur. Ibidem 1664. in 4.

Epistola Iansenij Iprensis Episcopi ad Papam Urbanum VIII. aliaque opuscula, quæ facti questionem decidere possunt. Parisijs, apud Mambre Cramoisy 1666. in 4.

Observationes aliqua circa modum quem in versione noui Testamenti eiusque vulgatione tenuerunt Iansenista. Parisijs 1668. in 4.

Iansenij Doctrina Sedi Apostolicæ, & D. Augustino contraria, Parisijs, apud Sebast-

Mambre Cramoisy 1668. in 4.

FRANCISCVS ANTONIVS, natione Lusitanus, patria Vlyssiponenſis 23. annos natus iuris ciuilibus scientia instructus (quam duobus annis in Academia Conimbriensi professus fuerat) atque alijs etiam ingenijs Artibus ex politus in Societatem se tradidit, anno salutis 1558, Exinde nauigauit in Sardiniam exitu anni sequentis, vt Saffaritani Collegij (quod primum in eo Regno Societas habebat) vnà cum Balthasare Pinna iaceret fundamenta; quo in munere atque in excolendo rudi illo sentibusque obliſto agro, præclare se gessit, & permultas difficultates atque ærumnas in frigore, & fame, corruptos Insulæ mores correxit. Romæ præfuit Nouitijs. Edmundo Campiano fuit à Confessionibus, vti, & in superiore Germania B. Stanislao Kostkæ, quem consilio, & litteris ad Societatem iuuit. Plurimos ibi annos vtilem operam collocavit in Catholica fide conferuanda tuendaque. Nam Maria Augusta sanctissima fæmina, nostræque Societatis amantissima, eo à Consilijs, & à Concionibus totos 36. annos familiariter vsa est; à qua deinde ad Catholicum Regem Philippum Germanum fratrem missus, in Hispaniam redijt; & ipsi deinceps Mariæ (quæ etiam in Hispaniam venerat) vsque ad obitum suum obsequium præstitit. Demum Matriti se recepit in Ti-rocinium, vt quemadmodum aiebat, inter Christi Tirones moreretur, vbi ea gessit, quæ virtutis documento omnem poterat ætatem ornare. Obijt die 15. Februarij anno salutis 1610. ætatis 75. ex quibus 53. Societati dederat. Illustrauit

Catechismum Edmondi Augery notatis integre locis Sanctorum Patrum, quos ille citat prorsus appositè ad refellendos Caluinistarum errores.

Scripsit etiam Hispanicè
Monita pro militibus ex gente bellica. Madridij per Petrum Madrigal 1590. in 16. & Antuerpiæ 1605. in 12.

De Sacrosancto Missæ Sacrificio. Ibidem 1596. in 4.

Conuertit præterea ex latino in Hispanicum sermonem

Sixti Papæ sententias 30. & Dorothei, Nili, Isaie Abbatum libros ad spiritualia documenta. Matriti, apud Ludouicum Sanchez 1603. in 8.

FRANCISCVS ANTONIVS DE ANGELIS, natione Italus, patria Surrentinus, quæ Regni Neapolitani Ciuitas est. Hic admissus in Societatem anno salutis 1583. ætatis 16. Cum impetrata ad Indos Missionem anno 1602. nauigasset in Indiam, & biennio post penetrasset in Æthiopiam, sanctimonia vitæ, & morum præsertim puritate, sincerissimæque humilitate habitus est ab Abassinis, quorum salutem per continuos sudores noctes diesque totos annos 18. magna cum laude se impendit

dit, non magis nomine quam ipsa re Angelus; eumque haud aliter quam Sancti Patris nomine compellabant. Ab Zelachristo Principe Imperatoris Sequedi fratre, tanti semper factus est, vt propter rarum animi submissionem, singularesque virtutes quas in ipso obseruabat, inductus sit ad abiurandos Eutichetis errores, quibus erat immerſus; & quoties erat ad bellicam expeditionem profecturus, non prius in hostem educeret, quam aperto capite reuerenter esset Patris manum exosculatus. Obijt Colellæ, qui vicus Æthiopiæ est anno 1623. Cineres eius tertio post anno collecti, lignæ tumbæ aureo panno infrastræ impositi ad nouam ædem translati sunt postridie festi B. Francisci Borgiæ, hoc est postridie Kal. Octobris, comitante Zelachristo, plurimisque Proceribus, qui eo sensu, & lacrymis parentarunt optimo Patri, ac si recenter obijisset; collatis etiam nummorum subsidijs, ad templi exædificationem, vt decentiore tumulo sacra viri ossa recondi possent. Venerat ille in Æthiopiam, anno 1605. inter primos, qui longo postliminio eam penè desertam repetierunt, animarum Zelo flagrantissimus, paratusque labores quolibet exhaurire: idque post etiam tanta iucunditate, & promptitudine animi præstitit, vt vulgò *Facata*, hoc est Pater iucundus appellaretur. A Patriarcha Æthiopiæ Alphonso Mendez in sua Historia de Æthiopia, Apostolus Agaurum (qui populus est in illo imperio) nominatur. Vertit complures libros in linguam Agaensem, quæ inter Æthiopicas celebris est, nominatim verò

Commentarios Ioannis Maldonati in Euangelium Matthæi; & in Euangelium Lucae.

* FRANCISCVS ARANHA, natione Lusitanus, patria Arronchenſis dioceseos Portalegrenſis, in Societatem cooptatus anno à partu Virginis 1618. ætatis 10. votorum quatuor sacramento solemniter se adstrinxit. Rhetoricam, & politiores litteras sexennium professus est; Philosophiam quadriennium; Theologiam quæ de moribus tractat, nouennium. Rexit Collegium Eluense, & iam diu est quod concionibus ad populum habendis, & Confessionibus excipiendis egregiam nauat operam. Edidit

Commentarium in Virgilium, quo difficiliora Poëtæ loca dilucidantur. Eboræ typis Academiæ 1657. recusum Olissipone 1668. in 8.

Concionem habitam Olissipone, coram Sæta Eucharistia exposita, pro felice successu exercitus Lusitani 1657.

Seriem Historicam regum Lusitaniæ. Eboræ typis Academiæ 1661.

FRANCISCVS ARIAS, natione Hispanus patria Hispalensis, vir iam matura ætate sese ad Societatem nostrâ adiunxit anno salutis 1561. Philosophiæ, ac Theologiæ studijs excultus. In Collegio nostro Triguereſi Theologiam

de moribus quatuor annos non sine laude professus est; cuius Collegij, & Gaditani item habenas rexit. Fuit vir cum varia eruditione, tum vitæ integritate admirandus, & inter viros non huius solum ætatis, sed venerandæ etiam antiquitatis, opinione sanctitatis qua floruit, numerandus. Religiosæ paupertatis tam amans fuit, vt eius verum spiritum videretur affectus. Vestes præsertim internas attritas semper, & laceras, suisque resartas manibus gestabat. Obedientiæ tenax, Maiorum placita tuebatur apud alios egregiè. Salutis proximorum cupidus, eorum præcipue, qui tenuioris essent fortunæ, & ope magis destituti; hinc frequens itare ad Nosocomia, ad Carceres, ad ergastula mancipiorum, ad Mauriscorum conciliabula; omnes pro gradu quemque suoad virtutem hortari, Confessionibus illorum operam dare, nihil locorum hominumque pædore commoueri. In plateis obuio non rarò Æthiopes sacra doctrina informabat; famulos, qui ventitantium ad nostros Dominorum equos pro foribus tenebant, instruebat. In his vir summæ doctrinæ, & existimationis omni ætate libentissimè versatus est: quibus tandem alteram curam adiunxit, eamque difficillimam, vt nimirum prohiberet bellica puerorum simulachra, quibus ludi specie multa graui vulnera sibi inuicem imponebant, quibus tollendis nulla dum valuerat Magistratus auctoritas: sæpe se ille medium inter cuneos illorum iniicit, furorem repressit, agmina dissipauit. Sui contemptor egregius, laudesque suas, & quidquid ad sui commendationem spectaret nunquam audire sustinuit. Mortificationem, cuius fuit apprimè studiosus, moribus magis quam verbis docuit, verè speculum poenitentia, & seuerus sui corporis castigator. Orationi plures diu noctuque horas solitus impendere, non semel in ea visus est à terra sublimis. Omnis eius sermo de Deo erat, deque rebus Diuinis, & tanta dexteritate huc omnes aliorum sermones conuertebat, vt nullus illi in hoc genere par fuerit, nihilque præter Deum videretur spirare. Cum per hæc officia indefessus Christi operarius pro eius gloria 44. annos strenuè in Societate nostra laborasset, & à Comitibus Prouinciæ electus Romæ Congregationi Generali quintæ interfuisset, inde redux post aliquot annos feliciter Hispani obdormiuit in Domino die 23. Maij anno salutis 1605. ætatis 72. non sine magna opinione sanctitatis concurrentibus ad eius funus populis, & multis lacrymis eius memoriam prosequentibus, deque eius vestibus certatim aliquid auferre conantibus. Cadaueri viri Principes atque Ecclesiastici, volentes lubentes succollarunt; quod loculo peculiari inclusum, ac plumbea inscriptum lamina ad notitiam posterorum, loco ceteris altiore compositum est, Scripsit materna lingua, singulari ingenio, eximia religione, ac prudentia,

tra tractatus tres in quibus vtilissima præcepta tradit.

De profectu spirituali. De vera diffidentia sui ipsius. De Mortificatione sui, atque hi quidem à Io. Bufæo nostro in latinum conuersi prodierunt Coloniae per Arnol: Mylium Birchmannum 1603. in 12. Italicè eos reddidit Iulius Zanchinus Venerijs 1605. in 4.

De Oratione Mentali. De Imitatione Beatissimæ Virginis Mariæ, & de Rosario eiusdem. In quibus Diuinas eius virtutes pie admodum explicat, & omnibus imitandas proponit. Latine vertit R. P. Antonius Dulkenius Carthusianus Coloniae 1608. in 8. &c.

De Præsentia Dei, & de Sanctis Confessionis, & Eucharistiæ Sacramentis vtiliter percipiendis. Latine Coloniae, apud Petrum à Brachel 1607. in 12.

De Grauitate Peccati Mortali, & damnis quæ affert animæ. quem Italicè transtulit noster P. Fabius Albergatus Bononiensis, & dum Prouincialis Prouinciæ Romanæ. Romæ per Dragondellum 1669. in 8.

De Imitatione Christi tom. 3. quos Tiberius Putignanus Italicos fecit, & Romæ edidit typis Zannetti 1609. & 1615. in 4. Latinitate donauit Noster Leonardus Creder Monachij 1652. in fol. sed & cæteri quoque tractatus iam magno Ecclesiæ bono trans Pynenæos varijs linguis leguntur: transcripti

* FRANCISCVS AYRES, natione Lusitanus, patria Amyeira in Prioratu Cratenfi, Societati adscriptus anno sæculi voluentis 21. ætatis suæ 23. votorum quatuor professionem emisit. Theologiam moralem annis aliquot explicuit. Rexit Collegium Pharense in regno Algarbiorum, postea deficiente visu cum in tantam incidisset cæcitatem, vt vix lucem à tenebris discerneret, auctoritate Maiorum se recepit in Domum probationis Vlyssiponensem, vbi doctrina, & inculpata vitæ exemplo Tirones permultum iuuuit. Erat enim viuum virtutum omnium speculum, maximè tamen relucebat in eo pœnitentiæ feruor in frequenti flagellatione sui corporis, tum in Triclinio, tum in cubiculo, in cilijs asperis, ferreis cingulis, & ieiunijs quæ sæpe solo pane, & aqua desiniebantur. Cum ob cæcitatem celebrare amplius sacrum non posset quotidie cœlesti pane se reficiebat, & munus Confessarij, tam Domi, quam in templo diligenter obibat; exhortationibus etiam domesticis, Nostros ad perfectionis studium feruenter excitabat. Demum ætate grauis, ex ergastulo corporis transtulit (vt sperare fas est) ad videnda bona Domini in terra semper viuendum Vlyssipone die 11. Nouembris anno 1664. Patuit in eo, quam sit oculata charitas, etiam in cœcis erga proximos, vt hos dirigat in via virtutis; nam in orbitate luminis composuit sex libros spirituales Lusitanico idiomate ediditque

Directorium spirituale in viam cæli. Vlyssipone 1654. in 4.

Theatrum Diuinorum Triumphorum; contra ingratitude hominum. Vlyssipone 1658. in 4.

Exemplaria Metaphorica originis virtutum per Evangelicas parabolas, & allegorias. Vlyssipone 1661.

Parallela Academica in duas vniuersalitates, Diuinam, & profanam. Ibidem 1662.

Imaginem prudentium, & speculum ignorantium. Ibidem 1664.

Epitomen spiritualem omnium - quæ Christianus scire, credere debet, & operari. Ibidem 1664.

* FRANCISCVS BARDVS, natione Sicular, patria Panormitanus illustri ex genere, Marchionis Sambuca filius, natus anno sæculi proximè euoluti 83. in Societatem se recepit voluentis x. studijs Philosophicis atque Theologicis ex parte iam imbutus. In ea professionem votorum quatuor emisit. Philosophiam docuit nouennium, Theologiam moralem quinquennium; Scholasticam annis 12. & præfuit studijs Panormi, annis sexdecim, magna semper, tum doctrinæ, tum vitæ religiosissimæ laude. Sacro Tribunali S. Inquisitionis fuit à Censuris, & à Consilijs. Vix in tanta eruditionis fama, magnæ humilitatis, & demissionis animi; si quem forte inter disputandum se offendisse arbitrabatur, mox intimæ beneuolentiæ signa ostendere, vbi quæ inueniret, compellere, complecti, solemque occiduum ad itacundiæ umbras fugandas præuertere. Libentissime vbi poterat, prodesse conabatur omnibus; Septuagenario maior è custodia corporis ad laborum præmia euocatus est in Collegio Panormitano die 28. Martij 1661. Edidit

Bullam Cruciatæ explicatam, & illustratam. Panormi typis Nicolai Bua, & Michaelis Portanoua 1646. in folio. Et iterum cum auctario aduersus obiecta neoterici scriptoris Ibidem apud Ios. Bisagnum 1656.

Disputationes morales de Conscientia in communi, reſta, erronea, probabili, dubia, & scrupulosa. Panormi, apud Cyrillum 1553. in folio, recusas Francofurti, apud Ioannem Godefridum 1653.

Selectas quæstiones ex vniuersa morali Theologia, in quibus plura pro vtroque foro perpenduntur. Panormi apud Bisagnum 1653. in folio

In Regulas Iuris Canonici in Sexto Commentaria. Panormi, apud eundem Bisagnum 1661. in folio

* FRANCISCVS BARRETVS natione Lusitanus, patria Montemornouo dioceseos Eborensis in Societatem adscitus anno salutis 1613. ætatis 25. absolutis in Lusitania studijs nauigauit in Indiam, vbi Philosophiam triennio, Theologiam docuit biennio, & vota 4. solemniter nuncupauit. Rexit Collegium

Co-

Columbense in Prouincia Malabarica, & Cochinese; atque electus à Prouincia ad munus Procuratoris, adiuuit Romam vbi duabus Congregationibus Generalibus octauæ, & nonæ interfuit. Inde redux in Indiam gubernauit Prouinciã Malabaricã, postea constitutus est Visitator vtriusque Prouinciæ Goanæ simul, & Malabaricæ, eoque in munere meram laborum attigit, Goæ 26. Octobris 1663. Vir fuit spectatæ prudentiæ, placidis moribus, sedatis animi affectibus, religiosæ disciplinæ in se obseruator, & promotor in alijs; à Serenissimo Rege Lusitanæ nominatus ad Insulas Archiepiscopatus Cranganorensis in India, Edidit dum Romæ versabatur.

Relationem de Missionibus, & Christianitate in Prouincia Malabarica. Italicè. Romæ typis Francisci Corbelletti 1645. in 8.

* FRANCISCVS BASELLVS, natione Italus, patria Gradiscanus in Forolulio, natus anno sæculi fluentis quarto, Deo se in Societate dicauit Leobij in Austriaca Prouincia 1622. & votorum 4. professionem edidit. Post traditas litteras humaniores, Concionatore egit, & varia erga proximos obiuit ministeria, gubernauit domum Probationis Viennensem & Collegij Geritiensis tertium Rector fuit. Direxit etiam Patres in probatione tertia, & adhuc superstes vulgauit latine.

Psalterium Dauidicum concordatum, id est, Psalterium vnius argumenti à Dauide propositi deductione connexum. Vtini typis Nicolai Schiratti 1662. in folio.

FRANCISCVS BENCIVS, qui priusquam in Societatem veniret Plautus vocabatur, natione fuit Italus, patria ab Aquapendente, quatuor votorum professus. Adolescens M. Antonium Muretum audiuit, cuius postea præstantiam expressit; cuique vt Sacerdos fieret, & se à liberiore ad sanctius viuendi genus referret, persuasit. In Societate, & in vitæ sæculari, studia semper humanitatis adamauit, quibus ita excelluit, vt magnum Collegio Romano nomen comparauerit. Floruit amicitia omnium ferè doctrina præstantium Virorum, clarissimorum etiam in Romana curia hominum, magnorumque Antistitum, & sacra Purpura insignium; qua gratia, & fortunæ fauore ita temperanter est vsus, vt ne tantillum quidem ab ea modestia, & humili simplicitate deflexerit quam à Probationis Domo deporauerat. Annos natus 20. in Societatem est adscitus 15. Cal. Iunij anno Christi 1570. cum secundo maxime cursu ferretur ad gloriam. Vocationis eius series digna memoratu est. Versatus Romæ erat annis 7. Initio cœpit Scholas nostras frequentare, nostrosque in Templo primum confessione expiatus est. Ex illo tempore subiit animum ea cogitatio; *Et tu de illis eris.* Transtulit deinde se ad publicum Urbis Gymnasium, ibi Philosophiam quadriennio audiuit; biennio Ius Ciuile. Interim amor humanæ prosperitatis longè ani-

um à se ipso auerhebat, cogitationemque in alia omnia, quam quod subinde suggererat spiritus ille Diuinus, deducebat. Postremo ipso die festo Paschæ, cum manè Sacrosanctam Eucharistiam suscepisset, vespereque librum legeret, De Contemptu mundi, tanto sibi diuino sensit peccus amore inflammari, vt nisi nox impedimento esset confestim Confessarium consuleret. Postero die adit ille quidem Confessarium, sed remissiore studio, vt concepta referre verba, non expromere animi sentia videretur. Inter hæc accedentes. & recedentes curas, matre grauissimè ægrorante, reuocatur Aquapendentem. In itinere cognoscit illam decessisse: pergit nihilominus iter institutum, domum venit 17. Calendas Marias: moeroris plenus se quieti dat, ac dum lacrymabundus noctem transigit, quæritque secum, quem habeat consolatorem pulcherrima ei Christi è cruce pendentis effigies obijcitur. Conuersus magnis clamoribus, & lacrymis eum sibi consolatorem aduocat, memorque præteriti vori, ei se totum tradit; ab ipso opem petit. Sed recurrente terrenarum rerum cura, propriaque territus imbecillitate, in ipso orationis feruore, quam cum Christo habuit, rursus insepescit. Sub hæc species aliæ obijciuntur, quibus omnibus ad susceptum de religione consilium incitabatur. Crucifixi interim species perstabat, & modò concepto Spiritus feruore, modo prudentia carnis blandiente, contrarijs æstuans sententijs, ita Christum intuens loquebatur, vt se ab illo nollet separari; rursusque ab eodem peteret, sibi vt eius liceret voluntate ad humana fastigia contendere. Tenuit visum spatium circiter vnius horæ, alternantibus semper hortantibus, ac dehortantibus sententijs. Postridie cum visum domesticis narrasset, seque Societatem Iesu cogitare, atque id iam pridem facturum fuisse, nisi matrem eo ictu percutere veritus esset, cognoscit à propinqua id illam maxime in votis habuisse, iamque à Deo precibus sæpius contentasse. Pendebat tamen adhuc animo, nec humana vincula abrumperere piger audebat. Romam demum rediit, ac post multam curarum contrariarum conflictationem; Confessione facta peccatorum, certam tandem in sententia vocationis constitit: quo tempore tanto humanarum rerum tædio teneri cœpit, vt cum summa sua admiratione, ne studia quidem litterarum, quibus antea delectabatur, neque libros attingere iam posset. Ex eo tempore ad vltimum vsque vitæ suæ terminum, tam certus, tamque lætus in suæ vocationis consilio semper fuit, ac si semper in primo Tirocinio suo versaretur. Tres habuit Fratres in Societate. Ipse in ea tolerantissimus laborum fuit, & ea corporis temperatione, vt contentionem operæ, valetudinem sensim atterentem, non sentiret. Animi candore, morum simplicitate, comitate, & quod rarum est in magnæ eruditionis viro, sincera humi-

humilitate, mitissimaque obedientia multum excelluit. Artem dicendi in Romano Collegio per multos annos docuit magna felicitate; & eruditionis ac Poëticæ studia præsertim, multum excitauit egregius Poëta, & Orator insignis. Tandem laboribus confectus, magno & Nostrorum; & clarorum omnium virorum dolore pridie Nonas Maij eum in morbo, si vnquam ante, suarum virtutum odorem diffundisset, anno salutis 1594. migravit è vita ætatis suæ 52. postquam venit in Societatem 27. Edidit Bencius

Annuarum litterarum de rebus Societatis tom. 4. quibus complexus est gesta annis 1586. & 5. sequentibus. Romæ typis Collegij Societatis Iesu 1589. & sequentibus in 8.

Quinque Marryres è Societate Iesu in India. Poëma Heroicum. Romæ ex Typographia Vaticana 1592. altera editio in 8. recusum etiam Francofurti in Parnasso Societatis 1654. in 4.

Orationum, ac Poëmatum volumina duo, in quibus sunt Dramata.

Ergastus, & Philotimus, quæ seorsim primum, tum verò etiam coniunctim edita sunt Ingolstadtij ab Adamo Sartorio 1599.

Non possum non addere breue Elogium quo Bencium ornat doctissimus iuxta, & Eminentissimus Cæsar Cardinalis Baronius in hæc verba: *Franciscus Bencius vir maxime pius, & insigniter eruditus, qui & musas reddidit Christianas, & suauiore concentu canoras: Thomas quoque Bozius, Virum, ait, Vatis antiquis æquiparandum.* fusius etiam describit eius laudes Famianus Strada, & alij quos prætereo.

FRANCISCVS BENIGNVS natione Gallus, patria Auenionensis in Societatem susceptus anno salutis 1603. ætatis 19. & vota quatuor in ea professus est. Sexennio docuit humaniores litteras, triennio Philosophiam, Ecclesiasten egit viginti annis; Rexit Collegia Camberienfe, Viennense, Aquense, & Domum Probationis Lugdunensem, vbique optimo virtutum, & vitæ religiosæ exemplo. Demum octogenarius mortalem hanc vitam cum immortali commutauit Auenione die 9. Februarij 1662. Edidit

Clypeum honoris, sic inscripsit, *Orationem Funebrem quam habuit in obitu D. Ludonici de Bertou Domini de Grillon.*

FRANCISCVS BONALDVS natione Gallus, patria Mimatenfis apud Gabalos, Societati se adscripsit anno Domini 1572. ætatis 21. Atque in ea sexennium professus est humaniores litteras, triennium Theologiam, Moralem, Collegio Bittlorensi, & Camberienfi iterato præfuit. Concionatorem egit annis aliquot, spiritualis Coadiutor formatus. Vir fuit singularis moderationis, prudentiæ, pietatis, & obedientiæ; cuius funus pro ea sanctimonie opinione, qua valuit apud externos tota Ciuitas Molinensis vbi obiit die nona Martij anno 1614. ætatis suæ 63. honorificen-

tissimè est comitata, cum magna virtutum eius, & nominatim demissionis animi, celebratione. Extant Gallicè ab eo conscripta.

Stella Mystica, quæ omnibus ad optatum, æternæ Beatitudinis portum appellere desiderantibus ducatum præstet, in Hymnum Ave Maris stella concinnata. Ea latinè reddita, à F. Antonio Dulchen Carthusianæ Familiæ in Vbijs Monacho prodijt Coloniae apud Conradum Burgenum 1607. in 12.

Diuina Ecclesiæ Oeconomia, in qua magnitudo, & dignitas beneficij Redemptionis nostræ, & ad Christi fidem vocationis explicatur. Latinam eam fecit Fr. Franciscus Milon Ordinis Minorum de Obseruantia. Ediditque Coloniae apud Ioannem Crithium 1611. in 12.

Praxim Christianam, seu rationem bene viuendi, Mussiponti apud Carolum Marchand 1622. in 12.

Speculum sapientiæ Diuina, quod Franciscanus quidam latinè reddidit.

FRANCISCVS BONAVENTVRA natione Hispanus, patria Segobientis adolescentulus ad nostros additus est Salmanticæ anno salutis 1566. Vir fuit cum alijs litteris egregie eruditus, tum maximè Theologicis quaestionibus, quæ ad mores referuntur, qui postquam studiorum suorum spatia decurrit Sacram Theologiam, & Compostellæ, & Salmanticæ professus est, atque Legionensis Collegij habenas moderatus. Sed morbis confictatus, & viribus exhaustus, dum cælum mutat, & temperatiorem regionem, ac benigniorem quærit, ad imbecillam tuendam valetudinem, in Toletana nostra Professorum domo breui nobis morte creptus est die 15. Ianuarij anno salutis 1592. magna Societatis, ac reipublicæ lactura. Scripsit tractatum pereruditum, sed non emisit

De Votis Societatis Iesu, cum explanatione Extrauagantis Gregorij XIII. quæ incipit Ascendente Domino, in qua Pontifex Institutum Societatis declarat, & denuo confirmat. Asseruitur hic Tractatus M.S. in Tabulario Societatis Iesu. Romæ in 8. Scripsit Item

Tractatus aliquot Moralium quaestionum insignes.

S. FRANCISCVS BORGIA natione Hispanus, patria Valentinus, sæculi sui decus, & specimen Sanctitatis, spreto Gandiæ Ducatu, & amplissimis honoribus, opibus, delicijs, clientelis, ac familiæ suæ ornamentis, Christi paupertate ditior, & ignominia honoratior, singulari Dei vocatione, & impulsu, in recens nata, & nondum cognita, atque explicata Societatis obsequium se tradidit anno salutis 1548. ætatis 38. Cardinalitiam dignitatem à varijs Summis Pontificibus. Paulo III. Iulio III. Paulo IV. Pio IV. & Pio V. cum sponte sua, tum rogatu Caroli V. Imperatoris, & Philippi II. eo tempore Principis Hispaniæ, septies oblatam, constantissimè repudiavit. Eiusdem Societatis in

in Hispania Commissarius Generalis fuit; Romæ bis Vicarius Generalis, primum per absentiam P. Lainij in Concilio Tridentino, postea per eiusdem obitum; ac demum Præpositus ordine III. Generalis, quod munus officij septem annos, & 3. menses sanctissimè gessit. Sed cum ex longa, & laboriosa ad Hispaniarum, Lusitaniæ, Galliarum Reges profectio (quæ iussu Pij V. Pont. Max. cum Cardinali Alexandrino defunctus fuerat) in Urbem, itineris laboribus confectus æger, ac penè exanimis redijset, pridie Cal. Octobris sanctissimè excessit è vita anno salutis 1572. ætatis verò suæ 62. propemodum expleto. Eum S. D. N. Urbanus VIII. Pont. Max. die 6. Septembris anno 1624. Catalogo Beatorum adscripsit, potestatemque fecit publico illum honore Ecclesiastici officij, & Missæ celebratione colendi; eamque facultatem postredie Cal. Sept. 1625. ad omnes etiam Externos, qui lege Canoniarum precum tenentur, accedentes ad Ecclesias, seu domos Societatis extendit. Sacrum eius Corpus postulatu Excellentissimi Ducis Lermæi (qui ex filia nepos illius fuit) Roma Madridum translatum, magna ibi veneratione, & populi frequentatione in templo Domus nostræ Professæ feruatur. Verum, crescente in dies populorum cultu erga Beatum Franciscum varijs in Regnis, & accedentibus ad ea quæ patrauit in vita nouis, & luculentis miraculis, seu prodigijs facile tricenis, quæ Deus dignatus est per reliquias, imagines, inuocationemque serui sui, in Hispaniâ, in America, atque in ipsa vrbe Romana operari, & quæ sacræ Congregationi Rituum cum suis probationibus sunt oblata, per motus his S. D. N. Clemens X. Pont. Max. solemniter ritu in album Sanctorum illum retulit die 29. Aprilis anno Domini 1671. atque anniuersarium eius festum diem 3. Octobris celebrari iussit, & eodem denique inferi Romano Martyrologio. Admiranda planè sunt, quæ eidem sacræ Congregationi tanquam explorata, sunt exhibitæ de illius profundissima humilitate, & oratione quotidiana ad octonas horas; de venerationis affectu erga S. Eucharistiam quam septies quotidie interuisebat; nec vllam traduxit diem sanus vel æger per multos annos, quin illam fumeret; de immitti maceratione sui corporis, de cubatu super nudos asseres; de gestatione horrendi cilicij ad 20. annos, de flagellatione sui ipsius sæpe octingentis verberibus, de permissione absyntij cum edulijs, & his permilia. Cælebs, Coniugatus, Prorex, Religiosus, omni hominum statui speculum, ac norma sanctè viuendi fuit, vt meritò de illo in Oratione habitâ in Concistorio publico coram Summo Pontifice Clemente IX. dixerit Illustrissimus D. Prosper Bottinius tunc Aduoc. Consist. nunc Archiep. Myrensis, S. D. N. Clem. X. Auditor, & Promotor Fidei: *Ille vnus, Iuuenes, Coniuges, Viduos, Principum gratia Florentes Aulicos, Prin-*

cipes ipsos alieni Rectores regni, omnesque religiose vitæ cultores, siue obsequio, siue imperio exercendo mancipatos, velut exemplar è calo delapsum, viam Sanctitatis edocuit. Plura de Clarissimo, & Sanctissimo viro non addimus, quoniam eius vitam conscriptam à P. Ribadeneira Hispanicè, Andrea Schotto latinè, Ioanne Eusebio Nierembergio fusissimè, & breuiter, sed neruose à Scipione Sgambata Italice, vnâ cum additamento miraculorum, ex processibus authenticis Canonizationis excerptorum, Romæ typis Varesij 1670. in manibus habemus. Scripsit Hispanicè S. Franciscus, priusquam sæculo nuntium remitteret, Opuscula quædam valde vtilia ad formandos mores, & profectum spiritualem pertinentia, quæ typis excusa prodierunt Italicè octo Tractatibus, Venetijs apud Gabrielem Giolium de Ferrarijs 1571. in 8. quorum

Primus est Sermo de verbis illis Luca 19. Vt appropinquauit Iesus videns Ciuitatem, fletit super illam, quæ leguntur Dominica 1x. post Pentecosten.

II. Speculum operum hominis Christiani, seu de Christianis operibus.

III. Inscritur Collyrium Spirituale.

IV. De Preparatione ad S. Eucharistiam.

V. De Exercitio spirituali ad sui cuiuscumque cognitionem.

VI. Super Cantico Trium puerorum cuius initium est Benedicite omnia opera Domini Domino; quæ omnia latinè reddidit Alphonsus Deza Theologus Societatis Iesu, & impressa sunt Salmanticæ 1579. Moguntia, Antuerpiæ, Turnoni 1611. in 16.

VII. De Meditatione super Passione D. N. Iesu Christi.

VIII. Instructio Equitis Christiani. Præter hæc. Scripsit

Præcipuas, & maximè necessarias D. Thomæ Aquinatis materias in Litaniarum rationem redactas. Valentia apud Ioannem Meij 1550. & 1570. in 8.

De ratione concionandi, seu de Prædicatione Euangelica, librum quem Andreas Schottus noster vnâ cum eiusdem S. Borgiæ vitâ latinum fecit ediditque Antuerpiæ typis Ioachimi Trognæij 1598. recusum Turnoni 1611. in 16 Gallicè opuscula pia reddidit noster Ægidius Alleaume Parisijs 1670. in 12.

Epistolam ad Socios Provincia Aquitaniæ de medijs conseruandi spiritum Societatis, & vocationis nostræ, quam scripsit dum esset Præpositus Generalis; & extat 1v. inter Epistolas Præpositorum Generalium excusas Romæ in Collegio Rom. 1615. in 8. & Antuerpiæ 1635.

Reliquit præterea præclaras Lectiones, sed inexplatas.

In Threnos Ieremiæ, & Meditationum in Euangelia, quæ per annum Dominicis, ac festis diebus leguntur in Missa tom. II.

Instructio pro bono regimine subditorum ad

ad filium Gandie Ducem, & alia apud nostrum Nierembergium in fine vitæ S. Borgiæ.

FRANCISCVS BOVTONVS natione Gallus, gente Sequanus, vir insignibus naturæ, & gratiæ dotibus locuples, & multarum pro Christo ærumnarum perfeffione clarus. Ad Societatem se aggregauit anno salutis 1597. ætatis 18. & professionem solemnem 3. votorum emisit. Non vnam in cælo lauream promeritus; Virginitatis purissime; Doctrinæ; nam sacra eruditione exquisitè excultus linguam sanctam septennio, & Diuinam Scripturam decennio publicè explicuit in Academia Dolana; multa ad Diuinorum librorum intelligentiam scripsit. Ad hæc obiit mortem ex Christiana charitate in peste actorum obsequio, post diuturnam vitæ in cruce per tot annos exactæ martyrium. Missus olim Constantinopolim curandæ Christianæ rei causa, annitentibus per calumniam falsi nominis Catholicis, & Hæreticorum Principum legatis in tetrum carcerem vnâ cum socijs compactus est, vnde cum magni cuiusdam viri operâ essent eximendi, vno eorum pignori relicto, omni studio, & quàm humillimis precibus egit, vt ipse pro alijs suo periculo remaneret; atque adeo ad multos menses in custodia retentus est. Reuocatus in Galliam, naufragio factò agrè luctatam cum fluctibus vitam seruauit; solum cum tenuisset, necis præsentissimum periculum adiit, quod cum sola lineâ subuculâ, & lecticario pileolo emataffet pro pirata naufrago habitus est. Sed exhibitis litteris parentibus, quas ad narrationem se accingens pileolo immiserat, agnitus, benignè habitus, & mœrore absterfo ad proximum Calabria Collegium perductus est. Gallia redditus 12. ipsos annos propè dixerim non manducans, neque bibens, neque dormiens exegit; paleam tantum ad stratum adhibebat; solo pane, & hausto semel in die iuris demenso victitabat: potio parca, & ex vino adeo aqua macerato, vt vini saporem, atque adeo colorem agrè rueretur. Illam tamen victus duritiem communi in conuictu adeo tegebat, vt nonnisi curiosi exploratores perciperent. Eâ fuit legum religiosarum obseruantia, vt vel leuissima quæque præterire religioni duceret. Silentij & secessus vsque eò amans, vt sola caritate cogente se in publicum daret: nihil planè vt ipsi temporis deperiret. Vocatus est aliquando ad militem è motæ mentis, qui non videbatur solui posse noxarum vinculis: hic Pater animi dubius, pro ægro de more aliquid precis fundere ad Deum; vix desiderat orare, cum ille ad se redit, conscientiam enucleatè aperit, cum Deo bona fide reconciliatur. Tum statim in amentiam recidit, mirum vt videretur sibi tamdiu consistisse, dum fordes animi eluit. Cum tertia lucis Lugdunum urbem populosissimam anno 1628. depopularetur, Superiores exorauit, vt vnus esset ex ijs, quibus iuuandorum

ægrorum prouincia credebatur. In quo negotio dum supra vires, agente flagrantissima caritate in opus incumbit, immensos exhaustit labores: Sed eorum amarorem copiosa de cælo voluptas abstergebat, quam maiorem esse dicebat ea, quam maximam in carcere pro Christo fenserat. Correptus tandem lue, exquisitæ patientiæ luculenta argumenta in morbo dedit, & crucis adamatæ. Chirurgum rogabat, vt emplastra vulneribus concarnata violenter reuelleret: & quando alia patiendi materia deerat, Infirmarium rogabat, vt chartis manui admotis ignem iniiceret, his illum verbis compellans; O quâ bonum, & suauis est, ini frater, semper aliquid pati in corpore Christi causa, dum viuimus. Propè ad extrema ventum erat cum fatiscientia membra vigore spiritus sustentans, ad P. Ignatium Pomponium collegam, morbi violentia planè fractum adrepsit, eumque ritu Catholico ad supremam luctam inunxit: mox sublatis, vt potuit, in eius stratum pedibus, vicissim ab illo agrè quidem, sed accepit tamen inunctionem. Nec ita multò post vterque inter pias voces ad Christum euolauit die 17. Octobris anno salutis 1628. ætatis suæ Franciscus Bou-tonus 50. Scripsit hic

Spiritualium Theologiam in 6. partes distributam.

Lexicon Hebraicum absolutissimum, quo quàm legitimè interpres Hebræum Textum Bibliorum expresserit quàmque Rabini, & Hebraizantes aberrarint, accuratè demonstrat.

S. Dorotheum Gallicum fecit è Græco.

Reliquit etiam post se tractatus aliquos luce dignos,

De Virtutibus, De Angelis Ecclesiæ Triumphantis.

Lexicon Syriacum, quod parabat mors intercepit.

FRANCISCVS BRIVIVS natione Italus, patria Mediolanensis familia nobili, admittus in Societatem Romæ anno Domini 1614. ætatis 17. confectis Philosophiæ, ac Theologiæ studijs in Romano Collegio quatuordecim annos eloquentiam publicè magna laude professus est; triennio Ethicam, & annis duodecim studiorum humaniorum præfecturam gessit, emissa professione votorum 4. anno 1630. Vir valde religiosus, disciplinæ peramans, mortalitatem exiit in Romano Collegio die 12. Martij 1666. Edidit

Orationem à se dictam in funere Alexandri Peretti Cardinalis Montalti, ad Cardinales. Romæ apud Alexandrum Zannettum 1623. in 4. Item

Diem Domini, seu Orationem in Parasceue ad S. D. N. Urbanum Octauum Pont. Max. habitam. Romæ typis Vaticanis. 1633. in 4.

Orationem de Spiritu Sancto habitam ad Urbanum VIII. à Francisco Agnello Suardo. Romæ apud Corbellettum 1626. in 4.

Alte-

Alteram de eodem argumento inscriptam. Fluius Igneus habitam à D. Antonio Pignatello Romæ 1633. in 4.

Aliam habitam à Io. Francisco Aldobrandino. Romæ 1637. in 4.

* FRANCISCVS CACHVPIN natione Hispanus, origine Laredensis in Diocesi Burgenfi, sed natus in Insula Palmæ vna ex Canarijs, Deo se in Societate mancipauit Vallisoleti anno à partu Virginis 1617. ætatis 18. & votis quatuor solemnibus se obstrinxit. Docuit humaniores litteras, Philosophiam, & nouennio Theologiam. Rexit Collegia Lucroniense, Ouetense, Vallisoletanum, Salmanticense, Prouinciam Castellanam; Visitator, & simul Vice Prouincialis; iustrauit Prouinciam Boeticam; & à sua Prouincia electus, Romæ Congregationi Generali vndecim interfuit cum iure suffragij. Est Qualificator, seu Cenfor in Tribunali Sacræ Inquisitionis, & superstes in Collegio S. Ignatij Piaciæ, Edidit Hispanico idiomate

Vitam, & Virtutes Venerabilis P. Ludouici de la Puente Societatis Iesu. Salmanticæ per Didacum de Cossio 1652. in 4.

FRANCISCVS CAPRALIS natione Lusitanus, patria Couillanus Dioceseos Egitanensis ad Societatem se adiunxit Goæ anno 1554. ætatis 26. & vota quatuor professus est 1569. Pleraque Indiæ regna suis sudoribus irrigauit, & Nostris ferè vbique præfuit. Philosophiam, & Theologiam tradidit Goæ, vbi postea Magister Tironum fuit, & Rector Collegiorum Goæ, Bazani, Cocini. Inde nauigauit in Iaponiam, vbi multis annis Vice Prouincialis fuit, tinxitque Omuræ iustralibus aquis Reguli matrem, coniugem, & liberos, & è populo complures. Bungi Regis filium, & sexaginta Bonziorum asceteria, & ex populo aliquot millia adiunxit Christo anno 1575. & tandem ipsum Regem (quem Sanctus Franciscus Xauerius pridem antea inuitauerat ad ouie Christi, sed non perduxerat) sacris vndis abluit, & in memoriam Apostoli olim hospitis sui, quem impensè venerabatur, Franciscum appellauit. Inde in Sinas delatus Nostros ibi gubernauit, & Macai, & Cantonæ, vbi duos primæ notæ, atque auctoritatis Mandarinos, Paulum, & Ioannem salutari Baptismi lauacro iustratos, Ecclesiæ Christi aggregauit. Postea Visitator, & Prouincialis totius Indiæ constitutus, & demum Præpositus Domus Professæ Goanæ 38. annorum spatio curam nostrorum gessit magna laude prudentiæ, caritatis, & obseruantia regularis. Synodo Prouinciali ad quam omnes Catholici Episcopi Orientis conuocati sunt in India, ipse pro Iaponiæ Antistite Legatus interfuit 1606. & demum ad laborum præmia ex hac vita mortali ad sempiternam migravit Goæ 16. Aprilis anno 1609. Scripsit

Annua litteras è Sinis annorum 1583. & sequentis. Item

Litteras ternas è Iaponiâ ab anno 1571. vsque ad annum 1584.

Extant aliæ eiusdem Epistola in volumine magno, iussu Archiepiscopi Ebovensis impresso. Eboræ 1608.

* FRANCISCVS CARRERA natione Siculus, patria Sicilensis, natus anno sæculi labentis vndetrigesimo, Societati nomen dedit 1644. & solemni votorum quatuor nuncupatione se adstrinxit. Disciplinas amœniopes in Scholis publicè docuit sexennio, at priuatum Nostros Rhetores iisdem annis 12. instruxit. Superstes Panormi edidit

Lyciorum Libros quatuor, & Epodon Librum vnum. Lugduni ex officina Anissoniana 1674. in 12.

FRANCISCVS DE CASTRO natione Hispanus, patria Granatensis in Societatem admittus est 19. Martij anno salutis 1585. ætatis verò 18. Hic cum ingenio valeret, & à Superioribus esset Philosophicis, atque Theologicis disciplinis destinatus, magno conatu multisque precibus impetrauit, vt erudiendæ iuuentuti per totam vitam addiceretur. Itaque 22. & amplius annos in hanc piam, atque perutilem occupationem se impendit, in præcipuis Lusitanæ Prouinciæ Collegijs. Demum in Collegio Hispalensi ad laborum mercedem euocatus abiit, vt speramus, in cœlum die 11. Augusti anno Domini 1632. Scripsit

De Arte Rhetorica dialogos 4. Cordubæ apud Franciscum de Cea 1611. in 8.

Libellum de syllabarum quantitate, deque versificandi ratione, qui prius sine nomine Auctoris, post auctus, & correctus, præfixoque Auctoris nomine prodijt Hispali apud Franciscum de Lyra 1627. in 8.

Librum de reformatione Christiana. Hispanico sermone. Hispali 1635. Ibidem ter, vel quater recufum.

Chrysologiam Hispanico-Latinam, idest, Locutiones aureas, tum ad rectè loquendum, numerosè dicendum, & faciliè intelligendum, tum ad omnem antiquitatem, & humanitatem Ciceronis operibus dispersam, explicandam, opus in tomos 3. diuisum parabat prælo, sed morte præoccupatus non edidit.

FRANCISCVS DE CEPEDA, natione Hispanus, patria Toletanus annos 15. natus Societati se addixit anno salutis 1609. & votorum quatuor professionem emisit. Post traditas litteras humaniores, Philosophiam professus est, & Sacram Scripturam nouennio explicuit. Rexit Collegia Huetense, Conchense, Villaregiense, Murcianum, Domum probationis Madritensem; & totam Prouinciam Toletanam, quâ vice-Prouincialis, quâ Prouincialis quinquennio administravit. Fuit etiam Visitator Prouinciæ Castellanae, vir eximie prudentiæ, experienciæ, pietatis, ac zeli; septuagenario maior ad vitam transijt morti non obnoxiam Matriri die 26. Ianuarij anno Domini 1668. Parauerat ad prælum, E e 2 fed

sed morte interueniente non edidit

Commentarios in Ecclesiasticum.

FRANCISCVS COLIN, natione Hispanus, patria Riupullentis in extrema Catalonia ad radices Pirenæi, educatus Barcnone, dum cursum ibi decurreret Philosophicum, alium in Societate feliciorum inijt anno salutis 1606. in quo post explicatam Maioricæ Rhetoricam, Gerundæ Theologiam moralem, & Cæsaraugustæ Philosophiam, ad lucra animarum nauigauit in Philippinas anno 1625. ubi Sacras litteras partim è Cathedra, plenè & vbertim è pulpito multis annis professus est. Impetrata deinde Missionem in Insulam Mindorum ad conuersionem agrestis illius gentis, indomitæ, ac barbaræ, triennium in illius incolis per montes, & loca inaccessa inuestigandis, instruendis, Christoque subiiciendis, per mille incommoda famis, sitis, vigiliarum, & similia consumpsit. Lectus illi crates viminea, somnus breuis; victus diurnus pugillus orizæ pura aqua coctus, & subinde piscis ab Indis captus, nam nec panem, nec vinum, eo tempore nisi in sancto Missæ Sacrificio degustauit. Huiusmodi laboribus planè Apostolicis respondit messis certè copiosissima. Multa enim millia Indigenarum sua comitate mansuefecit, Christoque adiunxit, & ad vitam socialem in pagis traduxit. Illud ibi permirum, Duo ex illis cœterorum Ductores, cum diu Diuino lumini rebelles Christi fidem suscipere obstinatè renuissent, fufis Pater ardentissimis precibus petiuit à Domino, vt duas illas animas pertraheret ad se in pignus prædestinationis suæ, de qua anxius aliquantulum subinde fuerat. Ecce tibi die subsequenti cum diluculo Pater aperiret domunculæ suæ ianuam, adstant ante illam præstolantes duo illi Indi, & prostrati illicò ante illius pedes Baptismum postularunt. Euocatus post inde à Maioribus rexit semel atque iterum Collegium Manilanum, & per quadriennium totam Prouinciam; quam licet per varias Insulas latissimè diffusam, tertio suos inuisendo, & vbique ad labores Apostolicos animado perlustrauit. Magistratui vtrique, tam sæculari, quàm Ecclesiastico in æstimatione summa fuit, ob eximiam prudentiam, doctrinam, & vitæ sanctitatem & Censor insuper caufarum ad S. Inquisitionis Tribunal in noua Hispania, & Philippinis pertinentium. Dum præesset alijs, omnes optimi Præfulis impleuit numeros, factusque est forma gregis, humilis, mansuetus, pius, plenus caritate erga alios; sed in se vnum, & corpus suum immitis, & quadammodo crudelis, frequentibus flagellationibus, cilicis, catenis aculeatis, & consimilibus poenitentiae instrumentis, quæ ingrauescente ætate quando alij remittere de rigore solent, ille auxit, & quamuis laboraret debilitate, ac cruditate stomachi, nunquam tamen adduci potuit, vt potionem aromaticam Indicam,

quam Chocolatam vocant, frequenter in ijs regionibus vsurpatam, admitteret; tamquam non satis consentaneam suæ paupertati, quam studiosè coluit. Imo admonitum se aliquando coelitus existimauit à B. Virgine, dum ad illius aram sacrum celebraret, vt in eo proposito firmiter remaneret, nec vnquam sumeret. Desiderio summo Martyrij flagrauit diu, atque, vt illam palmam aliquando consequeretur, quotidie oratiunculam à se compositam ad id adipiscendum de genu recitabat. Verum eius loco Martyrium incruentum dedit illi Deus in diuturnis, & acerbis dolorum cruciatibus, & in perpeffione multarum obtreccionum, obmurmurationum, & calumniarum, quæ omnia inuictò ille robore animi tolerauit. Orationi, & communicationi cum Deo fuit mirificè addictus, ideoque singulis annis cum Exercitia spiritualia obiret, non contentus demenso ordinario, & communi omnibus octidui; ad 20. dies illa producebat, nullum interim admittens de re quauis colloquium. Quin, vt diutius rerum contemplationi sine interpellatore vacare posset, & accuratius se ad mortem (quam identidem suspirabat) disponeret, sub finem vitæ secessit in Domum probationis prope Manilam, vbi orationi, & mortificationi, lectioni, & piorum librorum ad vtilitatem proximorum scriptioni, totum se tradens, tandem confectus morbis, & susceptis magno pietatis sensu Sacramentis migravit ad Dominum die 6. Maij anno 1660. ætatis suæ 68. Societatis initæ 54. Multa alia præclara de eo refert noster Alphonsus de Andrada in illius vita tomo 6. de viris Illustribus, quem, qui plura cupit, consulere poterit. Edidit religiosissimus Pater, auctoritate Archiepiscopi Manilensis, & Senatus Regij conciones duas à se habitas Hispanicè

1. *In festi anni institutione, ob liberatam anno 1629. classem Hispanicam, ab insidijs Hollandorum. Alteram*

In pompa funebri, quam ciuitas Manilensis instituit in obitu Hispaniarum, & Indiarum Principis Balthasaris. Manilæ 1649.

Historiam de laboribus Euangelicis, & Ministerijs Apostolicis Operariorum Societatis IESV, in Insulis Philippinis. Matrili, per Ferdinandum de Buendia 1663. in folio. Item

Indiam sacram, hoc est Suppetias sacras ex vtraque India, in Europam, pro interpretatione facili, & genuina quorundam locorum in veteri Testamento, qui ad huc Europæos morantur interpretes. Matrili 1666. in 4.

Vitam, & res gestas veñ. fratris Alphonsi Rodriguez Societatis IESV. Matrili, per Dominicum Garzia 1652. in 4.

* FRANCISCVS COMBES, natione Hispanus, patria Cæsaraugustanus, natus sæculi fluentis anno xx. Societati se adiunxit anno 1633. & incensus desiderio Indicæ Missionis nauigauit in Insulas Philippinas 1640.

Mul-

Multis annis fuit operarius gnauus Indorum, atque Hispanorum, & Theologiam Manilæ diu docuit, emissa professione quatuor votorum 1654. Demum à Comitibus Prouinciæ electus in Procuratorem profecturum Romam, post longam mensium aliquot nauigationem in portu Acapulcano regni Mexicani, portum salutis æternæ (vt speramus) tenuit die 29. Decembris 1665. scripsit lingua vernacula

Historiam de Insulis Mindanao, Solo, & adiacentibus, & progressu in vs Christianæ religionis, auspicijs Regis Catholici, Impressam post obitum Matrili, apud Hæredes Pauli de Val, 1667, in folio.

FRANCISCVS CONTVRLA, natione Italus, patria Spediensis in Liguria, adolescens Societatem amplexus est Romæ anno salutis 1592. Quadriennium professus est Humaniores litteras, fuitque Pœnitentiarius Summi Pontificis in Basilica S. Petri Romæ; maximam ætatis subinde partem, traduxit in Domo Professæ Romana, Operarius sedulus, & ab officijs caritatis erga proximos, morumque suauitate oppidò commendatus. Compluribus Patribus Purpuratis, & Præfulibus fuit à sacris confessionibus, & demum octogenario maior, professus pridem triumvotorum solemnium, ad religiosæ vitæ mercedem emigravit Romæ, die 5. Iunij 1653.

Transtulit Italicè, & suppresso suo nomine vulgavit

Praxim bonarum intentionum. Romæ, typis Cameræ Apostolicæ 1627. in 16. Recusam tertio Romæ, apud Angelum Bernabò 1657.

FRANCISCVS COSTERVS, natione Belga, patria Mechliniensis, viuentem adhuc S. P. N. Ignatio anno 1552. Romam venit adolescens, & in Collegio Romano nostro bonis Artibus perpolitus est. Inde anno 1556. cum ageret ipse 25 ætatis ab S. Patriarcha Coloniam missus est, qui in nouo Trium Coronarum gymnasio, si detur aditus, Societatis nomen sua doctrina, & virtute tueatur. Vbi appulit, Sacram Genesim ad Academicos in Theologica schola, & Cœlorum cursus ex Astronomica disciplina explicare exorsus, auditorium maximum non voluptate solum, sed etiam admiratione compleuit; præsertim cum tantam doctrinam commendaret ætatis immaturitas; ornabant eam magis etiam, & venustas sermonis, & varietas linguarum. Anno sequente cum plusculi ad Nostrorum numerum se adiunxissent; Francisco Tironum institutio demandata est, quo in munere suam operam egregiè probauit, adlectis exultisque optimæ indolis adolescentibus. Cum autem tradendis Philosophicis Theologicisque disciplinis Colonia inclaresceret, sacri Doctoratus insignia, more maiorum, in ea Vniuersitate suscepit, & anno 1564. ad diem 10. Decembris, quatuor se

votis solemnibus illigauit. Multis in Societate Collegijs præfuit; bis Prouinciæ Belgicæ, semel Rhenanæ: Ter Congregationi Generali interfuit; vel suo ipsius Prouincialis, vel Prouinciæ nomine. Nunquam tota vitâ infirmatus est; nunquam ultra horam consuetam somnum extraxit; nulla eum Cura, aut sollicitudo vnquam turbauit aut interrupit; nunquam à sacro faciendo nisi in extremo morbo abstinuit. In se fuit adeo feuerus, vt perpetuo cilicio, creberrimisque flagris corpus attereret. Vel tum, cum regebat Prouinciam, scribebat, & conciones sæpe plures vna die habebat, & audiebat confitentes, & cum Hæreticis passim disputabat, quibus se tam strenuè semper opposuit, vt Hæreticorum dici Malleus merito queat. Pedes ferè conficiebat, quamuis longissima itinera, & plerumque cilicio armatus; subinde ocreatus de via repente concionabundus exiliebat in pulpitem, & magna contentione, tamquam recens à quiete esset, differebat. Tam scripsit copiosè, tanto concionatus est hominum concursu, vt in præcipuis Societatis Scriptoribus, Concionatoribusque, videatur numerandus. Et verò multis Hollandorum millibus fuit suis libris salutis, quos, vel nutantes in fide firmavit, vel lapsos restituit. Instituti nostri non amantissimus solum, sed laudator etiam, admiratorque egregius fuit. Apostatas à Societate ita execrabatur, vt ægre Nostros pateretur cum ipsis, vel miscere colloquia. In B. N. P. Ignatium, quocum egerat viuentem, & Beatis adscriptum postea vidit, tenerrimo ferebatur affectu, nec sine lacrymarum profusione sacrum de illo faciebat. Tria ab eo sibi data venienti in Belgium præcepta memorabat, quorum fuit obseruantissimus, vt nimirum animi demissionem, obedientiam, mentis iugem lætitiæ cordi haberet. Virginitatem nulla vnquam cogitatione aut indecoro motu oppugnatam, se seruasse fassus est ipse aliquando. Sermo illi sine furo, simpliciorum consuetudo pergrata. Nunquam auditus est, vel minimi defectus narratione alicuius obscurare famam. Pij colloquijs ita tenebatur, vt illis illatis, vel si dormiret expergisceretur, aliena si repeterentur, mox obdormisceret. Multus semper in oratione fuit, ne tum eam quidem solitus abrumpere cum è Musæo se in triclinium, alioque conferret. Meditando orandoque omne itinerum tempus extrahebat, aut certè meditata cum viæ comite conferebat. Animum solitus fuit quotidie per exomologesim purgare, & humilitati tuendæ lances hebdomadatim, etiam tum cum administraret Prouinciam, detergere. Deiparæ Virginis, cui se dicebat infantulum à Parentibus fuisse consecratum, præcipuus cultor extitit; eius peruigilijs se in publica cænatione sociorum accufare, atque à se panem aliquam reperere, omnes eius imagines vbilibet obuias aperto capi-

capite, & Angelica Salutatione venerari; perlibenter patrata per eam miracula, vel audire, vel referre. Sodalitates eius honori primus in Prouincijs quibus præfuit, erexit: ijs leges condidit, formam pietatis, ac modum edito in lucem opusculo docuit. Antuerpiæ grandem statuatam ei pro Curia collocandam curauit, submoto, qui locum illum occupabat profano Colosso. Vitam suam omnem ita proximorum bono sacram habuit, vt non scriptione dumtaxat, alijsque Societatis celebribus ministerijs semper illis commodaret; verum etiam Duaci, cum ibi Rector esset Collegij, ne quem suorum periculo pestis obijceret, ipse lue afflatorum obsequio, sua se sponte addiderit. Denique vitam his laudibus ornatam cum ad magnum senium prouexisset, ætati magis, & necessitati naturæ, quam morbo succubuit. Dum vltimis Sacramentis imbueretur identidem exclamabat, *O quanta consolatio? Rogatus an lubens moreretur, illis Diui Ambrosij verbis respondit*

Ita vixi, vt me vixisse non pudeat; mori autem non timeo, quia bonum Dominum habeo. Denique cum 90. illi Psalmus à quopiam Nostrum recitaretur, & ad singulos prope versus eorum in se sententias locum iam habuisse affirmaret, illis verbis recitatis. *Ostendam illi salutare meum: hoc porro, ait, à Domino iam reliquum expecto* Id cum focus debere eum expectare responderet, *Nihil, inquit, dubito, nihil dubito. & quantum erit gaudium cum Domino esse; & in his fere verbis mortuus est* Bruxellæ die 6. Decembris anno Christiano 1619. ætatis suæ 88. ab inita Societate 67. Mox omnium ingentes de eius sanctimonia fuere sermones; concursus ad cadaver rosarijs contingendum grandis. Nostrorum verò ea fuit de viri virtute opinio, vt singuli prope aliquid ab eo tractatum ad reliquias acciperent. Scripsit Costerus latinè

Enchiridion Controuersiarum præcipuarum nostri temporis de Religione. Coloniae 1585. emendatius, & auctius Turnoni apud Claudium Michaelem 1591. & sæpius alibi deinceps impressum. Sed & Belgicè quoque, & Italicè conuersum prodijt.

Apologiam pro Enchiridio suo, contra Franciscum Gommarum Professore Caluicistam in Schola Leydensi. Coloniae ex officina Birchmannica Mylij 1604. in 8.

Epistolam ad Franciscum Gommarum Anticosterum. Ibidem 1600. in 8.

Librum de Ecclesia contra eundem Gommarum. Ibidem 1604.

Libellum Sodalitatis, hoc est, Piarum Christianarum Institutionum Libros III. in gratiam Sodalitatis B. Virginis Mariæ. Hic libellus cum sub annum 1575. primum fuisset editus sub nomine Bullæ, nullius adscripto nomine, sæpiusque annis sequentibus recusus: mox etiam ne incerto auctore suspectus fieret per Ioannem Perellium, modicè variato ti-

tulo in hunc modum *Thesaurus piarum, & Christianarum institutionum* editus prodijisset Ingolstadtij 1578. Dilingæ 1583. Mediolani 1586. & alibi. Demùm auctor eius Franciscus Costerus librum recognouit, & duobus libris auctum, præfixo nomine suo recudit Antuerpiæ typis Plantinianis, & Coloniae apud Gosuinum Cholinum vtrouique anno 1586. additis Academicarum aliquot approbationibus, quæ illum auctorem esse agnoscunt: Iterumque Lugduni apud Paulum Frelton, & Abrahamum Croquem 1594. præfixa ad Sodalitates Beatissimæ Virginis Mariæ, Epistola suo nomine subscripta, qua suum illis librum offert, explicatque quam habuerit eius conscribendi occasionem, vt nullus possit ambigere cuius Auctoris hic partus sit; qui rursus 6. libro auctior Antuerpiæ, Coloniae, & alibi editus est.

Meditationes 50. De Vita, & Laudibus Deiparæ Virginis Mariæ. Antuerpiæ ex officina Plantini 1587. Coloniae, Ingolstadtij, & alibi, & recognitas Antuerpiæ apud Moretum 1600.

Meditationes 50. De Vniuersa Historia Dominicæ Passionis. Ibidem.

Meditationes 7. In Precationem Salutæ Regine, & Hymnum, Ave Mariæ Stella. Antuerpiæ 1589. Ingolstadtij, Coloniae alibi.

Libellum De quatuor Nouissimis humane vite. Cracouiæ apud Simonem Kempinium 1605. & Bambergæ 1624.

Exercitium Christianæ pietatis. Louanij 1607.

Declarationem Fidei contra Hæreticos Hollandos.

Responsionem ad Lucæ Osiandri stolidam Refutationem VIII. Catholicarum propositionum. Coloniae 1608. in 8.

Refutationes duas Responsionis P.P. Coci ad ipsius quinque propositiones.

Belgica verò lingua scripsit.

Conciones vberes in Euangelia Dominicarum totius anni Partibus III. Antuerpiæ apud Ioachimum Trognæsum in folio, quas latinè vertit R.P. Theodorus Petreus Carthusianus, & edidit Coloniae Antonius Hierat 1608. Verum cum ea versio videretur, haud satis accurata, iterum repetita est à R.D.L.M. & ab eodem Hierat impressa 1613. in 4.

Conciones super Epistolis Dominicalibus totius anni, cum duabus octauis, nempe Venerabilis Eucharistiæ, & B. Virginis in Cantica. Antuerpiæ apud Verdussen 1616. in folio.

Conciones in omnia festa totius anni. Antuerpiæ apud Trognæsum 1616. in folio.

Catechismum duplicem, alterum breuiorem, prolixiorum alterum. Antuerpiæ typis Plantini 1607.

Clypeum Catholicorum contra Hæresim. Antuerpiæ apud Gislenum Iansen 1606. Est autem hic Clypeus, Enchiridion Controuersiarum Belgicè redditum.

Thesaurum precum. Ibidem apud Trognæsum 1604. & alibi sæpè

Compendiosam Veteris Orthodoxæ fidei demonstrationem cum Antithesum quarundam solutionibus, quam R.P. Theodorus Petreus Latinè reddidit Coloniae typis Mylij 1607.

Apologiam Catholicam ad Hæreticum libellum Gasparis Greuinchouij Calvinistarum Ministri Roterodami, Antuerpiæ apud Trognæsum in 8.

Apologiam secundam ad Greuinchouium.

Epistolam ad eundem Greuinchouium. Coloniae 1600.

Lapidem Lydium Apostolica successionis conficta à Iacobo Pieterffen Anabaptista. Antuerpiæ apud Trognæsum 1603. adduntur

Duo Catholica responsa, & Comparationes 50. inter Christum, & Euangelicos ministros predicantes.

Epistolam ad Ordines Hollandiæ, ac Responsionem ad sententiam Senatus Leydensis, contra Petrum Pan, qui fingitur inductus à Iesuitis ad mortem Comiti Mauritio inferendam; eam Latinam à se factam Aegidius Schondonchus inscripsit Sicam Tragicam Comiti Mauritio à Iesuitis (vt volunt Calvinistæ) Leydæ intentatam.

Tractatum de Indulgentijs.

Aduersus responsionem Petri Cock.

Apologias duas contra Iacobum Molanum.

Refutationem VIII. Propositionum ignoti Hæretici Calvinistæ.

Responsionem De VII. Apostatis.

Scholiam Catholica velut Antidota ad eadem Bibliorum loca, quæ ab Hæreticis in controuersiam rapi solent, & incautis propinari: magna curâ Theologorum Louanienfium examinata, vt cum illis textus vernaculæ linguæ Biblicus laicis, & idiotis permitteretur legendus; in Nouum Testamentum. Antuerpiæ apud Trognæsum 1614. in folio.

Myrothecium, hoc est Proces, & Meditationes super Euangelia totius anni, à R.P. Teodoro Petreio latinè redditas.

Post obitum impressus est eiusdem.

Thesaurus Concionum in singulos Quadragesima dies idiomate Belgico. Antuerpiæ 1643. in folio.

FRANCISCVS CRESPIVS natione Hispanus, patria Vbedanus in Bœtica Societati adscriptus anno salutis 1598. ætatis 11. vota quatuor professus est. Docuit triennio litteras humaniores, decennio Concionatorem egit; plurimis annis in curia Regis Catholici Procuratoris Indiarum munere perfunctus est, & octogenario maior quieuit in Domino. Martiri die 25. Septembris 1665. Edidit Hispanicè

Relationem Martyrum, qui in Regia Imperatoris Iaponiæ anno 1624. pro Christo passi sunt, Martiri 1625. Item

Historiam Martyrii Patrum Rochi Gonzales, Alphonfi Rodriguez, & Ioannis de Castillio

Societatis Iesu, qui anno 1628. in Prouincia Parauariæ Vruai mortem pro Christo tolerauere, vtraque in varias deinde linguas transfusa est.

* FRANCISCVS CREVXIVS natione Gallus, patria Santo, coopatus in Societatem anno Domini 1614. ætatis 18. duodecim annos in docenda arte eloquentiæ, & litteris politioribus collocavit; reliquum vitæ in excipiendis confessionibus, alijsque pijs operibus transegit vir exactissimæ in omnibus disciplinæ, & gradu spiritualis Coadiutoris donatus, religiosam vitam felice morte coronauit Burdigalæ exeunte Ianuario 1666. Edidit

Grammaticam Græcam Clenardi recognitam cum obseruationibus Moqueti.

Despauterij Grammaticam Latinam emendatam. Burdigalæ apud Ioannem Mongironem &c. 1658. in 8.

Vitam P. Io. Francisci Regis Latinè redditam è Gallico. Coloniae apud Ioannem Buxæum 1660. in 12.

Vitam D. Francisci Salesij Episcopi conscriptam Gallicè ab Illustrissimo Episcopo Aniciensi, & latinitate donatam, Coloniae iisdem typis 1663. in 8.

Historia Canadensis, seu noua Francia, libros 10. vsque ad annum Christi 1656. Latinè Parisijs apud Sebastianum Cramoyfy 1664. in 4.

FRANCISCVS DE LA CROIX, SEV DE CRUCE natione Belga, patria Valencenensis, natus anno 1582. Societatem complexus 1600. vota quatuor nuncupauit. Hic postquam sexennium in Rhetorica, & litteris humanioribus tradendis consumpsisset, triennium in Philosophia, & annos aliquot in Concionibus habendis ad populum fructuosè consumpsisset, in regendi munere (ad quod maximis à Deo dotibus instructus erat) viginti & octo annos transegit; nempe Rector Domus Probationis Tornacensis, bis Collegij Duacensis, bis etiam Prouinciæ Gallo-Belgicæ Prouincialis, tantà vbique commendatione virtutis, vt memoria eius apud posteros etiam hodie iucundissima perseueret. Admirabili fuit præditus gratia sermonis, & morum suauitate, qua omnium ad se rapiebat animos, tanta verò innocentia, & puritate vitæ, vt Angelus à multis non immeritè appellaretur. Summi beneficii loco vocationem ad Societatem semper duxit, & de religiosa perseuerantia cum lacrymis sæpè differuit, quo sensu priuatim aliquando sic est abreptus, vt cubiculi sui parietes osculandi modum non faceret. Quam arcta cum Deo consuetudine vteretur, constat tum ex chartis, in quas totis retrò viginti annis, animi sui sensa retulerat, tum ex quotidiano sacrificio, quòd sine lacrymis ferè nunquam peragebat. Singulari in Christum patientem affectu, primus in Prouinciam quadragesimalium meditationum inuexit vsus, easque primus Duaci habuit per biennium,

eo ardore dicendi, ut concionem totam magnis motibus incitaret. Tenerrima fuit in Beatissimam Virginem deuotione, & ad canonicas preces horarias quotidie adiecit alias de Immaculata Conceptione, & de Sancto Iosepho Deiparæ Sponso. Eluxit in eo perpetua æquitas animi usque ad extremum diem, quo tactus apoplexia Tornaci in Domino Probationis desijt inter mortales viuere die 11. Augusti 1644. Edidit

Hortulum Marianum sive Præces varias colendi Beatissimam Virginem Mariam. Duaci typis B. Belleri 1622. in 16. recusum Coloniae 1630. & alibi sæpe, atque in linguas Gallicam, Italicam, & alias translatum. De hoc libello scribit R. P. Hippolitus Marracius in Bibliot. Mariana, esse *Opusculum planè dignum, quod diurna nocturnaue manu ab omnibus peruoluetur.* Reliquit etiam Meditationes varias pietatis succo plenissimas, quæ multorum manibus teruntur.

FRANCISCVS DE CVNIGA, seu DE ZVNIGA, natione Hispanus gente Cantaber, domo Translauenensis, nobilissimis parentibus ortus, spreta hereditate laudissima, & Patris lacrymis Societati se Burgis adixit, annos natus 20. anno salutis 1590. atque in ea confectis Philosophiæ, ac Theologiæ studijs, ostendit re ipsa, posse in male tornato corpore pulchram animam habitare. Cum enim ad superiores disciplinas, ob vultus totiusque corporis quandam quasi rusticitatem videretur ineptior, eò tamen euasit doctrinæ, ut Philosophiam Compositellæ, Theologiam Salmanticæ summo cum plausu omnium explicaret, Verum aduersa fere semper confictatus valetudine religiose obiit Vallisoleti 22. Iulij anno 1614. Posthumus prodijt eius

Tractatus de SS. Trinitate in Primam Partem summæ S. Thomæ à quæstione 27. usque ad 43. Lugduni apud Lud. Prost: 1623. in 4.

* FRANCISCVS DERAND, natione Lotharingus dioceseos Metensis natus anno sæculi proximè elapsi 88. Societati se adscripsit labentis XI. & votorum quatuor professionem emisit. Matthesim aliquamdiu professus est, Architectonicæ peritissimus fuit, cuius rei perpetuum monumentum erit in Basilica Domus Professæ Parisiensis, munificentia Christianissimi Regis Francorum Ludouici XIII. extructa, & curis P. Francisci absoluta. Missus negotiorum causa in Galliam Narbonensem, naturæ concessit, Agathæ die 26. Octobris 1644. edidit Gallicè

Architecturam Fornicum. Parisijs, apud Sebastianum Cramoisi 1643. in folio

* FRANCISCVS DOBELH, natione Gallus, patria Molinensis natus anno sæculi voluentis 34. ad Societatem se aggregauit 1651. Post traditas humaniores litteras. Concionatorem egit aliquot annos; & Ca-

stra secutus Christianissimi Regis, in spiritualibus inseruiuit Ministris Aulæ, suæ Maiestatis. Edidit Gallicè tractatum de B. V. sub titulo *MARIA IESV Mater amabilis* Amstelodami, apud Danielem Elzeuiriù 1671. in 12. *De Arte bene moriendi.* Ibidem iisdem typis anno, & forma

De Tribulatione. Ibidem eodem anno, & forma

Sententias, Consilia, & effata Politica. Ibidem.

Vitam Regis Almanzon.

FRANCISCVS DVARTE, natione Hispanus, patria Hispalensis Societatem inijt anno salutis 1575. ætatis 16. & votorum quatuor professionem emisit. Philosophiam quadriennio; Theologiam quinquennio cum insigni laude doctrinæ professus est. Gubernauit Collegium Cordubense, & cum Domus Professæ Hispalensis Præpositum ageret, vinculis corporis solutus est calendis Martij anno 1601. Edita est ab alio quopiam magna pars tractatus eius

De Incarnatione Verbi Dei

* FRANCISCVS DVNELLVS, vide infra pagina 233.

FRANCISCVS DE ENZINAS, natione Hispanus, patria Abulensis, ab incunabilis sanctitatem visus cum lacte sxisse, eam sincerissimo in Virginem Deiparam amore stabiluit, iam tum ab infantia Deuotus Virginis appellatus. Eam deuotionem ingressus in Societatem Abulæ anno salutis 1587. ætatis 17. nouis semper incrementis auxit: & quidquid vbilibet piarum ad Virginem precatationum nanciscebatur in suos usus vertebat. Ieiunium eius honori vnoquoque sabbato, sed omnibus festorum eius perugilijs, arido pane frigidaque seruabat. Sæpe ad illam colendam nouendialia instituebat, quæ multa corporis afflictatione, prece proluxa, & continente inedia celebrabat; sæpe ad eius aram noctes ducebat infomnes, & ut eius solemnitates per annum redeuntes veneraretur ex actius, die toto à litterarum exercitationibus abstinebat, vni vacans mysterio meditando, quod tum repræsentabatur. Ipse totus eo amoris incendio inflammari solitus, in eundem amorem alios incitabat. Encomia Deiparæ scripto complexus est, quæ sibi grata fuisse, visa est Dei Mater ostento patefecisse. Viro cuidam lectissimæ virtutis visus est aliquando P. Franciscus hanc suam lucubrationem supplex offerre Deiparæ atque illa vultu hilari gratanter accipere. Cum Diuina Matre, Deum quoque filium suauissimè diligebat nunc Infantem, nunc Crucifixum, varijs, sed tenerrimis affectibus prosequabatur. Verum in Eucharistia, vbi quàm alibi præsentem agnoscebat, diuinitus impensiusque venerabatur. In sacro longas, & quando erat sine arbitris, horarias trahebat moras; & ante meridiani temporis reliquum eadem pietate duce-

ducebat. Totas prope noctes in templo exiebat orando, ut vix horas somno binas, idque ad Altaris crepidinem humi tribueret. Horas Canonicas summo animi ardore recitabat, & cum aliquando confessionibus audiendis distractus eas nequiuisset statis temporibus absolueret, dubia iam luce sub noctem visus est eas in templo ad lucis radium, quem ab vultu in librum diffundebat, perlegere. In clemens sui vexator exstitit; ferreis, fetosisque cilicijs, cruentis flagellationibus desæuiebat in corpus. Iussus à medicis uti balneo, ita iussit aquam feruescere, ut ea perfusus dirrissimè excrucietur. Ciborum delicias procul arcebat, sola contentus oriza, & elixis poppagis, qui fructus est Indicus è vilioribus, at in alios tanta erat facilitate, ut vel Hollandos, cum ab ijs esset comprehensus, per eam sibi conciliarit. Societatem amauit impense, eiusque leges omnes sanctè seruauit, Zelo animarum tanto ardebat, ut totos 30. annos Bisayarum gentem in Philippinis, summis laboribus, Apostolica caritate ad humanitatem, ad fidem Christianam informarit. Ibat ille per montes, & lucos nudis pedibus; tranabat flumina, scrutabatur latibula, & ex ijs Indos ceu feras educebat cicurandos; nunc Solis aduri radijs, sæpe imbre madere, pati inedia, atque omnibus prorsus vitæ commodis destitui. Hic vir virtutis à Prouincia sua Philippinarum Romam anno 1628. missus, in Hollandorum delatus est manus, apud quos durissimam expertus est seruitutem. Ex ea redux, paulò postquam Manilam attingit, morbo correptus, atque oppressus paucis diebus post sancta libata mytheria, inter pia colloquia suauissimè obdormiuit die 11. Ianuarij anno Christi 1632. ætatis 62. Societatis 45. Philippinæ expeditionis 36. & ab edita quatuor votorum professione 22. scripsit vir non doctrina minus, quam virtute conspicuus

Encomia Beatissimæ Mariæ Virginis.

Grammaticam, & Confessionarium lingua Bisayensi, cuius in Philippinis est usus

* FRANCISCVS ESCHINARDVS, natione Italus, natus Romæ anno sæculi fluentis 23. Societati nomen dedit 1637. & votorum quatuor Sacramento solemniter obstrinxit. Post traditas quinquennio litteras amariiores, Philosophiam. Florentiæ, mox Romæ, Matthesim Perusiæ professus est. Rexit Collegium Tiburtinum, edidit hætenus latinè

De Horologio Hydraulico sub titulo *Appendicis ad Exodium de Tympano.* Romæ 1648. in 4. & iterum *De eadem Materia* ex ærario P. Marij Bettini Romæ 1650. in 4. editio 2.

Microcosmum Physico-mathematicum, suppresso nomine Perusiæ 1658. in folio

Compendium Philosophiæ dedicatum Card. Chisio sub titulo *Simulacrum ex Chisus Monti-*

bus, Romæ 1661. in folio

Orationem in Parasceue habitam coram Summo Pontifice, impressam à Reuerendissimo Magistro Sacri Palatii inter alios sermones habitos in Sacello Pontificio Romæ 1662.

Dialogum opticum. Romæ 1666. in 4.

Centuriam Problematum Opticorum, seu *Dialogi optici Partem alteram.* Romæ 1666. in 4.

Centuriam Problematum opticorum seu *Partem tertiam.* Romæ 1668.

FRANCISCVS ESCRIVA quem Scribam, & Scribanum aliqui mendose vocant, natione fuit Hispanus, patria Valentinus cum esset genere, ingenio, vitæ integritate nobilis, & humanis, Diuinisque litteris probe excultus, & in Academia Complutensi Doctoris Theologi lauream, atque in patria Canonicatum consecutus, magna omnium admiratione anno salutis 1570. suo vero 40. Omni seculi vanitate reiecta ad Christi vexillum conuolauit, ut in nostræ religionis paupertate inueniret, quod mundi diuitiæ præstare non possunt. Societatem tum suis lucubrationibus, atque concionibus, tum verò magis auctoritate, qua valuit, plurimum illustrauit. Ioanni Ribero Patriarchæ Antiocheno, & Archiepiscopo Valentino fuit vnicè charus, consiliorum eius particeps, & indiuiduus comes. Alijs etiam Dynastis fuit in honore. Omnium illi animos conciliabat ingenuitas, integritas, candor, prudentia, rara morum facilitas, & studium bene de omnibus merendi. Solus ipse sui erat despicientissimus; religiosæ disciplinæ exactus obseruator, nihil in victu, cultuque singulare, ne in extrema quidem ætate nisi coactus admisit; & ipse se interim quotidie flagellabat, & abiectissima quæque munia libenter obibat. Cæsar augustano Collegio triennio præfuit, sed postea ad nullum alium magistratum gerendum adigi potuit, tametsi præclaris ad gubernandum dotibus polleret. Priuata vita delectabatur perquam posset commodius in S. Scripturæ, Sanctorumque PP. studio versari, quo vno mirificè capiebat. In Valentino Collegio diem 30. Decembris habuit extremum anno Christi 1617. scripsit Hispanicè

De IV. Nouissimis Discursus (sic enim vocantur) pietate, eruditione, breuitate, ac perspicuitate eximios, & ad formandos Diuini Verbi declamatores appositos, Editi sunt Valentini per Petrum Patritium Mey.

De Morte 1604. De Iudicio 1604. De duobus reliquis 1616. in 4.

Vitam Illustrissimi D. Ioannis de Ribera Patriarchæ Antiocheni, Archiepiscopi Valentini. Typis iisdem 1612. in 4.

Discursus de obligationibus status vniuscuiusque secundum quas indicabitur.

Plura mors interruptit.

FRANCISCVS EVGENIUS natione Italus, patria Perusinus adscitus in Societatem

Romæ anno Domini 1593. ætatis 17. Absolutis Philosophiæ, & Theologiæ studijs Neapoli, & prælecta Rethorica, in Iaponiam ad animarum quæstum traiecit anno 1603. relicto Socijs præclaro suæ virtutis exemplo ex imitatione S. Francisci Xaverij, quippe qui præter Breuiarium, & scripta sua, nihil Roma secum extulerit, & rogatus, ut Perusiam, suis vltimum dicturus vale accederet, negavit, Homini à Parentibus iam abstracto, & animarum saluti pro Christo iam addicto, id ex vfu videri. Multa & grauiâ perperis est Vir Apostolicus in Iaponia, emissa professione votorum 4. Nangasachi anno 1617. Inde reuersus Macaum non multo post ad laborum mercedem videtur emigrasse. Scripsit

Annua litteras à Cocincina, & Macao 1617.

FRANCISCVS FAVARDIVS natione Gallus, patria Lemouicensis cum peracto litterarum humanarum, & Philosophiæ cursu, ac legum studijs in Burdigalensi Senatu Patronus, & Causarum actor esset, dedit se in Societatem anno 1587. exeunte, ætatis suæ 25. Lugduni in humili Religionis statu, Prouinciæ Lugdunensis procuratori 30. ipsos annos industriæ impendit. Demum octogenario maior, corporis vinculis solutus migravit ad Dominum Lugduni die 26. Maij 1644. Edidit tacito suo nomine versam Gallicè

Vitam S. P. N. Ignatij ex Petro Ribadeneira, & Ioanne Petro Maffæio collectam, elegante stylo Auenione, & mox Antuerpiæ.

FRANCISCVS FERNANDIVS natione Hispanus, patria Auertensis dioceseos Toletanæ, Baccalaurei insignibus in Complutensi Academia iam ornatus, & Iuris Ciuilibus insuper studio per triennium instructus, rebus caducis valere iussis, in Societatem se recepit Compluti anno salutis 1570. ætatis suæ 23. & nondum sacris initiatus, animarum Deo lucrandarum studio incensus, comitem se adiunxit Alexandro Valignano Orientis Visitatori designato, atque eadem cum ipso nauauit operam rei Christianæ Concionibus habendis, Confessionibus excipiendis, docendo, gubernando, & alia ministeria Instituti nostri obeundo. Votorum, 4. Sacramentum solemne Goæ dixit anno 1595. vbi etiam Theologiam publicè explicuit. Rexit Residentiam Tanaensem, Domum Coulanensem, & diu Pater Christianorum (vt vocant) Goæ & Cocini fuit. Inde missus in Regnum Bengalense anno 1598. in eo Arrancani Regulum initio, qua erat morum suauitate, sibi conciliauit, & portam Euangelio latissimam aperuit. Nam gentis idioma breui perdidicit, & multos Christianæ Fidei lumine illustravit. Verùm Ciatigani dum rixas Lusitanos inter, & indigenas excitatas componere

nititur, ab immiti turba malè probris, & pugnis mulctatur, ad hæc in carcerem raptratus, in eo breui confectus squallore, & senio, ex ærumerosâ hac vita ad Regnum filiorum Dei euolauit die 14. Nouembris 1602. Res eius gestas pro Dei gloria, fusè postea perscripsit P. Alegambe certiore de eo nactus notitiam, in opere de mortibus Illustribus, &c. ad annum 1602. Edidit lingua Bengalana.

Tractatum, quo Catholicæ Fidei capita explanat. Item

Catechismum in modum Dialogi.

FRANCISCVS DE FIGVEROA. duo fuerunt huius nominis, & cognominis in Societate vterque Hispanus, & vnus quidem, patria Hispalensis, sed in Societatem ingressus est Lima, in Peruana Prouincia anno salutis 1612. die 1. Octobris ætatis 18. & in illa emisit professionem votorum 4. Philosophiam Limæ, Theologiam Cusci professus anno salutis 1637. demum Limæ pie obiit 1639. in Decembri, nec inuenio hunc vnquam rediisse in Hispaniam, vt existimauit P. Alegambe.

* ALTER FRANCISCVS DE FIGVEROA fuit patria Fregenalis in Boetica, admissus in Societatem anno Domini 1586. ætatis 15. Professus etiam 4. votorum, Concionator, Confessarius, & missus Matritum, Prouinciarum Indiæ Occidentalis Procuratorem egit ab anno 1611. vsque ad annum 1623. quo ibidem natura concessit. Hic itaque scripsit Hispanicè

Memoriale de octo Societatis Iesu Patribus, & alijs nonnullis Hispanis, Indisque martyrio affectis in Prouincia Mexicana anno 1616. exhibitum Catholico Hispaniarum Regi Philippo III. anno 1617. quod in Gallicam, Germanicam, & alias deinde linguas transfusum est.

Prior verisimillimè scripserit.

Vitam P. Ioannis Sebastiani Societatis Iesu, & Prouincialis olim Prouinciæ Peruanae, quæ tamen nondum videtur edita in lucem.

* FRANCISCVS DE FLORENTIA, natus in Insula Florida, vnâ ex Occidentalibus Regni Mexicani, Societati nomen dedit anno salutis 1642. ætatis suæ 23. & votorum quatuor nuncupatione se adstrinxit. Philosophiam, & Theologiam professus est Mexici, & electus ab illa Prouincia in Procuratorem Romam adiit. Nunc dum hæc scribimus, anno 1674. Hispali omnium Indiæ Occidentalis Prouinciarum negotia sedulo procurat. Edidit Hispanicè

Menologium Virorum insignium perfectione Religiosa Societatis Iesu in Prouincia Mexicana. Barcinone per Hyacinthum Andream 1671. in 4. Item

Vitam exemplarem, & gloriosam mortem, in odium Fidei Venerabilis P. Ludouici de Medina, occisi in Insulis, quas vocant Latronum, siue Maria-

Marianas. Hispali per Ioan. Franciscum Blas 1673. in 4.

FRANCISCVS FOLIANVS natione Rhetus à Valle Tellina, inde à P. Nicolao Bobadilla vno ex 10. primoribus Patribus Societatis, Romam missus ad Tirocinium anno 1559. cum ageret ætatis annum 16. per summam sui obscuritatem, quam semper impensè sectatus est, ad insignem sanctimoniam claritatem euasit. Resplenduit in illo primum humilitas, qua cum de se demissimè sentiret, contemnebat ipse se pertinaci studio, atque ab alijs contemni gestiebat. Vestium, librorum, & reliqui instrumenti domestici obsolescentissima sibi presabat. Aegrè potuit adduci ad Sacerdotium capeffendum, nec destitit vnquam postquam est initiatus sacrificantibus ministrare quoties nanciscebatur occasionem. Vbi consuetis functionibus suis satisfecerat, Superiorem adibat, quæreas numquid aliud operæ veller à se præstari. Sic sæpe addebatur socius exeuntibus; sæpe domi publica ambulacra, sæpe priuata Sociorum conclauia euerbebat, purgabat foricas, culinæ seruitia præstabat. Afflictio corporis fuit in illo supra communem etiam Sanctorum modum. Vsurpata cilicia, dira lateque sonantia flagramissa facio, ceu tenue seueritatis ipsius rudimentum. Vrticas nudo corpori admouere deprehensus est. Inambulabat æstate complures horas aperto capite ad Solem, & quò æstuarer immoderatus lanceos thoraces duos, omnemque hibernam vestem induebat. Contra, vt algeret per hiemem, tenuissimè amiciebatur, & intempesta nocte, sæuiente aquilone sub dio, nudo vertice consistebat; imbres niuesque, & omnem aëris inclementiam excipiebat. Omnes pene sensus obtuderat assidua maceratione, nec vlla propemodum erat ipsius actio vacua vexationis. Si verendum erat cubiculum, obducebat fores, & fenestras, nec inspergebat aqua, vt excitatis pulueribus torqueretur. Si iter faciendum, subibat humeris pallia sociorum, vel aliud quidpiam molesti oneris accipiebat; si lanceos, si culinaria supellex eluenda, aquam feruentissimam adhabebat. Cibi, somnique parcissimus; illum sæpe pane, ac vino desiniebat, sæpe dies impaitus traducebat; at somnum ternis, quaternisue horis, & fere nudis super asseribus capiebat. Sed compendio absoluam hoc caput. Postulatus aliquid piorum suffragiorum pro benefactrice, quæ Neapolitano Collegio sex, & triginta, nummum aureorum millia fuerat elargita totidem promisit illi actuum mortificationis externæ millia, nec diutius quàm trimestri se pro illa Deo dependurum. Caritate qua flagrabat in omnes, satis constat nemini vnquam defuisse, qui vellet eius opera vti. P. Alphonso Salmeroni diu amanuensis fuit, & omnia ipsius volumina bis minimum exscripsit; idemque obsequium diu Romæ præstitit alijs Patribus. Vt

studijs nostrorum scholasticorum consuleret, quos inualetudo prohibebat ab excipientis suo calamo dictatis Magistris, ipse clam ea describebat, eisque porrigebat. Sæpe sternebat aliorum lectos, calceos extergebat, alia præstabat obsequia, in quibus si fuisset deprehensus, natum se seruitio dicebat. Tam imperturbata cum Deo tot inter officia conjunctione versabatur, vt tricenis omnino annis credatur ab eo mentem non dedexisse. Certè ex omnium rerum aspectu, qualescumque illæ essent, tamquam spondere quodam rapiebatur in Deum. Sermo illi omnis de rebus pijs, pia omnia scribebat de genibus. Tempus à scriptione vacuum orando occupabat. Erat in Calites omnes, atque in primis in Sanctos Angelos propensissimè pius. Sed augustissimam Trinitatem Summi Dei ita coluit, ita veneratus est, vt omnem vicerit admirabilitatem. Eam in omni oratione frequentissimè, suauissimèque, sed nunquam nisi aperto, inclinatoque capite, appellabat. Multa suo Marte de ea commentatus est, multa ab alijs lucubrata pulcherrimo charactere descripsit. Sed nomen ipsum Dei, aut Diuinæ Triados, nunquam nisi grandioribus litteris expresse. Multa in quotidiano vitæ vfu, vel faciebat in huius ineffabilis mysterij gratiam, vel omittebat, quæ tametsi minutiora videri cuiquam possent, quia tamen, & confirmatæ pietatis indicia sunt, & frequentia sua propemodum supra imitationem, breuiter nonnulla perstringam. Inhabitabat Romæ triangulare cubiculum; tribus asseribus pro strato utebatur: trigonum habebat pectinem, & tridentem; triplicem semper vestem gerebat; In sacro præfationi quam temporis ordo præscribit, alteram de Sanctissima Trinitate (probante Pontifice) submissa voce subiungebat. In mensa cultrum, fuscinulam, & cochlear, in formam triquetram disponebat, panem ter cruce signabat, tria ex illo frustula scindebat, & deinceps terna prioribus absumptis: nunquam plus quam tribus ferculis vescabatur; cibos si tripartiti dabantur, non attingebat, nec si terni fructus, vnâ lance inferebantur, alia tres prius in partes diuidebat: minutiores fructus, vt sunt amygdala, vuzæ, ternos simul in os inferebat. Ter quaque cibatione bibebat. Obambulabat in triangulum, Rosarium habebat tridecas, & tricolore liceo confertum. A legendo, scribendoque post tertium folium interquiescebat. Sæpe triangula pingebat æquilatera, illorumque proprietates Diuinis Mysterijs accommodabat. Solemne illi erat eistatum; Tria sunt omnia. Solem fixo sæpe obtutu contemplantur, in eoque lucem, splendorem, calorem tamquam Trinitatis vestigium deuenerabatur; ad omnem Sacrosanctæ Triadis commemorationem profundissimè corpus inclinabat, coram eius imagine terram pronovo vultu contingebat. Nomen Diuinum non

nisi de genibus scribebat. Nouis ædificijs curabat vbi poterat eius effigiem addi; eidem templa, ac Sacella dicari. Ad eius festi solemnitatem toto se octiduo, geminato poenitentia consuetæ, atque orationis penso comparabat. Pridie vesperi, Sacerdotalem in facello induebat apparatus, & sic tota nocte peruigil ante aram stabat. Summo mane inter inexplicabiles animi delicias facrum ad horam producebat: eademque contentione pietatis octauam diem peragebat. Huius viri prorsus admirabilis, post ætatem tot per virtutum ornamenta constanter deductam, exitus hic fuit. Est in agro Tarquinienfi amplum Romani Collegij prædium, cælo insalubri. Huc ille ad aratores, messorisque, qui conuenerant, vt quotannis sit, missus febrem pestilentem contraxit, ac Romam reuersus, triduo æger decubuit, admirabili patientia, humilitatis, obedientia exemplo; tandem Sacramentis perceptis, cum tres digitos cordi forma triangulari impositos, velut amoris sui signaculum teneret, sanctissime expirauit die 29. Septembris anno 1609. Eius penè adhuc spirantis cubiculum, reliquiarum nomine direptum à Nostris est. Funus maximo hominum concursu celebratum. Exfecto subinde cadauere tres in corde subalbescentes ex liuido seu maculæ, seu flammulæ, seu carunculæ, tuberculorum instar inuentæ, quæ parte aduersa in vnam coalescebant, restatque est Marsilius Cagnatus, qui aderat, Medicorum peritissimus, id planè extra naturæ leges euenisse. Laudatus publicè in cœnaculo est: cadauer iussu Præpositi Generalis proprio inclusum loculo cum hac epigrapha: P. Franciscus Folanus Societatis Iesu eximius Sanctissimæ Trinitatis cultor. Reliquit post se.

Tomos VII. ad Angelum tutelarem vbi celestia perfectionis sensu, quæ ab eo sibi indita prædicabat, annotauit.

Libellos III. De Iesu in corde, ter mille distichis comprehensos.

Libellos III. Iaculatoriarum precum ad Augustissimam Trinitatem.

Alia plura pietatis volumina, quæ omnia seruantur in nostro Collegio Romano.

FRANCISCVS FREYRE natione Lusitanus, patria Estremosensis dioceseos Eborensis, ad Societatem venit Eboræ die 20. Ianuarij anno 1611. ætatis suæ 14. In ea studijs humanioribus, ac Philosophicis absolutis, biennio Conimbricæ amæniore litteras iuuentuti tradidit, quo tempore scripsit.

De Symbolis Heroum libros V. multiplici eruditione illustres, & qui nunc manuscripti seruantur Romæ, & forte adhuc lucem visuri sunt. Postea Romam ad Theologica decurrenda spatia vocatus, ingenij sui specimen dedit, studijs moderandis in Germanico Collegio, & explicandis controuersijs Fidei præfuit, interea verò subcessiuis horis scripsit

Officium de S. Elizabetha Regina Lusitania. De rebus gestis eiusdem Elizabethæ libros duos Latinè, & Lusitanicè sub nomine Blasij de Piña Freyre Fratris sui.

De Excellenti magnitudine Imperij Austriaci.

Musas Christianas, Oratione ligata.

Scripsit præterea.

Consiliorum libros V. qui nunc Romæ manuscripti extant in Domo Professorum, & forte adhuc suo tempore lucem aspicient.

In Lusitaniam confectis studijs regressus, cum tertæ probationis annum perageret, scripsit Lusitanicè.

De Arte bene moriendi libellum.

Deinde in Eboresi Academia iussu explicare publicè Philosophiam, id cum laude præstitit, & typo aptauit.

Vniuersam Philosophiam vnum in volumen redactam. Postea in eadem Academia Theologiam professus est, & meditabatur.

Catenam in IV. libros Regum, aliasque lucubrationes, sed morte præuentus hæc publici iuris non fecit. Scripsit etiam rogatu Excellentissimi D. Francisci de Mello Marchionis. Apologiam Veritatis, & Iustitiæ vindicatricem. Quæ ab alijs excusa est Amstelodami, opera Martini Iosephi Lusitani 1642. in 4. Migravit ex hac vita Vlyssipone die 16. Augusti 1644.

FRANCISCVS FVRTADVS natione Lusitanus, patria Fayalensis, quæ vna ex Insulis Tertiarijs est, adscitus in Societatem anno salutis 1608. ætatis suæ 21. in ipso Tirocinio Regularis vitæ præluxit æqualibus exemplo, & eundem obseruantia tenorem postea retinuit. Dum Theologiæ studijs nauaret operam, incensus desiderio adeunda Iaponia, nauigauit in Indiam, & Sinensi Missioni applicatus, totos 32. annos in illa vinea operosissime, & fructuosissime laborauit, & Macai professionem 4. votorum edidit. Præfuit nostris, Superior in Residentijs annos 13. Superior Domorum Septentrionalium annos septem, Vice Prouincialis totius Missionis per sexennium. Post multos labores Christi causa exantlatos transiit ad capeffenda illorum præmia Macai die 21. Nouembris 1653. Impressit Sinensi lingua.

De Mundo, & Calo libros sex, in quibus rationibus Philosophicis ostendit dari Primum motorem, & Dominum Vniuersi. Item

De Logica, & Metaphysica tomos aliquot.

FRANCISCVS GANDILLON natione Gallus, patria Aurelianensis Societati adscriptus anno 1614. ætatis 25. iam inde à prima pueritia adeo pietati assuetus, vt cum ea natus videretur. Philosophiam publicè Parisijs ante aditam Societatem, in ea verò Rhedonis, & Aureliæ; Flexiæ verò sacram Theologiam, & Lutetiæ, professus est; Alenconensis Collegij existens Rector obiit die 29. Octobris

bris anno 1631. cum magno sensu pietatis. Libellum edidit, qui inscribitur.

Anima sancta, omnibus virtutibus tum naturalibus, tum supernaturalibus cumulata. Alenconij apud Robertum Menerel 1631.

FRANCISCVS GARASSVS natione Gallus, patria Engolismensis, vir fuit ingenij, & doctrinæ fama nobilissimus, plurimæ lectionis, docendi facultate minimè vulgari, Scriptor indefessus. Animi submissione, modestia, affabilitate, mansuetudine, cæterisque virtutibus supramodum amabilis. In præcipuis Gallia, & Lotharingæ ciuitatibus concionatus est. Aduersarios habuit multos. Cum semper virtutem, pietatemque coluisset, tum verò id postremo ante suum obitum anno fecit multò impensius, & ramquam, qui se ad triumphum caritatis præfagus compararet, totum se Deo, Diuinisque rebus impendit. Cum autem Pietauij sæua lues grassaretur, multis precibus exorauit moderatores suos, vt sibi liceret tabe infectis inseruire. Quod cum obtinuisset, in ijs demum pijs officijs in hospitali domo inter infectos, quos verbo, & exemplo etiam moriens hortabatur, sanctissime, & religiosissime consumptus est die 14. Iunij anno 1631. ætatis 46. Societatis 31. Professionis votorum 4. 13. Scripsit Gallica lingua.

Disquisitiones Disquisitionum Stephani Paschasij. Parisijs apud Sebastiauum Chapelet 1637. in 8. tacito nomine.

Ecclesiam reformatam; Pietauij, & Bruxellis apud Christophorum Girardum 1620. in 8. Sed huic etiam Libro nomen suum non addidit.

Doctrinam Curiosam, qua redduntur ridiculi Libertini, & Athei. Parisijs apud Chapelet 1624.

Apologiam pro suo libro contra Libertinos, & Atheos. Ibidem, & iisdem typis, & anno in 8.

Epistolam ad D. Ogerium, & huius ad illum de sua cum Ecclesia reconciliatione. Ibidem 1624. in 12.

Summam Theologicam contra Atheos huius temporis. Parisijs apud Chapelet 1625. in folio.

Abusus detectos in Censura suæ Summæ. Parisijs 1626. in 8.

Septem Sapientum conuiuium alieno nomine 1617. in 8.

De Similitudine lucis Solaris, & Iustitiæ. Burdigalæ 1612. Latinè verò scripsit.

Elegiarum de Morte Henrici Magni librum singularem. Augustoritum Pictonum 1611. in 4.

Sacra Rhemensia carmine Heroico nomine Collegij Pietauiensis oblata Ludouico XIII. Regi Christianissimo in sua inauguratione. Pietauij 1611. in 4.

Campos Elysios pro exceptione Regis Ludouici XIII. cum Burdegalam nuptiarum causa inueheretur. Gallicè

Colossum Henrico Magno in Ponte nouo positum. Parisijs apud Sebastianum Chapelet 1628. in 4. Demum reliquit

Volumina 24. in Sacram Scripturam, aut de rebus pijs nondum edita

FRANCISCVS GARCIA DE VALLE natione Hispanus, patria Calaguritanus annos vix quindecim natus Compluti in Societatem adscriptus est, anno salutis 1590. & vota 4. nuncupauit. Rector fuit Ocaniensis Collegij. Cæterum partem vitæ reliquam ferè prædicando Dei verbo transiegit ultra annos quadraginta, & in senectute bona, octogenario maior quieuit in Domino. Matrili die penultimo Iulij 1656. Edidit

Euangelicum Concionatorem, & Noni hominis Institutionem, ex doctrina verbi Dei. Lugduni sumptibus Iacobi Cardon 1622. tomis duobus in folio, vbi locupletem materiam, & formam Concionatoribus suppeditat.

Historiam de Natiuitate Mundi aduersus Atheos. Matrili in folio.

Item alieno nomine vulgavit.

Vitam ad vniõnem, & Communionem cum Deo.

Moliebatur, sed non impressit typis.

De Natiuitate Moysis, & Lege scripta aduersus Iudæos.

Itinerarium filiorum Israel.

Glossas in totam Scripturam Sacram, tomis eompluribus.

* FRANCISCVS GARCIA alter, natione Hispanus, patria Vallecassensis, dioceseos Toletana, Societati adscriptus anno sæculi voluentis 58. ætatis suæ 16. vota quatuor ritu solemni concepit. Docuit in ea æmæniore litteras, Philosophiam, & Theologiam, & Missiones annis aliquot obiit. Superstes Madriti, edidit in lucem Hispanico idiomate.

Virtutes, & Excellentias S. Iosephi. Matrili in 8.

Compendium Vitæ S. Ignatij de Loyola. Ibidem in 8.

Compendium Vitæ S. Francisci Borgiæ. Compluti per Mariam Fernandez 1671. in 8.

Relationem de Persecutione Prædicatorum Christi in Sinis. Hispali, apud Ioannem de Osuna 1671. in 4.

Vitam, ac Miracula S. Francisci Xauerij Apostoli Indiarum Toleti per Franciscum Caluum 1673. in 4.

Tractatum de Oratione Mentali, Lessione, Spirituali, & Examine Conscientiæ. Madriti 1673. in 4.

Vitam Venerabilis P. Ludouici de Medina occisi pro Fide Christi in Insulis Marianis. Madriti 1673. in 4.

* FRANCISCVS GAVTRAN natione Belga, natus Grauelingæ anno sæculi proxime decursi 91. Deo se in Societate deuouit currentis nono, & solemni sacramento votorum quatuor se adstrinxit. Sexennio docuit humaniores litteras; Præfectum Scholarum.

Concionatorem, & Sodalitatum Partheniarum Directorem egit multis annis; spirituum rerum cognitione in paucis excultus, quadraginta annis Præfæcti Spiritus munere in varijs Collegijs functus est. Rexit Collegia Bethuniense, & Valencenense, & retinens primi spiritus Societatis, bonum illum odorem spargere ubique studuit. Integerrima vitæ exemplo, ad pietatem omnem, sed præsertim Iuniores nostros ad amorem vocationis, & virtutis accendit. Demum senio fatiscens, & bonorum operum meritis cumulatus, ad multorum annorum stipendia euocatus est. Tornaci die 11. Julij 1669. Edidit Gallicè

Summam Vitæ Spiritualis. Tornaci typis Adriani Quinque sæpius recusum, & postremo 1666.

Dissertationem Historicam de Antiquitate Nerviorum. Ibidem, & typis ipsidem.

Vitam Sancti Drogonis. Ibidem 1651.

FRANCISCVS GOMETIVS natione Hispanus, patria ex oppido Fregenal, quod ad radices montium Marianorum situm, Prouinciæ est, quam vulgò Estremaduram vocant. Hic postquam eximio ingenio, excellenti memoria, indefesso studio Philosophicas, atque Theologicas litteras Salmanticæ didicit, & hortatu Ioannis Auilæ præstantissimi sanctitate, atque doctrina viri, feliciter Cordubæ professus est, vbi inter alios præclaros discipulos Franciscum Toletum eum, qui postea Societatis nostræ, ac S. R. E. Cardinalis fuit, Auditorem habuit, annos natus 35. sese nostris adiunxit eodem Ioanne Auila auctore, anno salutis 1559. Post ingressum in Societatem, vix dici potest quantos in omni genere virtutis progressus fecerit: quo spiritu ea inter se copulauerat, quæ maximè diuersa videntur insignem nimirum eruditionem cum admirabili humilitate; singularem prudentiam cum rara simplicitate; morum eximiam grauitatem cum summa lenitate; studium orationis cum operibus caritatis, sui denique per omnia contemptum cum præclara existimatione, quam de illo omnes habebant, domestici, exteri, magni, parui, docti, indoctique. Multos annos nostro in Collegio Cordubensi magna cum laude Diuum Thomam interpretatus est, ad illumque tamquam ad oraculum, non solum ex vniuersa Boetica, sed ex remotioribus etiam Prouincijs, quæstiones de moribus, & variarum, & difficultium rerum consultationes referbantur. Denique cum sanctitate, ac eruditione floreret, maximaque omnium admiratione Rectoris munere ibidem fungeretur, immatura morte ereptus est nobis vir sapientissimus in ipsis ferijs Sancti Thomæ Apostoli 21. Decembris anno salutis 1576. ætatis 52. magno omnium mœrore, ac luctu, profuentibus eius funus Episcopo, Clero, Inquisitoribus, Religiosis, Nobilitate, atque vniuersa Cordubensi Ciuitate. Reliquit Gometius multas lucubrationes, quæ lucem

hactenus non aspexerunt, sed in Bibliotheca nostra Cordubensi asseruantur.

FRANCISCVS GONZALEZ natione Hispanus, patria Sanctacruceus in Boetica, ingressus Societatem anno salutis 1608. ætatis suæ 17. vota 4. in ea nuncupauit. Philosophiam in Boetica professus, Romam euocatus est ad officium Pœnitentiarij Summi Pontificis in Vaticano, & annos amplius 30. eo munere magna assiduitate, ac caritate perfunctus est; Vir suauissimis moribus, disciplinæ perquam obseruans, humilis, mansuetus, pius, septuagenario maior ad superos, vt speramus, abiit Romæ die 15. Julij 1661. Edidit

Logicam tripartitam, idest, Vocalem, Realem, Rationalem ex mente Aristotelis, S. Augustini, & S. Thomæ, Romæ typis Ludouici Grignani 1639. in 4.

Philosophiam de Physico auditu. Romæ typis Hieron. Barberij 1645. in 4.

Metaphysicam, seu tertiam Partem cursus Philosophici. Romæ typis Ignatij Lazari 1655. in 4.

FRANCISCVS GVERRERIVS, SIVE VERIERIVS vt ipse scripsit nomen suum, (in formula solemnis professionis votorum) natione Italus, natus Rudijs, Ennij patria in Salentinis, adscitus in Societatem, anno 1582. ætatis 19. Græca, Latinaque litteratura præcellens, plusquam 12. annis Nostros, Externosque eloquentiam, & litteras politiores docuit. Postea in Missionibus, Concionibus, & Confessionibus excipiendis diu multumque cum laude exercitatus, mortalitatem exiit in oppido Manduria, vulgò Casalnuouo apud Salentinos Cal. Nouembris 1626. Edidit

Orationem habitam Lupijs in funere Serenissima Margaritæ Austriacæ Reginae Hispaniarum, excusam Græcij Styrorum 1612.

Orationem à se dictam in Instauracione studiorum.

Epistolas Græcas, & Latinas, quæ extant inter Epistolas Illustrium virorum

Carolus, seu Dialogum, De virtute Theologiae editum à Carolo de la Monica Neapoli typis Franc. Saxij 1633. in 12.

* FRANCISCVS GVILLORE; natione Gallus, Dioceseos Nannetensis natus anno sæculi præterlabentis 15. vicennis Societatem amplexus est, & vota 4. solemniter nuncupauit. Rhetoricam, & amœniorem litteras annis 11. professus est. Conciones habuit & Nostros in Residentia Nannetensi Superior præfuit. Edidit Gallicè

Axiomatum, seu Maximarum Spiritualium pro directione animarum Partem I. Nanneti, apud Petrum Querro 1668. in 12.

Axiomatum Asceticorum Partem II. Parisijs apud Stephanum Michalet 1671. in 12.

Secreta Vitæ Spiritualis, siue De Illusionibus, translata in linguam Italicam, sed non dum impressa. Parisijs apud eundem anno 1673. in 12.

Secreta Vitæ interioris. Parisijs 1675.

FRAN-

FRANCISCVS GVTTIERREZ, natione Hispanus, patria Satabi Regni Valentini (vulgo Xatina) natus, in Societatem admissus est anno salutis 1577. ætatis 19. & votorum quatuor professionem emisit; Ecclesiasten egit multis anni magna nominis celebritate. Obijt Vrgellis die 17. Nouembris 1609. Conscriptus, sed non edidit

Commentaria in X. priora Capita Euangelij S. Matthæi.

FRANCISCVS DE GVZMAN, natione Hispanus, patria Hispalensis, Obijt in flore ætatis Vtræque cum ibi Nostros præfesset anno 1642. actis in Societate 25. vniuersim 42. Professus quatuor vota solemniter. Scripsit opusculum piæ Hispanica lingua, quod Franciscus Alferez nomen Auctoris in dedicatione professus, vulgavit, inscriptum:

Impendium amoris Barcinone per Sebast. Mateuadi anno 1639. in 24.

FRANCISCVS DE HAMAL, natione Belga, patria Namurcensis loco illustri natus anno salutis 1610. Societatem ingressus 1628. votorum quatuor nuncupatione se obligauit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, Theologiam moralem, & de controuersijs fidei. Vir magni zeli atque ad officia pietatis exporrecti, dum Confessionem excipit hominis boæ, seu papulis laborantis eodem morbo ipse derepente infectus, voluntati Diuinæ religiosè se accommodans ex mortali hac vita transijt ad mortis expertem. Montibus die 12. Maij 1655. ex Hispanico sermone in latinum vertit

Annua litteras Paraquariæ annorum 1635 & duorum subsequentium. Insulis typis Tossani le Clerque 1642.

FRANCISCVS AB HEES, natione Belga, patria Traiectensis susceptus in Societatem anno Domini 1607. ætatis vndeagesimo: vota 4. in ea professus est. Post traditas litteras humaniores, Philosophiam docuit septennio, & annis totidem Theologiam moralem, breuitatis simul, & claritatis laudem in scriptis consecutus. Rexit Collegia Vvinocibergense, Gandense, & Domum professam Antuerpiensem, & electus à Prouincia, Congregationi Generali nonæ interfuit. Demum viuere desijt inter mortales Cal. Nouembris 1656. Edidit præscripto titulo cuiusdam de Societate, collectas à se in paruam libellum sæpius recusum

Familiares preces. Antuerpiæ typis Cnobbari 1639. in 16.

FRANCISCVS HENRICVS, natione Lusitanus, patria Vlyssiponensis Societati adscriptus anno salutis 1545. ætatis 19. vota quatuor nuncupauit, rexit Collegium Vlyssiponense, & Domum Professam ibidem; quam dum administraret scripsit suo, & suorum nomine

Epistolam ad socios Romanos de 12. socijs pro Catholica fide in mari Brasílico interfectis

anno 1571. nimirum P. Petro Dias, & socijs, qui sequebantur P. Ignatium Azebedum, anno prius ibidem occisum. Extat impressa Neapoli apud Iosephum Cochium 1572. & ad calcem litterarum Indicarum, quas collegit Massæius. Demum migravit ex hac vita Vlyssipone die 16. Martij 1590.

* FRANCISCVS L'HERMITTE, natione Belga, Antuerpiæ natus anno sæculi proximè euoluti 98, Deo se in Societate consecrauit voluentis XV. 3. Octobris, & solemniter Sacramento votorum quatuor se illi obstrinxit. Septennium docuit litteras humaniores, diu præfuit scholis, & Sodalitati Partheniæ latinæ; Concionatus est per annos amplius tricenos; gubernauit Collegia Ruremundæ, Gandau; superior fuit Missionis Nostrorum in Hollandia; electus à Conuentu Prouinciali, interfuit Congregationi Procuratorum Romæ, postea Præpositus fuit Domus Professæ Antuerpiensis, & Collegium Louaniense administravit; superstes adhuc emisit in lucem lingua Belgica tacito suo nomine

Tergiuersationem Hæreticam, & sternutatorium oblatum Samueli Dorelaer Prædicanti Delfensi, De Communionem sub vtraque specie, ab Ecclesia Romana laicis prohibita. Antuerpiæ, apud Viduam Io: Cnobbaert 1648. in 8.

Arborem Maialem, in qua tractat tria. I. Encenia Infernalis, in quibus explodit remissionem peccatorum Calvinistarum per solam fidem. II. Encenia Cælestia per Indulgentias Catholicae Ecclesiæ. III. Theriacam propinat cuidam Hæretico, qui supradicta Encenia oppugnat. Ibidem 1640. in 8.

Vitas Complures Coadiutorum Temporalium Societatis virtute Illustrium duobus volum: Antuerpiæ, apud Michaellem Cnobbaert 1648. in 8.

Vitam Cæsaris Caietani Societatis IESV latinitate donauit. ex Italico. Antuerpiæ typis Plantiniani 1670. in 8. Belgicè etiam vertit. Ibidem, typis Cornelij Vvoens eodem anno

Synopsim breuem vitæ, & virtutum P. Antonij Julij Brignole de Societate Iesu ex Italico latinam fecit Antuerpiæ typis Cornelij Vvens 1671. in 8.

FRANCISCVS ICART, natione Hispanus, patria Barcinonensis perillustri familia ortus, à puero ita virtutem coluit, vt illibatam gratiæ florem ad extremum vsque vitæ seruasse pro certo habeatur. Ad Societatem accessit anno salutis 1588. ætatis 16. è schola Didaci Perez, qui è Magistri Ioannis Auilæ disciplina Barcinone clarebat titulo virtutis Apostolicæ. In ea cum modis alijs, tum maximè tradenda pueris Catechesi incredibiles collegit fructus animarum. Vir adexcitandum feruorem natus, quem tonantem in Compitis attoniti audiebant omnium ordinum mortales, exinde Tironibus nostris formandis

dis Tarracone, & Gandiæ præfuit, quibus humanitate, modestia, & omni vitæ exemplo præibat. Vota quatuor professus est 1607. Oratione, & feuerissima corporis castigatione videri potuit sibi vitæ spatia corripuisse. Illam absoluit religiosissime Gandiæ die 24. Aprilis 1610. Aduere morienti P. Iosephus Calatayud, & P. Alphonfus Hernandez, viri tota Prouincia clarissimæ sanctitatis, qui viri virtutem magnis extulerunt encomijs, eamque *Deus testatis etiam miraculis approbavit.* Cohonestavit ipsius funus Ciuitas vniuersa, & qui vix aliquando erat domo egressus, omnibus cœpit esse notissimus. Reliquit suæ virtutis, & studij monumentum

Catechesim auctam, & alia ad hoc ministerium pertinentia

* FRANCISCVS INTORCETTA, natione Siculus, patria Platiensis, natus anno à partu Virginis 1623. Societatem amplexus est 1639. & vota quatuor nuncupauit. Rhetoricam Panormi, Philosophiam Drepani professus est non exiguo discipulorum profectu in virtute, adeo, vt ex illius scholis numerentur hodie plusquam 50. Religiosi sub diuersis Sanctorum regulis Deo mancipati. Docuit etiam plures annos vtramque Theologiam, & in Cathedrali Catanensi per sexennium publicas habuit Præbendæ Theologalis lectiones singulis hebdomadis. Ibidem Eminentissimi Cardinalis Astalli fuit Theologus; eiq; à sacris Cōfessionibus; deinde apud illius Successorem Fr. Michaelum Angelum Bonadies olim totius Ordinis Seraphici S. Francisci de Obseruantia Ministrum Generalem, Theologi officium annis fere vndecim exercuit. Modò Panormi, Archiepiscopi quoque illius Theologus est, & in S. Inquisitionis Tribunali Qualificator, & Consultor, & in Collegio nostro Theologiam de moribus proficitur. Edidit hætenus

Synodum Catanensem, & Instructionem ad reformandos Ecclesiasticorum mores iuxta Concilij Tridentini, & nouissima sacrarum Congregationum, Pontificumque præscripta. Catanæ, typis Iosephi 1668. in 4. Item tacito nomine *Vitam S. Aniani.* Italicè ad instantiam Sutorum Syracusanorum Messanæ 1648.

Varias inscriptiones, & Emblemata cum relatione solemnitatũ Panormi celebratarum in honorem S. Rosaliæ iussu Senatus Panormitani edita 1653. & annis aliquot sequentibus

Præ manibus habet alia prælo danda.

* FRANCISCVS IOSEPHVS BRESSANVS, Italus, natus Romæ anno sæculi voluentis 12. Societati se adiunxit 1627. & votorum quatuor professionem emisit. Docuit in ea humaniores litteras, Philosophiam, & Mathesim, & Zelo lucrandarum Deo animarum in remotissimis regionibus, impulsus, in Canadensem Regionem (quæ Americæ septentrionalis pars est, & Regi Galliæ subdita) mitti petijt, atque impetrauit anno 1641.

Nouenij spatio in vinea illa fenticetis plena, grauitè, & fructuosè laborauit; verum captus à Barbaris froquijs capitalissimis Fidei Christianæ hostibus, mirum est quàm atrociam, & horrenda supplicia pro Christo sustinuerit. Et initio quidem nudis plantis per virgulta, & dumeta, atque palustres lacunas, iter facere coactus ad sex dies, & absque villo cibo nisi pauxillo sub vesperam malignè suppedirato. Postquam ad illorum tuguria peruenit, detractis vestibus, nudus fustuario fauissimè exceptus est; tunc ludibrio per multos dies habitus, & iussus saltare coram Barbaris epulantibus, tunsiones, punctiones, pilorum euulsiones, & his affinia plurima est perpeffus; & nocte subdicio ex arbore religatus, ibi est derelictus. Ad hæc præcisus illi ferro est pollex sinister, & è dextra manu amputati digiti duo; tum vtulati, qui supererant vngues, cum digitis, luxati pedes, & ad comedendum (quod horridum dictum est) sterco ingestum. Nec suffecit immanibus illis tortoribus hæc carnificina. Pertracto ad alterum pagum, suspensum est totum corpus, prono in terram capite, & pedes sublimè elati ferrea catena sunt colligati; tum demisso in pristinum statum corpore, catena simili manibus, & collum vinciuntur, & (quod grauissimum viro pudico, & religioso accidit) nec ipsis parcitum est verendis. Ex hoc tam multiplice cruciatu, quod toto septiduo durauit, factum est, vt sanie & tabo diffuissent membra, & vndique scaterent vermes, tantusque foetor ex corpore emanauit, vt vel Barbari refugerent propius accedere, nisi forte ad magis magisque cruciandum. Hæc cum ille inuictò animo perpeffus fuisset, nihilque aliud quàm mortem expectaret, & concremari, inito inter se consilio Barbari statuerunt ab eo interficiendo abstinere, & non multo post, obtulerunt Batauis in vicina colonia Neo-Belgij existentibus, si forte lytro vellent illum redimere. Redemerunt illi perquam humaniter, & donatum veste, curatisque vulneribus, atque impositum nauis, Rupellam in Gallia sub exitum anni 1644. deportarunt. Et restitui quidem ille curauit ijs lytrum, verum non fractus his ærumnis, & cruciatibus inuictus Christi Athleta, iterum ad suos Neophytos Hurones ex Gallia reuersus est, subsequenti anno, & mirum est quanto perfusum fuerint illi solatio ex conspectu eius, quamque turmatim accurrerint tamquam pij filij ad cicatrices vulnerum, & mutilas manus reuerenter deosculandas. Nihil perinde valuit ad eos corroborandos in Christiana fide, quàm tam illustre exemplum in adeundis vitro tantis periculis, & sustinendis alacriter, tot tormentis, ex solo amore Dei, & salutis æternæ proximorum. Inde post aliquot annos deficiente valetudine reuocatus à Superioribus in Europam, Concionatorem per Italiam in primarijs vrbibus magno zelo egit; ad.

addebant verbis pondus truncæ manus, & vulnerum cicatrices, quæ ad sustinenda pro Deo grauius validius quàm vox Auditores exstimulabant. Tandem ætate grauis, & laboribus confectus, ad perpeffionum multarum, & vitæ religiosæ præmia euocatus à Deo est Florentiæ die 9. Septembris 1672. Edidit Italicè

Breuem Relationem de missionibus PP. Societatis IESV in noua Francia. Maceratæ, typis Hæredum Augustini Grisæi 1653. in 4.

* FRANCISCVS DVNELLVS, natione Gallus, patria Castilionensis in Diocesi Lingonensi, natus anno sæculi transacti vltimo, Societatem amplexus est fluentis 16. & votorum quatuor professionem emisit. Philosophiam docuit annis 8. Mathematicam vno, Theologiam Scholasticam nouennio, Studiorum superiorum Præfecturam gessit varijs in locis septennio, quo etiam tempore concionatus est per Aduentum, Quadragesimam, & Octauas Corporis Christi. Rexit Collegium Altiſiodorense quadriennio; & multas Sodalitates B. Virginis direxit dum doceret, aut Præfectum Studiorum ageret. Congregationi Generali vndecimæ Romæ interfuit, electus à sua Prouincia Campaniæ quamuis absens ab illa. Nunc Romæ fungitur officio Cenforis librorum à Societate edendorum, & Theologi apud Præpositum Generalem ab annis circiter 23. Edidit latinè

Theses amplas Philosophicas, & Mathematicas. In folio. Parisijs, apud Sebastianum Cramoisy 1630. quas per tres dies propugnauit Illustrissimus, & Excellentissimus Dominus Henricus à Lotharingia tunc Archiepiscopus Remensis, postea verò Dux Guisius. Gallicè vulgavit

Collationem habitam Sedani anno 1634. cum Petro Molinæo Predicante Caluinista famoso. Mussiponti, sypis Philippi Vincentij. 1634.

Sermones 32. De Sanctissimo Altaris Sacramento, in 4. Octauas distributos. Lugduni, apud Antonium Cellier 1672. in 4.

Nunc Parisijs imprimuntur complures alij *Sermones, De Christo, De B. Virgine, De Sanctis, tomis 3. & tribus alijs per Aduentum Quadragesimam, & in Dies Dominicas totius anni*

Paratos habet *Discursus Morales, & Theologicos 72. in Epistolam Catholicam S. Iacobi Apostoli.*

FRANCISCVS IOSEPHVS MERCERIVS, natione Gallus, patria Parisinus natus anno sæculi fluentis 4. Deo se in Societate sacrauit 1622. & vota quatuor nuncupauit. Post traditas aliquot annos humaniores litteras Missionem Canadensem ad lucra animarum expetiuit, & obtinuit, iamque ad 37. annos in cultura illius vineæ spinis vndique obsitæ magna constantia versatur. Præfuit Nostri Quebeci Rector ad nouennium. Edidit Gallicè

Relationem rerum gestarum à PP. Societatis IESV in Regione Huronum in noua Francia anno 1637. Rhotomagi, apud Io: Boulenger 1638. Præterea

Annorum 1652. & subsequentium. Parisijs apud Cramoisy in 8.

FRANCISCVS IRAT, natione Gallus, patria Lemouicensis cooptatus in Societatem anno salutis 1605. ætatis 15. votorum quatuor emisit professionem. Post humaniores litteras, Philosophiam docuit sexennio; Theologiam moralem biennio, Scholasticam annis 16. & aliquamdiu Polemicam, seu de Fidei Controuersijs magna commendatione doctrinæ. Gubernauit Collegia Santonense, Burdigalense, Petrocorense, Pictauiense, & demum ex hoc, octogenario maior ad multorum annorum stipendia emigravit, die 13. Decembris 1671. Cum ageret in Missionem ad oppidum S. Fidei. Edidit Gallicè

Acta Collationis à se habitæ cum Caluinissimi Ministro de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento, & Sacrificio, ac subinde

Turpem fugam Petri de Saletes Ministri. Burdegalæ apud Petrum de la Court 1624. in 8.

* FRANCISCVS KAMINKO, natione Germanus, patria Ianouicensis in Morauia nobili ortus loco, anno Domini 1623. in Societatem se recepit 1639. & votorum quatuor nexu se obligauit. Docuit in ea humaniores litteras, Ethicam, Philosophiam, Theologiam moralem Pragæ, Scholasticam Olmucij; Missus à superioribus ad Aulam Cæsaream ad procuranda negotia suæ Prouinciæ, & Cæsarem secutus Ratisbonam, funere immaturo nobis ereptus est die 26. Martij 1664. optimo virtutum odore post se vbique relicto. Fuit enim pietate, ac litteris insignis; & in primis flore Angelicæ puritatis, quam inuiolata à puero ad virilem vsque ætatem seruans, plurimum se eo nomine diuinæ bonitati adstrictum fatebatur. Fugiebat huius amore omne cum mulieribus colloquium, & cum nonnunquam coactus cum his ageret in earum domibus, de reditu quam primum erat sollicitus. Edidit librum *Orationum*, quem suo, & suorum Neo-magistrorum nomine, obtulit B. Virgini, & SS. Patronis Philosophiæ in Vniuersitate sub hoc titulo

Gratiæ Diuinæ-Humanæ Sapientie Præfibus in Vniuersitate Pragensi persoluta. Pragæ, typis Vrbanii Gobiasck 1656. in 12.

Habebat paratum alterum tomum cum Iconibus æri incidendis

De Vita Serenissimi Archiducis Leopoldi, sed mors prælo subtraxit:

* FRANCISCVS KERNATOVX, natione Gallus, patria Brito Dioceseos Leonensis. Deo se in Societate mancipauit anno sæculi labentis 32. ætatis suæ 31. & quatuor votis solemnibus se obstrinxit. Post expletum sexennium in tradendis litteris amantioribus,

& alterum sexennium in Philosophicis disciplinis; Theologiam moralem 12. annis professus est, & Studiorum Præfectum per octennium egit. Vir magnæ eruditionis, & probatæ virtutis. A puero Historiæ peritissimus habebatur; virtutem testantur multa, sed maximè singularis caritas, & mira sedulitas in colenda vinea Domini, & procuranda verbo, & exemplo pietate. Plenus bonorum operum naturæ concessit Veneti die 8. Octobris 1667. Edidit Gallicè

Vitam S. Annæ, Matris Beatissimæ Virginis. Venetijs, apud Vincentium Dorioux. 1659. in 12. Eo in libro habetur *Historia inventionis Imaginis S. Annæ*, & foundationis Ecclesiæ in eius honorem, non procul ab Oppido dicto Orè in diocesi Venetensi

FRANCISCUS LABATA, natione Hispanus, patria Cæsaraugustanus, natus tamen ipse Monçonij oppido Aragoniæ, ingressus est in Societatem Salmanticæ die 14. Nouembris anno 1567. ætatis 18. In ea vitam ferè omniem habendis ad populum concionibus occupavit, ex quibus, & laudem retulit eximiam, & quod vnicè quærebat, fructum animarum. Rexit Collegia Montis-Regienfæ, Abulense, Methymnense, Salmanticense; Domum etiam Professorum Vallisoletanam gubernavit, & Prouinciam Castellæ vice Præpositi Prouincialis. Vir fuit moribus sanctissimis, & candidissimæ mentis; tantæ innocentia, vt cum ex se alios metiretur, planè sibi persuadere non posset, ab vlllo Sociorum regulam vllam infringi, cum ipse fieri non posse crederet, vt vllam ipse violaret. Obijt ætate decrepita Vallisoleti die 26. Martij anno salutis 1631. ætatis suæ 83. Edidit

Apparatum Concionatorum, seu locos Communes ad Conciones ordine alphabetico digestos, Tom. III. Lugduni apud Horat. Cardon 1614. in folio. Hispanicè verò

Tractatulum de Oratione mentali, & vocali, cum adiunctis orationibus. Ilerdæ apud Ludouicum Manescal 1614. in 16.

Discursus Morales super Euangelia de Sanctis. Vallisoleti apud Viduam Francisci Fernandez 1625. in 4. Item

Tomum integrum Concionum de Sanctis, Hispanico idiomate Vallisoleti apud Hieronymum Morellum 1625. in 4. Prodiit post eiusdem obitum

Thesaurus Moralis duobus tomis, cum auctario opera nostri Guilhelmi Stanihurstij, Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussium. 1652. in folio.

FRANCISCUS LAHIER Lotharingus è Diocesi Tullensi, Lerrini natus anno 1592. post decursa Philosophiæ, & Theologiæ studia Societati se adiunxit 1621. & vota quatuor emisit. Docuit in ea humaniores litteras, & Theologiam moralem; Multis annis Præfecturam gessit rerum spiritualium, & in Con-

fessionibus excipiendis fuit valdè assiduus. Mortalitati cessit Mussiponti die 23. Decembris 1656. Vertit è Latino in linguam Gallicam:

Synopsim præcipuarum rerum à Societate Iesu gestarum sæculo eius primo, scriptam à Iacobo Damiano. Tornaci 1642. in 4.

Litteras annuas Prouinciæ Paraquariæ annorum 1635. 1636. & 1637. ad Iulium vsque.

Magnum Menologium Sanctarum Virginum continens præter nomina, & natales omnium Elogia non Religiosarum plura, in singulos anni dies. Infulis typis Nicolai de Rache 1645.

* FRANCISCUS DE LANA natione Italus patria Brixienfis, natus anno sæculi vltantis 31. Societati se addixit Romæ 47. & votorum quatuor sacramento solemniter se obstrinxit. Docuit in ea humaniores litteras, Philosophiam, & Mathesim. Edidit hætenus Italicè

Prodromum, seu specimina nouarum inuentionum Artis Magistræ, De Principijs Philosophiæ naturalis. Brixia per Rizzardum 1670. in folio. Plura pollicetur

* FRANCISCUS LINVS natione Anglus, patria Londinensis natus anno sæculi præterlapse 95. Societati se applicuit labentis 23. & votorum 4. professionem emisit. Docuit linguam Hebraicam in Collegio Anglicano Leodij, & Mathesim annis circiter 22. & etiamnum, etsi affectu ætatis, docere pergit. Fuit quoque in Missione Anglicana pluribus annis operarius gnauus. Edidit nuperrimè

Explicationem Pyramidis horologialis erectæ à se in horto Serenis, Regis Angliæ Lodini, in qua continentur horologia diuersi generis circiter ducenta, & quorum pleraque ab ipso sunt inuenta, nec ab vlllo hætenus diuulgata. Leodij typis Henrici Streel 1678. in 4. Latine & Anglicè diuersis voluminibus. Londini 1669.

De Corporum inseparabilitate. Latine. Londini 1662. in 8.

Edidit etiam duos tractatus breues

De Pseudo-quadratura circuli D. Thomæ Viti. Londini 1660. in 8. &

De experimento argenti vini tubo vitreo inclusi, & cadentis semper ad certam quandam altitudinem. Londini.

FRANCISCUS LORIOT natione Gailus, patria Lauallensis Dioceseos Ceno-manensis, Societatem amplexus anno 1592. ætatis 21. vota 4. nuncupavit, ac in ea post traditas nouennio amæniores litteras, Philosophiam, ac Theologiam Scholasticam, & moralem professus est. Vir apprimè religiosus, Dum Rhedonas proficisceretur morbo correptus Andegani, vbi Societas nullum habebat Collegium à RR. PP. Carmelitis per 4. morbi, ac vitæ dies, in valetudinario domestico egregia caritate exceptus curatusque est. Cùm diem suum 10. Iunij 1642. obiisset, in templi cho-

choro honorificè sepultus est, & diuina liturgia solemniter decantata expiatus, inuitatis ad id supremi officij, cæteris Mendicantium Ordinibus, qui in ea Vrbe sunt. Scripsit Gallicè

Secreta Moralia spectantia ad Passiones, & Cor humanum. Parisijs apud Claudium Chapellet 1614. in 4. Parte I.

De Passionibus humanis partem alteram Parallelum Diuini amoris, & humani. Parisijs apud Yuonem Boulaij 1620.

Florem secretorum Moraliū. Lutetia apud Guil. Guyot

Insignes & admirabilis Diuini amoris affectus. Parisijs apud Ioannem Libert 1625. in 8.

FRANCISCUS DE LVGO natione Hispanus, patria Hispalensis, sed Matrili natus Ioannis nostri postea S. R. E. Cardinalis, frater germanus, natus maior, editus in lucem anno salutis 1580. Societatem amplexus est Salmantica 1600. iam tum Licentiatus in iure, & nuntio remisso hæreditariæ opulentæ votorum 4. professionem emisit. Vir fuit obseruantia regulari conspicuus, ita vt vix minimam regulam notatus sit violasse. Humillimus erat, vnde post explicatam Philosophiam exorauit à Superioribus munus prælegendi pueris grammaticam, & post Theologiam traditam, obtinuit Missionem ad Indos, vt hos Religionis nostræ, & humanarum litterarum rudimentis instrueret. Sed cum tam Mexici, quam in Vrbe Sanctæ Fidei Noui Regni, ob præstantiam ingenij, Cathedris Theologicis citra suum desiderium occuparetur, petijt reditum in Hispaniam, persuasum habens suam in India operam non desiderandam, nisi ad munus maioris existimationis, quam patiebatur illius humilitas. Dum renauigat in Hispaniam classe ab Hollandis intercepta, ipse quidem in terram euasit in Insula Cubæ. Sed maximæ partis Commentariorum suorum in totam summam Theologiam Sancti Thomæ iacturam fecit. A Prouinciali Congregatione Castellæ adlectus est, vt interesset Generali octauæ Romæ, qua absoluta ibidem remansit in munere Censoris librorum à Societate edendorum, & Theologi penes Præpositum Generalem. Verum cum æstimationem sibi ibi accrescentem ex præsentia fratris sui tunc Cardinalis ferre non posset, remeavit in Hispaniam, Rexitque Collegia nostra duo Pincia, & demum plenus bonorum operum, septuagenario maior transfuit in terram semper videntium die 17. Decembris 1652. non sine fama tam apud externos, quam domesticos sanctitatis. Edidit superstites naufragio

Commentarios in primam Partem S. Thomæ De Deo, Trinitate, & Angelis. Lugduni sumptibus Petri Prost, & Soc. 1647. duobus vol. in folio.

De Sacramentis in genere, Baptismo, Confirmatione, & Sacra Eucharistia. Vene-

tis apud Babam 1652. in 4.

Discursus præmium ad Theologiam Moralem, siue de principijs moralibus Actuum humanorum. Mantuæ Carpentanorum typis Franc. Martinez 1643. in 4.

Quæstiones Morales de Sacramentis. Granatæ 1644. in 4.

FRANCISCUS DE MACEDO natione Lusitanus, patria Conimbricensis in Societatem venit annum agens 14. ætatis, salutis humanæ 1610. In ea Rhetoricam complures annos; Philosophiam vno, Chronologiam aliquot, subindè docuit, & vota 4. solemniter professus est 1630. Vir planè eruditus, & in pangendis carminibus felicissimus, ac venæ vberriam. Edidit dum in Societate degeret

Theses Rhetoricas omni eruditione referatas, quas Matrili proposuit his titulis

Thesaurus Eruditionis pro Sole Zodiacum percurrente

Parnassi nemus Poëticis Arboribus constitutum

Viridarium Eloquentiæ Rhetoricis floribus distinctum

Scripsit præterea

Apotheosin S. Francisci Xauerij Lyrico carmine Libris III. Vlyssipone 1620. in 8.

Apotheosin S. Elisabethæ Reginæ Lusitanæ lib. Lyricorum. Ibidem 1629. in 4.

Epitomen Chronologia ab Orbe condito ad Christum natum. Matrili 1633. in 4.

Artem Poeticam iusto volumine Elegias 7. in Mortem P. Francisci de Mendoza, quæ extant in Mausolæo eidem Patri erecto ad calcem Viridarij ipsius

Hispanicè verò scripsit, atque edidit

Vitam D. Ludonici de Ataide Proregis Indicæ. Matrili 1629. in 3.

Reliqua, quæ scripsit recensere poterunt RR. PP. Minores ad quos transfuit

* FRANCISCUS MACHADO natione Lusitanus, patria Villapouensis in Diocesi Bracharenfi Societati nomen dedit anno sæculi labentis 12. ætatis suæ 15. & votorum 4. in ea professionem emisit. Eloquentiam, & humaniores litteras sexennio tradidit. Conciones sacras multis annis habuit, migravitque ex hac vita Estremotij, die 29. Ianuarij 1659. Edidit in lucem, dicauitque

Alphonso VI. Regi Lusitanæ

Mausolæum Maiestatis Ioannis IV. Augustissimi Regis Lusitanorum, & vitæ, & obitus compendium. Vlyssipone ex officina Crasbechiana 1657. in 4.

* FRANCISCUS MALDONADO natione Hispanus, patria Vianensis Diocesis Asturicensis, natus anno salutis 1633. Christo in sua Societate se dedicauit 1648. & votorum 4. sacramento se adstrinxit. Docuit Philosophiam, & Theologiam Vallisoleti, & Salmanticæ, & Sac. Tribunali S. Inquisitionis est à censuris. Edidit vulgari idiomate historicè

Miracula, & Portenta attinentia ad Sanctuarium B. Virginis de las Hermitas, Salmaricæ per Antonium Cossiam 1673. in 16.

* FRANCISCUS MANGOT natione Gallus, patria Claromontanus Societatem vicennis inijt anno salutis 1644. & professionem votorum 4. emisit. Rhetoricam, & humaniores litteras professus est annis 15. sacram Scripturam interpretatus est quadriennium, superstes in Collegio Tolosano. Edidit hæc Genus

Delphini Galliarum Serenissimi ortum 12. inscriptionibus, totidemque emblematis, & Elogijs poeticis elaboratum. Tolosæ iisdem typis 1665. in 12.

Themidi restituta templum claro in monte consecratum, Carmen Heroicum, Claromonti apud Nicolaum Iacquard 1666. in folio.

Epitaphium, seu Elogium funebre Annæ Austriacæ Galliarum Reginæ. Claromonti iisdem typis 1666. in 8.

De Imitatione Dramatica. Prolusio. Apud Viduam Arnoldi Colomarij 1667. in 8.

* FRANCISCUS MARAZZANVS natione Italus, patria Ariminensis Societatem amplexus est anno salutis 1642. ætatis 16. & quatuor vota emisit; octennium litteras humaniores professus est; decennium Philosophiam, & aliquamdiu Theologiam moralem. Edidit ad usum Scholarum inferiorum, quibus præerat

Aesopi & aliorum fabulas selectas carmine Elegiaco concinnatas. Brixiae typis Polycreti Turlini 1669. in 12. & tacito nomine

Notitiam Laonicam, Philosophicarum, Questionum ex Nominalium doctrina. Brixiae apud Vignadottum 1667. in 12. Recusam Romæ sub titulo *Margaritæ Philosophicæ*. Italicè edidit

Raphaelem Ducem Iunioris Tobie. 1660. in 24. Alia in promptu habet

* FRANCISCUS MARIA DE AMATIS, natione Italus, patria Romanus. admissus in Societatem anno Domini 1602. ætatis suæ 17. & gradum spiritualis Coadiutoris obtinuit quinquennium docuit litteras humaniores, & multis annis Conciones ad populum habuit. Rexit Collegium Recinetense, religiosè obiit, Soræ die 3. Martij 1664. Edidit

Orationem ad Politianos in studiorum instauratione habitam, anno 1610. & sub nomine alieno 1600.

Orationes 2. alteram De Laudibus Marcelli Secundi Pont. Max. Alteram De Laudibus Beati Francisci Cornini. Senis, typis Matthæi Florini 1611. in 4.

Transtulit item Italicè

Vitam P. Gonzali Silueriæ Martyris & Societate Iesu. Romæ apud Iacobum Mascardum 1615. in 12. Scripsit etiam

Vitam Reu. Matris Hyacinthæ Mariscotte in Monasterio Viterbiensi. Viterbij 1642.

* FRANCISCUS MARIA GRIMALDVS

natione Italus; patria Bononiensis ad Societatem se aggregauit anno sæculi fluentis 1632. ætatis 19. & vota 4. solemnia concepit. Quinquennium docuit humaniores litteras, & multis annis Mathematicas disciplinas, in quibus altas admodum radices egit, & excelluit. Vir fuit magnæ charitatis, humilitatis, modestiæ, paupertatis, obedientiæ, prudentiæ tam in verbis, quam factis, vt conuersatio eius Angelica videretur, nec vllus vsquam defectus, quamuis studiosè obseruatus, in eo potuit notari. P. Petrum Bonfilium (cum quo specialis quædam ei intercesserat consuetudo) morti proximum rogauit, vt quoniam minimè dubitabat, quin in cælum migraturus esset, impetraret quoque ipsi à Domino, vt quàm primùm ex hoc carcere corporis eximeretur, quod certè euenit. Nam post sexquimenssem correptus febris ipsa die 8. febris hoc est in aurore Festi Sanctorum Innocentium post signa innocentissimæ securitatis placidè Deo animam reddidit. Bononiæ 1663. Edidit

Physico-Mathesim de lumine, Coloribus, & Iride in binos libros diuisam. Bononiæ typis Hæredum Victorij Bonatij 1665. in 4.

FRANCISCUS MARQUESTALDVS, natione Gallus; patria Vasco, Dioceseos Tolosanæ, admissus in Societatem anno salutis 1580. ætatis 19. & muneribus gestis, & virtute, non minus quàm generis claritudine conspicuus. Philosophiam sex annis professus est: vota 4. solemnia nuncupauit; Concionatorem maximo plausu, & fructu egit annis 17. Rexit Collegia Tolosanum, Burdigalense, Turnonense, Domum Professam Parisiensem, & Tolosanam; & ad tempus totam Prouinciam Tolosanam loco Prouincialis administravit. Missus est à Prouincia Aquitanicæ ad Congregationem sextam Generalem, & electus à Tolosana, vt interesset quoque septimæ Generali, iussus est sequi in Hispania Serenissimam Annam Isabellam Regis Christianissimi sororem, tum Regi Catholico desponsam, vt ei à sacris Confessionibus adesset, idque ex voluntate Regis Christianissimi. Eo in munere sex annis ita versatus est, vt quamuis in Aula, nihil tamen ab Aula fuci, aut fumi sibi affilari passus sit; omnibus proinde domi forisque ob eximium morum candorem carus. Vir fuit solidæ virtutis, & disciplinæ religiosæ, vt in se obseruantissimus, ita cum præesset exactor sedulus ab alijs. Post reditum in Prouinciam suam, iussus capescere clauum Collegij Turnonensis, iti septuagenario maior, migravit ad præmia meritorum die 28. Iulij 1634. Dum in Hispania versaretur scripsit Hispanicè

Exercitium Spirituale super 10. punctis præcipuis Vitæ Christianæ. Vlyssipone apud Petrum Craesbeeck 1619. in 8. Illud alius quispiam è Societate Gallicè reddidit, & edidit. Parisijs apud Sebast. Cramoysy 1620. in 10. Scripsit etiam Gallicè

Incon-

Inconsiderantiam temerè ruentis animi omnium malorum causam esse. Item

Artem à Deo certò id, quod petimus impetrandi, siue formulam efficacis orationis.

FRANCISCUS MARTINEZ natione Hispanus, patria Montereigiensis in Galitia, adscriptus Societati anno salutis 1596. ætatis 22. in ea magno virtutis exemplo 13. annis litteras humaniores docuit, & in Collegio Pampilonensi diu fama sanctitatis floruit; operarius insignis, & tria vota solemnia professus. Ibidem diem clausit extremum 29. Februarij 1624. Defuncto cerratim à populo surreptæ vestes reliquiarum instar, & per triduum ei parentatum est in templo ab incolis Urbis illi addictissima. Edidit Hispanicè

Vitam S. Francisci Xauerij auctam ex latina Horatij Taurfellini, & Hispanica Petri Guzmanni.

FRANCISCUS DE MENDOZA, natione Lusitanus, Olyssiponensis, nobilitate generis, omnigena literatura, morum, vitæque innocentia summis viris par: pietatem cum lacte, cum doctrina virtutem imbibit. Cum teneretur à suis inclusus in conclau, ne Societatem, quam amiciebat iniret, fenestra se eiecit, & ad Collegium victor euasit. Floruit in eo inde vsque à primis annis modestia, pax, puritas, tranquillitas, rerum humanarum despicientia. Ingenium ei fuit acre; motus cogitationis celeres, expediti; iudicij maturitas, memoriæ vis ingens; ad hæc, omni genere litterarum affatim abundauit. Vlyssipone, & Conimbricæ docuit Oratoriam Artem, clarus & ipse Orator, & Poëta; hic etiam Philosophiam, Eboræ verò sacras litteras est interpretatus. Concionatus etiam est aliquando, & rexit Conimbricense Collegium, & Eborense, par sibi semper in omni munere, hoc est, summus. Hinc à Conuentu Prouinciæ iussus est anno 1625. Romam Procurator proficisci. In vrbe magnam sui commendationem reliquit, à præstantia concionandi, doctrinæ fecunditate, integritate virtutis. Eum Præpositus Generalis virum dicebat omnibus numeris absolutum, Concionatorem, Scriptorem, Doctorem, Superiorem, Religiosum perfectum: In reditu morbus eum, & mors Lugduni occupauit. In morbo magnum patientiæ, pietatisque specimen præbuit. Sacrum sumpturus Viaticum è strato se in solum dedit, venerationis ergò: nec ita multò post, inter pia cum Christo cruci affixo colloquia, innocentem animam gemina Virginis, & Doctoris aureola decoram, cælo transmisit, die 3. Iunij anno salutis 1626. vitæ suæ 54. ab inita Societate 39. à conceptis quatuor votis 19. Virtutum eius prima fere fuit, quæ sanctorum esse solet, Humilitas, & despicientia sui. Honores ille non segnibus vitare, quàm plerique capent; abiectissima libens obire munia, nunquam sui generis mentionem facere, nunquam de villo

non honorificè loqui; odisse in alios Præfeturam, & ferio deprecari: omnino se ducere mortalium postremum. Regulas sui Instituti tam vigilanter seruabat, vt nullam visus sit vnquam prætergredi. Cibi fuit, somnique parcissimus: vix cænat, cum nihilominus vilissimè, tenuiterque pranderet: nemo eum dum valuit cubantem vidit. Amans secessus, studij, laboris. Omnis illi gestus, omnis motus ex modestiæ legibus compositus. Quotidie se flagris concidebat, nec concionabatur nisi cilicio succinctus, & morbus ipse catena vinctum occupauit. Orabat perattentè, ac piè; omne orationi otium dedicarat, pronissimus in lacrymas, quas exprimeret pietas. In Deiparam Virginem mirificè affectus fuit. Conscientiam sæpe intueri, sæpe purgare. Animo fuit in arduis excelso: mitissimus, facillimus in omnes. Ardebat caritate, cuius impulsu non semel Indicam ambiuit, atque expetiit expeditionem. Paupertatis studium amictu vili, ac fere detrito, breuique supellectile libris & Crucifixo definita honestauit. Obedientiam Moderatoribus cæcam vir in omnibus oculatissimus, perfectamque exhibuit. Demum vera fuit perfectionis imago, quæ, vel in cadauere nescio quo præter solitum fulgore emicuit. Funus magno Ciuitatis concursu celebratum est; corpus redimitum floribus, sepulchro illatum est. Breuiarium vitæ, & laudum ipsius scripsit Franciscus de Macedo in hoc Epitaphio, quod ideo placuit hic subijcere

Siste Hospes, Iacet hic Mendoza, Quis ille? Requiris?

Accipe. Erit merces hæc satis ampla mora.

Hic patria Lusit. Genus alta à stirpe Latino Tullius Eloquio; Carmine Virgilius.

Visus Aristoteles Sophia. Documenta salutis

Dum dedit, Os aureum dictus, & Ambrosius.

Scriptura Hieronymus. Pastor bonus arte regendi.

Doctrina quantus, laurea parva, docet. Et pius in superos; moribus integer. Idemq.

His titulis tantus, spe quoque maior erat. Ex illo Regum monumenta, & fama supersunt.

Præterea cinis est, & dolor, Heu! patria.

Scripsit Mendoza

Commentaria in libros Regum tomis III. quorum

I. Explicat duo prima lib. I. Capita. Lugduni per Iacobum Cardon, & Petrum Cauellat 1622. in folio

II. Sex Capita sequentia.

III. Septem deinceps Capita. Ibid. 1625. & 31. Reliqua mors abrupta, cui ereptum tamen est

Viridarium sacre, & profane eruditionis. Ibidem 1632. in fol. & Colonix, apud Petrum

trum Henningiani 1632. in 4.

Prodierunt quoque Lusitanicè posthumus eius

Sermones per Aduentum, Quadragesimam, & Dominicas per annum habiti. Vlyssipone, apud Matthiam Rodriguez 1632. in folio, quos in Castellanam linguam translato Franciscus Palau Barcinonensis ex Ven. Ordine Prædicatorum (viti refert Nicolaus Antonius) edidit Barcinone anno 1636. in 4.

FRANCISCUS MERCATVS, natione Italus, patria Romanus, admissus in Societatem anno salutis 1555. ætatis 14. tria vota solemniter professus est 1569. In missionibus fructuosissimis per Calabriam, & Apuliam socius, & adiutor fuit P. Christophori Rodericij; & rexit Collegium Lauretanum anno 1584. Reddidit Italicè

Annus Societatis è Iaponia 1596.

* FRANCISCUS MILEMAN, natione Belga, patria Brugenfis. Hic Sacerdotio iam initiatus accessit ad Societatem anno sæculi voluentis 36. ætatis suæ 27. Vir eximie virtutis, annum consumpsit in obsequijs peste afflatorum, & missus in Hollandiam, syluicentem ibi vineam Domini in agro Groningano, & Vicinis locis, per annos septem supra viginti magno labore solerter excoluit, adeo vt ab absurdissimis sectis præsertim Mennonistica, plurimos abstraxerit, & velut furculos veræ viti Christo Domino infecerit. Difficile explicatu est, quantas molestias exhauserit in eo munere, spiritu Apostolico perfusus vir, & excellissimi animi semper vultu non solum sereno, sed & hilari, ita vt aspectu reficeret intuentes. Tandem ad laborum mercedem, denarium scilicet caelestem accipiendum euocatus, migravit ex hac vita. Ibidem die 17. Ianuarij 1667. Prodest iste adhuc posteris, libellis quibus deliramenta præcipue cuiusdam Mennonis confutat, & contra quem lingua Belgica edidit

Fidelem Ductorem, sub nomine Francisci Vander Brugge. Amstelodami typis Philippi Van Eyck 1664. in 8.

Demonstrationem Christi verè ex Virgine Maria incarnati. Antuerpiæ, typis Philippi Van Eyck, 1661. in 12. Item

Belgicam Echonem, seu Cantilenas sacras sub nomine Victorij à Campis Antuerpiæ ipsdem typis 1664. in 12.

* FRANCISCUS MILIANVS, natione Italus, patria Tolentinas natus sæculi præterlabentis anno X. Deo se in Societate dicauit 1639. & votorum quatuor Sacramento solemniter se adstrinxit. Post traditas quadriennio amariore litteras, Philosophiam in Academia Firmana, & Romana 12. annis explicuit. Pœnitentiarius fuit summi Pontificis in Basilica Vaticana per septennium, & in Collegio Germanico præfuit studijs, annis octo. Nunc in Domo Professa Romana ope-

rarium gnauum agit. Edidit tacito suo nomine

Summam totius Philosophiæ naturalis per Quæstiones, & Articulos. Romæ typis Corbellotti 1652. in folio

FRANCISCUS MONERIVS, natione Gallus, patria Burdigalensis susceptus in Societatem anno salutis 1602. ætatis 15. & vota quatuor professus est. Rhetoricam, & Philosophiam prælegit, & multis annis cum laude Concionatus, obiit Pictauij Calendis octobris anno 1631.

Edidit habitam à se

Orationem in funere Marchionis Villaregij. Romæ 1618.

Orationem item alteram in funere Domini, de Vantadeur. Gallica lingua

FRANCISCUS MONTANVS, vide infra in LVDOVICO RICHEOMO

FRANCISCUS MONTMORENCIVS natione Belga, patria Arienfis, Comes Stegrensis, & Morbecanus; Præpositus Casletensis, & Magnus Decanus Sancti Lamberti Leodij; frater Germanus natu maior nostri P. Florentij Montmorencij, qui fuit Prouincialis vtriusque Belgicæ, Visitator Austriæ, Assistent pro Germania, & Vicarius Generalis Societatis post obitum P. Vincentij Caraffæ. Matura ætate Societatem complexus, magno deinceps amore eam prosecutus est; titulis suis, & dignitatibus illico remisit nuntium, vt quadam quasi necessitate se ad constantiam firmeret. Simul atque in Tironum aliorum conspectum venit, contineri non potuit, quin ad singulorum pedes procumberet, eosque exoscularetur. Obseruata est in eo semper excellens animi de se modicè sentientis demissio; & quod hinc consequebatur, summa erga Superiores obseruantia; aduersus omnes candor animi, morumque facilitas, qua sibi omnium animos deuinxerat. Nec minor in eo religiosæ paupertatis amor, quem in omni victus, vestitusque ratione palam testabatur; non nisi agrè adducebatur, vt obsoleta vestimenta melioribus commutaret. Victus ei admodum tenuis, & infra necessitatem; nec ferre poterat aliquid sibi eximij tametsi morbis afflicto, coemeretur. Nec pauperum erat minus amans, quam paupertatis, in quos si quid ei à superioribus permitteretur, pia liberalitate profundebat. Iam quanta eius esset in doloribus æquitas animi, cruciatuumque patientia, perpetuus ille tot annorum languor ostendit. Vix enim in Societatem ingressum, inuasit pertinax Ischias, qua in dies acerbius recrudescente, eo tandem adductus est, vt vi morbi luxata coxendice, non posset se quouam nisi fulcrorum adminiculo mouere. Itaque annos circiter 20. intra pauperis cubiculi angustias abditus, nemini grauis, patientiæ documento carus omnibus, solitudinem suam, & morbi tædia, piorum versuum scripture solabatur; aiebatque se plurimum liquidæ

voluptatis è suo illo sic impenso secessu percipere. Vitam sic religiosè obitam mors comparatissima excepit. Spiritualia per dies aliquot exercitia obiuit, generalem de more Confessionem acuratè instituit; rationem suæ conscientie exactam reddidit Prouinciali suo. Mira in eo fuit pax supremo tempore, animique tranquillitas; magna de Diuina Bonitate fiducia, summa voluntatis cum Diuina consensio. Ad hæc ingens patriæ cælestis desiderium. In quo ille gratus agnoscebat suæ vocationis beneficium, negans se vnquam si in sæculo mansisset, ea animi pace, ac gaudio fuisse mortem appetiturum. Denique cum astantibus nostris præ dulci pietatis sensu lacrymas animi ad cælestia aspirantis ardore eliceret, appellatis piè dulcissimis Iesu, & Mariæ nominibus, in supremis his verbis sit Deus benedictus, placidissimè conqueuit Duaci die 5. Februarij anno 1640. ætatis 62. initæ Societatis 22. Professionis 3. votorum 4. fundato iam pridem eo in Collegio pro Nostris studentibus Seminario Theologiæ. scripsit felice vena

Pœticam sacrorum Canticorum expositionem, & Idyllia sacra. Duaci ex officina Plantiniana 1629. in 4. Antuerpiæ, Viennæ, 1630. in 4. & 8. & rursum cum accessione

Psalmodum 15. modis Lyricis expressorum. Antuerpiæ typis Plantinianis 1638. in 8.

Parta de Bastanis ad Antuerpiam Victorij Epinicion. Ibidem eodem anno in 4.

Paraphrasim pœticam Psalmi 41. in immaturo funere Principis Robecani nepotis sui. Duaci typis Petri Telu 1637. in 4.

Pietatem victricem Psalmis 7. Lyricè expressam addita lucubratiuncula de Artificio Pœtico Davidicorum hymnorum. Antuerpiæ typis Plantinianis 1639. in 8.

FRANCISCUS DE OVIEDO, natione Hispanus, patria Matritensis, Deo se in Societate sacrauit anno sæculi fluentis 18. ætatis suæ 16. & vota quatuor solemniter concepit. Post traditas humaniores litteras, & explicatum Aristotelem Oropesæ, & Compluti, fuit primarius Professor Theologiæ moralis in Academia Regia Matritensi, Scholasticæ verò Murciæ, & Compluci, & sacro Tribunali S. Inquisitionis à Censuris. Vir acuto admodum ingenio, & in seligendis, tractandis, enodandisque quæstionibus præsertim moralibus, solidissimo iudicio; in disputando acer, sed adeo modestè sui compos, vt cum sæpè inter argumentandum (vt fit) alia solutio Præsidibus Thesum præter aspera verba non occurreret, nullum tamen ille commotionis animi signum ederet, nihil acerbius reponeret. Verum dum maximo facultatis Theologiæ splendore, ac discipulorum fructu Academiam Complutensem illustraret de repente morte immatura sublatus nobis est die 9. Februarij 1651. quando à Cathedra cubiculum vix ingressus, & capitis vertigine à sensibus abstractus, spatio quo fidei Symbolum recitaretur, nullius Sacramenti capax, asthma- te, & subitanea, sed non improvisa morte suffocatus est. Prædixerat ei quippe aliquando Medicus, considerata corporis habitudine, & inueterato, quo laborabat morbo, fore vt repente aliquando occumberet; & eo ipso die quo extinctus est, notatus fuit diutius solito ante sacrum Missæ Sacrificium, & post illud orationem protraxisse, nec vlla nocte se tra- debat somno quin prius de culpis omnibus contritionis actum eliciuisset se prudenter iudicasset, & Deiparæ officium pro impetranda gratia in articulo mortis non peroluisset. Ad hæc toto anno ante obitum, quasi præfagus sui exitus, auxerat ipse sibi seueritatem in malè tractando suo corpore, cædendo se flagellis, non solum in triclinio in peruigilijs festiuitatum occurrentium, & singulis diebus sabbatinis per ætatem in honorem Beatissimæ Virginis (cui tenerrime addictus erat) & præterea quinquies per ostiduum, quo spiritualia S. P. N. Ignatij exercitia obibat, sed etiam multo acrius sæuiebat in se priuatim in cubiculo, tamquæ crebrò, & tanta immanitate, vt nonnulli ex vicinis Patribus iudicarent illum serio admonendum, ne tam crudeli corporis morbis fracti castigatione, mortem sibi ipse maturaret. Funus defuncti ob morum suauitatem, & doctrinæ excellentiam cohonestarunt Rector Vniuersitatis, Maiores Collegæ, Religiosi complures variarum familiarum, Professores laureati disciplinarum, Canonici, & vtriusque fori Magistratus, totaque frequentissima Academia inter harmonicos Ecclesiæ magistralis concentus, iacturam sui Ouiedi luxerunt. Edidit doctissimus Pater

Integrum cursum Philosophicum duobus tomis; quorum prior complectitur Summulas, Logicam, Physicam, libros de Cælo, & de Generatione. Lugd. sumptibus Petri Prost. 1640. in fol.

Secundus comprehendit libros de Anima, & Metaphysicam Lugduni ipsdem typis, & anno. Præterea

In totam Primam Secundam S. Thomæ. Lugduni sumptibus Petri Prost, & sociorum 1646. Item

De fide, spe, & Caritate. Opus posthumum Lugduni sumptibus Philippi Borde, & soc. 1651.

FRANCISCUS PACCONVS, natione Italus, patria Capuanus, Societati vnde- uicennis se inseruit Neapoli anno salutis 1607. & post traditas humaniores litteras, magno zelo Missiones arduas inter Gentiles postulat, missusque est è Lusitania ad præsidia Africæ, ac Regnum Angolæ, vbi multis annis, & maximo fructu plurimos Æthiopes lauit sacris aquis Baptismatis, & Christo subdidit. Reuersus postea Vlyssiponem, euocatus à Deo est ex loco peregrinationis huius vitæ ad cælestem (vti sperare fas est) patriam die 13. Nouembris 1641. Edidit.

Catechismos duos Aethiopico sermone aduersus quosdam errores circa Sacramentum Baptismi, qui in Regno Angola inualescebat. Loan-dæ. Scripsit etiam Lusitanicè

Gentilem Angolanum, sufficienter instructum in mysterijs nostræ sanctæ fidei. Vlyssipone per Dominicum Lopez Rosam 1642. in 12.

FRANCISCVS PASIVS, natione Italus, patria Bononiensis Societatem amplexus anno salutis 1572. ætatis 21. Romæ, professionem postea votorum quatuor emisit in Iaponia 1591. Vir fuit insigni prudentia, solertiaque, & gubernandi laude præditus. Ille conscenso Vlyssipone nauigio, vnâ cum magnis illis Rodolpho Aquaiua, Matthæo Riccio, Nicolao Spinuia, Michaele Ruggerio, appulit in Indias die 13. Septembris 1578. Vnde post quadriennium nauigauit Macaum, in Iaponiam, quo destinatus erat traiecturus. Ibi dum præstolabatur opportunitatem, ab Alexandro Valignano Visitate attributus est Michaëli Ruggerio comes, ituro ad Cantonensem Proregem, eò quod præclaris animi dotibus videretur posse sermonis imperitiam supplere, quem nondum satis Michaël excoluerat. Verùm cum ibi stationem figere, quod moliebantur nequiuissent, redux Macaum Pasius perrexit porro in Iaponiam, vbi compluribus annis in salutem hominum strenuè collocatis, denique Præpositus Prouincialis vtramque diu Missionem Sinicam, Iaponicamque gubernauit. Cum autem, sub annum Christi 1612. ea vtraque expeditio nomen Prouinciæ, & Viceprouinciæ a Præposito Generali accepisset, Pasius vtriusque Visitator renunciatus est. Ergo, vt Sinensem Viceprouinciam viferet Macaum profectus, dum se operi accingit impigrè, morbo correptus, & breui extinctus est die 30. Augusti 1612. scripsit Italicè

Annuas litteras de Sinis 1583.

Annuas litteras ex Iaponia 1598. cum adiuncta narratione mortis Taicosamæ Imperatoris Iaponiæ. Romæ apud Zannettum 1601. in 8. Item

Annuas Indidem anni 1601. & sequentium vsque ad 1606. Romæ typis Bartholomæi Zannetti 1608. in 8. & Gallicè Lugduni 1609.

FRANCISCVS PAVONVS natione Italus, patria Catanzariensis, Societati adiunctus anno salutis 1585. ætatis 16. Humaniores litteras quinquennium, Philosophiam decennium in ea professus est; Sacras litteras quinque annis explicuit, linguam vero Hebræam annis quindecim, & vota 4. nuncupauit; Vir fuit diuinæ gloriæ, & salutis animarum sitientissimus. Quæ in eius funebri laudatione ad populum publicè dicta sunt, probante Archiepiscopo ab Oratore Carmelitane familiæ hæc ferè sunt. Eum parentes prius Deo consecrarunt voto concepto, quam gignerent, iterumque cum illum mater eniteretur, votum firmarunt. Mater cum illum

gestaret, Paradisum se quendam vtero continere dicebat: tanta diuinæ consolationis copia perfundebatur, & testata est eadem infantem se in aluo & vagire audiuisse, & fari. Simul atque primus in auras effusus est, infantulus quasi iam tum Numen agnosceret, procubuit ad horæ quadrantem in genua, coniunctis manibus, ocellis in cælum defixis. Pueriles eius lusus, & crepundia fuerunt arula, & sacra, & à primis vnguiculis condidit Deo litare. Nunquam vel cum stringebatur in fascijs, nutricula, aut vilius fæminæ suauitates, quin brachijs, & vociferatione obtineretur, exceptit. In Societatem ingressus, explicatu difficile est, quot quantisque virtutibus inclaruerit. Ipse professus est aliquando, tam sincero se Deum amore complecti, vt ipsi vni optaret obsequi, idque mortales omnes, atque etiam immortales latere. Cupiditate martyrii dum vita superfuit, æstuauit, & quandiu iauit atas, nunquam desinit Missionem Indicam flagitare; qua ne excluderetur, sanguinis excreationem, qua fatigabatur diu, Moderatores celauit. Exorarat iam semel professionem, à qua cum fuisset mox iterum prohibitus, acquieuit illico, factus à Deo certior, plus se diuinæ gloriæ commodaturum, si bonam Clero vitæ formam induceret, id quod instituto Clericorum sodalitijs, illisque ad omnem Apostolicam functionem, quam latè patet Regnum, exercitis abundè fecit. Verùm quo suam porrigeret industriam longius ad omne genus mortalium, ad sanctimonialium cœnobia, atque ad Parthenones, quos Conseruatoria Neapoli vocant, frequens concionatum itabat: frequens ad remiges in triremibus, ad vinctos in custodijs, ad milites in naupegio hibernantes dicebat. Sodalitia baiulorum, erexit, & olitorum, & ludimagistrorum. Oratoria sustentauit opificum. Creber in angiportis, in compitis, ne quod hominum genus præteriret. Atque vt nihil deesset, aliorum ordinum Religiosos toto latè Regno Antistites, ipsum etiam Christi Vicarium, nunc coram, nunc per epistolam conueniebat, vt his suis conatibus suffragarentur. Excurrebat in oppida, virosque finitimos, etiam atate iam fessa, nec pensi quidquam habebat pericula, quæ adibat. Semel his in expeditionibus crus infregit; alias modico minus, quam collum: sæpè inuocato Sancto Francisco Xaerio discrimen auertit, pluias suspendit. Sexagenos ex suis Philosophiæ Auditoribus ad religiosæ vitæ consilium induxit, at in Palæstra Poëtices, etiam omnes ad vnum, miraculo ad hanc diem inaudito. Iudæum magni nominis, cum fracto crure decumbebat, crebra disputatione mollitum, Christo lucrificet; eodemque tempore ne vacaret hortatore Sodalitas, se curabat egrum legitimis diebus in exedram deportari, suosque ad virtutem excitabat. Erat autem in dicendo tam vehemens, in summa alioqui verborum humilitate, quam semper adama-

adamauit, vt ad ipsius dictionem vel ipsi contremiscere parietes viderentur; vt mirum non sit incredibiles motus animorum sequi solitos esse perorantem. Nulla rerum difficultas illum vnquam deterruit, quin id quod ad Dei gloriam faceret amplificandam, aggrediretur animosè, constanterque promoueret. Sacrosanctam Eucharistiam veneratione, atque existimatione digna prosequatur: tantumque habebat certæ in ea fiduciæ, vt vno sacrificio se crederet parem esse cuius postulato extorquendo. Litandi quotidie morem adeo ratum constantemque habuit, vt vel postremis hebdomadæ sacratoris diebus quæritaret templa quædam infrequentiora, vbi sacros ritus perageret. Morbo prohibente celebrationem, quotidie communicabat: & consuevit inde vsque à prima ætate octauo minimum die sacrum epulum frequentare, in quo vno dulcissimas voluptates perentiscebatur: quod genus pietatis, vt proferret latius, Sodalitijs eam suis imperauit: vt nimirum hoc Alexipharmaco (quo nullum aiebat esse potentius) castimoniam illibatus tuerentur. Hanc ipse virtutem ita coluit, vt intaminatam seruasse virginitatem opinio fuerit, quam ipse cum esset interrogatus à quopiam, visus est verecundo silentio, quasi nutu quodam tacito affirmasse. Infantem vitasse mulierum basiationes iam dixi. Adolescentem se lupas duas in sylua inter venandum adortas, honesta fuga superauit. Ne quam inferioris sexus cogereur aspicere, dum ad eas verba faciebat, conspiciat, quibus alioquin utebatur assidue, deponere. Omnino obsceni nihil vnquam legit ne ad captandam quidem, vt fit, latini sermonis impuro in argumento puritatem. Moderatoribus suis tam erat subiectus, atque morigerus, vt ipsorum imperijs, de se tandem quidquid stauissent, nunquam verbo, nunquam nutu reniteretur, aiebatque hac vna parendi promptitudine, sibi certam constare spem salutis, quia scilicet nihil esset vnquam nisi Deo auctore aggressus. Et ausus est aliquando asserere, immensum sibi gloriæ pondus in cælo esse repositum, atque olim ab S. Ignatio obuiam eiufo se in gaudium Domini exceptum iri, spe certa beatitatis vel ex vna hac virtute concepta. Ceterum eam ipse satagebat non per bona dumtaxat opera, sed malorum etiam perpeffione certam facere: aduersus quæ se Christi Saluatoris erigebat exemplor, quo se meliorem haud esse, vt fieret immunis, prædicabat. Sæpe verbis aculeatè per iniuriam perstrictus, nihil inamænè vnquam, nihil toruè respondit. Sectiones, vstionesque sine villo doloris indicio sustinuit, negans ei fas esse, qui ad martyrium anhelaret, edere sensum infirmitatis. Dentes sibi omnes excidisse, & ginginas acri plerumque cruciatu percelli mirifice gaudebat, ne ciborum vlla suauitate rangeretur. Otium sibi nullum vnquam fecit: multum, atque attentè orare; multum scribe-

re; nunquam vacuum fructu verbum proloqui; leges omnes Societatis ad vnguem seruare; & id quo faceret religiosius, eas suâ sib manu descripsit. Amorem consanguineorum ita exuerat, vt ne parentem quidem vnquam suum, ex quo in Societatem ingressus est, aut viferit, aut allocutus fuerit; præterquam cum ex Prouincialis imperio, bene sibi ab illo precari postulauit. Quisquis homini familiarior fuit, sanctimoniam laudem illi dedit; quos inter fuerunt æstimatores optimi, quia virtute clarissimi Robertus Cardinalis Belarminus, Petrus Antonius Spinellus, Bernardinus Realinus, Iulius Mancinellus, quorum de ipso testimonia ad manus sunt. Multa supra vim humanam ab eo patrata certis testibus constat. Sacerdorem infirmum solo contactu sanitati reddidit. Febrim malignam excussit homini, cui manum suam tertio exosculandam porrexit. Dæmonium ex obsesso exturbauit imperio Sanctissimæ Trinitatis nomine inuocato. Quatuor Sacerdotibus interitum minatus est, nisi frequentarent Sodalitatem, & quindenum curriculo dierum omnes interierunt. Adolescentem sibi antea ignotum solo intuitu cognouit castimoniam, atque integritatis sedulum esse cultorem. Sibi, alijsque moriendi tempus rato euentu diu ante definiuit. Visus est in cœtu sodalium semel iterumque toto vultu radiare. Hominem nescio quem infano studio aduersus illum litteras ad Generalem Præpositum molientem Deipara ab incepto deterruit. Cadauer eius molle, & flexile toto quatrinduo sine graueolentia perdurauit. Reliquiæ agris impositæ depulerunt haud vna vice languores. Exequias illi celebrauit Clericorum Sodalitas, quam instituit, tanta frequentia, & apparatu, vt opinio sit nulli vnquam de Societate sic fuisse parentatum. Templam Collegij conuestitum vndique panno lugubri; Epitaphia passim, & lemmata appensa; funalia accensa plurima; Tumba quam doloris Castrum vulgus appellat excitata, cereis vndique colucentibus maximo numero. Nucernus Antistes sacris solemniter operatus est habitu Pontificali: adfuit Eminentissimus Cardinalis Boncompagnus Archiepiscopus Neapolitanus cum Metropolitanano Capitulo, iussis accedere Canonicis præter eius Ecclesiæ morem, quia iusta ea soluebantur viro, non singulari dumtaxat sanctimoniam, se, cui vni referret acceptam ea Ecclesia pulcherrimam Cleri speciem, qua fulgeret. Panegyrim texuit ex Carmelitarum familia Concionator egregius; quem Cardinalis iussit ea omnia proferre in publicum, quæ à me perstricta sunt de Pontificis Urbani VIII. imperio, quo vulgari prodigia vetuit hominum nostri æui, sua auctoritate securum. Decessit vir eximius, post continuatos ad multam ætatem labores Apostolicos, Neapoli 25. Februarij anno salutis 1637. Multa elucubrauit tum latinè,

tum Italicè Fauonus ad publicam salutem, quorum Series hæc est:

Summa Ethicæ, seu Commentarius in libros Ethicorum Aristotelis. Neapoli, Lugduni, Moguntia, alibi recusus

Introductio in Sacram Doctrinam Partibus

III. comprehensa: cuius

I. Pars est de *Methodo*, ac *Summa sacrorum*, siue de *Diuina Theologia*. Neapoli apud Lazarum Scorrigium 1623. in 8.

II. De *Definitionibus Isagogicis*, siue de *naturali Theologia*. Ibidem 1625. in 8.

III. De *Canonibus Isagogicis* siue de *sacrae interpretationis ratione*. Ibidem 1626. in 8.

Traçtatus de Ethicis, politicisque Actionibus ex secunda Introductionis Parte seorsim impressus Ibidem 1630. in 12.

Commentarius Dogmaticus siue Theologica interpretatio in Euangelia. Ibidem 1636. in folio.

Commentarius Dogmaticus, siue Theologica interpretatio in Pentateuchum. Neapoli typis Io: Dominici Montanari 1625. in folio.

Commentarius Dogmaticus, siue Theologica interpretatio in Euangelia. Ibidem 1626. in folio. Atque hæc quidem latine prodierunt. Italicè verò quæ sequuntur.

Instructio variarum pro rectè obeundis Sacerdotalibus functionibus, tom. I. satis copiosus Neapoli, apud Lazarum Scorrigium 1629. in 8.

Instructio pro exercitijs Congregationum rectè obeundis. Typis, & anno iisdem

Meditationum Partes duæ, quarum posterior, quæ est de *Preparatione ad Missam* IV. Sectionibus, seu partibus continetur seorsim impressis, in eadem Typographia annis 1630. 31. & 32. in 8.

Meditatio de Amore Diuino, seu Ars amandi Deum

Meditatio de sanctissimo Eucharistia Sacramento. Multæ quoque *Instructiones, meditationes*, quæ recensitis iam voluminibus continentur, ad commodiorem usum seorsim sunt impressæ, quas otiosum est singulatim referre.

Extat in Chartophylacio Societatis Romæ, eiusdem

Commentarius Dogmaticus. M. S. in *Cantica Canticorum* in 4.

* FRANCISCVS PELIZZARIVS, natione Italus, patria Placentinus, natus anno sæculi proximè euoluti 96. Deo se in Societate mancipauit voluentis 14. & votorum quatuor Sacramentum solemne dixit. Post traditas quadriennio amæniores litteras, Ecclesiastem egit annis aliquot; Theologiam moralem annis vndecim explicuit; Rex Collegium Ferrariense; Vir apprime religiosus, & Scientia sacrorum Canonum, & Quæstionum ad Conscientiam pertinentium perquam clarus. Demum corporis solutus vinculis ad vi-

ram migrauit immortalē. Mutinæ die 17. Augusti 1651. Edidit latinè

Traçtatus de Monialibus, in quo resoluuntur quæstiones morales ad illarum statum pertinentes. Bononiæ typis Iacobi Montij 1644. in 4.

Manuale Regularium duobus tomis, quorum Prior complectitur *Traçtatus quinque De Nouitiatus, Professione, Votis Religiosis, & Præcipuis obligationibus*. Venetijs apud Paulum Baleonum 1647. in folio.

Secundus agit De Religiosorum Prohibitionibus, Pænis, Priuilegijs. Ibidem iisdem typis 1648. in folio. Tomus primus iterum Lugduni apud Laurentium Anisson 1653. in folio. Hoc Manuale prohibitum fuit à Sac. Congregatione 1651. Sed in Indice impresso Romæ 1670. extat solum prohibitus Tomus Primus.

FRANCISCVS DE PERALTA natione Hispanus, Patria Baëzanus Societatem amplexus anno salutis 1574. ætatis 20. votorum 4. professionem emisit. Rex Collegii Triguerense, Baëzanum, & plurimis annis maxima cum caritate Seminarium Anglicanum Hispalense, cuius veluti firmator, educator, atque altor fuit, & deum ex eodem in fenestrate bona migrauit ad Dominum die 7. Ianuarij 1622. scripsit

Narrationem mortis Roberti Gauleri, & Thomæ Egertoni eiusdem Collegij Alumnorum, quam refert Hispanicè Didacus Iepes in sua Historia de Persecutione Anglicana lib. 6. c. 9. 1. 10. Edidit etiam

Narrationem de Vita, felice morte, & exequijs D. Ludouicæ de Carauial defunctæ in Anglia. Hispali 1614. in 4.

* FRANCISCVS PERANDREV natione Hispanus, patria Valentinus admissus in Societatem anno salutis 1625. ætatis 16. vota 4. nuncupauit. Docuit in ea amæniores litteras, Philosophiam, & quadriennio Theologiam. Rex Collegium Oscense, & iteratò Residentiam Alonensem. Vir magni Zeli, & animarum auxilio impensè deditus, ideoque in confessionibus audiendis, visitandis infirmis, & vinctis in carcere assiduis. Grassante Alonæ hæc contagiosa, magno animo exposuit se obsequio peste infectorum, & nullo discrimine inter egenos, & diuites, omnibus se impendebat. Egregia dicendi facultate pro concione præcelluit, & auditores ad quæcumque vellet pietatis officia vi magna impellebat, Demum febri maligna correptus, ad laborum, & bonorum operum præmia, Ibidem excessit die 7. Septembris 1671. Edidit Hispanicè

Lacrymas, gemitus, & suspiria, ad Passionem, mortem, & funus Christi Crucifixi. Valentia typis Hieronymi Villagraffa 1668. in 4.

* FRANCISCVS PEREZ DE CASTILLA hunc D. Nicolaus Antonius suæ laudatissimæ Bibliothecæ inseruit, tamquam Socie-

cietatis nostræ Religiosum, ob conscriptam *Vitam P. Martini Gutierrez*, citatque pro se P. Nierembergium tom. 11. in vita eiusdem. P. Martini ab ipso composita; subdendo Scriptorem Bibliothecæ Societatis hunc præterisse illaudatum. Verùm post diligentem super eo adhibitam indagacionem, non est inuentus in Societate ullus eius nominis, & prænominis; nec P. Nierbergius asserit illum fuisse de Societate. Affirmant autem alij, Auctorem illius *Vitæ Franciscum Perez de Castilla* fuisse Typographum Gienensem, qui vitam illam *P. Martini*, contractam ex latiori, edidit suis typis 1639. dedicauitque Viro nobili P. Martini consobrino, vti refert Nierbergius. Quare non audeo partem alienam, vel dubij parentis Societati adscribere.

FRANCISCVS PEREZ DE NAXERA natione Hispanus, patria Ledesmentis, dioceseos Salmanticensis, rarum robustæ virtutis in ætate decrepita exemplum. Centum & 4. annos natus, migrauit ex hac vita Vallisoleti die 28. Februarij anno 1623. sed adeo vegetus, vt nullo præcedente grauiori morbo, eo ipso, quo obiit die, mane descenderit in Templum, interfuerit Sacro Missæ Sacrificio, Diuina Eucharistia se refecerit, (vti quotidie solebat) atque inde rediens in cubiculum, intra duas horas nulla data cuiquam molestia, placidissimè expirauit. Fuerat ante ingressum in Societatem Rector Ecclesiæ Parochialis S. Blasij Salmanticae, sæpiusque electus à S. Theresia ad excipiendas suarum Monialium Confessiones, adeoque matura iam ætate accessit ad Societatem anno salutis humanæ 1576. die 29. Nouembris. Sed in ea instar iuuenis quadraginta, & septem annorum spatio laborauit indefessè. Et initio quidem religiosæ vitæ Missiones obiit per asperrimos montes Galitiæ, & Asturiæ indagando, & venando agrestes homines, quos æternæ vitæ præceptis institueret. Postea docendis primæ elementa pueris in Scholis, per multos annos totum se tradidit, tanta applicatione, & dexteritate quantumuis senex, vt illi acceptum referant Nostri methodum, ac formam erudiendi pueros Oueti, Villagarcia, Compostellæ, & alibi per Prouinciam. Multis eo nomine primarijs Viris Ecclesiasticis, & Sæcularibus percharus fuit. In extrema ætate translatus ad Domum Professam Vallisoleti, ibi quoque mirificè suum explicuit zelum, instituendo congregationem Ciuium, quos diebus Dominicis conuocabat mane, & vesperi, & præterea diebus Veneris ad opera poenitentia; ipso adhortante de suggestu dum illi se flagris cæderent. Instituit etiam maximo fructum puerorum vagorum; quibus de cibo tam corporali, quam spiritali statis temporibus prospiciebat. Cum iam centum esset annorum in supplicatione celebri flagellantium, diebus Iouis, & Veneris hebdomada sanctio-

ris gestauit ipse crucem, veste breui indutus, nudis pedibus, & fune ad collum alligato, inflammavitque supplicantes tanto ardore, vt defluente multorum sanguine in terram, admodum debuerit de feiure moderando. Inter hæc, & consimilia virtutum exempla operarius inconfusibilis, nec minus bonorum operum, quam dierum plenus, migrauit vt diximus ad laborum præmia, spiritualis Coadiutor formatus iam inde ab anno 1592. Scripsit idioma Hispanico *Traçtatus* pro institutione puerorum valde vtilem

De Orthographia Castellana. Pincia apud Ludouicum Sanchez 1604. in 8. sæpius recusum. Item

De liberatione Pignorum Anima in omni statu. Opusculum pium Ibidem 1619. in 16. & alia quædam minora, ac pia.

FRANCISCVS PICCOLOMINEVS natione Italus, patria Senensis ex illustri stemmate Piccolomineorum Trianae Dominorum, sexdecim annos natus, & sæculum fugiens, Christo in Societate sua se dedicauit, anno sæculari 1600. die 26. Ianuarij, & votorum 4. solemne Sacramentum dixit die 14. Maij 1617. Philosophiam magna laude in Collegio Romano per sexennium professus est; habuitque sui moris similem discipulum Ioannem Berchmannum, cuius vitam conscripsit noster Virgilius Ceparius. Docuit præterea ibidem Theologiam Scholasticam, quò munere dum fungeretur, dici vix potest, quanto cum ardore à Generali, Assistentibus, voce, scripto, & summis precibus efflagitauerit mitti ad Indos, & maximè ad oras remotas minus ab alijs expetitas. Sed referuatus à Deo est Europæ, & à cathedra Teologica abstractus ad officium Secretarij Societatis à Præposito Generali Mutio Vitelleco. Septem annis munus illud præclare administrauit, eoque adhuc durante constitutus est Visitator duarum Prouinciarum, quæ tunc erant in Sicilia, vtramque summo subditorum solatio obiit, assumpto secum in Socium laborum, & curarum R. P. Io: Paulo Oliua, qui nunc per prouidentiam Dei totius Societatis clauum tenet. Post hæc Collegium Romanum gubernauit; tunc Prouincias Romanam, Mediolanensem, Neapolitanam, ac postremò Veneram, insigni vbique commendatione prudentiæ, vigilantia, caritatis, atque zeli, donec sublato ex humanis R. P. Vincentio Carafa Generali, in huius locum à Congregatione Noua Generali magna suffragantium consensione est successus, anno Domini 1649. die 21. Decembris. Ea in Præfectura omnes boni Pastoris partes ita impleuit, vt summa quæque ab eius gubernatione expectari potuerint, si diutius ea frui licuisset. Erat enim fœcundo ingenio, maturo iudicio, felice memoria, magno animo, eximia prudentia, rara in rebus Societatis experientia. His accedebat candor morum, fuci expers, innocencia vitæ per omnem ætatem.

singularis; pietas in Deum, Deiparam, atque Cœlites tenerrima; cura solers disciplinæ, sed suauitati admixta; studium cunctos consolandi, sed intra limites nostri Institutus; Iusti atque æqui adeo tenax fuit, vt propius à morte non dubitauerit, affirmare se sibi consciuum non esse, in tot muneribus, quæ gesserat, priuatis affectibus quidquam vnquam indulgisse. Societatem, eiusque Institutum tenerrimè diligebat, eiusque progressus spirituales summo studio promouebat, sed adamussim Constitutionum S. Ignatii, nec ab ijs peregrinum quidquam admittebat. Humilitatis, ac despicientiæ sui ipsius enituit valde in eo studium, infirma quæque quoad licuit appetendo. Et cum intellexisset agi de se eligendo in Præpositum Generalem litteras dedit ad P. Vicarium Generalem enixissimè obsecrando, & varias rationes adducendo, ne de eo cogitaretur. Paupertatis Sanctæ cultor, vt in se rigidus, ita ne quid ab alijs laxaretur summopere cauebat. Testes de eo sunt Encyclicæ litteræ ad totam Societatem datæ. Castitatis perugil adeo custos extitit, vt nunquam Poëtam profanum linguæ vulgaris tota vita legerit, & virginitatis lilium putatur ab ijs, qui ipsum intimè norunt sepulchro intulisse, nec Deum vnquam noxa lethali offendisse. His tot, ac tam insignibus virtutibus consentaneus fuit vitæ exitus, in quo emicuit admirabilis planè fortitudo animi, qua in extremo morbo, acutissimos dolores inuicta patientia tolerauit. Nam quamuis diu ante obitum valetudo eius varijs calculi symptomatibus fuerit vellicata, dissimulante ipso, nec intermittente propterea solitos officij labores, tamen postremis 14. diebus perpetuo equales visus est torqueri, ob acerbissimos cruciatus ex inflammatione vesicæ, stranguria, conuulsionum frequentia, singultuum vehementia, somni fuga, quibus accessit demum diarrhæa, & defectio virium morte ipsa molestior. In omnibus acerbitatibus, illæsa semper stetit illi mentis tranquillitas, nec aliud audire erat ex illius ore, quam perpetuas Dei laudes, gratiarum actiones pro poënis, tamquam pro beneficijs, oblationem sui corporis ad atrociorum adhuc (si Deo placeret) carnificinam, tenerrimos sensus pietatis, frequentes actus nunc amoris, nunc fidei, & his consimiles mixtos lacrymis. Singulis prope diebus cœlesti pane se curabat refici; Confessionem verò Sacramentalem sæpius eodem die instituebat, vt sic auctior thesauro Diuinæ gratiæ de vita decederet. Cupiebat dissolui cum Apostolo frequenter, temperabat tamen id ipsum ex nutu Diuinæ Voluntatis, ne se, & sua commoda potius quam purè Deum quærere videretur. In hunc modum, cum diu medios inter dolores certasset, tandem succumbente corpore, victor animus euolauit ad brauium, die 17. Iunij 1651. ætatis suæ 69. Præfecturæ Generalis secundo. Moriens humillimus Pater rogauerat Patres

Assistentes ne permitterent expingi eius effigiem post mortem, aut inter reliquas Generalium imagines exponi, ac si dignus non fuisset inter illos ob breuitatem temporis, quo præfuit, aliasque ob causas quas ex humilitate afferebat, numerari. Habuit olim P. Franciscus coram Paulo V. Pont. Max. anno 1620.

Orationem de Passione Domini, quæ postea typis data est inter alias eodem de argumento Romæ 1640. in 12.

Scriptit dum Præpositus Generalis esset

Epistolam Paræneticam ad Patres, Fratresque Societatis Iesu, De utilitate & necessitate executionis. Romæ 1650. in 8.

Scripterat etiam Latine, sed non edidit, volumen grande hoc titulo

Christiana Peregrinatio, Israelitica vestigia relegens, ab Aegypto in Palaistinam, Via trium dierum. Exodi 3. v. 8. Sed ultimam manam non imposuit. Afferuatur hoc opus, in Pinacotheca generali inter alia m. f. in Domo Professæ Romana.

* FRANCISCVS PINHEIRVS natione Lusitanus, patria Gouucensis diocesis Conimbricensis, Societati nomen dedit Conimbricæ anno sæculi volens 11. ætatis suæ 15. & votorum 4. professionem emisit. Docuit in ea humaniores litteras, Philosophiam quadriennio, Theologiam Moralem triennio, & totis sedecim annis Scholasticam magno cum plausu, fuitque Eborensis Academiæ Cancellarius. Floruit in eo vitæ integritas, & morum sanctitudo. Actiones suas omnes rigidè censebat, & decorum publicum vnice amabat. Designatus fuerat Rector Collegij Eborensis, & postea Conimbricense gubernauit, in quo mortalitatem exuens, ad vitam transiit immortalē die 29. Iulij 1661. Edidit tractatum

De Censu, & Emphyteusi Conimbricæ typis Emanuelis Diaz 1655. in folio. Alium *tomum De Testamentis*, reliquit prælo iam maturum

* FRANCISCVS PINTHEREAV natione Gallus, patria Caluomontanus Societatem complexus anno salutis 1621. ætatis 17. votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Post traditas litteras ætatiore Philosophiam quinquennio professus est, Theologiam Scholasticam octennio, magna cum laude doctrinæ, & Præfecturam generalem studiorum gessit sexennio; Rexit Collegium Cadomense. Vir apprimè Religiosus curriculum huius vitæ absoluit. Parisijs penultimo Ianuarij 1664. Edidit latine

Theologiam Petri Aurelij, seu præcipuos eius errores contra Fidem, & bonos mores. Parisijs 1647. in 8.

De Attritionis sufficientia in Sacramento Penitentia. Parisijs apud Sebast. & Gabr. Cramoisy 1654. in 8.

Gal-

Gallice scripsit tacito suo nomine *Imposituras, & Ignorantias libelli inscripti Theologia Moralis Iesuitarum.* Parisijs 1644. in 8.

Errata Typographia Portus Regij. Parisijs 1645.

Reliquias Abbatis S. Cyrani. Parisijs 1646. in 8.

Nouas, & antiquas reliquias Abbatis S. Cyrani. Parisijs 1648. in 4.

Ortum Iansenismi. Cadomi 1648. in 4.

Progressum Iansenismi. Ibidem 1645. in 4.

Conformitatem Principiorum libri de frequenti Communionem cum principijs librorum Marci Antonij de Dominis 1654. in 4.

Hereses, & errores aliquot Petri Aurelij. in 4.

Anti-Aurelium. Lugduni 1656. in 8.

FRANCISCVS PLANTEDIVS natione Italus. Hunc Petrus Ribadeneira suo Catalogo 1609. Lugduni impresso adscribit; sed cuius Prouinciæ in Italia fuerit non explicat, loquentem fecit lingua vernacula librum.

Dionysij Carthusiani de 4. Nouissimis 1578. Recusum Venetijs apud Franciscum Ziletum 1583. in 12. & rursus Ibidem per Dominicum Imberti 1590. Ex Epistola ab Auctore præfixa operi ad Episcopum Vercellensem, constat eum fuisse Romæ in Aprili 1578.

FRANCISCVS POIRÆVS natione Burgundo-Sequanus, diocesis Bisuntinæ in Societatem venit anno 1601. ætatis 17. in eo 4. vota solemnè professione anno 1619. nuncupauit. Docuit Humaniores Disciplinas, Rhetoricam, Philosophiam, Theologiam, Scripturam Sacram. Rector fuit Domus Probationis Nanceianæ, Collegij Lugdunensis, & Dolani, atque ex hoc ad vitam transiit (vt sperare fas est) cælestem die 25. Nouembris 1637. Vir cum cæteris virtutibus, tum impensè pio in Deiparam studio laudabilis. Edidit

Ignem Holocausti, sine affectus ex Diuinis litteris, quibus animus Sacerdotis ad piè celebrandum disponitur. Mussiponti typis Philippi Vincentij 1629. in 16. Colonia. Lugduni, & alibi. Gallice verò Scripsit

Modum disponendi se ad mortem. Lugduni, & Parisijs 1647. in 24.

Bonum Pastorem. Mussiponti iisdem Vincentij typis 1630. in 12. & Parisijs 1631.

Triplicem Coronam Virgini Dei Matri ex humanis, Diuinisque sententijs contextam. Opus varium, elegans, eruditum. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1630. & rursus 1633. in 4.

Scientiam Sanctorum, seu scientiam querendi Deum, seque totum illi tradendi. Ibidem atque iisdem typis 1638. in 4.

* FRANCISCVS POMEY natione Gallus, patria Paternensis in Comitatu Venaisino ditionis Pontificiæ, natus anno sæculi labentis 18. in Societatem se adscripsit 36.

& solemnè votorum 4. Sacramento se obstrinxit. Vir præstanti ingenio, & cum seueriores disciplinas Philosophiæ, ac Theologiæ profiteri cum laude potuisset, insigni exemplo nouennium docuit humaniores litteras, octennium Rhetoricam, & Præfectum Scholarum etiam nouennium egit. Varia scripsit, sed parantem plura prælo, mors demersit Lugduni die 10. Nouembris 1673. Edidit in lucem

Pantheum Mythicum, seu Fabulosam Deorum Historiam. Lugduni sumptibus Antonij Molin 1659. in 8.

Libitinam, siue de Funeribus. Ibidem, & eodem anno in 12.

Catechismum Theologicum. Ibidem 1664. in 8.

Florem latinitatis. Ibidem 1665. in 8.

Pomarium tempestiue latinitatis. 1666. in 8.

Candidatum Rhetorices. Ibidem 1668. in 12.

Indiculum Vniuersitatis, & ferè rerum omnium, etiam Artium nomina. Ibidem 1667.

Colloquia Scholastica, & Moralia. Ibidem 1668.

Dictionaryum Latino-Gallicum. Ibidem 1664. in 4.

Methodicam particularum Orationis collectionem. Ibidem 1655. & auctius 1656. in 24.

Methodum ad omnes actiones ritè obeundas. Ibidem 1655. & vernaculè 24.

Institutionem Christianam. Ibidem Gallice 1657. in 12.

* FRANCISCVS PONGA natione Italus, patria Nouocomensis Romæ admissus in Societatem anno sæculi præterfluentis 23. ætatis 16. ibidem studiorum spatia emerfus est, & tam in Collegio Romano, quam in Professorum Domo domesticæ disciplinæ diu curam gessit, & votorum 4. professionem emisit. Missiones deinde in Corsica magno seruore expetit, & obiit. Tironum Magister, & Rector Genuæ fuit; Dein Medio-lani viuere inter mortales desijt multis virtutum exemplis post se relictis die 12. Aprilis 1652. Edidit vernaculè Tractatum sub nomine Religiosi Serui Dei, qui solum desiderat nomen suum scribi in libro æternitatis

De Peregrinatione Spirituali quadraginta dierum ad visitandam sacram eadem Lauretanam. Mediolani per Philippum Ghisolphum 1650. duobus libellis in 16. recusum, & auctum.

FRANCISCVS PORTOCARRERVS natione Hispanus ex Oppido Medellino, atque eiusdem oppidi Comitæ filius, venit ad Societatem die 22. Aprilis anno 1569. cum ageret ætatis annum 21. & votis 4. se obstrinxit. Vir fuit planè sanctus, atque omnis virtutis viuum exemplar; mitissimus, & erga omnes affabilis, orationi, atque amorì Dei deditissimus, in se asper, & rigidus, & qui se voluntarijs cruciatibus ad morbum vsque affligeret. Animarum saluti per conciones, con-

confessiones, atque in primis per Missiones procurandæ diligentem nauavit, ac diuturnam operam. In Sacrosanctam Eucharistiam, ih Beatissimam Virginem Deiparam, in S. P. N. Ignatium piissimè affectus fuit. Rexit Oceanense Collegium, illudque procuratis Roma Sanctorum Reliquijs egregie locupletauit, senio tandem, morbisque victus, & præsertim Asthmate confectus, quieuit in Domino Toleti anno 1626. ætatis suæ 78. initæ Societatis 57. antiquissimus suæ Prouinciæ Professorum. Edidit Hispanicè

De Descensione B. Virginis ad Templum Sanctum Toletanum, & Vitam S. Ildephonsi Archiepiscopi Toletani. Matrili 1616. in 4. Opus hoc dicauit Patribus Domus Professæ Toletana Societatis Iesu, qui ædes ipsas, in quibus S. Ildephonsus est natus, inhabitant.

Historiam SS. Martyrum Thebaorum transcripsit Hispanicè. Reliquit demùm aptos prælo

Tractatus egregios, De Venerabili Eucharistia, & De B. Virgine Deipara.

FRANCISCVS RAIAI VS natione Siculus, patria Panormitanus ad Societatem accessit die 21. Nonembris anno 1593. ætatis 15. Vbi Philosophicæ, ac Theologicæ doctrinæ, Politiorum litterarum tum Latinam, tum Græcam eruditionem adiunxit; Vario porborum genere exercitam diu vitam traxit, animo æquissimo; vultu sereno semper atque adeo etiam hilari. Morum comitate, & magnarum exemplis virtutum, mirificè sibi animos hominum conciliabat, quos suavissima quadam sanctæ conuersationis illecebra in Deum rapiebat. Maiestatem tonans, fulminantisque Dei, irretoris gaudebat oculis intueri, quod naturalium operum nullum aliud magis supremi Numinis granditatem repræsentaret. Obijt magno sui desiderio relicto. Panormi 29. Februarij anno 1636. Edidit Italicè

Instructionem ad aliquot exercitia spiritualia bene peragenda. Tom. II. Panormi 1622.

Symbola & Inscriptiones adornatas honoris SS. Ignatii, & Xauey anno 1623.

FRANCISCVS RAINALDVS natione Italus, patria Matelicanus in Piceno, cooptatus in Societatem anno salutis 1622. die 14. Augusti ætatis 22. ab annis cœciter quinquaginta in Domino Professæ Romana Præpositus Generalibus sedulam nauat operam in scriptis rerum sibi commissarum, & est operatus in templo admodum assiduus. Transulit ex Hispanicè Italicè atque edidit sub nomine Heracki Vecobii

Memoriale eorum, que prestare debet Christianus in extrema infirmitate, seu in tempore mortis proximo, compositum à Stephano Palma Nostro. Romæ apud Corbelletum 1632.

Scriptis verò eadem lingua, ediditque

sub nomine Iosephi Rainaldi

Lumen hominis Ichneti. Romæ apud Franciscum Caballum 1633. in 24.

Belicias Christiani. Romæ sæpius, & Venetijs 1671. in 24.

Cibum animæ, seu de Oratione Mentali circa Passionem Domini, pro singulis diebus mensis. Ibidem 1637. in 24. & per Mascardum ibidem, 1662. editione 12. recusum postea Maceratæ, Venetijs &c.

Diem sanctè impensum. Ibidem 1640. in 24.

Thuribulum precum ad Iesum, & Mariam. Romæ apud Mascardum 1648. in 24.

Et sub nomine Ioannis Francisci Mei.

Modum præparandi se ad festa Natalis Domini. Viterbij.

Vitam Ven. Serui Dei Iacobi Laynez secundi Præpositi Generalis Societatis Iesu, sub nomine Anagrammatico Francisci Dalarini. Romæ sumptibus Ignatij de Lazzaris 1672. in 8.

* FRANCISCVS RAMIREZ natione Mexicanus patria Zacatecanus origine Hispanus Deo se in Societate dedicauit anno salutis 1601. ætatis 17. Vir religiosissimus, totum se imbuendis pueris pietate, ac litteris impendit, atque eo in munere magnam vitæ partem ingenti commodo Mexicanæ iuuentutis consumpsit. Demùm ex Missione ardua Cinaolensi ad requiem transijt (vt sperare iustum est) Beatorum anno Domini 1630. Edidit

Epigrammata, & Carmina De S. Lucia Virgine, & Martyre. Mexici in 8.

FRANCISCVS REMONDVS natione Gallus, patria Diuionensis, Guil. elmi Remondi in Parlamento Diuionensi Senatoris veneno sublatus, non vt quidam putauerunt, Florimundi Remundi nobilis scriptoris filius; In Italia studijs claruit, Societatiq; aggregatus Romæ anno salutis 1580. ætatis 22. Philologiam ibidem docuit, Theologiam vero 26. annorum spatio, tum Parauis, tum Parauis, tum denique in Vrbe Burdegalensi, magna cum laude professus est, & regressus in Italiam, Mantuæ sacras litteras interpretatus est, & in Academia recens à Serenissimo Duce instituta primus Præfectum egit Auditorum. Demùm in postrema eius Urbis obfatione, incredibili caritate se totum dedit audiendis militum confessionibus etiam pestelaborantium, quo in opere pestem ipse contraxit, à qua tamen cum respirasset, non multo post, alio morbi genere sublatus est, die 21. Nouembris anno Christi 1631. plenus ipse dierum, & antiquus quatuor votorum professor. Scripsit elegantis stylo

Orationes 21. diuersis temporibus, & locis habitas.

Epigrammatum libros duos.

Elegias VIII. De Diuinis Amoribus.

Elegias VII, quibus titulus est Alexias, & con-

& continent querimonias sponsæ S. Alexij profugi, suntque inter modernorum Scriptorum Elegias planè eximie. Hæc omnia post varias editiones, quibus pleraque seorsim venerunt in lucem, vno volumine complexus edidit, Antuerpiæ Ioachimus Trognæsius, 1614. in 12. Romæ recudit Bartholomæus Zannettus 1618.

Panegyricas Orationes 15. De S. Ignatio Loiola, & 15. De S. Francisco Xauey, quibus eorum vitam, velut breuiario complexus est, *Vnam de Sancto Carolo Borromæo,* adiunctis aliquot clarorum virorum elogijs. Placentiæ apud Iacobum Ardizzonum anno 1626. in 4.

FRANCISCVS RIBERA, natione Hispanus, patria ex oppido Castellæ Villacastin. Vir fuit egregie doctus, ac pius. Primum in Salmanticensi Academia optimis Præceptoribus operam dedit: in Collegium deinde S. Iacobi Zebedæi ab Alphonso Fonseca Archiepiscopo Toletano erectum cooptatus est. Vnde iusto tempore digressus, recepit se in oppidum natale, vt in sacrarum litterarum, quas à prima ætate adamauerat, studium totus incumberet, & cum Scholastica doctrina ad maius firmamentum conjungeret, adiutu linguarum Latinæ, Græcæ, Hebraicæ præsidio, quarum apprime perituserat. Hæc dum molitur, diuino consilio iter illac habuit Pater Martinus Gutierrez Salmanticensis Collegij Rector dexterrimus magnarum animarum prædo; cui Ribera pertæsus humanas res, ob improperum nescio quem euentum, explicuit constituisse se in proximum Beatissimæ Virginis Sacrarium procul à turba secedere, & ab otio studiorum subinde ad concionandi per circumiectos populos prodire negotium. Ita probauit consilium Martinus, vt simul tamen admoneret, haud ita quod optimum est, Deo dari, suum scilicet arbitrium, ac voluntatem. Quo monito ceu telo transfixus Ribera, decreuit illicò valedicere seculo, & Societatem amplecti, ad quam Salmanticæ ab eodem ipso Gutierrez receptus est, anno salutis 1570. ætatis suæ 33. probè Scientijs iam excultus, & Doctoris Theologi prærogatiua auctus. Cum autem quinto post anno de instituenda Salmanticæ Diuinorum Codicum interpretatione Societas consilium inijisset, Riberam tamquam idoneum Præceptorem ei muneri præfecit, quod quidem exquisita eruditione cum pari religione coniuncta, sexdecim annos obiuit. Erat enim ingenio excellenti, iudicio acri, tenaci memoria, sanctorum Patrum lectione, atque obseruatione instructus, singulari modestia, animi candore, deiectione, cæterisque religionis virtutibus cumulatus. Imbuerat illum scilicet optimis artibus, iam inde à Tirocinio, quod Methymnæ Campi posuit, excellens illè sanctimonie magister, quem fortitus etiam Salmanticæ, magno suo bono Rectorem tunc est, P. Balthasarem Alua-

rez, cuius ipse vestigijs sedulus institit. Obedientiæ studium, tamquam Societatis noram primam ita cordi habuit, vt nullo studiorum, aut cuiusvis negotij pondere se passus vnquam sic ab exactissima, vel vnus regulæ obseruatione distineri; nunquam ille quantauis in siti, bibisset interdum inconsulto superiore; nulla hebdomada illi successisset, quin semel iterumque cubiculum euerreret; litteras, schediumque non dabat, non legebat sibi redditum, seu foris esset, seu domi, nisi prius exhiberentur Moderatori. Ea virtus efficere sola potuit, vt plerumque in lucem publicam, quæ priuatim elucubraverat; nam quæ erat eius animi submissio, suarumque rerum contemptus, haud facile potuisset ad id permoueri. Orationis præsidio, quam diurnis, nocturnisque horis vsurpabat prolixè, ad Sacræ Scripturæ intelligentiam vtebatur: addebat etiam crebra ieiunia, & feueriores corporis macerationes, & si quid incidisset implicationis difficultatis, secedebat per dies aliquot, & spiritualibus exercitijs animum ad Diuinos illapsus comparabat. Aiunt eum ad concionem aliquando verba facientem visum à S. Teresa ingenti circum splendore micare, cuius dicentis humeris Christus Seruator sereno vultu innixus, eum velut complexu foueret; illum verò inter cætera, insolito animi ardore his verbis exclamasse: *O admirandam Dei, & Sacrarum Litterarum dignitatem: nullum habent apicem sacre pagine, qui non diuinis sit plenus mysterijs Christum autem Dominum ei, qui hæc conspicebat dixisse. Hic est o Anima, qui germano scripturas meas sensu, & ea veritate, quam ego ipsi infundo, explicat. Nouit ipse pretium earum expendere, quas ego mortalibus mei sanguinis profusione comparauit. Gratulare tibi quod eum habeas à Confessionibus; obtempera dicitis ipsius sic meæ voluntati feceris satis.* His Ribera studijs traduxit ætatem ad annum vsque 1601. quo naturæ debitum Salmanticæ persoluit mense Nouembri. At die post obitum tertia visus in cælo est sublimis, ac Dei folio propinquus, multa conspicuus gloria, cuius in pectus deriuabatur à pectore Dei radius lucis, qui pulcherrima eum specie simul & gaudio perfundebat: quod illi præmium ideo attribuebatur, quia nihil in suis lucubrationibus fluxum, ac caducum, sed vnus Diuinæ Maiestatis cultum, atque obsequium spectasset. Hæc pauca de multis laudatissimi viri ornamentis referre placuit, vt quam immerito nouitius quidam Scriptor, tam conspicue virum innocentie insimularit philotimæ, & lioris, palam constaret, quem nullus propè Auctorum sine Encomio doctri-næ, & probitatis appellat. Scripsit autem insignes

Commentarios in 12. Prophetas Minores sensum eorumdem Prophetarum historicum, & moralem; sæpè etiam Allegoricum complectentes, Romæ 1590. in 4. Coloniae typis

Mylij 1599. & 1600. in folio, ac demum opera Richardi Gibboni nostri, correctus Duaci typis Balthassaris Belleri 1612.

Commentarios Historicos selectos in eosdem duodecim Prophetas minores, quod est quasi compendium illorum prius fusc Scriptorum Commentariorum ab ipso Auctore contractum, Salmanticæ apud Ioannem Ferdinandum 1598. in 8.

Item in Epistolam ad Hebraeos. Salmanticæ 1598. & Coloniae typis Birchmannicis 1600. in 4.

In sacram B. Ioannis Apostoli, & Evangelistæ Apocalypsim: &

De Templo, & ijs que ad Templum pertinent lib. 5. Lugduni apud Iuntas 1592, Antuerpiæ apud Bellerum 1593. & rursus apud Martinum Nutium 1603. in 8.

In sanctum Iesu Christi Euangelium secundum Ioannem. Lugduni per Iacobum Cardon & Petr. Cauellat 1613. in 4.

Hispanicè verò scripsit

Vitam S. Theresiæ Virginis, Carmelitarum Excalceatorum parentis, & fundatricis, cuius Confessionibus ipse aliquando præfuerat. Italicè, Gallicè, Latinè conuersa exstat, postremò edita vnà cum operibus eiusdem sanctæ. Coloniae apud Ioannem Kinchium 1620. in 4.

* FRANCISCVS RICHARD natione Lotharingus, patria Musipontanus Societati nomen dedit Nancæi anno salutis 1631. ætatis 19. sexennium in ea docuit poliores litteras, & impulsus desiderio lucrandi animas Deo in remotis Missionibus, destinatus in Græciam est anno Domini 1644. & ibi quinquennio post, solemnia 4. vota in Insula Sanctæ Irenes nuncupauit. Ab eo tempore vineam illam spinis difficultatibus multarum plenam, nauiter excoluit, non sine animarum plurimarum vtilitate, vsque ad Decembrem anni 1673. quo ad laborum stipendia euocatus Negroponti migravit ad Dominum. Scripsit Græcè & Latinè librum

De Controversijs Græcorum, & Latinorum, seu Clypeum Romanæ Fidei. Parisijs 1657. in 4. Gallicè verò

Relationem rerum gestarum à PP. Societatis Iesu in Insula Sancta Irenes. Parisijs typis Cramoisyanis 1657. in 8.

* FRANCISCVS RINCONVS natione Hispanus Dioceseos Toletanæ, ad Societatem se adiunxit Neapoli anno sæculi voluentis 16. ætatis 16. & votorum 4. professionem emisit. Docuit in ea litteras humaniores, Philosophiam, & Theologiam moralem, & superites etiam in Domo Professæ Neapolitana; Edidit Italicè sub nomine anagrammatico Cesfranchi Coronem

Gloriam Gloriarum Deiparæ Virginis, seu de merito eiusdem. Neapoli typis Francisci Collegi 1648. in 4.

FRANCISCVS RODRIGVEZ, Tres

fuerunt huius nominis Scriptores, duo Hispani, tertius Lusitanus. Ex Hispanis Senior fuit patria Arandensis ad amnem Durium, Diocesis Oxomensis. Is ad 20. annos Romæ versatus ab Hispanicis Epistolis P.N. Generali fuit. Inde regressus in Hispaniam rexit Collegium Conchense, & bis præfuit Toletanæ Domui Professorum, vbi senex mortuus est, die 21. Martij anno Christi 1627. ætatis 79. religiosæ vitæ 62. Professionis 4. votorum 44. Funus eius magno populi, & Religiosorum conuentu celebratum est. Fuit enim vir omni virtutum genere ornatissimus; multæ, prolixæque cum Deo conuersationis; eximie in Deiparam, & cœlites alios reuerentiæ, quorum multos indicta sibi inedia colebat; laboris in hominum salutem indefessi, vel iam in ætate grauiori. Nulla illi cura sui, nullæ suorum, multa egenorum, atque eorum in primis, quos sibi minus experiebatur affectos. Societatis augendæ, ornandæque ardentissimo zelo inflammabatur, quàm ipse non sola virtute, sed etiam doctrina illustravit, Theologiam olim aliquot annis professus, & concionandi munus. Hic scripsit Hispanicè

Breuiem Tractatum de Iubileo. Romæ apud Stephanum Paulinum 1600. qui mox Italicè prodijt ibidem apud Aloysium Zannettum 1600. in 24. at Italicè scripsit

Epistolam ad Congregationem Beate Mariæ Virginis Assumptæ in Domo Professæ Romana. Romæ apud Aloysium Zannettum 1595. in 8. Vulgauit idem alieno nomine

Librum de Meteoris, & reliquit prælo matura

De Christiani Homini officijs.

De Vita D. Catherinæ de Mendoza Fundatricis Collegij Complutensis Societatis Iesu Exempla magnarum virtutum.

* FRANCISCVS RODRIGVEZ alter natione item Hispanus, patria Numantinus, adscitus in Societatem anno salutis 1579. ætatis 16. tria vota solemnia professus est, atque in ea vtilem valde proximis nauauit operam in templo, in scholis & maxime in erudienda iuuentute, quàm viginti, & octo annorum spatio, incredibili labore, & constantia litteras, & pietatem docuit. Vixit diu Methymnæ Campi, vbi omnibus ob eximiam virtutem carus, moriens magnum sui reliquit desiderium, die 10. Decembris 1620. Transtulit ex Latino in Hispanicum idioma, eleganter, & vtiliter

De bono Status Religiosi Libros III. nostri Hieronymi Plati. Medinæ 1595. in 4.

FRANCISCVS RODRIGVEZ natione Lusitanus, patria oppidò Montemaior Diocesis Conimbricensis, Societati insertus anno salutis 1609. ætatis 16. vota 4. solemnia nuncupauit. Docuit humaniores litteras, Philosophiam, & Theologiam Moralem: In Curia Madritensi Procuratorem diu egit, pro Prouincijs Lusitanæ Coronæ: postea rexit

rexit Collegia Pharense, & Bracharense, atque in hoc mortalitatem exiit, die 26. Maij 1654. Vir probatè admodum vitæ, & disciplinæ regularis obseruantissimus. Edidit Hispanicè dum Matriti degeret

Catalogum Martyrum Societatis IESV, qui in Iaponia annis Christi 1633. passi sunt. Matriti, typis Andreae Parræ 2635. Is Romæ prodijt Italicè tacito Auctoris nomine; Antuerpiæ autem latinè, apud Ioannem Meurcium 1636. in 12.

FRANCISCVS ROMANVS, natione Siculus, patria Mamertinus, Societati adolescens adscriptus est, anno 1594. atque in ea quinquennium Rhetoricam, & humaniores litteras, triennium Philosophiam professus est. Sacras etiam litteras explicuit, & vota quatuor solemnia nuncupauit. Obijt in patria sua die 9. Augusti 1625. Edidit latine

De Sacro Ecclesiaste libros 3. Coloniae per Bernardum Gualterum 1622. in 4.

Reliquit alia ingenij sui monumenta in aliquos Sacræ Scripturæ libros, quæ in Bibliotheca Domus Professæ Messanenensis seruantur.

* FRANCISCVS ROSIERS natione Gallus, patria Barroductæus, vicennis Societati se adiunxit anno à partu Virginis 1628. & sexennio litteras amarioras in ea tradidit. Postea zelo incensus lucrandarum Deo in remotis Regionibus animarum, transmisit in Græciam anno 1644. & ad 23. annos vineam illam incommodorum, & ærumnarum feracem operarius impiger excoluit. Varias Ægæi maris insulas Apostolico spiritu iustravit, & vbique fructum non pœnitendum retulit. Sæpe illi sub dio, & humi pernoctandum fuit, & multa perpeffu aspera à Turcis, & alijs toleranda; sed hæc instar deliciarum illi fuerunt cum Crucem Christi aspiceret, prout ipse ad focios Constantinopoli degentes scripsit. Tandem delatus in Eubæam Insulam (quam hodie Negropontum appellant) dum Christianis ibi vinetis opem pro virili ferret, & infectis etiam peste sua obsequia præstaret, luem ipse contraxit, nec ita multo post inter amantissima cum Christo colloquia animam reddidit Creatori Negroponti die 16. Iunij 1667. spiritualis Coadiutor pridem antea formatus. Paulo ante obitum accepit à Sacra Congregatione de Propaganda Fide litteras, quibus dilaudabat illa labores ipsius, & gratulabatur de fructibus, quos ex cultura illius vineæ retulisset. Edidit vulgari lingua Græcæ

Advocatum Animarum in Purgatorio punitarum. Parisijs apud Claudium Cramoisy 1657. in 8.

* ERANCISCVS DE ROVGEMONT, natione Belga, patria Traiectensis, natus anno sæculi fluentis 24. Deo se in Societate consecrauit 1641. & post sexennium humanioribus litteris tradendis impensum, impulsus de-

fiderio lucrandi Deo animas in Indijs, vnà cum P. Martino Martinio nauigauit ad Sinas, anno 1656. & ibi votorum quatuor professionem emisit. Multa egit, pertulitque Christi causa in colenda illa vinea, & abductus à Licitoribus primum Pechinum, postea Cantonium cum plerisque alijs Fræconibus Fidei Christianæ, ibique compacti omnes in custodiam, diu in ea detenti sunt. Tandem honorificè liberati omnes ex mandato Regis, & permitti redire ad pristinas suas Sedes sub finem anni 1671. quo etiam ad suam Residentiam Pater Franciscus remeavit. Scripsit latinè dum Cantonij detineretur

Historiam Tartaro-Sinicam nouam, complectentem aulicam, bellicamque inter Sinas disciplinam, nec non statum ibi Religionis Christianæ ab anno 1660. vsque ad annum 1668. misitque in Europam typis imprimendam. Edita est Louanij typis Martini Hullegaerde 1673. in 8. Lusitanicè reddidit noster Sebastianus de Magalhaes Vlyssipone typis Ioannis à Costa 1672. in 4.

FRANCISCVS ROZ, seu ROSSIVS, natione Hispanus, gente Aragonensis; patria Gerundensis, Societatem complexus anno salutis 1575. ætatis 18. confectis studijs nauigauit in Indiam Orientalem anno 1584. & votorum quatuor Sacramento se obstrinxit Cochini 1595. Vir doctrina, & prudentia magnus, nec virtute minor linguarum Syriacæ, Chaldaicæ, & Malabaricæ peritus. Multos annos, apud Malabares Christianos, quos in India Orientali ab Apostolo suo Thoma vocant Thomæos, versatus est, & magno caritatis, ac humilitatis documento, quâ concionando quâ catechizando, quâ pueros chaldaicè, Syriacèque docendo Diuinum honorem, mortaliumque illorum salutem prouexit. Ibi dum strenuè defudat in opere, auocatus à Moderatoribus est, atque ad Zamarinum Calecuti Regem potentissimum ablegatus, vt iustis conditionibus pacem inter eum, Lusitanosque constitueret; id quod tanta partium voluntate perfecit, vt neutra se pares illi gratias agere posse crederet. Zamorino exinde fuit in amoribus, & in pretio; cum illo sua consilia conferre, illum primo penes se loco, vel præ ipsis Regni Primatibus collocare; fidam quoque milium manum, ne quid caperet incommodi adhibebat; quamuis ne sic quidem omne discrimen auertit. Dum enim studet ardentius Zamorinum in colendo, quod cum Lusitanis inierat fædere, continere, aduersus infidas Regis Cocinensis, & Nairum Regni procerum suggestiones, strictis in eum mucronibus Naires irruerunt, confecturi virum suis machinationibus infestum, ni Regis filius intercurrisset, & eos minis, atque clamoribus continuisset, sub hæc Abrahamo Archiepiscopo Angamalensi, in cuius potestate Thomæi sunt, vita functo, Goanus Antistes Alexius Menesius, ex Ordine S. Augustini

iussus à Summo Pontifice, Catholicum illi Ecclesie Pastorem designare, Rozium tantisper Vicarium, & Administratorem constituit, dum legitimum quempiam Pastorem querit. Verum cum graues difficultates id consilij interuertissent, ipse Menesius, quo feruebat Diuinæ gloriæ zelo, totam illam diocesim quam late patet, per incredibiles ærumnas & pericula præfens inspexit, adlecto in viæ comitem, atque operis socium, Rozio, cuius inignes ad omnem administrationem dotes, cum per eam occasionem magis conspicuæ euasissent, ab ijs populis, ipsoque Menesio postulatus est Angamalenfis Ecclesie Antistes; quibus dum consulere simul, & gratificari vult Philippus III. Hispaniarum Rex Catholicus, cum Clementi VIII. Pontifici Max. nominauit, Clemens auctoritate sua, nequidquam renitente Societate, ratam esse iussit Regis voluntatem, nisi quod Episcopum esse uoluit pro Archiepiscopo, & Goano subesse Orientis Primati. Anno 1601. Goæ consecratus est, & mox ad gregem suum pascendum digressus, magno ab illis plausu exceptus est, gratulantibus talem sibi Pastorem obuenisse; ac subito illi Ecclesie pax admirabilis, & serenitas restituta est. Anno subinde 1605. à Paulo V. Pont. Max. ea sedes Cranganorum translata, Archiepiscopatus dignitatem recepit, vt idem post illa Rozius, & Angamalenfis, & Themæorum, & Serrensis (quia Thomæi Serras, hoc est, montes obtinent) & demum Cranganorensis Archiepiscopus à Scriptoribus dictus sit. Scripsit autem

Doctrinam Christianam lingua Malabarica.

Ritus Baptizandi, Inungendi infirmos, Nuptias celebrandi, è latina in Syriacam linguam conuertit in usum Parochorum Angamalensum.

Missalia, Breuiaria, Ritualia, aliosque libros Ecclesiasticos è Ritu Romano in Chaldaicam linguam transtulit.

* FRANCISCVS LE ROY, natione Belga, patria Insulensis natus anno sæculi proxime elapsi 92, Christo in Societate sua se dedicauit labentis 11. die 10. Octobris, & solemne votorum quatuor Sacramentum dixit. Post traditas litteras amæniores, Philosophiam Duaci octennium professus est, Theologiam Scholasticam annis 14. magna illius Vniuersitatis approbatione; vbi, & studiorum Præfeturam compluribus annis gessit. Rexit etiam Collegia Duacense, & Montense; & bis electus à Comitibus Prouinciæ illius interfuit duabus Congregationibus Generalibus, Decimæ, atque Vndecimæ Romæ, cum iure suffragij; & ibidem modò fungitur officio Theologi apud Præpositum Generalem, & Censoris librorum à Societate edendorum pro Astitentia Germaniæ, idque annis amplius 20. magna eruditionis commendatione. Edidit hætenus.

Templum Sapientie, siue Dissertationem Mythagoricam, qua illud nominatim disquiritur: Fueritne Templum Salomonis suprema Dei Sapientie speciali titulo, ac vero nomine dedicatum. Insulis; typis Nicolai de Roche 1664. in folio. Item

Porticum Salomonis, Sapientie Templo, Sublimioris Academia, aut schola Cælestis instar, adiectam. Leodij typis Ioannis Matthiæ Houij 1668 in folio. Item

Occupationem anime, IESV Christo Crucifixo deuote. Pragæ typis Academicis 1668. in 4.

FRANCISCVS SACCHINVS; natione Italus, è diocesi Perusina, vir egregie pius, & in rebus Societatis versatissimus, cuius Historiæ post Nicolaum Orlandinum condendæ, totis vndeuginti annis summa diligentia, fide, integritate, nitore styli, & sermonis elegantia suam operam nauauit; confectis de ea tomis 4. (quorum tres post obitum prodierunt) vt iure merito historiæ nostræ Parens appelletur. Eo ab opere abstractus est, vt Præposito Generali Murio Vitellesco esset à secretis, & hoc munus magna sedulitate, applicatione animi, & virtutum commendatione septennio gessit vsque ad obitum. Admissus fuerat in Societatem anno salutis 1588. & votorum quatuor professionem emisit. Decedit Romæ die 16. Decembris 1625. S. Francisci Borgiæ fuit studiosissimus imitator in paupertatis, atque humilitatis amore, & illius exemplo multa relectaneis in chartis conscribat. Toto septennio, quo fuit Secretarius vnus calceis, gemino calamo vsus est. Obedientiæ religiosissime addictus temporis perparcus; carnis egregius domitor, cultor insignis Diuinæ Eucharistiæ. Præclaras illius virtutes fufius enarrat Petrus Possinus noster in Præmio, seu Epistola præfixa quintæ Parti, seu Tomo Historiæ Societatis, quem qui plura desiderat consulere poterit. Scripsit Sacchinus

Orationem in Funere Ioannis Francisci Adobrandini, quam Romæ dixit publicè anno 1601.

Vitam B. Stanislai Koskæ Societatis IESV tum Latinè, tum Italicè, Romæ, apud Bartholomeum Zannettum. 1612. in 16. & alibi.

Libellum de ratione libros cum profectu legendi, & Orationem de vitanda moribus noxia lectione. Ingolstadij typis Ederianis 1614. in 16.

Historiæ Societatis Partem Secundam, siue Latinum Antuerpiæ typis Nutij 1620. in folio. Et Coloniz per Antonium Hieratum 1621. in 4.

Historiæ eiusdem Partem Tertiam siue Borgiam. Opus posthumum. Romæ, typis Manelphij 1649. in folio

Historiæ eiusdem Partem Quartam siue Euerardum. Romæ typis iisdem 1652. in folio. Histo-

Historiæ eiusdem Partem Quintam siue Claudium, cum additamentis Petri Possini. Romæ, typis Varesij 1661. in folio:

Præmiale Epistolam præfixit Primæ Parti eiusdem Historiæ Societatis IESV, ab Nicolao Orlandino conscriptæ, & in secunda eius editione addidit breuem

Tractatum cuius sit auctoritatis, quod in B. Caietani Thienæi vita, de S. Ignatio traditur à Ioanne Baptista Castaldo, insituisse ipsum, vt in Theatinorum Ordinem admitteretur.

De Vita, & rebus gestis Patris Petri Canisij de Societate IESV, libros 3. Ingolstadij typis Ederianis 1614. in 4.

Protrepticum ad Magistros scholarum inferiorum Societatis IESV, & Parenestim ad eosdem. Vtrumque Dilingæ, apud Iacobum Sirmadi 1626. in 12. Edidit ad hæc tacito nomine latinè

Vitam S. Paulini, ab Heriberto Rosuueydo vulgatam, Italicè

Epistolam de vtilitate bene legendi ad mensam. Mediolani, typis Archiepiscopalibus 1621. in 12.

Modum vtiliter studendi, qui latine quoque prodijt. Editæ sunt nuper cum alijs eiusdem argumenti

Orationes III. De Passione Domini, quas dixit coram Clemente VIII. anno 1603. Paulo V. anno 1611. & 1617. Romæ, typis Mascardi 1641. in 12.

FRANCISCVS DE SALAZAR natione Hispanus, patria Complutensis post decursa Philosophiæ spatia, & nauatam operam studio Canonum per quadriennium, Societatem nostram amplexus est in Prouincia Castellana anno salutis 1577. ætatis 20. & licet ad sublimiores scientias tractandas perquam idoneus esset, vt qui in gradibus literarijs Compluti primum locum obtinuisset, tamen ex amore humilitatis optauit totam vitam puerorum institutioni impendere, impeditque reipsa, iractu maximo annis circiter 18. donec grassante per Hispaniam lue epidemica, in obsequio peste afflatorum victima caritatis pijsimè occubuit Legionæ, mense Augusti 1599. tria vota solemnia professus. Scripsit vernaculo sermone librum mole exiguum, sed æstimatione sapientum, & vtilitate maximum, de 4. Nouissimis, & quem Venerabilis Doctor Hieronymus Perez in sua summa Theologica par. 1. folio 204. editionis Matritensis anno 1628. primus typus impressit, & publici iuris fecit, vt omnibus tanto Thesaurò eo vsque abscondito (sic enim loquitur) frui liceret. Postea seorsim sæpius recusus est hoc titulo

Affectus, & Considerationes super 4. Nouissimis ad Exercitia spiritualia S. Ignatij. Pampeleonæ 1658. in 24. Vlyssipone 1660. Matriti 1663. & Italicè. Romæ typis Varesij 1661. in 12. auctario, cum aliqua variatione.

* FRANCISCVS DE SALINAS natione Hispanus, patria Nauarretensis dioceseos

Caliguritanæ natus anno sæculi prætereuntis primo, Societati nomen dedit 1618. & votorum 4. professionem emisit. Post traditas humaniores litteras rexit Collegium Villafrancæ ad decennium; nunc à multis annis degit Matriti, & à Rege Catholico adlectus est in Congregationem Theologorum pro defensione Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis edidit

Commentaria in Ionam Prophetam, duobus romis quorum prior prodijt Lugduni sumptibus Philippi Borde, & sociorum 1652. in folio.

Secundus Ibidem 1655. in folio.

Paratum pridem habuit prælo opus, quod manuscriptum vidisse se affirmat R. P. Petrus de Alua in Militia Immaculatæ Conceptionis, atque futurum magni momenti si edatur in lucem.

De Immaculata Conceptione Beatissimæ Virginis.

FRANCISCVS SAMBIASIVS natione Italus, patria Consentinus, strenuus in Regno Sinarum operarius, natus anno sæculi proxime transacti 82. vicennis ad Societatem accessit vertentis secundo, & impulsus desiderio lucrandi Deo animas, nauigauit in Indiam anno 1609. inde ad Sinas 1613. vbi 4. votorum professionem emisit, & spatio 36. annorum Vineam illam ærumnarum sentibus horrentem inter aduersa, & prospera nauus operarius, impigre coluit. Pekini Vrbe Regia delituit quando Nostri omnes anno 1620. Macaum sunt relegati, & vitæ discrimen præsentissimum non semel adiuit, donec anno subsequenti restitutus in Regnum socijs, ipse quoque liberius sese reddidit Euangelio Christi varijs in locis prædicando. Sexdecim annos Superior Nostrorum fuit, diuersis in Residentijs, Vir spiritus Apostolici, salutis animarum in primis sitiens, ærumnarum patiens, laborum pro Christo appetens, sui suorumque commodorum negligens, & vltra hæc spontaneis quoque pœnis, atque asperitatibus se ipsum discrucians. Sparfos per varias Vrbes, Oppida, & Pagos propè Scianhaum magno numero Christianos excolens, ibat semper de statione in stationem pedes, nec imbres, vel abrupta viarum eum morabantur, quo minus ad 10. vel quandoque quindecim milliaria, extrema Sacramenta ad infirmos deferret. Quocumque adueniebat optatissimus hospes Neophitis accessit, & cum singuli certatim eum ad se inuitarent, posthabitis ille commodioribus ædibus, & gratijs pro vrbaniitate actis, tuguriolum sæpe despiciatissimum sibi deligebat in diuersorium. Ad hæc mira à Deo ornatus fuit sermonis gratia, morumque suauitate, & cum linguam Sinicam scientissime calleret, factum est, vt Nanchini Vrbe etiam Regia, nascentem Christianorum Ecclesiam à vastatore quodam Scin nuncupato propemodum euerfam, non solum iustaurauerit circa annum

salutis 1637. sed & publica auctoritate stabilierit, atque à Primoribus ibi Mandarinis etiam Ethnicis, amatus, cultus, & frequentatus identidem fuerit. Eclipses, earumque initia, progressus, durationem, diu antea prenuntiavit, & cum omnia adamussim prædictionibus respondere Mandarini apud ipsum convenientes obseruassent, pro Oraculo suspexerunt, & necdum imbuti Christianis sacris artem cum ipso amicitiam contraxerunt. Hinc paucis post annis, cum irrumperes in Regnum Sinarum Tartari, Urbem Pekinensem occupassent, & Imperator Zungchinus ne in hostium manus deueniret, ipse sibi mortem laqueo conscuisset; anno Domini 1644. euectus ad solium Imperiale à Mandarinis Nanchini tunc existentibus, Hunquam, seu ut alij cum nominant, Hunguanguus, demortui Imperatoris consobrini, statim P. Sambiasium tamquam Legatum suum, summa cum potestate, supra omnes Imperij sui Proceres, ac Gubernatores misit Macaum ad conquirenda à Lusitanis auxilia, additis ei supremæ Dignitatis, seu Mandarinatus insignibus, quæ etiam Sambiasius pro sua modestia, tanquam incongrua suæ conditioni, defugere conatus fuerit, perstitit tamen eo in consilio nouus Imperator, & cum ea res plurimum conduceret ad firmandam toto Regno Religionem Christianam, auctores ei fuerunt Superiores Societatis, & Theologi doctissimi in India, ut dignitatem admitteret. Quatuor diuersa Diplomata edidit Imperator, quæ verbatim referuntur à nostro Sebastiano de Amaia Prouinciali tunc temporis Iaponiæ, in opere grandi, quod inscripsit Indiam Christianam, seu Instructiones morales pro casibus apud Indos occurrentibus, & asseruatur m. s. in Tabulario Romano; in his Imperator eum tamquam Amicum suum, atque eminentem Virum, verbis exquisitissimis ab omnibus suis subditis, mandabat coli, & quocumque pergeret ab omnibus honorari. Plurimum valuit ea res ad auctoritatem Christianæ religioni conciliandam, valuisseque amplius si diutius vixisset ille Imperator, verum eo paulò post à Tartaris & regno, & vita exuto, redijt Sanbiasius ad pristinos suos labores pro salute animarum, & demum ad illorum præmia ferè septuagenarius euocatus, à Deo est è Sinis anno salutis 1649. Edidit lingua Sinensi Tractatum

De Anima Triplice, Vegetatiua, Sensitiua, & Spirituali, duobus voluminibus in folio, quæ extant in Pinacotheca generali Societatis Romæ. Item alium

De Somno, & alium De Pittura.

FRANCISCVS SCORTIA natione Italus, patria Genuensis, patritij stemmatis, in Societatem anno sæculari 1600. ætatis 16. coopertus vota 4. professus est. Docuit in ea Rhetoricam triennio, Theologiam de moribus nouennio; rexit Collegium Ferrariense; magna fuit caritate in omnes, sed præsertim

in hospites. Eminuit contemptu sui, & religiosæ Paupertatis studio, nec vnquam ferè nisi pedes exire Domo voluit, repudiato quod submittebatur carpento sepius à Cardinali Ludouico dum hic in villa propè Bononiam, per æstatem diuersaretur. Annis compluribus Bononiensis Archiepiscopatus Theologi partes pro dignitate sustinuit, & demum ibi rebus humanis exemptus est die 20. Septembris 1629. Edidit

Orationem in funere Sfortia Oddi Iuriconsulti clarissimi habitam. Parmæ 1612. Italicè verò suppresso suo nomine.

Compendium vite S. Ignatii Loyolæ. Item *S. Francisci Xauey.* Bononiæ 1622. &

B. Francisci Borgia. Bononiæ 1624.

FRANCISCVS SCORSVS natione Italus, Patria Panormitanus natus anno sæculi euoluti 93. Societati nomen dedit voluentis 6. & solemnè votorum 4. Sacramento se obligauit. Philosophiæ tradendæ destinatus, Nostrorum Rhetorum Gymnasio præfectus est, & totos quindecim annos illam spartam egregiè ornauit, ut complures ex illius ludo eloquentissimi Oratores, Poætæque insignes egressi, totam deinde Siciliam collustrarint. Post Rhetoricam, docuit moralem Philosophiam, tunc Linguam Hebraicam, Græcamque annis 14. & demum Sacras Litteras decennium est interpretatus, tanta eruditionis copia, ut linguarum Thesaurus, & viuens Bibliotheca communi suffragio fuerit appellatus. Magna tamen hæc scientiarum ornamenta maioribus virtutibus decorauit, quibus ita excelluit, ut in ipso Tirocinio simillimus B. Aloysio fuerit existimatus, non solum ob animi nitorem primum Sacro Baptismate acceptum, diligenterque semper custoditum, sed etiam ob sublimis contemplationis, afflictionis, aliarumque virtutum continentem exercitacionem. Et licet naturam contentio animi summa tunc prostrauerit, fueritque non nemo, qui domum suam ad recuperandam sanitatem remittendum censuerit, tamen intercessit Hieronymus Tagliauia Tirocinij moderator prudentissimus, suavitque retinendum Scorsum, quod valde profuturus esset Societati suis laboribus si conualesceret, ornaturus reliquis cadaueris sui si decederet. Eandem porrò innocentiam animi, candoremque religiosissimis erga Deum officijs, ad mortem vsque illibatam perduxit, prout plurium liquet testimonio. Virgini Deiparæ vixit addictissimus, ad cuius cultum amplificandum, sexdecim postremos vitæ suæ annos Sodalitio Mariano regendo dicauit, quod Theologi, alijsque doctissimi viri in Collegio Panormitano frequentant. Cælo igitur iam maturus mortem adeo non expauit, ut optasse videretur. Sacrosanctâ Eucharistiâ, & sacra inunctione ritè procuratus, tota mente animique viribus, integris semper sensibus aspirare ad Deum cœpit, & inter Diuina colloquia, & sacras preces pla-

placidissime efflauit animam die 19. Octobris 1656. Edidit

Theophanis Caramei Archiepiscopi Tauromenitani Siculi Homilias Græcæ 62. Latine à se redditas, in Euangeliâ Dominicalia, & festâ totius anni. Lutetiæ Parisiorum typis Sebast. Cramoisy 1644. in folio. Item

Latium Christianum siue Latine elocutionis Vocabula, & Phrases ad res Ecclesiæ Christianæ explicandas accommodatas. Panormi typis Petri de Isola 1655. in 12. Parabat prælo alia, sed mors subtraxit.

FRANCISCVS SCVDERIVS natione Hispanus, patria ex oppido de la Parra diocesis Conchenensis. Vir fuit pietate, & zelo animarum laudabilis, qui 33. annorum cum esset, ingressus est Societatum anno salutis 1556. atque in ea cum magna religione vitæ, modestia, atque ædificatione vixit vsque ad ætatem 72. annorum, qua pridem spiritalis Coadiutor annatus pie mortuus est Conchæ 14. Augusti 1600. Scripsit Hispanicè

Vitam S. Iuliani Conchenensis Episcopi. Toleti apud Petrum Rodriguez 1586. in 8.

* FRANCISCVS SIMONESCVS natione Italus, patria Sabinus natus anno sæculi præterlabentis 27. Adolescens se Deo in Societate mancipauit Romæ 1642. & solemnè votorum 4. professione se adstrinxit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, modò operarium agit sedulum Venetijs. Edidit hætenus Italicè

Vellus aureum, siue Rhetoricam Venetam. Venetijs ex Typographia Pinelli 1667. in 8.

FRANCISCVS DE SMIDT natione Belga patria Antuerpiensis, ex opulenta familia, & cuius intuitu Parentes plurima in Societatem contulerunt beneficia. Natus anno salutis 1576. Societatem complexus est 1601. confectis iam antea studijs Philosophiæ, ac Theologiæ, ac sacerdotio initiatus. Post triennium docendis litteris humanioribus impensum, reliquum vitæ vsque ad decrepitam ætatem varijs in ministerijs, sed præcipuè in Confessarij, & Concionatoris muneribus exegit. otij impatiens, sitiens laborum, ad omnia caritatis officia expeditus, & alacer; senio grauis, & incuruo corpore, nixus Scipione obibat vicos, & infirmos ipse infirmus quoad licuit inuisebat. Secundum Deiparam inter Cælites speciali venerationis affectu ferebatur erga Sanctam Agnetem, in cuius die festo, etiam in extrema senectute, sacris ad aram (vt erat Musices peritus) canendo operabatur. Virginitatis florem, ut in se seruauit illibatam, ita in alijs castimoniam amorem, studebat accendere, & puellas corruptas multis modis nitebatur ad meliorem frugem reducere. Nulum sibi sinebat tempus effluere, ab aliquo vel studij, vel caritatis, vel obedientiæ exercitio vacuum, cuius rei illud argumento est, quod libros, & libellos amplius 50. partim

in linguam vernaculam transfulerit, partim suo Marte composuerit. Tandem cum totius vitæ curriculum, domi scribendo, in Templo confitentium peccata excipiendo, olim etiam dicendo ad populum, foris captiuos in custodia, ægrotos in Nosocomijs, pauperes in suis priuatis ædibus, peregrinos in Xenodochijs, afflictos vbique consolando, consumpsisset, operarius infaticabilis, & tria vota solemnè pridem professus, octogenario maior ad laborum præmia migravit ex hac vita Lyræ die 7. Iulij 1659. Vertit in linguam Belgicam *Vitam P. Ioannis Ogilbei.* Antuerpiæ apud Fikaert 1603. in 8.

Gloriam S. P. N. Ignatii. Ibidem apud Cnobbaert 1628. in 32.

Vitam Ferdinandi II. Imperatoris. Ibidem apud eundem 1638. in 8.

Ignarium amoris Diuini. Ibidem apud Aertsens 1636. in 12.

Infernum damnatorum rogam. Hierem. Drexelij. Ibidem apud Cnobbaert 1633. in 24.

Tribunal Christi. Eiusdem, apud Aertsens 1633. in 24.

Calum. Eiusdem, apud Cnobbaert 1636. in 24.

Heliotropion Eiusdem, apud eundem 1638. in 24.

Rhetoricam Cælestem. Eiusdem, apud Aertsens 1638 in 24.

Gazophylacium Christi. Eiusdem, apud Vid: Cnobbaert 1641. in 24. Item

Tractatus quosdam Martini Roa nostri de Cælo, Purgatorio, Inferno, &c. quibus titulum præfigit. Mirabilia alterius Mundi, apud Vid. Cnobbaert 1639. in 8.

Thomam à Kempis De Imitatione Christi, transtulit in linguam Hispanicam, apud Cnobbaert 1633. in 24.

Vitam S. Francisci Xauey. Antuerpiæ 1648. in 8.

Rosas Virtutum Deiparæ, Hierem Drexelij, Bruxellis 1649. in 8.

Vitam Mariæ de Caruaial. Antuerpiæ 1649. in 8.

Vitam Petri Canisij. Ibidem 1652. in 8.

Vitam S. P. N. Ignatii, ex Hispanico Andree Lucæ Ibidem 1654. in 8.

Historiam Canadensem. 1651. in 12. *Instructionem Christianam Philip. Doutreman.* Antuerpiæ 1646.

Cursum Meditationum per annum, collegit. 1648. in 8.

Instructionem ad Amorem Dei, Petri Pennequin: Antuerpiæ 1650. in 4.

Deuotionem erga Iesum. Pauli Barry Ibidem 1648. in 12.

Philagiam Eiusdem 1649. in 12. *Solitudinem Sanctam.* Eiusdem 1649. in 12.

De Purgatorio. Iodoci Andries. 1643. in

In 12. Fecit, & edidit

Libellum de pia temporis distributione apud Cnobbaert 1646. in 12.

Eundem è Flandrico Gallicè reddidit, apud Aersens 1638. in 24.

Vitam Catharinae Dantels. Antuerpiæ 1647. in 8.

Varios minutos libellos, singulis annis in Arenam loco imaginum distribuendos.

* FRANCISCUS SOAREZ, natione Lusitanus, per illustri genere in oppido Turres veteres nuncupato diocesis Vlyssiponenfis, Societati nomen dedit anno sæculi labentis 19. ætatis suæ 14. & nuncio remisso Maioratu amplissimo, ad quem, adhuc Tito per mortem fratris sui vocabatur, votorum quatuor professionem emisit. Post traditas amantiores litteras, Philosophiam quadriennio explicuit, Theologiam Scholasticam annis 18. primariæ Cathedræ tam Conimbricæ, quam Eboræ Moderator, & vtriusque Iuris Ciuilis, & Canonici peritia excelluit. Postea Rector Collegij, & Academiæ Eboensis constitutus, eum se ad vicinam Arcem Ierumenæ, cum Officialibus Academiæ tempore belli contulisset, exorto de repente incendio pulueris tormentarij in vicina Domo, ipse cum Officialibus, atque alijs multis magno omnium lætu occubuit, die 19. Ianuarij 1659. Fuit vir omnibus planè numeris absolutus, clarus genere, litteris eruditus, ad gubernandum natus. Elucebat in eo prudentia singularis, Caritas erga omnes, & præsertim infirmos, quos frequentissimè inuisebat patientia, morum affabilitas. Zelus, & studium obseruantia regularis, denique virtutes, ac dotes omnes in magno Superiori requisitæ. Reliquit præclaræ ingenij sui monumenta, quæ ab omnibus magni fiunt

Cursum Philosophicum in 4. Tomos distributum, quorum I. Comprehendit Logicam. II. Physicam, de Cælo, Meteora, & libros de paruis naturalibus. III. De Generatione, & de Anima. IV. Metaphysicam Conimbricæ typis Fauli Craesbeck 1651. in folio. Recusum Eboræ 1670.

Paratum reliquit Opus insigne, & à S. Inquisitione approbatum

De Penitentia, quod breui in lucem expectatur proditurum,

Item Tomum alium
De Censuris Ecclesiasticis, & Bulla Cæne, similiter typis euulgandum.

Penè absoluta reliquit etiam
Commentaria in I. Partem S. Thomæ.

FRANCISCUS SOLERIVS, natione Gallus, patria Lemouicensis, vbi, & primus Collegij nostri Rector fuit. Societatem amplexus est anno salutis 1577. ætatis 19. & Rhetoricam in ea decennio professus est. Præfuit Virduni instituendis Nouitijs quinquennio; & multis in locis per annos 15. magno operæ pretio concionatus est; vix laboris

indefessi; Obedientiæ, & humilitatis minimè vulgaris, votis quatuor obstrictus ab anno 1599. Obijt in Collegij Burdegalensis Residentia S. Macarij, die 16. Octobris anno Christi 1628. suo 70. Religiosæ vitæ 51. Multos ex Latino, Italico, & Hispanico libros Gallicè reddidit, nimirum:

Vitam P. Iacobi Laynez Secundi, & Beati Francisci Borgiæ Tertij Præpositi Generalis Societatis Nostræ à P. Petro Ribadeneira conscriptam

Eiusdem Tractatum de Tribulatione.

Iulij Facij De Mortificatione.

Bartholomæi Riccij Institutiones meditandi,

Lucæ Pinelli de Perfectione religiosa lib. 4.

Francisci Arias De Imitatione Beatissime Virginis. De Mortificatione, & de Oratione Mentali

Martyrologium Romanum, suo nomine omisso. Lugduni typis Petri Rigaudi 1620. in 8.

Catechismus.

Vincentij Bruni Meditationum volumina

tria, redacta in Compendium

Scriptis denique Gallicè de suo,

Historiam Ecclesiasticam Insularum Iaponiæ, tomis duobus.

FRANCISCUS DE SOTO natione

Hispanus, patria Marcenensis Diocesis Hispalensis, ab ineunte iuuentute Societatem

ingressus anno Domini 1584. vota 4. solemnia nuncupauit. Post quadriennium docendis litteris Humanioribus impensum, quadraginta circiter annis Concionatorem egit, & totidem Missiones obiuit spiritu planè Apostolico, & fructu animarum inexplicabili. Verba illius erant ignea, opera verò mira suauitate condita, promptus semper ad subueniendum omnibus, præsertim egenis. Semel illi contigit, quod casto Patriarchæ Iosepho, qui sollicitatus ab Hera, saluauit se fuga relicto pallio; ita Franciscus noster aduocatus à quadam simulante morbum, vt Confessionem exciperet, statim vt sensit fraudem, fuga sibi consuluit relicto in eius manu, quod illa arripuerat Rosario. Multa egit, & multa passus est pro salute animarum, de quibus contexti possent integrum volumen. Supremum morbum contraxit assistendo summâ curâ infirmo contagiosa febre laboranti, & consentanea fuit Apostolica vitæ eiuscemodi mors, quæ contigit Gadibus die 30. Ianuarij 1634. Edidit Hispanicè conciones aliquot nimirum

In exequijs D. Ioannis Alphonsi de Moscoso Episcopi Malacitani. Malacæ per Ioannem Rene 1614f

De Venerabili Sacramento Eucharistiæ. Ibidem eodem anno

In Beatificatione Sanctæ Theresiæ duas. Ibidem 1614. & 1615.

De Stigmatibus Sancti Francisci. Hispali per Franc. de Lyra 1624.

In Exequijs Henrici Cardinalis de

Guz-

Guzman, Cordubæ per Saluatorem de Cælo Tesa 1626.

In fundatione Congregationis Sancti Iosephi Hispali ad educationem Infantium expositorum instituta. Hispali apud Matthiam Clauyo 1627.

In Exequijs P. Iacobi Granadi Societatis Iesu Gadibus celebratis. Xeresij apud Ferdinan. Rey 1632.

Libellos pios ad promouendam animarum salutem, inter quos est breuis, sed vtilis Tractatus inscriptus.

Confessionarium Generale, & Instructio pro examinanda Conscientia de peccatis totius vite. Conchæ per Saluatorem Viader 1623. & Hispali sæpius

FRANCISCUS SPARACINVS natione

Siculus, patria Panormitanus ingressus in

Societatem adolescens anno sæculari 1600. litteras Humaniores in ea docuit, & votorum 4. professionem emisit. Concionatorem egit annis amplius 30. magno spiritu, & fructu. Mira vixit pietate in Virginem Deiparam, cuius amore ab infantia flagrauit. Ergo siue cum Nostris, exterisue differeret, siue Sacris Concionibus operam nauaret, adeo in illius laudibus congerendis frequens erat, vt ad Diuinæ Parentis cultum promouendum natus videretur. Omnis eius cura, cogitatio, labor ad Beatæ Virginis gloriam spectabat. Hinc illi varia quoque à Deipara insignia collata beneficia. Erga Augustissimam Eucharistiam summæ pietatis cultu ferebatur, vt in eius sumptione mirificè illi sæpe cor exarferit; seuerissimus fuit censor sui, suorumque dictorum, & factorum, & post expletum sedulo pensum salutis proximorum debitum, amantissimus secessus, & arctæ cum Deo per orationem coniunctionis. His alijsque instructus virtutibus magno omnium dolore decessit. Panormi die 21. Decembris 1649. Ex singulari sensu pietatis erga Deiparam scripsit opus Vastum de Illa in sex partes distributum.

Prima Pars de Gloria Virginis, completens excellentiam, & facilitatem, seu incrementum, & progressum cognitionis scientiæ, doctrinæ de Virgine.

II. De Persona Virginis, quæ Diuinam Maternitatem, aliasque illi annexas potestates continet.

III. De Anima Virginis, quæ Immaculatam puritatem, cæteraque dona, quæ ex ea promanant complectitur.

IV. De Corpore Virginis, cuius attributa, & proprietates naturales, & super naturales profert.

V. De Tota Virgine, atque adeo de Vita, Morte, & Gloria.

VI. De Cultu, & pietate totius Ecclesiæ, & Sanctorum in Virginem. Diuiditur porro quælibet pars in suos libros, atque hi in Tractatus, qui etiam plura singuli

capita continent.

FRANCISCUS STADIERA natione

Italus, patria Bononiensis admissus in Societatem anno salutis 1591. ætatis 17. votorum

quatuor nuncupatione se obstrinxit. Rhetoricam quadriennio professus est, reliquam

ætatem concionando exegit, quam caritatis

trophæo coronauit, confectus lue, quam hausit dum Nostris infectis Sacramenta ministraret Bononiæ mense Iulio anni Christi 1630.

ætatis 57. aditæ Societatis 39. Scripsit Italicè quæ posthumæ prodierunt

Illusiones in Vita Spirituali. Bononiæ 1632. & rursus 1635. per Franciscum Cartanum in 4. recusas Romæ 1651. in 8.

FRANCISCUS STANISLAVS PHÆNICIVS, natione Polonus, patria Leopoliensis, cooptatus in Societatem anno salutis 1615. ætatis 24. Romæ confecto Theologiæ curriculo, reuertit in patriam, vbi, & litteras humaniores, & moralem Theologiam annis aliquot explicuit, vota quatuor solemnia professus, & demum Sendomiriæ mortalem hanc vitam cum immortalis commutauit die 3. Iulij 1652. Edidit libellum Latine hoc titulo

Mariæ Mancipium, siue modus tradendi se in mancipium Beatissime Virginis Deiparæ multis ante sæculis usurpatus, nunc locupletior in lucem datus, Lublini typis Pauli Conradi 1632. in 12. Idem Polonicè eodem anno, & loco excusus est. Postea prohibiti sunt libri omnes de Mancipatione Deuotorum Beatæ Virginis.

Reddidit etiam Polonicè, & tacito suo nomine edidit,

Officium Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ Virginis, &

Officium B. Stanislai Kostka de Societate Iesu, cum vitæ ipsius compendio. Cracouiæ 1632. in 16.

FRANCISCUS SVAREZ, natione

Hispanus, patria Granatensis, nobilibus parentibus natus die 5. Ianuarij anno 1548.

Prima ætate vixit exacta, annum agens 17. ætatis, Salmanticæ, vbi tertium iam in Iure

discendo curriculum agebat, Deo se in Societate sacrauit die 16. Iulij anno 1564. Ioannis Ramerij Concionatoris nostri ea tempestate clarissimi operâ incitatus. Nondum exacto tirocinij biennio, Philosophiæ cursum iniit, in quo neque condiscipulis eminere visus, neque mediocris ingenij limites transilire; ipse sui pertæsus, pigenisque profectus exigui, enixè flagitare, vt se tandem ab ijs studijs, quibus impar sentiebat ingenium, ne operam perderet, abdicarent. Verùm Martinus Guterius, singularis admodum pietatis vir, qui Collegium Salmanticense regebat, eum bono iussit esse animo, & studia persequi, eius opera mirificè Ecclesiam Dei illustratum, & exornatum iri Societatem. Cui cum acquieuisset, subita lux oborta sopitæ menti erupit in flammam, quæ rem poetica

stea Christianam clarissimis doctrinæ radiis perfudit postquam per omnes disciplinarum humanarum, atque Diuinarum gradus ad culmen Sapientia ascendit. Philosophicas scientias publice docuit Segobia; Theologicas Pincia, Romæ, Compluti, Salmantica, per annos complures doctissime professus est, donec Philippi II. Hispaniarum Regis accitu primam Cathedram Conimbricæ iussus est occupare, Academia eum gratiæ loco à Rege postulante. Quem locum, quando detrectare non licuit, ut non doctrina solum, sed consuetis etiam honorum titulis impleret, Eboræ de via Theologiæ Doctores insignia capeffuit. Simul verò atque se explicare cepit admirabilis viri eruditio, atque doctrina, & in tanto publici splendore plausus, par morum grauitas, atque facilitas, verborum modestia, animi submissio, incredibile dictum est, quantum attraxerit omnium animos, quantumque sui admiratione defixerit. Omnes fatentur, id loci, id honoris, longè infra Suarium esse, famâ sui multò maiorem, felicemque Academiam, cui talis, ac tantus Doctor obligisset. Alij persuadere sibi infusam ei diuinitus Sapientiam esse, quem proinde Communem omnium Magistrum quâ publicè, quâ priuatim nuncupabant. Conimbricæ annis 20. circiter post impensos totidem alijs in locis Theologicam Spartam docendo exornauit, tam prospera fama, ut Scriptores huius ætatis florentissimi quoties incidit Suarium mentio, nunquam sine titulo laudis appellent. Auctorem grauissimum, celeberrimumque Doctorem; Algarbiorum, & Lamaccensis Antistes; Alterum huius ætatis Augustinum, Conimbricensis Episcopus indigitauit. Paulus V. Pont. Max. datis ad eum quaternis litteris Apostolicis Doctorem eximium vocat, alioque addit honores verborum, ut satis appareat quantum illius nomini tribuat, & doctrinæ. Eadem de ipso Regum, eadem Principum in Hispania fuit existimatio, multique Conimbricam iter flecebant, ut Magnum illum (sic aiebant) Suarez huius ætatis Prodigiū, & Oraculum coram viderent. Fuere, qui lumen Philosophiæ, ac Theologiæ, qui Theologorum, Coryphæum, & Antesignanum, qui Huius sæculi in Scholasticis Gigantem dicerent. Nullus certè Auctorum vnquam, quorum quidem opera extant, posteritatem tam numeroso voluminum fœtu hæctenus locupletauit.

Nec verò minora Suarium, quàm litterarum decorant ornamenta virtutum. Sæpe à multis vocatum in dubium est, doctiorne esset, an sanctior. In tanto litterarum, famæque fastigio adeo sibi nihil arrogabat, ut se infra omnes demitteret, ut ad suas laudes oculos pudibundus deprimeret; nullis se functionibus quàm culinæ abiectissimis aptiorem fateretur. Vitabat hominum congressus, ne in suas laudes, quod aliter vitare non poterat, impingeret. Et quod fortè in illo summæ

humilitatis videri potest, sæpe discipulos suis in rebus consulebat; libros ips commentariosque suos recognoscendos tradere, & si quid in ipsis censura dignum animauerent, summa facilitate mutare solitus. Sui contemptor honoris, seruantissimus erat alieni. Nullius ingenium, famamque deprimeret; immo eos etiam laudibus solebat extollere, qui minus videbantur aliorum opinione laudabiles. Nulla verborum illi inter disputandum acrimonia, nullus aculeus, nihil, ut falsum, absurdumque, quod contra se adferretur, damnavat. Tanta in omni actione modestia, in omni motu, gestuque castigatio, ut tamquam philtro quodam, animos sibi adiungeret audientium, hoc illicio humilitatis; quo vno Ludouicum de Ponte, quem virum Societati conciliauit. Mira fuit eius in cibo, potuque abstinentia, virtutum comes, ac sapientiæ. Tres per hebdomadam dies seuerè incediam tolerabat, quamquam si quis eum quotidie ieiunasse assermet, veritatis fines haud præteribit; nam sumpto ad meridiem cibo, aut per exiguo, aut nullo, prandium differabat in noctem; id autem cum largius, ac splendidius erat, libræ pondus non excessisset. Ad hæc singulis in se diebus immaniter sauebat illegris, æreo filo intextis. Lecto utebatur ad somnum solito duriore; quin, & noctes sæpe ducebat infomes, aut absque linteamine defessa membra quieti componebat. Studium orationis frequentissimum in eo extitit, & flagrantissimum, quod nullus vnquam litterarum, aut aliorum negotiorum tumultus interturbaret; eius vnus horarum omnium in suas cuiusque curas partitionis beneficio, quam ipse matrem spiritus vocabat. Denique præter Deum suum (ita loquebatur) suosque libros, suum præterea agnoscebat nihil. Ceterum affirmabat interdum, si e duabus altera necessitas imponeretur, vel solitam ritu Societatis orandi horam, vel quæntam tot annorum labore Scientiam amittendi, æquior latitum animo huius, quàm illius iacturam. Addebat semihoram mane penso precationis aliorum, vespere horam integram: Interdiu si quis incidisset nodus in studijs, confugium habebat orationis ad Deum pro eius explicatione, quæ si esset abstrusior, Deiparam quoque Virginem consulebat. Fuit cum altissima sublimium rerum in speculatione defixus, nullo excitantium strepitu ad se reuocari posset. Fuit cum duos ab huano cubitos sublimis splendidissimos lucis radios à Christi pendente effigie in se vibratos, toto vultu, ac pectore exciperet. Pietas in Deiparam ardentissimo quodam scintillabat affectu, illam in ore, illam in oculis, animoque ferentis. Diebus illi dedicatis duas ipsas ante sacrum horas, illius colloquio frui solebat, cui vni felices, quos in litteris successus habuit referebat acceptos. Primus ipse de cumulata supra omnes simul Cœlites reliquos, Deiparæ gloria,

gloria, hortatu Martini Guterrij viri in eiusdem Virginis gloriam effusissimi, sententiam sparfit in vulgus. Id autem quàm fuerit Virgini Beatissimæ acceptum ipsa palam fecit, dum Martino facta spectabilis, gratias illi egit propter operam sui causâ egregiè collocatam. Erga Eucharistiam Sacrosanctam Religione quoque præcipua fuit. Quotidie vel in prolixis itineribus sacris operabatur. Negabat aliam sibi horam in vita pleniorē esse solatij, & voluptatis; ea quoque si carere cogere, exarescere mox animum Diuinæ dulcedine destitutum. Hinc illi puritas animi, quàm toto vitæ tempore tenuit illibatam. Cum iam grauis ætate secessum spectaret, Vlyssipone mors illum intercepit, cum inter Regios Senatores, & Pontificis Legatum gliscentem de Iure dicendo controuersiam summa felicitate tranquillasset: qua de opera in rem Ecclesiæ nauata impigrè Paulus V. Pontifex Maximus proprijs illi litteris gratias egit. Morbo eius vnuerfa Ciuitas visa est ægrotare, adeo mærebant omnes vnus causa. Solus ipse hilaris, atque animi alacer ingeminabat identidem illa verba. *Expectans expectaui Dominum. Quàm dilecta tabernacula tua Domine: inter quas voces animo collabente defecit, mortuo similis. Paulò post sibi redditus, ac cœlesti gaudio delibutus. Non putabam (inquit) tam suauē esse, tam dulcē mori.* Tandem Sacramentis susceptis vir dignus immortalitate extinguitur in Domo Professa die 25. Septembris anno Christi 1617. ætatis ferè 70. Societatis initæ 54. Conditus in capsâ honoraria cum plumbea lamina, quæ nomen, ætatem, obitusque diem notabat. Exequiæ frequentissima nobilitate, populoque celebratæ; Religiosorum familiæ, vel suo illi in templo, vel nostro parentarunt. Conimbricensis Academia Doctores sui memoriam profecuta est publica iustus significatione; ipseque Rector meroris causa dies aliquot publica luce carere voluit. Collegium Conimbricense Alumno suo pariter, ac parenti, cultu quàm potuit maximo supremum honorem perfoluit, eumque multa Carminum compositione honestauit. In vno ex Epitaphijs: *Europe, atque adeo Orbis Vniuersi Magister, appellatur; Aristoteles in Naturalibus scientijs; Thomas Angelicus in Diuinis; Hieronymus in Scriptione; Ambrosius in Cathedra; Augustinus in polemicis; Athanasius in Fidei explicatione; Bernardus in melliflua pietate; Gregorius in tractatione Bibliorum, ac verbo, Oculus populi Christiani: sed suo solius iudicio, Nihil.* Operum Francisci Suarij syllabus est, qui deinceps sequitur.

Tom. I. & II. *Metaphysicarum Disputationum cum indice locupletissimo in 12. Libros Metaphysicorum Aristotelis, sæpius recus. Venetijs 1610. Colonia 1620.*

Commentariorum, ac Disputationum in summam Theologiæ Diui Thomæ Aquinatis, cuius primæ Parti respondet Tomus Suarij.

III. *De Deo Vno, & Trino.* Moguntia typis Birchmannicis Lippij 1607.

IV. *De Angelis Lib. VIII.* Ibidem. 1621:

V. *De Opere sex dierum Lib. V. & De Anima Lib. VI.* Lugduni apud Iacobum Cardon, & Petrum Cauellat 1621.

Respondet Primæ, Secundæ Tomus

VI. *De ultimo fine hominis, ac Beatitudine.*

De Voluntario, & Inuoluntario.

De Humanorum Actuum bonitate, & malitia.

De Passionibus, & Habitibus.

De Vitijs, atque Peccatis. Moguntia typis Birchmannicis Hermanni Mercij, anno 1629.

VII. *De Legibus, ac Deo Legislatore, Lib. X.* Antuerpiæ apud Ioannem Keerbergium 1615.

VIII. *Operis de Diuina Gratia tripartiti. Pars I. Continens 6, Prologomena, & De necessitate Diuina gratiæ ad honesta opera. lib. 2.* Lugduni apud Cardon, & Cancellat anno 1620.

IX. *Operis De Diuina Gratia. Pars III. Continent Posterioribus Libros VII. De Habituali Gratia, sanctificatione Hominis, Merito.* Ibidem eodem anno

X. *Opuscula Varia Theologica, nempe.*

De Concursu, motione, & auxilio Dei, Lib. III.

De Scientia Dei futurorum contingentium, Lib. II.

De Auxilio efficaci.

De Libertate Diuina voluntatis.

De reuiuiscencia meritorum.

De Iustitia Dei. Moguntia apud Lippium 1612.

Respondet secundæ secundæ Tomus

XI. *Opus De Triplici Virtute Theologica, Fide, Spe, Caritate.* Aschaffenburgi apud Lippium 1622.

XII. *De Virtute, & Statu Religionis, vbi, De natura, & essentia Religionis; De Præceptis affirmatiuis; De Vitijs Religionis contrarijs.* Moguntia apud Lippium 1609.

XIII. *Et De Religione II. vbi De Oratioe, Horis Canonici: De Iuramento, & Iuratione: De Voto.* Ibidem 1610.

XIV. *Et De Religione III. vbi De Statu Religionis in genere, seu De obligationibus, quæ Religiosum statum constituunt, vel ad illum disponunt.* Moguntia apud Mercium 1625.

XV. *Et De Religione IV. vbi De obligatione Religiosorum ex Regula Prælatione, & subiectione regulari prouenientibus; De Varietate Religionum tam in genere, quàm in specie; De Religione Societatis Iesu in particulari.* Ibidem 1626.

Respondet Tertiæ Parti Tomus

XVI. *De Incarnatione Verbi*, qui cum olim prodijisset in lucem primus operum omnium Suarij, ab ipso deinde recognitus, auctus, & locupletatus, ita ut merito nonnum opus videri posset; editus est Moguntia à Balthasare Lyppio 1604.

XVII. *De Mysterijs Vitæ Christi*, & *utrinque aduentus illius*; vbi etiam exactè *De B. Virgine*. *De S. Iosepho*, *De Sancto Ioanne Baptista*. Ibidem atque anno eodem

XVIII. Qui est I. *De Sacramentis*: vbi *De Sacramentis in genere*, *De Baptismo*: *De Confirmatione*: *De Eucharistia*, & *Sacrificio Missæ*. Ibidem 1619.

XIX. Qui est II. *De Sacramentis*, *De Virtute Penitentia*; *De Clauibus*. *De Sacramentis Penitentia*, & *Extrema Vnctionis*. *De Purgatorio*. *De Suffragijs*. *De Indulgentijs*. Ibidem 1604.

XX. Additus ad tertiam Partem S. Thomæ, *De Censuris in Communi*, & *in Particulari*: & *De Irregularitate*. Ibidem 1606.

Præter hos Tomos ad S. Thomæ Summam accommodatos, existat Tomus

XXI. *Defensio Fidei Catholicae*, & *Apostolica aduersus Anglicanae sectæ errores*: cum *responsione ad Apologiam pro Iuramento fidelitatis*, & *Prefationem monitoriam Serenissimi Iacobi Magnæ Britannia Regis Coloniae ex officina Brchmanaica 1614*. Hoc opus cum intellexerit Suarij fuisse ab hostibus Fidei in Anglia flammis exustum, adeo non ægrè tulit, vt sancta correptus inuidia professus sit, nihil sibi iucundius, nihil optatius accidere potuisse, quam si eandem cum libro suo fortunam subiret

Reliquit præterea Tomum vnum, qui est

XXII. *Et de Gratia* II. vbi de *Gratia Actuali*, & de *Auxilijs* latissimè tractat. Prodiit postea posthumus tomus hic Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Sociorum anno 1655. in folio. Quam autem legitimus sit partus eximij Doctoris huius, latè tractat noster Gabriel de Henao in erudito opere de *Scientia media historice propugnata*, euentilatione XIV. num. 389. & sequentibus.

XXIII. Qui continet *Consilia*, & *varias Quaestiones*

XXIV. *Commentaria in Logicam*, aliofque *Aristotelis libros*

Plura, & præclara, qui cupit de hoc eximio Doctore, videre poterit in ipsius vita, non ita pridem edita in 4. à nostro Antonio Ignatio Descamps, Perpiniensi 1671. in illa hic Auctor inter opera Suarij nondum typis impressa, enumerat duos libros *Consiliorum*, & *Variarum Quaestionum*; & præterea volumen quod misit ad Paulum V. Pont. Max.

De Immunitate Ecclesiastica; occasione Controuersiarum tunc vertentium, inter sedem Apostolicam, & Remp. Venetam, quodque idem Pontifex per Breue quod reci-

tat idem Auctor Par. III. cap. 10. significauit sibi fuisse pergratum, existatque hodie voluminis illius exemplum M.S. in Bibliotheca Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini, quare erunt vniuersæ operum huius Doctoris Tomi XXVI.

* FRANCISCVS TACON, natione Lotharingus diocesis Tullensis natus anno à partu Virginis 1569. Deo se in Societate mancipauit 1594. & vota publica Coadiutorum spiritualium emisit, litteras humaniores annis aliquot docuit; æconomia domesticæ curam annis 12. negotiorum Prouinciæ annis 20. gessit, reliquo vitæ tempore operarius sedulus in Domo Professa Parisiensi in qua 94. annos natus ad vitam transiit vt sperare fas est, Beatorum die 13. Martij 1663. Edidit Gallicè

Apologiam pro Societate

FRANCISCVS TOLETVS S. Romanae Ecclesiae Cardinalis, natione Hispanus, patria Cordubensis, vir fuit doctissimus, & cum alijs, tum verò Philosophiæ, & Theologiæ litteris ornatissimus. Natus est 14. Nonas Octobris anno 1532. & in eadem Domo (vt ferunt) qua S. Zoilus Martyr. Philosophiæ operam nauauit Valentia, ibique lauream in artibus adeptus Salmanticam se contulit, vbi Dominicum Sotum habuit inter ceteros Doctorem, qui Toletum propter ingenij excellentiam, *Prodigium* appellare consueuerat. Annos natus 23. publicè Philosophiam ibidem interpretabatur, Magistri iam tum insignibus in Theologia ornatus, tanta opinione doctrinæ, vt paræui nemo tota in Hispania æquè doctus esse crederetur. Anno 1558. die 3. Iunij, Sacerdotio iam initiatum, sæculo nuntium remittens Societati nostræ Salmanticæ se adscripsit, & mox in Nouitiorum Societatis Domum Simancam commigravit. Ibi probatus, & ad nunciam nostræ Religionis formatus, parem eruditioni, sanctimoniam, & virtutum famam comparauit. Nondum elapso ab admissione bimestri spatij die 17. Iulij, emissis Simancæ pro sua deuotione, seu spontanea pietate, tribus votis simplicibus Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, ex formula quæ adhuc in Castellanae Prouinciæ tabulario conseruatur, totum se Deo in holocaustum consecrauit. Exinde Romam à S. Francisco Borgia missus insequente anno, Tirocinij spatij ex beneficio præter morem contractis, in Collegio Romano, primum quidem Artium cursum, (vt vocant) siue Aristotelicam Doctrinam, deinde Diui Thomæ Theologiam, tum varias, & implexas de moribus Quaestiones per multos annos magna sapientiæ opinione explicauit. Postremò à Pio V. Pont. Max. anno salutis 1569. accersitus est, vt in Sacro Palatio Concionatoris munus obiret, quod tanta cum laude præstitit, vt per totos 24. annos apud Pium ipsum V. Gregorium XIII.

Sixtum

Sixtum V. reliquosque succedentes Pontifices, maximo Cardinalium, Prælatorum, Oratorum; & Clarissimorum Virorum concursu verba fecerit, & auditorum animos in admirationem adduxerit; non tam verborum elegantiam, quam sententiarum grauitate, reconditæ doctrinæ excellentia, ordinis dispositione, ingenij perspicuitate, & magnitudine. Quo etiam tempore Pœnitentiariæ, (sic enim vocant) siue casuum Conscientiæ Prætorij, & S. Inquisitionis Consiliarius fuit. In Poloniam, & in Germaniam tum Superiorem, tum Inferiorem missus à Sede Apostolica est, propter causas publicas Ecclesiasticas, quas omnes feliciter transegit. Demum anno salutis 1593. die 17. Septembris magno mærore Societatis extimescentis, ne alijs hoc exemplo aliqua ad ambitionem fenestra aperiretur, à Clemente VIII. Pont. Max. in Sacrum S. R. E. Cardinalium Collegium est cooptatus. Et cum ille contrà opponeret, se voto Religionis teneri ad non admittendam Dignitatem vllam extra Societatem, nisi ex obedientia id sibi præcipiatur, Pontifex examinata diligenter voti formula, præceptum imposuit, cui ille religiosè obtemperauit. Eo in gradu ad summum gratiæ fastigium apud Pontificem euectus, triennium tantummodo superuixit. Imò nondum elapso à promotione anno integro, nimirum die 9. Septembris, 1694. fastidio habens res omnes caducas, atque adeo ipsam Purpuram, quæ fulgebat, oblato libello supplice sua manu conscripto, infinis precibus à Clemente supplices petijt, vt sibi liceret Dignitatem Cardinalitiam abdicare, & in solitudinem se recipere, vbi exiguo illo, quod ei supererat vitæ spatio commodius vacaret sibi, ac Deo. Sed Pontifex rematurè per triduum perpensa, ac Deo precibus multum commendata, demum accersito ad se Cardinali Dei nomine imperauit, vt amplius de nuntio remittendo Dignitati impostæ nullatenus cogitaret. Constant hæc omnia ex autographo ipsius Toleti, quod in Pinacotheca Societatis Romæ asseruatur. Quocirca progredi compulsus in eo vitæ curiculo grauissimorum negotiorum curis à Pontifice semper occupatus fuit. Rebus ad S. Inquisitionem, ad Germaniam, ad Hungariam pertinentibus interfuit. De Gallicis in Consilium adhibitus, cum de Henrici IV. Regis in Ecclesiam regressu disputaretur, ea integritate sententiam dixit, vt Religioni, Christianæ Reipublicæ, & Apostolicae Sedi magis, quam Regi Gallia fauere cognosceretur; ea libertate, vt Hispano nomini nuncium remisisse videretur. Eo certè facto tam est egregie de ipsa Gallia vniuersa promeritus, vt publicè mortuo parentandum Henricus Rex duxerit in æde principe Parisijs magnificentia planè basilica. In tam excelso mortalium rerum gradu constitutus Franciscus, fortunam variavit non mores. Pauper erat

inter diuitias, sobrius inter delicias, pulmentis, leguminibusque vitam, vt consueuerat prius, tolerabat. Sabbato pane, & aqua vitam suam definiebat, & è Vaticano ad ædem Deiparæ in Exquilij longo itinere pedes itabat, quæcumque tempestas incidisset, ibique Sacrum faciebat, vt aliquo tandem cultu cœli Reginam (cuius semper fuit studiosissimus) prosequeretur. Quotannis 40. dies, qui Assumptæ Virginis memoriam præcurrunt continuatis ieiunijs, idque, vel in vltima iam ætate transegit: Eandem Virginem, moriens facultatum suarum scripsit hæredem, institutis Sacerdotijs, & annuo censu firmatis, vt eius honori quotidie in Liberiana Basilica Deo sacrificarent. Mortis imminenti accepto indicio, continuo se comparauit ad vitam. Accersita mox Ecclesiæ Sacramenta magna pietate, cultuque suscepit, & magno animi sensu modò Deum, modò Dei Matrem ad extremum vsque spiritum suauissimè allocutus, obdormiuit in Domino Romæ die 14. Septembris anno salutis 1596. Bibliothecam suam Romano Societatis Collegio legauit. Corpus ex eius voluntate in æde S. Mariæ Maioris, quæ illum eximij beneficijs sub excessum profecuta fuisse creditur, depositum, & magnifico sepulchro conditum fuit, cui hæc est inscripta Epigraphe.

D. O. M.

Francisco Toletio Cordubensi S.R.E. Presb. Card.

Summo Theologo Verbi Dei Prædicatori Eximio

In rebus magnis agendis consilio, & prudentia singulari.

Qui ob excellentem virtutem, & merita præclaro Clementis VIII.

Pont. Max. iudicio, primus in Societatem Iesu amplissimam Dignitatem intulit.

Vixit annos LXIII. menses XI. dies X.

Obijt anno MDXCVI. die XIV. Septembris S. Dei Genitrice hærede instituta, Ptesbyteris qui ad eius altare

Missas celebrent censum perpetuum attribui iussit.

Benedictus Iustinianus, & Petrus Aldobrandinus Cardd.

Executores testamentarij Collegæ optimo, & Capitulum & Canonici huius Basilicæ Viro amplissimo

& optimè de se merito posuerunt.

Quæ autem fuerit summorum virorum de Toletio existimatio, operæ pretium reor verbis ipsorum repræsentare. Sixtus V. Christi Vicarius in litteris ad ipsum datis; *Spesata tua*, inquit, in nos, & *Apostolica in Sedem*, merita ab eminenti doctrina profecta, qua in verbo Dei Romanis Pontificibus, in spiritu, & veritate, summa cum eloquentia predicando, incredibili omnium Theologorum admiratione, &

Prædecessorum nostrorum, ac nostra, totiusque S. R. E. Cardinalium Collegij approbatione præcellis &c. Gregorius XIII. proprio rescripto, sic illum alloquitur. *Tanta est doctrina, prudentia, fides, & diligentia tua, quæ grauissimis in muneribus longo, & intimo usu nobis cognita sunt, ac perspectæ, ut tua scripta, sicut cæterorum, aliorum iudicio, & examini subijci, æquum non sit. Itaque Commentaria illa tua in D. Ioannem sine alterius cuiusquam approbatione, aut licentia quandocumque tibi videbitur, in lucem edendi, plenam, ac liberam tibi damus facultatem.* Cardinalis de Ioyosa. *Bene sperandum, esse, dicebat, de rebus Ecclesiæ, si conferantur primarie dignitates hominibus pari cum Toletæ doctrina & sanctimonia præditis.* Martinus Nauarrus eum vocat. *Excellentem sacræ pagine Doctorem, & acerrimum Gymnastam, Ecclesiasten cum primis Urbis, & Orbis suspiciendum. Societatis Iesu singulare ornamentum.* Stanislaus Rescius. *Utrum Virtutis, & sapientiæ laudæ, celeberrimum.* Andreas Eudæmonioannes eius eruditionem ingenium, solertiam, ait, *Orbem Ferrarum semper miraturum.* Andreas Victorrellus hæc de illo inter multa alia scribit. *Reueror Cardinalis Toletæ nomen, admiror in Diuina, humanaque Philosophia, atque in Sacrarum litterarum libris præstantissimum explicandis viri ingenium, præstantissimam eruditionem. Admiror aureum, sacrumque quale veterum Sanctorum Patrum, in Concionibus Eloquentiæ flumen, singularem in rebus agendis prudentiam, incorruptissimos bene institutæ vitæ mores, Cardinalis optimè de Catholica fide, & Religione meriti.* Ferdinandus Vghellus *Virum, appellat, ad Christianæ Reip. beneficium natum, propter religiosissimæ vitæ exemplum prudentiam, summamque doctrinam longiori vna dignum.* Hæc pluribus omisissis sufficiant. Scripsit Franciscus Toletus antequam esset Cardinalis

Introductionem ad Logicam,

Commentaria cum Questionibus in

Vniuersam Aristotelis Logicam.

Libros VIII. de Physica auscultatione.

Libros II. de Generatione, & Corruptione

Libros III. de Anima: quæ omnia iam inde vsque ab anno 1574 impressa multis sæpe locis recusa sunt.

Commentarios cum annotationibus in Sacrosanctum Ioannis Euangelium. Romæ apud Iacobum Tornerium 1588. ac deinceps Lugduni anno insequente, Colonia 1599. & 1611. Atque hæc quidem ingenij sui monumenta, viuens edidit, & in omnium manibus sunt. Alios item reliquit, qui posthumi prodierunt

Commentarios in 12. Capita Sacrosancti Iesu Christi D. N. Euangelij secundum Lucam; Venetijs 1601. & Colonia apud Antonium Boëtzerum 1611.

In Epistolam B. Pauli Apostoli ad Romanos quibus accesserunt

Sermones 15. in Psalmum 31. Et Tractatus duos in eiusdem Epistolæ 11. loca. Romæ, Lugduni, Venetijs apud Meictum, 1602. & Colonia apud Baltasarem Lippium, 1603.

Summam Casuum Conscientiæ, siue Instructionem Sacerdotum in Libros VIII. distinctam: quæ sæpius recusa, demum annotationibus, & additionibus Andreae Victorelli, & Martini Fornarij, Tractatu de ordine aucta, multisque modis correctior prodijt Lugduni per Iacobum Cardon 1630. in 8.

Atque hæc post eius obitum exierunt ad lucem. Reliquit præterea

Concionum tomos aliquot, sed impolitos, & quibus extrema desit manus.

Commentarios in vniuersam summam Theologiæ D. Thomæ, qui in Romani Collegij Bibliotheca afferuntur.

FRANCISCUS TURRIANUS, seu TORRES natione Hispanus, de Herrera, Palentinæ diocesis, ita enim ipse scripsit nomen suum in libro Nouitiorum Romæ, doctissimi illius Bartholomæi Torres Episcopi Canariensis nepos, & ab illo Sacris litteris Salmanicæ eruditus, vir fuit omni disciplinarum genere excellens; Philosophus, & Theologus eximius, Græcæ linguæ peritia, atque exquisitarum, & reconditarum litterarum cognitione cum paucis conferendus: curiosus antiquitatis indagator; diligentissimus in Bibliothecis latentium, & cum tuncis, blattisque luctantium voluminum SS. Patrum, atque acerrimus inuestigator. Itaque celeberrimas totius Italiæ, & maximè insignes Bibliothecas pene omnes peruolutauerat, excusserat, & quasi helluo librorum deuorarat, præcipuè vulgò Græcorum, & vulgò ignotorum Auctorum. Cum autem non vulgaris doctrinæ opinione floreret, ac plurimos editis libris in sui administrationem commouisset, & suam in Concilio Tridentino missus à Summo Pontifice cum reliquis Theologis sententiam dixisset, præcipitata ætate, ac senio pene confectus, ceruicem suavi Domini iugo Romæ subiecit anno salutis 1566. ipso natalitio Domini, ac Redemptoris nostri die, & Veteranus iam, atque emeritus miles nouam Tiro militiam suscepit, & cum Nouitijs nostræ Societatis Christi vexillum sequi constituit, quod & fecit singulari humilitatis, modestiæ, atque obedienciæ exemplo, vsque ad annum salutis 1584. quo cum ad extremam peruenisset ætatem, Romæ scribens, sanctè mortuus est ipso Beatissimæ Virginis Mariæ Presentationis die 21. Nouembris, idque non sine aliqua ipsius Virginis in Franciscum Turrianum beneuolentiæ significatione. Nam cum Pius V. Pont. Max. ex Breuiario Festum Presentationis tanquam minus antiquum expunxisset, Turrianus noster ex recondito illo suo Antiquitatis penu, vetustissimos Auctores, & Græcos, & Latinos deprompsit, eorumque tes-

timo-

timonijs probauit Festum Presentationis diem veteribus, atque Sanctissimis Patribus, & olim cognitum, & laudibus celebratum fuisse. Itaque exquisita eruditione, industria, diligentia, & maxima in B. Virginem deuotione perfecit, ut festus dies iam abolutus in usum reuocaretur, atque Ecclesiæ Catholicæ restitueretur: quam eius pietatem Sanctissima Virgo gratam habuit, & (vt par est credere) in ipsomet festo die, quem ipse tanto conatu defenderat, vt ad felicioram vitam commigraret impetrauit suis precibus. Non grauior aliquot Scriptorum adferre de Turriani doctrina sententias, vt palam sit quanta fuerit apud omnes existimatione. *Cæsar Cardinalis Baronius in Not. ad Martyr. Roman. 26. Ianuarij Doctissimum pariter, ac religiosissimum appellat. Stanislaus Card. Hosius passim eius doctrinam, & eruditionem magna semper exaggeratione deprædicat, ostenditque se cum illo gratissimam, & suauissimam habere familiaritatem, vnde & Epistola 77. plena humanitatis, & sincerissimæ beneuolentiæ vrget illum vehementius ad edendas lucubrationes suas, quas premebat.* *Wilhelmus Lindanus Gandensis Episcopus in Annot. ad Missam Apostol. seu S. Petri, Doctissimus inquit vir Franciscus Torrensis, postea Turrianus dictus, noster verus amicus, erat non solum Græcis antiquissimis, & ijs rarissimis instructus, sed doctissimus simul, & candidissimus, rerum sibi notarum citra inuidiam communicator.* *Martinus Nauarrus in propug. Apol. libri sui de Redit. Eccles. num. 4. vocat Eruditissimum Doctorem, Scriptorum diligentissimum, & iudicio emunctissimum, Illustrissimæ Societatis Iesu insigne ornamentum.* *Boëtius Epo lib. 2. de Iure sacro num. 52. appellat, Virum incomparabilis doctrinæ, singularis pietatis, feruentissimi zeli.* *Ioannes Capetius lib. de perpet. Castit. Sacerd. cap. 25. & 29. Virum admirandæ eruditionis, lecturæ infatigabilis, Antiquitatum exactum examinatore, quem vt meretur, summa veneratione prosequi velit.* *Ioannes Craselius in suis Elogijs Part. 2. Doctorem excellentissimum virum cum eloquentia tum multarum rerum peritia, & mirabili ingenij flumine præstantissimum, Philosophum insignem, Theologum sacrarum legum exercitissimum, Fidei defensorem, & Propagatorem acerrimum Græco, atque Latino sermone ad perfectum instructum.* *Ludouicus Richeomus in pictura spirit. l. 1. tab. 4. sect. 4. Magnum Doctorem Ecclesiæ Dei. Hæc pauca de multis. Scripsit Turrianus antequam admissus esset ad Societatem libros pereruditos, ex quibus sunt,*

Dogmaticus de Electione Diuina, &

Dogmaticus de Iustificatione. Romæ apud Antonium Bladium 1551.

De Residentia Pastorum, num ex scripto Diuino Iure fuerit sancita. Florentiæ apud Laurentium Torrentinum 1551. In qua quæ-

sione, cum in alteram partem Tridentina Synodus inclinasset, ipse sententiam mutauit.

De Summi Pontificis supra Concilium auctoritate. lib. III. Ibidem 1559.

De Actis Nicenæ, seu Sextæ Synodi, deque Canonibus, qui eiusdem Synodi esse feruntur: & de Septima, ac multiplici Octaua Synodo. Ibidem atque anno eodem

De Dogmatibus Characteribus verbi Dei. lib. IV. Ibidem 1561.

De Commendatione perpetuæ administrationis Ecclesiarum vacantium, & Residentia Pastorum extra Ouiliam suam. Venetijs apud Iordanum Zilettum 1562.

Opuscula item varia

De Votis Monasticis Lib. I.

De inuiolabili Religione votorum Monasticorum. Lib. II. Romæ 1561.

De Calibatu

De Matrimonij clandestinis, Venetijs apud Zilettum 1563.

Cum verò paulò post Tridentina Synodus de clandestinis Matrimonij statutisset, eius decreto mox adhæsit. Et hæc quidem ante ingressum in Societatem. Post ingressum verò scripsit

Apologeticum pro libro de Residentia Pastorum.

Librum de sola Lectione legis, & Prophetarum Iudæis permittenda.

De Hierarchicis Ordinationibus Ministrorum Ecclesiæ Catholicæ aduersus Schismaticas vocationes Ministrorum, & Superintendentium Hereticorum Lib. II. Dilingæ apud Sealdum 1569.

Aduersus Magdeburgenses Centuriatores, pro Canonibus Apostolorum, & pro Episcopis decretalibus Pontificum Apostolicorum Lib. V. Florentiæ apud Bartholomæum Sermartellium 1572. & Colonia apud Geruinum Calenium 1575.

Aduersus capita Disputationis Lipsicæ Andreae Freyhub, de Ecclesia, & de ordinationibus Ministrorum Ecclesiæ Lib. II. Colonia apud Calenium 1574. in 4.

Aduersus capita Disputationis posterioris Andreae Freyhubij Doctoris Academiæ Lipsiensis, de Ecclesia, & Ordinationibus Ministrorum Ecclesiæ. Colonia apud Ludouicum Alektorium 1æ78. in 8.

S. Diadochi Episcopi Photices in vetere Epiro Illyrici Capita C. de Perfectione Spirituali, &

S. Nili Capita CL. de Oratione ad Deum, ab Turriano in Latinum translata. Florentiæ apud Barthol. Sermartellium 1573. & Antuerpiæ ex Officina Plantini 1575.

De Sanctissima Eucharistia, Tractatus duos contra Andream Volanum Polonum, Caluini discipulum, & contra omnes Metonymicos. Parisijs apud Sebast. Niuellium 1577.

Apologeticum contra Boquinum Biturigem & *Sæta Zuingliana*, Nomini Societatis Iesu Calumniam, Colonia apud Ludouicum Aletorium. 1578. in 8.

Apostolicarum Institutionum de Catholica Doctrina Clementis Romani Lib. VIII. adiunctis ad finem 85. *Canonibus Apostolorum*, ipsomet Francisco Turriano interprete è Græco cum eiusdem Scholys, & obseruationibus, ad confirmanda Dogmata Orthodoxa contra Hæreticos Antuerpiæ apud Plantinum 1578.

Idem Opus Græcè quoque edidit, additis itidem Græcè suis Scholys, Prologomenis, & explanationibus Apologeticis. Venetijs typis Iordani Ziletti 1563. in 4.

Canones Concilij Niceni LXXX. ex Arabicis in Latinum conuersos, & recognitos cum admonitionibus. adiecta sunt.

Nicolai I. responsa ad consulta Bulgarorum. Antuerpiæ typis Plantini 1578.

Ioannis Sapientis cognomento Cyparissioti Expositionem, materiam eorum, quæ de Deo à Theologis dicuntur in X. Decades partitam, è Græco interpretatam cum suis Scholys. Romæ typis Dominici Bafæ 1581. in 4.

Defensionem locorum sacra Scriptura, de Ecclesia Catholica, & eius Pastore Episcopo Romano, B. Petri Principis Apostolorum successore aduersus nugatorias cauillationes Antonij Sadeelis Lutherani Lib. I. Colonia typis Arnoldi Birchmanni 1580. in 4.

Eiusdem Defensionis Lib. II. Ibidem eodem anno.

Librum III. bipartitum contra Epistolam Antonij Sadeelis. Ingolstadij apud Sartorium 1581.

Posterioris defensionis locorum Scriptura, de vna Ecclesia Catholica in Terris visibili, & de Episcopo eius Pontifice Romano, contra secundas Cauillationes Sadeelis Lib. I. & II. Ingolstadij typis Vvolfgangi Ederi 1583. in 4.

Aduersus tertias in librum bipartitum cauillationes Sadeelis. Ingolstadij typis Sartorii 1554. in 4.

Epistolam ad Gonzalum Herraum Episcopum Laodicensem, De Redditibus Ecclesiasticis, & ratione eis utendi, datam Romæ 20. Aprilis 1574.

Epistolam De Definitione propria peccati Originalis ex Dionysio Areopagita, & De Conceptione Virginis, & Matris Dei sine peccato, ex Scriptura Angelica Salutationis, & Testimonijs Antiquorum Patrum. Ingolstadij apud Dauidem Sartorium 1581. in 4.

Epistolam ad quemdam in Germania Theologum contra Vbiquistas Arianistas. Ibidem 1583. in 4.

Responsonem Apologeticam ad capita argumentorum Petri Pauli Vergerij Hæretici, ex Lihello eius inscripto, De Idolo Lauretano, pro Sancta Domo Lauretana. Ibidem 1584. in 4.

Epistolam prolixam, & luculentam ad Sta-

nislauum Cardinalem Hosium, qua Societatem tuetur, cur admiserit in Polonia Concionatores aliquos, eosque in Italiam vocarit. Exstat inter Epistolas Hosij 175.

Photij Archiepiscopi Constantinopolitani librum De Voluntatibus in Christo, quæ dicuntur Gnomice, vertit ex Græco in Latinum. Exstat autem in tomo singulari insignium Auctorum Petri Streuartij. Item vertit

Theodori Abucara Episcopi Carie opuscula contra Hæreticos, Iudæos, & Saracenos. Exstant tum seorsim à Iacobo Grethsero edita. Tum etiam Tomo 9. Parte II. Bibliothecæ magnæ Patrum.

Basilij Seleucia Episcopi Demonstrationem, aduersos Iudæos de Christi aduentu. Exstat Tomo 3. Bibliothecæ Patrum.

Sancti Maximi Martyris Disputationem, aduersus Pyrrhum Archiepiscopum Constantinopolitanum Monothelitam. Exstat Tomo 7. Bibliothecæ, & Tomo 8. Annalium Cardinalis Baronij.

Sancti Maximi Confessoris contra Monothelitas, & Acephalos opuscula 13. Ingolstadij apud Andream Angermarium 1605. in 8.

Aliquot præterea Græcorum lucubrationes latine reddidit, quas partim in Annales suos Baronius, partim in antiquas lectiones Henricus Canisius I.C. retulit. Inter eas sunt

Leontij Byzantini Libri tres contra Eutichianos, & Nestorianos, & eiusdem Leontij, solutiones argumentationum Seueri, & Dubitationes Hypotheticæ, in tomo 4. antiq. lect. Henr. Canisij Ingolstadij 1603. in 4.

Sancti Ioannis Damasceni Libri contra Acephalos, seu Monothelitas, & contra Nestorianos. Eodem tomo 4.

Sancti Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani contra Iconomachos opuscula 4. Ibidem.

Theodori Hagiapolitani Disputationes 3. De Nomine Dei, De Deo, Deitate &c. Ibidem.

Theodori Presbyteri Rhaitensis Preparatio, De Incarnatione Diuina. Tomo I. Bibliothecæ Græco-Latine

Scrapionis Episcopi Tmæos aduersus Manichæos. Bibliothecæ Tomo IV. & in lectionibus antiquis Canisij.

Anastasy Abbatis contra Iudæos Liber. Tom. III. Bibliothecæ

Dionysij Archiepiscopi Alexandrini Epistolam aduersus Paulum Samosatensem Episcopum Antiochie, Romæ typis Vaticanis 1608. in 8.

Zachariæ Episcopi Mytylenensis Disputatio contra Manichæos, apud Canisium Tomo 5. Antiquarum lect. & Tom. 6. Bibliothecæ Patrum. Colonia.

Titi Bostreni Episcopi Libri tres contra Manichæos, eodem tomo 5. Canisij. Præter hos transtulit etiam alios, qui M.S. varijs locis seruantur. Occupauit illum demum mors versantem in adornanda

Hoplothea, quæ vltimam eius manum non habuit, eam tamen allegat noster Gabriel Vaf-

Vasquez 3. p. tom. 1. d. 16. c. 4. nu. 24. sic & scripsisse illum

Commentarios in Psalmos, sed qui intercederint auctor est Syluester Maurolycus Libro 5. Oceani Relig.

Optandum cerè maximè aliquem existere Typographum diligentem, qui omnia Turriani opera ordine in Classes distributa, tomo vno, & altero; bono Ecclesiæ simul euulgaret. Ea quomodo in Tomos 4. aptè distribui possint, exhibet A.S. Auctor Bibliothecæ Hispanicæ Tomo II. qui videri potest.

FRANCISCVS VAEZ natione Hispanus, patria Segouiensis iuuenis in Societatem venit, cum Iuri Canonico Salmanticæ operam daret anno saluti 1566. ætatis suæ 22. singulari pietate, ac modestia, iam tum spectandus, & in Iure Baccalaureus. Missus dein in Prouinciam Mexicanam, Nostris non semel præfuit Rector, Præpositus, Prouincialis. Regebat autem suos paterna benignitate, feueritate maturâ mixtâ, vt nec dissoluerentur, nec animis caderent, sic fiebat, vt ab omnibus amaretur impensè. Magna charitate necessitatibus omnium, sed infirmorum imprimis occurrebat, quibus sua sæpè manu medicamenta applicabat. Humilitatis studio viliissima quæque sectabatur, & cum tenuissimis mortalium versabatur auidè, quamuis gereret Magistratum. Vilia in cultu vitæ, vestituque adhibebat. Humana, fluxaque omnia mirè despiciebat semper intentus in Diuina, superiorum addictus contemplationi, ex quorum consideratione liquidas capiebat voluptates; Corpus è contrario cilicij, vel in extrema ægrotatione seuerè mulctabat. Cum priuatis litteris intellexisset demandatam sibi rursus Prouinciæ curam, re dissimulatâ passus est eligi se in Procuratorem, qui nauigaret in Urbem, prius quam legitimis nuncijs ea designatio perferretur, vt honorem illum declinaret; Mortem suam præsciuisse, nescio quibus indicijs visus est, obiit Mexici die 14. Iulij anno Christi 1619. vitæ suæ 66. Societatis initæ 53. Scripsit

Annus litteras è Philippinis anni 1600.

* FRANCISCVS VALENTE natione Lusitanus, patria Vlyssiponensis adscitus in Societatem anno sæculi præteriti 94. ætatis 15. vota 4. professus est prætereuntis 14. sexennium litteras humaniores docuit, quadriennium Philosophiam; quinquennium Theologiam, & totidem annis Romæ Censorem egit, seu Reuisorem librorum à Societate edendorum. Rexit Collegia Angrense, Bracharense, & secundum Domum Professam Vlyssiponensem, ex qua octogenario maior euocatus est ad stipendia meritorum die 23. Nouembris 1662. Fuit vir zelo magno præditus obseruantia regularis, & Instituti Societatis egregiè peritus. Edidit

Concordiam Iuris Pontificij cum Casareo,

& cum Theologica ratione. Parisijs typis Sebast. Cramoisy 1654. in folio.

* FRANCISCVS VANDER VEKEN, SEV FRANCISCVS VEKENVS, natione Belga patria Antuerpiensis, natus anno sæculi præterlapfi 96. Societati se applicuit labentis 13. & vota 4. solemnè ritu concepit. Docuit in ea humaniores litteras, & Philosophiam, tum Theologiæ admotus, eam spatio 30. annorum explicuit Colonia, partim Domi, partim in scholis Vniuersitatis magna commendatione doctrinæ. Peracceptus fuit Alexandro VII. Pont. Max. cui dum Nuntij Apostolici munere Coloniae fungeretur, innotuerant Francisci eruditio, & dotes, ideoque euectus ille postea ad Summi Pontificatus culmen, Romam ipsum euocauit, & Sacræ Pœnitentiariæ Theologum esse iussit. Vir fuit apprime religiosus, & cum magna gratia valeret apud Summum Pontificem Alexandrum, nihil tamen ex aula deriuauit in suum commodum. Demum ibidem in senectute bona supremis Ecclesiæ mysterijs ritè communitus religiosè conqueuit die penultimo Aprilis 1664. in Domo Professa Romana. Edidit

De Deo Vno, & Trino, & Attributis. Antuerpiæ apud Balthazarem Moretum 1655. in folio.

De simplicitate, & libertate Diuina. Coloniae apud Ioannem Kinchium 1648. in 4.

In Canonem Sacrificij Missæ expositionem breuem, Coloniae apud eundem 1644. in 12. quam postea in linguam Italicam transtulit Illustrius Archiepiscopus Cosentinus Nuntius Apostolicus Coloniae, impressitque Romæ Ioannes Cafonus 1665. in 16.

Actus sex primarum virtutum, & Paraphrasin Cantici trium puerorum post missam. Coloniae 1643. in 22.

In Orationem piissimam Anima Christi, & Psalmum Miserere. Ibidem apud eundem 1643. in 12.

In Initium Sancti Euangelij secundum Ioannem. Ibidem, & iisdem typis 1649. in 12.

FRANCISCVS VAVASSEVR natione Gallus, patria Parædinenis, Dioceseos Augustanæ, natus anno sæculi voluentis quinto, in Societatem se recepit 1621. & vota 4. solemnè nuncupauit. Rhetoricam, & amantiores disciplinas septennio professus est, Sacram verò scripturam iam in trigessimum secundum annum interpretatur Parisijs in Collegio Claromontano. Edidit Poëmata, & Orationes varias

Iobum. Carmine Heroico. Parisijs apud Ioannem Camusat 1638. in 12. recusum Francofurti 1654. in 4.

Theurgicon, siue de Miraculis Christi, Libros IV. Parisijs apud Viduam Ioannis Camusat 1644. in 4. Irem Francofurti 1654.

Elegiarum Librum, Parisijs typis Cramoisy-

Moysyanis 1656. in 4.

Epigrammatum librum. Ibidem, & iisdem typis 1661. in 4.

Epigrammatum libros tres. Ibidem apud Edmundum Martinum 1669. in 8.

Orationum volumen primum. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1646. in 8.

Orationum volumen secundum. Ibidem iisdem typis 1662. in 8.

D. Ludrica dictione ex veterum scriptis, iisdem typis 1658. in 4.

De forma Christi dissertationem. Ibidem 1649. in 8.

Cornelium Iansenium Ipresem suspectum. Ibidem 1650. in 8.

De libello suppositio dissertationem. Ibidem 1653. in 8.

Epistolam ad Amicum de Iansenismo, Gallice ibidem 1661. in 4.

Epistolam ad Delphinum. Ibidem 1662. in 4.

* FRANCISCUS VERCIVLLVS, natione Italus, Vibini Vrbe Apuliae, quae vulgo Bouinum dicitur, natus anno salutis 1609. Societati nomen dedit 1630. & votorum quatuor solemne Sacramentum dixit. Quadriennio Humaniores litteras professus est; Philosophiam, & Theologiam Scholasticam, & Moralem Senis, Firmi, Neapoli per octennium. Ecclesiastem in primarijs Urbibus Italiae annos amplius 20. magna cum laude agit, & praeterea in Domo Professa Romana horis pomeridianis sacras Lectiones ad populum annis vndecim habuit. Modò Neapoli vacat ministerijs Societatis. Edidit in lucem

Concionum Panegyricarum, & Moralium volumen 1. Romae typis Tinassij 1666. in 8.

Concionum Panegyricarum, &c. vol. 2, Ibidem typis Angeli Bernabò 1669. in 8.

Concionum De Beatissima Virgine Maria. Romae typis Lupardi 1672. in 8.

FRANCISCUS VERERIVS, vide supra in FRANCISCO GVERRERIO

FRANCISCUS VERON, natione Gallus, patria Parisiensis, admissus in Societatem anno Domini 1595. Docuit in ea humaniores litteras, Philosophiam, & Theologiam Moralem, & dum in Societate degeret, edidit

Manuale sodalitatibus Beatissimae Virginis, saepius recusum anno 1610. 1612. & 1614.

Methodum Veronianam, qua nimirum ex quibusvis Biblijs cuius Haeretico Ministro silentium imponatur. Eam è Gallico latinam fecit Remaclus de Vaulx.

Profligationem Henchaj Ministri Calvinistici, coram Excellentissimo Duce de Languilla.

Hanc è Gallico vertit Anglicè Eduardus Burtonus noster.

FRANCISCUS VIGERIVS, natione Gallus, patria Rothomagensis Societati ad-

scriptus anno saeculi currentis nono aetatis suae 18. vota quatuor emisit. Eloquentiam Parisijs cum laude docuit annis nouem, reliquo fere tempore Concionatorem magna nominis fama egit, & vitam religioso fine conclusit Parisijs die 15. Decembris 1647. Scripsit libellum

De Praecipuis Graecae linguae idiotismis. Parisijs, apud Sebastiani Cramoisy 1627.

Euseby Pamphili Caesareae Palaestinae Episcopi Praeparationem Evangelicam Latine reddidit, & Notis illustravit Ibidem 1628, in folio.

FRANCISCUS VVALSINGAMVS, natione Anglus, patria Northumber, in Haeresi educatus, atque Haeticorum ritu creatus Diaconus, multis annis sectae Protestantium Zelotes fuit. Cum verò, vt amicis in sua secta nutantem firmaret, obtulisset ei legendum librum quandam haeticum, Amicus ea lege librum legendum admisit, vt vicissim Franciscus alium à se porrigendum susciperet. Assensit Franciscus, cui alter librum de Controuersijs à P. Personio compositum tradidit.

Initio quasi ludibundus librum in manus sumpsit, certus mutandi nihil de sua religione; mox vbi legere cepit, saepius indignabundus abijcere, auersari, non tamen resistere penitus potuit, aut contra stimulum Diuinae prouidentiae diu calcitrare. Hinc siquidem, vel ex illa interrupta lectione ingesta menti dubitationes multae, quas cum per se non posset enodare, statuit ipsum Regem tamquam Caput Ecclesiae Anglicanae adire, eique libellum supplicem super dubijs, quibusangebatur porrigere. A Rege ad Cantuariensem Antistitem remissus est, & ab hoc ad varios Doctores eruditionis fama tunc in Anglia praestantes. Verum cum ab omnibus nihil nisi irrisiones, obiurgationes, minas etiam, vel diuerticula referret, cepit ipse penitus per se scrutari partis vtriusque Catholicae, & A Catholicae fundamenta, & tandem agnita veritate, aeterno suo bono ei manus dedit. Hinc in fide Catholica totus feruens, Romam se contulit, vt studijs operam daret, atque his absolutis in Collegio Anglicano ibidem, Societati nomen dedit anno salutis 1609. aetatis suae 33. Remissus postea à Moderatoribus in Angliam 32. annorum spatio Vineam illam multis horrentem difficultatum spinis, magno zelo, & copioso fructu, nauiter excoluit, & omni virtutum genere insigniter eluxit. Inter tenuiores fortis homines operam libentius collocabat suam, eorumque paupere cultu, tum in victu, tum in habitatione mirifice delectabatur. Sermo familiaris illi de Deo fuit, rebusque caelestibus. Pueros Christianae doctrinae institutis erudiebat; Parentes verò eorum contritionis actus, & iaculatoriarum, quas vocant precum usum ad omnes occasiones edocebat. Semel irruentibus repente Apparitoribus indomum, in qua degebat, vt ipsum comprehenderent, & in carcerem conijcerent, quam-

quamuis ingressi sint ipsum conclaue, in quo erat ante Aram fundens preces, non est tamen conspectus ab iisdem, id quod miraculo Catholici tribuerunt. Vir fuit moribus suauissimis, columbina simplicitate, Dei gloriae ficiens, & tria vota solemniter professus. Tandem septuagenario maior euocatus à Deo est ex vinea ad accipiendum denarium aeternae vitae die 1. Iulij 1647. Scripsit Anglicè

Disquisitiones de rebus ad religionem pertinentibus, & de sua ad Fidem Catholicam conuersione planè luculenta libris 3. Audomari 1615. in 4. Item

Ratiunculæ quaedam ad Fidem Catholicam amplectendam inducentes. Londini 1618. in 16.

* FRANCISCUS VVESPIN, natione Belga, patria Namurcensis natus anno saeculi fluentis 34. emenso Louanij Philosophiae curriculo Societati se adiunxit Tornaci 1653. & votorum quatuor Sacramento solemni se adstrinxit. Sexennio tradidit politiores litteras: tum Concionatorem egit in primarijs Belgij Ciuitatibus, agitque adhuc superstes. Edidit Gallicè

Novum fedus ad Sanctissimi Nominis IESV cultum promouendum. Bruxellis apud Franciscum Foppens 1670. in 12.

S. FRANCISCUS XAVERIVS, natione Hispanus, patria Nauarrus, Vir planè Apostolicus, & saeculi sui lumen, ab Urbano Octauo Pont. Max. glorioso Indiarum Apostoli titulo decoratus, Adolescens studiorum causa à parentibus Parisiensem in Academiam missus est, vbi Philosophicas, & Theologicas disciplinas egregie didicit, Philosophicas etiam publice professus est. Quo tempore S. P. N. Ignatio eiusdem cubiculi socio familiariter vsus, huius Xauerius virtutis, & Sanctimoniae admiratione ita captus est, vt se illius potestati permitteret, & ad constituendam Societatem Collegam adiungeret. Deinde exactis studijs, Gallia relicta, peragrata Italia, vbique perfectae humilitatis, sui que Victoriae impressis vestigijs, à Paulo III. Pont. Maximo, Ioannis III. Lusitaniae Regis rogatu in Orientis Solis Indiam ablegatus est, vbi incredibile est, quos labores tulerit, quas molestias deuorarit, quot populos Euangelij luce perfuderit, quam multos filios Christo pepererit, quam turbulentis tempestatibus iactatus, quantis miraculis, & viuus, & mortuus nobilitatus sit. Goënsi in Ciuitate (quae Regia, & Lusitanici in Oriente Imperij, caput est) Religionem Christianam Collegio Societatis exedificato stabilivit. In Comorini ora 140. Ecclesias constituit. Malacam, & ad pietatem erudiuit, & precibus tutatus est, Molucas Insulas perlustravit; Truculentos Mori Insulae habitatores, ac Barbaros mansuefecit. In Iaponiam primus caelestis doctrinae lumen inuexit, multos Reges Idololatrias Christi iugo subiecit. Denique in latissimi Chi-

nenfis Regni (quod Christi armis expugnare parabat) aditu sanctissime vitam profudit die 2. Mensis Decembris anno salutis 1552. aetatis 55. Porro submissio animi, Dei caritas, animarum Zelus, magnanimitas, fortitudo, patientia, perpetuum orationis studium, vitae asperitas, Euangelicae paupertatis amor, caeteraque omnes virtutes, tantae tamque eximiae in Francisco enituerunt, vt oratione vix explicari, nedum ornari posse videantur. Multa Sanctissimi Viri virtutum ornamenta, complexus est Petrus Ribadeneira Noster, in vita S. P. N. Ignatii; Horatius Turfellinus è nostra etiam Societate, sex libris editis, Xauerij mores, vitam, obitum, miracula, luculenter litterarum monumentis commendauit; idque postea praestitit Ioannes Lucena Lusitanus 10. libris materna lingua è nostra item Societate. Demum cum gloria miraculorum per totum Terrarum orbem longè, lateque fulgeret Franciscus, eiusque in omnibus populis magis magisque veneratio increbresceret, Paulus V. Pont. Max. honores ei Beatorum Confessorum consuetos decreuit, Breui Apostolico ad diem 25. Octobris anni 1619, expedito, & Gregorius XV. ipsius in Pontificatu successor die 12. Martij anno Christi, 1622. Sanctorum Catalogo adscripsit: quare exstant Bullae, seu litterae Decretales Canonizationis ipsius ab S. D. N. Urbano VIII. Successore consecratae, dataeque Romae, apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicae 1623. octauo Idus Augusti, Pontificatus sui anno 1. Postea officium Ecclesiasticum de eodem sub ritu semiduplici ad diem 3. Decembris Breuiario Romano apponi iussit Alexander VII. anno 1663. translata in eundem diem speciali diplomate Indulgentia plenaria, quam prius concesserat Gregorius XV. in diem antecedentem. Tum Martyrologio quoque Romano inseri mandauit idem Alexander illius Commemorationem cum hoc luculento Encomio: *Sancti Francisci Xauerij Indiarum Apostoli, multitudine Infidelium, quos conuerterat ad Christum, & magnitudine miraculorum praesertim in suscitandis mortuis, & spiritu Prophetia, toto orbe conspicui.* Denique S. D. N. Clemens X. (quem Deus diu Ecclesiae seruet incolumen) in ipso ferme exordio sui Pontificatus auxit cultum, & officium Ecclesiasticum de S. Francisco Xauerio, ex ritu semiduplice in Duplicem iussit euehi, per Diploma datum XIV. Iunii 1670. & insuper, propriam de eodem Missam in Ecclesia legendam praescripsit. Miracula porro, & stupenda admodum beneficia inuocatione illius diuinitus impetrata praeter recensita in Bulla Canonizationis Urbani VIII. enarrat quam plurima ex authenticis processibus desumpta noster Daniel Bartolus in Hist. Soc. de Asia tom. 1. lib. 4. quibus si adiungantur alia, quae recentius varijs in locis S. Xauerius operatus est, praesertim Potami in Calabria, Neapoli, Me-

ehliniæ, Mexici, de quibus exstant complures libri varijs linguis Latina, Italica, Hispanica, Gallica, Anglica, Hibernica, Bohemica, & diuersis in locis editi, vt Neapoli, Bononiæ, Antuerpiæ, Mechliniæ, Louanij, Pragæ, Græcij, Mexici, atque alibi, grande ex ijs volumen necesse erit constari. Hinc à multis passim Thaumaturgus est appellatus, & à pluribus per Orbem Ciuitatibus, Prouincijs, & Regnis in speciale Patronum, ac Protectorum solemnium cæremonia est cooptatus, vti à Regno Nauarræ, cum speciali approbatione Sedis Apostolicæ, Goæ, Malacæ, Macai, Manariæ, Manilæ, Mexici, Guatimalæ, Nauigationum per Oceanum pacificum, Bellerorum in Regno Chilensi, & in Europa Neapoli, Aquilæ, Potami, Massæ, Castelli ad Mare, Bononiæ, Parmæ, Placentiæ, Taurini, Spediæ, S. Romuli, Tergesti, Goritiæ, & alibi. Hinc denique multis in locis dedicata sunt in illius honorem Tempia, & Sacella, vt Romæ, Neapoli, Panormi, Messanæ, Genuæ, Arimini, Tridenti, Trenchinij in Hungaria, Spitalij in Carinthia, Brugis in Flandria, Parisijs, Lugduni, Ebreduni, Martini, Cetobricæ in Lusitania & alia per vtramque Indiam. Scripsit. S. Xauerius.

Epistolæ admirabiles cœlestem spirantes spiritum, & Diuinæ prudentiæ refertissimas, quæ ab Horatio Turfellino in Latinam linguam ex Hispana conuersæ, & in libros 4. digestæ, in manibus sunt impressæ Romæ ab Alloysio Zannetto 1596. & Moguntia à Balthas. Lippio 1600. in 8.

Epistolarum aliarum libros septem collegit, & latinitate donauit noster Petrus Possinus Romæ, typis Varesij 1667. in 8.

Catechismum Malabaricè primus transtulit quo focij deinceps in ora Comorini vsi sunt.

Breuiem Doctrinam Christianam Epitomen, Lusitanica lingua digessit, quæ totum Orientem peruagata magni semper facta est.

* FRANCISCVS XAVERIVS AYN-SCOM, natione Belga, patria Antuerpiensis ex Parte Anglo, Societati se tradidit anno salutis 1638. ætatis suæ 14., & vota quatuor professus est. Docuit Humaniores litteras, & Mathesim, cui diligens impenderat studium, Denatus est in patrio solo die 8. Decembris 1660. Edidit

Expositionem, & Deductionem Geometricam Quadraturarum Circuli P. Gregorij à Sancto Vincentio, cuius in Mathematicis fuerat discipulus, Antuerpiæ apud Meursium 1656. in folio

FRANCISCVS YONGVS, natione Anglus, patria Vvigorniensis, studuit Vallisoleti in Hispania, ac deinde Romæ in Anglorum Collegio, vnde in Societatem anno salutis 1600. ingressus est, & ætatis suæ 30. Missus in Angliam, & ibi comprehensus ab Hæreticis in custodiam coniectus est, demum pulsus in exilium, iterum Vir magni animi,

& appimè pius ad animarum lucra eò regressus est, & in vinea illa nauiter laborauit. 26. annos in cultura animarum, ibidem exegit emissa pridem professione votorum quatuor, & demum sexagenario maior ad laborum stipendia euocatus est die penultimo Martij anni 1633. Transtulit ex Latino Anglicè

Roberti Cardinalis Bellarmini librum de Ascensione mentis in Deum Londini 1614. in 8.

* FRANCISCVS ZIDRON DE AZEBEDO, natione Hispanus, patria Vallisoletanus, natus anno sæculi voluentis 8. Deo se in Societate consecrauit 1625. & quatuor votorum solemnium Sacramento se ei adstrinxit. Philosophiam prælegit triennio, Theologiam octennio, & sacras litteras in Salmanticensi Regali Collegio aliquamdiu interpretatus est. Concionatorem multis annis egit, rexitque Collegia Abulense, Segouienense, Methymnense Campi; etiamnum superstes edidit

Commentarios in Matthæum, seu potius in 4. Euangelistas cum Tractatu ad calcem de pulchritudine Virginis, & Matris. Lugduni sumptibus Laurentij Arnaud, & Soc. 1670. in folio. Expectatur breui ab eodem

Illuminatus Salomon noua de cælo Politia forma, & Magister Princeps

* FRANCISCVS ZVCCARONVS, natione Italus, patria Neapolitanus, Religiosæ vitæ tirocinium in Societate posuit anno sæculi præter labentis 38. ætatis suæ 17. Docuit in ea politiores litteras, & cum magnis naturæ, ac gratiæ donis esset cumulatus, miram de se expectationem in Sociorum animis excitauerat. Fuit enim in eo excellenti ingenio par probitas, & cognata vtrique modestia: In sui despicientia singularis, nunquam verbo asperiori perstrinxit alios. Quem porro locum teneret apud ipsum Zelus animarum, satis testantur iteratæ litteræ ad Præpositum Generalem, Indicam Missionem efflagitantes, tum expeditiones salutares ad Beneuentum, dum tertium probationis annum ageret, manipulis plenæ; tum denique votum, quo se obtulit Deo ad inferuendum afflatis peste; nam grassante lue in Vrbe Barolitana pro fratribus animam laureatam generosè posuit, in ipso ætatis flore, & victima Caritatis gloriosè occubuit die 29. Septembris 1656. Sacrum viaticum percepit genibus huminix ad portam cubiculi, vbi etiam à Rectore, & per hunc ab omnibus veniam erratorum suorum omnium supplex petijt. Maximi illum fecere ciues Barolitani, & quocumque impendio morti ereptum voluissent. Sed iam matus erat cælo, atque ita aliter visum Deo. Reliquit ingenij, & pietatis suæ post se monumenta

Concionum Sacrarum quadragesimale curriculum. Neapoli, apud Hieronymum Fasolum 1668. in 4. eodemque anno Venetijs, & Bononiæ recusum

Conciones Panegyricas. Neapoli, apud Lucam Antonium Fuscum 1670. in 12.

FRIDERICVS BARTSCIVS, natione Prutenus, patria Braunsbergensis, Romæ cum esset, ipso ætatis flore anno salutis 1572. diuortium fecit cum sæculo, & Christum crucifixum, ac nudum nudus ipse nostra in Societate secutus est. Inde Viennam Austriæ amandatus, Theologiæ curriculum confecit, Græcas ibi litteras, easdem & Quæstiones Conscientiæ, atque eas, quæ cum Hæreticis controuersæ sunt, Braunsbergæ, & Posnaniæ annos aliquot docuit. Gedanensem Resistentiam, & Collegia Braunsbergense, Vilensequè diu rexit; Poloniam, Lithuaniamque pro Prouinciali Præposito aliquamdiu administravit, disciplinæ religiosæ magna prudentia, & caritate, quæ monitis, quæ consilio, quæ vitæ exemplo recte procuratæ laudem adeptus. Theologici Doctoratus gradum Vlnæ anno 1587. accepit. Demum Sigismundo III. Poloniæ, ac Sueciæ Regi ad Sacras Confessiones datus, propter eximias virtutes, excellentemque doctrinam, tum ipsi Regi, tum Regni Primatibus carissimus fuit: imò etiam ipsis Hæreticis gratus, & admirandus, quos vitæ integritate, affabilitate, morum comitate sibi deuinxit, vt facilius ad Christum adduceret. Nouem quippe annos in Aula exegerat, cum secutus Regem in Moscouiticam expeditionem, dum ad Smolenskum Germanos milites contagiosis febribus afflictos, nulla sui cura sedulo procurat, eodem correptus malo in Regijs Castris occubuit die 21. Nouembris anno Christi 1609. ætatis 60. ex quibus 37. Societati dedit; magno Regis ipsius, ac totius exercitus dolore. Eius corpus iussu Regis Vlnam totis 90. miliaribus distitam delatum, & in Sociorum sepulchro conditum est. Iusta vero solemnioribus cæremonijs, quam noster fert mos sunt peracta id quod desiderio pijsimorum Principum, saluis beneuolentiæ officijs, negari non potuit. Regia musica Sacrum funebre decantatum est; habita concio de Viri laudibus; Regina Constantia Austriaca Ferdinandi Secundi Cæsaris Soror cum Principe filio, multisque Procerum adfuerunt. Edidit sub nomine Friderici Brusci Theologi

Responsonem beneuolam, & Christianam, qua refutat orationem Andree Volani, Lithuanos à secta Zuingliana ad Fidem Catholicam conuersos ad pristinos errores reuocare conantis. Germanicè verò

Speculum Iesuitarum, contra Danielem Cramerum Lutheranum Pseudo Ministrum. Braunsbergæ, typis Schonfeldianis 1603.

Commentarios in Euangelia Aduentus, & quæ sequuntur Dominicarum ad eos potissimum, qui inter Hæreticos degunt iuuandos, ordinatos. Cracouiæ, apud Nicolaum Lobium 1607.

Edidit ad hæc tacito nomine

Theaurum Spiritualem rerum, ac documentorum variorum ad Societatem IESV, pertinentium. Ibidem eodemque anno. Item Theaurum precum, ac variarum exercitationum spiritualium ex varijs Auctoribus collectum, opera P. P. Societatis IESV,

* FRIDERICVS BRIDELIVS, natione Bohemus, patria Altomustensis natus anno sæculi præterfluentis 19. Societati se aggregauit 37. atque in ea disciplinas humaniores nouennio professus est; Missiones per Regnum obiuit septennio; Conciones ad populum habuit sexennio. Congregationum B. V. Præses, & adiutor annis aliquot, Operarius sedulus; Edidit lingua vernacula tacito suo nomine

Vitam B. Ioani primi in Bohemia Eremitæ Pragæ, typis Vniuersitatis 1657. in 12. Item

Vitam Compendiosam eiusdem. Ibidem in 16.

Canam Domini, siue de Venerabili Sacramento. Ibidem 1659. in 12.

Vertit ex Latina in linguam Bohemicam

Miracula S. Francisci Xauerij patrata Potami. Ibidem 1659. in 8.

Annum Christi Crucifixi, nostri Ioannis Nadasi. Ibidem 1660. in 8.

Annum Marianum eiusdem. Ibidem 1661. in 12.

Diurnum Diuini Amoris eiusdem. Ibidem 1661. in 12.

Diem Christianum, Nostri Nic. Causini. Ibidem 1662. in 12.

Hortum Gethsemani, nostri Iodoci Kedd. Ibidem 1662. in 12.

Catechismum nostri Voglicri. Ibidem in 12.

De Miraculis ad Fontem S. Venceslai, ex Germanico Ibidem in 12.

De S. Liborio Patrono contra calculum, ex Germanico Ibidem in 12.

Vitam S. Procopij, à se compositam. Ibidem in 12.

FRIDERICVS SPE, natione Germanus, patria Cæsar-Insulanus, nobili Langeckfeldiorum familia, natus anno sæculi elapsi 91. Societatem amplexus labentis 10. Philosophiam, & Moralem Theologiam cum laude explicuit. Vir animi magni, & indefessi ad salutem mortalium procurandam studij. Tanta industria tractabat cum Hæreticis, vt paucis mensibus Vrberum inferioris Saxonie Peinam ad Fidem adduxerit. Ea re offensus Hildesiensis A Catholicis, percussore immisso conati sunt hominem tollere, cum ad pagum exiret diuina officia peracturus, Quinque luculenta vulnera in capite, duo in tergo accepit. Verum ille plagis tam honestis lætus ad pagum perrexit, & vsque ad defectum virium concionatus est. Demum cum aliquot post annis Treuirensibus præfidiarijs operam nauaret

uaret ad laborum mercedem euocatus est die 7. Augusti 1635. ætatis 44. ab inita Societate 25. Scripsit lingua Vernacula

Exercitia pia, siue aurea de Fide, Spe, & Caritate. Item

Lusciniam Germanicam, vtrumque Coloniae, apud Guilhelmum Friestem 1649. in 12. Latine edidit

Cautionem Criminalem sub nomine Theologi Romani, typis Renselij ad Vrsurgum 1631. Recusam francofurti, & Coloniae 1623. quæ mirifice multis placuit.

FRIDERICVS SZEMBEK natione Polonus, patria Cracouiensis, ingressus est Romæ in Societatem anno 1597. ætatis 22. Humanioribus & Philosophicis disciplinis excultus. In ea Theologiæ spatij confectis Quæstiones de Conscientia publice explicuit, aliaque Societatis ministeria cum laude tractauit, Sanctorum cultum mirifice promouit, procuratis multorum sacris pignoribus, quæ per diuersa Poloniae loca distribuit, quo in officij genere operam suam Sigismundo III. & postea etiam Vladislao IV. Poloniae Regibus Serenissimis commodauit. Iura Cracouiensis Collegij nostri religiose, constanterque contra nonnullorum Academicorum violentiam, petulantiamque diu multumque tutatus est. fuit Fridericus Institutum nostri apprime amans, & exercendorum per spirituales S. P. N. Ignatij commendationes animorum peritus insigniter, & vix vlli tunc secundus. Illius ad tribunal Sacrum confluebant multi, & peritiam in tractandis conscientijs celebrarunt etiam Episcopi, & Senatores. Plausus popularis fuit contemptor insignis, paupertatis religiosæ cultor eximius. In extremo morbo, qui acutissimis illum doloribus exercuit, illustria dedit suæ patientiæ specimina, & demum plenus dierum, atque bonorum operum animam Deo reddidit, Torunij die 10. Ianuarij 1644. Religionis 48, professionis 4. votorum 33. Scripsit sub nomine Iosephi Pienorzecki, librum Polonice hoc titulo

Gratis contra Ioannem Brzofcium Academicum Cracouiensem, qui edito impudente Dialogo Parochi cum Nobili, eadem inscriptione *Gratis* sugillauerat Societatem quasi *Gratis* profiteretur se docere, non faceret tamen. Posnaniæ 1627. Item Polonice

De Vita & Morte Petri Tylicki Episcopi Cracouiensis. Cracouiæ 1617. Item vno volumine sub suo nomine

Vitam S. Lorotheæ Viduæ Patronæ Prussicæ, & Vitam S. Iutæ Brunsvicensis, eiusque Confessarij B. Ioannis Lobedauij, & aliorum Prussicæ Patronorum.

Informationem de S. Rosalia.

Instructionem de Iubilæis, & alijs Indulgentijs. Torunij 1638. in 8.

Relationem de Regno Tibet recens inuento, ac de Fide Christiana in illud introducta. Transtulit ex Latino Polonice 1628.

Edidit quoque Latino

Rosam Cælestem recens patefactam contra grassantem pestilentiam salutare remedium, seu S. Rosaliæ Siculæ Virginis breuem Vitæ enarrationem ex ijs, quæ Romæ typis vulgata sunt confectam, cui post præfationem addidit initiales sui nominis litteras F.S.E.S.I. Cracouiæ apud Andream Petrum 1630.

Relationem postremi incendij Vesuniani ex varijs relationibus in nouem capita digestam Polonice Cracouiæ 1632.

FRONTO DVCAEVS natione Gallus patria Burdegalensis, parentem habuit ea in Vrbe Senatorem. Societatem ingressus est anno 1577. Viriduni ætatis suæ 19. iam tum Magister in artibus; & professus in ea 4. vota Mussiponti, vixit in Societate annos 47. vsque ad diem 25. Septembris anni 1623. quo Parisijs calculo quincuncali oppressus est. Vir fuit eruditione, & morum suauitate carus etiam ijs, qui iniquiore animo in Societatem erant, & vulgò parim à maledictis in Ordinem nostrum vibratis, exceptum eum esse vellet. Antiquitatis totius cognitione maxime nobilis fuit, quem non alij dumtaxat Scriptores, verum etiam Cardinalis Baronius tomo 9. Annalium honorificè commemorat, virum insignis doctrinæ, & pietatis. Certè ad laborem fuit impigerrimus, per diem in libris, ac pernox; etiam extrema, ac morbis vexata ætate cibatione vnica per diem contentus. Tanta sui abiectio, & despicientia, vt nullum domitenuiorem crederes, eum Pont. Max. Urbanus VIII. transmissis duorum Conciliorum tomis honestauit. Post eloquentiæ per cæntennium, & sacrarum litterarum per septennium explicationem, aggressus est Sanctorum Patrum opera recensere, notis illustrare, Græcè, Latineque recudere. Præmisit tamen Gallicè

Inuentarium errorum, contradictionum, & falsarum citationum Philippi Mornæi Domini de Plessis Marli Caluiniani, hostis iurati Sacrosanctæ Eucharistiæ: quod secunda editione recognitum, & auctum prodijt Burdegalæ, typis Millangeanis 1599.

Huic cum respondisset Plessius, edidit Frontonem.

Refutationem responsionis Plessij ad Inuentarium errorum ipsius. Ibidem 1602. in 8. Quæ scriptio eam laudem, vel ab ipso suo aduersario retulit Frontonem, vt fateretur ab alio se nullo, inter multos acerbiorum, ac luculentiorum, quàm ab illo plagam accepisse. Scripsit tacito suo nomine

Collectanea in Clementem Alexandrinum

Antonij Melissæ Abbatis sermonum, & locorum communium Lib. II. ad Doctorem Græcorum fidem reuocauit, atque Annotationibus illustrauit. Habentur tomo 5. Bibliothecæ magnæ Patrum

Maximi sententias restituit. Edidit verò etiam.

Notas Amabeas ad Sanctum Paulinum, vna cum Heriberto Rosvyvedo. Antuerpiæ cypis Plantinianis 1622. in 8.

Gregorij II. Pont. Max. duas Epistolas ad Leonem Isauricum

Sancti Gregorij Nazianzeni opera Græco-Latina. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1615. in folio

Sancti Gregorij Nysseni opera Græco-Latina cum Scholijs tom. 2. Ibidem 1617.

Zonaram in Canones Apostolorum Græcè, & Latine. Ibidem 1618. in folio.

Sancti Basilij Magni opera omnia Græco-Latina cum notis suis, & Andrea Schotti. Ibidem 1618. post editionem Antuerpiensem apud Henricum Aertsum 1616.

Canones Sanctorum Apostolorum, Conciliorum Generalium, & Prouincialium cum Commentarijs Theodori Balsamonis Græcolatinè. Parisijs typis Cramoisy 1621. in fol.

Sancti Ioannis Chrysostomi opera ferè omnia in sex tomos distributa Græcè, & Latine. Ibidem 1621.

Nicephori Callisti Xanthopuli Ecclesiastica Historie libros xvij. Græcè & Latine. Ibidem 1630. Atque hæc omnia Patrum opera, maiori ex parte Latine reddidit, & notis illustrauit. Denique edi curauit

Bibliothecam Græcorum Patrum.

FVLVIVS ANDROTIUS natione Italus, patria Picenus è Monticulo cum esset Doctus vtriusque Iuris, & S. Aedis Lauretanæ Canonicus, Societatem nostram anno salutis 1555. ætatis suæ 32. amplexus est, in qua duos alios fratres germanos habuit, Hortensium, qui Tiburtini Collegij Rector fuit, & Curtium. Ipse Fulvius Meldulam, & latè Picenum primus excoluit, vestigijs Apostolici feruoris altè vbique impressis, vt turbæ orationis eius ardore commotæ, Apostolum apparuisse celebrarent. Senas inde translatus est ad nascentis ibi Collegij firmamentum. Denique Collegij Ferrariensis habenas per diu rexit; professionem votorum 4. ibidem emisit, & à Prouincia Longobardiæ electus interfuit primæ Congregationi Procuratorum Romæ anno 1568. & multis clarus virtutibus prudentiæ, doctrinæ, pietatis, alijsque sanctè ceuit è vita Ferrariæ die 27. Augusti 1575. Scripsit materna lingua

Pias Considerationes de frequenti communiõne

Meditationes de Passione, & morte D. N. Iesu Christi

Speculum Viduitatis, seu de laudabili Viduarum statu, quæ omnia seorsim prius edita, & postea coniunctim Venetijs apud Franciscum Ziletrum 1581. in 12. Denum Latine reddita prodierunt, Coloniae apud Petr. Honningium 1612. in 12.

FVLVIVS CARDVLVS natione Italus, patria Narniensis, in Collegio nostro Patruino humanioribus litteris cum vacaret, no-

strorum exemplo commotus, adolescens 20. ferme annorum, se illis Socium adiunxit, anno salutis 1546. Deinde grauiores disciplinas didicit; Poeta, & orator clarus enatus, atque Romæ nostro in Collegio per multos annos Artem dicendi, & Poësim præclare docuit, postea in Domo Professorum operarium egit, & vergente in senium ætate, ibidem piè vita sanctus est die 15. Maij anno 1591. tria vota solemnia pridem antea professus, Romæ anno 1566. Edidit sub nomine Collegij Romani

Historiam de Inuentione Sanctorum Martyrum Abundij, & Abundantij, & De Translatione facta Romæ in Aedem Farnesianam Societatis Iesu, cum Notis ad Historiam. Romæ apud Franciscum Zannettum 1584. in 8.

Passionem Sanctorum Martyrum Getulij, Symphorose, ac septem filiorum, quam notis, ac digressionibus illustrauit, *De Tiburis Antiquitate* differens eruditè. Ibidem 1588.

Epigrammata ipsius aliqua, ab alijs sunt edita.

Scripsit præterea, sed non edidit.

Orationes multas in Cardinalium Conuentu habitas, &

Poemata varia. vna tamen prodijt eius

Oratio De Passione Domini ad Pium V. Pont. Max. dicta anno 1578. quæ cum alijs eiusdem argumenti impressa est. Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

GABRIEL ALVAREZ, natione Hispanus, patria Oropesanus, Societatem inuit Casaraugustæ Idibus Nouembris 1582. Adolescens annos 18. natus. Vir multæ eruditionis, & dignus, quem hoc nomine absentem amaret Iustus Lipsius. Docuit Nostros Humaniores litteras aliquot annis. Theologiam etiam de moribus, & Sacram Scripturam exposuit. Rector Maioricensi, & Barcinonensi Collegijs præfuit. Vota quatuor solemnia nuncupauit. Concionibus ad populum, & Confessionibus excipiendis reliquum vitæ tempus vsque ad ætatem decrepitam sanctè exegit, & denique octogenarius ad vitam transiit mortis nesciam Turiasone anno 1645. edidit in lucem

Isaiam expositum tomis 2. quorum prior complectitur 39. Capita, Posterior reliqua. Lugduni per Iacobum Cardon, & Petrum Cauillat 1623. in folio. Hispanicè etiam edidit

Tres Conciones. Scripsit etiam sed non emisit

Historiam Prouinciæ Aragoniæ Societatis IESV duobus tomis . Item

De usu, & Abusu, volumen Iustum . Meditabatur etiam

Commentaria in Oseam Prophetam, & alia, sed non perfecit

* GABRIEL BEATVS, natione Italus, patria Bononiensis, natus anno sæculi videntis septimo, vicennis Societati se adiunxit Romæ 1627. & votorum 4. sacramento solemni se adstrinxit. Post traditas in ea amariore litteras, docuit Philosophiam annis nouem, Mathesim Romæ 5. Theologiam de moribus ibidem annis vndecim, & Parochorum Vrbis collationibus coram Illustriss. D. Vicesgerente habitis præfedit per octennium. Rexit Collegium Græcorum Romæ, fuit Socius Prouincialis Romani, & demum operarius Domus Professæ Romanæ, insignem valde in ea Congregationem RR. Sacerdotum aliquot annis direxit; vir apprimè religiosus, doctus, & disciplinæ obseruans, correptus morbo, & extremis Ecclesiæ præsidij ritè munitus ad Beatorum in cælis cætum (vt fas est sperare) transiit anno 1673. die 6. Aprilis. Edidit

Orationem à se habitam coram Vrbanò VIII. Pont. Max. in Sacello Vaticano, ipso Concepti, & morientis Christi die 25. Martij . Romæ typis Hæredum Corbelletti 1645.

Vsum Speculi plani, siue De Dimensionibus per Speculum planum . Romæ typis iisdem 1644.

Naturam in arctum coactam, siue Quadrupartitum vniuersæ Philosophiæ compendium, cum Questionibus Meteorologicis . Romæ typis iisdem 1650.

Spheram triplicem Artificialem, elementariam, ac celestem, varias Planetarum affectiones ac motus facillimè explicantem . Romæ typis Varesij 1662. in 8.

Questiones morales Selectiores. Tomum primum, De lege interna, & externa . Romæ typis Vitalis Mascardi 1663. in 4.

Meditabatur tomum secundum, sed mors interrupit.

GABRIEL DE CASTILLA, domo Hispanus, sed in Canaria Insula nobilissimo sanguine natus, quem vnà cum Aula splendore Christi cruci posthabuit, factus in Societate nostra pauper, & humilis anno salutis 1579. ætatis suæ 16. vota 4. in ea nuncupauit, Concionatoris partes multis annis laudabiliter sustinuit, & sacras litteras publicè interpretatus est. Sed cum nepos esset Lermensis Ducis, qui primas gratiæ apud Philippum III. Hispaniæ Monarcham obtinebat, & præterea Cardinalis Archiepiscopi Toletani, ac D. Christophori de Royas, & Sandoual, ambo conati sunt hunc suum nepotem ex humili religionis statu extractum ad sublimiores Insulas oblato Episcopatu euehere. Verum constantissimè omnia respuit, humillimus

Dei seruus, imò agrè tulit, omne rei eiusmodi tentamentum, pluris faciens vilem religionis tunicam quocumque splendore sæculi. Hinc nullus illo subiectioni Superioribus; nemo erga æquales demittit; tempus quod illi superfluit ab occupationibus præscriptis ab obedientia, aut cum Deo, aut cum suis libris consumpsit. Meditabatur lucubrationes in Sacram Scripturam insignes, sed mors calamum stitit, quæ post 48. annos vitæ regularis, inter feruentis actus amoris Dei, & actionis gratiarum ob beneficium vocationis ad Societatem, transmisit ipsum (vt credere par est) cælo ex Domo Professæ Hispaniensi, Calendis Augusti 1627. Exstant Hispanicè ipsius

Conciones aliquot de S. P. N. Ignatio; de S. Francisco Xauerio, de B. Francisco Borgia; de S. Hiscio Episcopo Cartæie, de Sanctis Granatensibus, &c. Item

Exhortatio, quam Hispali habuit ad sodalitatem Sacerdotum

Discursus de Stigmatibus S. Francisci . Hispali per Franciscum de Lyra 1622.

Discursus de Vita B. Francisci Borgiæ . Xerigi per Fernandum Rey . 1625. in 4.

Reliquit præterea lucubrationes suas In Cantica Canticorum

* GABRIEL COSSARTIVS, natione Gallus, patria Pontifarenfis, diœcesis Rothomagensis, natus anno sæculi fluentis 15. Societati nomen dedit 1633. & votis quatuor se ei adstrinxit. Disciplinas amariore docuit quadriennio, Rhetoricam Parisijs nouennio. Vir multiplici eruditione clarus, varia edidit soluta, & vincita oratione, & dum plura prælo pararet, vitæ mortalis curriculum absoluit, Parisijs die 18. Septembris hoc anno, quo hæc scribimus 1674. Edidit

Panegyricum Ludouico XIV. Regi Christianissimo dictum . Parisijs apud Sebastianum, & Gabrielem Camoisy 1646. in 4.

Panegyricum alterum eidem Ludouico XIV. Regi Pacifico dictum . Parisijs, typis iisdem 1654. in 4.

Armando Borbonio Principi de Conty, Gratiarum actionem, &c. Ibidem 1647. in 4.

Orationes duas vnã aduersus nouitatem Doctrinæ . Secundam aduersus Satyrã Francisci Dumonstrier . Parisijs typis iisdem 1651. in 4.

Carmen inscriptum: Amor Architectus, cum altero minore, in Tabulam, in qua depictus Puer Iesus in medio Doctorum . Ibidem 1643. in folio

Carmen inscriptum fama laureata Ibidem 1643. in 4.

Imaginem Vechianam dicatam Alexandro VII. Pont. Max. Ibidem 1656. in folio. E Græco vertit in Latinum

Parthenij Patriarchæ Constantinopolitani, Decretum Synodale super Calvinianis dogmatibus, nunc primum ex Oriente allatum, Ibi-

Ibidem 1643. in 8.

Themistij Orationes auctiores alijs 12. ante hac non editis cum Latina interpretatione, quam à Petauio propè perfectam absoluit

Edidit collato studio cum nostro Philippo Labbe

Sacrosancta Concilia ad Regiam editionem exacta, & quarta parte auctioria Tomis xvij. comprehensa vsque ad annum Domini 1664. Parisijs impensis Societatis Typographicæ 1670. in folio.

* GABRIEL DE HENAO natione Hispanus, patria Vallisoletanus natus anno sæculi præterlabentis 12. Deo se in Societate dedicauit 1626. & votorum 4. professione se obstrinxit. Prælegit litteras humaniores, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, & Moralem Oueti, & Vallisoleti multis annis: & Salmanticæ sacras litteras magna fama eruditionis est interpretatus. Rexit Collegium Methymnense, & Ecclesiasten aliquandiu egit. Superstes in Collegio Salmantino. Edidit hætenus

Empyreologiam, seu Philosophiam Christianam, De Empyreo Cælo, partibus duabus. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Sociorum 1652. in folio.

Tractionem Theologicam Scholarem, & Moralem de Ven. Eucharistiæ Sacramento. Lugduni typis iisdem 1655. in folio.

Tractionem Theologicam Scholasticam, Moralem, Expositiuam, & Canonicam de Diuino Missæ sacrificio, in tres tomos diuisam quorum primus prodijt Salmanticæ typis Antonij de Cossis 1658. Secundus ibidem 1659. Tertius ibidem 1661. in folio.

De Scientia media Historicè propugnata. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & soc. 1655. Quod opus recognitum ab Auctore; & locupletatum recusum est Salmanticæ typis Antonij à Cossio 1665. in folio.

Theologiam Scientiæ mediæ sectam in duos Tomos absoluit nuper, misitque ad Typographos Lugdunenses. & parata prælo habet alia super Biblia Sacra, & super Theologiam Moralem

Edidit præterea olim sub nomine suorum discipulorum

Vizcayam illustratam. CæsarAugustæ 1637. in specimen iusti voluminis, quod parabat de Vizcayæ, totiusque Cantabriæ antiquitatibus Hispano sermone, & Deo fauente suo tempore emittet.

Ad hæc iussu, & sub nomine Illustrissimi, & Reuerendiss. D. Bernardi de Atayde Episcopi, cui ægrotanti apud Metinam Campi diu assistit. Edidit

Epistolam Pastoralem ad Clerum suæ Diœcesis, impressam Matriti typis Didaci Diaz à Camera 1655.

GABRIEL DE MATOS, natione Lusitanus. patria Vidigueriensis in diœcesi Eboracensi, admissus in Societatem anno salutis

1588. ætatis 16. adolescens ad Indos nauigauit, & inde in Iaponiam transmisit, vbi diu multumque in conuersione Gentilium laborauit emissa professione votorum quatuor Nangasachi 1611. Ex Iaponia dein Romam Procurator missus sub annum 1617. & appulsus in Lusitaniam, adeo domesticis exhortationibus, priuatis colloquijs, & litteris scriptis de admirabili constantia Christianorum in Iaponia, qui se viuos flammis tradere, & lento igne comburi minimè dubitarunt, adeo (inquam) Nostrorum corda succendit, vt ad excollandam Vineam, quæ tales palmites proferebat, non minùs septuaginta Theologi, Philosophi, Humaniorum litterarum studiosi, ac Magistri è solo Conimbricensi Collegio summis precibus Missionem Iaponicam postularint; & non pauci cum proprii sanguinis subscriptione, se illi in comites obtulerint. Sed cum tanta Sociorum multitudo simul cum illo proficisci non posset, qui primo loco petierunt, se præmitti alijs flagitarunt, ad parandum scilicet subsequuturis locum, durauitque non paucis pia hæc inter ipsos contentio diebus, donec superiores Socios duodecim selectissimos Procuratori assignarunt, quibuscum vnà, cum nouo Episcopo Iaponiensi soluit Vlyssipone anno 1618. Goam illi omnes tenuerunt, tum pars in Iaponiam, pars in Sinas, pars in alias oras distributi. Ipse Gabriel in Iaponiam regressus, postea in Collegio Macaënsi, quod aliquando rexerat, absoluit dies peregrinationis in hac vita 9. Ianuarij 1633. Scripsit

Annua litteras ex Iaponia annorum 1603. & 1613. & sequentis.

GABRIEL VASQVEZ, natione Hispanus; patria Bellomontanus, Vir magni ingenij, assidua atque exquisita lectionis, & in peruestigandis, atque eruendis Sanctorum Patrum reconditis sententijs summæ diligentia. Hic adolescentulus cum esset, & 18. tantum annos natus, Compluti se nostræ Societati addixit, anno salutis 1569. die 9. Aprilis, & in Philosophicis, atque Theologicis disciplinis diligenter exercuit. Sed cum ingenio atque eruditione præstaret, & in Collegijs Ocaniensi, & Madritano primum doctrinæ suæ rudimenta posuisset, postea in Collegijs nostris Complutensi, & Romano sacram. D. Thomæ Aquinatis Theologiam professus est, maxima auditorum admiratione, & fructu. In qua quidem præclara functione 29. amplius annos contriuit. Complutensem Academiam prælectionibus, disputationibus, responsionibus, scriptis etiam illustrauit. Verum dum his incumbit, ecce immatura mors Gabrielem nostrum repente nobis eripuit in Iesumontano Collegij Complutensis secessu, die 23. Septembris anno salutis 1604. ætatis 55. magno Nostris, atque studiosis omnibus sui relicto desiderio, & cunctorum Ordinum Religiosis Viris, Disciplinarum Professoribus, Docto-

Doctoribus, Canonicis, Ecclesiastico atque seculari Magistratu, Vniuersa denique Complutensi Academia funus illius prosequenti- bus. Et quidem meritò: nam præter eximiam, exquisitam, & reconditam eruditionem, summumque ingenium, & iudicium, vir fuit vitæ integritate singulari, candore animi atque sinceritate admirabilis, paupertatis amans, obedientiæ renax, ambitionis, omnisque fastus contemptor egregius; ut in illo virtus cum doctrina, obedientia cum ingenio, pietas cum sapientia certasse videatur. Vtroque certe ornamento virtutum, & litterarum ita inclauit, ut omnium retrò sæculorum illustrissimis Viris debuerit iure optimo annumerari. Sed Gabriel Vasquez etiam mortuus in hominum memoria æternum viuet, atque præclaris ingenij doctrinæque monumentis à Sacræ Theologiæ candidatis magna cum laude perpetuo celebrabitur. Huius rei pignus, qui volet repetat encomia, quæ singulis ipsius operibus Censores præscripserunt, quibus nihil dici potest ornatius. Quibus, ut aliqui a nobiliorum huius ætatis scriptorum addam iudicia, non grauabor paulò esse prolixior. E domesticis *Luisius Turrianus* in Præfat. Tract. sui de Gratia sic de suo Præceptore scribit; *Fuit in illo viro acre ingenium, fuit insignis Diuinarum, atque Humanarum rerum Scientia; fuit summa virtus, ac doctrina admirabilis, ut certa in eo Theologiæ efflorescentis spes, ac præsidium positum esse videatur. Cuius ego quidem vestigia immortalibus litterarum monumentis impressa in omni genere doctrinæ non modò lubens sequor, sed colo, suspicio, veneror, quem Hispanum Augustinum multi nominarunt. Valentinus de Herice in 1. p. d. 36. num. 14. & 47. appellat. Venerandum Academicæ Complutensis Magistrum, virum eruditissimum, & acris ingenij, in perscrutandis Doctorum placitis diligentissimum. Didacus de Alarcon in vita Didaci Dazæ præfixa Comment. eius in epist. S. Iacobi, Complutensis Collegij columen, ac totius planè Societatis lumen, virum immortalitate dignum. Ex alijs verò (ne cui domestici fortè præcones suspecti sint) *Basilus Poncius de Leon* lib. 4. de matrim. cap. 25. num. 9. & 1. 5. cap. 7. num. 6. Theologorum huius ætatis facile principem, qui sibi in rebus præsertim moralibus, sit vnus pro mille. Antoninus Diana resol. moral. p. 1. tract. 3. resol. 3. & p. 3. tract. 5. resol. 79. & 80. Doctissimum, ac sapientissimum ætatis nostræ Theologum, quem vnum, post recitatos aliquot Doctores, ait, apud se esse instar omnium. *Laurentius Beyerlinck* in opere Chronogr. ad A. C. 1603. lit. Viri illustres. Eius, inquit, memoria è Theologorum gymnasijs nunquam excidet ob illustres, & eruditos in Sanctum Thomam Commentarios, qui Doctoris sui nomen ita solide tuentur, ut alio præcone non indigeant. *Ioannes de S. Baptista*, Relatus à *Ioanne Eusebio Nieremberg* c. 38. Vitæ S. Ignat. vocat. Solem Theologiæ, Magistrum.*

*Magistrorum, & Doctorum, hominem admirabilem, Angelum vita, atque intelligentia; Magistrum, Solem, lucem Theologiæ, qui sine vilius iniuria, iure mereatur nomen Doctoris Orbis, quemadmodum ætate sua gloriosissimus Chrysostomus. Alij quoque magnum Theologum, & hoc tempore, Theologorum quasi quendam Coryphæum, & Antesignanum; Theologorum Magistrum, naturæ monstrum, Scholæ Theologicæ, aut potius nostri sæculi magnum decus, lumen, oraculum passim appellant. Superfedeo pluribus ne ratio sim. Illud certe admiratione dignum est, quod vel in Sancto Thoma Aquinate celebratur, illum annos vix natum 25, publice Philosophiam, Theologiamque explicuisse, & iam tum in celeberrima Complutensi Academia oculos in se omnium conuertisse, & ante 30. ætatis annum in Urbem euocatum, traxisse in sui admirationem, quam latè pater, Orbem terrarum, eumque nominis sui fama compleuisse. Et si commendationem adfert discipulo excellentia Magistri, magno illo atque eminentissimo Theologo *Alphonso Deza*, Duce, & præceptore, meritò gloriatur alicubi *Gabriel Vasquez* in 1. 2. d. 203. nu. 30. Scripsit autem; atque edidit periclitaturus quid posset, & Doctorum hominum iudicium exploraturus*

De Cultu Adorationis lib. III. &

Disputationes duas contra errores Felicis, & Elipandi De Adoptione, & seruitute Christi in Concilio Francofurtensi damnatos, quæ seorsim prius impressa suo postea loco sunt inserta, vbi nimirum de Verbi Incarnatione agit. Itaque opera ipsius omnia 10. tomis habentur impressa, tum alibi, tum nouissime Lugduni per Antonium Pillehotte 1620. in folio. Continet autem Tomus

I. *Commentarios, & Disputationes in 1. Partem Summæ S. Thomæ per priores 26. Quæstiones De Deo, De Prædestinatione &c.*

II. *A Quæstione 27. vsque ad 44. De Trinitate, & De Angelis.*

III. *In 1. 2. Sancti Thomæ per priores 20. Quæstiones De Actibus humanis. Atque hæc quidem ipso Auctore viuente in lucem fuerunt edita: quæ deinceps sequuntur, post eius mortem sunt edita*

IV. *Per Quæstiones reliquas, De Legibus De Merito, De Gratia &c.*

V. *Opuscula Moralia, quæ ad 2. 2. Sancti Thomæ spectant, nempe*

Tractatus de Eleemosyna.

De Scandalo.

De Restitutione.

De Pignoribus hypotheticis.

De Testamentis.

De Beneficijs.

De Redditibus ecclesiasticis.

VI. *In 3. par. per Quæst. 26. priores De Verbi Incarnatione*

VII. *A quæst. 26. vsque ad 71. De Vita Christi*

Christi, De Sacramentis in genere, De Baptismo.

VIII. *A Quæstione 73. vsque ad 83. De Eucharistia, De Sacrificio, De Sacramento Ordinis.*

IX. *A Quæstione 84. vsque ad 93. De Penitentia, De Matrimonio, & Sponsalibus, De Excommunicatione.*

X. *Paraphrasim, & compendiarium explicationem ad viij. D. Pauli Epistolas, nempe*

Ad Romanos.

Ad Galatas.

Ad Ephesios.

Ad Philippenses.

Ad Colossenses.

Ad Thessalonicenses I. & II.

Ad Hebreos.

Adiuncta est ad finem huius Tomi, *Bulla Pij V. & Gregorij XIII. aduersus Propositiones aliquot Michaelis Baij.*

Extant præterea collectæ ex ipsius Operibus Theologicis ab aliquo doctrinæ eius studioso, & typis editæ

Metaphysicæ Disquisitiones. Antuerpiæ apud Ioannem Keerbergium 1618. in 8.

GABRIEL DE VEGA, natione Hispanus, patria Barriensis Toletanæ Diœcesis, vir spiritus Apostolici, quem in Peruano Regno maxime exercuit. Admissus in Societatem in Prouincia Bætica anno Domini 1584. ætatis 20. cum inde in Americam anno 1592. iam Sacerdos nauigasset totis 12. annis se Indorum salutem strenuè impendit. Tribus vitæ suæ postremis versatus est in Castris Regijs, non minori militum vtilitate, quam voluptate sua, quam ex ærumnis castrensibus capiebat vberimam. Verùm ita confecerunt hominem labores, ut cum primum ad Chilense Collegium redux peruenit, vehemens eum lateris dolor incefferit, & 28. die nullo quietis interim dato interuallo confecerit. Patientia in morbo documenta dedit egregia, qualia semper valens ediderat, summæque cum diuina voluntate consensionis, vnde pax quædam eius animo incredibilis infidebat. Obijt anno salutis 1605. ætatis 41. post 21. quam ad Societatem accesserat, iam nuper 4. votorum professis adscriptus. Funus ab Episcopo, atque omni Clero, ab Religiosis familijs; ab Nobilitate frequenti celebratum est, excitis fama sanctitatis ipsius, & miraculorum, quæ constabat esse patrata diuinitus, dum ipse recitabat super agros Euangelio, manuque eis imposita, momento illis sanitatem restituit. Scripsit magno commodo aliorum

Artem Grammaticam, Dictionarium, & Annotationes quasdam linguae Chilensis.

GARCÍAS GARCÉS, natione Hispanus, patria Molinensis in Diœcesi Segobienfi, Societati adscriptus 1574. ætatis 14. post traditas humaniores litteras, & emensa Theologiæ studia transfudit in Indiam anno 1588. &

professionem votorum 4. emisit in Iaponia, vbi post multos annos in excolenda illa Christi vinea, & propagatione Fidei Christianæ fructuosissimè impensus, cum esset Rector nostrorum Nangasachi, pulsus in exilium cum alijs socijs, Manilam in Philippinis nauigauit, inde Macaum, vbi vitam præclare actam simili exitu conclusit, anno Christi 1628. ætatis 68. & Societatis 54. edidit idioma Hispanico

Relationem de persecutione Iaponica, & Martyribus, qui in ea passi sunt anno salutis 1624. in 4.

GASPAR ASTETIVS, natione Hispanus, patria Salmanticensis annos natus 18: anno salutis 1555. calendis Iulij in Societatem nostram ingressus est. in eaque litteris probe excultus vota 4. solemniter nuncupauit. Vir fuit planè religiosus, & ad iuuenum studiosorum animos ad virtutem excitandos magnæ dexterritatis, atque industriæ. Docuit litteras amariore; & Theologiam de moribus. Fuit Rector & Magister Nouitiorum. Dum degeret in Collegio Salmanticensi, illi aperuit venerandæ memoriæ P. Martinus Gutierrez Collegij tunc illius Rector, quod cognouerit cœlitus (sicut in huius vita referunt Io: Eusebius Nierembergus, & Philippus Alegambe Libro de mortibus illustribus) eos omnes, qui id temporis ipsi suberant eo in Collegio, æternæ Beatitudini fuisse destinatos. Manifestauit autem idem P. Gaspari tunc Admonitori suo, reddendo rationem de insolitis quibusdam lætitiæ signis, in quæ proruperat, visis in recreatione Patribus, Fratribusque post illam reuelationem, atque ita ex P. Gaspare eius rei notitia ad cæteros dimanauit. Tandem sexagenario maior ad cælestes sedes (ut fas est sperare) Burgis migravit die penultimo Augusti 1601. Scripsit Hispanicè

De institutione Iuuentutis Christianæ, duabus Partibus Burgis apud Philippum de Iunta 1592. in 8. & 1594. in 8.

De Statu Religionis. Burgis apud Ioannem Baptistam Varassium 1593. in 8.

De Gubernatione familiæ, & statu matrimonij. Vallisoleti apud Ildephonsum de Vega 1598. in 8.

De statu Viduarum, & Virginum. Burgis apud Io: Bapt. Vareseum 1598. in 8.

Catechismus Puerorum. Pampilonæ, Vallisoleti, Matriti; sæpissimè recusum, sub diuersis formis, itaut nunc per vniuersam ferè Hispaniam omnes pueri, eo vrantur ad Doctrinam Christianam addiscendam

Libellum precationum, seu modum recitandi Rosarium, Psalmos, & Orationes. Burgis 1593. in 12.

GASPAR BARZÆVS, natione Belga (vnde, & Gaspar Belga vulgò nuncupatus est) patria Goëza Zelandiæ oppido, à quo, & insulæ Goëzanæ nomen, Parentes habuit honestos quidem, sed tenues, & plebeios. Patri

nomen Francisco fuit: unde factum, ut ipse quoque in Lusitania Gaspar Francisci appellaretur. Post prima Grammaticæ rudimenta in patria superata, Louanij Philosophiæ curriculum absoluit, & Magisterij laurea donatus, Theologica studia non sine magno profectu, perfecit. Inde per varios casus in Lusitaniam venit, & Conimbricæ Francisci Stradæ Concionibus inductus, Societati nomen dedit die 20. Aprilis anno salutis 1546. In ea mox à primo Sirocinio altissima iecit fundamenta Apostolicæ sanctitatis, qua postmodum claruit, cuius emicantes scintillas cum Simon Rodericius è primis Societatis Decemuiris vnus, qui tum in Lusitania nostris præerat, obseruasset, octauo quàm venerat mense Sacerdotem creari voluit, & ipsa Natalis Domini nocte, nouus Sacerdos tria prima sacra fecit. Biennio post in Indiam destinatus, magno animi sui gaudio Vlyssipone conscendit die 1. Martij anno 1548. & magno virtutum omnium documento passim exhibitio, superata duplici, eaque grauissima tempestate, Goam incolumis tenuit pridie Nonas Septembris. Ibi mox ad populum concionem habere; in Scholis eodem tempore Grammaticæ præceptiones tradere, Philosophiam explicare, Sacrum Prouerbiorum librum interpretari, alia atque alia Societatis obire ministeria, nihil relinquere intentatum. Insequente Martio cum Sociorum regendorum Prouinciam, quam illi S. Franciscus Xauerius demandabat, humillimè deprecaretur, Armuziam ab eo Urbem in Sinus Persici sitam faucibus commercio celeberrimam, deploratissimam omni genere vitiorum, tamquam ad certaminis sui stadium missus est. Quid ibi Gaspar triennio gesserit; haud facile verbis sit exæquare. Stringam summam, quæ volumen si explicentur conficiant. Supinam ignorantiam rerum Diuinarum cum puerorum, virorum, mulierum, negotiatorum, Iudeorum, Saracenorum, Gentilium absolutissima institutione commutauit. Omne libidinis genus, cum ea puritate, flagellatione, cilicijs, ieiunijs, cum quibus ea nequit consistere, conuertit. Inimicitias in pacem, in amplexus, in supplicum amicitiam, domi, pro vicis, pro foribus Aedis sacræ initam, transformauit. Auaritiam substitutâ iustitiâ, restitutionibus, Eleemosynis proseripit. Contractus nefarios Sacrorum reuerentia Canonum extirpauit. Mahometanorum ora conclusit, ne suum impostorem inclamarent. Coranum, celeberrimum delabrum ipsorum obstruxit; reliqua Fana expiauit, Iudæos repressit. Gentilium capita expugnauit. Christi cultum, qui præ cæteris iacebat, præ cæteris erexit. Ipse doctrinam quotidie Christianam explicabat, ægris aderat; Confessiones excipiebat; Catechamenos instruebat, baptizabat; custodias visebat; cuiusquæ Sectæ res statis cuique diebus procurabat. Dominicis diebus, Festis

quæ concionabatur ad populum mane, vesperi ad seruitia, tertio ad ægros. Sub noctem, nola pulsu mortales prouocabat ad preces pro ijs fundendas, qui lethali crimine, vel vitæ functi Purgatorio igne tenebantur. Induxit crebram sacramentorum vsurpationem; Solemnem sexta quaque feria cum frequenti flagellatione Concionem de Christi tormentis, publicas ad hæc supplicationes. Virgines multas collocauit; valetudinarium instruxit; Sodalitij Misericordiæ Domum auxit, Clero aliam faciem induxit. Denique Armuziam sui plane dissimilem abiens reliquit. Goam reuersus defixa in Iaponiam cogitatione, ab Xauerio iussus est Goano Collegio, totiquæ per Indiam Societati præesse; quod munus cum grauatè quidem, sed haud pertinaciter repugnans die 14. Aprilis anno 1552 subiisset, incredibili vastitate animi plaræ complexus, quàm quæ denis hominibus bene nauis sufficerent: omnia perduxit ad exitum: donec in ipsa Concione, quam habebat ad Aedem maximam die 6. Octobris anni 1553. repentina animi defectione desinere, summo Auditorum desiderio, maroreque coactus est: ut quemadmodum decebat, adeo strenuum Christi Militem, prope agens, pugnantique ceciderit. Nam inde cum paulum recepisset spiritum, reuersus ad Collegium, ac subinde acerrima febre correptus paucis diebus exacto in Societate prope septennio die 18. Octobris quæ Diuo Lucæ sacra est, extinguitur. Elatus est ingenti omnium querela, vberrimoque fletu, conuolante vndique multitudine tam frequente, vix, vt humando corpori locum darent. Vir fuit Gaspar prorsus Apostolicus, à Deo datus in salutem multorum, laboriosus ad miraculum. Dicebatur, & votum addidisse, nunquam cuiquam, siue ad corpus, siue spectaret ad animum, modò possit, subsidium denegandi. Iaponios, Sinas, Æthiopes, Abasinos, Scythas; gentes omnes, vbi spes aliqua blandiretur fructus, & ærumnarum, animo erat complexus: quamuis, vt erat veræ laudis æstimator intelligens, mira facilitate pateretur suos ardores Moderatorum iudicio temperari, ac fingi. Demum non aliam solum multa per eum Deus admiranda fecit, sed etiam constans fuit sententia in eius oratione, ad permouenda hominum pectora, & ab impietate, ac sceleribus segreganda, vim prorsus fuisse admirabilem, longèque supra modum Concionatorum communem. Xauerius certè cum audisset, vidissetque quanta per eum Deus perficeret, tantus factus est eius admirator, vt continere se non posset, quin, Vir alioqui in laudando moderatus, continuus propè, quoties aberat, eius esset prædicator. Nemo fuit, vno excepto Xauerio, tot inter Societatis, Reique publicæ Christianæ Heroes, quot eo tempore habuit Oriens, qui vel à Nostris; vel ab Externis ex India scribentibus, æquè vti Gaspar, collaudetur. Ipse

se S. Ignatius, illum vnum omnium, ceu maximè idoneum, nominauit, qui Commissarij Apostolici nomine, ampla cum potestate, quo tempore hoc Romæ agebatur, Goæ resideret, vt Patriarcham Æthiopiæ ex interuallo reuiferet, dequæ eius muneris administratione cognosceret. Res gestas Gasparis, post alios, tribus libris complexus est Nicolaus Trigaultius noster, qui sunt in manibus. Scripsit verò Gaspar.

Epistolas II. easque prolixas, De rebus Ormutinis, seu Armuzianis, deque eius Urbis ad fidem Orthodoxam conuersione alteram ad Socios Conimbricenses 4. Idus Decembris 1548. Alteram ad Lusitanos 1551. Item

Epistolam Indicam ad S. P. N. Ignatium, Goa scriptam 1553. quæ omnes impressæ sunt inter Epistolas Indicas, Louanij 1570. in 8.

Epistolam eius alteram plenam spiritu Dei, scriptam Armuziæ Calen. Octobr. 1550. ad quemdam, qui postulabat admitti ad Societatem, recitat Nicolaus Trigaultius lib. 3. vitæ ipsius cap. 19.

GASPARVS BRANDIS, natione Germanus, patria Vverlensis ex Ducatu Angariæ, & Vvestphaliæ natus anno 1588. die prima Augusti Societatem ingressus 1608. 20. Octobris, & quatuor in ea vota professus. Docuit litteras mansuetiores, præfuit scholis, Ecclesiastem egit, & Confessarium multis annis Paderbonæ, Aquisgrani, & Embricæ, vbi piè decessit 29. Decembris 1648. Edidit Germanicè

Cardiologium, seu speculum Cordis. Paderbonæ 1624. in 12. recusum Ibidem 1627.

GASPAR CARDOSVS, natione Lusitanus ex oppido Fronteira, in prima iuuentute Societatem Eboræ amplexus est die 23. Decembris anno 1577, litteras humaniores didocuit, & alia Societatis ministeria cum laude tractauit. Præfuit Rector in Collegio Funchalensi, vir miro candore animi, & antiqua simplicitate ornatus, post sexaginta annos in Societate exactos, fere octogenarius, & trium votorum Professor quieuit in Domino Eboræ die 24. Septembris 1638. Scripsit

Libellum Meditationum pro singulis anni diebus

Calendarium Romanum ad Missarum, & Canonicarum Horarum usum accomodatam

GASPAR COELHVS, natione Lusitanus, vir de Iaponiensi Ecclesia bene meritus, patria Portuensis, Societati se adiunxit Goæ, iam tum virtutis apprimè studiosus, anno Salutis 1556, ætatis suæ 25. Annos octodecim cum impendisset salutaribus excursionibus in India, translatus in Iaponiam anno 1571. fructuosissimè ibi laborauit. Solus ad dena millia capitum Omurano in Regno, Sacro Baptismi lauacro abluit, Fana diruit; idola plurima

comminuit, ipsam Bonziorum Sedem magno suæ vitæ periculo aggressus, ex ijs ad sexaginta Christo lucrificis. Ibi spretis, quæ ad Venum ieiunium vltro deferebantur opportunis cibarijs, oriza tosta, & herbis ad victum vsus, ita stomachum pessumderat, vt nunquam exinde potuerit instaurari. In summa, accersitis paulò post Socijs, ad quinquaginta millia Baptizatorum intra triennium ascendit numerus, & totum Omuræ regnum Christo ab illo est auctoratum. Eum deinde primum Iaponiæ ViceProuincialem Alexander Valignanus, Visitator rediturus in Indiam anno 1581. constituit. Eo in munere quàm multa, quàm ardua præclare gesserit prolixi foret operis sigillatim percensere. Mirum erat quantam illi gratiam Deus, vel apud efferatos cultores Idolorum conciliaret, vt plura infidelium Regna patefecerit, quæ impenetrabili clausa vete videbantur. Ipse Imperator Quabocondonus accedentem ad se inuisitata coram Palatinis Præceribus familiaritate dignatus, amplum disseminando Euangelio Diploma liberalius expectatione concessit, & alia rursus super alia beneficia postulanti contulit. Noscimandonus Satrapa, qui late classibus maria vexabat, indemnitate illi, Socijsquæ dato pro tessera suorum insignium supparo, rarâ indulgentia fecit. Regina Bungenfis implacabilis vexatrix Ecclesiæ, vno eius alloquio cicurata est. Verum, vt est Tyrannorum ingenium instabile, Quabocondonus, quem pridie publicis honoribus affecerat, cum, ac Socios in tempesta nocte ante diem 25. Iulij anno 1587. Lusitana in nauì securè dormientem, proposita morte, toto Iaponiæ Regno proseripit. Gaspar Hominis inconstantiam admiratus, furori tantisper; dum deseruesceret impetus cedendum ratus, Socios iussit mutare corporis cultum, & clam varia in loca distributos, intendere animum in curam gregis, & eum quo possent modo nouis accessionibus augere. Ipse Canzucam Arimani Regni Urbem sibi Sedem delegit, unde se possit partes in omnes opportunè pro re nata conuertere. Ibi curis, ærumnisquæ confectus, demum post annos duodeuiginti in cultura Vineæ Iaponicæ operosissimè exantlatos ad laborum præmia ex hac vita emigravit die 7. Maij 1590. tria vota solemnia professus ab anno 1571. relictis post se egregijs magnarum virtutum exemplis. Funus quanta nullum adhuc pompa est celebratum ab ipfomet Rege Arimenti, & mors ingenti omnium planctu deplorata. Elogium præclarum de eo confecit Georgius Cardosus in Agiologio Lusitano ad diem 25. Maij. Scripsit Vir Apostolicus

Annua litteras ex Iaponia annorum 1582. & 1588. & alteras datas 1575. quæ extant Lusitanicè in volumine compacto iussu Theotonij Archiepiscopi Eboensis 1593. & Roma Italiè, apud Zannettum, & Venetijs, apud Iolitas 1585.

GASPAR DRVZBICKI, natione Polonus in Societatem venit anno salutis 1609. die 24. Augusti ætatis suæ 20. In ea disciplinas amariiores, seuerioresque didicit, docuitque, & studia aliorum moderatus est, votorum quatuor professione obstrictus. Rector, & Magister Tironum fuit ad septennium. Gubernauit Collegia Califfiense, Ostrogienfe, Posnaniense iteratò, & bis etiam Prouinciam Poloniae. Bis quoque missus à Prouincia Poloniae Procurator Romam ad Congregationes Procuratorum, & duabus præterea Congregationibus Generalibus Octauæ, & Decimæ interfuit. Vir fuit multæ orationis, & coniunctionis cum Deo, adeò vt singularibus gratijs, & reuelationibus credatur diuinitus illustratus. Tenerrimo pietatis affectu ferebatur in Deiparam, cui pietissimæ Parentis nomen semper tribuebat. Despicientissimus sui, corpus suum inclementer admodum tractabat; id quod patuit in extremo morbo, quando infirmarijs exuentibus eum, & induentibus, carnes miserandum in modum flagris concisæ apparuerunt. Pie, vt vixerat, obiit Posnaniæ postridie Calendas Aprilis anno Domini 1660. & ad multos annos corpus mansisse dicitur incorruptum. Vitam eius edidit noster Daniel Pauulououski, apud quem multa præclara lector poterit videre. Scripsit plurima P. Gaspar, quæ si simul compingerentur multos tomos conficerent. Edidit in lucem lingua Vernacula.

Libellum pro Defensione Societatis, contra famosum librum ab vno quopiam ex Academicis Cracouiensibus vulgatum, & Interregni tempore inter Nobiles distributum. Titulus. Apologia est.

Declaratio Memorialis Exorbitantium, & processus Academiae Cracouensis inter Ordines distributi Latine vulgavit

De Passione IESV Christi Filij Dei. 1651. in 4.

Fasciculum Exercitiorum, & considerationum de præcipuis virtutibus Christianæ Fidei.

Cracouæ, typis Hæredum Franc. Cæsaris 1662. in 4.

Solem in virtute sua, siue Iesum Christum in splendore suarum excellentiarum spectabilem. Cracouæ typis Hæredum Christoph. Schedel 1662. in 4.

GASPAR FERDINANDVS, seu **FERNANDEZ**, natione Hispanus, patria Toletanus, S. Francisci Borgiæ assiduus comes, illique à Sacris Confessionibus diu fuit. Vir plane religiosus, litteratus, & morum suauitate amabilis, qui post multas, & longas peregrinationes, post varias gubernandi, prælegendique curas, demum in patriam reuersus anno salutis 1575. mense Octobri Toleti vita functus, in cælum (vti speramus) translatus est. Eum Martinus Nauarrus in præfat. sui Manual. Eruditissimum, & Societatis decus egregium appellat. Admissus est

Gaspar in Societatem Vallisoleti anno salutis 1554. ætatis 27. iam tum Magister in Artibus, atque in ea docuit Rhetoricam, & litteras Græcas. Votorum 4. professionem emisit Romæ in manibus Sancti Francisci Borgiæ. Rector fuit Neapoli, & à Prouincia illa electus Procurator ad primam Congregationem Procuratorum Romæ anno 1568. Scripsit

De Dialectica.

De statu, & officio Cardinalium S. R. E. Libros III.

De Immortalitate Anima, & alia nonnulla, quæ typis hætenus mandata non sunt.

GASPAR FERNANDEZ natione Lusitanus, patria Vrbe Beia Diocesis Eborensis Societati se applicuit anno salutis 1602. ætatis 19. & 4. vota solemnia concepit. Rhetoricam, & humaniores litteras octennio docuit; præfuit studijs, Missiones varias obiit; Concionator insignis; Sacram Scripturam Ebora aliquot annis explicuit. Dum multa pararet prælo mors manum de tabula tollere coëgit in ipsa patria die 22. Iunij 1640. Scripsit sed non edidit

Concionum suarum Tomos 12. Moliebatur etiam.

Commentarios in Libros Regum ad profecquenda capta P. Francisci Mendozæ, sed non perfecit

* **GASPAR FERREIRA** natione Lusitanus, patria è Castro Fornos Societati se adscripsit anno salutis 1588. ætatis 17. & ad lucra animarum transmisit in Indiam 1593. vbi quadriennium docuit litteras humaniores, sexennium fuit Magister Tironum, & vota 4. nuncupauit. Sineusi Missioni applicatus anno 1608. Socius aliquandiu fuit nostri Matthæi Riccij in Regia Peckinensi, tum varijs in Residentijs Superior, annos amplius quadraginta vineam illam labore improbo vtilissime excoluit, linguam perfectè addidit, & Gentiles multos Ecclesiæ Christi aggregauit. Tandem plenus dierum, ac bonorum operum, ad laborum mercedem emigravit. Ibidem die 27. Decembris 1649. impreffit lingua Sinenfi

Sanctos menstruos additis Sanctorum Patrum, ac Sacræ Scripturæ sententijs, quos singulis mensibus more Societatis solent nostri Neophytis partiri. Item

Meditationes de quindccim Rosarij Mysterijs.

* **GASPAR DE LA FIGVERA** natione Hispanus, patria Bilbilianus vulgò Calatayud in Aragonia, nobili genere ortus, ad Societatem Salmanticae se adiunxit anno sæculi transacti 94. ætatis 15. & vota 4. solemnia professus. Philosophiam, & Theologiam annis aliquot explicuit; præclaris à Deo dotibus ornatus mystica in primis Theologia excelluit, qua multos vtriusque sexus ad perfectionem direxit. Hinc cum Marchio de Zerralbo designatus fuisset in Proregem Regni Mexi-

Mexicani à Philippo II. Rege, noluit is gubernationem admittere, nisi liceret sibi secum deducere P. Figueram in Confessarium, quo aliàs cum Gubernator esset Regni Gallaciæ vsus fuerat conscientiæ directore, & cum per temporis angustias propter classis abituin facultas abeundi peti non posset à Præposito Generali pro P. Figuera, tunc Rectore, & Magistro Nouitiorum Villagarfiæ mandato Regis iussus est Marchionem comitari. Sex annis fuit ille Mexici, & cum in Hispaniam renauigaret, incidit naus qua vehebatur, in classem Hollandorum, à quibus captus est, & abductus in Hollandiam, multa perpeffu aspera homo Religiosus, Sacerdos, & Societatis, inter Heterodoxos necessè habuit sustinere. Redux tandem in Hispaniam gubernauit secundò Domum Villagarfiensem, Collegia Burgenfe, Salmanticense, & Domum Professorum Vallisoleti, vbi aliquot annos fuit à Sacris Confessionibus Comiti Beneuentano, & filijs, tantæque apud omnes auctoritatis, vt cum alterum Ludouicum à Ponte appellarent. Fuit siquidem orationi adeò addictus, vt vltra præscriptum omnibus tempus, integram horam quotidie absoluto sacro, in ea poneret, licet alijs multis negotijs implicatus. Obijt sanctissimè sicut vixerat Vallisoleti die 22. Martij 1637. Cadauer extulerunt è domo in templum, & è templo in sepulchrum suis humeris ipse Comes Beneuentanus, filij illius, & alij Magnates, qui certatim feretro succollare contenderunt. Post mortem illius prodijt liber non mole magnus, sed succo maximus continens in se medullam Christianæ perfectionis, iuxta methodum exercitationum spiritualium S. P. Ignatij, quibus cum excoluisset Comitem Beneuentanum ipse clam P. Gaspare, curauit sub nomine sui Sacellani edi, postea tamen sub nomine veri Auctoris recusus est Hispanicè hoc titulo:

Summa spiritualis, in qua explicantur omnes casus, & difficultates, quæ se offerunt in via perfectionis. Vallisoleti 1637. Dein Cæsaraugustæ eodem anno in 16. Hispali 1648. in 16. Compluti 1653. & Italicè traductus Bononiæ per Carolum Zennerum anno 1650. in 12.

GASPAR GONZALEZ, SEV GONSALVVS natione Lusitanus, patria Conimbricensis Societati aggregatus Salmanticae anno Domini 1556. ætatis 16. votorum 4. professionem emisit. Rhetoricam in ea docuit, & Theologiam septennio explicuit, vir omni disciplinarum genere excultus, & ob eam causam Studiorum formandorum gratia Romam accitus

Orationem habuit grauem pariter, atque elegantem anno salutis 1585. in Aula Pontificia, cum Iaponiorum Principum Legati publice sunt excepti, quæ tum Romæ, tum alibi à Typographis vulgata est. Obijt Gaspar Romæ die 9. Augusti anno Christi 1590. miro

sensu pietatis testatus se in Catholica Fide decedere.

GASPAR HICKMANNVS natione Germanus, patria Zittauiensis in Lusatia, Societati insertus anno salutis 1582. ætatis 19. prælegit in ea humaniores litteras, & Theologiam Moralem. Concionatorem egit annos amplius viginti, atque eo in munere Serenissimo Carolo Archiduci Austriae, qui Ferdinandi II. Cæsaris Augusti parens fuit, deferuiuit. Naturæ concessit Græcij die 13. Ianuarij 1617. Vota quatuor solemnia pridem antea professus. Habuit Junior

Orationem in exequijs Serenissimi Caroli Archiducis Austriae, Seccouiae, anno 1590. quæ inter tres à Græcensi Collegio editas, est ordine secunda, quamuis eius nomen ibi non sit adscriptum.

GASPAR HVRTADVS, natione Hispanus, patria Mendexarenfis. Is cum emenso studiorum cursu Compluti ad Doctoralem Theologiæ lauream cum eruditissimis viris contenderet, primum inter Competitores locum occupauit. In eadem Academia Collega maior, & semet iterumque Consiliarius, ac demum Primarius Philosophiæ professor fuit. Verum spreis Dignitatibus, ad quas per hos gradus scandebat, Societatis humilitatem complexus est, anno salutis 1607. ætatis suæ 32. atque in ea Theologiam perpetuò, tum Murciae, tum Matriti, tum Compluti annos amplius 30. docuit. Fuit Gaspar à puero virtuti apprimè deditus, & ex fodalibus plures eius hortatu Deo se in Sacris Familijs consecrarent. Miri candoris semper exitit, & in Societate singulare religiosæ obseruantiae exemplum. Cultor eximius sanctæ paupertatis, etiam ad minutissima quæque, seu danda, seu accipienda facultatem petebat. Tam in cubiculo, quam in vestibibus splendebat amor mendicitatis. In Aula Regia, Sanctitate, & doctrina multos ad se attraxit, sed à recti tramite, quem apprehenderat in alienam Sententiam flecti nullo modo se sinebat. Studio tandem, & senio emeritus, Matrilo Complutum secessit, vbi totius facultatis Theologicæ Decanus, & supremi Senatus S. Inquisitionis Cenfor, septuagenario maior, exuuias mortalitatis posuit die 5. Augusti anno 1646. inter primarios Societatis viros propter eximiam scientiam, & virtutem meritò reponendus Funus cohonestarunt Vniuersitatis, atque Oppidi Rectores, cum scientiarum omnium Professoribus, & cadauer ad sepulchrum sex Maiores Collegæ Vniuersitatis, tamquam sui quondam fratris exuuias, succollantes deportarunt. Edidit in lucem tomos aliquot Theologicis de quæstionibus in octaua forma, quibus breuiter solide, ac dilucidè difficillima quæque explicat. Continet autem

I. *Disputationes de Matrimonio, & Censuris.* Compluti 1627. & Lugduni per Laurentium Durand 1625.

II. *De Incarnatione*. Compluti 1628.

III. *De Sacramentis in genere, & in specie. De Baptismo, Confirmatione, Penitentia, & Extrema Functione*. Compluti 1629.

IV. *De Eucharistia, Sacrificio Missæ, & Ordine*. Ibidem eodem anno. Et hi quidem Tractatus De Sacramentis, & Censuris iunctim recusi sunt Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1632. in folio.

V. *De Beatitudine, Actibus Humanis, Bonitate, & Malitia, Habitibus Virtutis, & Peccatis*. Matrili apud Franciscum de Ocampo 1632. in 4.

VII. *De Iustitia, & Iure*. Matrili apud Ioannem Sanchez 1637. in 4.

VIII. *De Deo Trino, & Uno*. Ibidem ex Typographia Regia 1642. in 4. & recusum Ibidem apud Gabrielem de Leon 1662. in 4.

Reliquit in promptu *De Religione*.

De Legibus, & de Gratia.

De Angelis, & meditabatur præterea

Summam quandam, & Cursum Philosophicum.

GASPAR LECHNERVS, natione Germanus, patria Hallensis in diœcesi Salisburgensi, pene puer in Societatem ingressus annos natus 16. anno salutis 1599. in omni Scientiarum genere peregre versatus est. Docuit partim Ingolstadij, partim Pragæ Philosophiam triennio; quadriennio Moralem Theologiam, Scholasticam nouennio, Sacras Litteras plus biennio. Præfuit scholis, præfuit per diu Sodalitati Partheniæ, simul in Confessionibus excipiendis impiger; in habendis Concionibus assiduus; Philosophiæ, ac Theologiæ Doctores, & 4. in Societate vota die 31. Iulij 1618. professus. Obijt Pragæ per Quadragesimam anni 1634. die 31. Martij: Dedit in lucem varia his titulis

Digitus Dei in binio, seu de vitæ statu deligendo. Tractatus ex tom. II. Lud. de Ponte, de Perfectione Christiana, contractus. Ingolstadij, typis Gregorij Hænlini 1619. & 1620. in 12. tacito suo nomine

Dissertatio Theologica, de Renunciatione, successione, & dispositionis bonorum, quam religionum candidati faciunt. Ibidem 1622. in 4.

Eutychi-Nestoriana Vbiquitas, Theologica Disputatione impugnata, contra Theodorum Thummium Prædicantem Tubingensem. Ibidem 1624. in 4.

Theodorus Thummus in typo descriptus, seu Confutatio libellorum Thummi de Papa Anti-Christo. Ibidem 1626. in 8.

Dissertatio Theologica de Prædestinatione, & Reprobatione hominum. Dilingæ, apud Iacobum Sirmadi 1627. in 8.

Sodalis Parthenius sive libri 3. quibus mores Sodalium exemplis informantur. Ingolstadij, typis Hænlini 1621. & auctius Dilingæ addito Auctoris nomine quod antea præferat formis Academicis 1628. in 12.

GASPAR LOARTE, natione Hispanus, patria Methymnenfis, vir pius iuxta, ac doctus, grandis natu, & Doctores Theologus, & in pietatis officijs bene versatus, Auctores Io: Auila Viro Apostolico, cuius discipulus fuerat, Societatem concupiuit, & in eam admittus est anno salutis 1552. Biennio post Romam profectus, & ab ipso S. P. N. Ignatio probe institutus, Collegiorum nostrorum Genuensis, & Messanensis regendorum pro uinciam sustinuit, & professionem quatuor votorum edidit Romæ in manibus P. Iacobi Laynez Generalis 1660. Magnam Partem vitæ exegit in Italia, & diœcesim Sarzanensem rogatu Episcopi Saulij, & partim ductu, per aspera montium iuga viuitauit anno 1569. Alijs quoque in locis, & præsertim Genuæ saluberrimè versatus est. Paucis ante obitum annis in Hispaniam redijt, & Valentia ætate grauis, & bonis operibus plenus anno Salutis 1678. die 8. Octobris mortuus est. Iam tum cum Auila Magistro utebatur, quaternas quotidie horas meditationi de Diuinis rebus tribuebat; tamquæ tenero sensu Christi Seruatoris cruciatus recolebat, vt lacrymis seque, ac locum in quo constiterat, perfunderet. Scripsit Italicè dum Genuæ degeret, dedicauitque opusculum Duci Reipublicæ Genuensis

De Consolatione Afflictorum lib. 3. excutos Romæ, apud Vincentium Accoltum 1574. in 12. Recusos Venetijs 1575. apud Petrum de Franceschis. Hispanicè, Valentia 1578. in 8. Gallicè Parisijs 1579. in 16. & alibi sæpius

De Sanctis Peregrinationibus, Stationibus, & Indulgentijs Tractatum dedicatum S. Carlo Borromæo, & impressum Romæ, apud Iosephum de Angelis 1575. in 12. quem Latine edidit Ioannes Gelderman Colonia 1619. in 12.

Meditationes de Passione Domini, Romæ in 8. Bononia 1576. in 16. Gallicè Parisijs 1678. in 16. Latine Duaci 1605. in 12.

Meditationes de Mysterijs Rosary Beatissimæ Virginis. Romæ, apud Iustinum de Rossis 1573. in 8. quas latinitate donauit noster Io: Busæus 1598. in 12. Gallicè Lugduni 1579. in 16.

Instructionem, ac monita de meditanda Passione Christi, Recusam Venetijs, apud Franciscum Zilettum 1582. in 12.

Exercitationes vitæ Christianæ. Recusam Italicè Venetijs, apud Io: Bapt. Bonfaldinum 1598. in 12. Hispanicè Barcinone 1569. in 8. Gallicè Parisijs 1580.

Remedia contra septem peccata mortalia. Gallicè reddita Leodij apud Henricum Houium 1579. in 12.

Instructionum Sacerdotum, & Confessariorum Lib. II. Parmæ apud Sethum Viottum 1579. in 12.

Antidotum Spirituale contra Pestem. Ge-

Genuæ apud Marcum Ant. Bellonum 1577. in 12.

Hæc eius opera alijs adhuc linguis excusa circumferuntur.

GASPAR LVISIVS natione Lusitanus, patria Portelenfis in diœcesi Eborensi, Societati nomen dedit anno salutis 1602. ætatis 16. & post traditam diu Eboræ, & Vlyssipponæ Rethoricam nauigauit ad animarum lucra in Orientem vnâ cum P. Gabriele de Matos (de quo supra meminimus) anno 1618. Missus in Prouinciam Iaponiæ, multis annis procurandæ animarum salutis se nauiter impendit, donec, ob negotia Goam regressus, inde transiit ad æternam requiem. Fuit Vice Prouincialis Iaponiæ, & præfedit Congregationi Prouinciali in ea Prouincia habitæ 1638. Scripsit.

Annus litteras Goæ 1618. & 1619.

Item ex Iaponia 1619. Romæ 1624. in 8. typis Zannetti, & ex Cocincina 1621. Romæ typis Corbelletti 1627. in 8.

GASPAR PAEZ natione Lusitanus, patria Couilhamentis in diœcesi Egitanensi, Societati se adscripsit in India Goæ anno salutis 1607. ætatis suæ 15. & vota 4. in ea professus est. Humaniores litteras triennio tradidit, & cum Imperator Æthiopiæ Sultan Seguedus, quàm plurimos de Societate Patres mitti ad se postulasset, destinatus eò inter alios est Gaspar, qui in inculta illa vinea, & in abluendis Æthiopibus ab erroribus in Fide vndecim annorum spatio impigre, & fructuosissimè laborauit. Verùm defuncto Imperatore, qui Nostros accersuerat, cum proscripsi omnes ab illius successore ex Æthiopia sub pœnâ capitis vnâ cum Patriarcha Alphonso Mendez fuissent, perstitit aliquamdiu Gaspar cum aliquot e Socijs, & in latebras se coniecit, vt occultè consolaretur Catholicos, & nutantibus robur adderet. Verùm deprehensus tandem, & ab Hæreticis prope Urbem Assam confusus, gloriosam pro Christo mortem subiit die 25. Aprilis 1635. multum dilaudatus ab eodem Patriarcha in sua Historia m. s. de Æthiopia, & à magnitudine animi, & ab inexplebili laborum siti, & quod mortem sibi quasi præsentem semper in mente haberet. Scripsit

Annus litteras ex Æthiopia annorum 1624. & duorum sequentium.

GASPAR PETROVSKI natione Polonus, in pago Petkovv, Prouincia Podlachia nobilibus parentibus natus in Societatem cooptatus est anno salutis 1574. ætatis 22. Hebraicæ, Græcæque linguæ scientia clarus fuit in paucis, Has & Mathematicas disciplinas, Theologiam de moribus, & sacras litteras interpretatus multis annis est. Eruditioni multiplici, ac variæ pærem habuit memoriam, ob quam vulgò *Calepinus* vocabatur. Innumeris obrutus laboribus, ex ijs ipsis videbatur vsque vires redintegrare, quod eò magis mi-

rum fuit, quòd cum prandio abstineret, vulgari cæna utebatur. Religiosæ modestiæ, ac disciplinæ, sui que contemptus, & candoris animi perquam studiosus fuit, & animarum zelo non parum accensus, quarum salutem inter paganos malebat, quàm inter Palatinos procurare. Episcopo Cracouiensi Petro Tylicki diu fuit à Confessionibus, qui hominis virtutem ita admirabatur, vt profiteretur se tam Sancti (vt aiebat) viri consuetudine indignum esse. Obijt Cracouiæ plenus bonorum operum die 16. Februarii anno Christi 1612. ætatis 60. Religiosæ vitæ 38. Vt Roxolanis schismaticis prodesset, Episcopi cuiusdam suasu, & rogatu edidit *Concilium Florentinum è Græco in Polonicum à se conuersum*.

GASPAR QUARTEMONT natione Belga, patria Binchiensis ad Societatem accessit iam Sacerdotio initiatus anno salutis 1583. & in ea gradum Coadiutoris spiritualis obtinuit. Docuit magno virtutis exemplo Poësim, Rethoricam annis quatuordecim. & præterea præfuit studiis Nostrorum Repentium per septennium. Vir fuit precatationis studio mirificè deditus; moderator animi, temporisque obseruantissimus, paupertatis, & nitoris cultor eximius. Tanto salutis hominum desiderio æstuabat, vt annis amplius 12. ad Missiones excurreret, & vel de uera ætate, quauis anni tempestate, per omnes aëris iniurias, quinque leucas impransus emetiretur, semel iterumque concionaretur ad rusticos, & redux ad Collegium, modici panis, & butyri obsonio contentus esset. Dum negotiorum causa ad Eburones proficiscitur, in itinere Hui (quod oppidum est Mosæ impositum) placidè obiit 4. Februarii anno Christi 1624. atatis 69. ex quibus 39. egerat in Societate. Edidit Latine ex Hispanico Petri Ribadeneiræ compendio

Vitam S. P. N. Ignatij Loiole, quam in Linguam Græcam transtulit, ediditque noster Georgius Mayr Augustæ 1616. in 12.

* GASPAR DE RIBADENEIRA natione Hispanus, patria Toletanus Deo se in Societate mancipauit, anno sæculi fluentis 25. ætatis 15. & votorum 4. Sacramento solemni se obstrinxit. Philosophiam biennio, Theologiam 30. annorum spatio explicauit in Vniuersitate Complutensi S. Theologiæ Doctores, & primarius Professor, & in Archiepiscopatu Toletano Examiner Synodalis. Superstes modò in Collegio Madritano. Edidit

De Prædestinatione Sanctorum, & Reprobatione impiorum in 1. Partem S. Thomæ. Compluti typis Mariæ Fernandez 1652. in 4.

De Scientia Dei in 1. Partem S. Thomæ. Ibidem, & iisdem typis 1653. in 4.

De Voluntate Dei. Ibidem, & iisdem typis 1655. in 4.

De actibus Humanis in genere. Iisdem typis anno, & forma.

GASPAR RVIZ siue RVESS natione Germanus, natus in pago prope Augustam. Vin-

Vindelicorum Societati se addixit anno 1601. ætatis 16. & post traditas in ea humaniores litteras, cum esset linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, Gallicæ, Hispanicæ præter maternam suam peritus, salutis Indorum studio nauigauit in Orbem nouum circa annum Domini 1616. ibique ternas denuo linguas Quinchuanam, Chiriguanensem, Gorgotoquiensem in Prouincia Peruana magna industria perdidit, & incredibiles labores, in difficillima Missione ad Sanctam Crucem in Montanis, pro Indorum salute procuranda, magno animo exhaustis, paupertatis, humilitatis, mansuetudinis, & facilitatis in alios, in seipsum seueritatis, pudicitiae quoque, & obedientiae clara dedit exempla. Harum esto specimen, quæ subiicio. Torquebatur corporis doloribus acerrimis; adducta est anus honesta, quæ faceret medicinam: eam ille conspicatus, ego, inquit, mortem prius oppetiero, quam ut vilam corporis mei partem foemina curandam exhibeam. At simul intellexit Superioris nutum illico tam constans, atque excelsum animi propositum temperauit. Ceterum illibatam perpetuo virginitatem coluit. Morte sua diuante Socijs prænuñciata, post eximiam in magnis morbis, & cruciatibus tolerantiam præstitam, non sine propinati ab Infidelibus veneni suspitione, obiit in oppido S. Crucis Montanæ die 12. Aprilis anno 1624. vitæ suæ 39. religiosæ 23. à suscepta 4. votorum professione 11. Scripsit

Grammaticam lingua Gorgotoquiensis, cuius in Perù vsus est.

GASPAR RVTHARDVS natione Germanus, patria Eystettenfis in Franconia, ad amnem Almonium, venit annos natus duodeuiginti ad nostram Societatem anno salutis 1612. & solemnem votorum 4. professionem emisit 1628. Vir fuit admodum insignis. Docuit amæniores litteras, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, & Moralem cum magna existimatione doctrinæ. Aliquot annis præfecturam gessit rerum spiritualium quibus à prima ætate fuerat deditissimus. Rectoris etiam vices aliquando obiit temporibus difficillimis à Bello & annonæ caritate, sed semper cum laude integritatis, diligentiae sollicitudinis, & caritatis, cum interea plurimus esset in oratione. Modestiae tantæ fuit, ut vix se litteras nosse ostenderet; Obedientiae tam promptæ, ut ad superiorum nutum, volitare cerneret. Obit in Vrbe Brisacensi tunc obsessâ mense Nouembri 1638. calculo, febri, dolore intestinorum, ac paralyfi ad coronam patientiæ confectus. Edidit

Sacram Cosmologiam Theorij Physicis illustratam, Friburgi Brisgoiæ 1630. in 4.

GASPAR SANCHEZ natione Hispanus, patria Granatensis Societati adscriptus anno salutis 1556. ætatis 18. postquam Philosophicas, & Theologicas litteras in Societate didicit, & professus est, totum se ad Dei ver-

bum Populis prædicandum contulit, in eoque munere per 30. & eo amplius annos, in Bœtica, in Curia Regia, & Toleti felicissime versatus est. Erat enim vir præter eximiam morum integritatem, & doctrinam, acuto ingenio, graui iudicio, optima memoria, rara prudentia, solitudinis amans, quietis appetens, & in Diuinis Scripturis assidue legendis, meditandisque mirum in modum exercitatus, & ad permouendos sententiarum grauitate, ac proprietate verborum Auditorum animos, efficax imprimis, ac robustus. Qui demum Toleti, dum ad Populum de loco Superiore verba facere non desistit, tamquam fortis miles in pugna occubuit anno salutis 1591. ætatis 53. Porro ex Concionibus Gasparis Sanchez tumultuarie scriptis, & in aduersarijs repertis operæ *Francisci Labata* nostræ item Societatis Theologi prodierunt in lucem, & nomine Auctoris circumferuntur

Concionum Tomi II. quorum Prior continet Conciones in Dominicis, & festis Quadragesimæ; alter vero in alijs per annum temporibus, excusi sunt in Hispania Toleti 1597. tum in Italia Brixia 1600. tum denique in Germania Moguntia typis Io. Abbini 1600. & 1602. in 8.

GASPAR ALTER SANCHEZ natione Hispanus, patria Nauarrus, ex oppido Cascante 18. annos natus, post liberalium artium studia anno salutis 1560. Noster fuit. Vir fuit sui contemptor, animarum salutis zelo ardens, Instituti Societatis perstudiosus, ac tenax, qui totam pene vitam, nimirum 42. plus minus annos in pueris ad pietatem formandis, & literis expoliendis miro humilitatis, & Reip. iuuandæ studio contriuit. Rexit Domum Vergarensem, & primus Collegium Bilbaense; spiritualium Coadiutorum albo adscriptus. Otij osor, paupertatis, & orationis amantissimus; tantique habitus à supremi Concilij Castellæ Præsidi, ut ab eo euocatus Madritum fuerit in Confessarium, quo munere dum magna Regiæ Curia approbatione fungeretur, ibi die 12. Martij anno 1609. pie vitam cum morte commutauit. Scripsit in usum iuuentutis, quam educabat, aptissimum libellum

Ciceronianarum Phrasium. Pampelone 1590. in 8. & alterum Hispanico sermone quem inscripsit

Thesaurum spiritualem Missæ; Hic latine translatus à M. Martinez prodijt Ingolstadtij typis Ederianis 1620. in 16.

GASPAR SANCTIVS natione Hispanus, patria Centumputeolanus, natus est honestis, sanctissimisque parentibus, ut de Matre quidem sua laudentum ipse testimonium perhibet in cap. 4. Tobia, ab ipsaque ad omnem probitatem educatus, prima litterarum fundamenta posuit Ocania ubi annos 17. natus se adiunxit Societati anno salutis 1571. 22. Februarij, & paucis post mensibus Oropesam missus est, ut ludum ibi litterarium aperiret.

Nihil

Nihil illo fuit humiliter in omni vita. Annis 12. litteras humaniores docuit priusquam ad studia sublimiora, aut ad Ordines Sacros est admotus. Post illa verò rursus annos alios 18. eidem muneri impendit, haud interrupto cursu, ne tum quidem cum Collegij Huertensis habenas triennio Rector tenuit. Ex vmbra tandem eductus ad Solem, videlicet à traditione Grammaticæ ad Sacrorum Voluminum in Complutensi Collegio interpretationem, tum primum visus est aliquid præ se ferre admirationis de Moderatorum imperijs, solitus alioqui iussa omnia cæco quodam impetu exhaurire. Nunquam est visus irasci, aut animo commoueri, nunquam vocem folico amplius extollere; non pati detrahentes nomini alieno, ipse de omnibus honeste sentire, & loqui. Nunquam in omni vita mentitus est. Virginitatis laurea, & omnino innocentia nullo vnquam lethali crimine temeratae clarus. Diuinis etiam visis, atque illustrationibus recreatus, mortis suæ diem diu ante præsciuit. Quantus fuerit doctrina, lucubrationes eius abundè declarant. Res eius Historiam conficiunt si accuratè explicentur: sed erit aliàs de illis dicendi locus. Compluto Matritum accitus, ut in Academia Regia Scripturam Sacram prius exponeret, paucis post septimanis nondum facto legendi initio, morbo repente oppressus & extinctus est, die 16. Nouembris anno salutis 1628. ætatis 75. ab inita Societate 58. ab emissa professione votorum quatuor 33. Scripsit Sanctius

Commentaria cum Paraphasi in Sanctos Libros, tomis pluribus, nimirum ut ordine non tam Scriptionis quam Scripturæ producatur

I. *In IV. Libros Regum. & II. Paralipomenon. Antuerpiæ apud Hieron. Verduffium 1624. & Lugduni apud Hor. Cardon 1632. in folio.*

II. *In Libros Ruth, Esdræ, Nehomæ, Tobia, Esther, Machabæorum. Lugduni apud Hor. Cardon, & Petrum Cauillat 1627. in folio.*

III. *In Librum Iob. Ibidem 1625. in fol.*

IV. *In Cantica Canticorum; quibus adiungit expositionem Psalmi 77. Lugduni apud Hor. Cardon 1616. in 4.*

V. *In Isaiam. Ibidem 1615. in fol.*

VI. *In Ieremiam, cui accessit explicatio Psalmi 136. eiusque & Threnorum Ieremie Paraphrasis versu Elegiaco. Ibidem 1617. in fol.*

VII. *In Ezechielem. Ibidem 1619. in folio.*

VIII. *In Danielelem. Ibidem eodem anno & forma.*

IX. *In XII. Prophetas Minores, & Baruch. Lugduni apud Iacobum Cardon, & Petrum Cauillat 1621. in fol. ex ijs autem prodierat antea seorsim.*

Commentarius in Zachariam. Lugduni apud Horat. Cardon 1615. in 4.

X. *In Actus Apostolorum, quibus accessit.*

Disputatio de S. Iacobi, itemque Petri & Pauli Apostolorum in Hispaniam aduentu. Lugduni apud Horatium Cardon 1616. in 4. Colonia 1617.

Reliquit prælo parata pro tomo.

In Sapientiam, & Ecclesiastici capita xxiv.

GASPAR SAVVICKI natione Lithuanus, patria Vilnensis nobili genere ex Podlachia Poloniae Prouincia ducto ortus, Romæ se Societati annos natus 24. consecrauit, die 16. Septembris salutis 1576. litteris humanioribus, & Philosophicis iam tum excultus. Inde post confecta Theologiæ studia in Polonia remissus, Controuersas cum Hæreticis quæstiones Vilnæ docuit, Nouitijs institutendis Cracouia 9. annis præfuit. Domum Professam in eadem Ciuitate quinquennio, alibi Nostrorum Residentias aliquandiu gubernauit; diu etiam Concionatus est. Principum Virorum tum Ecclesiasticorum, tum sæcularium, animos feliciter tractauit. Multas & graues Missiones cum fructu instituit, præsertim cum Legatis Regijs in Moscouiam, quibuscum in arctam custodiam datus, toto triennio fuit illis solatio & adiumento. Vir fuit omnino prudens & spiritualis, ac virtutibus egregie instructus. Per assiduam Orationis studium Deo semper coniunctissimus. In B. Virginem Deiparam eximie pius, nec vllis se negotijs patiebatur ab eâ, quotidie Rosarij recitatione, salutanda impediri. Eius honori promouendo, ausu magno, euentuque supra spem fortunato, dum Cracouiensi Domui Professorum præfuit, ex Academica iuuentute Sodalitium instituit, nequidquam obnitentibus Academiae Principibus causantibus per id discipulos iri ab se auersum. Tandem à Congregatione Prouinciali designatus, qui Romam iret Procurator, cum frustra ætatem; frequentesque morbos, & calculi cruciatus excusasset, onus subiit præfagiens se iter morte conclusurum. Dum ergo Roma, procuratione peracta in Prouinciam redit, haud Francofurto ad Oderam procul in curru, quo cum Simone Nikleuatio Prouinciæ Lithuaniae Procuratore uehebatur Sacramento pœnitentiæ munitus (quoniam aliorum copia non erat) die 19. Ianuarii 1620. decessit ætatis 68. Societatis susceptæ 44. ab emissa professione quatuor votorum 25. Cadauer Posnaniam delatum magno Nostrorum, Externorumque sensu in commune sepulchrum Sociorum illatum est. Scripsit latine sub nomine Gasparis Cichochoi Canonici

Anatomiam Concily editi de stabilienda pace Poloniae Iesuitis pulsus 1611. Poloniae verò sub nomine Lunouski

Dialogum Cursoris, & Nauta. in quo de violenta Gedanensium Monialium S. Brigittæ per Hæreticos facta proscriptio narratio instituitur.

Et sub nomine Ioannis Golubski.

Replicam Rumorum Posnaniensium ab Hæretico Ministro per Prussiam sparsorum. Item

*Triplicam contra Duplicam Ministri Toru-
nienfis . &*

*Mirabilem Concordiam , seu potius veriffi-
mam rabiem Euangelicorum inter fe . Contra Io-
Tyuiecki Hæreticum .*

Reddidit ex latino Polonicè

*Roberti Cardinalis Bellarmini Opuscula
de Ascensione mentis in Deum , & de Aeterna
felicitate Sanctorum .*

Reliquit moriens penè absolutum , magno
vſui futurum ſi prodierit .

Indicem Biblicum omnium materiarum .

* **GASPAR** ſiue **CASPARVS SCHOT-
TVS** natione Germanus , patria Regifcuria-
nus in diœceſi Herbipolenſi , natus anno ſæcu-
li præterfluentis 8. vndeicennis Societati ſe
adſcripſit 1627. & ardente poſt paulò in
Germania bello , profugere coactus , à Superio-
ribus miſſus eſt in Siciliam , vbi & ſtudiorum
curriculum emenſus eſt , & Philoſophiam ,
Theologiam moralem , nec non Matheſim .
Panormi pluribus annis docuit , & profeſſio-
nem 4. votorum edidit . Reſtitutus multos
poſt annos ſuæ Prouinciæ Rhenanæ Superioris
vtilem diu nauauit operam Herbipoli , tum
confeſſiones excipiendo in Templo , tum
Mathematicas diſciplinās in Scholis explican-
do , quarum ſcientia inſigniter excultus fuit .
Eluxerunt in eo ſimplicitas verè religioſa , pie-
tas conſtans , & aſſidua ; tolerantia laboris pe-
ne ferrea , vnde & Catholicis & A catholicis
in amoribus , & veneratione fuit . Exhaustus
demum ſtudijs , & occupationibus , & Sacramen-
tis Eccleſiæ ritè communitus inter ingentes
laterum dolores ſpiritum Deo reddidit Herbi-
poli die 22. Maij 1666. Edidit

*Mechanica Hydraulico-pneumatica , cum
experimento nouo Magdeburgico . Herbipoli ty-
pis Henrici Pigrin 1657. in 4.*

*Magia vniuerſalis naturæ , & artis , Partem
primam Opticam , ſiue Thaumaturgum Opticum .
Herbipoli typis Iobi Hertz 1657. in 4.*

*Magia eiufdem Partem ſecundam Acuſticam ,
ſeu Thaumaturgum Acuſticum ; eiufdem typis
anno , & forma .*

*Magia eiufdem Partem Tertiam Mathema-
ticam , ſeu Thaumaturgum Mathematicum . Ibi-
dem 1658. in 4.*

*Magia eiufdem Partem quartam Phyſicam
ſeu Thaumaturgum Phyſicum . Ibidem 1659.
in 4.*

*Pantomtrum Kirckerianum , ſiue Inſtru-
mentum Geometricum nouum . Ibidem iſdem ty-
pis 1660. in 4.*

*Itinerarium Extaticum Kirckerianum , Præ-
luſionibus , Scholijs , & Iconiſmis illuſtratum .
typis iſdem 1660. in 4.*

*Curſum Mathematicum , ſiue abſolutam
omnium Mathematicarum diſciplinarum Ency-
clopediam in Libros xviii. digeſtam . Herbipoli
typis Iobi Hertz 1661. in folio .*

*Phyſicam Curioſam , ſiue Mirabilia naturæ
lib. xii. comprehenſam . typis iſdem 1662. in 4.*

*Matheſim Caſaream , ſiue Amuſſim Ferdi-
nandeam , problematibus , ſcholjs , & iconiſmis au-
ſtam . typis iſdem 1662. in 4.*

*Anatomiam Phyiſico-Hydroſtaticam fontium ,
& fluminum . Typis iſdem 1663. in 8.*

*Arithmeticam præcticam generalem , & ſpe-
ciale . Ibidem 1663. in 8.*

*Thechnicam curioſam , ſiue Mirabilia Artis
lib. xii. comprehenſa Ibidem 1664. in 4.*

*Scholam Steganographicam in oſto claſſes di-
uiſam . Ibidem typis iſdem in 4.*

*Organum Mathematicum . Opus poſthu-
mum . Herbipoli iſdem typis 1668. in 4.*

Plura parantem , mors telam abrupte
coëgit .

GASPAR SEGVIRAN natione Gallus :
patria Aquafextienſis , Societati nomen dedit
Virduni Calendis Ianuarij 1584. ætatis 15. &
vota 4. ſolemnia nuncupauit . Docuit in ea
Eloquentiam , Philoſophiam , & Theologiam ;
ſed Eccleſiaſten ad 40. annos magna nominis
fama egit , vt à Ludouico XIII. Rege Chri-
ſtianiſſimo adlectus ſit in Concionatorem , &
Confessarum , iſque muneribus aliquamdiu
functus fuerit . Rexit etiam Domum Profes-
ſorum Pariſis , & ſeptuagenario maior ibidem
piè deceſſit die 21. Nouembris 1644. Edidit
vernacule . *Concionum tomus duos in Euange-
lia Dominicarum totius anni , & in præcipuos fe-
ſtinos dies . Pariſis apud Petrum Cheualier
1643.*

* **GASPAR** , ſeu **CASPARVS SEVEN-
STERN** natione Belga , patria Groninganus
admiſſus in Societatem anno ſalutis 1647. iam
vicennis , & votorum 4. Sacramentum dixit .
Docuit in ea Humaniores litteras , Philoſo-
phiam , Matheſim , & Controuerſas ad Fidei
quæſtiones , ſuperſtes in Collegio Hildeſienſi ,
edidit Germanicè ſub nomine Ludouici El-
pidij .

*Apologiam contra Duisburgenſes Reforma-
tos pro P. Petro Bruxelio , &c. Colonia typis
Vvilhelmi Freieſſem 1668. in 12. Item*

*Antiloquium ſuper Quæſtione , cur non vis
feri Catholicus , ſicut maiores fuerunt ? Pars I.
Hanoueræ in Typographia Aulica 1669. in 4.*

*Eiuſdem Pars II. Colonia apud Vvilhel-
mum Freieſſem 1670. in 4.*

GASPAR SPITILLIVS natione Italus ,
patria Camplenis in Samnio poſt ſtudium
legum per quadriennium , Societati ſe appli-
cuit anno ſalutis 1584. Romæ , & maximam
ætatis partem , ibidem exegit in Domo Profes-
ſorum curam gerens Tabularij , & Præpoſi-
to Generali ab Epistolis deſcribendis . Vir re-
ligioſa ſimplicitate noſtiſſimus , & Coadiutor
ſpiritualis , piè obiit ibidem die 17. Martij
1640. propè octogenarius . Tranſtulit ex Hi-
ſpanico , & Luſitanico Italicè

*Litteras Indicas plurium annorum . Item
Martyrium 26. Chriſti pugilum , qui in
Iaponia anno ſalutis 1597. die 5. Februarij paſ-
ſi ſunt ſub Taicoſama Imperatore , quos inter
de*

*de Societate tres fuerunt Paulus , Ioannes , Iaco-
bus , publicis iam honoribus à S. D. N. Urbano
Oſtano Pont. Max. decorati . Romæ apud Zanet-
tum 1609.*

*Vitam S. Dominici de Fulginio Abbatis Or-
dinis S. Benedicti ex M. S. Latinis Italicè edidit
Romæ 1614.*

* **GASPAR** , ſeu **CASPARVS TAV-
SCH** , natione Prutenus , Domo Lubauienſis ,
Societati adſcriptus anno ſalutis 1613. ætatis
19. vota quatuor ſolemnia nuncupauit . Do-
cuit in ea Humaniores litteras , Philoſophiam
geminato curſu , Viennæ , & Pragæ ; Theo-
logiam Moralem , Sacram Scripturam expli-
cuit annis pluribus ; Olomucij fuit Decanus ,
& Cancellarius Academiæ ; Inſtructor tertiæ
probationis quinquennio ; Vir , qui alios ef-
formabat ad virtutem ; ab omnibus habebatur
vt ſanctus , & in omni virtute eximius , acu-
tiſſimis capitis doloribus annos complures af-
ſictabatur , ſed ſemper ſicut in vltimo morbo
patientiſſimus , nullos gemitus doloris indi-
ces edebat . Quàm obediens in aduerſiſſimis
eſſet , oſtendit natura eius omnem auerſante
medicinam ; nam cum integris adhuc viribus
eſſet vidit ſolum Vaſculum , è quo alteri
propinandus eſſet hauſtus medicinalis , &
inox omnibus viribus deſtitutus eſt ; at ipſe
ægrotans , & de eo ſumendo admonitus , tan-
to horrore ſibi viscera omnia commoueri af-
firmavit , vt ſi ſui iuris eſſet , morte ipſa ſe
vellet ab eo liberare . Oblato nihilominus eo ,
accepit , inquiens , obediendum eſt , & eum
non vno imperu , ſed ſorbillando exhaustit , vt
maiorẽ de ſe victoriam reportaret . Con-
ſcripſit , ediditque typis , ſed prius oſtendit in
ſe modum altiffimæ humilitatis , ſubterfu-
giendo laudatores ſui , & precibus impetran-
do , vt ſpecioſum munus Cancellarij ſibi lice-
ret abdicare . Cum per vires poſtratas in-
cruento Sacrificio non poſſet operari , ſacra
Synaxi quotidie ſe reſiciebat ; & demum Pra-
gæ die 26. Iulij 1646. piam animam egit . Edi-
dit Latine

*Fontes Saluatoris , Antuerpiæ apud Ioan-
nem Meurſium 1643. in 8. quos Germanicè
reddidit noſter Georgius Ludouicus Oeni-
ponti 1654. in 8. Item*

*Matrem Doloroſam , Colonia , typis
Kinckianis 1645. in 8. cuius libri folia adhuc
prælo madentia tranſmittenda fuerunt ad
Sereniſſimum Electorem Colonienſem , vt
eius deſiderio vehementi legendi illum citius
poſſet ſatiffieri . Scripſit etiam*

*Sapientiam Chriſti , id eſt Altiffimam hu-
militatem , opus poſthumum . Pragæ typis
Academicis 1658. in 8.*

GASPAR DE VILELA natione Luſi-
tanus , patria ex oppido Auis à puero inter
Religioſos Ordinis S. Benedicti educatus , &
principijs ſpiritus imbutus , demum in Socie-
tatem ingreſſus non multo poſt in Indiam pri-
mum , tum porrò in Iaponiam anno 1554. Sa-

cerdotio iam tum initiatus , vnà cum Mel-
chiorẽ Nonio profectus eſt . Biennium ab-
ſumpſit hoc iter poſtremum , coactis anno toto
Malacæ ſubſiſtere poſt ingentes ærumnas , &
pericula ſuperata . Malacæ corrogata ſtipe ,
ſibi , duobuſque Noſocomijs , quæ curanda
ſuſceperat , ad vitam neceſſaria comparauit .
Anno 1556. Funaium Iaponiæ Urbem appul-
ſus , totum ſe linguæ , morumque gentis per-
diſcendorum ſtudio applicuit . Mox factis per
Bungenſe Regnum excuſſionibus in fame , &
frigore , multos ad Chriſtum perduxit , atque
in ijs ſenem , quem Baptiſmi lauacro à corpo-
ris etiam diutino tremore liberauit . Funaium
reuerſus in bellica tempeſtate , quæ Urbem
illam , & Regnum concuſſit , totam ipſe hye-
mem vnà cum focijs , media in morte verſa-
tus eſt : quæ ne occuparet improprioſos , ſingu-
li per ordinem excubias diu , noctuque tenuere .
Adeo nec ſomnus illis erat ſine metu , nec
cibus . Verum ne tum quidem Gaſpar à fe-
rendo proximis animorum auxilio ceſſauit .
Anno 1558. Firandum profectus complures
veritatis luce perfudit : tria Idolorum Fana
Deo vero conſecrauit : multa Simulacra con-
fregit : donec à Bonzijs , & concitata per eos
plebe , Tempia diruta , Cruces exciſæ , Ga-
ſpar ingenti Chriſtianorum luſtu abactus eſt .
Meacum poſt paulò contendere iuſſus , incre-
dibile dictu eſt quàm multa ſit aſpera in eo
itinere perpeſſus : nam cum nauem deſiceret
ventus , quem exacta eſt vectoribus ſtipe à Pago-
dis erant mercaturi , rogatus Gaſpar , vt ſym-
bolam conferret , negauit ſe vlli ſupplicare ,
præter Vnum Deum verum Cœli Condito-
rem . Ergo pugnis illum , conuicijs , inten-
tata etiam morte vexarunt ; cumque tamen
ille ſibi conſtaret , in proximo eum portu ex-
poſuerunt , admonitis palam nauicularijs alijs ,
inuiſum Dijs caput ne ſuis nauigijs excipiant ,
ni velint improſperè nauigare . Hic Gaſpar
ignotus , inops , ad orationem de morte ,
profugio factò , cœleſti conſolatione delibutus
eſt . Iraque in alteram , quæ digreſſis iam
cæteris , recens appulit nauim admiſſus Sa-
caium breui tenuit incolumis , reliquis illis na-
uibus , vel deprehenſis à Pyratibus , vel feriis
longe aduectis . Inde Meacum ſub anni fine m
venit , & Diuino plenus ſpiritu , gentibus
Apoſtolica libertate Euangelium annunciauit .
Accurrere initio plurimi , excipere quæſtioni-
bus nouum hominem , auidè audire . Bon-
zij ſua damna odorati , plebem in Dæmonum
diſcipulum (ſic vocabant Gaſparem) accen-
dere : vnde mox illum cæperunt adeo auer-
ſari , vt tugurio , quod conduxerat , excedere
compulſus ſit , locatore mortem ſtrictò iam
ferro ni abiret intentante . Coactus eſt
mutata crebrò ſede , tandem in apertam ſe
Caſulam recipere , vbi per inedia , & bru-
males algores factas infirmitates contraxit .
Hic , quibus non eſt vexationibus appetitus ;
iniectis per fenestram petulantiffimè lapidi-
bus

bus, arena, fœditatibus alijs, mox omni genere probrorum vexatus, suffixis in publico libellis, simia, vulpes, Dæmoniacus, humanarum vorator carniū, incendiarius, seductor, tumultuum concitator est proclamatus: ad hæc mapali suo per vim Bonziorum impotentia, extrusus, noctem sub dio triduum deinceps in oppido proximo in fontium receptaculo, demum Meaci decem alios dies clam, apud Neophytum egit, donec tandem serenior dies illuxit. Nam per Nobilem Bonzium, quem sibi conciliauit, ad Imperatoris peruadens alloquium, tanto spiritu cum ipso tractauit, vt liberam Christi prædicandi facultatem ab eo exprefferit: insuper potu Cix, quod apud Iapones honorificentissimum, dignatus, & ampla donatus domo. Sed à Bonzijs nusquam quies. Illi clam Rege nouas per Administratos Regios creare lites, atque adeo mortem per insidias parare, cui vitandæ, Neophytorum postulatu, delitescere eum oportuit aliquamdiu. Ceterum, vel per eam ipsam tempestatem duos, vel ex ijs Ministris ad Fidem pertraxit, & facultatis concessæ firmitatem ab Rege, ærumnas miserato peregrini hominis impetrauit. Itaque nouo animo profilit in publicum, Fidem prædicauit ardentius, & prouentu tanto, vt breui plurimos, etiam è Primoribus, atque adeo è Bonzijs Ecclesiæ aggregauit. Nimirum admirationi erat Prædicatoris vita castissimæ doctrinæ consentiens; incredibilis labor sine mercede susceptus; sine vilius spe præmij ab hominibus consequendi, procurata ipsorum salus; quæ prorsus erant Iaponijs insolentia. Anno vertente, qui fuit 1561. per Augustum profectus Sacaium Vrbelem percelebrem, vix spem principio retulit eius messis, quam postea collegit vberissimam. Altero rursus anno regressus Meacum Ædem Sacram ausus excitare, primum ibi Sacrificium die 8. Septembris Deo obtulit, & Iaponem in sua Metropoli Nascenti Deiparæ velut tutelæ consecrauit. Sex annis Meaci solus Sociorum permansit, quotidianas rerum vices expertus, per oppida circumposita ferens Euangelium, multasque passim Ecclesias instituens, nunc Principum, atque ipsius adeo Imperatoris gratia reclusus, nunc rursus fortunis omnibus euerfus, & vitæ ipsius vix compos. Annus ætatis 40. nondum egressus, prope-rata ærumnis canitie septuagenarium indicabat. Frigorum vi vehementer afflicto, consumptoque corpusculo vix superstes, accitu Visitatoris anno 1570. renauigauit in Indiam; quem postquam de statu illarum Insularum docuit, in Goano Collegio febriliter correptus, supremum instare sibi diem asseuerans, totius vitæ peccatis Confessione repurgatis, reliquisque Ecclesiæ munitus præsidijs, communi mortalitatis debito naturæ persoluto, terras reliquit 1572. ætatis suæ 47. Iaponicam Ecclesiam, & ore, & stylo præclare iuuit: Scripsit enim

Librum de Questionibus sibi à doctis Meacensium propositum Item

Libellos quosdam ad pietatem vitales transtulit in linguam Meacensem, Iaponiæ totius elegantissimam. Scripsit præterea

Epistolas duas ex India annorum 1554. & 1571. Item

Epistolas 11. ex Iaponia datas ab anno 1557. ad 1571.

GASPAR VVENCKH, natione Germanus, patria Mospurgensis in Bauaria Societati adiunctus anno Domini 1607. ætatis 18. votorum quatuor professionem emisit. In Academia Dilingana Philosophiæ, & Theologiæ Professor multis annis claruit, & ingenti zelo pro Religione Catholica profenda eminuit. Obijt Neoburgi ad Syluam, die 15. Iulij anno salutis 1634. ætatis 45, Societatis 27. Edidit

Notas unguenti Magnetici, & actionis eiusdem, aduersus Rodolphum Goclenium Dilingæ 1626. in 8.

GASPAR DE ZAMORA, natione Hispanus, patria Hispalensis, Societatem ingressus anno salutis 1554. Vir honoris contemptu, Pauperratis, & silentij studio, & alienæ salutis ardore clarus. Bis operam suam peste infectis impendit, & Concionatorem per annos 20. egit. Vixit in Societate, ad Ordinem Spiritualium Coadiutorum adscitus, annos 58. Obijt Hispali per Octobrem anni 1621. ætatis suæ 75. Edidit

Concordantias Sacrorum Bibliorum duobus Alphabetis, altero dictionum variabilium, inuariabilium altero absolutissimas. Romæ typis Zannetti 1626. in folio reliquit post se

Commentarium in Ezechielem nondum excusum

* GAVINVS CARTA, natione Sardus, patria Saffaritanus Societatem complexus anno salutis 1620. ætatis 16. vota in ea 4. professus est. Theologiam moralem in ea docuit triennio, Scholasticam decennio; magna laude ingenij, & doctrinæ. Rexit Collegium Saffaritanum, & à sua Prouincia Romam missus est ad Congregationem Generalem X. Vir pius admodum, & doctus immaturo nobis funere ereptus est Saffari die 9. Augusti 1653. Scripsit Hispanicè tacito suo nomine vtilem valde summam Casuum Conscientiæ, quæ iussu dein Archiepiscopi Turritani edita est, nimirum

Ducem Confessariorum, seu praxim administrandi Sacramenta, præsertim Penitentis. Saffari, typis Margaritæ Scani 1640. in 8.

GEBHARDVS RAZENRIEDT, natione Germanus, patria Râzenriedensis in Sueuia ex antiqua nobilitate, annos natus 20. venit ad Societatem anno salutis 1603. atque in ea tria vota solemniter professus est 1620. die 25. Nouembris. Rhetoricam, & amæniores litteras octennio docuit. Rexit Collegia Eystadiense, & Augustanum, & fuit à Sacris

Con-

Confessionibus Serenissimæ Archiducissæ Austriacæ Hæbellæ Claræ Eugeniæ, postea Ducissæ Mantuæ, quam etiam Mantuanæ secutus est, vbi plenus dierum, ac bonorum operum piè obiit die 14. Augusti 1652. Inter officia gubernationis scripsit

Hebdomadam Marianam

Dum Rector esset Eystadij vicinum habuit Onolspachij Laurentium Lælium Hæreticum Prædicantem, cum quo de rebus Fidei controuersis, dum vltro citroque scriptione certat, edidit opuscula aliquot his titulis

Vindicia pro Pontificis in Ecclesiam potestate. Monachij apud Cornelium Leyfferium 1629. in 8. vt & sequentia pleraque

Modus Lutero-Lalianus euerfus.

Linguarium.

Claua Clauis, & Clauigero debita.

Cera Vlyssæ.

Macula Solis.

Offa Triplici Cerbero Ecclesiam allatranti obiecta. Quæ omnia deinceps præter Clauam vno volumine recudit hoc titulo

Lælius de Amicitia cum Hæresi contracta conuictus. Typis iisdem 1631. in 12. Item edidit Germanicè

De Purgatorio, probans id per secula ab Apostolorum tempore. Straubingæ 1646. in 12.

Manuductionem ad Ecclesiam supra Petram à Christo edificatam Matthæi 16. Straubingæ 1648. in 12.

Lapidem Lydium veræ Fidei. Ambergæ 1649. in 12.

Demonstrationem, Ecclesiam hodie sentire, idem, de Cæna, Deipara, Purgatorio &c. quod olim. Ratisbonæ 1650.

Scripsit etiam *Tractatum de Confessione auriculari*, demonstrando illius vsum à tempore Apostolorum per singula secula in Ecclesia, sed morte præoccupatus non edidit.

GEORGIUS AMENDE, natione Germanus, patria Bresdensis in Misnia Societati adiunctus anno Domini 1598. ætatis 26. vota 4. nuncupauit. Ecclesiastem egit multis annis, & deinde Ferdinando Secundo Imperatori fuit à Concionibus aulicis. Desijt viuere inter mortales, Viennæ die 17. Iulij 1624. Edidit Germanicè librum cui titulus

Funiculus triplex, & continet tres Tractatus de Fidei Controuersijs. Viennæ 1615. Item

Tres vitales interrogaciones, De Ecclesia Dei, & Sacra Communionem sub vtraque specie. Nissæ Silesiorum apud Ioannem Schubart 1622.

* GEORGIUS BEHM natione Bohemus, patria Litomericensis in Societatem cooptatus anno salutis 1636. ætatis 15. votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Litteras mansuetiores docuit quadriennio, Philosophiam triennio, Mathesim (in qua excelluit) nouennio, Theologiam moralem quinquennio. Morti vicinus de licentia Superiorum misit Epistolam valdè

religiosam ad omnia Prouinciæ Collegia, qua errorum suorum veniam humillimè deprecatus est, atque ita piè in Domino quieuit. Znoymæ 7. Nouembris 1666. Edidit

Propositiones Mathematico-Musurgicas, valdè dilaudatas, Pragæ 1650. in 4. Item

Physico-Mathematicas de obiecto Potentiæ Visus, Olomucij, typis Viti Ettelij 1657. in 4.

Propositiones scientiæ Staticæ. Olomucij 1659. in 4.

Propositiones Geometricas de Quadratura Circuli, Olomucij typis iisdem 1660. in 4.

Aritmetica Practicæ tractatum notabilem. Olomucij iisdem typis 1660. in 4.

* GEORGIUS BIEGEISEN natione Germanus, patria Altkirckensis in Alsatia, Diocesis Basileensis, natus anno sæculi voluentis 19. Deo se in Societate mancipauit 1638. & votorum 4. sacramento solemniter obstrinxit. Sexennium docuit amæniores litteras, quadriennium Philosophiam. Rexit Collegia Straubingæ, Halæ, & Landishuti. Edidit Germanicè

Montem Myrrha, siue Instructionem de Sacramento Penitentis. Ingolstadtij 1659. in 8. & rursus latinè. ibidem in 12.

GEORGIUS BVSTRONIVS natione Græcus, sed Venetijs natus in Societatem Romæ admissus anno 1610. ætatis 25. vota 4. solemniter concepit. Philosophiam in ea, & Theologiam moralem docuit; postea Summi Pontificis Pœnitentiarium in Vaticano. Prætorio egit, annis amplius 30. magna virtutis, & morum commendatione, ideoque non paucis Præfulibus etiam Purpura fulgentibus percharus. Eo in munere grauis annis ad vitam transijt mortis expertem. Romæ 27. Augusti 1661. Transtulit in Græcum idioma vernaculum

Roberti Cardinalis Bellarmini librum de Ascensione mentis in Deum. Romæ typis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide 1637. in 8.

* GEORGIUS CONSTANTIVS natione Bohemus, patria Misenensis natus anno sæculi fluentis 7. Societati se addixit 1628. & votorum 4. professionem emisit. Amæniores litteras annis tribus, & totidem Mathesim professus est. Sexennio scholis præfuit, & annis 12. Missiones varias fructuosè obiuit, & Pragæ religiosè decessit 24. Martij 1673. Edidit Latinè Poëma carmine heroico, cui titulum fecit

Plus ultra gratulatorium Bacchalaureis Philosophiæ Olomucij typis Nicolai Aradechi 1637. in folio.

Composuit Bohemicè libellum inscriptum

Succurre miseris, siue Historiam S. Montis in Bohemia cum methodo piè peregrinandi ad B.V. Sacromontanam. Pragæ typis Academicis 1652. in 12.

Vi-

Vitam Christi ex quatuor Euangelistis eo ordine temporis, quo acta est, in Litanias redactam ad Christum intra septem hebdomadae dies. Litomislij apud Ioannem Arnoldum 1660. in 12.

Manuale recens erectae Sodalitatis Telczij. Pragae typis Academicis 1658. in 12.

Feminam Stellam, seu quinque binas qualitates Matronarum praesertim Nobilium &c. Pragae 1661. in 12.

Limam linguae Bohemicae instructam praecipis, partim Latina, partim Bohemica lingua. Pragae typis Vniuersitatis in 12. Vertit ex Latino in idioma Bohemicum.

Philotheam S. Francisci de Sales. Litomislij typis Io. Arnoldi 1657. in 12.

Epistolam P. Claudij Aquauinus de Renouatione Spiritus. Pragae 1657. in 12.

Vitam B. Virginis compositam a Christophoro a Castro. Pragae 1661. in 12.

Calendarium Patrum familias documentis 52. refertum ex Germanico, Pragae 1662. in 12.

Exercitium Christianae perfectionis P. Alphonsi Rodriguez in tres partes diuisum. Pragae annis 1663. & sequenti in 4.

De officio Laicorum in statu Religioso. P. Nicolai Lancicij, Pragae 1665. in 8.

Philo-Xauerij, pietatem hebdomadariam, pro felice morte cum compendio vite S. Xauerij. Pragae 1666. in 8.

Formam facilem, & breuem meditando Fr. Francisci Nepes Carmelite. Pragae 1667. in 12.

Meditationes P. Ludouici de Ponte in sex partes distributas. Pragae typis Academicis 1668. & sequenti.

Fructus belli contra Deum suscepti. Pragae 1664. in 12.

Seraphinum R. P. Vincentij Carafa. Pragae 1666. in 12.

Meditationes 7. pro septem hebdomadis diebus S. Teresiae. Pragae 1667. in 12.

Plura alia parabat praelo, sed mors intercessit.

* **GEORGIUS DA COSTA** natione Lusitanus, patria oppido Azeitam Diocesis Vlyssiponenfis ad Societatem se adiunxit anno salutis 1626. aetatis 14. & vota 4. solemniter emisit. Praelegit Rhetoricam Conimbricæ, Philosophiam Eboræ, & sacras litteras septennio interpretatus est. Rexit Domum Professam Villauicofæ, & Collegium Cetobricense. Electus a Conuentu suæ Prouinciæ interfuit Congregationi Procuratorum Romæ, nunc rediit in Lusitaniam Vlyssipone operarium agit Edidit

Elogium de Christianissimo Rege Ludouico XIII. Item

Sermonem de Sanctissimo nomine Iesu.

Sermonem de Iubilæo concessio ab Innocentio X. Vlyssipone typis Laurentij de Annueres 1645. in 4.

Sermonem de Circumcisione Domini cum

Allegoria mysteriosa. Vlyssipone 1643. in 4.

* **GEORGIUS CRVGERIVS** natione Bohemus, patria Pragensis natus anno sæculi labentis 3. ad Societatem accessit 1625. & vota solemniter 4. nuncupauit 1644. Sexennio docuit mansuetiores litteras; scholis praefuit annis 12. Concionatorem egit annis octodecim. Rexit Collegium Hradistienfe, vir fuit solidarum virtutum, eximia erga proximum. Caritatis, & licet magno apud externos, & domesticos in pretio, sibi tamen vilis, & humilis in oculis suis: Peritissimus historiae tam Ecclesiasticae, quam Politicæ Regni Bohemicae. Scripsit diarium, in quo per singulos anni dies, refert mortem, & res gestas virorum praclarissimorum; quo in opere elucubrando dum versatur ictus synptomate apoplectico, quasi prodromo mortis, ad hanc exquisitissimè se praeparare cepit per expiationem Conscientiae, & susceptionem Sacramentorum, quæ sibi enixe postulauit maturè administrari, atque ita post multos pietatis actus per dies 14. frequenter elicitos, ad Caelites (vti sperare iustum est) abiit, Litomeritij die 9. Martij anno 1671. Edidit sex primos menses operis supra memorati. Hoc titulo

Sacrorum Puluerum inclyti Regni Bohemiae & Nobilium eiusdem Pertinentiarum Morauiae, & Silesiae, Pars prima, continens Ianuarium, Februarium, Martium, Litomislij typis Ioannis Arnolt 1669. in 4.

Aprilem impressum Pragae typis Vniuersitatis 1669.

Maium. Litomislij typis Io. Arnolt 1669.

Iunium. Pragae typis Archiepiscopalis 1669.

GEORGIUS DINGENAVERS, natione Germanus gente Tirolensis, susceptus in Societatem anno salutis 1590. aetatis 19. votis quatuor Professorum se obstrinxit. In concionandi munere annos amplius 20. exercitatus; in Humanioribus disciplinis, quas amplius decennio docuerat, insigniter eruditus, atque adeo omni litteraturæ genere bene excultus. Multis annis cum Eminentissimo Principe Francisco Cardinali a Dietrichstain versatus est, cui erat a Sacris Confessionibus. Obijt Viscouij, dum a Cardinali, rediret Oluucium die 4. Nouembris anno 1631. Edita est

Oratio Funebris, quam Nicolspurgi anno 1616. habuit in Exequijs Illustrissimae Margaretae Franciscæ Baronissae a Lobkowitz. Pragae 1618.

GEORGIUS EBERHARDVS, natione Germanus, gente Bauarus, patria Monacensis, Societatem amplexus anno salutis 1571 aetatis 16. vir summi ingenij, & doctrinae, ea insuper iudicij singularis facilitate, quam summi peræque in eo, atque imi suspicerent. Theologiam sexennio professus est, & Cancellarius Academicæ Dilinganae fuit. Rexit Collegium Ratisponense, & Serenissimo Ferdinando Coadiutori Colonienfi multis annis exsti-

stitit a Confessionibus; quem etiam ad Rhenum est comitatus. Obedientiae cultor semper eximius, atque obseruator. Ceterum tanta animi libertate, vt quod semel vtiliter eloquendum decreuisset, ne in summis quidem Antistitibus dissimularet. Obijt Dilingæ 23. Ianuarij anno 1621. aetatis 65. cum ab anno 1592. die 2. Octobris quatuor solemniter Societatis vota nuncupasset scripsit

Traçtatum de Voluntate Dei
Disputationem de Sanctissimo Trinitatis Mysterio.

Disputationem de Angelis. Dilingæ apud Ioannem Magor 1588.

GEORGIUS ELGER, natione Livo, ingressus in Societatem anno 1607. aetatis 22. docuit in ea humaniores litteras; Concionatorem, & Operarium multis annis egit Duneburgi, vbi, & praefuit Superior Nostris; in Coadiutorem Spiritualem pridem formatus. Demum octoginta, & octo annorum cum esset ibidem quieuit in Domino 30. Septembris 1672. Scripsit lingua Lotauica, cuius in Livo-
nia vsus est

Institutiones Christianas 1620.
Euangelia quoque in eandem linguam translit.

GEORGIUS ERNESTVS, natione Germanus, patria Oberdorffensis in Sueuia, in Societatem admissus est annos natus 19. anno salutis 1603. formatusque est in Coadiutorem Spiritualem die 26. Martij anno 1623. Pluribus annis Ecclesiasten egit in Aede Cathedrali Ratisponensi fortiter se opponens lupis rapacibus pro Christo grege magna cum laude, & grandi solatio Othodoxorum, dolore vero Hæreticorum, qui vt se vindicarent capta ab Hæreticis Vrbe, necquicquam Religiosum Oratorem ad Apostasiam sollicitauerunt, donec indigna passum, & tantum non iugulatum. Vrbe cum alijs Religiosis eiecere. Demum annis grauis hanc vitam cum æterna commutauit Ambergæ Calendis Aprilis anno 1662. Scripsit Germanicè

De Vocatione Ministrorum Ecclesiae Catholicorum contra Salomonem Lenziem Praedicantem Ratisbonæ Lutheranum Ambergæ 1630. in 12.

Refutationem Responsonis, quam ad priorem librum scripsit Salomon Lenzius. Straubingæ 1631.

* **GEORGIUS FAVTEREL** natione Gallus patria Rothomagensis cooptatus in Societatem anno a Partu Virginis 1633. aetatis 20. vota 4. nuncupauit Rhetoricam, & aetate maiores litteras docuit nouennio; Philosophiam octennio, Mathematicas disciplinas sexennio, Theologiam de moribus etiam octennio. Superstes in Collegio Rothomagensi, Edidit Gallicè

Historiam Miraculorum B. Virginis in Ecclesia Sancti Saluatoris Rhedonis, apud Ioannem Durand 1658. in 12. Item

Manuale Confraternitatis B. Virginis Agonizantium. Ibidem 1659. in 12.

Odas Alcacias varias edidit seorsim 1653. & 55.

GEORGIUS FEDERVS natione Germanus, gente Sueuus, domo Altenvveidenfis adolescens annorum 16. venit ad Societatem anno Domini 1566. atque in ea praeter humaniores disciplinas docuit nouennio Philosophiam, biennio Theologiam moralem, triennio Scholasticam; per diu Mathematicam tum Dolæ, vbi spectris nocturnis mirum in modum vexatus vnâ cum Patribus alijs fuit, tum Neapoli. Professus est 4. vota die 19. Octobris anno 1591. Orphanotrophij Mimatensis primus auctor fuit. Vir rarissimo animi candore, libertate, atque alacritate, ad ægros vndique iuandos primus: omnino charitate ad homines a peccato vindicandos singulari; dignus, qui eadem qua Christus assertor noster pro nobis die & hora expiravit, hoc est feria 6. Parasceues die 17. Aprilis anno 1609. Monachij. Scripsit librum titulo:

Horoscopum
GEORGIUS FERVS natione Bohemus, patria Tinensis admissus in Societatem anno salutis 1602. aetatis suæ 17. votorum 4. nuncupatione se adstrinxit. Docuit in ea Rhetoricam, & Humaniores litteras, Philosophiam, & Theologiam Moralem, & Polemicam de Controuersijs Fidei; Concionatorem egit annos amplius 20. magna Auditorum approbatione, & vtilitate, ita semper & eruditè eos docuit, & ad pietatem stimulauit. Heluo erat librorum; otij impatiens, zeli ardentis animarum, ideoque vt prodesset pluribus, libellos asceticos, & historicos pios, quos rudi populo arbitratur fore vtilis, plurimos, aut ipse composuit idiomaticè Bohemico, aut ex alijs linguis in hoc conuertit. Desijt inter mortales viuere Breznicij die 21. Ianuarij anno Domini 1655. Edidit Bohemicè

Vitam S. Ignatii Loyolæ, & S. Francisci Xauerij. Pragae 1617. & iterum apud Paulum Sessium 1629. in 12. & rursus vitam Sancti Ignatii in 8.

Martyrologium Romanum. Pragae typis Academicis in 4.

Vitam Sancti Isidori Agricola. Pragae typis Academicis 1641. in 12.

Vitas SS. Opificum. Pragae iisdem typis 1630. in 8.

Vitas Sanctorum duodecim Apostolorum, duodecim Martyrum, & duodecim Virginum. Ibidem in 4.

Vitas S. Barbaræ, S. Agnetis, & S. Mariae Magdalene. Ibidem in 12.

Vitas SS. Venceslai, Adalberti, Ludmilla, Ioannis Nepomuceni, B. Agnetis filiae Regis Bohemicae, B. Amabilis &c. partim coniunctim, partim diuisim. Ibidem in 4.

Historiam Lauretanam Horatii Turcellini. Pragae apud Paulum Sessium 1630. in 8.

Thro-

Thronum Marianum de Excellentiss Beate Virginis. Pragæ typis Academicis anno 1642. in 12.

Miracula Beatissima Virginis à sacro amore. Ibidem in 12.

Montem Sion Precationum libros, & libellos multiplices. Ibidem in 19.

Preces ad SS. Patronos Bohemæ. Ibidem 1647. in 12.

Militum Psalterium. Ibidem in 12.

Ciuitatem Morum. Ibidem in 8.

Calendarium Spirituale. Ibidem 1641. in 12.

Historiam, quo tempore quauis Prouincia Ecclesia accefferit. Ibidem in 4.

Scutum Fidei. Pragæ typis iisdem 1638. in 12.

Tractatum de Cruce Hispanica. Ibidem 1641. in 12.

Peregrinationem ad Sacrum Cruorem. Ibidem 1641. in 12.

Iubilæum primi sæculi Societatis Iesu. Ibidem 1640. in 4.

Propheetias de Passione Christi. Ibidem 1641. in 12.

De Conformitate voluntatis Humanæ cum Diuina. Ibidem 1635. in 12.

Libellum Catecheticum. Ibidem 1636. in 12.

Catholicum subsidium animarum. Ibidem 1641. in 12.

Draconem Apocalypticum, seu de septem Peccatis capitalibus. Ibidem 1642. in 8.

Grammaticam linguæ Bohemicæ. Ibidem in 8.

Vertit præterea Bohemicè *Meditationes de Quatuor Nouissimis.* Lucæ Pinelli. Pragæ typis Academicis 1630. in 8.

Opuscula varia Hieremiæ Drexelij; scilicet, *Horologium Angeli Custodis; Zodiacum Christianum; De Aeternitate; De Penis Inferni; De Cælestibus Gaudijs; Nuntium Mortis; Gymnasium patientiæ; Phaëtonem Orbis; De Angelis; De Iudicio particulari. Heliotropium.* Omnia Pragæ varijs annis, & varijs formis.

De Statu Animarum Purgatorij. Martini de Roa. Ibidem in 12.

Testamentum Hominis Christiani. Leonardi Lessij. Ibidem in 12.

De Præsentia Dei, Ioannis Eusebij Nierembergij. Ibidem 1647. in 12.

Supplicationem Moribundorum. Alex. Caietani 1643. in 12.

Gloriam S. P. Ignatij. Nicolai Lancitij 1630. in 8.

Vbi est hoc scriptum? De Traditionibus Matthiæ Nennichen. Ibidem in 12.

Mariam Matrem Agonizantium. Ioannis Nadasi. Ibidem in 12.

Clauem Cælestem. Cyriaci Ricci. Ibidem 1637. in 8.

Praxim Spiritualem. Nicolai Sfondrati.

Ibidem in 12.

Annonam Quadragesimalem, seu Animam Penitentem. Ibidem in 12.

Modum præparandi se ad mortem. Ibidem 1644. in 12.

GEORGIUS FORRO, natione Hungarus, genere Dacus, seu Transiluanus illustri natus sanguine, Societatem anno 1588. ætatis 17. amplexus est, & vota quatuor professus. Post traditas Humaniores litteras Philosophiam Græcij docuit. Rexit Collegia Zagrabiense, & Tyrnauiese, & Prouinciam Austriæ annis aliquot. Postea denuo Tyrnauensis Collegii, & Academiæ, quam Eminentissimus Princeps Petrus Cardinalis Pazmannus ibi instituit, Rector. In eo septugenario maior ad laborum præmia commigravit die 18 Octobris 1641. Paratos reliquit lingua Hungarica

Concionum Tomos aliquot, magno patriæ bono visuros lucem

GEORGIUS FOVRNIER, natione Gallus, patria Cadomensis Societatem Tornaci anno 1619. natus ipse 24. ingressus, vota Spiritualium Coadiutorum emisit. Quinquennium docuit humaniores litteras, Mathesim septennium. Vir laboris improbi, & virtutis eximie. Hanc testatur ardens zelus quo flagruit pietatis vbique propagandæ, tam in Urbibus Prouinciæ Franciæ, in qua maximam partem vixit, quam in Missionibus naualibus, vbi indefessi operarij Societatis partes omnes sic expleuit, vt quoscumque nominus ad sui, quam ad Societatis amorem alliceret. Hoc ipsum tamen pietatis studium, rara simplicitate textit, vt nihil minus oculis hominum appareret, quam quod re vera esset. Vbi verò laboribus assiduis fractas corporis vires sensit, cupidus iuuandi omnes quocumque modo posset, totum se dedit ad commendanda posteritati ea, quæ, vel ipse in militaribus, naualibusque expeditionibus præsens vidisset, vel quæ sibi assidua veterum lectione comparasset. Atque hæc ipsa scripta de rebus alioqui prophanis, sic pietatis igniculis hinc inde asperit, vt facile appareat, non alia mente Militibus, & Nautis artis suæ præcepta ob oculos ponere voluisse, quam vt eodem tempore virtutem eos edoceret. Vitam adeo Religiosam, atque vtilem sanctæ morte coronauit Flexiæ, die 13. Aprilis 1652. Scripsit lingua Gallica

Commentaria Geographica. Parisijs, apud Michaëlem Soly 1642. in 12.

Hydrographiam. Parisijs, apud eundem 1643. in folio. Quo in libro quidquid ad rem Nauticam spectat sic viginti libris complexus est, vt multò post denuo typis mandatus sit. Parisijs 1668. in folio

Architectonicam Militarem. Parisijs apud Io: Henault in 16. recusam 4. Ibidem 1668. in 12.

Preces dicendas Missæ tempore. Dieppæ, apud

apud Petrum dū Buc 1649. in 12.

Euclidis elementorum sex libros priores breui Commentario illustratos Parisijs, apud Io: Henault 1644. in 24.

Introductionem ad Cosmographiam. Corisopiti, apud Guilhelmu le Blanc Latine in 12.

Geographicam Orbis notitiam per littoræ maris, & ripas fluuiorum. Parisijs, apud Io: Henault 1648. in 16.

Eius est, & alterum volumen post eius obitum excusum, tacito illius nomine

Alia descriptio. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1656. in folio. Multa alia eiusdem viri MSS. de Mathematicis disciplinis, in quibus excelluit, seruantur Flexiæ in Collegio Societatis.

* GEORGIUS FRANCISCUS PLACHY, natione Bohemus, patria Budvuidicentis natus anno sæculi præter labentis 6. Societati se adscripsit 1623. & solemnî votorum quatuor Sacramento se obstrinxit. Post traditas in ea politiores disciplinas Philosophiam explicuit annis quinque; totidem linguam, Hæbræam, & totidem Scripturam Sacram; Theologiam Scholasticam docuit biennio, Moralem aliquamdiu. Vir fuit naturæ excitatæ, sed ad nutum Superiorum compositæ. Cum hostilis exercitus occupasset partem Pragensis Urbis, sic ille coacta studentium iuuentum e Scholis manu, reliquas partes ab hostili incurfione tutatus est, vt fidele in eo Cæsaris obsequium ipse Imperator Ferdinandus Tertius litteris ad Rectorem Collegij datis dignatus sit plurimum dilaudare: Demum religiose obiit Kuttembergæ die 19. Aprilis 1664. edidit Latine.

Rosam Pentaphyllam, hoc est, quinque sermones Panegyricos in quinque præcipuas festiuitates Beatissimæ Virginis. Pragæ typis Academicis 1658. in 12. & quia placuerunt, recusi sunt Colonia in 16.

* GEORGIUS GOBAT, natione Germanus patria Charmoillanus diocesis Basileensis natus anno sæculari 1600. Societati nomen dedit 1618. & vota quatuor solemnî nuncupauit. Triennium in ea docuit amæniores litteras, quinquennium Philosophiam, biennium Scholasticam Theologiam, & biennio quoque explicuit Scripturam Sacram, & Controuersias de Fide, sed Theologiam Moralem totis 20. annis explanauit, vnde illius scientia plurimum excellit. Rexit etiam Collegia Halense, & Friburgense in Heluetia, & hodie superstes in Collegio Constantiensi, edidit separatim decem Tractatus sub diuersis titulis. *Clauis Alphabeticæ-Sacramentalis; Alphabeti baptizantium; Confirmantium; Sacrificantium; Communicantium; Sacri audiendi: Breuiarij recitandi; Confessoriorum; Extremæ Vnctionis; Matrimonialis;* diuersis annis, & locis. Sed hæc omnia opuscula coniunctim emisit in lucem Tomo vno sub hoc titulo:

Experientia Theologica, siue experimentalis Theologia, qua casibus propè septingentis su-

tis non fictis explicatur in ordine ad praxim, vniuersa materia Sacramentorum. Monachij typis Ioannis Iæcklin 1669. in folio. Recusa Venetijs 1672.

Quinarium Tractatum Theologo-Iuridicorum. I. *Clypeum Clementium Iudicum utriusque fori.* II. *Vindicias Theologicas aduersus nonnullos Iuriconsultos.* III. *Quadruplex Tubilæum.* IV. *Thesaurum Ecclesiasticum Indulgentiarum.* V. *Accusationem Canonice Ebriosi, seu Theologiam Iuridico-Moralem.* Constantiæ typis Io: Iacobi Straub 1670. in fol. & alibi separatim.

Alphabetum quadruplex. I. *De voto.* II. *De Blasphemia.* III. *De Iuramento.* IV. *De superstitione.* Constantiæ typis iisdem 1672. in 8. Scripsit etiam

Alphabetum Militare, quod nunc dum hæc typis mandantur, à Cenforibus Societatis Romæ recognoscitur.

GEORGIUS HEMELMAN natione Hispanus, patria Malacitanus in prima ætate Societati adscrip-us anno Domini 1589. magnos fecit in litteris progressus, vt complures annos cum laude docuerit publicè Philosophiam Positiuam, & Scholasticam Theologiam; Nec laude gubernandi minor, rexit Hispalense Collegium, atque inde tertio Granatense, Vniuersam quoque Prouinciam Bæticam Præpositus Prouincialis, & Aragoniam Visitator inspexit. Eius ego hic Epitaphium, quod plumbi laminæ insculptum sepulchro est additum, si recitauero, abundè ad omne me laudem fecero. Sic habet

D. O. M.

Condit hic Tumulus

Venerandum in Christo Patrem Georgium Hemelman

Malacitanum, stirpe Nobilem

Heroem omni probitate, & litteratura magnū, dicendi grauitate Demosthenem, Poesi

Maronem

Philosophia Aristotelem, Theologia Augustinum.

Is ingenij acumine, & profundiori indagine eam illustrauit, promouit sapientissimis in

Sanctum Thomam Commentarijs, in Hispalitano, & Illiberitano Athenæo.

Moderator & Gymnasiarchus

Angelica pudicitia, moribus integerrimis, ardentissimo præditus Strictioris Observantiæ Zelo,

Granatæ ter Rectoris, Hispali semel, Romæ pro Bæticæ comitijs Generalibus Procuratoris,

Bæticæ Prouincialis

Aragonæ Visitatoris, rara admodum prudentia perfunctus muneribus.

Societatem arduis in operibus Atlantis instar humeris suis sustinuit feliciter.

Bæticæ Prouinciæ Societatis Iesu gerens secundo Magistratū, pestifera febre correptus, Inuicta ingentis animi magnitudine qua vixit, moritur, mortem & funus filiorum honestante luctu

O O

Æta-

Ætatis suæ LXIII. pridie nonas Iunii anno Christi MDCXXXVII. Collegium Granatense amoris, & obseruantia ergo iusta soluit parentalia Parenti optimo,

Edidit hic vir egregius
Disputata Theologica in 1. Partem S. Thom. volumina duo. Granatæ per Andream de Sarrago 1637. in folio.
Parauerat & alios duos Tomos in 1. Partem & præterea

Prologia Sacra ad Philosophiam, Theologiam Scholasticam, Positiuam, & Moralem rectè tradendam. Ad hæc

Cursum Artium, seu Disputationes in uniuersam Philosophiam

De Ente supernaturali.

De Diuisionibus gratia Auxiliantis.

Consultationes morales grauium, variarumque rerum. Hæc ille prælo aptauerat, sed mors intercessit.

* GEORGIUS HESERVS natione Germanus, patria Vveyrensis in Austria Superiori, Passauensis diocesis, natus anno sæculi currentis nono, Deo se in Societate dicauit 1625. in Germania Superiori, & votorum professionem emisit. Docuit in ea Poësim, Rhetoricam, Dialecticam, Controuersias de Fide, & 13. annis Ecclesiasten egit, superstes hodie in Collegio Monachensi, Edidit hæc tenus latine

Psalms Davidicos iuxta sensum litteralem explanatos. Ingolstadij, typis Academicis 1654. in 8.

Psalms eosdem 150. Argumentis, & Commentarijs illustratos Tomis II. quorum prior iam prodijt Monachij 1673. in folio. Secundus sub prælo est

Vite Christi Monasteriorum Euangelicum. Monachij 1657. in 12.

Martyrologium Romanum Germanicè translatum. Monachij 1670.

Dioptram Kempensem, qua demonstratur Thomas à Kempis uerus Auctor Librorum IV. De Imitatione Christi, cui adiuncta est

Summula Caietani, opposita apparatus Constantini Caietani de eodem argumento. Ingolstadij typis Academicis 1650. in 12.

Vitam, & Syllabum omnium operum Thomæ à Kempis ab Auctore Anonymo, sed coeue conscriptam. Ingolstadij in 12. Recusam Parisijs 1651. in 8.

Præmonitionem nouam ad Lectorem Thomæ à Kempis, De Imitatione Christi aduersus Præmonitionem Francisci Valgrauij. Ingolstadij 1650. in 18. Recusam Parisijs 1651. in 8.

Lexicon Germanicum Thomæum. Ingolstadij 1651. in 12.

Septuaginta Palmas, seu Panegyricum in laudem Librorum IV. Thomæ à Kempis. Ingolstadij 1651. in 8.

Obeliscum Kempensem. Monachij 1669. in 18.

Hebdomadam officiose pietatis. Ingolstadij, Monachij, Herbipoli terdecies editam varijs annis & forma &c.

GEORGIUS HOLZHAIVS, natione Germanus, gente Algoius, Domo Visserriedensis ingressus in Societatem anno salutis 1594. natus annos 23. In ea Philosophiam bis tradidit, & studijs nostrorum diu præfuit Ingolstadij, quos lingua etiam Hebraica præsertim erudiuit. Scripturam Sacram Domini quinquedecim annis est interpretatus, & votorum quatuor professionem edidit. Tantæ in proximos caritatis fuit, ut anno salutis 1634. Sexagenario maior non dubitauerit, se morti deuouere (si Deo placuisset) pro fratribus suis, lue actorum obsequijs se exponens. Eo in munere, quod summis precibus efflagitauerat à Superioribus, ita strenuè se gerit, ut quamdiu vellet æger, nunquam se subduceret; omnes nostros peste afflitos de peccatis confitentes generoso vitæ contemptu audiret, cæterisque Sacramentis muniret. Nec alio contra contagiosam luem vsus est antidoto, quam signo salutiferæ crucis, quo sub ingressam conuulsis Infectorum solutus se erat communiere. Precabatur etiam tunc Diuinum Nomen, ut si se eodem malo sublatum vellet, ne ante moretur, quam defuncti in Collegio essent omnes, quibus mors per illam luem esset diuinitus decreta. Sed aliter Deo tunc visum est, placuitque illum ad maiora adhuc superflitem præmia seruare. Inerat illi ea morum suauitas, ut nemo ipsum non amaret: Vitæ communis erat apprime tenax, ut nihil admiserit singulare, per tot in vltimum vsque senium labores studiorum. Ad hunc viuendi modum, & quotidianum regularum ordinem, omnes quos in spiritu instruebat, assidue adhortatus est, sæpe inculcando, præsertim iunioribus, perfectionem ipsorum præ manibus esse obseruantia regularum, non in rerum extraordinariarum consecratione positam. Ingrauescente atate cum acerrimis, ac prope continuis doloribus stranguriæ torqueretur, ea illos animi, vultusque constantia tegebat, ut vix ægrotum agnosceres. Pridie quam moreretur, cum Nostro quodam colloquens de modo se ad mortem bene præparandi, candidè subiunxit, se omnia quæ nosset ad bene moriendum apta, iam curare, atque ita sequenti die apparatus dispositum mors extra lectum oppressit, Ingolstadij, die 9. Maii 1646. Scripsit Germanicè

Mirabilem Comediam De Romano Pontifice, & Anti-Christo à Neo-Euangelicis Prædicantibus inchoatam; cui cum Georgius Roscius Prædicans opposuisset: Edidit contra illum

Apologiam pro sua Comedia. Item

De vera Christi Ecclesia

Colloquium, vtrum in Neo-Euangelicorum Germanicis Biblijs Verbum Dei purum, & incorruptum reperiatur. Ingolstadij 1627.

Le

De Iustificatione Dialogos II. Ingolstadij 1625. in 8.

Tres Tractatulos Spirituales. Ingolstadij Introductionem Methodicam in primam, illam, celestemque Linguam ipsius Sacra Scripturae fontem. Dilingæ

Grammaticam, & Lexicon Hebraicum. parauerat, sed non edidit, at edidit

Euangelia, & Epistolas in Festa, & Dominicas cum Notis Germanicè. Ingolstadij 1641. in 8.

* GEORGIUS IVSTINIANVS, natione Græcus, patria Chius, exstemma Principum Dominantium olim in illa Insula natus anno salutis 1569. & Romæ educatus in Collegio Græcorum, Societati ibidem nomen dedit 1587. Calendis Nouembribus. Ab ipso Tirocinio Missionem ad Indos magno ardore flagitauit, & dum humaniores litteras Romæ in Scholis traderet, ita discipulos amore virtutis inflammavit, ut amplius sexaginta ex ijs spreis mundi illecebris vitam Religiosam capessuerint. Inde missus à Superioribus Chium, & postea Bizantium, non parum vtrique Christi cultum suis adhortationibus promouit. Admirabili quippe facultate concionandi præditus fuit. Patuit id in primis Venetijs, vbi in templo Societatis septuaginta Sermones habuit super Orationem Dominicam, tanto Auditorum concursu, ut Templum eos, capere non potuerit. Verum Bononiæ maximè explicuit vir Apostolicus talenta sua, vbi quadraginta annorum spatio vineam illam Christi coluit, labore maximo; vtilitate plurima, Operarius planè inconfusibilis. Quotidie pluries auditis ibi de rebus pijs dicere ad populum, pluries optabatur audiri, nunquam fatietate, sed desiderio sui semper relicto. Monialium IESV MARIE canebium erexit ad Domum Virginum S. Iosepho dedicatam. Tredecim Sodalitia, seu Congregationes Virorum nobilium, Matronarum, Artificum, Pœnitentiæ, bonæ mortis, & alia quorum pleraque ad huc florent, instituit, fouit, & suis cohortationibus aluit, ut à nonnimine Bononiensium Apostolus fuerit appellatus. Virginitatem illibatam ad mortem vsque seruasse creditur, & non sine opinione Sanctitatis obiit Bononiæ die 3. Decembris anno à partu Virginis 1644. Hinc ad eius exequias accurrerunt ex vtrouque sexu innumeri, ut aliquid ex illius Reliquijs sibi quisque decerneret. Defuncto Centaphium magnificum erexerunt suis sumptibus Congregationes ab ipso institutæ, & filij Spirituales in Templo Societatis, & apparatus typis postea Bononiæ excuderunt. Admiranda quam plurima, & naturæ vires multum excedentia enarrat de illo Antonius Paulus Masinus in libro inscripto Bononia Perlustrata, & impresse anno 1666. folio 541. Quin, & multis laudibus eundem celebrat Gaspar Bombacius de Viris Sanctitate Illustribus Bononiæ, Part. II. & Denique

Reuerendissimus Abbas Michael Iustinianus, qui vitam illius separatim edidit, & in libro suo de Scriptoribus Lugurius elogium luculentum de ipso contexit, asserendo formatos iam esse processus ad ipsum inter Beatos solemnè ritu referendum. Scripsit Pater Georgius Italicè Spirituality aliquot opuscula quorum tituli sunt:

Dies Spirituales. Bononiæ typis Ferronii 1651. Recusus Auellini 1656. & iterum Romæ sub titulo:

Regula viuendi, & moriendi Christianè, typis Varese 1659. in 24. Item

Obletamentum Spirituale. Bononiæ apud Hæredes Benacij 1654 Recusum Auellini, simul cum ipsius vita conscripta ab Illustrissimo Abbate Michaele Iustiniano, per Camillum Caballum 1656.

GEORGIUS KALDI, natione Hungarus, patria Tyrnauensis, Romæ Societatem ingressus est anno salutis 1598. ætatis 28. repudiata Præpositura principe post Archiepiscopatum Strigoniensem dignitate. Vbi ex Italia redijt difficillimis Boskaianæ seditionis perturbationibus à Transilvania cum reliquis de Societate relegatus est in exilium. Egit deinde in Olomucensi Academia Theologiæ Moralium Professore, postea Magistrum Nouitiorum Brunæ, & mox inde Tironum Colonia deducta, Leobij Stiria. Dehinc Superior fuit, & Rector Tyrnauia; demum Pofonij, quod ipse Collegium à primis fundamentis ad vsque finem exædificauit, in eoque se ipsum velut angularem lapidem collocauit magno sui desiderio, magno virtutum exemplo, cæteris post se relicto, vita functus die 30. Octobris anno salutis 1634. ætatis suæ 64. ab ingressu in Societatem 36. inde vsque ab anno 1612. die 27. Maij quatuor vota professus. Quanti viri iacturam fecerit in eius morte, Hungaria; sapientissimi atque Eminentiissimi Cardinalis Strigoniensis Petri Pazmanni de eo iudicium abundè declarat, quo aiebat, ex omni Ordine Ecclesiastico, Religiosoque nulli secundum esse toto Hungariæ Regno; parem illi haud facile repertum iri; Vir omnino fuit, & Eloquentiæ, & virtutis laude conspicuus, ut qui magnam ætatis partem in Sacris Concionibus insumperat. Latine ad Academicos, nec raro etiam dixit Italicè; subinde cum res postularet etiam Germanicè. Cæterum Idiomate Gentilitio præscripta, cum auctoritate dicebat. Fuit in dicendo vehemens, grauis, doctus, & spiritu plenus, qui non raro diceret cum admiratione Auditorum, interdum cum plausu nunquam sine fructu. Magna fuit apud viros Principes auctoritate, & gratia; qui liberè etiam auderet summos æque, ac infimos quæ suauiter, quæ fortiter ad officium cohortari. Ea libertate cum Principem Transiluanicæ Gabrielem Betlemium ob tot Christianorum millia Turcis prodita, & abducta, criminis, quo se obstrinxerat,

commonefecisset priuato duarum horarum colloquio, eamque ob causam extrema omnia possent ab eo expectari; tantum abfuit, ut quidquam molestiarum experiretur, ut etiam Principis ad mensam admotus, honorario centum nummum Imperialium in subsidium Typographiæ donatus abiret. In extremo vitæ actu conuocatus Nostri, magno animi sensu singulorum se pietati commendauit impensè, à singulis uenia errorum magna submissione postulata. Edidit

Biblia Sacra vulgata editionis à se in Hungaricam Linguam translata. Viennæ, apud Matthæum Formicam 1626. fol.

Concionum Hungarico sermone Tom. I. thematis hyberni Pofonij 1631. in fol. relictis posthumis duobus alijs tomis altero

Funebris Argumenti altero Epidictici, De Sacrosancta Eucharistia. Deque Laudibus B. V. Deiparentis

Euangelia, & Missas per annum legi solitas conuertit in Linguam Hungaricam, & tacito nomine impressit sumptibus Petri Baranyai Viennæ 1629.

GEORGIUS MAYR, natione Germanus, gente Boius, Domo Rainensis, vir, & Societati utilis, & Vrbi Augustanæ, in qua annos 24. noctu diuque strenuè laborauit, salutaris. Romana, Græca, Hæbræa lingua doctissimus; ad quem ex omni terrarum parte familiares litteræ à Viris etiam Principibus ueniebant, sententiam eius in dubijs exquirentes. Peculiarem semper rei Catholicæ stabilindæ industriam nauauit. Nec vnum tantum Hæreticæ uesaniæ Ministrum ex Cathedra pestilentia exegit. Effecit, ut Augustam nulli iam seruitio, aut opifici aduenæ, testes natalium litteræ è paterno solo expediantur, nisi ei, qui testimonium conscientia, quotannis Romano ritu expiatæ, Religionis Quæstoribus exhibeat. Xenodochia pauperum, Contubernia Militum, & Reorum ergastula impiger perlustrabat; nec vnquam plus operæ, Procerum amplitudini, quam popelli tenuitati tribuebat. Cum Sacrum nouæ legis instrumentum ex Latino Hæbræum fecisset, eius recognoscendi causa Romam profectus, ibi fecit viuendi finem die 25. Augusti anno à Christo nato 1623. à suo natali 58. à Religiosæ vitæ exordio 40. iam dudum tria solemniter vota professus. Vertit ex Latino Græcè, atque edidit vtraque Lingua

Euangelia, & Epistolas, quæ Dominicis, & Festis diebus totius anni legi solent. Nomine suo suppresso, Ingolstadtij, typis Adami Sartorij 1610. in 12.

Fasciculum Sacrarum Litaniarum ex Sanctis Scripturis, & Patribus Romæ approbatum. Nomine suo Epistolæ ad lectorem subiecto, Augustæ 1614. in 12.

Thoma à Kempis De Imitatione Christi Lib. IV. Augusta typis Sancti Nicolai 1615. in 12.

Vitam B. Ignatij Societatis Iesu Fundatoris ex ea, quam Gaspar Quarremont ex Hispanica latinam fecit. Ibid. 1616. in 12.

Officium Venerabilis Eucharistia, B. Virginis: S. Angeli Custodis. Catechismum Petri Canisij, non Græcè tantum, sed Hebraicè etiam vertit. Ingolstadtij 1620. in 12.

Catechismum eundem imaginibus expressit; quas item addidit Catechismo Italico Roberti Cardinalis Bellarmini, & Hispanico Hieronymi Ripaldæ: quin & Gallico, & Anglico, & Germanico, Sclauonico, Bohemico, & alijs, ne cui genti deesset.

Vitam S. Ignatij expressit centum Imaginibus, quas Augustiani Collegij nomine dicauit Serenissimo Bauariæ Duci Augustæ 1622.

Scriptis denique valde laudatas. *Institutiones Lingue Hebraicæ.* Augustæ typis Christophori Mangij 1616. in 8. & Ingolstadtij 1624. in 12.

Novum Testamentum nouè versum Græcè, reliquit pralo paratum, probatumque, & Martyrologium Romanum eadem lingua

* GEORGIUS MENTZIVS natione Germanus, patria Amænoburgensis in diocesi Moguntina, natus anno altero sæculi fluentis, Societatem amplexus est 1620. & votorum quatuor nuncupatione se obstrinxit. Docuit in ea mansuetiores litteras quadriennium; Philosophiam triennium; Theologiam annis 12. Gubernauit Collegia Aschaffenburgensè, Bambergensè iteratò, Moguntinum, Molsheimensè, Domum probationis, vir magnæ prudentiæ, experienciæ, & doctrinæ. Demum plenus dierum, ac bonorum operum euocatus est (ut confidimus) ad Societatem Ciuium Superiorum Bambergæ die 30. Octobris 1672. Edidit lingua latina, Opus quadripartitum, seu Meditationes in Psalmos, & Cantica, hoc titulo:

Fanus distillans, seu Medulla Davidica, Psalmorum 150. in tres partes diuisa, & in formam Meditationum concinnata quorum

Pars I. continet Psalmorum primam quinquagenam. Bambergæ 1668. in 4. & alibi.

Pars II. Secundam quinquagenam. Ibidem 1669. in 4.

Pars III. Quinquagenam tertiam. Eodem loco, anno, & forma.

Pars IV. continet Cantica, quæ in Breviario Romano Psalmis Davidicis inseruntur. Bambergæ 1672. in 4. Edidit etiam

Psalmorum Davidis, & Canticorum Diuini officij argumenta breuia sub titulo Psallite sapienter. Bambergæ 1669. in 12.

Artem patiendi, & compatiendi. Fuldæ 1670. in 8.

Translulit è Gallico in latinum sermonem.

Regulas Salesianas, seu normam Christianè viuendi ex libris S. Francisci de Sales. Colonia 1660. in 12.

Diem Christianum nostri Nicolai Caustini. Bambergæ 1660. in 16.

Com-

Compendium Industriadum spiritualium nostri Christiani Mayer. Herbpoli 1640. in 4.

* GEORGIUS POTH natione Germanus gente Franco, patria Mergetheimensis, natus anno sæculi labentis 28. Societati se addixit 1647. & vota 4. professus est. Prælegit 6. annis Humaniores litteras, & totidem Philosophiam. Rexit Collegium Heiligenstadiensè; fuit Socius laborum, & curarum Præpositi Prouincialis, & Domum probationis Moguntia moderatus est. Nunc Eminentiss. Principi Electori Moguntino est à Sacris Confessionibus. Edidit Germanicè tacito suo nomine.

Refutationem sermonis Reuocatorij Andrea Vvigandi Apostata. Moguntia typis Christophori Kuchleri 1671. in 4.

* GEORGIUS PVTNER natione Germanus, gente Austriacus, patria Puckstallensis natus anno sæculi fluentis 19. Religiosæ vitæ tirocinium in Societate posuit 1637. & votorum 4. Sacramentum solemne dixit 1655. Docuit in ea Humaniores litteras, Philosophiam, linguam Hæbraicam, Theologiam, moralem biennio, speculatiuam sexennio, ius Canonicum quadriennio in Academia Græcensi, vbi & Cancellarij munere ab aliquot annis fungitur. Edidit hætenus.

Maximas Iuris celebriores, deductas ex Iure Canonico, Ciuili, Glossa, illustratas exemplis, rationibus limitationibus. Græcij 1662.

Traſtatum Theologicum de Iure, & Iustitia. Græcij typis Vvidmanstadij 1666. in 8.

* GEORGIUS RAVV natione Germanus, patria Sulgoius diocesis Constantiensis, natus anno sæculi præteriti 84. Societati se adiunxit prætereuntis 10. & in ea gradum spiritualis Coadiutoris obtinuit. Rhetoricam professus est quadriennio; Ecclesiasten egit annis 12. Missionarium Castrensem annis 15. magno zelo, & animarum bono. Postremos vitæ suæ annos in podagræ, chiragræque doloribus transegit constanti ad extremum vsque spiritum generosi animi alacritate. Demum septuagenario maior piè decessit Monachij anno 1658. Edidit lingua vernacula libellum perutilem.

Heraldum, seu Nuntium Animarum ex Purgatorio. Monachij in 12.

GEORGIUS REEB natione Germanus, patria Eyfadianus, Societati adscriptus anno Christi 1615. ætatis 22. vota 4. professus est. Docuit in ea humaniores litteras, Philosophiam, & annis 13. Theologiam moralem. Rexit Collegia Mindelheimensè, Dilinganum, Domum Oetinganam, secundum annis 15. Abductus à Suecis irrupentibus in Germaniam Vlmam; & custodiæ traditus; grauiamensibus aliquot perpeffus est. Oeconomus insignis, Philosophus, & Asceta egregius, multisque ad mortem industrijs instructus post suscepta ritè sacra omnia, iter æternitatis ingressus est Monachij die 6. Martij 1662. Edidit

Distinctiones, & Axiomata Philosophicæ quorum frequentior est vsus. Colonia apud Ioannem Kinckium 1631.

Prudentiæ Christianæ regulas, motiua, media, & exempla partibus tribus. Dilingæ opera Gasparis Sutoris 1635. Item

An sæculares debeant, ac possint vitare peccata mortalia, ac Deum amare super omnia? Dilinga 1650. in 12.

Trithemium recusum, & autum, cum Epistola adiecta de Sacerdotali statu. Augustæ 1652. in 8.

* GEORGIUS DE RHODES natione Gallus, patria Auenionensis natus anno sæculi elapsi 97. accessit ad Societatem labentis 13. & quatuor vota solemniter nuncupauit. Octennium in ea docuit Rhetoricam, & amariore litteras, sexennium Philosophiam, Theologiam annis tredecim. Rexit Collegium Lugdunense B. Virginis, vir admodum religiosus, & disciplinæ obseruator accuratus, desijt inter mortales viuere. Lugduni die 17. Majj 1661. Scripsit Theologiæ Scholasticæ tomos duos

I. De Deo, Angelis, & Homine. Lugduni apud Claudium Proff 1661. in folio.

II. De Christo, Deipara, & Sacramentis. Ibidem iisdem typis, & anno.

Philosophiam Peripateticam, Opus posthumum; Lugduni sumptibus Ioannis Antonij Hugueton, & Sociorum 1671. in folio.

GEORGIUS SALBIUS natione Germanus, patria Ottemburanus diocesis Augustanæ, admissus in Societatem anno salutis 1569. ætatis 19. septennium in ea docuit Humaniores litteras, vir Instituti sui, ac Superiorum apprimè obseruans, sui contemptor egregius, & in reprehendendis vitijs liber. Meditationi impensè deditus, & Catechesi promouendæ. Obijt Dilingæ anno salutis 1605. cum 36. in Societate exegisset spiritualis in ea formatus Coadiutor. Edidit

Multos libellos Catechesi promouendæ idoneos.

GEORGIUS SCHERER natione Germanus, patria Suascensis propè Cenipontum Comitatus Tirolensis, in ipso adolescentiæ flore, 20. circiter ætatis anno Societatem nostram complexus est anno salutis 1559. atque in ea mirum quantos in virtute, atque doctrinæ progressus fecerit. Græcas atque Hebraicas litteras, Dialecticam etiam docuit. Per quadraginta annos summa cum laude, nec minore fructu concionatus est. Vir impiger pietate, sui contemptu, temperantia insignis, laborum patientissimus, & mira eloquentia, qua valuit plurimum tum voce, tum stylo ad permouendos animos. Collegium Viennensè rexit, & Vice Prouincialis munere functus est. Serenissimi Archiducis Matthia priusquam obtineret Imperij diadema diu Concionator fuit, à quo missus Lintzium Austriæ Superioris Metropolitim, ut eam sua industria tueretur in orthodoxa Fide aduersus Sectarios, quinquen-

nio

nio ibi magno tam Catholicorum, quam Hæreticorum bono versatus, cum Societatis ea in vrbe Residentiam fixisset, repente inter concionandum Dominica vi. post Pentecosten oculis, & viribus destituitur. Hæretici triumphum acturi ante victoriam late per Germaniam vulgant, Schererium pro Concione dixisse, si Fides Catholica vera non est illic me Deus coram vobis plaga feriat cæcitate; moxque cum dicto excæcatum, imò, & mortuum, & clam fuisse sepultum. Sed reddidit Deus paulo post Athletæ suo visum, & vires, qui alacris in concionem regressus, splendidum mendacium splendida veritate confutauit. Mox per forum medium vbi constiterant, qui ad Nundinas plurimi ex Italia, Germania, Bohemia, Hungaria Mercatores conuenerant, domum reuertit mirantibus aduenis, fidemque, quam Prædicantibus suis adhibuerant damnantibus, qui quem ipsi videbant bellè valere, publicarant ominosè interijisse. Superfuit vsque ad extremum Nouembrem eiusdem illius anni 1605. quo pridie Dominicæ primæ Aduentus, apoplexia ictus tam acris, vt horis dumtaxat septenis superuixerit ætatis anno 65. extinctus est, virgineo pudicitie flore, & zelo Fidei Catholicæ maxime admirandus, antiquissimus omnium Societatis in Austriaca Prouincia 4. votorum professus. Elatus est in templum nostrum stipante funus Prouinciæ (vt vocant) Capitaneo, cæterisque Cæsaris Administris, Senatu, populoque Lintzensi magno numero. Scripsit Germanicè multos libros, pro Ecclesia contra Hæreticos, quibus tota Germania, Bohemia, Polonia, Hungaria, celebris factus est. Ij primò diuersis temporibus seorsim editi, postea digessi sunt in

Tomos duos variorum opusculorum contra Hæreticos, quos impressit in Monasterio Bruckensi Ordinis Præmonstratensis in Moravia propè Znoymam anno 1599. præterea

Concionum temos duos in Dominicis alterum; alterum in festa totius anni.

GEORGIUS SCHONBERGER natione Germanus, patria Oenipontanus in Tirolis annos natus 19. Societati se mancipauit anno salutis 1615. In ea non solum Humaniores litteras, & eloquentiam, sed moralem quoque Philosophiam biennio, Sacram linguam triennio, Mathematicam verò nouennio docuit, & vota 4. solemniter nuncupauit. Translatus dein in Bohemiam, fuit aliquamdiu Præceptor Pragæ, tum Rector Olomucij, & pie decessit Hradistij, calendis Augusti 1645. postquam ab Hæreticis Transylvanis fustibus immaniter fuisse cæsus, forte ab ipsidem perimendus, nisi à Generali Suecorum manibus illorum fuisset ereptus. Edidit

Demonstrationem, & Constructionem Horologiorum nouorum radio recto refracto in aqua, reflexo in speculo, solo magnete horas Astronomicas, Italicas, Babylonicas indicantium. Friburgi

Bisgoiæ apud Ioannem Strasserum 1622. in 4.

Solem illustratum, in quo de omnibus ijs, quæ in cælo Solis accidunt agitur, & maxime motus stellarum solarium ostenditur, & liquiditas Cæli demonstratur. Friburgi apud Theodorum Meyerum 1626. in 4.

Centuriam Emblematum Opticorum. Ibid. eodem anno.

GEORGIUS SCHRETELIVS natione Germanus, patria Donavverdanus è Suecia, Societatem ingressus est anno 1579. ætatis suæ 18. vir ad quæuis Societatis munia idoneus. Rexit Collegia Ratisbonense, & Augustanum, & diu cum laude concionatus est. Egit annis compluribus Confessarium Serenissimi Ferdinandi Bauari Archiepiscopi, & Electoris Colonienfis, iam inde ab anno 1599. votorum 4. Professus. Vir magnæ prudentiæ, atque zeli; octogenario maior quieuit in Domino Bonnæ 5. Martij 1642. Scripsit

Apem Argumentosam mella legentem ex litanis B. Virginis. Monachij 1631. Item suppresso nomine suo.

Clauam Herculis.

* GEORGIUS SEISER natione Germanus, patria Friburgensis in Brisgoia diocesis Constantiensis, natus anno sæculi currentis altero, Societati se addixit 20. & votorum 4. professione se adstrinxit. Sexdecim annos Rhetoricæ docendæ magno cum fructu, & commendatione impendit; sæpius in Scenam cum plausu spectatus. Dialecticam explicuit per octennium, & varijs in locis ad populum annis vndeuginti dixit. Orator ferius, & nouissimorum inculcatione corda peccatorum percutiens; sibi seuerus, humilitatis amore, viliora semper sectatus, vltimis annis per suspiria Deo semper coniunctus, & ad vltimum vsque halitum fere, sibi præsentissimus, inter pios actus obiit Monachij die 10. Decembris 1665. Scripsit ediditque semel atque iterum latinè

Calendarium Politico-Christianum perpetuum, in quo laxiores conscientias, & Pseudo-Politicorum falsam securitatem salubri horrore est insectatus. Oeniponti, typis Michaëlis Vvagneri 1659. in 12.

GEORGIUS STENGELIVS natione Germanus, patria Augustanus in Vindelicijs, adolescens 16. annorum Societatis institutum complexus anno salutis 1601. in ea litteras humaniores quadriennium, Philosophiam sexennium, Theologiam Scholasticam per octennium, Moralem per annum publicè docuit, Doctorali Theologiæ laurea ornatus, & omni Scientiarum genere insigniter excultus. Rexit Collegium Dilinganum, votis 4. nuncupatis ab anno 1620. fuit in dicendo, scribendo, & vsu conscientias gubernandi felix, amarus ac solidus. Facilitate sua etiam apud Principes in nodis arduis difficillima quæque expediebat. Insectationes non tamquam iniurias, sed vt beneuolas animi resseras accipiebat, & amæ-

amenitate ingenij superabat. Eminuit in illo doctrina citra supercilium; obedientia obsequentissime secuta; demissio non artificiosè facta, sed à virtute sincera. Cum per dies festos verni ieiunij Historiam sacram post Psalmum quinquagesimum enarrasset, die Palmarum vltimum cum lacrymis perorauit, & breui dierum interiectu febri extinctus est Ingolstadij 10. Aprilis 1651. & ab Academia ibidem nobili encomio honoratus. Scripsit varia his titulis.

De bono, & malo syllogismo. Monachij, & cum augmento. Ingolstadij typis Vvilhelmi Ederi 1623. in 12.

De bono, & malo syllogismo Par. II. Ibid. eodem anno.

Rete Catholicum. Ibidem 1622. in 4.

Dissertatio de laqueis Pontificijs nomine, & re Lutheranis, quas Iacobus Reihing texuit, ipse retexuit. Ibidem eodem anno in 4.

Eandem Dissertationem mox etiam Germanicè. Edidit

Secunda reuocatio Iacobi Reihingi ad aram veritatis, de vero Sacrificio. Misse. Latinè, & Germanicè. Ibidem eodem anno in 4.

Nona sacra Scriptura tiuea, seu de recta fidei norma, contra Iacobum Reihing. Ibidem 1624. in 4.

Scarabeus, seu de Iustificacione, contra eundem. Ingolstadii apud Ederum 1625. in 4.

Honorarium Hæreticorum. Ibidem 1627. in 4.

De duobus Apostatis, Lucifero, & Iacobo Reihing. Lib. II. Ingolstadii apud Gregorium Hænilinum 1627. in 4.

Valetudinarium Musis nouis, & 22. Poësis, vetulis, frigidis, nudis, edemulis, claudis, Hymaneuum Iacobi Reihingi celebrantibus erectum. Ingolstadii, & Dilingæ 1622. in 12. & in 4. Item

Aesculapius Conradi Cellarij, seu Pars II. Valetudinarij Poëti. Ibidem eodem anno in 4. Hæc duo opuscula prorsus docta, & lepida, sine Auctoris nomine, quia ita oportuit, prodierunt.

Antitor Bellarminianus. Ingolstadij 1612. in 8.

Templum honoris Ioanni Christophoro Episcopo Eystettensi erectum, eiusdem illius Collegij nomine. Ingolstadij typis Hænilini 1620. in 4.

Glorie Bellicæ Serenissimi Maximiliani Ducis Bauariae lib. 20. Scripti nomine Academicæ Ingolstadiensis. Ibidem 1623. in folio.

Diui Eystettenses Vvilibaldus, Vvimbaldus, Vvalburga è vetere Codice m. f. Laudati. Ibidem 1625. in 4.

Rerum variarum libri tres posthumi, ex aduersarijs Iacobi Gretseri. Ingolstadij 1628.

Iudex, & Dux Hæreticorum huius temporis ex aduersarijs posthumis Iacobi Gretseri. Ingolstadij 1629. in 8.

De festo Natiuitatis, & Epiphania Domini

lib. 5. ex eiusdem Gretseri aduersarijs concinnati. Ibidem eodem anno in 8.

Labyrinthi ab Aegyptijs positi laudes, cum mundi à Deo conditi encomijs expensa. Ingolstadij formis Hænilini 1628. in 8. Idem Germanicè. Ibidem eodem anno.

Labyrinthi ab Aegyptijs structi fraudes, cum mundi, & Diabolo seducti periculis collata. Ibid. 1630. Pars Prior.

Paranesis de ruina Luciferi, cæterorumque Angelorum. Ibid. eodem anno in 12.

Dissertationes, seu Disputationes Theologiae, nempè

De Natura Theologiae.

De scientia Dei.

De Providentia Numinis.

De Prædestinatione Iustorum, & Reprobatione malorum.

De Diuinis, & Humanis legibus.

De Dispensatione, & Priuilegijs.

De statu Viatoris, & Comprehenforis. Ingolstadij 1629. prodierunt omnes prædictæ; sequentes vero 1626.

De Natura, & Proprietatibus Angelorum.

De Angelorum merito, & premio.

De Angelorum peccato, & supplicio.

Tractatus de Diuinorum Iudiciorum, ac præcipue, quibus hunc mundum regit Deus, varietate, iustitia, & equitate.

Paralipomena Iacobi Gretseri in Partes II. distributa. Monachii 1633. in 8.

Vis & virtus exemplorum, in solatium huius temporis. Ingolstadii typis Vvilhelmi Ederi 1624. in 8.

Oua Paschalia sacro Emblemate inscripta, & descripta. Monachij 1624. in 8.

Strena piorum, sine Incitationes ad Sanctiss. Iesu nomen amandum, venerandum, inuocandum. Monachii typis Cornelii Leyssens 1637. in 16. nomen suum Dedicatoriæ subscripsit. Edidit præter hæc Stengelius, vt plurimum, tacito suo nomine.

Exegesis super Sacramenti Mariani formula, quæ se ij, qui in Sodalitatem Annunciatam recipiuntur, obstringunt. Ingolstadii typis Hænilini 1620. in 16.

Tractatum de bonis Artibus. Dilingæ 1616. in 4.

Castigationem Philosophicam malarum Artium. Ibidem 1617. in 4.

Bonorum quorundam naturæ effectuum declarationem. Ibidem eodem anno in 4.

Iudicium de Arcanis naturæ effectibus. Ibid. eodem anno in 4.

Peripateticæ, & Philosophicæ Doctrinæ comparationem. Ibidem eodem anno in 4.

Carmen Epicum pro Roberto Cardinali Bellarmino, contra eius impugnatores. Ingolstadii 1605.

Epicum de S. Cruce. Ibid. 1606. in 4.

Satyram in scientiarum contemptorem Lutherum. Ibid. eodem anno.

Carmen Eucharisticum, de familia Austria-
ca. Oeniponti 1606. in 4.

Donarium Scipioni Marchioni Gonzaga,
Ingolstadii 1606. in 4.

Epitaphia, & Lessum Iacobo Christophoro
Blarevo Episcopo Basileensi Fundatori Collegij
Bruntrutani. Friburgi Heluetiorum 1608. in 4.

Triumphum veritatis. Ibid. 1609. in 4.
Ocellos Iustitiæ Poëticè descriptos. Ibidem,
1612. in 16.

Galliambum de Peregrinatione Ierosolymi-
tana. Ibid. 1613. in 4.

Heliconem Christianum Illustrissimo Iacobi
Christophoro Episcopo Eystadiensi.

Eligidion Episcopo, & Capitulo Augustano.
1616.

Flores sparsos super tumulum D. Stanislai
Zborouski. Ingolstadii 1619. in 16.

Epomidem sacram Iustitiæ. Ibid. 1620,
Scientiam, & Iustitiam in Trutina Iustitiæ
appensam. Ibid. 1623. in 4.

Post hæc edidit alia his titulis :

Sapientissima Dei mundum regentis guber-
natio. Ingolstadii apud Gregorium Hænlimum
1644. in 8.

Spes, & fiducia curis, iudicijque Dei erga
homines firmata. Ibidem, & iisdem typis anno,
& forma.

Mundus, & Mundi partes Diuina Bonitatis
à Iustitia Præcones. Ibidem iisdem typis anno,
& forma.

Sortes, quibus ne temere cadant, temperan-
dis, Diuini Iudicij aequitas semper adest. Ibidem
& iisdem typis anno & forma.

Matrimonia fausta & infauista. Diuina pro-
uidentiæ Iustitiæ, ac bonitatem commendantiæ.
Ibid. 1647. in 8.

Declina à malo, & fac bonum. Ingolstadii
1646. in 12.

Exempla tribus libris. Ingolstadii 1650.
in 4.

De Diuinis Iudicij, tomis 4. Ingolstadii
1651. in 4.

Ad hæc Iudicium Particulare, Mundus, Cibis
esurientium; Sors, & Fors. Talio. Crasus, &
Codrus. Exempla VII. Vitiatorum capitalium.

Exempla Diuina iræ, seu penitentia. De Menstris,
& Monstris. De Casu, & Forma. De Honore.
Omnia Ingolstadii annis diuersis in 8.

GEORGIUS STEPHANVS ROVS-

SELET natione Gallus, gente Burgundus

domo Vesulanus ingressus in Societatem an-

no 1605. ætatis 23. posuit vtiliter multis in lo-

eis Galliæ, & maxime cum Hæreticis opo-

ram. Post traditas humaniores litteras osten-

nium præfuit scholis, Concionator in multis

Missionibus. Rector Collegij Vesulani, Spiritu-

alis Coadiutor formatus, naturæ concessit

Viennæ Allobrogum die penultimo anni ex-

centis 1634. Scripsit Gallicè

Lilia Sacra, seu Paralellism Liliorum, &
virtutum S. Ludouici, aliorumque Regum Gallie.
Lugduni, apud Ludouicum Muguet 1631. in 4.

GEORGIUS STOLZ, natione Germa-
nus, patria Monacensis in Lauantia venit ad
Societatem anno 1604. ætatis 24. in ea Con-
cionibus habendis ad populum bonam ætatis
partem collocavit. Rector fuit Neoburgi,
Superior Missionis Hailinganæ, quatuor con-
ceptis votis solemnibus die 31. Iulij anno
1616. obiit Hailingæ morbo inter pestiferorum
auxilia contracto die 4. Octobris 1634. Inter
primos fuerat, qui Ambergæ Superior Reli-
gionem illuc Catholicam reduxit. Scripsit
Germanicè

Manuale Precum
Consolatoriam agrorum Scholam à P. Ste-
phano Bineto Gallicè scriptam transtulit Ger-
manicè

GEORGIUS STURMIVS, natione
Germanus, patria Herbipolensis vir zelo in-
gni, atque in erudiendis pueris singulari car-
tate. Cum Treuiris esset Minister Collegij,
ne quem Sociorum obijceret periculo, ipse la-
borantem peste cæmentarium adiit, abluvit,
adiuuit, lucem contraxit, & ne alijs officeret,
illico in villam secessit, vbi die 3. Ianuarij an-
no salutis 1586. decessit ætatis suæ 36. ab inita
Societate 16. Edidit

Relationem è Biblicis prælectionibus Aca-
demie Herbipolitane. Pragæ, apud Georgium
Fleischman

GEORGIUS TURNEBVLVS, natio-
ne Scotus, patria Tranentinus diocesis San-
cti Andreae admissus in Societatem anno Do-
mini 1591. ætatis 22. Vir non minus virtute,
quam doctrina clarus, qui à prima adolescen-
tia in Mussipontano Collegio educatus totam
fere ætatem in eo traduxit, vel Theologiæ
Professor, quam supra annos 30. summa cum
laude explicuit, vel vniuersitatis Cancellarius,
vel certe scribendis libris distentus. Cum
euocatus ad laborum suorum capeffenda præ-
mia, extremum iam spiritum duceret: Ecce
(inquit) imus, & properamus ad Beatitudi-
nem, non qualem anxie disputando finximus,
quia disputando, qualis sit ignoramus, sed
quam suo Christus sanguine acquisiuit, &
quam mihi credendam, & sperandam propo-
nit sancta Mater Ecclesia. Agebat Deo im-
pense gratias, quod in Scotia inter Hæreticos
natus, ita à Patribus Societatis, qui illic ver-
sabantur, in Sancta Fide Romana fuerit institu-
tus, ut nunquam virus Hæreseos animo bibe-
rit. Deinde, quod in Societatem IESV suo
maximo bono, & euocatus, & admissus fue-
rit. Tertio, quod in sancta fide Catholica,
& in Sancta Societate IESV moreretur. Obijt
Rhemis die 11. Maij anno salutis 1633. ætatis
suæ 64. inita Societatis 42. editæ votorum
quatuor professionis 23. Edidit

Imaginary circuli quadraturam Catholicam,
seu de obiecto formali, & Regula Fidei aduer-
sus Robertum Baronum Ministrum. Rhemis,
apud Simonem Fognæum 1628. in 8.

In Sacra Schole calumniatorem, & calum-
nie

nie duplicatorem pro Tetragonismo. Rhemis,
apud eundem 1632. in 8.

Commentarios in vniuersam Theologiam,
iam paratos propediem editurus, nisi mors oc-
cupasset, commendauit Collegio Mussipon-
tano.

GEORGIUS TYSKEVICIUS, natio-
ne Polonus, gente Podlachus ex peruerusta
Moduidorum familia, quæ Serenissimam Ia-
gelloniam per Russiæ Duces attingit, Patre
Palatino Brestensi, Matre Vvolouiczia Ordinis
Senatorij natus, primam ætatem Vilnæ in
Scholis nostris, tum peregrinabundus, vt Po-
loniæ Nobilitati censuetum, Gracij, Pata-
uij, ac demum Romæ, transegit, Humanio-
ribus se disciplinis, & Philosophicis excolens.
Romæ cum grauem incidisset in morbum,
vout eam se familiam Sacram, si conualuisset
ingressurum, cuius hominem primum pro-
diens domo offendisset, & commodum pro-
gressus, incurrit in Ad. R. P. N. Mutium Vi-
tellescum, qui tunc in Romano Collegio ver-
saturus. Voti reus ad S. Andreae Tirocinium
retendit anno salutis 1593. cum ageret ipse
ætatis annum 22. Studijs ibi Theologiæ con-
fectis in patriam remissus, Philosophiam Ca-
liffii docuit, Vilnæ subinde Doctor Theologiæ
renunciatus est; deinde Posnanix Scholasti-
cam, Lublini Moralem Theologiam explicuit.
Exinde Torunij difficillimis temporibus, Ca-
liffii, Posnanix Rectorem egit; Superiorem
Cracouiæ ad S. Petri, Socium Prouincialis;
Instructorem Patrum tertiæ probationis, Vice-
Prouincialem, ac demum Prouinciam Polo-
niæ Præpositum Prouincialem; quo in Ma-
gistratu post lapsam triennij vitam clausit die
14. Augusti anno reparatæ salutis 1625. æta-
tis suæ 54. Elatus est ad S. Barbaræ Aedem
Cracouiæ, prosequentijs eius funus, & me-
moriæ Prælati præcipuis, & plurima No-
bilitate. Litauit Reuerendissimus Thomas
Oborski Episcopus Laodicensis Suffraganeus
Cracouiensis, & ab vno è Nostris habita pa-
negyris est. Argumentum oratori præbuerunt
virtutes eius sanè præclaræ; singularis animi
modestia cum egregia sui despicientia con-
iuncta, quæ fulgebat eò amplius, quò in il-
lustriori loco erat posita. Paupertatis amor
excellens, ex quo fiebat, vt victu tenui, su-
pellectile exigua, veste semper vteretur curta,
vilique. Inuictus in rebus arduis animus, &
prudens fortitudo suauissima caritate tempe-
rata. Assidua cum Deo familiaritas, magna
in omnes, sed in ægrotos in primis caritas,
motuum omnium compositio admirabilis, &
in sese ipsum efficax imperium; studium Re-
ligiosæ disciplinæ tum in se, tum in alijs
exprimendæ, Hæc illum decora, atque alia
ornauere. Scripsit

Responsonem ad Libellum famosum cuius-
dam Anonymi Toruniensis inscriptum: Patroci-
nium veritatis litterarum Torunensium. Cra-
couiæ 1615.

Vindicijs Doctrinæ Societatis Iesu à calūnijs
Patroni Torunensium Anonymi. Cracouiæ 1616.

Theologiam Antilogicam Lutheranorum,
& *Antilogiam Theologicam Calumnistarum seu*
Contradictiones de rebus Fidei, quas Lutherani, &
Calumnista in suis propositionibus, concordēs discor-
dēs, admittunt. Cracouiæ 1624. Colonia 1627.

De Perfectione Christiana. Cracouiæ 1624.
& Colonia apud Michaélē Demen 1626. in 12.

* GEORGIUS VIALD, natione Gal-
lus, patria Vindocinensis, diocesis Carno-
tensis, natus anno sæculi præteriti 97. ad So-
cietatem accessit prætereuntis 19. & post sep-
tennium tradendis litteris humanioribus im-
pensum, varijs cum laude perfunctus est mu-
neribus, humilitate, patientia, pietate, obe-
dientia alijsque virtutibus conspicuus, quas
ad extremam vsque vitæ metam constanter
exercuit in Spiritualium Coadiutorum album
pridem relatus. Desijt inter mortales viuere.
Flexiæ die vltimo Februarij 1663. edidit

Theaurum Linguae Latine. Parisijs, Fle-
xiæ, & alibi in 8.

Artem vitæ ex Dei nutu in seculo instituen-
dæ, Latine reddidit ex Gallico nostri Barthol-
laequinotij, Parisijs, apud Sebastiani Cramoi-
sy 1636. in 9. Scripsit etiam Latine

Vitam P. Petri Melan de Societate IESV,
quæ ms. in Collegio Flexiensi asseruatur.

GEORGIUS VOGLERVS, siue
IOANNES GEORGIUS VOGLERVS, siue
(vtrouque enim modo nominatus reperitur in
Catalogis, licet frequentius Georgius Vo-
glerus appelletur) natione Germanus, pa-
tria Engensis haud procul Martiana, seu
Nigra sylua, & Danubij fontibus natus an-
no salutis 1585. Societati se addixit Her-
bipoli, relicto Iurisprudentiæ studio an-
no 1603. Diuersis iam per Germaniam, & Gal-
liam locis peragratis, & bonis litteris hinc in-
dè excultus. Solemnia 4. vota nuncupauit. Vir
morum candore, christiana humilitate, &
cæterarum virtutum exemplis conspicuus. Ad
priuatam pietatem alendam quibusdam Sancti
Augustini libris diligentissimè vtebatur; ad pu-
blicas autem conciones, in quibus habendis
perpetuò versatus est, Sanctum Chryostomum
adhibeat, & auditorem quocumque voluisset
impellebat. Hagenæ Oppido Alfatix zelus
ipsum Hæreticis formidabilis fuit, quorum in
se magnam inuidiam, & acerbiterem excitauit.
Dabant in vulgus illum à malis genijs obsideri,
cumque valetudinis causa aliò missus esset, spar-
gebant domi catenis teneri vinctum, ac tan-
dem etiam sublimem abreptum disparuisse;
cui calumniæ dissipandæ oportuit hominem
Hagenam remittere. Pauperum puerorum im-
que docendorum munus libentissimo animo
subibat; in carceribus lustrandis, in reis ad
supplicium comparandis multus erat, & ma-
gno id quidem multorum bono. Tandem in-
ter hæc pietatis officia Herbipoli, quam sibi
Ciuitatem sua faciendæ, religiosaque animi sim-
plici-

PLICITATE mirificè deuinxerat, piè obdormiuit die 26. Iulii anno 1835. Scripsit Germanicè

Fontem Consolationis, qui est Maria, & Ioseph pro omnibus afflictijs lib. 7. Herbipoli

Volumen bene magnum De præceptis Catecheseos per Selecta exempla, quæstiones, cantilenas, rythmos, sacras lectiones, & Conciones, ad pueros rectè formandos elaboratum. Herbipoli.

Libellum de Peregrinatione sacra ad sacrum sanguinem in Vualthuram. Item

De Peregrinatione ad Deiparam Retzbani in Franconia celebrem.

GEORGIUS VITVVEILER, natione Germanus, patria Brigantinus diocesis Constantiensis ingressus est in Societatem anno salutis 1586. ætatis 30. iam tum Theologiæ Doctor. Primus posuit fundamenta Bruntrutani Collegij, primusque illud rexit, simul Illustrissimo, & Reuerendissimo Principi Iacobo Christophoro Blarero Episcopo Basileensi Fundatori ab Sacris confessionibus, atq; Concionibus. Annis 43. præcipuas Prouinciæ Cathedras concionando obtinuit magna ubique commendatione, ac fructu; nec inter tot annos concionum vllam vnquam bis habuit. Mortuus est Monachii die 18. Iulii anno 1633. cum ante annos triginta vota quatuor edidisset. Scripsit Germanicè

Commentarium in totum Psalterium Davidis, & in omnia Cantica Psalterij Romani, Tomis III. Constantiæ, apud Leonardum Straub 1617. & 1618. in 4.

Expositionem familiarem omnium articulorum Fidei Christianæ. Monachii 1622. in 4.

Professionis Fidei explicationem iuxta præscriptum Pj. V. Pont. Max. Constantiæ 1623. in 8.

Vitam S. Augustini Ecclesiæ Doctoris. Constantiæ 1624. in 8.

Opus de Rebus homini Christiano scitu necessarijs, seu Manuale Catholicum Monachii 1631.

GERARDVS BVRGHESIVS, natione Belga, patria Falquembergensis Sacræ Theologiæ Doctor, Philosophiam Duaci, Sacras Litteras Græcii Styriæ explicuit, & redux ex Germania, Duaci præfuit studiis, Theologiam Moralem docuit Audomari, & demum Duaci decessit anno salutis 1637. ætatis suæ 47. Societatis initæ 27. professionis votorum quatuor emissa 15. eius est

Oratio Panegyrica habita in funere Francisci Montmorency Principis Robecani, sodalis Parthenij, edita Duaci typis Viduæ Petri Zelu 1637.

GERARDVS GONTHI, natione Belga, patria Leodiensis, in Societatem cooptatus anno Domini 1598. ætatis suæ 17. in Prouincia Rhenana; absoluit in ea Philosophiæ, & Theologiæ studia, docuitque litteras humaniores, linguam Græcam, & Hebraicam, nec non Philosophiam; tum Concionatoris, & Confessarij muneribus multos annos per-

functus est, Moguntia, Fuldæ, Molsheimij, & alibi. Vir roboris inexhausti, animo, & corpore ad omnem laboris contentionem semper sufficientibus, sinceri animi comes, atque index perpetua læticia, & in eius fronte legabatur, & exhilarabat intuentes, Spiritualis Coadiutor formatus 1591. Ad extremum paralyfis cum dextro latere captum, in valetudinario solido quinquennio attinuit, quo tempore frequentia veræ virtutis argumenta luculenter exhibuit. Sed ardens eius in Deum, Catholicamque Religionem studium, in graui nostrorum, totiusque Molsheimiensis ciuitatis casu illustrius emicuit. Hæreticis Vrbe acerba direptione vastantibus, æger alienas in ædes deductus, amicis committitur, Socijs aliò dilapsis, vbi pro nostro agnitus, conuictus, & contumelijs oneratur, strictis in super gladijs sæpius appetitur. Ex intentato sæpius in iugulum ferro, veteres illi animi non conciderunt, vt non interrito vultu, & aciem gladium, & Sicarios spectaret, porrectaq; ceruice percussorem sibi inter eos dari cuperet, cuius manu caput sibi in tam honesta causa amputaretur. Sed voti huius compos haud quaquam est factus. Ceterum obiit ibidem morte sua die 25. Aprilis 1613. Condidit ex multa Patrum lectione.

Lexicon variarum vocum ex Patribus. Tres linguas Latinam, Græcam, Hebraicam editis Commentarijs illustrauit.

* GERARDVS GRVMSEL natione Belga, patria Leodiensis, natus anno sæculi voluentis 13. Societati se tradidit 32. & solemnij 4. votorum nuncupatione se adstrinxit. Ostennium in ea docuit amæniores litteras, & iam à 22. annis in Missione Hollandica versatur magno zelo, atque animarum fructu. Felicissima vena composuit aliquot Poemata, versibus Chronicis, in quibus mirificè excellit, ediditque

Chronicam Gratulationem de Pace inter utramque Coronam feliciter conclusa. Antuerpiæ typis Plantinianis 1658. in 4.

Annum sexagesimum huius sæculi, siue res memorabiles inter Reges, & Monarchas eo anno gestas, & Chronicis distichis euulgatas. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1665. in 4.

Mechliniam illustratam luce miraculorum Sancti Francisci Xauerij Chronicis distichis anno 1666. Mechliniæ typis Gisberti Linthij in 4.

GERARDVS HANSEN natione Germanus, patria Sanctensis in Cliuia, Religiosæ vitæ rudimenta in Societate posuit Treuiris anno salutis 1608. ætatis suæ 17. & votorum quatuor professionem edidit. Quinquennium docuit humaniores litteras quadriennium rexit Nouitios; nouennium Collegia Spiræ, & Herbipoli; bis totam Prouinciam Rheni Superioris; quater venit Romam ad Congregationes Procuratorum, & Generales octauam, decimam, & vndecimam, vir magnæ prudentiæ exper-

experientiæ, & variarum linguarum gnarus, quarum adminiculo Italos, Gallos, Hispanos, quam plurimos in Sacro Pœnitentiæ Tribunali Deo reconciliauit. Affecta iam ætate annuentibus Superioribus elegit sibi Domum probationis Moguntinam (cuius tantum non Fundator extiterat) tamquam portum tranquillissimum, in quo se ad Beatæ eternitatis aditum præpararet; id quod eo feruore animi præstitit, vt magnam temporis partem non sine lacrymis transigeret. Patientia insigni fuit, & optimi omnibus exempli, adeoque omnibus amori, & venerationi. Demum plenus dierum, & bonorum operum migravit ad omnium Remuneratorem. Moguntia die 8. Augusti 1669. Edidit versu

Auguria Pacis. Leones Gentilios Horstiorum familie Equestris.

GERARDVS MONTANVS, SEV VANDENBERGHE, natione Belga, patria Menenius Diocesis Tornacensis, admissus in Societatem anno salutis 1603. ætatis 20. Humaniores litteras multis annis docuit in Belgio, quibus cum insigniter excultus esset, eadem postea in Hispania, & primum Nostros Rhetoribus Huetti tradidit, deinde Madridij in Academia Regia multis annis cum plausu, parique discipulorum fructu explicuit. Obijt Villagarcia cum eò concessisset vt Nostros adolescentibus ibi quoque institueret politiori litteratura, die 19. Septembris anno Christi 1632. ætatis 48. tria vota solemnij pridem ante professus. Edidit

Compendium Rhetoricæ sine dispendio ex Aristotele, Cicerone, Quintiliano.

Metaphrasim Poeticam in Cantica Cantorum Salomonis.

Centuriam Epigrammatum in Martyres Societatis Iesu.

Vocabularium Hispanico-Latinum nullis ornatum elegantijs.

Elegias insignes de Victoria, quam Vladislaus Polonia Princeps de Turcis anno 1620. retulit. Recitat Abrahamus Bzouius in Annal. Eccles. ad A.C. 1472. n. 10.

Plura Epigrammata ipsius extant præfixa Ioannis Ludouici de la Cerda, & aliorum operibus, Scripsit præterea, sed morte præuentus est ne ederet

Commentarios in aliquot Seneca Tragedias.

Viridarium Lingua Latina. Ephemerides Bellorum Belgij. Poemata varia.

* GERARDVS OTHONIS natione Belga, patria Marensis propè Syluam-ducis, maturus ætate, & iam tum Rector duarum Paræciarum, adiunxit se Societati anno à partu Virginis 1619. & vota 4. solemnij concepit. Ab ipso tirocinio Concionibus habendis adhibitus; tum missus in Hollandiam, rem Catholicam varijs in vrbebus, & pagis strenuè pro-

moit. Syluæ-ducis captus, squalidum, & tenebrosum carcerem sustinuit; id quod ei alibi quoque tertio contigit. Nunc Antuerpiæ sedulum agit operarium in domo Professorum & vt pluribus proficit, complures libellos pios in vulgus edidit

De Fine Hominis, & Regno Dei. Louanij apud Bouuet 1646. in 16.

Claues Cæli de Amore Dei, & Contritione. Louanij apud Coppens 1647. in 16.

Apothegmata de vitis superandis, & acquirendis virtutibus. Antuerpiæ apud Corneliu Vvoons 1648. in 16.

Calum extra Calum, de Attributis Dei. Louanij 1648. in 16.

Deliberationem de statu vitæ deligendo. Ibidem apud Vriembergh 1648. in 16.

Diem Diurnum, seu Praxim omnia opera diurna bene peragendi. Ibidem & iisdem typis, & anno in 16.

Directorem Spiritualem S. Francisci Silesij. ex Gallico in Flandricum translatum. Antuerpiæ apud Corneliu Vvoons 1648. in 16.

De Amatoribus Crucis. Louanij apud Coppens 1649. in 16.

Excitatorem languidorum. Louanij apud Coppens 1651. in 16.

Calum extra Calum, & Infernum extra Infernum, De bona, & mala Conscientia. Louanij apud Vvickman 1652. in 16.

Praxim vtendi Exercitijs S.P.N. Ignati. Louanij 1655. in 16.

Scalam Fidei. Louanij apud Coppens 1655. in 8.

Regulam Virginum Sacrarum. Antuerpiæ 1655. in 16.

Horrorem Peccatorum. Louanij apud Saffenum 1658. in 16.

Deum bonum aque ac suauem. Antuerpiæ 1666. in 16.

Calum venale. Antuerpiæ apud Cnobbaert 1668. in 16.

Thesaurum ad ditescendum citò in Celestibus. Antuerpiæ apud eundem 1669. in 16.

Vitam S. Genouene, ex Gallico Belgicè redditam.

* GERARDVS PELLETIER natione Lotharingus, Diocesis Tullensis adlectus in Societatem anno salutis 1611. ætatis 25. vir eruditissimus, & laboriosa per annos vndecim Rhetoricæ, & Humaniorum litterarum professione spectabilis, spiritualis Coadiutor formatus, mortales deferuit Parisijs die 4. Nouembris 1648. Emiserat sub auspicijs Serenissimorum Principum Regiæ stirpis, quorum studijs felicissimo successu præfuerat, nempe Ludouici Borbonij, tum Enguinesium Ducis, modò Principis Condæi, eiusque fratris Armandi Borbonij Principis Conty

Regina Eloquentiæ Palatium. Parisijs 1641. in folio. Sed Moguntinorum Francofurtensium, & Lugdunensium Bibliopolarum incuria varijs mendis scatens, pristino nitore restitutum

tatum vulgavit Parisijs Simon Boart 1663. in 4.

GERARDVS ZOES, vel SOVSIVS, natione Belga, patria Amersfortensis, natus anno 1579. Societatem intrauit Tornaci anno salutis 1598. vir candidus, & zelo Dei plenus. Annos 17. traduxit in iuuandis proximis haud quaquam steriles; nam stylum, quo pollebat in lingua vernacula, impendit ad vertendos varijs ex linguis libros pios, quos deinde magno numero edidit, & saepe nomine suo occultato. Obijt Mechliniæ die 21. Septembris anno 1628. Spiritualis Coadiutor formatus. Edidit Belgicè translatos à se libros

Modum Confessionis generalis ritè instituentæ ex Francisco Arias. Brugis apud Petrum Soetardt 1608.

Pugnam Spiritualem Ioannis Castanizæ Benedictini Mechliniæ typis Henrici laege 1618.

De Præsentia Dei. Francisci Arias, additis Considerationibus de Castitate Ibidem 1609.

Praxim puræ, & recte intentionis. Ibidem 1619. & rursum 1623.

Viam vitæ æternæ, Antonij Sucquet Antuerpiæ apud Aertsens 1620. in 8.

Breuiem narrationem Vitæ Francisci à Villaregali, & Ioannis Ximenes Coadiutorum Societatis IESV, ex annuis, & Vita P. Balthazaris Alvarez decerptam Mechliniæ apud laeye, 1620. Item

Vitam P. Thomæ Sanchez, & Vitam Margaretæ Middelton. Ibidem Tractatum de Cultu pietatis erga B. Virginem Mariam ex P. Petro Antonio Spinello, collectum. Ibidem 1620. & rursum 1623.

Pia exercitia animæ deuotæ, per Societatem IESV Parisijs edita. Antuerpiæ, apud Aertsens 1621.

Compendium Meditationum Vitæ, & Passionis Domini Nostri IESV CHRISTI, ex Vincentio Bruno. Ibidem 1621.

Relationem de Martyribus Indiæ Orientalis. Mechliniæ 1622.

Narrationem Mortis quorundam Religiosorum, & aliorum Christianorum in quadam seditione Indorum Occidentalium aduersus Hispanos. Ibidem 1622.

Compendium Vitæ S. P. N. Ignatii. Ibidem 1623.

Varias litteras missas à Religiosis Societatis IESV, qui anno 1615. à Belgica ad Vineam Indiæ Occidentalis excolendam abierunt. Mechliniæ apud laeye 1622.

Historiam Vitæ, & obitus Serenissime Margaretæ Austriacæ Hispaniarum Reginae Coniugis Philippi III. à P. Guzman, conscriptam. Mechliniæ apud Huuet 1623. in 8.

Paradisum Cælestium voluptatum reuelatarum S. Gertrudi P. Antonij de Balinghem. Louanij, apud Henricum Hassens 1625. & rursum 1629.

Cor Deo deuotum P. Steph. Luzuick 1627.

Litteras Iaponicas anni 1624. Mechliniæ, apud laeye 1628.

GERMANICVM COLLEGIVM, quod in Vrbe iam olim procurante S. P. N. Ignatio, à Iulio III. Pont. Max. erectum est anno salutis 1552. postea à Gregorio XIII. amplius veltigalibus fundatum, & Collegio Hungarico vnitum, tot ac tam præstantes operarios Vineæ Christi per Germaniam, & Hungariam suppeditauit, vt merito inclytarum illarum Regionum salus magna ex parte illi deberi videatur. Prodierunt siquidem ex illa tamquam ex facunda Principum Ecclesiasticorum Matre, S. R. E. Cardinales Germani quatuor; totidem S. R. Imp. Electores, & totidem Archiepiscopi Salisburgenses; Archiepiscopi alij, & Episcopi in Germania, ac S. R. Imp. Principes 31. Abbates regulares similiter S. R. Imp.: Principes quinque; Archiepiscopi in Hungaria tres; Episcopi ibidem 24. Episcopi Suffraganei cum titulis in partibus Insidelium ad 35. præter quàm plurimos Præsules Insulatos, Dignitates, & Canonicos in Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs; & denique præter 4. suo sanguine in odium Fidei Catholicæ gloriosè purpuratos. Nihil hic dicimus de Gregorio XV. Pont. Max. & pluribus Cardinalibus Italis, qui in hoc etiam Collegio, dum suis in exordijs coniunctum esset cum Seminario Romano, doctrinæ, ac pietatis suæ rudimenta posuerunt. Edidit hoc Collegium in publicum Nostrorum opera

Vitam S. P. N. Ignatii Fundatoris sui æreis Imaginibus expressam. Romæ 1609. in 4.

GILBERTVS IONINVS, natione Gallus, patria Aruernus, natus anno 1596. Societatem ingressus est 1613. in eaque Eloquentiam, & Philosophiam docuit, Theologiam etiam, & sacras litteras explicuit, & quatuor vota professus est. Obijt in flore ætatis Turnoni die 9. Martij anno 1638. Vir suauissimis moribus, acri ingenio, calamo facili, ac propemodum corrente, sed elegante tamen, ac erudito, scripsit.

Lyciorum libros 4. quibus addidit Epodon lib. 5. Lugduni per Prostios 1630. in 16.

Anthologiam Sacram lib. 1. & Musas, & Gratias religiosas lib. 1. & Anacreontem Christianum Græcis numeris cum Metrica Versione, Latina lib. 3. Lugduni per Petrum Bailly 1634. in 12.

Elegiarum lib. 3. & Hendecasyllab: lib. 2. & Scæzon: lib. 2. & Iamb. lib. 3. Lugduni per Ludouicum Muguet 1634. in 16.

Aenigmata, Beatitudines, Miracula, Sidera, Bion, Pleiades, Hyades, libri singulares, carmine Græco, cum explicatione latina. Tolosæ apud Arn. Colomerium 1636. in 8.

Ethicam Poësin, 13. Centurijs distichorum explicatam. Lugduni apud Ioannem Iulieron 1637. in 16.

Ex his Bion Christianus, & Poëmatum lib. 2. recusi sunt postea in Parnasso Societatis IESV

IESV Francofurti 1654. in 4.

* GILBERTVS PREVOST, natione Belga, patria Insulensis, vndeicennis Deo se in Societate mancipauit anno labentis sæculi 15. Sexennium Rhetoricam, & litteras humaniores docuit. Ab ipso Tyrocinio diuinis rebus ita assuevit, vt etiam ijs temporibus, quibus animorum remissio ex lege permiffa est, ipse cum Deo in templo loqueretur, & vbique propemodum oraret. In cubiculo assiduus, silentij, & laboris amans, religiosæ disciplinæ, feruantissimus, solius caritatis impulsu prodibat foras; Ecclesiasten annis amplius 40. egit eoque spiritus ardore, & virtutis fama dixit ad populum, vt magnum incrementum pietatis ab eo Christiani mores acceperint. Montibus Hannoniæ post 20. Annorum curriculum eodem in templo dicentem audiffim. è ciues audiuerunt; & defunctum vehementer luxerunt. Ibi ex hac vita migravit ad meliorem (vbi sperare fas est) die 17. Nouenbris anno 1668. Edidit Gallicè

Tres amores Spirituales Venerabilis Patris Thomæ Sanchez è Societate IESV. Montibus apud Ioannem Hauart 1653.

Hebdomadam Sancti Amoris, Ibidem secundò excusam

Praxim timoris Dei. Ibidem

* GILBERTVS ROVSSEAV, natione Gallus, patria Turo, natus anno sæculi transfacti 87. Societatem amplexus est vertentis secundo, & votorum quatuor professionem emisit. Rhetoricam, & amæniores litteras sexennio explicuit; Concionatorem per Galliam annis amplius 40. egit, magna laude Eloquentiæ, & spiritus. Collegijs Santonensi, Pictauiensi, Burdegalensi Rector præfuit, & Domui Professæ Burdegalensis Præpositus grauem exortam contra Societatem, & alios Religiosos Ordines procellam, magno animi robore sustinuit, ac superauit. Prouinciam dein Aquitaniæ administravit, & iterum Præpositus Domui Professæ Burdegalensi, ad extremum pijs instans laboribus, propè octogenarius exinde ad vitam transiit morti non subiectam die 17. Ianuarij 1664. Edidit Gallicè dum Missionem Regiam administraret

Probationem inuocationis Sanctorum intra priora sæcula Ecclesiæ. Burdegalæ, apud Iacobum du Coque 1624. in 8.

GILBERTVS SCHEVICHANVS natione Belga patria Arnhemius, Gelder, adolescens anno salutis 1575. Nostris addictus est. Cum Philosophiam explanasset, Sacræ Theologiæ Doctor creatus, Græcij in Styria, & Confluentiæ ad Rhenum Rectoris munere functus est. Annis deinde compluribus, tum Herbipoli, tum Moguntia Spirituali Nostrorum institutioni præfuit. Vir fuit accenso diurni honoris zelo, eximioque in Sanctissimam Trinitatem, atque in venerabilem Eucharistiam amore flagrans. Orationis studiosus imprimis. Proximorum salutem quæ exhortando, quæ So-

dalitatibus instituendis, quæ libris pijs conscribendis procurauit. In Sanctorum lectione, versatissimus, & eccellente memoria præditus, Omnibus quibus cum agebat, ipsi adeo Serenissimis Austriae Archiducibus carus. Obijt in Domino Moguntia die 20. Maij anno Christi 1622. ætatis suæ 64. vitæ religiosæ 47. ab edita votorum quatuor professione 28. edidit

De Augustissima, & Sanctissima Trinitate cognoscenda, amanda, laudanda, lib. 12. Moguntia apud Albinum 1619. in 8.

De Ecclesiasticorum vita, moribus, officijs libros 3. Moguntia typis Balthazaris Lippij, 1621. in 8.

Lingua vero materna, edidit Librum Sodalitatis Germanicæ, Moguntinae

GILBERTVS VINCKELIVS, natione Belga, patria Gandensis admissus in Societatem anno salutis 1607. ætatis suæ 19. Docuit aliquot annis litteras Græcas, & in obsequijs spiritualibus militum obiit Vvesaliæ die 20. Octobris 1621. Vir fuit multis virtutum exemplis conspicuus; magno zelo erga proximos, nec vlli parcens labori, vt inferiret etiam cum periculo suo Militibus febri pestifera laborantibus. Humilitatem sic coluit, vt in omnibus se quasi minorem gereret, eoque nomine omnibus carus vbique exstitit. Edidit

Tabulas Græcicas, in folio

GODEFRIDVS FRANCKENIVS, natione Belga, patria Syluæducensis, Societati adiunctus anno salutis 1615. ætatis 23. votorum quatuor professionem emisit. Vir magnarum à natura, & gratia partium, quarum spectatrices præter natium Belgium, habuit Morauiam, Silesiam, Daniam, Sueciam, & demum Africam. Vbique salutis animarum studiosus, instruebat rudes, pauperes corrogata stipe adiuuabat, cum A catholicis disputando feliciter confugebat. Philosophiam docuit in Academia Olomucensi; Theologiam Moralem Nissæ; In Missione Danica magnam apud Regem iniuit gratiam, & Copenhagæ (quæ Princeps Ciuitas Regni est) prima recit fundamenta illius Missionis. In Sueciam etiam, de licentia Serenissimæ Reginae Christinae, quæ tunc Regni illius habenas moderabatur, penetrauit magno profectionis, atque operæ suæ pretio. Rexit Collegium Brugense in Flandria, & in Hollandia Missionarium egit, vbi, & vincula pro Christo aliquamdiu sustinuit. Demum oblata opportunitate nauis, quæ ex Dania soluit in Africam, de Superiorum licentia ad lucrum animarum nauigauit in Regnum Combo, vbi post superata multa in itinere incommoda, & pericula, vir Apostolico zelo plenus ad laborum præmia emigravit in Guinea die 19. Nouembris 1654. Edidit dum Olomucij prælegeret

Affertiones ex vniuersa Philosophia, quibus attexit.

Problemata 18. Optica de visu, eiusque obiecto, suis rationibus stabilita. Olomucij 1630.

GODEFRIDVS HENSCHENIVS natione Belga, Venradæ in Geldria natus anno 1601. 21. Ianuarij, Societatem ingressus Mechliniæ anno 1619. 22. Octobris quatuor vota publicè professus Antuerpiæ anno 1636. 12. Maij. Vir Græcis, & Latinis litteris insigniter excultus, & in Historijs Ecclesiasticis versatissimus. Iam pridem Io: Bollandi nostro in elucidandis Sanctorum vitis, quas Henricus Rosveydus colligere cæperat, datus adiutor, & studiosum socius, anno 1635. continenti labore adhuc in eo puluere laudatissimè progreditur, eamque ob causam vnâ cum Daniele Papebrochio nostro magnam partem Germaniæ, Italiæ, Galliæ peragravit; Romæ & alibi illustriores Bibliothecas, & Tabularia iustravit, atque ex ijs multa in rem suam etiam cum approbatione Summi Pontificis Alexandri VII. excerptit, descripsit, recumque in Belgium, auexit. Edidit collata opera cum Ioan: Bollandi

Acta Sanctorum Ianuarij, & Februarij, quæ inueniri huc vsque potuerunt cum suis Notis quinque magnis Tomis in fol. Antuerpiæ typis Iacobi Meursij annis 1645. & 1658. item collato studio cum Daniele Papebrochio.

Acta Sanctorum mensis Martij. tribus tomis in folio Antuerpiæ apud eundem 1668. & iam sudant sub prælo.

Acta Sanctorum mensis Aprilis, tribus pariter tomis in folio. Antuerpiæ typis Michaëlis Cnobari 1675. in folio. Et iam prodijt Index illorum prodromus, ibidem in 4. Scorsim edidit Godefridus

Diatribam de Episcopatu Traiectensi ad Mosam Antuerpiæ apud Meursium 1653. in 4.

Diatribam de tribus Dagobertis Francorum Regibus. Ibidem apud eundem 1655. in 4.

Notitias breues Italia, Hispania, Gallia, Belgij, Germaniæ quinque libellis ex Actis Sanctorum Ianuarij, & Februarij. Ibidem 1658. in 8.

Notitias breues triplicis Status Ecclesiastici, Monastici, & secularis, ex Actis sanctorum Ianuarij, Februarij, & Martij. Ibidem typis iisdem 1668. in 8.

Vitam S. Petri Thomasi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo ex manu scriptis editam, & illustratam. Ibidem iisdem typis 1659. in 8.

* **GODEFRIDVS VVANDELMAN** natione Belga, natus Amstelodami parentibus Hæreticis anno sæculi præteriti 90. & in patria Hæresi educatus, cum forte Harlemi in ludo litterario vbi adolescentes Catholici permixti erant Heterodoxis, vidiſſet condiscipulos Catholicos expiandorum peccatorum causa adire Sacerdotem, statuit & ipse, quasi curiositatis causa, experiri quid ea in re esset. Adiungens itaque se illis, repente a Deo commoueri cepit, & cælesti lumine perfusus obuersari sensit menti peccata per omnem vitam commissa tanto cum dolore, atque illorum odio, vt illico Sacerdoti ea ritè exposuerit, at-

que ab illo aggregatus Ecclesiæ, statim se Catholicum palam professus fuerit, tanta animi firmitudine, vt nulla vnquam deinceps dubitatio de religione eius mentem inceserit. Postea à matre sua nondum mutata in melius religionis conscia, impetrata facultate ad eundem Louanium studiorum aliorum causa, ibi e mento Philosophiæ curriculo, & Spiritualibus commentationibus S. P. Ignatij excultus, tanto mentis seruore Societatem expetiit, vt vel Romam vsque genibus prorepere si opus foret, ad impetrandam admissionem decreuerit. Admissus itaque in Societatem est Tornaci anno 1609. atque in ea magno semper zelo animarum emicuit. Missionarium egit per Hollandiam annis aliquot; tum Concionatorem varijs in Urbibus per Prouinciam annis amplius viginti. Traiecti ad Mosam, postquam ea vrbs in potestatem deuenit Batauorum, tanta contentione, doctrinæque pondere dixit aduersus Hæreses, vt constet per illum plurimos ab erroribus reuocatos, plurimos in Orthodoxa Fide nutantes fuisse ab illo confirmatos. Hinc succensum viri seruorem non ferentes pestilentis cathedræ Ministri, iniquis delationibus eum apud Magistratum persequi non desisterunt, donec obtento diplomate ab Ordinibus Generalibus, solum vertere iussus fuerit, non aliam ob causam, quam quod seruentius, quam A catholicis ferre possent, rem Catholicam promoueret. Tandem Mechliniæ annis, & bonis operibus plenus, & Spiritualibus Coadiutoribus pridem adscriptus, cælesti brauiio donandus obiit die 12. Octobris 1654. Scripsit Belgico idiomate

Viam salutis, seu familiarem declarationem Catholica Fidei per modum Dialogi inter Theophilum, & Tranquillum, impressam primò sine nomine Bruxellis, apud Ioannem Montmactrs anno 1638. in 16. postea expresso nomine recognitam, & auctam. Ibidem typis Gomarrsij Schoeuart 1648. in 12. Item

Claram, & rectam demonstrationem Ecclesiæ Christi, Mechliniæ typis Roberti laeye 1647. in 4. Quam dum latinam facere meditabatur euocatus è viuis est. Edidit etiam

Responsiones aliquot ad Libellos Hæreticorum.

* **GODEFRIDVS VVEYER** natione Germanus, patria Paffradiensis in Ducatu Montensi, natus anno sæculi præter labentis 10. Societati se adscripsit Treuiris 1628. & votorum 4. Sacramentum solemne dixit. Quinquennio docuit humaniores litteras; Concionatorem aliquot annis egit. Exercitui Bauarico in ministerijs spiritualibus quadriennio inseruiuit, & in similibus præsidario militi Leodij annis amplius viginti. Nunc Collegium Duffeldorpiense administrat. Edidit linguæ vernaculæ

Gladium sanctum, seu Precationes & documenta singularia pro militibus. Colonia apud Constantinum Munich 1651. in 12.

GONSALVVS DE PERALTA natione Hispanus, patria Granatensis, coopatus in Societatem anno salutis 1585. ætatis 15. vota 4. solemnia professus est, rexitque varia Collegia annis nouemdecim, Domum Professorum Hispalensem annis 15. Prouincias Boeticam, & Sardinia annis septem. Fuit etiam Magister Nouitiorum, & instructor Tertiæ probationis, & demum ad multorum annorum stipendia euocatus à Deo est Hispali die 23. Septembris 1647. Scripsit Hispanicè, ediditque in patente folio.

Epistolam de obitu, & virtutibus P. Petri de Leon Societatis IESV, qui obiit Hispali die 24. Septembris 1632. Item

Epistolam de obitu, & virtutibus P. Francisci de Aleman, qui Hispali defunctus est 28. Nouembris 1649. in 4. Item alteram

Epistolam de obitu vita, & virtutibus Patris Petri de Urteaga, qui Hispali decessit 30. Decembris 1644. in 4.

GONSALVVS RODERICIVS, natione Lusitanus, in Societatem Conimbricæ à P. Simone Roderico adlectus anno 1545. ad Indos Orientis solis iam sacris initiatus ordinibus anno 1551. destinatus est, & multis, magnisque in mari defunctus periculis, Goam Septembri mense peruenit. Inter cætera præsentissimum superauit discrimen, quod arenis impressa Nauis, tam pertinaciter hæsit, nullis, vt opibus extrahi, nulla arte circumagi posset; tentatisque iam frustra omnibus, & salute omnium desperata, suo nutu præter expectationem nauis ipsa euasit in altum. Creditum id Patrum, qui uehebantur, precibus donatum. Fidem poterit affirmare, quod paulò post contigit. Cum enim vix è nausæa maritima, Gonsalvus respirasset, in Gasparis Barzai locum suffectus Armuziam profectus est. In eo itinere cum leue nauigij genus, quod conscenderat insequerentur omni conatu piratæ, iamquè è proximò sagittarum imbrem depluerent, Rodericus positis genibus Deum orauit, & sagittæ ab omnibus retrorsum agi visæ in iaculatores, nullo comitum, ac ne nauatarum quidem Arabum Rodericij quidquam detrimenti passo. Sed nec piratæ; licet leuibus quoquè nauigijs mirè contenderent assequi potuerunt, atque ita re infecta, aliò verterunt. Inuectus Armuziam Gonsalvus est, ad diem 21. Nouembris, qui Præsentationi B. Virginis, facer est, & Gasparis insistentis vestigijs, suis concionibus mirè profuit. Turcarum in Arcem Armuzianam sustinuit impressionem, & vnus ipse vniuersum pondus arcis, exercitusque tulit. Obsidionem excepit lues, & multiplex morbus, qui nouus Rodericio labor fuit. Eum dum infractò animo nititur exorbere, febribus, & cœli grauitate pene absumptus, Goam reuocatus est. Sed labor illi ex labore ferebatur; nam anno 1555. destinatus in Aethiopiæ cum Regio Legato, vt quo esset ad excipiendum Patriarcham, qui ex Lusitania

mittebatur animo Claudius Imperator exploraret, cum 7. Idus Februarias duabus biremibus soluissent, multis magnisque periculis, seu Ferarum, siue Turcarum, terra marique perfuncti, denique decimo sexto Cal. Iunii in magnam, feracemque planitiem Aethiopiæ ad Claudium Regem peruenierunt. Ab eo in conspectum, & colloquium admissi Regis Lusitani Epistola perlecta, quæ habent in mandatis coram exponunt. Mutatam reperiunt Claudij voluntatem, negantis se aut auitam posse Religionem relinquere, aut Romanum velle agnoscere Pontificem: accepturum quidem, quosquos Lusitaniæ Rex misisset benigne; sed doctorum sibi copiam virorum esse, nec laborare se vllis vti videretur persuasum, in Fidei negotio erroribus. Gonsalvus ea denunciatione perculsus, statuit stylo persequi, quæ disputatione non potuit, & libellum conficere, quo refutaret Abassinorum errores, & Romanæ Fidei veritatem assereret. Eum cum breui confectum Regi obtulisset, indignari primùm Rex, quod sibi errores obiectaret: tum negare priuati fuisse Sacerdotis, sed Episcoporum atque Pontificum, ea quæ libro continebantur tractare. Verùm digressò Gonsaluo, repetere cœpit librum per otium, admirariquè tantam in iuuentute doctrinam. Ceterum quamuis libri adeo, vt ipse vocabat, sancti lectione, Claudius teneretur impensius, quia tamen aduertisset, magnos propter eum clamores toto Regno excitari, laudantibus alijs, alij contra carpentibus, ne partium dissidium aleret, supprimendum eum exstimauit. Denique cum nihil extricaret Rex, Gonsalvus Legatusque veniam abeundi petierunt. Rex decem auri vncias Gonsaluo in viatico dari iussit, quas ille Regis voluntate accepta remisit. Et confirmatis in officio Lusitanis, compositis dissidijs, collocatis in Matrimonio concubinis, iustratisque Baptismate pueris, Goam denique remeauit. In reditu præsentis Dei Matris ope, quam in rebus deploratis inuocarat, periculossimæ vim tempestatis effugit, cuius beneficij memoriam votiuæ Goæ tabula refert, in eiusdem Dei Matris templo suspensa. Annis sequentibus. Tanæ vtilem operam Gonsalvus impendit, & haud inde procul deserto in loco Pagum condidit ad faciliorem Indigenarum culturam; cumque in eo Templum excitasset, Sacrosanctæ Trinitati primum illud totius Indiæ dedicauit, & ab ea nomen Pago fuit. Anno 1561. ab Archiepiscopo Goano ad Idalcænam Regem, qui visus erat ad Fidem Orthodoxam aspirare, missus est; verùm præter inanem curiositatem, nihil in Iuene Rege inuenit. De tempore mortis optimi Patris nihil est compertum, superuixit saltem vsque ad annum 1564. circa quem videtur ad laborum præmia Goæ emigrasse. Scripsit Lusitanicè, sed curauit transferri Chaldaicè

Librum de Abassinorum erroribus, & Romana Fidei veritate, quem Regi Aethiopiæ Clau-

Claudio obtulit, & cuius meminerunt Orlandinus in Hist. Soc. lib. 15. Godignus de rebus Abassinorum, Balth. Tellez in Hist. de Aethiopia. D. Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana, & alij. Scripsit etiam

Epistolam de sua in Aethiopia legatione, de quæ rebus cum Claudio Rege actis, quam penè totam recitat idem Nicolaus Godignus de rebus Abassinorum lib. 2. cap. 18.

* GOSVVINVS NICKEL, natione Germanus, patria Iuliacensis nobili, ac locupletè genere natus, anno sæculi elapsi 84. Calendis Maij, emensis Philosophiæ spatij, & Magisterij in Artibus laurea donatus, Societati nomen dedit labentis 4. die 3. Aprilis, & votorum 4. professionem emisit. Classes omnes inferiores docendo percurrit. Philosophiam Coloniae tradidit; studijs Superioribus præfuit: Ecclesiasten, & Confessarium in templo egit; domesticos in spiritu direxit. Applicatus deinde regendis Nostris Aquigrani, ea statim prudentiæ, caritatis, obseruantia regularis, & coniunctionis cum Deo specimina dedit, vt reliquum fere vitæ tempus per 40. annos in gubernatione transegerit. Rector quantum, Prouincialis secundum fuit, & quidem tempore difficillimo, quo in visceribus Germaniæ grassabatur bellum; quin, & diutius præter morem protractus illi est magistratus. Interim à Comitijs suæ Prouinciæ missus est semel Romam ad Congregationem Procuratorum, bis ad Comitata generalia. A Congregatione generali octaua delectus est in vnum ex definitioribus; à Nona coopatus in Assistentem pro Germania; à Decima confirmatus in eodem munere; à R. P. Francisco Piccolomineo Generali ante obitum suum nominatus insigni cum elogio in Vicarium Societatis Generalem, deinde sublato è viuis R. P. Alexandro Gottifredo Generali, ab eadem Congregatione vndecima, quæ P. Alexandrum elegerat, subrogatus est in illius officium die 17. Martij anno salutis 1652. In munere porrò Præpositi Generalis vestigijs Antecessorum religiosè admodum inhæsit; nihil ab Instituto Nostro peregrinum, aut à consuetudinibus Societatis alienum, in eam irreperè permittens. Seueritati in custodia disciplinæ, mansuetudinem, temperamento excellenti admiscuit. Orationi adeo deditus, & temporum illi à Regula præstitutorum tam accuratè obseruans, vt audisfit aliquando dicere, se, ex quo Deo in Societate feruere cæperat, hoc est spatio sexaginta circiter annorum, nunquam particulare, (quod vocamus) examen Conscientiæ prætermisse. Imo ne matutinam meditationem interuentu negotiorum (vt subinde fit) interrumpere cogere, aut differre; assuenerat semper ex quo Philosophiam docuit, surgere è strato ante alios orationis mentalis instituendæ causæ, eamque consuetudinem per reliquæ vitæ decursum, etiam Præpositus Generalis (quoad per valetudinem licuit) retinuit. Dono pru-

dentia, quam excelluerit, præter gestas tot in Societate Præfecturas, satis indicat præclaræ opinio, quam de illo habuerunt Serenissimi Principes, Elector Colonienis, Dux Neoburgicus, & alij à quibus sæpe grauissimis in negotijs consultus fuit. Certè ipse Alexander VII. Pontifex Max. cum Nuntium Apostolicum ageret ad Tractum Rheni, contracta cum P. Gosuino notitia Coloniae, tanti illum semper postea fecit, vt cum ageretur de eligendo Præposito Generali Societatis, & ipse tunc S. R. E. Cardinalis Innocentio X. à secretis esset, non dubitauit fidenter suadere aliquibus ex P. P. Electoribus, quos familiariter nouerat, vt P. Gosuino suffragia sua darent. Hinc aditum facilem ad Alexandrum euectum ad Pontificatum semper habuit; & opportunè vsus ea gratia, quoad potuit, permouit suam sanctitatem ad procurandam restitutionem Societatis in Statum Venetum, id quod tandem felicissimè obtinuit. Inter primas à suscepto Societatis totius regendæ clauo curas, vna fuit, vt Domum Professam Romanam (cuius Præpositus speciali titulo, sicut, & omnes illius Antecessores, fuit) à grauissimo onere aeris alieni (sub quo gemebat) liberaret. Id verò corrogatis hinc inde Eleemosynis sua industria, & extinctis quàm plurimis nominibus, ita consecutus est, vt expropter plurimum Romana Domus ei obstricta maneat. Paupertatem religiosam, quàm cordi habuerit, eiusque in Societate obseruantiam, luculenter testatur encychea Epistola, quam eo de argumento ad vniuersam Societatem dedit. Cibi, potusque modici fuit, & disciplinæ communis, quam ab alijs exigebat, seruantissimus exstitit; etiam in minimis, nisi infirmitate corporis impeditus. Subinde quoque in peruigilijs Festorum celebriorum, more ab alijs quoque Generalibus vsurpato, ad humilia Culinae officia descendebat, atque in publica quotannis diuerbatione pridie festi S. P. N. Ignatij, ipse primus anteibat alios, suo omnibus præluens exemplo. Aliquot annis ante obitum placuit Deo exercere illius patientiam, priuando ipsum omni vsu pedum, ita, vt nec ad modicum tempus, aut illis insistere, aut gressum tigrè potuerit. Quocirca ne Societas, quam tenerimè amabat, aliquid inde detrimenti caperet, traditis gubernationis habenis R. P. Ioanni Paulo Oliuæ, electo à Congregatione generali XI. in Vicarium Generalem, cum lure successionis, ipse sibi, ac soli Deo vacans, residuum vitæ inter luculenta patientiæ exempla transegit. Dici vix potest quantas molestias exorbere debuerit optimus senex, in continua per totos dies sessione, idque pluribus annis; quia decumbere super lectum illi graue erat propter inflammationem renum, & symptomata calculi, quod identidem cruciabat; Hos tamen dolores ille inuisa animi fortitudine tolerabat, & ne forte inter continua cruciamenta flaccesceret virtus, & mentis vigor,

con-

conscriptam sua manu oratiunculam tenebat ob oculos super pluteum, in hæc verba: *Fiat Domine in me, de me, per me, circa omnia mea, Sanctissima voluntas tua, in omnibus, & per omnia nunc, & in aeternum Amen. Præterea non obstante infirmitate, qua laborabat, curabat se quotidie vehi ad Sacellum domesticum, vt Sacrosancto Missæ Sacrificio interesset, & pane cœlesti se reficeret, donec deficientibus viribus adulto Iulio anni 1654. & accedente febri, Sacramentis dein, & Pontificia benedictione præmunitus, ipso die, quo in cælum abiit S. P. N. Ignatius, migravit, & ipse ad complexum sui Sancti Patris (vt fas est sperare) cuius cultus amplificandi fuerat semper studiosissimis, anno ætatis suæ 82. Societatis aditæ 61. supremæ Præfecturæ in Societate 13. Scripsit Religiosissimus Pater Epistolas binas paræneticas ad omnes in Ordine Socios, Scilicet*

I. *De Sancta Paupertate, & accurata illius obseruantia* anno 1653. Romæ typis Manelphi latinè, & Italicè 1654. in 8.

II. *De Nationali, Prouincialique pernicioso spiritu in Societate vitando* anno 1656. Romæ typis ipsidem 1656. in 8.

* GOTHARDVS BELHOMVS, natione Italus, patria Castilionensis natus anno sæculi voluentis 12. Deo se in Societate consecrauit 1628. & votorum 4. nuncupatione se adstrinxit. Rhetoricam in ea docuit triennio; Philosophiam nouennio, Theologiam triennio. Rexit Collegia Buxeranum, Patauinum, Domum probationis Nouellarum, & Domum Professorum Venetijs. Edidit Italicè libellum cui titulum fecit

Initium sapientiæ, quo adolescentem informat ad pietatem Bononiæ

Flammæ Sanctuarij, sive Affectus præcipuos in meditationibus de Passione Christi exercendos. Venetijs apud Zaccariam Gonsattum 1672. in 24.

Latinè edidit suppresso suo nomine.

Microcosmum immobilem, seu Compendium vniuersæ Philosophiæ. Dedicatum Card. Otthobono à Bernardino Bartolo, Mantuæ apud Ofanas 1655. in 8.

GRANATENSE COLLEGIVM in Bætica Hispaniæ Prouincia, & numero Sociorum, & Scholarum omnium frequentia celebre, primordia sua debet illustri D. Petro Guerrero eius Urbis Antistiti, qui anno salutis 1553. viuente adhuc S. P. Ignatio, & redux ex Concilio Tridentino, vbi Societatis instituta cognouerat, valdeque probauerat, missos eò aliquos de Societate benignè fouit, & alijs Ecclesiasticis impensè commendauit, impositæ etiam Nostris præcepto obedientiæ, vt quidquid ad vitæ sustentationem opus haberent, ab ipso peterent. Vnde auctis progressu temporis viri meritis in Ordinem Nostrum anno 1575. Collegij magno suo gaudio declaratus est Fundator. Initio aluit hoc Collegium etiam Tirones Societatis; postea ijs translatis aliò

enutriuit Scholasticos Philosophicis, & Theologicis disciplinis imbuendos. Multos habuit Professores doctrinæ laude, & libris editis clarissimos. Edidit Collegium lingua Hispanica

Relationem Festorum in Beatificatione S. P. N. Ignatij ab eodem Collegio institutorum. Hispani apud Ludouicum Estupinam 1610. in 4.

GRATIENSE, SEV GRAECENSE COLLEGIVM Austriacæ Prouinciæ in Styria anni Muræ impositum ab Serenissimo Carolo Archiduce Ferdinandi II. Cæsaris Augusti Patre, tamquam Fidei Christianæ propugnaculum erectum est. Pijssimus hic Princeps, cum Hæretica lues Terras suæ ditioni subiectas, & ipsam in primis Nobilitatem corripuisset, vt & hæresim reprimeret, & antiquam pietatem instauraret, Societatem in auxilium aduocare statuit. Itaque à Sancto Francisco Borgia per id temporis Præposito Generali, ardentissime flagitauit, vt in hac Styrorum Metropoli, Collegium à se erigi, dotarique pateretur, quod etiam sublato ex hac vita paulò post S. Borgia, ab illius successore Euerardo Mercuriano impetrauit. Datum ergo initium Collegio sub annum salutis 1573. cuius labores adeo statim probati sunt Serenissimo Principi Archiduci, vt anno 1586. celebri Academia id ornauerit, in qua præter mansuetiores disciplinas, Græcæ, Hebraicæque linguæ institutiones, Mathematica, Ethica, Philosophia, Theologia tum Scholastica, tum Moralis, tum Polemica de Controuersijs Fidei, denique Ius Canonicum, & Sacra Scripturæ explicarentur, eamque amplissimis priuilegijs dotatam, huius sui Collegii curæ sub potestate Societatis committeret. Prouexit Collegii huius adolescentiam, materna planè beneuolentia Serenissima Archidux Maria defuncti Fundatoris Vidua domo Bauara, incomparabilis pietatis, ac zeli Heroïna. Sed & Ferdinandus II. Paternarum, Maternarumque virtutum hæres, tum ad augendum Academiæ splendorem, tum ad alendum maiorem Sociorum in Collegio numerum, foundationem sui Serenissimi Patris adiecta Millestadiensi Præceptorum cumulauit, vt iam ex annuis redditibus amplius centum, & quadraginta capita ordinariè in eo sustententur. Habent nimirum hi Serenissimi Fundatores in eo pietatis suæ fructum, quod non tantum numerosissima iuuentus, & prima nobilitas Styriæ, Carinthiæ, Sclauoniæ, Carniolæ, Carniæ, Croatiae, aliarumque Nationum omnium scientiarum disciplinis magno Reip. bono isthic imbuantur: Sed etiam quod errores Lutheri, aliorumque Hæreticorum longè lateque repressi Societatis ibi defudantis opera, & catholica religio sit latissimè propagata. Edidit hoc Collegium suo nomine

Parentalia Serenissimo Carolo Archiduci Austriae Fundatori suo. Gracii typis Vuidmanstadii 1590.

Orationes tres in exequijs eiusdem Serenissimi

mi Caroli à tribus Patribus habitas. Ibidem.
Eodem anno

Parentalia Serenissima Mariae Bauaræ Archiduci Austriae Serenissimi Caroli Archiducis Viduæ, Græci defunctæ, die 29. Aprilis 1608. Ibidem 1608.

Pompam funebrem Serenissima Mariae Annæ Bauaræ Ferdinandi II. Bohemorum tum Regis coniugi, Emblematis, & Elogijs expressam anno 1618.

Imperium Romanum Ferdinando Secundo Augusto Pio, Patriæ Patri ab Augusto Septem virorum S.R. Imperij Senatu votis concordibus delatum, fauste gratulationis ergo exhibitum. Græci typis Ernesti Vvidmanstadii 1620. in folio.

Amphitheatrum Regium Serenissimo, Potentissimoque Ferdinando III. Hungarorum Regi in faustam gratulationem laboratum, dicatum anno secularis æra 26. Ibidem 1626. in folio.

Epithalamium symbolicum Coniugibus Porphyrogenitis Serenissimo, Potentissimoque Ferdinando III. Hungarorum, Bohemorumque Regi &c. & Serenissima Mariae Reginae Hispaniarum Infanti &c. Archiducibus Austriae, cum Vienna Austria Regias nuptias solemniter agerent in lætissimam adgratulationem, debique honoris æternum monumentum dicatum, dedicatumque. Ibidem 1631. in folio

Annus primum Imperij Austriaci XII. Cæsaro-mensium, & CCCLXV. Anno-dierum. D. Ferdinandi III. eidem supputatum, concinnatum, oblatum à Collegio Græcensi anno 1638. in folio

Genealogiam Serenissima Domus Austriacæ à Philippo I. Rege Hispaniarum, altero Austriacæ magnitudinis Fundatore, ad Augustissimos Cæsares Leopoldum, & Margaretam deductam &c. Græcii typis Ferdinandi Vvidmanstadii 1666. in folio.

GREGORIVS CNAPIVS natione Polonus, gente Masouita, patria Grodzicensis in Societatem ingressus est anno salutis 1583. ætatis 19. & in ea nouem annis docuit artem Oratoriam, Mathematicam quoque, & conscientia Quæstiones, necnon Theologiam Scholasticam biennio. Edidit in lucem

Thesaurum Polono-Latino-Græcum, seu promptuarium linguæ Latinæ, & Græcæ Polonorum vsui accommodatum. Cracouiæ typis Francisci Cæsarij 1620. in folio. Recognitum, & auctum 1643. Item

Thesaurum Latino-Polonicum. Ibidem 1626. in 4. Item

Thesauri Tomum III. Adagiorum Ibidem 1632. in 4. Obijt Cracouiæ 12. Nouembris anno 1638.

GREGORIVS FABER natione Germanus, patria Morsburgensis Dioceseos Constantiensis ad Societatem se aggregauit anno Domini 1591. ætatis suæ 24. atque in ea Rhetoricam annis septemdecim, Logicam, Ethicam, Theologiam Moralem multis annis explicuit; linguæ Græcæ scientissimus, & trium

votorum solemnium in Societate Professus. Decessit piissimè Constantiæ 29. Aprilis 1653. impenis ex octoginta & quinque annis vitæ, Societati sexaginta duobus. Austerus in se existit quotidianis flagellis, & triginta annorum spatium pro cæna non nisi modicum de iure, & pane sumpsit. Demissioni animi studiosissime deditus, orationi semper intentus, ac potissimum versiculo illi: *Gloria Patri &c.* sanctissimam Trinitatem exquisitis officijs colebat. Postquam puram ab omni lethali labe (vt opinio fuit) animam Confessione generali expiasset, apoplexia tactus, & sesquiannum cum illa luctatus, (id quod in pio suo libello disertè prælagus adnotauerat) rationis & linguæ impos, nihil nisi Iesum, Iesum perdidit, ac pernox, millies, ac millies pronuntians, emisit spiritum. Supremum illi diem visa est æris campani significatio designasse, quando eo die, quo obiit; maior templi campana spontè sua nullius mortalium operâ, futuro eius funeri, vt dicebatur, signum dedit. Edidit tacito suo nomine

Biuium Religionis 1635.

GREGORIVS FERRARIUS natione Italus, gente Ligur è Portu Mauritio, ditionis Reip. Genuensis, Societatem amplexus anno salutis 1595. ætatis suæ 16. Philosophiam Mediolani, ac moralem Theologiam docuit. Sacras litteras etiam aliquamdiu est interpretatus. Rexit Collegia Aronæ, & Alexandria. Vir multæ orationis, & quorum excipiebat Confessiones ad pietatem sedulo instituebat. Plenus dierum, ac bonorum operum, naturæ concessit Nouocomi die 10. Martij 1659. & ab emissa professione quatuor votorum anno 25. Edidit

Notas in Thomæ de Kempis De Imitatione Christi Libros 4. cum Methodo illis vtendi. Italicè 1629.

Vitam spiritualem descriptam per Spiritum Sanctum Psalmo 17. & à se explicatam. Italicè lib. seu Par. V. Mediolani apud Cerrium 1633. in 8. eam latinè transtulit Io: Bucelleni noster atque edidit Viennæ Austriae 1637. in 8.

Vitam Angelicam. Italicè Physicam, seu de Corpore, & rebus Naturalibus Philosophiam Tom. II. in 4. quorum prior explicat ea; quæ Aristoteles tractat lib. VII. & VIII. Physicorum & Lib. IV. de Cælo. Brixiæ typis Io: Antonij Ricciardi 1635.

Sanctos & Amatorios affectus Sponsi Cælestis, & Sponsæ è Sacris Canticis depromptos. Par. III. Italicè Mediolani per Franciscum Mognagam 1636. in 12. Latinè Viennæ 1651. in 12.

Cytheram laudum Diuinarum, tacito suo nomine Mediolani 1638. Item Italicè

Christianam perfectionem, seu vitam Evangelicam, duobus tomis in 8. Mediolani apud hæredes Pacifici Pontij &c. 1643. & 1656. in 8. Latinè scripsit ediditque Tomos III. in Apocalypsim quorum

Expli-

I. *Explicat 4. prima Capita. Mediolani typis Ludou. Montixæ 1652. in folio.*

II. *Exponit 8. Capita subsequencia, typis iisdem 1655. in folio.*

III. *Explicat 10. posteriora. Ibid. 1656. in folio.*

Edidit etiam Latinè

Commentarios in Canticum Canticorum. Mediolani typis eiusdem Ludou. Montixæ 1656. in 4. Parauerat typis & alia vt

Oeconomiæ Euangelicam: De Heroica Virginis virtute, immaculataque sanctitate. Quid possint Regulares, tempore cessationis à Diuinis. Sed non edidit

GREGORIVS LOPEZ, natione Hispanus, patria Alcozeriensis dioceseos Conchenfis, Societati adscriptus anno Christi 1579. ætatis 19. Nondum Sacerdos ad lucra animarum nauigauit in Americam, & primò Mexico, vbi fuit Magister Nouitiorum; prælegit Philosophiam, & Theologiam, & vota quatuor professus est: Postea in Philippinis rexit Collegium Manilanum, & subinde illam Prouinciam, in qua religiosè obiit die 21. Iulij anno 1614. scripsit

Annus litteras, ex Philippinis anni 1608. Italicè editas Romæ per Bartholomæum Zannettum 1611. in 8.

GREGORIVS MASTRILLVS, natione Italus, patria Nolanus illustri genere; Adolescentulus in Societatem tamquam in portum securum se recepit, territus horrendo casu duorum fratrum, qui orto inter ipsos iurgio de re leuissima, arreptis ensibus mutuò se confoderunt. Admissus itaque anno Christi 1566. die 21. Maij, & mutato, quod prius habebat nomine Mutii in Gregorium, post decursum studiorum, concionibus habendis vitam vtiliter traduxit, Italianam, vt fit, circumeundo, & verbum Dei magno cum fructu disseminando. Doms Professorum etiam Romanam, & Neapolitanam gubernauit, atque in hac plenus dierum, ac meritorum abiit ad cælum die 7. Februarij anno 1633. Edidit in lucem Italicè

Discursus de Passione Christi tomo unico in 4. Romæ per Bartholomæum Zannettum, 1607. Postea

Centum discursus de Passione, ac morte Christi diuisos in tres tomos, seu partes in 4. Romæ, apud eundem 1625. & 1627. Item

De æterna Generatione Christi D. N. Messanæ per Franciscum Blancum 1625. in 4.

De Temporalis Generatione Christi D. N. Neapoli per Lazarum Scorigium 1625. in 8.

Discursus 30. in Ionam Prophetam. Neapoli, apud ægidium Longum 1630. in 4.

Discursus, Quadragesimales in Dominicis, & Ferialis Quadragesimæ tribus tomis. Neapoli per Aegidium Longum 1627. in 4.

Nouenam, seu Discursus Spirituales super septem Antiphonas maiores ante Natiuitatem.

Christi Neapoli per Lazarum Scorigium 1620. in 4.

GREGORIVS MONTALIS, natione Italus, patria Spezientis in Societatem admittus anno salutis 1614. ætatis 17. votorum 4. professionem emisit. Rhetoricam, & Humaniores litteras in ea docuit sexennio; Philosophiam biennio, Theologiam Moralem etiam sexennio; & sæpius Ecclesiasten egit: Rexit quoque Collegia Adiacense in Corsica, & in Missionibus obeundis ad præcipitem vsque senectam indefessus fuit. Vir religiosa simplicitate, morum innocentia, animarum zelo, & summa obseruantia disciplina regularis præclarus mortalem vitam deseruit; Genuæ die 5. Februarij 1668. Edidit Italicè tacito suo nomine

Faces ad exercitandas virtutes, & detestanda vitia. Genuæ typis Farronij 1640. in 24.

* GREGORIVS RAMART natione Gallus, patria Sequanus, Diocesis Bisuntinæ, Societatem iniit anno salutis 1621. ætatis 20. & quatuor vota solemnia nuncupauit. Vir Græca, latinaque linguis doctus, Rhetoricam, & politiores litteras octennio tradidit; Philosophiam quadriennio, Theologiam Scholasticam octennio explicuit, Scripturam Sacram quinquennio est interpretatus, & Conciones aliquando habuit cum magno plausu. Fuit in eo eximia in Deum pietas, & caritas in proximum admirabilis. Enituit etiam toto vitæ curriculo Religiosæ vitæ amor, & obseruantia singularis, Tandem septuagenarius ad brauium laborum euolauit Aquis-sextijs die 25. Augusti 1670. Edidit Gallicè

Officiam Mortuorum, seu Clauis Purgatorij, De animarum ibi statu, & lenamine. Lugduni, apud Ant. Molin 1670. in 8.

GREGORIVS ROSEFFIVS, natione Germanus, gente Boius, patria Landshutanus, honestis parentibus anno Christi 1538. natus in Societatem venit Viennæ 16. Cal: Octobris anno 1559. vbi sub Ioanne Victoria Tirocinium fecit. Romam aliquantò post missus, Germanorum contubernio ad D. Marcelli præfuit. Viennam reuersus, Sacerdotio initatus, & Petro Canisio in Concionandi munere susceptus est tanta nominis celebritate, vt tali viro non indignus Successor haberetur. Certe Hæreticis terrori, & admirationi fuit. Catholicis incredibili solatio; ex eo etiam, quod mira facilitate difficillimas quæstiones, vel rudibus explicaret ad captum. Ultra quinquaginta annos in Cathedrali Ecclesia Augustana dixit tanto fructu, vt communi fama, Urbis illius constantia in Fide illi adscribatur. Othoni Cardinali Augustano fuit in amoribus, & veneratione, qui, & illo vsus est ad publicanda per suam diocesium Sacri Concilij Tridentini Decreta. Vno, & viginti annis Rector fuit, & demum sexagenarius decennium Prouincialis. Plurimum illius debent industriæ pleraquè Germaniæ Superioris Dom-

micilia nostra, & ipsa tota Prouincia, quam eximia humanitate, grauitate, prudentia, animi candore gubernauit. Quinquies à Prouincia Romam legatus fuit. Congregationi quartæ Generali Elector interfuit. Vitæ iam satur in rerum Diuinarum meditationem se totum immerfit, vnde breui ad eorum claram contemplationem transiuit, postquam acutissimos morbi dolores in tam graui senio patientissimè tulisset, identidem repetens: Da Domine patientiam, & auge dolorem. Obijt Sacramentis ritè instructus, Augustæ Vindelico- rum die 15. Maij anno 1617. ætatis 85. scripsit Germanicè sub nomine Christophori Roseri

Responsonem contra monita Osiandri de falsa Iesuitarum practica. Ingolstadij 1586. in 4.

Replicam, & declarationem contra eadem monita

Apologiam pro Societate Iesu, contra Osiandrum Ingolstadij 1588. in 4.

Iter legatorum Iaponiorum ad Gregorium XIII. Summum Pontificem, & Epistolas alias ex Iaponia, reddidit Germanicè, & suppresso suo nomine vulgavit.

Afferuatur integra pene Bibliotheca voluminum, quæ suo ipse ingenio elucubrauit, sua manu descripsit.

GREGORIUS RVMER, natione Hungarus, patria Baoniensis, post explicatam Græcij Philosophiam, alijs in Societate muneribus perfunctus, Rectorem egit Olomucij, ac demum temporibus difficillimis Austriæ Præpositum Prouincialem; cum ab ea fuisset Bohemia seiuncta, primus eam Prouincialis obtinuit, in eoquè magistratu vita functus est Brunæ die 29. Septembris anno salutis 1627. ætatis 57. Religionis 35. Vir fuit moribus suauissimis, & eo nomine omnibus, ipsi etiam Cæsari Ferdinando II. carus. qui cum eo multum sibi commodorum interijisse publicè testatus est. Modestiam, constantiam, mansuetudinem, fortitudinem, caritatem, prudentiam suam turbatissimis rebus egregie probauit. Eximia fuit in Deum pietas in suos Moderatores obseruantia, in Magistratus etiam Ciuiles reuerentia, in ægros teneritudine, in afflictos lenitate, indulgentia, patientia malens cunctando sanare, quàm perdere festinando. Pauperum miserebatur impensè, & pro copia, quæ illi erat, subueniebat ipsorum indigentia. In se ipsum rigidior, quàm indulgentior. Illecebras omnes voluptatis & à se semper, & à suis procul habuit, ne quid inde caperent detrimenti, Molestias, & morborum cruciatus, magno animi robore perferebat, & grauissimorum dolores, quibus demum est confectus, has illi voces dumtaxat expresserunt. O bone Iesu, o bone Iesu, Miserere. Edita est

Oratio. ab eo habita Græcy in funere Serenissimæ Mariæ Matris Archiducis Ferdinandi, eius, qui Imperator eius nominis II. postea fuit

13. Cal. Iunij 1608. Extat ea in Parentalibus eidem Principi à Collegio Græcenli factis.

GREGORIUS à SANCTO VINCEN- TIO, natione Belga, patria Brugensis, natus anno sæculi præteriti 84. vicennis Societatem Romæ amplexus est prætereuntis 5. & votis 4. solemnibus se obligauit. A Philosophia statim datus est P. Clauio Mathefeso discipulus, & aliquot deinde annorum interuallo, Aquilonio nostro eorundem studiorum socius. Mathematicas postea disciplinas publicè nouennio professus est priuatim verò easdem Nostros vsque ad mortem docuit. Ætate vnica secutus castra Regia, quanto zelo militibus præsto fuerit, probauere cicatrices vulnerum inter excipiendum Confessiones militum acceptorum, quas suo sepulchro intulit. In vrbibus etiam periclitantibus animabus pari feruore adfuit, & Illustrissimum Ranzouium Galliæ Mariscallum, armorumque Regis Galliæ in Belgio Præfectum in arce Gandensi tunc attentum ad Castra Christi (eiurata Hæresi) traduxit. Junior cum esset ad Sinas lucrandarum animarum causa mitti sæpius postulauerit; sed obstiterunt pijs illius eo in genere desiderijs semper Superiores in Prouincia, vt lucubrationibus suis Mathematicis Societatem illustraret. Hinc certatim à varijs Principibus, & Regibus expetitus est; nominatim à Ferdinando II. Imperatore, cuius postulatu profectus est Pragam; postea à Philippo IV. Rege Catholico, datis ea de re litteris ad Præpositum Generalem Mutium Vitellestum, vt filium suum Ioannem Austriacum Mathematicis scientijs institueret. Sed licet tantus fama eruditionis fuerit, maior tamen multo virtutibus exstitit, semper sibi in bono similis, ac constans, vt concepta in primis Tirocinij exercitijs proposita sancta, ad finem vsque vitæ in Societate annis 62. actæ, constantissimè serua- uerit. Tandem apoplexia tactus Gandauim plenus dierum, ac bonorum operum placidissimè expirauit die 27. Ianuarij 1667. ætatis 83. post celebratum Triplicem Iubilæum, Religionis, Sacerdotij, & Traditiæ Mathefeso.

Edidit opus egregium, duobus tomis, inscriptum

Opus Geometricum Quadraturæ circuli, & sectionum conicæ decem libris comprehensum. Auctuerpiæ. apud Ioannem, & Iacobum Meursios 1647. in folio

Post obitum Auctoris prodijt

Opus Geometricum posthumum ad Mesolabium per rationum proportionalium nouas proprietates. Gandauim typis Balduini Manilij, 1668. in folio ediderat diu Antea

Theorata Mathematica scientiæ staticæ de duobus ponderum per planitiem recta, & obliqua horizontem decussantem, proposita Louanij, typis Hastenij cum figuris æri incisus à Ioanne Germano 1624 in 4.

GREGORIUS DE VALENTIA, natione Hispanus, natus Methymnæ Campi, anno

no salutis 1551. mense Martio, dum adhuc in vtero gestaretur Matris pijsimæ feminæ, visa hæc sibi est gestare catulum continuo latrantem, sæpiusquè domesticis affirmauit se quasi ex vtero audire latratum canis. Præsignificabat id scilicet, qualis esset futurus Gregorius in custodiendo grege Christi, contra Hæreticos, quos in Germania spatium 24. annorum, & voce, & stylo acerrimè est insectatus, nec villo loco passus consistere. Salmanticam missus studiorum causa dum Philosophiæ, ac Iuris prudentiæ nauaret operam, inflammatus concionibus P. Ioannis Ramirez, Societati se adiunxit anno salutis 1565. die 23. Nouembris; posuitquè sub disciplina Balthazaris Aluarez Religiosæ militiæ Tirocinium. Ex Hispania dein euocatus Romam à S. Francisco Borgia, anno 1571. necdum Sacerdos Philosophiam ibi biennio prælegit, donec in Congregatione Generali qua electus est Euerardus Mecurianus in Generalem anno 1575. expetitus à Prouincialibus tum Franciæ, tum Germaniæ, & huic demum adiudicatus, eo profectus est, vt Sacram Theologiam nostris in Collegijs explicaret, furentium Hæreticorum impetum retardaret, nutantesquè Catholicorum animos erigeret. Quod tam cumulatè præstitit per annos circiter 23. Dilingæ primum, deinde Ingolstadij post Hieronymum Torrensem, prælectionibus, disputationibus, congressibus, scriptis denique, vt omnium Catholicorum animos sibi deuinxerit, & quæ maxima laus est, in odium Hæreticorum incurrerit: omnibus enim aduersarijs, contra quos scripsit silentium imposuit. Scripsit autem

Multa opuscula de Controuersijs Fidei contra Sæctarios quæ diuersis temporibus edita subinde, postremo recognouit certa methodo, ac ratione distribuit, vnoque volumine comprehensa vulgavit Lugduni, apud Hæredes Guilhelmi Rouiltij 1591. hæc inscriptione,

De rebus Fidei hoc tempore controuersis, qui libri hætenus exstant omnes cum nonnullis alijs nondum antea editis. Index autem generalis omnium librorum, quæ in hoc volumine continentur, hic est

Analysis Fidei Catholicæ lib. 8. comprehensa, in quibus simul, De Ecclesia, De Romano Pontifice, De Scriptura, De Traditionibus, De Concilijs disputatur. Editus est hic liber anno 1585.

De Sanctissima Trinitate, libris 5. in quorum postremo pestilens quidam liber in Polonia editus confutatur. Editi fuerunt 1586.

De Vera Christi Maestate, & presentia, contra Lutheranos ubiquistas, lib. 4. cum Epistola Francisci Turriani de eodem argumento, Ad Auctorem scripta. Editi sunt 1582. & duobus sequentibus. In tertio autem libro continetur. *Annotatio aduersus Admonitionem à Schmidelino Lutheranis ubiquista pro Iesuitis contra Caluinianos editam*

De Rebus controuersis ad materiam Sacra-

mentorum pertinentibus, lib. 23. nempe

De numero, & efficacia Sacramentorum, nouæ legis lib. 2.

De Baptismo paruulorum lib. 1.

De reali Christi presentia in Sacramento Eucharistia, & de Conuersione panis, & vini in Corpus, & Sanguinem Christi lib. 4. contra Caluinistas. Editi sunt 1587.

De eodem argumento lib. III. in quibus continetur examen, & refutatio præcipui mysterij doctrinæ Caluenistarum cum responsione ad obiectiones Antonij Sadeelis, & Fortunati Grellij. Accessit appendix de Colloquio Monpelgartensi. Editi sunt 1589.

De legitimo vsu Eucharistia in altera tantum specie. lib. II.

De sacrosancto Misse Sacrificio lib. II. contra Lutheri, Kemnitij, Helbrandi, & aliorum Sæctariorum doctrinam. Editi prior 1570. posterior 1571.

De Contritione ex pœnarum timore concepta. Lib. I.

De Necessitate Confessionis. lib. 1.

De Satisfactione. lib. I. Editus 1588.

De Ordinis Sacerdotalis, & Episcopalis discrimine lib. I.

De Indissolubili vinculo Matrimonij, lib. I.

De Idololatria, lib. V. in quibus cultus sacre Eucharistia, & Sanctorum, & Sacrarum Imaginum, ac Reliquiarum aduersus sectariorum contumelias defenditur. Editi 1580. & sequente

De diuersis alijs materijs controuersis, lib. II. nempe

De Peccato Originali lib. I.

De officio proprio Christi mediatoris, ac Redemptoris. lib. I. Editus 1585.

De vera, ac falsa differentia veteris, ac nouæ legis; contra fundamentum Lutheraniæ, & Caluinianæ doctrinæ lib. I.

De Gratia, Iustificatione, & meritis lib. I. Editus 1576.

De Prædestinatione, & Reprobatione, lib. I. Editus 1574.

De Statu, & votis Religiosorum hominum lib. I.

De Calibatu, lib. I.

De Potestate Legis humanæ præsertim Ecclesiasticæ, lib. I.

De Efficacia excommunicationis Ecclesiasticæ, lib. I.

De Indulgentijs, lib. I. editus 1587.

De Purgatorio, lib. I.

Atque hæc quidem eo volumine bene magno continentur, post quæ sic excusa prodijt eodem Valentia Auctore

Redargutio Inscitiarum, & fraudum, quibus nonnulli falsi Theologi, & Pseudo Philosophi Geneuenses subsidiarij Antonij Sadeelis, & Fortunatus Grellius Heidelbergensis, eum librum cauillati sunt, quo præcipuum mysterium doctrinæ Caluinistarum anno 1589. examinatum, & conuictum est. Ingolstadij apud Dauidem Sartorium

rium 1590. in 4.

Supplementum earum fraudum, seu mendaciorum, quae in Redargutione superiore anno edita, quibusdam Calvinistarum obiecta sunt, collecta ex Indice quodam secundo aduersus eam redargutionem Geneuæ euulgato. Ibidem 1591.

Peccata tria Sadeelis in Apologia secundorum ipsius peccatorum. Ibidem 1595. in 4.

Edidit praeterea Valentia.

Commentariorum Theologicorum, & Disputationum in Summam D. Thomae Aquinatis, tom. IV. qui primum anno 1591. & sequentibus saepius demum ab Auctore recogniti, & aucti recusati sunt. Ingolstadij typis Adami Sartorii 1593.

In hisce Commentarijs siue Disputationibus ita stylum temperavit Valentia noster, vt solidam, atque reconditam D. Thomae Doctrinam explicet, nimias, & spinosas subtilitates circumcidat, & modum illum scribendi scholasticum, & scabrosum in faciliorem atque elegantiore commutat, vt & Catholicos illarum Nationum magis ad legendum D. Thomam hac veluti illecebra alliciat, & Haereticos ab illius S. Doctoris doctrina abhorrentes, ac praefractos, si fieri potest emolliat. Denique reuocatus sapientissimus Pater Romam, ibi quoque Theologiam in Romano Collegio docuit, studijs praefuit, vitam, doctrinam, atque etiam disputationibus coram Clemente VIII. Pont. Max. & Cardinalium, grauissimorumque virorum confesso, floruit. Sed ex continuis studiorum laboribus, ac nimia contentione morbum contraxit, & Neapolim ad recuperandam valetudinem profectus magno sui bonis omnibus relicto desiderio pie sancteque mortuus est 25. Aprilis anno salutis 1603. aetatis vero 63. Cui hoc Caenotaphium gratitudinis ergo, Collegium Theologicum Ingolstadiense posuit.

Gregorius de Valentia

de Societate Iesu

Methymnensis Hispanus,

Sac. Theologiae Doctor

Inter Theologos sui temporis

Nulli secundus

Parisijs vehementer expertus,

A Stephano Rege Poloniae diu postulatus,

Præclarum huius Academiae decus

In qua annos xxiii. commoratus cum

S. Theologiam sedecim annis continuis

Magno Auditorum plausu & fructu

Faecundissima eruditionis propagatione

Docuisset atque interim in omni controuersiarum Religionis genere contra

Haereticos quam multos compluribus

Libris editis nunquam non victor egregie

Dimicasset, vniuersamque Scholasticam

Theologiam quatuor Commentariorum

Tomis commemorabili opere illustrasset,

Immortalem nominis gloriam adeptus

Anno 1598. Superiorum suorum

Voluntate Romam aduocatus est.

Cumque illic partim S. Theologiae Professor

Partim supremus in Collegio Societatis

Studiorum moderator aliquandiu

clarissimus vixisset,

Demum assiduis laboribus fractus

Et inueterata consumptus aegritudine

Neapoli, quo valetudinis causa

Aeger concesserat

E viuis semper victurus excessit

xxv. Aprilis, anno 1603. aetatis 63.

Clarissima exstant aliorum Scriptorum de Gregorio Valentia encomia; quibus ego praetermissis, hoc vnum omni exceptione grandius apponam, quod Clemens VIII. Pont. Max. illi exhibuit, quando illum, cuius auditor olim fuerat, Doctorem Doctorum appellauit. Refert Adamus Contzen lib. 5. Politic. c. 1.

GREGORIUS VASARHELI natione Hungarus, gente Dacus, seu Transiluanus in Societatem admissus anno Domini 1584. aetatis suae 23. Coadiutor spiritualis iam inde ab anno 1605. formatus, vir fuit propagandi Evangelij cupidissimus, ob quod ex Alsolindensi missione primus e Nostris Quinque Ecclesias concessit sub Turcarum dominatu sitam urbem. Ibi exactis aliquot annis, rogatu Gabrielis Betlen Transilvaniae Principis, qui tunc apud Turcas agebat, Claudiopolim iuit, vbi & mortuus est die 18. Octobris 1623. Rexerat nostros Albæ Iuliae, & Concionatorem annis amplius 20. egerat. Edidit Hungaricè à se translatum

Catechismum Petri Canisij cum precationibus quibusdam adiunctis. Viennæ 1604. Eum mox ibidem recudit additis copiosius

Controuersijs nostri temporis, cum certis quibusdam meditationibus Evangeliorum Dominicalium. Item Thomae de Kempis de Imitatione Christi libros xv. Claudiopoli

GVALTERVS PAVLVVS natione Belgica, patria Huensis in Condruisij, sedecennis in Societatem anno 1603. ingressus est vir Graecis, latinisque Humanioribus, Philosophicis, Theologicis disciplinis egregie instructus, Sacrosanctae Theologiae Doctor, quam Duaci post tres Philosophiae cursus confectos, octennio publice exposuit, & postea Viennæ Austriae magna cum laude per decennium, vbi etiam studiorum Praefecturam gessit. Inde Romam euocatus à Praeposito Generali Mutio Vitellesco Censorem generalem librorum Societatis egit per quinquennium. Ibi cum Serrenissimis Ducibus Bullonij esset à sacris Confessionibus cum illis in Galliam profectus est, & post aliquod tempus reuersus Duacum, residuum vitae moderandis ibidem studijs, & excipiendis in templo Confessionibus insumpsit. Adhuc Tiro in Societate votum emiserat de impendenda quotidie per totam vitam orationi mentali hora, & media examinibus conscientiae, nec nisi fractus senio, & doloribus eo

fol-

solui petijt. In ara faciebat tenerrimo pietatis sensu, fuitque illi Iesus in amoribus, quos Rhythmo-metris expressit pietate, nouitate, venustate, admirandis. Demum maturus Cælo, & octogenario maior pie admodum decessit ex hac vita. Duaci die 17. Aprilis 1672. Edidit

Septem Dolores B. Virginis Rhythmo numeroso expressos. Viennæ typis Gebhaar 1631.

Canticum nouum animi salientis à mundo à terra, à Cælo, à se ipso ad Deum melodia Lyrica genus Rhythmicum, vnà cum

Regio itinere Ferdinandi III. Viennæ typis Matthiae Formica 1637. in folio recognitionum varijs in locis hoc titulo

Scala & Ale animi ascendentis in Deum, ab Inferno à mundo, à terra, à Cælo stellato, ab Empyreo, à seipso, à nihilo sui. Duaci typis Viduae Io. Serrurier 1663. in 12.

Cogitationes Serias, Bivium duplex, vnum mortalitatis, alterum aternitatis, cui adiuncta est Cantici noui noua editio. Duaci apud Ioannem Serrurier 1653. in 12. Prodiit etiam

Iesus-Efus nouus orbis, famis, & sitis, animi vera satietas. Cui adiunctus est Triumphus Corporis Christi, Leodio ductus per totam Ecclesiam. Duaci typis Laurentij Kellami 1661. in folio.

Hortus Oliuarum, Dolor-Amor, Rosa spina. Est profa mixta Rhythmometris. Duaci typis Viduae Ioan. Serrurier 1667. cui adiunctum est.

Cordolium Deiparae, & Cor mancipium. Iesu & Mariae. Parauerat opus Theologicum, hoc titulo

Iesu-logia, seu Fundamenta totius Theologiae, & Philosophiae. Item

Medulla sanctioris Theologiae interiecta scalis & alis animi ascendentis in Deum. Item de Beata Virgine Deipara. Denique

Controuersias Fidei disputatas per secula, quibus natae sunt Haereses, & alia plura, sed mors intercessit.

* GVIDO HOLLANDVS, natione Anglus, patria Lincolnensis, Philosophiae studuit Cantabrigiae in Anglia, Theologiae in Hispania, vbi in Societatem admissus est anno Domini 1615. aetatis 28. & vota 4. nuncupauit. Missus in Vineam Anglicanam quadraginta, & quinque annis illam impigre excoluit, inculpatæ vitæ integritate, & morum suauitate omnibus quibuscum vixit amabilis. Doctrinae quoque laudem non mediocrem est consecutus, etiam apud Haereticos, quos scriptis suis saepius exagitauit. Praefuit nostris aliquamdiu in Residentijs, & tandem ex vinea illa euocatus ad accipiendum denarium aeternæ (vt speramus) Beatitudinis die 26. Nouembris 1660. Edidit Anglicè librum

De Immortalitate Animæ, inscriptum Praerogatiuam Naturæ Humanæ.

* GVILIELMVS ALOYSIVS LESLÆVS natione Scotus, patria Aberdonensis, nobili stirpe Leslaeorum natus anno saeculi labentis 41. Societati nomen dedit Romæ anno

1666. confectis ibidem antea studijs, & laurea Doctorali Philosophiae, ac Theologiae insignitus. Docuit in Societate Philosophiam Peruinae; nunc Romæ Collegium Scotorum Rector gubernat. Edidit Italicè

Vitam S. Margheritæ Reginae Scotiae. Romæ typis Michaelis Herculis 1675. in 12.

GVILIELMVS ASCHENDORFF natione Germanus, gente Vestphalus, natus in oppido agri Monasteriensis, cui Ielgero nomen. Illi cum primum in Societatem ingressus est anno Domini 1605. aduersabat linguam blesæ vitium tantum, vt auerso à studijs animo, de officio discendo, & suscipiendo Coadiutorum temporalium gradu cogitaret. Verum non multo post, vitio illo linguae depulso, postquam litteris omnibus excultus fuit, non modo Humaniores disciplinas, & Philosophiam, sed etiam sacras litteras, & Theologiam publicè prælegit professionemque votorum 4. emisit 1626. Vir capacissimi ingenij, ac memoriae. Fuit etiam Concionator disertus in paucis, siue Germanicè, siue Latine dicendum esset. Itaque in Metropolitana Ecclesia Treuirensi, & in Cathedralibus Paderbonensi, & Osnaburgensi Ecclesiastice ordinarij diu munere functus est. Oblata est ei occasio demōstrandæ animi magnitudinis, quando capta mensè Oct. anno 1631. à Guilielmo Hassiæ Langrauiio Paderbona abductus cum duobus alijs Societatis nostræ Patribus Castellæ, primum in tetrum noxiorum carcerem detrusus, mox tamen in laxiori custodia habitus, nunquam impelli potuit, vt in redemptionis pretium Religioso viro indecorum consentiret, & crebris litteris aduersarios eò adduxit, vt cum nihil criminis possint illis obijcere, paterentur eos permutatione facta cum suis militibus, qui bello capti erant, à Cæsareanis, liberari. Demum reuersus Paderbonam, fatigatus laboribus pie obdormiuit in Domino die 25. Aprilis anno 1633. Edidit Germanicè sub nomine Romani Altglaub Philo-Christiani

Defensionem trium causarum, quas pro sua Conuersione Statuarius Osnabrugensis adduxerat contra refutationem Vvolfgangi Heluici Lutherani, ibidem superintendentis. Latine vero

Orationem in funere Illustrissimi D. Ioannis Godefridi Episcopi, & Principis Herbipolensis, & Bambergensis Ducis Franciæ Orientalis. Item

Orationem in synodo Vwilhelmi Episcopi Osnaburgensis editam cum eadem synodo. Item Romanum Altglaub, Antiquam fidem, contra Ioannem Van Munster sc̄ctarium.

* GVILIELMVS AYLEVVORTHVS, alio nomine Harcottus, gente Cambro-Britannus, patria Monumethensis, Deo se in Societate mancipauit anno salutis 1641. die 7. Septembris aetatis suae 20. & decursis studiorum in ea spatijs, votorum 4. professione se obstrinxit. Docuit in ea amariore litteras Philosophiam, & annis octo Theologiam Scholasticam

eam, in Collegio Anglicano Leodij. Superstes edidit

Metaphysicam Scholasticam, in qua pleraque Philosophiae, & non pauca Theologicae difficultates elucidantur. Coloniae apud Ioan. Guilielmum Frießem 1675. in folio.

GVILIELMVS BAILLIVS natione Gallus, nobili loco Monstrolij apud Velaunos in Ancienfi diocesi natus, Tolosæ nomen Societati dedit post Iurisprudentiæ biennale studium anno Christi 1577. ætatis 20. A primis Tiocinij mensibus datus obdonatori comes, in fordida lacerna, olera, fruges, lecythosque olei, propter Iuris Gymnasium, coram sibi familiarissimis animo hilari præferebat. Ex quo in omnem deinceps ætatem tantus ille sui rerumque humanarum despectus fuit, ut alio in orbe viuere videretur. Domi cum omnibus suavissime, facillimeque agebat, & tamquam vnus de medio; foris tamen assumebat feriam quandam, religiosamque grauitatem, neminem tamen vnquam vel ioco vel liberiori verbo stringebat. Animus simplex & candidus, nihil fictam, nihil reconditum claudebat. Corporis sui dum per vires & ætatem licuit, acer fuit insectator. Multa illi pietas cum agnis cereis, sanctorum imaginibus, piacularibus Rosarijs, & reliquo sacro apparatu. Septem annos Eloquentiam Gallos, Hispanosque docuit. Postea graui, piaque Eloquentia 28. annis concionatus est. Quatuor vota professus est anno 1602. Cum omni Hæreticorum genere tanta felicitate concurrir, ut cum nemine confereret quem non ad Ecclesiam adduceret. Bearnum ab Henrico IV. Rege Fidei libertati redditum primus ipse purgavit. Santonas Caluini labe infectos ita Religioni restituit, ut palam negent, inde vsque à S. Eutropio Santonum Apostolo, quemquam laboribus zelo & pietate parem. Bailio nostro, in illis oris esse visam, cuius operæ specimen qui volet, habet expressum in anni 1601. litteris Societatis nostræ Prouinciæ Aquitaniæ, Missionis Santonæ Magorum, Sagarum, Veneficorumque omnium artes & genera, tam solerter discernebat, ut nunquam aberrarit. Diaboli, Hæreseosque hostis acerrimus, & ad eam debellandam velut à Deo datus. Miserrimos quosque adibat libentius, & corrogatis subsidijs subleuabat. Extremo addictos supplicio mira efficacitate ad bene moriendum comparabat, quam ipsi fortasse conciliabat diuinitus, seuera suimet diuerberatio, quam illi operi, uti etiam concionibus, præmittebat. In sacro cum venerabilem Hostiam communicaturus manu tenebat, Da mihi (aiebat) Domine Iesu animas, pro quibus victima factus es salutaris. Celebritate nominis sui, & zelo animarum eò deuenit, ut velut prouerbio Bailij appellarentur, qui in eo genere maxime stre nui essent. Hydrope diuturna, ærumnosaque cum acerrimis coniuncta doloribus vexatus, incredibili moderatione diros illos cruciatus pertulit, donec victus tandem morti suc-

cubuit, Burdigalæ die 27. Octobris anno salutis 1620. ætatis 63. Religionis 43. Edidit in lucem libellos plurimos quibus Pseudo ministrorum scripta refutat, sed commemoratione dignus est Gallicè scriptus

Catechismus; seu Compendium Controuersiarum nostri temporis, circa religionem. Burdigalæ apud Simonem Millanges 1609. quem latinè reddidit & impressit Henricus Lamormaini noster, Viennæ Austriæ, typis Mathæi Formicæ 1626. in 8. & Coloniae typis Ioannis Kinehij 1626. in 12. Item edidit

De Arte Grammatica Græcorum

De Accentibus & de syllabarum quantitate Græcorum

De Græcorum Dialectis.

GVILIELMVS BALDVINVS natione Anglus, patria Cornubiensis, absolutis Philosophiæ, & Theologiæ studijs Romæ in Collegio Anglicano, ibidem Societatem sacerdotio initiatus amplexus est, anno salutis 1590. ætatis 27. & professionem votorum 4. emisit 1602. Docuit Theologiam aliquandiu Louanij, & Vice Præfectum Missionis Anglicanæ in Belgio egit magno gentis suæ bono. Sed in inuidiam puluerariæ coniurationis euocatus, diluere, ne raperetur in Angliam, coactus est. Demum cum anno 1610. Romam tenderet, in Palatinatu ad Rhenum, ab Hæretico Principe interceptus, & multis onustus vinculis in Angliam missus est. In Turri-Londinensi fuit octennio, nec semel quæstioni subiectus; sed suam innocentiam luculenter testatus est; quæ demum comprobata agente Oratore Regis Hispaniarum D. Didaco de Sarmiento Comite de Gondemat, viro de Catholicis in Anglia præclarè merito, liber abire permixsus est. Egressus Angliam, ingenti lætitia à Nostris & Exteris, Bruxellis, Romæ, & alibi exceptus est, accurrentibus multis videre virum, qui tot annis incommoda carcerum, innocenter & fortiter tolerasset. Post hæc datus est Rector Seminario Anglorum Audomarenfi in Belgio, dicente Serenissima Isabella Infanta Hispaniæ, & Belgij post obitum Alberti Coniugis, tunc Gubernatrice; non esse metuendum quod administratio illius Collegij commissa sit ei, cui ipsamet existimaret se fidere posse totius Belgij gubernationem; quare eidem etiam potestatem fecit nominandi, quem vellet gentis suæ eodem in loco successorem. Eo in munere decem annos exegit magno bono iuuentutis, quam rexit, quamque ad numerum ferè ducentissimum auxit, & demum maturus cælo ibidem pie obiit die 28. Septembris 1632. vir prudens, mansuetus, & insigniter pius, ac lacrymarum dono in paucis præditus. Reliquit

Meditationum de obligationibus Animæ religiose erga Deum tomos XI. in folio.

De Passione, & Resurrectione Domini tom. II. in fol.

De Incarnatione Domini. tom. I. in 4.

De Peccatis, de amore & timore Dei, de Humi-

Humilitate tom. 3.

De Gratia, de Vita Spirituali, de Passione Domini, de Cruce, de Religione, de Beneficijs, de Sponsalitijs animæ, de Amore; de sacra Communionem, tomos plures, omnes Anglicè, quæ quamuis nesciam sintne visura lucem, iudicauit recensenda ad viri memoriam.

GVILIELMVS BATHÆVS natione Hibernus, patria Dublinensis, vir valde industrius, venit ad Societatem annos natus 32. admissus Tornaci anno salutis 1596. postquam Philosophiæ studisset Oxonij in Anglia. E Belgio Patauium missus ad studia, ijs confectis abiit in Hispaniam, & Salmantica præfuit suæ gentis Seminario ad formationem spiritus, atque ibidem edidit professionem votorum 4. anno 1612. Præditus fuit ardentissimo animarum zelo; carus imprimis omnium ordinum hominibus ob singulares virtutes, & morum præstantiam. Concesserat salmantica Madritum, ut negotia quadam pertractaret, vbi mors illum intempestiua occupauit die 17. Iunij anno salutis 1614. Edidit librum hoc titulo

Tanua linguarum, seu modus maxime accommodatus, quo patefit aditus ad omnes linguas intelligendas, Industria Patrum Hibernorum Societatis Iesu, qui in Collegio eiusdem nationis Salmanticae degunt in lucem edita, & nunc ad linguam Latinam perdiscendam accommodata, in quo nimirum totius linguæ vocabula, quæ frequentiora, & fundamentalia sunt continentur, cum Indice vocabulorum, & translatione Hispanica eiusdem Tractatus. Salmanticae apud Franciscum de Cea Tesa 1611. in 4. Opus admirabile, quod linguis omnibus accommodari potest.

Editus est etiam Hispanicè à P. Iosepho Cresuuello sub nomine Licentiati Dom. Petri Manrique liber Guilielmi, sic inscriptus

Apparatus ad administrandum Sacramentum Penitentiae maiori cum facilitate, & fructu, & percipiendos admirabiles fructus, quos Sacra Eucharistia proferre in ijs solet, qui ad eam rite parati accedunt. Mediolani per Marcum Tullium Malatestam 1604. seu, ut ex fine libri constat, 1604.

Denique suppresso nomine edidit Anglicè, & Latine

Institutionem Methodicam de præcipuis Christianæ Fidei Mysterys cum adiuncta methodo ad Confessionem Generalem rite peragendam.

GVILIELMVS BECANVS, natione Belga, patria Iprensis, natus anno sæculi fluentis 8. Deo se in Societate deuouit 1624. & votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Sexennium prælegit politiores litteras, quadriennium Philosophiam, nouennium Sacram Scripturam Louanij est interpretatus. Rexit Collegium Alostanum. Superstes etiamnum Louanij edidit

Triumphalem introitum Serenissimi Cardinalis Infantis Hispaniarum in Flandria Metro-

polim Gandauum anno 1634. pulchris imaginibus in æs incisus ornatum, Antwerpæ typis Ioannis Meursij 1636. in folio Regali

Idyllia, & Elegias. Antwerpæ ex officina Plantiniana Moreti 1655. in 8.

Laudationem funebrem Serenissimi Archiducis Leopoldi Guilielmi Ratisbonæ 1664.

Constituenda vitæ, statusque deligendi rationem. Louanij 1668.

GVILIELMVS BROCHÆVS natione Belga, Limburgi natus, in Societatem admissus est Romæ die 3. Maij anno salutis 1551. communiter vocatus à Patria *Guilielmus Limburgius*, professionem votorum 4. emisit Moguntia 1568. die 20. Aprilis. Obijt Treuiris die 19. Ianuarij 1583. bona stipendia in Castris Domini meritis; doctrinæ pietatisque præstantis; quas aliasque virtutes singularis obedientia vtiliores, pulchrioresque reddebat, prout refert Sacchinus in Historia Societatis Par. V. eodem anno. Is antequam decederet, quamuis afflictissima valetudine esset, noxam animi ut expiaret, è cubili surrexit, prædixitque ei apud quem se expiauerat horam illam sibi esse supremam, atque ita contigit, mox enim nec opinantibus socijs in Domino conqueuit vir eximia pietate. Scripsit

Disputationes de orationis vi, ac necessitate De Sacramentis nouæ legis.

De Tribus bonorum operum generibus

De Oeconomia verbi

De lege, & libertate Christiana

De Veritate Corporis Christi in Eucharistia.

GVILIELMVS BVCCIUS, natione Liuo in Societatem venit anno salutis 1601. ætatis 16. Post traditam Rhetoricam, & Humaniores litteras Concionatorem egit multis annis, Spiritualium Coadiutorum albo adscriptus. Migravit ex hac vita Vilnæ die 24. Decembris 1643. Primus omnium, ex quo Liouonia ante annos quingentos Christiana Fidei inbuta est, idiomate Estónico, cuius in Liouonia partibus vsus est, edidit

Institutiones Estonicas in quibus continentur

Catechismus magnus

Ceremonia quadam Ecclesiastica elucidata

Quæstiones de omnibus festis anni pro rudibus

Hymni, & Cantiones Sacrae

Pia ad Deum, & Sanctos precativæ 1622.

* **GVILIELMVS CAMPIANVS**, natione Anglus, patria Herefordiensis, Religiosæ vitæ tirocinium in Societate posuit Vvatenis, anno salutis 1624. ætatis sua 25. & votorum quatuor professionem emisit. Fuit multis annis operarius gnauus in Vinca Anglicana, & rexit in ea Collegium S. Xauerij, postea Domum Tertiarum probationis Gandensis, quo in munere ad laborum stipendia emigravit die 28. Septembris 1665. Vir erat præstantis ingenij, maturi iudicij, non mediocri in rebus

agendis prudentiæ, & experientiæ. Edidit librum contra Doctorem Cosenum Hæreticum Anglicè

De Doctrina Catholica circa Transubstantiationem in 8. cui non adscribitur nec locus, nec annus impressionis.

* GVILIELMVS CHABRON, natione Gallus, patria Aruernus, natus anno sæculi præterlabentis I. Deo se in Societate consecrauit 1622. & vota quatuor solemniter concepit. Post traditas humaniores litteras, sexennio docuit Philosophiam. Rexit Collegia Billomense, Turnonense, Tolosanum, Ruthenense, Monferrandense, quod & transfudit Claromontum. Gubernauit etiam Domum Professam Tolosanam, & demum totam illam Prouinciam magna laude prudentiæ, caritatis, æquitatis, zeli, eoque in munere vitæ mortalis metam attigit Tolosæ die 24. Ianuarij 1620. Vir fuit vita innocentissimus, pietate in Deum, Deiparamque singulari, prudentia perspicace, & in expediendis operosis quibusque negotiis summa solertia; tantis denique ornatus virtutibus, quantas Nostorum gubernatio requirit, & Externi admirati adamauerunt. Edidit

Philosophiam per argumenta paucis, ac breuiter explicatam, tribus voluminibus. Parisijs, apud Gasparum Meturas 1650. in 12.

GVILIELMVS DONDINVS, natione Italus, patria Bononiensis, natus anno sæculi voluentis sexto, Societati vicennis nomen dedit 1627. & solemne votorum quatuor sacramentum dixit. Artem eloquentiæ Romæ docuit annis 17. & Sacras Litteras annis 12. interpretatus est in Collegio Romano. Edidit

Venetum de Classe Piratica Triumphum. Carmen Heroicum. Romæ typis Bernardini Tani 1638. in folio

Delphino Ludouici XIII. Regis Christianissimi filio Genethliacon. Iisdem typis 1639. in folio Carmen Heroicum

Orationes duas alteram de Christi Domini cruciatibus; alteram de Urbani VIII. Pontificis Opt. Max. Principatu. Romæ typis Corbelletti 1641. in folio

Carmina de varijs argumentis. Venetijs, apud Franciscum Baba 1655. in 8. Item *Panegyricos Varios* Latinè typis Angeli Bernabo 1661. in 8.

Historiam de rebus in Gallia gestis ab Alexandro Farnesio, Parmæ, & Placentiæ Duce, supremo Belgij Præfeco. Romæ typis Nicolai Angeli Tinassij 1673. in folio

GVILIELMVS FEDERLE, natione Germanus, patria Pfreumdensis in Bauaria, admissus in Societatem anno Domini 1608. ætatis 21. professionem emisit quatuor votorum. Concionatorem egit multis annis Serenissimi Archiducis Austriæ Leopoldi, & cum illo profectus in Italiam totum illud iter diligenter adnotauit, & in libellum redactum Germanicè publicauit nomine suo suppresso hac inscriptione

Germanicus Veridicus. Obijt Posenij die 4 Maii anno Christi 1638.

GVILIELMVS GOOD, natione Anglus, patria Glasconiensis; ante exortum schisma, duobus Sacerdotijs, & Canonicatu auctus ob Catholicam Fidem omnia reliquit, & Sacerdos atque Artium Magistrati laurea Oxonij donatus, in Societatem venit Tornaci anno 1562. ætatis 35. Biennio post in Hiberniam cum Archiepiscopo Armacano missus, strenuè per sex annos laborauit. Regressus in Belgium, Louanij Robertum Personium Societati per Exercitia Spiritualia genuit. Romæ quatuor vota professus anno 1577. cum Antonio Possuino tetendit in Sueciam, & Poloniam, vbi dum commoratur, electus est à Congregatione Prouinciali (quæ ibi tunc cogebatur, pro mittendis Romam ad Congregationem Generalem quartam) missusque interfuit illis Comitijs, & electioni P. Claudij Aquauici cum iure suffragij. Absoluta Congregatione illa remansit Romæ, & Collegio Anglicano recens ibi instituto fuit à Confessionibus. Neapolim dein profectus, ibi naturæ concessit 5. Iulij 1586. Vir fuit probatæ virtutis, & doctrinæ, atque imprimis in Historijs Sanctorum Angliæ optimè versatus, quorum res gestas in templo Collegij Anglicani curauit coloribus exprimi, quæ subinde in æs incisæ prodierunt tacito ipsius nomine inscriptæ

Ecclesiæ Anglicanæ Trophæa. Romæ ex officina Bartholomæi Grassi 1584. in folio

* GVILIELMVS GRVMSEL, natione Belga, patria Leodiensis, natus anno sæculi fluentis 7. Societati nostræ se applicuit 1626. & votorum quatuor professione se obligauit. Rhetoricam, & humaniores litteras docuit annis tredecim; Missiones varias obiuit; Controuersias de fide nouennio explicuit. Superstes in Collegio Insulensi edidit Carmine Elegiaco

Iucundos Sacræ Synaxeos amores. Leodij typis Ioannis Matthiæ Houij anno 1667.

Parænesim animæ in ignibus expiatorijs tentata, typis isdem

Bellum occultum Demonis hominem impugnantis Epigrammata. Leodij apud Houium 1668.

Vota Chronica. Insulis typis Nicolai de Rache 1669.

* GVILIELMVS GVMPENBERG, natione Germanus, gente Bauarus, patria Monacensis, natus anno sæculi labentis 9. Deo se in Societate mancipauit 1625. & vota quatuor solemniter nuncupauit. Docuit Humaniores litteras, Ethicam, Controuersias de fide, & sexennio Theologiam moralem. Pœnitentiarium Summi Pontificis in Basilica Vaticana egit ad quadriennium; & Concionatoris munere 32. annis functus est in Germania Superiore. Desijt inter mortales viuere, Oeniponti die 8. Maij 1675. Edidit Latinè

Ideam Atlantis Mariani de Imaginibus miraculosis

racolosis B. V. Mariæ. Tridenti, apud Carolum Zannotum 1655. in 12.

Atlantis Mariani de Imaginibus miraculosis B. V. per orbem Christianum cum figuris illarum ære incisib. lib. 4. Latine, & Germanicè. Ediditio tertia Monachij typis Lucæ Straub 1657. & 1659. in 12.

Atlantem Marianum, quo B. Virginis Mariæ Imaginum miraculorum origines duodecim centurijs Historiarum explicantur. Duobus tomis in folio. Monachij typis Ioannis Iæcklini. 1572. Latinè

Idem Germanicè traductus, propediem imprimetur. Ibidem

Iesum Virum dolorosum Mariæ Matris dolorosæ Filium Latinè Monachij, typis Sebast. Rauck 1672. in 4.

Italicè edidit sub nomine Rodulphi Grimming

Sexdecim Peregrinationes per 365. Ecclesias Romæ. Ibidem per Ægidium Ghezzi 1665. in 8.

GVILIELMVS HARDIGNIVS, natione Belga, patria Luxemburgensis, annum agens 22. & decursis Philosophiæ spatijs Societatem iniit anno 1611. In ea post traditas sexennio disciplinas humaniores, strenuam nauauit operam obeundis magno feruore Pagis ad rusticorum præsertim instructionem. In Castris sæpe, & magno fructu versatus est, promiscuè omnibus se impendens. Obijt spiritalis Coadiutor pridem formatus Montibus Hannoniæ die 25. octobris anni 1637. Edidit Gallico Idiomate

Librum precum, & præceon Spiritualium. Vitam, & Miracula Sancti Andiani Martyris.

GVILIELMVS HESIVS. natione Belga, patria Antuerpiensis natus anno sæculi huius incuntis I. Societati nomen dedit 1617. & votorum quatuor professionem edidit. Vir vario scientiarum genere egregiè instructus, Poësim, Rhetoricam, Mathesim, & Philosophiam professus, Concionatorem in Primarijs Urbibus Prouinciæ magna commendatione, & fructu per annos 36. egit; Latinè dixit aliquot annos ad sodales Parthenios non exigua cum approbatione, & maximè Bruxellis in sacello Aula Burgundico coram Serenissimo Archiduce Leopoldo Guilielmo, dum præfret Belgio. Rexit Collegia Alostanum, & Gandense; electus à Prouincia missus est Romam ad Congregationem Procuratorum anno proximè elapso 1672. & modò. Domum Professam Antuerpiensem Præpositus moderatur. Edidit in lucem

Emblemata Sacra de Fide, Spe, Caritate. Antuerpiæ ex officina Plantiniana Balthasar Moreti 1636. in 12. Extat ipsius

Duplex Emblemata Elegiacum in Epicytharismate, quod Matthiæ Casimiro Sarbieuio, accinuerunt nobiles huius æui Poëtæ, & eius Lyricorum libris Antuerpiæ postrema editione

adpressum est.

Edidit etiam suppresso suo nomine Latinè

Legatum Fidelem ad Oratores Christianos. Antuerpiæ, apud Cornelium Vvoons 1657. in 12.

GVILIELMVS IONSTONVS, natione Scotus, patria Neuiensis, in Societatem adlectus Lugduni anno 1578. ætatis suæ 56. studia Philosophiæ, ac Theologiæ absoluit Romæ, Dolæ, & Louanij. Postea Philosophiam, & Sacras Litteras explicuit Græcij cum laude; ibique emissis votis multa virtutis suæ excitata opinione, piè deceffit die 19. Decembris 1609. Referr Thomas Dempsterus in apparatu ad Historiam Scoticam

Historiam Sleidani in Epitomen ab eo redactam, & heresi extersa, publicatam fuisse.

Commentarium in Isaiam reliquit prælo aptum, qui Græcij seruatur.

* GVILIELMVS LACÆVS, natione Anglus, patria Eboracensis, post nauatam Philosophiæ operam in Collegio Anglicano Romæ, Tiocinium religiosæ vitæ in Societate posuit Nancæi in Lotharingia, anno salutis 1611. ætatis 26. & votorum quatuor nuncupatione se adstrinxit. Docuit multis annis Humaniores litteras cum laude tum Audomaropoli in Belgio, tum in ipsa Anglia, vbi per 58. annos, vel in ætate emerita Vineam illam nauiter coluit, sæpius ab Hæreticis ad mortem quæsitus, prudentia sua eorum molimina euasit; Tandem senio, & laboribus confectus, ad horum præmia migravit ex hac vita Oxonij die 3. Augusti 1673. Scripsit Anglicè contra hæresim Socinianam tunc in Angliæ gliscentem tacito suo nomine solide, & acute, & edidit sub titulo:

Iudicium Academici de Libello Guilielmi Chillinguorthi 1639. in 4. cui addita est ad calcem

Heautomachia, siue pugna eiusdem Chillinguorthi aduersus se ipsum. Typis isdem, & anno.

GVILIELMVS LAMORMAINI, natione Belga, Arduennas. Luxemburgensis Ducatus, in Societatem 1590. vicennis intrauit. Vir multis naturæ, & gratiæ opibus dotatus, magni pectoris, & constantissimi in aduersis rebus animi; Philosophiam, ac Theologiam Græcij cum laude professus est vtriusque facultatis Doctor. Præfuit Rector Collegijs Græcensi, & Viennensi, & Præpositus Professorum Domui Viennæ, ac demum toti Prouinciæ Austriæ. Ferdinando II. Imperatori Augusto fuit à Confessionibus annos complures, vsque ad illius mortem, eiusque animum difficillimis, ac turbatissimis temporibus ad robustissimam illam Catholicæ religionis defensionem, quam merito Terrarum orbis venerabundus admiratur, & suspicit, non parum suis consilijs firmavit. Plurimum omnino illi debet Societas nostra, præsertim Au-

friaca, & Bohemica Prouinciæ, quibus, & plurium Collegiorum foundationes, & Gymnasia, ac Seminaria luuentutis, eorumque dotationes à Munificentissimo Cæsare impetravit. Fuit peracri Iudicio, ac prudentia singulari, quam etiam Principes Viri suspiciebant, & præclara eius dictamina sequebantur. Vti in se magnanimus semper, & ea qua in Deum ferebatur fiducia nullo casu turbabilis, ita in facie Principum imperterritus, ac liber dicebat consilia pro Ecclesia, & æquitate. Etiam Potentes religiosa libertate (vbi res poscebat) monere ausus, vt virtutem colerent, auderent ardua pro Deo, pro Patria, pro Religione, quos etiam pluribus in locis ad eliminandam Hæresim (quo fructu gaudent nunc hæreditariæ potissimum Austriacorum Prouinciæ) induxit. Denique vixit, & domi religiosarum omnium exemplar virtutum, præsertim heroicarum, ad quas suos frequenter excitabat, & in Aula nullo fumo vanitatis affatus. Obijt non minus meritis cumulatam quam ætate grauis, Viennæ in Domo Professorum die 22. Februarij anno salutis 1648. ab emissa professione votorum quatuor 24. Exstant ipsius

Oratio habita Græci 28. May anno 1608. in funere Serenissima Mariæ Matris Ferdinandi Secundi Imperatoris in Parentalibus eidem à Collegio Græcensi factis.

Ferdinandi II. Romanorum Imperatoris virtutes Viennæ Austriæ, typis Gregorij Gelbhaar 1638. in 4. Colonia typis Kinchij 1638. in 16. cum Epigraphe. Idea Principis Christiani. Est autem hic liber 4. & postremus operis, quod moliebatur de vita eiusdem Ferdinandi in antecessum emissus. Eum Italicè reddidit Ioann. Iacobus Curtzius noster, & ibidem edidit.

GVILIELMVS DE LANDSHEERE, natione Belga, natus Casleti in Flandria anno salutis 1605. ingressus Societatem 1619. quatuor in ea vota professus est 1638: litteras Humaniores varijs in locis docuit sexennio, Sacram Scripturam, & Theologiam moralem octennio, & hanc dum Antuerpiæ profiteretur in Collegio, simul in Templo Domus Professorum lectionem vespertinam, quæ de controuersijs est, incredibili hominum concursu habuit, nec minore fructu quam plausu; Hæreticorum Mastyx assiduus, quorum plurimos, qua valebat dicendi gratia ad Catholicæ Ecclesiæ gremium traduxit. Præfecturam scholarum gessit octennio, & simul Concionatorem egit in primarijs Urbibus Prouinciæ, vbi stationes iacentes mirificè erexit; Quod dum Louanij in æde D. Michaelis faceret, lue quæ in Vrbe, & Collegio grassabatur correptus est, & inter duodena Nostrorum funera solus euasit, seruante haud dubie Diuina Prouidentia, vt quamplurimos peccatores lingua sua, & calamo, à peiore animi peste liberaret. Tandem post varios in Societate exhau-

stos labores, apoplexia tactus, biennio toto speculum fuit patientiæ simul, & infirmitatis humanæ, totos dies cum nihil aliud posset, seruo Mariano voluendo occupatus, vel Iesu, & Mariæ nomina inclamando, denique extrema vnctione ritè communitus iter æternitatis ingressus est Gandau die septima Decembris anno 1666. Edidit in lucem

Controuersias quasdam contra Iacobum Laurentium Prædicantem Amstelodamensem, Antuerpiæ typis Aërtsenij 1651.

Refutationem duplicem quinquennalis scripti eiusdem Iacobi Laurentij de præsentia Corporis Christi in Eucharistia. Antuerpiæ apud Braeckel 1642. & 43. in 8.

Delicias piorum Spirituales. Ipris 1648. in 4. alieno nomine

Delicias Eucharisticas. Ibidem eodem anno in 4. alieno nomine

Fasciculum Myrrhæ. Ibidem eodem anno, & nomine alieno in 4.

De Sanctorum Cultu. Antuerpiæ apud Braeckel 1648. in 8.

De Miraculis. Antuerpie apud eundem 1649. in 8.

Rationabilem exigentiam ab Hæreticis, vt probent sua Biblia esse Verbum Dei. Antuerpiæ apud eundem 1649. in 12.

Diarium Hominis piè Christiani, alieno nomine Ipiis 1653. in 4.

Originem & progressum nouæ Reformationis. Antuerpiæ 1664. in 8.

GVILIELMVS MALONIVS, natione Hibernus, patria Dublinensis, admissus Romæ in Societatem anno salutis 1606. iam vicennis; studijs partim Romæ, partim in Lusitania confectis, remissus in patriam vix hostium euasit manus. Ibi annis 24. versatus multos ad Ecclesiã adduxit; sæpe cum Caluini sequacibus congressus est, magna doctrinæ commendatione. Tandem ab Vsherio Pseudo-Primate Armacano laceratus calamum strinxit, eiquè silentium imposuit. Professionem votorum quatuor ibidem emisit, & inde euocatus Romam ad regendum Collegium Hibernorum à Ludouico Cardinali Ludouisio institutum sexennio administravit. Redux in Hiberniam totius Missionis Supertor fuit, & difficillimis temporibus illam triennio gubernauit. Demum captus ab Hæreticis, deportatus ab his est per multa incommoda, in Hispaniam vbi Seminarium Hibernorum Hispalense aliquamdiu rexit, iamquæ annis, & laboribus fractus, ex ærumnosa hac vita transit ad laborum æternam mercedem, Ibidem mense Augusti 1656. Vir fuit placidissimi ingenij; magis zeli pro Religione Catholica amplificanda, & amans disciplinæ religiosæ. Edidit librum insignem Anglicè, cui titulum fecit

Replica contra Responsonem Vsheri pro antiquitate Dogmatum Fidei Romana. Duaci 1608. in 4.

GVILIELMVS MARCI, natione Belga

ga, patria Dionantensis, Eburo, in Societatem ingressus est anno 1608. & in ea Coadiutor Spiritualis formatus est. Docuit sexennio litteras amæniores; multis annis curam gessit disciplinæ, & œconomix domesticæ. In pauperibus subleuandis excelluit, ideoque Pauperum Pater merito appellatus. Valencenis Scholæ publicæ, ad quam conueniunt pueri Catecheseos causa annis amplius 30. præfuit, summis, infimisque gratissimus. Ibidem religiosè decessit die 7. Ianuarij 1638. ætatis suæ 64. Edidit Gallicè

Recreationem ijs, qui quid veritatis in vnaquaque re sit, cupiunt cognoscere. Rothomagi, & Parisijs.

Supplicationem Valencenensem die 7. Septembris quotannis institui solitam. Valencenis, apud Io. Verulic 1614.

Lusciniæ Spirituales. Ibidem apud eundem.

GVILIELMVS METTERNICH natione Germanus in Diœcesi Colonienfi, Equestri geneve natus anno 1563. & absolutis humanioribus litterarum studijs, Romæ è Collegio Germanico in Societatem cooptatus anno 1587. tantis illicò capitis doloribus confectus est, vt de eo dimittendo deliberaretur; sed ille qua erat in suscepto consilio constantia, quamuis esset Sacerdotio iam tum initiatus, præoptauit infimis Coadiutorum addici muneribus, quam abscedere. Philosophia, & biennali Theologia excultus, in Germaniam remissus est, vbi Ministri partes Moguntia, Rectoris Spiræ, ac Treuiris obiit, & subindetrium votorum solemnè professione edita, aliquot Prouincialium Socius, itinerum & curarum comes fuit: demum nostris spirituali instructione formandis diu cum laude operam dedit. Fuit in eo continuum propè orandi studium, ac diuina meditandi; ex quo tam vberibus de cælo delicijs abundabat, vt à lacrymis sibi temperare non posset, præsertim inter sumendum sanctissimum Eucharistia Sacramentum; additis tum etiam considerata Christi humilitate, gemitibus atque suspirijs. Ita inter sacrificandum obruebatur interdum, vt non posset perlegere Euangelium; aliàs cum alteri sacrificanti assisteret, impotens fletus, atque singultuum omnem ædem sacram personabat. Idem ipsi persæpè cælestia contemplant in itineribus, idem mensæ accumbenti, hausto è lectione sensu pietatis accidebat. Plurimum afficiebatur meditanda Christi humanitate, singulisque distinctè membris, oculis, auribus, ore, lingua, corde, manibus, pedibus, actis ad singula gratijs, postulatisque beneficijs. Ardenter optabat Domini sui pro se mortui amore vitam profunderè, si non posset cum sanguine, at certè in pestilentium obsequio, aut simili munere caritatis. Quo semetipsum ad salutarem poenitentiam commoueret. Exercitiorum spiritualium tempore consueuerat clausis cubiculi fenestris manus sibi, &

pedes ligare, & humi proiectus, tamquam Dei, ac Deiparæ perduellis, & Maiestatis reus veniam deposcere: quo dimissionis exercitio mirè proficiebat. Tametsi verò corpus haberet laboribus, cauterijs, senio, satis perdomitum, admouebat illi tamen quotidie cilicia, flagella, & alias afflictationes. Vtebatur multum libello Thomæ de Kempis De Imitatione Christi, cum ferebat in sinu; ex eo sibi vitæ præcepta petebat ipse, & alijs promebat. Eum vsu attritum Prælati quidam P. Guilielmi propinquus impetratum emula sedulitate vsurpabat. Frequens erat in templo: atque in conspectu Ven. Sacramenti habenas laxabat suæ pietati. Duobus quotidie facris intererat, alteri, vt oblati Deo Patri filij sui meritis suarum precum vitia pensaret; alteri, vt piè defunctorum Manibus suffragaretur. Iam verò eius ardorem in procuranda salute animorum nemo exequatur; adeo nullum refugiebat laborem, nullum hominum genus negligebat, nullam occasionem elabi sinebat. Eum præcipuè ostendit, cum Spiræ Rector multos spiritualibus exercitijs excoluit viros natalibus, & muneribus Ecclesiasticis, politicis, & militaribus conspicuos, quorum profectu non nesciebat multorum salutem contineri. Hos vt ille ad pium secessum perduceret, principio totius Collegij preces exposcebat, deinde ipse pro illis sacrificium, preces, lacrymas, poenas offererebat Deo. Tum vero vbi se illi recepissent in Collegium nulla re magis, quam ipsius incenso studio iuuabantur; nam eximiam scientiam, & facultatem vsu sibi pepererat Exercitia illa alijs tradendi: & cum vberes in sacro lacrymæ, & cætera viri vita sancta, atque innocens accederet, incredibiles animorum motus ciebantur. Lotharium à Metternich Archiepiscopum Treuirensis his artibus cum excoluisset, in alium prorsus virum mutauit, habuitque illum post illa, seu puerum in sua disciplina; Tanto populorum subiectorum bono, vt Ernestus Mansfeldius, qui infestis copijs Vrbi imminebat, sola Principis apud Deum gratia crederetur repente auersus fuisse. Neque semel accidit, vt cum ad periclitanda eadem exercitia à Catholicis mirificè deprædicata, nonnulli accederent A catholici, pacti prius suæ perfidiæ constantiam, paucis diebus exculi manus vltro Deo darent, & castam Fidem amplecterentur. In eodem Spirrensi Rectoratu, quem annis omnino 22. gessit, omnibus vnus anni diebus Dominicis excurrit ad pagum quatuor horis distitum, & paganos illos Catechismo, & Concione; errores, quibus innutriti erant, dedocuit; nullo ab illis vnquam aut vilo alio comætu admisso. In omni consuetudine cum nostris, & alienis, sermones ferebat salutare; Temere iurantes, aut maledicta in res sacras iacentes obiurgabat acriter, quamuis genere, aut dignitate præcellerent. Obiurgationis austeritatem hilari vultu, & interiecto aliquo leniebat, lepore qui

qui nullum tamen sermoni pondus detraheret. Postremis quatuor annis quibus Coloniae, arma Sueica fugiens, versatus est, plurimum operæ posuit in aduendis Sacrarum Virginum domicilijs, quas Sacramentis refectas Concionibus informabat; habebatque binas quotidie, & diebus sacris ternas. Iuuabat corrogata stipe earum inopiam, quæ Suecicis armis exturbatæ suis sedibus illic exulabant. Adibat fenex ea Cœnobiaz procul distita, debili ac trementi corpore, ægris pedibus & multas in eo opere ponebat horas; cumque admoneretur vt arati, & valetudini parceret, respondebat illud Apostoli, *Dum tempus habemus operemur bonum*. Demum laboribus succumbens, obiit Coloniae die 30. Martij 1636. ad extremum vsque spiritum precibus intentus, ad quas vt commodius, si per valetudinem liceret, è lectulo se corripere, vestitus in eo quiescebat; & vt ostenderet se vii vixisset, ita etiam in mancipio Beatæ Virginis mori, suspensam de collo precatoriam corollam ad vltimum vsque hanc retinuit. Edidit pios in orationem Dominicam Commentarios sub alieno nomine hoc titulo:

Iter vitæ, seu Oratio Dominica triplici Sanctorum Patrum Stella ac Commentario præeunte. Coloniae typis Kinckij 1637. in 12.

Schedas varias ad pietatē inflammandā compositas de Actu Contritionis, Examine Conscientiæ, Oratione pro defunctis, Antidotis contra Ebrietatem, Iuramenta, & Blasphemias, & alijs id genus, quas passim ad frugem faciendam, maximè in itineribus dispertiebatur.

GVILIELMVS MONTANVS natione Belga, patria Athenensis in Societatem cooptatus anno 1584. ætatis 20. spiritualis Coadiutoris gradum in ea adeptus est. Vir insigni obseruantia erga suos Moderatores, & rerum spiritualium (quibus præfuit annos 33.) notitia excellens. Aliquot annis ante obitum ad patientiæ exercitium cæcus effectus est, & viuere desijt inter mortales die 25. Martij 1658. Scripsit Gallicè

De Confessione Sacramentali.

Praxim bonarum intentionum.

Praxim Christianarum Virtutum.

Exercitium pietatis super Pater Noster, Ave Maria, & Credo.

De Virtute Penitentia. Valencenis 1619. & latine Viennæ 1644. in 24.

De Methodo seruiendi Deo; Colendi Beatam Virginem, & bonas intentiones exercendi.

* GVILIELMVS MONTETIVS natione Scotus, patria Glascoensis, Societati adiunctus Romæ, anno sæculi voluentis 36. ætatis suæ 24. Spiritualium Coadiutorum in ea gradum suscepit. Humaniores litteras octennio docuit; & Pœnitentiarium in Sacra ad Lauretana triennio egit. Varijs perfunctus muneribus naturæ concessit in Anglia die 7. Augusti anno salutis 1663. Edidit latine

Exegestm Encomiasticam de S. Ignatio Fundatore Societatis Iesu. Romæ typis Mascardi

1661. in 8.

GVILIELMVS PFEFFER, natione Germanus, gente Sueuus, patria Vvallerstienensis, iuuenis 17. annos natus Societati nomen dedit anno salutis 1607. Vir magni zeli, & caritatis in proximos; Humanioribus excellenter doctus, Concionator Castrensis fuit Excellentissimi Ducis Tillii, & ipsius quoque Electoris Maximiliani Bauariæ Ducis, in qua missione globo traiectus immatura morte die 26. Ianuarii anno 1633. ætatis suæ 43. sublatus est. Obtulerat se sæpius suis Superioribus ad difficilimas Missiones, & nominatim ad peste infectorum obsequia, re ipsa com plures peste contractos in Palatinatu vltimis sacris procurauit, maxima sui apud Neophytos illos & Societatis nostræ commendatione. Scripsit collatâ cum Andrea Brunnero operâ, & tacito suo nomine vulgavit plenum curiosa pietate inuentum scilicet,

Sanctos menstruos per singulos anni dies, cum Imaginibus, quibus à tergo vitam illius Sancti compendio inscribit cuius nomen præfert

GVILIELMVS DE PRETERE natione Belga, patria Bruxellensis natus est anno salutis 1578. Maximam vitæ partem Antuerpiæ egit in Societate nostra, zelo Dei plenus, & inconfusibilis Operarius. Nullum officium quod animabus ad Deum suum reducendis impendere posset, prætermisit; vir verè strenuus & post labores semper integer, ac recens. Ad carceres, ad Nosocomia, ad ignes, patibula, Rotas; ad omnia militaria circum Antuerpiam Castella, ad Catechismos, ad Cathedram Concionum, ad Hæreticorum domos, ad ægrotum & moribundorum cubilia, ad Lupanaria, ad virorum ac mulierum monasteria frequenter. & libenter excurrerebat, animarum lucrandarum desiderio stimulante. Inter hæc puritatem tantopere coluit, vt nunquam intueri mulierem sit visus, quamuis cogeret cum pluribus negotia pertractare, & iam Angelus passim ea propter audiebat. Beatissimæ Virginis cultor fuit eximius, cuius honori promouendo omnem industriam adhibuit. Ad eius laudes decantandas, ipsiusque officium, præter obsequia cætera, quotidie recitandum, voti se religione obstrinxerat; eique vt matri suæ (sic eam appellabat) omnia sua benefacta secundum Deum, dicauerat. Tria Sodalitâ sub eius patrocinio toros 20. annos. tanto studio gubernauit, vt aliud illum nihil agere crederes, si cæteros labores non videres. His ipse quartum addidit, & præclaris constitutionibus formauit, eorum iuuenum, qui nullum dum vitæ statum ingressi sunt, quos ad omnia pietatis exercitia per annos 18. excellenter instituit. Alium deinde eorum collegit auspicijs S. Caroli Borromæi, in quem delegit Sacri, & Ciuilibus Magistratus, & primi Ordinis viros, ad promouendam puerilis instructionis Catechisticam lectionem collectos, qui deinde ad xxiv. ver-

verbis loca per totam Antuerpiam vbi Catechismum instituerat, visitanda destinabantur. Innumeris libellis cuiuslibet hominum generi accommodatis ipsius opera editis, id effectum est, vt prophani, qui valde inualuerant, omnibus excuterentur, obtinuitque ab Episcopo decretum, quo proscriberentur è Scholis triualibus Codices obscæni & fabulosi, quique iuuentutis moribus solent noxij esse. Ad Ecclesiæ gremium reduxit quamplurimos, & inter illos etiam Philippum Comitem Mansfeldium, bello Germanico clarum. Apostatas à sacris familijs, vel in ipsis Hæreticorum vrbibus laboriosè quæsitos suis Ordinibus reddidit. Multos docuit sæculo spreto in religiosa sepra transire; sæpe ad componendas Monialium, ac virorum etiam Religiosorum familias, magna semper illorum approbatione ab Episcopo destinatus est. Denique cum sancto suo more, in lubilæo Pontificio, militum suburbanorum animas, per fatida & aërem noxium spirantia Castella, nec sine capitis periculo, quod ab hostili iaculatione imminerebat quæriraret, inuenit quam totius vitæ, susceptis ad Dei gloriam laboribus. promeritus erat, coronam. Nam redux in febrim pestiferam incidit, & paucis post diebus extinctus est die 10. Nouembris anno salutis 1626. ætatis suæ 48. Religionis 27. & 15. postquam fuerat in Coadiutorum spiritualium ordinem assumptus. Sub mortem cum vox, ei Sodalium nomine perlata esset, qualis ad S. Martinum moriturum. Cur nos Pater deseris, aut cui nos desolatos relinquis? Respondit: *Domine si tibi placitum est, vt Matris tuæ honorem amplificem, non recuso laborem: imo hoc unum mihi est in votis.* Scripsit atque in lucem emisit sermone vernaculo:

Enchiridion Sodalitatis B. Virginis in Societate Iesu. Antuerpiæ 1611. in 12.

Examen pro Coniunctione generali. Ibidem in 12.

Spiritualium paradysum piarum Cantionum. Ibidem 1619.

Remedium spirituale in morbis contagiosis. Antuerpiæ 1624. in 16. & rursus 1625. atque auctius demum 1626.

Scripsit etiam & seruantur in Tabulario Sodalitatis m. f.

Meditationes de Passione Domini in tres annos distributas, quæ quotannis per quadragesimam Sodalibus Marianis magno apparatu traduntur.

GVILIELMVS DE LOS RIOS natione Hispanus, patria Excisanus diœceseos Hispanensis, post quinquennium studio iuris Canonici impensum, gradu Baccalaurei iam donatus Societati se adiunxit anno salutis 1585. ætatis 17. in Bætica & inde profectus Mexicum circa annum 1594. ibi professionem vtorum 4. emisit. Multis annis ibi egit Confessarium Indorum, Concionatorem, Philosophiæ & Theologiæ Professore, nec non sacrarum

litterarum interpretem. Rexit Collegia Angelopolitanum, Pasquarensis, & Domum Professam Mexicanam, vbi demum fere septuagenarius, obiit anno 1635. Edidit Hispanicè.

Concionem, quam Angelopoli in festo S. Francisci Xauey Iaponie Apostoli, quo Beatificatio ipsius celebrata est, habuit. Mexici typis Didaci Garridi 1621. in 4.

* GVILELMVS SALINGERS natione Hibernus, patria Kilkennensis diœceseos Ossorienis, Magister in Artibus, & Doctor accessit ad Societatem Tornaci in Belgio anno sæculi præterfluentis 21. ætatis suæ 22. & vota 4. solemniter in ea nuncupauit. Decursis Theologiæ spatijs remeavit in Hiberniam, vbi multis annis magno labore & copioso fructu vineam illam excoluit. Docuit ibi diu pueros grammaticam, etiam cum esset Rector Collegij Kilkennæ, & toti dein Missioni Superior præfuit. Non vulgari in pretio, atque amore fuit summis iuxta ac imis ob amabiles mores, eximiam erga omnes caritatem, ac doctrinam. Hinc ardente bello ciuili in Hibernia, Catholicos inter & Heterodoxos, atque his demum præualentibus pulsus est in exilium ab illis tanta ferocitate, vt cum causerentur Catholici, quibus adhærebat, ipsius ægritudinem, qua laborabat, responsum fuerit, facefferet statim Regno etiam si vitam in vnico tantum pedis digito retineret. Eiectus itaque ex Hibernia ab hostibus Fidei Catholice reliquum vitæ tempus transiit in Hispania, vbi rexit aliquamdiu Collegium Hibernorum Compostellæ, & post multa virtutum exempla ibidem edita, præsertim summæ confessionis voluntatis cum Diuina, in omnibus quæ aut passus fuerit, aut tunc ex morbis patiebatur, postquam ad mortem se studiosissimè comparauerat, susceptis ritè Sacramentis ad portum æternitatis applicuit die 9. Iunij 1665. Edidit Librum

De Vita & Morte Illustriss. Domini Thomæ Valesy Archiepiscopi Castiliensis in Hibernia. Antuerpiæ apud Viduam Ioannis Cnobbari 1655. in 4.

GVILELMVS SCHIEHEL natione Germanus, patria Laureacensis in Austria ad Onasum, ingressus Societatem anno Christi 1618. ætatis 17. ita tirocinium exegit, vt ad magna quæque euafurus speraretur; sed spem hanc incidit pertinax epilepsia, quæ eum demum cœgit cursum Philosophicum abrumperè, & sublimioribus studijs nuntium remittere. Exinde Oeconomicis ministerijs applicatus, totam ferme in illis vitam, sed sine vllo spiritu detrimento, imò cum incremento non exiguo transiit. Orationi liquidem plurimum fuit addictus, eique prope omne tempus quod ei à negotijs vacabat, impendit. Ideo nisi vel officij, vel caritatis, vel obedientiæ leges euocarent, assiduus fuit cubiculi sui custos & cultor, vbi suauissimè cum Deo versabatur. Sacram Eucharistiam pluries in die salutabat, & pie-

& pietatis exercitia, quibus vel puer affuerat, vel quæ Tiro in Societate didicerat per omnem vitam nunquam dimisit. Hinc semestris renouationis votorum lege, quamuis in Spiritualium Adiutorum ordinem assumptus, amplius non teneretur, tamen morem illum ita rigidè tenuit, vt septenos dies defectibus suis accuratè discutiendis, toridemque in remediis ad eos extirpandos disquirendis impenderet, & tam illos quam ista sibi in commentariolum referret. Examen, quod vocamus particulare, ad vltimos vsque supremi morbi dies eo prorsus modo, quo in Tirocinio edoctus fuerat, quotidie instituit, prout libelli post mortem reperti attestantur, ex quo euasit in omni materia sui victor eximius. Missæ sacrificium ita peragebat, vt adstantibus deuotionem afflaret, ad quod se quotidie semihoræ spatium disponebat, alteram eo celebrato semihoram agendis gratijs impendebat. Horas Canonicas de genibus semper, vel in cubiculo, vel coram Ven. Sacramento recitabat. Deiparæ Virgini post Deum tenerrimè afficiebatur, cuius patrocinio omnem animi sui tranquillitatem adscribebat. Inter Cælites, eos quotidie reuerbatur, quorum diebus aut mundo natus, aut Societati renatus, aut Sacerdotio initiatus fuerat; & quos mensura fortitione in Patronos ad vltimum vsque mensam acceperat. Paupertatem religiosam, vt matrem habuit in omnibus, cuius ex affectu nihil patiebatur in cubiculo, quod non magnæ esset necessitatis. Angelicam puritatem virgineus candor vultus, innocensque verecundia loquebatur, quem complures testati sunt, se nunquam sine animi solatio, & ad virtutem stimulo conspexisse. Obedientiam obseruantissimus fuit, siue in exequendo promptitudinem spectes, cum plena iudicij sui abnegatione. Omnibus amabilis nemini durus, nisi sibi ipsi, quem, licet corpore emaciato, acerbis flagellis, cilicijs, abstinentijs & omnis generis asil etatione domabat. Demum innocentem animam, quam è sæculo ad Societatem tulit cælo (vt sperare fas est) transmisit Viennæ die 20. Aprilis 1668. Reddidit Germanicè è Latino Andreæ Kobauj, edique tacito suo nomine passus est

Vitam B. Ioannis Dei, Institutoris Ordinis Fratrum Misericordis. Viennæ 1636.

* GVILIELMVS STANIHVRSTVS origine Hibernus, natus Bruxellis anno huius sæculi ineuntis primo, Deo se in Societate dicauit 1617. Mechliniæ. Vir fuit morum, mentisque candore planè virgineus vtpote, qui in adolescentia, persimili cum S. Thoma Aquinate tentatus lucta, à procace fœmina, confimile victoriæ creditur reportasse pramium, vt nulum exinde carnis stimulum persenserit. Purissimi animi nitorem, ita spirabat vultus, oculorumque modestissima species, vt ipsis Hæretodoxis venerationi fuerit. Ex eorum numero Illustrissima quædam Comitissa Hibernie in errore pertinax, ita primo conspectu P. Gui-

lielmi mutata est, vt exclamarit, si vllus est Sanctus in Mundo, hic certè est; & ab eodem paulò post instructa Catholicam se professæ est. Diuini verbi præconem tum Flandricè, tum Anglice egit annis 25. & præfecturam Sodalitij Mariani, qua ad Theologiæ, quæ ad Iurisperudentiæ studiosos Louanij annos omnino triginta administravit; at quàm potenter, quo spiritu, quo fructu vix exprimi potest. Debet ipsi cætus ille splendorem suum, Regijs, Cæsareique nominibus ei inscriptis augustissimum; debet & pretiosam supellectilem, & Bibliothecam libris pijs instructissimam, ex qua singulis Sodalibus singuli pro spirituali lectione fructu non pœnitendo distribui solent, & suo tempore restitui; debent eidem tum diuersi Ordines Religiosi, tum nostra Societas non paucos insignes viros, quos ille suis adhortationibus, atque consilijs, ad capeendam vitam religiosam, vel ad arduas Missiones efflagitandas impulit. Multis annis ardentè postulauerat à Superioribus, vt liceret sibi afflatis peste deseruire, & tandem pia importunitate in prouecta ætate extorsit. Quo in opere dum summa sedulitate ministrat alijs, parum absit quin ipse ceciderit victima caritatis. Nam pestifera lue correptus est, & inualuit vsque adeo virus, vt actum de eo intra 24. horas Medicus experientissimus conclamarit. Verum nuncupato voto in honorem S. P. N. Ignatij, vtcumque euasit, ope diuina magis, quàm humana, vt asseruit idem Medicus. Sanatus porro cum ad eandem Spartam ornandam redire vellet & animam ponere pro fratribus, petierunt viri Consules, Civesque primarij, vt inde ad officium pristinum, tantum virum Superiores euocarent. Euocatum inuasit quartana febris, ad quam depellendam cum translatus fuisset Bruxellas, ibi non multò post ingrauescente morbo, susceptis summa cum pietate sacramentis placidissimè expirauit die 10. Ianuarii 1663. Spiritualis Coadiutor dudum formatus, incredibili omnibus tam domesticis, quam externis relicto suo desiderio. Edidit in lucem duobus tomis

Theaurum moralem Nostri Francisci Labatæ nouis Commentationibus auctum. Antuerpiæ typis Hieronymi Verdussij 1652. in folio

Dei Immortalis in mortali corpore patientis Historiam. Antuerpiæ typis Viduæ Ioannis Cnobbari 1660. in 8.

Quotidianam Christiani hominis Tesseram. Ibidem, & typis ipsidem 1661. in 4.

Regionem mortis. Ibidem 1652. in 8.

Veteris hominis per expensa 4. nouissima Metamorphosim. Antuerpiæ typis Cornelij Vvoons 1661. in 8. & Gallicè Duaci apud Ioannes Serrurier 1666. Edidit tacito nomine

Album Marianum, in quo prosa, & Carmine Dei in Austriacos beneficia, & Austriacorum erga Deum Obsequia recensentur, Louanij typis Makij 1641. in folio

De

De Infernorum ergastulo. Antuerpiæ typis Cnobbari 1655.

* GVILIELMVS THIERSAVLT natione Gallus, patria Parisinus, natus anno sæculi præteriti 88. Societati se addixit præteruntis 7. & votorum quatuor solemnè sacramento se adstrinxit. Docuit Philosophiam, & rebus Spiritualibus addictus fuit, Socius Magistri Nouitiorum, & Præfectus spiritus annis 36. demum accurata regularum Obseruantia, & patientia in morbis multum commendandus, migravit ad Dominum Parisiis in Domo probationis die 30. Ianuarij 1666. Edidit Gallicè

Vitam S. Lyduuina. Parisijs apud Sebast. Chappelet 1637. in 12.

* GVILIELMVS DE VVAEL A VRO-NESTEIN, natione Belga, Vltraiectionis natus nobili familia anno sæculi decursi 82. postquam in Equestrum Ordinem Teutonicum fuisset adscriptus, Deo se in Societate dedicauit Romæ, anno currentis 2. & votorum quatuor solemnè nuncupatione se obstrinxit. Concionatorem egit multis annis, Rectorem Traiecti, Louanij, Bruxellis annis amplius 20. Prouinciam totam bis administravit; duabus Congregationibus Generalibus Romæ interfuit, & vni Procuratorum cum iure suffragij. Vir fuit eximie prudentiæ, promptæ in omnes Charitatis, ardentis zeli, & orationis magnam curam gerens tam in se, quàm in subditis, quos regebat; pietate tenera ferebatur, erga Deiparam, erga Christi patientis vulnera, & erga nostros Sanctos Ignatium, & Xauerium. Cultum Deiparæ conatus est in varijs Collegijs peculiari solemnitate publica instituta sub titulo Matris Misericordiæ propagare. De Christi vulneribus edidit opusculum varijs linguis, & sæpius recusum, & addita nouæ inuentionis Corolla, quæ quæuersum per Urbem dispersit. Pergratus fuit hic Libellus ipsi Alexandro Septimo Summo Pontifici, qui olim dum Nuntium Apostolicum ad Rhenum ageret P. Guilielmum cognouerit, iussitque approbationis suæ litteras testes ad ipsum dari per Illustrissimum D. Comitem Furstembergicum tunc suum Cubicularium honoris, vt vocant, adiuncta insuper sua effigie argentea, & Indulgentia plenaria in articulo mortis. Zelum illius commendat in primis inductus illius opera in Belgium vsus, vt in Italia, Communionis Generalis, & in alias etiam Prouincias propagatus. Præterea ipso Auctore cæpta est consuetudo, vt puellas inopes Honestissimæ Virgines Deo Deuotæ, Festis diebus manè in varijs Sacellis per Ciuitatem instituunt, & post meridiem ad doctrinam Christianam à Sacerdotibus nostris explicandam congregent. His, & similibus pietatis officijs optimus senex maturus cælo, & quinquagesimum septimum agens ab initia Societate annum, ad laborum præmia emigravit Bruxellis pridie Calendæ Septembris 1659. Edidit Latinè

Coronam Sacratissimorum Christi vulnerum 35. Considerationibus illustratam. Antuerpiæ typis Viduæ Cnobbari 1649. in 8. Recusam 4. cum auctario Bruxellis apud Franciscum Foppens 1657.

Eandem Coronam Flandricè traductam impressit. Antuerpiæ Cornelius Vvens 1654. in 8. Præterea Vulgavit

Epitomen Historiæ Crucis Carauacanae. Flandricè compositam. Antuerpiæ, typis viduæ Cnobbari 1649. Item

Epistolam Paræneticam ad Virgines Deo Deuotas adlaborantes in instituendis ad pietatem Christianam puellis Belgicæ. Bruxellis, typis Francisci Foppens anno 1656. quæ postea auctior prodijt secunda, & tertia editione. Ibidem

* GVILIELMVS DE VVAHA, natione Belga, patria Luxemburgensis natus anno sæculi præterfluentis 15. vicennis Societati nomen dedit 1635. & solemnè votorum quatuor Sacramento se ei adstrinxit. Sexennio docuit cum laude Rhetoricam, & amæniores litteras; altero sexennio Philosophiam Duaci: Rexit Seminarium Montense, & Collegium. Ibidem; postea Collegium Luxemburgense. Superstes hodie in Collegio Insulensi, edidit tacito suo nomine

Fortem Gubernatorem, seu res gestas, & Mortem Perillustri Viri Ioannis Dallament Gubernatoris Montis Medij.

GVILIELMVS VVARFORDVS natione Anglus, patria Bristoliensis prima litterarum fundamta iecit in patria, quæ deinde Oxonij magis prouexit; sed paucos post annos Catholicam Fidem complexus, Romam ad Anglorum Collegium concessit, vbi Theologicis imbutus dogmatibus, & Sacerdos factus, reuertit in Angliam ad suorum ciuium procurandam salutem. Sed inde rursus egressus, Romæ anno 1594. ætatis suæ 39. Societati nostræ adscriptus est. Inde in Seminarijs Anglicanis Hispaniæ vtiliter laborauit vsque ad annum salutis 1608. quo ad diem tertiam Nouembris Vallisoleti in Domino conqueuit, vota quatuor solemnè professus. Scripsit Anglicè sub nomine Georgij Douleij Sacerdotis

Breuem Institutionem, præcipua Christiana Fidei Mysteria complectentem, ex Sacra Scriptura, & Sanctis Patribus collectam, Hispali 1600. in 12. & rursus Audomari 1616. & Ibidem iterum quarto. 1637. Item sub eodem nomine *Breuem Methodum examinandi Conscientiæ pro Confessione Generali.* Ibid. 1637. in 12. Item sub nomine ipsius P. Guilielmi opusculum posthumum

Breuem Tractatum de Pœnitentia, & præparatione necessaria ad Sacramentum Confessionis. Audomari 1633. in 16.

GVILIELMVS VVRIGHTVS natione Anglus, patria Eboracensis, postquam in Anglicano Collegio Romæ studuit, in Societatem se dedit anno salutis 1581. ætatis 19. in

S f qua

qua tantum profecit in litteris, vt in Austriam missus Philosophiam annis octo, Mathematicam, Controuersias, Theologiam tam Scholasticam quam Moralem annis aliquot publicè professus fuerit, partim Viennæ, partim Græcij, & 4, vota solemnia 1602. Ibidem emiserit. Ex Austria post annos 28. quàm abfuerat in Angliam reuersus, breui ab hostibus Fidei Catholicæ captus, & in custodiam coniectus est, vbi præter alia incommoda præsentissimum vitæ discrimen adiit, omnibus penè, qui eodem carcere tenebantur, vel, qui vincētis ministrabant peste absumptis. E vinculis de Catholicorum consilio post trimestre fuga clam elapsus est, & per 30. annos strenuam valde in salutem, animarum operam impendit. Eo tempore non abnuit vir id ætatis, & altioribus studijs tam præclarè instructus, (vt, qui Doctor Sacræ Theologiæ fuerat renunciatus) dimittere se ad docendos prima rudimenta pueros Catholicorum, idque constanter per multos annos, & magna multorum admiratione. Decennio priusquam è vita discederet, afflictus Asthmate, quod in Orthopnæam degenerauit, amplissimam habuit suæ virtutis palæstram; sed inter dolores, quos ferè quotidie acerbissimos patiebatur, illud identidem corde, & ore verfabat *Da patientiam Bone Iesu, & amorem; auge penam, & dolorem; Deo Gratias infinities in infinitum, Deo Gratias*. Postremis mensibus ad meritorum cumulum accessit etiam dolor calculi, qui generosum Christi militem multis de se ipso victorijs clarum, ex hac ærumnosa vita transmisit (vt speramus) ad Cœlestem die 18. Ianuarij 1639. ætatis suæ 79. Societatis initæ 60. Scripsit Anglicè pro Fide Catholica contra Hæreticos præfixis litteris VV. G.

*In Ioannem Vrbium Ministrum Caluini-
num Audomari 1613. in 4.*

*Contra N.E. eiusdem farinae Ministellum.
De 12. spiritibus, &c. Audomari 1622. in 4.*

Contra eundem N. E. Catholicos Fidei Romanæ saluari posse ex testimonijs 24. præcipuorum huius temporis Hæreticorum. Ibidem 1623, in 4.

Transtulit etiam ex Latino Anglicè *Iacobi Gordoni Controuersiarum Tom. 1. præfixis litteris I. L. Societatis Iesu Audomari 1614. in 8.*

Martini Becani tractatus aliquot 1612. in 8. Eiusdem opusculum de Iudice Controuersiarum. Ibidem 1619. in 8.

Leonardi Lesij Libellum, quæ Fides, & religio capeffenda præfixis litteris VV. I. Ibidem 1619. & rursum 1621.

Ex Hispanico verò vertit *Libellum de Persecutione Christianorum in Iaponia*. Ibidem 1619. in 8. præfixis litteris VV. VV. Item

Tractatum Breuem de Penitentia sæpius recusum Edidit etiam tacito nomine

Epistolam dedicatam honorabili personæ de

malis Spiritibus quibus aguntur Protestantes 1622. in 4.

HADRIANVS, vide **ADRIANVS**.

HALENSE COLLEGIUM in Prouincia Germaniæ superioris situm ad Oenum fluuium in Comitatu Tirolensi, fundatum anno salutis 1571. à Serenissimis Reginis Magdalena, & Helena Sororibus, Hungariæ, & Bohemiæ Reginis natis, Archiducibus Austriæ, &c. Ferdinandi I. Imperatoris filiabus, quæ cum Halam ad seruiendum liberius Deo in perpetua vitæ sanctimonia secessissent, ne ibi carerent operâ Societatis, sub cuius spirituali disciplina, viuente suo Augustissimo Parente, adoleuerant, Collegium ibi, cœmptis ad id suo are domibus, crexerunt dotaruntque. Auctum id porrò progressu temporis, nunc ad 20. Socios plerumque sustentat, & in sex Classibus numerosam iuuentutem pietate, ac litteris informat. Edidit hoc Collegium Germanicè

Vitam Serenissimæ Regine Magdalene Austriacæ Ferdinandi I. Imperatoris Filie, quæ Congregationem Sacrarum Virginum Hala fundauit: Vbi obiter etiam.

De Vita Sororum eius Margareta, & Helena. Item Mariæ Christiernæ, & Eleonora Sororum Casaris Ferdinandi II. Oeniponti 1575.

HANNIBAL, vide **ANNIBAL**.

HENRICVS ALBI natione Gallus, patria Bolenensis è Comitatu Venusino, ingressus in Societatem anno 1606. ætatis 16. votorum quatuor professionem emisit. Docuit in ea Humaniores litteras, Philosophiam annis quinque; totidem Theologiam scholasticam, biennio moralem; Rexit Collegia Auenionense, Arelatense, Gratianopolitanum, & Lugdunense B. Virginis, vbique cum laude solidæ virtutis, & zeli religiosæ disciplinæ, in qua exigenda dum præfesset, sedulus fuit. Vir magni ingenij, reconditæ eruditionis, eximia pietatis, mortalitatem exiit Arelate die 6. Octobris 1659. Scripsit Gallicè

Artem Amandi Deum. Parisijs, apud Camusatam 1636. in 12.

Elogia Historica Illustrium Cardinalium Gallorum, & Externorum parallelis exposita cum Imaginibus. Parisijs apud Antonium de Caij 1644. in 4.

Vitam S. Gabini Martyris. Lugduni 1624. in 12.

Vitam S. Homoboni Cremonens. Lugduni 1627. in 12.

Vitam S. Petri Luxemburgens. Ibidem 1626. in 12. ad quam adiunxit

Tra-

Tractatum Spiritualem de actibus supernaturalibus

Vitam Mariæ Ioannæ de Iesu Fundatricis Religiosarum Augustinianarum. Lugduni 1640. in 12.

Vitam Catharinæ Vdninæ Conuersæ Senensis. Lugduni 1655. in 12.

Anti-Theophilus Parochialis de Priuilegijs Regularium, &c. Lugduni 1644. in 12.

Apologiam pro Anti-Theophilo Parochiali. Lugduni 1659. in 8.

De Renouatione Spiritus. Lugduni 1651. in 4.

De Immaculata Conceptione B. V. Mariæ, Gratianopoli, apud Ioannem Nicolaum sub alieno nomine 1654. in 4.

Grammaticam Gallicam cum obseruationibus. Lugduni apud du Han 1657. in 8.

* **HENRICVS BALDE** natione Belga, patria Iprensis, natus anno sæculi labentis 19. Societatem amplexus est 1640. & votorum solemnium sacramento se adstrinxit. Post traditas Humaniores litteras annis aliquot, sodalitates Marianas non exiguo fructu annis septemdecim Bruxellis moderatus est. Interea loci, publicæ vtilitati edidit opuscula varia idiomate Belgico, quæ etiam in Linguam Gallicam translata sunt, nimirum

Associationem pro felice Morte, & celeri liberatione ex Purgatorio sub tutela, & cultu Virginis sine Macula Conceptæ: Bruxellis, typis Guilielmi Scheybels 1665. in 12. cuius Libelli plusquam 20. millia exemplarium spatio quadriennij sunt distracta

Quinquaginta veritates Christianas, præparantes viam ad felicem mortem. Bruxellis, typis Petri Bobbeler 1666. in 12. Recusatus tertio Leodij

De Inimicorum dilectione Epistolam. Bruxellis, typis Aegidij Stryckuuant 1669. in 12. Recusatus Gallicè Mechliniæ in 8.

Præces efficacis satisfaciendi pro iniurijs Ven. Sacramento Eucharistiæ illatis, vna cum pijs affectibus ante, & post Communionem. Bruxellis, typis Iacobi Vande velde 1669. in 24.

Sanctum Iosephum fidelem Aduocatum in Vita, & in Morte, tacito suo nomine. Bruxellis, typis iisdem 1672. in 12.

Efficacia media ad satisfaciendum pro omni irreuerentia facta Sanctissimo Sacramento, etiam tacito suo nomine. Ibidem eisdem, typis 1671. in 12.

HENRICVS BLYSSENIUS natione Germanus, patria Colonienfis, Romam ad exordia Collegij Germanici anno 1552. missus, ibi annos natus quindecim in Nostrorum numerum adscribi voluit, & impetrauit. Deinde & ad nostrum institutum conformatus, & bonis litteris feliciter institutus, Sacræ Theologiæ Doctor in Romano Collegio primus Sociorum à Martino Olauio creatus est anno salutis 1556. & mox ad noua Collegij Pragensis fundamenta cum alijs vndecim iacienda a-

S.P.N. Ignatio destinatus est. Ibi emissa Professione votorum quatuor & Sacram Theologiam cum laude docuit, & anno 1561. Collegij Rector constitutus est; quo per nouè annos administrato, Græcense post etiã primus toto quinquennio gubernauit; & totius deinde Prouincia Austriæ Præpositus Prouincialis fuit. Demum, cum Græcensis Collegij, & institutæ, tum primum in eo Academiæ Rector esset renunciatus, vir domi forisquè rari admodum, exempli migravit è vita Græcij, die 24. Aprilis anno salutis 1586. Edidit

Defensionem Assertionum Theologicarum, De vera, & Sacrosancta Christi, quam habet in terris Ecclesia militante contra disputationem, oppositam Herbrandi Tubingensis Hæretici. Ingolstadtij, apud Daudem Sartorium 1577. in 4.

Tractatum de vno, geminoque Sacra Eucharistia Synaxeos salubriter percipiendæ ritu, & vsu; contra grauissimos Aduersariorum errores. Ibidem 1585. in 4.

HENRICVS ELVERICH natione Germanus, patria Embricensis, natus 1582. 12. Aprilis Societatem ingressus 1602. 5. Octobris. Græca Lingua, & Dialectica docenda laudem habuit; studijs quoque præfectus, Confessarius, & Ecclesiastes non mediocrem diligentia laudem. & fructum curarum retulit. Vota Coadiutorum Spiritualium formatorum, emisit Monasterii Vvestphaliæ anno 1618. 25. Nouembris. Diligentissimus multis annis Bibliothecæ Colonienfis Præfectus, multis imo plurimis libris edendis, ac excudendis indefessam manum adhibuit, emendando, loca Auctorum citando, conferendoque, hæreticos, ac obscænos repurgando, quod testatur in primis Theodori Zuingeri Theatrum pulcherri-me expurgatum in Bibliotheca Colonienfi Societatis Iesu. Ibidem naturæ concessit, die 27. Februarij 1636. Inter cætera edidit

Radices Lingue Græcæ; & Latine. Colonia; typis Gualteri 1620. & aliàs cufas, & recusatus in 8.

* **HENRICVS ENGELGRAVE** natione Belga, patria Antuerpiensis, natus anno sæculi currentis 10. Deo se in Societate mancipauit 1628. & votorum quatuor nexu se adstrinxit. Docuit litteras Humaniores, & præfuit scholis annos complures. Sodalitatem B. Virginis coniugatorum direxit annis 15. & simul dixit ad Sanctimoniales. Confessarius in Templo assiduus, & ob multiplicem in omni genere eruditionem illustri agnomine, Officina scientiarum appellatus. Rexit Collegia Aldenardense, Casletanum, Brugense, & demum Antuerpiæ in patrio solo religiosè donatus est die 8. Martij 1670. Edidit

Lucem Evangelicam in omnes Dominicas duobus tomis in 4. quorum prior excusus est. Antuerpiæ, typis Cnobbari 1648.

II. Pars. Ibidem 1651. Postea recusa, vtraque Pars varijs formis, & typis septies.

*Cæleste Pantheon in festa, & gesta Sancto-
rum.* Colonia, typis Ioannis Busæi 1647. in
folio. Recusum ab eodem in 4. & Amsteloda-
mi in 8.

*Cæleste Empyreum in festa per annum, & in
omnes Ordinum Patriarchas, & particulares Tu-
relares.* Colonia, typis Ioannis Busæi 1668. in
folio. Recusum ab eodem in 4. & Amstelo-
dami in 8.

Cælestis Empyreæ Partem alteram. Colo-
niæ, eisdem typis 1669. in folio. Recusum ab
eodem, & Amstelodami tertio

Meditationes de Passione Domini. Lingua
Belgica. Antuerpiæ, typis Michaelis Cnob-
bari 1670. in 8.

Libellos varios carmine Latino in 4.

*Parabat Commentaria in Evangelia Qua-
dragesimæ, sed mors manum de tabula tollere
coëgit*

HENRICVS FITZSIMON natione
Hibernus, patria Dublinensis, Hæreticorum
fraudibus in pueritia circumuentus, ubi vernacis
illi lumen illuxit, ad Ecclesiam se recepit,
& in Societatem nostram admissus est Duaci
anno salutis 1592. ætatis 25. atque in ea Philo-
sophiam plures annos docuit. sed cum esset
in Patriam regressus, vt quibus olim damno
fuerat suis exemplis, isdem rursus esset com-
modo ad sempiternam salutem, incredibili for-
titudine captauit occasionem cum Ministris
impietatis, seu publicè, seu priuatim concur-
rendi. Quod cum toto biennio incassum ten-
tasset, detrectantibus illis pugnam cum lesa-
ta, accidit per annum 1599. vt inter obeun-
dum pissimum munus in Aduersariorum ma-
nus, quod iam ipse pridem cupiebat, incide-
ret. In Arce Regia Dublinensi toto quinquen-
nio detentus, & biennali quidem spatio tam
arctè, vt ab nullo conueniri, aut conspici pos-
set; tandem ad certamen prouocatus à quopiam
inter ipsos doctissimo, cum condixisset diem,
obtinere tamen non potuit, vt tandem prodiret
ad pugnam gloriose prouocator. De-
mum quinquennali carcere tolerato, laudatus
Regio Diplomate de Fide, ac studio erga suam
Maiestatem, & Rempublicam, è custodia li-
ber, sed in exilium tamen ire iussus est. Igitur
profectus in Belgium, vitam illic ne otiosam
ageret, tum aliis munitis, tunc scriptis in hos-
tes Fidei libris populares suos in antiqua Fi-
de continere admittit. Inde vocatus Ro-
mam sub annum 1608. Hibernicæ Missionis
causa, ibi votorum quatuor professionem edi-
dit, & remissus in Belgium, deseruiuit illic la-
borantibus peste anno vno, afflatus, & ipse
contagiosa lue; mox morte plentendis Leodij
impendit suam operam, semper expeditus ad
quæuis obsequia Caritatis. Redux postliminio
in Hibernicam, multis annis Vineam illam
fructuose excoluit, cum Catholicos auita in
Religione confirmando; tum Hæreticos ad
Christi caulam aggregando. Tandem Sylvas,
ac Montes in affecta ætate perreptare compul-

sus, vt à grassante milite securior esset, totam
hyemem in loco paludoso intra tugurium ven-
tis, imbribusque apertum transegit. Ibi lectu-
lus illi è stramine congesto, sed à palude su-
perstagnante frequenter madidus; & tamen
perpetua in ore serenitas fuit, & ad paruulos
instituendos, aliosque expiandos, & solandos
atacritas. Sed adeo incommodè in eo loco
hybernauit, vt postea deportatus ad nostros
ærumnosissimam vitam, beato fine concluderet
Calendis Februarij 1644. Scripsit Anglice

Libros II. aduersus Ioannem Riderum,
Pseudo-Ministrum in Hibernia. 1612.

Consolatoria ad afflictos Catholicos.

Tractatum de Missa. Latine verò scripsit
egregium opus

*Britannomachiam Ministrorum in plerisque
& Fidei fundamentis, & Fidei articulis dissi-
dentium.* Duaci typis Balchaffaris Belleri 1614.
in 4.

Catalogum Sanctorum Hibernie.

HENRICVS GARNETVS natione
Anglus, patria Nontingamienis, adolescens
in Italiam profectus. In Societatem Nostram
Romæ anno partæ salutis 1575. ætatis 20. con-
scriptus est. Tirocinium sub Fabio de Fabijs viro
non magis vetusti sanguinis claritate, quam
religiosa seueritate nobili posuit. Tum ad
humanarum, diuinarumque litterarum studia
conuersus, Christophoro Clauio, Francisco
Suario, Benedicto Pererio, Roberto Bellar-
mino, aliisque huius notæ viris præceptoribus
vsum, eam doctrinam breui consecutus est,
vt in Romano Collegio nostro Hebraicas pri-
mum litteras, tum Questiones metaphysicas
explicaret. Mathematicis etiam pro Clauio lan-
guen.e lectionibus explicandis biennium im-
pendit, donec illo valetudini reddito in An-
gliam anno 1586. ad Christi colendam vineam
profectus est. Ibi cum biennium circiter in-
procuranda priuatis operis salute proximorum
posuisset, ei Præpositus Missioni à Moderato-
ribus & strenui militis, & egregij Imperato-
ris partes ita cumulatè obiit, vt coleretur a fa-
miliaribus, amaretur ab exteris, omnibus ad-
mirationi esset. Erat in eo viro ingenium
perspicax, acre solidumque iudicium, rerum
plurimarum cognitio, præsens consilium, so-
lertia singularis. Accesserat etiam prudentiæ
magister vsum, quæque cum his raro coniun-
gitur, morum simplicitas, candorque animi
minimè suspicacis. Ad hæc incredibilis mo-
deratio, lenitas etiam supra naturam. Exper-
tem perturbationum diceret. Morum mira-
facilitas, & dimissione animi condita seueritas.
In ore vultuque verecunda iucunditas, quam
neque remitteret familiaritas, nec grauitas as-
peraret. Quæ omnia notorum, æque ignoto-
rumque amorem, ac venerationem concilia-
bant, vt ne in proditoria quidem actione ab
Aduersarijs in eum instituta, laudibus eius ab-
stinere potuerint: neque enim, *Magna modo au-*
toritate, ac merito inter Catholicos habitum fa-
tentur,

tentur, sed ipsi etiam, *A. Deo, & meliore natu-
ra dotibus ornatum multis vocant.* Virum, item,
*grauissimum, atque literatissimum, genere clarum,
non infimis natura dotibus excultum, arte erudi-
tum, Linguarum vsum peritum.* Quin etiam san-
guinarius actor Horthamptonius Garnetum
alloquens, *Ille dotes tuæ, inquit, præstantiores,
si in natura seorsim sua expendantur, misericor-
diam potius commouerent, quam humanitatem
exacerbarent.* Quorum enim quemque non ad
placabilem quandam animi facilitatem redderet
propensum tanti viri interitus, si vultum intuea-
mini, & gestum summa cum moderatione, & soli-
do iudicio? & mox. *Tui affectus, ait, admodum
sedati, & ad obsequium præstandum exquisitè
compositi, tua consilia integra, & quodam inno-
centia nitore conuestita, &c.* Hic tantus, ac talis
vir, quem magnus Bellarminus, olim audico-
rem suum, non dubitat, omni doctrinæ gene-
re, & vitæ Sanctitate incomparabilem, appel-
lare. Cum 18. iam annos Anglicanam Christi
Vineam in summa temporum acerbitate, ma-
gnis laboribus, vigilijs, periculisque excoluis-
set: tandem in hostium Ecclesiæ Catholicæ
manus delapsus, in crimen Maiestatis; per
summam inuidiam, atque perfidiam vocatus;
iniquissimo iudicio oppressus, publicè Londini
capitis sententiam sustinuit. Ni mirum per-
secutionis diuturnitate, atque atrocitate fatiga-
ti Nobiles quidam Catholici, de Rege publi-
ci in Comitijs per subiectum pyrium pulue-
rem tollendo coniurarant. Id cum vnus illo-
rum Grienuello homini Societatis nostræ per-
docto in Confessione aperuisset, & potestatem
etiam consulendi, sed pari lege arcani, Gar-
netum, nisi re aliunde patefacta, iusta aliqua lo-
quendi vrgeret causa, fecisset; Garnetum vir
prudensissimus eo nuncio obstupuit, grauita-
terque Grienuellum incusans, vel quod au-
didisset ipse, vel quod ad se audita detulisset,
quod reliquum erat, quibus rationibus posset,
hominem iussit à tam immani facinore deter-
rere. Cæterum cum staret coniuratis senten-
tia in proposito, iamque operi accingerentur,
patefactum Regi consilium est, & ipsi in fa-
cinore deprehensi. Sed aduersarij veritatem
tam an fatuus in publicum Catholicæ Reli-
gionis onium, ignominiamque non cederet,
si praeorum hominum, eorumque laicorum
conscientia circumscriberetur, communicare
eius inuidiam eum lesuitis constituerunt. Ergo
duobus circiter post detestam coniurationem
mensibus, cum toto iam Regno peruulgatum
esset, nullum Sacerdotem eius rei participem
fuisse, feri rumores capti, ac paulatim incre-
brescere, Henricum Garnetum, duosque Iesui-
tas alios coniurationis conscios esse depre-
hensos: paulò post etiam publica auctoritas
addita, propositis tota Anglica edictis acerbi-
simis, quibus Garnetum cum Socijs, coiurato-
rum confessione eius facinoris conuicti dice-
bantur; capitalis etiam pœna decreta, si quis
hospitio recepisset, si quis iuuisset, si quis oc-

culuisset. His artibus cum Garnetum fuisset
comprehensus, Londinum deductus est. Ve-
rum cum nihil in eum solidæ probationis in-
uenirent, & obiectis criminationibus ipse sa-
tisfaceret; Iudices rem astu aggressi sunt.
Edoardum Odelcornum, nostræ etiam Societa-
tis hominem, quem habebant in vinculis, in
proximum Garnetiano carcere traducunt,
curantque, vt per simulationem amicitia cus-
tos carceris de re tota Garnetum admoneat;
ostendat etiam rimam, quæ alloquendi homi-
nis commoditatem præbeat, si modo ipse mo-
neatur, quo res tuto, & cautè transigi posset.
Garnetum nihil subesse fraudis suspicatus, vt
custodis liberalitate, vel Confessione, vel so-
latij causa voluit. Interim collocatur in in-
sidijs, qui sermonem excipiat. Garnetum, post
Confessionem, dum de se rebusque suis cum
Odelcorno familiariter loquitur, nescio quid
dixit quo significaret se de coniuratione à
Grienuello antea cognouisse. Hoc cum ad
se delatum Garnetum iudices obijcerent, argue-
rentque hominem, quod coniurationis con-
scientiam pressisset, respondit se Sacrosancto
silentio, donec aliunde patefceret, fuisse obli-
gatum; nec ideo rem ad Magistratum deferre
potuisse. Huius rei causa in iudicium reus Ma-
iestatis vocatus est, damnatusque die 28. Mar-
tij anno salutis 1606. quod Sacrum Confessio-
nis arcanum sanctè seruasset. Tum die 3. Maij
cæterorum coniuratorum instar, è carcere in-
forum per amplum, ante S. Pauli Londinense
Templum ad supplicium rapitur, interritus, &
exporrecta fronte obtectans, se gaudere pluri-
mum, quod eam mortem inuenisset, quæ sibi
ad immortalitatem aditum referret. In peg-
mate deinde, quod ad suspendium conscende-
rat, Fidem Catholicam professus, detestatusque;
liberrimè hæreses Anglicanas, Catholicos, qui
aderant hortatus est, vt turbulentis consilijs
abstinerent; Dei causam Deo permitti oportere;
pacem sibi, ac veniam morientis precarentur
à Deo; Regi populoque lumen veritatis.
His dictis Crucem veneratus, cui dies erat fac-
cer, etique religiose se signans, manibus quo-
que in crucem decussatis, de scalis deijcitur
mox fune præciso, euisceratus, sectus in partes
publicè ad terrorem suffixus est. Mortem
tam constanter obitam, ingens animorum
commotio consecuta est; vt crederent viri gra-
uissimi plures eum ad Christum adduxisse
plusque vtilitatis hoc tantæ fortitudinis exem-
plo attulisse patriæ suæ, quam 20. ipsis annis,
quibus in eo Regno versatus est. Supplicio
peracto, Ioannes Vvilkinsonus, auidus nanci-
sci quidpiam de reliquijs ipsius propius accessit,
ubi Carnifex corpus dissecabat, cum ecce
spica de circumfuso stramine, Garneti sangui-
ne aspersa, nec opinanti defertur in manus.
Ergo voti campos abscedit, & spicam lætus
asseruat: qua paucos post dies, ingenti prodigio
Garneti faciem viuis expressam coloribus,
corona redimitam, stella, & inserta in eam
cruce,

cruce in fronte signatam, Angelico vultu sub mento decoram conspicatus, quo rem faceret illustriorem non reliquis modo Catholicis, sed ipsi quoque Hispaniarum Regis Oratori per otium contemplandam permisit. Ita Deus, qui muscis, culicibusque egit olim suorum causam, ac Regis Aegypti contumaciam contudit duabus sanguinis guttulis, atque vnica palea, Testis sui existimationi consuluit, eiusque aduersarios perculit. Expressit hoc prodigium felici Anagrammate, nobilis Poëta Theologus Gualterus Paulus noster, quod dignum existimaui ne intercidat. Sic habet:

Pater Henricus Garnetius
Anagramma

Pingere cruentus arista

Quid petit hic vultus sicca rediuius arista?

Quid frons? Quid facris ora locuta notis?

Nominis augurio Pingere cruentus arista

Garnete; agnosco vultum, opus, artificem.
Spica, Tabella, Deus pictor; color, vnda
cruoris.

Spica crucem; vultum dat Deus; asra
cruor.

Scriptit

Epistolam de Martyrio Godefridi Mauriti,
relatam à Didaco Yepesio in Historia de per-
sec. Anglic. lib. 5. cap. 10. Anglicè vero

Libellum de Christiana renouatione. Lon-
dini 1616. in 8.

Tractatus diuersos de Peregrinationibus; de
Indulgentijs; Rebus sacris, &c. appositos Cate-
chismo Petri Canisij, quem ipse maxima ex par-
te Anglicè reddidit. Londini 1590. & recenter
Audomari 1622. in 8.

* HENRICVS HARCOTTVS, alias
Beaumontius natione Anglus, patria Lece-
striensis, equestri familia natus, Deo se in So-
cietate dicauit anno reparatae salutis 1630.
ætatis 19. Egit aliquandiu Missionarium Ca-
strensem in Belgio, vt militibus spiritualem
nauaret operam; postea in Anglia ad 30. an-
nos vineam illam coluit, Coadiutor spiritualis
formatus, & demum euocatus est ad laborum
præmia ibidem 11. Maij hoc anno 1673. Edidit
Anglicè

Epitomen Historiæ gentis Anglorum Ven.
Bede. Londini 1658.

HENRICVS HAVKINS natione An-
glus, patria Cantianus post absoluta Romæ
in Collegio Anglorum studia, relicta heredi-
tate paterna fat lauta, Christi paupertatem am-
plexus est in Societate anno salutis 1615. æta-
tis suæ 40. missus in Angliam piæ, & strenuè
inter Heterodoxos laborauit annis 25. tria vota
solemnia professus. Demum septuagenario
maior ad Beatorum consortium (vti sperare
fas est) emigravit. Gandavi die 18. Augusti
1646. Transiit è latino Anglicè

Synopsim de Apostasia Marci Antony de Do-
minis à Frideli Annofo conscriptam. Audomari
1617. Edidit etiam polito sermone Anglicano.

Parthenia sacra de Symbolis Beatissime Vir-

ginis cum versibus, & imaginibus. Rothomagi
1632. in 8.

Reddidit præterea ex Italico Anglicè
præscriptis nominis sui elementis H. H.

Vitas 17. Confessorum scriptas à Nostro
Ioanne Petro Maffeo. Parisijs 1636. in 4.

Vitam S. Aldegundæ scriptam à nostro Ste-
phano Binetto Gallicè. Parisijs 1632. in 12.

Historiam de S. Elisabetha filia Regis Hun-
garia è varijs Auctoribus collectam per N. A.
anno 1632. in 8.

Selectas Epistolas S. Hieronymi, & vitas
S. Pauli Primi Eremitæ, & S. Hilarionis ab eo-
dem conscriptas. Anglicè edidit 1630. in 4.

HENRICVS HENRIQVEZ natione
Lusitanus, patria Portuensis annos 16. natus
nostræ se Societati sacrauit anno salutis 1552.
In ea professionem votorum 4. edidit 1568.
die 25. Aprilis Salmanticæ; In Philosophicis
ac Theologicis disciplinis perfectè eruditus,
eas etiam in Collegijs nostris Cordubensi, ac
Salmanticensi, vbi Praefectus quoque studio-
rum fuit magna doctrinæ opinione publicè
professus est. Obijt Tibure die 28. Ianuarij
1608. Scripsit

Summam Theologiae moralis tomis III. in
quibus paucis verbis rerum quasi summam
perstringit, & tamquam textum proponit Le-
ctori. Deinde Annotationibus vberioribus e-
nucleat, & Auctorum testimonijs copiosius
confirmat: quibus tribus Tomis hæc conti-
nentur:

De Sacramentis in genere. De Baptismo.

De Sacramentis Confirmationis, & Extre-
mæ Vnctionis.

De Penitentia. De Clauibus Ecclesie.

De Indulgentijs. De Sanctissima Eucha-
ristia.

De Missæ Sacrificio. De Sacramento Or-
dinis.

De Matrimonio. De Censura Excommuni-
cationis.

De Suspensione, & Interdicto. De Irregu-
laritatis impedimento. De Fine hominis.

De Pontificis Potestate, & Electione.

De Censuris Pontifici reseruatis. De Con-
cilij Auctoritate.

De Legibus. Venetijs 1596. & correctius
1600. in folio.

Ex his Libris, prohibita olim fuit Romæ à
Magistro Sacri Palatii Summa Moralis Sacra-
mentorum, donec emendetur.

HENRICVS HENRIQVEZ alter etiam
natione Lusitanus ex Oppido Villauicosa dioc-
cesis Eborensis, ab Simone Rodericio in So-
cietatem cooptatus, anno 1545. ætatis suæ 25.
iam Diaconus, & Sacrorum Canonum auditor,
facultates suas omnes, quæ quatuor millium
nummum aureorum summam exæquabant, in
pauperes elargitus est. Mox factus Sacerdos
anno vertente 6. Idus Aprilis Vlyssipone con-
scendit in Indiam; quò cum peruenisset, non
ita multò post ab S. Francisco Xauerio in Oram
Pisca-

Piscariam, vt Antonio Criminali, qui primus
de Societate Christi fidem sanguine fuso asser-
uit, auxiliaretur est missus. Tutucurinum &
Punicale, aliaque minora oppida, decem die-
rum interuallo distita, sibi credita excoluit, &
sublato deia Criminali, totum illum Piscariae
tractum ad ipsos omnino 53. annos, tam inde-
fesso studio, tam cõtinuis laboribus, tot aditis
vitæ periculis, tanto animarum prouentu ad-
ministravit, vt passim Comorinensium Apo-
stolus sit vocatus. Affirmabat autem Henricus
gustum spiritus medijs in laboribus fuisse tam
vberem, vt si data esset optio, mallet haud du-
bie quispiam in ijs se contentionibus frangere,
quàm alijs quibusvis voluptatibus potiri. Sanè
prodigij fuit instar indigenis visum, semestri
spatio cum primùm illuc Henricus appulit,
tam bene, tam implicatum, obscurumque ser-
monem addiscere potuisse, vt non verba mo-
dò faceret ad populum, sed libros quoque con-
scriberet. Iam ipse constanter Ethnicos suæ
cæcitatæ admonere; iam Sectarum vanitatem
redarguere; iam etiam Brachmanum nume-
rosam gregem ad disputationis certamen,
vnus vniversos, iuuenis seniores prouocabat:
quòd si frangi disputationis contentione non
possent, ad iudicandum vtra de duabus, suane,
an Brachmanum verior esset, sanctiorque reli-
gio, ignis periculum non recusabat, & in ar-
dentem rogam gestiebat ascendere, si condi-
tionem auderent illi accipere. Tantum suo fa-
mulo Fidei peropportunè Christus infundebat.
Spondebat autem se sacris carminibus Henri-
cus eiecturum, quidquid prauorum Dæmonum
in humanis corporibus habitaret, quod Brach-
manum nulli attentarent. Anno 1553. à Ba-
dagis Oppido Punicali direpto, in eorum in-
cidit manus Henricus; quem continuò ferro
onerarunt, vt ad redemptionem paciscendam
maiori cum lucro compellerent. Cum verò
pretium minimè repræsenteretur ad votum,
illum neci crudelissimè destinarent, veru
præ-
cuto configendum. Interea collum illi, pedes-
que catena vix palmum, & dimidium longa
deuinciunt, ita vt miserè conglobatus noctes
hæreret, ac dies in magno cruciatu, fædeque
intu nescerent membra. Denique post trime-
strem prope captiuitatem, persoluta pecunia
dimissus est. Multa passim vel erexit Tempora
per eam Oram, vel instaurauit: duo etiam
Nosocomia instituit. Vir fuit vitæ irrepre-
hensibilis, & tam religiosus in verbo, vt nemi-
nem vnquam offenderit. Angelus plane inter
mortales. Sæpe in hebdomada per sacram
Confessionem expurgabat animum, nec vn-
quam si non defuisset copia, sacrificare omitte-
bat. Ita se Moderatorum arbitrio accommo-
dabat, tametsi annis grauis & prudentia præ-
staret, & vsu, vt videretur iudicij simul & vo-
luntatis impositus. Paupertatis studium in omni
suo cultu declarabat; vestis vilis, & proprijs
refarta manibus: victus tenuis, lectus & sup-
pellex omnis exigua. Caritate in Deum, ac

proximos, zelo animarum, ærumnarumque
patientia, paucos habuit pares; negabatque
hominem religiosum videri eum, qui non ad-
uersi quidpiam quotidie tolerasset. His ille
virtutibus ætatem suam excoluit, vsque ad æta-
tis suæ annum 80. salutis reparatae 1600. quo
post 55. Societati impensos die 6. Februarij Pu-
nicale migravit in cælum, trium votorum so-
lemni professione Deo consecratus. Rogabat
impensè eos, qui aderant morituro, vt sibi sæ-
pe Dei misericordiam reuocarent in mentem,
qua spem suam omnem fultiebat: aiebat nihil
se pensi habiturum pœnas luere sempiternas
pro suis delictis, modò ne cum peruersis illis
mentibus Deum blasphemaret. Vbi mors eius
in vulgus innotuit, tamquam in parentis fune-
re luctus ingens obruit vniversos. Biduo, tri-
duo multi produxerunt in ediam, & in mœro-
ris argumentum ab ipsismet Mauris institorum
tabernæ oclusæ sunt. Ad cadauer ingens
hominum concursus fuit, volentibus ad reli-
quias capere quidpiam certatim omnibus. Ve-
ctum illud mari Tutucurinum est, & magna
populorum veneratione sepultum. Visunt ho-
dieque locum Indigenæ, & suas illi necessita-
tes commendant: accendunt lampades, tabel-
las beneficiorum acceptorum indices suspen-
dunt, nec sanctius aliud apud ipsos iusturan-
dum est, quàm quod eius interposito nomine
conceperint. Obrectatorem ipsius quempiam
luculenta sane pœna Deus olim coërcuit, vt
quoties os laxaret in sancti viri opprobrium,
frustum illi carnis, pugni magnitudine prodiret
ex ore, quod sermonem interciperet, vt ef-
fari nequiret. Scripsit Henricus lingua Ta-
mulica, seu Malabarica, cuius in Comorino Pro-
montorio, totaque illa orà vsus est,

Grammaticam & Vocabularium

Doctrinam Christianam tum communem,
tum alteram peculiarem, qua per dialogum Cate-
chismus traditur.

Methodum constendi

Vitas Christi Domini, Beatissimæ Virginis,
& aliorum Sanctorum, quarum exemplar anno
1602. inde allatum asseruatur Romæ in Bi-
bliotheca Vaticana.

Linguam quoque Malabaricam ad Artem re-
uocauit, & in eam contulit vniuersa, qua ad re-
centissimi cuiusque Christiani disciplinam, scien-
tiamque pertinent. Item edidit quoque alia

Contra fabulas Ethnicorum pro defensione
diuina legis, & Christianas preces, pioque libel-
los Malabaricè conuertit. Extant præterea eius
Epistole duæ de rebus Indicis, altera anno
1548. data, altera 1552. inter litteras Indicas
editas Italicè. Venetijs per Michaellem Tra-
mezzinum 1565.

* HENRICVS KIRCHER natione Ger-
manus, patria Nouesensis, dioceseos Colo-
niensis, natus anno sæculi præterlabentis octauo,
Societatem complexus est 1629. & votorum
quatuor solemnium sacramento se obligauit. Post
litteras mansuetiores, & Philosophiam Colo-
niæ

niæ traditam, Missionem Indicam flagrantiffimè petijt, & consentum Superiorum ad eam impetrauit. Verùm exorto in itinere impedimento, ex Hispania regressus est in Prouinciam suam, & Ecclesiasten aliquamdiu egit Colonix lingua Gallica; præfuit etiam Residentiæ ad Oppidum Sancti Goaris, & postea in Missione Hassnienti in Dania rei Catholicæ operam vtilem nauauit. Edidit Gallicè

Lusciniæ Concionum. Colonix apud Guilielmum Fuessen 1647. in 12.

Pretiosum à Vili, seu Exterminationem doctrinæ Luthericæ contra Vrsinum Sectarium. Germanicè, Colonix iisdem typis anno 1665. in 8.

* HENRICVS KORN natione Germanus, gente Silesius, patria Saganensis natus anno sæculi fluentis 12. Societati se applicuit 1630. & vota 4. solemnia nuncupauit. Vndecim annis Poësim, & Rhetoricam professus est, & decennio Scholis præfuit. Rexit Seminaria, annis octo; Collegia Glogouic, & Crumlouij. Superstes modò in Collegio Glacensi, edidit tacito suo nomine

Mausoleum Septem Græciæ Sapientum, siue eorum Elogia cum gnomis versu explicatis. Pragæ typis Ioannis Bilinæ 1643. in folio.

Philosophiam mortis contemplationem, siue De subitaneis mortibus, lusus Epigrammaticus. Pragæ typis Academicis 1647. in 12.

Eloquentiam Sacram, siue De Christo Nato, Passio, Glorioso Dissertationes. Monachij typis Ioannis Iæcklini 1673.

HENRICVS LAMPARTER natione Guilielmi nostri frater, Belga, Arduennas, secutus fratrem in Societatem anno 1598. ætatis 21. strenuus in Christi Vineæ Operarius, 4. votorū Professus; qui ne otio, quod illi longa pedum imbecillitas faciebat, abuteretur, studuit salutem proximorum versis è Gallico in Latinum libris idoneis promouere; domi verò religio sæ patientiæ, humilitatis, paupertatis, & omnis obseruantia regularis exemplo alijs præluere. Triginta fermè annis assiduus in templo Confessarius, demum septuagenario maior naturæ concessit. Viennæ 26. Nouemb. 1647.

Transtulit in Latinam linguam

Catechismum Controuersiarū Guilielmi Baile. Viennæ typis Matthæi Formicæ 1626. in 8. & Colonix typis Ioannis Kinchij 1627. in 12.

Academiam honoris Ludouici Richeomi. Viennæ typis Michaelis Riçtj 1635. in 8.

Aula Sanctæ Nicolai Caussini Tom. I. Lib. 3. Viennæ typis iisdem 1636. in 8.

Prelatum, seu Aula Sanctæ Nicolai Caussini Tom. I. Lib. II. Viennæ apud Mariam Ricciam 1636. in 8.

Magnetem Amoris trahentem efficacissimè cor humanum ad Iesu Christi dilectionem Stephani Bineti, iisdem typis & anno in 8.

Equitem Christianum, seu Constantinum Magnum, qui est Nicolai Caussini Tom. II. lib. 2. Ibidem 1637. in 8.

Politicum Christianum, seu Boëtium, qui est Aula Sanctæ Tomi II. Lib. III. Ibidem 1638. in 8.

Suppresso suo nomine edidit translata à se.

Relationem Martyrij Patrum Rochi Gonzalez, Alphonsi Rodriguez, & Ioannis de Castilho, Societatis Iesu, qui anno 1628. in Vrui Pasraquaria passi sunt Prouincia. Viennæ typis Matthæi Formicæ 1631. in 16.

Epistolam D. de Villanoua Ministri Caluianiani in Gallia de sua ad fidem Catholicam conuersione. Ibidem 1632.

Responsonem Francisci Fontani ad quæstam cuiusdam Prælati circa Hierarchiam Ecclesiasticam. Ibidem 1634. Item

Modum disponendi se ad bene moriendum. Francisci Poirai. Viennæ typis Cosmeronianis 1641. in 16.

Tractatum De Amore Dei lib. 12. comprehensum S. Francisci de Sales. Viennæ typis Matthæi Cosmeronij 1643. in 4.

Aulam Herodis impiam, Theodosij piam, Caroli Magni Castra impietatis victricia, seu de conuersione Saxonum, Nicolai Caussini. Colonix apud Ioannem Kinchium 1643. in 8.

De Virtute patientiæ Tractatum Guilielmi Montani. Viennæ typis iisdem 1644. in 16.

Parabat & alia, sed mors intercessit

HENRICVS LAMPARTER natione Germanus, gente Heluetus, patria Lucernensis, ingressus in Societatem anno atatis 17. salutis humanæ 1608. in ea, die 31. Iulij 1625. quatuor vota solemnia nuncupauit. Philosophiam, Controuersias Fidei, Theologiam Scholasticam, & moralem docuit annos 14. vir ad omne genus litterarum tractandum aptus. Rexit Collegia Ambergense, Dilinganum, Neuburgense, Ingolstadtense, & Prouinciam Bohemix triennio gubernauit. Electus à sua Prouincia, & missus Romam, inrerfuit Congregationibus generalibus Octauæ, Decimæ, & Vndecimæ cum iure suffragij. Vir fuit eximij candoris, otij fugiens vsque ad extremam ætatem, rebus spiritualibus singulariter addictus, ideoque aut conscribendis pijs libellis, aut transferendis ex alio idiomate in Latinum ferè semper occupatus. Conuersatio illi suavis, ac fuci expers tam cum Nostri, quam Exteris, & semper aliquid piæ industriæ conabatur ei admiscere. Demum ferè octogenarius hemiplexia tactus migravit ex hac vita ad mortis expertem Augustæ Vindelicorum die 14. Octobris 1670. Scripsit Germanicè

Libram auream, siue defensionem Fidei Catholicae aduersus Iacobum Reibingum. Monachij 1624. Scripsit Latine

Considerationes De Præstantia Gratia Dei. Monachij typis Lucæ Straub 1651. in 12.

Vitam & Virtutes Ven. P. Ludouici de Ponte Societatis Iesu. Ingolstadtij typis Georgij Hænlini 1662. in 8.

Stolam gloriæ, seu Meditationes De Vita Chri-

Christi in singulos anni dies. Augustæ typis Simonis Vtzschneider 1666. in 12.

Aphorismos Spirituales. Ibidem 1668. in 24.

Ex Italico vertit Latine

Theaurum indeficientem, seu actus inter-nos virtutum Blasij Palmæ. Monachij 1647. in 18.

Aerumnas Christi. Ingolstadtij 1661. in 4. *Caduceatorem Pacis Ioannis Rhod.* Dilingæ 1646. in 24.

Seraphinum P. Vincentij Carafa.

Ex Hispanico.

Vitam P. Marcelli Mastrilli. Dilingæ 1647. in 8.

Opusculum Sancti Thomæ de Moribus Diuinis.

Actus internos Blasij Palmæ vertit Germanicè. Ingolstadtij 1642. in 24.

Manipulum Spicarum ex libris Societatis. Monachij 1653. in 16.

HENRICVS MARCELLIVS natione Belga, patria Sommorenis, Diœceseos Syluæducensis natus anno sæculi præteriti 93. vicen-nis accessit ad Societatem prætereuntis 13. Treuiris, & quatuor vota solemnia professus est. Mathesim, & Philosophiam Moguntix docuit, vnde eiectus bello Suecico, Rhemis in Gallia docuit Theologiam Moralem. Redux in Germaniam, Theologiam professus est Molshemij, & Bambergæ, Doctor eiusdem renunciatus. Vir apprimè religiosus, & instituti sui, regularumque obseruans, pietati addictus, & duobus Episcopis Bambergensibus à sacris Confessionibus. In ætate affecta cum deficientibus naturæ viribus in grauem languorem incidisset, conuocatis domesticis alta voce, & generoso animo veniam ab omnibus demissè petijt si qua in re quempiam offendisset, & mox Sacramentis vltimis rite præmunitus spiritum Deo reddidit Bambergæ die 25. Aprilis 1664. Edidit dum Rhemis doceret

Armamentarium scientificum Tomis II. Parisijs apud Michaelem Solij anno 1635. in 8. Postea

Protestationem Christianam. Germanicè Bambergæ apud Andream Baals anno 1645. in 12.

Protestationem Christianam. Latine Her-bipoli apud Henricum Pigrinum 1646. in 12.

Dissertationem Apologeticam. Bambergæ 1646. in 12.

Canones explicanda Sacra Scriptura. Her-bipoli 1653. in 12.

Orationem funebrem De Melchiorre Ottone Episcopo Bambergensi. Bambergæ anno 1653. in 4.

Dissertationem de Augustissimo Corporis, & Sanguinis Dominici Sacramento. Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1656. in 4.

Sapientiam Pacificam filiorum Dei, & de medijs exaltandi Ecclesiam Catholicam. Colonix apud Iodocum Kalcouium 1657. in 4.

Theologiam Diuinæ Scripturæ sententiarum Libris quatuor. Bruxellis typis Francisci Viuien 1638. in 4.

De Iustificatione Christiana dissertationem quadrupartitam. Bambergæ apud Andream Baals 1657. in 12.

Artem disputandi. Colonix anno 1658. in 8.

Dissertationem Theologo-Policam de optima forma Regiminis. Herbi-poli apud Christophorum Kuclerum 1661. in 4.

Commentarium in Librum Iosue. Iisdem typis & anno in 4.

Artem diu viuendi & Arborem vitæ. Her-bipoli apud Iacobum Aertz 1662. in 4.

Enchiridion Militiæ Christianæ. Catalauni apud Germanum Nobili 1632. in 12.

* HENRICVS MAYER natione Germanus, gente Sueuus, patria Dilinganus, natus anno sæculi decurrentis 8. Societati se adiunxit 1627. iam tum Philosophiæ Magister, & votorum 4. professionem emisit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, Theologiam Moralem annis quatuor & totidem Scholasticam, Controuersias tribus, & totidem sacras litteras est interpretatus. Præfuit studijs superioribus annis 17. Rexit Collegia Ratisbonense, Friburgense in Brisgoia, Lucernense, Dilinganum, fuitque Academiæ Dilinganæ Cancellarius septennio. Demum annis grauis naturæ concessit. Dilingæ die 12. Maij 1675. Scripsit Opuscula his titulis

Quis ut Deus? De Attributis Diuinis. Ingolstadtij 1645. in 8.

Manuale Biblicum, De concordia apparentium in Sacris Scripturis contradiçtionum. Friburgi Brisgoiæ 1654. in 12.

De Sponsalibus, & Matrimonijs. Ibidem 1657. in 12.

Felix piæ mortis hora. Ibidem 1659. in 12.

HENRICVS MORVS natione Anglus, patria Effexiensis, frater Thomæ nostri ex familia Clarissimi Martyris Thomæ Mori, & abnepos eiusdem. Post aliquot annos studijs impensos in Hispania, admissus in Societatem anno 1607. ætatis 20. in Seminarijs nostris Belgicis diu vtiliter laborauit; votorum 4. professionem edidit, & multos annos in Missione Anglicana traduxit, vbi periculosis temporibus tam occultè diu latere debuit, vt nec domo prodire, nec suo in cubiculo liberè inambulare liceret, ne domesticis famulis non Catholicis innotesceret. Fuit Instructor Patrum tertix probationis, & bis datus Rector Collegio Anglorum Audomaropoli, Prouinciam Anglicanam cum laude administravit. Vir fuit magna virtute, ac singulari prudentia, religiosæ disciplinæ ad exemplum aliorum cultor; in verbis parcus, in opere sedulus, in officio peruigil, cibi modici, somni breuis, temporis avarus, cuius nullam particulam sine lucro patiebatur elabi. Interfuit vt Procurator

Congregationi Procuratorum, & Elector Congregationi Generali Octauæ Romæ, Colebat impense Beatissimam Virginem, eiusque Rosarium frequenter versabat manu. Illud singulare de eo refertur, quod aliquem ex illius consanguineis contingeret emori, quamuis longè distitus, nihilque prius de ægitudine rescuisset, ea ipsa hora de demortui obitu admoneretur, id quod nonnulli ex illius ore acceperunt. Demum annis grauis, & maturus cælo ex tirocinio Societatis Vvatenensi ad superos (vt sperare fas est) abiit die 8. Decembris 1661. Transtulit ex Hispanico in Anglicum præfixis litteris H.M.

Manuale Meditationum P. Thomæ Villacastin. Audomari 1618. & rursum 1623. Edidit præterea Anglicè ex Latino Hieronymi Plati.

De bono Status Religiosi. Rothomagi 1622. &c.

Latine scripsit

Vitam & Doctrinam Christi Domini in Meditationes quotidianas per annum digestam. Antuerpiæ apud Meursium 1649. in 12.

Historiam Missionis, & Provinciae Anglicanae Societatis Iesu ab anno 1580. vsque ad 1635. Latine. Audomari, typis Thomæ Geubels, 1660. in folio.

HENRICVS NEMIVS natione Belga, patria Siluæducensis, natus anno salutis 1595. vicennis se Societati tradidit 1605. & gradum Spiritualis Adiutoris obtinuit. Docuit Humaniores litteras, & multis annis præfuit Sodalitij Parthenijs, exemplaris, & utilis operarius Collegij Bruxellensis, ex quo ad cœlestem patriam (vti confidimus) transiit die 5. Maij 1643. Edidit idiomate Belgico suppresso suo nomine Libellum hoc titulo:

Maria Mater Misericordie, Aduocata Fidelium animarum. Bruxellæ, apud Ioannem Mommaert 1639. in 16.

HENRICVS PHILIPPI natione Belga, patria Luxemburgensis, in vicinia S. Huberti Societatem anno 1597. ætatis 22. ingressus, tantum in doctrina profecit, vt Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, & Sacras Litteras in Vniuersitatibus Græcensi, Viennensi, Pragensi, professus sit. Domui Professæ Viennensi præfuit Præpositus, Nostros in tertia probatione annis aliquot instituit. Serenissimo Hungariæ, ac Bohemiæ Regi Ferdinando III. fuit à studijs, & à Sacris Confessionibus, vsque dum obiit diem suum Ratisbonæ 30. Nouembris anno 1636. in ijs Comitibus, quibus in Romanorum Regè Ferdinandus electus, coronatusq; est. Vir fuit insigni moderatione animi, contemptu sui, ac rerum caducarum omnium, qui Palatinis eo maxime nomine carus erat, & admirabilis, quod nihil illi de aulæ moribus, aut fucis adhæresceret. Tanti Principis, quo utebatur beneuolentissimo gratiam nunquam nisi ad pias causas; idque etiam parcissime inuoca-

bat. Suis intentus lucubrationibus, quid foris ageretur nihil pensi habebat. Paupertatis amans; moderatorum obseruans; Instituti Societatis callens, & tenax, semper lætus, & suavis, & tam promptæ pietatis, vt vel per quietem Psalms recitare audiret sit; in morbis difficillioribus inuictæ patientiæ, verbo, Religiosus. Scripsit

Introductionem Chronologicam, seu de Computo Ecclesiastico ad Chronologiam accommodato. Coloniae, apud Ioannem Kinchium 1681. in 4.

Generalem Synopsim Sacrorum Temporum. Ibidem 1624. in 4.

Quæstiones Chronologicas de Annis Domini, Iulianis, Nabonassari, & æra Iuliana componendis. Item

De Annis nati, & passu Saluatoris. Ibidem 1630. in 4.

Tabulas Annorum expensorum pro Chronologia Ecclesiastica. Viennæ 1634. his nomen suum minime adscripsit

Tractatum de Olympiadibus. Ibidem 1635.

Manuale Chronologicum veteris Testamenti. Antuerpiæ, apud Ioannem Meursium 1635. in 8.

Notas, & Quæstiones Chronologicas in Pentateuchum, cum Tractatu de Olympiadibus *Notas, & Quæstiones Chronologicas in Prophetas Maiores, & Minores.* Antuerpiæ, apud Ioannem Meursium 1636.

Similes Notas parantem in reliquos Sacre Scripturæ libros mors interceptit; prodijt tamen posthumum

Chronologia veteris Testamenti accuratum examen. Coloniae, per Ioannem Kinckium 1637. in 4.

HENRICVS PVIZIVS natione Belga, patria Marcoduro Menapiorum Oppido ortus: Matthiæ Putzij, cuius postea fiet mentio, germanus frater, sub vexillo Societatis militare Deo capit 23. Decembris anno salutis 1580. ætatis suæ 18. vitamque reliquit Coloniae die 6. Aprilis 1596. Fuit sicut, & Matthias, raro atque eccellente ingenio ad miraculum; probitate, & pietate ingenium superabant. Peruolunt miram ingenij celeritate omne scriptorum genus, vt nihil esset de quo non in illo iuuentæ flore disputare possent. Peregrinas linguas nullo docente ita didicerant, vt, & Italica Latina facerent, & vicissim Latina in Italicum transferrent. Nemo ad eos vnquam accessit quin, & doctior, & ad studia litterarum propensior recederet. Scripsit Henricus

Tragediam Iosue, aliaque nonnulla carmine eleganti

HENRICVS REFFAY natione Lotharingus, patria Robecurcanus, diocesis Tullensis, natus anno salutis 1575. Societatem iniit Treuiris 1598. & vota quatuor solemnia nuncupauit. Varia insigni cum laude, ac virtute gessit; Docuit litteras Græcas, Mathesim, Philosophiam, Theologiam, piisque laboribus in-

mor-

mortuus est Spiræ, vbi Collegio præerat die 11. Augusti 1632. Molshemij in solemnitate eius Academiæ primum promulgatæ, suprema Theologiæ laurea donatus, longa Oratione descripsit.

Crisin Orthodoxam de falso Hæreticorum. Critirio, eiusdem Academiæ Panegyrico insertam

HENRICVS SAMERIVS natione Belga, patria Luxemburgensis Historiæ omnis, & præsertim Ecclesiasticæ peritissimus, & in annorum supputationibus, in primis accuratus. Societati se adiunxit Coloniae anno salutis 1561. ætatis 21. Domi, militæque nostris præfuit, cum subesse optime nosset. Missus fuit in Angliam ad Mariam Reginam Scotiæ tunc temporis in custodia detentam, quæ Sacerdotem de Societate magnopere postularat, vti refertur in Hist. Societatis anno 1583. schemate Medici profectus est vt facilius teget profectioem suam; & nactus aditum ad Reginam magno annos aliquot illi ad pietatem adiumento fuit; donec emanante suspicione, recedendum Medico fuit, & optima Princeps eo solatio spoliata. Postea anno 1592. capta ab Anglis Steeuuicha ipse quoque comprehensus, & Comiti Mauritio Nassouio oblatu est, tamquam multorum, magnorumque facinorum, & nominatim paratarum Reginæ Angliæ Elizabethæ insidiarum reus; sed Comes comperta Viri innocentia benigne habuit, liberumque dimisit, redonatum omnibus, quæ illi fuerant ablata. Obijt Luxemburgi die 5. Ianuarij anno salutis 1610. ætatis suæ 70. ab inita Societate 50. tria pridem vota solemniter professus. Edidit,

Chronologiam sacram ab Orbe condito vsque ad Christum natum confutatis multorum ad hanc diem calculis. Antuerpiæ typis Hieronymi Verdussen 1608. in folio.

HENRICVS SELM natione Germanus gente Vvestphalus, patria Cosfeldianus, vir præclaræ virtutis, doctrinæ, & in Vineâ Nouesiana, vbi 3. Cal. Iunii anno salutis 1620. ætatis 38. Religionis 14. diem suum obiit insignis Operarius. Pietas illi fuit in Deum, Diuosque singularis, quam gemitibus, & suspirijs, vbi sine arbitris licuisset, expromebat. Horas sæpe solidas ducebat in Templis orando, ratus vix horæ se quadrante substituisse. Regularum omnium, sed eius in primis, quæ de silentio est, obseruatissimus fuit. Maximo animarum zelo flagrabat, quarum salutem toto studio procurabat. Sodalitatem Ciuium in honorem S. Quirini, cuius in Aede Principe lipsana seruantur, Nouesij instituit, eiusque cultui promouendo edidit Germanicè

Rhythmos de S. Quirino

HENRICVS SOMMALIVS natione Belga, patria Dionantensis agri Eburonum à S. P. N. Ignatio in Societatem anno 1551. admissus, eique ob morum candorem percarus fuit. Roma missus Lauretum, vt Græcas litteras profiteretur inde in Germaniam ad sua

studia profequenda; tandem rediit in Belgium vbi varijs locis cum laude, & pari fructu concionatus est. Primus nostrorum stationem Dionanti anno Christi 1564. rexit; primus Duacense Collegium Rector gubernauit, cum Maximilianus Capella, qui ei muneri designatus fuerat, Romam à Prouincia Procurator est missus. Alijs quoque Collegijs non semel præfuit, Mores, & vestigia S. Ignatij diligentissime coluit, & expressit. Paupertatis tam amans fuit, vt ne in grauissimo quidem senio quidquam admitteret peculiare; nihil moriens præter Rosarium, & Lipsanothecam fat vilem post se reliquerit, Obseruauit dum vixit, vt nunquam ad Sociorum consuetam recreationem accederet, nisi materia ad pios sermones instructus. A Comite de Lumai Martyrum Gorgomientium in Hollandia Tyranno, deprehensus aliquando in Monasterio quodam hospes, lecto extrahitur humi sternitur, nudatur, cultro culinario admoto, verendorum excisio intentatur, sed animi præsentia, constantiaque, dum Tyrannum imperterritus intuetur, ferociam eius fregit, & euasit impune solo nudati corporis supplicio accepto; quod tamen fuit illi eo grauius, quò in omni vita pudoris cultor fuerat diligentior. Senio, & quadam vitæ fatietate magis, quam morbo victus occubuit Valencenis die 30. Martij anno Christi 1619. ætatis 85. professionis quatuor votorum 50. vir in eruendis, castigandisque Sacrorum Auctorum scriptis diu multumque versatus. Edidit ad veteres membranas emendata

Thoma de Kempis Opera. Antuerpiæ typis Martini Nutij 1600. in 8. & alibi

B. Anselmi de Excellentia B. M. Virginis. Item eiusdem *Similitudinum Librum, & Epistolas* Coloniae, apud Ioannem Huntanium, & Duaci, apud Bellerum 1605. in 16.

Ioannis Trithemij Abbatis commentarium in Regulam S. Benedicti. Duaci, apud Bellerum 1608. & Valencenis, per Ioannem Verulul eodem anno in 8,

Diui Augustini Confessionum Libros XIII. Item eiusdem *Meditationes, Soliloquia, Manuale.* Duaci, apud Bellerum 1608.

Alberti Magni Paradisum animæ, seu de virtutibus, quem etiam scholijs illustrauit. Antuerpiæ, apud Ioannem Moretum

Diui Anselmi Cantuariensis Archiepiscopi Tractatum de 14. Dotibus Beatorum. Ibidem in 12.

Thoma de Kempis de Imitatione Christi lib. 4. ex Auctoris Auctographo recognitos, typis Plantinianis, & aliorum sapius recufos.

Denique collegit ex Sanctorum Patrum scriptis, & vulgavit

Fasciculum Diuini Amoris atque Deuotionis. Duaci, typis Belleri, 1608. in 16.

* HENRICVS THENEN natione Germanus, patria Aquisgranensis, natus anno sæculi præterlabentis septimo, Societati se addixit, 1624. Post traditas litteras Humaniores: scho-

lis aliquot annis præfuit, nunc regit domicilium Hadamariense. Edidit lingua vernacula,

Thesaurum Sacrarum Reliquiarum Aquigrani, quæ singulis septennys solemniter monstrari solent. Coloniae, apud Vvillum Freistem, 1657. in 8. Item

Vitam S. Caroli Magni Primi Germani Caesaris. Ibidem 1658. in 12.

* HENRICVS THVNDERVS natione Anglus, patria Cantianus, decursis Philosophiæ studijs in Collegio Anglicano Romæ, Ibidem Deo se in Societate mancipavit anno salutis 1599. ætatis 27. Maximam vitæ partem exegit in regenda Iuuentute Anglicana Audomari tamquam Præfectus morum, sed ea accuratione, vigilantia, suauitate, alacritate, caritate, & vbi opus erat, etiam seueritate, vt adolescentibus illis omnibus amori pariter esset, ac timori. Formabat ad pietatem omnes exemplo suo. Flagrabat caritate in Deum, & zelo salutis proximorum; erga alios blandus, affabilis, sibi vni asper, & corporis sui varijs modis castigat assiduus. Post annos 30. fere laboriosi illius muneris maximo Iuuentutis Anglicanæ bono, ad religiosæ vitæ præmia euocatus est. Ibidem die 12. Septembris 1638. Spiritualis Coadiutor pridem formatus. Edidit Anglicè præfixis litteris initialibus sui nominis H. T. Societatis Iesu

Locupletationem animæ, seu Modum offerendæ se quotidie Deo propter varios actus virtutum. Parisijs 1634.

HENRICVS VVALPOLVS, natione Anglus, nobilibus, & Catholicis parentibus in Prouincia Norfolkicæ natus, Michaelis, & Richardi (quorum infra est mentio) germanus frater natu primus, ab infantia educatus in Fide Catholica, zelum eius ardentem cum lacte suxit, cumquæ humaniore litteratura, Philosophia, & Theologiæ parte, quæ de Controversijs Fidei est, animum imbuisset, ad Ecclesiæ castra complures attraxit. Sed metu Senatus Regij, patria excessit, & Romæ in Societatem anno 1584. ætatis 25. ingressus, tres post se fratres Germanos, & vnum Consobrinum, ad eam post se pellexit. Inde in Hispaniam aliquot post annos, atque in Belgium missus, ciuium suorum Hæreticorum fraudibus circumuentus, ab hostibus interceptus est, & Flissingam Zelandiæ Urbem adductus; vbi anno integro durissimam tolerauit captiuitatem ipso carceris squallore, & Hæreticorum vesano furore cumulata. Hic illi mortem machinati sunt, per facinorosum hominem, cui si Henricum sustulisset impunitatem scelerum propter quæ tenebatur, sponponderunt. Huius molitionis cum ad Henricum peruassisset indicium, coactus est ad vitandas infidias, per diu pernoxque, per summam incommoditatem vigilare per totum mensem, donec à fratre, qui nomen sub Anglo, qui tenebat Urbem præfidio, militiæ dedit, vinculis exemptus est. Ve-

rùm ea molestia sitim non exerinxit, sed accendit, patiendi. Rogatu suo missus à moderatoribus in Angliam ad spem martyrij anno 1593. ipso in Regni aditu comprehensus, & Eboracum ductus est. Ibi in custodia breuem tractatum scripsit ad Præsidem, Senatūque Regium, quo vitæ suæ narrata serie, se ideo reuertisse dicebat in patriam, vt si posset vniuersam suam gentem, ipsamque adeo Regnam, ad Ecclesiæ Romanæ Fidem, obedientiamque perduceret. Amici, ac necessarii ipsius, quibus erat res ampla domi, & foris auctoritas, copiam illi parare voluerunt elabendi è carcere; sed ille renuit, disertè negans se pedem inde elaturum, nisi Deus per Moderatores suos imperasset. Anno vertente Londinum abductus, vix cuiquam credibile est quantum exhauserit in Turri ærumnarum; asperrimam ibi hyemem sine strato, sine veste, sine codice, aut integumento; vt vel acerbissimus Catholicorum insectator Topliffus miseratione tactus, aliquid illi straminis induiserit. Post annum cum nihil possent ex eo aduersarij ad suam libidinem exprimere Eboracum reuere, vt in publicis ibi Comitijs de ipsius capite cerneretur. Hic etiam ad omne vitæ subsidium, vnam habuit tegeticulam ternos pedes longam, cui nixus ducebat noctem orando, donec oppressus humi se sternebat ad carpendam magis, quam capiendam malignam quietem. Decies quater dirissima quæstione tortus, ac prorsus inhumaniter vexatus est, tandem in Regni Comitijs ceu reus maiestatis quia Sacerdos, quia Iesuita, quia Fidei Romanæ propagator, capitis damnatus est. Scripsit hinc ad Parentem suum, vt pro patrimonio, quod sibi primogenito ex naturæ, Regni que legibus debebatur; vim aliquam pecuniæ, scuta octoginta scilicet mitteret, quæ in suos Custodes, pro congiario diuideret, cui Epistolæ sic subscripsit: Obedientissimus vester filius H. V. v. incarceratus. Tandem Eboraci ad diem 17. Aprilis anno 1595. ad supplicium eductus, in summo scalarum Regiæ primatum in Ecclesia constantissimè explosit, aduersarique rationi, & Diuinis Scripturis asseruit, tum recitata Dominica Oratione, parantem ex formula Anglicana salutare Deiparam, proturbant è scalis, ac paulò post de patibulo depositum in partes de more conscindunt, tanto spectantium dolore, vt plurimi lacrymas non tenerent. Scripsit

Edmundi Campiani Martyrium Carmine Anglicano cuius impressi inuidiam sustinuit ab Hæretico Magistratu D. Vallingerus compactus in carcerem, maleque multatus. Alia scripsit, sed quæ non sunt in lucem edita

HENRICVS VVANGNERECK natione Germanus, patria Monacensis in Boica ingressus Societatem anno salutis 1611. ætatis 16. votorum quatuor professionem emisit. Vir ingenio amplo, & omnium scientiarum capace, docuit litteras mansuetiores quinquen-

nio, Philosophiam quadriennio, Theologiam Scholasticam octennio, Polemicam de Controversijs Fidei septennio, Moralem aliquamdiu, & Ius Canonicum quadriennio. Cancellarii munus in Academia Diligana amplius septennio obiuit, & ad populum de suggestu aliquot annis Ecclesiastes dixit. In Missione Lindauensi præfuit nostris quinquennio; ob doctrinam, & prudentiam carus admodum aliorum quoque Ordinum Religiosorum Præfulibus, nec non varijs Principibus fuit, qui ab eo consilia passim exquirebant. Tandem septuagenarius dum in triclinio mensæ accumberet apoplexia tactus loquendi, & sentiendi vsu deperdidit, & susceptis sacramentis paulò post animam exhalauit. Dilingæ die 11. Nouembris 1664. scripsit

Notas in Confessione S. Augustini. Dilingæ 1630. & Coloniae in 12.

De Creatione Animæ rationalis contra Prædicantes Augustinos traducis assertores. Item

Tractatum de Traduce

Vindicias Politicas aduersus Pseudo Politicos & Gasparem Scioppium in Pædia Politices ipsi suppetias ferentem. Dilingæ typis Gasparis Sutoris 1636. in 8.

Edidit præterea tacito suo nomine.

Zodiacum Marianum. Item

Thomæ de Kempis Librum de Imitatione Christi in locos communes redactum. Scripsit Germanicè

Vindicias motiuorum Fidei Catholice, quibus Christophorus Besoldus ad eam perductus est. Augustæ apud Andream Aperger 1643. in 8. Latine etiam edidit

Theses de SS. Angelorum Prædestinatione, ex meritis, prædestinationi gratuita SS. Hominum opposita ex mente S. Augustini. Dilingæ typis Academicis 1644.

Antitheses Catholicas de Fide & bonis operibus, articulo xv. vi. xx. Confessionis Augustinæ oppositas. Dilingæ typis Academicis 1645. explicans in his nonnulla in illis perperam intellecta.

HERBIPOLENSE COLLEGIUM Prouinciæ Phenanæ Superioris in Germania, ad Mæni ripam in Franconia, Fundatorem habuit Reuerendissimum, & Illustrissimum Fridericum Vviespergium, eius Urbis Episcopum, qui etiam Franconiæ, seu Franciæ Orientalis Dux est, virum nobili stirpe editum, & eo culmine omnino dignum, qui Catholicæ religionis conseruandæ in sua diocesi inter grassantes vndiquaque hæreses zelo incensus, auxilium Sacerdotum Societatis nostræ Roma iteratis epistolis flagitavit, & tandem (quod prius deessent Socij) à S. Francisco Borgia anno 1567. obtinuit. Friderico successit Iulius Echter, ex antiquissima Echterorum familia, qui pari ardore Diuini cultus propagandi inflammatus, inchoatum ab Antecessore Collegium non solum absoluit, sed etiam adiectis Superiorum facultatum scholis illud in Vai-

uersitatem Apostolica, & Cæsarea auctoritate munitam erexit, anno Domini 1582. Nec multo post luculentus apparuit ex hac accessione fructus, nam vt refertur in Historia Societ. ad annum 1585. pagi duodeviginti illius diocesis Missionariorum ex eo Collegio opera, iam tum ab Hæresi purgati, & ad Romanæ Ecclesiæ obedientiam felicissimè sunt reducti. Docentur ex eo tempore in ea Vniuersitate scientiæ omnes, quæ à Societate tradi solent, & ex vicinis Regionibus confluit eò numerosa Iuuentus plerumque supra mille discipuli, qui non minus pietate quam varijs scientijs imbuuntur ad Dei gloriam. Edidit Collegium

Luctum publicum in funere Illustrissimi, & Reuerendissimi Ioannis Godefridi Episcopi Bambergensis, & Herbipolensis. Herbipoli typis Io: Vvolmari 1623. in 4.

Emblemata Phanomena in Electione Illustrissimi, & Reuerendissimi Principis Philippi Adolphi Episcopi Herbipolensis dedicata. Ibidem eodem anno in 4. Edidit præterea studiosæ iuuentutis nomine

Encanistica Poëmata, cum SS. Apostolorum Templum Academicum Episcopus Iulius dedicaret anno 1591. Herbipoli typis Henricis Aquentis in 4.

Aduentoria Serenissimo Ernesto Archiduci cum Belgium administraturus Herbipolim intraret anno 1592. typis Fleischmanni in 4.

Emblemata pro gradu Theologico D. Christophori Raab. Ibidem iisdem typis 1603. in 4.

Pastphonemata gratulatoria D. Gaspari Brackio, Monasterij Eberacensis Abbati 1616. typis Svvinlauffii in 4.

Gratulationem mysticam pro primitijs D. Ioannis Christophori Lemmershemi S. Burchardi Decani anno 1612. in 4.

Gratulationes panegyricas Ioanni Godefrido Episcopo Bambergensi consecrato 1610. in 4.

Lusum Poëticum Francisco Episcopo Herbipolensi dicatum 1631. typis Zuickij in 4.

* HERCVLES MATTIOLIVS natione Italus, patria Bononiensis, natus anno salutis reparatæ 1622. Christo sua in Societate se dicauit 1637. & votorum 4. professione se adstrinxit. Rhetoricam & amariore litteras quinquennio docuit. Linguam etiam Sanctam aliquamdiu professus est. Sed cum concionandi facultate insigni emereret, multis annis per Italiam primarijs in Urbibus concursu maximo, & Romæ bis per quadragesimam, ad populum verba fecit. Edidit hætenus varios Panegyricos multum dilaudatos.

De laudibus Serenissimi Francisci Primi Estensis Ducis Mutinæ. Ibidem typis Soliani 1659. in 4.

In funere Serenissimi Caroli Secundi Ducis Mantuæ. Ibidem 1666. in fol.

In funere Reuerendissimi Hippolyti Montij Generalis, Ordinis S. Augustini. Latine Coloniae 1648.

Apparat prælo Panegyricorum Tomos duos. Item latine

De Via lactea Scientiarum in triplici Mundo, Elementari, Cælesti, & Intelligibili, &c. tomos tres.

HERIBERTVS ROSVVEYDVS natione Belga, patria Ultraiectius, natus est 11. Cal. Februarij anno 1569. Societati nomen dedit vicenarius. Iam inde à Tirocinio quædam in eo femina apparuerunt, quæ indicarent quantum olim futurus esset in eruenda antiquitate Ecclesiastica, præsertim in vitis Sanctorum ab obliuione vindicandis. Nam Duaci cum primis initæ Societatis annis Philosophiæ nauaret operam, quibus diebus commilitones religiosa ambulatione se relaxabant, ipse ad vicina vrbi Monasteria euolabat, & inter obsoles in Bibliothecis m. f. Codices colligebat, quod magno Ecclesiæ bono post in omnes erat effusus. Philosophiam postmodum, & sacras Litteras Duaci, & Antuerpiæ professus est, à quibus studijs missione impetrata, animum ad scribendum appulit, & plerisque Belgij Bibliothecas iustrauit, excussitque. Inter curas porro scribendorum vulgandorumque librorum, sedulo quoque incumbebat in salutem animarum variè procurandam, donec in vtroque studio occupatum mors importuna inuenit, contracta, maligna febre apud hominem contagioso morbo laborantem, quem continuatis per totam noctem excubijs ad bonam mortem comparauerat. Obijt Antuerpiæ die 5. Octobris anno reparatæ salutis 1629. ab edita quatuor votorum professione 20. Belgicis Scriptoribus luctuoso, quatuor nobilissimis pene simul sublatis, Rosvveydo, Adriano Mangotio, Andrea Schotto, Carolo Scribanio, idque in vna Professorum Domo Antuerpiensi. Agebat Heribertus ætatis annum 90. quorum 40. egerat in Societate. Edidit

Fastos Sanctorum, quorum vitæ m. f. in Belgio cum actis prædialibus Sanctorum *Taracii, Probi, & Andronici*. Antuerpiæ typis Plantiniani 1607. in 8. Hoc in specimen dederat operis ingentis, quod moliebatur de Vita Christi. B. Virginis, Sanctorumque in Ecclesia Catholica, tomis omnino 16. At Heriberto morte sublato, successit in egregij Operis molitionem Ioannes Bollandus, qui assiduis illud lucubrationibus ad euulgandum perurfit.

De Fide Hæreticis seruanda ex Concilio Constantiensis Decreto, Dissertationem cum Daniele Plancio; in qua de Ioanne Hufs. Historia excutitur. Ibidem 1610. in 8.

Notationes in vetus Martyrologium hætenus desideratum à Baronio, & alijs. Ibid. 1613. in folio.

Martyrologium Adonis ad m. f. recensitum. Ibidem eodem anno.

Legem Talionis 12. Tabularum Cardinali Baronio ab Isaaco Casaubono dictam, retaliationis sortam. Ibid. 1614. in 8.

Ioannis Moschi Pratum spirituale, cum No-

is. Ibidem 1615.

Vitas Patrum; mendis repurgatas; *Notis illustratas*; quo in opere ostendit, ad ingenij perspicaciam, & iudicij maturitatem, indefessum laborandi studium accessisse. Ibidem 1615. in folio, & actius perpolitiusque 1618. & Lugduni apud Durandum 1617. sed & Belgicè prodierunt Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussen 1617. qui iam ab eodem recunduntur. Sed & Gallicè, atque alijs linguis alibi

Vindicias Kempenses, pro Thoma de Kempis Auctore libri aurei de Imitatione Christi, aduersus Constantinum Caietanum Abbatem S. Baronti, Ordinis S. Benedicti. Ibidem 1617. in 12. & apud Belleros 1622. porro Abrahamus Bzouius in Annal. Eccl. ad A. C. 1571. num. 21. affirmat Rosvverdum inuincibilibus argumentis aduersus Caietanum demonstrare opus illud esse Thomæ, non Gessenis, aut alterius vilius; in quam etiam sententiam concessit Cardinalis Bellarminus, lib. de Scriptor. Eccles. in Thoma de Kempis.

Anti-Capellum, siue explosionem naniarum Iacobi Capelli, quas funeri Isaaci Casauboni ad legem 12. Tabularum in Vindicijs suis accinuit. Typis iisdem Plantiniani 1619. in 8.

Syllabum malæ Fidei Capellianæ ex Iacobi Capelli mendaci assertione bonæ Fidei, & fictis artibus Romana sedis. Ibidem 1619. in 8.

Ioannem Buschium de Origine Cænoby, & Capituli Vvindsbirrensis primus in lucem protulit. Antuerpiæ apud Belleros 1621. in 8.

Eucherium Lugdunensem, De Contemptu Mundi, & Laude Eremitæ. Typis Plantiniani 1621.

D. Paulini Episcopi Nolani. Opera notis illustrata. Ibidem 1622. in 8. Nomine vero suo suppresso edidit.

Vindicias Inferiarum Iusti Lipsij, contra Iosephum Scaligerum. Ibidem 1606. in 8.

Lingua Vernacula, seu Belgica edidit

Vitas Sanctorum. Antuerpiæ per Hieronymum Verdussen 1619. in folio, & auctiores 1629. & 1641. duobus Tomis in fol.

Syluam Eremitarum Aegypti, ac Palestina, cum figuris æreis Bolsuerdii. Ibidem 1619. in 4.

Historiam Ecclesiasticam à Christo ad Vrbani VIII. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbaert 1623. in folio duobus Tomis.

Historiam Ecclesiæ Belgicæ. Ibid. in fol.

Vitas Sanctarum Virginum, quæ in seculo vixerunt; cum imaginibus æræ sculpturæ. Addito Tractatu de statu Virginitatis. Ibid. 1626. & 1642. in 8.

Vitas S. Ignatij de Loyola, & S. Philippi Neri, ex Actis Canonizationis.

Vertic quoque in Belgicum sermonem.

Alphonfi Rodriguez, de Exercitio Spiritualis Perfectionis Part. I. Ibidem

Ioannis Bourghesij, Meditationes de Vita, & Passione Christi. Antuerpiæ apud Aertsens 1623.

HER-

HERMANNVS BOSENDORFF natione Germanus, patria Monasteriensis in Vvesphalia, Societatem amplexus anno salutis 1588. ætatis 22. vota 4. professus est. Docuit litteras humaniores, & Philosophiam, & Ecclesiasten aliquamdiu egit. Collegium Monasteriense struxit, & diu rexit, vti & subinde Moguntinum, in quo designatus iam ad Rhenum Prouincialis peste sublatus est die 23. Septembris 1623. vir fuit latine, Germaniceque disertissimus, Sac. Theologiæ Doctör, sed virtutum suarum prudentiæ, mansuetudinis, modestiæ, caritatis merito omnibus longe acceptissimus. Edidit alieno nomine

Apodixes tres Blasphemiarum Ecclesiæ Calvinisticæ circa tres primos symboli Catholici articulos, aduersus Conradum Vorstium. Moguntia typis Lamberti Ralsfeldt 1608. in 8. Item

Apodixim Calvinistas non esse Lutheranorum fratres, aduersus Apologeticam disputationem Conradi Vorstij de Augustana Confessione.

Detectos errores, errorum Pontificiorum, circa primos articulos symboli à Conrado Vorstio disputationi appensorum. Ibidem eadem forma, & anno. Edidit etiam Latine sub nomine Hermetis Pistorii.

Scullulam Catholicæ, Orthodoxæque Fidei ad Septemionem tenebricosi Iacobi Renecij Predicantis Hamburgensis oppositam. Monasterij Vvestph. apud Lamb. Raesfeldt in 4. postea Germanicè versam per Tympium, ibidem, & Colonia 1614. Item

Theaurum sponfarum pro Virginibus Deo deuotis. Germanicè. Monasterij Vvestph. apud eundem Tympium 1608. & iterum Colonia 1645. cum iconibus.

* HERMANNVS BVSEMBAUM natione Germanus, patria Notteleneensis in Vvestphalia natus anno sæculari 1600. Deo se in Societate deuotit 1619. & votorum 4. sacramentum solemnè dixit. Docuit in ea Humaniora, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, & Moralem, rexitque Collegia Hildesiense, & bis Monasteriense in Vvestphalia. Vir eximiæ prudentiæ, & singularis doctrinæ, vnde à Celsissimo Principe Episcopo Monasteriensi in arbitrum conscientiæ suæ est adlectus, eoque munere magna tam ipsius Principis, quam Aulicorum approbatione perfunctus. Orationi imprimis addictus erat; S. Eucharistiam sæpe per diem, semper à mensa inuisebat; versabatque manu crebrò Deiparæ corollam. In sacro Tribunali Pœnitentiæ commissos sibi animos mira dexteritate regebat, & statum virginum Deo Deuotarum vbicumque poterat promouere satagebat. Tandem ne & patientiæ deesset corona sua, diuturnis stomachi doloribus, & nausea attritus, voti compos effectus est, quo scilicet oprabat dissolui eo tempore quo anima sua esset Deo acceptissima; atque ita susceptis præsentis animo extremis Sacramentis, spiritum Deo reddidit, Monasterij vbi tunc erat Rector die vltimo Ianua-

rij 1668. Dum Theologiam, quæ de moribus tractat, prælegeret Colonia, composuit auream illam medullam casuum, quæ in omnibus dein recusa prouincijs, omnium tenuit approbationem: atque ita edidit.

Medullam Theologiæ Moralis. Monasterij Vvestphaliæ apud Bernardum Raesfeldt 1645. recusam Colonia, Francofurti, Lugduni, Romæ, Venetijs, Maceratæ, & alibi ad minimum 45. vicibus, & editio 45. facta est Vlyssipone per Ioannem à Costa 1670. in 8. Scripsit etiam Germanicè

Lilium inter spinas, de Virginibus Deo deuotis, eique in seculo inferuentibus. Colonia apud Guilielmum Freiffem 1659. in 12.

* HERMANNVS CRVMBACH natione Germanus, patria Coloniensis natus anno sæculi præteriti 98. Societati nomen dedit prætereuntis 17. & votorum 4. professionem, emisit. Docuit in ea litteras mansuetiores, Philosophiam, & Theologiam Moralem; vir in Ecclesiasticis historijs versatissimus, & superstes etiamnum in Collegio Coloniensi. Edidit

S. Ursulam vindicatam, siue Vitam, & Martyrium SS. Ursule, & Sociarum Martyrum, duobus tomis Colonia apud Hermannum Mylium 1647. in folio.

Primitias gentium, seu Historiam SS. trium Regum Magorum tribus tomis Colonia apud Kinckium 1654. in folio.

Ideam Sacerdotum, seu Vitam R. D. Iacobi Marlo-Horstij. Colonia apud eundem Kinckium 1655. in 12.

Vitam S. Gerardi Martyris cinis Coloniensis, Germanicè Colonia 1652. in 12.

Auctarium S. Ursule vindicatum contra quosdam impugnatores. Colonia in Officina Birchmanica 1669. in 4.

Paratos prælo habet tomos tres de Chronologia Coloniensi.

HERMANNVS HVGO natione Belga, patria Bruxellensis, editus in lucem anno 1588. Societatis Tirocinium Tornaci intrauit anno 1605. viuido ingenio, canendi, & scribendi arte præstans, Humanioribus litteris eximiam adiunxit Philosophiæ, ac Theologiæ peritiam. Flandrica, Italica, Hispanica, Germanica, Gallica lingua velut materna utebatur. Antuerpiæ litteras politiores docuit, & doctissimos discipulos ad litterarum palmam instruxit, qui tanti magistri ductu,

Famam posthumam Præsulum Antuerpiensium, Item

Litteras Iaponicas anni 1606. & Chineses duorum subsequentium, sui profectus specimen dederunt in lucem typis Plantiniani. Septem annos Bruxellæ scholis præfuit, & latinis B. Mariæ Virginis Sodalibus viris primarijs, quorum habebat curam, pie ac deuotè magna Latinæ facundiæ gloria dixit. In Principum virorum gratiam vltro adscitus est. Illum Dux Aschottanus in Hispaniam Comitem fecum

secum & Confessarium abduxit. Cardinalis de la Cuena ad iter Romanum adoptauerat, nisi itineris consilium fuisset variatum. Marchio Spinula, fulmen illud Belli, diu illum habuit suis confessionibus praefectum, quo tempore nostris quoque, qui Regijs in castris versantur, praefuit, summa apud Optimates auctoritate, & caritate apud Nostros, quibus exemplo magis imperabat, quam verbo, prius in laboribus ipse, primus in periculis. Cum maxima gereret & plurima scriberet, tamen usque adeo totum se ac integrum heroicis, & ingeniosis corporis & animi mortificationibus & castigationibus, spiritualibus item & assiduis renerrimae ac delicatissimae deuotionis exercitijs dedit, & consecrauit, vt reuera praefuisse videatur quod in charta priuatae & quotidianae pietatis directoria a se scriptum reliquit in haec verba: *Quotidie in colloquio meditationis, proponas te victurum ea spiritus nouitate, qua fuisti in Nouitiatu. Voto etiam nuncupato se Deo obligauerat, ita se velle exercere charitatem in proximum, vt nulli subtraheret seu domestico, seu externo officia, quae ipse egenti quacumque in re praestare posset. Vitae omnibus virtutum numeris absolutae scenam vltimam sane lugubrem peregit; Nam cum Regijs copijs per Isulam fluuium in Velaniam ingressis, mox aduersa omnia euenissent, & cum inedia, morbisque nostris militibus, ac Ducibus luctandum esset, P. Hermannus egregium nactus est campum, caritatem vitamque impendendi. Ipse summis aequae & infimis, seu in corpore, seu in anima iuuandis, semper promptus, semper assiduus, semper integer, auxilia conferebat, Cum Principi Chimacensi cui erat a Confessionibus, contagioso morbo animam exhalanti adstitisset, eorum deinde manipularibus militibus abundans nosocomium Bucholtianum, vnus curandum suscepit. Hic eum contagiosa febris inuasit; nec tamen animo concidit; egredi e loco illo, quod stadium erat caritatis ante noluit, quam inter Nostrorum manus, & gemicus exportaretur. Ergo sumpto S. Eucharistiae Viatico Rhenobercam, curru auctus est, ibique in Monasterio sancti Bernardi animam Creatori reddidit, die 11. Septembris anno Scriptoribus Belgis fatali 1639. aetatis suae 41. Professionis quatuor votorum 8. Funus illi magna militum comploratione ductum est ad Aedem Sacram Monialium S. Augustini, ibique corpus conditum est. Scripsit Hermannus*

De prima scribendi origine, & vniuersae rei litterariae antiquitate. Antuerpiae typis Plantinianis Moreti 1617. in 8.

De Vera Fide capessenda, contra Balthasarem Meiserum Lutheranum, & Henricum Braudium Caluiniſta, pro consultatione Leonardi Lessij ad Neo-euangelicam Synodum Dordraensem Lib. Apologeticus II. Ibidem 1620. in 8.

Pia desideria Emblematis, elegys, & affe-

ctibus SS. Patrum illustrata. Antuerpiae, apud Henricum Hertsenium 1624. in 8. & alibi minore forma, sunt vero illa iam, & Flandrice, & Gallice translata.

Obsidionem Bredanam ductu Ambrosij Spinole perfectam. Antuerpiae, typis Moreti, & Meurtii 1626. & rursum 1629. in folio cum figuris aeneis. Ea Hispanice, Gallice, Anglice, versa est

De Militia Equestri antiqua, & noua, libris 5. typis Plantinianis Moreti, 1650. in folio cum figuris aeneis

Vertit praeterea Hugo Latine ex Italico *Vitam P. Caroli Spinulae pro Christiana Religione in Iaponia mortui, &*

Vitam Ioannis Berckmanni Flandrobelgae, vtriusque Religiosi Societatis Iesu. Vtramque, typis Plantinianis Moreti, 1630. in 8.

Adornauerat quoque nisi mors occupasset

Historiam Bruxella patriae suae & Tomos tres contra Atheos.

HERMANNVS THYRAEVS natione Germanus Nouesij in Vbijs, natus anno salutis 1532. Is cum Romae Collegij Germanici ex primis alumnis esset, Societatem Nostram expetiuit, & in ea a S. P. N. Ignatio admissus est anno 1556. die 26. Maij Roma biennio post, Ingolstadium profectus, ea in Academia aliquot annos docendo Theologiam posuit. Tum propter egregiam prudentiam cum insigni religione coniunctam, ad alios gubernandos destinatus, Collegij Treuirensis, vbi Theologiam prius explicauerat, & cum summa doctrinae, facundiaeque praestantia fuerat concionatus, tum Moguntini quoque Rector fuit; Archiepiscopis illarum Urbium mirifice gratus, a quibus ad magnas res gereudas adhibebatur, Prouinciae item Rhenanae Praepositus Prouincialis fuit. Tandem Moguntiae apoplexia prope sexagenarius exstinctus est, die 26. Octobris anno salutis 1591. magno totius ciuitatis luctu. Funus honore apud Moguntinos eximio celebratum est. Vir fuit Hermannus magni laboris, atque operis; cui inerat simplicitas calliditate vacua, non expers prudentiae. Paucis mentibus, quibus impetrata ob aetatem, a laboribus gubernandi missione, sibi vixit, ita accommodauit se ad imperium aliorum, quibus olim imperabat, sic demisit ad quorumlibet consuetudinem, vt non minori exemplo, quam admirationi esset. Scripsit Latine, & Germanice

Librum de Religionis libertate.

Confessionem Augustanam. Dilingae 1567. in 4. & fol.

Sex millia dubiorum collegit, ex confessione Augustana, & duo millia Irregularitatum, quibus Lutherani Praedicantes implicati tenerentur. Sed neuter factus in lucem propter mortem parentis editus est

HERMES CLERVS natione Belgae, patria Tornacensis, claruit in Gallia pietate, & do-

& doctrina in Billomenſi Collegio, in quo diem suum extremum obiit iam senex, vt refert Ribadeneira in Catalago editionis Lugdunensis 1609. Canonici iuris erat peritissimus, & Canonum obseruantissimus. Ad haec Poeta egregius, vt & quae

De Angelis, Beatisque spiritibus S. Thomas differuit, carmine pangeret, & *Fastos sacros Sanctorum, Sanctarumque Elegiacis versibus* post Ouidium Nafonem, Baptistam Mantuanum, ac Nouidium

Vitam quoque S. P. N. Ignatij carmine conscripsit quod Opus cum Nostris sit in manibus, spes est fore, vt lucem aliquando aspiciat.

HIEREMIAS DREXELIVS natione Germanus, patria Augustanus, Societatem iuuenis amplexus est annos 17. natus, post Christum 1598. & post traditam in ea cum laude Rhetoricam, totis 23. annis Serenissimi Bauariae electoris Maximiliani Concionatorem egit. In scribendo eam adhibuit Styli suauitatem cum modesta grauitate, religioſaque circumspectione coniunctam, vt passim etiam ab A catholicis eius scripta legantur, & commendentur. Obijt diem suum Monachij 19. Aprilis anno Christi 1628. aetatis 57. Vir fuit, qui omnes virtutis numeros expleuit. Tenuissimam valetudinem, incredibili temperantia sustentauit, ita vt nullam vnquam concionem neglexerit, nunquam aeger decubuerit. Tanti eum Maximilianus Elector fecit, vt cum suo Medico salutem eius commendaret, diceret: Pluris interesse Reip. bono viuere Drexelium, quam Maximilianum. Defuncti supellestem, summi atque imi ad reliquias depoposcerunt, eximiae virtutis eius opinione permoti. Scripsit varia Opuscula Spiritualia his titulis

Considerationes de aeternitate cum Iconibus. Monachij formis Nicolai Henrici 1640. & auctius correctiusque 1622. in 12. & alibi

Zodiacus Christianus, seu signa 12. Diuina Praedestinationis. Ibidem 1622. in 16.

Horologium Auxiliaris Tutelarum Angeli. Ibidem eodem anno in 16. & auctius correctiusque anno 1623. & alibi

Nicetas, seu Triumphata incontinentia. Ibidem 1625. in 12.

Trismegistus Christianus, seu de Cultu Conscientiae, Caelitum, Corporis. Ibidem 1624. in 12.

Amuffis, siue de recta Intentione omnium actionum. Ibidem 1626. in 12.

Heliotropium, siue de Conformatione humanae voluntatis cum Diuina lib. 5. Ibidem 1627. in 12. Atque haec quidem septem Opuscula simul etiam prodeunt vno tomo comprehensa.

Ibidem 1628. in 4.

Orbis Phaeton, hoc est, de vniuersis Linguae vitijs Part. III. Ibidem 1629. in 12.

Gymnasium patientiae. Ibidem 1630. in 12.

Prodromus Aeternitatis. Mortis Muntius. Ibidem 1630. in 12.

Tribunal Christi 1631. in 12.

Infernus Damnatorum carcer & Rogus. Par. II. Ibidem eodem anno in 12.

Celum Beatorum Ciuitas. Ibidem 1635. in 12.

Rhetorica Caestis seu, Attente precandi scientia. Ibidem 1635. in 12.

Gazophylacium Christi, seu de Eleemosyna, Ibidem 1637. in 12.

Aloe amari, sed salubris succi, seu de Abstinentia, & Ieiunio. Ibidem.

Rosa Selectissimarum Virtutum, quas Dei Mater Orbi exhibet Part. II. Ibidem 1636. & 1637. in 12.

Aurifodina artium, & scientiarum omnium excerpenti solertia. Ibidem 1638. in 12.

Deliciae gentis humanae, qui est Christus Iesus Nascens, Moriens, Resurgens, Part. III.

Haec saepius recusa, & in alias quoque linguas pleraque transfusa sunt; pluscula ab ipso Drexelio in Germanicam, qua lingua edidit quoque

Vitam Serenissimae Elisabethae Lotharingae, Electricis Bauariae.

Post hos prodierunt quoque posthumi eiusdem excusi typis

Noe. Monachij 1639. in 12.

Ioseph. Ibidem 1640. in 12.

Iob. Ibidem 1642. in 12.

Dauid. Ibidem 1643. in 12.

Salomon. Ibidem 1643. in 12.

Tobias. Ibidem 1643. in 12.

Daniel. Ibidem 1640. in 12.

Antigraphus, seu Conscientia cuiusque hominis. Neoburgi 1653. in 12.

Eiusdem omnia Opera duobus Tomis in folio comprehensa edita sunt Antuerpiae typis Haeredum Cnobbari 1643.

Italicè eadem diuisim edita sunt Romae Tomis 16. in 12.

Germanicè Herbipoli 1657. in 4.

HIERONYMVS DE ANGELIS natione Siculus, patria Ennensis, quae hodie Ciuitas, Castrum Ioannis appellatur. Is cum inexplibili animarum siti teneretur anno aetatis 18. & salutis humanae 1585. assumptus in Societatem, decennio post obtinuit, vt mitteretur in Indiam, ac porro in Iaponiam. Conscendit Vlyssipone cum Carolo Spinula, die 10. Aprilis anno Christi 1596. & bienniali nauigatione plena incommodis, plena aeternis, iactatus in Brasiliam ventis, deinde in Angliam a pyratibus tractus, ibique vnus noctis carcerem expertus in Lusitaniam reuersus est; vnde post acceptam Sacerdotij dignitatem, nouis animis tandem fugientem Iaponiam repetita nauigatione secutus, eam demum anno 1602. obtinuit. Vbi gentis idioma condidit, strenue tum Nostris gubernandis, tum formandis, vel in Fide Neophytis, vel ad Fidem Gentilibus magno prouentu se impendit, donec anno 1614. cum Socijs omnibus Regno proscriptus, obtinuit tamen a Moderatoribus suis, vt clam, mutato cultu, sibi fieret

ret in sua illa statione persistendi facultas. Tum vero laxatis ardori suo frenis, nauis hic Operarius, nullis fatigabilis nedum fractus laboribus, vastissimam illam Insulam, Evangelica face circumlata non semel permensus, ea sustinuit, quæ nisi sustinisset, supra conditionem esse mortalis naturæ credi poterant; ideoque diligentia ipsius nullus unquam diu Socius par esse potuit. Primus intulit fidem in amplas Prouincias Fidandorum, Caguicatum, Mongami, Namburu, Sungara, in Regna Yehigo, Deua, Sango, Matumai, seu Yezo quod extra Iaponiam situm ad Euro-Africum, an Insula ea sit, an Continens needum satis exploratum est. Ipse primus sua Visitatione solatus est primos illi Christi pugiles, qui Meaco, Ozaca, & Facoso, in extremas Iaponia oras relegati fuerant, superatis maximo ausu difficultatibus, periculisque, quæ sunt in eo itinere plurima, in Regnis Iami vix mille reperit Fide Christiana imbutos, ipse breui interuallo supra decem mortalium millia sua manu per lauacrum salutis regenerauit. Difficillimis omnino temporibus rem Christianam neglecto capitis periculo, quod illi in horas impendebat procurauit; donec anno 1623, fruente crudelius in Christianos Xoguno Imperatore, vt ab illis in se vnum iras eius auerteret, cum desperasset effugium, prior occupauit se sistere Regiæ Gubernatori, deposito cultu Iaponico, sub quo delituerat annis compluribus, barba posita, & vertice in coronam raso, ac Ordinis sui veste assumpta. Tum lata ab Imperatore sententia viuis incendio delictus est in Vrbe Regia Iendo die 4. Decembris, cum ageret annum ætatis 56. ab intacta Societate 38. post impensos in Iaponia totos 22. iam olim quatuor vota solemnia professus. Scripsit

Breuem relationem de Regno Yezo, anno 1621. quod ipse Sociorum primus iustrauit, atque illustrauit Christi doctrina, vltra Iaponiam situm ad Euro-Africum.

HIERONYMVS BRVNELLVS natione Italus, patria Senensis Græcæ linguæ, & Hebraicæ in Romano Collegio Professor, ibi diè obiit 22. Februarij anno partæ salutis 1613. ætatis 63. Societatis 48. in qua spiritualis Coadiutor formatus fuit. Vertit ex Græco:

Orationes aliquot S. Ioannis Chrysostomi: nempe

In descensum Christi ad Inferos & Latronem.

De Oratione. In duodecim Apostolos.

Quod nemo leditur nisi à se ipso. Habentur ex Tomo 6. Operum ipsius impresso. Antuerpiæ anno 1614. Item

Catenam in Ezechielem Prophetam, è Sfortiana Bibliotheca productam, qua vsus in suis Commentarijs est Hieronymus Pradus, & post illum Villapandus. Præterea

Hymnos Sinesij, Græcè curauit edi Romæ 1609.

* **HIERONYMVS CATANEVS** natione Italus, natus Baroli in Apulia, ex Genuensi Patricia & primaria familia, anno sæculi fluentis 20. Societati nomen dedit 1634. Neapoli, & solemnium votorum 4. nuncupatione se adstrinxit, Litteras humaniores, & Philosophiam docuit, Rexit Collegium Alecinum in Salentinis. Fuit aliquot annis Adm. R. P. N. Ioanni Paulo Oliuæ Præposito Generali à secretis in litteris ad Prouincias Italiae conscribendis; postea ab eodem in secretarium Generalem Societatis adscriptus, in octauum iam annum eo munere cum laude fungitur. Est nunc etiam Consultor Sacræ Congregationis Rituum, & S. Congregationis de Indulgentijs, ac Reliquijs. Illius meminit Abbas Michael Iustinianus inter Scriptores Ligures, refertque Decretum Serenissimæ Reip. Genuensis, quo ipsum in Historicum suum tunc adlegerat. Inter varia, quæ prælo parauit; edidit Latine:

Panegyricum de Institutione Collegij Germanici, & Hungarici, anno seculari eiusdem Collegij. Romæ 1652. in 8. Item

Discursum habitum in Inauguratione Serenissimi Ducis Augustini Centurionis Reipub. Genuesis. Italicè. Cæsennæ apud Nerium 1651. in 8.

HIERONYMVS DANDINVS natione Italus, patria Cæsennas cooptatus in Societatem anno salutis 1569. ætatis 18. vota quatuor solemnia nuncupauit. Decursis in ea humaniorum litterarum, & Philosophiæ spatijs, hanc etiam professus est primus è Nostris Lutetia Parisiorum; Theologiam vero Patavij: diu Nostris cum imperio præfuit in Collegijs Ferrariensi, Foroliuensi, Bononiensi, Parmensi, Mediolanensi Rector; in Prouincijs Venetæ, Tolosana, Aquitanica Visicator; in Polonica, & Mediolanensi Prouincialis; A Clem. VIII. Pont. Max. ad Maronitas, qui Libanum Montem inhabitant olim missus est. Obiit demum Foroliuij octogenarius die 29. Nouembris anno salutis 1634. Scripsit

De Corpore Animato Lib. VII. qui est in Aristotelis tres Libros de Anima Commentarius Peripateticus. Parisijs, apud Claudium Chapellet 1611. in folio. Post obitum prodijt posthuma eiusdem

Ethica Sacra, hoc est, de Virtutibus, & vitijs Libris quinquaginta. Cæsennæ, apud Nerium 1651. in folio.

HIERONYMVS DOMENECCVS natione Hispanus, patria Valentinus Nobili loco natus, vbi adoleuit Valentinae Ecclesiæ Canonicus effectus est. Cum autem anno 1539. Roma contenderet Lutetiam, Parmæ in Sancti Ignatij Socios Fabrum, Lainiumque incidit, à quibus per Exercitia spiritus excultus, dimissis viæ comitibus, Societatem cum Patribus iniit. Id comites cum ferrent indignè, apud Vicarium Parmensis Episcopi, suum sibi Socium, vi doloque ereptum, criminantur. Sed Hieronymus tactis Euangelijs asseruit, sua se

spont-

sponte id vitæ genus arripuisse, velleque in eo persistere. Nec longa fuit opus probatione viro iam robustæ virtutis, sed mox anno insequente, Socijs, qui Lutetia studebant ab Ignatio præfectus, non ita multo post cum aliquot illorum coactus abscedere, Louanium perrexit. Nec ibi quoque diu moratus anno 1544. Romam vocatus est, vbi cum anno sequenti, Hieronymo Natali exercitia traderet (qua in re plurimum semper valuit) admirabilem illum virum Societati lucrificet. Ad hæc in Valentini Collegij exordia primus ipse tum de hæreditate maternâ, tum de Canonicatus sui prouentibus annuente Pontifice partem deriuauit. Anno 1546. Bononiam Collegio positurus fundamenta concessit, vbi Societatem Annibale Codretto, & Benedicto Palmio per Exercitia auxit; vnde anno vertente reuocatus, Ioanni Vegæ Siciliae Proregi, eiusque Coniugi Elenoræ ad confessiones attributus est. Ea vsus opportunitate Domenecus multa Panormi præclare gessit. Fæminarum Cænobia perturbata ad penitentia, pietatisque feruorem reuocauit. Innocentij III. decretum de non admoenda ægrotantium corporibus curatione, prius quam animis medicina Confessionis esset admota, toto Regno promulgari curauit, magno vtique multorum bono. Orphanis vtriusque sexus domum inuenit. Vincos ob æs leue alienum carceribus eiecit pretio comparato; alios, vt in compedibus exirent ad operas, quibus pretium redemptionis pararent, adiuuit. Vitiosam ambulandi consuetudinem Sacris in Templis toto Regno abrogauit. Catechismi explicationem omnibus Gymnasijs induxit. Eadem in Monte Regali, eadem Messanæ præstitit; quibus officijs excitata Ciuitas Mamertina Collegium postulauit, & obtinuit; cui mox etiam Panormitanum accessit; vt merito possit vtriusque auctor haberi Domenecus. At cum fumeret in Sicilia, iusta in dies incrementa Societas, instituta est anno 1553. noua Prouincia, eique Præpositus Domenecus nondum quatuor vota professus, quæ subinde ad diem 20. Octobris anno 1555. nuncupauit. Tenuit eam Prouinciam per diu, totos 20. annos, at postea regressus in Hispaniam, vices Prouincialis in Aragonia obiuit; ac tandem cum egregia sanctitatis opinione Valentia vitam absoluit. Vir fuit ex ijs, qui primitias spiritus ex ipso Sancti Patriarchæ nostri pectore hauserunt, omni virtutum genere cumulatus. Tanta animi submissione, vt insectos è corporibus spiritus exturbaret, vociferantes se nunquam reniti posse ipsius mansuetudini. Patientia ad omnes, seu temporum, seu hominum iniurias inuicta. A latronibus inter obeundam Prouinciam deprehensus, rebus omnibus ipsis etiam vestibus exutus, noctem sic egit sub dio, blandissimo eos affatu, vultuque profecutus; nec illis vim passus inferri à comite laico, qui se illis paræm viribus esse credebatur. Noctes crebro ducebat orando, vel tum cum in itinere in

diuersarijs consistebat. Primo ad Collegia accessu Sacram Eucharistiam venerabatur, tum visibat ægrotos, si qui domi erant; suauissima caritate proferebatur, ac fouebat eos, quos tentationis æstus exagitabat. Omnium commodis tum corporis, tum animi matura sollicitudine consulebat. Nullus tam erat vilis, aut mediastinus, nullus tam barbarus, aut ater quæ ille despiceret. Paupertatis atque Obedientiæ suator, cultorque erat vsque in exemplum, Libenter ille mendicare vicatim, libenter corrogato pane vesci. Ita viuebat in diem, vt nunquam nisi comparatus ad feriam mortem incumberet ad quietem. Erant, qui illi manus venerationis ergo, suauarentur obeunti Ciuitatem; erant, qui Siculae Societatis Angelum appellarent. Migravit demum ex hac vita ad mortis legibus non subiectam Valentia, vti dictum supra est, die 5. Decembris anno 1592. ætatis suæ 66. Societatis in ita 53. conscripsit

Catechismum in toto Siciliae Regno auctoritate Proregis vsurpatum anno 1547.

HIERONYMVS FASOLVS natione Italus, patria Neapolitanus, Societati adscriptus anno salutis 1583. ætatis 16. votorum, quatuor professionem emisit. Philosophiam octennio professus est, Theologiam Scholasticam nouennio, Moralem quadriennio, & studiorum Moderatorem in Collegio Neapolitano egit annis circiter 12. Vir apprimè Religiosus ob insignem modestiam omnibus amabilis, & ob eminentem doctrinam venerabilis. Obiit Neapoli diè 16. Februarij 1639. ætatis 72. edidit

Commentaria in Primam Partem S. Thomæ Tomis III. quibus explicat materiam de Deo Vno, & Trino, & de Creatione. Lugduni per Proffios annis 1627. 29. & 36. Reliquit aptum prælo

Tomum vnum de Gratia. Et alia

* **HIERONYMVS FERRANTINVS** natione Italus, patria Anconitanus Deo se in Societate dicauit anno Domini 1594. ætatis 18. & solemne votorum quatuor sacramentum dixit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam Romæ, & Theologiam Moralem. Rexit Collegium Maronitarum in Vrbe. Incolenda paupertate insignis exstitit, atque in cubiculo morientis nihil inuentum superfluum aut à nitore paupertatis alienum. Ad pauperum spiritu præmia, vt sperare fas est, euoluauit eo ipso die quo prædixerat Cal. Ianuarij, 1655. Romæ. Edidit

Disputationes Theoreticas, & Præcticas de Scandalo, & Correctione fraterna. Romæ, typis Hæredum Corbelletti 1653. in folio

Carminum, & soluta Orationis Opusculum. Romæ, typis iisdem 1651. in 8.

HIERONYMVS FLORAVANTIVS natione Italus, patria Romanus in Societatem anno 1571. ætatis 17. admissus vota quatuor nuncupauit. Docuit Humaniores litteras, & Theologiam Moralem, Latinæ, Græcæ, He-

braicæ, Arabicæ, Syriacæ, & Hetruscæ Linguae peritia excultus; magnus Theologus, & Ecclesiastes. Rexit olim Collegium Anglicanum Romæ, Laurentianum diu, Maronitarum Romæ, & Domus Professæ Romanæ Vice Præpositus fuit, multis magnisque in rebus diu versatus. Demum S. D. N. Urbano Octauo Pontifici Maximo, dum vixit à Sacris Confessionibus fuit. Obijt Romæ, die 9. Octobris 1630. Scripsit eximie laudatum à Francisco Suarez

Traſſatum de Beatiffima Trinitate lib. III. qui quarta editione ab Auctore recognitus prodijt. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1624. in 4.

Explanationem in nonnulla sacra Scriptura loca. Antuerpiæ typis Moreti. Reliquit etiam prælo aptam

Summam Breuem Moralis Theologiæ.

HIERONYMVS FLORENTIA natione Hispanus, patria Complutensis, parentes habuit pietate insignes, ad quam ab ijs ipse ab infantia educatus est. Itaque pueritiæ vix annos egressus, exemplum Ioannis fratris sui natu maioris secutus, Societatem nostram Compluti complexus est anno salutis 1582. Augustinum fratrem natu minimum suo itidem exemplo incitans, vt fratrum vestigijs inisteret; id quod postea fecit. Hieronymus excellenti ingenio, rara memoria, magna animi contentione politiores litteras, ac seueriores disciplinas didicit & professus est. Philosophiæ cursum (vt vocant) peregre docendo confecit, multosque ingeniosos, atque viles discipulos habuit in Societate. Sacram Theologiam præsertim Scholasticam cum laude est interpretatus. Sed cum alijs rebus excellit tum maximè dicendi facultate, cum ex superiori loco verba ad populum faceret, & auditorum animos sententiarum grauitate, verborum casta elegantia, vocis dulcedine, & claritate, vel deterrebat à vitijs, vel ad virtutem impellebat. Per 30. ipsos annos huius sæculi primos, Matrivi vrbe Regia concionandi munere, cum incredibili nominis claritudine perfunctus est, præcipuis eloquentiæ sacre magistris cum ceu Magistrum celebrantibus. Prudentia in castigandis Reip. vitijs excellit ad miraculum, vt cum nullos impune peccare pateretur, & ne ipsam quidem Maieſtatem Regiam, aut Regios assecras præteriret, quin efficaciter admoneret officij, adeo tempeſtiua humilitate, atque obseruantia seueritatem condebat, vt nunquam eos asperaret, quibus medicinam faciebat. Ipse Philippus III. Rex diuere confueuerat, neminem sibi toties veritatem admodum edicere, atque Florentiam, qui tamen adeo se non exarcebarer, vt lenimento modestiæ potius excitaret ad audiendum, parandumque errata, quæ notasset, remedium. Eius interim familiaris conuersatio tam erat pietatis plena, vt non minus credatur profuisse mortalibus, cum de pari quàm cum de ai-

tiore loco diceret. Moderatores suos impense obseruabat, & eorum in rebus omnibus responsa repetebat. Sese illis totum aperiebat admirabili candore. Legum explicatione, qua non pauci fucum sibi metipsi faciunt, semper abstinuit. Si quid foris oblatum muneris admisset, illud ante Superiori representabat, quàm in suum conclaue concederet, vel, si Superior abfisset, prius certè quam se componeret ad quietem. Adeo nihil religiosus animus præter fas vsurpabat. Calamitoforum magna miseratione tangebatur, eorum difficultates qua poterat ope leuabat: & qui nihil pro se vnquam, nihil pro suis petijt, in causa pauperum liberalius Principes appellabat. Animorum damnis vti potius angebatur, quàm corporum, ita quoque diligentius occurrebat. Nulli parcebat labori, quoties is ægris animis impendendus erat. Religiosorum omnium Familiarum studiosus fuit, atque obseruans inprimis; nec vilam deprædicandi eas opportunitatem, publicè priuatimque patiebatur abire, vacuam laudis. Societatem verò suam tenerimo affectu diligebat, vt filius, eiusque emolumentis se suaque semper posthabuit. A Philippo Hispaniarum Monarcha non semel inuitatus ad Regiam munificentiam aliqua postulatione periclitandam, hoc vnum, nec aliud quidquam præterea flagitauit, nisi vt Societati præsidium, atque auræ suæ benignitatem aspiraret. Habebat illum ægerrime si quis iniqua tanti doni æstimatione, descisceret à Societate, atque æquum ratus eum deserere, qui Deum prior deseruisset, nulli eorum manum ad humana subsidia porrigebat. Beatissimam Virginem Deiparam coluit veneratione præcipua, eamque habuit ceu matrem. De illius laudibus magna voluptate dicebat: & admiratione dignum fuit videre quandoque hominem, pridie quàm esset dicturus malis oppressum, & sui vix compotem, postridie tamquam instauratis animis, ac viribus, summa facundia detonare. Dedit in lucem publicam Mariale, quod illi opus pius amor in virginem expressit, cæteris lucubrationibus suis obliuione damnatis. Peculiaris illi quoque pietas in Sacrosanctum Eucharistiæ sacramentum fuit, vnde opem suis rebus crebro, fidenterque petebat. Magna fuit vel apud primæ conditionis homines, opinione doctrinæ, virtutis, prudentiæ. Horam illi definierat quot hebdomadis ad se veniendi Margarita Austriaca laudatissimæ memoriæ Regina, & eius quoque exemplum secuta Anna Borbonia, vt vitæ suæ rationes expenderet. Philippus III. Rex participem faciebat illum suorum consiliorum; nec paucis ex illius sententia distribuit munera in Reipubl. seu sacra, seu ciuili, quos magna rei beneficentiæ commendatio secuta est, quoniam pollebat acri iudicandi vi, & in vnam Dei gloriam cuncta referebat. Copiam illi fecit idem Rex cum ad se verba faceret, considendi, nullo antea exemplo, ob virium tenuitatem. In eo mor-

morbo, quo demum sublatus est, Florentiam accersit, vt eius opera instrueretur ad agnoscendum, quo tempore iussus ob nauatam eo in articulo egregiè operam, quid libuisset postulare, tunc enim verò palam fecit quanti vir animi esset: hoc enim tantum postulauit, vt Deo propitiando contritionis actum, quo maximo posset ardore conciperet; decerneretque si vitæ superstes foret, se bonis præmia, prauis supplicia depensurum. Philippus IV. parentem demortuo, fratrum suorum Florentiæ commendauit pueritiam, eorumque vt præfesset confessionibus designauit. Suam quoque ætatem vix dum Regno parem, vt optimis subinde præceptis firmaret, admonuit. Omnium pene Ordinum visa est esse cura Florentiam celebrare, colereque, & qui veniebant magnorum nominum Principes, inde vsque ex Gallia, Italia, Germania, illum iam grandi fama notum, coram aude perquirebant, eiusque allocutione, videndi hominis quod alebant desiderium temperabant. Cæterum tanta celebritas, extremis annis in parem vertit obliuionem. Quatuor ferè annos decubuit, artuum solutione quam Paralyſim dicunt, illigatus, tam ab hominum memoria deletus, quàm si nullus vnquam Florentia extitisset; ad infantia propè humilitatem deiectus, subiectusque Deo, atque humana omnia vanitates esse plenissima in se ipso luculenter edoctus. Accessit per idem tempus seuerior conscientia, scrupulorumque vexatio, qua in summam alieni consilij, atque solaminis necessitatem conijciebatur is, qui sua quondam sapientia tam multis profuerat. Extremos tamen dies habuit incredibili mentis serenitate tranquillos, donec Sacramentis ritè perceptis, sui compos, & largiter sensu religiosiore perfusus spiritum pacatissimè exhalauit Madridij hora noctis 12. quæ diem Martij 12. cum sequente coniungit, anno salutis 1633. ætatis suæ 68. ab ingressu Societatis 51. Dixit Hispanicè Florentia, quæ aliorum opera exiuerunt in lucem

Orationes funebres in exequijs Garcia Loaysæ Archiepiscopi Toletani.

In exequijs Mariæ Augustæ, cuius virtutes laudesque recensuit cum Sanctissimæ, atque omnium memoria clarissimæ Principi, nostro in Collegio Madritano, tamquam benignissimæ Matri, Nostri mærentes parentarent, ac pia illius funeri iusta persoluerent.

In exequijs Serenissimæ Margaritæ Austriacæ Hispaniarum Reginæ II. quæ postea in Germanicum translatæ prodierunt. Ingolstadtii 1614.

In Exequijs Philippi III. Regis Hispaniarum. 1621.

Sermonem de Assumptione B. V. Mariæ.

Sermonem de S. Teresa, in eius Beatificatione dictum.

Breue Exercitium quotidianum, in vsum Reginæ Hispaniarum conscriptum.

De Morte & virtutibus P. Gasparis Sanctij

Societatis Iesu Epistolam ad Socios Prouinciæ. Denique edidit.

Mariale, hoc est, Conciones de Excellentijs Beatissimæ Virginis Mariæ, tomis II. comprehensas, in folio. Compluti apud Ioanem Ordunam 1625. Edidit præterea Hispanicè

Orationem funebrem in Exequijs Ducis Montis Leonis & alteram in exequijs Comitis de Lemos. Matrivi per Ludouicum Sanchez 1622. in 4.

HIERONYMVS GARCIA natione Hispanus, patria Aurizenſis in Aragonia, in Societatem Cæsaraugustæ ingressus anno Domini 1598. ætatis 18. Rexit Collegia Vrgelense, Bilbilitanum, & Gandiense, spiritualis Coadiutor. Parauerat eruditissimum

Commentarium de Numismatibus, conquisitis undique antiquissimis iconibus, & librum de Moneta Iaccensi. Sed mors anteuertit, Bilbili circa annum 1654. relicto post se claro virtutis nomine.

HIERONYMVS GERMANVS natione Siculus, patria Panormitanus, ascitus in Societatem anno Domini 1586. ætatis 13. octennium in ea docuit Humaniores litteras, & salutis animarum studio ductus totos 22. annos in Chio Ægæi maris Insula traduxit. Vir antiquis moribus, candore animi, atque innocentia vitæ singulari. Virginitatem ad extremum vsque spiritum fouisse creditur. Senex in Siciliam à suis Moderatoribus reuocatus, non multo post lethali morbo correptus placidissimè efflauit animam. Panormi die 27. Decembris 1632. Spiritualis Coadiutor ab anno 1605. Edidit

Vocabularium Italico Græco-Vernaculum. Romæ typis Zannetti 1622. in 8.

HIERONYMVS GESSIVS, seu **GYPTIVS** natione Italus, patria Bononiensis, Concionator eximius, & qui multas Italiæ Vrbes sua prædicatione erudiuit. Societati se adiunxit anno salutis Humanæ, 1588. & votorum quatuor professionem emisit. Rexit Collegium Foroliuij, & Ecclesiastem egit annis facile 18. Cum autem anno 1623. in Archiepiscopali Aede Bononiæ per quadragesimam esset concionatus, simulatqne postremam in tertia Paschatis feria concionem habuit, maligna febre correptus, paucis diebus confectis Obijt. Edidit Italicè

Orationem à se habitam Genue, in festo, quod ipsi vocant vnionis, Genue, apud Iosephum Pauonium 1616, in 4.

Orationem funebrem in Exequijs Cardinalis Spinule, Bononiæ apud Bartholomeum Cochium, 1616. in 4.

Conciones tres de nuptijs Animæ cum Christo in Sanctissimo Sacramento. Panormi per Angelum Orlardum 1622. in 4. & suo nomine suppreſſo

Vitam S. Francisci Xauerij. Ferrariæ, typis Baldini 1620.

* **HIERONYMVS GRAVINA**, natione

ne Siculus, patria Calranefsetensis, posthabitis Christo quos ex claritudine generis adipisci poterat in saeculo honoribus, Societatem illius complexus est Panormi anno saeculi labentis 18. aetatis suae 15. & decursis in Sicilia studiorum spatij, magno ardore Missionem Indicam expetit, & impetrauit, atque vna cum P. Marcello Mastrillo alijsque 31. Socijs anno 1635. in Indiam nauigauit. Delatus Macaam, & Sinensi Missioni applicatus, totus natum in salutem illius Gentis prouehendam incubuit, edita ibi professione quatuor votorum, vt quamuis non multum a natura comparatus esset ad linguas peregrinas condiscendas, tamen stimulante caritate, in difficillimo illo idiomate perdiscendo progressus fecit, vt paucis post annis lucubrationes in eo vtilissimas ediderit. Viginti & septem annorum spatio vineam illam fentis plenam nauiter excoluit; & quidem varijs in Regni locis, sed diutissimè in Ciuitate Cham xo eo successu, vt numerosos Neophytorum caetus, ibi & in vicinia moriens reliquerit. Multis annis Superior Nostrorum fuit, & quamuis afflicta fere semper valetudine, tamen quoties id res Christiana poscebat, labores promptè adibat. Emicuerunt in eo admirabilis candor animi, amor tener, ac filialis erga Deiparam, zelus honoris Diuini admodum accensus; paupertatis sancta studium singulare, id quod in vestibis interioribus detritis, & refartis centonum instar, luculenter apparuit. Postremis duobus ante obitum mensibus, cum aegrotaret, & doloribus perquam acerbis torqueretur, tum maxime virtutum plurima exempla, vt humilitatis, patientiae, caritatis erga gregem, quem relicurus erat, maxima cum aedificatione Neophytorum praebuit. Demum susceptis magno pietatis sensu postremis Ecclesiae sacramentis, ad laborum praemia emigravit in Civitate Cham xo die 4 Septembris anno 1661. Funus a Neophytis cum multis lacrymis, & multa honoris significatione curatum. Edidit typis Sinensibus Tractatum in Tres paruos tomos distinctum

De Institutione Christianorum, & omnibus mysterijs S. Legis. Opus non a Christianis duntaxat, sed etiam ab Ethnicis dilaudatum, & omnibus vtilissimum.

HIERONYMVS DE GVEVARA natione Hispanus, natus Hispali, sed Segouia oriundus, in primo adolescentiae aere 15. annos natus, ab Orbe redempto 1600. Societatem nostram iniit; in ea studijs Philosophiae, ac Theologiae confectis, reliquam aetatem explicandae Morali Theologiae, habendisque ad populum concionibus impendit. Atque in hoc quidem munere ita excelluit, vt nunquam sine plausu, nunquam sine Auditorum admiratione dixerit, ob exquisitam adinueniendi sagacitatem. & inuenta Patrum, ac scripturarum testimonij firmandi, illustrandique singularem prudentiam. Desijt inter mortales viuere Martii, die 19. Februarij 1649. scripsit

Commentarium in Euangelium Matthaei tomis tribus. quorum

I. Continet partem priorem primi capituli Matthaei in sensu litterali, & Mystico. Martii, typis Francisci Martinez 1634. in folio

II. In idem caput, totus agit de Immaculata Conceptione Beatissimae Virginis. Martii, isdem typis 1640. in folio.

III. Differit de Ineffabili Mysterio Trinitatis; Santissimo Nomine Iesu. S. Iosepho, &c. Martii, eisdem typis 1641. Opus ab omnibus Concionatoribus magni aestimatum

* **HIERONYMVS LALLEMANT** natione Gallus, Lutetiae Parisiorum natus anno saeculi euoluti 93. Societati se applicuit volentis 10. & vota 4. solemni ritu concepit. Politiores litteras & Philosophiam Parisijs professus, rexit Collegia Blesense. & Flexiense, magna laude prudentiae, doctrinae, caritatis, & peritiae nostri Instituti. Zelo ardens animarum impetrauerat pridem a Superioribus Missionem Canadensem in America, vnde tamen post aliquot annos reuersus in Galliam, vehementer efflagitauit redeundi facultatem, eaque obtenta eo ipso die quo nuntium accepit (qui fuit feria 5. sanctioris hebdomadae) abdicato magistratu Collegij Flexiense (quod tunc regerat) festinatò contendit ad mare; ne renouandi cum nauis, quae parabatur, opportunitas elaberetur. Annos amplius viginti in cultura Noualis illius spinis, & tribulis pleni posuit; & ex ijs octodecim, Nostris ibi praefuit, sed tanta cum dimissione animi, & studio humanitatis, vt quamuis Theologicis, alijsque disciplinis insigniter excultus fuerit, tamen totum se docendis barbaris, puerisque elementa fidei mira constantia impendit. Comitabatur Nostris peritiores linguae Canadensis, proficiscentes ad Missiones, quamuis Superior, tamquam si subditus, aut aequalis foret, vt scilicet veniret in partem laboris, ac praemij sudoribus Missionariorum debiti. Solebat etiam alios Patres ad istiusmodi excursiones Apostolicas accendere dicendo: *Macti, O Patres, laboremus Deo, quamdiu viuimus, quia tota aeternitate quiescemus.* Flagrabat desiderio fundendi sanguinem inter barbaros pro Christo, quemadmodum gloriose effudit illius Nepos P. Gabriel Lallemant; interea verò asperrimè tractabat corpus suum quotidianis flagris; saepe cingulis ferreis, alijsque id genus cruciamentis. Orationi imprimis addictus, surgebat vna hora ante alios, vt diutius vacaret Deo, & Ecclesiasticum officium de genibus quotidie, licet fractis effatibusque viribus persoluebat. Sacrosanctum Trinitatis mysterium singulari cultu proferebatur, & secundum id Beatissimam Deiparam, tum S. Michaelis, aliosque Angelos colebat, & horum facellum milliaribus aliquot distitum, bis in anno venerationis ergo adibat, curauitque se eo deferri, quando praefirmitate id pedes petere non potuit. In extremo morbo inter acerbissimos dolores, qui-

quibus is durauit, colloquia cum Christo, ex Psalmis, & S. Augustini operibus deprompta, & susceptis ritè Ecclesiae sacramentis, postulatque errorum a circumstantibus veniam, petiuit a Superiore vt poenitentiae loco iubere tur mori, id quod magna significatione gaudij consecutus, octogenarius spiritum Deo reddidit. Quebeci in noua Francia 26. Ianuarij 1673. Scripsit

Relationes de Missione Canadensi multorum annorum, scilicet ab anno 1645. vsque ad annum 1648. & rursus ab anno 1659. vsque ad 1664. Parisijs apud Sebastianum Cramoyssi annis diuersis in 8.

HIERONYMVS LOPEZ natione Hispanus, patria Granatensis, insignis, & feruens in Batica Missionarius, qui non minus cupidè ad Missiones, quam Mercatores ad nundinas, itabat, & licet ad caetera infirmus, ad has tamen solummodo videbatur a Deo accepisse sanitatem. Hinc in Oppido Sancti Lucae de Barrameda, dum Missionem obiret anno salutis 1577, die 6. Nouembris in Nosocomio pauperum, pauperrimus & ipse spiritu, migravit ad Dominum. Societatem amplexus fuerat anno salutis 1566. annos natus 26. absolutis Theologiae studijs, gradu magisterij donatus, & iam Diaconus. Excelluit scientia litterarum Humaniorum, & Poeseos laurea ter Compluti fuerat insignitus. In Tirocinio totus ad Deum, & Diuina ferebatur, ita, vt perpetuò quasi lacrymas funderet, etiam cum periculo sanitatis. Hinc Magister Nouitiorum, & Prouincialis ambigentes, an vtilis Societati futurus esset, consuluerunt S. Franciscum Borgiam Praepositum tunc Generalem, an retinendus in Societate esset. Rescripsit S. Borgia, quasi diuinando quid esset futurum: Retineatur frater Hieronymus Lopez, quia cum sit tantae virtutis, magis meretur mortuus in Societate seruari, quam alij in ea viuere. Absoluto Tirocinio operabatur quasi semper in conspectu Dei, cuius amore ita ardebat, vt ignem verba spirare viderentur. Poenitentiae Operibus addictissimus, vix comedebat, vix dormiebat, & breuicula tunica coloris fusci, nudas carnes vix tegebat. Admirandus in hisce magis, quam imitandus.

Edidit Hieronymus

Tragediam de Samaritano

Epigrammata de Sanctis

HIERONYMVS LOPEZ alter natione item Hispanus, patria Gandiensis, cooptatus in Societatem anno salutis 1605. aetatis 16. vota quatuor in ea professus est. Olim a Piratis abductus in Africam, duram ibi seruiuit seruitutem, sed multis victorijs spiritualibus illustrum. Ecclesiasten egit annis amplius 40. & in varijs Prouincijs Hispaniae, atque Insulis adiacentibus Missiones obiuit spiritu Apostolico aunis vndeuiginti, itaut plusquam mille, & trecentos Pagos, Oppida, atque Vrbes suis concionibus ad pietatem excitaret. Contra vitia & inlitos prauos mores, miro ardore de-

ronabat, & alicubi tanta cum vehementia, vt Auditores aliqui praef magnitudine doloris concepti de peccatis suis, intra paucas horas expirarent. Sunt qui mira ab illo supra naturae vires patrata afferant, & a Deo dono Prophe-tiae dotatum illum putent; Sed haec alij in vita illius enucleatius enarrabunt. Migravit ex ergastulo corporis vir Deo plenus ad laborum praemia Valentiae die 12. Februarij 1658. cum opinione non exigua sanctitatis. Scripsit

Instructionem Parochorum, Quid populo diebus festis de Fidei mysterijs proponant. Sed lucubrationem hanc suam alijs excudendam dedit.

HIERONYMVS MAIORICA natione Italus, patria Neapolitanus, adlectus in Societatem anno Christi 1605. aetatis suae 16. professionem quatuor votorum edidit. Vir maximi zeli, & inter Operarios verè Apostolicos merito numerandus. Nondum eimensis Theologiae spatij Neapoli, Missionem Indicam flagranter expetit, & tandem obtinuit sub annum 1618. Goamque nauigauit. Inde missus in Prouinciam Iaponiae, Cocincinam, Ciampà, Tunchinum, & his finitimas Regiones suis sanctis industrijs triginta, & quinque annorum spatio indefessus excoluit. Difficile explicatu est, quam late patentes terras, praefertim in Engheano, Prouincia Regni Tunchinensis per montes, & saltus pagatim obierit, profeminando fidem Christi, intruendo fideles, & aggregando Gentiles, incitante eum ardore spiritus, quo semper flagrabat. Alicubi spatio quinque mensium Ethnicos bis mille, quingentos, & septuaginta quinque adiunxit Christo. Alibi vincula, & aspera multa perpeffus est; verum in omnibus tam prosperis, quam aduersis, idem illi semper vultus, eadem frontis, & mentis hilaritas. Praefuit nostris in Missionem Tunchinensi, & postea gubernauit Prouinciam Iaponiae. Eo in munere cum ad praefertimos labores redijisset in Tunchinum, fractus tandem aërumnis, & susceptis summa cum pietate vltimis Ecclesiae sacramentis, inter hymnos, & psalmos, & Orationes adstantium, & in complexu Crucifixi, summo omnibus relicto sui desiderio, placidissime efflauit animam die 27. Ianuarij 1656. Plura, & praefclara de eo enarrant noster Bartolus in sua Historia Chinenfi, & Ioannes Philippus Marinus de Missionem Tunchinensi, qui morienti adfuit, asseritque P. Hieronymum scripsisse, vel traduxisse ad 48. volumina Instructionum piarum, Idiomate Tunchinensi, seu Annamitica cuius peritus insigniter erat pro solatio, & salute illorum populorum. Inter illa agebat

De praecipuis articulis Fidei Christianae.

De Passione Christi Redemptoris.

De Generositate animae habenda tempore persecutionis.

De Matrimonio. De usuris.

De sacramentis Confessionis, & Communionis.

De modo assistendi utiliter Diuino Missæ Sacrificio.

De Vita Matris Dei, & SS. Antonij, Hieronymi, Ignatii de Loyola, & aliorum.

De alijs multis ad salutem pertinentibus.

Nimirum cum totos dies Sacramentis administrandis, vel instruendis Neophytis impendisset, noctu tempus suæ quieti suffurabatur, ut suis lucubrationibus etiam absens ijs proderet.

Præter hæc transmisit in Europam.

Annus literas Goa annorum 1620. & 1621.

Item

Annus Japonicus annorum 1621. & 1622.

* HIERONYMVS MROCZECH natione Polonus, ex ea Regni parte, quæ Minor Polonia appellatur, natus anno sæculi labentis 28. Societati se applicuit 45; & vota 4. nuncupauit. Docuit aliquot annis amœniore litteras; & Philosophiam, Theologiam Moralem, & Scholasticam. Calisij. Edidit varios

Panegyricos gratulatorios, funebres, & alios diuersis locis, & annis excusos.

* HIERONYMVS MVLMAN natione Germanus, gente Saxo, patria Lipsiensis, natus patre Lutherano Prædicante anno Domini 1606. & in Hæresi educatus, dum fratrem suum germanum Colonix Catholicis aggregatum, ad Sectam suam reducere nititur ipse captus vi argumentorum, Catholicam fidem complexus est, & absolutis dein studijs Philosophicis in Societatem ingressus anno 1627. votorum quatuor sacramento solemniter se adstrinxit. Docuit in ea litteras mansuetiores, Philosophiam, & Theologiam. Rexit Collegia Hildesienfe, Colonienfe, Residentiam ad S. Goarem, & Haffniæ in Dania Missionarium egregie egit. In omnibus his muneribus eluxit in eo constans studium perfectionis; insignis humilitas; patientia in aduersis; magna erga omnes caritas, feruens Fidei Catholice propagandæ zelus, quem, & libris, & scriptis, & varijs disputationibus cum diuersis Prædicantibus corrupti verbi demonstrauit: Pie obiit in Missionem Haffniensi die 22. Octobris 1666. Edidit

Mysterium fraudis Prædicantia Latine. Colonix typis Iodoci Kalccuij 1649. in 4.

Clauem absolutionis Sacramentalis. Germanicè Colonix typis Guilhelmi Freiffem 1653. in 8.

Lenem correctionem Dorfechai Sectary Argentoratensis typis isdem 1652. in 4.

Notas in Epistolam Kantzouij Baronis Dani conuersi Romæ. Colonix apud Constantinum Münnich 1652. latine in 8.

Catholicæ Fidei speculum contra Matthiam Hoc Lipsiensem Superintendentem. Germanicè Colonix 1656.

Insolubilem demonstrationem, quod Ministri Acatbolici nequeant habere verum sensum Sacræ Scripturæ, &c. Colonix 1654. in 4.

Censuram Disquisitionis de Ecclesia, & Ba-

ylone contra Ioannem Cocchium Colonix 1659. in 4.

* HIERONYMVS NAPPIVS natione Italus, patria Anconitanus, natus anno sæculi decursu 84. Societati se addixit currentis 3. & vota quatuor solemniter nuncupauit. Docuit litteras humaniores, & Philosophiam. Rexit Collegium Montis Sancti; Multis annis fuit Pater spiritalis Seminarij Romani, & religiosè Romæ vitam absoluit die 4. Februarij 1648. collegit arque edi curauit

Orationes xxxi. de Spiritu Sancti Aduentu, habitas in Sacello Pontificio à Seminarj Romani Conuictoribus. Romæ typis Corbellotti 1655. in 8.

HIERONYMVS NATALIS natione Hispanus, patria Balearis. Vir fuit omni disciplinarum genere excultus, Latinæ, Græcæ, atque Hebraicæ linguæ peritissimus; qui dum ad Tridentinum Concilium proficiscitur ætatem prouecta, & confirmata, anno salutis 1. 46. sese Romæ ad nostram Societatem adiunxit. Huius opera multum S. Ignatius, ac Generales Præpositi sequentes in propaganda, & gubernanda Societate, vsi sunt. Erat enim vir peracri iudicio, perfecta obedientia, rara prudentia, & ad res conficiendas vigilantia, diligentia, efficacitate singulari; quam ob rem Prouincialis, Assistentis, Commissarij, Vicarij Generalis, officijs præclarè functus est, & demum Romæ in Nouitiorum Domum S. Andree se contulit, ubi senectute confectus, nostris Tironibus magno exemplo, atque incitamento ad omnem virtutem fuit; & plenus dierum, ac bonorum operum in ipso glorioso Domini Nostri Resurrectionis die, vitam cum morte commutauit anno salutis 1580. ætatis 76. Quamuis autem varijs semper grauissimisque negotijs fuerit districtus, & gubernationis laboribus implicatus, scripsit tamen peregrinas

Annotationes, ac Meditationes in Euangelia, quæ in Sacrosanctæ Missæ Sacrificio per totum annum leguntur. Quas eximius, & admirandis imaginibus in æs à summis artificibus insculptis exornauit. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1594. & rursus Plantiniani typis 1607. & Moguntix typis Albini 1607. Scripsit etiam

Scholia in Constitutiones, & Declarationes S. P. N. Ignatii, & Admonitiones pro Superioribus, quæ approbatæ sunt à Congregatione II. Generali pro directione Superiorum, ac Mfs. feruantur in Archiuo Romano.

HIERONYMVS PECORARVS natione Italus, patria Neapolitanus, Societatem ingressus anno 1586. ætatis 20. professionem votorum quatuor emisit. In ea docuit Philosophiam, & annos amplius 14. Theologiam Moralem: Gubernauit Collegium Catacense, & octogenario maior decessit Neapoli in Domo Professorum die 15. Decembris 1648. emisit in lucem

Tra-

Epigrammata, & Additamenta ad Passerium.

HIERONYMVS PLATVS natione Italus, patria Mediolanensis Romæ Institutum nostrorum suscepit die 24. Aprilis anno salutis 1568. mutato nomine *Ostauus*, quo prius vocabatur in *Hieronymum*, cum esset adolescens forma, ingenio, modestia, morumque suauitate præstans, postquam verò animum bonarum litterarum cognitione compleuit, P. Claudius Aquaiuia Præpositus Noster Generalis eius operâ vsus est in Latinis litteris scribendis ad Prouincias Germaniæ, & Galliæ, quod munus dum egregie sustinet, & Nouitiorum, qui in Domo professi versantur curam gerit, ad cœlestem patriam euocatus est 14. Augusti, anno reparatæ salutis 1591. ætatis 44. Societatis 24. ab emissa professione quatuor votorum 9. vir celeberrimè virtutis, & tantum non sanctimonix famâ clarus. Scripsit

De Bono Status Religiosi lib. III. pietate atque eruditione refertos, qui primò Romæ 1580. deinde auctiores Augustæ Treuirorum, & alibi prodierunt, & in alias quoque linguas translati sunt. Item

De Cardinalis Dignitate, & Officio ad Flaminium Platum Cardinalem Fratrem suum, qui post obitum Hieronymi ab alijs vulgatus est. Romæ apud Facciottum 1592. in 4.

HIERONYMVS PRADO natione Hispanus, patria Biacensis, diocesis Giennensis; Vir fuit corpore pusillo, sed animo magno, & ingenij excellentia, morumque integritate præstans. Is anno salutis 1572. in Societatem adscriptus est, Magistrali iam laurea insignitus, cum Sacras Litteras magna cum laude in Biacensi Academia aliquando explicasset. In Societate humaniores litteras primùm professus est, ut iuuentutem ad pietatem informaret: deinde Sacras Litteras singulari cum laude, & frequentia, atque admiratione Auditorum, Cordubæ nostro in Collegio est interpretatus. Quo in munere cum externos multos doctrina claros, tum ex Nostri auditores habuit Ioannem Pinedam, & Ludouicum de Alcazar, quorum ille non semel in suis Commentarijs, amantissimi, atque doctissimi sui Magistri honorificam mentionem facit. Cum Romam Pradus venisset, ut idoneos ad Opus, quod moliebatur artifices quæreret, assiduis laboribus consumptus in Collegio Romano, Idibus Ianuarij anno 1595. decessit ætatis suæ 48. & 22. post aditam Societatem. Is moriens cum manus suas contempleretur attentius, constantique, ac læto vultu nuntium mortis accepisset, rogatus causam eius contemplationis respondit. *contemplor manus, quas olim iterum videbo, interea illud Iobi pronuntians; & in carne mea videbo Deum Saluatorem meum, quem visurus sum ego ipse, & non alius.* Scripsit Hieronymus

Commentarios in 26. prima Capita Ezechielis Propheta, quos Ioannes Baptista Villapan-

X x

du

Traætatum de Legatis, & de Debitis Moralium Probabilitatum tomos II.

Plura prælo parauerat, quæ M. fs. conferuntur in Domo Professa Neapolitana

* HIERONYMVS DE PEREA natione Hispanus, patria Madritensis Deo in Societate se deuouit anno sæculi voluentis 14. ætatis suæ 17. & vota quatuor nuncupauit. Concionatorem egit pluribus annis; Theologiam moralem professus est, decessit Marti die 20. Ianuarij 1670. Edidit Hispanicè

Vitam D. Catharinae de Mendoza Fundatricis Collegij Complutensis Societatis Iesu. Marti 1653. & sub nomine Gerardi de Cruce

Christum Dominum Nostrum Patientem, prout narrant quatuor Euangelistæ. Marti 1660. in 8.

HIERONYMVS PEREZ natione Hispanus, patria Cæsaraugustanus anno 1615. cum primùm per ætatem licuit, ingressus in Societatem, Philosophiam, & Theologiam professus est. Diu in Philippinis operam Indis, atque Hispanis insignem nauauit, & ibidem vota quatuor nuncupauit. Postea translatus in Mexicanam Prouinciam, rexit ibidem Collegium Guaxacanum, & superstes etiamnum plura parat typis, interim edidit Hispanicè

Narrationem eorum, quæ hætenus comperta sunt de Vita, & Martyrio P. Marcelli Francisci Masvilli Societatis Iesu. Manilæ per Thomam Pimpium 1639. in 4. Item

Relationem luculentam Lusitanorum multorum, qui in Iaponia pro Fide Christi sanguinem fuderunt.

HIERONYMVS PETRVCIVS natione Italus, patria Camers, natus anno sæculi præteriti 85. Societatem iniit præterentis 4. & solemne votorum quatuor sacramentum dixit. Vir multa eruditione insignis; Humaniores litteras docuit quadriennio, Rhetoricam annis 16. Romæ; ubi octogenario maior, ex loco peregrinationis migravit ad patriam (ut fas est sperare) cœlestem die 5. Martij 1669. edidit

Orationem habitam in Parasceue coram S. D. N. Urbano Octauo Pont. Max. anno 1627. Romæ typis Zannetti eodem anno in 4.

Carmen de Epistola Beatissimæ Virginis ad Messanenses constans Iambis puris quingentis viginti quinque, quod à nemine hætenus tentatum, habetur ante dissertationem Pauli Belli de eadem Epistola Messanæ 1617. in folio

Duodecim octonarios Iambicos puros, qui sint veluti totidem stella Coronæ virginis, mirabili structura uti refert Hippolytus Marraccius in Bibliotheca Mariana Romæ 1648. in 8.

Orationem de aduentu Spiritus Sancti coram Urbano Octauo habitam à F. Carolo Carafa. Romæ typis Cam. Apost. 1627. in 4.

Orationem de S. Inone Aduocato pauperum habitam à Ioanne Turpino. Romæ apud Andream Phæum 1620. in 4.

Parata typis reliquit

duſ vulgavit, & ſua deinceps operã in reliquã Prophetã capita commentatus eſt, ex ijs quã ſtudio cum Hieronymo Magiſtro ſuo collato congeſſerat, Romã apud Aloyſium Zannetum ſumptibus & iuſſu Philippi II. Regis Hiſpaniarum 1596. in folio

Sacrarum Phraſium librum perutilem magna ex parte conſectum. Item

Commentaria in Iſaiam, Zachariam, Michãam, in Epistoſas Pauli ad Galatas, ad Ephesoſ, ad Coloſſenſes, ad Hebreoſ. Item

Sacram Cronologiam, quã tamen editã non ſunt.

HIERONYMVS RIPALDA natione Hiſpanus, patria Tiruelentis in Aragonia, Patrem habuit Bernardinum Ripaldam nobilem ſua ætate Medicum, à quo miſſus Complutum animum ibi appulit ad Societatem noſtram anno ſalutis 1551. vix ipſe in 14. ætatis ingreſſus. Id cum ægrè parentem haberet, qui Regio ſultus diplomate filium repetebat, ſeductum à Noſtris fuiſſe criminatus, periclitandã ipſius conſtantiã gratia, miſſus ad Rectorem Vniuerſitatis Hieronymus, virum ſe in annis puerilibus oſtendit. Admiratus Rector appoſitiſſima illius ad omnes quæſtiones reſponſa, ſciſcitatur, æquibus tandem ſermonibus inſtructũ ad hoc certamen eum Franciſcus Villanoua, (qui tum præerat ſocijs) ſcilicet, miſiſſet; reſpondit, vocato ſibi pridie dixiſſe Superiorem, poſtridie cum parente pugnam imminere auctoritate Regis ſubnixo. Sciret domi Olitorum deeſſe, nec fatiſ coquo conſtare valetudinem; ſi perſiſtere in propoſito vellet, ad horum munerum alterum opportunum fore; ſi ad ſuos reuerti mallet, nihil ipſi inde apud ſe, aut apud ceteros Socios gratiã, nihil apud homines de laude conſtantiã deceſſurum, quem ætas adhuc improvida fatiſ tueretur. Rector admiratus integritatem Villanouã, & Ripaldã conſtantiam, retrò eum ad nos remiſit ſua victoria coronatum. In Societate piè educatus, ac probè eruditus in Theologum inſignem euasi. Pluribus in locis Superioris munere functus eſt, Villagarcia, Salmantica, Burgis, & Valliſoleti. S. Teretiã fuit aliquando à Confeſſionibus. Tironibus noſtris ad virtutem formandis præfuit. Adulta ætate concionibus valuit, & ſingulari animas tractandi, conuertendique gratia. Omnis eiſ ſermo de Deo, ad cuius amorem inflammabat omnes. Nihil vnquam in viſtu, nihil in vllis vitã rationibus ſingulare habuit, & vel in extremã ætate claudus ex lapſu, ad commune triclinium adrepebat. Paupertati voluntariã ſui caſtigatiõni, obedientiã, deditiſſimus. In egenos benignus, quibus iuandis omnem operam adhibebat. Obijt Toleti die 21. Aprilis anno ſalutis 1618. ætatis 84. pridem 4. vota profeſſus. A morte vultus illi ſerenior illuxit, quã viuenti fuerat, caro blanda, & tractabilis. Funus magno Nobilium, ciuiumque concurſu celebratum eſt; cadaueri certatim admota Roſa-

ria; carptæ ſancti (vt vocabant) reliquiã. Scripſit Hiſpanicè Ripalda

Colloquium ſuaue peccatoris cum Deo. Ilerdã apud Ludouicum Manescal 1618. in 16.

Libellum Doctrinæ Chriſtianæ, breue m. quidem illum, ſed ad pueros erudiendos, formandoque ad pietatem appoſitum. Is ſæpiùs editus nouiſſimè correctiùs prodijt Matriri per Franciſcum Martinez 1633. Excusuf etiam eſt vnã cum imaginibus myſteria ſingula repræſentantibus, opera Noſtri Georgij Mayr, Auguſtã 1616. in 8.

Traduxit etiam in linguam Hiſpanicã librum

De Contemptu Mundi.

HIERONYMVS ROMAN DE HIGVERA natione Hiſpanus, patria Toletanus Societati ſe adiũxit Compluti anno 1563. exeũte ætatis 25. iam tum Sacerdos, & Philoſophiam publicè Toleti profeſſus, & Theologica laurea decoratus. Vir de Eccleſiaſtica antiquitate bene meritus, & dignus erudiſſimis noſtri ſæculi accenſeri, vota quatuor in Societate emiſit anno 1590. & in ſenectute bona obijt Toleti 13. Septembris 1611. Is cum accepſiſſet Vormatia à P. Thoma Torralba exemplar M. S. Cronici Flauij Lucij Dextri ibi reſpertum, ſciretque illud à doctis iam dudum fruſtra deſiderari. Scripſit

Notationes in Annales Hiſtoricos Flauij Lucij Dextri, & addidit:

Notationes in Luitpsandum Ticinenſem: necnon

In Chronicon Iuliani Petri Toletani, quã quamuis lucem nondum (dum hæc ſcribimus) viderint. Multis tamen ſcribendi materiã ſuppeditarunt, & R. P. Fr. Franciſco Biuario; qui Chronicon Dextri vulgavit, cum ſuis commentarijs, & duplici apologia, in quibus per honorificam facit non ſemel Hieronymi Noſtri mentionem, illique refert idem Chronicon acceptum. Scripſit præterea Hieronymus

Familias Toletanas, in quarum ſerie diſquirenda diu, multumque ſudauit. Hæc atque alia plura lucem forte olim aſpicient. Certè Hieronymus non à Biuario tantum, ſed eximium quoque elogium obtinuit à Thoma Tamayo de Vargas in ſuis elogijs virorum inſignium Toletanorum, & pluribus, quos ipſe refert. Nouiſſimè verò præclarum quoque tulit ab Clariffimo D. Nicolao Antonio in ſua Bibliotheca Hiſpana, qui multa valde eiufdem Opera Mſs. recenſet, à varijs Scripſtoribus laudata. Sed quia Inſtituti mei non eſt manuſcripta fuſiùs proſequi, de ijs lector, ſi lubet, illum conſulat. Illud ſolummodo moneo prodijſſe tandem typis excuſum

Luitprandi Ticinenſis Chronicon cum notis noſtri Hieronymi additumque illi eſſe eiufdem Hieronymi

Dypticon Toletanum, ſeu tabulas Toletanas Episcoporum eiufdem Sedis. Antuerpiã typis Plantinianiſ Moreti 1640. in folio.

HIERO-

HIERONYMVS SAVIGNANVS natione Italus, patria Bononiensis, ſuſceptus in Societatem anno ſalutis 1614. die 9. Ianuarij ætatis ſuã 18. Nouellariã poſuit Tirocinium, & miſſus Romam ad ſtudia, reliquum ætatis fere ibidem exegit, & vota 4. ſolemnia nuncupauit. Philoſophiam nouennio profeſſus eſt, Theologiam in Collegio Romano ad eſt. Rexit Seminarium Romanum; Collegium Pœnitentiariã ad Vaticanum, & aliquamdiu Cenſorem egit Librorum à Societate edendorum, atque Theologum Præpoſiti Generalis. Eo in munere vir doctus, & pius, apoplexia tactus, ſed Sacramentis munitus, corporis vinculis exolutus eſt die 12. Decembris 1667. edidit

Orationem habitam in Paraſcene ad Urbanum VIII. inſcriptam. Sponſum ſanguinum, ſiue Chriſti cum Cruce connubia. Romã typis Corbelletti 1635. in 4.

* HIERONYMVS SEGVIN natione Gallus, Pariſijs natus anno ſæculi fluentis 7. Deo ſe in Societate dicauit 1625. & votorum 4. ſolemni nexu ſe adſtrinxit. Septennium in ea docuit Rhetoricam, & politiores litteras; ſexennium Philoſophiam; ſeptennium Theologiam Scholaſticam, biennium Moralem; omnis litteraturã genere inſtructiſſimus. Aduerſus peſtilentem Antonij Arnaldi de frequenti communione librum, ſubtiliter adeò, ſolidè que ſcripſit, vt ad molliora quãdam dogmatum ſuorum interpretamenta Aduerſarij confugere coacti fuerint. In multis eiſ virtutibus eluxit æquitas animi, tranquillitaſque tanta, vt commotiorem eſſe viſum, nemo ſit, qui meminerit. Accedebat conſtans religioſã diſciplinã obſeruantia, tener pietatiſ ſenſus, morum ſuauiſ ſumma. Quã certè virtutes dici vix poteſt quantum in infirmitate reſplenderint perfectiùs. Proſtrebatur, cum multa eſſent maximaque Dei in ſe beneficia, nullum diuturno illo ſuo morbo à ſe maius acceptum; eo quippe factum eſſe, vt rebus omnibus humanis exſolutus, vnum Deum complecteretur. Incredible eſt quã ſuauiſ Deum in morbi doloribus acutiſſimis laudaret, quã amanter alloqueretur. Seſquiannum ante obitum peripneumonia, & ſanguinis reiectione conſictatus tandem ſuſceptis Eccleſiã Sacramentis placidiſſimè animam Deo reddidit. Pariſijs in Collegio Claromontano die 29. Octobris 1655. Edidit Gallicè tacito ſuo nomine.

Applicationem Cenſurã de libro inſcripto Pacificus verus ad librum de frequenti communione. Pariſijs 1644. in 4.

Reſponſionem ad D. Arnaldum cum Analyſi doctrinã de Pœnitentiã comprehenſã in libro de frequenti communione. Pariſijs 1644. in 4. Reſuſam Rothomagi 1645. Latinã vulgavit

Cauſas commotionis in Gallia aduerſum librum de frequenti Communione. Pariſijs 1647. in folio.

HIERONYMVS STEPHANOVSKI

natione Polonus in Cracouienſi Palatinatu natus, Romã Societati ſe adiunxit anno ſalutis 1587. ætatiſ ſuã 21. & ibidem ſtudijs Philoſophiã & Theologiã operam nauauit. Vir fuit & virtute & doctrina in eo Regno clariffimus. Philoſophiam docuit quadriennio; quinquennio Scholaſticam Theologiam, Sacras litteras biennio cum magna eruditionis laude. Nec ſegniùs Catechiſtam egit rutiſcorum quoties occaſionem nactus eſt, quã Cathedras cõſcenderet. Qui ſuit eiſ animorum zelus, Indicam Miſſionem datiſ ad Superiores litteriſ ſeriò poſtulauit. Ægriſ eximia caritate omniſ officiorum genere ſeruiebat; animi demiffione plurimum ſibi alios deuinciebat, & cum ad tertium probationis annum Cracouiam olim veniſſet, eiſ doctrinã fama exciti Patres Dominicani, atque Academici, eum ad diſputandum inuitarunt, ad quos fordidatus è culina egreſſus, ſe non ad diſputandum, ſed ad humilitatem diſcendam veniſſe reſpondit. Tandem plenus meritiſ obijt Vilnã, cum ad Congregationem Prouinciãlem eò veniſſet, fructus itineriſ laboribus, & febri oppreſſus, per Auguſtum anni 1605. cum vix 40. expleſſet annos, quorum ferè 10. in Societate tranſlegerat emiſſa profeſſione 4. votorum 1602. Scripſit Idiomaticè Polonico ſub nomine R. D. Martini Michalovviczi Zagieli

Terminum contra proteſtationem Miniſtri cuiuſdam Euangelici, ſeu Reſponſionem ad quadruplicem tractatum contra Primatum S. Petri, & eiſ Suſceſſoriſ Pont. Max. Vilnã 1599.

Cenſuram diſputationiſ Vilnenſiſ per Daniëlem Mikolaievocki editã, ſeu Deſenſionem veritatiſ, ac integritatiſ eiſ editioniſ, quam Catholici de Diſputatione illa vulgauerunt

Reſponſionem præcipuarum narrationum Euangelicarum ſeu à Miniſtriſ, qui ſe Euangelicos nominant propoſitarum.

HIERONYMVS TORRES, ſeu Torrenſiſ natione Hiſpanus in Catalauniã Oppido Momblanc natus, ætatem vix primam egreſſus noſtrã ſe obtulit Societati, moxque Gandiã Romam miſſus eſt anno ſalutis 1553. Romã verò curſus aliquot artium, vt vocant conſecit, & Ariſtorelicas diſciplinã auditoribus explicauit. Inde in Germaniam Obedientiã iuſſu ſe contulit, vt Theologiam in Academia Ingolſtadienſi, poſt Alphonſum Piſanum Noſtrã item Societatiſ Doctorem Theologum, publicè exponeret, & pro virili, paſſim graſſantium ſe furori Hæreticorum obijceret; quod & præſtitit magna religione, prudentia, & eruditione. Sed cum ex Confeſſione Lutheranorum Auguſtana, tamquam ex infecto & peſtilente fonte, plurimos animaduerteteret errorum manare riuulos, videretque Hæreticos omnibus in colloquijs, diſputationibus, lectionibus vbique crepare, & in ore ſemper habere Diuum Auguſtinum, & Sanctiſſimum Patrem, atque Eccleſiã Catholicã lumen, quaſi ſecum ſentientem in medium pro-

ferre, & verissimis ac sapientissimis sententijs aliorum detortis falsa, absurdaque dogmata stabilire, faciendum sibi existimauit, vt *Augustinum* à calumnijs, Hæreticorum vindicaret, & veritatis luce illorum tenebras depelleret, clauum, vt in prouerbio, clauo trudens; quapropter edidit.

Confessionem Augustinianam, in lib. 4. distributam, & certis capitibus locorum Theologicorum, qui sunt hodie scitu dignissimi, comprehensam, ex omnibus Diui Augustini operibus magno studio collectam, Dilingæ 1568. & rursus auctius emendatiusque 1569. per Sebaldum Mayer in folio. Eam Augustinæ confessioni opposuit, ceu pestifero veneno præsentissimum antidotum: quo in opere duo egregie præstat. Alterum, quod Catholica Dogmata mirifice probat, & confirmat, refutatque Hæreticorum errores ex Augustino: alterum quod locos ipsius Augustini, vt malè intellectos, & malitiosè detortos, atque ab Hæreticis deprauatos, ad amissum reuocat, atque sincerè interpretatur. Duplex hinc commodum existit: multi enim per Germaniam prauis Hæreseos opinionibus imbuti, legentes *Augustinianam Hieronymi nostri Confessionem*, *Confessionem Augustinam*, detestati sunt, emergentesque ex cæno illo, in quo miserè iacebant, sese ad Catholicæ fidei portum receperunt. Dein Catholici Doctores eius incitati exemplo, Confessiones alias edidit, Ambrosianam, Hieronymianam, & Cyprianam. Scripsit præcerea Torres

Contra Bidembachium Hæreticum

In caput primum Epistolæ Pauli ad Timotheum

Confutationem Agenda cuiusdam Ecclesiasticæ à Lutheranis confarcinatæ, breuem quidem sed pulcherrimam & vtilissimam. Anno 1571.

Vir fuit Hieronymus non eruditione magis, quam integritate vitæ, pietate, humilitate conspicuus: quæ virtutes, atque omnes aliæ postremis vitæ annis, in eo maximè eluxiere. Hoc ætatis extremum Monachij duxit vbi semper incessit tamquam qui cælestia meditaretur. Nunquam in silentij leges, vel verbulo peccauit, nunquam quippiam, aut facere visus quod Societas prohiberet, aut quod iuberet omittere; humana ita negligere solitus, vt externa neque alijs narraret, neque ipse scire veller, adeoque vix Sociorum quemquam nominatim nosset. Raro vultum cuiusquam aspicebat, tametsi cum omnibus, vbi res postulabat, humanissimè ageret, primasque sibi ne ab infimo quidem, pateretur deferri. Cum esset ingenio acer, & natura vehemens, nulli tamen erat molestus; nulla de re querebatur. Otij apprimè fugitans, semper aut legere aliquid, aut lucubrare inuentus; cum interim pro sua summa modestia segnem se, atque inertem diceret, & Superiores, vt se quidpiam iuberent agere rogaret; alioqui rationem inertia breui daturum. Ita impetrauit vt munus

adhortandi Socios de more ei damnandaretur: donec breui morbo, ætate fatiscens, pectus assidue manu tundens, Sacramentis rite procuratus, religiosissimè decessit Monachij anno 1611. cum supra 60. annos in Societate vixisset, antiquus quatuor votorum professus.

HIERONYMVS XAVERIVS natione Hispanus, gente Nauarrus, Magni Francisc-Xauerij Orientis Apostoli cognatus, & Apostolici eius spiritus æmulus. Societatem Compluti inijt die 7. Maij anno 1568. & postea anno 1581. traiecit in Indiam, vbi & vota 4. professus est, & Rectorem egit Bazaini, & Cochini, & Magistrum Nouitiorum, & Domus Professæ Goanæ Præpositum. Sed altiori ductus spiritu Euangelium primus post Rodolphum Aquauiuam intulit anno 1594. in vltimum Mogoris Imperium, inter Gangem & Indum, vicinosque Persas situm & assiduo labore catechizando, quatuor Regis magni Nepotes Christo transcripsit. Aditis non semel capitis periculis Christianam suam constantiam declarauit. Lahore Ciuitate Regia à populo lapidatus est. Armeni transfugæ, & apud Regem gratiosi opera in discrimen adductus, Christianæ legis castitatem fortissimè propugnauit. Scilicet coniugis sua vita functæ sororem appetebat ille ad nuptias, in quas noluerat consentire Xauerius. Ergo in nouam ille sectam à Rege primum architectatam, desertor Christi transiuit, & gratiæ loco postulauit, vt accersitus Xauerius ad assensum vrgeretur. Verum robustus Athleta, nihil in tam pulchra causa reueritus Regis Maiestatem, & suffragium negauit incestui, & Regiam publicè sectam damnauit, certus morti occurrere, si eà causâ inferretur, Proceribus religiosi pectoris constantiam admirantibus. Agrè quidem ea libertas Regem habuit, sed suos tamen impetus repressit. Iterum atque adeo crebrius iram Regis sua magnanimitate contempsit, domuitque obiectu capitis. Sed Deus seruauit illum incolumem, ne destitueretur immaturè suo cultore, nec dum satis subactum nouale. Perseuerauit igitur in sua statione, sequens Regem quoquo ille mouebat aulam vsque ad annum 1617. quo Goæ iam redux è Mogore ad diem 17. Iunij naturæ concessit. Fama laborum Apostolicorum fecit, vt à Philippo III. Rege Hispaniarum nominatus fuerit in Archiepiscopum Angamalsensem, sed mors intercessit. Insigni encomio laudes eius celebrat Georgius Cardoso in sua Apologia ad diem 17. Iunij. Scripsit Persica lingua, & latina Xauerius

Librum de Mysterys Fidei Christianæ inscriptum Fons vitæ aduersus Sectas Infidelium præsertim Mahumetanorum 1600.

Compendium, seu summam eiusdem operis.

De Vita, Miraculis, Doctrina Saluatoris nostri Iesu Christi. Item

Vitas Apostolorum.

Martyrum Historicæ, resq; gestas Sanctorum.

Dir-

Directorium Regum ad Regni gubernationem. Item

Litteras ex India, & ex Mogore. Scripsit quæ circumferuntur.

Historiam Christi, & Historiam S. Petri ab ipso conscriptam, nuper latine reddidit, & cum Persico textu in lucem edidit homo A Catholicus L. D. Lugduni Bataurorum typis Elzerianis, additis animaduersionibus Hæreticis, & rogo dignis. Cæterum non infideliter textum interpretatus est, si nonnulla demas, quæ fortassis codex ipsius vitiatu habuit. Aliqua hic annotare non piget, ex obseruantia doctissimi non minus quam Illustrissimi Viri Petri de Valle, qui ex m. s. Codice correctiore totam versionem diligenter recensuit.

Pagina 25. pro eo quod Interpres reddit: *O vitinam ego ancilla ista mulier sim, &c.* rectius vertendum erat: *O vitinam ego ancilla illius mulieris sim, &c.*

Pagina 30. pro *Tanta gloria, & maiestas in forma eius apparebat, vt improbus terribilis, &c.* Rectius sic: *Tanta gloria & maiestas in forma eius erat, vt improbus quisque & dispersus corde, cum vultum eius respiceret, colligeret se, & retraheret, & alius homo fieret.*

Pag. 41. pro *Postquam transissent aliquot hora, interpretare post aliquantulum hora.* Reliqua menda omitto.

Quæ vero in animaduersionibus, circa hæc ipsa loca notat tamquam ex malo corde producta, expurgandæ sunt vt & notæ marginales plures ad textum adiectæ, & omninò totæ Animaduersiones, præfationes, & reliquæ eius additamenta.

Ob has & similes corruptiones huius Hæretici Interpretis Ludouici de Dieu, merito damnata est, & proscripita, Historia illa Christi Persicè conscripta, & Latine reddita, & animaduersionibus notata à dicto Ludouico de Dieu, à Sacra Congregatione Indicis, in tribus Decretis, annis 1661. & 1662. promulgatis vna cum annexa Historia Sancti Petri.

* HIPPOLYTUS GRASSETVS natione Italus, patria Mutinensis, natus anno sæculi præterlabentis III. Societati se addixit 1619. & votorum quatuor professionem emisit. Rhetoricam docuit quadriennio, Theologiam Moralem magna cum laudè sexennio. Rexit Collegium Placentinum, & in rebus ad Theologum spectantibus per multum eius opera vti sunt duo eiusdè Urbis vigilantissimi Antistites. Inter cæteras eius virtutes magna eluxit caritas erga proximos, & in adiuuandis moribundis insigni fuit dexteritate præditus, vt propterea à Serenissimo Parmæ Duce Odoardo, nec non ab Eminentissimo fratre illius Cardinale Francisco Maria in periculo mortis constitutus euocatus fuerit, vt ipsis assisteret. Huiusmodi laboris sui tamquam præmium agnouit, magnam mentis tranquillitatem, qua ad vltimum pene spiritum sui com-

pos decessit Placentiæ die 12. Ianuarij 1663. Edidit

Epigrammatum Librum. Placentiæ typis Ioannis Bazachij 1660. in 8. Item

De Homicidio proditorio. Lugduni sumptibus Benedicti Coral 1660. in folio

Impressurus erat *Decisiones casuum, quàm plurimas, & librum de Miraculis. Sed hæc meditantem mors demersit.*

* HIPPOLYTUS MARIA PERGAMVS natione Italus, patria Taurinensis, natus anno sæculi proximè euoluti 94. Deo se in Societate deuouit voluentis II. & vota quatuor solemnina nuncupauit. Politiores disciplinas tradidit quinquennio; & rexit Collegium Montis Regalis in Pedemontio, sed maximam ætatis suæ partem in sacris Concionibus per Italiam magno zelo habendis, spatio annorum duodeviginti consumpsit. Demum octogenario maior laborum mercede donandus, viam vitæ æternæ ingressus est Taurini die 5. Aprilis huius anni 1675. Illum R. D. Andreas Rossotus Syllabo scriptorum Pedemontij inseruit, quia scripsit

De Epistola B. Mariæ Virginis ad Messanenses. Messanæ 1644. in 4.

Vulgauit etiam typis

Orationem habitam Luca in Hetruria.

HIPPOLYTUS PANZIROLVS natione Italus, patria Rhegio Lepidi, admittus in Societatem anno salutis 1571. ætatis 17. tria vota solemnina professus est. Docuit Humaniores litteras, & confessarij munere annis plurimis cum laude perfunctus est. Obijt Tusculi die 14. Martij anno 1624. Edidit sub nomine Octauij Panziroli Italicè

Thesavros absconditos urbis Romæ. Romæ apud Aloyium Zannertum 1600. in 4. Recufos iisdem typis 1625. in 8.

* HIPPOLYTUS SANGEORGIVS, natione Italus, patria Oppido Sancti Georgij diocesis Taurinensis, natus anno sæculi voluentis 20. Societatem complexus est 1639. & solemnini votorum quatuor sacramento se ei adstrinxit. Docuit Rhetoricam, & amæniores litteras; Linguam Sanctam, & Philosophiam: Missiones aliquot annis obiuit; Rexit Collegium Montis-Regalis, Domum probationis Cherientem, & Collegium Taurinense. Edidit Latine

Immaculatum Rosarium, siue CL. Anagrammata Elementaria, & pura, ex Angelicis verbis, Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Sub nomine Gratioli Eremicolæ. Taurini typis Bartholomæi Zapata 1662. in 4. Italicè edidit

Exequias in funere Illustrissimi D. Augustini Chiesa Episcopi Saluzziensis 1662.

Lilium funebre Panegyricum in Exequijs Serenissime Ducissæ Christianæ, in Monte Regali

Epigrammatum, & Anagrammatum Libros II. & Alia præmanibus habet.

HO-

* HONORATVS FABRI natione Gal-
lus. patria Sebusianus, in diœcesi Bellicensi,
natus anno sæculi fluentis septimo; Societati
nomen dedit Auenione die 28. Octobris 1626.
& solemne quatuor votorum sacramentum dixit.
Vir disciplinis omnibus Philosophicis,
Mathematicis, Theologicis insigniter excultus.
Philosophiam Lugduni octennio professus est;
Mathesim sexennio tanto discipulorum concursu,
vt ab eius ore celeberrimi illius Gymnasij
luentus tota pendere videretur. Inde euocatus à
Præposito Generali Vincentio Carafa Romam ad
munus Pœnitentiarij Pontificij in Basilica
Vaticana, vtilissimam eo loci ab annis iam 28.
nauat operam, ob insignem eruditionem, &
religiosas virtutes non paucis Præfulibus,
atque etiam Purpuratis Patribus apprime
carus. Multa scripsit, typisque vulgavit;
plura tamen affecta, & prælo parata
adhuc penes se premit. Edidit hæc tenus

*Philosophiam vniuersam per Propositiones
digestam cum suis momentis rationum.* Lugduni
1646. in folio

Logicam Analyticam. Lugduni apud Ioan-
nem Champion 1646. in 4.

De motu locali corporis. Ibidem iisdem
typis, & anno in 4.

Theses de vniuersa Mathematica. Ibidem
eodem anno 4.

Metaphysicam demonstratiuam. Ibidem
apud eundem 1648. in 4.

*Vnam fidem vniuersæ Ecclesiæ Romanæ, con-
tra Indifferentes huius sæculi.* Dilingæ formis
Academicis. 1657. in 8.

Pithanophylum de Opinione probabili. Ro-
mæ apud Franciscum Corbelletum 1659 in 4.

Opusculum Geometricum de linea sinuum.
Sub nomine Antimi Farbij. Romæ apud eun-
dem 1659. in 4.

*Annotationem, & systema Saturninum Eu-
stachij.* Romæ apud Ioannem Dragonellum
1660. in 8. iterum. Ibidem 1665.

*Corollam Virgineam de Immaculata Con-
ceptione B. V.* Editam primo in Hispania,
tum Panormi, mox Bruxellis 1661. in 12. po-
stea auctam Colonia. Sub nomine Hugonis
Sifilini.

*Hermanni Conringij concussionem excussam,
& Romanæ Fidei firmitatem inconcussam.* Au-
gustæ Vindelicorum apud Simonem Vtzschei-
den 1664. in 12.

*Puluerem Peruuinum febrifugum vindica-
tum.* Sub nomine Antimi Coningij. Romæ 1655.
in 8.

*Dialogos Physicos de Motu Terræ, & Mari-
no æstu.* Lugduni apud Christophorum four-
mij 1665. in 4

Dialogorum Physicorum Partem II. Lug-
duni 1669. in 8.

*Synopsim Opticam, in qua omnia, quæ ad
Opticam Dioptricam, & Catoptricam pertinent,
demonstrantur.* Lugduni sumptibus Horatij

Boiffat, & Georgij Remens 1667. in 4.

*Physicam, seu rerum corporearum scientiam
tomis 5. in 4. Quorum 1. 2. 3. & 4. prodierunt
Lugduni apud Laur. Anisson 1669. & 1670. 5.
Parisijs apud Franciscum Mugaet 1666.*

*Summulam Theologia continentem vniuer-
sam Theologiam.* Lugduni 1639. in 4.

Euphiandrum, seu virum ingeniosum.
Lugduni apud Antonium Molin 1669. in 12.

Synopsim Geometricam. Lugduni apud
eundem 1669. in 12.

*Apologeticum Doctrinæ Moralis Societatis
Iesu, in quo varijs tractatibus diuersorum Au-
ctorum Opuscula confutantur.* Lugduni apud
Laurentium Anisson 1670. recusum Colonia
apud Viduam Busæi 1671. in folio. II. To-
mis. Sed hic prohibitus est à S. Congregatio-
ne Indicis.

Edita etiam tribuuntur eidem, quamquam
ipse non agnoscit pro suis.

*Nota in Notas Vendrochij. Sub nomine
Bernardi Stubrockij* Bruxellis in 8. 1659.

*Refutatio 18. Epistolarum Montaltij, sub
eodem nomine.* Colonia in 8. 1660. & forte
alia.

HONORATVS NIQVETVS natione

Gallus, patria Auenionensis, ingressus in So-
cietatem anno 1602. ætatis 17. vota quatuor
professus, magnas nactus à natura dotes, pluri-
ma post se reliquit virtutum omnium exem-
pla. Philosophiam, & Theologiam Flexiæ do-
cuit, Censor librorum Romæ, & Theologus
Præpositi Generalis per octennium fuit. Con-
ciones per totam Galliam habuit. Rexit Col-
legia Bituricense bis, Cadomense, Rothoma-
gense; & Instructor Nostrorum in Schoia af-
fectus, seu tertia probatione fuit; vbique cum
laude, vt dubium reliquerit, vtrum virtute
magis, an doctrina excelluerit. Sactam Tri-
dem præcipue veneratus est, eiusque singula-
rem cultum scripto, & exemplo docuit, tum
Deiparæ venerationi tenerrime addictus fuit.
Ad aram priusquam faceret, Sacro quotidie
solebat interesse, quod & postquam celebraffet
obseruabat. Pauperum egestatis nauum se-
gessit prouisorum, atque sodalitate Miseri-
cordiæ instituit Rothomagi, quod etiam nunc
perseuerat. Obedientiæ in Superiores, morti-
ficationis, & abnegationis propriæ obseruator
sedulus fuit. Denique dilectionis Dei super
omnia actibus frequenter addictus, post susce-
pta piè vltima Sacramenta Ecclesiæ, in ipso
amoris Dei exercitio placide conqueiuit Ro-
thomagi die 22. Maij 1667. Edidit Gallicè

*Certamen Geneuæ, seu Errores deprehensos
in Gallica Noui Testamenti translatione Geneuæ
facta.* Flexiæ apud Ludouicum Hebert 1620.
& Alenconij 1638. in 8.

Apoloგიam Ordinis Fontis Ebraldi. Parisijs
apud Michaellem Solij 1641.

Historiam Ordinis Fontis Ebraldi, typis
iisdem 1642. in 4.

*Vitam P. Gabrielis Mariæ Institutoris Or-
dinis*

dinis B. V. Annuntiate, typis iisdem 1655.

Seruum B. Virginis Rhotomagi, apud Ri-
chardum Lallemand 1659. latinè vulgavit
Physiognomiam Humanam lib. 4. distinctam.
Lugduni apud Prostium 1648. in 4.

*Titulum Sanctæ Crucis, seu Historiam, &
Mysterium Tituli Sanctæ Crucis Domini Nostri
Iesu Christi.* Parisijs apud Antonium Bertier
1648. in 8.

Stimulum ingrati animi. Rhotomagi apud
Petrum Habault 1661. in 8.

De Angelo Gabriele. Lugduni 1653. in 8.

Nomenclatorem Marianum. Rhotomagi ty-
pis Laurentij Maury 1664. in 4.

*Vitam Sanctæ Solangiæ Virginis, & Mar-
tyris Bituricensis.* Gallicè. Biturigibus 1655.
in 8.

*Iconologiam Marianam, seu Iudicium de
Imaginibus Beatissimæ Virginis.* 1667. in 8.

Parauerat typis *Selecta Elogia, seu Nomen-
clatorem Sanctorum, & celebriorum Scriptorum
in Ecclesia.* Sed mors intercessit

HONORATVS RIO natione Hispa-
nus, gente Catalanus ex Oppido Sancti Hip-
polyti Diœcesis Elnensis in Comitatu Rossil-
lionis, Societatem amplexus est anno salutis
1606. ætatis suæ 20. & votorum 4. professio-
nem emisit. Multis annis egit magno fetuore
& fructu Concionatorem Apostolicum, reli-
giosè obiit Perpiniæ die 24. Septembris 1644.
Edidit Hispanicè libellum

*De valore, & fructu Missæ, & modo eam
offerendi.*

Præterea tacito suo nomine, adscripto
dumtaxat titulo, Sacerdotis cuiusdam è Socie-
tate Iesu, edidit

*Catechismum hortatu Illustrissimi Domini
Francisci Lopez de Mendoza Episcopi El-
nensis, qui eum iussit tota sua Diœcesi populo
explicari.* Edidit etiam lingua vernacula

De Purgatorio.

Tractatum de Aeternitate.

De Indulgentijs.

*Rationes ad peccatorum dolorem excitand-
um.*

Remedia ad Castitatem tenendam.

Exercitia varia.

*Epitomen vtilissimam de Contritione, eius
declaratione, motiuis, & medijs ad eam conse-
quendam.* Barcinone apud Gabrielem No-
gues 1638. in 8.

* HORATIVVS CAROCHI natione
Italus, patria Florentinus Societati se adscripsit
Romæ anno salutis 1601. ætatis suæ 22. & non-
dum absolutis Philosophiæ studijs ad lucra
animarum nauigauit in Indiam Occidentalem
anno 1605. & Mexici votis 4. solemnibus se
adstrinxit. Vir linguarum peregrinarum eru-
ditione clarus; Operarius Indorum triginta
annorum spatio indefessus; Socius aliquamdiu
itinerum, & curarum Prouincialis; Rexit Col-
legium Topozotlanum, nominatusque est à
Præposito Generali in Rectorem Collegij Me-

xicani, necnon Præpositum Domus Professæ.
Ibidem, tandem plenus dierum, ac bonorum
operum octogenario maior quieuit in Domino
circa annum 1666. Edidit

*Artem copiosissimam linguæ Mexicana, ea-
præceptorum claritate, vt linguæ latinæ peri-
tus, breui tempore, & sine Magistro possit il-
lam condiscere.* Mexici apud Ioannem Ruiz
1645. in 4. Reliquit etiam moriens

*Grammaticam linguæ Ottomanicæ, cuius est
vsus in multis Missionibus per illas Regiones,
& præterea*

*Lexicon, magnitudine, & verborum co-
pia, par Calepino.*

HORATIVVS FERRARIVS natione
Italus, patria Mutinensis, Societatem ingres-
sus anno salutis 1593. ætatis 18. votorum 4. pro-
fessionem emisit. Philosophiæ, & Sacræ Scri-
pturæ in Parmensi Vniuersitate Professor fuit.
Mutinense Collegium bis, Mantuanum semel
administrauit. Vir suauissimis moribus, & ap-
primè religiosus; carus tam Nostris, quam
Externis, & quo impulsore Serenissimus Dux
Mantuxæ Ferdinandus fundauit illam Acade-
miam. Tandem Mutinæ è patrio solo ad cæ-
lestem patriam, vt fas est credere, emigrauit
die 5. Septembris 1630. Edidit Italicè suppresso
suo nomine

Fidum Consiliarium in Connubijs Lib. III.
Mutinæ 1627.

HORATIVVS GRASSIVS natione Ita-
lus, patria Sauonèsi, quæ in Liguria Ciuitas est.
Vir omni scientiarum genere excultus. Romæ
cooptatus in Societatem anno salutis sexcente-
simo ætatis suæ 18. vota 4. solemnia nuncu-
pauit. Mathesim annis 11. Genux, & Romæ
cum laude docuit. Architecturæ insigniter pe-
ritus, formam seu ideam Templi Ludouisiani
S. P. N. Ignatio dedicati ad Collegium Roma-
num ipse excogitauit, delineauitque. Rexit
Collegium Sauonense, & demum Romam re-
dux piè deceiit ex hac vita in Collegio Ro-
mano die 23. Iulij 1654. Edidit suppresso suo
nomine

*Disputationem Opticam de Irîde, proposi-
tam in Collegio Romano à Galeatio Mariscot-
to* 1618. in 4.

*Disputationem Astronomicam de tribus Co-
metis anni 1618. habitam in Collegio Romano.*
Romæ typis Mascardi 1619. in 4. sub nomine
autem Lotharij Sarfij edidit

*Libram Astronomicam, & Philosophicam,
qua Galilæi opiniones examinantur.* Perusij
apud Marcum Naccarium 1619. in 4.

*Rationem ponderum Libræ, & Sybellæ,
in qua quid è Lotharij Libra quidque Galilæi
Sybellatore contra libram edito, de Cometis
statuendum sit, collatis vtriusque rationum,
momentis proponitur.* Parisijs & mox Neapo-
li apud Matthæum Nuccium 1627. in 4. Deni-
que sub suo nomine edidit

*Orationem in Parasceue habitam ad S. D. N.
Vrbani VIII. anno 1631. cum alijs eiusdem
argu-*

argumenti, Romæ typis Mascardi 1641. in 12.

HORATIVVS PASSARDVS natione Italus, patria Romanus, sed origine ducta Vercellis, admissus in Societatem Romæ anno salutis 1582. ætatis 18. Professus vota quatuor solemnia, Conciones habuit ad populum & operarium egit in Domo Professa Romana annis plurimis, in qua septuagenario maior mortalitatem exiit die 28. Nouembris 1628. Habuit Genuæ

Orationem ad Senatam Genuensem, in Laurentij Saulij eius Reipub. Ducis inauguratione, quam propinqui Ducis edi curarunt.

HORATIVVS QVARTANTA natione Italus, patria Salernitanus Societati adscriptus anno salutis 1620. ætatis 16. Docuit in ea annos aliquot litteras humaniores, & dum inter nos esset, edidit

Orationem in instauratione studiorum Collegij Capuani habitam, inscriptam Hermares, Qualis Sapiente sub Duce militia. Neapoli apud Aegidium Longum 1629. in 4.

Orationem in funere P. D. Caroli Carafa, Congregationis piorum Operariorum fundatoris, cum Epigraphe, Virtus Militaris. Neapoli apud Ioannem Dominicum Montanarum 1633.

Phenicem. Orationem habitam in exequijs Gerardi Gambacurta.

* **HORATIVVS SMERALDVS** natione Italus, patria Parmensis natus anno sæculi elapsi 92. Societatem amplexus est labentis 9. & professionem emisit votorum trium solemnium. Rhetoricam docuit Nostros, & Externos annis 11. deinde Serenissimum Principem Franciscum Mariam Farnesium, postea Cardinalem, cui etiam fuit à sacris Confessionibus, humanioribus litteris erudiuit. Fuit quoque Magister Nouitiorum, rexitque Domum Probationis Bononiensem, Collegia Rhegiense, Placentinum, & annos septemdecim Collegium Nobilium Parmæ, cuius nunquam satis laudatæ institutiones illius præcipue consilij, curisque debentur. Tandem octogenarius ad laborum præmia euocatus est Parmæ die 12. Maij 1672. edidit

Vitam Comitissæ Lucretiæ Scottæ. Placentiæ typis Ioannis Bazachij 1670. in 12.

HORATIVVS TVRSELLINVS natione Italus, patria Romanus in ipso adolescentiæ flore Societatem nostram appetens affectus est anno reparatæ salutis 1562. & cum alijs, tum Humanioribus potissimum litteris excultus, illas per multos annos in Collegio Romano docuit. Seminarij Romani, Florentini etiam Collegij, ac Lauretani demum Rector fuit. Professus est 4. vota anno à Christo nato 1578. Cum autem animaduerneret Societati nostræ valde necessarios esse homines politioribus disciplinis eruditos, & ea re putaret sacrificium se Deo gratum facturum, quod munus non tam specie, quam re magnum amplecteretur, vltro se in eo studio consensere, ac mori paratum Patri nostro Generali obtu-

lit. Quod quidem quantum in se fuit egregie præstitit, insigni cum bono huiusmodi litterarum; ad 22. enim annos docuit, ac perrecturus erat quoad vita viresque suppetere. Excessit è viuis Romæ anno Christi 1599. die 6. Aprilis cum ipse ætatis annum ageret 54. Vir fuit ex vna parte planè innocens, mirificæ comitatis, qui nesciret de quoquam nisi benè mereri, ac benè loqui; religione, animi demissione, modestia, affabilitate, mansuetudine, cæterisque virtutibus supra modum, amabilis, cuius, candidissimi animi imago in ipsis eius libris elucet. Ex altera verò parte pereruditus, laboriosus, factus cum ad docendum maiore cum fructu, quam pompa, tum ad dicendum pereleganter, ac sanè latinè; cuius linguæ obseruationes ita tenuit, vt paucos habuisse pares existimetur. Scripsit Turfellinus latinè

De Vita Sancti Francisci Xauerij Libros 4. Romæ typis Gabianis 1594. in 8. postea cum auctario, libros sex. Romæ typis Zannetti, 1596. in 4. mox Antuerpiæ 1596. in 8. demum cum alio auctario Miraculorum ex Relatione facta in Concistorio secreto coram S. D. N. Gregorio XV. Pont. Max. acceptorum Monachij apud Cornelium Leifferium 1627. in 16. Eam fecit Hispanicam Petrus Guzman, alii in alias linguas verterunt

Epistolarum eiusdem Sancti Francisci Xauerij lib. 4. quas in vnum corpus collegit, atque eleganter ex Hispano sermone latinæ fecit. Romæ apud Aloysium Zannetum, 1596. in 4.

Lauretana Historiæ Libros 5. Romæ apud eundem 1597. Moguntia apud Balthasarem Lippium 1598. & 1595. in 8.

Litteras annuas Societatis Iesu 1593.

De Particulis latinæ Orationis. Romæ 1598. Moguntia apud Lippium 1599. iterum Romæ 1598. in 12.

Nomenclatorem vocum latinarum. Romæ apud Guilielmum Facciottum 1605. in 8.

Orationem Funebrem in morte Gregorij XIII. Pont. Max.

Varia Poëmata, & Tragædias Sacras

Reliquit præterea post se plura Opuscula ex quibus in lucem hætenus prodiit;

Epitome Historiarum à Mundo condito Libris 10. Romæ primùm: deinde correctius, quamuis non sine multis adhuc mendis, Colonia, sumptibus Bern. Gualteri 1621. & rursus 1627. in 12. Eam Epitomen transtulit Italicè cum Additamento ad hos vsque annos Ludouicus Aurelius Perusæ 1633. in 12.

* **HORTENSIVS PALLAVICINVS** natione Italus, patria Mediolanensis, natus anno octauo sæculi præterfluentis, Societati se addixit 1624. & votorum quatuor nuncupatione se ei obstrinxit. Artem Eloquentiæ sex annis professus est, & totidem Philosophiam naturalem, biennio moralem, Theologiam Scholasticam octennio explicuit. Præpositus gubernauit

bernauit Domum Professam Mediolani; & nunc ibidem sedulam proximis in ministerijs Societatis nauat operam; edidit Latinè

Austriacos Casares Mariæ Annæ Austriacæ Hispaniarum Regina in Dotale auspiciis, exhibitos, partim vinctæ, partim soluta Oratione. Mediolani typis Ludouici Montij 1649. in 4. Magnæ Deiparæ vitam Encomiasticè, & Historicè descriptam. Mediolani typis Philippi Ghisulphij 1657. tom: 2. in 12. Italicè vulgavit

Encomia, seu Prærogatiuas nominis Iesu. Mediolani typis isdem 1661. in 8.

Mariam Matrem Agonizantium centum exemplis demonstratam. Mediolani typis isdem 1669. in 12.

HORTENSIVS SCAMACCA natione Siculus, patria Leontinus, Iosephum fratrem suum germanum natu maiorem anno 1782. ad Societatem nostram secutus est. Vir miri candoris, & prudentissimæ simplicitatis, omnibus disciplinis benè instructus, sed insigniter Humanioribus eruditus; Græcè etiam, Hebraicè, atque Arabicè egregie doctus, quatuor votorum professus. Sacras olim Litteras cum laude est interpretatus. Domestica disciplina legum exactor sibi fuit seuerissimus. Paupertatem miro studio coluit; nulla in cubiculo præter scripta, paucosque, quibus utebatur libris supellectile. Summum erga Deum, Deiparamque amorem, assidua preces, accensa colloquia de Diuinis rebus, & obortæ sæpius inter differendum lacrymæ detegebant. Tandem octogenario sex annis maior quieuit in Domino Panormi die 16. Februarij 1648. Edidit Italicè Externorum quasi Collectorum nominibus, sed sub finem vitæ suo etiam nomine impressas secundò

Tragedias 44. tomis 14. in 12. Panormi typis, & annis varijs nempe per Ioannem Baptistam Maringam 1632. & sequentibus per Nicolaum Buam 1644. & alias

HVBERTVS LINTZ natione Germanus, patria Colonienfis, anno 1611. vicennis in Societatem ingressus, Mathesim, & Philosophiam de moribus cum laude docuit. Obijt Selingenstadij ad Mænum die 24. Decembris anno 1634. edidit

Canonem sinuum accommodatum ad decempedam. Herbipoli typis Ioannis Volmari 1625. in 4.

* **HVBERTVS MUGNIER** natione Gallus, patria Ioinuillanus, diocesis Catalaunensis coopratus in Societatem anno sæculi decurrentis 16. ætatis suæ 18. vota quatuor solemnium ritu concepit, Rhetoricam, & amantiores litteras docuit septennio; tum Philosophiam, & multis annis Ecclesiasten egit. Fuit etiam Pœnitentiarius Pontificius ad Basilicam Vaticanam, & Serenissimo Principi Condæo à Sacris Confessionibus per plures annos, & Collegium Senonense gubernauit. Ad portum salutis aternæ applicuit (vt fas est sperare)

Rhemis die 25. Septembris 1651, Edidit Gallicè

Veram Politicam Principis Christiani. Parisijs apud Sebastianum Picquet 1647. in 4.

* **HVBERTVS VVILTHEIM** natione Belga, natus Vitopoli in Ducatu Luxemburgensi, anno sæculi proximè euoluti 90. vicennis Deo se in Societate dicauit volentis 10. & vota quatuor solemnia nuncupauit. Docuit Rhetoricam, Philosophiam, & Theologiam Moralem. Vir animi excelli, & ad gubernandum idonei. Rexit Collegia Luxemburgense, Namurcense, Leodiense, Duacense secundum, & secundum quoque totam Prouinciam Gallobelgicam; quo munere dum fungeretur, interfuit Congregationi Generali vndecimæ, Romæ. Magnitudini animi par fuit rerum agendarum peritia, eamque ob causam magna fuit apud exteros auctoritate. Societatem velut optimam matrem tenerè amabat, eiusque incrementis ita affici sæpe visus est, vt dulces præ gaudio lacrymas continere nequiverit. Sancti P.N. non solum cultor egregius, sed, & imitator esse studuit; eius cœlestem prudentiam, & caritatem sæpe animo voluens, alijque ad exemplum proponens. Morbis, doloribusque quos acerrimos à calculo tulit, semper maior, donec deficientibus sensim viribus, ad superos (vt speramus) abiit Luxemburgi die 15. Februarij 1665. Edidit Latinè

Monita, & Exempla gubernandi, à Christo, eiusque imitatore S. P. Ignatio relicta: Insulis typis Ign. & Nicol. de Rache 1658. in 12. quæ Gallicè reddidit noster Antonius Girard

HVGGO ROTH natione Germanus, patria Augustanus, patritio sanguine, vir fuit Latinè Græcè, & Hebraicè doctus. Explicuit in Scholis Sacras Litteras, Theologiam moralem, & Philosophiam. Diuersa Collegia rexit, annis autem permultis Tironum Societatis, ac Patrum tertie Probationis in spiritualibus rebus magister fuit, in quo munere vitam posuit, Eberspergæ die 18. Februarij anno 1636. cum vixisset annos 66. in Societate 52. vota quatuor professus ab anno 1604. Homo singularis prudentiæ, & mirificè solidarum virtutum; in cuius consilij, & actionibus, nihil vnquam fucatum apparuit: spiritu Sanctorum Patrum per assiduam illorum lectionem, imitationemque repletus; ita Diuinæ voluntatis placitis consecratus, nullo, vt vnquam aduerso casu turbaretur. Disciplinæ religiosæ rigorem inter suos mira suauitate condebat. Humilitatis profundissimæ fuit, qua Heroicas virtutum actiones solertissimè contegebat. Patientiæ ferreæ, qua morbos acutissimos, nullo doloris signo pertulit. Sensus ita frænabat, vt quondam, piæ actioni scenicæ coactus interesse, illam non viderit. Religiosam paupertatem dilexit tenerrimè, exquisitoria omnia, quibus indigere pariter, & dignissimus esse videbatur, perosus. Senex denique fuit sine vilo senii vitio, non morosus, non querulus

lus, non obsequijs aliorum fouendus. Neque obscura dedit argumenta, se vltimam suam horam præsciuisse. Scripsit latine

Viam Regiam virtutis, & vitæ spiritualis, omnium religiosorum Institutis accommodatam. Monachij formis Cornelij Leyfferij 1639. in 8. Item sub alieno nomine

Defensionem Libri De Gemitu Columbe Card. Bellarmini. Monachij 1631. in 8.

HVGGO SEMPILIVS natione Scotus, patria Craigbaifæus, vir placidissimis moribus, & multarum linguarum peritia instructus in Societatem adlectus in Prouincia Toletana anno salutis 1615. ætatis 21. votorum 4. professionem emisit. Mathematicis scientijs excellens, plurimis Procerum in Regia Philippi Regis Catholici fuit peracceptus, vbi & naturæ concessit die 29. Septembris 1654. edidit

De Mathematicis Disciplinis Lib. xij. in quibus earum vtilitas, dignitas, natura, diuisio explicantur. Antuerpiæ typis Plantinianis Ioannis Moretti 1635. Item

Experientiam Mathematicam, De Compositione, & diuisione numerorum, linearum, quadratorum &c. Matriti ex typographia Regia 1642. in 8. parabat etiam

Dictionarium Mathematicum ordine Alphabetico, quo complecteretur, quidquid de qualibet dictione Mathematica ab antiquis, & recentioribus qualibet lingua Europæis nota, litteris traditum est, sed morte præoccupatus non euulgauit.

HVMFREDVS LECIVS natione Anglus, patria Salopiensis, in Angliæ Vniuersitatibus etiam tum Hæreticus, gradus litterarios suscepit, cumque aliquando de Consilijs Euangelicis concionem instituisset, ea dixit è Sanctorum Patrum sententia, ob quæ grauius à Sectarijs perpeffus est. Ergo abdicatis, quæ ibi habebat beneficijs, Orthodoxam Fidem amplexus, Romæ ad veræ Sapientiae adeptionem incubuit in Collegio Anglicano, & anno Christi 1618. ætatis suæ 46. in Societatem nostram cooptatus est. Demum in Anglicanam messem missus, multa collecta fruge, consumptus in breui expleuit tempora multa, defunctus 18. Iunij anno salutis 1629. Scripsit Anglicè priusquam ad Societatem veniret

Considerationes humiles Serenissimo Iacobo Regi Angliæ porrigendas circa Epistolam Regis præmonitorem ad Principes Christianos. Audomari 1609. Item

Triumphum Veritatis, Consilia præsertim Euangelica propugnantes cum appendice de sua ad Catholicam Fidem conuersione. Duaci 1609. in 8.

HVMFREDVS VVODVVARDVS natione Anglus, Romæ in Societatem cooptatus anno 1577. ætatis 25. Mediolani diu sacras litteras interpretatus est, mira vir eruditione, & scientia colendi Dei, ibidemque obiit die 30. Nouemb. 1587. Reliquit post se

Commentarios in Psalmos, valde eruditos,

qui Mediolani seruantur M. ss. & præterea in Bibliotheca Collegij Romani exstat eorum exemplum. Eum verò hic præterire non debui cum recenseatur ab Antonio Possuino in Apparatu Sacro, Verbo, Dauid

HYACINTHVS HVRANDVS natione Italus, patria Romanus, sed ducta ab Eburonibus origine, cuius Pater composita vxore Subdatarius diu fuit Urbani VIII. Pont. Max. Societatem complexus est Romæ anno salutis 1625. ætatis 16. & litteras amantiores quadriennio in ea docuit. Dum Theologiæ nauaret operam incensus studio lucrandi Deo animas in Indijs, Missionem illam petiuit, & impetrauit anno Domini 1638. & delatus in Prouinciam Japoniæ, Missioni Cocincinensi applicatus est, sed non licuit diu nobis eius feruore frui, nam in ipso fere aditu illius Missionis euocatus à Deo est ad laborum stipendia die 10. Octobris 1647. Edidit dum adhuc in Italia degeret, Carmen heroicum inscriptum

Musarum Architectura in Templi Vrbeuetani descriptione. Vrbeueteri typis Rinaldi Riuk 1632. in 4. Item

Orationem in funere Pompeij Mangionij vtriusque Signaturæ Decani habitam Romæ anno 1635. Romæ apud Paulum Masottum in 4.

* **HYACINTHVS DE MAGISTRIS** natione Italus in Diocesi Cremonensi natus, Societati nomen dedit in Prouincia Veneta, anno sæculi voluentis 26. suæ ætatis 21. & votorum 4. sacramento solemniter se obligauit. Post traditas septennio litteras humaniores, & decursa studiorum spatia, ad lucra animarum nauigauit in Indiam Orientis Solis, & in Malabarica Prouincia multis annis operarium gnauum egit. Linguas Malabaricam, & Surianam exquisitè addidit, & ob singularem prudentiam, pietatem, & agendi dexteritatem ab Archiepiscopo Cranganorensi adlectus est in Socium, & Confessarium. Bis missus est ex illa Prouincia Procurator in Europam ad negotia, & interfuit Congregationi Generali vndecimæ Romæ cum iure suffragij. Ex Europa dein destinatus est à Præposito Generali R. P. N. Ioanne Paulo Oliua Visitator in Brasiliam. Inde redux in Lusitaniam, tertio transiit in Indiam, & demum Goæ in munere Instruitoris Patrum tertiæ probationis, vir laborum pro Christo appetentissimus ex loco peregrinationis huius vitæ, in caelestem patriam vt speramus, emigravit die 11. Nouembris 1668. Edidit Italicè dum Romæ moraretur

Relationem de Christianitate Madurensi in India, & rebus gestis Patrum Societatis Iesu in Prouincia Malabarica, Romæ per Angelum Bernabò del Verme 1661. in 8. quam Gallicè reddidit noster Iacobus de Machault. Parisiis 1663.

* **HYACINTHVS MANARA** natione Italus, patria Cremonensis natus anno sæculi præterlapsi 97. Societati se inseruit præterlabentis

benis 26. iam tum Sacerdos, & vtriusque Iuris doctorali laurea donatus. Rexit Collegia Balneocaballense, & Imolense, vir insignitè pius, solitus singulis noctibus etiam hyeme, surgere ad matutinas preces recitandas, quando inaudiebat signum æris campani ad eas dari apud vicinos Patres Capucinos, ac præter horas Canonicas omnibus communes, adiungebat Officium de Sancto Antonio Patauino, quem singulari studio colebat. Spirituales Coadiutor pridem antea formatus, religiosè decessit Foroliuij die 29. Ianuarij 1662. Edidit Italicè librum, cui titulum fecit

Noctes Melanconicas, in quo tractat de adiuuandis Condemnatis ad mortem. Bononiæ 1658. Reliquit absolutum aliud opus inscriptum

Dies latus, quo docet modum vitandi peccata in omni conuersatione humana

HYACINTHVS PEREIRA natione Indus ex parentibus Lusitanis natus Malacæ anno sæculi præteriti 98. Societati se addixit Goæ prætereuntis 15. & votorum 4. professionem emisit. Quadriennio docuit humaniores litteras; rexit Seminarium Goæ, & Collegium Diense, functus est officio Patris Neophytorum Goæ, & Missiones varias obiit ad Septentrionalem Prouinciæ plagam, & diu in pagis Salsitanis. Demum Bazaini naturæ concessit die 23. Nouembris 1657. Scripsit

Annua litteras ex Malabare anni 1621. impressas Italicè inter alias annuas. Romæ typis Corbelletti 1627. in 8.

IACOBVS ALBERTVS natione Hispanus, patria Bisaldinensis in Catalaunia, acri vir ingenio, Philosophiam, ac Theologiam Bilbili, ac Barcinone cum laude professus est. Rexit Oscanum Collegium, & Gandiense, atque in hoc, magno sui relicto desiderio ob morum facilitatem, qua gratus erat omnibus, decessit die 26. Augusti anno salutis 1638. ætatis suæ 47. in ita Societatis 31. votorum 4. Professus: Edidit Hispanicè

Concionem in Comadias pestem Regnorum, quam cum Oscæ habuisset in die Circumcisionis Domini, titulum illi ex die fecit Circumcisionem Comadiarum. Ilerdæ apud Margaritam Angladam 1629. in 4. Item

Epistolam ad Prouinciam Aragoniæ de obitu P. Iosephi Calatayudi. Cæsaraugustæ apud Didacum Dormer 1637. in 4.

IACOBVS ALVAREZ DE PAZ natione Hispanus, patria Toletanus, honesto loco natus, humanioribus litteris, & Philosophia in scholis nostris excultus, annum agens

18. in Societatem cooptatus est anno salutis 1578. die 24. Februarij. In tirocinio tantum profecit in diuinarum rerum cognitione, vt meditationes nonnullas, quas tum conscripsit, non indignas iudicarent Patres grauissimi, quas sibi describerent. Compluti studia Theologiæ emensus ex Moderatorum suorum voluntate nauigauit in Regnum Peruanum, quo in cursu, cum multas pertulit difficultates alias animo æquo, tum verò sitim ex aquæ potabilis penuria immanem, quæ multos mortales extinxit. Limæ Philosophiam, ac Theologiam summa cum laude doctrinæ explicuit: eodem tempore caelestium rerum contemplationi, & sensuum accuratissimæ custodiæ intentus. Quinque Collegio Rector datus, Marthæ, Mariamque docuit exemplo suo coniunctissimas esse sorores: idemque præstitit dum Cusci, dum Limæ præfuit, dum Prouinciam Vniuersam sexennio gubernauit. Potosij à Prætoribus, Senatu, Nobilitate, populoque frequentissimo obuiam Sancto (sic loquebantur) progressis exceptus, post paulò lethali morbo occupatus est. Mox ipse qui suæ quietis eum destinatum esse locum diu ante dixerat, quamuis dehortantibus Medicis, totius vitæ Confessionem instituit, & reliquis cupiuit instrui Sacramentis. Rectoris dein, quem aiebat eo in actu sibi præesse, manum postulauit ad osculum: & confectis cum eo negotijs grauibus, Ecclesiæ precibus agoni accommodatis voluit adiuuari. Vbi ad solemne cælestium Proficiscere animæ, deuentum est negauit horam adesse proficiscendi, verum se tempori admoniturum; interim iubere cum Deo tantisper secretò agere, cuius præsentissimam tunc opem sentiret, qui cum suas delicias tunc haberet. Nec multo post accenso cereo, Christi de Cruce pendentis sigillum tenerrimè per vulnera disuaniatus placidissimè expirauit die 17. Ianuarij anno salutis 1620. ætatis suæ 60. Funus maximo omnium Ordinum concursu procuratum est, applicata passim corpori Rosaria, imposita oscula, postulata ad venerationem lipsana, ob eius sanctimoniam opinionem. Postridie iusta perfoluta sunt, & de viri laudibus instituta Panegyris, quæ tanto populi studio celebrata est, vt in vrbe frequentissima, quæque ad centum millia metallariorum argenti numerat, nullæ patuerint ea die officinæ. Sepulchrum eius pergunt supplicabundè venerari, & Sancti recentis (sic aiunt) beneficia exposcere, & spe sæpè non irrita, vt luculentis exemplis palam constat. Et verò non nemini probatissimæ virtutis visus est, cum clarissimis lucis, ac Beatitatis argumentis. Corpus eius hodieque incorruptum indumentis sæpè omnibus tabefactis, barbam, capillosque progenerat, tamquam spiraret, & nescio quid liquoris à se profundit, quo inuolucra omnia imbuit, quem digiti etiam à corpore pridem reuulsi distillant. Vir fuit omni virtute ornatissimus, & quod ad mortificationem quidem sui attinet ipse se velut penicillo

descripsit in eo tractatu, quo virtutem illam explicuit. Sensus omnes custodiebat diligentissime. Viscus illi tam tenuis fuit, ut merito diceres eum quotidie ieiunare. Flagra & cilicia vel iam affecta ætate, atque valetudine frequens vsurpabat. Virginitatem ab omni, vel minus cautæ cogitationis næuo seruauit indemnem. Quotidie sese ante sacrificandum per Exhomologesim expiabat. Votum à pluribus annis conceperat, nullum se peccatum veniale de industria admissurum; nullum Scriptorem prophanum lecturum; nimirum cum studio Italicæ linguæ discendæ, quò libros Asceticos eo sermone conscriptos posset intelligere, in principem Poetam incidisset, tanta vanarum imaginum confusione, & ariditate deuotionis multatus est, ut deinceps omni huiusmodi lectione abstinere decreuerit. Diuinarum rerum contemplationi mirifice fuit addictus, sæpè sublimis a terra, & igneo quasi fulgore toto corpore perfusus, magna in luce conspectus est. Viginti quinque & eo amplius annis tam arcta cum Deo mentis coniunctione deuinctus egit, ut nullis vnquam negotijs, cum gubernatione coniunctis contingerit eam vel minimum intercipi: hinc rebus omnibus promptus interesse, libros de profundissimis mysterijs summa facilitate dictare, suauissimis semper affectibus abundare excellentissimos formare conceptus de diuinis rebus; in summa Deo semper præsentate fruebatur. Cum de Diuinis attributis aliquando prælegeret, adeo extra se abreptus est, ut inter discipulorum manus debuerit ad cubiculum deferri. Aliæ die celebrantem visus est Christus suauissime amplexari, & fassus ipse est affectus vehementia se tum propè fuisse confectum. Id cum illi sæpius etiam inter concionandum eueniret, publico abstinere decreuit, quoad Dei monitu iussus est solitas publicè functiones obire. Lucubrationibus ipsius luculentum accessit diuinitus pondus commendationis, quod visus sit inter scribendum cælesti fulgore circumfundi, & ab adstante quopiam, viri grauis specie, quæ scribebat in aurem excipere. Prouincie administrationem à Deo iussus est admittere, & quæ de Medicorum consilio, gemina sibi erat caueria inuolurus, missa facere, quoniam afflictationes valetudinis erat in officij molestias conuersurus. Hæc de Sanctissimi viri moribus pauca delibasse sufficiat: vitam ipse suam delineauit in suis, quæ exstant operibus, vnde plura peter, qui volet. Scripsit

De Vita spirituali, eiusque perfectione lib. 9. Lugduni apud Horatium Cardon 1608. & rursus 1611. & Moguntia sumptibus Antonij Hierati apud Balthasarem Lippium 1614. in folio.

Huius Operis Compendium, à R. D. Ioanne à Gorcum Præsbytero Syluaducense digestum, Excudit Antuerpiæ Hieronymus Verdusius apud Hæredes Martini Nutij 1620. in 8.

De Exterminatione mali, & promotione boni lib. 5. Lugduni apud Horatium Cardon 1613. Moguntia apud Lippium 1614. in folio.

De Inquisitione Pacis, siue studio Orationis lib. 5. Lugduni apud Horatium Cardon 1617. in folio.

Ex ijs verò, quæ His tribus tomis continentur, aliqui tractatus seorsim editi sunt nimirum

De vita religiosè instituenda, siue de Quotidiana virtutum exercitatione. Colonia apud Ioannem Kinchium 1613. & rursus 1614. in 12. qui deinde ab Auctore recognitus, & valde auctus prodijt duobus tomulis, lib. 4. Lugduni apud Iacobum Cardon, & P. Cauellat, 1620. in 8.

Meditationes tripartite. Colonia apud Antonium Boetzerum 1620. in 4.

De Humilitate virtutum omnium fundamento.

De virtutum adeptione. Colonia

Reliquit etiam affectum opus

De Sacerdotum institutione

IACOBVS ANTONIVS MARTHA natione Italus, patria Treuisinus, admissus in Societatem anno salutis 1568. ætatis 24. post gubernationem Collegij Brixienfis, vota quatuor professus, in Orientis Solis Indiam ex obedientia profectus; anno 1583. magno zelo nec minore fructu multos annos posuit in gentium illarum animis excolendis, feliciterque cessit è vita in residentia Malacensi, die 15. Augusti anno 1599. Scripsit

De quatuor Temporibus anni

IACOBVS BALDE natione Germanus, patria Enlishemianus, natus anno sæculi voluentis 3. Deo se in Societate mancipauit 1624. & votorum quatuor sacramento se obstrinxit. Sexennio Rhetoricam, & litteras amæniores docuit, Ecclesiasten egit multis annis, etiam in aula Serenissimi Electoris Bauariae. Interea complura edidit Opuscula vinceta oratione, quæ per totam Europam maximi habita sunt, ipsique A catholicis etiam adeo placuerunt, ut publico typo eum *Horatium Germanum* nominare non dubitarint. Hinc primi Senatorum Norimbergensium pro ipsius calamo certarunt; quem qui demum nactus est, argento inclusum tenuisse aiunt. Ipse Pontifex Alexander VII. Vraniam ab ipso extremis laboribus elaboratam, adeo approbavit, ut missa ad ipsum aures effugie sua, testari id minime sit indignatus. Hanc verò Iacobus Deiparæ Virginianianathema appendit, ut palam faceret cui Palladi ipse labores suos consecraret. Par fama ex illis Poëmatibus utilitas exstitit, cum hinc, se iste Orthodoxam Fidem, alius contemptum humanarum rerum hausisse animo profiterentur. Ipse inter huiusmodi publicos, sibi quæ non ignotos plausus, vnus se abijcere, amæna caritate omnes complecti, Censores suos æquissimo animo ferre, paratissimus ad spongiam, vbi ijs videretur laboribus suis inducen-

ducendam. Aetate demum ad meram vrgente, subtrahebat se hominibus, & plena suspirijs cum Deo colloquia miscebat. Ad extremum graui hectica consumptus, cum propter debilitatem pedum sacrificare non posset biuo quotidie sacrificio genibus innixus, spectante populo, & admirante interfuit. Decumbere dein compulsus, biduum delegit quo solus cum Deo negociaretur, tractareque iter æternitatis, quod deum inijt. Neoburgi 9. Augusti 1668. Edidit

Barrachomyomachiam Homeri tuba Romana cantatam lib. 6. Heroico carmine: addita etiam ad verbum latina interpretatione *Homerici poemati*, & vsu huius suæ lucubrationis ad humana vite commodum. Ingolstadtij typis Georgij Hænlini 1637. in 12.

Edidit etiam suppresso suo nomine *Maximilianum Primum Austriacum*, nouo scribendi genere, modo, sententijs metro illigatis, modo in diffusus dicendi genus sparsis, affine Epidictico, res præclare geitas eius Principis explicans. Ingolstadtij typis Georgij Hænlini 1631. in 8. & cum auctario Monachij 1639.

Carmen Panegyricum Henrico Ottoni Fuggero vellere aureo donato.

Hecatomben, seu *Oden nouam de vanitate mundi*, centum strophis latinis totidemque Germanicis absolutam. Monachij apud Nicolaum 1636. Eam deinceps alij quoque metris expressit in modum certaminis, ediditque hoc titulo

Poëma de vanitate Mundi. Monachij formis Leysserij 1638. in 16.

Templum Honoris à Romanis conditum, apertum virtute Ferdinandi III. nunc eidem Regi Romanorum coronato descriptum, dicatumque à Collegio Ratisbonensi Societatis Iesu. Ingolstadtij typis Georgij Hænlini 1637. in 8.

Oden diuina Agathysum de Solatio Macilentorum. Monachij typis Cornelij Leysserij 1638. in 24. Germanicè panxit

Cantilenam de laudibus B. V. Mariæ. Præterea latinè edidit

Lycorum libros 4. Epodon I. Monachij typis Leysserij 1643. in 12. recufos Colonia apud Ioannem Busæum 1646. & 1660.

Syluarum libros nouem. Monachij iisdem typis 1643. & rursus Colonia 1646. & 1660. in 12.

Heroica Genethliaca, Epithalamia, & alia. Colonia apud Ioannem Busæum 1600. in 12.

Pæsim Oscam, siue Drama Georgicum, de Belli malis, & Pacis bonis, carmine Antiquo; Attellano, Osco, Casco. Monachij formis Lucæ Stratey 1617. in 4. rursus Colonia 1660. in 12.

Medicina gloriam per satyras 22. cum Encomio Toruitatis, & Antagathirsi contra macros. Monachij 1643. & Colonia 1660. in 12.

De Vanitate Mundi, Agathysum, Olimpia Sacra, Lessum, Templum honoris, Philomelam.

Colonia apud eundem 1660. in 12.

Leptiam, i tragediam. Ambergæ typis Georgij Haugenhoferi 1654. in 8. Colonia 1660. in 12.

Odas Parthenias de laudibus B. Mariæ Virginis. Monachij formis Lucæ Stranbij 1648. in 12.

Eclipsim Solarem anni 1654. Monachij, 1662. in 12.

Franiam vittricem, seu animæ Christianæ certamina aduersus illecebras quinque sensuum corporis sui. Carmine Elegiaco Monachij, typis Ioannis Vilhelmi Schieli 1663. in 8.

Pæana Parthenium, siue Hymnum in honorem S. Vrsulæ, & Sociarum Martyrum. Colonia apud Ioannem Busæum 1664. in 12.

IACOBVS des BANS, vide infra IACOBVS DESBANS

* IACOBVS BEAVFEZ natione Gallus, patria Tutellas Societati adscriptus anno salutis 1617. ætatis 20. vota quatuor nuncupauit Philosophiam sexennio in ea professus est; reliquam fere ætatem concionando exegit. Vir acris, vuidoque ingenio, ac semper ad dicendum publicè expedito. In Controuersi arum tractatione egregiè versatus est, ut vulgò Terror Hæreticorum haberetur. Demum in officio Caritatis, dum homini periculosè decumbenti Operam suam impendit, mortis causam contraxisse creditur, magnamque Fidei, quam toties propugnauit præclare, & pietatis significatione diem clauit extremum Petracoræ, die 3. Octobris 1650. Edidit Gallicè

Collationem habitam Rupellæ cum Vincentio Caluinistarum Ministro in 8.

Dissertationem de Ecclesia, ex Occasione conuersionis Viri Nobilis in 8.

In articulum IV. Confessionis Fidei Caluinistarum; in 8.

IACOBVS BERNARD natione Gallus, patria Rhedonenfis, Societatem amplexus Tornaci anno 1606. ætatis 17. facundus Ecclesiastes, varijs in locis per Prouinciam Gallobelgicam Conciones habuit annis 27. Demum Montibus Hannonia religiosè obiit die 22. Aprilis 1652. edidit Gallicè

B. Virginem Mariam de Bona Volontate iuxta Montes Hannonia anno 1639.

Parabat Opus morale sub titulo, *Ponyropolis, seu Ciuitatis impiorum opposita Ciuitati Dei;* sed mors intercessit.

IACOBVS BETZCOVIVS natione Bohemus, patria Citouentis admissus in Societatem Pragæ anno salutis 1597. ætatis 18. Concionatorem, & Operarium multis annis egit, rexitque Collegium Ciumlouienfe Coadiutor spiritualis. Migravit ex hac vita Lintzij die 27. Iulij 1624. Transtulit compendio in sermonem Bohemicum

Commentarium rerum in orbe gestarum, Laurentij Suriij. Cæperat, & Sanctorum vitas ex eodem Suriio lingua Bohemica donare, sed eo morte sublato illas absoluit, ediditque Pat-

ter Albertus Chanouuski, vt suo loco superius exposuimus.

IACOBVS BIDERMANNVS natione Germanus, gente Sueuus, patria Ehingensis, Societatem inuit annos natus 16. anno salutis 1694. in eaque professus est quatuor vota die 31. Iulij 1617. Vir magni iugenij, parisque eruditionis, & doctrinæ. Humaniores litteras nouennio; Philosophiam quinquennio; Theologiam octennio cum laude Dilingæ docuit; inde Romam euocatus Theologum Societatis, & Censorem librorum egit annis 17. scripsit

Res à B. Ignatio Societatis Iesu parente gestas. Monachij typis Bergianis 1612. in 16. Dilingæ editione quinque auctius in 3. libros distinctos apud Vldaricum Rem 1621. Postremo noua recentione facta prodit cum hac Epigrapho:

Ignatius, siue de vita, & gloria S. Ignaty Loiole Societatis Iesu Conditoris libri tres. Romæ formis Francisci Corbelletti 1634. in 16.

Epigrammatum libros tres, Dilingæ apud Vldaricum Rem 1620. & rursus cum recognitione, & auctario 1623. in 12. Demum cum nouo augmento Romæ apud Hæredem Zanetti 1628.

Herodiadem. Poëma Epicum lib. 3. Dilingæ apud Vldaricum Rem 1622 in 12.

Prousiones Theologicas III. quibus Pontificis Romani dignitas aduersus Hæresim propugnata est. Dilingæ formis iisdem 1624. in 12.

Narrationum selectarum lib. 3. ex Marco Tulio Cicerone volumen vnum Dilingæ iisdem formis 1621. in 12.

Narrationum selectarum lib. 3. ex Seneca, Gellio, Plinio volumen II. Dilingæ 1622. in 12.

Agonisticam lib. 3. pro Miraculis, quæ Buccinator Alpinus eiusque tribules impiè, imperiteque criminantur. Dilingæ apud Iacobum Sermodi 1626. in 12.

V baldinum, siue de vita, & indole Antony Marie V baldini Vrbinatis Mentæ Comitæ Breuiarium. Romæ formis Hæredum Guil. Facciotti 1633. & Monachij apud Melchiorem Segen 1634. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbarum 1635. in 24. Eum Italicè reddidit Laurentius delle Pozze noster

Heroum Epistolas libris 3. Romæ 1633. & Monachij formis Leyfferianis 1634.

Heroidum Epistolas libris tribus. Romæ 1638. in 24.

Syluulas Hendecasyllaborum lib. 3. Romæ 1634.

Delicias Sacras. Romæ formis Francisci Caballi 1636. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbarum 1637. in 12.

Acroamatum Academicorum lib. 3. Edidit præterea

Corollaria Philosophica lib. 8. nempe

De Obiecto Logica. De Demonstratione

De Principijs Physicis. De Physico locato.

De Physico Extensio. De Physico animato in genere. De Physico animato in specie. Dilingæ formis Academicis in 4. Item

Opuscula Theologica libris 10. videlicet *De Gratia. De Prædestinatione. De Conscientia*

De Suffragijs. De Pœnitentia. De Censura. De Irregularitate. De Eleemosyna. De sponsalibus

De Matrimonij Impedimentis. Ibidem. in 4.

Aduerte autem Epistolas Heroum, Epigrammata, & Herodiadem nuper anno 1634. fuisse Antuerpiæ apud Moretum typis pulcherrimis recusa; quæ tamen Auctor quia plus mille locis mancæ sunt, & imperfecta, pro spurij haberi voluit.

Expectabantur etiam ab dōcto illius calamo

Satyricon. Lerna Rabularum lib. singulari.

Alcedonia Inuenum lib. III. Fortuna Principum lib. 3. Vita Sancti Francisci Xauerij lib. 3. Ioannis Ogilbæi Martyrium lib. 1. Comica tragædiæ Sacra 10. atque alia plura.

Mors ista molientem oppressit apoplexia, Romæ die 20. Augusti 1639. Fuit vir suauissimis moribus, religiosæ disciplinæ apprime obseruans, humilis, mitis, pius.

Post Obitum prodierunt posthuma *Vtopia, seu Sales Musici.* Dilingæ operis Gaspari Sutoris 1640. in 12.

Aloysius siue Dei beneficia meritis B. Aloysij collata Vvolfgango ab, & in Asch. Monachij formis Leyfferij 1640. in 16.

Comico Tragædiæ Sacra X. Partibus duabus. Monachij 1666. in 8.

* **IACOBVS DE BILLY** natione Gallus, patria Compendiensis, natus anno sæculi præterfluentis secundo, Societati se adiunxit 1619. & votorum quatuor professione se obligauit. Philosophiam in ea docuit triennio, Mathematicam septennio, & conciones annis amplius 20. habuit. Rexit Collegia Catalaunense, Lingonense, & Senonense. Edidit hætenus Latine *Nouam Geometriæ clauem Algebram* Parisijs apud Michaëlem Solij 1643. in 4.

Tabulas Lodoicæas de doctrina Eclypseon. Diuione apud Petrum Pailiat 1656. in 4.

De Propositione Harmonica. Parisijs 1658. in 4.

Tumulum Astrologiæ Iudiciariæ, quo demonstratur ex ipsis Astrologorum principijs, quàm vana, & ridicula sit istiusmodi scientia. Gallicè. Parisijs apud Michaëlem Soly 1659. in 4.

Diophantum Geometram, in quo per rationes Eucpdianas efficiuntur Problemata, quæ ille rationibus algebricis enodauit. Parisijs 1660. in 4.

Opus Astronomicum, in quo siderum omnium Hypotheses, & eorum motus, & oranium, quæ ad Astronomiam pertinent Theoremata, & Præxes expo-

exponuntur. Diuione apud Petr. Pallot 1661. in 4.

Crisin Astronomicam de motu Cometarum, vbi confutatur hypothesis lineæ rectæ, & aperitur nouum systema Cometarum Diuione 1666. in 8.

Doctrina Analytica inuentum nouum. Tolosæ in folio in Commentarijs Diophanti ab Illustrissimo Domino de Fermat compositis

* **IACOBVS BOIREAV** natione Gallus, patria Confluentinus Lemouicensis diœcesis, in Societatem adlectus anno sæculi labentis 25 ætatis 17. votorum quatuor nuncupatione obstrictus sexennium docuit Rhetoricam, & politiores litteras, & ab annis amplius 30. aut concionatur ad Catholicos, aut refellit Hæreticos verbo, & scriptis, eorumque interest Pseudosynodis ad confutandos, qui in ijs sparguntur errores. Scripsit

Genethliacum, & Eidyllia Latino carmine in Delphinum nunc Regem Christianissimum Ludouicum XIV. Burdigalæ apud Petrum de la Court 1638. in 8. Gallicè edidit

Vitam S. Clari Monachi Presbyteri, & Martyris in qua pleraque controuersiarum cum Hæreticis capita per occasionem tractantur. Parisijs apud Gaspardum Meturas 1656. in 12.

Controuersiarum libros 3. aduersus Ministrum Calvinianum in Benearnia. Pali, & Orthesij 1662. 63. & 64. in 4.

Conformitatem Ecclesiæ Romanæ hodiernæ cum prisca Ecclesiæ sumptis probationibus ex Sancto Augustino de Ciuitate Dei, &c. Burdigalæ apud Simonem Boë 1667. in 8.

IACOBVS BONFRERIVS natione Belgæ, patria Dionantensis, natus anno 1573. Societatem 1592. ingressus: de quo sic Franciscus Suuertius in Athenis Belgicis: *Vir est non vulgari doctrina instructus, & raris virtutis ornamentis insignitus. Est enim industria mirabilis, acerrimi ingenij, solidissimi iudicij, & incredibilis in rebus agendis prudentiæ.* Docuit in Aquinctino Duacensis Academiæ Collegio annis aliquot Philosophiam, duobus Scholasticam Theologiam, compluribus interpretatus est Diuinas Litteras, & Linguam Sanctam. Studiorum etiam supremus ibi moderator fuit, & Seminarij Scotorum Superior. Religiosè obiit in senectute bona, singularis eruditionis, atque exempli vir, Tornaci die 9. Maij 1642. Edidit insignè opus

Pentateuchum Moysis commentario illustratum, præmissis quæ ad totius Scripturæ intelligentiam manu ducant Præloquijs perutilibus. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana 1625. in folio *In Iosue, Iudices, & Ruth Commentarium,* cui accessit

Onomasticon Vrbiū, & locorū Sacra Scripturæ. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1631. in folio

In Libros Regum, & Paralipomenon Tomis II. Tornaci apud Adrianum Quinquè

1643. in folio

Paratum reliquit tomum alterum, qui explicabat cæteros libros Historicos. *Esdram, Nehemiam, Tobiam, Iudith, Estherem, Machabæos.* Item *Commentarios in Euangelia, Actus Apostolorum, & Epistolas S. Pauli.* Adornabat etiam Commentarium in *Psalmos* iamque confecerat vsque ad *Psalmum XXXIV.* quando maturum cœlo mors occupauit.

* **IACOBVS BORDIER** natione Gallus, patria Parisinus, natus anno sæculi fluentis 3. vicennis Societati se adiunxit anno 1624. Nancæi, & votorum quatuor professionem emisit. Prælegit in ea amæniore litteras, Philosophiam, Theologiam vtramque Scholasticam, & moralem cum laude, & admotus regimini gubernauit Collegia Turonense, Ambianense, Aurelianense, Domum Professam Parisiensem, & demum totam Prouinciam magna vbique commendatione prudentiæ, integritatis, & zeli in disciplina religiosa promouenda. Fuit enim verò forma sui gregis, & quos à principio tenerioris pietatis sensus intime hauserat, eos, & retinuit constanti animo, & perpetuis in dies accessionibus auxit. Placidus semper, siquæ nunquam absimilis natiua quadam Oris, & sermonis lenitate imperia, quando præerat, temperabat. Non defuit tamen mansuetudini sua vis, vt quod ex prudentiæ legibus statuerat, tenax deinceps in proposito contra pericaces constanter tueretur. Ad egenos subleuandos magnopere propensus, id palam fecit, quando oppressos lethali fame non vnos ad Ligerim populos, corrogata, atque emendicata non leui stipe, quasi è tumulo ad vitam reuocauit. Demum vitam piè, sanctèque actam pari exitu coronauit. Nihil illo decumbente æquius, aut è viuis discedente quierius, migravitque ad meliorem vitam (vt fas est credere) Parisijs in Domo professæ quam secundum moderabatur, die 17. Augusti 1672. edidit Gallicè

Introductionem ad Exercitia spiritualia 10. dierum. Parisijs apud Florentium Lambert 1669. in 8. Recusam Ibidem 1671.

IACOBVS BOVTONVS natione Gallus, patria Nannetensis Philosophiarum sexennio, Theologiam quinquennio docuit in Societate, quam duodeuicennis ingressus est anno 1610, & vota quatuor nuncupauit. Ad magnas naturæ dotes ita virtutem, & eruditionem adiunxit, vt in omnibus semper magnus extiterit, & doctrina eruditissimos quosque in Scholis adæquarit. Verum non satis fuerunt Scholasticæ occupationes, homini ad Apostolicos labores anhelanti: quare Americanarum Insularum campum sancta quadam importunitate à Superioribus (qui ægrè tanto viro carebant) extersit. Eo in opere dum absoluti Societatis Operarij partes omnes explet, & maiora suis viribus aggreditur, cœli folique malignitate aduersante valetudini, Gallias repetere cogitur, vbi eas sibi laureas in priuata vita

vita promeruit patiēdo, quas inter Apostolicos labores agendo fuisset consecutus. Enimvero maximis in languoribus, quibus diuebatur, patiens adeo exstitit, vt prius morbum cognoscere datum non fuerit, quam fatiscētibz viribus animaduersum est eum satisfacere non posse pietati suæ quotidiana in visitanda sēpius Beatissimæ Virginis imagine. Itaque doloribus coactus cedere, & Medicis se permittere breui ad cœlestem (vt speramus) patriam euolauit Flexiæ die 17. Nouembris 1658. Edidit Gallicè

Relationem stabilitæ à Gallis Sedis in Insula Martiniana vna ex Antilijs in America ab anno 1625. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1640. in 8.

* IACOBVS BOYMAN natione Germanus, patria Iulias, Societati adscriptus anno à partu Virginis 1626. ætatis 21. indefessus in officijs varijs caritatis Operarius. Humaniora omnia professus est, Scholis multis annis præfuit, politioris litteraturæ insigniter peritus. Rexit cum laude Collegia Nouesij, Monasterij Eiffliæ, & Aquisgrani. In conscientijs pœnitentium dirigendjs mirificè dexter, suauitati coniungebat efficaciam. Pios animi affectus, quos verbo, & typis alios docuerat, ipse in graui, & extremo dysenterix morbo sedulo exercuit, & acerbissimos corporis dolores patientissimè tulit. Per aliquot dies ante obitum, Sacramentalem absolutionem magna pietatis significatione quotidie petiuit, suosque dolores doloribus Christi patientis, meritisque Deiparæ (cuius cultui tota vita addictissimus fuerat) vniri desiderauit. Tandem confuctis Ecclesiæ Sacramentis ritè communitus, Aquisgrani finem viuendi inter mortales fecit die 20. Octobris 1669. magno sui relicto desiderio plurimis ciuium, quorum moderabatur conscientias. Edidit primum vernaculè

Carissima pro diebus Iouis, Veneris, & Sabbati. Coloniae apud Vvilmelium Freiffen. 1650. in 12. Postea latinè

Hebdomadam Amoris per septem Carissimam ritè digestam. Ibidem 1658. in 12. Item

Minutiores aliquot tractatus Latine & Germanicè pro Sodalitate Ecclesiastica, quam dirigebat, v.g. Artem Vitæ; Diem Salutis; Scientiam Sanctorum; Nosse Moti; Tirocinium Virutis, & his similia.

IACOBVS BROQVARDT natione Belga, patria Theonuillanus in Ducatu Luxemburgensi vicennis in Societatem venit anno 1608. in eaque gradum Coadiutoris spiritualis fortitus est. Vir multis eximijs virtutibus, sed insigni præsertim studio in Deiparam ornatus, cuius cultum apud summos, infimosque dici vix potest, quanto ardore promouerit. Sacellum illud Virginis Beatissimæ, cui à Consolatione nomen est, extra pomarium Luxemburgi, non Belgio modo, sed Exteris quoque Nationibus ob miraculorum frequentiam celeberrimum, illius fere vnus industria surrexit,

ornatumque est, vt passim omnes sibi persuadeant eum manifesta Deiparæ ope ad hoc opus perficiendum fuisse olim à peste liberatum. Sed nec minor eius sollicitudo domi fuit in expiandis pœnitentium conscientijs, & in informandis dexteritas. Tandem acutissimus calculi doloribus probatus, & bonorum operum plenus à Deo ad præmia euocatus est, Luxemburgi die 14. Aprilis 1660. vertit latinè ex Gallico

Pedagogum Christianum P. Philippi D'Oultreman. Luxemburgi typis Huberti Reuland 1629. recusum cum Auctario Treuiris 1644. Germanicè reddidit

Testamentum Christiani hominis Antony Sucquet, cui addidit de suo varia pietatis exercitia. Luxemburgi 1625.

Veram Christiani Philosophiam, Meditationem mortis Caroli Musart.

Libellum vnus è Nostris inscriptum Gallicè Pensez y bien

Media iuuandi animas Purgatorij à Nostris Marco de Bonieres scripta. Luxemburgi apud Hubertum Reuland 1635.

Compendium Perfectionis Nostris Achillis Gagliardi. Ibidem 1635.

Speculum perfectæ Communionis. Treuiris 1645.

Piam exercitationem erga Christum Crucifixum. Ibidem.

Varios Libellos piorum Exercitorum. *De Amore, & honore erga Deiparam; De Conuisione; De presentia Dei; De Amore Dei &c.* Luxemburgi per Hubertum Reuland 1625. De suo edidit Germanicè

Miracula, & Curationes admirandas, que Maria Consolatrix afflictorum in Sacello suo iuxta Luxemburgum operari dignata est. Treuiris apud Hubertum Reuland 1640.

IACOBVS CANISIVS natione Belga, ex Oppido Calcaria Ducatus Cliuensis, Petri Nostris nepos, ingressus est Romæ in Societatem anno salutis 1606. ætatis 22. in ea post Humaniores litteras, Moralem Philosophiam annos aliquot docuit. Professus tria vota solemniter anno 1622. Vitæ suæ ex caritate prodigus Monachij se peste afflatorum obsequijs, post Suecicum bellum addixit, cui malo superstes Lauretum pedes contendit exsoluiturum votum, quod pro sua incolumitate Sospitrici Virgini, Senatus Populusque Monachiensis conceperat. Tandem Ingolstadtij cum pridie sanus visus fuisset, & postero die mane facris operatus, repertus est mortuus die 27. Maij 1647. Scripsit

Fontem salutis, seu primum Sacramentorum omnium Baptismum. Coloniae.

Meditationes sacras de Christo, & B. Virgine Monachij 1628.

Hyperduliam Marianam à Ioanne Berchmanno exercitam. Monachij apud Melchiorum Segen 1636. in 16.

Edidit suo nomine Christiani Thanatophrasti.

Artem

Artem Artium, seu de bono Mortis

Ex Italico vertit Latine

Concionum P. Gregorij Mastrilli tom. Coloniae

Vitas Sanctorum à Petro Ribadeneyra scriptas Hispanicè fecit Latinas. Coloniae apud Ioannem Kinchium, 1630. in folio. Accessit

Appendix, seu Vitæ Sanctorum Caroli Borromai, Ignatij, Francisci Xauerij, Philippi Nerei, B.B. Francisci Borgiæ, Aloysij Gonzagæ, Stanislai Kostkæ.

* IACOBVS CATERVS natione Belga, patria Antuerpiensis natus anno sæculi transacti 93. Societati se addixit vertentis 11. & vota quatuor solemnia professus est. Docuit humaniores disciplinas quadriennio; Conciones sacras habuit decennio; Rexit Collegium Cortracense, migravit ad Dominum, Bruxellis die 6. Aprilis 1657. Edidit

Virtutes Cardinales Ethicis emblematis expressas. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1645. in 4. Item

Tacito suo nomine magnam partem à se composita

Acroamata nuptialia Balthasari Moreto. Ibidem 1645. in 4. Item

Ideam publici honoris exhibiti Serenissimo Ferdinando Cardinali Infanti Hispaniarum, Brugas Flandrorum introeunti. Brugis 1635. in 4.

* IACOBVS CELLESIVS natione Italus, patria Pistoriensis, natus anno sæculi voluentis 19. Deo in sua Societate se dedicauit 36. & vota quatuor solemniter concepit. Docuit Rhetoricam, & Philosophiam; Rexit Collegia Interamnense, Maceratense, Maronitarum Romæ, & Seminarium Romanum cum laude prudentiæ, fuitque socius, laborum, atque curarum Prouincialis Romani, nunc Collegij Florentini clauum tenet. Edidit Italicè

Vitam P. Iulij Mancinelli Societatis Iesu Clementi IX. Pont. Max. dedicatam. Romæ apud Varesium 1668. in 4. Transtulit Italicè

Historiam Belli Belgici conscriptam à nostro Angelo Gallucio Partibus II. Romæ sumptibus Ignatij de Lazaris 1673.

* IACOBVS CHANNEVELLE natione Gallus, Diœcesis Abrincensis in Normannia, natus anno sæculi transeuntis 20. Societati se addixit 1641. & vota quatuor solemniter nuncupauit. Rhetoricam, & politiores litteras docuit septennio, Philosophiam annis 13. nunc Ecclesiasten agit. Edidit

Accuratam totius Philosophie Institutionem iuxta principia Aristotelis Tom. XII. in 12. Parisijs apud Edmundum Martinum 1667.

IACOBVS CARIBDIVS natione Siculus, patria Mamertinus, claro genere natus. Is cum Societatem penè puer amplexus esset anno salutis 1569. & præstaret illustribus naturæ donis, euasit insignis Orator; Poëta, Philosophus, Theologus. Philosophiam Messanæ & Romæ docuit, & subinde etiam Theologiam, cuius doctoralia accepit insignia. Præ-

fuit tum alibi, tum Messanæ Collegio sexennium magna prudentia, sed maiore etiam omnis virtutis exemplo. Obijt deum in natali suo solo die 6. Augusti anno 1620. ætatis 65. ab inrita Societate 51. à suscepta professione 4. votorum 31. habuit coram Sixto V. anno 1586.

Orationem de Passione Domini, quæ nuper cum alijs aliorum eiusdem argumenti edita est Romæ typis Mascardi 1641. in 12.

IACOBVS DE CODT natione Belga, patria Iprensis, vir humanioris litteraturæ peritissimus, simulque ad res gerendas velut à natura factus. Societatem ingressus est anno Domini 1592. Rectorem egit Ipris, & Siluæducis, & Prouincialis demortui, cuique socius erat, egit Vicarium. Egregijs omnino virtutibus instructus fuit, sui mundique contemptu insigni, comitate erga omnes, modestia, pudicitia, oculorum continentia, silentij atque orationis studio singulari. Is cum Brugis operam solandis ægris militibus, qui è castris ad Slusam positos deferebatur impenderet, optauit in eo ministerio mortem oppetere; votis annuit Deus, nam die S. Catharinæ sacro ad populum verba facientem atrox inuasit morbus, quo breui extinctus est animo ita comparato, vt si vitæ, mortisque ipsi data esset optio, dubium se fore diceret vtrum posthaberet. Obijt die 9. Decembris anno salutis 1621. ætatis suæ 49. ab inrita Societate 29. à suscepta 4. votorum professione 11. Scripsit

Orationes & Poemata omnis generis. Gandau

Carmen Leoninum elegans, & argutum in Hæreticos suppresso nomine, cuius initium est Norma Ministrorum, seu simplex regulum.

Iuxta iter errorum, & sine lege reformatorum.

Item Leoninè lusit

De Iubal & Tubalcaim

De Aureo Vellere

De Iubileo Illustrissimi Domini Matthie Houij Archiepiscopi Mechliniensis.

IACOBVS COLENS natione Bohemus, patria Pilsnensis natus annos 22. Societati se adiunxit anno salutis 1588. & vota 4. professus est. Concionatorem egit annis circiter 20. & Collegium Crumlouienſe gubernauit. Doctrina, zelo, & pietate sua multas non solum animas, sed & familias integras hæresis labe contaminatas ad Ecclesiæ Catholicæ gremium perduxit. E viuis excessit Pragæ, Calendis Augusti 1633. Transtulit in linguam Bohemicam nonnulla opuscula pia Cardinalis Bellarmini, sub quo Rectore in Collegio Romano Theologiæ operam nauauerat. Videlicet

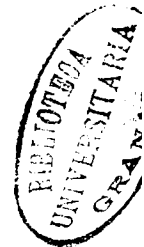
De Ascensione mentis in Deum. Recusum Pragæ apud Ioannem Bilinum 1630.

De Gemitu Columbe, & De Arte bene moriendi. Ibidem eisdem typis

De Perfectione Spirituali Luca Pinelli.

Z z

pra-

Praga apud Casparum Rangesium 1608.

Meditationes de Septem Virtutibus Christi in septem hebdomada dies distributas eiusdem Pinelli. Ibidem.

Ludouici Blosij Instructionem ad Perfectionis studiosos. Ibidem

Vitas Sanctorum Ignatii, & Francisci Xaverij. Ibidem

* IACOBVS CORET natione Belga, patria Valencenensis, natus anno sæculi præterlabentis 31. in Societatem se recepit 49. & vtorum 4. nuncupatione se adstrinxit. Rhetoricam, & amæniores litteras sexennio in ea professus est. Conciones habuit aliquamdiu in Gallia, & nunc pergit eas habere per Belgium magna frequentia Auditorum. Edidit Gallicè

Associationem pro pia morte obeunda, præsidio Angelorum tutelarium. Cadomi apud Ioannem Cauelier 1663. iterum Insulis 1665.

Vitam Anna de Beauuais Ordinis S. Ursule Insulis apud Nicolaum Rache 1667. in 4.

Antidotum aduersus pestem corporis, & animæ. Xenium anni 1669. Triplex sedus spirituale anni 1670. Insulis apud eundem

Christum patientem ad normam Meditationum explicatum. Insulis apud eundem Rache 1670.

Praxim bene confitendi, & communicandi. Insulis apud Nicolaum de Rache 1670. in 12.

Bonæ Pacis Strenam. Ibidem 1671. in 12.

Iosephum maximè à Deo amatum, & maximè hominum amantem. Insulis apud eundem 1672. in 8.

Philedonem retractum ab Hæresi. Ibidem 1671. in 12.

IACOBVS CRVICIVS natione Italus, patria Nuceria, illa quæ in Vmbria est, plane puer propter egregiam indolem, cum primum per ætatem licuit, admissus est in Societatem anno salutis 1560. ætatis 15. cui ab ipso Sancto Ignatio fuerat destinatus. Mirabiles progressus fecit in omni genere studiorum. Litteras Humaniores, Romæ Philosophiam, Mediolani Theologiam, admodum adolescens explicuit. Studia Romani Collegij moderatus est. Collegia varia, & Domos rexit, demum Assistentis fuit Italicæ, & Præpositi Generalis Admonitor vsque ad suum obitum. Obijt Romæ anno salutis 1637. die 15. Decembris. Editæ sunt ab alijs

Duæ Orationes Italicè ab ipso dictæ, altera Cremonæ in funere Philippi II. Regis Hispaniarum, impressa Cremonæ 1598.

Altera Genuæ ad Senatam Genuensem, De vnione, seu de optima ratione gubernandi. Genuæ 1601.

IACOBVS CRVICKELIVS natione Germanus, natus in Vvalradt Ducatus Iuliacensis, 1591. Societatem ingressus 1610. die 23. Octobris, Coadiutorum formatorum vota edidit 1627. die 24. Augusti. Docuit Humaniores litteras, Mathematicam, & Ethicam. Naturæ concessit Aquigrani die 10. Februarij 1642. Edi-

dit Treuiris Professor Matheseos

Triborarium annulare anno 1621.

IACOBVS CRVSIVS natione Germanus, patria Bambergensis Societati adiunctus anno Domini 1568. ætatis 20. solemnem vtorum trium professionem emisit. Rectoris officium nouennio; Magistrum nouitiorum triennio cum laude sustinuit. Serenissimæ Mariæ Annæ Bauaræ Archiduci Austriæ, quæ Ferdinandum III. Romanorum Imperatorem orbi terrarum dedit, à Sacris Confessionibus fuit, religiosi candoris, & regularis obseruantie nominè commendatus. Senio tandem magis quàm morbo ad extremum redactus, Græcij Styriorum cessit à vita die 20. Februarij anno salutis 1617. ætatis 69. ab inita Societate 50. Sacramentis muniri voluit priusquam sensibus destitueretur, & multa de felice Religiosorum statu, multa de futura Beatitate locutus, aiebat se cupere dissolui, vt Christum Seruatorem, eiusquæ Matrem Virginem videret, & vnâ B. P. Ignatii, per quem Deus tot bona Ecclesie suæ erat impertitus, conspectu frueretur. Hæreticorum fuit indefessus oppugnator, quibus refellendis

Multa in vulgus sparsit apta Schediasmatum typis expressa, inter quæ fuerunt:

Dialogus familiaris inter A catholicum inuestigantem veram Fidem, & Catholicum respondentem. Græcij 1592. in 12.

Fax ad veram Fidem preluens, siue Instructio hominis ad Fidem Orthodoxam Græcij 1597. in 12.

De Veritate Corporis Christi in Eucharistia. Græcij 1599. in 12.

De Corruptione Sacræ Scripture facta à Lutherò in rebus dogmaticis. Græcij 1602. in 12.

De Traditionibus. Ibidem 1605. in 12.

IACOBVS DAMIANVS natione Belga, patria Atrebas, Societati adscriptus anno 1619. ætatis 20. Litteras Humaniores docuit annis septem; nec vulgares in ijs progressus fecit, facili seu ad solutam, seu ad ligatam orationem ingenio. Præfuit etiam in scholis annos 6. & vtorum 4. professione se obligauit. Vir perspicacis ad modum intelligentiæ, magnam spem fecerat multorum voluminum, sed febri hectica consumptus piè decessit in Tornacensi Collegio die 16. Decembris 1650. Edidit

Synopsim Historiæ Societatis Iesu primo sæculo Tornaci typis Adriani Quinque anno 1641. in folio, quàm Gallicè reddidit Noster Franciscus Lahier typis eisdem 1642.

Belli Germanici Decadem priorem, pro Ferdinandis II. & III. Cesaribus, ab Deipara per eosdem in exercituum suorum supremam Ducem electa, gesti. Duaci typis Ioannis Serurier 1648. Carmine Epico. Recusum Francofurti in Parnasso Societatis 1654. in 4.

Parabat plura, sed mors calamum stitit.

IACOBVS DESBANS natione Gallus, patria Campanus, Mausomensis, in Societatem anno 1609. ætatis 16. ingressus annos vndecim

decim magna nominis fama docuit Rhetoricam, & demum in Hispaniam, vt litteras Græcas in Regia Academia Madritensi doceret loco P. Petauij tuuc infirmi missus est. Inde redux in Galliam, Molinis dum ibi regeret Collegium ad vitam meliorem migravit, spiritualis Coadiutor pridem formatus die 14. Februarij 1649. Omnibus, quibus conuixit exemplo fuit; orationis, obedientiæ, & mortificationis assiduæ vsu conspicuus; quibus accedebat innata morum suauitas, quæ mirum in modum ad amorem sui omnes alliciebat. Scripsit

Paruum B. Virginis Sacellum Hieroglyphicum distinctum imaginibus Parthenio Sodali Sacrum. Muffiponti apud Sebastianum Cramoisy 1623.

De Glorioso Heroicæ virtutis Regno. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1632. & Flexiæ 1635. in 8. apud Georgium Griueau. Item

Sacram Christi Domini Academiam. Latine Parisijs apud Sebastianum Chapellet 1633. in 8.

Clementem Alexandrinum notis illustrauit. Reliquit paratum prælo opus ingens

De Apostolis. Et alterum De Nabuchodonosore, typo Penitentiae.

* IACOBVS DES HAYES natione Belga, patria Heuriensis in Ducatu Limburgensi annos natus 23. accessit ad Societatem Tornaci 1638. & vota quatuor solemnia nuncupauit. Humaniores litteras pluribus annis professus est; Missiones obiuit triennio in Bohemia, nunc in Missione Hamburgensi annos aliquot versatur. Scripsit perutile, & eò sæpius recusum

Compendium Controuersiarum, sub titulo Ducis fidelis. Leodij apud Guilielmum Streel 1669.

IACOBVS DHELIOT natione Gallus, patria Aginensis, admissus in Societatem anno salutis 1592. ætatis suæ 28. obiit Tolosæ die 26. Aprilis anno 1638. in gradu Coadiutoris spiritualis constitutus. Magno Zelo lurcrandarum Deo animarum æstuat; hinc erumpentes ex eo, auditi sæpe gemitus, quod Deum tam contemptim haberent mortales. Capite damnatis crebrò ad solatium, salutemque animæ datus est, quibus ferrum, quo perierunt, suis hortamentis commutauit in palmam, adeo validè eos animauit ad Christianam patientiam. Scripsit materna Lingua

Summam Catechisticam, Odas in annua Festa. Præterea Latine

Iambos mordaces in Caluinistam

IACOBVS DINETVS natione Gallus, patria Molinensis, natus anno sæculi transacti 80. Societati se addixit transuentis 4. & solemni vtorum quatuor sacramento se obstrinxit. Egregium Concionator varijs in locis cum fructu auditus est. Rexit Collegia Aurelianense, Turonense, Rhedonense, & Parisiense, tum Prouinciam vtramquæ Franciæ, & Cam-

paniæ. Postea Regibus Christianissimis Ludouico XIII. & Ludouico XIV. à Sacris Confessionibus fuit. Et priori quidem morienti præfens adfuit, atque inter eius brachia Rex pijsimè efflauit animam, postquam iussisset cor suum post obitum in Parisiensi Professorum Societatis æde collocari in pignus sui erga Societatem amoris; quod & factum deinde addito argenteo mausoleo. Narrationem de felice Regis morte conscribere cæperat P. Dinetus; sed ex ipsius aduersarijs eam contexit noster Antonius Girardus. Demum laborum mercede donandus religiosissimus Pater, rebus humanis exemptus est Parisijs in Domo Professorum die 22. Decembris 1653. Parauerat quidem typis

Vitas illustrium hominum comparatas; & Opera Moralia imitatus Plutarchum, sed morte interueniente non emisit.

IACOBVS DYCK natione Belga, Ruræmundanus, natus anno 1575. Societati aggregatus 1596. Rector fuit Collegij Traiectensis triennio. Docuerat Litteras humaniores quinquennio, & multis annis œconomiciæ domesticæ curam gessit in gradu spiritualis Adiutoris constitutus. Obijt Gandauì sexagenarius die 26. Maij anno 1625. Vertit ex Italico Flandricè

Exercitia interna virtutum Blasij de Palma. Gandauì apud Manilium 1627. iterumque atque iterum Antuerpiæ apud Aertsens, & apud Cnobbaert.

Auctarium Caroli Musart ad eundem librum, continens exercitium virtutum externum.

Detectionem Magni Cathay, seu Regnorum Tibet ex litteris P. Antony Andrada.

Mensam Regalem Christi Domini, seu exercitia spiritualia ad digne Communandum. Gandauì, ac subinde Antuerpiæ apud Cnobbaert 1631.

Ex Hispanico autem vertit Latine

Praxim, & Declarationem Exercitiorum spiritualium S. Ignatii auctore Ludouico de Palma Societatis Iesu, in Belgio, ac postea Viennæ Austriæ, recusam 1635.

IACOBVS FERRAN natione Hispanus, patria Barcinonensis, inuictæ constantiæ vir, & diuturna morbi vexatione probatus. Memorabilem de se victoriam etiamnum Tiro obtinuit, cum in nosocomio abhorrentem impetum naturæ ab infirmi cuiusdam pædore, & squallore, egregio facinore domuit, nimirum Sciscitatus num excrecentes nimium vngues sibi vellet præsecari; illo annuente, denibus illos suis, repetitis moribus præsecuit. Obijt Barcinone anno salutis 1621. ætatis 39. ex quo venerat in Societatem 21. in qua votis quatuor solemnibus ante annos quinque se obligarat. Egregium Opus molitus est, cuius editionem mors immatura intercepit

De repudio Synagoge, & Ecclesie cum Christo connubio

IACOBVS DE LA FVENTE natione

Hispanus, patria Toletanus, coopatus in Societatem anno Domini 1591. ætatis suæ 16. vir si quis alius feruens, & Diuinæ gloriæ, ac salutis hominum zelo accensus; quique operam suam eo promptius libentiusque, quo tenuioribus impendebat. Murciae Congregationem instituit cæcorum; alteramque Æthiopum. Compluti vero vnam Grammaticarum; quas ipse omnes, aliasque diligentissime administravit. Egenos cogebat in vnum aliquoties per annum, & per exhomologesim expiatis corrogata ad id stipe, donabat: idem vincitis officium alternis impendebat: vnde illi iam passim Patris pauperum illustre nomen adhæsit. Capitis damnatos incredibile dictu est, quanto studio, fructuque procuraret: quibus iuandis Sacerdotum Sodalitium excitavit, è quo bini semper illis adessent. Ipse verò simul atque ad eos venerat, in angulum aliquem secedens, ita se diuerberabat, vt illos ad poenitentiam, voluntariam etiam flagellationem suo exemplo prouocaret. Missiones in vicina oppida frequens obibat, & quoquo venerat, inuflammabat omnia. Inuehebatur in blasphemos, & execratores pro concione solito vehementius, eosque adductis iræ Diuinæ exemplis perterrefaciebat. Adibat crebro Scholas elementariorum, & pueris Cathesim exponebat. Cum tam multa tam præclara præstaret, demississime de se sentiebat. Vocem suam, modumque dictionis ipse per iocum eleuabat. Honestiores alios conciones concedebat, rudium imbuendorum Christianis elementis, & Confessione expiandorum partibus sibi vindicatis. Orationi, & corporis castigationi fuit valde addictus; B. Virginis impense studiosus, eam frequenter precibus, alloquijs, orationibus iaculatorijs interpellabat: Confraternitatem ipsius honori erexit appellatam Seruorum B. Virginis: multa ipsius in mortales beneficia singularibus plagulis excusa, sparsit in vulgus identidem, pietati aduersus illam excitandæ: in ipsis reorum custodijs, atque ergastulis, ipsius icones proposuit, antequas vinciti supplicarent. Creditus est tantæ in Diuinam Matrem pietatis tulisse hoc præmium, vt eximio animi candore præstaret, quem ipse quoque diligentissima sui, sensuumque custodia tuebatur. Obijt vir egregius quatuor dudum vota professus Madridij anno salutis 1616. die 19. Aprilis. Vertit Hispanicè

Catechismum Roberti Cardinalis Bellarmini, & eum exemplis illustravit, in 8.

IACOBVS FRANCISCVS natione Lotharingus, patria Varanæus, in diocesi Tullensi, natus anno Christi 1574. Societati se adiunxit 1595. professionem quatuor votorum emisit 1614. Is cum à parente Catholico quidem, sed consanguineorum fraudibus illecto, missus fuisset studiorum causa in Academiam Heidelbergensem, tunc ab Hæreticis occupatam, odio doctrinæ pestilentis, quæ ibi tradebatur, conuerso itinere, & relictis Comi-

tibus Bruntrutum primò, deinde Friburgum, mox longo itinere, ac pedes Lauspergam contendit, atque ibi se Deo in Societate tradidit. Emenis ea in Prouincia studiorum spatijs, & prælecta Dilingæ Philosophia redijt in Lotharingiam, docuitque iterum Philosophiam ad octennium, Theologiam Moralem quadriennio, Scholasticam septennio, Sacram Scripturam interpretatus est nouennio, atque Missipontanæ Academiae Cancellarius fuit penè quinquennio Theologiae laurea Doctorali ornatus. Inde belli Lotharingici occasione Rheinos appulsus, superiorum ibi studiorum, rerumque spiritualium Præfectus, reliquum vitæ suauiter exegit, vsque ad diem 4. Decembris anni 1639. quò animam pijsimè Deo reddidit. Morte iam imminente, & Noctris de more circa lectulum se in genua prouolentibus, indignum se dicebat tot Fratrum suorum præsentia, non sine verecundia, Dei beneficium agnoscens, quòd cum tam multi per dies singulos, in bellis, in Nosocomijs, in suis adibus, nullo planè præsentate, vel adiuuante morerentur, sibi morienti triginta ex nostris adessent. Fuit ille Theologus acutissimus, Orationi vero ita deditus, vt præter pietatis exercitia, & lucubrationes Sancti Augustini nihil in delicijs habere videretur. Cum theatralia aliquando ludari darentur, ipse se in templum clam proripiebat, vt orationi liberius, atque otiosius vacaret. Tam impensè Canticum amauit, vt à colloquijs mulierum prorsus abhorreret. Quo tempore Theologiam Scholasticam prælegebat, discipulos hortabatur, vt in Sacram Scripturam grauius incumberent, alijs, cætera ita cito detiorescere, nec ætatem ferre; solam Sacram Scripturam veræ pietatis alimentum esse, & senectutis Christianæ solatium. Scripsit

De Causa salutis Infantium contra Infanticidium Gebennense. Mulliponti apud Galparem Bernardum 1631. in 8.

Animæ ad Inferos damnatæ lamentationem, rhythmis Latinis, quos in gratiam Congregationis Rhemenis edidit, e plurimis quos priuatæ pietatis causa conscripserat.

Commentaria in Psalmum 118.

Euerstonem Fidei Calumnianæ.

Exercitia Serui B. Mariæ Virginis

* IACOBVS FRANCISCVS VIA natione Italus, patria Placentinus, natus anno sæculi fluentis secundo, Deo se in Societate mancipauit 1618. & solemnè votorum quatuor sacramento obstrinxit. Iuniores nostros annis aliquot Rhetoricis institutionibus erudiuit. Theologiam Moralem decennio professus est; Rexit Collegia Balneocaballense, Imolense, Faentinum, Foroliuense, & Ariminense iteratò. Apud Antistites varios Theologi munere cum laude perfunctus est; Bononiæ apud Cardinalem Nicolaum Ludouisium Archiepiscopum sexennio; Fauentiæ apud Cardinalem Rosettum Episcopum quinquennio; Mutinæ

tinæ apud eius Urbis Antistitem sexennio. Desijt viuere inter mortales Buxeri die 15. Nouembris 1671. Edidit felice vena complura Poemata

Epicædia, Epithalamia, Aonidum plausus gratulatorios, Volumineidem Lyricam; & confamilia, diuersis annis, & locis; quæ si simul compingerentur iustum efficerent volumen. Præterea illius sunt

Decisionum Casuum Conscientiæ Congregationibus diæcesis Mutinensis propositorum tomiduo, quorum primus editus est Mutinæ typis Cassiani 1659. posterior Ibidem 1660.

Parauerat prælo de Domo Lauretana complures tomos, multis libris singulos distinctos, & inscriptos

Lauretum Lyricum; Lauretum Epicum; Lauretum Elegiacum; Lauretum Bucolicum; præterea Bethelmiados libros sex; & Epigrammatum Libros tres. Sed morte superueniente non licuit illis frui.

IACOBVS FVLGATTVS natione Italus, patria Romanus, adolescens annos natus 18. Societati nomen dedit anno salutis 1595. & vota quatuor nuncupauit. Concionatorem egit varijs in Urbibus annos aliquot sed maximam ætatis partem transegit in Domo Professa Romana, Operarius gnauus, & Præses Congregationis B. Virginis Assumptæ, ad quam Optimates Urbis tam Ecclesiastici quam Sæculares permulti conueniunt. Vir suauissimis moribus, & apprimè religiosis septuagenario maior ibidem absoluit vitæ huius mortalis periodum die 12. Nouembris 1653. Scripsit Italicè

Vitam Roberti Cardinalis Bellarmini; Romæ apud Hæredes Bartholomæi Zannetti, 1624. in 4. & Mediolani in 8.

Vitam S. Elisabethæ Reginæ Portugallie. Romæ ipsidem typis 1625. in 8.

Scripsit præterea etiam Italicè

Compendium Vitæ S. Francisci Xauerij Indiarum Apostoli Societatis Iesu. Romæ apud Bernardinum Tani 1637. in 8. Et sub nomine Francisci Roghi Italicè

Martyrium SS. Abundij, Abundantij, Marciani, & Ioannis ex antiquissimis M. fs. Codicibus depromptum. Romæ apud Franciscum Caballum 1638. in 8.

Vitam P. Bernardini Realini Carpensis Societatis Iesu Viterbij 1644. in 8. quam Latinè transtulit noster Alexander Baeruoëtius Belga. Antuerpiæ apud Cnobbarum 1646. in 12.

Vitam P. Petri Canisii Societatis Iesu. Romæ typis Manelphi 1649. in 8.

Epistolas Cardinalis Bellarmini, collegit, & vulgavit. Romæ typis Manelphi 1650. in 12.

IACOBVS GAULTERIVS natione Gallus, patria Annonænsis Societatem iniuit anno 1585. ætatis 23. & votorum quatuor professionem emisit. Vir magnarum partium in paruo corpore; doctus in paucis Superioribus

Scholis præfuit annis 17. Philosophiam bis, deinde controuersias Fidei Turnoni, Scholasticam Theologiam Lugduni explicuit, & Linguam Sanctam, hæreseos accerrimus impugnator. Rexit etiam nostros Gratianopoli, vbi & obiit die 14. Octobris 1636. ætatis 74. Scripsit Gallicè primum, tum Latinè cum varijs additamentis

Tabulam Chronographicam Status Ecclesiæ Catholicæ à Christo nato ad annum 1614. Lugduni apud Iacobum Rouffinum 1609. & alibi sæpe recusam tum in Gallia, tum Coloniae sumptibus Petri Henningij 1616. in folio.

Gallicè præterea scripsit *Anatomiam Caluinismi, seu Dilemmata Catholica. Lugduni apud Petrum Rigault* 1614. in 8.

Indicem Controuersiarum ad omnia totius anni Euangelia accommodatum.

Elegantias quoque Aldi Manutij auctiores edidit, & è Latino Gallicè reddidit Duaci 1620. in 12. sicut &

Historiam Iaponiorum Principum, qui Romam Legati missi sunt

IACOBVS GEORGIUS natione Gallus, patria Bituricensis, vir eruditè facundus, & qui cum plausu in præcipuis quibusque Galliarum Urbibus auditus est; In Societatem admisus in Prouincia Lugdunensi anno salutis 1587. vota quatuor solemnè nuncupauit. Quinquennio docuit Rhetoricam, & amæniore litteras; triennio Philosophiam; quadriennio Mathematicam; & biennio Moralem Theologiam. Concionatorem egit annis 35. & demum ad laborum stipendia ex hac vita euocatus est Roanæ die 31. Decembris 1640. Scripsit Gallicè *Mausolæum Henrici IV. Regis Christianissimæ memoriæ, Lugduni in Principe Templo erectum. Lugduni* 1610.

Orationem funebrem Marefcialli de Chastre.

Coronam gloriæ oblatam eiusdem Marefcialli filio

Solemnia officia ab Auenionensi Collegio, adscriptis in Sanctorum album Societatis nostræ parentibus procurata.

IACOBVS GIPPENBVCH natione Germanus, natus Spiræ anno salutis 1612. Societatem ingressus est 1629, 11. Martij. In ea docuit Græcas, & Latinas litteras, Conciones habuit Latinè, & Germanicè; Confessarium, multis annis egit, & Præfectum Chori Coloniae peritissimus Musices, Religiosè obiit in Sanctensi Residentia die 3. Iulij 1664. Spirituallibus Coadiutor pridem formatus. Edidit

Cantiones Musicas IV. vocum, ad usum Sodalitatum B. Virginis. Coloniae typis Geeuenbochij 1642. in 8. Item

Psalteriolum Harmonicum 4. vocibus, Latino-Germanicum, seu Cantiones per annum. Coloniae typis ipsidem 1652. recusum ibidem apud Vvilhelmum Freiffen 1650.

Cantiones, & Moretta selectissima titulo Phi-

Philareti, magno passim studio exquisita. Antuerpiæ, & Colonia in 4.

IACOBVS GORDONVS HVNT-LÆVS natione Scotus, perillustri sanguine, & qui Regiam Scotiæ attingit, ortus Societatem Romæ ingressus est die 20. Septembris anni 1563. ætatis 22. atque in ea Theologiæ Doctoratum anno 1569. & quatuor votorum professionem anno 1570. suscepit. Per annos propè quinquaginta docuit Philosophiam, Theologiam Scholasticam, Moralem, cuius fuit peritissimus, controuersam, & expositiuam, Linguam quoque Sanctam maximè, semper laude, & plausu, Mussiponti, Lutetiæ, Burdigalæ. Nuncium Apostolicum egit in Hibernia; Viceprovincialem in Aquitania; Christi confessorum in Anglia, & Scotia, vbi carceres, & vincula perpeffus; Regia cognatione impunitatem virtuti largiente, euasit, quam maluisset mortem obire. Daniam quoque, & Germaniam, ac reliquam fere Europam plerumque pedes homo id ætatis, nobilitatis, virtutis peragravit, vt rem Catholicam præfertim in Scotia, cui Missioni diu præfuit, promoueret. Inter maxima, quibus plurimis claruit ornamenta potissima fuerunt, quæ à vera, solidaque virtute ducuntur. Candor animi eius, & simplicitas, in tanto doctrinæ lumine fuit prorsus admirabilis, eoque magis quod cum eximia sua despicientia, cum comitate, & affabili iucundaque, vel in extrema senectute, morum grauitate, coniungebatur. Rapiēbat in admirationem domesticos, integerrimæ suæ vitæ, & virtutum maximarum documentis. Nihil vnquam in eius moribus, aut verbis vlli displicuit. Obedientiam tantoperè diligebat, vt nihil optatius, quàm, vt se Superiores liberrimè vterentur, neque secum precibus, sed imperijs agerent, ne Obedientiæ pretio fraudaretur. Hinc tam accurata fuit legum nostrarum obseruatione, vt in tot per Scotiam, Hiberniam, Daniam, Germaniam itineribus, atque adeo in media hæresi, vix credatur vnquam examen prætermisisse conscientia, seu matutinum, seu vespertinum, nedum alia negligeret officia pietatis. Certè hora tota Socios præueniebat ad Orationem. In B. Virginem deuotissimo fuit affectu. Demum curam semper habuit magnam hominis interni, ex quo illi fructus constitit vitæ innocentissimæ, pacatissimæque traductæ. Vnum hoc in morte doluit, quod non in Scotia pro Christo in patibulo moreretur. Hoc tamen beneficii afsecutus est, vt cum post aliquot hebdomadarum languorem, triduo ante Parasceuem magnopere optaret eo die excedere, quo Christus pro nobis obiisset, idque ipsum Deum rogasset, postquam Sacris Mysterijs instructus est, eo ipso die, qui fuit 16. Aprilis 1620. placidissime expirauit Lutetiæ Parisiorum ætatis suæ anno 77. ab inita Societate 57. & 50. post editam quatuor votorum professionem. Funus tanto hominum concursu celebratum est, vt

vix se mutuò psallentes audirent, vix cadauer efferrî posset. Edidit

Controuersiarum Christianæ Fidei Epitomen. Partibus 3. primam Augustoriti Pictorum ex prælo Antonii Mesnerii 1612. alteram partem Parisiis apud Sebast. Cramoisy in 4. Tertiam vnâ cum duabus prioribus recusam. Colonia apud Ioannem Kinkium 1620. in 8.

IACOBVS GORDONVS L E S M O R Æ V S natione item Scotus, patria Aberdonensis, Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, & doctrina atque eruditione, innocentia, & vitæ probitate priori omnino geminus. Admissus Parisiis in Societatem anno 1573. ætatis 21. Scholasticam Theologiam docuit. Tolosæ, ac Burdigalæ Rector Collegiorum fuit; & æuo grandis Ludouico XIII. Regi Christianissimo à Confessionibus. Obiit Parisiis 17. Nouembris 1641. ætatis suæ 88. ab inita Societate 68. totis 52. annis ab edita quatuor votorum professione. Scripsit

Opus Chronologicum, annorum Seriem, Regnorum mutationes, & rerum toto orbe gestarum memorabilium seriem, annumque à Mundi exordio ad nostra vsque tempora complectens, tomis duobus. Pictaui apud Antonium Mesnerium 1613. & Colonia apud Ioannem Chrithium 1614. in folio, seorsim deinde edita, & sapius recusa sunt, quæ in hoc opere habentur

Opuscula tria, Chronologicum, Historicum, Geographicum, recensita, & aucta tertiis curis, Colonia typis Bernardi Gualteri 1636.

Diatribam de Catholica veritate. Burdigalæ apud Petrum de la Cour 1623. in 12.

Biblia Sacra cum Commentarijs, ad sensum litteræ, & explicationem temporum, locorum omnium, quæ in Sacris litteris habent obscuritatem Tomis III. Parisiis apud Sebastianum, & Gabrielem Cramoisy 1636. in folio.

De rebus Britannia novis iustum volumen. In nuptias Caroli Regis Britannia.

* IACOBVS GOVTOVLAS natione Gallus, patria Tolosæ, Societati se aggregauit anno salutis 1607. ætatis 27. & in ea Rhetoricam, & amæniores litteras docuit sexennium. Præfecturam Scholarum inferiorum gessit annis omninò triginta, spiritualis Coadiutoris gradum fortitus. Excelluit mansuetudine, studioque diuini cultus, & ornatus templorum, cuius industrius curator existit. Demum plenus dierum, ac bonorum operum decessit Augustoriti Pictorum, vbi ob suauitatem morum Exteris percharus fuerat, die 6. Decembris 1661. Edidit Latinè duobus Tomis

Vniuersalem Historiam profanam, in certa capita per annorum decades digestam à Christo nato, ad annum 1640. cum Imperatorum, Regumque Franciæ iconibus. Parisiis apud Dionysium Bechet Pars I. 1561. in folio. Pars II. 1656. in folio.

IACOBVS GRANADVS natione Hispanus, patria Gaditanus, vir omnium, quibus conui-

conuixit opinione prudentia, doctrina, Sanctitate maximus, & meritò inter prima Societatis columina numerandus, vt pote, qui Theologiam, & Philosophiã docuit per 30. annos, & Baptismi stolam nullo crimine vnquam defædatam, excellentibus etiam virtutibus exornauit. Anno ætatis 14. & post Christum natum 1586. ingressus est Societatem, cuius ipse diei memoriam quotannis, dum vixit, ita celebrauit, vt toto octiduo consuetæ orationi adderet femihoram coram venerabili Eucharistia multiplicaretque alia pietatis officia. Paribus studijs excipiebat annum sui Baptismi, nuncupationis item votorum, & initiationis sacræ, ac demum professionis suæ solemnem, recursum. Omnes virtutum suarum actiones eò referebat, vt quoad homini fas erat, Deo dignè Sacrificaret. Nunquam vel inter occupationes grauissimas non præmisit sesquihoram orationis, magno sensu pietatis, & vberibus sæpe lacrymis irrigatæ. Gratias à sacro prolixè agebat; eoq; tempore multa percipiebat dona cœlitus, quæ pro sua ipse animi demissione altissimo silentio premebat, nisi quod rudi concepta stylo ea Confessario exhiberet addens; *Ora pro me, & tace pro me.* Visus certe nonnunquam est eo tempore tota facie coruscare, & creditus est ibi suæ salutis responsum diuinitus accepisse. Primus in morem induxit Hispali, vt singulari quadam solemnitate Octaua Christi Corporis exigeretur: primus in Bætica nostris obtinuit facultatem, quinta cuiusque hebdomadæ feria Officium de Venerabili Sacramento recitandi. In Templi, & altaris ornatus erat sanctè prodigus, omnibusque officijs nihil se dignum Domino præstare humillimè agnoscebat. In Templi conspectu aperto semper capite procedebat, & in itinere quouis eminens loco conspecto, templum oculis vestigabat; tum detractò sibi pileo pia prece loci Dominum venerabatur. Sub mortem denique allato viatico, huius Mysterij fidem publicè professus est. B. Virginem impensè secundum filium colebat; in cuius Rosarij recitatione tam ab se rapiebatur interdum, vt nec ad fores cubiculi pulsantem audiret, nec ad se intrantem animaduertent. Immaculatam eius Conceptionem, & scripto luculenter, & verbo passim publicè priuatimque asseruit; cuius etiam Ecclesiastico officio celebrandæ, die quaque, Sabbathi Nostris per Bætiam impetrauit potestatem; auctorque fuit Granatensi Ecclesiæ, vt simili cultu Mariæ nomen prosequeretur. Orationi erat tam addictus, vt semper oraret idem in mensa, qui in Missa, & recreatione qui in Oratione. Notabat singillatim diem, atque horam, qua quoduis à Deo beneficium, aut melioris vitæ studij concipiebat. Adiungebat quotidianam verberationem, nec raro cruentam, aliasque corporis vexationes; sensuum affectionumque mortificatione fuit tanta, vt supra imitationem fuisse videatur. Integrum volumen conscripsit ijs singillatim ad-

notandis, quæ videre, audire, loqui deberet, à quibus abstinere. Singulari studio fauebat ijs, à quibus aduersa patiebatur, vt iam passim constaret non aliud ipsum demerendi potentius inuentum esse. Zelo animarum flagrabat impensius, quam ipsum paterentur in earum salutem incumbere docendi munus, fracta valetudo, & indoles aliquanto contractior. Obtinuit tamen rogando à Deo, vt insignes nonnunquam facinorosi ad se venirent, quos ad vitæ sanctitatem informaret. At vbi à Scholis absolutus est, ipse Concionari, Confessiones excipere, Catechesim pueris in ludis suis explicare, pauperes in foro exhortari: & quando non poterat aliud, cæterorum industriam suis orationibus adiuuabat, tanto studio, vt cum omnibus ipse vnus laboraret: & aliquando diuinitus accepit neminem interiturum, pro quo lacrymas ipse fudisset. Multa sæpe occulta, multa diu post futura, tamquam Diuiniore afflatus aura cognouit. Numinis in se suosque beneficentia fretus sæpe diuidebat in pauperes cibaria, quæ vsui erant domesticis, & in tempore Socijs non sine miraculi opinione prouidit. Scientiam eius credidere nonnulli humana maiorem esse, & cœlitus inditam non futilibus argumentis. Dictus à nonneminem de subfellis doctorum est, acumine ingenij subtilis, grauitate Seraphicus, claritate Angelicus. Ipse vero doctrinæ suæ magnitudinem, omni qua poterat arte dissimulabat; & quando cogebatur pro re nata publicè loqui, discipulum se magis exhibebat quàm Doctorem. Regebat Granatense Collegium, quando morbus eum lethalis incescit. Nuncio mortis ita est exhilaratus, vt elatis manibus diceret, *Letatus sum in his quæ dicta sunt mihi.* Omnium tunc virtutum specimen egregium renouauit, cuius vel hoc vnum ad memoriam insignè monumentum est, quod ad vsque penultimum diem particulare, quod vocant, examen, diligenter obiuit. Sacramentis demum instructus placidissime mortuus est Granatæ die 5. Ianuarij anno salutis 1632. cum vixisset annos omnino 60. in Societate 46. à solemnem professionem 30. Vultus illi serenior vita functo, quàm viuenti fuit, & caro post diem integrum, plane tractabilis. Mortem eius excepit communis omnium Ordinum luctus, Sanctum obiisse clamantium. Funus nemo pene fuit summorum, infimorum, qui non celebrarit; pedes, manusque ad venerationem osculantium, & rosarijs cadauer atrectantium. Miracula per eius inuocationem patrata, & piorum hominum de ipsius gloria reuelationes vulgatæ mox sunt; sed vitæ ipsius mortisque sanctitas pro omni miraculo est, qua nullam se vnquam constantiorem spectasse vir magnus, qui complures Sanctimonia claros cognorat affirmavit. Scripsit Granadus *De Immaculata Conceptione B. Virginis.* Opus pium, & eruditum, quod postea suo loco insertum est tom. 1. in 3. Partem *Commentarios in Summam Theologiam* S. Tho-

*S. Thoma tomis 8. quorum tres primi comple-
untur materiam totam Primæ partis . Hispani
apud Franciscum de Lyra 1623. in folio , &
Muffiponti apud Sebast. Cramoisy 1624. in 4.
Duo sequentes absoluunt uniuersam Pri-
mam Secundam . Hispani apud Franciscum de
Lyra 1631. in folio*

*Sextus ad Secundam secundam tractat de Vir-
tutibus Theologicis . Typis ipsdem eodemque
anno.*

Duo reliqui explicant Tertiam partem

* **IACOBVS GRANDAMICVS** natione Gallus, patria Nannetensis, natus anno sæculi elapsi 88. Deo se in Societate mancipauit labentis 7. & votorum quatuor sacramento solemniter se adstrinxit. Post traditas amœniore litteras, Philosophiam docuit quinquennio, Theologiam sexennio; Rexit Collegia Bituricensis, Rhedonensis, Turonensis, Flexiensis secundò, Rothomagensis; Visitator iustrauit totam Franciæ Prouinciã, & in Schola affectus instruxit Patres tertie probationis sexennio. Vir fuit inter religiosissimos e Societate homines merito recensendus, in quo rediuuas hac ætate nostra, prisci æui virtutes, licuit admirari, Expertem fuci, & calliditatis omnis vitam ab initio professus, toto ætatis suæ decursu constanter tenuit. Nihil ipso excogitari potuit ad omnem Societatis disciplinam exactius, nihil ad normam accuratius compositum. Nemo illo aut modestius imperauit, cum esset Superior, aut alacrius Subditus obtemperauit. Eius amor in Societatem nusquam se non probebat, eaque erat humilitate, vt Visitatoris munus ipsi à Præposito Generali Francisco Piccolomineo impositum generosius abdicaerit, quàm assumpserat. Omni scientiarum genere bene excultus erat; sed Mathematicas disciplinas nouis de Virtute Magnetica lucubrationibus primus auxit, & impigram suam industriam in putandis temporum, motuumque cœlestium rationibus erudito cuique probauit. Litterarum amori par fuit, aut certe superior assidua de rebus Diuinis meditandi contentio quam ipse sic intermisit nunquam, vt matutinas pensis quotidiani preces flexis genibus persoluentem, pacatissima suauissimaque mors inuenerit in Collegio Parisiensi, die 12. Februarij, quo ad beatam, vt speramus, vitam emigravit anno salutis 1672. ætatis suæ 84. religiosæ vitæ 63. Edidit Latine

*Nouam demonstrationem immobilitatis Ter-
re petitam ex virtute Magnetica . Flexiæ apud
Georgium Griuean 1645, in 4.*

*Tractatum Euangelicum de summa Dei
gloria in Christo Iesu . Parisijs apud Franci-
scum Muguet 1664. in 4.*

*De die supremo, & Natali Christi Quæstio-
nem Euangelicam . Fixæ Au decauorum typis
Geruasi Laboré 1661. in 4. Hoc opus postea
auxit duobus alijs voluminibus, inscripsitque
Chronologiam Christianam . De Christo nato,
& rebus gestis ante, & post Natiuitatem.*

Editio secunda tribus voluminibus, Parisijs apud Ioannem Hehault 1668. in 4.

*Rationem supputandarum Eclipsium Solis .
Parisijs ipsdem typis 1668. in 4.*

Exstat eiusdem

*Dissertatio de Elipsi Solis notata à Pachy-
mere in Historia de Michale Palæologo. & Epi-
logismus ascuratus defectiois Solis, quæ contigit
anno Christi 1255. die 30. Decembris . In obser-
uationibus ad Historiam Pachymeri factis à
Nostro Petro Possino lib. 4. cap. 3. & editis
Romæ typis Barberinis 1666. in folio . Galli-
cè scriptæ*

*Cursus Comete, qui apparuit annis 1664.
& 1665. Parisijs apud Cramoisy 1665. in 4.*

IACOBVS GRASSETVS natione Italus; patria Mutinensis vndeicennis in Societatem susceptus, anno salutis 1597. votorum quatuor professionem emisit. Rhetoricam, & politiores litteras decennio explicuit, Theologiam Moralem Parmæ, & Arimini annis 20. Rexit Collegia Mirandulanum; & Ariminense; insignis mundi, rerumque omnium caducarum contemptor, virtutes omnes ita coluit, vt in vita communi nulla vnquam admiffa dispensatione perfectus Religiosus haberetur. Singularis fuit eius obedientia, quæ Superiorum voluntatem etiam præuenire satagebat. Monitus, vt conscientie casus prælegeret Parmæ, licet non plus haberet, quam duas horas ad se præparandum, illico paruit, & magna alacritate opus in illa peritasti difficile, aggressus est. Orationi valde deditus fuit; exiguo cibo, & multa vigilia vitam traducebat, vt diutius Orationi, & studio vacaret. Semper hilaris edomitas habere videbatur animi affectiones. Etiam senex in excipiendis Confessionibus præsertim pauperum adeo sedulus fuit, vt in iuvene amplius nihil optasset. Denique in vltima ægritudine, editis multis patientiæ, aliarumque virtutum speciminibus, ab inculcata vita transiuit, vt fas est credere, ad Cœlestem, Arimini die 2. Decembris 1656. Edidit Italicè

*Vitam B. Catharinæ Bononiensis . Bono-
niæ apud Bartholomæum Cochi 1620. in 4. &
prius 1630.*

*Compendium vitæ B. Aloysij Gonzagæ .
Mantur apud Osannas 1619. & Latine Mona-
chij 1620.*

*Manuale Exercitiorum Spiritualium nostri
Thomæ Villacastri ex Hispanico fecit Itali-
cum . Bononiæ 1621.*

IACOBVS GRETSERVS natione Germanus, patria Marckdorfensis, Acronianus, fortissimus Athleta, ac vigilantissimus veritatis defensor, magnus Lutheranorum domitor, ac malleus Hæreticorum, & Calumniatorum Societatis terror, cui laus ingens est in Ecclesia Dei, cuius Scriptorum varietatem, multitudinem, eruditionem, iure miramur. Hæc illi scribunt Elogia grauissimi nostræ ætatis viri Henricus Spondanus in Annalibus suis Præfat.

ad

ad Lectorem, & anno 774. nu.3. Andreas Eudæmon-Ioannes confutat. Anticotoni cap. 1. Henricus Fitz-Simon Britannomach. l.1.c.11. & lib.2.cap.7. In Societatem ingressus est adolescens vix 17. annos natus, anno salutis 1577. Ingolstadij primùm Philosophiæ triennio, Theologiæ moralis septennio, Scholasticæ annis quatuordecim Professor. Academiam illam annis 24. illustrauit, ea inter docendum, perspicuitate, vt merum Solem dicerent. Ingenij doctrinæque ornamentis addidit studium virtutis, orationis præsertim, quæ illi iugis inter litteras comes fuit. Animo fuit admodum demisso, ac modesto, nec ferebat quidquam quod gloriam redoleret. Faceffere iussit cum stomacho à se quempiam e Socijs, qui scriptio- nis tam multiplicis, ac doctrinæ nomine honorem illi eximium deferebat. Institerant apud Ordinem nostrum Ciues ipsius, vt Gretserum penicillo expressum sibi concederent, quem in Curia honoris ergò feruarent. Indignatus ille est, vbi resciuit, monuitque tum demum illos suam imaginem habituros, si pictum in tabula alinum haberent. Nepotem suum ex fratre in studijs versantem, nunquam voluit ad lautiores conditiones promouere, sed de communi quadra viuere. Cum tironibus, aut alioqui rudioribus erat illi frequens, & grata conuersatio, omnes honore præueniebat. Interim familiares ad illum litteræ ex omni Europa, atque inde vsque ex India à viris etiam Principibus scribebantur, & Senatus Marckdorfensis, quando corporis non potuit effugiem exorare, imaginem animi, omnia ipsius opera publico ære comparata, æterno mouimento in Curia sua ad posteros seruanda reposuit. Demortuorum curam egit semper eximiam, cum grati animi significatione. Singulis Fundatorum nostrorum præter debitas lege Societatis preces, repetito quinquagesies rosario parentabat. Nostrorum nomina in Diario describebat, & multis eos suffragijs prosequabatur. Pari erat cura in viuente sibi omni officio demerendos; quorum si quem putaret a se læsum, veniam submisit exorabat. Inter multiplices morbos, patientiæ laudem, promeritus est, animo semper tranquillo. Vitæ satur, cum ad æterna suspiraret, sacramentis rite procuratus pie obdormiuit, Ingolstadij die 29. Ianuarij anno Christi 1625. suo 63. in- itæ Societatis 48. varia contra Hæreticos opera elaborauit, quæ sunt

*De Sancta Cruce Tom.III. qui post alias
editiones, demum 1616. Ingolstadij ex typo-
graphio Ederiano prodierunt recogniti, locu-
pletati, & vno volumine simul editi, adiunctis
reliquis eius opusculis, quæ ad Tractationem
de Sancta Cruce pertinent, seorsim prius edi-
tis, quale est, De vino Myrrhato, & Vasis
Myrrhinis, Hortus Sanctæ Crucis; Florilegium
de Cruce.*

*De Sacris Peregrinationibus Lib. IV. an-
no 1606.*

*De Ecclesiasticis Processionibus Lib.II. eo-
dem anno, & separatim Colonia apud My-
lium 1608. Vertit Germanice Pater Conra-
dus Vetter*

*De Voluntaria flagellorum, seu Disciplina-
rum Cruce Lib. III. Ingolstadij apud Geor-
gium Vviller 1606. Vertit Germanicè P. Con-
radus Vetter. Prodierunt auctius Colonia
eodem anno*

*Prædicans vapulans, & disciplinatus, hoc
est pro Libris De Disciplinis, Apologetici Lib. III.
aduersus Lutheranos quemdam Prædicantem
Ingolstadii typis Adami Sartorii 1607. in 4.
Primus horum Germanicè versus est à P. Con-
rado Vetter*

*Epistola ad D. Petrum Steuartium, De
Historia Ordinis Iesuitici ab Hasenmullero edi-
ta 1693. Ingolstadij apud Dauidem Sartorium
in 4.*

*Historia Ordinis Iesuitici conscripta ab Ha-
senmullero edita à Policarpo Leyfferio, corre-
ctâ, & refutata, cum apœndice Apologetica ex
D. Thoma, & D. Bonauentura, contra Religio-
forum Calumniatores. Ingolstadij typis Dauidis
Sartorii 1593. in 4.*

*Apologia prima pro vita S. P. N. Ignatij
Lib. V. contra Misenum Caluinistam. Ingol-
stadij apud Adamum Sartorium 1599. in 8.*

*Apologia secunda pro Vita S. P. N. Ignatij
contra eundem Simonem Lithum-Misenum
Lib. V. 1601. Accessit Assertio Apologiae Galli-
cana ad Henricum IV. Regem Gallia, aduersus
eundem Misenum eodem anno*

*Apologia tertia pro Vita Sancti P. N. Ignatij
contra eundem Misenum Lib. V. 1604. Accessit
Consolatio pro Miseno, ob Iesuitas Gallia publico
Christianissimi Regi Henrici IV. edito vel fir-
matis, vel redditos, eodem anno*

*Panegyricus Misenicus, cui adiuncta sunt
hæc 5. opuscula*

Stigma frontis Misenica

*Honorarium Polycarpicum Lauferianum ob
recusum Iesuiticam Historiam*

*Demonstratio quorundam fidei dogmatum,
ex communibus notionibus, & loquendi for-
mulis*

*Iudicium super disceptatione de norma, &
normato in Rodulphum Cochlenium, & Ba-
uium Alchymistam*

*Paracletus Lutheranus ad Lithum Caluini-
stam missus cum duabus Monstrantys, & Ludo
Anagrammatico 1606.*

*Spicilegium pro tribus libellis de Disciplinis
cum libello de Cruce Spirituali. Colonia 1607.*

*Epistola Græca Misenica ad Iacobum Gret-
serum Analysis in sua elementa, cum pharma-
cis ob Iesuitarum in Gallias reuocationem
irato, & metucioso Miseno curando idoneis
Accessit: Admonitio, breuis de miraculis in
Venerabili Eucharistia Sacramento apparitioni-
bus, quas Lithus infectatus est, vna cum Mon-
strantys Lutheranis 1605.*

Apologeticus pro Societate Iesu, contra

A a a

G a

Gabrielem Lermæum Caluinistam 1600. in 8. Ingolstadij, typis Sartorij

De modo agendi Iesuitarum Lib. II. oppositi eiusdem argumenti libello anonymo, & famoso. Accessit Vindicatio locorum quorundam Tertullianicorum à Francisci Iunij Caluinistæ deprauationibus. Ingolstadij ex typographia Adami Sartorij 1600. in 4.

De Iure, & more prohibendi libros noxios lib. II. 1603. Ingolstadij typis Andrea Angermarij

Labyrinthus Cretico-Hunnianus hoc est, Disputatio de Hunnio Prædicante, Genioque Lutherano semetipsum contradictionibus implicante, & iugulante, in aliquot articulis Fidei 1602.

Responsum ad Theses Hunnianas, De Colloquio cum Pontificijs iucundo, vna cum sex Digressionibus contra eiusdem Hunnij calumnias 1602.

Exercitationum Theologicarum Libri sex Ingolstadij apud Angermarium 1604.

Banius & Mænius, seu quis sit Controuersiarum Fidei index, & quæ norma 1605.

Orationes & Quæstiones recitate, & disputate in Theologica Doctorali inauguratione. Ingolstadij 1606.

Considerationum ad Theologos Venetos, De Libertate, & Immunitate Ecclesiastica Lib. III. contra Fr. Marcum Antonium Capellum. Ingolstadij typis Adami Sartorij 1607.

Controuersiarum Roberti Bellarmini S. R. E. Cardinalis defensio Tomis II. quibus aliqui tractatus peculiare additi sunt. Ingolstadij typis Adami Sartorij prior anno 1607. posterior 1609. in folio.

Miscellanea Theologica, in quibus ista
1. Virgindemia Volciana, hoc est Apologia pro Disciplinis contra Melchiorum Volcium Prædicantem

2. Antistrena Polycarpica
3. Notæ super Notas Petri Molinæ, in Epistolam Nysseno adscriptam, de euntibus Hierosolymam.

4. Examen Tractatus de Peregrinationibus, ab eodem Molinæo editi

5. Correctionis Notarum Causaboni in Epistolam Nysseni ad Eustathiam

6. Satyra Misericordia Palnodica commentariolo illustrata 1608.

Murices Catholice, & Germanice antiquitatis, hoc est, Demonstrationes variorum Catholice Fidei dogmatum ex vulgaribus Germanorum loquendi, & sentiendi modis, & formulis. Ingolstadij typis Adami Sartorij 1608. in 4. Reddidit Germanicè P. Conradus Vetter, & Lameisen indigitauit

Agonistieum spirituale, de Disciplinis, hoc est, Apologia pro Prædicante vapulante, contra Hailbrunnerum, & Zeæmannum Prædicantes Lutheranos

Vespertilio hereticopoliticus, sub Bononiensis Epistola Italo-Latina velo, de perfectione, &

excellencia Iesuitici Ordinis antea delitescens, iam in lucem extractus. Ingolstadij per Adamum Sartorium 1610. in 4.

Epistola Cnaptica Petri Cnaphæi Theopaschita in Thoma Vvegelino Lutherano Prædicante resuscitati, Commentario illustrata, cum appendicibus ex Hypomnemate Vvegelino Cnaptis. Accessit

Pharetra Tertulliana contra Hæreticos Petrus Cnaphæus, seu Fullo, in Thoma Vvegelino Lutherano Theopaschita rediuius, hoc est, Tractatus de Trifagio, contra Cnapticam illam additionem, Qui Crucifixus est pro nobis 1608.

Relatio de Iesuitarum studijs abstrusioribus; in gratiam Prædicantium Augustanorum aucta & recusa, contra Ioannem Cambillion

Translulit eam Germanicè P. Conradus Vetter 1609.

Furia Prædicantium Augustanorum ob refutatam relationem Cambillionicam. Vertit Germanicè P. Conradus Vetter 1610.

Lutherus Academicus 1610.

Paulus Bernriedensis de rebus gestis Gregorij VII. & Herluce Virginis; cum Apologia pro Illustrissimo Cardinali Baronio contra Goldastum Caluinistam 1610.

Basilicom Doron, seu Commentarius exegeticus in Serenissimi Magnæ Britannia Regis Iacobi Prefationem Monitoriam; & in Apologiam pro iuramento fidelitatis 1610.

Lixinium Anonymo Fabulatori, seu vt vocant, Nouellanti qui cadem Henrici IV. Regis Gallia in Iesuitas confert, Vertit Germanicè P. Conradus Vetter 1610.

Podonipteron, seu Pedilauium, hoc est de more lauandi pedes Peregrinorum, & hospitum cum Paralipomenis pro libris suis, De Sacris Peregrinationibus, & processionibus. Prodiit hic liber vna cum Horto Sanctæ Crucis. Ingolstadij typis Adami Sartorij 1610. in 4.

Commentariolus de Imperatorum, Regum, ac Principum Christianorum in Sedem Apostolicam munificentia

Vindicatio Illustrissimi Card. Bellarmini à criminationibus, & inscitia Lutherani Magistelli Ernesti Zephirij. Ingolstadij apud Sartorium 1611. in 4.

Iudicium Erasmi Roterodami ne nouo Euangelio, eiusque Euangelistis. Accessit simile iudicium Georgii Vvicellii 1611.

Summula Casuum Conscientiæ, De Sacramentis ex Luthero, Caluino, & Beza collecta. Ingolstadij apud Adamum Sartorium 1611. in 4.

De funere Christiano Lib. III. aduersus Sectarios. Ingolstadij apud Sartorium 1611. in 4. Accessere Disputationes II. altera, De Subterraneis animarum receptaculis contra Sectarios: altera De Statu Beatorum

Gerardi Reicherspergensis in Bauaria Propositi, de Henrico IV. & V. Impy. & Gregorio VII. nonnullisque consequentibus Romanis Pon-

Pontificibus, Syntagma. Cum refutatione Alogiarum Annæ Comnenæ in Alexiade, contra eundem Gregorium VII. Accessit Reteccio insipientia, & falsimonie Goldastina in tertio Tomo Constitutionum Imperialium. 1611.

Diui Bambergenses, S. Henricus Imperator, S. Cunegundis Imperatrix, S. Otho Episcopus Bambergensis cum Notis, & aliis quibusdam ad ipsos spectantibus 1611.

Repetita furia Prædicantium Augustanorum ob Relationem Cambillionicam, denuo castigata. Eas Germanicè reddidit Pater Conradus Vetter 1612.

Athletica spiritualis legitima, & illegitima, Lib. II. aduersus Zeæmannum Lutheranum, Prædicantem 1612.

De Festis Lib. II. aduersus Danæum, Dresferum, & Hospinianum 1612.

Auctarium ad Libros II. De Festis, seu Dissertatio de Festo Corporis Christi, & Eucharistia cultu, aduersus Rodulphi Hospiniani impietatem 1612.

Gratia Danieli Cramero Lutherano Prædicanti persoluta, pro Paralipomenis ad Libros de Christiano funere transmissis 1612.

Suppetie Luthero Academico missæ aduersus Ioannem Forsterum Prædicantem Vvitebergensem, vna cum Epimetro pro Opere, & Supplemento eiusdem operis, de libris Hæreticis, & noxys prohibendis 1612.

Gemina aduersus Melchiorum Guldinastum Caluinianum defensio; Prior pro S. R. Orthodoxi, & Catholici Imperij auita Maiestate; Posterior complura monumenta pro Gregorio VII. alijsque Pontificibus Romanis exhibet. Ingolstadij typis Andrea Angermarij 1612. in 4.

Lucas Ludensis, contra Albigenes, & Sucedanei aliquot Scriptores, contra Vvaldenses, cum Notis; & Prologomenis 1612. Inserti sunt deinde Bibliothecæ magnæ Patrum Tomo XIII.

Arnaldi Brixienensis in Melchiorum Goldasto Caluinista rediuiui, vera descriptio, & imago. Ingolstadij apud Andrea Angermarium 1613. in 4.

Relegatio Lutheranorum, & Caluinianorum Prædicantium ex Sacro Romano Imperio. Ingolstadij apud Angermarium 1613. in 4.

Parænesis ad Augustanæ Confessionis Academicos 1613.

Volumen Epistolarum Pontificiarum, prefertim Pauli I. & Adriani, ad Principes, & Reges Francorum Pipinum, & Carolum Magnum 1613.

Prædicans Heautontimorumenos, seu septima de Disciplinis scriptio contra Zeæmannum Ludogulum 1613.

Mystra Salmutiensis, seu mysterium iniquitatis à Philippo Mornæo Plessiaci Domino editum, nunc autem reuelatum 1614.

Trias Scriptorum contra Sectam Valdensium Ebrordus Bethuniensis, Bernardus Abbas Fontis Calidi, & Hermengaudus 1614.

Nota in Libros Historiarum Iacobi Augusti Thuanii

De Benedictionibus Lib. II. & Tertius De Maledictionibus, Ingolstadii ex typographia Ederiano apud Elisabetham Angermariam 1615. in 4.

Castigatio Libelli famosi aduersus Illustrissimum Card. Bellarminum. Eam vertit Germanicè P. Conradus Vetter 1615.

Admonitio ad Exteros, De Biblyis Tigurinis. Ingolstadii typis Angermariæ 1615.

Defensio eiusdem Admonitionis, contra Tigurinum quemdam Sacramentarium. Ingolstadii typis Angermariæ 1617. in 4.

Rationes cur Quinti Euangelici ita à carnis maceratione abhorreant.

Variorum Pontificum ad Petrum Cnaphæum Eutychnianum Epistole 10. nunc primum Græco-latina. Accesserunt Gregorij Acyndini, De Essentia, & operatione Dei Lib. II. Ingolstadii typis Angermariæ 1616.

Dormitorium Apostatarum destructum, pro D. Ioanne Pistorio, Ingolstadii apud Angermariam 1616. in 4.

Commentarius de Vita S. Vvalpurgæ. De Eystettensibus Ecclesiæ Diuis Tutelaribus, S. Richardo, S. Vvilibaldo, S. Vvunibaldo, S. Vvalpurgæ, Commentarius Philippi Eystettensibus Episcopi vna cum 2. libris Obseruationum, & Catalogo Episcoporum Eystettensium. Ingolstadij apud Angermariam 1617. in 4.

Fons olei Vvalpurgini apud Eystettenses explicatus, & defensus

Syntagma de Sacrosanctis Reliquijs S. R. Imperij.

Compelle intrare, hoc est, An heterodoxi ad fidem cogendi sunt

Camarina Lutherana, & Caluiniana, de peccatis, & legibus

Contra Libellum famosum, cuius inscriptio est, Monita priuata Societatis Iesu, &c. lib. 3. Apologetici, Ingolstadij apud Elisabetham Angermariam 1618. in 4.

Historia de Monialibus Rigenibus in Lituonia, & Norimbergensibus in Franconia.

Inauguratio Doctoralis, in qua de Lutheri Doctoratu, & Lutheranis Doctoribus differitur celebrata Ingolstadij die 2. Septembris 1609. excusa Cracouiæ 1610.

Altera inauguratio ibidem celebrata die 9. & 10. Iunij 1614. in qua disquiritur, quid Lutherus de peccatis senserit, & docuerit

Vertit ex Græco, & Græcè Latinèque edidit

D. Gregorij Nysseni commentarium geminum in Psalmorum inscriptiones. Ingolstadij typis Adami Sartorij 1600. in 4.

Eiusdem Orationem contra feneratores Alteram de S. S. Petro, & Paulo

Tres item alias De Pauperibus amandis II. In ingressum Ieiunij Quadragesimalis III. Contra fornicarios. Ingolstadij typis Ederianis 1417.

Anastasijs Sinaitæ Odegon seu via Duce[m],
contra Acephalos, & Seuerianos.

Eiusdem Orationem de sacra Synaxi, & de
Non iudicando; & de Obluione iniuriarum.
Item.

Questiones, & responsiones 157. 1617. In-
golstadtij typis Ederianis in 4.

Callisti Patriarchæ Constantinopolitani Ora-
tionem in Exaltationem S. Crucis.

Gregorij Mytylenæi Homiliam in Passionem
Dominicam.

Theodori Abucaræ Episcopi Carie 42. opu-
scula contra varios Hæreticos partim à se par-
tım à Francisco Turriano Latine reddita In-
golstadtij 1606. in 4.

Hippolyti Thebani Chronicon, vel potius
fragmentum Chronici. Exstat tomo 3. Antiq:
Lect. cum Notis

D. Gregorij Thaumaturgi XII. Anathema-
tismos cum Notis. Extant ibidem.

Georgium Codinum Curopalatum, cum
Commentarijs, obseruationibus, & emendationi-
bus.

Edidit præterea

Notas in Historiam Ioannis Cantacuzeni.

In Sermones Simeonis Iunioris Theologi.

In Dioptram Philippi Solitarij.

In Disputationes II. Michaelis Glycæ

Euulgauit infuper antea ineditum

Iacobi de Vitriaco Historie Orientalis Li-
brum 3.

Claudij Iauj S. I. speculum Præfulum.

Adamanni Scoto-Hiberni de Situ Terra
Sanctæ Lib. 3.

S. Bernardi opuscula IV. & Vitam B. Ber-
tholdi Abbatis Garstensis in Austria.

Verit ex Gallico

Francisci Montani Apologiam pro Societate
Iesu contra Philippicam Antonij Arnoldi, Ad-
uocati Parisiensis. Accessit

Appendix cõtra Anonymi Caluinistæ criminationes

Apologiam Societatis Iesu in Gallia, ad

Christianissimum Gallia, & Nauarræ Regem

Henricum IV. Scriptam Gallicè à Religiosis

eiusdem Societatis in Gallia. Ingolstadtij apud

Adamum Sartorium 1599. in 8. Accessit

Appendix Apologetica aduersus Lutherani

cuiusdam rabulæ conuitia, & mendacia

Ambianensè colloquium inter Franciscum,

Veronum S. I. & Hadrianum Hucherum, insti-
tutum

Scriptit ad hæc

Institutionum Grammaticarum Græcæ Lin-
gua lib. 3. cum Disceptatione, De Pronuncia-
tione Linguae Græcæ

Rudimenta Linguae Græcæ.

Nomenclatorem Latino-Greco-Germanicum,

addito commentariolo De Verbis Anomalis,
& Defectiuis, & Phrasologia

Ad hæc collegit Libellum

De Vita, & rebus gestis B. Virginis in gra-
tiam Sodalitatis B. Virginis.

Ex varijs Disputationibus Philosophicis,

quas olim typis publicè proposuit, has superese,
& perennare cupit

De Plantis

De Primo Motore

De Intelligentijs, & Demonibus

De Demonstratione

De Topicis

Ex disputationibus Theologicis Ingolsta-
dij habitis

De materia, & forma Eucharistiæ

De speciebus Eucharistiæ

De matrimonio

De Iudice causarum matrimonialium; de-
què conuenientia Iuris Canonici, Ciuilibus, &

Theologia in legibus, & statutis de Matrimonio.

De Mysterio Sanctissimæ Trinitatis, & pro-
cessione Spiritus Sancti ex Patre, & Filio, con-
tra Hieremiam Patriarcham Constantinopoli-
tanum

Nuper editus est Catalogus accuratus

Omnium Operum P. Gregorij Heferij ipsius auto-
grapho descriptus opera n. Georgij Heferij.

Monachij typis Lucæ Straub. 1674. in 4.

IACOBVS HACK natione Germanus,

patria Iuliacen[sis], Vndeucennis Societati ad-
scriptus anno Christi 1598. in Prouincia Au-
striæ vota quatuor nuncupauit Olomucij. Ec-
clesiasten plurimis annis cum fructu egit, & re-
ligiosè obiit Commotonij, die 12. Octobris

1634. Edidit Germanicè

Defensionem Concionis P. Georgij Scherer

Soc. Iesu, pro vna, & vtraque specie aduersus

M. Antonium Hegium Caluinistam. Olomu-
cij apud Serannium 1613.

Prolusionem, seu breuem informationem, an

Paulus Tossanus Theologiae Heildelbergen[sis] Do-
ctor, in diluendis mendacijs, quæ Nicolao Hegio.

Iacobus Hack Soc. Iesu obiecit, eiusdem honorem

sufficienter defenderit nec ne? Olomucij apud

eundem 1614.

Solidam responsionem ad 4. Questiones, hoc

tempore scitu necessarias. Contra Paulum Tos-
sanum Caluinistam. Olomucij apud Hæredem

Georgij Handalij 1617.

IACOBVS HAVTINVS natione Bel-
ga, patria Insulensis, duodeuicennarius in Socie-
tatem venit anno 1617. in ea docuit Philoso-
phiam Duaci, præfuitquè Insulis Iuniorum no-
strorum repetitionibus, tam Philosophicarum

Disciplinarum, quàm humaniorum litterarum

per annos 9. vtorum quatuor professione ad-
strictus. Vir fuit indole ad virtutem facta, &

erga proximos eximia caritate. Tria habuit in

delitijs; amorem in Christum, Diuamque Vir-
ginem; singulare erga Angelos Custodès stu-
dium, & in Defunctos manes obsequium; quæ

omnia libris impressis latè etiam extra Europæ

terminos extendit. Sibi quidem ita studebat,

vt prope continenti precandi vsu virtutem

aleret, & frequenter per hebdomadam pœni-
tentia fonte maculas animi elueret. Hinc mor-
bum vltimum trimestri spatio fortiter tulit, &

& mortem piè obiit. Insulis die 24. Decem-
bris

bris 1671. Edidit tractatum

De Angelo Custode, seu de mutuis Angeli
Custodis, & Angelici Clientis Officijs. Antuer-
piæ apud Ioann. Cnobbaert 1620. in 16.

Rhetoricam Adolescentum ingenijs accom-
modatam. Duaci apud Ioannem Serurier in 8.

quam postea auctam edidit Insulis apud Ni-
colaum de Rache 1669. in 12.

Sacramentum Amoris Eucharistiæ, duo-
bus libris expositum. Insulis apud eundem
1650. in folio

Vitam P. Vincentij Carasæ Societatis Iesu
Præpositi Generalis ex Italico latinitate donauit
Leodij apud Houium 1655. in 8.

Aduocatum Purgatorij Gallicè scriptum,
latinum fecit, & illustrauit. Colonæ apud
Ioannem Busæum 1659. in 12.

Patrocinium Defunctorum. Leodij apud
Ioann. Mat. Houium 1664. in folio

Nouum opus de Nouissimis, Angelo Custodi
adscriptum, non modò terrendis impijs, sed &
pacandis pijs accommodatum. Insulis apud Ni-
colaum de Rache 1670. in 8.

* IACOBVS DE LA HAYE natione
Gallus, patria Parisinus, natus anno vndecen-
tesimo sæculi proximè decursi, Societati se ad-
duxit currentis 16. & vtorum quatuor solem-
nium professione se ei adstrinxit 24. Iulij,
1633. Docuit in ea humaniores disciplinas,
Philosophiam, & Theologiam Scholasticam
atque annis aliquot Missionarium egit Con-
stantinopoli, vbi cum frater eius germanus le-
gati Regis Christianissimi munere apud Impe-
ratorem Ottomanicum fungeretur, eo procu-
rante creatus est ab Alexandro VII. Summo
Pontifice Archiepiscopus Nicænus. Scripsit
dum inter nos viueret, tacito nomine, Gallicè

Responsionem ad librum, cui titulus est: Apo-
logia Vniuersitatis. Parisijs 1643. in 8.

IACOBVS HIMIOBEN natione Ger-
manus, ad Rhenum infra Bingium natus, anno
Domini 1577. vicennis Societatem iniit, atque
in ea quatuor vota professus complures annos
Philosophiam, & Theologiam moralem do-
cuit Theologici Doctoratus laurea insignitus

Concionem, seu Compendium Casuum Pa-
tris Filliucij nouo supplemento auxit, & edidit
Herbipoli in 8. recusum ibidem in 12. vbi, &
ipse religiosè mortuus est die 23. Nouembris
1642.

IACOBVS HONORATVS DVRAN-
DVS natione Belga, patria Bruxellensis, ado-
lescens ad Societatem venit anno 1615. & in
ea Philosophicis, Mathematicis, Theologicis
disciplinis Louanij excultus, anno 1627. euo-
catus in Prouinciam Austriacam, Græcij Styro-
rum publicè Philosophiam cum laude expli-
cuit triennio; exinde Mathesim docuit septen-
nio; postea Theologiam moralem, & demum
ibidem piè defunctus est die 28. Augusti 1644.
recudit

Elementa Euclidis à Christophoro Grienber-
gero S. I. contracta quibus addidit

Breuem Trigonometriam planorum, cum ta-
bulis sinuum tangentium, & secantium ad partes
radij 100000. per sex prima scrupula. Græcij
typis Vvidmanstadij 1636. in 12.

Problema Mathematicum ex Architectonica
militari de Manibus inferioribus, sine falsabraca
an ea infra horizontem an supra collocanda sit:
ijsdem typis, & anno in 4. Parabat

Machinam Mathematicè, & Physicè de-
monstratam, seu Tractatum, in quo Machinæ ad
certam vniuersalem, & omnibus communem re-
gulam, & causam Physicam continentem redu-
cuntur

IACOBVS DV IARDIN natione Bel-
ga, patria Insulensis natus anno 1585. Societa-
tem ingressus anno 20. ætatis; Docuit in ea
Reperentes nostros, & Adolescentes externos
pluribus annis litteras humaniores, in quibus
excelluit. Leodij curam habuit Sodalitatis Lit-
teratorum per annos septem frequenti semper
concione, quam sibi deuinciebat, tum elabora-
to Orationis genere, studioque honoris Magnæ
Matris promouendi, quem præ se ferebat, tum
suauissimis versibus quibus Sodalium aures piè
identidem oblectabat. Obijt Leodij 9. No-
uembris 1633. Spiritualis Coadiutor pridem
formatus. Edidit

Elegiarum de Christo, B. Virgine, & alijs
lib. 3.

De Arte forensi ad Iurisperitos lib. 2. in 12.

Monast. Vvesphaliæ 1636. & iterum Duaci
typis viduæ Petri Telu

* IACOBVS IRSING natione Germa-
nus, patria Marckdorfen[sis] Acrouianus, vicen-
nis in Societatem adlectus est anno à partu
Virginis 1615. & vota quatuor solemnia con-
cepit. Rhetoricam, & amæniores litteras do-
cuit annis 14. deinde Ethicam, & Theologiam
moralem. Rexit Dorum Oetinganam, vir
rectus, integer, & morum suauitate omnibus
amabilis. Piè deceffit Augustæ Vindelicorum
die 15. Iulij 1669. edidit

Historiam D. Virginis Oetinganæ. Mona-
chij typis Leyfferij 1643. in 8.

Panegyricum Maximiliano Bauaro post vi-
ctoriam Pragensem carmine heroico

Genethliacon Galasio, pro nuptijs

IACOBVS ISNARDVS natione Gal-
lus, patria Aruernus, vir potens in agendo, &
dicendo, adscitus in Societatem anno salutis
1602. ætatis 15. professionem emisit vtorum
quatuor. Docuit humaniores litteras, & multis
annis egit Ecclesiasten. Rector Aquisfextijs
sæuiente peste prius vitam quàm proximi cu-
ram reliquit die 28. Decembris anno 1629.
Inter Hæreticos aliquamdiu versatus Scripsit
Catecheses Catholicas, &c. & viam à Sa-
maria in Ierusalem.

IACOBVS KELLERVS natione Ger-
manus, patria Seckingen[sis], Rauracus è dice-
cesi Constantiensi annos natus 20. venit ad
Societatem anno Domini 1588. In ea politio-
res primum litteras, quibus insigniter instru-
ctus

Stus fuit, tum Philosophiam, ac Theologiam tam Moralem quam Scholasticam cum approbatione publice docuit. Regimini deinde admotus, Ratisbonensi Collegio biennio praefuit Monacensi vero totis continenter annis 16. iterumque ex interuallo tribus vitae extremis, ob admirabilem prudentiam, & gubernandi dexteritatem, summa comitate, animique demissione temperatam omnibus mirè carus. Serenissimus Maximilianus Elector Bauariae, eius consilii, operaque in rebus grauissimis non raro est usus. Serenissimus Albertus Electoris frater, suae simulque Serenissimae coniugis conscientiae arbitrum habuit pluribus annis. Haereticos, & Pseudo-Politicos acerrimo stylo, & libris egregijs insigniter exercuit. Certè praecipuus Palatinatus Neoburgi praeco Iacobus Hailbrunner in publica disputatione tam fortiter pressus est, vt tantum non obnuuerit, morbumque re ipsa nocte illa contraxerit, vel ne cogeretur iterum in arenam descendere, callidè simularit. Bonis omnibus sui relicto desiderio mortalitatis debitum exoluit Monachij die 23. Februarij anno salutis 1631. aetatis 63. ab inita Societate 43. Fuit in eo singularis animi demissio, regularum in se, & in alijs cura irrequieta, in rebus arduis, quas plurimas suscepit infracta magnanimitas; festiua morum comitas plena maiestatis gratia temperata, effusa in pauperes, & in Collegia egentiora caritas; in Deum Caelitescque religio supra vires magna; Defunctorum animabus quae poterat pietate suffragabatur, sed & se-ctabiles habuisse fama est mors eius Ecclesiae hostibus læta, atque optabilis, bonis omnibus non parum iuctuosa. Scripsit Latine, & Germanicè

Tyrannicidium, seu scitum Catholicorum de Tyranni internecione aduersus inimicas Calviniani Ministri calumnias in Societatem Iesu iactatas. Monachij 1601. in 4. typis Nicolai Henrici

Papatum Catholicum, seu Demonstrationem fundamentalem veritatis Ecclesiae Catholicae Romanae contra Iacobum Hailbrunner Germaniae tomis 2. Monachij per Nicolaum Henricum 1616. in folio

Compendium eiusdem Operis. Ibidem eodem anno in 4.

Agoniam, seu sudorem mortualem Iacobi Hailbrunneri, hoc est Refutationem Hailbrunneri, qui extremam unctionem insectatus fuerat scripto libro. Monachij iisdem typis 1618. in 4. Germanicè

Panegyricum ad Serenissimum Maximilianum Electorem Bauariae à Bello Bohemico reduentem. Monachij 1620. in 4.

Edidit praeterea sub nomine Iacobi Syluani

Fasciculum olidum L. Rosulorum, id est absurditates Predicantium in Colloquio Ratisbonensi 1604. in 4. sub nomine Fabij Herciniani

Rhabarbarum, & Tubum Galileanum pro-

Ludouico Camerario. Monachij 1625. in 4.

Suppressò nomine

Lituram Hispanica Cancellaria. Monachij 1623.

Consultationes cum Glossis. Monachij 1624. in 4.

Aiacem Volradi Belsij Heidelbergensis olim Cancellarij in spongiam incumbentem, siue Appendicem Cancellariae Anhaltinae. Monachij, 1624. in 4.

IACOBVS LAYNEZ natione Hispanus, patria ex Oppido Castellae Almazan. Vir fuit omnibus numeris absolutissimus, ingenio maximo, iudicio acerrimo, excellenti memoria, prudentia singulari, innocentia, & vitae sanctimonia admirandus, modesta affabilitate, mansuetudine morum suauitate, supra quam dici potest amabilis. Primis litteris Seguntiae, & Soriae imbutus est; Dialecticis, ac Philosophicis Compluti, vbi lauream etiam Magistralem est adeptus. Lutetiae Parisiorum sese reformandum, ac veluti recoquendum alijs praceptoribus, & Philosophis tradidit, vt quae inchoata, & minus perfecta sibi videbantur expoliret, ac perficeret. Quibus studijs absolutis, ad Diuinas se scientias penitus dedit, maximaque animi contentione in S. Theologiam incubuit, summusque Theologus euasit: S. P. N. Ignatij constituendae Societatis Socius inter primos, & adiutor fuit. Per Italiam pene totam Verbum Dei ingenti Auditorum concursu, admiratione, fructu disseminauit. Instituentium Collegiorum nostrorum S. P. Ignatio ipse auctor fuit, vtque multa praecipuis in Ciuitatibus Italiae erigerentur Collegia, eius potissimum opera, atque labore perfectum. Sacram Cardinalium Dignitatem ei à Paulo IV. Pont. Max. oblatam repudiavit. Illo vero Pontifice mortuo, ac Sede Apostolica vacante, 12. Cardinales ex vniuerso illo sacro Collegio lectissimi in ipsum extra Conclauem Romae agentem, sua suffragia contulerunt, quo Pontifex Maximus fieret. S. Ignatio ad meliorem vitam translato tum Vicarius, tum Praepositus Generalis Societatem octo annos, & dimidium rexit; quo tempore mirabiliter est propagata. In Galliam anno salutis 1561. à Pio Quarto Pontifice Maximo cum Hippolyto Estensi Cardinale Legato ad restinguendum, si posset incendium ab Haereticis excitatum; diuissus in publico totius Regni conuentu, Theodorum Bæzam, Petrum Martyrem, aliosque nefarios haereticorum antesignanos exultates in mendacio, maxima sententiarum, & verborum grauitate, homo Hispanus, & Hospes repressit, frænauit, ac mutos reddidit. Ad Synodum Tridentinam ter profectus est à Paulo III. Iulio item III. & Pio IV. missus, & tamquam Sedis Apostolicae Theologus, quid in Quaestionibus propositis videretur grauissimè, doctissimèque disputauit, & primum inter Theologos locum tenuit. Sub Pio vero IV. cum Praepositus Societatis esset Generalis inter

ter

ter Patres, qui non solum consulendi ius haberent, sed etiam definiendi, & fedit, & sententiam tulit, tanta illius Sacri Confessus approbatione, admiratione, acclamatione, vt omnium iudicio, & consensu Theologorum princeps, Arca vtriusque Theologiae praedicaretur. Concilio Tridentino feliciter absoluto, Romam reuertit, vbi morbo ex immoderatis studijs, vigilijs, laboribus contracto, cursum suum consummauit, & maximo Nostris, & alienis sui desiderio relicto sanctissimè mortuus est 19. Ianuarij anno salutis 1565. aetatis 53. Scripsit Iacobus Laynez, vel potius scribere aggressus est

De Prouidentia Libros XII. quos adumbratos tantum atque inexploratos reliquit

Prolegomenon in Vniuersam Scripturam Lib. I.

De Trinitate Lib. III. magis elaboratos, ac perfectos. Scripsit praeterea

Indicem & tamquam sylvam, & materiam omnium ferè illustrium sententiarum, quae passim apud sanctos Auctores (quos omnes perlegerat) reperiuntur: qui quidem vice completissimi Thesauri, & quasi omnium Doctorum promptuarium esse potest. Item

De Cambijs.

De Vsuris.

De Pluralitate Beneficiorum.

De Fuco, & Ornatu mulierum.

De Regno Dei.

De Vsu Calicis, & alia permulta, quae ad Fidei dogmata in Concilio Tridentino tractata, vel explicanda, vel confirmanda pertinent. Sed per grauissimas concionandi, Sacras litteras interpretandi, disputandi cum Haereticis, peregrinandi, & gubernandi, ac perpetuas occupationes, haec limare, & alia felicissimi sui ingenij, atque exquisitae eruditionis monumenta relinquere Iacobo non licuit. Ceterum ipsius lucubratio est

Doctrina Sacri Concilij Tridentini, De Sacramento Ordinis. Item

Dogmata & Decreta de Gratia, & Iustificatione, ipsi magna si non etiam ex omni parte debentur. Certè scripsisse ipsum De Iustificatione tractatum, qui verbatim insertus fuit actis authenticis Concilij Tridentini, Auctor est Cardinalis Sfortia Pallauicinus in Historia Concilij Tridentini Libro VIII. cap. 11. n. 11. Extat quoque eius

Commentariolus ne Templum Haereticis concedantur in Colloquio Poiffiaco in Gallia scriptus. Item

Oratio, quam ibidem habuit, relata à Francisco Sacchino, tom. 2. Hist. Soc. Iesu 1.6. n. 32. & lib. 5. nu. 201. Item

Epistola ad Patres, & Fratres Societatis Iesu, qui sunt in India. De magnitudine suscepti operis, & conseruatione spiritus in illa Missionem. Data Romae 12. Decembris 1558. quae tertia est inter litteras Praepositorum Generalium. Eandem alijs verbis ex Autographo

Hispano fideliter latine redditam recitat Sacchinus lib. 2. n. 183. Denique

Tabella breuis pro Concionatorum instructione, quam exhibet Antonius Possuinus in Bibliotheca Sacra lib. 5. c. 41.

* IACOBVS LAMBERTVS natione Gallus, Matiscone in Burgundiae Ducatu natus anno saeculi fluentis 3. Societatem amplexus est 1620. & votorum quatuor nuncupatione se obstrinxit. Octennio professus est Rhetoricam, & aemiores litteras, quadriennio Philosophiam; In Concionibus ad populum annos duodeviginti posuit, magna ingenij, eruditionis, elegantiae, & pietatis commendatione. Vir religiosae paupertatis imprimis amans, & candore insignis; Rex Collegia Carpentoratense, & Viennense Allobrogum, in quo mortalis vitae curriculum absoluit penultimo die anni 1670. Edidit Gallicè

Philosophiam Aulæ Sanctae primum in 4. deinde auctam, & in tomos quatuor in 8. diuisam. Lugduni apud Guilielmum Barbier 1656. & Parisijs 1658. in 4.

Scientiam Animae in honorem B. Virginis Consecrata. Lugduni apud Antonium Boisset, & Soc. 1665, in 4.

Scientiam Rationis Christianae, seu Logicam Christianam. Lugduni apud Antonium Molin 1669. in 8.

De Maternitate Diuina, seu Prærogatinis illius. Viennae apud Claudium Baudran 1670. in 12.

Sanctorum Scientiam Moralem. Lugduni apud Benedictum Coral 1602. quatuor voluminibus in 8.

* IACOBVS LAMBERTVS alter, item Gallus, patria Parisinus cooptatus in Societatem anno salutis 1632. aetatis suae 18. tria vota solemniter professus est, & Benefactoribus Societatis adscriptus. Curam gerit multis annis domesticae disciplinae in Domo Professorum Parisiensi, & Confessarium, atque catechistam in templo magna sedulitate, & fructu egit. Infirma semper constitutus valetudine, virtutum omnium specimen dedit, sed in primis eximia in ea toleranda patientia, quam placuit Deo coronare, ipsum ad se euocando. Parisijs die 24. Maij 1670. Edidit Gallicè

Theaurum Communionis Generalis. Parisijs apud Sebastianum Picquet 1663. in 12.

Bonum Pauperem. 1663. Ibidem in 12.

IACOBVS LAMPVGNANVS natione Italus, patria Mediolanensis, Deo se in Societate dedicauit Romae anno salutis 1613. aetatis suae 17. & vota quatuor solemniter nuncupauit. Vir fuit politioribus, & seuerioribus disciplinis bene expositus; in Collegio Romano diu humaniores Artes, ac postea Philosophiam Viterbij, ac Romae nouennio explicuit. Rex Collegium Viterbiense, & ex Tiburtino ad multorum annorum stipendia est euocatus die 3. Octobris 1654. Edidit

Orationem quam dixit ad S. D. N. Vrbanum

num VIII. in Parasceue anni 1634. hac Epigraphæ: *Iesus inter tormenta Deus*. Romæ typis Francisci Corbelletti 1634 in 4. Et nuper cum alijs eiusdem argumenti recusa est Romæ typis Mascardi 1641. Idem Latine redidit

Cantiones spirituales S. Francisci Affinatis prout cum ipsius operibus editæ sunt

IACOBVS LEDESMA natione Hispanus, patria ex Cuellar Castellæ Oppido. Vir fuit ingenij, & doctrinæ magnitudine nobilissimus. In Complutensi Academia Philosophicas, ac Theologicas scientias didicit; in Parisiensi expoliuit; in Louanienfi perfectit, & ad fastigium perduxit; in omni litterarum, ac disciplinarum genere exquisita quadam ratione excelluit. Grammaticen, Rhetoricen, Dialecticen, Philosophiam siue de natura siue de moribus, Mathematicas scientias atque omnium Reginam Theologiam plane comprehenderat. Hac tanta rerum cognitione, ac supellectile instructus, institutum vitæ suæ cursum Louinij anno salutis 1556. magna hominum admiratione abruptit: & quas habebat honoris, & dignitatis spes magnas abiecit, atque ex secularium sapientium Academijs, in Christi sese Scholam transtulit, & discipulus nostra in Societate factus est, vt ea disceret mysteria atque intelligeret quæ Pater Cœlestis sapientibus, ac prudentibus abscondit, & reuelat paruulis. Receptus in Sociorum numerum est pridie Calendas Octobris, annum ætatis agens tertium circiter, ac trigessimum. Mox inde Romam iter instituit, quo in itinere miram erga se Dei non semel indulgentiam expertus est. Adfuit illi Deus primum Colonæ, mox Augustæ, dein Brixia postremo Romæ. Colonæ, dum in signe Carthusianorum. Cænobium attentius iustrat, cæpit sacro illo silentio, vitæque solitudine affici, & Societatis Institutum ceu nimis laboriosum, tantum non damnare. Verùm superuenit Leonardus Kesselius, vir virtutibus, & mirabilium rerum effusione clarus; & Ledesmam vterò appellat. *Non hic sunt omnia frater mi. Habet Christi Iesu Regina sponsa vestitum aureum pulcherrima varietate distinctum. Et verè hi sunt, & præter hos alij sunt multi verè homines religiosi, quorum Deo sunt accepta obsequia.* Idem Leonardus paulò post in ambulanti per hortum Ledesma, & de Castitate, ac perseuerantia sua sollicito, factus obuius ex improviso. *Certus esto inquit, absque dubio Deus tibi Castitatis atque perseuerantia dona concedet.* Mox Augustæ eadem dona flagitanti, ipse Christus Dominus apparuit, iussitque æquo animo esse; daturum se illi dixit, vt & castè, & vsque ad extremum spiritum in Societate perseueraret. Brixia in duplici eadem cura defixo præbuit se videndam Dei Genitrix Virgo. Species erat sole pulchrior, comites aderat tres Maria Magdalena, Catharina Martyr, & Senensis. Dulcissime affatur Cœli Regina; nec modò pudicitiam, &

perseuerantiam pollicetur, sed etiam rursus ad vitæ finem suam se illi speciem commodaturam. Comites vero dum sensim recedunt, suauissimè concinentes Castimoniam prædicabant hoc carmine: Quantum est donum Castitatis, quod Deus confert pietatis? Tot diuinis confirmatus promissis, in itinere ab Florentia Romam castitatem perpetuam B. Virginii vouit, quod id audierat à S. Ignatio factum, vbi primum in solitudinem fugit. Denique vbi Romam venit à Lainio Generali Vicario mensa exceptus, prope extra se raptus cœlestibus sibi delicijs visus est frui: mox anxia cogitatione pulsatus, num sortiturus esset cœlestis Philosophiæ Magistrum a quo ita formaretur, vt animæ suæ ratio poscebat: Lainius defixis in eum oculis, tacito nutu firmavit spem se ei Magistrum fore, nec dubitaret quin Deus prestò sit futurus, vt apte, congruenterque instituat. Id cum mensa remota, verbo etiam Lainius confirmasset, sedatis curis Ledesma, totum se ad ponenda solida fundamenta contulit, cum admirabile prius doctrinæ suæ specimen exhibuisset, octo deinceps diebus de alijs atque alijs disciplinis quotidie amplius horà differendo. Ex eo vix credas quanti fecerint eruditissimi quique Patres, cum Iacobi Ledesmae ingenium, iudicium, doctrinam, (quem non discipulorum, sed Præceptorum Magistrum appellabant) tum maxime humilitatem, obedientiam, caritatem, sui contemptionem, aliorum estimationem, cæterasque virtutes, quæ in illo sic eminebant, vt tantum sapientiæ splendorem, quantum in ipso erat clarissimæ sanctimonie radijs superare, & quodammodo obruere viderentur. Romæ controuersas de Fide Quæstiones contra hæreticos enodauit; Diuum Thomam explicauit; Romani Collegij studijs præfuit: dubitationibus de moribus, & Conscientiæ quæstionibus respondit, atque in ipso Iubilæi anno, qui Gregorio XIII. Pontifice Maximo celebratus est cum maximus ex vniuersi orbis Christiani prouincijs Romam fieret concursus, & ingens peregrinorum turba conflueret, ne Confessarij nostri à Confessionibus audiendis distraherentur, & varijs conscientiæ quæstionibus dissoluendis implicarentur, vnus Iacobus constitutus est, qui omnium vices obiret, & singulorum Peregrinorum dubitationibus satisfaceret, quod dum egregiè præstat, & innumeri illum interrogant, & continuis consultationibus fatigant; dum omnibus studet respondere, nullumquæ à se inauditum dimittere, nato in capite apostemate, breui vir optimus, & doctissimus, magno nostrorum dolore ad tranquillioram vitam translatus est, anno eodem Iubilæi 1575. die 18. Nouembris ætatis verò plus minus 55. aut 56. cum 15. ante annos, tertio videlicet nonas Nouembris anni 1560. solemniter quatuor vota professus esset. Multa scripsit

De Dialectica eiusque tradenda Methodo lib. 1. Ethicæ

Ethicen seu Philosophiam, & Theologiam de Moribus, tom. 1.

Controuersiarum quæstionum contra hæreticos tom. 1. quæ tamen hætenus, quod sciam lucem non aspexerunt. Exstant vero

De Diuinis scripturis, quauis passim lingua non legendis: simul, & de Sacrificio Missæ, cæterisque officijs in Ecclesia Christi, Hebræa tantum Græca, aut Latina lingua celebrandis aduersus nostræ ætatis Hæreticos, liber vnus. Colonæ apud Maternum Cholinum 1570. in 8. & apud Geminum Calenium 1574.

Doctrina Christiana. Hispanicè. &

De Modo Catechizandi, lingua vulgari Italice, quem Vincentius Castaniola in Græcam linguam vulgarem transtulit. Prodiit illa Romæ apud hæredes Antonij Bladij 1573. hæc verò ibidem typis Aloyij Zannetti 1594.

Grammaticæ Institutiones, Latine Venetijs apud Michaellem Tramezinum 1569. in 8.

Tabula breuis totius summæ Theologiæ Sanctæ Thomæ, quam exhibet Antonius Posseniinus libro tertio Bibliothecæ selectæ cap. 7.

IACOBVS LEYSSENE natione Gallus, patria Lemouicensis accessit ad Societatem anno 1607. ætatis 20. & votis 4. se adstrinxit. Disciplinas politiores, & Philosophiam docuit, & Collegij Montalbanensis habenas tenuit. Concionatorem egit multis annis, valuitque in alliciendis ad se, & Societatem Principum virorum animis suauitate verborum, & colloquijs omni humanitate conditis. Desijt viuere inter mortales Tolosæ die vltimo Ianuarij, 1648. Edidit Gallicè

Orationes Funebres duas

IACOBVS LIBENVVS natione Belga, patria Antuerpiensis, natus anno sæculi vultis secundo. Societatem iniit decimo nono, & votorum 4. professionem emisit. Sexennio docuit disciplinas amariore, Theologiam moralem quadriennio. Præfectum scholarum egit septennio, Casuum Conscientiæ decennio. Rexit Collegium Mechlinense, fuitque Magister Tironum, modò in Domo Professorum Antuerpiensi Operarius vacat culturæ animarum, Scripsit Tragædias tres de Iosepho Patriarcha quarum

I. Ioseph à fratribus venditus. Antuerpiæ typis Ioannis Cnobbari 1639. in 12.

II. Ioseph à fratribus agnitus. Ibidem, cum duobus Panegyricis de B. Virgine, & S. Catharina in 12.

III. Ioseph Patri redditus. Ipris, typis Antonij de Backer 1656. in 8.

IACOBVS LOBBETIVS natione Belga, natus Leodii anno sæculi transacti 92. Societati se addixit transeuntis 13. duos fratres germanos secutus, ambos muneribus gestis in Societate claros, quibus non minorem ipse à regendi peritia, & à sacra eruditione laudem adeptus est. Professionem votorum 4. emisit. Philosophiam Duaci sexennio docuit. Collegia Tornacense, Montense, & Leodiense ite-

ratò, annis 17. gubernauit. Electus à Congregatione Prouinciæ suæ Romam adiuit ad Conuentum Procuratorum. Vir fuit singulari in Deum religione, quæ patuit in fano dum sacris operaretur, in ægrotante cum Crucifixum Christum (quem amorem suum vocitabat) identidem per lectulum manu quæriraret, & tenerrimè disuauiabatur. Temperantia insigni erat, ita vt extra consueta refectiois tempora nunquam aut ederet, aut biberet, Disciplinæ domesticæ acuratus obseruator, nihil absque Superiorum licentia agebat. Demum octogenarius dum adhuc libris scribendis, & Confessionibus in templo excipiendis vacaret, postquam ad mortem se per generalem peccatorum exhomologesim disposuerat, tactus paralyti piè ex hac vita excessit Leodij die 18. Iunii 1672. Edidit opera varia varijs locis, & temporibus, quæ simul collecta in tomos septem sunt distributa, typis Ioannis Matthiæ Houij. Leodij anno 1667. in hunc modum.

1. Continet Quæstiones Theologicas, Historias Morales in Euangelia Dominicanarum ab Aduentu ad Pentecostem 1667. in folio.

2. Quæstiones similes in Euangelia Dominicanarum post Pentecostem. Eodem anno.

3. Quæstiones similes in Euangelia festorum totius anni. Eodem anno.

4. Continet gloriam Sanctorum, siue Quæstiones Morales in festa Sanctorum totius anni. & De Patriarchis Sanctis Ordinum Religiosorum. Ibidem.

5. Opuscula moralia varia, scilicet De peccato, eiusque natura, penis, & remedijs.

Speculum Ecclesiasticorum, & Religiosorum.

Viam Vitæ & Mortis. De Sacra Domini Passione, & Religioso Templorum cultu.

De Fortitudine, & Constantia Christiana. Omnia 1667. in folio.

6. Complectitur Tractatum, seu Concionum Asceticarum de Virtutibus varijs partes tres. Ibidem 1667.

7. Continet Conciones in Euangelia Feriarum totius Quadragesimæ. Ibidem 1672. in folio.

* IACOBVS DE MACHAVLT natione Gallus, patria Parisinus natus anno sæculi emensi vltimo, Societatem complexus est vltimis 17. & votorum 4. sacramento solemniter se adstrinxit. Post traditas litteras amariore Philosophiam sexennio professus est. Rexit Collegia Alençonienfe, Aurelianense, & Cadomenfe & annis aliquot Ecclesiasten egit, Superstes adhuc in Collegio Parisiensi. Edidit Gallicè

Thesaurum ingentium bonorum Eucharistia depromptum ex Euangelijs Dominicanarum, & Festorum præcipuorum. Parisijs 1661. in 8.

Hebdomadam in honorem Sanctissimi Sa-

cramenti. Parisijs 1667. in 12.
Tractatum De Ratione Visitandi Sanctissimi Sacramentum. Ibidem 1671. in 8.
 Scripsit etiam Relationes varias Gallico idiomate
De Missionibus Paraquariae, & alyis in America Meridionali. Parisijs 1636.
De rebus Iaponicis. Ibidem 1646.
De Prouincijs Goana, Malabarica, & alijs. Ibidem 1651.
De Regno Cochincinensi. Ibidem 1652.
De itinere 25. Religiosorum Societatis ad Missionem Indicam. Ibidem 1659.
De Missionem Religiosorum Societatis in Perside, Ibidem 1659. in 8.
De Regno Madurensi, Tangorensi &c. Ibidem 1663. in 8.
 IACOBVS MALEBRANCQVE natione Belga, patria Audomarensis Societatem ingressus anno salutis 1599. vndeicennis, in eadem diu humaniores litteras docuit. Concionatoris, Praefecti Scholarum, Directoris ceterum Marianorum, munera cum laude gessit. Perpetua moru facilitas, & candor animi semper aequalis amabilem domesticis; & externis reddidere. Magnam erga Superiores reuerentiam, & pertinax studium rerum antiquarum praefertulit; vnde & his assidua indagine persequendis immortalis est. Tornaci die 5. Maij 1653. tria vota solemnia pridem antea professus. Transfuit e Gallico Latine
Congressus promeridianos, seu Sermones Symposiacos Antonij Balinghem. Coloniae apud Ioannem Kinckium anno 1620. in 8.
Consolatoriam Aegrorum Scholam Stephani Binetti, Vbi nomen suum Epistolae dedicatoariae subiecit. Coloniae 1629.
 Edidit Historiae a se elucubratae Latine
De Morinis, & Morinorum rebus Tomos tres in 4. Tornaci typis Adriani Quinque annis 1639. 1647. & 1654.
Primus complectitur res gestas ab anno ante Christum 309. ad annum usque post Christum 1251.
Secundus a Pipino Rege 752. usque ad Godefridum Bononiae Morinicae Comitem anno 1094.
Tertius a Godefrido usque ad excidium Ternannae 1557.
 Publicae luci adornatum reliquit quartum eiusdem Historiae tomum.
 * IACOBVS MASENIVS natione Germanus, patria Dalensis, Ducatus Iuliensis, natus anno saeculi fluentis sexto, Societati nomen dedit 1619. & vota 4. nuncupavit. Rhetoricam & mansuetiores litteras per annos ferme quatuordecim explicauit. Praefectum Scholarum, & Directorem Sodalitatis Marianae varijs in locis egit. Superstes hodie in Collegio Treuirensi. Edidit Latine
Methodum Ioannis Semani (Anagrammaticae Maseni) Controuersias Fidei ex Scriptura, & SS. Patres conciliandi. Coloniae apud Vvil-

helmum Freiffem 1652. in 4.
Rastrum Horti Crusiani pro defensione bonorum Monasticorum. Coloniae apud Freiffem 1653. in 4.
Artem nouam argutiarum Epigrammaticam, & Epigraphicam, & familiarium argutiarum fontes. Coloniae apud Ioannem Kinckiu 1647. & iterum typis iisdem 1662. in 12.
Palastram Eloquentiae ligatae tribus partibus Prima continet facilem Methodum scribendi quouis stylo Poetico. Secunda Poesim Elegiacam, Heroicam, Lyricam. Tertia Comico-Tragicam. Coloniae typis secundis apud Ioannem Busaeum 1661. in 12.
Palastram Styli Romani. Ibidem 1659. in 8.
Exercitationes Oratorias. Ibidem 1660. in 12.
Speculum imaginum veritatis occulta per symbola emblemata. Coloniae apud Ioannem Antonium Kinckium recusum, & auctum 1664. in 8.
Meditatam Concordiam Protestantium cum Catholicis ex Verbo Dei, Partibus III. Coloniae editione secunda apud Busaeum 1662. & 1665. in 8. Item
Strenam Reformatorem, & Epidoron ad Caluinistam Herbonensem in 8.
Gretserum rediuuium, seu Monita aurea Societati assidua, & confutata. Coloniae apud Busaeum 1661. in 4.
Aurum Sapientum, id est Artem ditescendi absque scelere. Coloniae apud Vvilhelmum Freiffem 1661. in 12.
Ducem Vie per Exercitia spiritualia obtinenda in communi, & propria Ecclesiasticorum. Treuiris apud Reuland 1667. in 8.
Nouam praxim Orthodoxae Fidei, intra oetidui exercitationem sacram discernenda. Coloniae apud Freiffem in 8.
 Hanc Germanico idiomate donauit Noster Vvernerus Lotleij. Ibidem in 8.
Antiquitates, & Annales Treuirensium. post nostrum Christophorum Broverum duobus tomis in folio. Leodij apud Mathiam Houuium 1671.
 * IACOBVS MASO natione Siculus, patria Siracusanus Societati nomen dedit anno salutis 1641. aetatis 16. & votorum 4. professionem in ea emisit die 31. Iulij 1659. Docuit in ea Mathesim Romae, Melitae, & Panormi, & dum inter nos esset. Edidit Italice
Sphaerologiam, seu Cursus Mathematici Partem quartam, Panormi per Iosephum Bifagnum 1661. in 4.
 * IACOBVS MICALIA natione Italus, patria Peschiensis in Apulia, ad Societatem se aggregauit. Romae anno saeculi currentis 1628. aetatis 28. Post traditas humaniores litteras egit Missionarium multis annis Temisvarij in Illyrico dictionis Turcicae, & Laureti munere Poenitentiarij functus est, vbi & naturae concessit, Spiritualis Coadiutor iam pridem for-

formatus, Calendis Septembris 1654. Edidit
Dictionarium Illyrico-Italico-Latinum. Laureti apud Paulum, & Ioannem Baptistam Seraphinum 1649. in 8.
 IACOBVS MIRAVET natione Hispanus, Aragonensis, ex Oppido Canada Diocesis Caesaraugustanae ingressus in Societatem anno 1571. aetatis 22. vota 4. in ea nuncupavit. Rex Collegia Gandiense & Oscanum, & in hoc postremo diem clausit extremum die 13. Augusti 1622. Vir humilitatis, & patientiae, qui ne ob valetudinis infirmitatem otiaetur. Reddidit Hispanicè
Francisci Costeri Meditationes De Vita Christi.
 IACOBVS MIRO natione Hispanus, patria Valentinus. Is cum aetate florens, litterisque Latinis, & Graecis pereruditus ad Aristotelis explanationes in Academia Parisiensi se accingeret, in Hieronymum Domenecum municipem suum, qui Nostris ibi tum praerat, incidit, a quo ad sacras exercitationes admittus, continuo Societati se addixit anno salutis 1541. tanta sui ipsius & rerum humanarum despicientia, vt quamuis & aetate, & diuitijs, & doctrinae laude praestaret, parentibus esset vnigena, & solus haeres, cuncta tamen haec charitate Christi posteriora duxerit, nullis perinde rebus imposterum, vt sui ipsius submissionis studio, & alienae salutis addictus. Ergo mox a Domeneco ad animarum causas adhibitus, ea cum laude gessit, vt suorum specimen fructuum breui dederit, ac praeter ceteros veterem quendam Religionis transfugam hominem perditissimum, ad sui claustra Coenobii, & per hunc alios postea ab errore graui dogmatis, ad sanam mentem reduxit. Conimbriam anno vertente missus, Collegio quod ibi Ioannes Lusitaniae Rex instituebat, primus ipse Rector, necdum Sacerdos praefuit. Anno quarto, & quadragesimo supra sesquimillesimum, a S.P.N. Ignatio Valentiam ad illius Collegii exordia formanda ire iussus est, illique primus etiam Rector praesse. Mira ibi ciuitatis approbatione, plausuque in animarum lucra facienda incubuit, non opera modo continua, sed eo vitae exemplo, vt cum eo venisset Antonius Araozius ad S. Ignatium scripserit, egregium se reperisse innocentiae cultorem, quique apud eos ciues mira sanctitatis opinione floreret. Anno subinde 1549. die 25. Martii Gandiae simul cum Andrea Ouiedo quatuor solemnia vota professus est, excipiente Araozio, & anno qui proximè secutus est, euocatus a S. Ignatio Romam venit cum Duce Gandiae S. Francisco Borgia, & alijs Patribus, de Constitutionibus quas Societati condiderat in commune deliberaturus. At biennio post Lusitaniae Prouincialis pro Simone Rodericio constitutus, eo modo res coepit, quo Romae ab Ignatio senserat, ordinare. Eodem tempore ab Ioanne Rege ad Confessionum suarum officium postulatus,

humilitatis illud studio defugit, quod diceret speciosa illa munera disciplinae nostrae parum quadrare; nostrae uocationis esse nosocomia terendo, docendo infimam plebem, ministeria humilia obeundo, iuuandis simul animis, nostrae simul humilitati conseruandae insistere: tantumque effectit, vt bona Regis gratia id muneris declinarit; id quod secunda totius Aulae admirumuratione celebratum est; quamuis Sancto Ignatio, non omnino probatum fuit tantum studium subterfugendi officii apud eum Regem, cui plurimum debere Societatem intelligebat. Ceterum Miro in sua Prouincia rectam administrationem ita vires omnes intendit, vt interea tamen ab euangelizando minime cessaret; tam clara fama scilicet, vt non nemo diceret, proxima ijs, quae India de Xauerij sanctitate sentiret, Lusitaniam de Mironis virtute existimare. Is in Archiepiscopatu Eboracensi cum interesset concioni, quam pene omnem bonum Ecclesiastes in Societatis accusatione ponebat, stomachantibus, & digredientibus multis, humilitate, ac modestia summa, perseverauit; atque vbi descendit de suggestu Praedicator, coram populo Miro ad eum accedens, manum suppliciter ad exosculandum poposcit, porrectamque summa reuerentia osculatus est, quam profecto praeclearam maledicti diluendi rationem spectatores, vel lacrymis comprobarunt. Anno 1554. cum in Oppidum Moram etiam tum Prouincialis excurrisset, acris eum febris incescit. Ipse vero qua fuit humilitate, in hospitali Domo decubuit in turba pauperum, vbi eum Cardinalis Henricus diocesim lustrans cum reperisset, multum laetatus, atque commotus est humilitatis exemplo. Anno insequente cum instaret Miro, vt euoluto sui muneris triennio sibi succederetur, Prouincialatu defunctus est, Ignatio annuente a quo non multo post ad Collegij Valentini rectionem admotus est, vbi se nihilo minus industrium exhibuit, quam fecerat haecenus in causis animarum. Inde rursus in Lusitaniam, rursusque anno 1560. in Aragoniam, vt demortui Prouincialis munus tantisper sustineret, dum alius sufficeretur, commigravit, vnde in Lusitaniam denuo post annum concessit, superintendens constitutus Conimbriensis Collegij. Post haec & Lusitaniae rursus Prouincialis fuit, & S. Francisco Borgia Praeposito Generali III. Assistens, cum quo in Hispaniam, anno 1571. profectus, Lusitaniam pro Generali Visitator inspexit, vnde redux in Urbem, tandem plenus annis, & meritis, die 25. Augusti salutis 1590. debitum humanitatis exsoluit. Vir sane fuit, vti ceteris virtutibus ornatissimus, ita immitissima in se, suumque corpus seueritate supra imitationem. Saepè in ediam biduo, triduoque extrahebat, saepè frigida paneque dumtaxat desinebat. Pro cilicio gestabat assidue Thoracem hirtis nodis intextum; aut ferri laminam crebris concisam foraminibus, vnde extarent cuspidis intro couersae, quae

carnes tam diriter laniabant, ut ne mentem distraherent inter sacrificandum deponere cogere, quo tempore sanguis concretus, & quæ frustratim adherescebat caro, aqua feruente detergebatur. Diu ferream lumbis accinctam catenam ita circumtulit, ut carne paulatim supercrescente, non sine vitæ periculo fuerit eximenda; magnam noctis partem inuigilabat orationi, & lectioni noui instrumenti, quod intermissis magnis affectibus, lacrymisque vberibus versabat. Omnis eius voluptas in rerum piarum tractatione erat. Semper in cubiculo flexis poplitibus eum ianitor, quoties accerserat ad portam, deprehendebat; nec raro etiam retrusum in angulum quempiam sub mensa, quò se quamuis esset procero corpore, contraherat ob Numinis reuerentiam. Quoties se suo poterat officio suffurari, inferebat in suum conclaue panis paucillum, & aquæ iustum modum, eoque contentus victu, solidos aliquot dies exercitationi spiritus impendebat. Omnino is erat in se ipsum, qui debuerit à S. Ignatio coerceri, iussus attributo sibi parere, quod ad corporis curam attineret. Euerhardo Mercuriano Præposito Generali IV. vtilem commodaui operam, cuius voluntate concinnauit

Summarium Constitutionum Societatis Iesu.

Item

Regulas Communes, &c.

Regulas Officiorum proprias eiusdem Societatis, quas ab Congregatione Generali IV. approbatas, confirmatasque in manibus atque usu habemus.

* IACOBVS MVNFORDVS natione Anglus, patria Norfolciensis religiosæ vitæ rudimenta posuit in Tirocinio Societatis Vvatenensi, anno à partu Virginis 1626. ætatis suæ 21. & votorum quatuor sacramentum solemne dixit. Rexit Collegium Leodiense Anglorum, & aliud in Anglia, vtrumque magna in suos caritate, & religiosarum virtutum exemplo. Vir fuit cum Deo per Orationem valde coniunctus, Diuini honoris appetens, salutisque animarum. Singularem erga animas in flammis piacularibus detentas pietatem exercuit; quibus quidquid boni operis agebat, partem satisfactoriam applicabat. Ardenti tenebatur desiderio patiendi aliquid pro Christo, & concessum à Deo est pro voto, quod optabat. Nam paucis ante obitum annis Nordouici in Anglia proditus, captusque à petulanti milite in carcerem facinorosorum raptus est. Verum prius indutum per ludibrium amictu sacerdotali, & ornamenta sacra hastis suspendentes, quasi in triumpho cum armis, & sclopetis per Urbem circumducunt. Interea ipse triumphabat animo, gaudebatque, quod dignus habitus esset pro nomine Iesu eam contumeliam pati, idque ipsum adeo prodebat hilaritate vultus, ut populus spectans, & alloquin ad insolentiam procliuus, passim illius misertus fuerit. Paucis post diebus nauigio impositus diem, ac noctem integrum duxit,

colligatis arctè manibus, pedibusque, tum ad portum maris Yarmutum siue ostium Yari fluminis abductus est, triginta milliaribus Nordouico distitum. Verum citus Nordouicenses in eo læsa sua municipalia iura existimantes, vincituum suum repetunt à se custodiendum. Tum humanius multò habitus; concessum illi conclaue proprium, permitti accedere Catholici, à quibus cum Breuiarium, & libros aliquos accepisset, conscripsit ea occasione libellum, quo quidquid Catholici asserunt, id Sacra Scriptura niti demonstrabat. Elapsis in custodia aliquot mensibus, facta est illi libertas eundi quò vellet, dummodo datis vadibus, se certis temporibus quoties Tribunalia aperiebantur, coram magistratu compariturum, ex pacto sisteret. Id cum sæpius quamuis magno suo incommodo, quò longius ob negotia abesser, ritè præstitisset, tandem Accusatore amplius non comparente, cum probationes legitimæ de Sacerdotio deessent, sententia Iudicis absolutus, ac penitus liber dimissus est. Perrexit post hæc eandem vineam pro virili colere indefessus operarius, donec ad denarium vitæ cœlestis accipiendum euocatus, Deo spiritum reddidit in ipsa Anglia die 9. Martij 1666. Scripsit vernaculo idiomate, tacito nomine

Admonitionem pro Vinis, ut orent pro Defunctis. Audomari 1641. in 12. Quam auctam, & locis scripturæ, ac Sanctorum Patrum munitam contra sectarium quendam recudit Londini. Item

Vindicias, seu defensiones Dialogorum Sancti Gregorij contra eundem Sectarium

De Indice controuersiarum cui titulum fecit. Quæstio Quæstionum. Gandau 1658. in 4.

Latine, & apposito suo nomine edidit

Tractatum de misericordia fidelibus defunctis exhibenda. Leodij apud Leonardum Streel 1647. in 12.

IACOBVS NAVARCHVS aliàs SCHIMMAN natione Belga, patria Honscotanus in Flandria, inter primos Belgij Operarius adlectus in Societatem, professionem emisit votorum quatuor Louanij, anno salutis 1564. in manibus Euerhardi Mercuriani tunc Prouincialis. Obijt Antuerpiæ IV. nonas Maij 1576. scripsit

Epistolam Asiaticam bene longam, de sectis in Religione Orientalium populorum, in qua de Nestorianis, de Iacobitis, de China, de magna Tangutia, de Tartaris, deque vicinis Regnis agit. Extat inter Epistolas Iaponicas, Louanij apud Rutgerum Velpium 1659. in 8. Item

Epistolam de Archiepiscopo Armacano. Extat Ibidem

* IACOBVS NOVET natione Gallus, patria Cenomanensis, natus anno sæculi præterlabentis quinto Societati se adiunxit 23. & vota quatuor solemniter edidit. Post traditas octennio Rhetoricam, & amœniores litteras, Concionatorem egit magna laude, ac fructu

an-

annis 25. Rexit Collegia Alenconienſe, & Attebatense. Nunc in Domo Professorum, Parisiensi operam nauat salutis praximorum. Edidit Gallicè Societatis nomine, sed tacito suo, scitè ac solidè

Responsum ad famosas Epistolas Prouinciales contra Theologiam moralem Iesuitarum, ab Impositore quodam sub nomine Montaltij editas, & Censura publica Romæ damnatas Parisijs 1647. in 4.

Tractatum quinque libris distinctum, de reali presentia Christi in Sanctissimo Sacramento, contra famosum quemdam ministrum Caluianum. Parisijs apud Franc. Muguet 1667. in 4.

Tractatum de Deuotione erga Angelum, Custodem Parisijs apud eundem 1661. in 12. & Italicè Bononiæ

Orationem funebrem de Henrico Principe Condæo. Diuione 1632. in 4. Latine scripsit

Panegyricum Henrico Borbonio I. Principi dictum nomine Bituricensis Academiae, Biturigibus 1636. in 8.

Responsum ad librum Claudij ministri Caluinistici de Presentia Christi in Sanctissimo Sacramento, per modum Epistolæ Parisijs apud Muguet 1688. in 8.

Hominem Orationis, siue Tractatum complectentem totam æconomiam Meditationis, Orationis, & Contemplationis, duobus Tomis in plures Partes diuisis. Parisijs apud Franciscum Muguet 1674. in 8.

IACOBVS OLSEVSKI natione Polonus, gente Masouita Societatem adolescens ingressus est anno salutis 1603. & vota quatuor solemniter nuncupauit. Academia Vilnensem docendo, & concionando mirè illustrauit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, & Theologiam Scholasticam, cui soli explicandæ annos 12. impendit, & simul per annos aliquot Concionatorem ordinarium egit. Pro cancellarij etiam munere ibidem perfunctus est, Sacræ Theologiæ Doctor renunciatus. Dicendi copia, inueniendi facilitate, explicandi claritate; docendi subtilitate, summis quibusque Theologis comparandus, præsertim quia tantis dotibus eximiam morum simplicitatem coniunxerat. Ad Conciones ordinarias Vilnæ habendas applicatus, omnium ad se amorem, atque admirationem rapuit. Summi quique viri ad eum audiendum confluebant, & inter damna eius diei numerabant si eum non audiissent. Moliebatur editionem concionum in Dominicis, & festa totius anni, sed mors immatura inuidit posteritati tantum thesaurum. In ipso ætatis robore violenta febris correptus Vilnæ inter mortales viuere desijt magno omnium ordinum dolore, die 5. Iunij 1634. Edidit in lucem

Conciones funebres complures, & alias varijs de argumentis, & annis Vilnæ typis Academicis in 4. Quæ omnes post mortem Auctoris recusæ sunt Vilnæ iisdem typis 1645, in folio.

* IACOBVS PASINETTVS natione Italus, patria Brixienſis, natus anno salutis 1575. vicennis religiosæ vitæ tirocinium in Societate posuit, & votorum quatuor solemniter Sacramento se obligauit. Post traditas humaniores litteras, Theologiam moralem septennio professus est. Rexit varia Collegia amplius triginta annorum spatio magna laude prudentiæ vir apprimè religiosus. Octogenario maior quieuit in Domino Fauentia die 21. Iunij 1658. Edidit Italicè

Heptameron, siue iter septem dierum ad sapientiam, & Christianam perfectionem. Bononiæ per Iacobum Montium 1658. in 8.

IACOBVS PERARD natione Gallus, patria Campanus in Societatem cooptatus anno salutis 1587. ætatis 20. vota quatuor professus est. Vir doctus, religiosus, perhumanus, & prudens, qui Collegium Cadomense, Venenense, Rhedomense, & alia cum laude administravit. Migravit ex hac vita in Collegio Parisiensi die 25. Decembris 1638. scripsit Latine

Pacificum ad Episcopos, & Parochos, siue Apologiam pro Religiosis. Gallicè vero edidit *Trophæa Sanctorum, seu Conciones de Sanctis tom. 2.* Parisijs apud Michaellem Solij 1635. in 4.

Occupationem spiritualement, seu Conciones pro Dominicis per annum tom. 2. Parisijs apud Sebast. Chapelet 1637. in 4.

Stromata spiritualia. Parisijs apud Iulianum Tacquin 1638. in 8.

IACOBVS PINTO natione Sarduus, patria Saffaritanus ad Societatem adscriptus anno salutis 1592. ætatis 16. votorum quatuor professionem emisit. Vir doctus, & in Turritana Vniuersitate Diuinarum Scripturarum professor multis annis. Rexit Collegium Saffaritanum secundo, deinde Imperiale Madritense, atque eo in munere ad laborum præmia emigravit. Vir eruditione, ac pietate singulari anno 1650. scripsit

De Christo Crucifixo tom. 2. quorum prior excusus est Lugduni sumptibus Claudij Landrè 1624. in folio

Secundus etiam Lugduni sumptibus Claudij du Four 1644. in folio

Commentaria in Caput 14. Isaia. Lugduni apud Petrum Prost. 1648. in fol.

Duos alios tomos parauerat prælo, de Latitudine, & Longitudine Crucis Christi, sed mors interceptit

* IACOBVS PLATELIVS natione Belga, Bersei in Artesiæ ditione ad Scarpum amnem natus, anno fluentis sæculi 8. Societatem complexus est 28. & votis quatuor solemnibus adstrictus. Philosophiam Duaci professus est annis 11. Theologiam Scholasticam octo, Vir omnibus scientijs insigniter eruditus. Nunc dum hæc scribo anno 1674. Rector Collegium Duacense administrat.

Edidit

Syno-

Synopsis Cursus Theologici. Duaci typis Ioannis Patte 1654. Opus in scriptum Philippo IV. Regi Catholico ab Henrico de Cerf. in folio

Inspectionem interioris hominis mensuram, & Hebdomadariam, Xenium anni 1670. Duaci apud Christophorum Serrurier, eodem anno, & alias sæpius.

Auctoritatem contra Prædeterminationem Physicam pro Scientia media, cum breui Historia complectente ortum, pugnas, & palmas eiusdem scientiæ mediæ, sub nomine Germani Philalethi. Duaci typis Ioannis Patte 1669. in 8. item

Auctoritatem contra Physicam Prædeterminationem nouis ex ipso Sacro Ordine Fratrum, Prædicatorum petitis suffragis stabilitam, &c. Duaci Typis Christophori Serrurier 1673.

IACOBVS PONTANVS natione Bohemns, patria Bruggensis, seu Pontanus, sed in Germania educatus, in Societatem nostram ingressus est anno 1563. ætatis suæ 21. in ea professus est tria vota, die 23. Decembris 1589. Vir in humanioribus potissimum litteris exercitissimus, quique illarum studium fere nostræ Societatis in Germania primus annis 27. excoluit, & plurimos erudiuit discipulos, ac suo exemplo, & cohortatione, ut illas excolerent incitauit. Magnum certè nomen Societati, vel inter hostes eruditione sua conciuuit, qui eius in Latinitate sermonem ita æstimant hodiequæ, ut publico nuper typo collectum suis Gymnasijs esse pro Tullio uoluerint. Iucunda morum elegantia domi, forisquæ carus fuit; tam ingenuo erga suos Moderatores candore, ut in extrema etiam ætate suam illis conscientiam ad singula libelli capita aperiret. Caritatis, & submissionis laude insignis, qui se præ nemine haberet, neminem despiceret à nullo dissideret. Senio tandem suo, studijsquæ Dei causa susceptis succubuit Augustæ Vindellicorum die 25. Nouembris anno Christi 1626. ætatis 84. Religionis 63. Scripsit

Progymnasmatum Latinitatis siue Dialogorum volum: 4. in quibus omnia fere, quæ in consuetudinem, usumque communem incidunt, puro latinoque sermone complexus est sæpissimè recusa.

Institutiones Poeticas lib. 3. sæpe recusas
Floridorum lib. 8. hoc est carmina sacra sæpe recusa, quibus 4. editione Ingolstadij typis Sartorii 1602. accessit

Hymnorum liber singularis in Ordines Cælestium

Comædias aliquot sacras, quæ nondum prodierunt in lucem

Symbolarum lib. 17. quibus Vniuersum Virgillum illustrat. Augustæ 1609. & Lugduni 1601. in folio

Tirocinium Poeticæ. Ingolstadij 1604. in 8.

Parthenometrica id est Meditationes, preces laudes in V. Matrem, potissimum ex Ecclesia-

sticis Græcorum monumentis. Augustæ, apud Dauidem Francum 1606. in 12.

Colloquiorum Sacrorum libros 4. cum Notis. Acceperunt fasciculi duo moralium sententiarum, & similitudinum Augustæ apud Dauidem Francum 1609. in 8. Ingolstadij apud Sartorium 1610.

Attica Bellaria Partibus III. Augustæ apud Andream Apergerum ab anno 1615. ad 1620. in 8.

Ethicorum Ouidianorum Lib. IV. Ingolstadij 1617. in 8.

Commentarium in Metamorphosim Ouidij Antuerpiæ 1618. in folio.

Commentarium in eiusdem Ouidij Libros Tristium, & de Ponto. Ingolstadij typis Adami Sartorii 1610. in fol. Acceperunt

Hortuli sententiarum ex Ouidio Philocaliam, siue Excerpta è Sacris, & prophanis Auctoribus Lib. X. Augustæ 1626. in folio, typis Andree Apetgeri

Præterea edidit à se è Græco in Latinum versum

Ioannem Cantacuzenum, qui 4. libris bella inter Andronicum, & Nepotem suum gesta elegantissimè descripsit. Item

Theophylacti Simocatta, Historiæ Mauritiij Tiberij Imperatoris Lib. VIII. cum notis &

Georgij Phranza Chronicorum de ultimis Orientalis Imperij temporibus Lib. III. cum notis &

Georgij Trapezuntij Epistolam ad Ioannem Palæologum Imperatorem. Ingolstadij typis Adami Sartorii 1604. in 4.

Philippi Solitarij Dioptra, seu regulam rei Christianæ Lib. IV.

Nicolai Cabasila de Vita in Christo lib. IV. & Orationem eiusdem contra feneratores.

Ioannis Carpathiorum Episcopi, Capitula hortatoria, seu documenta spiritualia 291.

Philothæi Patriarchæ Constantinopolitani laudationem in Basilium, Nazianzenum, & Chrysostomum

Michaelis Glycæ Disputationes cum Notis Simeonis Iunioris Orationes 23. Item

Simeonis Episcopi Thessalonicensis. De Diuino Templo, eius Ministris; & vestibus, & de Missa, & Ascetica

B. Cyrilli Alexandrini Commentaria in Prophetas Minores. Ingolstadij apud Adamum Sartorium 1607.

Dialogos quosdam de Spiritu, & Carne.

Ex his extant in Bibliotheca magna Patrum, Ioannes Carpathius tomo VII. Philippus Solitarius, & Michael Glicas tom. 12. p. 1. uti & Simeon Iunior, Cabasilas verò, & Philothæus tomo 14.

Reliquit posthuma, quæ nondum prodierunt

Nicephori Gregoræ Opuscula Græco-Latina

Homericorum librorum, id est, singulorum librorum synopsis, soluta Oratione Latina

Cri-

Gennadij Orationes ad Patres in Concil. Florentino Græco-latinas

Criterion hoc est Iudicium de Scriptoribus antiquis & recentibus

Hortulum trium Ordinum, Incipientium, Proficientium, & Perfectorum, siue Contemplantium ex Auctore Anonymo latinè

Areolas Aromaticum, id est Meditationes, preces, laudes diuinas, ex Græcis collectas Latinè.

Forum Latinitatis, id est Obseruationum, ex optimis Auctoribus Libros, cum Annotationibus.

Commentarium in Thebaidem Statij. Philocalia Liurum XI.

Moratarum Scriptionum, quibus mores, seu ingenia, indoles, studia, sensus, affectus naturæ in personis, tam fictis, quam veris exprimentur. Lib. III.

Sermonum mutis rebus affectorum lib. 1.

Commentaria in lib. 3. priores fastorum Ouidij

Commentariolos in aliquot veterum Poetarum, & Poetarum Epitaphia.

Thesaurophyllacon siue Arcam spiritualem id est. Piarum considerationum Passionis Dominicæ, & S. Crucis lib. 4. Item

Mariam verè Matrem esse nostram omnia, ex peruetusto Codice Germanico selecta, & Latinè interpretata.

IACOBVS PVCHE, siue PVIG natione Hispanus, patria Ceruariensis in Caralania, Societati vndeicennis nomen dedit anno sæculari 1600. & votis quatuor se adstrinxit.

Primus Ilerdæ, Grammaticæ ludum Societati aperuit, tanta cum Academiæ approbatione, & plausu, ut hodiequæ post tot annos superet eius memoria. Secundum hæc Gandiæ Philosophiam, Barcinone Theologiam complures annos pari commendatione tradidit, ut cum auditorum infuetam frequentiam fecidit.

Scholæ quamuis amplæ non caperent, multi complicatis pallijs humi insidentes ab ore dictantis exciperent scripto lectiones. Gubernauit Gandiense Collegium triennio, Barcinonense bis, utrumque cum laude. Anno 1639. profectus est Romam legatus à Prouincia Procurator triennali ritu, ac subinde Sardinia designatus est Prouincialis à Præposito Generali. Verum morbo impeditus, & subsecutis mox rerum publicarum vicissitudinibus Prouinciam illam adire prohibitus est, pro qua triennio turbata Catalaunniæ Collegia titulo Visitatoris commendabili prudentia moderatus est. Doctoris Theologiæ insignia iussu Præpositi Generalis Gandiæ cepit. Fuitquæ tanta sapientiæ eius atque integritatis existimatio, ut plerisque consultationibus ab vtriusque Reip. Sacræ, & Profanæ Administratoribus adhiberetur. Mirificè quoque ad Conciones valuit, & annos complures in celeberrimis Urbibus ad populum perfrequentem dixit; extantque eius aliquot

Orationes typis publicatæ. Inter ea otia priuata si quæ ex interuallo nanciscebatur, impendebat commentationi, & expediuerat iam vnum tomum Commentariorum in Machabros, & elucubrationem alteram perutilem de Casibus difficilioribus in mortis articulo, sed prius quàm ista in lucem exirent, ipse luci subductus est Barcinone post Sacramenta suscepta die 25. Ianuarij 1646. A puero adamatam à se castimoniam accurata sensuum continentia, & multa corporis maceratione ad mortem vsque seruauit illibatam. Pietatis officia singulari studio, atque attentione obibat. Regularum, & omnis disciplinæ cultor fuit apprimè studiosus, silentij, secretique, ac secessus amans, denique Vir omnibus virtutum numeris absolutus. Edidit

Concionem funebrem in obitu monialis cuiusdam nobilissimæ simul, ac pijsimæ

Conciones duas panegyricas de Inuentione alteram, alteram de Exaltatione S. Crucis.

Sub nomine Petri de Guiscaredo
Librum de miraculis S. Crucis

Paratum reliquit opus Morale De Casibus difficilioribus in Articulo mortis occurrentibus. Item

Commentariorum in libros Machabeorum tomum 1.

IACOBVS RANSONIER natione Burgundus, natus anno sæculari 1600. Societati nomen dedit Mechliniæ in Belgio die 17. Octobris 1619. & lucrandarum Deo animarum studio ductus, nauigauit in Paraquariam Orbis occidui Prouinciam, sub annum seruatoris 1625. ibique obiit circa annum 1630. magnitudine laborum in Missionibus illis susceptorum confectus in flore ætatis. Scripsit

Annua litteras Paraquariæ Societatis Iesu anni 1626. & 1627. Antuerpiæ typis Ioannis Meurfi 1636. in 8.

* IACOBVS REISS natione Germanus, patria Thirhaimensis in Bauaria, natus anno sæculi labentis septimo, Societati se addixit 1624. & votorum quatuor Professione se ei adstrinxit. Humaniores litteras professus est annis quinque, & totidem Philosophiam; Theologiam moralem biennio, Scholasticam quinquennio explicuit. Adhuc puer in flumine sæpius, & ab hernia quasi miraculo liberatus est, & in Societate à Medicis depositus, ope S. P. N. Ignatij sanitatem recuperauit. Quàm cupidus fuerit salutis animarum, testatur eius Indicæ Missionis desiderium. In ægros singulari charitate emicuit. Demum ægritudine etiam ipse tactus, & sacris rite procuratis, è custodia corporis eductus à Deo est Ratisbone die 19. Aprilis 1664. Scripsit

Præilegia morientium. Lucernæ 1655. in 24. Item

Iosephnam Lucernensem, seu, Centum Elogia De S. Iosepho. Lucernæ 1655. in 8. & Constantiæ 1658. Sed hic liber vetitus est in Inlice Romano, donec corrigatur.

IACO-

IACOBVS REM natione Germanus, patria Brigantinus in Suecia, vir fama, & opinione sanctitatis notissimus. Adolescens Dilingæ studuit. Romam dein profectus, ibi annos 20. natus sub S. Francisco Borgia Præposito Generali ad Societatem venit die 20. Septembris anno salutis 1566. In prima probatione toto triduo per ministrantis incuriam sine cibo relictus, in ediam tacitus tolerauit; vltra etiam producturus, nisi forte fortuna Rector sciscitatus ecquid saperet cibum intellexisset nullum illi hactenus allatum esse. Cibi potusque semper fuit parcissimus; deliciarum alienus; communi mensa etiam in deteriori valetudine contentus. Læctione super mensam pia præsertim Martyrologij ita pascebatur, vt manantibus lacrymis nesciret quid ederet, biberetue. Corporis afflicti miri ardore flagrabat. Romæ per æstus, religioni sibi ducebat, natos in veste vermiculos enecare, tamenti cauernulis iam in cutem factis grassarentur, donec aduertentibus Socijs iussus est vestem mutare. Oculorum custos adeo fuit diligens, vt paucos ex vultu socios nosciteret: idcirco scenicas haudfacile spectabat actiones, nisi argumentum de nouissimis fuisset. Contemptor sui alieno se obsequio rebatur indignum, cum ipse prodigus esset sui. Honores impense fugiebat, nunquam de altero queri auditus. Totos 78. annos ab ipso propè tirocinio Dilingæ, Monachij, & Ingolstadij quidem 32. annis nullius adolescentis petulantia, contumacia, iniuria, vllum turbati animi vestigium illi vnquam, expressit. Virginitatis florem intulit in sepulchrum tantæque vitæ, ac morum innocentia semper fuit, vt vix idoneam absolutioni materiam in Confessione obeunda suggereret. Amore in Beatissimam Dei Matrem eximio flagrauit, cuius honori amplificando Sodalitium instituit, cuius potissimum esset institutum; pius de Virgine miscere sermones, quod idè Colloquium appellauit. In eius Sodalitij Sacratio cum interesset aliquando decantandis Virgineis elogijs quæ vsurpantur in Aede Lauretana, cupidius intelligere, ecquod illorum Encomium præ alijs Diuæ Matri placeret, cum eo ventum esset, vt Mater Admirabilis prædicaretur, repente spectabilis illi adfuit multo decora lumine eadem Mater benignissima, eoque seruitulo gloriari significauit; tum ille ex angulo, quem semper occupabat postremum, prorumpit in medium, & exclamat stupentibus Sodalibus, vt ingemunt terribes voces illas Mater Admirabilis, cognouisse sese quàm sit gratum Virgini Matri, illud carmen. Sæpè Iacobus diuina quadam & velut prophetica luce perfusus, futura, longè absentia, atque aliter arcana pronunciauit certò vaticinio. Sæpè ad precandum prouocatus est ab impijs Manibus, quos expiatorius ignis castigat, tantò vehementius illis vrgentibus quò subsidio præsentiore egebant. Sæpè inter sacra celebranda mysteria lacrymis perfundi visus est, sæpè à terra su-

blimis eleuari. Obijt tandem auro grauis, & meritis, Ingolstadij die 12. Octobris anni 1618. pridem antea Coadiutor spiritualis formatus Scripsit

Directiones Mariani Colloquij in Collegio Conuictorum Ingolstadij instituti, quas Director eiusdem Colloquij curauit imprimi. Ingolstadij 1623.

IACOBVS RHO, siue RAVDENSIS natione Italus, patria Mediolanensis, patrem habuit Alexandrum I. C. suæ ætatis editis monumentis clarissimum. Antiqua in gente Nobilitas, & opes honestæ. Adolescens nondum maturo ingenio, diu cum Grammaticis luctatus est; feliciter Philosophos audiuit, & Theologos, sed Mathematicos felicissimè. Altero supra vigesimum ætatis anno, Societatem ingressus anno salutis 1614. deposito tirocinio, mathesim statim profiteri Mediolani iussus, frequentissimum habuit auditorem. Mox Ioanni fratri anno 1617. ad Sinicam expeditionem susceptus, Romam venit, atque à Roberto Cardinali Bellarmino sacris initiatus, cum Nicolao Trigautio, qui lectissimam Sociorum cohortem ducebat, in Orientem abiit. Absoluto Goæ Theologiæ curriculo, Macaum delatus, ibi aliquamdiu substitit, quòd Xini præpotentis Colai (id summi Magistratus nomen est) nominis Christiani hostis acerrimi opera eiectis Socijs, aditus in interiora Regni esset obstructus. Sed oppido illi, salutaris fuit hominis commoratio, quòd sub annum 1622. à Bataurorum direptione opportunè tutatus est, paucis, qui Domi erant Ciuibus, tormentorum bellicorum tractationem edoctis. Ex illo moniti periculo Ciues, Oppidum ex eiusdem descriptione mœnibus cinxere, quam operam Sebastianus Viera noster, is qui sanguinem postea pro Christo in Iaponia fudit, immortalis beneficij nomine cum in Europam reuertisset, celebrabat; Hoc veluti edito parergo in Regnum se penetrauit, ac pertinaci studio linguam, Litterasque Gentis, adeo feliciter didicit, vt plurimos libros ediderit, circum latoque per Prouincias Euangelio, iussus Peckini, quæ vrbs Regia est, subsistere, Calendarium Sinicum, quod Rex auebat emendari, collato cum P. Ioanne Adamo Scialli studio, aliquot annorum improbo labore absoluerit non omitta interim Euangelij procuratione. Itaque Regi operam suam probauit, vt ei Socioque Adamo amplos vltro detulerit Magistratus; quos cum illi pro suo Vitæ instituto ripudiasent, docuissentque se Fidei Christianæ dilatandæ laborare, redditus illis annuos, & pecuniam quantam erigendo templo satis esse credidit, vltro dedit, nec longe se à Dei Regno abesse, eiectis idolis, quamuis adorati Cœli nondum eierata superstitione monstrauit. In hoc tam felici rerum cursu ad laborum præmia euocatus, obiit 5. Calen. Maias anno 1638. ætatis 48. Professionis quatuor vortorum 10. paucorum dierum morbo, qui nulla Medi-

Medicorum arte vinci potuit extinctus, magno Nostrorum, & externorum Christianorum luctu. Corpus celeberrima via Christiano ritu elatum, prosequentibus plurimis Mandarinis, & Eunuchis Regijs sepulchro Nostrum illatum est. Effigiem illius tamquam Viri ad posterorum memoriam præstantissimi coloribus exprimi curarunt Mandarinis, quibus admirationi viuens fuerat. De viri huius laudatissimi fructuosis laboribus, Apostolico spiritu, præstanti virtute, morbo, morte, atque funere, qui plura cupit videre, ea poterit apud nostrum Danielem Bartolum in sua Historia Chinenti lib. 4. Scripsit P. Iacobus colliatà operà cum P. Ioann. Adamo Scialli

Pro reformatione Calendarij Sinenfis, ad centum, & quinquaginta libros, cum magnæ totius illius Regni admiratione. Scripsit Item Italicè

De sua nauigatione, & rebus Indicis Epistolas II. alteram ex Oceano, alteram Goæ datas, editas Mediolani 1620.

Sinice vero Scripsit, atque edidit

Explicatione Orationis Dominicæ, tomo vno fat magno, stylo graui, ac pio inscriptum Tien Ciu Kim Kiai

Explicationem salutationis Angelicæ. Consimili stylo graui

De mortificatione, & Ieiunio tomos 4.

De Operibus misericordiæ tomos 3.

Reddidit Lingua Sinica

Centum Monita Spiritualia S. Teresie

Librum sententiarum ex Sacra Scriptura,

& Sanctis Patribus pro singulis diebus anni

Scripsit præterea Sinicè in Mathematicis,

Tabulas motus Solaris tomis 8.

Tabulas motus Lunarum tomis 8.

De mensura Cæli, & Terræ tomis 2.

De motu quinque Planetarum lib. 2. cum suis Tabulis

Compendium Reformationis Calendarij Sinici

Regulam proportionum.

Librum de Arithmetica.

* IACOBVS RINALDVS natione Gallus, patria Campanus, Rhemenfis diocetis, Societati se adiunxit anno sæculi præterlabentis 16. ætatis suæ 18. & vortorum quatuor nuncupatione se obstrinxit. Septennio docuit cum laude amæniores litteras, & annis totidem, Theologiam moralem subtiliter, & solidè explicuit. Sacram etiam Scripturam aliquamdiu est interpretatus. Tandem lenta paralyti-longo tempore exercitus, postquam plurima, & probatissima generosæ patientiæ præbuisset exempla, ad beatorum cætum, (vt fas est sperare,) euolauit Altissiodori die 28. Octobris 1665. Præter alios complures, quos vulgauit libellos, plerisque vriles, edidit Latine librum completentem vitas aliquot Sanctorum Gallorum, aut eorum, qui sanctitate sua Galliam illustrant, ex omnibus ferè Ordinibus tam Ecclesiasticis, quàm Laicis compendio descriptas

sub hac Epigraphe

Lilia, seu Flores Gallie Sanctæ. Diuione apud Petrum Pallot 1643. in 8.

IACOBVS SALESIVS natione Gallus, patria Aruernus, ex Oppido Lesou. A puero in Societatis disciplina instructus, omnes bonas Artes semper in promptu habuit. E Billomenfi Alumnorum Seminario Societati nostræ adscriptus est, Calendis Nouembris anno salutis 1573. cum annum expleffet 17. ætatis Viriduni posuit Tirocinium, excultus haud mediocriter Latinis pariter, ac Græcis litteris; Hebraicæ quoque Linguæ non imperitus. Sacerdotio Parisijs initiatus est 20. Aprilis 1585. ac Theologiæ Doctore renunciatus Mussiponti anno 1588. In ea Vniuersitate triennio Philosophiam, Scholasticam Theologiam biennio, ac Moralem deinceps publice docuit: sed ob valetudinis infirmitatem litterarum tractationem deponere coactus est. Ceterum præter eas, quas dixi, scientias, & linguas, omni litteratura politiore insigniter erat instructus; Chaldaicæ Linguæ, Syriacæ, & modernorum Arabicæ peritus. Mathematica quoque disciplina non leuiter imbutus. Didicerat plantarum naturas, vires, & facultates; facillimèque transgressu ferebatur in vnus cuiusque fructus aut flosculi contemplatione in Deum, atque vna alios, quibus cum agebat rapiebat post se. Ornabat hanc eius comprehensionem pertinax memoria, quæ prompta illi suggererat, quidquid vel in vltima pueritia didicerat. Felicissimè promebat ex ea Sacra Scripturæ, Patrumque sententias, nulla vel vnus variatione dictionis, tanta fide, vt & libros, & capita, & minutissimas sectiones sine errore ciceret. Nunquam improviso, vel adortus est sectarios, vel ab illis impetitus, quin responsum illi esset ad manum. Eximia in illo modestia, mansuetudo, contemptio sui per omnem vitam fuit, quam difficillimis in rebus sæpè fecit testatam. Tenerrimo pietatis sensu, & velut extatico ferebatur in Deum. Inter meditando Diuina nunquam aliò mente exerrabat. In omni colloquio sermonem inferebat de Deo, Diuini rebus. Instituebat cætus, & quasdam velut academias Sociorum, qui sanctis ex condicto sermonibus vniuersam familiam sæpè accendebant. Porro Sanctissimum Christi corpus eximia pietate, cultuque prosequeretur, nullaque de re libentius, ardentiusque loquebatur. Inter sacrificandum nullas patiebatur animi vagationes, totus in Mystero, quod tractabat, & in alium penè hominem transformatus. Diuini Amoris, quo ardebat magnitudinem tot ille modis exprimebat, vt nunquam satisfacere sibi videretur. Creber eius erat de Martyrio sermo, non quasi à Deo tantum expectaret munus, sed quasi cupidissimè appeteret. Præcipuo colebat honore Martyrum reliquias. Eximius fautor sanguine partæ immortalitatis, ad quam eum ducebat Numinis prouidentia. Nam cum per

annum 1592. Turnone vbi alterum iam annum Theologiam docebat, Albenacum rei Catholice tuendæ causa profectus esset, tam strenuè ibi munus administravit, nequicquam frementibus Caluinianæ sectæ magistris, ut ad Quadragesimales anni conciones postulatus, nequierit suam pijs Catholicis operam denegare. In retea temporis occupata per fraudem Vrbe ab hostibus, Iacobus vnà cum Socio Guilielmo Saltamochio in manus Caluinistarum venit, die 6. Februarij in quem sabbatum incidit. Post longam vexationem, atque incediam, homines videlicet humani iusculum illi ex carne proponunt. Id cum ille reiecit, negans se saluis Ecclesiæ legibus vesci posse, disputandi ansa inde nata est, qua ille arrepta tam acriter preffit aduersarios, ut verborum contumelias, & maledicta accersere debuerint in auxilium. Conspecto Salesius rem non ratione, sed iracundia ab his geri, ut iurgijs finem imponeret, librum de Sacramentis ab se olim scriptum illis offert, addens eo contineri quid sentiat; videant equid habeant quod opponant. Ceterum postridie Ministrorum oppressus malevolentia, inter conciliandam suis percussoribus Diuinam clementiam, nunc Christi Seruatoris, nunc Stephani Protomartyris voce, vulnus laxato in humerum sclopeto, accipit, quo ictu cum pronus in terram corruisset, Iesum inclamans, ferro conficitur die 6. Februarij anni 1593. Scripsit

De septem Sacramentis, Opus, quod Ministris inter disputandum porrectum, ab eius morte, nec prece nec pretio recipi potuit.

IACOBVS SALIANVS natione Gallus patria Auenionensis, natus anno à partu Virginis 1557. Societatem complexus est 1578. Diu litteras humaniores, Theologiam moralem, & Sacras Litteras docuit in Prouincia Lugdunensi; rexit etiam Collegium Vefuntionense, & sacras habuit Conciones; reliquum fere ætatis cursum, vel scribendo, vel audiendis pænitentium Confessionibus Parisijs in Claromontano Collegio confecit; atque hic celebre illud opus Annalium Ecclesiasticorum elucubrauit; vir vitæ integritate, atque indefesso labore conspicuus, & vota quatuor solemniam iam inde ab anno 1599. Auenione professus. Eluxerunt in eo per omnem vitam eximia modestia, mansuetudo, contemptio sui; disciplinæ religiosæ fuit perstudiosus, & ad omnes Superiorum nutus semper intentus; doctum se & eruditum nesciebat, imò in tantâ doctrinarum varietate doceri se etiam ab imperitis cupiebat. His adde Zelum salutis animarum, & diuini amoris, quo semper arsit; adde & studium mortificationis, quod in eo mediocre non fuit. Tandem profligata tot laboribus, vigilijsquè valetudine, ictus etiam apoplexia, octogenario maior inter brachia, gemitusquè Sociorum animam exhalauit. Parisijs die 23. Ianuarij 1640. edidit

Annales Ecclesiasticos Veteris Testamenti

ab Orbe condito usque ad Christi Domini mortem. Tomis 4. qui ab anno 1618. vsque ad annum 1624. prodierunt Lutetiæ Parisiorum ex Officina Niuelliana; per Sebastianum Cramoisy, & Coloniae sumptibus Antonii Hierati in folio

Epitomen eorundem Annalium. Parisijs in folio apud Michaellem Soly 1635.

De Timore Dei libris 9. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1628. in 4. Hæc etiam Gallicè reddidit.

De Amore Dei libris 16. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1631. in 4. Scripsit Gallicè

Artem placendi Deo. Parisijs apud Ioan-nem Branchu 1635 in 16. Denique edidit etiam

Enchiridion Chronologicum sacræ, & prophane Historiæ, id est Annalium, ipsiusque Epitomes illorum medullam. Coloniae apud Ioan-nem Kinckium 1638. in 12.

* IACOBVS SCHARPE alijs POLLARDVS natione Anglus, patria Eboracensis, nobili certamine cum proprijs parentibus pro Deo memorabilis. Hic maturus ætate iam Sacerdos, & postquam Theologiam moralem sacrasquè litteras in Collegio Anglorum Duaceno explicuisset, Societati nostræ se adiunxit anno salutis 1608. & absoluto Tirocinio, Missionem in Vineam Anglicanam magno ardore flagitauit, ut scilicet Patrem, ac Matrem, quos tenerè amabat, quorumque hæres erat, insectos hæresis labe ad Ecclesiæ gremium reduceret. Verum profectus in Angliam tantum abfuit, ut eos Christo lucrari potuerit, ut omnes machinas, & tentamenta adhibuerint ipsi, ut ad suam sectam filium retraherent. Itaque offerunt illic hæreditatem amplam, uxorem, suppellectilem, aureorum ad tria millia, & alia; cumquè his non cederet ille, adiungunt preces, lacrymas, ploratus; diligentissimè custodiebant ne fuga forte elaberetur, & interditi quidem mater ab illius latere non discedebat, noctu verò Pater in eodem cubiculo cum filio cubare voluit. Doctissimos quosque suæ sectæ Ministros accersiebant, qui disputando reluctantem conuincerent. Videre cogebatur sæpissimè vtrumque Parentem (prout ipsemet scripsit ad suum Præpositum Generalem Claudium Aquauiuam) genibus in terra fixis, & elatis manibus, has voces miserandum in modum eructantes: Miserere nostri filij mi, miserere nostri, Miserere Genitoris, miserere Genitricis, miserere vberum istorum, quæ te lactauerunt; Vitam à nobis acceptam tu morte compensabis? Hæc, & his similia facile centies ingeminarunt; sed cum nihil euincerent, tandem tradiderunt Magistratui, & Consiliaris Regijs, qui arcta custodia diu inclusum, ne vlli Catholicorum pateret ad ipsum accessus, à quibus aliquid solatij, aut firmitatis infide haurire posset, deinde à plurimis Pseudo-

Euan-

Euangelij Ministris per disceptationes continuas frustra vexatum, demum vnà cum alijs Sacerdotibus eiecerunt in exilium, atque ita gloriosa de Parentibus, & alijs reportata victoria in Belgium remeavit. Verum non inde multo post, rediit in Angliam septemdecim ferme annos strenuè, atque vtiliter in Vineam illam laborauit, professionem vtorum quatuor emisit; permultos ad Fidem Catholicam, atque inter hos quemdam magnæ Nobilitatis Baronem perduxit, & demum ad sui certaminis, & laborum præmia à supremo Agonotheta largienda migravit. Ibidem die 11. Nouembris 1630. Edidit hic insignis Confessor Christi, præfixis sui nominis initialibus litteris I. S. Anglice

Examen Priuati spiritus Protestantium, quo confutatur hoc religionis ipsorum vnicum fundamentum, ex Sacra Scriptura, Sanctis Patribus. Euidencia rationis, atque Absurdis exinde consequentibus 1630. in 4.

IACOBVS SIMONIS natione Belgæ, patria Tornacensis, Societatem ingressus anno 1597. ætatis 20. in ea vota quatuor nancupauit. Fuit Superior Domus probationis Armenteriæ, & Seminarij B. Virginis Montibus. Vir in paucis religiosus, & salutis animarum studiosissimus, annis facile quadraginta sacer Orator dixit ad populum eo animi vigore, sensuque pietatis, ut prostratas ætate deuexa vires ipso labore reficere videretur, a deo alacrem, & promptum diuinæ gloriæ Zelus reddebat. Tandem septuagenario maior mortalitatem exiit. Tornaci die 8. Octobris 1649. Edidit Gallicè

Vitam S. Valde-trudis, & S. Vincentij Coniugis Comitum Hannoniensium cum Annotationibus

Bonum usum Sacramenti Venerabilis Eucharistiæ, & SS. Missæ Sacrificij

Vitam S. Gisleni Episcopi Atheniensis cum Annotationibus. Vertit in Linguam Gallicam.

Annus Iaponicas annorum 1609. & 1610. Adornabat prælo in gratiam Monialium Methodum rite preces horarias persoluendi, & Sanctissimum Missæ Sacrificium cum fructu audiendi. Sed morte superueniente non emisit

IACOBVS SIRMONDVS natione Gallus, patria Ricomagæis, Rector olim Collegij Parisiensis, vir totius Antiquitatis curiosus indagator, & Latine, Græcæque impensè doctus, & in omni pene litterarum genere excultissimus; qui humaniores litteras Theologicis admodum decorè coniunxit; qui infatigabili studio penetralia quæque Bibliothecæ Vaticanæ perlustravit, qui inter nostri sæculi primos viros disertos merito est adnumerandus; quæ omnia sunt Cardinalis Baronij de Sirmundo elogia, Annalium tom. 5. in Append. tom. 9. A. C. D. CCC. XIV. Tomo 10. A. C. D. CCC. LVI, & in Append. Pag. 662. Editus

in lucem est Iacobus anno superioris sæculi 59. cooptatus in Societatem 77. vota quatuor solemniam professus 96. Scholas literaturæ humanioris decennio tenuit singulari cum doctrinæ laude, atque in ijs discipulum habuit Franciscum Salesium Sanctorum factis postea adscriptum. Romam euocatus à P. Claudio Aquauiuam, ei à secretis sexdecim annorum spatio fuit in conscribendis litteris latinis ad omnes Germaniæ, & Galliæ Prouincias, quæ tunc ad vnam Assistentiam pertinebant; præstititque id muneris tanta styli facilitate, & grauitate, ut summè suo Generali satisfecerit. Magni illum dum Romæ degeret fecit grande illud Ecclesiæ decus Cardinalis Baronius, & præter elogia superius commemorata, moriens, quasi in pignus suæ erga eum beneuolentiæ, donauit illi effigiem æneam Christi è cruce pendentis, operis exquisiti, quam semper per totam vitam Iacobus sibi habuit carissimam. Eiusdem Cardinalis auspicijs Bibliothecam omnem Vaticanam diligentissime lustravit, & redux in Galliam veteres plerasque ibi quoquè acuratè inspexit, produxitque in lucem multa magnorum virorum opera, quæ in tenebris, & puluere diutissime iacuerant. Antiquarum inscriptionum innum mis veterum peritia excelluit, uti palam faciunt, quæ tribus libellis in extrema ætate iam nonagenarius vulgavit. Defuncto P. Mutio Vitellesco Præposito Generali electus est à Comitibus suæ Prouinciæ licet 86. esset annorum, ut Congregationi Generali Romæ, & electioni noui Præpositi interesset. Vixit annis nonaginta, & tribus, sed valetudine adeo vegeta, ut ieiunium quadragesimale eodem rigore, quo iuuenis etiam senex obseruarit. Disciplinæ regularis, & in primis obedientiæ fuit cultor eximius, adeo ut his virtutibus veluti idea à Superioribus proponeretur iunioribus imitandus. Christianissimo Regi Ludouico XIII. fuit à sacris Confessionibus aliquot annos fere vsque ad obitum. Aulicis omnibus eo tempore venerabilis iuxta, & amabilis, propter religiosam morum suauitatem. Morti proximus gratias agebat singulares Deo, quod in Societate, & inter fratrum suorum manus moreretur, & susceptis ritè Ecclesiæ Sacramentis animam reddidit Creatori Parisijs die 7. Octobris 1651. Plurima post se reliquit doctissimus Pater diuturni studij insignia monumenta; Multa præscorum Auctorum opera, eruit, illustravit suis notis, & edidit, nec pauca suo Marte ipse conscripsit. Nos illa recensere eo ordine quo typis excusa sunt Parisijs apud Sebastianum Cramoisy

Goffridi Abbatis Vindocinensis Sanctæ Priscæ Cardinalis Epistolæ, opuscula, Sermones 1610. in 8.

Flodoardi Presbyteri Ecclesiæ Rhemensis Canonici, Historiarum eiusdem Ecclesiæ Lib. IV. 1611. in 8.

Magni Felicis Ennodij Ticinensis Episcopi Ccc 2 Ope-

- Opera 1611. in 8.
S. Fulgentij Episcopi Ruspensis, De Veritate Prædestinationis, & Gratia cum alijs Opusculis 1612. in 8.
Sancti Valeriani Episcopi Cameliensis Homilias 20. & Epistolam ad Monachos. 1612. in 8.
Petri Abbatis Cellensis Epistolarum Lib. 9.
 Item
Alexandri III. Papæ ad Petrum, & alios Epistolas. 1613. in 8.
C. Sollij Sidonij Apollinaris Aruernorum Episcopi Opera. 1614. in 8.
Vitam S. Leonis Papæ IX. Lucorum antice Episcopi. 1615. in 8.
Vitam S. Caroli Comitis Flandriæ Martyris. 1615. in 8.
S. Paschasij Radberti Abbatis Corbeiensis Opera. 1617. in folio.
Idatij Episcopi Chronicon & Fastos consulares. 1619. in 8.
Marcellini V. C. Comitis Illiriacæ Chronicon. 1619. in 8.
Beati Eugenij Episcopi Toletani Opuscula. 1619. in 8.
Anastasij Bibliothecarij Sedis Apostolicæ Collectanea. 1620. in 8.
Caroli Calui, & successorum aliquot Regum Franciæ Capitula. 1623. in 8.
Facundi Episcopi Hermianensis Prouinciæ Africanæ pro defensione trium Capitulorum Concilij Chalcedonensis. 1629. in 8.
Concilia Antiqua Galliæ in tres tomos ordine digesta cum Epistolis Pontificum, & Principum Christianorum. 1629. in folio.
Opuscula Dogmatica veterum V. Scriptorum. 1630. in 8.
Appendicem Codicis Theodosiani nouis Constitutionibus cumulatiorum, cum Epistolis aliquot Veterum Conciliorum, & Pontificum Romanorum. 1631. in 8.
S. Aurelij Augustini Hipponensis Episcopi Sermones nouos 40. 1631. in 8.
B. Theodoretij Episcopi Cyri Opera omnia Græco-Latina in 4. Tomos distributa, nunc primum edita. 1632. in folio.
Testamentum Sancti Gregorij Nazianzeni Latine reddidit, quod primum à Baronio ad calcem tomi 5. editum est Romæ, & alibi
S. Aniti Archiepiscopi Viennensis Opera. 1643. in 8.
S. Fulgentij librorum contra Fabianum excerpta. 1643. in 8.
Eusebij Pamphili Cæsariæ Episcopi Opuscula. 1643. in 8.
Prædestinatum, seu Antiqui Scriptoris Anonymi Opusculum contra heresim Prædestinatorum. 1643. in 8.
Hincmari Rhemensis Archiepiscopi Opera duobus Tomis. 1645. in folio.
Theodulphi Episcopi Aurelianensis Opera. 1646. in 8.
Rabani Archiepiscopi Moguntini aduersus

- Godeschalchum.* 1646. in 8.
Historiam Prædestinatianam 1648. in 8.
Amolonis Archiepiscopi Lugdunensis Epistolas. 1649. in 8.
S. Augustini sententias 1649. in 8.
Seruatiij Lupi de tribus Quæstionibus Librum. 1650. in 8.
Ruffini Palæstini de Fide. 1650. in 8.
Marcelli, & Faustini Libellum precum. 1650. in 8.
 Hucusque veterum Auctorum Opera Notis à Iacobo illustrata. Extant autem in Bibliotheca magna Patrum tomo 5. par. 1. Sidonius Apollinaris, & Par. III. S. Valerianus tomo 6. par. 1. Ennodius tomo 9. par. 2. Pascasius tomo 12. par. 1. Goffridus & parte 2. Petrus Cellensis.
 Scripsit ipse de suo sequentia
Censuram Scripturæ Anonymi Scriptoris de Regionibus, & Ecclesijs Suburbicarijs. 1618. in 8.
Aduentoriam Causidico Diuionensi aduersus Amici ad amicum Epistolam, De Suburbicarijs Regionibus, & Ecclesijs. 1620. in 8.
Propempticon CL. Salmasio de Suburbicarijs 1622. in 8.
Antirrheticum De Canone Arausicano. 1633. in 8.
Antirrheticum II. De eodem Canone. 1634. in 8.
Dissertationem in qua Dionysij Parisiensis, & Dionysij Areopagitæ discrimen ostenditur. 1641. in 8.
Quæstionem triplicem, De lege celebrandis. De Paragrapho duorum fratrum. De Codice Alarici Regis 1642. in 8.
Triplicem nummum. 1650. in 8.
Antristannos duos 1650. in 8.
Historiam publicæ Pœnitentiæ, & De Azy-mo. 1651. in 8.
 Hi omnes Libri Parisijs excusi sunt apud Sebastianum Cramoisy. Præter hæc Inscriptiones tam multas publici Iuris fecit, vt ex ijs iustum volumen confici posset. Sed eas alijs Scriptoribus edendas dedit, & maximè Iano Gruthero, vt testatur idem Gruthero in sua præfatione, vbi illustre de Sirmondo interferit elogium
 IACOBVS STRATIUS natione Belga, patria Antuerpiensis, natus anno salutis 1559. in Societatem iuuenis venit cum ageret ætatis annum 21. In ea Rector administravit Collegium Louaniense annis 11. Brugense 10. Prouinciæ quoque Flandro-Belgicæ triennio, Vir pietate in paruo corpore magnus. Plurimi faciebat domesticarum virtutum exempla, ideoquæ Menologium Societatis labore maximo contexuit, quo in singulos anni dies, ex Historijs, & annuis Societatis ponit elogiam mortuorum in Societate virtute aliqua insignium. Fuit porro Stratius inter nomina primæ notæ illius Prouinciæ merito adnumerandus. Nam præter diuturnæ gubernationis peritiam, illo

- illo adnitente tradunt institutas esse in Belgio Anticineræ preces, & sacras de Christo patiente per Quadragesimam Meditationes. Missus è Prouincia Romam, ex amore paupertatis; & studio sui ipsius affligendi, pedes iter illud licet annis grauis est ingressus. Magni in omnibus exempli fuit, & erga Sacrificium incruentum tamquam omnium negotiorum (vti verè est) maximum, summa se cura præparabat. Hinc vt Virum Sanctum, & Magistrum vitæ spiritualis suspexerunt multi, & tamen mortem se vehementer timere palam profitebatur, quam tamen sancte obiit Louanij die 7. Aprilis anno 1634. Edidit
Apologiam Catholicam aduersus Cantilenam Gallicè editam in R. P. Petrum Cottonum. Brugis 1609. item
Meditationes latinas Liturgicas. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbarum. Flandricè vero
Declarationem præcipuorum articulorum antiquæ Romanæ Catholicæ Fidei, qui à Nouatoribus huius sæculi in controversiam vocantur lib. 2. Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussium 1617.
De VII. Doloribus B. Virginis. Antuerpiæ apud Leisteens 1622.
Demonstrationem Fidei Catholicæ. Ibidem 1629.
Stimulos pietatis ad sacrificium Missæ pie audiendum, & faciendum. Antuerpiæ apud Leisteens 1619. in 12. & apud Gasparem Belleum 1620. in 16. & Colonia 1632. in 12. Latine & Flandricè
 Donauit etiam Belgica, & Flandrorum lingua
Thomæ à Kempis Soliloquium animæ castigatum ad M.S.
Martini Becani priuilegia Caluinistarum. Ipris apud Franciscum Beller 1612.
Roberti Bellarmini Artem bene moriendi. Antuerpiæ apud Leisteens 1620.
Georgij Coluenerij Sodalitatem Septem dolorum B. Virginis. Antuerpiæ 1622.
 Ad pietatis argumentum edidit in minutis libellis
Praxim examinis particularis S. Patris Nostri cum Commentariolis, & exemplis, Latine, Gallicè, & Flandricè
Rosarium ex Blofio pro conformanda voluntate humana cum Diuina
Officium paruum S. Iosephi. Latine adiunctum exercitijs deuotis S. Iosephi editis Gallicè à Nicolao Montmorency Bruxellæ 1610. Parabat in effæta iam & ultra Iubilæum initæ Religionis senectæ
Coronam Imperialem, vt vocabant, De Rosario.
Meditationum per viam Theologiæ Scholasticæ tomos IV.
Opus de Horis Canonicis pie recitandis.
 Denique congererat
Menologium continens per singulos annos

dies Elogia hominum Societatis nostræ, qui cum laude virtutum è vita migrarunt tomis 12. & asseruantur M. S. Romæ in Archiuo generali Societatis.

IACOBVS SVSIVS natione Belga, patria Brugensis admissus in Societatem anno salutis 1609. ætatis 21. scholas humaniorum litterarum rexit quinquennio, & multis annis Ecclesiasten cum fructu egit, in spiritualium Coadiutorium album relatus. Religiosè obiit Louanij die 9. Aprilis 1639. magno animarum bono flandricè reddidit,

Originem & miracula B. Virginis Mariæ Foyensis, scripta Gallicè à Petro Bouillio. Louanij apud Henricum Hastens 1624.

Instructionem animæ deuotæ ad Orationem mentalem per Thomam Villacastinum. Louanij apud Hastens 1625. in 16. & Antuerpiæ 1638.

Alphonfi Rodriguez De Exercitio perfectionis Tomum tertium, Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbarum 1628. in 8.

Vitam Ioannis Berchmans Societatis Iesu per Virgilium Ceparium. Antuerpiæ apud Henricum Aertsum 1629.

Panegyricum S. P. N. Ignatio ab Eminentissimo Cardinali Ludouiso dictum. Antuerpiæ ex officina Plantiniana Moretti 1631.

Litteras Indicas de Regno Cocincinensi. Louanij apud Hastens 1632.

Litteras Iaponicas annorum 1625. 26. & 27. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbarum 1632.

Meditationum P. Ludouici de Ponte Partem IV. & V. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbarum. Habebat sub manibus, sed non edidit

Famiani stradæ Historiam de Bello Belgico

* IACOBVS SVVERTIVS natione Belga, patria Insulensis, natus anno sæculi ineuntis primo Societati se addixit 1618. Multis annis humaniores litteras docuit. Vir feruidi ingenij, & ad omne genus caritatis incitatus, quo non solum Sodales Deiparæ accendit ad pietatem, sed varias Missiones cum fructu, obiit, & fontes plurimos in carceribus ad moriendum Christiane iuuit. Præfuit triennium Montensi Seminario, & ad tenerioris ætatis culturam speciali cura ferebatur. In tolerandis morbi diuturni molestijs magno omnibus exemplo fuit, & in eo contentus cibus communibus nunquam extraordinarios expetiuit. Tandem maturus Cælo, spiritualis Coadiutor pridem formatus, naturæ concessit Tornaci die 8. Martij 1670. Edidit

Scholam instituendæ iuuentutis. Leodij apud Balduinū Blonckart 1652. recusam Montibus 1653.

IACOBVS SZAFARNIVS natione Polonus, patria ex Oppido Kuna anno salutis 1574. ætatis suæ 22. habitum nostræ Religionis suscepit, in qua litteris probe excultus Orationem aliquot annis cum laude docuit: deinde Concionatoris munus egregiè sustinuit Vilnæ, Posnanæ, Lublini, Cracouiæ. In varijs Missio.

Missionibus maximo cum fructu versatus est. Collegium Lublincense Rector gubernauit quadriennio. Vir grauis, prudens, ac disertus, multisque virtutibus ornatus. Demum longatabe per triennem morbum consumptus Craconiæ mortuus est die 27. Augusti anno 1661. ætatis 49. Societatis 27. ab emissa professione quatuor votorum 3. Vertit Polonicè

Vitam S. P. N. Ignatii, à Petro Ribade-neira Latine conscriptam

* IACOBVS TIRAN natione Gallus, patria Delphinus, sed origine Sabaudus, natus anno reparatæ salutis 1626. Christo sua in Societate se dicauit 1643. & votorum quatuor professione se adstrinxit. Rhetoricam, & humaniores disciplinas ostennio docuit; Philosophiam sexennio; Theologiam Scholasticam Lugduni quinquennio; inde euocatus Romam, ad Basilicam Vaticanam Pœnitentiarij; Apostolici, dum hæc scribo, fungitur officio. Edidit nuper Latine

Alphabetum Pastorale, siue Selecta Concionum argumenta ex S. Scriptura ex SS. Patribus, ex rationibus Theologicis, ex rebus in Breuiario Romano contentis, &c. Tomis sex in 8. quorum primus est iam in lucem editus; Lugduni apud Ioannem Certe 1675. Reliqui sub prælo ibidem sudant.

IACOBVS TIRINVS natione Belgæ, patria Antuerpiensis natus anno salutis 1580. vicennis adscitus in Societatem, magna virtutis commendatione in eadem vixit. Sacram Scripturam tribus annis interpretatus est; totidem annis Antuerpiensi Collegio vice-Rector præfuit; Domui vero professæ Præpositus toto nouennio, & quadriennio Missioni Hollandicæ. Quatuor votorum professione se obstrinxit die 2. Iulij 1614. atq; anno mox insequenti Congregationi Generali septimæ satis iuuenis interfuit. Postea iterum electus est à Congregatione Prouinciali, vt suffragium ferret in Conuentu Procuratorum Romæ anno 1622. Demum multis præclare perfunctus officijs, & laboribus, obiit Antuerpiæ die 14. Iulij 1636. Edidit

Commentarium in totam Scripturam Sacram Veteris ac Noui Testamenti tom. III. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1632. in folio. Opus est calculis Chronologiæ diligentissime subductum, & variarum materiarum accuratis indicibus illustratum.

IACOBVS TYRIVS natione Scotus, nobili genere, cum adhuc in patria puer, priusquam de Societate quidquam, vel fando accepisset, vitam agere optasset in cætu aliquo, vbi & Deo seruire, & salutem proximorum vacare posset, egressus ex Scotia in Belgium, didicit Louanij id in Societate commodè à se præstari posse; quare illic se Romam contulit, & ibi Societati nomen dedit die 19. Augusti anno salutis 1563. ætatis suæ 20. Illud singulare de eo proditum memoriæ est, nempe eum adhuc Nouitius post aliqua experimenta (prout

tunc moris erat) permitteretur studijs vacare, nimia animi contentione in ea incubisset; nocte quadam apparuit illi Sanctus P. N. Ignatius, & grauitè increpitum, quod plus litteris, quam pietati acquirendæ se impenderet, paternè hortatus est, vt litteris quidem operam daret, sed non tanto ardore, vt spiritus exinde maneret oppressus. Quæ admonitio ita infixæ per totam vitam eius inhæsit memoriæ, vt magno ei semper stimulo fuerit ad omnem perfectionem. Hinc euasit ille in virum virtute præstantem, & sapientia atque prudentia clarum. Missus Parisios professionem votorū 4. emisit, atque ibi Philosophiam, & mox Theologiam multis annis cum laude docuit, Nostrorumque studia moderatus est. Præfuit Socijs non semel, & à Congregatione Prouinciali Franciæ electus est, vt conuentui Procuratorum Romæ interesset anno 1590. cum iure suffragij. Postea à P. Claudio Præposito Generali adscitus est in Assistentem pro Germania & Gallia; atq; in eodem munere paulò post à Congregatione Generali quinta confirmatus. Vixit ille semper coniunctissimus per orationem cum Deo; & qui ante obitum creditur à Christo fuisse monitus de hora exitus, & de æterna, quæ mox fruiturus esset felicitate. Obiit autem Romæ die 20. Martij anno 1597. scripsit sub nomine Georgij Thomsoni.

De Antiquitate Ecclesiæ Scotiæ, breue, sed doctum, scriptum quod Antonius Possuinus suæ Bibliothecæ lib. 16. cap. 5. inseruit, & esse Tyrij nostri testatur Thomas Dempster in apparatu ad historiam Scoticam lib. 11. cap. 13. Huic libello, quem Baronem Fratrem suum A catholicum in Scotia Iacobus transmiserat cum Ioannes Knoxius Sæctariorum in Scotia Coriphæus, rogatu Baronis responsum euulgasset, strinxit Iacobus statim calamum alio libello.

In Ioannem Knoxium, tanta argumentorum vi, ac pondere, vt multis etiam de nobilitate Scotiæ lectio illius fuerit salutis, prout refert Ioannes Lesleus Episcopus Rossensis volumine de rebus gestis Scotorum l. 10. prope finem, vbi præclarum de nostro Tyrio apponit etilogium.

* IACOBVS VIGNIER natione Gallus, patria Barro-Sequanus in Burgundia nobili loco natus, cum parentum assensum ad ineundam Societatem obtinere requireret, clam illis conscenso equo ad Tirocinium Nanceianum aufugit anno salutis 1620. ætatis suæ 17. Patrefacta fuga indignatus Pater noluit repetere filium, sed mater præ dolore paulo post extincta est. Quare perrexit ille alacriter, constanterque in suscepto vitæ instituto, & humaniores litteras septem annis Philosophiam 4. & totidem Theologiam moralem publicè professus est, & votis 4. solemnibus se obstrinxit 1638. Rexit collegia Barrense, Ligonense, Senonense & Caluomentanum, & annos aliquot egit Ecclesiasten; vbiq; pius, modestus, suavis, obsequens.

quens, otij inimicus, & regularum, disciplinæque religiosæ obseruantissimus. Vixit eo in statu multis annis, donec post immensos ex calculo dolores, & multa diuturnæ patientiæ, aliarumque virtutum edita exempla, susceptè ritè Ecclesiæ Sacramentis, ad meliorem vitam (vti confidimus) migrari Diuione die 14. Decembris 1669. Multa scripsit & varia, ex quibus ingentia volumina possent confici; cum esset curiosus Antiquitatis inuestigator, atque historiam Lingonensis Vrbs ac Diocesis accuratè composuit. Sed Edidit tantummodo Gallicè.

De pace animæ. Rhemis primo, tum Lugduni 1637. in 12.

Præxim pacis Animæ in vita S. Ludouici. Augustoduni 1642, in 8.

Chronicon Lingonense ex probationibus Decadis historice contextum. Lingonis 1645. in 8.

IACOBVS DE VILLEGAS natione Belgæ, patria Brugenis sed ex gente Hispanica oriundus, Societatem amplexus anno sæculari 1600. ætatis 21. post quam Philosophiæ & Iuri dedisset operam Louanij. Vota 4. solemnia nuncupauit; Philosophiam prælegit & Theologiam moralem annis 14. explicuit. Concionatoris quoque munere diu functus est, & religiosè decessit Traiecti die 5. Martij 1632. Edidit

Paruum Catechismum. Flandricè Traiecti & Leodij

Breuem regulam bonæ vitæ, ex Anglicana P. Roberti Soutuelli reddidit Flandricè. Antuerpiæ apud Ioannem Crobbarum 1615.

* IACOBVS VVALLIVS natione Belgæ Contracti natus anno sæculi exacti postremo, De se in Societate dedicauit vertentis 17. & votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Litteras æmæniore docuit, & earum scholis annis pluribus præfuit. Missionarium etiam, & Concionatorem varijs in locis cum fructu egit. Alexandro VII. Summo Pontifici Poematum suorum libellos inscripsit; quos ille & perbenigne accepit, & effigiem suam auro expressam Auctori dono misit. Edidit hætenus.

Oliuam pacis Orbi Christiano ad spem publicæ tranquillitatis præsentam elegijs sex. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1645. in 4.

Poematum libros nouem. Antuerpiæ typis Plantiniani 1656. in 8. & 1657. in 12.

Bonam & placidam mortem Serenissimi Infantis Cardinalis. Bruxellis typis Montmartianis 1642. in 4.

Elogium Natalis Rondinini S. D. Alexandro VII. ab Epistolis ad Principes. Antuerpiæ typis Plantiniani 1662. in 8.

Vitam & mortem gloriosam R. P. Cornelij Beudin Societatis Iesu in Prouincia Mexicana à Barbaris in odium Fidei interfecit. Antuerpiæ typis Iacobi Meursii 1654. in 8.

IACOBVS VVIECVS natione Polonus, patria Vagrouecensis, pijs ac honestis parentibus natus, ad studia litterarum à puero incu-

buit, Viennæ Austriæ Philosophiæ magisterio decoratus est, vnde Romam profectus adolescens ibi nomen Christo dedic sua in Societate anno salutis 1555. Rudimentis vitæ perfectæ in Tirocinio positus, Latinis, Grecis atque Hebraicis litteris probè exultus, & scientiarum cognitione expolitus, Mathematicam, ibi publicè docuit. Redux in Poloniam Doctor Theologiæ Pultouæ creatus, & die 12. Iulij 1571. quatuor vota solemniter edidit. Sigismundum Batorem Stephani Regis postulatu in Transilvania ad litteras, & pietatem instituit. Subinde Collegium Posnaniense primus Rector moderatus est toto septennio, ac deinceps Vilnense, Claudiopolitanum Collegia; Domum professam Cracouiensem nouennio gubernauit; triennio Vices Prouincialis obtinuit, sic cum ferè aliorum regimine occuparetur, à Concionis tamen munere nunquam cessauit. Vir æque singulari doctrina, atque admirandis animi dotibus, cum suauissima humanitate coniunctis insignis, ad animarum quæstum faciendum semper attentissimus. Sensu pietatis tenerrimo, ad omnem piarum rerum tractationem, atque in primis si Sanctorum historias audiret lacrymis perfundebatur. Attigit ad sui stadij metam Craconiæ die 27. Iulij anno salutis 1597. ætatis suæ 57. maturus cælo, sed multos adhuc annos (si ita libuisset Numini) utilis patriæ futurus. Ex his 32. in Societate exegerat. In extremo actu vitæ S. Augustinum imitatus Psalmus de pœnitentia sibi prælegi mandauit, quos non sine largo fletu meditabatur. Noctem vltimam susceptis Sacramentis solidam orando transegit oculis in Christi Crucifixi effigiem defixis, manibus ad pietatem coniunctis. Obiit magna sanctitatis opinione. Eius funus tantis piorum amicorum lacrymis cohonestatum est, vt Nostris quoque lacrymæ defluerent. Scripsit

Defensionem sacrosancti sacrificij Missæ aduersus Franciscum Stancanum Hereticum vaferrimum

De Purgatorio librum

Dialysin assertionum Iacobi Hiemoiesij

De Diuinitate Christi Domini Nostri & Spiritus Sancti, contra nostri temporis Arianos Multa præterea scripsit materna lingua ad refutandos Hereticos & Catholicos in fide confirmandos, ex quibus hæc sunt.

Postilla maior, seu Conciones in Dominicis & Festis diebus per totum annum cum Apologia eiusdem contra Gregorium Turnonium Sacramentarium.

Postilla minor, seu Conciones breuiores Dominicarum & festorum dierum per totum annum, His duabus postillis breui excussit omnibus Postillas Hæreticas è manibus. Posnaniæ 1580. in 4.

Iudicium quorundam Catholicorum de confessione Sandomiriensi Hæreticorum Sacramentarium

De Ecclesiæ Doctrina Catholica, cum respon-

sponsorio ad obiectiones Jacobi Niemoietij
Horarias preces B. M. Virginis. Polonicè
vertit Cracouiæ in 12.

Vitam & Doctrinam Christi Saluatoris nostri ex 4. Euangelistis à Iansenio collectam Polonicè reddit.

Euangelia & Epistolas Dominicarum ac Festorum totius anni, ex editione vulgata, Item

Novum testamentum additis argumentis Caput, Annotationibus ad marginem, & historiis.

Psalterium item Davidicum, cum similibus argumentis, & scholiis contra Hæreticos. Denique transtulit

Biblia uniuersa iuxta vulgarem editionem mandante Gregorio XIII. Pont. Max. approbante Clemente VIII. quæ Jacobo ad meliorem vitam translato, edita sunt iussu, ac sumptibus Stanislai Karnkourski Gnesnensis Archiepiscopi, Primatis Poloniæ, Cracouiæ apud Lazarum 1599. Sic obitum iuit Hæreticis, qui nihil habent antiquius, quam vt Sacras Scripturas tamquam communes Ecclesiæ fontes inficiant, deprauatisq; translationibus corrumpant, vt qui ex illis biberint, venenum hauriant

IACOBOS alios vide supra in nomine DIDACVS.

* **IGNATIVS ANGELVCCIVS** natione Italus, patria Belfortensis in Piceno, natus anno sæculi euoluti 85. Societati se applicuit Romæ voluentis primo, & votorum 4. professionem emisit. Docuit disciplinas humaniores & Philosophiam, & in aduersa vt plurimum valetudine cum laude vixit in Prouincia Neapolitana, & Tropezæ ad vitam transtulit morti non obnoxiam Calendis Decembris 1653. vertit in metrum Italicum sub nomine Theodori Angelucci

Virgilij Heroica. Neapoli apud Hectorum Citonium 1649.

* **IGNATIVS DE ARBIETO** natione Hispanus patria Madritensis Societati se adiunxit Limæ in Peruuo anno salutis 1601. ætatis 18. & votis 4. se adstrinxit. Post traditas litteras humaniores, Philosophiam docuit in Collegio Quitensi, Theologiam multis annis, & magna cum æstimatione doctrinæ in Limensi, vbi fuit Magister Nouitiorum, & Rector variorum Collegiorum. Superstes adhuc licet octogenario maior, scripsit duobus tomis qui Matrili recognoscuntur idioma Hispanico

Historiam Prouinciæ Peruana &

Vitas aliquot Illustrum virorum eiusdem Prouinciæ

* **IGNATIVS ARCAMONIVS** natione Italus patria Bariensis in Apulia coopatus in Societatem anno sæculi fluentis 31. ætatis suæ 17. post decursa Theologiæ studia, magno zelo ad lucra animarum nauigauit in Indiam Orientalem, & Goæ votorum 4. Sacramento solemniter se Deo obligauit 1651. Complures ex-

peditiones sacras ea in Prouincia obiuit, linguam Concannicam, seu Canarinam excellenter condidit, & iam amplius 20. annis in Salfettanis pagis Christi cultum amplificat. Edidit lingua Concannicâ pro Indigenarum instructione

Conciones pro festis in solemnitatibus totius anni à se compositas Racholii typis Collegii Societatis 1668. in 8.

IGNATIVS ARMANDVS natione Gallus, gente Delphinus, patria Vapincensis anno superioris sæculi 79. ætatis suæ 17. Societati se addixit: 96. solemniter professione quatuor vota nuncupauit: Theologus acutissimus, docuit Philosophiam annis duobus, Theologiam sex. Rector fuit partim Turnoni, partim Parilijs quater, vbi & Domui Professæ præfuit semel, iterumque, Prouinciæ, denique Franciæ Præpositus Prouincialis ter fuit, & bis Campaniæ, quibus muneribus per interualla totis viginti annis perfunctus est; vno etiam anno Visitatoris partes sustinuit, Regi Christianissimo Henrico IV. pergratus, cui in Merensi Ciuitate Societatis in Regnum Galliæ restitutionem persuasit. Obiit Parilijs die 8. Decembris anno 1638. Scripsit.

Epistolam contra Danielem Chamierum, Caluinianæ Doctrinæ apud Allobroges Ministrum

Scripsit præterea sed non Edidit.

Paraphrasim in Epistolas omnes Apostolorum

Paraphrasim in Psalmos. Habuit insignem Orationem ad Henricum IV. Regem Christianissimum pro Societatis innocentia, eiusque in Galliam restitutione, quam Gallicè vti habita est suæ historiæ inseruit Scipio Duplex. Latinè reddidit, atque Edidit Iacobus Augustus Thuanus in sua.

IGNATIVS BALSAMVS, alii **BALSAMON** vocant, natione Italus gente Apulus, honesto loco natus. Neapolim ad studia profectus ibi à P. Alphonso Salmerone anno salutis 1561. die 5. Maij ætatis suæ 18. in Societatem admissus est, & ex Hercule vocatus Ignatius. Exacto Tirocinio. Ibidem primum, mox Romæ, post Turnone in Gallia liberales artes docuit, ita vt Philosophiam quadriennio, Theologiam Scholasticam nouennio, Moralem quinquennio explicuerit, emissâ professione votorum quatuor 1584. Nouitijs præfuit Auënone, & Tolosæ annis 16. reliquam ætatem in præfectura rerum spiritualium Tolosæ consumpsit; extremos vero annos 17. in Lemouicensi Collegio. Vir fuit præstanti sanctimonia, deque Christiana Ecclesia imprimis benè meritus. Præter communem Socijs horam matutinam, alteram ipse vesperè orationi dabat, & aliquot ante excessum annis etiam tertiam; quamquam tota eius vita, iugis quædam erat oratio; ita nihil animo, nisi Deum, acceptaque ab eo beneficia versabat; quibus Deo gratias habebat. Inter orandum vbe-

vberibus perfundebatur lacrymis, oculis, ac toto vultu inflammabatur. Ad sacrificandum peculiari se cura comparabat: & constans opinio fuit, dum rem Diuinam faceret sublimem à terra visum. Demissè de se omnino sentiebat, & miro artificio præstantes suas virtutes celabat; nihil vnquam dixisse notatus est, quod faceret in sui commendationem. Annis singulis vnum Patrum monitorem adhibebat, qui se de quotidianis erratis admoneret. Vilia in culina, & triclinio munera statis diebus, grandis ætate homo alacriter obibat, aut certè secundæ mensæ assidentibus Socijs librum pium prælegebat. Ipse sibi priuatim omnia præstabat obsequia, nullo ad id admisso adiutore. In amictu, & strato oblectiora sectabatur, & aliquando correptus, quod iussus nouam togam induere, fuisset in mora, precando obtinuit, vt sibi vetus relinqueretur. Castimoniam studio intentam agebat sensuum custodiam; & virginalis quidam eminebat in eius vultu pudor. Vlcus enatum in crure, ab alijs curari; ipso pene extremo, quo obiit die, ab administris se tangi; ipsis spectantibus è lectulo consurgere, recusabat. Ad quemlibet obedientiæ nutum omnia abrumpebat; & accidit, vt sacris vestibus indutus prodiret ad sacrificandum, cum nomine Rectoris iussus abstinere, illico deposuit vestes, & animi summa æquitate domum concessit. Si cum primarijs viris colloquens signum audiisset, quo ad Sacrum accerfiebatur, mox veniam modestè precatus abscedebat. Inuicta fuit patientia in vitæ incommodis, & morborum molestijs perferendis: nam confectum laboribus, & voluntaria vexatione corpusculum, cum duodeuiginti varij dolores assidue multos iam annos torquerent, ipse pio ioco benedictiones vocabat, vnum illud queri solitus, quod per illos ab opere impediretur, cum alioqui nemo esset à cessatione magis alienus. Accedebat ad reliquam macerationem, & sextæ feriæ abstinentiam bidui inedia quauis hebdomade; & vel in graui senio, quotidianum per Quadragesimam ieiunium, nulla admissa indulgentia coluit, & ad somnum capiendum vestitus incubuit. Admirabili fuit in Societatis Institutum amore; vnde fiebat, vt omnes eius leges, sanctionesque perdisceret, res gestas perquireret, datis in diuersas Prouincias litteris, easque referret in Commentarios. De his illi plurimus in familiari congressu sermo, quo in alijs eandem flammam alebat. Obseruatum est quotquot eo magistro Tirocinium posuerunt, ferè tenuisse in proposito constantiam; quibusquæ in Collegij rebus spiritualibus præfesset omnium mirabilem inter se concordiam existisse. Patres monebat in ipsis positum esse, vt ceteri sint in officio, vt pote in quorum illi mores intendant. Non fat puras ad sacrificandum manus adferre putabat eum, qui legem de semihora explenda non dubitaret quotidie violare. Omnium

quidem regularum, sed silentij in primis obseruantiam exigebat; negabatquæ cæterarum satis obseruantem fore, qui de facili violaret vnâ, cum idem erga Deum amor sit obsequendi omnibus, ratio vna; nec spirituales delicias, aut familiares cum Deo congressus gustaturum, qui linguæ statuto tempore potens non esset. Profectus nostrorum summo desiderio tenebatur, asserebatque è diuina magis gloria esse, vnum de Societate in spiritu iuuare, quam multos externos: hinc autumnalibus ferijs, quando se nostri ad exercitia comparabant, P. Ignatij vindemias adesse distabat. In externos tamen caritas se quoque illius effudit, & præcipue per sacras Commentationes plurimos omnium ordinum viros Deo est lucratus. Exercuit omnes Venetini Comitatus Antistites, in ijsque Archiepiscopum Auenionensem, & Pontificis Prolegatum, & multas Religiosorum familias. Pro Concione tametsi quod erat peregrinus, nullo dicebat apparatu verborum, fama tamen sanctimoniam, impetumque orationis, quo animi sensa promebat, frequentissimo Senatu tum Tolosæ, tum Aquis Sextijs auditus est. In Lemouicensi tractatu id obtinuerat sua comitate, atque agendi facilitate, vt eius consilia passim exposcerent, ex eius arbitrio, atque sententia implicatas de conscientia quæstiones soluerent: quibusuis demum populorum vulneribus Pastores mederentur. His exornatus virtutibus vir minime morosæ sanctitatis, sed alacri semper, & erecto vultu, cum per noctem de strato surrexisset, pronus tota mole corporis in terram ruit, vnde illi morbus, & mors aduenit. Infirmi tatis tempore nihil vnquam questus est, nihil ad remedium poposcit: iacuit in humili lectulo, lanea dumtaxat culcitra vetustate durissima instrato; vilissimo stragulo tectus, nec mollius quidpiam admisit. Obijt Lemouicæ die altera Octobris anno salutis 1618. ætatis suæ 75. religionis 57. Funus eius frequentes è viris primoribus; cohonestarunt, sanctitatis opinione; quæ apud Nostros etiam tantum valuit, vt ad venerationem quod quisque rerum eius nactus esset asseruaret. Scripsit atque Edidit Gallicè

Instructionem de perfectione religiosa.

Item

De vera recte orandi, & meditandi methodo: quæ Latinè reddita prodierunt Colonia apud Ioannem Kinchium 1612. in 12. & iterum apud eundem 1626. in 24. Scripsit Præterea

Ascetica quædam alia Latinè, quæ & Gallico, & Belgico sermone leguntur

* **IGNATIVS BOMPLANVS** natione Italus, patria Anconitanus, natus anno sæculi voluentis 12. Deo se in Societate dicauit 27. & vota quatuor solemniter nuncupauit. Rhetoricam, & humaniores literas docuit annis duodeuiginti, & ex his maximam partem in Collegio Romano exegit, in quo etiam

Linguam Hebraicam professus est annis septem, & demum naturæ concessit Calendis Ianuarij 1675. Edidit

Elogia sacra, & Moralia. Romæ typis Ioannis Petri Collinij 1651. in 12.

Historiam Pontificatus Gregorij XIII. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1655. in 12.

Prolusiones Rhetoricas, & Orationes. Ibidem apud eundem 1662. in 12.

Modos varios, & elegantes loquendi Latine. Romæ per Stephanum Caballum 1662. in 16.

Enchiridion Rhetoricum ex Cypriano Socrate, & Aphronio Sophista. Iisdem typis, & anno in 16.

Subsidium Orationis Latine. Romæ typis Dragondelli 1671. in 12.

Historiam Christianarum rerum, ab ortu Christi. Librum Primum. Romæ typis Dragondelli 1665. in 12.

Orationes funebres de Philippo IV. Rege Catholico. De Anna Austriaca Galliarum Regina; Cardinali Palotta; & alias diuersis annis. Romæ Editas

Fodinam Paradisi, seu Affectus sacros de Deo, & Attributis suis. Italicè, & tacito nomine Romæ apud Varese 1672. in 24.

* **IGNATIVUS BRVNVS** natione Hibernus, patria Vwaterfordiensis, natus anno sæculi labentis 30. post operam studijs Philosophiæ nauarum Compostellæ, ad Societatem ibidem se aggregauit anno 1651. atque in ea solemnibus ritibus quatuor concepit. Amæniore litteras, & Philosophiam in Prouincia Castellana tradidit. Inde missus in Hiberniam, cultorem agri Dominici ibi aliquamdiu egit; tum negotiorum Missionis illius curam Parisijs gessit. Nunc Seminarium Hibernorum recenter erectum Pictaui administrat. Scripsit Librum idioma Anglicano, præfixis loco nominis sui litteris I. S.

De Ecclesia, quæ non errat, nec errare potest; seu Responsum ad Concionem Andreae Sall, Apostata à Fide Catholica, obijcientis impudenter Catholicis errores Ecclesiæ. 1675. in 8.

* **IGNATIVUS DERKENNIS** natione Belga, patria Antuerpiensis, Vir præstanti ingenio, & doctrina, natus anno superioris sæculi 98. Societati nomen dedit currentis 14. & vota quatuor solemniter emisit. Politiores litteras, & Rhetoricam tradidit quadriennio; Mathesim biennio; Philosophiam quadriennio; Theologiam Scholasticam decennio Louanij, ubi etiam studiorum Præfecturam gessit. Rexit Collegia Iprensè, & Louanienfè, utrobique præluens exemplo, nihil singulare admittens, & suauissimo præcipiendi tenore, obtinuit à subditis quidquid voluit. Iprensè Urbem bellis afflictam cum dira pestis inuasisset, eaque correptus vnus è Nostris fuisse, qui Ciuibus ea laborantibus inferuierat, ipse Receptor, vt alijs sibi subiectis parceret, clam illis periculo generose, se exposuit, & sedulo

moribundos iuuit. Maxima quæque poterant expectari ab ipsius insigni prudentia, rara doctrina, eximia virtute, quando placuit Diuinæ Prouidentia inopinato casu illum humanis rebus eximere, & ad se euocare. Cum enim in suburbanum prope Louanium, ægrotum Professorem curaturus secessisset, lapsus repente ex alto, senilia membra collidit, & reuectus in Urbem, summa qua vixerat moderatone animi mortem superuenientem excepit, atque inter Sociorum circumfusorum lacrymas animam meliori vita dignam, Deo reddidit Louanij die 29. Iunij 1656. Edidit

Positiones sacras de Eucharistia, rationibus illustratas, & Emblematis pulcherrimis ornatas. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1638. in folio. Item

De Deo vno, Trino, Creatore. Bruxellis typis Francisci Toppens 1655. in 8.

Præter hæc cum Louanij Theologiæ Cathedralis moderaretur, & in lucem tunc primum prodijisset Cornelij Iansenij Augustinus multas continens in se propositiones damnatas pridem à Sede Apostolica, vt declarauit Urbanus VIII. in Bulla data anno 1642. pridie nonas Martij, & alias etiam, quas vt hæreticas, impias, blasphemias, &c. damnauit postea Innocentius X. anno 1653. confirmauitque Alexander VII. primi in eiusmodi Hæreses tunc nascentes strinxerunt calamum noster Ignatius, & illius tum Collega in Magisterio Theologiæ P. Ioannes de longhe, edideruntque ambo separatim

Theses Theologicas de Gratia, libero arbitrio, Predestinatione &c. contra Cornelij Iansenij Augustinum in sex capita diuisas Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1641. in folio.

Et quamuis hæc Theses postea, sicut, & omnes alij libri tam pro Iansenio, quam contra editi, prohibiti fuerint à S. Inquisitione Romana anno 1631. eò quod tractassent materiam de Auxilijs alijs prohibitam sine specialis Sedis Apostolicæ licentia, tamen Theobis his, aut libris contra Iansenium scriptis nulla est iniusta nota malæ, scandalosæ, vel hæreticæ doctrinæ, quemadmodum liber ille Iansenij à tribus summis Pontificibus est confixus.

* **IGNATIVUS FRANCISCVS PEINADO** natione Hispanus, patria Argandensis diocesis Toletanæ, Societati nomen dedit anno huius sæculi 47. ætatis suæ 15, & votorum quatuor professionem emisit. Philosophiam Compluti quinquennio explicuit, & nunc Theologiam in sextum annum ibidem profectetur. Edidit

Disputationes in vniuersâ Aristotelis Logicâ. Compluti apud Mariam Fernandez 1671. in 4. Item

In Ocho libros Physicorum Aristotelis. Compluti apud Franciscum Garciam 1674. in 4.

* **IGNATIVUS GASTO PARDIES**, natione Gallus, patria Palensis, natus anno sæculi præ-

præterlabentis 36. Deo se in Societate mancipauit 52. & solemniter votorum Sacramentum dixit. Docuit pluribus annis amæniores litteras, Philosophiam & Mathesim, quam dum in quintum annum Parisijs, euocatus eò ex Aquitania profectetur, vir magnæ expectationis, immaturo nobis funere, magno omnium dolore sublatu est die 22. Aprilis anno 1673. Edidit.

Dissertationem de natura, & motu Cometarum. Parisijs apud Petrum du Cocque 1665. in 12.

Horologium Thaumanticum duplex Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1662. in 4. Gallicè verò.

Tractatum de motu locali. Parisijs apud Edmundum Martinum 1970. in 12.

Elementa Geometriæ. Parisijs apud Sebastianum Mambre Cramoisy 1671. in 12.

Tractatum de cognitione Brutorum Animalium. Ibidem 1672. in 12.

Epistolam Philosophi ad Amicum Chartesij discipulum. Parisijs apud Geruasium lolly 1672 in 12.

Miracula S. Francisci Xauerij, ex Italico Danielis Bartoli Gallicè reddita cum Tractatu de fide miraculorum. Parisijs apud Michaellem. le.Petit 1972. in 12.

Parabat prælo *Statica*, seu *De varijs motuum speciebus*, & alia plura, sed spes istas nobis mors inopina præcidit.

* **IGNATIVUS GODVVINVS** natione Anglus patria Somersetenfensis in Societatem adscriptus anno salutis 1624. ætatis 22. vota, 4. solemniter nuncupauit. Prælegit Theologiam Moralem & Controversas de Fide quæstiones. In ipsa Anglia, & Hollandia vtiliter annis triginta laborauit, vir apprimè pius, & magno feruens zelo animarum, ad laborum mercedem emigravit Londini die 26. Nouembris 1667. Edidit librum perutilem, quem inscripsit.

Lapidem Lydium, quo quidquid nos inter & Hæreticos in fide controuertitur ex Sacra Scriptura decernitur. Leodij 1656. in 16. Item

Piam exercitationem Diuini Amoris. Ibidem & eodem anno.

IGNATIVUS MARTINEZ natione Lusitanus patria ex oppido Couea Diocesis Conimbricensis, ad nostram se Societatem adiunxit 8. die Aprilis anno salutis 1547. Conimbricæ à Simone Rodericio admissus cum 16. ageret annum ætatis, primus, qui post iacta noui Collegij fundamenta nomen dedit, quod illi Simon propterea variauit, in Ignatij Parentis Societatis venerationem, & ex Vasco appellauit Ignatium, cui beata sorte obtigit non vocabulum modò, sed & præstantes S. Patris participare virtutes. Hic Philosophicis disciplinis apprimè excultus, ac sacræ Theologiæ Doctor, Conimbricæ primum anno 1555. tum Eboræ primus in noua Academia, vertente anno Aristotelis libros explanauit, & cur-

sum, quem vocant prælegendo confecit. Regi Sebastiano à sacris confessionibus fuit. Postea Roma ex Congregatione Generali in patriam rediens, cum Patruj linguam S. Antonij Patuini venerationis ergò fuisset oscularus, ita repente immutatus est, vt spiritum & linguam induisse videretur. Igitur in Lusitaniam reuersus, deposito veteri Rhetorum more, cœpit concionari Apostolicè, tanto spiritu & fructu vt totam Lusitaniam commoueret. Totos exinde 16. annos pueris, pauperibus, rudibus, seruis, militibus christiana doctrina imbuendis, & ad pietatem formandis magna caritate, magno spiritus ardore consumpsit. Erat enim morum integritate, humilitate, sui neglectu, sæculi contempione, Dei atque proximorum caritate suspiciendus. Ita que omnibus Dominicis, atque feriatis diebus, semel atque iterum concionabatur ad plebem, & ad detentos intrinsecus, eosque verbis ardentibus ad detestationem peccatorum inflammabat. Quo genere dicendi infinitum esset recensere quas populo Lusitano vtilitates comparuit. Ibat ab Domo ille vir in Academia Eborensi coram Sebastiano Rege, & patruo Henrico Cardinale Doctor Theologus creatus, ibat ille, inquam, vir Doctor pauperum, cogebat in foro, in præsidij, in trinibus multitudinem, ibi suo sceptro, id est arundine venerandus incipiebat maximè canorus docere, quam ipse arundinem tamquam suæ militiæ signum militare, adeo nunquam deposuit, vt intulerit secum in sepulchrum. Missus à Moderatoribus Conimbricæ, vt Nostris esset perfecti Oratoris exemplar, qui Christum verbis annuntiaret, & moribus, nec alium, quam Crucifixum, breui multorum gaudium extinctum est; nam prima Quadragesimæ hebdomada in febrim incidit, quam ille confestim agnouit esse lethalem. Vrbs tota cum ipso ægrotare visa est, & fiebat ab Ecclesia, sine intermissione ad Deum oratio pro eo. Ipse tandem inter pia cum Christo & Deiparâ Virgine colloquia suauissimè exspirauit Conimbricæ die 28. Februarij, anno salutis 1598. propè septuagenarius, cum totos quinquaginta in Societate egisset, iam dudum 4. votis solemniter nuncupatis. Vir omnium iudicio inter Societatis heroes sanctissimos recensendus. Obtemperauit Maioribus summa fide; nunquam de præsidio, & statione decessit in qua obedientia ipsum collocauit. Inueterata illi durities ad inedia & vapulationem. Corpus notatum assuetudine cilicij, & flagellorum occalluisse. Quotidie clam se nudabat, & cædebat. Diebus singulis atque noctibus obseruatum horas quinque ad meditandum habuisse Conimbricæ flexis genibus, immobili corporis firmitate. Iudicantur Medici laborum, defatigatione succubuisse in mortem. Qui fuerit animorum sensus, ostendit amor, & opinio; cum mox ad vngues manuum, pedumque scindendos irruerint, & capillū barbæ, capitisq; tendendum. Fleuit vnice mortuum Ciuitas &

Academia, & raro ab antiqua memoria alijs recenferi potest, cuius in funere tot lacrymæ ex oculis ceciderint. Ad exequias tanta conuenit populi vis, vt nequierit cadauer, quâ debuerat in templum inferri. Vbi alia illatum via primùm in conspectum venit, tum verò gemitus audiri & lacrymæ; tum reliquæ postulari, rosarijs, sudariolis corpus attingi; osculis venerabundè, tanto impetu, vt a satellitibus vix potuerit ne quis protereretur, compesci. Sepulture denique clam est mandatum incredibili concursu, luctu, laude. Duodeuigesimo post anno, puero bimulo nobilissimi Viri Emmanuelis de Cerda filio visus restitutus est, admodum eius oculis schedâ manu Ignatii olim conscripta. Ossa huius venerabilis viri ex primo & antiquo tempore Collegij Conimbricensis translata sunt in nouam Capellam interiorem Collegij D. Antonio Lusitano dicendam; ac recondita requiescunt ad parietem in loculamento, quod marmore rectum inscriptum præfert nomen P. Ignatii. Insigne elogium de eo textit Georgius Cardoso in Agiologio ad diem 8. Februarii. Scripsit vir tantus

Traçtatus IV. Lusitanicè valde pius, & vtilis.

Litanias de Sanctissimo Eucharistia Sacramento è Sacre Scripturæ locis cõcinnauit. Auxit & recudit scriptam à Marco Georgio nostro.

Doctrinam Christianam Lusitanicè recusam Vlyssipone per Antonium Alvarez 1642. & alias sæpe

Concionem habitam in die collocationis Sanctissimarum reliquiarum in Templo S. Rochi Vlyssipone. Per Antonium Ribeirum 1588. in 8.

* **IGNATIVS QVINTANADVENNAS** natione Hispanus, patria Burgensis cooptatus in Societate anno sæculi decurrentis 7. ætatis 18. professionem emisit votorum trium solemnium. Diu docuit humaniores litteras; Rexit Collegia Santanderense, & Villafranca, operarius feruens, multus in Missionibus, orationi & mortificationi addictus; ad immortalem vitam migravit Vallisoleti die 5. Martii 1655. Edidit Hispanicè piissimum librum

De Christo Crucifixo. Vallisoleti typis Antonii Ruiz 1653. in 4.

* **IGNATIVS STAFFORDVS** aliàs **LE**, natione Anglus patria Staffordensis, adscriptus Societati in Prouincia Castellana anno salutis 1618. ætatis suæ 19. vota 4. solemniter professus est. Missus Vlyssiponem, vt suæ nationis homines in spiritualibus iuuaret, Mathematicum ibi in Collegio S. Antonii octennio prælegit, inde cum Marchione Montis Albani Prorege designato (cui fuit à sacris confessionibus) transiit in Brasiliam, & postea redux Vlyssiponem, ibidem cursum peregrinationis huius vite absoluit die 11. Februarii 1642. Edidit Hispanicè

Historiam Cælestis vocationis, Missionum Apostolicarum, & gloriose mortis P. Marcelli Francisci Mastrilli filij Marchionis S. Marsani,

Indici, Felicissimi, Societatis Iesu. Vlyssipone apud Antonium Alvarez 1639. in 4. Italicè traducta eadem prodiit Viterbii apud Bernardinum Diotalleui 1642. in 4.

* **IGNATIVS DE ZVLETA** natione Hispanus, patria Hispalensis, Societatem amplexus anno sæculi fluentis 41. ætatis 14. vota 4. solemniter nuncupauit. Humaniores litteras docuit; Philosophiam Astigi, & Hispali professus est; Concionandi munus multis annis Hispali & alibi cum laude exercuit, & inter Qualificatores S. Inquisitionis ab anno 1603. est adlectus. Nunc Regi Catholico est à Concionibus & Matrili degit. Edidit hæc tenus.

Commentaria litteralia, & moralia in Epistolam Catholicam S. Iacobi Apostoli. Lugduni typis Horatii Boissat & soc. 1668. in folio. Paratos habet.

Concionum Panegyricarum de Christo Domino, B. Virgine, Sanctis aliquibus Tomos 11.

Ingolstadiense Collegium, quod est Prouinciæ Germaniæ Superioris ad Danubium in Bauaria situm, & à Serenissimis Bauariæ Ducibus munificentissimè fundatum, primordia suæ originis refert ad annum Domini 1548. quando Guilielmus Dux eius nominis 11. glo. mem. acerrimus Catholicæ Religionis vindex, vt suæ consuleret ditioni aduersus gliçentes tunc temporis per Germaniam Hæreses, à Paulo III. Pont. Max. tres de Societate Theologos postulauit, qui in Ingolstadiensi Academia sacrarum litterarum scientiam traderent. Missi itaque eò à S. P. N. Ignatio Alphonsus Salmeron, Claudius Iaius, & Petrus Canisius, ea suæ doctrinæ atque virtutis præbuere specimina, vt de fundando ibidem numeroso Collegio statim sit cogitatum. Verùm superueniente paulò post Serenissimi Guilielmi obitu, deuoluta ea cura est ad Serenissimum Albertum filium, & Successorem, qui pari zelo, etsi propter bellum, quod tunc grassabatur per Germaniam, aliquamdiù rem differre coactus fuerit, tamen sub annum 1565. à S. Ignatio per litteras Socios viginti petiit, quibus Templum, Domum, sumptusquæ vitæ necessarios affluenter esset suppeditaturus. Quocirca missi illico ab vrbe Socii octodecim pedestri itinere, inchoarunt Collegium, quod auctum dein tum vectigalibus, tum numero Sociorum ab eodem Duce & à Serenissimis Successoribus Guilielmo & Maximiliano, nunc ordinarie complectitur ad centum & triginta Socios, ex quibus Philosophiam, Mathematicam, Ethicam, linguam Sanctam, Theologiam tum Scholasticam tum Moralem docent Professores nouem, præter senos alios, qui Rhetoricam & humaniores disciplinas explicant, magno discipulorum concursu, & Reip. bono. Edidit Collegium suo nomine.

Quinquennalia Serenissimo Ferdinando Archiduci Austria, Ingolstadio, consecris quinquennio studijs, abeunti oblata anno 1594. Ingolstadij typis Vvolfgangi Ederi.

Plau-

Plausum Symbolicum Serenissimo Maximiliano Bauariæ Duci ad Septem viratum euecto. Ingolstadij typis Gregorij Hænlini 1623. in folio.

Palnam Boicam Autumnno vernantem, siue Gratulationem Natalitiam Serenissimis Maximiliano S. R. I. Septemviro, Patri: Mariæ Annæ Matrili: Ferdinando-Mariæ-Francisco-Ignatio-Vvolfgango filio, pridie Calendas Nouembris anno Christi 1636. orto Excusam & recusam. Ingolstadij typis Gregorij Hænlini 1637. in 12.

Heliconem Christianum Illustriss. & Reuerendiss. Principi Ioanni Christophoro, dum in Eystadianum Episcopum consecraretur excitatum anno 1613. typis Andreæ Angermarij in 4.

Gloriam Bellicam Serenissimi, & Potentissimi Principis Maximiliani Bauariæ Ducis S. R. I. Archidapiferi, & Electoris Lib. XX. Ingolstadij ex officina Gregorij Hænlini 1623. in 4.

* **INICVS**, seu **ENNECVS DE LODOSA** natione Hispanus, patria Pontireginensis, primariæ Nobilitatis parentibus in Regno Nauarræ natus anno salutis 1606. Deo se in Societate mancipauit 1621. & votorum quatuor professione se obstrinxit 1639. Docuit humaniores disciplinas, & Theologiam Moralem decennio explicuit. Vir magno ingenio, talentisque à natura eximijs, sed propter ægram, quâ continuò afflictabatur valetudinem, non potuit munijs sublimioribus occupari. Feruentissimus fuit cultor Deiparæ Virginis, cui tribuit coram Socijs, quod lætissimum mortem imminetentem expectaret, cum antea scrupulis timoræ conscientiæ anxius ab ea vehementer abhorreret. Tandem candore vitæ, & sanctimonia commendabilis ad Beatorum cætum (vt fas est credere) migravit Pompeiopolis die 16. Septembris 1664. Edidit linguâ vernaculâ

Signum Prædestinationis esse cultum Sanctissimæ Virginis Mariæ. Pampilone apud Didacum de Zauela 1654. reculum ibidem typis Gasparis Martinez 1658. in 4.

INSVLENSE COLLEGIVM in Prouincia Gallo-Belgica, Vrbe Gallo-Flandriæ Metropoli, haud procul à Lisa fluuio situm, Amplissimi Senatus Insulensis monumentum insigne, exstrui cœptum anno salutis 1606. ex Senatus Consulto, mira Ciuium consensione, ac lætitia, quatuor fermè annorum interuallo perfectum est. Tota Collegij, Templique moles in 4. areas aptè, & eleganter distributa confurgit. Parte vna institutæ sunt quinque latinitatis palæstræ, quibus Insulana iuuentus virtutis, & litterarum studijs informatur. Adiuncta fuerunt septem sub præsidio Beatissimæ Virginis Sodalitæ, vt hisce veluti ex fontibus pietas latè in populum manaret. Numerat Socios ordinariè circiter 56. & est Seminarium. Nostrorum iuniorum Repetentium humaniores litteras, & Philosophiam. Edidit

Diuam Reconciliationis, vulgò Esquermiensis, siue de eiusdem Origine, antiquitate,

Sodalitate, miraculis. Insulis typis Petri de Rachè 1625.

Peregrinationem Esquermiensis stationibus septem in via, iuxta totidem D. Virginis Peregrinationes præcipuas illustratam. Insulis typis iisdem anno 1636.

Modum ritè obeurdi Stationes septem, Deiparæ doloribus erectas in Aede Primaria D. Petri. Typis eiusdem Petri de Rache 1635.

Psalterium D. Virginis à S. Bonauentura emendatum & Gallicè factum. Insulis, iisdem typis 1641.

Lytrum Animarum Purgatorij; ex opere excerptum, quod parabat tunc P. Iacobus Hautinus de Eucharistia Duaci 1642. typis Ioannis Maisseffe

Peregrinum Paradisi rebus ad Cali iter necessarijs instructum Duce Angelo. Insulis typis Petri de Rachè 1639.

Gratulationem ad Illustriss. & Reuerendiss. D. Franciscum Gandauillanum Episcopum Tornacensem. Insulis 1648.

* **IOANNES ADAMVS** natione Galus, patria Lemouix, natus anno sæculi voluentis 8. Societati nomen dedit 1622. & votorū 4. solemniter sacramentum dixit. Humaniores litteras, & Philosophiam docuit; Concioator magni nominis, in præcipuis Urbibus Galliæ, atque adeò in Palatio Regio Parisijs eo munere functus est annis ferme quadraginta. Rexit Collegium Sedanense in Prouincia Campaniæ, à qua electus est Procurator ad Urbem; nunc (dum hæc scribo) anno 1674. Domum Professorum Burdigalæ Præpositus administrat. Edidit lingua Gallica

Caluinum à seipso, & à S. Augustino profligatum. Parisijs 1650. in 8.

Psalmos Davidis Latine, & Gallicè, cum Canticis vndecim, quibus vititur Ecclesia. Parisijs 1651. in 12.

Fidelium Regulam ex Sacra Scriptura, & Sanctis Patribus depromptam. Parisijs 1651. in 12.

Preces Catholicas Latine, & Gallicè. Parisijs 1651. in 8. & 12.

Responsum ad Epistolam D. Ally Ministri Charentonensis Hæretici. Parisijs apud Ioannem Fleuriam 1660. in 8.

IOANNES ADAMVS SCIALI, vel **SCHALL** (vti scribunt alij) natione Germanus, patria Coloniensis, magnum Sincensis Missionis columen, Deo se in Societate dicauit Romæ anno salutis 1611. ætatis suæ 20. ibique emenso Theologiæ curriculum, & Mathematicis disciplinis oppidò excultus, vnâ cum P. Nicolao Trigautio reuertente illuc ex Europa nauigauit ad Sinas, sub annum 1620. & vota 4. Professorum ibidem post octennium nuncupauit. Primi illius labores fuerunt ferè in Siganfu Metropoli Prouinciæ Scensi, vbi post multa perpeffu aspera patienter tolerata, plurimos ad Christi caulam perduxit, Templumque elegans erexit, concurrentibus ad expensas necessarias,

cessarias, non solum Neophytis, sed aliquibus etiam, quos sibi sua scientia in Mathematicis conciliauerat Ethnicis. Verum cum Astronomiae imprimis peritus esset, iussu Imperatoris euocatus inde est ad Aulam Pekinensem, ut emendaret Calendarium Sinense, praecipue circa Eclipses Solares, Lunares, motus Planetarum, & similia, quod collato studio quinquenti cum Nostro Iacobo Rhò (cuius supra meminimus) & post huius obitum; ferè solus, editis Sinenfi lingua centum, & quinquaginta Libellis, adeo feliciter praestitit, ut non modò magnam propterea ab Imperatore retulerit laudem, sed supremus demum Mathematici Tribunalis Praefectus, seu (ut ibi loquuntur) Mandarinus, fuerit propterea creatus. Praefecturam illam 23. annorum spatio gessit, & tribus Imperatoribus, vni Sinico, duobus Tartaris in pretio fuit; sed praecipue postremo Xum Chi appollato, genitori illius, qui nunc Imperium illud moderatur, apud quem tantà valuit gratia, ut eum quantumuis renitentem, magnifico titulo *Magistri Arcanorum Caesarium* diplomate suo exornarit, Praefecturam admittente suo iussu coegerit; Admonitorè denique suum, si quid circa administrationem Regni suggerendum occurreret, constituerit. Hinc aperti fuerunt semper illi aditus in intima Palatii penetralia, & quamuis Sinarum Reges rarissime se soleant populo praebere spectandos, tamen quater in anno, quamdiu vixit, ad aedes Ioannis Adami se conferre, lustrare cubicula, insidere lectulo, familiares cum ipso in sede peruetusta miscere sermones; quin & de fructibus horri domestici aliquid degustare, Ecclesiam quoque coniunctam domui inspicere, illius nitorem dilaudare non est dedignatus. Hinc ingens per totum Sinarum Imperium Legi Christianorum accreuit aestimatio; maxime postquam Imperator suo illam diplomate confirmasset, & licentiam liberè eam praedicandi concessisset. Hinc nostri Patres, alijque Praecones Euangelij per omnes prouincias tamquam fratres, vel Socij Ioannis Adami à Gubernatoribus honorificè habiti; Fidem vbique disseminare, & Tempia Deo vero erigere sunt permisi. Hinc denique tanta Neophytorum accessio facta est ad Ouile Christi, ut 14. annorum spatio, hoc est ab anno labentis saeculi quinquagesimo vsque ad 64. ad centum, & amplius millia lustralibus aquis baptismi fuerint abluti. Verum quia placuit plerumque Deo, electos suos seruos, tamquam aurum probare in fornace afflictionis, permisit quoque miris modis virtutem Patri Ioannis Adami exerceri. Eminuero defuncto Imperatore tam beneuolo, constituti ab ipso quatuor Gubernatores Regni, dum filius impubes adolefceret, cum contra Religionem Christianam inueterato ferrent odio, faciles aures calumnijs, & criminationibus aduersus ipsam, & P. Adamum praebuerunt. Quocirca anno Domini 1664. intimidati Ioannes

Adamus, & tres Socij Pekinenses rebellionis, & prauae legis disseminatae per Sinas, & nominatim, quòd Christi patientis tamquam Dei Mysteria typis expressa, Ioannes Adamus defuncto Regi ausus offerre fuisset, citati sunt omnes quatuor ad Tribunalia, coniecti in carceres squalidissimos, onerati catenis ferreis, & quidem nouenis singuli, nimirum ternis ad collum, ternis ad brachia, & totidem ad crura, atque ita tamquã facinorosi, infames & impostores per sex vel septem menses ad diuersa Tribunalia, & subinde ad terna vno die à lictoribus insolentibus sunt raptati. Nec pepercerunt P. Adamo quantumuis seni, & ex paralyfi laboranti, imò caeteris asperius habuerunt, & tandem tamquam Coryphaeum nefariae, (ut loquebantur) sectae, condemnarunt ad mortem, constrictis laqueo faucibus subeundam. Deinde quasi id non sufficeret propter crimen commentitium, omitti ritus superstitionis in sepultura vnus ex filijs Regis, iusserunt, conciso membratim corpore, & lenta morte interfici. Verum dum ista agitantur adfuit Adiutor in opportunitatibus Deus, & varijs de Caelo prodigijs dignatus est Ioannis Adami, & Sociorum innocentiam tutari. Et primo quidem Cometa minace, mox terrae mugitibus, & motibus adeo crebris, & horrendis, ut multa per Urbem domus corruerint; ipse Rex adhuc tum puer, Auia, & Proceres è conclauius trepidè exilientens, coacti sint per dies aliquot in tentorijs militaribus se continere, denique, ut alia quoque portenta per Prouincias praetereamus, repentino incendio ipsum Regis Palatium conflagrauit, tanto terrore, ut quadringenta circiter conclauias flammis fuerint absumpta, nec villo pacto ignis vorax quantumuis ingenti aquae copia ingesta potuerit restingui. Hinc conterritus populus, succlamare cepit, sanguinem innocentem Ioannis Adami, & sociorum caelitibus vindicari. His etiam perterrefacti Quatuor Regni Administratores Socios tres Ioannis Adami, solutos vinculis post sextum captiuitatis mensem iusserunt domum remitti, & paulò post ipsum quoque Ioannem rescissa mortis sententia, & ab omni alia poena liberum. Non tamen hic finis fuit vexandi insignem hunc Christi Confessorem. Nam paucis ante obitum hebdomadibus, nouis calumnijs imperitus, iterum ad bina Tribunalia est accitus, & quia ob paralyfim, qua laborabat, vehi eò aliter non poterat, iacens in suo lecto impositus est asseri, atque ita à baiulis ad Tribunal deportatus. Tandem tot afflictationibus, atque ærumnis fractus, & bonam Confessionem confessus coram multis testibus, post suscepta ritè Ecclesiae mysteria, migravit ad certaminis sui Agonotheram Christum, die 15. Augusti 1666. ætatis suae 75. Societatis initae 55. & Sinenfis Missionis 44. Ante obitum misit Epistolam ad Socios omnes in illa Missionem, qua veniam suorum defectuum magna ani-

animi demissione flagitabat. Fuit enim uerò insigniter pius, & quae Diuinum cultum spectant, magno ardore promouebat. Sæpissime cum lacrymis operabatur facris; nec occupationibus ab Aula Imperatoris, dum summa floret gratia, sinebat se abripi, quò minus catecheses, & adhortationes ad varia Neophytorum sodalitia, quae dirigebat, singulis hebdomadis institueret. Salutis animarum quam cupidus fuerit, illud argumento esse poterit, quòd cum duo Neophyti inclusi carcere ob criminis suspicionem capitis damnati essent, nec esset modus eos adeundi sine aliquo fictionis fuco propter inexorabilem duritiem excubitorum, Ioannes assumpto habitu carbonarij, & vultu fuligine denigrato, sublaraque in humeros carbonum sarcina, quasi illos diuenditurus, palam per Urbem vociferando circumtulit, & hac pia fraude ad vincos penetrans, tamquam illis tempore perfrigido venditurus merces suas, Confessiones ipsorum excepit, & ad mortem ritè subeundam disposuit. Edidit Ioannes lingua Sinenfi (cuius erat peritissimus) collato in plerisque studio cum P. Iacobo Rhò centum, & quinquaginta libellos de Astronomia, Geometria, Arithmetica, alijsque Mathematicis disciplinis, ex quibus delata sunt abhinc biennio in Europam à nostro Prospero Intersecta Procuratore Sinenfi, volumina 14. in 4. & ab eodem oblata Sanctis. D. N. Clementi X. die 22. Decembris 1671. quae Sanctitas Sua reponi iussit in Bibliotheca Vaticana. Horum primum continet

Libellos octo de Astronomia ad Imperatorem Sinicum ante incurfionem Tartarorum.

2. *Complectitur Libellos alios quatuor de Astronomia ad Imperatorem Tartarum*

3. *Principia Dimensionum, & Disceptationem Astronomicam Libellis septem ad eundem sicut & sequentia*

4. *Vsum Sphaerae, Circini proportionalis, Telescopij &c. Libellis quinque.*

5. *Theoricam Solis, cum Tabulis Solaribus &c. Libellis quinque.*

6. *Vranomicam, cum omnibus Asterismis, & Tabulis &c. Libellis octo.*

7. *Theoricam Lunae, cum Tabulis Lunaribus &c. Libellis octo.*

8. *Theoricam Eclipsium cum examine Calculi, Libellis octo.*

9. *Tabulas Eclipsium, & vsum earum. Libellis nouem.*

10. *Theoricam quinque Planetarum. Libellis nouem.*

11. *Tabulas quinque Planetarum. Libellis vndecim.*

12. *Tabulas Sinuum, Tangentium, & Secantium. Libellis quinque.*

13. *Geometriam practicam, & Speculatiuam. Libellis decem.*

14. *Comparisonem Astronomiae Europaeae cum Sinenfi. Libellis quatuor.*

Præter hos Mathematicos edidit lingua

Sinica Librum P. Lessij;

De Prouidentia Dei. Item

De octo Beatitudinibus, &c.

Explicationem Imaginum vitæ Christi Domini, quam obtulit Imperatori Sinico. Imagines autem elegantissime elaboratas, auro minioque illustratas (dignum Principe tantò donum) dederat Serenissimus Maximilianus Dux Bauariae P. Nicolao Trigautio dum in Europa versaretur, ad Imperatorem Sinarum deferendas

Denique ex Latinis litteris Ioannis Adami collecta est

Historica narratio, De initio & progressu Missionis Societatis Iesu apud Sineses, excusata Viennæ Austriae, typis Matthæi Cosmerouij 1665. in 8.

IOANNES AGVERO natione Hispanus ex oppido Somo in Valle Transuerana, propè Santanderium, admissus in Societatem anno salutis 1609. ætatis suae 20. Salmanticæ ubi studebat, profectus in Indias, Tagallensem linguam, quae Manilæ Philippinarum celebris est excellenter didicit, viginti & quinque annos Indorum saluti in illis Insulis se impendit, votorum quatuor professionem ibidem edidit 1624. Residentiam Silanensem rexit, & demum multis locupletatus meritis ad mercedem bonorum operum euocatus à Deo est Manilæ die 3. Septembris 1643. Transiit in linguam Tangallensem ex Hispanico Nostri Ioannis Gonzalez de Lofada.

Tractatum de Animabus Purgatorij.

IOANNES ALARDVS natione Roxolanus, patria Leopoliensis in Societatem anno 1590. ætatis 29. iam tum Sacerdos ingressus, Rhetoricam docuit per octennium; multis annis Socius fuit Magistri Nouitiorum; & gradum spiritualis Coadiutoris obtinuit; Rexit Collegium Niesuisiense, cuius Illustrissimus fundator Nicolaus Radziuil Dux in Olyka &c. pro directione conscientiae suae ad vltimum diem opera illius uti voluit, filiosque suos ab eodem litteris humanioribus erudiri. Vir fuit pietate, & eruditione insignis, atque ibidem mortalitati cessit die 13. Martij 1641. Scripsit Polonicè

De miraculis in Aede Sancti Michaelis Archangeli propè Nesuisium patris. Vilnae typis Academicis 1630. in 8.

Deuotionem Hebdomadariam ad Sanctum Michaelem, Latine, & Polonicè. Ibidem eodem anno.

Vitam Nicolai Radziuil Ducis Olykae, & Nesuisij. Reddidit Polonicè ex Latino

Opuscula aliqua pia S. Augustini.

* IOANNES DE ALLOZA natione Peruanus, patria Limensis, origine Hispanus, natus anno saeculi transacti 98. vicennis Societati se addixit vertentis 18. & votorum 4. professione se adstrinxit. Docuit humaniores litteras & Theologiam Moralem; Rexit Vicario munere Domum probationis Limensem, in

in qua 30. annis magnæ virtutis exemplo operarius gnauus vixit, & insignis cultor Deiparæ, migravit ex hac vita cum opinione eximie sanctitatis Limæ die 6. Nouembris 1666. Edidit Hispanicè in honorem Beatissimæ Virginis

Calum Stellatum Mariæ, siue Exemplum 1022. *De mirabilibus favoribus B. Mariæ erga suos clientes, quot Stellæ Astronomi numerant in celis,* alludendo ad illud carmen nostri Bernardi Bahusij in suo Proteo; *Tot tibi sunt Dotes Virgo, quot sidera Cælo.* Cuius alterum persimile aptè condidit: *Tu sine vâ Patris primi, Tu filia summi.* Matrili 1655. in folio. Edidit etiam

De Excellentijs Sancti Iosephi. Matrili 1655. & iterum 1656. in 8.

Conuiuium Diuini Amoris, siue Deum hominum amantem Christum in Eucharistia Sacramento latentem. Lugduni 1665. in 12.

Flores Summarum, seu Alphabetum Morale omnium ferè casuum, qui Confessarijs contingere possunt. Lugduni 1666.

IOANNES ALOYSIVS CONFALONERIVS natione Italus, patria Mediolanensis Societatem Romæ ingressus anno salutis 1615. ætatis 15. professionem quatuor votorum emisit. Vir ingenio præstans, & multiplice doctrina, Philosophiam professus est Perusiæ, & Romæ sexennio; Theologiam Scholasticam Mediolani nouennio; Moralem biennio; & studijs ibidem præfuit. Rex Collegium Mediolanense, & aliquamdiu totam illam Prouinciam supplendo vices Prouincialis. Electus à Prouincia, vt interesset Congregationi Generali Decimæ, ab hac creatus est Assistens pro Italia, atque eo officio aliquamdiu accuratè functus ad vitam transiit à morte immunem, Romæ die 22 Ianuarij 1653. Vir mitissimus, & suauissimis moribus; de nullo vnquam auditus malè loqui; à discipulis suis vehementer amatus, apud Principes Viros magno in pretio, & nominatim apud Governatorem Mediolanensem Marchionem Caracenam, & Cardinalem Astalium (qui auditor illius in Philosophia fuerat) & tamen horum gratiam nec litteris fouebat, nec frequenti accessu; sed sibi, ac studijs, & Deo vacans, omnia præ æternis foci habebat. Parauerat typis sed non Edidit

Arithmetica speciosam, siue Algebra, cuius erat scientissimus. Edita est cum alijs aliorum eius

Oratio de Passione Domini quam anno 1636. habuit ad Vrbanum VIII. Romæ typis Mascardi 1647. in 12. Item

Oratio de S. Spiritus aduentu, habita à Carolo Frenzola Pio ad Vrbanum VIII. Romæ typis Corbelletti 1628. in 4.

IOANNES ANDREAS ALBERTVS natione Italus, patria Niciensis in Societatem cooptatus anno 1628. ætatis 17. Vota quatuor nuncupauit. Eloquentiam quinquennio pro-

fectus est. Oratorem sacrum ad populum pro concione egit annis multis, & in celebrioribus Urbibus per Italiam, cum laude, & fructu. Ingenio fuit eximio, & memoriæ vi præcelluit. Tandem grassante pestifera lue per Italiam ipse eadem contactus obiit Genuæ, die 4. Iulij 1657. Edidit Latine

Vitas, & Elogia Patrum, Taurini apud Tisnam, & Zanatam 1638. in 8. Italicè vulgavit

Orationem ad Serenissimum Ioann. Bapt. Lercarium Reip. Genuensis Ducem 1643. cum Elogijs latinis in folio.

Theopisten, seu Vitam Paulæ Mariæ de Iesu Centurione Carmelita Excalceata. Genuæ apud Ioannem Dominicum Peri 1648. in 12.

Adelaidem, Historiam Panegyricam Ibidem 1649. in 12. & iterum Mediolani, apud Rauellatum 1650. in 12.

Eneadem, Panegyricam dictam de Sancto Francisco Xaverio. Bononiæ per Carolum Zenerum 1650. in 12.

Panegyricam dictam de Venerabili Patre Camillo de Lellis Fundatore Ministrorum Infermis. Genuæ per Ioannem Mariam Tarvonum 1647. in 4.

Impictatem flagellatam à S. Zelo Elis. Genuæ apud Bened. Guasum 1655. in 12.

* IOANNES ANTONIVS CAPRINVS natione Italus, patria Aquilanus in Vestinis, natus anno sæculi voluentis 14. Societati nomen dedit 1631. Romæ, & votorum 4. professione se adstrinxit. Quadriennium docuit litteras amœniore; Philosophiam Firmi, & Romæ. Rex Collegium Perusinum, Seminarium Romanum, Collegium Romanum, tum Prouinciam Romanam, & Neapolitanam administravit, & modò Collegio Germanico Romæ præest. Conciones etiam frequentissime habuit, & Missiones magno fructu animarum plurimas obiit. Edidit suppresso nomine

Apes Barberinas, siue Vniuersam Philosophiam, sub auspicijs Apum Barberinarum propugnata à Iosepho Pauluccio duobus Tomis in 12. comprehensam. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1654. Item

Prolusionem Academicam de motu trepidationis Terræ, mutato in illa centro grauitatis sub nomine Ioannis Stephani Linicuski. Romæ 1653. in 8. Italicè Edidit

Meditationes de Passione Christi, & Dolibus B. Virginis Romæ typis Manelphi 1648. & iterum apud Ghezziuum 1665. in 12.

IOANNES ANTONIVS MAZZARELLVS natione Italus, patria Romanus admissus in Societatem anno Domini 1576. ætatis 18. vota 4. professus, docuit Philosophiam naturalem, & Moralem annis vndecim; rexit Collegia Tiburtinum, & Serinum in quo naturæ concessit die 15. Decembris 1624. Habuit ad Clementem VIII. anno 1601

Orationem de Passione Domini quæ inter alias

alias eodem de argumento edita est Romæ typis Mascardi 1647.

IOANNES ANTONIVS PARQVE. Vide infra in Ioann. Ant. Xarque

IOANNES ANTONIVS VALTRINVS natione Italus, patria Romanus Societati adscriptus anno salutis 1574. ætatis 18. tria vota solemniter professus est. Docuit litteras humaniores, Theologiam Moralem, & Sacram Scripturam quinquennio interpretatus est in Collegio Romano. Vir candidi ingenii, multæque eruditionis, finem viuendi inter mortales fecit Laureti die vltimo Augusti 1601 Scripserat Adolescens dum Eloquentiam profiteretur sibi, vt aiebat, & multis

De militari Veterum Romanorum lib. 7. ab ipsis etiam æmulis laudatos, quos olim sibi ablatos, inuitus typis euulgatos inaudiuit. Colonia sumptibus Arnoldi Milij 1597. in 8. Ad hæc

Annus litteras Societatis Jesu anni 1581. & 1582. superiorum iussu conscripsit. Item

Vitas BB. Aloysii Gonzaga, & Stanislai Kostka, compendiosè, si non edidit, Italicè tamen conscripsit, vti, &

Inuentionem SS. Placidi, Eutichij, Victorini, Flauie, & Sociorum Martyrum.

Commentaria ipsius in Librum Iob. seruantur Romæ M. SS.

IOANNES ANTONIVS VELASQVEZ natione Hispanus, Matrili natus anno salutis 1585. sed Abulensi ex diocesi oriundus, Societatem ingressus est Salmantica, die 17. Martij 1602. & votorum quatuor professionem emisit. Confectis in Societate studijs, rexit Collegia Monfortense, Segobienste, Abulense, Methyannense, Vallisoletanum S. Ambrosij, Salmanticense, in quo diu Sacram Scripturam cum laude exposuit. Vir politissimi ingenij, nec minus humanioribus litteris, quam sacris excultus. Post hæc moderatus est totam Prouinciam, tum loco Prouincialis, tum vt Prouincialis ex officio. Missus quoque à Prouincia est Romam, vt interesset Congregationi Generali nonæ. Demum euocatus Madrium à Philippo IV. Rege Catholico, propter magnam de doctrina ipsius opinionem, ab eodem constitutus est Consultor Congregationis ibidem erectæ de Immaculata Conceptione B. Virginis tuenda, eoque in munere post aliquot annos magno operæ pretio transfactus ibidem octogenario maior religiosè decessit die 6. Nouembris 1669. Cultor fuit eximius Deiparæ, eiusque rosarium de genu quotidie, ante illius imaginem in Templo fere per horam recitare consuevit, nec ab illius laudibus lingua, calamo, vel operibus vnquam cessabat. Priusquam obiret scripsit ad fratrem suum maiorem natu, adhuc tum superstitem Salmantica, expectari à se mortem lætissime ob fiduciam, quam in patrocinio Deiparæ Virginis habebat repositam. Concionandi talento permultum valuit, vt è suggestu à populo

velut alter Ambrosius, vel Basilius auditus fuerit. Morum porro affabilitate, & prudentia ita cunctos sibi conciliabat, vt multi Proceres tam Ecclesiastici, quam sæculares consilij petendi causa in arduis negotijs ad ipsum confluerint. Ipse Rex Catholicus dexterritate illius, & sapientia captus, iniunxit, vt ad se singulis hebdomatibus semel secretò accederet, admoneretque quidquid pro bona Regni administratione iudicaret. Verum illi, qua erat animi demissione, & fuga splendoris aulici, humillimè id honoris detrectauit, dicendo id homini Religioso è Societate minime conuenire. Scripsit doctissimus Pater

Commentario; in Epistolam D. Pauli ad Philippenses, tomis 2. in fol. Prior, qui explicat duo priora capita, prodijt Lugduni sumptibus Iacobi Cardon 1628. & 1632. Posterior qui reliquum Epistolæ completitur 1632. & 1634. vterque simul ibidem 1639. in fol. Venerijs 1646. Antuerpiæ 1650. & 1651. in fol.

Commentarius in Psalmum C. lib. 5. Lugduni typis Prost. 1637. in fol.

De Conceptione Immaculata B. Virginis. Vallisoleti apud Bartholom. Portales 1653. in fol. & Lugduni eodem anno.

De Augustissimo Eucharistia Sacramento. Vallisoleti typis ipsdem 1658. in fol.

De Maria Aduocata. Matrili typis Matthæi Fernandez. 1668. in folio. Hispanico idiomate Edidit

Rationes Regi Catholico exhibitæ circa Breue Alexandri VII. de Celebratione festi Immaculata Conceptionis. Matrili apud Franciscum Nietum 1662. in folio.

IOANNES ANTONIS VSON natione Hispanus patria Darocensis Diocesis, Gæsarugustanæ admissus in Societatem anno salutis 1610. ætatis 16. vota quatuor professus, docuit in ea Philosophiam quadriennio, Theologiam Compluti decennio; præstantissimi Vir ingenij, & summæ expectationis, quam omnem mors intercidit, vnâ cum vita. Madriti die 22. Augusti anno salutis 1638. Per mensem ante obitum, cum iam prostratæ valetudinis exphthysi esset, strato insidens, quam accuratissimè se ad mortem parauit per Exomologesim generalem, & complures particulares, nec vtilios alios sermones audire voluit, quam de æterna vita. Et cum conflictatus aliquando fuisset tentatione contra spem, tandem auditus est dicere: *Vicinus per Sanguinem Iesu Christi,* atque ita summa omnium ædificatione, & pietatis significatione placidissimè efflauit animam. Scripsit editurus, si vixisset.

Commentarios in 1. par. Summæ Theologiæ S. Tho. Dixit Hispanicè Compluti, atque edidit:

Sermonem in Anniversario Fr. Francisci Ximenez Cisneros Cardinalis Archiepiscopi Toletani. Compluti per Ioannem de Villodas 1628. in 4.

Sermonem dictum Matrili in festo B. Francisci Borgia. Ibidem & ipsdem typis 1634.

IOANNES ANTONIVS XARQVE, natione Hispanus, patria Albarracienſis in Aragonia, Societati nomen dedit anno ſæculi labentis 14. nondum expleto ætatis 14. & vota 4. profeſſorum nuncupavit. Rexit Collegium Turiaſonenſe, & Vicario munere aliquandiu Oſenſe, ſed longè maximam vitæ partem tradidit concionando, ſeruore maximo atque etiam fructu. Bis ſe obtulit victimam charitatis Deo in obſequio peſte infectorum, & ſemel quiddam afflatus eſt lue, ſed ad longiores labores placuit Deo prodigum magnæ animæ virum comperdinare. In Miſſionibus per pagos, & oppida fuit indefeſſus; contra vitia, peccata, & iniquitas prauas conſuetudines, Apoſtolico Spiritu vbique detonando; atque ad amorem Dei, & opera bona omnes ardentè excitando. Paupertatis ſanctæ in ſe fuit cultor eximius; nec in cubiculo aliam ſupelleſtilem habere voluit, niſi in carta Chriſtum Cruci aſſixum; erga Deiparam tenerrimo pietatis ferebatur affectu; ad eandem tanquam ad propitiatorium & aram miſericordiæ in proſperis, & aduerſis affiduè confugiebat, cuiusque cultum per Vrbes, & oppida quocumque pergebat, ex intimis præcordijs propagabat. Hinc factum opinantur nonnulli, quaſi in præmium ſingularis huiusmodi venerationis, vt ipſo die Viſitationis Beatiffimæ Virginis euocatus à Deo ſit ad Illius, & Beatorum conſortium in Cælis, Cæſarauguſtæ 2. Iulij 1666. Vt vero pluribus, & longè diſſitis prodeſſet Vir Deo plenus edidit tomos 10. in 4. ſuper Pſalmum *Miferere* ſub titulo.

Orator Chriſtianus Cæſarauguſtæ annis 1657. & ſeq. apud Michaelè de Luna Idiomaſe Hispanico. Præterea.

Vitas P. Antonij Ruiz de Montoya, & P. Iosephi Cantalini ex Societate inſignium operariorum in Paraquaria. Cæſarauguſtæ ſub nomine ſui Fratris Franciſci Xarque, typis Michaelis de Luna 1662. in 4.

Auguſtum Planctum Urbis Cæſarauguſtane in exequijs Philippi IV. Regis Hiſpaniarum, ex mandato Magiſtratus ibidem.

Concionem Funebrem in obitu Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi D. Ioannis de Hozes Archiepiſcopi Tarraconenſis.

Orationes alias & Emblemata varia. Cæſarauguſtæ.

Sacrum ſolamen huius temporis bellis, & calamitatibus publicis Domus Auſtriacæ, & Catholica Monarchia afflicta. Etiam ſub nomine fratris ſui D. Franciſci Xarque Valentis per Bernardum Nogues 1641. in 8.

IOANNES AQVAPONTANVS, ſeu vt eum patria lingua vocat Ioannes Pitſeus de Scriptoribus Angliæ, Bridgwater, natione Anglus, gente Cambrobritannus ex Miniſtro Proteſtante factus Catholicus, optimis beneficijs deſertis Rhemos ſe tranſtulit. Cætera ipſius adhuc in obſcuro ſunt. Meminit illius Ribadeneira Catalogo edito 1609. Edidit adfectu ſuo nomine ad

calcem Præfationis, quamvis Soc. Ieſu nomen non addat, librum hoc titulo:

Concertatio Eccleſiæ Catholica in Angliæ, impreſſa 1584. & recuſa cum inſigni auctario 1589. Auguſtæ Treuirorum per Henricum Bock in 4.

Promittit autem in *Apologia Martyrum*, que habetur in tertia parte Cõcertationis, *Opus aliud contra ſex articulos, ſeu quaſtiones capitales, quaſi martyribus proponere ſolent. Verum in argumento totius operis recuſi cum auctario, ait addi ea editione: Reſponſionem pro Catholicis ad perſecutores Anglos aduerſus famoſum Libellum, qui titulo Iuſtitie Briannicæ, ab Hæreticis erat emiſſus, quæ merito cenſeri poſſit, Reſponſio ad ſex illius articulos, vt proinde opus illud promiſſum expectari amplius non debeat. Edidit præterea, vt refert Antonius Poſſeuimus.*

Confutationem virulenta diſputationis, quæ Georgius Fohn conatus eſt docere, Pontificem Romanum eſſe Antechriſtum à Prophetis & Apoſtolis prædictum. Auguſtæ Treuirorum apud Henricum Bock 1589.

IOANNES ARGENTVS natione Italus, patria Mutinenſis, vir de Societate atque in primis de Tranſalpina, ſeu Aquilonari quàm optimè meritis. Cum adoleſcens vix nomen Societatis noſſet, nullam cum eius hominibus conſuetudinem haberet, multa autem (vt hæc ſæcula ferunt) tum à Sodalibus, tum ab intimæ notæ viris, de eadem fatiſ grauius audiret, quæ eſſi ſuſpecta erant, nec in Religioſos homines cadere poſſe videbantur; tamen vel fucus ſermonis, vel auctõritas narrantis, reddebat falſa probabiliõra veris, illumque interdum, ſi non credere, faltem hæerere, & certa in dubium vocare penè cogebant. At cum Diuino impellente Numine Societatem proprius acceſſit, & hominibus illius familiariter vt cepit, ſtatim errore deſectõ veritatem aſpexit, & quàm innocens eſſet hæc Religio, quàmque immeritõ morſus tot ſuſtineret intellexit. Ergo animum ſtatim mutauit, & ex dubio certus, ex alieno intimus factus, Societatem eõ ardentius amauit, quò certius ea, de quibus antea dubitabat falſa eſſe perſpexit, imõ ijs virtutibus illam maximè excellere animaduertit, quarum contrariã vitia ei poſſimum antea didicerat adſcribi. Demum ſe ipſi Societati addixit anno ſalutis 1583. ætatis ſuæ 22. In qua poſtquam humaniores, & Philoſophicas Diſciplinæ aliquandiu profeſſus eſſet, & vota 4. nuncuparet, ſummis eſt muneribus, ſummis laboribus perfunctus. Trium in Italia Collegiorum Rector fuit; regebatque eo tempore Patauinum quando agente eam cauſam Venetiis coram Principe Sereniſſimo, & frequente Senatu per luculentam orationem Doctore Cremonino, Societatis ibi ſcholæ clauſæ ſunt, coactæque Parmam tranſire. Verum non ita multo poſt ex Italia eſt ipſe digreſſus. Anno 1603. adminiſtrabat Vice Prouincialis Tranſilua-

ſiluaniam, quando Moyſes ZeKelius Claudiopolim occupauit, à ciuibus eã ſibi lege patefactam, vt poteſtatem faceret illis viciffim. Societatis Collegium diripiendi, vaſtandi, Patres eiiciendi, maſtandi: id quod tam impie ab illis, immaniterque perfectum eſt, vt momento diruerint omnia; pulſarint, vulnerarint trucidarint. Ipſi etiam abſcedenti manibus eripere tentarint, ne quid ſecum efferret. Hæc cum ad diem 9. Iulij acta eſſent, non ita multo poſt recepta à Cæſareis Ciuitate, Socij reſtituti ſunt, ad quos è Polonia reuertit Argentus, ſub idus Ianuarius 1604. Verum cum cerneret parum ſibi tutis licere conſiſtere, die 12. Iulij cum Socijs aliquot ſongo difficili, ac pleno periculis per Moldauiam itinere remeauit Craconiam, vbi à Rege perbenigne acceptus, à Nuntio Apoſtolico rogatus, ad frequentem Itatorum concionem magna approbatione verba fecit. Sed rursus per litteras à Præpoſito Generali reuertit actutum Claudiopolim, & eius Collegij Rector, ac Tranſiluanicæ totius Vice Prouincialis designatur. Tunc enim verò patuit vel ipſis hoſtibus, ſi rectè uti velent, quis ille vir eſſet, quem tam inclementer habuerant: nam ciues, qui ob eiectos Socios tenebantur in vinculis, plenus bonis nuncijs inuiſebat, deſertos à ſuis, paternam illis curam, beneuolentiamque exhibebat, pollicentibus memores ſe fore ſemper acceptæ gratiæ, facturosque vt poſteri grati ſint; denique ſua auctõritate perfecit, vt illi vinculis eximerentur, & redderentur ſuis. Sed quod ab ingratu ſolet, præmium repenſum eſt, & qui tunc quotidie à Senatu velut Urbis totius parens amantiffimus ſalutabatur, ab eodem poſt paulõ nihil ſe læſum proſitente, ceu inimiciffimus tractatus fuit anno inſequenti, qui fuit à Ghriſto nato 1605. cū dominante Stephano Botzkaio, qui Principatum inuaſerat, Comitæ Medieſini haberentur, in iſſque fauente Arianis Caluiniſtis Principe, iam factum eſt decretum de Societate proſcribenda, Argentus per amicos factus certior, die 14. Decembris in pleno omnium ordinum conſenſu dicendi poſtulata facultate tam luculentè, fortiterque Societatis cauſam, atque innocentiam defendit, vt Aduerſarij præſente ipſo, & prouocante ne mutire quidem contra ſint auſi, ſeſe ex hominum conſpectu proriperint, abſconderintque: animos autem Procerum ira conuertit; vt eos decreti peniteret, reſciſſoque Societatem ſuo ſtare loco permitterent, quamvis inuito Botzkaio; vt ex maioribus ſubſellijs non deeſſent, qui ſponderent ſe nunquam Societati oblocuturos. Ceterum Botzkaius alia vſus occasione, Societatem per vim, atque iniuriam Regno exturbauit; cum vocato ad ſe in Hungariam Ioanne Argento, aliam haudeſſe cauſam eiectõis dixiſſet, niſi quòd ita Hæretici, quibus morem gerere vellet, expetebant. Cui Argentus infra cto reſpondit animo, Principem oportere ſua cuique iura inuiolatata ſeruare, Innocentes

haud quaquã exponere iniquorum libidini, ſed iuſtitie gladio tueri. Ille iterum, Metuere ſe, ne ſi aliorum culpa nos de vita periclitari contingeret, Principum Chriſtianorum, quibus cordi eſſemus indignationem incurreret: omnino igitur ſtatuiſſe, vt Societas Regno excederet. Vriſit intrepidus Argentus noſtram, ſiue ſalutem, ſiue perniciem in eius manibus, ac voluntate poſitam eſſe; propoſitum nocendi ipſe poneret, alios quos timeret nullos reſtare. Sed ſurdo verba dedit. Botzkaio breui extincto, cum ſucceſſiſſet in Principatu Sigismundus Rakoczius, redijt ad illum quoque Argentus, vt Societatem, quam Archidux Matthias ipſi iam commendarat reſtitutam vellet. Is ad Comitæ referendam rem dixit. Ea cum haberentur Claudiopoli anno ſalutis 1607. inſtitere vehementer Aduerſarij, ne ad Ciuitatem Argentus admitteretur; certi lapidatione rem expedire, ſi adſit. Admiſſus tamen ob Cæſaris reuerentiam orationem die 15. Iulij ad Ordines habuit, quã Societatis innocentiam luce clariorem effecit. Cui cum hoſtes nequirent obſiſtere, clamoribus implere cæperunt, furere, tumultuari, & factõ impetu Societatem exigere, boniſque, ac fortunis exuere. Id tamen ſua conſtantia obtinuit, vt publico Principis, Regni que Chirographo conſtaret, propter vnicam Religionis cauſam Societatem expelli. Poſtquam eiectõ iterum Tranſilvania eſt, Auſtriam Prouincialis obtinuit; quo in munere nouis tempeſtatibus iactatus eſt, cum enim per annum 1611. Paſſauienſis exercitus, duce Leopoldo Auſtriaco, Pragam ſubiſſet, Cæſarem Rudolphum aduerſus vim, atque arma rectorus, quidquid ibi discriminis imminuit Societati, ad Argentum maximè, qui aderat cum imperio pertinuit. Anno proximo Poloniam, Lithuaniamque inſpecturus cum auctõritate Viſitatoris abiuit. Ibi cum intelligeret multis Societatem, grauiſque exagitari cenſuris, & libellis acerrimis lacerari, ſubiijt animum vereri ne quid forte peccaretur à Socijs, falte per imprudentiam quod anſam obtrectatoribus præberet; ſenſcentique tum accidit in Polonia, quod in Italia iam acciderat adoleſcenti. Verum competit re cominũ inſpecta, aut Religione à nobis diſſidere, qui obloquebantur, aut certè Societatem hauquaquam noſſe. Tum verò Poloniæ Regi Sigismundo III. per Epiſtolam accuratè conſcriptam, innocentiam Societatis, Aduerſariorum calumnias (quod in alijs quoque Prouincijs, ac Regnis cum Principibus, ac Regibus nõ inuoluntè obſeruabat) reſpreſentauit vt noſtram rerum notitiam ex vero naſtus, non facile ſe pateretur erroribus imbui, inceptumque à nobis pietatis curſum impediret. Hoc tempore Claudio Generali Præpoſito morte ſublato Romam contendit & in Societatis Comitijs, quamvis ipſe non intereſſet 29. ſuffragijs ad Generalatum poſtulatus eſt. Ceterum cum in Magiſtratum euectõ fuiſſet Mutius Vitelleſcus dimiſſis Comitijs, Argentum Medio-

Ianensi primum mox Prouinciæ præfecit Prouinciæ. Unde in Austriam Vilitator regressus Bohemicam ex ea fecerit, quæ alteri commendata, per annos aliquot Austriam ipse Prouincialis gubernauit, donec ætate, laboribusque fractus ac fatiscens in Italiam capiendæ quieti remeavit. Sed ea nequaquam diuturna fuit; nam Collegij Mutinensis admotus gubernaculo, tandem laborum finem inuenit die 26. Nouembris anno salutis 1626. Vir fuit heroicis plane virtutibus ornatus. In omni munere, quod gessit eam actionum, conatumque regulam semper adhibuit, qua dirigeret ad maiorem Dei gloriam omnia: qua communi omnium, priuatoque singulorum bono plurimum spiritualia commoda adferret, qua summam Religioni nostræ perfectionem pareret: omnem suam industriam collocavit, ut nostræ Societatis homines, qua diligentia in propria perfectionem incumbunt, cum eadem quoque aliorum se salutem impenderent. Certè cum sub annum 1614. Vilnæ accepisset, quæ à Collegijs Romanis magno cum spirituali Romanæ plebis fructu Romæ fiebant in Missionibus per ipsam urbem institutis, eorum exemplo Socios excitauit Vilnenses ad æmulationem; ut Vilnensem Prouinciã inter se partiti, Dominicis diebus, quibus à ludo feriabantur eorum, alij vicos, & plateas, alij Suburbia, reliqui vicinos Ciuitati pagos circumirent, vbique doctrinam Christianam explicarent, pietatem plantarent, & constitit operæ fructus incredibilis. Societatis instituta feuerissima custodia tuebatur; nihil quod eorum labefactaret Sanctitatem, integritatemue dissimulando tolerabat: imperauit non simplici vice, ne quid admitteretur eleemosinæ, quod aliquam laborum nostrorum compensationis speciem habere posse videretur: & magno in Polonia viro remisit aliquando non contemnendam vim aureorum, quam ideo suspicabatur ipsum misisse; quia ferijs Paschalibus è nostris aliqui ipsius villas, atque arces obierant euangelizãdo. In se ipsum fuit immitis, & asper; vrsi villosi tergo utebatur pro lecto; nec plus vescebat quam semel in die. Egregius contemptor honoris, commoditatum, mundi, sui; multa illi cum Deo, multa cum Superis conuersatio; & creditum est illi olim Pragæ Beatissimam Virginem; & S.P.N. Ignatium spectabiles adfuisse. Fortitudinem animi ipsius, atque prudentiam in agendo cum eximia moderatione coniunctam, satis ea declarant munera, quæ tot annis tantum non ambitioso Prouinciarum studio gessit: eo maximè nomine acceptus omnibus quod æqua lance maiorum promerita, & minorum penderet, vnus idemque omnibus, reclusus arbiter, & iustitiæ tenax. Caritatis in suos vnicum hoc exemplum dabo: cum nullis rationibus posset vni Sociorum constantiam in vocatione persuadere, nudato tergo suo plagis excarnificato; Vide sis, inquit, hæc pro te feci, constantiam teneas. Scripsit.

Epistolam ad Sigismundum III. Polonia, & Sueciæ Regem, De statu Societatis in Prouincijs Polonia, & Lithuania. Cracouiæ ex officina Andreæ Detricouij 1615. in 4. & 1616. Demum tertia editione prodijt Cracouiæ typis Francisci Cæsarij 1620. in 8. cum insigni auctario, nempe

Proscriptionis Societatis Iesu ex Regno Bohemice, Moranie, Silesiæ, Vngariæ, &

Duarum actionum, quas Auctor in Transylvania in ipso generali omnium Ordinum Conuentu habuit 1605. & 1607.

IOANNES DE ARMENTA natione Hispanus, patria Cordubensis, nondum expleto ætatis anno 14. Societatem amplexus anno salutis 1596. votorum quatuor professione se adstrinxit. Vir præstanti ingenio speculatiuis scientijs è Cathedra tradendis peridoneus fuisset, sed eminuit in eo talentum concionandi, ut huic potissimum muneri Superiores censuerint applicandum. Quadraginta amplius annos ad populum è suggestu dixit in primarijs Baticæ Ciuitatibus, & præterea in pagis Missiones obeundo, tantâ Auditorum frequentia, ut summo manè ad præoccupanda loca ne excluderetur, certatim populus confluxerit. Celebris fuit in Hispania Hæreticorum 36. reductio ad gremium Ecclesiæ Romanæ Ioannis nostri potissimum operã. Detinebantur Gadibus in vinculis tot pyratæ Angli anno 1616. & iam capitis damnati decreuerant suis in erroribus obstinate mori. Verum postulatã Societatis operã à Magistratu ad eorum instructionem, cum missus ad eos fuisset Armenta, fuis ille prius ad Deum precibus, tanta eloquentiæ vi, & rationum pondere omnes permouit, ut veritati agnitæ cuncti dederint manus, & eiorata hæresi in fide Ecclesiæ Catholicæ Romanæ mortem alacres subierint. Magnam hinc Armentæ per Baticam nomen, & a Sacris Fidei Quæstitoribus adlectus est in Censorem, seu Qualificatorem Sancti Officij. Ad hæc gubernauit Collegia varia, Hispanense Anglorum, Sanlucarense, Vtterenense, Astigitanum, Malacense, Gaditanum, & à Prouincia missus est Romam ut Congregationi generali octauæ interesset. Fractus annis, & morbis multa insignis tolerantia edidit specimina. Erga cultum Deiparæ Virginis tenerrimo semper affectu fuit, & disciplinæ religiosæ obseruantia excelluit. Demum in Collegio Gaditano, quod tunc regebat finem viuendi inter mortales fecit, die 25. Septembris 1651.

Edidit Hispanicè

Discursum de Stigmatibus S. Francisci, quem habuit Hispali in eorundem solemnitate anno 1618.

Narrationem de Conuersione Hereticorum ad Fidem Catholicam per nostros de Societate Conciones varias.

IOANNES ARNBVSTERS natione Germanus, patria Franco è Moguntina diocesi, Societati se dedit admodum iuuenis anno

anno salutis 1572. Qui Spiræ Linguam Græcam, Poësim, & politiores litteras (quibus ab initio delectatus est) aliquot annos professus, atque in iisdem studijs mortuus est Spiræ 27. Martij anno salutis 1603. ætatis 50. Societatis 30. iam ante formatus in spiritualem Coadiutorem. Exstat eius

Oliuetum Spirense, rogatu Canonorum Spirensium editum, & recusum Francofurti in Parnasso Societatis 1654. in 4.

Decripit etiam metro

Dinos 14. Auxiliares publico cultu celebres in Diocesi Bambergensi. Exstat quoque sine eius nomine

In mortem Danielis Archiepiscopi Moguntini camporatio, Successoris Vvolgangi gratulatio.

IOANNES ARNOVX, qui & ARNOS, & ARNVLPVVS à nonnullis appellatur, natione Gallus, patria Riomenis in Aruernis, cuius pietati, & eloquentiæ quantum debeat res Catholica in Gallijs, Europa nouit, & suscipit. Societatem amplexus anno salutis 1592. ætatis 17. & vota quatuor professus est. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, & Theologiam Scholasticam non sine laude; concionandi laudem inter sui sæculi primos tulit. Domus Professæ Gratiopolitanæ primum, tum etiam Tolosanæ Præpositus administrationem hauri circiter septennio. Ludouico XIII. Regi Christianissimo à Concionibus, & Confessionibus fuit. Quod ipse minus haud alia lege passus est sibi imponi, quam, ut sibi liceret insalutato, receptui ab Aula canere, si qua fieret vnquam mentio de illo ad Infulas euocando. Demum ad suos reuersus, cum Tolosanam Prouinciã Præpositus ipse Prouincialis administraret obiit in Domino Tolosæ die 14. Maij anno salutis 1636. sexagenario maior, exactis in Societate annis 44. Scripsit Gallicè

Aduersus Carolum Molinæum.

De Immortalitate Animæ.

De Iustificatione contra Ministrum Aupret Collationem Bibliorum cum articulis Caluistarum ex Regis mandato.

Rabbinorum in exponendo Pentateucho modos in 12.

Confessionem Fidei Ministrorum conuictam falsitatis. Parisijs apud Sebastianum Chappelet 1617. in 8.

Responsonem factam scripto Ministrorum Carentony. Parisijs apud Iosephum Cottreau 1617. in 8.

Refutationem Tractatus Petri Molinæi de iusta Dei Prouidentia. Parisijs apud Nicolaum Toufant 1618. in 8.

Orationem funebrem Henrici IV, Regis Galliarum

Expeditionem Regis Ludouici XIII. in Bearniã. Quæ omnia in tres tomos digessit.

* IOANNES D'ARRAS natione Belga, Cameracensi in ditione, natus anno sæculi

fluentis 8. Societati se adscripsit 1627. & vota quatuor nuncupauit. Vir solida pietate, & doctrina præditus. Philosophiam Duaci septennio professus est; Controuersas de Fide quæstiones, & Moralem Theologiam explicuit Audomari, vbi etiam in æde Cathedrali Canonorum Confessiones toto decennio excepit, ab illius Urbis Antistite, & Primoribus permagni habitus. In extremo illius morbo mirificè eluxit eius firmitas animi, atque constantia, qua sine doloris indicio, passus sibi est ferrum, & ignes admoueri, & mortem denique excepit Montibus 5. Nouembris 1666. Edidit

Practicam Tractatum aliquot Mathematicorum Epitomen. Montibus apud Simeonem de la Roche 1664.

IOANNES ARTAL natione Hispanus, patria ex oppido de Segaren in Gotholaunia, Societatem complexus anno 1579. ætatis 18. vota quatuor professus est. Docuit humaniores litteras, Philosophiam, Theologiam, & Sacram Scripturam octennio est interpretatus. Rexit Collegium Turiafonense, & octogenario maior quieuit in Domino, Valentia circa annum 1643. Parauerat typis Vir Doctissimus

Commentarios in Apocalypsim, in plures Psalmos, in Epistolam Iacobi, & in aliquas Pauli Epistolas; Sed morte interueniente non edidit

IOANNES DE ATIENZA natione Hispanus, patria ex oppido Tordehumos, diocesis Palentinæ, filius natu maior clarissimi Licentiati Atienza in supremo Senatu Castellæ Consiliarij, & ob libros super Regias leges compositos notissimi, admissus in Societatem Salmantica anno salutis 1564. ætatis 18. votorum quatuor professionem emisit. De eo vir omni virtute conspicuus Petrus de Anasco in suis Aduersarijs sic ait: *Eum ut virum integerrimum considero, ut religiosissimum, ut humillimum, ut affabilem, ut eruditissimum, ut prudentissimum, vigilantissimumque, & quod mihi in ipso maximum, quid videatur, integritas quedam animi est, antiquitasque singularis; qua omni illum tempore, omnique occasione affectum inuenias. Is enim uero cum clarum semper fuerit omnium virtutum exemplum, tum illæ maximè in eo elucebant, quibus instructum oportet eum esse, qui alijs regendis præesset, assidua atque intima cum Deo familiaritas, quam frequens precandi vsus, qui ei vacuis horis solemniter erat, testabatur; & internus in eos, quos regeret humanitatis affectus: documento erat sincerus in ipsum amor priuatorum. In Castella Philosophiam prælegit, rexitque Domum Probationis Villagarciensem, & Collegium Vallisoletanum, cui dum præesset, oranti aliquando, quod S. Francisco Xauerio quoque accidisse legimus, transmarini hominis species toto corporis pondere illius humeris incubuit, sibi opem ferri postulan-*

stulantis: quæ causa fuit P. Ioanni Suzzio Prouinciali, cui rem aperuit, eum in Peruanas Oras transmittendi. Duodecim annos in eâ Prouincia versatus, eorum sex Limanò Collegio Rector, reliquos sex Prouincialis munere omnibus præfuerat, cum eo primum perfunctus, Calendis Nouembris anno 1594. vel 95. vitæ quoque munus expleuit. Peruasit illico Vrbe[m] vniuersam mæror: familia cunctæ Religioforum, nullius postulatū funebri campanarum tinnitu mæstitiam declararunt. Ipse Archiepiscopus cum eo die diceret ad concionem, multo doloris sensu, & perhonorifica commemoratione, illius mortem profecutus est. Nimirum prudentia, & vitæ sanctimonia tantam ei conciliarant reuerentiam, vt non domesticis tantum, sed externis etiam esset admirationi. Tanto animi robore, tamque inuicta constantia fuit, vt nihil tam difficile, & arduum ei obiceretur, quod non ille aggredi, & transigere feliciter auderet. Neque secundæ vquam, neque aduersæ res tranquillissimum illius animi statum perturbant, vt vel inclementi vultu aliquando cernebatur. Scripsit

Litteras de Missionibus in Peruuio institutis anno 1590. & 1591.

IOANNES AVGVSTINVS CONFALONERIVS natione Italus, patria Mediolanensis, trium votorum professus, vir seuera virtute, & Beatissimæ Virginis studiosissimus, eiusque honoris amplificandi cupidissimus. Societatem vicenarius anno salutis 1578. ingressus est. Zelo iuuandi proximos mirificè elaxit, ideòque expeditiones sacras ad quæstum animarum permultas suscepit, laboriosas; etiam in grandi senio nunquam satur ærumnarum, nunquam fractus aduersis in Dei causa. Non præteribat custodias, non horrebat nosocomia, non inopes fastidiebat. Vbi se consuetis laboribus parum esse desijisse animaduertit, mori cupiuit, ne grauis otio, atque inertia esset. Tanta fuit innocentia verborum, vt annis totis tricenis nunquam vllò mendaciunculo sermonem asperferit. Tanto studio Diuinæ commentationis, vt sexaginta quos egit in Societate annis, consuetæ spatium precationis, nequaquam contraxerit, ne dum neglexerit, imò, & vesperi meditando per semihoram consuetudinem, quam iam inde a Tirocinio hauserat, ad extremam vsque ætatem retinuerit. Tanta insuper diuicandi sui corporis contentione, vt vel cum Quadragesimalium concionum curriculum ardentem decurreret, tamen quotidie acriter se flagello concideret. In Beatissimam Dei Matrem, & Angelum suam tutelarem præcipua veneratione fuit, quorum conatus est cultum quam potuit maximè amplificare. Spiritualium exercitiorum alijs explicandorum facultate præstitit, vt videretur ipsum S. Ignacij spiritum ijs, quos exercebat infundere. Inter hæc sanctimoniarum decora, ita sibi erat despi-

cabilis, vt in supremo morbo velut inter spem, metumque identidem repeteret: *Hic Domine patientiam, & ibi misericordiam*. Post insignia tolerantia, modestia, pietatis, aliarumque virtutum documenta data præsentibus, & percepta religiosè Diuina Mytheria tranquille decessit Aronæ die 10. Aprilis 1639. ætatis suæ 81. incredibili sui desiderio post se relicto. Vultus mortuo serenus, & ridenti similis; & cum totis 40 annis a suo in Societatem ingressu diebus sabbathi caput aliquod ad vitam Deiparæ pertinens mediratus esset, quæ paulatim conceperat, & pio animi sensu degustauerat summam suam commodo scripsit, atque aliorum suauis deinde, vt pluribus prodesset, etiam publici iuris fecit, euulgata

Vita Beatissimæ Virginis Mariæ distinctè capitibus ad meditando. Mediolani 1620. & Dilingæ apud Vdalricum Rem 1621. in 16. Eandem quoque Italicè edidit 1621. Item

De Celebratione Missæ opusculum. Mediolani 1620.

De Verbo Dei humanato, & in Bethlehem nato. Italicè Mediolani 1624. Reliquit post se

Historiam Moralem sui temporis, libris 2. cui multa Sociorum exempla, & elogia addidit Historiam item Moralem de antiquis, & recentioribus exemplis.

IOANNES AZOR natione Hispanus, patria Murcianus, ex oppido Lorca a teneris (quod aiunt) vnguiculis, studijs deditus, & in nostra Religione, quam Compluti anno 1559. iniit, pene educatus, in omnibus honestis disciplinis continenter versatus est, quas etiam præclarè auditoribus enucleauit, & Compluti, Placentiæ, & Romæ Diuinas Litteras, & D. Thomæ Theologiam, ac Moralem multos annos professus est magno ingenio, excellenti memoria, assidua lectione, & egregia Linguarum peritia Latinæ, Græcæ, Hebraicæ; hanc quoque Compluti aliquando professus. Habuit omnis generis Historiarum notitiam, & in ijs suo loco, ac tempore recensendis miram felicitatem. Collegiorum Placentini, Ocaniensis, & Complutensis Rector fuit. Romæ studiorum Præfectum egit. Inter hæc tanta fuit animi demissione, tanta modestia in honorum insignibus, tanta morum facilitate, & affabilitate in summa vitæ integritate, & seueriore disciplina, tanta in insigni humanarum rerum cognitione (id quod raro vsuuenit) simplicitate, animi candore, atque in rebus agendis ingenuitate, vt idem semper oris, frontis, oculorum, atque animi sensus appareret. In tot grauissimis occupationibus, & studijs, fuit piissimo erga Deum animo, cum eoque frequens illi erat consuetudo. Tanta ducebatur, vel in culpis leuissimis religione, vt velut pestem summa cura eas declinaret. Diuinorum beneficiorum, quæ animo tractabat identidem, recordatione ad lacrymas vsque perfundebatur. Demum

ma-

gnò doctis Viris, ac bonis omnibus relicto sui desiderio, annis grauis, laboribus fractus, vitam cum morte Romæ commutauit 19. Februarij anno salutis 1607. ab emissa professione quatuor votorum 32. Scripsit

Institutionum Moralium tomos 3. valde eruditos, quorum primum viuens edidit Romæ typis Aloysij Zannetti 1600. in folio. Reliqui duo posthumi prodierunt, sæpiusque recusi sunt Romæ, Venetijs, Lugduni, Colonia, Ingolstadt in folio. Scripsit etiam iusta

In Cantata Canticorum Commentaria, Historicum primum sensum deinde Allegoricum continentia

Exstat Autographum eiusdem in Archivio Generali Romæ

De votis, quæ emittuntur in Societate, vna cum expositione Constitutionis Gregorij XIII. quæ incipit Ascendente Domino in 4. cum eiusdem exemplo manuscripto in folio.

* **IOANNES BAGOTIVS** natione Gallus, gente Brito, patria Rhedonensis Societatem amplexus anno salutis 1699. ætatis 19. Sed inde extractus iussu Regis Henrici IV. vt parenti amantissimo filij redderetur, demum deuictis omnibus a genitore oppositis obstaculis iterum ad eandem redijt 1611. & votis 4. solemnibus se adstrinxit. Vir fuit omni litteratura egregie excultus; humaniores litteras docuit triennio, Philosophiam quinquennio, Theologiam totis 13. annis. Censorem librorum a Societate edendorum, & Theologum Præpositi Generalis egit Romæ triennio, & redux in Galliam Domum Professam Parisiensem Præpositum gubernauit. Otij osor, studij impendiò amans, adeout cum a quopiam ad quietem captandam inuitaretur festiuè responderit satis quieturum in sepulchro. Insigniter pius inuitabat omnes, quibus cum agebat, præcipuè scholasticos ad pietatem, & ad cultum B. Virginis, vt multi præstantes viri, atque etiam Præfules ex eius disciplina prodierint. Decessit optimus Pater Septuagenario maior Parisijs in ædibus. Professorum die 22. Augusti 1664. Scripsit latine.

Apologeticum fidei duabus partibus comprehensum, quarum primæ titulus est. Institutio Theologica de vera Religione Secundæ.

Demonstratio Dogmatum Christianorum. Vtraque Parisijs apud Nicolaum Buon &c. 1645. in folio.

Dissertationes Thologicas de Pœnitentia. Parisijs apud eundem 1646. in 8.

Libertatis, & Gratiæ defensionem, aduersus Caluinnum & Pelagium in Cornelio Iansenio rediuiuos, sub nomine Thomæ Augustini: Parisijs apud Cramosios 1653. in 4.

Defensionem iuris Episcopalis, & libertatis, qua fideles gaudent in missis, & confessionibus de præcepto. Primum Gallicè adud Cramosios 1655. in 8. Sed cum hic liber ab Aduersariis quibusdam vellicaretur, latinitate donatus ab Auctore, & Romæ approbatus ibi excussus est

typis Cameræ Apostolicæ 1659. in 8.

Responsonem ad eos, qui in supradictum librum. Scripserunt.

Monita ad Catholicos, vt de sana Diuina gratia Doctrina iudicent. Parisijs 1650. in 4. Gallicè. Item tacito suo nomine.

Dissertationem de veritate vnius Religionis Christianæ. Parisijs apud Dionysium Bacher 1661. in 12.

IOANNES BAIOLIVS natione Gallus gente Vasco Condomensis in Societatem adscriptus anno 1596. ætatis 26. in ea Philosophiam & Moralem Theologiam, quatuor item vota solemnia professus est. Vir Ecclesiasticæ eruditione excellens, zelo scientiæ coniuncto insignis, Heresis impugnator egregius, docendi, & concionandi talento præstans, ad omnia Charitatis officia erga proximum promptus, multis exhaustis pro Deo laboribus mortalitatem exiit Biterris die penultimo Martii 1650. Scripsit Gallicè.

Pharù veritatis aduersus Caluinistas. Tolosæ. Sacram Aquitanie historiam. Caduci apud Ioan- Daluui 1644. in 4.

* **IOANNES BAPTISTA ANDREANVS** natione Italus patria Vrbeuetanus, natus anno sæculi voluentis 4. Deo se in Societate dicauit 1623. & solemne 4. votorum Sacramentum dixit. Rhetoricam Romæ professus est annis octo; Philosophiam explicauit Vilnæ in Lithuania; vbi etiam Domum Professam Varsaviensem Præpositus gubernauit, & duorum Regum Poloniae Vladislai IV. & Ioannis Casimiri Concionator lingua Italicà fuit. Redux in Italiam rexit Collegia Spoletinum & Firmatum, & in hoc etiam Theologiam Moralem docuit. Pòstea in Domo Professa Romana operari, seduli partes egit, & a sacris confessionibus nonnullis Principibus fuit. Demum septuagenario maior, dum hoc Anno Sancto 1675. die 5. Augusti, ad aram sacrum faceret, percussus apoplexia, paulò post consecrationem Diuinæ Hostiæ, illic obmutuit, & delatus ad lectum, sacroque oleo delibutus, atque exinde omnis motus & sensus expers, sub crepusculum diei subsequenti piam animam Deo reddidit in Domo Professa Romana, Vir fuit singularis modestiæ, eximitæ mansuetudinis, probatissimæ patientiæ in diuturnis, quos sustinuerat morborum molestijs, humilitatis apprimè amans, Religiosæ disciplinæ perquam obseruans, & ad omnia quæ Moderatores ei iniungebant, sine excusatione, aut mora promptus. Edidit in lucem.

Orationem de Christi Domini Cruciatibus, inscriptam Paradisum voluptatis euersum, habitam in Sacello Pontificum. Vaticanò ad Vrbanum VIII. Pont. max: Romæ typis Corbelletti 1643. in 4. recusam Vilnæ 1647.

Orationes binas de Spiritu S. aduentu habitas ad Vrbanum VIII. à Seminarij Romani Conuictoribus. Romæ typis Corbelletti 1641. & 1645. in 4.

Ora-

Orationes quaternas de S. Iuone pauperum. Aduocato habitas à varijs. Romæ varijs annis, typis Corbellesti, & Cameræ Apostolicæ in 4.

Orationem de laudibus S. Ioannis Baptiste Italicè scriptam Senis & habitam ab Illustrissimo Comite Celani D. Carolo Piccolomineo 1638. in 4.

Discursum Academicum de Odio, & amore, Verum illud ingeniosius sit ad tollendam vitam alienam, quam amor ad conseruandam. Italicè Luca apud Balthasarum de ludicibus 1645.

Discursum de Passione Domini, habitum in Academia Iosephi Carpani & editum inter alios Romæ typis Cameræ Apostolicæ 1673. in 4.

IOANNES BAPTISTA ATHANASIVS, Lugduni Galliæ natus patre Italo Florentino, anno salutis 1534. Societati se adscripsit Romæ 1565. postquam gradum licentiatum in iure Canonico adeptus fuerat Lutetiæ. Diu vixit in Gallia, fuitque Magister Nouitiorum: rexit etiam Collegium Niuernense, & alia. Rediit in Italiam Romæ in Domo Professæ ætatis reliquum exegit, Nostrorum, & externorum confessionibus excipiendis intentus ad annum vsque vitæ prope centesimum, vir apertè comis, & Religiosus ibidem die 8. Nouembris 1620. placidissimè obiit, spiritualis Coadiutor pridem antea formatus. Scripsit Gallicè

Tribunal Conscientiæ

* **IOANNES BAPTISTA BARGIOCCVS** natione Italus patria Nouariensis, vnicus Parentum filius, vt propterea diu cum ipsis luctantem ei fuerit, vt assensum ipsorum, ad vitam Religiosam capeffendam extorqueret. Eo tandem obtento annos 16. natus Romæ tirocinium ingressus est, anno sæculi præterlabentis quinto & votorum 4. professionem emisit. Multis annis Ecclesiasten egit in primarijs Urbibus Italiæ, & Conciones, quas habuit perferias esuriales anno 1633. Ragusæ, nobili carmine Epico Anconæ impresso celebrauit Julius Palmotta Ragusinus. Demum in Domo Professorum Romana conqueiuit, vbi multis Patribus Purpuratis peracceptus existit ob amantem ingenij, & Religiosos mores, & septuagenario maior excessit ex hac vita die 13. Nouembris 1664. Edidit.

Epigrammata sacra, moralia, & Demonstratiua libris 3. Romæ apud Ioannem Baptistam Robletum 1644. in 8. Recusa cum auctario Ibidem typis Ignatij de Lazzaris 1660. in 8.

* **IOANNES BAPTISTA DE LABARE** natione Gallus patria Chinonensis, cooptatus in Societatem anno salutis 1625. ætatis 17. votorum 4. professionem edidit. Post traditas disciplinas humaniores, Concionatoris munere per varias Galliæ Prouincias ab annis amplius 30. magna nominis celebritate fungitur, modò in Domo Professæ Parisiensi promouet

salutem animarum. Edidit hæctenus contra Hæreticos idiomate Gallico.

De reali præsentia Corporis Christi in Sanctissimo Sacramento. Nemausi 1650. in 8.

Epistolas aduersus Ministrum Calumniam Cadmonensem. Cadomi 1661. in 14.

Deuotas occupationes pro Hebdomada Sancta. Parisiis apud Franciscum Muguet 1661. in 12.

Orationem funebrem de Episcopo Cenomanensi. Cenomanis apud Hieronymum Oliuier 1648. in 4.

* **IOANNES BAPTISTA BEAV SEV BELLVS** natione Gallus, patria Salyus ex Comitatu Venessino, seu Auenionensi natus anno sæculi præterfluentis secundo, Societati se adiunxit 1619. & votorum 4. professionem se adstrinxit. Eloquentiam septennio Tolosæ professus est; præfuit Collegio Ruthenensi; vir ingnitè pius & erga Angelos Tutelares studio singulari, quorum cultus, vt magis magisque effloresceret, magnoperè adlaborauit; & multis in locis consequutus est. Ex hac vita ad Cælestem (vt sperare fas est) abiit Monspelij die 26. Iulij anno 1670. Edidit Latine.

Diatribas, seu disertationes duas Alteram de templo Augurali, & illius partibus, Alteram de die, ac mense Pharsalici conflictus, qui solstitialis statuitur. Tolosæ apud Colomerium in 12.

Polyænum Gallicum, seu stratagemmata Gallicorum Veterum, ac recentium in 4. partes tributa. Tolosæ typis Ioannis Boude 1643. in 12.

Vitam & res gestas Francisci de Stanno Episcopi Ruthenensis. Gallicè Claramontij typis Nicolai lacquard 1655. in 4.

Vita eiusdem Breuiculus. Latine ibid. in 12.
Historiam de Vita & rebus gestis Bartholomæi de Martyribus Archiepiscopi Bracharensis. Latine in 4. Parisijs

Speculum veri Antistitis in vita Alphonsi Torribij Archiepiscopi Limensis in Peruuio in 4. Parisijs.

IOANNES BAPTISTA BONELLVS Italus, Laudensis, admissus in Societatem anno salutis 1606. ætatis suæ 17. Docuit in ea Rhetoricam, & Theologiam Moralem, & missus in Indiam Orientalem professionem emisit 4. votorum anno 1622. Dum Rector administraret Collegium Macaense, constitutus Visitator Tunchinensis, eo se contulit, functusque eo officio est; tum feruenti impulsus zelo animarum primus Nostrorum expeditione in Laos e Regia Tunchinensi aggressus est, itinere eruminosissimo per vastissimam eremum publico instructus comætu, aduersus immanes feras, Tigres, Rhinoceros, Elephantes, & alias id genus, quarum facunda est illa solitudo, post octoginta & quatuor dies consumptos in itinere, cum non procul iam abesset à termino, ex intolerabili aestu, & pestilentibus aquis quibus ea regio scaret, contracta dysenteria, pulcherrimo, atque Apostolico suscepto, immortalis est 4. Nouembris 1638. Scripsit.

Annua litteras e Iaponia ann. 1620. 1625.
IOAN-

IOANNES BAPTISTA BORDOY, vel simplicius BAPTISTA BORDY, prout ipse se subscribit in formula professionis votorum 4. quæ emisit anno 1610. die 12. Maii, natione Hispanus, patria Balearis, Maioricensis, Societati se addixit anno salutis 1585. ætatis 17. Vir Theologiæ Moralis apprimè sciens, quam annis sexdecim docuerat. Is dū Cæsaraugustæ villam animi causa cū Ferdinando Borgia Aragoniæ Prorege, cui erat à Confessionibus concedit, lateris dolore absumptus est, tranquillissima morte, & quæ vitæ integerrimè actæ optime consonaret, anno 1627. ætatis 59. Funus magna celebritate Prorex procurauit. Reliquit prælo parata.

De Bulla Cruciate volumina duo.

* **IOANNES BAPTISTA CANCELLOTTVS** natione Italus, patria Septempedanus in Piceno, natus anno sæculi decursi 1598. Societati nomen dedit currentis 14. & vota 4. solemniter nuncupauit. Disciplinas amantiores in scholis docuit quadriennio, Nostros Rhetores eloquentiæ arte instruxit annis duodecim, magna eruditionis, & virtutis commendatione. Socium egit Magistri Tironum in Domo probationis Romana, vbi innotuit Alexandro VII Summo Pontifici, dum adhuc Cardinalis esset, fuitque ab illo tunc in Confessarium adlectus, & postea ab eodem ad Pontificatus culmen euecto, in eodem munere vsque ad mortem retentus. Toto tempore quo Palatium Apostolicum incoluit, Religiosæ solitudinis adeo amans fuit, vt semper fermè in cubiculis sibi in eo assignatis se contineret, nec inde nisi necessitate aliqua cõpulsus prodierit. Nullis vnquam Aulicorum negotijs passus est se implicari, nec eas animi relaxationes, seu oblectamenta admisit, quæ temporis opportunitas, & muneris quoungebatur conditio, sæpissimè ei offerebant. Quotidie manè interiora Palatij adibat penetralia, Sacram Pontificis Confessionem, si id ei luberet, excepturus, reliquum diei in conclauia sibi assignata sese recipiens, studijs impendebat. Præcipuo cultu venerabatur Deiparam, cuius propterea vitam, & res gestas in annos distributas magno labore collegit. Vir fuit Religiosæ disciplinæ custos accuratus submissionis animi, pietatis & solitudinis perquam studiosus; podagræ doloribus diu insigni patientiæ exemplo exercitus, atque his tandem consumptus religiosè occubuit, Romæ in Domo probationis Quirinali die 27. Martij 1670. Scripsit Italicè

Vitam S. Seuerini Episcopi Septempedani, ac Sancti Victorini illius Fratris. Romæ typis Corbellesti 1643. in 4.

Vitam Ven. Franciscæ de Serrone septempedane, Tertiariæ Ordinis San. Francisci Romæ typis Varesij 1665. in 4. Latine Edidit

Annales Marianos, quibus Historia Sanctissimæ Virginis Mariæ in singulos annos distribuitur. Romæ typis Corbellesti 1661. in folio. Huius operis pars 1. historiam deducit vsque

ad annum Christi 101. Secundam dum parabat, naturæ cessit. Edidit præterea tacito suo nomine orationes varias vt

De S. Iuone Aduocato Pauperum tres, habitas à diuersis Romæ, & annis varijs. Item

De Aduentu Spiritus Sancti vnã habitam à Donato Acciaio coram Urbano VIII. Pontif. Max. Romæ typis Corbellesti 1642. in 4.

* **IOANNES BAPTISTA CASILIVS**, natione Italus, patria Neapolitanus, Antonij nostri (de quo supra) germanus Frater, Societatem amplexu est anno salutis 1614. ætatis suæ 18. & solemniter volorum 4. Sacramento se adstrinxit. Aliquot annis Iuniores nostros Scholasticos Rhetoricis institutionibus expoliuit; tum ad clauum regiminis vocatus, rexit Collegium Bariense, Neapolitanum S. Ignatij, nec non S. Xauerij, Seminarium Nobilium ibidem, & denique Professorum Domum, magna vbique laude prudentiæ. Duobus Prouincialibus in administranda Prouincia socius laborum, atque curarum adfuit, & in Comitij Prouinciæ suæ ad id electus, Congregationi XI. Generali Romæ interfuit. Vir mitis; & placidis moribus, quibus facile sibi aliorum deuinciebat animos adeo vt Optimates, & Principes Matronæ plurimæ, eum sibi in conscientia suæ arbitrum delegerint. In Confessionibus excipiendis fuit assiduus; vitæ communis retinentissimus, vix illam antea deseruit, quam spiritum exhalauit. Ad spiritualia exercitamenta impensè affectus, plurimum temporis varijs præcationibus dabat. Canonicum Officium, quod è manibus ægrè, nec nisi urgente præcepto Medici passus est sibi auferri, pridem quam è vita decederet, recitauit. Venerabilis Eucharistiæ reuerentissimus, eam frequenter, nec sine animi sæpè tenitudine singulis diebus inuisebat; de uexa iam ætate singulis fere horis diurnis id præstitit, & vt quam magnificè in templo haberetur exposita, spectabile ex solido argento conopæum, thecamque sphæricam geminam pretio atque arte nobilem procurauit; sacram supellectilem argenteis vasis, & candelabris maioribus auxit, arasque templi omnes (quæ vndecim numerantur) suis quasque pallijs phrygio opere, auro argentoque illusas exornauit. Denique de domesticis vbique optimè meritus, & præsertim de Neapolitana Professorum Domo, ibidem breui languore confectus migravit ad Dominum, die 21. Augusti 1675. Scripsit.

Sacræ Poeseos partem primam Heroica complectentem. Neapoli typis Hyacinthi Passeri 1667. in 8.

Eiusdem sacræ Poeseos partem alteram, in Elgiacæ, Lyricæ, & Epigrammata distributa. Ibidem typis Francisci Mollii 1674. in 8.

Meditationes piæ de Sanctis. Ibidem & ijdem typis 1674. in 12.

IOANNES BAPTISTA CECCOTTVS natione Italus, patria Pisanus natus anno reparatæ salutis 1554. Deo se in Societate dicauit

1572. die 5. Maii. Vir vt ad suum in spiritu profectum, sic ad aliorum exemplum à Deo datus. Mira fuit in eo humanarum rerum despicientia, mira coelestium veneratio. Sacratissimum Iesu nomen manantibus fere præ affectu lacrymis cum summa suauitate proferebat; in cuius contemplanda vita totum suum studium collocauerat; & verò collocare melius non poterat, quando ipse fons est mysticus ascendens è terra; quo irrigatur vniuersa superficies terræ. Pietati erga Iesum adiungebatur, & pietas erga obsequentissimum Iesu famulum Parentem nostrum Ignatium, cuius quanti Sanctiones faceret, significant assiduitas, qua librum Exercitiorum, Constitutionum, & Regularum Summarium euoluebat, ac industria insuper qua bene, beateque viuendi præcepta ex iisdem eruebat. Annos quadraginta & amplius vnico in die pastu contentus fuit. Annos totidem in Collegio Romano Præfectus nostris ad internum animi cultum datus, ita se gessit, vt facundam deinde segetem in varias orbis Prouincias à se dimiserit. Experientia docente dudum perceperat quantum detrimenti creent importuna negotia. Idcirco impedimentis huiusmodi omnibus valere iussit, tum se beatus reputabat, cum quid rerum gereretur penitus ignoraret; neque patebatur vnquam deferri ad se nisi quod ad Dei Optimi Maximi gloriam, & salutem hominum pertinebat. Missus aliquando ad Rhetias Alpes, ibi substitit in summa inopia quam illi Superioribus visum fuit. Reuocabat postea identidem in animum rigentia frigora, squalentes campos, apertum vndequaque tugurium, viles paleas, & Quadrupedum potius, quam bipedum apparatus. Vt quemadmodum alij delicias, & voluptates suas sic ipse cruces suas, quod opere, iam non posset, cogitatione saltem, ac desiderio vsurparet. Eum sibi præscriperat agendi ordinem, quem ægrè occurrens difficultas abrumperet. Amabat enim constantiam in vitæ cursu, quæ perpetuas occupationes ingerit, & otium nescit. Quartam horæ partem, ac si Tironum vnus fuisset, in paranda meditatione impendebat; quartam item in Sacro præuidendo, sæpius indicans præcipua duo nostrorum Sacerdotum munera, præcipua quoque sedulitate, ac diligentia esse obeunda. Et quamquam vix vllum tempus absque oratione traducebat, matutinis tamen in officijs duas omnino reponebat horas, quibus continenter commentabatur celestia, & ijs replebat pectus ardoribus, quos postmodum in colloquijs familiaribus euomebat. In quibus cum caueret, nequid excideret sibi, quod alicui salubre non esset, ita instituebat sermonem, vt vel imprudens tempus absumeret, quod sibi assumpserat ad dicendum. Cum haud semel fuisset admonitus; ne quæ dabat à prandio Alumnis suis instituta, tantum protraheret: suauiter arridens ignorantiam excusabat, & prateruolantes accusabat horas, quæ se de Deo verba facientem prolixitatis arguerent:

Hoc porro præ cæteris magni faciebat, quod quæ gerebat omnia, Præpositi Generalis ad nutum erant accommodata, cui quàm libenter se subijceret, ex eo liquet, quod Deum Opt. Max. ob cuius amorem hominibus subiectus esset, nunquam prudens, quemadmodum ipse aliquando testatus est, vel veniali offenderit noxa. Ingrauescente ab annis deinde corpore haud rarò inter ambulandum cadebat; at mirum! nullo incommodo suo. Acceptum referebat pius Senex Custodi Angelo, sine cuius præsidio nequaquam fieri potuisset, ne membrum aliquod tot in casibus frangeret. Dixisset lacrymarum fontem in eo scaturire perpetuum, tam frequentes, tam copiosas effundebat, tum maximè cum ea pertractabat, ad quæ iam pridem animus aspirabat. Conabatur ille quidem concessam diuini gratiam tegere, & in peccatorum suorum sarcinam id ipsum refundere. Sed frustra, nam qui viri virtutem norant, non alium quàm ardentissimum erga Superos amorem huiusce rei causam deprehendebant. Vltimo affectus morbo lubens, volensque flagellum accepit, seque ad multorum annorum tolerantiam promptissimum ostendit paratus alioqui, vel pro momento è vita discedere, si statutum sic esset, & cum hilari semper vultu, ac læta fronte viueret, miraris satis non poterat homines illos, qui cum se multis annis Religioni sanctissimæ mancipassent, ad examen vltimum euocati conscientia stimulis angerentur, & periculum detrectarent: indignum videlicet, nec sine stomacho pronuntiabat, mundo illos nuntium remississe, mundi tamen irretitos, vel extra mundum ipsum, Iaqueis, ad summam felicitatem euolare non posse. Mortuus est plenus dierum & bonorum operum cum incredibili tranquillitate Romæ die 20. Decembris anno 1639. ætatis 86. Societatis 68. à suscepto gradu spirituales Coadiutoris 52. Edidit

Apparatum ad meditationes vitæ Domini nostri Iesu Christi, & de eadem meditationes. Item

Meditationes de votorum renouatione. Romæ apud Franciscum Corbelletum 1631. in 8.

IOANNES BAPTISTA CYSATVS natione Germanus gente Heluetus, patria Lucernensis natus anno salutis 1588. Societati se tradidit 1604. & vota 4. in ea professus est. Indicam Missionem non semel ardentem expetiit, nec semel admissus, spe tamen suâ excidit. Mathematica Ingolstadij magnâ cum commendatione docuit. Subinde Collegia Lucernense & Oenipontanum, & Eystadiense Rector gubernauit, charitate, & prudentia laudabili. Demum Lucernæ patriæ suæ redditus inter varia librorum medicamenta denatus est die 3. Martij 1657. edidit itaque.

Tabulam Cosmographicam Vesatilem qua ponit ob oculos Societatem Iesu ita esse per terrarum orbem disseminatam, vt nulla non hora diei ab ea alicubi gentium Sacrificium Deo

Deo immaculatum non offeratur. Edidit etiam *Mathematica Astronomica de Cometa anni 1618.* Ingolstadij typis Ederianis 1619. in 4. * IOANNES BAPTISTA DAVILA natione Hispanus, patria Matritensis, adscriptus in Societatem anno sæculi labentis 18. ætatis 20. vota 4. professus; docuit in ea humaniores litteras, Philosophiam, & annis 14. Linguas Hebræam, Syriacam, Chaldaicam; Vir valde eruditus, & apprimè religiosus, naturæ concessit Matriti die 8. maij anno 1664. Scripsit librum elegantibus versibus Hispanicis deca-stichis editum sub nomine Ioannis de Auila inscriptum

Passio Hominis Dei. Lugdunum 1661. in 4. Parauerat etiam typis Tomum teste R. P. Fr. Petro de Alua in Militia de Immaculata. Conceptione *De originali Maria Impeccabilitate.* Sed morte præoccupatus non edidit.

* IOANNES BAPTISTA ENGELGRAVE natione Belga, Antuerpiæ natus anno sæculi fluencis primo, Societati se addidit 1619. & votorum quatuor Sacramentum, solemne dixit. Rexit Collegium Brugense, & bis Prouinciam Flandrobegicam administravit. Romæ interfuit Congregationi nonæ Generali, postea dum Domum Professam Antuerpiæ moderaretur ad laborum stipendia emigravit ibidem die 3. Maij 1658. vir obseruantia Religiosæ perquam studiosus, & paupertatis sanctæ adeo amans, vt nec vestes nouas nitentes induere voluerit, nisi prius immerfas aquis, vt splendor omnis penitus aboleretur, nec in cubiculo elegantioris penicilli imagines manere passus sit, nec denique in cibis etiam cum afflictâ esset valetudine singulare quidpiam permiserit apponi. Edidit latine *Meditationes per totum annum in omnibus Dominicis, & Festa.* Antuerpiæ typis Hæredum Ioannis Cnobbari. 1658. in 4.

IOANNES BAPTISTA ESCARDVS natione Hispanus, patria Maioricensis, Societatem amplexus est anno sæculi 1600. ætatis suæ 19. & vota 4. solemnia nuncupauit. Versatissimus fuit in humanis, diuinisque litteris, & in primis eloquentiæ laude floruit. Hanc per sepennium cum plausu Cæsaraugustæ docuit; postea Euangelici præconis partes pluribus annis in præcipuis illius Prouinciæ Urbibus magno animarum lucro egregiè sustinuit. In Concionibus quippe exercuit imperium in Auditores suos, flectendo quocumque veller, vt vix vlla Concio abiret sine lacrymis, morumque mutatione. Id extinguendis odijs vis dicendi maximè eluxit, & in obeundis Missionibus per pagos, & oppida plane mira patrauit. Demum annis fractus, & laboribus, excessit ex hac vita Maioricæ circa annum 1652. Edidit Hispanicè.

Concionem in obitu Illustrissimi, & Reuerendissimi D. Balthazaris Borgiæ Episcopi Maioricæ. Maioricæ 1630. in 4. Item

Rhetoricam Christianam, siue Ideam Con-

cionatorum ad explicandum populo Verbum Dei. Opus dignum Zelo, pietate, & eruditione tanti viri. Maioricæ 1647. in 4.

IOANNES BAPTISTA FERRARIVS natione Italus, patria Senensis, vir multi ingenij, & eruditione præstans, adscitus in Societatem anno salutis 1602. ætatis duodeuigesimo, vota quatuor professus, litteras amæniore docuit quadriennio, Linguam Sacram in Collegio Romano tradidit annis vndetriginta; demum Senis denatus, ad coelestem patriam (vt fas est credere) migravit Calendis Februarij 1655. Edidit

Floram, seu de cultura florum libros 4. cum iconibus. Romæ apud Stephanum Paulinum 1633. in 4. recusam Amsterodami apud Ioannem Santon 1646. in 4. & Italicè prodijt Romæ 1638. in 4. Præterea

Laudationem Marsilij Cagnati Medici in eius funere habitam. Romæ apud Mascardum 1612. in 4.

Nomenclatorem Syriacum. Romæ apud Stephanum Paulinum 1622. in 4.

De Christi liberatoris obitu orationem habitam coram Gregorio XV. ipso Parasceues die. Romæ typis Alexandri Zannetti 1623. in 4. Ea cum alijs aliorum de eodem argumento excusa est. Romæ typis Mascardi 1641. in 12.

Orationes 25. Lugduni 1625. & mox additis 9. alijs Romæ, & Mediolani 1627. in 16. & rursum 3. additis Romæ apud Facciotum 1635. in 24. his adde

Hisperides, siue malorum aureorum culturam, & usum libris 4. Romæ typis Mascardi 1646. in folio

Collocutiones. Senis apud Bonetos 1646. in 4.

* IOANNES BAPTISTA GANDVIVS natione Italus, patria Romanus, natus anno sæculi labentis secundo, Societati nomen dedit 1618. & votorum quatuor professione se adstrinxit. Multos annos Litteras amæniore Romæ docuit, & missus Parmam, iisdem Serenissimum Ducem Rainutium II. & Principes illius fratres imbuat. Nunc est à sacris Confessionibus Serenissimæ Ducissæ illorum matri. Edidit

Descriptiones Poeticas ex probatoribus Poetis excerptas, & in suas classes ordine distributas. Parmæ typis Marij Vignæ 1666. in 12. Item

Descriptiones Oratorias ex probatoribus Auctoribus in suas classes ordine digestas. Parmæ typis iisdem 1666. in 12. & iterum ibidem cum auctario 1670.

IOANNES BAPTISTA GIATTINVS natione Siculus, patria Panormitanus, natus anno sæculi voluentis primo, Societati nomen dedit 1615. die 13. Octobris, relicto amplissimo patrimonio, quod Romano deinde Collegio legauit, vnâ cum Vincentio Patre suo, & sorore lectissima Antonia. Ingenio præ-

præstanti, & studio pertinaci, omnes omnino disciplinas egregie antecutus, ipsiæm alios etiam informavit. Rhetoricam in Panormitano Collegio docuit; litteras Græcæ in Romano, sicut, & Mathesim quinquennio, Philosophiam nouennio, Theologiam moralem triennio, Scholasticam octennio, & Studijs superioribus ibidem annis tredecim moderatus est, usque ad supremum diem. Vir præclare de summo illo doctrinarum in Societate Athenæo promeritus, quod annua sex aureorum milium proventu auxit, suæque sapientiæ splendore illustravit. Adhibitus etiam à summis Pontificibus fuit cum alijs doctissimis viris ad Arabicas laminas explicandas, (nam polyglottus fuit) ac præter alias minus illustres linguas, eximie calluit Græcam, Hebraicam, Chaldaicam, Syriacam, Arabicam. fuerunt quoque illi manus Dædalæ, quibus omnia præstare poterat, & etiam horologia rotis circumacta consistere. Inter ipsius virtutes enituit singulare studium paupertatis, beneficentissimum ingenium, ardor salutis animarum, quo licet innumeris literariis curis vigeretur, conciones frequenter habebat, & aures nunquam defensas dabat ijs, qui de suis se criminibus accusabant. Utque Catholicæ rei prodesse sexagenario maior, atque editis in lucem ingenii sui monumentis inclutus, alienum opus in Linguam Latinam vertendum suscepit, non sine Urbis admiratione, Italicam videlicet Tridentini Concilij Historiam, à Sfortia Cardinali Pallavicino conscriptam. Calculi demum doloribus confectus, obita totius vitæ exomolegi, religiosissime decessit, in Collegio Romano, anno ætatis suæ 72. instaurati orbis 1672. die 19. Nouembris, ab emissionem votorum quatuor 38. Edidit

Perorationem sanguinis, Orationem à se in Sacello Vaticano coram Urbano Octavo Pontifici Maximo habitam anno 1637. Romæ typis Francisci Corbelletti, & postea cum alijs aliorum recusatam, ibidem 1641. in 12.

Transtitit è Græco

Cyrilli Alexandrini in Euangelium secundum Ioannem librum 5. & 6. aduectos Chio, quibus usus est noster Cornelius à Lapide, quos cum antea ineditos pararet prælo, occupavit emittere in lucem alius, eisdem vnde vnde nactus. Edidit præterea tacito suo nomine

Panarides Apes. Carmina in laudem Francisci Cardinalis Barberini Romæ 1627.

Orationes Sacras 24. habitas ad summos Pontifices. & S. R. E. Cardinales, Romæ typis Ignatii de Lazari 1661. in 12.

Logicam. Romæ typis Hæredum Corbelletti 1651. in 4.

Physicam. Ibidem, & iisdem typis 1653. in 4.

Historia Tridentini Concilij, quam ex Italice Sfortie Cardinalis Pallavicini Latinam fedit, Tomos tres. Antuerpiæ typis Balthasari Moreti 1672. in 4.

Orationem habitam Panormi in Lustratione studiorum 1630.

Nascenti Virgini Vniuersitatis obsequia in Seminario Romano habita.

Primæ Innocentie reditum, habitum in eodem Seminario.

Galliambum in Laudem Magni Ducis Hetrurie. Florentiæ.

Leonem Philosophum, Tragediam. Romæ typis Hæredum Corbelletti 1646. in 8.

Cafres, Tragediam. Typis iisdem 1649. in 8.

Antigonum, Tragediam moralem. Ibidem 1661. in 8.

Ariadnem Augustam, Tragediam. Romæ typis Ignatii de Lazari 1662. in 4.

Epistolam de libello, cui titulus est Inclinationum Appendix. Romæ typis Hæredum Corbelletti 1650.

Relationem de magna Monarchia Sinarum scriptam Lusitano Idiome à nostro Alvaro Semedo, Italicè reddidit. Romæ per Hermannum Scheus 1643. in 4. Reliquit ineditum

Volumen contra Hæreticos huius Temporis, quo persecutus est Controuersias Roberti Cardinalis Bellarmini. Item

Tractatum de Horologijs.

Nouam Aristotelis versionem latinam aggressus fuerat, sed non absoluit.

Tragedias, & Comedias plurimas, quas ferè quot annis agunt Romani Seminarij Adolescentes.

* IOANNES BAPTISTA GRASSETTVS natione Italus, patria Matelicanus in Piceno, natus anno sæculi præteritis nono, Deo se in Societate dicauit 1637. & votorum quatuor sacramento se obstrinxit. Post traditas literas humaniores, Philosophiam, quinquennio docuit; rexit Collegium Biturgense, & modò à multis annis Operarium, sedulum agit Romæ in Domo Professorum. Edidit lingua Vernacula librum inscriptum

Magister Diuinus in Cathedra Crucis, siue Sermones De septem Verbis Christi in Cruce, prolatis. Romæ typis Philippi Mariae Mancini 1674. in 4.

Paratos habet Sermones de Eucharistia pro omnibus Dominicis, & festis per annum.

* IOANNES BAPTISTA GVESNAY natione Gallus, natus Aquis Sextijs in Prouincia, anno sæculi præteriti 85. Societati se applicuit prætereuntis primo, & votorum quatuor professionem emisit. Sexennio Philosophiam tradidit, quadriennio Theologiam. Rexit Collegium Bisuntinam, Auenionense, Arelatense, Viennense, & quinquennio præfuit Nostri Massiliæ. Vir apprimè religiosus, disciplinæ amans, & obseruans, diem clausit extremum Auenione 4 Nouembris 1658. Edidit

Magdalenam Massiliensem, seu de Aduentu Magdalens in Gallias, & appulsu Massiliam. Lugduni per Hieron. de la Garde 1643. in 4.

Massiliam Gentilem, & Christianam, siue

Anna-

Annales Prouincie Massiliae: Lugduni apud Antonium Cellier 1657. in folio

Ioannem Cassianum illustratum. Lugduni apud Antonium Cellier 1652. in 4.

IOANNES BAPTISTA LABBE natione Germanus, gente Austriacus, patria Viennensis, Mathesim docuit, & Theologiam Moralem dein multis annis ad populum pro concione, tum alibi, tum in Æde principe S. Stephani Viennæ dixit, magna approbatione donec ætate, & laboribus fatigatus ibidem obdormiuit in Domino, vir antiqui candoris, & virtutis die 23. Aprilis anno salutis 1633. ætatis 62. Societatis 24. à nuncupatis 4. votis solemnibus 18. Vulgavit Germanicè

Articulos aliquos Catholicæ Fidei per interrogationes explicatos, ex voluntate Eminentissimi Francisci Cardinalis Dietrichstain, suppresso suo nomine, Viennæ 1628. Item

Solamen ijs, qui nimium timent subitanam, & improuisam mortem. Viennæ 1632: Parabat edere

Concionum, quas Viennæ per annos 20. habuit, Tomos 7. ni mors occupasset

IOANNES BAPTISTA LANZAVECCHIA natione Italus, patria Alexandrinus in Insubria, Societatem ingressus in Bætica anno salutis 1579. ætatis suæ 16. in ea ad 30. annos Philosophiam Cordubæ, Theologiamque tanta cum laude, & nominis æstimatione tractauit, vt doctissimi quique per vniuersam Hispaniam eius dictata audissimè conquirerent. Vir fuit clarus omnino naturæ dotibus; sed Diuinæ Gratia muneribus longè clarior, & inter hæc sui despicientia clarissimus. Prenari, visitarique addoctissimis quibusque, & grauissimis, ipse defugere si posset; sin minus certè neminem reuifere, omnibus modestiam ipsius pro excusatione admittentibus. Nunquam nouo amictu nisi iussus, aut pio dolo circumuentus, est vsus. Neminem absentem, præsentemue verbo perstrinxit. Eximie patientiæ specimen supremo in morbo, quo annum ipsum diuexatus est, præbuit, nullo, nisi ab oratione, quam semper habuit familiarem, solatio quæsito. Obijt Cordubæ die 10. Februarij anno 1616. magno sui desiderio, & egregiæ sanctimonie opinione post se relictis. Seruantur in illo Collegio multi ipsius Tractatus Theologici, quorum, qui est

De Incarnatione Verbi Diuini ab aliquopiam magna ex parte typis vulgatus est suppresso veri Auctoris nomine

IOANNES BAPTISTA DE MACHAVLT, siue MACHALTVS natione Gallus, patria Parisinus ex familia Ordinis Senatorij, Societate Romæ anno 1609. ætatis 18. complexus est. Vir non vulgari eruditione; Eloquentiam Lutetiæ professus est. Niuernense Collegium, & Rothomagensis Rector administravit. Obijt Pontifare die 22. Maij 1640. Emissa pridem antea votorum quatuor

professione. Edidit

S. Anselmi Dissertationem de felicitate Sanctorum. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1638. in 8.

Triumphum, quo Victor Rupella rediens Ludouicus XIII. Lutetia exceptus est, Gallicè apud Petrum Recollet 1629. in fol.

Vitam B. Ioannis de Montmirel Monachi. Ordinis Cisterciensis, quæ post obitum Auctoris edita est. Parisijs typis Sebastiani Cramoisy 1641. in 8. Gallicè

Gesta à PP. Societatis Iesu in Regno Sinesis annis 1625. & duobus sequentibus. In Aethiopia 1624. & biennio sequenti. In Regno Tibetano anno 1624. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy in 8.

Notationes in Historiam Iacobi Thuani, quæ huic adscriptæ sunt in priori Editione huius operis, fuerunt opus P. Ioannis de Machaut, de quo infra suo loco

* IOANNES BAPTISTA MANNIVS natione Italus, patria Mutinensis Societati nomen dedit anno sæculi voluentis 25. ætatis 19. & vota quatuor solemnia nuncupauit. Operarius insignis, & actuosus; ad triginta, & octo annos Ecclesiasten iam egit per Italiam in celebrioribus Urbibus, & præterea in Sacello Augustissimæ Imperatricis Eleonoræ, Viennæ Austriæ, feruore magno, & fructu eximio. Per interualla etiam rexit Collegia Mutinense, Parmense, Mantuanum, Bononiense, & modò Placentinum Rector administrat. Electus etiam à Prouincia in Procuratorem triennalem, Romæ Congregationi Procuratorum anno 1672. interfuit. Edidit Italicè

Quatuor maximas, seu Axiomata Christianæ Philosophiæ ex Consideratione æternitatis deducta. Libellum mole exiguum. Sed fructu maximum, & ab anno 1643. Florentiæ, Romæ, Venetijs, Lucæ, & alibi viginti septies recusum. Latine redditus prodijt Duaci 1645. & Hispanicè translatus Romæ typis Varesij 1671. excusis ad sex millia huius translationis exemplis, per Hispanias, & Indias distribuentis. Præterea Scripsit

Breuiem instructionem de Exercitijs Christianæ pietatis, quæ in templo Domus Professorum Romanæ diebus Veneris pro bona morte obtinenda obeuntur. Romæ apud Mascardum 1649. in 24. Venetijs 1662. & alibi

De Honore, & cultu debito sacris imaginibus. Mutinæ typis Andreae Cassiani 1649. in 8.

Sacrum Trigesimum, seu Conciones 30. de Purgatorio, ad suffragia pro Animabus illis imploranda. Venetijs apud Nicolaum Pezzanum 1666. in 4. Recusas cum totidem Partibus Secundis. Bononiæ apud Riccardinum 1673. in folio

Varias, & veras imagines mortis ad peccatorem duri cordis. Venetijs apud Ioannem Iacobum Hertz 1669. in 8.

Mortem exarmatam. & amaritudinem illius dulcedine temperatam per artem duplicem bene moriendi, & moribundos adiuvandi. Venetijs typis iisdem 1669. in 8.

Carcerem æternum Inferni. Ibidem eodem anno in 8.

Imagines gloriae Cælestis cum expositione, & exemplis. Ibidem 1670. in 8.

Tribunal intolerabile Dei iudicantis. Ibidem 1671. in 8.

Epitomen vite exemplaris Serenissimæ Mariæ Gonzagæ Ducis Mantuæ, & Monferrati. Viennæ typis Ioann. Bapt. Hacque 1669. in 4.

Congregationem nobilem, ac piam Dominarum Cruciferarum fundatam ab Augustissima Imperatrice Eleonora. Viennæ iisdem typis, & anno in 8.

IOANNES BAPTISTA MARTIGNAC natione Gallus, patria Sebustianus diocesis Lugdunensis, Societati adscriptus anno salutis 1598. ætatis 17. vota quatuor professus, Humaniores litteras septennio docuit, tum Philosophiam, & Sacras Litteras est interpretatus. Concionatorem multis annis egit. Vir doctus, & orationi deditus, desijt inter mortales vivere Augustoduni, vbi regebat Collegium die 6. Ianuarij 1627. Edita est sub illius nomine per errorem Typographi

Sylva radicum Hebraicarum ordine Alphabetico. Parisijs apud Sebastianus Cramoisy 1622. in 8. Nam verus illius auctor fuit noster Nicolaus Riqueil Rothomagensis, qui obiit Rhemis 16. Octobris 1643.

IOANNES BAPTISTA MARTINENGVS natione Italus, patria Brixienfis, honestam vitam gloriosa morte coronavit dum die 6. Iulij anno salutis 1630. Bononiæ animam pro fratribus peste affatis, quorum se adstrinxerat obsequio, posuit, cum vixisset annos 41. in Societate verò 27. pridem quatuor vota professus. Edidit Italicè præfixo nomine fratris sui Comitis Marci Antonij Martinengi, opus

De Laudibus Beatissimæ Virginis inscriptum, Helice deuotis B. V. Deiparæ.

IOANNES BAPTISTA MASCVLVS natione Italus, patria Neapolitanus, vir corpore pusillus, sed ingenio, & eruditione magnus, & felicissimus inter cætera Poeta Lyricus, ingressus in Societatem anno 1598. ætatis 16. vota quatuor professus est. Iuniores nostros Scholasticos laudabili exemplo annos 17. Rhetoricam docuit. Sacras Litteras, & Linguam Sanctam aliquamdiu explicuit. Magnam de Te aliorum existimationem mirificè tum sui despicientia coniunxit; nunquam nouis, plerumque attritis vestibus vsus. Clarissimorum hominum, vt sui laudes præcideret, colloquia deuotabat. Tandem grassante lue in Collegio Neapolitano mortalitatem exiit die 20. Iulij 1656. ætatis suæ 74. Elogium insignè de eo texit Laurentius Crassus in suo

opere de Homibus litteratis Parr. I. Scripsit Masculus

Lyricorum, seu Odarum libros XV. Neapoli apud Dominicum Macaranum 1626. in 12. Accessit postmodum lib. 16. aduersus Hæreticos horum temporum

Vesuuianum incendium anni 1631. lib. 10. Neapoli apud Secundinum Ragogliolum 1634. in 4.

Encomia cælestium digesta per singulos annos, una cum veterum Fastis, quibus Christianæ Religionis præponuntur Fasti. Neapoli apud Franciscum Sauium 1638. in 4. Recusa cum auctario. Neapoli 1643.

Encomiorum Tomum II. seu Encomia illustrium virorum, & seminarum veteris historiae sacra, una cum collatione Externorum, qui illis fuerunt Synchroni. Neapoli typis Ægidij Longi 1641. in 4.

Persecutiones Ecclesie cruenta. Neapoli apud Dominicum Macaranum 1652. in 4.

Eruditarum lectionum veterum Sanctorum Patrum, cum ponderatione, & vsu Sententiarum ad Conciones tomos 4. quorum

I. Est ex operibus S. Hieronymi. Venetijs apud Sauionos 1646. in folio

II. Ex operibus S. Augustini. Neapoli apud Dominicum Macaranum 1652. in folio

III. Ex operibus S. Ambrosij. Neapoli apud Camillum Caballum 1656. in folio

II. Ex operibus omnibus S. Gregorij Nazianzeni, & S. Basilij Magni opus Posthumum Neapoli apud Hæredes Roberti Molli 1660. in folio

IOANNES BAPTISTA MONTIVS, seu MONTANVS natione Italus, patria Ferrariensis, Societatem ingressus anno salutis 1555. non multo post in Indiam, & porrò in Iaponiam anno 1562. opportunè ad albescentem ibi messem animarum subsidiarius nauigauit, ibique 25. annorum spatio tum Arimæ, tum Firandi, tum in Insula Gotò, & præsertim in Bungenfi Regno impigrè laborauit, sustinente molem corporis grandiozem, vt animi atque spiritus. Vberem collegit messem, adducto præter alios complures ad Ecclesiam Christi Principe Gotensi Ludouico, & subinde Tossenfi quoque Rege Paulo, sed qui fructus Euangelij est, sæpe ignominiam crucis, per ludibria, per lapidationes expertus, primum quoque funestè persecutionis impetù à Quabacondono, Imperatore perpeffus. Firandi, virtutum, atque ærumnarum meritis ornatus occubuit die 7. Septembris anno 1587. ætatis suæ 58. Scripsit

Epistolas quinque de rebus Iaponicis ab anno 1564. vsque ad annum 1571. quæ Lusitanicè extant in voluminè iussu Theotonij Archiepiscopi Eborensis edito. Et binæ earum latine apud Ioannem Petrum Maffeiolum lib. 4. Epistolarum Iaponicarum

* IOANNES BAPTISTA NOCETVS natione Italus, patria Genuensis, natus anno sæcu-

sæculi præterlapsi 86. Societati se adiunxit labentis 2. & vota quatuor solemnè nuncupauit. Docuit amæniores litteras, & Philosophiam, & Sacram Scripturam sexennio est interpretatus. Conciones ad populum sæpe habuit; modò octogenario maior Genuæ in Domo Professorum degit. Edidit Italicè

Cæleste Ancile, siue scutum veritatis contra Iacula mendacij. Parisijs apud Thomam la Carriera 1655. in 4. Item

Astrologiam optimam, Indifferentem, Pessimam. Parisijs typis Henrici Sara 1663. in 8.

IOANNES BAPTISTA PERVSCVS natione Italus, patria Romanus, qui iam vir Societatis iugum viuente etiamnum S. P. N. Ignatio subiit, cum suauis Domini iugo ceruices, iam inde à florenti ætate subiicisset sub S. Philippi Nerei pia, sanctaque disciplina. Votis quatuor ab anno 1560. solemnè ritu conceptis Romæ in manibus S. Francisci Borgiæ, ita professioni factis moribusque respondit, vt meritò in numerum Patrum nascentis Societatis referri posse videatur. Vir fuit præstanti demissione animi, antiquæ atque euangelicæ simplicitatis cum pari tamen rerum gerendarum prudentia iunctæ. Annos ferè quinque, & viginti in Societate, quæ Receptoris, quæ localis, & Prouincialis Præpositi munus obiit; gubernauit etiam aliquot Collegia, & in ijs Florentinum, Tres Domos Professas, & Prouinciam Mediolanensem. Tantæ erat in proximis caritatis; vt vir pene decrepitis ad supremam ægrotationem confessionibus audiendis multam operam daret assidue, & ad rudes in pagis iuuandos magna animi alacritate contenderet. Demum anno salutis 1598. die 18. Decembris in Romana Professorum Domo, Professus ipse eius Prouincicæ antiquissimus, annos natus 73, vitam immortalem morte (vt fas est credere) consecutus est. Scripsit S. Caroli Borromæi rogatu Italicè

Instructionem Confessariorum, & Sacerdotum. Vertit ex Hispanico in sermonem Italicum, librum

Didaci Stellæ de contemptu mundanæ vanitatis. Denique postremo Italicè

Historicam Narrationem de Rege Mogor, & Regnorum Iaponiæ conuersione, ex litteris annis 1592. Romæ typis Zannetti 1597. in 8.

* IOANNES BAPTISTA PLENGG natione Germanus, gente Austriacus, patria Spitallo ad montem Pyrrhum natus anno sæculi fluentis 20. Societati se applicuit 1636. & votorum quatuor sacramento se obligauit. Prælegit in ea litteras humaniores, Ethicam, Philosophiam, & Theologiam. Rexit Collegium Lincense, in quo modò operarium sedulum agit. Edidit

Pias Considerationes ad declinandum à malo, & faciendum bonum cum iconibus Via vite æternæ nostri Antonij Susquet. Viennæ Austriæ

typis Leopoldi Voigt 1672. in 4.

IOANNES BAPTISTA POSAREL natione Italus, patria Bergomensis Societatem inuit anno 1604. ætatis 21. in qua Theologiam, Philosophiam moralem, & diuinas litteras, tum Græcij Styriorum, tum Viennæ Austriæ multos annos professus, Sacrosanctæ Theologiæ Doctor renunciatus; Goritienfis Collegij Rector fuit, & Patrum, qui tertio anno probantur Instructor, vota quatuor professus 1622. Iuuenis Philosophicis imbutus disciplinis eo fine Societati se aggregauit, vt salubriorem Philosophiam, hoc est, vt aiebat ille, artem bene moriendi adisceret, atq; in id potissimum opus quadraginta, & quatuor annorum spatio, tanta contentione incubuit, vt non facile præteriret diem, quo se per aliquam illius partem speciali mortis recordatione ad supremum agonem non præpararet. Meditationi, & orationi singulariter addictus fuit; preces Canonicas, vt plurimum de genibus ante Venerabile persoluebat; post suam lectam ternis alijs Missis interesse solitus. Interiori animi nitore, mortificationis, & flagellorum vsu conseruabat, augebatque in dies. Paupertatis sanctæ cultor eximius, remouebat à se superflua, pauculis iisque necessarijs tantum rebus contentus. Tenerrimum semper alebat erga Deiparam Virginem affectum, eique certas per hebdomadam decerneret abstinentias; destinatas euoluebat quotidie preces; speciales eam honorandi inueniebat modos, atque, vt ab alijs idem fieret, dux erat, & auctor. Eiusdem honori consecrauit opus pium Coronæ duodecim stellarum. Contemptu sui se delectans, honorifica declinabat, & cum munus Rectoris cogente obedientia adijisset, suadente submissione per repetitas preces à Præposito Generali impetrauit, vt ab eo officio liberaretur. Iudicia nou leuia sunt ipsum diuinitus præsensisse tempus mortis, quæ lerargo oppressus, sed sacramentis rite præmunitus oppetit ipso die B. Virgini immaculatè conceptæ sacro, prout præsignauerat, Goritiæ die 8. Decembris 1648. Scripsit

Quadrigam Heroum errantium, siue de quatuor causis, quibus impediuntur Euangelici, ne Fidem Catholicam suscipiant. Coloniae apud Ioann. Kinchium 1631. in 8.

Coronam Stellarum Duodecim, siue De Excellentia Virginis duodenaria, eiusque imitatione. Viennæ typis Georgij Gelbhaar 1638. in 4.

Suas de Philosophia sententias. Græcij ab illustri D. Georgio Draskouitio, disputationi propositas iustæ molis volumine vulgavit formatas in Theses

* IOANNES BAPTISTA RAGON natione Gallus, patria Clamecij in diocesi Altifiodorensi, natus anno sæculi exacti 92. Societati nomen dedit ventis 10. & vota quatuor solemnè concepit. Post traditas sexennio amæniores litteras, Concionibus ad populum habendis applicatus, quadraginta duo-

duorum annorum spatio, eo munere magna laude, & fructu perfunctus est; tum gubernaculis admotus, non intermissis concionibus, rexit Collegia Aurelianense, Rothomagense, Parisiense, & Prouinciam Aquitaniae administravit. Electus à Congregatione Prouinciali Franciae interfuit Congregationi Vndecimae Generali, postea Domui Professae Parisiensi praesedit, & tam ibi quam alibi vbiicumque praesedit, exactam regularum obseruantiam exemplo, & monitis promouit. Die Virgini Conceptae sine labe sacro, cum à prima luce vsque ad meridiem Confitentes in templo audiisset, postredie incidit in aliquem defectum virium, quasi apoplecticum, & die 11. eiusdem mensis ex hac vita excessit (vt sperare fas est) ad beatam anno 1670. aetatis 79. Edidit Gallicè

Fædus inter perfectiones Verbi Diuini, & infirmitates naturae humanae in mysterio Incarnationis, Parisijs apud Franciscum Muguet 1662. in 4.

Caluarium, siue de Mysterijs Passionis Christi, Conciones 30. Parisijs apud eundem 1666. in 4.

Octauas duas Concionum de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento. Parisijs apud Iacobum Henault 1668. in 8.

Centum exhortationes de virtutibus ad perfectionem Christianam, & religiosam spectantibus, praelo paratas moriens reliquit, sicut, & *De Martyribus Iaponiensibus*, librum insignem; sed nondum in lucem prodierunt.

IOANNES BAPTISTA RICCIOLIVS natione Italus, patria Ferrariensis, natus anno reparatae salutis 1598. adolescens adhuc propositum ingrediendi Societatem voto firmavit nuncupato, si ope S. Ignatii Loyolae nouem mensium aegritudine, qua decubuerat in lecto, conualesceret, id quod feliciter consecutus est. Reus igitur voti, & defunctus periculo gangrenae, propter quod secari debuerat crus, tulit argenteam tibiam cum coxendice ad Templum Collegij Ferrariensis, suspendique curauit inter alia anathemata sub icone S. Ignatii, & mox Societatem anno 1614. die 6. Octobris Nouellariae ingressus est. Docuit in ea Poesim, Rhetoricam, Philosophiam, & per decennium Theologiam, partim Bononiae, partim Parmae, vbi etiam studiorum Praefecturam gessit, emissa professione votorum quatuor anno 1635. Bis in Congregatione Prouinciali electus est, vt Generalibus Comitibus Romae interesset, sed in ualitudine impeditus committere se itineri non potuit. Vir omni scientiarum genere excellenter excultus, & magni nominis praesertim post editum Almagestum, etiam ipsos apud Haereticos, quorum aliqui libros illi suos dedicarunt. Verum ea claritas nominis non labefactauit in modestissimo Patre studium humilitatis. Vnde cum nonnulla per errorem irrepissent in ipsius Chronologiam, quae, &

Superioribus, & alijs displicuerunt, ideoque grauitur animaduersum in ipsum fuerit, nihil ille rei acerbitate commotus, insuetam sibi poenitentiam religiosè subiit; imò gratias Deo egit, quod morti proximum eo velut ictu, infirmitatis suae, quali tacto femore, commouisset atque ita non multò post pie ex hac vita emigravit Bononiae, die 25. Iunii 1671. Edidit doctissimus Pater quamuis imbecillima vsus valetudine, & aegritudinibus diuersis conflictata

Profodiam Bononiensem. Bononiae 1639. quam deinde recognitam, auctam, & duobus Tomis comprehensam emisit sub titulo

Profodiae Reformatae. Bononiae typis haereditis Victorij Benatii 1655. in 8.

Crucis Geographicae fabricam cum Tabula omnium Eclipsionum usque ad annum 1700. Bononiae typis Ferronij 1643. in folio.

Almagestum nouum, Astronomiam veterem nouamque complectens, cuius pars prima duobus Tomis praegrandibus constans excusa est, Bononiae typis haereditum Victorij Benatii 1651. in folio.

Geographiae, & Hydrographiae reformatae Libros duodecim. Bononiae typis ipsidem 1661. in folio.

Astronomiae reformatae Tomos duos, quorum Prior *Observationes, hypothèses, & fundamenta Tabularum*. Posterior *praeccepta pro usu Tabularum, & ipsas Tabulas centum, & duas continet*. Bononiae typis ipsidem 1665. in folio.

Vindicias Kalendarij Gregoriani aduersus Franciscum Laueram. Bononiae typis ipsidem 1666. in folio.

Chronologiae reformatae Tomos tres, quarum Primus continet *doctrinam temporum*; Secundus *Chronicon magnum, & selectum*. Tertius *Catalogos personarum, rerumque insignium*. Bononiae typis haereditum Dominici Barberij 1669. in folio. In hanc editionem illapsi sunt aliqui errores, qui tamen ab Auctore ante obitum opportunè sunt emendati.

De Distinctionibus Entium in Deo; & Creaturis. Bononiae typis Iacobi Monti 1669. in folio.

Euangelium unicum ex ipsis verbis 4. Euangelistarum conflatum. Bononiae typis haereditis Victorij Benatii 1667. in 12. in meditationes distributum, cum notis ad Historiam, sensumque litteralem pertinentibus.

De Immunitate ab errore tam speculatiuo, quam practico Definitionum Sanctae Sedis Apostolicae, in Canonizatione Sanctorum, Institutione Festorum Ecclesiasticorum, & Decisione Dogmatum, quae implicite tantum in Verbo Dei scripto, vel tradito continentur. Bononiae 1668. in 4.

Argumentum Physico-Mathematicum contra motum Terrae diurnum, & Apologiam pro eodem argumento, contra Systema Copernicanum. Venetijs 1669. Scripsit etiam

Veri-

Veritatem Definibilem Praeseruationis Deparæ Virginis Mariae a peccato Originali ex Constitutione Alexandri VII. Pont. Max. sed hic liber quamuis sit recognitus Romae, & approbatus à Consultoribus Sacrae Inquisitionis, nondum est editus.

IOANNES BAPTISTA ROMANVS, siue ELIANVS natione Aegyptius, patria Alexandrinus. Is Religione Hebraeus, Elias nomine ab auo materno Elia Aschenatio puer institutus, & in Germaniam ductus est. Mox adita Aegypto, Ierofolyma, Constantinopoli, ingenio & memoria pollens praeter Hebraicam, Latinamque linguam, Italicam, & Hispanicam, etiam Germanicam, Turcicam, Arabicam didicerat. Venetias appulsus, vt fratrem Christiana Sacra complexum retraheret, à Ioanne Baptista Contareno clarissimo viro deductus ad Andream Frusium nostrum, vt hominem Hebraicè perdoctum, sanctumque vita conueniret: Hunc vt vidit Elias, singularem oris modestiam, & suauissimam grauitatem admirans, Angelum sibi videre visus est. Eius consuetudine, & virtutum exemplis excitatus, oculos ad veritatem aperuit, & Sacro Euangelistae Matthaei die anno 1551. tinctus est Baptismo, nomine Ioannis Baptistae delecto. cognomentumque ex veteri nomine Elianus adsciuit. Nec multò post Sociorum magis, magisque consuetudine illectus, & Indicarum lectione litterarum incensus, contendit à Frusio, vt in Societatem sese ipsam reciperet; quod Sancto Ignatio consentiente ad multarum animarum remedium impetravit. Anno 1561. Christophoro Rodericio nostro, qui à Summo Pontifice Pio IV. Nuntius Memphim legabatur ad Cophthorum Patriarcham additus est Socius ob linguarum, & nationum peritiam super excellentem virtutem, & flagratissimam charitatem. Vix Alexandriae Elianus apparuit, cum oculos in eum sibi notum coniecerunt Hebraei: & quia grauissimè oderant, quod non solum ipse ad Christum transierat, sed & fraudes eorum in lucem proferens, redarguensque perfidiam, multos alios attrahebat. & magnam Romae Thalmudicorum librorum vim incendendam curauerat, fictis criminibus exitium ei sunt machinati. Auctor consilij fuit Ioannis Baptistae mater anus Hebraea, quae instigare nunquam Iudaeos desistit, quoad constituere omnino Ioanni Baptistae, vel Christum vel vitam eripere. Ergo raptum per vim sistunt iudici; proferunt tabulas, quibus appareret trecentos sibi, ac viginti quinque ab eo aureos deberi: eum ne soluat, Iudaeus cum sit, simulare se Christianum, id facile constiturum si nudetur. Hinc illi certa mors impendebat, cum Turcis ratum sit, oportere ad ipsorum transire legem quisquis ab sua desciscat, cremari si recuset. Mercatores Catholici contra niti; negare Iudaeum, nolle Sacerdotem suum per contumeliam nudari; conferre in manum iudici largè munera, vt faueat. Interea Ioan-

nes ad fundendum pro Christo Sanguinem seclatus comparabat. Dum vtrunque res acriter vrgetur, nec apparet, aut impendijs modum, aut periculis fore, clam specie mercatoris Ioannes educitur, & naui impositus properè in Italiam remittitur. Verum illic grauissima maris procella exceptus, fracto ad Cypri litora nauigio, multis vectoribus, nautisque demersis, ipse semianimis, cruentusque vulneribus, solo tectus indusio, ita enatauit, vt cum apprehendere tellurem nequiret, prorufusque desperans clementiae Dei sese permetteret, vndis eiectum accurrens homo, nunquam ab eo ante, nec postea conspectus arripuerit, tenueritque. Eo toto in discrimine, ita sui composuit Elianus, ita memor instituti sui, vt copiosam fecerit messem animarum. Demum, recreatus, instauratusque ab Archiepiscopi Nicosiensis Vicario, Romam repetijt incolumis, vbi Hebraeam deinceps, Arabicamque linguam publicè explicuit. Iterum verò iterumque in Aegyptum ad Maronitas in Syria, aliosque Orientales populos ab eodem Pio IV. & Gregorio XIII. Summis Pontificibus missus est, nunc cum Patre Thoma Razzio, iterum cum P. Ioanne Bruno. demum cum P. Francisco Saffo; vbi saepe in vitae discrimen adductus est; atque interdum cum sibi intendi mortem cognouisset, furori cedere, & in loca se tutiora recipere coactus est. Ad extremum multis perfunctus laboribus, Romae cessit è vita die 3. Martij anno salutis 1589. Vir omnino pietate, despicientia sui, & in proximos caritate insignis; multarum repertor artium, quibus peccantes arcerentur illecebra, seu pauperes inopia subleuantur: sic prorufus, vt cum in eisdem dies intercidisset mors Cardinalis Alexandri Farnesij, vulgò diceretur duo fulcra paupertatis concidisse. Scripsit Italicè

Doctrinam Christianam cum iconibus mysteriorum fidei, quae in varias linguas translata est

Catechismum lingua Hebraea, Arabica, Maronitica, quo Orientalium Haereticorum errores refutantur, à Ioanne Bruno nostro primum conscriptum.

Concilium Tridentinum transtulit Arabicè

Ostoginta Canones Concilij Niceni I. ex Arabico Codice, quem Alexandria Romam tulit in Latinum conuertit, vnde eos protulit Alphonfus Pisanus noster.

IOANNES BAPTISTA ROSSI natione Italus, patria è Montereali in Subalpinis ingressus in Societatem anno 1593. aetatis 16. votorum 4. professionem emisit, docuitque in ea Rhetoricam quadriennio; Philosophiam septennio; Ethicam biennio; Theologiam Scholasticam annis duodecim; & Collegio Taurinensi Rector praesuit. Euocatus Romam ad officium Cenforis Generalis librorum à Societate edendorum, duodeuiginti annis eo munere, magna assiduitate, diligentia, & com-

G g g

menda-

mendatione virtutis perfunctus est. Vir fuit suauitate morum eximia, & ad informandos pietate homines præsertim Iuniores, quasi vnice factus. Principes tractabat dexterrimè, & apud multos Purpuratos magna valebat gratia. Disciplina Religiosæ obseruantissimus, tandem octogenario maior finem viuendi inter mortales fecit, in Collegio Romano die 6. Iunii 1656. Edidit sub nomine Philomari de Eusebii Theopolitani.

Lilium Virgineum oblatum de nouo Beate Virgini Mariæ. Mediolani 1611. Item apposito suo nomine

Opuscula spiritualia quatuor, quorum postremum profequitur vitam, & merita Camilli de Lellis Fundatoris Ven. Ordinis Clericorum Ministrantium Infirmis. Romæ 1644. in folio.

Distinctiones ex Commentarijs S. Bonaventuræ in quatuor Libros sententiarum, & Disputationes De Potentia Obedientiali Tom. I. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1646. in folio.

Disputationes De Potentia Obedientiali Creaturarum ad normam doctrinæ S. Bonaventuræ, Tomus II. Romæ typis Manelphi 1652. in folio.

Triumphum Diuine Gratiæ per B. Ioannem Columbinum Fundatorem Ven. Ordinis Iesuatorum, seu Vitam eiusdem Beati. Romæ typis iisdem 1648. in 4.

Clypeum Castitatis ex armamentario Virginitatis promptus. Romæ typis hæredum Manelphi 1653. in 8.

IOANNES BAPTISTA SAINCT IVRE, natione Gallus, patria Metensis Societatem anno 1604. ætatis 16. complexus est, & vota quatuor professus. Vir inter summos Societatis Viros meritò reponendus, quam ille & vnice amauit, & sanctitate sua plurimum illustrauit. Rexit nostros magna cum laude Ambiani secundum; Aleconii, Aureliæ, Parisiis in Domo probationis, vbi tirones nostros primis religiosæ vitæ rudimentis ita instruxit, vt nihil amplius in eo potuerit desiderari. Etenim illud à Deo acceperat, vt mira quadam solertia ad illius amorem omnes alliceret, & dono pollebat dignoscendi interioris animi morbos, aptamque cuique medicinam applicandi. Diuinæ gloriæ zelo flagrabat. Dominum Iesum ardentissimè amabat, & ab omnibus amari pariter exoptabat. Id vt consequeretur nec sermonibus, nec scriptis vnquam pepercit. Sanctissimæ vitæ respondit similis exitus, & sacramentis omnibus ritè procuratus Sanctorum sine conqueuit Parisiis in Domo professorum die 30. Aprilis 1657. Scripsit Ascetica varia Gallicè

De Cognitione, & Amore Iesu Christi. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1634. in 4. & iterum Ibidem 1656. in folio, & 1669. in 8.

De Homine spirituali. Ibidem iisdem typis 1646. in 4.

De Homine Religioso duobus Voluminibus. Parisiis apud Dionysium Bechet 1657. & 1658. in 4.

Modum Bene moriendi. Typis Cramoisy 1640. in 8. & 1644. in 12.

Tres filias Iobi, siue de tribus virtutibus Theologicis. Parisiis apud Ioannem Camusat, 1646. in 8.

Iesum Christum docentem Homines. Parisiis typis iisdem 1650. in 12.

Librum Prædestinatorum. Typis iisdem 1646. in fol.

Exercitia spiritualia. Typis iisdem in 12. *Vitam D. de Renti.* Parisiis apud Petrum le Perit 1651. in 4.

Manuductionem ad præcipuas vitæ Christianæ actiones. Typis iisdem 1652. in 12.

Meditationes de præcipuis Fidei mysterijs duobus voluminibus. Typis iisdem 1654. in 8.

S. Dorothei Opera Ascetica, Gallicè redita recognouit, & emendauit. Parisiis apud Florentium Lambert in 8.

Sanctam occupationem Creaturarum. Typis eisdem in 12.

IOANNES BAPTISTA SCHELLEMBERCH natione Germanus, patria Augustanus, admissus in Societatem anno salutis 1603 ætatis 17. maximam vitæ partem transegit in humanioribus litteris docendis, & in Sacris Confessionibus excipiendis, in vtroque munere sedulus, & accuratus, Græcis, latinisq; litteris bene imbutus, spiritualis Coadiutoris gradu donatus. Vir apprime religiosus singulari veneratione proferebatur Beatissimam Dei Parentem. Virtutem illius maximè probauit, manifestauitque morbus postremus, in quo constantiæ, patientiæ, & parati in Dei voluntatem animi luculenta dedit specimina. Cum extremo oleo inungendus esset à circumstantibus magno demissionis sensu veniam erratorum, & offensarum petiit, actis quantum per vires tunc licuit gratis ob beneficia sibi à Societate collata. Decepsit demum catarrho oppressus Eberspergæ, die 23. Ianuarii 1645. Edidit nomine Collegii Augustani libellum, quem inscripsit

Senecam Christianum collectis è Seneca sententijs ad mores instituto Christianæ perfectionis formandos Augustæ 1637. in 24. Recusum Romæ 1648. in 24.

Vitam S. Noberti. Augustæ 1645. in 8.

IOANNES BAPTISTA SCORTIA natione Italus patria Genuensis Patritiæ stirpis, vir doctus & eruditus Societatem ingressus anno Domini 1572. ætatis 19. & vota 4. professus est. Prælegit in ea Rhetoricam, Philosophiam, Theologiam Moralem. Rexit Collegia Placentiæ & Genuæ vbi septuagenario maior obiit 4. Aprilis 1627. Scripsit latinè.

De natura, & incremento Nili libros duos. Lugduni per Horatium Cardon 2617. in 8.

De Sacrificio Missæ. Libros quatuor Lugduni typis iisdem in 4.

In Selectas Summorum Pontificum Constitutiones, Epitomas, & Theoremata. Lugduni Sumptibus Ludouici Proft: 1625. in 4.

IOANNES BAPTISTA TIBERIVS natione Italus, patria Brixientis, Bononiæ, ac Parmæ Theologiam Moralem annis 20. explicuit, vota 4. professus; rexit Collegium Placentinum, & Domum probationis Nouellariæ, in qua diem clausit extremum, dum Rector esset anno salutis 1630. die ultimo Iulij, natus annos 52. actis in Societate 27. Edidit latine.

Instructio pro ordinandis. Parmæ typis Anthæi Viothi 1624. in 16. & Cremonæ, ac Brixæ; demum Ingolstadij, 1633.

IOANNES BAPTISTA TROTTA natione Italus patria Populensis in Regno Neapolitano ingressus est in Societatem anno 1605. agens ipse ætatis duodevigesimum, & vota 4. nuncupauit. Vir omni litteratura egregiè ornatus Philosophiam professus est annis iexdecim, Mathesim octo, Theologiam vndecim, tum Præfectus studiorum, cum pestis grassaretur Neapoli, contagiosa lue afflatus septuagenario maior occubuit die 16. Iulij 1656. Edidit latinè.

Praxim Horologiorum, per quam varia Horologiorum genera per nouas tabulas describuntur. Neapoli apud Agidium Longum 1631. in 4. item Italicè.

Nouum horologium nocturnum è Stellis. Neapoli per Lucam Antonium de Fusco 1651. in 8.

IOANNES BAPTISTA VELATVS natione Italus, patria Pedemontanus, ex Castello, cui nomen Creuacor, adolescens à S. P. N. Ignatio in Societate Romæ admissus est anno salutis 1547. & ad pietatem institutus. Deinde bonis litteris excultus, litteras humaniores in Societate docuit. Rexit etiam Collegia varia annis 14. & Concionatoris munere perditus functus est, vota 4. solemnitè professus. Demum in senectute bona propè octogenarius quieuit in pace Mediolani 26. Februarii anno salutis 1602. Mors pene improuisa fuit non tamen sine peculiari Dei prouidentia; nam Fratri apud eum proxime quiescenti intempesta nocte visus est in somnis ipse Pater sacrum facere pulcherrimo atque albato ministrante iuvene, qui elatis à Sacerdote hostia & calice, ereptum e candelabro cereum fratri admiranti videbatur deferre, iubereque vt protinus exiret Patri laturus opem agenti animam. Eo viso euigilans Frater illico cura percussus accurrit ad Patrem, cum morte luctantem inuenit; accurrunt tumultuosè acciti Patres, connixis omnibus in preces, & auxilia eius temporis animus è vestigio euolauit. Scripsit Italicè

Introductionem ad vitam spiritualem, & perfectionem Christianam pro singulis statibus; coniugatorum, continentium, viduarum, Virginum, & Religiosorum cum practica spirituali communi omnibus. Recusam cum aucta-

rio Brixæ 1596. in 12.

IOANNES BAPTISTA VERAX natione Italus, patria Mediolanensis Societati insertus anno Domini 1597. ætatis 19. quinquennio Rhetoricam in ea docuit; Collegium Adiacense administravit; tria vota professus est, & annos plurimos in concionibus ad populum, & Missionibus obeundis exegit, ardentè in proximos caritate flagrabat, eiusque præcipue opera institutè est ingenti lucro animarum Sodalitiù in Domo Professa Mediolanensi, quod vocant Pœnitentiæ, prouecta iam ætate octogenaris naturæ concessit Mediolani die 5. Ianuarij 1660. Scripsit Italicè, atque edidit tacito suo nomine per Petrum Oforium.

Modum facilem, atque utilem visitandi venerabile Eucharistiæ Sacramentum, dum publica venerationi expositum est. Mediolani 1652. apud Philippum Ghiselpum

IOANNES BAPTISTA VILLAPAN-DVS natione Hispanus, patria Cordubensis, 16. annorum adolescens Philosophicis probè excultus, atque Mathematicis apprime exercitatus nostræ se Societati adiunxit anno à partu Virginis 1575. & votorum 4. professionem edidit. Docuit in ea disciplinas humaniores, & Mathematicas; & in sacrarum litterarum studio non mediocriter progressus, Hieronymo Prado in Ezechielis illustrando & in Templo Salomonis describendo, per Architecturæ scientiam, qua plurimum excellebat, mutuas operas tradidit, & post Hieronymi mortem, in eo opere Regio perficiendo, in tres tomos distinguendo, splendè sumptibus Regijs excudendò strenuè laborauit. Ergo in 1. tomo quo 26. Prophetæ Capita ab Hieronymo Prado elaborata continentur adiunxit.

Commentarios copiosos in 2. Capita sequentia eiusdem Prophetæ. Tom. 2. tractat.

De postrema Ezechielis Prophetæ visione, quæ est Explanatio Pars secunda in qua Templi eiusque vasorum forma, tum Commentario tum Aeneis, quàm plurimis descriptionibus exprimitur. Romæ typis Ildephonsi Ciaccioni, excudebat Carolus Vullietus 1604. Tomo tandem tertio edidit.

Apparatum Vrbs, & Templi Hierosolymitani, in quo de Vroe copiosissimè disserit de Hebræorum ponderibus, numismatis; & mensuris diligentissime. Omnia ex studio & opera cum Hieronymo Prado collatis. Romæ typis iisdem.

Continuis tandem laboribus fractus, & magni operis mole veluti oppressus, pestilenti morbo Romæ succubuit annos natus sex supra quinquaginta die 22. Maij anno 1608. Extat eius opera prolatus in lucem.

Remigij Rhemensis in Epistolas Diui Pauli tractatus. Mognantiæ typis Ioannis Albini in folio 1614. inferus etiam Bibliothecæ magnæ Patrum romo 5. Parte 11.

IOANNES BAPTISTA VRSVS natione Italus patria Ebolitanus in Regno Neapoli-

politano in Societatem vndeicennis ingressus anno 1584. in ea diu Rhetoricam cum laude professus, Nolanum, Consentinum, atque Aquilanum Collegia rexit, votis 4. emittis. Tunc aliquando profectus ad redimendos Christianos, qui duram ibi seruitutem sub Turcarum tyrannide seruiebant, cum ibi præter ius, fasque diutius detineretur, coactus est iussu quoque suorum Moderatorum accedente fuga se inde subducere. Neapoli vtilem, vegetamque senectam diu proximorum commodo exercuit vbi & obiit. Cal Martij anno 1637. Edidit suppresso suo nomine.

Orationem, qua Lemensium, & Castri Comitum Fratres, vtriusque Sicilia Proreges in Collegio Neapolitano Societatis Iesu excepit. Post obitum prodijt opus posthumum hoc titulo

Inscriptiones, Dedicaciones, monumenta, Elogia bustuaria. Neapoli typis Ioannis Domitici Montanari 1643. in folio.

IOANNES BAPTISTA VVENS, natione Belga, patria Antuerpiensis, ex Canisiorum familia Societatem Romæ anno 1604. ætatis suæ 17. complexus, in ea compluribus annis, & concionatus est, & rexit Collegia Kuremundæ, Lyræ, Mechliniæ, Antuerpiæ, emissa votorum 4. professione, & Patres probationis tertiæ instruxit. Vir vnice amans religiosæ disciplinæ, & cubiculi sui. Nunquam visus accedere ad ignem etiam in asperrimæ hyeme, & ætate prouecta. Summo manè communem omnibus orationem horâ integrâ præuertebat, & vt sacrificium Missæ maiori pietate perageret, quotidiana se ad illud exomologeli præparabat, nec vllam temporis particulam ab oratione vel studijs patiebatur elabi vacuam. Erga Beatissimam Virginem tenerrimo diuotionis affectu ferebatur, atque eius Conceptionis Immaculatæ Officium quotidie persoluebat, in cuius mysterij honorem, eidem sacellum perelegans Mechliniæ Rector dedicaturus, primumque lapidem positurus, præmissa ad id acri sui ipsius flagellatione, cum iam opere vix inchoato lectionem inciperet, tanta repente lacrymarum vi, & tenerritudine animi perfusus est, vt voce interclusa coactus sit Sacerdotem sibi alium substituere. Singulari zelo supra modum diligens erat & athidus in Confessionibus sæcularium excipiendis, etiam vsque ad vltimam vitæ diem, atque horam. Dum enim ex templo, vbi totum matutinum tempus ijs impendebat, ad cubiculum se conferret, precarios globulos de more suo voluens, Deiparamque orans, repente apoplexia tactus concidit, & post aliquale signum, sacramentali absolute, oleoque sacro munitus, in ipso vbi conciderat loco suauissimè obiit. Bruxellæ die 14. Septembris 1657. Edidit

Commentarium Litteralem & Moralem in Ionam Prophetam per lectiones, siue Sermones exegeticos 60. distributum. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1640. in folio

Alium quoque in Apocalypsim parabat,

sed morte interueniente supremam manum non apposuit.

IOANNES BAPTISTA ZOLA natione Italus, patria Brixienfis, in Societatem adlectus anno salutis 1593. ætatis 19. cum post Tirocinium humaniores disciplinas quadriennio docuisset, Iaponiæ ad eundæ desiderio flagrans, auctoritate Maiorum anno 1602. in Luitaniam, sequente in Indiam profectus est, magnis virtutum omnium, humilitatis, caritatis, tolerantia documentis semestri nauigatione relictis. Studia Goæ & Macai pertexit, & anno 1606. traiecit in concupitam Iaponiam vbi & vota 4. Professus est. Cum socijs reliquis expulsi in exilium, Macaum repetijt; & reuersus illic in Iaponiam clam Ximabaræ fuit, vbi per omne Christiani, atque adeo Apostolici genus officij laboriosè versatus est, animo affectam valetudinem sustinente. Rector ibi Sociorum fuit post P. Petrum Paulum Nauarum Christi præclarum Athletam. Incredibile dictu est quantopere vitam pro Christo profundere desideraret. In eam rem suas illi preces polliciti per litteras e custodia fuerant, is quem dixi P. Nauarus, & P. Carolus Spinola, quorum scheda velut votorum suorum pignora, religiosè in breuiario seruabat. Nec suæ fefellit eum spes, nam cum per annum 25. immanis grassaretur in Christianum nomen, & imprimis in Euangelij præcones persecutio, ipse consilium sequutus Christianorum, cedere tantisper temporari volens, dum tutius ad suorum curam possit incumbere, in hostium manus die 22. Decembris incurrit, a quibus in custodiâ abreptus est; vbi cum septimum iam mensem inter ærumnas duceret, die 20. Iulij anno salutis 1626. ad rogum Nangafachi productus est, & cum alijs octo de Societate inter quos fuit P. Franciscus Paciecus Iaponiæ Prouincialis conflagrauit, triumpham in igne exorsus sempiternum. Agebat ætatis annum 52. religionis 33. Scripsit Iaponicè.

Tractatus aliquot Pies

IOANNES BARBA natione Sardus patria Saffarenfis Societatem ingressus anno 1598 Concionator egregius, & qui commodum, magis Auditorum, quam suam spectaret commendationem. Cum ætate, ac ingenio floretet magno omnium dolore extinctus est, Saffari anno salutis 1614. vitæ suæ 31.

Oratoriam facultatem, quâ claruit, editis scriptis celebravit.

IOANNES BARTOLOTTVS natione Italus patria Bononiensis Societati se adiunxis anno salutis 1605. ætatis 26. iam tum Doctor Vtriusque Iuris cui septennio ante operam nauauerat. In Societate professionem emisit 4. votorum, Theologiam Moralem aliquamdiu docuit: rexit Collegium Mantuanum vbi & mortuus est die 11. Iulij anno 1622. Scripsit Italicè tacito suo nomine.

Vitam B. Alojsij Gonzagæ de Societate Iesu compendio Mantuæ apud Aurelium, & Ludouic-

douicum Osannas 1619. in 8. eam tamen sunt qui tribuant Iacobo Grassetto nostro. Prodiit eadem latinè reddita Monachij 1630.

IOANNES BERMVDES Æthiopiæ Patriarcha, accensetur nostræ Societatis scriptoribus ab Antonio de Leon. Verum ex Nicolao Orlandino constat, illum non fuisse nostrum. Idem constat ex historia Æthiopiæ manuscripta nostri Alphonfi Mendesi Patriarchæ, qui multa de illo narrat creato Patriarcha à Paulo III. Pont. Max. & misso in Æthiopiam anno 1539. priusquam Societas à sede Apostolica esset confirmata.

IOANNES BERNARDINVS FIDATVS natione Italus patria Cassianus, Societatem ingressus anno 1619. ætatis 15. studijs in ea Philosophicis, & Theologicis nauauit operam, & Humaniores litteras aliquot annis professus est. Dum inter nos esset, edidit

Tabulam Sinuum rectorum, & versorum in partibus sinus totius 10000000. Vna cum Isagoge ad Architectonicam militarem, & Horologiorum descriptionem accommodata. Romæ typis Iacobi Facciotti 1636. in 8.

* IOANNES BERTHOLDVS natione Germanus, patria Tirolensis, Diæceseos Tridentinæ natus anno sæculi præterfluentis sexto, vicennis se in Societate Deo dicauit, & votorum 4. Sacramentum dixit. Post traditas litteras amæniores docuit Philosophiam, & nouennio Theologiam in vniuersitate Græcensi, cuius etiam Cancellarius fuit. Rexit iteratò Collegia Græcense, & Viennense, & bis etiam Prouinciam Austriæ; Visitator quoque & Vice Prouincialis Rhenanæ Superioris fuit, Vbique magna prudentiæ, & religiosæ obseruantia commendatione. Interfuit Congregationi generali 11. in quâ suffragia 27. tulit pro officio Assistentis Germaniæ. Demum ad laborum brauium euocatus in Domino religiosè decessit Viennæ die 24. Martij 1773. Edidit dum Theologiam profiteretur.

Affertionum Theologicarum volumina duo in 16. Viennæ Austriæ typis Matthæi Rictij 1652.

* IOANNES BESSONVS natione Galus patria Piscennensis in Occitania Religiosæ vitæ Tirocinium posuit in Societate anno sæculi voluentis 6. ætatis suæ 21. & vota 4. solemniter nuncupauit. Vir multa eruditione conspicuus; septennio docuit Rhetoricam; sexennio sacras litteras Tolosæ est interpretatus Rexit Collegia Cadurcense, Tolosanum, & Domum Professam ibidem, & totam Prouinciam aliquamdiu loco Prouincialis administravit. Electus à Comitibus suæ Prouinciæ interfuit Congregationi Generali nonæ in Vrbe. Legum nostrarum fuit in se obseruantissimus, & ab alijs, dum præset, exactor sedulus. Demum octogenarius multis cumulatus bonis operibus, quieuit in Domino Tolosæ die 29. Ianuarij 1665. edidit.

In Canticum Canticorum Salomonis lucu-

brationes nouas & Scholia Tolosæ apud Arnoldum Colomerium 1646. in fol. Reliquit paratum proxime ad editionem, eruditum.

Commentarium in Psalmos

IOANNES BIEGEISEN, natione Germanus, patria Altkirka, Diæcesis Basileensis, in Societatem nostram adlectus est die 30. Iulij anno salutis 1607. cum expleisset ipse viuendo 20. Philosophiam in Academia Molsheimensi, Theologiam in Moguntina professus est, Doctorali laurea decoratus, & votis 4. nuncupatis. Rector fuit Herbipolensis Collegij, & debitum naturæ soluit Afcassemburgi die 19. Februarij 1636. Edidit Germanicè suppresso nomine

Emigrationem Prædicantiū Haidelbergenfiū.

* IOANNES BILSTEIN natione Belga, patria Veruienfis in Ducatu Limburgensi, natus anno sæculi euoluti 92. Societatem amplexus est Colonia voluentis 14. Docuit litteras amæniores, præfuit scholis; Ascetæ spiritualis & perfecti numeros omnes impleuit; ad ardua quoque pro Dei honore, & salute animarum intrepidus, maximè id ostendit in Academia Osnaburgensi recens erecta, vbi carissimus extitit Cellissimo Principi Episcopo Francirco Guiliemo Bauaro postea S.R.E. Cardinali multis Carminibus, & Dramantibus magno labore editis; habendis Synodis, & formandis Parochis. Postremos 20. ferè vitæ annos Colonia, licet tussi, alijsque morbis cõsistatus, tamen in pœnitentibus audiendis, peregrinis solandis, & parthenonibus excolendis, magnâ omnium ædificatione traaxit. Mirè humilis, & demissimè de se sentiens, peragrè adduci potuit vt libellos à se editos scripto notatos daret, dicendo satis ibi esse si in Cœlo notati sunt. Deiparæ, eiusque sponsi cultor eximius; demum senio & febriculæ succubuit, spiritualis Gadiutor pridem formatus & continuis suspirijs ad cœlestem patriam anhelans, Colonia die 6. Martij 1663. Præter minutiora e Gallico opuscula latinè, & Germanicè traducta edidit à se compositum Germanicè & latinè libellum cum iconibus

In septem Petitiones Dominicas & Salutationem Angelicam item Elogia SS. Virginum, præcipua per annum. Colonia apud Vvorigen in 12. ipsius opera prodierunt.

Athenæum Christianum Encyclopediæ à Carolo magno institutum, & à Reuerendissimo Principe Francisco Guilielmo Episcopo Osnaburgensi instauratum &c. Colonia apud Ioannem Kinchium 1632. in folio. Item

Ogmus Hercules oblatu eidem Osnaburgensi, Verdensi inaugurato 1630. Osnaburgi typis Martini Mannii 1631. in folio.

Catena aurea virtutum Episcopaliū eidem electo Mendensi. Ibidem apud Mannium 1632.

IOANNES BISSELIVS natione Germanus, patria Babenhusanus in Sueuia Diæcesis Augustanæ natus anno sæculi incuntes primo

mo Societati se addixit 1621. & vota 4. professus est. Poesim & Rhetoricam docuit quinquennio, Ethicam quadriennio, Controversias de Fide biennio, & conciones habuit annis amplius 30. Superstes etiamnum in Ambergensi Collegio. Edidit collato cum duobus aliis studio suppresso omnium nomine

Clientem Marianum elegijs descriptum, quem cum quarta editione recuderet, auxit vnus libri accessione, & Theoclia Loyolæ, hoc est S. Ignatij Societatis Iesu Fundatoris epistola 8. Elegijs absoluta, qua mortales ad maiorem Dei gloriam in omnibus procurandam adhortatur. Monachij formis Leyserianis 1644. in 12. Addidit Præfationi initiales sui nominis characteres I. B. Edidit præterea nomine Collegij Constantiensis.

Syluicæstrium, seu Aureum Equitem, Illustrissimo Principi Episcopo Constantiensi oblatum. Suo verò præscripto nomine in lucem edidit

Icariam, qua describit culto stylo iter quoddam suum, nominum confictorum velo verè obducens, Ingolstadij formis Georgij Hanlini 1636. in 16.

Vernalia, seu de Laudibus veris 1638. & auctius editione altera Monachij 1640. in 16.

Phanicem sue Concionem funebrem in obitu Serenissimi Ducis Bauariæ Francisci Caroli Germaniæ, Monachii formis Leyserij 1640. in 4.

Delicias æstatis. Carmine elegiaco intermixtis figuris Chalcographis. Monachij formis Nicolai Henrici 1644. in 12.

Argonauticon Americanorum, seu Historiam nostri Petri de Victoria, & Sociorum Libris 15. ex Hispanico. Monachij formis Luca Straubij 1647. in 12.

De Pestiferis peccatorum mortalium fructibus, exempla Tragica. Dilingæ formis Academicis 1652. in 8.

Illustrium ab Orbe condito Ruinarum Decadem primam. Ambergæ formis Georgij Haugenhoferi 1656. in 8.

Illustrium Ruinarum Decadem secundam. Ibidem 1657. in 8.

Illustrium Ruinarum Decadem tertiam duabus partibus, Ibidem 1658. in 8.

Illustrium Ruinarum Decadem quartam partibus quatuor. Dilingæ formis Academicis 1663. & 1664. in 8.

Palæstina, seu Terræ Sanctæ Topothesiam, cum Tabellis Chronographicis. Ambergæ typis Haugenhoferi 1659. in 8.

Reipublicæ Romanæ Veteris ortum, & incrementum. Dilingæ formis Academicis 1664. in 8.

Digitum Dei humana corda tangentem per Doctrinas, & Exempla. Dilingæ typis ipsidem 1666. in 8. Germanicè

Antiquitatum Angelicarum Tubam Iambicam, Gestorum Veteris Testamenti libris tribus deductum. Ambergæ typis Ioannis Ber-

ger 1669. in 12.

Antiquitatum Angelicarum Tubam Iambicam, Gestorum Noui Testamenti libris tribus deductam. Ibidem eisdem typis anno, & forma.

Icariam auspicijs Urbis Imperialis Heterodoxæ recusam. Allopoli ad Mænum 1667. in 12.

Palmam Boicam, ad Historia formam Serenissimi Ducis, & Electoris Ferdinandi Maria ortui gratulabundè scriptam nomine Collegij Ingolstadiensis. Ingolstadij 1636. in 8. & iterum 1637.

* IOANNES BLANKENFORT natione Germanus, patria Batbergensis, diœcesis Osnaburgensis, natus anno sæculi voluentis 19. Deo se in Societate consecrauit 1638. Sexennio docuit mansuetiores litteras, Missiones varias vtiliter obiuit. Conciones Sacras aliquot annis habuit; vota quatuor solemniter emisit. Rector Collegium Osnaburgense gubernauit, nunc Monasteriense Vvestphaliæ moderatur. Edidit Germanicè, & Latine

Preces, & Exercitia ad stationes inter Monasterium Vvestphaliæ, & Telgetum. Monasterij Vvestphaliæ typis Theodori Raosfeld, 1660. in 12.

IOANNES BOLLANDVS natione Belga, patria Tulij Monte in Ducatu Limburgiæ natus 13. Augusti anno salutis 1596. in Societatem anno ætatis 16. admissus litteras humaniores sexennio docuit, atque studijs Theologicis excultus Mechliniæ Scholis quinquennio præfuit, quo omni tempore ad Optimatum Sodalitatem latinè dixit. Anno 1630. professionem votorum 4. emisit, & cum varias pro magna ingenij capacitate, meditaretur lucubrationes, defuncto sub id temporis Heriberto Rosuueido, qui vastum opus de Vitis, & Gestis Sanctorum molitus fuerat, eumque in finem apparatus non exiguum vndique congregarat, delectus est à Superioribus Bollandus, qui in sparta illa ornanda ei succenturiatus succederet. Commigravit itaque Antuerpiam curaturus illic, & Sodalitatem latinam, & Confessionalem promiscui sexus Sedem, & subcisiuis horis de Actis Sanctorum scriptionem. Et quamuis duo priora ex his muneribus, quæ ille diligenter obibat, totum facile occuparent hominem, tamen qua erat magnitudine animi, augustiorem operis speciem, quam adumbrauerat Resuueidus mente concipiens, instituto epistolari commercio cum Viris tota Europa litteratis, subsidia operis vndique conquisiuit, obtinuitque, vt latentia in Regionibus, etiam disitis Acta Sanctorum ad se transmitterentur. Nactus deinde vastissimi operis, quod designabat adiutorem P. Godefridum Henschenium (de quo supra suo loco meminimus) emisit in lucem primò Acta Sanctorum Ianuarii, tum Februarij, quinque tomis prægrandibus, qui omnium vbiq; eruditorum admirationem tenuerunt, & aplau-

plausum. Additus postea his tertius Socius Pater Daniel Papebrochius (de quo supra etiam egimus) cuius laus præcipua est in Martio, & Aprili. Porro licet doctrina hac Ecclesiastica, & scientia (vt ita dicam) Sanctorum Bollandus mirificè excelluerit, tamen non minus virtutibus, & vita religiosissimè traducta eximius fuit. Officijs caritatis erga omnes, qui eius operam, aut coram deposcebant, aut per epistolas expetebant semper præsto fuit. Orationis studium enituit in eo constans, & sedulum; & quod mirandum tot inter occupationes, quibus tantum non obruebatur, ordinatissimum. Hinc in recitandis, horis Canonicis aptiora tempora subsequi tantillum, vel præuenire ducebat religioni. Ad sacrum celebrandum apparabat se mentali oratione satis proluxa, & multa dein pietate agendis hospiti suo Diuino gratijs impendebat plerumque semihoram. Speciali sensu pietatis venerabatur B. Virginem, SS. Angelos, & Sanctos, quorum acta scribebat. Deiparam insuper Sabbatino ieiunio singulis hebdomadis per omnem vitam constanter colebat. In corpus suum pie crudelis fuit; castigabat illud longo ex horridis pilis cilicio, per modum tunicæ brachijs truncæ ad genua defluente; præterea contexto æneis filamentis flagello, funiculisque nodosis, atque inserto ferro aculeo asperis, nec non acutissimis armillis, quæ omnia crebro vsu attrita, & sanguine elicitu rubentia post obitum circa lectum, reperta sunt. Superiorum suorum obseruantissimus exstitit, eorumque auctoritatem in omnibus apud subditos factam rectam curabat pro viribus conseruare. Multis, grauibusque morbis diu conflictabatur, calculo, hernia, asthma, & alijs, ex quibus subinde acutissimis cruciabatur doloribus, ita vt sæpissimè noctu quinies, vel sexies etiam hyeme de strato illi surgendum fuerit, quæ tamen omnia inuicta ille patientiâ tolerauit. Demum annis grauis, laboribus fractus, Synptomate apoplectico correptus, ita tamen, vt accedentes agnosceret, & Sacramenta Ecclesia magna pietatis significatione perceperit, inter preces astantium, expirans, transiit (vt fas est sperare) ad Sanctorum cætum, de quibus bene meritis scribendo fuerat, Antuerpiæ die 12. Septembris 1665. Quanti porro ab omnibus etiam externis amaretur, coleretur, & estimaretur, post mortem patuit, quando in plerisque Ordinibus Religiosis tamquam de singulis bene merito solemniter illi parentatum est. RR. PP. Dominicani, Franciscani, Carmelitæ Antuerpiæ per triduum in suis singuli Templis exequias illius celebrarunt. Venerabilis Abbas Præmonstratensium Pontificalibus indutus, insigni cum apparatu, concentuque musico sacrum pro illo fecit. Denique Romæ Reuerendissimus Pater Generalis Carmelitarum in Templo S. Mariæ Transpontinæ funebre sacrum solemnè ritu pro illo obtulit, & per om-

omnia Ordinis sui Monasteria quaquauerfus dispersa idem fieri mandauit. Edidit Bollandus duobus Tomis Vastis in folio

Acta Sanctorum omnium, quæ in toto Orbe coluntur mensis Ianuarij. Antuerpiæ, typis Iacobi Meursij 1643. Item

Acta Sanctorum mensis Februarij Tomis tribus in folio. Ibidem apud eundem 1647.

Acta Sanctorum mensis Martij, in quibus suam habuit ille partem cum Godefrido Henschenio, & Daniele Papebrochio. Prodiert post illius obitum Antuerpiæ ipsdem typis 1668. tomis tribus in folio

Pridem antea, varia ediderat carmina, & orationes, sed tacito ferè, vel alieno nomine. Latine vero ex Italico vertit

Litteras annuas Iaponiæ annorum 1628. & duorum subsequentium. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1638. in 8. Edidit etiam separatim

Vitam S. Liborij Episcopi calculo laborantium Patroni. Antuerpiæ apud Meursios 1648. in 8.

Breuem notitiam Italiæ ex Actis Sanctorum Ianuarij, & Februarij. Antuerpiæ apud Meursium 1648. in 8.

Post obitum prodierunt aliæ

Breues notitiæ triplicis Status Ecclesiastici. Monastici & Sæcularis excerptæ ex Actis Sanctorum vulgatis à Bollando, & Socijs. Antuerpiæ 1648. apud Meursium in 8.

* IOANNES BOLTHE natione Germanus, patria Monasteriensis in Vvestphalia, cooptatus Coloniae in Societatem anno sæculi labentis 7. ætatis suæ 24. Philosophiam in ea docuit, vota quatuor professus est; Ecclesiasten lingua Latina ad altiores scholas, & fœdales Parthenios Ecclesiasticos diu egit; Confessarius in Templo, & Catechista strenuus, ægrorum etiam lue insectorum Visitator sedulus; egentium præcipuè studiosorum, & ad supplicia condemnatorum consolator assiduus; plurium Aatholicorum ad Fidem Catholicam ductor feruens; demum annis, & laboribus confectus, post egregia patientiæ, & pietatis in morbo edita documenta, ex hac vita ad meliorem (vt speramus) commigravit Coloniae die 28. Martij 1658. Edidit varios pios libellos

De quinque Columnis contritionis; Coloniae typis Petri Brachel 1628. in 12.

Speculum ex speculis, seu Mores Cleri ex SS. Patribus Latine Coloniae 1644. in 12.

Scalam Iacob docentem pia in calum desideria. Coloniae 1627. in 12.

Iter vite, seu Orationem Dominicam explicatam. Ibidem 1637. in 12.

Sacram Fœderum normam. Ibidem 1638. in 12.

Laureolam SS. Ignatij, & Xauerij. Ibidem 1639. in 12.

Manna absconditum S. Eucharistiæ. Ibidem 1650. in 12.

Berromæum redituum, seu Canones Clericales. Ibidem 1642. in 12.

Auream Clauem Paradisi, seu virtutes 12. Christianas. Sub nomine Petri Colertij Coloniae 1643. in 12.

IOANNES BONIFACIUS natione Hispanus, patria ex Oppido del Castaña, diocesis Salmantinæ, annum agens vita 19. post studium artium, & Iuris Canonici ad Societatis Institutum se applicauit Salmanticæ anno salutis 1557. & cum ingenio, atque eruditione præstaret, & in splendidioribus disciplinis laudatè se posset exercere, non vulgi trutina, sed prudentium virorum statera rem æstimans maluit se ad pueros moribus informandos, litterisque erudiendos dimittere, quam speciosa, minusque vtilia sectari. Quam ob rem ex quadraginta, & nouem annis, quos in Societate traduxit, plus quam quadraginta vsque ad mortem docendis pueris impendit magna caritate, magna industria, magno fructu; eius enim opera, atque institutione, factum est, vt ex illius discipulis supra mille, & ducentos teste Iosepho Velasquio Carmelitano, reiecta sæculi vanitate, habitum Sacrarum Religionum induerint; alijque præterea multi vitam Christiano homine dignam traduxerint, magno Reipublice bono. Professionem emisit votorum trium solemnium, & tandem septuagenarius inter Tirones Villagarcia quasi Tiro in suis colloquijs, mortificationibus, alijsque virtutibus magna omnium ædificatione defunctus est die 4. Martij 1606. Scripsit Bonifacius

Christiani pueri Institutiones, adolescentiaque periculum. Burgis apud Philippum Iantam 1588. in 8. *Cum libri vnus, & rerum accessione plurimarum,* post aliam editionem priorem. Prodiit deinde etiam Ingolstadtij apud Ioannem Hertsfay 1607.

De sapiente fructuoso Epistolares libros 5. Accessit liber *Epistolaris de recta Institutione,* Post alias editiones Ingolstadtij apud Andream Angermarium 1606. in 8.

Epistolas, & Orationes varias

Historiam Virginealem De B. Mariae semper Virginis Vita, & Miraculis. Parisijs apud Michaellem Sonnum 1605. Coloniae apud Gualterum 1628.

* IOANNES BONNETVS natione Gallus, patria Tolosæ Societatem amplexus anno salutis 1599. ætatis 15. vota quatuor professus, complures annos docuit in ea Theologiam moralem magna cum auctoritate, & estimatione. Conciones habuit ad populum, pietatis, & solidæ doctrinæ plenas. Rexit Collegium Xantonense, & electus à Prouinciali conuentu, Congregationi Generali Octauæ interfuit; vir antiquæ probitatis, & multæ orationis, mira securitate, & fiducia in Deum; non sine odore sanctitatis obiit. Pietauij die 28. Februarij 1654. Scripsit Gallicè ediditque

Imaginem Sacram vitæ, & Doctrinæ Iesu Christi, siue Commentarios Paraphrasticos qua-

tuor Euangeliorum. Pietauij typis Mesnerijs 1634. in 4.

IOANNES BORDESIVS natione Gallus, patria Burdegalenfis adscitus in Societatem anno Domini 1577. ætatis suæ 17. vir incredibili ingenio, & non humanioribus solum, ac Philosophicis, Theologicisque litteris, sed omnium artium peritia instructus; nam, & Astrologiam eximie calluit, Musicam, Arithmeticam, Cosmographiam, Medicam, Picturam; plantarum quoque naturas, viresque herbarum; & pleraque Mechanicorum; Rhetoricam Mediolani primum, deinde in Gallia docuit; hic etiam Philosophiam, ac Theologiam, cum laude professus est. Auscitanum, & Aginnense Collegia Rector gubernauit. Sed virtutum eius ornamenta longe fuerunt etiam illustriora. Incredibilis in eo humilitas vt neminem præ se aspernaretur; nulli se ipse præhaberet, rusticorum hominum congressui, casis, cibo assuetus; Diuini cultus promouendi incredibili studio tenebatur. Nulli se labori, qui posset huic studio commodare, subtrahebat. Canadensem ipse Missionem, primus interprete apud Regem P. Petro Cottono procurauit: institutam impetrato ab aliquot nostrorum subsidio ab Vazatensi Episcopo promouit; suam illi operam, si Deo sic fuisset visum, addiderat. Sed nihilo hic præstitit minus, quam ibi fecisset difficillimis Missionibus, & expeditionibus susceptis. Angeriacum, quod est oppidum apud Xantonas sedo hæreticorum grege refertum, cum anno 1608. venisset, illud senticetum ita excoluit, vt noua propemodum soli facies videretur. Totos deinceps annos decem in Bearnensi durissima regione, per maximam rerum omnium difficultatem, tamquam ignotus in Orbis angulo, per omnem temporum inclementiam, pedes locis asperrimis iter corripiens, sæpe sub dio pernoctans, versatus est, vt interdicto sibi otio, & quiete, omnique oblectamento ingenti animi fortitudine perduraret. Hic eum conspicatus Adurensis Episcopus, D. Philippus Cospeau vir doctrina, & pietate celeberrimus, vili testum lacerna, vix bene ad retinendam vitam pastum, Apostolico more circumcursantem, exclamauit, o verè Virum Apostolicum, qui hac in ætate sexagenaria, animo est in Dei obsequium tam vegeto! sæpe nocturnis excitus vocibus, ad ægros, ad faucios in compitis iacentes excurrit immemor sui, & in Nosocomium perlatos corporis, animique præsidij recreauit. Nec semel sua sibi calceamenta detrahit, quibus inopum pedes confoueret. Afflictos recreabat alloquio; vlcerosos curabat, strumas, scabiem, vomicas ingenti caritate tractabat. Frequentes habebat Conciones, & cum Hæreticorum antesignanis congregiebatur, eo euentu, vt omnibus obstrueret ora, nec iam audeat quisquam cum ipso in arena descendere, nisi aliena veste se dissimularet; sicque igno-

tus

tus illos proliceret, fuit ibi ad Hæreticorum tribunal aliquando pertractus, conuictus peritus ac probris, tota Benearnia proscriptus, vno vix gradu à martyrio disiunctus. Obedientiæ tam fuit studiosus, vt ad nutum Superiorum nihil illi esset difficile, nihil humile, nihil loci, temporisue distractione insuperabile. Quanto B. Virg. amore teneretur, vel illud argumento est, quod illius peruigilia traducebat infomnis, confessionibus audiendis; quod eius memoriam animis hominum nitentur passim inferere; quod Senatorios etiam viros libriori sermone de Parthenijs sodalibus obloquentes, non sit veritus generosè compefcere; quod ædem ipsius Saranziensem religione iuxta, ac antiquitate nobilem, sed postremis bellis profligatam, quando aliter vindicare non potuit, contexta ab vltima origine historia decorauit. Tandem longa hydropo confectus, sanctè obiit inter Ciuium, & Canonicorum officia in Oppido S. Mariæ, haud Olorone procul in Benearnia die 2. Aprilis anno salutis 1620. ætatis 61. Religionis 42. iam dudum in ea quatuor votis solemniter adstrictus. Tanta fuit ad nuntium mortis eius populi concursio propter sanctimoniam opinionem, vt ocludi fores oportuerit aduersus vim multitudinis. Diu Ciues inter Canonicosque certatum est, vtrius exportandum ad funus cadaver cederet, nec componi lis potuit, nisi vtrisque succollandi vices darentur. Scripsit Gallicè librum inscriptum

Veri abusus prætorum abusuum Missæ, pro Responso ad B. Deloque Ministrum Castellæ Geloux. Burdigalæ per Millanges 1598. in 8. Item tacito suo nomine

Contra Et cætera Plesis Mornaij Caluiniſta, vbi ab isto Caluiniſta, contra S. Eucharistiam, & Missæ Sacrificium adferri falsa, & truncata ostendit graphicè. Tolosæ typis Colomerij 1600. in 8.

De Sacrificio Missæ, contra Caluinum

IOANNES BOVRGHESIVS natione Belga, patria Malbodiensis Societati duodeuicennis adscriptus Tornaci anno salutis 1591. tirocinium absoluit Romæ, & ibidem studia Philosophiæ, & Theologiæ emensus est. Professionem quatuor votorum emisit; fuitque vir præstanti eruditione, & præcipuis quibusque muneribus omnino par. Post traditam sex annis Philosophiam, & totidem Theologiam Scholasticam, & Moralem, bis rexit Collegium Valencennense annis vndeicim; Malbodiense tribus; Audomaropolitanum annis quinque, intruxit biennio Patres tertie probationis, bis à Comitibus Prouinciæ electus est, vt adiret Romam, primò ad Congregationem Procuratorum, postea ad Generalem Octauam. Inter cæteras eius virtutes eluxit perpetua quædam teneritas in Deum, & Cælites omnes, quorum memoriam quamuis studijs, negotijsque distentus cura diligentifouit. Hinc in rem diuinam peragenda

multò maximè intentus fuit, & in itineribus nihil æque cordi habuit, quam quotidianum Missæ Sacrificium, frequentem S. Eucharistiæ memoriam cuius aspectu mirificè recreabatur. Octogenarius Malbodij religiosè quieuit die 29. Martij 1653. Edidit in lucem varia his titulis.

Societas Iesu Deiparæ Virgini Sacre, sine de patrocinio, & cultu Deiparæ Virginis ad homines eiusdem Societatis. Duaci typis Balthasaris Belleri 1620. in 12.

De Bono Sodalitatis Parthenia, & officio boni Sodalis, Erga Deiparam Patronam, lib. 2. Antuerpiæ apud Martinum Nutium, & fratres 1622. in 12.

Vita, Passionis, & mortis Iesu Christi mysteria pvs meditationibus, & aspirationibus exposita cum iconibus. Antuerpiæ typis Henrici Aertfij 1622. & Coloniae 1624. sine iconibus in 12.

Exercitationes in 15. Myſteria Rosarij Deiparæ Virginis Mariæ cum imaginibus. Antuerpiæ, & Coloniae

Institutiones Christianæ pietatis, seu de contemptu mundi. Duaci typis Iacobi Maireſſe 1634. in 8.

De Humilitate Christiana, aduersus Stoicorum decreta, & Paradoxa Duaci apud Balthasarem Bellerum 1633. in 8.

Cato maior Christianus, siue De Senectute Christiana Libellus. Ibidem eodemque anno excusum in 8.

De Iubilæo Societatis Iesu, Librum Paræneticum anno seculari eiusdem. Duaci typis Bartholomæi Bordon 1640. in 8.

Aeternitatis trutina Christianis moribus, & actionibus expendendis accommodata. Duaci typis Viduæ Petri Auroij 1637. in 8.

Peregrinus Christianus moralis. Valencennæ apud Ioannem Boucher 1649. in 8.

Historia, & Harmonia Euangelica tabulis & questionibus explicata. Montibus typis Vvadræi 1644. in folio.

De continentia Christiana aduersus Epicureos huius temporis, Impios Lutheri, & Caluini affectas. Duaci typis Balthasaris Belleri 1638. in 4.

Lælius emendatus, seu de Amicitia Christiana. Duaci typis isdem 1637. in 8.

IOANNES BRANTVS natione Polonus, patria Posnaniensis Societati nostræ se applicauit anno salutis 1571. ætatis 18. Romæ studijs Theologiæ confectis, biennio in summo conscientie Prætorio (quod Sacram Pœnitentiariam vocant) ad D. Petri Confessarium egit. Inde reuersus in Poloniam, diu humaniores disciplinas, Diuinæ Scripturæ oracula, controuersas Fidei quæstiones, Posnaniæ, Vilnæque exposuit, hic Theologi lauream donatus. Pultouienſi, & Leopoliensij Collegijs præfuit. Vir fuit florentis ingenij, & ob suauitatem conuersationis omnibus mirificè carus, artis musicæ in paucis peritus.

H h h Obijt

Obijt Leopoli extremo Decembri, anno salutis 1601. ætatis 49. Societatis initæ 31. vota 4. pridem professus, magno & virtutum religiosarum exemplo, & sui apud omnes desiderio relicto. Adfuit funeri tanta celebritas, quantum se multis retrò annis nõ vidisse Ciuitas testata est. Clerus conuenit vniuersus, certatimque humeros feretro supposuerunt. Illustrissimus Archiepiscopus publica oratione tum defunctum, tum Societatem laudauit. Edidit in lucem Pater Ioannes Brantus contra Hæreticos

*Disputationem Theologicam De Iustificatio-
ne peccatoris contra nouum, vanum. ac pernicio-
sum iustitiæ imputatiuæ figmentum, in The-
ses distributam.* Posnanix 1591. Scripsit item varia

*Poemata Latina, & Polonica, quibus nu-
meros adiecit musicos, & in Polonia hodieque
vsurpantur.* Edidit etiam Polonicè

*Concionem in funere Illustriss. D. Georgij
Chodkiewicz Capitanei Ducatus Samogitiæ.*
Vilnæ 1596. in 4.

IOANNES DE BREBEVF natione Gallus, Normannus, Diocesis Baiocensis, ingressus in Societatem anno salutis 1617. ætatis 23. traiecit in Cannadam septentrionalem Americæ regionem, vbi labores Apostolicos viginti circiter annorum, in vinea illa spinis, & vepribus barbarie obsita exantlatos gloriosa mortè pro Christo coronauit. Sexennium ibi præfuerat nostris, laborum semper Dei causa appetens, spiritualis Coadiutor formatus. Tandem irruentibus hostibus barbaris in locum, vbi degebat, simul cum P. Gabriele Lallemant capti ambo denudati, sudibus & baculis membratim cæsi, etiam vnguibus euulsis, itaut nulla pars corporis à plaga esset immunis. Tum P. Ioanni præcisæ manus, contusum lapidibus os, insertis in fauces flammis lingua vsulata, P. Gabrieli infixæ subulæ, & aculei ferrei, vtrique sub alas, & renes admotæ candentes secures; ignita collaria collo circumdata, sic vt quilibet corporis motus nouum afferret cruciatum. Ad hæc picatis, resinatisque corticibus cinctos, circumdederunt medios, & admoto igne ambos vndique ambusserunt. Inter hæc tormenta tam atrocía Ioannes rupis instar immotus, silentio primum, perinde ac si sensuum expers esset, pertulit omnia. Tum verò quasi rediens in se, prædicare cæpit infidelibus, & fidelibus Christianis, qui circumstantabant ipsum Sociumque commiserantes, quæ opportuna loco, & tempori iudicabat. Sed carnifices ne loqui ulterius de Deo posset; os illi circulo cõstrinxerunt, labra concerpserunt, nares deformi vulnere truncarunt. Sub hæc ludibrio Sacri baptismatis, aqua feruenti iterum atque iterum ambo perfusi sunt. Priusquam ad palu alligarentur, ad quem excrucianti erant, ambo flexis genibus pignus, & instrumentum salutis suæ stipitem venerati amplexati, & deosculati sunt. Tandem P. Ioanni detracta pellis,

quæ caluam tegit; abscissi pedes, coxæ carnis ad ossa vsque decerpitis spoliata; altera mandibula bipertito securis ictu diffissa. Ambobus carnes in feminibus, sutis, brachiorum toris direptæ, frustatim & leuiter igne tostæ, in iporum conspectu à barbaris voratæ sunt. Plagæ carniū reuulsarum admotis candentibus ferramentis exasperatæ, discissum pectus, & exceptus sanguis, atque etiamnum calens auidè ab illis haustus est. Cor etiam spirantibus euulsum, & ne iterum Deum cuius causa hæc tolerabant, inter tormenta inuocare possent, vtrique ingestis in ora flammatis tædis, linguæ adustæ sunt. Sic ex hac vita mortali, per immanes cruciatus excedentes, ad coronas in cælo triumphales euolarunt. Porro de virtutibus planè Heroicis P. Ioannis, zelo animarum, studio perfectionis, assiduitate orationis, martyrij cupiditate, humilitatis denique, obedientiæ, mansuetudinis, caritatis, castitatis, paupertatis, & his similibus exemplis, qui plura cupit, legere ea poterit in tomo De Mortibus illustribus eorum, qui de Societate in odium Fidei occisi sunt, ad annu Domini 1649. quo illi gloriosè ambo occubuerunt, & Ioannes quidem 16. Martij, alter postredie. Nos ista inde decerpimus. Scripsit Ioannes

*Relationem Gestorum à PP. Societatis Iesu
apud Hurones in noua Francia annis 1634. &
1635. Gallicè.* Parisijs apud Sebastianum Cramoisy eisdem annis in 12.

* IOANNES BRISACIER natione Gallus patria Blesensis, natus anno sæculi fluentis 3. ad Societatem se aggregauit 1619. Lugduni, & tirocinium posuit Auenione. Humaniores litteras, & Philosophiam docuit, professionem votorum 4. emisit. Conciones sacras ad populum habuit: Missionem Castrensem in Prouincia Franciæ obiuit magno animo, nec minore fructu, adeo vt morti proximus dixerit, se omnes vitæ ante actæ annos pro nihilo ducere præ illis, quos in laboribus Castrensis consumpserat. Erat enim animo ad pericula intrepido, & ad omnia expedito, siue in fossis, siue in acie, siue in pellibus laborandum esset; sæpè miseris vitam, mulierculis honorem, Templis seruauit debitam reuerentiam. Semel Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum à nefario milite in terram abiectam, nihil sibi à furioso, & armato metuens reuerenter collegit. Rexit Collegia Aquense, & Blesense; Visitator iustrauit bipartitam Lusitanæ Prouinciæ, & suboffensum Regis animum reddidit placatum. Redux in Franciam Collegium Rothomagense & Domum Professam Parisiensem gubernauit, postea denuo ad labores Castrenses redijt, sed cum amplius ferendis non esset vitæ illius militaris incommodis, ætate ingrauescente, iterum Blesas se recepit, vbi deficientibus sensim viribus, post suscepta religiosè Ecclesiæ Sacramenta ad laborum præmia emigravit die 10. Septembris 1668. non sine magno mœrore ciuium, qui

eximium Vrbs suæ decus se in eo amisisse doluerunt. Scripsit Idiomatico Gallico

Iansenismum confusum in Aduocato Domini Callagani. Parisijs apud Florentinum Lambert 1651. in 4. Item.

Innocentiam, & veritatem recognitas in probationibus inuincibilibus male fidei D. Callagani, quod seruiret pro responso ad librum ipsius inscriptum. Innocentia, & veritas defensione Parisijs 1653. in 4.

IOANNES BRISSELIVS natione Belgapatria Louaniensis, cooptatus in Societatem Tornaci anno salutis 1602. ætatis 20. Eloquentiam annos aliquot Antuerpiæ cum laude docuit: potissimam vitæ partem egit Romæ Præposito Generali ab Epistolis ad Prouincias Septentrionales, vbi & votorum 4. professionem emisit, & demum anno salutis 1634. ad diem 12. Martij mortalitatis debitum perfoluit. Vir fuit placidis moribus, & amabilis ob coniunctam cum disciplinæ seuerioris obseruantia suauitatem. E Belgico latinas fecit

Meditationes Sacras Caroli Scribani. Antuerpiæ apud Martinum Nutium, & hæredes 1615. in 8.

IOANNES BROSSARDVS natione Gallus, patria Tutellensis apud Lemouicenses, adscriptus Societati anno Domini 1580. ætatis 20. post traditas humaniores disciplinas & Philosophiam, Collegio Biterrensi præfuit, & Camberiensis secundum. Fuit etiam Turnoni studiorum præfectus. Obijt Roannæ, spiritualis Coadiutor pridem formatus, die 10. Ianuarij anno 1636. Edidit

*Librum contra Chamærium Ministrum, qui
cum antea disputauerat.* Turnoni apud Claudium Michaellem.

* IOANNES BRVEIL natione Gallus, patria Parisinus admissus in Societatem anno reparatæ salutis 1624. ætatis 22. in ea seruauit Deo in domesticis officijs Coadiutoris Temporalis cum laude diligentia, humilitatis, obedientiæ, & caritatis. Vixit aliquamdiu Romæ in officio Adiutoris P. Assistentis pro Gallia. Reuersum inde in Galliam, & vacantem exercitijs spiritualibus S. P. N. Ignatij Diuione vbi Aedituum agebat, morbus corripuit, & Cælo (vt fas est sperare) transmisit die 27. Aprilis 1670. Cum Architecturæ, & graphidos peritus in paucis esset, Edidit tacito suo nomine, & triplice volumine, idioma Gallico *Perspectiuam practicam, Pictoribus, Incisoribus, sculptoribus, Architectis necessariam.* Parisijs apud Melchiorè Tauernier 1642. in 4.

Eiusdem partem secundam Parisijs apud vi-
duam Francisci l'Anglois 1647. in 4.

Eiusdem par. 3. typis iisdem 1649. in 4. Itē
Artem vniuersalem fortificationum. Parisijs
apud Iacobum du Boueil 1665. in 4.

IOANNES BVCELLENVS natione Italus patria Brixienis, Societati nomen dedit Græcij in Prouincia Austriæ anno Domini

1617. ætatis 17. & vota 4. nuncupauit. Eloquentiam docuit pluribus annis & Nostros adolescentes & externos; tum iussus Tirones nostros ad Societatis normam formare, Domus probationis ad S. Annæ, Viennæ decennio Rector fuit. Gubernauit etiam Collegia Pofonij, & Cassouix, & demum totam Prouinciæ Austriæ magna cum prudentia, & caritate, suauiter, fortiterque exigendo obseruantiam regularem ad normam Instituti, cuius imprimis peritus erat. Magnæ, & prope continuæ erat coniunctionis cum Deo per orationem, cui vt plus indulgeret per solidos 30. annos quotidie horam surgendi præueniebat, eoque æstu intendebat, vt affectus sæpè in voces erumperent, & transeuntes ante fores cubiculi inflammarent. Missæ sacrificium ita obibat, vt audientibus pietatem ingingeret, & è sæcularibus complures eam horam opperirentur, qua, vt aiebant illi, Sanctus ille senex ad aras faceret. Horas Canonicas, vt plurimum ante Ven. Sacramentum humi prostratus recitabat. Annua S. P. N. Exarcitia pridiano ieiunio auspicabatur, è quibus semper se ipso maior videbatur prodire. Sermo illi omnis, mentem in Deo fixam, animumque Diuino amore inflammatum loquebatur, & tum sæculares, tum ex nostris complures ingenuè fassi sunt se ex eius colloquijs mirum quantum in Diuinum amorem fuisse excitatos. Quantus verò Amator Dei, tantus extitit osor sui. Hinc nihil concessit sensui, quod necessitas non exigeret. Corpus suum vt iumentum grandis anima tractauit duriter, & omni afflictationum genere subegit. Audita sūt à vicinis quotidiana flagra, obseruatæ humi cubationes, abstinentiæ, ieiunia, & etiam in minimis continua sui mortificatio. Lectus illi durus; apparatus eius vilis, fedes vnica; eamque sine omni sustentaculo. In ipso Triclinio, & alijs confessibus obseruatus est, per amplius 30. annos nunquam se reclinauit. Nulla vnquam licet omnibus consueta, contra manuum frigus, hyberno tempore admisit munimenta; nihil in cibis delicatum, nihil in habitatione commodatum, nullum etiam in supremo Prouinciæ magistratu, vel in vltimo senio passus est sibi præstari à Fratribus laicis obsequium; quare & ipse sibi aquam asportabat, ipse cubiculum verrebat. Vir iam sæpius Rectoris, atque etiam Præpositi Prouinciæ munere functus, bibliothecæ curam suscepit, in eaque libros quot hebdomadis, & ipsum bibliothecæ solum scopis emundabat. Itinera pedes confecit etiam in Magistratu constitutus, cum tamen alijs sollicitè de commoditate aliqua prouideret. Ipse vultus, oculi gestus, incessus, verba modestissima prodebant animi demissionem, quæ etiam Potentiorum animos sibi conciliabat. Fuit aliquando è subditis, qui eum indignè tractaret, sed modestè silentem, & prope mutum, id solummodo dicentem, se & hæc, & peiora mereri. Mira &

Prodigijs affinia de cœlestibus fauoribus illi exhibitis narrantur, sed hæc forte ab alijs traduntur typis. Tandem vitam sanctam septuagenarius simili conclusit exitu Viennæ die 13. Nouembris 1669. magno sui relicto desiderio & apud omnes viri perfecti nomine. Edidit.

Officinam Epithetorum appellatiuerum, & nominum propriorum, Viennæ typis Matthæi Formicæ 1637. in 12. Reddidit ex Italico Latinè, & suppresso suo nomine vulgavit

Christophori Borri relationem de Cocincis. Viennæ apud Michaellem Rictium 1633. in 8.

Achillis Gagliardi Compendium Christianæ perfectionis. Typis eisdem eodem anno in 16.

Martini Roa de statu Animarum Purgatorij. Ibidem eodem anno in 16.

2. *Gregory Ferrarij Vitam spiritualm descriptam per spiritum sanctum Psalmo 17. Viennæ typis Matthæi Formicæ 1637. in 8.*

1. *Praxim meditandi Mystera Christi Domini Nostri, B. Virginis, & Sanctorum. Ibidem typis, & anno in 16.*

Vincenij Carasæ Fasciculum Myrrhæ de V. Christi vulneribus Viennæ

Francisci Cerealis Presbyteri Cremonensis Ideam Sacerdotum. Viennæ 1642. in 8.

Gregory Ferrarij selectos affectus Sponsæ Cœlestis, & Animæ deuotæ excerptos ex Canticis. Viennæ typis Matthæi Cosmerouij 1651. in 8. Edidit apposito suo nomine

Meditationes de Passione Christi, opus prodromum. Viennæ typis iisdem 1655. in 8.

Cæcum Hierichuntinum. Iisdem typis, & anno

Asceticarum considerationum Tomum 1. de Deo Creante, seu Creatione, sine, medijs. Viennæ typis Cosmerouij 1666. in folio

Asceticarum considerationum Tomum 2. de Triplice peccato Luciferi, Adami, Caini; Ibidem typis iisdem 1667. in folio

Asceticarum considerationum Tomum 3. de secundo modo Orandi. Viennæ iisdem typis 1668. in folio

Asceticarum considerationum Tomum 4. in duos libros bipertitum De creatura ad penitentiam dispositione, Morte, Inferno, &c. Ibidem 1669. in fol.

Asceticarum considerationum Tomum 5. posthumum. De Christo Duce, & deuotione erga Deiparam. Iisdem typis 1671. in fol.

Plures Tomos paratos habebat, sed mors intercessit.

* IOANNES DE BURGOS natione Mexicanus, patria Angelopolitanus, parentibus nobilitate, & opulentia conspicuis, & origine Hispanis, Societati se adiunxit anno salutis 1612. ætatis 18. & professione votorum quatuor se adstrinxit Missionarium diu egit; rexit Collegium Vallisoletanum, Queretarense, & Mexicanum S. Annæ. Vir Sacræ eruditione clarus, & Sacræ Inquisitionis

ni à Censuris, seu Qualificator. Pro sua quæ fertur in Deiparam pietate. Edidit Hispanicè

Discursus Panegyricos de Domo Lauretana. cum auctario ad historiam Tursellini usque ad annum 1659. Madriti typis Iosephi Fernandez de Buondia 1671. in folio

IOANNES BVSAEVS natione Belga, patria Nouiomagensis adolescens in ipso ætatis flore annum agens 16. Calendis Iulij anno salutis 1563. Societatem nostram complexus est. Deinde ad nostrum Institutum informatus primum litteras humaniores, ac Philosophicas docuit, tum Romæ Theologiam didicit, in qua eos fecit progressus, quos postea docendo, & scribendo ostendit. Nam, & Sacram Scripturam, & Theologiam, quæ via, & ratione philosophatur, & Quæstiones de moribus annos ferè 22. Moguntia professus est, innocentia, prudentia virtutumque religiosarum opinione clarus. Iuuentutem Moguntinam ad omnem pietatem, præsertim Deiparæ cultum, annis benè multis in Congregatione eidem Dei Matri sacra, singulari Urbis, patriæque emolumento formauit assidue: simul domesticorum profectum spiritualis magister sedulo promouit. Incredibilem animi candorem cum eximia eruditione coniunxit. Extrema ætate quamuis fractus laboribus inusitato capitis dolore torqueretur, se tamen totum ad studia pietatis promouenda contulit, tum aliorum factus illustrando, tum ex peregrino Idiome Latino faciendo, tum proprios etiam conscribendo, donec tandem morbo confectus obiit magno sui desiderio relicto Moguntia 30. Maij anno Christi 1611. suo 64. Religionis 48. Professionis 4. votorum 28. Edidit quæ sequuntur

Disputationem Theologicam, de Ieiunio, & delectu ciborum aduersus Chemnitium, & cæteros nouatores Moguntia apud Gasparem Behem 1581.

Disputationem de Persona Christi aduersus Vbiquetarios Ibidem 1583. in 4.

Disputationem Apologeticam pro Calendario Gregoriano aduersus Iacobum Herbrandum Doctorem Lutheranum Tubingensem. Ibidem 1585. in 4.

Disputationem de Descensu Christi ad Inferos, aduersus decretum libri Concordiæ Lutheranorum. Colonia 1585. in 4.

Apodixin Theologicam pro ritu orandi Rosarium Beatissimæ Mariæ Virginis 20. propositionibus comprehensam. Moguntia 1587.

Rosarij Hiperaspistem, hoc est depulsionem caillationum, quibus Calvinista quidam Heidelbergensis eiusmodi Apodixin obscurare frustra conatus est. Herbipoli 1588.

Apologiam Disputationis de Persona Christi caillationibus Stephani Gerlachij Vbiquistæ oppositam Moguntia 1588. in 4. & 1609. in 4.

Refutationem duplicem caillationum à Stephanano

phano eodem Apologetico obiectarum. Moguntia 1591. 1594. & 1596.

Responsonem ad Theses Theologorum Lutheranorum Marpurgensium de Missa Pontificia, & Cena Dominica profanatione. Moguntia apud Gasparem Behem 1588.

Disputationem Theologicam de Baptismi necessitate, & de Baptismo Constantini Magni. Moguntia 1589.

Paradoxa 30. Gasparis Schunenckfeldij Hæresiarche de toto Christo Deo, & Homine, in statera Sacræ Scripturæ, Sanctorum Patrum, & rationis expensa, & cum Vbiquetariorum dogmate collata. Moguntia apud Henricum Breem 1595. in 4. Adhæc in lucem emisit

Petri Blesensis Bathoniensis in Anglia Archidiaconi opera correctæ, & notationibus illustrata. Moguntia typis Ioannis Albini 1600. relata sunt in Bibliothecam Patrum Tomo 12. Parte 2.

Ioannis Tritheimij opera de Ecclesiasticis Scriptoribus. Et vtriusque Appendicem Moguntia 1602. & 1606.

Anastasy S. R. E. Bibliothecarij historiam de Vitis Summorum Pontificum, usque ad Nicolaum I. adiectis duabus alijs Vitis ex Guilielmo Bibliothecario cum varijs lectionibus Mss. Cod. Moguntia typis Albini 1602. Accessit

Luidtprandi Ticinensis Diaconi (vel potius alterius) opusculum de Vitis Summorum Pontificum. Item

Abbonis Floriacensis Epitomen de Vitis Pontificum ex Anastasy historia excerpta. Moguntia 1602.

Hincmari Rhemensis Episcopi Epistolas nonnullas nunquam editas, cum Notis breuibus. Accessit

Vita S. Vvighberti Socij S. Bonifacij Archiepiscopi Moguntini, & B. Aupertij Bingionum Ducis auctore S. Hildegarde Moguntia 1602. Exstat eius Hinimarus in Bibliotheca Patrum Tomo 9. Parte 2.

Ioannis Tritheimij Opera pia, & spiritualia omnia. Moguntia typis Ioannis Albini 1605. in folio

Paralipomena opusculorum Petri Blesensis, & Ioannis Tritheimij aliorumque. Moguntia typis Balthasaris Lippij 1605. in 8.

Edidit præterea de suo

Enchiridion piarum meditationum in omnes Dominicas, Sanctorum Festa Christi Passionem, &c. Moguntia typis Balthasaris Lippij 1605. in 12. Duaci à Balthasare Bellerio 1619. & 1626. in 16. & alibi sæpe recusum

Modum rectè meditandi de rebus Diuinis Moguntia 1606.

Panarium hoc est Arcam medicam, varijs diuinæ Scripturæ, præscorumque Patrum Antidotis aduersus animi morbos instructam. Moguntia apud Ioannem Albinum 1608. in 4.

Viridarum Christianarum virtutum, ex Sacrosanctæ Scripturæ, Sanctorumque Patrum

Sententijs constructum. Concionatoribus longe vtilissimum. Moguntia apud Ioannem Albinum 1610. in 8.

De Statibus hominum. Opus posthumum. Moguntia apud Ioannem Albinum 1613. in 4. Idem Pater Ioannes Busæus ex Italica lingua in Latinam vertit varias

Litteras Indicas Japonicas, Chineses datas ab anno 1591. usque ad 1600. Moguntia Colonia, & alibi impressas

Vincenij Brunij meditationum tomos 4. & Tractatum de Sacramento Penitentia. Colonia 1598.

Fulvij Androtij Opuscula de Frequenti Communione, & de Passione Domini; illud Moguntia apud Ioannem Albinum 1598. hoc Colonia per Arnoldum Mylium 1603. Vtrumque simul recusum, Colonia per Petrum Henningium 1612. in 12.

Luca Penelli Meditationes de S. Eucharistia Sacramento. Colonia 1600. in 12.

Eiusdem de Vita Christi, & B. Virginis. Ibidem 1601.

Gasparis Loartis de 15. Mysterijs Rosarij Francisci Ariæ de Imitatione B. Virginis Tractatus. Colonia per Arnoldum Mylium 1602. in 12.

De Profectu spirituali De Diffidentia sui, & De Mortificatione. Colonia per Arnoldum Mylium 1603. in 12.

Bartholomæi Riccij Instructionem meditandi.

Roberti Cardinalis Bellarmini Responsonem ad Doctorem Theologum de Censuris contra Venetos

Stimulum virtutum Guilielmi Baldesani. Moguntia 1595.

* IOANNES DE BVSSIERES natione Gallus, patria Belloiacensis in diocesi Lugdunensi, natus anno sæculi præterfluentis septimo, Societati se addixit 1631. & vota 4. solemniter concepit. Rhetoricam, & humaniores litteras professus est annis vndecim. Scholis præfuit septennio. Vtriusque Iuris Doctorali laurea ante ingressum in Societatem insignitus. Rexit Nostros Matisconæ, & in Domo 3. probat. Lugduni, modò superstes in Collegio Lugdunensi, & in Historijs versatissimus edidit

Descriptiones Poëticas carmine Gallico Lugduni per Ioannem Demenez 1648. in 4.

Rheam liberatam, Poëma Latinum typis iisdem 1650. in 12.

Scanderbergum Poëma Latinum; cui in secunda editione adiuncta sunt

Idyllia, Eclogas, &c. Lugduni per Ioann. Girin. 1662. in 12.

Flosculos Historiarum sæpius recusos. Lugduni apud Deuemet 1659. Editio 4.

Historiam Francicam tomis 4. in 12. 1660. Auctam, & recusam duobus tomis in 4. Lugduni 1671.

Basilicam Lugdunensem. Ibidem per Barbier 1662. in fol.

Historiarum hortum Gallicè duobus voluminibus in 12. Lugduni per Ioannem Girin 1668.

Meditationes pias in singulos anni dies, Gallicè Tomis 4. in 12. Lugduni typis iisdem 1669.

Conciones P. Ioann. Pauli Oliva Generalis habitas in Palatio Apostolico, ex Italico Latine redditas duobus Tomis in 4. typis iisdem 1665.

Concionum eiusdem Tomum 3. Moguntia apud Ioannem Baptistam Schonuefer 1668. in 4.

Vitam S. Ignatii de Loyola. Gallicè Lugduni apud Antonium Molin 1670. in 12.

Vitam S. Francisci Xaverij, Gallicè iisdem typis anno, & forma

IOANNES BVZELINVS natione Belga, patria Cameracensis Societatem ingressus anno 1590. ætatis 19. Vir egregia suauitatem, sacrarum Historiarum, atque annalium callentissimus; diligentissimus inuestigator Antiquitatis. Multa parantem mors occupauit Insulis 18. Cal. Nouembris anno salutis 1629. ætatis 55. Religionis 36. à suscepto spiritualis Coadiutoris gradu 16. Edidit in lucem Latine

Triumphum, quo Sancti Martyres Victor & Socij, ab Vrbe Roma Insulas inuecti sunt, & in Templo Societatis Iesu collocati. Insulis apud Petrum de Rache 1612. in 8.

Annales Gallo-flandria ab annis plusquam 1300. Duaci typis Marci Vvion 1624. in fol.

Gallo-Flandriam, siue Gallo-flandria descriptionem, eiusque antiquitates Sacras, & profanas. Ibidem 1625.

IOANNES CACHETVS natione Lotharingus, patria Nouo-Castrensis in Diocesi Tullenfi in Societatem adscitus est anno 1630. ætatis suæ 16. Humaniores disciplinas aliquamdiu professus in Coadiutorum spiritualium gradum adscriptus est. Vir fuit compositis valde moribus, mansuetudine, ac patientia singulari, iudicio solido, ingenio facili, & quibusuis facultatibus pari, sed corpore tam infirmo, vt cum ad superiores disciplinas, natus videretur, coactus in amæniorum studio subsistere, Philosophiam Christianam vberiore prouentu, quam si speculando professus esset, doloribus æquo animo perferendis, exercuit. Continuo pene capitis dolore, respirandi difficultate, torminibus, stranguria, calculo, membrorum omnium imbecillitate laborabat. In summis illis cruciatibus aiebat, nulla re se vehementius angere quod verbum minus religiosum, sibi per impatientiam excideret. Post tertium diem cum litteras S. Francisci de Sales manu scriptas corpori applicuisset, eodem ferè temporis, ac loci vestigio calculum non mediocre eiecit. Demum post multa patientiæ docu-

menta ad omnium præmia migravit Mussiponti die 22. Decembris 1634. Scripsit Gallicè, & edidit

De horrore peccati. Mussiponti typis Gasparis Bernardi 1634. in 4.

Vitam S. Isidori. Mussiponti in 12.

Vitam S. Iosephi Canonici Regularis Ordinis Præmonstratensis. Mussiponti apud Gasparem Bernardum 1632. in 12.

Gallicè interpretatus est ex Hispanico.

Nicolai Arnaya Collationes Spirituales. Parisijs apud Sebastianum Chappellet 1630. in 4.

Ex Italico autem

Vitam Ioannis Berckmanni Societatis Iesu à Virgilio Cepario scriptam. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1630. in 8.

Vita Beati Francisci Borgie Compendium. Mussiponti in 12.

IOANNES CAILLET natione Belga, patria Duacensis ingressus in Societatem anno 1605. ætatis 28. Græcas litteras aliquamdiu professus est, & spiritualium Coadiutorum albo adscriptus. Vir fuit magnæ sui despicientiæ, eximie in superiores obseruantia, rari in perfecta Regularum etiam minimarum obseruatione exempli. Obijt Duaci 4. Septembris 1628. natus annos 51. Scripsit

Sex Tomos, quibus illustra Sanctorum Virorum exempla, & facta lectissima per singulos anni dies digeruntur

* IOANNES CAMACHIVS natione Hispanus, patria Gaditanus, natus anno sæculi ineuntis primo Societatem amplexus est 1617. & emensis in Bœtica studiorum spatijs, ad animarum lucra nauigauit ad Indos in America, & votorum quatuor professionem edidit Quiti in Regno nouo 1636. Theologiam ibi multis annis explicuit, & Conciones ad Hispanos habuit, & demum ibidem multa bonorum operum fruge cumulatus, ad laborum mercedem à Deo euocatus est die 20. Iunii 1664. Edidit Latine

De Vita spirituali perfectè instituenda compendium ex operibus P. Iacobi Alvarez de Paz. Valentia 1650. in 4.

IOANNES CAMEROTA natione Italus, patria Grauinensis in Apulia ex patritio stemmate Genuensi Adornorum, vti affirmant Ioannes Hieronymus Mari Antistes Altamuranus, & Carolus Pintus in Carminibus suis præfixis libro de Sacramentis, Domitij Camerota, qui fuit germanus frater nostri Ioannis. Natus est Ioannes anno salutis 1559. & Deo se in Societate dicauit 8. Octobris 1572. & votorum quatuor professionem emisit. Vir fuit omni litterarum genere egregiè instructus; quique diu Philosophicas, ac Theologicas cathedras Neapoli moderatus, studiorum quoque Præfecturam ibidem gessit; Electus à Conuentu Prouinciali, Congregationi Generali Sextæ interfuit Romæ, cum iure suffragij. Subinde Theologum Præpositi Genera-

neralis, ac Censorem librorum à Societatis Scriptoribus imprimendorum annos facile viginti egit. Rexit olim in Prouincia Neapolitana Collegium Cosentinum; & in senili ætate Vice-Præpositus Domum Professam Romanam, ex qua vir religiosissimus, & multarum palmarum, migravit ad Dominum die 7. Februarij 1644. Edidit suppresso nomine

Catalogum quorundam de Societate Iesu, qui pro fide, vel pietate sunt interfecti ab anno 1549. vsque ad annum 1603. Neapoli apud Tarquinium Longum, & Cracouia apud Nicolaum Lob, vtrobique 1606. Item Italice

Odas spirituales cum adiunctis modis musicis pro Doctrinæ Christianæ studio promouendo.

IOANNES CANÆVS, seu CANAYE natione Gallus, patria Parisiensis, Societatem anno 1611. ætatis suæ 17. iniuit, & vota quatuor nuncupauit. Per omnia Societatis ministeria virtutis suæ exempla præclara dedit. Docuit litteras humaniores; Conciones ad populum habuit. Rector Collegijs Molinensi, & Blesensi præfuit. Missionarium egit in Castris Christianissimi Regis annis 22. tam indefesso labore, & tanto militum bono, vt singularem propterea à viris Principibus, ipsoque Rege laudem sit consecutus. Septuagenario quippe maior visus est cum militibus excubias agere, ne eius opera indigerent in articulo mortis, omnium inuigilans saluti, eosque in periculis diu, noctuque comitans. Demum plurimis defunctus laboribus, ad æterna stipendia euocatus obijt Rothomagi die 26. Februarij 1670. Scripsit Gallicè

Elogium Ludouici XIII. Regis Christianissimi de capta Rupella. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1629.

Reddidit præterea Gallicè collectas à se in vnum, atque edidit

Sanctorum Patrum multas Epistolas de Vanitate mundi. Typis iisdem 1628. in 8.

Ipsius etiam sunt carmina aliqua in libro, qui inscribitur

Triumphus de Rupella capta 1629.

IOANNES CANISIVS natione Belga, patria Neomagensis, magni Petri Canisij non degener pronepos, admissus in Societatem Romæ anno salutis 1597. ætatis 28. Tirocinium absoluit Treuiris. Hic cum Moralis Theologiæ Magister esset, ad Ciues Concionator, auditorque Confessionum pene assiduus, residui tamen temporis aliquid nancisci solebat, vt ad agrestes excurreret. Biennium versatus est in Castris Regijs Belgicis; frequenter conferuit manus cum hæretico, & vbicumque fors tulit, vt in hoc hominum incideret genus, acri eos animo semper exigitauit. qua ex acie, vt copijs instructor semper redibat, ita paratior industrijs ad hostes impugnandos. Obijt Vvinoci-bergis anno salutis 1613. ætatis suæ 42. ab ingressu in Societatem 16. Scripsit

Volumen contra Hæreticos

* IOANNES CARDENAS natione Hispanus, patria Hispalensis, Societatem amplexus anno sæculi labentis 27. ætatis suæ 15. votorum quatuor nuncupatione se obstrinxit. Philosophiam sexennio professus est. Rexit Collegium Marcenense tertio, & Domum probationis Hispalensem; tum totâ Prouinciam Bœticâ Domum Professorum Hispali moderatur. Edidit pro sua pietate in Beatissimam Virginem, Tractatum inscriptum

Geminum sidus Mariani Diadematis, siue Duplex Disputatio de Infinita dignitate Matris Dei, atque de eius Gratia habituali infinita simpliciter. Hispali 1660. in folio. Item

Crisim Theologicam bipartitam, siue Disputationes selectas ex Morali Theologia in duas partes, distinctas. Lugduni sumptibus Laurentij Arnaud, & Petri Borde 1670. in folio Edidit etiam Hispanicè

Vitam Ven. Virginis Damianæ, quæ vixit, & obijt Marienæ. Hispali typis Ioannis Cabezas 1675. in 4.

IOANNES CAROLVS DE LA FAILLE natione Belga, patria Antuerpiensis, natus anno 1597. Societatem ingressus est cum annum ageret 16. & vota quatuor emisit. Vir magni ingenij, & cum cæteras disciplinas, tum verò egregiè Mathematicas triennio sub Gregorio à S. Vincentio hauserat, quas in Collegio Dolano apud Sequanos primum, sexennio; dein Louanij biennio, demum in Academia Regia Madritensi ab ipso eius exordio multis annis professus est. Illum Erycius Puteanus in vindicijs circuli Vrbaniani, Clarissimum vocat Professore Regium, qui non doctrinam modò omnem, sed & probitatem diuina mente complexus sit. Illi dum Matriti degeret, Rex Catholicus Philippus IV. Filium suum Serenissimum Ioannem Austriaicum Mathematicis institutionibus imbuendum dedit, quo in munere vsquè adeò Serenissimo Psincipi fecit satis, vt postea ipsum secum voluerit comitem, quocumque pergebat, siue in Siciliam, siue in Gotholauniam, vt eas tamquam Prorex gubernaret, siue quando Neapolim profectus est classis, & Exercitus Regij Ductor supremus. Hinc defuncto P. Ioanni Barcinone die 4. Nouembris 1652. post vnde quadraginta annos vitæ Religiosæ singulari innocentiâ, & accurata regularum obseruantia traductos, iussit Serenissimus apponi suo nomine hoc Epitaphium Magistro suo

R. P. Ioanni Carolo de la Faille
Antuerpiano, Societatis Iesu Sacerdoti
Religiosæ vitæ innocentia,
Et Mathematicis disciplinis inclyto,
Sæculi nostri Archytræ,
Qui obijt Barcinone pridie Non. Nouembris
Anni MDCLII.

Seren. Princeps D. Ioannes Austriaicus
Gotholanæ pro Rege Gubernator
Magistro suo incomparabili.

H. M. P. C.

Edidit Ioannes Carolus
Theoremata de Centro grauitatis partium
Circuli, & Eclipsis. Antuerpiæ ex officina
 Ioannis Meursii 1632.
Theses Mechanicas. Dolæ circa annum
 1625.

* IOANNES CAROLVS HORVVAR-
 DVS natione Germanus, gente Boius, patria
 Monacensis, susceptus ibidem in Societatem
 anno sæculi voluentis 30. ætatis suæ 19. vota
 quatuor professus est. Missus in Aultriam do-
 cuit Græci Philosophiam, & Theologiam,
 tum Scholasticam, tum Moralem, & Sacras
 litteras est interpretatus magna commendatio-
 ne doctrinæ, & virtutis. Decessit Viennæ die
 14. Ianuarij 1655. Edidit

Elucubrations Philosophicas de Corpore
Naturali, eiusque passionibus. Græcij typis Aca-
 demicis 1647. in 16.

IOANNES CHEVALIER natione Gal-
 lus, patria Perticensis in Diocesi Sagienti an-
 no 1627. ætatis 17. in Societatem ingressus vo-
 ta quatuor nuncupauit. Docuit humaniores
 litteras, & Philosophiam, & Concionatorem
 annis aliquot egit. Missus in Insulas Ameri-
 cæ religiosè obiit in illa S. Christophori, die
 31. Octobris 1649. Huic per errorem tribuitur

Prolusio Poetica, cuius alter de quo mox
 agetur, est auctor

Hic vero edidit
*Responsonem Ecclesiasticam cuiusdam ad Re-
 ligiosam Ordinis Ebraldi cum apologia*
eius Ordinis. Parisijs per Michaellem Goli 1641.
 Item Gallicè reddidit è latino

*Vitam B. Roberti Arbressellensis Fundato-
 ris Ordinis Fontis Ebraldi*. Flexiæ typis Geor-
 gij Griueaum 1647. in 8.

* IOANNES CHEVALIER alter na-
 tione Gallus, patria Burgundo-Sequanus Dio-
 cesis Bisuntinæ, vicennis Societatem amplexus
 est anno sæculi voluentis 7. Virginitatis ser-
 uandæ causa. Rhetoricam & amariore litteras
 septennio professus est, & cum natus ad
 musas suauiores videretur, has totis 30. annis,
 quibus Scholarum Præfecturam gessit in Fle-
 xiensi Collegio identidem excoluit. Verum
 præcipua illius cura fuit perfectæ virtutis stu-
 dium, ad cuius metam omnibus viribus cona-
 batur pertinere, prout constat ex eiusdem
 autographis post obitum repertis. Amore di-
 uino ita æstuabat, vt ardorem ferre non valens
 exclamarit non raro, O amor! O faces! O
 incendia pectoris! Nec otiosus erat amor ille,
 sed foras erumpebat ignis, qui ardebat intus,
 & proximos inflammat. Nam sæpius excur-
 rens ad pagos adiacentes, singulari fructu eni-
 tebatur vbique discordias comprimere, inimi-
 cos inter se conciliare; sacrilegos & vitiorum
 immersos cæno, ad poenitentiam excitare; ad
 hæc Nosocomia, & carceres frequenter inuise-
 bat, & quidquid vacui temporis ab officio nan-
 cifcebat, totum in huiuscemodi operibus ca-

ritatis collocabat. Miro amore prosequatur
 Christum Dominum, eiusque sacram Passionem
 & in S. Eucharistia præsentiam. Beatissimam
 Virginem (quam Matris suæ nomine appella-
 re solebat) tenerrimo colebat affectu, & ru-
 mor non varius fuit; Hanc se illi sæpius spe-
 ctabilem exhibuisse certè constat multas ip-
 sum à Deipara gratias singulares pro infirmis,
 & alijs impetrasse. Ab illa etiam obtinuisse
 creditur florem Virginitatis, quam à puero il-
 libatam seruauit. Quin, & ab Angelo Custode
 nocte quadam, renes sibi fune veluti cingi
 sensit tam arctè, vt in clamores eruperit, pro-
 fuisseque id sibi contra carnis illecebras co-
 gnouit. Obedientiæ, paupertatis, humilitatis
 fuit cultor insignis; S. Patris Ignatii Filius di-
 gnissimus, & in eo etiam imitator egregius,
 quod cum tot donis à Deo illustratus fuerit,
 ea tamen diligenter studuerit occultare, quod
 inter virtutes S. P. N. postrema non fuit. Bien-
 nio ante obitum totus fuit in feria considera-
 tione mortis, & præparatione ad hanc, prout
 patuit ex sermonibus familiaribus assidue de
 ea habitis. Tandem ardentioribus Diuini
 amoris ignibus succensus, & varijs morbis at-
 tritus post suscepta ritè Ecclesiæ Sacramenta
 inter oscula pendentis è cruce Christi placidissi-
 me animam suo Creatori reddidit Flexiæ,
 die 4. Decembris 1644. Spiritualis Coadiutor
 pridem antea formatus. Edidit

Heroicas Panegyres ad Ludovicum XIII.
Regem Christianissimum capta Rupella. Flexiæ
 apud Geruasiu Laboë 1629. in 4.

Lyrice ad Patres Societatis Iesu in oram
Canadensem transmittentes. Flexiæ apud Geor-
 gium Griuean 1635. in 4.

*Carmen Encomiasticum de S. Martino Tu-
 ronensium Episcopo*. Flexiæ iisdem typis 1636.
 in 4.

*Prolusionem Poeticam. sive libros singula-
 res Carminum Heroicorum Lyricorum variorum*
Epigrammatum. Flexiæ typis iisdem 1638.
 in 8. Quæ recognita, & multum aucta prodie-
 runt iterum ex eadem officina Georgij Gri-
 ueau hoc titulo

Polyhymnia, sive variorum Carminum libri
septem. Flexiæ 1647.

IOANNES CIERMANS natione Bel-
 ga, patria Siluæducensis iuuenis ad Societa-
 tem venit anno 1619. Quatuor vota professus
 anno 1636. 12. Maij. Mathesim aliquot annis
 docuit Louanij, & Antuerpiæ; & impetrata
 à Superioribus facultate eundi ad Sinas, obiit
 in Lusitania anno Domini 1648. Ab eo edi-
 tus est

Annus Positionum Mathematicarum, quas
defendit Perill. D. D. Philippus Iacobus Vnuer-
zagt Baro de Ebenfurt. Louanij 1641. in folio.

IOANNES CLOMETOVVSKI natio-
 ne Polonus, ad Societatem se applicuit anno
 1618. ætatis 21. & vota 4. solemnia professus
 est. Docuit in ea humaniores litteras, Mathe-
 sim, linguam Sanctam. Rexit Collegium
 Lubli-

Lublinense quinquennio, & in eodem pie de-
 functus est die 18. Ianuarij 1641. Vertit Polo-
 nicè

Hieremias Drexelij Considerationes De
Aeternitate.

Eiusdem Zodiacum Christianum
Francisci Stanislai Phanicij, Marie Man-
cipium, quod opusculum in meliorem, simul
 methodum rededit, & accessione aliqua locu-
 pletauit. Lublini 1632. in 16.

* IOANNES COLVMBI natione Gal-
 lus Manuascæ in Prouincia natus anno sæculi
 exacti 92. accessit ad Societatem voluentis 8.
 & votorum 4. sacramento solemniter se adstrin-
 xit. Vir omnis generis eruditione insigniter
 instructus, docuit Rhetoricam, Philosophiã,
 Theologiam vtramque Scholasticam, & Mo-
 ralem, & sacras litteras est interpretatus.
 Octogenario maior adhuc superstes in Colle-
 gio Lugdunensi quamuis multa scripserit, Pa-
 rat tamen prelo plura; Edidit hæcenus

Virginem Romigeriam, seu Manuescensem.
 Lugduni per Ioannem Gautherin 1638. in 4.

De Rebus gestis Episcoporum Valentino-
rum, & Diensium Libros 4. Typis iisdem, &
 anno in 4.

De Rebus gestis Episcoporum Viuariensium
Libros 4. Ibidem per Iacobum Cauier 1651.
 in 4.

De Rebus gestis Episcoporum Vasionensium
Libros 4. Typis iisdem 1656. in 4.

De Manuesca Vrbe Prouinciæ libros tres.
 Typis iisdem 1663. in 12.

Guilielmum Iuniorem Comitem Folcalque-
rij. Iisdem typis, & anno in 12.

Eisdem libros omnes iterum edidit vno
 volumine in folio. Lugduni sumptibus Ioan-
 nis Baptistæ de Ville anno 1668. quibus adiū-
 xit eodem in volumine sequentes

De rebus gestis Episcoporum Sistaricensium
Libros 4.

Dissertationem de Carthusianorum initijs.
Appendicem ad libros De Rebus gestis Epi-
scoporum Valentinarum, & Diensium

Noctes Blancalandanas. Opus varium in
tres partes diuisum.

Appendicem ad Noctes Blancalandanas.
Dissertationem de incorruptione cor-
poris Philiberte à Sabaudie Ducisse Nemore-ij,

De Gente Simianæ libros 4. quæ omnia
 in memorato Tomo continentur sub titulo
Ioannis Columbi Opuscula varia 1668. in folio.
 Præterea edidit

Commentarium in Sacram Scripturam à
Genesi vsque ad finem librorum Regum. Tom. I.
 Lugduni sumptibus Philippi Borde 1656. in
 folio

Sequentur breui Deo fauentè, quatuor
 alij in reliquos libros omnes Veteris, ac Noui
 Testamenti.

IOANNES CONARIUS natione Polo-
 nus, patria Pysdicensis, quod Poloniæ Maio-
 ris Oppidum est, ad Societatem se applicuit

anno Christi 1565. Posnaniensis Collegij Re-
 ctorem 20. Gymnasij Præfectum plurimis an-
 nis egit; Concionatorem ferè perpetuum,
 quibus administrandis muneribus vniuersi Cle-
 ri, Nobilitatis, cæterorumque Ordinum ani-
 mos ita sibi deuinxerat, nihil vt apud eos esset,
 toto Regno carius, nihil gratiosius, hono-
 ratiusue. Facile nequeat iniri numerus paci-
 ficationum, quarum arbiter felicissimus fuit, &
 quidem grauissimis in rebus primarios viros
 inter, & Conuentus periculosè dissidentes.
 Quidquid ferè Dynastarum ad Catholicos ex
 Hæreticis redijt tota regione, id eius indu-
 striæ acceptum est ferendum, quam in recen-
 sionem veniunt, & Oppida ipsa quædam in-
 tegra, quæ cum suis Satrapis Ecclesiæ restituit
 Extremam porro vitam clausulam egit apud
 Posnaniensem Antistitem Andream Opalin-
 ski, qui eum sibi à Confessionibus præfectum
 legerat, vbi cum die quodam Sacris religiosissi-
 me vt solebat operatus, curru veheretur,
 inter decurrendum Marianum Rosarium, pe-
 ne sine sensu animam exhalauit, anno Christi
 1614. ætatis suæ 74. quam in Societatem ve-
 nerat 50. Professionis trium votorum 44. Eius
 obitu indoluere vniuersi Ordines acerbius
 quam dici potest; sed Nobilitas omnium gra-
 uissimè, cuius illæ voces diu auditæ sunt, lu-
 ctuosum hunc annum duris calamitatibus sibi
 accidisse, sed eius viri occasu probis viris ni-
 hil contingere potuisse calamitosius. Magno
 doloris sensu parentatum illi ab Episcopo, &
 ab vniuersa Ciuitate est. Prodierunt in lucem
 aliorum opera ipso propemodum incio eius

Conciones aliquot Funebres

IOANNES CONTRI natione Italus,
 patria Lucensis, Societati se adiunxit in Pro-
 uincia Veneta anno salutis 1614. ætatis 16. &
 vota quatuor nuncupauit Romæ. Eloquentiam
 quadriennio docuit, & in censu Concionato-
 rum inter primos sui temporis meritò est adnu-
 meratus; dixit quippe magno plausu, & fru-
 ctu ad populum quoad vixit in præcipuis
 Urbibus Italiæ. Neapoli immaturo nobis fu-
 nere sublatus est die 27. Ianuarij 1643. Edidit
 Italicè

Concionem à se habitam Luca in Palatio
Reipublicæ, de Conseruatione Libertatis 1632.

* IOANNES CORDIER natione Gal-
 lus, patria Rhemensis in Campania, Societati
 se addixit anno huius sæculi vndeuigesimo æta-
 tis suæ 21. & votorum quatuor professionem
 edidit. Humaniores disciplinas, & Rhetori-
 cam nouennio explicuit, Philosophiam bien-
 nio, Theologiam de Moribus triennio. Re-
 xit Collegia Catalaunense, Diuionense, Do-
 mum probationis Nancæianam, & demum to-
 tam Prouinciam Campaniæ. Electus à Comi-
 tijs Prouinciæ Romam adijt ad Congregatio-
 nem Procuratorum. Demum in senectute
 bona religiosè decessit, Diuione die 22. No-
 uembris 1673. Edidit Gallicè

Familiam Sanctam, seu de officio eorum
 Iii qui

qui familiam componunt. Tribus Tomis in 4. Parisijs apud Claudium Sonnium 1643. Recusam Lugduni 1653. & iterum Parisijs 1666. & Italicè Maceratae 16. 4.

IOANNES DE CORDVBA MESSIA natione Peruanus, patria Limentis vir egregie doctus, admissus in Societatem anno Domini 1601. ætatis 16. vota 4. solemniter nuncupavit. Philosophiam, & Theologiam professus, Cenfor fuit S. Inquisitionis, Gubernavit etiam Nostros in Collegijs Guamangano, Pisanano, Callaensi. Concionator, & Operarius Indorum & Hispanorum in spiritualibus; migravit ex hac vita Limæ 19. Ianuarij 1655. Præfuit complures annos celeberrimæ Sodalitati, cuius emolumento edidit

Volumen Regularum, & monitorum spiritualium.

* IOANNES DE CORDOVA alter natione Hispanus, patria Abulensis Societati adscriptus anno sæculi præterlabentis 17. ætatis suæ 15. professionem emisit 4. votorum. Theologiam Moralem docuit, & amplius 20. annos Verbi Divini præconem egit singulari zelo, & magno emolumento animarum. Mortalitatem exiit in Collegio Lucroniensi die 8. Octobris 1655. Edidit

Catenam in libros Regum in duos Tomos diuisam. Lugduni 1652. Moriens reliquit duos alios, quibus idem institutum prosequeretur.

IOANNES COSTANVS natione Gallus, patria Tolosæ in Societate, quam adiit anno 1583. ætatis 15. Humaniores primum, & disciplinas omnes, mox Philosophiam, subinde Moralem Theologiam, & Expositiuam docuit, & totos circiter 30. annos concionatus est. Demum plenus dierum, ac bonorum operum obiit. Burdigalæ die 22. Martij 1635. Scripsit Gallicè

Vitam S. Frontonis Apostoli Petrochoriorum. Parabat

Commentarium in Ieremiam, & Prophetas Minores, sed morte præoccupatus nõ vulgavit

IOANNES COVILLONIVS natione Belga, patria Insulensis, honestis ortus parentibus, vir si quis alius candidus, sincerus, pius, eruditus, qui anno 1549. Francisci Stradæ concionibus, & alloquio Petri Fabri commotus, Louanij se Nostris adiunxit, iam tum pereruditus, & Græci sermonis interpres. Mox cum habro in Lusitaniam profectus in Collegio Conimbricensi, ac deinde etiam in Romano itemque Lugduni in Gallia, & Ingolstadij in Germania Philosophicas atque Theologicas disciplinas professus est; atque hic quidem, doctrinæ vbertate, & præstantia, & inductæ acriter disputandi consuetudine, maximas Academiae utilitates peperit. Certè doctrina eius tantæ æstimata hic fuit, vt eum Albertus Bavarix Dux, postulate Zacharia Delphino Legato Apostolico, Oratorem simul, & Theologum miserit ad Synodum Tridentinam anno 1562. vbi cum alijs Patribus sententiam

dixit. Inde reuersus, Collegio Dilingano, quod Augustanus Cardinalis moliebatur iussus est præfere. Demum cum multa singularis innocentia, & obedientia passim documenta præbisset, acuta vi morbi celeriter quidem oppressus est, tamen obitus sui diem nec vni, nec semel prædixit. Obijt Romæ anno 1581. die 17. Augusti. Apponam Elogium, quo Academia Ingolstadiensis Couillonium nostrum ornauit, nempe

Ioannes Couillonius Societatis Iesu Sacrae Theologiae Doctor, natus Insulis nobili Flandriae Ciuitate, & maximorum ingeniorum matre, vnus ex primis Societatis Patribus fuit, qui Christo Ingolstadij seruiuerunt. Multa illi laus ex diligentia, ex doctrina, ex candore dicti, & facti. Maior, quod, qui alijs fuit maximus, & primus, vltimus sibi semper videbatur, & minimus. Vir in summa simplicitate summe prudens; Nihil in vita quærebat magis quam quietis solitudinem, pacem à turbis mundi. Emissus tamen è suis, & quasi Dei manu in diuersas menses Gallia, Italia, Lusitania, Flandria, cum fructu magno plurimorum. Nec minore cum dignitate, ac laude in Tridentino Concilio fuit, Serenissimi Ducis Bavarix Legatus. Tandem senex moritur Romæ, cum è Pœnitentiarijs, qui ad Diui Petri obeunt Summi Pontificis vicariam operam, vnus censeretur. Tam scitè conscientias hominum tractare nouerat, vt maximus peccator dixerit malle se lancinari à Couillonio, quam sanari ab alio Edidit

Affectiones, seu Conclusiones deductas ex Epistola priore D. Pauli ad Corinthios. Romæ typis Antonij Bladij 1554. vbi eam interpretatus est

Quæstiones item in Psalmos reliquit, quos Ingolstadij explicuit.

* IOANNES COVRBOVLES natione Gallus, patria Arueruus, natus anno sæculi fluentis 27. Societati nomen dedit 1642. & votorum quatuor sacramentum solemne dixit Rethoricam, & amæniore disciplinas professus in ea est septennio, Philosophiam quadriennio, Theologiam Scholasticam sexennio, & Concionatoris munere iam aliquot annis fungitur. Edidit

Defensionem Opinionum Physico-Mathematicarum P. Antonij Lalouera. Tolosæ apud Franciscum Boude 1666. in 8.

Disputationem bipartitam, de Physica Prædeterminatione, iuxta veram D. Thomæ doctrinam. Tolosæ typis iisdem 1668. in 8.

* IOANNES CRASSET natione Gallus, patria Dieppensis, vicennis Societatem amplexus est anno salutis 1638. & votis quatuor solemnibus se adstrinxit. Humaniores litteras, & Philosophiam professus est; nunc Concionatorem ab aliquot annis maximo fructu Auditorum agit. Edidit hætenus Gallicè

Methodum Orationis. Parisijs apud Steph. Michelet 1672. in 12. & tacito suo nomine

Pul-

Pulchram mortem expressam persona Iuuenis cuiusdam deuoti erga B. Virginem. Parisijs apud Franciscum Muguet 1668. in 12.

Mortua religionis, eisdem typis in 4.

Meditationes in singulos anni dies. Parisijs apud Stephanum Michalet 1673. in 12. volum: 2.

Considerationes supra præcipuas vite Actiones. Ibidem typis eisdem 1675. in 12.

IOANNES CAOMBECIVS natione Belga, patria Duacenas, natus anno 1563. in Societatem ingressus 1582. quatuor in ea vota professus 1599. Omnia pene Societatis munia cum laude obiit. Humaniora docuit quadriennio; Scholarum Præfectum, itemque Spiritus, atque Ecclesiasten egit annis compluribus. Collegio Leodiensi Rector præfuit 7. bis Audomarensi annis 11. In corpore afflictando fuit immodicus; B. Virginis, & Sacrae Eucharistia cultui valde deditus. Castimoniam singulari, quam sibi à Cælo seruaram fuisse grata memoria prædicabat, nimirum cum omnes ad vnum, quibus puer cohabitabat, Socij à Veteratore quodam illecti, blanditijs eam prodessent, ipse muneribus, illecebrisque contemptis intactus euaserat. Obijt Audomari die 2. Octobris anno salutis 1626. Edidit

De studio Perfectionis libros duos. Antwerpæ typis Ioachini Trognelij 1613. in 4. & Moguntia 1614. in 8. Eisdem quoque Gallicè, ipse interpretatus est

Ascensum Moysis in montem, hoc est Tractatum de Oratione. Audomari typis Gheubels 1618. in 8.

Reliquit moriens paratos prælo Tomos tres in Psalmos; qui extant in Bibliotheca Collegij Audomarensis

IOANNES CRVSIVS natione Germanus, patria Bremensis, natus Societati anno 1620. ætatis suæ 21. Hic missus à parentibus Hæreticis Coloniam iuris addiscendi causa, sensim ex consuetudine Nostrorum, & fidem sanam, & postea ipsam quoque Societatem, amplexus est, atque in ea docuit & litteras humaniores, & linguam Sanctam. Excelluit præcipue scientia iuris, vt fidem faciunt, & libri ab eo conscripti, & variaz lucubrationes Mss. pro iuribus Societatis propugnandis. Professionem edidit votorum quatuor. Orationi apprime deditus, etiam inter confertissimas occupationes negotiorum nihil de ordinario penso omittebat. Antiqua, & innocente simplicitate erat, fideli memoria, profundo ingenio, facili, & prompta in omnes caritate. Obseruantia Regularis amans, vocationis Religiosæ plurimum æstimans, ad quam varios studiosos iuris etiam Heterodoxos verbo, & exemplo perduxit. Magno Zelo animarum præditus ad vicina Colonia oppida excurrerebat catecheseos causa etiam hyeme gelida, & annis pluribus. Patientia insignis monumenta edidit plurima, & olim captus ab Exercitu hæretico, & in morbis varijs, quibus fuit ve-

hementer afflictus, & maxime in postremo, in quo coniunctissimus cum Diuina voluntate, & sacris mysterijs munitus præeuntem orando sacerdotem ad vltimum vsque spiritum profectus pie expirauit Burenæ die 13. Iunij 1662. Edidit

Astri inextincti à Gaspere Scioppio, & Fr. Romano. Hay Benedictino, in Orbem euulgati Eclipticæ, seu deliquium. Coloniae apud Hæredes Bernardi Gualteri 1649. in 4.

Aula Ecclesiastica, & Horti Crustiani subuersionem, siue Fr. Romani Haij; aliorumque Commentorum discussionem. Coloniae apud Iodocum Kalckouium 1653. duobus Tomis in 4.

IOANNES CVELLAR natione Hispanus, patria Segouiensis, Societatem ingressus anno Domini 1618. ætatis 16. confectis in ea Philosophia, & Theologiae studijs, Iuuenis magnæ expectationis cursum vitæ breui absoluit Salmanticæ, die 20. Septembris 1635. Reliquit post se paratum prælo, & dignum publica luce multorum calculo

Commentarium in 4. prima Capita Euangelij secundum Ioannem.

* IOANNES CVVIEKALSKI natione Polonus, patria Roxolanus cooptatus in Societatem anno salutis 1637. ætatis 18. votorum quatuor solemni professione se obstrinxit. Octennium docuit Poësim, & Rethoricam, præfuit Scholis; Teologiam Moralem aliquamdiu explicuit. Concionatoris munere à 16. iam annis fungitur fructu non mediocri. Edidit multos

Pægyricos, Genethliaca, Orationes funebres, & consimilia tum vincula, tum soluta Oratione, varijs locis, & annis. Item

Odorum Libellum, vbi tota Cracouia descripta est, & Magistratui Cracouensi consecrata.

* IOANNES CZIMMERMAN natione Bohemus, patria Pragensis, natus anno sæculi voluentis 32. Societati se applicuit 1649. & vota quatuor nuncupavit. Docuit in ea mansuetiores litteras, linguam Sacram, Mathesim, & pluribus annis Concionatorem egit, agitque. Edidit Opuscula varia Mathematica

Discursum Astronomicum de loco, magnitudine, & materia noui Cometae Olomucij typis Viti Ettelij 1661.

Solem Siderum Principem propositionibus Astronomicis illustratum. Ibidem iisdem typis, & anno in 12

Geometrica de varijs Altimetria instrumentis Anacrysis. Ibidem iisdem typis 1662.

IOANNES DARDE natione Gallus, patria Vindocinensis, Societatem anno 1618. ætatis 23. ingressus, à teneris annis præsentissimam Deiparæ Virginis opem expertus, toto dein tempore vitæ eam impensissime coluit. Dum Philosophia operam adhuc secularis nauaret, & forte à condiscipulo dictata magistri acciperet, coorta repente tempestate, & tonante cælo Ioannes illico conuersus ad præ-

ces, hortatus est Socium, ut ipse quoque præsidium Beatissimæ Virginis imploreret. Quod cum per risum alter negligeret, subito fulmine intrante per fenestram vidit illum afflatum, & in cineres redactum. Eo prodigio percussus Ioannes, de religiosa vita in Societate ad quam se senserat antea vocari, impensius deliberare cepit, & quia carnis stimulos vehementes admodum passus fuerat, precibus ardentissimis donum Castitatis hominibus de Societate necessarium à B. Virgine postulavit, visufque sibi dein cœlesti ostento id obtinuisse, atque in Societatem se recipiens, religiosissime in ea varijs in ministerijs vixit. Vota spiritualium Coadiutorum emisit, & piè defunctus Parisijs est in Domo probationis die 17. Aprilis 1641. Reddidit Gallicè

Historiam Regni Japoniæ annorum 1621. & 1622. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1627.

Historiam Aethiopicam, Malabaricam &c. Ibidem 1628.

Compendium P. Ludouici de Ponte, additidumtaxat initialibus sui nominis Elementis P. I. D.

IOANNES DAVID natione Belga, patria Cortacensis. Is magni nominis, & Sanctæ vitæ Curionem egerat Cortraci, iamquæ ab Hæreticis tertio in exilium actus fuerat, quando ad Societatem accessit. Ipse Domi suæ ne matris quidem admisso contubernio, multa morum seueritate temporibus illis calamitosissimis omnia dirigebat. Vilissimo, & durissimo strato utebatur, penes quod iacebat locus sepulchralis mortis monitor; idemquæ lectus, si quando paleæ illæ quotidianæ videbantur molliores. Accessit, ergo ad Tirocinium omni virtute instructissimus, in eoque versabatur etiam tum cum Cortracenses eius opera destituti Societatem ad se aduocarunt. Ergo missus illuc David cum Socijs aliquot, octonos ibi annos familiam duxit; inde Bruxellis, Gandavi, atque iterum Cortracicum laude nostris præfuit. Gandavi concionibus suis effecit, ut imagines Sanctorum passim per Urbem ab Iconomachis deturbatæ, publico, priuatoque ære reponerentur. Cum demum fractus laboribus ad quietem aliquam captandam concessisset Antuerpiam, ibiquæ luculentam omnium virtutum exempla præbuisset, sanctè defunctus est die 9. Augusti anno salutis 1613. ætatis suæ 67. Societatis initæ 32. Professionis quatuor votorum 22. Edidit

Veridicum Christianum. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1601. & auctius 1606. in 4. quæ & Belgicè reddidit

Occasionis typum sic inscriptum, Occasio arrepta, neglecta; huius incommoda, illius commoda. Ibidem 1603. & 1605. auctum

Dramate Heroico, paris augmenti, cui titulus Occasio. in 4.

Paradisum Sponsæ, & Sponsæ Lib. II. in quorum altero est Messis Myrrha, & Aromaticum

ex Mysterijs Passionis Christi colligenda: in altero

Pancarpium Marianum, ut in B. Virginis odorem curramus. Antuerpiæ ex officina Plantiniana apud Ioannem Moretum 1607. & 1618. in 8.

Specula 12. Deum aliquando videre desideranti concinnata. Antuerpiæ 1610. in 8. typis Plantinianis Ioannis Moreti.

Et hæc quidem omnia cum iconibus prodire ex officina Plantiniana latinè, qua lingua scripsit etiam librum hoc titulo

Amputandum Putabam, quæ radix, stirps, & germen est malorum, Antuerpiæ apud Trognæsum 1612.

Belgicè verò scripsit plura opuscula opportunè ad refutationem Hæreticorum acris, & faceti ingenij salibus, & iocosis sarcasmis, nimirum

Extinctiorum fumosa facis Hollandiæ 1602.

Aluearium aduersus Philippum Aldegundum Calvinianum, qui pestilentissimum librum scripserat hoc titulo Aluearium Romane Ecclesiæ

Hæreticum Araneum, ex cuius natura, & indole vniuersa hæreseos oeconomia, & technæ demonstrantur. Eum latinè vertit P. Theodorus Petreius Carthusianus. Coloniz apud Ioannem Kinckium 1609. in 12.

Sordidas Hæreticorum Sponsas duas, seu Historiam Ecclesiæ Hæreticæ. Vranopoli 1608. Saluos conductus. Ibidem 1610.

Respiraculum pro bulliente Musto Nouatorum. Ipris apud Bellerum 1610.

Excubias vigiles ad cauendum ab Ariolis, Incantantibus, & maleficis. Syluæducis apud Schefferum 1619.

Hos etiam ad pietatem, & mores formandos libellos Belgicè vno anno 1607. Edidit nempe

Horologium Passionis.

Præsidium aduersus lapsam tentationum.

Igniarium.

Exhortationem in professione.

Iubilum Amantis Animæ.

Fugam spiritualem.

Spirituale Alphabetum.

Sortem vel Sortilegium Sacra sapientia, sub nomine anagrammatico Donaes Indinau

Viridarium Rituum, ac Cereemoniarum Ecclesiæ, cui adiecit Oeconomum Christianum, cum Spongia vitiorum. Antuerpiæ apud Ioachimium Trognæsum 1608. in 8.

Catholicum Sanctorum cultum. Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussen 1612.

Lapidem lydium, seu Hortulum deliciarum animæ ad perfectionem contendentis, quem latinè reddidit Theodorus Petreius, Carthusianus, Coloniz apud Ioannem Kinckium 1610. in 12. Denique

Petri Simonis Tiletani, Episcopi Iprensis opera recensuit, & edidit Antuerpiæ typis Plan-

Plantinianis apud Ioannem Moretum anno 1609

IOANNES DAVXIRON natione Gallus genere Sequanus, Palmensis, Societatem complexus est anno 1608. ætatis 17. & vota 4. in ea nuncupauit. Docuit Rhetoricam. Philosophiam sexennio, Theologiam tum Moralem tum Scholasticam; vir omnibus disciplinis insigniter excultus. Desijt inter mortales vivere die 5. Aprilis, Dolæ in Burgundia anno 1635. Edidit tum latinè tum Gallicè.

Moralem Philosophiam sub historia Lyderici. Lugduni in 8.

IOANNES DECKERIVS natione Belga patria Haesbrouckanus, magni vir ingenij, & studij indefessi, raræ probitatis & innocentæ. Dedit Philosophiæ operam sub P. Leonardo Leino, & concepto ibi Societatis desiderio vnâ cum Roberto Sotuello inclyto postea Christi teste, eiusdem tunc propositi socio, ac condiscipulo, Romanam Societatem petiturus contendit, vbi à Claudio Aquauina recens in præpositum Generalem electo admisus, Neapolim ad Tirocinium, ac porrò ad Theologiæ studium missus est. Romam confectis studijs reuersus, sacris ibi ordinibus initiatus est. Mox repetito Belgio, Duaci Philosophiam, accuratiore illa tractationis ratione primus tradidit. Docuit ibidem cum laude scholasticam Theologiam, itidemque Louanij: vnde profectus Græcium, florentissimæ illius Academiæ Cancellarius fuit. Mox Olomucensis Collegij regimini adhibitus, postquam eo officio defunctus est, Græcium remigrauit, atque ibi vitæ cûrsus absoluit, die 10. Ianuarij anno salutis 1619. ætatis suæ 59. religionis 41. à suscepta quatuor votorum professione 27. Vir fuit non magis ingenio, eruditione, monumentis magnus, quâ suauitate morû, demissione animi sui despicientia singularis. In actione omni circumspectus, fixos semper humi oculos, manus ad modestiam compositas, virginali prorsus verecundia habebat, sic illam nempe gloriam ad extremum vsque spiritum illibatam, seruauit. Superioribus suis vel imitanda Tironibus simplicitate paruit. In venerabilem Eucharistiam tanto adore ferebatur, ut semper ad aram summam sacrificaret, æger autem quotidie communicaret. De rebus à se gestis, omnino magnis, nunquam loquebatur; pronas in se laudantium voluntates omni conatu refugiebat. Orantis sensus is fuit, ut crebrò plena Deo mens efferretur, & spiritus vbertatem suspirijs, vocibusque lacrymabundo similibus testaretur. Enimverò iam inde ab initio tam faciles habuit lacrymas, tamque in promptu, ut Neapoli cubiculum illi peculiare dare oportuerit, ut habenas illis sine arbitro permitteret. In familiari sermone nihil nisi pium, vel ab sacra antiquitate petitum tractabat, grata quadam, & modesta festiuitate, itaut nemini vnquam grauis esset. Nihil in victu admisit eximium, ne in affecta quidem, & morbis obnoxia ætate; ac ne

vinum quidem poscebat, si quando per ministri incuriam defuisset, sed frigida tum leuabat sitim. Domi nihil agebat aliud, quàm orare, aut libros, quos moliebatur elimare. Erat enim Sacrarum litterarum, & Theologiæ, omnigenæ eruditionis, atque eloquentiæ nomine clarissimus. In extremo morbo dixisset eum dolorum suorum spectatorem esse, non latorem, ita nihil ad illorum magnitudinem mouebatur mortis incredibili desiderio tenebatur; cuius etiam non vanis argumentis creditur habuisse præagium. Nam die Præsentationi B. Virginis sacro, cum sacrificium peregisset ad ministrum conuersus, iam ego te, inquit, Frater mi, manu-mitto, nec enim post hac ad sacrum mihi est ministraturus. Dictum factum; nam ob grauem pedis tumorem, ad vltimum vitæ in cubiculo coactus est delitescere. Mature sacramentis procuratus inter illa verba, *veni Domine Iesu, veni* addens *venio* placidissime expirauit. Paulò ante accitos ad se duos adolescentes Belgas, Gerlacum, & Gobellinum, hortatus est, ut isthic sua studia prosequerentur, nec patriam quod meditabantur repeterent; & tergiuersantibus illis, prænucciavit alteri fore, ut in patrio sepulchro minimè condere-tur; alteri post multas in Belgio calamitates, spontè sua venturum in Germaniam extortem; vtrumque labentibus annis euenit, illo in Hispania defuncto, hoc verò malis exagitato in Germaniam regresso. Scripsit Deckerius.

Exercitium Christianæ pietatis.

Orationem Panegyricam in exequijs Serenissimæ Mariæ Annæ Archiducis Austria uxoris Serenissimi Ferdinandi eius, qui postea Imperium II. huius nominis obtinuit, Græcij dictam. Anno salutis 1616. Græcij in 4.

Velificationem, seu Theoremata de Anno Ortus, ac mortis Domini; deque vniuersa Iesu Christi in carne Oeconomia à Laurentio Suslyga sub Ioannis Deckery præsidio in disputationem adducta, Græcij apud Georgium Vvidmanstadium 1605. Accessit

Tabula Chronographica à capta per Pompeium Ierosolyma, vsque ad deletam à Tito Urbem, ac templum cum notis ad Opticam The-sium. Ibidem

Hoc opusculum ab Antonio Possuino in Apparatu Sacro, verbo Palæstinum Conciliû, & verbo, Temporis rationem, & verbo Laurentius Suslyga, alijsque passim Scriptoribus celebratum, cum in manus venisset Eminentiissimi Annalium Scriptoris Cardinalis Baroni, suæque sententiæ non omni ex parte contentiens deprehendisset, Tom. 12. Annalium in Appendice, vel in recentioribus editionibus tom. 1. in Apparatu num. 129. acronibus auctorem verbis perstrinxit, quàm fortasse facturus fuerat, si eius doctrinæ eruditionisque magnitudinem; & sincerissimum ingenij candorem perceptum habuisset. Nimirum qui, & in vestibulo primo sui libri, verbis S. Augustini postulat, sicubi deprehendatur errare, reuocari

Cari ab errore, & paratus sit etiam, vt ad **calcem** Prologi Galeati profitetur, gratiam momentim habere, & cantata palinodia herbam veritati porrigere, si quis indicauerit veriora. Cæterum is fuit Deckerius, qui opus longè eruditissimum, & 40. annorum studio comparatum, multorumque votis ad lucem petitum æquissimo semper animo tulerit ab alijs impediri, frequenterque dixisse fertur, se ad primum Superiorum suorum nutum, citra perturbationem, tot annorum lucubrationes paratum esse flammis abolere. Seruatur illud opus Græcij, & Louanij dum illud quispiam obstetricante manu educat in doctorum hominum conspectum: quorum vt leniam, vel potius accendam desideria, ecce operis totius descriptionem

Theologicarum Dissertationum mixtim, & Chronologicarum in Christi Theanthropi natalem, seu de primario, ac palmari diuina, ac humane Chronographia vinculo, qui est annus ortus, ac mortis Domini, atque vniuersa Iesu Christi Oeconomia. Tomo 3.

Panoplia totius operis in septem distributa Sectiones, quæ est velut eius vestigium: eius

Pars 2. Tabulam exhibet Chronographicam in qua Aera comprimis illustres, & Epochæ continentur, à capta per Pompeium Ierosolymæ, vsque ad incensam, & deletam à Tito Casare Urbem, ac Templum, sepultamque legem, ac triumphatam Synagogam: ac demum ad annum vsque Aera Christi 476. quo in Augustulo Romanum perijt Imperium

Pars 3. Periochen exhibens, & de articulatione totius Hodaporicæ Iesu Christi Mediatoris nostri Dei per annos menses, & dies. iam vero

Tomi 1.

Liber 1. Hypotheses continet, & Canones Isagogicos Chronologicæ.

Liber 2. Aeras exhibet seculares, & capitales

Liber 3. De methodo Cyclorum differit, & de computo Ecclesiastico, deque multiplici Aera Christi

Liber 4. Continet Augustæa

Liber 5. Complectitur Herodiana

Tomi 2.

Lib. 1. De anno Mortis disputat, & Resurrectionis Iesu Christi, deque mense, & die.

Lib. 2. De eodem partim argumento, partim de die, mense, & feria edisserit Natalis Domini.

Lib. 3. Infantiam comprehendit Saluatoris.

Lib. 4. Vaticinium explanat Isaia cap. vi. & vij. de duobus Regibus Damasci, & Samarie vita spoliatis, & Regno antequam Emanuel fandi campos euaderet.

Lib. 5. De anno Baptismi disceptat, de quadriennali Christi Cathedra, & Prædicatione, aliisque huc attinentibus.

Lib. 6. Annum contemplatur, & mensem ante diem Dominicæ Passionis.

Tomi 3.

Lib. 1. Tractat de Cesaribus à Iulio Casare, Pompeio, & Augusto, vsque ad Augustulum.

Lib. 2. Notas continet in Tabulas Consulium, & Fastorum.

Lib. 3. Præsides exequitur Syria, & Indæ.

Lib. 4. Stirpem Antipatri recenset, & Herodiadas.

Lib. 5. Catalogum complectitur omnium Summorum Pontificum, seu Sacerdotum veteris legis.

Lib. 6. De Pontificibus disputat Ecclesiæ Christi à Sancto Petro vsque ad Simplicium, sub quo Romanum cecidit Imperium.

Lib. 7. Calendarium exponit Hebræorum, & disputationes de mense conditi mundi, & ferus Aequinoctijs, & Solstitijs.

Lib. 8. Annotationes continet in menses Hebræorum Græcorum, & Aegyptiorum. Disputationes de Festo Pasche, & Pentecostes, aliisque festis partim Christianorum, partim Iudæorum.

Lib. 9. Analogias & Antitheses habet Christi & Moysis. Primi & Secundi Adami, Iona & Nostri Redemptoris, & Animaduersiones in Hodaporicon, seu Vitam Christi.

Lib. 10. De Iosepho Flavio, Casariensi Eusebio, Hegesippo, deque Chronologia Berosi, Metastenis, Manethonis, & Philonis diiudicat.

Lib. 11. Anacephaleosim continet rerum gestarum à Consulatu Ciceronis, vsque ad extintum Herodem Infanticidam, anno 43. Iuliano.

Lib. 12. Reliqua prosequitur exinde ab Archelai Tetrarchia, vsque ad deletam Ierosolymam anno 115. Iuliano, Aera Christianorum 70. à Passione Domini 40. Vespasiano Augusto, & Tito Vespasiano Coss.

Præter hæc supersunt plurimæ aliæ Deckerij lucubrationes, tum Theologicæ, tum Chronologicæ luce dignissimæ, quas inter sunt ferè, quæ difficillimas attingunt ex Sacra Scriptura Quæstiones. Item

Vindiciæ Pontificatus Zachariæ, eiusque in Sancta Sanctorum ingressus 24. Septembris, festo expiationis, & Vindiciæ ortus, & obitus Christi Saluatoris

Diadema Marianum, octo propositionibus, ceu Stellis contextum, quibus tota Deipara vita elucidatur.

Epilogismus annorum à Conditu Orbis vsque ad Christum, cum Notationibus.

Eiusdem Epilogismi fusior explicatio.

Tabula expansa Ephemeriarum eiusque explicatio & usus.

Orationes denique variæ, & Problemata.

IOANNES DERIENES natione Galus, patria Deppensis, Societatem anno 1612. ætatis 21. amplexus vota 4. professus est. Philosophiam in ea docuit quadriennio; Mathematicis

maticas disciplinas, quarum erat peritissimus Iutetiæ multo tempore, Flexiæ vero ad extremam vsque ægritudinem explicuit. Inter cæteras illius virtutes eluxerunt accurata Regularum etiam minimarum obseruatio; Charitas erga proximos mirè sollicita, & ingeniosa in corrogandis pro illis elemosynis, præsertim ad alendos egentiores Scholasticos. Huic non impar fuit zelus animarum, quo fractus licet ætate, & viribus, tamen assidue Confessiones Scholasticorum excipiebat. Inter hæc correptus morbo, cuius dolores acutissimos pacato semper animo sustinuit, post plurima virtutum exempla, & suscepta Ecclesiæ Sacramenta placidissime expirauit. Flexiæ 5. Iunij 1662. Scripsit

Tabula Canorienses, seu Doctrinam Luminarium practicam. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy.

Aphorismos Physicos. Flexiæ apud Georgium Giureau 1646. in 8.

Examen pro Confessionibus iuniori ætati accommodatum. Parisijs apud Petrum de Breda 1655. in 24. reliquit moriens

Tractatum de Algebra, à multis expectatum, & qui fortè suo tempore videbit lucem.

IOANNES DESHAYES natione Galus patria Portu-Gratiæ, Diocesis Rothomagensis Societati adscriptus anno salutis 1617. ætatis suæ 18. votorum 4. professionem edidit. Rhetoricam & litteras humaniores docuit, & Concionatoris munere magna laude functus est. Obijt Parisijs die 22. Nouembris anno 1636. Scripsit Gallicè.

Sacra Cantica & alia quædam.

IOANNES DE DICASTILLO ex parentibus Hispanis natus Neapoli anno salutis 1585. in Societatem anno sæculari 1600. ingressus est, repudiata constanter dignitate insignis Abbatæ, in qua Patruo successor cum facultate Summi Pontificis destinabatur. In Societate vota 4. nuncupauit Rhetoricam, Philosophiam, ac viginti quinque annis Theologiæ Toleti, Murcia, & Viennæ docuit. Indicam professionem dum peteret, designabatur Aethiopia Patriarcha, sed eo consilio euerso, Aulæ Regis concessus, in Austriam profectus est, vt à Sacris Confessionibus esset Illustrissimæ Comitissæ Ciruelensi quæ Serenissimæ Mariæ sponsæ Imperatoris Ferdinandi III. Præfecta cubiculo fuit. Ibi Imperatrici quoque à Concionibus fuit, multaue memoratu digna gessit, recti semper tenax, & de puluere aulico nihili sibi adspergi passus. Subinde Dilinganæ Academiæ Cancellarius, & Ingolstadij studiorum Præfectus, non minore virtutis, quam doctrinæ fama muneribus illis perfungitur. Nihil admittebat quod non omnes haberent, & vnico per diem cibatu contentus, nihil vesperi sumebat in cœnam. Tenera illi erga obedientiam etiam aspera imperantem veneratio; prolixa in horas plures erga San-

tissimam Eucharistiam religio; sicut & erga Cœli Reginam multis argumentis contestata. Denique cupiens dissolui, & esse cum Christo decessit Ingolstadij, die 6. Martij 1653. Edidit.

De iustitia, & iure, tomos 2. Antuerpiæ typis Troguæianis 1651. in fol.

De sacramentis tom. 3. Antuerpiæ ipsdem typis, & primum anno 1646. secundum, & tertium 1652. in folio.

De Iuramento, & Censuris Tractatus duos Posthumos, Antuerpiæ apud Ioannem Meurfium 1662. in folio.

IOANNES DOMINICVS CANDELA natione Siculus, patria ex Oppido S. Philadelphi ingressus in Societatem anno salutis 1563. ætatis 23. qui postquam per 20. annos Concionatoris partes egit, ac trium Collegiorum, & Professæ Domus Panormitanæ curam habuit, & Nouitiis formandis operam impendit, Prouinciæ Siciliæ præfuit. Obijt demum Catanæ cum eximia probitatis laude die 24. Augusti anno 1606. professionis 4. votorum 39. Scripsit Italicè

De Virginitate librum in tres tractatus distinctum videlicet

De Bono Virginitatis Discursus 14. Panormi apud Ioannem Baptistam Maringum 1599. in 4.

De statu Virginitatis.

De moribus Virginitatis. Panormi apud eundem 1599.

* **IOANNES DOMINICVS GABIANI** natione Italus, patria Niciensis natus anno sæculi labentis 23. Christo sua in Societate se dedicauit Romæ 1649. & decursis feliciter studiorum spatijs in Collegio Romano, incensus desiderio lucri-faciendi Deo animas in Indijs, quamuis infirmæ alioqui valetudinis esset ardentibus precibus missionem Sinensem petijt, impetrauitque, & vnâ cum P. Martinio Procuratore anno 1656. eò per multa discrimina nauigauit, professionemque votorum 4. ibi emisit. Post aliquot annorum labores incolenda illa vinea fructuosè impensos, exorta seuissima persecutionis procella in omnes Euangelij præcones, anno 1664. ipse quoque cum alijs primò Pekinum accitus, deinde Cantonium ad Australem plagam relegatus, atque illic in custodiam cum cæteris compactus, non pauca ijs in itineribus, & in carcere perpeffus aspera sustinuit; donec singulari benignitate Imperatoris, magis magisque in dies fauentis aliquibus è nostris, qui detenti fuerant Pekini, anno 1670. die 3. Septembris omnes è custodia non solum liberati, sed ex ijs aliqui Pekinum aduocati, reliqui honorificè nauigijs ex publico subministratis ad aliquot centenas leucas singuli, suis Ecclesijs sunt restituti, & declaratum Decreto publico Tribunalis supremi, legem Christianam esse bonam, & sanctam. Redditi itaque omnes suis sedibus cum inexplicabili gaudio Christianorum per

totum Regnum, redditus, & P. Gabianus suo gregi pergit illum Christianis institutis excolere, & dum esset cum alijs in custodia Canonienſi composuit latinè historiam.

De Incrementis Sinice Ecclesie à Tartaro oppugnata usque ad annum 1667. quæ transmissa in Europam excusa est. Viennæ Austriae typis Ludouici Voigt. 1673. in 4.

IOANNES DOMINICVS OTTONELVS natione Italus patria Pananenſis, dittonis Mutinensis, insertus Societati Romæ anno Domini 1603. ætatis 20. votorum 4. professionem emisit. Rhetoricam, & humaniores litteras docuit, rexit Collegia Recinetense, & Firmanum; sed maximam vitæ partem traduxit Florentiæ, Concionator feruens, operarius insignis, zelo animarum præditus, disciplinæ religioſæ amans, atque obseruans. Auctoꝝ Congregationis sub inuocatione B. Mariæ Virginis conuerſantis cum Iesu filio suo, & Ioseph, sponſo à Sede Apostolica Indulgentijs specialibus ornatæ. Demum ibidem in senectute bona octogenario maior ad meliorem vitam (vt speramus) migravit die 14. Martij 1670. Scripsit Italicè

Memoriale ad spectatores Theatralium obſcænarum nomine anagrammatico Odomenigici Lelonati Florentiæ, apud Sarmartellos 1640. in 24.

Responsum ad questionem, quid mali habet adire domum persone parum modestæ ad conuersationem. Florentiæ apud Lucam Francis Kinum 1645. in 4. Recusum ibidem 1646.

Monita, & casus conscientie de periculosa conuersatione. Ibidem, & eisdem typis 1646. in 4.

De Christiana moderatione Theatri to. 5. in 4. Quorum 1. agit de qualitate Comædiarum 2. De solutione nodorum in Comædijs. 3. De Spectatoribus Comædiarum. 4. De monitis pro recitandibus 5. Continent supplicationem ad Principes Supremos ne permittant Comædias obſcænas. His adiunxit interrogatorium & responsa circa Comædias Comædiorum huius temporis. Florentiæ diuersis typographis & annis 1646. usque ad 1661. in 4.

De sancta Conuersatione Iesu Mariæ, & Ioseph: cum Floriferio de multiplici genere conuersationum ex S. Scriptura & SS. Patribus latinè Florentiæ apud Ioann. Antonium de Bonardii 1652. in 4.

De angustijs peccatoris ex vicina morte afflicti nomine anagrammatico. Florentiæ iisdem typis 1655. in 4.

De Christiana spe, qua abutitur peccator in vita, ideoque affligitur vicinus morti. Iisdem 1659. in 4.

De Christiana caritate, qua abutitur peccator in vita. Ibidem 1657. in 4.

De Pœnitentia, qua abutitur peccator in vita Ibidem 1660. in 4.

De misericordia Diuina, qua abutitur peccator. Ibidem 1663. in 4.

De Thesauris Iesu Christi, quibus abutitur peccator. Ibidem 1662. in 4.

De deuotione erga B. Virginem, qua abutitur peccator. Ibidem 1669. in 4.

Magisterium spirituale ad peragenda exercitia spiritualia S. P. N. Ignaty. Florentiæ iisdem typis 1669. in 4.

De Pictura & sculptura, atque usu & abusu illarum. Ibidem typis eiusdem Bonardi 1652. in 4.

Didascaliam, seu Doctrinam Comicam Hieronymi Bartholomæi tacito suo nomine. Florentiæ, ex Typographia noua 1658. in 4.

Paruesim ad iuiores carnis, vel aleis vt abſtineant. Florentiæ typis Landi anno 1659. in 4.

* **IOANNES DORISY** natione Gallus patria Mosomenſis, Diœceseos Rhemenſis in Societatem ascitus anno à partu Virginis 1606. ætatis 21. vota 4. nuncupauit, & post traditas disciplinas humaniores, Philosophiam repetitis discipulis docuit per decennium, Theologiam de moribus annis 13. Vir magna eruditione conspicuus, multisque virtutibus clarus finem viuendi inter mortales fecit Parisijs die 12. Martij 1657. Edidit latinè.

Questiones curiosas de ventorum origine, de Accessu, & recessu maris Parisijs apud Georgur Iesse 1640. in 8.

Vindicias S. Augustini aduersus Pseudo-Augustinum Cornely Ianseny. Gallicè ibidem & iisdem typis 1656. in 4.

Refutationem Catechismi de Gratia ex sola doctrina S. Augustini Parisijs apud Florentinum Lambert. 1651. in 12.

Refutationem compendiosam eiusdem Catechismi de Gratia ex ipso S. Augustino. Parisijs 1651. in 12.

Praxim Confessionis Sacramentalis exceptam ex S. Augustino Parisijs apud Dionysium Bechet 1652. in 12.

* **IOANNES DRACHOVIVS** natione Bohemus patria Trebonensis, Societati adscriptus anno sæculi Superioris 94. ætatis suæ 17. Docuit in ea litteras Græcas, & Latinas; præfuit scholis; Superior in Missionibus; Concionator, & Confessarius multis annis, & spiritalis Coadiutor religioſè decessit Brunæ die 24. Maij 1644. Edidit.

Grammaticam lingue Bohemice discipulis opportunam

IOANNES DVRÆVS natione Scotus patria Fifensis, viuebat Parisijs in Collegio Claramontano Societatis, anno salutis 1582. iam tum presbyter, & Theologus; eumque laudant à doctrina, & eloquentia Possuimus in apparatu sacro, & Dauid Camerarius Scotus de Statu hominis lib. 2. Obijt in Scotia die 20. Octobris 1668. Scripsit opus doctum & elegans hoc titulo.

Confutatio Responsionis Guilielmi Vrbiteri ad Rationes decem, quibus fretus Edmundus Campianus Societatis Iesu Theologus certamen Ecclesie Anglicanæ Ministris obtulit in causa Fidei. Parisijs apud Thomam Brume-

nium

nium 1582. in 8. & Ingolſtadij ex Typographia Dauidis Sartorij 1585. in 8.

* **IOANNES ELIAS MADAÏ** natione Sardus, patria Bisensis Calaritanæ Diœceseos coopatus in Societatem anno reparatæ salutis 1622. ætatis suæ 18. votorum 4. professionem se adstrixit; & post traditas litteras humaniores docuit Philosophiam, & Theologiam tum Scholasticam, tum Moralè, & Diuinæ Scripturæ oracula est interpretatus. Rexit Collegium Calaritanum, & electus ad id à sua Prouincia Congregationi Procuratorum interfuit Romæ. Vir religioſus, & disciplinæ amans, desijt inter mortales viuere Calari die 21. Decembris 1662. Scripsit latinè, quæ de mandato Archiepiscopi Calaritani Hispano Idiomate donata est

Summam Theologiæ Moralis Calari 1653. in 4. & in 8.

IOANNES ENGELBERTVS OLIVERIVS natione Belga, Arduennas, Bastoniæ natus anno salutis 1588. Societati se applicuit in Prouincia Rhenana post auditam Philosophiam, & iurisprudentiam anno 1612. & vota 4. emisit Moguntia 1630. Concionatorem egit multis annis, & Creutzenaci Socioꝝ Moderator denatus est die 8. Octobris 1631. Ante ingressum Societatis Coloniae vertit latinè ac edidit

Ioannis Dominici Candela librum de Virginitate.

IOANNES ERARDVS FVLLONIVS natione Belga, patria Leodiensis, Societatem ingressus anno 1625. ætatis 17. votis 4. solemnibus se illigauit. Vir egregiè dicendi facultate præditus, ideoque quamuis esset ingenio subtili, & ad omnes disciplinas publicè tradendas idoneo, tamen ad ministerium Oratoris sacri præcipuè se applicuit atq; in eo totos 30. annos ingenti Auditorum plausu, & non mediocri cum Societatis existimatione versatus est. Rexit Collegium Huense, & cum Tornacensis pariter clauo admotus esset, dum grassante per urbem pestilentia saluti Socioꝝ publico contagio expositorum, sæpius eos inuisendo, & consolando consulit, lue pestifera ipse quoque ictus occubuit, magno suorum & Ciuium mærore die 25. Octobris 1668. Edidit

Vitam S. Ode Viduæ Leodii 1641. Gallicè Tractatum S. Ioannis Chryostomi, Quod nemo leditur nisi à se ipso vertit Gallicè.

Bellorum Causas. latinè, Namurci & Coloniae 1646. Gallicè fusiùs Leodii apud Balduinum Bronckart 1648. in 8.

Ionam typum Hominis à Deo fugientis. Tornaci apud Viduam Quinque 1653.

Bonam voluntatem Optimæ consentientem Leodii apud Houium 1667.

Compendium historiæ Leodiensis. Leodii apud Houium 1655.

Commentarios Historicos, & morales ad duos libros Machabeorum, duobus tomis Leodii apud Houium 1660. & 1664. in fol.

IOANNES ERHARDVS VEL REI-

NARDVS ZIEGLERVS, natione Germanus patria Nemes, natus Oedikhouij in Diœcesi Spirensi anno salutis 1569. Societatem ingressus est die 24. Martij anno 1588. Aristotelem in Academia Moguntina publicè explicuit. Disciplinas Mathematicas, quibus fuit ornatissimus, annis aliquot ibidem tradidit, vt acutissimæ Theoriæ laude clarus, ita practica solertia peritissimis artificibus annumerandus. Postquam Diuum quoque Thomam Aquinatem Theologiæ Doctoratu insignitus eandem in Academia professus esset, Moguntinum Collegium, & Aschaffenburgenſe Rector administravit, Archiepiscopi tribus Electoꝝ Moguntinis Ioanni Suicardo, Georgio Friderico, & Anselmo Casimiro ab anno 1612. usque ad 1636. quo die 24. Iulij Moguntia diem extremum obiit, à Sacris Confessionibus fuit. Ob raram ingenij felicitatem, & insignem in rebus gerendis prudentiam Imperio Romano notus, ipsi quoque Cæsari Ferdinando II. & S. D. N. Urbano VIII. Pontifici Maximo acceptus. Edidit sua cura.

Opera omnia Christophori Clauij, ab ipso Auctore recognita, 5. tomis in folio comprehensa, typis Moguntinis 1612.

Scripsit vero Idiomate materno, tacito nomine.

Libellum, sub titulo; Prouisional vidimus, seu Rubricarum contra Concionem, quam Matthias Hoë Prædicans Aulicus Electoris Saxonie Lipsiæ habuit in Conuentu Protestantium anno 1631. quo demonstrat errores, & calumnias ab ipso in Cæsarem, & Catholicos effusas.

Tractatum, cui titulus Recepisse, contra eiusdem Prædicantis responsum, in quo eidem retorquet iniurias querelas. Prodiit sub nomine Ioannis Oedikhouij Nemetis.

Conciones binas funebres alteram in Illustrissimi Archiepiscopi Moguntini Ioannis Suicardi, alteram in Georgij Friderici itidem Archiepiscopi Electoꝝ exequijs habitas, lingua patria

IOANNES ESTIOTTVS, natione Gallus, patria Diuionensis anno 1607. ætatis 17. Societatem ingressus, votorum 4. professionem emisit in Prouincia Aquitanie. Multis annis Romæ fuit Summi Pontificis in Vaticano Pœnitentiarius & redux demum in Prouinciam suam octogenario maior corporis vinculis solutus est Engolismæ die 21. Ianuarij anno 1671. Transtulit in Latinam linguam

Apologiam Ludouici Richcomi contra Seruinum.

* **IOANNES EVERARDVS NIDARDVS** S. R. E. Cardinalis, Societatis nostræ decus eximium, natione Germanus, gente Austriacus, nobilibus parentibus natus in Arce Falkensteinensi Superioris Austriae, anno reparatæ salutis 1607. die 8. Decembris, Immaculatæ Conceptioni Deiparæ Virginis sacro. Exactis ætatis suæ annis viginti, & duobus, Christo in sua Societate se dedicauit, die 5.

K k k

Octo-

Octobris 1631. & votorum quatuor professio-
nem in eadem emisit die 8. Septembris Beatif-
simæ Virgini similiter consecrato 1648. Emen-
sis feliciter studiorum spatij, in Academia
Græcensi publicè docuit Ethicam, Philoso-
phiam, & Sacros Canones; designatus etiam
fuerat ad profitendam Theologiam Scholasti-
cam, & Polemicam; sed euocatus inde est ab
Augustissimo Imperatore Ferdinando III. vt
Serenissimæ Filix suæ Mariæ Annæ primum,
deinde etiam Serenissimi Filij Leopoldi, (qui
nunc Romani Imperij clauum tenet) conscien-
tias regeret, & simul bonis litteris imbueret.
Postea voluit idem Augustissimus Imperator,
vt eandem Serenissimam Mariam Annam in
Hispaniam tanquam Confessarius comitaretur,
Regi Catholico Philippo IV. coniugio copu-
landam. Eo in munere ita se gessit in Hispa-
nia, eaque doctrinæ, ac prudentiæ commen-
datione, vt non solum Reginæ, sed & ipsi
Regi Catholico summè satisfecerit. Quamobrem
Rex, & frequentissimis concilijs Theo-
logicis illum interesse voluit, & præterea ad
Dignitatem quoque Cardinalitiam anno Do-
mini 1665, ipsum nominare statuit, prouexis-
setque re ipsa, nisi ipse P. Ioannes Euerardus
flexis genibus coram sua Maiestate deprecatus
id quam enixissimè fuisset. Nec multò post
sublato è viujs Philippo IV. gloriosæ memo-
riæ, cum fortè vacasset officium Inquisitoris
Generalis in Hispania, eadem Regina Maria
Anna, iam Tutrix Filij sui Caroli Secundi Re-
gis, & Gubernatrix Regnorum eius, hoc illi
munus committere decreuit; & quia renuebat
Ioannes Euerardus id admittere propter vo-
tum, quo se obstringunt omnes Professi ex So-
cietate de non admittenda Dignitate aliqua
extra Societatem, nisi imperio Summi Ponti-
ficis coacti, effecit sua Maiestas, vt Alexander
VII. Pont. Max. præceptum imponeret Patri
Ioanni Euerardo in virtute Sanctæ obedientiæ,
vt Officium illud sine vlla tergiversatione, aut
mora, susciperet atque administraret. Verba
Serenissimæ Reginæ prout referuntur in De-
creto ad Præsidem Castellæ dato, ad diem 22.
Septembris anno 1666. huiusmodi fuere ex
Hispanico translata. Propter diuturnam noti-
tiam, quam habeo de virtute, doctrina, ac egre-
gij dotibus Ioannis Euerardi Nidhardi mei Con-
fessarij, desideravi inducere illum ad suscipien-
dam in se Officium Inquisitoris Generalis huius
Monarchiæ, & quamuis Ille assensum non præ-
buerit, imò sapius se ab eo admittendo excusa-
uerit; nihilominus considerans, quòd non possit
diutius stare hoc Officium sine idoneo Administra-
tore, qui illud impleat, iudicavi conueniens fore
ad obsequium Dei, ac Domini nostri, nec non
Regis Filij mei, & ad commune bonum huius
Coronæ, eligere, ac nominare prædictum Ioan-
nem Euerardum Nidhardum Confessarium meum
in Generalem Inquisitorem, eò quod videam ip-
sum ornatum tanta sufficientia, zelo, applica-
tione, & commodi sui minimè cupidum. Hæc il-

la. Ex Hispania porrò Romam profectus Re-
ligiosissimus Præsul anno Domini 1669. desi-
gnatus Orator Extraordinarius Serenissimæ
Reginæ ad Clementem IX. Pont. Max., pau-
lò post, Ordinarij Oratoris ad S. D. N. Cle-
mentem X. munus suscepit, & vt pro digni-
tate eo decentius fungeretur, Archiepiscopali
etiam infula à sua Sanctitate est insignitus,
assignato illi titulo Archiepiscopi Edesseni in
Syria. Post hæc postulante eadem Serenissi-
ma Regina adlectus est à S. D. N. Clemente
Decimo in Sacrum Collegium Cardinalium,
die 22. Februarij 1672. & mox à sua Sancti-
tate publicè renuntiatus ad diem 16. Maij e-
dem anno. Ita nimirum placuit Deo Opt. Max.
seruum suum quantumuis pro suo humilitatis
studio renitentem, inter prospera, & aduer-
sa plurima, quæ ipse inuictò animi robore
constanter sustinuit, ad supremum Senatam
Ecclesiæ Catholice prouehere. Scripsit Sa-
pientissimus iuxta, & Religiosissimus Cardi-
nalis pridè iussu Philippi IV. Regis Catholici.

Responsonem ad libellum supplicem R. Pa-
tris Magistri Fr. Ioannis Martinez de Prado
Prouincialis electi Prouincie Hispaniæ Ordinis
Prædicatorum, oblatum suæ Maiestati, negantis
à sui Ordinis Prædicatoribus pronuciari posse
consuetum illud in Hispania elogium: laudetur
Sanctissimum Altaris Sacramentum, & Imma-
culata Deipara Virginis Conceptio. Quæ re-
sponso cum latine à suo Auctore fuisset com-
posita, mox Hispano idiomate donata est, &
secundis typis iussu eiusdem Regis excusa-
Madriti apud Iosephum Fernandez de Buen-
dia 1663. in folio. Postea cum Hispanicæ edi-
tionis exemplum delatum fuisset in Belgium,
ibi in linguam Latinam iterum traductum est,
à quodam Parthenophilo Latini autographi
inscio, & Duaci impressum typis Ioannis
Serrurier 1664. Denique rursus Colonia recu-
sum est ad calcem operis P. Theodori Moreti,
De Conceptione Immaculata Beatissimæ Vir-
ginis, apud Viduam Ioannis Busæi 1671. in
folio, vt sileam alias editiones, & traductio-
nes in varias linguas, quæ iam vndecies diuer-
sis in locis prodierunt.

Edidit etiam dum in Hispania degeret
iussu Eiusdem Regis Catholici.

Examen Iuridicum quatuor Propositionum,
quorundam Auctorum Anonymorum, aduersan-
tium Bullæ Alexandri VII. in fanorem Immacu-
late Conceptionis Dei Matris. Madriti apud
Didacum Diaz à Camera 1665. in 4.

Scripsit quoque alium Tomum prope-
diem, Deo fauente, edendum, cui titulus est:
Sacra Sacri Mysterij Immaculate Conceptionis
Deiparæ Virginis Apotheosis. Item dum Ro-
mæ commoratur inter assiduas Legationis suæ
occupationes, horis subcisiuis, iusto volumine
composuit:

Informationem, siue Allegationem Theolo-
gicam pro tuendo, & retinendo Iuramento, eius-
demque Formula Vniuersitatis Neapolitana, de
cre-

credenda, tenenda, & profectenda Immaculate
Conceptione Deiparæ Virginis Quæ informatio
posita iam in manibus S. D. N. Clementis X.
breui lucem speratur aspectura.

Ad hæc Tomum alium apparat In Can-
ticum Canticorum Salomonis in quo ostendit
Canticum illud Diuinum in sensu literali fal-
tem secundario, De Immaculata Conceptione
Deiparæ Virginis esse intelligendum. Et hæc
præter alia varia Opuscula Theologica, &
spiritualia, quæ si Deus vitam dederit, & Oc-
cupationes permittent, suo tempore in publi-
cum prodibunt.

IOANNES EVSEBIUS NIEREMBER-
GIVS natione Hispanus, patria Matritensis,
Germanis parentibus, Patre Tirolensi, matre
Bauara, natus anno 1590. Salmanticae Mundi
spem pro Christo contemnens, Societatem
amplexus est anno 1614. cum ibi Iuris pru-
dentia operam daret. Ante ingressum cum
anceps animi de statu vitæ deligendo lumen
postulasset à Dei Matre, ad quam in omnibus
speciali fiducia confugere iam tum solebat, il-
luxit menti inter orandum radius, quo mani-
festè cognouit voluntatem Dei esse, vt in So-
cietatem se reciperet, idque Beatissima Virgo
interiori quadam allocutione ipsi significauit.
Missus itaque Salmantica Villagarciam ad ti-
rociniū, statim certamen memorabile cum
proprio parente pro tuenda Dei vocatione
subijt. Hic enim ereptum sibi infcio clamitans
filium, quasi fraudibus Patrum seductum,
omnia Matriti questibus impleuit, sed præci-
puè apud Magnates, & Nuntium Apostolicum,
vt huius deinde iussu, eductus sit Tiro quan-
tumuis lacrymans, & restitutus parenti, vt in
ædibus paternis vocatio certius exploraretur.
Ibi igitur ad dies aliquot velut in custodia de-
tentus, blanditijs, promissis, suspirijs, &
iniecta spe magnarum in sæculo dignitarum,
& opum allectus, & probatus, cum inuictus
ad hæc omnia consisteret nouitij animus, ces-
sit tandem genitor, permissusque Ioannes Ti-
rociniū prosequi Matriti, vbi sub peritissimo
rerum spiritualium Magistro Francisco Agua-
do ingentes ad omnem virtutem progressus
fecit. Altas imprimis radices egit in despi-
cientia sui, addictus coquo ad officia infima-
culinæ, per menses 14. & si forte foras exeun-
dum esset, lacernatus, nudo capite, vel gale-
ro obsoleto reclusus prodibat. Iussus à connouitio,
cui parere debebat, nihil loqui donec mo-
neretur, ita obediuit, vt per viginti dies nul-
lum verbum dixerit, nisi in Sacramentali con-
fessione. Emissis votis biennij, ita studio scien-
tiarum se tradidit, vt de studio Orationis,
mortificationis, cæterarumque virtutum nihil
remiserit. Quaternas quotidie horas dum Scho-
lasticus esset, septenas postea orationi, & con-
templationi dabat; nam somno, non nisi ter-
nas, vel quaternas tribuebat, vt diutius vaca-
ret Deo. In afflictando corpore, raro plane
exemplo fuit; flagris aculeatis quotidie se cæ-

debat vsque ad sanguinem; cilicio se totum
sæpe vestiebat; sæpe catenulas ferreas cuspidi-
bus rigentes pectori, brachijs cruribus ad-
stringebat, vt quocumque se verteret dolorem
sentiret. Calceis etiam lapillos, ciceres, &
alia idgenus immittebat, vt plantas cruciaret;
lectum non habebat nisi in speciem, & vt auste-
ritatem suam tegeret; nam super tabula, aut
scabello nixus, somnum ad duas, vel tres ho-
ras dumtaxat capiebat, nisi cum ægrotaret. In
peruigilijs festorum Beatissimæ Virginis solo
pane, & frigida se reficiebat. Et cum tam se-
uerus in se esset, erga alios tamen blandus, co-
mis, & caritate plenus fuit. In Missionibus
per montes Toletanos sæpius excurrit ad ani-
marum lucra; in Regijs Scholis Matriti Ca-
thedram de Historia naturali annis 14. cum
laude tenuit, & Sacram Scripturam triennio
est interpretatus. Tot libros scripsit, vt mi-
ram sit superuisse illi tempus ad confessiones
pœnitentium excipiendas, tum in templo, tum
domi; & tamen adeo assiduis in eo munere
existit, vt ægrè capi possit, quomodo tot
volumina in omni fere scientiarum genere
elucubrare potuerit, nisi dicamus, quod ali-
qui senserunt, infusas illi fuisse diuinitus
scientias. Confluebant ad illum magno nu-
mero filij spirituales, Equites, Senatores, Pro-
ceres, Prælati, & ex altero sexu non pauca
primariæ, quas inter eminuit Serenissima
Princeps Mantuana, cuius conscientia direc-
tionem ex voluntate Regis Catholici Philip-
pi IV. dum Matriti degebat, Ioannes Euse-
bius in se suscepit. Sexdecim annis ante obi-
tum placuit Deo patientiam huius serui sui ve-
lut aurum in camino infirmitatis probare, cru-
ciatibus fermè continuis, itaut subinde vix
verbum potuerit formare, aut suis manibus ad
scribendum vri. In omnibus tamen gratias
agebat ille pro his Deo, tamquam beneficijs,
& demum præsignata mortis suæ die, emigra-
uit ex hac vita ad Societatem (vt fas est cre-
dere) ciuium supernorum Matriti die 7. Apri-
lis 1658. dudum ante emissa professione voto-
rum quatuor. Funus maximo populi concursu
celebratum à summis, medijs, infimis, certa-
tim manus demortui deosculantibus, & ali-
quid ex lipsanis auferre cupientibus. Septimo
post obitum die solemnes exequiæ cum musi-
co concentu persolutæ eidem sunt rogatu, &
sumptu Excellentissimi D. Christophori Cre-
spi Vice Cancellarij Regni Aragoniæ, & po-
stea vnus ex sex viris regiminis totius Monar-
chiæ, cui P. Eusebius fuerat à Sacris Confes-
sionibus, & summè carus. Multa narrantur de
eo mira, & vires naturæ excedentia, quæ qui
nosse cupit videre poterit in eius vita præfi-
xa posthumis tomis de operibus Parthenicis,
& de Hieromiliffa Bibliotheca ex quibus nos
hæc pauca excerptimus. Multa valde scripsit
Ven. Pater, tum Latino, tum Vernaculo ser-
mone, quæ in alias quoque linguas sunt tran-
susa, & à permultis auidè lectantur.

- Opera eius latina sunt
De Arte Voluntatis Libri 7. quibus in editione Lugdunenſi adiunxit
Panegyricam narrationem de tribus martyribus Societatis Ieſu, qui anno Chriſtiano 1628. in Paraquaria Prouincia Vruai paſſi ſunt. Lugduni 1621. in 8.
De Adoratione in Spiritu, & veritate. Lib. IV. Antuerpiæ 1631. reſuſ Lugduni 1659.
Sigalion, ſive ſapientia Miſtica Lib. VIII. Matriti in typographia Regia 1629. in 8. & iterum Lugduni 1642.
Historia Natura maximè peregrinae lib. 16. Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1635. in folio.
De Origine Sacre Scripture Lib. 5. Lugduni apud Petrum Proſt 1641. in folio.
Stromata Scripture Sacre, in quibus enarrantur vite variorum cum gnomoglyphica, & Sigalione reſuſo. Iurgeuni 1642. in folio.
Doctrina Aſcetica, ſeu ſpiritualium Inſtitutionum Pandecta iuxta Religioſa inſtituta maximè Ordinum Mendicantium, & Conſtitutiones Societatis Ieſu. Lugduni 1643. in folio.
Theopoliticus, ſive breuis elucidatio, & rationale diuinorum operum, & prouidentia humanorum. Antuerpiæ typis Plantinianis 1641. in 8.
Homilia Catenate ex vetuſtis Patribus SS. Doſtoribus, & eruditis Scriptoribus. Lugduni 1646. in folio.
Trophæa Mariana, ſeu de Viſtrice miſericordia Deipare. Antuerpiæ apud hæredes Cnobbari 1655. in folio.
Opera Pathetica de eximia, & omnimoda puritate Matris Dei, & Conceptione eiſdem Immaculata. Lugduni apud Claudium Bomgeat 1659. in folio.
Doſtor Euangelicus ex varijs Auctoris opusculis concinnatus, videlicet De Lege Gratiæ. 2. De Caritate Chriſtiana. 3. De amore inimicorum. 4. De lumine myſtico. 5. De ſale myſtico. 6. De virtute exempli. 7. De arte voluntatis. 8. Historia de tribus Martyribus 9. Theopoliticus. 10. De Adoratione in ſpiritu, & veritate. Horum pleraque ſeorſim antea typis fuerunt excuſa. Lugduni per Franciſcum Comba 1659. in folio.
Hieromeliſſa Bibliotheca. De Doctrina Euangelij, Imitatione Chriſti, & Perfectione ſpirituali. Lugduni ſumplibus Horatij Boiſſat, & Georgij Remeus 1661. in folio.
Succus prudentie Sacro-Politice. Lugduni 1659. in 12.
Silua Catechiſtica. Lugduni anno 1661. in 4.
Sylloge Axiomatum, & Inſtitutionum ſpiritualium Chriſtiane Philoſophiæ. Lugduni 1661. in 4.
Virgo Viſtoriatæ, ſeu de Patrocinio Beatæ Virginis. Lugduni 1660.
Pſalmos Salomonicos, è Græco latinè tran-

ſtulit, & notis illuſtrauit. Hiſpanica lingua edidit

- Opera, & Dies ſive Manuale Principum, vbi virtutum omnium naturas explicuit Theologicè & Ethicè,* Matriti 1627. Reſuſum ibidem 1641. in 4. vnà cum *Centuria Diſtaminum prudentium.*
De Affectu & amore erga Mariam Virgineſem Matrem Ieſu. Matriti 1630. in 16.
De Affectu, & Amore erga Ieſum. Matriti 1630. in 16.
De Alimento Diuini Amoris. Ibid. 1630. in 12.
De Cupiditate ſancta Gratiæ, & meritorum Ibidem eodem anno in 16.
De Deotione erga animas Purgatorij. Ibidem 1630. in 16.
De Vita Diuina, ſeu Regio, & compendioſo itinere perfectionis. Matriti typis Regijs 1633. cum auctario 1635. in 8.
Praxim Catechiſmi Romani, & Doctrinæ Chriſtiane. Matriti per Didacum Diaz de la Carrera 1640. in 4. Quem ſæpius reſuſum iuſſerunt varij per Hiſpaniam Epilcopi in Eccleſijs ſuis publicè legi, etiam inter Miſſarum ſolemnia loco Concionis, quando illa non haberetur
Occultam Philoſophiam de Antipathia, & ſympathia. Matriti ex typographia Regia 1663. in 8.
Curioſam Philoſophiam cum Proluſione ad naturalem Philoſophiam. Ibidem eiſdem typis 1634. in 4.
De Aſtimatione, & pretio Diuina Gratiæ. Matriti typis Ioannes Sanchez 1638. in 4.
De Pulchritudine Dei. Typis iſdem 1641. in 4.
Prodigium Diuini Amoris. Iſdem typis, & anno in 4.
Flores Spirituales. Matriti 1638. in 16. Italicè Bononiæ 1666. in 12.
Flammas Amoris diuini. Ibidem 1640. in 4.
De Perfectione Religioſa, ſcrupulis, & conſilijs ſpiritualibus. Matriti 1642. in 16.
De Cauſis & remedijs malorum publicorum Matriti 1642. in 4.
Diſtamina, & axiomata ex operibus eiſdem collecta. Matriti 1647. in 12.
Epistolæ 76. ſpirituales, collegit Emanuel de Faria Eques Luſitanus, & edidit, Matriti 1649.
De Conſtantia in Virtute. Matriti 1647. in 4.
Monita ſpiritualia de Conformitate Voluntatis humana cum diuina. Matriti, & Gallicè Pariſijs 1664. in 8.
De diſcrimine inter temporale & æternum. Matriti ſæpius & latinè 1654. in 24. Italicè Venetijs 1656.
De deuotione erga S. Michaelem Archangelum. Matriti 1643. in 4. Italicè Venetijs 1672. in 12.

- Vitam P. Marcelli Maſtrilli.* Matriti 1640. in 4.
Vitas Virorum Illuſtrium Soc. Ieſu Tom. 4. Matriti 1643. in folio.
De Gloria S. Ignatij, & S. Franciſci Xauerij Matriti 1645. in folio.
Vitam S. Franciſci de Borgia, ſeorſim diſtincto Tomo cum aliquot opusculis eiſdem ineditis. Matriti 1645. in folio.
Profeſſionem ad Aeternitatem, & Preparationem ad mortem.
Rudimenta ſpiritus erga Sanctiſſimum Sacramentum.
Deuotionarium.
Librum Vita.
De Antio Toletano eruditum, & amænum ſcripſit tractatum, ſed qui furto ſublatus eſt Auctori.
 * IOANNES FABRITIVS natione Germanus, patria Fiſchelentiſis in Diœceſi Coloniaſi, Societati ſe addixit anno ſæculi decurrentis 11. ætatis 16. Docuit Humaniora omnia. Conciones habuit; præſuit Noſtris Bonnæ, & Santis; Coadiutoribus ſpiritualibus adſcriptus, religioſe obiit monaſterij Vveſphalia die 26. Septembris 1656. Edidit Germanicè accuratum, & vtilem libellum
De Peccato graui Detractionis, varijs quaſtionibus illuſtratum. Colonia apud Guilielmum Freiffem 1646. in 12.
 IOANNES FALCONERVS natione Anglus, patria Dorceſtrenſis poſt annos aliquot ſtudiorum in Collegio Anglicano Romæ Societatem ingreſſus eſt anno 1604. ætatis ſuæ 32. Ibidem Pœnitentiarius fuit ad Baſilicam Vaticanam, & votorum 4. profeſſionem emiſit. In vinea Anglicana operarium gnauum annos amplius 30. egit; Vir mitiſſimæ indolis, & ſuauiſſimis moribus, vt numquam perturbati animi ſignum viſus fuerit edere. Paupertatis in ſe fuit oppidò ſtudioſus, vt nulla in re ſibi duplicia voluerit retinere, at in pauperes, & egenos fuit inſigniter miſericors, atque his elemoſynas ſibi datas largè communabat. Demum octogenario maior ad laborum brauium emigravit in Anglia die 7 Iulij 1657. Scripſit lingua patria præfixis litteris B. D.
Refutationem errorum Ioannis Thraſki Puritano-Iudæi. Audomari 1618. in 4. Item
Vitam B. Virginis. Ibidem 1632. in 13.
Vitam S. Annæ. M. ſs.
 Vertit verò Anglicè & ſuo nomine edidit
Vitam Sanctæ Vveſfredæ. Ibidem 1635. in 8.
Vitam S. Catharinæ Suecicæ. Ibidem 1635. in 18.
Faſciculum Myrrhæ de Paſſione Domini. 1632. in 12. Præſcriptis litteris I. F. Societatis Ieſu. Item
Speculum Conſcientiæ pro quotidiano Conſcientiæ examine. Audomari 1632. in 18.

IOANNES FALCO natione Germanus patria Magdeburgenſis in Societatem anno 1603. ætatis ſuæ 20. ingreſſus in ea magno virtutum omnium exemplo vixit, ad annum viſque 1626. quo Moguntia die 24. Sept. eximia ſanctitatis opinione deceſſit, vota 4. diu antea profeſſus, Apit in eo dum vixit indefeſſus Diuini honoris tuendi, proferendique zelus, vt non rato ſenas, ſeptenaſue vna die conciones haberet in Templis omnibus & Sacellis Vrbanis. Excurrebat in pagos ſolo pane, & caſeo ad victum inſtructus, & feruentiſſimo ſpiritu exhortationes cathechiſmos, conciones pro capto Auditoris habebat. Frequens ad Moniales frequens domi ad noſtros, etiam ſuper menſa dicebat, nunquam feſſus, nunquam ſatur, vbi aliqua ſe fragis faciendæ ſpes oſtenderet. Hauriebat, hos ſpiritus ex oratione; concinebat mortificatione; vtrique impenſiſſimè deditus. In illa mirificè ætuabat, adeoque accendebatur in Dei amorem, vt diceret ſe mille corda optare, quibus illum amaret. Nunquam ille ſacrum omittit, quantacumque neceſſitate; conſiteri quotidie ne quid humanæ labis amori ſuo intercederet, Hanc verò ſcilicet mortificationem, ita in omni actione continuam exercuit, vt nullam ſui corporis, nullam exiſtimationis aut famæ duceret rationem. Voto ſponſionem nunquam ſe ſuo ſenſui in cibo potuue obſecuratum, ſoli ſeruiturum neceſſitati. Carnem vexabat frequente cilicio, & flagellatione, quam ſemper concioni præmittebat. Macerabat ſe longa inedia, tenui duroque victu, ſolo ſi potuiſſet viuere ſpiritu contentus Erat in omni vita comis, affabilis, patiens manſuetus, cæterum nec humana iudicia morabatur, nec oblocutiones, nec in os ſibi coram ingeſtas ſugillationes, quò minus ſtrenuè ſuo muneri ſatiſficeret. Ipſe interim nulli moleſtus eſſe, nullum lædere verbo vel factò, de nullo queri, aliorum incurioſiſſimus, ſibi ſuiſque rebus attentus, & in regularum ſuarum obſeruationem ſtudioſiſſimè intentus. Principio cuiusque menſis Reſtori ſe ſiſtebat, & de genibus ſe illi promittebat pariturum quidquid imperaſſet. Aiunt eum quotidie ſolitum calceos imponere capiti, ceu dignum ſe profiteretur, qui pedibus omnium ſubeſſet. Erat illi quidem ingenium acre, & in promptu conſiliu, religioſa tamen ſimplicitate agebat cum omnibus. Nullum illi pauperum, diutumque diſcrimen, nullum ſerui, & liberi ad confeſſiones excipiendas erat; nulla perſonarum acceptio. Erat in Noſocomijs aſſiduus, eodemque circumuagantes cogebat pauperes, quos ad pietatem erudiebat, & ſacros Rhythmos decantantes ſupplicabundè circumducebat. Nimirum valebat gratia in pangèdis Germanicè ſacris hymnis, quibus honorem Cælitum promoueret. Conſcripſit vir Sanctus lingua vernacula ſuppreſſo ſuo nomine
Memoriale Diuini Amoris
Manuductionem ad Fidem Catholicam in-

gratiam Cinium Duderstadiensium in Eichsfeldia. Aschaffenburgi in 8.

Conciones de Iesu, Maria, aliisque Calibus perquam multas.

Spiritualem annulum memorialem anime à Sponso Christo datum. anno 1625.

Exercitatorium spirituale ad Dei Amorem, Moguntia typis Antonij Strokecker

Opuscula alia complura, quibus populum nitentur ad Sanctorum vitam traducere.

IOANNES FAYON natione Gallus, patria Sanfloranus in Aruernia, Societatem ingressus est anno salutis 1612. ætatis suæ 21. In ea docuit artem Oratoriam annis 12. Sacram Scripturam annis 15. explicuit. Linguarum Latinæ Græcæ, & Hebraicæ insigniter peritus, professusque est quatuor vota solemnia, vir admodum pius, ac doctus, plenus dierum atque bonorum operum decessit Aufcis die 7. Nouembris 1667. Scripsit

Panegyricon de Rupella capta 1628. Prosa.

Poemata de Ludouico XIII. Rege Christianissimo

IOANNES FERDINANDVS natione Hispanus, patria Toletanus. Hic iam inde primos emensus annos pueritiæ, à patre, cui vnicus erat, à studijs Humanitatis ad mercaturam vocabatur: cum mærens amore studiorum, Toleti ante imaginem B. Virginis fufus in preces à cœlesti Matre flagitabat, ne rei augendæ causa à litterarum studio auelleretur. Aliquamdiu perstiterat in precibus, cum leui somno occupatus, sibi visus est audire Diuinam Matrem ex ipsa imagine loquentem, sibi quæ perennem, quem petebat studiorum cursum, pollicentem: insuper Societatis Iesu Alumnum futurum prædicere, à qua tamen voluntate erat ille in præsens alienus. Experrectus, magna concepta animo letitia, Sanctissimæ Matri perpetuam Virginitatem vouit, quam ad finem vsque, & corpore, & animo seruauit. Ita progressus in studijs, cum Græcas etiam litteras Toleti professus esset, duodeuigesimo ætatis anno, qui fuit à Christo nato 1555. Christo in Societate nomen dedit. Deinde tanta auiditate, ac studio Sacram Theologiam arripuit, hausit, perdidit, vt cum doctrinæ simul, ac virtutum clarum specimen edidisset tamquam vir omnibus numeris absolutus, Romam sit missus Sacrorum voluminum interpres. Multis annis eo munere perfunctus, & strenuè concionibus habendis occupatus, missus est in Belgium ad operam in Castris Catholicis militibus præstandam. Ibi quinquennio versatus, eos pertulit labores, eaque pericula adiuit, quæ illam vitam comitari solent. Accidit non semel, vt ex imminenti, certa quæ pernicie non sine miraculo liberaretur, cum nimirum, ne milites in fossa faucij, atque animam agentes sine confessione peccatorum è vita discederent, in eas se angustias inferret, vt ab hostibus vndique tormentis, telisque missilibus peteretur. Campe-

stri aliquando in loco exscenderat ex equo, cum hæreticorum copiæ superuenerunt. Is partim repentino pauore percussus, partim imbecillitate virium impos omnino erat equi repetendi; neque erat in loco, qui illi opem ferret. Tum præsidis Angeli ope magna fiducia inuocata, repente quasi hominis validi brachij sublati, ne attracta quidem ante stapia, se sentit in equi sui sella collocatum, cuius vsus celeritate, maturè se periculo subduxit. Alio die cum iter solus faceret, incidit in equitem hæreticum, qui statim intenta hasta equum celeriter in ipsum incitat. Vbi ad ipsum peruenit, impetum cohibuit, rogauitque essetne Iesuita. Cum ille forti animo annuisset, mox Eques ad mansuetudinem ferociâ conuersâ blandè hominem compellans, dari sibi manum osculandam petijt, ac sine vlla iniuria discessit. E Belgio reuersus in Hispaniam, annos 15. vtilissimis concionibus consumpsit. Extrema verò ætate cum tam esset imbecillus, vt inter aliorum manus ad suggestum duceretur, cum ad dicendum confedisset, ita validus, & ardens apparebat, vt iuuentam in eo non desiderares. Obitus sui diem præsensit, ac præsignauit, & biduo ante quàm vltimum incidere in morbum, insolita noctis hora, P. Rectorem adiit; rogauit, vt suam vitæ totius exciperet Confessionem; breui enim sibi esse de vita discedendum. Id quod ei vitæ reliquum datum est, diuinorum beneficiorum memoria, diuinisque laudibus reuoluendis, hymnis Psalmisque recitandis traduxit. Corpori solutæ sanctæ eius animæ multi se commendauere; rosariæque tamquam perspectæ sanctitatis viri, illius corpori contingendo admouere. Fuit illius differenda sepultura, quo multorum piorum voto satisfieret. Primaria Ecclesia Paletina (nam Palentia decessit ad diem 9. Martij) anno 1595. ætatis suæ 59. quorum 40. vixit in Societate, quartum votum iam inde P. Euerhardo Præposito Generali professus) publicè ei parentauit, vno è nostris ad concionem dicente, & admiratione dignas de eo narrationes explicante. Vir fuit odore sanctitatis imprimis clarus, nec doctrina illustrior (quam Theologia in Hispania, Romæ in Inferiore Germania publicè explanata patrefecit) quàm religionis exemplis. Simplicitate præter alia fuit admirabili; in quo tamen prudentiam non desiderares. Paupertatis egregius amator; vt non nisi vestibus ijs, quas alij despicerent, libenter vteretur. Interulæ vero eius ita detrita erant, ac laceræ, vt ne mendicis quidem vestiendis præberentur. Eas viri primarij inuitis nostris extorserunt, frustatimque inter se diuiserunt. Sex totos annos humi decubuit, strea tantum, aut subereo cornice substrato, nulla alia nisi suorum indumentorum, stragula veste vsus: ac per idem tempus singulis se noctibus verberabat; binasque, ac ternas horas in diuina præcatione continuabat. Erat enim orationi, lectio-

lectioni, silentio omnino deditus, & à Confabulationibus, & communi hominum consuetudine alienus, nisi quid ad ipsorum vtilitatem transigendum esset. Itaque assidua oratione, ac familiaritate cum Deo viuebat, & sanctarum Scripturarum lectione tamquam cœlesti manna pascebatur, miram adeptus contemplationis facultatem; opinioque de eo est, multa ei visa diuinitus obiecta esse. Repertus certè post mortem eius Commæariolus, cursus illius meditationū indicat ab anno eius sæculi 87. ad nonagesimum. In eo est S. P. N. Ignatium bis ei se videndum præbuisse; Angelorum Choros, quorum etiam adscripti cantus; tum B. Virginem cum Sancto Cælestium Virginum comitatu, Sanctum quoque Mauritium cum socijs illi se ostendisse. Scripsit

Diuiinarum scripturarum iuxta SS. Patrum Sententias locupletissimum Thesaurum. Tomis 3. distinctum, in quo per singulas dictiones ordine alphabetico litterario Parabolæ, Metaphoræ, Phrasæ, & difficiliora loca totius Sacræ Scripturæ declarantur. Tom. 1. exijt in lucem Methymnæ a Campo per Iacobum à Canto 1604. in folio continens à lit. A. vsque ad D. inclusive Secundus omnino absolutus prælum expectat. Tertio inchoato, & ad fastigium pene perducto finem Ferdinando imponere morte intercepto non licuit. Vtinam manum Socij admoueant, forasque extrudant.

IOANNES FERNANDEZ natione Hispanus patria Cordubensis honestis parentibus natus, adolescens prædiues, & ad pietatem propensus, cum audiendæ suauissimæ symphoniz nomine ad Congregationem, quæ in Collegio nostro Olysiponensi pietate florebat, esset ab amico deductus, præter opinionem Diuino illo sermone, qui facies animis admouebat, & salutari flagrorum crepitu, quibus in sua corpora Sodales sauebant, permotus, de ordiendis vitæ melioris initijs cogitationem suscepit. Multus deinceps esse cum Patribus, dum ad eos aggregatus anno 1548. haud leuia sua, & humilitatis, & caritatis inter eos, & vero etiam præclaræ sui victoriæ documenta dedit. Incessus eius per Vrbein erat eiusmodi, quamquam altos in admirationem raperet, alij tamen, qui eum non nossent, exprobrarent illi demeritiam. Quibus ille & dictis respondebat & factis, se non extrâ mentis potestatem existere, sed tum maxime in mentis officio esse cœpisse. Mox vero quod ipse votis omnibus expetebat, ad diem 16. Calend. Aprilis eiusdem anni in Orientem nauigaturus conscendit, cum Gaspare Barzeo, alijsque Socijs; quo in itinere paribus caritatis studijs cum operosissimo quoque certabat, & de suo etiam viatico in ægroantium necessitates erogabat, Deo largiter omnia reponente. Inde porro Aprili altero ineunte, cum Francisco Xauerio perrexit in Iaponiam, laborum sitiens & ærumnarum. Eum Xauerius fidum in omnibus, & lateri suo semper hærentem, & virtutis atque animi ma-

gnitudine sibi pœne parem inuenit. Cum eo Ioannes Cangoximam Sazumani Regni Vrbein appulsus Augusto mense anni 1549. mira felicitate vernaculam gentis linguam addidit, vt mox interpretis, & concionatoris etiam munere fungeretur. Ibi primos prædicationis fructus expertus est, opprobria, contumelias, iniurias, lapidationem. Firandum cum Xauerio profectus, ipsius voluntate Euangelium annuntiauit, multosque ad Fidem conuertit. Amangutij deinde coram Rege per horam sermonem habuit, de Procreationis, & Redemptionis humanæ Mysterio, tanta vi & suauitate dicendi, vt Regiam vniuersam raperet in admirationem: à plebe tamen cum illis eadem explicaret, sibillis, irrisionibusque exceptus est. Inde per hybernos menses cum Xauerio Meacum longo, difficilique itinere profectus, eas exhaust ærumnas alacriter, quas vel in magno illo Orientis Apostolo cum admiratione prædicamus. Sed cum propter bellicos tumultus minus apta Euangelio Ciuitas illa tunc esset, per eadem difficultatum vestigia Amangucium redire. Hic iterata opprobria & irrisiones, & cum aliquando ad confertam multitudinem Ioannes diceret in publico, vnus de plebe prouocatum à pectore phlegma illi in os obsecrè contorsit, & cachinno facinus vnâ cum socijs celebravit. At Ioannes educto modestè strophilo vultum purgavit, & tamquam nihil id ad se pertineret, sermonem immotus porro pertexit. Ea res virum gravem, qui fortè aderat explodendæ magis, quam hauriendæ doctrinæ causata, ita permouit, vt veritate Dogmatis ex operis celsitudine æstimata, primus se ad Ioannis pedes abiecerit, & primitias Spiritus per Baptismum Amanguccij acceperit. Ab hoc fonte, atque initio ducta est postea tot Iaponum ad Christiana sacra conuersio. Virtutem Ioannis ornabat par de cœlo suggesta doctrina quæ Bonziorum contra disputantium sophismata refutabat, & Fidei nostræ firmabat veritatem; quod cum iniquius ferrent aduersarij, tantam populi tempestatem concitabant, vt contumelias, & saxi appeterent hominem, & ille quæsitus ad mortem vix latebram, quò se abderet inueniret. Verum sedatis moribus, totum se rursus prædicationi dabat, non sine copioso prouentu. Geminabatur illi labor ex linguæ peritia, cum & nostros, qui de nouo succedebant, iuberetur eam domi docere, & foris vacare prædicationi; quo in munere valebat plurimum, fortitus excellentem quandam gratiam, & in docendo venustatem, qua de causa omnes eum Patres Socium præoptabant; omnium laboribus, & passionibus participabat, omnibus par vnus ipse prope esse videbatur. In Principum etiam virorum, & negotijs & institutione vel interpret, vel Doctor ob singularem prudentiam sæpe constitutus; quibus deinde venerationi erat in reliquam ætatem. Ipse laborum socius, & itinerum comes fuit Magno Xauerio dum in Iaponia permansit. Mox

Mox P. Cosmo Turriano adhæsit, & Balthasarem Gagum, & P. Gasparem Vilelam, mox etiam P. Ludouicum Froës secutus, quæ de singulis alibi narrata sunt, habuit ipse communia. Erat Ioannes orationi apprimè addictus, quam bis minimum quotidie longam vsurpabat, cæterisque ex præscripto legum nostrarum pietatis exercitamentis accuratè satisfaciebat: reliquum quod erat temporis ministerio Nosocomij, Catechesi puerorum, & rudium, instructioni Gentilium responsioni ad quæstiones dubias, confutationi Bonziorum impendebat. Addebat ad hæc studium congerendi, atque conscribendi Iaponicè, quæ gentibus illis essent profutura; quæ tamen illis flamma inuidit; nam Firandi vna cum Domo illæ quoque lucubrationes ipsius igne absumptæ sunt, id quod ille tamen animo equissimo tolerauit. Anno 1594. Firandi Templum Virgini sine macula conceptæ extruxit, duos Bonzios, vnum quempiam è Palatinis Regi in paucis gratiosum, centumque alios & quinquaginta Christo lucrifecit. Inde facta excursionem per loca vicina, nobilem feminam, & ex clientibus ipsius centum quinquaginta, & è Bonziorum gente vnum primarium crebra disputatione constrictum, conuertit ad Fidem. In hæc intendebat cum fractum incommodis, laboriosæ magis quam vitæ diuturnæ, macie exhaustum, tussi, & pectoris dolore concussum Firandi febris incessit, initio leuis vt Socijs videbatur, reipsa lethalis, vt ipse augurabatur. Igitur die Natali Præcurforis Dominici sacro se viatico præmuniuit; postridie sub noctem quam sibi fore postremam assebat, concessit ad lectum, & ea in colloquijs de Christi cruciatibus transacta, mane diei 26. Iunii anno salutis 1567. inter repetenda Iesu, ac Mariæ dulcissima nomina, sanctam animam exhalauit. Neophytorum is fuit sensus, & mœror, qui filiorum in suauissimum parentem affectum, & singularem sanctimoniam ipsius opinionem testaretur. De magnitudine virtutum ipsius luculenta dedere testimonia viri grauissimi. Melchior Nunnius præpositus Prouincialis mirabatur studium mortificationis, vitæ contemptum summam in aduersis hilaritatem. Xauerius tanti fecit eum nomine tenerrimæ, & lacrymarum facilitate nutritæ pietatis, vt Cangoximæ puellam excitaturus ab inferis Ioannem vna secum orando parare viam ad miraculi patratiorem voluerit. Humilitate tantum fuit insigni, vt quidquid præclare gerebat, in litteris, quas dabat in Indiam atque Europam, aliorum omnia promeritis adscriberet. Sacerdotes summa reuerentia prosequeretur, nec coram ipsis nisi iussus loquebatur, quamuis idiomatis notitia & cæteris ornamentis præ alijs abundaret. Illustrabat humilitatem magnitudo animi, atque constantia, qua cum opportunum esset, vitia carpebat, & quando S. Xauerius Apostolico spiritu Reges, Bonziosque perstringebat, ob legis naturalis turpiter fec-

lesteq; violatam sæpius sinceritatem; ipse pari libertate & spiritu, nihil impendentem mortem veritus, eadem illa reperebat. Illum tamquam verum Apostolum illarum gentium laudibus celebrat Giorgius Cardosus in suo Agiologio ad diem 26. Iunii Scripsit Ioannes.

Epistolas octauas de rebus Iaponicis ab anno 1551. vsque ad 1566.

Grammaticam linguæ Iaponicæ.

Dictionarium Iaponicum duplex.

* IOANNES FERRANDVS natione Gallus patria Anicentis in Velaunis, natus anno sæculi decursi 86. Societatem repudiatis Ecclesiasticis beneficijs sibi delatis, amplexus est currentis 4. & professione 4. vtorum se adstrinxit. Rhetoricam, & humaniores litteras docuit decennio; sacram scripturam triennio explicuit, & Theologiam Moralem aliquandiu professus est. Rexit Collegium Ebredunense, & designatus à Proposito Generali ad gubernaculum Carpentoracensis precibus euicere onus subiret. Demum octogenario maior ad meliorem vitam (vt sperare fas est) transijt Lugduni die 30. Octobris 1672. Edidit latine *Disquisitionum Reliquiarum, sine de suspensa earundem Reliquiarum in diuersis locis multitudine.* Lugduni apud Lauren. Anisson 1647. in 4.

S. Ferrandum rediuuium, seu Vitam S. Hieronimi Fulgentij Ferrandi. Lugduni apud Guilielmum Barbier. 1650. in 4.

Epinicion pro lilijs aureis Franciæ, aduersus Ioannem Iacobum Chiffletium, Apes pro lilijs sufficere audentem. Lugduni sumptibus Horatii Boissat & soc. 1663. in 4.

Epinicion secundum pro ysdem lilijs Lugduni apud Io. Barbier 1671, in 4.

Animaduersioni Chiffletiana, animaduersionem cum sanore repensam. Diuione apud Philippiot in 4.

Pro Laborantibus in partu, de pietate erga S. Ignatium. Gallice Diuione apud Philippum Zan.

Pro animabus Purgatorij iuuandis. De pietate erga S. Franciscum Xauerium. Gallicè. Ibidem, & typis iisdem.

IOANNES FERRER natione Hispanus, gente Catalanus, patria ex oppido Tremp Diocesis Vrgelensis Societati se adolescens adiunxit annos natus 16. cum ageretur à nato Christo Seruatore 1574. Doctorem Theologiæ lauream Gandiæ suscepit, exinde Philosophiam Valentiam docuit, Barcinone Theologiam. Inter S. Inquisitionis Censores adlectus fuit. Concionibus ad populum habendis operam impendit. Collegiorum Vrgelensis, & Barcinonensis Rector fuit. Comitum de Eril designatum Sardiniam Proregem secutus à Sacris Confessionibus est, & inde redux in Hispaniam in senectute bona quieuit in Domino Barcinone die 20. Nouembris 1636. In Sardinia habuit, quam in lucem edidit

Orationem in exequijs Philippi III. Hispaniæ

niarum Regis Catholici Calari celebratis. Item Hispanicè

Memoriale aliquorum Tractatum Spirituum

Libellos duos pios addito nomine Doctoris Fructuosi Episcopi Videli.

* IOANNES FERRIER natione Gallus, patria Ruthenensis, natus anno sæculi fluentis 14. Societati nomen dedit 1632. & vtorum quatuor solemniter se adstrinxit. Post traditas publicè litteras amariiores, Philosophiam quadriennio professus est; Theologiam Scholasticam totis annis duodecim, Moralem duobus. Rexit Collegium Tolosanum magna commendatione prudentiæ, & doctrinæ. Postea adlectus à Christianissimo Rege Ludouico XIV. in arbitrum suæ conscientiæ, seu Confessarium, magna Maiestatem suæ approbatione munus illud vsque ad mortem exercuit. Duobus, vel tribus ante obitum annis ægritudinibus varijs conflictatus est, sed præcipuè lenta febricula, quæ sensim sine sensu vitales despascens vires, nec vllis cedens medicamentis, tandem dilectum Deo, & hominibus virum, magno multorum dolore penitus absumpsit. Durantibus morbis inuictam animi fortitudinem, constantiam insignem, consensionem voluntatis suæ cum Diuina summam, & patientiam demonstrauit planè heroicam. Præsentens discrimen sibi imminens, ardentem expetijt postrema sacrorum præsidia, & summæ pietatis significatione suscepit. Nec alias vllas admittens cogitationes, quàm de Deo, paulò ante migrationem dixit suo Confessario, se nec vitam, nec mortem, nec dolorum diminutionem petere, sed tantummodo Diuinæ voluntatis in se executionem, atque ita vsque ad extremum anhelitum semper sibi præfens, & identidem ingeminans: *Fiat voluntas tua Domine. Non sicut ego volo, sed sicut tu,* emisit spiritum, Parisijs in Domo Professorum, die 29. Octobris anno 1674. Edidit Latine

Responsionem ad obiectiones Vincentianas, siue argumenta, quibus Vincentius Baronius ex Ordine Prædicatorum Scientiam mediam impugnat. Tolosæ 1668. in 8.

Theologia Tomum 1. de Deo vno, iuxta S. Augustini, & S. Thomæ principia. Tolosæ 1668. Parabat reliquos, sed mors superuenit Gallicè Edidit

Sententias insigniorum Castistarum super probabilitate opinionum in re morali. Tolosæ, & Parisijs 1654.

Iansenismum Bulla Innocentijs X. damnatum, seu Refutationem libelli, in quo contendunt Iansenistæ Propositiones Iansenij non esse damnatas eo sensu, quo ab illis defenduntur. Tolosæ apud Ioannem Boude 1654. in 4. Suppresso nomine

Admonitionem ad Arnaldum super Epistola ab eo edita contra sacerdotem, qui Iansenistis adhærentem absoluerit in Confessione noluit.

Tolosæ typis iisdem 1655. in 4.

Responsionem ad alteram Epistolam Arnaldi. Ibidem 1656. in 4.

De Immortalitate animæ, & vera Fortitudine. Parisijs apud Iacobum Le Gras 1660. in 4.

De Christi Pulchritudine, Parisijs apud Florentium Lambert 1657. in 12.

Relationem eorum, quæ gesta sunt in negotio Iansenistarum, anno 1663. Parisijs apud Franciscum Muguet 1664. in 4.

Submissionem apparentem Iansenistarum ad decisionem Ecclesiæ. Tolosæ, & Parisijs 1667.

Refutationem libelli publicati à discipulis Iansenistarum contra librum de Submissione apparenti Iansenistarum. Tolosæ 1667.

IOANNES FLOYDVS natione Anglus, patria Cantabrigiensis, post studia Romæ in Collegio Anglicano cæpta Societati se addixit ibidem anno salutis 1592. ætatis 20. Missus postmodum in Angliam, captus in carcerem coniectus, & post annum in exilium pulsus est. Docuit Theologiam annos complures in Collegio Anglorum Louaniensi, vbi, & studijs diu præfuit. Conciones diu habuit Audomari ad Anglos magno cum sensu pietatis, & fructu. Contra Hæreticos, quos egregiè exagitauit varios, & peritiles scripsit libros, & demum annis grauis per exercitia spiritualia S. P. Ignatij morti se accinxit, quam paulò post die 16. Septembris 1649. Audomaropoli optetuit, ætatis 77. Societatis initæ 57. à votis 4. nuncupatis 41. Scripsit Latine contra M. Antonium de Dominis Episcopum Spalatensem, Apostatam à Fide sub nomine Annosi Fidelis Verimontani

Synopsim Apostasiæ Marci Antonij de Dominis ex ipsiusmet libro delineatam. Antuerpiæ typis Nutli 1617. in 8.

Detectionem Hypocrisis Marci Antonij de Dominis. Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1619. in 8.

Censuram X. librorum de Repub. Ecclesiastica M. Antonij de Dominis, Colonia 1621. in 8.

Anglicè Edidit

Contra Guilielmum Crashaw Ministrum Calvinisticum. Audomari 1612. in 4.

Contra Eduardum Hobbium Equitem Auratum de Purgatorio. Audomari 1613. in 4.

Contra Nouatores librum inscriptum Deus, & Rex. Audomari 1620.

Verbum Consolationis ad Catholicos in Anglia. Ibidem 1623. in 4.

Responsum ad Replicam Francisci Viti ministri Calviniani circa 9. articulos à Iacobo Rege propositos Nostro Ioanni Percao. Ibidem 1625.

Ecclesiam ingenij humani debellatricem, contra Chillinuorthum Apostatam à Fide. Audomari 1633. in 4.

Summam totalem de salute in Romana

Ecclesia contra eundem. Audomari 1639. in 4.
* *Impostarum pietatis Puritanæ*. Ibidem 1639. in 12.

De Præsentia reali Christi in Eucharistia. Ibidem 1624. in 8.

Syntagma de imaginibus non manu factis, &que alijs à S. Luca pictis, & alia quædam opuscula

Translulit Anglicè ex Latino, & Hispanico

Meditationes S. Augustini. Audomari 1621. in 16.

De Sacrificio Missæ. Antonij Molinæ Carthusiani. Ibidem 1623. in 16.

IOANNES FOLLÆVS natione Belga, patria Leodiensis, Societatem ingressus in Prouincia Rheni, Colonia diu vixit, & sodales Angelicos B. Virginis dixit. Vir sincerus pectoris, ac piæ mentis, manuale paruum instructionibus, precibus, regulis instructum aptissimis, vt iuuentuti deuotio Christiana instelletur confecit, titulo

Legos, seu Libellus sodalitatæ Angelicæ. cuius ipse præcipuus fuit in Rheni Prouincia promotor, ac Magister maximo cum fructu, vnde ipso viuo, & mortuo, idem Libellus sæpe repetitis typis Gualtheri, & aliorum recusus est Colonia, & alibi. Neque Sodalium, aut studiosorum est quispiam, cuius non manibus teratur. Porro auctor ipse post multos varijs locis exantlatos pro Deo, ac proximo labores, grandis natu religiosè decessit Erfurti.

* IOANNES FRANCISCVS natione Gallus, patria Burgundo-Sequanus, ex oppido S. Claudij, diocesis Lugdunensis, natus anno sæculi decursi 82. Societatem amplexus est ætatis 5. & votorum quatuor nexu se adstrinxit. Philosophiam quinquennio; Mathematicam decennio professus est, & annis 13. studiorum Præfecturam gessit. Rexit Collegia Alenconij, Ambiani, Niuerni annis 13. & rerum spiritualium Præfectus fuit 11. vir suauissimis moribus, eximie obediens, animarum zelo ita feruens, vt etiam peste afflatis cum vitæ periculo inferuierit. Patiens in morbis, & in omni vita æquabilis, ad humillima quæque, & abiectissima promptè se dimittebat. Demum, vt sancte vixerat ita in Domino conuieuit Rhedonis 20. Ianuarii 1668. Scripsit Gallicè.

Scientiam Geographicam. Rhedonis apud Petrum Hollandum 1652. in 8.

Scientiam Aquarum. Ibidem, & typis eiusdem 1653. in 4.

De Sphæra. Typis iisdem 1655. in 4.

Chronologiam in 4. partes diuisam. Typis iisdem 1655. in 4.

De influxibus siderum. Ibidem 1660. in 4.

De quantitate. Parisijs apud Florentium Lambert: 1655. in 4.

IOANNES FRANCISCVS ARALDVS natione Italus, patria Calliensis in Umbria

admissus in Societatem anno salutis 1551. ætatis 29. Vir spectatæ virtutis, & antiqui officij, cuius virtus multorum nobis in Vrbe Neapolitana benignitatem, ac beneuolentiam conciliauit. De alacri eius obedientia, hoc vnum specimen memoriæ proditum inuenio, quod cum inter primos de Societate Neapolim adponenda Collegij fundamenta duce, ac Rectorè Andrea Ouiedo, (qui postmodum Æthiopiæ Patriarcha decessit,) anno salutis 1551. venisset, & in adolescentulo, quem in Scholis habebat discipulum coercendo, exclamasset voce contentius, contraquè Ignatij Sancti P. N. præscriptum, fontem, haud expectato lorario, suis ipse manibus verberasset, iustus est in pœnam, de terra cibum sumere, nec nisi frigida leuare sitim. Primò ille suam valetudinem, per eos dies morbo tentatam excusauit. Deinde cum Ouiedus cum horratu esset, vt alacriter pareret, sibi què persuaderet, frigidæ poculum salutis sibi calicem, & medicinæ fore, paruit, ac firmior exinde viribus, & robustior factus est. Tantum in alacri obedientia later boni. Reliquam deinceps ætatem ad annos octo supra quadraginta ibidem exegit per omnem virtutem, tantus otij osor, & hostis, vt suo calamo, quo ad characteres utebatur aptissimo multa conscripserit, tum suarum, tum aliena industria volumina, quæ hodièque feruantur in Professorum Domo, in qua anno 1599. die 10. Maij Araldus obiit; Edidit iam olim.

Compendium Doctrinæ Christianæ. Neapoli.

IOANNES FRANCISCVS CARETONIVS natione Italus, patria Romanus, Societatem amplexus anno Domini 1575. ætatis 19. votorum quatuor professionem emisit. Docuit litteras humaniores, sed longè maximam vitæ partem duxit in Domo Professæ Romana, vbi multis annis Congregationem Beatissimæ Virginis Assumptæ, quæ est Nobilium ac Prælatorum, magna cum approbatione direxit, & ibidem septuagenario maior religiosè obiit die 21. Iulij anno 1639. Edi. permisit orationè à se habitâ ad Clem. VIII. anno 1595. quæ cum alijs eiusdem argumenti postea recusa est Romæ 1641. in 12.

Orationem de Christi morte. Item

Annas litteras Societatis 1592.

IOANNES FREYRE natione Lusitanus patria Vlyssiponensis adscitus in Societatem anno 1596. ætatis 14. votis 4. solemnibus se obligauit. Rhetoricam Conimbricæ cum laude docuit, & ibidem Sacram Scripturam est interpretatus, subrogatus in Cathedram Alphonsi Mendez Patriarchæ Æthiopiæ; cum verò tenui esset valetudine, & continenter in lectionem incumberet, succubuit oneri, & ad vitam transiit morti non obnoxiam Conimbricæ die 25. Iulij 1620. Reliquit moriens imperfectum, qui postea editus est

Commentarium in septem priora capita libri Iudic.

Judicium. Vlyssipone apud Gregorium Rodericum 1640. in 4. Item Scripsit

Vitam P. Francisci Suarez Granatensis, quæ tomò eiusdem de Angelis præfixa est. Lugduni 1621. in fol.

IOANNES FRIDERICVS RORICH natione Germanus natus Colonia Agrippinæ adolescens ingressus in Societatem anno Domini 1599. ætatis suæ 17. vota 4. in ea professus est. Cum humaniores litteras Fuldæ prælegeret, contentione studiorum valetudinem afflixit, quæ deinde nunquam restitui potuit. Cõcionatus tamen est cum insigni eruditionis, prudentiæ, & facundiæ laude, quam præcipuè tulit in Comitijs Electoralibus Francofurtensibus anno 1619. quibus electus est Imperator Ferdinandus II. Defunctus est Monasterij Vvestphaliæ vitio pectoris & pulmonum in florenti ætate confectus die 14. Decembris 1633. Edidit Germanicè

Lucernam Euangelicam, De Communione sub vtraque specie.

Apologiam eiusdem Lucernæ. Contra Balthasarem Mentzerum.

De usu Cemeteriorum. Contra eundem Mentzerum.

Concionem funebrem in exequijs Illustrissimæ D. Sabinæ Catharinæ Comitissæ, ac Domine Frisæ Orientalis, & Ritbergæ habitam 1618.

Concionem funebrem alteram in exequijs Illustriss. & Reuerendiss. Principis D. Theodori Episcopi Paderbornensis, habitam anno 1618.

IOANNES FRIDERICVS XELDRE Almagri in Hispania, Germano Patre natus in Societatem Compluti admissus est anno salutis 1588. ætatis 22. cum prius ibi Magisterij Artium Lauream accepisset. Euasit insignis Theologus, & in rebus moralibus doctissimus, quippe qui 16. annorù spatio vtramque Theologiam professus fuerat. Desijt viuere inter mortales. Matriti die 6. Ianuarij 1625. Edidit

Considerationes ad lucrandas Indulgentias. Scripsit

Commentarios in Ecclesiasticum, quos prælo mors intempestiua subduxit.

* IOANNES FROES natione Lusitanus patria Portalegrensis Societatem ingressus anno salutis 1698. ætatis 17. vota 4. solemnibus professus est in Sinis, vbi 14. annorum spatio vineam illam Domini feruentissimus Operarius ad extremum vsque spiritum strenue excoluit. Ex illis præfuit nouennio Nottris in Residentijs; Tirones instruxit biennio, Orationi, & afflictationi corporis sui apprimè deditus. Magno sui relicto desiderio ad stipendia laborum euolauit in Ciuitate Hanchieu die 11. Iulij 1638. Christiani per septem dies ceremonias exequiales defuncto celebrarunt, & magno planctu iacturam sui Patris luxerunt. Ducenti ex ipsius supplicationis ritu ad quinque milliaria cadauer comitati sunt ad sepulturam, & cum transfirent per portam Vrbs, milites custodes quantumuis Ethnici, flexo po-

plite sarcophagum omnes venerati sunt, elata voce illum titulo Sancti Patris honorantes. Edidit librum Sinensi lingua

De adiuuandis Christianis morti proximis. Item.

De Passione Christi Domini cum Litanijs de eadem, & Orationibus de quinque Sacratissimis vulneribus, quibus maxime delectantur Christiani.

IOANNES GABRIEL BISCIOLA natione Italus, patria Mutinensis annum agens 17. cum fratre Lelio Bisciola natu minore à S. P. N. Ignatio in Societatem admissus est anno salutis 1555. mense Febuario. Postea humanioribus, Philosophicis, atque Theologicis litteris eruditus professionem emisit 4. votorum 1571. & aliquot Collegijs præfectus præclara religionis, modestiæ, prudentiæ vbi que documenta præbuit, seque verum Ignatij filium præstitit. Obijt Ferrariæ 8. Ianuarij anno 1613. Scripsit

Epitomen 10. Tomorum Annalium Cardinalis Baronij magno labore, iudicio, ac Reipublico. Nam cum breuitate perspicuitatem coniunxit, & selectissima quæque, & ad Ecclesiasticæ Historiæ cognitionem vtilissima, ita decerpit, collegit, & in vnò opus redegit, vt viri eruditi, qui à lectione *Annalium Cardinalis Baronij* propter earum immensitatem penè deterebantur, facillimè possint opus ingens in compendium contractum absque temporis iactura percurrere. Prodiit Lugduni apud Ioannem Pilehotte 1602. Venetijs apud Antonium Franciscum eodem anno in 4.

Vertit etiam Italicè.

Martyrologium Romanum.

* IOANNES GALLOIS natione Gallus, patria Caluomontanus natus anno sæculi fluentis 13. Accessit ad Societatem 1629. & vota solemnia 4. nuncupauit. Sexennio docuit in ea Rhetoricam, & amæniore litteras quadriennio, Philosophiam, Theologiam Scholasticam octennio, Moralem biennio magna doctrinæ commendatione. Superstes adhuc editit Gallicè

De Sãctitate Sacerdotij. Diuione 1662. in 8.

IOANNES GAMANS natione Iuliacensis, patria Nieuenarius natus anno Christi 1606. Societatem anno 1623. ingressus Treuiris, in castris versatus annos complures in Belgio, & Germania instruendis ad Dei timorem militibus vtiliter intentus. Interea Sanctorum M. s. vitas vt è latebris Bibliothecarum proferret in lucem, singulari diligentia, & industria adlaborauit, nonnullas quoque egregiè discussit, & notationibus Historicis illustrauit, quas videre est in Tom. 1. & 2. Vitarum Sanctorum à Ioanne Bollandò editarum. Professionem 4. votorum emisit. Antuerpiæ 26. Decembris 1641. Postea translatus in Prouinciam Superioris Rheni. Operarium sedulum nunc in ea agit. Scripsit

Commentarium de S. Theatide Virgine Abbatissa

batiffa, quem Ioannes Bollandus, edidit in Appendice ad diem 13. Ianuarii. Item

De B. Godefrido Cappenbergensi ad diem 30. Ianuarii

IOANNES GANS natione Germanus; patria Herbipolensis, adolescens in Societatem adlectus anno 1610. ætatis suæ 19. in Philosophicis, ac Theologicis disciplinis probe exercitatus, nec non Mathematicis, quas publicè biennio professus est, concionandi præcipuè laude excelluit; quod munus cum annos complures Græcij, & Viennæ in templo principe D. Stephani obiisset à Serenissimo Hungariæ, & Bohemiæ Rege Ferdinando III. in aciem aduersus Suecos prodeunte in Concionatorem adscitus est; cuius partes simul, & Confessarij postquam is ad Imperij sceptrâ euectus est annis 22. vsque ad illius obitum sustinuit. Causas in Aula promouendas nullas suscepit, nisi, vel Dei cultum, vel Religionem saperent. Eo auctore promotus est potissimum Immaculæ Conceptionis Deiparæ cultus, erecta eidem in foto Viennensi ab Augustissimo Cæsare statua, & inductis Vniuersitatibus in Regnis hæreditarijs, ac Prouincijs ad iuramentum pro defensione piæ sententiæ. Vir fuit eximia in proximos caritatis, quam cum non potuerit in Sinas, extremosquæ Orbis margines, vti olim enixe flagitauerat, extendere, vbiicumquæ vixit semper exercuit in summos, & imos, quorum extinguebat odia, conciliabat amicitias, tollebat vitia, & ærumnas qua licuit subleuabat. Septuagenario maior migravit ad remuneratorem bonorum operum Viennæ in Domo Professæ die 11. Martij anno salutis 1662. ab emissa professione votorum quatuor 34. Edidit Germanicè

Concionem Funebrem, quam in Exequijs Illustrissimi D. Rudolphi Baronis de Paar habuit Græcij anno 1626.

Concionem Panegyricam habitam in Consecratione Illustrissimi, & Reuerendissimi D. Antonij Episcopi Viennensis 1631.

Ophthalmiam Lutheranam, siue de mutatione Confessionis Augustanæ facta à Theologis Saxonis. Viennæ 1631.

Considerationes 10. plagarum Aegypti, quomodo iisdem Dei Filius in Passione plagatus sit. Viennæ apud Michaelem Rictium 1633. Eadem Latine reddidit.

Imaginem mortis delineatam ex capite 12. Ecclesiastice. Viennæ apud Viduam Rictij 1635. Item

Gynæceum Austriacum, seu vitas Serenissimarum de Domo Austriacæ Heroinarum, quæ excellentiore aliqua virtutis laude floruerunt.

Atque hæc quidem Germanicè. Latine vero Edidit

Quinquatria Mariana, seu Quatuor discursus Concionatorios de quavis quinque solemnitate Deiparæ cum tribus de Sancto Aegidio Abbate, quos Græcij dixit ad populum.

Viennæ 1635. in 8.

Arboretum Genealogicum, exhibens omnes Principes, qui linea recta à Rudolpho I. Imperatore Austriaco descendunt. Colonia apud Ioannem Kinkium 1638. in folio

* IOANNES GARNERIVS natione Gallus, patria Parisinus, natus anno sæculi voluentis 12. Christo in Societate sua se dedicauit 1628. & solemni votorum quatuor sacramento se obstrinxit. Vir seuerioribus, & amænioribus disciplinis egregiè excultus, Rhetoricam, & humaniores litteras docuit quinquennio, Philosophiam decennio, Theologiam totis 20. annis professus est, & etiamnum proficitur in Collegio Parisiensi. Edidit hætenus

Organi Philosophiæ Rudimenta. Parisijs apud Edmundum Martinum 1651. in 8.

Theses de Philosophia Morali; Typis iisdem 1651. in 8.

Regulas Fidei Catholice de Gratia Dei per Iesum Christum. Biturigibus 1655. in 4.

Iuliani Eclanensis Episcopi Libellum Missum ad Sedem Apostolicam notis illustratum. Parisijs apud Sebast. Mabre Cramoisy 1668. in 8.

Mary Mercatoris antiquissimi, & æqualis S. Augustino, Opera in duos Tomos diuisa, cum notis, & dissertationibus Garnerij. Prior continet, quæ ad hæresim Pelagianam pertinent. Secundus, quæ ad Nestorianam spectant. Parisijs apud Sebast. Mabre Cramoisy 1673. in folio. Opera contra Hæreses horum temporum valde opportuna

* IOANNES GAVDIN natione Gallus, patria Pictus, natus anno reparatæ salutis 1617. Societati se addixit 1633. & in ea commendabili virtutis exemplo, viginti, & quatuor annos in erudienda iuuentute humanioribus litteris exegit. Nunc dum hæc scribo anno 1674. Præfectum Scholarum in Collegio Lemouicensi agit. Edidit

Epigrammatum libros 3. Lemouicis apud Martialem Barbou 1661. in 12.

Dictionarium Gallicum, & Latinum. Ibidem in 4.

Thesaurum Vocum, & Locutionum Latinarum, quibus Gallica, & Græca pariter respondent. Ibidem in 4.

IOANNES GEORGIUS VOGLERVS, vide supra in GEORGIUS VOGLERVS, nam ita frequentius appellabatur.

IOANNES GERARDI, aliàs TOMSONVS natione Anglus, patria Darbiensis, domo nobilis, & opulentus, ex Collegio Anglorum Romæ factus Societatis Iesu anno salutis 1588. ætatis 24. diu in Anglia fluctuosè laborauit. Eam, vt tutius ingrederetur, belli tempore, quando portus omnes obsepti erant militibus, & exploratoribus, curauit se noctu ex nauigio ad id conducto in Gallias, deponi in litus, tum personam induens aucupis, ac si accipitrem perdidisset, hunc per agros, & Siluas, & vias inuias, obuios quoscum-

cumque percontando inuestigabat, donec in Urbem remotam à mari, & à suspicionis periculo penetrasset. Multos per Angliam ex nobilibus, & primarijs familijs ad Catholicæ Ecclesiæ gremium perduxit. Miro quippe flagrabat Dei zelo, & de rebus æternis sermones aptissime ferebat. Semel quæsitus ab Apparitoribus, qui certò sciebant illum latere in domo cuiusdam nobilis Catholici, integrum quadriduum ieiunus ferme, & infomnis, in angustissima latebra sub camimo, in quo ignis ardebat, coactus est delitescere; nec in latibulum, aut cibum, aut potum propter discurrentes usque dequæ continuo satellites, licuit inferre. Postea comprehensus, & de vno carcere in alium abductus, tandem in Arcem Londinensem compactus est, ter quæstionibus, ac tormentis immanibus excruciat; & semel quidem ad quinas horas continenter tantæ acerbitate, vt præ doloris vehementia, defectionem animi sæpius sit perpeffus. Hoc tempore respirans à torturis, quaternas, vel quinas horas cælestium rerum commentationi quotidie dabat, & cum Sanctum Missæ Sacrificium (erga quod magno pietatis sensu ferebatur) eo loci offerre non posset saltem, quo licuit modo, recitando omnes illius orationes quas memoriter tenebat. & communionem spirituali se reficiebat. Recuperato deinde artuum à tormentis conuulforum vsu, mirabili fiducia in Deum, per funem è superiori Arcis parte, trans fossam, & murum, quibus illa cingitur, à fidis Catholicis alligatum, se dimisit, euasitque magno, & Custodum stupore, & amicorum gaudio. Liberatus, rursus animo imperterritus ad lucra redijt animarum, multosquæ heterodoxos ad Fidem conuertit; aliquos, ex ipsa Aula Regis Iacobi Christo lucratus est. Plurimis vtriusque sexus auctor fuit, vt spretis mundi illecebris Religiosæ vitæ instituta capefferent. Verùm paucis post annis erumpente conspiratione pulueraria, cum inter primos edicto Regio nominatim proscriptus esset Gerardus, tamquam machinator, & Architectus nefarij illius facinoris (cuius tamen penitus inconscijs erat) ne sua causa paterentur alij, apud quos latebat extrema quæque si apud ipsos caparetur, cedendum tantisper tempori ratus, clam Regno excessit, Romam petijt, ibique Pœnitentiarij ad Vaticanum munere aliquamdiu perfunctus est. Rector deinde, & Magister Nouitiorum, tirocinium Anglorum Leodij octennio gubernauit, & Patres postea tertriæ probationis quadriennio instruxit, emissa professione votorum quatuor anno 1609. propter eminentem virtutem, & alia egregia Dei dona, quamuis non nisi Morali Theologiæ ante ingressum in Societatem operem dedisset. Tandem iterum euocatus Romam, postquam Confessarij munus in Collegio Anglicano per decennium ferme magno iuuentutis illius bono sustinisset, claro virtutum prælucens

omnibus exemplo, cum eximia Sanctitatis opinione deceffit, ibidem 27. Iulij 1637. Plura de Heroicis huius viri virtutibus recentent nofter Bartolus in historia sua de Anglia, & Henricus Morus in sua de Missione Anglicana. Transtulit P. Gerardi ex latino Anglicè *Exhortationem Iesu Christi ad animam fidelem*, Auctore Lanspergio Londini 1598. & Audomari 1610. Item ex Italico

Pugnam spiritualem, tacito suo nomine Londini, Rothomagi anno 1613. Duaci, & alibi.

Plura moliebatur, quæ mors intercedit.

IOANNES GIBBONVS natione Anglus, patria Vvellenfis, natus anno salutis 1544. Romæ in Collegio Germanico per septennium Philosophiæ, & Theologiæ nauauit operam, & in vtraque Lauream doctoralem ibidem adeptus 1576. propter insignem probitatem, & scientiam à Gregorio XIII. Pontifice Maximo Canonicatu Bonnenfi in Vvibus donatus est; sed omnibus diuitijs, & honoribus Christi ignobilitatem, & paupertatem prætulit, & anno 1578. Societatem nostram ingressus est Treuiris, vbi & Theologiæ Professor, & Præfectus studiorum, & Rector Collegij fuit, atque in eo munere extremum diem clausit in Monasterio Himmelrodensi (quo salutatum amicos Monachos venerat) die 3. Decembris anno salutis 1589. Vir fuit verè humilis, suavis moribus, zelo, ac caritate feruens; regendi, vt in Societate peritissimus, qui amari cuperet, timeret timeri; non dominationem, & feruos, sed Rectorem, & Socios cogitaret. Scripsit

Disputationem de Sanctis

Consutationem virulentæ disputationis Georgij Schon. Caluiniani, Professoris in Academia Heidelbergensi, qui conatus erat docere Pontificem Romanum esse verum Antichristum.

Disputationem de Communione Eucharistiæ sub vna specie. Treuiris 1584.

Concertationem Ecclesiæ Catholice in Anglia, aduersus Caluino-Papistas, & Puritanos sub Elisabeta Regina in tres partes diuisam, magna ex parte ipse composuit, Augustæ Treuirorum 1583. quam auxit postea Ioannes Aquapontanus, dicauitque Archiepiscopo, & Electori Treuirensi 1584.

IOANNES GIRARD natione Gallus, patria Eberonenfis, dioceseos Metensis in Lotharingia, natus anno Domini 1570. Societati se addixit 1588. & vota spiritualium Coadiutorum nuncupauit. Docuit omnes inferiores Scholas, Philosophiam, & Theologiam Moralem. Vir eximia pietate, quæ potissimum in tradendis Christianæ vitæ rudimentis, & visitandis captiuis eluuit. Desijt viuere inter mortales Pontifalij in Burgundiæ Comitatu die 29. Septembris 1634. edita sunt, hæc ab eo opuscula

Ode, & Cantica spiritualia
Instructio Catechistica ad faciendas fructuo-
se Confessiones

Correctio fraterna ad blasphemantes.
De magnis B. Mariæ Virginis, meritis, ei-
que inferniendi metodo.

Instructio, qua iuuari possint, qui doctrinam
Christianam docent.

Instructio ad orandum Deum.
Instructio ad Confessiones tum faciendas,
tum excipiendas.

Instructio pro accedentibus ad Sacram Sy-
axim.

Alia plurima eiusdem rationis edidit, quæ
omnia prostant. Parisijs apud Sebastianum
Cramoisy.

IOANNES GONDINVS natione His-
panus, gentè Aragonius, patria Muncbregens-
is Compluti applicuit animum ad Societatem
anno salutis 1589. ætatis 20. in qua litterarum
confectis studijs Philosophiam iterum, ac ter-
tiò explicuit, Sacram quoque doctrinam tracta-
turus, nisi suafisset excellentia concionandi
aliò suas cogitationes conuertere. Igitur cæ-
teris omnibus expeditis, vniuersam illam Pro-
uinciam annis sexdecim peruagatus, sacris
eam expeditionibus excoluit. Murcia, quo
tempore se votis quatuor solemnibus obstrin-
xit, ab Episcopo publica de ipsius laudibus
ad populum oratio instituta est. Mira pol-
lebat facultate dicendi, facundia cum tan-
ta venustate coniuncta, vt nunquam fatiga-
ret Auditorem, tanta facilitate temperata, vt
obscurissima Fidei mysteria, vel populari-
bus aptaret ingenijs. Magna efficacitate
sermonis vitia coarguebat, virtutem præ-
dicabat, atque ad generales peccatorum Con-
fessiones instituendas plurimum adhortabatur,
incredibili profusus emolumento plurimorum.
Bellum illi fuit implacabile pro Sacrarum
Aedium, Sacramentorumque veneratione,
aduersus prophanas vestimentorum nouitates,
comædias; choreasque, minus quam par erat
pudicas, atque omnes hominum periculis ob-
noxias promiscuè congressiones, in qua causa
multa omnino tulit, fecitque, sudauit, & alit.
Sanctâ hanc dicendi libertatem visus est Deus
otioso probare, cum ex ore dicentis ad po-
pulum, lucis radius non semel emicare con-
spectus est. Confitentibus tam assiduum dabat
operam, vt in hoc labore noctes sæpè diebus
coniungeret, negligens cœnæ; atque somni,
à quo ne opprimeretur inter auscultandum le-
niter interdum inambulabat. Omnino constans
opinio est non habuisse hanc ætatem in illis
Oris virum, qui pluribus, grauioribusque labo-
ribus sit defunctus in animarum procuratione,
vt nisi robustiore quadam vi cœlitus confirma-
retur, nullo modo par illis esse posse crederetur.
Excurrebat ad custodias, ad nosodochia,
ad ludos elementariorum, & omnibus suam
operam ad propriam salutem ingerebat. Exi-
bat in oppida circumposita, & nullo frigoris

æstusue discrimine discurrebat. Semper de Deo.
Diuinisque rebus publicè, priuatim cum Socijs,
cum externis tractabat, suauitate facillima, qua
cæterorum animos ad virtutis amorem, atque
animarum procurationem, seu tacita quadam
contagione rapiebat. Fidem propemodum
excedit quantam frugem ex perditissimo ge-
nere mortalium, aurigarum, agazonum, cau-
ponum collegerit. Trahebant efficacitatem eius
ministeria ab heroicarum virtutum, quibus
floruit excellentia; fuit enim vitæ si quis alius
inculpata, castigatissimæ conscientia, & reli-
giosi instituti obseruatione præcipua, atque
adeo sanctimoniam nota clarissimus. Quotidia-
nas labeculas quotidiana confessione tergebat,
veritus, vt aiebat, ne suis malefactis animarum
negotium corrumpere. Quidquid nancisce-
batur otij, id omne in tractatione cum Deo
consumebat. Quæ noctis hora illum con-
uenisses, coram Crucifixi Seruatoris imagine,
quam vnicam habebat supellectilem, depre-
cantem, inuenisses. Orationi comes mortifi-
catio ad parem modum accedebat, quotidia-
na verberatio, prope quotidiana setosæ vestis-
gestatio. Somnus exiguus, & in duro strato,
in asere, aut quidquid durius occurrisset. Ci-
bus parabilis, & omnibus communis, sed
contractiore mensura. Vestitus religiosè pau-
per. Vix ea, sine quibus agrè vita ducitur,
accipiebat, doctior pati penuriam, quam
abundare. Hac sui tractatione fouebat An-
gelicam illam puritatem, qua sanctitatis exi-
stimationem passim colligebat, quam ipsam
non rarò admirabilibus supra naturæ condi-
tione euentis Deus firmabat. Sed vt admi-
rere diuina iudicia, & in feruorum suorum
laboribus iusta mercede donandis Dei miram
dispensationem, virum hunc per tot Aposto-
licæ virtutis insignia exercitum, tot animarum
spolijs gloriosum, tanto diuini honoris pro-
ferendi studio nobilitatum inglorio ad speciem
sine voluit occumbere, & stellam hanc ful-
gentissimam quasi sub signaculo claudere.
Nam appetitus maleficio dementis statu de-
turbatus est, & violentas manus sibi intentans,
tantum se non interemit à quo exerrantis ani-
mi æstu recreatus vehementer quid in se ipse
designasset admiratus est. Sed reualefcente
vi mali, cum medicamentis fatigatus, nullum
cibi genus appeteret, admitteretue inedia
tandem extabuit, nullius præter extremam
vntionem capax Sacramenti, Toleti die se-
cunda Iulij anno salutis 1629. ætatis suæ 60.
ab imita Societate 41. à suscepta votorum qua-
tuor professione 20. Scripsit Hispanicè substit-
uto Laurentij Gondini fratris sui nomine

Directorium spirituale ad viuendum, &
moriendum in gratia, & amicitia Dei, illique per-
fectè seruiendum. Ceterum Italicè translatus
hic liber, & Romæ impressus apud Franci-
scum Caballum 1629. in 16. nomen sui Au-
ctoris præfert.

IOANNES GONTERIVS natione Ita-
lus,

lus, gente Pedemontanus, patria Taurinen-
sis, sed à teneris annis in Gallia educatus, &
in Academia Parisiensi liberaliter institutus,
ibique Baccalaureus creatus Societati se ad-
iunxit anno salutis 1584. ætatis 22. atque in ea
primus Biterrense rexit Collegium, nec aliter
quàm parens crexit. Omnem propemodum
ætatem in concionandi munus impendit,
quod in præcipuis Gallæ Ciuitatibus, tanta
facundia, doctrina, spiritu, atque adeo Di-
uino quodam genere eloquentiæ præstitit,
tanta ad pietatem animis inferendam effica-
cite ad conuincendos hæreticos vehemen-
tia, vt parem illi nostra memoria fuisse nemi-
nem facile omnes concedant. Nihil ille pro-
bandum accipere, quod non euinceret, nihil
refutandum, quod non euerteret. Formida-
bant hæretici oris eius maiestatem, & dicendi
vim, & iam vulgò Malleus hæreticorum ap-
pellabatur. Fuit præterea incredibili animi
magnitudine, & integritate vitæ laudabilis.
Catholici illum omnes, Reges etiam, &
Principes, quos mirabili in agendo prudentia
sibi deuinciebat, verebantur, plusque illum
vnum, quam omnes alios timuissent offende-
re. Incredibiles labores pertulit, vitæ discri-
mina sæpenumero adiuit, ac pene ab hære-
ticis captus, Diuinæ prouidentia beneficio
non semel liberatus est. Eius virtutes longum
esset numerare; conati sunt eas adumbrare
nonnulli ex amicis, editis libris. Illud omitti
non debet, Deum eius integritatem, animique
innocentiam in exanimi corpore videri vo-
luisse declarare; siquidem tanta fuit eius oris
venustas, vt subidentem quàm mortuo simi-
lior videretur, & inueadi pulcherrimam il-
lam speciem satietas capere neminem posset.
Permulti ex primarijs pignus aliquod ex eius
supellectile ad viri memoriam, & reliquias
poposcerunt. Vaticinio affine fuit, quod
P. Claudio Syretto, septem se annos Deo in
Societate seruiuisse dicenti respondit, totidem
vbi annos addidisset, optata Rachele potitu-
rum, nam prædictioni ad vnguem respondit
euentus. Obijt denique Parisijs die 6. No-
uembri anno salutis 1616. ab emissâ voto-
rum 4. professione 15. Edidit Gallicè sub no-
mine Philothei Baccalaurei Parisiensis tracta-
tus aliquot in Ministerium Du Moulin nempe

Correctionem fraternam factam M. Du Mou-
lin Ministro Pontis Charentonij. in qua tractatur
De necessitate Baptismi, & de Limbis.

Processum Correctionis fraternæ, eidem Mi-
nistro Du Moulin in quo agitur de signo Crucis
Responsonem Epistolarem ad Nobilem cir-
ca vsum imaginum Rothomagi, & Parisijs
1608. in 8.

Epistolam alteram ad eundem Nobilem de
Sacra Eucharistia, Parisijs apud Claudium
Chappelet 1608. in 8.

Orationem funebrem Caroli à Lotharingia
Mayenna Ducis. Ibidem 1612. in 8.

De Iudice Controversiarum, Ibid. 1616. in 8.

Lapidem Lydium, seu veram methodum
educendi ab errore deceptos prætextu Reforma-
tionis. Partibus III. Ibidem 1615. in 8.

Veram Rationem terminandi Controversias
de Religione. Ibidem 168. in 8.

Reformationem Libelli, quo continetur Col-
loquium P. Gontery cum ministro. Ibidem 1609.
in 8.

Epistolam ad Regem de Conuersione Illu-
stris femine ad veram religionem. Ibidem 1609.
in 8.

Declarationem errorum nostri temporis.
Rhomagi apud Romanum Beauuais 1610.
Correctionem fraternam factam Gilberto Prime-
ros Ministro, Burdigalæ apud Simonem Mil-
langes 1615. in 8.

Integram Ruinam Confessionis Fidei Mini-
strorum - Cadomi apud Carolum Macè 1616.

Patefactionem subtilitatum, quæ fiunt in
disputationibus Fidei cum nulla potest reddi soli-
da ratio. Parisijs apud Claudium Chappelet
1613. in 8.

Consequencias religionis reformatæ. Lug-
duni apud Petrum Kigaud. 16010. in 12.

Integram Refutationem errorum huius sæ-
culi. Carolopoli apud Claudium Vafard 1613.
in 8.

Veram narrationem Disputationis in causa
Fidei oblata ab vno Concionatore Societatis Ie-
su (Gonterius ipse is fuit) Lutheranis concio-
natoribus, ea honoraria conditione, vt solius
scripturæ, etiam, vt ab ijs versa, ac detruncata
est, tamquam Iudicis auctoritate staretur, ac
nihilominus detrectata. Hanc Antonius Pre-
uostel latinam fecit

Meditationum volumen, de stimulis affica-
cibus ad peccatricem animam reducendam.

Epistolam doctam, & elegantem ad Hen-
ricum Quartum Regem Christianissimum de Di-
sputatione habita cum Molinao. Eam recitat
Rodolphus Bottereus lib. 16. sui Commen-
tarij

IOANNES GONZALEZ DE LOSADA
natione Hispanus, patria de la Puebla de Sa-
nabrio Diocesis Asturiensis Societatem com-
plexus anno salutis 1587. ætatis 20. solemnem
quatuor votorum professorum edidit. Vir fuit
pijsimus, orationi valde deditus, cubiculi cus-
tos assiduus, paupertatis apprimè amans, ves-
tes suas attritas, vel dissutas manu sua reficie-
bat. Rexit complura Collegia in Castellana,
Prouincia, & in Salmanticensi Collegio ma-
gno omnium virtutum exemplo nostrorū Con-
fessionibus excipiendis præfectus floruit, atque
ibidem decessit die 30. Octobris 1617. Edidit
Hispanicè

Catechismum puerorum. Salmanticæ apud
Antonium Ramirez 1613. in 16.

De Statu animarum Purgatorij, & modo
eas iuuandi. Ibid. 1617. in 16.

De Sancto Missæ Sacrificio. Salmanticæ
1613. in 8.

De Sanctissimo Sacramento, & Spirituali
Com-

Communione. Ibidem 1613. in 16.

De modo audiendi Sacrum cum fructu. Ibidem apud Susannam Muñoz Viduam 1613. in 16.

De modo recitandi horas Canonicas. Ibidem apud eundem 1614. in 16. Præter alia pia opuscula, quæ magno passim fructu lectantur.

IOANNES A GOVDA natione Belga patria Ultraiectinus, parentibus patritijs natus anno 1571. post quinquennium in vrbe patria humanioribus litteris impensum, Societatem Tornaci ingressus est anno 1588. in qua Philosophia, ac Theologia excultus anno 1598. Sacerdotio initiatus est, & anno 1607. quatuor votis solemniter adstrictus. Docuit præter mitiores disciplinas, Philosophiam, & Moralem Theologiam, reliquum ætatis, quod potissimum fuit, totos 25. annos concionibus impendit, tanta dicendi facilitate, ac venustate, vt celeberrimi nominis Ecclesiastes haberetur, sed tanta simul efficacitate disputandi, vt ex merito Hæreticorum malleus, Christianorum munus, audiret. Ornauit autem hanc artem, dicendi splendore virtutum maximarum, mortificatione sic fuit exercitus, vt mortuus magis quam mortificatus videri posset. Sed austeritatem ita condiebat hilaritate sermonis, vt cum maximè seriò ageret, iocari videretur; quæ scilicet arte suas à se laudes auertebat. Eximia sui demissione cedebat omnibus, & qui omnium studijs celebrabatur, ipse sibi vni displicebat, & ad omnia sese rebatur inidoneum. Res suas altissimo silentio premebat: ab alijs commemoratas eleuabat si posset, si non posset Deo auctori tribuebat. Quærentibus ecquando in lucem editurus esset suas Conciones, iucunde respondebat iam dudum editas esse, indicans se nihil suum proferre, sed ex libris haurire omnia: cum alioqui plurima proferret ex se, noua; docta, inaudita. Nihil sibi tribuendum existimabat in Societate, siue ob sua, siue ob familiaritatem suam in eam promerita, nihil eximium præ alijs appetebat. Superiorum nutus omnes promptissima obedientia captabat. Eos suspiciebat, vt Christi Vicarios, honorabat vt Dominos, amabat vt Patres, audiebat vt Doctores. Paupertatis studio nihil fuit illi in cubiculo librorum, nihil supellectilis, imaginum, ornamentum; quæle reperiebat cubiculum, cum in illud primum intraret, tale relinquebat cum emigrairet, re nulla in eo permutata. Calamo vno totos decem annos vsus est. Silentij magis amator fuit, nunquam prior illud soluere solitus, nisi necessitas imperaret, aut caritas. Nunquam ex eius ore verbum processit, seu publice pro conuisione, seu priuatim, quod merito quemquam offenderet. Omnibus contra consilio adesse, atque vbi poterat etiam auxilio. Dexterrimè iuuabat ad vltimam luctam, cum eos qui morbo, tum eos qui sententia Magistratus conficiebantur. Orationi, meditationeque assidue intendebar. Seruorem autem

gustumque prodebat sæpe erumpentibus suspirijs, & familiaribus ad Deum aspirationibus. Singulari erga Ven. Eucharistiæ Sacramentum erat affectu; hinc illud magna quadam maiestate tractabat. Magno habebat in pretio quid quid sacrum erat, cæremonias, ritus, indulgentias, & harum quidem pretia ijs animabus plurimum impendebat, quæ in flammis purgantibus reliquum persoluunt debiti sui, nam erga eas tenerrimè afficiebatur. Virginem Beatissimam impenso studio complectebatur ad cuius cultum sua omnia referebat: cuius honori ab anno ætatis 7. ad vsque finem vitæ, sabbatinum ieiuniū dedicauit; sabbatinas conciones impendit. Quæ tria & optasse, & rogasse Deum dicitur, vt non lentè mori, sed celeriter, die aliquo Mariano, atque inter labores sibi contingeret, plenè est consequutus vix integro vnus horæ quadrante sanus, & mortuus, & mortuus die sabbatino, & medijs laboribus immortalis est, fractus concionibus per aduentum habitis die 28. Decembris (sabbatum fuit) anno salutis 1630. dum sumpto cum cæteris prandio mensæ finem, & gratias præstolatur, de repente linquitur animo, & sacro mox oleo inunctus placidissimè expirauit. Perculit casus tum domesticos, tum externos; summos, infimos, sæculares, Ecclesiasticos, Religiosos, adeoque Bruxellam, vbi deceffit, vniuersam. Funus tam insolenti hominum frequentia celebratum est, vt nostris adducendam pompam vix transitus panderetur. Stylum patrio sermone, zelo Domus Dei ardens strinxit in Ministros pestilentis cathedræ in Hollandia; sunt autem edita quæ sequuntur.

Pro Transubstantiatione in Eucharistia, contra calumnias Fræcis, eiusque filij Samuelis, Lanspergij Roterodami ex Medicis corporum sectæ Calvinianæ Ministrorum. Antuerpiæ typis Hieronymi verdussis 1609. in 8.

Victoria eiusdem transubstantiationis contra eosdem. Ibidem 1611. in 8.

Inquisitio Roterodamensis

Examen Francisci Gommari Votendogardi & Danielis Castellani hæreticorum ministrorum.

Aduersus Henricum Brand Ministrum Zelandicum in Zelandia, pro propositionibus P. Fræcis Costeri Societatis Iesu. Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussen 1611. in 8.

Contra Henricum Bocxhoren Apostatam hæreticum pro iisdem propositionibus.

Contra eiusdem Bocxhoren, & Guilielmum Perkinsonum, & Ioannem Bogardum Ministrorum, pro cultu, & inuocatione Sanctorum. Typis Verdussij 1611. in 8.

Aduersus Michaelem Hogium, pro consultatione de Fide capeffenda. Leonardi Lessij Societatis Iesu. Antuerpiæ typis Plantinianis 1612. in 8.

Contra eiusdem calumnias, & mendacioris obturatio. Typis iisdem 1613. in 8.

Demonstratio 150. mendaciorum Bocxhornij

nij ex Decano, & Pastore Thenensi Ministri Bredani. Antuerpiæ apud Verdussium 1610. in 8. 1611. iterumque 1614.

Pro consultatione Lessiana aduersus Michaelem Hogium pars 2. Antuerpiæ 1612. & Bruxellæ 1613. in 8.

Responsio ad Veredarium, & Somniatorem Bocxhornium. Antuerpiæ apud Verdussen 1611. & 1614.

Colloquium inter Bocxhornium, & Pastorem Hagbæ prope Bredam, D. Petrum de Tornaco

Examen de officio, & Auctoritate magistratus Christiani in rebus Fidei Ecclesiasticis Breuis explicatio mysterij Sacrosanctæ Eucharistiæ. Syluæ-Ducis apud Schefferum 1612.

Refutatio pugne oblata Catholicis, à quatuor Ministris Calvinianis, qui statim à capta per Hæreticos Vrbe eò conuolauerant; Antuerpiæ apud Aertfens 1630. Tacito Auctoris nomine.

IOANNES GRAVIVS natione Belga, patria Louaniensis admissus in Societatem anno salutis 1569. ætatis 19. studijs Theologiæ nauauit operam in Collegio Romano 1574.

S. Augustini opera, & præcipuè Additamentum Epistolarum ex Vrbe transmissum, vna cum Theologis Louaniensibus expendit, & recensuit, vt Auctor est Antonius Possesinus.

IOANNES GILLOTIVS natione Gallus, patria Arnetensis in Ducatu Burgundiæ, Societatem amplexus est anno 1605. ætatis 17. Euasit Concionator egregius, & tanta prædicatione caritate, vt peste laborantibus suam operam vltro addiderit, à qua eum Deus illura sospitem, atque incolumem post innumera pericula seruasset, eam calamitatem posteris legendam tradidit. Vir plenus Zelo animarum, & vota quatuor professus ad laborum mercedem à Deo euocatus est Gratianopoli die 3. Septembris 1647. Edidit

Orationem habitam in funere Illustrissimi Conestabilis de Montmorency.

Lugdunum luc affectum, & reseruum, siue Narrationem rerum Lugduni gestarum ab Augusto anni 1628. ad Octobrem 1629. Lugduni per Franciscum de la Böttine 1619. in 8. Latine, & Gallicè

* IOANNES GRISEL natione Gallus, patria Rothomagensis Societati aggregatus anno sæculi labentis 18. ætatis suæ 17. votorum quatuor professione se adstrinxit. Concionandi laude floruit annis 25. Rexit Collegium Aurelianense; migravit ad Dominum die 22. Ianuarij 1657. Edidit Gallicè

Mysterium Hominis Dei. Parisijs apud Dionysium Bechet 1654. in folio

Conciones de Aduentu. Parisijs typis iisdem 1655. in 8.

Conciones in Dominicis, & Festa per annum. Iisdem typis, & anno in 8.

Conciones Quadragesimales opus Posthumum Ibidem iisdem typis 1658. in 8.

Orationem funebrem Ducis de Bellagarde. Diuione apud Petrum Petiet 1617. in 4.

* IOANNES GROTHAVS natione Germanus, patria Bechemensis in Vvestphalia, natus anno sæculi præterfluentis primo, Societatem vicennis ingressus est, & vota 4. solemniter nuncupauit. Tradidit in ea mansuetiores litteras, Philosophiam, Mathesim, & Ethicam apud Vbios, & ibidem cum eximio eruditionis encomio Sacram Scripturam est interpretatus. Adscitus in Confessarium à Celsissimo Principe, & Episcopo Paderbornensi Ferdinando de Furstemberg, verum exemplar veterum Religiosorum, & solidarum virtutum dum in illius Aula Neuhusii degeret, se exhibuit. Eminuit in eo insignis humilitas, & abiectio sui ipsius demittentis se vltro ad infima Aulæ seruitia, purgando scopis immunda loca, deferendo ligna ad hypocaustum, respuendo carpenti commoditatem, etiam quando celo pluuio, iter erat faciendum cum Principe, & his consimilia, magna cum admiratione Aulæ, & commendatione virtutis in illo. Eluxit etiam effusa in omnes Caritas, sed præsertim in egenos, quibus, & reliquias mensarum aulicarum, cum facultate diligenter colligebat, & sub religiosa veste tectas defererebat, & indumenta præterea, nec non culcitra, ex plumis animum culinarium suis ipse manibus aptabat. Paupertatis in se ipso mirum in modum amans, quidquid in victu, vestitu vel habitatione singulare quid saperet, non admittebat, quamuis viribus pœne fatiscensibus perpetuo langueret. Lectum etiam feruè exosus, humi, vel dura in culcitra plerumque prostratus, pauculas somno horas dabat, ad legendum, vel orandum à media nocte consurgens. Conuiuia adire cum suo Principe imò, & ipsius Principis mensam quoad licuit declinabat. Quam peritus fuerit in Mathesi, Historijs, Chronologia luculenter ostendit Ratisbonæ in Comitijs Imperialibus, ad quæ suum Principem sequutus, cum ibi ageretur de Ephemidibus Gregorianis tota Germania recipiendis, illarum æquitatem ita dilucidè petitis ex Historia, & Astronomia momentis illustrauit, vt nihil vltra disquirendum fuerit, euicissetque omnino nisi pertinacia hæterodoxorum obstiteret. Demum annis grauis, & multa fruge bonorum operum cumulatus ex hac vita excessit Neuhusij die 28. Aprilis 1669. Quanti potero illum æstimarit Princeps suus, tum alias sæpe ostendit, tum maximo quando extrema illius vnctioni, & luctu interesse voluit, & exequias defuncto solemnes, tum Neuhusij, tum Paderbornæ cum suo Clero celebrauit.

Edidit Vernacula lingua vir pro bono animarum admodum laboriosus

Doctrina Christianæ centum Quæstiones. Colonie apud Freiffem 1647. in 1. Auctas, & recusas octies in Bauaria, & alibi

Vitam Christianam nonaginta Questionibus explicatam Ibidem 1649.

Rosarium, seu Psalterium B. Virginis cum facili modo meditando mysteria. Coloniae apud Ouerradt 1649. in 16.

Mysteria Fidei compendio demonstrata in sacrificio Missae cum figuris. Latine, Germanice, & latine recusa. Apud eundem 1649. in 18.

Cor humanum triplice disciplina eruditum. Apud eundem 1655. in 16.

Auxiliares Sanctos quatuordecim. Coloniae 1646. in 16.

Dictionarium minus pro Scholis Grammaticae, maius pro superioribus, maximum pro usu Philosophorum. Coloniae

Historiam Sodalitij Vrsulani, Coloniae in templo eiusdem reformati. Coloniae 1645.

Suffraganeos Colonienses, sub nomine D. Heister. Coloniae, & recusus ibidem 1670.

IOANNES GRVZEVVSKI natus in Russia Alba, parente Samogita Societatem ingressus anno 1595. aetatis 15. & emissis in ea votis quatuor Philosophiam, ac Theologiam, tum Moralem, tum Scholasticam diu professus, Doctoris etiam insignia capeffuit. Collegio, & Academiae Vilnensi bis Rector, Domibus Professus Varfauensi, & Vilnensi Praepositus praefuit. Concionibus eruditissimis, & zelo ardentibus per plures annos copiosum fructum animarum, & Societati magnam existimationem comparauit. Dum Prouinciam Lithuaniae regeret, interfuit Congregationi Generali octauae, Romae, & rediit in Prouinciam sanctissime obiit Varfauae die 12. Augusti 1646. Vir fuit magnae perfectionis, caritate in subditos, zelo erga proximos, candore in agendo, coniunctione assidua cum Deo, feueritate in se ipsum singulariter eximius. Consecti alijs indusij vice, tela semicilicina utebatur solo collari, & manicis lineis assutis ne ab alijs aduerteretur. Grauiissimus Societatis Sacerdos manu sua testatum sub iuramento reliquit, se post diurnam familiarumque cum ipso consuetudinem, nullum peccatum veniale in externis illius actionibus notare potuisse. In ultimo aliquot mensium morbo incredibilem neglectum sui, aequanimitatem inter dolores, conformitatem voluntatis cum Diuina constantissime retinuit. Contemplationem S. P. Nostri ad amorem spiritualem excitandum, ita animo impresserat, vt sermonem de eo inchoatum, praec lacrymis, & suspirijs abrumperere coactus fuerit. Scripserat quidem tres Tomos *De unione cum Deo mystica*, sed cum typis eos daturus esset mutauit titulum, & inscripsit

De ultima, & maxima Homini mutatione, sive de mystica cum Deo unione. Lib. primi Pars prior. Vilnae typis Academicis 1641. in 4.

Libri I. Pars posterior, scilicet de Fortitudine, & Iustitia, Vilnae typis iisdem 1644. in 4.

IOANNES GVILIELMVS CALAVERONVS natione Italus, gente Pedemontanus, domo Cairensis, Societati nomen dedit anno salutis 1604. aetatis 17. & vota quatuor in ea emisit. Vir egregie doctus, Rhetoricam quinquennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Scholasticam octennio in vniuersitate Mediolanensi cum laude professus est. Sacras etiam litteras biennium, & mathematicam tantundem ibidem explicuit, & Studiorum praefecturam diu gessit. Collegium Mediolanense gubernauit, & subinde totam illam Prouinciam. In Comitibus Prouincialibus electus, vt Romae Congregationi Generali octauae interesset, in hac Secretarii munere defunctus est. Amans fuit admodum Religiosae disciplinae, & custos illius accuratus in se, atque in alijs dum praesesset. Senio confectus facilem sibi a Deo ex hac vita petebat exitum, & voti videtur compos factus; nam cum mane sacris operatus fuisset, inuentus est a meridie in cubiculo exanimis, oranti similis, & breuiarium tenens manu, quod argumento est placidissima morte occupatum dum horas Canonicas persolueret. Contigit id in Domo Professorum Mediolani die 19. Iulij 1665. Edidit sub nomine Francisci Sanbenedicti collectoris

Orationum Tomum I. Mediolani apud Pandolphum Malatestam 1625. in 8.

Ad Historiam Mediolanensem Tristani Chalchi recensitam, & recusam. 1627. Mediolani addidit tacito suo nomine

Epitomes, Notas, Indices. Ipsae autem Epitomae in vnum colectae seorsim quoque prodire

IOANNES GVILIELMVS STEGHIVS natione Belga, patria Pragensis, natus anno salutis 1605. Societati se addixit Mechliniae 1622. Vir magno animarum zelo, studioque iuuandi proximos, & speciatim Doctrinae Christianae in rudioribus promouendae. Spirituales Coadiutor formatus naturae concessit Burgis S. Vvinoci die 9. februarij 1648. Edidit lingua Belgica

Consiliarium spiritualem. Ipris typis Philippo Sobelij 1643. Item

Catechismum imaginibus illustratum, pro ijs, qui litteras ignorant. Antuerpiae typis Cnobbari 1647.

* IOANNES GVILLEMINTOT natione Gallus, patria Monbarræus, dioecesis Lingonensis, natus anno saeculi voluentis 14. Societati se adiunxit 1631. & votorum quatuor professionem emisit. Rhetoricam, & amantiores litteras docuit nouennio, Philosophiam septennio, Theologiam annis vndenis, Doctor eiusdem, & Academiae Mussipontanae Cancellarius. Rexit Collegium Caluomontanum, modo Mussiponti studia moderatur. Edi-

Edidit haecenus

Selectas ex Philosophiae quaestiones, quibus Recentiorum Philosophorum doctrina Aristotelica contraria refellitur, & Aristotelica illustratur. Parisijs apud Iacobum Nenaubt 1671. Tomis duobus in 8.

IOANNES HAFENECKER natione Germanus, gente Austriae, patria Viennensis, adscriptus Societati anno salutis 1622. aetatis 17. vota quatuor nuncupauit. Philosophiae, & Theologiae studijs bene excultus, Concionatoris partes suscepit, atque eo in munere annos vndeuginti cum laude exegit. Singularibus siquidem naturae, gratiaeque dotibus ad id instructus, cum per plures Cathedras per Prouinciam id exercuisset, a Serenissimo Leopoldo Guilielmo Archiduce Austriae in suum Ecclesiasten adscitus est, eumque per Castra eum in Germania, tum in Belgio, magno semper plausu, nec minori cum fructu animarum est comitatus. Et ne ab hominum laudibus ipse detrimentum caperet, singulari semper dimissione animi se tuebatur. Rexit Collegia Clangensfurtense, Passauiense, Graecense, atque in eo officio ad brauium emigravit. Graecij die 29. Septembris anno 1659. Edidit Germanice

Orationem funebrem dictam in Exequijs Ferdinandi II. Imperatoris Augusti habitis Lincij Metropoli Superioris Austriae die 26. Martij anno 1637.

IOANNES HAIVS natione Scotus, patria Dalgattensis, dioecesis Aberdonensis, ingressus in Societatem anno 1566. Romae tirocinium posuit, atque in ea votorum 4. professionem edidit. Vir indefessi supra vires laboris in Haereticis confutandis; acer disputator; peritissimus artium, & eloquentiae; in omnibus fere disciplinis apprime versatus. In Polonia, Belgio, & Gallia, potissimum Turnoni Theologiam, Mathematicas, & linguam sacram docuit. In Germania Argentorati cum Pappo, & Ioanne Sturmio sectariorum antesignanis disputauit. Mussipontanae Academiae nostrae Cancellarius fuit. Vbi sexagenario maior die 21. Maij anno 1607. obiit, quo anno, & Carolus III. Lotharingae Dux de Nostris benemeritis decessit. Laudem habuit Haius inter ceteras virtutes, exactissimae obedientiae. Fuit autem per omnem vitam abstemius. Scripsit Scotice

Interrogationes ad Sectarios Praedicantes, quas Michael Coyssardus Gallicas fecit Virduni apud Ioannem Vvapij 1583.

Gallice vero scripsit

Apologiam illarum Interrogationum.

Antimonium ad Responsum Bezae. Turnonij apud Claudium Michaellem 1588. in 8.

Disputationem Lib. II. contra Ministrum. Anonymum Nemausensem. Lugduni apud Ioannem Pilehotte 1584. in 4.

Scholias breuia in Bibliothecam Sanctam.

Sixti Senensis. Lugduni apud FF. de Gabiano

Collegij, ac vertit Latine

Iaponicas, ac Peruanas Sociorum Epistolas; Editas Antuerpiae typis Nutij 1605. in 8.

Reliquit, & *Helleborum Ioanni Serrano Caluiniano,* ei qui post Marfilium, & Cornarium Platonis opera vertit, quod Romae afferuatur in Archiuo Generali Societatis inter M. s.

IOANNES HAIVS, sive DE LA HAYE SERVIVS natione Belga, gente Hanno, patria Seruius, quod municipium tractus Athenensis est. Vir inter maxime illustria Societatis Belgicae lumina, quem Louanij ac Duaci Philosophiam, & sacras litteras professum, gubernandi munus diu habuit occupatum; multae vero, atque eximia virtutes toto Belgio Principum admouerunt beneuolentiae. Illi certe suae initia, & praesentem splendorem debet Duacense Collegium. In rebus angustissimis erat eius incredibilis in Deum fiducia, nixa egregia vitae innocentia, ardentissimo Diuinae gloriae studio, iugi cum Deo per assiduas preces consuetudine, vt auderet aggredi, & conficere quilibet feliciter. Cum numerosissimam familiam Duacensem nullis firmatam vectigalibus administraret, nullam vnquam auditus est intulisse mentionem angustiarum rei familiaris, id modo causatus, silentij sui argumentum percunctantibus Praesidibus, non solere Dei beneficentiam suis alumnis, si in ipso confidant, deesse. Tam erat insigni modestia, atque humilitate, vir alias litterarum, & negotiorum bene callens, & in tractandis hominum ingenijs exercitissimus, vt epistolas non daret ad viros graues, quin prius dedisset Praefecto rerum spiritualium excutiendas. Summa reuerentia Superiorum iussu accipiebat, summa constantia exequabatur. Amore paupertatis ne casu quidem inuentam aciculam in suos usus nisi probante Superiori conuertisset. Nunquam ille ad Sacrum nisi diligenter, otioseque comparatus, vel in grauissimis occupationibus accedebat. In cubiculo sacras obibat stationes venerabundus affixis per diuersos angulos imaginibus. Societatem tenerrimo affectu complectebatur, nec satis sibi facere posse videbatur agendis Deo gratis, quod se ad illam vocasset, cuius illi sensus fuit tenerior circa mortem, vt vix satis posset eum depromere. Obijt Duaci die 14. Ianuarij anni 1614. aetatis suae 74. inita Societatis 49. ab emissione 4. votorum 39. Scripsit

Quaternionem Evangelistarum, seu Evangelicae Historiae dispositionem ipsi Evangelistarum verbis ordinata serie, distributam Duaci apud Basalthasarem Bellerum 1607. in 4.

Apparatum Evangelicum, quo ea disquiruntur, & illustrantur, quae de Evangelio, & Evangelitis tam vniuersae, quam sigillatim possunt disputari. Duaci apud Laurentium Kellamium 1611. in 4.

Triumphum veritatis ordinati Euangelii quadrigena inuecti, Sanctorum PP. exercitu stipata. Duaci typis Balthasaris Belleri 1609. in folio. Est hoc opus *Concordiam quaedam Euangelistarum* cum SS. Patrum Græcorum, Latinorumque in eandem sententijs in modum Catenæ Patrum concinnatis; addidit suas notaciones instar breuiſ Commentarij.

* IOANNES HAMMERVS natione Germanus gente Saxo, patria Goslariensis, Societatem ingressus anno Domini 1566. ætatis 19. Humaniora complures annos cum laude docuit; Conciones ad populum maximo fructu habuit, primus Hildesienſe Collegium à Serenissimo Ernesto Bauaro Archiepiscopo Colonienſi, & Episcopo Hildesienſi erectum inter Hæreticos Spiritualis Coadiutor feliciter gubernauit. Ibidem post multos labores diem clausit extremum 30. Maij 1606. Edidit sub nomine Anagrammatico Hermanni Iosema,

Prædicantium Latium Rhythmis Germanicis tersis, & acutis magno plausu per Germaniam exceptum, & recusum sæpius Herbipoli, Moguntia, Colonia Monasterij, & iterum Colonia 1651. ita solidum, vt frustra hætenus Prædicantes sectarij in eo refutando desudarint

Declarationem Misse, modum Constendi, & alia similia ad pietatem excitandam: Moguntia 1625. in 12. & alibi.

IOANNES HARLEMIVS, qui & Guilielmi more patriæ suæ à parentis nomine & Vvilhelmi cognominatus est, natione Belgæ, gente Bataus, domo Harlemius, vnde illi vulgò appellatio altera. Is Sacræ Theologiæ licentiatuſ, Collegij primùm Atrebatensis apud Louanienses alumnus, & inde in Societatem ingressus in Collegio Louaniensi Diuinas Scripturas, & Hebraicam linguam professus est, in eaque Robertum Bellarminium S. R. E. postea Cardinalem instituit Rector eiusdem Collegij deinceps fuit, & per Belgium Vice Prouincialis. Vir summa eruditione, qui diuino quo præcallebat ingenio, linguarum latinæ, Græcæ, Hebraicæ, Chaldaicæ, Syriacæ, atque Arabicæ difficultates superauerat, & Theologorum mysteriorum intima penetrauerat. Ea ad hæc vitæ puritate, & morum suauitate ornatus, ea animi ad iuuandos quoscumque promptitudine, ea denique in Deum pietate præditus, vt summæ voluptatis loco esset eius frui alloquio, sacrisque simul & doctis sermonibus refici. Flagrantis cælesti amoris igne animæ corpusculum, læmicus, Deo operante ignis soluit, vt cum à corporis miserijs, tum à mundi, qui eo dignus non erat, malis liberatus ad cælestem dilecti Thalalam transfret. Deceſſit Louanij anno salutis 1578. Calendis Octobris paulò quadragenario maior, traductis in Societate annis 12. & post editam professionem 4. votorum anno 7. Certum est moribundo visos Angelos cum inter recitandas litanias interrogaret presentes num, & ipsi eos

viderent; aiebatque ab suo Angelo custode vocari. Dum animam efflaret, insolitum lumen circa eum conspectum est. De Sacris Biblijs Regijs Antuerpiæ typis Plantini editis optimè meritus est, nam adlectus in Censuram numerum omnia recognouit, & sua auctoritate, manūque probauit. Concinnauit

Indicem Biblium breuitate exiguum utilitate maximum & cum Biblijs Regijs & seorsim excusum Antuerpiæ typis Plantini, qui iam passim Biblijs vulgatæ editionis adiungitur

Varias item lectiones in latinis Biblijs vulgatæ editionis ex M. fs. collegit, & ad textum Hebraicum, Chaldaicum, Græcum, atque Syriacum doctissimè examinauit, & discussit, leguntur in apparatu Bibliorum Regiorum.

* IOANNES HARSCHER natione Germanus patria Ratholdi-Cellensis diæceſeos Constantiensis in Societatem admissus anno sæculi præterfluentis 21. ætatis 18. Professus votorum 4. adscriptus docuit humaniores litteras Philosophiam, & controuersas de Fide quæſtiones cum laude, vir acris ingenij, sed valetudinis semper afflictæ, qua demum fractus succubuit, Friburgi Brisgoiæ die 12. Octobris 1650 Edidit

Parallela Euangelicorum, & trium priorum seculorum, quibus ad fontes suos referuntur dogmata Lutherana, & Calviniana, Friburgi Helueticorum apud Guilielmum Darbellei 1646. in 12.

Parallela quarti, & quinti sæculi Ibidem 1645. in 12.

Parallela sexti & septimi sæculi. Ibidem eiusdem anno, & forma

Refutauit etiam Castigationem Harscherianam Christophori Luthadi Prædicantis Bernensis, sed morte præoccupatus refutationem non edidit. Verùm aliam edidit & Harscherum egregie defendit Admodum R. D. Iacobus Scheuler in suo Hercule Catholico Friburgi Helueticorum anno 1651. in 4.

IOANNES HASIVS natione Belga patria Siluæducensis die 14. Ianuarij anno salutis 1562. Colonia nostris adscriptus est. Hic in Prouincia Rheni strenuum se Societati ministrum exhibuit, nam Colonia ter Philosophiæ docendæ laborem subiuit. Inde Ecclesiasten, annis aliquot egit. Tum Doctõr creatus Herbipoli Theologiam professus est. Tribus Prouincialibus adiunctus Consiliarius, & comes obeundæ Prouinciæ, assiduum atque vtilem laborem impendit. Rectoris officium Embricæ Cliuorum, Prouincialis semel obiuit. Animi magnitudine tanta præditus, vt Embrica ab Hæreticis cedere iussus, neque minis neque terroribus, neque hostium exercitu se demeritis constantia deduci passus sit, persistenteque Hæreticis inuitis, ac frementibus in Ciuitate. Dicendi & vitia castigandi libertate fuit singularis. Adulatores, & simulatores pessime persequatur; eò tutius, quò magis erat religioſa

gioſa obseruantia, & doctrina conspicuus. Obijt Embricæ octauo Calend. Aprilis anno salutis 1624. ætatis 81. Religionis 62. à suscepta votorum 4. solemnij professione 53. Scripsit vel perfecit potius

Opus Petri Busæi, qui Catechismum P. Petri Canisij SS. Patrum auctoritatibus locupletauit Casaris Heisterbachensis exempla illustrauit, & vt visiones, quæ in illis referuntur confirmaret bene longam præfationem adiecit

Chronologiæ, quæ passim in patente folio per Germaniam magna cum laude circumferuntur, ipse quoque auctor est.

Adornabat etiam editionem meliorem Chronici Mariani Scoti ad vetera exemplaria comparati.

IOANNES HAVLETTVS VEL HOVVLETTVS natione Anglus ex Rutlandia Louanij in Societatem admissus anno 1571. ætatis 24. iam Philosophiæ laurea decoratus, Duaci Theologiæ nauauit operam, ac porro decem annos docuit Grammaticam, Rhetoricam, Græcam linguam, & Hebræam, Mathematicam, Ethicam, quæſtiones de conscientia, in Belgio, & Germania. Missus demum ex Vrbe in Poloniam, vt in Transyluanica missione operam collocaret, biennio postquam eò venit Vilnæ deceſſit die 17. Septembris anno 1589. Permisit suo nomine in lucem exire.

Libellum, quo 9. Rationes continentur, ob quas Catholici in Anglia conuenticulis, seu publicis precibus Hæreticorum renuunt interesse quod tamen opus Roberti Perſonii est

* IOANNES HEIM natione Germanus, patria Bischopsheimiensis in diocesi Herbipolensi, cooptatus in Societatem anno salutis 1618. ætatis 19. vota 4. emisit. Philosophiam, & Theologiam multis annis professus est, & Colonia Ecclesiasten in summa Æde Metropolitana egit. Vir magni ingenij, limati iudicij, prudens, humilis, religiosus, apoplexia tactus, & triduo cum morte luctatus, tandem succubuit Colonia die 13. Octobris 1662. Edidit inter alia minutiora Germanicè.

Regulam Theodosij Imperatoris pro terminandis horum temporum controuersijs per sacras Scripturas secundum explicationes priscorum inuenteſ. Colonia apud Vvilhelmum Freifsem 1652. in 12. Item

Concionem in funere Ferdinandi Archiepiscopi, & Electoris Colonienſis, habitam de eius vita, & virtutibus. Colonia.

* IOANNES HENNIG, natione Polonus, gente Pruthenus, patria Gedanensis natus anno sæculi voluentis 11. Societati se addidit 1628. & vota 4. solemnij nuncupauit. Post traditas quadriennio mansuetiores litteras, Philosophiam professus est quinquennio, Theologiam Scholasticam octennio, Polemicam de controuersijs biennio, Sacram etiam scripturam explicuit biennio; studijs sexennio præfuit; Ecclesiasten aliquandiu egit; Collegium Gedanense rexit superstes modo Cra-

couit edidit lingua Germanica.

Trutinam seu Responſa contra Doctõrem Ioannem Boccarum ad capitales interrogationes de Scriptura. Gedani 1668. in 4.

IOANNES HENRICVS AVBERIVS, natione Gallus, patria Borbonius Societati adscriptus anno sæculi ineuntis primo, ætatis 30. vir in humanioribus litteris, quas viginti annorum spatio docuit egregie versatus, tria vota professus. Morum suauitate fuit mirabili, gratus omnibus tam domesticis, quàm externis; Magnatibus præfertim, quibus fuit à sacris confessionibus. Sed horum amorem conciliare imprimis studebat vniuersæ Societati, quam vt parentem vnicè diligebat. Octogenariam ætatem pia morte conclusit Cygnus hic, cantu poetico, & erudita suauitate amabilis Aufcis die 27. Nouembris 1652. Edidit

Missum Poeticum, seu varia Carmina, nempe Elegias, Poemata Epica Lyrica. Tolosæ typis Colomerij 1617. in 4.

Tragedium Cyrum carmine Heroico, cui accessit Psalmi 117. Paraphrasys Elegiaca. Ijdẽ typis 1619. in 4.

Iter Serenissimi Principis Condæi. Ibidem De Diua Virgine Garazonia. Ibidem in 4.

Vota pro salute Regis. Ibidem typis Colomerij 1620. in 4.

Delphini Genethliacon. Ibidem 1638. in 8. & Parisiis 1639. in 4.

Lucatæ Triumphum. Recusum Francofurti in Parnasso Societatis 1954. in 4.

IOANNES HERBETIVS Lotharingus, patria Stanuensis, dioceseſeos Virdunensis, admissus in Societatem Colonia anno salutis 1556. ætatis 20. docuit annis pluribus, Rhetoricam, & humaniores litteras Colonia, Treuiris, Louanij, & Duaci; Conciones etiam aliquandiu habuit, vixitque anno Domini 1556. Scripsit dum inter Nos esset

De Oratoria libros 5. Parisijs typis Ioannis Ruellij 1574. in 4.

IOANNES HERINGS DORF, natione Germanus Niekercæ in Vvestphalia natus anno Domini 1606. Societatem ingressus anno 1629. 19. Septembris votorum 4. professionem emisit. Docuit in ea litteras Græcæ, & latinæ & missionarium egit magno zelo multis annis. Naturæ concessit Paterbornæ die 20. Februarij 1665. Collegit ex antiquis, & nouis etiam diuersarum nationum melodijs, ediditque Germanicè, & Latine, suo nomine omisso

Psalteriolum Cationum Catholicarum. 1633. Colonia & alibi sæpius recusum.

* IOANNES HERMANNI natione Polonus, patria Cassubensis, dioceseſeos Põnanienſis, natus anno sæculi fluentis 23. Societatem amplexus est 1644. & votorum quatuor professionem edidit. Humaniores litteras docuit triennio, Philosophiam quinquennio, mathem biennio, Theologiam Scholasticam Põnania & Leopoli sexennio; linguam sanctam,

etiam, & litteras sacras aliquamdiu explicuit, & Conciones Cracouiae Germanicas habuit. Nunc Romae negotia curat Prouinciae Poloniae Edidit latine.

Delicias Regum, seu Panem Eucharisticum & Christi & Ecclesiae sensu frequentandum. Romae typis Varesij 1671. in 12.

IOANNES HERTINGIVS natione Germanus, patria Grossendorffensis in ditone Fuldensi, adscitus in Societatem anno salutis 1583. aetatis 19. ob singularem industriam iuuentutis bonis litteris informandae diutissime in scholastico puluere vesatus est. Inde ad Conciones educus; postea singulari fructu rusticianorum animos Catechismo imbuendos suscepit, quam in messem traducebat quam plurimos poterat domesticorum. Quidquid illi fuit vacui temporis, in transferendis de latino in Germanicum libris ponebat, ut ille iam vulgo diceretur Hamum, quo animas caperet, de manibus haud vnquam deponere. Eum decumbentem cum Serenissimus Archidux Leopoldus inuississet, viri sanctitate magnopere recreatus, mirifice illum praedicauit. Obijt Molshemij anno salutis 1614. aetatis suae 50. Religionis aditae 31. a suscepto gradu Spirituali Coadiutori

Libros plures eleganti stylo Germanice, & latino reddidit

* **IOANNES HEVIN** natione Gallus patria Pisto, Societati adscriptus anno salutis 1609. aetatis 16. vota 4. professus Philosophiam explicuit, & Concionatorij laboribus diu fructuosè se impendit. Mortalitati exuias in florenti aetate posuit Burdigalae die 8. Septembris 1632. Edidit contra Ministrum Caluianum Gallicè

Idolum confractum & de Adoratione Imaginum Burdigalae apud Guilielmum Milani-gium 1630. in 8.

IOANNES HEVMONT natione Lotharingus admissus in Societatem anno saeculari 1600. aetatis 24. in Austria. Vir Religiosae vitae maturitate, & exquisita in omni scientiarum genere peritia, praeclearis ad Societatis munera talentis ornatus, humaniora, Rhetoricam, Linguam sacram semel iterumque Graecij Styrorum Philosophiam docuerat, & iam Theologiam erat aggressus, cum acerrimo vicerum tormine ad extrema deductus, spectabili tolerantiae exemplo in acerbissimo morbo exhibito, pie obiit Graecij die 25. Ianuarij anno salutis 1617. aetatis 41. Religionis 17. Edita est

Oratio, quam in funere Serenissimae Archiducis Mariae Bauariae Matris Ferdinandi II. Imperatoris dixit Graecij die 31. Maii 1608. Extat ea in Parentalibus eidem Principi a Collegio Graecensi positus

Famam posthumam, de virtutibus Heroicis eiusdem Serenissimae Mariae Emblemate vario digressit, concinnauit, exposuit, Graecij Styriae, typis Georgij Vidmantadij 1609. in folio

IOANNES HIERONIMVS BAIOLIVS natione Gallus, patria Condomnensis, Vasco, Ioannis (de quo supra dictum est) germanus frater, ingressus Societatem anno 1604. aetatis 16. & ipse pietate, ac doctrina conspicuus Philosophiam docuit octennio, Theologiam Scholasticam sexennio, Moralem septennio, emissã votorum 4. professione. Multam vbi-cumque versatus est operam nauauit saluti animarum, sed Petracorae praesertim, vbi maius Parthenium indefessa cura studioque mirifico administravit. Corporis sui afflictationi valde deditus, & assiduo maximè ieiunio sensim consumptus, obiit vti vixerat sanctissime Petracorae die 20. Nouembris 1653. Edidit latine suppresso suo nomine, sed additis in calce dedicationis initialibus notis hoc modo I. H. B. S. I.

Annales Congregationum Beatissimae Virginis Mariae collectos ex annalibus Societatis Iesu.

IOANNES HIERONYMVS KINICH origine Germanus, natus Venetijs anno salutis 1582. Romae in Societatem cooptatus est 4. Martij 1607. iam tum Philosophiae Magister, & Iuris vtriusque Doctor, linguarumque multarum insigniter peritus. Hebraicam, & Arabicam docuit in Collegio Romano annis quinque; Dilingae, Ingolstadij, Pragae, Viennae, eandem professus est vna cum Mathefi annis quindecim. Tria vota solemnia nuncupauit, & operarius sedulus in templo Viennae decessit die 17. Februarij anno 1646. Scripsit breuem

Methodum faciendi Horologia Horizontalia Italica per numeros, quem Italicè vulgavit D. Ioannes Franciscus Palmerius, Senis apud Herculem & Agamemnonem Gori 1620. in 8.

IOANNES HIERONYMVS SOPRANIS natione Italus, patria Genuensis, vir eximia doctrina praeditus, & Philosophiam Theologiam, ac Sacras olim literas interpretatus. Societatem vicennis amplexus est Romae anno salutis 1592. & votorum quatuor professione se obstrinxit. Admirabilis eluxit in hoc viro Diuinæ Prouidentiae ratio, cum enim insigni floreret existimatione doctrinae, eaque in dies magis ac magis increbresceret, passus est illum Deus mente exerrare vno in obiecto, cetera rectissime, cordatissimeque sapientem & in hac vitae obscuritate continuit annos plures, donec tandem sibi restitutus, & studijs in Collegio Romano Praefectus, demum pie decessit Viterbij die 11. Nouembris anno salutis 1629. aetatis 57. Societatis 37. Edidit Italicè suppresso suo nomine

Compendium vitae S. Francisci Xauerij Societatis Iesu. Romae apud Haeredes Bartholomaei Zannetti 1632. in 8.

Appendicem ad opus Morale Vincentij Filinccij impressam cum operibus Filinccij. Coloniae per Antonium Hieratum 1626. in folio in qua sunt tractatus proprij P. Soprani.

De Pensionibus. De Spolijs Clericorum.

De Alienatione rerum Ecclesiasticarum.

Sche-

Schematicus de irregularitate, in quo sub vnum aspectum proponitur, quidquid ad difficilem hanc materiam spectat.

Post illius obitum opera P. Fabij Ambrosij Spinulae editus est illius.

Commentarius in Dauidem, complectens ex 1. & 11. libro Regum fortunatum Dauidici Regni partem vna cum Digressionibus

De re vestiaria Hebraeorum, & de Funeribus. Lugduni Sumptibus Laurentij Anisson 1643. in folio. Item

Oratio de Passione Domini habita ad Paulum 5. anno 1610. Edita cum alijs eiusdem argumenti Romae typis Mascardi 1641. in 12. Extat in Archiuo Societatis Romae eiusdem Tractatus M. Is.

In Bullam Gregorij 15. De electione Romani Pontificis.

IOANNES HOFERVS natione Germanus, Lutheranis parentibus in Misnia natus, & Lutheranis ob naturae dotes olim carus, cum a Theologis Electoralibus Saxoniae anno 1624. accepisset refutandas controverfias Patris Christophori Mayr, inter afflictum, difficultatum ad lydium veritatis lapidem, primum scintillas quasdam elicere visus est; mox profundius in operis lucubrationem immersus, vidit increfcere lumen, cuius aspectu, cum rubore suum agnouit errorem. Eum tamen dissimulata veritate, in biennium vsque fouit; quo lapsò cum repositae a Catholicis lucubrationi vellet refundendo iterum obuiam ire, aspexit non dubiorum modò, sedet scrupulorum retibus se vndique circumseptum. Nititur, sed incassum, apud sapientiores errorum seminatores auxilium inuenire; nam eorum responsa perplexum animum in vltiorem labyrinthum intraserunt. Inter haec commodum incidit in Bellarmini controverfias, lucem cum tenebris, veritatem cum errore confert, agnitam veritatem amplectitur; matre vidua relicta, & Rectoratu Spandoniensi, in Austriam concessit, atque ibi Catholicam fidem professus, non multo post Societatem quoque nostram complexus est anno 1633. aetatis 31. In ea emensis Theologiae Scholasticæ studijs, docuit quadriennio linguam sanctam, & a Serenissimo Principe Christiano Brandeburgico olim Administratore Magdeburgensi, qui per eius Urbis excidium in potestatem Caesaris Ferdinandi II. venerat, & a P. Ioanne ad suscipiendam fidem Orthodoxam validè permotus fuerat, in conscientiae suae arbitrum adlectus, per decennium eo munere functus est, eiusque Aulam tum verbo, tum Religiosae suae vitae exemplo ita formavit ut modestia morum, & pietate in Deum, cum bene constitutis Ascetatum Cœnobijs illa concertaret. Tandem obiit optimus Pater Pragae Cal. Septembris 1646. Scripsit

Conversionis suae ad fidem Catholicam Historiam ad Serenissimum Electorem Saxonie. Viennae typis Georgij Gelbhaar 1630. in 4.

Præterea edidit Titi Lini Patavini. Historiarum Librum xxxiiij. in Bibliotheca Ecclesiae Cathedralis Bambergae M. Is. primum repertum accuratè cum castigationibus, & notis nomine Gymnasij Paderbornensis Humaniorum litterarum ad Theodorum Episcopum Academiae Fundatorem. Paderbonae anno 1607. typis Pontani in 8.

Idem liber de eiusdem Patris exemplari mendosè excerptus, paulò ante Romae fuerat editus cum notis Antonij Querengi.

IOANNES HVBERVS, vel **VBERVS** natione Germanus, patria Franco, Herbipolensis, in Societatem ingressus est Romae anno salutis 1583. aetatis 26. & vota 4. nuncupauit.

Vocationem suam ad Ecclesiam Catholicam à calamo Heretico Friderici Vvinchen vindicatam. Viennae apud Matthæum Formicam 1631. in 4.

Responfionem ad Censuram à Christophoro Bulso editam, contra ipsius vocationem ad Ecclesiam. Viennae typis Michaelis Ricij 1633. in 4.

Hæc ille ante ingressum in Societatem, postea molientem alia mors anteuertit.

IOANNES HOLONIVS LOTHARINGVS, patria Siuerianus, Societati adiunctus Coloniae anno salutis 1558. aetatis suae 15. in Germania superiori mansuetioris litteraturae laude plurimum claruit, vbi 26. annos Eloquentiam professus est, & sexennium deinde Dialecticam, & Scholis 20. praesuit. Demum operarius sedulus in templo, & octogenarius, & tria vota solemnia dudum professus migravit ad Dominum Augustae die 12. Iunii 1622. Edidit

Orationem funebrem dictam à se in exequijs D. Martini Eifengreiny. Ingolstadij typis Danielis Sartorij 1578.

IOANNES HERRION natione Belgae gente Eburo, diocesis Leodiensis, ingressus in Societatem sedecennis anno 1591. & vota 4. professus est. Is cum magnos fecisset in Poesi, & in Oratoria facultate progressus, Mouguntiae Philosophiam, ac deinde etiam ibi, & Paderbornae Theologiam Scholasticam, & Sacram Scripturam cum approbatione multis annis docuit. Desijt inter mortales viuere Coloniae die 21. Augusti 1641. Ex Italico Virgilij Ceparij latine conscripsit tacito suo nomine

Vitam B. Aloysij Gonzage Societatis Iesu. Coloniae apud Bernardum Gualterum 1608. Ex Hispanico verò conuertit

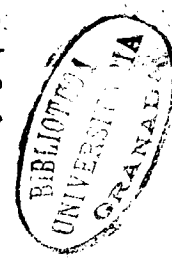
Commentarium Prudentij Sandonaly de Sanctis Leandro, Isidoro, Florentio. Extat in Sideribus Christophori Brovveri nostri.

Eius quoque lucubratio est: *Panegyricus de Natali Academiae Paderbornensis eius fundatori oblatas anno 1616. Paderbornae typis Matthæi Pontani. Recusus Amstelodami ad calcem libri Illustris. Episcopi Paderbornensis 1672. in 4.*

Præterea edidit *Titi Lini Patavini. Historiarum Librum xxxiiij. in Bibliotheca Ecclesiae Cathedralis Bambergae M. Is. primum repertum accuratè cum castigationibus, & notis nomine Gymnasij Paderbornensis Humaniorum litterarum ad Theodorum Episcopum Academiae Fundatorem. Paderbonae anno 1607. typis Pontani in 8.*

Idem liber de eiusdem Patris exemplari mendosè excerptus, paulò ante Romae fuerat editus cum notis Antonij Querengi.

IOANNES HVBERVS, vel **VBERVS** natione Germanus, patria Franco, Herbipolensis, in Societatem ingressus est Romae anno salutis 1583. aetatis 26. & vota 4. nuncupauit.

Is cum subsidiarius in Poloniam è Germania missus esset Theologiam ibi Moralem; Religionisque Controversias triennium docuit; Seminarijs octo annos, duobus per vices Collegijs Braunspergensis, & Gedanensis septem annos præfuit; fructuosum Concionatorem, & quidem iucundum ipsis etiam Hæreticis, annum egit decimum tertium. Obijt Gedani anno 1612. ætatis 54. à suscepta Societate 28. Edidit Germanicè

De Controuersijs Fidei varios Libellos, nempe

De Cæna Caluinistica.

De Cæna Lutherana.

De eo quod Libri Sacri non omnes inueniantur.

Demonstrationem defectus Bibliorum, prout Braunspergæ edita sunt, Braunspergæ apud Georgium Schonfels 1604. in 4.

De Ecclesia. Ibidem 1609. in 4.

De Iudice Controuersiarum. Ibidem 1611.

in 4.

De Libero Arbitrio. Ibidem 1611. in 4.

* IOANNES HUGO AVDOENVS Gente Cambro-Britannus, ex Insula Mona, decursis Romæ Philosophiæ, & Theologiæ studijs in Collegio Anglicano, Societati se adixit in Anglia anno Domini 1648. ætatis 33. & in Belgio Vvatenis religiosæ vitæ posuit titulum. Remissus in Angliam gnauum, ibi operarium agit inter Cambro-Britannos ab annis amplius viginti. Edidit Anglicè tacito suo nomine, Tractatum ad permouendos Sectarios, & Politicos opportunum

De Grauitate Peccati mortalis, præsertim Hæresis, sub titulo Verbum Conscientiæ. Londini 1668. Item

Catechismum lingua Cambro-Britannica, ex Anglicana translatum. Londini 1668. Item lingua Cambro-Britannica

Clauem Paradisi, seu Libellum precum, & variarum instructionum spiritualium. Londini 1670. in 12.

IOANNES IACKNOVICZ natione Lithuanus in Societatem ingressus anno 1609. ætatis 20. vota quatuor professus est. Concionatorem Lithuanicum multis annis ingentium fructu auditorum egit. Rexit Seminarium Poutificium, & Diocesanum Vilmæ, Collegia Smolonscense, Crosse, & Domum Professam Vilmensem. Verum inter quæcumque munera instructioni rudium cupidissime se impendit, dicendo palam, sibi eum in finem religiosæ vocationis, & profectus in studijs gratiam à Deo coalitam fuisse. Quocirca operari erga proximum obsequia ad vltimum vique vitæ annum ardentissime suscipiebat, & constantissime exequabatur, siue infirmi inuisendi essent, siue pauperes iuuandi, siue populo in templo constanti aures forent commodandæ. Post peractum Præpositi officium, Mosco Vilmam obtinente, ad Collegium ibidem transijt, & in extrema Regionis vastita-

te, ad prima Grammaticæ rudimenta docenda se demisit, demirantibus ipsis hostibus Schismaticis, & illius disciplinæ suos filios submittentibus. Sub tempus pestiferæ luis, ter oblequijs ea infectorum spontè sua se exposuit. Tanta sui despicientia eminuit, vt in ætate morbis, annisque fracta, & ferè octogenarius nullius obsequia in suo cubiculo admiserit. Demum religiosissime vt iuxerat, ita decessit. Vilmæ die 11. Aprilis 1668. Edidit Polonicè

Sacrificium Christi cruentum, seu libellum De Passione Domini 1626.

Libellum de Passione Domini, in illa verba, Candidus, & Rubicundus. 1637.

Vias Saluatoris nostri in pueritia, & iuuentute. 1639.

Sanguineas Domini Redemptoris nostri vias. 1634.

Vias Domini laboriosas, seu De Apparitionibus post Resurrectionem. 1639.

Iesum Crucifixum sub varijs similitudinibus ex Sacra Scriptura petitis. 1639.

Libellum De Doloribus Beatæ Virginis. 1639.

Institutionem Catechisticam. 1639.

Institutiones Confraternitatis Vilmensis Sancti Iosephi, & Nicodemi cum libello precatorio, qui inscribitur Facula ardens. 1630.

Officia De Verbo Incarnato, De Virgine, portante Christum, De Iosepho, De Angelo Custode.

Officium de S. Casimiro. Polonicè, & Latinè 1636.

Lithuanicè scripsit Evangelia aucta in usum Concionatorum. 1637.

Institutiones & Cantiones pro Confraternitate S. Isidori. 1639.

Cantiones Catechisticas. 1638.

Libellum precatorium pro Confraternitate Vilmensi Corporis Christi. 1630.

Denique vertit Polonicè Martini Becani Purgatorium Caluinisticum. 1639. Item

Deum Caluinisticum. 1640.

IOANNES IACOBVS CVRTZIVS natione Bohemus, patria Pragensis, prænobili loco natus. Is postquam pro Ferdinando II. Romanorum Imperatore, ad Principes Italiæ, Reges Galliæ, & Poloniæ, atque apud Turcarum Imperatorem Legati munere functus est, spretis rebus humanis Christi humilitatem in Societate complexus est anno 1626. ætatis 41. Peracto Romæ Tirocinio, & Theologicis studijs excultus, Profectus quatuor votorum est adscriptus, atque in Ecclesiasten insignem ardentem, & fructuosum euasit. Addebant pondus verbis religiosæ virtutes, quæ ex illius vultu, & agendi modo spirabant. Rexit Collegium Lincense, Pater magis quam superior. Maxima quæque cum ei in Ordine decernerentur, pertinacis podagræ doloribus in

in annos plures lecto affixus est; sed hic ei fuit Theatrum virtutum. Magna illi cum Deo communicatio, à qua ne remitteret, quotidie cum celebrare ipse non posset, sacro Epulo refici se curauit. Cum se inuisentibus ita agebat, vt à Deo nunquam auocaretur. Acres dolores pijs salibus, & facetijs condiebat; vt magis ijs delectari, quam affligi videretur. Hoc morbo detentus egit Praefectum spiritus, sesequè verè, vt Pater in filios effundebat, & omnium affectus occupabat. Quam verò in sæculo eminuerat, tam se in Religione depressit, nullam sanguinis sui memoriam fieri passus, vilibus contentus, meliora deprecans, contemni, & despici appetens pijsimè obijt Viennæ die 31. Octobris 1645. Transiit Italicè è Latino Guilielmi Lamormaini,

Ferdinandi II. Romani Imperatoris Virtutes. Viennæ 1638. in 4.

IOANNES IACOBVS ROCHER natione Gallus, patria Anciensis, natus anno salutis 1562. Societatem ingressus est 1595. iam tum Canonicus, atque in ea docuit quinquennio Philosophiam; Quæstiones de Conscientia, Linguam Hebraicam, & Sacras Litteras quadriennio, Theologiam triennio. Rexit Collegium Ruthenense, & Conciones habuit aliquot annos, votorum quatuor professus. Eximia eluxit in eo pietas in Deum; carceres, & Hospitalia Domos frequentissime adibat; Hæreticorum Ministros sæpe fudit, & elingues reddidit. Nullum fere disciplinæ genus extitit, in quo non fuerit apprimè versatus. Tandem pleuritidie correptus occubuit Cadurci die 18. Martij 1632. magno domesticorum, & externorum dolore, qui eum, vt sanctum palam publicabant. Edidit Gallicè librum pro Parochis vtilissimum rogatu Episcopi Cadurcensis, quem inscripsit

Manuale Sacerdotum.

* IOANNES IACQVINOTIVS natione Gallus, patria Diuionensis, Deo se in Societate dicauit anno à partu Virginis 1623. ætatis suæ 17. & votorum quatuor solemnè Sacramentum dixit. Rhetoricam, & amæniores litteras docuit septennio. Rexit Collegia Catalaunense, & Nanceianum. Vir solidæ virtutis, è suggestu post luculentam Concionem habitam de morte in lectum decidens, paucis post diebus, vinculis corporis solutus ad Superos, vt sperare fas est, abiit Catalauni die 16. Martij 1653. Edidit Gallicè

Gloriam S. Ioseph Diuione apud Petrum Palliot 1645. in 4.

Sertum sacrum contextum ex pijs affectibus erga Iesum. Catalauni typis Germani Nobilis 1646. & Nancei 1652. in 8.

Compendium Vitæ S. Iosephi. Typis Antonij Charlet 1650. in 8.

* IOANNES IAHODA natione Germanus, gente Morauus, patria Cremfirienfis, natus anno sæculi labentis 23. Societati se ad-

dixit 1640. & vota quatuor in ea nuncupauit. Eloquentiam, & amæniores litteras docuit septennio, Linguam Sacram octennio, Controversias de Fide aliquamdiu explicuit, & Concionator latinus in Academia Pragensi annis 12. fuit. Rexit Collegium Gicziniense; superstes adhuc, edidit

Allocutiones sacras super Euangelia Dominicanarum totius anni. Pragæ typis Vniuersitatis 1659. in 4.

Allocutiones sacras super Festa solennia totius anni. Pragæ typis iisdem 1667. in 4.

Spicilegium Suadæ, siue Orationes varias à se habitas. Pragæ typis iisdem sub nomine suorum discipulorum 1667. in 12.

IOANNES DV IARDIN natione Belgæ, patria Duacensis, Societatem anno 1582. ætatis 17. ingressus, Ecclesiasten egit annis multis vir placidissimis moribus, & religiosa simplicitate commendabilis. Aduitor spiritualis ab anno 1600. Moderatorum obseruantissimus, & Castimoniam amator eximius. Religiosè decessit Valencensis die 16. Iulij 1644. Edidit

Manuale præcipuarum considerationum Manuale de peccato mortali. Reddidit etiam Gallicè

Tractatus aliquot P. Iacobi Alvarez de Paz De Exercitio virtutum, & extirpatione vitiorum. Duaci 1625. in 12. Item

De Pugna, & Victoria contra Tentationes. Ibidem 1627. in 12.

Meditationes. Ibidem 1626. in 8. & alios

* IOANNES DE IONGHE natione Belgæ, patria Dunkerkanus, natus anno sæculi euoluti 95. Societatem complexus est volentis 12. & votis quatuor solemnibus se illigauit. Vir egregiè doctus, politiores litteras quadriennio professus est, Philosophiam quinquennio; Theologiam de moribus etiam quinquennio, sed Scholasticam totis annis 14. Louanij explicuit magna commendatione eruditionis, cui non minora coniunxit virtutum decora. Eluxerunt siquidem in eo singularis animi demissio; eximia erga Superiores obedientia, paupertatis sanctæ amor luculentus, & ex eo appetentia vestitus vilioris, & rerum consimilium. Ab omni corporis refectione extra statuta tempora constanter se abstinebat, quantumvis siti inter calores æstiuos vrgeretur, sed quod permirum fuit in tantæ doctrinæ Viro, permisit Deus, vt per multos annos in decliui ætate scrupulis, & conscientia quasi carnificina torqueretur ad maioris virtutis exercitium, donec maturus cælo, & recuperata animi serenitate, susceptis ritè Ecclesiæ Sacramentis placidissime exspirauit, Antuerpiæ die 11. Martij 1669. Dum Theologiam traderet Louanij, excusatusque tum primum esset Cornelij Iansenij Augustinus, multis prauis scærens dogmatibus, primi illum impugnare cæperant P. de Ionghe, & illius

tunc in eadem exedra collega Ignatius Derkennis, prout superius de eo retulimus, atque edidit tunc noster de Jonghe iusto libro in folio

Theses Theologicas de Gratia, Libero arbitrio, Predestinatione, &c. contra Cornelij Ianfeny Augustinum in sex capita diuisas. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1641. Item

Theses Theologicas Apologeticas priorum, & Miscellaneas aduersus Doctrinam Cornelij Ianfeny. Antuerpiæ iisdem typis anno, & forma. Et quamuis Theses hæc statim ab Urbano Octauo Pontifice Maximo simul cum alijs libris, ab vtraque parte editis, prohibita fuerint in decreto S. Inquisitionis anno 1641. eò quod tractarent materiã de Auxilijs aliàs prohibitam sine licentia speciali S. Sedis Apostolicæ, nulla tamen his Thesibus iniusta est nota prauæ doctrinæ, aut aliàs damnatæ, sicut confixus est liber Cornelij Ianfeny primùm ab Urbano Octauo per Bullam editam anno 1642 postea ab Innocentio X. anno 1653. damnando aliquas illius libri propositiones tamquam hæreticas, blasphemias, impias, scandalosas, &c. quæ omnia confirmauit Alexander VIII. Diplomate edito 17. Calendæ Nouembris 1656.

IOANNES ISFORDING natione Germanus, patria Monasteriensis, vir magna prudentia, & Nostros gubernandi peritia præstans, annos complures Collegia Molshemensis, & Passauiensis Rector gubernauit, & vtrũque liberalitate Serenissimi Archiducis Austriae Leopoldi cui gratus imprimis fuit, à fundamentis exædificauit. Obijt Passauij grandæuus die 24. Aprilis anno 1639. ætatis 73. Societatis 48. à suscepto Coadiutoris spiritualis gradu 40. Edidit tacito suo nomine

Elementa Christiana perfectionis, à Thoma de Kempis 4. libris de Imitatione Christi olim comprehensa, nunc iisdem verbis nouo ordine per locos communes digesta. Dilingæ apud Iacobum Sermodi 1626. in 16.

* **IOANNES KEYNESIUS** aliàs **NEOPORTVS** natione Anglus, patria Somersensis absolutus in Seminario Audomarenfi humanioribus studijs, profectus Vallisoletum, ibi dum Philosophiæ operam nauaret Societati nomen dedit anno sæculi labentis 45. ætatis 21. & votorum quatuor nuncupatione se adstrinxit. Philosophiam docuit Compostellæ, Theologiam Scholasticam per annos nouem Salmanticæ, Vallisoleti, & Pompeiopoli; præfuitquæ studijs in Collegio Anglicano Leodij. Ibi contracto periculoso morbo in obsequio spirituali militum Anglorum, qui lue pestifera laborabant, confirmandæ valetudinis causa missus in Angliam, Rectoris nostrorum Londini munere perfunctus est. Edidit Anglicè libellum contra Doctorem Hæreticum Stillingfletum, qui Romanam Ecclesiam Idololatriæ accusauerat in suo opere, à pugna cum se ipso inscriptum

Stillingfletus contra Stillingfletum. Londini 1671. Item

Appendicem ad præcedentem Tractatum, qua conuincitur Stillingfletus Idololatriæ ex concessis ab ipso. Ibidem in 8.

Item tertium contra eundem, sub epigraphe:

Stillingfletus adhuc contra Stillingfletum. Ibidem 1675. quo euidenter adhuc sibimet contradicere demonstratur. Edidit etiam

Rationabilem & breuem viam conuincendi quoscumque dissentientes à vera Religione absque ulla disputatione. Londini 1674. in 12.

* **IOANNES KREIHING** natione Belga, patria Dauenteriensis Societatem amplexus in Prouincia Rhenana anno salutis 1616. ætatis 21. vota quatuor in ea professus est. Vir magno ingenio, acri iudicio, omni genere doctrinæ excultus, Linguarum Græcæ, & Hebraicæ peritus. Rexit Collegia Bambergense, & Erfurtense, & Eminentissimo Electori Moguntino Ioanni Philippo à sacris Confessionibus fuit aliquamdiu. Demùm virtutibus non paucis, nec vulgaribus ornatus ad omnium præmia emigravit. Herbipoli die 27. Aprilis 1670. Edidit

Poematum Apescholasticorum, seu otiosarum exercitationum Libros sex, nimirum Epigrammatum Libros III. Elegiarum II. Miscellaneorum Librum I. Francofurti apud Ioannem Guilielmum Ammonium 1657. in 12.

Emblemata Ethico-Politica, carmine explicata. Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1641. in 8. Edidit etiam idiomate Germanico *Theologiam Laicorum de Ieiunio.* Ingolstadtij 1653. in 12.

* **IOANNES KVVIAKIEVVICZ** natione Polonus ex ea Polonia parte, quæ Minor appellatur, natus anno sæculi præterlabentis 30. Societati se adiunxit 1645. & votorum 4. professionem emisit. Docuit Rhetoricam quæ Externos, quæ Nostros Iuniores annis 10. Philosophiam, Mathematicam, Ethicam, Theologiam Moralem annis aliquot, Conciones etiam multis annis habuit. Superstes modò in Iaroslaiensi Collegio. Edidit latino carmine

Supplicem libellum pro Deo ad animam peccatricem, seu Rationes æternas contra omnino noxarum genus. Calissij 1669. in 24.

Vmbrae minores in funere Sereniss. Principis Poloniae Sigismundi filij Vladislai IV. Carmine Heroico in folio.

Phanicem Rhetorum, seu Rarioris Atticifemi species. Cracouiæ typis Schederianis 1672. in 12.

Suadam Civilem. Calissij typis Collegij Societatis 1672. in 12.

Fascinum à Luthero, & alijs Hæresiaribus, tot Prouincijs iniectum. Gedani 1672. in 12.

Panegyricos complures, varijs in locis, & annis editos.

* **IOANNES VANDER LAEN** natione Belga, patria Amstelodamensis cooptatus in Societatem anno salutis 1635. ætatis suæ 17. vota 4. professus est. Post traditas litteras humaniores, Missionarium in Hollandia gnauum egit annis duodeuiginti, vbi etiam multa fruge collecta ad laborum præmia emigravit; Harlemi die 10. Iulij 1669. Edidit sub nomine Leonardi Van Saenen contra Euerardum Schafferum Hereticum

Vindicias Tabulae Fidei, nostri Iacobi Stratiij 1653. Item

Regulam fundamentalem Fidei 1665.

IOANNES LANS natione Belga, gente Hanno, patria Athenensis, vir eruditione, & doctrina liberali, præcipuè autem scientia Dei colendi excellens. Is ætate iam prouectior Humanioribus, Philosophicis, Theologicis disciplinis eruditus, iuris etiam Consultus, & Bononiæ Doctor renunciatus, Societatem anno salutis 1583. Vilnæ complexus est. In ea Posnanæ, & Iaroslaiæ, tum externos, tum Nostros ad eloquentiam annis aliquot instituit, eique labori immortalis est Iaroslaiæ anno 1591. ætatis suæ 50. Scripsit suppresso nomine Orationem pro Societate hoc titulo

Equitis Poloni pro Societatis Iesu Clericis Oratio prima in ficti Equitis Poloni in Iesuitas Actionem Primam

IOANNES LANTZ natione Germanus, patria Tettangenensis ad lacum Acronianum, ingressus est in Societatem annos natus 25. in eaque annos circiter quinquaginta, egit, Coadiutoribus spiritualibus adscriptus. Docuit diu in Academia Ingolstadtensi Mathematicam, & Linguam Sacram. Obijt Monachij 1638. Edidit

Institutionem Arithmeticarum lib. 4. cum Appendice fractionum Arithmeticarum: & altera de vtriusque Calendarij Canonibus, & veris Epactarum aquandarum fundamentis. Monachij vna atque altera editione apud Nicolaum Henricum 1616. & 1619. in 8.

Elementorum Euclidis libros 4. noua interpretatione donatos. Ingolstadtij typis Ederianis 1617. in 8.

* **IOANNES LAVAL** natione Gallus, patria Lemouicensis, vicennis Societati se adscripsit anno sæculi voluentis 22. & in ea sexennium docuit humaniores disciplinas; Rexit Collegium Tutellense, & modò in Lemouicensi Collegio promouet salutem animarum. Edidit Gallicè

Axiomata fundamentalia status spiritualis. Parisiis 1658. in 8.

* **IOANNES LAVRENTIUS LVCHESINVS** natione Italus, patria Lucensis, natus anno sæculi fluentis 38. Societati nomen dedit 1652. & solemne votorum 4. sacramentum dixit. Docuit in ea politiores litteras, & Philosophiam. Nunc Eloquentiam in Collegio Romano ab annis septem Orator disertus

profitetur. Edidit Poëmata varia, & orationes nempe

Orationem, & Carmina de Sanctiss. D.N. Clemente X. Pont. Max. dicta in Collegio Romano Romæ typis Tinafsij 1670. in 4.

Genethliacon de Delphino Christianissimæ Regis Ludouici XIV. Filio. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1662. in 4.

In Lunam nubibus testam, Carmen extemporale, dum festiui ignes exhiberentur ab Antonio Card. Barberino ob natum eundem Delphinum. Romæ iisdem typis & anno in 4.

In victoriam Casimiri Regis Polonia, & Sueciae de Moschis relatam. Carmen. Romæ typis Varesij 1662. in 4.

In Triumphalem Equitatum Principis Prænestini Maphæi Barberini. Carmen. Ibidem typis iisdem 1663. in 4.

In Victoriam Reip. Venetæ de Classe Turcarum Epinicion. Romæ typis Ignatij de Lazaris 1663. in 8.

Compendium Vitæ Admirabilis S. Rosæ de S. Maria. Latine, suppresso suo nomine. Romæ typis Tinafsii 1665. in 24. & rursum, ibidem 1672. in 12. Recusum Auenione, Viennæ, Græcii, Cracouiæ, Lublini, Vilnæ, editione octaua, & in varias linguas Gallicam, Hispanicam, Polonicam, & Indicam translatum

In Iridem quæ supra Vaticanum effulsit, die qua coronatus est Clemens IX. Pont. Max. Carmen ex temporale traditum die subsequente eidem Pontifici. Romæ typis Tinafsii 1671. in 4.

Sylvarum Librum primum, seu Exercitationes Oratorias, & Poeticas. Romæ sumptibus Tinafsii 1671. in 12.

Specimen Carminis Didascalici, & Satyræ. Ibidem 1672. in 12. Vulgauit typis

Christum Iudicem, Tragædiam Nostri Stephani Tuccij. Ibidem 1673. in 8.

Adornat prælo volumina complura, quæ iam affecta habet. Vnum De Oratorijs Paradoxis. Alterum Carminum Heroicorum. Aliud De Christo Libris 12. Carminum. Item Contra Hæreticos recentiores. Compendium Historiæ Christianæ, necnon alia si Deus vitam concefferit.

IOANNES LEDESMA natione Americanus patria Mexicanus nobiles & insigniter pijs parentibus Hispanis natus, Societatem anno salutis 1590. ætatis suæ 15. ingressus, ab ipso statim initio magna virtutis iecit fundamenta, quibus deinceps excelsum profus fastigium imposuit, auctis semper processibus ætatis consentaneis. Tirocinium posuit sub Patre Gregorio Lopez viro præstanti virtute, qui tironibus eum ceu absolutum exemplar proponebat. In studiorum decursu prout scientia prouehabatur magis ac magis, ita ad eandem mensuram intendebat, virtutes suas. Eua sit autem ad summum doctrinæ culmen tantamque apud omnes auctoritatem, vt difficillimis in rebus ex ipsius sententia fere decernerentur.

neretur. Sæpe consultus à Senatu Regio, à Præfulibus, à Sacra Inquisitione; atque adeo inde vsque ab Hispania, Peruvia, Sinis, de iure, iniuriæ cōtractum interrogatus fuit. Certe vir doctissimus P. Didacus de Santistevan, non dubitavit in Cathedra citare Ledesnam, Magister discipulum, cum eadem in Exedia Theologiam vterque, veteranus ille ante meridiem, hic à meridie Nouitius Professor explicaret. Sed virtutum ipsius summam perstringamus. Atque humilitate quidem adeo excelluit, vt omnis eius vita pulcherrimis fuerit eius virtutis distincta documentis. Inter plurimam primæ commendationis officia, vno maxime gloriabatur, quod nimirum ageret æditum ad S. Gregorij, cum illi Seminario grandæus præfesset: ipse enim suis ibi manibus componebat omnia; altaria purgare pulueribus, propetasmata affigere, & refrigerare, pauimentum vertere, atque vestibulum, publicè inter Diuina mysteria accendere funalia, & illychnia emuncterio detergere: quibus ipsi adeo nihil decedebat existimationis apud cordatos homines, vt passim nihil fuisse diceretur in celebritatibus ad S. Gregorij pulchrius ipso Ledesma, per eas humilitatis industrias maxime spectabili. Crebrò sacrificanti solemniter suo discipulo cuiuspiam, assistebat ipse pro Subdiacono. Omnes nostros qui ea in Vrbe decedebant, suis humeris efferebat ad tumulum. Grata illi erat consuetudo cum abiectis, cum indigentibus, cum Indis, eoque acceptior, quò erat abiectior eorum conditio. Macerationi sui apprimè deditus fuit. Tam inclementer se flagellabat, vt omnia circum sanguine aspergeret parietes, libros, mensas. Cilicio ferrato totum pene pectus, ac tergum circumdabat. Duris asferibus imponebat membra labore fessa ad somnum. Cibi tam parcus erat, vt semper ieiunaret. Omnes cælitus colebat ille quidem, sed Nostrorum dies natales teneriore quodam sensu pietatis, ornatu comptiore, & insignibus virtutum actionibus supra quam alias celebrabat. Sed peculiaris ipsi videri potest, fuisse amor & miseratio in pauperes Indos, quos verè opprobrium hominum, & abiectiōem plebis esse dixeris, si quam aduersa fortuna iactentur quam sint cæteris contemptui, attenderis. In hos tanto repiebatur affectu, vt ipsorum salutem, defensionem, commodis; præ quam maternam sollicitudine consuleret. Non illum inclementia temporis, non obscuritas noctis, non loci longinquitas, non ætas, non morbus vnquam impediuit, quin ad omnes ipsorum necessitates accederet. Nemo fuisset ausus Indum lacessere, vellicare, vexare coram Ledesma; & quod maxime mirum est, ab ijs ipsis, in quo erat profuse misericors, non rarò fannis exceptus, nunquam indignari visus est, aut ab suo in illos officio deterreri. Quo tempore Mexicū aquarū eluione laborabat ipse quotidie, post Theologicam lectionem per incredibilem solis æstum, ieiunus cymba vectabat ad suos Indos anno-

nam. In peste quæ triennio toto eandem Urbem, & in ea potissimum calamitosam Indorum gentem attriuit, totus in illorum auxilium sepositis tantisper curis alijs, incubuit; & onustus cibarijs, ac medicamentis, quotidie ipsorum gurgustia perreptabat, interituris quam plurimis inedia, nisi ipse pauisset. Hæc opera caritatis, quæ supra imitationem videri poterant, longo adhuc interuallo impendendis spiritualibus auxilijs superabat. Hæc nimirum cura nascentem diem excipiebat, hæc clauderebat occidentem. Iusserat autem in ipsa Theologiæ cathedra se moneri, si qua necessitas animi cuiuspiam Indorum ingruisset; & mox vel ad extremam Urbem opitulaturus accurrebat. Deducta per has virtutes ætate, cum hydrophi curando medicorum iussu ad propinquas Thermas Pennolenses concessisset, ibi mortem, quam præfagisse visus est, pro salute inuenit die 12. Octobris anno 1637. ætatis 63. initæ Societatis 48. in qua ante annos 30. Romæ, cum eò Socius Procuratori Prouinciæ Mexicana venisset, quatuor esset vota professus. Parentarunt illi Clerus Metropolitanus, Regularis ordo vniuersus, Senatus Urbis, frequens Nobilitas. Solemnes exequias instituerunt ternæ Sodalitates, ipsius encomijs circum templum appensis. Edidit Hispanicè

Concionem de SS. Eucharistia habitam Mexici in gratiarum actionem pro liberata ab Hollandorum insidijs classe Hispanica. Mexici Reliquit

Commentariorum in S. Thomam, & aliarum lucubrationum tom. 14. quos Congregatio Prouinciæ postulauit excudi; cum ipse oblati impendijs, addictisque ab Horatio Cardon gratiis operis viuens induci nequiverit, vt permitteret tametsi summam doctrina laudem docta totos 30. annos Philosophia ac Theologia comparasset

IOANNES LEONIVS natione Belgæ gente Eburno, patria Leodiensis admissus Romæ in Societatem anno salutis 1558. vir erga Beatissimam Virginem Mariam piissimus, ad cuius honorem primus Sodalitatem Romæ anno 1563. deinde Parisijs ita instituit, vt ad omnia fere Societatis Collegia per totum Terrarum orbem dispersa penetrauit non sine omnium Partheniorum incredibili fructu. Diem suum obiit Taurini 19. Nouembris 1584. Edidit in lucem

Regulas Sodalitatis B. Mariæ Virginis, à summis Pontificibus iam tum approbatas

IOANNES LEVRECHON, natione Lotharingus patria Barroductus, in diocesi Tullensi anno 1609. ingressus est in Societatem annum agens ætatis 18. Quatuor votorum professionem anno 1625. emisit. Docuit sexennio Philosophiam, decennio Mathematicam, Theologiam etiam tam Scholasticam, quam Moralem, sacrasque litteras aliquot annis explicuit. Rexit Collegium Barroductum, & Serenissimo Duci Lotharingæ multis annis à

sacris Confessionibus fuit. Vir omni genere scientiæ apprimè ornatus, & singulari pietatis humilitatis, simplicitatis, & obedientiæ vbicumque vixit, laude cumulatus. Ante ingressum in Societatem non vulgare argumentum futuræ olim virtutis in ea dedit, quando inaudito à parentibus experimento probatus, vt à proposito dimouerent, perstitit immotus. Eò siquidem venit mater, vt sicam intentaret vni ex Patribus tamquam seductori, & raptori filij Pater vero filium litigando repetiturus; cum Professor esset medicinæ in Vniuersitate Mussipontana, abdicauit se officio, & in Barrensem Urbem patriam suam remigravit, vt inde ad Parisiensem Curiam causam euocaret, quamuis non sine graui offensione Serenissimi Ducis Lotharingæ; perfecitque tandem, vt decreto Serenissimi subductus Nouitius è tirocinio Nanceiano ad Conuentum Patrum Minimorum traductus fuerit. Ibi per mensem quasi in sequestro positus, recento tamen habitu Societatis, quem nunquam exuere voluit, & alternis ferme diebus examine iuridico à Deputatis super vocatione sua interrogatus sic satisfecit, vt per sententiam iudicum, redditus suo iuri, ac Societati fuerit. Nanceio tamen ad vitandam vltiorem perfectionem parentum missus fuit ad Tornacensem Nouitiatum, & post multos annos, ita genitorem sibi, ac Societati reconciliauit, vt ab eo fuerit etiam testamento scriptus hæres. Hanc nimirum constantiæ suæ palmam retulit. Nec illud omittendum illustre caritatis Trophæum quando vni ex nostris peste afflato, Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ ministravit. Tandem plenus dierum & bonorum operum propè octogenarius migravit ad Dominum Mussiponti die 17. Ianuarij 1670. Edidit Gallicè tacito suo nomine.

Hilaria Mathematica, ex varijs Geometria, Mechanica, Cosmographia, Optica, & aliarum huiusmodi artium problematis contexta. Mussiponti apud Hanselet 1624. in 8.

Selektas propositiones ex tota sparsim Mathematica propositas, in solemnibus SS. Ignatij, & Francisci Xauerij. Mussiponti, apud Sebastianum Cramoisy 1622. in 4.

Rationem facillimam describendi quam plurima, & omnis generis Horologia breuissimo tempore, ex Optica principijs demonstratam. Mussiponti typis Melchionis Bernardi 1618.

Praxim quorundam Horologiorum, & Cylindri. Mussiponti apud Carolum Mercatorem 1616. in 8.

De Cometa anni 1618. Mussiponti typis ipsidem 1618. in 8. vertit Gallicè.

Epistolam R. P. N. Generalis Mutij Vitelleschi, de Iubileo Societatis Item

Ferdinandi 11. Imperatoris virtutes, Latine prius editas à P. Guiljelmo Lamormaini nostro.

* IOANNES LEVRENIVS natione Germanus patria Iuliacensis, ex Oppido Ran-

denradt, Societati se inferuit anno sæculi decurrentis 27. ætatis 18. & vota 4. professus est. Rhetoricam, & mansuetiores litteras annos aliquot docuit, & Præfecturam Studiorum gessit. Rexit Collegia Aquigranense, & Confluentinum, atque ex hoc euocatus est ad brauium laborum die 11. Decembris 1656. Poëta facilis, & felix varia edidit Carmina, atque inter ea nomine Collegij Colonienfis.

Auroram in Leone, in inauguratione Serenissimi Maximiliani Henrici Bauari Coadiutoris Archiepiscopi Colonienfis, Coloniae 1643. in fol. Item

Vitam S. Seruatij Episcopi Traiectensis, cum officio. Cuius quoque beneficia in se commemorat. Coloniae apud Henricum Hulting 1649. in 12.

* IOANNES LIPPAY natione Hungarus, patria Posonienfis natus anno salutis 1606. Societatem iniit 1624. & in numerum Professorum 4. vota adscitus est. Docuit humaniores litteras, & Linguam Sacram annis pluribus Græcij, & Viennæ. Rexit Collegia Iaurini, Vnguarini, Trenchinij, & Seminaria Hungarica Viennæ & Tirnaviæ. Postulatu Illustrissimi Archiepiscopi Fratis sui, complures annos exegit in ipsius Aula, sed ita religiosè, vt nihil ei pulueris Aulici adhæserit; nihil omnino superflui admiserit. Christianam pietatem ita fouit adhortationibus, vt inuitaret exemplis. Stas enim quotidie plures horas Diuinis accuratè inpendebat, in Aulicis turbis nunquam turbatus. Ita se applicabat alienis bonis, vt nunquam deesset suis. Varijs per vices morbis exercitus, id didicit, vt demum omnes simul sine querela, & æquo animo toleraret. Facto enim velut agmine, irruerunt in eum, hydrops, typanites, calculus, arena, podagra, cordis palpitatio; quos omnes cum solatio ex Diuina voluntate in se impleta sustinuit. Demum gratijs actis Deo pro beneficio vocationis, Superioribus pro paterna cura, adstantibus pro vltima caritate, & postulata errorum suorum venia, plenus spei & amoris in Deum, animam reddidit Creatori Trenchinij die 2. Iunij 1666. Edidit Hungarico Idiomate

Calendarium Oeconomicum Posonij. 1662. in 4.

De Infitionibus, & Seminatione. Ibidem 1663.

De fructibus diuersissimis producendis. Ibidem 1666.

IOANNES LORINVS natione Gallus patria Auenionensis natus est anno 1559. & florentiæ ætate annos 16. natus Societatem amplexus, votorum 4. professionem emisit. Vir fuit apprimè doctus, & qui Philosophiam Romæ, Theologiam & litteras sacras Lutetiæ, Mediolani, Romæ cum laude professus est, & diu Theologum Præpositi Generalis, ac librorum à Nostræ Societatis hominibus imprimendorum Censorem egit, vegetissima senectute florens. Demum in Gallias ex Vrbe reuersus vita

vita functus est Dole die 26. Martij 1634. Eum non immerito Henricus Fitzimon noster in Britannomachia appellat, *Alterum Longinum Cassium, legendi assiduitate, Spirantem Bibliothecam, Ambulans Musæum, & inter Scriptores Solertissimos accuratissimum*. Verum haud minora fuerunt in eo ornamenta virtutum.

Ingens, imprimis Diuinæ gloriæ studium, in consilijs ad eam promouendam capessendis excelsus, erectusque animus; in virgendis perficiendisque cæptis etiam sedulitas maior. Colendæ Deiparæ studium ingens, eiusque in alijs excitandis cupido. Nihil omisit operæ, vt immaculatam eius Conceptionem Italiæ, Hispaniæ, Galliæque vniuersæ persuaderet; eoque adnitente Dolana Academia fanciuit nequis apud se Doctorali laurea ornaretur, qui eam de Conceptione sententiam, dum nihil aliud definiret Ecclesia, propugnaturum se iuratus non promitteret. Auenione, Dole, alijsque locis quamplurimis in morem induxit, vt ad æris Campani signum excitarentur sub vesperam Ciues, ad preces pro defunctis fundendas. Effecit etiam, vt quot hebdomadis ad Iudæos Auenione verba fierent; eaque ratione multos ad lucem Euangelij sequendam induxit. Ad decrepitam vsque ætatem se traxit ad conscientiæ Tribunal, osor otij, vt se impenderet commodis animarum. Ad hæc summa erat morum facilitate, candore summo, religiosissima paupertate, & in vitæ communis, disciplineque obseruatione constantia incredibili. Afflicti corporis studium supra ferequam fatis fotet. Ad ipsius funus tamquam viri celeberrimi, concursus ingens factus est omnium ordinum. Edidit in lucem

Commentarios in Leuiticum, altera editione nimirum Antuerpiensi apud Petrum, & Ioannem Bellerôs 1620. Castigatiores

In Numeros
In Deuteronomium tom. II. quorum prior continet capita 17. Lugduni apud Iacobum Cardon, & Petrum Cauellat 1625. posterior reliqua ad finem vsque libri Lugduni per Iacobum Cardon 1629. in folio.

In librum Psalmorum tom. III. quorum singuli vnâ explicant quinquagenam. Post Lugdunensem editionem, Coloniz per Antonium Hierat 1619. in fol.

In Ecclesiasten, & Psalmum 63. per Horatium Cardon 1606. in 4.

In Sapientiam Salomonis Moguntiz apud Balthasarem Lippium 1608. post editionem Lugdunensem apud Horatium Cardon 1667. in 4. Hæc duo postrema in folio iunctim recusa sunt.

In Actus Apostolorum. Lugduni per Horatium Cardon 1605. & rursus correctius & locupletius sum apud illum tum Coloniz per Antonium Hierat 1609. in fol.

In Catholicas, III. B. Ioannis & II. B. Petri Epistolas. Lugduni per Horatium Cardon 1609. in folio.

In Epistolas B. Iacobi & B. Iude. Lugduni 1619. & Moguntiz per viduam Ioannis Crithii 1622. in fol.

Edita quoque sunt ipso inuito
Commentaria in Aristotilis Logicam, quæ olim in Scholis tradidit. Coloniz apud Petrum Cholinum 1620. in 4.

Reliquit verò prælo paratos
Aduersarios, seu Miscellaneorum to. III.

IOANNES LVCENA natione Lusitanus patria ex Oppido Tancofo diocesis Vifensis in Collegio nostro Conimbricensi 15. annos natus ad Societatem admissus est ipso die Natalitio D. N. Iesu Christi anno salutis 1565. deinde Philosophicis, atque Theologicis litteris excultus est, magnamque bonarum artium scientiam consecutus, Aristotelicas disciplinas Eborensi in Academia professus est. Sed cum alijs rebus Lucena excelluit, tum maximè oratoria facultate. Itaque de loco superiori verba faciens ad populum, admirabili hominum concursu, plausu, fructuque audiebatur. Certe finem dicendi cum aliquando faceret, ab vniuerso confessu publice acclamatum est, vt ulterius progrediretur. Alias ad ipsius orationem, qua in odia, similitatesque inuehebatur, quatuor viri nobiles extemplo in gratiam redierunt. Quin & illa ipsa oratio cum à militibus qui eam ex ore dicentis exceperat, legeretur, presentibus duobus, qui claritate generis suas inimicitias pertinacius roborabant, tanta eos vi perculit, vt repente amicitiam redintegrarent. Igitur in concionandi munere 20. annos maxima cum laude posuit, & ad extremum vsque spiritum perseverauit, quem in D. Rochi Professa Domo Vlyssiponenli pie, sancteque effudit die 11. Octobris anno salutis 1600. ætatis 51. quatuor dudum vota professus. Vir fuit omnibus ornatus virtutibus, sed potissimum patientia, animi submissione, lacrymarum dono, & in aduersarios caritate. Hæc illum sapientia, & virtutum decora, splendidum in primis apud Regni Proceres, & gratiosum faciebant. Scripsit, materna, atque eleganti lingua.

De Vita S. Francisci Xauerij Societatis Iesu, deque rebus ipso viuente à Nostris in India gestis lib. 10. Vlyssipone apud Petrum Craasbeck 1600. in fol. Quos Ludouicus Manfonius Italicè reddidit 1613. in 4.

Hispanicè verò Alphonsus Sandoual 1619 in 4.

IOANNES LVDOVICVS DE LA CERDA natione Hispanus, patria Toletanus adolescens Toleti admissus est in Societatem, ipso S. Francisci die sacro anno nostræ salutis 1574. qui humanioribus, Philosophicis, atque Theologicis litteris excultus totum se erudiendæ Iuuentuti impendit; eloquentiæ ac Poeticæ in Carpetanis totis quinquaginta annis assiduus professor, dum ætas; & vires fuerunt. Sed vel in decliui senio totus in libris fuit vir multæ lectionis, atque indefessi studij, Candoris

doris autem & Religiosæ simplicitatis laude singularis. Magno in honore apud omnes etiam Principes fuit, ob excellentiam eruditionis, adeo vt Eminentissimus Cardinalis Franciscus Barberinus, cum Legatum à Latere ageret in Hispania, dignatus fuerit ipsum speciatim officiosissimè inuisere, idque iussu Caiebat) Urbani VIII. Pont. Max. Patru sui. Decessit optimus Pater Octogenario maior Madridi die 6. Maij 1643. tria vota solemniter dudum antea professus. Edidit accuratos & doctis viris maxime probatos

Commentarios in omnia opera P. Virgilij Maronis tom. III. quorum I. continet Bucolica & Georgica II. sex priores libros Æneidos III. sex reliquos libros Æneidos argumentis explicationibus & notis illustratos simul Lugduni 1617. in fol. priustamen seorsim excusos. Præterea

Septimij Florentis Tertulliani opera Argumentis, explicationibus, & notis illustrata, tom. I. Lutetiæ Parisiorum per Michaellem Sonnum 1624. in fol. tom. III.

Anniversaria Sacra, quibus fax præfertur ad intelligentiam multorum scriptorum sacrorum. Accessit

Psalterium Salomonis Græcolatinum, cum Scholijs &

Tertulliani libri de Pallio Commentarius auctior. Lugduni per Ludouicum Prost. 1626. in fol.

De Excellentia Cælestium Spirituum, imprimis De Angeli Custodis Ministerio. Parisijs apud Sebast Cramoisy 1631. in 8.

Calepini supplementum ex Ghossis Isidori complectens dictiones illas, quæ peculiarem habent difficultatem, adornatum à Ioanne Ludouico de la Cerda, ad calcem Calepini editi Lugduni sumptibus Phil. Borde & Laurentij Arnaud 1663. in fol.

Orationem ab eo habitam in funere Mariæ Augustæ Fundatricis Collegij Imperialis Madritensis. Teste D. Nicolao Antonio in sua Bibliotheca.

Grammaticam artem Antonij Nebrissensis siue Compendium illius in vsum puerorum à nostro Cerda elaboratum, vt auctor est Idem D. Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana.

IOANNES DE LVGO S.R.E. Cardinalis, Societatis nostræ singulare decus, & Sacri Senatus Vaticani non exiguum ornamentum, natione Hispanus, patria Hispanensis, (vt ipse dicitare solebat) à stabili paterno ibi domicilio, nam natus est Matrili, quò parens illius Ioannes de Lugo antiquæ vir Nobilitatis profectus fuerat, vt comitijs Regni nomine Ciuitatis suæ Hispanensis interesset, ibique duxit in vxorem clarissimi generis Tereciam de Quiroga lectissimam feminam. His parentibus ortus est Ioannes noster anno salutis 1583. die 25. Nouembris S. Cahtarinz sacra, quam propterea tamquam aduocatam suam, speciali cultu per omnem deinde vitam est veneratus.

Ab ipsis fere incunabilis ea fuit facilitate ingenij, vt vel triennis potuerit & libros, & litteras manu exaratas legere. Decennis attonsus ab Episcopo est, & Clericali militiæ adscriptus, nec multò post pensione Ecclesiastica annua ducentorum ducatorum à Rege Catholico donatus, quam ad professionem vsque solemnem in Societate anno 1618. emissam retinuit. Theses ex Logica annos natus 14. publice propugnauit, tum Salmanticam à parente missus vna cum fratre suo maiore natu Francisco (de quo supra egimus) vt studijs legum vterque ibi nauaret operam. Primis vitæ suæ annis cognomen assumpserat maternum (more in Hispania à multis secundogenitis vsurpato) & Ioannes de Quiroga est appellatus; Sed postquam Franciscus senior Deo se in Societate consecrauit, paternum cognomen resumpsit, nec vnquam postea commutauit. Quin & exemplo Fratris permotus etiam ipse, præsertim post peracta accuratè exercitia spiritalia S.P.N. Ignatij statuit Societati se quoque adscribere, & tandem petita prius à suo Genitore binis litteris licentia, quamuis non obtenta, perrupris obicibus exequutus est anno 1603. die 6. Iulij. In Tiocinio omnes boni Nouitij impleuit numeros, & in humilibus officijs culinæ, cellæ penuariæ, triclinij, anagnostæ ad mensam & consimilibus fundamenta iecit futuræ olim in Ecclesia Dei celsitatis. Philosophiam inchoatam in sæculo absoluit inter Nostros Pompeiopoli; Theologiam audiuit Salmanticæ, vtrobique summi cum specimine ingenij. Interea loci moritur Genitor Hispani, relicta hæreditate opulenta duobus filijs iam Deo in Societate mancipatis. Quare mittitur Ioannes à Superioribus, vt de illa cognoscat, & de consensu Fratris sui de eadem disponat ad Dei gloriam. Disposuit itaque donando omnia Deo in pios vsus, & dispersiendo inter duo Collegia Hispani, & Salmanticæ. Absolutis de more stultijs, nullam vnquam propensionem animi monstrare voluit ad vnâ occupationem potius quam ad aliam licet subinde interrogatus, sed tamquam argillam in manu figuli, sic se constituit in arbitrio Superiorum. Quinque annis Philosophiam professus est, & totidem explicabat Vallisoleti Theologiam, quando à Præposito Generali Mutio Vitellesco euocatus est Romam, ad eam in Collegio Romano profequendam. Et quamvis principio non defuerint, qui eum hortarentur, vt se ab hoc itinere excusaret obtentu valetudinis, inter quos fuit ipse Prouincialis Castellæ, tamen consultus super eo Ven. vir P. Ludouicus de Ponte, tunc temporis Præfectus ibi studiorum, & Confessarius P. Ioannis, re mature perpenfa auctor ei fuit, vt statim obtemperaret, dicendo. *Magnam esse Prouidentiam Dei, nec Nos satis eam intelligere, idèquè iret sine replica*. Paruit igitur atque in viam se dedit mense Martio anni 1621. & per Galliam superatis non leuibis in itinere periculis, incolumis peruenit Romam

mam sub exordium Iunij subsequentis. Ibi 20. annorum spatio tenuit Cathedram Theologiae in Collegio Romano, tanta nominis celebritate, ut ipsius dictata ab amanuensibus excepta, in alias quoque Prouincias fuerint transmissa. Erat quippe in feligendis melioribus sententijs praestantis iudicii; in explicandis iisdem eximia claritatis; & cum perspicuitate, quod rarum est, coniungebat congruam breuitatem. Sed, ut litteris, ita etiam praecebat omnibus virtutum exemplo, & intentus suis officiis, & studijs, alijs curis non se implicabat. Non Cardinales, non Legatos etiam Hispanos, nisi rarissime inuisebat, nec Concistorium unquam vidit, nisi quando introductus est ad accipiendum a Sanctissimo purpureum galerum. Quin ad scripta sua edenda typis, nunquam animum applicuit nisi obedientiae impulsu, & iussu a Praeposito Generali, & tunc solus sine socio, sine amanuensi, vel alio adminiculo disposuit ad praerolum omnia. Post excusos Tomos 3. eum iudicaretur expedire, ut primum Tomum de Iustitia, & iure Summo Pontifici Urbano Octauo dedicaret, ea occasione necesse habuit adire suam Sanctitatem, quam nunquam antea fuerat allocutus. Delectatus Pontifex & libro, & prudentia, & doctrina Patris, saepius postmodum opera illius usus est, & accedentem ad se perbenigne audire visus, denique nec praemonitum, nec vel leuissime quidpiam simile suspicantem, declarauit Cardinalem die 14. Decembris 1643. sub meridiem. Erat tunc forte P. Ioannes cum caeteris Patribus in triclinio, prandebatque, sed parcissime more suo, quando allatus de promotione nuntius, & mox submissus a Cardinali Francisco Barberino curus cum litteris, quibus euocabatur statim ad Pontificem, attonito similem reddiderunt. Paruit tamen, iuitque, sed nec nunciati honorarium (ut moris est) dare voluit, eo quod rem sibi non gratam detulisset; nec vacatione a Scholis, aut alia laetitia signa in Collegio Romano edenda iudicauit, & rhedam, qua vectus est, suum feretrum appellauit ad sepulchrum. Perducto ad Palatium occurrerunt Ministri Pontificij, ut vestitu nouo de more induerent. Verum ipse prius sibi aiebat alloquendum Summum Pontificem, eo quod voto Societatis prohiberetur admittere eam dignitatem. Responderunt Ministri, iam dispensasse Pontificem super eo voto. Subiunxit tunc P. sapientissime; Dispensationem omnem relinquere hominem in sua libertate, se autem si in sua libertate res relinquatur, protestati se minimè consensurum. Quocirca introductus ad Sanctissimum, cum hac humiliter S. Sanctitati exposuisset, tandem demisse quaesuit, an Sanctitas Sua in virtute S. Obedientiae, id ipsi praeciperet? Respondit Pontifex. Ita omnino praecipit formale, & formalissimum vobis imponimus, quo dicto humiliter Pater obediens acquieuit, caputque Sanctissimo rubrum pileum imponenti reue-

reter supposuit. Verum purpura indutus, humilitatem religiosam non dimittit. Socium de Societate semper penes se habere voluit, veluti actionum suarum testem. Mansuetus, comis, affabilis, & semper sui similis. Nunquam visus est cuiquam irasci, nec unquam permisit se a famulis, aut manè vestiri, aut vespere exui. Orationi destinata in Societate tempora, etiam Cardinalis accurate obseruabat. Sacrum quotidie quoad per valetudinem licuit, celebrabat; & post illud saepe horam in gratiarum actione transigebat. Ad Exercitia Spiritualia in Domo aliqua Societatis obeunda quotannis secedebat, dum sanus esset. Ornatus Palatij simplex sine aulais; nec admittebat, quod Cardinalem religiosum minus decebat. Familiam ordinatissime composuit; ut Regularis canobij similitudinem haberet. Hinc tres ex illa assumpti ad Insulas Episcopales, plures in Canonicos, & ad Dignitates in Cathedralibus. Congregationes ingrediebatur S. Officij, Concilij Tridentini, atque Examinis Episcoporum; fuit Protector Ordinis B. Mariae de Mercede, tam Calceatorum, quam Excalceatorum; Protector, & Patronus Vniuersitatis Complutensis, tamquam Cardinalis tituli S. Balbinæ. Protector Ecclesiae Metropolitanæ Limentis, Electus ab Archiepiscopo, & Capitulo loci; denique Pauperum verè Pater exstitit, in quos de facultatibus (quibus non valde abundanter instructus erat) supra mille aureos quotannis erogabat, quibusque cortice Peruanu non leuis pretij contra febres benigne, & liberaliter distribuebat. In deuexa ætate cruciari cepit acutissimis doloribus calculi; quos tamen ille insigni patientia sustinebat. Moriens accepta facultate condendi testamentum, paupertatis suae haeredem scripsit Domum Professam Romanam, & munitus vltimis sacramentis a Cardinali Sfortia Pallanico suo olim in Theologia dilectissimo discipulo, & benedictione Pontificia, inter preces Nostrorum circumflectentium, animam Deo reddidit die 20. Augusti 1660. Sepeliri cupuerat ad pedes sui S. Parentis Ignatij, vbi Epitaphium ei posuit Domus Professa in hunc modum.

D. O. M.

Ioanni Cardinali de Lugo
Societatis Iesu Theologo Eminentissimo
Domus Professorum Romanae haeres
ut vbi fuerat Thesaurus eius, ibi esset Cor eius
Prope Corpus Sancti Ignatij
Ex eius suprema voluntate
Monumentum. P.
Obijt anno salutis 1660. ætatis LXXVII.

Edidit sapientissimus Cardinalis tomos 7.
Theologicos videlicet
De Incarnatione Dominica. Lugduni
sumptibus Iacobi Probst 1633. in fol. & Ibidem
1653. apud Phil. Borde

De

De Sacramentis in genere, & de Ven. Eucharistia Sacramento, & Sacrificio. Lugduni apud Haered. Probst 1636. in fol.

De Virtute, & Sacramento Penitentiae. Ibidem, & iisdem typis 1638. in fol. & rursus 1644. & 1651. apud P. in fol.

De Iustitia, & Iure Tomos duos. Ibidem 1642. & 1652. in folio.

De virtute Diuina Fidei. Ibidem 1646, in fol. & 1656.

Responsorum Moralium lib. sex. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Sociorum 1651. in fol. & iterum 1660. in folio. Item.

Notas in Privilegia vine vocis oraculo concessa Societati. Romæ 1645. in 12.

Transulit Iuuenis in sermonem Hispanicum ex Italico

Vitam B. Aloysij Gonzage.

* IOANNES DE MACHAVLT, seu MACHALDVS natione Gallus, patria Parisinus, Deo se in Societate dicauit anno salutis 1579. ætatis 18. & votorum quatuor professionem emisit. Vir singularis eruditionis, Latinae, & Graecae linguae peritissimus, Rhetoricam Parisijs plures annos magna cum laude professus est. Postea dum Collegium Rothomagensis regeret, in communi procella qua multi de Societate e Gallia eieci sunt, delatus ipse in Belgium, annos aliquot coram Serenissimis Archiducibus Alberto, & Isabella celeberrimas habuit Conciones. Exinde Mussipontanum Collegium, & Academiam Doctorali Theologiae laurea insignitus administravit; postmodum, etiam Claromontanum Parisijs, quod sua industria magnam partem exaedificauit. Designatus, etiam fuerat Prouincialis Campaniae, sed mors antevertit. Porro operarius vbicumque vixit, indefessus fuit, & cum Rectorem Mussiponti ageret, quamuis multis districtus occupationibus, tamen a Quadragesimali verbi Diuini praedicatione non destitit. Denique multis post annis dum per vernalium ieiunium in celebri Parisiorum Praeclia Ecclesiam ageret, reuersus domum concidit in cubiculo, & post paucas horas ad laborum praemia euolauit die 15. Martij 1619. Edidit latinè sub nomine Ioannis Galli I. C.

Notationes in Historiam Ioannis Thuani, quae in priori editione huius Bibliothecae Ioanni Baptista de Machault per errorem fuerunt adscriptae.

IOANNES MAGIRVS natione Germanus, patria Confluentinus ad Rhenum. Hic ætatis initio propositum Societatis ineunda conceperat, sed eo per alienas curas, ut fit, frigescente, ecce frater ipsius germanus vita non diu ante functus, illi per quietem apparer, leuitatem, & morum licentiam exprobrat, sacrum e Christi latere manantem cruorem manu exceptum in faciem coniecit, vnde, inquit, ne hic sanguis incassum pro te effusus sit. Quo ille monito ictus, constantiam

opima haereditate relicta, ad Religionem attulit, & Societati partim docendo, partim Missionibus obeundis bonam operam nauauit. In Aede principe Spirensi ipsos 17. annos Ecclesiam cum approbatione egit; Seminario praefuit singulari cura. Inter hac febri correptus, vbi ad extrema venit, coelesti Christi Saluatoris, itemque S. Ignatij oblata specie, ita recreatus est, ut plusquam humano gaudio delibutus febres se longe sanitati antefere diceret. Denique Sacramentis ritè perceptis Socios ad obedientiam hortatus, Christique sacris vulneribus pijsimè salutatis, commigravit Spiræ die 8. Septembris anno salutis 1609. ætatis 51. ex quo fuerat Societatis adscriptus 28. dudum quatuor vota professus. Scripsit Breuem admonitionem in Epistolarem disceptationem Ioannis Magiri Iesuitae, & Davidis Barei Calvinista Heidelbergensis. Moguntiae apud Ioannem Albinum 1604. in 4. vna cum animaduersionibus Ioannis Mulhusini in disputationem eiusdem Praei.

IOANNES MAIOR natione Belgae, patria Atrebas, admissus in Societatem anno salutis 1559. ætatis 17. Concionatorem egit multis annis, tria vota solemniter professus. Edidit a se emendatum, Exemplis, ac notis auctum

Magnum speculum Exemplorum. Anonymi, sepius Duaci euulgatum, & Coloniae ab anno 1603. Obijt Duaci die 8. Septembris anno 1608.

IOANNES MALAVALLETTE (non NICOLAVS, uti per errorem in priori editione huius operis vocatus est) natione Gallus, patria Aramonensis in Occitania prope Nemausum, Societati se adiunxit anno 1606. ætatis 16. & votorum quatuor professionem emisit Viennae Allobrogum 4. Octobris 1628. Post traditas disciplinas humaniores, Philosophiam docuit sexennio, Theologiam Moralem biennio, Conciones habuit aliquot annis, & mortalis esse desit Lugduni die 19. Augusti 1643. Scripsit Idiomate vernaculo

Manuale veritatis Catholicae Religionis, ex ipsis Aduersariorum scriptis, ac libris contextum. Quod in Germanicam, & Belgicam linguam etiam extat translatum.

IOANNES MALDONATVS natione Hispanus, natus in ea parte Hispaniae quae dicitur Magistratus S. Iacobi, in Aedibus Reginae, prout ipse expressit Chirographo suo, quod hodie Romae in tabulario generali Societatis conseruatur, vulgò appellatur locus iste las Casas de la Reyna, & est Oppidum prope Lenam in Prouincia Extremaduræ pertinens ad ditionem magni Magistris Militum S. Iacobi. Hic igitur ille nobili genere natus anno salutis 1534. primam aetatem in Academia Salmanticensi egit doctissimis, & celeberrimis Praeceptoribus usus, praecipue Dominico Soto, & Francisco Toletio, qui postea S. R. Ecclesiae Cardinalis fuit. Professus quoque ibi

O o o

ali-

aliquandiu est Philosophiam, & Theologiam, & litteras Græcas, prout ipse eodem in scripto testatum reliquit, antequam veniret ad Societatem, cui se Salmanticæ quidem consecravit, non tamen ibi habitum Religiosum induit, sed Romæ die 10. Augusti anno 1562. ubi etiam Sacerdotio initiatus est, anno sequenti, prout ex syngrapha ipsius constat. Inde dum Collegij nostri Parisiensis Scholæ primum aperiuntur singulari Dei consilio, & instinctu Lutetiam est missus anno 1563. superstitie etiam tum Caluino, ut magnis eloquentiæ, ingenij, doctrinæ viribus exultantem, & quasi triumphantem, paucis adhuc resistens Caluinismum reprimeret. Igitur primus ille Sociorum ex illa celebri Parisiensis Academia specula bellicum cecinit, in campum descendit, in aciem prodijt, manum cum hoste conferuit. Ibi Philosophiam primum, ac deinde totos decem annos Theologiam professus est, magna celebritate ingentique Auditorum concursu, & fructu: ut vox ipsius ex illo celebri Theatro per vniuersam Galliam quam latissime exaudiretur, & vix doctus esset quispiam, Episcopus, Abbas, Concionator, Parochus, qui non ad eius Scholam ventitaret: ne ipsi quidem Caluinistæ, & Caluinistarum Ministri ipsius prælectionibus abstinerent. Duabus quotidie tribus horis ante, subsellia certatim implebant, quam ludum ille ingrederetur, ne excluderentur. Sæpe in aperto, atque adeo in vijs publicis docere coactus est ob multitudinem Auditorum, quos nullæ exdræ capiebant, frementibus Hæreticis, obstupescens Catholicis. Sub annum 1570. Pictauium vna cum 9. Socijs missus, lectiones ibi Latinas, Conciones Gallicas habuit; sed cum sedem non posset figere, compressis in disputatione sectarijs, regressus est. Excurrit & in Lotharingiam, eaque occasione rursus ad Sedanum cum Hæreticis congressus est, de quo certamine Genebrardus sic ait; *Ioannes Maldonatus Capellum, Holinum, Loqueum, & 20. alios Ministros Caluinistas primum differendo, deinde declamitando prostravit: nam in declamatione disputationem commutandam Ministri censuerant, quod eius vim syllogisticam non possent depellere. Additque Lanneum, & Henricum Pennetericum Ministros, qui aderant fuisse conuersos.* Cum ergo in ijs se locis versari videret, ubi Hæreses vigerent plurimum, varijque errores in dies increbrescerent, prius illos Sanctosque Patres imitatus, in id maxime docendo incubuit, ut Lutheri, Zuinglij, Caluini, aliorumque huius sæculi Hæreticorum nefariam, & sceleratam doctrinam conuelleret, veram, & orthodoxam Fidem corroboraret. In quo sanè profecit plurimum; nam ex eius Schola prodierunt viri eruditi quam plurimi, & vix quispiam postea fuit in Gallia, qui cum eius auditor esse non potuisset, quæ in scholis dictauerat sibi domi descripta non haberet. Tradidit ille primum

totam Theologiam compendio annis 4. iterum eandem vberius tradere aggressus cum iam procul esset progressus, alienissimo sane tempore, ab Hostibus varijs calumnijs appetitus est: nam, & Præsidentem Montibrunensem S. Andreæ moribundum circumuenisse, & posteros eius fortunis euertisse, persuadendo illi, ut sua omnia Societati legaret, dicebatur, Seductor simul, & prædo nuncupatus; & à nonnullis Lutetia zelo præpostero, hæresis est accersitus; verum ab hac eum iniuria vindicauit Summi Pontificis Gregorij XIII. auctoritate Petrus Gondius Parisiensis Antistes; ab illa verò publico Senatus Consulto liberatus est. Verum quamuis sic eius innocentia publice satis testata foret, satius tamen fore putauit, si paucorum æmulationi, præsertim ingrauescente ætate, viribusque labefactatis, cederet, lucemque illam hominum fugeret, & non suo tantum sæculo, sed futuris etiam scribendo seruiret. Quamobrem in Collegio nostro Bituricensi abditus, totum se ad Sacræ Scripturæ expositionem conuertit. Cum autem instituisset primum in quatuor Euangelia Commentarios scribere, per aliquot noctes visus est sibi videre quendam, qui ut strenuè cæptum opus proficeretur, exhortabatur, fore enim, ut illud ex sententia perficeret, sed operi parum diu superuiuum, atque cum hæc diceret, intento digito certam aliquam ventris partem illi signabat. Hoc visum quamquam pro somni ludibrio habitum, comprobauit euentus; nam à Gregorio XIII. Pontifice Maximo e Gallia in Urbem accersitus, ut operam suam præstaret ad editionem Græcam 70. Interpretum, quam parabat, non diu Romæ superstes fuit. Ibi lucubrationem illam suam absoluit, & Claudio Aquauia recens in Præpositum Generalem electo, ad diem 21. Decembris anno 1582. obtulit, ac secundum id acerrimus eum dolor incessit ea corporis parte, quæ tantò iam prius illi fuerat per nocturnam signata visionem. Eo autem in dies magis magisque inualecente, tandem priorum laborum præmia à Deo consequutus, Romæ cessit è vita à nosocomio, dum eum ad paratam excitaret cænulam, mortuus in lectulo inuentus, ætatis vix dum anno 50. salutis vero 1583. ineunte, per uigilio Epiphaniarum. Monet me locus, ut quoniam hoc etiam ad Maldonatum pertinet, Hieronymi Soriani faciam mentionem. Hunc ad Societatem Ioannis Maldonati exemplum excitauit. Nam cum in Hispanijs, & vitæ consuetudine, & studiorum similitudine, iam ab adolescentia coniuncti inter se fuissent; conuenerat inter eos, ut qui prior perfectioris vitæ genus amplecteretur, is alterum ad sui imitationem traheret. Roma igitur Maldonatus veteris pactionis memor à Soriano, quem in Hispanijs reliquerat, per litteras promissa repetit. Is de statu hominis amicissimi certior factus, nihil habuit antiquius, quam, ut idem iter

can-

eandemque viam ingrederetur. Vixit Hieronymus in Societate magna hamilitatis, caritatis, & ceterarum laude virtutum; tanto in B. Virginem studio, ac fiducia, ut nihil non, quod illam rogasset, impetraret, ut miraculi nomen nonnulla huiusmodi euenta obtinerent. Docuit Neapoli cum approbatione Theologiam, tum Nolæ formandis Tironibus præfuit. Demum Cirinolo Collegio, quod Comes S. Angeli per ipsius industriam instituebat, datus Superior, diuino propemodum consilio factum putes, vitæ Maldonatum, quem sequi non dubitauit in vita eundem quoque sequeretur in morte; paucis enim mensibus post Maldonati obitum ad diem nempe 3. Iulij, quasi amici monitis iterum ad meliorem vitam vocatus, tanta occubuit animi alacritate, ut videretur, cuius exemplo in terris vulgarem vitam cum religiosa mutarat, eiusdem in cælo precibus religiosam cum cælesti mutasse. Sed, ut de Maldonato semel absoluam, fuit is vir multis à Deo, magnisque donis cumulatus, ingenij subtilis; iudicij admirabilis, memoriæ excellentis, diligentia incredibilis, indefessi studij, laboris supra corporis vires assidui, quæ cum initio firmæ essent, paulatim tamen lectione, scriptureque continua exhaustæ sunt. Nullum enim probatum in Theologia, Græcum, Latinumue auctorem prætermisit quin totum peruoluerit, legeritque diligenter, ac notarit. Hinc eximiam eius reconditam eruditionem, summam in docendo grauitatem, prudentiam, modestiam, quæ omnes ad se facile raperet, & studio veritatis incenderet, doctorum linguarum peritiam, in concertatoria Theologia efficacitatem, præstantissimum ingenium, eximiamque doctrinam, quam Gallia, atque Europa vniuersa suspiciat, omnes passim scriptores deprædicant. Io. Mariana Præfat. in sua scholia in S. Scripturam, Genebrardus in Chronol. A.C. 1583. Serarius in Minerali L. II. cap. IV. Florim: Remond. de Orig. Hæres. l. 5. cap. 2. num. 6. Ant. Possen: in Appar. Sac. V. Sixtus Senensis, Fran. de Valle to. 1. Concionat. Euangel. in Elog: Patenti. Lud. Richeom. in Iustis funebr: Henrici IV. ad Regin: matrem num. 41. Steph. Paschasius L. IV. Epistol. Hermannus Langeuelt in Vita Martini Delrio pag. 7. Franc. Dauertius in Athenis Belgic. in Franc. Balduino. Franc. Agricola in Dedicat. Euang. S. Io. Baptistæ Daniel à Iesu in Apolog: pro Catholicis in Anglia cap. 7. n. 3. Andreæ Saussaius in supplemento Martyrologij Gallic. ad diem 5. Ianuarij. Verum hæc dona alijs longe maioribus obscurabantur. Virtus enim fuit in eo tam eximia, ut sit potius sanctitas appellanda. Magna in eo rerum humanarum despicientia; magna laudis, & auræ popularis contemptio; humilitas & modestia incredibilis, ut tam doctus doctum se nesciret; tam in ore hominum positus homines sperneret; tam apud Principes Præsules, primarios Viros carus, &

honoratus, ut homo externus à Serenissimo Lotharingæ Duce, imo ab ipso Rege Galliarum Carolo ad Conciones in Domo Regia adhibitus, maiorem in modum eorum aditum, conspectumque declinaret: ut id etiam nonnulli tribuerent morositati, dum ne inuitatus quidem ad eos accederet. Ad hæc ardens, & iuge orationis & meditationis diuinarum rerum studium, quo fiebat ut minimi etiam flosculi aspectus, ita sublimes, præstantesque eius menti suppeditaret conceptiones, ut ijs ipse non tantum Dei amore incenderetur, sed Socios pariter si qui forte adessent, eodem igne correptos inflammaret. Summa in cibo, potuque parcitas; paupertatis Euangelicæ rigida obseruatio, ut qui præter cæteros nihil haberet retineretque, cum ex vno loco in alium abiret, nisi vestem, quam humeris gestaret, vilem potius, quam simplicem, & aliqua suarum lucubrationum aduersaria. In summa vir fuit mundo, sibi que crucifixus; & ut staret semper in procinctu quietus, & securus, paratus ad mortem, eam sibi quinquies quotidie ponebat ob oculos, indagabatque nunquid sibi esset in conscientia, quod in hora mortis eum angere posset, atque affligere, & si quid reperisset, illico deponebat. Præclaro illum celebrat elogio Georgius Cardosus in suo Agiologio ad diem 6. Ianuarij existimans illum fuisse natione Lusitanum, sed per errorem, cum ipsiusmet Chirographo superius relato, constet fuisse Hispanum. Scripsit Vir hic admirabilis eruditissimos

Commentarios in 4. Euangelistas in 11. to. diuisos, qui in Lotharingæ præclara Academia Mussipontana apud Stephanum Mercatorem anno 1596. primum, & deinceps passim in Gallia, Italia, & Germania editi sunt. In ijs genus dicendi breue est (ut interpretem decet) sed lucidum, & perspicuum; elegans peracutum, & ad docendum, ac conuincendum Hæreticos aptum imprimis ac robustum. Scripsit etiam

Commentarios in Prophetas 4. Ieremiã, Baruch, Ezechielem, & Danielelem, quibus accessit Expositio Psalmi 109. &

Epistola de Collatione Sedanensi cum Caluinianis. Quæ post aliam editionem Lugdunensem per Horatium Cardon 1609. prodierunt simul Moguntia per Ioannem Kinkium typis Reinhardi Eltz. 1611. in 4.

Disputationem de Fide. Moguntia typis Ioannis Albini 1600.

Librum de Demonibus.

Alia multa præstantissimi sui ingenij nobis reliquit monumenta, sed ea non dum typis excusa sunt, vel etiam interciderunt, quod de Diuinis eius Commentarijs in Psalmos testatur Syluester Maurolycus lib. 5. Oceani Religionum. Nam

Summa casuum conscientia, quæ tamquam hausta è scriptis & doctrina Maldonati, & collecta per Martinum Codognat Minimum pro-

dijt Lugduni apud Hæredes Guilielmi Roulij 1604. Venetijs etiam & alibi, partus suppositus est, erroribus scatens, Maldonato profusus indignus, & merito ab Apostolica sede damnatus. Similiter

Disputationum ac Controuersiarum decifarum circa 7. Ecclesie Romanae Sacramenta tom. 11. in 4. Lugduni sine typographi nomine 1614. vulgati sub Maldonato nomine, nec illius nec ullius de Societate sunt, & suos etiam errores continent.

IOANNES MANS natione Belga Zie-rikfæ in Zelandorua insulis natus cum Brugis Rectorem ageret, animam egit in glorioso ministerio lue contagiosa infectorum die 28. Nouembris Anno Domini 1621. Societatis in ita 30. ex quibus totos 28. apud Bruges traduxit, promptus & indefessi zeli ad salutem animarum operarius, & vota 4. dudum antea professus. Vertit in vernaculam Flandrorum linguam

Meditationum P. Ludonici de Ponte tom. 1. & 11. Ipris apud Franciscum Belletum 1616.

IOANNES MARIA CAMPORI natione Italus, patria ex Apenninorum tractu, qui Hetruriam seingit ab Insubria, & vulgò Carfagnana appellatur, Eminentissimi Cardinalis Campori Fratris Filius, coopatus in Societatem Romæ anno salutis 1592. & quinquennio post à Præposito Generali Claudio Aquauia, nec sine peculiari quodam institutu Dei, missus in Orientalem Indiam, & Reuerendissimo Patri ac Domino Francisco Rozio Archiepiscopo Cranganorensi Socius adhæsit, & professionem votorum 4. Cocini emisit, ob morum suauitatem, plurimasque virtutes, tum ipsi Antistiti, tum cæteris omnibus mirè carus. Romæ proficiscenti Frater è nostris Coadiutor temporalis, qui in Maronitarum Collegio agebat, Deiparæ Virginis imaginem illi dedit; addiditque fore, vt si illi supplicasset, perfacile linguam Chaldaicam, Syriacamque perdisceret. Nec infeliciter postmodum respondit euentus. Quin adeo cum se penitus cultui Virginis addixisset, multa per eam beneficia diuinitus accepit, & mortis articulum prædixisse est creditus; nam paulò priùs maiore solito diligentia ad orationem sese, atque alia spiritus exercitia conuerterat, & totius vitæ errata per exhomologesim correxerat, animo se ad mortem comparandi, quando inter dormiendum subito extinctus est, omnibus improuisis Cranganore anno salutis 1621. Eius spiritus mox à dgressu è corpore adiit Antistitem dormientem, & brachio arreptum expergefecit inclamans semel iterumque *Domine Archiepiscopo*. Excitatus Antistes cum neminem videret, famulos aduocauit, seiscitatusque est vbinam esset P. Ioannes Maria. Illis negantibus quemquam hominum esse domum ingressum, Antistes crucifixo inter brachia super pectus accepto, in somnum se composuit, quem reliqua tamen nocte nullum capere potuit. Manè com-

perto inopinato Patrem obiisse, in lacrymas & suspiria insolabiliter, vnà cum domesticis omnibus atque externis solutus est, optimi carissimique capitis desiderio. Conuertit è Chaldæo in latinum

Breuiarium Ecclesie Thomæorum in Malabre, ex quo de S. Thomæ Apostoli apud Sinas prædicatione nonnulla recitat noster Nicolaus Trigaurius, de Christiana expeditione apud Sinas lib. 1. cap. 11.

Romæ iuuenis priusquam Sacerdos esset, composuit

Hymnum de Venerabili Eucharistia, quem multi docti Patres negabant sine speciali Dei auxilio fieri potuisse. Item eod. fere tempore.

Sacrorum Canticorum Mytheria omnia. Beatissima Virgini applicuit, modum interpretandi Ruperti Abbatis non infeliciter secutus. Hos verò eius labores prodijisse non constat.

IOANNES MARIA FREYLIN natione Italus patria Villanouanus in Pedemontio in Societatem anno 1606. ingressus, natus ipse annos 15. in Americam ad lucrandas Deo animas nondum Sacris initiatus profectus in Peruana Prouincia reliquum vitæ tempus trafegit, & in ea vota 4. professus est Lima 1626. Operarius Indorum & Hispanorum vsque ad mortem, quam piè obiit in Truxellenti Collegio die 6. Februarij 1655. Scripsit Hispanicè, quæ tacito auctoris nomine prodierunt

Elogia Clarorum virorum de Societate Iesu ex Prouincia Peruana. Hispali typis Francisci de Lyra 1630. in 4.

Scripsit etiam, sed non edidit, quod sciam. *Vitam P. Didaci Martinez Societatis Iesu*, viri clarissimi virtute conspicui, qui Lima paucos ante annos diem clausit.

IOANNES MARIANA natione Hispanus patria Talabricensis in Carpetanis, Diocesis Toletana, adolescentulus 17. annos natus, cum litteris Compluti operam daret, nuncium mundo remisit, seque Societati nostræ dicit, admittente Hieronymo Natali Commissario, anno salutis 1554. Calendis Ianuarijs. Deinde maximo ingenio, peracri iudicio, singulari memoria, multorum annorum studio, omne disciplinarum genus diligentissimè excoluit, & ad S. Theologiam, raram omnium liberalium artium, & Historiam tum Ecclesiasticam, tum prophanam cognitionem, & præterea Latinæ, Græcæ, atque Hebraicæ linguæ peritiam adiunxit. Romam profectus anno 1561. non dum Sacris initiatus Sacras ibi literas interpretari cæpit, vbi etiam proximo verno ieiunio Sacerdos est factus. Exacto quadriennio in Siciliam commigravit, ibique biennio professus est. Anno 1569. Parisios concessit & magna nominis celebritate in illa Academia D. Thomam Aquinatem quinquennio est interpretatus. Erat enim in inueniendo acutus, in iudicando seuerus, in disponendo distinctus, perspicuus in explicando, acer in disputando. Sed morbis impeditus coactus est studiorum

cursum vel interrumpere, vel remittere, & animum ad studia leniora transferre. Itaque in Hispaniam anno 1574. redijt, & Toleti continenter ad vltimam vsque senectutem commoratus est, ea doctrinæ fama, vt nullus omnium crederetur esse, qui eum exæquaret. Multis magnisque in rebus eius adhibuit operam Sacre Inquisitionis Tribunal. Ipse vicissim multa perpeffus aduersa admirabili animi equitate, & omnium virtutum documento se malis superiorem esse probauit. Exercitam senectutem Toleti produxit vsque ad diem 17. Februarij anni Domini 1624. quo tandem piè decessit prope nonagenarius; doctoratu Theologiæ & quatuor votorum solemnem professionem iam olim ornatus. Fuit apud viros Principes apprime gratus, & ab externis passim scientiæ nomine visebatur, consulebaturque. Paupertatis amator eximius nihil vnquam singulare vlla in re admisit; rarâ abstinentia, & in suis ærumnis constantia incredibili. Tanta conscientia curâ, vt eam quotidiana Confessione expiaret. Castitatis cultor studiosissimus, cuius aliquis effectus esse potuerit, quod mortuo manus fuerint ita tractabiles, ac si viueret. Eius vitam, & res gestas scripsit Thomas Thomæus de Vargas Historiographus Regius. Scripsit Mariana latinè, & Hispanicè disertò grauique stylo.

Historia de rebus Hispania lib. 20. Toleti typis Petri Roderici 1592. in fol. cui decem libros alios postmodum adiunxit, vt ad nostra vsque tempora libris 30. vnaque Appendice, vniuersam Hispaniæ Historiam absoluat, de qua sic Cardinalis Baronius ad A.C. 688. to. 3. *Annalium Ecclesiasticorum loquitur, Sensit atque sugillauit veritatis amator, & pietatis optimus cultor, qui erudito stylo postremam manum apposuit verum Hispanicarum historia, Hispanus & ipse, sed affectu priuato carens Ioannes Mariana, dignus Professor Societatis Iesu. Et tom. 5. ait illum Res Hispanicas accuratissimè persecutum.*

Scripsit præterea Latinè

De Rege & Regis Institutione Lib. III. Toleti apud Petrum Rodericum 1599. in 4.

De Ponderibus & Mensuris. Toleti apud Thomam Gufmanium 1599. in 4.

Tractatus vij. tum Historicos, tum Theologicos, nimirum

De Aduentu B. Iacobi Apostoli in Hispaniam.

Pro Editione vulgata S.S. Bibliorum.

De Spectaculis.

De Monete mutatione.

De Die mortis Christi, & anno.

De Annis Arabum cum annis nostris comparatis.

De Morte, & Immortalitate Lib. III. Colonia per Antonium Hieratum 1609. in folio. In tractatu *De Monete Mutatione* cum acrius corruptelam sui temporis perstrinxisset, graue in se concituit procellam, & tractatus ipse po-

stulante Catholici Regis Oratore, à Summo Pontifice Paulo V. tantisper suspensus est, donec inuidia, & cum ea tempestas conquieuit, docueruntque posteriora tempora, veri rectique amantem fuisse Marianam.

Eruit è tenebris, notisque illustrauit, ac proemio ornauit

Lucæ Tridentis Episcopi, De altera vita fideique controuersijs, aduersus Albingensium errores Lib. III. qui extant tom. 3. Bibliothecæ Magnæ Patrum, & seorsim excusi. Ingolstadtij typis Ederianis 1612. in 4.

Bibliothecam Photij in Epitomen redegit, & latinæ fecit B. Cyrilli Alexandrini Episcopi Heortasticas Homilias, quæ duo tamen lucè non aspiciunt. Edidit demum

Scholia breuia in veteris, ac nouum Testamentum, vbi etiam Prouerbia Salomonis, Ecclesiasten, & Cantica Canticorum, Elegiaco carmine reddidit Antuerpiæ.

Circumfertur præterea Hispanicè, Gallicè, Italicè, & Latinè excusus

Discursus De Erroribus, qui in forma gubernationis Societatis Iesu occurrunt, constans 20. Capitibus Burdigalæ per Ioannem de Bordes 1625. in 8. & alibi. Sed is clam illi subductus à maleuolo quopiam ad conciliandam Societati inuidiam, extrusus in lucem est: adiectis etiam fortasse non paucis, vt pronum est existimare, ab ipsius obseruationibus, atque animo alienis.

* IOANNES MARIA VICECOMES natione Italus, patria Mediolanensis ex Illustrissima Vicecomitum familia natus anno sæculi fluentis 12. Deo se in Societate dicauit 1626. & votorum 4. sacramento solemnem obstrinxit. Eloquentiam in ea annis 11. professus est, Philosophiam quadriennio; Theologiam Scholasticam Mediolani septennio; vbi & studijs altioribus quadriennio præfuit. Reuixit ibidem Domum Professorum, & à Prouincia missus est Româ ad Congregationem Procuratorum. Nunc Genæ in Collegio vacat culturæ animarum. Edidit Italicè

Vitam seu memorabilia aliqua de virtutibus P. Antonij Iulij Brignole de Societate Iesu. Mediolani apud Ludouicum Monzam 1666. in 12. quam latinè reddidit noster Franciscus l'Hermitte Antuerpiæ 1671. in 8. Parat prælo *Vitam P. Octauij Bonini ex Societate Iesu.*

IOANNES MARIE, vide infra in PÉTRO MARIE ita enim vocabatur

IOANNES MARTINEZ natione Hispanus, patria Fuenteufunensis Diocesis Cordubensis Societati adiunctus anno salutis 1564. ætatis suæ 21. in album Coadiutorum spiritualium relatus præclaro exemplo 40. annos erudiendæ iuuentuti impendit, & operarium præterea in templo egit. Vir insignitè pius naturæ concessit circa annum 1607. Edidit sub nomine Ioannis Sanchez

Artem Grammaticam.

IOANNES MARTINEZ DE RIPALDA natione Hispanus, gente Nauarrus, Domino Pampilonensis vbi Societatem anno salutis 1609. die 5. Maij annos natus dumtaxat 14. capessit & vota 4. nuncupauit. Studijs confectis Philosophiam docuit Montforti, Theologiam Salmanticæ tanta nominis fama vt paucos ad eum diem ibi habuerit Societas, quorum & vna vox & prælectiones maiori in pretio fuerint habitæ. Fuit enim subtilis admodum in disputando, solidissimus in opinionibus à Cathedra propugnandis, in manuscriptis acutus valde, & clarus. Sanctos Patres Augustinum præsertim, & Aquinatem continuo quolebat, præditusque memoria felicissima quasi paratos habebat ad omnia, quæ proponebantur. Plurimum etiam excelluit in Theologia Morali, & ex tempore fundatissime respondebat ad casus conscientie, varijs ex locis ob doctrinæ famam ad se delatos. Inde Matritum euocatus, in Regalibus studijs Imperiali Collegij Moralis disciplinæ interpretem egit, & Supremo Senatui S. Inquisitionis à Censuris, & Comiti Duci de Oliuarez à sacris Confessionibus aliquandiu fuit. Vir apprimè Religiosus, & innocentissimæ vitæ laude insignis, mortalem hanc vitam deseruit donandus laborum mercede immortalis, Matriti die 26. Aprilis 1648. Edidit

De Ente Supernaturali tom. 1. vnum in locum congestis omnibus doctæque explicatis, quæ certum in Theologia tractationis locum non habent. Burdigalæ apud Guilielemum Millangium 1634. fol.

Breuem explicationem litteræ Magistri sententiarum, cum questionibus, quæ circa ipsam moueri possunt. Lugduni apud Gabr. Boissiat 1636. in 8. Editio recognita & aucta

De Ente Supernaturali tom. 11. Lugduni apud Petrum Prost & Soc. 1645. in fol.

De Ente Supernaturali tom. 111. aduersus articulos olim à Pio V. & Gregorio XIII. & nouissime ab Urbano VIII. damnatos Colonia apud Cornelium Egmundum 1648. in fol. & rursus, cum alijs duobus tomis Lugduni 1663.

De Fide, Spe, & Charitate tomus posthumus Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Sociorum 1651. in fol.

IOANNES MARTINI natione Belgæ patria Antuerpiensis Societati adscriptus anno Domini 1613. ætatis 19. & præclaris naturæ, atque gratiæ dotibus ornatus, cum magnam de se spem concitasset, corporis vinculis solutus est, prout valetudinarius optauerat infra octauam Corporis Christi in sua patria die 4. Iunii 1625. Edidit lingua Flandrica

Vitas SS. Patrum N. N. Ignatij, & Xaverij in compendium feliciter redactas, Mechliniæ apud Iay in 12.

* IOANNES MARTINONVS natione Gallus, gente Aruernus, patria Briuatensis Theologiæ Magister celebris, Societatem am-

plexus est anno sæculi voluentis 3. ætatis suæ duodeuigesimo, & votorum 4. nexu se adstrinxit. Philosophiam biennio professus est; Theologiam totis 20. annis in Collegio Burdigalensi summa nominis existimatione. Sed non minus virtute, quam doctrina excelluit. Fuit enim rigidæ paupertatis, obedientiæ exactæ, demissionis animi singularis, & officiosissimæ erga omnes caritatis. Neminem vnquam auditus est compellere asperius; mollissimos ad se aditus præbebat omnibus, etiam tenuissimis hominibus, operamque assiduam dabat audiendis pauperum Confessionibus. Precationi maiorem in modum addictus, vestibus indui solitus vilibus, & attritis etiam senex, cubiculo vsus est incommodo, neque alio igne quam communi omnibus voluit calefieri. Cum elaboratissimas de controuersia celeberrima quæstiones misisset alio, illæque casu interciderent, æquissimo id tulit animo, dicendo vnam salutem aternam sibi cordi esse, ceterorum omnium iacturam se flocci facere. Studijs vsque eo institit, vt oculorum pene lumen amiserit, ac demum erudito labori immortalis sit Burdigalæ die 5. Februarij 1662. Theologiam vniuersam quinque tomis pertractauit, clarè, breuiter, & accuratè, relatis optima fide, nec minore solertia discussis Doctotum sententijs videlicet.

De Deo & Angelis. Burdigalæ apud Guilielemum Millangium 1644. in fol.

De Incarnatione & Sacramentis. Iisdem typis 1646. in fol.

De Penitentia, & reliquis Sacramentis. Ibidem 1646. in fol.

De Fide, Spe, & Charitate, Iustitia, & iure. Tomus posthumus, Pictauij apud Ioannem Flotiau 1663. in fol.

De Beatitudine, Actibus Humanis, Peccatis, Legibus & Gratia. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1663. in fol.

Vulgauit etiam sub nomine anagrammatico Antonini Moraines opus grauissimum, cum hac Epigraphe

Anti-Iansenius hoc est, Selectæ disputationes de Hæresi Pelagiana, Semi-Pelagiana; deque varijs statibus humane naturæ, & de gratia Christi Saluatoris, in quibus vera de illis doctrina proponitur, & Cornelij Iansenij Iprensis falsa dogmata refutantur. Lutetiæ Parisiorum apud Sebastianum Cramoisy 1652. in fol. Hoc opus vtilissimus, communique eruditorum approbatione, ac non nullorum Præfulum Elogijs ornatum varijs partibus auctum, & secundæ editioni paratum moriens reliquit.

IOANNES De MATTOS natione Lusitanus, patria Vlysioponensis in Societatem adscitus anno salutis 1598. ætatis 17. votorum 4. professionem emisit. Post traditas humaniores litteras, Philosophiam docuit annis 4. Theologiam Scholasticam duodecim Conimbricæ, & Eboræ Doctoralibus in vtraque insignibus ornatus. Rexit Collegia Vlysioponense, & Ebor-

rense

atque ex hoc ad munus Assistentis Romæ à Præposito Generali est euocatus, functusque eo officio est vsque ad Congregationem Generalem octauam, quæ absoluta creatus est, Visitator Lusitanicæ. Eo in munere dum oprimi Superioris partes magna caritate & zelo regularis obseruantie exequitur, ad mercedem laborum ex hac vita emigravit Olysiopone die 7. Decembris 1648. Paratos habebat ad prælum tomos duos Theologiæ Moralis

De Iudicijs humanis, alterum

De Iudicijs Diuinis, sed morte præcupatus neutrum Edidit

IOANNES MAVTASIVS natione Galus patria Febetinensis, Dioceseos Lemouicensis, vir eloquentia clarus, & Oratoriam artem diu docuit, & plurimas concionando ciuitates excoluit. Societatem vicennis ingressus est anno salutis 1613. & vota 4. nuncupauit. Primus Rupellense Collegium rexit, quod dum secundo administrat ad meliorem vitam euocatus est die 29 Martij 1639. Dixit Burdigalæ atque edidit

Panegyricum Ludouico XIII. Regi Christianissimo in studiorum instauratione, 1621. Item

Panegyricum SS. Ignatio & Francisco Xaverio recens in numerum Sanctorum relatis anno 1623. Burdigalæ apud Petrum de la Court 1622. in 8.

IOANNES MENDEZ natione Hispanus, patria Hispalensis admissus in Societatem anno sæculi proxime elapsi 95. ætatis 17. Aristotelem Fregenali & Cordubæ explicuit, Theologiam Moralem & Scholasticam Hispalis annis 20. vbi & S. Inquisitioni à Censuris, seu (vt vocant) Qualificator fuit, emissa professione votorum 4. anno 1602. Rexit Collegia Fregenalense, Conceptionis Hispalis, & primum Hispalense, in quo diem clausit extremum 30 Nouembris 1650. Parauerat prælo sed non edidit

Questiones ex Theologia Scholastica, hoc sæculo celebriores, & delibatas ex doctrina S. Thomæ, & Scoti, vt plurimum in concordiam vocata.

Oeconomiam, seu, domesticam administrationem, tripartitam in Coniugalem, Filialem, & Seruilem.

Explicationem Bullæ Cruciatæ. Item Bullæ in Cæna Domini legi solitæ

Tractatum de Ecclesiasticis Censuris ac panis

Ducem Religiosorum hominum. Hispanicè.

* IOANNES MEERBEECK natione Belgæ patria Antuerpiensis, natus anno sæculi præteriti 92. Societati se addixit præteruntis 11. & votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Humaniores litteras docuit externos quadriennio, Nostros Iuniores octennio; Ad fœdales latinè verba fecit; legum ordinis nostri, & muneris sui apprimè obseruans, Superiorum reuerens, in excitandis ad omnem pietatem, adolescentibus assiduus, quorum multos ad sectanda Christi consilia Religiosis in Ordini-

bus varijs permouit. Demum morti vicinus ad hanc per generalem peccatorum Exomologesim se disposuit, & piè obiit Antuerpiæ die 8. Septembris 1670. Edidit

Meditationes varias pro tridua recollectione & pro Exercitijs spiritualibus S. P. Ignatij. Additamentum ad Annonam spiritualem nostri Michaelis Cuuelier recusum Antuerpiæ typis Michaelis Cnobbartij 1668. in 8.

IOANNES MOCQVEIVS natione Lotharingus patria Noui-Pontius, ad Societatem anno Domini 1595. iuuenis accessit natus annos 21. iam tum Magister Artium & Baccalaureus Theologiæ. Tirocinium posuit Lanspergæ; Philosophiam docuit sexennio, Theologiam Scholasticam annis 13. in Ingolstadiensi Academia, in qua Sacræ Theologiæ Doctor fuit, & 4. solemnibus votis iam inde vsque ab 28. die Octobris anni 1612. obligatus. Ad hæc linguarum non solum latinæ, Græcæ, & Hebraicæ sed & vernacularum variarum Italicæ, Hispanicæ, Gallicæ, Germanicæ, atque herbarum, stirpium scientissimus, vt in his ætatem omnem triuisse videri posset. His ornamentis in notitiam Principum maximorum venit, à quibus velut oraculum consulebatur. Rexit Collegia Delinganum, Oenipontanum, sed exemplo magis quam verbo, & summa integritate, sui ipsius osor, nihil sibi aduersus leges nostras, receptosque mores indulgebat. Orationi eadem vel maiore contentione quam studijs incumberebat; cuius tamen patens, facilis & iucundus. Initium ægritudinis cui succubuit, à catarrho immedicabili traxit, quo fractus animam inter preces circumstantium placidissime exhalauit Oeniponti die 19. Ianuarij 1642. Edidit

De sponsalibus, & Matrimonio. Dilingæ 1611. in 12.

Methodum Gonterianam, seu Modum cum Hæreticis ex solo Dei verbo disputandi à Ioanne Gonterio nostro conscriptam à Calumnys vindicauit. Ingolstadij typis Ederianis 1618. in 4.

IOANNES DE MONCADA natione Hispanus patria Matritensis Societatem iniuit anno Domini 1598. ætatis 15. & vota 4. professus est. Sacras litteras octo annis est interpretatus. Collegium Huetense Rector administravit, & Religiosè decessit Toleti die 14. Nouembris 1638. Parauerat typis sed morte præoccupatus non euulgauit

Commentarios in Epistolam B. Iudæ Apostoli.

IOANNES DE MONCEAVX natione Belgæ Hannatensis Societati adscriptus anno salutis 1589. ætatis 21. vota 4. professus. Placidissimis moribus egregiam adiunxit vitæ innocentiam, amans in paucis Religiosæ disciplinæ, & caritatis mutæ perstudiosus. Vita cessit Namurci die 28. Octobris 1651. Conscriptis Gallicè

Antidotum peccati siue Tractatum de Penitentia

æntia Christiana. Leodij typis Ioannis Ouerx
1624. in 12. Item

Vitam & res gestas S. Adile cuius corpus
requiescit in Orpio, magno Diœcesis Namur-
censis pago, vbi quondam ipsa Coenobio mo-
nialium sanctissime præfuit.

IOANNES DE MOLTALVO natione
Hispanus patria Villatobensis Diœceseos To-
letanæ Societatem amplexus anno Domini
1592. ætatis 19. votis 4. adstrictus, Theologiam
docuit annis 12. Rexit Domum probationis
Villaregionsem, Collegia Complutense, &
bis Matritense, & semel totam Prouinciam,
magna vbique commendatione prudentiæ, in-
tegritatis, caritatis & zeli. Disciplinæ religio-
se obseruantissimus, sui, & suorum commodum
negligens; Romam missus ad Congrega-
tionem Procuratorum, à visendis admirandis
Romanæ magnitudinis monumentis, studio
fese coercedi, abstinuit; Supremæ Inquisitioni
in Hispania à censuris seu Qualificator fuit. De-
mum plenus dierum, & bonorum operum,
migravit ad omnium Remuneratorem Matriti
die 13. Augusti 1639. Scripsit Hispanicè

Epistolam ad Rectores Prouinciæ Toletanæ
De morte P. Hieronymi de Florentia Societatis
Iesu 1633.

* IOANNES MONTEIRO natione Lu-
sitanus, ex Oppido Meiamfrio Diœcesis Por-
tuenfis, natus anno sæculi labentis 3. Societati
nomen dedit 1620. & votorum 4. professio-
nem emisit. Studijs non dum absolutis nauigauit
in Indiam ad lucra animarum. Gox fuit
Magister Nouitiorum, Macai docuit Philoso-
phiam triennio, Theologiam biennio, fuit Re-
ctor seminarij ibidem non intermisso concio-
nandi labore. Anno 1636. penetravit in Sinas
& multis annis vineam illam laboriosissime,
& fructuosissime coluit, magno rei Christianæ
incremento. Præfuit ibidem Nostris in Resi-
dentijs, & demum multa collecta fruge mi-
gravit ad Dominum post annum 1648. com-
posuit lingua Sinensi & impressit

Compendium legis Diuine Item

De vero & falso cultu Dei, in quo agit de
Adoratione.

IOANNES DE MONTEMAIOR, na-
tionem Hispanus, patria ex oppido Ceniceros
Diœcesis Calaguritanæ, natus 10. Iulij anno
1565. Vir planè magnus, non doctrina modò;
Sed prudentia quoque, & gubernandi peritia,
animi magnitudine & omnimoda virtute. Phi-
losofiam docuit Abulæ, Theologiam Salman-
ticæ, Vallisoleti, Cordubæ. Rector sexennio
præfuit Collegio Cordubensi, cuius rem fami-
liarem vehementer auxit, Villagarziensi annos
12. Aliquamdiu Tironibus formandis operam
dedit; Bis Domum Professam Vallisoleranum
gubernauit, ter Collegium Salmanticense, bis
Castellanam Prouinciam. Bis generali Socie-
tatis Congregationi interfuit; & non vni dignus
summo Magistratu visus est, aliquot suffragijs
ad eum postulatus. Iustus olim fuerat à Clau-

dio Aquauia Præposito Generali Summam
Theologiæ typis adornare, iamque aliquam
partem affecerat, sed mole negotiorum obru-
tus, nunquam potuit absolueret. Obijt Salman-
ticæ 13. Martij 1641. nonagenario maior, &
antiquissimus Professorum Societatis, cui ob-
strictū semper erit Salmanticense Collegium,
quòd illius potissimum operà Serenissima Re-
gina Margareta Auftriaca, eiusque coniux Phi-
lippus III. Rex Catholicus, gloriosæ ambo
memoriæ, susceperint in se fundationem dota-
tionemque illius Collegij in maximum Reipub.
Christianæ emolumentum. Edidit per oc-
casionem varios tractatus doctissimus Pater,
videlicet.

De Statutis Hispaniæ circa descendentes ex
genere maculato.

De Ordine iudiciario aliquando in Societa-
te seruando.

De modo licito liberandi ex alieno Illu-
strissimam Domum Admirantis Castella.

De bonis quæ Nostræ Societati donarunt,
an si dimittantur sint restituenda.

Responsio ad 5. Calumnias in Societatem
Salmanticæ iactas.

De Matrimonio Serenissimi Principis Val-
liæ cum Serenissima Infante Hispaniæ in 4.

De Iure Societatis Iesu ad Legatum à Se-
renissima Regina ei relictum in Codicillo sine so-
lemnitate Tabellionis.

De Iure Regis Catholici ad concedendam
licentiam Religiosis facultatem exportandi aromata
ex India Orientali non solutis vestigalibus, quæ
solui solent.

De Censu constituto cum onere non redimen-
di, nisi moneta argentea, vtrum aliquando mone-
ta arca possit redimi? Scripsit alia plura luce
dignissima, sed eam à prælo nondum accepe-
runt.

* IOANNES MORAVVSKI natione Po-
lonus, ex ea Regni parte quæ Minor Polonia
appellatur, Societati nomen dedit anno sæcu-
li decurrentis 51. ætatis suæ 18. & solemne
votorum quatuor sacramentum dixit. Docuit
humaniores litteras, Philosophiam, Mathema-
ticam, Ethicam, Controversias, & Scholasticam
Theologiam iam annis octo professus est Po-
snanicæ. Edidit hætenus

Principia totius Philosophiæ per Quæstiones
de Ente in communi explicata: Posnanicæ 1666.
in 4. Item

Palæstram Christianæ pietatis, siue Sodalita-
tem Marianam sanctè viuendi, & moriendi do-
cumentis instructam. Posnanicæ 1669. in 12.

Quæstiones de Verbo Incarnato, & Admi-
rabili Virgine Matre. Lesnæ typis Michaelis
Buck 1671. in 8.

Orationes de Deo vno, & Trino. Calissis
1674. in 8.

IOANNES MOSQUERA natione Hi-
spanus, gente Gallæcus, Romæ multis annis
in officio amanuensis nauauit operam Præ-
posito Generali Claudio Aquauia in descri-
ben-

ben-dis litteris ad Prouincias Hispaniæ, Adu-
tor temporalis. Remissus in Hispaniam de-
cessit Granatæ die 4. Augusti 1610. Vertit
Hispanicè ex Italico

Relationem de adeptione Imperij paterni
Principis Demetrii Ducis Moscouie anno 1605.
Pineræ apud Andream de Mercham 1606.
in 8. & Matriti 1609. in 8.

IOANNES MOTET natione Gallus,
patria Briançonensis in Delphinatu, ingressus
in Societatem anno salutis 1609. natus ipse an-
nos 19. in ea Professorum ordini adscriptus est,
nuncupatis quatuor votis anno 1626. Huma-
niores diu litteras docuit, diu concionatus est.
Collegium Diuionense Rector obtinuit. Ro-
mæ Congregationi Generali x. interfuit cum
iure suffragij, & Prouinciam Campaniæ tem-
pore Congregationis 11. Vice Prouincialis
administravit. Vir apprime Religiosus viue-
re inter mortales desiit Mutisiponti die 15. De-
cembris 1662. Edidit

Certamen honoris ad felicem ingressum Il-
lustrissimæ Ducissæ de la Valette in Urbem
Metensem in fol.

IOANNES MVLHVSINVS natione
Germanus, gente Thuringus, patria Mulhu-
sio Ciuitate imperiali vnde illi nomen adhæsit
cum alioqui *Spiznaes* vocaretur. Natus hon-
estis parentibus, sed in hæresi educatus; Ro-
mæ ad Ecclesiæ accessit, cum Papam videret
esse hominem, quem sui monstrum infandum
descripserant. Mox etiam Societatem nostram
complexus est die 24. Iunij anno salutis 1585.
Sacræ Theologiæ Doctor post traditam Phi-
losofiam, Summam Doctoris Angelici an-
nis 8. Moguntiz professus est. Collegio Tre-
uirensi cum potestate præfectum, subita apo-
plexia tactus mors immatura abstulit; pruden-
tia, caritateque, iam ciuitati notum die 18.
Septembris anno Domini 1609. Edidit pro
Catholica Religione contra Dauidem Paræum
Heidelbergensem Theologiæ Professore; &
Speculum miseriarum Dauidis Parei.

Censuram Disputationis I. Dauidis Parei
De Sacrarum Scripturarum Auctoritate Diuina,
& Canonica, adiectis notis, & animaduersioni-
bus, cum Vindicatione Censuræ Moguntinæ, &
Discussionem exegeseos eiusdem Parei. Moguntiz
apud Ioannem Albinum 1604. in 4.

Auctarium speculi miseriarum eiusdem Cal-
uinista. Moguntiz apud Balthasarem Lippium
1606. in 8.

Disputationem De Libero Arbitrio contra
Hæreticos. Moguntiz 1601.

* IOANNES MVLMAN natione Ger-
manus, patria Lipsiensis in Saxonia, natus
parentibus Hæreticis anno seculari 1600. cum
adultior relicta patria venisset Coloniam stu-
diorum causa, ibi, & Fidem Orthodoxam,
cum bonis artibus hausit, & postea Societa-
tem nostram complexus est, anno à partu Vir-
ginis 1620. In ea disciplinas Philosophicas, &
Theologicas explicuit, & vota 4. professus est.

Linguas peregrinas varias, Italicam, Hispani-
cam, Gallicam suo Marte condidit, ideo-
què ab Illustrissimo Principe Hadamariensi,
vt à Confessionibus sibi esset expertus, quam-
uis continuis ferè podagræ, chiragræ, & go-
nagræ doloribus conflictaretur, asthmatis
etiam, & apoplexiæ symptomata subinde pa-
teretur, omnia tamen religiosa patientia ge-
nerose sustinuit, vsque ad diem 10. Februarij
1651. quo Hadamariæ apostemate extinctus
est, Vir vita longiore dignus ob raram
eruditionem cum virtutibus insignibus socia-
tam. Edidit latinè disputationem.

De Missis prinatis contra Calixtum Calui-
nistam. Monasterij Vvestphaliæ typis Ber-
nardii Raesfeldij 1647. in 4.

De Calice Eucharistico contra eundem &
De libris Machabæorum contra Scheiblerum.
Ibidem 1648. in 8.

De Purgatorio contra Calixtum, & Secta-
rios. Typis iisdem 1648. in 8. Venit ex Hi-
spanico Latinè

Ideam Principis Christiano-Politici centum
symbolis emblematicis expressam per Excellentis-
simum D. Didacum Saanedram. Bruxellis
1649. in fol. deinde Coloniz apud Constanti-
num Munnich 1650. in 12.

IOANNES MVNNOZ DE GALVEZ
nationem Hispanus ex Aguilar, diœcesis Cor-
dubensis, Societati se adiunxit anno salutis
1583. ætatis 19. Votorum quatuor professio-
nem emisit, rexitque Collegium Hispalense,
& alia in Boetica annis duodeuiginti, & de-
mum Prouinciam illam Præpositus admini-
stravit. Mortalitem exiit Carmonæ die 17.
Decembris 1631. Scripsit Hispanicè

Epistolam ad Superiores in Prouincia Bati-
ca de morte, & Virtutibus P. Didaci Ruiz de
Montoya Societatis Iesu. Hispali 1632.

IOANNES MVRBACHIVS natione
Germanus, Edidit

Isocratis Phrasæologiam Græcolatinam in 8.

IOANNES NADASI nationem Hunga-
rus, patria Tyrnauiensis, natus anno sæculi
præterlabentis 14. Societati nomen dedit
Græcij 1633. & vota quatuor solemnia nun-
cupauit. Docuit Rhetoricam, Philosophiam,
Theologiam Moralem, & Polemicam de
Controversiis Fidei, & euocatus Romam ad
componendas annuas litteras Societatis, ali-
quot annis eo munere functus est. Duobus
Præpositis Generalibus Gouino Nickel, &
Ioanni Paulo Oliuæ fuit ab Epistolis latinis ad
Prouincias Assistentiæ Germaniæ. Postea,
redux in Prouinciam suam egit aliquamdiu
Patrem spiritualem in Collegio Viennensi.
Nunc Augustissimæ Eleonoræ Imperatrici,
Ferdinandi III. Imperatoris Viduæ relicta, est
à sacris Confessionibus in Domo Professa
Viennensi. Edidit ad excitandam, & foun-
dam pietatem libellos complures, & aliquos
quidem tacito suo nomine, alios apposito, sci-
licet

Mariam Matrem Agonizantium. Græcij typis Vvidmanstadij 1640. in 16. Recusum Monachij, Viennæ, & redditum Bohemicæ, & Hungaricæ Tyrnauiz 1648.

Iesu, & Mariæ Clientem. Pofonij 1643. *Annus Sanctissimæ Trinitatis cultui sacrum, pro omnibus Dominicis anni*. Pofonij 1650. in 24.

Annus morientium, & mortuorum solatio factum pro omnibus Ferijs Secundis. Tyrnauiz 1650.

Annus Angelicum pro omnibus Ferijs Tertijs. Antuerpiæ 1653.

Annus Pueri Dei Iesu pro singulis Ferijs Quartis per annum. Antuerpiæ 1653.

Annus Eucharisticum pro singulis Ferijs Quintis. Tyrnauiz 1651.

Annus Crucifixi Dei Iesu pro Ferijs Sextis. Viennæ 1650.

Annus Marianum pro singulis Sabbatis. Viennæ 1650.

Annus Aeternitatis siue documenta morientium, & mortuorum. Viennæ 1650. qui simul cum septem præcedentibus recusum est. Pragæ 1663. in 4. sub titulo

Annus Hebdomadarum Cælestium.

Annus meditationum Cordis in singulos anni dies. Romæ 1659. in 12.

Annus Cælestem. Colonia 1667. editio 4. in 12. & Bononiæ 1673.

Annus Dierum Illustrium Societatis, seu Mortes Illustres. Romæ 1657. in 8.

Annus Dierum memorabilium Societatis. Antuerpiæ 1665. in 4.

Annales Marianos Societatis Iesu à domesticis Exemplis. Romæ 1658. in 4.

Annus Ioannis, siue de Sanctis nomine Ioannis appellatis. Pragæ 1664.

Mensem I. Diuini Amoris. Romæ 1662. in 16.

Mensem II. Diuini Amoris. Ibidem 1663. in 16.

Mensem III. Diuini Amoris. Ibidem 1663. in 16.

Mensem IV. Diuini Amoris, seu Theophilum Marianum. Romæ 1664. in 16.

Mensem V. Diuini Amoris, seu Seraphinum. Pragæ 1666.

Mensem VI. Diuini Amoris, seu Aurum ignitum. Viennæ 1672. & iterum 1673. in 16.

Hebdomadam meditandæ aeternitatis in singulos Hebdomadæ dies. Romæ 1664. Cum auctario Viennæ 1673. editio 9. in 24. Decima in 18.

Hebdomadam SS. Ignatij, & Xauerij cultui, & imitationi Sacrum. Colonia 1668.

Diurnum Diuini Amoris. Romæ 1660. & Pragæ 1668.

Diurnum Quotidianæ virtutis. Pragæ 1659.

Diem S. Iosepho Sacrum. Romæ 1656.

Incitamenta cultus Beatissimæ Virginis per Exempla domestica. Græcij 1651.

De Imitatione Dei libras 3. Romæ 1657. *Flammæ Sancti Amoris, seu Aspiraciones Theologicas*. Ingolstadij 1656.

Hortos, flores, & Coronas cælestes. Viennæ 1657.

Præciosas Occupationes morientium à Societate Iesu. Romæ 1657. in 4.

Orationem de S. Iuone. sub titulo Pandæ & Porphyrogenitæ. Romæ 1642.

Rosæ Cælestes. Dilingæ 1654.

Lilia Cælestia. Viennæ 1655.

Aulam Cælestem, seu Praxim colendi Omnes Sanctos. Viennæ 1663.

Horas Marianas Angelicas, seu de Salutatione Angelica. Viennæ 1670 & 1674.

Annus litteras Societatis Annorum 1650, & 4. sequentium. Dilingæ 1658.

Reges Hungariæ à S. Stephano usque ad Ferdinandum III. Pofonij 1637. in fol.

Vitam S. Emerici. Pofonij 1644. in folio *Mariam Portam Sanctam aeternitatis*. Vngaricæ. Pofonij 1645.

Pharetram Spiritus. Vngaricæ. Ibid. 1649.

Mortes illustres aliquorum de Societate ab anno 1647. Romæ typis Varesii 1657. in folio.

Heroas & Victimæ Caritatis Societatis Iesu ab anno 1647. Romæ apud Varesiū 1648. in 4.

IOANNES NIESS natione Germanus, gente Sueuus, patria Holzensis, Vir in humanioribus litteris insigniter versatus, annos natus 20, venit ad Societatem anno salutis 1604.

& in ea gradum Coadiutoris spiritualis occupauit die 31. Iulij anno salutis 1618. Obijt diem Halæ die 13. Nouembris anno 1634.

ætatis 51. Societatis initæ 30. Docuerat annis 15. Rhetoricam, & in focco maxime excelluit, penè supra Plautum, & Terentium festiuus, sed in eo victor quod virtutem doceret per lusum, atque etiam persuaderet. Rarè prodibat in scenam luuentus eius exercita magisterio sine lacrymis commotæ plebis. Cetera vir Superiorum obseruantissimus, æqualibus obsequiosus, sui pene obliuiscens, regularum, ac nominatim silentij custos accuratus, Beatissimæ Virginis cultor eximius. Præ omnibus altissima in eo emicuit animi depressio, adeo, vt immortuus doloribus, quos aqua intercus acutissimos infligebat, indignissimum se assereret caritatis officijs, quæ alij exhibebant, etiam communibus, & pene ad singula lacrymans se velut inutile pondus, tâ del catè haberi deplorabat. Edidit librum hoc titulo

Alphabetum Christi, seu virtutes præcipuas, quæ adolescentem adornant; cui respondet

Alphabetum Diaboli, seu vitia præcipua, quæ adolescentem perdunt vtrumque Imaginibus exornatum. Monachij apud Raphaelem Sadelorum formis Bergianis 1619. in 12. Postea recusum sæpius alibi cum auctario. Dilingæ apud Vdalricum Rem 1624. & 1627. editio 6. & in hac quidem editione. Edidit pro Appendice

Carmen de aeternis Beatorum gaudijs, & alterum

De

De aeternis Inferorum supplicijs. Quæ seorsim prius ediderat vtrumque valde patheticum

Alterum edidit opusculum, quod inscribitur

Adolescens Europæus ab Indo moribus Christianis informatus, ubi Vitam Michaelis Ayatami adolescentis in Philippinis nati, & denati representat. Dilingæ sumptibus Caspari Sutoris 1629. in 12. Edidit præterea

Occasum lingue Latine

Reliquias B. Virginis

Librum Epigrammatum. Item

Calendarium Thomæum, seu sententias distributas in singulos anni dies ex libro Thomæ a Kempis de Imitatione Christi, tacito suo nomine 1625.

IOANNES OGILBEVS natione Scotus, nobili genere natus, litteris operam dedit in Belgio in suæ gentis Seminario, donec in Societatem anno 1597. ætatis 17. adscriptus est. Græcij Styrorum Philosophiæ, ac Theologiæ spatia emensus, auctoritate suorum Moderatorum in Scotiam remissus est, vt suis popularibus quæquæ posset ope succurreret ad salutem. Magna enim spes erat fructus faciendi vberissimi, cum esset ipse viuace ingenio, & peracri, sed palcherrimis virtutibus exulto.

Diuini Numinis erit reuerentissimus; Maiorem obseruantissimus, æqualibus amabilis, iucundus, officiosus, incredibili animarum zelo incensus; submissione, & animi modestia cunctis subiectus; Martyrij impensè sitiens. Insinuauit se ille, qua erat industria, in Regni Scotiæ, quamuis teneretur arctè per excubias obseratum, & dignum operæ suæ fructum fecit; donec per octobrem anni 1614. euocatus ad aliquorum conuersionem Glasguam venit; sed ab vno illorum, viro aliàs nobilissimo, copiosissimoque proditus, in manus hostium venit. Hominem inanerentem trudent, trahunt, vexant, cædunt, barbam vellunt, faciem lacerant, indignis modis habent, spoliant, & extrema omnia minantes in custodiam compingunt. Sæpe examinatus, sæpe quæstioni subiectus, nouendiali peruigilio, quod stylis, acubus, vellicationibus sustinebatur, intentato per ocreas ferreas crurifragio, proposita etiam libertate, & lautis muneribus, opimo Sacerdotio, nobili coniuge, Regis beneuolentia tentatus, incredibili fortitudine, & reuocata Martyrum præcorum libertate, ita hostes suos confudit, vt qui erat inter ipsos Princeps Archiepiscopus Glasguensis assereret ingenti se auro redempturum, si posset, ne quid cum illo negotij suscepisset; Tandem reus Maiestatis pronuntiatus, qui Missas dixisset, qui non neminem ad Fidem Catholicam perduxisset, qui alia Romanæ Ecclesiæ munera obiuisset. Pridie quam extremo supplicio subiectus esset, lotis pedibus ad suas, vt aiebat, nuptias, qui aderant inuitauit. Notè illam tumultuantes inter custodes, mole-

stam habuit. Fuit tamen ea ipsa nocte Vir nobilis Catholicus, qui pro sua pietate inuisens vincitum, clam ei certam ex carcere elabendi viam se aperturum adpromisit, si egredi vellet. Sed Christi Athleta ardens desiderio moriendi pro Domino, arctè complexus hominem, & gratias agens pro oblato, vt aestimabat beneficio, nullo modo id admisit, sanctè testatus, nihil magis se metuere, ne hæc toties concupita à se occasio fundendi pro Christo vitam, quouis modo sibi è manibus eriperetur. Postridie, breui detritoque succinctus pallio sub axilla, producitur per populum frequentissimum; professus se suam mortem eius auctoribus omnibus condonare, patibulum exosculatur, carnificem complexitur. Tum gradus conscendens; Catholicorum, si qui clam adessent, preces exposcit. B. Virginem, & Cælestes inuocat alios, spem suam in sanguinis à Christo fusi meritis collocatam asserit. Hæc, & his affinia proferentem, adstans de grege Caluini Ministellus interpellat, promittens iterum nomine Archiepiscopi memorati, & coram populo, vitam, libertatem, honores, conuigem ipsius Archiepiscopi filiam, cum opima dote, dummodo nuntium Romanæ religioni remitteret. Tum Pater, elicere cupiens claram confessionem causæ ob quam capitis damnatus fuerat, subiunxit: Et non habebor nihilominus reus (inquit) læsæ Maiestatis, si hoc agam? Nequaquam, succlamat populus; descende, descende Domine Ogilbèe. Iterum Pater: ergo solius religionis nomine hic sistor reus? Ita, solius religionis, respondit populus. Bene se habet, subiunxit Ogilbeus, solius ergo religionis nomine condemnor, pro qua si centum haberem vitas, lubens volensque omnes profunderem, quare vnam quam habeo, nil moror rapite, nam mihi meam religionem nunquam eripieris. His dictis vrgente Ministello, & indignante, de scala est deturbatus, grataque Deo victima pendit. Tum populus magna vociferatione condolare, execrari suorum immanitatem, rogare Deum, vt populo innoxio, in ipsorum capita sanguinis infontis vindictam conuertat. Mox fune resecto corpus concidit, quod per carnificem, & pollinctores in infami fontium loco humatum est. Hæc Glasguæ gesta sunt ad diem 10. Martij anno 1615. Scripsit inuitus Athleta Christi

Relationem incarcerationis suæ, & quæ usque ad obituum ante mortem gesta secum sunt. Accessit à Concaptiuis conscriptum ipsius Martyrum. Duaci, Ingolstadij, Olomucij, Morguntæ, & alibi, nouissimè Romæ inter mortes Illustres Virorum de Societate Iesu, typis Varesij 1657. in fol. ad annum Christi 1615.

* IOANNES OHNEBERGER natione Germanus, gente Sueuus, patria Blessensis, natus anno sæculi præterfluentis vigesimo, Societatem complexus est 1643. Docuit septennio humaniores litteras; Concionatorem, &

Missionarium egit iam annis vndeiginti. Præfuit Nostri in Missione Bockenhemij annis septem, & magno zelo, promouens ibidem salutem animarum, euocatus demum à Deo est ex loco peregrinationis suæ die 2. Iunii, hoc anno Iubilæi 1675. Edidit idioma Germanico

Breue, & Bonum, hoc est, Breuem, & dilucidam Institutionem defendendi Fidem Catholicam contra Hereticos 1657. in 24. recufam cum auctario Herbipoli 1660. & hæcenus duodecies est impressa. Edidit etiam

Viatorem Euangelicum. Friburgi Brisgoyæ, & Molshemij translatum dein in linguam Gallicam à Prænobili D. Richardo de Blaynes

IOANNES OLIVA natione Gallus, patria Cadurcensis, in Societatem anno 1602. ætatis 18. ingressus, in spiritualium Coadiutorum ordine constitutus, concionibus habendis se impendit, multis annis in Prouincia Aquitanæ; & in Domo Professa. Burdegalensi vivebat 1636. & paulò post videtur decessisse. Veritè è latino Gallicè

Caroli Scribani Amorem Diuinum.

IOANNES ORANVS natione Belgæ, patria Leodiensis, natus anno Domini 1543. Societatem Coloniam ingressus est 1559. & vota quatuor professus. Vir fuit virtute, litteris, prudentia, & rerum agendarum peritia insignis; qui Theologiam Lutetiæ Parisiorum professus est, & aliquot Collegiorum Nostrorum Rector, & Belgicæ Prouinciæ Vice-Prouincialis fuit. Anno salutis 1603. pridie Calendas Iunias piè vita defunctus est Montibus Hannoniæ. Transtulit eleganti stylo, in Latinam linguam ex Hispanica librum

Petri Ribadeneira De Principe Christiano aduersus Nicolaum Macchiaellum ceterosque huius temporis Politicos. Antuerpiæ apud Ioachimum Trognæsum, 1613. in 4. Coloniam, Moguntiam, & alibi. Item Scripsit

Breuem pro Societatis innocentia defensionem. Aduersus Eugduno-Batauos

Litteras Japonicas, Mogorenicas, & Chineses.

IOANNES OSORIVS natione Hispanus, ex oppido Safamone Dæcesis Burgenfis, prout ipse scriptum reliquit in Codice admissorum, cum adolescentulus 16. annos natus Societati sese tradidit Salmanticæ, anno salutis 1558. in qua grauiores disciplinas didicit, & professus est. Aristotelem nondum Sacerdos est interpretatus, Theologiam Moralem diu tradidit, remque Collegium Numantinum, seu Sorianum, valem atque assiduum in Concionibus ad populum habendis operam posuit, & vt stylo postea prodesset, sicut præsentibus voce profuerat, in lucem emisit

Concionum tomos 5. qui in Hispania, in Belgio, Antuerpiæ, in Gallia Parisijs, in Germania Colonia, in Italia Venetijs inde vsque ab anno 1594. prodierunt. Tomum 6. absolu-

tum & prælo paratum reliquit. Ipse denique in Collegio nostro Methymnensi, cursu huius vite feliciter confecto, migravit ad Dominum anno salutis 1594. ætatis 52. Societatis 36. Professionis quatuor votorum 17.

* IOANNES DE PARYS natione Belgæ patria Antuerpiensis in Societatem cooptatus anno Domini 1608. ætatis 23. Concionatoris officium per annos 40. magno zelo exercuit, diu domesticæ disciplinæ curam gessit; & in gradum spiritualium Coadiutorum est adscriptus. Ob singularem mansuetudinem, & mores placidos vel in declinæ ætate, à domesticis omnibus vocatus & habitus, Delicium, & amor Domus. Nunquam de villo auditus queri, Superiores adeo obseruabat, vt coram ipsis, nisi bis terue iussus caput non operiret. Paupertatis sanctæ tam tenax, vt in defuncti cubiculo, nihil quod vel vnus assis pretium æquaret reperire fuerit. Rigore magno in se vsus est; & obtenta à Moderatoribus facultate, quotidie sauebat flagellis in corpusculum, præter armillas, cilicia, & cingula cuspidata, quibus brachia, pectus, latera interdum diuexabat, Morti vicinus ad hanc pijs suspirijs, & continuis precibus ad Christum Dominum, eiusque Matrem, cuius studiosissimus per omnem vitam fuerat, se disposuit, atque ita plenus dierum, ac bonorum operum octogenario maior spiritum reddidit Creatori, Antuerpiæ die 23. Martij 1670. Edidit latinè

Margaritam Euangelicam, seu vitam Christi ex 4. Euangelijs ordinatè descriptam. Antuerpiæ typis Cornelij Vvoons 1657. in 4. Recufam ibidem cum auctario 1660.

* IOANNES PAVLINVS, natione Germanus, patria Neoburgensis in Palatinatu, Dæcesis Augustanæ, annos natus 24. Societati se adiunxit anno salutis 1628. & votorum 4. nuncupatione se obligauit. Docuit Rhetoricam & Controuersas de fide quæstiones. Conciones aliquot annis habuit; Rexit Collegium Tridentinum; Vir spectatæ virtutis & zeli pro disciplina Religiosa, cuius semper fuit accuratus obseruator, & custos; rerum humanarum contemptor egregius; demum Monachij, vbi operarium multis annis strenuum egerat, piè vt iuxerat, decessit die 13. Aprilis 1671. Edidit latinè

Vitam Dominici Ansalonis, Nobilis Mamertini. Tridenti 1642. in 12.

Vitam P. Bernardi Colnagi Societatis Iesu. Monachij 1662. in 8.

Pia colloquia cum Christo vulnerato. Monachij 1668. in 12.

Philothearum hoc est animam Deo charam in sacra Comædia decantatam, & exegetibus ornata. Monachij 1669. in 18.

Bellum Tartaricum in China. Germanicè Monachij 1655. in 12.

Miracula S. Francisci Xauerij Potami. Germanicè ibidem 1657. in 12.

* IOANNES PAVLVVS CHIARAN-
DAVS

DAVS natione Siculus, patria Platensis, natus anno sæculi præteritæ XIII. Societatem amplexus est 1631. & solemne votorum 4. sacramentum dixit, Philosophiam biennio, Theologiam Scholasticam septennio, Moralem nouennio, professus est. Collegio Platensi secundum præfuit, & Sacro Tribunali S. Inquisitionis à Censuris est. Edidit Italicè

Platiam præscam Urbem, & Recentem; Sacram & Nobilem. Messanæ apud Hæredes Petr. Brea 1654. in 4.

IOANNES PAVLVVS FARNESIVS natione Italus patria Romanus, ex antiquissima nobilissimaque Ducum Laterensium familia oriundus, admodum iuuenis annorum 16. ad Societatem accessit Romæ, anno huius sæculi 19. Iunii, 20. in eaque disciplinis omnibus excultus, Philosophiam docuit, & Theologiam Moralem, votorum 4. emissionem obstrictus. Longa corporis inuacitudine confictus, & in camino patientiæ probatus, ad requiem (vt sperare fas est) cælestem transijt Romæ die 7. Martij 1666. Edida est eius

Oratio habita ad S. D. N. Urbanum VIII. ipso Parasceues die inscripta, Agni occisi fortitudo. Romæ apud Vitalem Mascardum 1638. in 4. Et iterum recusa cum alijs eiusdem argumenti typis iisdem 1641. in 12.

IOANNES PAVLVVS FONS natione Hispanus gente Catalanus, ex oppido Piera, diæcesis Barcinonensis ad Societatem accessit anno salutis 1594. Calend. Aprilis ætatis suæ 18. Fuit in ea strenuissimus miles, & ad dicendum velut à natura factus; fulgurabat, tonabat, ciebat lacrymas, frequentissimè concioni profus dominabatur. Nunquam non apte ad præfiganda vitia, inferendas virtutes, odia extinguenda dicebat, indignum Societatis homine ratus ad aures diceret, ac tantum titillare. Extra Quadragesimam pagos percurrerebat, & omnium vndique vitiorum fibras eradicabat. Postrema qua Barcinone concionatus est Quadragesima, vna fuit eademque oenopalarum, meretricum, pellicum expostulatio, sua lucra sibi per ipsius conciones decedere. Idem illi studium erat per priuata colloquia ducendi homines ad salutem, idem euentus. Nihil erat tam arduum quod ipse, si ad Dei gloriam pertinuisset, non animosè susciperet, constanterque ad exitum promoueret. His studijs obruebat acutissimos capitis dolores, quibus assidue torquebatur. Addebat insuper publicas, priuataque in corpus suum animaduersiones, nulla prope valetudinis ducta ratione. Fuit præcipua in SS. Ignatium, & Xauerium religione, sed in Beatissimam Virginem tam singulari, vt pijsimo se voto obligarit, eius pietatis in homines propagandæ, atque omni ope propugnandæ. Denique vt verbo absolueret, quis quætusque fuerit Fontius, satis sit dicere, nullam omni vita labem ab eo mortalem fuisse contractam. Post graueolentis morbi molestias patienter toleratas, maiorumque cruciatu cupi-

ditatem excitatam, Sacramentis instructus inter dulcissima cum bono Iesu colloquia conqueuit Barcinone die 29. Iunii anno Christi 1622. ætatis 46. à suscepta voti quarti professione 4. Edidit Hispanicè

Regulas Gubernationis Ecclesiasticæ & secularis in libellum S. Bonanentura De sex alis Seraphim. Barcinone apud Sebastianum Monteuard 1622. in 4.

Vitas SS. Ignatii & Francisci Xauerij compendio ex Italica vita translata. Barcinone apud Stephanum Liberos 1622. in 16.

Concionem funebrem Maiorica habitam de Laudibus Serenissimæ Margareta Regina Hispaniæ

Historiam & vitam Ven. Matris Angela Margareta Fundatricis Religiosarum Capucinarum in Hispania aliarumque filiarum eius usque ad annum 1622. Barcinone typis Mariæ Dexen 1649. in 4.

IOANNES PAVLVVS GRIMALDVVS natione Italus, patria Neapolitanus ad Societatem venit anno salutis 1581. ætatis 17. & vota 4. professus est. Rexit Collegium Salernitanum; Conciones & sacras Lectiones in templo multis annis habuit, & alia multa ministeria obiuit. Vir domesticæ disciplinæ accurate conspicuus, in senectute bona migravit ad Dominum; Neapoli die 25. Ianuarij 1641. Edidit Italicè

Vitam S. Rugerij Episcopi Cannensis, & Confessoris cum notis. Neapoli apud Tarquinium Longum 1607. in 4.

* IOANNES PAVLVVS OLIVA natione Italus, patria Genuensis, Patriæ Familæ, Auû & Auunculum habuit Serenissimos Duces illius Reipublicæ. Editus in lucem anno sæculari 1600. die 4. Octobris ab ineunte ætate Christo in sua Societate se dedicauit anno 1616. & solemni votorum 4. sacramento se adstrinxit 1633. Litteras Humaniores aliquot annis professus est, tum Socius Magistri Nouitiorum Romæ diu fuit. Visitatori Siciliæ P. Francisco Piccolomineo, tunc Secretario Societatis, datus est comes itineru, & curarum particeps. Domu probationis Romanæ decennio rexit; & Collegium Germanicum in Vrbe iteratè administravit. Interea loci, Conciones Romæ habere cepit ab anno 1629. & subinde per Italiam, tanta Auditorum approbatione vt à 4. Summis Pontificibus Innocentio X. Alexandro VII. Clemente IX. & Clemente X. (quem Deus Ecclesiæ diu feruet incolumen) in Concionatorem S. Palatij Apostolici fuerit adlectus. Huic officio cum vacaret à Congregatione Prouinciali Romana nominatus est, vt Comitij Generalibus Ordinis interesset paulò post cogendis, in quibus cum R. P. Gouvinus Nickel Prepositus Generalis ob senij grauitatem & varias corporis infirmitates, auxiliarem operam Vicarij sibi adiungi postulasset. Congregatio Generalis accepta potestate ab Alexandro VII. Pont. Max. deligendi Vicarium cum iure successio-

cessionis, magna consensione suffragantium, elegit ad id muneris die 7. Iulij 1661. in festo Pentecostes, R. P. Ioannem Paulum Oliuam qui quamvis viuente P. Gofvino, titulo duntaxat Vicarij, Societatem administraret, plenum tamen regiminis ius, etiam tunc ei competeat, & defuncto mox P. Gofvino etiam titulus Præpositi adiectus. Plura in præsentiarum de eo dicere, verat illius modestia, erit tempus quando id licebit. Edidit in lucem hæc tenus

Conciones 70. habitas in Sacro Palatio Apostolico sub Innocentio X. & Alexandro VII. to. 1. Romæ per Franciscum Monetam, & Vitalem Mascardum 1659. in folio. Has latinè reddidit noster Ioannes de Buffieres (de quo supra meminimus) duobus voluminibus. Lugduni 1665. in 4.

Conciones alias 32. sub eodem Alexandro VII. habitas in Palatio Apost. tomo 2. Romæ typis Iacobi Dragonelli 1664. in folio. Has etiam latinitate donauit idem Ioannes de Buffieres. Moguntia 1668. in 4.

Conciones 48. habitas in eodem Palatio Apostolico sub Clemente IX. & Clemente X. tom. 3. Romæ sumptibus Ignatij de Lazzaris 1674. in folio.

Sermones 40. habitas in varijs locis Sacris Urbis. Romæ typis Varesij 1670. in 4. Hos Gallicè vertit Idem Ioannes de Buffieres. Lugduni 1674. in 4.

Addamenta Sermonum 16. ad prædictos 40. in varijs Urbis locis. Romæ apud Ignatium de Lazzaris anno Iubilæi. 1675. in 4.

Sermones seu Adhortationes domesticas 58. habitas in varijs domicilijs Societatis Romæ, in partes seu Tomos quinque distributos. Romæ apud Varesium annis 1670. 1671. & 1675. in 8. Horum tres tomos iam transfuit in latinam linguam noster Iacobus Bosch Germanus, Constantiensis diocesis, votorum 4. Professus & modo in Vrbe degens, & excusi sunt Pragæ typis Academicis hoc anno 1675. paratque prælo reliquos.

Ad hæc scripsit quoque R. P. N. ad totam Societatem

Epistolas varias Paræneticas, de varijs argumentis, ad Religiosum statum pertinentibus. Romæ typis Varesij. 1666. 1671. & 1672. in 8.

Paratos præterea typis habet.

Sermonum domesticorum, tomum sextum, & latinè elaboratos

Commentarios in Genesim; In Canticum Canticorum.

In Esdras; In Nehemiam; Miscellanea in Scripturam Sacram & complura alia, quæ pridem elucubrauit, priusquam totius Societatis gubernacula capefferet, & quæ suo tempore in lucem quoque prodire poterunt.

* IOANNES DE PAYVA natione Lusitanus, patria Vlyssipone, Societati adscriptus anno salutis 1660. ætatis suæ 54. Operarius

modò in Domo Professorum Vlyssipone, nauat operam ministerijs Societatis. Edidit Lusitanicè sub nomine Ioannis de Britto.

Compendium Cereemoniarum quæ obseruari debent in celebranda Missa. Vlyssipone typis Dominici Carneiri 1671. in 4.

* IOANNES DE PEDROZA natione Lusitanus patria Conimbricensis, in Societatem adscriptus anno sæculi præterfluentis 31. ætatis suæ 17. nondum absoluto studiorum curriculo, nauigauit in Indiam ad lucra animarum, ibique multos annos in vinea Salsctana impigrè laborauit; Linguam Concanicam, seu Canarianam perfectè addidit; paræciam annis 17. administrauit, rexit Collegium Racholense; & Domum probationis Goæ gubernauit. Demum in Domo Professa Goana operarius ad laborum præmia emigravit mense Maij 1672. Edidit idioma Concanico.

Soliloquiorum Diuinorum libellum. Racholi typis Collegij paratum habebat alium, De Instructione ad Sacramentalem Confessionem ritè peragendam. Sed morte præoccupatus non vulgavit.

IOANNES PELECYVS natione Germanus, gente Sueuus, Domo Vlmensis, Societatem nostram ingressus est Romæ die 3. Maij anno salutis 1667. in ea Philosophiam nouem annos, Theologiam 15. professus est. Oetingensi Domui præfuit annis 4. tertie Nostrorum probationi totos 14. quos magis quam verbo, solidarum virtutum exemplo, ad omnem instituti nostri rationem sedulo informauit. Ad populum complures annos pro concione varijs in locis dixit; Viribus per ætatem consumptis, ad idoneos animis libellos scribendos se conuertit. Beatissimæ Virginis Mariæ quam vnice diligebat, litanias extremo sacro oleo delibutus sibi recitari voluit, & alijs ad supremam luctam pertinentibus ritè absolutis, honoratissimis laboribus confectam vitam clausit Monachij vltima die anni 1623. ætatis 78. post aditam Societatem 57. à suscepta quatuor votorum professione 32. Scripsit varias disputationes publicè propositas nimirum

De Originali hominis iustitia, & iniustitia. Dilingæ apud Ioannem Mayr 1587.

De Sacramentis nouæ legis. Ibidem 1588.

De Augustissimo Eucharistia Sacramento, & Sacrificio. 1588.

De Fidei virtute 1539.

De Beatissima Mariæ Virginis vita ad publicam disputationem proposita 1590.

De Ecclesia Christi militante in Terris. 1590.

De Deo, qua is ex creaturis à nobis cognoscitur 1590.

De Iustificatione hominis iniusti coram Deo. 1591.

De Caritatis virtute. 1591.

De Spei virtute 1591. Omnia apud eundem Ioannem Mayr. Edidit præter hæc alia

alia quorum hæc est series,

Malum summi mali, sine de Infinita gravitate peccati mortalis. Lib. 5. Monachij formis Bergianis 1615. in 12.

De humanorum affectuum, morborumque cura lib. 2. Ibidem 1617. in 12.

Turris Babel, Vniuersitas iniquitatis, sine De mortifero lingua humana veneno, eiusque presenti remedio lib. 2. Ibidem 1620. in 12.

De Officio hominis Religiosi lib. 3. Monachij apud Nicolaum Henricum 1622. in 8.

IOANNES PERLINVS natione Hispanus, patria Madritanus, cum ab ineunte ætate vix quatuordecim expletis annis 1588. Deo se in Societate nostra consecrasset, ingenij sui felicitate, & indefesso studio perfecit, vt in omni litterarum genere præclarus euaderet; Humaniorè litteratura, in Historiæ cognitione, Græcæ, hæbraicæque linguæ peritia, Philosophia, Iuris vtriusque scientia, ac Regina omnium Theologia, quam ipse complures annos in Regno Peruano, Limæ, Cusci, Quitij, in Hispania Murciæ, Compluti, Matriti professus est. Demum in Germaniam accersitus, Colonia Agrippinæ Doctor renunciatus, eandem in illa insigni Academia, non sine eximia omnium approbatione professus est, Obijt Dunkeræ dum adornaret reditum in Hispaniam die 31. Octobris 1638. ab emissa professione quatuor votorum 34. Edidit

Apologiam Scholasticam, sine Controuersiam Theologicam, pro Magnæ Matris ab Originali debito immunitate. Lugduni per Iacobum, Andream, & Mathæum Prost 1630. in 4.

Sacrum Conuiuium, sine de frequentia, & vsu Eucharistie. Colonia apud Ioannem Kinkium 1632. in 4.

IOANNES PERPEZATIVS natione Gallus, patria Briuatensis, diæceseos Sanfloranae, Societati adscriptus anno salutis 1596. ætatis 18. Auenione, professionem votorum 4. emisit Flexiæ 1616. Docuit multos annos humaniores litteras, Linguam Sanctam, & quadriennio interpretatus est Sacram Scripturam, in Prouincia Francia. Naturæ concessit Biturigibus die 5. Iunii 1629. Vertit e Gallico sermone in Latinum

Apologeticam responsionem Ludouici Richeomi aduersus Anticotoni, & Sociorum Criminaciones. Lugduni apud Horatium Cardon. 1611. in 8.

IOANNES PERSEVS alias FISHERVS natione Anglus, patria Dunelmensis, ex familia Hæretica natus, singulari Dei beneficio cum adolescens 15. annorum esset, non paucis difficultatum obstaculis superatis, in Galliam transfretauit. Ibi Rhemos primùm, deinde Romam petiit, vbi in Collegio Anglicano sub R. P. Mutio Vitellesco tunc illius Rectore, studia prosequutus, & sacris Ordinibus ex dispensatione Pontificis ante legitimam ætatem est initiatus. Ad hos dum se per sacras commentationes S. Ignatij præpararet, sensit se

identidem à Deo impelli ad institutum Societatis, & quamvis ardenti teneretur desiderio quantocius in Angliam remeandi, tum ad procurandam Parentum suorum conuersionem, tum ad martyrium pro Christo subeundum, tamen vtrumque sperans se in Societate consecuturum, vocationi Diuinæ manus dedit, & ad Tyrocium Fornaci auspicandum sese contulit anno 1594. Ibi cum valetudine afflicta esset: nondum euoluto biennio, visum est Superioribus ad hanc recuperandam, eum in Angliam destinare, & quia tempora admodum periculosa erant, maioris securitatis causa, per Hollandiam. Verum comprehensus Flishingæ à militibus Anglis hæreticis, agnitusque pro Sacerdote, horrendum in modum, tortus est, atque inde abductus in Angliam, Londini in tetrum carcerem, quem Briggittæ fontes appellant, est detrusus; vbi pro lecto pauimentum habuit lateribus stratum, & modico stramine conspersum. Hinc tamen post septem menses nocte concubia per regulas dimissus est, & liber euadens, ad vota Scholasticorum à Superioribus est admissus, pergensque ad sanguine sibi iunctos, & Matrem, & sororem, & affines alios Ecclesiæ Catholicæ reconciliauit. Post hæc dum Catholicis in fide confirmandis, & reducendis Hæreticis egregiam varijs in locis nauat operam, iterum captus, & coniectus in vincula, post decem circiter menses, rogatu Legati Regis Hispaniarum in exilium pulsus est, & in Belgium transmittens, præfuit ibi aliquamdiu Nostris in munere Vice-Præfecti Missionis, & deinde Sacram Scripturam Louanij explicuit. Verum cum nec carceres, nec tormenta formidaret, generosus Athleta Christi, rursus impetrata à Maioribus facultate, traiecit in Angliam, vbi tertio, & quarto, iterum comprehensus, & in custodiam compactus est. Nec in carceribus ipsis sine lucro multarum animarum Christo, & Ecclesiæ adiunctarum fuit. Nam accedentes ad se non paucos Nobiles consilij causa, & fama doctrinæ permotos ad castra Christi feliciter perduxit, & inter eos Illustrissimam D. Comitissam Ducis Buckinghamiæ Matrem, qui cum summa gratia floreret apud Iacobum Regem, ab eo obtinuit, vt libero è carcere apud Matrem suam, ei degere liceret. Quin, & ipse Rex de rebus Fidei controuersis, audire ipsum coram, differentem non est dedignatus, proposuitque ei scripto insuper capita, quæ Suam Maiestatem retinebant, quo minus Romanæ Fidei manus daret, iubendo, vt ad singula responderet. Et quamvis Pater breui temporis intervallo ad singula solidissimè responsum reposuerit, non tamen affectus est à Rege assensum, quem optabat. Post obitum Comitissæ iterum carceri mancipatus, iterum deprecatione Serenissimæ Reginæ Angliæ Henriettæ Mariæ libertati restitutus, denuò culturæ animarum nauiter se impendit, donec tandem

fractus annis, & laboribus, quartum Confessor Domini in vinculis, ærumnosam hanc vitam cum cœlesti (vt speramus) commutauit, Londini die 3. Decembris 1641. & ab emissa professione votorum quatuor 33. Scripsit Anglice

Traſtatum de Fide. Opus inſigne, & perutile. Londini 1600. & deinde notis auctum Audomari 1614. in 8. Item

Deſenſionem eiusdem Traſtatus de Fide, contra duos Miniſtros Pꝛotonum, & Vitum, qui eum impugnabant. Audomari 1612. in 4.

Librum, quo prouocat Pꝛoteſtantes ad oſtendendam continuam ſuorum Pꝛædicantium Succeſſionem à temporibus Chriſti prout Catholici oſtendunt de ſuis. Audomari 1612.

Reſponſionem ad nonem Articulos controuerſos ipſi à Sereniſſimo Rege Iacobo, in priuato Colloquio propoſitos. Audomari 1625.

IOANNES LE PESSIER natione Belgæ, patria Tornacensis, natus anno 1596. Societatem 1611. ingressus, vota quatuor solemniter nuncupauit; Humaniores litteras, Philosophiam, Mathesim, diu Duaci professus, rexit Collegia Cameracense, Duacense, deinde totam Prouinciam Gallo Belgicam modesta vigili, accurataque prudentia, Ab ipso Tirocinij sui limine animum adiecit ad religiosam perfectionem serio capeſſendam, nec vnquam in eo studio remisit. Vasto fuit, & capace scientiarum omnium ingenio, & Mathematica quædam problemata in praxim primus dedit, quæ hodie cum admiratione spectantur. Philosophiæ professor Sodalitatem omnium Sanctorum administrandam suscepit, & quæ solertia in excolendis ad pietatem animis luuenum valeret palam ostendit. In exhortationibus quippe suis, primas Fidei, perfectionisque veritates pia eloquentia explicare, & neruose solebat inculcare, ita vt administrationem illius Sodalitatis suas pias delicias appellauerit. Ab illis ad Nostrorum regimen abstractus, domesticos suo ducebat exemplo, & prudenti vigilantia ad virtutis studium incitabat. Frequenter habebat cum Deo secessus, & admotus ad gubernacula Prouinciæ eò contulit suas primas curas, vt socios omnes ad quærendam semper maiorem Dei gloriam impelleret. Ipse se prius conceptis verbis obſtrinxerat voto, nihil vnquam se acturum, quod Diuinæ gloriæ repugnaret; imo semper acturum quidquid ex maiore Dei gloria futurum iudicaret. Vel in postremo morbo, & deficiente natura, tantæ tamen erat coniunctionis cum Deo, vt seagesies ante meridiem in holocaustum Diuinæ gloriæ se offerret. Quantam porrò Instituti Societatis haberet peritiam palam fecit Romæ in Comitibus generalibus Ordinis, in quibus ita toti Congregationi suam probauit prudentiam, & virtutem, vt suffragia aliquot pro Generalatu, & 20. pro munere Assistentis Germaniæ retulerit. Reuertentem Roma occupauit catarrhus, qui iti-

neris incommodis exasperatus, venam ei rupit in pectore, & post aliquot reiectiones sanguinis, materiam subministravit febri hectica, quæ sensim vitalem depaſta succum, tandem maturè munitum vitimis Ecclesiæ præsidij, & tenentem altera manu Christi effigiem, altera ardentem cerum, inter pia cum Christo colloquia transmisit cœlo, Tornaci in Domo Probationis die 17. Octobris 1646. Edidit

Incitationem ad amplexum Crucis ex libello de Imitatione Chriſti contextam. Duaci apud Balthasarem Bellerum 1628.

Endologiam morbi tempore in qua suauissimi affectus ad mulcendam quamlibet ægritudinem continentur. Duaci apud Iacobum Maireſſe 1642.

Institutionem ad mortem sanctè obeundam. Opus posthumum Leodij apud Houium 1646. in 8.

Scripsit Paraphrasim horarum Canoniarum Primæ, Tertiar, Sextæ, Nonæ, & Completorii, sed non edidit. Item

Parauerat tres quæſtiones Quodlibeticas de Luna totidem orationibus Academicis explicatas anno 1625.

I. *Sit ne Luna Orbis habitabilis, huic nostro, quem incolimus similis?*

II. *Sint ne in Luna Montes, & Cavitates, & quanto illi terrestribus excelsiores sint, hoc verò quanto profundiores?*

III. *Qualis sit Lunarum Regio? que in ea dierum, ac noctium vices? cæterarum anni tempeſtatum, quales denique essent incolæ, si qui ibi essent, seu homines, seu alia animalia? verum hæc, & alia insuper mors suppressit*

IOANNES PETRVS MAFFÆIVS natione Italus, patria Bergomas. Vir si quis alius nostro seculo Latine, Italicèque scribendi peritus. Cum Iuuenes aliquot Nobilissimos Liguriæ in Ciuitate Genuensi instituisset, & ad eloquentiam conformasset, Romam venit, & se in Probationis Dolum ad Societatis nostræ regulam formandum tradidit, anno salutis 1565. Augusti 26. ætatis circiter 30. In ea tria vota solemniter professus est, Romæ die 25. Martij 1571. vixitque vsque ad annum 1603. quo Tibure ad diem 20. Octobris obiit. Scripsit pereleganti stylo

Historiarum Indicarum Lib. XVI. Fos verit Italicè Franciscus Serdonatus 1589. in 4. & alius quispiam Hispanicè

Seleſtarum Epistolarum ex India Lib. IV. De Vita S.P.N. Loyolæ Lib. III. quæ seorsim sæpius edita, vno collecta volumine prodierunt Colonia ex officina Birckmannica per Arnoldum Mylium 1589. in fol.

Reddidit etiam Latine *Commentarium de rebus Indicis, Emanuelis Acoſte*

Epistolarum de rebus Indicis Lib. I. De rebus Japonicis Lib. V. quæ simul prodierunt hac inscriptione

Re-

Rerum à Societate Iesu in Oriente gestarum Volumen; quod post alias editiones locupletatum prodijt Colonia apud Geruinum Caleniū 1574. in 8.

Italicè verò scripsit

Vitas 13. Sanctorum Confessorum, quibus deinceps 4. alias adiecit, vt sint omnino 17. Brixia apud Vincentium Sabium 1595. & Romæ apud Zannettum 1601. in 4.

Reliquit Italicè, non edidit tamen

De Vita Gregorij XIII. Pont. Max. Lib. xiiij. & latine

Res gestas Clementis VIII. Inchoatas, atque ob hæc eum Syluester Maurolycus Lib. V. Oceani Religionum, non solum duorum Regum Sebastiani Lusitanæ, & Philippi II. Hispaniæ, sed duorum etiam Pontificum Historiographum nuncupat.

* IOANNES PETRVS PASCHALIS natione Italus, patria Capuanus, Societatem vicennis amplexus est anno sæculi voluentis 20. & votorum 4. professione se adstrinxit. Post traditas in ea humaniores litteras, Philosophiam docuit septennio, Theologiam Scholasticam biennio, Moralem annis 14 Bis rexit Collegium Capuanum, in quo nauat adhuc operam culturæ animarum. Scripsit Italicè

Compendium Historicum de Sacra Campanæ Urbis antiquitate. Neapoli typis Lucæ Antonij de Fusco 1666. in 4.

Parthenopes lacrymas morbosa contagione subactæ. Neapoli apud eundem 1667. in 4.

In Gentilitia Campanæ Urbis insignia interpretationem. Neapoli 1667. in 4.

Lectiones proprias Sanctorum pro Capuana Ciuitate, approbatas à S. Congregatione Rituum. Neapoli 1669.

IOANNES PETRVS TANIVS natione Italus, patria Romanus, admissus in Societatem Romæ anno salutis 1583. ætatis suæ 19. vota quatuor professus est. Rhetoricam docuit quinquennio, & multis annis Concionatorem egit per Italiam cum approbatione & fructu. Religiosè decessit Taurini die 16. Octobris 1615. Edidit

Indicem in Horatium, qui passim circumfertur.

Reliquit etiam Italicè sermone conscriptas

Vitas Eremitarum Moralibus observationibus illustratas, Tomis XIII. comprehensas, sed ex nondum lucem viderunt. Seruantur in Bibliotheca Doms Professæ Mediolanensis.

IOANNES PHELIPPÆVS natione Gallus, patria Andegauensis, in Societatem anno 1594. ætatis 17. ingressus est, & vota quatuor nuncupauit. Vir reconditiore doctrina, in Sanctorum Patrum, & Conciliorum lectione admodum versatus. Concionator, & Collegij Rothomagensis aliquando Rector; desijt inter mortales viuere, Parisijs die 2. Augusti 1643. Eius opera sunt

Oſeas primus inter Prophetas commentarijs

illustratus. Tomi. 1. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1636. in fol.

Commentarij in 12. Prophetas minores Tom. 4. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1633. Gallicè edidit

Traſtatum Asceticum ostendentem veram hominis felicitatem in solo Deo reperiri. Parisijs apud Ioann. Camusat 1637. in 4.

Opus Sanctorum. Parisijs apud Adrianum Taupinart 1638. in 8.

* IOANNES PHILIPPVS DE MARI-NIS patria Tabbiensis in Liguria, Ditionis Genuensis, Societati nomen dedit Romæ anno sæculi fluentis 25. ætatis suæ 17. & emensis studiorum spatij ad lucra animarum nauigauit in Indiam Orientalem anno 1638. vbi in Missione Tunchinensi 14. annis nauiter laborauit; professionem votorum 4. emisit; rexit Collegium Macaense, & à Congregatione Prouinciali electus Procurator, Romam accessit; atque inde confectis negotijs, per Lusitaniam in Iaponiæ Prouinciam cum lecta Sociorum manu renauigauit, vbi modo dum hæc scribo 1674. Præpositi Prouincialis munere fungitur. Elucubrauit dum Romæ versaretur, opus Italicè

De Missionibus Patrum Societatis Iesu Prouinciæ Iaponiæ, & particulatim in Regno Tunchinensi. Romæ typis Tinaſij 1663. in 4. Recusum Venetijs 1665. duobus tomulis in 12. Gallicè redditum Parisijs anno 1666. in 4.

IOANNES DE PINA natione Hispanus, patria Madridensis annos natus 20. Societati se addixit Compluti anno salutis 1602. & votorum 4. professionem emisit. Concionatoris munere functus est aliquot annis; Rexit Collegia Almonacense, S. Clementis, Ocaniense, Madridense, Dolum probationis Villaregiensem, & demum Prouinciam Toletanam; quam dum administraret, Comitibus Generalibus Ordinis Romæ anno 1645. interfuit. Vir fuit disciplinæ religiosæ in primis amans, & ab alijs dum præſſet, exactor sedulus. Lectionis auctorum prope incredibilis, nam quasi omnes Sanctos Patres Græcos, & Latinos à capite ad calcem perlustrauit, & excerpta ex iis, alijsque in collectanea retulit, ita vt supra centum tomos quingentorum foliorum singulos sua manu descriptos, eiusmodi collectionibus impleuerit. Demum annis grauis ad laborum mercedem ex hac vita migravit Matrili die 29. Iulij 1657. Edidit in lucem

Commentarios in Ecclesiasticum, tomis 5. in folio quorum

I. *Complectitur X. prima capita.* Lugduni per Iacobum, Andream, Matthæum Proſt. 1630.

II. *Complectitur sequentia X. capita.* Ibidem 1634.

III. *Extendit se vsque ad caput 31.* Ibidem 1640.

IV. *Explicat X. sequentia usque ad 41.* duabus partibus 1646.

V. *Prosequitur reliqua usque ad finem, bipartito etiam diuisus.* Ibidem 1648. Alia non pauca habebat Auctor hic præ manibus, nimirum

Parthenium siue de Laudibus Beatiss. Marie tomos duos

Commentarium in Ecclesiasten tomis etiam duobus

Afreticum in Regulas Societatis.

Aegyptum spoliata, quo loca difficilia Sacrae Scripturae ex Auctoribus profanis explicabantur.

Conciones Latinas in totam Quadragesimam; sed hæc molientem, & maturum cælo mors demersit.

IOANNES DE PINEDA natione Hispanus patria Hispalensis, nobili, & opulento loco natus, vix ephesus, ætatis anno XIV. expleto, salutis 1572. sæculo valedixit, & Christi vexillum secutus, Societati nostræ nomen dedit, in qua & Philosophicas litteras, & Theologicas præclare didicit, & professus est; nam Aristotelem Granatæ, priusquam per ætatem Sacerdotio posset initiari triennium, & deinceps Hispali biennium feliciter exposuit; & D. Thomam Cordubæ biennium interpretatus est, & Sacros Diuine Scripturae fontes totos 18. tum Cordubæ, tum Hispali, tum demum Matrili patefecit. Vixit autem usque ad deuceam ætatem, semper in studijs, semper bono Reipublicæ intentus; nam cum esset S. Inquisitionis Consultor designatus, in vnum ipsum fere incubuit onus vniuersum castigandi quidquid vndique adferebatur librorum. Doctrinæ eius præstantiam opera, quæ scripsit satis loquuntur; de ea Censor primæ eius lucubrationis sic ait, *Opus quod fidei nihil habet aduersum, & Ecclesie Catholicae est vtilissimum, in quo elucet magnum & felix Auctoris ingenium, stupenda eruditio, trium linguarum peritia mirabilis; varia veterum Parrum lectio, & electio rara in eruendis, explicandisque genuinis, & hac usque non auditis Iobi sensibus, inaudita fecunditas meraque dexteritas, vna cum modestia, pietate, & religione singulari.* Eminuerò floruit Pineda ab ipsa prima ætate sua usque ad vltimam, non virtute minus, quam sapientia. Paupertatem ita semper coluit, vt nihil præter suppellectilem librariam scriptori sane pernecessariam, in cubiculo vnquam habuerit. Vestitu tam vili atque attrito utebatur, vt ne Tironi quidem sit aptus, quem gerit postremum, voluissetque si suo potuisset animo indulgere, pannosus in publico incedere. Virginitatis decus quod incredibilem sui, sensuumque custodia, multa corporis maceratione, insomnia, laboribus custodiebat, integrum obtinuit. Obedientiæ studio quam semper habuit in amoribus, ætate iam annis, laboribusque fatigata, ad omne signum quo socij conuocabantur, primus accurrebat. Humanarum rerum fuit

inignis contemptor, cuius suæ virtutis lineas in toto suo Commentario in Ecclesiasten appositissime deduxit. Honores dignitatesque non indiligentius quam quærant alij, delectauit. Deferebat plurimum sententiæ aliorum, consulebatque non raro in litteraribus rebus, quarum ipse videri poterat oraculum, luuens etiam Scholasticos nostros asserens ab omnibus se aliquid condiscere. Diuinæ augendæ gloriæ, suæ actiones omnes, sua studia, suos labores impendit. In Sanctos erat religiosissime pius; quorum cum plurimorum sacra pignora secum ex Vrbe retulisset, solemnibus supplicatione curauit illa in ornatissimum exemplum inferri. In Beatissimam Virginem tenerimo fuit, ac filiali profusus affectu: cuius honori quantum studuerit, vel Hispali ipsa testis est in ea celebritate, qua Conceptus ipsius Immaculatus publicè ibi assertus est, meditabaturque extremam lucubrationem de Nominibus Matris Dei conscribere, qua laborum suorum periodum concluderet, & suæ in eam deuotionis documentum exhiberet. In proximos singulari fuit caritate, quærebatque nouos semper modos, quibus posset calamitosos mortalibus subuenire. Societatem suam vti dilexit tenerimè, ita constantissime non vna occasione propugnauit. Præfuit Domui Professæ, & Collegio, quod à fratre suo fundari curauerat Procurator; à Prouincia Bética Romæ missus est. Eū anno 1627. Religiosissimus ordo Carthusianorum in Capitulo suo Generali dato diplomate nominatim scripsit meritorum suorum participem, *Addente* (verba sunt diplomatis) *de gratia speciali vt cum obitus vestier nuntiatus fuerit, in iungantur pro anima R. P. V. Misse, orationes, aliaque pietatis opera per vniuersum Ordinem exsoluenda, sicut pro clarissimis amicis nostris facere consueuimus. Addentes etiam perpetuum anniuersarium per totum Ordinem nostrum in Calendarijs domorum singulariter describendum.* Eborensis Academia Pinedam cum illac transferret, pleno Magistratu excepit, oratione salutauit, parieti ad memoriam inscripsit. *Hic Pineda fuit.* A sacro Inquisitionis Tribunali in Hispania constitutus fuit Visitator Generalis omnium Bibliothecarum in Hispania cum potestate amplissima extrahendi ex ijs quoscunque libros iudicaret eximendos, prout conitat ex diplomate Cardinalis de Zapata Supremi Inquisitoris dato 12. Febr. 1628. Vixit vir religiosissimus annis 80. Societati 66. Decessit 6. Cal. Febru. Ann. partæ salutis 1637. Scripsit autem Pineda excellenti ingenio, magno iudicio, varia eruditione.

Commentarium in Iob. lib. 13. adiuncta singulis capitibus sua Paraphrasi, quæ & longioris Commentarij summam continet. Absoluit autem tomis 11. quorum prior lib. 6. explicat Capita 17. Matrili 1597. Posterior lib. 7. reliqua capita 27. 1601. ij. subinde Coloniae Venetijs alibi simul recusi sunt.

Salomonem prænium ad Commentarios sci-

scilicet suos in Salomonem, siue de rebus Salomonis Regis lib. 8.

Commentarium in Ecclesiasten lib. 1. tomis 11. distinctum Antuerpiæ, apud Ioannem, & Petrum Bellores 1620 in fol.

Prælectionem Item Sacram in Cantica, qua nomine Theologici Gymnasij excepit Cardinalem de Queua Archiepiscopum Hispalensem, cum Collegium nostrum inuiseret

Sermonem de Immaculata Conceptione. B. M. Virginis

Aduertentias ad priuilegium xi. Ioannis I. Regis Aragonum

Responsa ad quorundam aduersus has aduertentias obtreccionem. Scripsit præterea Hispanicè

Memoriale Sanctitatis, & virtutum Ferdinandi III. Regis Primi Castellæ, & Legionis: pro quo Philippus IV. Hispaniarum Rex proprijs illi litteris gratias egit, designauitque Pinedam Oratorem suum ad Summum Pontificem, vt eiusdem Regis Canonizationem procuraret, nisi ætas, & alia priuata incommoda obstitissent.

Sermonem habitum ad Ministros Iustitiæ.

Orationem Funebrem dictam. Hispali in Anglorum Seminario ad Exequias D. Luissæ de Caruaial defunctæ Londini anno salutis 1614.

De C. Pliny loco inter eruditos controuerso ex lib. 7. cap. 50. Atque etiam morbus est aliquis per sapientiam mori. Et alia minutiora in gratiam amicorum concepta. Denique iussu S. Inquisitionis digessit incredibili diligentia, & labore.

Indicem expurgatorium librorum. Opus vastæ molis, auctoritate eiusdem S. Officii vulgarum semel atque iterum auctum, quem illi laborem Eminentissimus Cardinalis Antonius Zapata Supremus fidei Censor in Hispania, suo totiusque Sancti Tribunalis nomine gratulatus est per accuratam Epistolam.

Reliquit denique posthumum nec omnino expositum opus hoc titulo.

Instrumentum Domus Sapientie, seu Sacraeque, ac variae supellex, Sanctis Scripturis apparandis, adornandis, instruendis, pro dignitate tractandis necessaria lib. 14. exposita.

IOANNES PLAZA natione Hispanus, patria ex Oppido Methymna Celi, natus honestis parentibus anno 1527. studiorum causa missus Complutum, in curriculo liberalium Artium, non vulgaria dedit ingenij, & doctrinæ documenta. Sed quod caput est, iam tunc in puero ea se prodiderunt seuerioris animi signa, quæ studiorum, & contubernij Socios in sui admirationem conuerterent, & à procaci verborum licentia deterrent. Ob id etiam carus in paucis fuit Bartholomæo de Torres postea Episcopo Canariensi, qui in celebri Gymnasio Seguntino magna sapientiæ fama Theologiam profitebatur, cuius audiendi causa, peracto Philosophiæ curriculo, se-

dem studiorum Seguntum Plaza transfulerat. Magna Collegij opportunitate, & Doctoris eruditione singulari mirum quantum in Theologia profecerit. Sub finem studiorum iam optimo adolescenti æterna meditante, de eligendo necessario vitæ genere sollicitudo incesserat. Sed tandem hebdomadariae vacationis die cæteris Collegij alumnis ad rusticandum dispellationibus in eam deliberationem totus incumberet. Multa ergo dubia & incerta mente cogitanti, atque ex fenestra liberiore Cælorum aspectu perfruente, ingens lacrymarum vis ex interna quadam, & insolita animi voluptate repente suboritur: inde tacito quodam monito, instinctuque Diuino animum ad Societatem ineundam vehementer impelli agnouit. Pius adolescens Diuinæ voluntatis nutu, nuntio rebus humanis spontè remisso, non multo post nomen Societati dedit. Sed qui studio homilitatis Doctoratus insigne recusauerat, cogendus fuit Sociorum imperio, vt in ipso pene aditu Religionis Doctoralem Theologiæ apicem susciperet. Societatem Compluti ingressus anno 1553. ætatis suæ 26. iam Sacerdotio initiatus, tantam breui assuetus est spiritualium rerum cognitionem, vt nondum exacto biennio probationis, Tironibus Cordubæ præpositus, Magistrum agere cœperit: breuique tantum in ea tractatione animorum promouit, vt ab ipsis etiam Moderatoribus confuleretur; & saluberrima quædam ipse instituta procuderit, quæ postmodum Societas vniuersa recepit, & Tironibus, & eorum Magistris custodienda præcepit. Anno 1557. à S. Francisco Borgia ad quatuor votorum professionem vocatus est, & vertente anno ab eodem pro se Romam missus, vt subrogando Præposito Generali cum iure suffragij adesset: Ab Vrbe redux Granatensi Collegio datus est primò Rector, tum Superintendens, tenuitque eos Magistratus annos circiter 12. Dein Prouincialis munere perfunctus in Prouincia Bética, Visitator in Peruanam anno 1574. missus est, multisque in ea rebus ex Societatis disciplina præclare gestis eodem munere Mexicum destinatus est. Deinde continuato labore Prouincialis Officium, multa Nostrorum pariter, atque Externorum utilitate sustinuit ad annum usque 1585. ex quo Magistratibus abdicatis, rerum spiritualium tractationi in Collegio Mexicano se totum impendit. Ita se verò Rectorum potestati permisit, vt omnem sui curam in eosdem proiecisse videretur. Tres integros annos antequam è vita discederet, prostratus articulorum doloribus iacuit perpetuò affixus lecto, nec leuiter tractari poterat sine magna doloris amplificatione. Ferebat ipse omnia æquissimo animo, & quando acerbissimus erat morsus doloris, sublatis incætam oculis. *Tu Domine, aiebat, Tu verbera iniunge, ego interim Miserrere percurram.* Et quidem tantis illum incommodis Diuina

Maiestas exercuit, vt merito à multis dicere-
tur Societati donatus, vt posteris daretur ex-
plum patientiæ. Hoc autem tempore nihil in-
feruandis Ecclesiæ præceptis de sua pristina
seueritate remisit. Horariæ certe precationis
pensum, etiam ad vertenda folia alienis ma-
nibus indigeret, ita perseueranter exsoluit, vt
ex minoribus horis quædam memoriter reci-
tare auditus est die, qua sacro vnctus est oleo.
Tandem victus morbis, Sabbato circa mediam
noctem illius diei, qui S. I. homæ Apostolo Sa-
cer fuerat, e vita Mexici discessit, anno salutis
1602. ætatis 75. in ita Societatis 49. & profes-
sionis 44. Mexicanæ peregrinationis 26. Simu-
latque vulgatus eius obitus est, multitudo con-
currit sanctimoniam viri fama excita; nec satis
habebant rosaria applicuisse ori, impresisse
oscula manibus, sed in frustra & præsemina
conuolarunt nomine Reliquiarum. Octauo die
repetitis à Congregatione Clericorum ho-
noribus exequiarum, vitæ sanctimoniam ip-
sius duo panegyristæ multis laudibus extule-
runt. Plura de viri laudatissimi virtutibus ali-
bi erit proferendi locus. Concinnauit Conci-
lii Prouincialis Mexicani iussu

*Catechismum, quo rudimenta Christiana
religionis teneræ ætati traderentur.*

*Tractatus quosdam alios impense laudatos
Edidit, quorum adhuc argumentum non
comperi*

IOANNES POLANCVS natione Hi-
spanus, patria Burgensis; Humanioribus lit-
teris excultus, & Philosophicis etiam disci-
plinis in Parisiensi Academia eruditus, Ro-
mam venit, vbi Scriptor (vt vocant) Aposto-
licus factus, in ipso iuuentutis flore; ab Iaco-
bo Laynio exercitationibus spiritus formatus,
animum appulit ad nostram Societatem anno
salutis 1541. Deinde Patavi S. Theologiæ de-
dit operam magno ingenio, graui iudicio,
labore assiduo, quibus præsidij eò euasit, vt
à graui illius sæculi scriptore Guilielmo Ey-
fengrein in Catalogo Testium veritatis ad
A.C. 1560. ex merito appelletur. *Vir doctri-
na, & eloquentia clarus, Orator facundus, Phi-
losophus grauis, Sacrarumque litterarum scientia
nemini secundus.* Postea Romam à S. P. No-
stro Ignatio reuocatus, post magnam Bono-
niæ, atque in Etruria factam frugem animo-
rum, omnium per 9. annos consiliorum,
actionum, totius denique gubernationis præ-
cipuus Minister illius, atque adiutor fuit. Et
cum esset publicus Societatis Secretarius, cui
omnia committebantur arcana, concionibus,
sacrisque lectionibus simul operam dabat;
idemque, & Christianæ Doctrinæ, & Procu-
ratoris Generalis officium administrabat; nec
tamen à Culina, triclinique muneribus erat
immunis. Anno 1549. Sacra Annunciarionis
Angelicæ die, gradum ad Solemnem quatuor
votorum professionem fecit Romæ; Eique
Ignatius, cum secessum à negotijs aliquem sub
extremam vitæ spectaret, administrationem So-

cietatis pene vni permittit. Sancto viro in cœ-
lum sublato apud Iacobum Lainium (cuius
etiam pro Hispaniæ Prouincijs Assistentis fuit,
& Admonitor, & Secretarius, vnaque diu
Generalis Procurator; quicum etiam profes-
tus in Gallias anno 1561. publice Parisijs
cum Sectariorum primarijs disputauit, & cum
eodem mox Tridentum progressus, inter
Theologos peregit sententiam, tam docta,
& grauius culta oratione, vt ex merito ferret
approbationem; cum dicerent vulgò, ea de-
mum dignitate, ac maiestate summas, ac di-
uinissimas res tractari æquum esse, & apud
S. Franciscum Borgiam, qui proximè in Ge-
neralatu Lainio successerat, eundem locum
tenuit. In gubernanda namque Societate illi
Ioanne Polanco plus utebantur nemine. Ille
à secretis erat; ille omnium litteris, & con-
sultationibus respondebat, ille negotiorum,
ille vel rei familiaris curam gerebat; vt vnus
omnium ferè obire officia, & suis humeris
vniuersam quodammodo Societatem sustinere
videretur, exquisita obedientia, diligentia sin-
gulari, rara patientia, atque modestia. Illud
præterea sæpenumero non absque admira-
tione animaduertimus, in ipso maximarum
occupationum concursu, eundem semper vul-
tum, eandem semper in Ioanne Polanco fron-
tem fuisse. Post obitum S. Patris Francisci
Borgiæ factus est Vicarius Generalis, præfuit-
que Congregationi Generali, qua Pater Eue-
rardus Mercurianus Præpositus creatus est, à
quo missus in Siciliam, vt Prouinciam illam
visitaret, suo munere egregiè perfunctus Ro-
mam redijt: vbi haud multò post ex morbo
decubuit, & optimè de Societate atque adeo
de vniuersa Ecclesia meritis, sexagenario ma-
ior e vita decessit die 21. Decembris anno sa-
lutis 1577. Scripsit libellos pios, atque erudi-
tos

*Breue directorium ad Confessarij, & Confi-
tentis munus rectè obeundum, quod anno 1554.
primum editum, sæpius deinde multis in locis
recusum fuit, Italicè redditum à Ioanne Ma-
ria Tartia prodijt Venetijs apud Damianum
Zenarum 1579.*

*Doctrinam Christianam, Italicè Venetijs
per Franciscum Pampazzettum 1570. in 16.*

*Methodum ad eos adiuuandos, qui moriun-
tur. Burgis apud Iuntas 1578.*

*De septem Peccatis Mortalibus
De Humilitate item paulò ante mortem
aptissime, ac luculenter Scripsit.*

Existat quoque inter opuscula pro Sodali-
tate B. Virginis, eius *De modo orandi, &
psallendi cum fructu*, libellus, vt Auctor est
Antonius Possuinus in Apparatu Sacro

*Constitutiones Societatis Iesu à S. P. N.
Ignatio Hispanice conscriptas Polancus latinas
fecit, quam versionem probauit Congregatio I.
generalis, atque imprimi mandauit*

*Industrias etiam quasdam edidit manda-
to, & ductu S. P. N. Ignatij, ad usum Doctri-
namque*

*namque Operariorum nostrorum, qui in Missio-
nibus versantur, vt refert Bernardus de An-
gelis, in Præfatione ad industrias P. Claudij
Aquaiuiæ.*

Scripsit præterea Tractatum sanè præ-
clarum, quem existimo non vidisse lucem, hoc
titulo

*Industria ad Vitam secundum triplicem
conatum, Ad Deum eundi, ad nostra exeundi, ad
Deum redeundi.*

Scriptum reliquit etiam latinè *Chronicon
breue, seu Synopsis rerum gestarum Societatis
Iesu ab initio vsque ad annum 1549. in 8. Item*

*Historie Societatis ab illo anno 1549. vsq;
ad obitum S. P. Ignatij anno 1576. tomos 3. in
folio, qui Romæ in Societatis Archiuo inter
Mss. asseruantur*

IOANNES PRÆPOSITVS natione
Belga, patria Atrebas, vir egregiè doctus, &
vastæ mentis in pusillo, nec optimè tornato
corpufculo. Quadriennio Philosophiam Du-
aci docuit; Theologiam Scholasticam totis 16.
annis, partim Louanij, partim Duaci profes-
sus; atque hic Studiorum quoque gessit præfe-
cturam, Doctor iam antea Theologiæ creatus.
Inde Romam euocatus aliquot annis Censor,
seu Reuisor Librorum nostrorum, cum alijs
Præpositi Generalis Theologis fuit. Reuersus
postliminio in Belgium, dum ad scriptionem
totus incumbit, Montibus Hannoniæ die 8.
Iunij anno salutis 1634. vitam finiuit, ætatis
63. Societatis aditæ 42. emissæ professionis
quatuor votorum 25. Vir fuit plane insignis,
& tam fama doctrinæ, solertia, librisque in-
publicum datis, quam studio paupertatis, Su-
periorum cultu, Institutique obseruantia præ-
clarus. Dum Sacramentis ad extremam lu-
ctam armaretur, Deum in Hostia Sacra coram
testatus in hæc verba, plenus lacrymarum
erupit: Domine Iesu, si quid vnquam docui,
si quid scripsi, quod Ecclesiæ tuæ ex vsu, &
commodo esse possit, paratissimus sum id om-
ne meo sanguine consignare; si quid autem
hæreticum, reuoco, si quid erroneum, teme-
rarium, vanum, mordax, aut imprudens dixi,
totum id reuoco, iterumque reuoco. Edidit

*Commentaria in Tertiam partem S. Tho-
mæ, de Incarnatione Verbi Diuini, Sacramentis,
& Censuris tom. 1. Duaci apud Gerardum Pat-
tè 1629. in fol. Item*

*In primam Partem S. Thomæ de Deo vno,
& trino, de Angelis, & Operibus sex dierum
tom. 1. Typis ijsdem Pattè 1631. in fol.*

Denique in Primam secundæ S. Thomæ.

* IOANNES PRICIUS natione Anglus,
patria Cestriensis, Societatem amplexus Hi-
spali anno seculari 1600. ætatis suæ 21. vota
quatuor solemniter nuncupauit. Vir egregiè do-
ctus Philosophiam, & Theologiam professus
est Vallisoleti, & Louanij. Vincam Angli-
canam multis annis laudabiliter excoluit, &
ad Ecclesiæ Catholicæ gremium plurimos re-
duxit: Religiosæ Disciplinæ amator, & cu-

stos, & propter amabilem morum suauitatem,
omnibus quibuscum vixit carus. Excessit ex
hac vita in Anglia die 27. Februarij 1645.
Edidit Anglicè tacito suo nomine

*Anti-Mortonum, siue Apologiam contra
Thomam Mortonum Pseudo-Episcopum Dunel-
mensem 1640. in 4.*

IOANNES RAMIREZ natione Belga,
patria Traiectensis ad Mosam, natus anno sa-
lutis 1595. Societatem iniijt 1613. Docuit hu-
maniores litteras, & multis annis ad populum
pro concione dixit, spiritualis Coadiutoris in
gradu constitutus. Mortalitem exiit Alofti
die 28. Aprilis 1640. Euulgauit

*Septem Exercitia cum nonnullis pijs Opu-
sculis. Louanij*

IOANNES RAPHAEL COBENZL
natione Germanus vel certè Italus, gente
Carnus ex illustri Baronum familia, iuuenis
in Societate se recepit, in qua optimis disci-
plinis instructus, Philosophiam triennio, Theo-
logiam tum Moralem, tum Scholasticam octen-
nio docuit, vtriusque facultatis Doctoratu in-
signitus. Collegium Clagenfurtense primum,
innox etiam Græcense cum laude Rector gu-
bernauit, vti & Domum Professam Viennen-
sem, primus ab eius institutione Præpositus;
quam suo etiam obitu funestauit, nam acutissi-
mis calculi doloribus oppressus, cum iam an-
tea iisdem sæpè cruciatus fuisset, & aliquando
fuisset ab ijs ereptus, inuocato in opem B. P.
Francisco Borgia, cuius ipse erat obseruan-
tissimus, demum victus extinctusque est, Vien-
næ die 28. Ianuarij anni salutis 1627. ætatis 55.
Religionis 34. emissæ professionis 4. votorum 27.
Vir fuit non sapientia dumtaxat, quam in illo
sæpè Vienneses Academici sunt admirati, &
gubernandi peritia, atque alijs naturæ dori-
bus: sed præclaris etiam virtutibus ornatissi-
mus. Multa illi in Deum, diuinæque res pie-
tas fuit, & sensus tenerimus. Tempus ante
meridianum pene ex integro illi dicarat. Con-
suetæ cæteris hora orationi impensa sacrificaba-
tur, tum duobus alijs intererat sacrificantibus.
Præter pensum Canonicum, quotidie duplex
aliud recitabat officium secundum Breuiarij
Romani ritus, de Venerabili Eucharistia, vel
de Spiritu Sancto alterum, alterum de S. Bar-
bara, cuius honori erat addictissimus. Tem-
plum, atque aram imprimis principem ad dies
celebriores ipsemet exornabat, indefessus ad
multas horas multitudini diuinam escam por-
rigebat, quo studio se mirifice delectari aie-
bat. Prima semper illi cura fuit, ne quid ædi-
Sacrae deesset, non mundities, non ornatus,
non aptissimi Ministri. Et his quidem cum
per dies solemniores diutius solito ad laborem
incubissent, ipse ad mensam ministrabat;
Domi quietem, & silentium colebat plurimum;
foris conuersationem humilitate, modestia,
prudencia temperabat. Externorum consue-
tudinem, Magnatum imprimis, religiosæ tran-
quillitatis gratia declinabat, & dissimulabat
quoad

quoad posset sui generis claritatem. Egregium sui contemptum, vel hoc vno facinore declarauit. Roma redux à Procuratore pro sua Prouincia, ipso Natali Domini die, hora ante meridiem nona, inuectus est Goritiam per medios suos populares, & agnatos, carro pagano, qui farcinulas vehebat, ceu triumphabundus infidens, vno sui deprimendi studio ductus. Inde cum in Sororia do no diuertisset, equi ferocientis calce læsus in pede, merito id sibi dicebat euenisse, nec dum satis suorum amori mortuo. Paupertatis amator erat eximius, eamque volebat in victu, atque in rebus omnibus elucere, ita tamen ne quid suis pateretur rerum deesse necessariarum, & in iis, quæ per leges Societatis extra ordinem concederentur, splendidus appareret. Ipse sibi ne in morbis quidem acutissimis permittebat eximium quidquam, communi mensæ modo contentus: si cuius esu edulij suo morbo prohibebatur, aliud tamen nullum eius loco admittebat. In ægros cæteros, atque inhospites, magna amoris significatione munificus erat, & largus. Societatem vehementer amabat eiusque institutorum, atque omnis Religiosæ disciplinæ tenacissimus erat, ad quam omni ope tuendam, promouendamque, quâ beneficentia, quâ medijs acrioribus, uti res ferebat connitebatur. Proceribus vtriusque Reipublicæ carus fuit, & pretiosus. Opinio probitatis, atque adeo sanctitatis eius, multum inde roborata est, quod mox ab obitu suo luce multa perfusus absenti procul Nostro cuidam ad multa milliaria spectabilis apparuit clara die semel iterumque hilari vultu aspectuque amabili, cum viatorio scipione, petasatus, tamquam accinctus ad iter, cumque euauisset ex oculis, miram dulcedinem, voluptatemque in animo illius post se reliquit. Scripsit

Epistolam Velitationem in Triumuiros Augustanæ confessionis verbi Ministros Ioannem Schnellzick, Simonem Mannum, & Bartholomæum Rulichium. An ex Fide, quæ nihil recipiat quod scriptum non sit, probari possit Baptismus sub consueta forma verborum administratum esse verum, & legitimum Christi Baptismus. Olomucij typis Georgij Handelij 1615. in 4.

Librum in Concionem Simonis Mann, quam habuit 5. Nouembris anno 1615. De Norma Fidei, & religionis. Olomucij typis Pauli Schramnsij 1617. in 4.

IOANNES REBELLVS Ferdinandi frater, natione Lusitanus, patria ex oppido Prato diocesis Lamecenfis puer 15. tantum annos natus Societatem nostram expetiuit, & complexus est 21. Iunij anno salutis 1558. Is ad omnem se virtutum disciplinam mirum in modum exercuit; oratione excelluit, præstitit mortificatione, caritate erga proximum fuit admirabili; Itaque totos ipsos pene 44. annos, quos in Societate vixit, audiendis

confessionibus, concione commouendis populis ad pietatem, Congregationibus instituendis sanctè vtiliterque traduxit. Animum, quæ in Purgatorio culparum suarum pœnas exsoluunt, assiduus atque pius auxiliator fuit. Dominicæ passionis perpetuus meditator; Beatissimæ Virginis Mariæ addictissimus feruus, in cuius patrocinio acquiescebat; in eaque colenda, laudibusque prædicanda multus erat. Illi siquidem acceptum retulit, quod totis 30. annis nullum stimulum libidinis sensisset. Ex quo populos maxime hortabatur, vt pijs precibus, ieiunijs, elemosynisque defunctorum in Christo animas à Purgatorij acerbissimis cruciatibus liberarent, & Christi Saluatoris in Cruce affixi memoriam perpetuò retinerent, & ad Sacratissimam Virginem, tamquam ad portum, siue aspirante, siue restante fortuna confugerent. Et vbiicumque locorum poterat Sodalitates piorum hominum, ad hæc tria præstanda instituit, & legibus informauit. Itaque eius opera pietas, orationis studium, & in Deiparam deuotio in Lusitaniam mirificè est propagata. Sui despicientiam, & gloriæ popularis contemptum heroico plane facinore iam inde à primo Religionis tirocinio stabilivit; ratus enim omnibus id solemne esse, quibus aperitur Societas, cubicularem lectulum in Collegium deferri iussit. At increpitus à Rectore, iussusque suis eum humeris domum referre, antequam admitteretur, paruit illico, & baiuli in morem ceruicæ subiit onus, frequentibusque vijs reportauit alijs existens spectaculo, alijs ludibrio, nonnullis ad rerum humanarum despicientiam incitamento. Dum vixit, flagellatione in singulos dies vsus est interdum non incruentus; adeo, vt illi subducenda fuerint flagella, aculeatis conferta hamulis, quibus se acrius quam ferendo erat, vlcerebat. In Collegio Ebo- rensi, intempesta nocte dormientibus cæteris, ipse sine ad collum alligato, & pœnitentium amictu indutus, per scalam lapideam tribus, & viginti gradibus constantem, factus sibimet carnifex ascendebat, se ipsum flagris in singulis gradibus excrucians, dicensque more Præconum, qui reos mortis præcedere solent: Supplicium, quod Dominus Iesus Ioanni Rebello infligi iubet ob commissâ ab eo scelera multa. Spiritualia exercitia omnia, Orationis, psalmodiæ, examinis Conscientiæ, & quæcumque alia, eximia in Deum reuerentia, vel in ætate prouecta, morbisque attrita flexis semper genibus, compositoque ad omnem modestiam corpore obibat. Moriturus constantiæ exemplo fuit. Nam cum illi crus fæde extumescens perstringendum esset ære candenti, cæsimumque, ac punctim lancinandum, ne herpetis vitium in reliquum corpus proserperet, dari sibi postulauit in manus Christi morientis simulachrum, ab illius amplexu doloris solatia petiturus; cui affixus, & inherens ferri, flammæque cruciamenta fortiter tolerauit,

lerauit, sic exercitum probatumque mors sustulit, atque ad beatam vitam, vt speramus transtulit, Eboræ 14. Iulij anno salutis 1602. ætatis 60. Professionis quatuor votorum 20. Scripsit Librum Hispanicè

De Rosario (sic enim vocant) B. Virginis Mariæ. Eboræ typis Emmanuelis Lyrani 1599. in 8. Item

Dialogos duos de eadem B. Virgine Commentarios ad Doctrinam Christianam Tractatum de Vita Christi. Vlyssipone typis Franc. Lyra 1600. in folio

Alia præterea multa scripsit, quæ lucem non aspexerunt

IOANNES RENAVIDIANVS natione Gallus, patria Briuensis diocesis Lemoicensis anno 1588. ætatis 17. in Societatem ingressus, vota quatuor emisit. Magister fuit Nouitiorum, Rector Collegiorum Petrocoricensis, Pictauiensis, Burdigalensis, Palensis, Rupellensis, & Prouincialis. Electus postea a Comitibus Prouinciæ interfuit Congregationi Generali Octauæ Romæ. Austerus valde, & asper in se ipsum, etiam cum Prouinciam regebat, pedes illam, & sæpe cilicio indutus obibat. In diuersis licet fessus, & madibus in genua se abiciebat ad horas Canonicas recitandas. Abrupto somno surgebat ad Diuinum Officium, & longa quotidie verberatione, flagris ferreis, aut æreis immitissimè se cædebat. Somnus illi breuis, & in palea, vel asere nudo captus. Oratio longa, & frequens, & ferè semper de genibus. Multa narrantur de illo, & mira supra naturæ vires, & quasi cælitus ab illo impetrata, quæ non sunt huius loci. Vti vixerat sanctè obiit Burdigalæ, calendis Augusti 1646. Scripsit librum cui titulus

Affectus anime deuota, ex Psalmodia Davidica deprompti. Coloniae apud Ioannem Crithium 1607. in 12. Prodiit prius tacito Auctoris nomine Lugduni per Horatium Cardon 1606. in 12. Item

Promptuarium prædicabile in quo Diuina incentiua piorum affectuum è Sacris Litteris colliguntur. Augustoriti Pistonum per Anton: Mesnier anno, vt apparet in calce libri 1610. in 8. Præfert autem nomen Ioannis Theophili Francopolitæ

IOANNES RHETIVS natione Germanus, patria Colonienfis ex familia patritia Consulari, Romam anno salutis 1554. profectus est iuuenis, viuentè adhuc S. P. N. Ignatio. Deinde in Collegio Romano excultus, & grauioribus disciplinis eruditus, rediit in patriam, vbi anno 1557. noui Collegij Regens constitutus, Oratoricæ tum facultatis potissimum professione, post etiam emissa professione votorum quatuor, Theologiæ explicatione illud illustrauit. Inde ad primordia Treuirensis, Moguntinique stabilienda Collegij per interualla excurrit, & concionibus populum vehementer inflammavit ad pietatem, & tum

singulari animi modestia, & lenitate, tum exquisita solidaque doctrina, hæreticorum conatus repressit, multumque Catholicæ Religionis attulit adiumenti. Denique, tum in patria, tum apud Exteros Principes egregie meritus, vbiue se, & semper fortissimè aduersariorum conatibus obiecit, illorumque occulta, & perniciosissima consilia inuestigauit, patefecit, & vt dissiparentur, effecit. Sic vir maxime religiosus, ac pius ab Gerardo Deschto Kempensi infano, miserabili casu Colonia in ipso Collegio interfectus est, die 26. Octobris anno salutis 1574. vnâ cum P. Leonardo Kessho, & P. Nicolao Fabro tanto Ciuitatis vniuersæ mærore, ac luctu, vt cum ipso Sanctorum Apostolorum Simonis, & Iudæ festo die, solempni pompa, Vniuersitate, Clero, & Reip. Proceribus, cum incredibili populi frequentia in funera prodeuntibus terræ mandarentur, videre esset alios multis lacrymis, suspirijs, atque gemitibus suum declarare dolorem, alios præ mæroris impotentia animi deliquium pari, alios edere vlulatus, & lamentabiles voces, quibus tam præstantia Ecclesiæ lumina, summosque sibi ereptos viros funesta vnus manu descebant. Scripsit Ioannes Rhetius Manutiana Scholia secutus, suppresso suo nomine

Observationes in Librum I. Epistolarum M. Tullij Ciceronis ad T. Pomponium Atticum.

IOANNES RHO Iacobi Frater (de quo supra egimus, natione Italus patria Mediolanensis, vir culti ingenii, & rara facundia, latine, Italiceque, natus anno salutis 1590. Societatem amplexus est, sæculi vertentis 4. & vota 4. professus est 1622. Ab ipso Tirocinio superioris disciplinæ tenorem arripuit, quem per omnem deinde vitam vsque ad vltimam ætatem constantissimè retinuit. Dum Philosophiæ adhuc operam nauaret, tantam inter coetaneos eloquentiæ laudem est consecutus, vt primus è Societate, non dum Sacerdos, ad tradendam publicè Rhetoricam in Braydensi Collegio Mediolani fuerit adscitus. Salutis animarum & spargendi pro Christo sanguinis cupidissimus, sæpius summo ardore institit apud Præpositum Generalem Mutium Vitellescum pro Missione Indica; sed visus est vtilior futurus Italiæ, quam obeundo suis facris concionibus excoleret; & functus nauiter est eo munere 37. annorum spatio, ead dicendi copia, eruditione, & eloquentiæ fama, vt paucos sua ætate habuerit sibi pares. In eo etiam vel maxime laudandus, quod in tot itinerum, studiorum, atque ætatis incommodis, nihil sibi vnquam à Religiosa paupertate, aut communi vita aliorum indulserit, aut vnum locum præ alio expetiuerit, sed Superiorum curæ atque arbitrio quocumque placeret mittere ad prædicandum, se totum permissit; Societatis institutum tenerrimè dilexit, eamque à commentitijs, aliquorum fabulis egregie suo

quo stylo vindicauit, In decliui ætate admodum regimini, gubernauit primò Domum Professam Mediolani, postea Prouincias Romanam, & Neapolitanam, magna ubique commendatione prudentiæ, & caritatis. Electus etiam est à Prouincia Mediolanensi, vt Congregationi Generali octauæ interesset cum iure suffragij. Tandem laboribus, & annis confectus, post trimestrem morbum multarum virtutum exercitatione toleratum, vitam sanctè conclusit, quam puram ab omni grauiori sabbè, & Virginem à Baptismo accuratissimè seruauerat, prout varijs non leuibus argumentis creditum est. Contigit id Romæ die 10. Septembris 1662. Edidit Italicè

Exameronem, siue Orationes Sacras super Operibus sex dierum Creationis mundi. Venetijs apud Babam 1651. in 4.

Sabbatha Templi Iesu Romæ, siue Exemplorum de B. Virgine Maria Centuriam primam. Romæ typis Ignatii de Lazariis 1655. in 4.

Exemplorum de B. Virgine Centuriam II. Ibidem 1656. in 4.

De S. Eucharistia Orationes 30. Romæ typis ipsidem 1657. in 4.

Quadragesimale I. Concionum ex quatuor ab ipso compositis, & prælo paratis. Venetijs apud Babam 1652. in 4.

Quadragesimale II. Concionum. Mediolani apud Hæred. Ghisolfi 1670. in 4.

Orationes 10. diuersis in locis, & annis habitas postea in vnum volumen collectas cum Dissertatione de anno Sæculari. Bononiæ 1647. in 12.

Orationes Sacras supra Diuinam Scripturam, Partem III. De Patriarchis Veteris Testamenti. Mediolani apud Hæredes Ghisolfi 1672. in 4.

Vitam S. Lidani Abbatis Protectoris Setiæ. Romæ typis Cameræ Apostolicæ anno 1641. in 4.

Actuum, & Affectuum virtutum Centuriam I. De Caritate. Centuriam II. De Fide. Romæ typis Corbelletti 1644. in 24.

Centuriam III. De Spe. Mediolani 1645. in 24.

Centuriam IV. De Patientia. Ibidem 1667. in 24.

Centuriam V. De Passione Christi. Ibidem 1641. in 24.

Centuriam affectuum erga S. Eucharistiam. Ibidem 1656. in 24.

Centuriam affectuum erga B. Virginem. Romæ 1658. in 24.

Martyrium trium Beatorum è Societate Iesu Pauli, Ioannis, & Iacobi Iaponum Crucifixorum. Sub nomine Iosephi Bufoni. Florentiæ apud Simonem Ciottum 1628. in 8.

Latinè edidit

Dissertationem de Anno Sæculari Societatis Iesu. Romæ typis Corbelletti 1639. in 4.

Interrogationes Apologeticas pro Societate ad Ioannem Baptistam Castaldum de S. Ignatio.

Lugduni apud Petrum Proft 1641. in 4.

Achatem ad B. Constantinum Caetanum, pro S. Ignatio, & Societate Iesu. Lugduni apud Philippum Borde 1644. in 4. Prohibitus est hic liber à Sac. Congreg. Indicis.

Varias virtutum Historias libris septem. Lugduni apud Hæredes Petri Proft 1644. in 4.

De Passione Domini cogitationes varias, siue Discursus in totam Passionem Christi in 4. sine nota loci vel temporis impressionis.

Elogium Ferdinando II. Austriaco Romanorum Imperatori verè Pio, verè Maximo. Romæ typis Francisci Corbelletti, deinde Viennæ Austriæ typis Michaelis Rictij vtrouque anno eodem 1634.

Multa alia meditabatur, quæ mors præcidit. Sub prælo iam pridem est

Quadragesimale tertium. Mediolani apud Carolum Andream Romencolum &

Pars quarta lectionum supra libros Regum. Ibidem apud Federicum Agnellum.

IOANNES DE RIBERA origine Hispanus, natus in Americæ Prouincia, quæ Noua Hispania dicitur. Is cum consanguineæ cuiusdam suæ speciosissimæ formam vidisset morte repente tam defædatam, vt nemo ad eius aspectum non exhorresceret, ita commotus est, vt meditabundus abscerferit, illudque sibi identidem occinens, *fallax gratia, & vana est pulchritudo* animum ad Societatem nostram conuerterit annos dumtaxat 17, natus. In Philippinas inde missus, Theologiam ibi tum Moralem, tum Scholasticam professus est; & Manilense Collegium Rector gubernauit. Reuocatus diu multumque à suis in Americam est, non importunis modo precibus, sed extortis etiam à Præposito Generali ternis ad id Epistolis; ille tamen nunquam adduci potuit, vt rediret in Patriam, ne suo exemplo similem alij reditum in Europam, aut vnde, vnde venissent molierentur. Vir fuit cum in omni Theologia, tum verò in Morali longe doctissimus, cuius vnus responsis, tamquam oraculis Principes, Prælatique mox quiescebant. Tanta prudentia, & agendi dexterritate, vt vnus ipse visus sit omnium esse apertissimus, qui nauigaret ad Lusitanos in Indiam, & difficillimo tempore atque arctissimis rebus illorum exposceret auxilia, sine quibus eæ Insulæ retineri non poterant, confecitque negotium spe, ac voto felicius, si frui licuisset quatuor rostratis nauibus exoratis. Fructus earum haud alius fuit, quam, vt summam Riberæ constantiam, animique magnitudinem ostenderent, cum eas, vidit siccis oculis in Aurea Cherfoneto ab Hollandis inflammari. Ab ea nauigatione difficillima redux, multis deinceps grauibique morbis diuexatus est, quos incredibili patientia tolerauit. Floruerunt in eo mirificè virtutes omnes, humilitas imprimis, qua vir tanti nominis, atque existimationis infra omnes se dimittebat. Superic

rum de quouis errato suo monitiones, ceu perfectas à Deo submississime excipiebat: Indos, ac mancipia vilissima prouocabat ad se miracomitate, atque eximia caritate complectebatur, si quid in suos, illi Dominos peccassent ad ipsum, veniæ impetrandæ causa, perfugiebant. Aliorum promptè sequebatur consilia, licet esset ipse doctissimus, crebròque illud vsurpabat, *Ibi salus, vbi multa consilia.* Nul- lum vnquam, vel tum cum alijs præfesset cum imperio, Socij famuliue ministerium ad cubi- culi, vel alios vsus admisit. Concionatorem Augustiniani Ordinis, qui læsum ab alio Riberæ nomen pro concione, parabat ipse pro concione defendere, obtestatus est enixè ne faceret. Adeò sui honoris parum erat sollicitus. Orandi studio tenebatur impensè, obibatque eas mentis exercitationes medio in con- clauis stans rectus, aut genibus flexis ne quis sopor obreperet. Sæpe noctes in oratione, & lacrymis ducebat; & cum eas per morbi molestias haberet infomnes, consueta tamen cæ- teris hora è strato ad orandum surgebat. Sem- per illi mens erat in Deum erecta, cum inter- rim se accusaret neglecti temporis, quod illi per morbos suppeteret ad contemplationem. Longos sæpe ductus in ea trahebat quietissimæ vnionis cum Deo, illud identidem expers fe- rè ratiocinationis, vsurpans, *Domine quid me vis facere?* Humanissima sua facilitate adde- bat animum omnibus se quaquà de re conue- niendi; nec vlli quidquam negabat eorum, quæ præstare posset. Coadiutores, tum tem- porales, tum spirituales singulari beneuo- lentia complectebatur, redeuntibus peregre omni caritatis obsequio occurrebat. Ante extremum morbum, cum secessisset in villam valetudini curandæ, paucis diebus Barbarorum linguam addidit, vt illos posset per Quadragesimam confitentes audire, tanta sua voluptate, quantum in Societate ma- ximam vnquam esset expertus. Votorum suorum fuit obseruantissimus. Nihil vnquam quamuis leuissimum dedit, accepitque, nisi facultatem ad id prius obtinuisset. Supremis diebus quidquid piarum habebat Imaginum, quidquid scriptorum, (quæ sanè multa habe- bat, foetus ingenij atque industriæ suæ,) Superiori dispensanda commisit; ne quid fecisse ex suo arbitrio, aut indulgisse affectibus videretur. Castitatem Angelicam, & illibatam vsque ad mortem tenuit Virginitatem. Accidit iuueni ante initam Societatem, vt à nobilissima simul, ac speciosissima fœmina, sæpius de stu- pro frustra interpellatus, cum aliquando sine arbitris deprehensus vehementius sollicitaretur tenereturque per vestem, earum partem diuul- sam impudicè reliquerit in manibus, profu- gus, ne prodigeret castitatem. Eam deinceps tuebatur singulari modestia, oculorumque continentia tanta, vt per plateas incedens, nisi fuisset ab obuijs interpellatus, neminem ipse discerneret. Ad eiusdem virtutis custodiam

adhibebat singularem Sanctorum Angelorum, ac Michaelis imprimis, sui que tutelarum cul- tum, & maiorem etiam præ illis in Reginam Virginum pietatem, de qua nunquam sine la- crymis ad concionem verba faciebat. In ipso morbo sollicitè circumspiciebat, ne iaceret indecore, ne qua pars corporis oculis patesceret, Obedientiam ita coluit vt ipsius ductu multa supra vires aggrederetur, negans Religiosi hominis esse quid possis, non quid præcipiatur, magis attendere, illudque alacriter exhaurire. Ad extremum post exantlatos in Dei causa, labores innumeros, diuturno, eoque acerbis- simo morbo exercitus, & purgatus est. A plan- ta pedis vsque ad verticem capitis non erat in eo sanitas, sed vlcus & plaga tumens, scabies & tubercula, tumoresque intrinseci, qui subin- de animam ita illi intercludebant, vt propè ex- cluderent; cogebaturque mutato semper situ quietis aliquam partem quærere, quam nus- quam tamen inueniret. Et inter hæc gratias Dec identidem referebat, eiusque se nutui to- tum permittebat; cui quò se perfectius accom- modaret, Sancti Iobi Historiam sibi curabat prælegi, quam tacito deinde animo reuolue- bat. Recreatus autem à Deo est, suæ mortis, & secuturæ salutis prænunciatione certa, cuius ipse omnem articulum temporis sine errore signauit, aiens, decretum esse in diuino Præ- torio, vt manè diei Dominicæ, qua Ven. Eu- charistiæ festum in Templo Societatis cele- braretur, vnus eiusdem Societatis isthic mori- atur vitæ sempiternæ certissimo responso ac- cepto. Id ipsi adamussim euenit; obita mor- te tranquillissima Manilæ die 5. Iunij, media iam nocte in diem Dominicam sequentem, translata anno salutis 1622. ætatis suæ 57. ab inita Societate 40. ab emissis quatuor votis 23. Scripsit

Annus literas Philippinarum à Iunio 1602. ad Iunium 1603. Editas Italicè Romæ 1605.

Reliquit etiam *Responsum Moralium*, quæ vt in lucem edantur optandum est.

IOANNES RISERTVS natione Belga gente Batuuus, domo Amstelodamensis natus anno 1572. Societatem ingressus 1593. & vo- ta quatuor nuncupauit. Antuerpiensi Collegio Vice-Rector triennium præfuit; cæterum, maximam ætatis partem in Hollandica Missio- ne egit, per annos 40. vbi magnis sudoribus gloriosam Fidei Catholicæ operam nauauit, & inter frequentia capitis pericula plurimos Ec- clesiæ Catholicæ lucrificet. Demum senio confectus ad æternæ vitæ præmia ex custodia corporis euolauit. Antuerpiæ die 16. Martij 1650. Edidit

Elogia ad Imagines Sanctorum virorum, & feminarum Eremiticorum.

IOANNES RIVVLINVS natione Hungarus gente Transylvanus Societati ad- scriptus anno salutis 1587. ætatis 19. spiritua- lium Coadiutorum vota emisit. Vir in Deipa- ram Virginem affectu singulari, cuius etiam

aspectu creditur fuisse recreatus. Obijt Tir-
nauiae die 2. Julij anno 1628. Edidit tacito suo
nomine

*Fasciculum Laudum Beatæ Virginis Ma-
riae.*

IOANNES ROBERTI natione Belgæ
gente Arduennas, Domo Andainus in Socie-
tatem anno 1592. ætatis suæ 23. in Prouincia
Rhenana ingressus magnos in omni genere
doctrinæ processus habuit, & vota 4. professus
est. Saeræ Theologiæ Doctor eiusque & Di-
uinarum Litterarum tum Duaci, tum Treuiris,
Herbipoli, Moguntia; interpres; Rector olim
Collegij Paderbonensis, Religioso sine que-
uit Namurci die 14. Februarij 1651. Edidit

*Mysticas Ezechielis Quadrigas, hoc est San-
cta quatuor Euangelia Historiarum, & Tempo-
rum serie vincularum. Græcè & Latine.* Mogun-
tia 1615. in folio, typis Ioannis Albini

Theophridi Epternatensis Abbatis 24. (qui
ex vita migravit anno Domini 1110.) *Flores
Epitaphios Sanctorum Lib. IV.* primus luci asse-
ruit, & Notis illustravit. Luxemburgi apud
Hubertum Reuland 1619. in 4.

*Historiam Sancti Huberti Principis Aquitani,
ultimi Tungrensis, & primi Leodiensis
Episcopi, eiusque Urbis Conditoris, Arduenna
Apostoli, cum Notis, & Paralipomenis ad Vitam
& Quæstionibus Hubertinis, quibus dubia cir-
ca vitam explicantur.* Luxemburgi typis Hu-
berti Reulandi 1621. in 4.

Vitam S. Lamberti, quam Gallicè vertit,
& edidit Alardus le Roy noster. Leodij apud
Ioannem Tournay 1633. in 8.

*Nathanaëlem Bartholomæum, seu Demon-
strationem qua probatur Nathanaëlem esse Bar-
tholomæum Apostolum.* Duaci apud Arnoldum
Vvion 1619. in 4.

Legiam Catholicam, qua ostenditur Leo-
dienses Episcopos ab vsque S. Marerno S. Petri
Discipulo, semper fuisse Catholicos Latine;
eam Gallicè est interpretatus Alardus le
Roy.

Eiusdem Elogia quinquaginta.

Elogia 50. Iurisperitorum Sanctorum. Leo-
dij typis Ioannis Ouvverx 1632. in 12.

Edidit præterea contra Hæreticos, & He-
cebolios huius temporis nonnulla his titulis

*Tractatus Noui de Magnetica vulnerum
curatione, auctore Rodulpho Goclenio Breuis
Anatome.* Louanij typis Christophori Flauij
in 8. & Treuiris apud Henricum Bock 1615.

*Goclenius Heautontimoroumenos, idest Cu-
rationis Magnetica, & Vnguenti armarij Ruina.*
Luxemburgi typis Huberti Reuland 1618.
in 8.

*Metamorphosis Magnetica Caluino-Gocle-
niana.* Leodij typis Ioannis Ouvverx 1618.
in 8.

Goclenius Magnus, serio delirus, Epistola.
Duaci typis Arnoldi Vvion 1619. in 12.

*Curationes Magnetica, & Vnguenti Arma-
rij Magica impostura aduersus Disputationem*

Ioannis Baptistæ Helmontij. Luxemburgi apud
Hubertum Reuland 1621. in 8. & Coloniae
typis Ioannis Kinckij 1622. in 8.

Dissertationem de superstitione. Treuiris
apud Henr. Bock 1614. in 16.

Parallela SS. Missæ, & Cæna Hæretica, ipso
Præside proposita Disputationi à Ioanne
Eringo

*Anglicanæ Ecclesiæ Reformatae basis, Impo-
stura.* Luxemburgi apud Reuland 1619.

Magia Fanatica, quæ tamen an iam pro-
dierit non constat.

Scriptis præterea Gallicè

*Considerationes ad Leodienses pro retinenda
Fide Catholica.* Gallicè & Flandricè

*Examen Confessionis Fidei Belgicæ Re-
formatorum*

Edidit Auctoris Anonymi

Contemptum Mundi versu Rhythmico. Lu-
xemburgi apud Reuland 1618. in 8. Parabat
plura, sed mors præoccupauit.

IOANNES ROCCIA seu DE ROCHA
natione Lusitanus patria Bracharensis, admis-
sus in Societatem anno Domini 1585. ætatis
19. nondum expleto tirocinio nauigauit in
Indiam, & Sinas ingressus anno 1598. magno
animarum zelo vsque ad mortem in vinea illa
gnauiter laborauit. Gentis illius Idioma excel-
lenter calluit, plurimos Christo peperit, & opti-
mis vitæ exemplis instruxit. Doctorem Pau-
lum, magnum illud Christianorum columen,
aquis lustralibus Baptismi tinxit, professus ibi-
dem vota 4. anno 1604. Gubernauit Residen-
tiam Nanquinesem, deinde totam illam Mis-
sionem, quo munere priusquam defungeretur
vitæ Apostolicæ metam & coronam attingit sub
finem Martij 1623. Luxit eius mortem lugubri
amictu tamquam sui in Christo Patris idem.
Doctorem Paulus cum tota familia. Eius encomiū
suo inseruit Agiologio Georgius Cardoso ad
diem 21. Iunij. Transiit Sinicè lingua vul-
gari.

*Doctrinam Christianam à Marco Geo-
gio nostro digestam, & qua passim tota Lusitania
vitur*

IOANNES RODERICVS GIRON qui
& Roiz, & Giram, & Girao, scriptus inuenitur
natione Lusitanus ex oppido Alcouche dioc-
cesis Vlyssiponenis Societati insertus anno sa-
lutis 1576. ætatis 17. profectus in Indiam 1583.
multos annos exegit in Iaponia, vbi & linguam
gentis perfectè condidit, & Sacras conciones
ad populum habuit ab anno 1593. Socius pos-
tea laborum Vice Prouincialis fuit per octen-
nium, spiritualis Coadiutor formatus, obiit an-
no 1633. Scriptis

Litteras Iaponicas plurium annorum
1604. 5. 6. 9. 10. 11. 12. & 25. Quarum aliquæ
redditæ Italice impressæ sunt Romæ typis Zan-
netti 1610. in 8. aliæ ipsdem typis 1615. in 8.

* IOANNES ROSENTHAL natione
Germanus, patria Hertzogradensis prope
Aquisgranum natus anno sæculi præterlaben-
tis

us in Societate se adiecit 1630. & vota 4. in illa
nauicula. Docuit litteras Græcæ, Latinas,
Philosophiam, Mathematicam, & Ecclesiasticam egit
Coloniae in summa eorum magna cum approba-
tione, & fructu Missionarius dein ad oppi-
dum S. Goaris, & Confessarius Serenissimi
Principis Ernesti Langraui Hassiæ, omnes
seruicis operarij partes expleuit. Præter insi-
gnem eruditionem, & linguarum variarum
peritiam, ab ipso, marte suo acquisitam, elu-
cebant in eo virtutes imptæ insignes, ut potest
abstinentia etiam in quotidianis ieiunijs; pau-
peritas in voluntarijs rebus etiam necessaria-
rum defectu; Castitas in mira sensuum custo-
dia; afflictatio corporis in perpetuo cilicio;
obedientia in obseruantia etiam nutuum cuius-
cumque Superioris; humilitas in obeundis pa-
lam vilibus operibus; zelus in frequenti fla-
gitatu Indiarum; patientia in aduersis; Aequa-
nimitas in ferendis iniurijs varijs, & contume-
lijs. Nihil fere aliud die ac nocte credebatur
agere, quam de Cælestibus meditari aut pre-
ces vocales decurrere, ut horis senis & quan-
doque octonis Creatori quotidie vacaret. Re-
liquo etiam tempore quidquid ageret, quo-
cumque pergeret, meditabundus Deo coniun-
geretur. Tandem Romam cum memorato
Principe Ernesto ad Alexandrum VII. Pont.
Max. accedens, ibi post paucorum dierum fe-
brim, Sacramentis omnibus ritè præmunitus
innocentem animam reddidit Creatori die
15. Octobris 1655. Edidit Germanico idio-
mate

*Concionum diebus Dominicis & festiuis
tomos 11.* in 4. Coloniae apud Hermanum My-
lium 1653.

*Iustam querelam contra Predicantem Cal-
uinistam de Controversijs fidei.* Ibidem & ipsdem
typis 1656. in 8.

De aedificio supra Christum. Coloniae apud
Henr. Kraft. 1653. in 4.

*Exercitia & preces per totum annum sub
titulo Bonum tempus.* Coloniae apud Herman-
num Mylium 1651. in 12.

Latine Edidit

*Epistolam Irenicam, ad Iuuentutem Has-
siæ, super Dissensionibus Doctorum quos audiunt.*
Coloniae typis Kraft 1655.

IOANNES ROVSSELET natione Gallus
patria Rhemensis ad Societatem accessit an-
no salutis 1608. ætatis 17. qui post alias in ea
laudabiliter obitas functiones, Rectorem egit
Collegij Metensis, & postea Antiodorensis,
eoque in munere finem viuendi inter morta-
les fecit die penultimo Octobris 1636. voto-
rum 4. pridem professus. Transiit è Gallico
latine ediditque sub nomine Ioannis Campani

*Tractatū P. Stephani Bineti, nomine Franci-
sci à fonte publicati cuius hæc inscriptio.*

*Vindicia Priuilegiorum & gratiarum qui-
bus in Ecclesiastica Hierarchia Priuilegiarij, &
Religiosi legitime vtuntur ex SS. Concilijs, Pa-
tribus, Orthodoxis Doctoribus atque Theologis*

desumpta. Herbipoli typis Ioannis Volmari
1626. in 12. Transiit item

Testamentum hominis Christiani, ab An-
tonio Sucquet compositum Mustiponti apud
Sebastianum Cramoisy 1624. in 16.

IOANNES ROXAS, natione Hispanus
patria Toletanus, Adulescens 17. annos natus
Societatem nostram ingressus est anno salutis
1569. & postea ad Religionem institutus, &
litteris probe instructus, tum docendo, tum
concionando, tum etiam gubernando bene-
meritus est de Societate. Fuit omnium virtu-
tum genere ornatus; Summa in B. Virginem
religione, cuius honori dies Sabbati ieiunio
consecrabat. Quot annis obsequia culinae per
hebdomadam continenter, sæpius per inter-
ualla alia humilitatis officia obibat. Obedien-
tiæ studio nunquam patiebatur sibi rationes
explicari eorum quæ imperabantur, satis esse
dicens id Deum velle interprete Moderatore.
Deploratam vitio stomachi salutem cum ali-
quando recepisset. S. P. N. Ignatii deprecatione,
eodem tamen malo demum confectus oc-
cubuit Madridij 29. Septembris, anno Christi
1605. ætatis 53. Religionis 36. à suscepta 4.
votorum professione 15. ex latina in Hispani-
cam linguam conuertit

*Horatij Turfellini de Sacra Domo Laureta-
na libros.* Matrili apud Petrum Madrigal 1609.
in 4.

De vita & morte Christi Domini Nostri,
opus ingens habebat in manibus ac prælo sub-
ijcere cogitabat, quod illi mors festinata
excussit

IOANNES RVBEVS Summi Pontificis
ad S. Petri Pœnitentiarius, ita nominatur Au-
ctor historiæ mortis Urbani VII. Pontificis
ab Andr. Victorello, in additione sua ad vi-
tam Urbani VII. à Spondano in Annalibus ad
annum Christi 1590. num. 10. & alijs, sed per
errorem. In ipsa relatione impressa (non ab ip-
so, sed ab aliquo alio) dicitur composita à R.
P. Ioanne Petro Rossi Iesuita Pœnitentiario.
Sed verum nomen illius Pœnitentiarij eo an-
no fuit Petrus Paulus Rossi, qui patria Roma-
nus, Societati aggregatus est anno salutis 1576.
ætatis 17. Sexennium docuit in ea humaniores
litteras, & Pœnitentiarij munere fungebatur
ad Vaticanum, eo tempore quo migravit e vi-
ta Urbanus VII. Pont. Max. ideoque ex officio,
morti adfuit. Rexit postea Collegium Ti-
burinum & naturæ concessit Romæ in Colle-
gio Romano die 4. Nouembris 1600. Hic igitur
conscriptit Italice

*Relationem de morte Urbani VII. Pontifi-
cis Maximi, cui interfuit, impressam postea
ab alio sub nomine Ioannis Petri Rossi Socie-
tatis Iesu Pœnitentiarij ad S. Petrum, Romæ
apud Ioannem Martinellum in 4.*

IOANNES RYVVOCKI natione Pru-
tenus in Societatem ingressus anno 1624. æta-
tis suæ 25. votorum 4. professionem emisit.
Rhetoricam quadriennio in ea docuit, & an-

his totidem in Academia Vindobensi Controuersias de Fide, & Diuinam Scripturam explicuit. Gubernauit Collegia Brunsvicensis, Vindobensis, Domum Professam Varfauensem, & bis illam Prouinciam. Vir valde spiritualis ab ipso tirocinio, bellum sibi ac suis propensionibus indixerat, iam tunc nec muscas nec culices, a facie vel manibus, ex studio mortificationis abigere solitus. Per plures annos ante mortem, quamuis acutissimis doloribus vexatus, nunquam consuetas corporis afflictiones intermisit. Coram Sanctissimo Sacramento plures horas & praesertim eam, quae post mentis religiosae relaxationi concedi solet, orando, vel meditando consumebat. Cum Prouincialis iter curru perageret, semper mentem & oculos, in imaginem Christi Crucifixi ante se pendentem defixos tenebat. Toto vitae religiosae tempore conscientiam ab omni grauiori labe puram conseruasse creditur. Ad extremum vitae momentum, varijs modis licet aeger, sese communiuit & demum Sanctissime obiit Varfauae die 6. Aprilis 1666. Edidit.

Panegyricos II. quibus res gestas Vladislai IV. Regis Poloniae complexus est. Vindobae typis Academicis 1636. in folio.

Deductionem S. Casimiri in Mausoleum ipsi a Sigismundo III. Rege Poloniae Vindobae exstructum. Vindobae 1637. in folio.

Beneficentiam Regis in conferenda Theologiae & Concionatores suo P. Matthiae Casimiro Sarbievski de Societate Iesu, Laureae Theologicae. Vindobae 1639. in folio.

Iconem votorum in nuptijs Vladislai IV. Regis, & Ceciliae Renatae Austriacae

Panegyricum Funebrem Alberti Radziuilij S. R. I. Principis Castellani Vindobensis. Vindobae 1636 in fol.

Arma Catholica pro Traditionibus & Purgatorio contra Anti-Bellarminum Amesy Prostantis Fragchorani. Vindobae 1636. in fol.

Paranesim ad Ministros Caluinianos, de Spiritu priuato ad Synodos non admittendo 1639. Vindobae in 8.

Laurentalia Rigenfia contra Praedicanem Haereticum. Vindobae typis Academicis 1638. in 8.

Ideam magni Herois comprehensam 13. Panegyricis, de rebus gestis Leonis Sapieba Palatini Vindobensis &c. Antuerpiae apud Meursium 1644. in 4.

Vitam Simonis Rudniski Episcopi Varmiensis. Brunsviger typis Gasparis Vveintgartner. 1645. in 4.

Reliquit paratum praelo Tractatum in Cantica Cantorum, Mysteries Christi panegyricae explicata Item

Caluum Angelomachum, seu Praelium Caluini aduersus bonos Angelos.

IOANNES DE SALAS natione Hispanus, patria Gumielensis de Yzan diocesis Oxoniensis, anno salutis 1553. natus est 3. Decembris; Latinas atque Graecas litteras Pintiae Ari-

stotelicas etiam puer didicit, & die 7. Septembris anni 1569. noster factus est, atque ad nostri instituti regulam conformatus. Sacram Theologiam Salmanticae audiuit, quam Philosophiae cursu Segouiae prius explicato, Compostellae, Barcinone, Salmanticae, Pintiae, ac Romae denique, plurimos annos tradidit. Censorem etiam Generalem librorum Societatis, & Theologum Praepositi Generalis, aliquot annos Romae egit. In Hispaniam reuersus animum ad scribendum appulit, nunquam tamen a docendo vsquam ad mortem destitit. Nam quando obiit Salmanticae Cathedram Vespertinam regebat. Obiit autem ibi die 20. Septembris 1612. suscepta votorum 4. professione 17. Vir fuit iudicio P. Claudij Aquauiae inter doctissimos totius Societatis, assiduae lectionis librorum omnium, & fidelissimae memoriae, ita vt omnium penae auctorum, & facultatum ipse solus Bibliotheca esse videretur, & tamquam sapientiae oraculum, in dubijs passim a pluribus consulere. Edidit

Disputationum in Primam Secundae Diuinae Thomae, tomum 1. qui complectitur quaestiones 48. priores. Barcinone apud Gabrielem Graells & Gerardum Dotil 1607. in fol.

Tomum 2. qui complectitur quaestiones 41. vsque ad 89. inclusiuè. Barcinone apud Sebast. Marcuad & Laurent. Deu 1609. in fol.

Tomum 3. qui complectitur Tractatum de Legibus a quaestione 90. vsque 108. Lugduni apud Ioannem de Gabiano 1611. in fol.

Prodierunt in lucem posthumi eius Tractatus V. in Secundam Secundae S. Thomae nempe

*De Emptione, & Venditione
De Vsuris; De Censibus; De Cambijs;
De Ludo. Lugduni sumptibus Horatii Cardoni 1617. in 4.*

Extat eiusdem tomus Manuscriptus De Gratia, & Auxilijs in folio in tabulario Societatis Romae, edendus, quando licentia edendi similes tractatus a S. Sede Apostolica concedetur

IOANNES SALISBURIUS natione Anglus, gente Cambrobritanus, factus est Societatis nostrae anno 1605. aetatis suae 30. iam tum Sacerdos, & operarius in Anglia, vbi diu, & feliciter desudauit, & votorum quatuor professionem Londini emisit 1618. Multis annis Nostrorum etiam in certo districtu Superior fuit. Designatus Procurator Anglicanae Prouinciae in ipso procinctu ad iter Romanum obiit in Anglia anno salutis 1625. Transtulit e Latino in Vvallicum, seu Cambro-britannicum sermonem

Catechismum maiorem Roberti Cardinalis Bellarmini. Audomari 1618. in 8. Item

Alios libros pios

IOANNES SALLERVS natione Germanus, patria Tuzinganus, diocesis Augustanae susceptus in Societatem anno salutis 1581. aetatis 18. professionem edidit votorum quatuor.

quatuor. Philosophiam docuit sexennio, & totidem annis Theologiam Moralem. Augusta Vindelicorum multos annos in Aede Principe cum magna laude concionatus, ab eximia quoque virtute commendationem accepit. Conciones suas flexis genibus scripsisse dicitur; & a B. Virgine Deipara in Templo veteris Capellae Ratibonae, suae praedestinationis ad sempiternam gloriam nuncium accepisse. Prophetiae etiam dono claruisse creditus est. Obiit Monachij die 24. Martij anno 1630. Edidit lingua Germanica Augustae anno 1607. tres libellos his titulis

Epistola Encyclica de Pietate Catholicorum se flageliantium. Lutheranus exulans, seu quam procul Lutherani aberrant ab sua Augustana Confessione Carolo V. Imperatori anno salutis 1530. oblata. Controuersiae de Eucharistia

Reliquit praeterea

Concionum Tomos aliquot. Historiam personarum Euangelicarum

Historiam Templi Oetingani

* IOANNES DE SANCTO ALBINO natione Gallus, nobili genere apud Borbonios ortus anno Domini 1587. ad Societatem accessit anno saeculi vertentis sexto, & vota 4. professus est. Vir fuit placidissimo ingenio; Rhetoricam, & politiores disciplinas tradidit decennio. Concionatorem egit octennio. Rexit Domum tertiae probationis Lugduni. Septuagenario maior humanitatis debitum persoluit Lugduni die 18. Octobris 1660. Edidit sermone Gallico

Historiam Vrbsis, & Ecclesiae Lugdunensis duobus tomis in folio. Lugduni sumptibus Benedicti Coral 1658. Item

Paraphrasim in Iobum, & Ecclesiasten Salomonis carmine Gallico. Lugduni typis ipsidem 1658. in fol.

IOANNES DE SANTIAGO, seu a SANCTO IACOBO natione Hispanus, patria Toletanus, Oratoriam facultatem Hispali docuit antequam se Societati addiceret, & in eam cooptatus anno salutis 1565. aetatis vero suae 32. duodecim annos eandem professus est, & tria vota solemniter emisit. Fuit Graecis, Latinisque litteris apprime excultus, & qui Angliae, Belgijque lustratis Prouincijs eruditissimorum virorum amicitia floruit, atque eruditione profecit. Sed multo tamen in pietatis, & diuinae commentationis studio prouectior fuit. Mortuus est Marcenae, quae Boeticae Vrbs est die 13. Ianuarij anno salutis 1604. aetate iam septuagenarius. Edidit librum

De Methodo Concionandi. Hispali apud Ioannem Leonium 1595,

De Arte Rhetorica. lib. 4. typis ipsidem 1595.

De Conscribendis Epistolis,

* IOANNES A S. MICHAEL, natione Hispanus, patria Matritensis, Deo se in Societate deuouit in Prouincia Toletana anno salutis 1622. aetatis suae 17. & nondum emen-

sis studiorum spatijs, lucrandarum Deo animarum causa nauigauit in Americam, vbi, & Theologiam Mexici absoluit, & votorum 4. professionem emisit, & in Concionatorem insignem euasit. Rexit Collegium Vallisoletanum in eodem Regno, & modo degit in Collegio Mexicano animarum saluti per ministeria Societatis impense addictus, & regularis obseruantiae imprimis amans. Mandauit ibi typis

Conciones varias a se habitas Mexici.

* IOANNES SCHVCKING natione Germanus, patria Darubdiensis in Vvestphalia natus anno saeculi transacti 96. adolescens adhuc dum Coloniae operam Philosophiae daret, luculentam exhibuit specimen absolutissimae virtutis, qua postea excelluit, adeo mature grauis, prudenter modestus, verecundus, castus, pie candidus, otij fugitans, ludorum negligens, laboris amans, cibi potusque abstinentis fuit, vt suo exemplo complures ad Societatem duxerit, quos ipse praevit anno saeculi praeterlabentis 17. iam tum Artium, & Philosophiae Magister. Docuit in ea mansuetiores Litteras, Philosophiam, Theologiam, tum Scholasticam, tum Moralem, & solemne votorum quatuor sacramentum dixit. Rexit Collegium Monasteriense in Vvestphalia; eotempore, quo frequentissimus erat ibi concursus Legatorum, & Procerum Europae ad constabiliendam pacem vniuersalem, & oppidofatiffecit. Fuit enim rara virtute, rationis ductum semper sectans, ad Diuinam voluntatis normam se totum accommodans, Superiorum ad nutum reuerens, ad officium suum peruigil, in se rigidus, in alios benignus, commoditatum singularium osor, & sui ipsius in laboribus, in ieiunijs, in cilicijs, & alijs corporis asperitatibus omnino victor. Meditationem matutinam per horam nullo nixu fulcro peragebat; conscientiam quotidie exomologesi expiabat, optime alios in omni statu ad congruam ipsis virtutem dirigebat. Electus a Prouincia Procurator ad Urbem insignes in itinere virtutes patefecit. Nullae de incommodis, penuria, aut lapsibus in via audita ab illo querelae; precu illi assidua cura; Missae quotidianae studium constans; fiducia in Deo, in Deipara, in suo Angelo Custode, eximia; tolerantia in perferendis identidem doloribus calculi singularis. Redux in Prouinciam annis grauis, & laboribus fractus; Dusseldorpij (quo recuperandae valetudinis causa de Medicorum consilio missus fuerat) ex arumnosa hac vita transiit (prout sperare fas est) ad caelestem die 18. Nouembris 1660. Edidit

Lucernam Viatorum, seu Fidei, Thefibus Theologicis. Monasterij Vvestphaliae typis Raesfeldij 1647. in 4.

Mercurium Orthodoxum, ad demonstrandum Purgatorium, ex Iuda Machabaei precibus, & Sacrificio. Ibidem 1649. in 12.

Instructionem Theologicam contra Scheiblerum,

blerum, & Fremolienses sub nomine D. Rudolphi Batterman. Coloniae typis Vvillhel. Freiffem 1649. in 8.

Verbum abbreviatum de Incarnatione Domini contra eosdem. Monasterij 1643.

IOANNES SEBASTIANVS natione Belgae, patria Fontensis, Hanno, Societatem ingressus duodeuicennisi anno salutis 1604. Docuit in ea Philosophiam, Duaci, ac Treuiris; deinde Theologiam Moralem Montibus Hannoniae annos 15. vota quatuor professus. Vir fuit antiqua simplicitate, & morum candore praeditus, doctrina rerum Moralium excellens, vnde frequenter in dubijs Conscientiam spectantibus, ab Archiepiscopo Cameracensi, & alijs vndique consulabatur. Excessit ex hac vita Sacramentis rite praemunitus, die 15. Februarij 1649. Reliquit paratos praelo, & iudicio Cenforum dignos luce tomos tres

De Sacramentis in genere. De Baptismo Confirmatione, & Eucharistia. De Extrema Vnctione, &c. Sed temporum iniquitate nondum prodierunt

IOANNES SEBASTIANVS PARRICIVS natione Hispanus, patria Darocensis, e Regno Aragoniae; Natus est parentibus Nobilibus, & opulentis anno 1546. & pie ab illis educatus, animam ipse fortitus bonam. Missus Complutum ad studia, tantam morum maturitatem praese tulit, vt passim nunc Seneca, nunc iuuenis senex vocaretur. Multus erat cum Patribus Societatis nostrae, quorum illi consuetudo rerum humanarum omnium sensum peperit despicientiam. Cum ad vitam religiosam animi adieciisset, aliquamdiu distractus ancipiti cogitatione demum inter legendum nescio quid in Ludouici Granatensis operibus omnia abruptit, & mox in Sociorum numerum admitti postulauit. Haec enim illi familia praes alijs placuerat, quod omnia ex aequo videret omnibus cedere, nec aliam quam humilitatis veraque virtutis haberationem. Admissus in Societatem est anno salutis 1566. die 6. Aprilis; studijs iam Philosophiae confectis. Ab ipso Tirocinio tantos fecit ad perfectionem progressus, vt iam tum appareret, qualis esset olim quantisque futurus. Doctoribus Ioanne Azorio, & Alphonso Deza in eximium euasit Theologum. Ipse Nauacarneri habuit in Philosophia discipulum Alphonsum Carillum, eum, qui iustratis, administratisque diu in Germania Prouincijs; demum Romae Assistent Hispaniae mortuus est. Is tanti semper fecit Sebastianum Magistrum suum, vt eius videndi causa si liceret, in orbem extremum, vel nudis pedibus tenderet. Triennio docuit Ocaniae Theologiam, tam secunda fama, vt auditum in disputatione, maximi fecerit Franciscus Suarius; solus se ipse vili faciebat, aiebatque nihil esse magis a vera Theologia alienum, quam plausu humano duci. Annos 28. natus Collegio Complutensi datus est in Praefectum spiritus,

raro, & insolente exemplo, sed eximia iam tum sanctitatis opinio virum commendabat. Subinde vices obtinuit Rectoris in Iesumontano secessu, & Ocaniense Collegium Rector gubernauit; vnde tandem in Peruanam Prouinciam a P. Balthasare de Piñas Procuratore abductus est. Simulatque Limam attigit, progressa iam lateque sparsa eius sanctimoniam fama, quatuor iussus est vota profiteri, & Potosino Collegio Rector praesesse. Terendit illic in summa paupertate per Montes asperissimos, solo instructus breuiario, & lodicula, quam sibi ad somnum capiendum humi substerneret. Concionatus est Potosij cum incredibili omnium approbatione, postulatque ad Quadragesimale pensum Chuquisacam, reiecto Praesidis Senatus Regij hospitio, ad publicam domum hospitem diuertit, & Potosio sibi victum, ne grauis vlli esset repetebat; sed si quid cupediarum, vt sit, a quopiam submittebatur, id omne mox in pauperes digerebat. Excurrit hinc saepe in Valles Indorum ad frugem animarum faciendam, tanta in se ipsum inedia securitate, vt notam imprudentiae posset subire, nisi corporis, & animi vires suppeterent, communi modo maiores. Limense deinde Collegium fere septennio rexit, pari virtutum laude & exemplo. Mox Prouinciam gubernandam non sine lacrymis excepit, silentij damnus ingemiscens, obtinuitque eum Magistratum sex annis, exemplo magis quam verbo ad omne officium subiectos impellens. In Visitatione Prouinciae circumferebat vile vellus arietis pro strato; orabat horas minimum duodecim. Appulsus ad diuersorium, tradebat catechesim, concionabatur, excipiebat confessiones. Viliissima supellectile utebatur, superflua omnia in egenos erogabat. Impense cupiebat a Sacerdotibus honorari paupertatem tritarum resertarumque vestium, pulchrum etiam seu ferruginearum non nunquam publico vsu. Praesuit subinde Limae nostris in Spiritu formandis decennio, & rursus ex interuallo Prouinciae gubernandae humeros submitit, gubernauitque septennio. Post haec Visitationem nouae Hispaniae deprecatus est; sed Collegij Limensis administrationem declinare denuo nequiuit. Hic fere cursus vitae ipsius fuit. Sed breui comprehendi non possunt virtutes, quibus excelluit, insignis mortificatio, altissima oratio, illustrationes, interna colloquia, perpetua Dei praesentia, profunda humilitas, patientia, mansuetudo, rara prudentia, poenitentia, amor Dei ardentissimus. Conferebat sua omnia in diaria ad multorum Sanctorum exemplum; ex quo non nulla delibere opera pretium est. Quotidie utebatur cilicio, & diebus festis Quadruplici. Qua die concionaturus erat horam integram impendebat culinariae ministerio saccum indutus; secundum concionem septem Psalmos Poenitentiales genuflexus orabat; Ad 30. annos humi dormiuit; & quando Imperio Moderatorum coactus est,

ob

ob ingrauescentem aetatem culcitram adhibere, vestitus ille semper incubuit. Surgebat hora prima post noctis medium, vel certe iam in senio hora secunda, & sex minimum horas orationem ducebat, longius etiam si negotia permisissent. Flagellabat se quotidie nec raro iterum ac tertio. Officium ac Rosarium Deiparae dependebat curuatis poplitibus in dies, & nisi prohibuissent cura diuersae, Sabbato lances tergebat. Victus erat fere qui ieiunantium; abstinebatque feuerius diebus Veneris & Sabbati, crebro pane, frigidaque contentus. Indulgebat sibi interdum hoc animi solatium, vt sacrum ad duas tresue horas extraheret, quo tempore lacrymis & multa pietate natabat. Nunquam praesentem Deum de memoria deponebat. Singulis se horis explorabat, num ad Dei maiorem gloriam omnia direxisset; in quo quous se defecisse deprehendebat, toties de genibus orationem Dominicam, & Angelicam salutationem decies repetebat. Nihil nisi caelestia loquebatur, aut sapiebat. Quidquid vana, aut quae sunt hominum sapiebat, quidquam a suis sensibus arcebat. Nihil admisit deliciae nunquam, nihil eximium praes alijs, ne in afflicta quidem morbis, & exhausta senectute virginitatem intaminatam perpetuo tenuit. Studio sui mortificandi comprimendique tam fuit addictus, vt se ad limen triclinij pedibus ingredientium substerneret, ea iam aetate grauis, vt sine aliorum adminiculo non se posset a solo excitare. Ter exercitia spiritus quotannis obibat; diligentius autem praes temporibus alijs ab Ascensione Dominica ad Pentecosten vt Spiritum Sanctum ad se inuitaret, largiusque exciperet. Postremo anno cum se totis 40. diebus exercuisset, febre correptus ad lectum concessit, certus ad diem Sacrosanctae Trinitati sacrum mori. Obijt ea die vt praemonuerat, sanctissime, quae incurrit in 21. Mai, anno 1622. cum haberet ipse annos vitae 76. & 56. Societatis. Obitum eius communis excepit luctus Nostrorum, pauperum omnium. Funeri adfuerunt omnes Religiosorum familiae, & Clerus Cathedralis, ac populus frequentissimus, vt vix posset cadaver efferri. Extulerunt illud Senatus vterque Ecclesiasticus, & saecularis, comitantibus Episcopis Guamangae, & Imperialis. Ad pedum manuumque oscula, & ad vestium distractionem tanta vis fuit, vt vix officio supremo fungi possent. Corpus conditorio cedrino inclusum fuit, & postridie repetita funebria pari frequentia. De gloria quam consecutus ob sua merita sit, non nemini reuelatum fuisse opinio constanter obtinuit: Sed enim viuentem adhuc Deus plurimis decorauit pietatis ornamentis. Multa ipsi absentia, vel post futura patefecit; Sic Proregum Peruanorum cuidam, quem ab improbo consilio volebat auertere, mortem quam vnicus ipsius filius in Hispania obierat, insinuaui, & Nostros iussit extemplo Arauco excelsae, quo tempore lauta centum millium lar-

gilio aureorum ad fundandum ibi Collegium representabatur, quod euersum iri a Barbaris propediem eam Urbem, vastatumque funditus vniuersam Regionem diuinitus praeuiderat. Pertinacissimum Haeticum rogo ab Sacra Inquisitione addictum, quem nulla potuit vllius industria, vel facundia fangeri, ipse fusa cum lacrymis prece ad mentem sanam reuocauit. Saepè inter orandum extasim patiebatur, saepè sublimis excitabatur a solo. Scientia discernendorum spirituum, & motio- num animi valuit plurimum. Daemones expertus est hostes infectissimos, qui vel in corpus ipsius sauebant interdum; quos ipse tamen constantia semper & contemptu fregit. Demum quod donorum maximum est, tanta Dei caritate flagrauit, vt illius vehementiam credatur extinctus. Scripsit vir hic admirabilis, & spiritu plenus Apostolico Hispanice

De Bono, Excellentijs, & Obligationibus Status Clericalis, & Sacerdotalis Lib. IV. Hispani per Matthiam Claium 1615. in 4. Prodiit autem, & latine

* IOANNES SIMCOCKES, alias MANERIVS natione Anglus, patria Londinensis, natus anno saeculi voluentis 9. absolutis litterarum humaniorum studijs in Collegio Anglicano Audomari, Societati nomen dedit in Tirocinio Vvatenensi; Theologiam audiuit in Collegio Romano. Philosophiam docuit Perusiae; Praefecturam Studiorum per octennium gessit in Collegio Anglicano Romae, quod deinde Rector gubernauit emissa professione quatuor votorum. Poenitentarius Pontificius fuit Laureti, postea missus in vineam Anglicanam, in nonum annum nunc illam colit. Edidit librum vtilem lingua vernacula, quem inscripsit

Indagator indefessus, quo hortatur apposite Sectarios omnes ad indagandam Fidei veritatem. Londini 1670. in 8.

* IOANNES SIMON natione Gallus, patria Santo, natus anno saeculi praeterlapsi penultimo Societati se aggregauit labentis 17. Humaniores litteras annos aliquot professus est. Collegio Engolismensi tertium Rector praesuit, & nunc in eodem Collegio, spirituum rerum praefectum agit. Edidit Gallice librum saepius recusum hoc titulo

Piae affectiones, & praxes ad acquirendam perfectionem cum breui collectione exercitiorum agris, & agonizantibus congruentium. Parisijs apud Petrum Recollet in 12.

IOANNES SOERIVS natione Lusitanus, patria Montemaior, Conimbricensis diocesis, annos natus 18. Conimbricæ ad Societatem accessit anno salutis 1584. & tirocinio vix expleto, Missionem impetrauit in Indiam; vnde porrò Sinensi vineae cultor designatus, Nancianum sub ferias Natalitias anni 1595. socius P. Matthæo Riccio futurus peruenit. In ea sede annos amplius 10. rem Christianam procurauit, totumque aliquando triennium sine

sine socio exegit. Sed tanta virtutis integritate, tam raro sanctitatis exemplo, ut ab omnibus coleretur vulgò ut Sanctus; tanto ardore, contentioneque operandi supra vires grauibus morbis attritas, ut rem ibi Christianam, multis de causis difficilem, supra spem euexerit, multosque Christo aggregauit. Multa tulit perpeffu aspera; sæpe viciorum maleuolentia ad extremam redactus inopiam, nihil vnquam questus est, nunquam sibi annonam postulauit augeri. Grauißimis morbis non semel conflictatus est; non semel etiam feruida Neophytorum cura, à parato iam funere reuocatus. Cum ergo defectus viribus febre sæpius renouata, complorata iam a Medicis salute, precariò magis vitam trahere, morte velut indulgente, quam viuere videretur, consilium fuit eum ad Macaense Collegium curandæ valetudini amandare; sed omnem celeritatem morbus inualefcens præuertit, & Augusto mense anni 1607. virum sanctum annos natum 41. extinxit; quanto Neophytorum dolore satis declarauit lugubris ornatus, quem per eos dies multi gestarunt. Nostri lacrymas & omnem doloris sensum procul habuerunt, quod nostram constantiam dedecere iustis omnis argumenta, Sinæ sibi persuadeant. Amici tumulum suo, ut aiebant, Parenti, Doctoreque composuerunt, & lugentium more quater flexere genua, quater monumentum capite pulsarunt. Ad Concionem vnus Patrum eius laudes explicuit, quas lacrymis, suspirijs, crebroque gemitu, auditor decorauit. Scripsit Boerius in lectulo dum lentis febribus carperetur, conuiescere, & otari nescius, idioma te Sinico libellum vtilissimum.

Instructionem eius, qui ad Christianam legem aspirat, siue Sanctæ legis compendium. Item Sinicè.

Traſatum De Præceptis Decalogi.

* IOANNES SPENSERVS alias VINGENTIVS HAELIFFE natione Anglus, patria Lincolnienſis Societati se adiunxit anno salutis 1627. ætatis suæ 26. & votorum 4. nexu se Deo adstrinxit. Docuit in ea Theologiam Moralem, & Polemicam de Controuersijs Fidei, & præterea Linguam Sanctam professus est in Collegio Anglicano Leodij. Missus postea in vineam Anglicanam 20. circiter annorum spatio nauiter in ea laborauit, & multos verbo atque exemplo vitæ suæ, Christo genuit. Superior quoque nostrorum in Residentia, virtute magis quam auctoritate suis subditis præluxit. Demum annis, & laboribus confectus ad Remuneratorem omnium migravit ibidem die 17. Ianuarij 1671. Edidit materna lingua opus perutile.

De Sacra Scriptura perperam ab Hæreticis huius æuiporis intellecta. Antuerpiæ 1655. in 8. Item

Quæstia 36. Ministris Hæreticis in Anglia propozita. Londini in 8. Item

Libellum contra Atheos cui titulus

Aut Deus, aut Nihil. Londini in 8.

Schisma detectum contra quosdam Doctores Academia Cantabrigiensi. Londini in 8.

IOANNES STEPHANVS natione Galus, patria Niuernensis, admissus in Societatem anno salutis 1608. ætatis suæ 21. Vir Gallicana Historiæ peritissimus, Rexit Collegium Augense, & est idem cum Ioanne Stephano Taraut, de quo in priori editione huius Bibliothecæ facta est mentio tamquam de diuerso, Fuit in gradu Coadiutoris Spiritualis, & dum in Societate esset, Scripsit

Historiam Illustrium virorum Gallia in omni genere laudis, siue inter arma, siue in toga

Præterea edidit Gallicè

Annalium Franciæ à Pharamundo vsque ad Ludouicum XII. Tom. I. Parisijs apud Petrum Bellatine 1635. in fol.

* IOANNES STEPHANVS FERRARIVS natione Italus, patria Genuensis, natus anno sæculi præteriti 87. Societati se tradidit prætereuntis 2. & vota quatuor solemnia concepit. Docuit litteras humaniores; rexit Collegium Bastiense in Corsica, & Domum Professorum Genuæ, vir expeditæ caritatis, & ad omnia erga proximos officia nunquam non præstò. In triremibus, in Nosocomijs, in carceribus, & præsertim cum mulstandis morte, quibus ab indicto mortis nuntio, ad extremum vsque halitum mira caritate, noctu diuque comes aderat, & adiutor opportunissimus, ut vitam sanctè finirent. Ad hæc in Missionibus emicuit mirificæ eius feruor, quas in Insulæ Corsicæ per plures annos fructu vberimo obiuit. Quin etiam Indicam Missionem, & iuuenis, & senior a Præpositis Generalibus enixissimè flagitauit, licet non obtrinerit. Grassante peste voto se obstrinxit impendendi se totum contactis lue, & ut illud impleret vehementer timè instituit apud Superiores, nec multò post ipse etiam contraxit morbum, ex quo transiit ad præmia meritum die 20. Iulij 1657. in suburbano Domus Professæ Genuensis, die ipsa Veneris, qua, ut moreretur, precatus antea fuerat S. Franciscum Xauerium, & impetrauit; Edidit Italicè

Ianuam ad æternitatem, siue Preparatiõnem ad bene moriendum. Genuæ apud Ioannem Mariam Farronum 1646. in 8. Recusam Venetijs cum auctario apud Guerillos sæpius *Praxim Nouissimorum.* Genuæ apud eundem 1656 in 8.

IOANNES STEPHANVS MENOCHIVS natione Italus, patria Papiensis, Iacobi Menochij Præfidis, & Iurisconsulti celeberrimi, ac scriptis suis notissimi filius, Societatem die 25. Maij anno 1593. ætatis 17. ingressus, S. Scripturam, & Moralem Theologiam publicè in Collegio Mediolanensi, vota quatuor professus, docuit. Exinde in multis grauißisque Societatis administrationibus versatus, Collegium Cremonense semel, bis Romanum

manum Rector, bis Domum Professam Mediolanensem, bis etiam Genuensem Præpositus, bis quoque Romanam Vice-Præpositus gubernauit. Prouincialis præfuit Mediolanensi Prouinciæ, nec non Romanæ, & iteratò Venetæ, cuius etiam Visitator exstitit. A Congregatione Prouinciali Mediolanensi electus est Procurator ad Urbem, & in Congregatione octaua Generali creatus est Admonitor Præpositi Generalis Vincentij Carasæ, & in eodem munere erga P. Franciscum Piccolomineum Generalem, à Congregatione 9. confirmatus. Vir fuit placidissimæ naturæ, suauissimæ simul, & eruditæ conuersationis, contemptor sui, & commodorum corporis, accuratus in custodia disciplinæ Regularis, mansuetus, humilis, amans paupertatis, obseruantissimus obedientiæ, denique per omnia verus Societatis filius. Plenus dierum, ac bonorum operum, & octogenario maior, migravit ex Domo Professorum Romæ in regionem (vbi confidimus) semper viuentium die 4. Februarij 1655. Scripsit Latine eruditissimus Pater

Breuem explicationem sensus litteralis totius Sacræ Scripturæ Tomis II. in fol. editam primo Colonia apud Ioannem Kinckium 1630. Recusam semel atque iterum Parisijs.

Hieropolitica, siue Institutionis Politicæ de Sacris Scripturis depromptæ Libros 3. Lugduni apud Ludouicum Prost: 1625. in 8.

Institutionis Oeconomica ex Sacris litteris depromptæ libros 2. Lugduni apud Andream, & Iacobum Prost. 1627. in 8.

De Republica Hebræorum Libros 8. Parisijs typis Antonij Barbier 1648. in fol. Italicè Edidit

Historiam Sacram Vitæ Christi Tomis II. in 4. Romæ apud Hæredes Manelfi 1653.

Historiam Sacram de Actibus Apostolorum. Romæ typis Ignatij de Lazzaris 1654. in 4.

De Oeconomia Christiana libros 8. Venetijs typis Babæ 1656. in 4.

Historiam Miscellaneam Sacram ex varijs auctoribus collectam. Venetijs apud Paulum Balionum 1658. in 4.

Diatribas eruditas, quas Storeas ab Antiquorum Monachorum opere manuali, appellat Tomis VI. in 4. in quibus latè plura Sacræ Scripturæ loca explicantur; Quæstiones amantiores soluuntur; Antiqui ritus recensentur; & Historiæ variæ enarrantur. Horum primus tomus prodijt sub nomine Ioannis Coronæo reliqui verò nomine Auctoris. Romæ typis Manelfij, & Casoni ab anno 1646. vsque ad 1654.

IOANNES STEPHANVS TARAUT vide supra in IOANNE STEPHANO.

IOANNES STREINIVS natione Germanus, patria ex oppido Franconiæ Vvaldura, natus anno 1584. se dedit in Societatem anno 1604. die 22. Septembris & votorum 4.

professionem in ea edidit. Liberales Artes, Philosophiam, Diuinas Litteras, Theologiam Scholasticam, & Moralem, & Ius Canonicum Moguntia, Herbipoli, Bambergæ, Doctor Theologiæ annis pluribus cum laude tradidit, & Cancellarij munere in Academia Bambergensi diu functus est. Hinc, carus multis Principibus, Bambergæ, & alibi, magnoque in pretio fuit. Vltimis vitæ temporibus, sibi ac suæ salutis vacare permiffus, extremum diem ritè munitus Sacramentis obiit Bambergæ 10. Februarij 1662. Edidit typis Germanicis

Historicam Relationem de miraculo Sanguinis Christi, qui Vvaldura asseruatur. Herbipoli apud Stephanum Fleischman 1628. in 8.

Zodiacum Spirituale, siue librum Planetarum Spirituale. Herbipoli 1631. in 12.

Scalam Paradisi. Herbipoli 1639.

Processiones Sacras Vualturnum. Moguntia 1657. in 12. Latine edidit

Anatomiam Iuris vtriusque. Colonia apud Iodocum Kalcouium 1658. in 4.

Commentarium in Regulam Iuris Pontificij. Colonia ipsdem typis 1659. in 4. Paratam habuerat

Chronologiam Omnium Ordinum Religiosorum, sed mors intercessit.

IOANNES SVFFREN natione Gallus, patria Salonensis, in diocesi Arelatenſi. Vir ob eximia naturæ, & gratiæ dona, æternæ memoriæ dignus, & externis iuxta, ac domesticis carissimus; Societatem ingressus anno salutis 1580. ætatis suæ 15. vota quatuor solemnia nuncupauit 1603. Philosophiam sexennio Dolæ, & Auenione; hic etiam Theologiam septennio professus est; sed cum ad dicendum quasi à natura factus esset, simul atque Superiorum voluntate ad id muneris est applicatus, sic vbique auditus est, ut nemo, eo facundior, nemo ad permouendos Auditorum animos potentior existeret; adeò, ut inter celeberrimos tota Gallia Concionatores numeratus fuerit, & iudicio multorum, etiam primas obtinuerit, præsertim si fructum spectes, & animorum motus in quibus concitandis felicissimus fuit. Addebat orationi vim atque impetum, modestia prope incredibilis, & ipse corporis habitus atque oris composito auditorum animos ipso aspectu percellerat. Sub finem Concionum citandis motibus eloquentiæ fræna laxare solebat tanta plerumque vi, ut frequens auditor solueretur in lacrymas, vel tanto pudore suffunderetur, ut capite in vestes demisso, de sordibus animi confessione eluendis cogitaret. Ea demum erat inter concionandum prudentia, ut neminem vnquam verbo acriori læserit, non Reges, non Principes, non Prælatos, aut Iudices, aut priuatorum quempiam acerbis perstrinxerit; sed in vitia, & Dæmonem, rotus eius impetus fuerit. Hinc summus omnium in illum amor, & obseruantia, ut qui Societatem alioquin

auerfabantur, ipsum exciperent, & in tanta rerum temporumque varietate, (quod est prorsus admirabile) nemo inuentus est, qui ei obloqueretur. Nominis eius claritudine mota Regina Maria Henrici IV. conuix, simul ac viro viduata, rerum potita est, eum sibi à Sacris Concionibus, & Confessionibus delegit, quod ille munus viginti, & sex annorum spatio præclare sustinuit. Quin, & ipse Rex Ludouicus XIII. eum quoque adsciuuit sibi ad eadem officia, quibus toto quinqueennio laudabiliter perfunctus est. sed his officijs non vsus est ille ad splendorem, aut comoda sua; quin adeo seuerus in se ipsum extitit, vt ad temperandam iracundiam, potestas Coadiutori temporali sibi illius moderandi austeritatem dari debuerit. Paupertatis Religiosa fuit amantissimus, vnde pensionem annuam sibi à Rege constitutam ad sui sustentationem, ne attingere quidem vnquam voluit, aut Ministris Regis de solutione illius syngrapham suam dare, adeo, vt necesse haberint illi cum approbatione suæ Maiestatis Procuratori Domus Professæ illam numerare. Ad Confessiones in Templo nostro excipientes aduocatus illico aduocabat, nullo potentiorum pauperumue discrimine, omnibus prestito, omnibus idem ex æquo; inque eo munere adeo excelluit, vt nemo ferè illum conuenit, sine notabili morum in melius mutatione. Erat illi cum Deo intima familiarisque coniunctio, spiritualibus ex præscripto regularum nostrarum Exercitationibus assidue roborata, neque statas meditandi, vel inquirendi in sese horas vnquam omittebat, quamuis negotijs plurimis præpeditus esset. In Aula vixit tam ad amittim legum Societatis, vt ab Instructione P. Claudij Aquauia pro Confessionarijs Principum ne latum quidem vnquam discesserit. In itineribus diuertebat semper, vbi domicilium Societatis non erat, apud Religiosos alios, vel certè Ecclesiasticos honestiores, eodem cum illis victu & triclinio vrens, eorumque regulæ & disciplinæ, quantum ferebat vitæ nostræ ratio, se accommodans. Ad Aulam non ibat nisi accitus, & omnem negotiorum prophanorum tractationem à se reiciebat, hoc vno epiphonemate: Ad Principis conscientiam id minimè pertinere. Nullum prædicandi Verbi Diuini finem fecit, & inuitatus ad habendos Sermones in varijs Templis aut Cæ obijs Monialium, etiam cum Regis Concionator esset, nemini sinebat suam operam deesse. Regiam secutus ex voluntate Regis extra Galliam, Bruxellæ in Curia oixit, & mirifice placuit. Londini vt Angelus Dei à Catholicis auditus est, nec paucos ibi ad Ecclesiæ Catholicæ gremium, etiam corrupti verbi profeminatores Ministros perduxit. In aduersis ferendis patientia inuicta fuit, nec defuit vberima per morbos, per tot viarum incommoda, per Galliam, per Belgium, & Angliam illi seges. Coactus post diuturnos calculi

dolores subire sectionem, nullum gemitum, auditus est edere, nec vllam vocem emittere præter illa verba identidem repetita: *Ita Pater quia sic placitum fuit ante te.* Tandem annis grauis, dum in Anglia tempestiuitatem nauigandi cum Regina ad portum, quem Douer seu Doroberniam appellant, opperitur, tertiana tentari cœpit, ibique ingrauescente morbo Sacramentis Ecclesiæ consueta se prouidit ad mortem comparauit. Tum quatuor ac viginti horarum cursu; Vlissingam Zelandiæ portum tenuit. Ibi totidem ferè horis cum morte conficiatus vir Apostolicus, oculis in Crucifixi imaginem (quam manu tenebat) semper intentis, inter colloquia cum Deo placide conqueuit die 15. Septembris 1641. A Regina quæ maximi illum faciebat, insolabiliter defletus est, eiusque iussu corpus aromatibus delectatum, & loculo plumbeo inclusum, Lutetiam transeuctum est ibique in Professorum aede humatum. Edidit vir operæ inter tot occupationes, & discursiones indefessæ, idiome Gallico

Concionum Tomum I. in Dominicis 52. totius anni. Parisijs apud Petrum Cheualier 1622.

Concionum Tomum II. inscriptum Testamentum Patriarchæ Iacobi. Ibidem & eisdem typis 1623.

Annum Christianum duobus tomis, seu sex voluminibus in 4. Opus omnibus longè utilissimum quo docentur singulas per annum, actiones rectè instituire. Parisijs typis Claudij Sannij 1641. Ibidem quarto recusum

Supplementum anni Christiani, quod vicem tener sexti voluminis. Ibidem 1649. in 4.

Monita Spiritualia. Iisdem typis 1615. in 12.

Exercitia pietatis, iisdem typis & eodem anno.

IOANNES SVRIVS natione Belgæ, patria Bethuniensis, plures annos qua pollebat Christianæ eloquentiæ facultate, è suggestu Conciones cum feruore & fructu habuit, ad carceres, ad nosocomia, ad monasteria suam industriam extendens. Obijt Tornaci die 17. Martij anno salutis 1631. in ita Societatis 49. quatuor olim vota professus, Edidit

Morale Poeseos volumina duo. Atrebatii typis Guiljelmi Riuerij 1617. in 8.

Inaures aureas volumen 3. variorum carminum

IOANNES SVVETNAMVS alias NICOLSONVS natione Anglus, patria Northamptonensis Societati in Lusitania adscriptus anno salutis 1606. ætatis 25. vir doctus & concionibus idoneus. Post varia munera in Seminarijs Anglorum cismarinis obita, laborauit in Anglicana vinea; sed captus, & in exilium eiectus Laureti tandem cum Pœnitentiarium ageret pro lingua Anglicana, vita functus est die 4. Nouembris 1622. Scripsit Anglicè præscriptis litteris I. S. Societatis Iesu

Pere-

Peregrinationem Sanctæ Mariæ Magdalene ad Paradisum. Audomari 1618. in 8. Item

Paradisum voluptatis super Litanias Lauretanas. Audomari 1620. Transulit etiam ex Hispanico Anglicè

Antonij Molinæ Carthusiani tractatum de Oratione mentali. Audomari 1617. Item

Francisci Arias Exhortationem ad Profectum spiritualem & Dialogum de Contritione. Audomari 1617.

IOANNES SVVETVS natione Anglus patria Deuonienfis anno 1602. & deinceps Conuictor Collegij Anglorum Romæ, cum exercitijs spiritualibus Neapoli iam Sacerdos anno 1608. dedisset operam totos 12. dies, ductu Patris cuiusdam Carmelitani exalceati vt Diuinam de vitæ suæ rationibus exploraret voluntatem, singulari impultu eiusdem illius Confessarij sui ad Societatem animum aduertit. Fuit Pœnitentiarius Pontificis Romæ ad Vaticanum, & vtorum 4. professionem edidit. Vtilis euasit Angliæ operarius & multorum in Christo filiorum parens. Affecto multis infirmitatibus corpore Audomarum se contulit, ibique piè obiit die 26. Februarij anno salutis 1632. Scripsit Anglicè

Manifestationem Apostasiæ M. Antonij de Dominis Audomari 1617. in 4.

IOANNES DE SYLVA natione Lusitanus patria Vlyssiponensis admissus in Societatem Goæ anno salutis 1613. ætatis suæ 16. Litteras humaniores aliquamdiu docuit, & non multo post ex hac vita migravit Ibidem die 31. Maij 1624. Scripsit

Annas litteras Prouinciæ Goanæ anni 1623.

* IOANNES TANNER natione Bohemus, patria Pilsnensis. Deo se in Societate dicauit anno à partu Virginis 1645. ætatis 22. & vtorum 4. Professionem emisit. Docuit humaniores litteras, Ethicam, Philosophiam, Theologiam tum Scholasticam, tum Moralem, tum Polemicam annis compluribus & in Academia Olomucensi Cancellarium egit; & Sacras litteras modo interpretatur Pragæ, vbi etiam Illustrissimo Archiepiscopo est à sacris Confessionibus. Edidit latinè

Vitam Ven. Patris Alberti Chanouski. Coloniz 1666 in 12. Item

Vestigium Bohemiæ piæ ad eodem P. Alberto compositum, & Notis à P. Tanner illustratum. Pragæ 1659. in 12. Item tacito suo nomine

Fontem Marianum centum deuotionis rivulis irriguum cum Imaginibus Sanctorum, qui fuerunt cultores B. Virginis Latinè, & Bohemicè. Pragæ. 1653. in 18.

Trophæa S. Venceslai Regni Bohemia Patroni. Pragæ typis Vniuersitatis 1661. in folio.

Vestigia virtutis, & Nobilitatis Stenbergica. Pragæ typis iisdem 1661. in fol.

Amphitheatrum gloriæ spectaculis Leonum, Vvaldestinorum adornatum. Pragæ typis ijs-

dem & anno in folio.

IOANNES TELLERVS natione Galus Normannus, domo Nobilis, admissus in Societatem Romæ anno salutis 1562. ibi multis annis operarium egregium egit, vt pote vir maxime pius, & verè sitiens salutis animarum, vt nunquam satur laborum vias omnes tentaret, experireturque, quo plurimos Christo lucrifaceret; in eaque re non vigilantæ modo & sedulitatis, sed dexteritatis etiam ac felicitatis fuit raræ. Admirationem augebat robur spiritus in tabescente sensum corpusculo, vt omnes admirarentur quemadmodum posset se ipse, nedum tot labores sustinere. Denique ingentem cunctis domesticis pariter atque externis, relinquens mœrorem, vitæ, non tam morte erepta, quam caritate consumpta, eò migravit quò non solum præclara merita, sed modo quodam sese præmiserat. Obijt Romæ 15. Cal. Octobris anno 1599. Duo præclara opera extremo vitæ suæ anno perduxit ad exitum, quorum altero, carcere deventos viuos, altero mortuos iuuaret. Dedit enim operam vt vesperi post salutationis Angelicæ signum, certo tinnitu homines ad faciendas pro ijs qui purgatorio carcere tenentur preces inuitarentur. Eum in finem singulos conuenit Urbis Parochos, eamque rem tam salutarem ac piam studiosè commendans, vt nomen suum in approbationem illius darent perpulit; tum collecta omnium nomina in libello ad Summum Pontificem Gregorium XIII. detulit, qui opere delectatus, certis etiam indulgentijs id vltro promouit. In viuorum auxilium nouam Sodalitatem admodum frequentem molitus est eorum, qui leuandam victorum inopiam, causas expediendas, curandos morbos, & alias necessitates tollendas susciperent, quæ magnas hodieque miseris hominibus adfert vtilitates, appellata Archiconfraternitas Caritatis.

Euulgauit quasdam

Tabulas de casibus conscientie, non parum vtilis. Item edidit ex Gallico Italicè

Historiam anni Iubilæi 1575. à Raphaelè Riera conscriptam Latinè. Maceratæ apud Sebastianum Martellini 1580. in 8.

Theatrum Animæ Christianæ. Brixiz 1603. Nam huius & alterius præcedentis libelli ipse est auctor, cum nullus alius illius nominis fuerit ijs temporibus in Societate.

IOANNES TERRENTIVS natione Germanus diocesis Constantiensis ante ingressum in Societatem, Medicus, Philosophus, & Mathematicus tota Germania celebris, & multis Principibus ob insignem peritiam medicandi & felicitatem, gratissimus; rebus sæculi valere iussis, totum se Christo consecrauit in Societate sua, Romæ Calendis Nouembribus anno salutis 1611. ætatis suæ 35. & impetrata post paulo missione Indica, ad Sinas profectus vsque ad mortem in vinea illa fructuosissimè laborauit. Ipsius Ethnicis in veneratio-

ae & amore fuit, ob raram rerum naturalium, & Mathematicarum scientiam; nam quocumque pergebat, seu cum transibat per Indiam, Bengaliam, Samatram, Cocincinam, aut ipsam Chinam, quam ferme totam peragravit, naturas peregrinas plantarum, lapidum, animalium, & hominum diligenter observabat, & ex his animadversionibus duos tomos ingentes confecerat, totumque opus Plinij Indici titulo insigniuit. His nimirum veluti adminiculis utebatur, ad insinuandam facilius Christi fidem, & saepe Medicum agebat corporum, ut felicius procuraret salutem animarum. Hinc increbrescente per Sinas illius fama, & de scientia quoque qua pollebat Astronomiae, cum ex decreto Imperatoris Calendarium Sincicum, multis scatenis erroribus corrigendum esset, & Astronomiae imprimis periti ad id conquirentur, primus de Societate propositus Imperatori est Ioannes Terrentius, tamquam ad id maxime idoneus, adeoque iussu, & sumptibus Regijs Pekinum est accitus. Huic igitur muneri, ex quo ingentes redundaturae erant in Christianam Religionem utilitates, dum se nauiter accingit, placuit Deo ipsum ad Religiosae vitae, & laborum Apostolicorum praemia euocare die 13. Martij anno 1630. susceptis postea in ipsius locum Patribus Iacobo Rho, & Io: Adamo Schall, qui opus illud felicissime maximo Reip. Christianae bono absoluerunt. Encomium de illo insigne suo Hagiologio Lusitano inseruit Georgius Cardosus ad diem 13. Marrij. Antequam Societati traderet, digesserat & suis Notis illustrauerat

Theaurum rerum medicarum nouae Hispaniae, seu Plantarum, Animalium, mineralium Mexicanorum Historiam à Nardo Antonio Rocco collectam & postea editam Romae, typis Mascardi 1630 & iterum Ibid. 1651. in fol.

Sinensi lingua quatuor impressit libros Mathematicos, videlicet

De Angulis Sphaericis

De mensuris Caeli, duobus voluminibus.

De Declinatione Eclipticae ab Aequatore

De Ascensionibus rectis.

Plinium Indicum morte praeventus non absolvit.

IOANNES THEODORICI MACHARENTINVS, natione Belga ex oppido Macheren quod ditionis Luxemburgensis ad Mosellam fluium situm est, vbi prodijt in lucem anno salutis 1540. & inde nomen traxit, atque anno salutis 1563. die 8. Martij in Societatem Treuiris admissus est, qua in Ciuitate, & Colonia, Item Fuldæ, Aquigrani & Spiræ, docendo Philosophiam & Theologiam, concionando in Scholis ad discipulos, in templis etiam Cathedralibus ad populum; Confessiones sacras audiendo, religiosa denique cum omni hominum conuersatione, idoneum se Christi fidelemque ministrum praebuit. Merito

inter primas Collegij Fuldenfis columnas recensetur, ad cuius initium cum alijs ponendum missus est; merito Aquigranense illi acceptum refertur, cui in Missione egregia eloquentia, & praclaris virtutum exemplis occasionem dedit, merito etiam inter eos censendus, qui Treuirenses populum, recens nefaria Caluini haeresi aliquantum perturbatum, non tantum ad auitae fidei normam, sed etiam ad magnam pietatem sua industria excitarunt. In ipso laborum curriculo, acerbissimis herniae doloribus repressus, Deum exorasse dicitur, non ut morbo defungeretur, sed ne ex eo malo salus hominum ab ipso procuranda aliquid caperet detrimenti, cui ita se dedit, ut extremis 15. annis iam senex, & praeter lacefentem identidem herniam, asthma graui afflictus, nihil tamen cuiquam iuuenum concederet ijs functionibus obeundis quas Societas prestare consuevit. Tandem anno salutis 1610. die 7. Ianuarii contracto lethali morbo, vti iudicatum est, ex frigore quod Festis Natalitij & Circumcisionis totos dies confessiones excipiendo pertulerat, tanta cum opinione sanctitatis, Treueris decessit, ut non defuerint qui integro anno sepulchrum eius floribus consperferint, & beatos se putauerint, si vel paucos capillos ex eius canitie nanciscerentur. Agebat annum iam vitae septuagesimum, Religionis 43. dudum 4. vota professus. Scripsit pro eruditione Parochorum

Catechismum, Treuirensis Archiepiscopi auctoritate euulgatum & adiunctam cum recognitione & auctario

Praxim Catechisticam. Augustæ Treuironum typis Henrici Bock 1622. in 3.

Quis diues Saluus? Saluiani Massiliensis Presbyteri aduersus auaritiam, sub nomine Timothei ad Ecclesiam Catholicam, Epistolares lib. 4. in certa capita distinxit, Scholijs Marginalibus atque annotatione consensus sanctorum Patrum illustravit; Augustæ Treuironum apud Henricum Bock 1609. in 4.

* IOANNES THVRIVS natione Belga patria Dionatenis natus anno saeculari 1600. Societati Nostrae se applicuit 1618. & votorum 4. professionem edidit. Sexennio docuit aeterniores litteras; Ecclesiasten egit annis septendecim; Septuagenario maior mortalitatem exiit, Montibus Hannoniae die 30. Maij hoc anno 1674. Edidit Gallicè

Hominem viatorem qui à terra ad Caelum contendit. Bruxellis 1651. in 4.

IOANNES TOLLENARIVS natione Belga patria Brugensis, natus 11. die Augusti anno 1582. Vicenarius Societatem amplexus est 1602. accepta prius Duaci Philosophiae laurea, & vota 4. nuncupauit. Vir moribus & doctrina spectabilis, & ad omnia Societatis munia quasi à natura & gratia egregie formatus. Quaestiones de Fide controuersas triennio explicuit. subinde à Scholis ad gubernationem euocatus, Domum Professam Antuerpien-

piensem tertium Praepositus decennio gubernauit. Procurator à Prouincia in Urbem legatus est, & totam Prouinciam triennio administravit. Magno ardebat zelo animarum, nec minore fuit contemptor sui. Inter grauiora alienae salutis negotia non minimum habuit, curam tradendi fructuose doctrinam Christianam, adeo vt ad hanc quamuis defunctus Prouinciae regendae munere, ita se parabat sicut alij solent se ad Conciones, accurateque de eo conscripserit regulas, toti dein Prouinciae communicatas. In componendis ad mutam concordiam animis dissidentium, mirifice industrius fuit. In audiendis quorumcumque Confessionibus, nunquam etiam in supremam ac infirma aetate fatigabatur. Solitus quoque per tenebras (vt lateret) peste infectas domos adire, praesertim quando Domui Professorum praerat. Saepe defessum seipsum atque affecta valetudine laborantem per diem ac pernox trahebat ad aegros, nulla sui cura, nullo metu. Fuit, vt pauperis cadaver humeris sublatum, domo efferret, cum feretrum in quo componeretur, inferri nequireret. Assidue in corde, & in ore erant ipsi illae voces: *Ad maiorem Dei Gloriam. In nomine Domini*. Nunquam ad arcenda à capite, manibus, pedibusue frigora tegumentis utebatur; raro frigidissima etiam hyeme, foco; aersatus corporis commodam etiam in extremo morbo. Ven. Sacramenti cultor eximius fuit, idque in suis & alienis necessitatibus habuit pro asylo. Sacrosanctam Hostiam ex infirmitate stomachi ab aegroto cum vomitu redditam, ipse cum ceteris eiectionis hausit intrepidè. Erga B. Virginem singulari ferebatur pietate, & honoris ipsius amplificandi studiosissimus fuit; id quod luculenter ostendit id dirigendis Sodalitatibus, summo ornatu, fructu insigni. Pauperum Pater, & verè Patronus audiebat, ita illorum causas formabat, commendabat, & lautior congruio ab opulentiorum causis procurato, illarum actores remunerabatur. In supremo morbo insignia dedit humilitatis, patientiae, pietatis, ac fiduciae in Deum documenta; & defunctus, à summis, & infimis; vehementer, profusis lacrymis est deploratus. Auctor praecipuus & promotor fuit Imaginis primi saeculi Societatis Quae vero in pretio fuerit apud viros summos colligè ex litteris Alexandri VII. tunc Nuntij Apostolici ad Rhenum, qui ad quendam è nostris Coloniae commorantem, sic scripsit. *Patrem Tollenarium decumbere, & cum periculo indoleo. Commentarium in Ecclesiasten ante biennium ad me misit proliquam & elegans opus; Sapiensque ab illo tempore litteras dedit, pro quibus multa debeo eius humanitati; sicuti virtutes ac doctrinam viri, vna cum innumeris alijs quotquot nouerunt, suspexi. Indulgeat Deus Sanitatem, ac longiorem vitam, quam illum celebri seripione ad Dei gloriam, & Societatis decus impendere, vel didici vel diuinavi. Simili in pretio etiam apud Urbanum VIII.*

Pont. Max. fuit à quo post diuturnum colloquium, argenteo numismate effigie Pontificis insignito in tesseram beneuolentiae, est donatus. Migravit ex hac vita Sacramentis omnibus ritè procuratus Antuerpiae die 11. Aprilis 1643. Pro defuncto litauerunt Ecclesiastici primarij etiam Episcopi, & primaria Litteratorum Sodalitas solemnia ei iusta decreuit, & lugubriter magno apparatu perfoluit. Multa bono publico molientem, & praelo parantem mors oppressit. Edidit autem

Speculum vanitatis, siue Ecclesiasten elucidatum, stylo elaborato solutae ligataeque orationis, Paraphrasibus, & moralibus ac pijs excursionibus Antuerpiae typis Plantinianis Balthasar Moreti 1635. in 4.

Extat etiam vna

Ode perelegans in Epicitharismate, quod Nobiles huius aui Poetae appenderunt Matthiae Calimiro Sarbieuio, in Lyricorum eius postrema editione Antuerpiensi.

IOANNES DE TORRES natione Hispanus, patria Methymnensis 15. annorum dumtaxat, se addixit Societati anno salutis 1562. & in ea longam aetatem honestis muneribus ex instituto exercuit in gradu spiritalis Coadiutoris, ipsis etiam Turcis, & Mauris, cum ad redimendos captiuos in Africam nauigasset acceptus. Bis siquidem eo traiecit & Regi fessae percarus fuit, in cuius Bibliotheca inuenit aureum illum libellum Thomae à Kempis de Contemptu mundi. Obijt demum Methymnae, longo consumptus morbo exhibitis egregiae patientiae documentis die 10. Nouembris anno 1599. Scripsit Hispanicè volumen variae eruditionis quo

Christianam Principum Philosophiam de Moribus Lib. 25. complexus est. Burgis apud Philippum de Iunta, & Ioannem Baptistam Varesium 1596. in fol. Qui Thesaurus è Patribus & Philosophis sententias summo delectu quaesitas continet, & breui postea recusus est, Barcinone 1597. & iterum Burgis 1602. Saepè à Philippo II. Rege Catholico, lectus & laudatus, cuiusque doctrinae magna ex parte acceptam reulit optimam educationem filij sui Philippi III.

IOANNES TSANDECK natione Germanus gente Carniolus, patria Vvaixelburgensis anno salutis 1600. in Societatem Graecij, è Poesi ingressus, fide seruata, cursuque feliciter consummato, ibidem obiit ex peste, quam confessiones infectae Ciuitatis promiscue audiendo contraxit, die 8. Octobris anno 1624. Transtulit in linguam Carniolicam, collatis cum Illustrissimo Episcopo Labatensi operis, cuius auctoritate, tacito Patris nomine libri edidi sunt

Catechismum, & Euangelia per annum. Graecij typis Vvidmanstadij 1612.

IOANNES TVLLENSIS natione Lotharingus, & à patria Tullensis nuncupatus, in Societatem admissus Treuiris anno salutis 1568.

1568. ætatis suæ 17. Vir nihilo virtute quam doctrina minor. Philosophia stadium ter docendo confecit. Ethica Aristotelis, Quæstiones de Conscientia, & Controversias cum Hæreticis aliquot annis explicuit. Singulari fuit obferuantia atque obedientia erga suos Superiores. Nihil vnquam in victu eximium ab alijs admisit. Tam diligens sensuum suorum, atque oculorum imprimis cultos, vt totis 27. annis quibus Treuiris habitauit, nunquam de Odæo in templum infernè despexerit. Diuturno morbo, an magis senio demortuus est Treueris 15. Cal. Nouembris anno salutis 1625. ætatis 74. iam ab annis 32. vota 4. professus. Carminū Sacrorum libellos aliquot contexuit facili ac pio stylo, suaque manu descripsit, quo in genere excellunt, ac Treuiris asseruantur

Liber de Imitatione Christi, ita metro elegiaco redditus, vt ab simplice Auctoris phrasi non recedat, & vnus tantum syllabæ elisio intercurrat in libro quarto

De Gemitu Columbae. De Ascensione mentis in Deum. De Regno celorum. De quatuor Nouissimis. Libellis singulis, Materia desumpta est ex opusculis Asceticis Roberti Cardinalis Bellarmini

Euangelia, & Epistola per Dominicas, Festosque anni dies paraphrastice reddita. Item Passio Domini

Elegiarum libri 5. in celebriora festa Ecclesiæ.

De quatuor Nominibus insignibus Filij Dei Quinque Confessores Societatis Iesu, exemplo quinque Martyrum Francisci Bency

Tubilus religiosus in Canonizatione SS. Ignatii, & Francisci Xauerij, cum Processione Treuirensi, eodem tempore habita

Quinque Demonstrationes Mathematicæ Variæ acclamationes, & gratulationes ad diuersos Magnates

* IOANNES DV VALON natione Belgæ, patria Duacenus, cooptatus in Societatem anno à partu Virginis 1617. ætatis 20. votorum in ea 4. professionem emisit. Praelegit aliquot annis humaniores litteras, & Concionatorem in celebrioribus Prouinciæ Urbibus annis circiter 30. egit. Vir magnæ virtutis, & exempli; ex hac vita demigravit Cameraci die 4. Augusti 1664. Scripsit Gallicè

Considerationes, & suspiria animæ Deuotæ. Duaci apud Balthasarem Bellerum 1658. in 4.

* IOANNES DE VASCONCELLOS natione Lusitanus, patria Leriensis, nobili stirpe, & Patre Regio Senatore natus, Societati adscriptus anno salutis 1607. ætatis 15. vota quatuor solemniter nuncupauit. Theologiam de moribus octennio professus est, Rex Collegia Brigantinum, Scalabitanum, Fortuensis, & Conimbricense, in quo vir regularis disciplinæ cultor egregius, & zelator religiosæ decessit die 21. Septembris 1661. Edidit Lusitanicè sub nomine alieno

Prodigiosam restaurationem Lusitanicæ Vlyssipone per Antonium Alvarez 1643 in 4.

IOANNES VBERVS, vide supra in IOANNE HVBERO.

IOANNES LE VENEVR natione Belgæ, patria Bastoniensis, ingressus in Societatem anno salutis 1619. ætatis suæ 22. vota spiritualium Coadiutorum emisit. Multis annis Missiones obiuit, Confessiones excepit, & alijs Societatis munijs functus est. Obijt circa annum 1646. Vertit ex Germanico Gallicè

Scholam Christianam Nicolai Cusani Nostræ.

IOANNES VIENOTVS PETIT natione Burgundus, patria Grayacensis, Rector fuit Collegiorum Namurcensis, & Tornacensis, & Concionator è primis. Obijt Cameraci 14. Iunij anno 1637. ætatis 69. ab ingressu in Societatem 46. ab emissis quatuor votis 35. Vertit è Latino Gallicè

Appendicem Apologeticam ex D. Thomæ, & D. Bonauentura, contra Calumniatores Religiosorum, quam Historiæ Ordinis Iesuitici à se refutate addidit Iacobus Gretserus. Leodij

Concinnauit præterea in usum Concionatorum

Indicem, seu locos communes in opus Petri Ribadeneira de Vitis Sanctorum. Coloniae apud Kinckium 1635. in folio. Auxit

Indicem in Breuiarium Romanum à Ioanne Voello prius editum. Coloniae apud Henricum Kraft 1641. in 12.

* IOANNES VIETOR natione Germanus; patria Spirensis, natus anno sæculi voluentis 19. Societati se adiunxit 1640. & post traditas litteras manuetiores ecclesiasten egit multis annis Coloniae in Capitolio. Edidit lingua Vernacula

Epitomen Vitæ S. Francisci Xauerij. Coloniae apud Vvillum Freiffem 1665. in 12.

Considerationes in Antiphonas Saluæ Reginae; & Alma Redemptoris. Ibidem 1667. & 70. in 18.

Indubitatas quatuor Maximas de aternitate ex latino P. Ioannis Manni. Ibidem 1668.

Hebdomadam Sacram S. P. N. Ignatii ex latino P. Ioannes Nadasi. Ibidem 1670. in 16.

Piam Fraternitatem de Religiosis Societatis Iesu Fratibus ex Belgico. Ibidem 1670.

* IOANNES VIGNIER natione Gallicus, patria Campanus, diocesis Lingonensis, natus anno sæculi elapsi 97. Societati se inseruit labentis 14. & vota quatuor professus est. Quinquennio docuit disciplinas humaniores; septennio Philosophiam; quinquennio Theologiam Scholasticam, biennio Moralem. Rexit Collegium Cabilonense. Vir eximij candoris, & disciplinæ Religiosæ peramans, mortalitatem exiit, Burgo-Bressiani, die 17. Septembris 1651. Scripsit Gallicè

De Attributis Matris Dei. Lugduni sumptibus Hieronymi de la Garde 1650. in 4.

IOANNES VILLALOBOS natione Hispanus, patria Zamorensis, ante ingressum in Societatem, linguæ Græcæ Cathedram moderabatur Salmanticae in Collegio Trilingui Professor publicus. Societati se adiunxit anno salutis 1576. ætatis 21. atque in ea docuit aliquamdiu nostros linguam Græcam, & litteras humaniores; Concionatorem etiam egit, & naturæ concessit Compostellæ die 7. Octobris 1593. Antequam Societatem iniret rogatu discipulorum edidit

Grammaticam Græcam, quam postea in Societate auxit, & recudit sub titulo Introductionis in linguam Græcam. Salmanticae apud Petrum Lassum 1593. in 8.

IOANNES A VILLANOVA natione Hispanus è Regno Nauarræ, patria Socarrensis, in Societatem se recepit anno Domini 1583. ætatis 17. & vota quatuor nuncupauit. Philosophiam Turiasonæ, Theologiam Bilbili, ac Cæsar Augustæ docuit; vtrobique Collegium gubernauit. S. Inquisitionis Cenfor fuit. Vir fuit eximia humilitate, quique non dedignaretur, vel cum Socijs præerat, ad infima Grammaticæ rudimenta pueris tradenda descendere, in humanioribus alioqui litteris versatissimus, quas per octennium magna laude tradiderat. Decessit cum fama non exigua sanctitatis die 13. Nouembris 1635. Edidit

Elegias aliquas, & Epigrammata non infelsa. Reliquit moriens volumen iustum Epistolarum eleganti stylo latino conscriptum, & prælo aptum

IOANNES VINCARTIVS natione Belgæ, patria Insulanus, natus anno sæculi proximè euoluti 93. Societatem amplexus est voluentis 12. & votorum quatuor solemniter sacramentum dixit. Disciplinis ætatis, & Poetica præsertim facultate excellens, docuit litteras Græcas, Rhetoricam, & Poësin, tum habendis Concionibus ad populum per annos triginta indefessus incubuit, pergitque adhuc vel octogenarius dicere ad Sodales Beatissima Virginis Tornaci; Encomiastes illius haud vulgaris, & cuius laudibus preferendis, vel hoc nomine vires omnes merito addixit, quod insigni eius beneficio, scabrietem linguæ qua ante ingressum in Societatem laborabat, ipsam inuocando sibi subito exemptam senserit, vt admitti posset. Edidit hætenus

B. Virginis Cancellatæ Historiam, & Miracula. Insulis typis Petri de Rache 1636. in folio.

Sacrarum Heroïdum Epistolas Carmine Elegiaco cum Iconibus Emblematicis. Tornaci typis Adriani. Quinque 1639. in 12.

Vitam & Documenta S. Ioannis Chrysostomi. Ibidem 1639. in 12.

De Cultu Deiparæ Libellum Characterè Ouidiano. Insulis apud Nicolaum de Rache 1648. quod opusculum Gallicè etiam vertit stylo victo & soluto.

Vitas SS. Ioannis Eleemosynarij, Climaci, & Damasceni, cum documentis Moralibus. Duaci typis Ioannis Serrurier 1650.

Elogia Mariana, Ordine Alphabetico, SS. Patrum sententijs, ac Moralibus documentis illustrata. Tornaci typis Viduz Quinque 1667. in 4.

Paraphrasim Latino-Gallicam, Poeticam, in Litanijs Lauretanis, & pari Methodo

Expositionem Moralem in illa Sancti Iacobi verba: Omne gaudium existimate fratres cum in varias tentationes incideritis. Tamquam præsentis sæculi calamitatum opportunum remedium.

IOANNES VIREAV natione Gallus, Burdigalensis Diocesis, admissus in Societatem anno superioris sæculi 77. ætatis 19. docuit aliquot annis litteras humaniores, & multis gerit curam domesticæ oeconomiae, & disciplinæ, functusque est munere Confessarij, spiritualium Coadiutorū albo adscriptus. Octogenarius viuere desijt inter mortales. Lutetiæ die 18. Octobris 1638. Reddidit Gallicè

Annua litteras è Iaponia annorum 1625. 26. & 27. Parisijs apud Sebastianum Cra-moisy.

IOANNES VNCHALIVS, seu VVCHALIVS natione Roxolanus, seu Ruthenus, à patria Leopolitanus nuncupatus, Romæ iuuenis, atque artium Magister cum esset, ad nostrum numerum adscriptus est, anno salutis 1571. ætatis suæ 24. Expeditis ibi studijs redux in Poloniam, partim externos, partim Nostros annis 13. Rhetoricam docuit, eisque habitus inter primos æui sui Oratores. Socijs nostris Leopoli 6. annis, Calissii 9. præfuit; Sed hæc illi posterior moderatio euasit difficillima ob generis omnis molestias, quæ in fundando illo Collegio exorbendæ fuerunt; vexationes, direptiones bonorum, obtrectationes, calumniæ; sed omnia mitigauit P. Vnchalius, sua prudentia, & lenitate; viris Magnis, & Senatoribus perquam carus & venerabilis. Dum apud Episcopum Poshaniensem versatur, repente in paralyfim incidit, & nemine aduertente decedit è sella. Acciti extemplo Medici nihil opis adferre potuerunt. Trimestre ferè morbus tenuit vsque ad diem 12. Martij anno Domini 1608. ætatis suæ 61. in ita Religionis 37. professionis 4. votorum 15. quo pie vita functus est, Radlini in pago Episcopi, qui suo eum tumulo inferre voluit, nisi Nostris deprecatoribus cessasset. Vir fuit pius, modestus, æqui animi, in tolerandis iniurijs tam facilis, vt in prouerbio iam vertisset, iniuria ipsam aliqua, prouocare debere, qui sibi vellet eum maxime demereri. Suauissimum quendam agendi modum cum Nostris habuit, quorum in spiritu dirigendorum curam diu sustinuit. Oratione vt multum præstabat, ita plures in ea ponebat horas. Scripsit Polonicè

Meditationes Vitæ Christi, &

Meditationes de Beata Maria Virgine.
Cracouæ 1592. in 4.

*Formam Vitæ Christianæ adiunctis varijs
precaationibus, seu Catechismum Romanum,*
quem sub alieno nomine edidit.

IOANNES VOELLVS natione Burgun-
dus, patria Valmoncelotanus, Bisuntinæ dioc-
cesis, adscitus in Societatem anno salutis 1559.
ætatis 18. Vir eruditus in paucis, eloquentiam
apud suos; plurimos annos professus, Lugdu-
ni, ac Dolæ Rector fuit, & tria vota solemniter
emisit. Vnum & quinquaginta annos in So-
cietate, virtutum omnium donis apprime ex-
cultus exegit, eius prudentiæ, caritatisque fuit,
nemo vt ad eum de suis rebus vnquam refer-
ret, qui non facti sui fructum aliquem percipe-
ret, iam interim demissum gerebat animum,
vt ne verbum quidem ipsi aliquando excidisse
quod ostentationem saperet, quisquam memi-
nisset. Obijt Turnonæ die 10. Martij anno sa-
lutaris 1610. Composuit & typis vulgavit

Artificium componendæ orationis &

De ratione conscribendi Epistolas. Lugdu-
ni apud Ioannem Pilehotte 1588. Recusum
Brixia 1601. in 8.

De Horologijs Sciothericis. Turnoni apud
Claudium Michaellem 1608.

De Oratore lib. 4. Lugduni 1610. apud
Pilehotte

*Indicem in Breuiarium Romanum, ad Con-
ciones formandas aptissimum.* Moguntia apud
Petrum Henningium 1614. in 12.

IOANNES VOLCKIUS natione Germa-
nus Bauarus, patria Dachauensis trium votorum
professus, anno salutis 1563. ætatis suæ 19.
Societatem complexus est, in qua annos ipsos
50. per varia munia continenter se exercuit,
& per quam fructuose. Iniuriarum & periculo-
rum, quæ imminerent ab Hæreticorum fraude
ac odio quasi ad eum nihil pertinerent, erat
insita homini contemptio tanta, quantum hos-
tibus studium nocendi, atque audacia; Veri &
æqui religiosissimus æmulator pro vtroque
pugnabat studiosissimè, atque hoc sæpe nume-
ro felicitus, quod in eiusmodi causa idonea
erat libertas dicendi, & faciendi. Augustæ
Vindelicorum tandem tridui dumtaxat mor-
bo tentata leniter eius valetudine, integerrimis
fruentem sensibus ad se in quietem Deus
aduocauit die 29. Nouembris anno salutis 1613
Scripsit Germanicè.

De abominatione peccati

*De Sacra Communionem ex Ludouico de
Ponte*

*Vitam P. Gonsalui Syluerij Martyris è So-
cietate Iesu, è latino Nicolai Godigni, transtulit
Germanicè.* Augustæ 1614.

IOANNES VREMANNVS natione
Dalmata, Mathematicarum disciplina um-
bene peritus. Hunc Nicolaus Trigautius re-
dux in Sinas ex Europa ægrè ab Claudio Ge-
nerali Præposito impetratum secum auexit, &
incolumem adduxit Macaum; vbi triennio

præstolatus occasionem in Regni interiora sese
inuandij, Mathesim Nostros interim docuit,
ipse vicissim Sinensem Astronomiam perdidit.
Cum autem crebris vexaretur stomachi
doloribus, auræ victuque mutando Nancia-
num festinata profectio missus est; quo in-
itinere, vt periculi nescio quid declinaret, tri-
dum totum tempestate subfrigida in carina
nauis delituit, pedibus in aquam demersis,
vnde morbum validiorem contraxit, quo bre-
ui confectus est. In eo morbo cum vix hære-
ret ossibus, nec sine alterius ope se posset in-
latus conuertere, cruciatus suos temperabat
dulcissimis cum Christo Crucifixo colloquijs,
cuius effigiem semper habebat ad manum.
Sanctorum res gestas identidem sibi volebat
recitari, interpositis Psalmis Pœnitentialibus
vt sua ex illis sensa repetere posset, & misce-
re sermones. Flagrabat amore Diuino, stu-
dioque proferendæ apud Sinas eius gloriæ;
cui tamen cum non posset satisfacere, libenter
se aiebat morem gerere Diuinæ voluntati. Sa-
crum sigillum Indulgentijs insignæ, dextro
brachio cum illigasset, paulo post pronuntiatis
tertiò sacrosanctis nominibus Iesu, & Mariæ
oculis in Crucifixum Dominum defixis spiri-
tum suauissimè exhalauit, Nanciani in Sinis
feria 4. post Pascha quæ in diem 22. Aprilis
incidit anno salutis 1620. Cadauer posttridie
Nanchinum aëctum in Sociorum sepulchrum
illatum est. Scripsit

Annua Literas Japonie annorum 1615. &
1616.

IOANNES VVAELS natione Belga,
patria Haesbrouckanus in Flandria, Duaci
Philosophiæ studijs absolutis animum ad
Societatem adiecit, à qua nullis suorum
rainis blanditijs, se passus est auerri, qui-
bus declinandis Romam abiit anno Do-
mini 1588. ætatis suæ 21. ibique Sociorum
numero est aggregatus. Inde postliminio re-
uersus, Philosophiam Duaci professus est. Cæ-
terum in Proximorum commoda vitam pene
omnem, tum in Lusitania, tum in Belgio na-
uiter impendit. Erat spiritu magno, & zelo
animarum raro, multus in habendis Concio-
nibus, Confessionibus excipiendis, sodalitati-
bus dirigendis, semper cum fructu, & laude.
Ipse confitebatur quotidie, & ad anteriora
perfectiois se semper extendebat. Nullus illi
nisi de rebus pijs sermo, si alij fuissent illati,
ad orandum se ipse conuertebat. Superiores
haud aliter quàm mortales quosdam Angelos
venerabatur; illorum sollicitè nutus aucupa-
batur; sæpe præueniebat, & postrema vitæ
periodo nunquam ad quietem se componebat
nisi à Superiore benedictionem impetrasset;
quem etiam biduo ante obitum rogauit, vt
mori sibi bona cum eius pace liceret. Pauper-
tatem prorsus diligebat vt matrem; quam
ne leuissimæ cuiusuis rei dispensatione viola-
ret, accurate notabat, quid quantumque Sa-
crorum numismatum, aut imaginum in pro-
ximo

ximos partebatur, ne quid supra præscriptum
daret. Calculi quo cruciatur executionem,
quam diu expetierat, postquam trecentis re-
dimi florenis oportere intellexit, omnino re-
pudiavit. Grandioris pretij medicamenta dolo-
bat suis malis præscribi, optabatque ab ijs, vel ab-
stineri, vel certe emendicata pecunia cõparari.
Cum puluinar alterum in molestiæ leuamen-
petijisset, nullumquè haberetur, suum arctè
complexus lætissimo animi sensu exclamauit,
O Sancta Paupertas! Castitatis studiosus erat
in paucis, vt qui eum notant castissimum virum
innocentemquè vocarent. Cum rara doctrina,
& ingenio, egregiam copulauit simplicita-
tem. Conscientiam suam, vel iam senex Ti-
ronis instar Superioribus explicabat, eorumquè
admonitiones placidè, promptèque se corri-
gendi studio excipiebat. Venerabatur è san-
ctis præcipuè S. Ignatium parentem Nostri,
& S. Aloysium cui aliquando conuixerat, &
S. Catharinam Alexandrinam Martyrem, sed
primo loco Reginam Sanctorum, quam sab-
batino ieiunio colebat; secundum illam verò
Sponsum eius Iosephum profesebatur, cuius
honoris promouendo, se per votum addixerat.
Sodalitatem ad id alicubi instituit imagines
erexit, lumina ad eas frequentia procurauit,
laudes eius vbique deprædicauit, denique ty-
pis etiam vulgavit

Litanias de S. Iosepho

Vitam finiuit in illa Apostoli voce. *Fi-
lioli diligite alterutrum* Dunckeræ die 8. Ianu-
arij anno salutis 1628. ætatis 61. Religionis
40. à suscepta quatuor votorum professio-
ne 23.

IOANNES VVALTERIVS VIRIN-
GVS natione Belga, patria Louaniensis, Ioan-
ne Viringo Doctore Medico, & Societatis
Nostræ amantissimo natus, in humanioribus
litteris tradendis, in explicanda Theologia, in
concionibus ad populum, in Hollandicæ
vineæ cultura eximius operarius, & ad omnia
promptus. In Frisia à perduellibus Dei Re-
gisque Catholici hostibus interceptus, & in
carcerem retrusus, vincula ferrea non ante in-
duit, quàm illa oscularetur. Vnde cum per
Catholicorum liberalitatem post menses sex
liberatus educeretur, Vir primarius illas ipfas
compedes pretio redemit, affirmans illas Sa-
cri pignoris loco apud se seruandas, colen-
dasque. Mechliniam reuersus, præcipuo stu-
dio complecti cepit inopes, quorum iuguria,
multò quàm ædes locupletiorum, libentius
adibat; nec vlli eum calculi dolores ab eo of-
ficij retardarunt. Gliscentibus inter milites
contagij, catalogum sibi multorum descripserat,
quos cum sigillatim visitasset de die, nocte
sæpe iterum, ac tertio, eisdem interui-
surus, indefessa caritate surgebat. Hausta ab
his ægritudine, serenari extemplo sensit ani-
mum insolito modo, illarumque mortis mentio-
ne exhilarescere, & aiebat Mori non timeo,
quia bonum Dominum habeo. Inusitato Mar-

tyrij desiderio semper flagrabat, cuius recor-
datio, vel leuiter ingesta magnos illi animos
addebat, ad omnem medicamentorum acer-
bitatem, ad quam etiam non parum illum
firmabat B. Virginis Mariæ memoria, cuius
beneficio prædicabat se præsentis mortis peri-
culo fuisse aliquando ereptum. Occubuit glo-
riosa morte per caritatis obsequia, contracta
Mechliniæ ad diem 4. Decembris anno salutis
1622. ab ingressu in vitam mortalem 52. in
Religiosam 33. quatuor dudum votis illigatus.
Scripsit Vernaculè.

Aduersus Ioannem Vvalesium Hæreticum -
Bruxellæ apud Oliuerium Bruuel 1609. &
1614.

Latine verò

*De Triplici Cœna Christi, Agni, Vulgari
Eucharistica.* Antuerpiæ apud Hæredes Mar-
tini Nutij, & Ioannem Meursium 1617. in 4.

* IOANNES VVALTONVS natione
Anglus, patria Lancastrensis, post studia in
Seminario Audomarensi, Societati nomen de-
dit Vvatenis anno à partu Virginis 1642. æta-
tis 20. & votorum 4. sacramento se adstrinxit.
Missus in vineam Anglicanam iam annos am-
plius viginti in illius cultura exegit gnauus, &
vtilis operarius. Scripsit Anglicè

*Responsum ad Calumnias Henrici Mori
Doctores Hæretici, quibus Idololatriæ crimen
Catholicis affingit.* Londini 1672. in 8.

* IOANNES VVARNERVS natione
Anglus, patria Varuicensis, iam Philo sophiam
docuerat, & quadriennio sacram Theologiam
in Collegio Anglorum Duaceno, quando re-
cepit se in Societatem, anno à partu Virginis
1663. exeunte Decembri, & ætatis suæ 35.
& postea votorum quatuor nexu se Deo ad-
strinxit. Theologiam, etiam in Societate, al-
tero quadriennio professus est Leodij; postea
missus in vineam Domini Anglicanam hanc
aliquamdiu nauiter coluit. Nunc negotio-
rum suæ Prouinciæ curam Parisijs gerit. Edi-
dit ante ingressum in Societatem, sub nomi-
ne Ionæ Thamonis latinè

*Vindicias Censuræ Duacenæ, seu Confuta-
tionem scripti cuiusdam Thomæ Alby contra la-
tam à S. Facultate Theologica Duacena, in 22.
Propositiones eius Censuram, cui præfigitur Al-
biane doctrinæ scopus, & alia quedam eius dog-
mata referuntur.* Duaci. 1661. in 4.

IOANNES VVAZIN natione Germa-
nus, patria Immetadiensis in Sueuia Societati
adscriptus anno salutis 1611. ætatis 17. in
Prouincia Germaniæ Superioris, vota quatuor
nuncupauit Monachij 1627. Vir præstanti
doctrina, & Concionandi munere excellens
adeo, vt Euangelicæ tubæ nomen obrinuerit
& magno fructu 30. annis id exercuerit. Mis-
sus in Bohemiam primus de Societate Vvratif-
lauiam Hæresi addictissimam intrauit, ibique
Societati sedem fixit, sagace, & grato apud
Cæsarem, ac Dynastas ingenio. Ibidem per
annos 16. pro Ecclesia Catholica contra hy-
dram

gram Hæresis acerrimè depugnauit, & Collegio illi bis præfuit magna modestia, prudentia, & caritate. Denique ex eodem ad laborum præmia migravit, die 8. Septembris 1653. Edidit lingua Germanica

Otto Corollas funebres, in exequijs Serenissima Mariae Renatae, Alberti Ducis Bauariae filiae exhibitas. Monachij 1630.

* IOANNES VVEYER natione Belga, patria Mechliniensis, in Societatem adlectus anno sæculi fluentis 17. ætatis suæ. 20. translatus inde in Prouinciam Bohemæ, docuit Rhetoricam triennio, Ethicam biennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Moralem quadriennio, Scholasticam annis 12. Concionator latinus annis quinque, & sexdecim Præfectus rerum spiritualium, emissa professione votorum quatuor anno 1634. Vir insigniter doctus è custodia corporis eductus à Deo est Glacij calendis Febrarij, hoc anno 1675. Edidit latinè

Fontem Vitæ. Olomucij 1658. in 12. quem Germanice redditum, & auctum recedit Ingolstadtij 1660. & Vratislaviæ 1666.

Theophilum se spiritu renouantem. Augustæ 1668. in 8.

Theophilum se renouantem, in recollectione semestri triduaana. Augustæ 1668. in 8.

Viam Excellentiorum Charitatis, eiusdemque exercitium actuale. Ingolstadtij typis Ioannis Ostermayr 1670. in 4.

Affectus pius pro impetranda Bona morte. Olomucij. 1670. in 12.

IOANNES VVIELEV VICKI natione Polonus, nobili familia, natus in Vvieleuicz, pago Palatinatus Califfiensis, anno 1566. post humaniores litteras Posnaniæ delibatas, Deo se in Societate dicauit Braunsbergæ, anno 1584. in qua triennio Philosophiam, Theologiam de Moribus biennio explicauit, gubernauit bis Domum Professam Cracouiensem ad Sanctæ Barbaræ annos 7. toridem annos fuit Rector in Collegijs Leopoliensi, Posnaniensi, & Califfiensi; tribus præfuit in Residentijs Toruniensi, & Præmisliensi. Socialem operam præstitit tribus Præpositis Prouinciæ itinerum, & consiliorum consors. Patres in tertia probatione instruxit. Romam, missus à Prouincia Procurator inuisit, studijs etiam Nostrorum maioribus præfuit, & varijs in locis Ecclesiasten cum laude, & bona fruge egit; Professus quatuor vota anno 1615. Vir ob vitæ religiosæ feueritatem cum liberali comitate coniunctam, domesticis, externisque gratissimus, otij tantus osor, vt vel in ætate deuexa non segnus, quam iuuenum quilibet ad salutem animarum incumberet. Obijt Iaroslaviæ 24. Iulij anno 1639. Scripsit ex Latino Polonice

Thoma de Kempis de Imitatione Christi Libros IV. ab Henrico Sommaliio iuxta Autographum castigatos

Ad Perri Scarge Tomum de Vitis San-

Eorum collegit Indicem.

Poemata varia de rebus pijs, deque alijs Moralibus, & contra Hæreticos; sub alieno nomine, lingua Vernacula vulgari.

IOANNES VVILHELMVS VVILTHEIM natione Belga, patria Luxemburgensis, ingressus in Societatem anno 1612. ætatis suæ 18. votorum quatuor professionem edidit. Vir magna ad scientias omnes capeffendas facultate præditus; Philosophiam Friburgi Brisgoiæ, Theologiam Moralem Luxemburgi publicè professus, spiritualibus rebus fuit addictissimus. Religiosæ paupertatis adeo retinens, vt in defuncti cubiculo, non rosarium, non imago, vel aliud quidpiam repertum sit, quod donandum reseruasset. Cum Historiarum commentarios pararet, sæpe res grauissimas in discipulorum thematis scribebat. Nullam temporis particulam sine fructu elabi patiebatur, vitam agens inter libros, quasi legendo, scribendoque non posset fatigari. Et ne studendi assiduitas animum penitus absorberet, pensum horarum Canonicarum, seruatis quoad licebat, publicæ recitationis temporibus diligenter persoluebat. Castimoniam amor effecit, vt inde à tenella ætate alterius sexus non modo consuetudinem, sed etiam conspectum fugeret. Obedientiam in eo omnibus numeris absolutam Superiores probauere. Sed præcipua laus in eo charitatis fuit, ita ad omnium obsequia comiter sese fingeat. Nondum sacris initiatus potestatem à R. P. Generali impetrauerat nauigandi ad Sinas cum P. Nicolao Trigautio; sed itineri iam accinctum aliæ litteræ in Belgio retinere. Ita profectio illa impedita, sed animus laborandi pro Deo, & proximo minimè retardatus. Quippe ad conciones ruri habendas, solandos pauperes, inuisendos ægros, & similia impiger fuit. Denique his maxime officijs intentum, & in lucra animarum strenue incumbentem mors occupauit Luxemburgi, die 25. Martij 1636. Scripsit

De Rebus gestis & honoribus S. Maximini Archiepiscopi Treuirensis Libros X. in quibus veterum aliquot Auctorum scripta promittit.

Disquisitionum Antiquariarum Libros III. in quibus Veterum Romanorum monumenta toto Ducatu Luxemburgensi sparsa collegit. Reliquit etiam ex Ms. erutam, & notis illustratam

Vitam S. Volslaici Stilitæ quondam prope Inodium Luxemburgici Ducatus Oppidum

Præterea Paratum reliquit prælo

Gymnasium studiose Iuuentutis, quo sententias Morales ex Græcis scriptoribus selectas colligit

Parabat *Historiam Cænoby S. Maximini* iamquæ sex libros confecerat, cum mors manum de tabula tollere coegit

IOANNES VVINTERSHOVEN natione Belga, patria Ultraiectensis, vir doctrina

na æque, ac virtute clarus. Natus est anno salutis 1571. excultusque litteris humanioribus, & Iuris Ciuilis scientia in Hollandia; & tantum prudentia, ac rerum agendarum dexteritate valuit, vt aptus imprimis haberetur iam tum ante vitam Religiosam, qui ad Hollandos de pace acturus publico nomine mitteretur. S. P. N. Ignatij exercitationibus vocationem hausit Societatis, quam deinde ingressus est, anno 1596. In Tirocinio monita ad vitam religiosè instituendam concepit, quibus reliquam omnem ætatem direxit. Philosophiam inter iuuenes vir ipse audiuit, magna in suos Professores, quamuis eos annis excederet, obseruantia; eandem post alijs ipse tradidit & è discipulis suis plures centenis, ad vitam Religiosam adduxit. Præfuit Ruræmondensi Collegio Rector, vbi de laboribus culinae conquirentem Fratrem, suo ipse exemplo, obito per dies aliquot coqui munere ad officium reduxit. Bruxellis etiam Rector fuit sesquiennio, donec importuna postmodum deprecatione dignitatis, missionem impetrauit. Societatem tenerrimè amabat, & discruciabatur animo si quid à Nostri commissum esset, quod eius estimationi posset officere. Cum Sacerdotes nostros in tertia probatione institueret, correptusque morbo ad Cælum aspiraret, offerentibus precum suarum suppetias ad recuperandam salutem, Ita ne inquit, cursum meum in Cælum fatagitis impedire? quin promouetis magis. Sciscitantibus equid incòmodè iaceret? Enimvero commodius inquit quam Iesus meus in Cruce. Aqua rosea frontem mulcentibus; Ah! quam delicatum sub spinoso capite membrum! Iuniores Sacerdotes se visentes rogabat, vt se aqua lustrali aspergerent; vnique eorum de tota vita confessus est, ac tandem placidè in Domino quieuit Mechliniæ anno salutis 1625. vota 4. dudum antea professus. Cum Serenissimi Belgarum Principes Albertus & Isabella, Clara Eugenia Montes pietatis erexissent, ijque essent in inuidiam vocati de illorum voluntate Scripsit Pater

Libellum de Montibus pietatis. Edidit etiam *Theses de concursu Dei*, quas varijs rationibus & auctoritatibus confirmauit.

* IOANNES VVITTFELDT natione Germanus patria Cosfeldiensis in Vvestphalia natus anno sæculi tranfacti 96. Societati se adiunxit vertentis 12. & vota 4. solemniter concepit. Docuit omnes classes litterarum Humaniorum; fuit ingenio facili cum mira vbertate dicendi in rem quamuis, magna morum suauitate, & Religiosa prudentia, colloquia semper in pium finem deflectebat. Tandem euocatus ad Cathedram summæ Aedis Monasteriensis, vbi fere vixit, eadem hebdomada qua pro concione dixerat de morte, populari contagio intra triduum oppressus, ex hac vita emigravit die 11. Nouembris 1634. omnibus Ecclesiæ Sacramentis ritè præmunitus. Mortis nuntium tam præsentis animo, tam læto vultu,

ardenti desiderio excepit, vt accersito Superiori veniam offensionum vel à minimo Sociorum efflagitarit, addendo se cadauer permittere vel sepeliendum in horto, vel in præterfluentem abijciendum. Edidit dum Theologiam Monasterij doceret

Christum Crucifixum prodigiosis naturæ typis excusum. Monasterij Vvestphaliæ in 12. recusum Aquisgrani 1634. cum Regulis, & indulgentijs Sodalitatis.

IODOCVS ANDRIES natione Belga, patria Cortracensis natus anno salutis 1588. die 15. Aprilis Societatem ingressus Tornaci 1606. die 2. Octobris, Professionem 4. votorum emisit Antuerpiæ 1633. 3. Maij. Vir fuit eximia virtutis, exemplum perfectionis religiosæ, & de quo olim Visitator Belgij Henricus Scherenus, dum illam visitaret Prouinciam, non vano augurio, quasi præfagiendo dixit, iam tum apparere in eo magnæ femina Sanctitatis. Absolutis studijs, & applicatus à Maioribus ad habendas Conciones, tanto zelo indefessè eo munere functus est per annos prope 40. vt sæpius bis in die, aliquando ter dixerit. Brugis cum degeret instante ieiunio Quadragesimali, aduerteretque deesse qui populo meditationes in Templo nostro, de Christo patiente vespere proponeret, ipse se Superiori in supplementum obtulit, tametsi sibi in principe Aedæ quotidie concionandum esset. Fuerunt ex Auditoribus personæ fide dignæ, quæ affirmarunt, vidisse se dum verba faceret eius vultum cœlesti luce circumfusum, & aliquando quasi stellam vertici insidentem. Nec in vrbibus solum sed in pagis quoque salutem animarum, promouere vbique conatus est, erectis in illis tum Christi patientis, tum Matris Dolorosæ stationibus, quas & ipse frequens obibat, vt alios suo exemplo ad id incitaret. Nec contentus hortari verbo, varia insuper elucubravit opuscula, quibus & longè absentes, & posteri à peccatis abstraherentur, & ad pietatis Christianæ officia stimularentur. Erat autem in minores tractatus eiusmodi propensior, quod facilius possent diuulgari, & sine fastidio perlegi. Nec fessellit eum sua in eo opinio. Nam certò constat libelli quem edidit *De perpetua Christi Cruce*, in solo Belgio, & anno non integro, quinquaginta circiter millia fuisse diuendita; Alterius verò *De perpetuo gladio Regine Martyrum* supra quindecim millia. Eiusdem zeli & caritatis viscera experti sunt etiam Nostri quotquot illo Confessario vel rerum spiritualium Præfecto vsi sunt, eo enim munere perfunctus est in omnibus quibus habitauit locis, tanta sedulitate & tanta facilitate exhibens se omnibus, & omnibus horis, ac si nihil aliud agendum habuisset, vt singulis reipsa fuerit viua idea caritatis. Sed non minor in eo obedientiæ laus fuit. Superiores siquidem, vt Dei Vicarios venerabatur promptus ad omnem illorum nutum, nec de vilo onere ab ipsis imposito se vnquam excusabat. Regularum, &

serum omnium, quæ præscribentur tam obseruans fuit, ut non sit qui eum vel in minimo defuisse meminerit. Paupertatis Sanctæ studiosus extitit, ut perpetuo vilissima quæque ambiret, nec haberet in cubiculo quidquam singulare, nisi religiosum nitorem iuxta Regulam. Cum quædam pia & opulenta fœmina, quæ illo utebatur Confessario, miserta senij, & laborum, quos subibat, obtulisset se ad construendum censum annuum, centum circiter aureorum, qui eum quocumque pergeret sequeretur, disuasit nec ullo modo admisit. Castimoniam tam anans fuit, ut virgo vsque ad obitum permaneret. Huius virtutis quali comites tres inseparabiles habuit, arctissimam cum Deo coniunctionem per orationem; profundam humilitatem; & seueram sui corporis tractationem. Mentalem orationem adeo sibi familiarem fecerat, ut continuo in Dei præsentia versari, & diuinum quid in omni actione, & verbis spirare videretur. Ad hostiam incruentam Deo immolandam, quotidie se operosissime præparabat, in ipsa autem liturgia ex abundantia consolationis Diuinæ videbatur colliquefcere, & in sacra Communione hærebat diu, cum profundis suspirijs & profluoio lacrymarum. Nihil tamen in eo enituit magis, quam profundissima humilitas, cum tanta eruditione & rerum gestarum, virtutumque splendore coniuncta, Erubescerebat instar virginis ad omnem vel minimam sui laudem; in communi colloquio se tanquam omnium infimum gerebat; Fratribus Adiutoribus se vltro adiungebat; Lucubrationes suas iudicio aliorum plenissime submittebat; senior se Superiori obtulit, ad docendas denuo litteras humaniores. Cum Mechliniæ concionaretur Tironibus se admiscebat, & quasi vnus ex illis vehebat lapides, ligna portabat. Cum benignissimus in omnes esset, in se vnum seuerissimus ac quasi torrens fuit. Dilacerabat tergum prolixis flagellationibus, & sæpius de die repetitis, donec sanguine copioso totus maderet. Indusia vulnerum cruore tincta, secreto studiosè eluebat, ne supplicia sua lintario innotescerent. Horrido semper utebatur cilicio, vel cingulo aculeato, quo accinctus singulis hebdomadis, dum foras concionaturus ibat, milliaria aliquot conficiebat. Dum Brugis per annos 15. Ecclesiasten ageret, auditus est sæpius media nocte surgere, & in se flagris atrociter sæuire. Nunquam etiam frigidissima hyeme accedebat ad focum nisi tempore communis recreationis post mensam, quamvis præ frigore illi sæpe funderentur manus. Fuit cum per menses integros semel quantaxat viginti quatuor horarum spatium potum sumeret. Dum concionaretur per Quadragesimam vel Aduentum quotidie, nunquam attingebat, quæ religiosa caritas eiusmodi operarijs extra ordinem solet apponere. Demum annis grauis & febri hectica confectus receptis tempestiue extremis Sacramentis, vbi amori suo, Crucifixum cum lacrymis osculando non

nihil indulserat, elata dextera & alacri voce exclamans, in Cælum! in Cælum! sanctè obiit, uti vixerat, Bruxellis die 21. Nouembris 1658. Edidit P. Iodocus varia opportunitate complures pijs exercitationes, partim patentibus folijs adiuncta imagine, partim breuibus libellis, eo successu ut eorum aliquot, duodecies & decies sexies, vel repetito prælo prodierint. Eiusmodi sunt

Modus orandi pro necessitatibus patriæ; Latine, & Flandricè Gandau 1619. Auctus deinde varijs locis sæpe prodijt.

Manus hominis, & dies hominis Christiani. Latine, Flandricè, Gallicè, Gandau 1621.

Facilis modus latam Mortem obtinendi. Latine, Flandricè, Gandau

Preces ad stationes Passionis, & ad 15. Mysteria B. Virginis, ac septem eius dolores. Gandau 1621. & deinceps alibi

Annulus aternitatis, tum in libellulo, tum in exporecta charta, Latine, Gallicè, Flandricè, duodecies repetito prælo Gandau 1621.

Memoria Passionis Domini, Latine, Hispanice, Gallicè, Flandricè, Louanij, & Brugis 1626.

Libellus de Amoris Dei actu, & Contritione. Latine, & Flandricè Mechliniæ 1626.

Idem per Compendium sub titulo. *Duales clauces cæli*, quæ septem Linguis Latina, Hispanica, Italica, Gallica, Germanica, Anglicana, Flandrica, in lucem prodire, & ex illis supra centum, quinquaginta millia exemplarium distracta sunt

Brugæ Mariæ. Flandricè Brugis 1634.

Dolores B. Virginis Mariæ. Mechliniæ 1627. & Brugis 1629.

Breuis exercitatio, ad promouendum Rosarium 12. stellarum Deiparæ. Flandricè Gandau

De Gratia Iubilæi seruanda, augenda.

Facile certumque præsidium aduersus omne peccatum. Brugis 1629. Latine, Hispanice, Flandricè, Gallicè, Anglicè, multiplici prælo.

Commemoratio Animarum purgatorij. Flandricè. Item

Purgatorium Catholicè assertum cum incitamentis, ac methodo suffragandi. Brugis 1642. Antuerpiæ 1643. in 12.

Negotiatio spiritalis Mercaturæ, ut in vno anno tantum lucremur quantum decem, Latine, Gallicè, Flandricè, varijs locis nouies reperito prælo. Ex his in vnum collegit aliqua ediditque sub hoc titulo inscripta

Faustus annus, mensis, hebdomas, dies, hora, Christiani hominis. Brugis typis Nicolai Breygelij 1638. in 24. Post quinque eiusdem libelli editiones prodijt ab Auctore recognitus, & auctior. Ibidem 1659. deinde noua omnibus auctior Monasterij Vvestphaliæ typis Raesfeldij 1643. in 12. Editi deinceps alij

Supplex libellus pro Animabus Purgatorij. Antuerpiæ 1642. in 24. Gallicè ibidem 1649.

La-

Latine Colonia typis Vvillielmi Freiffem 1650.

Perpetua Crux Christi à puncto Incarnationis ad extremum vite in 12. Antuerpiæ apud Corneliu Vvoons 1649. Latine, Flandricè, Gallicè, Hispanice, Italicè.

Perpetuum sacrificium Crucis, & altaris. Ibidem in iisdem linguis, & anno in 12.

Perpetua Crux vberius explicata. Ibidem iisdem typis 1651. in 24.

Perpetuus gladius Regina Martyrum, iisdem typis 1650. & 1652. in 12. pluribus linguis sæpius recusus

Necessaria ad salutem scientia per icones 52. representata. Antuerpiæ iisdem typis 1654. Latine, Belgicè, Gallicè in 12.

Tacitum pactum inter amatores Crucifixi. Antuerpiæ in 12.

Hæc, & alia tacito nomine maximo fructu euulgauit; pro concionibus frequentem illorum vsu, frequenter commendabat. Cum Bruxellæ litteris humanioribus docendis operam daret, emisit in lucem sub Rhetorum, & Collegij sui nomine

Lacrymas in obitum Serenissime Hispaniarum Reginae Margarete cum oratione funebri sub nomine Collegij Bruxellensis Societatis Iesu. Bruxellæ apud Velpium 1611.

IODOCVS COCCIUS natione Germanus patria Treuirensis in Societatem cooptatus est 8. Septembris anno salutis 1598. ætatis suæ 17. litteraturæ politionis, & historiæ cognitione fuit instructus egregie. Treuirensibus Academicis Aristotelem explicauit antequam in Molshemiensi Colegio Theologiæ Doctor & primus Academiae Cancellarius Angelicum Doctorem D. Thomam profiteretur. Inde ad confessiones Serenissimi Archiducis Leopoldi adhibitus, ab illo bis ad Cæsarem legatus est. Vir fuit acriter mente præditus, & qui multa simul ad Dei gloriam & hominum salutem indefessus expleret, lectionibus, concionibus domesticis, Parthenijsque exhortationibus, excursionibus, commentationibus priuatis semper intentus. Inter hæc magna sui despicientia, amantitate morum, & comi modestia multum amabilis; singulari in B. Virginem Deiparam affectu, ad quam in omni difficultate etiam litteraria fidenter pro auxilio perfugiebat. Redux ab Aula Cæsarea, Rubeaci in Alsatia, per dysenteriam è vita sublatus est die 25. Octobris 1622. Antequam extrema vntione muniretur, elata supra vires voce, vtorum quatuor formulam quam anno 1618. emiserat, repetiuit, exultabundus, quod in sancta Societate moreretur, tametsi inutilis, uti dicebat, in ea vixisset. Edidit sub nomine Molshemensis Academiae.

Panegyricum eruditum, & Academica Inauguralia Serenissimo Archiduci Leopoldo Academiae Molshemensis Fundatori. Edidit etiam

Theologicarum Thesium libros 3. Posthumi reliquit

Dagobertum Regem, Argentinensis Episcopatus Fundatorem præuium notis illustratum. Molshemij typis Ioannis Harmanni 1623. in 4.

Edidit præterea in Academia Molshemensis, sui que Doctoratus Theologici promulgatione

Parallelon Bibliacum, Visionum Ioannis Apocal. cap. 1. & Danielis cap. 10. Panegyrico Molshemensi insertum

Disputationem tripartitam de arcano SS. Scriptura sensu. Molshemij 1620. in 4.

Disputationem bimembrem de vero & falso Anticristo. Ibidem 1621. in 4.

SS. Missæ sacrificium per testes veritatis omni exceptione maiores ab Hæreticorum iniurijs vindicatum. Ibidem in 4.

Sanctorum item Alsatia historiam. Dagoberto suo præuio, & iam typis emisso in publicum magno opere successuram.

IODOCVS DESMARETZ natione Belgica, patria Antuerpiensis, ingressus in Societatem anno 1612. cum ageret ætatis annum secundum supra vigesimum. Vir fuit latinis, Græcisque litteris egregie instructus, quibus docendis plures annos contriuit & vtorum 4. professionem emisit. Fuit Superior Seminarij B. Virginis Montibus. Obijt Rector Collegij Malbodienfis die 13. Decembris 1637. Edidit

Breue Commentarium in Horatium purgatum ab omni obscenitate in gratiam iuuentutis. Duaci typis Viduæ Marci Vvion. anno 1636. in 8. Parauerat ad prælum

Onomasticon, quo vocabula Græca à latinis hætenus usurpata explicantur. Sed mors antevertit.

* IODOCVS KEDD natione Germanus patria Embricensis in Cliuia, natus anno sæculi proximè decursi 97. Deo in Societate se deuouit currentis 17. & vota 4. professus est. Docuit Disciplinas mansuetiores, & Dialecticam, tum concionibus, & missionibus applicatus, reliquam fere vitam in eis magno zelo exegit. Controuersiarum de fide imprimis gnarus, contra Hæreticos, & voce & calamo egregie depugnauit, à puero solitus, vel consensum scabbello, vel arboreto, acriter in Prædicantes cacodoxos concionando inuehi. Tandem metam vitæ mortalis attigit Viennæ Austriæ die 27. Martij 1657. Edidit quam plurimos libellos minutos Polemicos contra A catholicos quorum præcipui sunt qui sequuntur latine

Constantinus Magnus Romano-Catholicus.

Ecclesia Antiqua Romana Catholica.

Deductio Catholica Religionis ex Romanorum Imperatorum legibus Ciuilibus, Edictis, Re-scriptis &c. Viennæ Austriæ typis Matthei Rutij 1655. in 4.

Examen reformatæ Religionis. Ibidem, & Pragæ 1652. latine

Paranesis ad X. Verbi Ministros & 26. Ministellos. Viennæ in 4.

Idea

Idea causarum, cur Lutheranismus aliaque secta abijciendæ, & sola Religio Catholica amplectenda. Ingolstadij apud Georgium Hanlein 1653. in 4.

Primi Reges Hungariæ Christiani, Romano-Catholici. Viennæ typis Matthæi Ritiij 1655. in 4.

Germanico idiomate edidit

Hebiopolim, seu solis Ciuitatem; id est vera Ecclesiæ demonstrationem ad Serenissimum Ducem Holsatiæ. Colonia apud Kinchium 1649. in 4.

Speculum Religionis ad Lutheranos, Calvinistas, bis Germanicè, bis Belgicè 1648. Colonia, Aquisgrani, Augustæ, & alibi recusum Maculas ignominie quibus Ministri Calviniani suam Religionem debonestarunt. Colonia apud Freissem in 12.

Charactèrem Anti-Christi. Colonia & Aquisgrani in 4.

Duplicem Confessionem Lutheri. Aquisgrani in 4.

Titulos Calvinistarum declaratos ex postrema Confessione Lutheri. Aquisgrani in 4.

Coronam honoris, qua Ministri Hollandiæ Catholicam veritatem coronarunt.

Stateram veritatis, qua Lutheranorum, Calvinistarum, Anabaptistarum rationes ponderantur. Colonia bis 1600. in 16.

Manuale Catholicum contra sectas horum temporum. Colonia 1650. in 16.

Declarationem Fidei Romano-Catholica. Etiam Belgicè. Colonia, & Viennæ 1653. distracta super quinque millia exemplorum

Perpetuam Miseriam infidelium non posse saluari. Colonia 1650. in 12.

Purgatorium Prædicantium, seu Antiquo-nouum eorundem latinum. Colonia in 4. & iterum apud Freissem ibidem 1651. in 12.

Cordis Motorem Christianum decies, aut duodecies recusum. Colonia, Viennæ, Ingolstadij, Augustæ in 16.

Hortulum Sacræ Scripturæ pro Fide Romana-Catholica. Viennæ 1653. in 16.

Hortulum Passionis Christi, per modum precum. Ibidem in 16.

Epistolam ad Senatam Francofurtensem, contra errores Prædicantis. Viennæ 1652. in 4. & 12.

Refutationem Responsi contra 10. Prædicantes. Pragæ 1652.

Informationem de Communionem sub utraque. Viennæ 1652.

Vale Lutherici & Calvinistici officij Prædicandi absque vocatione Viennæ 1652.

Speculum æternitatis. Ingolstadij 1654. in 4.

Sex nodos textorios per modum dialogi, quo errores Calvinistarum lepidissimè irridentur, tractatulus summo plausu exceptus, Germanicè & Belgicè ter recusus in 8. & in 12.

Pallium Reformatæ Religionis. Belgicè Amstelodami, & alibi

Nono-Euangelicorum torcular & prælum cordis. Colonia 12.

Cantum agrestem Prædicantium. Belgicè Antuerpiæ in 4. & 12.

Octo considerationes circa veritatem & falsitatem Religionis

Simplicitatem Ministri Calvinistici Vvesaliensis in Schola Iesuitarum eruditam. Colonia typis Kinchij 1649.

Responsum ad Calumnias Trevormanni contra Societatem. Ibidem in 12.

Hæc præter alia complura minutiora.

IORDANVS CASCINI natione Siculus, patria Panormitanus, nobili loco natus anno salutis 1565. Societatem complexus 1587. vota quatuor professus est, & magnis in ea muneribus perfunctus. Nam, & Domum probationis Rector, & bis Collegij, & Domus Professæ Præpositus Panormi diu fuit, & Patrum tertiæ probationis instructor. Præterea Prouinciæ Siculæ iteratò, Venetæ semel gubernacula tenuit. Vir singulari morum facilitate prudentia, sui contemptu, domesticis, & externis, præsertim viris Principibus per quàm gratus. Dum Superior esset, eodem vultu, eadem hilaritate excipiebat omnes; quoscumque poterat, consilio, & opere subleuabat. Paupertatis Religiosæ amantissimus, vilis oblectaque vestis retinentissimus, non nisi clam sibi ablatam dimittebat. Confessiones pauperum excipiebat perlibenter, ac persæpe abluabat eorum pedes, ac vestiebat. In consilio dando mira prudentia fuit, & dono discernendorum spirituum videbatur præditus. Hinc à Proregibus, à Senatu, ab Archiepiscopo præsertim ab Eminentissimo Card. Doria, eiusque Vicarijs persæpe consulebatur. In inuentione corporis S. Rosaliæ, tempore pestilentie illius potissimum emicuit sagacitas, & industria, vt propterea Pater patriæ quodammodo fuerit habitus. Ad extremum plenus dierum, ac bonorum operum, ad horum mercedem emigravit Panormi die 21. Decembris 1635. Defuncto iusta funebria Senatus Panormitanus suo nomine curauit celebrari. Edidit Italicè

De Vita, & Inuentione S. Rosaliæ Virginis Panormitanæ breuem narrationem Panormi apud Decium Cirillum 1631.

Paratos prælo reliquit, qui posthumi prodierunt

De S. Rosalia Virgine Panormitana Lib. 3. Panormi apud Cirillos 1651. in fol.

IOSEPHVS ACOSTA natione Hispanus, patria Methymnenfis à puero se Religioni nostræ addixit anno salutis 1553. nondum expleto ætatis suæ 14. Quatuor alios natu maiores fratres habuit in Societate, Hieronymum, Iacobum, Christophorum, & Bernardinum, quorum postremus obiit Mexici 29. Maij anno 1615. ob eximiam virtutem cum insigni doctrina coniunctam magno sui desiderio relicto. Vir fuit ingenio præstanti, acti iudicio, labore

bore indefesso; facundia doctrinaque excellens, qui omne disciplinarum genus didicit, & professus est. Primus de Societate Ocaniæ Theologiam docuit; deinde in Occidentis solis Indiam nauigauit anno 1571. & Peruanam nostræ Societatis Prouinciæ Præpositus Prouincialis gubernauit. In Hispaniam reuersus, rexit Domum Professam Vallisoletanam. Interfuit Congregationi Generali quintæ, ex dispensatione speciali cum iure suffragij. In Aragoniæ, & Bæticæ Prouincijs Visitatoris partes egit, alijs etiam Regendi muneribus functus est. Demum Salmanticensis Collegij nostri habenas cum teneret cum laude prudentiæ, integritatis, & doctrinæ, morbo oppressus mortalitatem exiit, die 15. Februarij anno sæculari 1600. ætatis suæ 60. Professionis quatuorvotorum 30. Scripsit

De Christo Reuelato Libros 9. Romæ apud Iacobum Tornierum 1590. in 4. & Lugduni apud Io. Baptistam Buvsson 1592. Salmanticæ, & Venetijs

De Temporibus Nouissimis Lib. 4. Ibidem apud eisdem iisdem annis,

De natura Noui Orbis Libros 2. quos etiam Hispanice vestit, &

De Promulgatione Euangelij apud Barbaros, siue de procuranda Indorum salute Libros 6. Colonia apud Arnoldum Mylium 1596. in 8. & prius 1589. & 1595.

Historiæ naturalis, & Moralis Indiæ libros 7. 1590. in 4. & 1591. in 8. & 1610. in 4. Eos transtulit Italicè Ioannes Paulus Gallutius 1596. in 4. & latinè Theodorus de Brij, inferuitque parti 9. suæ Historiæ Occidentalis Concionum Tomos 3. graui, & eleganti stylo Salmanticæ apud Ioannem, & Andream Renault 1596. & sequenti in 4. & Venetijs 1599. Colonia 1600. in 8.

Concilium Limense 3. digessit, & latinè conscripsit.

* IOSEPHVS AGNELLVS natione Italus, patria Neapolitanus, natus anno sæculi labentis 21. Deo se in Societate dicauit Romæ 1637. & votorum in ea 4. professionem edidit. Theologiam Moralem docuit quinquennio. Pro concione dixit per quadagesimam varijs in Vrribus primarijs. Rexit Collegia Montis Politiani, Maceratæ, & Anconæ, vbi etiam munere Consultoris Theologi functus est in tribunali S. Inquisitionis. Nunc Romæ operarium agit in Domo Professorum, & Congregationis RR. Sacerdotum curam gerit. Edidit Italicè

Catechismum annualem, accommodatum vsui Parochorum cum expositione Epistolarum, Euangeliorum, & aliorum que leguntur in Missis per totum annum. Tomis 2. in 4. Maceratæ typis Iacobi Philippi Pannelli 1637. qui nunc tertio receditur. Item tacito nomine suo

Hebdomadam consecratam S. Iosepho. Maceratæ typis Caroli Zenobi 1671. in 12.

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Parata prælo habet varia, & in his

Socium Parochi, siue Discursus pios ad detinendum populum in Dominicis, & diebus festiuis

Exercitia Spiritualia iuxta methodum Sancti P. N. Ignaty per 10. dies. Conciones per quadagesimam, & Aduentura, & Alia.

IOSEPHVS ALDERETVS natione Hispanus, patria Malacitanus, cum Ciuilibus atque Canonici Iuris Doctor, & Humanarum atque Diuinarum litterarum cognitione ornatus esset, Cordubensis Ecclesiæ Canonicus, magnamquæ Capituli, & totius Ciuitatis sibi conciliaffet beneuolentiam, ac Iudicis Hispanensis Ecclesiæ officio functus, omnia arbitratus est, vt stercora, vt Christum lucrifaceret. Quamobrem mundi vanitate reiecta ad Societatem nostram tamquam ad portum conuolauit; in qua ad alias scientias Philosophiæ, ac Sacræ Theologiæ cognitionem adiunxit. Vir pereruditus, modestus, humilis, & verus Societatis filius. Dum Granatenfi Collegio præfessit Rector, fuit ab ergastulo corporis solutus die 12. Iunij anno salutis 1616. ætatis 56. Religiosæ vitæ 16. & 9. postquam Professus quatuor votorum aggregatus est. Scripsit nomine ad calcem libri apposito

Iuris allegationem pro omnimoda Societatis Iesu, ac Regularium ab Ordinarij Hispanensis iurisdictione, libertate, & exemptione afferenda. Hispani per Clementem Hildagum 1605. in 4. Scripsit. Item

De Religiosa disciplina tuenda Libros 3. Hispani apud Gabrielem Ramos 1615. in 4.

IOSEPHVS ALEMANNVS natione Italus, patria Mediolanensis ineunte adolescentia se Societati dicauit anno salutis 1572. quem postea 4. fratres secuti sunt natu minores exemplo singulari. Existimatum est id datum à Deo Benedicti Alemanni Patris ipsorum meritis, quod nostros anno salutis 1564. exeunte, Mediolanum aduentantes, atque incertis sedibus vagantes, & Hospitio benignè exceperit, & liberaliter diu aluerit. Ex hospitalitate scilicet illa consecutus est à Domino tantam filijs suis remunerationem. Iosephus ergo natu maximus post Artem dicendi, & Philosophiam cum laude traditam, concionando, & gubernando suas partes in Societate egit. Decessit Asti anno salutis 1630. ætatis 74. Professionis quatuor votorum 38. Scripsit

Historiam Miraculosæ Imaginis B. V. Mariæ, quæ nobilitauit vicum ad Ciuitatem Pedemontanam, quæ Montis Regalis dicitur vulgo Mondeui. Edidit præterea Italicè

Orationem quam habuit ad Senatam Genuensem in Dauidis Vaccari Ducis inauguratione. Reliquit

De Christiana sapientia ad Principes Gentiles Tom. 2. qui in Taurinensi Collegio seruantur.

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

IOSEPHVS ANCHIETA natione Canarinus, seu ex Insularum Fortunatarum vna, cui

cui nomen Tenerifa, natus anno reparatae salutis 1533. patrem habuit Cantabrum, matrem indigenam, vtrumque honesta inter suos, & florente fortuna. Domi latinis litteris vtcunque aspersus, Conimbricam venit ad studia, vbi suis æqualibus virtute præluxit; ingenio ad omne scriptionis genus prompto, exactoque non cessit. Virginitatis ibi se voto adstrinxit, & subinde in Societatem Iesu, anno 1550. ætatis suæ 17. se dedit. Valetudinis gratia post triennium in Brasiliam missus totos ibi quatuor, & quadraginta annos traduxit, & septennio egit Prouincialem Societatis. Denum laboribus magis quam annis confectus obiit in Vico Rericiba, die 15. Iunij anno 1597. ætatis suæ 64. Vitam eius libris 5. latinè complexus est Sebastianus Beretarius; Hispanicè Stephanus Paternina, & Ioann. Euseb. Nierembergii; Gallicè Petrus d'Outreman; Lusitanicè, & fusiis, ex documentis authenticis, seu Processibus eam composuit Simon de Vasconcallos, Prouinciæ illius aliquando Præses; Italicè nobile elogium de eo contexit Scipio Sgambatus impressum Neapoli, & Anconæ, quodque in alias dein linguas transfusum est à varijs. Virtutes eius extimias, & admirabiles res gestas multis, ac magnis encomijs celebrarunt quoque scriptores seculares, ac variorum Ordinum Religiosi, vti Georgius Cardosus Sacerdos Vlyssiponensis in suo Agiologio Lusitano ad diem 9. Iunij, & apud illum Fr. Petrus Mar. in diet. Virg. fol. 135. Martinus Carillus in Annalibus Hispaniæ lib. 6. ad annum 1556. fol. 498. Fr. Elias à S. Teresa in legatione Ecclesiæ triumphantis lib. 1. cap. 31. & alij. Quare cum tam multi sint, qui res ab illo mirabiliter supraque vires naturæ, gestas, virtutes quoque insignes atque Apostolice viro dignas litteris consignarint, lectorem ad aliquem ex illis breuitatis studio censuimus remittendum.

Scriptis Iosephus

Artem Grammaticam linguæ Brasiliæ. In Lusitania Typis excusam.

Dictionarium eiusdem linguæ Brasiliæ.

Doctrinam Christianam pleniorumque Catechismum eadem lingua explicatum.

Dialogos de Religionis mysterijs scitu dignis. Institutionem ad interrogandos inter Confessionem penitentes.

Syntagma monitorum ad iuuandos moribundos.

Cantiones Sacras linguæ Latina, Lusitanica, Hispanica, & Brasiliæ.

Drama ad Extirpanda Brasiliæ vitia.

Poema de Beate Virginis vita. Versu Lli-giaco quod ad bis mille & octingenta disticha excurrit

Brasiliæ Societatis Historiam, & Vitas clarorum Patrum, qui in Brasilia vixerunt. Sed hæc postrema in lucem prodijisse non puto. Exstant epistolæ eius duæ datæ anno 1560. impressæ in tertia parte Indicarum. Venetijs

per Tramesinum 1562. Altera data 1561. in quarta parte ibidem 1565.

* IOSEPHVS ANDRES natione Hispanus, patria Arizensis in Aragonia Societati adscriptus anno sæculi fluentis 38. ætatis suæ 19. vota quatuor professus est. Philosophiam in ea docuit & annis 15. Theologiam Scholasticam & Moralem Cæsaraugustæ, primariæ Cathedræ ibidem moderator, & S. Inquisitioni à Censuris est. Edidit librum inscriptum *Decor Carmeli*, seu Synopsis rerum, quibus S. Religio Carmelitarum decoratur. Cæsaraugustæ typis Ioannis de Ybar 1669. in folio.

* IOSEPHVS ANTVRINVS natione Syrus, patria Aleppensis ex Maronitis Montis Libani accolis, post nauatam studijs operam in Collegio Maronitarum Romæ, Societati nomen dedit anno salutis 1643. ætatis 14. & litteras in ea humaniores docuit. Postea sacris Concionibus habendis applicatus, felice successu pluribus annis, per primarias Italiae Ciuitates nunc eo munere fungitur, vtorum nuncupatione obligatus. Edidit redditam à se Italicè ex Gallico

Syriam Sanctam, siue Breuem narrationem variorum euentuum in Syria. Opus Iosephi Bessani Nostri. Romæ apud Ioannem Casonum 1662. in 4.

Christianum in Templo, siue De Reuerentia, quæ debetur Templis ex Gallico Nostri Thomæ le Blanc. Romæ typis Ignatij de Lazzaris 1656. in 12.

Zodiacum Spirituale Nostri Ioannis de Bussiæ. Romæ 1665. in 12.

Deum Solum ex Gallico Henrici Mariæ Boudon Bononiæ typis Antonij Pisarnis 1669, in 24. Edidit de suo Italicè

Fidem ratione firmatam. Romæ typis Ignatij de Lazzaris 1671. in 16.

IOSEPHVS ARTIAGA vide inferius, PAVLVS IOSEPHVS ARTIAGA.

IOSEPHVS AVGVSTINVS natione Siculus, patria Panormitanus, Societatem anno 1590. ætatis 16. complexus in Sicilia, Romæ studijs Philosophiæ & Theologiæ nauavit operam, ibique sexennio Philosophiam cum laude professus est. Inde Lugdunum, & Auenionem destinatus, Theologiam aliquamdiu docuit, sed aduersante valetudine Panormum repetere coactus, ibi in Gymnasio nostro tredecim annis Theologiam magna nominis celebritate explicuit, & Præfectum studiorum annis vnde viginti egit. Præterea Sac. Inquisitionis Censor, atque Eminentissimi Ioannettini Cardinalis Doricæ Archiepiscopi Panormitani auctoritate examinatore Synodalis fuit. Sed quo pluris illum alij faciebant, eo ipse se deprimebat magis; nec ante adductus est, vt scientiæ suæ lumina litteris proderet, quam Moderatorum iussu compulsus. Electus à Prouincia vt Romam ad Conuentum Procuratorum ex omnibus Prouincijs se conferret, vbi redijt, ad cælestem patriam ardentius aspirare cœpit,

cœpit, & paulo post traductam religiosè atque ab omni grauiori noxa immunem vitam, (vt rerum illius maximè conscij existimarunt) consimili exitu terminauit. Panormi die 29. Maij anno 1643. abemissa professione 4. vtorum 34. Edidit præscripto nomine Decij Cyrilli.

Breuem notitiam eorum, quæ scitu sunt necessaria Confessarijs pro primo ingressu ad audiendas confessiones. Panormi typis Io. Baptistæ Maringi 1638. in 16.

Commentarios in Primam partem S. Thomæ duobus tomis, quorum Prior excusus est Panormi 1637. Secundus 1643. typis Collegij Panormitani in folio.

* IOSEPHVS BESSONVS natione Galus, patria Carpentoraftenis, in Societatem coopatus anno sæculi voluentis 23. ætatis suæ 16. vota quatuor nuncupauit. Rhetoricam & amariore litteras nouennio professus est, Philosophiam biennio, Conciones pluribus annis, non sine plausu habuit. Rex Collegium Neaufense, postea in Asiam ad Persicas, & Armenias Missiones, quas plusquam triennialibus votis expetiuerat, profectus est, vbi per annos aliquot in Syria, & modò Aleppi nauus Operarius, & aliquamdiu Superior nostrorum, vineam illam Domini colit. Edidit Gallicè

Syriam Sanctam, siue Missionem Patrum Societatis Iesu in ea Regione. Parisijs apud Ioannem Henault 1660. in 8.

IOSEPHVS BLANCANVS natione Italus, patria Bononiensis, Societati aggregatus anno salutis 1592. ætatis 26. Mathematicarum in Gymnasio Parmensi, & alibi ad 20. annos Professor, in quibus vix habuit suo æuo in Italia parem. Fuit in omnigena quoque scientia versatissimus, Historias omnium gentium, Poetas omnes, Græcos Latinosque, tam diligenter euoluerat, vt accuratissimè de omnibus iudicaret. Humanitate, & animi demissione tum Nostri, tum externis mirè carus erat, vt eos etiam sibi haberet affectos, qui alioqui Societati parum bene vellent. Obijt Parmæ die 7. Iunij anno salutis 1624. tria olim vota solemniter professus. Edidit

Aristotelis loca Mathematica ex vniuersis eius operibus collecta, & explicata. Accesserunt Dissertatio de Mathematicarum natura, &

Clarorum Mathematicorum Chronologia. Bononiæ apud Bartholomæum Cochiu 1615. in 4. Item

Sphæra Mundi, seu Cosmographia demonstratiua, ac facili Methodo tradita: Accessere, Breuis introductio ad Geographiam

Apparatus ad Mathematicarum studium, Echometria, idest Geometrica traditio de Echo. Bononiæ typis Sebastiani Bonomij 1620. in 4. quibus accessit in editione posthuma

Instrumentum ad Horologia describenda. Mutinæ typis Iuliani Cassiani 1635. in folio. Reliquit præterea

De Vocabulorum Italicorum Etymologis; IOSEPHVS BLONDVS natione Sici-

lus, patria Agrigentinus in Societatem adscriptus anno Domini 1552. ætatis 15. vota 4. professus est Romæ 1582. Conciones diu habuit in Regno Neapolitano, vbi Ciuitatis Catantensis studia accendit ad fundandum ibi Collegium, quod postea nouennio rexit. Gubernauit etiam Collegia Neapolitanum, Laurentanum, Salernitanum, Bibonenfe. Prouincialis fuit Prouinciæ Mediolanensis septennio; Vifitator Neapolitanæ biennio, multis grauibusque perfunctus muneribus, obiit Neapoli die 25. Iunij anno 1598. Scripsit librum

Meditationum ad iuuandos, & promouendos eos, qui in spiritu proficere cupiunt. Item

Spiritualia Exercitia S. P. N. Ignatij, in vsum Nostrorum, Italicè reddidit. Mediolani apud Pacificum Pontium 1587. in 12.

IOSEPHVS COPPONIVS natione Italus, patria Romanus Societatem complexus anno salutis 1603. ætatis suæ 19. vtorum 4. professione se obligauit. Multis annis Conciones habuit in præcipuis Urbibus Italiae, & demum Laurini eursum peregrinationis huius vitæ absoluit die 10. Iulij 1643. Edidit Italicè

Panegyricum S. Philippi Benicij. Florentiæ typis Massi & Laudi 1636. in 4.

IOSEPHVS CRESVELLVS natione Anglus, patria Londinensis, Vir magnis naturæ dotibus, egregia pietate, & rerum experientia insignis. Exacto Philosophiæ triennio in Collegio Anglorum Romæ, Societatem complexus est anno 1583. ætatis 25. relicto nomine Arthuri, quod adhuc gesserat; labente tempore Rector eidem Collegio præfuit, atque inde per multos annos Vice-præfectus Anglicanæ Missionis in Hispania res præclaras gessit, & qua erat apud duos Philippos II. & III. Reges Hispaniarum auctoritate; multa pro bono rei Catholice in Anglia ab ipsdem impetrauit. Anno dein 1614. Roma profectus in Belgium, ibidem rexit Vice-præfectus Missionem, & postremo Instruitor existens Patrum in tertia probatione Gandau, piè obiit 19. Februarij 1623. à suscepta professione 4. vtorum 24. Scripsit Latine

De Vita Beata.

Anglicè sub nomine Ioannis Pernij

Contra Edictum Regine Elisabethæ aduersus Catholicos, & latinè tacito nomine sub titulo

Exemplar Litterarum missarum è Germania ad D. Guilielmum Cecilium Consiliarium Regium anno 1592. in 8.

Contra Edictum in Catholicos promulgatum anno 1610. Audomari 1611. in 4.

Meditationes inter recitandum Rosarium. Audomari 1610.

Scripsit Hispanicè

Martyrium P. Henrici Vualpoli, aliorumque Martyrum Anglorum. Matrili 1596. quod postea Gallica lingua donatum prodijt 1597.

Anglicè, & Hispanicè. Scripsit sup-
presso nomine

*Preparationem ad fructuose administranda
Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ.* His-
panice Mediolani 1604. in 4.

Translulit ex latino in Anglicum, & Hi-
spanicum præscriptis Litteris N. T.

Librum Saluiani, Quis Dives saluus. Au-
domari 1618.

* IOSEPHVS FERNANDEZ natione
Hispanus, patria Turiafonensis in Aragonia,
natus anno sæculi præterlabentis 17. Deo se in
Societate mancipauit 1632. & solemne voto-
rum quatuor sacramentum dixit. Humanis, &
Diuinis Litteris egredie instructus, Theolo-
giam Moralem quadriennio explicuit; Eccle-
siasten egit in primarijs Prouinciæ Ciuitatibus
magno plausu, & fructu; Missiones obiuit in
pagis, & Oppidis circumquaque insigni zelo;
Collegium Turiafonense rexit, & Præposito
Prouinciali comes itinerum, & confors cura-
rum aliquamdiu fuit. Vir apprime spiritualis,
& qui satis amplum pro Christo patrimonium
reliquerat, ad mercedem omnium à Deo est
euocatus Valentia, die 5. Octobr. anno 1674.
Edidit Hispanicè, &c.

*Vitam Vni P. Petri Clauer Operarij apud
Indos inconfusibilis, & indefessi.* Cæsaraugu-
stæ typis Didaci Dormer 1666. in 4.

Translulit ex latino Sermonem in Hispani-
cum.

*Hortulum Marianum P. Francisci de la
Croix.* Cæsaraugustæ 1660. Item

*Medullam Theologiæ Moralis P. Hermanni
Busenbaum.* Ibidem typis Ioannis Ybar 1664.

IOSEPHVS FILERE natione Gallus,
patria Lugdunensis, Doctor vtriusque Iuris, So-
cietatem complexus est anno 1608. ætatis 22.
& votorum 4. professionem emisit. Conciona-
torem multis annis egit, & vivere inter mor-
tales desijt Lugduni die 29. Augusti 1658.
Edidit Gallicè

*Speculum sine Macula, ad videndum Deum
in omnibus creaturis.* Lugduni typis Rigaut
1646. in 8.

*Sapientem Abigailem, seu Ideam Animæ
studiosæ.* Lugduni apud Philippum Borde 1641.
in 8.

*Deuotionem erga S. Ludouicum, iisdem ty-
pis & anno in 8.*

*De bono Imperiorum, Vrbium, Domorum
statu, tribus tomis in 8.* Lugduni apud Anto-
nium. Callier 1653.

*Aulicæ Deo Vni & Trino septies in die lau-
dem dicentem.* Lugduni typis iisdem 1655.
in 12.

*De pijs Puellarum, Vxorum, & Viduarum
officijs.* Ibidem apud Simonem Matheret 1656.
in 12.

*Historica Nobilis familie peristromata, de
coniugum, liberorum, & domesticorum amore.*
Iisdem typis anno & forma

B. Virginis & S. Ioseph Coniugium, om-

nibus coniugibus omnium virtutum exemplar.
Typis iisdem anno & forma

*Sanctorum qui Religiosos ordines fundarunt
Elogia, & per illa stimuli virtutum.* Ibidem
1657. in 12.

*Charitatis in reos carcere detentos, vel su-
premo supplicio afficiendos Prærogatiuas.* Ibidem
1657. in 12.

*Prudentem temporis usum, singulis diebus
hebdomadis, & mensibus.* Apud eundem Si-
monem Matheret 1657. in 12.

Felicitatem omnium Ordinum. Lugduni
apud Antonium Cellier 1654. in 8.

* IOSEPHVS FORTIVS natione Italus
patria Rhegynus in vltiore Calabria, na-
tus anno sæculi labentis 6. vicennis Deo se in
Societate dicauit Romæ 1626. & votorum 4.
professionem emisit. Rhetoricam docuit qua-
driennio; Philosophiam triennio; Theologiam
Moralem etiam triennio, & Concionatore ali-
quot annis egit. Ab annis amplius 24. Romæ
in Domo Professorum operarius, nunc, hoc est
anno Iubilæi 1675. eandem Vice-Præpositus
gubernat; & simul Congregationis de Bona
Morte curam gerit, atque etiam Congregatio-
nis B. Virginis Assumptæ, quam frequentant
Prælati & Optimates Romani. Edidit latinè

*Informationem pro Ven. Seruo Dei Ignatio
Azebedo, & Socys in odium fidei interfectis ab
Hæreticis: tamquam Procurator in causa Ca-
nonizationis.* Romæ typis Varesianis 1664.
in 4.

*Synopsin Vitæ, Virtutum, & Miraculo-
rum Sancti Francisci de Sales.* Italicè, Romæ
typis iisdem 1662. in 8.

*Vitam Sanctæ Mariæ Magdalena de Pazzis
compositam à Nostro Virgilio Cepario, auxit ex
processibus Canonizationis, & recudit.* Romæ
per Bernabò. 1669. in 4.

Vertit Italicè ex Gallico, suppresso suo
nomine

*Conuersionem Boni Latronis, compositam
à P. Stephano Bineto.* Romæ typis Mascardi
anno 1638. in 12.

*Consolationem animarum afflictarum eius-
dem Auctoris.* Romæ typis Corbelletti 1635.
in 12.

Efficacia remedia contra pestem. Eiusdem,
Bineti. Romæ per Ignatium de Lazzaris 1658.
in 12.

*Responsonem ad postulata Magni Prælati
de Hierarchia Ecclesiastica, eodem auctore.*
Florentiæ sub nomine Iosephi de Neri 1638.
in 8.

*De efficacissimis illecebris amoris Iesu Chri-
sti, eodem auctore, Romæ typis Mascardi
1643. in 12.*

Perpetuum Gladium Regina Martyrum.
auctore nostro Iodoco Andries. Romæ per
Ignatium de Lazzaris 1652. in 16.

*Casus, & Euentus Confessionis compositos
à Nostro Christophoro de Vega ex Hispanico
Romæ typis Fabij de Falco 1668. in 12.*

Histo-

*Historiam Sanctam compositam à Nostro
Nicolaio Talono, traductam sub nomine Aca-
demici Expoliti.* Bononiæ per Carolum Ze-
nerum 1649. in 12.

*Epistolam Pareneticam R.P. Gosuini Ni-
ckel de Paupertate.* ex latino, Romæ typis Ma-
neli 1654. in 8.

*Articulos Testamenti Ducissæ Bullionij scri-
ptos ab ipsa Ducissa Gallicè.* Romæ per Va-
resum 1670. in 8.

* IOSEPHVS GIBALINVS natione Gal-
lus, patria Gambalitanus, dioceseos Mima-
tensis, natus anno sæculi euoluti 92. ad So-
cietatem accessit voluentis 7. & votorum qua-
tuor nuncupatione se obstrinxit. Vir inter
doctissimos huius æui, Philosophiam sexennio
professus est, Theologiam Scholasticam octen-
nio, Moralem decennio. Rexit Collegium
Lugdunense, & Domum probationis ibidem.
Magnam atque illimem doctrinam qua claruit,
purioris vitæ sanctitudine illustrauit. Hinc
illum Primores Regni atque Optimates, in-
grauissimis negotijs identidem consuluerunt,
& vix quidquam magni momenti ad Ecclesia-
sticam disciplinam spectans, inconsulto illo
perfectum est. Varias Sodalitates instituit;
pluribus Ordinibus Religiosis in arctiorem
disciplinam reuocandis, suam operam impendit,
& aliquibus etiam Regulas præscripsit à
Sede Apostolica postea approbatas. Erga Su-
periores suos fuit prompta semper, & sub-
missa obedientia, regularis obseruantia tena-
cissimus, conscientia verò adeo tenera, vt
quotidie sacra exhomologesteam expiauerit.
Tandem posteaquam sexaginta, & quinque
annos in Societate exegisset, octogenario ma-
ior ad laborum præmia ex hac vita migravit
Lugduni die 14. Decembris 1671. Edidit do-
ctissimus Pater

*Disquisitiones Canonicas de Clausura Regu-
lari.* Lugduni sumptibus hæredum Petri Prost,
& Soc. 1648. in 4.

De Irregularitate. Lugduni sumptibus
Philippi Borde 1652. in 4.

De Censuris. Ibid. & iisdem typis 1655.
in fol.

De Vsuris, & Commercij duobus tomis
atque iisdem typis 1657. & 1658. in fol.

De Simonia. Lugduni sumptibus Philip-
pi Borde, & Soc. 1659. in 4.

De Scientia Canonica, & Hieropolitica.
tomis tribus. Ibidem 1670. in fol.

*De Vniuersa rerum humanarum Negotiatio-
ne.* Typis iisdem, & tribus Tomis 1663. in
folio.

* IOSEPHVS GVARNIZVS natione
Hispanus, patria Madritensis, natus annos
15. Societati se addixit anno sæculi præter-
fluentis 30. & votorum quatuor professione se
obligauit. Docuit Philosophiam, & nouen-
nio Theologiam Toléti, vbi etiam corporis
vinculis exsolutus ad vitam migravit (vt fas
est credere) meliorem die 15. Maij 1656.

Eum suæ Bibliothecæ Hispanæ inseruit
Clarissimus D. Nicolaus Antonius, quia edidit
*Memoriale de vltimo statu, quem tenet, vt
definiatur pro dogmate Fidei, Pia opinio de Im-
maculata Conceptione B. Virginis Mariæ.* Matriti
1652. in fol.

* IOSEPHVS à IVSTITIA natione
Hispanus, patria Bilbilitanus in Aragonia,
Societati aggregatus anno salutis 1629. ætatis
sua 16. vota quatuor solemnia nuncupauit.
Post traditas litteras humaniores, & habitas
annis aliquot Conciones ad populum, transi-
uit ad Indos Occidentis Solis, vbi multis an-
nis in Regno Mexicano, strenuam iuuandis
animabus nauat etiamnum operam. Guber-
nauit ibidem Collegium Meridanum. Scripsit
priusquam discederet ex Aragonia Hispani-
cè

*Historiam de B. Virgine in Spelunca San-
cta: quam post illius discessum typis vulgavit
Ioannes Marianus Arnau Presbyter, & Præ-
positus Sanctuarij.* Valentia apud Bernardum
Nogues 1655. in 4.

* IOSEPHVS LANDOLINA natione
Siculus, patria Netinus, natus anno sæculi la-
bentis secundo Societati se aggregauit 1618. &
solemni votorum quatuor sacramento se ad-
strinxit. Docuit amæniores disciplinas; rexit
Collegia Thermitanum, Caltaiernense, Neti-
num, Messanense: modo Panormi in Do-
mo Professorum operarius vacat cultura ani-
marum. Edidit tacito nomine Italicè

*Mundum à Christo patiente refectum, siue
Discurfus sex de Passione Domini cum duobus
alijs de S. Agatha, & S. Carolo Borromæo.*
Catanæ formis Vincentij Perronij 1652. in 12.

IOSEPHVS MALAVELETTVS natione
Gallus, patria Occitanus, diocesis Vti-
censis, ingressus in Societatem anno 1597.
ætatis 19. vota quatuor solemnia professus est.
Eloquentiam, & politiores litteras decennio
cum laude docuit in Prouincia Franciæ, &
Collegium Augense rexit. Conciones multis
annis cum fructu habuit; & missus ad fouen-
dam inter Hæreticos religionem Catholicam
quinos & vicos sua industria Romanæ Ec-
clesiæ restituit. Demum multis stipendijs
Religionis clarus, & Sacramentis munitus
naturæ concessit in Collegio Cadomeni, die
21. Februarii 1632. Scripsit

Controuersiarum Epitomem. Parisijs apud
Sebastianum Chapelet 1623.

*Occupationem Animæ Deuotæ in qua variæ
ad vitam sanctè instituendam praxes traduntur.*
Apud eundem 1631.

*Vnitatem Ecclesiæ Catholice vnius Scriptu-
re Auctoritate stabilitam.* Parisijs typis iisdem
in 24.

* IOSEPHVS MARIA REQVESENS
natione Siculus, patria Panormitanus, ex cla-
rissimis Requeseniorum natalibus ortus, anno
sæculi voluentis 12. Deo se in Societate dica-
uit 1629. & vota quatuor solemnia nuncupauit.

Docuit Ethicam, & Philosophiam Romæ, & Panormi annis septem; Theologiam Scholasticam, & Moralem annis. 20. Panormi fuit Censor S. Inquisitionis in Sicilia, & Curie Archiepiscopalis Theologus, librorum Censor, & Examinator. Modo Romæ Theologum agit Præpositi Generalis, & Censorem librorum edendorum à Scriptoribus Societatis. Edidit volumen

Selectarum Disputationum in Primam Secundam S. Thomæ. Panormi typis Andreae Colicchia 1659. in fol. Item

Orationem à se habitam in die Parasceves in Sacello Vaticano, coram Innocentio X. Romæ 1643. in 4. Item

Additionem ad Quaestiones selectas in 1. Secundæ S. Thomæ. Romæ typis Varese 1675. in 12.

* IOSEPHVS MARTIVS natione Siculus, patria Randaiensis, Societati aggregatus in Prouincia Neapolitana anno salutis 1634. ætatis 16. votorum quatuor professionem edidit. Docuit Philosophiam Parmæ, Theologiam Scholasticam Bononiæ; Moralem Ferrariæ, vbi multis annis operarius degit, & Conciones Sacras sæpius habuit. Edidit Italicè

Specimen primum Panegyricorum. Parmæ per Mariam Vignam 1654. in 12.

IOSEPHVS MELCHIOR natione Italus, patria Mediolanensis, Societatem amplexus in Prouincia Neapolitana anno Domini 1582. ætatis 19. post traditam decennio Rhetoricam in ea, & litteras humaniores, post explicatam aliquot annis Theologiam de moribus, post conciones diu ad populum habitas, & multa Religiosæ vitæ insignia exempla, obeundo pedibus itinera ex amore paupertatis, quando mutandum erat domicilium, vota quatuor professus, quieuit in Domino Aquilæ in Vestinis die 29. Decembris 1616. Edidit

Orationem quam habuit in Instauratione studiorum.

IOSEPHVS DE MONTIEL natione Gallus, diocesis Lemouicensis admissus in Societatem anno 1596. ætatis 18. Coadiutoris spiritualis in ea locum occupauit, quem multis egregiè gestis muneribus preclare impleuit. Concionatorem compluribus annis egit, & dicenti ad populum fluebant interdum ex oculis lacrymæ, teneri in Deum affectus testes. Viuebat in Collegio Tolosano anno salutis 1622. Scripsit Gallicè

Vitam S. Radegundis Francorum Reginae. Ruthenis apud Paulum Defclaux 1627. in 8. Item

Summarium eiusdem Vitæ.

* IOSEPHVS MORET natione Hispanus, gente Nauarrus, Pompeioli natus anno sæculi præterlabentis 15. in Societatem se recepit 1629. postquam per tres menses in sæculari habitu inter Nostros vixisset, quousque decimum, & quartum ætatis annum comple-

ret. Professionem edidit votorum quatuor, Philosophiam explicuit triennio, Theologiam sexennio, Conciones aliquamdiu cum fructu habuit; rexit Collegium Palentinum, quo munere dum fungeretur, expetitus est ab Ordinibus Regni Nauarræ, in Historicum surgentis, datis super eo litteris ad Præpositum Generalem, qui assensum præstitit. Quare in eam spartam ornandam pluribus nunc annis nauiter incumbit, & vnà Collegium Pampilonense gubernauit. Edidit sermone latino

De Obsidione fontis Rania. Libros tres. Lugduni sumptibus Ioannis Coronau 1656. in 24. Hispanicè vulgavit

Inuestigationes Historicas Antiquitatum Regni Nauarræ. Pampelonæ apud Gasparem Martinez 1665. in fol. Hic liber quasi prodromus est duorum voluminum de Historia illius Regni, quæ magnam partem, nunc dicuntur absoluta.

IOSEPHVS OLZINA natione Hispanus, patria Barcinonensis Societati se applicuit anno Domini 1623. ætatis 16. & votorum 4. solemne sacramentum dixit. Rhetoricam in ea quinquennio explicauit, Philosophiam triennio, Theologiam decennio, & Concionatoris munere aliquamdiu perfunctus est. Religiosè decessit Barcinone, die 26. Septembris 1667. Edidit redditam à se Hispanicè

Vitam Ioannis Berckmans è Societate Iesu. Valentia 1633. in 4.

De Immaculata Conceptione B. Virginis pro vltima illius definitione Barcinone 1653. in 4.

In Ocho Libros Physicorum

Institutionum Oratoriarum Libros 4. Barcinonæ typis Catharinae Mateuad 1652. in 4. Editio secunda

* IOSEPHVS DE ORMAZA natione Hispanus, patria Salmanticensis, Societatem ingressus anno salutis 1631. ætatis 15. votorum quatuor professione se adstrinxit. Philosophiam & Theologiam in ea docuit annis 15. & pluribus Concionatoris munus obuiuit. Edidit opus Concionatorium Hispanicè, inscriptum

Granum Euangelij in terra Virgine Christo, Tomum primum. Matrili apud Hæredes Pauli del Val 1667. in fol. Item

Sapientem felicem, & Politicum infelicem, Partem secundam grani Euangelici. Segouia per Bernardum Heuadam 1672. in fol.

Conciones de diuersis argumentis 31. Matrili typis Regijs 1671. in 4. Olim edidit

Censuram Eloquentiæ. Cæsaraugustæ 1648. quæ breui recudetur sub nomine veri auctoris. Edidit etiam

Theaurum Manualem cum scholijs in Sacram Scripturam. Matrili per Viduam Francisci Nieti 1674. Parat compositionem in Daniele iusto volumine.

* IOSEPHVS DE OVDEAV natione Burgundo-sequanus, patria Graiacensis, cooptatus in Societatem anno sæculi decurren-

tis 26. ætatis 19. gradu spiritualium Coadiutorum obtinuit. Rhetoricam, & amæniore litteras septennio professus est. Concionatorem multis annis egit, demum mortalitati debitum religiosè persoluit Vespertione die 25. Octobris 1668. Edidit Gallicè

Conciones Panegyricas, de Religiosorum Ordinum Inuentoribus. Parisijs apud Dionysium Thyerris 1664. in 8.

Rerum illustrium, seu De Insignibus penis inflictis à Deo peccatori. Lugduni apud Antonium Cellier 1665. in 8.

Conciones Panegyricas ad singulos anni festiuos dies B. Virginis, easque binas. Lugduni typis iisdem 1665. in 8.

Concionatorem Euangelicum, seu Conciones in vniuersam Quadragesimam, & Octauam Sanctissimi Sacramenti. Ibidem iisdem typis, & anno in 8.

* IOSEPHVS PERDICARVS natione Siculus, patria Panormitanus, natus anno sæculi fluentis vndeagesimo, Deo se in Societate consecrauit 1635. & solemne votorum quatuor sacramentum dixit. Eloquentiam Panormi professus est; & multis deinceps annis Concionatorem per Italiam in celebrioribus Ciuitatibus egit. Edidit Italicè

Conciones Panegyricas à se habitas. Panormi typis Iosephi Bisagni 1660. recusas Romæ apud Tinassium 1665. in 4.

Sex Mundi dies, Dei Matris Ideam. Romæ apud Tinassium 1666. in 4.

Vitam Cæsaris Caietani Societatis Iesu Nouitij. Panormi formis Petri de Ifola 1669. in 12. Latinè & Belgicè redditam, vulgavit Noster Franciscus l'Hermitte Antuerpiæ 1670. in 8.

Orationem habitam in Exequijs Principis Catholice Prætoris Panormitani. Panormi per Nicolaum Bua 1654. in 4.

Vitam S. Euphemie Virginis, & Martyris. Panormi typis Petri de Ifola 1675. in 4.

* IOSEPHVS POLIZZIVS natione Siculus, patria Platensis natus anno sæculi voluentis tertio, Societatem amplexus est 1618. & votorum 4. nuncupatione se obligauit. Rhetoricam, & Politiores litteras docuit septennio; Philosophiam octennio, Theologiam Scholasticam decennio, Moralem annis aliquot, Sacram Scripturam pro concione explicuit quadriennio in Templo Domus Professorum Panormi. Superstes adhuc ibidem in Collegio, edidit.

Philosophiæ absolutissima Partem primam. Complectentem tractatus ad Logicam Aristotelis spectantes. Panormi typis Dominici Anselmi 1671. in fol.

Philosophia Partem 2. in libros de Physico auditu, de Cælo, & de Generatione. Panormi typis Petri Camagna 1672. in fol.

Philosophiæ Par. 3. De Anima, Metaphysicam. Ibid. typis Augustini Bosij 1672. in fol.

IOSEPHVS RAGVSA natione Siculus patria ex Oppido Iuliana natus anno salutis 1561. ad Societatem accessit 1575. & voto-

rum 4. professionem edidit 1595. Vir de Societate optimè meritus, summa ingenij laude, parique opinione integritatis. Docuit Philosophiam Parisijs, Theologiam vero Patavij, Messanæ, Panormi annis 14. In munere adhortandi plurimum valuit, acer & vehemens ad persuadendum. Animis à scrupulorum molestijs liberandis dexterrimus erat; exactam viuendi rationem vsque ad extremum seruauit, adeo, vt vel horas Canonicas suis singulas recitaret temporibus; notaueratque in membranula ad memoriam quid singulis sibi diebus atque horis factitandum esset. In consilio dando tardus ac prudens, in difficultatibus aggrediendis vincendisque constans. Fuit omnino grauibus & studiosis moribus, æqui rectique amans, animo magno. Iuuenis in concionibus se exercuit. Rector, aliquando nostris præfuit; octennio studia moderatus est. Demum placidè obiit Panormi die 25. Septembris anno salutis 1624. ætatis 64. Religionis 50. Edidit in lucem.

Commentariorum ac Disquisitionem in tertiam partem S. Thomæ tom. 1. quo Sacra Incarnati Verbi Mysteria pertractat. Lugduni per Horat. Cardon 1619. in fol.

Tomum 2. De Christo Domino per se, hoc est, De eius vnitatem, officio, &c. Lugduni 1620. in folio.

IOSEPHVS SCAMMACCA Hortensij Frater, natione Siculus, patria Leontinus, ab ineunte ætate in Societatem ingressus, in ea per omnes virtutis numeros ad cumulatissimam sanctitatem euasit. Nam cum exactissimus esset regularum obseruator, nihil vnquam nisi, quod Superioribus probaretur, admisit. Virginitatis nitorem nulla vnquam corporis affauit commotio; ne dum labes aliqua temerasset, & quod admirabilius est, ipsa corporum pulchritudine conspecta, in Deum efferebat ardentiùs. Haustum in Baptismo sanctitatem, nullum vnquam lethale crimen illi eripuit; tanta vitæ innocentia, vt crebrò, qui confitentem audiebant, nihil quod absolui possent inuenirent. Semper habebat in ore Deum, semper in mente; nihil spirabat aliud à Deo, eius vnus amore mitificè iuflammatus. Aptus nimirum erat amoris Diuini, cœlestique fermocinationi, qui singularissimus erat in simplicitate Christiana; cum qua tamen excellentem doctrinam copulauerat & zelum diuini honoris tuendi, amplificandique studiosissimum. Et verò egregiè id præstitit totis 45. annis, quibus Apostolico Spiritu concionatus est, quadragesies Quadragesimali confecto curriculo. In vitia, atque ea præsertim quæ offenderent Rempublicam, nulla hominum quorumcumque ducta ratione, nulla formidine, nulla humanæ prudentiæ lege deterritus, inuehebatur ardenter, aiebatque Deum se quasi impellentem, cuius gloriæ seruiebat, persentiscere. Visa est non semel concionantis ipsius vertici insidere columba, symbolum haud dubie eius Spiritus, quo tamquam Filius Dei agebatur.

batur. Visus etiam illabi radius lucis è tholo templi, qui concionabundi vultum illustraret. In Cœlites omnes, sed in Augustinum imprimis quem Doctorem Magnum appellare consuevit, in Sanctas Agatham, & Rosaliam magno affectu ferebatur; de ijs eorumque rebus gestis tenerrimo animi sensu loquebatur. Insigne ad memoriam est, quod cum optasset in Montem Peregrinum S. Rosaliæ veneratione inclitum deportari (cum neque posset ingredi pedibus, nec iumento vehi) deterritos ab incepto baiulos, ob vastitatem corporis eius & viæ longitudinem, iussit bono animo subire onus, fore ne sub illo, quod metuebant fatiscerent. His illi verbis erecti, mirabili facilitate hominem mole prægrandem, nihil fatigati, in editum montem sella portatili subuexere, iterumque deuexere, tamquam ponderis omnis expertus esset. Sed. B. Virgo Dei Mater præcipuis illi in amoribus fuit; nunquam ille suauis, nunquam copiosus, quam de illa concionabatur. Arcuit illa malum Dæmonem aliquando ab ipsius accessu, cum pridie quam de Virginis laudibus erat dicturus, per noctem intemptam fores cubiculi pulsasset, verberibus illum excepturus, & Pater, de more iussisset intrare, si modo facultatem haberet: nam ea perstrictus clausula, & Virginis imperio, ab ingressu prohibitus est. Cum iam ætate grauis multis perfunctus laboribus, ad complexum amantissimi Domini sui ardentius aspiraret, & omnis cibi appetitus elanguisset, nulla ceteroqui febre tentatus, adijt Prouincialem, & decumbendi petijt facultatem; venisse sibi iam tempus quomori vellet, hoc vnum sibi tribueret gratiæ, ne quid sibi medicamentorum, præter ea quæ suis filijs Societas parare consuevit, pateretur adhiberi, præturum sibi P. Præpositum (is erat P. Iacobus Dominicus, gestis in Societate Magistratibus sat notus) mox sese secuturum. Ad 20. sic dies decubuit, nullo quidem vitæ deficientis indicio, nisi quod ipse asserēbat se velle mori; obnitentibus aiebat: Dominum consueuisse suauiter disponere omnia, idque iam ipsum in sua morte præstare. Tam securus sui agebat per eos dies, vt hoc etiam disticho secum luserit

Mors sine febre venit, solum comitante Senecta

Nec terret, Christus nam mea vita iuuat.

Pridie Epiphaniarū cæpta est sentiri febricula. Eam ipse ventum secundū esse dicebat quo inueheretur in portū; hætenus se remis cucurrisse, nunc velis remisque cursurū. Dictabat interim amanuensi velut oriosus Homilias in Euāgelium Incarnationis Dominicæ, *Missus est*, & post die Epiphaniarum nescio qua præter solitum hilaritate delibutus, postulauit à Medico vt cœlesti se viatico iuberet ad iter instrui, illoque annuente, conuersus ad Præfectum Templi, bene aduenēris, mi Pater, excipit, hoc me vespere sacratissimo D. N. Iesu Christi corpore reficies, cras mane inunges, postmodum ibi-

mus. Voluisset Dominum humi genuflexus accipere, sed non permissus de lecto surgere. Omnes se illi suæque negotia priuatim cum Deo tractanda committebant, ipse tamquam de salute certus ea suscipiebat. Curauit sibi è S. Augustini Soliloquijs non nulla prælegi, & tamquam contemptor mortis, agebat omnia. Post datum Salutationis Angelicæ signum ad vesperam, cum vellent illum sacro oleo inungere, Cras, inquebat, vngetis: illi vrgentibus, videri periculum esse, ne cras ferius sit; Obediamus, aiebat, igitur obediamus; & ego me citius expediam, quasi mortem in sua potestate haberet. Per noctem suauissima cum Deo colloquia miscuit, cuius amore cum magis magisque langueret, cygnæa voce iterabat carmen illud Fulcite me floribus, stipate me malis, ac paulo post placidissime sine vlllo doloris sensu; tertia fere post noctem mediam hora, ad diem 8. Ianuarij expirauit, anno salutis 1627. ætatis 77. Religionis 60. Sacerdotij 50. Magnus fuit, audito eius obitu, dolor vniuersæ Ciuitatis, magnus omnium ordinum ad sepulturam concursus; direptæ illius vestes ad venerationem; expressa studiosè à pictoribus effigies, repetita illi septimo die, volente Senatu, funebria publicis impendijs; instituta de laudibus ipsius Panegyris: Procerum, Religiosorum, Populi, tanta concio, vt ædes alioqui laxissima non caperet; cadauer seorsum compositum ad Aræ principis partem sinistram. Signis sequentibus sanctimonia ipsius diuinitus comprobata, quæ iusto conscripta volumine asseruantur. Scripsit sua manu ac post se reliquit

Concionum suarum tomos plurimos, quos Bibliotheca Domus Professæ Panormitanæ vcu Thesaurum diligenter asseruat. Omnino conscripsit

Ad C. Volumina, de rebus Diuinis vincta solutaque oratione ex quibus

Homilias in Cantica Canticorū paucis, ante obitum horis dictauit. Scripsit etiam breuem

Demonstrationem quod B. Agatha sit patria Catanensis quam operi suo inseruit Petrus Carreer Agatheus, de Memorijs Historicis Urbis Catanæ valum. 11. lib. 1.

* IOSEPHVS SIMONIS, natione Anglus patria Hamptoniensis post emensa Philosophiæ spatia Romæ in Collegio Anglorum, Societatis Tirocinium posuit Leodij anno salutis 1619. ætatis suæ 25. & votorum 4. professionem emisit. Quinquennio docuit Rhetoricam & litteras amæniores magna laude Audomaropoli, Philosophiam triennio; Theologiam Scholasticam nouennio, in Collegio Leodiensi, & Sacram scripturam quinquennio ibidem est interpretatus. Rexit Collegia suæ nationis Romæ, Leodij, Londini, & demum totam Prouinciam Anglicanam. Ad Congregationem XI. Generalem missus est à sua Prouincia cum iure suffragij, & vt Instructor direxit Patres tertie probationis in schola affectus. Vir fuit ab omni litteratura diuina & humana instructissimus,

mus, cui comparandæ magno acrique ingenio, magnam, & pertinacem industriam semper coniunxit. Insigni fuit animi fortitudine, ac constantia; religiosæ disciplinæ imprimis tenax, & regularum obseruantissimus; Animarum zelosus, & tempus quod inter lucubrations alii Religiosæ relaxationi tribuebant, ipse iuuandis proximis impendebat. Semper sui & vbique similis, virtute, scientia, prudentia, & industria vere magnus. Emigravit ex hac vita ad æternæ felicitatis (vt speramus) coronam Londini die 23. Iulij 1671. Dum litteras humaniores Audomari profiteretur, composuit quasdam Tragedias pro exercitatione illius iuuentutis, quæ magno cum plausu ibi sunt exhibitæ, & postea Romæ, & in Hispania sæpius iteratæ. In ijs fuerunt

Zeno & Mercia Tragediæ. Romæ typis Corbelleri 1648. in 8.

Quinque Tragediæ. Leodij typis Houij 1656. in 12. præterea edidit

Responsum ad Concione De Toris Percij Hæretici, habitam coram Rege Angliæ. Londini 1663. Anglicè in 8.

IOSEPHVS SPVCCES natione Siculus patria Panormitanus, ingressus Societatem post alios quatuor Fratres suos anno huius sæculi 15. ætatis suæ 16. In ea Mathesim, Ethicam & sexennio Philosophiam docuit, Theologiam verò septennio Panormi, emissa professione quatuor votorum. Vir fuit acri ingenio, & tam in speculandis subtilissimis quæstionibus, quam in agendis rebus grauissimis iudicio præcellenti. Panormi consulebatur passim à Magistratibus, Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Proceribus Regni. In Hispaniam profectus, prælegit Theologiam Moralem in Collegio Matritensi aliquot annis, fuitque Philippo IV. Regi Catholico à Sacris Concionibus, Supremæ Inquisitioni à Censuris & Consilijs, ibique demum multis clarus virtutibus religiosè quieuit die 4. Ianuarii 1668. Edidit Italicè tacito suo nomine

Mercurium Panormi, seu de Primo ingressu Admiratū Castelle ad Regni Sicilia gubernationem. Panormi apud Decium Cyrillum 1641. in fol.

Discursus de componenda Tragedia, editum in tomo 2. Tragediarum Hortensij Scamaccæ Panormi 1635.

Orationem funebrem habitam in Sacello Regio Panormi in Exequijs Ferdin. Henriquez Marchionis. Panormi 1936.

Vitas Sanctorum Panormitanorum. Panormi per Nicolaum Buam 1658.

Ad hæc meditabatur *Historiam Sicula Societatis Iesu*, & plura erudito illius calamo digna, sed mors abrupit

* IOSEPHVS SVRINVS, seu, vt alij eum vocant, IOANNES IOSEPHVS SEVRIN natione Gallus, patria Burdigalensis, claris parentibus, & ordinis Senatorij natus anno salutis 1600. Deo se in Societate consecrauit. 1616. & votorum 4. professionem emisit. Vir fuit excellentis ingenij, dicendi talento

pro concione præditus, & in omni virtutum genere illustris. Sed eminebat in eo præclara pietas dono contemplationis non vulgari coniuncta; vnde existebat eximia rerum Diuinarum intelligentia, & in quotidiano sermone siue cum Nostris, siue cum Externis, religiosa omnino, & sancta suauitas. Elucebat præterea Crucis Christi, ignominiaque, ac propriæ confusionis tantus amor, vt vehementi desiderio, dum asceticis commentationibus animum aliquando excoleret, diuinitus (vt creditur) idque non semel immisso inflammatus, ardentissime à Deo expetierit, haberi ab hominibus pro insano, seu mente capto; quod & reapse tandem obtinuit, potionum à Magis dormienti iniectarum cum Energumenis Iuliodunensibus iuuandis incumberet, auxilio. Quo tempore (quod longiusculum fuit) variis Dæmonum vexationibus obnoxius, interiores pœnas grauissimas expertus, & ad insolitas interdum actiones externas compulsus est, quæ stultitiæ in eo opinionem plurimorum confirmarunt. Sed hæc ipse omnia, summas Christi delicias vocabat, & preciosa Diuini amoris insignia. Neque propterea omisit animarum iuuandarum verbis, & scriptis studio vacare, idque semper cum fructu minimè pœnitendo. Certe his affinia legimus de aliquibus Sanctis, & nominatim in Vita S. Seuerini Abbatis de Vno qui cum gratia floreret ei sciendi Dæmones ex Energumenorum corporibus, amore humilitatis, petiuit à Deo Energumenus fieri, & obtinuit. Quanta porro fuerit Iosephus hic noster in existimatione virtutis apud omnes, luculenter patuit post eius obitum, qui contigit Burdigalæ die 22. Aprilis 1665. Nam tunc complures, etiam primæ notæ viri atque fœminæ, dari sibi aliquid ex paupere illius supellectile, atque etiam ex capillis, aut alijs eiusmodi reculis quasi ad reliquias, enixè postularunt. Et asseritur illarum rerum admotione, seu tactu ægros aliquos esse sanatos, aliaque extraordinaria contigisse, quæ in eius vita, cum edita fuerit, legi poterunt. Scripsit vir religiosissimus multa Gallicè de rebus spiritualibus, ex quibus ipso adhuc viuente, sed infacio, excusi sunt ab exteris, tacito verè Auctoris nomine, sed per magno mulcorum fructu

Cathechismus spiritualis, continens præcipuos modos acquirendi perfectionem, duobus tomis in 12. Parisijs apud Claudiū Cramoisy, 2. editione 1669. Hunc Italica lingua donauit noster Matthæus Gherardellus Mutinensis, & in Domo Professæ Rom. in præsentiarū operarius, impressusq; est Bononiæ apposito nomine Iosephi Surini, per Iosephum Longum 1675. Item

Fundamenta vitæ spiritualis extracta ex libro de Imitatione Christi. Parisijs apud Claudiū Cramoisy 1669. in 12. Hic etiam liber Italicè translatus est, sed non dum excusus.

* IOSEPHVS DE TAMAYO natione Hispanus, patria Hispalensis, Societati nomen dedit Salmanticæ anno sæculi fluentis 18. atque

tis suæ 17. & votorum 4. professionem emisit. Theologiam Moralem annis 12. explanauit; Missionarij munus annis octo obiit, in comitatu fere Illustrissimi Episcopi Oxomensis, postea Archiepiscopi Granatensis D. Martini Carillo cui etiam examinatore ad sacros ordines fuit. Rexit Collegia Arealense, & Lucroniense. Nauigans in Italiam; & captus à Mauris durissimam apud illos seruitutem, sed Christianis concaptiuis Algerij, & Tituani admodum proficuum; nam in domo Consulis Gallicani erexit Oratorium, in quo Sacramenta Ecclesiæ dispensabat, & ad constantiam in fide opportunis adhortationibus omnes animabat. Denique cum pestis eo tempore Tituani serperet, ipse solus in excipiendis morientium confessionibus, & ministrandis vitimis Ecclesiæ præsidij, & humanis mortuorum cadaueribus præsto fuit. Nunc Salmanticæ in Collegio, Patris spiritualis munere fungitur. Composuit, dum in captiuitate esset idioma Hispano librum inscriptum.

Job patiens in utraque fortuna. Granatæ 1647. Præterea tractatum.

Aduersus errores Immanuelis Aboad Rabini Synagoga Amstelodamensis, in libro inscripto, Legis mentalis quam Deus una cum scriptura tradidit Moyse. Latine Edidit

Expositiones Morales in Exameron libris 4. comprehensas. Lugduni sumptibus Horatij Boissat & Soc. 1663. in folio.

* IOSEPHVS TISSANIER natione Gallus patria Aginnensis, in Societatem cooptatus anno sæculi præterlabentis 34. ætatis suæ 16. Rhetoricam & politiores litteras nouennium professus est, Philosophiam quadriennium, & vota 4. solemnia nuncupauit Pictauij 1652. Tum zelo aggregandarum Christo animarum in Indijs incensus, eo nauigauit, & Prouinciæ Iaponiæ applicatus vtiliter in Regno Tunchinensi aliquamdiu laborauit. Inde tamen, eiectus cum omnibus alijs Patribus, à Rege Idolis addicto, Macaum rediit circa annum 1660. & inde missus in Regnum Siamense, ibi cum Nostrijs quibus præest Superior, promouet salutem animarum. Scripsit Gallicè

Relationem sui itineris, & rerum maxime memorabilium in Missione Tunchinensi per annos aliquot gestarum. Parisijs apud Edmundum Martin 1663. in 8.

* IOSEPHVS ZARAGOZA natione Hispanus, patria Alcalensis in Regno Valentino, natus anno sæculi voluentis 27. Societatem amplexus est 51. & vota 4. solemnia concepit. Docuit Theologiam Scholasticam in Collegijs Balearico, Barcinonensi, & Valentino. Egit Ecclesiasten, & S. Inquisitioni est à Censuris. Nunc in Regia Academia Matritensis Collegij Mathematicæ proficitur, & nuperimè à Sereniss. Regina Gubernatrice Regni electus est, vt Sereniss. Regem Mathematicis instruat disciplinis. Edidit Hispanicè

Arithmetica Vniuersalem, & Algebra.

vulgarem, & Speciosam. Valentia apud Hieronymum Villagraffa 1669. in 4.

Geometriam Speculatiuam, & Practicam. Plani, & Solidi. Ibidem 1671. in 4.

Trigonometriam Hispanam. Maiorica apud Franciscum Oliuer 1672. in 4.

De Sphæra in communi, Cælesti, Terraquea lib. 3. Matriti apud Franc. Nieto 1674. in 4.

Architecturam Militarem. Ibidem 1674. in 4. Latine vulgauit

Euclidem Nouo-antiquè singulari Methodo illustratū. Valentia apud Villagraffa 1673. in 4.

Trigonometriam Hispanam; Resolutionem omnium Triangulorum Plani, & Sphærici; Constructionem & Usus Sinuum, Tangentium, Secantium, & Logarithmorum. Valentiae iisdem typis 1673. in 4.

Geometria Magna in Minimis Partem I. in qua de Minimis in communi, Problema Catholicum resoluitur. Toleti apud Franciscum Calao 1674. in 4.

Geometria Magna in Minimis Partem II. De Planis. Ibidem 1674. in 4.

Geometria Magna in Minimis Partem III. Iisdem typis, forma, & anno.

Multa alia prælo parata habet, quæ vita comite emittet.

* ISAACVS VANDER MYE natione Belga patria Delphensis natus anno sæculi currentis tertio, Societati se addixit 1623. & votorum 4. professionem emisit. Post traditas litteras humaniores, concionatorem aliquamdiu egit, tū Missionarium in Hollandia, vbi spatio 25. annorum, vineam Domini nauiter coluit, & in eadem denatus demum est Delphis, die 7. Ianij 1656. Edidit tacito suo nomine.

Musam Paræneticam. Roterodami typis Thomæ Theodori Celberti 1648. in 4.

IVLIANVS BALDINOVS, natione Italus, patria Pistoriensis admissus in Societatem Romæ anno salutis 1609. ætatis suæ 18. cum in Romano Collegio Theologiæ daret operam, exercitijs spiritualibus, in alium repente virum, qui bono alioqui exemplo adhuc vixerat, euasit, & Diuinæ gloriæ zelo incitatus, postulauit atque obtinuit expeditionem ad Sinas sub annum 1621. & cum strenue in auxilium infidelium incubuisset per annos aliquot, obiit in Domino Macai anno salutis 1631. in flore ætatis. Scripsit

Breuem Relationem de suo itinere in Regnum Tunquim; Sinis Cocincinisque conterminum

IVLIANVS BOVCLERVS natione Gallus patria Cenomanus, Poeta peregrinus, Societati se adiunxit anno salutis 1558. & in ea litteras humaniores Bellomi professus est, Philosophiam, & Theologiam Turnoni. In Hæreticos Concionator acerrimus, & primus Collegium Niuernense gubernauit. Laborum eius in reducendis Hæreticis, confirmandis Catholicis, qui nutabant, expiandis plusquam quingentis, qui semel iterumque hæretica cœna polluti fuerant, fructus vberimus, late expo-

exponitur in Historia Societatis part. 5. anno 1582. & sequentibus. Mortuus est Camberij die 11. Iulij anni 1586. Multa scripsit sed vna tantum extat eius

Disputatio cum Petro Agar Ministro Delphinatæ.

IVLIANVS HAYNEVFVE natione Gallus, patria Lauallensis, dioceseos Cenomanensis. Societatem anno 1608. ætatis 20. ingressus est; vir religiosus ac morum suauitate amabilis, & vota tria solemnia professus. Fuit Rector, Magister Nouitiorum, vel Instructor, Corisopiti, Rothomagi, & Parisijs, annos circiter quadraginta; & inter sanctissimos Societatis viros sui æui merito numerandus. Per omnia siquidem Societatis munia circumductus, impressa in singulis exactæ virtutis vestigia signauit. Diu Tironibus instituendis Magister adhibitus, eodè quo feruebat Spiritu nouitiam ætatem incendebat, facto non minus quam oratione præpollens; somni parcissimus; algoris patiens, totos quinquaginta annos foco abstinuit, quamuis sæpe ingrauescente bruma, prorsus obrigesceret. Pro sanctorum more in alios clemens, durus atque immisericus sibi ipsi; ea vitæ asperitas, & sanctimoniam fama cum domo foras exiisset, etiam Principum virorum veneratione excepta est. Crebri ad eum concursus procurandæ conscientia, salutisque promouendæ causa; nemo fere non melior ex colloquio abiit. Adiuuabat dicentem, vultus liberalis, grauitasque dictorum, oris sermonisque lenitate condita; nihil illo iubente modestius; placidus semper, sique nunquam absimilis. Multas in oratione horas, siue publicè precaretur siue priuatim, infumebat. Non tamen illa sublimia orans sequebatur, sed solidis tritisque vestigijs inharens, Euangelicis fere sententijs animam pasebat. Quotquot libros de omni genere meditandi protulit in lucem (edidit autem & bene multos & salutare) eos omnes ex S. Ignatii disciplina ad componendos mores & edomandos naturæ sensus instruxit. In hæc studia intentum, continuisque laboribus festum, vigilijs etiam & crebra corporis afflictatione labefactatum valetudo aliàs firma paulatim destituit. Sed nemo iucundius moritur quam qui iniucundè sibi & austerè vixit. Nihil optimo fene & plusquam septuagenario, siue decumbente, siue ex hac vita discedente, quietus. Optauerant Principes viri extremis illius adesse. Expetitæ ex illius pauperrimo penu, vestituque reliquiæ, gemmisque præhabita; Nonnulla etiam non vano rumore circumlata miracula, quamuis nihil ille præclarior, quam omnibus sui desiderium, nobis verò ad omnem memoriam domesticum exemplum, perfectæ cumulataque virtutis reliquit. Obit sanctè sicut vixerat Parisijs in Domo professorum die vltimo Ianuarii 1663. ætatis suæ 75. Societatis 55. Scripsit Latine

Veritates practicas ex vita Domini Iesu, Sanctorumque gestis in singulos anni dies, qua-

tuor voluminibus, quorum Primus continet Partem Hyemalem. Secundus Vernam. Tertius Autumnalem. Quartus Autumnalem. Rothomagi apud Richardum Lallemand 1652. in 4. recusas Coloniae, sub titulo *Ephemeridis Ecclesiasticae Concionatorum* &c. apud Ioannem Busæum 1665. in 4. Gallicè edidit

De Ordine, Vita, & Morum. Parisijs apud Cramoisy 1640. tribus voluminibus in 4.

Principia Ordinis, Vita, & Morum. Iisdem typis & anno in 4.

Meditationes in singulos anni dies. Iisdem typis & anno 4. voluminibus in 4.

Compendium Superiorum Meditationum. Rothomagi 1655. quatuor volum. in 12.

Mundum Christo oppositum. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1647. in 4.

Exercitia spiritualia. Typis iisd. 1655. in 4.

Spatisiam viam, qua pereunt multi. Ibidem 1646. in 4.

Responsiones ad Quæstia Vitæ spiritualis, iuxta tres vias Vitæ purgatiuæ, Illuminatiuæ, & Vnitiuæ; quarum volumen primum prodijt iisdem typis 1663. in 4.

Secundum impressum post obitum, typis iisdem 1665. in 4.

Tertium morte præoccupatus non absoluit

* IVLIANVS MAVNOIR natione Gallus, gente Brito, diocesis Rhedonensis, natus anno sæculi labentis 7. Societati se aggregauit 1625. & vota 4. solemnia nuncupauit. Post explicatas quadriennio litteras humaniores, totum se tradidit Missionibus obeundis in Aremorica inferiori, in quibus mirabili successu & spiritu Apostolico laborat iam annis 33. Varia edidit lingua Aremorica ad excitandos ad pietatem suos populares scilicet

Cantica spiritualia. Corisopiti apud Guilielmum le Blanck 1667. in 12.

Sacrum Christi Iesu Collegium in quinque classes diuisum cum Dictionario Grammatica, & Syntaxi linguæ Aremoricæ; Corisopiti apud Ioannem Hardouin 1659. in 8.

IVLIANVS PERRAVLT natione Gallus, patria Nannetensis ingressus in Societatem, Juris vtriusque licentia donatus anno 1633. ætatis 25. Multis annis disciplinæ religiosæ & rei familiaris curam gessit in gradu Coadiutoris spiritualis. Rebus humanis exemptus est Aurelijs 24. Nouembris 1647. Scripsit Gallicè *Relationem de Insula Capitis Britonum in Noua Francia.* Parisijs apud Sebast. Cramoisy anno 1634. & 35. in 12.

IVLIANVS ALENIVS natione Italus, patria Brixienensis Deo se in Societate consecrauit anno sæculari 1600. ætatis suæ 18. in Prouincia Veneta, ex qua post decursa Philosophiæ studia, & traditas aliquot annis humaniores litteras impulsus zelo lucrandarum Deo in India animarum, nondum sacris initiatus nauigauit in Orientem & Macaum appulit 1610. Ibi post aliquod interuallum, & Mathesim docuit & Magister Tironum fuit, & mox in penetra-

Ha Sinarum se insinuans, totis 36. annis nouale illud Christi labore improbo, fructu maximo excoluit, & votorum 4. professionem edidit. In Prouincia Xansi primus ipse Christi fidem praedicauit; per Prouinciam Fuchien, multas Ecclesias in primarijs Urbibus erexit; & aliquot millia per lauacrum Baptismi Christo adiunxit. Praefuit Superior nostris in varijs Residentijs annos 23. & toti Vice-Prouinciæ annis septem. Demum plenus dierum & bonorum operum migravit ad mercedem laborum mente Augusti 1649. Edidit lingua Sinensi

Vitam Christi Saluatoris Nostri octo Tomis diuisam. Item

Librum in quo speciatim agit de Christi Incarnatione. Item

Librum imaginum Vitæ Iesu Christi ad exemplum Hieronymi Natalis, in quo vitæ, ac mysteria lignis insculpta laminis explicantur.

De Sacrosancto Missæ Sacrificio, in quo Sacrosanctum Missæ omnesque eius ceremonie explicantur duplici tomo. Item

Librum de Sacramento Pœnitentiæ. Librum Christianis valde vtilem

De Origine Mundi, ex quo probat dari Deū.

Dialogos in quibus refutat errores principales Sinensium, & soluit dubia à Sinensibus proponi solita

Dialogum Sancti Bernardi Inter animam, & corpus stylo poetico Sinico

De Scientijs & Studijs Europæis

Theatrum Orbis diuisum in quinque Libros in quibus res præcipue Europe, & aliarum Orbis partium explicantur

Præx Geometricas Libris 4.

Vitam P. Matthæi Riccy Viri Apost. in Sinis.

Vitam Doctoris Michaelis Tam Sinensis virtutibus conspicui.

Vitam Sinensis iuuenis Cham Michaelis ex Prouincia Fochien probitatis eximia.

Ex his extant Romæ in Tabulario Societatis Generali duo volumina in folio characteribus Sinensibus, *De Theatro Orbis seu Cosmographia.*

IVLIVS BELLINVS natione Italus, patria Goritiensis, admissus in Societatem anno salutis 1614. ætatis suæ 22. paucis annis in ea exactis, dum Theologiæ operam nauaret migravit ex hac vita Goritiæ die 19. Nouembris anno 1619. Edidit priusquam ad Societatem veniret.

Vitam & Mortem illustris Adolescentis Caroli Francisci Breineri, liberi Baronis. Græcij typis Georgij Vvidmanstadij 1613 in 4.

IVLIVS CAESAR BVLENGERVS natione Gallus, patria Lodunensis; Vir in omni scientiarum genere versatissimus, Theologiam quinquennio, Sacras litteras triennio interpretatus est, Doctorali laurea insignis. Is cum ob grauem suorum nepotum impuberum necessitatem post 13. annos secessisset à Societate, & totis duodeuiginti annis ab ea abuisset, illis compositis, cum posset ætatis ingraue-

scantis pratendere infirmitatem, maluit tamen iugo religionis iterum collum submittere. Igitur anno 1620. postliminio reuersus ad Societatem, in ea tandem multis Religiosæ vitæ exemplis præbitis, quatuor votorum professione suscepta, septuagenario maior decessit Cadurci per Augustum anni 1628. Scripsit

Historiam sui temporis Libris 13. in folio. Lugduni 1619.

De Imperatore, & Imperio Romano lib. 12. cum duplici Appendice.

De Officijs Regni Gallis, & Ecclesie Constantinopolitane. Lugduni per Romiliū 1618. in fol.

Opuscula Tomis II. digesta quorum Primus continet

De Instrumento Templorum. Lib. 3.

De Tota Ratione Diuinationis. Lib. 6.

De Oraculis, Sortibus, Augurijs, Auspicijs, Omnibus, & Prodigijs, &

De Terræ motu, & fulminibus. Lib. 6.

De Magia licita, & vetita. Lib. 3.

Tom. II. Continet

De Spolijs, Trophæis, Arcibus, & Pompa Triumphali. Lib. I.

De Circo, Ludisque Circensibus. Lib. I.

De Theatro. Lib. 2. De Venatione Circi & Amphitheatri. Lib. 2.

De Elephantis Tractatum. Per Pilehotte 1621. in folio.

Scripsit præterea

De Pictura. lib. 1. De Ludis Antiquioribus. lib. 1.

De Conuiujs Lib. 4.

De Pictura, Plastica, Statuaria. Lib. 2.

Eclogas ad Arnobium, De Dijs Gentium.

Tolosæ typis Colomerij 1612. in 8.

Diatribam ad Isaaci Casaboni. Exercitationes aduersus Card. Baronium. Lugduni apud Guiljel. Bouillii 1617. in folio. Gallicè edidit

Responsonem Catholicam Libro D. Plessei, De Institutione Sanctissimi Sacramenti. Parisijs apud Abelé Langlier 1599. in 8. Cõposuit etiã

De Sancta, & inuolabili Regum Maiestate. Lib. III.

IVLIVS CAESAR DE LA COVLTVRE natione Belga, patria Bruxellensis cooptatus in Societatem in Belgio anno salutis 1614. ætatis 17. & inde missus subsidiarius in Bohemiam ibi docuit Rhetoricam Nostros annis septem, Theologiam Moralem, & Controuersias sexennio; rexit Collegia Nouodomense, & Vratislauenſe, & paulò post ex loco peregrinationis euocatus est in cælestem (vt fas est sperare) patriam, Vvartembergæ die 9. Augusti 1651. votorum 4. pridem antea professus. Vir fuit Orationi multum deditus; totas aliquando noctes transigebat in precibus, dolorum ex hemigrania, & calculo insigniter patiens; supremum vitæ annū inter tot morbos egit, vt miram habuerit patientiæ palæstram, ad coronæ cælestis incrementum. Edidit

Demonstrationes Catholicas, quod Lutherana Ecclesia dissentiat in essentialibus fidei articulis, à Primitiua vera Apostolica Ecclesia.

Con-

Controuersiarum Par. 2.

Speſtacula Christianorum Heroum Ferdinando IV. Electo Romanorum Regi in applausum à Collegio Pragensi oblata. Pragæ typis Academicis 1653. in folio. Recusa Viennæ in forma minori. Reliquit

Orationes varias à stylo & elegantiâ multâ laudatas, quæ in Archiuo Pragensi asseruatur.

IVLIVS CAESAR DESTITVS natione Italus, patria Satrianensis in Apulia in Societatem anno 1610. ætatis 16. ingressus est, in eaque bonis litteris excolitus, docuit Rhetoricam Exteros annis quinque; Nostros Iuniores annis 12. & votorum 4. professionem emisit. Immature funere nobis sublatus est in Collegio Neapolitano die 10. Iunii 1648. Edidit

Polyhymniam, siue Sylvarum Libros III. Neapoli apud Iacobum Gaffarum 1644. in 8. Recusam Francofurti in Parnasso Societatis 1654. in 4. Moliebatur

Faſtos seculares Societatis Iesu, siue Rerum primo seculo memorabilium Commentarium, tributum in Libros III. omnium Ordinum Testibus illustratum, & præterea

Polyhistorem, siue Electorum ex omni Philologia Libros 10.

Sed morte præuentus non absoluit.

IVLIVS CAESAR RECVPITVS natione Italus, patria Neapolitanus, cum aditum sibi in Societatem incredibili constantia aperuisset, partim elusis, partim dissectis artibus, quibus eum sua mater fatagebat abstrahere, in ea se Deo consecrauit anno superioris sæculi 95. ætatis suæ 14. & sacramento postea quatuor votorum se ei adstrinxit. Philosophiam docuit sexennio, Ethicam biennio, Theologiam decennio, & annis vndecim studiorum Præfecturam in Collegio Neapolitano gessit, cuius etiam Rector fuit. A Comitijs Prouinciæ electus est vt Romam ad Congregationem Generalem octauam se conferret vnâ cum P. Vincentio Carafa, qui ab eadem Congregatione creatus est Præpositus Generalis. Sed inter maxima quibus eminuit ornamenta, fuerunt virtutum solidarum decora. Orationis studium singulare; Pietas tenera in Deiparam Virginem; candor animi, & simplicitas cum insigni doctrina mirum in modum faderata. Demum annis grauis, & religiosæ vitæ meritis cumulatus ad Beatorum (vt sperare fas est) confortium emigravit die 8. Augusti 1647. in Collegio Neapolitano, cuius olim benefactor larga donatione insignis fuerat, & ob quam post obitum indicta sunt pro illo, tanquam pro fundatore suffragia precum per totam Societatem. Edidit Italicè

Orationem Panegyricam de S. Theresia habitam Neapoli in eius Beatificatione. Neapoli apud Iacobum Longum 1614. in 4.

De Vesuniano incendio anni 1631. Nuntium. Neapoli apud Aegidium Longum 1632. in 4. Latine

Panegyricas Conciones Italicè tom. I. Nea-

poli typis Ioan. Domin. Montanari 1636. in fol. Theologiam. Tractatum I. De Deo Vno

Par. I. Romæ apud Mascardum 1636. in fol. Theologia Tractatus I. Par. 2. Neapoli apud Octauium Beltramum 1642. in folio.

De Nouo in Vniuersa Calabria Terra motu congeminitus nuntius. Neapoli typis Francisci Sauij 1638. in 4.

Vterque vero Nuntius simul recusus est. Louanij typis Euerardi de Vvitte 1639. in 12.

De Signis Prædestinationis, & numero Prædestinationum. Latine. Neapoli typis Francisci Sauij 1643. in 4. & Parisijs 1644. in 4.

Panegyricarum Concionum Italicè. Tom. 2. Bononiæ typis Dozæ 1646. in 4.

Epigrammata de Christo, Beata Virgine, & Sanctis. Neapoli apud Caballum 1647.

Industrias ad bonam mortem obeundam. Neapoli apud Camillum Carillo 1642. in 4.

Has cum absoluisset, ipse sequenti die, quod alios docuerat, decedens, opere compleuit

Plura alia parata habebat, vel parabat prælo vt

Conciones 12. de B. Virgine.

Sanctum Sabarium Tragediam. S. Venceslaum Tragediam

Summam Philosophiæ

Theologiam Vniuersam Tomis 10.

Commentarios, seu Notationes in Isaiam. Prophetam.

Sed mors hæc interrupit.

IVLIVS FATIVS natione Italus, patria Neapolitanus, à prima ætate sæculi vanitate reiecta, institutum nostrum amplexus est anno salutis 1555. ætatis 18. superstite adhuc S. P. N. Ignatio, à quo studiorum causa missus est in Lusitaniam, vbi diu vixit, & litteris institutus est. In Italiam reuersus, Domui Probationis S. Andreæ Romæ aliquamdiu præfuit, Genuense postea Collegium magna cum laude rexit, P. Euerardo Præposito Generali fuit à secretis, Sardinia, ac Sicilia Vistorator. Tres etiam Prouincias Siciliam, Veneriam, Neapolitanam rexit. Demum multa iam senectute, & laboribus fractus, in Collegium Montis Regalis Prouinciæ Siciliae se recepit, cuius etiam administrationem suscepit, cum què multum, & spiritualem disciplinam, & rem domesticam promouisset, vehementi quinque dierum morbo consumptus est, quo simul atque correptus est, sibi esse moriendum sensit: prædixit què non se è lecto viuum exsursurum. Tertio quàm eum morbus inuasit die Confessionem generalem instituit, eius quam in Societate egerat ætatis. Qua peracta petijt à Confessario, vt libellum quem de iuuandis moribundis conscripserat, & Mortorium, ei nomen indiderat, identidem sibi recitare ne grauaretur. Inde cum eum Archiepiscopus, ipsius valde studiosus inuisisset, petijt Indulgentiæ consequendæ causa, sibi de ipsius manu Sacrosanctum Viaticum administrari; hanc enim potestatem habet hic Archiepiscopus. Sa-

ero inunctus oleo gratias egit Patribus, miro sensu pietatis: reliquum tempus in lectione sui Mortuorum audienda, Christi Crucifixi imagine contemplanda, piisque colloquijs magna cum animi sui voluptate traduxit, illa ad extremum usque spiritum verba subinde iterans: Inter brachia Domini mei, & vivere volo, & mori cupio; nunquam dicebat, *mei*, quin magno illud affectu iteraret sæpius. Ita Nonis Ianuarij vir æque prudentiæ, ac magnæ sanctimoniam laude conspicuus, emigravit e corpore anno salutis 1596. ætatis 63. ab inita Societate 40. ab emissâ quatuor votorum professione 26. Postero die Archiepiscopus in Aede nostra, pro illius anima salutem obavit sacrificium, cum quo venerunt simul Cives Patrie amantissimi, cum Clero. Mortificationis ille in se cultor fuit egregius. Eucharistiæ Sacramentum, ac B. Virginem, de cuius Laudibus, etiam extrema iam ætate librum conscripsit, qui Mysteria continet dierum Sanctissimæ Matri dicatorum, quem facultate iam à Præposito Generali impetrata, mirum est nondum in lucem exisse. Scripsit Italicè Iulius librum

De Mortificatione nostrarum passionum prænorumque effectuum, qui in Latinam linguam translatus, prodijt Ingolstadtij typis Adami Sartorii 1598. in 12. alibi quoque, & alijs linguis recusus. Reliquit etiam

Mortorium, seu libellum de iuuandis moribundis, &

Mysteria dierum B. V. Mariae dicatorum Meditationes, & Exercitia Spiritualia, quæ Italicè prodierunt.

IVLIVS FIDES natione Italus, patria Brixienfis; iam Sacerdos, & grandis naturæ Societatem nostram complexus est anno salutis 1567. cum alijs 40. Sacerdotibus, qui in Congregatione viuentes sæculo renuntiarant, & in disciplinam Societatis se tradiderant; e quorum numero Iulius fuit, qui nobilitate generis, vitæ exemplo Socios commouit, & Collegium Brixienfe, quod inde exortum est, suo patrimonio stabilivit. Obijt Cremonæ mense Martio anni 1609. tria vota solemniter professus. Scripsit antequam Societati se adiungeret Italica lingua

Poema piæ, ac elegans cui nomen ab argumento est: Odolympia, quod eius propinqui suppresso nomine Societatis, Iulij Fidei retentor, promulgarunt.

IVLIVS FVLGATTVS natione Italus, patria Casertinas, Romæ admissus in Societatem anno Domini 1569. ætatis 19. in ea litteras humaniores, & Mathesim in Collegio Romano docuit. Rexit Collegium Montis Sancti, & Residentiam Tusculanam. A grauioribus studijs inualetudine prohibitus, vt otium falleret, Sacras legebat Historias, vel Mathesim priuatim alios docebat, vel manuale aliquod opus exercebat. Vir suavis moribus, & rebus spiritualibus apprime adductus, spiritualis

Coadiutor ab anno 1584. Obijt Senis, die 2. Octobris 1633. ætatis 84. qua in ætate cum in animi deliquium repente incidisset, repertus est horrido cilicio recinctus. Scripsit Italicè

De Horologijs Solaribus. Ferrariæ apud Victorinum Balanum 1617. in 4.

IVLIVS MANCINELLVS natione Italus, patria Maceratenfis, nobili loco natus die 13. Octobris anno salutis 1537. simul, ac per ætatem licuit, ad omne bonarum artium genus applicatus, egregios habuit breui tempore progressus. Nec minus virtute quam scientia processit, per lubricam adolescentiæ ætatem, vt iam tum ob motum grauitatem, à petulantioribus nonnullis, Eremita per ludibrium vocaretur. Crebro vsurpabat Sacra Mysteria Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, Sanctorum res gestas auidè legebat, & studebat æmulari. Abhorruit semper ab ijs vitijs, quæ maxime sequuntur eam ætatem, gastrimargia, & simulatione; quæ errata non poterat verè negatione diluere, ea lubens supplicio expiabat. Sic prima ætate traducta innocenter, consilium cepit vitæ religiosæ; cumque Laurenti venisset in Societatis nostræ cognitionem, ea præter ceteras familias arrisit. Exceptus hospitio tantisper est ab Oliuero Manarzo Rectore, donec firmaret animum per exercitia spiritus. In ijs obeundis tanto sui mortificandi, comprimendique studio exarsit, tanto rerum humanarum, & propriæ existimationis fastidio captus est, vt nihil cunctaretur nudus, si potestas fieret, laqueum collo indutus, cruce onustus, per publicas Ciuitatis suæ vias, ad pœnitentiam homines elata voce prouocare. Per eos dies laterem è pauimento exemptum toties impegit in pectus, dum brachium lassaretur; & ex illo flagellis in se acrius desæuire instituit. Vocatus ad ianuam, ratus id quod erat, adesse de suis, qui se retraherent ab incepto, prius in Sacellum secessit quam descenderet, & tribus se Religionis votis obstrinxit quò fortius dimicaret. Vbi victor euasit, in Sociorum adscriptus est numerus, die 14. Maij, anni 1558. ætatis suæ 20. Per Tirocinij spatia cum se ad solidam exerceret virtutem, diuina mentis illustratione cognouit, haud secus in homines diuina manare beneficia per Mariam, quam luminis huius quidquid est, à sole deriuari in Orbem vniuersum, cuius singulari auxilio magnarum iecit fundamenta virtutum. Romæ deinde Philosophiæ dedit operam, & Magisterij laurea donatus, etiam perdidicit Theologiam, & anno 1563. Sacerdotio initiatus est. Erat vero iam tum virtutis eius existimatio tanta, vt magnum illud Septentrionis columen Petrus Canisius, cum à Conuentu Patrum, quò post Iacobum Lainium S. Franciscus Borgia Generalis renunciatus est, rediret in Germaniam, spirituales ab illo nedum à Scholis absoluto, exercitationes extorserit, quibus animum in itinere occuparet, rescripsitque è Germania illas

illas admodum sibi fuisse saluatares. Anno 1566. Romæ primus Nouitiorum Magister, & Rector constitutus est; & anno 1570. ad diem 24. Augusti quatuor vota solemniter nuncupauit, & Florentino primùm Collegio, mox alijs, & alijs cum laude præfuit; sed delatam vniuersæ Prouinciæ administrationem humilitatis studio repudiavit, & reliquam ætatē omnē in laboriosissimo vitæ Apostolicæ munere, cum insigni Dei gloria, continuit. Primus reuocauit in Vrbe, iam abolitam in compitis ad otiosos concionandi consuetudinem Ipse pueros Christianæ Fidei rudimentis imbuere, eorundē cantillantium agmini præire, atque præcinere, nosocomia, carceres frequentare, reos ad supplicium deducere; ipsas in prostibulis lupas ad virtutem dicendo prouocare, tanta efficacitate, vt vna aliquando concione duodeviginti abstraxerit. Penetrabat se in stabula, in leprodochia, in graueolentissimos angiportus. Remiges in triremibus, rusticos pagatim, mutos, furdos, & quo magis erat quisquē aliorum destitutus ope; eò impensius ipse quæritabat. Nullus eum contagij metus reuocabat, quin, & in asilatorum pestifera lue fetuitium non semel se tradidit. Rogabat enixe Deum, vt perditissimos quosquē hominum sibi submitteret expiandos; & habebat tam propitium Numen, vt multos interna quadam impulsione, alios morbis immissis, nonnullos voce per Sanctorum imagines formata instigari. Concionabatur magno ardore, & spiritu verè Apostolico in Templis, in plateis, in Monasterijs, quoties erat occasio, bis, ter, sæpius in die. Omnia Temporis viarumque incommoda vincebat infractus, vsq; ad extremam ætatem. Lustrauit, incredibili laborum tolerantia dioceses per Italiam, Firmanam, Capuanam, Nepelinam, Spoletanam, Asculanam, Tolentinatē; Auximianam, Ameliensem; Ragusinā in Dalmatia, Constantinopolin, & conterminas Thraciæ, Græciæ; oras Vvalachiam, Moldauiā, Bosniam excoluit; vbi plurima tulit dictu grauiora, perpeffu aspera. Russiam deinde, Poloniam, Silesiā, Bohemiam, Morauiam, Vngariam, Austriam peragravit, Sanctitatis vbique vestigijs impressis. Sardiniam, & Baleares adnauigauit. Algerium, Africae Urbem adiit iam senio prope confectus, captiuis redimendis. In tot itineribus innumera euasit pericula non sine præsentis miraculi argumento. Extremos annos egit Neapoli, nostris hominibus insigne factus Apostolicæ virtutis exemplar. Sex menses iacuit lecto affixus, & coactus est tandem opera focij, quam adhuc constanter recusauerat indigere. Dæmonis, vt sæpe alijs, ita hoc etiam tempore tolerauit insultus. Paulo prius quam è vita decederet, brachio arreptum rapuit per conclaue, ac demum sub lectum detruxit, vbi semimortuus deprehensus, retinebat in ea brachij parte vestigia apprehensoris, liuorem bullasque sanguineas. Demum, Sacramentis recreatus, cum summa animi vul-

tusque hilaritate, defatigatus magis, quam saturatus, laboribus in Christi causa perferendis, pacatissime expirauit, die 14. Aug. anno salutis 1618. ætatis 81. Societatis aditæ 61. quo ipso die non paucis ante annis prædixerat se moriturum. Ad funus ingens populi vis affluxit, tanto suauiandi, tangendi, vellicandi studio, vt prope à discriptione cadauer abesset; vestes omnes directæ, capilli, & barba recisa, ægrè subductū violentiæ corpus. Tertio demū die plumbeo impositum loculo inhumatum est. Sed paucos post menses, postulatu Ciuitatis eductum poneram maximam depositum est. Instituta vero à Decio Cardinali Caraffa Archiepiscopo Neapolitano solemniter in virtutes, & præclare ab eo facta interrogatio, processusque formati. De viri virtutibus dicere, integri voluminis res esset. Constat fuisse tam insigni innocentia, vt nunquam lethali crimine eam violaret. In Deum tantis ferebatur affectibus, vt vel inuitus prorumperet in gemitus, impotens temperare. Multas orando horas traducebat genuflexus, magna diligentia ad id se comparabat: magna vicissim Diuinæ benevolentiæ documenta capiebat. Sæpe rapiebatur à terra sublimis, & fuit cum in conspectu multorum, quibuscum res pias tractabat, ad laqueare vsque conclaui, cum ipso fedili, quod infederat subleuatus est. Sed in Sacro si vspiam alibi diuina patiebatur. Hic ille gemere, suspirare, vultu inflammari, & æstuante pectore ne rumperetur, tam altum mugire, vt Aedes vniuersa personaret; vt cum temperare nulla vi posset, priuatim Sacris operari deinceps coactus sit. Hæc illi fortasse merces operis insignis, quando Sacram Hostiam ab agro quodam nauseante stomacho regeffam, ipse constanter, vel abnuente natura cum toto relictamento reforbuit. In B. Virginem, ac Cœlites impense religiosus fuit. In se ipso diuexando per flagella, per catenata cilicia, per liquatam ceram guttatim in sua membra stillantem planè nimius, nisi diuino spiritu agebatur. Vilis illi plerumque, & attrita vestis, supellex tenuissima: ipsa sua scripta scholastica studio paupertatis, dedit in alios dispensanda. De Castimonia prorsus admirabilis eius laus est, tot probata certaminibus, tot victorijs commendata. Eæ nimirum debebantur exactissimæ ipsius obedientiæ, cuius est victorias parere. Ad hæc, linguis loquebatur, probabat spiritus, dæmonia eiciebat; sanabat infirmos, quam multa, quam varia, futura præuidit, occulta patefecit, absentia nunciavit. De Cœlitibus, deque alijs vita functis multa cognouit. Sæpe Christum dominum, sæpe Dei Matrem, aliquando SS. Ignatium, Borgiam, Agnetem, Cæciliam aliosque spectauit, & allocutus est. Viuentis vitæ functi ea fuit apud omnes, quæ magnorum esse Sanctorum existimatio consuevit, & pro publicis illi decernendi honoribus, trium Ciuitatum apud Christi Vicarium vnus conatus, & stu-

studium est. Vitam illius, & res gestas iusto volumine complexus est noster Iacobus Cellesius, dedicauitq; Clementi IX. P.M. anno 1668. Scripsit Iulius tot inter alias occupationes per multa, quæ quamuis vulgata typis non sint, digna tamen visa sunt, quorum hic syllabus contaxatur ad Viri venerationem. Ea sunt

De Modestia, decore, prudentia, in præcipuis operationibus nostris temporalibus, & spiritualibus. Lib. V.

Tractatus de Modo intelligendi Prophetas. Instructio Episcoporum, Lib. IV. Instructio Sacerdotum. Praxis Diuina illuminationis, & præsentia Dei.

De Facie Dei secundum Sacras Scripturas. De Iesu Christo Seraphico Crucifixo. De Passione Iesu Christi. De Modo concipiendi Aternitatem.

De Diuina sapientia, & cognitione Dei per Meditationem.

De Sancto Timore Dei. Meditationes de Mysterijs Misse. Meditationes de S. Eucharistia. De Modo concipiendi conditionem status præsentis vite, & futurae. De Ornatu hominis interioris.

De Modo recte faciendi quotidiana opera temporalia, & spiritualia. De Modo cognoscendi se, & alios in omnibus rebus, Lib. IV. Praxis itinerum terra marique. Explicatio aliquot Psalmorum, & Cantici Te Deum laudamus.

Concionum Tomi II. Narratio itinerum suorum per Turciam, & regiones septentrionales. De Gemmis, unicornibus, unicornibus, balsamo, & similibus, ex Sacra Scriptura, & per occasionem de Gemmis medicamentis, &c. ex India allatis. De bono Regimine præsertim inter Religiosos.

De Modo bene eligendi in rebus occurrentibus. Instructio pro his, qui eunt ad redimendos captiuos, inuisunt carceres, Triremes. Instructio pro Missionibus Societatis. Instructio pro dandis Exercitijs spiritualibus in Societate.

Instructio pro Confessarijs, penitentibus. Tractatus de Casibus Conscientia difficilioribus. Apprehensio status Beatorum, per septem figuras de Sacra Scriptura. De IV. Nouissimis ex Sacra Scriptura. De Amore Dei erga hominem, & hominis erga Deum.

De Sensu spiritualibus habitis in Misse. Historia vocationis suæ, & peregrinationis. Pædopædia; seu Instructio pro puero recte educando. Diurnale verum cum adificatione, quæ illi eueniunt ab anno 1583. usque ad annum 1589. Imago Sacerdotis celebrantis, cum sua explicatione, quæ complectitur præcipua beneficia ipsi à Deo collata.

IVLIVS MAZARINVS natione Siculus, patria Panormitanus, sed Genua oriundus, adolescentulus in Sicilia nostræ se Societati dicauit anno salutis 1559. ætatis 15. in qua, & excultus ad pietatem, & humanis atque Diuinis Litteris expolitus est. Deinde Philosophiam Panormi, Parisijs Theologiam docuit; Collegia Genuense, & Ferrariense Rector, Domum Professam Panormitanam Præpositus administravit. Studia erexit in Sicilia. In Valle Tellina, quam cum Prælo

quodam lustravit, multa passus est ab Hæreticis incommoda. Vir fuit acuto, facili, prompto ad omnia ingenio; multa sapientia, & cui sub manu nascebatur consilium; osor otij, laboris, & studij amator singularis. Ad concionandum, & populum verborum copia, & elegantia retinendum tamquam à natura formatus. Itaque in præcipuis, ac celeberrimis Siciliae atque Italiae Ciuitatibus totos 40. annos de loco superiore verba faciens, magno Auditorum concursu, & plausu, immortalibus sibi gloriam, & Societati decus comparauit; vt Bononiæ, vbi annos 16. continenter in D. Petronij Aede, maxima doctissimorum hominum approbatione auditus est; asserere multi non dubitarint, Societatem haud facile reperituram, qui eius locum impletet. Demum in eadem Vrbe repentina ictus apoplexia, quadriduo extinctus est, die 22. Decemb. anno salutis 1622. ætatis 78. Religionis 64. Professionis quatuor votorum 24. Scripsit Italice

In Psalmum Dauidis L. Miserere, &c. Discursus (Sic enim vocat) centum. Romæ typis Zannetti 1600. in 4. Latinos opera Henrici Paludani Minoritæ, & Ernesti Cholmi Vvirthij Canonici Colonien factos, in quibus ipsius Dauid lapsi, poenitentis, & sanctæ efflorescentis status, ac formas depinxit, & ad viuum expressit. Coloniae 1611. in 4.

Discursus super Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto. Romæ typis Zannetti 1609. in 4. Colossium Babylonium, tomis duobus quorum prior editus est Bononiæ apud Ioannem Rossium 1619. in 4. Posterior ipso iam defuncto posthumus prodijt Mediolani typis Pontij & Piccalij 1625. in 4.

Concionem Panegyricam in laudem S. Agathe Instructio Concionatorum laudatam à R. P. N. Claudio Aquauia Præposito Generali in extrema sua Epistola eodem de argumento data ad omnes Prouincias anno 1613.

Sermonum Tomos quatuor super Sermonem Domini in Monte. Venetijs apud Ioannem Guerilium 1615. priores duos. Reliqui Bononiæ apud Hæredes Ioann. Rossi 1618. in 4.

IVLIVS NIGRONIVS natione Italus, patria Genuensis, vir non solum doctus, & sapiens, vt pote, qui Societati adscriptus anno salutis 1573. ætatis 18. plures annos cum magna ingenij, & eruditionis opinione, Rhetoricæ, Philosophiæ, Theologiæ, publicè priuatimque tradendæ operam collocavit, & studijs Mediolani præfuit. Collegia Veronense, Cremonense, Genuense rexit; Domum Professam Genuensem, & ter Mediolanensem Præpositus gubernauit: Sed etiam pius valde, ac religiosus, quique omnes ad Diuinarum rerum amorem studeret pertrahere. Modestus imprimis, deque suis rebus submissè sentiens, & loquens, nullum carpere solitus, nullum acrius perfringere, sed vel excusare si posset, vel pro suo munere ad officium recucere. Vnde, & Nostris Sacerdotibus in-

ter-

tertia probatione formandis operam dare iustus est. Tantum sui desiderium moriens reliquit; vt oris eius speciem coloribus expressam ad memoriam asseruari voluerint. Obijt Mediolani cum ibi Præpositus ageret die 17. Ianuarij anno salutis 1625. ætatis 71. ab inita Societate 53. à suscepta quatuor votorum professione 34. Edita est Italicè eius

Oratio dicta Mediolani in laudem B. Caroli Cardinalis Borromæi. die 3. Nouembris 1602.

Oratio Item altera dicta Genuæ; ad Senatuum.

De Recta gubernatione Reipublicæ in Lucæ Grimaldi Ducis inauguratione die 12. Aprilis 1605. vtraque simul prodijt Mediolani typis Pacifici Pontij, & Ioannis Baptistæ Piccagliæ 1610. in 4.

Latinè vero edidit

Orationes 25. Mediolani 1608. in 4. & recognitas. Moguntia typis Reinhardi Eltz 1610. in 8.

Regulas Communes Societatis Iesu Commentarijs Asceticis illustratas. Mediolani 1613. & recognitas atque auctas 1616. & Coloniae apud Ioannem Kinckium 1617. in 4.

Tractatus Asceticos 17. qui sparsim prius editi, postea aucti, & in vnum collecti prodierunt. Coloniae apud Ioannem Kinckium. 1624. in 4.

Dissertationem Moralem de librorum amatoriorum lectione, iunioribus maximè vitanda. Mediolani 1622. recognitam verò & auctam typis Ioannis Kinchij. Coloniae 1630. in 12.

Dissertationem subcesiuam De Caliga veterum. Dilingæ tertio ab Auctore recognitam, & auctam apud Vldaricum Rem 1621. in 8.

Historicam dissertationem De S. Ignatio Societatis Iesu Fundatore, & B. Caietano Thieneo Institutore Ordinis Clericorum Regularium. Opusculum posthumum. Coloniae apud Ioannem Kinckium 1630. in 4. & Neapoli 1631. Edidit præterea, sub nomine Anagrammatico. Lucij Horingij

Dissertationem de Aula, & Aulicis fugam Mediolani 1626. Item Italicè sub nomine Pamphili Landi

Emblema Academiae Parthemie Collegij Romani Societatis Iesu cum explicatione. Romæ apud Zannettum 1694. in 4.

Extat Tractatus eiusdem eruditus manu scriptus

De Mendicitate Domorum Professorum Societatis Iesu in 4. Romæ in Archiuo Generali Societatis.

* IVLIVS PALLAVICINVS natione Italus, patria Genuensis, stirpis Patritiæ, Societati nomen dedit Romæ postquam in Seminario Romano studijs humanioribus dedisset operam, anno huius sæculi 13. ætatis suæ 16. & vota 4. solemniter postea nuncupauit. Theologiam Moralem aliquamdiu docuit; sed cum, propter infirmitatem oculorum in docendo progredi non posset, totum se iuuando proxi-

mo alijs modis impendit. Rexit Præpositus Domum Professam Genuensem, ad lucra animarum oppidò attentus, & grassante ibidem lue pestifera, cum se excipiendis confessionibus afflatorum exposuisset, correptus etiam ipse, caritatis victima gloriose occubuit Ibidem die 11. Iulij anno 1657. Edidit Italicè suppresso suo nomine librum, vt testatur Raphael Soprani de Scriptoribus Liguribus, inscriptum

Ciuis Christianus, siue Directio fidelium status secularis ad consequendam vitam aeternam. Genuæ per Ioannem Mariam Tarronum, tribus paruis tomis in 12.

IVLIVS PRISCIANENSIS natione Italus, patria Florentinus, Romæ anno salutis 1559. sedecennis in Societatem venit; vnde sacris prius initiatus in Germaniam anno 1572. profectus quatuor ibi vota professus est, & Ingolstadij in Sacrarum Litterarum professionem Theodoro Peltano successit. Theologiam annos 20. docuit, totidemque Dilingæ Cancellarius Academiae fuit, & hic etiã eius Collegij Rector. Nobilissima omnium fere Religionum Cænobium per Sueuiam, & Heluetiam in pristinam disciplinam restituit, auctorque Prælati fuit, vt suos Dilingam, ad studia litterarum, & pietatis mitterent, ex quo admirabilis hic fructus existit ob quem à Religioso scriptore Martino Merz in vita Vvilhelmi Rothenfis lib. 1. cap. 1. & c. 6. & lib. 3. cap. 10. appellatus est: *Præclarus Religiosorum & Monasteriorum fautor, & promotor; vir cum primis pius & doctus, integræ vite, præclare doctrinæ, laudabilis & sacre Conuersationis, diuturnum Dilinganae Academiae ornamentum; Coryphæus & Princeps fautor Monasteriorum, & Religiosorum omnium parens.* Obijt Vir omni laude dignus, & candidissimi moris Dilingæ anno salutis 1607. ætatis 64. Religionis 48. Edidit

Regulas D. Augustini cum Commentarijs doctissimis Vmberti Generalis Magistri Ordinis Prædicatorum, & Hugonis de S. Victore. Dilingæ

Circumferuntur adhuc hodie per pleraque Sueuiæ Monasteria, cum magno fructu eius Meditationes in Euangelia Dominicanarum per annum & quotidiana per Quadragesimam.

IVLIVS SINIVS natione Italus, patria Forogiulienfis, admissus Romæ in Societate anno à partu Virginis 1603. ætatis 21. spiritualis in ea Coadiutoris gradum obtinuit. Missiones annos aliquot fructuosè obiuit, & disciplinæ domesticæ diu curâ gessit. Obijt Anconæ die 4. Octobris anno 1626. Collegit, ediditque Italicè, tacito suo nomine

Deuotiones exerceri solitas in Sodalitate Opificum, instituta in Collegio Anconitano Societatis Iesu. Anconæ apud Cæsarem Scoccioppam 1621. in 14.

IVLIVS SOLIMANVS natione Italus, patria Firmanus, Societati adscriptus Romæ anno salutis 1613. ætatis 18. votorum 4. professionem emisit. Rhetoricam docuit quadrien-

nio;

nio, Philosophiam Pragæ, Theologiam Firmi publicè explicuit, vir omni scientiarum genere excultus. Obijt Romæ 14. Maij anno 1639. ætatis 44. ab inita Societate 26. Edidit

Orationes aliquot, vnam de S. Noberto; alteram de S. Venceslao; duas in Studiorum instauratione recitatas. Pragæ annis 1625. & 1626. quarum argumentum est De Bohemorum ad eloquentiam ingenio. Pragæ typis Pauli Sessij 1626.

Elogia Ducum, Regum, Interregū, qui Bohemis præfuerunt, addita singulorum effigie. Pragæ typis Pauli Sessij 1629. in 4.

Sub nomine vero Collegij Pragensis Edidit *Constantinum Victorem, Hilarum Tragediam. Pragæ typis Sessij 1627. in 8.*

Bohemiam exorientem, Gentilem, Christianam, piam, Bellicosam, Regnantem, Imperantem, Austriacam, Ferdinando III. concinnatam. Pragæ typis iisdem 1627. in fol.

* **IVLIVS VASCVS** natione Italus, patria Monteregalensis in Pedemontio, natus anno sæculi voluentis 40. Societati se addixit 1657. & votorum 4. sacramentum solemnè dixit. Rhetoricam in ea triennio explicuit. Philosophiam Ticini tradidit, & nunc denuò illam Taurini proficitur. Edidit hætenus tacito suo nomine latine

Orationem habitam in solemnè inauguratione Nouariensis Academiae Principis D. Syluestri Menati. Nouariæ apud Casciam 1664. in 4. Italicè verò

Niceam, festiuo cultu nitentem, seu Relationem de aduentu Regiæ Celsitudinis Caroli Emmanuelis Ducis Sabaudie in illam. Niceæ apud Romerum 1666. in 4.

Plausum Virtutum in Exequijs Taurini celebratis Illustrissimi, & Excellentissimi Comitissæ Philippi Sammartini d'Agliè. Taurini apud Zopatam 1667. in 4.

Solemnitatem Augustæ Taurinorum, occasione electionis Magni Apostoli Indiae S. Francisci Xauerij in Patronum. Taurini iisdem typis 1668. in 4.

Hortos Hesperidum, seu Narrationem de apparatu Vniuersitatis Braidensis Mediolani, quando exceptus in ea est Eminentiss. Cardinalis Vitalianus Vicecomes Borromæus, Mediolani apud Montiam 1668. in 4.

Triumphum Virginis Immaculatæ in sua Conceptione celebrata in Regia Vrbe Ticinensi. Mediolani apud Malatestam 1672. in 4.

Parat typis, *Descriptionem Regij funeris Caroli Emmanuelis Secundi Sabaudie Ducis. in folio.*

IVLIVS VRSINVS natione Italus, patria Romanus ex nobilissima Comitum Petilianorum prosapia, ingressus in Societatem anno 1596. ætatis 22. cum eam angelicis moribus, egregia sui demissione, atque insigni in Deum pietate illustrasset, relicta de se singulari sanctitatis opinione decedit, Florentiæ die 9. Decembris anno 1620. vota 4. solemnè professus. Sunt qui affirmant se illum vidisse inter

orandum multis cubitis sublimem à terra. Scripsit Italicè

Vitam S. Franciscæ Romanæ, quam Paulus V. Pont. Max. in sanctorum numerum retulit anno salutis 1608. Romæ apud Bartholomeum Zannettum 1608. in 4.

IVSTVS RABVS natione Polonus patria Cracouiensi ex opulenta & peruetusta Raborum familia. Is adolescens ab Hæreticis parentibus ipse quoque Hæreticus Vvitembergam, Lipsiam, Argentoratum, Gedanum, Academijs Hæreticas studiorum perfidieque roborandæ causâ, à suis est missus, quo in itinere Lutetiam Parisiorum delatus, Ioannis Maldonati nostri lectionibus de fidei controuersijs, auditis, factus Catholicus, Romam abiit, & vt aliorum quoque salutem consulere Societatem ingressus est anno salutis 1569. Quod autem multarum disciplinarum egregiè peritus erat ab ipso fere in Societatem ingressu ad docendum adhibitus est; & Lutetiæ primum, mox Braunsbergæ, Vilnæ, Fofnanæ, Lublini Claudiopoli, Rhetoricam, Sacram Scripturam Theologiam Moralem, & Controuersiam, totos 20. annos explicuit. Ecclesiasten simul diè egit cum ingenti approbatione fructuque; Lublini certè Czechouicum Ministrum Arianum positus de Petri Primatu Thesibus ad certamen vocatum publicè ita exagitauit, atque ad infantiam redegit, vt prorfus obmutuerit. In Valachiam instituta missione postulatu Petri Principis Moldauicæ grauissimas molestias toto triennio constanti animo tolerauit. Exinde nauigauit in Sueciam, cum Sigismundo III. Poloniæ Rege cui à Concionibus erat & à Confessionibus, dicebatque quando ita res ferebat nō Latinè solum Græcè, ac Polonicè, sed expedite quoque Germanicè, Italicè, & Gallicè. Redux è Suecia accersitus est à Bernardo Cardinali Marcicouio Archiepiscopo Gnesnensi, Regni Primate apud quem Confessarij, Concionatoris, Theologi partes sic egit, vt in Aula se verum Societatis alumnus probaret. Ad extreme iam senio grauis, præfuit Collegio Camenecensi magno virtutum exemplo, vbi Hæreticis oppugnandis, Catholicisque fouendis se strenue, scriptis etiâ lucubrationibus impendit. Tandem cum fractis viribus sacrificare iam amplius non posset, quotidie sacro epulo pascebatur, donec plenus dierum & meritum ad Deum migravit Cracouiæ Calendis Aprilis anno salutis 1612. prope septuagenarius, expletis in Societate annis 43. & vota 4. professus ab anno 1587. Edidit Polonicè

Antidiatribam, seu Refutationem Diatribæ qua Caluianus quidam Minister, Euangelicos cum Catholicis componens, pestifera dogmata spargebat in vulgus. Cracouiæ 1610. in 4.

Biblia sacra Polonicè reddidit

LÆLIUS BISCIOLA natione Italus, patria Mutinensis, puer admodum vnacum Ioanne Gabriele germano fratre natu maiore Societatem nostram expetiuit, & demum anno salutis 1555. die 25. Martij à S. P. Nostro Ignatio, Romæ admissus est. In Societate optimæ indolis specimen dedit, & virtutibus, & disciplinis egregiè excultus est. Itaque, & Græcas litteras, & Artem dicendi, & Quæstiones de moribus, & Theologiam Scholasticam, & Sacras litteras professus est, & frequentibus populorum concionibus, ad pietatem inflammavit, & propter prudentiam cum lenitate, & benignitate coniunctam, multis Collegijs nostris præfatus est. Obijt demum grandi ætate Mediolani, die 10. Nouembris anno salutis 1629. ab emissa professione quatuor votorum 51. Scripsit

Horarum subsecinarum, hoc est Rerum in omni Philologia genere Excellentium tomos II. quorum prior continet, libros 20. Ingolstadij apud Adamum Sartorium. 1611. in fol. Posterior continet lib. 17. Colonie apud Antonium Hierathum 1618. in folio

Observationum Sacrarum. Libros 12.

Digressionum in Euangelia Matthæi, & Ioannis; item in Epistolas Pauli ad Romanos, Galatas, & Hebræos. Lib. 4.

Italicè quoque sub nomine D. Pauli Bisciolæ fratris sui, edidit

Dialogum de bono Peregrinationis.

Dialogum de bono Mortis.

Discursus Christianos, & Morales Tom. II.

Librum Comparationum, & similitudinum pro Concionatoribus.

Discursus tres super Epistola Baruch Prophete, ad Hebræos captiuos in Babilonia. Comi per Balthasarem Arcionem 1620. in 8.

LÆLIUS TOLOMEI natione Italus, patria Senensis, patritiæ familiæ, posthabitis Cruci Christi mundi illecebris, quibus abundabat, Societatem amplexus est, Neapoli anno salutis 1587. ætatis 22. & iuris vtriusque doctorali laurea, iam tum donatus, Professionem votorum quatuor in ea edidit. Theologiam Moralem aliquamdiu docuit, tum concionibus habendis applicatus, primarias Italiae Ciuitates fructuosè spargendo Verbum Dei obiuit. De insigni illius eloquentia, doctrina, prudentia, & sermonis affabilitate, nobile elogium texuit R. P. Fr. Isidorus Vguergieri Azzolini Veni Ordinis Prædicatorum in Põmpis Senensibus tit. 15. num. 35. Migravit ex hac vita, vbi eam ingressus fuerat, Senis, die 9. Nouembris 1652. Edidit Italicè

Concionem de S. Maria Magdalena, di-

ctam Romæ anno salutis 1611. ibique imprefsam 1612.

Et suppresso nomine suo

Monita ad bene moriendum, data pro Concione Taurini, & excusa Genuæ 1607.

Libellum de Deuotione erga S. Mariam Magdalenam

LÆVINVS SANDERVS natione Belgæ, patria Gandensis, natus anno 1588. Societatem iniit 1607. & votorum quatuor professionem emisit. Docuit annos duodeuiginti Theologiam Moralem. Vir egregiè doctus, & apprime Religiosus, denatus est in patrio solo Gandau, die 5. Decembris 1643. Scripsit elegantes, & eruditas, nec sine plausu dictas Gandau

Orationes in Laudem Beatissima Virginis Mariæ

LAMBERTVS AVER natione Germanus, patria Papenbergensis (vel, vt Sacchinus Hist. part. 4. lib. 1. afferit) Rutenburgensis, ex Comitatu Tirolensi, adolescens se Christo in Societate nostra consecrauit. Ingolstadij anno salutis 1551. inter primos nationis Germanicæ, qui Societati nascenti nomen dederunt. Philosophicas, & Theologicas scientias nostro in Collegio Romano didicit, & vnus cum Benedicto Pererio delectus ex omni numero est, qui de Theologicis rebus Positiones in prima generali Congregatione anno 1558. publicè tueretur. Primus fuit Collegij Moguntini, anno 1561. instituti, Rector, vbi etiam votorum quatuor professionem emisit 1563. Danieli Archiepiscopo atque Electori, fundatori, mirum in modum gratus. Erat enim vir humilis, deuotus, sincerus, & omnibus virtutibus ornatus, in quo splendebat maximè ardens Dei gloriæ zelus, & singulare ad Hæreticos, vel frænandos, vel ad fidem Catholicam conuertendos studium, animique contentio. Ea propter Commendonus Pontificius per Septentrionis oras Legatus, eum vnâ secum circumduxit; adiutore illo ad regendos familiæ mores, & in rebus Religionis, quas Hæretici reuocarent in controuersiam, disputatore vtens. Disputauit in ea peregrinatione non rarò Lambertus cum Sæctarijs; sed apud Marchionem Brandeburgensem insigniter. Is vicina ex Academia, Theologos, quos cum Lamberto committeret, euocauit. Super mensam fere disputabatur. Sed eos libris succinctos, ex improviso, inermisque deprehensus, ita redarguebat, vt identidem muti, & tamquam stupefacti se inuicem aspectarent. Nimirum vibrabat ille grauiationum tela, ineuitabili ictu; ita vt Marchio ipse apud Legatum in discessu profiteretur, relinqui se multis confixum aculeis, quos leuita iniecerat. Sed dum nomine Præpositi Prouincialis, Prouinciæ Rheni ad Congregationem Generalem proficiscitur in qua sancto Francisco Borgiæ subrogatus est, anno 1573. Euerardus Mercurianus, magno omnium

do lore, vix finita electione extinctus est, Romæ, in Domo Professorum 4. Nonas Maij ætatis anno 40. Scripsit eruditas

Affertiones Theologicas ex Sacris Bibliis, & Controuersis, & Iure Canonico, & Theologia desumptas, quarum defensionem præfedit. Viennæ Austriæ. In Ædibus Collegij Cæsarei Soc. Iesu 1560. in 4.

LAMBERTVS MOLÆVS natione Belgæ; patria Leodiensis, ingressus Societatem anno 1611. ætatis 17. professionem in ea votorum quatuor edidit. Philosophiam octennio docuit Duaci. Collegium Bethuniense rexit; vir magno zelo, & prompta de omnibus bene merendi voluntate. Dum primariam Deiparæ Sodalitatem Leodij dirigeret, omnibus religiosæ vitæ officijs conspicuus decessit, die 17. Septembris 1644. Edidit Gallicè tacito suo nomine

Breuiarium, seu Praxim legendi vtiliter horas maximè pro Canonicis, & Monialibus lingue Latine ignaris. Leodij typis Ioannis Ouvverx. 1633. in 12.

LANCELLOTVS MARIN natione Gallus, patria Campanus, diocesis Rhemenfis, Societati se adiunxit anno Domini 1584. ætatis 17. Domum Probationis Parisiensem primus rexit, deinde Rothomagi idem præstitit, vt per octennium Tirones ad omnem pietatem informaret, spiritualium Coadiutorum albo adscriptus. Eius precibus atque curis acceptam referunt foundationem tirocinij Parisiensis. Pie obiit Cadomi, die 10. Septembris 1630. Scripsit Gallicè

Breues in totum annum Meditationes, Rothomagi

LAVRENTIVS ANDERTONVS natione Anglus, patria Lancastræ, ad Societatem se aggregauit anno salutis 1604. ætatis suæ 28. & votorum quatuor professionem emisit. In vinea Anglicana quadraginta annorum spatio gnauiter, & fructuosè laborauit, a prudentia, doctrina, morum suauitate, aliisque virtutibus multum commendatus, ideoque non paucis, etiam Heterodoxis pergratus. Nostri in districtu quodam diu præfuit; tandem calculi doloribus oppressus, ad laborum stipendia in Cœlum (vt speramus) inuolauit, die 17. Aprilis 1643. Edidit Anglicè tacito suo nomine, libros de Controuersijs inscriptos

Funiculus triplex, quo Fidei capita demonstrantur ex S. Scriptura, Expositione Patrum, & ipsorummet Protestantium. Audomari 1634. in 4.

Progenies, seu Origo Catholicorum, & Protestantium, quo continuata series Catholicorum à Christo, Protestantium antiquitas nulla ostenditur. Rothomagi typis Nicolai Courrant 1634. in 4.

Vnus Deus, vna Fides, præfixis litteris VV. B. 1625. in 8.

LAVRENTIVS ARTVRVS FAVN-

TEVS natione Anglus, patria Lancastræ, nobili genere ortus. Louanij cum versaretur profugus è patria, ob intentatas sibi propter Fidem persecutiones, & ibi Logicæ nauaret operam, animum applicuit ad nostram Societatem. in eamque anno salutis 1570. ætatis 18. admissus est. Postquam ibi Artem dicendi, ac Philosophicas disciplinas, Romæ verò Theologicas didicit, confectis studijs in Poloniam missus, magnam toto in Regno Poloniæ estimationem consecutus est, ab insigni vitæ, probitatis, & præclara eruditionis opinione commotus. Postnata triennio linguam Græcam professus est; nouennio Theologiam Moralem, & Polemicam de Controuersijs fidei explicuit, Demum obiit doctissimus Pater Vilnæ, die 28. Februarii 1591. emissa paulò ante votorum quatuor professione, cum 21. annos ferme religiosè pieque in Societate exegisset. Lucubrationes, quæ ab ipso litteris mandatae prodierunt, in lucem, sunt hæc:

De Christi in Terris Ecclesia; quænam, & apud quos existat. Libri 3. Postnatiæ per Ioannem Vvolrabum 1584. in 4.

Contra Antonium Sadelem Calvinistam. lib. 3.

Theses de varijs Fidei controuersijs, videri licet

De Christi Ecclesia
De D. Petri, & Romani Pontificis successoris eius, in Ecclesia Christi Principatu

De Sanctorum inuocatione, & veneratione,
De Lutheranorum, & Calvinistarum oppugnatione, & Catholica Eucharistia defensionem. Omnes Postnatiæ typis Vvolrabi ab anno 1580. vsque ad 1590.

De Ordinatione, & vocatione Ministrorum Lutheranorum, & Calvinistarum eorumque Sacramentis. Ibidem

Apologia Thesium de Inuocatione Sanctorum, contra Danielem Toffanum Sacramentarium. Coloniae typis Birchmanni 1590.

Apologia item Thesium oppugnationis Censuræ Lutheranæ, & Calvinianæ, contra eundem Toffanum. Typis Vvolrabi 1590.

Oratio habita in Synodo Petrocouiensis Prouinciali. De Causis, & Remedijs Hærescon. Edidit insuper tacito suo nomine

Tractatum de Controuersijs inter Ordinem Ecclesiasticum, & secularem in Polonia 1592. in 4.

LAVRENTIVS BARTILIVS natione Polonus, patria Tornauicensis, Societati adscriptus anno Domini 1585. ætatis 16. votorum quatuor professione se obstrinxit. Vir tam mitioribus, quam seuerioribus disciplinis insigniter excultus, Philosophiam, & Theologiam, tum Moralem, tum Polemicam diu professus est. Gubernauit Tirocinium Vilnense & Collegium Pultouiense annis 13. Instructor fuit Patrum in probatione tertia septennio, tractandarum animarum, peritissimus magister. Tandem dum Prouincialem age-

ret

ret Lithuania obiretque Prouinciam, decessit cum magna opinione sanctitatis, Smolensci, die 28. Augusti 1635. Vir fuit absolutæ perfectionis, cui idem semper fuit in omnibus castibus vultus, & immutata in pijs exercitationibus per totam vitam constantia. Dum Prouinciam, aut Collegia regeret, non admittebat adiutorem, qui curaret cubiculum, dicendo, humilia officia nunquam esse deponenda. Monitus à quopiam, vt remitteret valetudinis causa aliquid de labore, neque ipse per se exhortationes haberet ad Socios, cum Prouincialis esset, respondit: Vtique, stantem Imperatorem decet mori. In se perquam seuerus, corpus suum ieiunijs, flagellisquè atterebat, in alios lenis, & suavis, licet exactam legum nostrarum obseruantiam, dum præerat, à singulis exigeret. Octiduo quo ante mortem celebrare nequiuit, singulis diebus Sacra Synaxi se refecit, die autem mortis cum sedens in lecto Sacram hostiam sumpisset, inclinato capite versus Christi Crucifixi effigiem per plures horas meditabundus hæsit, vetans se à quopiam interpellari, atque ita placidissimè effrauit animam. Edidit Latine

Officia de S. Michaelis Archangelo, Angelo custode, & alijs Angelicis Spiritibus in 16.

Polonicè præterea
Modum recitandi Coronam B. Virginis
Modum vite Constitendi, & Communicandi
Alphabetum spirituale,

Officium probi pueri. Remedia con Luxuriam.

Reliquit etiam conscriptam: *Praxim omnium virtutum*, quæ licet edita non sit, circumfertur tamen descripta, ad usum Tironum valde accommodata.

LAVRENTIVS BOIERVS natione Suecus, patria Stockelmenfis, Poeta Laureatus admissus in Societatem Cracouiæ, anno salutis 1587. ætatis 24. Rhetoricam & humaniores litteras nouennio in ea professus est; Mathesim triennio, Controuersias de Fide biennio, spiritualis Coadiutor formatus. Mortalitate exiit Braunsbergæ die 13. Februarii 1619. Scripsit multa versu, sed ea aut suppresso nomine, aut alieno vulgavit. Extat inter alia eius Poemata

Carolo-Machia Lib. 3. seu Victoria Auspicij Sigismundi III. Regis Poloniae de Carolo Suedermannia Duce anno 1605. in Liuania relata. Vilnæ typis Academicis 1606. in 4. Item eius est

Pompa Casimiriana, idest Celebritas quæ Imago Sancti Casimiri ex Vrbe Vilnæ illata est, Heroico poemate descripta. Brunsbergæ in 4.

* LAVRENTIVS LE BRVN natione Gallus, gente Brito, patria Nannetensis, adlectus in Societatem anno à partu Virginis 1627. ætatis 20. vota 4. solemniter emisit. Artem Eloquentiæ & amariore disciplina aliquot annos professus est, & Ecclesiasten decennio egit; Collegio Conuictorum Parisiensi, diu

præfuit. Morti proximus felicissimum se dixit; quod Christianus, quod seruus B. Virginis, quod filius Societatis moreretur. Migravit ex hac vita ad meliorem (vti sperare fas est) Parisijs in Domo Professorum Calendis Septembris 1663. Edidit Latine

Adolescentie Sanctæ speculum in Vita Alexandri Bertij. Rothomagi 1646. in 12. Reculum Parisijs. In *Inuenture Sanctæ* 1664. in 4.

Ecclesiasten Salomonis, Poëtica Paraphrasi explicatum. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1653. in 8.

Eloquentiam Poëticam, seu Præcepta Poëtica exemplis illustrata. Parisijs apud eundem Cramoisy 1655. in 4. quibus accesserunt,

Figure Poëtice, seu loci communes eloquentiæ Poëtice. Eodem volumine. Edidit etiam

Virgilium Christianum, siue Poëma Heroicum de S. Ignatio. Parisijs apud Simonem Pigne 1660. in 4.

Inuenturam Sanctam varijs opusculis ad institutionem Iuuentutis constantem. Parisijs typis Cramoisiensis 1664. in 4.

* LAVRENTIVS DE CELLIERES natione Gallus, patria Sandesideriensis, in Velaunis, natus anno seculi voluentis 30. Deo se in Societate dicauit 1645. & votorum quatuor sacramentum solemne dixit. Rhetoricam, & politiores litteras docuit in ea annis vndecim; Philosophiam sexennio; Mathesim quinquennio; superstes in Prouincia Lugdunensi. Edidit hætenus

Artem Metricam, seu Versuum condendorum. Lugduni apud Antonium Molin 1673. in 12.

LAVRENTIVS CHIFFLETIVS natione Gallus, patria Bisuntinus, in Sequanis, vir multiplici eruditione præstans; annos natus 19. accessit ad Societatem anno salutis 1617. & vota quatuor professus est; Humaniores litteras in ea quinquennio docuit; Philosophiam biennio; & Sacras litteras; etiam biennio est interpretatus. Natus, ac factus videbatur ad prima pietatis femina in puerorum animis iacienda, vnde totus erigendis, & dirigendis, & fouendis Catechismis diu incubuit. Non tamen hic stetit eius ardor, & Zelus, sed ad infirmos, ad milites, ad pauperes omnes latè se explicuit. Erga Beatissimam Virginem singulari ferebatur venerationis affectu, & eundem alijs omnibus accedentibus ad se imprimere conabatur. Septies per diem, pronum se sternebat in terram, vt peccatoribus scelerum suorum veniam impetraret. His & alijs ornatus virtutibus, atque Ecclesiæ Sacramentis ritè communitus spiritum Deo reddidit Antuerpiæ, die 9. Iulij 1658. Edidit Latine, & Gallicè

Ideam præcipuorum aeternum ad inuocandam misericordie Matrem. Bruxellis Typis Lucæ Meerbeci 1640. in 16.

Transtulit ex Hispanico Ignatij Staffordi nostri in Gallicum

Historiam miraculose curationis, celestis vocationis, Missionis Apostolicae, & gloriose mortis P. Marcelli Francisci Mastrilli ex Soc. Iesu. Duaci typis Balthazaris Belleri 1640. in 8.

Panegyricas Epitomes præcipuarum laudum SS. Ignatii, & Xaverij, ex Italico Latine redditas. Bruxellæ 1649. in 16,

Edidit Gallicè

Psalterium B. Mariæ. Bruxellis 1654. in 12.

Doctrinam Christianam. Antuerpiæ 1654. in 12.

Coronam Rosarum B. Virginis Antuerpiæ 1654. in 12.

Exercitia infirmorum. Ibidem 1654. in 12.

Praxim Deuotionis. Ibidem 1656. in 12.

Praxim Exercitij. Ibidem 1658. in 12.

Collectionem compendiarum, Operum spiritualium. Ibidem 1648. in 16.

Perfectam consociationem Ecclesie militantis, & patientis. Tornaci apud Adrianum. Quinquè 1642. in 12.

Catechismum primæ Communionis puerorum, qui in varias linguas versus, latè disseminatus est 1647. in 12.

Grammaticam Gallicam. Antuerpiæ 1659. in 8.

Lapidem Lydium optimè inuocandi B. Virginem. Ibidem 1649. in 12.

Officium, & Actus inuocandi S. Iosephum. Ibidem 1640. in 12.

Praxim examinis Conscientiæ. Ibidem 1649. in 12.

Praxim bene Communicandi. Ibidem eodem anno, & forma

Methodum recitandi Rosarij. Parisijs apud Seb. Cramoisy 3636. in 8.

* **LAVRENTIVS CHRYSOGONVS** natione Dalmata, patria Spalatensis, natus annos 17. Societati se aggregauit anno salutis 1607. & Philosophicis, ac Theologicis studijs bene excultus, Ecclesiasten egit emissa votorum quatuor professione, & per 24. annos magno feruore, ac fructu ad populum dixit.

Ardentissimus fuit Magnæ Matris amator, & cultor, & vbi occasionem nanciscebatur præsertim ad Sodalitates Parthenias, quas diu direxit, eiusdem facundus panegyrista fuit. Vir placidus moribus, comis affatu, genio religiose amæno, & omnibus grato, laborum mercede donandus, Obijt Tergesti, die 24. Martij 1650. Edidit in laudem D. Virginis

Mundum Marianum, seu Mariam speculum Diuinitatis. Tom. 1. Viennæ typis Matthæi Cosmerouij 1646. in fol.

Mundi Mariani. Tom. 2. seu Mariam speculum Mundi Celestis. Patauij 1651. in folio

Adornabat, & tertium Tomum, sed mors absoluere non permisit.

* **LAVRENTIVS FINICHIARVS** natione Siculus, patria Catanensis Societati no-

men dedit anno sæculi labentis 25. ætatis suæ 16. & votis 4. solemnibus se adstrinxit. Artem eloquentiæ Rhetores nostros sexennium docuit. Concionatoris munere multis annis functus est. Rexit Collegia Enneuse, & Thermanitanum; modo superstes in Collegio Catanensi promouet salutem animarum. Edidit Italicè

Vitam, & res gestas P. Bernardi Colnagi Societatis Iesu. Panormi formis Iosephi Bisagni 1653. in 4. Latine reddidit Io. Paulinus noster.

Laudes S. Georgij Martyris. Typis ipsdem 1658. in 4.

LAVRENTIVS FORERVS natione Germanus, gente Heluetius, patria Lucernensis adolescens 20. natus annos Societatem complexus est, in qua per omnes scientiarum gradus ad insignem doctrinam euasit, ingenio, & iudicio præstans, & vota 4. solemnia professus. Philosophiam sexennio docuit, Theologiam Moralem triennio, Polemicam etiam sexennio explicauit, & Academia Dilinganæ Cancellarius aliquot annis fuit. Rexit Collegium Lucernense, & Celsissimo Episcopo, ac Principi Augustano viginti, & septem annis fuit à sacris Confessionibus. Romam à Prouincia Procurator missus est, & postea Congregationi Generali octauæ elector interfuit. Vir Diuinæ gloriæ proferendæ maximè cupidus, & h. præsum proligandarum incredibili zelo succensus, à quibus confutandis calamo, quoad licuit per valetudinem nunquam cessauit, vt merito Malleus Hæreticorum possit appellari. Hinc Sectarijs formidini, Catholicis amori, ipsis etiam Principibus, Imperatoribus, & Pontificibus in pretio fuit. Societatem vt matrem tenerrimè amabat. Deo addictissimus, otij hostis, etiam in senili ætate flagris à se non abstinens, cum septuaginta & octo expleffet annos, factò vt solebat sacro, dum paucas post horas stans, vt quidpiam elucubraret, apoplexia tactus subsedit, & occurrentibus domesticis inter eorum manus expirauit, Rausbonæ die 7. Ianuarij 1659. Operum quæ edidit syllabus est, qui sequitur:

Symbolum, Catholicum, Lutheranum, Calvinianum, cum Apostolico collatum. Dilingæ 1622. in 4. apud Valerium Rem.

Vindicia symboli Lutherani aduersus Melchiorum Nicolai Tubingensem Professore. Dilingæ 1628. in 8.

Aranca Tubingensis stylo veritatis deiecta. Ibidem apud Rem 1624. in 4.

Patrocinium votorum, contra Prædicantem Tubingensem. Ibidem 1623. in 4.

Lutherus Thaumaturgus. Dilingæ 1624. in 8.

Septem Characteres Reformatory Germaniæ Martini Lutheri. Ibidem 1626. in 8. Accessit

Auctarium contra Prædicantem Lutheranum fugitium ex Austria.

Bellum Vbiquisticum vetus, & nouum, inter ipsos

ipfos Lutheranos bellatum. Ibidem 1627. in 12. apud Erhardum Lochner

Absterfus Fuliginis contra Keslerum Prædicantem pro Bello Vbiquistico. Dilingæ apud Gasparem Sutorem 1631. in 12.

Par nobile Fratrum, seu Castigatio Thurnij, & Zeemanni, calumniantium Augustam. Domum Austriacam. Ibidem 1628. in 12. apud Lochner

Pupule Cataplasma. Ibidem 1630.

Rubigo Kestoriana. Ibidem 1631.

Nota super Concione Doctores Noë Lutherani in Conuentu Principum Lipsiensi habita

Viridarium Philosophicum, seu Disputationes de selectis in Philosophia materijs. Dilingæ typis Vdalrici Rem 1624. in 4.

Anatomia Anatomie Societatis Iesu, siue Ant-Anatomia infamis libri, cuius titulus est Anatomia Societatis Iesu. Oeniponte apud Ioannem Gachium 1634. in 4.

Mantissa Ant-Anatomie Iesuiticæ, Opposita famosis contra Societatem Iesu libellis, quorum tituli sunt 1. Mysteria Patrum Societatis Iesu. 11. Consultatio Fr. Iuniperi de Ancona Minoritæ. 111. Fr. Ludouici Soteli relatio de Ecclesie Japonicæ statu. Oeniponte apud Ioannem Gachium 1635. in 4.

Grammaticus Proteus, Arcanorum Societatis Iesu Dadalus, dedolatus, & genuino suo vultu representatus. Accessit

Auctarium animaduersionum in Gasparis Scioppij Ecclesiasticam Astrologiam. Ingolstadij apud Gregorium Henlin 1636. in 8.

Appendix ad Grammaticum Proteum; Quid de relatione Alphonsi de Vargas sit sentiendum. Ibidem eodem anno in 8.

Compositio pacis Augustanæ, Questionibus illustrata, quæ sub Iuriconsultorum quorundam nomine prodijt. Dilingæ 1639. illi à nonnullis tributa est. Verùm ipse in Appendice ad Grammaticum Proteum, negat se illius Authorem esse

Atque hæc quidem Latina, Germanicæ verò sunt.

Contra pupillam Saxoniam, sub Epigraphe Quis vitulo cecidit oculum? sed ficto nomine. Dilingæ 1624. in 4.

Defensio eiusdem scripti, sub titulo Id moueat Vacca risum. Ibidem 1630. in 4.

Contra defensores Pupillæ Saxonie, Pars 1. sub titulo, Nihil conducit oculis. Ibidem apud Gasparem Sutorem 1631. in 4.

Contra eosdem Pars II. inscripta Ex nihilo nihil fit. Dilingæ 1631. in 4. apud eundem

Oleum Nihili contra eosdem 1638. in 4.

Apologeticus contra Libellum famosum cui titulus duplex, nempe, Flagellum Iesuiticum, & Actio perduellionis in Iesuitas. Monachij 1633. in 4.

Anti-Melander, aduersus Philoxenum Melandrum, Auctorem Flagelli Iesuitici.

Alter item Libellus aduersus eundem inscriptus Philoxeni Melandri Kunst-Cammer, seu

Technophylacium Monachij apud Nicolaum Henricum 1633. in 4.

Catechismus P. Georgij Schorer recensitus, & auctus. Dilingæ 1630.

Vita Iesu Christi, ex IV. Euangelijs explicata, Pars I. Monachij apud Nicolaum Henricum 1637. in 8. Pars altera 1640.

Sub nomine Thomæ Viti edidit Latine, & Germanicè

Laqueos Lutheranos. Dilingæ 1622. Eiusdem sunt etiam

Defensio Catholica Ecclesie aduersus Petri Molinæi librum de Nouitate Papatus

Refutatio II. Disputationum Prædicantis Lutherani Tubingensis contra Vindicias symboli Lutherani

Manupretium Oppugnati Manualis Florentiani, Melchiori Nicolai Tubingensi Prædicanti numeratum, & depensum. Dilingæ formis Academicis 1641. in 8.

Manuale Lutherianorum. Dilingæ sine anno in 8.

Vmbella fatuo Lumini accensa. Lucernæ 1650. in 8.

Colloquia contra Prædicantem Tigurinum. Lucernæ 1650. in 8.

Suspiria Cordis ex Meditationibus vite Christi. Ambergæ 1654. in 8.

Anti-Molinaus, contra Professore Sedanensem Germanicè. Dilingæ 1661. in 4.

Vita Christi Germanicè. Posthuma Dilingæ 1661. in 8.

Eadem duobus Tomis. Dilingæ in 4.

Conciones de Vita Christi. Dilingæ 1661. in 4.

Antiquitas Papatus, Partibus, seu Tomis tribus. Dilingæ typis Academicis 1644. & 45. in 4. Germanicè

Questio vexata, vbinam Terrarum fuerit Ecclesia Protestantium ante Lutherum Par. I. Ambergæ 1653. in 8. Par. II. Ingolstadii 1655. in 8.

LAVRENTIVS GILENVS natione Gallus relatus à P. Ribadeneira inter Scriptores Gallos in Indice Catalogi Scriptorum 1609. sed cuius patriæ, vel Prouinciæ fuerit non explicatur. Scripsit

De Vita Æterna.

LAVRENTIVS IAPON, siue LVSCVS illud à patria, hoc ab oculorum vitio nomen fortitus, tenui fortuna, natus idiota, & litterarum rudis, audita Fidei prædicatione ab Oriente Apostolo Sancto Francisco Xauerio, inter primos Amanguccij Baptismum suscepit, & Magistrum suum constanter secutus, obtinuit tandem vt primus Iaponum in Societatem admitteretur anno salutis 1551. tricenario maior. Electus à Deo fuit ad multorum magnorumque hominum conuersionem, & ad multa perpetianda pro Christi nomine. Nam clariorem sensim diuinarum rerum notitiam, asecutus, non solum Doctore suo primùm, deinde alijs atque alijs Europæis Nostri Inter-

De Vita Æterna.

Contra defensores Pupillæ Saxonie, Pars 1. sub titulo, Nihil conducit oculis. Ibidem apud Gasparem Sutorem 1631. in 4.

Contra eosdem Pars II. inscripta Ex nihilo nihil fit. Dilingæ 1631. in 4. apud eundem

Oleum Nihili contra eosdem 1638. in 4.

Apologeticus contra Libellum famosum cui titulus duplex, nempe, Flagellum Iesuiticum, & Actio perduellionis in Iesuitas. Monachij 1633. in 4.

Anti-Melander, aduersus Philoxenum Melandrum, Auctorem Flagelli Iesuitici.

Alter item Libellus aduersus eundem inscriptus Philoxeni Melandri Kunst-Cammer, seu

ipfos Lutheranos bellatum. Ibidem 1627. in 12. apud Erhardum Lochner

Absterfus Fuliginis contra Keslerum Prædicantem pro Bello Vbiquistico. Dilingæ apud Gasparem Sutorem 1631. in 12.

Par nobile Fratrum, seu Castigatio Thurnij, & Zeemanni, calumniantium Augustam. Domum Austriacam. Ibidem 1628. in 12. apud Lochner

Pupule Cataplasma. Ibidem 1630.

Rubigo Kestoriana. Ibidem 1631.

Nota super Concione Doctores Noë Lutherani in Conuentu Principum Lipsiensi habita

Viridarium Philosophicum, seu Disputationes de selectis in Philosophia materijs. Dilingæ typis Vdalrici Rem 1624. in 4.

Anatomia Anatomie Societatis Iesu, siue Ant-Anatomia infamis libri, cuius titulus est Anatomia Societatis Iesu. Oeniponte apud Ioannem Gachium 1634. in 4.

Mantissa Ant-Anatomie Iesuiticæ, Opposita famosis contra Societatem Iesu libellis, quorum tituli sunt 1. Mysteria Patrum Societatis Iesu. 11. Consultatio Fr. Iuniperi de Ancona Minoritæ. 111. Fr. Ludouici Soteli relatio de Ecclesie Japonicæ statu. Oeniponte apud Ioannem Gachium 1635. in 4.

Grammaticus Proteus, Arcanorum Societatis Iesu Dadalus, dedolatus, & genuino suo vultu representatus. Accessit

Auctarium animaduersionum in Gasparis Scioppij Ecclesiasticam Astrologiam. Ingolstadij apud Gregorium Henlin 1636. in 8.

Appendix ad Grammaticum Proteum; Quid de relatione Alphonsi de Vargas sit sentiendum. Ibidem eodem anno in 8.

Compositio pacis Augustanæ, Questionibus illustrata, quæ sub Iuriconsultorum quorundam nomine prodijt. Dilingæ 1639. illi à nonnullis tributa est. Verùm ipse in Appendice ad Grammaticum Proteum, negat se illius Authorem esse

Atque hæc quidem Latina, Germanicæ verò sunt.

Contra pupillam Saxoniam, sub Epigraphe Quis vitulo cecidit oculum? sed ficto nomine. Dilingæ 1624. in 4.

Defensio eiusdem scripti, sub titulo Id moueat Vacca risum. Ibidem 1630. in 4.

Contra defensores Pupillæ Saxonie, Pars 1. sub titulo, Nihil conducit oculis. Ibidem apud Gasparem Sutorem 1631. in 4.

Contra eosdem Pars II. inscripta Ex nihilo nihil fit. Dilingæ 1631. in 4. apud eundem

Oleum Nihili contra eosdem 1638. in 4.

Apologeticus contra Libellum famosum cui titulus duplex, nempe, Flagellum Iesuiticum, & Actio perduellionis in Iesuitas. Monachij 1633. in 4.

Anti-Melander, aduersus Philoxenum Melandrum, Auctorem Flagelli Iesuitici.

Alter item Libellus aduersus eundem inscriptus Philoxeni Melandri Kunst-Cammer, seu

terpres fuit, sed etiam ipse sua prædicatione, disputationibusque de Fide cum aduersariis institutis, ingentem fecit animarum questum. Gaspari Vilela Socius fuit, & consors æruinarum, quas in Meacensi excursionem sustinuit ille peringentes, opprobria, iniurias, lapidationes, famis, ac frigoris incommoda, & mortis haud semel intentata pericula. Egregium uero prudentiæ, feruorisque sui specimen præbuit, quando anno 1561. Vilela Sacaium profecto semel iterumque, in Urbem Meacensem graui pressam obsidione per hostiles cuneos penetrauit, ut Christi cultores, quos ibi genuerant ad constantiam Fidei roboraret, optimisque institutis aduersus impendentes calamitates illam Ecclesiã temperauit, vindicato etiam templo, quod nobilis quidam Gentilis prætexta auctoritate Regia occupabat. Intentata rursum Meaci fuit lis à Bonzijs Christianæ Fidei, coram duobus Iudicibus Arti magicæ adiectissimis, & iuratis rei Christianæ hostibus, prouocato ad explicanda suæ doctrinæ capita Vilela. Consilium videbatur esse exposito, ut sublato Doctore concideret Ecclesiã. Misum igitur Neophytis haud quaquam dimittere Vilelam, cui Laurentium, ne causæ uiderentur diffidere, subrogatum miserant. Ille certus mori, spe plenus, tanto uerborum & rationum pondere Christi causam egit, ut Iudices ueritate conuicti Baptismum postularint. Eustorium cum aduersus Nizi Tozomiri celebrem Bonzium coram Nobunanga Imperatore Iaponiæ disputans, tam ualide contrinxit aduersarium, ut pudore in rabiem uerso, acinacem Nobunangæ strinxerit ad Laurentium perimendum. His aliisque plurimis cum mulatus ornamentis, ætate grauis ad meritorum suorum capeffenda præmia euolauit (ut speramus) in Cælum die 3. Ianuarij, anno salutis 1592. Plura de eo recenset Noster Daniel Bartolus in Historia Iaponiæ Libro II. & insigni elogio eum prosequitur Georgius Cardoso in suo Agiologio ad diem 20. Aprilis. Vertit Laurentius Iaponicè

Catechismum à P. Melchioro Nunnio conscriptum.

Epistola eius una data ad Societatem Iesu, Macao 4. Nonas Iunias 1560. Extat inter collectas in iohannem volumen Epistolas Iaponicas.

* LAVRENTIUS MARTINIUS natione Italus, patria Pistoriensis, natus anno sæculi fluentis 8. Societati nomen dedit 1630. & uotorum 4. professione se adstrinxit. Quinquennio docuit litteras humaniores. Rexit Collegia Recineti, & Asculi secundum, multis annis Romæ in Domo Professorum, magna caritate, Religiosæ disciplinæ curam gessit, & operarium in templo egit. Nunc tertio Collegium Asculanum moderatur. Edidit Italicè

Nouenam in Honorem S. P. N. Ignatii. Romæ typis Iacobi Antonij Vareseij 1663. in 12. Recusam Ferrariæ 1663.

Nouenam in Honorem S. Francisci Xauerij. Romæ typis Ignatii de Lazzaris 1667. in 12. Recusam Maceratæ 1668. & Latine Græcijs 1665.

Nouenam in Honorem S. Francisci Borgia. Romæ apud Vareseium 1671. in 12.

Inuenem Angelicum cum Nouem Observationibus super Vitam B. Aloysij Gonzagæ. Romæ apud Vareseium 1669. in 12.

Inuenem Seraphicum Polonum expressum in Nouem Observationibus super Vitam B. Stanislai Kostka. Romæ typis iisdem 1671. in 12.

Hortum Florum, & fructuum virtutum, quas exercuerunt varij Religiosi Societatis Iesu. Romæ typis iisdem 1672. in 8.

LAVRENTIUS MASELLVS natione Italus, patria Neapolitanus, in Societatem coopratus anno salutis 1565. ætatis suæ 16. uotorum 4. professionem edidit. Docuit Theologiam Moralem, & Ecclesiasten per Italiam annos amplius triginta magna nominis celebritate egit. Septuagenario maior in patrio solo religiosè denatus est Neapoli die penultimo Martij 1620. Scripsit Italicè volumen insigne

De Vita B. M. Matris Dci. Tom. 2. Continens quiddam hæcenus ad eius memoriam, & dignitatem apud graues Auctores reperiri potuit, cum

Vita S. Iosephi Sponsi ipsius. Neapoli typis Ioannis Baptistæ Sottillis 1606. in 4.

Tractatum de Ven. Eucharistia Sacramento. Neapoli apud Ioannem Iacobum Gaulinam 1614. in 4.

Appendicem ad eundem Tractatum. Neapoli typis Tarquinij Longi 1616. in 4.

LAVRENTIUS MASONIUS natione Italus, patria à Regno Neapolis, natus die 27. Februarij anno 1556. Societatem ingressus est iam tum Sacerdos, & Sacrorum Canonum confectis studijs, anno 1582. & in ea Philosophiæ, ac Theologiæ nauauit operam, condiscipulo B. Aloysio Gonzaga, quem summa semper ueneratione profectus est, & ad nuntium Beatificationis ipsius, indices lætitiæ lacrymas continere non potuit. Absolutis studijs nauigauit in Indiam anno 1588. ibique Malabarica, & Malayana lingua imbutus in Gentilium conuersionem strenue incubuit. Anno 1591. Amboinum missus, Apostolicum planè feruorem, bonus Xauerij æmulator exercuit. Incredibiles ibi labores in animarum procuranda salute per insignem tolerantiam exhausti; opprobria, vincula, terræ marisque quotidiana pericula, iunerum difficultates per montium latebras, & solitudines, famem, sitim, nuditatem, insomniam, & ærumnas alias innumeras sustinuit; cum cum premeret sollicitudo omnium in ijs Insulis Ecclesiarum. Totos 30. annos eas administrauit tanta sanctimonie claritate, ut aliud illi nomen Hispani, quam Sancti Masonij nullum inderent; nullum Indigenæ aliud quam Sancti Laurentij. Ipsi adeoque

Hol-

Hollandi caritatis eius beneficentiam Ternate, quando ibi tenebantur in custodia, experti, sanctitatem eius deprædicabant, & Europæis munusculis, libris, uino ad sacrificandum prosequerantur. Cæterum ab illis multa prius aspera perpeffus est ob Fidei defensionem, cum anno 1605. instructissima classe Amboinum in potestatem acceperunt ea lege, ut impune liceret omnibus esse Catholicis, & Sacramore maiorum administrare. Id præstitit Laurentius in Hæreticorum oculis, tanto semper apparatu, ac solemnitate, quam si ea Insula in Catholicorum fuisset dominatu. Verum nec Deo Fidem sectarij, nec seruant incorruptam mortalibus. Tempa diruere, comminere cruces, Sanctas imagines violare, denique sacra temerare omnia. Quæ cum non æquo ferret animo Laurentius, in illos insurrexit, arguit, libera uoce castigauit, & prophanos seminiuerbios laceffitos argumentorum robusta uia, non semel compressit; qua illi infamia sua irritati, probra primum, dein maleficia regerere, ad extremum etiam in sædum carcerem uirum sanctum detruferunt. Verum arbitrati se nunquam habituros in officio Indigenas, dum ibi Pater Fidei præco existeret, semperque res nouas molituros, eum omnibus ijs finibus exigere decreuerunt. Imponunt hominem nauigio modico, nec satis firmo, sine nauclero, aut uillo cufus gnaro; exiguo comœtu & aqua, aduerso uento, pelago tumente. Ipse Deo suo fretus, uentibus solatio, iuxta fuit, & saluti: perpe te ad Deum precatione, & iras maris composuit, & piratarum insidias uitauit, piscatorum indicio, quos alioquin constabat haud esse satis æquos in nomen Lusitanum, in portum Zebuanum inuectus. Vix ab eius itineris molestijs, Episcopi beneficentia recreatum, noua excepit nauigatio, noui labores: Manilam eundem fuit, & de amissa Amboino significandum. Gubernatori: nauis erat paruitate sua haud patiens maris & uentorum: Sed Laurentius constantia vincebat omnia. Exceptus est à Gubernatore, habitusque pro Sancto; à quo etiam classe comparata reuectus est ad Molucas. Vbi copie in hostem explicatæ sunt, quas ille sacramentis instruxerat, promiseratque certam uictoriam, signum prætulit Christi Crucifixi. Breuem pugnam, & fere incruentam illustris excepit uictoria. Ternate Insula recepta est calendis Aprilis 1606. miles impositus, & orizæ uis magna ad uictum. Sed ecce ad comœtus odorem innumerabilis foricum grex accurrit, qui sædè omnia depascabantur, nec poterat eam pestem miles auertere. Ergo conuersa sunt ad Patrem omnium studia, & aduersus labem, eius imploratæ preces. Ille carmen ex ritu Ecclesiæ, & diras execrationes intentat, & sic admirantibus omnibus malum penitus abegit. Hæc atque alia uitæ melioris exempla faciebant illi tantam auctoritatem, ut quoquo uellet publicis priua-

tisque sermonibus omnes inflecteret: infectabatur uitia, & grauius percellerat; sed oratione mellea, atque adeo sine noxa, magno prouentu. Ceterum cum ardor eius unà militum Hispanorum, aut unius etiam Prouincie procuratore contineri non posset, uisus est occasione variarum expeditionum, quas Ternatenfis Gubernator instituit, ad inferendam Infidelibus lucem Euangelij, & salutem. Prima fuit in Tolum S. Francisci Xauerij prædicatione nobilem; quam ille gentem postquam submissa Regi est, & arce firmata, magno numero ad Ecclesiã adduxit. Cum autem Batauus ualida classe eas Insulas infestaret, & Prætor copias tutando Imperij capiti nudatis arcibus, contraheret; ipse in spem futuræ sobolis, uirorum eius Regionis Principum liberos Pater in Seminario Ternate educandos abduxit: ibi Christianis illos instituit elementis, litteras formare, legere, aptè saltare, canere docuit, & quiddam est artium bonarum in Republica, suo etiam in eorum alimenta contracto. Altera expeditio in Batachinum aduersus Batauos suscepta est: Ad eam Hispani profecturi Sacramentis ab illo primum procurati sunt, tum in prælio omni ope adiuti. Ipse unus curare omnes; præsto esse, ubi quisque uulnus acceperat, omnium indigentia subueniebat. Baccianum excurrit aliàs, ut consueta in mortales beneficia conferret. Interea Batauus Arcem improuisus oppreffit, & post acrem pugnam obtinuit. Pater in quem fere unum erat hostis intentus, prodigio seruatus est. Adfuerat ipsi Deipara uirgo per noctem, cuius erat nomini deuotissimus, & ostenderat se hostem uestigia eius iam prensantem ita morari, ut præuentem uideret, & sequeretur, nunquam tamen assequeretur. Reipsa cum Indigenæ Batauo uictore diffugerent, ipse in loco constitit immorus. Hostis fugientium secutus numerum, Patrem incautus præterijt: Pater illico se densum in uepretum coniecit, & triduum impastus delituit: quo lapsò cum siti uehementius uirgeretur, repente prodijt latex è terra, qui mox iterum cum sitim leuasset, reforptus in terram est. Diuturnis huiusmodi laboribus non tam fatigatus quam exercitus, à Præsidibus suis iussus est ad quietem aliquam capiendam repetere Indiam, & quia non aderat opportunitas nauigij, iter Manila, ubi non deforet, instituere. Omnino graue uulnus animo per hoc imperium accepit, deserturus innumeros, quos Christo per Euangelium genuerat, doctrina pauerat, fouerat, confirmarat filios. Verum potior his omnibus obedientia fuit. Manilæ lætissimis animis exceptus est; rogatusque ab Archiepiscopo, & ab Philippinarum Prætoro, atque ab utroque Senatu Prouincialis, ut bono Reip. tum Moluccensis, tum Philippinæ, ac solatio omnium suo, Patrem ibi detineret. Accedebat ad eius Consilij momentum occupasse Batauos classe fre-

tum

cum Sincapuranum, qua cursus erat, ne quis vitro in Indiam, citroque commearer. Ipse tamen ne deesse videretur obedientia contemptis periculis in Indiam meditabatur; donec per litteras consultus Prouincialis Malabariensis ipsius arbitrio ire vellet, an manere, permisit. Sed ne sic ille quidem conquiret, ratus eundi imperium non satis ea concessione vacuatum; cumque adornaret iter, nec ætati suæ affectus, nec valetudini quidquam tribueret, per certa maris, & hostium pericula; rogatus, ut Rectoris, Patrumque aliorum arbitratui carer æstimandum, quid est Diuina gloria maiore foret, quando ipsi iam suus Prouincialis fecerat in vtrumque potestatem, non repugnauit, & ex illorum sententia sedem Manilæ fixit: quam illi post etiam, tum Prouincialis, tum certior Præpositus Generalis sua auctoritate firmavit. Id factum anno 1622. Ex illo vitam absoluta illustrem sanctimonia, vti erat olim exorsus hic pertexit, vsque ad diem 10. Iulij anni 1631. quo magno dolore omnium sublatus est viuis est 75. annos natus, exactis 49. in Societate, & 31. post quatuor vota solemnii ritu concepta.

Atque hic quidem vitæ illius cursus fuit. Nunc pauca de virtutibus eius libanda, nam complecti omnia operosum est, & vani conatus; quippe viri supra communem sanctitatis modum præcul euecti, & præstantissimis Societatis heroibus suo merito permiscendi. Paupertatis studio, deteriora cæteris omnibus ad vsum sibi deposcebat; vestes obsoletas, & refartas ambiebat; nouas defugiebat; nihil insuppellectili; quod vilissimum non esset habebat. Castimonia æmulari Angelos videri poterat; non sibi solum, sed alijs etiam circumspicte prouidus. Incredibili Zelo nitebatur ab omni libidinis contagione cunctos auertere. Virum nobilem, qui perinacis sollicitatione tentabat alterius thorum, admonuit, videret, ne quæsi alteri meditabatur labem honoris adferre, eam ipse iusto Dei iudicio acciperet domi suæ; nec multi fluxere menses, cum infami suæ coniugis adulterio notatus est. De obedientia quid attinet dicere? eius nimirum ductu tot maria sulcauit, tot adiuuit labores vitam omnem impendit; & iam vix animam, in morte retinens post aliquot dierum silentium, iussus dicere, esset ne singulis præsentibus proprium, vti rogabatur, è Cælo beneficium exoraturus, prompte respondit, certum est facturum, cum imperatum sit. Sed admirationi fuit videre virum annis grauem, morbis afflictum, assuetum in Missionibus suo nutu vitam agere, nunc ad omnem vitæ communis rationem exactum, præ, vel ipsis Tironebus ad pavementum verrendum, & quæuis alia ministeria promptum, nec podagræ. nec alijs ab eo munere cruciatibus impediri. Nunquam eximius esse sustinuit; non in victu, veste, cæteris ab vilo Sociorum diuersus, Aiebat delicatioribus edulij desueto nullum

iam sibi saporem elaborari, ceterum si quid illi commune cum cæteris porrigebatur, vel eo nomine non aspernabatur, quod esset commune. Extremis annis cum immotus decumberet, vix nisi per imperium induci potuit, vt cupediarum aliquod admitteret. Ad publicas functiones prodibat; omnibus cano vertice, & sereno vultu venerabilis, trahens pedes, & prono in pectus capite: & si Archiepiscopus ad Collegium, vt sit ventitaret, ipse obuiam cum cæteris progressus manum illi cernuus ad osculum premebat. Humilitate Christiana vere præstitit omnis expertæ affectationis: Ducebat se ipse postremum omnium: & preces ab eo poscentibus; aiebat, se maxime indigere. Si quis diceret, vt sit, optare se ram in tuto suam salutem esse, quam ipsi esset in tuto sua, absit id enim uero, inquebat, tibi, sed ego mihi potius optem securitatem tuam. Nihil vnquam dixit fecitue, quod factum oleret, aut arrogantia quidquam; postrema sibi deposcere, ea sibi præ alijs deberi; Si quis eum celebrasset, a virtute præsertim & sanctitate, haud aliud quidquam ægrius ferebat, cum se ipse peccatorem profiteretur maximum, & probro dignum: hinc & perpetis illæ lacrymæ, quibus sua crimina diluebat, non satis sibi conscius, vt aiebat, sincera penititudinis, & doloris, quo ea terfisset. Cum agenti animam Superior diceret, se ad aras properare litaturum pro ipso, videret, quid sibi vellet exorari, respondit, dolorem de meis peccatis, & veram contritionem. Tolerantia & cum Diuina voluntate consensionis omnis eius vita fuit insigniter plena, sed in morbo nouissimo facta est accessio luculenta: calculo, dysuria, podagra vexatus immaniter, nec mouere se poterat, nec manibus vti: tussis quæstibat assidua: rheumata opprimebant: diuturna cubatio tergum illi plaga magna fæderat: inter hæc nunquam queri, & interrogatus qui haberet, Gratia, inquebat, sint Deo, satis agrè. Nihil illi fuit grauius, quam quod Deo non posset litare ad aras; id quod semper vel inter morborum cruciatu confuauerat. Lenuit hunc sensum dum potuit quotidiana communionem, dumque ne illud quidem potuit, continua oratione. Eam ipse dum vixit accuratè semper instituit iuxta leges Exercitiorum S. P. N. Ignatii, omnium præ quouis Tirone diligens obseruator. Obiuit dum valuit officia pietatis genuflexus, & suis singulas horas pensæ Canonici partes recitabat. Omnino multus in orando semper fuit, & extra operandi necessitatem propemodum totus. Hinc illi magnum in affectiones animi erat imperium, quas cura peruigili sancte comprimebat. Addebat castigationis corporis quotidiana flagellatione, crebro horridoque cilicio, & gemino per hebdomadam ieiunio. Oderat otium impensè & quod erat temporis reliquum ab curanda salute mortalium, & orando, id Moralis Theologia Studio impendebat, affectus ea ratione Excellentem

cellentem eius generis doctrinam. Per has artes euasit ad excelsum fastigiū caritatis. Deum tenerrimo prosequeretur affectu, cumque eo ceu parente amantissimè, suauissimeque agebat, eius honori nominique amplificando impensè semper studuit, indefessus ad omnia quæ ad iuandos homines valerent, sed ad Confessiones imprimis domi forisque audiendas, tam promptus, tamque operæ pertinacis, vt satis explicari non possit: nec senio fractus abstinuit, nec morbo pressus. Eius verò mysterij tam erat reuerens, vt Sociorum quemlibet auditurus, vel æger è lecto consurgeret, ne quodquam detereret Sacramento dignitatis. Indos amore peculiari vir Apoitolicus complectebatur: nec animis illorum dumtaxat, sed etiam corporibus succurrebat. Multa perpeffus est aspera, dum illorum libertatem aduersus violatorum iniuriastuetur; vna hac in re, vir alijs mitissimus, acer: sed tam prudenti, & tempestiua moderatione; vt nemini locum faceret obseruantia prodigendæ. Ad extremum vt paucis complectar omnia de heroica viri virtute, poterat in eius factis expressa legi omnis constitutio Societatis, cuius nullam tot annis legem, vel facillimam visus est præterire, vt mirum videri non debeat, tam eum fuisse malis spiritibus exorsum, vt sæpè vexatù, commoliturque coegerint dies complures affixum lecto hærere. Hunc vitæ cursum excepit pretiosa mors qualis sanctorum: ad quam cum se tot comparasset annis, hoc etiam addidit extremis, vt bis quotidie mane ac vespere maculas animi elueret per exhomologesim, Sacramenta nouissima magna pietate suscepit, & inter pronucianda Iesu, ac Mariæ nomina placidissimè expirauit. Funus elatum est magno concursu, & sanctimonie fama celebratum; manus, & pedes osculis passi nenerationis causa petiti, & à compluribus eius reliquiæ postulata. Scripsit

Annua Litteras Amboino anni 1603.

LAVRENTIVS NICOLAI NORVEGVS non solum nomine verum, & patria; vnde illi nomen a hæsit, Doctor Theologiae in Societatem venit; & Sacerdotio initiatus, in ea quatuor vota professus est; in Belgio, Austria, Moravia, Bohemia, Suecia, Dania, varijs persansus laboribus, vel in extrema senecta nunquam fuit otiosus. Semper ille moliri aliquid legendo, scribendoque ad Hæreticorum Daniæ præsertim, ac Sueciæ conuersionem. Semper sui similis, & idem in omni fortuna. Obijt Vilnæ die 5. Maij anno salutis 1622. ætatis 84. Religionis 59. Sacerdotij 60. Professionis 4. votorum 47. Scripsit

Confessionem Christianam de Via Domini, quam Populus Christianus in Regnis, Dania, Noruegia, & Suecia plus annis 600. confessus est. Cracouia ex officina Lazari 1604. in 4.

Ipsi quoque tribuitur à nonnullis, quæ sine nomine Auctoris prodijt

De Reformatione Religionis Christiana per

Ministros Evangelicos introducta, Deliberatio à Studiosis Danis, & Noruegis proposita Professoribus Academia Hassniensis die 1. Octob. 1602. Cracouia apud Nicolaum Lob altera editione in titulos & capita digesta 1606. in 16.

LAVRENTIVS DELLE POZZE, seu DE PVTEIS natione Italus, patria Florentinus insertus Societati anno Domini 1586. ætatis suæ 18. Spiritualis Coadiutoris in eadem gradum obtinuit. Rex Collegia Montis Politiani, & Tiburtinum, & octogenario maior ex patris solo in cælestem patriam (vt speramus) migravit. Florentiæ die 8. Iunij 1653. Transiit Italicè

Litteras annuas è Iapone, Sinis, Gæ, Aethiopia, annorum 1615. & quatuor deinceps sequentium.

Et tacito suo nomine

Vbalinum, seu Vitam Antonij Mariae Vbalini à Iacobo Bidermanno, Latine scriptam. Romæ apud Facciorum 1635. in 24.

LAVRENTIVS SENGENSCHMIDT natione Germanus, gente Carniolus, Domo Labacensis, Societatem duodeuicennis anno 1617. ingressus solemnii votorum 4. professione se obligavit. Vir promptissimij ingenij, Poesim, Rhetoricam, & philosophiam iteratè, Theologiam tum Scholasticam, tum Moralem & Sacros Canones, Viennæ Austriae, & Græcij Styriæ docuit. Tandem febris hectica correptus desijt inter mortales viuere, Labaci Calendis Septembribus 1646. Edidit

Orationem quam habuit in Exequijs Eminentissimi Cardinalis Klefely Episcopi Viennensis.

LAVRENTIVS SVSLYGA natione Polonus, patria Pultouiensis, Cracouia Magister Philosophiæ Græcij Baccalaureus Theologiae creatus redijt in patriam cum Serenissima Constantia Austriaca Regina anno 1605. & in eadem se Societati nostræ dicavit. In eadem Concionatoris Optimi numeros expleuit; effectique Lublini quod fieri haud posse credebatur, vt Arianorum, Lutheranorum, Caluinistarum Scholæ, Synagogæ, Ministri, ne quidquam obnitentibus Hæreticis Proceribus ex ea Vrbe proscriberentur. Obijt Cracouia die 16. Aprilis 1640. votis 4. pridem adstrictus. Ipse est qui Præsede Ioanne Deckerio proposuit Græcij publicæ disputationi.

Velificationem, seu Theoremata de Anno Ortus, & Mortis Domini, deque vniuersa Iesu Christi in carne oeconomia. Græcij 1605.

Edidit præterea iam in Societatem ingressus Polonicè

Vitam Perillustri pientissimaque Matrone Elizabethæ de Lizeuice-Sunianska, Marschalci quondam Regni relietæ vidua, Collegij Leopoliensis Societatis Iesu fundatricis.

LAVRENTIVS VVENS natione Belga, patria Neomagensis, Societatem amplexus anno reparatae salutis 1608. ætatis suæ vndeagesimo votorum 4. professionem emisit.

fit. Vir animi excelsi, & ad maxima quæque natus multis annis pro concione dixit, haud minore spiritu quam eloquentia pari hominum plausu fructuque, ut non immerito inter celebres sui temporis Ecclesiasticos sit habendus. Neque calamo minus quam voce valuit, siue Latino sermone dicendum esset, siue patrio. Domi forisque præcipua fuit auctoritate, quam ei prudentia, morumque grauitas humanitate temperata conciliabant. Heroicarum virtutum se nuper vixit studiosissimus, & vultus ipse nescio quid Apostolicum spirabat. Actiones suas ita instituit, ut vel hostes ipsi Societatis eum suspicerent, ac venerarentur, nedum reprehenderent in eo quidquam. Vir denique fuit egregijs naturæ, ac gratiæ dotibus præditus, & Petro Canisio, tam sanguine, quam virtute cognatus. Rexit Antuerpiense Collegium, & ibidem Professorum Domui bis Præpositus præfuit, disciplinæ Religiosæ in se ac alijs sedulus exactor, ac tandem in eo munere mortem obiit die 2. Octobris anno 1641. ætatis 51. ab inita Societate 33. edidit

Orationem funebrem in parentalibus Petri Peckij Brabantia Cancellarij distam Bruxellis. Louanij typis Hastenlanis. Item vertit Flandræ ommissis varijs generis Orationibus

Imaginem primi sæculi Societatis Iesu. Antuerpiæ typis Plantiniani 1640. Præterea prælo adornabat

Conciones quas præcipuis in locis cum laude habuit.

LAVRENTIUS VVORTHINGTONVS natione Anglus, patria Lancastrænsis, viridi ætate in Societatem adlectus anno salutis 1598. in Prouincia Bætica tantum sibi doctriam in ea comparauit ingenio & industria, ut per octennium in Hispania Cordubæ, & Hispali Philosophiam, professus fuerit. Inde in Angliam cum transmisisset anno 1612. ad popularium suorum salutem procurandam, comprehensus Religionis causa, & in carcerem Londini coniectus, ea fuit pietatis industria, ut in ipsa custodia, coniuente Commentariensi sacellum erexit, & vnâ cum concaptiuis Catholicis, & altero Sacerdote de Societate incruentam hostiam quotidie Deo per aliquod tempus immolarit, & Sacramenta Ecclesiæ Catholicæ quoque alijs eò accedentibus administrarit, & non paucos etiam Heterodoxos Romanæ Ecclesiæ reconciliarit. Verum pulsus post annum ex Anglia in exilium, Louanij Nostros in Collegio Anglicano Theologiam docuit, tum Romæ in Collegio Anglorum studijs aliquamdiu præfuit, tandem in Austriam delatus Græcij Theologiam Moralem, & Sacras litteras explanauit anno Christi 1635. quamuis ætate grauis. Odoardo Brigantini Ducis postea Regis Lusitanæ fratri cum Ferdinando III. Hungariæ, & Bohemiæ Rege ad Castra tendenti, comes à Confessionibus, & omni re sacra adactus, ea gessit quæ genuinum Societatis filium deceant, sed Ca-

strensis incommodis impar in ea ætate, breui confectus est, & Sacramentis pie instructus in Lotharingia diem clausit extremum 19. Octobris anno salutis 1635. ætatis suæ 64. pridem quatuor vota professus. Vir fuit simplicissimæ mentis cum religiosa prudentia coniunctæ; tenerimo in B. Virginem totamque eius parentelam affectionis: vnde illi passim erant in ore ea Sacra nomina, Iesus, Maria, Ioseph, Ioachim, Anna, totosque dies rosaria voluendo traducebat, verè humilis, siue, & rerum humanarum contemptor. Transiit Anglicè ex latino

Meditationes Francisci Costeri. De Vita, & Passione Christi præscriptis litteris R. VV. Duaci 1616.

* **LAZARVS CATANEVS** natione Italus, patria Sarzanensis in Liguria, familia nobili, Deo se in Societate mancipauit Romæ anno salutis 1581. ætatis 21. & adepta precibus iteratis Missionem ad Indos, eò nauigauit 1588. & primo quidem Goæ, mox in ora Piscaria per biennium spiritus Apostolici rudimenta posuit. Inde ab Alexandro Valignano Visitatore missus ad Sinas anno 1594. professionem votorum quatuor ibi emisit, & quadraginta annorum spatio vineam illam operarius inconfusibilis excoluit. Socius fuit Patris Matthei Riccij in adeunda Regia Pekinensi, & in varijs Residentijs, sicut, & in ora Piscariæ præfuit Superior quasi semper Nostri. Plurimos Idolatras ad Christi Fidem perduxit, sæpius falso appetitus calumnijs, de rebellionem, de læsa Maiestate, & similibus omnium victor euauit, & per infamiam, ac bonam famam constanter Euangelium prædicauit. Biennio ante obitum fractus annis, & laboribus, tanquam aurum probatus est in camino diurnæ infirmitatis, affixus perpetuo die noctuque sedi, è qua mouere se non poterat, nunquam toto illo tempore audita est ex illius ore querela, vel gemitus etiam in doloribus acerbissimis, sed vultus semper serenus, ac renidens monstrabat internam imperturbatam animi tranquillitatem, & summam voluntatis cum Diuina coniunctionem. Tandem octogenarius in Ciuitate Hanchou ad laborum Apostolicorum præmia excessit ex hac vita, die 19. Ianuaris 1640. Composuit Sinenfi lingua cuius erat scientissimus complures libros, ut *De altera Vita. De Ascensione mentis in Deum*, & alios, sed typis non vulgavit nisi vnum Neophytis, valde vtilem

De Contritione, seu dolore de peccatis.

LEO SANCTIUS natione Italus, patria Senensis, vir omni litteratura ornatus, Societati nomen dedit anno sæculi præterlabentis primo, ætatis suæ 17 & votorum quatuor nuncupatione se adstrinxit. Post traditas humaniores litteras in Collegio Romano, Philosophiam docuit sexennio; Mathesim biennio, Theologiam Scholasticam annis 14. & demum studiorum ibidem præfecturam gessit annis

annis nouem vsque ad obitum. Vir fuit summi ingenij, & eruditionis exquisitæ, & has naturæ dotes animabat singulari religione, pietate, modestia. In acerbissimis calculorum quos patiebatur doloribus, non est auditus verbo, vel gemitu cruciatum leuare, & tamen defuncto exfectus est lapis è vesica ponderis vndecim vnciarum. Pie obiit in Collegio Romano, die 3. Februarij 1651. Laudat illum Isidorus Vgurgierus Azzolinus in *Pompis Senensibus* tit. 18. num. 119. aitque, *inter doctissimos viros sui æui habitum*, & Hippolitus Marracius in Bibliotheca Mariana, eum vocat, *virum sui Ordinis ob scientia præstantiam morumque innocentiam decus atque ornamentum singulare*. Edidit doctiss. Pater

Orationes duas ad Perusinos in studiorum instauratione dictas annis 1609. & 1610. Perusie apud Alexandrum Petrutium 1610. in 4.

Solarium Gregorianum, siue de Beneficijs quibus Gregorius XIII. Pont. Max. solis instar vniversum Terrarum orbem illustrauit. Laudationem dictam in Collegio Romano. Viterbij 1618. in 4.

Eroparthenica, siue laudes B. Virginis Conceptæ, Natæ, Elizabetham visitantis, celebratas triplici laudatione Latine, & Græcæ, Oratoricæ, atque Poëticæ. Acceperunt. Carmina Melo dramatica, actionibus Harmonice interiecta. Romæ apud Franciscum Caballum 1634. in 12.

Floridorum libros duos, quorum prior, Præfationes ad Rhetoricam, & Philosophiam pertinentes, posterior opuscula varia Oratoria, Epica, Dramatica. Romæ typis Corbelletti 1635, & 36. in 12.

Edidit præterea tacito suo nomine *Encyclopædiam explicatam, defensam centum Philosophia assertionibus à Clemente de Clementibus. Romæ apud Mascardum 1624. in fol.*

Et italicè suppresso etiam nomine *Gigantem actionem scenicam exhibitam in Seminario Romano. Romæ apud Franciscum Corbelletum 1632. in 16. quæ typis ipsdem, recusa prodijt anno 1637. in 12. sub epigraphe Davidis de nouo correcti cum auctario Chorum, & aliorum Poematum Sacrorum. Prodiit etiam nuper cum alijs, eius*

Oratio de Passione Domini, habita ad Gregorium XV. anno 1621. Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12. Edidit etiam

Floridorum tertium, seu librum tertium. Opuscula varia Præcursoria, Panegyrica, Declamatoria complectentem. Romæ typis Hæredum Francisci Corbelletti 1645. in 12.

Ioseph Tragediam. Romæ 1646. in 12. Philippum Tragediam. Opus posthumum Romæ 1656. in 12.

Reliquit plura manuscripta, & perfecta quæ afferuntur in Collegio Romano in quibus sunt

De Mundo. Tomi quatuor

De Theologia Scholastica ex principijs D. Arcopagita. Tomi 4.

Philosophia per suppositiones exposita.

In Cantica Canticorum.

De Somnijs, & alia.

LEODEGARIVS HERTENSTEIN natione Germanus, patria Lucernensis, in Societatem adscriptus anno salutis 1619. ætatis vndeagesimo vota 4. professus est. Mitiores litteras tradidit triennio; Philosophiam sexennio; Theologiam Scholasticam quadriennio; Polemicam de Controuersijs etiam quadriennio, & Ecclesiasten annis aliquot egit. Vir solidorum in via Dei axiomatum, & exactæ ad amussimæ nostri Instituti disciplinæ. Extenuatus bile per totum corpus diffusa, tortusque doloribus magna patientiæ laude toleratis, migravit ad vitam, uti confidimus, beatiorem Monachij die 4. Maij 1652. Edidit

Opus sex dierum Philosophica Disputatione explicandum Thesisibus 147. copiosè comprehensum. Ingolstadtij typis Georgij Hænlini 1636. in 4.

LEONARDVS ALEMAY natione Galus, patria Lemouicensis Societate anno 1610. ætatis 16. complexus est, in eaque euasit Humanioris litteraturæ bene peritus, utpotè qui Oratoriam Artem annis amplius duodecim professus est, & diu præfuit studijs classium inferiorum votorum 4. nuncupatione obstrictus. Mortalitati debitum exsoluit Burdigalæ die 9. Aprilis 1650. Edidit

Parentalia Illustris. D. Gorguæi Proto-Præsidis Burdigalen. Burdigalæ apud Petrum de la Court 1629. in 4.

Parentalia Eminentiss. D. Cardinalis de Sourdis 1628.

Epithalamium D. Catharina.

* **LEONARDVS DE ANNA** natione Italus, patria Lupiensis, cooptatus in Societatem anno sæculi voluentis 28. ætatis suæ 16. solemnium votorum 4. sacramento se adstrinxit. Eloquentiam docuit quadriennio Externos, & Nostros Rhetores biennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Scholasticam biennio, Moralem multis annis, & Sacras litteras quinquennio interpretatus est. Superstes modo in Collegio Lupensi vtilem plurimis nauat operam. Edidit Latine

Vitam Ven. P. Bernardini Realini. Stabii typis Iacobi Gaffari 1656. in 4.

Italicè transiit ex latino

Sapientem Stultitiam, seu Vitam Sancti Simeonis Sali. Lupijs per Petrum Michaelem 1669. in 12.

LEONARDVS BACHIN natione Germanus, patria Græcensis, penè à puero in Societatem adscitus anno salutis 1618. vota 4. in ea nuncupauit. Post Humaniores litteras Senis in Tuscia cum laude traditas, & studia Theologica in Collegio Romano decursa, Philosophiam in Academia Viennensi triennio explicuit, & biennio in Græcensi, subinde

Theologiam vtramque Scholasticam, & Moralem docuit, & Sacras litteras est interpretatus. Præfuit quoque studijs Cancellarij officio in Academia Græcensi, Vir ingenio perspicace, & omni scientiarum genere expolitus. Gubernauit Collegia Goritiæ, Viennæ, & bis Domum Professorum ibidem eximia prudentiæ, & caritatis commendatione. Augustissimæ Imperatrici Leopoldinæ Ferdinandi II. Coniugi secundæ fuit à Sacris Confessionibus, & vtrique apprimè charus. Erat fermone Eloquentis, ac potens ad flectendum animos, siue patrio, siue Italico, siue Latino sermone diceret; dicebat autem per frequenter in summis festiuitatibus. A Comitibus Prouinciæ missus est Romam ad Congregationem Procuratorum, & cum alijs permultum placeret, sibi vni displicebat quamplurimum, seipsum pondus inuile, & vas tinniens solitus appellare. Patientia supremis annis afflicteretur, & ipse mortis morbis assiduis afflicteretur, & ipse mortis sententiam ad singula æris campani signa præstolaretur. Tandem dum sacras horas Canonicas recitaret, viuere inter mortales desijt Græcij die 12. Aprilis 1665. Congessit compendio, & tacito suo nomine vulgavit

Coronam Anni Mariani, hoc est *Vitas duodecim Sodalium Marianorum*. Græcij typis Vvidmanstadij 1636. in 12.

LEONARDVS BAGNVS natione Dalmata; seu potius Istrianus, patria Pisinensis ingressus Societatem anno 1610. ætatis 17. vota quatuor professus est. Docuit Viennæ Philosophiam quadriennio, Theologiam Moralem octennio, Polemicam biennio, & Sacras litteras triennio explanauit. Rexit Collegia Fluminens, & Zagrabiense. Magnæ fuit in rebus agendis prudentiæ, & in promouendis fortitudinis animi. Dum Romæ studijs Theologicis operam nauaret, Missionem Indicam ardentibus votis expetiuit, imperrauitque; sed dum itineri se accingeret obortis ex improviso impedimentis, Prouinciæ suæ est restitutus, Magna illi fuit cum Deo communicatio per orationem, & in perferendis occultis morbi quo affligebatur doloribus, non minor patientiæ. Post Deum magna Mater amori fuit illi, & venerationi. De hac frequentissima colloquia ferebat, vt eius cultum omnibus, & potissimum teneræ iuuentuti instillaret. Innocentem, & grauioris labis expertem vitam à puero duxisse opinati sunt, qui eius animam, & arcanæ penitus tractarunt. Demum ex ergastulo corporis ad vitam transijt (vt sperare iustum est) Beatorum in Collegio Zagrabienfi, cui tunc præerat die 3. Octobris 1659. Concinnauit, & edidit suppresso suo nomine

Manuale Sodalitatis Immaculatae Conceptionis B. Virginis Mariæ. Viennæ Austria in Casareo, & Academico Societatis Iesu Collegio erectæ, & confirmatæ. Viennæ typis Georgij Gelbhaar 1625. in 16. & alibi

* LEONARDVS BERTON natione Belga, patria Namurcensis, ad Societatem vicennis accessit anno salutis 1625. & votorum quatuor professionem edidit. Philosophiam docuit Duaci, & varijs in locis præfaturam scholarum gessit, sed cum infirma esset valetudine, non tam agendo, quam patiendi virtutem excoluit. Postquam enim Marianos cætus aliquot annis direxisset, cum multis, ijsque acerbis à vitiatō peccatore cruciatibus diu luctatus, tandem relicto domesticis præclaro patientiæ exemplo confectus, occubuit Duaci, die 18. Octobris 1666. Scripsit Librum posthumis typis editum, & inscriptum *Via, veritas, & Vita, Christus Demonstratus*. Duaci typis Balthazaris Belleri 1667. in 4.

* LEONARDVS CHAMPELS natione Gallus, patria Lemouix, Societati adiunctus anno sæculi currentis 1609. ætatis 19. vota 4. emisit. Docuit Philosophiam, & Theologiam Moralem, multisque annis operarium egit in Domo Professorum Burdigalensi, vbi etiam vitæ huius extremam periodum absoluit, die 12. Aprilis 1669. Edidit Gallicè

Veritates Catholicas declaratas ex mente Patrum Primitiuae Ecclesie. Parisijs apud Ioannem Passe 1644. in 8.

* LEONARDVS CINNAMVS natione Italus, patria Neapolitanus, sed origine Campanus, à prima adolescentia Societatem complexus anno salutis 1623. votis quatuor solemnibus se adstrinxit, & incensus studio lucrandarum in Indijs animarum Deo, concepto vota hoc suum desiderium roborauit: & demum expeditionem obtinuit. Missus itaque Goam, circa annum 1644. Operarium multo cum quæstu animarum egit primum in Missione Canarina, tum in Salfetana, deinde in Messurenfi, vbi ab annis circiter 20. vineam illam multo sudore excolit, Nostrisque ibidem diu præfuit. Priusquam ex Europa discederet scripsit Italicè

De Vita, & Morte P. Marcelli Francisci Mastrilli, quæ postea edita est Viterbij per Diotalleuum 1645. in 4.

Edita sunt etiam postea eiusdem, sub nomine Orlandi Cinnami

Poemata Lyrica Sacra Italiae. Neapoli apud Antonium Fuscum 1670. in 12. Item *Aphoreta Eloquentia*. Ibidem iisdem typis 1671.

Orationes, & Praelectiones Latine, Opera nostri Ioannis Petri Paschalis collectæ. Ibidem 1671. in 8.

In India. Edidit lingua Canarina, seu Malabarica, (cuius est scientissimus) pro instructione Neophytorum

Catechismum copiosissimum Mysteriorum principalium Nostræ Fidei cum breui compendio eiusdem Catechismi. Item

Vitas Sanctorum in eandem linguam à se conuersas. Item

Apo.

Apologiam pro Mysterijs nostræ Fidei cum confutatione sectarum, & superstitionum Gentilium Regni Messurensis.

LEONARDVS CREDER natione Germanus, patria Velckirchenensis in Rhætia, Societatem iam Sacerdos, & S. Theologiæ Doctor amplexus anno salutis 1622. ætatis 28. votis quatuor solemnibus se obligauit. De Cathedralis Concionalibus bene in ea meritus, quatuordecim annis Ecclesiasten egit. Illud in eo singulare quod posterioribus vitæ annis sese, ad scholas inferiores docendas Superioribus obtulerit, & ad Scholasticos pulueres voti compos factus reuerterit; donec morbi, & præsertim podagra, quibus frequenter exercebatur, post sexennium Grammaticæ, & Poëti tradendæ impensum, superfedere labore eiusmodi coegerunt. Quieuit tandem in Domino, Constantiæ, die 18. Septembris 1653. Transiit ex Italico Latine, & nomine suo presso edidit

Alphonsi Rodriguez Societatis Iesu Exercitium Perfectionis Part. 2. & 3. continuato labore post Ioannem Tannemar, qui Tomum I. transulerat. Item

Lernam malorum de Granitate peccati Mortalis, P. Ariæ ex Hispanico Latine vertit. Monachij 1648. in 12.

Thesaurum inexhaustum bonorum quæ in Christo habemus, eiusdem P. Ariæ, latinitate donauit, Monachij 1652. in folio.

LEONARDVS DE FRAYE natione Belga, patria Bruxellensis, Societati adscriptus anno Domini 1593. ætatis 33. quinquennio docuit litteras humaniores, tum multis annis, magno fructu militum Regis Catholici in Missione nostra Castrensi, & deinde etiam extrema vita Antuerpiæ strenuum egit Operarium, ibique, animam Deo reddidit; die 6. Maij anno salutis 1625. Transcripsit Belgicè

Vitam B. Aloysii Gonzagæ Soc. Iesu à Virgilio Cepario descriptam. Antuerpiæ apud Gerardum Vvolchacium 1615. Item

Leonardi Lessii Disputationem de Antichristo.

* LEONARDVS FRIZON natione Gallus, patria Petrocorius, natus anno sæculi voluentis 28. Deo se in Societate consecrauit 1644. & solemnè votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Artem Eloquentiæ, & humaniores litteras annis 15. professus est; Sacram Scripturam, & linguam Sanctam triennio exposuit. Nunc in Domo Probationis Burdegalenfis Socialem operam nauat Magistro Tironum. Edidit hætenus carmine vario

Sylvarum Libros 4. Lutetiæ 1653. in 16.

Musas Parthenias Libris 4. quibus accessit Fidei Triumphus. Parisijs apud Florentinum Lambert 1657. in 12.

De Temporum nostrorum rebus clarissimis Poemata varia. Pictauij apud Ioannem Floriau 1661. in 12.

Corallaria Poëtica de eisdem. Ibidem 1666. in 12.

Poematum Libros sex. Lugduni apud Bartholomæum Riuiere 1666. in 12.

Orationes Panegyricas varias, inter Panegyricas selectas Patrum Societatis Iesu. Ibidem 1667. in 12.

Consolationem Heroicam Comiti à S. Paulo in obitu Ducis Longauillæ Parentis. Parisijs typis Cramoisiensis 1663. in folio.

Diui Francisci Borgia, Solemnia Poëtica, tacito suo nomine, sed quod expressit alterius Epistola dedicatoria, Parisijs typis Cramoisiensis 1673. in 4.

Sacram Expeditionem, & Victoriæ Polonicæ. Ibidem 1674. in 4.

Odas in Regia natalitia Serenissimi Delphini Gallie. Parisijs apud Simonem Bernard 1674. in 4.

LEONARDVS GARZONIVS natione Italus, patria Venetus ex ordine Patrio adscriptus est Societati iam grandis anno 1567. vna cum 40. Sacerdotibus Brixiensibus, de quibus in Iulio Fide supra memorauit, & in ea doctrinis bene excultus, primus ex nobilissimo illo Ordine quatuor vota professus est. Eximia fuit in eo probitas morum, tamquæ feruens aduersus Deum Religio, atque animi submissio, vt vsque Tiro videretur. Eapropter vt mirificè diligebatur ab omnibus, ita solidarum virtutum exemplo, tenerrimoque sensu ad res Diuinas, sodales suos plurimum ad perfectionis persequendæ studium excitabat. Naturæ concessit Venetijs, die 10. Martij 1592. Scripsit, sed morte præuentus non euulgavit

Paraphrasim, & Commentarios in Cantica Canticorum; conatus erueri pro virili ex Hebræis vocibus diligenter expensis, sensus omnes, qui obseruantur in Sacris litteris, Diuinumque in lectorum animis amorem accendere. Scripsit, & Italicè

De Magnetis lapidis natura, mirabilium effectuum, qui in eo obseruantur causas Physicas adducens. Hunc cum legendum accepisset Ioannes Baptista Porta Neapolitanus, in postrema editione suæ Magiæ Naturalis adiecit. Leonardo demortuo, frater eius Constantinus librum suo asserturus Auctori accepit excudendum, auidè à multis expertum, & crebrò à Nicolao Cabeo nostro in eiusdem argumenti opere commendatum.

* LEONARDVS LERCHENFELDT natione Germanus, patria Monacensis, in Boiama, natus anno sæculi labentis 7. Societati nomen dedit 23. & professionem edidit quatuor votorum. Post traditas litteras amœniores, Ethicam docuit septennio. Rexit Domum tertie probationis Oetingæ Collegium Landshutanum, Residentiam Rotvveilanam, & maturus cælo, cessit ex hoc vita Halæ Calendis Iulij anno 1674. Edidit Germanicè

Exercitia Spiritualia S. P. N. Ignatij, auctius declarata. Ingolstadtij 1645. in 8. & postea

flera copiosius Oeniponti 1667. in 8.

Horologium pietatis Actionum tam quotidianarum, quam Hebdomadarum Latine. Ingolstadij 1645. Recusum Viennæ 1654. in 12. & Germanicè auctus Oeniponti 1649. in 8.

LEONARDVS LESSIVS natione Belgæ, patria Brechtanus in Brabantia, tenui loco natus Calendis Octobris anno salutis 1554. Vbi primum adoleuit, à mercaturæ studio cui destinabatur à parentibus, abstractus, per occasionem vacantis in Atrebatensi Collegio Academiæ Louanienfis, Bursa, vt vocant Brechtanæ, annos natus 14. eò se contulit, & humanioribus litteris, ac Philosophia informatus, ad Societatem nostram à P. Laurentio Nicolai Noruego adductus est, die 23. Iunij anno 1572. & ab ipso statim Tirocinio, magna illius virtutis, qua postea claruit, rudimenta posuit haud mediocria; multus in obeundis domesticis officijs, in compitis purgandis, in omnimoda sui victoria referenda. Post vota nuncupata, iussus Duaci Philosophiam publicè discipulis explicare, toto id septennio magna cum approbatione præstitit, habuitque nobilem illum Christi Martyrem, quo merito gloriatur, auditorem P. Robertum Botuellum. Hoc ipso tempore Græcas litteras nullo doctore perdidit; sed memorabile est, quo infortunio, magna illi meritorum seges in reliquam vitam subnata est. Anno 1578. per tumultus patriæ Nostri ea Vrbe expulsi sunt; Leonardus in ea fuga, nocte ab exitu secunda, lectum fortitus est in diuersorio, vnde nescio quid haussit contagij, quod cum ribijs maxime infedisset, non raro periculum ipsi lepræ creauit, & cum nulla posset ope depelli ad vsque vitæ exitum pessimis eum modis exercuit. Eucluto septennio Romam accitus est, vbi Francisco Suario in Theologicis Doctore biennio est vsus: & iam tum Theologiæ alijs tradendæ idoneus est visus: quam non multo post Louanii exorsus; totos 15. annos summa nominis claritudine docuit, & annis 17. sequentibus Nostrorum studijs dirigendis præfuit. Miraculo autem est proximum, tam multa potuisse illum scribere, qui tot, ac tantis fractus doloribus; viribus propemodum diuturno labore exhaustis, in carne videbatur, sine carne ægram animam trahere. Interea parcissimus erat temporis, laboris pertinax: vt inde potuerit per ius vtrumque, per Medicas Artes, per Mathematicas, per Historias, & scientiarum alias excurrendo, Encyclopædiam conficere. Et erat illi par ingenium, secundum pectus, memoria ad admirationem prompta; vt de quavis proposita materia ex tempore differeret aptissime. Fuit illi cum Francisco Suario, Gabriele Vasquez, Ludouico Molina, aliisque huius notæ viris communicatio litterarum, qui eius in grauissimis quoque scientiarum negotijs iudicium exquirebant. Inter hæc decora sapientiæ, tanta erat modestia, & animi demissione, vt ea

quaqua poterat ope occultaret, nunquam de se suisque rebus, nisi grauibus traheretur momenti, agebat. Vndique ab eo repetebantur, tamquam ab Oraculo responsa: ipse verò dubiis in rebus, & maioris momenti negotijs, breuem dari sibi moram postulabat, quo illa, teste Deo, suaque conscientia discuteret, & præuia oratione expediret. De sua sententia libens volensque discedebat, quoties ab alijs valida, vel in speciem, argumenta proferebantur. Obuium quemque salutatione præueniebat: omnes commendabat, se vnum, idque haud fictè damnabat, omnino se mortalium vilissimum re verbisque contendebat. Hinc ad suas laudes erubescere, atque aliò mox dextrè sermonem inclinare. Inter schedas quibus, quæ sibi seruanda proposuerat, inscripsit, multa, & ne passim innotescerent Græcè fuerunt concepta. Septem capita continebat vna quadam (nam octauam abdidit) characteribus ignotis) in hæc verba. I. Neminem vituperare. II. Ante studium cor eleuare. III. Pro capiendo consilio orare, Deus qui corda fidelium &c. Actiones nostras. IV. In surgendo Orationem, Concede quæsumus, vsurpare. V. In rebus dubijs & perplexis, ad luminis Diuini fontem confugere. VI. Vbique impetum cohibere, & pacificè agere. VII. Modum in refectione seruare, & memorem esse celestis voluptatis. Hæc ibi nec poterat se magis ille ad viuam exprimere. Adeo autem neminem vituperabat, vt potius omnes celebraret, & peteret etiam ab infimis, quod condisceret. Certè ab Logices auditore postulauit haud pridem, vt si quando pulchri aliquid, vel in studijs, vel in pietate conciperet mente, eius se faceret participem. Interrogatus aliquando equidnam homini Societatis pacem animi conciliant, Humilitas, ait, & Obedientia. Ipse sibi vel in extrema ætate lectum sternebat, cubiculum verrebat. Sæpè in triclinio defectus suos, etiam peculiare, cum rubore accusabat, pænas imperatas alacriter pendebat. In has aliquando voces, doloribus suis pressus erupit: Et verò quis ego tandem sum, quem sibi Deus, vt patiat, elegit? Item alias; Miror non raro ad tantum certamen à Deo me tam imbellem athletam designatum esse; Herculem aliquem oportebat, sed benedictus Deus in æternum. Cunctorum vna vox est, humili, suauis, serua, pia Lessij conuersatione sese velut vi quadam magnetica attractos, lætiores, doctiores, ad virtutem promptiores effectos esse. Scholasticorum è Nostris quispiam S. P. N. Ignatij aliquid ab eo postulabat: carnis paxillum Lessius ex Vrbe attulerat. Iubet redire postredie visurus interim equid sibi superfit. At istum verècundia ne rediret cohibuit. Exinde diebus aliquot obuius ei factus Lessius, rogat cur se non reuifet? & è vestigio ad cubiculum suum perducto, totam particulam submisso prius osculo honoratam, tradit, adiiciens, melius ab alijs

alijs eam, quam ab se cultum iri. Discesserat à Lessio Sacerdos noster, qui solatij capiendi gratia ad eum adierat, animo ac vultu vt videbatur, haud satis læto; Lessium id tota nocte afflixit; donec summo diluculo quæsitum longa allocutione recreauit. Noctè media consuerat è strato surgere, & ventriculi morbum proluxa pulsatione dispellere, mox vnam alteramue horam orando ducebat: Secundum quam aperta fenestra ferebat oculos circum Collegium, eique à Deo bene precabatur. Societatem tenerrimo amore complectebatur, sola eius recordatione exiliebat gaudio, & crebro grates agebat Deo, quòd spes omnes, quas sibi mundus ostendebat, abrupisset, totque iam annis in ea tam benigne, tam suauiter rexisset. Censebat deuotionem in Beatam Virginem, atque in Angelum Custodem, ad perseuerantiam in vocatione plurimum habere momenti: ideo Litanias Virgineas quotidie recitabat, vt in Societate perduraret; qua nihil accommodatius ad animarum subsidium à Deo datum esse mortalibus existimabat, omnesque, qui in ea permanent, æternæ gloriæ esse oppignoratos. Iussus à Paulo V. Pont. Max. plurimis suis in Romanam Sedem meritis præmium deposcere, suorum oblitus commodorum, vnam illi Matrem suam Societatem Iesu commendauit. Cruciabatur animo, si quid intelligeret commissum, quod bono Societatis nomini officeret: ipse exacta minimarum etiam regularum obseruatione satagebat, ne quid in se tanta Matre indignum reperiretur. Leuissimas, etiam culpas contentione summa auerfabatur, atque ad peccati mentionem exhorrescebat. Defectus tenuissimos, quos sese in aliorum conspectu admisisse rebatur ex pectoris intimo deplorabat. Octo ante mortem diebus, cum de re quapiam coram alio questus sibi esse videretur, toto ferè horæ quadrante, nullo admissio solatio, manantibus dolore lacrymis, se deprecabundus accusauit. Nonne tu mihi, Deus meus, sufficis, ne de minimo querar? Aliud nolo, solatium meum, tu es Deus meus. Cum obijceret quispiam non esse cur magno opere purgatorium formidaret; ipse non sine lacrymis cæpit de admirabilibus Dei iudicijs differere, facile sub ciborum sapore sensualitatis aliquid delitescere; bene gestis gloriam subreperere; cæteris in rebus curiositatis quidpiam arridere; quorum non perfectè hominem deinde pæniteat: se quoque in iuuenili ætate forsitan aliqua vanitate ductum fuisse: quibus satis demonstrabat haud suppetere alia, vnde sibi magnopere metueret. Et re ipsa vix idoneam absolutioni materiam in Confessionibus suppeditabat. Miserabatur infelicissimam peccatorum fortem, quos æterna supplicia manerent, quam, vt ipsi agnoscerent, desererentque, crebro Deum obtestabatur. Candoris, simplicitatis, sinceritatis amator erat, commendatorque, ipsam mendacij, vel solam

speciem detestabatur: nunquam quo sua teget, ambiguo, restrictoque modo locutus. Angelicæ puritatis fuit æmulator insignis: cui tuendæ custodiam agebat sensuum attentissimam; & ad ipsam blandi hostis mentionem exhorrescere videbatur. Fastus autem illud de se aliquando est, cum ea studia tractaret, quæ peccata præsertim illecebrosa, distinguunt, se ne primos quidem carnis morus sensisse. Paupertatem raro semper in pretio habuit. Nihil penes se patiebatur esse superflui, nihil in cubiculo pictura, aliæque arte splendidum. Aiebat malle se molestiam aliquam cum paupertatis emolumento subire, quam cum eiusdem detrimento suis seruire commodis. Studiosè cauebat ne qui sua causa sumptus fierent. Itinera non quam commodè, sed quam parcè faceret, attendebat. In omnibus memor se spiritu pauperem esse, cum suo etiam incommodo inopiam tolerabat. Afferes rogo iam adiudicatos ipse sibi deprecatus, sedem ex ijs compegit, qua complures annos vsus est. Rogatus à quopiam Imagunculam non prius dedit, quam Minister, diu quæsitus potestatem fecisset. Vltimis vitæ suæ temporibus, de vitro à se confracto publicè in triclinio culpam suam enunciauit. Singulari fuit in suos Superiores obseruantia, eorumque imperijs exactissimè parebat. Colloquia ipsius erant Deo plena; serua, iucunda, docta, rerum diuinarum momenti graua, pijs lacrymis sæpe delibuta. Quoties vero Deum, Deique Mysteria audius scrutabatur, ita Diuino amore colliquecebat, vt singultus, & lacrymas cohibere non posset. Postremis vitæ annis magis se, ac magis Diuinarum rerum tractationi dedit, semota cura scriptionis, quo se ad mortem diligentius compararet, nisi quod libellum de 50. Nominibus Dei conscripsit, quem plurimi faciebat, destinaueratque, si vitæ superasset, libro altero Angelorum, alio Beatorum hominum perfectionem, alio Meditationes quasdam, alio denique eximios ex Psalmis versus explicare. Libros Asceticos Iacobii Alvarez de Paz, Ludouici de Ponte, aliosque similes tractabat assidue: sed Regularum Nostrearum lectione recreabatur impensius, quod ijs omnem perfectionem contineri, & omnem qui in cæteris Auctoribus est virtutis succum, quasi exprimi diceret. Orationi plurimum temporis dabat, eaque sola iam ante annos plurimos, quæ conficere solebat itinera; traducebat; Litanias Lauretanæ, quotidie recitabat honori Magnæ Matris, cuius Clientellam certissimam esse salutis arrham non ambigebat. Ab annis 30. Litanias adiungebat de Passione Dominica, atque ab annis 20. Iubilum S. Bernardi, vtrumque nocte concubans, cum è lecto surgebat. Litanias Sanctorum, vel cum Socijs reliquis, vel seorsim dicebat pro Angliæ ad Ecclesiam reuersione. Vtilius ducebat paucas preces attentè, quam cursim multas dicere: & eas quæ in vsu quotidiano sunt,

sunt, quales sunt mensæ benedictio, gratiarum actio, & huiusmodi aliæ, considerate pronuntiare, quam extraordinarias alias adfescere. Officium Canonicum, ne in summis quidem doloribus, si duos tresque dies extremos exceperis, omisit. Ita totum distribuebat, ut Matutinum, & laudes Belgio, Horas rebus suis, Vesperas Hæreticorum Conuersioni, Completorium Defunctis largiretur horum namque iuuandorum studio tanto tenebatur; ut illis vndique corrogaret suffragia, & ad id piaculare numisma, non pendulum è Rosariodumtaxat, sed alterum, etiam thoraci gestaret insutum. Officium quo attentius reuerentiùsq; persolueret, Psalmos frequenter meditabatur. Mirabatur id ab aliquibus desultorie percurri, ut spontaneis se precibus impendant. Sacrificabat quotidie, vel inter maximos cruciatus; vel certè si id non poterat, alteri Sacrificanti aderat, & cælesti epulo communicabat. Nullis ante sacrum negotijs locum dabat: semihora gratias post illud agebat. Interdiu ven. Eucharistiam, vel tum cum alioqui decumberet sæpiùs inuisebat, Feria V. Litanias de illa pertexebat. Inter Cælestes Angelum suum Tutelarem, Dionysium Arcèpagitam, Leonardum, & Patriarcham suum Ignatium præcipua veneratione prosequabatur, & hunc quidem sentiebat vitæ asperitate nullis Religionum fundatoribus cessisse, nisi quòd rigorem posterioribus annis temperarit, quo se plus vtilem exhiberet. Enim verò seueritatem hanc, nec ipse Leonardus indiligenter æmulabatur, qui grauissimis morborum colicæ, calculi, herniæ duplicis, languentis ructantisque stomachi tormentis, voluntarias etiam flagellationes adijceret, & crebra ieiunia, nisi malis totam ipsius vitam meram inedia appellare. Ioros 30 annos vna esitatione per diem, eaque pertenui vixit; extra eam nihil vnquam potus admisit. In cubiculi sui pariete, hanc Epigraphen fixerat, Amor meus crucifixus est: & erat erga Christi passionem teneritudine animi insigni. Vnde illi par studium patienti & in aduersis tolerantia tam robusta, ut ipse fateretur se ijs quæ patiebat malis, parem haud futurum, nisi peculiari fuisset auxilio diuinitus adiutus; morte grauiora esse, & leuius illis fore incendium, quo viuus conflagraret. Incredibilis illi dolor erat in vesica leuanda, & cogebatur extremis temporibus plus centies diei noctisque spatio ad eum cruciatum. Tormenti grauitatem, & animi simul æquitatem, ex Diuina voluntate perquam compositi, votum eius in scheda repertum adumbrat: sic habet: *Beacissima Virgo: si dolores istos abstuleris, voueo omnibus profestis tuis ieiunium in pane, & aqua; Rosarium in profesto, & ipso die; Horas Beatæ Virginis omnibus sabbatis, nisi Superior, vel iusta causa obsiterit, & Festis Purificationis, Annunciationis, Presentationis, Assumptionis, Natiuitatis, Conceptionis. Non capio auferri,*

nisi sit ad maiorem Dei gloriam, & meam salutem. Tenebor simul, atque aliquo modo constiterit. Si error, vel obliuio interuenerit, licebit proximo sabbato instaurare. Ingens Dei beneficium eas pœnas existimabat; quibus ferendis aliorum quoque poscebat preces ad auxiliù à Deo exorandum. Accusabat suam inertiam, quod sine gemitu eas ferre non posset; & subinde ministrum rogabat, ut suam impatentiam (sic aiebat) calligaret, cum interim generosus eius animus omnibus esset admiratio. Vnum illi solamen in malis erat, Christus Crucifixus. Par illi fortitudo fuit, & modestia, in existimationis suæ dispendio faciendo. Doctrinam ipsius de Auxilijs Diuinæ gratiæ notantur Academiæ Louaniensis, & Duacena, & passim toto Belgio proferrebat: ipse tamen nihil commoueri est visus. Eadem paulò post à Sixto V. Pont. Max. anno Domini 1588. per Nuntium Apostolicum exempta censuræ, adeo non est factus insolentior, ut aduersarios etiam modestè excusaret. Ad extremum victus malis post sumpta Sacramenta pijsimè expirauit. Louanij ad diem 25. Ianuarij anno salutis 1623. ætatis 69. Religionis 51. Sacerdotij 43. Professionis quatuor votorum 33. statim in capillos atque in omnia quæ habuerat in vsu, certatim à Nostris alijsque inuasum est, opinione sanctitatis. Funus per honorifice celebratum est: cadaueri addita plumbea ætatis, vitæque Epigraphæ. Incisa ipsius effigies in æs cum elogio luculento. Albertus Pius Belgarum Princeps ea erat de ipso opinione, ut ad maximas quasque difficultates examinandas eum adhiberet. Iustus Lipsius V.C. alio ad Confessiones vti. dum vixit noluit, & in eius Opuscula luculentù, hoc illi scripsit egiù *Videsne, Lector, hoc opus? Sophie vides Opus Sacratæ. Quidquid illa condidit A Condito Orbe, conditum his libris habes: Abyssus ante, & pelagus hoc rerum fuit Sed iste lucem fecit, & compendium. Sublimia hic videbis, & subtilia, Humanaque hic videbis, & cælestia. In pauca tibi, sed vera verba conferam: Philosophus esse qui voles, lege hos libros. Theologus esse qui voles, lege hos libros. Iustus Ryckius Gand. Canon. hoc illum Epitaphio ornauit.*

Lessum scribere, Lessio parabam, Quo non doctior, atque temperate Vite sanctius Ordinem secutus Alter Belgiacis refulsit Oris. Cum me respiciens seuera vultu Virtus turbidulo; Quid occuparis, Inquit, Rycquie, versibus minutis. Dignum Lessiadæ parare Lessum? Frustra funera, tam beata vexas. Non est exigua canendus ore. Noster Lessiades, poli Inquilinus Astrorum Incola, Numinisque Consors. Si gratum Indigeti facis Nouello, Has partes mihi tutius relinquis.

Non

Non grauabor; quamuis solito prolixior sim, adscribere etiam Stephani Emonerij, in Splendore veritatis, Aditu ad Disputationem, atque adeo etiam omnium Doctorum de Leonardi Lessij doctrina, & stylo iudicium. Eius, inquit, mititas, & suauitas morum singularis; summa que in eo ubique se prodit, scriptio nitela, & in difficultatibus quantumcumque implexis, ac, siue rerum obscuritate, siue Doctorum, ut sit, obscuratione, tenebricosis, limpiditas, & pelluciditas singularis; diffusa rebus & succi plenissima, verbis substricta tractandi ratio, delectus sententiarum, solidaque ubique doctrina cura insignis, in penetrando, ac perspiciendo difficultatis nodo acumen, & in dissoluendo dexteritas, perpetua, & nunquam desiderata eius fides in referendis, ac proponendis aduersariorum sententijs, modestiaque tanto viro digna in illis referendis. Hoc enim qua erat, & intellectus luce, & voluntatis compositione semper retinuit, ut aduersariorum sententias summa fide referret, parique modestia, & lenitate reijceret. Et verò vix intra paucos annos preluam frequenti alterius vltius operis Theologici editione toties caluit, non exiguo argumento adamata à doctis Lessij doctrina, eo ingenio, perspicuitate, ac modestia tradita. A calamo Lessij varia prodierunt, quæ Tomis II. complexus est Antuerpiæ typis Plantinianis Balthasar Moretus 1626. & 1630. in folio. Continet autem

Tom. I. *De Iustitia, & Iure, caterisque Virtutibus Cardinalibus Lib. IV.* ad secundam secundæ D. Thomæ à quæst. 47. vsque ad 171. Hoc opus omnibus numeris absolutum, impleuit Orbem terrarum fama, & fructu; Prodiit tum Louanij, tum Antuerpiæ septies feliciter, & semper auctum; primum anno 1605. in quinta & sequentibus editionibus accessit

Dissertatio de Montibus Pietatis. Prodiit præterea sæpè Parisijs, sæpè Lugduni, sæpè alibi. Editioni Lugdunensi anni 1630. accessit Theophili Raynaudi Nostri

Appendix pro Leonardo Lessio, De licito vsu Aequiuocationum, & mentalium restrictionum, aduersus criminationes Ioannis Barnesij.

Tom. II. *Opuscula varia: nempe De Perfectionibus moribusque Diuinis. Lib. XIV.* Edidit illud separatim Antuerpiæ, Moretus 1620. in 4. & appellari solet, *De Atributis Diuinis.*

De gratia efficaci, Decretis Diuinis, libertate arbitrij, & Præscientia Dei conditionate, Disput. Apologet.

De Prædestinatione, & Reprobatione Angelorum, & Hominum. Item de Prædestinatione Christi Disputationes II.

De Summo Bono, & aterna Beatitudine. Hominis. Lib. IV. ad 1. 2. S. Thomæ. Editus fuit hic Tractatus Antuerpiæ typis Plantinianis 1613. & rursum 1616. in 8.

De Prouidentia Numinis, & animi immortalitate, Lib. II. aduersus Atheos, & Poli-

ticos. Ibidem iisdem annis in 8.

Quæ Fides, & Religio sit capeffenda, Consultationem cum Appendice, qua Quæstionibus quibusdam, quæ ipsam Consultationem spectant, respondetur. Antuerpiæ typis Plantinianis anno 1610.

Hæc Consultatio à Thoma Saillio Nostro Belgicè reddita, à Martino Christophoro item nostro Gallicè, deinceps ad varias linguas migravit. Per hanc multi sequioris Fidei erronei in Sanctæ Matris Ecclesiæ gremiù reducti sunt. Hanc multi errorum Ministri scriptis libris oppugnarunt, & aduersus illos propugnarunt, Latine Hermannus Hugo, Belgicè Ioannes Gouda vterque noster.

De Anti-Christo, & eius Præcursoribus, Disput. Apologet. II. Refutatur autem præfatio Monitoria, falso (ut creditur) adscripta Iacobo Magnæ Britannia Regi. Antuerpiæ typis Plantinianis 1611. in 8. Reddidit Flandricè Leonardus de Fraye noster

Disputat. de Statu Vitæ deligendo, & Religionis ingressu, Quæstionibus 12. comprehensam. Ibidem 1613. & 1617. in 8.

De Bono Status eorum, qui vouent, & colunt castitatem in saeculo. Coloniae prodijt apud Kinckium prius 1615. præferens nomen Leonis Hubertini à Sancto Dionysio Sacræ Theologiæ Doctoris, varijs postea linguis donatus est.

Hygiasticon, seu De vera ratione valetudinis bonæ, & vitæ una cum sensuum, iudicij, & memoriae integritate, ad extremam senectutem conseruandæ. Subiungitur Tractatus Ludouici Cornari Veneti eodem pertinens, ex Italico in Latinum sermonem ab ipso Lessio translatus. Antuerpiæ typis Plantinianis 1613. & 1614. Præcepta huius libelli adeo placuerunt Serenissimo Alberto Belgarum Principi, ut ea ad dies aliquot, experiundi gratia, accuratè obseruauerit

Præter hæc decem opuscula Tomo II. operum Lessij contenta, prodijt eius lucubratiuncula sub nomine alieno

Discussio Decreti Magni Concilij Lateranensis. Moguntia typis Ioannis Albini 1613. in 8. Item post obitum prodierunt

De Beatitudine. De Actibus humanis.

De Incarnatione Verbi. De Sacramentis, & Censuris.

Prælectiones Theologicae posthume, cum variorum casuum resolutionibus. Omnes vno Tomo Louanij typis Cornelij Coenesteni anno 1645. in folio. Præterea opusculum Aestheticum

Quinquaginta Considerationum de 50. Nominibus Dei una cum ipsius Lessij vita. Bruxellæ apud Godefridum Schouartium 1640. in 12. & Parisijs 1648. in 12. quod Flandricè vertit R. P. Henricus Felix Pallens Carthusianus, Gallicè reddidit noster Claudius Maillart sæpius recusum

Premuntur eiusdem hætenus, quæ non-

A a a a dum

dum lucem viderunt opuscula

Note in Martini Nauarri Enchiridion

Note in Genesim, & in Isaiam

Nota in Psalterium

De Summo malo

De Perfectionibus Angelorum, & Hominum.

De Ven. Eucharistia, & Virginis Matris prodigijs.

De Sacris sublimibusque meditationibus.

De Potestate Summi Pontificis, quod impressum quidem, sed haftenus bonis causis suppressum est

Apologia pro Scriptoribus mystica Theologiae, qui à Ludouico Blofio citantur. Ad instructionem Candidatorum Myticae Theologiae, cum Scholastica explicatione locutionum Myfticarum

Commentarios etiam habebat affectos in varias partes S. Thomae, qui multorum in manibus sunt.

LEONARDVS PATORNÆVS natione Gallus, patria Sequanus, Salinensis, Societatem ingressus anno 1586. ætatis 17. Humanarum, Diuinarumque scientiarum, & Sacrae Scripturae imprimis, quam multis annis docuit, armis instructus, Hæresim sæpissime debellauit. Decessit cum magna significatione pietatis Vesuntione anno 1639. die 17. Maij, votis 4. Professorem iam pridem illigatus. Scripsit sub alieno nomine

Declarationes aliquas multorum deductorum ad Ecclesiam Castra.

LEONARDVS DE PENAFIEL Alphonfi fraier, origine Hispanus, natione Peruanus, patria Riobambensis ingressus in Societatem 1614. ætatis 17. vota 4. professus, Philosophiam Limæ, Theologiam scholasticam & Moralem Cusci docuit eximia commendatione. Fuit Rector, & Magister Nouitiorum Limæ, & demum gubernauit totam illam Prouinciam, insigni prudentia, zelo obseruantia, & caritate. Eo in munere dum visitaret Collegium Chuquisacæ moralitatis vinculis solutus, ad superos (vt sperare fas est) migravit die 2. Nouembris 1657. Vir fuit excellentis doctrinae, & virtutis eximiae, & merito inter prima illius Prouinciæ decora numerandus

Scripsit quatuor Tomos in folio de Theologia, scilicet

De Deo Vno, Lugduni 1663.

De Deo Vno, & Trino. Ibidem 1666.

De Virtute Diuinae Fidei.

De Incarnatione.

LEONARDVS PERINVS natione Lotharingus, patria Stannæus in Diocesi Viridunensi, natus anno 1567. Societati se adixit 1586. Post artem dicendi quadriennio Mussiponti, Philosophiam Parisijs altero quadriennio traditam, Sacras litteras biennio, Theologiam Scholasticam octennio, Mussiponti interpretatus est, vbi & septennio Cancellarius

Vniuersitatis fuit; & subinde eiusdem simul & Collegij in ea instituti Rector. Diu varijs in locis Sacras Conciones habuit. Eius eximiam caritatem, latè depradicant Nostri, quos bello Suecico suis ad Rhenum sedibus eiectione, ipse benignissime excepit, liberalissime habuit, & in omnes alioqui Religiosos profusè hospitalis. Lotharingis nostris Mussiponto cedere iustis, ipsi vni concessum ibi consistere, titulo, vt vel ipsi aiebant Galli, sanctitatis, qua clarebat. Fuit quippe vir absolutæ virtutis, ad communem vitæ nostræ normam, nullo in apice negligendam, incredibili studio constanter attentus. Modestia rara, obediencia ad quæuis etiam ad extemporales Conciones miro successu prompta. Cum Theologiam doceret, ad tradendam Rhetoricam iustus lubens descendit, eoque munere per annos aliquot egregie perfunctus, iterum ad Conciones, tum ad Theologiam redijt. Per plures annos in cubiculo nunquam sedit, sed stans & librum manu tenens legebat, atque in frigore quamuis acerrimo nudis erat manibus, si verò sedendum quandoque erat, vt in scholis, & in triclinio, curabat impendij; ne corpus fulcimentis, innitendo à tergo subleuaret. Vir quidam prudentissimus cui Leonardus ab adolescentia fuerat intimè perspectus, quique illius Collega in scholis, Rector ac Prouincialis fuerat, eo demortuo non dubitauit asseueranter dicere, certum sibi moraliter videri, eum tanta morum innocentia vixisse, vt non solum nullo vnquam peccato lethali se obstrinxerit, sed ne venialem quidem culpam paulo grauiorem deliberatè admiserit. Demum vti sancte vixerat, ita septuagenario maior obiit Besuntione die 10. Februarij anno 1638. Edidit Gallicè

Orationes funebres tres in Exequijs Sereniss. Ducis Lotharingie Caroli III. & Caroli Card. Lotharingie filij ipsius dictas Nancei mense Iulio 1608. Mussiponti apud Melchiorem Berardum 1608. in 8. Latine verò

Pompam funebrem, & Iusta eidem Carolo III. persoluta aneis figuris expressa in folio expanso. Opus imprimis laboriosum & latinitatis plenissimum

Thrasonica Pauli Verrij Calviniste. Mussiponti apud Melchiorem Berardum 1619. in 8.

Vitam S. Nicolai Myrensis Episcopi. Ibidem apud Hanzelet 1627. in 12.

Hilaria Mussipontana ob relatos in Sanctorum Canonem S. Ignatium, & S. Franciscum Xauerium. Mussiponti apud Sebastianum Crauioffy 1623. in 4.

Vita communis scitam Urbanitatem, à Conuictoribus Flexiensibus ad Conuictum Mussipontanum idioma Gallico missam, latinitate donauit, & auctam Appendice Conuictuali, Conuictorum Mussipontanorum nomine ad Flexienses remisit Mussiponti apud Melchiorem Bernardum 1617.

* **LEOPOLDVS MANCINVS** natione Germanus, gente Boius, patria Vilshouienfis, dioceseos Passauiensis, natus anno sæculi præterlabentis sexto, Deo se in Societate dicauit 1622. & solemniter votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Amæniore litteras septennio docuit; quo tempore discipulos, non minus pietate quàm doctrina imbuere conatus est, eliminatis prauis quibusdam, quæ clam irrepserant morum corruptelis. Ecclesiasten postmodum egit varijs ex Cathedris, dixitque pro concione per 22. annos, non minore fructu quàm laude; Cantilenas amatorias, ac turpes, quæ alicubi inualuerant inter mechanicos sua industria penitus profligauit, substitutis earum loco alijs catis, ac pijs a se compositis, nam, & musices quoque non vulgariter peritus fuit. Iustus dicere, coram Serenissimo Electore Maximiliano glor. me. ita placuit, vt per 12. deinde annos in Aula Cathedram tenuerit. Rexit Collegium Monachiense; & à Serenissimo Electore Ferdinando Maria in arbitrium etiam Conscientiæ suæ adlectus, usque ad obitum suum eo munere perfunctus est, tanta cum approbatione suæ Serenitatis, vt & ægrotanti, & morienti plurimum indoluissè notatus fuerit. Nec quia Aulæ inferuiebat omisit alijs in templo promiscuè pœnitentibus etiam rusticis aures in sacro Tribunali accommodare; & omnibus mira dexteritate pro cuiusque conditione, subministrabat monita salutis. In victu porro, & corporis cultu, frugaliter valdè sese habuit, nec submissas ex aula de more dapes admisit, nec quidquam fere singulare ad instaurandas senio, & laboribus attritas vires. Porro in ipsa Aula quamuis ratione officij crebrò debuerit versari, tamen nec negotijs Aulæ se implicari, nec sumis illius se est passus tingi; & quando vnà cum Serenissimo Electore (vt sæpè contigit) foras necesse fuit exire, tempus omne quod poterat, aut precibus, aut lectioni sacrae, aut piorum librorum scriptioni dabat. Demum fracta valetudine, & collabentibus viribus, postquam per generalem totius vitæ exomologesin, & suscepta vltima Ecclesiæ præsidia, se ritè ad transitum præparasset, inter Paschales ferias Monachij spiritum Deo reddidit die 6. Aprilis 1673. Defunctum non dubitarunt, qui intimè eum nouerant hoc elogio ornare: fuisse nempè, Virum innocentem, & perfectionis Religiosæ studiosum. Inter varia opuscula, quæ elucubrabat in lucem dedit

Memoriale Passionis Christi, siue Piam Patrenesim de Incruento Misse Sacrificio, Latine, & Germanicè. Monachij formis Nicolai Henrici 1652. in 12.

Ideam Morientium, Christum Crucifixum. Germanicè 1659. in 8.

Passionem Christi Nouo-Antiquam, id est, Analesta Dominice Passionis ex compluribus Sacrae Scripturae locis, cum Moralibus doctrinis in-

termixtis. Tomis duobus. Monachij typis Schelli 1663. in folio.

Viridarium Morale Principis Christiani. Monachij per Hermannum à Gelder. 1671. in 12.

Enchiridion Aulicorum, seu Methodum Sacro-Profanum viuendi Christianè in Aulis Principum. Monachij typis iisdem 1671. in 12.

LIDANVS COLONELLVS natione Italus, patria Setinus; natus anno sæculi præteriti 87. Societati nomen dedit prætereuntis quarto, & votorum 4. professionem emisit. Rhetoricam Nostros docuit quinquennio; Magister Nouitiorum fuit septennio, Instructor in tertia probatione sexennio; Theologiam Moralem explicuit triennio; Rector fuit Firmi, & Florentiæ sapius annis 25. Demum octogenario annis septem maior, antiquissimus Professorum suæ Prouinciæ, & vir admodum spiritualis obdormiuit in Domino, Florentiæ die 6. Nouembris anno 1674.

Ediderat olim

Panegyricum de Laudibus Vrbs Florentiæ, carmine Heroico Florentiæ apud Bartholomæum Sarmartellum 1614. in 4.

LIVINVS DE CLERCQVE, siue CLERICVS natione Belga, gente Flander natus in Escha S. Liuini, Comitatus Alostani, anno 1597. ingressus Societatem anno 1615. ac in ea quatuor vota professus, Græcas litteras annos aliquot docuit, & complures in Hollandica Missionè versatus est. Ecclesiasten etiam varijs in locis diu egit, & demum ad laborum præmia ex hac vita emigravit Contraci die 22. Februarij 1652. Vir placidi ingenij, atque Exteris iuxta, & Nostri apprimè carus. Collegit ex Sancto Bonifacio alijsque & lingua Flandrica, & Gallica edidit præfixis initialibus nominis sui litteris L. D. C.

Historiam & Vitam S. Liuini Martyris, & Archiepiscopi Hiberniæ, & Flandriæ, & præsertim Gandauenfium Patroni.

* **LOPIVS DE CASTILLA** natione Peruanus, patria Limensis admissus in Societate anno sæculi decurrentis 14. ætatis suæ 20. Maximam vitæ partem traduxit in Prouincia Paraquariæ, vbi & vota 4. nuncupauit & fuit Magister Nouitiorum, & rexit Collegium S. Michaelis, & operarium egit fructuosè, & diu, Indorum, Aethiopum, atque Hispanorum superstes etiamnum; Scripsit

Grammaticam & Vocabularium linguæ Angolanæ pro faciliiori instructione Aethiopum, qui ex Africa illuc tamquam mancipia deducuntur, vt in fide Christi erudiantur. in 8.

* **LVBERTVS MIDDENDORFF** natione Germanus, patria Bileueldiensis, in Comitatu Rauensbergensi, annos natus 24. Societati se adiunxit anno sæculi voluentis 31. Philosophiam, & Mathesim, Coloniae cum plausu docuit, domi forisquè omnibus gratus ob placidos mores atque eximiam in quous

caritatem. Ingenio fuit practico, & ad studia Mathematica peridoneo. Nullum in ea scientia librum legere cepit, quem non penetraret; inuentor quoque ipse multarum rerum futurus nisi præmatura mors, feruore studiorum, ut creditur, accelerata, vitæ filium præcidisset. Pithisi laborans, & pedum vsu destitutus, cum Sacrificium ipse offerre non posset, quotidie cælesti pabulo se refecit, atque ad cælestia crebro anhelans decessit, Colonia die 24. Maij 1648. Edidit

Logarithmicam. Colonia apud Hermanum Mylium 1647. in 12. Recusam ibidem 1649. Item

Tabellam Horologiarum cuius, & Baculi in tresdecim palmos distinctione quælibet anni die, ex umbra solari ad eleuationem poli grad. 51. seu Coloniensem, hora enunciaripotest. Colonia 1648.

* LVCAS PAPROCKI natione Polonus, gente Masouita ex Prouincia Dobrinensi, Societatem amplexus anno sæculi præterlabentis 24. ætatis suæ 16. votorum quatuor professionem emisit. Theologiam de moribus decennio explicuit, & scholarum Præfecturam quinquennio gessit. Vir multæ eruditionis in rebus præsertim Poloniam spectantibus. Gubernauit Collegium Flacense, ex quo ad vitam emigravit (vti speramus) Beatorum. Die 17. Octobris 1657. Scripsit Polonicè multa ex quibus vulgavit typis

De Miraculis Gratus in Templo assumptionis B. Virginis Mariæ Czerovinski. Varfauia, apud Petrum Elort 1652. in 4.

De Origine stemmatis Grzymala. Ibidem in eodem libro

Reliquit prælo paratos libros. De alijs stemmatibus, & familijs Equestribus Prouinciæ Dobrinensis.

LVCAS PINELLVS natione Italus, patria Molensis, in Regno Neapolitano, ex pueritia vix excefferat cum Societatem est ingressus anno reparatæ salutis 1562. in qua, & virtutes, & litteras imbibit, Theologiam, cuius Doctoratu insignis fuit, & Ingolstadtij. & Mussiponti laudabiliter professus est. Rexit postea Collegia Florentinum, & Perusinum, & Domum professam Panormitanam, & demum Præfectus studiorum, & rerum spiritualium in Collegio Neapolitano, inde euocatus à Deo est ad laborum brauium, die 25. Augusti 1607. votorum quatuor pridem antea Professus. Scripsit Italicè

De Statu Animarum post hanc vitam Libros 2. qui latine translati exstant, Colonia apud Ioannem Henthemium 1605. in 12.

Gerfon, siue de religiosa Perfectione, & de obligatione, qua ad eam comparandam quilibet Religiosus tenetur Lib. 4. qui latine exstant, Colonia apud Balthasarem Clypeum 1602. in 12. Hispanicè vertit Iosephus Artiga, Gallicè Franciscus Solerius. Anglicè Thomas Euerardus Nostri. Belgicè Gilbertus Bahusius

Carthusianus.

Meditationes aliquot Mysteriorum vitæ, & Passionis Domini Nostri Iesu Christi

Meditationes deuotissimas de B. Virgine Maria cum Iconibus. Brixia apud Petrum Mariam Marchetum 1599.

Meditationes breues de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, & de Preparatione, ad Sanctam Communionem, deque alijs ad cultum tanti Mysterij pertinentibus. Ibidem eodem anno. Has omnes Latine reddidit, atque edidit Ioannes Busæus noster, Colonia apud Arnoldum Mylium 1599. & 1603.

Meditationes Mysteriorum Rosarij cum Litanij B. Virginis

Meditationes breues de peccatis mortalibus, quæ Latine prodierunt, Colonia apud Ioannem Clithium 1607.

Meditationes de quatuor Nouissimis. Latine impressit, Colonia apud Ioannes Hontlemius 1605.

De Missæ Sacrificio, eiusque fructibus. Latine Colonia apud Crythium 1608.

De Sacramento Penitentia Lib. 4. cum tractatu de 5. vlnerebus Christi Ibidem 1607.

Dialogum breuissimum de Sanctissima Communionem, inter hominem mundanum, & spiritualem, cui accessit Tractatus breuis de Communionem spirituali. Venetijs apud Pasinum Brusidam 1602.

Drama spirituale, in quo consistat plena huius vitæ felicitas

Opuscula spiritualia ipsius omnia fuerunt in duos deinde tomos digesta, Italice, Venetijs apud Ioannem Baptistam Ciottum 1604. Edidit præterea Latine eruditam

Disputationem Theologicam, de statu Animarum in altero sæculo propositam Ingolstadtij 1577. Item alteram

Disputationem de Christo Opt. Max. ac Matre eius Sanctissima. Ingolstadtij typis Vveifsenhornij 1577. & 1581. Item tertiam

Disputationem de Ecclesia, propositam Mussiponti 1580.

LVCAS VELLOSVS natione Lusitanus, patria Vlyssiponensis, adlectus in Societatem anno sæculi labentis primo, ætatis suæ 16. Rhetoricam, & amæniores litteras docuit Conimbricæ sexennio, & Sacram Scripturam ibidem octennio est interpretatus, vota quatuor professus. Demum ibi etiam corporis vinculis solutus est, die 26. Iulij 1653. Edidit

Commentaria in Librum Iudith. tomum 1. Lugduni sumptibus Laurentij Anisson: & Soc. 1649. in fol. Alium reliquit prælo dandum

* LVCAS ZALVSKI natione Roxolanus, natus in Palatinatu Minscensi Albæ Russiæ, Societati se applicuit anno sæculi præterfluentis 20. ætatis suæ 16. & votorum quatuor solemne sacramentum dixit. Docuit in ea humaniores litteras; Philosophiam, Theologiam, tum Scholasticam, tum Mora-

lem;

lem, tam Polemicam, & Sacram Scripturam quoque est interpretatus. Missionarium egit quinquennio. Concionatorem annis octo supra viginti; Præfuit Superior Nostri in Residencia, & demum Vilnæ in Domo Professa, ad Cælestem patriam, vti confidimus, migravit, die 20. Augusti 1673. Scripsit vulgata sub alieno nomine

De sumptione Sacræ Eucharistiæ sub utraque specie. Vilnæ typis Academicis 1637. in folio

Compendium totius Philosophiæ. Vilnæ typis Academicis 1640. in 4.

Panegyricum soluta, & vincula oratione de Sigismundo Denhoff S. Rom. Imp. Principe.

Varfauia apud Petrum Elort 1646. in folio.

LVDVICVS ALBRITVS vide supra in Aloysio Albrivio, ita enim ille suum nomen scribebat Latine

LVDVICVS AB ALCASAR natione Hispanus, patria Hispalensis, natus anno salutis 1554. nobilibus, & opulentijs parentibus, singulare Diuinæ prouidentia miraculum in se ipse infans expertus est: nondum enim annum ætatis expleuerat, cum argenteo nummo manu temerè in os iniecto, totis nouem mensibus fauces obstructas habuit, pastusque est lacte guttatim à domesticis rei ignaris in os infuso, ac per tenuem rimam qua cauatus patebat argenteus, demisso. Demum vehementiore tuti fauces conuulsa argenteum expulerunt, supra quem caro paulatim circumadnata excreuerat. Is vbi adoleuit à teneris statim annis, amplo patrimonio contempto, & reluctans quantumvis acerrimè parentibus, Societatem Iesu amplexus est, anno 1569. atque in ea litteris, ac disciplinis omnibus exquisite instructus, Aristotelem primum, deinde amplius 20. annos Cordubæ, & Hispali Sacras litteras interpretatus est. Sed ornamentum illud in eo fuit longe clarissimum, quod rem litterariam animi demissione sic obruebat quasi eam non attigisse plane videretur: quoque arte vsus est, cætero omni opprimendo decore, quo maxime potuisset clarescere. Popularis auræ, & humani plausus audidissimus contempnor, & perquam facete interdum de bonis, quæ nobis peperit Christus, alio quodam animi sensu loquebatur, nec à lacrymis, dum similia loquebatur, temperabat. Obijt Hispali, die 16. Iunij 1613. ætatis 60. Profecuta est Ciuitas eius mortem eximio sensu doloris, & cadauer suis humeris alij alijs succedentes honestiores de Clero sæculari, Regularique extulerunt. Edidit elaboratum annis prope 20. Opus cui titulum fecit

Vestigatio Arcani sensus in Apocalypsi. Accessit

Opusculum de Ponderibus, & mensuris. Antuerpiæ apud Ioannem Kerbergium 1614. in fol. & iterum. Ibidem 1619. & Lugduni 1616. in fol.

Posthumum prodijt volumea alterum
In eas veteris Testamenti partes, quas respicit Apocalypsis nempe

Cantica Canticorum, Psalmos complures, multa Danielis, aliorumque librorum capita lib. 5. Accessit Opusculum *De malis medicis.* Lugduni apud Prostios 1631. in fol.

LVDVICVS ALMEIDA natione Lusitanus, cum intentus mercaturæ, opum studio Orientis maria percurfaret, Funaium Iaponiæ Urbem delatus, statuit S. Ignatij meditationibus, Nostrorum opera, quos iam antea quoque cognouerat tantisper vacare, exploraturus num bene tot discrimina, quot adibat, ponerentur. In eo sancto otio Iaponam sibi deinceps sedem delegit, ac totum se, remque suam bene lautam Christo, eiusque religioni propagandæ dicauit. Chirurgus erat non malus. Hac ope Iaponum succurrere corporibus consilium capit, vt sic eorum animas lucrifaciat Redemptori. Certam mox pecuniam destinat, qua infantes alantur subducti matribus, quos barbara crudelitate confuerant enecare, seu rei familiaris inopia, seu tædio educætionis. Ad hæc valetudinario suam addidit operam, & dono planè cælesti valetudines desperatas sæpe restituit. Verum cum hæc omnia, pro eo vitæ perfectæ studio quo flagrabat, modica viderentur, sese ipsum ex integro Societati dedit anno salutis 1555. ætatis suæ 30. pecuniæque suæ fructibus Operariorum Christi in Iaponia multos annos difficultates sustinuit. Illi certè vni Bungenis Collegij debetur fundatio, atque aliarum fere sedium NostRARUM, qui suis eas facultatibus constabiliuit. Ex quo suæ virtutis, & Caritatis imprimis documentum dedit, nouis semper expeditionibus intentus, noua simul expertus incommoda, noua pericula, mirificè rem auxit Christianam. Calcebat apprimè mores Iaponum, & Instituta; agebat cum illis dexterrimè; quo facto sibi gratiam Principum adiungebat. Optimo semper fuit exemplo, ardebatque Zelo Diuini honoris proferendi. Multa passim templa excitauit: plurimos Ecclesiæ adiunxit; nomen suum magnis caritatis operibus posteritati atque adeo etiam, quod potius est, æternitati commendauit egregiè. Facatæ Elephantiacum gentilem a Neophytis oblatum, adhibito futilis efficacitatis medicamine, quod, vel inuito extorserant, præter suam spem incolumitati restituit. Vlcers, & plagas annorum iam 15. vitio desperatas, paucis sæpe diebus consolidauit. Virum Nobilem tormentario puluere fortuito accenso ita ignis afflarat, vt assus vstulata pelle videretur; eum à Medicis, qui curationem frustra tentarent, destitutum, triduo eduxit discrimine, breui restituit in integram sanitatem. Omnino in morbos illi fuisse imperium dices. Sed par illi propemodum erat in malos genios potestas, quos de corporibus hominum miserè vexatorum fusa ad Deum prece abigebat. Tanta erat

erat omnium erga ipsum beneuolentia, & ueneratio, ut Apostolico more circumeuntem Ecclesias, agmine supplicabundi uenientem ad se quique exciperent Cruce prælata, & decantata Catechesi; abeuntem sequerentur lacrymis, & pedum eius uestigij oscula figerent, id quod conspicati aliquando è Lusitanis aliqui nihil se memoria dignius toto suo itinere uidisse memorabant. Multa ipse in ijs itineribus fortiter tulit, multa præclare gessit. Sæpè intentatam sibi necem à Bonzijs, nisi obiectu suorum corporum Christiani reuissent, incurrisset, Sed ipse periculis omnibus maior, nihil præ illis appetebat. Demum cum triginta pro demodum annis Iaponensem Christi uincam strenuè excoluisset, Amacusa in morbum incidit, qui fuit illi supremus. Cum decumberet opplebatur domus Neophytis uenientibus ad oscula pedum ipsius, largèque plorantibus: quos ipse quando linguæ officio nequibat, blando obrutu solabatur, atque in intimis se illos præcordijs gestare significabat. Obijt mense Octobris anno 1583. ætatis circiter 60. Mortem ingens omnium dolor excepit: funus solemni ter procuratum est. Scripsit Almeida

Epistolas tresdecim ex Iapone ab anno 1557. usque ad 1576.

* LVDOVICVS ALVAREZ natione Lusitanus patria oppido S. Romani diocesis Conimbricensis, Societatem amplexus anno sæculi fluentis 29. ætatis 14. uota in ea quatuor nuncupauit. Docuit Conimbricæ Rhetoricam & Philosophiam, & Sacras litteras est interpretatus. Rector fuit Collegij Angrentis, Portuensis, Eborensis, & modò, hoc est, anno 1675. Prouinciæ illius clauum tenet, insigni talento ad concionandum præditus. Edidit linguæ Lusitana

De Amore Sacro. Eboræ typis Academicis 1673. in 8. Item latina

Iosephum Rachelis filium Illustrem. Lugduni typis Laurentij Arnaud & Petri Borden 1675. in folio.

Edita etiam est eiusdem

Concio quam habuit coram Sacre Fidei Quæstoribus, ad Actum quem uocant Fidei. Eboræ 3. Aprilis 1672. in 4.

LVDOVICVS DE AZEVEDO natione Lusitanus, patria oppido Chaues contermino Gallaciæ adscitus in Societatem anno salutis 1589. ætatis 16. absolutis Goæ studijs, fuit ibi Magister Nouitiorum, tum Rector Tanaensis, postea missus in Aethiopiã una cum P. Laurentio Romano, & alijs circa annum 1604. Strenuum se ibi Operarium spatio annorum undetriginta præstitit, emissa professione quatuor uotorum ibidem 1609. atque inde demum multis cumulatus meritis ad laborum præmia in cælum (ut sperare fas est) euolauit die 22. Februarij 1634. fuit enim ut testatum de eo reliquit Patriarcha Aethiopiæ Alphonsus Mendez in sua Historia M. fs. de expeditione Aethiopiæ, omnibus semper in Aethio-

pia in oculis, & in corde, ob insignem mansuetudinem, beneficentiam, & largitatem, quibus promptè, & hilariter illorum necessitatibus non tantum spiritualibus, sed & sæpè corporalibus subueniebat, suppeditatis medicamentis ex India, & aliunde conquisitis. Vtriusque linguæ Aethiopiæ tam uulgaris, quam Biblicæ notitiam exactam comparauerat, & expeditissimè loquebatur. Numerari ægrè poterant multa animarum millia, quæ ex hæresum tenebris, ad lumen Fidei Catholicæ extraxit, & quæ ex Ethnicis Agaorum superstitionibus ad Christi Ecclesiam aggregauit. Denique quamuis ætate, & morbis fractus, non solum uoce populos illos, sed & lucubrationibus scriptis erudire conatus est. Quare transiit in linguam Chaldaeam

Commentaria Francisci Toleti in Epistolam S. Pauli ad Romanos, & Francisci Ribera in Epistolam S. Pauli ad Hebræos 1617.

Horas Canonicas, & Horas B. Virginis Exorcismos contra Tempestates

Annotationes imaginum Vnæ Christi Domini ab Hieronymo Natali nostro factas. Item

Annotationes Imaginum Apostolorum, & Eremitarum 1625.

in Aethiopicum, seu Amaranum sermonem, qui Curialis in Aethiopia est, transiit

Testamentum nouum, illudque una cum Ludonico Caldeira recensuit. Item

Catechismum ex Lusitanico Grammaticam à se prius compositam, nouis curijs recensuit, illustrauitque

Pratum Spirituale Concionum supra Symbolum Apostolorum pro Parochis digessit, materia desumpta ex Roberti Cardinalis Bellarmini, Explicatione Symboli, & ex Catechismo Romano 1626.

LVDOVICVS BALLESTER natione Hispanus, patria Valentinus, Societatem Calendis Septembris, ingressus est anno Domini 1562. ætatis suæ 18. In ea multos annos Sacram linguam, & Sacras litteras Valentie explicauit. Sardiniam suis laboribus excoluit. Domui Tarraconensi præfuit. Vir laboris amantissimus, qui ad diuinarum Scripturarum studia conferebat, quidquid à meditationis contentione, atque ab alijs ministerijs otij supererat. Detractionis, ac iurgij omnis quamuis leuissimi hostis insensibilis, & opprimebat distidia, prius in semine quam orientur; mutus, & elinguis nisi cum de Deo colloquia miscerentur. Nihil sibi in victu uestituque passus est, vel in senectute morbis afflicta indulgeri. Ardentissimis concionibus per compita passim institutis, plebem institit erudire, comitantibus dicentem lacrymis, gemitibus, suspirijs, sequente frequentia confessionum. Acerrimus erat, & pietatis augendæ procurator, & uitorum excindendorum uindex; tentauitque insperato illo quidem, sed felici successu licentiam Bacchanaliorum, quæ prorsus erat in illa Vrbe effrænata, coercere, pro-

producto in compitale concionem, hinc Cadauere, illinc è Cruce Christi pendentis effigie. Quam rem Antiochenus Patriarcha, Archiepiscopus idem Valentinus, D. Ioannes de Ribera, nobilitate, prudentia, litteris, ac sanctimonia clarissimus tanti fecit, ut Ludouici per Urbem tonantis imaginem curarit sibi coloribus exprimi ad uiri uenerationem. In extrema ægritudine vim morbi, contractis ex diuturnitate iacendi uulneribus totisque artibus dolens, adeo patienter tulit, ut uegetus ualensque uideri posset. Medicis supremum uitæ diem adesse denunciantibus, rogatus uelletne Sacro oleo iniangi, placidè iussit in diem ab inde quintum differri. Tam securus uitæ mortisque erat: & satius duxerunt Medici uiri sancti asseuerationi, quam suis Medicinæ legibus haberi fidem; eam quoque ratam euentus fecit. Susceptis tempestiue Sacramentis, læto animo, uultu sereno, omnis timoris, & sollicitudinis expertus, animam exhalauit. Valentie Cal. Maij anno salutis 1624. ætatis 82. Religionis 60. & ab emissa quatuor uotorum professione 45. Ad funus eius ingens concursus factus est laudes sanctitatisque uiri deprædicantium oscula manibus figentium, ad nouentium Rosaria, insperos Cadaueri flores. ad Reliquias colligentium. Edidit

Onomatographiam, seu descriptionem nominum uarij, & peregrini idiomatis, quæ in latina uulgata editione Sacrorum Bibliorum occurrunt. Accessit

Hierologia, sive de Sacro sermone lib. 4. quorum I. est de substantia Diuina. II. de substantia corporea inanimata. III. de substantia corporea uegetatina. IV. de sensitiua. Lugduni per Horarium Cardon 1614.

LVDOVICVS BERTONIVS natione Italus, patria Firmanus, trium uotorum in Societate professus, Societatem uicarius cepit anno salutis 1575. & omnes prope modum æquales in Tirocinio ad perfectionis, studium strenua contentione præuertit. Inchoato Philosophiæ curriculo, ad propositam à Procuratore Peruano inter Indorum Infidelium nationes palmam in primis accurrit, & Limam emenso Oceano attingit nondum Sacerdotio initiatus. Ibi posthabita conficiendorum studiorum cura, ut citius in albam iam messem intraret, Iulidem obedientia uiam monstrante concessit, & Americanæ linguæ peritia, bene comparata, incredibile dictu est quantum in salute Indorum procuranda operæ posuerit, quantumque profecerit. Annis ibi compluribus actis, ingravescente podagra, primum Arequipam deinde Limam translatus est. Ceterum nulla, vel morbi vi, vel ætatis infirmitate ab audiendis assidue Indorum atque Aethiopum Confessionibus arceri se unquam passus est, & dum quoquo modo ualuit ardentissimè semper ad eos concionari solitus est. Communi uictu quoad per ualitudinem licuit, mirifice delectatus est; dum non licuit,

morbos eximia semper animi æquitate tolerauit. Diuina familiaritate ita usus est, ut Deum semper præsentem intueri uideretur; sui apud prime despiciens fuit, & in Humanarum rerum contemptione eo usque prouectus, ut diceret, nihil sibi posse, tam humile, tam abiectum imponi, quod non animo tranquillo, exciperet; paupertatem ita coluit, ut penes se nihil præter pios quosdam libellos habuerit, & uno eodemque pallio, quod ex Europa attulerat, ad annos quadraginta usus fuerit. Demum post annos circiter 44. in Indorum salute procuranda exactus; tanta uirtutis opinione, ut uulgò Sanctus Ludouicus appellaretur, Obijt Limæ die 3. Augusti anno salutis 1625. ætatis 73. Religionis aditæ 50. tria uota solemniter pridem professus. Edidit linguæ Hispanica

Artem breuem lingue Aymara, ad introductionem artis, seu Grammaticæ copiosioris eiusdem lingue, cuius est usus in Peruuio. Romæ apud Aloysium Zannettum 1603. in 8.

Sermonarium, seu sermones eadem lingua. Item

Uitam Christi, & Tractatus alios apprime pios

LVDOVICVS BROVART natione

Belga, patria Arienfis, natus anno 1582. Societatem ingressus 1604. Theologiam Moralem in ea aliquamdiu docuit, tam totos triginta, & tres annos habendis per præcipuas Belgij Vrbes Concionibus exegit, non uulgari eloquentiæ laude, & uotorum quatuor professis adscriptus. Eluxit in eo singularis totius corporis moderatio, mira sermonis urbanitas, assiduus in omnibus adiuuandis labor, ut norma quædam, & speculum Religiosæ uirtutis haberetur. In Deum, & Sacram Christi Humanitatem, in Virginem Deiparam, aliosque Cælitæ aduocatos suos præcipuo ferebatur affectu. Sanctos uero menstruæ sortitionis, (erant ad trecentos, & plures) in litanias collectos quotidie inuocabat. De rebus Diuinis sermonem in colloquijs apposite inferebat. nec ullum fere alloquebatur, quin prius dicenda particulatè designasset. Paupertatis amans in paucis, non aliter quam si Tironum unus esset, superiores de rebus minimis adire solebat, eosque impensè ad exemplum usque colere. Verum primas in eo semper tenuit egregia quædam despicientia sui, quæ sibi uini displicebat plurimum, nec se appellari cum laude patiebatur. Hoc uirtutum apparatu insignem, tam nostri, quam exteri suspexere, quamdiu uixit, & luxere defunctum Cameraci, die 11. Octobris 1643.

Transtulit ex Latino Gallicè Hortulum Marianum, Francisci de la Croix nostri. Duaci typis Balthazaris Belleri, 1623. in 16.

LVDOVICVS BVSTVS natione Italus, patria Venetus in Societatem anno salutis 1604. ingressus, natus ipse tum annos 16. uo-

trum quatuor professionem in ea emisit. Mofalem Theologiam quadriennio professus est, & Socios Rhegij Lepidi atque Arimini Rector gubernauit. Vir fuit egregie pius Obedientiae, & Regularum etiam minimarum, apprimè obseruans, humilitatis admodum studiosus; Diuini honoris amplificandi percupidus, orationi plurimum addictus, & iaculatorias aspirationes frequenter vibrans. Magna voluptate de Diuinis rebus agebat, & cum agra valetudine esset, eam incredibili patientia, & summa voluntatis suae cum Diuina consensione tolerabat. Pie obiit Arimini, die 26. Novembris 1644. Edidit Latine

Tractatus Ascetici, De Mentis descensu ad Hominis nihilum per scalam cognitionis sui ipsius, Partem priorem; in qua procedit ex consideratione eorum, quae sunt nota lumine Fidei. Bononiae 1640.

Anatomiam Humani nihili hoc est de mentis Descensu ad Hominis nihilum per scalam cognitionis sui, Partem II.

LVDOVICVS CARDEIRA seu, ut aliqui eum vocant, CALDEIRA natione Lusitanus, patriam habuit, quam Veteres Pacem Iuliam, Recentiores Beiam appellant, Societatem amplexus est, Eborae anno saeculari 1600. annos natus 15. & confectis ferme studiorum spatij ad quaestum animarum nauigauit in Indiam anno 1611. Inde in Aethiopia 1623. vota quatuor professus, & post multos annos in abluendis Aethiopibus ab erroribus vtilissimè impensos, glorioso suspendio in odium Fidei, mortalis vitae curriculum terminauit Tambenae in Regno Tigræo, die 12. Aprilis 1648. vna cum Socio P. Bruno Bruno, quorum res gestas, & Beatam mortem fusè describit P. Alegambe, inter Mortes illustres Patrum de Societate Iesu, & Alphonfus Patriarcha in Historia M. S. Expeditionis Aethiopicæ lib. 4. cap. 12. Magnis plane à Deo ornatus fuit Ludouicus dotibus naturæ, & gratiæ, & ut verbis vtar memorati Patriarchæ erat: *Excellent Theologus, Mathematicus, Praceptor, Choraules, Organorum & ceterorum Instrumentorum pulsator peritus, graphicus characterum delineator, eximius Religiosus, facili ad omnia. & ad omnes indole, eaque de causa in omnium oculis habebatur.* Primus Abissios Romanæ musices numeros docuit, & intra breue tempus chorum in illis instituit. In India linguam Borealem illius Regionis perfecte didicerat; & in Aethiopia vtramque vulgarem, & Ecclesiasticam, adeo scienter hausit ut in Artem, quo facilius ab alijs addicerentur redegerit. Magno encomio eum celebrat Georgius Cardoso, ad diem 20. Februarij sub nomine Lud. Caldeiræ. Scripsit Aethiopice

Calendarium Festorum mobilium, secundum Computum anni Aethiopici ad Romanum accommodati cum explicatione illius. Item lingua Amarana quæ in Aethiopia Curialis est,

Informationem de ieiunio

Testamentum nouum Amarana lingua, reditum à Ludouico Azeuedo, vna cum ipso recensuit

LVDOVICVS CELLOTIVS natione Gallus, patria Parisiensis ingressus in Societatem anno 1605. ætatis 17. vota quatuor professus, Vir in litteris Hebraicis, Græcis, & Latinis, apprimè versatus. Octennio docuit humaniores disciplinas, & alio octennio Rhetoricam; septennio explicuit Sacram Scripturam; Rexit Collegium Rothomagensis, Flexiense, & demum Prouinciam Franciæ magna laude prudentiæ, mansuetudinis, & caritatis. Paulo ante quàm in lethalem morbum incidit, cum ex dolore tibiae acerbissimo, quem ex lapsu contraxerat, lecto affixus hæret, Chirurgis duriori manu, imò, & ferro, eius vulnera rimantibus, adeo robustæ in ætate licet effæta patientiæ specimen dedit, ut in hac sui quasi laniena, ne quidem gemitum ederet, sed perinde sui corporis lacera frustra, ac peregrini corporis fragmenta fixis oculis intueretur. Moriens magnum sui reliquit desiderium, præsertim in omnibus, qui eius sinceritatem, candorem animi, & charitatem propius inspexerant. Septuagenarius decessit in Collegio Parisiensi, die 20. Octobris, 1658. Edidit librum

De Hierarchia, & Hierarchis Rothomagi apud Ioannem Boulenger 1641. in folio, qui prohibitus fuit à Sac. Congregatione donec corrigatur.

Opera Poëtica. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1630. in 8. *Tres autem Tragedias*, inde excerptas recudit vna cum aliorum è Societate Tragædijs, Antuerpiæ typis Ioannes Cnobbarus 1634. in 16. Eæ sunt *S. Adrianus Martyr. Sapor admonitus) Chosroes.* Edidit præterea

Panegyricos, & Orationes. Ibidem 1631. in 8.

Mauritiados Andegauensis lib. 3. Carmine Heroico. Flexiæ apud Geruasium Laboe, 1638. in 4. & Francofurti in Parnasso Societatis 1654. in 4.

Horarum subseciuarum librum singularem ad veram librorum Francisci Hallier de Hierarchia Ecclesiastica intelligentiam: Parisijs apud Petrum Claudier 1648. in 4.

Historiam Gotteschalci Prædestinati; & Accuratam Controuersie per eum reuocata disputationem. Parisijs apud Cramoisy 1655. in folio

Concilium Duziacense primum, celebratum anno 971. cum alijs opusculis vtriusque Hineruari. Parisijs typis iisdem 1658. in 4.

LVDOVICVS CERQVERRA natione Lusitanus, patria Aluitensis, ad Societatem accessit Eborae annos natus 14. Anno Christi 1566. in qua cum ad Excellentem doctrinam euassisset, Theologiam aliquot annis Eborae professus est, & Doctoris in ea facultate insigni-

gnibus magno donatus apparatu. Demum postulatu Philippi II. Regis Catholici, & Præpositi Generalis Societatis Nostræ permissu, Eboræ Tiberiencensis Episcopus anno 1594. consecratus est, ut Iaponensem Ecclesiam aduersus ingruentes procellas sedulus Pastor tueretur. Profectus ad illum crucis Episcopatum est Martio eiusdem anni exeunte, Rege illi ad iter, ad Pontificalem apparatus, sacram vestem, argenteamque supellectilem suppeditante sumptus. Macaum profectus, tantisper ibi subsistere coactus est, dum derouisset faua tempestas, quam in suos Taicosama Iaponiæ Tyrannus exercebat. Anno demum 1598. vna cum Alexandro Valignano Societatis per eas Regiones Visitatore, mari transmissis, Nangasachum celebrem Iaponiæ Urbem die 5. Augusti peruenit: quo ipso die Taicosama persecutor Ecclesiæ, qui morbo iam antea tenebatur, tam graui symptomate correptus est, ut haberetur ab omnibus pro deplorato. Ecclesiam illam eximia deinceps sollicitudine, atque ædificatione gubernauit annis 16. magna sapientiæ laude venerabilis; nec gregi solum suo carus, sed Ethnicis quoque Dynastis acceptus. Septem Iapones Sacris initiavit Ordinibus; quinque item minoribus. Ex illis quatuor instituit Parochos quibus, Ecclesias necessarijs instruxit apparatus, & institutis Sodalitatis ornat. In subditorum suorum mores, & vitam vigilantissimè excubabat: quos è contrario, fortiter etiam aduersus aliorum iniurias tuebatur. Certè per Ecclesiasticas Censuras Lusitanis interdixit, ne, quod antea consueuerant, Iapones in mancipia asportarent. Quotidie distribuebat in pauperes victum copiosè; sed liberalius subueniebat priuatim nobilioribus, quos præsertim bona Fidei Confessio suis fortunis, & patria exturbabat, in eos irrogatas delinquentibus multas, & sui sigilli emolumenta deriuabat. Multis virtutum ornamentis resplenduit: & imprimis innocentia tanta, ut vel in minimo Diuinum Numen offendere impensè formidaret. Hinc nullum, nisi Deo mature consulto negotium expediebat. Similis illi reuerentia, fuit in Decreta summorum Pontificum, & Conciliorum. Imò erga Societatis Præpositos, & maxime Generalem, tanta semper obseruantia fuit, quantam illi possent si sibi subiectus fuisset, expectare. Castitatem amauit coluitque studiosè, & solitus erat dicere se quidquid illi aduersaretur semper odio profectum fuisse. In omni actione religiosam grauitatem Prælato dignam præ se ferebat. Nihil vnquam loquebatur temere; nullum referebat de alijs, nisi perhonorificum sermonem. Solandis afflictis quoduis negotium abrumpebat, & induebat facilitatem planè paternam; Adeo de se submissè sentiebat, ut cum esset omnibus doctrinæ ornamentis instructissimus, maturo iudicio, vasta memoria; decreta tamen sua prius censuræ subijceret aliorum, ro-

garetque, ut liberrima crisi vterentur, quam ea foras vulgaret. Modestiae documento omnium sibi amores conciliabat, etiam illorum Ordinum Religiosorum, quos alioqui procul habuerat ab ea Prouincia, donec aditus illis per decreta Pontificum obseruatus aperiretur. Quam ex Religiosæ disciplinæ diuturna exercitatione hauserat virtutem, ad Episcopale munus cum attulisset, mirum quantam supremo illi apud Iaponenses Neophytos loco attulerit dignitatem; prorsus, ut nascentis olim Ecclesiæ incunabula repræsentaret. Domus eius Societatis Ordinem æmulata, orandi spatia datis signis partiebatur. Ipse ne esset vnquam otiosus Clericis suis tamen paucis, non raro de Conscientiæ casibus tempori accommodata prælegebat, vel eorum commodoscriptionem aliquam elucubrabat. His intentionem curis fustulit trimestris ægritudo, cui causam continuus ex sponsæ suæ Ecclesiæ malis conceptus dolor, dedisse creditur. Secundum hunc accesserat internus quidam inter humeros sensus, qui in geminum apostema dies ante obitum 15. erupit, quod cum omnia Artis medicæ præsidia elusisset, Iaponensis Ecclesiæ lumen incommodo sane tempore extinxit, Nangasachi, die 15. Februarij anno salutis 1614. ætatis 62. Religionis 48. Sacramentis ritè comparatus, sui ad extremum vsque compos excessit, cum sæpe significasset, terrena omnia iam sibi diu viluisse, cupereque cum Apostolo dissolui, & esse cum Christo, sed vnam superesse curam, ut rudiorum suam Ecclesiam nouis præceptis erudiret: quam ad rem summi Pontificis, quem de multis consuluerat, responsum præstolabatur. Quo sensu iacturam omnes exceperint, satis testatum fecit incredibilis concursus ad funus, publica comploratio, & pompa in iustis funebribus persoluendis tanta, ut Europæum splendorem haud quaquam requireres. Scripsit pius Antistes

Mortem Gloriosam sex Martyrum, qui anno Christi 1604. in Iaponia pro Fidei confessione passi sunt.

Mortem Melchioris Bugendoni, & Damiani Caci, qui anno Christi 1605. Ibidem propter Fidei constantiam occisi sunt.

Litteras de rebus Iaponiæ ad Claudium Aquaniam Præpositum Generalem Societatis Iesu anno Christi 1613.

Manuale Casuum Conscientiæ, quod Iaponicè redditum, typis vulgatum est in vsum Parochorum. Item

Manuale ad Sacramenta Ecclesiæ ministranda ad vsum sui Cleri ordinatum. Nangasachi in Collegio Iaponico Societatis Iesu. 1605. in 4.

* LVDOVICVS CONART natione Gallus, patria Parisinus, ad Societatem anno saeculi præterfluentis 30. ætatis 38. magno flagrans animarum zelo bis nauigauit in Insulas Americæ, vbi multa dedit caritatis

indefesse monumenta; nunquam tamen hæc clarus resplenduit, quam cum generoso animo infectis labe contagiosa se exposuit, atque in eo pietatis officio animam exhalauit in Insula S. Christophori die 8. Septembris 1648. duplici laurea (vt fas est cedere) coronandus, nempe & Viri Apostolici, & victimæ charitatis. Formatus fuerat in spiritualem Coadiutorem. Vertit Gallicè ex Hispanico

Vitam Georgij Lopez Solitarij in Nova Hispania. Parisijs 1644. in 12. Item

Vitam P. Marcelli Masrilli Societatis Iesu. Parisijs 1646. in 12.

LVDVICVS COVLON natione Gallus, patria Pisto, susceptus in Societatem anno salutis 1620. ætatis 15. Humanioris literaturæ peritia pertinētus docuit in ea quinquennio Scholas inferiores, quadriennio Rhetoricam. Edidit dum in Societate esset

Homeri partem vnam Interlineari glossæ interpretatam, Notisque illustratam ad Scholarum Nostrarum usum.

* **LVDVICVS CRASIVS** natione Belga, patria Grauelinganus, natus anno sæculi elapsi 97. Societati se addixit labentis 14. & ex Belgio missus subsidiarius in Bohemiam, multis ibi annis nauiter laborauit docēdo Ethicam, Philosophiam, Theologiam; & Sacras litteras septennio est interpretatus. Fuit Cancellarius Vniuersitatis Olomucensis annis 11. Instructor Patrum tertiæ probationis annis quinque. Rexit Collegia Nissenfense, Vratislauenfense, Glaciense, & modo degit in Domo Professa Pragensi à Sacris Confessionibus Excellentiss. D. Burgraui, seu Proregi Bohemiæ, vota, & professus ab anno 1633. Edidit Latine

Librum vitæ, de Iesu patiente, & Maria compatiēte. Pragæ 1646. in 8. quem auctum, & imaginibus, Illustratum, meditatū recudere in folio, & parat plura.

LVDVICVS CRESSOLIVS natione Gallus, patria Armoricus, honesta, & nobili familia natus in Diocesi Treconensi. Admissus in Societatem fuit Lutetiæ anno 1588. natus annos 20. In grauioribus Philosophiæ, & Theologiæ studijs tantum profecit, vt eadem tradere alijs cum dignitate posset. Verum cum ad amēniorem litteraturam videretur esse propensior; eam publicè iussus est profiteri, id quod varijs in Collegijs totos 10. annos non vulgari eruditionis opinione præstitit. Anno 1619. Romam euocatus, Præposito Generali fuit ab Epistolis Latinis ad Prouincias Galliæ scribendis, quo in munere versatus est cum insigni humilitatis, suauissimæque conuersationis exemplo, versans subcesuiis horis SS. Patrum monumenta, eorumque reconditam sapientiam, in vsum suum, & rei Christianæ publicum delibans, vsque ad diem 11. Nouembris anni 1634. quo piè sanctèque, vt iuxerat, vita functus est cum omnium insigni luctu ac mœnore. Vir fuit incomparabilis ingenij, ac doctrinæ, laboris patientissimus, qui nullam

vitiæ particulam otiosam relinqueret. Laudabat rarò, vituperabat nunquam, nec obseruantibus alijs, aut aliorum facta vel leuissimè carpentibus aurem, nedum iudicium accommodabat. In eo eluxit singularis quædam animi præsentia, ac iudicij vis; tum tranquillitas, ac sedatissima actio. Corpori natura tantum detraxerat, quantum ingenio indulserat, lingua erat ad differendum minus volubilis, exilis ipsa atque humilis statura, defectis membris strigosisque; Sola frons lata atque eminens interioris animi speciem præ se tulit. Denique ea fuit vbique viuendi eius ratio, vt cum multis in locis versatus esset, nemo vnquam inuentus sit, qui eum sibi molestum vlla in re senserit, sed inter diuersissima ingenia, varioque affectus, omnibus carus acceptusque, vel difficillimis temporibus fuit. Scripsit

Orationes ad Henrici IV. Christianissimi Regis funus cohonestandum cum illi Rhedonibus vrbe Armorice præcipua parentaretur, quæ nomine Collegij Rhedonensis prodierunt

Institutionem Catholicam P. Petri Cottoni è Gallico vertit Latine extemporanea celeritate; præscripsitque prima sui nominis elementa L. Cr. Moguntia per Petrum Hennigium 1618. in 4.

Theatrum veterum Rhetorum, Oratorum, Declamatorum quos in Græcia nominabant Sophistas expositum lib. 5. in quibus omnis eorum disciplina, & dicendi ac docendi ratio, moresque produntur. Parisijs per Sebastianum Cramoisy 1620. in 8.

Vacationes Autumnales, siue de Perfecti Oratoris actione, & pronuntiatione lib. 3. Ibidem eodem anno in 4. Accessit

Panegyricus Ludouico XIII. Gallie, & Navarra Christianissimo Regi votus in gratiarum actionem, pro Scholis restitutis Claromontani Collegij Societatis Iesu in Academia Parisiensi. Itemque alijs alijs gratiarum actiones exhibita eodem nomine.

Mytagogum, de Sacrorum Hominum disciplina. Opus varium, & Stromatis SS. Patrum & aliorum eruditione contextum, omnium certe laudibus celebratum. Ibidem 1629. in folio.

Anthologiam Sacram, seu De selectis piorum hominum virtutibus Decad. 1. Ibidem 1632. in folio.

Virtutum Decad. 11. Ibidem 1638. in folio.

LVDVICVS CRVCIVS natione Lusitanus patria Vlyssiponensis Conimbricæ Societati nomen dedit die 2. Decembris anno Domini 1558. ætatis verò 16. homo ad Latinam eloquentiam, & ex temporalem natus, & Græcè Hebraicèque peritissimus, Poëta eximius, Concionator egregius; qui artem dicendi annos 12. professus, Sacras deinde litteras aliquamdiu interpretatus, biennium Rhetoricæ tradendæ rursus impendit. Demum lecto podagræ molestijs obnoxius, excessit è vita Conim-

Conimbricæ die 18. Iulij anno 1604. Latino atque eleganti carmine felicissimè expressit, ac typis mandauit

Dauidis Psalmos CL. Ingolstadij 1597. Neapoli 1601. Mediolani 1604. Lugduni 1608. & alibi

Tragicas Comicasque Actiones plures. Lugduni apud Horatium Cardon 1605. in 8.

Vitam Dominici Ioannis Coadiutoris temporalis è Societate Iesu descripsit, quæ Ms. seruat in Tabulario nostro Romano

LVDVICVS DVLCIBENIVS, vide supra in Aloysio Dulcibenio ita enim illi nomen suum Latine scribebat

LVDVICVS FERNANDEZ natione Lusitanus, patria Olyssiponensis Societatem complexus iam tum Sacerdos, & licentiatus in Artibus, anno salutis 1580. ætatis suæ 30. ad quæstum animarum transmisit in Indiam Orientis Solis, & ibi emisit professionem votorum quatuor. Præfuit Nostris Bazaini, & multis annis Superior fuit Nostrorum in Insulis Molucis, ex quibus applicuit ad portum salutis (vti sperare fas est) sempiternæ circa annum 1609. Scripsit

Annua litteras è Moluco Anni 1603.

LVDVICVS FERRERIVS natione Hispanus patria Murcianus ex oppido Caruacca, adolescentulus 18. annorum cum esset, atque Humanioribus litteris nauaret operam caelesti illustratus lumine res sæculi prorsus abiicit, & Societatem nostram anno salutis 1575. ingressus est, in qua primum ad nostrum Institutum conformatus, tum grauioribus disciplinis in Collegio Complutensi expolitus est; vbi & in alijs etiam Collegijs nostræ Societatis sacris Confessionibus audiendis, domesticis ad spiritualem profectum excitandis, externis ad pietatem omnique virtutis studium adducendis vtilem operam posuit, & sexagenario maior ad laborum mercedem ex hac vita migravit Oceani Anno Domini 1619. Transiit ex Latina in Hispanicam linguam aureum.

Francisci Costeri libellum Sodalitatis B. Virginis Marie in quo Vitæ Christianæ institutiones traduntur. Matrili apud Ioannem de la Cuesta 1607. in 16.

Meditationes L. eiusdem Costeri, de eadem Beatissima Virgine, & totidem alias de Passione Domini nostri Iesu Christi.

Scripsit ipse præterea de suo Hispanicè *Tractatum de Oratione, & Meditatione.* Matrili typis Regijs 1611. in 16.

De notationem de Actu Contritionis. Matrili apud Michaellem Serranceni 1614.

* **LVDVICVS FIGVEIRA** natione Lusitanus, patria Almodouarenfis in diocesi Eborensi vnde uicem Societati nomen dedit anno salutis 1592. & missus in Brasiliam vineæ illius cultor egregius vsque ad mortem fuit. Anno 1606. magno zelo comitatus est Franciscum Pintum ad prædicandum verbum Dei

Tapoisi, Genti immani, & Anthropophagis Pernambucensis territorij accolis, si forte Christo possent lucriferi. Profecti sunt ambo per syluas iniuas, montes asperissimos, saltus, & nemora, sæpe nudis pedibus, nec alio cibo quam herbis syluestribus identidem visitantes. Verum in ipso regionis quasi aditu, interfecto crudeliter à Barbaris Pinto in odium Fidei, quam prædicare aggressus fuerat, coactus est Figueira reuerti ad suos, nullo alio tunc operæ pretio, quam Apostolici laboris Christi causa suscepti. Exinde gubernauit Collegium Pernambucense, & postea Nostris ad Maragnonem magno Residentiæ illius bono præfuit; vnde in Lusitaniam nauigans ad conquirendos novos pro tam vasta vinea operarios, regressusque cum selecta manu Sociorum quindecim, in ipso ostio Fluminis Amazonum ad Insulam, quam Aroantis incolunt, naufragium passus à Barbaris illis immaniter truncatus est cum 13. ex Socijs, & interemptorum carnes ab incolis deuorata. Contigit ea cædes ineunte Iulio anni 1643. & ab emissa à Ludouico professione 4. votorum 33. Edidit Ludouicus

Grammaticam lingue Brasiliæ impressam Vlyssipone in 12.

LVDVICVS FLORIVS natione Italus, patria Frattensis ex agro Perusino Societatem anno 1610. ingressus est Romæ, ætatis 30. vtriusque Iuris laurea iam tum ornatus. Maximam vitæ suæ partem exegit in Sicilia, vbi Procuracionem illius Prouinciæ multis annis obiuit cum laude prudentiæ, ita tamen vt quidquid temporis superfuert ab officio, totum vel in excipiendis sacris Confessionibus, quorumcumque de plebe hominum, vel in transferendis in Italicum Idioma pijs opusculis impenderit. Excessit ex hac vita Panormi in Septembri 1647. Scripsit Italicè

Tractatum De modo referendi in rationum libros, quidquid datum, & expensum est. Panormi per Decium Cirillum 1636. in fol. Accessit

Exemplar libri sui duplicis domestici cum suo diario. Reddidit ex latino Italicè

Hortulum Marianum Francisci de la Croix nostri. Panormi 1637. & Romæ typis Mascardi 1641.

Gymnasium Patientiæ nostri Hieremie Drexely. Panormi formis Decii Cirilli 1629. in 12.

Infernum Damnatorum Carcerem eiusdem Drexely. Romæ typis Mascardi 1641. in 12.

Prodromum eternitatis eiusdem Drexely. Romæ 1642. in 12.

Tribunal Christi eiusdem Drexely. Romæ 1643. in 12.

Not. eiusdem Drexely. Ibidem 1644. in 12.

Anussum eiusdem Drexely. Ibidem 1645. in 12.

Ex Hispanica lingua in Italicam transiit *Librum vitæ, Iesum Crucifixum, Ioan. Eusebii Nierembergij.* Panormi typis Petri Coppola 1648. in 12.

De Affectu, & amore erga Beatam Virgini-
am. Eiusdem ibidem 1653. in 12.

Soliloquia Divina Bernardini de Villegas.
 Romæ 1640. in 16.

Labores Christi ex Lusitanico Fr. Thomæ i
Iesu Augustiniani. Romæ per Hermannum
 Scheus 1644. in 4.

Vitam P. Iosephi Anchieta Societatis Iesu,
scriptam à nostro Stephano Paternina. Mellianæ
 per Petrum Bream 1639. in 8.

Vertit præterea ex Hispanico Italicè quæ
 nondum sunt edita

Vitam P. Balthazaris Alvarez, Vitam I. Ia-
cobi Laynez.

Compendium Vitæ P. Salmeronis.

Vitam S. Ignatii scriptam à P. Nieremberg.

Tractatum de Concionibus S. Francisci
Borgia.

LVDovicVS FROES natione Lusita-
 nus patria Beicensis, in diocesi Eborensi. Is
 anno 1548. nondum Sacerdos vnâ cum Gaspa-
 re Barzæo, & alijs de Societate viris inclytis
 soluit in Indiam. In naui multam caritati suæ
 materiam nactus, strenuè cum Socijs eam exer-
 cuit, omnibus pro sua cuique necessitate suc-
 currens, tum spiritalibus auxilijs, tum corpo-
 ralibus, decerpens etiam de suo viatico, quod
 egenis daret. Goæ profecutus studia aliquam-
 diu, à Melchiorre Nunnio Prouinciali anno
 1554. abductus, & ad salutem hominum pro-
 curandam Malacca constitutus, annum ibi peru-
 tiliter posuit, quo euoluto Goam ad sua per-
 texenda studia postliminio rediit. Iis absolu-
 tis, repetita nauigatione, vnâ cum Ioanne Bap-
 tista Montio, post multam iactationem, &
 crebra pericula, demum Iaponiam tenuit an-
 no 1563. In Omurana ditione facta exscensio.
 Ibi primis diebus, quando linguæ imperitia
 non poterat aliud, Baptismi conferendi cu-
 ram suscepit, & breui supra 60. tinxit, nobiles
 omnes, vel Bonzios. In Firandi postmodum
 vicina profectus, Tacuscimæ febris ardentissi-
 ma æstauit, quo in languore dum iacet, ecce
 aliud incommodum super aliud oritur: Iapo-
 nis vnus negligentia tugurium in quo iacebat,
 cum pluribus adiunctis Christianorum ædibus
 vorax flamma vastauit. Pauxillum orizæ, &
 quidquid aliud ereptum incendio est, Ludou-
 icus sui negligens, in eos, qui damnum acce-
 perant, partitus est. Sic morbo afflictus mul-
 ta cadente niue, cum in proximum tugurium
 prorepisset, stercem humi stratam pro lecto,
 duo ligna tunicæ obuoluta pro coruicali ha-
 buit, & in cibum, ad febris leuamen scilicet,
 limaces, allia, cæpe. Verum suis adest in tri-
 bulationibus in opportunitate bonus Deus.
 Breui reualuit, ad grauiora deinceps toleran-
 da seruatus. Meacum, Vrberem Iaponiæ Prin-
 cipem sine anni 1564. cum Ludouico Almeida
 profectus; ea maris, frigorum, valetudinis
 nondum bene firmata incommoda subiit, quæ
 longo illo in itinere, iniqua tempestate solem-
 nia sunt. Almeida Sacacii ad Christianorum

relictio solatium, solus ipse perrexit; & Oza-
 cæ qua transeundum fuit presentissimum adit
 vitæ discrimen, Bonzio Christiani nominis
 hoste capitali auctore, qui designatum ad eam-
 dem sedulo vestigabat. Domicilium illi ter-
 tio mutandum fuit; nocte ac die in cæca
 latebra delitescendum; occulta demum semi-
 ra clam abscedendum. Sic Meacum subiit ex-
 eunte Ianuario anni 1565. Ibi per excitas
 bellorum turbas, interfectumque à perduelli-
 bus Daifusamam Imperatorem, versatus est.
 frequenter in mortibus, in exilijs, in ruinis
 incendiorum, ærumnisque alijs: nec vitasset
 extrema, nisi Neophytorum diligentia subue-
 nisset, indignus, vt de se ipse scribit, pro no-
 mine Iesu contumeliam pati. Detonuit tan-
 dem illa tempestas; iussis abire in exilium
 Ludouico & Gaspare Vitela, in quos Maximè
 coniurarat infernus hostis. Hi dum Sacaium
 redeunt à Bonzijs obuiam progressis laceffi-
 sannis, & opprobrijs sunt (nam militare præ-
 sidium additum à Gubernatore grauiores iniu-
 rias prohibebat) quæ Christi exules admira-
 bili mansuetudine tolerabant. Sacaii digressio
 Vitela, quadriennium Ludouicus commora-
 tus est. Multum ibi laboris exhaustit, corpo-
 re præsertim imbecillo, nec linguæ peritiam
 fatidum adeptus. Sed adfuit Diuina vis, qua
 fretus multos nobiles, multosque Bonzios con-
 uertit: in Meacensem interea Ecclesiam e
 vicino semper intentus, si qua se illam instau-
 randi occasio aperiret; nec frustra fuit. Per
 ipsos Gentiles effectum est, nequidquam ob-
 tentibus alijs, vt aditus pateheret, reuer-
 susque illuc est Froes exeunte Martio anni
 1569. Sed fraudibus Aduersariorum eo breui
 adductus est, vt collectis sarcinulis ocyus illo-
 rum se subducere furor debuerit, & toto bi-
 duo latitare, donec eorum qui vocarant pa-
 trocinio tegeretur. Ad Nobunangæ, qui oc-
 cuparat Imperium, admissus colloquium, post
 aliquot de Europa, Indiaque quæstiones, pro
 sua innocentia ita perorauit, vt expresserit am-
 plum diploma, quo sedes ipsi stabilis in ea
 viue permittebatur, immunitas à vectigalibus,
 potestas quoque libuisset excurrendi, penis
 propositis si quis obstitisset. Sed noua breui
 procella excepit auctore Bonzio miro frau-
 dum artifice, qui Patris interficiendi impuni-
 tatem dolo malo extorsit à Dairio summo Ma-
 gistratu. Parum à morte Ludouicus tunc ab-
 fuit, quam ipse lætissimus comparatoque iam
 ad eam animo expectabat. Verum non est
 volentis neque currentis, sed miserentis Dei
 donum. Seruatus ab hoc etiam discrimine
 est ad plures labores, quos Apostolico spiritu
 in difficillima illa Prouincia diu continuauit,
 donatus à Deo eximia linguæ Iaponicæ co-
 gnitione, vt prompte quidquid vellet, expli-
 caret, tamque expedita curationum gratia, vt
 multos, quorum erat deplorata salus, virtute
 potius Diuina (vri credebatur) quam Arte
 medicâ, aut potionum efficacia, restituerit
 sani.

fanitati. Vixit in Iaponia difficillimis tem-
 poribus ad annum vsque 1597. quo pie Nan-
 gafachi, post diuturni morbi patientiam, Sa-
 cramentis munitus in Domino mense Iulio
 conqueuit, expletis in Societate 50. annis, at-
 que ex ijs in Oriente 49. in Iaponia totis 34.
 Meminit illius magna cum laude Georgius
 Cardoso in suo Agiologio ad diem 8. Ianua-
 rij. Scripsit Froës,

Epistolas amplius quinquaginta de rebus
Iaponicis ab anno Christi 1556. vsque ad annum
1586. quæ extant in Tomo Epistolarum Iapo-
nenfium impressarum auctoritate Archie-
piscopi Eborensis Theotonij de Braganza
Eboræ per Emmanuelem de Lyra 1598. in
fol. Præter aliquot alias de rebus Indicis, quæ
extant apud alios, qui litteras Indicas in vnum
corpus collegerunt. Item

Historicam Relationem de Legatione Regis
Cinensium ad Taicosamam Regem Iaponum an-
no 1596. instituta, & de horribilis prodigijs Lega-
tionem proxime antegressis

Historicam Relationem de rebus per Iapo-
niam anno 1596. à Patribus Societatis Iesu du-
rante persecutione gestis

Historicam Relationem de gloriosa morte
26. Crucifixorum pro Christo in Iaponia die 5.
Februarij anno 1597. sub Taicosama Rege inter
quos fuerunt tres à Societate Iesu, ij qui Beato-
rum Catalogo ab Urbano VIII. Pont. Max. ad-
scripti sunt. Hæ tres Relationes ex Italico La-
tina factæ prodierunt Moguntia typis Ioannis
Albini 1599. in 8.

Narrationem mortis Quabacondoni, seu
Taicosamæ Imperatoris Iaponiæ. Denique

De Iaponum moribus, consuetudinibus, in-
stitutis, ritibus, caterisque quæ ad Iaponum na-
turam, ingenium, ac Religionem pertinent egre-
gium volumen edidit. Sed opinor hoc opus,
 quod hoc titulo refertur haud esse ab Epistolis
 eius diuersum.

LVDovicVS GVERRERO natione
 Hispanus, patria Granatensis susceptus in
 Societatem anno salutis 1599. ætatis suæ 15.
 votorum 4. sacramentum dixit. Post traditas
 Humaniores disciplinas, Concionibus ad po-
 pulum habendis salutariter occupatus est. Gu-
 bernauit Residentiam Giennensem, & septua-
 genario maior in patrio solo Granatæ dena-
 tus est 18. Augusti 1658. Hispanicè vulgavit
 sub nomine Hieronymi Velasquez

Informationem theologiam, & Iuridicam
directam ad Illustrissimum D. Franciscum de
Contreras, vt inbeat toto Regno tolli publica
malarum mulierum prostibula. Fuit hoc scri-
ptum tam efficax, vt publico fuerint decreto
 proscripæ

LVDovicVS GVZMAN natione
 Hispanus, patria ex Oforno Castellæ Veteris
 Oppido, diocesis Palentinæ. Adolefens se
 in Academia Complutensi ad nostram Socie-
 tatem adiunxit. anno salutis 1563. cum iam
 Philosophiæ curriculo decurso, sacræ Theolo-

giæ operam daret; quam postea in Societate
 didicit, atque excoluit. Absoluit bonarum
 Artium studijs Magister Nouitiorum factus
 est; quos eximio virtutis exemplo, singulari
 prudentia, præclara rerum spiritualium co-
 gnitione, atque industria ad perfectam Reli-
 gionis formam instituit. Rectoris deinceps
 sæpe munere, Prouincialis item Præpositi pri-
 mum Bæticæ, tum etiam Ioletanæ Prouin-
 ciæ semel atque iterum functus est, quo in-
 munere vitam cum morte commutauit feliciter,
 Marti die 10. Ianuarij anno salutis
 1605. ætatis 61. Religionis 42. Vir fuit omni
 genere virtutum cumulatus, & numeris omni-
 bus absolutus. Humilitate, modestia, & affa-
 bilitate, Orationis assiduitate, turbidorum mo-
 tum mortificatione, sui contemptu, silentio,
 mansuetudine, atque eodem semper tenore, &
 perpetua vitæ constantia excellens. Denique
 expressa quædam Sanctitatis imago. Superioris
 officium ægerrimè admittebat: admissum
 mira in rebus gerendis prudentia, benignitate,
 caritate in subditos administrabat, vt eorum
 animos vel tum cum eos argueret sibi deuin-
 ciret. Exemplo magis, quam imperio virtu-
 tem persuadebat. Vilia culinæ ministeria
 frequens obibat. Simul atque se abdicauerat
 administratione, ira se alijs attemperabat, vt
 nullis indicijs eum aliquando præfuisse agnos-
 ceres. Animarum salute nihil habuit anti-
 quius; cuius causa nulli labori parcebat. Hoc
 præcipue studio scripsit Historiam Iaponi-
 cam, vt legentes excitaret ad ferendas ijs
 suppetias; qui eam vineam excolunt: cuius
 ipse desiderio cum iam olim flagraret, nunquam
 tamen impetrare potuit, vt eo mitteretur.
 Et cum fuisset P. Ignatio Azebedio Brasiliæ
 Prouinciali, quem cum Socijs Calvinistæ de-
 prehensum in mari peremerunt, inter alios
 additus, nescio quo casu retentus, opportunam
 fundendi pro Christo sanguinis occasionem
 amisit: cuius iacturæ cum sæpe mentionem non
 sine sensu inferret, humilitatis inde materiam
 captabat, cum diceret se vnum fortasse futurum
 ex ijs fuisse, qui animi imbecillitate perstiterunt
 in insulis, & coronæ per recordiam suam desuerunt.
 Paupertatem tam sanctè amauit, vt quoribus
 cubiculum iubebatur mutare, ne imaginem quidem
 vllam secum efferreret. Præ alijs tamen virtutibus,
 singularis in eo eluxit obedientia, omnibus li-
 neis perfecta, & studium orandi tantum, vt
 horas minimum duodenas quotidie impenderet
 orationi. Omnia sua consilia, cum Deo
 communicabat. Ab illo sibi vires & lumen,
 afflictis solamen repetebat, præmonebatque
 nonnunquam alios tempestaris fecuturæ, & salu-
 taribus ad eam consilijs præmuniebat. Patientia,
 & mansuetudinis, cuius illustria multa
 dedit exempla, vnum hic ad specimen producimus.
 Graue illi crimen erat impositum: existimauit
 Societas oportere dilui publica auctoritate
 calumniam. Ergo ab Apostolico Nun-

Nuntio impetrauit, vt suo vellet imperio in-
rem inquiri. Non minus 40. Testes in me-
dium producti, qui Patris innocentiae suffra-
garentur, cum insigni infamia calumniatorum,
quos ipse grauiore supplicio sua deprecatione
liberauit. Sed breui poenas Deo dedere om-
nes. At qui iussus fuerat instituire actionem,
adeo se postmodum in Patris laudes explica-
bat, vt diceret nihil se minus sanctitatis, &
praeclarorum in eo decorum inuenisse, quam
fecisset in ijs, pro quibus in Sanctorum Ca-
nonum referendis ex Pontificis olim iussu in-
quisiuit. Quatriduo suam mortem asse-
ueranter imminere praedixit. Sub vitae exitum
habuit ad Beatissimam Virginem
dulcissimam orationem, qua veterem suam
in illam atque impensum amorem profes-
sus est, & Diuinæ tandem visionis deside-
rio accensus felicissime obdormiuit. Scripsit
Hispanicè

*Rerum à Societate in India, Iaponia, & Si-
nis gestarum Lib. 13.* quibus initia, progressus,
propagationem Christianæ Religionis, tum
cæteris in Regionibus comprehendit, tum
maximè in Iaponensi Regno, & Nostrorum
labores, Infidelium conuersiones, Tyranno-
rum persecutiones, crebra & magna miracula,
profanos Idolorum ritus, varias & inter se di-
screpantes, ac superstitiosas sectas, diuersos
hominum mores, & consuetudines, facili ac
sincero stylo perscribit Tom. II. Compluti ty-
pis Ioannis Gracian 1601. in folio.

LVDVICVS HENRIQUEZ natione
Hispanus, patria Legionensis Societatem am-
plexus est anno salutis 1597. ætatis suæ 19. &
relictæ Maioratu cuius hæres erat, trium voto-
rum solemnium professione post exactum tiroci-
nij biennium, statim Deo se obstrinxit, & pos-
tèa quartum nuncupauit 1614. Concionatore-
rem egit multis annis in Urbibus varijs, &
demum diem extremum obiit, prout constat
ex Catalogis defunctorum in Tabulario Ro-
mano Legionis 20. Martij 1634. non seribit vt
quidam accuratus alioquin Scriptor, tradidit

Parauerat prælo
Historiam de Antechristo. Sed morte præ-
occupatus non vulgavit

LVDVICVS IACOBI natione Belga,
patria Bruxellensis, editus in lucem anno sæ-
culi elapsi 94. in Societatem admissus labentis
13. & spiritualis Coadiutoris gradum in ea
consecutus, per annos 40. Concionatorem egit.
Diu etiam munus Praefecti spiritus obiuit, &
in Missione Hollandica multis annis vtiliter
versatus est. Rexit Domum probationis Lyrae,
& singulari Zelo animarum ductus, primus
in Belgio, in Aede nostra Contraci, Instituit
Congregationem Agoniae Domini nostri ex
viroque sexu pro felice morte obtinenda, eius-
que confirmationem cum Indulgentia plena
ab Alexandro VII. Pont. Max. impetrauit.
Ipse dein felicissima morte, vt sperare nos
iubet eius eximia pietas, vitam conclusit

Contraci, die 8. Decembris 1662. Reddidit
Flandricè

*Exercitia quotidiana Christianorum P. Ni-
colai Causini.* Antuerpiæ apud Henricum
Aertsens 1631. Item

*Speculum virginum in sæculo Virginitatem
vouentium.* Antuerpiæ apud Ioannem Cnob-
baert 1657. in 8.

Scripsit præterea

*Vitas Alphonsi Rodriguez, & Benedicti
Goes Coadiutorum Temporalium Societatis.* An-
tuerpiæ apud Arnoldum Van Brahel 1639.
in 12.

*Ingressum in vitam æternam, seu piam præ-
parationem ad felicem mortem.* Antuerpiæ
apud eundem 1661. in 12.

LVDVICVS IANNINVS natione
Gallus, patria Nantuanus, diocesis Lugdu-
nensis, Societatem anno 1606. ætatis 16. com-
plexus, votorum quatuor professionem edidit.
Post sexennium classibus inferioribus impen-
sum, Rhetoricam annis 12. magna cum laude
docuit, & Sacram Scripturam sexennium ex-
plicuit. Fuit dein Præposito Generali ab Epi-
stolis ad Assistentiam Franciæ annis 15. postea
Collegium Camberienfe rexit, & demum
octogenario maior, relicta de sua insigni vir-
tute vbique eximiatione eximia, ad Religio-
sæ vitæ præmia migravit Lugduni, die 22.
Iulij 1672.

Latine reddidit ex Italico

*Epistolam Admodum R. P. N. Mutij Vi-
telleschi Præpositi Generalis Societatis Iesu de An-
no seculari eiusdem Societatis.* Romæ 1639.
in 8.

*De Vita, & Instituto. S. Ignatii ex Itali-
co P. Danielis Bartoli.* Lugduni sumptibus
Laurentij Anisson 1665. in 4.

De Vita, & gestis S. Francisci Xauerij
ex Italico eiusdem Bartoli. Lugduni typis ijs-
dem 1666. in 4.

*Asiatica Historia. Partem 2. eiusdem
Bartoli.* Lugduni sumptibus Adami Deman-
1667. in 4.

*Asiatica Historia. Partem 3. eiusdem ibi-
dem 1670. in 4.*

*Historia Europæa, Partem de Anglia, eius-
dem, Ibidem 1671. in 4.*

Ex Hispanico latine transtulit

De inestimabili pretio Diuine Gratia, Ioan-
nis Eusebij Nierembergij. Lugduni typis Pe-
tri Prost 1647. in 8.

*Prodigia Diuini erga homines amoris,
eiusdem Nierembergij.* Lugduni apud An-
tonium Molin 1668. in 12.

De suo scripsit, & edidit

Rudimentum Concionatoris Christiani. Lug-
duni apud Prost 1642. in 12.

*Disciplinam virtutum, & Perfectionis Chri-
stiane, ex Alphonsi Rodriguez.* Lugduni
apud Boissat, & Anisson. 1649. in 12.

Vitam P. Balthasaris Alvarez contractam.
Ibidem 1644. in 12.

Vi-

Vitam P. Bernardini Realini. Ibidem
1645. in 8.

Vitam Fratris Alphonsi Rodriguez. Ibi-
dem 1648. in 12.

*Coronam Augustissimæ Virginis Dei matris
ex Gallico Francisci Poiræi.* Lugduni typis
ijsdem 1645. in 12.

*Tirocinium Sacra Scriptura sensu legitimo
exponenda.* Lugduni apud Anisson 1667. in 12.

* **LVDVICVS IOBERT** natione Gal-
lus, patria Parisinus, natus anno sæculi vo-
luentis 36. Societati nomen dedit 1652. & so-
lemni votorum quatuor sacramento se adstrin-
xit. Rhetoricam, & humaniores disciplinas
magna laude docuit, annis 12. Nunc Concio-
natorem agit, in dilatando cultu Beatissimæ
Virginis mirifice industrius. Edidit hæte-
nus, sed tacito suo nomine Gallicè

*Deuotionem seruorum Matris Dei; Parisi-
ijs apud Ioannem Henault 1668. in 24.*

*Præces Deuotionis pro Festis 12. B. Vir-
ginis.* Ibidem apud Simonem Bernard 1670.
in 12. Habet prælo paratum

Annum Marianum. Opus ingens de Cul-
toribus B. V. Latine

LVDVICVS MÆRATIVS natione
Gallus, patria Trecensis, Societatem anno
1595. ætatis 17. ingressus est, & vota quatuor
professus. Vir ingenio, iudicio, doctrina,
disputandi acumine, explicandi facilitate, ac
perspicuitate cum paucis comparandus. Lit-
teras humaniores per aliquot annos, & Philo-
sophiam non vulgari cum laude docuit: Sa-
cram Theologiam Mussiponti, Flexiæ, Lu-
tetia, annos omnino 24. magna Auditorum
frequentia, & admiratione professus est. Re-
xit Collegium Bituricensè, & Domum Pro-
fessam Parisiensem, ad quam gubernandam
secundum à Præposito Generali deputatus,
infimis precibus in affecta ætate id oneris est
deprecatus. Vice Prouincialis administrauerat
prius totam Prouinciam, & à Comitibus
Prouinciæ bis electus fuit, vt adiret Romam,
semel ad Conuentum Procuratorum postea
ad Congregationem Generalem Octauam.

Fuit Conscientiæ tenerrimæ, cautus admo-
dum in sermone ne quid supra limites veri
exaggeraret, de nullo male sentiebat, mul-
toque minus sinistrè loquebatur. Candore
magno morum, & suauitate omnibus se ama-
bilem præstabat. Quotidie apud Confessa-
rium peccata deponebat, vt Sacris operam
purius daret, vel Sacram Synaxim fumeret,
cumfacere ipse non posset. Multis ante obi-
tum annis ægrotauit, quibus plurimam merita
ex patientia accumulauit, & demum Sacra-
mentis Ecclesiæ ritè præmunus ad brauium
bene actæ vitæ euolauit Parisijs in Domo Pro-
fessorum, die 19. Februarij 1664. ætatis suæ
87. Edidit magno plausu excepta

*Anagrammata in Regem Christianissimum
Ludouicum XIII.* Parisijs apud Sebastianum
Cramoisy

*Monosticha, Disticha, & Polysticha eidem
Regi capta Rupella, & exstant in Palmis Re-
guis*

*Anagrammata cum 13. Epigrammatis Car-
dinali Richelio.* Ea exstant in Epinicijs Musarum.

*Disputationes in vniuersam Theologicam
Summam S. Thomæ tomis tribus.* Ibidem 1633.
in fol.

LVDVICVS MAGNETIVS natione
Gallus, patria Parisiensis vicennis, Societa-
tem complexus anno Christi 1595. votis qua-
tuor se obligauit. Humaniores disciplinas
octennio docuit, vno Moralem Theologiam
exinde Concionibus habendis Missionibusque
se impendit, Collegia Rhemensè, Metensè,
Carolopolitanum administravit, & demum
Prouinciam Campaniæ. Permultis claruit
virtutibus, sed præcipuè humilitate, & con-
temptu sui. Renunciatus Prouincialis dixit
in se nihil esse prudentiæ, sed sapientium
Consulorum ope, se aliquid assecuturum,
comparauitque se simiæ in edito loco positæ
vnde suam deformitatem omnium oculis ex-
poneret, cum tamen aliorum iudicio Diuinæ
sapientiæ plenus esset. Paucis ante obitum
annis dicebat se paratissimum esse ad Indicam
Missionem. Suauissimum illi fuit inter oran-
dum, cubiculi sui asseres exosculari, & allam-
bere instar miseri canis, coram Deo suo, ita
enim de se loquebatur. Oratio illi frequens
coram Ven. Sacramento, & clam restim col-
lo appensam gestabat, qua se coram Deo di-
gnum morte, & patibularium profitebatur.
Postremis octo vitæ annis quotidianæ medi-
tationis argumentum cum rei domesticæ Adu-
toribus audiebat. Manè quotidie cum dare-
tur campana signum surgendi, flagro se cæ-
debat per spatium Psalmi Miserere, donec in
extrema senectute id ei vetitum à Superiori-
bus fuit. In vltimo morbo nullum doloris
signum edidit; nihil à Medico, vel Infirma-
rio porrectum respuit. Demum octogenario
maior plenus dierum, ac bonorum operum
obdormiuit in Domino Mussiponti, die 19.
Aprilis 1657. Edidit

*Paraphrasim Poeticam in omnes Davidis
Psalmos, & Cantica Breuiarij Romani.* Ver-
sibus Heroicis, atque Elegiacis. Parisijs apud
Viduam Nicolai Buon 1633. in 12. ibidemque
iterum ac tertio in 8.

* **LVDVICVS MAIMBOVRG** natione
Lotharingus, Nancæi natus anno sæculi la-
bentis 10. Societati se adscripsit 26. & voto-
rum 4. professionem edidit. Eloquentiam, &
amæniore litteras sexennium docuit; Concio-
natoris munere in primarijs Urbibus Galliæ
fungitur iam annis 33. magno plausu; & fru-
ctu.

Edidit hætenus

Panegyricos varios

*Distum Ludouico XIII. Regi Christia-
nissimo, ob Galliam Virgini Consecratam.* Ro-
tho-

thomagi apud Ioannem de Boulenger 1640.

2. De Gallia Regum Excellentia. Ibidem iisdem typis, & anno.

In funere R.P. Nicolai Zappi Ordinis Sancti Augustini. Romae typis Camerae Apostolicae. 1638. in 4. Item Gallice

Pacificam Methodum qua sine Disputatione Protestantes ad veram fidem de Eucharistia reducantur. Parisijs apud Sebastianum Mabre Cramoisy 1670. in 12.

De Vera Dei Verbo. Parisijs apud Cramoisy 1671. in 12.

De Veritate Ecclesiae. Ibidem eodem anno, & forma.

Conciones Quadragesimales. Ibidem duobus tomis 1670. in 8.

Historiam Haerese Arianae duobus Tomis Gallice. Ibidem 1672. in 4.

Historiam Haerese Iconoclastarum, & De Translatione Imperij ad Francos. Ibidem 1674. in 4.

LVDVICVS MAKEBLIDIVS natione Belga, patria Poperinganus, quod nobile Flandrorum municipium est, natus anno 1564. ad diem sextum Calendas Februarij, Societati se tradidit 1586. & Humanitatis, Philosophiae, Theologiae studia feliciter emensus pietatis, & curandarum animarum studijs se totum consecrauit. Primus Rector Collegio nascenti Bergis ac S. Vinoci praefuit, tum Iprense ad sex annos moderatus est. Post Antuerpiae, & Gandavi Concionatorem, & Confessarium strenuum, & feruendum se praestitit. Ipse demum ad Vineam Hollandicam excolendam missus, incredibili labore, & constantia pro conuertendis Haereticis, & Catholicis confirmandis, atque ad omne pietatis exercitium erudiendis, per annos 29. desudauit. Patribus ibidem in medio nationis prauae, per multa spatia oppida, ad annos 8. magna omnium satisfactione praefuit, & velut speculum pietatis, atque Apostolici zeli omnibus exemplo praeluxit. In puerilibus Catechismis, in Confessionibus audiendis, in aedibus aegrotis, in omni genere hominum ad solidam, & dulcem pietatis deuotionem, efformando, vir plane singularis. Quidquid ab actiuae vitae negotijs potuit sibi honorum, honorum se ponere, meditando, de superiore, vel patri loco exhortando, ascetica lucubrando impendit. Demum annis confectis, & laboribus, ad horum mercedem migravit Delphis in Hollandia die 17. Augusti 1630. Eiidit vernaculo stylo.

Panadisum Exercitationum spiritualium repetitio saepius typo cum nouis augmentis, deum Antuerpiae apud Hieronymum Verdusium 1607. in 4.

Thesaurum Precationum Artem virtutum, seu Perfectionis. Antuerpiae apud Ioachimum Trognasium 1611.

Montem spiritualium deliciarum. Ibidem typis Verdusij 1618.

Breuem Exercitationem ad inuandos moribundos. Typo & anno iisdem. Consiliarium aegrorum & defunctorum. Ibidem 1621.

Mercaturam Caestem Deuotarum animarum. Antuerpiae apud Ioannem Cnobbaert 1625.

Conuersationem Caestem. Ibidem eodem anno.

Vitam S. Iosephi cum officio de eodem. Ibidem eodem anno.

Catechismum ad usum Prouinciae, & Suffraganeorum Ecclesiarum Archiepiscopi Mechliniensis, seu Thesaurum doctrinae Christianae minorem, sine Commentarijs in 40. circiter lectiones distributum, qui puerorum manibus teritur, & memoriae mandatur, & centies ferè praelum subijt.

Maiorem Doctrinae Christianae Thesaurum doctis Commentarijs illustratum per loca Sacrae Scripturae, & SS. Patrum allegata non sine exemplis suo loco opportunè apposis. Saepius Antuerpiae apud Trognasium, & Verdusium recusum. Ex Gallico vertit Flandricè

Historiam Martyrum Iaponicorum anni 1604. typis Verdusij 1609.

LVDVICVS MANSONIUS natione Siculus, patria Panormitanus inter illustres nostrae Societatis viros merito collocandus. Adolescens annorum 14. Societati se adscripsit in Sicilia anno salutis 1560. & decursis partim illic partim Romae studiorum spatijs, Philosophiam, & Theologiam Panormi, Romae, & Mediolani docuit; Collegia Genuense, Mediolanense, Germanicum Romae, & Romanum Rector administravit. Praepositus Panormi, Vice-Praepositus Romae, & Prouincijs Neapolitanae, ac Mediolanensi praefuit; Visitauit Sardiniam; A. Clemente VIII. Pont. Max. designatus fuit Nuntius Sedis Apostolicae in Hiberniam, cum potestate Legati de latere, & facultatibus spiritualibus amplissimis, etiam visitandi quascumque Ecclesias, etiam Metropolitanas & Patriarchales, confecto super ea re diplomate ad diem 19. Maij 1601. quamuis mutatis postea temporum rerumque conditionibus ea Legatio executioni data non est. Denique reuersus in Siciliam, post multos lectionum Concionumque labores, Panormo Romae grauissimis de causis, rebusque non ad Societatem modo, sed ad Urbis etiam Panormi, totiusque Reipublicae bonum pertinentibus euocatus, in Mamertina Domo, morbum, mortem, sepulchrum, & quod egregia eius facinora sperare iubent, calum reperit die 2. Septembris anno salutis 1610. Reddidit ex Lusitanico Ioannis Lucenae Iualicè

Vitam S. Francisci Xaerij Societatis Iesu, Orientis Apostoli. Romae typis Zanetti 1613. in 4.

LVDVICVS MOLINA natione Hispanus, patria Conchenensis, vix adolescentiam ingressus cum 18. esset annorum Christo nomen in Societate dedit, anno salutis 1553. die

die 10. Augusti, in qua Philosophicas ac Theologicas litteras feliciter didicit, & feliciter docuit, in Eboresni Regni Lusitaniae Academia, vbi per multos annos primas inter Theologos Professores partes docendo tenuit, & Aquinatem Thomam est interpretatus, postea vero animum ad stylum conuertit. Vir fuit satis, & ob virtutem, & ob eximiam litterarum peritiam, omnibus notus & in pretio habitus. Dux in eo potissimum fulsere virtutes; Paupertas cum summa humilitate coniuncta. Nam cum ad 65. annos peruenisset aetatis, & assiduo studendi labore consumptus esset, nunquam est passus aliquid ultra communem victum, vestitumque sibi dari. In cubiculo praeter imaginem depictam, & libros nihil habuit praeter quolibet fratrum. Breuiarium erat ita vetustate detritum, vt horae minores vix in eo legi possent. Obedientia, & obseruantia in Superiores, promptitudine ad communem conuictum; & consueta munera, nullus eum luto praeriuisset. Nullo die praetermisit interruptis tantisper studijs, librum Thomae de Kempis, de Imitatione Christi delibare. Rogatus in extremo vitae, num quos relinqueret libros absolutos, & de illis quid fieri vellet; quasi nihil ad se attinerent; faciat, inquit de illis Societas pro suo arbitratu. Obijt vir religiosissimus & doctissimus Pater Matriri, non multo postquam ex Lusitania redierat die 12. Octobris anno salutis 1600. aetatis 65. Mors eius omnibus dolori fuit: nimirum lucubrationes eius omnes Regij Auditores Concilij, Fidei Censores, caeterique Consulti iuris plurimi faciebant, dolebantque eius tam doctae venae caput praecidi. Caeterum cum non defuerint, qui Molinam acriore censura perstrinxerint, eius doctrinam suo praedicio damnatam in Ius ad summum Tribunal vocarint, ipsum acris ingenij nouatorem, & nescio quibus alijs nominibus compellarint; operae pretium quis de illo sensus sit doctissimorum ex vno alteroque Scriptore externo omisissis Nostris Leonardo Lessio, Ioanne Macherentino, Andrae Eudemonio Ioanne, Petro Iarrico, Valentino de Herice, Hieronymo Fasolo, Francisco Garzia de Valle, Didaco de Baeza cognoscere: De illo sic ergo Siluester Maurolycus lib. 5. Ocean. Relig. Cuius eruditus, inquit, De Auxilijs partus, positus in fornace examinis Pontificij, & saepius igne probatus, deprehensus est aurum omnibus numeris purgatissimum. Ipse vero Molina in Theologia Morali tanta est auctoritatis, tantaque estimationis in Tribunalibus, & apud Iuristas, vt sine adminiculo, aut copia aliorum Auctorum, adferat lumen veritati, decisionem causis, terminum litigij. Laurentius Beyerlinck in opere Chronograph. ad A.C. 1599. tit. Viri Illustres. Multiplice, ait, rerum scientia praecellens etiam doctissimos suae aetatis, eam Theologiae partem, quae maioribus difficultatum scopulis expositam longo usu didicerat, elegantioris doctrinae lumine penitus illustrauit. Sunt qui exi-

stimant, & typis etiam nuper imprefferunt sententiam illam P. Molinae de Scientia Media, non fuisse approbatam a varijs Viris doctis; etiam de Socierate, & nominatim, nec a Cardinali Bellarmino; nec a Gabriele Vasquez, magnis Nostrae Ordinis nominibus. Sed quod ad Bellarminum attinet, contrarium euidenter constat ex authographo ipsius Cardinalis, quod asseruatur in Tabulario generali Societatis Romae, de opinione Molinae, oblato Clemente VIII. Pont. Max. in quo disertè affirmat Cardinalis, opinionem Molinae De Scientia Media, videri sibi veriore. Sed nec illam a Vasquez fuisse improbatam ostendi posset ex varijs locis eiusdem; praesertim in 1. Parte S. Thomae ad quaest. 14. Verum non est instituti mei haec enucleatius prosequi; praestabunt id copiosè alij. Scripsit Ludouicus Molina, perdoctos

Commentarios in Primam Partem D. Thomae. tom. 2. Concha 1593. tum Lugduni Venetijs, & alibi recusos

De Concordia Gratiae, & Liberi Arbitrii, librum singularem. Antuerpiae 1595. in 4.

Appendicem ad eandem Concordiam.

De Iustitia, & Iure. to. 6. partim Moguntiae typis Lippij, partim Antuerpiae typis Nuttij excusus. In ijs tantum eminet Ludouici ingenium, tanta iuris Ciuilibus comprehensio, & dispositio, vt mirum sit hominem, qui in Theologicis studijs ab adolescentia totam penè aetatem contriuit, tantam consecutum fuisse iuris scientiam, eamque tam exactè tradere potuisse. Reliquit etiam duos alios tomos ad Iurisprudentiam pertinentes, sed quos limare, & absoluerè, morte interceptus, non potuit.

LVDVICVS DE LA PALMA natione Hispanus, patria Toletanus, Societatem amplexus anno salutis 1575. aetatis 16. vota 4. nuncupauit. Vir magno ingenio, & commendabili doctrina, sed tam imbecilli ad Scholasticos pulueres valetudine, vt inchoatum Philosophiae cursum coactus sit abrumpere. Verum praestantissimae prudentiae laude, tam illustri, vt paucos habuerit suae aetatis pares, superiorem forte vix vllum. Certè Petrus Ribadeneira, Vir expertus, & sagax, regendae Societati vniuersae etiam tum prope adolescentem censebat idoneum. Ergo Talabrigae primum Collegium, ac deinceps Domos probationis Villaregiensem, & Madritanam informandis Tironibus, semel iterumque Complutense Collegium, Murcianum, Madritanum, ibidemque Professorum Domum, bis Toletanam Prouinciam administravit ingenti fama. Nempe cum ad altam mentem, qua praeditus erat accessisset Instituti nostri penitissima peritia, ex eaque suos suauissima efficacitate proueheret ad sanctitatem, semper benignus, ac placidus, etiam cum corrigeret exerrantes, facili exorari placarique; & si quid idoneae excusationis afferretur, dissimulare, & parcere, exhortari, ac persuadere, facundus, ac vehemens,

Memens, vitæ compositissimæ exemplo potenter eloquens; facile omnes laudis numeros adimplebat. Plurimos ferendo, fouendo, cunctando seruauit, qui ruebant præcipites; plurimos ad claram virtutem perduxit. Ipse in se plurimo precandi studio splendidissimos Diuinæ lucis radios deriuabat. Vultus illi semper idem, idem animus, nunquam tristis, aut effuse læsus; nunquam ira concitator, non impatientia dictorum, factorumque morosior. Lucebat in omni actione modestia, in sui cultu paupertas; in cura neglectus, in subditorum indigentia tempestiua prouidentia, & liberalitas Religiosa. Erat suis moderatoribus audientissimus, promptus dare consilia, atque accipere à quolibet, omnium horarum, actionum omnium, atque hominum homo; Nullum dedignari ob conditionis iniquitatem, vel ætatis, nullum à se mæstum, inconsolabilem dimittere; nulli fortunam, aut splendorem, ac ne virtutem quidem inuidere, sed gratari. Silentij, atque obscuritatis amantior, neminem inuisere, nulla ducere colloquia, nisi ratio poposcisset. Tanta per ætatem omnem innocentia, vt quam acceperat in Baptismo nunquam prodegerit. Deiparæ Virginis Cultor, atque amator eximius. Demum cum suæ primum, & octogesimum ætatis, sextum, ac sexagesimum Societatis annum ageret, antiquissimus Professorum Toletanæ Prouinciæ, Sacramentis ritè perceptis obdormiuit in Domino Madridij, die 20. Aprilis 1641. Funus à multis magnisque frequenti concursu celebratum est. Edidit Hispanice

Historiam Sacre Passionis Domini ex quatuor Euangelij. Compluti apud Ioannem Orduñam 1624. in 4.

Viam spirituales prout eam docet S. P. Ignatius in suo libro Exercitiorum Par. 1. 1626. in 4.

Praxim & declarationem breuem Fide spiritualis, quem libellum verè aureum latine reddidit Iacobus Dyck noster Antuerpiæ, Viennæ, Monachij editum. Italicè transiit noster Ludouicus Florus. Neapoli 1670. in 8.

Epistolam de Vita, & Morte P. Francisci Porres Societatis Iesu. Reddidit præterea Hispanice

Medicum Religiosum Caroli Scribani. Martini 1635.

Exercitium Mortis.

LVDVICVS PINERVS, seu, vt Antonius Vasconcellus in descrip. Lusit. pag. 485, eum vocat *Pinarius*, natione Lusitanus, patria Talabricensis. Vir fuit vitæ integritate clarus, & Religiosæ seueritatis studiosus. Nostros in Insula S. Michaelis, sex annis gubernauit, & Visitator Insularum aliquot annis fuit. Obijt Sacramentis instructus inter Diuina colloquia Vlyssipone anno salutis 1620. ætatis 60. Religionis susceptæ 44. Professionis quatuor votorum 23. Scripsit Hispanice

Relationem rerum Iaponicarum sub Imperatore Cubesama ab anno 1612. ad 1615. Ma-

triti typis Alphonfi de Balboa anno 1617. in folio.

LVDVICVS DE PONTE natione

Hispanus, patria Pincianus, ab ipsis incunabilis factus atque educatus ad pietatem. Natus est loco nobili, anno salutis 1554. die 10. Nouembris, & Societatem nostram expetiuit annum agens vigesimum, atque admissus est anno 1574. die 2. Decembris, cum iam Philosophicis esset disciplinis instructus, & duos annos in Sae. Theologia studio vtiliter posuisset. Multum ille quidem, ac diu secum luctatus est animo recipiente, cum affectus, & diuturna consuetudo, eum traheret ad Sacrum Ordinem Predicatorum. At ex aduerso tanta motionum internarum efficacitate rursus ad Societatem impellebatur, præsertim cum cerneret fructum admirabilem, quem in mortalium salute procuranda, quotidie illa referret, vt reluctari non posset Deo incitanti. Exhibat in agrum ibique laxatis animo habens, in genitus, & suspiria ne disrumperetur sese profundebat. Vocabat in vota Deum, ne se pateretur ignerum esse suæ voluntatis, in tam anceps fluctuatione, quoniam ab ipsius vnus nutu pendere statuerat. Sex ipsos menses tenuit illa iactatio. Sed quoties ad Orationis quietem se componebat, atque in Diuino conspectu expendebat res suas, semper hæc illi se cogitatio ingerebat, velle Deum, vt Societati Iesu se adiungeret: cui se tum demum penitus addixit cum P. Martini Gutierrez viri clarissimæ sanctitatis conciones audisset, & Francisci Suarij modestiam in Theologica Disputatione, cui præsidebat, exhibitam esset admiratus. Methymnæ Campi, posuit Tirocinium Sanctitatis suæ Ludouicus, vbi tum ardebant omnia eo igne, quem P. Balthasar Aluarez paulò ante accenderat. Ipse in tam insigni Palæstra, adeo se strenuè exercuit, vt tamquam in absolutum perfectionis exemplar, in eum iam tum cæteri intuerentur. Subinde Maiorum iussu profectus est studia litterarum, in quibus longo post se intervallo condiscipulos omnes reliquit propter ardorem animi, promptum ingenium, acrè iudicium. Sacerdotio initiatus anno salutis 1580. Aristotelis cursum (vt vocant) docendo Legionem confecit, & Sacram etiam Theologiam professus est acutè, grauitè, & erudite, æmulatus egregiè in publicis actibus, quam adamauerat in Francisco Suario, moderationem. Sed cum non minus vitæ integritate, ac Religione, quàm ingenio, ac doctrina excelleret, Magistri Nouitiorum, atque Rectoris partes, sæpe subire iussus est, easque peregre iustinuit. Sed tenui, vel potius nulla valetudine, qua semper conflictabatur coactus est abrumpere, & gubernandi, & docendi cursum, & animum ad ea scribenda transferre, quæ longo vsu, assidua meditatione, perpetua sui mortificatione didicit, & non tam ex aliorum libris hausit, quam in se ipse ex-

perus

perus est. Nimirum, vt summa quædam capita virtutum eius delibem. Paupertatis amore vestibus semper vsus est attritis; modica supellectile atque pertenui; cibis communibus, & nisi morbi prohiberet necessitas, intriclinio communi. Virginitatis decus seruauit intemeratum: virgineam in ore totoque habitu corporis modestiam æmulatus. Superiores, etiam quos olim habuerat subditos, aut discipulos, mirificè obseruabat, nihil illis inconsultis aggrediebatur, vel tum cum præerat alijs, habebat adiunctum quempiam cui insui ipsius tractatione auscultaret; Erat in familiari sermone suauissimus; placidus in omnes atque mansuetus, & tam sui despiciens, vt cum ingenio, doctrina, prudentia valeret ad miraculum, infimis tamen quibusque facile concederet; sua submitteret aliorum iudicio, & promptus ex eorum censura castigaret. Ornamenta animi sui omni studio contegebat; crebro se coram alijs in publico cænaculo deerratis accusabat. Inflammatissima caritate ferebatur in Deum, in cuius semper præsentia versabatur. Multam cum Deo familiaritatem contraxerat, quam ipse diuturna oratione fouebat. Erga Ven. Euchatistiam tanto erat affectu, vt integras sæpe noctes coram illa transiret insomnes, humi prouolutus; die frequentissimè salutaret; qua in re fruebatur liquidissima voluptate, nec rarò Diuinis illustrationibus irradiabatur. Tantis affectibus Diuina tractabat, aut verius patiebatur, vt sibi videretur, interdum ob astus vehementiam de vita periclitari. Oranti aliquando, postulantique vires, ac lumen quibus fretus ex Diuino nutu salutem hominum aptè procuraret; Lux diuina, tam copiosè superinfusa est, vt impotens sui surgeret ab oratione, & tamquam luminis vim declinaturus inambulare, ingeminaretque, inter gemitus, & suspiria: Non plus Domine, non plus; non tantum luminis; sufficit, sufficit: videbaturque illi cubiculum viuis ignibus inflammari; seque atque animam suam exardescere; futurumque fuisse, vt vsura vita exueretur, nisi Deus impetum temperasset. Atque ex illo scribere aggressus est, & se proximorum auxilio, spiritu planè Apostolico impendere. Omnibus votis contenderat Missionem ad Indos impetrare, sed quando ea concessa non fuit, plurimos suis adhortationibus eò promouit. Tringinta ipsos annos, ita fuit in salutem hominum intentus, vt nunquam ab ea cura vacaret. Anno 1599. Villagarziæ exorauit, vt afflato-rum peste feruittijs exponeretur, quo in munere versatus est sedulitate permagna. Pollebat eximia vi mentis ad motus animorum, diuersosque spiritus distinguendos, potens verbo, & consilio ad turbatos animos componendos; Arcanas consulentium se cogitationes rimabatur diuinitus, nec sine admiratione ipsorum cognoscebat. Multa docebatur à Deo supra-vulgarem modum. Allocutione sola mole-

stas animarum vexationes multis excussit; Corpus suum omni genere seueritatis, ita confecit. vt totos 36. annos cum morbis, cruciatibusque grauissimis sit conflictatus, ea firmitate animi, ac tolerantia, quæ faceret omnibus admirationem. Certè Medici, sine ambiguitate rebantur eum miraculo viuere; & vivos aiunt non semel Angelos fomentis, vntionibus, asperionibus, vitam illi retinere fugientem. Vigesimo ante obitum anno votum conceperat, nullum se animo deliberato peccatum, quantumvis tenue admissurum: nam nullum vnquam lethale crimen sibi consciuisse in comperto est. Ex eo tempore nihil in ipso notari potuit, quod constaret esse capax reprehensionis. Vnus erat Confessarij labor, idoneam absolutioni materiam in ipso reperire. Multa ad hæc à Deo gratuita dona accepit. Præstitit enim facilitate lacrymarum, gratia sanitarum, spiritu Prophetiæ, prudentia supra humanam eximia. Sæpe toto coruscare corpore visus est; nonnunquam oranti globus clarissimi fulgoris impendere: aliquando media in luce totus radiare; contremiscente conclau, & tignis in laqueari stridentibus. Mortis suæ diem, atque horam illum præsensisse non ex vario coniectura est; nam, & Sacramentis festinato se muniri postulauit, & resolutionis suæ tempus instare diserte asseruit, & cum tribus horis scriptionem quandam vrisset, ea absoluta, tamquam functus officio, quo tenebatur in corpore, Nunc dimittis, inquit, seruum tuum Domine in pace. Demum inter dicendum, In manus tuas Domine commendo spiritum meum, placidissimè expiravit Vallisoleti, die 17. Februarij anno salutis 1624. ætatis 70. ab adita Societate 50. ab emissa professione 4. votorum 31. Mortuo vultus quàm viuo serenior fuit: manus flexibiles, & tractabiles. Visi frequentes Angeli cadauer stipare. Funus magno concursu celebratum est, & venerationis ergò vestes direptæ, capilli præcisi, exequiæ etiam solemnnes institutæ, adiuncta panegyri. Sepultus est eodem modo, quem Societas in sanctorum virorum funeribus consuevit adhibere, & post menses omnino 19. ad diem 18. Septembris anno 1625. corpus digniorem in locum translatum est, tabe quidem iam magna ex parte confectum, sed quod pro miraculo fuit, nullo graueolentiæ vestigio; cerebrum verò in exsiccato iam cranio prorsus fuit illibatum. Multis à morte visus est in claro lumine conspicuus, quibus, vel immensum gloriæ suæ pondus declarabat, vel ea visitatione recreatos aliquo beneficio donabat. Cum alijs quoque atque aliis ornamentis insignis conspectus est, tum verò etiam aliquando cum peculiari Doctoris laureola, ac prærogatiua, propterea quòd inspi-rante Deo, salutarem Ecclesiæ doctrinam in suis lucubrationibus propinasset. Post hæc increbrescente fama sanctitatis, & miraculorum, quæ Deus dignatus est meritis, & inuo-

catione Ven. P. Ludouici, sæpius operari, supplicatum est Sedi Apostolicæ à Rege Catholico, non semel, aut bis, sed pluries, nec non à multis Archiepiscopis, Episcopis, Capitulis Ecclesiarum, & Ciuitatibus Hispaniæ, vt Sancta Sedes illum referat in Album Beatorum, ac deinde Sanctorum, quod progressu temporis confidimus omnino obtinendum. Eius Viram fufe scriptam edidit noster Franciscus Cachupin. Scripsit porro matetna lingua Ludouicus permulta, quæ Melchior Treuini noster latinitate donauit, & alij Linguis alijs, ea sunt:

Meditationes de præcipuis Fidei nostræ Mysterijs Vita, ac Passionis Domini Nostri Iesu Christi, & Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque, & Euangeliorum occurrentium cum Orationis mentalis circa eadem praxi in sex Partibus tributa. Coloniz apud Ioannem Kinchium 1612. in 8.

Dux Spiritualis, in quo agitur de Oratione, Meditatione, & contemplatione. De visitationibus Diuinis, gratissimè extraordinariis

De mortificatione, Heroicis actionibus, siue operibus, quæ illas omnes comitantur Part. II. Ibidem 1613. in 8.

De Christiana hominis perfectione in quolibet eius vitæ genere. Tomis 4. Ibidem 1615, duo priores. 1617. duo posteriores in 4.

Vita P. Barthasaris Abuaræ Societatis Iesu Religiosi. Ibidem 1616. in 8.

Latine post hæc scripsit Ludouicus, atque edidit

Expositionem Moralem, & Mysticam in Canticum Canticorum, quæ continet exhortationes, siue sermones de omnibus Christianæ Religionis Mysterijs, atque virtutibus. Tom. 2. Ibidem 1622. in fol.

Rursum Hispanice edidit Hispali per Andream Grandè 1625. in 8.

Directorium spirituale, ad Confessionem, Communionem, & Sacrificium Missæ obeunda, seu de recto Sacramentorum usu.

Reliquit etiam descriptam à se vsque ad suum obitum

Vitam lectissimam, & admirandam Virginis D. Mariæ de Escobar, cuius vitæ partem reliquam ab anno 1624. quo Ludouicus obiit vsque ad annum 1633. quo ad diem 9. Iunii decedit ipsa D. Marina, pertexuit P. Michael Orenna, qui Ludouico in gubernanda eius conscientia successit. Tandem typis impressa est hæc vita. Matrili per Franciscum Nietum 1665. in folio.

LVDOVICVS RIBAS natione Hispanus, patria Valentinus, adolescens annorum 15. ad Societatem accessit anno salutis 1591. & in ea vota quatuor solemniter concepit. Philosophiam Cæsaraugustæ primum, deinde eandem, & Theologiam, cuius facultatis Doctor fuit, Valentiz plures annos, maximo plausu explicuit; vbi, & Censor S. Inquisitionis, & Rector Collegij, & Domus Professæ

Præpositus, demum Prouinciæ Aragoniæ Præpositus Prouincialis fuit. His in muneribus mira eius mansuetudo & efficacia, simul copulata, enituit. Quamuis enim innata lenitate esset placidus, tamen vbi res poscebat, non deerat illi fortitudo, & constantia ad executionem; silentij imprimis amator, secessus cultor, regulis, maiorumque voluntati fuit semper obsequentissimus, sed quod magis eius obseruatores in admirationem rapuit, fuit vniformis illius viuendi tenor. Habebat siquidem omnibus, ac singulis rebus agendis assignatas horas, quem ordinem, nisi graui de causa, nec multum, nec parum inuertebat. Sacrum facturum, longa se ad id præparabat oratione, & peractum simili concludebat. Agendo cum subdito, dum superior esset, de tentationum victoria, vt ipsum animaret ad certandum viriliter, Noui, inquit, Religiosum virum, qui adhuc iuuenis tentatione carnis fatigatus, cum ninxisset, se nudum in niuem proiecit, voluitque se in ea tam diu, donec omnis concupiscentiæ ardor penitus extingueretur. Quo factò, ita omnes libidinis motus compressit, vt per multos deinde annos nulla carnis rebellio ei molestiam intulerit. Hoc tacito nomine de se narraffe ipsum, subditus varijs ex argumentis persuasum habuit; sed qua fuit insigni humilitate, semet celasse. Tandem plenus dierum, ac bonorum operum sancta morte supremum exhalauit spiritum, Valentiz, die 3. Ianuarij 1647. Edidit

Summæ Theologiæ Tom. I. qui continet Apparatum, & septem Tractatus de Deo. Lugduni per Petrum Prost. 1647. in fol. Paratum reliquit etiam 11. Tomum

De Altissimo S. Triadis Myserio.

* LVDOVICVS RICCIUS natione Italus patria Romanus natus anno sæculi fluentis sexto, Societati sese aggregauit 23. & vtorum 4. Sacramento se obstrinxit. Post traditas quinquennio amæniores litteras, Philosophiam triennio, Theologiam de moribus nouennio professus est. Rexit Collegia Tiferi, & Senis, vbi etiam corporis vinculis solutus est die 5. Nouembris anno Domini 1661. Edidit Italicè

Tractatum de Remedijs pro Conscientijs scrupulosis. Romæ per Ignatium de Lazzaris 1657. in 12.

LVDOVICVS RICHEOMVS natione Gallus, patria Digniensis, genere nobilis, vir doctus, religiosus, disertus, prudens, & vt quidam eum merito vocat, Gallicanus Cicero, de quo vulgò iactabatur prouerbium, rectè scribendi coriphæus, Richeomus: Societatem Parisijs amplexus est anno 1565. ætatis suæ 21. In ea primum Diuionense Collegium Rector administravit, Prouinciæ Lugdunensem bis, semel Aquitanicam cum laude gubernauit; & primus pro Franciæ Prouincijs apud Præpositum generalem Assistentis creatus est anno 1608. à Congregatione 6. Generali ipso

die

die S. Thomæ Aquinati sacro, atque eo munere præclare septennio functus est. Summo semper apud Proceres in honore fuit, imprimisque apud Henricum IV. Galliæ, & Nauaræ Regem Christianissimum, qui tanti liberos illius faciebat, vt eos inter grauiores etiam Regni curas, assidue ac studiose lectitarit, quodque fidem omnem fere superat, ex ijs nonnullos memoriæ commendarit. Apologeticam quippe expostulationem, quam sibi dicatam, & ad se transmissam ab Auctore, per sex ipsas horas in conclaui secreto semotis arbitris attente legit, relegitque non semel, fere totam ad verbum memoriter didicit, vnde postea validissima promebat argumenta ad repellendas extemplò calumnias, quibus Societatis hostes nostrum in Galliam reditum impedire conabantur. Ipse eloquentiam libri ipsi testatur, eamque ne hostes quidem & calumniatores ipsi non mirari non possunt. Virtutes quibus eximie ornatus fuit vna fere humilitate ita obruit, vt vix obseruari potuerint tenuia quædam vestigia. Ea persuasit illi, vt Confessionum libris IV. S. Augustini imitatione, conscriberet, quibus ea quæ in se vitiosa credebat palam fecit. Eius studio iam octogenarius fere, & pedibus captus, deferri se curabat ad locum patinis tergendis destinatum, & tremantibus digitis vile ministerium lætus exercebat. Excellentissimæ virtutis eius præmium hoc tulit, vt caput illi radijs circumfusum sit visum, Deo, quam ipse sibi faciebat, obscuritatem illustrante. Erga Deum & res Diuinas incenso semper animo fuit, nulla illi præterquam de Deo dulcis cogitatio, nullus sermo gratus. Omnibus in rebus nutui Diuino, eodem semper animo & vultu se conformabat: eam ipse dicebat veram esse pietatem. Instituti Societatis quam amans esset, fidem faciunt tum Apologiæ quibus à calumnijs aduersariorum, tam strenue eam vindicauit, vt eis responsum regerere ausus sit vnquam nemo; tum dulces repentinaque lacrymæ, in quas vel in publicis concionibus, vel in priuatis colloquijs domesticisque cohortationibus totus diffuebat; incidente vel minima Societatis mentione. Obijt Burdigalæ die 15. Septembris anno salutis 1625. octogenario maior, sexagenarius in Societate, quadragenarius vtorum 4. professus. Funus decorauit incredibilis hominum omnis generis concursus, & præsertim supremæ Curie Burdigalensis Senatores vniuersi, qui cum obforensis iustitiam in suburbanis villis agerent, audita eius morte ad Urbem festini conuolauerunt, vt eius exequias præsentis suæ luce cohonestarent. Scripsit materna lingua

Peregrinum Lauretanum, & De Peregrinationis bono. Latinum fecit Ioannes Hacstein Carthusianus

Defensionem Peregrinationis aduersus interpretem Epistolæ Gregorij Nissenii cum Tractatu De sacris Reliquijs

De ratione migrandi ad meliorem vitam

De Miraculis, Sanctis, atque Imaginibus B. Virginem iuxta Crucem stantem. Figuras Eucharistiæ, ad Reginam Galliæ, & ad Delphinum Catechismum Regium Victoriam veritatis. Contra Plessaum Epistolas ad Henricum IV. Galliæ Regem Apologias aliquot pro Societate Iesu aduersus calumnias Hæreticorum, quarum vna ab Andrea Valladerio latine reddita est; altera Francisci Montani nomine inscripta exijt, quam Iacobus Gretserus latine interpretatus est; tertia Renati à Fonte nomen præfert, quarta Ludouici de Beaumont contra Seruinum Aduocatum Regium.

Idolatriam Hugonicam lib. 8. Proderunt autem Lutetiæ apud Sebastianum Cramoisy 1628. Opera ipsius pleraque Tomis duobus, quæ antea fuerant excusa in vno. Sunt hæc Eristica tali ordine:

Discursus de Miraculis, de Sanctis, de Imaginibus

De Missa lib. 4. Victoria Catholica. Idolatria Hugonica. Pantheon Hugonicum.

Reprehensio Ministrorum. Discursus de Peregrinationibus.

De Reliquijs. De Diuitijs; Immortalitas animæ.

Tabula votiuæ. Catechismus regius. In Tomo secundo sunt hæc Ascetica

Valedictio animæ deuotæ. Tabula sacra Peregrinus Lauretanus. Pictura spiritualis. Iudicium vniuersale. Virgo ad pedem

Crucis.

Suspiria, & consilia animæ Christianæ. Academia honoris.

Bellum spirituale aduersus tres hominis Aduersarios.

Superfunt quæ Tomum tertium conflare possint

Apologia pro Societate iam supra recensita. Examen Anticotoni, & Parallela contra

Petrum de la Mattaliere Aduocatum Parisiensem Burdigalæ apud Ioan. Marcan 1613. in 8.

Plantus iustificationis pro Iesuitis contra Seruinum sub nomine Ludouici de Beaumontir 1615. in 4.

Consolatio missæ Regine in morte Henrici IV. Regis Galliæ altera editione Lugdunensi 1611. recensita

Horum autem pleraque in Latinum, & in alias linguas translata sunt. His addendum

Epistolarum volumen eximium, in quo genere excelluit. Denique liber sub nomine Felicis à Gratia

Vulpis Pasquini venatio, seu Refutatio Catechismi Iesuitarum à Stephano Paschasio facti. Villafrancæ apud Hubertum Palletarium 1602. in 8.

LVDOVICVS ROGERIVS natione Italus, patria Aretinus, vir magni ingenij, qui cum ante initam Societatem, iurisprudentiæ non

non exiguam primæ ætatis partem impendisset, in eam ingressus anno Domini 1578. ætatis suæ 21. ita profecit in alijs studijs, vt Romæ Philosophiam docendo, laudem tulerit. Septennium deinceps partim Euangelicè concionando, partim Theologiam Neapoli profitendo transiegit; vnde in Poloniam missus anno 1599. Posnaniæ Controversias fidei explicuit, & se murum pro Ecclesia Dei aduersus eius hostes obiecit. Verum haud diu superstes fuit, nam Pultouiam profectus, simul vt studia ibi instauraret, simul vt pulmonum vitio auræ mutatione succurreret, vivere desinit exeunte anno 1602. magno apud omnes sui relicto desiderio, præsertim cum mortis felicitate non minorem admirationem, & vtilitatem, quam vitæ integritate, omnibus attulisset. Et cum animo præsentem, & sensibus integris vsque ad vltimum spiritum vigeret, ita se in Societatem gratum, in S.P.N. Ignatium pium, inque alios Societatis nostræ viros memorem vocibus ardentissimis declarauit, vt solus omnia verba religionis, ac pietatis occupasse videretur. Mortem certè adeo non timere videbatur, vt etiam vehementer expeteret, diceretque: O Mors quando venies? quam citò veniam, & apparebo? Nimirum virtute multa se contra formidinem mortis instruxerat; temporis dum viueret parcus, commodorum suorum omnino negligens, promouendæ Catholicæ Religionis inter Hæreticos studiosissimus. Quæ causâ, magna virium, & animi contentione aggressus defensionem Roberti Cardinalis Bellarmini ei tandem operi cum iam primum Tomum absoluisset immortuus est, in ipsa Natalis Domini nocte anno ætatis 45. Scripserat

Apologeticum pro Roberti Cardinalis Bellarmini Libris, De Translatione Imperij ad Germanos lib. 3. aduersus Matheum Dresserum Hereticum. Verum cum hic tali confutatione indignus ab omnibus iudicaretur, opus non edidit. Inde factus insolentior Dresserum suam Declamationem recudit addita Notatione; Sed os illi triduana lucubratione obstruxit Gaspar Hasp, P. Rogerij Auditor, compendio erratorum eius ex Apologetico sui Magistrî defumpto, editoque Posnaniæ 1600. in 8.

Edidit autem Rogerius sub nomine Rhetorum Posnaniensium

Defensionem pro libris de Purgatorio Card. Bellarmini, & Ministrum delirantem, seu Colloquium Rhetorum Posnaniensium de Purgatorio. Posnaniæ typis Ioannis Volrabi 1602. in 8.

Sub eius vero nomine, prodijt (ni fallor) posterius

Defensio Aduersus Matheum Dresserum Hereticum pro operibus Roberti Cardinalis Bellarmini.

* **LVDVICVS DE SCHILDERE** natione Belga, patria Brugensis, natus anno sæculi præterlabentis sexto Societatem iniiit 1624. & votis 4. se adstrinxit. Post quinquen-

nium Humanioribus litteris docendis impensum, Philosophiam tradidit sexennio, Theologiam moralem biennio, Scholasticam annis vndecim, & totidem eorumdem studiorum Præfecturam gessit. Virum laudauerunt omnes quotquot nouere, virtutem hi, doctrinam illi, alii vtramque admirati; Theologi, expeditam, in rebus Theologicis scientiam; Prudentes Iuris in explanandis legibus solertiam; omnes sublime ingenium cum profunda animi demissione coniunctum. Ab hac mentis demissione fluxere virtutes reliquæ, animi nitor, vitæ integritas, regularum obseruantia, amor in Deum, caritas in proximos, in sacro Tribunali assiduitas, in ægris inuisendis sollicitudo, in catechesi pueris tradenda zelus, in alijs ad pietatem excitandis industria singularis. Paupertatis amans, nihil in vestitu, cubiculo, alijsue humanæ vitæ subsidijs splendidum, aut superfluum admittebat. Quidquid a virtutum studio temporis ei supererat, totum in acquirenda scientia collocabat. Demum maturus celo, in patrio solo Brugis denatus est die 17. Iunii 1607. Edidit

De principijs formandæ conscientie Tractatus sex.

Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1664. in 8.

Synopsim Theologicam de Sacramentis Ecclesie. Louanii 1648. in fol.

LVDVICVS DE TERO natione Hispanus, patria Cazorlanus, diocesis Toletanæ Societati se adiunxit anno salutis 1603. ætatis 15. & professionem votorum 4. edidit. Moderatus est prudenter, & religiosè Collegium Mareense, Domum probationis Hispalensem, Collegium ibidem, & Granatæ, & Vice Præpositi Prouincialis, totam Prouinciam Bæticam. Desiit inter mortales viuere Granatæ die 18. Decembris 1648. Edidit Hispanicè

Epistolam de Morte, & virtutibus P. Ioannis de Pineda Societatis Iesu 1637. in 4.

Scripsit etiam rogatu Eminentissimi Cardinalis de Sandoual opus eruditum

De Veritate miraculorum, & Reliquiarum SS. Vngoanensium

LVDVICVS DE TERVEL natione Hispanus, patria Granatensis ingressus in Societatem 1604. natus annos 14. Ad lucra animarum nauigauit in Americam, ad Prouinciam Peruanam nondum sacris ordinibus initiatus. In ea emisit professionem votorum 4. & vsque ad decrepitam ætatem Operarium egit inconfusibilem Indorum, atque Hispanorum. Rexit Collegium Cercadense, in quo octogenario maior adhuc (quoad scimus) degit, edidit

Grammaticam lingue Tabalose cuius est vsus in Peruuio, & paratum pridem habebat, si nondum vulgauerit, opus grande, & multæ cruditionis

De Indorum Idololatria
LVDVICVS DE VALDIVIA natione-

tionem Hispanus, patria Granatensis, Societatem die altera Aprilis, anno salutis 1581. ætatis 20. complexus, post nauatam Philosophiæ, & Theologiæ operam missus est in Peruanam Prouinciam ad Indos Occidentis, Vbi Magistrum Nouitorum egit triennio, postea Theologiam quadriennio professus est. Anno 1593. ipse cum P. Balthasare Piña, & sex alijs Socijs primam coloniam in Regnum Chilense deduxit, nauigatione à tempestatibus, & annonæ defectu prorsus laboriosa. Excensione facta, omnibus prima cura fuit parare linguam condiscere Indigenis iuuandis. Ludouicus Confessiones cæpit audire, 13. quàm eius rudimenta aggressus est die 28. etiam habere concionem; mox, & eorum idioma quos Huarpas vocant comprehendit, & subindertium Puelciensium, quæ Allentiensis, & Milcaiacensis appellatione distinguuntur. Quo experimento suo, aliorumque non paucorum, in eam sententiam venit, vt crederet singulari dono Societatem nostram à Deo auctam esse, quo Gentilium ætatis Nostræ idioma facillime complectatur. Vota 4. emisit in Chile, & præfuit Nostris digressio Pinna, duoque Collegia S. Iacobi, & Conceptionis exstruxit. Eodem renauigare iussus est anno 1605. postulatu eius Prouinciæ Gubernatoris, & Peruuji Proregis; nec minus sædas quàm prius procellas expertus est, sed animarum salute omnia sunt illi leuiora. Bellum quoque Hispanis atrox, & diuturnum cum his populis Indorum fortissimis, ancipite sæpe fortuna ducebatur, Barbaros adeundo summaque verborum, & animi lenitate cum ipsis agendo composuit, cuius concordie stabiliendæ causa cum in Hispaniâ rediisset, Catholici Regis voluntate, annuente etiam Claudio Aquauiuæ Præposito nostro Generali, Regij Visitatoris admissio munere, repudiato, qui offerebatur Episcopatu, rursus in Chilen nauigauit. Auctoritate Regia vniuersam Prouinciam inspexit, supra decem Indorum millia iniqua seruitute exempt. Bellum quod offensiuum appellabant, & Indis Hispanicisque perniciem, paucorum qui illud fouebant emouimento, afferebat, sustulit; defensiuum constituit. Tandem rebus ex sententia confectis, repetita anno 1621. Hispania, Pinciam secessit, & in Collegio Valisoleitano studia nostrorum moderatus est sexennio, vt omnes in sui admirationem conuerterit. Exinde in Domo Professa eiusdem Urbis in salutem animarum senex indefessus ad mortem vsque incubuit, adeo fugiens honorum, dignitatum, & omnis splendoris Aulici, vt quamuis rogatus à Rege Regiisque administris, vt indici in Curia Senatoris dignitatem admitteret, vel certè ab arcanis consilijs eidem Senatui ad res Indicas moderandas esset, vtrumque demississimè deprecatus fuerit. Ad extremum octogenario maior, & actis in Societate totis 63. annis, occupatus Carrho, &

certior periculi factus, gratulabundè similis nuntium accepit, Sacramenta poposcit, & inter pias lacrymas, atque inflammatisimas cum Christo, & Deipara allocutiones, spiritum Deo reddidit Vallisoleti in Collegio S. Ignatij die 5. Nouembris 1642. Eius vitam fuse conscripsit noster Nierembergius tom. 1. de Viris illustribus. Fuit enim maximis naturæ, & gratiæ ornamentis præditus, & inter primos Religiosos heroes, qui Indias peragrarunt meritò recensendus. Multa reliquit posteritati, ad prælum scriptorum monumenta. Edidit vero

Artem, seu Grammaticam, Vocabularium, Doctrinam Christianam, Confessionarium breue lingua Chilensi. Limæ apud Franciscum Cantum 1606. in 8.

Mysteriorum Fidei tomum 1. eadem lingua.
Grammaticas, Lexica, Catechismos, & Methodos confitendi, linguis Allentiensis, & Milcaiacensis, quarum vsus in aliquot Prouincijs Regni Chilensis est. Ibidem 1607. in 8.

Scripsit præterea, sed non edidit typis.
De Casibus reseruat in communi, tom. 1.
De Casibus reseruat in Societate tom. 1.
De Viris illustribus Societatis Iesu tom. 1. Hispanicè.

Historiam Prouinciæ Castellane Societatis Iesu tom. 1. Hispanicè.

LVDVICVS VVAPY natione Lotharingus, patria Virdunensis natus anno salutis 1586. annum ætatis agens 16. Societati nostræ addixit, & vota 4. nuncupauit. Humaniores litteras quadriennio, Philosophiam triennio, nouennio Moralem Theologiam docuit, biennio præfuit Collegio conuictorum Mussipontano, & dum nostrorum Collegium ibidem administraret, euocatus à Deo est ad laborum præmia die 6. Nouembris 1638 Scripsit Gallicè suppresso nomine

Hilaria Mussipontana ob relatos in Sancto Canonem SS. Ignatium, & Franciscum Xauerium, quæ Leonardus Perinus noster edidit Latine Mussiponti apud Sebastianum Cramoisy 1623. in 4.

De Indulgentijs, siue de ratione lucrandi Indulgentias. Ibidem 1626. in 8. Transtulit vero Gallicè

Veram Philosophiam Hominis Christiani. Ibidem in 8.

Antony Gaudier Tractatum de amore Iesu. Ibidem

LVISIVS TVRRIANVS siue TORRES natione Hispanus, patria Complutensis, Societati adscriptus est, Compluti anno reparatæ salutis 1582. die 27. Martij annum agens ætatis 20. & primus inter omnes certamine Philosophico laureandos, ex more eius Vniuersitatis designatus. Professus est apud nos Philosophiam, Theologiam moralem, & Scholasticam 40. circiter annos. Primam Collegij nostri Complutensis Cathedram rexit ad 30. annos, magno omnium plausu, S. In-

5. Inquisitionis supremæ Qualificator fuit, & inter ætatis suæ viros tota Hispania doctissimos, habitus haudquaquam postremus. Obiit Matri die 13. Februarij anno 1635. ab emissa 4. votorum professione 36. Edidit

Disputationem in Secundam Secundæ D. Thomæ De Fide, Spe, Caritate, & Prudentia. tom. 1. Lugduni per Horatium Cardon 1617. in fol.

De Iustitia tom. 1. Lugduni per Iacobum Cardon & Petrum Cauellat 1621. in fol.

Tractatum de Gratia in 16. Opuscula distinctum, Lugduni per Ludouicum Proft 1623. in 4.

Diversorum Opusculorum Theologiæ tom. 1. Ibidem 1625. in 4.

Ex ijs Opusculis 9. pertinent ad Primam partem S. Thomæ; 3. ad Primam Secundæ; 2. ad Tertiam Partem Postremo accedit quæstio

An liceat Religiosis Cathedram ad docendum ambire?

De Trinitate, & Angelis.

De Penitentia, Censuris, & Irregularitate tom. 1.

Selectarum Disputationum partes duas in quibus continetur

Censura Theologica per Dubiorum Centurias distributa. Lugduni per Iacobum Cardon 1634. in fol.

Summam Theologicam moralem Par. II. quorum prior est

De Virtutibus, & Vitijs. Posterior de *Sacramentis, & Censuris.* Ibidem eodem anno 1634. in fol.

De Eucharistia.

In Secundam Secundæ D. Thomæ tom. 3. & 4.

MADRIDIENSE COLLEGIVM in Hispania, Prouinciæ Toleranæ ad an. nem Mançanares, tenuibus auspicijs inchoatum anno salutis 1560. beneficentia lectissimæ feminæ Eleonoræ Mascarenæ, quam pro suo singulari in Societatem studio, S. P. N. Ignatius Matrem Societatis solebat appellare. Postea aperta scholæ anno 1572. quamuis non sine graui certamine, repugnantibus initio Præsidentibus Ciuitatis, Ludimagistrorum ad id temporis inductis opera, & multis instituto Societatis aspersis calumnijs. Verum causa delata ad Consilium Regium, accurateque discussis omnibus, constitit de integritate Societatis, atque ita institutæ tum classes quatuor Latini sermionis, quibus deinde quinta Oratoriæ Artis accessit magno luuentutis in Regia illa Ciuitate, & capite Monarchiæ, bono. His deinde accessit Fundatrix magnificentissi-

ma, Maria Austriaca Imperatrix Augustissima, glor. mem: Caroli V. Imperatoris filia, Maximiliani II. Imperatoris coniux, duorum Imperatorum, & septem Archiducum mater, quæ experta vberitatem fructuum, quos per Germaniam Societas tum late produxerat, defungens vita Madriti anno 1603. Madritanum Collegium suum ex asse scripsit Hæredem, eamque ob causam Imperiale Collegium exinde est nuncupatum. Nec his contenta, summa pietas, & magnificentia Philippi IV. Regis Catholici, vt hæc Vrbs sua Regia esset quoque veluti emporium scientiarum omnium, studium Generale seu Athenæum in hoc Collegio erexit anno 1629. institutis in eo vltra quinque litterarum humaniorum Classes iam fundatas, septendecim variarum scientiarum Cathedris, & aduocatis ex diuersis Europæ Regnis doctissimis quibusque, & lectissimis de Societate magistris, qui eas in hoc Collegio explicarent. Aluit Collegium ex eo tempore, numeratque modo ordinariè supra centum subditos, & multos suppeditauit Ecclesiæ Dei viros, sanctitate & omnis generis doctrina conspicuos. Edidit Collegium suo nomine

Iusta funebria Augustissimæ Mariæ Austriacæ, Sorori Philippi II. Regis Catholici, Coniugi Maximiliani II. Imperatoris, Fundatrici suæ ab eodem Collegio instituta. Madriti 1603. in 4.

Publicam letitiam Madritanam, sive de collocazione Reliquiarum in Sacello B. Virginis Annuntiate.

MAGINVS PAGESIVS natione Hispanus, patria Bisbalensis in Catalaunia ingressus in Societatem anno Domini 1607. ætatis 16. vota 4. professus est, & in ea docuit Philosophiam triennio, Theologiam annis 22. magno plausu, eiusdem facultatis Doctor. Orationi valde addictus, vnam horam antequam alij è somno excitarentur quotidie illi dabat: à gubernatione alienus, euicit deprecationibus ne magistratum in Societatem oblatum admittere cogeretur. Sub venialis noxæ pœna obligauerat se, in omnibus se electurum, quod è maiori Dei gloria iudicaret esse, idque non in substantia tantum (vt loquuntur Scholastici) sed etiam in modo agendi. B. Virginis cultui apprime deditus, profestus eius dies, & sabbatinos transfigebat inedia. In supremo morbo, & morte præclara virtutum reliquit exempla, & ad omnium præmia migravit ex hac vita Barcinone die 30. Ianuarij 1659. Elucubrauerat iussu maiorum, sed morte præuentus typis non impressit

Cursum vniuersæ Philosophiæ.

MARCELLINVS BOMPAR natione Gallus, patria Ebredunensis in Delphinatu, Societatem ingressus est anno salutis 1585. ætatis 29. in qua Coadiutoris spiritualis gradum obtinuit; enitære plurimæ, in eo maximæque virtutes, Obedientia singularis, exactissima.

Re-

Religiôsæ disciplinæ obseruantia, vitæ asperitas, zelus animarum. Cum humanioribus litteris, tum Latinæ imprimis linguæ facultate, perpolitus fuit. Decessit morbo ex pestilentium militum ægrotantium, quibus inseruiebat haliu, contracto Anicij, die 5. Februarij anno salutis 1623. ætatis suæ 67. Religionis 38. Vertit ex Gallico Latinè

Ludouici Richeomi Demonstrationem Idolatriæ Hugonosticæ

Eiusdem Tractatus tres aduersus Caluini Sectatores

MARCELLVS AVGVSTINI natione Italus, patria Fanensis, admissus in Societatem anno Domini 1587. ætatis suæ 21. Vota Spirituum Coadiutorum emisit. Docuit in ea humaniores litteras, & Theologiam Moralem, & Conciones aliquamdiu habuit. Octogenarius, quieuit in Domino Setiæ, die 16. Februarij 1646. Edidit Italicè

Theatrum Continentiæ. Maceratæ apud Petrum Saluionium 1623. in 8.

MARCELLVS FRANCISCVS MASTRILLVS natione Italus, patria Nolanus, nobili loco natus anno 1603. Societatem Neapoli penè puer ingressus est, die 25. Martij anni 1618. in qua studiorum curriculo confecto cum inaudito prorsus prodigio à S. Francisco Xauerio, qui se spectabilem obtulit specie peregrinantis, fuisset ab imminente interitu vindicatus, die 3. Ianuarij 1634. iussuque se voto eundi in Indiam obligare, & gratiam, postulare fundendi pro Christo sanguinis, paulò post in Hispaniam, Lusitaniam, Indiam, magna totius Europæ expectatione quid tandem illo fieret, nauigauit. In eo cursu mirum dictu est, quàm habuerit aduersum, humani generis hostem; quot artibus eum tentarit India prohibere. Sed habuit fauentem Xauerium, cuius patrocinio nauigationem eam præter omnium opinionem, eo ipso anno 1635. confecit. Ipse verò vectores, ita ad omnem pietatem exercuit, vt vna vox omnium fuerit, nullam vnquam è Lusitania nauim in Indias vela fecisse, quæ tanta fuerit deuotione, quæ tanta Sacramentorum frequentia vsa. Goam inuestus est, die 8. Decembris eiusdem anni, & decimo post die, Meliapore marmor famosum, quod ad S. Thomæ Apostoli Festiuitatem rubescere quotannis solitum ab Hollandorum in Indias aduentu defrerat, tantum sanguinei sudoris, ab imo ad summum (quod fausti omnis semper habitum est) totas 24. horas stillauit, vt multa lintea eo resperfa sint. Abijt Goa 19. Aprilis anni 1639. & Malacam Iulio mense præteruectus, insequentibus Hollandis, coactus est à cursu quem Macaum direxerat, Manilam Vrbeem Philippinarum principem diuertere in Quams, die 31. Iulij ingressus est. Ibi dimissis Socijs, rogatu Prætoris, iussu Prouincialis substitit, vt paratam in Mindanaos, hostes Christiano nomini infestissimos, classem comitaretur. Fuit ea expeditio mirè felix, &

supra vota quam nemo omnium dubitauit auspicijs P. Marcelli potissimum stetit. Adeo ille multa suis adhortationibus, orationibus, vaticinationibus etiam, & prodigijs moliebat. Hic ille pilam ab hostibus maiore tormento euibratam innoxius pectore excepit, veste dumtaxat leuiter perstrieta. Hic auditus est hostis infernus per lucos, cum se Pater acriter pro successu pugna diuerberaret, furens clamare: Ad quid venisti Marcelle? Quid quæris? Quis, malum, te huc aduexit? Ego te vita expellam, & sic ponam rebus modum. Redijt Manilam triumphabunda Classis spolijs opimis, die 24. Maij, quarto post mensè quàm soluerat, & continuo P. Marcellus ad Iaponicum iter animum conuertit. Sæuiebat, vt cum maxime Imperator Iaponiæ Xogonus in Catholicos, & diligentissimis excubijs omnem præconibus Euangelij prohibebat accessum. Vetuerat etiam Hispaniæ Rex, ne Iaponum Catholicorum calamitates auerget, procul inde religiosos omnes arceri. Ceterum Gubernatori prope diuinitus iniecta mens est, vt vellet ipse, qui prohibebat alios, Patri Marcello expedire hoc iter. Ergo clam omnibus componit Funeam, Iaponicum nauigium exiguum, eamque mox dissolutam, imponit grandiori nauim, quam se simulat in Insulam Formosam destinare. Addit nauem Iaponici littoris peritum, quem mortuum, cuius erat reus condonata, alijsque pollicitationibus ad fidam operam adigit, atque insuper decem Iapones Christianos, qui comitarentur. Tum palam habitu nauigioque Sinico dimissum velut nauigaturum Macaum, noctu concubia transfert in paratam nauim dimittitque in Iaponiam 10. Iulij eius anni 1637. Vix autem, die 19. Septembris ad Saxumnum littus applicuit, gradumque fecit in Regnum Fiungense, cum agnitus in portu Cucco, corruptis pecunia nonnullis fugæ quidem locum inuenit, atque in densum se vepretum abdidit, verum Socij à littoralibus deprehensi excubijs, & pro Christiani habiti, Nangafachium ducti sunt, quæstionique subiecti, secum venisse P. Marcellum aperuerunt. Submissi, hoc indicio vestigatores, Patrem, monstrante, qui è loco, vbi delitescerat, excitatus est, fumo, deprehenderunt alta occupatum, contemplatione, tantò que spiritus ardore succensum, vt oris maiestate perterriti, non auderent in eum manus injicere; donec ipse decussatis ante pectus brachijs, placidissimo vultu iuberet. Ipsi tamen nescio quid humano maius reueriti, modestissimè comprehenderunt: quo tempore tanto impetu terra mouit, vt omnes perterrefecerit. Die 5. Octobris Gubernatoribus Nangafachij oblatum est, admirabili fulgore supra caput eius diffuso. Interrogatus dixit, Neapolitanum se esse, venisse è Lusitania Goam, Malaca in Philippinas, inde in Iaponiam, vt Imperatori, si superstes esset, salutem adferret, & Christi Fidem; ad

D d d

id

id se missum à S. Francisco Xauerio illo, qui primus è Societate in Iaponiam delatus, Francisco Bengensium Regi fuerat saluti interpres, qui tamen vitam præfente defunctus dudum esset, sempiternam tamen ducit in Cælo, seque Neapoli prope mortuum vitam reddiderat. Pilulas se quibusdam è pulueribus confectas attulisse (erat è Lipsanis S. Xauerij) præsentissimæ virtutis aduersus Imperatoris morbum; effigiem quoque Sancti sui, quæ si quopiam Idolorum in fano collocetur, mira prodigia sit patratura. Laudarunt illi quidem viri virtutem; sed ne Imperatoris deessent imperijs, iusserunt illum subijci confectis tormentis. Suspendus primum est diuaticis crucibus, capite deorsum in vas aquæ narium tenus depresso; funis contortus in gyros mole corporis celeri circumactione retextus, atroci cruciatu respirandi fere abstulit facultatem. Postea scalis manualibus, ita est adalligatus, vt capite summo in gradu supinato penderet: tum aquæ cyathos plus quadringentis nullo dato intervallo illi in faciem infuderunt, vt spiritum ægerrimè duceret; acque ex hoc cruciatu semimortuus euasit. Cæterum hæc biduum animo infracto sustinuit. Reductus in custodia socios Fidem eiurasse cognouit, quod illum omni tormento vehementius affecit. Grauitur eos increpuit, hortatusque ad eam rursus, vel sanguine afferendam est. Post paucos dies ad supplicij locum eductus, omnibus exutus vestibus candente ferro cepit ad verendam vstulari. Quam ille immodestiam non ferens; Ego quidem, inquit, omnia membra panis pro meo. Conditore addixi, sed vos oportebat ab indecora ista, & quam ne in belluas quidem, vel Barbari exercent, in humanitate abstinere. Coercuit iusta expostulatio furor, & aquæ tormentis illum iterum admouerunt, quibus ita exemptus est, vt vix animam retineret. Simulatque sibi redditus est, sententiam mortis excepit, vt in scrobem scilicet cingulo tenus, depresso, exers lucis, & auræ, pedibus tandem penderet, dum animam efflaret. Lætus excepit sententiam, cæterum aseruit se non in scrobe pendentem, sed capite plexum moriturum. Die 14. Octobris productus est publice iumento insidens, funibus catenisque vinctus, os ferreo lupato denticulato ne fidem prædicaret, adstrictus, dexterum caput abrasus, laeuum minio pictus, probro inter Iapones grauisimo. Pone ferebatur sententia capitis inscripta vexillo, his verbis: Hoc supplicium decreuit magnus Xogun Imperator Iaponiæ per suos Gubernatores Fida Sacagibarim, Ebaba Gaburo, Sacmon, in hominem istum, propterea, quod venit ad prædicandam in his Iaponiæ Regnis legem exteram, aduersus legem Xacæ, Amidæ, & aliorum Fotoques: vt huius exemplo sibi caueant alij. Demum funibus ad pectus vsque arte circumligatus, vt diutius vitam extraheret, actis gratijs Gubernatoribus, quod

se fuissent comitati, in fossam genuum tenus suspenditur. Post vnus alteriusque diei suspendium interrogatus num quid expeteret? Nihil inquit, nisi vt meo me in paradiso hic relinquatis. Pependit immotus in quartum vsque diem, nec illi sanguis in caput, vt fit, vel in collum defluxit; quo veluti prodigio Gubernatores attoniti; depositum iubent gladio ferri, ne postero superstes, Sacrum Pagodi, nescio cui, diem violaret. Ipse nixus genibus cum Patrem suum S. Franciscum Xauerium, tanquam præsentem bis inclamasset acinacem collo excepit. Sed fuit ictus tam hebes, vt præter leuem stricturam, nil noxæ attulerit. Ingeminat carnifex altero acinace, sed ille ante ictum manu eiapsus est; nec prius animum resumpsit percussor, quam eum Pater iussit Gubernatorum obtemperare mandato: tum verò caput illi valido ictu demersit: & rursus Terra contremuit, vt principio fecerat. Incidit hic eius triumphus in diem 17. Octobris anni 1637. Cadauer carnifex gladijs concisum flammis redegit in cineres, & cum omni Sacro instrumento discripto præter pilulas, & S. Xauerij imaginem, quas Imperatori seruabant, proiecit in profluentem. Hic exitus fuit inuicti pugilis; quem fama inusitata vocationis, & opinione virtutis orbis vterque suspexit. Certe priusquam Europa excederet, quaqua transibat capillos, & quidquid visu tractarat, vulgo in reliquias seruabant. Ipsi hospites cubicula, lectos, sellas quibus erat visus, ad venerationem adhibebant. Imo, & Catholicus Hispaniarum Rex cum insolitis eum titulis coram appellasset, factus est se occulto quodam fulgore sanctitatis inductum, vt notabili eum reuerentia prosequeretur. Scripsit

Narrationem miraculi in se à S. Francisco Xauerio Indiarum Apostolo patrati, quod auctoritate Francisci Cardinalis Boncompagni Archiepiscopi Neapolitani legitime probatum est. Prodiit Italicè & Latine Neapoli 1634. Hispanicè Matrili 1634. & Viennæ Austriæ 1635. Gallicè Luxemburgi 1635. in 8.

Iter suum ac 32. Sociorum in Indiam S. P. Francisci Xauerij patrocinio feliciter peractum, ad Catholicam Hispaniarum Reginam transmissum. Prodiit Latine Antuerpiæ typis Ioannis Meursij 1638. in 8.

Historiam expeditionis ab Hispanis in Regem Mindanai susceptæ anno 1637. Ea impressa est Hispanicè Hispali in folio.

MARCELLVS LAVRVS natione Italus, patria Catacensis in Calabria, coopertus in Societatem anno Domini 1620. ætatis suæ 16. vota 4. professus est. Græcis & litteris Latinis apprimè excultus, Concionatoris munus multis annis cum laude sustinuit. Mortalitatibus vinculis solutus est in patrio solo Catacij die 12. Ianuarij 1651. Edidit

Concionem de Epistola B. Mariæ Virginis ad Messanenses, habitam Messana, vbi & typis im-

impressa est Petri Breæ 1642.

Concionum Quadragesimalium volumen 1. posthumum. Venetijs apud Babam 1644. in 4.

MARCVS ANTONIVS CAPICIVS natione Italus, patria Neapolitanus, nobili loco natus, ad Societatem anno 1586. ætatis 17. accessit, & votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. In ea se diu concionando & gubernando exercuit. Collegij Bariensis tertium Rector fuit, aliàs etiam Beneuentani, Barolitani, Stabienfis. Oblatum Nicoterensem Episcopatum repudiavit, & septuagenario maior migravit ad Dominum. Neapoli die 18. Nouemb. 1640. Edidit Italicè

Orationem dictam Bari in Exequijs Serenissimæ Margarete Austriacæ Reginæ Hispaniarum. Bari per Antonium Pace 1617. in 4. Item

Discursus de Excellentijs B. Virginis Mariæ Neapoli apud Secundinum Ronchaglioneum 1630. in 4.

* MARCVS ANTONIVS DE FOIX natione Gallus, gente Vasco, diocesis Conferanensis, natus anno sæculi fluentis 27. Societati se addixit 1643. & solemniter vota 4. sacramento se adstrinxit. Rhetoricam & ameniores disciplinas sexennio docuit, Philosophiam triennio; Theologiam biennio. Nunc à decennio Ecclesiasten agit. Edidit Gallicè

Responsionem ad postremas tricas Iansenistarum, renuentium subscribere Formulario. Tolosæ 1664. in 4.

Epistolam ad Auctorem Apologia pro Monialibus Portus Regij. Ibidem 1666. in 4.

* MARCVS ANTONIVS MAMBELVS natione Italus, patria Foroliuensis, Societatem amplexus anno salutis 1606. ætatis suæ 24. Spiritualium Coadiutorum albo in ea adscriptus est. Varijs muneribus religiosè perfunctus è custodia corporis eductus à Deo est Ferrariæ die 24. Octobris anno Domini 1644. Edidit Italicè sub nomine Cinonij Academici Filergitæ

Observationes circa linguam Italicam. Ferrariæ typis Iosephi Gireni 1644. in 12.

MARCVS ANTONIVS OLIVA natione Italus, patria Brixienfis Societati aggregatus anno salutis 1575. ætatis 23. Coadiutoris Spiritualis in ea gradum obtinuit. Vir ad omne obsequium caritatis lingua & manu promptus, varijs Officijs Ministri, Procuratoris, & Confessarij perquam religiosè functus est. Rex Collegium Buxetanum & prope Buxetum obiit 22. Octobris 1629. Scripsit Italicè & opera D. Iosephi Segala, suo nomine tacito edidit

Modum recitandi Coronam B. Virginis. Brixia 1610.

Apposito suo nomine vulganit *Compendium perfectionis Christianæ. Senis apud Matthæum Florinum 1612. in 16.*

MARCVS ANTONIVS PALVMBVS

DE ASCANIO natione Italus, patria Neapolitanus, nobili familia natus, adolescens 15. annos natus ad Societatem accessit anno 1588. & in ea tantum profecit, vt Rhetoricam triennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Scholasticam nouennio, Moralem quinquennio, in Archiepiscopatu Neapolitano explicauerit, & Sanctæ Inquisitionis pro Archiepiscopo Consultorem egerit, emissa pridem professione quatuor votorum. Septuagenario maior ictus apoplexia decessit Neapoli postridie Calendas Aprilis 1644. Edidit

In primam partem D. Thomæ Tomos II. Priori hic titulus est.

De Deo Trino, & Vno Commentarius Litteræ, & Doctrinæ, quæ in littera continetur Scholasticum examen. Posteriori vero hic alter est titulus

Doctrina & examen difficiliorum, quæ apud Theologos in controuersiam veniunt ad Questiones S. Thomæ in 1. Partem De Deo Trino & Vno Neapoli apud Aegidium Longum 1631. in folio recufum apud eundem 1645. in folio.

MARCVS DE BONNIERES natione Belgæ, patria Atrebas ex Baronibus d'Auxi natus anno 1595. Societati nomen dedit 1612. & vota 4. professus est. Munus illi præcipuum fuit è suggestu ad populum verba facere: Dicit vix potest quantum dicendo valeret ad permouendos hominum animos, quam multos ad meliorem frugem reuocauit, præsertim cum suo ipse exemplo præluceret, & vim orationi adderet. Domi in obeundis abiectissimis quibusque ministerijs frequens, foris in squallidis pauperum tuguriolis assiduus, quorum egestatem corrogata vndique stipe, velut ex officio subleuandam susceperat. E viuus excessit Insulis anno 1631. die 15. Decembris.

Edidit *Aduocatum Animarum Purgatorij. Insulis.*

MARCVS GARZONIVS natione Italus, patria Venetus, clarissima familia Senatoria natus, Societati se adiunxit anno Domini 1591. ætatis 20. & vota 4. in ea nuncupauit. Post traditas Humaniores litteras, Philosophiæ docuit triennio, Theologiam septennio. Parmæ bis Rector, Genuæ Præpositus, bis in Prouincia Veneta, seu Parmensi Præpositus Prouincialis; in eo Magistratu, vita Parmæ functus est die 2. Octobris anno salutis 1630. Scripsit Italicè

Epistolam ad Reuerendiss. P. Mutium Vitelleschum Præpositum Generalem Societatis Iesu, De Dedicacione Sacelli S. Ignatii Fundatoris Societatis Iesu facta in Ecclesia Metropolitana Bononiensi ab Eminentiss. D. Ludouico Cardinali Ludouiso, cui adiunxit Sacrum Panegyricum, quem de S. Ignatio idem Cardinalis tunc habuit. Edita sunt Bononiæ per Hæredes Victorij Bonacci 1629. in 4. Et rursus Latine redita. Romæ per Hæredem Bartholomæi Zanetti 1630. in 8.

MARCVS GEORGIUS natione Lusitanus, patria Conimbricensis, in eiusdem Civitatis Collegio Societatem nostram complexus est die 16. Martij anno salutis 1548. cum iam egregiam Iuri Canonico operam nauasset, atque inter cæteros eius Academicæ Scholasticos, ingenij, scientiæque opinione excelleret. Postea Doctoris Theologi gradum in Academia Eborensi adeptus, S. Theologiam in eadem Academia professus est. In Collegio vero S. Antonij Vlyssiponensi Quaestiones de moribus sapienter primus explicuit, innumeris penè Sacerdotibus. Vi dicendi, verboque Dei è suggestu enarrando eminuit. Romam missus est, ut apud S. Franciscum Borgiam Præpositum Generalem, Procuratoris munus obiret, atque inde reuertens, piè admodum Eboræ excessit è vita, mensè Decembri anno Domini 1571. Professionis 4. votorum 7. Atque hic vir tantus qua erat caritate, atque humilitate exiguum libellum, sed peregrinum, Lusitanicè scripsit

De Doctrina Christiana ad puerorum, rudiumque institutionem. Vlyssipone apud Franciscum Corream 1661. in 16. Recusum cum iconibus mysteriorum nostræ Fidei. Augustæ Vindelicorum 1616. in 8. & in varias linguas Orientales translatum.

MARCVS GILBERTVS DE VARENNES natione Gallus, patria Borbonensis, Dioceseos Augustodunensis, natus anno 1591. Societati se adscripsit 1610. & votorum quatuor professionem edidit. Sexennium docuit aeterniores litteras; Ecclesiasten aliquot annis egit; Rexit Collegium Venetense, & Residentiam Pontifarem; pietatem cum eruditione sic coniunxit, ut omnibus gratus fuerit. Inter cæteras eius virtutes eminuit linguæ cura, hanc enim sic temperabat, ut neminem verbo offenderit. Demigravit ex hac vita ad meliorem (ut speramus) Rhedonis die 19. Maij 1660. Scripsit materna lingua

Regem Armorum, seu Artem formandi insignia, seu Tesseræ Gentilitias Nobilium familiarum. Parisijs apud Petrum Bellaine 1635. in folio.

MARCVS GONZALES natione Hispanus, patria Villanouensis, Dioceseos Abundensis, Societatem ingressus est anno salutis 1605. ætatis 18. admotusque Lucronij instituendis ad prima litterarum, & pietatis elementa pueris, Vir omni virtute, sed humilitate imprimis, Paupertate, & obedientia insignis, in gradu Coadiutoris temporalis totam vitam exegit. Artem formandi characteres omnis omnino generis, admirabili excellentia calluit, de qua certas conceperat regulas, quibus tota ea peritia contineretur, ut doctrina & methodo tradi posset, eas ipse dum nitidissime descripsit in æs curat incidi, iamque non pauca laminæ essent excusæ ad metam laborum peruenit transcriptus æternitati. Lucronij die 3. Iulij anno salutis 1628. Reliquit

Artem formandi characteres, seu scribendi ad regulas reuocatam nitidissima forma in æs incisam.

* MARCVS LIMA natione Græcus, patria Retimensis in Insula Creta, admissus Romæ in Societatem anno sæculi volentis 25. ætatis 21. votorum 4. nuncupatione se obligavit. Theologiam Moralem docuit sexennio, & multis annis pro natione Græca Pœnitentiarius in Æde Lauretana fuit. Mortalitem exiit Recineti die 8. Aprilis 1664. Edidit lingua Græca vulgari

Breuem narrationem translationis Sacre Domus Lauretane in Picenum, seu Compendium Historie Lauretane. Romæ typis Mascardi anno 1648. in 12.

* MARCVS LOPEZ natione Hispanus, patria Madritensis susceptus in Societatem anno sæculi 1600. ætatis 20. Humaniores in ea Litteras insigni exemplo annis 20. docuit. Operarius postea & Minister in Domo Professæ Matritensi, reliquo ferè vite tempore, atque in gradu spiritualis Coadiutoris. Ibidem vitam mortalem cum immortalis commutavit die 11. Ianuarij 1653. Illum Bibliothecæ Hispanæ inseruit D. Nicolaus Antonius, quia ex Latino verut Hispanicè

Relationem de Incarceratione, & Martyrio P. Ioannis Ogilbxi Scoti quam ipse sua manu scripsit in carcere Civitatis Glasconie, octo diebus antequam subiret mortem, & à Concaptiuis continuatam in 8.

MARCVS PAVLVVS LEO natione Italus, patria Romanus, in Societatem Iuris utriusque Doctor ingressus anno salutis 1629. ætatis 41. vota 3. solemnia in ea professus est. Multis annis Procuratorem egit Prouinciæ Romanæ, Vir indole modesta, prudens, & pius. Desijt inter mortales viuere in Collegio Romano die 11. Octobris 1657. Ante ingressum in Societatem multos annos transegerat in negotijs spectantibus ad Sacram Pœnitentiariam Romanam, & postea edidit

Praxim ad Litteras Maioris Pœnitentiariæ. Romæ typis Ludouici Grignani 1644. in 4. Item

De auctoritate, & vsu Pallij Pontificij. Romæ typis iisdem 1649. in 4.

MARCVS VANDEN TYMPEL natione Belga, patria Louanienfis, nobili familia natus die octaua Februarii anno salutis 1575. Societati se adiunxit 1595. & votorum 4. professionem emisit. Strenuum se in Societate operarium exhibuit; Concionatus enim est plus annis 30. Præfuit nostris in Missione Hollandica annis 12. in Castrensi 1. Obiit Louanii die 17. Maii anno 1636. Vertit Flandrice

Alphonfi Rodriguez De Exercitio Perfectionis Partem II.

Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbaert 1628. Imperfectas moriens reliquit

Conciones de B. Virgine Maria, de Festis, & San-

& Sanctis Societatis Iesu.

* MARIANVS CELI natione Siculus, patria Messanenfis, natus anno sæculi proxime elapsi 95. Societati se aggregavit labentis 12. & solemne votorum 4. sacramentum dixit. Docuit Humaniores litteras, Philosophiam, & Theologiam Moralem, & annis 13. Sacram Scripturam interpretatus est: superstes etiam nunc in Collegio Mamertino. Edidit lingua vernacula

Instructionem practicam pro adiuvandis cõdemnatis ad mortem. Perusiæ apud Petrum Saluionium 1648. in 8.

MARIVS BETTINVS natione Italus, patria Bononiensis, Vir multiplici clarus doctrina, Societatem amplexus anno salutis 1595. ætatis 17. votis 4. se illigavit. Ethicam, & Mathematicam in Academia Parmensi decennio professus; Philosophiam quoque ibidem docuit, & nisi afflicta valetudo impediisset, multo plura maioraque præstitisset. Naturæ demum cessit Bononiæ die 7. Nouembriis 1657. edidit varia, quorum syllabus est

Rubenus Hilario-Tragedia Pastoralis. Parmæ apud Antheum Viothum 1614. in 4. Adeo placuit hoc opus nouitate sua, ut paucis annis sæpius datum publicè fuerit in præcipuis Italiæ Urbibus, in varias linguas translatum, Commentarijs ab erudito viro Dionisio Ronsfero illustratum. Prodiit castigatus Bononiæ, & Lugduni.

Clodoueus, seu Ludouicus, Tragicum Syluludium, totum constans formis metrorum nouis, ac stylo florido. Ibidem 1622. recusum deinde sæpius in Galliis, versum Italicè, & Gallicè

Lycæum è moralibus Politicis, & Poëticis, Venetijs apud Euangelistam Deuchinum 1626. in 4. Prior operis pars soluta oratione, per scripta statim, ac prodiit versa est in Gallicum sermonem. Pars posterior complectitur

Vrbanitates Poëticas, in quibus varia sunt specimina Lyricæ Poeseos Floridæ, ac venustæ ad bonos mores reformatæ. Sacrarum Heroicum Epistolæ, Pastoralia, Piscatoria, Venatoria, Sacri affectus, Choreæ, Cantica, &c. Prodiit hæc pars seorsim ab altera sub titulo

Eutrapeliarum, seu Vrbanitatum Poëticarum Lib. 4. Venetijs 1626. Prodiit præterea excerptum ex ipsius Lycæo

Florilegium variorum Poëmatum, & Dramatum Pastoralium Lib. 4. Lugduni apud Franciscum de la Bottiere 1633. in 12. Editione 9.

Apiaria Philosophiæ, Mathematicæ tomis 2. quibus accessit in fine

Euclides explicatus. Opus refertum nouis inuentis in omni genere Mathematicarum, scientiarum. Bononiæ typis Ioannis Baptistæ Ferronij 1642. & 1645. in folio

Aerarium Philosophiæ Mathematicæ in tres tomos distributum. Bononiæ typis iisdem 1648. in 4.

Alia complura præ manibus habebat. Sed mors excussit

* MARIVS CLEMENS BARATTA natione Italus, patria Taurinensis claritatem generis morum innocentia supergressus annum agens atatis duodeuigesimum, Deo se in Societate deuouit anno salutis 1611. & votis 4. se adstrinxit. Politiores litteras diu docuit, Philosophiam sexennio. Præfuit Collegijs Nicienfi, & Taurinensi, & in probatione tertia nostros instruxit. Multis annis à Sacris Confessionibus fuit Serenissimo Principi Mauricio à Sabaudia vsque ad illius obitum, etiam cum Cardinalis Romæ effet. Demum plenus dierum, ac bonorum operum ad vitam transijt mortis expertem Taurini, die 24. Februarij 1669. Edidit Italicè tacito suo nomine

Vitas Fratrum Coadiutorum temporalium Societatis Iesu. Taurini apud Ioannem Iacobum Rustis 1664. in 4

Compendium vite P. Bernardi Colnagi. Taurini apud Sinibaldum 1663.

MARIVS PACIUS natione Melitenfis, adolescens annorum 15. admissus in Societatem anno salutis 1593. vota quatuor in ea nuncupauit. Vir fuit literaturæ multiplicis; Philosophiam Panormi, Theologiam multos annos docuit in Collegio Mamertino, vbi etiam Academicæ litterariæ Præfectum egit. Rexit Collegia Mineense, Caltageronense, Drepanitanum, & Catanense, vbique nostris ob candorem animi, morumque festiuam pietatem gratissimus. Apud Episcopum Catanensem Theologi partes egregiè expleuit. Demum diuturno confectus morbo excessit ex hac vita Panormi, die 8. Martij 1643. Edidit Italicè, nomine suo Præfationi inserto

Antiquitates Caltageronis Vrbs Sicula. Neapoli apud Secundinum Roncaliolum 1631. in 4

MARTINVS ANTONIVS DELRIO natione Belga, patria Antuerpiensis, sed quod nomen indicat, Hispana origine, genere nobili Cleydaliæ, & Artzelaræ Toparcha natus. Ipso pueritiæ exordio, vegetum, acre eius emicuit ingenium, ad literas aptum, atque incitatum, cui cum accessisset contumax studium, eo breui euasit doctrinæ, ut annos 19. natus, plus minus mille, & centum auctorum sententias acri iudicio expensas, congefserit in vnis aduersarijs ad Senecam: quem ideo Iustus Lipsius æui nostri miraculum appellans, negabat se scire, an sint, non paucorum scriptorum, quos ille diligenter euolutos proferebat. Græcæ, Latinæque adiunxit linguas Hebraicam, & Chaldaicam: cum disertus etiam effet Flandricè, Hispanicè, Italicè, Gallicè, ac Germanicè. Poetarum, Oratorum, Historicorum quidquid toto Belgio erat, excusserat. In Philosophia, Parisijs audiuit Ioannem Maldonatum: Duaci dedit operam Iurisprudentiæ; quam Louanij profectus, primam ibi Lauream 1570. decerpfit

ætatis fuz circiter 20. fuprema paucis poft annis Salmanticæ per acres concertationes expreffa. Poft hæc in Belgium redux, in fupremum Brabanticæ Senatuum cooptatus eft: fed probitate, & doctrina fuffragantibus alijs euectus, Palatinis militibusque ius dicere; mox etiam Brabanticæ pro Cancellario effe, Regiumque Fifcum curare iuffus eft. Ceterum haud diu placuit Martino, caduca, & crebris obnoxia periculis feftari; quare impetrata in Hispaniam, nefeio cuius rei preteftu, profectio, Pincicæ in noftam Societatem fe dedit anno falutis 1580. fuo 29. & quò maiores fpec abruperat, eò grandiora iccit ab ipfo ftatim Tirocinio, religiofa humilitatis, abiectionisque, atque omnis virtutis fundamenta. Exacto biennio Philofophiam naturalem iuffus accuratior studio repeteret, vir tot clarus magiftratibus geflis, tanta fcientiarum varietate ad miraculum confpicuus, poft doctiffimos libros in lucem editos, poft adeptam in Iure Lauream, poft fcriptos Legum Commentarios, triennium non erubuit cum pueris, atque adolefcentibus publico ludu verfari, in quo magiftrum habuit Ludouicum de Ponte fanctitate, & libris editis poftea clariffimum. Regreffus ex Hispania in Belgium partim Louanij, partim Mogunticæ, Sacrarum litterarum ftudio, & Theologiæ fe confecrauit. Anno 1589. Duaci Philofophiam fuma ingenij laude docuit. Nec diu poft Leodium euocatus. Moralem ibi Theologiam explicuit, quo tempore iuftum Lipfium V. C. ad partes noftas, id eft Ecclefiæ, & Dei defendendas adduxit. Lapfo quadriennio conreffit Louanium, Sacras ibi litteras expositurus. Inde poft annum fæcularem 1600. quatuor iam votis folemnibus obftrictus, Græcium abiit in Syriam, vbi Theologiæ Lauream eft insignitus, & triennio Diuinis exponendis fcripturis impenfo, Salmanticam ad eandem tractationem conreffit. Ceterum ex Hispania denuo reuocatus in Belgium, cum terra marique iactatus Louanium æger, & calculi cruciatibus attritus attigiffet, poft die nuncium mortis imminentis latus accepit. Eam effe diem, dicens, cui fe tanto tempore paraffet: Sic vixiffe, vt mori non timeret. Sacramentis inftitutus, fed intentus cælo, Deo plenus, fui fecurus, mortisque ex æquo nec cupiens, nec metuens inter Sociorum manus placidiffimè expirauit, die 19. Octobris anno falutis 1608. ætatis 58. Ereptus eft rebus humanis cum ingenti bonorum luftu; fuit enim vir animi candore fupmo, vt quod ab eo dicebatur fincerum, confirmatumque omnès arbitrarentur. Nullus fuit eo vnquam magis integrè virtuti amicus, & honeftati, vbi cumque demum ea effe, in quocumque effe, In ipfis hoftibus quidquid non illaudatum effe, ingenue amplectebatur, & efferebat. Non opinionibus vulgi rapiebatur; in omnibus rationem fequebatur ducem, cætera fufque deque

habebat. Si reprehenderes non obloquebatur non excufabat; Si laudares iuxta habebat. Ex hoftibus etiam fructum capiebat: ex venenis parabat antidotum. Caftimonicæ cuftos ab ipfa prima adolefcentia egregius, & acerrimus, ofor otii fuit. Veritatis, & Religionis vindex strenuus, voce, ac ftulo armatus, & velut in procinctu femper ad Dei honorem, atque Ecclefiæ maiestatem vindicandam. Viderunt non pauci in familiari congressu, conuictuque, quoties homini, alioqui comi, & humano, aliqua Hæreticorum commemoratio, vel leuiffima recordatio incidebat, toties ardere vultum, æftuare animum, nihil aliud anhelare, quàm eos ad meliorem mentem redacere; quod vbi desperaret, tum ftylum fringere, ad cotem asperare; Patrum auctoritatibus, & Theologorum rationibus iugulum petere, non hominum, fed errorum. Ardentiſſimum fuum in Deiparam amorem, quem cum lacte nutricis hauit, fcriptis libris luculenter expreffit. Magno pietatis fenfu dixit ad Sodales Parthenios Leodij, fed docte, polite, è nucleate. Qua in re adeo fimul fubmiſſe & non arroganter fe habuit, vt quafi elementarius fenex, folicite, & obnixè Collegij Moderatorem confuleret, quid præcipue dicendum, aut quomodo dicendum effe, quamdiu, quàm concitate, aut remiſſe, exilius an elatius. Nimirum prima laus eius femper fuit, humillima obedientia, & obediſſima humilitas. Vitam eius Hermannus Langeueltius edidit. Antuerpiæ typis Plantiniani Moreti, quam hoc epitaphio clauſit

*Subſiſte; tangis terminum: hic mors imperat.
Hoc Delronis indicat tumulus tibi.*

Marmor videre poſtulas? cælos vide.

*Hoc Marmor illi eſt: orbis eſt buſtum: libri
Fauilla: fama publica eſt inſcriptio.*

*Lege, Hoſpes; & quod exprimas tibi elige.
Breui eſt eundem: Nam hoſpes eſt. Quæras vñ.*

Elogia ipſius quæ exſtant apud ſcriptores operoſum foret recensere. Opera eius pro omni encomio ſunt. Eorum hic ecce Catalogus:

In C. Solini Polyhiſtorem, Nota. Antuerpiæ typis Plantini 1571 in 8. inſerta ſunt ſcholia breuia in Titi Liuij Epitomen.

In Claudianum Poetam, Nota. Ibidem 1572. in 16. ſapienter recuſæ.

In Senecæ Tragedias, Aduerſaria. Ibidem 1574. quæ poſtea maturior Martinus recenſita, & altero tomo acuta, hac præſcriptione recudit.

Syntagma Tragediæ Latine in tres partes diſtinctum. Antuerpiæ typis Plantiniani 1593. & 1594. in 4.

Miſcellanea in totum Ius Ciuile. Pariſijs typis Sonnij 1580. in 4.

Repetitio in L. Tranſigere C. de Tranſact: &c.

Commentarius multiplex in L. Contractus, de Reg. Iuris.

Et

Et hæc quidem edidit ante aditam Societatem, habebatque alia in Iure aſſecta, & prælo parata, vt in Miſcellaneis ipſe præfatur, fed cum ſanctiore habitu ſanctius ſtudium aſſumpſit, muſis tantum non omnino valere iuſſis. Quæ autem in Societate ſcripſit, aut vulgauit ſunt ſequentia

Florida Mariana, ſive de Laudibus Sanctiſſimæ Virginis Deiparæ, Panegyrici XIII. Antuerpiæ typis Plantiniani 1598.

Opus Marianum, ſeu de Laudibus, & virtutibus Mariæ Virginis Deiparæ in 4. Partes diuiſum.

Speculum Marianum.

Speculum caritatis, & patientiæ Ieſu, & Mariæ.

Polemica Mariana.

Florida Mariana, recuſa; Lugduni apud Horatium Cardon 1607. in 8.

Diſquiſitionum Magicarum, Lib. 6. in Tomos 3. diſtincti, ſapienter locupletati, & ſapienter editi, Louanij, Lugduni, Mogunticæ, Leodij, & alibi. Poſterioribus editionibus acceſſit. Epiftola Apologetica contra cuiuſdam ſugillationem.

In Canticum Canticorum Salomonis, Commentarius litteralis, & Catena Myſtica. Ingolſtadij typis Adami Sartorij 1604. in fol. Pariſijs, & alibi

S. Orientij Epifcopi Illiberitani Commonitorium emendatum, & Notulis illuſtratum. Antuerpiæ apud Ioachimum Trognæſium 1600. in 12. Extat etiam in Bibliotheca Patrum Tomo 5. Part. 3.

S. Althelmi Aenigmata, cum Notis. Extant Tomo 8. Bibliothecæ

De difficiliſſimis, & vtiliſſimis Sacra Scriptura locis, Tomo 3.

Vindicia Areopagitica, aduerſus Iosephum Scaligerum. Antuerpiæ 1608. in 8.

Commentarius Litteralis in Threnos Ieremiæ. Lugduni per Horatium Cardon 1608. in 4.

Pharus Sacra ſapientiæ, ſeu Commentarij, & Gloſſæ litterales in Genefim; magni operis, quod in totam Scripturam moliebatur. Pars 1. Ibidem eodem anno in 4.

Adagalia Sacra Veteris, & Noui Teſtamenti, Pars 2. Ibidem 1611. & 1613. in 4. Sed deſunt, quæ titulus promittit, Noui teſtamenti Adagalia, Auctore pius è viuus ſublato, quàm ea daret, cui hæc etiam, quæ exſtant poſthuma ſunt

Prodiit ſub nomine Liberij Sangæ, editus à Delrio

Peniculus foriarum Elenchi Scaligeriani. Antuerpiæ, ſeu, vt ibi adſcribitur Merelloburgi Matthiacorum, apud Matthianos 1609. in 12. Et ſub nomine Anagrammatico, Rolandi Miritei Onatini

Commentarius rerum in Belgio geſtarum à Comite Fontano Petro Henriquez, addito tractatu de Tumultibus Belgicis. Madriti 1610. Hi-

ſpanicè Colonia 1611. Latine in 4.

MARTINVS BECANVS natione Belgæ, patria Brabantus, ex Hiluarenbeca Campiniæ municipio oriundus, ad Societatem vicennis acceſſit anno Domini 1583. & vororum quatuor profeſſionem emiſit. Vir fuit magno ingenio, & ad omnem litteraturam nato, in Philoſophia, & Theologia clarus: illam quadriennium, hanc totos annos 22. Herbipoli, Mogunticæ, Viennæ Auſtriæ, rara cum admiratione, & conſtanti Auditorum applauſu Doctus, & Magiſter eximius explanauit è Cathedra. Celeberrimam eius famam reddidit facilis quædam in interpretando D. Thoma Aquinate, Fideique controverſijs omnibus enodandis perſpicuitas, breuitas, & plena doctrinæ fanæ ſoliditas, quam humaniſſima religioſæ modetiæ comitas exornabat, vt Matthias Imperator, Martinum, tamquam abſolutiſſimum Theologum ad Viennensem Academiam illuſtrandam euocarit. Denum Ferdinando II. Cæſari Auguſto factus à Confeſſionibus, triennio, quo munus ſuſtinuit, incredibile dictu eſt, quàm carus Palatinæ Nobilitati fuerit, eo maxime nomine, quod in tanta opportunitate agendi nequaquam pateretur ſe ad Politica negotia, atque ab ſuo inſtituto aliena tractanda pertrahi. Interim ſumma Domestiæ diſciplinæ obſeruantia, ſumma ſui deſpicientia, inſigni morum ſimplicitate cum ſpirituſali prudentia temperata, omnibus erat exemplo, vt vel ſolo ſuo conſpectu cæteros componeret ad modeſtiam, & ſincerum animi candorem. Omnibus erat in amoribus, ob inſignem facilitatem ſuauitatemque, ſolitus ipſos etiam Hæreticos honore præuenire, vt tali eos officio demereretur. Cum externis haud quaquam longos ſermones ducebat, vt ſui congreſſus deſiderium potius illis quam faſtidium relinqueret. Ipſe ſibi, vel cum Imperatoris confeſſionibus præſſet, aquam è puteo haurire, ipſe ſibi in omnibus famulari, tandem acutiſſimis colicæ doloribus paucis diebus conſectus obiit Viennæ 9. Cal. Februarii anno falutis 1624. ætatis 63. Religionis 41. cum magno Cæſaris, Noſtrorum, imo, & totius Reip. Chriſtianæ luſtu, cui operam Hæreticis Caluiniſtis præſertim conſutandis, & reſellendis, inſignem nauauit, vt ex merito Caluino-Maſtyx, & Caluiniſtarum Malleus ſit à non nemine nuncupatus. Edidit Becanus Opuscula plurima, quæ varijs locis, ac temporibus ſeorſim edita, tandem comprehenſa tomis duobus prodierunt, Mogunticæ apud Antonium Stroheckerum 1630. 1631. in folio aucta Lucubrationibus aliquot poſthumis. Complectitur autem Tomus I.

Opuscula Polemica, ſeu de Controverſijs Fidei contra Hæreticos, quæ ſuperfluum eſt ſingillatim recensere. Acceſſit

Tractatus de Iure, & Iuſtitia, antea non impreſſus. Prodiit præterea his duobus Tomis minime comprehenſa

Analogia Veteris, & Novi Testamenti.
Moguntia typis Ioannis Albini 1620. in 8.
Item

De statu Animarum post hanc vitam.
De Censuris Ecclesiasticis.

De resurrectione, &c.

Compendium Manualis (eius quod habetur inter opera Polemica Tom. II.) *Controuersiarum huius temporis De Fide, ac Religione, Vltimus Becani partus, in varijs Germaniæ, ac Belgii Prouincijs insigni animarum lucro diuersis formis excusus.*

MARTINVS BRESSERVS natione Belga, patria Boxtellanus Societatem vicennis iniit Romæ anno 1605. ætatis 18. & vota 4. professus est. Theologiam Scholasticam nouennio docuit: Rexit Collegia Contraci, Louanij, Antuerpiæ, Brugis, vbique eximia commendatione prudentiæ, charitatis, & scientiæ. Ad Superos (vt speramus) abiit dum Brugis Rector esset die 14. Nouembris 1635. Editi sunt posthumi illius

De Conscientia Libri 6. Antuerpiæ apud Viduam Ioannis Cnobbari 1638. in 4.

MARTINVS CRISTOPHORVS natione Gallus, patria Turonensis admissus in Societatem anno salutis 1585. ætatis 17. votorum 4. professionem edidit. Humaniores Philosophicasque disciplinas professus, Concionandi munus in Gallobelgica totos 10. annos maximo fructu sustinuit; seueritate lenitati permixta peccatorum animos, & de suggestu percellerat, & priuato in congressu Deo magis adstringebat. Auidè sitiit hæreticorum reductionem, quam per Missiones impigrè quoad potuit procurauit, nihil veritus insidias quas sibi inaudierat parari, ratus maximum pro Christo mori lucrum. Morti propinquus enixè rogauit valetudinarij ministrum, vt quædo iam de vitæ spe esset conclamatum, vnum hoc pietatis officium sibi ne negaret, vt se scilicet flagris exciperet, quo mox purgator Christo iudici sisteretur. Ea vixit opinione, vt vir Ecclesiasticus sermone, & auctoritate pollens non dubitaret ad populum verba faciens, Virum verè Apostolicum, & fortem Fidei Orthodoxæ columnam, vocare. Obijt Cameraci anno 1615. ætatis 49. Religionis 25. Scripsit atque edidit

Libellum de Controuersijs.

Consultationem de Fide, ac Religione cæphessenda Leonardi Lessij. Vertit Gallicè. Duaci 1610.

Vitam Sancti Francisci Xauerij etiam vertit Gallicè ex latino Tursellini Duaci 1608.

* MARTINVS CLAIRE patria San Valericius Diocesis Ambianensis natus anno sæculi decurrentis 12. Societatem amplexus est 1629. & votorum quatuor professionem edidit. Docuit litteras politiores. Conciones sacras per quinquennium habuit. Rexit Collegia Niuernense, & nunc in Collegio Parisiensi ministerijs societatis nauat operam. Edidit

tacito suo nomine, sed subscriptis litteris eius initialibus Epistolæ Dedicatoriæ:

Hymnos Ecclesiasticos nouo cultu adornatos.

Parisijs typis Sebastiani Cramoisy 1673. in 4.
* MARTINVS COENVELT natione Belga, patria Traiectensis ad Mosam natus anno salutis 1573. Societati se adiunxit 1591. & vota tria solemniter professus est. Societatem patrimonij sui non exigui instituit hæredem; ob quod tria pro illo sacrificia per totum ordinem sunt indicta. Humaniora docuit nouennio; tum Concionatorein, & operarium per reliquum vitæ, indefessum egit. Præcipua illi cura fuit, infirmos inuisere in Nosocomijs, vinctos in carceribus; milites in propugnaculis, quos pia quadam importunitate vrgebat ad ante actæ vitæ peccata in Sacramento pœnitentiæ exponenda, quibus & patientissimas aures præbebat vir deuexæ ætatis, etiam sæuiente hyeme toto tempore matutino. Laureti quoque Pœnitentiarij munere functus est annis aliquot, vbi tenerum hausit in Deiparam affectum, quem in alios quoque data occasione studiosè effudit. Eiusdem Virginis beneficio singulare donum Virginitatis obtinuit, quam ad extremum vsque spiritum illibatam seruasse, illi cui arcana conscientia reuelabat candide asseueravit. Tandem in vltimam senectutem dehexa iam ætate, ad innocentis vitæ brauium euolauit, Antuerpiæ, die 29. Aprilis 1658. Pro sua singulari erga Deiparam pietate, elucubrauit spissum opus de eius Excellentis quod inscripsit

Theatrum Excellentiarum SS. Neipare, ex consociatione excellentiarum sui Filij. Antuerpiæ apud Viduam Ioannis Cnobbari 1655. in fol.

MARTINVS COVREVR natione Belga, patria Audomarensis, vicennis Societatem anno 1599. ingressus vota quatuor in ea nuncupauit. Philosophiam Duaci docuit, Theologiam de moribus Antuerpiæ explicuit. Admotus dein regimini, Antuerpiæ, Cameraci, & bis Audomari Rector fuit. Tertiæ probationis Patres annis pluribus instruxit, Romam ad Comitata Procuratorum semel legatus; Missionarius plane insignis existit. In his muneribus tanta inclaruit apud omnes virtutis fama, vt merito vir Apostolicus, & Primorum Patrum spiritu plenus diceretur. Obedientiam imprimis colebat, qua maiorum placitis, non modò priuatus, sed etiam Rector se egregiè accommodabat. Angelicæ castitatis erat custos oculatissimus, vt omnes omnino occasiones, que nitorem illius obscurare possent, vigilanter præscinderet. Religiosam paupertatem in victu cultuque corporis sic amauit, vt omnibus incederet latitijs, cum detrita veste, & vilioribus cibis licebat uti. Insigni animi demissione excelluit, ex qua, & demississimè de se sentiebat, & humilia semper appetebat, & denique se abiectæ fortunæ hominem, & in Collegio pauperum S. Ber-

S. Bertini educatum fateri minimè dubitabat. In salutem proximorum incredibili semper zelo incubuit, cui vt robur adderet, votum concepit in festo S. Francisci Xauerii hac formula: *In posterum me totum impendam quantum per obedientiam licebit, in Missiones, Catechismos, & in agrorum, afflictorum, agonizantium, maxime pauperum curam, subsidium, & solatium, sub patrocinio S. Francisci Xauerij.* Exin quasi laxatis habenis in omne officium caritatis, alacer excurrit; tanta vbi que contentione animi, fructuque populorum, vt dubitari potuerit, an tot rebus perficiendis vnius hominis industria par esset. Per pagos sæuiente bello discurrens, tres sæpe, vel quatuor horas vna die concionabatur, & post diurnos labores solo pane, & aqua contentus. hyberno tempore non rarò super paleas quiescebat. Indicas etiam Missiones ardentè expetiit, & cum pestis Audomari grassaretur, id saltem à moderatoribus extorsit, vt eminus cum iis ageret, qui adhuc sani domibus infectis tenebantur. Postremo vitæ suæ anno cum forte in instauratione studiorum Professor secundæ Grammaticæ non adesset ipse in absentis locum iam grandæuus magna voluntate successit. Verum cum corporis vires ardori mentis pares non essent, in febrem incidit, qua dein inualescente postulata prius ab omnibus venia erratorum, & susceptis rite Sacramentis placidissimè expirauit, Audomaropoli Calendis Nouembris 1648. Edidit Gallicè

De Septem Signis Predestinationis. Leodij

Varia pietatis Exercitia, quæ in vnum collecta iussit recudi Episcopus Audomarensis

Item suppresso nomine suo

Exercitia Sodalitatis Huensis

Catechismum, seu Summarium Doctrinæ Christianæ in tres Partes diuisum, quod auctoritate R.D. Lucæ Brugensis Vicarij Audomarenfis S.V. editum iam passim docetur, & in Flandricam quoque linguam translatum est, & Latine

Instructionem pro Catechizandis rudibus iussu Episcopi Audomarenfis editam Audomari 1639. in 8.

* MARTINVS DV CYGNE natione Belga, Audomaropoli natus anno sæculi voluentis 19. Societati vndeicennis se adscripsit 1638. Vir fuit politioribus litteris apprime excultus, & in ijs publicè tradendis indefessus otij fugitans, candore animi, vitæ integritate, sui demissione, & obsequiosa in alios voluntate spectabilis. Post quinquennium docendo in classibus inferioribus impensum. Rhetoricam varijs in locis annos 14. professus magna cum laude est, adeo suis acceptus discipulis, vt hi arcana sua atque adeo totius vitæ exhomolegeses apud eum fidentissimè deposuerint. Quanto autem pietatis studio teneras iuuenum mentes excoluerit, vel inde conijcias, quod

amplius quingenti Luxemburgi, vbi diù docuit, ab eius institutione ad Ecclesiasticum statum transferint, vt meritò Parens Religiosorum apud sæculares audierit. E Rhetore, & Præfecto Studiorum Audomari, factus Rudimentarius Magister, palam fecit quantæ humilitatis fuerit, & quam amans informandæ rectè primæ ætatis, sanctè professus se hac functione præ cæteris libentissimè distineri, reliquamque vitam eidem promptissimè impensurum. Et verò totam impendit, nam quarto circiter die, quam schoiam deferere morbo coactus est, integris viribus pijsimè vti vixerat defunctus est Audomari die 29. Martij anno 1669. in gradu Spiritualis Coadiutoris pridem antea constitutus. Edidit

Explanationem Rhetoricam Studiose iuuentuti accommodatam. Leodij apud Houiù 1659. recusam Audomari apud Carlier 1666.

Analysim Rhetoricam omnium orationum, Ciceronis. Duaci typis Belleri 1661.

Artem Poeticam in duos Libros diuisam. Leodij typis Viduæ Balduini Bronckart 1664.

Artem Historicam. Audomari typis Ioachimi Carlier 1669.

Paratas reliquit Comædias 12. quibus morum honestatem eleganter & argutè complexus est.

* MARTINVS DE ESPARSA ARTIEDA natione Hispanus, gente Nauarrus ex Oppido Ezcaroz Pampilonensis Diocesis, natus anno sæculi labentis sexto, 29. Martij, Christo in sua Societate se dedicauit 1621. & votorum 4. professione se adstrinxit. Decursis Salmanticæ Studiorum spatij, Philosophiam Compostellæ professus est; Theologiam Scholasticam, partim Vallisoleti, partim Salmanticæ in Collegio Societatis, atque in illa Vniuersitate annis 12. & inde Romam euocatus, eandem totidem annis in Collegio Romano magna laude explicuit. Præfuit etiam studiis biennio Vallisoleti, & nunc Romæ ab annis 21. Theologum agit Præpositi Generalis, atque Censorem librorum à Societate edendorum: Est etiam Qualificator Sacræ Inquisitionis Romanæ, & Consultor Sacræ Congregationis Rituum. Edidit hætenus

De Immaculata Conceptione B. Mariæ Virginis deducta ex origine peccati originalis. Romæ typis Corbelletti 1655. in folio; Recusum ibidem deinde Maceratæ, Dilingæ & alibi

Cursum Theologicum libris decem. Romæ typis Corbelletti, & Fabij de Falco, seorsim, postea in vnum corpus duobus Tomis compactum cum auctario. Lugduni sumptibus Philippi Borde & Soc. 1666. in folio.

Epistolas S. Augustini in vnum fasciculum collectas, & ordinatè dispositas. Monachii 1668. typis Mariæ Schelin in 16.

Appendicem ad Questionem de vsu licito Opinionis probabilis. Romæ typis Cam. Apostolicæ 1669. in 4.

De Virtutibus Moralibus in communi. Eeee Ro.

Romæ typis Tinasij 1674. in 8.

MARTINVS FORNARIUS natione Italus, patria Brundisinus natus anno salutis 1547. Societati se addixit 1564. & vota 4. solemniter concepit. Post quadriennium in litteris humanioribus collocatum reliquo ferme vitæ tempore per annos circiter 24. maxima cum Auditorum vtilitate quæstiones de officiis, ac moribus explicauit Patavij, Neapoli, Romæ, & hic demum in Domo professorum maturus cælo, migravit ad Dominum, die 27. Septembris 1612. Scripsit

Institutionem Confessariorum, ea continentem, quæ ad praxim audiendi Confessiones pertinent. Romæ typis Zannetti 1601. Colonia apud Mylium. & Ingolstadtii apud Andream Angermarium 1608. in 12. Adiecit etiam Instructioni Sacerdotum Cardinalis Toleti

Annotationes, & Additiones de sacro Ordine
MARTINVS DE FVNEZ natione Hispanus, patria Vallisoleranus, natus anno Domini 1560. ad Societatem Salmonicæ accessit 1577. & vota quatuor in ea nuncupavit. Vir egregie doctus, qui octo annos Theologiam Scholasticam in Academia Græcensi docuit, & Mediolani moralem triennio, magna cum laude, moribus ornatus placidissimis, apprime pius, zelo animarum præditus, & Instituti nostri obseruantissimus. Is cū anno salutis 1611. ex Italia in Hispaniā proficiscitur. Collibus in Hetruria nō longè Senis in Dominio Florentino, defunctus est, die 25. Februarii. Edidit

Disputationem de Deo vno; itemque alteram

Disputationem de Vitijs, & peccatis in genere. Græcii typis Vvidmanstadii 1589.

Speculum Morale practicum in quo continetur medulla Casuum Conscientiæ Part. 3. Constantiæ apud Nicolaum Kalt 1598.

Methodum practicam utendi libro Thomæ de Kempis de Imitatione Christi, Scripsit cum doceret Mediolani, rogatu Vicarii Generalis Domini Albergati, permisitque tacito auctoris nomine vulgari, eum Italicè reddidit, & impressit D. Bartholomæus Zucchius Mediolani 1603.

* MARTINVS GRINVS ex parentibus Anglis natus in Hibernia, & in Seminario Anglorum Audomarensi educatus, Societati se aggregavit in Tirocinio Vvatenensi anno sæculi præterlabentis 38. ætatis suæ 21. & vota quatuor professus est. Abolutis studiis missus in vineam Anglicanam egregie ibi laboravit spatio duodecim annorum, multisque solatio, & auxilio in spiritualibus fuit. Euocatus inde ad informandos Tirones in Domo probationis Vvatenensi, præclare Magistri, & Rectoris manere ibi, quoad vixit, functus est. Sed vix exacto biennio, placuit Deo eum rude donare, & ad se euocare. Decessit siquidem ibidem, postridie Cal. Octobris 1667. Vir magni ingenii, Græci, & Latinis fermo-

nis peritissimus; disciplinis Philosophicis, Mathematicis, Theologicis, insigniter excultus, in Historia apprime versatus, in controuersiis de rebus Fidei cum A catholicis luculenter instructus. In regimine singularem ostendit prudentiam, cum mira suavitate coniunctam, ut omnium animos sibi plurimum deuinxerit, & Tirones ad ipsum tamquam ad matrem confugerint. Scripsit Anglice librum in quo reddit rationem

De Vita, & Doctrina Societatis Iesu, contra Calumnias Maleuolorum Londini 1661. in 8. Parabat

Historiam Ecclesiæ Anglicanæ, à temporibus Henrici Regis VIII. iamquæ totum vnum prælo maturum confecerat. Sed mors immatura intercessit.

MARTINVS L'HERMITTE natione Belga, patria Armenterensis vndeicennis, Societati adscriptus Romæ 1615. in Theologicis disciplinis Neapoli excultus, Pœnitentiarum munus Laureti cum laude gessit. Belgio redditus, Philosophiam Duaci quadriennio, Mathesim septennio, Theologiam Scholasticam aliquamdiu explicuit, vota quatuor professus, & Latine ad Sodales Academicos pluribus annis dixit. Feruida indolis, & ad quæuis exequenda promptus, vbi cumquæ res, aut Superiorum nutus postularet. Præter consuetas corporis macerationes, quas statis temporibus vsurpabat, iniurias æquissimo animo semper tulit, & subinde laceffitus ab externis recipiens sese in cubiculum, orabat Dominum per viscera, & vulnera, ne tribueret illis hoc peccatum. Ex frequenti cum Deo consuetudine, prodibat ingens gloriæ Dei, & salutis animarum studium, quod in causa Iansenistarum maximè eluxit, à quibus cum violari videret summorum Pontificum Decreta, & auctoritatem, præcipua Academiæ Duacensæ capita suo feruore in eosdem accendit. Missionem Indicam pluries, & ardentibus precibus expetiuit. Legiones militum, per varias Vrbes sub tempus Paschale obibat alacer, & cibi caterorumque immemor cum illis à primo mane ad vesperam audiendis confessionibus, reconciliandis dissidentibus, aut iungendis matrimonio pellicibus ieiunus perseuerabat. Operarium indefessum in huiusmodi lucra animarum incumbentem febris inuasit, & non multo post cælo (ut confidimus) transmisit. Duaci die 6. Octobris 1652. Edidit Gallicè

Historiam Sanctorum Gallo-Flandriæ, cum ortu, progressu, & splendore Religionis Catholice in illa Prouincia. Duaci typis Bartholomæi Bardoni 1638. in 4. Item

Historiam Ducum, & Ducissarum Duacensium. Duaci typis Belleri

Paratas ad prælum reliquit. *Annua Societatis litteras annorum 1621. 22. 23.*

MARTINVS HINCZA natione Polonus è Borussia nobilibus ortus parentibus, ingressus

gressus est in Societatem Romæ, quò ex Germania, vbi studuerat Logicæ, in caloribus æstiuis peruenit, admissusque est, die 28. Iulii anno salutis 1613. Haustum eo in tirocinio genuinum Societatis spiritum, sanctè seruauit vsque ad extremum diem. Præclaris à Deo talentis dotatus fuit. Ecclesiastes insignis, & ardens flammæ quas fouebat in pectore spargebat in auditores. Docuit Theologiam Moralem; præfuit Collegiis Gedanensi, Torunensi, Iaroslauensi, & Cracouiensi secundum; præterea Domui probationis, Domibus Professoris Vilnæ, & Cracouiæ, & demum toti Prouinciæ Poloniæ etiam bis; magna prudentiæ, zeli, caritatis, & fortitudinis laude. Dum prouinciæ administraret secundum, ad laborum metam peruenit Posnaniæ, die 23. Februarii 1667. ætatis 75. à suscepta Professione quatuor votorum 38. Edidit Polonicè libellum insigniter pius, qui inscribitur

Rex dolorum Iesus Christus adiuncta Pietate cum Iesu, dum res diuina agitur, commemoratione. Lublini apud Paulum Conradum, & Cracouiæ 1631. & rursum 1635. vbi, & Latine conuersus mox prodit typis Francisci Cæsarii 1636. in 8. Item Polonicè

Iubilum Angelorum, seu Contemplationes de Passione Domini. Cracouiæ apud Franciscum Cæsarium 1636. in 8.

Laudem S. Crucis. Cracouiæ per Andream Petrikouium 1641. in 8.

Meditationes de Infantia Christi. Cracouiæ 1636. in 8.

Meditationes in Euangelia. Vilnæ 1642. in 4.

Vocem Domini ex Euangelij Aduentus cum Doctrinis, & applicatione ad Sanctissimum Sacramentum. Vilnæ 1643. in 4.

Transtulit Polonicè ex Latino suppresso suo nomine

Panegyricum S. P. N. Ignatio dictum ab Eminentiissimo Cardinali Ludouiso. Cracouiæ apud Petrikouium 1630. in 8.

MARTINVS LASCIVS natione Polonus, patria Califfiensis, venit ad Societatem adolescens 19. annorum Calendis Februarii, 1570. in ea bonis litteris excultus. Concionatorem ad viginti annos egit. Rectorem Collegii Lublinensis, & Leopolitani, Superiorem Residentiæ Torunensis, Præpositum Domus Professoriæ Cracouiensis, ad annos quindecim, semper cum laude. Vir fuit grauissimus in quo vigeat senile consilium, prudentia, & morum sancta quædam integritas, cum insigni erga omnes caritate coniuncta. Hæreticos dicendo, scribendo, omni alia opera insectatus est; Senatam Cracouiensem vniuersum ad Ecclesiam traduxit, fecitque, ut hæterodoxis omnis ad magistratum aditus decreto publico ea in Vrbe præcluderetur. Morem per horas 40. supplicandi publicis in necessitatibus primus in Polonia induxit. Multarum Virginum in lubrico versantium, saluti con-

suluit, & honestati, instituta per Sodales Misericordiæ arca, quam S. Nicolai aptissima nomenclatura, vocauit, in quam quod Statis singuli temporibus voluissent, ad hoc opus, subsidii nomine conicerent. Sacrarum Virginum cætus plures, vel optimis legibus instituit, vel ad disciplinæ Canonicæ vigorem reuocauit. Pestilentia grassante, suis quibus præerat, in tutiora dimissis, ipse caput obiecit discrimini; quibus officiis obauit, apud ipsos etiam Sectarios viri Sancti opinionem, & venerationem. Torunenses certe, cum essent nostro, atque adeo Catholico etiam nomini infensissimi, non prius nosros Vrbe sua exegerunt, quam inde Martinus Superiorum auctoritate reuocatus abscessit, seu virtutem eius reueriti, seu veriti prudentiam, seu admirati constantiam, qua applicatos suo lateri scilopos infractus contempsit. Erat ille verborum parcissimus, sed multum iis auctoritatis, & consilij suberat. Nostros eximia dexteritate, & caritate tractabat, cumquæ vnusquisque singularem eius in se amorem agnosceret facile omnium ægritudines ipse curabat. Infirmos omni cpe solabatur, cibos ipse coquere, & præbere, totas excubare noctes, graeulentem ipsorum animam factoremquæ, cum cæteri non possent, ipse ferre, complexu suo inter ministrandum constringere. In se ipsum interea seuerus fuit in primis, & flagellis se duriter proindebat. Homo prouectæ ætatis nihil, tamen Moderatores indulgerent, admittebat singulare. Meditandi, & excutiendæ Conscientiæ tempora, solo affixus, prono corpore peragebat. Sed hæc, & reliqua virtutum decora miro tegebat silentio, & vitæ rationem non admodum à communi abhorrentem sequebatur. Extremo in morbo inter acerbas curaciones, non gemitus, non signum fracti animi, vel impatientis vllum dedit. Obiit Cracouiæ, vbi Domui professoriæ, tum præerat die 23. Maii anno salutis 1615. cum ex 64. annis vitæ Societati 44. dedisset, & vota quatuor pridem antea emisisset, Mortem eius consternatio, & lacrymæ, totius Urbis luctus, grauisima probitatis eius ab Episcopo virisq; præcipuis Testificatio, publicæ laudationes, vtriusque Cleri instructis Ordinibus, & Senatus frequentissimi ad funus conuentio consecuta sunt. Edidit Lascius Polonicè suppresso suo nomine contra Hæreticorum insaniam plura opuscula inter quæ sunt sequentia

Summarium Catholice veritatis, & breue compendium omnium Controuersiarum.

Responsio, seu Examen Matthiæ Rosenfieteri Ministri, qui Summarium prædictum refutare tentauit.

Crisis, seu Iudicium Catholicum, contra Danielem Mikolaiewski Ministrum Calvinianum Missio Lutheri, & Zuinglij, primorum nostri sæculi Hæresiarcharum à Damone.

Messias Arianorum nouorum secundum Alcoranum Turcium. In hoc libello demonstrat

novos Arianos Idem de Christo credere, quod docuit Mahometes in Alcorano

Medicamentum contra emplastrum Czecho-nici Ministri Ariani Lublensis.

Perspicilia contra speculum Ministrorum con-nantium probare suam perfidiam, esse veram Fidem antiquam.

Secunda perspicilia pro tenebrosis, & caecis oculis Ministrorum, qui priora perspicilia resu-tare tentarunt. Accessit

Lutheri disputatio cum Demone.

Judicium de Conterfeto, seu effigie novorum Monachorum Jesuitarum, in quo libro confutat Aetionem ficti Equitis in Jesuitas.

MARTINVS LATERNA natione Ro-xolanus, patria Drohobitensis, honestis pa-
rentibus natus, ab ipsis incunabulis ad om-
nes bonas Artes propensus fuit. In humanio-
ribus studiis felicitate memoriae, & laboris
assiduitate discipulos suos omnes superavit.
Adolescens cum per occasionem Calisio, ubi
studebat excurrisset Braunsbergam Prussiae Ci-
uitatem, ubi Societas ab Stanislao Cardinali
Hosio collocata medios inter Haereticos, do-
ctrinae virtutisque laude florebat, admiratus
religiosam Nostrorum viuendi rationem, &
eorum frequentiam, qui nostris auctoribus ad
Sacram Eucharistiae mensam accedebant, ma-
gna Societatis inuendae cupiditate cepit fla-
grare. Igitur ad Rectorem Collegii Braun-
sbergensis scribit soluta oratione litteras, ad
Socios ceteros ligata, quibus, ut sua se con-
fortione dignarentur, expetit. Excultus per
Exercitia S. P. N. Ignatii Braunsbergae ad
Tirocinium ponendum admissus est, die 10.
Maii, anno salutis 1571. Illo peracto ad Philo-
sophiae deinceps Theologiaeque admotus spa-
tia, tantum profecit, ut Doctoralem Vilmæ
lauream ex merito reportarit. In virtute
etiam, usque adeo progressus est, maximèque
in omnium Regina Caritate, ut diu noctuque
non cessaret, neque, vel concionibus habendis,
vel confessionibus audiendis vnquam
defatigaretur, dummodo piis ipsius conatibus
peccatoris alicuius, ad meliorem frugem
conuersio responderet. Multum diuque non
vulgari cum laude in Missionibus Apostolicis
versatus est infatigabili constantia. Triennio
in Castris egit, cum Stephanus Poloniae Rex
aduersus Moscum pugnaret, cui tum a Con-
cionibus latinis fuit, simul, & aulae Regiae a
Polonicis. Multas eius Regni Ciuitates suis
laboribus illustravit. Cracouiam, Vilnam,
Braunsbergam, Grodnam, ac demum Leo-
polim. Anno 1586. Romam voluntate Regis
profectus, & confectis ad quaerendum negotiis
reuerfus, eidem Regi quoad vixit Conciona-
tor adhaesit. Cracouiae ad S. Barbarae, Pro-
curatoris Domestici munus, vir tantus ptom-
ptissimo obsequio administravit. Inde Leo-
poliensi Residentiae Praepositus, incredibile di-
ctu est quanta sibi Sociisque beneuolentia eius
Vrbis Archiepiscopum, ac ciues vniuersos

conciliarit. Ibi cum totis septem annis ma-
gna omnium satisfactione concionatus esset,
Sigismundum Regem iussus in Sueciam a
Concionibus sequi, deducante cum lacrymis
Antistite, & frequente populo discessit. In
Sueciam contracto ex nauigationis molestiis
morbo, corpore admodum infirmo appulit:
vnde cum paulum respirasset, suadente Me-
dico in Poloniam rediturus nauim Stegburgi,
die 29. Septembris anno salutis 1598. conscen-
dit. Postridie captus a Militibus classis Caro-
li Sudermanniae Ducis, Sigismundi Regis pa-
trui, Haereticis nostroque nomini infensissimis
hostibus, rebus omnibus vna cum caeteris ve-
toribus, quotquot Poloni erant, spoliatus est,
& contumeliis in Romani Pontificis, Papi-
staeque nomen per summam petulantiam ia-
ctatus, vexatus. At Martinus suarum esse par-
tium ratus, Orthodoxam Fidem in tam praeci-
pua occasione profiteri, Socios ad constan-
tiam grauissima cepit adhortatione firma-
re. Hinc odorati Sectarii eum non Catholi-
cum duntaxat, sed Sacerdotem, sed Societa-
tis alumnum esse, varijs eum lacefferunt oppro-
brijs, vexatumque designant ad mortem. Fuit
qui panem illi in os intruderet, per ludibrium
ingerens ut mature comesset, abunde quod
biberet, mox habiturus. Demum indumentis
exutum, manibus fædè laceratis, in scapham
imponunt, & in altum proiecti demergunt
in pelagus, die 30. Septembris, anno partae
salutis 1598; cum ex annis vitae 45. Societati
27. impendisset. Leopoliensis Antistes, intel-
lecta eius morte, praecleara eum oratione pu-
blice dilaudauit, & anno insequente Stanislau-
s Niegozzeuius Regius Secretarius altera item
oratione latina cui titulum fecit *Laterna Polo-
niae*, Martyrii gloriam illi asseruit. Verum
id multo praestitit illustrius is, cui fortis Ath-
leta certauit, qui spirituum ponderator est,
benignus Deus. Laurentius Bieckovvski No-
bilis Polonus, vir pius, comes iuerat Martino
in Sueciam, vexatumque maris iactatione re-
creatur. Is anno 1602. a Tartaris in duram
feruitatem abreptus est, & ne se fuga per no-
ctem subduceret, manibus post tergum ad pe-
des reuinctis actus in globum, suspendebatur è
rigillo per subiectam foueam transmissio. Die
7. Iunli dum sic penderet, Dei opem eo in-
discrimine subiit implorare, cum ecce videt
hominem mirifica luce circumfusum ad se ac-
cedere, alba quadriga velut super Oceani
fluctus inuectum, qui cum se declarasset esse
qui erat, Martinum Laternam, vinculis pen-
dentem repente exsoluit, & in campo ad Leo-
polim, totis inde quinquaginta milliarijs
constituit. Ille viso attonitus, atque animi
pendens verusne euentus, an noctis esset lu-
dibrium, haesit incertus, donec illuxit vidit-
que se liberum, vinculis ante pedes dilapsis,
tanto ab hostium Castris intervallo abesse.
Rei huius seriem incisa Romae imago publica
auctoritate per Iacobum Laurum, & publice

venum proposita, facit esse fidei nequaquam
fluxa. Scripsit Laterna

*Orationes II. funebres: alteram in exequijs
D. Stephani I. Poloniae Regis. Cracouiae typis
Andrae Petrikouii 1588. Alteram*

*De praclaris in Ecclesiam, & Kemp. meri-
tis D. Valeriani Episcopi Vilmensis. Polonicè
autem edidit*

*Citharam, vel Decachordum spirituale
seu Librum precationum è Patribus, pijsque re-
centiorum Catholicorum libellis concinnatum.
Cracouiae cusum, & recusum*

* MARTINVS MARTINVS natione
Germanus, patria Tridentinus, natus anno
saeculi labentis 14. Societati nomen dedit Ro-
mae 1631. die 8. Octobris, & emenso in Col-
legio Romano Philosophiae curriculo, expe-
tuit atque obtinuit mitti ad lucra animarum
in Sinis, & anno 1637. se in viam eo dedit.
Illuc post quadriennium cum se insinuasset, sche-
mate militis, diu ac nauiter in vinea illa la-
borauit, Residentiae Nostrorum in Ham-Cheu
Superior fuit. Postea electus ab illa Vice
Prouincia in Procuratorem mittendum Ro-
mam anno 1651. permulta in itinere in-
commoda perpeti necesse habuit; in quo Hol-
landica vectus nauis, circum nauigatis Hiber-
nia, & Insulis Britannicis appulit in Norue-
giam, & inde longo circuitu per Belgium, &
Germaniam peruenit Romam, tertio post di-
fcessum ex Sinis anno. In Vrbe expeditis fe-
liciter ob qua accesserat negotijs, & remissa
Professione votorum quatuor in manibus Prae-
positi Generalis, cum lecta septemdecim So-
ciorum manu, per Lusitaniam remeavit in
Orientem, & post biennium rursus Macaum
tenuit. Non pauca etiam in reditu perpeffu
aspera subire debuit. Semel quippe a Piratis
captus, & inhumaniter habitus cum Socijs; sae-
pius periculosis tempestatibus iactatus propius
a morte abfuit. Septem ex Socijs vitae illius
Apostolicae candidatos mors in itinere abri-
puit, sed in his omnibus infracto ille semper
animo perrexit, laborum pro Christo con-
stanter appetens, & horum metam vnum re-
spectans Deum. Sinis demum redditus, &
antiquo suo diuersoriolo multa moliri cepit
ad dilatandum Christi cultum in salutem ani-
marum. In vicinis Oppidis noua erexit pieta-
te Neophytorum Tempia, erecta prius con-
stabiluit, ornauitque, & plura; magno quo
erat animo, meditantem, morbus primo, dein-
de mors quiescere iussit. Aegritudinis incom-
moda insigni semper patientia superavit; sae-
pius ingeminans fiat Domine quod lubet, cum
seruo tuo. Dum decumberet, inuisebatur cre-
bro a primarijs Mandarinis etiam Ethnicis
apud quos ob eximiam prudentiam, doctri-
nam, & morum affabilitatem, non mediocri
in honore fuit. Demum postremis Ecclesiae
praesidijs rite communitus, ad laborum bra-
uium euolauit in Vrbe Hang Cheu, die 6. Iu-
nij 1661. Edidit Latine opus laudatissimum.

longo studio elaboratum videlicet

*Atlantem Sinensem, hoc est Descriptionem
Imperij Sinensis vna cum Tabulis Geographicis
singularum eius Prouinciarum, quod Gallicè
deinde versum est. Amstelodami typis Ioannis
Bleau 1655. in folio. Item*

*Sinensis Historia Decadem primam. Mona-
chij typis Lucae Straubij 1658. in 4.*

*De Bello Tartarico in Sinis. Romae typis
Ignatij de Lazzaris 1654. in 12.*

*Breuem Relationem de numero, & qualita-
te Christianorum apud Sinas. Romae iisdem
typis 1654. in 4.*

Sinensi idioma composuit librum

*De Existentia, & attributis Dei, refutando
Atheorum argumenta*

*De Immortalitate Anima ex Latino Leo-
nardi Lessij. Item*

*De Amicitia, ex Cicerone, Seneca, Ca-
rolo Scribano, & alijs*

*Contra Pythagoricam transmigrationem ani-
marum.*

* MARTINVS LA NAXA natione
Hispanus, patria Caesaraugustanus Societatem
vicennis amplexus anno a partu Virginis 1625.
vota 4. in ea nuncupauit. Praefuit Collegio
Caesaraugustano, & Bilbilitano, & Peniten-
tarii Apostolici munus ad Sacram Aedem Lau-
retanam quinquennio obiit. Superstes in Col-
legio Caesaraugustano conciones habet, Con-
fessiones excipit, & culturae animarum se im-
pendit. Edidit lingua Hispanica

*De Excellentis, fructibus, & Mysterijs
Sacrosancti Missae Sacrificij. Caesaraugustae apud
Dionysium de Puyada 1648. qui Tractatus Ita-
lico idioma donatus prodiit. Bononiae 1658.*

*Industrias ad augenda merita bonorum ope-
rum. Murciae apud Ioannem Fernandez 1642.*

*Contra noxia & feralia spectacula Agita-
tionis Taurorum. Caesaraugustae apud Domi-
nicum de Puyada 1661.*

*Vitam S. Lucilla Virginis, & Martyris,
cuius corpus colitur Bilbili. Caesaraugustae ty-
pis iisdem 1654. in 4.*

*Vitam Ven. Doctoris Francisci Garciae de
la Sierra. Caesaraugustae typis iisdem 1654.
in 4.*

*De Statu persecutionis Japonicae, & illustri
morte P. Marcelli Masrilli. Ibidem typis Noso-
comii Regii 1639.*

*Allegationes vtriusque Iuris, complures, pro
tuenda Iustitia Collegiorum aliquor. Aragoniae,
diuisim editas.*

MARTINVS OLAVIVS natione His-
panus, patria Cantaber ex Oppido Victoria,
Vir fuit ingenio, iudicio, doctrina, eloquen-
tia, disputandi vi, argumentorum robore,
atque efficacia cum paucis comparandus. Is
cum adolescens Dialecticae nauaret operam
Compluti, primus S. P. N. Ignatio Barcinone
venienti, elemosynam est impertitus anno
1526. Compluto Parisios concessit, in qua
Academia sapientiae laude floruit, Philosophia
publi-

publicè professus est, & inter Doctores Theologos primas doctrinæ, omnium opinione tenent. Curiam deinceps Caroli V. Imperatoris secutus est, eiusque domesticis sacris præfuit. Verum inita cum Petro Soto familiaritate ad retundendum Hæreticorum furorem, abegunte in Belgium Carolo, ipse cum Soto in Germania substitit. Interim Ordo Cardinalis Truchses Dilingana Academia instituta doctissimos vndeque viros accersit, quos inter facile primi fuere Olavius, & Sotus. Re tamen multis difficultatibus impedita, Olavius animum ad Noui Orbis Indias vertit, ut Ethnicos ad fidem adduceret; eaque de causa Bibliothecam præmisit Hispalim, transmissurus in Indias. Hæc eò meditante, intermissum Concilium Tridentinum Pontifice Iulio III. imperante, reuocatur; quò & Olavius ipse, Cardinalis Othonis nomine, se contulit ibique multa præbuit suæ documenta doctrinæ. Sed cum ad Indos suscepta cogitatio recurret, Romam ad Ioannem Polancum nostrum veterem amicum scripsit, rogans ut se doceret, quem modum nostri tenerent in vocandis ad Christum Indis Orientis; eum velle sequi, & ex eorum consilijs moderari omnia. Hæcatus est Polancus, ut priusquam in Hispaniam abiret, ad Urbem accederet coram rem tantam melius tractaturus. Suspicius Olavius id suggeri, ut se ad Societatem ineundam pelliceret, statuit in posterum ab omni Nostrorum consuetudine abstinere. Verum tantis cœpit consistari animi difficultatibus, dubius præstarene proficisci in Indiam, an in Religiosam se aliquam familiam recipere, ut ad deliberandum secesserit in Monasterium Benaco situm in lacu, & toto Quadragesimæ tempore, Deum per Orationem multamque corporis afflictationem consuluerit, tandemque statuerit posterius, hoc fore sibi conducibilis. Sed quam familiam tot inter eligeret? Omnium legibus, & Institutis expensis pari ferebatur in omnes animo, vna excepta Societate à quâ ira abhorrebat, ut quoties Deo supplicabat, sibi aperiret, quam potissimum arriperet, vnam semper Societatem excluderet. Id ipsum cum faceret, inter sacrificandum sacro gloriosæ Anastasis die, & magno ardore animi cum lacrymis insisteret, Christi corpus in manibus sustinens, sensit se à Deo totis tentari præcordiis, & interiore quadam huiusmodi compellari voce, *Hic ego te volo; in hac tibi Societate Viuendum, & moriendum est: æquum est se meæ, non me tuæ obsequi voluntati quæcumque tibi contra stimulum calcitrare. Ad hæc ille ex intus pectore, ò Domine (inquit) seruus tuus sum ego; seruus tuus, & filius ancillæ tuæ Societatis Iesu. Tam vehemens nimium fuit instinctus S. Spiritus, ut continuo uocaret Societatem se inturum, & se ipse non satis mirari posset, quanto ardore illud experteret, quod paulo ante tanto horrore odioque defugerat. Tridentum igitur reuersus, suum*

cum Iacobo Lainio, & Alphonso Salmerone consilium communicat, ac Romam subinde venit, ubi à S. Ignatio receptus anno salutis 1552, primo statim Tirocinio suam Deo, & Societati virtutem in omni munerum humilitate probauit. Ab Ignatio auctum, & ad omnem Religionis normam apprime institutus, & ad perfectionem mirum in modum accensus est; ut celeriter Institutorum adeptus scientiam, fuerit breui inter Professos adscriptus, & Romano præfectus Collegio, cui multum dignitatis, & nominis acquisiuit. Nam anno mox sequente primus Theologiam sacram D. Thomæ Aquinatis in eo cœpit publicè profiteri. At biennio post Marcellus II. Pont. Max. duos ab Ignatio postulauit, quos apud se haberet Theologos, illique cum Lainio, Olavius attributus est. Sed Pontifice paucis diebus è viuus sublato, in Collegij Romani gubernatione permansit. Ceterum cum anno 1556. S. P. N. Ignatio parentasset, & Sanctissimi viri corpus Calendis Augusti in sepulchro condidisset, morbum contraxit, qui ei vite finem attulit. Cum morbus ingrauesceret, & morte appropinquante vox eum viresque deficerent, exaudiebatur intus cum Domino loqui, & immortalis vocibus illud identidem usurpare: Non intres in iudicium cum seruo tuo Domine, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Nec ita multo post 16. Cal. Septembris Patrem suum sequens, in cælum vocatus terram reliquit, & præmatura nobis morte ereptus est. Vir fuit singulari animi moderatione, humilitateque præditus, eò admirabiliore, quòd cum tanta doctrina esset coniuncta. De Societate ita sentiebat, ut indignissimum se profiteretur, qui inter Angelos (sic Societatis homines vocabat) versaretur; ut qui ab eorum mortificatione, humilitate, puritate, in Deum ac proximos caritate longissime se abesse sentiret. *O piam, aiebat, Sociorum familiam! me miserum, qui eam nimis diu ignorans fugi; sæpe etiam de eadem detraxi. Certè quandiu is grauius ægrotauit, iuges pro eo, succedentibus sibi ordine sociis, interdum noctuque fusa sunt preces. Tantus erat omnium in ipsum amor, & studium, tanta opinio sanctitatis. In supremo tempore tantam prætulit oris hilaritatem, ut videretur insigni aliquo præter ordinem Dei beneficio frui. Eum certe apparuit, illum alterum esse, quem moribundus significarat S. Ignatius, cum sibi ac socio benedictionem à Pontifice peti iussit. Scripsit Olavius præclaras*

Affertiones de conditione, lapsu, & reparatione hominis. Et aliàs itidem collectas ex Lectionibus quæ in Collegio Societatis Iesu Romano habitæ sunt

Edita quoque in volumine Orationum Concilii Tridentini, visitur eius

Oratio, quam in illo præclarissimo Orbis Theatro dixit antequam Societati nomen daret.

Ex-

Exstat denique etiam in Historia Societatis Iesu to. 1. lib. 15. n. 46.

Modesta Responsio ad Decretum Parisiense à Sorbonicis Doctoribus contra Societatem Iesu in ipsis suis initijs latum.

* MARTINVS OLZEVSKI natione Polonus ex ea parte Regni, quæ maior appellatur natus anno sæculi præterfluentis octauo, Societati se adiunxit 1622. & votorum 4. nuncupatione se adstrinxit. Philosophiam in ea professione est sexennio, Theologiam Scholasticam nouennio. Studiis præfuit quinquennio, & totidem annis pro Concione ad populum dixit, ardenti zelo. Rexit Collegia Posnaniense, Iaroslaiense, Cracouiense, & demum totam Prouinciam administravit, interuitque Congregationi Generali XI. ut Elector. Vir fuit ad omnem religiosam modestiam compositus, virtutis solidæ, Instituti appri ne amans, magnarum à natura, & gratia partium, quas insigni animi demissione contexit. Mortalitatis exuuias posuit Posnaniæ die peultimo Martii 1667. Philosophiam, & Theologiam, quam prælegit luce omnium iudicio dignissimam, humilitatis studio quo iam modo sepeliuit. Edidit tamen suppresso suo nomine libellum cui titulus

Iudicium Theologorum, Orbis assensu merito approbandum, in quo Exercitui confæderato, ac bonorum Ecclesiasticorum inuasori conscientiam mouet.

* MARTINVS PEREGRINVS natione Italus, patria Mutinensis, natus anno sæculi voluentis 11. vicennis Societatem complexus est 1631. & solemnibus votorum 4. sacramento se adstrinxit. Post traditas humaniores litteras quadriennio, Philosophiam professus est triennio; Theologiam Moralem annis quindecim; Rexit Collegium Tiburtinum, & Pœnitentiarum Collegium Laureti, & Romæ egit annis 11. Demum dum iterum in Collegio Romano quæstiones de Conscientia explicaret, morbo graui correptus, & Sacramentis ritè procuratus dies peregrinationis suæ in hac vita absoluit, die 29. Ianu 1675. Edidit Italicè

Discursum de Contritione perfecta, & sanctificante. Romæ per Mancinum. Editio secunda 1670. in 16. Item Latine

De Resurrectione Corporum Humanorum, probata Rationibus Naturalibus. Romæ typis Dragondelli 1674. in 12.

MARTINVS PEREZ DE VNANOA natione Hispanus, patria Valentinus, Societati insertus est, die 4. Ianuarii anno salutis 1595. ætatis 15. In ea Philosophiam, & subinde Theologiam, eius facultatis Doctor, totos quindecim annos Valentini docuit, & aliquot iterum Barcinone; Censor Sacræ Inquisitionis in Regnis Aragoniæ fuit. Rector Collegia moderatus est Osense, Cæsaraugustanum, & Valentinum, singula per sexennium. Præpositus Domum Professorum Valentinam, & demum totam illam Prouinciam

administravit. Bis Romam adiuit semel ad Congregationem Procuratorum, & iterum ad Generalem Octauam tamquam Prouincialis. Consulebatur passim à multis, & per magnam eius sententiam, à Præfulibus, à Sacra Inquisitione, à Regijs Tribunalibus. In hoc autem tonitruo velut culmine constitutus nihil tamen remittebat de studio humilitatis, & contemptu sui. Scopis verberat Domum, ut Tiro, tergebat lances, inferuebat mensæ, & alia infima munia obibat frequens. Erga Societatem eiusque incrementa tenerrimo amore fuit. Deiparæ Virginis cultui addictissimus, singula sabata ieiunio, & publica sui diuerberatione transigebat, etiam cum Superior esset, protraxissetque vsque ad vltimum senium nisi Superiores abnuissent. Demum multis annis, & promeritis cumulatulus desit inter mortales viuere Valentini in Domo Professorum die 4. Martij 1660. ætatis 82. Societatis 66. à suscepta professione quatuor votorum 49. Edidit

De Deo Trino, & vno, seu de Ineffabili Sacrosanctæ Trinitatis Mystero. Lugduni apud Claudium Du Four 1639. in folio.

De mirabili Verbi Incarnati Mystero. Lugduni sumptibus Laurentii Durand 1643. in folio.

De Sancto Matrimonij Sacramento. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Sociorum 1654. in folio.

Scripsit etiam de Sacramentis in genere, & de Sac. Eucharistia, sed typis non mandauit.

MARTINVS DE ROA natione Hispanus, patria Cordubensis adolescentulus vix quindecim annos natus, sæculo renunciauit, & Societatem nostram experit, admissusque anno salutis 1578. probatus, & humanioribus, ac diuinis litteris expolitus est. Postea cum magnas ex puerorum institutione redundare vtilitates in Remp. animaduerteret totos 16. annos erudientiæ iuuentuti impendit, atque artem dicendi in nostro Cordubensi Collegio professus est; ubi, & Sacras litteras postmodum interpretatus est. Gubernauit Rector Collegium Xeresanum, Astigitanum, Hispalense, Malacitanum, Cordubense; fuit Vice-Præpositus Domus Professæ Hispalensis, & Prouinciæ Bæticæ. V. Prouincialis, à qua etiam Romam Procurator missus est. Obijt demum Montellæ plenus dierum, & promeritorum, die 5. Aprilis anno salutis 1637, ab emissa quatuor votorum professione 43. Scripsit Latine

Singularium Sacræ Scripturæ, atque Externorum Auctorum lib. 5. quibus accessit De die Natali Sacro, & prophano liber singularis & singularium lib. 6. Lugduni auctius, & emendatius per Horatium Cardon 1604. in 8.

Singularium Sacræ Scripturæ volumen Alterum, Lugduni 1634.

Officia Sanctorum Ecclesiæ Cordubensis à Sede Apostolica approbata, & concessa.

De-

De Corduba in Hispania Batia Principatu, & de auctoritate, & antiquitate SS. Martyrum Cordubensium, ac de Cordubensi Breuiario. Lugduni per Horatium Cardon 1617. in 4.

Orationem Panegyricam ad D. Franciscum de Reynos Episcopum Cordubensem

Commentarios in Habacuc Prophetam, & in Psalmum II.

De Accentu, & reſta in Grecis, Latinis, Barbaris pronuntiatione sub nomine Ludouici Petri Francesij

Hymnos aliquot, & Poemata. Reliquit etiam edendum

Supplementum Breuiarij Hispalensis, Hispanicè edidit

Vitam Illustrissimæ, ac Sanctissimæ Annæ de la Cruz. Comitissæ de Feria, quæ prius dictæ est Anna Ponze de Leon. Cordubæ apud Viduam Andreæ Barreræ 1604. & Hispali per Alphonsum Gamarium 1613. in 4.

Vitam D. Sancie de Carillo, non Sanctitate minus quam genere nobilissimæ. Hispali iisdem typis, & anno in 4.

Sanctorum Cordubensium gesta, siue Florem Sanctorum. Ibidem eodem anno, & forma *Nobilium Baticæ Urbium Xeresii, Malacæ, Astigis antiquitatem Sanctorumque Historias.* Tom. III.

De Antiquitate, vsu, Veneratione SS. Imaginum, & Reliquiarum, Hispali per Gabrielem Veiaranum 1613. in 12.

De statu Animarum in Purgatorio. Hoc opusculum. Italicè reddidit Tiberius Putignanus. Latine Ioan. Bucelleni noster

De statu Beatorum in Cælo; Puerorum in Lympo; Damnatorum in Inferno; Vniuersi huius post Resurrectionem.

Officia, seu Beneficia S. Angeli Custodis nostri in nos 1633. Cordubæ per Saluatorem de Cea Tesa in 8. Italicè reddita à nostro Francisco Maria Lemmi, in Domo Professæ Romana nunc Operario, Romæ apud Varesum, 1671. in 8.

Antiquum S. Christophori Monasterium, Cordubense illustratum.

De Cordubæ in Vlyeri Hispania Principatu

Vertit ex Italico Hispanicè.

Vitam S. Franciscæ Romanæ, & ex Latino

Regulam S. Leandri ad Sororem B. Florentianam

Edidit ad hæc sub nomine D. Andreæ de Morales Senatoris Cordubensis

Cordubensis Reip. Officia pro Hispaniarum Rege Carolo V. Imperatore contra tumultuantes vulgo Communitates.

Reliquit deinde prælo aptam

Historiam Prouinciæ Baticæ Societatis Iesu

MARTINVS SIBENIVS natione Germanus, patria Dalemensis in Ducatu Iuliacensi anno 1624. Societatem vicennis ingressus

humaniores in ea litteras cum laude docuit. Operarius insignis Monasterij Vvestphaliæ, & Colonia Ecclesiasticorum sodalitate præfuit, ingenio facundus, affabilis, ferius iuxta, ac amænus, Religiosa hilaritate omnibus pergratus, otij fugitans, semper ferè, aut lectitans, aut scriptitans; Vnde multa è variis linguis transtulit opuscula, tandem ex calculo, & redundantia sanguinis ex ore, & naribus copiosè defluentis, præuia generali totius Vitæ Exhomologesi, paulò ante vltimum morbum instituta, & munitus extremis Sacramentis ad Religiosè vitæ brauium emigravit, Colonia die 15. Octobris 1668. Edidit Latine ex Flandraco Hispanico, Gallico,

Vitam Diuinam, quam Ioannes Eusebius Nierembergus conscripsit. Monasterij Vvestphaliæ typis Bernardi Raesfeldij 1642. in 12.

De Amore Iesu, & Mariæ eiusdem Nierembergij. Antuerpiæ apud Henricum Aertfens 1645. in 12.

Magnificentiam Mariæ, ex Gallico P. Barry Colonia 1649. in 16. Germanicè vertit

Centum Denotiones erga Christum, & Mariam P. Pauli Barrii. Colonia apud Guilhel mum Freillem. Quas auctas in singulos anni dies recudit Ibidem 1656. in 4.

Philagie Solitudinem, eiusdem P. Barrii Colonia 1646. in 12.

Triduum eiusdem P. Barry Ibidem 1648. in 12.

Marialogium P. Liræi. Ibidem 1649. in 12.

Praxim Præsentie Dei. P. Nierembergij. Ibidem 1649. in 12.

Vitas S. Rosaliæ, & P. Ioann. Francisci Regis. Colonia apud Busæum 1666. & 1667. in 12.

MARTINVS SMIGLECIVS natione Roxolanus, patria Leopoltanus, Adolescens Romæ Societatem nostram amplexus est, anno salutis 1581. Deinde ingenio, ac iudicio; improboque studio humanas, ac diuinas scientias didicit, & cum doctrina singulare virtutum omnium studium, & morum eximiam quandam suauitatem copulauit. Remissus in Pologiam, cum per ætatem nondum Sacerdos esse posset Vilnæ Philosophiam quadriennio professus est magna cum laude, & Theologiam subinde decennio; Doctor eius facultatis ibidem creatus. Hic etiam cum publicè aliquando contra Caluini doctrinam disputasset relata victoriam prodigio Deus firmavit: nam homo hæreticus inde digressus, cum dira sibi imprecatione facta iurasset Smiglecium causa cecidisse, mox uti sibi fuerat imprecatus ang, & suffocari se sensit: cumque assidentium manu malum esset discussum, repetito periuurio atque execratione, repetè ætatis faucibus extinctus est. Magna fuit Martino sui despicentia; nec vllis honoribus, aut aliorum de se opinionibus tangebatur. Sermones pios

in congressibus dextrè inferebat, miscebat, dissectos reuocabat, sine vilius offensione. Tanto diuini amoris æstu erat accensus, vt ad solam Dei mentionem extra se rapi videretur, & vultu ipso fati alioqui macilento, & exhausto inflammari. Si in illud argumentum inter exhortandos socios, vt fit, delaberetur, nesciebat ad orationis inchoatæ seriem reuerti. Multis annis præfuit Collegiis Pultouensi, Pofnaniensi, Califfiensi; & Domui Professæ Cracouiensi cum laude lenitatis iuxta, & seueritatis. Opperiebatur tempora mollissima corrigendis suis, posteaquam animi perturbatio resedisset. Aequitatem animi cum multis in difficultatibus, tum in longo molestoque morbo, quo confectus est, tenuit inconcussam. Nihil acerbum, aut intemperans illi quamuis sensim extabescenti, excidit. Morte denunciata, Deo se lubens, & Deiparæ patrocinio permisit. Obijt Califfij ad diem 26. Iulij anno salutis 1618. ætatis 56. aditæ Societatis 38. susceptæ in ea professionis 4. votorum 21. Funus ipsius Religiosi alij sua præsentia celebrarunt eumque pro concione laudarunt. Scripsit Martinus Polonicè

De Aeterna Christi Filij Dei Diuinitate, contra Arianos, collecta atque inter se expensa Sacra Scriptura Testimonia. His addita est

Responsio ad cuiusdam Anabaptistæ scripturæ aduersus librum P. Iacobi Vvuieci. Vilnæ 1595. in 4.

Disputationem Nouogrodensem contra Arianos susceptam

De Vsura, & de Tribus præcipuis Contractibus, nempe De Venditione cum pacto de reuouendo; De Censibus, & de Contractu Societatis.

Absurda Pseudo-Synodi Torunensis in qua Caluinistæ cum Lutheranis concordiam tentabant.

De Vno visibili capite Ecclesie Dei. Atque hi omnes libri editi sunt Vilnæ ab anno 1595. vsque ad 1600.

Latine verò edidit

De Zachariæ Prophete pro Christi Diuinitate illustri testimonio, aduersus Fausti Socini Anabaptistæ Cauillationes Vilnæ 1596. in 4.

Nodum Gordium, seu de Vocatione Ministrorum. Cracouiæ 1609. in 4.

Noua Monstra Noui Arianismi. Niffæ 1612. in 4.

Verbum Caro Factum, seu De Diuina Verbi Incarnati natura contra novos Arianos Cracouiæ 1613. in 4.

Refutationem vanæ dissolutionis Nodi Gordij de Vocatione Ministrorum, contra Ioannem Volkeliium Ministrum Arianum. Ibidem 1614. in 4.

De erroribus nouorum Arianorum. Lib. II. contra Valentinum Smalcium Arianum lib. 2. Accessit

Responsio ad Refutationem C. errorum Smalcis obistorum. Ibidem 1615. in 4.

De Baptismo aduersus Hieronymum Moscorouium Arianum Lib. I. Ibidem eodem anno, & forma

De ordinatione Sacerdotum in Ecclesia Romana contra Iacobum Zaborouium Caluinianum Ministrum. Cracouiæ 1617.

De Notis Ministrorum. Lib. II. contra eundem 1617.

Vanam sine Viribus iram Ministrorum Evangelicorum. Colonia Agrippinæ apud Antoniū Boetzerum 1611. in 16.

Refutationem Epicherematis, Missionem Evangelicorum Ministrorum propugnantis 1612.

Selectarum Disputationum in Organum Aristotelis. Tom. II. Ingolstadii 1618. in 4.

MARTINVS STEPHANVS natione Hispanus, patria ex Oppido Ceniceris Diocesis Calaguritanæ ad Societatem accessit anno ætatis 26. & salutis humanæ 1581. & magna cum laude in eadem vixit, intentus rectæ notrorum Scholasticorum institutioni in Collegio Complutensi. Rexit Residentiam Nauarcarnerensem, Collegia Securitanum, & Tolitanum, spiritualis Coadiutor ab anno 1590. Decessit Toleti anno Domini 1619. Edidit in lucem Hispanicè

Epitomen locupletissimi Apparatus, & pulcherrimæ Fabricæ Templi Salomonis. Compluti apud Ioannem Gratianum 1615. in 8.

MARTINVS VAVTHIER natione Lotharingus ex diocesi Tullensi Societati aggregatus anno Domini 1597. ætatis 25. in Prouincia Rhenana, vota 4. nuncupauit, & in eadem operam suam valdè probauit annis circiter 26. docendo Humaniores disciplinas, Philosophiam, Theologiam concionando Latine & Germanicè, excurrendo ad varias Missiones, Confessiones excipiendo. Scholas etiam Superiores Præfecti munere gubernando. Obijt in excursionem Lotharingica, cum ad quosdam Religiosos, quos antea rebus spiritualibus excoluerat ex Collegio Treuirensi euocatus esset, lethali morbo correptus ad vicinum Metensem Collegium diuertit, ibique die 13. Octobris anno salutis 1622. ad præmium laborum suorum migravit. Scripsit vtilem

Tractatum quo ostendit Religionem Pontificiam esse Orthodoxam, non Idololatriam, & Philosophiam Pontificiam esse scientiam veritatis, non altercandi studium, aduersus D. Danielem Rixingerum Medicum, & Philosophum Lutheranum Argentinensem. Augustæ Treuiorum apud Egidium Immerdorf 1620. in 8.

MATTHÆVS BEMBVVS natione Polonus, patria Pofnaniensis Societatem ingressus est anno salutis 1587. ætatis 20. & votorum in ea quatuor professionem emisit. Philosophiâ quadriennio, Theologiam octennio professus est, Doctoralibus ornamentis Vilnæ insignitus. Rexit triennio Collegium Pofnaniense; præfuit altero triennio Domui Professæ Cracouiensi, & vices demortui Prouincialis quadrimestri sustinuit. Sigismundo III. Regi Poloniarum

loniæ fuit ab aulicis Concionibus & demum plenus dierum, & bonorum operum tranſiit ad vitam morti non obnoxiam. Cracouiæ die penultima Iulii 1645. Scripfit Latine & Polonicè multa. Latinorum hi tituli ſunt

Pax non Pax, ſeu Rationes aliquot, quibus Confederationis Euangelicorum cum Catholicis pacem nullo modo veram eſſe pacem oſtenditur.

Pacatus impacatus ad examen vocatus, ſeu Examen reſponſionum, quibus ad rationes contra pacem Confederationis reſpondere fruſtra conatus eſt.

Bellator Chriſtianus, hoc eſt ratio Chriſtiane, piè, feliciterque Bella, & apparandi, & gerendi, Summorum Imperatorum, Regum, & aliorum Chriſtianorum Ducum exemplis expreſſa, & notis breuibus illuſtrata. Cracouiæ, & Coloniz typis Birkmanni vtrobiq; 1617.

Pæſtor Vigilans, ſeu Ars regendi Animas ex Epistolis poſtiſſimum D. Gregorij Magni excerpta, & eiufdem exemplo Pæſtoribus omnibus Eccleſiaſticis propoſita. Cracouiæ typis Andreae Petricouii 1618. in 4.

Epos in Nupturientes Euangelicos Verbi Miniſtros, occasione Epithalamiorum in nuptias Andreae Lucæ Eccleſiaſte Toruniensis, à Verſificatoribus Toruniensibus, ac Viadrinis elegantè, & Euangelicè nuper Scriptorum compoſitum, & præcipuè è ſelectioribus hortorum Aonidum Toruniensium, & Viadrenſium Floſculis concinnatum

Monita ſalutaria data Anonymo Auſtori ſcripti nuper editi cui falſo titulus inditus: Monita priuata Societatis Ieſu. Polonicè vero Scriptorum ſyllabus eſt iſte

Conciones Funebres. I. In Funere Andreae de Brun Opaleuſki Episcopi Poſnaniensis habitæ 30. Ianuarij anno 1624. II. In Funere Adam Sardinio de Czarnkovo Czarnkovoſki Palatini Lanciniensis Maioris Poloniæ Generalis habitæ quinta Aprilis 1628. III. In Funere Andreae Bohole Supremi cubiculi Regij Præſecti, quæ inſcripta eſt exemplar Viri Nobilis

Cometa ſeu Comminatio de Cælo ob incutiendum timorem, cautelam, & hominum admirationem

Breuis Relatio de nouo Collegio Patrum Societatis Ieſu Sancti Petri. Cracouiæ anno Domini 1625.

Deſenſio Collegij Cracouiensis Patrum Societatis Ieſu, Ordinibus Rogni in Comitibus generalibus Varſauiensibus anno Domini 1627. congregatis ad expendendum propoſita.

Pæſuaſio Militaris, ſeu Rationes ob quas illuſtris Ordo Militaris Regni abſtinere debet ab exactionibus, & oneribus imponendis in bonis Eccleſiaſticis.

Ritus Armenorum, & Inuitatio præclara Armenæ gentis ad unitatem in Fide, & Caritate cum Eccleſia Catholica Romana. Cracouiæ 1630. in 4.

Inuitatio ad Unitatem Catholicam Ruthenorum Ritus Græci facta Leopoli pro Concione

præſentibus Iosepho Vuelamino Metropolitano Kiouienſi, Haliceni, & totius Ruthiæ, ac cæteris Episcopis, Eccleſiaſticisque Ruthenis, qui ob Synodum de vniõne celebrandam eo conuenerant anno Domini 1629. Cracouiæ in 4.

MATTHEVS DE COVROS natione Luſitanus, patria Vlyſſiponenſis, Societati adſcriptus anno ſalutis 1584. ætatis ſuæ 15. exacto in Luſitania tirocinio ad lucra animarum nauigauit in Indiam 1586. mox in Iaponiam, vbi ſemel iterumque fuit Præpoſitus Prouincialis, & Episcopatus Adminiſtrator toto nouennio, temporibus difficillimis, incredibilibus perfunctus laboribus. ſagaciſſimorum hominum, qui cum ad ſupplicia depoſcebant diligentiam, non ſine admirabili præſentiſſimaque, ac prodigio ſimillima Dei ope haud ſemel eluſit. Anno 1620. cum die quadam Nangafachi ſe ad ſacrificandum indueret, repente conclamatur, vt fugiat; immineret ſerutatores, ſed quid conſilij ne exterus homo prodatur ex vultu Iaponibus aſſimillimo? Sumptum ex deſperatione habuit ſucceſſum: iniecit ſe in fellam manualem, quibus in Iaponia ſolæ vtuntur mulieres, & baiulis ſuccollantibus quid ferreat ignaris, elatus eſt pedifſequa pone velut heram deducente. Sed alij mox, & alij timores nati. Geruli illi, nec quò nec qua irent conſcij paſſim ſtare; ſciſcitari de Domo Neophyti, quò fuerant iuſſi tendere; & quiſque prætergredientium, vt libido erat, adire cominus, reducere ſiparium, viſurus ecqua portaretur. Incerti viarum conſiſtunt ad fores Viduæ. Illa mox progreſſa, inclamat vociferatione, vt ſe inde auferant aditum; aberratiſſe à Domo: ſanctula ſuperueniens errorem correctura, vocem intendere, obiurgare, iubere ſe ſequi. Sic demum quo ibatur, peruentum, ſed illico nouum diſcrimen. Is qui Patrem excepit intempeſta nocte tractus in vincula eſt, & cum nullum daret Paris indicium, extemplo per excubias occupati ſunt vici, ne qua euaderet. Latuit tamen Deo regente, donec die ſeptima clam elapſus eſt. Anno 1625. die 22. Decembris, quid illi contigerit ipſi ſuſinet verbis reddo. Quia die captus eſt inquit P. Ioannes Baptiſta Zola, ecce moneor inſtructos bombardis milites, Dommum in qua eram, circumdare; & breui interuallo mihi Socius ſignificat, equites videri nonnullos ad nos contendere; Igitur raptim ego me induo, collo Roſarium inijcio, feſtino in vicum exire, ne domum, vbi diuerſabar reſciſcant, ſic ab ea iniuriam prohibiturus. Verum Hoſpes me ſtitit apprehenſum brachio, aſſerens equites illos, haud me ſpectare, quò pergant incempertum eſſe. Non explicem facile, quantum ea res me commouerit, nam incredibili animi mei lætitiâ, çuruaris genibus me Domino obtuleram, pene certus fore propediem, vt in vincorum pro Chriſto numerum admitterer. Equitibus prætergreſſis

ab

ab Chriſtianiſ deductus ſum in ſyluam. Ibi Matutinum officium exorſus ſum recitare, quod mihi fore vitæ poſtremum ominabar. Stabulum ibi erat ſtramento tectum promiſcui Iuris, in quod, quia pluebat, ſucceſſi, & ſtrato per humum fæno incubui. Mirifica me tum voluptas inceſſit, cum Natalis Dominici peruiſilio vidi me tali diuerſorio exceptum. Hic perſiſto in diem hodiernum, qui 10. Februarij eſt, non ſine moleſtia, quam reor affectæ iam ætati meæ grauem quemplam morbum conciliaturam. Sola me fouet, ſolaturque ſpes, qua teneor fore, vt exorem, quod Deum votis omnibus oro, vt pro ipſo cum Socijs incendio peream. Hactenus de ſe ille. Sub anni rurfum 1626. finem, cum omnis exploratorum, ſolertia in ipſum vnum perueſtigandum incubuiſſet, diſpoſitis vndeque attentiffimis excubitoribus, ſubiit cum Dogico, atque vno famulo, clam omnibus in egeſtam ſibi ab hoſpice ſcrobem, quæ patebat in longum palmos duodenos, quaternos in latum, ſolis exers, & luminis, niſi quod ad cibaſionem, ad Officij Diuini recitationem, ad ſcriptionem Epistolarum accendebatur; nam diem reliquum agebant in tenebris. Cibaria porrigebantur anguſto foramine quanta ſcutellæ moles eſt, quod reducto propinqui tugurij, in quo ſenecio quidam operabatur, ſtramento, tantisper aperiebatur, dum illa inferrentur. Tertia demum quaque luce, ad purgamentum aditus ad foſſam laxabatur. Victus erat per tenuis, propterea quod hoſpes, ne quid veſtigij ſignaret, nec piſces, nec aliud obſonij cultioris quidpiam auderet coemere. Dies ipſos 35. in illa caligine delituit, niſi quod peruiſilio, feſto, & Octaua Paſchatis ad Sacrum faciendum prodierit. Poſt illa nouam ſpecum paris dimensionis hoſpes illi ingenioſa caritate defodit, in qua exeunte eius anni Septembris adhuc commorabatur. Hæc erat quàm altera commodior, quod oſtiolum ſtramentitijs ſcrutis, & malè compoſitis obrutum ſtoeis habebat, qua per noctis ſilentium prodibat ad ſacrificandum; diem agebat in foſſa ad malignam lucem, quam modica illapſam fenestra ad lectionem ſcriptionemque adhibebat. Fuit aliquando, vt tam repente occuparetur ab exploratore, vt antrum ſubeundi vix ſpatium haberet. Anno 1629. elapſus, è manibus indagatorum eſt arcta in latebra, qualem memorabatur olim S. Felix ſubiſſe araneo opere repente prætextam. Sed quoniam eas ædes crebrò luſtrabant quæſitores, ne quando in eam latebram impingerent, viſum Chriſtianiſ eſt, Patrem in alias atque alias ædes tranſmittere. Semel iterumque ea cauſa deliteſcendum ei fuit in loco tenebris horrido; ex quo morbum contraxit tam acerbum, vt in vitæ fuerit diſcrimen adductus, omnium inops medicamentorum, niſi quæ de cælo ſupperebant. Anno 1630. gliſcebat Arijæ Bungondoni furor in vniuerſam Chriſtianorum na-

tionem; non ille ætati parcere, non ſexui, aut conditioni; nouas pænarum facies excogitare, ad excindendum ſtirpitis nomen Chriſtianorum. Præſto fuit in tanta neceſſitate P. Matthæus, etiam tum Prouincialis, & Pro-Epiſcopus, & ad officium omnes excitabat, certus ſi res tuliffet in conſpectum ſe dare Tyrannorum. Verum hoc eius conſilium Chriſtiani turbant, ne ope ſemel omni quam ab illo capiebant, exciderent. Igitur nauigio conſenſo, nocturnis tectus tenebris abſceſſit. Vix bene ſoluerat à littore, ecce aduolant à Tono, ſeu Regulo, qui retrahant fugientem. Sed tenebriſoſa nox ſequentes feſellit, & Patri opportunitatem fugæ dedit. Cæterum cum veſtigantium diligentiam mutatis ædibus aliquamdiu eluſiſſet, votis Chriſtianorum obſecutus, efferri ſe paſſus eſt corbe cannea quatuor ſuccollantibus, in arduum montem denſis impeditum vepretis. Sed illi vix bene progreſſi quantum pater equi curſura, Patrem humi deponunt craſſa ſubſtrata ſtorea, alteraque item ſtorea porrecta, qua ſibi ſuiſque Dogico, ac famulo, pluuiam defenderet. Binis horis elapſis curriculo reuerſi iterum iterumque, quarto etiam, & quinto illa die ſedem illi variarunt, ne non deprehenſum in ædibus veſtigatores quæritarent proxima inter dumeta inter quæ pronum erat ſuſpicari illum ſe abdidiſſe. Modicum orizæ in cibaſionem adiunctum. Sic dies ſub tegetibus, & noctis dimidium non intermittente pluuiâ, tranſactum eſt. Tum vero duodeni venere robuſtis viribus Iuuenes, quibus erat propoſitum prærupti montis difficillimum iugum tranſcendere, atque in diuerſum Territorium deportare Patrem. Igitur arundineo rurfum qualo exceptum, ingenti cum difficultate per calles præcipites, tandem ad maris littus deponunt, impenetrabili dumeto tectum, & arbore denſa. Ibi ſedit hebdomade dierum, modico inſtructus orizæ demenſo, pluuijs expoſitus, quæ perpetes prope toto eo tempore fuere. Periculis ſubinde repetitis, & laboribus Chriſtiani Nangafachenſis nauigio, in aliud Regnum tranſgreſſus eſt, eorum, à quibus recedebat, caritate robuſta mirificè recreatus. Dei benigna prouidentia non è manibus duntaxat perſequentium ereptus, verum à præſenti quoque morte, quam homini parum firmo tot incommoda poterant adferre, ſeruatus. Cæterum his atque huiuſmodi grauioribus ærumnis attritus, cum deeſſet etiam aliquando, qui eum tecto reciperet, nec iam crederet ſe poſſe diu fallere veſtigatores, conſtituit ſe magiſtratui coram Meaci ſiſtere: cum ecce inopinato rogatus ab homine leproſo, longule ab Vrbe, extra commeaſium occurſus, in anguſto mapali tamquam arcto in carcere exceptus eſt. Ad extremum fatigatus, fractuſque malis, & laborantis Eccleſiæ ſollicitudine oppreſſus, Sacramentis recreatus, prope Fuximam auidus ignis, & flammaram,

purgatissimum spiritum placidè emisit, die 29. Octobris anno salutis 1633. Iaponicæ suæ expeditionis 43. quam vno exilij anno, quo furenti Taifufama Macai substitit, interrupit. Scripsit Vir Apostolicus

Annua litteras ex Iaponia anni 1603.

* MATTHÆVS DE LA CRVZ natione Mexicanus, origine Hispanus, natus Angelopoli anno salutis 1616. Societati se adiunxit 1631. & vota quatuor professus est. Philosophiam Mexici cum laude explanauit, & Sacras litteras interpretatus est, sed propter insignè talentum concionandi translatus à Cathedra ad suggestum concionalem, magno fructu nunc munere illo fungitur in Collegio Angelopolitano. Edidit Idiomate Hispanico

Historiam Apparitionis miraculosa B. Virginis Guadalupa prope Mexicum. Item

Conciones complures, præter alia opuscula amane eruditionis.

* MATTHÆVS GALINDO natione Mexicanus, patria Mechoacanensis, admittus in Societatem anno sæculi labentis 26. ætatis 16. votorum quatuor professionem edidit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, & Sacræ Scripturæ Interpretem egit. Rexit Collegium S. Ludouici Potosi, & Angelopolitanum. Vir apprime eruditus, sed magis virtutibus religiosus excellens, vitæ mortalis periodum conclusit Mexici, die 9. Maij 1667. Ad Mexicanam iuuentutem latinis litteris erudiendam scripsit

Grammaticam, & Syntaxim Latinam duobus libellis. Mexici

Librum Emblematum, Hieroglyphicorum, & Carminum quibus exceptus est Prorex Marchio de Villena. Angelopoli 1639.

Concionem de Immaculata Conceptione Deiparæ. Mexici.

MATTHÆVS MAVRACH natione Hungarus, patria Pofoniensis, sed origine Germanus ingressus Societatem anno 1600. ætatis 21. post traditas humaniores disciplinas, Concionatorem, & operarium egit annis 15. circiter, domi forisque in Missionibus, magna semper zeli, & innocentis vitæ commendatione, vt supra mille, & quingentas animas ab hæresi ad Fidem Orthodoxam reducerit. Demum fractus laboribus, ita solitudinem, qua cum Deo ageret adamauit, vt raro extra conclauem nisi obedientia euocante prodierit. Decessit Pofonij, die 17. Februarij 1648. Edidit suppresso suo nomine libellum cui titulum fecit

Calepinulus; ex toto Calepino Synonima, Composita, Deriuatiua, Attributa cætera, quæ ad eandem rem spectant simul scripta. Viennæ typis Matthæi Formicæ 1630. in 12.

* MATTHÆVS DE MOYA natione Hispanus, patria Oppido Moral diocesis Toletanæ, Societatem complexus anno huius sæculi 26. ætatis suæ 15. votorum quatuor professione se obtrinxit. Philosophiam docuit, &

amplius viginti annos Theologiam Murciae, Compluti, & Matriti in Collegio Imperiali, magna doctrinæ fama. Superstes in eodem Collegio, adlectus nuper est à Serenissima Regina Maria Anna in Confessarium. Mandauit typis

Questiones Selectas ex præcipuis Theologicæ Moralis tractatibus. Matriti ex Typographia Regia 1670. in fol.

MATTHÆVS RADERVS natione Germanus, patria Inichingentis in Tirolis, anno salutis 1561. natus est, ac vicennis se Deo in Societate sacrauit in qua, & humanioribus, & feuerioribus literis non minus quam Religione excultus est annis 22. insigni constantia Rhetoricam docuit, linguarum Atticæ, Romanæque peritissimus; doctissimis id ætatis viris Iusto Lipsio, Martino Delrio, Velfero alijsque etiam à Fide vera alienis propter eminentem eruditionem admirandus. Certè à prima ætate, vsque ad vltimam ita musis diu nocturne immersus fuit, vt præter pietatis studium, nihil ageret fere quam discere, docere, & scribere. Memoria semper fuit vegeta, etiam in fracto corpore, moribus verò innocentissimis, & amabili agendi modo, omnibus se submittens. Tria in Societate vota solemniter professus est anno salutis 1601. Obijt verò diem suum Monachij, die 22. mensis Decembris anno 1634. ætatis 70. Societatis 53. Vir miro candore, & singulari patientia præditus. Scripsit

Commentarios in Martialem à se emendatum, auctos curis secundis, & tertijs. Monguntia per Kinchium 1627. in folio

Petri Siculi historiam de Manichæis à se conuersam à Græco, & Notis illustratam. Ingolstadtij typis Sartorii 1604. in 4.

Extat ea etiam in Bibliotheca magna Patrum Tomo 9. Parte 2.

Acta Concilij Octauo Oecumenici Constantinopolitani IV. Græcè, & Latine cum Notis. Ingolstadtij typis Sartorii 1604. in 4.

Viridarium Sanctorum ex Menæis Græcorum collectum, Annotationibus, & similibus Historijs illustratum. Augustæ Vindelicorum apud Christophorum Magnum 1604. in 8. Accessit

Syntaxima de morientium statu ex Mss. Codicibus Latine factum, notisque illustratum

Viridarij Sanctorum Pars II. De simplice obedientia, & contemptu sui. Monachij formis Bergianis 1614. in 8.

Viridarij Sanctorum Pars III. quæ continet Illustrata Sanctorum exempla. Ibidem, anno, & forma iisdem

Aulam Sanctam Theodosii Iunioris Imperatoris, S. Pulcherie Sororis, & Eudoxie uxoris Augg. res gestas complexam: è Græcis, & Latinis scriptoribus editis, & non editis concinnatam Monachij 1604. in 8.

Ioannis Climaci lib. ad Religiosum Pastorem, qui est de Officio Cenobiarche, translatum, & obseruationibus illustratum Græcè & La-

Latinè. Augustæ apud Danielelem Francum 1606. in 8.

De Vita Petri Canisii Societatis Iesu lib. 3. cum Appendice

De P. Theodorico Canisio. Monachij 1614. in 8.

Chronicon Alexandrinum, idemque Astronomicum, & Ecclesiasticum (vulgo Siculum, vel fasti Siculi) Græcè cum Latina interpretatione nunc integrè vulgatum. Monachij formis Annæ Bergiæ 1615. in 4.

Bauariam Sanctam Tom. III. cum Iconibus Sanctorum. Ibidem Tom. I. anno 1615. alter: 1624. Tertius 1627. in fol.

Bauariam Piam Ibidem 1628. in folio
2. Curtium Rufum Synopsis, & argumentis illustratum Monachij 1615. in 12. & recognitum Coloniae apud Ioannem Kinchium 1628. in folio

Ad 2. Curtij Rufi de Alexandro Magno Historiam, Prousiones, librorum synopsis, Capitulum argumenta Commentarios. Coloniae, apud Ioannem Kinchium 1628. in fol.

S. Ioannis Scholastici, seu Climaci opera omnia ex Græco à se interpretata. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1633. in folio

Ad Senecæ Medeam Commentarios. Monachij apud Melchiorum Segen 1631. in 12. & similiter reliquit prælo paratos

Commentarios ad Senecæ Troadem, & Thyestem.

Auctarium ad lib. 5. Nicolai Trigantij de Christianis apud Iaponios Triumphis, in quo exponit statum Ecclesiæ Iaponicæ ab anno 1617. vsque ad 1620. Monachij 1623. in 4.

Quatuor Nouissima versu dimetro Iambiaco acatalectico, & catalectico. Monachij 1629. in 32.

Item Latinè vertit tribus Tomis in folio, notisque illustrauit

Græcorum Menæa Græco-latinis euulganda. Addidit etiam, Tomum singularem, seu Indicem Generalem Sanctorum omnium cuius cuius nationis, loci, conditionis. Verum illis vltimam manum non imposuit morte præuentus, vt refert noster Bollandus in Ianuario Tom. I. in Præfatione Generali folio 55.

MATTHÆVS RICCIVS natione Italus, patria Maceratensis, nobili domo, natus est die 6. Octobris anno salutis 1552. Romæ Societatem amplexus est, die assumptæ in Cælum Virgini Sacro anno 1571. cum triennium in Iurisprudentiæ ludo posuisset. Magistrum habuit in Tirocinio Alexandrum Valignanum, quo postmodum moderatore ad summa prouectus est. Nam Philosophicis, & Theologicis studijs Romæ absolutis, impetrauit in Orientis Indiam Missionem, & suis insalutatis, quos vt de via postremo recrearet alloquio rogabatur, illuc anno 1577. retendit; Indiæ procuratore P. Martino de Sylua ductore Goam attingit, die 12. Septembris anni insequentis. Quadriennio partim in retra-

standis Theologiæ studijs, partim in explicandis eloquentiæ præceptis expenso, accitus ab Alexandro Valignano Indiæ tum Visitatore, Macaum est, vt si qua se via aperiret, in Sinarum Regnum subiret. Macaum appulit Augusto mense anni 1582. & admirabili Dei consilio, anno vertente Septembri mense claustra illa imperua, vna cum P. Michaele Ruggerio penetrauit. Mox dexterrima cum omnibus agendi comitate, vitæque sanctumonia summorum sibi Magistratum beueuolentiam adiunxit. Cæterum, quod in ijs rebus, quæ sunt in molem surrecturæ, vsuuenit, non parum hoc exordio pugnarum Matthæo fuit. multum tolerandum aduerforum. Plebs Cantonensis, quæ in Vrbe confederat, ferox in aduenas, omnibus illum iniurijs appetere, domum lapidatione quotidie infestare, & ad hæc, quod mirere apud Magistratum per calumniam hominem traducere, vt per apparitorem perturbate fuerit ad Tribunal accitus aliquando, & tamquam, qui corrumpere accepta beneficia increpitus; retentusque velut in custodia, donec innocentia suæ patrociniū fecit. Genio gentis obseruato, quo suauius eos ad auditum veritatis, alliceret, Cosmographicam Orbis tabulam, Sphæras, Gnomones aliaque à Mathematicis legibus instrumenta, concinnauit; quæ in amicos Magistratus distributa, totoque peruagata Regno, eam ipsi existimatione peperere, vt maximus ex vniuerso terrarum orbe Astrologus haberetur. Sic paulatim firmata res, stetit illa quidem, & sensim prouecta est: sed dubijs euentibus agitata, recreata subinde felicibus; mox aduersis vexata, vt vni scilicet Deo tribueretur vniuersa, à quo cum nocte quadam omni destitutus solatio Matthæus, & tristi rerum successu fatigatus obdormiuisset, illa sibi verba per quietem dicta percepit, quorum similibus S. P. N. Ignatium olim confirmarat. Ego in vtraque tibi Vrbe Regia propitius ero. Nec vanum illud fuisse somniantis ludibrium, satis comprobauit fortunatissimus supra omnium expectationem in vtramque Regiam ingressus, & ab ipsis Magistratibus domicilium figendi facta potestas. Pachinum, vbi sedem Rex habet, die 24. Ianuarij anno 1601. peruenit, Europæis instructus muneribus, quæ Regi destinarat. In ea Vrbe consecit varia sæpe fortuna exercitus, sed ea de se opinione excitata, quam Dominus ad Euangelij promulgationem ei conciliabat, quæ tanta fuit, iamque admirabilis apud Gentem alioqui sagacissimam, & exteris omnes solitam præ se despicerem, atque in Barbaris numerare; vt eam non solum sperare nemo, sed ne optare quidem ausus fuisset. Intra paucos illos annos, ex quo Regiam Urbem attigerat, vna prope eaque continua occupatio cum hostibus, qui ex omni parte ventitabant, detinebat; quibus ex more, quem violari nefas, cum visitationis officium rependeret.

deret, hanc occupationem grauius, etiam duplicabat. Ad hac ex vniuerso Sinarum orbe, ad eum ignoti iuxta, ac noti scriptabant, multæ sciscitantes quibus cum responderet, næ ille onus maximum subibat. Præterea cum vniuersa præset Missioni, Sociorum litteris respondere cogebatur, quos cum ille amaret tenerrimè, faciebat id sedulo, & prolixè. Nec tamen interea à familiari Neophytorum colloctione vnquam abstinuit, cum illi esset solemne quo quisque esset tenuior, eo diuturniore ab eo, colloquio detineri. His omnibus accedebat librorum scribendorum labor, Nostris prælegendi assiduitas, quam ad extremum vsque spiritum, inter infinita negotia nunquam intermisit. Sed nimium ita ingeniosus erat in tempore dispensando, vt ad exercitia spiritualia, non solum sufficeret, sed etiam redundaret neque enim ille statis temporibus contentus, semper inueniebat quod necessarijs etiam negotijs suffuraretur. Hæc omnia Socios in eum rapiebant attonitos, dubios quid primum mirarentur, animumne infatigabilem an corpus; nam ab illo nullus non labor assumebatur; ab hoc nullus recusabatur. Hæc erant illi perpetua. Sed in annum 1610. alia plurima præter ordinem inciderunt, à quibus obrui potuit, non potuit fatigari. Itaque cum die quadam ab hospitem visitatione fessus, domum repetisset, in lectulum se abiecit, agnouitque fatigationem eam sibi esse lethalem. Sed adeo nihil est turbatus, vt sciscitanti è Socijs vni, qui haberet, responderit, se ea ipsa hora coarctari e duobus, nec satis scire quid optaret, æterna ne illa, quæ imminebant, præmia, an diuturniores in Christiana illa expeditione labores. Sexto ægritudinis die, de vniuersa prope vita confessus, Socium, qui eum audierat, tanta spiritus alacritate perfudit, nullam aliam, vt in vita sua maiorem se sensisse prædicaret: tanta fuerat Patris innocentia, spiritusque suauitate delibutus. Postridie Sacrum Viaticum humi prouolutus teneras inter lacrymas accepit. Altero die inungi postremum voluit, & Socijs poscentibus monita salutaria dispensauit. Vni suas preces addixit, vt mortem illi in Societate obeundam exoraret; ideo quod nihil occurrere diceret melius atque iucundius quam quod ipse eo ipso tempore præsentiret. Relinquo Vos (inquebat) in ostio ad magna merita patefacto; sed non sine multis periculis, vel laboribus adeunda. Rogatus qua ratione amorem illum suum in suos vellet remunerari, respondit, ea beneuolentia, quam venturis ex Europa Patribus semper ostenditis: quam quidem decet haud esse vulgarem, sed toties geminatam, vt quam ibi in vniuersis inueniunt, hic in singulis deprehendant. Tum intermortuis pene vocibus auditus est ita fari. Ego P. Petrum Cottonum, qui apud Regem Galliarum degit, in Domino plurimum amo; ad eum, tametsi ignotum, pro eo quod Dei

gloriam promouit, hoc anno scribere, & gratulari statueram, eumque priuatim de nostræ Missionis statu reddere certiore: nunc peto à vobis, vt quoniam mihi hoc præstare omnino non licebit, me apud eum excusetis. In eum fere modum suauissimè modò cum Nostris, modò cum Neophytis collocutus, die 11. Maij, oculos velut sopori permittens, placidissimè in Domino obdormiuit. Pachini, in Vrbe Sinarum Regia anno salutis 1610. ætatis 58. ex quibus Societati 38. Sinicæ expeditioni dedit 25. Neophyti primum in lacrymas, mox in Patris laudem conuersi, effigiem sibi eius ad solacium coloribus exprimi curarunt, suum Patrem, suum Apostolum nuncupantes. Biduo toto iacuit exanime cadaver insensibile in summo æstu, vultu semper viuendo, oris totius colore viuenti similis quam vita functo. Certis coniecturis conperitum est diem suæ mortis eum præscisse, & locum sepulturæ decreto Regio sibi datum iri. Eius effigiem Romæ Valerianus Regnartius Superiorum permissu in æs incidit anno 1615. cum illustri hypographe, quæ narrat illum in vltima Sinarum, fidem Christi primum inuexisse, & quinque fundatis Ecclesijs, magna sanctimonia atque eruditionis fama diem obiisse. Hinc illi à scriptoribus passim attributa sanctitatis laus est, & Apostolicæ titulus virtutis. Scripsit Sanctus hic vir lingua Sinica

Cosmographicas, & Astrologicas præceptiones.

Geographicam orbis descriptionem semel iterumque recensitam, & Commentarijs locupletatam.

Sex priores libros elementorum Euclidis cum Notis Christophori Clauij.

Arithmeticam practicam Christophori Clauij. De Horologijs, Astrolabio, Sphæra, ex eodem Clauio.

Commentarium, de Elementis, quo vanitatem quinque elementorum confutat, nostrorum quatuor veritatem stabilit, loca sua singulis assignat, & figuris illustrat.

Catechismum secundis curis auctum.

Explicationem Doctrinæ Christianæ ampliorum Ethnicis potissimum accommodatam, sæpius recusam.

Breuiem de Amicitia Tractatum, quo congeffit ea quæ Philosophi Sacri Doctores, alijque probati scriptores de eo argumento tradiderunt; Opus apprime acceptum, & sæpius recusam.

Comentariolum de memoria, quæ locis, & imaginibus inuetur.

Octo descriptiones de materijs Ethicis ad virtutem, & bonos mores inuitantibus, quæ ad Clauicordium Regi canerentur, vnde etiam Clauicordij cantilenas appellauit. Impressum fuit, hoc opusculum Carminum Characterum, tum Europæo, tum Sinensi

Paradoxa, seu morum præcepta Sinis antea

in

inaudita, per colloctiones cum grauissimis Magistratibus inducta. Opus longe laudatissimum, & vtilissimum

Tractatus 25. de rebus Ethicis deque prauarum animi affectionum moderatione. Hos Sinæ sententias appellant

Capita 22. de varijs rebus, de Beatitudine de Morte, &c.

Sacros Fastos.

Tetrabiblion Sinense de moribus, Latina paraphrasi, & Commentariolis illustrauit

Suscium, librum è præcipuis Sinensium, Latine vertit.

Calepinum Europæo-Sinicum

Annuas litteras è Sinis annorum 1594. 1606. & 1607. quas binas posteriores Latine reddiderunt Rhetores Antuerpienses typis Plantinianis 1611. in 8. Denique reliquit

Commentarios ex quibus Nicolaus Trigautius suam expeditionem Christianam apud Sinas elaborauit.

Ex his libris Sinensibus exstant tria volumina, in folio, Characteribus Sinensibus impressa. De Deo vero, de Amicitia, & alijs argumentis. Romæ in Archiuo Generali Societatis, & nobile elogium de eo contexit Georgius Cardosus in Agiologio Lusitano, ad diem 11. Maij. Et Fr. Elias de S. Teresia Carmelia Excalceatus. Tom. 2. cap. 31. De legatione Ecclesiæ.

* MATTHÆVS RVFFY natione Gallicus, patria Apudextijs in Prouincia, natus anno sæculi præterlabentis 17. accessit ad Societatem 1633. & votorum quatuor professionem emisit. Vir multæ eruditionis, Rhetoricam, & amæniores disciplinas docuit quinquennio, Philosophiam triennio, Theologiam Scholasticam octennio. Moralem triennio; linguam Sanctam biennio, & Sacram Scripturam triennio est interpretatus. Rexit Collegium Nemaufense, & nunc in Aquis nauat operam ministerijs Societatis. Edidit

Prolusiones allegoricas, seu Orationes. Auentone apud Ioannem Prot. 1660. in 12.

* MATTHÆVS SAMBAR natione Hungarus, patria Varasdinensis, natus anno sæculi voluentis 17. Vicennis Societati nomen dedit, & solemni votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Rhetoricam, & amæniores litteras docuit, & Theologiam Polemicam de controuersijs Fidei, triennio explicuit. Multis annis versatus est in Missionibus Dacicis, & alijs, & Superior in Residentijs nouennio præfuit Nostris. Nunc in Cassouienfi Collegio promouet salutem animarum. Edidit *Idiomate Hungarico*

Nouitatem sectæ Calvinisticae 1657.

Ocularia pro quodam Fusci luminis Predicante Hæretico 1658.

Lydiu lapidem Ocularis Predicantis 1659.

Tres salutares quæstiones Fidei 1661.

De substantia Missæ, & Cæremonijs eiusdem cum applicatione ad Passionem Christi per

Images, & Orationes Latino-Hungaricas, 1662.

Circulum ferreum super os blasphemæ Predicantis, 1664.

Excussionem summarie responsionis factæ contra tres Quæstiones 1666.

Apologiam pro tribus Quæstionibus contra Blasphemos 1667.

Apologiam pro Vetustate Fidei Catholice 1669.

Epitomen Pietatis Mariæ 1648.

MATTHÆVS SCHRICK natione Germanus, patria Aquisgranensis, cum anno 1589. ætatis 22. Societatem ingressus esset, Philosophiam in ea docuit magna commendatione: Collegijs Paderbonensi, Aquisgranensi; Herbipolensi præfuit, & vota quatuor nuncupauit. Demum octogenarius denatus est in natali solo Aquisgranæ, die 2. Martij 1646. Edidit tacito suo nomine

Locos Vsitiores Sacre Scripturæ pro astruenda veritate Catholica. Moguntia apud Hermannum Meresium

Moliebatur aliud opus

Pro reducendis ad Ouilæ Christi Acatolicis lib. 3. quorum 1. continet Adynata, & Asystata, quæ è Nouatorum placitis sequuntur. II. explicat Naturam, proprietates, & effecta Hæreseos. III. Dissoluit Decem præcipua conuersionis impedimenta

MATTHÆVS TABERNA natione Italus, patria Mediolanensis, illustri familia, natus anno sæculi voluentis 15. Societatem complexus est 1629. & votorum quatuor solemni sacramento se adstrinxit. Post traditam Rhetoricam, & humaniores litteras Ecclesiasten egit per præcipuas Italiæ Vrbes magna auditorum frequentia iam ab annis circiter triginta, & in eodem munere adhuc pergit. Pridem edidit quam publicè dixit

Laudationem in funere Reuerendissimi Patris Fr. Gregorij Donati S. P. A. Magistri. Romæ typis Corbelletti 1642. in 4. Item

Laudationem Gregorij XIII. P. O. M. inscriptam Draco Gregorianus habitam in Collegio Romano typis isdem 1643. in 4.

Orationem habitam in Coronatione Serenissimi Ducis Genuensis Casaris Durazzij. Genuæ 1648. in 4.

* MATTHÆVS VARSAVIENSIS natione Polonus, natus Varasuiæ, patria è familia anno salutis 1578. Deo se in Societate consecrauit 1597. & votorum quatuor nexu se adstrinxit. Post traditas in ea humaniores litteras; linguam Hebraicam explicuit biennio; Controuersias de Fide etiam biennio; Sacram Scripturam triennio, Concionatorem egit annis amplius 20. Instructorem Patrum in Tertia probatione annis aliquot, vbique non exigua laude. Demum septuagenario maior quieuit in Domino Cracouia, die 7. Septembris 1652. Edidit Polonice librum inscriptum

Vox Salomonis, Tempus putationis aduenit sensus morali explanata. Cracouiae typis Francisci Cæsarii 1651. in 4.

* MATTHIAS DE BOCA-NEGRA natione Mexicanus, patria Angelopolitanus, sed origine Hispanus, cooptatus in Societatem anno sæculi labentis 1628. ætatis 16. votorum quatuor professionem emisit. Ecclesiasten egit multis annis magno plausu atque fructu. Migravit ex hac vita ad meliorem vti confidimus Mexici 1668. Edidit lingua Hispanica, postulatu Proregis Mexicani

Iter ducis de Escalone, seu Historiam de itinere illius maritimo, & terrestri. Mexici 1640. in 4.

Historiam Actus generalis S. Inquisitionis, habiti Mexici 1652. Ibidem

Conciones complures quæ circumferuntur, & multorum manibus teruntur tanquam Ideæ. Ibidem

* MATTHIAS BORVLL natione Hispanus, patria Valentinus, natus anno sæculi fluentis 15. Societati se addixit 1631. & votorum quatuor solemniter se adstrinxit. Docuit in ea litteras humaniores, Philosophiam, & annis omnino 15. Theologiam Scholasticam. Gubernavit Collegium Valentinum, & Domum Professorum Ibidem, vbi etiamnum degit, & ministerijs Societatis vacat: Edidit hætenus

Diuinam Scientiam futurorum contingentium præcipuè Mediam, contra nouissimas impugnationes defensam. Lugduni apud Philippum Borde 1656. in 4.

Tractatum de Voluntate Dei. Ibidem apud Io: Antonium Huguetam 1661. in 4.

De Misterio Trinitatis. Ibidem 1662. in 4.

Tractatus duos de Essentia, & Attributis, & de Visione Dei cum Proemialibus Theologiae. Ibidem apud Philippum Borde, & Socios 1664. in 4.

MATTHIAS CASIMIRVS SARBEVIVS natione Polonus, gente Mazouita Prouinciæ Lithuanicæ, adlectus in Societatem anno Domini 1612. ætatis 17. vota quatuor solemniter concepit. Vir omni Scientiarum genere excellens, Rhetoricam, Philosophiam, & Theologiam Vilnæ docuit cum laude. Doctorali laurea coram Serenissimo Polonicæ Rege Vladislao IV. qui suo illum annulo inaugurari voluit, decoratus, ad Regias Conciones adscitus est. Obijt Varfauicæ, die 2. Aprilis 1640. ab inita Societate 28. Edidit

Lycorum libros 3. Vilnæ primùm 1628. Mox Antuerpiæ apud Ioannem Chobbarum: deinde, *auctiores libro IV. & libro Epodon, atque vno Epigrammatum libro cum Epicitharismate Poetarum Belgarum in laudem Auctoris.* Recudit Antuerpiæ typis Plantinianis. Balthasar Moretus 1634. in 12.

Orationem de S. Casimiro 1635.
Conciones in funere Ioannis Stanislaui Sa-

pieho Marisbalei Lithuaniae

Edidit nomine Collegij Crofensis Carminibus

Obsequium gratitudinis ab Appoline Crofensi, Ioanni Carolo Chodkiewicz Palatino Vilnensi. Vilnæ typis Academicis 1619. in 4.

Sacram Lithotheseum in prima Templi Collegij Crofensis ab eodem fundati inchoatione. Ibidem 1621. in 4.

Henorem Sanctorum Reliquijs Vilnæ exhibitum. Vilnæ oratione soluta. Ibidem 1631. in 4.

Orationem qua Antistitem Vilnensem nouum, Abrahamum Woynam nomine Collegij Vilnensis excepit. Ibidem.

Reliquit post se

Concionum pro Dominicis, & Festis, quas habuit coram Vladislao IV. Rege Tomes II. Parabat etiam

De Dus gentium libros IV. soluta oratione. De Perfecta Poesi Lib. IV. prosa. Orationum librum I. (Lechados lib. XII. Heroico carmine. De Physico continuo lib. IV.) De Deo vno, & trino, & De Angelis ad I. partem S. Thomæ Aquinatis, sed mors intercessit

MATTHIAS FABER natione Germanus, gente Bauarus, natus anno salutis 1586. ex Parocho in Neumarekt, Palatinatus Superioris, per diocesim Aichstadianam Visitatore, Pastor ad D. Mauritij Ingolstadij, & Professor simul, ac Procancellarius Vniuersitatis de Catholica Religione in Palatinatu optime meritus, grandis natu, & fama longe lateque notus, nuntio humanis rebus remisso Societatem nostram Viennæ complexus est anno 1637. & votis quatuor solemnibus se adstrinxit 1645. Quatuordecim annis quibus in Societate vixit post tirocinium, magno feruore, gratia, & auditorum fructu de sacro suggestu dixit: sed verbis pondus addidit religiosa eius vita, rerum humanarum contemptus, sui depressio, & quod in omni eius actione elucebat, Diuinæ gloriæ promouendæ desiderium. Repentina demum correptus ægritudine petiit maturè supremis Sacramentis muniri, & vt sibi sedenti atque induto veste Societatis, pro qua, inquit, obtinenda diu laboravi, fundavi, atque cum difficultate eam acquisiui, (scilicet propter prouectam ætatem) liceret mori, atque ita compos voti effectus, sedens, & sibi semper præsens placidissimè animam reddidit Creatori Tyrnauicæ, die 26. Aprilis 1653. Ante ingressum in Societatem ediderat latinè

Concionum opus tripartitum, seu in tres tomos distributum. Ingolstadij typis Hænlini, 1631. in folio Recusum Antuerpiæ 1650. & Coloniae 1659. tribus tomis in 4.

Controuersias contra Altorfenses Professores

Post ingressum in Societatem edidit *Auctarium operis tripartiti Concionum de Tempore, & Sanctis.* Græcij typis Vvidmanstadij

stadij 1646. in folio. Antuerpiæ 1653. Coloniae 1659. duobus tomis in 4. & alibi

MATTHIAS HAINAL natione Hungarus, patria Tyrnauicensis, Societati insertus anno Domini 1598. ætatis 20. vota quatuor professus est. Post traditas humaniores litteras, in varijs Missionibus salutis proximorum nauiter annis vndetriginta se impendit. Decessit Viennæ 28. Maij 1644. Edidit Hungaricè tacito suo nomine

Cor Iesu Sacrum Imaginibus Rythmis, Orationibus expressum. Viennæ 1629.

MATTHIAS MAYRHOVIVS, seu MAYRHOPFER natione Germanus, patria Landshutanus in Bauaria, Societatem in Germania complexus est annos 19. natus, sed Romæ tirocinium posuit anno salutis 1567. & Philosophicas, ac Theologicas scientias didicit, & feliciter Ingolstadij docuit. Rector præfuit Academiæ Dilinganæ, & annis plusquam viginti Collegio Monachiensi, Quatuor vota iam inde vsque ab anno 1588. professus est. Egit in grandi senio Præfectum spiritus in primarijs Collegijs, honestissima, semper lectione, & scripture occupatus, otij osor acerrimus, Tandem nonagenario maior, Vir multæ orationis, & mortificationis quieuit in Domino Monachij 7. Februarij 1641. Edidit in lucem

Disputationes Theologicas de tribus peccatorum generibus Mortali, Veniali, Originali, aduersus huius sæculi Sectarios. Ingolstadij, apud Dauidem Sartorium 1587.

De Rerum Dominio, & iustis Possessionibus. Ibidem 1588.

De Voto, & Iuramento. Ibidem 1589.

De Restitutione. Ibidem eodem anno

De Sacramento Eucharistiæ, & Incarnationis Misterio, vbi etiam Doctrina Vbiquistarum refellitur. Ibidem 1590.

Quatuor Flumina Paradisi, siue præcipuos fontes Scientiæ de Deo, qui sunt Theologicus, Physicus, Ethicus, Historicus. Coloniae

Piscinam natatoriam ad quam manuducuntur illuminandi. Germanicè vero scripsit

Speculum Prædicantium. Ingolstadij apud Adamum Sartorium 1600. in 4.

Apologiam pro speculo Prædicantium, aduersus Speculum Iesuitarum. Ingolstadij typis Ederianis 1601. in 4.

Reddidit vero Germanicè ex Italico Lucæ Pinelli nostri

Vitam B. Virginis. Augustæ, apud Christoph. Mang. in 8. Ex Gallico Petri Cottoni *Deuotionem Caluinistarum.* Ingolstadij, typis Sartorii 1610. in 4.

* MATTHIAS NENNICHEN natione Germanus, gente Pruthenus, patria Allensteinensis, Societati adscriptus, anno sæculi præterlabentis 11. ætatis suæ 21. & votis quatuor adstrictus. Concionator insignis, & qui maximam vitæ partem in Prouincijs Austriæ, & Bohemiæ dicendo ad populum, & in Missis

tionibus exegit. Desijt inter mortales viuere Brunæ, die 4. Decembris 1656. Dum in confinibus Silesiorum cum Hæreticis ageret, aduertit Traditiones Ecclesiæ flocci ab iis fieri, quare libellum controuersiarum mire vtilem, pluriesquè recusum typis impressit tacito suo nomine sub titulo

Dic vbi sit scriptum? De auctoritate Traditionum. Item

Tractatum de Communionem sub vtraque specie. Glogouicæ 1626.

Gratulationem de inauguratione Ferdinandi II. in Regem Romanorum. Prosa, Carminibus, & emblematis. Græcij typis Vvidmanstadii 1619.

MATTHIAS PVTZIVS natione Belgæ, patria Marcoduro Menapiorum Oppido, diocesis Colonienfis ortus; anno salutis 1586. die 4. Martij Societati nomen dedit atque in ea Rhetoricam, & litteras mansuetiores docuit. Sed immatura morte, die 22. Februarii anno 1595. Moguntia obiit phthisi, luuenis fuit ingenio eximio, de quo sufficient, quæ supra in Henrico Puzio eius germano fratre dicta sunt. Ex Italico latinum fecit librum

Vincentij Bruni, de B. Virgine.

Eiusdem Meditationes de Passione Domini quas tacito nomine posthumas edidit Henricus Matthiæ frater

Altare Templi Moguntini carmine descripsit

* MATTHIAS RAM natione Germanus, patria Halensis in Tirolis, Societati se addixit anno sæculi currentis 41. ætatis suæ 18. & votorum quatuor professionem edidit. Post litteras humaniores docuit Philosophiam, tum reliquo vitæ tempore Theologiam, ita tamen, vt Ecclesiæ Cathedram aliquando tenuerit, aures consentibus incredibili constantia dederit, & vix vlllo die pro ægrorum solatio per Urbem non discurreret. Hinc hausta ab ægrotis maligna febris, dum decumberet, fastidians terram, cælum anhelare cepit, & omnes morbi molestias generosa patientia perferens, extimulatis inuisentibus, verbo, & exemplo ad virtutum exercitium, piissimè efflavit animam. Dilingæ die 27. Februarii 1665. Edidit

Disputationem Catholico-Romanam de Auctoritate Sacre Scripturæ; Dilingæ 1664. in 4.

MATTHIAS DE SA' natione Lusitanus patria Bracharenfis Societatem anno 1582. ætatis 17. complexus, in ea Philosophiam docuit; Rexitque Collegium Angrense, Syluense, Scalabitanum, Conimbricense; præfuit etiam Villauicosa, & Insulis vota 4. professus 1602. Naturæ concessit in Natali solo Bracharæ die 3. Octobris 1636. Scripsit

Rerum spiritualium. Tom 2.

* MATTHIAS DE SOVSA natione Lusitanus, patria Amarancensis in Diocesi Bracharenfi, Societatem ingressus est anno

salutis 1611. ætatis 15. Ex Lusitania transmisit in Indiam, & studia perfecit Goæ: multis annis operarium egit Bazaini, & alibi in Prouincia illa, & redux in Lusitaniam circa annum 1630. votorum 4. professionem edidit. Rexit Collegium Scalabitanum; Fuit Procurator Prouinciæ ad Curiam Matritensem, & demum dies peregrinationis in hac vita absoluit Vlystipone 1. Iunii 1647. Scripsit teste D. Nicolao Antonio in Bibliotheca Hispana

Compendium eorum, quæ gesta sunt in Iaponia à fundatione illius Christianitatis, quæ incepit anno 1549. & Relationem de Martyribus, qui passi sunt annis 1629. & 1630. excerptam ex litteris PP. Societatis ibidem degentium 1633. in 4.

* MATTHIAS TANNER natione Bohemus, patria Pilsnensis natus anno sæculi fluentis 30. Societati se adscripsit 1646. & votorum 4. nuncupatione se obligauit. Post traditas quadriennio amæniores litteras, Philosophiam explicuit triennio, Theologiam Scholasticam quadriennio, Polemicam de Controuersijs, & Scripturam Sacram triennio; Rexit Collegium Neopragense, & Pragense ad Sanctum Clemenem, & electus in sua Prouincia Procurator ad Urbem venit hoc anno 1675. Edidit libellum cui titulus

Cruentum Christi sacrificium in incruento Missæ sacrificio explicatum. Pragæ typis Vniuersitatis 1669. in 12. Item

Sacrum Sapientie Senatum in applausum Neo-baccalauricis erectum, tacito suo nomine Pragæ 1666. in 4.

Bohemice vulgauit

Historiam Montis Olueti in Morauia ad Stamburgam siti. Pragæ typis Urbani Goliafch 1666. in 12. & tacito suo nomine

Dialogum controuersificum. An Coniugatus consentiente etiam uxore superstite, Sacerdotium suscipere possit. Pragæ typis Academicis 1669. in 8.

Iudicium graue à Domo Dei contra omnes impiè agentes in locis Sacris. Latine, & mox Bohemice. Pragæ typis iisdem anno 1670. in 12.

Societatem Iesu usque ad sanguinis, & vitæ profusionem in Europa, Asia, Africa, & America Militantem, siue Vitam, & Mortes eorum, qui in causa Fidei interfecti sunt, cum Iconibus singulorum. Latine, Pragæ typis Academicis 1675. in folio.

* MATTHIAS TLVCZYNSKI natione Polonus ex ea parte Regni, quæ Maior Polonia nuncupatur, Deo se in Societate dicauit anno sæculi præterlabentis 30. ætatis suæ 24. & votorum 4. professionem emisit. Philosophiam docuit quinquennio, Concionatorem etiam & Missionarium aliquandiu egit; Vir multiplice eruditione excultus, nunc in Collegio Cracouicæsi ministerijs Societatis vacat, edidit hæcenus

Magnum Thesaurum variarum indulgentiarum. Latine & Polonice. Cracouicæ typis Schedelianis 1662. in 12.

Occupationem iucundam essentialiter ad salutem necessariam. Cracouicæ iisdem typis anno & forma

Vitam P. Alberti Mecinski in odium Fidei in Iaponia interempti. Cracouicæ iisdem typis anno & forma.

* MAVRITIVS NEOPORTVS natione Anglus, patria Somersetenfis, post emensa Philosophiæ, ac Theologiæ spatia Romæ in Collegio Anglicano, Societati nomen dedit in tirocinio Vvatenensi anno sæculi voluentis 35. ætatis suæ 25. & solemnem votorum 4. sacramento se adstrinxit. Rhetoricam & amæniores disciplinas aliquot annis professus est in Seminario Audomarenfi, missus exinde in vineam Anglicanam iam ab annis 30. eam nauiter colit, & nostris Londini Rector præfuit. Edidit in lucem carmine Heroico librum inscriptum

Votum Candidum, seu Poema gratulatorium Carolo II. Regi Angliæ dedicatum. Londini typis Neucomanis 1669. in 8. Et meditatur alia bene fauente Deo.

* MAXIMILIANVS LE DENT natione Belga, gente Flander, patria Vvinociberghensis, natus anno sæculi fluentis 19. Christo in sua Societate se dicauit 1637. & votorum 4. professionem emisit. Post quadriennium humanioribus litteris docendis impensum, Philosophiam professus est etiam quadriennio, Theologiam Scholasticam Louanij septennio, Moralem triennio, & Studijs etiam Superioribus triennio præfuit. Nunc dum hæc scribo 1674. Bruxellis est à Sacris Confessionibus Excellentiss. Comiti de Monterey Gubernatori Belgij. Edidit Tractatum

De Attritione ex metu Gebennæ, eiusque cum Sacramento sufficientia. Louanij 1667. in 4.

Responsionem ad Epistolam Familiarem R.P. Lupi Ven. Ord. S. Augustini De Attritione. Mechliniæ typis Gisberti Lintzij anno 1668. in 4.

Responsionem ad Apologiam R.P. Francisci Farnacques de eodem argumento. Mechliniæ typis Gisberti Lintzij 1669. in 4.

MAXIMILIANVS HABBEQVIVS natione Belga, patria Bruxellensis natus anno 1580. admodum iuuenis Societatem ingressus 12. Decembris 1596. celeberrimus in ea Concionator euasit, munere illo primis in Urbibus Antuerpia, Bruxella, Brugis, plus annis 30. cum summa commendatione perfunctus. Insigni fuit eruditione in Controuersijs fidei, arque intelligentia Scripturarum Sanctarum; excelluit in Poesi præsertim Lyrica; acer fuit in Hæreticos, quorum odia ab infantia sustinuit, actus in exilium cum parentibus. Enituit in eo castimonia, pietas, animi demissio, studium in Societatem, in quam adeo fuit beneficus,

ficus, vt suffragia Fundatoribus exhiberi solita fuerit consecutus. Obijt Antuerpiæ die 8. Februarij anno Christi 1637. cum vixisset omnino annos 57. in Societate 41. professus olim 4. vota postridie Calendas Iulias anno 1614. Ediderat non appposito suo nomine

Væ Victis, & omnes in eo libello Odas Horatianas.

Odas omnes Lyricas, quæ visuntur in prima editione Amphitheatri honoris. Caroli Bonarscij 1605. in 4.

Triumphū S.S. Patribus Ignatio, & Francisco, cum in Sanctorum album inscripti essent ab Vrbe Bruxellensi celebratum sub alieno nomine. Bruxellæ apud Ioannem Piperman. 1622. in 8.

Extat etiam in Epicitharismate Matthiæ Casimiri Sarbieuij, vna eius

Ode in laudem eiusdem Sarbieuij
Ode Item altera in Gentilitias Urbani VIII. Pont. Max. Apes extat præfixa pijs Desiderijs Hermanni Hugonis. Reliquit denique

Animaduersiones in Pseudo-Martyrologia Nouatorum sub titulo, De Finibus Hæreticorum & Catholicorum, seu Descensus Auerni, & Ascensus Olympi.

* MAXIMILIANVS HABERSACK natione Germanus, gente Franco, patria Herbipolensis, natus anno sæculi decurrentis 39. Societatis institutum capeffuit 1655. & in eo votorum 4. sacramentum solemne dixit. Docuit Humaniores litteras, Philosophiam, Mathesim, Controuersias de Fide, linguam sanctam, & annos aliquot Concionatorem. egit; Præmatura nobis morte ereptus religiosè obiit Moguntia 21. Martii hoc anno 1674. Edidit Germanicè tacito suo nomine

Refutationem motiuorum Andreae Vvigandi Apostata. Moguntia typis Christophori Kuckleri 1673. in 4.

* MAXIMILIANVS REICHENBERGER natione Bohemus, patria Pragensis natus anno salutis 1613. Societati se adiunxit 1627. & vota 4. nuncupauit. Philosophiam professus est sexennio, Theologiam Speculatiuam annis 18. Moralem quadriennio, & in foro conscientia passim consulitur à plurimis Pragæ. Edidit hæcenus

Orationes quibus Ferdinandis III. & IV. Imperatoribus parentauit. Pragæ typis Academicis 1654. & 1657. in 4.

Panegyrim de S. Thoma de Villanoue. Pragæ iisdem typis 1659.

Compendium Theologiæ circa Deum, Angelos, & Hominem. Pragæ typis Vniuersitatis 1667. in folio

MAXIMILIANVS SANDÆVS natione Belga, patria Amsterodamensis in Batavis, natus est anno salutis 1578. die 18. Aprilis studia tractauit Groningæ, Colonia, Mussiponti, Romæ, Humanitaris, Philosophiæ, Iurisprudentiæ, Theologiæ. In Societatem Romæ adscriptus est die 21. Nouembris anno

1597. sub nomine Maximiliani Vanderfant, & in Collegio Romano Theologiæ studia absoluit. Inde in Prouinciam Rhenanam missus, post Philosophiæ cursum in Academia Herbipolensi confectum, ibidem Theologiæ Doctor summam D. Thomæ complures annos præclare enucleauit. Tum Sacram Scripturam è Cathedra Moguntina cum exposuisset, regendæ Iuuentuti Seminarij Episcopi Herbipolensis præfectus est. Vir acri ingenio, multæ lectionis, & doctrinæ variæ. Post hæc Gothis Franconiam inuadentibus, Coloniam delatus, vitæ residuum ibidem transegit, non in otio, sed in assidua, aut lectione, aut scriptione, aut publica dictione, aut directione Sodalitatis Marianæ, (quam suam spartam solebat appellare) aut in præfectura denique studiorum superiorum. Post obitum P. Mutii Vitelleschi Præpositi Generalis, à sua Prouincia delectus est, vt Romam adiret ad Comitiam generalia Societatis, & interfuit electioni successoris. Demum multis perfunctis muneribus, & laboribus ad omnium præmia migravit ex hac vita. Colonia, die 21. Iunii 1656. Scripsisse perhibetur tot libros quot vixit annos, scilicet 78. quorum præcipui sunt, qui sequuntur

Opusculum Theologicum de Omnipotentia essentiali Dei, facta hoc tempore litigiosa inter Calvinistas Hollandiæ. Herbipoli typis Conradi Schuwindlauff anno 1616.

Opus Theologicum de libro Vitæ, Mortis, Monumenti. Quorum quilibet celebratur in Sacra Scriptura. Herbipoli typis Conradi Schuwindlauff anno 1610.

Epistola ad Amicum Italum, de Dissidio Protestantium Hollandorum in negotio Religionis. Herbipoli apud Conradum Schuwindlauff 1617.

Castigatio Conscientiæ Iesuiticæ cauteriata, confecta in Hollandia. Ad Principem Orangiæ Mauritium, Comitem Nassouia. Herbipoli, apud Conradum Schuwindlauff anno 1617.

Libellus de Iubilæo Lutherano contra Thema sæculare, in quo motiua explicantur ob quæ deferendam probatur Synagogam malignantium Sæctariorum. Moguntia apud Ioannem Albinum anno 1618.

Demonstratio ad Controuersias Hollandicas prodroma; quod in Fide Protestantium Hollandorum non sit salus. Ad Ordines Hollandiæ. Herbipoli apud Stephanum Fleisemannum anno 1618.

Libellus de Donario Cordis Episcopi Herbipolensis Iulij Franciæ Orientalis Ducis, Titulo Commentatio Academica, Latine, & Germanicè. Herbipoli apud Stephanum Fleisemannum anno 1618.

Disceptatio Theologico-Politica de Rege Romanorum. Herbipoli apud Stephanum Fleisemannum anno 1618.

Libri 4. Controuersiarum Hollandicarum. Titulo Hydrus Hollandicus. Herbipoli typis

Stephani Fleismanni, & Ioannis Volmari anno 1618. & 1619.

Admonitio de Caeteriata Iesuitarum Conscientia ad Examinatore Castigationis Sandæana Hollandum Calumistam. Herbipoli typis Ioannis Volmari anno 1619.

Libri 3. De Hyperbole Iesuitica, & Castigatio prodigæ Iesuitæ: liberalitatis in vocibus vniuersalibus, cõfictæ in Hollandia à Caluinista Barauo. Moguntia typis Ioannis Albini anno 1619.

Liber vnus, Conuenientia, ac Differentia in doctrina, De Prædestinatione Catholicorum, Gomaristarum, & Arminianorum, seu Caluinistarum Hollandia Titulo Anacephaleosis doctrine de Prædestinatione, Latine & Germanicè. Herbipoli typis Stepbani Fleismanni anno 1619.

Liber Considerationum 17. De Synodi Dordrechtane in Hollandia celebratæ emolumentis ad Fidem Catholicam stabilendam. Herbipoli typis Ioannis Volmari anno 1620.

Volumen Commentationum Academicarum in quo, quantum obferit sinceritati fidei, litteratorum superbe sapientium profanitas ostenditur in omnibus penè Religionis Controuersijs, contra Erasum, Scaligerum, Drusium, Casaubonum, similesque nostri temporis Grammaticos, Titulo Grammaticus profanus. Herbipoli typis Ioannis Volmari anno 1621.

Libellus De Iubileo Clericali Canonorum in Germania usitate. Bambergæ apud Augustinum Crinesium anno 1624.

Libri tres de Morte in quibus Symbola mortis 145. Commentationibus Theologicis ad mores accommodatis illustrantur. Ad Clerum Moguntinensem. Titulo, Plato Christianus. Moguntia sumptibus Hermannii Mylij typis Hermannii Meresij anno 1624.

Libri quatuor Theologie varia, quibus Theologie tum Profana, tum Sacra Ortus, Progressiones, Partitio multiplex, Notiones & vniuersæque arcana, ac imagines disquiruntur, & representantur. Titulo Theologia varia. Moguntia sumptibus Hermannii Mylij, typis Hermannii Meresij anno 1624.

Libri sex Theologie Symbolica, in quibus Doctrina De Deo Diuinisque Symbolo inuoluta deindeque explicata traditur, & Symbolica disciplina ad artis Methodum reuocatur. Titulo Theologia Symbolica. Moguntia apud Ioannem Theobaldum Schonvvetter anno 1626.

Libri tres, Theologie Mystica in quibus doctrina De Deo Diuinisque Contemplatiuorum Mystica ad Artis normam ordine reducitur. Titulo Theologia Mystica. Moguntia apud Ioannem Theobaldum Schonvvetter anno 1627.

Libellus de Vita, in quo Symbola Vitæ humana 127. notulis Theologicis explicantur. Francofurti apud Ioannem Theobaldum Schonvvetter anno 1627.

Libri sex Theologie Iuridica, in quibus materia omnis de Contractibus humanis, ex Iure Rom. Pontificio, tum Casareo, Euangelij Domi-

nicalibus accommodatur, ex eisque similis obligatio inter Deum, ac hominem ad virtutem colendam stabilitur. Titulo, Theologia Iuridica. Iurisconsultus Christianus. Moguntia apud Ioannem Theobaldum Schonvvetter. Anno 1629.

Libellus de Mundo Fallaci, in quo 10. commentationibus Theologicis in varia materia, mundi fallacia detegitur, & quomodo cauenda, fit differitur. Moguntia impensis Ioannis Theobaldi Schonvvetteri anno 1631.

Libri 3. Theologie Medica. In quibus Principis, quæ Ecclesiastici, quæ Politici officia exemplo Medici declarantur: & de morbis à Christo humani generis Archiatro sanatis, eorumque remedijs, ad mores accommodate differitur. Titulo, Theologia Medica. Medicus Christianus. Colonia apud Stephanum Breycium. Anno 1635.

Libellus de Constantia Colonienfi in asserenda Religione Catholica, à S. Materno ad presentem diem. Titulo, Elogium Constantie Colonienfis. Colonia apud Stephanum Breycium. Anno 1635.

Libelli Thesium diuersarum ex Philosophia, & Theologia. Herbipoli, & Moguntia.

Auiarium Marianum, Orationes VII. ad Sodales B. Virginis in Festiuitatibus Deiparæ habitæ, desumpta materia à sex Auiibus Virginis Symbolis, nempe Columba, Luscinia, Cigno, Gallina, Phœnice, Pavo, & hæc tum in Purificatione, tum in Annuntiatione. Francofurti typis Ioannis Theobaldi Schonvvetteri anno 1627.

Maria Flos Mysticus, Orationes sex ad Sodales in Festiuitatibus Deiparæ habitæ, desumpta materia à floribus, & plantula, Virginis Symbolis: nimirum Rosa, Lilio, Viola, Heliotropio, Hyacintho, Olea. Moguntia apud Godefridum Schonvvetter anno 1629.

Maria Patrona, Orationes sex ad Sodales in Festiuitatibus Deiparæ habitæ de Patrocinio Mariano in omni rerum genere, in quibus differitur de Virgine, quatenus est Salus Infirmorum, Idea Perfectionis, Vellus Gedeonis, Patrona Viatorum, Patrona indulgentium, condens Testamentum omnibus proficuum, Aduocata Vniuersalis. Moguntia impensis Ioannis Theobaldi Schonvvetteri anno 1630.

Maria Gemma Mystica, Orationes sex ad Sodales in Festiuitatibus Deiparæ habitæ, desumpta materia ex gemmis, Virginis Symbolis, scilicet Iaspide, Carbuaculo, Smaragdo, Achate, Sapphiro, Margarita. Moguntia impensis Io: Theobaldi Schonvvetteri anno 1631.

Maria Luna-Mystica. Orationes sex ad Sodales in Festiuitatibus Deiparæ habitæ desumpta materia à Luna, quæ varia Virginem secundum diuersa mysteria representat, nimirum Luna noua, Eclipsata, Plena, Festinans, ac Modulans, Dominatrix, Bellatrix. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1634.

Libellus De Modo dedicandi se Deiparæ in Mancipium, eamque mancipijs instar colendi titulo,

lo, Maria Creaturarum Domina Mancipium. Latine, & Germanicè. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1634.

Libellus De Oratione Dominica piè, & affectuosè recitanda, & circa illam quomodo multipliciter, meditandum, contemplandum, speculandum, Titulo, Oratio Dominica multiplici Meditationum sermo coronata. Latine, & Germanicè. Colonia apud Ioannem Kinckium 1634.

Maria Sol Mysticus. Orationes sex ad Sodales in Festiuitatibus Deiparæ habitæ desumpta materia à Sole, qui varius Virginem secundum diuersam materiam representat, nempe, Sol Oriens Obscuratus, Fecundans, Gyrens, Meridianus, Exbilarans. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1636.

Maria Mundus Mysticus. Sermones septem ad Sodales in Festiuitatibus Deiparæ habitæ desumpta materia à mundo eiusque partibus, variè Virginem representantibus. Sunt autem abyssus, Cælum, Ignis, Aer, Aqua, Terra, Mundus. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1639.

Maria Pacificatrix mundi, ad Card. Martium Ginettum Vrbanum VIII. & Sedis Apostolicæ Legatum, Pacificatrix Legationis Principem. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1639.

Epistola ad Amicum Veterem in Saxonia De Fictiis litteris Iesuitæ Colonienfis sparsis per Belgium, & Germaniam, Latine, & Belgicè. Antuerpiæ anno 1636.

Libellus de Salutatione Angelica fructuosè recitanda, & circa illam quomodo multipliciter meditandum, speculandum, contemplandum. Titulo, Salutatio Angelica, multiplici precularum, hymnorum, endologiarum sermo coronata. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1637.

Commentationes Paræneticæ de Litterato Christiano, inscripta, Pædia Academici Christiani: Palestina Pietatis eruditæ: Grammaticus Christianus ed quod materia desumat ex argumento Grammatico ad mores accommodato, ad Serenissimum, & Reuerendissimum Maximilianum Henricum vtriusque Bavarie Ducem Principem iuuentutis. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1638.

Clavis Theologie Mystica, siue Onomasticum vocabulorum, & Elucidarium locutionum obscurarum, quibus Doctores Mystici tum veteres, tum recentiores vtuntur ad proprium suæ discipline sensum paucis manifestum. Cui adiunctum est

Iubilum Societatis Iesu sæculare, ob Theologiam Mysticam à Fundatore Ignatio, eiusque Socijs, primo condita Religionis sæculo, exultam, & illustratam. Colonia apud Gualterianos anno 1640.

Artifex Euangelicus; In quo sunt Symbola ab Artificibus omnis generis desumpta, ac delineata ingenio Auctorum tum Sacrorum, tum profanorum. Item similitudines ad usum concionatorum & litteraturæ politioris Professorum. Cuiusmodi est

Iubilum Societatis Iesu Sæculare ob Artifi-

ces Euangelicos à Fundatore Ignatio eiusque Socijs, Ecclesiæ Catholicæ ad animarum subsidium aptatos, & submissos. Colonia apud Ioannem Kinckium anno 1640.

Post hæc ab eodem edita sunt sequentia. Admiranda Purgatorij, Sermonibus Sacris declarata, quibus adiungitur Libellus supplex Animarum à Purgatorio ad Sodales Marianos. Colonia apud Ioannem Kinckium 1643.

Maria Bona Fortuna Christianorum Homilys decem exornata. Colonia apud Iodocum Kalcouium 1644.

Maria Aquila Mystica, Sermonibus septem ad Imperatorem Ferdinandum III. Colonia apud Ioannem Munich 1645.

Maria Magnes & Magnetismus Marianus, Dissertationibus 6. Colonia apud Ioannem Kinckium 1645. in 12.

Maria Horologium Mysticum, seu Dissertationes 4. de eadem. Colonia apud Petrum Metternich 1648. in 12.

Maria Stella Mystica, seu Sermones 12. Analogia inter B. Virginem & Stellam. Colonia apud Freissem 1650. in 12.

Maria Mons Mysticus. Colonia apud eundem 1650. in 12.

Marianum Pentaphyllum. Ibidem 1653. in 11.

De Christo Crucifixo. Centuria I. Affectuum piorum, & operum erga Christi Passionem. Colonia apud Petrum Henningum anno 1644. in 12.

Centuria II. Seu Schola Affectuum, & operum piorum erga Christum Crucifixum. Colonia apud Iodocum Kalcouen 1645. in 12.

Centuria III. Seu Gymnasium Amantium, & colentium peculiariter Christum Crucifixum. Colonia apud Andream Bingium 1646. in 12.

Centuria IV. Religio S. Francisci, Amatrix, cultrix, imitatrix Christi Crucifixi. Colonia apud Ioannem Kinckium 1647. in 12.

Centuria V. Societas Iesu Amatrix, cultrix, & imitatrix Christi Crucifixi. Antuerpiæ apud Viduam Cnobbari 1647. in 12.

Centuria VI. Asceterium Amantium, colentium, imitantium Christum Crucifixum. Colonia apud Ioannem Kinckium 1647. in 12.

Centuria VII. Palaestra Amantium, colentium, imitantium Christum Crucifixum. Colonia apud eundem 1647. in 12.

Centuria VIII. Paradisus Amantium, colentium, imitantium Christum Crucifixum. Colonia apud Freissem 1648. in 12.

Centuria IX. Theatrum Amantium, colentium, imitantium Christum Crucifixum. Colonia apud Kinckium 1648. in 12.

Centuria X. Stoa, siue Porticus Amantium, colentium, imitantium Christum Crucifixum. Colonia apud eundem 1649. in 12.

Ecclesiæ Militaris, seu Militia Christiana. Tom. IV. disposita Colonia apud Iodocum Kalcouen 1651. in 4.

Architectura Christiana. Colonia apud Fre-

Freiffem anno 1652. in 8.

Prolegomena Theologiae Scholasticae. Coloniae 1653. in 4.

Stauphulerum Historia Libri 50. tomis 4. dinisi. Coloniae 1653. in 4.

Plura eiusdem opuscula breuitatis studio pretermisimus, quæ si lubet, videre poterit Lector in Indice librorum P. Sandæi impresso Coloniae 1653. in 4.

MAXIMILIANVS SCHMIDT natione Germanus, patria Brigantinus, Diœceseos Constantiensis, in Societatem anno 1606. ingressus est, cum 16. haberet ætatis. Humaniores primum litteras, tum Philosophiam, ac Theologiam cum plausu docuit, solo suæ valetudinis detrimento; ob raram humanæ diuinæque sapientiæ peritiã, ac Latinæ, natiuæque linguæ eloquentiam, quouis suggestu, ac Theatro dignam mirificè carus. Tandem phthisi correptus præmaturè, obiit Herbipoli die 12. Augusti 1625. Edidit

Mariam Victtricem, seu Victorias ope Beatae Mariæ Virginis reportatas.

Hyperduliam Marianam, seu cultum Beatae Virginis exemplis demonstratam.

Fauores Marianos Sancto Ignatio Loyola exhibitos.

Orationem panegyricam in Iubilo Ecclesiastico D. Sebastiani à Stauffenberg Canonici Herbipolensis, & Bambergensis.

Libellos Carminum Panegyricos diuersis Magnatibus inscriptos.

Thesum Philosophicarum Centurias aliquot ac libellos selectissimos ex quibus sunt

Pancarpium Sapientiæ, quod Sac. Romani Imperij Dapifer Iacobus Carolus Moguntia propugnauit anno 1618.

Septizonium Philosophicum, seu Veritatum Peripateticarum moles, septenis classibus, quasi intercolumnijs incisa, eductaque. Moguntiae typis Ioannis Volmari 1618. in 4.

Veritatum Peripateticarum Pentadecas Physica ex vniuerso naturæ Theatro concinnata. Herbipoli typis Volmari in 4.

MELCHINIENSE COLLEGIUM in Flandro-Belgica Prouincia, Vrbe Sedis Archiepiscopalis, & supremi Concilii Regii, (quod Parlamentum vocant) decoribus conspicua, inchoatum fuit anno 1611. promovente illius exordia pietate summa Serenissimi Archiducis Austriae Alberti, qui Domum amplissimi fundi ad id donauit in qua olim, & Philippus I. Hispania Rex, & ipsius Proauus, & Carolus V. Imperator, & Philippus II. habitassent. Progressu temporis exædificatum est Collegium eximia munificentia Archiepiscopi Andreae Creufen, & in Ecclesia, recondita sunt Reliquiæ S. Francisci Xauerii multorum, postea miraculorum Operatrices. Ipsum vero Templum, magnificè constructum nuper insigni beneficentia D. Mariæ Van Breufeghen, Viduæ Antonij Lossen, vt propterea per totam Societatem indicta fuerint, quæ pro fun-

datoribus dici solent suffragia. In Collegio, (quod simul est Domus Probationis) Tirones Societatis magno numero sub vexillo crucis ad militiam Christi, & ad victorias de se ipsis reportandas, instituuntur, & ad Iuuentutem, exteram litteris, ac pietate imbuendam quinque Ludi sunt aperti. Edidit Collegium

Emblematicam gratulationem Serenissimo Principi Cardinali Ferdinando Hispaniarum Infanti exhibitam cum in eam Urbem inueheretur. Antuerpiæ typis Plantinianis Moreti 1635. in 4.

MELCHIOR DE CASTRO natione Hispanus, patria Hispalensis, Societati adscriptus anno Domini 1571. ætatis 15. vota quatuor solemnia nuncupauit. Vir singulari animi demissione, insigni modestia miræ simplicitati coniuncta, admirabili doctrina. Theologiam Scholasticam totos 20. & amplius annos professus est, ex quo labore cum Hecticam febrim contraxisset, magno omnium dolore extinctus est, Cordubæ anno 1599. Funus frequente senatu Ecclesiastico succollantibus aliorum Ordinum Religiosis, elatum est. Reliquit post se absolutum

Tractatum de Beatitudine. Logicas, & Physicas ipsius Commentationes alius quispiam suo nomine publicauit.

MELCHIOR DE LA CERDA natione Hispanus, patria ex oppido Cifuentes diœcesis Siguntinæ, adolescens vigesimum annum, agens, Iurisprudentiæ studiis quibus per quinquennium operam dederat, reiectis, ac sæculi vanitatibus abdicatis, sic Societatem nostram suscepit anno salutis 1570. die 13. Martii, vt se puerorum instituendorum utilitati penitus dicasse videatur; Itaque quadraginta, & vnum annos Hispali præcipuè, & Cordubæ, in erudienda, & ad eloquentiam formanda Iuuentute consumpsit, vota quatuor professus ab anno 1590. Obiit Hispali anno 1615. Scripsit

Apparatum Latini Sermonis Part. II. Hispali apud Rodericum Cabrerum 1598. in 4.

Vsum, & Exercitationem Demonstrationis. Ibidem eodem anno in 4.

Campos Eloquentiæ, in causis, & numeratione partium, genere coniugatis, adiunctis longe latèque patentis volumen primum. In similibus, comparatis, exemplis longe latèque patentis volumen secundum. Lugduni per Horatium Cardon 1614. in 8.

Seorsim editi sunt teste D. Nicolao Antonio

Consolatio ad Hispanos propter Classem Hispanicam submersam, aliæque Relationes, & discursus varij

* MELCHIOR CORNÆVS natione Germanus, gente Vvestphalus, patria Brilonensis, natus anno sæculi præteriti 98. Vicenis Societati se adscripsit præterentis 18. & vota quatuor solemnia emisit. Rhetoricam, & Græcas litteras quadriennio professus est, & irrum-

irrupentibus in Germaniam Suecis, in Galliam profectus, Philosophiam in Tolosana Prouincia septennio explicuit. Redditus postea Germaniæ, Theologiam Scholasticam, & Polemicam quæ Moguntia, quæ Herbipoli magna laude doctrine annos quindecim tradidit. Rexit Collegia Herbipolense, & Moguntinum, vbi simul Ecclesiastæ munere diebus Dominicis perfunctus est. Vir multarum palmarum, & Acatholicis imprimis formidabilis, quos scriptis libris compluribus egregie exagitaui. Nec virtute minus eminuit quam eruditione. Sincerus candor, studium Orationis, seuera sui corporis etiam senilis tractatio, eum omnibus admirabilem reddiderunt. Postremis vitæ suæ annis, omnem vini vsum sibi interdixit, dicendo se præ omnibus vitiis, palari, ventrisquæ curam detestari. Erga S. Iosephum peculiari amore, & Fiducia ferebatur. Paucis ante obitum horis, astantibus dixit. Hoc vnui nunc sibi solatio esse, quod in S. Romana Ecclesia, & quod in S. Societate Iesu mortem oppeteret, atque ita placidissime animam exhalauit. Moguntia, die 13. Martii anno 1665. Editi sunt ab illo libri varij, plerique contra Hæreticos his titulis

Araneus Argentinus hoc est, Ioannes Georgius Dorscheus Prædicans, &c. Scopis Theologicis deterfus. Moguntia typis Nicolai Heil 1646. in 4.

Iudicium æquitatis delatum Academicis Argentiniensibus circa malam Fidem Dorschaanam. Ibidem 1647. in 4.

Animaduersiones in Anti-Becanum Ioannis Crocij Professoris Casselensis. Ibidem iisdem typis anno, & forma

Crisis Anti-criseos, seu examen iudicij Ioannis Georgij Dorschei. Moguntia typis Nicolai Heil 1648. in 4.

Keras amatheias, siue Cornu Ignorantiæ Dorschaana. Moguntia typis Eliæ Zinch: 1649. in 4.

Keras amatheias, siue Cornu Ignorantiæ Dorschaana continuatum. Ibidem 1650. in 4.

Miracula Ecclesiæ Catholicae defensa contra Prædicantem Argentinensem. Moguntia typis Nicolai Heil 1652. in 4.

Quæstio presentis temporis opportuna, an verum sit illud, aut Papista, aut non Christianus. Moguntia iisdem typis anno, & forma.

Iudicium Iniquitatis Dorschaanae repulsum, & vota Monastica vindicata. Eisdem typis anno, & forma.

Aristoteles Redinius Romano-Catholicus. Herbipoli typis Eliæ Mich. Zinch 1652. in 4.

Aristoteles Redinius Pars altera de Communiõne sub vtraque specie. Ibidem iisdem typis anno, & forma.

Protestatio Fidei Catholica, Bambergica, Marcelliane, vindicata. Herbipoli typis iisdem 1653. in 4.

Probra improba, & breuis refutatio duorum Prædicantium Caluinistarum. Germanicè. Ibidem in 8.

Repulsio mendaciorum, & falsitatum, Danielis Saehs Prædicantis. Germanicè. Ibidem 1654. in 8.
Crimina lesæ veritatis à Ioanne Conrado Danhavvero commissa. Typis iisdem anno, & forma.

Perspicillum intellectuale eidem Donhavvero dono datum. Typis iisdem 1656. in 4.

Tractatus de Ecclesia ex Gallico Francisci Venoni versus Germanicè. Ibidem 1656. in 8.

Curriculum Philosophiæ Peripateticæ, vti nunc in Scholis decurri solet. Herbipoli typis Eliæ Mich. Zinch 1656. in 4.

Manes Lutheri, & Caluini iudicati. Herbipoli typis iisdem anno, & forma.

Anti-Crocus, siue Animaduersione Theologica iterata in Ioannem Crocium. Herbipoli eisdem typis 1658. in 4.

Anima Separata Monogressi. Herbipoli typis Iacobi Hertz 1658. in 4.

Ens Rationis Lutherico-Caluinicum, eisdem typis 1659. in 4.

Pilati noui, & Cæna morticina Lutheristarum Erfurtensium. Ibidem 1659. in 4.

Murus papyraceus Purgatorij, contra Lutheristas Erfurtenses. Ibidem 1660. in 4.

Scriptum est purgatorium esse, & scriptum non est, Purgatorium non esse. Ibidem iisdem typis anno, & forma.

Aristotelis Redinius Pars III. De Primatu Papæ cum Appendice &c. Herbipoli typis Eliæ Zinch 1660. in 4.

Hexameron Marianum Panegyricum, siue Adhortationes in sex Festa Deiparæ Virginis. Herbipoli typis Ioannis Baptistæ Schonvvetteri 1664. in 12.

MELCHIOR FIGVEREDVS, natione Indus, patria Goanus, ex parente Lusitano, Societati se inseruit Goæ anno salutis 1554. ætatis suæ 25. & primam Euangelio disseminando dedit operam, in Molucis Insulis multorum Brachmanum conuersione inclytam. Postea Goæ Tironibus nostris formandis præfuit, donec anno 1560. in Iaponiam nauigauit. Ibi totos septenos, & tricenos annos, in salutem animarum impigritate maxima, quæstu locupletissimo Tonorum, siue Procerum, Bonziorum, Doctorum, & promiscuæ plebis incubuit, sexcentis interea, (vt fieri assolet) obiectus contumelijs, percussionibus, periculis necis, ab Infidelibus, à latronibus intentatæ. Ad extremum fracta laboribus valetudine, nec amplius par operi Apostolico, gesto Collegii Funaiensis Reatoru, patrii cæli experiendi causa Goam regressus, ibique cum morbis decennio, admirabili patientiæ exemplo confictatus, multique meritis cumulatus, ad cælestem patriam emigravit, die 3. Iulij 1607. Scripsit

Epistolas varias de rebus Iaponicis ab anno 1565. usque ad 1576. quæ exstant Lusitanicè in volumine iussu Archiepiscopi Eborenensis impresso. Eboræ per Emmanuelem de Lyra 1698. in fol.

* MELCHIOR GVTTVVIR natione Bohemus, patria Budvicensis, natus anno sæculi præterlabentis 26. Societati se addixit 1644. & votorum quatuor solemni sacramento se adstrinxit. De Eloquentia, & disciplinis amænioribus, bene promeritus, ut qui annis amplius 17. eas professus est. Præfuit etiam Scholis, & docuit Ethicam, superstes in Collegio Pragenfi edidit

De Virtutibus Cesarum XIV. Austriacorum. Olomucii typis Ettelii 1649. in 8.

Tempe Bohemig, seu famosiores effigies Deiparæ Virginis, quæ in Regno Bohemig miraculis clarent Pragæ typis Academicis 1665.

S. Venceslai Martyris, & Patroni Bohemig Virtutes. Olomucii typis Ettelii 1651. in 8.

Melchisedecum, Panem, & vinum offerentem Poetico controuersum. Pragæ typis Vniuersitatis 1669. in 4.

* MELCHIOR HANEL natione Germanus, gente Morauus, patria Cremisriensis, natus anno à partu Virginis 1627. Societati nomen dedit 1647. & vota quatuor solemnia nuncupauit. Post traditas quadriennio humaniores litteras, docuit Mathesim, Ethicam, Philosophiam, Theologiam Moralem, & Polemicam. Dixit ad Concionem aliquot annos Italicè, & præfuit Congregationi Itolorum Pragæ, peritus apprime linguarum Græcæ, Hebraicæ, Italicæ, & Hispanicæ, præter Latinam, & Vernaculam, fuitque Magister Nouitiorum. Edidit

Mannale Precum Italicum, vsui futurum Congregationi Italicæ. Pragæ typis Academicis 1663. in 12.

Parabolas Hebraicas Rabbini Barachia Niedani latinè à se redditas Pragæ typis isdem 1661. in 8.

Vitam Francisci Caietani Latinè redditam ex Italico Alphonfi Caietani. Pragæ typis isdem 1668. in 12.

Mirabilem Vitam Venerabilis Virginis Marinæ de Escobar Vallisoletanæ, scriptam Hispanicè à Ven. P. Ludonico de Ponte. Latinè reddidit. Pragæ typis Vniuersitatis in Collegio Societatis 1672. in folio

MELCHIOR INCHOFER natione Germanus, patria Viennensis, admissus in Societatem Romæ anno salutis 1607, ætatis 23. professionem in ea edidit votorum quatuor. Vir multiplici doctrina clarus. Iurisprudentiæ dedit operam non pænitentiam priuquam in Societatem veniret. In ea Philosophiam, Mathesim, ac Theologiam, tum moralem, tum Scholasticam diu Messanæ cum laude professus est. Edidit in lucem opus doctum, hoc titulo

Epistola B. Mariæ Virginis ad Messanenses veritas vindicata. Messanæ apud Petrum Bream 1630. in folio. Ob hoc opus cum ad S. Congregationem Indicis, à quibusdam fuisset delatus, & Messanæ vocatus, coram

S. Congregatione comparuisset, ea se moderatione gessit, eamque facti sui rationem reddidit, ut benevolentiam omnium promeritus sit, & eam de se apud omnes existimationem pepererit, qua merito videri posset hanc eius ad S. Congregationem vocationem, ipsi occasionem fuisse maioris opinionis, & laudis in luce comparandæ. Quare S. Congregatio non solum permisit eidem dictum opus de nouo edere, mutato tamen iustis de causis titulo, in hunc modum: *Comellatio ad Epistolam Beatissimæ Mariæ Virginis ad Messanenses*, & quibusdam magis explicatis, uti re ipsa edidit Viterbij apud Ludouicum Grignanum 1633. in folio. Sed etiam demendi, & addendi si quæ viderentur liberam, & amplam facultatem dedit. Id quod decreto nomine, & auctoritate S. Congregationis adiunctis luculentis eiusdem encomijs, suo Chirographo, testatus est verbis totidem ipse S. Congregationis Secretarius Fr. Ioannes Baptista Marinus, Ordinis Prædicatorum 1. Maij 1634. Demum post multos annos Romæ transactos, naturæ concessit Mediolani, die 28. Septembris 1648. Alia eius. Opera sunt

Tractatus Syllepticus in quo quid de Terra Solisque Motu, vel Statione secundum Sacram Scripturam, & S. Patres sentiendum quæ certitudine alterutra sententia tenenda sit, ostenditur. Romæ apud Grignanum 1633. in 4.

De Sacra Latinitate, hoc est, De varijs linguæ Latinæ mysterijs, ex origine, progressu, fine, cæteraque instituti sui ratione, ad Evangelij prædicationem, Latinæ Ecclesiæ exaltationem, Romanique Imperij Maiestatem spectantibus, Lib. 6. Messanæ per Placidum Reynum 1635. in 4. Monachii 1638. in 8.

Oratio Funeris Re erendis. P. Fr. Nicolao Richardio Ordinis Prædicatorum S. P. A. Magistro Romæ apud Grignanum 1639. in 4.

Historia trium Magorum. Romæ apud Grignanum 1639.

Annalium Ecclesiasticorum Regni Hungariæ Tom. I. Romæ typis Grignani 1644. in folio.

Alia quædam ipsius prodierunt sub alienis nominibus R. P. E. L. &c. & sub nomine Academici Vertumni, adiectum Prælectionibus Ioannis Baptistæ Cortesij.

Poema in Laudem Medicinæ, & contra malos Medicos.

Parauerat prælo sequentia: *Vitam Sancti Canuti Regis Dania Martyris.*

Martyrologium nouis notis illustratum tomis aliquot.

Eiusdem Martyrologij Compendium.
Demonstrationes Historicas, Chronologicas, Evangelicas.

Examen Thematum celestium, variorum Astronomorum Veterum, & Recentiorum, vsque ad Tychonem: & facillima ratio supputandarum Eclipsium.

Theoricam Planetarum. Achiorè Christiani.
Expo-

Expositiones in omnes Regulas Iuris in sexto.

Ideam Historia Ecclesiastica Hungariæ, aliquot voluminibus comprehendenda

Tractatum de Legibus ad normam vtriusque Iuris aliquot opusculis comprehensum.

De Persecutionibus Martyrum; De Defensionibus Martyrum.

Libros Stromatum, de peregrinis, & curiosis doctrinis.

De more Dei in præmiando, & castigando, hæc omnia parabat. Sed mors præoccupauit.

MELCHIOR KNAB natione Germanus, patria Ratolpzellenensis, in diœcesi Constantiensi, maturus venit ad Societatem, iam licentiatus S. Theologiæ, & ætatis anno 36. salutis humanæ 1597. Sed diligentia sua pensauit temporis damna. Docuit in ea Grammaticæ rudimenta; & Theologiam Moralem, annis 14. impiger ad salutem animarum, Concionatorem egit annis aliquot, & Confessarium in Templo assiduus, vota quatuor solemnia professus. Quotidie præter Sacrum, quod ipse faciebat, tria alia genibus connixus audiuit; sibi rigidus, summa hyeme, remota culcitra plumea, stragule laneæ in frigido cubiculo solebat indormire, & Religiosam disciplinam constanter coluit. In tradendis Exercitijs S. P. N. Ignatij admodum dexter, Cænobitis plurimum profuit. Postremo in morbo mirificè patiens, nulli molestus, Deo coniunctus, cælestia dudum suspirans, decessit Eberspergæ, die 15. Septembris 1638. Scripsit

Conscientiæ amissim. Monachij 1622.

Arcam Auream. Ibidem 1628.

MELCHIOR NVNNIUS BARRETVS, quem NONIVM, & NVNNEZ alij appellant, natione Lusitanus, Domo Portuensis, Ioannis Nunnij Barreti, qui decessit Æthiopiæ Patriarcha, germanus frater, parentes habuit locupletes, & familiæ nobilitate per Lusitaniam claros, qui præter hos duos, tertium etiam Alphonsum Barretum Societati dederunt, virum etiam ipsum robustissima virtute nobilem. Melchior ab ineunte ætate coluerat studia litterarum Conimbricæ, iamque in Iuris Pontificij disciplina eos processus fecerat, ut doctoratui capeffendo proximus esset, cum per insignia Sociorum exempla, & intimas animi à Deo motiones incitatus, Societatem à Simone Rodericio expetuit; à quo cum iussus esset lauream prius Doctoralem accipere, anno salutis 1543. in numerum Sociorum primus Scholasticorum Conimbricensium admittus est, cum excelsum suam virtutem egregio facinore palam fecisset. Nam quo, die Doctoris insignibus ornatus est, grauissimo septus Academicorum comitatu cum ad Collegium venisset, iussus est à Simone pallium deponere, vilem attritamque lacernam assumere, & mediam per Urbem, sublato humeris veruecem dono

ferre Theologiæ Professori, cuius patrocinio fuerat in Doctoratus actu vsus. Paruit ille promptissima constantia, & Professore attentum spectaculi nouitate, docuit sui tentandi, factusque deprimendi gratia, more maiorum, id à se institutum; quod proinde vellet boni consulere. His fundamentis Melchior altissimum imposuit Sanctitatis ædificium. Primum quidem toto conatu incubuit, ad Ioannem fratrem suum Societati lucrandum, haud infelici successu. Mox cum distincta in suos omnes gradus Societas esset, & ab Simone Rodericio propositum Conimbricensibus Socijs, ut quem quisque gradum adamaret scripto ederet, Melchior æquata in lance ad omnia se esse respondit: Si tamen Professio plus aliquid dignitatis, aut gratiæ apud homines, aut commoditatis ferat, malle se adiutorum temporalium esse coquum, si plus afferat perfectæ virtutis, plus crucis, plus tolerantia decorem, iniuriarum, plus ærumnarum atque periculorum ad excolendam Domini vineam, & propagandam, se quidem talia cupere. Anno 1551. multis maximisque defunctus in mari periculis Goam Orientalis Indiæ Metropolim, Septembri mense peruenit; vbi concionibus ad populum habendis operam continuo suam explicuit. Anno vertente profecturus in Iaponiam S. Franciscus Xauerius destinavit Bazainum, designauitque Gaspari Barzæo, quem Prouinciæ vniuersæ præfecerat, si quid illi contingeret humanitus, successorem. Ex ea designatione accitus Bazaino est, Gaspare sublato anno 1553. & quamuis vota Professorum nondum conceperat, Sanctus Ignatius tamen, ut ea conciperet, admonuerat per litteras. Sed Melchior cum ex Societate nullus esset, qui se profitentem exciperet, & Goanus decessisset Antistes, cæremoniæ illam distulit non inuitus, eamque moram maximo in lucro posuit, quod diceret sacrificium suæ Professionis, Pænitentia sibi lacrymis interim expiandum. Incredibilem vero cæpit animo voluptatem, cum ad eum Societatis gradum silens ipse lectus est ab Ignatio, non quod id quasi honoris vocabulum ambitiosius expeteret, sed quod aiebat ea Beati Viri lectione, iudicioque auctam sibi spem esse diuinæ lectionis, prædestinationisque. Anno insequente ne per mortem Xauerij conuertendorum ad Christum Iaponum studia Sociorum relanguerent, statuit ipse in Iaponiam, Indiæ tantisper Prouincia alteri commissa proficisci. Post multa pelagi incommoda, tempestatesque cum peruenisset Malacam, coactus est opinione diutius ibi persistere, nullam nactus in Iaponiam nauigandi opportunitatem. Ergo ad salutem Malacensium conuersus, quotidie semel, & iterum, veteri ex Instrumento, Nouoque, Sacras litteras statuit explicare; diebus sacris ante postque meridiem conciones habere; quarta quaque feria ad Ædem misericordia dicere; sexta Da-

uidicos Psalmos de Pœnitentia explicare. Suus quoque erat emendicandæ sibi dies. Suus valetudinario inuisendo. Demum Aprili mense anni 1555. Malaca progressus, defunctusque prædonum, ac maris periculis, Sancia-num primum appulit, & locum, qui Xauerium morientem viderat, piè veneratus est. Inde in Urbem Sinarum bis excurrit, tentaturus num quæm possit cæcis illis Genibus radium Euangelicæ lucis inferre. Verùm promulgandæ nouæ legis potestate, nondum facta, non tulit laboris fructum. Ceterum cum fluxisset iam illi biennium, irrito Iaponicæ nauigationis consilio, decreuit in Indiam remeare. Sed litteris à Firandensi Rege inuitatus, ne propagandæ Religionis occasionem, apud Iapones tanto quasitam impendio, dimitteret, vela in Iaponiam conuertit. Verùm vbi Bungum appulsus, omnia bellorum tumultu inuenit afflicta, & Euangelicæ idonea sementi, nullo tanti laboris pretio facto, renauigauit in Indiam. Ibi cum successisse sibi designatum ab Ignatio Consaluum Silueriam deprehendit, solemni professione emissa, ad exirenum annum 1557. Cocinum abiit ei domicilio præfaturus, ac post paulò Æthiopiæ, si forte in eam iter expediretur designatus est Prouincialis. Verùm impedito itinere Æthiopico, diu rexit Collegium Cocinense, & postea Prouinciam Indiæ aliquamdiu administravit. Vir varia doctrina rerum diuinarum pollens, magis que tota India nominis atque vsus. Tandem post multos terra, marique labores pro Christo exantlatos ad sudorum præmia ex hac vita euolauit. Goæ anno 1571. Scripsit

Epistolas ex Indys, Sina, Iapone IV. quas, qui collegerunt Epistolas Indicas recitant. Digessit etiam

Catechismum

MELCHIOR TREVINNIVS natione Hispanus, gente Navarrus, patria Genevilanus, viginti, & 4. annos natus absolutis Philosophiæ, ac Theologiæ studiis Sacerdos ad Societatem accessit Vallisoleri anno salutis 1578. die 20. Iunii, & vnus diei dumtaxat Tiro missus est subsequenti die, à superioribus in Germaniam ad Prouinciam Austriæ, vbi Tirocinium in Domo probationis Brunæ absoluit. Humanioribus litteris leuiter tinctus fuit, sed seuerioribus probè instructus. Docuit publicè Philosophiam circiter sexennio, Moralem Theologiam annis 14. Pragensis Collegium sexennio cum laude rexit. Regum Hispaniæ ad Cæsares Oratoribus plerumque à confessionibus fuit; Vir candidissimi moris, & priscæ probitatis, quique ad omnem virtutem cunctis præibat exemplo. Cum tibiam calcari leuiter faucisset, humoribus eo pro-uocatis, post trimestrem ægrotationem perceptis rite sacramentis piè defunctus est Pragensi, die 28. Septembris anno 1628. ætatis 77. Professionis quatuor votorum 36. primus in-

Templum Domus Professæ Pragensis illatus è Sociis. Transiit Latine ex Hispanico Ludouici de Ponte opera pend omnia Historiam de Cruce Carauacensi ex Hispanico Ioannis de Robles redegit in Compendium. Latinum. Augustæ 1619.

MELCHIOR DE VILLANVEVA natione Hispanus, patria Villa-Rubia diocesis Toletana, Societatem complexus anno salutis 1568. ætatis 21. tria vota solemnia professus est; multis annis Concionatorem egit, & cum magno pietatis studio in Societate vixit, vtilis ad salutem proximorum. Decessit Toleti die 7. Iunii 1606. Scripsit Hispanicè librum insignem

De Oratione Mentali. Toleti apud Petrum Rodriguez 1608. in 4.

METELLVS CARACCIOLVS natione Italus, patria Neapolitanus, clarissimo sanguine ortus. Vir doctissimæ simpliciteris, summus sui rerumque fluxarum contemptor, Societatem anno 1593. ætatis 17. ingressus, & vota 4. solemnia professus Sacras litteras interpretatus est, & ad populum pro concione diu dixit. Desijt inter mortales viuere, Neapoli die 5. Decembris 1651. Parauerat prælo, sed morte præuentus non edidit

Commentarios in Isaiam Prophetam Tomis III.

MICHAEL ALFORDVS natione Anglus, patria Londinensis, natus anno sæculi proximè euoluti 87. Societati nomen dedit volentis 7. in Belgio, decursis prius Philosophiæ studiis in Hispania, & Theologiæ nauauit operam in Collegio Societatis Louanienfi. Romæ quinquennio Pœnitentiarij Pontificij munere functus est ad Vaticanum, & votorum quatuor professionem emittit. Missus in Angliam capitur Dorobernij, Magistratui sistitur, Londinum abducitur, sed interuentu Regiæ Mariæ Henriettæ liber dimissus est. Triginta & amplius annos vineam illam gnauus operarius impigrè excoluit, & Rector Collegij (quod vocant) Immaculatæ Conceptionis diu præfuit. A Congregatione Prouinciæ habita in Anglia, bis delectus est vt adiret Romam, semel vt Procurator, altera vice vt Elector futuri Generalis in Congregatione nona. Tandem anno sæculi currentis 52. transfuitens denudò in Belgium, vt operi suo De Historia Ecclesiastica Anglicana supremam manum imponeret, lenta correptus febris ad brauium laborum euocatus à Deo est Audomaropoli die 11. Augusti. Singulari veneratione ferebatur erga Sacra Christi vulnera, & quotidie viginti & duorum annorum spatio ante obitum, in vnum ex illis irrepere solebat mente, atque in illo per illum diem quasi habitare. Vnde quatruiduo ante exitum, quendam ex assistentibus rogauit, vt deficiente tunc quotidie memoria sua quotidie suggereret, quodnam ex vulneribus sibi ingrediendum esset, atque ita per vulnus in latere Christi ingressus est (vt fas est cre-

credere) in gaudia Domini. Historiæ Ecclesiasticæ gentis suæ ad faciliorem confutationem Hæreticorum studiofissimus, edidit in lucem *Britanniam illustratam, siue Lucij, Helene, Constantini patriam, & Fidem cum Appendice de tribus hodie controuersis, De Paschate Britannorum, De Clericorum Nuptijs, & num olim Britannia coluerit Romanam Ecclesiam.* Antuerpiæ typis Christophori Iegers 1641. in 4.

Annales Ecclesiasticos Britannorum, Saxonum, & Anglorum à Christo nato vsque ad annum 1189. Tomis 4. comprehensos opus multarum vigiliarum ad asserendam veram fidem Romanam ex Regum factis, & rebus Sanctorum gestis in Britannia. Inscripti sunt his titulis

I. *Fides Regia Britannica, siue Annales Ecclesiæ Britannicæ per quinque prima secula.* Leodij typis Ioannis Matthiæ Houij 1663. in folio.

II. *Fides Regia Anglo-Saxonica, siue Annales Ecclesiæ Anglo-Saxonica, ab anno Domini 500. vsque ad 800.* Leodij iisdem typis anno, & forma.

III. *Fides Regia Anglicana, siue Annales Ecclesiæ Anglicanæ ab anno Domini 800. vsque 1066.* Ibidem iisdem anno, & forma.

IV. *Fides Regia Anglicana, siue Annales Ecclesiæ Anglicanæ ab anno Domini 1066. ad 1189.* Ibidem iisdem anno, & forma.

* MICHAEL DE ALMEIDA natione Lusitanus, patria Oppido Gouea, adolescens 16. annos natus, Societati se applicuit Goæ, anno sæculi labentis 23. ibique studia omnia Humaniorum litterarum, Philosophiæ, ac Theologiæ cum laude absoluit, & postea professionem votorum 4. emittit. Operarius in Residentiis Salfettanis annis 13. Rector Collegij Racholensis deinde Goani, postea Prouinciam totam administravit. Eo defunctus Magistratu, iterum in vineam Salfettanam rediit, ibique annos amplius 66. natus in erudiendis Neophytis, & imbuendis pietate aliis nauiter laborat. Concannicum idioma, cuius ibi vsus est, excellenter didicit, atque ea in lingua Tomos V. Edidit typis Collegij Goani quorum

I. *Continet Explicationem Cathecbismi ad populum erudiendum singulis anni diebus Dominicis.*

II. *Complectitur Narrationes Exemplorum, & miraculorum in confirmationem Mysteriorum Fidei, quæ in Cathecbismo explicantur.*

III. IV. & V. *Continent Conciones pro diebus Festis Christi B. Virginis, & Sanctorum.* Goæ typis Collegij Societatis Iesu 1658. in 8.

Præterea prælo parata habet opera alia eodem idiomate, nempe

Concionum omnium, quæ haberi solent toto anni tempore in Ecclesijs Salfettanis in diebus Festis. Tom. I.

Concionum, quæ haberi solent ibidem tem-

porè Quadragesimæ. Tomum alterum, *Vocabularium nostri Benedicti Pereira in linguam Concannicam conuersum.*

* MICHAEL DE AVENDANO ESTENAGA natione Hispanus, patria Guipuzcoanus dioceseos Pampilonensis, editus in lucem anno sæculi fluentis 18. Societati nomen dedit 1635. & professionem votorum 4. emittit. Post traditas humaniores litteras, Philosophiam docuit quadriennio, Theologiam Scholasticam annis 12. Rexit Collegia Compostellanum, Legionense, Vallisoleranum S. Ambrosij, & in hoc nunc vacat ministeriis Societatis. Edidit Hispanicè idiomate

De Perfectione Status Religiosi. Vallisoleti apud Ioannem de Rueda 1674. in 4. & de eodem argumento duos alios Tomos similes habet paratos lucem breui, Deo fauente, etiam aspecturos. Vulgavit etiam typis latinè

De Diuina Scientia, & De Prædestinatione duobus tomis in folio. In oppido S. Sebastiani apud Martinum de Vgante 1674. Et elaboratum iam habet alterum ac prælo paratum

De Fide, Iustificatione, & Merito.

MICHAEL CARDANEVS natione Germanus, gente Saxo, diocesis Naumbergensis, Vir Apostolici zeli, & feruoris, & conuincendis conuertendisque Hæreticis singularem a Deo gratiam consecutus, Societati vicennis se adixit Pragæ anno salutis 1561. & decursis feliciter Philosophiæ, ac Theologiæ studiis, Viennæ Austriæ Concionatorem egit, tum datus ad Præpositum Generalem ardentissimis litteris, facultatem expressit tendendi in Saxoniam, ipsum Ducem cum Coniuge conueniendi, dispiciendique, num quæ pateret ad Catholicam Religionem in eas terras reuocandam via. Infructus est, idoneis ad rem litteris ab Serenissimo Bauariæ Duce Guiljelmo, eiusque auspiciis in eam Prouinciam velut Bauari Principis Ecclesiastes ingressus est. Cæterum cum ludi videret operam, primum reuertit in Bauariam, vbi rem Catholicam passim, sed Ratisbonæ imprimis egregiè promouit. Mox in Styriam transfuitus Sereniss. Principe Carolo Archiduce flagitante, magnis laboribus, atque incommodis, nec sine capitis periculo, Ciuitates aliquot in sinceram Religionem restituit; buccinatores Hæreticos vndique exegit, Senatores Orthodoxos instituit; bonos Pastores imposuit. Purgatis Furstenfeldia, & Hartsperga, dum paria molitur Petouii in febrim incidit, quæ reuictum Græcium, paucis diebus extinxit Cal. Iulij anno 1590. Scripsit

Opuscula varia contra Hæreticos.

MICHAEL COYSSARDVS natione Gallus, gente Aruernus, patria Bessanus in diocesi Claromontana natus est 27. Septembris anno 1547. annum ætatis agens 15. in Societatem admissus est die 8. Septembris à P. Paschasio Brocto, vno ex primis Societatis decem viris, & primo per Gallias Prouincialis, suffragane

gante etiam Hieronymo Natali Commissario Generali. Vir fuit ad Humaniores litteras docendas, nec minus ad gubernandum peraptus. Artem dicendi perditu professus est Parisijs, ubi & studiorum Præfectus fuit. Rexit non paucos annos Collegia Lugdunense, & Turnonium, primusque Rector fuit Ancienfis, Bisuntini, & Viennensis in Delphinatu; Denique Vice-Provincialis Præpositi officio sapientissime functus est anno 1594. difficillimis temporibus, & sæua per Gallias in Societatem excitata tempestate. Fuit magna morum comitate, & humanitate præditus, indefessi laboris, utpotè qui effata etiam ætate octonas sæpè horas continenter ieiunus Confessiones exciperet, Ecclesie ieiunia religiose seruaret, excitatoris matutini diligentiam, vel media hyeme præuenteret, cibos peculiare à Superiore appositos præ communibus repudiaret. Cum ex purulenta lue circa eas partes enata; quas oculis pudor subducit, acerrimos dolores cum præfenti vitæ periculo pateretur, maluit vitam perdere, quam pudorem prodere. Sed diuina benignitas cum seruauit, nam voto B. Virginis nuncupato valetudini restitutus est. Quidquid otij nanciscatur, id pijs libellis scribendis, agroris inuifendis, carceribus & nosocomijs aduendis tribuebat. Dicere solitus erat; nulla se ita cogitatione refici, ac mortis memoria: nolle sibi porro in extremo agone importunius obtrudi Dei seueritatem, quando Domino benignissimo à prima ætate sine furo seruierit. Obijt plenus dierum, ac meritorum Lugduni die 10. Iunii anno salutis 1623. ætatis 76. Religionis 62. Prohiberi non potuit, quin ipsius capillos, ac vestes permulti carperent ad uenerationem. Certè fuerunt, qui dicerent grauissimis se, & inueteratis animi molestijs, & tentationibus interposita P. Michaelis apud Deum gratia esse liberatos. Edidit ut rem litterariam amplificaret

Theaurum Virgilij in locos communes digestum Poeticis studiosis perutilem. Lugduni, & Turnoni sæpius

Tabulas Figurarum & Vitiatorum Orationis, Virgilianis exemplis illustratas. Parisijs, Turnoni, & Lugduni.

Commentarios in M. Tullij Partiones. Auditoribus suis olim Lutetiæ 1576. dictatos iustus est recognoscere.

Litaniae Lauretanæ aliasque in singulos hebdomada dies ad B. Virginis laudem, ex Sacra Scriptura sanctisque Patribus constatas cum Notis musicis in lucem emisit. Parisijs per Thomam Brumennium

Præterea ut turpibus cantilenis abrogatis honestæ succederent, complexus est uerbis Gallicis facillimis leniter fluentibus, & ad modulus aptis.

Cathechismum totamque Doctrinam Christianam Libris II. adiunctis Hymnis, & Cantibus Spiritualibus à se Gallicè redditis, quæ cum musicæ notis primum Lugduni, Ioannes Pi-

lchotte 1591. deinde Antuerpiæ Ioachimus Trognæus 1600. rursusque Pilehotte 1601. excudit absque notis uerò alijs, Tolosæ, Turnoni, Bruntrutri, Dolæ, Rothomagi 1609. Edidit quoque

Epistolam de Utilitate, & Fructu canendi res pijs.

Nicotij Dictionarium Gallico-Latinum infinitis propè Dictionibus locupletatum. Lugduni apud Ioannem Philéhotte 1609.

Reddidit Gallicè ex Italico multos *Gasparis Loartis libellos pijs, cum Annotationibus excusos* Parisijs, & Lugduni. Ex Scotico

Interrogationes ad Sectarios Prædicantes Ioannis Hay Scoti nostri. Ex Latino

Summarium Constitutionum, Regulas communes Societatis Iesu, & Epistolam S. P. Magnatij, De Obedientia. Item

Permulta Iaponica.

* MICHAEL CVVELIER natione Belgæ, natus Sonégi in Hannonia anno sæculari 1600. Societati se adixit Mechliniæ 1618. & post traditas humaniores litteras destinatus in Prouinciam Rhenaniam pro Saxonia, Theologiam in ea absoluit, & uotorum 4. professionem emisit. Docuit Mathesim, Ethicam, Philosophiam, & adiunctus Serenissimo Principi Neoburgico Philippo Vvillhelmo, primùm à disciplinis Mathematicis, deinde à Sacris Confessionibus, secutus illum est ad Casarem, ad Regem Poloniae, & in Belgium semper religiosæ vitæ, & regularum, quoad licuit obseruans. Demum tabe exhaustus illustra humilitatis, patientiæ, resignationis, pietatis solida, & amoris erga uocationem exempla post se reliquit, & iteratis vsque ad extremum spiritum uoce semimortua actibus uirtutum decessit Coloniae die 10. Decembris 1651. Edidit latine

Annonam Spiritualem, seu Meditationes succinctas per anni Cursum. Coloniae apud Ioannem Kinckium 1646. in 16. Recusum ibidem, & Antuerpiæ cum auctario 1668.

Solitudinem Philagiam. Latine ex Gallico nostri Pauli Barrij. Monachii apud Nicolaum Henricum 1646. in 12.

Triduum eiusdem P. Barrij. Monachii typis Lucae Straub 1646.

Circum Perfectionis ex Gallico P. Suffrenij. Monachii apud Vvagner 1646. in 12.

Ideam Viri Apostolici Auila. Coloniae apud Kinckium 1650. in 16.

Viam Veritatis ad Vitam, seu Exercitia Spiritualia, ex Gallico nostri Iuliani Haynouij. Coloniae 1651. in 12. Recusum correctus Antuerpiæ typis Cornelii Vvons 1652.

MICHAEL EISELINVS natione Germanus, patria Gamundianus in Sueuia, absolutus Romæ in Collegio Germanico studijs, & iam Sacræ Theologiæ Doctor, accessit ad Societatem anno salutis 1584. ætatis 26. & uo-

ta IV. solemnia emisit. Philosophiam in eatriennio Theologiam 21. annis professus est Dilingæ & Ingolstadij, ingenti plausu atque fructu. Fractas porro laboribus vires dum ex Medicorum consilio, aëris mutatione instaurarum pergit, ictus apoplexia propè Constantiam migravit ad Dominum die 16. Nouembris 1613. Edidit

Disputationes Theologicas de Diuina gratia.

* MICHAEL DE ELIZALDE natione Hispanus, patria Echalarensis in Diocesi Pamplonensi, natus anno sæculi uoluentis 19. Societatem complexus est 1635. die 30. Aprilis, & uotorum 4. Sacramento se adstrinxit. Docuit humaniores litteras, Philosophiam & decem annis Theologiam Scholasticam partim Vallisoleti, partim Salmanticæ, partim Romæ; Vnde valetudinis instaurandæ causa missus Neapolim, ibi Collegium S. Francisci Xauerij nuncupatum, gubernauit, & studijs nostrorum in Collegio maximo aliquamdiu præfuit. Redux inde in Hispaniam Vallisoleti præfecturam studiorum aliquamdiu gessit. Edidit dum Neapoli degeret

Formam ueræ Religionis quaerendæ & inueniendæ. Neapoli apud Hyacinthum Passarum 1662. in 4.

MICHAEL DE ESPINOSA natione Hispanus, patria Alquifensis in diocesi Guadixensi seu Accicana, adolescens annorum 14. Societati se se tradidit anno sæculari 1600. & uota 4. professus est. Hispali Aristotelem, Granatæ S. Thomam Aquinatem annos quindenos est interpretatus tanto plausu, ut Magister Magistrorum habitus fuerit & passim dictata eius expeterentur, & describerentur. S. Inquisitioni à Censuris, seu, ut vocant, Qualificator, fuit. Vir omnino humilis & religiosa puritate non minus quam litteris conspicuus; sibi vni rigidus carnem domabat aspero lilio, dormiebat super asserem, & calceis lapillos inferebat. Paupertatis studio nihil vnquam admittebat ad corporis curam, quod lautitiam saperet aut elegantiam præ se ferret. In demortui cubiculo, nihil præter pauculas icunculas ad breuiarij discrimina à discipulo obtrufas in vniuerso eius censu repertum est. Teianabat tres dies per hebdomadam, & interdum inuisebat crebrò Sanctissimum Sacramentum, à quo tamquam à fonte hauriebat amorem colligendi se in conclau, vires ad labores, & tantam propositorum puritatem, ut morti proximus affirmarit se nihil in suis studijs vel operibus alijs quæsiuisse præterquam Soli Diuinæ Maiestati placere. Iussus fuerat à Superioribus in lucem dare suos in totam Theologiam Commentarios, sed spes magnas, quæ de ijs conceptæ fuerant, mors immatura abruptit Granatæ die 23. Octobris 1630. Exequiis defuncti celebrarunt sigillatim Tribunalia vniuersa, Religiosi ordines & Nobiles primarij, quia apud omnes fue-

rat in magna ueneratione & opinione Sanctitatis reliquit idonea prælo

In Primam Partem S. Thomæ volumina duo

MICHAEL FERNANDEZ natione Hispanus, patria Toletanus ex Oppido Mora ingressus est Societatem anno ætatis 19. salutis uerò 1561. Is Sanctissimæ Virginis Leocadiæ ossa ex inferioris Germaniæ S. Gisleni Abbata, iussu Gregorij XIII. Pont. Max. & Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici in Hispaniam transtulit, ipseque Philippo Regi, & Gaspari Quirogæ Cardinali Archiepiscopo Toletano in manus Toleti tradidit. Professus fuit 4. uotorum, & post quadraginta in munere Confessarij nauiter impenfos annos, religiose decessit Toleti in Septembri 1609. Conscriptit materna lingua

Vitam, martyrium, & Historiam Translationis S. Leocadiae Virginis, & Martyris à Belgio in Hispaniam. Toleti apud Petrum Rodriguez 1591. in 8.

* MICHAEL GINKIEVICZ natione Polonus gente Samogita, natus annos 21. Societati se inseruit anno sæculi decurrentis 15. & professionem 14. uotorum edidit. Post explicatas in scholis disciplinas humaniores, docuit Philosophiam, Theologiam Scholasticam, Moralem, Polemicam, & Sacras litteras est interpretatus, magna vbique commendatione doctrinæ. Pœnitentiarium Summi Pontificis Romæ ad Vaticanum Septennio egit. Rexit Collegia Nesuisiense, Vilnense, & Domos professas Varfauicæ, & Vilnæ multæ cum laude prudentiæ & caritatis. Conciones subinde ad populum habuit, tanta zeli Apostolici contentione, ut inter dicendum uenam sibi pectoris ruperit. Pro Sacro tribunali ad excipiendas fidelium Confessiones perditu, quasi cibi, & somni immemor excubabat. Demum laboribus & annis fractis, mortalitatem exiit in Vilnensi Collegio quod tunc regebat die 4. Augusti 1663. magna relicta apud omnes de sua Sanctitate opinione, adeo ut Religiosi varii aliorum Ordinum non inuitati, vltro ad corpus eius deferendum concurrerint, & ipse Illustrissimus Episcopus Vilnensis cum Præsulibus suæ Ecclesie Pontificali ritu funus deduxerit, sacrisque operatus fuerit, & postea sub uesperam extorserit à Vice-Rectore Collegij, ut eam noctem in defuncti cubiculo transigeret, eoque impetrato, ex ueneratione Patris ad spondam lecti pernoctarit. Edidit Polonice tractatus aliquos, & conciones, nempe

Medicinam de Cælo contra morbos duplicis lingue. Vilnæ typis Academicis 1649. in 4.

Conciones Funebres in exequijs Roscialkowski & Sophia de Druk. Vilnæ typis Academicis 1648. & 1649. in 4.

Latine vulgavit

Rationes septem ob quas Sacerdotes seculares

obligantur ad vitam cum maiore virtute du-
cendam. Vilnæ 1651. in 8.

Reliquit paratas ad typos latine
Conciones in Psalmum de Profundis, & in
Epistolas Dominicales per annum

MICHAEL GOMEZ natione Hispanus gente Aragonius, ex oppido Villalonga, haud Bilbilis procul, Compluri ad Societatem accessit vndecennnis anno Domini 1582. A tirocinio missus in Baticam Philosophicis ibi studiis ac Theologicis imbutus est. Inde in Aragoniam rediit Gandiæ explicuit Philosophiam. Verum cum se sentiret ad Philippinas à Deo trahi, professionem eam petijt & impetrauit. Ibi Pictorum Insulas per multa iustitiam incommoda, & fidei lumine illustrauit. Manilæ subinde Aristotelem, & S. Thomam per annos 20. explanauit ab hominum consuetudine prope semotus. Eluxit in eo paupertatis & obedientiæ studium, sed eximium præ omnibus Castitatis, cuius assertor, & custos fuit oculatissimus. Obijt magna probitatis & doctrinæ opinione collecta Manilæ die 28. Decembris anno salutis 1622. ætatis 60. Religionis initæ 40. Professionis 4. votorum 21. scripsit

Commentarios in vniuersam Summam Theologia S. Thomæ Tom. 17. quorum cum secundus Romam fuisset allatus ad Censuram, iudicatus est, luce dignissimus, & iussi quoque sunt examinari cæteri, vt in lucem eaderentur.

MICHAEL GRISIVS natione Belgæ, patria Antuerpiensis natus anno sæculi exacti 95. tirocinium Societatis ingressus est currens 14. & solemnem votorum 4. professionem emisit. Græcas litteras & latinas docuit sexennio, & sæpe discipulos adhortationibus pijs ad timorem Domini incitabat. Reliquum fere ætatis concionibus ad populum habendis, & Confessionibus excipiendis magno zelo exegit. Plusquam vigesies per Quadragesimam dixit, atque vltimis vitæ suæ annis, quantumvis podagricus alacri tamen animo ad Cathedram concionatoriam, & ad Confessionum Tribunal, prout poterat baculo, & socij manu suffultus prorepebat. Monitus ne plus æquo laboraret, reposuit, Hominem Societatis laborare oportere vsque ad defatigationem. Ingrauescente porro malo, cum de Superiorum voluntate per aliquod tempus à Concionibus abstinuisset, quasi longioris quietis in hac vita impatiens, vltro se ad instantem Quadragesimam obtulit, obtentaque venia sic eam expleuit, vt non tantum ad defatigationem laborarit, sed paulo post ad quietem Cælitum (vt speramus) & laborum præmia transierit; mox enim ad dolores podagræ accesserunt, stomachi fastidia, & respirandi difficultas, atque ita vir multis meritis cumulatus, regularis obseruantia perquam studiosus, omnibus charus, & Sacramentis Ecclesiæ, quæ tempestiue postulauerat, ritè præmunitus ex ærum-

nosa hac vita ad Beatorum Sedes, vt par est credere; euolauit Bruxellis die 8. Iulij 1651. edidit tacito sub nomine libellum hoc titulo

Honor S. Ignatio de Loyola Societatis Iesu Fundatori, & S. Francisco Xauerio Indiarum Apostolo per Gregorium XV. inter Diuos relatis; habitus à Patribus Domus Professæ, & Collegij Societatis Iesu Antuerpiæ die 24. Iulij 1622. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana illo ipso anno in 8.

MICHAEL HIERONYMVS natione Hispanus, patria Hispalensis post quadriennium studio legum atque Canonum impensum, admissus Romæ in Societatem anno salutis 1580. ætatis suæ 26. Philosophiam, & Theologiam audiuit in Collegio Romano, & vota 4. solemnia professus est. Docuit Theologiam Moralem, & multis annis Romæ & per Italiam non sine fructu concionatus, demum septuagenario maior Romæ obiit 24. Decembris 1629. Edidit Italicè

Epistolam spirituales de modo consequendi perfectionem Religiosam ad Virginem Monialem. Florentiæ apud Bartholomæum Sarmatellum 1625. in 8. Item alteram

Epistolam de modo parandi se ad Professionem Religiosam, ad Nouitiam. Romæ typis Zanetti 1625. in 8.

Discursum de Excellentijs & Prærogatiuis S. Iosephi. Ibidem 1627. in 8.

Considerationes idoneas ad ingenerandum affectum ad B. Virginem Mariam. Romæ apud Franciscum Caballum 1627. in 8.

MICHAEL IVLIANVS natione Hispanus, patria Valentinus, nobili loco natus ad Societatem venit adolescens annorum 22. anno salutis 1579. In ea sexennio gubernauit Collegium Gandiense, triennio Ilerdense, ac triennio Balearium, magno sui post se relicto desiderio apud omnes, erat enim placidissimis moribus, & indole suauissima. Vixit semper cum magno virtutum exemplo, & obseruantia religiosæ. Concionibus operam dedit magno fructu audientium, & Missionibus. Obedientiæ, humilitatis, & reuerentiæ in Superiores, & candoris in conscientia sua illis exponenda laudem tulit. Beatissimam Virginem eiusque inprimis Immaculatam Conceptionem peculiari studio coluit, eam præuenire solitus ieiunio pane & frigida definito, & obseruare quidquid ab alijs scriptum ad eius cultum inueniebat. Omnes Magnæ Virginis festiuitates peculiari pietatis & mortificationis exercitijs celebrabat. In se fuit apprimè rigidus; dolebatque vnicè corporis infirmitate impediri se, ne pœnarum quod conceperat desiderio fatisaceret. Pluribus annis ter hebdomadatim ieiunauit. Demum Sacramentis ritè perceptis diem suum obiit Valentia 3. Octobris anno salutis 1621. ætatis 64. Religionis 42. ab emissâ votorum 4. professione 23. Scripsit compendio cum Maioricæ Rector Collegij esset

Narra-

Narrationem vite & mortis Alphonsi Rodriguez Coadiutoris Temporalis Societatis Iesu.

* MICHAEL KRASVSKI natione Polonus, è Volhinia, natus anno sæculi præter fluentis XXI. Societati se addixit 1645. atque in ea Rhetoricam decennium professus est; Conciones multis annis habuit, nunc in Præmisliensi Collegio præest Scholis, & Theologiam Moralem explicat, Edidit librum Lyrico carmine de laudibus B. Virginis hac Epigraphæ

Regina Polonia, Virgo Mater Dei Maria, in Regno Poloniae beneficentia prodigiosarum Imaginum tam pace, quam bello celeberrima. Callij typis Collegij Societatis Iesu 1669. in 12.

MICHAEL LOSCHER natione Germanus, patria Salisburgensis in Societatem ingressus anno 1582. ætatis 18. Spiritualis Coadiutoris gradum occupauit, inde vsque ab anno 1601. vir admodum Religiosus & in quo nihil ad summam accuratorem diligentiamque desiderares. Vndecim annos Rhetoricam & litteras politiores docuit; quinque supra viginti præfecturam gymnasiorum laudatissime gessit. Insigni dexteritate multos libros in patriam linguam transtulit. Septuagenario maior mortalitati cessit Burghusij die 30. Octobris 1636. Edidit tacito suo nomine translata Germanicè

Instructionem pro ijs qui Sacramenta Confessionis & Communionis sæpe frequentant.

Luce Pinelli de Perfectione Religiosa lib. 4.

Alphonsi Rodriguez Tractatus 4.

Francisci Arias de Mortificatione.

De Summo Bono, seu Felicitate aeterna. Compendiolum ex Leonardo Lessio desumptum.

Scripsit verò suo ingenio, ediditque Germanice tacito suo nomine

Stimulum Peccatoris seu motiua 12. quibus ostenditur, qua cura & studio quiniis Christianus peccatum vitare & ab eo se expedire debeat

Tractatum de integritate Confessionis

Tractatum de indigna Communionem

Latine vero edidit tacito etiam suo nomine

Instructionem Confessoriorum desumptum ex Ludouico de Ponte

Denique expresso suo nomine vulgavit

Christianum Pelicanum, hoc est, Meditationes de Passione Christi Domini.

* MICHAEL MARCVS natione Hispanus, patria ex Oppido Villa Castin diocesis Segouiensis, adscriptus Societati anno salutis 1558. ætatis 16. vota 4. in ea professus est. Docuit cursum Philosophiæ & amplius 24. annos Theologiam Scholasticam ferè Sal-

manicæ. Obijt circa annum 1601. Hunc Bibliothecæ Hispanæ inseruit clarissimus D. Nicolaus Anronius, quia scripsit

Historiam Fundationis Collegij Salmanticensis Societatis Iesu. Quam m. s. Ægydius Gonzalez Dauila testatur se vidisse.

* MICHAEL MAZOVVECKI natione Polonus, gente Mazouita Societatem vndeicennnis amplexus est anno sæculi præter labentis 36. & votis 4. se adstrinxit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, Theologiam Moralem; Instructor fuit Patrum in Probatione tertia & Rector Collegij Resseliensis, Procurator etiam ad Urbem anno 1673. & modo dum hæc scribo 1674. Præpositus Domum Professæ Varfauicæ administrat. Edidit libellum inscriptum

Sacerdos orans, siue de Horis Canonicis ritè recitandis. Constantiæ ad Rhenum 1657. in 12.

Panegyricum Funebrem Alexandro Episcopo Vilnensi. Vilnæ typis Academicis 1644. in 4. Præterea scripsit varias odas & elogia quæ alieno nomine prodierunt.

* MICHAEL NYON natione Gallus, patria Aurelianensis natus anno sæculi voluentis 27. Christo in Societate sua se dedicauit 1649. Rhetoricam & Humaniores disciplinas nouennio professus est, Scholarum quinquennio Præfecturam gessit. Concionatorem aliquot annis egit, & modo Rector Collegium Hefdinienfe gubernat. Edidit Gallicè

Commentaria Historica inchoata a D. Ribier quibus Præfationem & notas adiecit. Blesis apud Iulium Notot 1665; & Parisijs apud Ioannem 1665. duobus tomis in folio.

MICHAEL DE PACE natione Lusitanus, patria Lamecensis Societati se adscripsit Goæ anno salutis 1606. ætatis 15. & in eadem varijs functus ministerijs vixit vsque ad annum 1627. scripsit

Annua Litteras ex Æthiopia anni 1619.

* MICHAEL PEXENFELDER natione Germanus, gente Bauarus, patria Amstorfensis diocesis Passauiensis natus anno sæculi voluentis 13. ad Societatem se aggregauit 1630. & in ea Rhetoricam atque humaniores litteras annis 22. professus est. Vir multæ eruditionis. Edidit

Apparatum Eruditionis tam rerum, quam verborum per omnes artes & scientias. Norimbergæ Sumptibus Endterorum 1670. in 8. Item

Florum Biblicum, siue narrationes ex Historia Sacra veteris Testamenti selectas. Straubingæ typis Ioann. Chrysof. Haan 1672. in folio.

* MICHAEL RABARDEAV natione Gallus, patria Aurelianensis, Societatem complexus anno salutis 1595. ætatis 23. vota 4. in ea nuncupauit. Philosophiam quinquennio

nio professus est; Theologiam Moralem septennio. Rexit Collegia Bituricense, & Ambianense & septuagenario septem annis maior migravit ex hac vita Lutetiae die 24. Decembris 1649. Scripsit latine librum sub titulo

Optatus Gallus de cauendo Schismate, leui manus sectus. Parisijs apud Viduam Ioan. Camusat 1641. in 4. sed hic postea censoria virgula a Sacra Congregatione Romae est notatus.

* MICHAEL RADAV natione Prutenus, patria Braunsbergensis, Societati se addixit anno saeculi praeterfluentis 33. aetatis 16. & vota 4. solemniter concepit. Humaniores litteras & Philosophiam in ea professus est, & octennio Scholasticam Theologiam. Concionatorem & Missionarium multis annis fructuose egit, & Nostris praefuit Regiononti, ubi rem Catholicam strenue promouit, accurrentibus etiam Heterodoxis ad ipsius conciones. Nunc Collegium Braunsbergense administrat. Edidit in lucem

Oratorem extemporaneum, seu Artis Oratoriae breuiarium. Amstelodami apud Iacobum Meurs 1655. in 12 Recusum Lipsiae apud Christianum Kirkerum 1664.

Orationes in laudem Benefactorum Collegij Vilmensis, Cancellarij, & Protectorum Academiae. Vilmnae typis Academicis 1640. in 4.

* MICHAEL RUGGERIVS natione Italus, patria Grauinensis, in Regno Neapolitano, cum esset Iuris Doctor, & multis grauiusque in rebus, etiam gerenda Republica, Principi suo operam praestitisset, quippe qui valebat experientia, prudentia, ac singulari iudicio, rebus humanis valere iussis, Societati se nostrae addixit anno salutis 1572. aetatis suae 29. & animarum lucrandarum studio ad Orientis solis Indos anno 1577. vna cum Apostolicis illis Operarijs, Rudolpho Aquauia, Matthaeo Riccio, Nicolao Spinola, Francisco Pasio nauigauit. Eo cum primum appulit, quietis & otii impatiens, in oram Piscariam rei Christianae procurandae festinauit; vnde anno vertente ab Alexandro Valignano Visitatore Macaum accitus, vt in Sinarum litterarum, sermonisque studium se totum impenderet, irrepturus si qua posset in illius Regni continentem, mense Iulio peruenit & animose designatum laborem aggressus est, tantumque improbo labore, quamuis aetate prouectior perfecit, vt breui tempore non incommodè vteretur commercio gentis. Bis exinde quotannis ad Nundinas cum Lusitanis negotiatoribus subnaugabat in Cantoniensis Prouinciae Metropolim, explorabatque sedulus, num ab aliquo fortasse Magistratum, Sedem in Regni parte quapiam posset eblandiri. Caepit initio cum nonnullis illorum agere, & quamdam aperuit illi necessitudinem solertia, & in agendo comitas, quae praestabat; cui cum accederet opinio virtutis

& doctrinae, studiumque Sinarum litterarum, quod euoluendis ipsorum libris praeferebat, tantam illi quorundam gratiam conciliauit, vt attributis in aedibus quibus Legatos Siamenses consueuerunt accipere, rei faciendae Diuinae obtinuerit commoditatem. Saepè tandem eundo, redeundoque, & delinitis per Europaea munuscula Magistratibus, area Aedi Sacrae ac profanae excitandae in Vrbe Scianquino primus Sociorum obtinuit anno 1583. quam anno mox vertente extructam instruxit opportuna supellectile; quae cum nouitatis Europaeae quidpiam haberet, multos ad spectandum ciebat, quibus per eam occasionem semper aliquid de Diuinis rebus Ruggerius ingerebat. Dum autem aliam aliubi atque aliam Sedem figendi occupatur modum, multa coactus est subire incommoda, verbis etiam nonnullis male affectus, vinculorum minas intentatas euasit. A Neophyto impostore coram Magistratibus, adulterij postulatus est, eo ipso nimirum tempore, vt aiebant admissi, quo scilicet, tum longo abfuisse itinere constabat. Ideo reiecta calumnia pronuntiatus est Ruggerius innocens; at impostor verberibus, aliisque supplicijs dire multatus. Iam quod firmiores ageret radices Statio Sinica, Alexandro Valignano Visitatori consilium fuit a Summo Pontifice Legationem ad Sinarum Regem procurare. In eam rem missus in Europam Ruggerius, qui posset praee omnibus eam explicare, ceu primus expeditionis auctor, & explorator anno salutis 1588. difficili vsus nauigatione, & facto pene ad Insulas Tertias naufragio, Olyssipone tandem saluus exscendit, & Matritum ad Philippum II. Hispaniae Regem visendum se contulit; a quo exceptus est inuitatis tanto Principi humanitatis officijs. Posteaquam vero Romam venit, negotium interitu duorum triumue Pontificum impeditum primum, mox etiam ita tractatum fuit, vt nullum deinceps operae tantae atque laboris pretium existerit. Ruggerius vero fractus incommodis praesertim cum aetas iam deuexa, quietis exposceret aliquid, Salernum concessit, ibique quod vitae fuit reliquum, cum documento virtutis exegit, defunctus die 21. Maij anno salutis 1607. Edidit Sini-

Catechismum seu Doctrinam Christianam collatis cum Matthaeo Riccio operis digestam, in qua per dialogum Gentilis cum Patre Europaeo, explicat mysteria Fidei, & refutat Sectas Sinicas. Eius Catechismi capita si quis videre desiderat refert Antonius Possesinus noster in Bibliotheca Sacra lib. 9. cap. 28.

Veram relationem de Sanctissima lege Calorum Domini 1581. vt refert Martinus Martinus in sua Breui Relatione de Sinis S. 7.

Dialogum quoque, & vitas Sanctorum. Sini- ce publicauit 1581.

Episto-

Epistolas demum aliquot à Sinis ab anno 1583 ad Socios scripsit, quae à Collectoribus Indicarum litterarum referuntur

* MICHAEL DE SALIN natione Lotharingus, dioecesis Tullensis susceptus in Societatem anno Domini 1600. aetatis 16. Concionatorem aliquot annis egit; Spiritualis Coadiutor & in senectute bona quieuit Flexiae die 12. Iunij 1662. Reddidit è Latino Gallicè

Antonij de Gaudier nostri librum de perfecta Christi imitatione. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1630.

* MICHAEL DE SAN ROMAN natione Hispanus, patria Palentinus in Castellae Vetere annos natus 16. Societati se adscripsit anno salutis 1588. & votorum 4. professionem emisit. Philosophiam docuit & Theologiam Moralem. Legionis, & Salmanticae Rector nostris praefuit & Praepositus Vallisoletani; in supremo Senatu Sacrae Inquisitionis, & in Vallisoletano, Censoris functus est officio. Sed maximam aetatis partem in Concionibus, & Missionibus consumpsit, ad quae praeclearo praeditus talento fuit. Tandem plenus dierum ac bonorum operum, transiuit ad requiem (vti sperare fas est) Beatorum. Matriti die 18. Aprilis 1648. Edidit

Expeditionum Spiritualium Societatis Iesu lib. v. continentes modum agendi, & conuersandi cum proximis, Confessiones audiendi &c. Lugduni apud Haeredes Gabrielis Boissat 1644 in folio

Orationem Panegyricam quam habuit in funere Ven. P. Ludonici de Ponte. Hispanicè Vallisoletani apud Viduam Francisci de Corduba 1624 in 4.

* MICHAEL SENESCHALLVS natione Belga, patria Bappalmenensis, natus anno saeculi fluentis 6. Deo se in Societate consecrauit 1623. & votorum 4. solemne Sacramentum dixit. Magno vir ingenio & omnigenae eruditionis laude cumulado. Rhetoricam & Humaniores litteras docuit triennio, Philosophiam Duaci octennio, Mathesim biennio, linguam Hebraeam, Sacram Scripturam, & Theologiam Scholasticam annis duodecim ibidem explicuit, & Praefecturam studiorum sexennio gessit. Demum caducam hanc vitam cum aeterna ibidem commutauit die 27. Februarij 1673. Edidit latine

Nobilem Agonem S. Florentij martyris Perusini. Duaci typis Ioannis Serurier 1652. in 8.

Epistolam de vero anno, & die expugnatae Constantinopoleos à Turcis. praefixam Calendario D. Ioannis d'Espieres Duaci 1657.

Resolutionem Theologicam de non fundandis vestigalibus, quae ab Ecclesiasticis exigebantur. Duaci 1664.

Triadem Euangelicam, seu Questionem triplicem de anno, mense, die Christi nati, Baptizati, mortui Leodij. typis Houijs 1669. in 4.

Gallicè vulgavit tacito suo nomine
De deuotione erga B. Virginem Dolorosam.

Duaci 1663.

* MICHAEL SPEER natione Germanus, gente Boius, patria Monachiensis coopratus in Societatem anno salutis 1612. aetatis 17. vota 4. solemniter nuncupauit. Philosophiam docuit; Rexit Collegium Ratisbonense, eoque in munere & suauem alloquio, & circumspexitur cautione, & fortem in executione se exhibuit. Omnium votis destinabatur ad magna, quando stimulatus zelo adiuuandi affectos peste, vltro eos accessit, consistentem de noxis totius vitae audiuit, & ipse mox contagione afflatus pijsimè occubuit, Ratisbonae, die 22. Augusti 1634. Edidit Germanicè suppresso suo nomine

Libellum ex Sanctis ex omni hominum genere collectis

* MICHAEL STAVDACHER natione Germanus, natus Haiae in Tirolis anno saeculi labentis 13. Societatem complexus est 1629. & votis 4. se adstrinxit, Rhetoricam docuit, & sexennio Mathesim, triennio Philosophiam, quadriennio Controuersias de Fide & multis annis concionatorem egit, & demum ad laborum mercedem ex hac vita emigrauit, Eberspergæ die 10. Nouembris 1672. Edidit latine

Centum affectus Amoris Dei. Dilingæ typis Academicis 1647. in 8.

Concionum Partes II. Germanicè. Oeniponti in 4.

* MICHAEL VAN TRIEST natione Belga natus Antuerpiae anno à partu Virginis 1602. Societati se addixit 1619. & votorum 4. nexu se obstrinxit. Post traditas disciplinas humaniores Theologiam Moralem annis xiv. professus est, atque hinc consultus frequenter à multis de casibus conscientiae etiam à viris primarijs, qui ad ipsum tamquam ad oraculum accurrerunt. Cetera taciturnus, rarus in publico, sed intentus studijs, & ad magna quoque aptus, si quam habuit mentem sanam, sano in corpore habuisset. Sed placuit Deo eius iter ad Caelum sepire spinis, & varijs corporis languoribus, Asthmate, pleuritide, catarrhis, hydrope, hectica, ad exercitium scilicet patientiae, & incrementum coronae. Demum consuetis Ecclesiae mysterijs ritè communitus, ærumnosam hanc vitam cum beata vt speramus commutauit die 18. Septembris 1668. Edidit tacito suo nomine

Compendium Resolutionum practicarum casuum R. P. D. Antonini Dianæ Clerici Reg. complesstens omnes 12. partes, Opus omnibus Viris doctis & ipsi Dianæ mirificè probatum. Antuerpiae apud Iacobum Meursium 1660. editio vltima in 8.

* MICHAEL TVRBAVI natione Hispanus, patria Herdensis Societati adscriptus anno Domini 1608. aetatis 15. vota 4. in ea nuncupauit. Philosophiam Gerundæ, & Nostris ibi

I i i huma-

humaniora docuit; Sacras litteras Valentiae explicuit; gubernauit Collegium Illerdense, Taraconensem probationis domum, & Barcinonense & Visitator fuit Collegiorum in Gotholaunia 1645. Edidit sub nomine Francisci Ruiz

Certamen Gerunda habitum in Canonizatione SS. Ignatii & Francisci Xauiery.

MICHAEL VASQUEZ DE PADILLA natione Hispanus, patria Hispalensis à teneris annis ad portum Societatis appulsus anno salutis 1572. tantum in doctrina profecit ut Magister euaserit. Theologiam Scholasticam Cordubæ, nondum Sacerdos ob ingenij præstantiam iussus proficere, satisfecit expectationi. Quamobrem Romam accitus eandem ibi Cathedram cum commendatione moderatus est; magna quoque Purpuratorum Patrum, aliorumque Virorum Principum gratia & beneuolentia usus. Regressus in Hispaniam, doctrinæ suæ fulgore Salmanticam quoque & Granatam illustrauit, in S. Thomam propensissime pius; S. P. N. Ignatium ut Parentem filius tenerrimè coluit, & B. Virgini Deiparæ in pensissimè deuotus fuit, eique creberrimè supplicabat. Inter virtutes præcipuam habuit obedientiam, cum magna humilitate coniunctam. Scriptioni intentum mors occupauit. Hispali die 25. Iulij anno 1624. ætatis 65. Religionis 50. à suscepta solemnè 4. votorum professione 23. Edidit

Sermonem seu potius Tractatum de Augustissimo Sacrosanctæ Trinitatis mysterio. Lugduni per Horatium Cardon 1617. in 8.

Reliquit præterea prælo idoneos

Commentarios in Primam Partem S. Thomæ tom. 1. eruditione plenos qui fere prologomena Theologiæ duntaxat complectuntur

MICHAEL VVALPOLVS natione Anglus, patria Norfolkensis, Frater P. Henrici Vualpoli, qui Christi Testis fuit, alio: umque in Societate duorum. Romæ ex Anglorum Collegio ad Societatem accessit anno salutis 1593. ætatis 23. Vir fuit prudens ac doctus. Sociorum per totam Angliam Superior existit, subinde Viæ Præfectus eiusdem Missionis in Hispania; vbi demum Hispali in Anglicano Seminario diem suum obiit sub annum 1620. ab emissa votorum 4. professione Londini xi. Scripsit Anglicè tacito suo nomine

Tractatum de subiectione Principum Deo & Ecclesiæ. Audomari 1608. in 4.

Admonitionem ad Catholicos Angliæ circa editum Iacobi Regis Angliæ contra ipsos editum. Audomari 1610. in 4.

De Antichristo contra Georghum Dounaum Ministrum Caluinisticum Tom. 11. Ibidem 1613. & 1614. in 4.

Transtulit præterea ex latino Anglicè Boetij libros de Consolatione Philosophiæ. Londini 1609. in 8.

Ex Hispanico autem, etiam tacito nomine

Vitam S. Ignatii de Loyola Fundatoris Societatis Iesu. Audomari 1617. 1620. 1623. in 12.

MOGVNINVM COLLEGIVM in Germania Rheno impositum ad confluentem Mœni in Vrbe Archiepiscopali, fundatum anno salutis 1561. ab inclytæ memoriæ Archiepiscopo, & Electore S. R. Imp. Daniele ex Prænobili prosapia Brendeliorum de Homberg, viro intemeratæ vitæ laude, & studio conseruandæ per Germaniam Catholicæ Religionis celeberrimo. Hic cum circumlatrantes vndique Hæreses comescere cuperet, præsidium ex Societate à P. Iacobo Laynez tunc Præposito Generali sibi petendum censuit, & impetrauit. Missi siquidem Socij xv. sub Lamberto Auer primo illius Collegij Rectore, anno supra memorato in Decembri, Scholas 4. aperuerunt tanto Urbis plausu, & patriæ commodo, vt trecentos illico discipulos, infra anni spatium numerarint. Adiectæ dein lectiones Rhetorices, linguarum Græcæ, & Hebraicæ, postea etiam Philosophiæ & Theologiæ, & denique Vniuersitatis titulo Collegium est insignitum. Auxerunt illius fabricam successores prædicti Archiepiscopi duo, similis recordationis, Vvolfgangus Camerarius de Vvormatia dictus à Daiberg & Ioannes Suicardus Cronbergius, vt his tribus munificentissimis & pijs Principibus, debeat Collegium hoc, & ortum suum & incrementum. Numerat nunc ordinariè socios amplius quadraginta, & confluentem ad gymnasium bonis litteris ac pietate copiosam informat iuuentutem. Edidit

Epicedion in tristissimum obitum Danielis Archiepiscopi & Electoris Moguntini. Moguntia typis Gaspari Behem 1582. in 4.

Gratulationem Poeticam in felicissimam electionem Vvolfgangi Archiepiscopi, & Electoris Moguntini. Moguntia typis iisdem & anno in 4.

Exequias Vvolfgangi Archiepiscopi, & Electoris Moguntini morte sublato. Moguntia 1601. in 4.

Gratulationem Ioanni Adamo à Buken electo Archiepiscopo, & Electori Moguntino. Moguntia typis Ioannis Albini 1601. in 4.

Munus Augustale Ferdinando II. Imp. Caf. cum Romanorum Regni corona inauguraretur consecratum. Moguntia typis Ioannis Albini 1619. in 4.

Theatrum gloriæ Moguntia D. Anselmo Casimiro Electori & Archiepiscopo Moguntino exstructum. Moguntia

MOLSHEMIENSIS ACADEMIA ET COLLEGIVM in Alsatia Germaniæ Prouincia constitutum, ad Rhenanam Superiorem Societatis nostræ Prouinciam pertinens, primordia sua debet laudatissimæ memoriæ Principi S. R. I. Ioanni Episcopo Argentineni, & Langrauiio Alsatiæ ex Illustrissima Familia Comitum à Manderscheidt, & Blanckenheim, qui cum magno zelo aduersus pernicio-

ciosa dogmata Lutheri, salutis antidota pro grege suo quæreret, accedente consensu Reuerendissimi Capituli Argentinensis anno Domini 1580. Collegium Societatis eo loco à fundamentis exstruxit, prouentibus annuis dotauit, & per 20. annorum spatium operis sui fructus vberimos conspexit. Auxerunt postea magnificè fabricam scholarum præsertim atquetempli, duo Serenissimi illius Successores Carolus à Lotharingia S. R. E. tunc Cardinalis, & Leopoldus Archidux Austriae Ferdinandi II. Cæsaris germanus frater, quorum posterior etiam studia Philosophiæ triennalis, ac Theologiæ, suppeditatis sumptibus pro Professoribus munificè fundauit, & impetratis ad id diplomatibus Summi Pontificis, atque Cæsaris, nomine, ac priuilegiis Vniuersitatis Collegium insigniuit, æternis ibi relictis beneficentiæ suæ mirabilis monumentis. Complectitur hodie Collegium hoc Socios circiter triginta quatuor & in eo docentur scientiæ omnes, quæ à Societate tradi solent. Concurrunt numerosus Auditor, qui pietate, ac bonis artibus à Prælectoribus informatur. Emisit in lucem

Panegyricum Serenissimo Leopoldo Archiduci Austriae Fundatori suo Libris 4. diuisum. Molshemii typis Ioannis Hartmanni 1618. in 4.

Inauguralia celebrata in Templi, & Academia Encænijs.

MONACHIENSE COLLEGIVM ad Isaram amnem Bauariæ in Germaniæ Superioris Prouincia situm, à Serenissimo Duce Bauariæ Alberto accitis ad id Roma Sociis nouem anno à partu Virginis 1559. singulari pietate inchoatum, & ab eodem mox ampliori habitatione, & numero auctum, vertente anno; postea amplificauit eiusdem Serenissimi Successores filius, & nepos, Guilielmus, & Maximilianus, exstructis Collegio, Scholis, & Templo Magnifico, vt modo ordinariè sustentet Socios supra septuaginta, & in his tredecim Professores variarum scientiarum, qui iisdem suos discipulos magno Reipublicæ bono erudiunt. Edidit

Trophæa Bauarica S. Michaeli Archangelo in Templo, & Gymnasio Societatis Iesu dicata. anno 1597. cum scilicet dedicaretur nobilissimum Templum à Guilielmo V. Bauariæ Duce exædificatum.

Funebria Serenissimo, & Reuerendissimo Principi Philippo Bauaro S. R. E. Card. Episcopo Ratisbonensi. Monachii 1608. in 4.

Trophæa parallela præscorum Boiorum Principum, & Maximiliani Electoris. Monachij Formis Nicolai Henrici 1623. in 4.

Mausoleum Virtutis, & Honoris pijs manibus Sereniss. Guilielmi V. Boiarie Ducis. ibidem 1626. in 4.

Epithalamium Serenissimis Maximiliano Bauaro Septemviro, & Mariæ Annæ Austriacæ Ferdinandi II. Imp. filia. 1635.

Nabucodonosorem in Theatrum productum

in eorundem Serenissimorum Principum Nuptijs. 1635.

Famam Posthumam ad Cunas Sereniss. Principis Maximiliani Emanuelis Sereniss. Ferdinandi Mariæ, & Henriette Adelaidis &c. Monachii Formis Lucæ Straubii 1662. in fol.

* **MOYSES DV BOVRG** natione Gallus, patria Sanctonensis, natus anno sæculi euoluti 98. Societati se tradidit voluentis 15. & votorum 4. nuncupatione se obligauit. Rhetoricam, & Humaniores litteras docuit quinquennio; Philosophiam magna laude sexennio. Concionatorem egit multis annis in præcipuis Urbibus Aquitanicæ. Vir multæ eruditionis, & subtilis ingenii mortalitati cessit Lemouicis die 3. Martii 1662. Edidit Gallicè

Iansenismum Fulmine ictum ab Innoc. X. & Historiam Iansenismi. Burdigalæ 1658. in 12.

MVTIVS DE ANGELIS natione Italus, patria Spoletinus, vnde uicennus ad Societatem se aggregauit anno salutis 1577. Philosophiæ, ac Sacræ Theologiæ ad 16. annos Romæ publicus Professor, in quem tanquam in absolutum doctrinæ, & religiosæ vitæ exemplum, omnium erant oculi coniecti. Erat ipse dum viueret, mæstorum solatium, & commune consilio indigentium perfugium. Acre in eo fuit ingenium, & ad arguendum subtile, ac vehemens, & ad probandum promptum, ac dilucidum. Porro eos habuit processus in doctrina, vt omnes profunditatem, firmitatem, perspicuitatem mirarentur. Pari probitate, parique vitæ sanctimonia tantæ tamque admirabiles laudes compensabantur, quam etiam ipsam à prima ætate in Scholarum nostrarum hauserat disciplina. Accedebat ad egregiam illius pietatem vnâ cum summa lenitate, comitas tanta, & tam grata humanitas, vt omnium animos quibuscum ageret, arctissimis sibi beneuolentiæ vinculis adstringeret, neque ferè esset, qui non suo illum nomine dignum iudicaret. Abundauit præter excellentes animi dotes, hic vir omnium iudicio probatissimus, dono consilij, vt ad eum non doctrinæ causa tantum Auditores, Magistrisque, sed omnium etiam Ordinum Patres, fratresque consilij causa, & pietatis hauriendæ confluerent. Frequens erat illi in ore, cum Consultoribus responderet, liberales essent erga Deum, Deum haud dubiè futurum erga ipsos liberaliorem. His alijsque animi ornamentis, carus omnibus, communis omnium Pater, Frater, Magister, Amicus, Patronus, Nouembri mense repentino vehementique morbo tridui extinctus est, Romæ anno salutis 1597. ætatis 39. Societatis 20. à suscepta votorum 4. professione 16. quo maior tam florentis, tamque frugiferæ ætatis iactura visa est. Certè nemo ferè fuit, qui in eius funere non proprio se doloris sensu percussus ingemisceret. Reliquit

Commentarios in omnes ferè libros Philosophicos Aristotelis. Item

In Summam S. Thomæ

*Notas in Epistolas D. Pauli, &
In Euangelium S. Matthæi, &
In Tomos Conciliorum.*

MVTIVS VITELLESQVS natione Italus, patria Romanus, Illustri familia, & antiqua oriundus, natus die 2. Decembris anno salutis 1563. adolescens adeo morum innocentia, & summa ad omnem doctrinam ingenij felicitate floruit, vt iam tum ad omnia summa destinaretur. Anno vndecimo ætatis sensit se vehementibus à Deo stimulis ad perfectionis studium incitari, & ad vitam Religiosam in Societate Iesu capendam, sed hoc ipsum diu sinu fouit, tenuitque silentio, ne parentes offenderet, quos prauidebat acerrime aduersarios. Post hæc dum Philosophiæ operam in Collegio Romano daret, crescentibus in dies igniculis pietatis, post sacram Synaxim die S. Iohanni Euangelistæ Sacro, in Templo Domus Professorum Societatis fecit sua sponte votum perpetuæ castitatis; mox in Festo Circumcisionis votum ingrediendi in Societatem, & paulo post eodem anno votum concepit voluntariæ paupertatis, seu dispensandi sua bona pauperibus, quando ea adiuisset, præterea omnem cogitationem de dignitatibus deponendi. Hæc postea cum patefecisset Parentibus, vehementer illi repugnare, modis omnibus dissuadere, eo quod in promotione filij ad dignitates Ecclesiasticas haberent spem erigendæ familiæ suæ aduersis casibus non nihil tunc inclinatæ. Quocirca cum nullo modo impetrare potuerit assensum ad id siue Patris, siue Matris, sed multis machinis vrgeretur ad deponendam omnem eiusmodi deliberationem obediendum ratus Deo magis quam parentibus in sequendis Christi consiliis, oblato bis libello supplice Pont. Max. Gregorio XIII. & adhibitis magnæ auctoritatis deprecatoribus Purpuratis, & aliis, tandem post decem mensium constantem sollicitationem obtinuit, quod tam diu ambiuerat, iussitque Pontifex admitti in Societatem, suscepta in se cura placandi parentes, eo quod vocatio à Deo esse videretur. Verum cum nec sic acquiesceret Genitor, Mutius die Deiparæ Assumptæ Sacro post expiationem conscientiæ, & Sacram Communionem in Templo Domus Professæ, quò matrem fuerat comitatus, clam omnibus domesticis, subduxit se, & recta ad Domum probationis in Monte Quirinali perrexit, vbi ex voluntate Pontificis susceptus est annos natus 20. & humanæ salutis anno 1583. solitus postea per totam vitam, quoad licuit per valetudinem, in peruigijs Virginis Assumptæ, pro tanto beneficio suæ admissionis, publicè cedere se flagello in triclinio, & cum Præpositus Generalis Societatem gubernaret, vnum insuper Nouitium in Societatem adlegere, quasi succidaneam sibi hostiam futuram. In tirocinio porrò & studiorum decursu, mirum in modum auctæ sunt in eo diuinæ dotes, & ex desiderio patiendi mortem pro Christo, flagitauit sæpè à

Superioribus mitti in Angliam, vbi tunc dura sauebat persecutio in Catholicos. Philosophiâ Romæ, & subinde Theologiam cum laude docuit, & anno 1597. die 26. Aprilis votis 4. solemnibus se obstrinxit. Sed cum valetudo flacceceret, à scholis ad regimen amotus, bis Collegium Anglorum Romæ, maximo iuuentutis illius, & nationis bono gubernauit; tum Collegium Neapolitanum, deinde Prouinciam Neapolitanam, postea etiam Romanam, donec in Congregatione Generali sexta 1608. subiectus est in Assistentem pro Italia. His in muneribus omnibus, mirificè sibi conciliauit omnium animos, ob eximias quibus resplenduit virtutes, adeoque omnium votis iam tum designatus est Successor Patri Claudio; atque à P. Iulio Mancinello notæ sanctitatis viro, ita pronunciat, & tandem post obitum P. Claudij in Conuentu septimo Generali electus est Præpositus totius Ordinis sextus, die 15. Nouembris 1615. Tringinta ferme annorum spatium Societatem sapientissime administravit, donec deficientibus viribus in ætate, secutus exemplum S. P. N. Ignatii ipse sibi viuenti substituit Vicarium, cui totius Societatis gubernandæ habenas tradidit & potestatem. Sed non diu post superstes fuit; nam paucos post menses correptus febris, & ingrauescente morbo consuetis Ecclesiæ Sacramentis, & Pontificia benedictione communitus, inter filiorum suorum circumfusorum preces, & lacrymas, animam reddidit Creatori die 9. Februarii anno 1645. ætatis suæ 82. & Religionis 62. Funus cohonestarunt præsentia sua permulti Nobiles; nonnulli Principes, & quod rarum fuit, omnium fere Religiosorum Ordinum Generales, vel Vicarij Generales, qui cum Religiosorum suorum manipulis interesse exequis voluerunt. Fuerat enim verò P. Mutius omnium in amoribus, iuueratque cunctos ad se accedentes consilio, & auxilio, vt vulgò Angelus consilij, & afflictorum perfugium fuerit appellatus. Prudentia excelluit singulari, sagacissimo ingenio, memoria admirabili, facilitate vero morum, & suauitate tanta, vt eam adamarint Principes Viri, suspexerint domestici, Externique quibus agendum cum illo fuerat. Videre meruit dum Societatis clam tenebat, Beatos nostros Ignatium & Xauerium in Sanctorum album solemniter relatos, deinde Aloysium Gonzagam, Franciscum Borgiam, & tres nostros Japonenses Martyres Beatorum Fastis adscriptos. Præterea centesimum à fundatione Societatis annum, ad agendas Deo gratias pro acceptis eo sæculo beneficiis, curauit per totum Ordinem religiosè celebrari cum approbatione Summi Pontificis Urbani VIII. qui etiam dignatus est benignissime inuisere Templum Societatis Romæ eam ob causam à nepote suo Antonio Cardinali Barberino magnificentissime exornatum. In gubernanda porrò Societate duas partes coniunctu difficiles felicissime copulauit;

iauit; curam scilicet efficacem disciplinæ, & suauissimam in subditis consolandis caritatem; adeo vt verè in eo viguerint, & amor, sed non emolliens, & rigor, sed non exasperans. Paupertatem sanctam diligebat verè vt Matrem, ita vt interiora corporis tegumenta detrita, & togam resartam cupiuerit gestare, nec quidquam in Societatem permiserit inuehi, quod illius nitorem offuscaret. In egenos atque inopes tam proluxa fuit caritate, vt si quid sibi eleemosynæ obtigisset, cum illis promptè communicauerit, quandoque etiam iusserit sumi mutuo quod illis largiretur. Puritatis Angelicæ custos accuratissimus, nullam corporis partem, vel Sociis cubiculariis videndam reliquit, quamuis tempore morbi obediens illis mirificè fuerit: Cibi potusque modicissimi per omnem ætatem semper fuit, & ad commune triclinium etiam Generalis, quoad licuit per valetudinem, semper accessit. Aures patientes cuiuslibet dabat, nec ob multitudinem negotiorum, quibus premebatur, vlli facile alloquendi tempus corripuit. Nec infima laus eius fuit talentum dicendi pro concione; vox clara, canora, oris dignitas, magnam concionanti conciliabant gratiam, & dum Assistentis pro Italia munere perfungeretur, non raro vices concionatoris morbo impediti, suppleuit in Templo cum summo Auditorum solatio. Vnde hanc illi præcellentiam inter cæteras egregias dotes meritò attribuit Andreas Victorellus apud Leonem Allatum in Apibus Vrbanis, his verbis: *In hoc placidissimi ingenij Viro mores candidos, vitam laudabiliter actam, humanitatem, pietatem, doctrinam, eloquentiam, variam multarum rerum cognitionem, & in rebus agendis solertiam agnoscat. Si in Templis Diuina Mytheria perorantem, hominesque à vitijs reuocantem, & ad rerum celestium amorem inflammantem audieris, alterum quasi Cyprianum, aut Bernardum, aut Chrysostomum te audire præstantissimæ Societatis in re Præpositum existimabis.* Hæc ille. Scripsit religiosissimus Pater Epistolas aliquot Paræneticas ad Socios optimis præceptis refertas, nimirum

Ad Patres, & Fratres Societatis de Oratione, &c. 2. Ianuarij 1617.

Ad Superiores Societatis 4. Ianuarij 1617.

Ad Prouinciales & Patres Congregationum Prouincialium Societatis 7. Marty 1619. Hæc porro impressæ sunt Romæ seorsim, & postea simul Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1635. in 8. Item

Ad Patres, & Fratres Societatis de anno seculari Societatis Romæ 15. Nouembris 1639. quam Ignatius Victor Hispanicè, Ludouicus Ianninus Nostri Latine transtulerunt Romæ, & Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1665.

Edita quoque est cum aliis aliorum eiusdem argumenti

Oratio de Passione Domini in die Parasceves habita ad Greg. XIV. anno 1590. Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

NEAPOLITANVM COLLEGIVM in Italia viuente S. P. N. Ignatio inchoatum anno reparatæ salutis 1551. primordia sua, & incrementa magnam partem eximie pietati Hieronymi Vignes iuuenis honestissimi Neapoli ex Patre Hispano editi accepta refert. Hic Patauii quò studiorum causa se contulerat Nostrorum opera vsus à Sacris Confessionibus, redux in patriam omnem adhibuit conatum, vt eò quoque Nostros introduceret. Quare primores aliquot Ciuitates, & imprimis Hæctorem Pignatellum Montis Leonis Ducem, Ioannem Carasam Montorij Comitem, & alios impulit, vt litteris datis ad S. Ignatium, Concionatorem in proximam Quadragesimam exposcerent, cum quo de Collegio fundando conferre possent. Missus itaque est Alphonsus Salmeron, quo lubentissime ad tempus degulato, sed mox ad Concilium Tridentinum reuocato, datæ sunt à Prorege Petro Toletano, à Duce Montis Leonis, seu Vibonensi, alijsque Proceribus Regni litteræ; tum ad Summum Pontificem, tum ad Cardinalem Carpensem, tum ad S. Ignatium, vt hic ad iacienda Collegij initia aliquot è suis destinaret. Destinauit igitur sub occasum illius anni Sanctus Ignatius 12. Duce ac Rectore Andrea Quiedo, qui postea Aethiopiæ Patriarcha fuit. Verum crescent e mox numero Sociorum, cum ædes ad habitationem conductæ, nimis angustæ essent, nec templum multitudinis confluentis satis capax; studio imprimis operæ, atque ære memorati Hieronymi Vignes in locum commodiorem migratum est anno 1554. & in præcordiis penè Vrbs domicilium comparatum. Progressu temporis cum ad alendos Nostros deficerent reditus, & graui ære alieno premeretur Collegium, excitauit Diuina Prouidentia summam pietatem lectissimæ Heroïnæ Robertæ Carasæ Matalanenium Ducis, vt expuncto omni ære alieno, Collegium annuis prouentibus idoneis stabiliret, ob quæ anno 1585. declarata est à P. Claudio Præposito Generali Fundatrix illius Collegij. Alii nunc Collegium ordinariè ad triginta supra centum Socios, ex quibus Prælectores 17. omne genus scientiarum, quæ in Societate tradi solent, discipulos mille circiter, & ducentos docent, & in 11. Sodalitijs B. Virginis Mariæ, eosdem & alios pietatis exercitijs excolunt. Edidit in lucem

Carminum quibus exceptit Excellentissimos Principes Fratres, Lemensium, & Castri Comitum utriusque Sicilia Proreges Lib. IV. Neapoli apud Tarquinium Longum 1616, in 4.

NEOBVRGENSE COLLEGIUM fitum in Palatinatu Bauariæ ad Danubium in Germaniæ Superioris Prouincia, fundatum anno salutis 1617. à Serenissimo Principe Vvolfgango Guilielmo Comite Palatino Rheno, Duce Bauariæ, Iulix, Cliuix, Montium, & Neoburgi &c. foundationem auxit Serenissima eius coniux Magdalena Bauariæ vtriusque Ducissa. Sustentat ordinarie Collegium ad viginti Socios, qui præter Humaniores litteras docent publicè Dialecticam, & Theologiâ Moralem. Edidit

Rugitum Leonis in funere Serenissimæ Magdalene Bauariæ Ducissæ Neoburgicæ. Neoburgi 1629.

NICOLAVS ABRAMVS natione Lotharingus, patria Xarouallus in diocesi Tullesi, natus anno salutis 1589. Societatem ingressus 1606. quatuor vota nuncupauit 1623. Post tractatas cum laude Humaniores disciplinas, obitasque insigniores aliquot Missiones ad Hæreticorum conuersionem, Sacras litteras interpretatus est in Academia Mussipontana annis 17. & ibidem religioso sine quieuit die 7. Septembris 1655. Scripsit

Notas in Nonni Panopolitani Paraphrasim Euangelij S. Ioannis. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1622. in 8.

Commentarium in volumen 3. Orationum M. Tully Ciceronis. Tom. 2. Ibid. 1631. in fol.

Commentarium Faciliorem in P. Virgilij Aeneidem. Mussiponti apud Gasparem Bernardum 1632. in 8. & Rothomagi apud Richardum l'Allemani 1633. in 8.

Pharum Veteris Testamenti, siue Sacrarum questionum libros 15. quibus additi sunt de Veritate, & mendacio Libri IV. Lutetix apud Ioannem Ioff. & Maturinum Henault 1648. in fol.

Epitomen Rudimentorum lingux Hebraicæ Latinis versibus comprehensam. Parisiis apud Maturinum Henault 1645. in 4. Recusum Diuione appposito nomine Auctoris 1651. in 4.

Axiomata Vitæ Christianæ. Mussiponti apud Ioannem Guillore 1654. in 8.

Vitam P. Vincentij Carasæ. Gallicè reditam ex Italico nostri Danielis Bartoli. Lugduni 1652. Item

Hominem Litteratum, & Paupertatem contentam eiusdem Bartoli. Mussiponti apud Ioannem Guillore 1654. in 4.

NICOLAVS ALBERTI natione Germanus, patria Veitshocheimensis, in Franconia annos natus 18. venit ad Societatem anno sæculi præterlabentis 9. & vota 4. professus est. Philosophiam in ea docuit Herbipoli, vbi etiã post gestum Molshemij tum Rectoris, tum Cancellarij munus, & actas cum celebritate Concionatoris partes, calculi doloribus examinatus est, cum illi Collegio Rector præfesset 18. Ianuarij 1641. ætatis suæ 50. Edidit

Exercitium quotidianũ studiosi adolescentis. Libellos aliquot Carminũ.

Reddidit Germanicè

Manuale Controuersiarum Martini Becani.

NICOLAVS ARNAYA natione Hispanus, patria Segouiensis, Societatem amplexus anno salutis 1577. ætatis 20. Vir fuit, qui nostra grate inter prima Societatis decora merito numeretur, & qui omnium Septentrionalis Americæ Regionum Pater appellari posset. Haud facillè reperias cui præter insignem sapientiam, tot virtutum ornamenta, Diuina bonitas contulerit: eã enim fuit vitæ sanctimonia, vt vniuersam illam Prouinciam illustraret. Totos 30. annos varijs regendi muneribus fuit occupatus; Rector, Missionum Indicarum Visitator, Tironum Magister, Prouincialis, quæ quemadmodum multa per incommoda atque ærumnas, ita cum summa prudentiã, & Religionis laude gessit, quam ipsa quoque Roma suspexit, quando Procurator à Prouincia missus Congregationi septimæ Generali interfuit: Fuit in hoc viro rerum diuinarum & secretarum cum Deo cõsuetudinis studium exaggeratum, mente quidem semper, sed per noctem præcipuè in celo defixa, cuius multas horas, ac non raro ipsam totam somno subducebat, vt oraret, altissimè sese in bonorum omnium fontem immergens, & tanta perfundebar spiritus dulcedine; vt ea ex oculis, atque totius corporis orisque habitu promicaret, præcipuè cum Canonicis precibus, & Sacrificio vacaret: quo tempore frequenter obseruatus est, erumpentes præ gaudio lacrymas coercere non posse. Piacularia grana, cereos agnos, Sanctorum imagines magno in pretio habebat. Sanctorum Patrum lectione mirificè recreabatur, ex ea celestis in se vitæ documenta exprimebat. quæ deinde aliorum commodo in libros, quos conscripsit transfundebat. Singularis illi erat in sermone lenitas, morum modestia, linguæ moderatio, oculorum custodia, quos humi defixos semper habebat. Animus ingens & vere magnus in religiosa humilitate, qua sibi omnia infima deposcebat firmatus. Nihil reformidabat arduum, aut difficile quod esset cum Dei gloria coniunctum. Ardebat flagrantissima caritate, & Diuini nominis inter Barbaros amplificandi immensa cupiditate; Hinc mira eius in amplificanda catechesi alacritas; ad miserorum atque egrotorum casas frequens accessio; in eorum confessionibus excipiendis diligentia, in ferendis incommodis patientia, in subleuandis miserijs sollicita caritas, ac denique cum indigenis consuetudo gratissima. In omnes erat placidus ac lenis; in se vnum atque in corpus suum seuerus & implacabilis; legum nostrarum fuit obseruantissimus, zeli ardentissimi, parcus verborum, cibi etiam parcior, modestia venerandus, vitiorum insectator acerrimus, & quod cum his opus erat, patientiæ constantiæque infractæ. Illustre fuit, quod huius exhibuit specimen, quando à Guandianensi quodam Magistratu, vbi tunc ipse Collegium regebat, nefcio qua ducto maleuolentiã, eius nomine de-

forma-

formato, malorum etiam facinorum apud Proregem delatus est, & tam latè pertinuit infamia, vt grauium conuictus scelerum, teneri apud ceteras etiam Prouincias diceretur. Ille præter conscientiæ testimonium nihil opposuit, nisi firmam in Deo constantiam, & ad Deum preces pro calumniatore. Sed enim causam honoris sic egit Deus, vt & in vulgus constaret eius innocentia, & Magistratus ille coram multis arbitris recantaret, sicque fieret bonæ opinionis accessio, vnde fuerat pessima procurata. Tandem maturus celo Sacramentis supremis instructus piè decessit, Mexici die 21. Martij anno salutis 1622, ætatis 65. Religionis 46. votorum 30. Scripsit Hispanicè

Compendium Meditationum Ludouici de Ponte. Matriti 1618. in 8.

Quod Italicè redditum à Tiberio Putignano prodijt Romæ 1620. Latine à M. M.

Conferentias, seu Collationes Spirituales Tom. 3. Hispali apud Franciscum de Lyra 1617. & 1618. in 4.

Praxim Exercitiorum Spiritualium S. P. N. Ignaty. Coloniae.

Sermonem habitum Mexici in Canonizatione S. P. N. Ignaty, & S. Xauerij. Mexici 1622. in 4.

Transtulit ex Latino Hispanicè

Thomam de Kempis De Contemptu Mundi seu De Imitatione Christi Lib. 4. Matriti 1615.

* NICOLAVS AVANCINVS natione Germanus, patria Tirolensis; Tridentinæ diocesis, natus anno sæculi fluentis 12. Societati nomen dedit Græcij Styrorum 1627. & votorum 4; professione se adstrinxit. Prælegit in ea Rhetoricam, Ethicam, Philosophiam, Viennæ, Theologiam Moralem quadriennio ibidem, & sexennio Scholasticam, & studijs præfuit ibidem annis 13. Rexit Collegia Passauiense, Viennense, & Græcense. Electus à Prouincia missus est Romam ad Congregationem Procuratorum anno 1672. & nunc Visitatorem agit Prouinciæ Bohemiæ. Vir multæ eruditionis, felice vena, vincita & soluta oratione edidit

Poeseos Dramaticæ Partem 1. Viennæ apud Cosmerouium 1655.

Poeseos Dramaticæ Partem 2. Viennæ apud Kurnem 1669.

Poeseos Dramaticæ Partem 3. Ibidem typis Cosmerouij 1671.

Poeseos Lyricæ Lib. 4. & vnum Epodon. Ibidem 1659.

Orationum Tom. 3. Viennæ apud Iacobũ Kurner 1660. Recusos Amstelodami apud Ioannem Bleau 1661.

Vitam & Virtutes Serenissimi Archiducis Leopoldi Guilielmi. Antuerpiæ 1665.

Imperium Romano-Germanicum, siue Elogia 50. Cesarum Germanorum. Viennæ apud Cosmerouium 1663.

Vitam Christi in Meditationes per singulos

anni dies distributam. Ibidem 1665. & Amstelodami 1667.

Pietatem Vittricem, siue Flauium Constantinum Magnum. Tragædiam tacito nomine. Viennæ typis Cosmerouij 1659. in folio.

Transtulit Latine ex Italico

Compendium Vitæ, & miraculorum Sancti Francisci Borgiæ Ducis Gandiæ, & Generalis Tertij Societatis Iesu, à nostro Scipione Sgambata compositum. Viennæ typis Cosmerouij 1671. Item libellum inscriptum

Deus Solus, seu confederatio inita ad honorem solius Dei promouendum. Auctore nostro Iosepho Anturino. Viennæ typis iisdem anno 1673.

* NICOLAVS BAILLY natione Gallus, patria Sezamensis in Campania adlectus in Societatem anno sæculi currentis 5. ætatis suæ 18. votorum 4, sacramentum solemne dixit. Post traditam artem Oratoriam, & amœniores disciplinas, Philosophiam professus est quadriennio, Theologiam de moribus quinquennio. Vir antiquæ probitatis, & Instituti Religiosi peramans. Collegerat elogia nostrorum in Gallia vitæ sanctimonia, & doctrina præstantium sed prælo ea subijcere parantem mors occupauit Cadomi die 28. Octobris 1657. Edidit Latine

Historiam Vitæ R. P. Edmundi Augerij. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1652. in 8.

NICOLAVS BALDELLVS natione Italus, patria Cortonenis in Hetruria, Societati se adiunxit anno salutis 1589. ætatis suæ 16. & vota 4. nuncupauit. Vir egregiè doctus, Philosophiam decennio, Theologiam Moralem sexennio, Scholasticam Romæ quadriennio explicuit. Gubernauit Collegium Perusinum, & Sacræ Pœnitentiariæ Romanæ ad Vaticanum, tum Domum Professam Romanam vbiq; magna commendatione, prudentiæ, & optimo virtutum exemplo. A Congregatione Prouinciali Romana electus est, vt interesset Congregationi Procuratorum ex omnibus Prouincijs cum iure suffragii. Obseruans imprimis semper fuit religiosè disciplinæ, & zelo non modico tenebatur salutis proximorum, tum per Missiones obitas in florenti ætate, tum assiduitate audiendi sacras confessiones in prouecta. Humilia libenter semper amplexus est, ab omni specie ambitionis alienus, quamuis multis Optimatibus Romæ in pretio fuerit, & percarus. In extrema senectute varijs oppressus morbis, & doloribus, eos insigni patientia tolerauit, & demum ex hac vita Ecclesiæ Sacramentis ritè communitus, ad Beatorum (vt speramus) consortium emigravit. Romæ die 16. Decembris 1655. anno ætatis suæ octogesimo tertio. Edidit

Disputationum ex Morali Theologia. Tom. 2. quorum Primus continet Lib. 5. De Humanis actionibus, De Vitijs, & Peccatis, De Vitijs Capitalibus, De Conscientia, De Legibus. Lug-

Lug-

Lugduni per Boiffat & Socios anno 1637. in folio.

Secundus continet Libros 4. De Fide, & Infidelitate, De Spe, & Caritate, De Adoratione, & Oratione, De Superfitione, & Irreligiositate. Ibidem 1644. in folio.

Reliquit moriens paratum prælo tomum tertium *De Iuramento, & Voto*, qui in Pinachothea Domus Professæ Romanæ afferatur.

NICOLAUS BERZETTUS, natione Italus, patria Vercellensis ex Illustri Familia, admittus Romæ in Societatem anno à partu Virginis 1595. ætatis 21. solemnè 4. votorum nexu se adiunxit. Vir regendi arte præstans, Magister & Rector Tironum Romæ secundò fuit. Gubernauit Collegia Neapoli & Romanum, tum Prouincias Romanam, Siculam, Neapolitanam magnà vbique laude prudentiæ, & virtutum exemplò. Fuit compositis admodum animi motibus, & affectibus, mansuetus, humilis, religiosæ disciplinæ obseruantissimus. Sub occasum vitæ laborauit ischuria, eoque in morbo editis insignibus documentis tolerantis pietatis, & voluntatis suæ ad Diuinam in omnibus conformis, plenus dierum, ac bonorum operum, ad horum præmia (vt sperare licet) euocatus à Deo est Romæ die 28. Martij 1644. ætatis suæ 70. Edidit Italicè sub nomine Ioannis Alberti Buronzi

Praxim recte meditari. Romæ apud Bartholomæum Zannettum 1609. in 16. quæ latine reddita, vulgata est Colonia apud Kinckium 1658. Item tacito nomine

Breuiem instructionem ad bene meditandum. Latine, Romæ typis Zannetti 1609. & Italicè typis Corbelletti 1628. in 16.

Et sub nomine Anagrammatico Cleontis Torbizi Italicè

Vitam S. Patriciæ Virginis. Romæ typis Corbelletti 1633. in 4.

Transtulit etiam Italicè

Ludouici de Ponte Ducem spiritualem

NICOLAUS BOBADILLA natione Hispanus, patria ex Oppido Bobadilla Palentinæ diocesis, vnde nomen accepit, dictus alioqui Nicolaus Alphonsus vnus fuit ex decem primis Societatis nostræ Patriarchis. Parentes habuit tenues, sed pios, Franciscum Alphonsum, & Catharinam Perez, ab iisque ad probitatem educatus est. Annos nouem natus studio Grammaticæ impendit: subiinde patre vitamuncto, Vallisoleum concessit ad Rhetoricam, Logicamque hauriendam. Complutum inde anno ætatis 13. abiit: & in S. Liberatæ, seu Catharinæ Collegio confecto Philosophiæ cursu; gradum ex ea litterarium accepit. In Theologicis deinceps Medinam audiuit, qui Gabrielis Bielis doctrinam publicè proponebat. Vallisoleum reuersus studijs ibi colophonem imposuit, & exinde Philosophiam vespertinis horis publicè docuit. Verum incensus cupiditate discendi, doctas præsertim

linguas; Lutetiam Parisiorum profectus est, & delatam sibi Philosophiæ Cathedram in Collegio Caluacò occupauit. Verum cum ipsius conatibus aduersaretur egestas, confugit ad S. Ignatium, qui multis in ea Academia adolescentibus re domestica destitutis, honestè & cum dignitate consulebat. Adiutus S. Patris auxilio Nicolaus, non dubitauit cuius erat expertus benignitatem, eius instituta complecti; cui se proinde quintus Sociorum adiunxit. Exinde fuerunt illi communia, quæ Socijs omnibus, donec Venetias Romanque venerunt, accidere. Hoc singulare quod cum reliqui Patres decreuissent, institutum Christianæ Doctrinæ pueris rudibusque explicandæ, in eandem cum peculiari erga Summum Pontificem obedientia, Voti formulam concludendum, ipsi non placuit huic decreto assentiri; atque eam ob causam moderatius, quæ hodie vsurpatur à Professis, adhibita est. Anno 1538. per Septembrem à Pontifice Paulo III. in Ænariam ab Vrbe missus est, Regni Neapolitani Insulam, quæ Ischia dicitur hodie, ad conciliandam pacem inter Ioannam Aragoniam, eiusque coniugem Ascanium Columnam, Tagliacoti) Duces, cuius professionis fructus fuerunt vbertimi. Cum enim vir ardens vno loco se continere non posset, latè se fundebat eius industria. Caietæ pro Concione Dominicales per annum Epistolas explicuit, in Xenodochio victitans è corrogata stipe. Cum verò grauis eum febris incessisset, Neapolim ad commune Nosodochium Annunciatæ se recepit. His laboribus adeo confectus redijt ad Urbem, vt quæ à Socijs reliquis destinata illi erat in Indiam profectio, eam S. Francisco Xauerio permetteret compulsus fuèrit. Nec ipse tamen ab opere diu vacauit, nam anno 1540. rursus à Paulo Pontifice Bisinianum in Regnum Neapolitanum ablegatus est, vt Vicariam præstaret operam eius Urbis Episcopo, quem suum Neapoli Nuncium esse iusserat. Anno sequente reuocatus, Reginaldo Polo Cardinali Viterbij Legato tantisper datus est, dum Moronus Nuncius expeditur in Germaniam, quem erat vnà cum Claudio Iaio secuturus, edita prius in Vrbe professione solemnè, quam nondum ediderat. Oeniponti morbo imbecillus subsistere coactus, cum Ferdinando Romanorum Rege, qui cum liberis suis tunc ibi agebat, de rebus salutaribus multa contulit, intentissimus in causam animarum. Viennæ quò Regem secutus est, publicas Conciones Italicè, Latinèque, & Sacras Lectiones habuit; Confessionibus audiendis operam nauauit; ex Iudæorum & Turcarum impietate Catechumenos instituit; denique nihil quod sui muneris videri posset, prætermisit. Nobilem victoriam de Lutherano viro Nobili à quo fuerat in certamen vocatus, coram Rege plurimisque Proceribus retulit, vnde eius doctrinæ fama longè latèque peruasit. Instabat per id tempus Norimber-

rimbergæ Conuentus Imperij, vbi ne quid contra Religionem decerneretur, Episcopus Casertanus Nuncius Apostolicus erat adfuturus. Is Bobadillam sibi comitem adiunxit; cuius sanè opera fuit multis breui tempore salutaris. Soluta conuentu Viennam remigravit; vbi & à Rege, & à Curia cum honore exceptus, ad animorum defensionem audius redijt. Non diu Viennæ subsisterat, cum Spiram ad Conuentum alterum, cum Passauiensi Episcopo, quem eò Rex mittebat migrandum fuit. Ibi cum sua industria rem præclare gessisset, reducem Præsul ille ad res Ecclesiæ suæ constituendas, Rege annuente, abduxit. Hic cum Regis litteras accepisset, quibus suam de inspiciendis Austriæ Cœnobijs, voluntatem significabat, liberè rescripsit ad Regem, caueret prorsus, ne quid in ea re sine Præsulum auctoritate tentaret, ne videlicet Monachorum disciplina, vulgò despectui, & imperitissimo cuique ludibrio esset. Postea verò cum ad Vormatiæ Conuentum ab eodem Rege velut Doctor vnus inuitaretur è suis, is Sedis Apostolicæ auctoritatem non dubitauit opponere, sine qua sibi non liceret ijs se catibus admiscere; mox tamen ad vnus Apostolici Nuncij nutum eò repenè cucurrit, adfuitque ingenti rei Christianæ bono. Eadem libertate animi oblatam ab eodem Rege Episcopi Cathedram constantissimè recusauit. Post hæc rursus anno 1546. Conuentus Ratisbonam indictus est nec permissus Bobadilla deesse, nec ipse passus est suam operam, vbi se dedit occasio, desiderari. Iam Cæsar frangendæ Sectariorum contumaciæ, apud quos nihil proderat lenitas, & mansuetudo, copias militares cogebat; quibus ne quid deforet spiritualis auxilij, Bobadilla sine cessatione contendebat: intendebaturque eo amplius illi labor, & cura, quò illum Cardinalis Farnesius Italicorum nosocomio præfecit, & quotidianis prælijs, multi eò faucij in dies inferebantur. Ipse quoque hic tentari cæptus morbo est, & in capite vulnus ab hostili manu accepit, haud dubiè nisi plagæ impetum petasi crassitudo retunderet, lethale. Pari Dei prouidentia pestilentiam vulnere faucius breui conualuit. Quamquam autem æger, & imbecillus, cum vix hæretet vestigio, & genua subsiderent, nihil propemodum de laboris contentione detraxit, ne quid ægris de expectata caritate detraxeret. Accedebat nocturnæ quietis asperitas, quam in ipsa soli duritia, cum diurna veste carpebat. Porro cum integris & valentibus, nihil illi minùs laboris erat, aut sollicitudinis. Ita eius præcordia caritas occupabat. E Castris cum Ratisbonam se referret, repente Grassatores occurrunt, hominem spoliant, & acerbis plagis afficiunt; inhumanius forsitan tractaturi, nisi tribus Italis apparentibus, dum adieos se conuertunt; ille nudus cum solo, au fugisset indusio. Confecto Bello nequaquam quieuit Bobadilla, sed modò hanc, modò illam

curaturus Ecclesiæ partem, nunquam eodem loco consistens, sed tamquam verus Apostolus (vt de eo scripsit Viennensis Antistes) cuncta pererrans, anno etiam 1547. nimis ex laboribus ægrotauit. Sane magni ponderis apud Germaniæ Proceres & Antistes vox eius erat, sed apud Romanorum Regem longè maximi. Anno insequente cum in Augustanis Comitijs libellus vulgaretur de Catholice Fidei doctrina & ritibus, quæ Germania tantisper, dum Concilium Tridenti coactum statueret, sequeretur, vnde nomen libello factum est: *Interim*; Bobadilla, & dictis pariter, & scriptis se se constanter opposuit, cum nec Catholicis ea moribus congruere viderentur, nec Cæsaris possent auctoritate constitui: eoque est aduersando progressus, vt quamuis esset in Curia Principum plerisque percarus, à Ministris tamen Imperatorijs iussus sit ipsius Cæsaris nomine, è Germania faceffere: quod illè sanè numerauit in lucris, cum pro se causa staret, & gloriosum sibi duceret, magis Deo placere, quàm hominibus. Ergo in Italiam regressus est, & Iacobo Lainio in Siciliam profecto, eius ipse partes Neapoli suscepit implendas. Minorem quoque Diocesium vicinosque Episcopatus, Policastrum item, Bisinianum, Rossanum, semper strenuus, semper sui similis biennio lustrauit. Et Rossani quidem venenum ei à perditis hominibus datum est, vt prodigij sit instar habitum, quòd extremam perniciem effugerit. Verum vt emerfit è morbo, eadem alacritate atque constantia ad castigandos improbos redijt. Anno 1551. Neapolim missu S. Ignatii redijt, & primam eò Sociorum coloniam ad Collegium fundandum deduxit. Anno 1553. Phaliscum Episcopatum, Episcopo ipso rogante lustrauit. Inde in Picenum, Commissarij nomine ab Orthodoxæ fidei iudicibus destinatur, vt cunctos Hæreticorum, Iudæorumque libros collectos infami concremaret incendio; & Cardinali auctore Carpenfi, Lauretanum quoque Clerum inspexit, quæ omnia haud exigua ab eo cum laude sunt gesta. Tot tantaque decora magnis laboribus parta haud leuiter visus est corrupisse Bobadilla, quando vita functo S. Ignatio, & ad Vicariam potestatem assumpto tantisper Lainio, ægrè se ferre declarauit, quòd in partem eius gubernationis non acceretur, & è prioribus Societatis qui conueherant ad Comitua Patribus, nonnullos in suam pertraxit sententiam, non leuibus turbis excitatis. Verum vbi lux illi redijt, agnouitque quantum in discrimen per suam imprudentiam adduxisset Societatem, nouis errore benefactis correxit, Fulginium primum, mox in Vallem Tellinam ad Apostolicos labores missus. Ibi cum fame, & siti, cum frigore, & nuditate, cum Hæresi quoque & morum corruptela pugnandum illi fuit, & ab Hæretico Præatore citatus aliquando; interrogatusque ecquid pro concione fuisset ausus de Eucharistia

docere, quamquam dissuadentibus plurimis, promptè se stitit, nec minore coram illo merito, quam publicè fecerat, omnia repetiit, animumque Prætoris sua constantia iregit. Post annum in Illyriam Epidaurio, rogante Antillite concessit, & rupes illas incultas biennio circumcurfauit, si quid ex ijs posset bonæ frugis exprimere. Incredibile dictu est quàm indefecte ad opus incumberet per assiduas conciones, lectiones, aliaque omnia, ut hic etiam sit ipsius valetudo magnitudinæ fatigationis tentata per febrim quartanam, quam cum diu non posset excutere, in Italiam redire compulsus est. Interea non licuit homini esse otioso, qui totus ardebat studio laborandi. A Guidone Sfortia Cardinali S. Floræ in Calabriam missus est, ut quædam ibi Syluestrinorum Monasteria viferet, qua facta opportunitate, Melitum, & Catanzarium quoque percoluit. In summa sequentibus annis totam propemodum Italiam, atque Siciliam crebris excursionibus peruagatus, vbique reliquit ardoris sui luculenta impressa vestigia, ab omnibus passim cultus, ut Pater, propter sanctitatis, & eruditionis existimationem, ac venerandam caritatem; donec fatiscens per ætatem, crebrosque morbos corporis viribus, Lauretanam sibi quietis mortisque sedem, amore atque obseruantia in Deiparam Virginem, elegit. Ibi postremus Sociorum S.P.N. Ignatii; die 23. Septembris anno salutis 1590. à confirmata Societate 50. prope octogenarius decessit. Post obitum ex illius manuscriptis compertum est, ipsum conciones habuisse in 77. Archiepiscopatus & Episcopatus per Italiam, Siciliam, Germaniam & Dalmatiam, in locis verò diuersis 158. intra eosdem. Scripsit

Speculum Christianæ Conscientiæ. Libris tribus

Paraphrasim in varios libros Sacræ Scripturæ manu propria. Parisijs 1634. in 4. quæ asseruatur in Grammatophylacio Societatis Romæ. Item

Libellos complures de restituenda Religione in Germania, qui tamen non sunt editi

Allegorias, & moralitates in totam Bibliam. ex optimis auctoribus

Lectiones XL. super I. caput S. Lucæ

Lectiones XL. super XIII. caput S. Ioannis

Lectiones XX. super I. Psalmum Beatus vir

Lectiones X. super Psalmum Miserere mei Deus; & alia complura

NICOLAUS BOONARTIVS natione Belgæ, patria Bruxellensis adscitus in Societatem à requiritæ, ætate vndeicennis, anno salutis 1583. vota professus est, 199. Philosophiam Duaci, Theologiam Louanii docuit, acuminè, iudicio, memoria pari, rara dote in tanta ingenij sublimitate, ut nesciam an vlli ætate sua cesserit. Cessit è vita vir non do-

ctrina magis quam pietate magnus, Pinciæ dum in patriam rediret, & pararet in vniuersam D. Thomæ Summam Commentarium anno 1610. die 9. Martij. Edi permisit

Orationem Funebrem in exequijs Serenissimæ Gregoriæ Maximilianæ Caroli Archiducis Austriae filie, Philippo III. Hispaniarum Regi desponsæ, quam Bruxellis habuit coram Archiducibus Alberto, & Isabella. Gallicè verò & Flandricè, suppresso utrobique suo nomine

Apologiam breuem pro B. Virgine Aspircollis Scripsit dum in Hispania versaretur, elegans, & doctum opus in duas partes diuisum, nondum tamen typis traditum in qua se non minus Iurisconsultum, quam Theologum & in omni Historia & litteratura varium ostendit. Inscrispsit

Mare non liberum, siue Demonstratio Iuris Lusitanici ad Oceanum, & commercium Indicum, contra Batauicam H. Grotij assertionem

NICOLAUS BVRENVS natione Belgæ, patria Gelder, Arnhemensis, Societati adscriptus anno Domini 1588. ætatis 19. Coadiutor formatus spiritualis anno dein 1619. ætatis 54. ærumnoso morbo, eoque diuturno absolutus est. Annos quippe XII. vitæ suæ postremos, tanto dexteri lateris dolore vexatus est, ut singulas penè noctes insomnes duceret, ciborum nauseam pateretur, torminibusque distringeretur, quibus tamen haud se passus est impediri, ab audiendis assidue Confessionibus, inuisendis agris, atque apud eos, cum opus esset, nocte ducenda. Cumque iam morbo fractus neque Concionibus, neque Catechesi iussiceret, quod superfuit otij à Confessionibus, impendit in vertendos Flandricè pios libellos. Vertit ergo

Francisci Arias Tractatum de Confessione & Communione. Antuerpiæ apud Ioachimum Trognæsum 1603.

Tractatum eiusdem de Præsentia Dei. Antuerpiæ apud Guilielmum Lesteens 1619.

Fuluij Androty de Frequenti Communione. Ibidem 1618.

Luca Pinelli de Sacrificij Missæ mysterio. Ibidem 1620.

Martini Becani titulos Caluinistarum. Ibidem 1618.

NICOLAUS CABEVUS natione Italus, patria Ferrariensis, Societatem amplexus anno salutis 1602. ætatis 17. vota 4. solemnè nuncupauit. Docuit in Academia Parmensi Philosophiam, Theologiam Moralem, & Mathematicas disciplinas aliquot annis; postea Concionatorem egit per Italiam; magno animi ardore & fructu. Vir fuit candidissimis moribus; & Serenissimis Ducibus Ferdinando Mantuæ, & Francisco Mutinæ, apprimè carus. Genuæ demum, quò missus fuerat, ut Mathematicum iterum doceret, mortalitatem exiit die 30. Iunij 1650. Edidit

Philo-

Philosophiam Magneticam in qua Magnetis natura penitus explicatur, & omnium que in hoc lapide cernuntur, causæ propriæ adferuntur. Noua etiam Pyxis construitur, quæ propriam Poli eleuationem cum suo meridiano vbique demonstrat. Ferrariæ apud Franciscum Suecium 1639. in folio

Commentaria, & Quæstiones in libros 17. Meteorologicorum Aristotelis Tomis 4. Romæ typis Corbellerti 1646. in folio

NICOLAUS CAVSSINVS natione Gallus, patria Trecentis, Societatem anno 1596. ætatis 26. ingressus est, & vtorum 4. professionem emisit. Vir singulari eruditione, & eloquentia, eximia morum probitate, & innocentia. Rhetoricam per multos annos Rothomagi, Flexiæ, & Parisijs magna cum laude docuit; postea partes Concionatoris exercuit, & Regi Christianissimo Ludouico XIII. à sacris Confessionibus fuit. De hoc prædixit olim Henricus magnus sagacissimus Princeps raram in eius vultu demiratus indolem, forè ut Nicolaus decori, & suo Regno, & toti Societati esset futurus. Et certè fuit; tum ob exquisitam doctrinam, tum ob singulares virtutes quibus præfulsit, ut ab omnibus Angelus pacis dictus fuerit. Eluxerunt siquidem in illo eximia caritas erga pauperes, inuicta constantia in aduersis; æqualis in prosperis animi status; prudentia tam insignis, ut omnium horarum homo potuerit non immerito appellari. Tandem annis grauis, & multis meritis cum latus, ad horum præmia migravit ad Dominum Parisijs in Domo Professorum, die altero Iulij 1651. Edidit

Theaurum Græcæ Poeseos ex omnibus Poesis Græcis collectum. Parisijs apud Romanum de Beauuais 1612. Moguntia 1614. in 8.

Electorum Symbolorum & Parabolarum Historicarum Syntagma seu de Symbolica Ægyptiorum Sapientia, & Polyhistoris Symbolicis lib. 12 Parisijs typis iisdem 1618. in 4. & Colonia apud Kinchium 1623.

Eloquentiæ Sacræ & Humanae Parallela. lib. 16. Flexiæ apud Sebast. Chapelet 1619. in folio, & auctius Colonia apud Ioannem Kinchium 1626. in 4.

Tragedias Sacras v. his titulis

Solyma. Nabucodonosor. Felicitas. Theodoricus, Herminigildus actione oratoria scriptas. Parisijs apud Sebast. Cramoisi & Sebast. Chapelet 1620. & Colonia apud Kinckium 1621. in 12.

Ephibiam seu de Rege pubere, & Porticu Ladoicæ, quæ est Pompæ Regiæ Flexiensis Pars 2.

Vertit è Gallico Latine

Iusta Funebria, Henrico Magno Galliarum Regi à Ludouico Richeomo scripta. Antuerpiæ typis Hieronymi Verdussij 1613. in 4.

Gallicè vero scripsit

Aulam Sanctam Tomis III. sæpissimè recusatam & ab Henrico Lamormaini latine redditam, ab alijs Italicè, Hispanicè, Lusitanicè, Germanicè, Anglicè translata

Diarium Christianum seu Exercitia quotidiana Christianorum. Parisijs apud Chapelet 1628. & 1636. in 12. auctum. Flandricè verum à Ludouico Iacobi; Latine redditum à nostro Antonio Rabe Parisijs 1660.

Sapientiam Euangelicam, seu expositionem Euangeliorum Quadragesimæ Ibidem editione 2. auctam 1636. in 12. Italicè reddidit noster Sebastianus Bollatius

Triumphum pietatis & gloriam armorum Ludouici XIII. Regis Christianissimi Ibidem 1629. in 8.

Impietatem Domitam à Lilijs, seu Historiam Saxonie à Carolo magno domitæ. Italicè redditam, Romæ typis Manelfi 1647. in 12.

Apologiam pro Religiosis Societatis Iesæ ad Reginam Regentem Parisijs 1644. in 8. & in 4.

Rubum ardentem, Figuram incarnationis Dominicæ, seu discursus 24. super mysterio Aduentus. Parisijs apud Ioan. du Bray 1647. in 4.

Responsionem ad Impietates Ministri Drelincourt. Parisijs apud Chapelet 1632. in 8.

Spiritum S. Francisci Salesij. Parisijs 1637. in 8.

Vitæ S. Isabella Sororis S. Ludouici. Parisijs in 12.

Responsionem ad obiecta Theologiæ Moralis. Parisijs 1645. in 8.

Adeodatum, seu Elogium Ludouici XIV. Parisijs 1638. in 4.

Epistolam ad virum nobilem de Horoscopis. Parisijs 1649. in 4.

Orationem Funebrem Catharinæ de Beauilliers. Parisijs 1634. in 8.

Imperium Rationis supra Passiones. Traductum Italicè à nostro Carolo Antonio Berando Bononiæ typis Caroli Zeneri 1649. in 12. Cum Historia Mariæ Stuardæ Reginæ Scotiæ Ibidem ab eodem P. Berardo Italicè reddita Bononiæ 1645.

Latine etiam edidit

Angelum Pacis. Parisijs 1650. in 12.

Regnum Dei seu Dissertationes in libros Regum cum alijs Tractatibus. Parisijs apud Ioannem de Bray 1650.

* **NICOLAUS CICHOVIVS** natione Polonus ex ea Regni parte quæ Maior Polonia appellatur, Societatem complexus anno salutis 1615. ætatis suæ 17. sub initium vitæ Religiosæ, pro sua animi demissione Coadiutoribus temporalibus petiuit adscribi, & impetrauit; atque ita Marthæ sorte contentus triennio functus est lanitoris officio. Verum cum aduertissent Superiores maiora longe posse ab illius ingenio, & industria expectari, studijs altioribus applicuerunt, in quibus ita excelluit, ut

Philosophiam triennio Theologiam Scholasticam quinquennio Posaonicae explicuerit, & Sacras litteras triennio, sit interpretatus. Praefuit etiam studiis altioribus biennio, & varias Missiones utiliter obiit, & votorum 4. professionem emisit. Perpetuus fuit Hæreticorum, & nominatim Arianæ hæresis in Polonia renascentis Antagonista acerrimus, cetera vir valde Religiosus, & apprime humilis quicuit in Domino Cracouiae die 27. Martij 1669. Edidit librum contra Arianos tanto emolumento Fidei Catholice, vt ex Regno Poloniae publico Reipublicæ edicto, omnes Ariani etiam Nobiles sint proscripti, sub pœna capitis, & amissionis omnium bonorum: libri titulus est

Credo Arianorum, seu Confessio Socinistarum, vel Samosatensium, vulgo Arianorum; cui adiecta est Centuria argumentorum pro Summa, & naturali Christi Diuinitate. Cracouiae typis Francisci Cæsarij 1649. in 4.

Colloquium Kiouense de Processione Spiritus Sancti à Patre & Filio Cracouiae 1649. in 8.

Speculum Infidelitatis Arianæ, in explicatione Symboli, & Sacrae Scripturae. Polonicè Cracouiae 1650. in 4.

Responsum Theologicum pro exemptione PP. Societatis Iesu à soluendis Decimis. Romæ typis Corbelletti 1650. in 4.

Angelici Doctoris S. Thomæ sententia de Immaculata Conceptione B. Virginis. Posnaniae typis Alberti Reguli 1650. in 4.

Tribunal Sanctorum Patrum Orientalium, & Occidentalium, de Processione Spiritus Sancti à Patre & Filio, & de Præminentia Romani Pontificis. Cracouiae typis Hæredum Francisci Cæsarij 1658. in 4.

Triumphum Sanctissimæ Trinitatis de Arianis Cracouiae ipsdem typis 1660. in 4.

Speculum Samosatensium vulgò Ariariorum. Ibidem 1661.

Rationes triginta quibus omnes ab contagio Arianorum conatur auertere Polonicè Ibidem 1652.

* NICOLAVS DE CONDE natione Lotharingus, patria Claromontanus in diocesi Virdunensi, inter summos sui temporis Concionatores in Gallia numeratus, natus anno sæculari 1600. in Societatem se recepit 1622. & votis 4. solemnibus se illigauit. Rhetoricam quadriennio, Philosophiam triennio professus est; reliquo vitæ tempore Ecclesiasticè egit, per totam ferme Galliam magno fructu, & cum admiratione plurimorum. A multis habitus est vt prodigium ingenij, & memoria aliquid supra humanum habere videbatur, vt qui sine scripto villo, multorum annorum conciones à se habitas, animo retineret. Ad hæc vir omnium virtutum fuit. Paupertatis sanctæ adeo amans, vt nullus in eius cubiculo liber visus fuerit, præter Biblia Sacra, quæ flexis ge-

nibus quotidie legebat. Arctissimam cum Deo coniunctionem testabatur entheum eius pectus, quoties de Diuinis rebus verba faceret. Miramilli in surgendo mane constantia ad communisignum, quidquid præcessisset iterum aut laborum; mira inter externos ad mensam, & vbiq; abstinentia. Vnius tantum pulmenti genus singulis refectionibus degustabat. Regularum, & disciplinæ Religiosæ obseruantissimus fuit; & ad ea maxime officia propensus in quibus magis exercetur humilitas, & caritas; ideo ad ministrandum, ad legendum super mensam, ad officia culinaria frequens se superiori offerebat, & hos pios mores ad extremum vsque morbum constanter retinuit. Demum maturus Cælo, Diuione vbi ardentissimas magna laude habuerat conciones per aduentum, & Quadragesimam, ad laborum stipendia euolauit die 5. Octobris 1654. Edidit Gallicè tacito suo nomine

Supplementum ad annum Christianum, nostri Ioannis Suffreni. Parisijs apud Claudium Sonium 1649. in 4.

Orationem Funebrem de Ludonico XIII. Parisijs habitam. Ibidem apud Petrum Moreau 1643. in 4.

Vitam P. Caroli à Lotharingia è Societate Iesu. Ibidem 1652. in 12.

NICOLAVS CVSANVS, natione Germanus, natus Cusæ in agro Treuirensi die 6. Nouembris anno 1574. Societatem ingressus est anno 1601. iam excultus Theologicis disciplinis, quas etiam Baccalaureus creatus, in Imperiali S. Maximiani Monasterio Religiosis explicuerat; professionem 4. votorum emisit anno 1614. Vir plane egregius, & Societatis nostræ genuinus alumnus. Absoluto Tirocinij biennio missus Luxemburgum, infamam Grammaticam primus docuit anno non plus vno, nam mox foras ad oppida missus & pagos, instituentis rudibus totum se constantissimè impendit; etiam tum cum mediam Grammaticam alterius vice docuit, & ante meridiem Conciones in Vrbe obtinuit; nam pomeridianis horis in agrum suburbanum animas Deo lucraturus strenuè excurrerebat. Ab hoc proposito nulla vnquam pluuij cæli, frigitisque incommoda, nulla prædonum, aliaue id generis à sceleratis hominibus quantumuis magna pericula, nulla molestiæ, quæ se in dies plurimæ obtulerunt, illum deterrere potuerunt. Fessus est ille quidem Superiori, se quoties exeundum esset, toto corpore contremiscere; sed animi robore premens horrorem, tamquam ad epulas promptissimus egrediebatur. Pridie verò vt se compararet ad opus, erratorum suorum veniam à socijs in triclinio poscebat, tergebat ollas, & flagello in se priuatim animaduvertebat. Prodibat autem iusta libellarum, rosariorum, aliarumque huiusmodi piarum rerum sarcina grauis, quæ pro re nata diuideret. Itinera condiebat continua oratione, nisi cum de via bubulculus aliquis, vel opilio

opilio esset instruendus, quæ morà simul etiam focium longius sequentem opperiebatur. Temporis erat parcissimus; cui remedio iumentum, sæpius admittebat pro socio, vt sequi se posset; nam ipse fere pedes ambulabat, nisi cum diuersis locis esset vna die concio habenda, cælo præsertim pluuiò. Si quandoque apud Nobiles, vbi diuertebat, mensa longius protraheretur, ille vbi vilioribus se cibis refecerat, ad sacros labores ante secundas mensas exurgebat. Sæpe contentione festinandi ab vno in alium locum, deficientibus viribus medio in lato collapsus est. Totos crebrò menses sola frigida, & pulte auenacea, aut atripanis offula, vel insulsi frusto casei vitam duxit. Somnum in stramine capiebat, solo tectus pallio; per hyemem quidem tepidiore quodam loco, reliquo anno in horreo. Chirothecis nunquam totis 33. annis est vsus aduersus hyemes, vt fit, nisi anno vitæ postremo, cum ex morbo grauiore respirasset. Hæc cum ageret toleraretque mortalium bono, haud quaquam tamen vitare potuit calumnias; nam & admiffæ fornicationis, adeoque & Hæreseos Vir innocentissimus postulatusest, ab improbis hominibus, quæ quamuis ipsi grauiora ceteris malis fuerunt: ardentem tamen eius zelum minime potuerunt extinguere, qui finibus eius Prouincia contineri impatiens, in Lotharingam Germanicam, vicinasque ditiones se extendit, tam felici euentu, vt vno in Oppido affirmarit vir perhonestus, plus eum commodi attulisse octiduo, quam ab omni retrò memoria quotquot eò Parochi, quotquot Religiosi venissent. Decanus ruralis, qui aditum ei ad suam Paraciam negabat, cum sancta victus importunitate concionem ei permisisset, dicentemque audiuisset, adeo suspexit hominem, vt primus ei supplex acciderit ad Confessionem, magno suis omnibus exemplo præluens. Lites optimo successu passim dirimebat, iurandi & malè precandi morem pessimum castigabat acerrimè, & multis in locis haud improspere penitus excidit. Cultum Deiparæ Virginis vehementer amplificauit, duabus rebus vel maximè, reuocato Rosarij recitandi vsu, & eius Litanias antecubitum simul orandi, in ijs Familijs, vbi diuersfabaturj instituto. Hæc cum foris præstaret, domi nihilo secius omnium dabat exempla virtutum. Orare vix aliter quam flexis genibus visus, nulli vnquam fulcro nixus, sensu autem & affectu pietatis tanto, vt sæpe in vberes lacrymas colliquesceret: id quod ad mensam quoque non rarò cum sacra lectioni intenderet, eueniebat. Sanctissimi Nominis Iesu honori sic fuit affectus, vt non tantum cum illud pronuntiaret, sed cum scriberet etiam, caput interim aperiret. Nunquam passus est aliorum quidquam existimationi apud se detrahi, solitus omnia excusare, vel in partem optimam interpretari. Nunquam ille cuiquam irasci, nunquam sto-

machari, qui alioqui ad concionem acerrimus, ignem spirare videbatur. Omnibus suam operam quaquà posset in re semper habuit promptam. Sacras Missæ cœremonias ad stuporem vsque accuratè obseruauit. Impiger ad imperia Superiorum; In omni rerum vsu prorsus pauper, detritas semper vestes vsurpabat; nouas vt admitteret, haud facilis persuaderi. Demissionis & humilitatis studio, consulebat in ambiguis etiam eos quos non nesciebat se esse doctrina inferiores. Fuit denique religiosæ disciplinæ custos sedulus, & in vita sua perfectissimam eius formam expressit, externis iuxta, ac domesticis hoc nomine venerabilis, & carus, vt nemo dubitaret eum cum Sanctissimis viris conferre, Nostrique omnibus, qui in Apostolicis Missionibus exercentur, tamquam perfectum eius vitæ quam 35. annis transegit exemplar proponere. Intentum caritatis officijs iuuandisque per pagos inter cadauera moribundis, morbus, & mors occupauit, instructum prius tamen Ecclesiæ Sacramentis, Luxemburgi die 20. Aprilis anno salutis 1636. Edidit Gallicè, & Germanicè

Scholam Christianam, in qua, & quaestiones omnes Catecheticae & controuersi Fidei articuli explicantur. Placuit hoc opus vehementer omnibus, sæpiusque recusum est. Reuerendissimus Maudaurensis Antistes Suffraganeus Metensis cum legisset, tota ea diocesi præcepit loco concionum populo à Parochis recitari. Eam transtulit Gallicè Ioan. le Veneur noster

Sapientiam Christianam, quæ Scholæ quasi compendium est.

Ducem via quo confutantur errores Hæreticorum, & Fidei Catholice veritas probatur NICOLAVS CYROVSKI, natione Polonus, nobilibus in Masouia parentibus natus, annum agens 17. ad Societatem venit anno Domini 1586. & confecto studiorum cursu, traditisque sexennio humanioribus disciplinis, in Moscuiam secutus est militares copias Demetrii Ducis Moscorum, quibus operam perutilem impendit. Collegia difficillimis temporibus Leopoliense, Iaroslaiense, Posnaniense annos XIII. rexit. Hic eum phthisis toto anno exercuit; & tandem confecit die 13. Maij anno salutis 1625. ætatis 56. Religionis 39. & post 16. quam vota 4. conceperat. Singularis de illius sanctitate opinio frequentem populum ad eius funus exciuit, creditumque vulgo est, expectatam diu votis omnibus pluuiam, quæ quod die elatus est, copiosa cecidit, ipsius meritis fuisse datam. Enimvero fuit in eo spectata humilitas, obedientia, mortificationis externæ, internæque studium, zelus animarum, & perpes cum Deo per orationem familiaritas. Confessionibus audiendis strenuam vbiq; nauauit operam. Eos quibus præ-

præfuit, lenitate multa, sed iusta feueritate temperata, ad officium excitabat. Misus à Superioribus ad Dæmonem ab Energumeno exturbandum, id Oratione, & ducto crucis signo perfecit. Ter minimum salutem in morbis supra naturæ vires ope Sanctorum Ignatij, Xauerij, Barbaræ, ac Bibianæ implorata recepit. In suprema ægrotatione, cum illi Medicus Orationis exercitio interdixisset, voce, oculis, lacrymis, consuetos pietatis sensus erumpebat. Imo sub illud tempus composuit, eos qui lucem postea aspererunt

Rythmos Polonicos, Diuino amori, veraque contritioni eliciende accommodatissimos

Edidit præterea Polonicè
Methodum Confessionum ritè peragendarum

NICOLAVS DVRAN. Vide NICOLAVS MASTRILLVS

* NICOLAVS ELFFEN natione Germanus, patria Trarbachensis, Treuirensis diocesis, natus anno sæculi voluentis 26. Societati nomen dedit 1644. & vota 4. solemni ritu concepit, docuit in ea mansuetiores litteras, & Philosophiam; præfuit Scholis, & Concionatorem multis annis egit, agitque Coloniz; edidit Latine

Scintillam Cordis, siue exercitia spiritualia S.P. Ignatij fusiùs explicata Coloniz typis Petri Alstorff. 1670. in 12.

Germanicè vulgaut præter alia minuitiora

Panem Paruulorum, & Cibum solidum. Coloniz typis Hildeni 1665. in 12.

Latine eundem vertit iisdem typis 1665. & rursum cum figuris Ibidem 1670.

NICOLAVS FOREST natione Gallus, patria Rhemensis Societatem anno 1612. ingressus ætatis 17. post amœniores litteras traditas, Philosophiam, & Mathesim septennio docuit, postea Sacras litteras interpretatus est Rhemis. Edidit dum inter nos ageret, tacito nomine

De Circino Proportionis. Opuscula Mathematica

NICOLAVS GODIGNVS, natione Lusitanus, patria Vlyssiponenfis ad Societatem accessit Conimbricæ, annos xiv. natus, anno salutis 1573. & vota 4. solemnia nuncupauit. In ea ad magnam doctrinam euasit, & Humaniores litteras sexennio, Philosophicas disciplinas octennio, Theologicas septennio, publicè cum laude professus est. Postea Romam euocatus ad munus Cenforis Generalis librorum à Societate edendorum, ad decennium eo perfunctus est & ibidem demum concessit naturæ die 7. Decembris anno 1616. scripsit

Vitam Gonzali Siluerie Societatis Iesu Sacerdotis, in Vrbe Monomotapa Martyrium passi die 15. Martij anni 1561. Lug-

duni apud Horatium Cardon 1612. in 8.

De Abassinorum rebus, deque Æthiopia Patriarchis Ioanne Nonio Barreto, & Andrea Oniedo. lib. 111. Ibidem & eisdem typis 1615. in 8.

NICOLAVS HENARDVS natione Lotharingus, patria Tullensis cum multis annos morbis grauitè conflietaretur, ijs commodius curandis volens lubensque à Societate dimissus est; quem cum eo tempore Henricus Lotharingus Viridunensis Antistes Vicarium suum esse iussisset, perpetuis pene concionibus dedit operam, & præclare libertatem Ecclesiasticam propugnauit, nihil veritus cum plurimorum odio, Nobiles quosdam turbulentos graui anathemate percellere. Obtinuit deinde à Præposito Generali Societatis nostræ, vt rursum ad Ordinem admitteretur, Anno Domini 1604. vbi & Theologiam Moralem docuit, & cum laude concionatus est, & 4. vota professus, collato in Rhemense Collegium cum facultate requisita, opulento beneficio. Collegio tandem Augensi Rector datus hydrope extinctus est anno salutis 1618. ætatis 52. Edidit Gallicè priusquam ad Societatem rediret

Conciones Sacras in omnes Dominicas Aduentus, & festos dies 1600.

NICOLAVS IAVELLVS, natione Burgundo Sequanus, patria Dolanus natus anno salutis 1589. Societati aggregatus 1606. in qua 17. post annos solemnem edidit professionem. Philosophiam docuit quinquennio, Theologiam Moralem biennio; altero quinquennio Scholasticam, Doctorali titulo decoratus. Nouitijs formandis ad Nostrum Institutum vndecim annis nauauit operam, & septuagenario maior quieuit in Domino Vefuntione die 2. Martij 1667. Edidit tacito nomine reddidit Gallicè

Guilielmi Baldesani stimulum virtutum.

NICOLAVS KMICIC natione Roxolanus, ex Palatinatu Vitepscensi, nobili genere Societati adscriptus Vlnæ, anno salutis 1617. suæ ætatis 16. in amœnioribus disciplinis insigniter profecerat, & cum spem de se magnam apud omnes excitasset, in ipso flore iuuentutis, & cursu studij Theologici, mortifera tæbe consumptus ad vitam transiit mortis nesciam, Vlnæ die 24. Februarij 1622. Edidit sub alieno nomine

Iosephatidos Lib. III. seu Martyrium B. Iosephati Kunceuicx Archiepiscopi Polocensis. Carmine Heroico. Vlnæ typis Academicis 1627. in 8.

Panegyricum D. Georgio Tyszkiewicx Episcopo Samogitia cum in Episcopum Methonensem, & Suffraganeum Vlnensem inauguraretur. Ibidem typis Academicis 1638. in 4.

Dithy-

Dithyrambum, qui exstat in Epicitharismate ad Iyram Matthiæ Casimiri Sarbieuij

NICOLAVS LANCITIVS natione Lithuanus, natus Nesuisij parentibus Hæreticis, cum linguis Latinæ, Græcæ, atque Hebræcæ apud Calvinianos operam Vlnæ daret, ad Religionem Catholicam se conuertit, & simul etiam ad Societatem nostram animum adiecit. Quare tirocinium ingressus Cracouiz anno salutis 1592. ætatis suæ 17. illud Romæ absoluit; vbi emensis feliciter Theologiæ studijs. P. Orlandino datus est adiutor in conquiendis pro historia Societatis litterarum monumentis. Inde Vlnam missus, Sacram linguam, Theologiam Moralem, & Polemicam, nec non Sacram Scripturam in Academia illa explicuit. Rexit Collegia Cassiense, & Cracouiense, cuius Scholas publicas contra oppugnatores per decennium Romæ egregiè defendit, causamque in Romana Rota eicit. Præpositus deinde Prouincialis Lithuaniz, Prouinciam illam gubernauit, eoque defunctus munere nostris Sacerdotibus in tertia probatione instruendis tum in Lithuania, tum in Bohemia diu operam dedit. Vir fuit Sapientia & virtute clarissimus; apud Principes viros summæ auctoritatis, atque ad duas Congregationes Generales Societatis septimam & octauam, à quibus Prouincijs Poloniz & Lithuaniz legatus. Quin & à Deo singularibus affectum fuisse donis, & gratijs, in curationibus morborum, prædictionibus euentuum, visionibus rerum Cælestium, notitia secretorum cordis affirmant complures, qui illi conuixerunt. Ante mortem dolores semestris morbi grauissimos incredibili patientia tolerauit. In exulceratis tibijs scatentium vermium carnificinam altissimo silentio constanter dissimulauit. Tandem singulari vultus atque animi quiete, coram Venerabili Eucharistia rogatu illius allata, ex ærumnosa hac vita ad Beatam (vt fas est credere) migravit Caunæ die 16. Martij 1652. Edidit suppresso suo nomine

Gloriam S. Ignatij Societatis Iesu Fundatoris. Cracouiz apud Andream Petrikouium 1622. in 8. Vlnæ typis Academicis 1624. in 12. Antuerpiæ apud Henricum Aertsens 1628. in 24. Translatum est à quopiam in linguam Belgicam, & Ioanni Eusebio Nieremberg: materiam suggestit & modum simili titulo cum multa accessione scribendi vitam S. Ignatij Hispanicè. Scripsit sub suo nomine *De Indicis & gradibus profectus in virtutibus.* Antuerpiæ apud Ioannem Meuricum 1641. in 8. Item

Opuscula Spiritualia duobus Tomis, quorum prior complectitur decem diuersos Tractatus. Posterior vndecim. Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1650. in folio. Parauerat & Tertium, sed nondum

prodijt. Edidit etiam Polonicè
Octo monita pro Nobilitate Poloniz. 1632.

* NICOLAVS LOMBARDVS, natione Gallus, patria Macerientis ad Mosam in Campania, natus anno sæculi elapsi 90. ad Societatem nostram accessit labentis 8. & votorum 4. professione se adstrinxit. Rhetoricam, & disciplinas amœniores decennio tradidit. Reliquo fere vitæ tempore Ecclesiasten egit, & Operarium in Domo Professorum Parisijs vbi religiose mortalitati cessit die 5. Maij 1646. Edidit Latine

Neemiam, & Esdras Commentario litterali Morali & allegorico illustratos. Parisijs apud Michaelem Solis 1643. in fol. Gallicè vero

Veram Exaltationem S. Crucis. Parisijs apud Ioan. Camusat 1637. in 8.

Pacificum Statum Christiani in submissione propriae voluntatis. Ibidem eodem anno in 12.

Amorem victorem Tentationum. Ibidem 1637. in 8.

Mira Fidei Christianæ. Ibidem apud Sebastianum Huè 1639. in 12.

Eusebij ad Polemarchum Epistolam circa Librum Arnoldi de frequenti Communione. Parisijs apud Mathæum Henault 1644. in 4.

NICOLAVS LONGOBARDVS natione Siculus, patria Caltageronenfis, adscitus in Societatem anno salutis 1582. ætatis 17. emensis studiorum spatijs, ad lucra animarum nauigauit in Orientem anno 1596. vbi magnus euasit in Sinenfi Christi vinea Operarius, eiusque totius Missionis post P. Mathæum Riccium Superior. Anno primum 1597. designatus est à P. Alexandro Valignano Visitatore, qui ad Xauceanam Sedem in Regni eius continente, se conferret, socius P. Lazzaro Cataneo ibi futurus. In ea Domo per annos deinceps aliquot solus Sacerdos, substitit vno cum fratre, & nouus tamen ac solus, magnam Christianæ rei messem in Ecclesiæ horrea intulit, non Vrbanis solum, paganisque permultis, sed Principibus etiam Matronisque aliquot Christo aggregatis, qua in re nec periculis caruit, nec laboribus molestijsque. Anno 1606. sedata paulò ante procella grauissima quam nefarij quidam concitarant in P. Cata-neum, calumniati Regnum ab eo Sinicum affectari, deriuabantque in omnium Sociorum inuidiam, propria petitis calumnia Nicolaus, per submissum libellum adulterij accusatus est. Monitus hac se de causa euocandum a Præside in Tribunal, occupauit ipse prior, rogauitque ipse Præidem, vt in illud crimen suum diligenter inquireret, & pro veritate vti comperisset, pronunciaret. Præsides qui totam hanc actionem credebatur ipse clam adornasse, vt pro declaranda innocentia largitionis aliquid exprimeret, interrogauit eos seuerè, quorum libel-

libellus nomina præferebat, ipsamque adeo mulierem, quæ confors criminis accerseretur, nec interrogasse contentus etiam tormentis subiecit. Verum nihil potuit ab illis de P. Longobardo exprimere, atque ad Patrem cupidus homo sæpè submittebat, qui nummos exigeret pro innocentia suæ declaratione. Sed ille ne obolum quidem vnum pendere voluit, ne quam è simili largitione criminis labem, haud aliàs facile diluendam admitteret. Quæ res Neophÿtis Ethnicisque permultis cum innotuisset, etiamtiam vehementer admirati sunt. Ergo vbi spes largitionis euauit, de alijs aliter, de Nicolao Præses pronunciauit, eum & hac calumnia liberum, & quolibet alio crimine, magna integritatis fama semper vixisse. Anno 1609. Australibus in eo Regno nostrorum domicilijs præfectus est, & mox anno sequente P. Matthæus Riccius priusquam diem suum obiret Chirographo illum suo sibi Successorem, in Sociorum omnium eius expeditionis moderatione constituit. Duodecim annis sanctus est Nicolaus illo munere magna commendatione prudentiæ, cæterarumque virtutum exemplo: vnde quamuis iam ab anno 1599. in gradu spiritualis Coadiutoris fuisset constitutus, tamen crescentibus in dies Viri Apostolici promeritis, & accedente peritia insigni linguæ Sinensis, iussus est à Præposito Generali Mutio Vitellesco vota 4. solemniter emittere, & gradum Professorum capeffere, anno 1617. Plurimos ille postea Christo lucrificavit per varias Imperij Prouincias, nec vllus hætenus Sociorum Europæorum tam diuturno, ac improbo labore vineam illam Domini excoluit. Quinquaginta propè, & octo annos in ea exegit, nullum laborem, nullum periculum, animarum causa recusans. In mensa nulla condimento vnquam vcebatur; ad somnum nulla culcitra; Ecclesiasticum ieiunium, nec in ætate præcipite relaxabat, & quotidie in se quantumuis iam senex, flagris animaduertebat. In Residentijs Nostrorum fere semper Superior fuit; tandem plenus dierum, & nonagenario maior, ad laborum præmia in Cælum (vbi confuimus) euolauit Pekini die 11. Decembris 1655. Vir non solum Christianis ibi omnibus, sed ipsis quoque Ethnicis venerabilis. Vnde & Imperator ad exequias illius dignius celebrandas, trecentorum circiter aureorum subsidium submitit. Scripsit Longobardus

Annua litteras è Sinis anni 1598. quæ Moguntia, typis Ioannis Albini 1601. Latine prodierunt. Item

Libellum precum cum Officio funebri, ac sepultura, Latino quidem sermone, sed characterè Sinico expressum

Sinico verò idiomate edidit

Formulam examinandi Conscientiam, & Constendi, siue Exercitium quotidianum, Christianorum vsibus valde accommodatum.

Vitam Beate Virginis, & nonnullorum Sanctorum.

Librum De Anima eiusque potentijs. Tractatum de Causis Terræmotus Pekinensis anni 1624. quo libro magnam nostris doctrinæ opinionem comparauit.

NICOLAUS MALAVELETTE. Vide supra in IOANNE MALAVELETTE, ita enim appellatur.

* NICOLAUS MARIA PALLAVICINVS natione Italus, patria Genuensis, Patria stirpe, natus anno sæculi labentis 21. Societatem complexus est Romæ 1638. & votorum 4. professionem edidit. Post traditas litteras amariore, Philosophiam quinquennio docuit, Theologiam annis 14. in Collegio Romano, & Sacram Scripturam etiam quinquennio est interpretatus. Vir multiplice litteratura insigniter excoltus; modo Præfectum generalem studiorum ibidem agit. Edidit hætenus Italicè

Gregorium Thaumaturgum, hoc est, Vitam Sancti Gregorii Thaumaturgi. Romæ typis Corbellotti 1649. in 8.

NICOLAUS MASTRILLVS natione Italus, patria Nolanus ingressus est in Societatem anno 1585. ætatis 15. cum in Peruanam Prouinciam nauigasset pro Mastrillo Duran appellatus, gentes illas Barbaras Apostolico spiritu excoluit, his ibi Præpositus Prouincialis fuit, & semel Romam à Prouincia Procurator missus. Denum laboribus atque ætate confectus octogenario maior, in terram semper viuentium commigravit. Limæ die 14. Februarij 1653. Edidit lingua Hispanica

Conciones in Regno Peruano excusæ, seorsim verò extat eius

Concio habita Lima in Canonizatione (sic ipse inscripsit) S. Petri Nolasci Fundatoris Ordinis S. Mariae de Mercede Redemptionis Captiuorum. Limæ 1632. Edidit præterea

Litteras annuas Prouinciæ Paraquariæ annorum 1626. & 1627. quas Iacobus Raçonier noster Latine scripsit, & Antuerpiæ edidit Ioannes Meursius 1636. in 8.

NICOLAUS QBORSKI natione Polonus, nobilibus parentibus in Masouia natus in Societatem nostram ingressus est Romæ die 3. Octobris anno salutis 1602. ætatis suæ 26. Emenso ibi antea Philosophiæ curriculo, gubernauit Collegia Gedanense, Lublinense, & Leopoliense, Domui etiam Probationis, & Conuictorum Collegio præfuit. Cum autem Sanctiss. D. N. Urbanus VIII. post Paulum V. postulante Sigismundo III. Serenissimo Poloniæ Rege, & Statu Ecclesiastico Regni, in tribus Synodis Prouincialibus congregato, iussisset per omnes dioceses auctoritate sua inquiri, examinarique miracula à Deo per intercessionem B. Stanislai Kostka patrata, huic negotio P. Nicolaus, quæ ipsius erat perspecta fides, & diligentia à Moderatoribus par iudicatus est. Is toto Regno conquisita probataque non pauca, legitime consignata Romam misit. Tandem septuagenarius

vin-

vinculis corporis solutus est, spiritualis Coadiutor pridem antea formatus, Cracouiæ die 12. Octobris 1646. Edidit Polonicè

Librum de Selectis quibusdam miraculis à Deo per Inuocationem B. Stanislai Kostka Societatis Iesu patratis. Cracouiæ 1630.

NICOLAUS ORLANDINVS natione Italus, patria Florentinus, ortus stirpe nobili, & indole bona, in Societatem venit adolescens anno salutis 1572. ætatis suæ 18. Multum in litteris ac pietate profecit, vt in vtroque postea Magisterium cum laude gesserit. Moribus suauibus, ingenio candido, compositus ad modestiam religiosæ disciplinæ custos perdiligens fuit, & vt in vita, sic accuratus in stylo. In litterarum laude apprimè floruit, cultu latinæ limatæque orationis. Cum verò exigua valetudo studiorum labores non ferret, regendo Collegio Nolano primum, tum Neapoli Nouitiorum institutioni præficitur. Ex eo munere post annum septimum, ad scribendam Societatis historiam, euocatus in Urbem anno 1598. quamuis valetudini diffideret, & longa styli intercapedo tereretur, arduam tamen Prouinciam libens accepit. Tantum ex obediendi studio sumebat animi ad conandum. Medio in cursu grauissimo implicitus morbo succubuit. Iamque vitam eius omnes desperauerant præter ipsum, qui cum tantum vsuræ lucis ex peteret, dum Generalatum S. P. N. Ignatij, quem singulari pietate ob primorum memoriâ Patrum scribebat, exequeretur, visus est voti compos, effectus. Valetudinem enim recuperavit, opus intermissum repetijt, & proximè ad metam perduxit; tum rursus languore prostratus necessitati religiosè concessit, Romæ anno Domini 1606. die 17. Maij, à suscepta professione votorum 4. anno 11. Scripsit

Annua Litteras Societatis Iesu annorum 1583. duorumque sequentium. Romæ in Collegio Societatis Iesu 1585. & sequentibus in 8.

Historia Societatis Iesu Partem Primam, cui titulum inscripsit Ignatius. Romæ typis Zannetti 1615. in folio. Antuerpiæ typis Nutij 1620. in folio. Coloniz per Antonium Hieratum 1621. in 4.

Vitam Petri Fabri Societatis Iesu, qui primus fuit è decem Socijs S. P. N. Ignatij. Lugduni apud Petrum Rigaud 1617. in 8.

Eam Italicè reddidit sub Erminij Taciti nomine Terentius Alciatus noster.

NICOLAUS PIMENTA natione Lusitanus, patria Scalabitanus diocesis Vlyssiponensis, Societati insertus anno salutis 1562. ætatis 16. post traditas quinquennio Humaniores litteras, Theologiam Scholasticam partim Eboræ, partim Conimbricæ altero quinquennio professus est, & Collegium Conimbricense per octennium gubernauit. Ex Lusitania missus à Præposito Generali Visitator in Indiam Orientalem anno 1596. multis annis vtramque in ea Prouinciam Goanam, & Mala-

baricam magna laude prudentiæ rexit, & demum ad laborum præmia ad Cælestem (vt confidimus, patriam commigravit Goæ die 6. Martij 1614. ab emissa professione votorum 4. anno 28. Scripsit

Epistolas duas ad R. P. Claudium Aquaniuz Præpositum Generalem, quibus describit Visitationem, quam instituit anno 1599. & 1600. Edita sunt Romæ primum Italicè ab Aloysio Zannetto 1601. & 1602. in 8. & mox ibidem atque alibi latinè

NICOLAUS RACOVIVS SEV RAKOVSKI natione Polonus ex Masouia Societati se aggregauit Viennæ Austriæ anno salutis 1580. ætatis suæ 17. Philosophiæ, ac Theologiæ studuit Pragæ, Græcij, & Romæ. In Polonia docuit Philosophiam, Theologiam Moralem, & Polemicam, & Sacras litteras explanauit. Multis annis Concionatorem egit Lublini naturæ concessit die 4. Ianuarij 1618. Edidit

Orationem in Funere Illustriss. D. Guilielmi Frsini Rosenbergici dictam Pragæ anno 1593. ibique eodem anno impressam typis Georgij Nigrini in 4.

* NICOLAUS ROGERIVS natione Gallus, patria Fimæus, diocesis Rhemensis natus anno sæculi voluentis secundo, Deo se in Societate consecrauit 1619. & votorum 4. solemni sacramento se adstrinxit. Rhetoricam, & politiores litteras octennio professus est, Philosophiam biennio; Theologiam Scholasticam decennio. Rexit Collegium Barroduncense, & iteratò Mussipontanum. Prouinciam etiam Campaniæ secundum magna commendatione prudentiæ, & integritatis administravit Cõgregationi Generali vndecim. Romæ interfuit, & modò Collegium Rhemense moderatur. Edidit opusculum præfixis sui nominis litteris initialibus, cui titulus

Incarnatio Mystica, seu Christi-formitas ex varijs S. Augustini, & S. Bernardi locis contexta, Mussiponti apud Gasparem Bernardum 1663. in 16.

Vitam P. Ludouici de Ponte, ex Hispanico P. Cachupini traduxit in Gallicum. Parisijs apud Claudium Cramoisy 1663. in 12.

NICOLAUS ROMÆVS natione Belgæ, patria Brugensis natus die 20. Octobris anno salutis 1563. Societati se adiunxit 28. Martij anno 1594. Vir acri ingenio, & tenaci memoria. In patria humanitatis cursum confecit. Parisijs Logicam, reliquam Philosophiam Herbipoli, Iuris legumque peritiam Biturigibus, ac Pictauj condidit. Theologiam Scholasticam apud Nos Louanij audiuit. Eam quæ de Moribus, & Conscientia disputat, varijs in Collegijs nempe Leodij, Audomari, Siluæducis, Ipris, & Antuerpiæ per annos 14. docuit. Traiecti ad Mosam, & Ipris Rector, nostris præfuit. Hollandicum agrum multis annis excoluit. Patres Nostros pro tertia Probatione in spiritu instruxit. Calculi dolores

L111

dein-

deinde & atrocem sectionem mira constantia pertulit, cum diceret se nolle suum calculum cum omnibus Orientis adamantibus commutare. Tandem Brugis ad Caelestem patriam abiit die 20. Decembris anno Christi 1632. vota 4. professus ab anno 1600. Edidit opus insignis sic inscriptum

Ioannis Caluini Nouiodunensis noua effigies centum coloribus ad viuum expressa, qua S. Thoma Theologia tota strictim attingitur; Caluini tota ferè fuisse refutatur. Accedit Digressio de Praedestinatione, & Iustificatione. Item

Caluini Confessio ex equuleo. Antuerpiae typis Hieronymi Verduisij 1622. in folio.

NICOLAVS SALIVS natione Bohemus, patria Pragensis in Societatem admissus anno Domini 1564. ætatis 21. tria vota solemniter professus est, & diu cum laude concionatus. Obijt Crumlouij die 3. Martij 1596. Scripsit

Vitam S. Procopij Abbatis, & Vitam S. Ludmilla, quas suis Tomis inseruit Surius. Item

Vitam S. Venceslai Martyris.

NICOLAVS SARTORIVS natione Illyricus, seu Slauius, patria Sciscienfis natus anno 1582. in Societatem 1595. ingressus vota 4. professus est, & Rectorem Collegij Zagrabienfis iterato egit. Fuit etiam Pœnitentiarius Pontificus Romæ ad Vaticanum. Reliqua ferè vita Conciones ad populum habuit, eoque munere egregie functus est. Demum ex hac vita migravit Zangrabie die 9. Martij 1653. Edidit translatum à se Croaticè

Manuale Sodalitatis. Posonii 1639. Libellum Precum, & Christianarum Exercitationum. Vtrumque suppresso nomine

* NICOLAVS DV SAVLT natione Gallus, patria Santo, natus anno seculari 1600. Deo se in Societate mancipavit 1617. & votorum 4. sacramento se obstrinxit. Docuit in ea Rhetoricam, Philosophiam, Theologiam, Moralem. Rexit Collegia Santonenfe, & Lemouicenfè. Grandi virtute, & fama sanctitatis claruit, cuius vel maximè sub ipsam mortem specimen edidit, incredibili patientia dolores acerbissimos ex hydropisi sustinens, nec sine quodam cœlestis gaudij prægustu ex catere corporis excessit, Burdigalæ die 12. Maij 1655. Conscripsit lingua vernacula

Opera Spiritualia varia in duos tomos distributa, nempe

De Quærendo Deo per vias naturales, & supernaturales, Libris 3.

De Fiducia in Deum. Libris 4.

Vitam Domini de Neuillars. Lib. 4.

Solidam Directionem secundum spiritum S. Ignatii Fundatoris Societatis Iesu.

Tabellam Perfectionis extractam ex Vita S. Stephani de Muret Fundatoris Ordinis Grandmontani. Paribus 3.

Praxim Solidarum Virtutum ex Exemplis, & Consilijs S. Teresie. Par. 2.

Institutionem Spiritualem ad amandum, &

seruiendum Deo. Par. 5.

Hæc simul collecta duobus voluminibus excudit Sebatianus Cramoisy Parisijs 1651. in 4. Ex his duo priora *De Quærendo Deo, & De Fiducia in Deum. Italice reddidit noster Matthæus Gherardellus, & Romæ typis excudit Tinaffius 1665. & 1666. in 12. secundum latine translulit noster Franciscus Roueus Coloniae. Edidit etiam Nicolaus*

Viam Salutis per Amorem Diuinum, & Characteres Vitæ, & Virtutis. Parisijs apud eundem Cramoisy 1655. in 8. Ex his priora Traëctatum Italice translulit idem P. Gherardellus, & Venetijs imprehit Baba 1660. in 12. Posteriorè noster Carolus Cantellus. Ibid. 1659.

* NICOLAVS SCHATEN natione Germanus, gente Vestphalus, patria Noui-Castrensis in diœcesi Monasteriensi, natus anno sæculi præterfluentis 8. Societati se addixit 1628. & vota 4. nuncupavit. Docuit in ea litteras Græcas, Hebraicas, Sacram Scripturam interpretatus est. Cum Ministris corrupti Euangelij sæpè & feliciter in Missionibus congressus, egregiè illos exagitavit, ediditque contra ipsos Latine

Disputationem, & Iustam Defensionem septem Controuersiarum. Antuerpiae apud Cornelium Vvoons 1657. in 8.

NICOLAVS SERARIUS natione Lotharingus, patria Ramberuillanus, quod oppidum in Metensis Episcopi ditione est. Natus est honestis parentibus anno 1558. qui eum idcirco Nicolaum nominauerunt, quod ipsius Baptismus in diem S. Nicolao Mirensi Episcopo sacram incideret. Trimulum Deus è patria vastitate, flammisque quas bellicus furor iniecerat ereptum, ac mox è curru, quo in fuga vectabatur exculsus, seruauit incolunem, sororcula eodem extincta casu. Deletra patria primam ætatem egit ad Montem D. Romarici. Primas litteras Dummartini hausit, magistro vsus homine imprimis diligente, apud quem biennium transiegit. Inde Coloniæ ad altiores disciplinas missus, spatij Philosophiæ permissus, Societati nomen dedit anno 1572. Posito Tirocinio, Herbipoli ad Theologiam incubuit, qua absoluta per omnes ferè humanarum diuinarumque facultatum gradus tanta felicitate paulatim docendo ascendit, nulla vt esset earum doctrinarum in qua non laudem ferret. Primus in Academia Herbipolensi, aliquot probatæ conditionis iuuenes, artium, & Philosophiæ Magistros renuntiavit. Post Theologiam Scholasticam ad Sacras litteras, quarum incredibili ardebat amore, totum se contulit, in quibus tradendis tum Herbipoli, tum Moguntia 20. propè annos cum mirifico plurimorum fructu, nominisque sui apud exteras gentes gloria collocavit. In suo studio litterarum Dei Opt. Max. gloriam tanta contentione quæsiuit, quanta nemo facile alius honores opesue sectetur: atque vt ad id se aliosque excitaret, incredibile memoratu est, quo

quo sensu pietatis illud identidem verbū doxologicum, quo Psalmos claudimus sit solitus vsurpare. Hoc illi priuatim publiceque operum omnium principium erat & finis: hoc si à Symphoniacis cani audiret ornatiùs, gestire, scilicet gaudio, ac triumphare quodammodo videbatur. Quam verò vberes illi ex eo cœlestesque sententiæ de adoranda illa Diuinitate affluerent, quamque eo voluendo inflammatum in dies Diuinæ gloriæ studium in pectore glisceret, non modò frequentibus, vbi se dabat occasio, sermonibus, sed publicis etiam monumentis prodere olim studuit. Iam verò cum Germaniam ijs pestibus conflictari intelligeret, quibus delendis, præter eximiam pietatem excellenti quoque doctrina sit opus, incredibili in vtrumque studio, & labore incubuit; sic distitans: Pro Hæreticis non modò orandum esse, sed etiam studendum. Caput autem omnium studiorum, Sacras Litteras, vt verè sunt, faciebat. Ad has explicandas, tuendas, ornandas, non disputatricem modò illam Theologiam, veram etiam omnium Philosophorū, Oratorum, Historicorum, atque adeo Poetarum lectionem conferebat. Iraque aiebat se multorum hominum miserari vicem, qui cum hisce veluti Ægypti spolijs, Dei arcam exornare possent, ætatem in ijs sine fructu contererent. Cum his, eam Latine, Græcæ, Hebraicæ, Syriacæ linguarum cognitionem copularat, quæ ipsis quoque aduersarijs eius commendationem expressit. His ille quidem armis vincere hostem poterat, qui vt se vinci quoque sineret admirabili candore animi morumque suauitate, qua & sermones omnes temperabat, adnitus est. Id quod admirabilius inde quoque fit, quod feruidus natura, & nisi longa, atque acri meditatione se fregisset, ad iram esset procliuior. Certè extat publicè hominis heterodoxi elogium, qui eum *eruditissimum, & humanissimum Iesuitam* appellat: nam Catholicorum de eo iudicia prolixum esset recensere. Erit instar omnium Cæsar Cardinalis Baronius, qui cum Tom. 12. Annalium ad A. C. 1126. *Lucis iubar Ecclesiæ Germanicæ* dicere non dubitauit. Neque tamen hæc illum eruditionis, vel ardor, vel fama ab amore virtutum, quæ Deo consecratum hominem decent, distrahebat. Erat in eo modestia virgineum in modum verecunda, studium paupertatis perreligiosum, facilitas, quæ nullius non modò consuetudinem, sed ne disciplinam quidem aspernaretur. Ergo in aliorum congressionibus, ea doctrina, ac prudentia vir, secundas plerumque agebat, neque morabatur per quem proficeret, modò proficeret. Ad extremum consumptis nimia animi contentione spiritibus, debilitatòque stomacho, octo dierum spatio vir cætera robustus, extinctus est, cum priùs & sacra omnia obiisset, & Socios consueta sua Doxologia conditionis humanæ grauius admonuisset die 20. Maij anno salutis 1609. ætatis suæ 54. in Col-

legio Moguntino. Elatus est prosequentiibus funus, non sine lacrymis Academia Primoribus. Edidit Serarius varia subinde opuscula, quæ in Tomos 3. collecta prodierunt Moguntia typis Ioannis Albini 1611. in folio. Continentur autem

Tomo I. Historica

Iosuani Sacerdotes.

De Penitentia Salomonis.

Naaman Syrus, iam sanus.

Tribaresium, seu de Sectis Iudaicis. lib. 3.

Mineral: Ios. Scaligero, & Ioanni Druasio; lib. 5.

Rabbini. lib. 2.

Herodes.

De Apostolis, Disputatio in 100. Assertionibus tributa.

De S. Paulo, & Iuda Proditore.

S. Kilianus, cum Notationibus.

Par Sanctorum Comitum Godefridus Vestphalus, & Romaricus Austrasius.

Tomo II. Didactica

Prothyron Paulinum.

Symbolum Athanasianum, Disputationibus 3.

Disputatio De Legibus.

De Extrema Vnctione.

De Catholicorum cum Hæreticis Matrimonio.

Tomo III. Polemica.

Contra Franciscum Puccium Filidinum. lib. 2.

Litanæutici. lib. 2.

De Sacris Ecclesiæ Catholicis Processionibus. lib. 2.

Orationes Luthero-Turcicæ. lib. 6.

De Lutheri Magistro. lib. 2.

Apologia pro Lutheri Magistro Alegia.

Lutherus Theofdotos remissus.

De Magistro Caluini.

Logi Apologetici, pro Luthero Diaboli discipulo.

Edidit præterea

Commentaria in Sacros libros, nempe

In Iosue Tom. 2. Moguntia 1609.

In Iudices, & Ruth. Moguntia typis

Balthasaris Lippij 1609. in fol.

In Tobiam, Iudith, Esther, Machabeos. Ibid. 1610. in fol.

In omnes Epistolas Canonicas Sanctorum Apostolorum Iacobi, Ioannis, Petri, & Iudæ Ibid. 1613. in fol.

Prolegomena Bibliaca. Ibidem eodem anno in folio.

In libros Regum Commentarium reliquit imperfectum.

De rebus Moguntiacis lib. 5. Ibidem 1604.

in 4.

Epistolas S. Bonifacij Martyris primi Archiepiscopi Moguntini Notis illustratas, quæ extant insertæ Bibliothecæ Magnæ Patrum Tom. 8.

Quæstiones de S. Nicolao.

scripsit etiam Germanice
Noctilavium Luberi
Reliquit denique
De Paradiso, & Epistolas Didacticas de
rebus variis.

NICOLAVS SVSIVS natione Belgæ,
patria Brugensis, Societati aggregatus anno sa-
lutis 1592. ætatis 20. Pluribus in locis cum
laude, & fructu Rhetoricam septennio docuit,
& Theatra eruditis declamationibus exorna-
vit. Tunc enim vir non vulgari inferiorum lit-
terarum cognitione præstantissimus, suoque
merito quatuor votorum professus. Observan-
tia verò in Superiores, atque obedientia fuit
eximia. Vitam, labores, studia, Deiparæ dica-
ta semper voluit, totus in ea laudanda, visen-
da, precibus prosequenda. Tanto pietatis
sensu quotidie sacrificabat, ut in adstantes ea
redunderet. Obijt Contraci die 6. Februarij
anno 1619. dum Romanarum rerum Histo-
riam ab Urbis exordio ad hæc vsque tempora
continua narratione deducere esset aggressus.
Edidit

*Liman Ciceronianam, sive de Strylo librum
singularem.* Antuerpiæ apud Nutium 1621.
in 8.

*Disertationem quodlibeticam De Pulchri-
tudine Beate Virginis Mariae.* Ibid. 1620.

*Elegias Marianas. Anacreonticos lusus.
Pendularia. Drama Comicum.* Ibidem 1620.
in 8.

Illi quoque tribuitur, quæ Hermannii Lan-
geultij nomen præfert.

*Vita Martini Antonij del Rio Societatis
Iesu.* Antuerpiæ typis Plantiniani 1609.
in 4.

Commentarium in Florum parabat, qui
videtur hæsisse in membranis.

NICOLAVS TALON natione Gallus,
patria Molinensis natus anno sæculi præterla-
bentis 5. Christo in sua Societate se dedicavit
1621. & votorum 4. sacramentum solemne dixit.
Rhetoricam, & politiores litteras profes-
sus est, & sacras Conaciones diu habuit. Scripsit
Gallicè culto stylo

*Historiam Sanctam, eam nimirum quæ
Pentateucho continetur libris 5.* Parisijs apud
Sebastianum Cramoisy 1640. in 4. Italicè red-
ditam à Nostro Iosepho Fotio. Bononiæ 1649.
in 12.

*Vitam Sancti Francisci de Sales Episcopi
Genevensis.* Parisijs apud Thomam Lozel 1640.
in 4. Recusam ibidem & alibi in folio.

*Historiam Sanctam totius veteris Testamen-
ti in 17. Partes distributam sæpius editam Pari-
sij, Lugduni, & alibi in 4. & iterum Pari-
sij apud Sebastianum Cramoisy 1655. duobus
Tomis in folio*

*Historiam Sanctam Novi Testamenti re-
spondentem 4. Evangelij.* Parisijs apud Sebastia-
num Mambre Cramoisy 1669. duobus Tom. in
folio

Picturas Christianas, quæ figuris æneis du-

*centis, & totidem Expositionibus præcipua Fidei
Christiane mysteria complectuntur.* Parisijs 1647.
Tomis II. in 8.

*Laudationem Funebrem Ludouici XIII. ha-
bitam.* Parisijs 1644. in 4.

*Descriptionem Pompee factæ in funere
Henrici Borbonij Principis Gandæi Parisijs in
Collegio Societatis Iesu.* Parisijs 1645. in 4.

Monita de Iubileo & Generali Confessione.
Parisijs 1669. in 16.

Vitam S. Francisci Borgiae. Parisijs apud
Michaellem Lepetit 1671. in 12.

* **NICOLAVS DEL TEGHO, SIVE
DV TOIT,** natione Belgæ, patria Insulen-
sis, natus anno sæculi currentis XI. Societati
se addixit 1630. & post traditas in Belgio Hu-
maniores litteras, inde ad lucra animarum
navigavit in Americam; & in Prouincia Para-
quariæ, edita professione votorum 4. anno
1649. multis iam annis nauat operam Indo-
rum salutem, maxime in Missionibus Parauæ, &
Vraguay, in quibus Superior præfuit No-
stris, & nunc est designatus Rector Colle-
gij Assumptionis in eadem Prouincia. Scripsit
latine

*Historiam Prouincie Paraquariæ So-
cietatis Iesu quæ transmissa in Belgium edi-
ta est Leodij typis Mattheæ Nouij 1673. in
folio*

NICOLAVS TRIGAVLTIVS, natio-
ne Belgæ, patria Duacensis, natus anno salu-
tis 1577. Deo in Societate se dedicavit 1594.
& cum Oratoriam Gandavi docuisset, addi-
sceretque linguas peregrinas, & Cosinogra-
phiam calleret, insigni propaganda Religio-
nis studio, & multa pro Christo faciendi, pa-
tiendique, professionem in Orientis Solis In-
diam, quamuis parùm firmo, & laborum to-
leranti corpore esset, à P. Nostro Generali
Præposito tandem obtinuit. Abijt è patria
anno 1606. & quamuis multis annis auersa
vsus esset valetudine, tantas tamen vires re-
pentè accepit, ut facciperio onustus, pedes,
alacerque viam confecerit. Tantis ardor iu-
uandi Gentiles eum rapiebat, & in eo mune-
re sperabat se inuenturum corporis etiam fir-
mitatem, quam non reperiebat in patria. In
Lusitania dum tempus nauigandi præstolatur,
schedas excussit, è quibus vitam Gasparis Bar-
zæi contexit. Nauim Olyssipont conscen-
dit die 5. Februarii anno salutis 1607. quæ
die x. Octobris Goam inuecta est. Inde ali-
quantò post porrò prouectus Macaum perue-
nit 1610. & mox in Sinense Regnum, quo de-
stinabatur immixtus est. Operam ibi per annos
aliquot nauavit egregiam, in salutem illarum
gentium, donec vrgentibus Christianæ expe-
ditionis negotiis, in Europam Procurator ab-
legatus est, ut coactis vndique auxiliaribus co-
piis, reuenteretur instructio ad messum anima-
rum. Igitur remenso in Indiam pelago, ius-
tis ex causis decreuit terrestre deinceps iter
arripere, ex India delatus in Persicum Sinum.

Peragrauit Persiam, Arabiam desertam, Tur-
cici partem Imperij: quo in itinere labores
imminent, & præsentissima vitæ pericula fue-
runt aduenda, cum rapidissimi sæpe amnes
essent sine cymba superandi: & arentes atque
infestæ belluis, ferisque hominibus solitudi-
nes, multas sæpe dies continuatis noctibus exi-
guo comitatu transmittendæ. Heliopoli in-
ternum mare conscendit, & præteruictus Cy-
prum, Cretam, Zacynthum, denique in ex-
trema positam Italia Hydruntem peruenit.
Contractis Principum Catholicorum liberali-
tate subsidiis, & sociis lectissimis auctus post
triennium quàm in Europam venerat anno
1618. e Lusitania reuagauit in Orientem.
Goam incolumis attigit, non paucis Sociorum
sepultis in mari. Ibi dum præstolatur oppor-
tunitatem nauigandi, grauissimum morbum
contraxit, quo fuerat propemodum ad extre-
ma deductus, nisi benignus Deus suis eum Si-
nis feruatum voluisset. Solut Goæ die 20. Maii
anno 1620. & Macaum bimestri nauigatione
tenuit, superatis aliquoties præsentis naufragij
periculis. Ibi annua mora ducta, septimo
tandem post anno quàm in Europam abierat
in Sinense Regnum iterum penetrauit, & Nan-
ciani studia de rebus Sinensibus intermissa
resumpsit, Procuratoris simul partes in hoc
Regno Sociorum administrans. Multas eius
Regni Prouincias deinceps peruagatus est,
Neophytis inuisendis, augendisque, & nouis
etiam expeditionibus tentandis. Sortitus ali-
quando est tres simul procurandas Prouincias,
quæ amplitudine ac frequentia nihil Hispaniæ
cedant, vel Galliæ. In earum vna totos sex
menses lecto decubuit, nec citra discrimen
vitæ, solus & magna rerum necessariorum
penuria pressus, in vasta barbarie, donec bo-
no Deo placuit, ut reualeceret. Sæpe in iis
itineribus subiit intentata vitæ pericula, sæpe
proxime abfuit à naufragio. Sed vbique tutus
incedit, quem Deus tuetur. Demum cum
se totum ad res Sinicas conscribendas contu-
lisset, & aliquod iam fecisset laboris sui præ-
tium, magno eius Missionis incommodo subla-
tus è viuis est, die 14. Nouembris anno 1628.
ab emissa votorum 4. professione Romæ in ma-
ribus Præpositi Generalis XII. Scripsit Nico-
laus Trigautius

*Vitam Gasparis Barzæi Belgæ e Societate
Iesu S. Xauerij in India Socij Lib. III.* An-
tuerpiæ typis Trognæianis 1610. in 8. &
Coloniæ per Bernardum Gualterum 1611.
in 12.

*De Christiana expeditione ad Sinas sus-
cepta ab Societate Iesu Lib. V.* Augustæ
apud Christophorum Mangium 1615. in 4.
& auctos ab Auctore & recognitos Coloniæ
per Gualterum 1617. in 8. transtulit eos Galli-
cè Franciscus de Richebourg-Trigaut 1616.
in 8. Hispanicè Edoardus Fernandez 1621.
in 4.

De Christianis apud Iaponios Triumphis sive

*de grauissima Ibidem persecutione contra Fidem
Christi exorta anno 1612. Libris V.* Accessit Au-
ctarium Matthei Raderi. Monachii apud Michæ-
lem Sadeler 1623. in 4.

*Epistolam de sua in Indiam nauigatione da-
tam Goæ 24. Decembris 1607. quam refert Petrus
Iarricus in Thesaurorum rerum Indicarum tom. 3.
lib. 1. cap. 41. & Gallicè prodijt Lugduni apud
Riuarid 1609.*

*Annua litteras è Regno Sinarum anno-
rum 1610. & 1611. Augustæ apud Man-
gium 1615. in 8. & annorum 1620. &
1621.*

*Rei Christianæ apud Iaponios Commem-
tarium, ex Annua litteris Societatis Iesu
annorum 1609. & trium sequentium colle-
ctum.* Augustæ apud Mangium 1615. in 8.

*Vocabularium Sinicum Tom. III. in quo
Sinarum Characteres ad Nostrorum elementor-
um ordinem ita reuocat, ut triduo possit à
Sinis totum artificium intelligi, excusum in
Sinis. Idem autem parabat recudere auctus
aliquot voluminum Decadibus.*

*Pentabiblion Sinense quod primæ atque
adeo sacræ auctoritatis apud illos est, Latina Pa-
raphrasi explicuit.*

*Annales Regni Sinensis Tomis 4. in folio
iustæ magnitudinis parabat vno iam Tomo
confecto. Item*

*Expeditionis Christianæ continuationem,
quæ tamen mors ipsius interceptit, verum im-
pressit lingua Sinensi Librum*

*De Computu Ecclesiastico per quem Chri-
stiani Sinenses indagare possunt festa & Ieiunia
Romane Ecclesie*

* **NICOLAVS VVYSING** natione
Heluetus, patria Lucernensis, natus anno sæcu-
li voluentis primo Societati nomen dedit 1616
& votorum 4. solemni Sacramento se obliga-
uit. Vir omni scientiarum genere peregre
excultus. Philosophiam professus est quadri-
ennio, Theologiam de moribus biennio, Pole-
micam de controuersijs quadriennio, Schola-
sticam decennio; Sacrarum litterarum Oracu-
la interpretatus est quadriennio. Romam euo-
catus, Censorem egit Librorum à Societate
edendorum, & Theologum Præpositi Gene-
ralis quinquennio. Rexit Collegium Dilinganum,
& Domum Tertie probationis, Oe-
tinganam; Demum Monachii solutus corpo-
ris vinculis ad cælum (ut confidimus) emi-
grauit die 22. Septembris 1672. Edidit in lu-
cem

*Disputationem Theologicam de Hominum
prædestinatione ad vitam æternam.* Dilingæ typis
Academicis 1644. in 8. Item

De scientia & voluntate Dei. Ibidem
1646.

De Arcano SS. Trinitatis mysterio. Ibidem
1645.

NICOLAVS ZVCCHIVS natione Ita-
lus, patria Parmensis, natus anno sæculi præ-
teriti 86. die 16. Decembris, Christo se in sua
Socie-

Societate dicauit prateruentis 2. & votorum 4. professionem emisit. Vir omni genere doctrinæ præstans, docuit cum laude Rhetoricam, Philosophiam, Mathesim, & Theologiam. In salutem deinde animarum plane impiger, conciones per residuum fere tempus habuit maximo auditorum fructu, & approbatione. Prouectior ætate gubernauit Collegium Romanum, tum Vaticanum Pœnitentiariæ Pontificiæ, & demum Domum Professam Romanam, ubique non minus exemplo optimo virtutum, quam verbo promouens subditos ad studium perfectionis. A Congregatione Prouinciali Romana electus est, vt interesset Generali IX. cum iure suffragii, & à Generali XI. constitutus est Admonitor Præpositi Generalis, & Vicarii. Post obitum Innocentii X. Pont. Max. delectus est à Sacro Collegio Cardinalium, vt in Conclau, Sede vacante iis esset à Sacris Confessionibus, & postea ab Alexandro VII. in Concionatorem Apostolici Palatii est adscitus. Septem circiter annis quoad per valetudinem licuit, eo munere est perfunctus, varijs Principibus & S.R.E. Cardinalibus ob eminentem virtutem & doctrinam apprime carus. Fuit enim uero cum Deo coniunctissimus; sui & suorum commodorum negligens, atque in omnem nutum Superiorum ad supplendas vices aliorum impeditorum ex improviso, in quocumque Officio, siue Scholastico in exedris, siue Concionatorio in Templis, expeditus ac promptus. Admirabili plane dono dicendi ex tempore præditus fuit, adeo vt singulis ferme Dominicis à meridie dum sanas esset, sena vel septena Cœnobialium Romæ exhortationis causa adiens, obseruatus sit à fociis in eorum singulis diuersos plane sermones habuisse, nihil penitus iterando in posterioribus eorum, quæ in prioribus protulerat. Magno tenebatur zelo iuuandi cunctos, sed præcipue pauperes, ac calamitosos, in quos erogabat, quæ de licentia Pontificia ex sportula Palatii Apostolici, dum Concionator Palatinus erat in suos usus expendere potuisset, nihil inde penitus decerpens sibi. Patiens mirificè dolorum fuit, quos à podagra, Chiragra, calculo, dysuria, frequenter tolerabat, & si quid acerbius subinde ab alijs ingestum fuisset, subiungebat placidissime: hæc omnia in lucro ponenda esse. Singulari pietatis sensu ferebatur erga mysterium Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis, & secundum hanc, erga cultum S. Francisci Borgiæ cuius venerationem atque inuocationem plurimis ad ipsum spiritualis directionis causa accedentibus instillare consuevit. Et placuit Deo hanc eius pietatem insigni plane miraculo illustrare Romæ in Virgine Apollonia Caballa, quæ cum per septennium laborasset herpete exedente in sinistro latere, visu horribili, & viribus naturæ (ex Medicorum iudicio) insanabili, suppeditauit illi P. Zucchius imaginem quandam papyraceam cum

particula ex veste B. Francisci Borgiæ, suadens vt eas applicaret vlceri; quas cum applicuisset adeo pristinae sanitati statim restituta est, vt ne vestigium quidem vlceris, aut cicatrix illius remaneret. Hoc prodigium, examinari postea accuratissime atque authentice curauit S. Congregatio Rituum, cum de B. Francisco Borgia in Canonem Sanctorum referendo ageretur, & tamquam insignis atque secundi generis (vt loquantur) & concludentissime probatum, suo decreto approbavit die x. Septembris 1668. Tandem annis grauis, vtpote octogenario maior, æmulus habitus vt sanctus, ad religiosam vitæ brauium emigravit Romæ in Domo Professorum die 21. Maii 1670. Edidit Religiosissimus Pater, & in Mathematicis doctissimus

Novam de Machinis Philosophiam, in qua Paralogsimis antiquis deletis explicantur machinarum vires. Romæ typis Hæredum Manelfi 1649. in 4. Recusam cum auctario & annotationibus 20. Ibidem typis Vareseii 1669. in fol.

Opticam Philosophiam experimentis & ratione in fundamentis constitutam Lugduni per Guil. Barbier 1662. in 4. Par. I.

Opticæ Philosophiæ Par. II. Ibidem 1654. in 4.

Tacito nomine edidit opusculum hoc titulo

Magno Amico non nemo ex Collegio Romano Societatis Iesu experimenta vulgaræ non vacuum sed plenum & Antiperistasis stabilire. Romæ typis Grignani 1645. in 4. Italice edidit.

Veras deuotiones quibus anima incitatur ad Christiane viuendum. Romæ apud Franciscum Caballum 1630. in 24.

Praxim vera Deuotionis in exercitijs solitis Christianis pietatis. Romæ typis Ignatii de Lazaris 1659. in 16.

Praxim vera Deuotionis erga Infantem Iesum, & Sanctissimam Virginem Matrem. Romæ typis iisdem 1663. in 16.

Praxim Deuotionis ergo Animas in Purgatorio Romæ typis iisdem 1663. in 16.

Praxim Deuotionis erga festum Assumptionis B. Virginis. Ibidem 1666. in 16.

Praxim vera Deuotionis ad celebrandam Nouenam ante festa Natiuitatis, Passionis, Paschatis, Pentecostes & alia per annum; Romæ per Ignatium de Lazaris 1666. in 16.

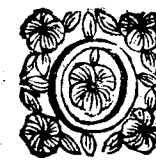
Sub nomine Horatii Urbani edidit *Directionem Seruitutis Sanctissimo puero Iesu, & Beatissimæ Virginis.* Viterbij apud Augustinum Discipulum 1630. in 16.

* **NONIVS DA CVNHA** natione Lusitanus, patria Vlyssiponenfis ex primaria Regni Nobilitate, Deo se in Societate mancipauit anno sæculi fluentis xi. ætatis suæ 17. & votorum 4. sacramento solemni se adstrinxit. Theologiam Scholasticam septennio profes-

sus est, Moralem quadriennio. Rexit Seminarium Hibernorum Vlyssipone, & bis Collegium S. Antonij ibidem; præfuit quoque bis Collegio Conimbricensi, & semel Domui Professæ Vlyssipone. Ter electus à Comitibus Prouinciæ, semel in Procuratorem bis in Electorem ad Congregationes Generales, octauam & vndecimam, & in octaua creatus est Assistentis Præpositi Generalis pro Prouincijs Lusitanæ. Vir fuit insigni prudentia, magno zelo, Religiosa disciplinæ obseruans admodum in se, & ab alijs quibus præerat, exactor sedulus. Erga B. V. Deiparam singulari ferebatur sensu pietatis, atque in eius honorem Sacellum domesticum in Collegio Conimbricensi, conquisitis elemosynis ab ipso Rege Ioanne IV. & à suis Consanguineis, perquam eleganter curauit ornari; sicut & aliud in cultum S. Antonij de Padua. Multis mensibus ante obitum, de præparatione ad mortem sermones duntaxat ferebat; & maximam diei partem orando consumebat. Demum viribus fatiscens, quoties litare hostiam incruentam, ipse non poterat, cælesti pane refici se curauit, atque ita maturus cælo, è custodia corporis eductus à Deo est, Vlyssipone die 14. Octobris 1674. Exequijs interfuere Magnates complures ex Ordinibus Ducum, Marchionum, Comitum; præterea ex Clero Antistites, & Religiosi aliarum familiarum plurimi. Hunc clarissimus D. Nicolaus Antonius inseruit suæ Bibliothecæ Hispanæ, quia edidit Lusitanicè

Vitam venerabilis P. Didaci Monteiri Societatis Iesu, præfixam libro meditationum eiusdem Patris. Romæ typis Angeli Bernabò 1671. in 8. Ediderat antea

Orationem Funebrem in exequijs D. Francisci de Castro Episcopi Egitanensis & Inquisitoris Generalis. Lusitanicè, Vlyssipone ex Officina Crasbeckiana 1654. in 4.

OCTAVIANVS DE TVFO natione Italus, patria Neapolitanus nobili loco natus anno salutis 1578. Societati se applicuit 1594. Vir ingenio, studio, eruditione eloquentia ad Concione instructus. Is dum Marchionem S. Crucis Tierarcham classis Hispanicæ per maria, terraque sequitur à sacris Confessionibus mortem Genuæ febris, erysipelate, angina incurrit die 29. Decembris anno Christi 1639. ætatis suæ 51. Religionis aditæ 36. dudum 4. vota professus. Edidit *Commentaria in Ecclesiasticum.* Lugduni ex Officina Rouilliana 1628. in folio, &

Coloniæ 1629. in folio explicantem capitulum duntaxat 18. Tomum 11. vsque ad caput 24. mors interceptit missum alioqui ad præulum

OCTAVIVS CAIETANVS natione Siculus, patria Syracusanus, nobilissima Comitum Sortini familia ortus, die 22. Aprilis anno 1566. in lucem venit; Cum iuuenis oraret aliquando Syracusis in templo nostro, Christum Dominum in altari Crucifixum conspexit, qui quo propius accedebat, eo grandior fieri videbatur. Eo viso commotus, Societatem expetiit, quam cum impetrasset Messanæ ad diem 20. Maii anno 1582. vt grati animi signum exhiberet omnibus B. Virginis peruigilijs; Nascentis quoque & Circumcisi Domini, Principum Apostolorum Petri, & Pauli aliorumque suorum Tutelarium, ac denique sexta quaque hebdomadæ per Martium mensem feria, longa se flagellatione cruentabat. Dignum memoratu est, quod illi per annum 1600. contigit Panormi. Interrogabat subobscurè feminam quandam de re arcana, vt nescio quid retereret, illa de grauiore quodam scelere, & quod occultissime admiserat rata inquiri, cum nollet eius deponere consuetudinem, Patrem de medio tollere constituit, ne per illum à vitio retraheretur. Ergo sica clam instructa venit ad Templum, & post breuem cum Patre sermonem, abeunti parat vulnus imponere. Sed ecce minitabundus in proximo altari se obicit illi S. Ignatius, cuius tum quidem aspectu deterrita est. Verum postea quam inde abscessit, inertiam suam cæpit inculare, & fidentior ad designatam eadem reuertit, certa Patrem inter colloquendum ferire. At cum iam in procinctu staret, ita viribus se sensit destitui, vt facinus aggredi haud quaquam posset. Ergo velut intemperijs quibusdam incitata, ne tertius illi conatus, vti priores, euanescat Dæmonem prouocat, & illi facta sui corporis ad libidinem copia, ad inferendam Octauio necem, quam ipsa, cum maxime veller, non posset, opem deposcit. Sed demum coactus est ipse quoque hostis infernus fateri imbecillitatem suam, cum diceret, Ignatium non permittere, vt suis filijs quidquam noxæ infligat. Igitur mutato consilio mulier perdita, honorem tentat corrumpere, cui vitam non valebat eripere. Pacificitur cum Diabolo, vt forma liberali puellam, quam ad sceleris consortium induerat, addideratque stygio mancipatui, intempesta nocte ad cubiculum Patris illatam, ibi relinquat. Vbi primum luxit occurrit improba ad puellæ Domum, exploraturâ quò res euassisset. Sed ecce deprehendit reuectam à Dæmone puellam, deformatam, atramque carbonis instar, membris etiam distortis, & furijs agitatam. Dæmon interrogatus aditum sibi vllum patuisse negauit, obiectis vnde quaque obicibus; nec aliud puella respondit quam Ignatius, Ignatius, Ignatius impedimento est, & au-

& auctor infortunij mei, ac paucis diebus infelicem animam exiit. At foemina traxerat totius concitatrix, in se tandem reuerfa Diabolo renunciauit, & vitam vniuersam prius à Patre Octauio expiatam correxit. Vir fuit Octavius magna morum innocentia, & vitæ integritate, corporis afflictationi apprimè deditus; nudis asseribus ad somnum incubare solitus, quando sui quodammodo iuris erat. In victu, & omni corporis cultu perparcus; modestiæ & verecundiæ singularis; obediens vsque ad admirationem. Bis præfuit Rector Mamertino & Panormitano Collegijs, vbi Nostrorum studia plurimum excitauit. Dominum Professorum Panormi etiam gubernauit magna integritatis & obseruantiae laude. Vbi que spiritum deuotionis in nostris hominibus mirum in modum promouit, eos etiam peculiari quadam beneuolentiæ significatione profecutus, quos ad pietatem videbat proniores. In eos contra, qui Religiosæ seueritatis disciplinam auersabantur, acrior surgebat. In negotijs, quæ cum Dei gloria coniuncta erant, exequendis efficax erat, & animi virilis, nullius contra nitentis auctoritatem reueritus. Laborauit multos annos in eruendis in lucem rebus gestis Sanctorum Sicilia, cui operi cum iam esset affectum immortalis est; tam exigua rerum creaturarum cura, vt huius ipsius operis post acceptum mortis nuncium, non meminisset, vt cuiquam commendaret, donec illi fuit imperatum. Et videtur gratus fuisse Deo hic eius labor, vel ex eo, quod quadriennio ante mortem cum periculoso morbo decumberet, opere satis tum imperfecto, præter spem, & morbo simul, & Collegij quod regebat, cura liberatus est, viribusque ita auctus, vt illud potuerit ad vmbilicum adducere. Illud etiam argumentum accedit, quod cum anno 1611. pridie Calen. Nouembris, Votium de Sanctis Angelis Sacrum faceret, vt illis successum sui laboris commendaret, pia quæ aderat matrona magnum vidit Angelorum numerum qui Patrem, dum formam Confessionis generalis, pronuntiabat circumstabant, aliosque atque alios se illis addere cælestes spiritus, prout in sacro magis magisque procedebat; imminente consecratione, accedere Reginam Angelorum pluribus etiam Angelis stipatam, quæ sinu gerebat velut Templi cuiusdam vel Tabernaculi speciem, ex quo sub consecratione formosissimus prodibat infantulus. Sic adstitisse omnes, Sacrificio donec ad Communionem Dominus arcè visus est Octauij spiritum complecti: His ille auspicijs, inter gubernationis aliasque non leues curas, opus grande atque impeditum perurrit ad finem. In extremo morbo cum Sociorum nonnulli, præter preces, & vota Reliquias etiam S. P. N. Ignatii, atque aliorum Cælitum ipsius incolumitati procurandæ adhiberent, Superiori ad se accersito dixit, ea salutis querendæ media suam conditionem,

excedere, præsertim cum sibi visus esset quieti primum, mox etiam vigilanti S. Ignatius B. Virgini supplicare, suorumque illi vota pro sua salute repræsentare: Sed Deiparam nutu indicasse, haud oportere vitam sibi vltra prorogare: fortasse propterea quod iam opus absoluerat cui maturando fuerat olim restitutus in vitam. Ergo inter pia colloquia Sacramentis iam instructus, magnis in B. Virginem, & in Christi Domini Passionem exhibitis pietatis indicijs, suauissimè obdormiuit, Panormi die 8. Martii anno salutis 1620. ætatis suæ 54. Religionis 38. Professionis 4. votorum 18. Eius effigies Romæ fuit Superiorum facultate in are expressa cum epigraphe, qua genere, doctrina, & sanctis moribus conspicuus perhibetur. Edidit Octavius Italicè

Orationem Funebrem quam Panormi habuit in Exequijs Philippi II. Regis Catholici excusam primum 1601. & recusam Panormi per Ioannem Antonium de Francis 1619 in 4.

Latinè vero dedit in vulgus ad virorum doctorum auxilia procuranda

Ideam Operis de Vitis Sanctorum Sicularum, famæ sanctitatis illustrium quod dudum ipse moliebatur. Adiecit

Martyrologium Siculum in singulos anni dies. Panormi apud Erasmum Simeonem 1617. in 4. Opus verò ipsum postea prodit duobus Tomis

De vitis Sanctorum Sicularum, ex antiquis Grecis, Latinisque monumentis. Panormi apud Cyrillos 1657. in folio

De die Natali S. Nymphae Virginis, & Martyris Panormitane. Panormi apud Ioannem Antonium de Francis 1610. in 4. Item

De Sanctissimæ Deiparæ Cultu in Sicilia, siue Icones, & Origines illustrium eiusdem Edium Latinè Opusculum posthumum. Panormi apud Cyrillos 1657. & rursum ibidem 1663. in 4. Italicè verò Ibidem apud Andream Calicium 1664. in 4.

OCTAVIUS LANZAVECCHIA natione Italus, patria Alexandrinus in Insabria, Vicennis Societatem amplexus est anno Domini 1615. & vota 4. nuncupauit. Rexit Collegium Castri noui, & quamdiu per valetudinem licuit, nullum non subiit laborem, quo totum se iuuandis proximis impenderet. Exinde graui podagra defixus, quod vnum præstare potuit audiendis Confessionibus assiduam dabat Operam, & cum suis incedere pedibus non valeret, alienis manibus ad Sacrum Tribunal in templum deferri impetravit. Inter acerbimos dolores, quibus diu noctuque torquebatur, gratias Deo continenter agebat. Tandem maturus cælo, mortalitatem exiit Mediolani die 21. Martii 1668. Edidit tacito nomine breuem sed elegantem

Narra-

Narrationem de vita & morte Federici Cardinalis Borromæi Archiepiscopi Mediolanensis. Mediolani 1623. in 12.

* OCTAVIUS TEDESCHIVS natione Siculus, patria Catanensis, in ipso ætatis florentis exordio, annum agens 14. Deo se in Societate consecrauit, anno sæculi præterlabentis 14. & votorum 4. Sacramentum solemne dixit. Eloquentiam Messanæ professus est; ibidem & Catanæ Philosophiam; Theologiam Scholasticam Neti explicuit, & Moralem Syracusis. Sacri deinde Ecclesiasticis munere annis 15. perfunctus est, & septuagenario maior in patrio solo Catanæ religiosè denatus est die 27. Iunii 1672. Edidit Idiome Italicè

Panegyricas Conciones, Sacras, & Morales, Catanæ apud Iosephum Bisagnum 1666. in 4.

ODDO DE COMITIBVS, natione Italus, patria Romanus è prima Nobilitate, Ducis Polensis filius, natus anno sæculi transacti 98. Societatem amplexus est vententis 12. & solemnem votorum 4. professionem emisit. In humanioribus disciplinis seuerioribusque excellit. Philosophiam Romæ cum approbatione docuit; Theologiam Moralem quadriennio explicuit, & Sacrarum litterarum oracula annis vndecim est interpretatus. Rexit Collegia Pœnitentiariæ Pontificiæ ad Vaticanum, & Interamnense, & nunc à sexdecim annis, sub tribus Summis Pontificibus est Examinator Episcoporum coram Pontifice, & promouendorum ad Ordines in Palatio Cardinalis Vicarij. Edidit

Orationem inscriptam Christus patiens, Nouus Adam Sepulchro cordis incisus, habitam in Parasceue coram S. D. N. Urbano VIII. anno Christi 1632. Romæ typis Francisci Corbelletti in 4. Recusam cum alijs eiusdem argumenti typis Mascardi 1641. in 12.

Philosophiam Tomulis IV. distinctam in questiones & articulos methodo S. Thome inscripsit autem hoc modo, suo nomine non adiecto

Summa quadripartita Questionum Philosophicarum quas pro laurea disputandas proposuit in Collegio Societatis Iesu Ioannes Ambrosius Spinoia. Romæ typis Francisci Corbelletti 1634. in 16.

Sylvas Rhetoricas Partibus tribus, quarum Pars prima continet Homerum per Allegoriam explicatum. Pars II. Profas Miscellas. Pars III. Carmina Miscella Romæ typis Corbelletti anno 1646. in 12.

ODO DE GISSEY natione Gallus, gente Burgundus, patria Augustodunensis ingressus in Societatem in Lugdunensi Prouincia anno salutis 1589. ætatis 21 gradum in ea sortitus est Coadiutoris Spiritualis. Docuit Moralem Theologiam, & Albenacensem Residentiam gubernauit. In salutem proximorum per sacras Conciones, & exomologeses diligenter in-

cubuit caritate in calamitosos fuit insigni, frequentissimus in custodijs, & Nosocomijs, vt omnibus omni ope auxiliaretur. Contra Hæreticos fortis athleta, & complurium ex his ad fidem Catholicam secundum Deum præcipuus ductor. Hinc fama sanctimonie viuenti parta, & mortuus vti Pater vbertim est deploratus. Naturæ concessit Tolosæ die 9. Martij 1643. Scripsit Gallicè

De Vita, & Martyrio P. Iacobi Salesij, & socij ipsius Guilielmi Saltamochij è Societate Iesu. Tolosæ per Raim. Colomez 1627. in 16.

Historiam B. Virginis Anciensis cum Catalogo Episcoporum Anciensium.

Historiam B. Virginis Rupis Amatoris vulgo Roquemadour.

Historiam S. Ursule & Sociarum.

Vitam S. Saturnini primi Episcopi Tolosani.

Vitam S. Rochi Confessoris.

Latinè vero scripsit

Summam Vitæ Sanctorum Ecclesie Anciensis.

Historiam Tolosanam, quæ tamen excusandum est.

ODO MALCOTIVS natione Belgæ, patria Bruxellensis admissus in Societatem Tornaci anno salutis 1590. ætatis 18. votorum 4. professionem edidit. Mathematicis disciplinis, quas Romæ docuit, vt & linguam Sanctam, probe instructus edi permisit, suppresso tamen Auctoris nomine

Astrolabiorum, seu vtriusque Planisphæry vniuersalis, & particularis usum, per modum compendij traditum à Valeriano Regnartio. Romæ apud Zannettum 1610. in 4.

Mathematica problemata ipsius laudat Christophorus Clavius libro VI. Geometriæ Practicæ Probl. 111. Propos. 20.

Obijt Romæ die 14. Maij anno salutis 1615.

* OLIVARIUS BIENVILLE natione Gallus, patria Parisinus natus anno sæculi præterfluentis 3. Societati nomen dedit 1620. & votorum 4. edidit professionem. Post traditas quinquennio humaniores litteras, Ecclesiasten iam egit annis amplius 34. & Rector Collegia Altishiodorensis, & Nanceranum gubernauit. Superstes modo in Collegio Rhemenfi. Edidit Gallicè

Paradisum Terrestrem, seu Exercitia Spiritualia, quibus homo propius accedit ad felicem Statum Innocentiæ Originalis. Rhemis apud Ioannem Multeau 1670. in 8.

Octauam Sacrosanctæ Eucharistiæ. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1671. in 8.

OLIVERIVS BONARIVS natione Belgæ, patria prenfis, natus anno salutis 1570. Vicennis se Societati tradidit 1599. & vota 4. nuncupauit. Post quinquennium Litteris humanioribus docendis impensum, Theologiam Moralem

M m m m

oeten-

octennio professus est, & multis annis missiones sedulo & fructuose obiuit. Obedientiam manui se totum instar scipionis tradidit, Orationi singulariter addictus, sui que contemptor insignis existit. Bimestri ante obitum deficientibus oculis rem Diuinam facere prohibitus, ad templum itabat quotidie, ibique flexis genibus & iunctis manibus assidue Sacris mysterijs aderat. In cubiculo dein saepe suspirans, nec de vlla re suauius, quam de excessu ex mortali vita ad immortalem loquens, ad hanc demum migravit Ipris die 23. Octobris 1655. Edidit in lucem

De Horis Canonicis Lib. III. Duaci typis Belleri 1634. in 8. & Antuerpiæ

Commentarium in Ecclesiasticum. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1634. in folio. Item

Commentarium in Hestherem, Litteralem, & Moralem. Coloniam sumptibus Cornelij ab Egmond. 1647. in folio

De Sacrosancto Missæ Sacrificio. Antuerpiæ typis Cornelij Vvoons 1653. in 4.

OLOMVCENSE COLLEGIVM in Vrbe principe Morauiae situm, ad Bohemicam spectans Prouinciam, à nunquam satis laudatæ memoriæ Episcopo Guiljelmo Prisenouio, seu Prusinovvski de Vviczkoua inchoatum, anno salutis 1566. Hic vt gregem suum tanquam Pastor bonus contra cæcum vndique strepentes illius temporis hæreses custodibus vigilibus communitet, cum frequentem coloniam Nostrorum propter penuriam Sociorum illo tempore à Prouinciali impetrare non potuerit, saltem duos quasi commodatò sibi per Quadragesimam dari postulauit; quos deinde pia vi, ac bono dolo apud se detinuit, nec ante desistit, datis tum ad Summum Pontificem, tum ad Imperatorem Maximilianum II. super eo litteris, quam iustum Sociorum numerum in ædibus à se vsui nostro accommodatis, ritè constabiliuisset. Auxerunt t fundationem Antistites illius Successores: Sed præcipue inclytæ memoriæ Franciscus S. R. E. Cardinalis à Dietrichstein, adauxitque ipse Ferdinandus II. Imperator ex bonis caducis perduellum. Hinc docentur in hac Vniuersitate Artes omnes & Scientiæ in alijs per Orbem Vniuersitatibus à Societate tradi felicitæ, magno Regionis illius bono, & in eo ordinariè sustentantur Socij ad nonaginta. Edidit Collegium

Epithalamium Illustrissimis Venceslao, Guiljelmo Poppelio Baroni de Lobkowitz, &c. & Francisca Margareta Comitissæ à Dietrichstein. Olomucij 1616.

* **ONVPHRIVS SALT.** Hunc scriptorem clarissimus D. Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana, Iesuitarum Sodalem fuisse asserit, sed quia nullum eius nominis in vllis Catalogis Hispaniæ vel Lusitaniæ, de Societate inuenire potui, donec id liqueat magis, Nostris adnumerare non audeo.

ORGANTINVS Nicolao Trigaultio **SOLDVS**, Francisco Sacchino **GNECCVS** dictus, sibi vero **BRIXIENSIS** ab Vrbe Italiæ quam natalem habuit, Societatem in Italia superstite S. P. N. Ignatio amplexus est, anno salutis 1556. cum ætatis ageret ipse 25. adduxitque duos ad eam secum germanos Fratres, Ioannem Antonium, & Ioannem Baptistam, matre vidua eos cum lætitia reddente, quæ etiam solebat prædicare Organtinum olim pro Christo multa passurum. Et ipse quidem iam inde à prima pueritia ad Martyrij cupiditatem tacitis instinctibus pulsus, cum de Indijs nihil dum audisset, & secum, & inter pueros æquales solebat frequenter cum suspirio dicere. O si daretur mihi aliquando pro Christo inter Turcas mori! B. Virgini Lauretanæ Societatem debebat. Herina enim fœda laborans, cum vouisset Lauretanam se Cellam aditurum, si sanaretur, & statim mirè conualuisset, moxque voti soluendi causa Lauretum adiisset, ita comiter, sanctèque ibi est tractatus à Patre in quem incidit, vt decreuerit vitam eandem sequi: quod reuersus Ferrariam, cumulatè præstitit. Studijs in Romano Collegio operam dedit vnde Tusculum primus anno 1559. missus est, qui sedem ibi stabilem Societati collocaret. Sub inde Ministrum Collegij Romani anno 1565. egit; agebatque Rectorem Lauretanum, cum studio lucrandarum Christo animarum, expeditionem Indicam à Præposito Generali Lainio primùm, tum à B. Borgia tam ardentè expetijt, vt negari non potuerit. Ergo 16. Calen. Aprilis anno 1567. Olyssipone soluit, & 5. Idus Septembris Goam appulit. Inde vltra prouectus in Iaponiam cum P. Francisco Caprali, post expectatam in Macaensi Portu (vbi trium votorum professionem die 30. Nouembris anno 1568. fecit) per sesquianni tædia transmissionem anno 1570. peruenit. Mox Meacum missus Sacaii aliquamdiu hæsit, interclusus bellis; donec tandem ad Regiam Meacensem delatus, vitam ibi reliquam, quam longa fuit, per omnem temporum varietatem, perpetuus fere Sociorum Moderator exegit, præter vltimos vitæ tres annos: quibus illum ætas & valétudo iam grauior ad Nangasachienfis Domus quietem reuocauit: quod habuit ille tempus solidum ad vitam ita claudendam, vt sanctè traduxerat. Dubium certè videri potest, vtrum ille Iaponios, an magis amarent illum Iaponij, atque obseruarent, nec Neophyti dumtaxat, sed Ethnici quoque Reguli, & quotquot eo tempore vixerunt Imperatores, quamuis vt Gens illa priusquam Christi doctrinam admittat ferox est, & auræ mutabilis, ab iisdem illis Principibus à quibus habebatur in pretio, nec leues sustinuit calamitates, nec vnum adijt vitæ discrimen. Anno certè 1588. cum Faxiba Quabacondonus, qui Nobunanga interempto occupauit Imperium, suam

uam in Christianos, ac præsertim in Patres fidei præcones tota Iaponia persecutionem moueret, occultum oportuit Organtinum delitescere, ad opem fidelibus adferendam, quamuis fuisset benignissimè initio ab eodem Tyranno habitus; noctes impendere sacris laboribus; ad auroram aliò quam secretissimè migrare: quo rerum articulo solabatur se ipse Sanctorum priscorum, & suorum hodièque in Anglia Sociorum exemplo, quibus audierat esse familiares huiusmodi clandestinas expeditiones. Annis sic Meaci compluribus clam hæsit, inter præsentissima semper pericula, atque animum quodammodo portans in manibus, afflictam illam Ecclesiam sustinebat. Taicosama postmodum furente, atque in Christi pusillum gregem bacchante, sub annum 1596. exeuntem, rogante illustri Neophyto Organtinum, vt se abderet alicubi dum desæuisset procella, constanter reiecit consilium Pater, professus sibi fore gloriæ, contumeliam & mortem pro Christi Doctrina quam prædicauerat, proque salute fidelium sustinere: hæc se tam longinquis itineribus quæsiuisse; nedum vt latebris redemptam cupiat vitam, quam possit tam honestè profunderè. Vrgentibus inde alijs vt se furori subducerent præcones Euangelij, in quos maxime gliscebatur Tyranni rabies; Quod ad alios quidem attinet, inquit Organtinus, sequantur quod cuique placet: ego quid affectæ huic meæ ætati conueniat, probè noui. Viginti & amplius annis Christianitatem Meacensem vt cumque foueo & sustento; & nunc cum tempus admonet, vt in publicum prodeam, me tam viliter conijciam in latebras? Absit hoc à me probum, sic enim nec honori Diuino, nec vinculo quo Societati obstringor satisfecero. Quocirca Deo propitio, cras diluculo me dabo in viam, vt in crucem agar, vel certè vt naribus mutiler atque auribus: aut vt mecum demum quidquid collibitum fuerit, tamquam cum promulgatore Euangelij exerceant. Sic postridie moerentibus alijs, alijs mirantibus, omnibus laudantibus, in media sese pericula intulit. Deus tamen cui dies omnes nostri in numerato sunt, in alia illum tempora seruauit indemnem. Ad has publicas virtutes priuata sui ipsius demissio, & contemptus cum accessisset, eum domi, vulgòque carum & amabilem exhibebant. Postremo triennio labores pro animarum salute susceptos continuæ orationis suauitate leniebat: maximèque tenebatur Dominicorum tormentorum contemplatione. Obijt Nangasachii anno salutis 1609. ætatis 79. Religionis 56. Iaponicæ expeditionis 42. Mortem ac sepulturam eius Neophyti magno doloris sensu, frequentibusque lacrymis profecti sunt. Illam magnis laudibus exornat Georgius Cardosus in suo Agiologio ad diem 22. Aprilis & complures citat qui de illo agunt. Scripsit Organtinus

Epistolam ad Fratres Romani Collegij Datam Goæ 5. Cal. Ianuarij 1568. Inter Epistolas de rebus Indicis. Parisiis apud Michaellem Sannium 1572. in 8.

Epistolas varias ex Iaponia ab anno 1577. vsque ad 1588. quæ extrant Lusitanicè in volumine edito auctoritate Eborensis Archiepiscopi Eboræ 1598. in folio

Annua litteras à Iaponia annorum 1594. & 1595. Romæ apud Zannettum Italicè 1597. in 8.

OSVVALDVS COSCANVS natione Germanus, patria Halensis in Tirolis, vnde uicennis accessit ad Societatem anno salutis 1599. & vota 4. in ea nuncupauit. Vir egregiè doctus. Rhetoricam triennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Moralem annis 14. Ingolstadii professus est, magna nominis sui & doctrinæ celebritate. Mirificè in eo eluxerunt desipientia sui, pietas erga pauperes, zelus erga pœnitentes, Studium concordia cum alijs, mundities cubuculi, amor religiosæ paupertatis, & singularis cura Orationis. Solemne illi fuerat excurrere in vicinos pagos ad manipulos animarum colligendos. Hic dum anno 1637. pro concione ardentè facundè diceret oppressus Catarrho, & Ingolstadium relatus magna animi æquitate finem viuendi inter mortales fecit die 18. Ianuarii. Scripsit

Opusculum de Conscientia tractanda.

OSVVALDVS KRUGER natione Pruthenus, in Societatem anno 1618. ætatis 20. adscitus. votorum 4. professione in ea se adstrinxit. Docuit Theologiam Moralem annis tribus & totidem linguam Sanctam; Mathesim verò in Academia Vilnensi annis 14. & nouarum aliarum artium auctor fuit. Vir apprimè laboriosus, tractandorum animorum peritus, acceptus vniuersis. Nesuisiensis Collegij gubernaculo admotus, Ecclesiam illius igne absumptam suis industrijs instaurauit, domesticos magna tranquillitate, in religiosa disciplina continuit. Euocatus Grodnam à Serenissimo Rege Casimiro, itineri præmisit confessionem generalem totius vitæ, fenserat enim inter sacrificandum diuinitus se commoveri, vt se ad mortem compararet. Grodnæ itaque febri correptus, intra octiduum religiosè decessit die 16. Maii 1665. Edidit

Theoremata & Problemata Mathematica, ex Opticis, Geometria, Astronomia, Sphæra, Elementari, Computo Ecclesiastico. Vilnæ typis Academicis 1633. in fol.

Arithmetica. Ibidem 1635. in 12.

Catoptroucaustica, siue Specula Vistoria. Ibidem 1636. in 4.

Parallela Horoscopa siue De Directione tormentorum. Ibidem 1636. in 4.

Calendarium Romanum. Ibidem 1637. in 4.

Centuriam Astronomicam, Ibidem 1639. in 8.

Theoremata De Oculo, Optica, Catoptrica, Catoptroucaustica Ibidem 1641. in 24.

Theorocentrica, siue Mathematicas de Punctis, & Centris considerationes. Ibidem 1644. in 16.

Exegesis Festiuitatis Paschalis. Ibidem 1646. in 24.

Iridem siue De Coloribus apparentibus. Ibidem 1647. in 24.

Dissertationem De vacuo. Ibidem 1648. in 24.

Oculum. Vilna 1642.

Horographiam practicam, prælo paraerat, sed non emisit.

OTHO LADESOV natione Belga, patria Insulensis natus anno 1587. Societatem ingressus 1610. Spiritualis Coadiutoris in eam gradum occupauit. Humaniores litteras per quinque annos docuit; rexit Collegium Hesdinense foris iuxta ac domi gratus, quo in munere obiit die 7. mensis Maii anno 1630. Edidit

Occupationem quotidianam Adolescentis studiosi. Montibus apud Claudium Henon 1629. in 16.

OTHO ZYLIVS natione Belga, patria Ultraiectinus, natus parentibus Catholicis in medio nationis A catholicæ die 30. Augusti anno 1588. Societatem ingressus est 1606. Hortatorem ad id consilij persæpè habuit suum tunc Louanij in studio Philosophiæ condiscipulum, Cornelium Iansenium, postea Episcopum Ipremsensem, qui frequenter Societatem tunc temporis, magnis apud ipsum laudibus efferebat, quamuis postea ab ea mente desinuerit. In Societate gubernauit Otho Collegia Syluaducense, & Gandense emissa professione votorum 4. & in Comitij suæ Prouinciæ electus est ad Congregationem Generalem Decimam, cui Romæ interfuit. Vir fuit politioris litteraturæ gnarus in paucis, moribus suauibus, consilij boni, ideoque in pretio apud plerisque tam in Ecclesiastica, quam in seculari dignitate constitutos. Rerum spiritualium cura illi magna semper fuit. Sicut & regularum etiam minimarum. In horarum Canoniarum penso persoluendo tempora obseruabat accurate, tardèque eas pronuntiabat, dicendo id sibi ad excitandos pietatis sensus imprimis conducere. Deiparam Virginem peculiari colebat ueneratione, & Epithetis tenerimum sensum contentantibus semper compellabat. Erga animas purgatricibus flammis addictas singulari commiseratione ferebatur, & quotidie conceptis à se uerbis merita Christi Domini, Sanctorum omnium, & quæ eo ipso die operaturus esset ad earum refrigerationem Deo offerebat. Pœnitentes suos opportunis consilij ad perfectionis studium sedulo promouit. In A catholicis ad Fidem Orthodoxam perducendis, industrius valde & felix fuit, multosque sanguinis nobilitate claros, atque in his Principem Bipontinum Ecclesiæ Catho-

lica aggregauit. Valitudine fuit semper fere infirmus, quam tamen insigni constantia patienter ferebat. Laborabat identidem erysipelate, podagra, subinde etiam Ophthalmia, quam tamen inuocatione S. Genesij Martyris, qui oculorum Patronus, & Curator audit, omnino depulit. Cæterum non immemor quam incerta sit mortalium uita, aliquoties per Generalem exomologeses se ad mortem quasi præsentem summa accuratione præparabat. Vnde cum Bruxellis (ubi diuinitimè uixit) negotiorum causa se Antuerpiam contulisset, in reditu Mechliniæ pernoctans. & hemiplexia repente tactus, susceptis ritè Ecclesiæ Sacramentis, & circumstantes Tirones ad perfectionis studium cohortatus, inter oscula crucifixi piam esilauit animam Mechliniæ die 13. Aug. 1656. Edidit conscriptam a se

Historiam miraculorum B. Virginis Mariæ Syluaducensis. Antuerpiæ typis Plantinianis Balthasar Moreti 1632. in 4.

Sub nomine uerò Rhetorum discipulorum suorum

Rurmondam illustratam. Louanii typis Io: Christophori Flauii 1613.

Ex Græco latine reddidit

Vitam SS. Xenophontis, & Mariæ Coniugum, eorumque filiorum Ioannis, & Arcady.

Vitam & Miracula SS. Cyri, & Ioannis Martyrum, quorum hæc 31. illa 26. Ianuarii reliquis Sanctorum Actis inserta prodierunt, Edidit etiam

Cameracum Obsidione liberatum, Carmine Epico ad Serenissimum Archiducem Leopoldum Guilielmum, Antuerpiæ typis Plantinianis 1650. in 4. & rursus ibidem 1656. in 8. Recusum Francofurti in Parnasso Societatis 1654. in 4.

Mardocheum triplicem, siue De Triplici Mardochei Fortuna media, infima, summa, libros tres parabat, sed morte interueniente non absoluit.

PANCRATIUS KREVTLE natione Germanus, patria Hofeltensis, diocæseos Bambergensis, natus anno salutis 1562. in Societatem ingressus est anno 1582. & in ea concionandi, docendique & alijs muneribus laudabiliter functus est usque ad diem 12. Martij anno 1638. quo Herbipoli sexennio septuagenario maior obiit formatus spiritualis Coadiutor anno seculari 1600. Transiit à Latino Henrici Lamormaini in Germanicum *Catechismum Controuersiarum. Guilielmi Bailij nostri.* Viennæ Austriæ 1628.

Item

Item edidit suppresso nomine translatum à se ex Latino Germanicè

Hortulum Marianum Francisci de la Croix. Herbipoli typis Volmari.

PASSAVIENSE COLLEGIVM in Germania ad confluentes Danubij Oenique alueos situm in Austriæ & Bauariæ confinio; spectansque ad Austriacam Societatis Prouinciæ Parentem, Fundatoremque habuit inclytæ memoriæ Serenissimum Archiducem Austriæ Leopoldum, Serenissimorum Caroli, & Mariæ Archiducum filium, & Augustissimi Ferdinandi II. Imperatoris Germanum fratrem. Hic cum nemini, ne quidem Cæsari ipsi, suo fratri, cedere in propensione erga Societatem, iucundè profiteretur, statim atque Insulas Argentinensis, & Passauiensis Ecclesiarum adeptus est, de fundando Collegio Passauij, ubi celebris erat Illustrissimorum Canonorum Senatus, cogitare cœpit, & superatis feliciter obstaculis non paucis, sub annum Domini 1612. Scholis litterarum humaniorum initium dedit. Deinde aduertens quanto fructu Societas eo loci versabatur, quamque expediret, ut Clerus quoque diocæseos illius scientijs necessarijs ad dirigendas Incolarum conscientias imbueretur, impetrato Cœnobio peruetusto Traunkircheni, ab Augustissimo suo fratre Ferdinando, & accedente approbatione Sedis Apostolicæ, auxit numerum Nostrorum Sociorum, & ad sex Humaniorum litterarum classes, quæ iam florescebant, adijci curauit Professores Dialecticæ, Theologiæ moralis, & Sacrorum Canonum magno patriæ illius beneficio. Domicilium quoque habitationi Nostrorum accommodatum; Idem Fundator ære suo, & magnificentia plane Regia à fundamentis extruxit. Degunt in eo, & in annexa illi Residentia Traunkirkeni Socij ordinariè supra trigintâ. Edidit Collegium suo nomine *Templum Gratiarum pijs manibus Serenissimi Leopoldi Archiducis Austriæ Fundatoris sui in ipso Inferiarum die dicatum.* Passauij apud Conradum Erosch 1633. in 4.

PATRITIUS ANDERSONVS natione Scotus, patria Elgenensis, ingressus in Societatem Romæ anno salutis 1597. ætatis suæ 22. Theologicis, Philosophicis, ac linguarum exactæ cognitioni, Mathematicas scientias ad stuporem usque coniunxit. Circa annum 1620. in Scotiam profectus, carcerem, ludibria, fideiularum minas sustinuit. Ex his demum liber Londini piè obdormiuit in Domino die 24. Septembris 1623. Scripsit Scoticè librum cui titulus est

Quomodo unusquisque possit inuenire uiam se saluandi &c. Ita refert Dauid Camerarius extremo libro 2. §. 10. De Statu Hominis &c.

PAVLVS ALBINIANVS DE RAIAS natione Hispanus, patria Valentinus, sedecim annos natus in Societatem adscitus est anno 1600. & in ea vota 4. professus. Post traditas sexennio Humaniores litteras, Theologiam

Moralem Cæsaraugustæ, Sacras litteras Valentiniæ explicuit, & Sacræ Inquisitionis Censor fuit. Rexit Collegium Valentinum, & Domum Professorum ibidem Præpositus secundum, & electus à Prouincia, duabus Congregationibus Generalibus nonæ, & decimæ in Vrbe interfuit. Vir admodum serius, & Religiosus, hostis otij, librorum helluo, regularis obseruantia zelo feruens, singularia in victu & vestitu horrens; sæpè culinam vel triclinium, etiam Præpositus adibat, ut sua opera coqui, vel triclinarij leuaret onera. In morbis quos sæpè passus est tantâ fuit patientiâ, ut nec suspirium ederet, nec dolores enarrando exaggeraret, sed marmoris instar, eorum ictus premebat silentio, Deoque litabat, paratus duriora adhuc pati, si sic placeret suæ Diuinæ Maiestati. His alijsque uirtutibus clarus in ipso natiuitatis Dominicæ peruigilio nasci meruit cælo, in Domo Professæ Valentiniæ die 24. Decembris 1667. Scripsit Hispanicè

Lacrymas Cæsaraugustanæ Ciuitatis, in obitu Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici, addiditque *Orationem funebrem suam Latine.* Cæsaraugustæ apud Ioannem de Lanaia, & Quartanet 1621. in 4.

Aragoniam Geographicè delineauit *Horologium Animæ.* Valentiniæ typis Bernardi Nogues 1653. in 8.

Latine edidit

In Canticum Canticorum Salomonis Commentarium Litteralem in quo nuptiæ Verbi Ecclesiæ describuntur. Genæ typis Benedicti Guafchi 1659. in folio. Tres alios tomos in idem Canticum reliquit paratos, &

Vitam Fratris Nostri Ven. Alphonsi Rodriguez Societatis Iesu. Composuerat quidem, sed typis non uulgauit.

PAVLVS DE BARRY natione Gallus, nobili apud Occitanos genere, natus Leucatae in Diocæsi Narbonensi anno salutis 1587. ad Societatem se adiunxit 1605. & uota 4. solemniter nuncupauit. Philosophiam quinquennio in ea docuit, rexitque Domum probationis Auenione, Collegia Aquense, Nemaufense, & demum totam Prouinciæ Lugdunensem. A Comitij Prouinciæ destinatus est Romam ad Congregationem Procuratorem. Vir admodum pius, uti contestantur eius lucubrationes plurimæ, & obseruantia religiose peramans, in senectute bona transiit ad Dominum Auenione die 28. Iulij 1661. Edidit Gallicè

Cælum Philagiæ apertum à centum pietatis operibus erga Deiparam. Lugduni apud uiduam Claudii Rigaud 1636. in 12.

Blanditias Sacras, & suauas, quibus Philagiæ captat amorem Christi. Lugduni typis iisdem 1638. in 12.

Sacrum Philagiæ cum sanctis sedus. Typis iisdem in 12.

Philagiæ solitudinem, seu Exercitia Spirituality. Ibid. in 8. Italicè vertit noster Matthæus Gherardellus, Romæ & in Italia octies recusa.

- Sancta Consilia Philagie*. Ibidem in 16.
Alimenta pietatis erga S. Iosephum. Ibidem
 1639. in 12.
De Beneficijs, & Cultu SS. Angelorum.
 Ibidem in 12.
*Annum Sanctum duobus Fomis comprehen-
 sum*. Ibidem apud Philippum Borde 1653.
 in 4.
Magnificentiam Dei erga Matrem. Ibidem
 in 12.
*Philagie Triduum, seu Recollectionem Tri-
 duanam*. Ibidem 1644. in 12.
*De Cultu, & Beneficijs S. Ursulae, & Socia-
 rum*. Ibidem in 12.
Praxim virtutum. Ibidem apud hæredes
 Prostii in 8.
Praxim Perfectionis. Ibidem in 8.
*Philagie Meditationes De Vita Christi, &
 Sanctorum in singulos anni dies Tom. 3.* Lugdu-
 ni apud Philippum Borde 1649. in 8.
*Meditationes De Deipara, in singulos eius
 festos dies, & octavas*. Parisiis apud Floren-
 tinum Lambert 1651. in 8.
*Meditationum penum spiritualium in singulos
 Sabbati dies, &c.* Lugduni apud Antonium
 Gellier 1652. in 8.
*Meditationes in singulos anni dies in Evan-
 gelia cuiusque hebdomadae*. Tom. 3. Lugduni
 apud Petrum Cuffet 1653. in 8.
*Paulinum, & Alexim, illustres Deiparae
 amantes, cum Diario insigniorum Deiparae Clie-
 tum*. Lugduni apud Philippum Borde 1656.
 in 8. Italicè Mediolani 1670. in 12.
*Mortem Paulini, & Alexis cum varijs Epi-
 stolis, ac felice obitu centum Seruorum Dei*.
 Lugduni typis ipsidem 1658. in 8. Italice verò
 Mediolani 1674 per P. Gherardellum.
*Centum Illustres De Domo Dei in omni ho-
 minum Ordine*. Lugduni apud eundem 1660. in 8.
Vitam S. Alexij cum idoneis reflexionibus.
 Auenione apud Ioannem Piot 1661. in 12.
 Ex his complures libellos transfulerunt in
 linguam Latinam Adamus Schimbeck, Michael
 Cuvelier, Martinus Sibenius, in Italicam
 Franciscus Sinibaldus, & alij ex Societate:
 Germanicè Christophorus Schackner Bauarus, &
 in alias linguas vernaculas alij.
 * PAVLVVS BELLIVS natione Siculus,
 patria Messanensis, illustri familia natus anno
 sæculi enolui 88. Societatem complexus est
 voluentis 3. & votorum 4. nexu se adstrinxit.
 Vir insigni præditus prudentia, gubernavit
 Collegia Platense, Syracusanum, Catanense,
 Drepanitanum, Seminarium Romanum, Do-
 mum Probationis Messanensem, & à Prouin-
 cia Sicula missus est Romam ad Comitiam Con-
 gregationis Generalis Decimæ. Innocentio X.
 Pont. Max. in pretio fuit, ob necessitudinem
 quæ intercessit inter familiam Pamphiliam, &
 Iustinianæam, cui Bellia coniuncta erat. Erga
 Deiparam Virginem singulari flagrabat pieta-
 tis studio, & in natali solo religiosè denatus
 est Messanæ die 15. Ianuarii 1658. Scripsit De

Veritate Epistolæ à Deipara ad Messanenses
 Mihiæ sub titulo

Gloria Messanensium. Messanæ typis hæ-
 redum Petri Breæ 1647. in folio.

*Capellanum, & Eleemosynarium Christi pro
 animabus Purgatorij* sub nomine Lælii Palum-
 bi. Ibidem apud Iacobum Matthæum 1654.
 in 8.

* PAVLVVS VANDENBERGHE na-
 tione Belga, patria Neomagensis, natus anno
 sæculi labentis 9. Societati se applicuit 1628.
 & vota 4. nuncupavit. Amæniore disciplina
 tradidit quinquennio; Præfectum Scholæ
 egit, Directorem Sodalitatum, Concionato-
 rem per Prouinciam, modò ab annis amplius
 20. saluti animarum se impendit, in Missione
 Hollandica, & maxime Leouardicæ, vbi Ope-
 rarii gnaui partes obiit. Edidit Belgicè

Cathechismum Controversiarum. Ruræ-
 mundæ 1666. Editione 5.

PAVLVS BOMBINVS natione Italus,
 patria Cosentinus, admissus in Societatem Ro-
 mæ anno salutis 1592. ætatis 17. professionem
 emisit 4. votorum 1616. Prælegit in Collegio
 Romano Philosophiam, & Sacram Scripturam,
 atque dum inter nos ageret. Edidit

*Orationem in funere Margarete Austriacæ
 Hispaniarum Regine dictam Romæ, ibique im-
 pressam apud Zannettum* 1611. in 4.

*Orationem in Parasceue habitam coram
 Paulo V. Pont. Max.* Romæ apud Mascardum,
 & apud Caballum 1612. in 4. & post cum
 alijs recusam 1641. in 12.

*Orationem in funere Cosmi II. Hetruricæ
 Ducis*. Mantuæ apud Franciscum Osannum
 1621. in 8.

*Orationem in funere Philippi III. Hispania-
 rum Regis*. Ibidem in 4.

Vestigium Gymnasij Romani, quali ornatu
 excepit venientem ad se Scipionem Cardinalem
 Burghesum. Romæ apud Iacobum Mascardum
 1615. in 8.

*Vitam & Martyrium Edmundi Campiani
 Societatis Iesu*. Primum in Belgio in 12. po-
 stea auctiorem Mantuæ apud Osannum 1620. in 8.
 sub nomine Pompeii Muti

*Orationem in diem Sanctum Pentecostes ha-
 bitam in Sacello Pontificis*. Romæ apud Ma-
 scardum, & rursus apud Caballum 1612. in 4.

Presso verò Auctoris nomine alteram
Orationem De Aduentu Spiritus Sancti,
 habitam coram Summo Pontifice. Romæ apud
 Mascardum in 4.

Italicè suppresso etiam nomine
Vitam S. Ignatij de Loyola. Neapoli apud

Lazzarum Scorrigium 1615. in 8. Auctam de-
 inde ex processibus pro Canonizatione insti-
 tutis, & ipsius Canonizationis narratione. Ro-
 mæ typis Zannetti 1622. in 8. Rursus tertia
 editione correctam & auctam, Neapoli apud
 Secundinum Roncagliolum anno 1627. in 8.
 Plura de Bombino Leo Allatius in Apibus
 Urbanis refert.

* PAVLVVS CASATVS natione Italus,
 patria Placentinus, natus anno sæculi præter-
 fluentis 17. Deo se in Societate consecrauit
 1634. & vota 4. solemnè ritu concepit. Docuit
 Philosophiam sexennio, Mathesim quadri-
 ennio, Theologiam Romæ altero quadriennio,
 vnde postulante Serenissima Regina Sueciæ
 Christina à Præposito Generali Societatis Iesu
 vt ad se duos de Societate Patres Italos in Sue-
 ciam mitteret, habitu dissimulato, quibuscum
 de rebus Religionis ageret, delectus ad eam
 spartam P. Casatus est, vna cum P. Francisco
 Malines, & post crebra cum sua Maiestate, se-
 motis arbitris, colloquia, ab eadem Romam
 summa cū benignitate remissus est anno 1652.
 Fuit postea Præpositus iteratò Domus Profes-
 sæ Venetæ, Rector Collegij Parmensis, vbi
 modo degit à Sacris Confessionibus Serenissi-
 mæ Ducissæ Parmæ, ac Placentiæ. Edidit
 Latine

*Vacuum proscriptum, siue Disputationem
 Physicam, qua nullum esse in rerum natura va-
 cuum ostenditur*. Genuæ per Ioannem Domi-
 nicum Peri 1649. in 4.

*Terram Machinis motam, eiusque graui-
 tatem, & dimensionem*. Romæ typis Hæredum
 Corbelletti 1655. in folio.

Italicè vulgavit
*Constructionem & usum Circini proportio-
 num*. Bononiæ apud Io. Baptistam Ferronum
 1664. in 4.

*Orationem funebrem habitam in Exequijs
 D. Appij de Comitibus Ducis Polensis*. Parmæ
 per Mariam Vignam 1666. in folio.

PAVLVS COMITOLVS natione Ita-
 lus, patria Perusinus, adolescens nostræ se
 Societati addixit anno salutis 1559. ætatis 14.
 & cum alijs disciplinis omnibus tum maxime
 Humanioribus, Latinis & Græcis eximie fuit
 perpolitus. Itaque Rhetoricam tradidit, Sa-
 cras litteras est interpretatus; Quæstiones de
 moribus publicè & priuatim explicauit. Obiit
 Perusii die 18. Februarii anno salutis 1626.
 ætatis 81. Religionis 66. Professionis 4. voto-
 rum emissæ 48. Edidit translatum à se eleganter
 è Græco in Latinum sermonem

Catenam Illustrium Auctorum in librum Iob
 Lugduni 1586. auctam verò & recensitam Ve-
 netiis apud Iolitos 1587. in 4.

*Tractatum Apologeticum pro monitorio Se-
 dis Apostolicæ ad Venetos*.

*Confutationem Libelli septem Theologorum
 Venetorum aduersus Interdictum Apostolicum*.

Consilia seu Responso Moralia Lib. 7. Lug-
 duni apud Cardon 1609. in 4.

*Doctrinam De Contractu vniuerso in tres
 partes distributam*. Ibidem 1615. in 4.

Italicè verò tacito suo nomine edidit

Centum & triginta Priuilegia B. Virginis.
 Perusiæ apud Aloysium Aluigium anno 1615.
 in 4.

PAVLVS DVEZIVS natione Belga,
 patria Leodius in Societatem ingressus est an-

no 1606. ætatis 21. & vota 4. solemnè emisit.
 Humaniores diu litteras in ea docuit, diu
 concionatus est; Rector fuit Barrodi, Seno-
 nibus, & Theologico Magisterio donatus qua-
 driennio Mussipontanam rexit Academiam, &
 Societatis Collegium in ea fundatum. Viuens
 sæpè habuerat in Votis, simul atque Generali
 Exomologesi peccata expiasset lethargo oppri-
 mi, & vita defungi. Exaudiuisse videtur vo-
 ta Diuina prouidentia, nam pridie quam obi-
 ret, leui tactus morbo, Pœnitentiæ Sacramen-
 to vitæ totius maculas eluit, & postredie in-
 expugnabili somni necessitate oppressus ob-
 dormiuit (vti sperare fas est) in Domino, Me-
 tis die 14. Aprilis 1644. Scripsit versibus par-
 tim Gallicis, partim Latinis Libellum qui in-
 scribitur

*Cantus Musarum ad Henricum II. Serenif-
 simum Lotharingæ Ducem* nomine Scholastico-
 rum, qui suprema Philosophiæ Laurea donati
 fuerant. Mussiponti typis Melchioris Bernardi
 1615. in 8.

*Commentarium breuem in Selectas Tibulli,
 & Propertij Elegias; Mosellam Ausony. Item
 in Selecta Veterum, & Recentiorum Epigramma-
 ta*. Ibidem eodem anno. In Belgio quoque & in
 Gallia

Vertit ex Hispanico Gallicè
*Alphonsti Rodriguez Exercitium Perfe-
 ctionis Religiosæ Part. III.* Parisijs typis Ni-
 colai Buon 1621. in 8. & sapius dein-
 ceptis

* PAVLVVS FRISCIA natione Siculus,
 patria Saccensis, cum sextum & decimum
 ætatis annum attigisset, anno fluentis sæculi 31.
 in Societatis nostræ familiam est cooptratus, in
 eaque quarto obstrictus voto, Diuinæ gloriæ
 & salutis hominum causa, cum in Sicilia, tum
 in Corsica sacris expeditionibus per sexennium
 se impendit, & Concionatoris in Sicilia par-
 tes egit. Humaniores disciplinas quadriennio
 docuit. Rexit Collegia Bastiense in Corsica,
 Saccense, Netinum, Catanense in Sicilia, & nunc
 Collegio Panormitano præest. Scripsit Italicè
 idiomate

*Vacationes animæ, quibus nonnullæ præpo-
 nuntur Meditationes secundum seriem ac me-
 thodum Exercitiorum Spiritualium. S. P. N.
 Ignatij*. Panormi typis Caroli Adami 1675.
 in 8.

PAVLVS GULDIN natione Germa-
 nus, patria Sancto-Gallensis honestis, sed
 Hæreticis parentibus natus, die 12. Iunii an-
 no 1577. & Habacuc vocatus, arti mechani-
 cæ aurificis addictus fuit, quam dum persequi-
 tur, Frisingæ ad fidem adductus fuit, & con-
 silio vitæ Religiosæ suscepto, Priore Bene-
 dictinorum suadente, Societatem elegit, in-
 quam Monachij anno 1597. pro Coadiutore
 temporali receptus, assumpto Pauli nomine
 ad annum vsque 1609. ea sorte vixit. Cum
 se namque fortuitis occasionibus prodidisset
 eximia eius indoles ad Mathesim, Romam
 voca-

vocatus, & Philosophiæ operam, & Mathematicis dare iussus est, tametsi gradum illi priorem, sua opinione tutiorem maluisset. Anno 1617. Græcium missus est, & biennium ibi Mathesim publicè docuit; unde morbo vexatus, in Superiorem Germaniam destinatus ad valetudinem recuperandam, Viennam postea reuersus est, vbi Mathesim etiam prælegit, & lue grassante afflictorum obsequio se impendit. Tandem postliminio Græcium redijt anno 1637. vbi dum subsæciuis horis suas contexit lucubrationes, ad laborum præmia emigravit die 3. Nouembris 1643. Spiritualem Coadiutoris gradu pridem donatus. Edidit

Refutationem Elenchi Calendarij Gregoriani, à Seho Caluisto conscripti, & operam Davidis Origani editi Lib. V. Moguntia 1616. in 4. in hoc opere defenditur à calumnijs Calendarium Gregorianum, eiusque editor & explicator Christophorus Clavius; proponitur methodus temporis ciuilibus, comprehendens regulas & tabulas ad inuenienda ea, quæ peti possunt pro Calendario, tum antiquo, tum nouo: componitur etiam Calendarium Iudaicum: reijciuntur Pseudo-Calendaria Caluiniana. Accessit digressio de Astronomia Scaligeriana, & breue examen libelli posthumi Iosephi Scaligeri, de æquinoctiorum anticipatione. Scripsit Item

Paralipomena ad Refutationem prædictam & produciuntur in vs 29. exempla Paschatum ex S. Cyrillo Alexandrino nunquam antea edita. Moguntia

Problema Arithmeticum de rerum combinationibus, quo numerus dictionum seu coniunctionum diuersarum quæ ex 23. Alphabeti litteris fieri possunt indagatur. Viennæ, Austria 1622.

Dissertationem Physico-Mathematicam de motu Terræ ex mutatione Centri gravitatis ipsius proueniente. Ibidem eodem anno

Problema Geographicum de Discrepancia in numero, ac denominatione dierum, quam qui orbem terrarum contrarijs vs circumnauigant & inter se, & cum vs, qui in eodem loco consistunt, experiuntur. Viennæ 1633.

Centrobaryca, seu de Centro gravitatis trium specierum quantitatis continuæ Lib. I. Viennæ Austria 1635. in folio. Præmittit in hoc opere

Prolegomena de disciplinarum Mathematicarum descriptione, Ordine, diuisione. Inferit subinde Digressionem de Quadratura circuli, & linea Quadraticæ, & Annotationem ad Dissertationem de Motu Terræ, supra recensitam. Accessit denique

Appendix quæ continet

Potestatum Genesim, & Analysisim. Constructionem, Continuationem & usum Tabu-

larum Quadratorum numerorum, & Cuborum. Usus earundem Tabularum pro virgibus Stereometricis. Usus Logarithmorum pro eadem re. Regulas ad construendas acies militares. Compositionem & resolutionem numerorum Polygonorum. Ipsas tabulas numerorum Quadratorum & Cuborum, à radicibus decies milibus, hoc est ab 1. vsque ad 10000. Edidit etiam

Centrobarycorum partem alteram, quæ continet Libros II. III. & IV. Viennæ apud Matthæum Cosmerouium 1641. in folio

Alia sub manu habebat, sed mors præoccupauit

PAVLVS HOFFÆVS natione Germanus, patria Bingensis ad Rhenum in dioecesi Moguntina, magnum Societatis, & Germaniæ lumen de quo, & de Petro Canisio usurpabat Sapientissimus Bauriæ Dux Albertus, vt refert Andreas Brunner in Excubijs tutelarijs pag. 551. quod Ecclesia de principibus Apostolorum, Petrus Canisius, & Paulus Hoffæus, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine. Is cum Bingæ in patria ex editissima turri decideret, vouit se, si incolumis euassisset, Societatem nostram, vixdum natam, ingressurum, & illic surrexit incolumis. Embriçæ, Colonia, Romæ litteras Humanas Diuinasque complexus, inter primos Collegij Germanici anno 1552. quod S. P. N. Ignatius moliebatur tunc in Vrbe, clientes adscitus, triennio post ab eodem Societati transscriptus est. In Romano Collegio Ministrum egit sub Rectore Sebastiano Komæo. Anno 1558. creatus Bononiæ Theologiæ Doctor, in Germaniam missus est, & ab inde triennio ad diem 16. Martij solemnem 4. votorum professionem Pragæ emisit; & paulo post Ioanni Victoriæ in regendis Viennæ studijs substitutus, Ius etiam Diuinum ibi interpretatus est. Lapso triennio vocatus Ingolstadtium, Nicolao Lanoio in Collegij Reçtoratu successit. Præfuit etiam nostris Monachij, & totis 13. annis Germaniæ Superioris Prouinciam moderatus est; Principibus tum Austrijs, tum Boicis, ob virtutis & Sapientiæ opinionem singulari veneratione cultus. Quatuor Congregationes Generales adijt, ter ad electionem Præpositi Generalis. Anno 1581. quo Claudius Aquauia successit Euerardo Mercuriano est, Hoffæus qui Prouincialis eò venerat, designatus pro Germania Assistens, Romæ substitit. Post annorum decadem eo munere defunctus, iustravit Visitator Germaniam Superiorem, & Rhenanam Prouinciam. Vltima demum senecta redijt Ingolstadtium ad onus gubernandi Collegij, quoad fractus, tantum non sub onere concidit. Emeritus tandem, annos extremos Deo totos, & patientiæ consecrauit, quam in tanta varietate, atque acerbitate morborum podagræ, chira-græ, calculi insigniter probauit. Quo in statu

statu corporis, sapius omnes præteritæ vitæ labes confessione deleuit: & quamuis perpene Chiragra digitorum vsum eriperet, per eos tamen dies quibus Confessionem chartæ, pro more, consignare decreuerat, indulgentior fuit. Peracta ea confessione, vltimisque Sacramentis & postulatis, & impetratis, Socios, postremum vt putabat, allocuturus, omnes inprimis orare veniam, vellent esse in se, quo ipse in vniuersos animo esset. Eos, deinde ad liberaliter Deo seruiendum, horratus, se ipsum abijciendo, omnes ad spem æternæ salutis erexit, postea bene omnibus precatus gratias egit, quod præsto fuissent Sacra percipienti. Commendari se denique etiam atque etiam voluit R. P. Generali, & P. Prouinciali, quibus inseruisset, vt potuisset; grata haberent, quæ præstitisset. Significauit etiam cupere se eos qui deinceps ad futuri essent ægrotanti, sermonis esse modicos; decreesse se reliquum, quod superesset, tempus cum Deo, Patronis suis, aliisque Cælitibus transigere. Sui ob vitæ errata doloris signa magna dedit. Inter alia fuit illud, quod Superiori, propè assidenti dicere quam demississimè solebat, adeo se malum fuisse, vt merito salutem desperare posset, nisi tam elementem se habere Dominum nouisset. Quo etiam suum in omni vita parendi studium testatum fecit, cum in morbo ita difficili, & acerbo nihil quidquam agere ne surgere quidem, aut Confessionem generalem instituire vellet, absque Superioris consensu. Quæ virtus præ alijs magnam illi sanctimoniam opinionem merito conciliauit apud Nostros, qua inducti pro se quisque suas illi peculiare difficultates, certo velut patrono commendarent. Mensem fere integrum ita exegit, dum tandem die 17. Decembris anno salutis 1608. ætatis ferè 85. Religionis 54. Ingolstadtij, inter vota complexumque Sociorum vitam absoluit. Sub eisdem ferme dies, triduo antequam Hoffæus graui illo morbo corripere-tur, obierat religiosissima fœmina Medici nostri coniux, quæ supremo suo die Patri tria poma punica destinauerat; cui etiam simul atque migravit se videndam obtulit, similis eum ad se inuitanti. Post mortem peramæno vultu apparuit, & tamquam subridens, vt fere vocem ab eo expectares. Aliquot ante annos cum Prouinciam obiret, & Collegij fundamenta Lucernæ moliretur, repente morbo oppressus Augustam reportatus est ibique post Sacram vñtionem iam conclamatus, Sociorum votis ab ipso mortis limine, quod creditur, reuocatus est. Nam P. Ioannes Rastellus Anglus ad ædem Saluatoris octo passuum millia profectus, pro tam caro capite, suam ipse deuouit, sedulo Deum precatus, votum vt hoc suum ratum haberet. Et habuit ratum Deus; simul enim, ac Domum deuenit, decubuit, & occubuit; surrexit alter, pro quo fuit ille hostia placu-

laris. Dignum memoratu est quod anno 1600. euenit. Extemporaneum seni facellum excitatum erat, quo commodius ad sacra vteretur, Bethlemum suum appellabat. Ibi oranti Dæmon saltabundus apparuit, iactans se quidpiam inexpectatum moliri. Perterritus Pater tristi denunciatione, Deum anxie pro auertenda à Collegio noxa precatur. Vix triduum abierat, cum veterem subruituri parietem è Socijs aliquot, subsidente ponticulo, cui institerant, in subiectam scrobem corruunt; luxatus vero iam quassatione murus, ruinam traxit, qua duos Sociorum oppressit, alios grauissimè fauciauit. In hoc suo Berhlemo quinquagenarius Sacerdos, honoris publici & plausus fugiens, Sacras primitias more maiorum repetiuit. Mane ante horam à media nocte tertiam surgebat è strato, & vsque ad sextam ducebat meditationem, mox sacro facto succedebat sacra lectio, scriptioque. Verborum semper parcus fuit, & cautus. Tam contumaci, & seuera victus abstinentia fuit, vt illa vna infestam podagram ultra septuagesimum annum à se procul habuerit. Cibos delicatos etiam in morbo auersatus est; parables amauit, & alijs communes. Paupertatis religiosæ sic amans fuit, vt ad res leuissimas posceret facultatem. Cultu & pietate in Beatissimam Virginem, omnibus ipsius perui-gilijs ieiunium religiosissimè seruauit; & quem senem non vllus facile vnquam cantantem audiit, is ipse paucis ante mortem diebus carmen de B. Virgine, præter omnem morem concinuit. Sæpe demortuorum animæ ad cubiculi fores auxilium ab illo flagitarunt: & suauiter Ingolstadtij nostris adolescentibus exprobrauit aliquando, quod nonnunquam sibi liberalius aliquid sine Maiorum venia indulgerent; quæ post mortem ne flammis expiant, ab se venient suffragia postulatum. Edidit vir egregius, suppresso suo nomine, e Latino à se Germanice redditum

Catechismum Romanum

Et sub nomine Theologorum Bauriæ

De Communionem sub vna tantum specie, Contra hunc libellum cum Smidelinus, & Cyriacus Spangebergius noxios edidissent Tractatus Hoffæus tacito nomine edidit Germanice iusti voluminis

Librum quo Smidelinum & Spangebergium confutauit, anno 1565.

PAVLVS LE IEVNE, siue Iuuenis natione Gallus, patria Campanus, dioecesis Catalaunensis Societatem anno 1614. ætatis 22. ingressus votorum 4. professionem in ea emisit. Post explicatam Rhetoricam, & amœniorem litteras, nauigauit in Cannadam, ibique aliquamdiu fuit Superior Nostrorum. Octodecim annorum spatio vineam illam fenticetis plenam operarius impiger excoluit, & plurima egit ad Dei gloriam & Christi fidem dilatandam conducibilia. Reuocatus postea in-

Galliam ad negotia Missionis illius promo- uenda, vbique virtutum suarum clara reli- quit vestigia, & omnibus carus, vitam fan- ctam simili concludit exitu Parisijs die 7. Au- gusti 1664. Plura de eo dabit Historia Cana- densis composita à P. Francisco Creuxio, Edidit Gallice

Relationem gestorum in noua Francia- annorum 1632. & sequentium vsque ad 1639. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy in 8. & Rothomagi 1638. in 8. Item

Exercitia Spiritualia. Parisijs apud Floren- tinum Lambert recusa 1669. in 8.

Epistolae Spirituales. Ipsdem typis 1665. in 8.

Deuotionem Electorum Ibidem 1665. in 24.

Solitudinem Mortis Ibidem 1669. in 8.

Solitudinem dierum X. super Solidissimis Fe- ritatibus, & Axiomatibus Euangelij. Parisijs apud Florentinum Lambert sapius, sed nouissi- me 1669. in 8.

PAVLVS IOSEPHVS DE ARRIA- GA natione Hispanus, gente Cantaber, patria Vergarenis, vel vt in omnibus Catalogis Pro- uinciae Peruanæ refertur, patria Ocaniensis, Diocesis Toletanae. Is cum Madridij litteris apud nos operam daret, egressus aliquando deambulatum in agrum, B. Virginis aspe- ctu, alloquique dignatus est, iubentis vt sibi in Societate filij sui seruiret. Ergo admissus in eam Ocania die 24. Februarij, anno salu- tis 1579. excellentissimum sanctitatis magi- strum, P. Ioannem Sebastianum nactus est, quo ductore breui, dedit illustria sanctitatis, & zeli animarum indicia, cui ardori suo vt sa- tisfaceret, paucis post annis in Peruanam Pro- uinciam nauigauit. Primis annis Rhetoricam ibi cum laude eximia docuit. Rector aliquot annis fuit Arequipensis Collegij, & Limese- rotos 24. per interualla gubernauit. Missiones etiam instituit admodum fructuose, & à Pro- uincia demum Procurator designatus, Romam contendens, haud procul Hauana naufragio periit anno salutis 1622. ætatis 60. aditæ So- cietatis 45. Peruanæ commorationis 38. Pro- fessionis trium votorum solemnium 28. Vir fuit tantis, & tam illustribus à Deo donis cum- mulatus, vt P. Iacobus Alvarez de Paz, rerum ipsius omnium conscius, dicere soleret, fore vt si illi esset superstes, in admirationem decorum ipsius vocaret orbem terrarum. Nos pauca de multis, tamquam de naufragio ta- bulas, colligamus. Spiritu paupertatis cla- ruit imprimis, & in opulento Collegio, quod tamdiu administrauit, vel necessaria sibi patiebatur deesse. Non ille hifanothe- cam habere, non pictam tabulam, non quid- quam aliud, nisi quod gestabat, id verò erat detritum semper & refartum, præ alijs vi- lissimum. Calceis utebatur, quos alij depo- scebant: & Romam olim profectus cum P. Didaco de Torres, eisdem inde retulit

in Orbem nouum, quos hinc extulerat, & aliquot etiam post annis illis vsus est. Vesti- bus iam obsoletis amiciebatur, vt Socios pro- pmodum puderet, nec eas illi nisi actu, fa- cile subduxisset. Nauigationem ingressus est nullo admisso lecto, nulla veste, præter eam qua erat accinctus. Iustus togam extimam admittente, eam deinde ex Portubello vna cum cultraria theca, quam ipsi quispiam per importunitatem obtruserat, retrò remi- sit, laneam se togulam sibi magis apram in- uenisse renuncians. Pro lecto illi erat tor- mentum bellicum cui se applicabat, nimirum diu assuetus domi somnum capere, admoto ad arboris truncum corpore, aut ad lapidum struem, ne quid capitali inimico suo (sic somnum vocabat) indulgeret. Virginitatem, & primam simul innocentiam, quam hauserat à Baptismo, illibatam vsque ad finem seruauit. Deum ac Cælites animo præsentis semper habebat, horis singulis certa quadam precatione eos venerabatur. Angelum suum Tutelarem singulari studio coluit: & inuo- catum certa præsentem ope est expertus. Inuectus iumento in deuexam rupem, vnde nec se possit retrò recipere, nec porro vrge- re, admonuit familiariter Angelum suum, id esse temporis, quo amico sibi sit opus: vix dixerat, cum lapsa in præceps mula, ipse sospes in rupe collocatus est. Flumen quod aquis inflatum non audebat transmittere, in- uocato eodem Angelo, traiecitse repente se comperit. Petasum vento abreptum, idem illi Angelus ad manum porrexit. Densum per imbrem incessit aliquando sicco, & in- ter rura natantia sicco calle. His beneficijs ne non esset gratus, Congregationem Limæ instituit sub Angelorum Custodum patroci- nio, promissa etiam eorum sinceris cultori- bus puritatis integritate. Beatæ Virgini con- scriptis tabulis se manciparat; suumque man- cipatum annuo donario Lauretum transmissio sibi gratulabatur: in eandem seruitutem, quotquot poterat, distribuit etiam tabellis inuitabat. Eiusdem Virginis Officium sem- per orabat, eius solemnitates peculiari reli- gione colebat; peruigilijs, & diebus Sabbati ita ieiunabat, vt à meridie veneris, ad vsque meridiem Dominicæ nihil gustaret, idque totis 40. annis constanter præstitit. Et cum rogante importunius Episcopo Chuquiabenti, bolum vnum semel ne illum offenderet, sum- pisset; valido stomachi dolore cruciatus est, donec bolum illum reiecit, mirantibus cunctis hominem viribus polentem, nec alias malè affectum, bolum vnum nequie digerere. Arequipæ, & Limæ sacellum in- formam ædis Lauretanæ construxit, vbi nô- ctes ipse diesque hæcebat: & Iouis ac Sab- bati diebus conuocatos è Sodalitate prima- rios, ad Virginis cultum amplificandum eos hortabatur. Obedientiæ studium vel hoc fa- cto satis probauit, quod biduo non toto ad

iter

iter Romanum parandum dato, nulla teta- tis, munerisue sui ducta ratione, è vestigio conscendere paratus fuerit. Tanta fuit hu- militatis, vt oblatam 4. votorum professionem repudiarit, ea vsus ratione, Viro Sancto, ac Societatis genuino amatore dignissima: Nol- le per suum exemplum aperiri aditum dis- pensationi Regularum, vt ab altera profes- sione pedetentim quærat ad alteram tran- sitio. Cæterum ille sic erat in litteris versa- tus, vt Philosophiam, ac Theologiam non sine laude tractarit. Contra vero Adiutorum munia præstabat omnia, quoties eorum quis- piam languebat, aut ad vires instaurandas exire iuebatur. Ocania inter docendam Rhetoricam, toto quadriennio tergo verue- ci quot Sabbatis cum lanio diripiebat, tam- in id opus intentus, vt crederet lanius id eum ex priuati ratione officij factitare. In Europam ac retrò in Indiam renauigans, pul- la in veste cibos Nostros, atque ægris publi- cum ad focum parabat. Dum Rector erat ludum litterarium pro magistris languenti- bus passim adibat, votumque conceperat, il- li se muneri quoad per Superiores licuisset per omnem vitam operam nauaturum. Ipse lateres Domi fingere, iumenta foris inster- nere; aulas Collegij tertio quoque die iustra- re, & si indigerent, cuerrere; mancipijs do- mesticis Euangelium explicare, feria v. Maio- ris Hebdomadæ duodenis Indis egentibus pe- des lauare, tergere, suauari, ipsos pascere, & veste per annum emendicata donare. Huius gentis incredibili amore tenebatur, eiusque institutioni se libenter totum addixisset; sed ardorem illum suum altera cogitatione tem- perabat, quod se crederet per iuuentutis edu- cationem nihilo minus profecturum. Cum ob linguæ ignorantiam mœstus aliquando per- geret ad Missionem, quò destinabatur, ra- tus sibi fructum domi perire, nec responsu- rum foris: inter orandum noctu vocem in- ternam Dei increpantis excepit. Quid ad te? tu me sequere; quæ excitatus multum in ea expeditione, ac deinceps commodi mor- talibus attulit. Certe plurimum valuit ad excindendam Idololatriam eius industria, & solertia. Sed reliquam etiam iuuentutem ita educavit, vt omnes Religiosorum Fami- lias illis locupletarit, vni Societati supra cen- tum adiunxerit. Dicebat ad populum magna spiritus vehementia, neglecto verborum or- natu, & tanta efficacitate, vt vnico saepe verbo, mirabiles motus excitaret. Vnum quempiam obduratissimi cordis hoc dicto e- mollit: Quid tibi fecit Deus, mi homo, quod illum tam male tractas? Concionaturus aliquando in Aede principe de Christi Passio- ne tanta obrutus est ardentia animi, ac mœ- stitia, vt desperaret se posse dicere; at vbi euasit in pulpitem mutatus est illico, & in- credibili suorum audientiumque motu Christi cruciatus exposuit. Miseris sollicitè subuenie-

bat: nec semel indusium suum egentibus elargitus est, admonitis, vt accepturi pro eo mundius alterum, vertente hebdomada re- darent. Negabat videlicet se sibi temperare posse, quando aliorum cernebat indigentiam. Plusquam 12. annis, dum Rhetoricam docuit, corrogauit per septimanam, vt die Domini- ca cum suis discipulis cibos ad custodias pu- blicas deferret. Studiosos inopes complures alebat donec religioso Instituto sese aptarent. Quotidie cilicio, & flagello in se sæuebatur. Cibi erat parcissimus, & ad hæc biduo subin- de triduoque prorsus abstinebat. Dies noctes- que orabat, nunquam otiosus. Suorum ar- cana diuinitus doceri creditus est multis cla- risque exemplis. Visus est inter obeunda exercitia spiritus sublimis à terra visus ma- gno fulgore mirifice coruscare. Toto eo tempore, quo se illis excolebat, pane, & aqua subausterà vitam tolerabat: Res Sa- cras eximia reuerentia tractabat. Arequipæ, cum ibi Rector esset, diebus festis à Sacro do- mestico excurrerat in Villam sesquimilliarè distitam per altas arenas magno suo gaudio, vt ibi rursum sacrificaret, deriuato in se of- ficio, quod alijs grauius accidere animaduertebat. In Sacro multis à Deo pijs motibus, sensisque recreabatur: multas ipse lacrymas reponebat; & iam sulcos eaduxerant sua frequentia in eius vultu. Nunquam illi tem- pus deerat ad Sacras functiones, & Canon- cum officium suis fere horis partitim exsoluebat. Lectioni spiritali media inter ne- gotia tam accurate intendebat, ac si illi soli vacaret. Societatem eiusque disciplina tenere amabat, seruabatque exactè. Erat affabilis, mitis, patiens; nunquam querulus, nunquam immodice iratus, omnibus acceptus. Tanta erat apud Præregem, Archiepiscopum, Senatum, omnes opinionis, vt nihil eo incon- sulto statuerent alicuius momenti grauioris. Neminem sibi adesse morituro alium voluit Archiepiscopus præter ipsum: Ipse autem procurandi homines ad mortem percallens; Nostros grauius decumbentibus semper adu- gilabat per noctem: demortuos autem suis ma- nibus componebat, & piacularibus suffragijs prosequabatur, idque tam præstatè vt quo ci- tibus eo beneficio potirentur statim à nocte media iustitias preces exhiberet, solitus ad id officij ab Angelo, si forte alius obdormis- set, excitari. Hic vir tot ornamentis clarus, cum tandem nauigaret in Hispaniam, fœda tempestate nauem iactante vectores magno ardore spiritus, ad constantiam in morte iam in oculis obuersante, atque ad Exhomologe- sim hortatus est. Ipse expiatis omnibus in- cameram se recepit, vbi genibus flexis accli- nis malò, inter adorandum Crucifixum quem manu tenebat Spiritum sanctè exhalauit: cæ- teri postea facto naufragio vndis occupati sunt, paucis nando elapsis. Patris cadaver flucti- bus è nauigio abstractum, postridie quoque

fluitabat, Crucifixum fouens arcto complexu. Mortis suæ modum, atque articulum eum prænouisse fere exploratum est. Nonnullis etiam vectorum incolumtatem condixit rara prænuntiatione, & multa sæpe alia vaticinationum fuisse certis euentibus confutit. Eius mortem, simul ac Limæ nunciata est, omnium ordinum luctus, & de prædicatione celebravit. Scripsit autem

Rhetoris Christiani Part. VII. Lugduni per Horatium Cardon 1619. in 12.

Directorium Spirituale

Præterea Hispanicè

Tractatum de Extirpatione Idololatriæ, & de medijs ad Conuersionem Indorum aptissimis. Opus perutile Parochis, & Visitatoribus Indorum 1621. in 4. Limæ apud Hieronymum Contreras

Litteras quibus se quis B. Virginis Seruituti possit mancipare, & alios Tractatus Spirituales

Ex Italico deinde transtulit Hispanicè

Luca Pirelli de Perfectione Religiosa Lib. IV Matrini 1611.

Scripsit denique

De Beata Virgine: &

De Angelo Custode: Item

Librum Exercitiorum Spiritualium, & Deuotionum, ad Instructionem eorum, qui in Seminarijs nostris educantur. Verum hic solus, duobus illis deperditis, excusus est

PAVLVS KVHN natione Polonus, patria Pofnaniensis in Societatem anno Domini 1623. ætatis 20. ingressus, vota 4. solemniter emisit. Excelluit in litteris Humanioribus quas publice cum laude tractauit. Philosophiam docuit sexennio, & aliquamdiu Theologiam, quæ Controuersias de fide explicat. Rexit Collegium Gedanense, & diem supremum huius vitæ clausit Iaroslauicæ 23. Februarij 1649. Edidit sub nomine Collegij Cracouiensis, & Societatis Iesu.

Trophæum Regale Potentissimo Poloniae, & Suecarum Regi Vladislao IV. Cracouiam ipso sue Inaugurationis die ineunti. Anno 1623.

Immortales Gratias eidem Serenissimo Regi, Liberatori, Vindici, Seruatori, dum pacato Septentrione Victorem Exercitum in Amurathem Turcarum Imperatorem duceret 1634.

Arcum Pacis, nouo sine Sanguine Triumphatori Vladislao IV. Sarmaticæ Monarchæ, ab expeditione Bellica in Amurathem Turcarum Imperatorem suscepta feliciter, & auspiciato reduci à Societate Iesu consecratum. 1635.

PAVLVS LAYMANNVS natione Germanus, patria Oenipontanus, Societatem adolescens annos natus 19. ingressus est, an-

no salutis 1594. & votorum 4. professionem in ea edidit. Philosophiam docuit sexennio; Casus conscientiarum annis 16. Ius Canonicum (cuius fuit peritissimus) septennio Ingolstadtij, Monachij, Dilingæ; Vir profundè doctus, & quod rarum est, modestissimus atque humillimus. In Iure Canonico tanti fiebat, vt eius dictata aliarum Academicarum Doctores sæculares, etiam pretio sibi curauerint describi. Consultebatur passim ex remotis locis, super difficillimis rebus tamquam oraculum. Dolere videbatur penitus expers, patiens laborum, animo extra spem metumque posito, paratus omnibus obsequi, & sui despicientia infra omnes se abiciens. Ad extremum Constantiæ peste contactus est, quæ ne forte alium inficeret, in separatam locum confestim se se abdidit, dehortando alios ne sua causa periculo contagionis se exponerent, & in hac animi demissione mortales deseruit sexagenarius die 13. Nouembris 1625. Edidit

Theologiam Moralem in Libros V. partitam. Monachij formis Nicolai Henrici 1625. in 4. & ibidem auctius 1626. in 4. & rursus multo locupletius ibidem 1630. in folio præter editiones alibi alias.

Quæstiones Canonicas de Prælatorum Ecclesiasticorum electione, institutione, & potestate ex Libro I. Decretalium Dilingæ apud Iacobum Sirmadi 1628. in 8.

Processum Turidicum contra Sagas. Coloniae

Iustam defensionem Sanctissimi Romani Pontificis, Augustissimi Caesaris, S. R. E. Cardinalium, Episcoporum, Principum, & aliorum; demum minima Societatis Iesu, in causa Monasteriorum, & bonorum Ecclesiasticorum vacantium, contra quosdam à se ipsis delectos Iudices. Dilingæ apud Gasparem Sutorem 1631. in 4.

Contra hoc opus scripsit Fr. Romanus Hay Monachus, vt præfert titulus, Benedictinus, ex Monasterio Oxenhusano, librum cui titulum fecit *Astrum inextinctum*, cui cum primum sine Auctoris nomine à Gaspare Scioppio prodisset, simul & alteri scriptioni famosæ, vt vna fidelia duas abstergeret maculas, opposuit Laymannus

Astrologia Ecclesiastica, & Astri inextincti à Gaspare Scioppio in lucem editi Censuram. Ibidem 1635. in 4.

Scripsit etiam suppresso suo nomine *Pacis compositionem inter Principes & Ordines Imperij Romani Catholicos, atque Augustanæ Confessioni adherentes in Comitibus Augusta 1555. editam aduersus Commentaria plurimum Scriptorum A catholicorum quæstionibus illustratam.* Dilingæ typis Gaspari Sutovis 1629. in 4.

Postobitum editum est eiusdem opus sub titulo

Ius Canonicum, seu Commentaria in Libros Decretales. Dilingæ typis Academicis 1643. in 4. & *Repertorium* Ibidem 1644.

* S. PAVLVS MIKI natione Iaponus, illustri sanguine, parentem habuit Bandaiudonum, bello strenuum, Christi fide nobilem, & Imperatori Nobunangæ carum; natus est anno Domini 1564. & quinquennis per Baptismum Christo assertus, in Societatem adscribi petijt anno 1586. & impetrauit. Vnde nos in ea annos exegit, magno suo, magno suorum popularium bono. Sectas Iaponum, & superstitiones excellenter calluit; earumque disceptationibus fatigauit. Innumeros prope ad Christi caulam perduxit. Cum enim admirabili quam à natura acceperat facundia, multarum virtutum vim, atque efficaciam adiunxisset, dici vix potest, quam secunda vbiq; fama, & quantis animorum motibus auditus pro concione fuerit. Eminebant in eo exacta ad regulas nostras disciplina morum, profunda animi demissio, & sui ipsius despicientia, corporis ad omnem modestiam egregia compositio, & insigni facilitate temperata maturitas. Denum ingeniardore obtulit se in holocaustum Deo actus in crucem & lancea peccus transfurberatus, vnâ cum Ioanne, & Iacobo Iaponibus item ex Societate, die 5. Februarij anno à partu Virginis 1597. quos postea Urbanus VIII. Pont. Max. Sanctorum Martyrum Catalogo adscripsit, anno 1627. & vt officio Ecclesiastico atque Missa coli possent ab omnibus de Societate, alijsque Sacerdotibus ad Societatis Ecclesias confluentibus in festo die ipsorum v. Februarij benignè concessit. Conscripsit hic S. Martyr Lingua Iaponica, insignes, & saluti suorum populorum peridoneos

Commentarios aduersus Sectas Iaponum.

PAVLVS PRINCEPS natione Italus, patria Neapolitanus, Societati aggregatus anno salutis 1582. ætatis 22. Spiritualis Coadiutoris gradum in ea sortitus est. Multos annos iuuantis proximis in Templo Domus Professæ Neapolitanæ, tum in Sacro Pœnitentiæ Tribunali, tum in explicanda Doctrina Christiana vtiliter impendit, & demum ibidem religiose obiit die 17. Aprilis anno 1613. Edidit Italice suppresso nomine

Tragediam de Angelo Custode

Praxim præcipuorum Exercitiorum vite Spirituales. Neapoli apud Tarquinium Longum 1613. in 16. & sub nomine Ioannis Laurentij Guadagni

Thesaurum Doctrinæ Christianæ 1610. & adiuncta Parte III. Venetijs apud Ioannem Antonium Iulianum 1628. in 8.

* S. PAVLVS RAGVENEAV natione Gallus, patria Parisinus, natus anno sæculi

præterfluentis octauo, ad Societatem se adiunxit 1626. & votorum 4. nuncupatione, se obstrinxit. Profectus in Americam ad lucra animarum anno 1644. multa ibi pro Christo egit, pertulitque in Missione Canadensi per annos 25. & reuocatus in Galliam ad negotia illius Missionis procuranda nunc Parisijs degit, ediditque Gallicè

Relationes varias Annorum 1647. & quinque consequentium. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1649. & sequentibus in 8.

Vitam Matris à S. Augustino Monialis Kébeci in noua Francia Parisijs apud Florentinum Lambert 1671. in 8.

PAVLVS ROBERTVS natione Gallus, patria Pictus, Societati se addixit anno salutis 1585. ætatis 19. & professus tria vota solemniter in ea est. Post septennium litteris amœnioribus docendis impensum Theologiam Moralem decennio explicuit, & multis annis Ecclesiastem cum fructu egit. Septuagenario maior viuere inter mortales desijt Aginni die 15. Februarij 1642. Edidit aliquot

Tractatus Controuersiarum

Librum de Bono mortis

PAVLVS RODRIGVEZ, seu ROERICVS, natione Lusitanus, patria Bracharensis in Societatem cooptatus anno Domini 1569. ætatis 14. votorum 4. Professus Sacræ Theologiæ Doctor, & Diuinarum litterarum interpres annis xi. primum Conimbricæ, tum Eboræ. Vir pietate, mortificatione, & sui despicientia conspicuus, præsertim in vltima senectute, videbat enim appropriquantem diem, ad quam religiose se disposuit, obiitque Conimbricæ 20. Maij 1653. Edidit

Triumphum vere gloriæ vtriusque Ioannis Baptista, & Euangeliste. Porto apud Emmanuelem Cardoso 1634. in folio. Paratum reliquit

Commentarium in Euangelia.

* PAVLVS ROSMER natione Belga, patria Traiectensis, natus anno salutis 1605. Societati adscriptus Mogunticæ 1637. votorum 4. professionem edidit. In Austriacam Prouinciam translatus, docuit in ea Rhetoricam Græcas Litteras, Ethicam, Philosophiam, & annis 16. Theologiam Scholasticam, Vienne, & Græcij, eximia ingenij, & doctrinæ commendatione. Hinc à primarijs Prouinciæ Proceribus in conscientiarum arbitrum est delectus, & à Curionibus, atque ab Religiosorum Ordinum Cœnobitis varijs, in rebus dubijs passim consultus. Sapientiam insignem virtute non minore illustrauit. Naturam fortitus æriorem, eam ad omnes moderationis leges compressit, in se ipsum durus, in alios comis, & affabilis; Deo in Eucharistia venerando peculiariter addictus; nunquam eo infalutate ad functiones Scholasticas procedebat. Magnam Dei Matrem, & Christi Domini nutrimentum S. Iosephum speciali cultu constant-

ter profequatur, & S. Patronem Christi in Cruce focium sibi pro felice morte obtinenda, in patronum delegit. Paupertatis sanctæ amans, cubiculum vti acceperat post. tredecim annos, moriens reliquit, nullo prorsus vel impedimento amoto, vel commoditate adiecta. Denique ad superos (vt speramus) abiit Græcij die 8. Iunii 1664. Typis dedit materias, quas dictauerat.

De Iustitia, & Iure. Græcij apud Vvidmanstadium 1649. in 12.

Conclusiones ex vniuersa Theologia suis rationibus instructas. Ibidem 1657. in 8.

De Sacramento & virtute Penitentia Ibidem 1656. in 8. & iterum 1662.

De Actibus Humanis Ibidem 1659.

De Deo Trino & Vno Ibidem 1663.

* PAVLVVS SEGNERS natione Italus, patria Antias in Latio, natus anno sæculi præterlabentis 24. die 22. Martij, Societati nomen dedit 1637. die 2. Decembris & solemnibus votorum 4. sacramento se adstrinxit. Rhetoricam, & Humaniores litteras, quadriennio docuit, postea Concionibus Sacris applicatus, eas per primarias Italiæ Ciuitates magno fructu & auditorum concursu, iam per annos amplius viginti habet, & Romæ bis per Quadragesimos solemnibus ieiunij verni dies, Ecclesiasticè egit. Missiones etiam in varijs Italiæ diocæsi- bus magno fructu obiit. Edidit hæcenus Italice.

De Bello Belgico decadem Secundam Familiam Strada vulgari idiomate donatam. Romæ per Hæredes Corbelletti 1648. in 4.

Vitam P. Familiam Strada latine conscriptam præfixam editioni Decadis II. Romæ typis Ludouici Grignani 1650. in 16.

Panegyricos Sermones Sacros de Diuersis, varijs in locis habitos Bononiæ per Iacobum Montium 1664. in 8.

Penitentem instructum ad Confessionem recte instituendam. Bononiæ apud Hæredes Bonacci 1669. in 12.

Confessarium instructum ad Sacramentum Penitentia recte administrandum. Brixia per Iacobum Turlinum 1672. in 12.

Manna Anima, sive Exercitium Meditationum, in singulos anni dies. in 4. *Trimestria diuisum*, quorum Primum trimestre prodijt Bononiæ per Iosephum Longum 1673. in 12.

PAVLVS SHERLOGVS natione Hibernus, gente Menapiensis, patria Vvaterfordiensis, natus perugilio Assumptæ Dei Genitricis anno salutis 1595. parentibus apprime Catholicis, in Hispaniam migravit, Humanioribus disciplinis iam probe instructus anno 1612. & Salmanticæ in Hibernorum Collegium admissus Societatem paulo post expetiit, & impetrauit pridie Calendæ Octobris eiusdem anni natus tum annos septemdecim, Var- tute insigniter doctus, & votorum 4. professus.

Præfuit Compostellano; & Salmanticensi Hibernorum Collegijs ad 20. annos: Controuersias de Fide contra Hæreticos septennio explicuit. Theologiam Scholasticam, & Sacras litteras Salmanticæ aliquandiu docuit magna semper commendatione eruditionis. Hinc apud Sacros Quæsitores Fidei in Censorem doctrinæ est adlectus. Veterum Patrum lectio- ni perditus, & pernox, assidue incumberebat, & multa alia reliquisset ingenij sui monumenta, nisi aduersa prohibitus fuisset valetudine, quam indicto quasi corpori suo bello, quotidianis flagellationibus, cilicij, alijsque asperitatibus grauerat afflixit. Orationi deditissimus fuit, & B. Virginem impentissime colebat, in cuius perugilijs acerrimo ieiunio, alijsque corporis pœnis sæuire in se solitus erat; Sunt qui existimant Diuinis interdum illustrationibus interorandum fuisse perfusum, & ad pergendum alacriter in conscribendis operibus, quæ præ manibus habebat calidus animatum. Sed placuit tandem Deo solutum corporis vinculis ad laborum brauium euocare, Salmanticæ die 9. Augusti 1646. Edidit Tom. 3. quorum Primus continet

Antiloquia in Salomonis Canticum Canticatorum. Lugduni ex officina Iacobi Cardonæ 1633. & multo auctiora apud Iacobum, & Petrum Prost 1640. in folio.

Tomus II. continet

Commentarium in duobus priora Capita Cantici Canticatorum, apud Iacobum Prost 1637. in folio.

Tomus III. continet

Commentarium in reliqua Capita Cantici Canticatorum. Ibidem apud Iacobum, & Petrum Prost 1640. in folio. Scripsit etiam sub nomine Leonardi Hiberni.

Vindictas Scientia mediæ. Lugduni apud Hæredes Petri Prost 1644. in 4. Post obitum produit eiusdem.

Antiquitatum Hebraicarum Dioptra, seu De Hebræorum Republica & Antiquitatibus Bibliicis. Lugduni apud Philippum Borde, & Socios 1651. in folio.

* PAVLVVS TAFFERNER natione Germanus, patria Clagenfurtensis in Carinthia, natus anno sæculi fluentis 8. in Societatem se recepit 1626. & votorum 4. sacramentum solemnè dixit. Disciplinas Humaniores quadriennium explicuit. Rexit Collegium Stytense, modo in Domo Professa Viennensi vacat ministerijs Societatis. Scripsit Latine præfixis initialibus litteris sui nominis P.T.S.I.

Cæsaream Legationem Vualteri Comitæ de Lesle ad Portam Ottomanicam. Viennæ typis Cosmerduij 1668. in 8.

PAVLVS VALLIUS natione Italus, patria Romanus, Societatem complexus anno salutis 1582. ætatis 21. votorum 4. professionem in ea edidit. Philosophiæ ac Theologiæ in Collegio Romano Professor, doctrinæ ac morum facilitate omnibus carus. Tractandorum ani-

animorum apprimè peritus. Magna caritate, & labore promouebat iuuentutem ad omnem virtutem, studijs ceterum semper addictus, & orij hostis iuratus. In supremo morbo commendatam fecit omnibus suam tolerantiam. Obiit Perusij die 26. Iunii anno salutis 1632. ætatis 61. initæ religionis 40. Edidit

In Aristotelis Logicam. Tom. II. Lugduni per Ludouicum Prost 1622. in folio. Reliquos in vniuersam Philosophiam, mors Auctori interuertit.

PAVLVS ZEHENTNER natione Germanus, patria Oenipontanus in Tirolis, iuuenis in Societatem ingressus anno 1606. ætatis 17. professionem in ea votorum 4. emisit; Sacras litteras, & Theologiam docuit; Sed cum concionandi arte imprimis præstaret, hanc diu apud Eleonoram Augustam Ferdinandi II. Cæsaris Viduam exercuit, ita vt annos omnino triginta varijs in locis id muneris magno plausu, & fructu obierit. Mortem sibi instare sentiens singulari se ad illam studio disposuit, lectione frequenti libri spiritualis, Patronorum iugi inuocatione, pijs colloquijs, altis suspirijs, profusis lacrymis, ardentissimis in Christum Crucifixum affectibus. Id vnum à Superiore instanter petiit, vt sibi deserto lectulo, liceret humi mortem oppetere. Verum eo negato, id saltem consecutus est, quod sæpè eo in morbo exoptauerat, vt infra octauam B. Virginis Natæ spiritum Deo redderet, atque ita Sacramentis omnibus ritè communitus animam placidè exhalauit. Millettadii die 14. Septemb. 1648. Edidit Germanicè

Concionem funebrem in Exequijs Serenissime Mariæ Renatæ Bauaræ Alberti Ducis filia dictam. Monachii 1630. ibidemque impressam.

Latine præterea edidit

De Verme male Conscientiæ. Lib. IV. Ibidem 1633. in 8. Item

Promontorium male Spei, seu Notam, & signum Reprobationis esse procrastinationem Penitentia, Lib. IV.

* PETRVS DE ABARCA natione Hispanus, patria Iacetanus in Aragonia natus anno sæculi voluentis 19. Deo se in Societate consecrauit 1641. iam tum Philosophiæ laurea insignitus & vota 4. solemnè in illa emisit. Vir eximie doctus, Theologiam Scholasticam, Moralem; Polemicam de Fidei controuersijs annos amplius 25. professus est, & modo, dum hæc scribo anno 1674. Salmanticæ Cathedram vespertinam Theologiæ moderatur. Scripsit teste clarissimo D. Nicolao Antonio in Bibl. Hispana

Tractatus Theologicos de Scientiâ Dei, De Concordia, De Voluntate, De Predestinatione, De Trinitate, De Incarnatione, De Perfectionibus Christi. Item

Historiam Regum Aragoniæ.

PETRVS ÆGIDIUS, seu GIL natione Hispanus ex oppido Catalanniæ Reus, dioc-

cesis Tarraconensis, natus annos 23. ingressus est in Societatem 4. nonas Martii anno 1574. professus iam antea Philosophiam. In ea Doctoratu Theologico Gandiæ suscepto, totos 20. annos Reginam illam scientiarum explicuit Barcinone: vbi & Collegium nostrum tertio gubernauit, semel Balearicum, ac demum Aragoniam præpositus Prouincialis obtinuit. Censor Fidei designatus fuit ab Sacra Inquisitione Barcinonensi. Annis 40. quibus Barcinone subsistit, Confessiones Proregum, Episcoporumque omnium excepit, qui eius consilio omnia, publica, priuata, gerebant. Tantum erat pietatis, sapientiæ, & prudentiæ eius nomen. A primo Societatis ingressu, præclarissimum fuit virtutum exemplar; atque ab Ordinis sui institutis ne latum crinem vnquam discessit. Omnibus eius obeundis muneribus apprime deditus fuit, ijs præsertim in quibus ditior demissionis, & laborum seges esset, quale est, plebeculam informare catechesi; adire custodias, triremes, nosocomia; pannosis hominibus aurem præbere, adesse reis capitalibus, quæ adeo non habebat vilia, vt illis sui copiam indulgentius, quam nobilibus faceret monueratque Ianitorem, vt quoties ad ignoti cuiuspiam mortalium opem e Nostris incertus aliquis euocaretur, se præ alijs admoneret. Inter Principum fauores perpetuos, sui semper tenax propositi, sui iuris fuit: nec in se patiebatur quidquam ab eorum liberalitate deriuari, ne corripiendi eos libertatem videretur fecisse venalem. Cum Maquedæ Dux ad Siciliæ administrationem admotus eum sibi à Confessionibus esse voluisset, contendit, vt attritas, & laceras vestes, nouis commutaret, priusquam nauem conscenderet. At Aegidius ingenuè professus est, nunquam se illius Confessiones, nisi in eo vestitu excepturum, & tam id religiosè seruauit, vt refartam sæpè rogam non prius posuerit, quam Duce in Sicilia vita functo; ipse rediit Barcinonem. Nihil illi accidebat acerbius, quam ad Principum mensas cogi, quas vt in itineribus declinaret, præibat vno die vel sequebatur. Tandem cum posset, vel leui nutu consanguineorum suorum inopiâ subleuare, nunquam quidquam inuuit Proregibus, vnde possent eam egestatem, vel subodorari. In omnibus itineribus, quæ diuturna & iniquo tempore per Hispaniam, Galliam, Italiam instituit, lacerum palliolum fuit illi totos 30. annos pro arcendis pluuijs: galerus toties ab ipsomet refartus, donec vetustate abiit in frustra. Semper ille quidem; sed eo potissimum tempore, quo Collegia regebat, aliorum se tegebat exuijs, & eo iucundius, quo pannosioribus. Innumera sunt eius generis exempla, quibus non Principes modo, sed viros etiam religiosissimos in solita quadam admiratione commouit. In eo certe morbo, qui mortis illi causa fuit, quoties pretiosiora cernebat adhiberi pharmaca, qualia postulabat ætas, & morbi conditio, omnibus quibus pote-

poterat rationibus agebat, ut Medici imperarent viliora. Erat feueriffimus fuorum fenfuum cultos: nullam tot annis feminam de facie nouerat: fe quoque ipfum attingere quodammodo horrebat. Agebat Deo gratias pro heretata fibi acie oculorum, ex quo multa commoda caftimonie perfentiferet. Obedientie feueritatem non exigebat magis a fubditis, quam ipfe praestabat. Ad primos Ianitoris, vel Aeditui nutus paratus, quoquo vocaretur, grauiffimorum etiam occupationum filo abrupto. In gubernando benignitatis laude florebat, quae una ducebat fubditos, quo maxime volebat: In fubitis cafibus adeo nihil commouebatur, ac fi omnes affectiones extirpaffet. Vna aequitatis norma domesticorum actiones examinabat: honeftatis dumtaxat momenta ducebat grauiora. Demum factis, & exemplis ad fuum cuique officium ipse praebat. Societatem vnicui colligebat ex animo; cui vt arctius haereret, quotidiana inter facra, fua vota renouabat. Inftituti eius fuit tam tenax, vt nullis munerum, occupationum, fenectutis oneribus fe patere impediti ab eius ministerijs impigre obeundis: atque adeo inter Prouinciae curas, non minus diligenter catechese tradenda, & Confessionibus audiendis vacabat, quam si illud ageret vnum. Diuini cultus incrementum, quoquo poterat modo, procurabat, siue domesticis suam nauaret operam, siue alios Clericos Sacris Ecclesiae ritibus informaret. Nec minore cura B. Virginis cultum, & uenerationem augebat. Eius certae pietati, ac diligentiae debet Academia Barcinonensis votum illud quo se obstrinxit, propugnandi semper immaculati eius conceptus praerogatiuam. Familiaris eius sermo religiosae plenus simplicitatis, omnium, qui cum eo agebant capiebat voluntates. Nunquam aliud in ore habere, quam in corde: quod cum ipse quoque de omnibus praesumeret, difficile adduci poterat, vt in eo defecisse quempiam crederet, nisi manifesta signa probarent. In concilij sententiam ex vno aequitatis arbitrio metiebatur: & tantam consecutus est laudem, vt diceretur prudentiae, & consilij dono caeteris eminere. Denique quod in eo potissimum admirati sunt omnes, fuit vitae innocentia, continuato praecclare gestorum ductu contexta, pretiosior semper actionum similitudine, in tanta rerum varietate ad finem vsque deducta: vt quicunque eam diutius, & propius inspexerunt, suspexerint maxime, & grauissimis iudicijs inculcarint. Saepè Antistites etiam Illustrissimi, Patris sanctimoniam singularem, & vitae praestantiam, constantiamque vix credibilem, dignissimam esse, quae vel dum ipse viueret, sanctorum summa gloria decoraretur. Vbi Prouinciae reliquit habenas, magnis itineribus Barcinonem properauit, nullas viae molestias nullos caniculae aestus moratus. Atque vbi apulit mox cum Ianitore transiit, & cum Praefectis carcerum, & Nosocomii, vt se in om-

nis laboris partem vocarent. Ministrum Collegij sublatis manibus, additis etiam lacrymis exorauit, ne quid sibi a communi victu diuerfum dari permitteret. Haec ipse animo destinabat, sed iam ad metam laborum venerat: nam ex viae difficultate morbum contraxit, quem cum dissimulare diu non posset nono eius die, qui in 15. Septembris incidit, anno Christi 1622. aetatis 72. Religionis 49. ab emissis 4. votis 30. Barcinone succubuit, magno sui desiderio tum Nostris, tum Externis relicto, qui sunt cum lacrymis eius funus ipsius prosequuti. Edidit Petrus Aegidius lingua Catalanica

Modum adiuuandi moribundos. Barcinone typis Ioannis Amello 1605. in 8.

Memoriale Mandatorum, & Animaduersionum ad Parochos, & Confessarios suasu Illustriss. DD. Dymæ Lloris Episcopi Barcinonensis.

De Vestigalibus & eorum Iure in Catalonia Principatu.

Officium Sanctorum Episcopatus Barcinonensis, & Urgellenfis

Transfuit praeterea in Catalanicam linguam

Thomae de Kempis, De Imitatione Christi, Lib. IV.

PETRVS ALAGONA natione Siculus, patria Syracusanus, Societati adscriptus anno salutis 1564. aetatis 15. votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Philosophiam, & Theologiam professus est, & Romae Praeaelectoriae diu Rector fuit, & examini Episcoporum, atque ordinandorum Romae annis circiter 30. praesuit. Obijt Romae grandaeus die 19. Octobris anno salutis 1624. In compendium redegit, atque euulgauit

Manuale D. Martini Aspilcueta Nauarri de Quaestionibus Morum, & Conscientiae, cui posteriore editione aucto, & recognito addidit

Compendium Commentarj eiusdem Nauarri de Vsuris. Coloniae apud Hermannum Mylium 1603. in 16.

Summam Theologicam S. Thomae Aquinatis Doctoris Angelici. Post primam editionem correctus Herbipoli, typis Ioannis Veimari 1620. in 12.

Totum Ius Canonicum Tom. II. Romae typis Zannetti 1622. & 1623. in 4.

PETRVS ALOIS natione Italus, patria Neapolitanus, Societatem anno saeculari 1600. die 26. Septembris aetatis 15. ingressus votis 4. in ea se adstrinxit, & Philosophiam decennio Sacras Litteras Neapoli annis duodeuiginti cum laude professus est. Rexit etiam Collegium Lyciense. Vir placidissimo ingenio, & qui cum morum grauitate iucundam, salibusque respersam ad extremam vsque senectutem retinuit comitatem. Insigne de eo rexit encomium Laurentius Crassus inter elogia virorum Litteratorum Par. 1. Tandem octogenario maior ad religiosae vitae praemia emigravit. Neapoli postridie Kal. Julij 1667. Edidit

Epi-

Epigrammatum Centurias tres. Lugduni per Claudium du Four 1635. in 12.

Commentaria in Euangelia Quadragesima. Tomis 3. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1658. in folio.

PETRVS DE ANASCO natione Peruana, Hispano viro nobili patre, matre Peruana in vico Prouinciae Chachapoiarum natus cum iuuenis 22. annorum grauissimo teneretur morbo, Beatissimam Virginem, quam impense colebat, inuocauit; illa visibili specie mox adstitit filium suum vlnis complexa, & suauissimis clientem suum verbis solata, sospitatem pollicita, iussit vt per perfectae vitae rationes filio suo militaret in Societate Iesu. Ille vbi conualuit Societatem Limae complexus est anno salutis 1572. & absolutissimo viuendi modo conuertit omnes in sui admirationem. Verum enimvero iam inde a teneris vnguiculis aspirabat ille iam tum ad fastigium sanctitatis, vspu familiaritate maxima Reginae Caelorum. Quoties ob erratum suum aliquod statuebant in eum a non auertere parentes, confugiebat ad suae Dominae patrocinium, & parentes illico mitigatos experiebatur. Quotidie ante eandem a se scholas ipsam in suo templo confalabat; Probato n. eius honori ieiunando consecrabat, horum si quid neglexisset, aliquid ea die patiebatur aduersi. Noctu feuerissime se caedebat: interdum in secreto cubiculo diutissime orabat. Vernas & mancipia domestica vrgebat precibus, pretio, vt se alapis contunderent, & ponebat praemium illi, qui percuteret validissime. Ipse vero interea memoria alaparum Christo suo impactarum mirifice afficiebatur. Aiebat se quoties eius beneficij recordabatur, quod aegrotans a B. Virgine acceperat, toties eandem pulcherrimam, suauitatis, amoris, humilitatis, plenissimam mentis oculis intueri, sicut corporis eam luminibus olim conspexerat, animumque suum caelesti quadam delibutum suauitate relinqui. In eius autem recordationem beneficij, sexta quaque feria se diuerberabat, Sacrum Rosarium, & quidquid laudabiliter operabatur, in animi grati argumentum Deo dicabat. Praeclearissimum semper exhibitum omniu virtutum exemplum, sed tres eminere pra alijs, de quibus in suis ipse aduersarijs annotauit. *Tria haec toto vite tempore mihi imprimis curanda sunt, Obedientia pro cuius integritate ipsa mihi oratio, corona, sacrum, quies, & somnus omittenda sunt. Oratio, in quam quidquid reliqui temporis fuerit conferendum est. Annihilatio & contemptio mei ipsius, qua omnes meae exercitationes, & cogitationes, coniunctae cum rigida corporis castigatione, dirigenda sunt.* Somni parum capiebat, vt oraret prolixius. Orationem ita actioni iungebat, vt cum mane illucesceret, iam ille Templo, ac Sacrificiae necessaria parasset, euerisset impluuium, patellas mundasset, & deinde aegris, si qui domi erant, inseruiuisset. In itineribus tam dextre Socios praerterebat, vt il-

lis appellentibus iam ignem ipse in diuersorio accendisset, & cum uellent alii labores parti-ri, ipse tamen semper anteueneret. Saepè in Missionibus, quas multas, ac difficillimas instituit, putidissima Indorum vlcera curantem, saniem, & vermes abstergentem incredibili caritate viderunt: nec semel vt reluctantem naturam comprimeret plenis patellis id genus fordium haurientem; quam viri constantiam, atque animi robur vel Indi ipsi summa admiratione profecuti sunt Nihil illi solemnius, quam suauari plagas, miserrimis quibusque adesse, cibos ingerere, condire, vestes sua manu consuere. Spirituali Indorum bono nouem Regionis idiomata perdidicit, & sic multa hominum millia sine hoc peritura, seruauit. Ad Confessionem audiendam vocatus, dimissis omnibus accurrebat, ne qua forte sua mora, poenitentis ardor refrigesceret. In se ipse quotidie flagris sauebat, preces non aliter quam stans, flectensue fundebat. Sociorum virtutes seculo obseruabat ad imitationem, aiebatque sui se maxime pudere, cum illos consideraret: rogabat Deum, adeo in suos famulos munificum, vt se illorum saltem reliquijs dignaretur. Certa fama fuit ipsi in Tucumania Tigrim canis instar cauda blandientem occurrisse, quam manu demulsam innoxius a se dimiserit. Quocumque accedebat, gratia sanitarum sequebatur. Vitam Apostolicis ornatam meritis felicissimo concludit exitu, diuturno, molestoque morbo excoctus, quem vultu atque animo tranquillo tulit. Obijt in Tucumanis die 12. Aprilis anno salutis 1605. aetatis 55. Religionis 33. Tucumanae expeditionis 15. a suscepto gradu Coadiutoris Spiritualis 17. Mortem eius excepit magnus omnium, sed praefertim Indorum, sensus doloris, ob parentis sui vnici (sic vocabant) iacturam. Funus ab omnibus Religiosis honorifice procuratum est Scripsit varijs linguis Tucumanicis

Vocabularia, Catechismos, Confessionaria, seu Methodos ritè confitendi, Grammaticas.

PETRVS ANELLVS PERSICVS natione Italus, patria Massalubrensis haud procul Neapoli Societatem 1587. aetatis 23. ingressus, Professus est Moralem Theologiam multis annis, & Rector administravit Collegia Massense, & Barolitanum Spiritualibus Coadiutoribus adscriptus ab anno 1601. Eius opera praecipue amplissimum Nobilium Virginum Alceterium, sub auspicijs Augustissima Triados Neapoli excitatum est, & Regulis firmatum. Multas Regni Vrbes, ac Vicos expeditionibus Apostolicis lustravit, pedes obiuit, cibo emendicato vixit: Congregationes instituit; Facinorosissimos homines ad tantam suorum scelerum poenitentiam adduxit frequenter, vt ea in propatulo explicare contenderent, vigesies quinijs per Quadragesimam Ecclesiasten egit. Demum fractus laboribus, laudem non mediocre promeruit a tolerantia, vlcerum, quibus in extrema senectute scatebat,

atque plenus dierum, ac bonorum operum, migravit ad omnium remuneratorem Deum, in Collegio Massalubrensi die 18. Martij 1644. Eundit

De primo, & præcipuo Sacerdotis officio. Libros III. Neapoli typis Francisci Sauij 1639. in folio.

De Diuino, & Ecclesiastico Officio, seu de Horis Canonicis. Ibidem & typis ipsidem 1643. in 4.

Scripsit quoque Italicè, sed tacito Auctoris nomine vulgavit Alius

Descriptionem Cuitatis Massæ Lubrēnsis. Typis ipsidem 1644. in 4.

PETRVS ANTONIVS SPINELLVS natione Italus, patria Neapolitanus, Caroli Ducis Seminaræ filius, natus est anno 1555. & ab ipsa vitæ rationalis aurora ad excellentem, quandam sanctimoniam aspiravit. Septennis Deo se votâ virginitate sacrauit. Octennis se lecto per hyemem nudus subducebat clam omnibus, vt B. Virginem recitatio illius officio coleret. Duodennis Patrem per lacrymas inflexit, ne se vinculis coniugalibus, quæ illi iam tum moliebatur, implicaret. In calamitosos adeo erat liberalis, vt cum aliud non suppeteret, detractum sibi indusium clam illis proieceret. Rude famulitium domi Catecheticis præceptis informabat. Subinde ad studia literarum admotus, in egenos conuertebat decimas eius census, quem ad vsus vitæ necessarios à Parentibus accipiebat; refragantique Oeconomo, & rei familiaris dispendium representanti, suggestit nullam locupletius ærarium esse Diuino: Hinc fiebat, vt sæpe rationibus subductis aliquid superesset ultra summam, id quod vel ideo cedebat egenis. Per eam ætatem ad munditiam cordis tam sedulo inuigilabat, vt affirmarent curiosissimi inspectores, nihil se in illo deprehendere, quod esset culpæ affine. Decumbenti famulo vilissima quæque præstitit obsequia, haud quaquam passus ab illis se excludi. His prolusionibus ad Societatem formatus in eam ab Alphonso Salmerone cooptatus est die 22. Martij anno 1573. & suis insalutatis Nolam ad Tiocinium aduolauit. In primo ingressu sigillum S. Crucis ligneum sibi ad collum appendit, tesseram vitæ susceptæ, qua moneretur identidem, ne in arrepto consilio langueret. Eam ipsam crucem exacto vitæ cursu intulit in sepulchrum. Exhibat Tiro sine pallio, & obsonatorem onustus cophino sequebatur, domum, quæ ille coemisset, biulaturus. Lapides, & cæmenta ad fabricam, agens ante se iumentum, publice conuehebat. Et quò erat vnumquodque munerum abiectius, eò alacrius ipse subibat. Translatus ad studia, domi præibat exemplo cæteris ad omnem pietatem, sui que despicientiam: frequens in communi cœnaculo pœnas à se repetere, viuere mendicatò, humi ad aliorum pedes fordida in lacerna cibum capere; Foras etiam egressus, per mediam Neapolim inter

frequentes consanguineos, Viros Principes in lacera veste, scutica instructus, post asinum triumphabundus incessit. Sodalitium eotempore sub Conceptæ Virginis inuocatione collegit longe celeberrimum. Neapoli Philosophiam primùm. & Theologiam, hanc etiam mox Romæ exposuit, quo tempore visus est aliquando ingens lucis radius ab ipsius in schola explicantis vultu promicare, atque inde in reliquum corpus deriuari. Exinde Socijs gubernandis addictus, Romano primùm Collegio, dein Neapolitano Rector præfuit. Et hic quidem præter curas domesticas, iterum ac tertio per hebræomadem instituendos suscepit Zingaros, facem plebis, ipse pueros vicatim conuocare; ipse labarum Catecheticum manu præferre, pios hymnos præcinere, in angiportus se cum agmine puerorum iniicere, Christianæ rudimenta doctrinæ explicare. Bis Neapoli Professorum Domum, bis ipsam Prouinciam Neapolitanam, semel Romam præpositus Prouincialis gubernauit. Nostros Sacerdotes Setiæ in tertia probatione instruxit. Post Claudij Præpositi Generalis obitum Romam venit ad Comitata, quibus erat successor eligendus. Hic cum lethifer morbus incessit, & breui confect; Ipse rationibus suis pridem subductis omni pietatis exercitatione se ad obitum comparauit. Ad Deum eo tempore suavissima frequenter colloquia dirigebat. Paulo ante decessum ad Beatam æternitatem aspirans, brachijs nunc expansis, nunc antepectus contractis, suspirabat. Cum Deipara salutis suæ negotium tota semihora transegit, illud ingeminans: *O Domina mea, que docuisti me à iuuentute mea, respice in senectam, & senium ne derelinquas me.* Mox per tres horæ quadrantes, qui reliqui fuere, Angelos ad Dei laudes inuitauit, illis verbis: *Laudate Dominum omnes virtutes eius, Laudate eum omnes Angeli eius: ac demum in illis verbis subuenite Angeli Dei, placida morte conqueuit, Romæ die 14. Decembris anno salutis 1615. ætatis 60. Societatis 42. Corpus seorsim à reliquis in ligneo conditorio compositum est ob clarissimam, quam apud omnes collegerat sanctitatis opinionem. Enimuerò vir fuit tennerrima in Deum, ac Cælites pietate. Venerabilis Eucharistiæ reuerentissimus, quam cum aliquando Setiæ populo diuideret, toto vultu radiare conspectus est, & insignem specie puellum in ciborio circumferre, ac Diuini quippiam odoris, è pectore spirare. Secundùm Deum vnice colebat Deiparam, & tamquam matrem habebat. Septies Lauretanam eius Aedem inuisit, pedes aliquando, & victu mendicato. Animi in magnam matrem sui monumentum posteritati dedit; Opus illud egregium de ipsius laudibus, quod in manibus est. Sacra Sanctorum pignora crebrò, ac religiose visibat, & initurus quopiam iter, ab illis benedictionem, posthabitis atque insalutatis consanguineis, expetebat. Indicam expeditionem impen-*

impensissimo studio ambiuit, cuius consequendæ spe deiectus, animum, cogitationesque ad inueniendas in patria Indias conuertit. Paupertatis fuit, si quis vnquam studiosissimus. Attritis refartisque vestibus semper utebatur. Vestem vnã internam totos 18. annos sæpius refectam gestauit, calceos vnos totum quinquennium. Imagines Sanctorum rudiori formatas opere amabat, pretiosas apud se morari haud patiebatur. In graui annonæ caritate, ne quid Domui, cui præerat deficeret, consuetas egentibus dari elemosynas duplicabat, peritissimus negotiator cum Deo. Solum pauperibus indusium, suum lecti stragulum diuidebat. Ciborum reliquias diligenter in vsus inopum asseruari imperabat, & eas suis ipse manibus, vel tum cum Prouincialis esset, illis ad ianuam afferebat, ac diuidebat. A fratre suo S. R. E. Cardinali accersitus aliquando quo tempore lancibus abluendis occupabatur, renunciauit, vt tantisper, dum illo perfungeretur officio, expectaret. Tam demissè mansueteque cum omnibus agebat, vt nunquam distingueres discipulus esset, an Magister, Præses, an subditus. Nunquam de quoquam nisi meliorem in partem loquebatur. Mira patientia tolerabat aduersa: iamque opinio inualuerat oportere qui vellet à Spinello referre beneficium peculiare, maleficio singulari quopiam illi prius illato id prouocare. Castimoniam Virginalem, quam vouerat infans, illibatam Deo moriens representauit. Illam vt tueretur ita sensus frænabat, vt nunquam foeminae sibi quamuis proximo sanguinis vinculo coniunctæ, vultum intueretur. Vocabulis tenerioribus, licet aliàs honestis, ita abtinebat, vt cum posceret necessitas rem significari mutuata ex alio idiomate nomina minus obnoxia adscisceret. Nulla illi dies immunis transiit à verberatione, aut cilicio. Ieiunabat per Aduentum, & quater hebdomadatim per annum, peruigilijs item omnibus B. Virginis, & Sanctorum Tutelarium, quos habebat complures vix quaternas horas dormiebat, & humi id quidem, vel nudo super asserere; quod si in lecto, culcitæ fartura ita utebatur conglobata, vt nihil esset asserere mollior; internebatque non rarò lapillos, aut alia ad tormentum. Tactus erat crucis, quam sibi principio desponderat, amator. Laudauit Spinellum publica panegyri Franciscus Albertinus noster, quæ extat impressa. Scripsit verò Spinellus volumen egregium de laudibus B. Virginis Deiparæ, sic inscriptum

Maria Deipara Thronus Dei. Neapoli typis Tarquinii Longi 1613. in fol. & Coloniae apud Ioannem Gymnicum 1619. in 4. Accessit Appendix in qua continentur *Elogia Deiparæ ex Sacris litteris iuxta vitæ eius seriem digesta*, quæ prius seorsim prodierant. Neapoli 1585. Romæ 1587. & 1595. ac deum in Belgio. Continet præterea *Tractatus IV.* quorum primus est in *Salutationem Angelicam*, is primùm

Italico sermone prodit Neapoli 1602. Alter est *Exemplorum & miraculorum Deiparæ.* III. *De festis eius diebus, ac Templis.* IV. *De Virginibus, qui eam sunt imitati.* Prodit verò seorsim etiam Pars eius operis posterior, quæ fere practica est, inscripta

Amor Deiparæ Virginis Mariæ, cui adiecta est Breuis praxis Deuotionis erga Deiparam Coloniae apud Gymnicum 1620. in 12.

Scripsit quoque librum

De septem Angelorum Principibus, cuius ipse frequenter meminit in Deipara

Et sub nomine Aristotelis de *Benedictis* collegit in libellum

Nomina Sanctorum, qui habentur in Martyrologio Romano.

Italicè verò suppresso nomine

Manuale Annotationum pro Doctrina Christiana utiliter tradenda.

PETRVS DE ARRBAL natione Hispanus, patria ex Oppido Ceniceris Diocesis Calaguritanæ, amplexus Societatem anno salutis 1579. ætatis 20. vota 4. professus. Vir cui cum fuerit diuinum ingenium, & doctrinæ magnitudo par, quam illi inflammata inexhausto sciendi studio industria pepererat; Excelentior tamen his omnibus sanctimonia omnibus virtutis calculis absolutissima, sui que despicientia, & humilitate spectatissima, summam attulit commendationem. Compluti, Salmanticæ, Romæ Sacram Theologiam summa cum laude explicuit; & sententiam Societatis de Auxilijs Diuinæ Gratiae doctissime corâ Summo Pontifice propugnauit. Obiit Salmanticæ die 22. Septembris anno salutis 1608. Editi sunt posthumi

Commentariorum, ac Disputationum in Primam Partem D. Thomæ Tom. II. quorum prior continet materiam *De Deo Vno.* *Disputationibus 92.* Martij apud Thomam Iunnam 1612. in folio.

Posterior materiam *De Deo Trino, & De Angelis, Disputationibus 181.* Ibidem 1622. in folio.

Materiam De Auxilijs Diuinæ Gratiae, vbi licuerit per Sedem Apostolicam in promissis habemus.

PETRVS DE AVILES natione Hispanus, patria Cordubensis à puero fere annorum 15. in Societatem adscriptus anno Domini 1595. Cordubæ Aristotelem, ibidem & Hispali Theologiam Scholasticam Professor viginti annorum spatio explicuit, & S. Inquisitionis Qualificator fuit designatus. Rector fuit Astigitani Collegij, & Cordubensis iteratò; Prouinciæ totius Præses, Procurator & Elector ad Urbem, tandem in senectute bonæ octogenario maior quieuit in Domino. Cordubæ die 6. Octobris 1664. Parauerat prælo, sed non edidit

Commentarios in omnes partes summa Theologiae Sanctæ Thomæ. Edidit Hispanicè

Apologiam pro Societate contra Ioannem del Espino Presbyterum detentum in carcere S. Inquisitionis Granata, in folio, sine nota temporis vel loci impressionis.

PETRVS BARNAVDVS natione Gallus, patria Carolicensis in Diocesi Inquisitionensi natus; anno salutis 1575. Societati se adiunxit anno seculari 1600. & votorum 4. professione se obligavit. Homo spectata doctrina & probitate, post Philosophiam, deinde Theologia Scholasticam septennio cum laude exactum magisterium, & regimini admodum gubernavit Domum probationis Lugduni, & ibidem religiose obiit Calendis Nouembribus 1640. Pro informandis externis scripsit facilem

Doctrinam Christianam

PETRVS BENEDIT DE RADA, natione Hispanus, patria ex Oppido Casada diocesis Pampilonensis, Societati insertus anno Domini 1593. ætatis 18. votis 4. obligavit. Fuit Placentini Collegii Rector, & ibidem obiit die 3. Octobris anno 1629. ætatis 55. Religionis 36. Scripsit Hispanicè

Epistolam de morte & Virtutibus P. Roderici Nino Societatis Iesu Rectoris Collegii Madridensis 1637.

PETRVS BIARDVS natione Gallus, patria Gratianopolitanus cooptatus in Societate anno 1580. ætatis 15. operarius magni zeli, atque adeo multarum palmarum quas in horridis, & iniuis Canadensium Septentrionalis Americæ populorum Syluis primus legit. Extrema ibi omnia passus, nihil tamen inhumanum magis quam Hæreticos expertus est. Feritatis oblita gens barbara, integerrimi hominis innocentiam venerari discebat, cum ecce tibi sanctitatis inimica Deumque nesciens Hæresis cum Anglis Canadæ in oras irrupit; difficultatæ expeditionis ingens pretium fuit, exosum inde abducere Iesuitam. Habitus est in vinculis aliquamdiu, & vix tandem in Galliam nudus ab omni re missus. Interea verò dum integrum illi esset, ad noualia Canadæ redire, damnum ab Hæreticis illatum, sanctè vltus est, reliquo vitæ tempore quæsiuit intensissimis studiis ad vitam illos à quibus ad necem adductus fuerat. Docuerat olim Theologiam Lugduni annis ix. non sine laude. Reuersus è Missione Castrensi cum Auenionem diuertisset, & opportunitate temporis vsus secessisset in Nouitiatum in ipsis pene exercitiis Spiritualium initijs ad Paradisi contemplationem, vt credimus, euocatus est die 19. Nouembris anno 1622. Scripsit

Epistolam ad R. P. Prepositum Generalem, è Portu Regali in Noua Francia datam ultimo Ianuarij anno 1611. qua regionem illam describit, & Patrum Societatis Iesu in eam professionem. Ea inserta est annuis litteris Societatis Iesu eius anni Prouinciæ Franciæ, ad finem.

Relationem expeditionis Argiorum in Canadam, usque ab illis comprehensionis. Item

Librum pro Auctoritate Pbnificis contra Martinellum Ministrum. Gallicè vero edidit seorsim

Relationum Nouæ Franciæ, & itineris Patrum Societatis Iesu ad illam. Lugduni apud Michaelem Muguet 1616. in 12.

PETRVS BIVERVS natione Hispanus, patria Matritensis, natus anno salutis 1572. Societatem iniit 1593. & vota 4. in ea nuncupavit. Vir excellenti doctrina & arte concionandi præstans. Rhetoricam, Philosophiam, & Theologiam docuit. Missus in Belgium anno 1616. à Concionibus fuit Serenissimis Belgij Principibus Alberto, & Isabelæ Claræ Eugeniæ, & Serenissimo Cardinali Infanti Ferdinando. Etiam à sacris Confessionibus fuit Excellentissimo Marchioni Aytonæ dum Belgicæ Prouincias pro Rege Catholico gubernaret. Redux in Hispaniam, rexit Collegium Matritense, eique muneri immortalis octogenario maior ad vitam transiit non obnoxiam, die 26. Aprilis 1656. Vir admodum Religiosus & sanctioris disciplinæ in se ipso peramans, atque ab alijs exigens. Edidit Hispanicè

Concionem Toleti habitam anno 1610. in fuisse D. Marie de Sandoual. Item aliam

Concionem habitam in Exequijs Alberti Pij, Archiducis Austria, Belgarum Principis. Antuerpiæ 1622. in 4.

Hymnum Triumphalem. Bruxellæ apud Hubertum Antonij 1625.

Orationem Pauegyricam Marchioni de Sancta Cruce dictam ob liberatas sine sanguine Brugas, & pulsos e Flandria Batauos, qui hostiliter irruerant. Latine vero dedit typis

Emblemata in Psalmum Miserere, æri insculpta in 8.

Sacrum Sanctuarium Crucis & patientiæ Crucifixorum & Cruciferorum Emblematicis imaginibus ornatum. Antuerpiæ typis Plantiniani Moreti 1634. in 4.

Oratorium piarum imaginum Immaculatae Mariæ, & animæ create ac Baptismo, Penitentia & Eucharistia innouata. Iisdem typis in 4.

De solempni Sapientia Conuiuio. Bruxellis typis Luca Merbeci 1639. in fol.

De Sacris priuilegijs, ac festis Magnæ Filie, Sponsæ, & Matris Dei argumenta selecta Concionum, quibus accesserunt Sanctissimus Ioachimus, Anna, & Iosephus. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1638. in folio

De festis solempnibus Christi Domini, & Sacris priuilegijs omnium Apostolorum. Ibidem apud viduam Cnobbari 1640. in folio

Parauerat prælo Virtutes Heroicas Marchionis

chionis Aytonæ Gubernatoris Belgij cui fuit à Sacris Confessionibus, & Stracagemata militaria & moralia, sed morte interueniente, non emisit.

* **PETRVS BOBYNET** natione Gallus, patria Monlucentis in Diocesi Bituricensi, natus anno sæculi præteriti 93. Societati se applicuit prætereuntis 12. & votis quatuor solemnibus se adstrinxit. Docuit Philosophiam, & annis 20. Theologiam Moralem. Rexit Collegia Molinense, & Corisopitense. Vir singulari pietate & erga Superiores obedientia, omnibus sua Comitatus & facilitate carus. Tandem diuturno rheumate, quod patientissimè tolerauit confectus, ex ærumnoia hac vita ad caelestem vti sperare fas est migravit. Aureliæ die 25. Iunii 1668. Scripsit Latine

Delegationem Regularium ad Sacras Confessiones audiendas decem authenticis comprobata. Parisijs 1648. Gallicè edidit

Horologiographiam curiosam. Flexiæ apud Georgium Griueau 1644. in 8.

Horologiographiam ingeniosam. Parisijs 1647. in 8.

Longimetriam industriosam. Ibidem & eodem anno

Horologium Horologiorum vniuersale. Ibidem 1649.

Horologium digitorum. Parisijs apud Ioannem Henault, & iterum Aureliæ 1650. in 8.

Arcana Calendarij faciliora pro Curiosis. Corosopiti apud Guilielmum le Blanc. 1665. in 8.

PETRVS BONVOISIN BELGA, Audomari natus anno 1573. Societatem iniit 1593. die 30. Octobris, & qua pollebat in rebus agendis industria non parum ei commodauit, Spiritualium Coadiutorum albo adscriptus 1600. Obijt Tornaci 30. Decembris 1626. Edidit

Veram effigiem Charitatis Christianæ ad vinum expressam à S. Paulo 1 Corinth. cap. 13. sententijs & exemplis illustratam Audomari apud Carolum Boscard 1621.

PETRVS BOVILLIUS natione Belga, patria Dionantensis, ingressus in Societatem anno 1592. ætatis 17. vota 4. nuncupavit. Leodij, ac Dionanti Rector, pluribus locis, Concionator, litteras Latinas Græcasque cum laude professus est. A constanti in Deiparam Virginem pietate, & ab iniuncta inter acutissimos ex calculo dolores patientia, plurimum dilaudatus, diem clausit extremum Valencis die 22. Decembris 1641. Scripsit Latine, & Gallicè

Historiam inuentionis & miraculorum B. Virginis Foyensis. Duaci typis Marci Vvion 1620. in 8.

Extat quoque eius elegans Ode Pindarica Græca & Latina præfixa operi Leonardi Lessij. De Iustitia &

Iure. Edidit præterea tacito suo nomine

Diuanam Bonæ spei seu originem & progressum deuotionis eiusdem Virginem, Bonæ spei iuxta Valenciam.

Diuanam Misericordie, iuxta Marchianos ad Pontem

PETRVS BOVRDIN natione Gallus, patria Molinensis, natus anno sæculi exacti 95. Societati se adixit vententis 12. & votorum 4. professionem emisit; Rhetoricam septennio professus est; Mathesim verò in qua excelluit annis duodeviginti, Flexiæ, & Parisijs; litterarum studio coniunxit amorem solidæ perfectionis, quem eximia humilitate, & Regularum accurata obseruatione, assidue fouebat. Ex lapsu contraxit morbum, quo demum susceptis prius ritè Ecclesiæ præsidijs, decessit Parisijs die 27. Septembris 1653. Edidit Latine

Prima Geometriæ tam Speculatiuæ, quam practicæ elementa. Parisijs 1639. in 12. Gallicè vero

Introductionem ad Mathematicas disciplinas tribus Partibus, Parisijs 1643. in 12. Post obitum prodierunt Gallicè

Perspectiuæ militaris. Parisijs apud Simonem Benaud 1655. in 12.

Architectonica Militaris. Ibidem 1655. in 8.

Cursum Mathematicum. Ibidem 1661. in 8.

Optica in folio. Ibidem

PETRVS BRVN, natione Gallus, patria Petrocoriensis, admissus in Societatem anno salutis 1596. ætatis 19. post traditas amœniores litteras studijs præfuit annos 16. & Concionatorem diu egit Spiritualium Coadiutorum votis adstrictus. Obijt in Tolosana Prouincia haud procul Turnone in obsequio peste infectorum mense Augusto anno 1629. Scripsit Gallicè

Institutionem Christianam

* **PETRVS DEL BRVN** natione Gallus, patria Cadurcensis, natus anno sæculi præterlabentis v. Deo se in Societate deuouit 1625. & vota 4. solemnia concepit. Eloquentiam & politiores litteras septennio professus est; Philosophiam octennio, & euocatus Romam Præposito Generalij à Secretis in conscribendis Epistolis ad Prouincias Galliæ decennio fuit. Reuersus dein in Prouinciam Tolosanam modò in Collegio Albiensi vacat Societatis ministerijs. Edidit hæctenus

Commissuras Gallico-Latinas. Tolosæ typis Ioannis Boude 1642. in 8.

Apparatum magnum Gallico-Latinum, collectum ex Cicerone, & melioribus Auctoribus linguæ Latine. Tolosæ apud Ioannem Boude 1650. in 4. recusum ibi & Parisijs per Ioannem Henault 1660. & 1669. in 4.

Amaltheum Cicconianum. Tolose typis Ioannis Boudé 1665. & ab eodem reculum. 1669.

* PETRVS BRVXELIVS natione Belgæ, patria Siluæducentis, natus anno sæculi labentis 12. ad Societatem se aggregavit 1636. & vota 4. nuncupavit. Post traditas mansuetiores litteras, Philosophiam bis explicuit Colonia, & aliquamdiu Theologiam. Missionarium se egregium probavit in Ducatu Montenfi per octennium, ubi Heterodoxos voce, & ealamo scite perfrinxit. Vir candidi pectoris, orationi addictus, cauebat sedulo ne asceticis exercitationibus, vel pauculum temporis subtraheret, ideoque clepsydra instabat cursum, quoties alijs occupationibus interrompebatur. Naturæ concessit Hildefij die 7. Maij 1664. Edidit Germanice

Anastasiam pro D. Doctore Medico recens conuerso contra Consistorium Duisburgense. Colonia typis Pauli Metternick 1664. in 8.

* PETRVS DE BVGIS natione Galus, patria Tolosæ, natus anno sæculi elapsi 90. Deo se in Societate consecrauit labentis 6. & votis quatuor se illigavit. Vir omnium scientiarum genere excultus, humaniores litteras docuit triennio; Philosophiam quadriennio; linguam Sanctam aliquamdiu, Theologiam annis 20. & præfuit studijs altioribus, annos 14. Rexit Collegia Aginnense, Palense, & Burdegalense, in quo octogenario maior adhuc degit. Edidit

Tractatum de Mysterio Incarnationis 12. Libris comprehensum. Lugduni sumptibus Philippi Borde & Soc. 1668. in folio

De Adorando Trinitatis Mysterio Lib. 7. Lugduni apud Laurentium Arnaud & Soc. 1671 in 4.

PETRVS BVRGVNDVS natione Belgæ, patria ex Monte S. Gerardi, Oppido Flandriæ natus anno 1522. Panormi in Societatem adscitus est anno 1559. Politiorum litteraturam multos annos docuit & anno 1572. trium votorum professionem edidit: in quo demissio animi, caritasque cum obedientia, & simplicitate certare videbantur. Nam præterquam quod perpetuo lectoris officio super mensam fungeretur, & operam suam coquo ponebat quotidie in componendis ad focum lignis, scutellis eluendis, & aquam, abluendis Patrum Fratrumque manibus, viginti gradus bonus fenex sæpe iterumque remeans, curabat, à quo caritatis opere nunquam reuocari potuisset, nisi Superior ingemiscens seni, paucis ante mortem diebus eo labore interdixisset. Obijt Treuiris die 30. Martij anno salutis 1598. ex Italico latinè redidit

Didaci Stella Minoritæ de contemnen-

dis Mundi vanitatibus Lib. III. Colonia per Arnoldum Mylium 1585. & sæpe postea

PETRVS BVSÆVS, natione Belgæ, patria Nouiomagensis, Societatem Colonia amplexus est anno salutis 1561. ætatis 21. ubi quoque professionem votorum 4. emisit 1568. Inde Viennam Austriæ missus in Academia publice Sacras litteras explicuit, & in Collegio linguam Sanctam docuit, præter alia munia quibus egregie functus est. Fuit enim excellenter doctus & laurea doctorali Theologiæ insignitus, pietate vero prudentia, & exemplo eximius. Vnicuique erat perflugium domesticis, & externis quidquid durum, aut perplexum incidisset, hinc omnium mœore decessit Viennæ die 12. Aprilis 1587.

Opus Catechisticum sine summam Doctrinæ Christianæ P. Petri Canisii Theologi Societatis Iesu, præclaris Diuinæ Scripturæ testimonijs illustravit, locupletavitque magna cum Republicæ utilitate, opus enim hoc plurimum negotij exhibuit Hæreticis. Editum est Colonia 1569. in 4. & 1577. in folio

PETRVS CANISIVS natione Belgæ, patria Nouiomagensis, à puero se dedit studio pietatis. Cum nata nondum esset Societas, fœmina quædam opinione sanctitatis vulgo nota matrem eius admonuit, ut magna Petrum filium cura educaret, quod breui Religio quædam Clericorum instituenda foret, quæ eximias Dei Ecclesiæ utilitates esset allatura, in quam Religionem filius eius adscriptus, vir apprimè insignis haberetur. Vaticinium seu præsentionem fœminæ rei probavit euentus. Nam paulo post Societas instituta est, in eamque Petrus anno salutis 1543. P. Petri Fabri opera primus omnium Germanorum cooptatus, illam exemplo doctrinæ, præstantis ingenij monumentis, recens natam mirum in modum illustravit; Germaniam Superiorem primus Præpositus Prouincialis rexit, concionibus auxit; Hæreticos disputationibus repressit; Catholicos confirmavit. Ex quo Hæretici Canilium, *Canem Austriacum*, per ignominiam appellabant, quod in Austria plurimum versaretur; sed haud canem mutum, aut non valentem latrare, sed qui latratu & morfu lupos passim grassantes ab ouili Christi arceret. Episcopatum Viennensem à Ferdinando Romanorum Rege sibi oblatum, constanter repudiavit. Scripsit postulante eodem Ferdinando Rege

Summam Doctrinæ Christianæ breuem quidem illam, sed præclarissimam, & quæ copiosæ Bibliothecæ insiar sit. Prodiit primum à S. P. N. Ignatio probata, & Ferdinandi Regis munera diplomate, tacito alioqui auctoris nomine anno salutis 1554. primus omnium Societatis partus, post S. Patriarchæ nostri Exercitia spiritualia, sæpius deinde varijs

varijs locis, & linguis recusa; demum recensita ab Austore, & multis locis aucta, excusa est Antuerpiæ à Christophoro Plantino 1574. cui accessit *Appendix de Homini lapsu, & Iustificatione secundum sententiam, & doctrinam Concilij Tridentini.* Hanc summam Petrus Busæus, vt paulo ante monui, illustravit adductis integrè testimonijs, quæ Canisius in margine indicauerat, quasi digittum in fontes intendens. Incredibilis autem exstitit in Christi Ecclesia huius Catechismi fructus, cuius hoc vnum pignus do, quod eius lectione se fateatur serenissimus Princeps Vvolfgangus Vvilhelmus Dux Neoburgicus inductum ad Orthodoxam fidem amplectendam. Eadem hæc summa in breuiorem formam contracta prodiit hac inscriptione

Institutiones Christianæ pietatis, seu parvus Catechismus Catholicorum, qui omnibus prope linguis editus, passim in scholis ac templis edocetur. Antuerpiæ 1566. & 1589. ibi & alibi sæpiissime. Prodiit etiam

Summa Doctrinæ Christianæ per Questiones conscripta. Item

Parvus Catechismus figuris ornatus: rursum idem cum adiunctis, Precibus horarum æternæ Dei Sapientiæ Iesu Christi. Mantuæ, Leodij, Dilingæ, Demum Græcolatinus Ingolstadtij, denique seorsim

Auctoritates Sacræ Scripturæ & Sanctorum Patrum in Catechismo contentæ Partibus 4. Colonia 1569. in 4.

Scripsit etiam Canisius

Commentariorum de Verbi Dei corruptelis aduersus novos Ecclesiasticæ Historiæ confarcatos siue Centuriatores Magdeburgenses Tomos II. quorum prior est

De S. Præcursoris Domini Ioannis Baptistæ Historia Evangelica. Dilingæ apud Sebalduum Mayer 1571. in 4. Posterior autem est.

De Beatissima Maria Virgine Lib. V. Ingolstadtij apud Dauidem Sartorium 1577. uterque autem Tomus plenior, atque ab Austore recognitus, vno volumine prodiit typis Sartorii 1582. in folio. Ingens est opus & Spissum in 6. libros diuisum, in quo quidquid impij, ac pestilentes nebulones mentiuntur, & ad deprauandas Scripturas, & Præcursoris, & Dei Matris gloriam obscurandam adferunt luculenter, grauter, eruditeque confutatur. Scripsit ad hæc

Notas in Evangelicas Lectiones quæ per totum annum Dominicis, ac festis diebus in Ecclesia Catholica recitantur. Tomos II. Friburgi Heluetiorum apud Abraham, Gemperlinum 1591. & 93. in 4.

In extrema iam ætate alios libellos aureos edidit, videlicet

Exercitamenta Christianæ pietatis, quibus subiunguntur, Epistola & Euangelia totius anni M.C.C.

cum Scholijs Canisij. Antuerpiæ typis Plantiniana in 12.

Manuale Catholicorum, in vsum pie precandi collectum. Ingolstadtij 1587. Antuerpiæ 1599. & alibi. Item

Enchiridion Itinerantium. Antuerpiæ 1599. in 12.

Palæstram hominis Catholici. Duaci per Balthasarem Bellerum 1599. in 12.

Præticam Catechismi. Colonia.

Et hæc quidem Latinè; Germanicè vero scripsit

Martyrologium. Dilingæ 1562. & 1574. in 4.

Conciones in 4. Dominicis Aduentus, & in Natalem Domini

Librum Precationum

Librum de Confessione, & Communione

Vitas SS. Beati, & Fridolini, qui fuerunt primi Heluetiorum Apostoli. Friburgi apud Abrahamum Gemperlin 1590. in 4.

Vitam & Exercitamenta pietatis B. Nicolai Eremitæ. Denique vt aliorum etiam lucubrationsibus prodesset, euulgauit

Selectas Epistolas D. Hieronymi Lib. III. Louanij 1573. & deinceps. Antuerpiæ, Dilingæ, Parisijs.

Leonis Papæ Opera Omnia. Colonia

Cyrilli Alexandrini opera Tom. II. Colonia edidit adhuc iuuenis.

Doctas Præfationes addidit quibusdam tum Antiquorum, tum Recentiorum operibus & inter eas præcipuam in *Tractatum Andrea Vegæ de Iustificatione*

Scripsit vterius

Selectas preces ex quibus excerpta quædam auctoritate Legatorum Pontificiorum in Concilio Tridentino, recitabantur in publicis per Quadragesimam Litanijs

Librum Confessionum Exemplo S. Augustini ex quo recitat fragmentum Spiritu Diuino plenum Ioannis Niesi noster, in *Alphabero Christi, verbo Reuerentiæ*

Epistolas complures ad Laurentium Surium scripsit, quæ in Carthusia Coloniensi afferuntur

Alias ad Episcopum Mindensem, vnaque Ducem Brunsvicensis, quæ alibi exstant

Porro de Canisij candore animi, puritate, humilitate, deuotione, orandi studio, perfecta omnium humanorum affectuum mortificatione, ardore fidei, animarum zelo, indefesso labore & perpetua contentione qua Religionem Catholicam semper tueri, ornare, amplificare non desistit, ceterisque eius ornamentis virtutum, multa dici possent quæ iustum volumen desiderant. Legi possunt Matthæus Raderus, & Franciscus Sacchinus Nostri qui eius vitam, & res gestas, proprijs voluminibus conscripserunt.

Quantus demum fuerit Canisius nihil magis ostendit quam clarissimorum huius æui Scriptorum in eo celebrando consensus. Est videlicet Petrus Canisius Stanislaus Cardinali Hosio Epistola sua 150. & apud Rescium in Epil. Ministromachia, Hæreticorum malleus, & nouus Augustæ Apostolus, non doctrina magis quam pietate insignis, & si quisquam alius, in controuersijs exercitatus. Est Stanislaus Rescio in Vita Cardinalis Hosij lib. 1. cap. 20. Vir doctissimus, & omnibus pietatis artibus instructissimus; strenuus Ecclesiæ Dei contra Inferorum portas propugnator, & utilissimus Iesu Christi Seruus. Casari Cardinali Baronio Tom. I. annal. ad A. C. 9. Venerandus vir, cuius laus est in Euangelio per omnes Ecclesias. Ferreolo Locrio in Maria Augusta lib. 1. cap. 7. & 25. & in Chron. Anaceph. A. C. 1577. Celeberrimus Theologus virulentæ illius Hydræ (Blasphemorum in Deiparam) Hercules, qui nobili splendidus victoria gloriosam cecinit classico triumphum; Eximius B. Virginis Encomiastes, Summus Mariani decoris assertor. Sebastiano Ferronio in Chron. lib. 8. in Gregorio XIII. ante finem, Theologus toto orbe Christiano notissimus, cuius opera Principes, Imperatores, Pontifices sæpe vsi sunt; qui ætatem quasi quidam homo Dei, Ecclesiæ per Heluetiam Patriarcha, Fidei Catholicæ per Germaniam columna, indefesso labore, ac singulari sanctitate exegit. Auberto Miræo in elog. script. Belg. sæculi sui Hieronymus, ob dignam graui Theologo eloquentiam. Eadem, & Laurentio Beyerlinck in oper. Chronogr. A. C. 1597. tit. Viri illustr. Alter sui sæculi Augustinus, qui non secus ac ille. Olim Donatistas, Manichæos, Pelagianos, nostri æui Nouatores, Lutheranos, Caluinistas, Anabaptistas oppugnauit. Ioan. Creselio in suis Elog. Part. II. lumen, & columen Ecclesiæ Catholicæ, Vir Diuini propemodum ingenij & eruditionis incomparabilis, Philosophus Eximius, Theologus profundus, &

lectionis infinita, Orator valde eloquens, Ecclesiastes pariter grauis & iucundus. Ioanni Tomco Marnautio in Præfat. Sanct. Illyr. & Henrico Sedalio in Comm. Vitæ S. Francisci cap. 3. num. 8. Magnus anteriori æuo Vir. Dauidi Gregorio Cornero in Præfat. Prompt. Deuot. & Vvolfgango Edero in Dedic. Tract. de Indulg. Ant. Cordub. Doctissimus, celeberrimus, incomparabilis Theologus, & de vniuersa Catholica Christi Ecclesia sane optime meritus. Francisco Agricola in Dedicat. Euangel. S. Ioan. Bapt. Celebratissimus Theologus Ioanni Molano de Canonicis lib. 2. cap. 25. Excellentissimus Theologus. Andrea Vifforello in Opere Ciaccon. ad Vitam Otton. Cardinalis Truchses, Vir innocentis vitæ & doctrinæ Theologicæ fama illustris. Guilielmo Eysengrein in Catal. test. verit. A. C. 1565. Vir cum eloquentia, tum multarum rerum peritia & mirabili ingenij flumine præstantissimus, Philosophus clarus, Orator facundus, Theologus Sacrarum legum exercitatissimus. Ioanni Engerdo Tom. I. Acad. Ingolst. par. 7. præter alia multa Pietatis & eruditionis, vitæque integritatis, omnisque virtutum generis illustre exemplum, fortis Ecclesiæ propugnator bene de religione meritus, lumen Doctorum Ecclesiasticorum amplissimum & clarissimum. Andrea Sausaio Appar. ad Martyrol. Gal. cap. 19. Vir permaximus, Ecclesiæ per Heluetiam Patriarcha, Religionis Catholicæ suo tempore columna. Obijt Friburgi apud Helueticos die 21. Decembris anni salutis 1597. ætatis 77. vbi magno in honore est corpus eius apud Catholicos omnes Helueticos, qui eius & viuientis voce, & scriptis, mortui precibus in Apostolica, & Romana fide confirmati sunt. Cenotaphium atque elogium gratitudinis ergo, Ingolstadiense Collegium Theologicum Canisio posuit. Epitaphium verò bene merentis tumulo à Ioanne Vvildio V. C. hoc impositum Friburgi in D. Nicolai Ecclesia cernitur

D. O. M.
VENERANDVS IN CHRISTO PATER
PETRVS CANISIVS THEOLOGVS
NOVIOMAGINATVS
SOCIETATEM IESV
TERTIO A CONFIRMATIONE ILLIVS ANNO
INGRESSVS
AC SACERDOTIO INSIGNITVS
OB MAGNI SIMVL ET PLACIDI ANIMI PRÆSTANTIAM
A COLONIENSI ECCLESIA AD CAROLVM V. IMP.
AB OTTONE CARD. AVGVSTANO
AD S. CONCILIVM TRIDENT.
A FERDINANDO IMP. VVORMATIAM
CONTRA MELANCHTONEM HÆRETICVM,
A PIO IV. PONT. MAX. AD PRINCIPES GERMANIÆ
IN FIDE CONFIRMANDOS MISSVS
POSTQVAM ROMÆ, IN SICILIÆ, ET GERMANIÆ ACADEMIIS DOCVISSET
DIV APVD FERDINANDVM IMP.
ET PASSIM SVMMA LAVDE VERBVM DEI PRÆDICASSET
PRIMVS PROVINCIALIS SOC.
EIVSDEM IN GERMANIA
AB IP SO SOC. AVCTORE P. IGNATIO
DATVS FVVISSET
SCRIPTISQVE FIDEM CATHOLICAM EGREGIE
ILLVSTRASSET
AVSPICIIS REVERENDI D. IOAN. FRANCISCI
EPISCOPI VERCELLEN SIS NVNCII APOSTOLICI
FRIBVRGVM SEXAGENARIVS VENIT
COLLEGII SOCIETATIS FVNDAMENTA IECIT
MVLTA PRÆCLARA DOCVMENTA DEDIT
ET QVASI QVIDAM FRIBVRGENSIVM PATRONVS
ECCLESIAE PER HELVETIAM PATRIARCHA
RELIGIONIS CATHOLICÆ SVO TEMPORE COLUMNA
TOTO CHRISTIANO ORBE NOTISSIMVS
FIDE, PRVDENTIA, INDEFESSO SCRIBENDI LABORE, ABSTINENTIA,
PERENNI GRAVITATE ANIMI PVRTATE
FLAGRANTISSIMO DEI AMORE
MVLTAQVE SANCTITATE CLARISSIMVS
MIGRAVIT AD CHRISTVM
FESTO S. THOMÆ APOSTOLI
MDXCVII. ANNO ÆTATIS LXXVII.

Huic Epitaphio sequens Epigramma subiectum est

*Obscuro qua fama rogo, quæ flamma superstes
Cordæ redaccendit viuidiore face?*

*Nempe nouum Cælo, placidumq; Canisius Astrum
Iam propior Christo fulgurat igne nouo
Sic fundit flammæ cui Sideris auctoris, Iesus:*

Ipsa fides, radius, spes, inbar, ignis amor:

* PETRVS CASRÆVS natione Gallus, patria Rhedonenfis in Britannia Aremorica, natus Parente Supremæ Curie Rhedonenfis Senatore, anno sæculi tranfacti 89. Deo se in Societate dicauit vertentis 8. & votorum 4. professione se obstrinxit. In ipso Religionis Tirocinio, periculosa ægritudine cum laboraret, ex tumore insolito in altero genu, agebatur de eo ad paternam domum remittendo, sed obstitit Prouincialis Bartholomæus lacquinotius, qui plurimum ob amabilitatem morum illum diligebat, atque ita adhibita diligentî Medicorum cura conualuit. Docuit in Societate Humaniores litteras, tum septennio Philosophiam, quadriennio Mathematicam, in qua excelluit, & altero quadriennio Theologiam Scholasticam. Regimini admotus gubernauit Collegia Metense, Diuionense, Nancæianum, & Domum ibidem probationis, & demum totam Prouinciam Campaniæ, magna laude prudentiæ, modestiæ, & integritatis. Electus ab illa Prouincia interfuit Congregationi Generali octauæ, Romæ, & ad nonam quoque atque decimam Congregationem tamquam Prouincialis accessit, atque ab hac in Assistentem Præpositi Generalis pro Gallia est constitutus. Vir mitissimi ingenij, obseruantissimus religiosæ disciplinæ, paupertatis apprime studiosus, Superiorum reuerentissimus, erga Sanctissimum Sacramentum, Deiparam Virginem, Sanctosque Ignatium & Xauerium mira pietatis suavitate ferebatur. Puritatis dono adeo singulari præditus à Deo fuit, vt auditus sit aliquando ingenuè fateri, se quamuis impurissimis hominibus in foro Pœnitentiæ aures præberet, nulla tamen vnquam carnis titillatione fuisse commotum. Redux Roma in Galliam post vndecimam Congregationem Generalem, dum Prouinciam Campaniæ iteratò administraret, grauis annis & affectæ valetudinis, post biennium illius officij, liberationem ab eo enixè petijt, vt se ad mortem, prout diu exoptauerat, præpararet; qua obtenta paulò post ad laborum præmia euolauit Diuione die 20. Aprilis 1664. Scripsit doctè & accurate multa de disciplinis Philosophicis, Theologicis, Mathematicis, Phisicis, quibus plurimum delectabatur, sed nihil publici Iuris fecit præter

Demonstrationem Phisicam qua, ratio, mensura, modus, ac potentia accelerationis motus in naturali descensu grauium determinatur. Parisijs apud Iacobum da Bruil 1645. in 4.

PETRVS DES CHAMPSNEVVS, SEV DE CAMPIS NOVIS natione Gallus, patria Nannetensis ingressus in Societatem anno 1621. vndeicennis, professionem in ea votorum 4. emisit, docuitque Rhetoricam, Philosophiam, & multis annis præfeturam gessit Scholarum in Collegio Parisiensi, cuius quoque in Templo Operarium sedulum & industrium diu egit, donec maturus cælo euocatus à Deo est ex loco peregrinationis vitæ huius ad cælestem (vti speramus) patriam die 20. Maij præsentis anni iubilæi 1675. Edidit

Anthologiam Latino-Gallicarum Locutionum, Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1635. in 8. recusam sub titulo

Manuductionis ad linguam Latinam. Ibidem 1644. in 8. & alias

Luciani Dialogos mortuorum, & varias homilias S. Chrysostomi Græcolatinas cum Notis Grammaticalibus. Parisijs typis ipsdem 1640. in 8.

Axiomata Euangelica collecta ex Libris Canonici noui Testamenti Gallicè typis ipsdem 1647. in 8. & iterum ibidem 1652.

Psalms Dauidicos, & Sacra Cantica in Romano Breuiario occurrentia cum breui, & litterali explanatione. Ibidem 1648. in 8.

Suspiria Dauidica, via Purgatiua, illuminatiua, & vnitina respondentia. Ibidem 1659. in 12.

Axiomata Euangelica Christi & Apostolorum verbis respondentia. Parisijs typis ipsdem 1659. in 12.

PETRVS CHARLOT natione Gallus, patria Andegauensis, Societatem complexus anno salutis 1590. ætatis suæ 23. spiritualium in ea Coadiutorum gradum sortitus est & religiose obiit. Parisijs die 14. Aprilis anno 1625. Edidit

Exercitia vtilissima ad vitam secundum Dei præcepta instituendam. Parisijs apud Sebastianum Chappelet 1625.

* PETRVS CHASTELAIN natione Gallus, patria Siluaneensis, natus anno sæculi præterfluentis VI. Societatis institutum capessit 1624. & votis in ea 4. se illigauit. Profectus in Americam septentrionalem ad lucra animarum, triginta sex annos iam vineam illam nauiter colit. Edidit latine

Affectus animæ amantis Iesum, seu Exercitium amoris pro tota hebdomada. Parisijs apud Dionysium Bechet. 1648. in 4.

PETRVS CHIRINVS natione Hispanus, patria Ossunensis in Bætica diocesis Hispalensis, cum Iuris vtriusque studiis operam nauasset, & magisterii gradum esset adeptus, sæculo renunciaturus, Religionem nostram, consilio Augustiniani cuiusdam, ex omnibus potissimum elegit, in eamque anno 1580. adscri-

scriptus est. Deinde ad normam nostri instituti conformatus, & Philosophicis, & Theologicis disciplinis eruditus, in Lusonia seu Philippinas Insulas missus est, vbi xx. & amplius annos tum Superioris, tum operarii muneribus obeundis vtiliter operam posuit. Plenus dierum & meritorum Manilæ obiit anno 1634. ætatis 78. Societatis 55. ab editis 4. votis 40. Is cum venisset in Urbem, à sua Prouincia delectus Procurator, ibi in lucem edidit quam scripsit hispanicè egregiam

Historiam de Lusonijs, seu Philippinis Insulis ac de Nostrorum in illas aduentu, laboribus, fructu & Gentium illarum ad Christum conuersione. Romæ apud Stephanum Paulinum 1604. in 4.

* PETRVS DE COLINDRES natione Hispanus, patria Hispalensis natus anno sæculi euoluti 99. Societati se addixit voluentis 16. & vota 4. professus in ea est. Docuit humaniores litteras. Concionatorem multis annis & operarium in Templo egit. Rexit Collegium Astigitanum, & in patrio solo Hispali denatus est die 14. Februarii 1668. Scripsit teste R. P. Petro de Alua de militia Immaculatæ Conceptionis

Triumphum de Peccato Originali. Astigii 1641. in 4.

PETRVS COTTONVS natione Gallus, patria Foresianus ex Diocesi Lugdunensi, natus est Nerondæ die 7. Martii anno 1564. cum illi Oppido pro Rege præfesset Guichardus eius parens Cheneuoussii Toparcha. Hæreticos à prima ætate mirum quantum auersatus est, ducto à parentibus probissime Catholicis eo salutari odio. Rodumnæ datus in disciplinam Magistro, qui Caluinum clam sequebatur, vbi primum id subodoratus est, parentem admonuit, & mox ab illo abstractus est. Adhæsit illi tamen impressa ab eo institutione in Societatem nostram auersio tanta, vt occursum etiam atque conspectum nostrum omni ope vitaret: & Parisijs compulsus à Comitibus suis aliquando in aream ingredi Collegii, id pro magna noxa postredie confessus sit. Operam Philosophiæ dedit Parisijs, Iurisprudentiæ Biturigibus, magno vtrobique pietatis & innocentæ exemplo. Studia deinde Taurini profectus est, vbi ab Angelo tutelari vetitus est in aquas lauandi sui causa descendere, quæ occulto gurgite duos illa ipsa die iuuenes hauserant. Interim vt fit in Nostrorum sensim consuetudinem adductus, dum de statu vitæ deliberare cæpisset, illam ipsam præ aliis vitam elegit, quam tantopere diu fuerat auersatus. Aronam igitur ad Tirocinium ponendum profectus est, adulto Septembri, anno salutis 1583. cum ageret xx. ætatis, & parentis molitiones, qui omni studio conatus est eum abstrahere, sua constantia fregit. Tirocinio per omnia virtutum exempla peracto, Mediolanum ad Philosophiam

recolendam missus est, vbi præter virtutem, ingenii etiam sui, & memoriæ vastitatem ad vsque miraculum patefecit. Hic à pia quadam Virgine, ad quam datus comes Patri è nostris adierat, admonitus est, vt humilitati studeret impensè, nisi vellet sibi olim perniciem, & Societati adferre, quando magno Regi futurus esset in pretio. Monitum ceu Diuinitus datum, habuit cordi, & studiosus ex eo tempore se dedit humilitati. Romam vocatus ad Theologiam, à P. Nicolao Bobadilla vno ex decem primis Societatis Patribus, hoc Epiphonemate in primo complexu exceptus est, *Hic Gallus plaris erit quàm decem Hispani.* Post annum remissus in Galliam reliquum Theologiæ spatium Lugduni confecit. Morum illi ac Sermonis mira erat suauitas & moderatio, sensus de se ipso nullus, de cæteris egregius. Nulli esse molestus, neminem à se tristem dimittere, rerum alienarum minime esse curiosus; loquendi de illis parcissimus commodare omnibus prolixus. Nutus Superiorum illi esse pro imperijs, animam illis suum semper apertum habere, illos impensè obseruare, & iisdem carus vicissim esse: Sibi vni hostis ac durus, paucas horas dormire, medijs crebro noctibus ad orandum surgere. Erga Deum & Superos tenerrima pietate ferri, semper in Diuino conspectu versari. Venerabilem Eucharistiam quotidie hora quarta diei salutare; sacro semel interesse, iterum ministrare; Custodem Angelum eximè colere, ac semper habere præsentem. Hi mores illi Lugduni fuere. Cum autem eluce-ret in eo magna dicendi gratia, Sacerdotio initiatus est, & iussus per Quadragesimam anno 1592. publicè concionari, tanta id fecit commendatione, vt ex illo nunquam concionari desierit, & omnino trices & quinque Quadragesimalem concionum cursum absoluerit, cum interim & conscientia Questiones Auenione biennio explicuerit, & aliis se Societatis ministerijs strenuè impenderit. Anno 1598. Aquas-Sextias ab Archiepiscopo vocatus ad Conciones, cum esset inuidia primarii Viri coactus medium Quadragesimæ cursum abrumpere, nullo molestiæ signo eam accepit iniuriam, & ad oppidulum Auifanum profectus, operam suam rusticis lætus impendit. Hic visus haud semel est inter orandum radiato capite, totoque corpore miro circum fulgore coruscans, quo ipso tempore primum cæpit inter orandum acerbius à Dæmone vexari dissonis vocibus, factoribus terribilibus, insanis spectrorum ludificationibus, quas ipse despiciendo hostem, constanter orando superabat: Gratianopolim anno sequente inuitatus accessit, vbi in Domini Desdiguierii adhuc hæretici familiaritatem venit, per quem demum innotuit Henricol V. Regi. Multa hic bella cum vitiis, multa cum Hæreticis ministris suscepit, & à Martyrio vix latum vnquam abfuit: nam ad-

misses ad ipsum opifex quidam mechanicus, velut consulturus de fide, in fauces inuolauit, elisurus animam, nisi ad obnitentis Cottoni strepitum excitati Socius & famulus, accurrissent. Nemausi quoque cum in Ministros acrius inueheretur, iamque plebis animos cepisset ad fidem mollire, & famæ, & vitæ subiit haud vnum discrimen. Sed ille aduersis omnibus superior, adeo non cessit loco, quod illi voluissent, vt sedem etiam stabilem sibi suisque ibi fixerit, ipsis inuitis. Hic in vna disputationum cum Ministris susceptarum omnes admirabilitate suæ memoriæ fecit attonitos: nam cum Minister plurimas Sanctorum auctoritates, contra Transubstantiationem ex inopinato recitasset, quibus obrutum iri Cottonum existimabat; Cottonus pauca prolocutus, omnes ab vltima ad primam retexit, explicauitque & sic disputationem direxit. Gratianopolim reuocatus, atque inde Massiliam, mox Aquas-Sextias progressus, vbi que mirabiles fecit motus animorum, & corruptissimorum quique erant, morum castigationes. Anno 1603, Aquis-Sextiis ad Regiam accitus est, volente Henrico IV. Rege Christianissimo, qui Societati in Galliam reuocandæ ab exilio videbatur initium dare, & ab Desdiguierio, homine licet Hæretico, quantum valeret concionando Cottonus, intellexerat. Venientem Rex arctè complexus, longo colloquio detinuit, auditumque aliquoties pro concione, cum ipsi mirificè, atque aulæ vniuersæ placuisset, ad suas etiam Confessiones adhibuit. Adeo animum Regium illic occupauit. Arelatensem illi designarat aliquanto serius Archiepiscopatum, nisi optimis modis Cottonus obstinisset. Suo illum curru vexit ad templum Rex aliquando, & manu prehensum, suggesto vt concionaretur, admouit. Quos inter fauores adeo nihil eius animus insolentis effectus est, vt gratia Regis vix aliàs vteretur, quam vt altius illi de ritibus Ecclesiæ existimationem rectam imprimeret, & quamplurimos è Primarijs adduceret ad Christi caulas. Inter hæc prospera, ne materia deforet tolerandi, cum aliquando sub noctem Domum reueheretur, sicarius carpento post tergum conscenso, altum illi vulnus per humerum ad pectus infixit, quod ne lethale foret, B. Virgo gladio in diuersa dimoto, effecit. Rex vbi cognouit dolore percitus, Regia Cottonum cura procurari iubet, & exquisita diligentia in percussorem inquiri, dicebatque optandum potuisse videri hoc vulnus vt ipse intelligeret quantum ab hominibus, & homines quantum ab ipso Cottonus amaretur. Paucis diebus perfanatus, concioni se reddidit, & frequentibus appetitus calumnijs, tam æquo ac placido vultu inter eadem discrimina, quam solebat inter Sacra, versabatur. Romanam Purpuram quam Rex illi magnis votis destinabat ita deprecatus est, vt Regi persuaserit, ne sibi quidquam etiam im-

sterum dignitatis Ecclesiasticæ procurreret. Delphini tamen eum educationi præfecit anno 1608. quem in eam pietatem instituit, quæ Regnum postea diu perfruitum est. Sæpe conatus est Aula excedere; sed nunquam id bona Regis gratia potuit. Retinebat autem inter innumera Aulæ negotia tam innocam animi tranquillitatem, tantam Diuinis in rebus attentionem, vt Pater Barifonus inde Romam regressus, nullum se diceret ex ea aula referre miraculum grandius, quam illam Cottoni liberrimam occupationem. Anno 1609. mirabile à Deo donum consecutus est, & in omnem deinceps vitam constans, vt nimirum vel inter dormiendum, expedita rationis exercitatione familiariter cum Deo ageret, atque oraret. Anno sequente cum Rex crudeli manu sublatus esset, Cottonus inter pias lacrymas, & vota pro eius salute concepta, tanta fuit animi æquitate, vt nihil de instituto, siue meditandi, siue cum proximis agendi, siue liberos scribendi mutauerit. Institutio mox illi pueri Regis à Regina Matre concredita est, cui esset etiam à Confessionibus, atque à Concionibus. Hinc nouus in illum depluit nimbus calumniarum; sed sicut in rupem. Circumspicebat ille semper num qua pateret via ad abitum ab Aula, quod vitæ quietioris incredibili desiderio teneretur, sed nullam ante annum 1617. aperire potuit. Tum demum bona Regis venia impetrata, Lugdunum abiit ad Iuocinium, sui, vt aiebat, colligendi causa. Sed adeo non fuit illi hoc otium otiosum, vt cum excurreret subinde in vicina, numerarit Socius, anni 1618. decursu, illum 220. conciones habuisse publicas ad populum; tot vero priuatim ad religiosas Familias, vt se pignerit numerare. Anno 1621. Burdigalensis Collegij Rector simul & Concionator, est constitutus, quo in munere quatuor à Deo donis eximijs auctus est. Primum fuit, Excellentissima de Diuino præsidio in aditu negotiorum fiducia, & demississima Diuinæ prouidentiae in eorum exitu veneratio. Alterum præclara de omnibus, quibus præerat existimatio, vt iuniorum etiam monita, dicta, facta, quæ essent cum pietate coniuncta in rem suam semper conuerteret. Tertium honorifica ratio agendi cum ijs, qui humilitate ac religiosa moderatione essent laudabiles. Quarta, Gratia apud homines non vulgaris, magna que in rebus susceptis sedulitas, quarum illam parabat ipsi sanctitatis opinio, morum suauitas studium omnibus gratificandi, hanc vero amor quo exarserat, Ecclesiam, eiusque gratia Societatem, viris meritisque florentem videndi, in quod vnum videbatur omnia sua studia intendere. Anno 1623. Aquitanicæ Prouinciæ Præpositus eam summa cum laude administravit. Aliquanto post Franciæ renunciatus Prouincialis, multis lacrymis, tum quietis suæ iacturam, tum tempestatis, quam sibi isthic immineret, ac Societati Diuinitus acceperat, atrocitatem

tem deplorauit. Minas illi per id temporis multas aspectabiliter Dæmon intentauit, ipso mirante, quod adeo multum illi Deus licere, tunc vellet. Parauit se Cottonus ad tempestatem excipiendam, atque vnà ad mortem, obita generali totius vitæ Confessione, & Spiritualibus per octiduum exercitijs. Nec multo post allatus ex Italia liber à Societatis viro docto conscriptus, Senatus decreto abolitus est, & mandata quædam Cottono allata, quæ suis omnibus ediceret obseruanda, inter quæ ipse febris tentatus, paucis diebus, Sacris omnibus procuratus placidissime expirauit. Parisijs die 19. Martii anno salutis 1626. ætatis 63. Societatis 43: sepultus est tanto concursu hominum, vt exequiarum ordo teneri nequirit. Magnus fuit impetus manus eius, & pedes osculandi, & Rosaria corpori ad venerationem admouendi, deposcendique reliquias. Eadem qua decessit die, Nancæi mors eius per enærgemnam innotuit, eadem vel certepostera die Valentiae multa se luce conspicuum piæ matronæ ostendit, tribusque alijs Rodumnæ, & Lutetiæ nonnullis, cum sepeliretur. Vir enim uero fuit Cottonus omnibus planè virtutibus ornatissimus, sed eluxere inter alias, Fidei promouendæ ardor, & indefessum studium; fiducia in Deo, caritas, & deuotio in Christum hominem, cuius nomini negabat, se quidquam negare posse, quidquid peteretur; assidua oratio, & in medijs Aulæ tumultibus mentis in Diuina constans defixio; tanto in suas cogitationes imperio, vt non distraheretur, nisi quantum vellet, summa in Canonicis perfoluendis precibus attentio, & reuerentia, vt non aliter quam genuflexus, eas recitaret: Summa in sacrificando pietas; & deuotio, ad quod se quotidiana exhomologesi, sesquihoraria oratione, & prælectione Martyrologij comparabat; factum semihoraria gratiarum actione prosequatur; caritas in proximos, quorum salutem indefesso labore semper procurauit. Societatem mirè propagauit, propugnauitque, Religiosis Ordinibus omnibus bene fecit, Hæreticos Ecclesiæ restituit. Omnibus omnino commodauit castitatem impensè colluit, & virginittatis decus ad extremum vsque obtinuit. Sensus frænabat accurata custodia, & horrore quodam impuritatis, quam etiam in illis, qui se illa fæderent ex graueolentia nescio qua, discernebat. Corporis domandi cura bis hebdomadatim ieiunabat, ter per Aduentum, quotidie per quadragesimam, quamvis sexagenario maior quotidianas haberet conciones. Amabat præterea impensè humilitatem, omnis obedientiæ parentem; æquitatem animi, patientiam, & feueritatem in se ipsum, quorum sexcenta suppetere exempla, si vacaret. Omitto etiam quæ futura prædixit, arcana peruidit, absentia cognouit; omitto sospitatem ab eo multis prodigiosè restitutam, siue dum viueret siue postquam defunctus est, & quæ sunt alia huiusmodi, ne quam oportet prolixior sim.

Scriptit Cottonus Gallicè
*De Missæ Sacrificio; aduersus Ministrum
Gratianopolitanum.* Parisijs apud Laurentium
Sonnium 1670. in 8.

*Apologias pro Matre Dei, & Tractatum
De Enormitate Peccati in Apologetico, quo continentur septem Apologia.* Auenione apud Iacobum Bramerau 1600. in 12.

Interiorum Deuote mentis occupationem.
Reginæ iussu auctius denuò editam, quæ in Italicum ab vno è Nostris conuersa prodijt. Neapoli apud Tarquinium Longum 1613. in 12.

Epistolæ Apologeticas De Fide Catholica
aduersus Daniele Chamierum Delphinatem
Caluinianæ Sectæ apud Allobroges Ministrum.

De modo agendi cum Hæreticis.
Geneuam Plagiariam, in quo opere ostendit quænam Sacræ Scripturæ loca Caluiniani Geneuenses in sua versione corruperint. Parisijs apud Sebastianum Chappellet 1618. in folio.

Relapsus Geneuæ Plagiaria. Lugduni apud Carolum Morellum 1620. in 4.

Institutionem Catholicam Lib. IV. aduersus Institutiones Caluini. Ea Latinè versâ prodijt. Moguntiae per Petrum Henningium 1618. in 4.

*Acta Disputationis cum Chamierio.
Epitomen eorumdem Actorum
Defensionem Concily Tridentini.
Epitomen Controuersiarum.
Librum contra Ministrum Rigordum.
Defensionem Instituti Societatis.
Societatis sententiam De Tyrannicidio.* Lugduni 1610.

*Veritatem detectam de Henrico Iesuita
combusto Antuerpiæ, vt Hæretici calumniabantur*

Apologiam pro se ipso contra Anti-Cottonum.

Concordiam vtriusque Religionis, quod opus Romæ, non Patribus modo, sed & Paulo V. Pont. Max. cum placuisset, edi iussum.

Manuale precum. Flexiæ apud Iacobum Heber 1624. in 12.

*Meditationes De Vita & Passione Saluatoris
Nostris Iesu Christi.* Parisijs apud Eustachium Fosant. Proderunt latinè redditæ à M. M. Colonia apud Ioannem Crithium anno 1617. in 8.

Sermones de præcipuis Fidei mysterijs in formam meditationum redactos. Parisijs apud Sebastianum Hurè 1617. in 8. Proderunt etiam Latinè à M. M. Colonia eodem anno

Conciones in præcipuos dies Festos totius anni. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy

Deuotionem Caluinistarum, quam Germanicè reddidit Matthias Mayrhoius noster. Ingolstadtij 1610. in 4.

Colloquium coram Henrico IV. Rege Christianissimo habitum cum Rigordo Ministro. Parisijs

sijs apud Dionysium L'Anglois 1614. in 12.

Orationes Deuotas &c. Parisijs apud Sebastianum Hurè 1615. in 12.

Orationem funebrem de D. Villaregio habitam Lugduni. Ibidem apud Claudium Clarist. 1618. in 8.

* PETRVS COVRCIER natione Galus, patria Trecentis natus anno sæculi fluentis 8. Societati nomen dedit 1624. & votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Vir multiplice eruditione conspicuus, docuit in ea Rhetoricam triennio, Philosophiam quadriennio, Mathesim sexennio, Theologiam Scholasticam quinquennio, Moralem triennio. Rexit Domum probationis Nanceianam, Collegium Senonense, & nunc dū hæc scribo anno 1674. Prouinciam Campaniæ gubernat. Edidit

Astronomiam Practicam, seu Motuum Cælestium Praxes per Astrolabia quedam, quibus syderum loca, motus, defectus, facile pro quolibet tempore cognoscuntur. Nancæi 1653. & 1655. in 8.

Mariam negotium sæculorum, siue rerum ad Dei Matrem spectantium Chronologicam Epitomen à primo mundi exordio usque ad annum Christi 1660. Diuione apud Viduam Philiberti Chaunè 1662. in folio.

De Sectione Superficiæ Sphæricæ per superficiem Sphæricam. Item

Cylindrica per Cylindricam, & Conicæ per Conicam. Diuione 1662. in 4.

PETRVS DAGONELLVS natione Lotharingus, patria Lifolianus in diœcesi Tullensi, ingressus in Societatem anno salutis 1605. ætatis 19. vota 4. in ea nuncupauit. Philosophiam quadriennio explicuit, deinde in salutem proximorum miro ardore incubuit. Nancæi ad ægrotum accersitus, & ab obuiu familiari monitus illum quem adibat ex pestilenti morbo decumbere, domum e vestigio rediit, atque vt suspensas ea obedientia habebat omnes vitæ suæ rationes, Superiori rem exposuit, impetrauitque vt morbo laborantem liceret sibi inuisere. Inuisit, confessionem excepit, inde à Nostrorum congressu se abstinuit, donec constaret nullum contagionis esse periculum. Ibidem secessit cum vno ex nostris fratribus, quem lues inuaserat, & cum eo in villa suburbana per 40. dies versatus est. Pauperum amans, frequenter appetentibus solemnioribus anni diebus, mendicabula, quibus exitus viarum obsideri solent, congregabat simul, & ad Sacramenta deducebat. Ægros inuisens, vlcera eorum tractabat, sanies abstergebat, & cibum ministrabat. Annos natus sexaginta tres, trigesimoque à Philosophia tradita anno à Superioribus obtinuit, vt pueros Grammaticæ elementa doceret, idque triennio toto præstitit, nihil interim omittens quoad licuit, eorum quæ animarum causa solebat suscipere. Septimo ante obitum anno votum conceperat, se quamdiu valeret, neque Missionibus per agros obeundis, neque vincendis in

carcere inuisendis, neque ægrotis in nosocomio consolandis defuturum, quæ omnia accurate, atque abundè præstitit, sed cumulatissime vltimo vitæ suæ anno. Domi ad publicas pœnitentias, & ad vilia quæque ministeria, exemplo præibat. Paucis ante mortem mensibus, tempore vacationum autumnalium obtinuit, vt Ianitoris ordinarij munere fungeretur. Paupertatis sanctæ adeo amans exstitit, vt in defuncti supellestile nihil repertum fuerit, præter vilia conspicienda, & ne Breuiarium quidem habebat, nisi commodatum. Demum sanctè uti vixerat, ita obiit Mussiponti die 7. Decembris 1650. Scripsit Gallicè

De Indulgentijs. Nancæi apud Iacobum Garnich 1626. in 8.

Monita Christiana ex operibus S. Francisci de Sales excerpta. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1631.

Dositheum de Religiosa vocatione. Parisijs typis iustem 1633. in 12.

Speculum Diuitum De Bono Diuitiarum, vsu ad cælum promerendum. Parisijs apud eundem Cramoisy 1641. in 8. Nomen suum in calce dedicationis apposuit

Latinè edidit

Officium Christiani in vsa Sacra Communionis. Lugduni apud Claudium Prost 1647. in 12.

Scalam Sanctorum. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1638. in 12.

* PETRVS DESNOVRICES natione Belga, patria Audomarensis, Societati vnde uicennis se adscripsit anno salutis 1621. & professionem votorum 4. emisit. Vir religiosæ admodum indolis, & promouendæ Dei gloriæ percupidus, cuius illustria deit argumenta in concionibus per varias Vrbes per annos 12. & in Sodalitijs B. Virginis, & cura Scholarum, quibus per annos 20. præfuit, magno vbique fructu, & commendatione virtutis. Religiosè decessit Audomaropoli die 10. Octobris 1665. Edidit Gallicè

Vitas SS. Martyrum Florentij, Iustæ filia, & Fratrum S. Florentij ad Aquilam in Vestinis pro Christo occisorum collectas ex antiquis Ecclesiarum Italiæ M. fs. Audomari typis Thomæ Geubels 1654.

Meditabatur opus Morale hoc titulo. *Flos rerum admirabilium* ad quod accurata diligentia materiam congererat in tomos 24. qui cum alijs 12. Concionum tomis afferuantur.

PETRVS DIAZ natione Hispanus, patria ex oppido Lupiana Regni Toletani, vir excellentis Doctrinæ, & pari laude pietatis, omnique virtutum genere, inter illustres Societatis viros imprimis eminent. Ad Societatem accessit die 13. Ianuarij anno 1566. ætatis 20. cum ante biennium Magisterio Philosophiæ fuisset ornatus. Ab ipso Tirocinio magna fuit illi semper cum Deo coniunctio, magnus Diuinarum rerum sensus, vt propterea aliud nihil mente, nihil sermone tractaret. Sa-

cris

cris initiatus mor à S. Patre Francisco Borgia Præposito Generali anno 1572. inter primos in Nouam Hispaniam, seu Mexicanum Regnum, missus est, vbi concionibus multum valuit, & gubernandi peritia, præsertim cum accederet opinio sanctitatis. Præfuit Tirocinio, Collegijs Guadalaxarensi, & Mexicano, Domui Professæ Mexicanæ, & demum vniuersæ Prouinciæ. Bis Procurator à Prouincia delectus in Urbem venit. Sui contemptor, & suorum motuum compressor fuit egregius; obedientiæ, & auctoritatis tuendæ Præsidium studiosus; cælestium rerum amoris semper intentus; omnino in omni bonarum artium genere præstans. Magna deinde pietate, vt vixerat, ita vita defunctus est ingenti luctu, sui que desiderio post se tum Nostris, tum Externis relicto Mexici die 12. Ianuarij anno salutis 1618. ætatis 73. Religionis 53. Professionis 4. votorum 45. Scripsit

Literas de Missionibus per Indiam Occidentalem à Nostris de Societate Institutis per annos 1590. & 1591.

PETRVS EVLARD natione Belgæ, patria Arienensis natus anno salutis 1564. totis 24. annis seruiuit Nostris pro ministro in Castrensis Missionibus, officio laboriosissimo. Obijt mense Octobris anno 1636. ab inita Societate 51. à suscepto gradu Spiritualis Coadiutoris 35. septuagenario maior. Edidit

Exercitium Christianæ pietatis, seu Libellum Sodalitatis B. Virginis. Louanij typis Bernardini Messij 1619. & 1620. in 12. & Colonia apud Burgenium 1630. in 12.

Concordantias Bibliorum Morales, & Historicas. Antuerpiæ apud Balthasarem Moretum 1625. in 4. reliquit etiam

Theatrum Exemplorum ex Baronio ad mores formandos, Ordine Alphabetico in locos communes digestum.

PETRVS FABRICIVS natione Polonus in Pago Zadzin Maioris Poloniæ natus, Societatem complexus est anno salutis 1570. Rexit totis ferè annis 20. Collegia Pultouienfe Iaroslaiense, Calisiense, Domum vtramque tum Probationis, tum Professorum Cracouiæ. Toruniensem Residentiam, frementibus vndique nequidquam Hereticis primus diu tenuit: demum Prouinciæ Poloniæ Præpositus Prouincialis fuit. Aetate prouectior adhæsit ex imperio suorum Moderatorum Andree Opalinski Episcopo Pofnaniensi, & Paulo Vvolucki Episcopo Cuiuuiensi. Vir fuit multæ orationis, coniunctionisque cum Deo, nec minoris mortificationis, siue externæ, siue internæ, disciplinæ religiosæ tam in se, quam in alijs tenacissimus. Zelo flagrabat animarum, & quocumque venisset vel de via, illico concionibus, Confessionibusque dabat operam, non sine cumulado fructu. Mortuus est Vratislauæ oppido Cuiuuiensis Episcopi die 25. Nouembris anno salutis 1622. septuagenario maior, exactis in Societate 52. annis, & à pro-

fessione 4. votorum 22. Transiit in linguam Polonicam

Luca Pinelli Meditationes de Eucharistia. Cracouiæ 1604.

Thomæ de Kempis De Imitatione Christi. Lib. 4. ex recensione Henrici Sommalii. Cracouiæ 1608.

Roberti Card. Bellarmini, Tractatus duos, alterum De Gemitu Columba. Ibidem 1621. Alterum De septem Verbis à Christo in Cruce prolatis. Ibidem 1622.

PETRVS FELIX DE MOLINA natione Peruanus, patria ex Sancta cruce in Montanis, in Societatem cooptatus anno Domini 1610. ætatis 17. votorum 4. professionem in ea edidit. Vir doctus & Philosophiam Lima professus. Gubernauit Collegium S. Bernardi Cuschi, & mortalitatem exiit anno 1631. Edidit commodo iuuentutis Peruanæ

Syntaxim Carmine Latino.

* PETRVS DE FLORES natione Hispanus, patria Lorancanus, diœcesis Toletanæ admissus in Societatem anno salutis 1574. ætatis 19. & in gradu Coadiutoris Temporalis varia obiit munera. Religiosè obiit Toleti die 26. Augusti 1619. Hunc clarissimus D. Nicolaus Antonius suæ Bibliothecæ Hispanæ inseruit, quia scripsit

Methodum Artis scribendi. Matrili apud Ludouicum Sanchez 1614. in 4.

PETRVS FONSECA natione Lusitanus, patria ex oppido Cortizada, aliàs Proenza à noua, in Prioratu Cretensi, adolescens 20. annos natus 17. die Martij anno salutis 1548. Societatem nostram ingressus grauioribus in ea disciplinas diligenter didicit, & laudabiliter professus est; primus qui Vniuersitatis Conimbricensis Philosophia à Ioanne III. Lusitanæ Rege Societati tradita, Aristotelem ibi explicuit anno 1555. iussus etiam postmodum à Superioribus, Commentarios de Philosophia conscribere. Fuit quippè vir eximio ingenio, acri iudicio, prudentia singulari. In gubernatione etiam excelluit. Itaque Conimbricensis Collegii Rector, Domus Professæ Vlyssiponensis Præpositus Societatis Romæ sub Euerardo Mercuriano Generali Assistens, denique Prouinciæ Lusitanæ Visitator fuit, ter Congregationi Generali interfuit. Quibus in muneribus multa prudenter constituit, multa tum ad domesticos, tum ad externos vtilia excogitauit, dixit, fecit, & ab alijs fieri curauit. Nostris integritate vitæ erat exemplo, alienis admirationi, omnibus adiumento. Vlyssipone Catechumenorum Domus, puellarum quarum pudicitia in lubrico, atque in discrimine versabatur domicilium, Orphanorum item egentium perfugium; Monasterium Sanctæ Marthæ, Seminarium Hibernorum, aliaque nonnulla publicæ pietatis opera, eius potissimum industria facta sunt, & sanctis legibus stabilita, ex quibus magna in Rempub. vniuersam Lusitanam manat utilitas. Vocauit ad auxilium

xilium exteris hominibus adferendum Patres de Societate Italos, Belgas, Hibernos, quæ ope atque industria multos ad fidem conuertit. Pauperes toto Regno curauit publica auctoritate contineri, pascique, ne vagarentur incerti passim, & otio torperent. Comædos Regno exclusit. Mangones qui capta per fraudes seruitia pretio distrahebant, coercuit per Magistratus: quibus quam indecora ea nundinario esset, atque impia monstrauit. Erat enim Fonsæ præstanti vir auctoritate, & ad perumpendas difficultates rarâ industria, magnanimitate, constantiâ. Quam ob rem Philippus II. Hispaniarum Rex Catholicus ipsum inter alios elegit, quos in Lusitanie Regno, quasi Censores morumque reformatores esse voluit; Episcopumque Iaponis primo loco nominauit: atque inter Tutores conditi à Maria Emmanuelis Regis filia testamenti constituit. Et Gregorius XIII. Summus Pontifex vir admirabili rerum vsu, tanti Fonsæ fecit, vt multa ei committeret non ad Societatem modò pertinentia, sed etiam ad vniuersæ Ecclesiæ vtilitatem. Animi eius magnitudo, nulla difficultate territa, quidquid maximè arduum apparebat, aggrediendo facile reddebat. Et inter tantam molem negotiorum suis horis omnia faciebat, orare, preces recitare, Canonicas, sacrificare, studere, componere. Ab omnibus pro consilio quærebatur, ipse summa animi demissione, ita consilium dabat vt facile cuius aliter sentienti concederet. Valuit in animis à mærore recreandis, conscientia componenda, iuuandis afflictis plurimum, mirâ semper comitate vsus, & modestia. Visebat frequenter ægros. Nullum vnquam verbo offendit, aut violauit. Taciturnitatis laudem eximius: aliorum lapsus, & quidquid vniuersum erat nunquam ille, ne apud vnicum quidem promere, si solus poterat emendare: quæ monuerat, vbi fuerant emendata, æterna obliuione obruebat: omnes solari, omnes complecti. Omnibus tam Lusitanis, quam Exteris, tam Nostris, quam alijs erat commune perfugium. Cum autem anno salutis 1599. Congregatio Prouincialis celebraretur, euocatusque ipse Eborâ Vlyssiponem venisset, morbo ipsa in Congregatione grauissimo correptus est. In ea ægrotatione patientiæ, obedientiæ, & abnegationis suæ voluntatis exempla præbuit. Quidquid otij nanciscebatur in oratione. & pijs cum Deo colloquijs ponebat. Præscripta Pharmaca promptè hauriebat. Nullam aquæ stillam ne in ardentissima quidem siti, sine Infirmarij venia admittebat. Erga fratres, qui valetudinem eius curabant, erat reuerentissimus, & gratissimus. Nuncium mortis pacato animo, & actis gratijs excepit. Mox Sacramenta postulauit, & allatam pro Viatico Sacrosanctam Eucharistiam deuotè allocutus, gratias egit quod se ad Societatem suam vocasset, in eaque ad extremum seruasset, in qua tamen haud inculpate vixisset, sperare se tamen de

ipsum misericordia salutem. Mox ea cum vberibus lacrymis percepta, errorum suorum veniam ab adstantibus primum, & per ipsos à reliqua familia, Prouincia, Societate, omnium preces exposcens rogauit. Extremo deinde oleo inunctus est, sui semper ad finem vsque compos, suauissimè tandem expirauit hora 5. matutina, vt Deum prius ipse rogauerat, vt Patrum sacrificijs posset adiuuari die 4. Nouembris anno salutis 1599. Vixit annos 71. ex quibus 20. in sæculo, reliquos exegit in Societate, in qua die 6. Aprilis anno 1564. solemnem 4. votorum ediderat professionem. Mortem eius omnes Ordines luctu, lacrymisque profecuti sunt tamquam communis omnium parentis, & qui aberant ab Vrbe Proceres, datis litteris suum animi sensum testati sunt. Primus ille ex Societate fuit, qui ad conciliandam libertatem voluntatis humanæ cum Præscientia Diuina, docuit in Scholis nostris anno Domini 1566. sententiam De Scientia Dei conditionata, siue Media, prout ipse significat in Metaphyc. tom. 3. lib. 6. cap. 2. q. 4. sect. 8. Quam postea sententiam Molina, Suarez, Gab. Vasquez, Lessius, Annatus, & alij plurimi suis scriptis illustrarunt. Scripsit Fonsæ

*In Isagogen Porphyrij
Dialecticam Lib. VIII. sæpè excusam Romæ, Coloniae, & alibi.*

Metaphysica Aristotelis, ex Græca lingua in Latinam feliciter transtulit, atque eruditissimis commentarijs illustrauit. Tom. IV. Eam translationem tamquam elegantem, & dilucidam commendat Franciscus Suarez in Indice 1. ad suam Metaphys. cap. 7. Prodiere hinc Commentarij. Romæ 1577. in 4. & ibidem 1580. Francofurti 1599. Coloniae 1604. Eboræ 1604. in folio, & alibi.

PETRVS FRANCISCVS CHIFFLETIVS natione Gallus, gente Burgundo-Sequanus domo Bisuntinus Societatem complexus anno 1609. ætatis 17. vota in ea 4. nuncupauit. Vir in omni genere admodum eruditus, Philosophiam, Linguam Sanctam, & sacras litteras professus, octogenario maior superstes adhuc in Collegio Diuionensi. Edidit latinè, & Gallicè opusculum

De Oblatione sui. Gallicè verò

De Praxi quotidiana Diuini Amoris, & Deuotionis erga B. Virginem, Angelos, & Sanctos, Dolæ apud Antonium Binart 1629. in 16. Idem Latinè, Antuerpiæ typis Plantinianis 1631. in 8. Item

Fulgentij Feriandi Carthaginensis Diaconi opera, iunctis Fulgentij, & Crisostomi Episcoporum opusculis cum Notis. Diuione apud Petrum Puliot 1649. in 4.

Scriptorum Veterum quinque opuscula Alcuini, S. Fulgentij, Rabani Mauri, & Anonymi de damnatione Boringeri cum Notis. Diuione apud Philibertum Chauancè 1656. in 4.

Manuale Solitariorum, ex Antiquorum Patrum Carthusianorum cellis depromptum. Diuio-

Diuione typis iisdem 1657. in 8.

De illustri genere S. Bernardi Clareuallensis, cum Tractatu Odonis De Diogilo; Chronico Clareuallensi; Vita S. Bernardi; Vita B. Petri Prioris in Iuliacensi Parthenone; Tractatu Humberti Turritani Episcopi de Miraculis. Diuione eisdem typis 1660. in 4.

Paulinum illustratum, siue Appendicem ad Opera, & res gestas S. Paulini Episcopi. Ibidem 1662. in 4.

Historiam Regalis Monasterij Trenorciensis Gallicè ibidem 1664. in 4.

Victoris Vitensis, & Vigilij Tapsensis Opera Notis illustrata. Diuione typis iisdem 1664. in 4.

Marij Auenticensis Chronicon contulit in Tomum I. Rerum Francicarum Andreae Duchesnij, & non pauca in Vitas Sanctorum editas à Bollandò, Henschenio, necnon in libros Hermanni Crombach, Philippi Labbei, Samuelis Guichenoni, Stephani Balusi, Lucæ Dacherij, & aliorum.

PETRVS FRANCISCVS PIOTELVVS, natione Italus, patria Mediolanensis Societati adscriptus anno 1604. ætatis 17. votorum in ea 4. professionem emisit. Artem eloquentiæ quinquennio. Theologiam Moralem, pluribus annis docuit. Vir fuit singulari morum integritate, assiduo orationis studio, egregia sui ipsius despicientia, & in corpore castigando frequens. Postulata, & impetrata à Superioribus professione in Corsicam, multos in ea vinea excolenda annos fructuosè posuit, frequentesque per asperos illos montes Missiones instituit, magno lucro animarum. Rexit ibidem Collegium Bastiense & laboribus confectus migravit inde ad sudorem præmia die 26. Decembris 1646. Edidit Italicè

Remedia contra Peccatum & septem vitia capitalia. Romæ apud Guilielmum Facciottum 1625. in 12.

* **PETRVS FRANCISCVS TRESILEVS** natione Gallus, gente Burgundo-Sequanus, patria Bisuntinus, natus anno sæculi præterfluentis 16. Deo se in Societate deuouit Romæ 1639. & vota 4. nuncupauit. Philosophiam septennio professus est. Theologiam Moralem annis vndecim in Prouincia Venera, Placentiæ, Bononiæ, & Fauentiæ vbi modo degit. Edidit Italicè

Speculum in quo practicè videtur progressus animæ in amore Dei. Bononiæ per Ioannem Baptistam Ferronium 1664. in 16. Item

Religiosam Sacristanam, seu de virtutibus necessarijs Moniali quæ eo fungitur officio. Bononiæ typis iisdem 1664. in 24.

PETRVS GAMBACVRTA natione Siculus, Domo Panormitanus Deo se in Societate annos natus 14. dedicauit anno Christi 1559. in qua tantum ingenij bonitate, & studio profecit in litteris, vt publice Philosophiam, ac Theologiam cæterasque scientias tum in Sicilia, tum in Gallia, tum denique

Romæ profiteretur. Vir summo consilio, ac prudentia, quæ adeo ab omnibus admirationi habebantur, æstimabanturque, vt eum Dynastæ quamplurimi, Præfules, Proreges ipsi, denique Vniuersitates sæpenuerò consulere, quid sibi agendum in grauissimis quibusque rebus censeret atque statueret. Panormi, Collegium ac Domum Professorum cum laude administravit; molesto grauique oppressus morbo, multis in eo perferentis animi declaratis indicijs, Deique voluntati se tradentis, naturæ concessit, Panormi Calendis Septembris anno salutis 1605. ætatis 61. editæ professionis 4. votorum 16. Edidit

De Immunitate Ecclesiarum, in Constitutionem Gregorij XIV. lib. 8. Lugduni 1622.

Alia sui ingenij & doctrinæ monumenta reliquit Petrus, quæ Panormi seruantur.

* **PETRVS GAVLTRVCHE** natione Gallus, patria Aurelianensis, natus anno sæculi labentis secundo, Societati nomen dedit 1624. & votorum 4. Sacramento solemni se adstrinxit. Post traditas quinquennio humaniores litteras Philosophiam professus est annis 12. Mathesim quinque, Theologiam quatuordecim, & Præfectum studiorum annis 20. egit, hodièque eo munere fungitur Cadomi. Edidit hætenus

Institutionem totius Philosophiæ cum introductione ad alias facultates. Cadomi typis Ioannis Cuuelier 1653. tomis 4. in 12. & alibi

Mathematica totius Institutionem. Ibidem 1653. in 12.

Scopulos nouorum Dogmatum, seu Synopsim Propositionum, quas damnarunt Summi Pontifices, aduersus nouorum temporum Nouatores. Cadomi typis iisdem, semel iterumque.

Historiam Sanctam, explicatis simul controversijs fidei, Gallicè. Cadomi typis iisdem iam septies editam.

Historiam Poeticam. Ibidem etiam septies impressam.

PETRVS GOMEZ natione Hispanus, patria Antiquerensis, dioceseos Hispanensis prout constat ex antiquissimis Iaponiæ Catalogis, Societatem vndeicennis ingressus in Lusitania anno salutis 1553. professionem 4. votorum emisit Olyssipone 25. Ianuarij 1568. docuitque Philosophiam octennio, Theologiam aliquamdiu & in Insulis Tertiarijs insigni zelo atque fructu Apostolici sui spiritus rudimenta posuit; postea missus in Iaponiam anno 1579. cuius culturam diu atque enixè postularat, vineam illam spinis incommodorum obsitam in summis temporum difficultatibus impigrè excoluit. Præfuit nostris in Regno Bungeni primum; tum totius Iaponiæ Vice Prouincialis Præpositus anno 1590. quando Imperator Taicosama acerrimus Ecclesiæ persecutor in Christianum nomen sæuiebat; Eam præfecturam nouennio gessit. Multos Iapones etiam Proceres salutaribus Baptistami aquis abluit, alios editis Iaponico idio-

Immortuus est assiduis lucubrationibus vir senex cum pararet

Menologiam Sanctorum . in folio .

Item *Conciones de S. P. N. Ignatio per eius Octauam*

PETRVS HERNANDEZ DE OVALLE, natione Hispanus, patria Placentinus, edidit omisso Societatis nomine

Obligacionum ex quibus tenemur colere Sanctos Angelos nostros Castodes . Part. II.

Item *Aliquot alios Tractatus Spirituales*

* PETRVS HIERONYMVVS CONTINENTE natione Hispanus, patria Azuara in Aragonia, natus anno sæculi præteriti 87. in Societatem se recepit prætereuntis 5. & votorum 4. professionem emisit. In salute animarum procuranda fuit oppido industrius; ad carceres, ad nosocomia frequens adibat: assiduam Domi confitentibus, & foris in missionibus operam dabat; Præco Euangelij insignis, perspicuitate qua pollebat, res obscuras, comparationibus, similitudinibus, exemplis, ad vulgi captum dilucide explicabat. Tandem plenus dierum, ac bonorum operum, & maturus cælo obdormiuit in Domino Cæsaraugustæ postridie Calendas Augusti 1651. Post obitum prodijt illius opus idiomate Hispano

Predicatio salubris & frugifera, ubi exhibentur motiua ad alliciendos peccatores in viam salutis æternæ. Cæsaraugustæ typis Didaci Dormer 1652. in 4.

* PETRVS DE HORTIGOSA natione Hispanus, patria Ocaniensis Toletanæ diocesis, Societatem amplexus anno Domini 1564. ætatis 17. vota 4. solemniter nuncupauit. Ad lucrandas Deo animas traiecit in Indiam Occidentis Solis, & primus de Societate Mexici Sacram Theologiam professus est, multisque annis eam spartam egregie ornauit. Rexit etiam Collegium Mexicanum & concionatoris munere diu perfunctus est. Demum octogenario maior & religiosæ vitæ meritis cumlatus ad laborum brauium euolauit, Mexici die xi. Maij 1626. Moriens duos tomos prælo mandandos post se reliquit de selectis Theologiæ Quæstionibus, qui in Collegio Mexicano conferuantur. Scripsit latine, & clara methodo

Concilij Mexicani Decreta, Sessiones, & Canones, quibus condendis ipse vnus ex præcipuis Theologis interfuit. Opus typis posthumis excusum est, ab Illustrissimo D. Petro de Moia de Contreras Archiepiscopo, & Prorege Mexicano, qui eius in Theologia discipulus fuerat. Mexici 1627. in folio

PETRVS HORTIZ, natione Hispanus, edidit

Quadragesimale concionum super Misere-re. Ita Possuinus qui poterat illum nosse,

in Apparatu sacro, sed cuius prouinciæ fuerit in Hispania, aut vbi obierit, non explicat. Illius etiam meminit Fabianus Iustinianus ex Congregatione Oratorij, in Indice vniuersali super Psalmum Miserere; & cum plures fuerint in Hispania illius nominis, existimamus Scriptorem illarum Concionum fuisse patriam Huertensem diocesis Couchenfis, admissum Romæ, tum Sacerdotem, in Societatem anno 1568. die 27. Decembris, & obiisse Matrili 1590. die 16. Ianuarij.

PETRVS HVGO, natione Helueticus, patria Lucernensis, iuuenis annos natus 19. se dedit in Societatem anno salutis 1606. in qua solemniter 4. vota 1625. nuncupauit. Rhetoricam quadriennio, Philosophiam quinquennio professus est. Vir fuit laboris indefessus, zeli animarum planè eximij, triginta sex annos continuos, semper & cum laude auditus est ex suggestu ad populum dicere, & Ambergæ in Superiori Palatinatu Superior, Catholicæ Religionis fundamenta iecit. Rexit etiam Collegium Friburgense in Heluetia, vbi ex inopinato oppressus Catharro, intra sex horas ex mortali vita transiit ad immortalem die 19. Decembris 1651. Edidit

Vitam Nicolai de Rupe Anachorete Subsylvani in Heluetia Friburgi Helueticorum per Vvilhelmum Darbelloy 1636. in 12. Quæ recusa, inserta est à nostro Godofredo Henschenio Actis Sanctorum Martij Antuerpiæ 1668. in folio. Scripsit etiam

Apologiam vniuersalem Catholicæ Romanæ Fidei Germanicè Friburgi 1651.

PETRVS HVRIADVS DE MENDOZA natione Hispanus, gente Cantaberdomo Valmasedanus, ætatis suæ 17. Christi M.D.XCV. anno die 12. Septembris Societatem Salmanticæ est amplexus, & in ea Philosophiam Pompeiopoli, Theologiam Vallisoleti, & Salmanticæ per annos triginta cum laude docuit. Eius Indoles, & ingenium lucent in scriptis, quæ vulgavit; ea vix sine titulo laudis à doctis huius sæculi Scriptoribus citantur. Præfectum egit studiorum in Collegio nostro S. Ambrosij Vallisolerano, ac Salmanticensi; & S. Inquisitionis Censorem, seu, vt vocant, Qualificatorem. Vir fuit ingenio acerrimo, doctrina eximia, nec minus encomium ab integerrimis moribus, & regularis disciplinæ obseruantia promeritus. Quam tenerè in tanta eruditione conscientia fuerit, id vnum argumento esse poterit, quod nunquam cubitum concesserit, quin prius Sacramentali confessione se expiaret. Acciditque non semel, vt iter agens, perueniensque ad locum vbi Sacerdotis copiam non haberet, rursus se viæ commiserit, nonnullasque leucas confecerit, donec se ad pedes Confessarij expetiti sifteret. Desijt porro viuere inter mortales Matrili die x. Nouembris

bris 1651. funus cohonestarunt multi Dynastæ Hispaniæ & inter eos Comes de Lemos, cui fuerat à Sacris confessionibus, pulla veste indutus, in signum mœroris ob iacturam tanti viri. Edidit

Commentarios in vniuersam Philosophiam, sextè minimum recusos qui posterioribus editionibus ab anno 1624. auctiores & correctiores prodierunt

Commentaria de Fide, Spe, & Charitate duobus Tomis Salmanticæ apud Hiacyntum Taberciel 1621. in folio

De Incarnatione Verbi Diuini Tom. I. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1634. in folio

Parabat prælo Tomum II. in III. Partem D. Thomæ qui M. S. custoditur in Collegio Salmanticensi, & præterea

Commentarios in I. Partem, sed illis mors superfedere cœgit

PETRVS IARRICVS natione Gallus, patria Tolosæ, Societatem ingressus anno Domini 1582. ætatis 17. votorum 4. professionem edidit. Philosophiam, & xv. continenter annos Theologiam Moralem in Academia Burdegalensi prælegit. Virtutum omnium religiosarum exempla tum in vitæ decursu luculenta, tum in supremo morbo exhibuit, & delata ad ipsum de morte imminente Medicorum sententia, sereno vultu, mente quieta nuncium excepit. Bene habet inclamans, *veni Iesu Christe, & sane non inexpectatus aduenies.* Obijt Xantonibus anno salutis 1616. ætatis 51. Scripsit Gallicè pereleganti stylo

Theaurum rerum Indicarum Tom. III. Burdigalæ 1608. & sequentibus, & Latine M. Matthia Martinez interprete Coloniae per Petrum Henningium 1615. in 8. In hoc opere Catholicæ Religionis, tam in India Orientali, quam in alijs Regionibus Lusitanorum operam nuper detectis, ortus, progressus, incrementa, & maxime quæ à PP. Societatis Iesu, in Fidei plantatione & propagatione ad annum vsque 1610. gesta, atque exantlata sunt, recensentur

PETRVS IOANNES PERPINIANVS, natione Hispanus, patria Valentinus ex Oppido Elche. Vir fuit ad eloquentiam natus. A prima ætate Deo se in Societate dicauit anno à partu Virginis 1551. ætatis suæ 21. & cum scientias alias omnes, tum vero Artem dicendi mirabiliter complexus, & vsque adeo affectus est, vt cum summis nostri sæculi Oratoribus conferri posse videatur. In Academijs celeberrimis Conimbricensi, Romana, Parisiensi, cum ingenti plausu atque admiratione auditus est; omniumque disertissimorum virorum eius æqualium consensu, primæ illi eloquentiæ partes deferebantur. Quod ne cui forte amoris, non iudicio, amicitia non veritati datum esse videatur referam hic breuiter, quæ tres summi nostri temporis Oratores, atque eloquentiæ lumina de Perpiniano scripta reliquerunt. Q. Marius Corradus in Epistola ad Perpinianum; Marcellus, inquit, *Frater meus omnino tibi vix vnum, aut al-*

terum confert, plurimarum Artium scientiâ, splendore Orationis, acumine iudicij, & omnium elegantia, & grauitate studiorum. Paulus autem Manutius, Zerbino Ritiò de obitu Perpiniani ita scribit. *Decessit alienissimo tempore, cum ad eum salutaris doctrinæ dogmata, de loco Superiore ostendentem, omnis omnium concursus fieret, cum Hæreticæ factionis insidias patefaceret, imperum frangeret, tela retunderet, decessit, inquam, florenti adhuc ætate, nimis immatura morte, summo ingenio vir, incredibili scientiæ copia, maxima iam apud omnes bene sentientes existimatione, & auctoritate Perpinianus noster. M. vero Muretus: Nullum nostro tempore fuisse, ait, in quem illud de Nestore elogium melius conueniat, cuius ex ore melle dulcior fluebat oratio. Hæc illi: Omitto domestica Ioannis Bonifacij, Francisci Bencij, Horatij Turfellini, Nicolai Orlandini, Francisci Sacchini, & aliorum clarissimorum Oratorum de Perpiniano iudicia, nihilo recitatis inferiora. Adolescens Perpinianus in Lusitania, cum primis dicendi laude floruit, & in Italiæ & Galliæ luce sic excelluit, vt paucos haberet pares, superiorem fortasse neminem. Hic vir tantus, Lutetiæ Parisiorum par ingenio & virtuti suæ nactus Theatrum, in Religionis Catholicæ propugnatione, annos dumtaxat 36. natus, actis in Societate 15. non minore Catholicorum mœrore, quam impiorum gaudio, spiritum exhalauit v. Calen. Nouembris anno 1566. Habuit, scripsitque ornatissimas atque elegantissimas Orationes 18 quæ in eloquentiæ studiosorum gratiam. Perpiniano mortuo, Nostrorum opera prodierunt in lucem. Eæ sunt*

De Laudibus S. Elizabethæ Lusitaniæ Reginæ. III.

De Societate Iesu Gymnasijs.

In funere Ludouici Principis Lusitaniæ.

De Rhetorica discenda.

Ad Carolum Borromæum Cardinalem.

De Deo Trino, & Vno ad Pium IV. Pont. Max.

Ad Pium IV. cum Gymnasium Societatis Inuiferet.

De Acuta dicendi arte recuperanda.

De retinenda vetere religione, ad Lugdunenses.

De eodem argumento ad Parisienses V.

De Humana, ac Diuina Philosophia.

De perfecta Christiana Doctoris forma.

Coloniæ 1575. Romæ, Leodij & alibi. Prodijt quoque eius

De Vita & Moribus B. Elizabethæ Lusitaniæ Reginae Historia Coloniae typis Bernardi Gualteri 1609. in 8.

* PETRVS IOSEPHVS D'ORLEANS natione Gallus, patria Biturix, natus anno sæculi labentis 41. Societatem amplexus est 1659. atque in ea disciplinas amœniore & Rhetoricam multis annis professus est. Edidit hæcenus

Carmen in Apotheosi S. Francisci de Sales.

Parisijs typis Sebastiani Mabre Cramoisy 1667

in 4.

Carmen in Imaginem Victorij de Bouthellier Archiepiscopi Turonensis. Parisijs typis eisdem, & anno, in folio.

Panegyricum dictum Ludouico Magno, Rhotomagi apud Iacobum de Boullenger 1673. in 4.

Scriptit Gallice culto stylo

Vitam B. Stanislai Kostka, Parisijs apud Stephanum Michalet 1672. in 12.

Meditationes supra veritates Euangelij, Parisijs apud Sebastianum Mambre Cramoisy 1672. in 12.

Praxes Christianas pro solitis vitæ actionibus. Ibidem in 12.

* PETRVS IOSSET natione Gallus, patria Burdegalensis in Societatem adscriptus anno sæculi præterfluentis septimo, ætatis suæ 18. vota 4. in ea nuncupauit. Rhetoricam annis 14. professus est. Sacras litteras aliquamdiu explicuit, & Missiones varias magno fructu obiuit. Vir fuit egregiæ probitatis, domesticis pariter atque externis caritissimus. Geminis horis circiter aliorum Meditationem matutinam anteuerrere solitus, & præter alia corporis macerandi genera, perpetuo fere ieiunio se attenuabat. Defecit repentina, sed non improvisa morte Tutellæ post sacrum peractum repertus in cubiculo ad oratorium abiectus, exanimis, die x. Maij 1663. emisit in lucem carmine epico

Franciados, siue Annalium Francicorum Tom. I. Rupellæ apud Stephanum de Rhofne 1640. in 4.

Annales Ecclesiasticos Poëticis numeris illigatos. Pictauj apud Ioannem Floreau 1640. in 4.

Generbliacon Delphinij Ludouici XIV. Rupellæ 1639. in 4.

Rhetoricam Poëticè descriptam. Lemouicis 1650. in 12.

PETRVS IVSTINELLVS, natione Italus, patria Brixienfis, honesta atque opulenta Domo, matris diu sterilis precibus ex voto conceptis impetratus, pelliculam ab utroque pendentem humero, Stolæ Sacerdotalis in merem, secum extulit in lucem, futuræ initiationis (vt creditum est) omen. Ab infantia Deo deuotus fuit à Matre, & ipse tam facili fuit ad omnem pietatem ingenio, vt sanctimoniam videretur ab ipso iam tum vberè ducere. Vix erat potens ingredi & iam domi corrogabat, quod partiretur in pauperes. Obseruabat in Templo ac subinde exprimebat domi, ritus litantium Sacerdotum, atque ad populum perorantium. Nunquam ille ludicra, vt pueri solent, tractare, non ludos publicos spectare, sed otium illud pietate lectione domi traducere, & ad sanctitatem se per exempla Sanctorum formare; multus ab illa vsque atate in orando, atque in se macerando atque animi perturbationibus ritè componendis. Sæpe adibat Nofocomia,

nec vllum vilissimi obsequij genus tractare reformidabat. Quàm primum studia cepit in nostro gymnasio colere; ita virtutem iunxit, aliorumque iuandorum contentionem, vt vtra excelleret vix dignosceres. Colligebat domi suæ socios ætate pares, quos per Urbem spargebat, vt pueros plebemque Catechesi imbuerent, ipse suas in eodem opere partes ita obibat, vt vehementia dicendi ad frequentissimum populum in adolescentulo id ætatis, & vitæ communis, omnibus faceret admirationem. Ab istis deinde concionibus, ibatur ad infirmorum curam, quibus recreandis hoc inusitatum caritatis genus inuenit, vt inuitatis secum sodalibus peritis musica instrumenta tractare, eos sono mulceret, & cantu. His ille studijs parabatur à Deo in egregium vineæ suæ cultorem; cuius explorato per exercitia Spiritualia nutu anno 1600. ad tirocinium Societatis accessit, & ab ipso statim exordio ad absolutissimam se virtutem exercuit, multus in omni genere sui mortificandi, & in oratione tam sui potens; vt nullis se cogitationibus alienis ab ea distrahi fateretur. Studiorum tempore nil de sui despiciendi vexandique contentione remisit: Sæpe laceris in vestibus apparebat in publico, sæpe culinæ officia omnia, sua sponte obibat. Quibus diebus feriabatur à scholis, accedebat infirmos, atque illis ablatis, cibum præseindebat, in os inferebat, & pijs interim colloquijs animos pascebat. Semper quicquid ageret, vbiicumque versaretur, Deum gerebat in oculis, eiusque præsentiam modestissima totius corporis atque omnis actionis suæ compositione præ se portabat. Reuerentissimè agebat cum Professoribus suis, neque vnquam coram illis iniussus caput operiebat, nunquam ab illorum opinationibus recedebat. In omni cum æqualibus congressu partes sibi postremas ipse, præterquam ad abiecta ministeria, vendicabat. Nihil illo promptius ad obedientiam, testatus gaudere, se quod non posset amplius suæ, sed alienæ voluntati obsecundare, & vel bonorum postulatorum repulsa accepta mirificè se gestire. Amorem paupertatis tenuitas supellectilis ipsius omnis fatis loquebatur. Gratissima atque amabilissima sua consuetudine cum insigni coniuncta virtute, non solum erat omnibus in amoribus, sed etiam in veneratione, quippè qui omnes accenderet igne Diuino, dexterrimus in familiare colloquium pios inferre sermones. Nec vacuas fuit abire successiuas à Theologicis studijs horas, quin pia moliretur opuscula, bono mortalium, quibus eos ad Eucharistiæ frequentiam, ad Castimoniam amorem pelliceret, auerteret ab vsurpatione vocum obscenarum. Sacris initiatus primam hostiam litauit in Hospitali, vbi se primitias hausisse spiritus aiebat. Prius autem quam ad aram accederet, erratorum veniam à suo Rectore

preca-

precatus, duodenis pauperibus pedes abluir, & venerabundus exemplo Seruatoris, extersit. Sacram mox Eucharistiam singulis infirmis ad lectum attulit, & iussis in sua verba sequi ad actum aliquem contritionis, eam reuerentissimè porrexit. Cæterum cum omnes in illo virtutes admodum essent spectabiles; tam verò plurimum, ex qua cæteras ducebat, excelluit in assidua cum Deo consuetudine, atque in omnia Diuina propensissima pietate, quantumque prouehabatur per Scholastica studia, in æterni Numinis cognitionem, eò etiam vehementius in eius amorem, perpete contemplatione rapiebatur, nitebaturque in eius complexum, ex cuiusvis obiecti intuitione, quod ille studium dicebat esse, ambulare cum Deo. Atque his artibus ad eam animi constantiam deuexerat, vt nec aduersis, nec secundis euentibus, nec fortuitis vllis casibus, vultum, nedum animum, variaret. Amabat ardentissimè Sacram Christi Seruatoris Humanitatem, eiusque imitatione vehementer optabat aduersis exerceri, & sancta quadam inuidia tangebatur quoties audiebat quempiam virtutis ergo contumeliam pati. Impellebat illum hic amor ad inopes ægrosque tanta cum voluptate visendos, quod in illis præsentiosem, quam in alijs Christum suum cognosceret. Nec fuit illi vana hæc estimatio, nam cum aliquando fixisset obtutum in infirmum cæteris grauius affectum, ecce vultum eius repente mutari, & inducta quadam Diuinitatis Maiestate, prorsus Christum lineamentis omnibus, qualis exprimi penicillo solet, referre; quo prodigio primum ille hærare attonitus, tum verò liquidissima voluptate perfundi. Secundum Christum veneratus est primum Deiparam, cuius amorem, ceu primam salutis tesseram, omnibus commendabat. Egit Ministrum Mediolani, socium Tironum Institutoris Nouellaria, Rectorem totis 13. annis Castilione; quibus in muneribus ita se gessit, vt cum antea vitæ tenorem seruaret, longè fulgerent illustrius in excelso collocata loco eius exempla probitatis; subditis suis amabilitate morum, virtutis documento, paterna sollicitudine gratissimus exstebat. Iubebat suos esse ad spiritualium negotiorum tractationem veloces, & alacres, ad sæcularia lentos, & segnes, quo eodem instituto, & ipse viuebat. Puerilem Catechesim habebat inter primas curas, tantoque eam opere complectebatur, vt conuocaret ipse vicatim ostiatimque pueros, & ad templum ipse perduceret. Tractabat mira dexteritate exercitia spiritualia S.P.N. Ignatij, valebatque gratia res Diuinas hominum animis imprimendi. Ad extremum cum anno 1630. pestilentia popularetur Italiam Subalpinam, & Castilionem etiam inuassisset, ipse qui se poterat periculo subducere, in illud se vtrò coniecit, vt tam insigni caritatis officio præclare actam vitam coronaret. Cum ipse in agrorum obsequio pestem quoque contraxisset, vetitis omnibus ad

se accedere, ne cui luem afflaret, post Diuini corporis participationem placidissimè extinctus est die 31. Iulij ætatis suæ anno 51. professionis 4. votorum 17. magno suorum exterorumque luctu, qui nisi periculo fuissent prohibiti, frequentes erant ad funebria conuenturi. Fama fuit eius sepulchro lucem, seu flammulam quandam incubuisse, indicem, vt credi voluerunt, eius sanctitatis, quæ omnium erat commendatione celebrata; Nimirum tam multa Castilione, tam præclara ad omnium salutem excogitarat, & gesserat, vt minimè ex vano percrebuerit ea opinio. Ille primus instituit, & diu etiam per se sustinuit morem bis festis diebus toto anno fermocinandi, maximo quæstu animarum. Primus induxit, vt in Hibernis pauperum foeminarum conuentibus, quos ibi Filozzos vocant, vbi magno numero ad ducenda fila se colligunt, pro fabulis, & inanibus affarijs, quæ denarrari consueuerant Litaniam B. Virginis, tum Sacræ historiæ recitarentur, ac subinde pijs sermonibus tempus, & labor falleretur; cui fouendo operi partiebatur in illas metalla sacra, imagines, libellos. Cum impia quædam Amuleta certis morborum generibus amoliendis inualescerent, ipse illis exturbandis illicò salutare preces aduersus vnum quemque morborum concinnauit & libello complexus dispertiuit in vulgus. Ipse confecerat Indicem malorum, quæ illo in opido plurimum obtinebant, & singula suis concionibus adorsus, imploratique etiam Principum auxilijs, & aliorum Concionatorum conatibus, ea nitebatur extinguere. Narrantur non pauca prodigia, quæ viuens defunctusque patrarit, quæ studio breuitatis prætereo, alibi fortasse narraturus. Edidit in lucem vir egregius sermone Italico

Modum utiliter recipiendi Sacram Communionem.

Antidotum contra prauas conuersationes, & impudica verba. Part. V. Mediolani 1612. in 16.

Triumphum Castitatis De Vitio Incontinentiæ. Lib. III. Mediolani 1610. in 16. & Romæ apud Mascardum 1614. in 12.

Modum deuotè celebrandi Sacram. Mediolani 1611. & auctius. Romæ apud Guilielmum Facciottum 1623. in 24.

Coronam variarum Salutationum B. Virginis. Mediolani 1613.

Ducem Angelicum ad Deuotionem B. Virginis. Bononiæ 1614.

Monile Virginum, & Castorum. Brixia 1617.

Stimulum Peccatoris ad amorem suæ salutis.

De Bona educatione.

De Felici morte.

De Deuotione erga B. Virginem.

Lumen Peccatoris vt conuertatur ad Deum. Bononiæ 1621.

Exercitium spirituale Christiani hominis. Direc-

Directorum Breue, & facile confitendi De peccatis præsertim generaliter.

Salutares Precationes aduersus varia genera morborum.

Modum fructuosè recitandi Officium Domini, B. Virginis, & aliud quoduis. Romæ typis Corbelletti 1628. in 24.

*PETRVS IVSTVS SAVTEL natione Gallus, Valentia Segalaunorum in Delphinatu natus anno sæculi voluentis 13. Societati se addixit 1625. & Rhetoricam atque amæniores litteras annis 12. in ea professus est. Vir fæcundi ingenij, morum suauitate insignis, & spiritualium Coadiutorum albo adscriptus. Vitæ huius periodum absoluit Turnone die 8. Iulii 1662. Edidit

Diua Magdalena ignes Sacros, & pias lacrymas Epigrammaticas, & Elegias expressas. Lugduni apud Michaellem Duhan 1656. in 12.

Lusus Poëticos Allegoricos, siue Elegias oblectandis animis, & moribus informandis accomodat. Lugduni iisdem typis anno, & forma, & Parisijs apud Ioannem Henault 1665. in 16.

Annum Sacrum Poëticum, in quo tot Sanctis Epigrammata aptantur, quot sunt dies in anno. Parisijs apud Ioannem Henault 1665. in 16.

PETRVS KLINCKART natione Germanus, ad Mosellam in Treuiris Bencaftelli natus anno salutis 1582. Theologiae curriculo Romæ confecto ex Collegio Germanico in Societatem Iesu admittus anno 1611. & in Germaniam remissus Coloniae, Monasterij Vvestphaliae, Herbipoli, Badenæ, Treuiris, & alibi gnauum egit Ecclesiasten, industriumque Catechistam, tria vota solemnia professus. Tandem Creutzenaci, obiit die ultimo Octobris 1637. Catechisticae institutioni promouendæ præcipuè intentus. Edidit Germanicè

Puerum Bethleemiticum, & Tubileum Natalitium, cantu, & rythmo eleganti. Coloniae in 12.

Hortulum Cantionum Selectarum, in usum totius anni. Herbipoli typis Volmari anno 1622. in 12. qui libellus à variis excerptus alibi recusus est.

Cultum & Xenia Christi nati. Herbipoli typis Fleischmanni 1626. in 12.

Puerum item Christianum iusto volumine adornauit.

PETRVS LABBE natione Gallus, gente Aruernus, patria Claromontanus natus anno sæculi elapsi 94. ad Societatem accessit labentis 12. & votorum 4. professionem emisit. Vir eruditione multiplice excultus, docuit Rhetoricam, & amæniores disciplinas septennio, Philosophiam quinquennio, Theologiam Moralem triennio, Scholasticam quinquennio & Sacras litteras etiam triennio est interpretatus. Rexit Collegia Arelatense, Gratianopolitanum, Lugdunense B. Virginis, & postea

ibidem Sanctissimæ Trinitatis, necnon Domum probationis. Edidit hæctenus

Carmen Panegyricum Ludouico XIII. Regi Christianissimo pro capta Rupella.

Pro gemina Casalis expugnatione. Carmen Panegyricum pro Sacra Syndone Vesuntina.

Vitam, & Elogia Ludouici XIII. Regis, nouo Lyrici Carminis modo. Lugduni apud Claudium Badieu 1634. in 4.

Edidit etiam collecta in vnum Tomum varij generis

Elogia Sacra, Theologica, Philosophica, Regia, Eminentia, Illustria, Historica, Poëtica, Miscellanea. Gratianopoli apud Philippum Chacuys 1664. in 4. Item

Eustachium, seu Placidum Heroem Christianum, Poemate Epico cum adiunctis Panegyricis, Siluis, Eclogis Miscellaneis &c. Lugduni apud Ioannem Thyoli, & Parisijs 1673. in 12. Gallicè edidit

Actus Virtutum, Vitam Christi, & B. Virginis, Attributa Dei, digesta in Orationes Vocales, & Mentales. Lugduni apud Iacobum 1673. in 16.

Elogia quinquaginta Veterum Ecclesie Patrum, & aliquorum Recentium. Lugduni 1674. in 12.

PETRVS LAMART natione Gallus, patria Auxonensis in Ducatu Burgundia Societatem complexus anno salutis 1587. ætatis 19. vota 4. in ea nuncupauit. Septennio docuit Humaniores Litteras, quinquennio Philosophiam, octennio Mathesim, triennio Theologiam de Moribus. Rexit Collegium Viennense ad Rhodanum; & ex hac vita emigravit Dolæ die 19. Septembris 1636. Gallicos fecit libros

Roberti Cardinalis Bellarmini, De Ascensione mentis in Deum.

Iacobi Aluarez de Paz, De Vita religiose instituenda.

PETRVS LANSELIUS natione Belga, patria Grauelinganus, Vir pius, & eruditus, magna pollens linguarum Orientalium peritia Græcæ, Hebrææ, Chaldaicæ, Syriacæ, Arabicæ. Ea propter cum præcipuas Germaniæ Bibliothecas iustrasset, & eximia eruditionis suæ argumenta omnibus doctis dedisset, adscitus iussu Philippi IV. Regis Hispaniarum Catholici, è Belgio, vt in Regia Madritensi Academia linguas doceret, diem ibi supremum inuenit 16. Augusti anno salutis 1632. ætatis 52. Societatis 44. tria vota solemnia professus ab anno 1613. Recognouit, & emendauit.

Sancti Dionysij Areopagite Opera, & Notis illustrauit, atque Apologia vindicauit. Parisijs apud Michaellem Sonnum 1615. in folio.

Extrat etiam Tomo I. Bibliothecæ magnæ Patrum. Edidit præterea

Biblia Sacra cum Notationibus Emanuelis Sa, & Scholijs Ioannis Mariana, & ubi illi deficiunt

ficiunt suis. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1624. in folio.

Dispunctionem Calumniarum, quæ S. Iustino Marryri inuruntur ab Isaaco Causabono. Parisijs apud Michaellem Sonnum 1615. in folio.

* PETRVS LESCOPIERIVS natione Gallus; patria Parisinus, natus anno sæculi præterlabentis 8. Societati se adiunxit 1625. & vota 4. nuncupauit. Humaniores litteras octennio professus est, Rhetoricam annis 12. & facras litteras annis iam 13. est interpretatus. In Collegio Diuionensi viuere desijt inter mortales die 6. Augusti 1673. Edidit

Humanitatem Theologicam, in qua præter Libros Ciceronis De Natura Deorum illustratos, quidquid solo natura lumine de Deo percipi potuit ex omni antiquitate, in apertum profertur. Parisijs 1660. in folio.

PETRVS LOYERTS, SEV LOHIERIVS natione Gallus, patria Britannus ex Britannia Armorica, admittus Parisijs in Societatem anno salutis 1566. ætatis suæ 24. votorum 4. professionem emisit. Collegij Parisiensis Vice-Rector fuit, Billomenis Rector per septennium, & altero septennio Aquitanicæ Prouinciæ Præpositus Prouincialis, demum Tolofani etiam Collegij habenas moderaretur religiosè quicuit in Domino die 10. Augusti 1593. Scripsit erudita

Commentaria in Apocalypsim, quæ tamen morte impeditus, emittere in lucem non potuit.

PETRVS LVDOVICVS natione Hispanus, patria Valentinus à puero ferè se nostræ Societati sacrauit anno Domini 1555. ætatis 16. & in Lusitaniam missus est, vbi omnes scientias feliciter didicit, & feliciter professus est. Philosophiam septennio explicuit, & in Eborensi Academia per 20. annos Diu Thomam est interpretatus, ac Theologicæ Cathedræ præfuit, ibiq; sanctè diu vixit, obiitq; die 9. Martij 1602. ab emissa professione 4. votorum 25. Scripsit pereruditos

Commentarios in Tertiam Partem D. Tho. De Incarnatione.

In Primam Partem De Angelis Tom. I. Quæ tamen typis nondum excusa sunt.

PETRVS MAILLART natione Belga, patria Iprensis natus die 9. Februarij 1585. Societati se adiunxit 1608. & vota spiritualium Coadiutorum emisit. Rector fuit Collegij Syluaducensis triennio. In Hollandica Missionibus versatus est annos 22. in qua etiam duos carceres pro Christo pertulit, & demum viuendi finem in hoc sæculo fecit Roterodami die 12. Nouembris 1640. Edidit Flandricè tacito suo nomine

Clypeum inexpugnabilem, in quo continentur methodus disputandi cum Hæreticis, ex Methodo Veroniana Hollandicæ Ecclesie accommodata. Item

Rhythmos Pios.

Vertit quoque Flandricè

Antonij Sucquet Testamentum Christiani Hominis. Antuerpiæ typis Ioannis Cnobart anno 1615.

* PETRVS MAMBRVN natione Gallus, patria Aruernus, diocesis Claromontanae natus anno sæculi præterlabentis primo, vicennis se recepit in Societatem, & vota 4. solemnia nuncupauit. Summi vir ingenij, in seuerioribus disciplinis, & amænioribus ex æquo versatus. Rhetoricam quinquennio, Philosophiam nouennio, Theologiam octennio, maioribus in Collegijs cum plausu explicuit. Multa meditantem ad vtilitatem publicam, præsertim in Aristotele nouis Commentarijs dilucidando, mors manum de tabula coëgit tollere, ingenti omnium dolore. In supremo morbo virtutum omnium, sed maximè pietatis in Deum, & B. Virginem, humilitatis, patientiæ, & æquanimittatis exempla rara edidit, & illustrem vitam illustriori morte conclusit. Flexiæ die ultimo Octobris 1661. Scripsit poemate Epico

Constantinum, seu Idololatriam debellatam. Parisijs apud Dionysium Bechet 1658. in 4. Recusum Amstelodami 1659. in 12. Item

Eclogas & Libros 4. De Cultura animi. Flexiæ typis Geruasij la Boë 1661. in 12.

Dissertationem de Poemate Epico. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1655. in 4. quæ omnia vno volumine collecta prodierunt. Flexiæ typis Geruasij la Boë anno 1661. in folio. Item

Doctrinam Peripateticam, typis iisdem in 4.

PETRVS MARIE natione Gallus, patria Rothomagensis natus anno sæculi transacti 89. Societati se applicuit vertentis 16. & vota tria solemnia professus est. Conciones habuit ad obitum vsque, dum enim verba faceret ad populum correptus morbo non diu superfuit, sed ad laborum mercedem emigravit. Biturigibus die 21. Aprilis 1645. Scripsit Gallicè

Vias Dei in Sancta solitudine, ad reductionem peccatorum, & directionem Iustorum. Parisijs apud Brayos 1638. in 8. Item

Scientiam Christi è Cruce pendentis. Parisijs apud Claudium Gourault 1642. in 12.

PETRVS MARTINEZ natione Hispanus, patria Rodenas in Aragonia adlectus in Societatem anno Domini 1594. ætatis 18. votorum 4. professione se adstrinxit. Ad questum animarum nauigauit in Insulas Philippinas, vbi multis annis gnauum egit operarium in instructione, & cultura Indorum, vsque ad obitum, qui contigit Manilæ die 25. Iunij anno 1620. Scripsit

Litteras de Missionibus in India ad Occidentem à Nostris institutis annis 1590. & 1591.

PETRVS MASCARENIA natione Lusitanus, admittus in Societatem Goæ anno salutis 1557. agebat dein anno 1560. strenuum Salfetanæ propè Goam vineæ Dominicæ cultorem

torem, ubi hominem duos iam annos paralyti decumbentem, recitato super eum Evangelio perfanavit. Biennio migravit in Amboinum, ut vexatam ab Rege Ternatino Ecclesiam tueretur. Impigrè hic laboravit usque ad annum 1568. quo destinatus in Regnum Celebum maiorem fecit frugem animarum. Sanguini vastæ Insulæ Regem, vna cum Regina Palatinisque Proceribus Sacro fonte lustravit. Multas tamen ab Ethnicis, Saracenisque ærumnas perpeffus est, nec simplex adiit vitæ discrimen. Fuit cum Montem undique cultodij occuparent, in quo sciebant, tunc ipsum existere, sensimque procedentes ad fastigium, penè constringerent, cum Petrus spe iam abiecta euadendi, ad Deum perfugit, à quo recreatus, cursitando per salebras euasit, tam recens, ac vegetus, ut se ipse obstupesceret. Aliàs quæsitus ad necem, octo ipsos dies non alio cibo, quam herbis agrestibus vitam traxit, ab ipsis suis inuestigatoribus, cum incum incidissent pro fera habitus, & derelictus, quem mox Christiani repertum, iam inedia, propè consumptum domum retulerunt. Post multos vero sudores, laboresque non inutiliter collocatos, veneno ab Ethnicis propinato Martyrij Lauream consecutus est in vna Molucarum Insularum die 7. Ianuarij anno 1570. Sed Sacchinus mortem refert ad annum 1583. Res ab illo gestas encomio celebrat Georgius Cardosus in suo Agologio ad diem 7. Ianuarij. Scripsit

Epistolam de rebus Moluensis datam Ternate pridie nonas Martij 1569. quæ Latine existat & Italicè.

PETRVS MATTHIAS natione Belga, patria Hanno-Montensis Societati nomen dedit anno 1598. ætatis 23. & votorum 4. sacramentum solemne dixit. Vir disertus, & salutis animarum sitiens per annos 24. primarijs in Urbibus conciones habuit. Illustrissimo Episcopo Namurcensi per annos complures à Sacris Confessionibus fuit, & ob insignes animi dotes apprime carus; demum Apoplexia tactus desit vivere inter mortales. Namurci die 19. Iulij 1642. Edidit Latine

Traſtatum De Paradiso Cælesti. Antwerpæ typis Henrici Aertſens 1640. in 8. Gallicè vulgavit

Exercitium Amoris, seu De Stationibus Christi patientis. Insulis 1626. & alibi sæpius

Cænaculum, seu De Virtutibus, quas Christus in ultima Cæna exercuit, Obedientia, Humilitate, & Charitate 1631.

PETRVS MATVRVS natione Gallicus, patria Aruernus ex Oppido Ambert in Societatem olim Lutetiæ admissus initio Nouembris, anno salutis 1564. ætatis 19. Vir in litteris Hebraicis, Græcis, Latinis, apprime versatus librorumque tum Nostrorum, tum externorum perdiligens, atque indefessus recognitor Lugduni ad typum. Diu litteras hu-

maniores, & Theologiam Moralem docuit. In audiendis pœnitentium tum domi, tum foris Confessionibus, supra ætatis vires assiduus, tanta sui desipientia spectabilis, ut vel quidnam esset inanis gloria ignorasse videri potuerit. Ita nescio qua mentis teneritudine colliqueſcebat totus cum Ss. Trinitatis Myſterium recolebat (recolebatur autem sapientissimè maximè sub diei exortum) vix ut vllus domi esset cuius non aliquando pietatem, ea in sene pietas excitavit. In eiusdem Sacrosanctæ Triados honorem, Symbolum quotidie D. Athanasij magno permotus mentis sensu decurrebat, affirmabatque eo mortem sibi placidiorem aduentare, quod ab ea in Sanctissimæ Trinitatis Domo (id enim Lugdunensi Collegio nomen est) occuparetur. In Canonicum officium, tam propenso erat affectu, ut illud in qualibet ægritudine recitare, nunquam omiserit, & ad vltimum usque spiritum aliquid e psalmis semper eluctari auditus est. Maturus ergo cælo, migravit è vita Lugduni anno salutis 1611. ætatis 66. in itæ Societatis 47. in qua Professus votorum 4. annumeratus fuit

D. Antonini Archiepiscopi Florentini Historiam collatione aliorum Auctorum locupletavit.

Ioannis Maldonati Commentarium in Evangelia eruditè Annotationibus illustravit.

Antonium Rampelogram diligenter expurgavit.

Edmundi Campiani decem Rationes Gallicè fecit. Lugduni apud Pelehotte anno 1584. in 12.

PETRVS MAVCORPS natione Gallicus, patria Vernouienſis in Diœcesi Ebroicensi. Societatem anno 1615. ætatis 24. ingressus vota 4. in ea nuncupavit. Rhetoricam & humaniores litteras septennium docuit. Collegium Cadomense gubernavit singulari vitæ innocentia; morum suauitate, obedientia, caritate præcelluit. In extremo morbo patientiam maximè suam probavit, & Sacramentis Ecclesiæ ritè præmunitus, ex loco peregrinationis in patriam cælestem commigravit Alenconij die 4. Septembris 1649. Edidit Gallicè

Traſtatus Theologicos De Summo Bono. Rothomagi apud Romanum le Beau 1641.

Paraphrasim in Isaiam. Flexiæ apud Martinum Gayet 1635. in 8. & Parisijs apud Camusat 1644. in 12.

Paraphrasim in Iobum. Flexiæ iisdem typis 1636. in 8. & Parisijs apud Camusat 1637. in 4.

Paraphrasim in Baruch, & 12. Prophetas Minores. Parisijs apud Claudium le Beau 1647. in 12.

Tabulas Perfectionum Dei erutas ex doctrina Leonardi Lessij Ibidem 1643. in 12.

* PETRVS DE MERCADO ex Prouincia Noui Regni in America, patria Riobambensis in diœcesi Quitensi, origine Hispanus

nus, Societati adiunctus anno sæculi fluentis 36. ætatis suæ 16. votorum 4. professionem edidit. Rexit Domum probationis Tungenſem, & Collegium Hundense; Concionatorem egit multis annis. Edidit Hispano idiomate

Deſtructionem Idoli: Quid dicent? Matriri 1655. in 16.

Methodum operandi ex Spiritu. Matriri 1655 & iterum 1672. in 16.

Verba Beatissimæ Virginis ex Evangelio. Matriri 1661. in 16.

Diarium Sacrum, seu modos ad habenda Bona festa & Bonos dies. Ibidem in 16.

Occupationes Sacras Quadragesimæ. Matriri 1667. in 16.

PETRVS MERCHAN natione Hispanus, patria ex Oppido Bæticæ Guillen adolescens Societati adscriptus anno 1599. ætatis 17. vota 4. solemniter professus est. Litteras humaniores splendide docuit, & Cordubæ Sacras litteras interpretatus est, Græcarum, & Hebraicarum insigniter peritus. Rexit Collegium Marchenense, & Moronense, & demum rebus humanis exemptus est Hispani die 25. Maij 1649. Concinnabat ad prælum

Lexicon Hebraicum quantum ex LXX. Interpretum, & vulgatæ editionis fontibus colligi potest. Sed morte præoccupatus non emisit

PETRVS METOSCITA natione Cyprius. Maronita, hoc est, oriundus è Libano in Syria (qui populi Romanam agnoscunt Ecclesiam, & Maronitæ dicuntur, quorum Romæ Collegium Gregorius XIII. Pont. Max. instituit) natus tamen in Cypro, Romæ educatus & in Societatem adscitus anno Domini 1597. ætatis 27. Arabicas ibi litteras publice docuit. A Paulo V. Pont. Max. missus Babylonem est non sine multis incommodis. Demum Romæ vita functus est die 9. Februarij anno salutis 1625. edidit

Institutiones linguæ Arabicæ. Romæ 1624. in 8.

Carmen quoque vnum Ephemiticum præfixit Nomenclatori Syriaco Ioann. Baptistæ Ferrarij. Romæ 1622.

PETRVS MICHAEL cognomento BRILMAECKER natione Germanus, patria Colonienſis, natus est anno salutis 1542. & in Societatem ingressus anno 1558. die 19. Maij. Positis Religionis rudimentis, atque Philosophicis eruditus Lutetiam Parisiorum missus est. P. Ioanne Maldonato Præceptore vsus, Sacræ Theologiæ operam nauavit, quem reddita vice Hebraicè docuit. In Societate Rhetoricen professus est, deinde & Hebræas litteras, erat enim Germanica, Latina, Hebraica lingua facundus, Græca verò & Gallica medicriter doctus. Cum eloquentia coniunctam habuit prudentiam, & quoddam excelsum animi robur. Itaque multis Germaniæ Principibus familiaris, & carus fuit, & legationibus ipsorum nomine præclarè functus. Vir

priuatum & publicè ad hominum vtilitatem natus. Rectorem egit Spiræ annos 6. Monasterij Vvestphaliæ 8. ubi sola in Deum fiducia fretus, licet obolum non haberet, magnificentissimum ædificium pro scholis cæpit, & perfecit; atque eadem animi magnitudine Templi noui fundamenta iecit. Erat vir valde humilis, eximia caritate, nullo fastu, nullo supercilio, tempestiua comitate, simplicissimaque prudentia, quibus artibus non modò familiarium sibi animos, sed alienorum etiam à nostro ordine & à sincera fide aberrantium Societati beneuolentiam conciliauit, multumque in veteri Saxonia Societatis nomen illustravit. Imbecillo quamuis corpore, & viribus defecto, nunquam tamen cessabat, semper noua remedia excogitabat, quibus vulnera, que infixit Hæresis sanarentur. Eius institutione & opera multi Hæretici ad Ecclesiam Catholicam redierunt. Stephanum Isaacum (qui ex Iudæo malè Christianus, ex Christiano factus minister Calvinista, in cultum Sanctarum Imaginum est debacchatus) scriptis confutauit, ac fregit. Ioannem à Munster Vvestphalum auita nobilitate, & Grammatices cognitione inflatum, & stolidè concionantem, atque ad certamen prouocantem, Apologetico scripto preffisit, & filere compulit. Ita scribendis libris diu labantem eius oræ tractum sustentauit. Quæ res, ut à bonis ei beneuolentiam, ita à Religionis hostibus, quos vita, voce, & stylo vrgebat inexplicabile odium conciliauit, ut sæpius ad necem, & vincula quæsitus sit, semel etiam atque iterum ab illis circumuentus & per speciem amicitia ad mensam inuitatus, inter epulas venenum incautus hausit. Valida tum quidem amicis adhibentibus antidota, cum acerbissimo cruciatu haustam pharmaci pestem eiecit, ita ut in præsens conualuerit utcumque, sed interim vi pestifera visceribus impressa subinde repullulante, acerbissimè cruciabatur. In hac salutis vicissitudine, multos annos duxit Monasteriensi Collegio præpositus. Medicorum iussu variâ biennio extremo tentatæ sunt aquæ; ac ne tum quidem cum esset ad balneas in tam afflictâ valetudine licuit esse otioso. Fœminas tres curandæ valetudinis causa ibi degentes, Catholicis viris postulantiibus ab Hæresi traduxit ad Ecclesiam. Serenissimus Bauariæ Dux cum eodem venisset, sæpius Patrem inuisit, horasque multas lecto assidens cum solo pijs colloquijs traduxit, & Medicis omnem curam ipsius sollicitudinemque commendauit, ex quibus cum cognouisset nullam illi superesse salutis spem, & morbus in dies ingrauesceret, propria lætica Moguntiam curauit deportandum, ubi antiquo tandem veneno extinctus est, die 25. Augusti anno salutis 1595. ætatis 53. ab inita Societate 37. ab emissa professione 4. votorum 16. Scripsit P. Michael partim Germanicè, partim Latine

De Communionem sub altera tantum specie.
Item

Sertum peccatorum, Coloniae apud Quintelium 1561. in 12. Item

De Eucharistiae Sacramento Controversias per Dialogum, in quibus tractatur, De Corporis Christi praesentia, Panis & vini transubstantiatione, ubi ubi, Sacrificio, Communicandi legitima ratione, & veneratione, Coloniae apud Quintelium 1584. & 1603. in 8.

Catechismum.

Christianam & solidam detestationem errorum Ioannis à Munster.

Epistolam ad Amicum, qua tamquam Spongia deterguntur Calumniae Stephani Isaaci, ex Iuda Pseudo-Christiani.

Quiddidiotheciam pro Lippiensibus in Fide Catholica; libellum, qui multorum librorum loco de omnibus Christianae Fidei dogmatibus ita tractat, ut facile cognosci possit, ubi sit vera fides. Monasterij Vestphaliae 1609. in 8.

Exceptionem Prodromi Calviniani contra Ioannem à Munster. Monasterij Vestphaliae 1592.

PETRVS MIRALLIET natione Gallus, patria Rhegiensis in Prouincia, adlectus in Societatem anno salutis 1604. aetatis 18. votorum 4. Professus. Vir eloquio praestans, & non semel cum Haereticis congressus; per annos 30. Concionatorem egit, & demum in bona fenestrate religiosè obiit Aquis-Sextijs die 29. Septembris 1664. Edidit

Aduersus Dauidem Eustachium Ministellum, quem improbè exultantem castigauit

PETRVS MONODVS natione Allobrox, patria Camberiensis in Societatem cooptatus anno Domini 1603. aetatis 17. votorum 4. professionem emisit. Rhetoricam, & aetate litteras quinquennio docuit; Philosophiam triennio. Rexit Collegium Taurinense; Vir fuit qui praeter doctrinam, & morum comitatem, prudentiam, virtutem, multum etiam gratia valuit apud Serenissimos Sabaudiae Principes. Sed alteram subinde fortunam expertus, eam haud minore animi robore quam secundam tulit. Virtutem eius diuturnae custodiae obscuritas claram fecit, in ea siquidem singularem Diuini Numinis prouidentiam erga se venerandus suspexit, atque impensissimè dilaudauit. Denique morbo correptus & Christianis Sacris ritè praemunitus, ex custodia arcis Miolani, simul & corporis, in felicioris vitae libertatem, ut speramus, euolauit, die ultimo Martij 1644. Scripsit Gallicè

Disquisitionem Historicam de Regis coniunctionibus Sabaudiae, & Galliae cuius ille praecipuus est scopus, ut ostendat Francorum Reges à Capeto ortos, nullis Regum Principumue familijs saepius, quam Sabaudienfium sanguini fuisse coniunctos, addito singularum affinita-

rum breui elogio. Lugduni apud Rigaud 1621. in 4.

Amedeum Pacificum, seu de Eugenij IV. & Amedei Sabaudiae Ducis in sua obedientia nuncupati Felicis Papae V. controuersijs, Commentarium, in quo continetur accurata Concilij Basileensis Historia. Taurini apud Haeredes Dominij Tarini 1624. in 4. & Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1626. Hunc Commentarium pene ad verbum descripsit, & ad calcem voluminis sui 17. Annalium Ecclesiasticorum adiecit Abrahamus Bzouius, ut quae de Felice parum rei consentanea scripserat, castigaret;

Eodem Historiographi nomine edidit Gallicè

Apologiam pro Serenissimis Sabaudiae Principibus contra famosum incerti auctoris libellum. Camberij apud Gotofredum Furnium 1631. Disquirat autem de ijs omnibus controuersijs, quae Francos inter & Sabaudos vnquam exstiterè

Vertit è Gallico Latinè; & tacito nomine vulguit

Bartholomaei Iacquinoty Artem vitae ex Dei nutu in seculo instituendae, sed inscripsit Hermetem Christianum. Lugduni apud Horatium Cardon 1619. in 12.

Expectabantur ab eiusdem calamo Elogium Caroli Emmanuelis Sabaudiae Ducis.

Vita Margareta Sabaudiae Marchionissae Montis Ferrati.

Annales Sabaudiae Ecclesiastici, & Ciuiles. Historia Geneuensis, & nascentis in ea Ciuitate Haerese primordia.

De fauore Principum. Moliebatur etiam Horologium Alphanumericum Verborum, rituum, & morum Ecclesiasticorum, in quo Sacrorum ministeriorum apparatus omnis, & disciplina, à prima origine repetita, & cum exteris Religionibus, Moribusque collata explicantur. Verum haec omnia mors interruptit. Edidit tamen tacito nomiae

De Titulo Regio debito Domui Sabaudiae ratione Regni Cypri. Taurini apud Ioannem Dominicum Tarinum 1633. in folio

PETRVS MORALES natione Hispanus, patria Valdepennensis in Dioecesi Toleтана, cum in Academia Salmanticensi, & in Regijs Senatibus diu Iuris vtriusque decisionibus ex professo vacasset, & ab ineunte aetate cultus B. Virginis, & Sanctissimi eius Sponsi Iosephi deditus impensè fuisset, eorum suffragio, ut ipse memorat, obtinuit, ut in Societatem Iesu admitteretur, in quam annum agens 32. ingressus est anno salutis 1570. Profectus in Mexicanam Prouinciam, Theologiam ibi docuit & Collegiorum aliquot Rector fuit. Quatuor vota die 25. Februarij anno 1582. professus est & circa annum 1603. ibidem curriculum peregrinationis vitae huius absoluit. Scripsit Hispanicè librum

De Reliquijs Sanctorum ex Europa in No-uam Hispaniam inuectis & magna pompa atque veneratione in Mexicana Ciuitate per Nostros collocatis anno 1578. Mexici typis Antonij Richardi 1579. in 4.

Latine vero edidit

In Caput I. Matthaei, De Christo Domino, Sanctissima Virgine Deipara, veroque eius dulcissimo, & Virginali Sponso Iosepho Lib. V. Lugduni apud Horatium Cardon 1604. in fol. In hoc opere porro suum in Deiparam eiusque Sponsum affectum latissimè explicat Auctor diligentissimus, & religiosissimus eò etiam libentius, latiusque, quod ut ipse ait, in extrema aetatis meta, iubente obedientia, id aggrediretur

PETRVS DE MOREION natione Hispanus, patria Methymnensis, nobilissimis natalibus ortus anno salutis 1562. Deo se in Societate deuouit 1577. & ardens zelo animarum nauigauit in Indiam nondum Sacerdotio initiatus anno 1586. & biennio post in Iaponiam, ubi votorum 4. Sacramento solemnè se obstrinxit. Amplius quinquaginta annorum spatio vineam illam operarius impiger excoluit, linguam gentis exquisitè calluit. Concionatione multis annis ad populum habuit, multa pro fide Christi egit, & magna pertulit, in super carceres & exilium expertus. Rexit Collegium Nostrorum Meaci nouennio, & dum Ozacæ praeseret, in Domum illam recepit Beatos Iacobum Quisay, & Ioannem de Goto gloriosos postea Christi Martyres, quos apud se in spiritu instruxit, & laborum suorum, atque itinerum habuit Socios, ut non leuis gloria Magistro fuerit habuisse tales discipulos laureatos. Porro anno 1620. electus à Prouincia Iaponiae Procurator venit Romam, inde in suam olim Prouinciam Castellae missus, quamuis & prouectior aetas 60. amplius annorum, & patriae amor, & Nostrorum ibi caritas inuitarent ad quietem in ea Prouincia, tamen quasi laborum pro Christo nondum satur, iterum ad Iaponiam sese contulit, quam tamen, quia ob flammam persecutionis tunc saeuientis ingredi postea non licuit, Macai substitit, & Collegium ibi Rector gubernauit anno 1633. nec multo post inde ad laborum praemia videtur emigrasse. Scripsit Hispanicè

Relationem persecutionis Iaponicae ab anno 1612. usque ad 1615. Impressa est Romae 1614. in 4. & 1617. in 8.

Relationem alteram de rebus Iaponicis & Sinensibus ab anno 1615. usque ad 1619. impressam 1621. in 4.

Relationem Martyry, quod in Iaponia per ignem anno 1629. consecuti sunt IX. de Societate Iesu, & XII. alij. Prodiit Italicè adiuncta Annis Litteris anni 1625. Romae 1632.

PETRVS MORIN, natione Gallus, patria Parisiensis, Societatem iniuit Romae die 23. Septembris anno 1584. aetatis 22. litteras Humaniores & Moralem Theologiam & tria

solemniter vota in Societate professus est. Fuit eius eruditio minime vulgaris. Vltimo vitae quinquennio morbis grauissimis affectus specimen dedit omnibus aequitatis, & patientiae clarissimum. Tentatus leuissima febre post contractos continenti studio neruos, suauiter defunctus est, Parisijs die 20. Septembris anno partae salutis 1625. aetatis 63. Religionis 40. Reddidit Gallicè

Petri Iustinelli Triumphum Castitatis de vitio Incontinentiae Parisijs apud Sebastianum Cramoisy

Historiam Martyrum Iaponensium ab anno 1612. usque ad 1620. Ibidem 1624.

Historiam rerum in Iaponia, & Sinis gestarum. Ibidem eodem anno

Vitam Roberti Cardinalis Bellarmini. Ibidem 1625.

Antonij Sucquetij viam vitae aeternae. Antuerpiae per Henricum Aersens. Scripsit etiam Gallicè

Vitam S. Ignatii de Loyola lib. 4. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1622. in 12.

PETRVS LE MOYNE natione Gallus, patria Caluomontanus in Dioecesi Lingonensi, natus anno 1602. Societatem ingressus est Nancæ die 4. Octobris 1619. & vota 4. solemnè professus. Philosophiam in Diuionensi Collegio docuit. Concionatorem multis annis fructuosè egit; Vir ad poësim Gallicam natus, ut paucos hoc aetate in ea facultate habuerit pares. Soluta etiam oratione excelluit, uti eius lucubrationes editae fidem faciunt. Non tamen his ita sese tradidit, quin in proximorum salutem impensè incumberet. Extremam vitae periodum singulari patientia insignem reddidit, quando morbo vexatus importuno, dolores acerbos pacato animo sustinuit, & omnibus Sacramentis ex vsu Ecclesiae communiter pie obiit. Parisijs in Domino Professorum 22. Augusti 1671. Scripsit Gallicè

Picturas Morales in quibus animi perturbationes exhibentur. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1640. in 4. Gallico carmine, sed tacito suo nomine

Triumphum Ludouici XIII. debellata Ruppella. Rhemis apud Nicolaum Constant 1629. in 4.

Galliam Sanctam, siue Soteria ob redditam Regi Christianissimo sanitatem. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1631. in 4.

Iconem Regis Alpes transeuntis. Ibidem 1639. in 4.

Encomium Illustrissimi Principis Condæ. Ibidem.

Hymnos de Sapientia Diuina, Amore Diuino, &c. quibus praemittit discursum de Poesi. Parisijs eiusdem typis 1641. in 4.

Picturarum Moralium Partem II. Ibidem 1643. in 4.

Eleemosynarium Sanctum, seu de Virtutibus Cardinalis Rupefocaldij. Ibidem 1645. in 4.

Manifestum Apologeticum, pro doctrina Patrum Societatis Iesu contra præsentem doctrinam moralem Iesuitarum. Ibidem 1644. in 4. & in 8.

Ministrum irreprehensibilem. Parisijs apud Mathurinum Henault. 1645.

Porticum Mulierum fortium. Parisijs apud Antonium de Semmaulle 1647. cum Iconibus in folio, & alibi sæpe.

Collectionem Carminum Theologicorum, Heroicorum, & Moralium. Parisijs 1650. in 4.

Collectionem Lemmatum Heroicorum, & Moralium. Ibidem eodem anno & forma *De facilitate Denotionis.* Parisijs 1652. in 8.

De Modestia Christiana. Parisijs apud Antonium de Sommaulle 1656. in 4.

Dissertatio de Poëmate Epico. Ibidem *Epistolas Heroicas & Morales.* Ibidem 1657. in 4.

De Sancto Ludonico, seu Christi Corona recepta à Saracenis carmine Epico. Parisijs 1658. in folio

De Arte Regnandi. Ibidem apud Cramoisy 1665. in fol.

De Arte Symbolorum Heroicorum. Ibidem 1666. in 4.

Syllogem Symbolorum Heroicorum prosa & versu Gallicis. Typis iisdem 1666. in 4.

De Arte Historica. Ibidem in 8.

Opera Poëtica Gallica. Ibidem in 4. & in folio

Epistolas Morales Gallicas, versibus seorsim antea editas, simul collectas. Parisijs apud Stephanum Loyson 1665. in 12.

PETRVS MVSSONIVS natione Gallus, patria Viridunensis in Societatem adscitus anno Christi 1576. ætatis 17. Eloquentiam per 24. annos multa cum laude docuit, & Præfecturam scholarum octennio gessit, Coadiutorum Spiritualium albo adscriptus. Decessit Aureliæ die xi. Octobris 1637. Edidit

Tragediarum Tomum unum. Flexiæ apud Sebast. Griuean 1621.

* PETRVS OXEA natione Hispanus, patria Trasmozensis in Aragonia, natus anno sæculi voluentis sexto, Societatem amplexus est 25. & solemne votorum 4. Sacramentum dixit. Rhetoricam Cæsaraugustæ magna cum laude professus est quadriennio, Philosophiam triennio, Theologiam Scholasticam annis 20. Præfuit ibidem studijs multis annis, & Collegium Rector administravit. Electus à Prouincia in Procuratorem missus est Romam, & Conuentui Procuratorum interfuit. Nunc cum hæc scribo anno 1674. eidem Collegio secundum moderatur. Edidit

Tractatum Scholasticum de Virtute Fidei. Cæsaraugustæ typis Michaelis de Luna 1661. in 4. Item

De Spe & Charitate. Typis iisdem 1662. in 4. Item

Tractatum Moralem De Virtutibus Theologicis. Ibidem typis Augustini Verges 1670. in 4.

PETRVS DE OIEDA natione Hispanus, patria Marcenensis in Bætica adlectus in Societatem anno 1591. ætatis 15. professionem votorum 4. emisit. Concionator, & Sacrarum litterarum tum Cordubæ, tum Granatæ interpretis eximius. Rector Collegij Hispalensis, Conceptionis B. Virginis & S. Inquisitionis Qualificator. Excelluit virtutibus omnibus, sed imprimis insigni in B. Virgine pietate, & in Societate amore tenerrimo. Dum Corduba venisset Hispalim contra Societatis obtrectatores scripturus, paucis ibi diebus sublatus est, anno salutis 1627. ætatis 52. ab inita Societate 36. vulgavit Hispanicè

Informationem Ecclesiasticam in defensionem Immaculatæ Conceptionis Deiparæ, Hispalim apud Alphonsum Rodriguez Gamma in 4. De eodem argumento aliud volumen ingens perfectum post se reliquit.

Reliquit præterea *In Epistolas Canonicas Volumina II. & Apologiam pro Societate Iesu.*

* PETRVS OLIVIER natione Gallus, patria Piçtauiensis, editus in lucem anno sæculi voluentis 22. Societati se adscripsit 1641. & votorum 4. sacramentum dixit. Docuit literas ætatis 20. Rhetoricam annis 20. Sacrorum oracula Bibliorum explicuit sexennio. Superstes modò in Collegio Piçtauiensi, edidit typis

Dissertationes Academicas, De Oratione, Historia, & Poëtica. Parisijs apud Michaellem le Petit. 1672. in 8.

* PETRVS DE ONNATE natione Hispanus, patria Vallisoletanus Deo se in Societate consecrauit anno salutis 1586. ætatis 19. & lucrandarum Deo animarum studio impulsus traiecit in Americam anno 1592. vbi in Prouincia Peruana duas diuersas Indorum linguas perdidit, vota 4. solemnia emisit, & Magistrum Nouitiorum diu egit. Postea Paraquariæ Prouinciam gubernauit, & redux in Peruanam plenus dierum & bonorum operum ad mercedem omnium euolauit. Limæ die vltimo anni 1646. Elucubrauit

De Contractibus Tomos tres, quorum primus est de Contractibus in genere Romæ typis Francisci Caballi 1646. in folio

II. de Contractibus lucrativis. Typis iisdem & anno in folio.

III. de Contractibus onerosis in duas partes diuisus. Romæ apud Angelum Bernabò 1654. in folio

PETRVS D'OUTREMAN natione Belga, patria Valentianensis Societatem vicenis anno 1611. ingressus vota 4. nuncupauit, & varijs in Vrribus cum plausu Concionatorem egit per annos complures, donec ingruescente ætate ad scribendum applicuit animum, zeli erga proximum semper retinens non

non destitit iuuare omni ope quos poterat. Quanta porro de virtute eius fuerit existimatio, patuit in funere celebrato Valentensis die 23. Aprilis 1656. & quod ipse Senatus cum varijs diuerforu Ordinum Religiosorum Præsulibus sua præsentia in Nostro templo, & postea in Vrbe etiam facello, cohonestauit. Edidit Gallicè

Vitam Petri Eremitæ, qui Principibus Christianis Belli sacri auctor fuit, & Dux, cum tractatu de Posterioribus Cruciatibus ad recuperationem Terræ Sanctæ. Valentianis typis Ioannis Veruliet 1632. in 8.

Tabulas virorum Illustrum Societatis Iesu expositas Duaci in Canonizatione SS. Ignatii & Francisci Xauerij. Typis Balthasaris Belleri 1622. in 8.

Historiam Vrbs, & Comitatus Valentianensis; à Parente Henrico d'Outreman compositam, à se illustratam & auctam. Duaci typis Viduæ Marci Vvion 1639. in folio

Item latinè scripsit *De Vita & rebus gestis à Balduino, & Henrico Imperatoribus Constantinopolitanis, ortu Valentianensibus Belgis Lib. V.* Quibus accessit *De Excidio Græcorum Liber singularis,* complectens ea quæ Græcos inter & Turcas gesta sunt, à recepta per ipsos Constantinopoli, ad hanc per Mahumetum expugnatam Tornaci 1643.

Amorem increatum, in Creaturas effusum, siue Amorem Dei erga homines liberalem, patientem, purum, &c. Libris V. explicatum. Insulis typis Ignatii de Roche 1652. in folio

Vertit Gallicè ex Latino Sebastiani Berrarii nostri *Vitam P. Iosephi Anchiætæ,* Duaci typis Marci Vvion 1619. in 8.

Fasciculum Myrrhæ, seu considerationes super vulneribus Christi ex Italico Ludouici Sideri nostri. Duaci typis Ioan. Serrurier 1640. in 12.

Tractatum de conformanda voluntate nostrarum Diuina, cui adiuncta est, Vita R. P. Petri Canisij nostri ex Hispanico Ioann. Eusebii Nierembergii nostri. Duaci iisdem typis 1642. in 8.

PETRVS PAEZ natione Hispanus, nobili loco Olmedæ in Diocesi Toletana natus, Stephani Paéz nostri, qui Mexicanam, & Peruanam Prouincias administravit, consobrinus, admissus in Societatem anno salutis 1582. ætatis 18. nondum Sacerdotio initiatus, ad lucra animarum nauigauit Goam 1588. Vir magnis in Dei causa perfunctus laboribus, & Apostolicæ virtutis gloria clarus. Cum in Orientali versaretur India, designatus est à Moderatoribus suis, vt cum P. Antonio Monferrato succederet in Patrum illorum labores, quos Andreas Quietus Patriarcha superstites in Æthiopia reliquerat, iamque in decrepitate vergebant ætatem. Abiere Goa postmodum Ca-

lendæ Februarias anno 1589. Diu appulsi vestem assumunt Armeniam, qua tutius per Turcarum portus qui in Erythræo sunt, subeant. Eo schemate cum prodiret in publicum Petrus, vt itineri necessaria compararet, à pueris in Lusitana Ciuitate Armenos exosa, tantum non saxi obrutus est. Post menstruam moram, spe nauigi nanciscendi deiecti, Armuziam petunt, rati se facilius eo in portu nauicuros opportunitatem. Inter quærendum, expectandumque lapsus hic annus est, nec ante peruigilium Natalis Domini conscenderunt, Calendis Ianuarii ad Oram felicis Arabiæ fœdissima tempestate malo clauoque disiectis, tantum non extrema subiere. Reparato Nauigio dum repetunt cursum, ab Saracenis emissariis deprehensi, qui per exploratores quinam ii essent, & quorsum cuperent, rescierant, Dofarem Arabiæ urbem abstracti sunt, & mox carceri mancipati, victu tam arcto, vt vix traherent vitam. Post dies V. ad Regem, itinere 25. dierum abducti incredibiles ærumnas tolerauerunt. Nudis pedibus per obsita spinis, & carduis loca, vectos camelis ductores sequi compulsi, inedia prope consumpti, tandem malis victi succubuerunt, vt camelis imponi ne prorsus interirent, debuerint. In Oppidis, qua transitus fuit, ludibria & contumelias experti, derisi, conspuati: à Rege demum Sultano Humar, qui Regiam in Oppido Emane habebat, arctæ custodiæ traditi sunt: iussis ab eo liberaliter haberi, satellites toto quadrimestri, quo ibi detenti sunt, mucidi panis frustum dietim præbebant, quod vix vel extrema coacti fame poterant degustare. Post hæc à Bassa Turcico petiti, cuius se viribus imparem Arabs iste regulus sciebat, Canam 15. dierum iter abducti sunt. Bassa examinatos arctius etiam seruari eos præcipit, & compingi in Ergastulum, vbi 30. iam à quadriennio tenebantur Christiani Lusitani, atque Indi, qui ærumnis fatigati prope iam fidei nuncium remittere, quo leuarentur, decreuerant. Tum verò Patres Diuinæ in suos caritatis & prouidentie consilia venerati, qui tam admirabili circuitione ad vincetos hosce solandos, erigendosque se submisisset, eos hortati confirmarunt in fide, expiarunt, saluberrimis monitis ad toleranda æquis animis aduersa instituerunt. Eam de se sanctitatis opinionem in ea seruitute excitarunt, vt Bassæ vxor eâ commota, captiuos intueri voluerit; quorum deinde modestiam admirata, nihil non egit, donec illis à marito libertatem exorauit. At pene iam accinctis ad abitum, allatus de Patrum Goæ pretio atque existimatione nuncius, Bassam in sua lucra more Turcarum intentum, repente mutauit, & xx. aureorum millia lytri nomine imperauit. Negantibus sibi quidquam in mundo suppetere, vnde possent id auri pendere, vincula rursus imponit & duos indiem exiguos panes dumtaxat attribuit, vt ve-

xati, repræsentarent, quod exigebat pretium. Cum nihil licitari cerneret, nec de sua multum libertate Patres sollicitari, aureorum poscit v. millia, æternum ni dentur feruituros, atque ut arctius exprimat, compedes iniicit, collum ferro innectit, & catena trunco adalligat tam breuiter, vt caput non possent attollere; in arctam tetramque specum detrudit, tam humilem, vt sedentes laquear vertice ferirent. Sic xv. duxere dies, & cum nihil videret Turca mercedis offerri, vtrumque Triremi catenatum imponit ad ducendos remos. Vix triduo lapsa, tactus de Cælo malus absumptus est, sed sine hominum noxa. Bimestre laboribus hæc perfunctos demum submissi Goa qui mille aureos exhiberent, asseruerunt in libertatem, & mense Decembri anni 1596. post septennem feruitutem Goam reuenerunt. At Paëzius haud quaquam teritus, aut malis, quæ fuerat perpeffus, animo fractus, aliàs atque aliàs expeditiones instituit. In Cambaiam anno 1599. mox anno sequente Diu profectus est. Verum hanc Missionem variis Dæmon impedire conatus est modis: nam Bazaino digressum bos calcem tam validè percussit, vt decumbere debuerit Sociis interim antegressis, qua die secuturus, nauim ipse conscendit, atroci tempestate in portum repulsus est, quando iterum soluit, procella malum comminuit, & tantum non euertit nauigium, cum interea naues sociæ feliciter prouherentur. Sic iter hoc quidem hostis implicuit, at certè malo suo. Nam redintegrato Æthiopiæ iuuandæ consilio, rursus in eam delectus est expeditionem Pater Paëz, qui iam tum cum eam antea tentauit, internam Diuinitus vocem acceperat in hæc verba: Tu in Æthiopiæ penetrabis, non item Socius tuus. Ergo Diu rursus veste mentitus Armenum, composito per Diensem Praefectum negotio, nauim conscendit die 22. Martii anno 1603. qua merces reuehebat Suachenfis Bassæ famulus Turca, qui beneficiis delinitus, se pauperi Armeno patefacturum Æthiopiæ receperat. Nullus vectorum erat præter ipsum Christianus, nullus amicus, aut notus. Datus illi locus vt inopi inter aquæ amphoras, in tanta culicum copia, vt omnem diu noctuque quietem tollerent. Verum à Bassæ famulo paulo post illi melius prospectum est, & in Turcica passim ditone ita res gesta, vt auctus etiam beneficijs, in Æthiopiæ breui peruaserit, pedes iter instituens, per confragros montes, inter perpetua latronum, leonum, aliarumque ferarum pericula. Bartam ergo primum Æthiopiæ iuris Oppidum die x. Maij peruenit lassus, & viæ incommodis prope confectus, præsertim cum præter panem biscoctum, aqua maceratum, nihil escarum habuisset. Fremonam inde perrexit, vbi Andree Patriarchæ sepulchrum est, & quinto die à Christianis lætissimis expectantibus exceptus, ministeria statim solita Societatis

aggressus est, eaque mira constantia & sanctorum toros 19. annos, emissa ibidem professione 4. votorum per aduersa, & secunda, cum incredibili fructu multorum exercuit, verè Pater Missionis Æthiopiæ, & diligens operarius in vinea Domini donec die 20. Maij anno salutis 1622. Gorgoræ inuitatus in gaudium Domini sui, sublatus è viuus est, vt ad verè, beatèque viuentes transfret. Susceperat in se Templi exædificandi curam, cuius operis labor magna lethalis eius morbi causa fuit: cui accedebat indefessum Confessiones audiendi studium; & elucubratio iusti voluminis, quo copiose de rebus differit Æthiopicis, & nouitij cuiusdam Scriptoris insomnia, quæ vulgato per Europam de Æthiopia libro confinxit refutat. Ad hæc iter x. dierum quod iussu Imperatoris instituit per Quadragesimam, solitis indulgens ieiunijs, vt ante solis occasum more gentis non vesceretur, idque per ætus, & torridos solis radios. Euocabatur scilicet ad confessionem Imperatoris excipiendam, qua totius vitæ commissa detestans, Romanæ iungebatur Ecclesiæ. Ea audita simul atque domum reuenit, morbo correptus est, & breui confectus, incredibili sui desiderio in omnium animis relicto, quorum commodis amantissimè semper, & promptissimè seruierat. Ipse Imperator, & luxu pulla veste, & cibo abstinuit, qua die nuntium eius mortis accepit, nec solatij quidquam, aut distractionis in animum admittit; datisque ad P. Antonium Fernandez literis incredibilem dolorem suum testatus est, id quod plerique Æthiopiæ proceres vulnus suum explicantes, etiam fecerunt. Operæ pretium nec ab hoc instituto alienum erit, adscribere partem litterarum, quas Sultan Seguedus (hoc Imperatori nomen) ad Prouincialem Indiæ Societatis nostræ P. Ludouicum Cardosum perscripsit, in ijs sic ait: *Venerandus P. Petrus Paëz perfectissimum prototypon penitentis, & virtutis, pater animæ nostræ, Sol resplendentissimus, qui cinibus clarissimis radys veræ lucis illuminauit Æthiopiæ, & disiecit tenebras Eutychetis. Postquam sol hic lucidissimus Eclipsatus est, & ab oculis nostris euauit, pro lætitia successit in nobis mæror, pro gaudio planctus, neque is qualiscumque sed qualis Alexandria excepit obitum S. Marci, & Romæ iacturam SS. Petri, & Pauli Apostolorum Christi. Sed quid hic verba facimus de præstantissimis virtutibus huius Apostoli, qui intus, & foris, in dictis factisque nihil nisi humilitatem spirabat? Si charta hæc amplitudine calum exaquaret, & atramentum mare, omnino impar nobis videretur capiendæ, vel minima partibus bonitatis, & fructus tanti Patris. Os fuit nostre benedictionis, noster Magister, noster Apostolus, quantus quantus est laude dignus. Hæc Imperator, qui cum postmodum per Maium anni 1626. Templum Residentiæ nostræ Gorgoræ subijisset, accurrit ad sepulchrum Patris brachijs apertis, & illud diffuauatus, vberibus lacrymis irrigauit nec parcius, quam si tunc illi*

illi parens interijisset, aut filius; cumque Patrum quispiam conaretur illum ad alia diuertere, ait, Haud ita; sed sine me meo amori satisfacere erga hunc Patrem, quem non Doctorem solum habui, sed patrem & amicum fidum. In egressu dein Templi ita lacrymis oppressus est, vt ad eas temperandas secedere debuerit. Postridie ad Sacrum, Confessionem, Communionem accessit; cumque sibi sellam videret ad Euangelij latus supra Patris tumulum collocatam, eam retraxit ad ipsius pedes, in reuerentiæ testimonium, qua fuerat olim in viuentem, nunc etiam erat in vita functum. Mox digressus submisit elegantem rapetem, quem eius sepulchro iussit insterni, nec inde vnquam donec vetustate deficeret amoueri. Elogium illustre de eo texuit Georgius Cardosus in suo Agiologio Lusitano, ad diem 20. Maij. Scripsit P. Petrus Paëz lingua Amarana, quæ curialis in Æthiopia & cæteris cultior est.

Tractatum de Abyssinorum erroribus.

In eandem transfuit.

Doctrinam Christianam; Scripsit præterea.

Litteras de suo in Æthiopiæ ingressu datas Fremonæ 24. Iulij 1603. Item alteras.

Litteras de morte Imperatoris. Datas 30. Iulij 1605. Recitat vtrasque Petrus Iarricus noster Thesaurio Rer. Indic. Tom. 3. lib. 1. cap. 32. & 36.

Annas litteras ex Æthiopia anni 1617.

Historiam Æthiopiæ ab ipso accuratè scriptam feruat Romæ Assistent Lusitanæ Societatis Iesu.

PETRVS PAVLVVS FIORDELISIVS natione Italus, patria Tuscaniensis admissus Romæ in Societatem anno Domini 1606. ætatis 19. Absoluit studia, docuit litteras humaniores; & in Collegio Firmano operarius obiit vii. Iulij 1622. edidit

Orationem habitam in funere Reuerendissimi D. Sempronij Episcopi Tiphernatis. Tipherni 1617.

PETRVS PAVLVVS NAVARRVS, natione Italus, patria Lainensis in Calabria, in Societatem venit anno salutis 1578. natus annos 18. & post sex annos conscendit in Indiam. Peruenit anno 1584. & initiatus Sacerdotio perrexit anno insequente porrò in Iaponiam. Ibi tanto studio incubuit ad gentis linguam perdiscendam, vt breui potuerit ad populum verba facere, & libros conscribere. Ecclesiam Amangucciensem ab gentis Apostolo S. Francisco Xauerio fundatam 4. annis rexit, magno sui laboris compendio. Nangasachi 4. solemnia vota anno 1601. emisit. Inde Bungensibus enixè flagitantibus datus est rei Sacræ Curator; quam ille curam totos egit annos xii. donec sæuiente in Ecclesiam Daifusama Imperatore anno 1614. sedem mutare compulsus est. Verum haud ita multò post eodem reuersus, vt erant calamitosa tempora, geminatis ærumnis laboribusque exceptus est. Vagabatur incertus mutata veste, noctu per salebrosa Montium, nudis pedibus,

quos laceros saepe & cruentos domum referebat. Noctes ipsas traducebat confitentibus audientibus. Si quem autem nutare cognouisset in fide, quouis posthabito periculo, ad eum succiendum accurrebat. Fallendis militibus, à quibus quærebatur, abdidit aliquando se in foueam, vbi in magnis incommodis complures delituit dies, desertus quidem ille à mortalibus, at ab immortalis Deo vberimè recreatus. Inde se demum eripuit assumpto baiuli habitu, & stramineo galericulo tectus. Postremò cum esset annorum propè 60. in Regnum Fiungæ superatis altissimorum iugis montium, maximisque exantlatis laboribus profectus est. Post hæc Nostris regendis, qui versantur in Tacach præpositus est; quo munere plus triennio cum excellentis laude caritatis perfunctus, in exploratorum manus Arimæ incidit, adulto Decembri anno 1621. & in custodiam, sed ferè liberam datus est. Tum verò vt se compararet ad mortem pro Christo, vt optabat, subeundam, geminare orationes, ac meditationes instituit; quot noctibus se diuerberabat, gestabat continenter cilicium; denique vexabat suum corpus, quò plus roboris accederet spiritui. Tantus interea fiebat ad illum vndique Christianorum concursus, vt videretur in Ecclesiam carcer transfuisse. Vbi cognouit sententiam in se latam incendij, credi non potest quantis incesserit lætitijs, quo ardore se Diuinis rebus tractarit. Calendis Nouembribus anni 1622. Sacro inter vberes lacrymas factò, & concione ad paucos, qui admissi fuerant Christianos habitæ, post meridiem productus in arenam est, pallio indutus, Rosario de collo suspenso, & palum veneratus, cui erat alligandus, magna vultus, atque animi tranquillitate Socios gloriæ suæ erigens ad certamen, inter repetenda Iesu & Mariæ salutaria nomina, flammis consumptus est, Ximabaræ annum agens LXII. in Societate 44. Certamen illius nobile pro Christo fusè enarrat Paulus Gualterus in libro de Martyribus Calabriae. cap. 85. Scripsit Christi pugil, quo erat zelo animarum Iaponicè

Multos libros in usum Iaponum Christianorum. Item

Apologiam Fidei Christianæ, aduersus calumnias Gentilium. Traduxit vero Iaponicè librum

Petri Antonij Spinelli nostri, qui inscribitur,

Thronus Dei Maria Deipara.

* PETRVS PAVLVVS ROSSIVS, seu RVBEVS natione Italus, patria Romanus Societati adscriptus anno Domini 1576. ætatis 17. sexennium professus est Humaniores litteras; Pœnitentiarij munere functus est ad Vaticanum quo tempore Vrbanus VII. Pont. Max. obiit; Rexit Collegium Tiburtinum, Spirituales Coadiutor formatus; decessit demum in Collegio Romano die 4. Nouembris 1600. Conscripsit Italicè

*Relationem de morte Urbani VII. cui inter-
fuit, impressam Romæ apud Ioannem Martinellum
in 4. & quæ sub nomine Ioannis Rubei citatur à
Victorello, Spondano, & alijs vt supra diximus
in Ioanne Rubeo.*

PETRVS PAZMANY S. R. E. Cardi-
nalis, & Archiepiscopus Strigoniensis, Hun-
gariæ Primas, natione Hungarus, gente Tran-
sylvanus, patria Varadiensis, vetusta nobilitate,
ducto etiam sanguine per Margaretam Mas-
sariam Matrem suam ex Marchionibus Massæ
Italicis clarus, Societatem à prima statim ætate
complexus anno salutis 1587. tantos fecit
progressus in literis, vt in Academia Græ-
censi summa cum approbatione Philosophiam,
ac Theologiam publicè docuerit, & professionem
4. votorum anno 1607. emisit, sed qui
eius fuit zelus animarum, & iuuandæ patriæ,
Missionibus per Hungariam obcundis ita se
impedit, vt eximiam suæ virtutis & doctrinæ
commendationem apud omnes quidem, sed
apud Franciscum Cardinalem Forgacium Ar-
chiepiscopum Strigoniensem præcipuè, obti-
nerit, qui propterea multum eius consilij,
dum vixit, vsus est. Erat namque ingenio præ-
stantissimus, iudicio maturrimus, doctrinâ poli-
tissimus, eloquentia vberimus, Theologia
iuxta, cæteraque omni litteratura, etiam de
pulpitis & prælo, dudum spectatissimus, re-
rum experimentis atque vsu exercitatissimus.
Has in eo dotes cum agnouissent Hungariæ Ma-
gnates, & Matthias Imperator Augustus, vita
functo Forgaczo inuitum reluctantemque ab
Apostolica Sede postularunt ad Insulas Strigo-
nienses, vt labanti per Hungariam Orthodo-
xæ Religionis humeros supponeret, quibus, nul-
los toto Regno magis idoneos, magis oneri pa-
res esse cognoscerent. Eas iussus admittere,
spem quæ de se ipso erat minimè passus est ef-
se vacuam. Hæreses, quod ante diu cæperat,
& terrere perrexit, & perfidiam profigare,
tum pro suggesto publico in Templis, tum
priuaris congressibus, tum scriptis lucubrati-
onibus. Nobilitatem Pannoniæ potissimam,
tempestiua comitate, & sui indulgentia, ac mo-
rum suauitate ad Orthodoxos reduxit. Cleri Hun-
garici, quam exactissimam formam instituit,
legibus, censura, Synodis, disciplina, repur-
gatione, morum ipse integritate venerabilis,
disciplinæ rigore formidandus, honoris Diui-
ni studio feruidus. Ædificia Sacra Regijs pe-
ne expensis instaurauit, aut excitauit; Ædem
Cathedralem Tyrnauicæ, Cœnobium D. Cla-
ræ, & Societatis nostræ Collegium Pofonij;
Asceterium Franciscanum in Arcenoua. De-
mum ob meritorum magnitudinem, & specta-
tissimæ virtutis, postulante Ferdinando II. Au-
gustissimæ memoriæ Imperatore, cui Pazmany
summo erat in pretio, Romana purpura à
S. D. N. Urbano VIII. Pont. Max. donatus est
XI. Calendas Decembris anno 1629. quam
ipse è veteris Ecclesiæ maiestate ita sustinuit, vt
summum illius dignitatis fastigium religiofa

humilitate decoraret. Legatus à Ferdinando
Cæsare ad Vrbanum Papam pro Germanicæ
Ecclesiæ emolumentis, in sui admirationem,
conuertit Vrben: tantam oris maiestatem, tam
robustam eloquentiæ vim, tam profundam om-
nis sapientiæ humanæ ac Diuinæ vbertatem,
tam singularem prudentiam, excelsum ani-
mum, constantiam, in agendo suauitatem, in
vrgendo dexteritatem, absolutissimam denique
in vno homine & Principis, & Religiosi for-
mam exhibuit. Societatem nostram quam ma-
trem suam, & agnouit semper, & appellauit,
benignissimè fouit; & beneficijs profecutus
est. Pofonienſe Collegium & struxit, & cen-
su dotauit. Iaurinense adiuuit; in Homonen-
se nos pene restituit: Tyrnauicæ, & locu-
pletauit prius, & insigni Academia, quæ pri-
ma vnquam in Hungaria instituta est, auxit.
Collegia educandæ iuuentuti in Cleri Hun-
garici Seminarium Viennæ & Tyrnauicæ funda-
uit: & Societati administranda attribuit, quo
vel vno nomine mirum quantum illi debeat
vniuersa, quàm latè patet, Hungaria. Demum
cum noua moliretur in dies, ad amplifican-
dam Dei gloriam, & Ecclesiæ Romanæ digni-
tatem, paucis post pijsimum Cæsarem Ferdi-
nandum II. diebus, cuius obitum incredibili
sensu exceperat, Pofonij dum Viennam ad
nouum Cæsarem Ferdinandum III. consulat-
um maturat, in morbum incidit, quo breui
consumptus est die 19. Martij anno salutis 1637
Pro defuncto indicta sunt per totam Societatem
nouem Sacra, & totidem coronæ, tamquam fun-
datore trium Collegiorum. Scripsit Eminentissi-
mus Princeps Hungariæ

Libellum Precum in 8. sepius recusum.

*Rationes X. Apodicticas quibus vanitas Lu-
therana hæresis ostenditur.*

*Libellum Anonymum V. Epistolarum contra
Petrum Aluinczum Predicantem Cassoniensem,
qui fidei Catholicæ veritatem ausus fuerat co-
ram suis oppugnare.*

*Responsionem Christianam, de cultu Sancto-
rum, & eorum pro nobis intercessione, aduersus Ni-
colaum Gyarmathi Græcij 1607.*

*Responsionem ad librum Petri Aluinczi.
1609.*

*Consultationem de fide capeſſenda, sub nomi-
ne Michaelis Veresmartis Pofonij 1612.*

*Hodegam, seu Duceſſem ad veritatem in quo
ostenditur vanitas Sectarum Catholica Fidei ad-
uersantium. Tom. III. Accessit.*

*Appendix V. Quæſtionum Epistoliarum.
Pofonij 1613. in folio contra Fridericum Baldui-
num 1627.*

*Lene medicamentum Ciuitati Varadiensi ex-
hibitum aduersus morsus luporum cum defensione
Libri de Scriptura Sacra, & Ecclesia, scripti ab
Archiepiscopo Strigoniensi sub nomine Stephani
Sallai. Pofonij 1630. in 4.*

*Rationes ob quas meritò nobilis quidam à
nouis Sectis ad veram fidem transierit. Epist. ad
Illuſtris. Euam Botryani. Ibidem 1631. in 4.*

Concio-

*Conciones in Euangelia omnium Domini-
carum, & aliquot Festorum per annum. Ibidem
1636. in folio.*

*Thomæ De Kempis, De Imitatione Christi.
Lib. IV. à se conuersos Pofonij*

*Hæc Hungariçè; at Latine scripsit
Diatribam Theologicam, De Visibili Chri-
ſti in Terris Ecclesia, aduersus posthumum
Guilielmi Vviteri contra Cardinalem
Bellarminum Græcij Styriæ apud Georgium
Vvidmanſtadium 1605. in 4.*

*Peniculum Papporum Apologia Solnensis
Conciliabuli, in quo Prædicantes Iura Ecclesiæ
Catholicæ, & dogmata fuerant ausi infringere,
sub nomine Ioannis Iemicij Parochi Senqui-
censis. Pofonij post alteram editionem 1611.
in 4. in Aula Archiepiscopali. Accessit*

*Appendix, qua Anonymi Sicophanta crimi-
nationes in Pontificem Maximum, Rhythmis Pan-
nonicis conceptæ, iugulantur.*

*Logos Alagos contra Vellicatores Peniculi
papporum: repetito typo Pofonij vnâ cum
Hodego 1613. in folio.*

*Vindicias Ecclesiasticas, aduersus Decreta
Principis Betlen in Clerum Hungariæ edita.
Viennæ typis Vvolfgangi Schump. 1620.
in 4.*

*Acta & Decreta Synodi Diocesana Strigo-
niensis celebratæ Tyrnauicæ die 4. Octobris 1629.
Pofonij in Aula Archiepiscopali 1629. in 4.*

*Dissertationem, An vnum aliquid, ex om-
nibus Lutheranis dogmatibus Romana Ecclesia
aduersantibus, Scriptura Sacra contineat, Pof-
onij 1631. in 4.*

* PETRVS PELLEPRAT natione Gal-
lus, patria Burdegalensis adlectus in Societa-
tem anno sæculi voluentis 23. ætatis suæ 17.
vota publica spiritualium Coadiutorum emisit.
Vir magni zeli, & lucrandarum Deo anima-
rum percupidus, Missionem obtinuit ad Insu-
las Americæ, ex quibus dein transiit in Con-
tinentem ad disseminandam ibi Christi fidem.
Plurimos aggregauit ad Ecclesiam Dei, &
multa grauia perpeſſus, ad laborum stipendia
ex hac vita demigravit Angelopoli in Regno
Mexicano die 21. Aprilis 1667. Scripsit Gal-
licè

*Relationem Missionum PP. Societatis Iesu
in Insulis, & Continente America Meridiona-
lis. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1655.
in 8.*

*Introductionem ad linguam populorum Ga-
libis in Continente America Meridionalis. Ibi-
dem 1655. in 8.*

PETRVS PENNEQVIN natione Bel-
ga, patria Insulensis, Societatem ingressus an-
no 1605. ætatis 17. vota 4. in ea nuncupauit.
Docuit humaniores litteras, tum Philosophiam
ac subinde creatus Theologiæ Licentiatus,
linguam Hebræam, & Scripturam Sacram.
Duaci. Præfuit Patribus nostris in tertia pro-
batione degentibus, Præposito Prouinciali
adiunctus fuit Socius, Prouinciæ Gallobelgi-

cæ calculo Procurator Romam legatus anno
1636. Rexit Collegium Atrebatense, & ite-
ratò Montense, Prouinciam totâ Vices agens
Prouincialis adminittrauit per annum, postea
vti Prouincialis per triennium, & Congrega-
tioni Generali nonæ, vt Elector interfuit. Vir
fuit insigni præditus prudentia, & rerum spi-
ritualium vsu, vnde hominum quibuscum-
agebat animos, incredibili auctoritate quocum-
que vellet permouebat. Multis auctor fuit,
vt abdicatis mundi illecebris, Christi suau-
iugo in Religioso Ordine colla subijcerent.
Alijs vt in sæculo ad feuerioris vitæ studium
se reciperent. Vltimis vitæ suæ annis cum
ab asthmate pertinace frequens ei periculum
vitæ obijceretur, quotidie præstolari mortem
instituit, seque ad eam comparare, sacrum
Christi corpus sumendo instar Viatici, & pre-
ces ex vsu Ecclesiæ vesperi recitando. Sic
perpetuò vigilantem subita quidem, sed non
improuisa mors occupauit die 17. Martij 1663.
Edidit

*Primum Societatis Iesu sæculum B. Virgini
Sacrum Elegiarum Lib. III. Atrebatii 1640. ty-
pis Ioannis Riuerij in 4. Iterum Duaci typis
viduæ Telu 1641. in 8. Gallicè scripsit*

*Isagogen ad amorem Dei, in tres Partes
diuisam. Montibus Hannoniæ typis Ioannis
Haccart 1644. in 4. eandem auctam vulgauit
Latine, Antuerpiæ typis viduæ Ioann. Cnob-
bari 1661. in 4.*

*De Triplici secessu interiori. Montibus
1644. in 4.*

PETRVS DE LA PORTA natione
Belga, patria Antuerpiensis Societatem am-
plexus est Salmanticæ post biennium Iuris Ci-
uilibus studio impensum, anno Domini 1601.
ætatis suæ 27. & professionem votorum trium
emisit. Vir fuit insigniter pius, & orationi
apprimè deditus. Desijt inter mortales viuere.
Areali die 7. Iulij 1628. transtulit Hispanicè
libellum

*Leonardi Lessij de Statu vitæ deligendo
Vallisoleti 1628. in 8.*

PETRVS POSSINVS natione Gallus,
patria Narbonensis, natus anno sæculi fluen-
tis nono, Deo se in Societate dicauit 1624.
die 7. Iulij, & votorū 4. sacramento solemni se
adstrinxit 1642. Docuit disciplinas amæniore
quadriennio, Rhetoricam sexennio, linguam
sanctam, & Sacræ Scripturæ Oracula expli-
cuit annis 12. Postea aliquot annis Historiam
Societatis, conscripsit Romæ, in Domo Pro-
fessorum. Nunc iterum litteras Diuinitus tra-
ditas interpretatur in Collegio Romano. Vir
multæ eruditionis; Græcis, Hæbraicisque
litteris insigniter instructus, edidit varia Græ-
corum Patrum monumenta latine à se reddita,
& alia, vt in Catalogo sequenti

*Nicetæ in S. S. Archangelos, Michaelem, &
Gabrielem, Encomium Græcè cum Latina
interpretatione, & Notis. Tolosæ apud Arnol-
dum Colomerium 1637. in 8.*

Polemonis Sophistæ Orationes. Græcè cum Latina Paraphrasi, & Notis. Ibidem 1637. in 8.

De Vita Arnaldi Boreti Senatoris Tolosani Lib. V. Parisiis apud Ioannem Camusat 1639. in 8.

S. Nili opera quædam non ante edita, nimirum eius S. Abbatis Narrationes, & laudationem Albiani cum latina interpretatione, & Notis. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1639. in 4.

Leonis Augusti Orationem in laudem S. Nicolai Myrensis Episcopi, Græcè cum interpretatione Latina, & Notis. Tolosæ apud Arnaldum Colomerium 1647. in 4.

Symbolas Græcorum Patrum in Euangelium secundum Matthæum Tomis II. quorum Prior Catenam continet ab antiquo anonymo collectam, & à Possino Latine redditam cum scholiis. Posterior Catenam exhibet Nicetæ Episcopi Serrarum, descriptam ex Codice Bauarico, & latinitate donatam à nostro Balthasare Corderio ab eoque missam ad Possinum priori coniungendam. Tolosæ apud Ioannem Boude, Græcè, & Latine 1646. & 1647. in folio.

Dialecticon Theogenealogicum, siue De Concordia Euangelistarum in Genealogia Christi. Tolosæ apud eundem 1646. in folio.

Vincientium victum, siue Confutationem Libri Petri de Vincentia contra Immaculatam Deiparæ Conceptionem editi. Montalbani 1650. in 8. & iterum Panorini 1660.

Annæ Commene Alexiadem, siue De rebus ab Alexio ante Imperium, & in Imperio gestis Græcè & Latine cum Glossario. Parisiis typis Regijs 1651. in folio.

Theophylacti Institutionem Regiam Græcè & Latine. Parisiis typis Regijs 1651. in 4.

Orationes xx, cum dissertationibus. Tolosæ apud Franciscum Boude 1654. in 8.

S. Nili Epistolas Græcè & Latine cum Notis. Parisiis typis Regijs 1657. in 4.

S. Methodij Episcopi, & Martyris Coniuii Virginum Græcè & Latine cum Notis. Parisiis typis Regijs 1657. in folio.

Epistolam de patria Paschasij Broëti, unius ex decem Primis Societatis Iesu Patribus. Parisiis apud Edmundum Martinum 1659. in 4.

S. Bernardi Claravallensis Abbatis carmen Paræneticum editum ex veteri Codice Bibliothecæ Chisæ. Romæ typis Mascardi 1663. in 12.

S. Francisci Xaverij Epistolas Nouas 18. ex Archetypis Lusitanicis, & Hispanicis Latinitate donatas. Romæ apud Varesium 1661. in 8. recusas Parisiis apud Sebast. Cramoisy anno eodem.

S. Francisci Xaverij Nouarum Epistolarum Libros septem, quibus priores 18. suis locis inseruntur. Romæ typis Varesij 1667. in 8. & iterum Praga, & alibi.

Historiæ Societatis Iesu. Partem 7. cum ad-

ditis ad reliqua à Francisco Sacchino Supplementis. Romæ typis Varesij 1661. in folio.

Passionem SS. Perpetuæ, & Felicitatis MM. cum Notis in eam. Romæ typis Dragonelli anno 1663. in 8. & Parisiis apud Carolum Saureux 1663.

Nicephori Cesaris Bryeny Commentarios de rebus Byzantinis. Græcè & Latine cum Notis. Parisiis typis Regijs anno 1661. in folio.

Georgij Pachimeris Michaelem Paleologum siue De rebus à Michaele Paleologo ante & in Imperio gestis. Libros sex. Græcè & Latine. Romæ typis Barberinis 1665. in folio.

Observationum Libros tres ad eosdem libros Pachimeris. Ibidem.

Georgij Pachimeris Andronicum Paleologum, siue Historiam rerum ab Andronico gestarum. Libros VII. Græcè & Latine. Romæ typis Barberinis 1669. in folio.

Observationum libros tres in eandem Historiam. Ibidem.

Specimen Sapientie Indorum Veterum, ex lingua Indica in Persicam, ex illa in Arabicam, ex ista in Græcam, ex hac in Latinam translatum. Romæ eisdem typis & anno.

Vitam S. Eudocie Martyris ex vetustissimo Codice Vaticano Latine redditam, & insertam Actis Sanctorum Mensis Martij 10. 1. Antuerpiæ apud Meursium 1668. in folio.

Orationem S. Ioannis Damasceni in laudem S. Ioannis Chrysostomi ex antiquo Codice Græco Latine vertit, misitque ad D. Aubertum editionem operum S. Damasceni meditantem. Parisiis.

Isidorianas collationes, quibus S. Isidori Pelusiota Epistola omnes hætenus editæ c. m. multis antiquis M. ss. Conciliis comparantur, suppletur, & emendantur. Romæ typis Fabij de Falco 1670. in 8.

Catenam Græcorum Patrum in S. Marcum ex variarum Bibliothecarum Græcis Codicibus collectam, & latinitate donatam cum spicilegio Commentarij ad loca selecta quatuor Euangeliorum. Romæ typis Barberinis anno 1673. in folio.

Catalecta variorum Carminum Libris tribus cum Mantissa Miscella. Romæ typis Varesij 1674. in 8.

Habet præterea parata prælo, & à Censoribus prædem approbata.

Historiam de P. Ignatio Azenedo cum 39. Socijs occisis in odium fidei ab Hæreticis itinere versus Brasiliam. Et alia.

* **PETRVS PYRARD** natione Gallus, patria Lauallensis in diocesi Cenomanensi Societati se tradidit anno à partu Virginis 1602. ætatis suæ 21. & vota in ea 4. nuncupavit. Philosophiam annos complures professus est, & Theologiam Moralem. Gubernavit Collegia Palense, & Lemouicense iteratò, & Socius laborum, & curarum variorum Prouincialium fuit. Electus à sua Prouincia interfuit Romæ Con-

Congregationi Generali nonæ, suauitate morum, & accurata obseruantia Instituti regularis apprime spectabilis. Produxit ætatem vsque ad annum 87. quo multa fruge bonorum operum cumulatè deceffit Pali die 3. Aprilis 1667. Edidit Gallicè

Responsum ad Iarnacensem Ministrum, Caluinianum. Burdigalæ apud Iacobum Mercan 1616. in 8.

PETRVS REBOVL natione Gallus, patria Aruernus anno 1619. ætatis 17 Societati adscriptus est, & in ea docuit Humaniores litteras, & Theologiam Moralem. Vir acri ingenio, & tenerimæ in Diuina omnia pietatis, vtilis in vinea Domini futurus operarius, nisi iugis eum peripneumonia præmaturè confecisset. Multis itaque magna constantia toleratis ex hac ægritudine cruciatibus naturæ concessit Aureliani die vltimo exeuntis anni 1633. Occasione miraculorum, quæ per Iconem B. Virginis Aspricollensis in nostro facello Turnoni fiebant, Gallicam fecit, additis aliquot miraculis

Iusti Lipsij Diuam Sichemiensem, siue Aspricollis.

* **PETRVS REDANVS** natione Hibernus, patria Medensis ex Seminario Hibernorum Salmanticæ in Societatem adscitus, anno salutis 1628. ætatis 21. votorum 4. sacramento se adstrinxit. Quinquennio in ea docuit Humaniores litteras, quadriennio quæstiones Controuersas de Fide; Sacram Scripturam in Salmanticensi Collegio aliquandiu interpretatus est, & Collegium Hibernorum ibidem gubernauit. Fuit linguarum Græcæ, & Hebraicæ insigniter peritus, virtutis verò eximia, & cultui Beatissimæ Virginis addictissimus. Immature funere præreptus mortales deseruit, Salmanticæ Calendis Augusti 1651. Edidit

Commentariorum in Machabeorum Libros Tomum I. Lugduni sumptibus Philippi Bordè 1651. in folio. Tomus II. paratus prælo in Bibliotheca Collegij Salmanticensis manuscriptus afferuatur.

PETRVS RIBADENEIRA natione Hispanus, patria Toletanus, omnium totius Societatis minimus, a que indignissimus filius anno 1540. die 18. mensis Septembris ad Societatem nostram tunc nascentem, & nondum à Sede Apostolica confirmatam, Romæ singulari Dei beneficio puer adductus sum, & à S. P. N. Ignatio admittus, & multis, ac magnis perfunctus laboribus, scripsi hætenus ad hunc vsque annum 1605.

De Vita S. P. N. Ignatij Societatis Auctoris, tum Latine, tum Hispanicè Lib. V.

Alteram item eiusdem S. P. Vitam breuiorem, sed multis, ac nouis miraculis illustratam.

De Vita P. Iacobi Laynez Secundi Præpositi Generalis. Lib. III. Hispanicè Huic adiuncta est.

Vita Alphonsi Salmeronis Societatis Iesu.

De Vita B. P. Francisci Borgia Tertij Præpositi Generalis. Lib. IV. Item Hispanicè

De Schismate Anglicano. Lib. III.

De Tribulatione priuata, & publica. Lib. II.

De Principe Christiano, aduersus Macchiauellum, & Politicos. Lib. II.

De Vitis Sanctorum omnium, qui per totum annum ab Ecclesia Romana celebrantur, quorumque in Breuiario sit Commemoratio. Tom. II.

De Vitis Sanctorum extra Ordinem Breuiarij, quos propterea Extrauagantes appellant. To. I. Item

Officia propria Sanctorum Ecclesiæ Toletanae,

De Instituto Societatis Iesu. Lib. I. Item

Manuale Orationum in usum piæ precandi collectum.

Libellum aureum Alberti Magni, De Virtutibus, qui Paradisus animæ inscribitur ex Latino Hispanicum feci, & Orationibus ad singulas virtutes petendas locupletari.

Confessionum, Meditationum, Soliloquiorum, & Manualis D. Augustini libros, meæ linguæ hominibus dedi, Denique hunc ipsum

De Scriptoribus nostræ Societatis tractatum ad finem Dei gratia aspirante perduxit hoc ipso die, quo latissimæ omnium Sanctorum feriæ celebrantur, quique mihi vitæ initium fuit, & 79. annis exactis 80. ætatis ingredior. Quem tametsi imperfectum esse scio (semper enim accessio fieri poterit) vtilem tamen fore existimo, magnoque alijs incitamento, vt augeant inchoata, liment rudia, impolita perpoliant, & nouis accessionibus suppleant, quæ à me prætermissa, vel minus comperta sunt, meus enim hic labor nouis Scriptoribus Societatis quotidie erumpentibus, nouisque libris prodeuntibus facile scilicet locupletari poterit. Præter ea quæ typis excusa sunt, alia etiam scripsi, quæ lucem nondum aspexerunt. In ijs sunt

Dominæ Mariæ de Mendoza clarissimæ, atque spectatissimæ fœminæ, Collegij nostri Complutensis Fundatricis Vita. Item

Dominæ Stephanie Manrique, & Castellæ, quæ insigni Sanctitatis opifione Toleti floruit, & cum D. Petro Manrique germano fratre nostram Professorum Domum Toletanam fundauit, & Collegij redditus auxit. Ad hæc

Tres Dialogi multa, & rara exempla continententes eorum, qui à Religione deficientes, seuerè à Deo puniti sunt. Nunc verò habeo præ manibus

Historiam Hispanicam Societatis Indicam, & Sardicam, hoc est, Narrationem eorum, quæ ab confirmata ab Apostolica Sede Societate Nostri gesserunt in Prouincijs Hispaniæ, Toletana, Castellana, Aragonica, & Bætica; præterea Mexicana, Peruana, Paraguij, & Philippinarum (quæ quatuor Prouinciæ Indiarum sunt Occidentalium) quibus accedit Prouincia etiam Sardicensis, quoniam

niam nouem istę omnes Prouincię vni eidem-
que Assistenti Hispania subfunt, quemadmo-
dum Lusitania, & reliquę Indię Orientalis
Prouincię suam habent peculiarem Assisten-
tem, & suam etiam habebunt propriam Scri-
ptorem. Hoc autem opus quod molior, vel
potius hoc onus, quod à P. N. Generali meis
humeris impositum est, supra 84. annorum,
quos vixi ætatem, supra vires meas esse quis
non videt? Sed religioso viro obedientia mor-
dicus retinenda est, & ad extremum vsque

spiritum obtemperandum: atque (vt ille ait)
in magnis, & voluisse fat est. Denique siue
viuimus, Domino viuimus, siue morimur Do-
mino morimur; Itaque siue viuimus, siue
morimur, Domini sumus. Vtinam fideles
in illo inueniamur. Deo Opt. Max. omnium
bonorum auctori eiusque Matri Beatę Virgini
Marię, & Sanctis, atque Cælitibus cunctis,
sit laus, honor, gratiarum actio, & iubilatio-
in sæcula sæculorum. Amen.

Cænotaphium à P. Ioanne Mariana Amico positum.

DEO OPT. MAX. S.

PETRVS RIBADENEIRA

E SOCIETATE IESV.

CVI SE PVER ADIVNXIT ROMÆ

ANTEQVAM SEDI APOSTOLICAE

IS ORDO PROBATUS ESSET

MORVM FACILITATE, INGENIO ARDENTI, EGREGIA INDOLE

TRIBVS PRAEPOSITIS GENERALIBVS,

B. IGNATIO, LAINIO, ET FRANCISCO BORGIAE

GRATVS IN PRIMIS EXTITIT.

IUNIOR MVLTAS NATIONES OBIVIT

DE REBVS MAGNIS LEGATVS,

DEINDE VARIIS INTER SVOS MVNERIBVS EST PERFUNCTVS

IN TVSCIA, ET SICILIA PROVINCIALIS,

COMMISSARIVS IN SICILIA,

IN INSVBRIBVS VISITATOR,

AETATE MAIOR TOLETVM REDIIIT

SI NATIVO CAELO AFFLICTAM VALETVDINEM RECREARET.

IN EO SECESSV, ET MADRITI

VBI VITAE RELIQVVM EXEGIT

MVLTOS LIBROS PVBLICAVIT ERVDITOS, ET PIOS

IN VTRAQVE LINGVA PAR.

PRINCIPIBVS GRATVS, SVIS CARVS,

EXTERIS COMMODVS,

PRVDENTIAE, LAUDE INSIGNIS

ANNOS LXXXIV. VIXIT,

IN SOCIETATE AVTEM LXXI.

OBIIT MADRITI

ANNO MDCXI. X. KAL. OCTOB.

Atque

Atque hæc quidem de Petro Ribadeneira viro præstantissimo fuerunt in manibus hæctenus. Interim vero dum publici Iuris fiat, Vitæ rerumque ab eo gestarum narratio, quæ iam contextitur, congeram quæ sparsim de ipso ab alijs prodita comperi. Igitur cum paucis ante confirmatam Societatem diebus ad Sanctum Ignatium sese etiam tum puer applicuisset, Lutetiam studiorum causa anno 1542. missus est, quod iter pedes paupere cultu, mendicorum more corroganda passim stipe, perquirendoque publico aliquo Hospitio confecit. Anno 1545. Patavium Autumno profectus est, & anno 1549. Panormi constitutus Oratoriæ facultatis Præceptor, luculenta ad Proreges, Magistratus, primamque nobilitatem oratione studijs prolusit. Inde Romam triennio lapsus regressus, nascenti Collegio Germanico dedit exordium ad præstantissimam Cardinalium, Præfulumque coronam instituti rationibus explicatis. Anni qui secutus est supremis mensibus apud Argentarios in Vrbe loco percelebri, singulis hebdomadis certo die conciones habere cœpit ipsa in via, vt quempiam qui compitales damnabat dictiones, ipso facto refutaret. Anno 1555. missus à Sancto Ignatio in Belgium, vt & Nostris ibi Constitutiones explanaret, & Philippo II. Regi supplicet, vt per eum Societati liceret, certas sibi in Belgio sedes quærere. Res difficultate non caruit, nec prius confecta est, quam Ignatius cælo receptus, opem inde submitteret. Interea Ribadeneira Latinis concionibus non plausum tantum Louanij, sed admirationem etiam, & fructum tulit vberimum, cuius vel luculentum pignus est Iacobus Ledesma Societati quæsitus, quem Romam secum anno 1558. adduxit. Verum haud licuit diu moram in Vrbe facere Ribadeneiræ, sed extremo eodem anno in Belgium remeare coactus est, vt rebus prosperè cœptis finem imponeret, & calumnias depelleret, quas ibi decretum à Sorbonicis quibusdam Doctoribus in Societatem proculsum excitabat. Inde rursum anno 1559. reuocatus Germanico Collegio, dum tantisper quiescit, ac studia Theologiæ absoluit præesse superintendens est iussus. At anni sequentis lapsu cum 3. nonas Nouembris solemniter 4. vota professus esset; Prouinciæ Hetruriæ tum primum designatæ Præpositus est, tenuitque eum Magistratum vsque ad annum 1563. quo in Siciliam abiit cum munere Commissarij. Magnos ibi, vti & alibi quocumque veniebat, motus fecit in Nostris animorum, cum quædam de Obedientiæ virtute præcepta proponeret, quæ quoniam extrema dictarat S. Ignatius, Sancti viri testamentum appellabat. Ad hæc Lombardiam obeundo iustravit, bisque Assistentis officio functus est, quo tempore Generalis Lainius abiit in Gallias primum, iterum cum in Hispanias proficisceretur Generalis Franciscus Borgia anno 1571. Ad secundam Congrega-

tionem Generalem venit pro Sicilia, ad tertiam pro Romana Prouincia: ac subinde domicilijs Romanis omnibus Superintendens fuit, quibus in laboribus annos 30. vires ac valetudinem non mediocriter labefactauit: cui reparandæ in Hispaniam anno 1574. redijt, ibique reliquum ætatis scribendo, alijsque rationibus Dei gloriam procurando transegit, omnibus virtutibus conspicuus, & Socijs ad omnem perfectionem incitamentum. Singulari fuit in S. P. N. Ignatium reuerentia, cuius se promeritis negabat ab se posse ex æquo responderi, si vel membratim eius causa distraheretur. Societatem tam tenere diligebat, vt ab ipso partu in eam, si fieri posset optaret fuisse effusus. Linguae moderatione excelluit, & grati in eos animi à quibus beneficium, imò & à quibus acceperat maleficium, significatione. Nunquam ille de quoquam minus honestè loqui, nunquam ferre loquentes, quam etiam modestiam expressit in scriptis. Humilitas in eo, atque obedientia ex æquo propè fuere conspicuæ. Admirationem habuit, & laudem quando ab Illustris. D. Ioanne Vdalrico Barone ab Ecchemberg Archiducis Ferdinandi Legato (qui Princeps, & Dux Crumlouij ab eodem postea Ferdinando II. Imperatore factus est) reditum parante in Germaniam rogatus, vt sibi benediceret, non ante assensus est, quam Collegij Rector, qui aderat imperaret, tum verò se prosternens in genua, duxit manu crucem, & addidit, Deus vtrique nostrum benedicat. In supremo morbo nihil in eo morosum, nihil austerum fuit; verborum dumtaxat parsimonia, vt liberalius vacaret Deo. Cum Prouincialis, ac Socij ab agente animam, vt totamque Societatem benedictione donaret, expeterent, quia loqui non poterat, digitum in S. Ignatij intendit imaginem, à quo scilicet oporteret eam expectare. Decedebat, lætus & gaudij plenus, quod Ignatio Beatorum honores iam vidisset decretos. Funus eius multi Proceres, multi Religiosi celebrarunt, & manibus eius oscula, reuerentiæ causa fixerunt. Tantà certè fuit virtutis eius existimatio, vt Fr. Franciscus Tamaius, vir grauissimus ex familia S. Francisci de Paula Sacre Inquisitionis Qualificator de illo, quod olim de S. Bonaventura S. Thomas vsurparet; Sinamus Sanctum laborare pro Sancto, cum scilicet approbaret, quam postremo Ribadeneira conscripsit.

Narrationem gestorum in negotio Canonizationis Sancti Ignatij vsque ad eius Beatificationem. Hispanicè

Pleraque eius opera in varias linguas translata sunt. Ea esse Principibus in pretio, totique Hispaniæ non tantum propter ornatum maiestatemque styli, sed etiam ob vbertatem conceptum, auctor mihi est Syluester Maurolycus lib. 5. Oceani Religion. Denique vt hoc etiam addam anno 1633. caput eius inuentum est tam integrum, atque sincerum, ac si tum primum obijisset, vt qui eum dum in viuis erat

cognouerant iam etiam ex vultu agnoscerent, ea propter decentiorem in locum sublata est. Ambrosius Machon Archiepiscopus Calaritanus in Appendice defensionis Sanctitatis B. Luciferi, vocat Petrum Ribadeneiram, Sanctitate conspicuum, celeberrimum Historiographum, & in Historia Ecclesiastica, & conseribendis Sanctorum gestis nulli secundum, ac de tota Christiana Religione optime meritum.

PETRVS ROBILLART natione Belgæ, patria Atrebas, Societati adscriptus anno Domini 1582. ætatis 28. in Spiritualium Coadiutorum album relatus, egit Pœnitentiarium Summi Pontificis ad Basilicam Vaticanam annis amplius 24. & Romæ mortalitatem exiit in Domo Professorum die 24. Februarij 1630. Edidit Gallicè

Documenta à S. Ludouico Rege Gallie filio suo Philippo data cum adiuncto exercitio Christiani hominis. Romæ apud Bartholomæum Zannettum 1612. in 24. Item

Symbolum Apostolorum variis nationum linguis expressum. Ibidem 1614. in 8.

PETRVS ROESTIVS natione Belgæ, patria Nouiomagensis Societatem anno 1586. ætatis 24. ingressus; Philosophiam, Theologiam Moralem, & Scholasticam, & Sacras litteras varijs in Vniuersitatibus Herbipolens, Moguntina, Molshemiensi, & Colonienfi 44. circiter annos docuit. Obijt Colonie valde grandæuus annos 80. natus die 17. April. 1642. ab emissâ votorum 4. professione 36 Scripsit

Theses varias, quibus Vniuersam Philosophiam luculenter explicauit.

De Sacrarum Imaginum, & Reliquiarum Cultu, Conradi Volsij Calviniani 44. nouitates disputationi proposuit. Herbipoli 1608. in 4.

De Communionem sub vtraque specie.

De Iustificatione pro augustissimo Missæ Sacrificio Disputationem parasceuatiam.

Pseudo-Iubilæum anno 1617. à Lutheranis celebratum. Molshemii 1618.

Hallucinationes duorum Lutheranorum, De Resurrectione mortuorum, seu contra syllogismum Lutheranum.

Apologiam pro Domo Lauretana contra Matthiam Berneggerum Argentoratensem. Treuiris typis Immerdorff 1625.

Apologiam pro Iure Canonico contra Professore Argentinensem Doctorem V. I.

Disputationem Paradisiacam, seu De Paradiso Terrestri, & Adamo bono, & malo.

Pium libellum in duos primos versiculos Psalmi 14. Item

Pium libellum De signis Prædestinationis.

PETRVS ROVERIVS natione Gallus, patria Auenionensis, susceptus in Societatem anno Domini 1592. ætatis 19. Philosophiam Auenione docuit, & professionem votorum 4. edidit, Theologiam sexennio, Sacras litteras septennio exposuit, & studijs præfuit Parisijs annis 25. Vir antiquæ pietatis, & eximie virtutis, ex medijs studiorum, & Confessionum

in quibus audiendis erat assiduus laboribus, ad cæleste præmium euocatus est. Parisijs die 28. Iulij 1649. Edidit

Henrico IV. Francie, & Nauarræ Regi Augustissimo in instauratione Godranij Societatis Iesu Collegij, Panegyricum Diuine dictam, additis notis, ac Primigenia, & reuertentis fortuna Characteribus. Parisijs apud Claudium Chappellet 1604. in 4. & Antuerpiæ typis Plantinians Moreti 1610 in 8.

Harmoniam 4. Librorum Moysis, Exodi, Leuitici, Numeri, Deuteronomij in 8. Partes diuisam, cum Commentarijs in eandem Harmoniam, quibus ritus omnes accuratè explicantur.

Keomaum, seu Historiam Monasterij Sancti Ioannis Keomaensis in tractu Lingouensi. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1637. in 4.

Vitam P. Petri Cottoni Societatis Iesu. Lugduni typis Posthumis Matthæi Liberal 1660. in 8.

Vitam Francisci Cardinalis Rupefucaldij. Parisijs apud Sebast. Cramoisy 1645. in 8.

PETRVS DE SALAS natione Hispanus, patria Matritensis in Societatem ingressus est Vallisoleti anno salutis 1602. ætatis 18. & professionem votorum trium emisit. Vir eximie virtutis, & de litteris humanioribus optime meritis, quas quadraginta, & octo annorum spatio, & ex his Vallisoleti 34. annis mira constantia docuit, summo iuuentutis fructu, quam non litteris solum, sed & bonis moribus informauit adeo vt ex ipsius gymnasio prodierint ferè innumeri litteris, ac probitate præstantes viri, fueritque illud veluti Seminarium cunctarum per Hispaniam Religionum. Vacationum porro à Scholis tempore, ipse se Missionibus obeundis impendebat, & per quadraginta annos trans pontem Vrbis Pincianæ Dominicis Quadragesimæ sub vesperam conciones habuit confluentibus certatim incolis, in quibus Christiana sua eloquentia, & ardentissimo zelo miros excitabat animorum motus; diebus festis affigebat se Confessionibus excipiendis, quibus, & colloquijs spiritualibus (quæ inter domesticos quoque opportunè ferebat) complures ad eminentem perfectionis gradum eleuauit. Quando Scholarum Magisterio defunctus est, totum se salutis proximorum procurandæ per Missiones addixit. Domi se præstitit religiosæ disciplinæ absolutissimū exemplar, vt nunquam visus sit, vel leuissimam regulam violasse. Deiparæ Virgini, quam perdulci matris nomine semper appellabat, adiectissimus exstitit, & hanc deuotionem suis quoque discipulis instillabat. Demum confectum senio, & maturum cælo mors velut militem in acie, sic illum versantem in Missionem occupauit. Repentino siquidem dolore lateris ictus confessionem instituit generalem, qua etiam ante discessum ex Collegio, (vti mos illi erat) se præparauerat. Tum humili curru vna cum Socio Sacerdote reuectus ad Collegium, postquam vespertinas preces ex vsu

vsu Ecclesiæ recitasset, deliquium animi passus in Socij sui brachijs expirauit, vitam finiens (prout optauerat) in Apostolico munere Missionum. Contigit id Vallisoleti die 13. Septembris anno 1664. Eius in funere corpus à multis cultum tamquam alicuius Sancti, quo nomine passim iam diu audiebat. Edidit optimus Pater librum vtilissimum Scholasticis

De Arte Poëtica & Rhetorica. Vallisoleti 1619. in 8. & iterum Lugduni 1653. Item

Affectus Diuinos cum Emblematis Sacris. Vallisoleti apud Gregorium de Belozæ 1638. in 16.

Orationem Funebrem Salmantica dictam in Exequijs Serenissima Margarite Austriacæ Hispaniarum Regina Salmanticensis Collegij fundatricis.

Hermanni Hvgonis pia desideria Hispanico versu expressit. Vallisoleti 1638.

Thesaurum Hispano-Latinum. Vallisoleti 1654.

Compendium Latino-Hispanum, vtriusque linguæ veluti lumen. Vallisoleti apud Bartholomæum de Portolas, & Torre 1671. in 4.

Promptuarium Verbi Diuini Tomis II. Lugduni sumptibus Stephani Machælet.

* PETRVS SALERNVS natione Siculus, patria Panormitanus parentibus opulentis, natus anno salutis 1598. caduca omnia Cruci Christi postponens, Societatem illius amplexus est 1613. & tribus insuper fratribus, ac duabus Sororibus, vt & ipsi quoque spretis mundi illecebris, religiosos ingrederentur Ordines, exemplo persuasit suo. In Societate adhuc Tiro, satis ostendit qualis esset futurus miles veteranus, nam cum ex lapsu grauissimè læsisset crura, itaut mortis periculum subierit, accurrens Genitor rogat impensè, vt finat tantisper reduci ad paternam domum, commodius ibi exquisita diligentia Matris & famulorum curandum. At ille nec precibus paternis, nec vitæ discrimine commorus, respondit malle se in Societate Iesu statim emori, quam in paterna domo vitam producere. Demortuo postea parente, non ab simile certamen habuit, cum matre, quæ viduitatem, ac solitudinem suam desens, inuitabat vrgebatque, vt ad paternas ædes, in quibus omnium bonorum esset futurus hæres, reuerteret. Verum nec blanditijs matris expugnari potuit inuicta Tironis constantia, dicendo hæc omnia sibi satis perspecta fuisse, & perpensa priusquam Religiosæ militiæ nomen daret. Perrexit itaque alacriter in suscepto vitæ religiosæ instituto, in quo emensis feliciter studiorum spatijs, qua valuit vi ingenij; Philosophiam annis quinque, & totidem Ethicam, professus est. Votorum 4. Sacramentum dixit, Theologiam Scholasticam pariter quinquennio, Moralem nouennio explicuit, & annis aliquot studiorum præfecturam gessit. Panormitanum Collegium iteratò moderatus est, & à Prouinciæ comitijs electus, interfuit Romæ Congregationi generali vndecimæ. Hinc summa doctrinæ & prudentiæ æstimatione cum apud omnes Panormi esset, ab omnibus passim consulebatur, & quotidie quæ legendo quæ scribendo distinebatur, vt Proregis, Archiepiscopi, aliorumque virorum Principum quæsitis satisfacere. Interim Paupertatis religiosæ adeo amans fuit, vt omnibus admirationi esset. Supellex eius vniuersa præter libros litterarum laboribus necessarios, imago vna papyracea, & ex amplissimo patrimonio, quod Collegio Panormitano donauit, ne vel teruncium suos in vsus conuerti passus est. Quin & sui negligens, quantumuis subinde fessus, curru non se permisit vehi, licet vrgeretur vt admitteret, neque discrimine ciborum vel potus, gratine palato essent, vel ingrati, mouebatur. Cum ex diuturna studiorum contentione, sanguinis reiectione laboraret nihil ad sedandam tussim ex saccharo poscere, aut penes se voluit habere. Demum attritis diuturno ex labore viribus, & annis grauis, cum mortem sibi ex medicis imminere cognouisset gratias illis ex animo egit, & viaticum poscens postremamque inunctionem, religiosissimæ vitæ curriculum absoluit in Collegio Panormitano die 12. Maij 1666. Edidit tacito suo nomine Italice

Digressiones tres historicas ad vitam & historiam de S. Rosalia conscriptam à nostro Iordano Cascini. Panormi apud Cyrillos 1651. in folio.

Vitas SS. Siculorum ex antiquis Grecis, Latinisque monumentis collectas à nostro Ottauio Caietano, perfecit multisque additis notis, & suo nomine apposito vulgavit. Panormi typis iisdem in duobus Tomis 1657. in folio

PETRVS A SANCTO IOANNE, natione Gallus, patria Carcaffonensis Societatem iniit anno salutis 1609. ætatis 25. Rhetoricam, & litteras humaniores docuit; præfuit studijs. Rexit Collegium Carcaffonense. Conciones habuit per annos 16. Spiritualibus Coadiutoribus adscriptus. Demum Cadurcensibus pestifera lue laborantibus datus in obsequium, & Sacramentorum administrum, vir animæ magnæ prodigus, ministerio illi cupiebat immori & contraxit quidem ibi pestilens vlcus, sed referuatus à Deo ad labores alios, demum ad requiem commigravit (vti sperare fas est) Beatorum Albix die 24. Iulij 1654. Edidit Gallicè

Orationes II. Funebres.

PETRVS SANCTIVS natione Hispanus, patria ex Oppido S. Martini de Valdeyglefias Diocesis Toletanæ, natus est parentibus honestæ inter colonos conditionis anno salutis 1526. Compluri Philosophicis ac Theologicis disciplinis imbutus est tanta ingenij prosperitate, vt & in Theologorum Academiæ Col-

legio, qui Maiores dicuntur locum obtinuerit, & Doctoralem Theologiae lauream adeptus, Academiae Rector, qui summus est ibi honoris gradus, fuerit, & publicae interpretis Philosophiae. In Concionibus etiam non mediocrem affectus nominis claritatem. Quae animi egregia bona, proceri corporis honesta & venerabilis species decorabat. Hic dum missas ex India legit Patrum Nostrorum litteras, animaduertere cepit quantum in ultimis terris ij viri pro Dei causa laborum sumerent, quam segnis ipse desideret. Hinc noua eius consilia animo volutare, ad æmulandum decus, atque ad ærumnarum ingentem cupiditatem accenditur. Tum vero etiam stimulis quibusdam internis incitari acris & tamquam caelesti voce articulate expressa ad Societatem Iesu impelli. Ergo Rectorem Collegij adit, atque vt se recipiat exorat. Vbi cum eo conuenit, Auditores suos in gymnasio alloquitur, & consilio, quod de spernendis rebus fluxis inierat explicato, veniam petit. His deinde certatim, duobusque è Doctorum Collegio præcipuis magistris prosequentibus, salutatum Academiae Rectorem, perguit, atque ad eius repente prouolutus pedes, faustam precationem per quam liceat ad Societatem transire, petit. Rectori lucus principio videbatur. Vt autem animaduertit serio agi, Petri feruore, comitum prope illacrymantium conspectu, tam vberem in fletum soluitur, vt formare vocem in verba non valeret. Tandem milies bene precatus dimisit. Petrus eodem comitatu recta ad Collegium tendit, & Rectore foras euocato, in oculis omnium se submittit in genua, perque Dei amorem obtestatur, vt se licet immerentem recipere infamulorum Christi numerum velit. Rector admonitis qui aderant haud nunc primum id negotij secum à Doctore agi, complectitur, gratulatumque Deo ducit in Templum. In digressu humi se abiiciens, cum lacrymis veniam à comitibus petit, qui certatim quoque prouoluti, se se illi suaque commendabant. Hæc ad diem 12. anni 1558. gesta sunt. His principiis exorsus Sanctius, vt in sui contemptu animum obfirmaret, vouit quantum in se esset totam vitam domestico vel obsonatori, vel eoquo famulaturum. Porro quoad Philosophicum cursum, cuius non longe distabat à meta, absolueret, iussus est continuare in Academia publicum docendi laborem, cum in Septimantensi Tiocinio breuia fecisset, sed illustria magnæ virtutis experimenta, & Sacris fuisse ordinibus initiatus. Studio illo confectò Valisoletum translatus est, & primus ibi de Societate Theologiae lectiones explicuit. Inde salmanticæ Rectorem egit; sed tanta sui abiectione, vt in ædificium cæmentarias Sportulas ipse comportaret. Collegium Complutense postea gubernandum suscepit anno 1569. vbi virtutum eius magnitudo magis inclaruit. Summa lenitas & in agendo benignitas, contra quam species exterior maiestatis plena spon-

deret; amor in suos tenerrimus, in Deum robustus, vnde inconcussa fiducia, & animi tanta excelitas, vt non anabigeret se, quidquid postulasset relaturum. Et in vnus atque alterius Sociorum vita per preces retinenda, qua n medici deploratam habebant, ostendit haud inani se fiducia niti, cum etiam certò prænunciaret illo tempore neutiquam morituros. Inter hæc cum inuitatis quibusdam ardoribus ad ardua quæque in remotissimis subeunda regionibus impelli se persentisse. et, suspicatus id quod erat, Deum de se noui quidpiam moliri, totum se Diuinæ voluntati noua deliberatione transcripsit. Et ecce adferuntur illi ex opinato B. Francisci Borgia Præpositi Generalis imperia, quibus coloniam ducere Sociorum in Mexicanas oras, primus ibi Prouincialis futurus, iubetur. Ille continuo Deum veneratus, accepit imperium, & cum XII. Socijs nauigauit haud infeliciter anno salutis 1572. Perhonorificè à Prorege exceptus, Scholis primum regias collapsas instaurat, nostras aperit, terna instituit Seminaria; aliquot Collegiorum fundamenta locat. Per Dominicos, & festos dies conciones pomeridianas totis 25. annis habuit. Prorege, ac Censoribus fidei semper fuit gratus, semper à consilijs. Interim vel in summa senectâ stans vsus est flagellationibus matutinis, cibo parco & communi, aqua ad potum, nisi morbus aliud poposcisset, in dumentu vili, & sola virtute conspicuo. Diuinarum rerum commentationi ita insuevit, vt ne per quietem quidem aliud traheret; Angelum Custodem consiliorum suorum omnium interpretem adhibuit. Itaque sincerè & familiariter Nostris est solitus dicere, se facie sanctos, si obuios haberet, de facie agnitorum. Virtutes plerasque omnes excellenter habuit. Itaque Superioribus manifestus, vt prope quotidie rationem illis conscientiae daret. Accepto mortis nuncio, supellectilem omnem cubicularem Superioribus remisit, vnicâ retenta imagine papyracea, vt nudum in morte Christum nudus sequeretur. Inuisit ægum Prorex, cui, cum post officia vtrò citroque delata, ingereat de Republica quæpiam, respondit, tempus sibi breue esse, quo non oporteret abuti, daret sibi veniam huiusmodi sermonum; sic impertitum benedictione quam enixe postulabat, Deoque breui prece commendatum ab se dimisit: & ipse post paulò expirauit Mexici die 16. Iulij anno salutis 1609. ætatis 83. Religionis 51. professionis 4. votorum 42. magna opinione sanctitatis, & tamquam parens quidam & Apostolus illius gentis conditus est, in Mexicana Societatis Iesu Professorum Domo. Obiitum secutæ gratulationes cum lacrymis, ingens in omnibus ipsius desiderium, pompa funebri, vestium à pia plebe direptio. Prorege postulanti datus pileolus lineus, & icon S. Bernardi, qua Pater vti consuevit. Scripsit Hispanicè volumen

De Regno Dei Libris VIII. in quibus omnium

nium pene virtutum Sanctorum adducit exempla, ex Ecclesiastica historia deprompta, vt doceat virtutis cuiusque obiectum, modum, finem, & quibusdam quasi calcaribus admodis legentium animos per Sanctorum exempla magis accendat ad pietatem. Madriti apud Luiseum Sanchez 1599. in 4. & 1616. in 4.

PETRVS SCARGA natione Polonus, patria ex Oppido Masouia Grodziec nobilibus parentibus anno salutis 1536. natus, cognomine Paueski, vir tota Polonia celeberrimus, ante aditam Societatem egerat Præpositum Ecclesie Rohatinensis, & Canonicum Leopoliensem, sed cum videret à Præpositura sibi aliquod esse impedimentum, ne concionibus ad populum habendis totus, vt instituerat, vacaret, ea se dignitate abdicauit, & ex integro mortalium saluti procurandæ se impendit; quo tempore complures ab Hæresi, & Schismate etiam ex Magnatibus ad Catholicam fidem pertraxit. Verum arbitratus haud satis efficaciter hominibus fluxarum rerum posse persuaderi contemptum ab eo Concionatore, qui non præiret exemplo; statuit ijs ipse nuncium remittere, & se recipere in Societatem Iesu. Romam ergo Septembri mense anno salutis 1568. contendit, ibique die Purificatæ Virgini dicato, vertente anno in Societatem adscriptus est. Deinde ad Instituti nostri normam expositus in patriam redijt anno 1571. & Pultouia, Iaroslauia, concionandi munus repetiuit. Hic 4. votorum nexu se astrinxit Calen. Augusti anno 1575. & in Liuoniam ac Russiam conatus suos conuertit. Stephanum Regem diu secutus est, eumque suis concionibus & priuata consuetudine ad omnem pietatis laudem prouexit. Rector interim fuit Vilnensis Collegij; & Prouinciæ totius semel iterumque ViceProuincialis, & Regis munificentia Collegij Rigenfi, Derpatensi, Polocensi firmamentum comparauit. Anno 1588. ad Serenissimi Sigismundi III. Regis aulam euocatus, mox ab eius inauguratione totos 24. annos Concionatoris ordinarij partes apud illum egit, tanta modestia, humilitate, atque erga Superiores suos obedientia, vt in Curia Religiosam disciplinam ad vnguem obseruaret; & de studio conatuque procedendi in virtutibus, nihil omnino remitteret; quo etiam nomine & Regi gratissimus, & omnibus Principibus fuit. Omni ope apud Regem egit, atque impetrauit, vt nulli Hæretico, Senatoriam dignitatem conferret, quo modo plurimos primæ notæ viros ad Orthodoxam fidem perduxit, innumeris vero alios scribendis libris conuertit. Aulicam tamen vitam semper pertæsus, speciosum exilium vocabat; ad vitam priuatam, & Sociorum suorum consuetudinem aspirabat. Missionem cum annis compluribus à Rege postulasset non prius obtinuit, quam cum solito ardentius, tamquam suæ mortis præfagus efflagitauit, eo ipso anno quo vita functus est. Cracouiam ergo delatus,

ita omnes actiones sermonesque instituit, vt nihil vnquam cogitasse aliud quam Deum, ac Diuina videretur. Quoad per vires potuit, sacris operatus est religiosissimè, deinde verò quotidie aliena manu Sacram sumpsit Hostiam, ipso etiam die illo, quo deceffit. Vetus illi erat consuetudo contentionem animi, quam orando, legendo, scribendo, adhibebat, interposito corporis, aut manu labore aliquo temperare. Socijs candelas, atramentum, fibulas librarias, thecas scriptorias parare, strophiola etiam, & industria sibi alijsque consuere. Ergo paucis ante obitum diebus album conflauit cereum, quem B. Virgini Czesochouienfi donum mitteret. Is missus illicò accensus est, & quando ille ardendi, Pater viuendi finem fecit, ad diem 27. Septembris anno 1612. ætatis 77. Religionis 44. Elatus est magno nobilitatis cæterorumque ordinum concursu, ac more, ambientibus primarijs quibusque fere trum subire humeris. Demorui virtutes publica laudatione celebravit R. P. Fabianus Bircouius, ex Ordine Prædicatorum vir grauis, & doctus. Eius effigies æri ad memoriam incisa est, simul & ad venerationem, quam ei magnæ virtutes, & non pauca supernaturæ ordinem patrari visa conciliarunt. Sandomirienses ciues, apud quos postremum fuerat concionatus, tanto honore memoriam eius profecuti sunt, vt solemni eum officio mortuali, & disertâ panegyri, quam Gaspar Cichocius, vir egregie doctus ipsorum Parochus habuit, celebrarint. Multa scripsit Petrus Scarga tum latinè tum Polonicè, quæ seorsim prius edita, demum 4. Tomis comprehensa prodierunt. Continet autem Tomus

I. *Selectas Sanctorum Vitæ, in singulos annis dies digestas additis Documentis ad mores formandos idoneis.* Hic Tomus ipso superstitè octies recusus est, cui postremo addidit. *Vitas Sanctorum Beatorum & Martyrum Societatis Iesu.*

II. *Annalium Ecclesiasticorum Cesaris Cardinalis Baronij. Tomos 12. in compendium, Polonicè contraxit.*

III. *Postillas seu Conciones in singulos dies Dominicos & festos totius anni.*

IV. *Conciones de Sanctis, & de rebus varijs, & alia, opuscula minora.* Et hæc fere Polonicè scripsit. Latinè vero seorsim prodierunt.

Septem Columnæ in quibus fundatur Catholica fides de Sacramento Altaris, qui liber Polonicè deinde translatus in iv. Tomum insertus est.

Pro Sanctissima Eucharistia contra Hæresim Zuinglianam & Andreæ Volanum lib. III. Vilnæ 1576. in 8.

Artes 12. Sacramentorum seu Zuingli-Caluinistarum quibus oppugnant, & totidem arma Catholicorum, quibus propugnant, presentiam corporis D. N. Iesu Christi in Eucharistia, contra Andreæ Volanum. Ibidem 1582. in 4.

Vita B. Ioannis Cantij, & Casimiri.
Contra Threnos, & lamentationem Theologi
Orthologi ad Ruthenos Græcæ Religionis cau-
tela.

Inuitatio ad Penitentiam incolarum Regni
Poloniæ, & Lithuanie. Edidit præterea Polonicè
idem Scarga.

Concionem magnam de misericordia pro Con-
fraternitate Misericordie: additis lectionibus præle-
gendis eidem Confraternitati singulis Dominicis
per annum 1584.

Conciones de VII. Sacramentis Ecclesiæ
1600.

Militarem Deotionem seu Orationes, &
exempla militari statui conuenientia. 1606.

Responsionem pro Societate Iesu contra Ar-
ticulum Sandomiriensem 1606.

Probationem Societatis Iesu contra eundem
articulum 1607.

Triplicem confusionem Arianorum, contra
Hieronymum Moskorzenium 1608.

Messiam nouorum Arianorum secundum Al-
coranum Turcicum contra eundem 1612.

Areopagum seu Expositionem verborum
S. Pauli, qui Iudicibus Areopagitis agnitionem
vniuersi veri Dei persuadebat.

Vertit etiam Polonicè.

Francisci Costeri Libellum de IV. Nouissimis
1606.

* PETRVS DE SESMAISONS natione
Gallus, patria Nannetenis Societati adscri-
ptus anno sæculi labentis 7. ætatis 19. votorum
4 professionem edidit. Philosophiam nouennio,
Theologiam Moralem septennio explanauit.
Operarius multis annis, & Præfectus rerum
Spiritualium in Domo Professa Parisiensi, in-
de ad Religiosæ vitæ mercedem emigravit die
3. Octobris 1648. Scripsit Gallicè tractatum
paruum

An melius sit communicare frequenter,
quam raro? Hoc opusculum nondum typis
editum, conatus est refutare Antonius Arnal-
dus in opere de frequenti communione, &
membratim sectum suo libro inferuit, vt facilius
refelleret.

PETRVS SILVIVS natione Belga, na-
tus in Houtem S. Læuini prope Alostum, ad
Societatem aggregatus est Louanij anno salu-
tis 1551. & prout ferebant primordia nascen-
tis Societatis in alia ex alijs loca translatus,
primum Louanij, tum Romæ, Florentiæ, Ti-
bure, Pragæ, Ingolstadij ac postremo in Rhe-
nana Prouincia Colonia, Treuiris, Mogun-
tiæ, linguarum, ac disciplinarum multiplice
cognitione præditus, Grammaticam, Rheto-
ricam, Philosophiam, ac Theologiam Scho-
lasticam professus est. Simulque studiorum
moderator, Confessarius Domesticorum, at-
que externorum, vbique laboriosus, ac indu-
strius, vnus multiplex multis gentibus au-
xilium ministravit. Demum Moguntia emig-
sa paulo ante professione votorum 4. ad labo-
rum præmia ex hac vita euolauit; die-x. Iulij

1571. Hæc fere Sacchinus in Historia Societatis
ad annum 1571. Scripsit Petrus

Disputationes de Deo, ac de Sacramento Pen-
nitentiæ.

PETRVS SPIGA natione Sardus, pa-
tria Calaritanus, natus est honestis parentibus,
anno salutis 1525. Is cum Valentia fuisset ex-
cultus Philosophicis disciplinis, ad Theologi-
ca studia primum Parisios, mox Louanium
concessit, vbi ad Societatem animam adiecit.
Placebat adolescentis vigor omnibus, & artes
bonæ, sed corporis erat pusillitate tanta, vt
consulendum Patres duxerint S. Ignatium,
qui adhuc erat in viuis, numquid ea obstaret,
missa ad eum simul longitudinis dimensione,
vnde posset facere æstimationem. Illo annue-
te votis Petri, nihil hic cunctatus, nomen ex-
templo dedit anno 1551. tanto spiritus ardore
ad virtutem accensus, vt plane constaret illum
ad summa quæque Diuinitus vocari. Tiroci-
nio studiisque confectis, & Sacris initiatus or-
dinibus, Hispanorum se saluti, qui frequen-
ter ibi versabantur, ita se impendit per omnia
caritatis officia, vt omnium patronus ac pa-
rens haberetur, eoque processit sanctitatis eius
iam tum existimatio, vt Archiepiscopatum illi
Oristanensem Cæsaris familiares deferrent, ni-
si constanter ille, nec sine fastidio reieccisset.
His laboribus, multoque etiam magis Aquilo-
nari per hyemem algore fatigatus, atque in
vitæ discrimen adductus anno 1557. profectus
è Belgio in patriam est, eò Societatem, si pos-
set, inducturus. Iter pedes instituit, & victu
precario, per incommoda atque arumnas plu-
rimas, & quaqua transibat virtutum suarum
odorem diffundebat. Calari recta ad Domum
hospitalem tetendit, nullis sese precibus vinci
passus, vt ad suorum aliquem diuerteret. Hic
verò cum se videret vnicum tanta in Insula,
miseris modis angebatur, quod non posset om-
nibus præsto esse, cupiens vel inuisita discer-
pi, spargique, si quid id tantæ solitudini con-
ferret. Tamen vltra & valetudinem, & vires
enitens, idem ægrotis in Nosocomio adesse,
idem vincis in carcere, idem per Urbem
languentibus, idem inopi turbæ, nec deesse
reliquæ Ciuitati. Vincitorum fami, siti, nu-
ditati, caulis etiam, quoad æquitas ferret,
consulebat; Pædore ac sordibus fœdos aman-
tissimè amplectebatur, osculabatur, flexis ge-
nibus consolabatur, quamuis deterrerent cir-
cumstantes, ne & ipse fœdis bestiolis, vt fie-
bat, oppleretur. Emendicabat per Urbem,
vnde necessitates egentium leuantur. Nemo
fere tota Vrbe in discrimen moriendi venie-
bat, qui eum non accerferet. Dabat se insigniter
flagitiosorum in gratiam, & multos ad fru-
gem retraxit. Plurima sustulit graua, & pu-
blica scelera. Sanctimonialium Cœnobium
ad infamiam dissolutum correxit. Eo breui
sanctitatis nomen increuit, vt Prorex eiusque
coniunx, Aulici, & Ciuium primi quique
animis suis regendis eum adhiberent, quorum
postu-

postulatione totam Nosocomij administratio-
nem accepit, hoc vno lætus, quod dies no-
ctesque vitam esset in Nosocomio exacturus.
Omnibus interim litteris vrgebat Iacobum
Laynez Generalem, vt aliquos in tam para-
tam messem Socios auxiliares mitteret, illis
se ostiatim necessaria emendicaturum. Missi
ex Hispania primum duo sunt anno 1559.
quos Spiga lætissimus cum summa demissione
excepit. Mox abdicata Nosocomij admini-
stratione, tamquam Institutis nostris parum
consentanea, totum se ad vnitiora Societa-
tis ministeria, conuertit, nihilque eorum
omisit, quæ decerent Apostolicum pectus, vt
incredibile videatur quot modis, quàm inde-
fessè, quanta caritate, quàm ingeniosa sedulita-
te pauperum consuleret saluti, quorum in-
digentiæ leuandæ, nunquam illi pia liberali-
tas defuit eorum, qui viri virtutem admira-
bantur: ipse quoque Deus Serui sui caritatem
non rarò miraculis approbabat. Arcam pane
vacuam repente compleuit in vsum egenorum:
instructam ad vnus vsuram diei, toto fecit
quatrinduo sufficere; submitit aliàs inopinato
quando maximè desiderabat; contracta debi-
ta, piorum hominum liberalitate dissoluit.
Sæpe bullire deprehensus est lebes, igne diu
ante subducto, quo priuatorum in ædibus ci-
bos inopum temperabat. Multis infirmis sua
precatio reddidit incolumitatem, pestem
discussit à multis vnguento à se parato velut
certo amuleto. Nullæ illum sordes, nulla
nausea retardabat. Paupertatem non minùs
amauit quàm pauperes. Nihil deliciarum,
ne cum langueret quidem admisit, cibos de
communi mensa capiebat, cubiculo tam arcto
semper est vsum, vt agrè mensam Sedem &
lectulum caperet: Truncus erat illi pro cerui-
cali. Vestes omnes attritæ, laceræue. Eo-
dem vno thorace lineo annos 24. est vsum. In-
dusia quæ pauperibus hispidiori stamine coë-
mebat, ipse prius gestando mollebat. In
supremo morbo persuaderi sibi passus non est,
vt capiti ceruical ad capiendam quietem sub-
sterneret, se id vnum agere dicens ne caput
quiesceret. Ad mensam vescebatur libenter
aliorum reliquijs, & lautioribus edulijs sapo-
rem aqua vel aceto, nec rarò etiam asperso ci-
nere castigabat. Nunquam ad suæ leuamen-
tum indigentia quidquam postulabat, nec ad-
mittebat, si quid offerretur, quod in aliorum
vsum non fuisset. Ad Epistolas ampliore
chartam quàm exigeret scriptio, non adhibe-
bat, vt non semel in palmari plagula viris
etiam primarijs scripserit, quos eius seueritatis
cæpit admiratio, cum laude virtutis. Obe-
dientiam coluit impensè, nec à Præsidum suo-
rum nutu latum crinem recessit; solitus vel mi-
nimis in rebus, quasi ab oraculo responsum
ab eis repetere. Nihil suo permitti volebat
arbitrio; nihil lenius, castigatiue imperari.
Coram Superioribus aperto semper capite, de-
pressis stabat oculis. Celeberrimam aliquan-

do Concionem improvisò abruptè, monitis
auditoribus, significari sibi lapsam esse semi-
horam, quam vetitus erat excedere. Castita-
ti tuendæ nunquam fœminas intuitus est. Ne-
ptes suas quas crebrò confitentibus audierat, in-
ter se distinguere nesciebat, ad illas si domi
solæ essent, non poterat induci vt intraret,
quancumque momenti negotio vrgeretur.
Opinio constans fuit virginitatis illi decus vs-
que ad extremum constitisse. Sepiuerat il-
lam ceu spinis, humilitate præcipua, & ho-
norum contemptu tam constanti, vt sicut Ar-
boreenses olim infulas, ita Calaritanus postmo-
dum fortiter repudiaret. Operosum sit huius
documenta virtutis, quæ præbuit enumerare,
quibus vniuersa vitæ eius series contexta fuit.
Quo die solemnia quatuor vota nuncupauit (is
fuit VII. Aprilis anni 1583.) iussus de Superio-
re loco verba ad discumbentes facere, multis
cum lacrymis se dignum professus est ob sua
commissa, qui cætu illo Sanctorum pelleretur;
nedum acceptum gradum meruisset. Vocatus
aliquando ad exhomologesim pauperis exci-
piendam, ad ianuam, accurrit prope, barbam
vti erat, semitonus, quam ipse sibi forman-
do deformare solitus erat. Corpus atque ani-
mum nullo non modo mortificationis exercuit.
Pauperum ægorum vestes à vermibus purga-
bat, sordes ipsorum suo strophio detergebat,
atque idem mox ipse ori suo ad omnem vsum
admouebat; illos ad naturæ leuamenta susti-
nebat suis manibus, mundabat & in cubile re-
ponebat. Vtebatur per æstiuos calores accin-
cta lacerna quam ponebat per hyemem; &
causam tam præposteri vsus rogatus respondit,
vestes sibi vt panem alijs esse, quem quisque
eo tempore, ac modo quo indiget adhibeat.
Corpus flagellis, cilicio, ieiunijs, omnis ge-
neris maceratione vexatum, & fatigatum in-
commodis, ad quietem duris asseribus vesti-
tum insternebat. Multus in orando fuit, &
mentem habuit in cælestia surrectam. Multos
orando liberauit à morbis, & certæ morti sub-
duxit: vnum etiam fufis precibus reuocauit ad
vitam, instruxit; Baptismo tinxit: & mox ite-
rum morti permisit. Multa Diuinitus vidit
occulta, multa post futura vaticinatus est. Sua
mortis articulum toto prius mense signauit. Is
fuit dies VIII. Decembris anno salutis 1594.
ætatis 74. Religionis 43. in ea ipsa Vrbe in qua
primam vitam hauserat. Mortuus calicem ma-
nibus insertum, vt ad sepulturam de more præ-
ferret, apprehendit, strinxitque ceu viuens.
Exequias illi fecit Cathedrale Capitulum ma-
gna celebritate. Vestes, vngues, crines, digi-
tus etiam vnus auulsus est ob sanctimonie opi-
nionem. Edidit in vsum popularem Petrus
Spiga expanso in folio

Puncta meditationum, de vita & Passione
Domini. Item

Puncta Examini conscientie.

PETRVS STERGLERVS natione Ger-
manus gente Carniolus, domo Lithopolitanus
adsci-

adscitus in Societatem anno Domini 1618. ætatis 23. Humanioribus disciplinis bene excultus, sed ægra vt plurimum valetudine vsus, vegeto tamen semper animo, & spiritualium Adiutorum albo adscriptus excessit ex hac vita die 8. Augusti 1642. Edidit tacito suo nomine

Asma Poëticum Litaniarum Lauretanarum in quo nimirum singulis Litaniarum titulis singula Emblemata cum suo carmine respondent, Linzj Austria typis Ioannis Paltauff 1636. in 12.

PETRVS TAFFINVS natione Belga, patria Audomarenfis, vicennis in Societatem cooptatus anno 1618 litteras humaniores varijs in locis, Philosophiam Moguntia, Sacras Controuersias, ac Theologiam Moralem Montibus Hannonia professus est, votis 4. nuncupatis. Demum apoplexia tactus, sed Sacramentis Ecclesie rite præmunitus decessit Insulis, die 8. Maij 1650. Edidit librum

De veterum Romanorum anno seculari cum ludorum secularium noua Chronologia. Tornaci apud Adrianum Quinque 1640. in 4.

Parauerat ad typos

Historiam Pelagianæ Hæresis, & Chronologiam vitæ Iesu Christi per dies & annos distributam. Sed mors hæc impediuit.

* PETRVS TALBOTTVS natione Hibernus, sed origine ducta ex nobilissima familia Illustrissimorum Comitum Salopienfium in Anglia, exinde propagata in Hiberniam, vbi illius Maiores in Equestri ordine varijs prærogatiuis, priuilegijs atque honorificis inuneribus claruerunt, & in fide Catholica imprimis constantiam semper inter Heterodoxos tenuerunt. Adolescens Societati nostræ nomen dedit in Lusitania, vbi litteris operam dabat, anno salutis 1635. ætatis suæ 15. atque in ea disciplinas Humaniores triennio docuit; Philosophiæ & Theologiæ studia insigni profectu emensus est, partim in Lusitania, partim Romæ, vbi Sacris etiam Ordinibus est initiatus. Inde reuersus in Lusitaniam, & paulo post progressus in Belgium, Theologiam Moralem anno vno Antuerpiæ explicuit, & profectus postmodum in Angliam, ibi iustis de causis, absolutus à votis, & sui iuris factus aliquot post annos à Summo Pontifice Clemente IX. Archiepiscopus Dublinensis creatus est, atque ex eo tempore, commissum sibi in Hibernia gregem vigilanter curat. Scripsit dum in Societate esset, libros aliquos idioma Anglicano, quos pro singulari sua beneuolentia, qua Ordinem nostrum etiamnum constanter prosequitur, huic nostræ Bibliothecæ inferi tanquam Nostros cupit, adiunctis etiam alijs quos Præsul dein Insulatus elucubrauit, licet tacito plerisque nomine suo, vt plurimi solent, qui inter A catholicos degunt, vt securius lateant, & pluribus ad vitam æternam profint. Librorum porro editorum syllabus est qui sequitur.

Tractatus de Natura Fidei & Hæresis. Antuerpiæ 1657. in 8.

Politicoꝝ Catechismus, ad hos instruendos Diuina fide, & Morali honestate. Ibidem 1658. in 4.

De Nullitate Ecclesiæ Anglicanæ Protestanticæ, eiusque Cleri. Bruxellis. 1658. in 8. Et hos quidem ille in Societate elaborauit; postea ab Illustrissima Dominatione sua editi sunt.

Tractatus de Religione & Regimine, magno volumine Gandau 1670. in 4.

Confutatio Principioꝝ Sectæ Protestantium à quodam Doctore Stillingfletto propugnatorum. Londini 1672. in 4.

Epistola Pastoralis ad Catholicos in Hibernia, de Officio & Solatio patientium subditorum. Parisijs 1674. in 8.

De Efficace remedio contra Atheismum & Hæresim, & speciatim contra grauem errorem Thomæ Albi, seu Blacloi, in libro de Statera morum, damnato à S. Inquisitione Romana anno 1661. requirentis plusquam moralem euidentiam ad assensum Fidei Diuina, ideoque reijcientis necessitatem Piæ affectionis in voluntate ad illum. Parisijs 1674. in 8.

Historia Iconoclastarum. Parisijs 1674. in 8.

Historiam Manicheismi & Pelagianismi in qua ostenditur supra memoratam Albium seu Blacloium, eius, ne Affectus has Hæreses resuscitare. Parisijs 1674. in 8.

Latine edidit Illustrissimus Dominus

De Primatu Dublinensis Archiepiscopatus, seu Responsum ad Ius Primatiæ Illustrissimi Archiepiscopi Armacani. 1673. in 8.

Prælo paratam nunc habet

Pugnam Fidei & Rationis, cum Renascente Pelagianismo & Manicheismo. in 4.

PETRVS THYRÆVS natione Germanus, patria Nouesiensis in Diocesi Coloniensi, dignus Hermanni Thyraei frater, vir omni litterarum genere cumulatus, & in Academia Treuirensi, Moguntina, Heibipolensi per 27. annos continuos Professor & concionator, quique Religionem Catholicam ingenij sui monumentis illustrare, & pro virili subleuare dum viueret non cessauit, rûde Scholastica, donatus, laborum suorum præmia percepturus nouem mensium tæbe in cælum euocatus est; Heibipoli die 3. Decembris anno salutis 1601. ætatis 55. in itæ Societatis 40. emissæ professionis 4. votorum 18. Magnum sui desiderium apud multos reliquit, quibus operam confitentibus dabat, honorificentissimeque funus ipsius profecti sunt, campanis per primaria Templâ sonantibus, scripsit præclaros libros his titulis

Loca infesta, hoc est, de infestis ob molestantes Dæmoniorum, & defunctorum hominum spiritus, locis Lib. I. in quo spirituum infestantium genera, conditiones, vires, discrimina, opera, mala, quæ viuentibus adferunt; rationes item quibus partim cognoscuntur, partim

tim proscibuntur. Modi denique quibus loca ab illorum molestia liberantur, iisque similia discutuntur, & explicantur. Accessit

Libellus de Terriculamentis nocturnis, quæ hominum mortem solent portendere. Coloniae apud Maternum Cholinum 1598. in 4.

Dæmoniacy, hoc est, de obsessis à Spiritibus Dæmoniorum, hominibus Lib. I. in quo Dæmonum obsessentium conditio, obsessorum hominum status, rationes & modi quibus ab obsessis Dæmones exiguntur, & ijs similia explicantur. Secunda editione auctius, & correctius. Ibidem eodem anno in 4.

De Approbationibus Spirituum tractatus duos quorum prior agit.

De Apparitionibus omnis generis Spirituum, Dei, Angelorum, Dæmonum, Animarum humanarum, Lib. I. cum duplici Appendice de spirituum imaginibus, & cultu, deque Purgatorij veritate.

Posterior continet. *Diuinarum, seu Dei in veteri Testamento Apparitionum, & locutionum tam externarum, quam internarum Lib. IV.* Ibidem 1600. in 4.

Diuinarum noui Testamenti sive Christi Filij Dei noui Testamenti. Mediatoris Apparitionum Lib. III. Quorum I. Illam qua in particulari iudicio omnibus dicitur apparere: II. Sacramentales, quibus sub peregrinis speciebus aliquando conspiciuntur. III. Imperfonales in quibus sub alienis personis exhibetur, explicat. Coloniae apud Gouvinum Cholinum 1625. in 4.

Et hæc quidem ipsius iustis voluminibus prodierunt; Scripserat vero prius *Disputationes varias nempe*

De Apparitionibus Spirituum. Moguntia 1582.

De festo Corporis Christi, & Deo in Sacramento Eucharistiæ adorando. Ibidem 1585.

De Sacramentali Confessione. Ibidem eodem anno.

De Potestate Ecclesiastica. Ibidem 1586.

De vera fide duplicem. Ibidem 1587.

De Iure vocationis, & Missionis Ministrorum in Pseudo-Euangelicorum Ecclesijs. Ibidem eodem anno.

Examen Apologeticum Thesium Danielis Toffoni Caluini Theologi in Academia Heydelbergensi pro Disputatione Moguntina de Iure vocationis, & Missionis Ministrorum verbi apud Euangelico. Ibidem 1588.

Rursum de Iure vocationis contra Euangelicos Ministros, & Apologiam Danielis Toffani pro iisdem Ministris. Ibidem eodem anno.

De Claustralium Matrimoniorum Iustitia. Ibidem eodem anno.

De Libertate Christianæ Fidei, & Religionis. Ibidem 1590.

De Sanctoꝝ inuocatione. V. Virceburgi 1596
De legitimo Sanctoꝝ cultu, deque Imaginum consecratione.

De multiplicibus suffragijs, quibus pie Defunctorum spiritus à viuentibus inuuantur.

De Sacrorum hominum continentia.

De nouo & falso Antichristo.

Apodixim præsumptæ necessitatis vtriusque speciei in Sacramentali Communione, V. Virceburgi 1597.

PETRVS VARGAS natione Hispanus, patria Cordubensis, adlectus in Societatem anno salutis 1577. ætatis 15. professionem emisit 4. votorum Cordubæ 27. Iulij 1594. Theologiam Moralem docuit annis tribus, & totidem Scholasticam. Rexit Collegium Montellanum, Cordubense, & Domum Professam Hispalensem, & ex ea demum migravit ad vitam mortis nesciam, die 18. Aprilis 1631. Hunc omnino existimamus auctorem fuisse librorum, quorum meminit P. Ribadeneria in suis Catalogis editis 1602. & 1606.

De Conscribendis Epistolis, &

Progymnasmata Rhetorica. Nam quod affirmat clarissimus D. Nicolaus Antonius in sua Bibliotheca Hispana legisse se Auctorem horum fuisse patria Matritensem, non videtur vero affine, quia nullus eo nomine nuncupatus viuebat per ea tempora de Societate in Hispania. præterquam in Bætica, vt constat ex Catalogis Prouinciarum Toletanæ, Castellanæ, & Aragoniæ, qui in tabulario Domus Professæ Romanæ asseruantur.

PETRVS DE VRTEAGA, natione Hispanus, editus in lucem Hispali, sed ex Cantabria ducens originem, adhuc puer totum se pietati, ac rebus Diuinis tradidit, & frequens ventitabat Domum nostram, tum ad conciones singulis festis, tum ad diuerberationes sui ipsius ter per hebdomadam, in cætibz Parthenijs. Delectabatur lectione piorum librorum, frequentabat Sacramenta, gestabat cilicia setosa, & alia cruciandi corpusculi instrumenta vsurpabat. Cum 19. iam esset annorum, magno ardore à Prouinciali efflagitauit admitti in Societatem. Tunc Prouincialis, vt probaret constantiam, Tu ne puer, inquit, scis quid sit Religio? quid obedientia? Age, per istos gradus te præcipita; ille nihil cunctatus, illico procubuit, & se deuoluere per gradus cæpit. Delectatus Prouincialis tam prompta adolescentuli indole, eum ad Societatem continuo aggregauit. His exordijs consimiles fuerunt per reliquam vitam progressus. Rigidissime se tractabat; summa pietate colebat Sacram Eucharistiam, & Beatissimam Virginem Deiparam, & inter medios plausus, atque honores, quos exhibebant illi viri Principes, Prælati, & Cardinales, abiectio sui, atque humilitas fuit profundissima. Primam concionem habuit Gadibus, in qua tam excellens dicendi talentum patefecit, vt Episcopus Vrbs, postea Cardinalis, D. Antonius Zapata casu illum audiens, obstupuerit, monueritque Superiores ne ad alia ministeria, quam ad Concionandum applicarent. Exinde Ecclesiasten per annos

quinquaginta egit, & vt plurimum Hispali ingente plausu atque fructu, & non exigua Societatis commendatione. Eminuit etiam peritia gubernandi; vnde rexit Collegia Marcenense, Malacense, Granatense, & iteratò Domum Professam Hispalensem, atque electus à Pro- uincia missus est Procurator Romam. Vbi- que Serui fidelis & prudentis partes super familiam Domini expleuit, vt mirum non sit Deum quoque de subsidijs rei familiaris, miris modis illi quandoque subuenisse. Nam Marcenæ dum præesset, deficiente frumento ad victum necessario, post fusas ab illo preces, bis in granario inuentum est triticum, vbi antea visum non fuerat; & Hispali cum supplicatione Catechetica Nostrorum instituisset dubio cælo, & lulentis vijs, vnus spectatorum exemplo virtutis permotus, statim tria nummum regalium millia, quæ ei Domus debebat, liberaliter condonauit. Coniunctissimus semper cum Deo per orationem vacit: & extremo biennio, cum per Paralyfim Sacrum ei facere non liceret, quotidie cælesti pane refici se curauit. Demum multarum virtutum meritis cumulat, susceptis ritè Sacramentis, sicut sanctè vixerat ita & obiit Hispali die penultimo anni 1644. vtorum 4. pridem professus. Vitam eius fusius conscripsit noster Nierembergus tom. 4. Edidit optimus Pater Hispanicè quam Hispali habuit

Concionem in exequijs Philippi III. Regis Catholici. Hispali apud Alphonsum Rodriguez Gamarra 1631. in 4.

PETRVS VVADINGVS natione Hibernus, patria Vwaterfordiensis, Vir in omni scienciarum genere præstans, natus anno salutis 1580. Societatem inijt Tornaci sæculi fluentis primo, & vota 4. nuncupauit. Docuit Poësim, & Rhetoricam quadriennio, Philosophiam sexennio, Theologiam partim Louanij, partim Pragæ annis 16. & Cancellarius Pragæ annis 1111. studijs præfuit, vtriusque facultatis Doctor. Primus in Vniuersitate Græcensi Sacros Canones explicuit. Academiae Pragensis Ferdinande iura aduersus Carolinæ diuturnas oppugnationes constanter defendit, nixus iustitia causæ, & Deo cum quo familiariter agere per orationem consueuerat. Vsque ad extremum, magnæ austeritatis in se, obedientiæ erga Superiores, & depressionis sui ipsius exemplo præluxit. Efficaciam verbis suauitatemque miscebat, & quos in priuatis cum Deo secessibus hauserat affectus, in alios inter colloquendum transfundebat. Diuturna & acri pedum exulceratione afflictus, dolores acerbos non tantum infracta patientia sustinuit, sed etiam cum voluptate; communi omnium sensu æque sanctus ac doctus habitus, ad vitam transiit sempiternam. Græcij die XI 11. Septembris 1644 Edidit sub alieno nomine

Carmina varia, & alia spectantia ad disciplinas humaniores. Item

Tractatus aliquos contra Hæreticos.
Sub suo autem nomine

Breuem refutationem calumniarum, quas Collegio Societatis Iesu Pragensi, impegit Scrip- tor famosi libelli, cui titulus flagellum Iesuiticum, præsertim in negotio Academiae Pragensis. Nissæ apud Ioannem Schubarth 1634. in 4.

Tractatum de Incarnatione. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1634. in 4.

Orationem Pragæ dictam in Ferdinandi III. Ratisbonensibus Comitibus in Casarem electi inau- guratione.

Tractatum de Contractibus. Græcij 1644. in 4.

* PETRVS VVITFELDT natione Germanus, patria Coesfeldiensis in Vvestphalia in Societatem cooptatus anno salutis 1607. ætatis 20. post auditam Coloniae Philosophiam: in ea votis 4. se obligauit, Latine, Græcèque supra mediocritatem doctus, litteraturam omnem in signis aliorumque profectu tradidit. Theologiam Monasterij Vvestphaliæ, & Paderbone cum Iude docuit. Studiorum compluribus annis Præfectus fuit, & politorum litterarum promotor assiduus; Sacros etiam Canones, & Controuersias de fide accuratè explicuit, nec scriptis modò, sed & factis domi forisque claruit, Regularum omnium vtorumque obseruantissimus, ante agonem vltimum Sacris munitus, petita cordatè à nostris circumfusus offensarum venia, piam efflauit animam Monasterij Vvestphaliæ die v. Aprilis 1657. Edidit Latine

Theologiam Catechetica. Monasterij Vvestphaliæ typis Bernardi Raesfeldt 1656. in 8.

Placita Iuridica de immunitate Ecclesiastica. Ibidem typis iisdem 1640. in 4. Germanicè vulgauit

Polemica varia pro D. Barone Vander Reck conuerso ad fidem Catholicam, contra Sectarios Tremonia, & alibi. Ibidem in 8.

* PETRVS VVOESTVVINCKEL natione Belga, patria Brugensis, natus anno sæculi euoluti 95. in Societatem se recepit volentis 13. & vtorum 4. professionem emisit. Septennio docuit disciplinas amœniore. octennio præfuit scholis, Ecclesiasten egit aliquamdiu; Directorem Sodalitatum B. Virginis annis 24. In senectute bona naturæ concessit. Cortraci die 22. Martij 1672. edidit latinè suppresso suo nomine libellum hoc titulo

Deipara Mater Misericordiæ; sua excellentia, & misericordia admirabilis Marianis cultoribus compendio exposita. Insulis apud Ignatium, & Nicolaum de Rache 1658. in 12.

PETRVS XIMENEZ natione Hispanus, patria Toletanus, Romæ Societatem vicennis complexus est, anno salutis 1574. & ibidem consecutus studijs, ac Sacerdotio initiatus, Viennam Austriae missus est anno 1582. & mox ibi Scholasticam Theologiam docuit, & Italicum egit Concionatorem. Paucos post annos ad nouam Academiam Græcij institutam translatus, primus illius nascentis Cancellarius est

est renunciatus, & Diuinas simul scientias professus. Ibi sæpius cum Hæreseos antesignanis, Balthasare Fischero inprimis, omnium primipilo, qua pollebat vi maxima concurrat, eoque ad infantiam plane redegit, vt neminem magis quam Hispanum hunc hominem, se perhorrescere ostenderent, & Iesuitarum patronum eum nuncuparent. Exinde nostris quoque sæpe cum laude præfuit; Clagenfurti, Olomucij, Pragæ, Græcij Rector fuit, vbi- que sui similis, omnibus venerabilis. Vir fuit excellentis ingenij, atque prudentiæ, sed animi tanti, vt adeo nullis labefactaretur aduersis, quin etiam acueretur eò magis, quò grauius quidquam incubuisset. Serenissimo Archiduci Austriae Carolo, non est veritus Academiae concessa ab illo priuilegia repræsentare, remittereque, nisi vellet eadem in causa grauius, quæ cum ipso Principe tum intercedebat, facta testè tueri. Olomucij anno 1619. cum perduellium Hæreticorum Commissarij, ad Collegium venissent, & proscriptionis Patrum causas exposuissent, claus Templo atque Collegij sibi iussissent exhiberi; demum, vt abirent Patres, nisi vellent extrema experiri, præciperent; Petrus, qui tum ibi Rector erat, respondit coram vniuersa multitudine, primò quidem oculis & manibus in cælum eleuatis, causas proscriptionis haud esse cum veritate coniunctas, coram Deo, coram Angelis & Homi- nibus, semel iterumque se protestari, alta & contenta voce exclamauit. Ad alterum de clauibus sic ait: *Templi claus tradere nequeo, quia neque Domum Dei tradere queo: & si pro ea re moriendum sit, id ego in beneficio ponam; imò ne in hoc frustra laboretis, notum vobis facio, me claus iam tradidisse magistratui Ecclesiastico: ad eum enim, non ad vos eas pertinere intelligo. Claus vero Collegij frustra petitis cum Collegium ipsum iam teneatis. Verum de huiusmodi clauibus difficultas nulla est.* Ad vltimum: *Patres, inquit, parebunt necessitati, excusso etiam puluere, iuxta præscriptum Christi, omne namque solum illis patria erit, vbi cumque Diuinae gloriæ seruire licebit.* In hanc sententiam cum pluscula addidisset mira constantia, Commissarij rursus institere, vt claus Templi traderentur, vel is penes quem essent proderetur. Rector vtrumque negare, primum quia claus in sua potestate non habebat: alterum quia secretum non posset cum alterius detrimento reuelare. Hæc ille, fortiter cum Hæreticis, Verum pro tuenda Societatis dignitate, Iuribusque nihil se dubitauit murum obijcere, vel Principibus Purpuratis. Cæterum hanc animi magnitudinem ita religiosa humilitate temperabat, vt omnibus esset percarus. Nihil in eius verbis arrogans nihil in moribus insolens, vel in habitu corporis eximium, aut à cæteris singulare. Delatam certè quatuor vtorum professionem non prius admisit, quam qui se præbant ætate, eo quoque honore præcessissent. Magnarum consuetudinem quoad illi fas erat,

studiosè declinabat, & mirabantur, qui iam ad id animum aduerterant, quoties ad Societatis Domicilium Principes diuertebant, semper abesse Ximenium. Puritatis cultor, prope dixerim, nimius fuit, si quid eo in genere potest nimium esse. Non ferebat coram se vel in scena quidquam exhiberi, quod mollitudinem quoquo modo redoleret. Omnino Virginalis, vel in cano capite verecundia refulgebat. Viennæ viderat in Templo nonnullos, per iuuenilem licentiam fœminis coniectantes; non se tenuit, quin prehensos de brachio educeret, dicens locum illum orationi, non amoribus esse sacrum. Nunquam vel in extrema senectute manus auxiliares ad vestes ponendas, sumendasque admisit. In cibo temperans fuit, & ex appositis vtiliora fere sumebat, nec in communi mensa quidquam admisit eximium donec imbecillitati corporis iussus est aliquid indulgere. Paupertatis & obedientiæ fuit perstudiosus, quam cum etiam à subditis exigeret accuratissimam, omnium tamen necessitatibus se facilem exhibebat. Nihil suis patiebatur deesse. Omnes tenerrima beneuolentia complectebatur. Peccantes arguebat paterna seueritate, & in minima quæque errata animaduertebat, quò grauioribus aditum prohiberet. Humanas rationes simplici sinceræque veritate retundebat. In rebus gerendis nihil adoriebatur tametsi leue videri posset, non præmeditatum. Incredibili zelo feruebat Diuini honoris tuendi, & augendæ in Societate perfectionis Religiosæ, vt tabescere videretur, si quid agi cerneret, tolerarique, quod illi officeret: & quanto poterat opere coniectebatur ad corrigendum. Vt erat facilis in morigeros, ita ferius erat & austerior in parum sinceros, & candidos. Sæpius ingeminabat parum se esse de sua morte sollicitum, verum impensè optare, vt Societas vniuersa haustum ab Sancto suo fundatore spiritum sanctimonix, post obitum quoque suum porrò retineret. Diuinarum rerum studio impensissimè tenebatur, & in abditissimos illarum recessus penitissimè intrabat. Hinc illi, copia multa exquisitissimorum sensuum in priuatis publicisque colloquijs, multa in exhortando efficacitas, cum mira suauitate coniuncta: tenerrimus pietatis sensus, & facilitas lacrymarum. Multum quotidie temporis contemplationi dabat, præsertim annis postremis, tantamentis cum Deo coniunctione, vt à sensuum vsu crederetur alienus. Ibi concipiebat ardorem qui post in suspiria, atque exclamationes magno impetu soluebantur. Sæpe debuit præ Diuinarum consolationum vehementia, in Sacrificio Missæ subsistere, nec à sacro faciendo abstinuit, vel in ætate fractissima, quamdiu se potuit in Altari ad populum de more conuerrere. Ea porro pietate litabat, vt semel conspectum fundatrix Nouodomensis Collegij Heroïna pietatis ac prudentiæ laude conspicua, virum magna præditi sanctimonia iudicaret. Duobus post se sacrificantibus solebat adesse, ad

gratias Deo referendas. Omnino frequens erat & sedulus in Venerabili Eucharistia colenda. Diuinis in Templo Officijs, quoad poterat assistebat, quando per hyemis inclementiam nequibat, eadem in suo peragens cubiculo, cum publicis hora certè, & spiritu, si non loco coniungebat. Musicis modis Ecclesiasticis mirum in modum afficiebatur, vt sæpe in lacrymas, sæpe velut in extasim raperetur. Vanum tamen leuemque cantum, & notarum artificium, aut verba Templo, rebusque sacris minime accommodata vehementer detestabatur. Crebros miscebat de Deo sermones, & ex composito secedebat non rarò ad eos cum quibus liberius talibus colloquijs perfrueretur. Magnis motibus exultabat ad cælum, aiebatque se facile ijs omnibus, quæ in Societate vnquam gesserat, mercaturum externæ huius cæli pulchritudinis aspectum, nedum teneretur desiderio formæ interioris spectanda. Hæc cum varijs regendi curis distractus egerit, facilis coniectura est quantò inflammatus in ea incubuerit cum tertia probationis curam Societatis more sustineret. Acutissimè discernebat quantum ab ea quæ Societatis propria & peculiaris est sanctimonia, distet Religiosorum etiam nostrorum vulgaris, & in eam Nostris quasi digittum, in scopum intendebat. Secefferat viribus animi, corporisque recreandis aliquantisper Græcio Millestadium; quod in extrema Carinthia Monasterium est iuris Græcensium. Ibi leuis illum principio febricula lecto affixit, sed ætate laboribusque fatigatum breui confecit. In morbo nihil queritari; semper de rebus Diuinis quoad potuit loqui, aqua se sacra identidem lustrare, frontem, os, pectus, cruce signare, ac demum extremis Sacramentis se ad iter æternitatis instruxit. Postremo triduo, cum iam vox illum deficeret, nutibus Sacros aliorum sermones prosequabatur. Et his intentus, placidè tandem conquieuit, Vir si quis alius ingenio, doctrina, prudentia, ac Societatis propria sanctitate magnus, die 29. Nouembris anno salutis 1633. ætatis 81. ex quibus 59. Societati consecrauit, ante 43. annos quatuor solemnia vota professus. Scripsit Ximenius

Orationem quam dixit Græcij in funere Serenissimi Archiducis Austriae anno 1590. est ea prima trium, quæ de hoc argumento coniunctim sunt editæ à Collegio Græcensi.

Disputationem habitam cum Balthasare Fischerio Lutherano, de Fide iustificante in Collegio Græcensi anno 1592. Græcij typis Vvidmanstadij.

Edidit præterea adscripto solum titulo cuiusdam è Societate in Prouincia Austriaca.

Compendium, seu Breuiarium absolutissimum omnium Meditationum, de præcipuis fidei nostræ mysterijs vite, & Passionis Domini Nostri Iesu Christi, & B. Mariae, &c. è sex Partibus Meditationum P. Ludouici de Ponte collectum. Coloniae apud Ioannem Kinckium 1623. & rursum 1629. in 8. & Romæ per Franciscum Corbell-

tum 1637. in 8. illud autem Italicè transtulit, & Petri Ximenez nomen præfixit Aloyfius Dulcebenius noster.

PHILIBERTVS MONETVS, natione Allobrox seu Gallo-Sabaudus, Societatem anno 1590. ætatis 24. ingressus est, & voca spiritualium Coadiutorum nuncupauit. Vir latinis intelligentissimus, quinquennio humaniores litteras docuit, & 22. annis præfuit scholis. Theologiam etiam Moralem triennio explicuit, ac demum religiosè quieuit, Lugduni die vltima Martij 1643. Edidit

Annua litteras Societatis Iesu annorum 1612. & duorum sequentium. Lugduni apud Claudium Cayne 1618. in 8.

Delectum latinis rudiorum exemplo propositum, accuratiùs postea edendum, editum septimo Duaci 1625.

Abacum Romanarum rationum, seu de re Nummaria Romana & Græca. Lugduni apud Ioannem Didier 1612. in 8.

Rupeculam Captam, Cracina seruata à Ludouico XIII. Rege Christianissimo, Lugduni typis Pilchotte 1630. in 12.

Originem & praxim Gentilitia Tessera Gallicæ, Latinæ, & Gallicæ. Lugduni apud Claudium Landry 1631. in 4.

Geographiam Gallia veteris, ac recentis. Lugduni apud Antonium Pilehotte 1634. in 12

Parallelum vtriusque linguæ Gallicæ, & Latinæ. Lugduni apud Muguet 1630. in 4.

Copulas partium Orationis vtriusque Linguae. Lugduni apud Abrahamum Cloquemin 1629. in 12.

Inuentarium earundem duarum Linguarum. Lugduni apud Rigault 1635. in folio

Nomenclaturam Geographicam Galliarum. Parisijs apud Claudium le Beau 1643. in 12.

Sub nomine simulato Vilbonij edidit Grammaticam Latinam.

Parauerat prælo. Formularum Artium, conflatum ex scutarijs Symbolis, aucuparia, venatoria, equestri domitoria, pictoria, sculptoria, re nummaria, nautica, forensi, Architectonica, equestri, pedestri, militia, tormentaria, munitoria, agricultura, fabrilibus, lignaria, lapidaria, Aeraria, &c. sed mors calamum stitit.

* **PHILIPPVS ALEGAMBE**, secundus huius operis post Ribadeneiram Auctor cum nullam de se ipso faciat mentionem, æquum est vt Continuator id pro virili suppleat. Natione Belga, patria Bruxellensis, editus in lucem anno sæculi transacti 92. die 22. Ianuarij, & post nauatam ibidem litteris humanioribus operam adolescens profectus in Hispaniam adiunxit se Aula Ducis de Ossuna, illumque deinde Proregem Sicilia creatum, eo secutus est. Ibi vocanti Deo ad perfectioris vitæ genus obsecundans, nuntium remisit mundo, & posthabitis Crucifixi honoribus ac emolumentis, quæ fauore Proregis consequi poterat, Societatem amplectus est Panormi die 7. Septembris 1613. Absoluto

luto Tirocinio, Philosophiæ ibidem operam dedit, Theologiæ in Collegio Romano. Inde missus à Præposito Generali in Austriam ad prælegendum in Academia Græcensi Philosophiam, magna laude id præstitit, & emenso disciplinæ illius curriculo. Theologiæ Scholasticæ docendæ est admotus, eaque de causa facultatis illius Doctor inauguratus, emissa professione 4. vtorum 1629. Verum cum per id temporis à Principe Eggembergico, (qui primas gratiæ tenebat in Aula Cæsaris Ferdinandi II.) postularetur ex Societate Vir prudens, ac doctus, qui filium ipsius ad varias Europæ regiones lustrandas profecturum, tamquam Confessarius comitaretur, delectus est ad id muneris P. Philippus, qui iuniorem Principem per Germaniam, Galliam, Hispaniam, Lusitaniam, Italiam quinquennio deduxit, non paucis vbique qua transiit religiosæ suæ prudentiæ relictis documentis. Redux tandem Græcium, Theologiam Moralem professus est, & simul numerosæ nostræ iuuentutis Pater Spiritualis ibidem fuit. Verum cum Princeps Eggembergicus iunior ab Imperatore Ferdinando III. destinaretur Romam, ad præstandam suo nomine Urbano VIII. Pont. Max. obedientiam anno 1638. iterum ab eodem Principe adscitus est P. Philippus in Comitum Legationis, & arbitrum suæ conscientiæ. Defunctus eo munere retentus est Romæ à Præposito Generali, vt sibi à secretis esset in conscribendis latinis Epistolis ad Prouincias Assistentiæ Germanicæ. Quadriennium exegit laudatissimè eo in officio, donec caligantibus ex assiduitate scribendi oculis, coactus est abstinere, & factus Præfectus rerum Spiritualium in Domo Professa, atque Confessarius in templo, mirificè omnibus in ijs munis satisfecit, ob amabilem morum suauitatem; insignem prudentiam, doctrinam eximiam, & accuratam disciplinæ religiosæ obseruantiam. Demum correptus morbo aquæ intercutis, & susceptis magna cum pietate Ecclesiæ sacramentis ad laborum præmia ex hac vita emigravit. Ibidem die 6. Septembris 1652. Dum in Austria esset collegit vndique labore improbo, quæ potuit de Scriptoribus nostræ Societatis, & Catalogum à P. Petro Ribadeneira compositum ad ceteriora tempora, produxit, & Romæ deinde expoliuit, permittique inscribi.

Bibliothecam Scriptorum Societatis Iesu. Antuerpiæ typis Ioannis Meursij 1643. in folio Edidit etiam

Vitam P. Ioannis Cardini Lusitani ex Societate Iesu. Romæ apud Franciscum Caballum 1649. in 12.

Heroas, & Victimæ caritatis, Societatis Iesu. Romæ typis posthumis Varesij 1658. in 4.

Mortes Illustres, & gesta eorum de Societate Iesu, qui in odium fidei ab Hæreticis, vel alijs occisi sunt. Romæ typis Varesij 1657. in fol.

PHILIPPVS BEBIVS natione Belga, patria Orepensis in Diocesi Leodiensi Societatem anno 1589. complexus Coloniae, in ea fructuosè ad senectam vsque laborauit: propè 20. annis Sodalitium Marianum rexit Coloniae, & editis propè quotannis pro Xenio Sodalibus, pijs libellis, multum illis profuit. Demum 16. Februarij Coloniae decessit anno 1637. ab inita Societate 48. ætatis 68. & vtorum 4. nuncupatione 23. Eius libelli sunt typis Kinckianis editi, sed tacito ipsius nomine his titulis, & annis.

Porta Cæli vna cum Scala Iacob, idest, Tesseræ salutis, prædestinationis, ac mortis felicitis cultus Virginis Deiparæ 1616.

Scala virtutum cum nonnullis exercitijs ad Sodalitatem ipsam, & B. Virginis cultum spectantibus 1618.

Dieta salutis ex P. Ioannis Polanci piè viuendi industrijs excerpta.

Antidotum spirituale contra pestem 1622. Scala virtutum, & Porta Cæli vna cum Scala Iacob selecta ex opere Mariano P. Delrio, & Francisci Ariæ de præsentia Dei, & vilitate frequentis Confessionis, & Communionis 1621.

Flores Meditationum ex S. Ignatio, P. Bruno P. Busæo, & alijs collecti. Hi præcipuam quandam habent commendationem, & ideo reclusi sunt. Coloniae typis Gualteri in 12. anno 1623.

Thronus Iustitiæ, siue De examine Triplici Conscientiæ, generali, diurno, particulari ex 4. PP. Societatis concinnatus 1624.

Schola affectuum, siue de moderandis passionibus collecta ex aliquot Asceticis Scriptoribus Societatis Iesu. Edidit verò sub nomine Alberti Malberg 1625.

Triuium Cæleste, siue Tractatus de Triplici via, Purgatiua, Illuminatiua, & Vnitina ex 4. PP. Societatis collectus.

Antidotum generale contra omnes animi morbos, idest, Tractatus Spiritualis, De præsentia Dei ex P. Fran. Arias, Ant. Gaudier 1626.

Ars Vita Sanctioris, siue Scientia Mystica Spiritualis. ex varijs PP. Collecta 1627.

Euthanasia, siue Præparatio ad felicem mortem, ex Bellarmino, Alvarez, & de Ponte anno 1628.

Phenix rediuius, siue De renouatione interiori Sodalitatis Mariani ex P. Iacobo Alvarez, & Sodali Parthenio P. Gasparis Lechneri.

Item succincta Chronologia ex Bellarmino, & Baronio ab initio mundi vsque ad annu 1628. in 8. apud Hermannum Mylium præfixa est Historia, seu Chronico Tursellini, quæ à perspicua breuitate commendatur.

S. Bernardi Abbatis Libellus De interiore Domo, seu De Conscientia 1629.

Commentarius in tres partes Carminum, selectorum Latinorum ex diuersis Scholiasticis concinnatus. Editus Coloniae 1629. apud Hermannum Mylium in 4. Iusto volumine

Gymnasium virtutum, siue De officio hominis

nis Christiani, & pij Sodalit ex S. Ambrosio lib. I. Officiorum

Tractatus Asceticus De Militia Spirituali anno 1630.

Gymnasij virtutum Pars II. ex S. Ambrosio Lib. II. Officiorum. Item

Tractatus Asceticus De Peregrinatione Vita humanae, ac filiorum Dei excerptus ex 40. mansionibus filiorum Israel, quae moraliter explicantur 1631.

Præter Ascetica ista, etiam edidit Philologica, Vir uti pius, ita litteratus imprimis

Commentarium in Lyrica Horatii expurgata ex Veteribus, ac Recentioribus Scholiastis, Aëtone, Porphyryone, Chabetio, Lambino, Torrentio, & Ceruto excerptum, editum Coloniae apud Hermannum Mylium in folio.

Flori Sanctorum P. Ribadeneiræ Coloniae excuso inseruit Vitam, & Passionem S. Ursulae, ut alia fabulosa exemplaris Hispani eximeretur.

Eandem Historiam Ecclesiasticam Belgij, Belgicè scriptam inseruit Heribertus Koswedyus adscriptis P. B. initialibus litteris.

His adiunge.

Manuale continens Psalterium B. Virginis Mariae, & aliqua exercitia. Coloniae apud Guallerium 1615.

Quadrigam Pietatis. Coloniae anno 1616. in 12.

Portam Celi, Scalam Virtutum, Praxim bonarum intentionum è Gallico Latine redditus Coloniae 1619.

Dietam salutis, & eandem auctiorem 1620.

Modum pie viuendi. Coloniae 1620.

Vindicias Ursulanæ, quas noster Hermannus Crombach, supplicuit, & edidit vtriusque nomine præfixo. Coloniae apud Hermannum Mylium 1647. in folio.

PHILIPPVS DE BERLAYMONT natione Belga, patria Huensis natus anno 1576. Societati nomen dedit 1590. in qua varia munia exercuit cum approbatione. Emicuit in eo singulare studium in iuuentute ad omnem virtutem efformanda. Hinc factum est, ut etiam extrema ætate doctrinam Catechisticam lubens pueris traderet; hinc ab eo editus

Paradisus Puerorum, in quo primæ hæc honestatis, totiusque pueritiæ rectè informatae exempla continentur certo ordine distributa. Duaci typis Ioannis Bogardi 1618. in 8. moxq; ibidem & alibi recusus. Idem postmodum in Gallicum conuersus est à N. Rochette nostro. Obijt Hui 11. die Septembris 1637. in spirituum Coadiutorum numerum pridem antea relatus, & prælo paratam reliquit

Bibliothecam Moralem in quinque Classes diuisam, in qua ad ordinem Catechismi præcipue de Christiani hominis officijs quæstiones reuocantur, illustranturque exemplis, figuris, ac similitudinibus ex historia tam sacra, quam prophana petitis cum triplice Indice.

PHILIPPVS BOVCHY natione Bel-

ga, patria Hanno-Seruius natus anno 1574. in Societatem ingressus 1600. iam tum Sacerdos, atque in ea ob insignem Humanioris litteraturæ peritiam, professionem votorum trium solemnium emisit. Leodij Scholarum præfecturam gessit decennio, & Sodalitium B. Virginis magna omnium approbatione direxit. Gratia vsuque valuit, ad formandas in sacro Pœnitentiæ Tribunali hominum mentes, quas ad omnem virtutem, & potissimum ad amorem Deiparæ, exemplo suo non minus quam consilio permouebat. Senio fatiscens, corporis vinculis solutus est die 9. Febru. 1657. Edidit Gallicè

Lacrymas Parthenophili arefactas, seu Consolatione animarum B. Virgini Denotarum. Leodii 1636.

Consilium Status, siue Directionem ad dignoscendum statum in quo Deus vult unumquemque nostrum saluare. Ibidem 1637.

Solacium animarum desolataram, per modum Collationis spiritualis. Ibidem 1637.

Tractatum de Fraterna Charitate. Ibidem 1638.

Artem bene moriendi. ibidem 1639.

Amicum fidelem vsque ad mortem, seu modum disponendi egros ad bene moriendum. Ibidem 1639. hic liber latine prodijt. Ibidem typis Balduini Bronchart 1642. in 8.

Historiam, & miracula Sacre Imaginis B. Virginis apud Tungros Hannonie. Typis iisdem 1651. in 4. Item

Historiam alterius Imaginis apud Ceruenses. Typis iisdem 1654. in 4.

* PHILIPPVS BRIET natione Gallus, patria Abbauillæus, diœcesis Ambianensis natus anno sæculi præterituentis primo, Deo se in Societate sacrauit 19. & votorum 4. sacramento solemniter adstrinxit. Litteras amœniore septennio tradidit; Rhetoricam annis septemdecim; præfuit Scholis, & Sacre Scripturæ oracula aliquandiu explicuit. Vir candidi ingenii, magnæ demissionis animi, promptæ obedientiæ, strenuæ laboriosæque diligentia, & in formandis ad virtutem iuuenum animis incredibilis ardoris; in Chronologicis Geographicisque disciplinis fuit versatissimus, vnde magnam illius morte res litteraria passa est iacturam. Patientia in feroce morbo æquanimiter perferendo eximia fuit, succubuit tamen & susceptis ritè Sacramentis piam efflauit animam. Parisiis die 9. Decembris 1668. Edidit in lucem

Parallela Geographiæ Veteris, ac nouæ, To. I. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1648. in 4.

De Eadem Geographia Tom. II. Typis iisdem 1649. in 4.

Appendicem ad Tomum II. De Italia Vetere, ac noua. Iisdem typis & anno

Cronologiam ab orbe condito ad annu 1663. Parisiis apud Franciscum Muguet septem voluminibus in 12.

Acute dicta Poetarum Veterum. Typis iisdem 1664. in 12.

Xenia Collegij Rothomagensis oblata Delphino 1639. in 4. magna ex parte composuit Odas, & Elogia varia in aliorum libris impressa confecit.

* PHILIPPVS CHAHV natione Gallus, patria Turonensis natus anno sæculi videntis secundo, Societatem amplexus est vigesimo, & votorum quatuor nupatione se obstrinxit. Docuit disciplinas amœniore triennio, Philosophiam sexennio; Theologiam quadriennio. Rexit Collegium Turonense Domum probationis Rothomagensis, & Collegium Parisiense, nunc ibidem in Professorum Domo nauat operam culturæ animarum. Edidit idioma Gallico

Manuale Deuotionis. Rothomagi 1646. in 12.

Modum disponendi se ad bonam mortem. Ibidem 1648 in 24.

Præstationem Paradisi, siue modum agendi familiariter cum Christo post Sacram Communionem. Parisiis 1653. in 24.

Scientiam salutis. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1655. in 4.

De excellentia Orationis mentalis. Ibidem 1655. in 24.

Secretum Prædestinationis. Typis iisdem 1659. in 4.

Speculum Bonæ mortis. Parisiis apud Dionysium Bechet 1659. in 4.

De simplicitate Christiana, & alia Opera Spiritualia Saauanarolæ Gallicè reddita. Parisiis apud Cramoisy 1672. in 12.

PHILIPPVS FEHNLE natione Germanus, patria Spirensis, Societatem iniit anno salutis 1624. ætatis 18. Rhetoricam, & Humaniores litteras septennio professus est. Vir ingenio sagax, iudicio maturus, ad negotia agenda dexter, ideoque varijs Principibus mirè carus. Collegij Badensis primus & Rector, & Rector fuit. Principum Badenensium Genealogiam feliciter cæperat conscribere, sed morte superueniente nequirit absoluerat. Spiritualium Aduertorum gradum obtinuit, & inter mortales viuere desijt Moguntia die 5. Octobris 1660. cum prius inter acerbissimos morbi dolores fortitu linem heroicam ostendisset. Edidit elegantia versu

Claves honori Episcopi Vvormatiensis.

Calathiscum Rosarum Gentilitiarum Franciscus Hartzfeldio Episcopo Bambergensi, & Heribipolensi.

* PHILIPPVS FRANCISCVS TAISNE natione Belga, patria Bruxellensis natus anno sæculi labentis 26. in Societatem se recepit 1643. & vota 4. solemniter nupauit. Post sexennium litteris Humanioribus tradendis impensum, in Missionibus militaribus terra marique perutilem nauauit operam per complures annos, & Sacras Conciones habuit. Edidit hastenus lingua vernacula tacito suo nomine

Compendium Vitæ, & miraculorum Sancti Francisci Xauerij. Bruxellis 1660. in 12.

Sanctum Xauerium Patronum contra Pestem assumptum à Ciuitate Brugensi. Brugis 1666. in 8. & eodem anno recusus

Apposito suo nomine vulgavit

Vitam Apostolicas virtutes, & continuas miracula S. Xauerij. Antuerpiæ typis Cnobbartij 1663. in 8.

Diuam Virginem refugium Peccatorum, quæ colitur Brugis, miraculis clarum. Brugis typis Clouet 1663 in 8.

Diuam Virginem Consolatricem Afflictorum, quæ colitur Brugis miraculis clarum. Brugis iisdem typis anno & forma

Vitam Sancti Francisci Borgiæ. Antuerpiæ typis Cnobbartij 1671. in 8.

PHILIPPVS HANNOTEL natione Belga, patria Hefdiniensis vicennis Societatem iniit anno 1620. obiit 1637. pestilenti morbo correptus, ipso die quo tertium Philosophiæ cursum Duaci docendo emensus, solemniter de more, in gratiarum actionem sacrum fecerat. Emicuit perpetuo in eo singularis in Christum Patientem affectus, quem ut latè propagaret, edidit

Meditationes varias, & piorum affectuum formulas folijs expansis, addita singulis singulorum mysteriorum icone. Duaci typis Viduæ Petri Telu. Item librum cui titulus

Exercitium Amoris pro nobis Crucifixi in 16. Ibidem item

Praxim meditandi Passionem Christi, in 12. Ibidem

De alio argumento edidit

Mundi stultitiam, compendio demonstratam in 16. Ibidem 1633.

* PHILIPPVS KISELIVS natione Germanus, gente Bucho, patria Fuldenensis natus anno sæculi fluentis 10. tyrocinium Religiosæ vitæ in Societate posuit 1627. & votorum 4. professionem edidit. Philosophiam audiuit in Gallia, Theologiam in Hispania; redux in Prouinciam suam, Humaniores litteras, & Philosophiam professus est, & hanc dum prælegeret, simul Eminentissimi Principis Electoris Moguntini Concionator fuit. Exinde per annos multos in Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs Moguntia, Heribipoli, Spira, Vvormatiæ, & in Imperiali Bambergensi, ad populum magno concursu, & fructu dixit, & in Academia ibidem sacras litteras interpretatus est. Nunc dum hæc scribo anno 1674. Collegium Vvormatiense moderatur. Edidit latine

Nilum mysticum septem effusionibus pretiosæ Sanguinis Christi sacrum in septem alucos, seu Tomos Concionum in omnes Dominicas, & Festa per annum, cum varijs Appendicibus exhortationum distributum. Horum

1. *Tomus cum exhortationibus agoniam excusus est. Francofurti 1666. in 4.*

2. *Cum Appendice centum, & viginti præ-*

pretiosarum cogitationum ex meditatione Passio-
nis. Ibidem 1668. in 4.

3. *Cum Appendice Ignea specula aman-
tium, ardentium, Crucifixum.* Ibidem 1669.
in 4.

4. *Cum Appendice 12. articulo-
rum Testamenti Iesu Crucifixi.* Ibidem 1670. in 4.

5. *Cum Appendice Ignei, & Sanguinei
Zodiaci Amoris Iesu Crucifixi.* Ibidem 1670.
in 4.

6. *Cum Appendice 12. Rosarum Menstrua-
rum.* Ibidem 1671. in 4.

7. *Cum Appendice 12. Margaritarum.*
Ibidem 1672. in 4.

His accessit

*Incrementum 1. Nili, seu Tomus viij. Con-
cionum cum Appendice Fani distillantis.* Franco-
furti 1672. in 4. Edidit præterea

*Concionem funebrem, seu Mortem pretio-
sam D. Philippi Valentini Episcopi Bambergens-
is.* Germanicè, Bambergæ, & Norimbergæ
1672. in 4. Item

*Libellum myrrhæ Bambergensis, Germa-
nicè cum Imaginibus Passionis, tacito suo no-
mine* 1672. in 12.

* PHILIPPVS LABBE natione Gallus,
patria Biturix, natus Auarici Biturigum, anno
sæculi præterlabentis 7. Societati se adscripsit
1623. & votorum 4. sacramentum solemnè
dixit. Docuit disciplinas amæniores, Rhetori-
cam, Philosophiam, & quinquennio Theologi-
am magistram morum. Præcellenti doctrina
eximiam religionem raro fœdere sic con-
iunxit, vt perfectam hominis de Societate
imaginem in se expresserit, sic totus in libris
peruoluendis fuit, vt vix dici possit quàm mul-
ta legerit, scripserit, dederitque in lucem.
Rursus sic totus ad religiosæ disciplinæ leges
exactus existit, vt nulli deesse visus fuerit.
Tam tenero ad res Diuinas omnes animo, pie-
tatisque sensu ferebatur; vt in Sacris præsertim
mysterijs, lacrymas tenere sæpissimè non po-
tuerit. Sanctissimam Eucharistiam, & Beatissi-
mam Virginem summa colebat veneratione,
& in postremo morbo cum ex æstu febrili men-
tis compos non esset, nonnisi de rebus Diui-
nis loquebatur. Incredibili fuit suauitate mo-
rum, & innocentia vitæ, ac tanta animi de-
missionione, vt sibi nihil tribuerit, descenderit-
que lubens ad infima officia. Si quæ dabatur
occafio Diuini obsequij promouendi: apud
Scholasticos (quorum plurimi suam illi post
Deum debuerunt vocationem ad Societatem)
ita se dabat facilem, præsertim in audiendis
illorum Confessionibus, vt in tanto studiorum
suorum negotio, propè otiosus videretur. In-
cumbentem in curas ingentes edendorum ite-
rum Conciliorum omnium in lucem, quæ tum
ingente accessione nouarum rerum, tum ani-
maduersionibus eruditissimis illustrabat, vehe-
mentissima febris inuasit, & post longum per
dies 58. patientiæ exercitium confecit, magno
eius relicto desiderio, Quieuit in Domino Pa-

risijs in Collegio die 17. Martij 1667. Edidit
quàm plurima, quorum indicem subiiciemus
eo ordine quo typis mandatus est ab Amico,
dum ipse in viuis esset

*De Byzantina Historie Scriptoribus protre-
picon.* Parisijs ex typographiâ Regia 1648. in
folio.

*Notitia Dignitatum omnium Imperij Ro-
mani in partibus Orientis, & Occidentis.* Pa-
risijs ex typographiâ Regia 1651. in 12.

*Chronici Technici, sive Concordie Histo-
rie Christiane Pars 1. & 2. duobus Tomis.* Pa-
risijs typis iisdem 1656. in folio.

*Concordia Sacre, & Prophane Chronolo-
giæ.* Parisijs apud Ioannem Camusat 1638.
in 12. duabus partibus cum auctario. Idem
Gallicè

Regia Epitome Historia sacre, & Prophane.
Parisijs apud Gasparum Meturas 1653. & 54.
in 12. Eadem versibus Technicis ibidem.

*Polyptichum Regium, hoc est, Episcopa-
tum, & Beneficiorum spectantium ad Collatio-
nem Regis Christianissimi collectio.* Parisijs apud
Geruasium Albret 1648. in 4.

*Conciliorum Synodorumque Gallie breuis,
& accurata Historia.* Parisijs apud Mathurinū,
& Ioan. Henault 1646. in folio.

Hagiologium Franco-Gallie. Parisijs, typis
ijsdem 1643. in 4.

*Chronicon Dolensis Canobij in Bituricum,
Pronincia incerto auctore cum Notis adiectis.*
Parisijs apud Gasparem Meturas 1651. in 4.

Appendices ad Elogium Bituricense. Ibi-
dem 1643. in 12.

*Historie Sacre Prodromus in tres Partes
diuisus.* Parisijs apud Mathurinū, & Io. He-
nault 1646. in folio.

*Pharus antiquæ Gallie ex Casare, & Anti-
quis Auctoribus.* Molinis ex officinis Petri Ver-
noy 1644. in 12.

*Duci Anguiano De Expugnata Dunkerca
Epigrammata.* Parisijs 1647.

*In mortem Nicolai Caussinij, Iacobi Sirmun-
di, & Dionysij Petauij Epigrammata.* Parisijs
1652. in 4.

*Heroica Poëseos delicia ex Recentioribus
collectæ.* Parisijs 1646. in 12.

Sacrarum Elegiarum delicia. Ibidem 1648.
in 12.

*Selectorum Epitaphiorum Thesaurus, sæpius
excusus; nouissimè Parisijs apud Simeonem
Bernard 1666. in 8.*

Elenchus Profodiacus Latino-Græcus. Pa-
risijs 1639. in 12.

*Lector Sacre Scriptura ad rectam pronun-
tiationis amussim eruditus.* Parisijs 1639. & ite-
rum 1646. in 8.

*Profodia Ioannis Despauterij illustrata, &
emendata.* Parisijs 1652. in 8.

Erudite pronuntiationis Catholici Indices.
Parisijs 1645. in 8.

Enchiridion Profodicum. Parisijs 1648.
in 12, & 1661.

Græ-

*Græca Profodia Parisijs 1653. editio III.
in 8.*

Radices linguæ Græcæ. Parisijs 1648. & 1661
in 12.

Thesaurus Profodiacus Græcolatinus. Ibidem
1654. in 8.

*Regule Accentuum, & Spirituum Græcorum
editione trigesima.* Parisijs 1655. in 8.

Clenardi Grammatica recognita. Parisijs
1656. Illi tribuitur.

*Triumphus Catholicae veritatis aduersus
Nouatores, sive, Iansenius damnatus.* Parisijs 1651
in 8. Item illi attribuitur.

Bibliotheca Anti-Ianseniana. Parisijs 1654.
in 4.

*Euchologium Scholasticum, sive Christiani
adolescentis quotidianum exercitium.* Parisijs
1654. in 12.

Verba vite æternæ Christi ore prolata. Ibi-
dem 1656. in 12.

*Conspectus nouæ editionis operum S. Ioan-
nis Damasceni.* Parisijs apud Cramoissios 1652.
in 4.

*Aristotelis & Platonis interpretum Græco-
rum breuis conspectus.* Parisijs ex Officina Cra-
moissiana 1657. in 4.

Specimen nouæ Bibliothecæ M. S. Librorum.
Parisijs 1653. in 4.

*Nouæ Bibliothecæ Librorum M. S. Pars I.
Chronologica & Historica.* Parisijs apud Cra-
moissios duobus Tomis 1657. in folio.

*Parabat tres alios Tomos, sed mors inter-
cessit.*

*De Scriptoribus Ecclesiasticis, quos attigit
Cardinalis Bellarminus.* Parisijs 1660. in 8.

*Sanctorum Patrum Theologorum Scripto-
rumque utriusque Testamenti Bibliotheca Chro-
nologica, cum Pinacotheca Scriptorum Societatis
Iesu.* Parisijs 1659. in 8.

*Michaelis Glycæ Annales Græcæ & Latine
cum Notis.* Parisijs ex Typographiâ Regia 1660.
in folio.

Conciliorum omnium Historica Synopsis. Pa-
risijs 1661. in 4.

Galenæ Medicorum Principis Vita. Ibidem
1660. in 8. Item

Eiusdem Galenæ Chronologicum Elogium.
Ibidem 1660. in 8.

*Emendate pronuntiationis Bibliotheca Pro-
fodica.* Ibidem 1660. in 8.

Geographica Episcopalis breuiarium. Ibi-
dem 1661. in 12.

*De anno, mense, die, Passionis, & Natiuitatis
Christi Demonstratio, sæpius edita nouissimè
1661. in 4.*

*Bibliographia PP. Societatis Iesu Regni
Franciæ annorum 1661. & 1662.* Parisijs 1662.
in 4.

*Sexdecim Librorum initia, irstar speciminis
editioni premissa.* Parisijs 1662. in 4. ex quibus
duos tantum absoluit nempe

Bibliothecam Bibliothecarum. Parisijs 1664.
in 8. &

*Chronologia Sacro-Prophana Gallicè quinque
voluminibus.* Ibidem 1666.

*Conciliorum omnium collectio maxima To-
mis 17. quorum x. priores, & 4. posteriores ipse
ante obitum ediderat. Reliquos elaborauit no-
ster Gabriel Cossartius, & Appendices ad sin-
gulos adiecit. Opus palmare & tantis viris di-
gnum. Parisijs typis Societatis Typographicæ
1670. in folio.*

Gallicè vero edidit

Compendium Chronologiae Sacro-prophane.
Parisijs 1651. in 4.

Elogia Historica omnium Regum Franciæ.
Ibidem 1651. in 4.

*Historicam Dissertationem de matrimonio
Ansberti Senatoris & Blitidis filie Regis Clotarj.*
Ibidem 1647. in 4.

Tabulas Genealogicas Regum Franciæ. Ibi-
dem 1652. in 12.

*Scuta Gentilitia Regum Franciæ & Princi-
pum.* Ibidem 1652. in 12.

Bituricensis Prouinciæ Historiam. Ibidem
1647. in 12.

*Indicem Archiepiscoporum, Episcoporum, &
Abbatum Primatui Bituricensi Subditorum.* Pa-
risijs 1648. in 4.

*Methodum facilem ad Chronologiam addi-
scendam.* Ibidem 1649. in 12.

Geographiam Regiam. Parisijs, Lugduni,
Gratianopoli & alibi sæpius, postremo Parisijs
1662. in 12.

Rationem Sphæræ addiscendæ. Ibidem 1647.
in 12.

*Martyrologium Romanum Gallicè à se reddi-
tum.* Parisijs 1644. in 4. & 1662. cum vitis San-
ctorum in folio

Annum Sacrum. Parisijs 1650. in 8.

Etymologiam variarum vocum Gallicarum.
Parisijs 1670. in 12.

*Conspectum Vrbiū & Prouinciarum Fran-
ciæ.* Ibidem 1672. in 12.

*Dictionary Latino-Gallicum Vrbiū,
Prouinciarum, Montium, & Fluminum Franciæ.*
Parisijs 1672. in 12.

* PHILIPPVS MASSARIA natione
Siculus, patria Panormitanus, natus anno sæcu-
li præter lapsi 92. Christo in sua Societate se de-
dicauit labentis 8. & votorum 4. solemnè sacra-
mento se adstrinxit. Philosophiam & Theologi-
am de moribus Panormi docuit. Rex Collegiæ
Netinum, Melitense, Drepanitanum. Panormi
rerum spiritualium præfecturam diu
gessit, & feruidos nostræ Iuuentutis aliorumque
animos suis adhortationibus frequenter foue-
bat, & exemplo vitæ Religiosæ inflammabat.
Demum in patrio solo denatus est Panormi,
die 18. Decembris 1655. Edidit latinè librum
hoc titulo

*Deus homo, hoc est, Vita Seruatoris no-
stri Iesu Christi à libro Psalmorum excerpta.* Pa-
normi typis Iacobi Bisagnij 1656. in 4.

* PHILIPPVS MILLER natione Ger-
manus, gente Styrus, patria Græcensis editus
in

in lucem anno sæculi fluentis 13. Deo se in Societate consecrauit 1629. die 7. Octobris, & votorum 4. nuncupatione se adstrinxit. Philosophiam in ea docuit sexennio, Mathesim triennio, Theologiam Scholasticam quinquennio, Moralem sesquianno, & Serenissimum Leopoldum Ignatium tunc Adolescentem, nunc Augustissimum Cæsarem, varijs Disciplinis Philosophiæ, Mathematicæ, & Legum instruxit, & iam Suxæ Maiestati amplius 20. annis est à Sacris Confessionibus. Edidit olim dum Professor Philosophiæ effect

Assertionibus ex vniuersa Philosophia suis rationibus & explicationibus munitas. Græcij typis Vvidmanstadianis 1648. in 16.

PHILIPPVS MONCÆVS natione Gallus, patria Parisiensis Sacræ Theologiæ Doctor, quam Myssiponti, Flexiæ, ac Lutetiæ, singulari omnium admiratione ad vltimam vique senectutem professus est. Societatem vnde uicennensis ingressus fuerat anno salutis 1588. & votorum 4. professionem emisit 1608. Philosophiam quadriennio docuit. Fuit illi profunda vis ingenij, acris iudicij vigor, & consummata in rebus Theologicis peritia. Proposuerat vniuersam Theologiam suis scriptis complecti, sed mors intercessit, quæ Parisijs illum anno 1619. die 22. Octobris triennali sanguinis è naribus profluuiio, & consecuto hydrope sustulit. Editum est posthumum eius opus in specimen eius ingenij, & doctrinæ quod continet

Disputationes Theologicas in aliquot selectis D. Thomæ questionibus. Parisijs apud Sebastianum Cramoisy 1622. in 4.

* PHILIPPVS NVTIVS, natione Belgæ, patria Antuerpiensis, natus anno à partu Virginis 1597. Societati se addixit sæculi vtercentis 13. & vota 4. nuncupauit. Absolutis studijs Pragæ missus est, vt Mathematicas scientias ibi traderet, sed paulò post inde reuocatus, Matritum eandem ob causam iussus est petere. Redux in Belgium, Theologiam morum Magistrum, & Sacras litteras Antuerpiæ explanauit. Subinde à Sacris Confessionibus fuit Comiti de Feria Regij Exercitus Ducis, & multa militiæ incommoda varijs in locis animo generoso subiit. Missus etiam in Sueciam est, vt qua pollebat dexteritate, & doctrina rerum de fide controuersarum, cum Serenissima Regina, iam tum meditante receptum ad Ecclesiam Catholicam, ageret. Maximam verò vitæ partem habendis ad populum concionibus impendit, dixitque in primarijs Belgij Cathedralis insigni commendatione doctrinæ & claritatis. Inter hæc præcipua illi semper curarum spiritualium fuit, & hoc studium cæteris omnibus negotijs anteferebat. Exercitiorum spiritualium per annos amplius triginta, obitorum, successuum, singularumque meditationum fructus descriptos habebat, & horum lectitatione se ipsum excitabat, præcipue cum per trimestrem ægritudinem, ad iter æter-

nitatis se comparauit, ad quam magna animi tranquillitate commigravit. Mechliniæ die 17. Aprilis 1661. Edidit Belgicè tacito suo nomine

Demonstrationem errorum Triglandij de Pontificatu. Antuerpiæ typis Ioannis Cnobbari 1634. Item

Refutationem errorum eiusdem. Typis ipsdem 1635. Item

Triglandium in Sacco. Ibidem ipsdem typis & anno

PHILIPPVS D'OUTREMAN, patria Valentianus, Societatem amplexus est, anno 1607. ætatis 22. & professionem votorum trium solemnium emisit. Præcipuum ei munus Oratoris Christiani fuit, quod ipsos 26. annos exercuit, Diuini honoris perquam studiosus, & prodesse animis satagebat magis, quam verborum pompa hominibus placere. Fuit vitæ religiosæ imprimis amans; Diuorum cultor egregius, quorum complures quotidie inuocabat. Nostrorum res gestas legebat assidue, & domesticis exemplis non solum se, sed & alios in familiari congressu ad virtutem incitabat. Demum ex Vrbe natali ad patriam caelestem (vt sperare fas est) emigravit die 16. Maij 1652. Edidit Gallicè

Verum Christianum Catholicum. Audomari typis Caroli Bascardi 1622. vbi etiam Anglice prodijt 1623.

Pædagogum Christianum, cuius primus Tomus de fuga peccati & bonorum operum exercitio, selectis historijs illustratus, varijs in Prouincijs editus, demum plurimum auctus, & vario idiomate donatus plusquam quadragesies prodijt, incredibili Christianæ Reipublicæ bono. Excusus est montibus Hannoniæ duodecimum apud Vvaudræum 1641. in 8. Flandricè typis Ioannis Cnobbaert Antuerpiæ 1637. Latine Luxemburgi Interprete Iacobo Broquart nostro 1629.

Tomus II. de Remedijs malorum omnium, quo proponuntur, rationes efficacissimæ ad diluendas quarumuis ærumnarum amaritudines Montibus apud eundem 1645.

Meditabatur Tertium eiusdem Pædogogi Tomum, quo suggerebat argumenta Concionum singulis Dominicarum dierum Euangelij conuenientia. Item *quartum in festa.* Sed mors abrupt.

* PHILIPPVS REINDELIVS natione Germanus, patria Monachiensis, natus anno sæculi euoluti 96. ad Societatem se adiunxit vluentis 12. & in ea docuit cum laude Humaniores litteras, & ad populum pluribus in locis fructuosè dixit. Vir sua sinceritate omnibus amabilis, Spiritualium Coadiutorum albo adscriptus, mortalitatem exiit in natali solo Monachij die 14. Maij 1658. Edidit Latine, & Germanicè

Gladium Israël, siue de septem peccatis Capitalibus. Ingolstadtij typis Gregorij Hænlini 1649. in 12.

* PHILIPPVS SCHOVVILLE natione Belgæ, patria Luxemburgensis, natus anno sæculi præter fluentis 22. Societati se aggregauit 47. & votorum 4. sacramento se adstrinxit. Docuit varijs in locis amœniore litteras, nunc à multis annis agit Missionarium in Ducatu Luxemburgensi magno zelo & fructu. Edidit Germanicè

Directorium Confraternitatis Christiane Doctrinæ sub titulo Iesu, Mariæ, & S. Francisci Xauerij. Treuiris apud Christophorum Reulandt 1667. in 8.

Sancta Sanctorum rectè tractandi, seu religiose Sacrificandi Methodum. Leodij typis Matthæi Houij 1668. in 12.

Compendium vitæ Apostolicæ, & centum miracula S. Francisci Xauerij. Treuiris apud Reulandt 1670. in 12.

PHILIPPVS SVEVEZELIVS natione Belgæ, patria Brugensis nobili profapia ortus, linguæ vtriusque Græcæ ac Latinæ, quas annos plurimos in Societate docuit, apprime doctus, & omnis reconditæ eruditionis thesaurus. Societatem ingressus est, anno salutis 1588. ætatis suæ 19. Obijt Cortaci die 15. Iulij 1613. Veritè Græco acceptam ab Andrea Schotto cui prolixam nauauit operam in edenda Photij Bibliotheca

Anastasijs Sinaitæ in Psalmum 6. Davidis explanationem, quæ extat tomo III. Antiquarum lectionum Henrici Canisij I. C.

Patrio vero sermone suppresso suo nomine edidit

Rectam viam ad pietatem. Antuerpiæ 1605.

Scriptit quoque ad Antonium Sanderum, qui eo gloriatur in Græcis Magistro. *Epistolam de rectè instituendo Græcæ linguæ studio,* quam recitat idem Sanderus lib. III. de scriptoribus Gandauensibus.

PHILIPPVS TAONIVS vide supra in CLAVDIO PHILIPPO TAONIO.

PHILIPPVS DV TRIEV natione Belgæ, patria Haureanus Hanno, Sacræ Theologiæ Doctor, & eiusdem complures annos singulari profundæ doctrinæ laude Duaci Professor, vbi etiam studiorum in Collegio nostro Præfecturam diu gessit. Louanij Philosophiam audiit, expletoque cursu in solemnibus ad Magistrum promotione omnium omnino examinatorum calculis renunciatus est primus. Paulò post cum ibidem trium supra viginti annorum adolescens Philosophiam profiteretur, Societatem anno 1603. complexus est, in qua primum Humaniores litteras docuit, tum Philosophiam ter repetito curriculo, ac deinde Scororum in eadem Academia Seminarium rexit. Sacram Theologiam nouennio explicuit, & multis annis præfecturam studiorum Duaci gessit. Excellentes in eo fecerunt, ingenij dotes, & omnibus spectatissimæ, vt propterea Episcopi complures, atque Iudices, eum sæpe consulere non tantum doctrinæ, sed & consilij causa

minimè dubitauerint. Ad eximiam eruditionem accedebat par vitæ integritas, atque in Deum amor quo subinde ita accendebatur, vt nec loqui de rebus Diuinis nec facere ad aras sine lacrymis posset. His alijsque ornamentis conspicuum, a poplexia Duaci corripuit, & acutis doloribus, per nouem menses afflixit, intra quos repetita bis totius vitæ confessione petitæque à Collegis erratorum venia placidissimè Deo spiritum reddidit. Duaci die 25. Augusti 1645. ab emissa professione 4. votorum 26. Edidit

Manuductionem ad Logicam. Duaci typis Belleri 1614. & alibi sæpe, quæ in Scholis legitur in diuersis Prouincijs.

Parauerat varia in Philosophiam, ac Theologiam, sed mors intercessit.

PLACIDVS SAMPERVS natione Siculus, patria Mamertinus, Societati cum ex ephebis excessisset, nomen dedit anno salutis 1609. & vota tria solemnia in ea nuncupauit. Rhetoricam, & amœniore litteras octennium in ea professus est, & salutis animarum studio totum se Sacris Confessionibus excipiendis in Domo Professæ Messanensi annos plurimos impendit. Demum ibidem religiosè denatus est die 28. Augusti 1654. Edidit Italicè

Iconologiam de Imaginibus B. Virginis, quæ Messanæ coluntur miraculis celebres. Messanæ typis Iacobi Matthæi 1644. in folio. Item tacito suo nomine

Discursum Academicum in laudem Portus Messanensis. Messanæ apud Ioannem Franciscum Blancum 1628. in 4.

* PLACIDVS SPATAFORA natione Siculus, patria Panormitanus, natus anno sæculi fluentis 28. Christo sua in Societate se dedicauit 1644. & solemnè votorum 4. sacramentum dixit. Humaniores litteras, & Rhetoricam docuit Exteros sexennio, Nostros Iuniores annis 12. vna cum Græcis litteris, quarum est insigniter peritus. Edidit hætenus

Patronymica Græca & Latina. Panormi apud Augustinum Bossium 1668. in 4. Habet præ manibus.

Profodiam Italicam, & Dictionarium Siculum atque Hetruscum, &c.

* POMPEIVS SAVAZZINVS natione Italus, patria Mantuanus, natus anno sæculi elapsi 98. ad Societatem accessit labentis 22. & vota 4. in ea nuncupauit. Docuit Humaniores litteras, & Theologiam Moralem. Rexit Collegia Castilionense iteratò, Lauretanum, & Veronense. Vir magni zeli, pietatis, & religiosæ obseruantia, ad laborum præmia euocatus à Deo est Castilione die 6. Februarij 1674. Edidit

Compendium Vitæ & Virtutum religiosarum D. Olympie Gonzagæ, vnius ex tribus fundatricis Collegij Virginum Castilione. Bononiæ per Iacobum Monti 1649. in 12.

POSNANIENSE COLLEGIVM in Prouincia Poloniae, & Occidentali Regni parte, quae Maior Polonia appellatur, & cuius caput est Posnania, à veneranda memoriae Adamo Conasio à Cabolino, loci Antistite fundatum anno salutis 1571. tanta Ciuium, Senatus, & Canonicorum gratulatione inchoatum est, vt hi solemni ritu Hymnum Te Deum Laudamus, conuocato ad gratias agendas populo, cum festiuo Campanarum sono, decantari curauerint. Adoleuit porò maximam inuicem, fructus, ex ea institutione exortus; & ex vicinis Hæreticorum senticetis, maxime in Pomerania, Marchia, Brandeburgia, & alijs locis magna lucra animarum illata sunt in Ecclesiam Dei per Missiones ex hoc Collegio institutas, praesertim in festis Paschalibus & Natalitijs Domini in quibus ad viginti Sociorum paria excurrere saepe solent ad accolae vicinos. Scholæ etiam sunt hic florentissimæ à numerosa, & Nobili Iuuentute, & docentur in ijs Scientiæ omnes, quas solet Societas profiteri. Edidit Collegium suo nomine Polonice

Dialysim Assertionum Iacobi Niemerevski contra Iesuitas Posnanienses. Posnaniae 1580. in 8.

Veram Relationem de Colloquio eiusdem Iacobi cum Francisco Toletio Societatis Iesu in Comitibus Regni, &c.

Tractatum continentem Responiones ad argumenta eiusdem Iacobi. Ibidem eodem anno

Latine vero edidit

Explicationes aliquot precipuarum Controuersiarum varijs temporibus in publicis Disputationibus propositas. Coloniae apud Maternum Cholinum 1585. in 8. Item

Elogia & Panegyricas Orationes varias, diuersis in locis, & temporibus habitas.

PRAGENSE COLLEGIVM in Bohemica Regno, Moldauæ amni impositum, exordium habuit anno salutis 1556. accito illuc Petro Canisio ab Rege Bohemicae Ferdinando I. glo:mem, postea Imperatore, & missis Romæ à S. P. N. Ignatio Socijs 12. qui ludos ibi litterarios aperirent. Fundatum est postea ab eodem Ferdinando 1560. munificentia Regia, qui etiam Vniuersitatem nouam eo in Collegio erexit, cum iuribus cæterarum per Europam Academicarum, quam & à suo nomine voluit Ferdinandam appellari. Postea Ferdinandus II. Imperator profligatis Rebellibus in Bohemia, antiquam Carolinam Academicam quam olim Carolus IV. Imperator, & Rex Bohemicae instituerat, & Hæretici Rebelles occupauerant, huic Ferdinandæ coniunxit, sed cum ea de causa graues Societas pateretur oppositiones ab Aduersarijs, curam Carolinæ à se dimisit, donec Parenti succedens Ferdinandus III. Imperator, superatis omnibus obicibus, eam iterum sub certis legibus copulauit, ita vt modò Carolo-Ferdinandæa nuncupetur. In

hac Vniuersitate docentur à Nostris Theologia Speculatiua, & Moralis; explicantur Oracula Sacrarum Scripturarum. Controuersia de fide, lingua Hebraica, Philosophia, Mathematica, & Scientiæ amceniores in septem classes distributæ, quæ suos singulæ à Societate habent Professores. At verò Iurisprudentia, & Artes Medicæ traduntur à Doctoribus externis. Numerosissima ad hoc Emporium scientiarum, concurrere solet iuuentus, bonis litteris, ac pietate imbuenda & Socios, vt plurimum ad centum & septuaginta numerat Collegium. Edidit suo nomine

Gratulationem Ferdinando III. cum hæreditariam Regni Bohemicae coronam adiret hoc titulo

Bohemia exoriens, Gentilis, Christiana, Pia, Bellicosa, Regnans, Imperans, Austriaca, Ferdinando III. concinnata. Pragæ typis Pauli Sessij 1627 in folio.

Constantinum Tragediam, Scriptore nostro Iulio Solimanno. 1627.

Octodecim Heroum Christianorum spectacula in Amphitheatrum Honoris & gloriae Serenissimi Regis Ferdinandi IV. Pragæ typis Cæsareo-Academicis 1653. in folio.

Vitam S. Venceslai lingua Bohemica. Pragæ typis Vniuersitatis 1669. in 8.

Libellos complures in promotionibus Baccalaurorum, & Neomagistrorum. Varijs annis in 4 & in folio.

* PROSPER INTORCETTA natione Siculus, patria Platensis, natus anno sæculi præterlabentis 25. cum esset annorum 16. missus à parentibus Catanam, vt studijs legum nauaret ibi operam, post aliquot menses inde aufugit Messanam, spe admissionis in Societatem, & vt postea ad missiones Indicas (quas iam tum suspirabat animo) destinaretur. Ibi demum, accedente consensu Parentum, admissus est inter Tirones anno 1642. & post decursa Theologica studia, comes ad Sinas datus est P. Martino Martino, qui cum alijs 16. laboriosissimæ illius missionis candidatis profectus eo est, anno 1656. Multa cum Socijs in longa illa, & periculosa nauigatione passus, tandem appulit Macaum vbi votorum 4. professionem emisit, & ingressus interiore Sinam, Ecclesiam Kienianensem in Prouincia Kiamsi orbam pastore ab annis amplius viginti suscepit administrandam. Ibi industria sua, & Neophytorum auxilio nouum erexit pro Christianis Templum, & intra biennium ad duo millia Christo adiunxit. Hinc insimulatus est à Prætorè Urbis apud Proregem tamquam caput & Coryphæus latronum, qui tunc ad quingentos per illam Prouinciam grassabantur, iussitque Prorex, & dirui templum, & duces latronum catenis vincitum transmitti ad se. Verum contentus Prætor deiectione Templi destitit ab ulteriore executione mandati, male sibi metuens à poena talionis propter impositum crimen falsi. Cæterum non mul-

multò post cum ingens persecutio exorta esset in omnes præcones Euangelij anno 1664. in carcerem coniectus est P. Prosper in Ciuitate Metropoli illius Prouincia, & inde cum custodia militari abductus Pekinum, sistere se debuit Iudicibus, qui iam antea eum cum maiori parte Sociorum condemnauerant ad quingentas plagas, & si ab illis viuus euasisset ad exilium in Tartariam desertam. Verum hic Deus miris portentis (de quibus aliqua diximus in Elogio Ioannis Adami Schall.) terruit Iudices, coëgitque mutare sententiam, relegando fere omnes ad Australem Urbem Cantoniam. Itaque eò deducti Missionarii 25. inter quos P. Prosper, compacti sunt omnes in vnam Domum excubante ad ostium illius militum. Hic Patres nostri congregato cœtu ad eligendum Procuratorem mittendum in Europam, coniecerunt suffragia in P. Prosperum, & euocato in eius locum altero Socio ex vicina vrbe Macaënsi, vt de numero saltem Custodibus constaret, electum à se in Europam dimiserunt. Ad iter tam longum, & difficile non amplius quam 20. nummos aureos ab afflictæ sua Vice Prouincia accepit, nixus Deo, qui Adiutor in opportunitatibus esse solet. Roman tandem appulsi 1671. postulauit à Præposito Generali Socios subsidiarios ad 40. qui reddita Ecclesiæ Sinensi tranquillitate senescentibus ibi paulatim vineæ illius operarijs succenturiarentur. In reditu faustissimum accepit nuntium, de liberatione suorum concaptiuorum è custodia Cantonienfi, & libertate rursus concessa omnibus ex benignitate Regis Sinensis, predicandi vbiuis fidem Christi. Dum in Sinis esset scripsit interpretationem Latinam vnus ex opusculis Confucij Principis Philosophorum Sinensium, quam accuratè examinarunt, & approbarunt 12. ex nostris Patribus linguæ Sinensis peritis, & tres Vice Prouinciales cuius est titulus,

Sinarum Scientia Politico-Moralis cum Characteribus Sinensibus & Latinis. Recognita & edita Goæ 1669. Primum librum eiusdem Confucij antea ediderat in Sinis, & Romæ cum esset, reliquit totam Paraphrasim integri textus Confucij typis dandam.

Edidit etiam Italicè

Narrationem breuem de Missione Chinesis ab anno 1581. vsque ad 1669. dedicatam. S. Congregationi de Propaganda Fide, Romæ typis Francisci Tizzoni 1671. in 8.

PROSPER MALAVOLTA, natione Italus, patria Ferrariensis, adolescentulus à S. P. N. Ignatio in nostrum Ordinem admissus est Romæ, anno salutis 1555. & professionem votorum 4. emisit 1571. Rhetoricam in ea docuit quinquennio, & Concionibus addictus Italiam percurrit, & tricies Quadragesimæ ieiunium quotidianis concionibus in primarijs Templis emensus est. Rexit varia Collegia, Domum Professam Mediolanensem, & iteratò illam prouinciam. Seuerus in se, paupertatis,

& communis boni semper amantiſſimus; plenus laborum, ac meritorum obiit Genuæ die 4. Decembris anno salutis 1604. ætatis 66. Religionis 50. Scripsit Italicè pium libellum cui titulus est

Pia Exercitia super Coronam XII. virtutum B. Marie, & modus eam quotidie spiritualiter coronandi. Editæ sunt præterea Italicè per Prosperum amicum Bartholemæum Zucchium, tacito eius nomine

Conciones VII. Mediolani 1604. Plures dedisset, quas habebat iam paratas si vita suppeditasset.

* RAPHAEL DE BONAFE natione Hispanus, patria Balearis, natus in Insula Maiorica, anno sæculi fluentis 6. Deo se in Societate consecrauit 1622. & votorum 4. professione obstrinxit. Impulsus studio lucrandarum Deo animarum in Indijs, nauigauit ad Insulas Philippinas anno 1631. ibique prælegit Humaniores litteras, Philosophiam, & sexennio Theologiam. Rexit Collegium S. Iosephi in Vrbe Manilana iteratò, Residentiam Silanensem, postea Collegium Manilanum, & totam Prouinciam. Sacro Tribunali S. Inquisitionis fuit à Censuris seu Qualificator. Vir multæ prudentiæ, doctrinæ, & zeli ad præmia laborum ex hac vita emigravit Manilæ die 27. Septembris 1668. Edidit Hispanicè librum plenum eruditionis, ac pietatis

De Titulis excellentiæ, & Officijs pietatis eroga S. Archangelum Raphaellem. Matriti 1659. in 4.

* RAPHAEL CASTELLVS natione Italus, patria Bononiensis, adolescens Societati se addixit anno salutis 1605. ætatis 14. & in ea votorum 4. professionem emisit. Docuit Rhetoricam, & Theologiam morum Magistram. Rexit Collegium Buxetanum, Mutinense, Rauennatense. Apud varios Episcopos, & Cardinales functus est munere Theologi in Curia Episcopali, & Antistiti Mutinensi insuper fuit à Sacris Confessionibus annos 12. & ibidem Consultor S. Inquisitionis. Demum diuturno morbo consumptus religiosè decessit Ferrariæ die 5. Aprilis 1656. Edidit sub alieno nomine

De Donatione Constantini Lib. V.

Synodum Mutinensem habitam anno 1637.

Decisiones Mutinenses Libris XI. dispersitas.

Consultationem de presentia proprii Parochi in Sacramento Matrimonij, sub nomine Cæsaris Cantelli.

RAPHAEL OLLER natione Hispanus, patria Maioricensis. Is ab Venerabili Fratrem nostro Alphonso Rodriguez à puero sæpius ad virtutis studium incitatus, sæpius etiam in cursu relanguit, & Societatem nunc prensabat, nunc denuò negligebat. Oravit Alphonfus Deum, vt illius curam ageret peculiarem, idque se Dominus facturum spondit, cuius tandem beneficio cum in Societatem venisset, Alphonfi interpellatoris sui vixit vsque memor à quo melioris vitæ rudimenta acceperat. Rhetoricam, Philosophiam, ac Theologiam cum laude docuit. Sed virtute & zelo Diuini honoris amplificandi, ac mortales ad salutis suæ amorem inflammandi, longè superauit omnia doctrinæ ornamenta. Concionibus habendis audiendisque confessionibus nunquam satiabatur, tantumque valuit tractandis animis, vt qui se illi semel commiserat non facile ad alium transfret. Prudens erat, & maturus in suscipiendis, constans in prosequendis, quæ susceperat negotiis, cum Dei gloria & hominum bono coniunctis. Omnium opinio fuit eum tot, tantaque solum præstitisse, vt tribus haud inertibus operariis satis esse possent. Carceres, Nofofomia, conuersarum mulierum habitacula adibat. Nullam corpori relaxationem dabat, otium nullum. Sæpe Deum rogauit, vt se dignaretur eo honore, vt in missione aliqua concionando, & salutis ministeria hominibus dispensando, vitam poneret. Nec voto illum suo Deus frustratus est. Excurrebat Minoricam alteram Balearium Insularum anno 1621. vbi dum strenue ad officium Apostolicum incumbit, morbo correptus est, & Sacramentis magna pietate perceptis inter repetenda salutaria Iesu, & Mariæ nomina sanctè expirauit die 19. Februarii ætatis suæ anno 55. cum 36. vixisset in Societate, & in ea 4. votorum professionem ante annos 14. suscepisset. Magna illi celebritate parentatum est, magno affluxu populus, ad Sacrarum manuum osculum accessit, & rosaria corpori admouit, reliquiarum vice. Plena eum voce Sanctum atque Apostolum appellabant, ac deinceps perrexerunt eius tumulto supplices accedere, atque in vota pios eius manes vocare. Enimuerò id eius innocentia & bonæ artes cæteræ promeruisse videri possent. Nam virginitati illibatæ, & sanctitati in Baptismo acceptæ, semperque seruatæ, addidit humilitatem profundam, obedientiam, paupertatem eximiam, disciplinæ regularis accuratam custodiam, mortificationem perpetuam, corporis per multam inediam, aliosque modos vexationum, prolixam orationem, cui faciebat otium somni parcitate quaternis horis definiti; zelum animarum, vt dierum XIII. Spatio decies septies aliquando fuerit concionatus maximis excitatis motibus animarum. Et coronabat hæc decora singularis quidam pietatis affectus in venerabile mysterium Eucharistiæ, & in D. Virginem Dei Matrem, cuius illibatam Conceptionem præcipua deuotione colebat.

Huius præclari viri nulla quod sciam exstat iusta lucubratio.

Edidit tamen

Repertorium in 7. Tomos Historiæ Hieronymi Zurite, quo totam Historiam non parum illustrauit.

RAPHAEL RIERA natione Hispanus, patria Barcinonensis. Vir doctus iuxta, ac pius, sub ipsa pene Societatis initia ad eam se adiunxit; & anno 1548. Messanam vnus ex x. primis, quos ad fundandum ea in Vrbe Collegium S.P.N. Ignatius destinauit, profectus est. Aliquantò post inde reuocatus, Laureti expian-dis pœnitentium animis diu operam dedit. Aderat ipse in turba cum anno 1555. vno è nostris in Æde Lauretana concionante, luce palam ignes quidam haud obscuri cælo delapsi, Sacrosanctum Sacellum infedere, moxque inde diffusum circumire concionem, denique cunctis rei miraculo stupentibus recepere se in cælum. Raphaël nouitate attonitus repente humi procubuit venerabundus, Deo ac Deiparæ gratias agens à quibus tali esset dignatus spectaculo. Tantum vero cælestis gaudii copiam in præsentia hausit, vt complures deinceps durauerit dies, pectore Dei caritate, & B. Mariæ religione semel accenso. Demum ibidem post pios multorum annorum labores migravit ad Dominum Calendis Ianuarii 1582. tria vota solemniam pridem antea professus. Scripsit latine

Historiam de Anno Iubilæi 1575. sub Gregorio XIII. quæ Gallicè versa Lugduni; Italicè versa à Ioanne Tellier prodiit, Maceratae per Sebastianum Marcellinum 1580. in 8.

De Miraculis B. Mariæ Virginis Lauretanae. Maceratae 1575.

RATISBONENSE COLLEGIVM in Bauaria situm ad Ripam Danubii in Prouincia Germaniæ Superioris, & Vrbe ditionis Imperialis, inchoatum anno salutis 1586. quando designatus fuit illius loci Episcopus Serenissimus Philippus Guilielmi Bauariæ Ducis filius, tunc siquidem Serenissimus Parens summæ pietatis, ac zeli, in amplificando cultu Diuino Princeps, dum pro filio adolescente administrandas in se suscepit res Episcopatus, ad erigendum ea in ciuitate (quam doctrina Lutheri magnam partem infecerat) Collegium Societatis animum adiecit. Eum in finem à Romano Pontifice antiquum Cœnobium prope inane Virginum ad S. Paulum impetrari curauit, & exstructis deinde scholis ad eruditionem Iuuentutis, accommodatoque Monasterio ad formam Collegii Societati rite tradidit. Docentur in eo nunc Humaniores litteræ in sex classibus, & præterea Dialectica, & Theologia directrix morum, & confluit ad eas luuentus numerosa. Edidit

Gratulationem Serenissimo Philippo Bauaro Episcopo Ratisbonensi de adepta Purpura Cardinalitia. Ingolstadtii typis Vvolfgangi Ederi 1597. in 4.

Templum Honoris à Romanis conditum, apertum virtute Ferdinandi III. nunc eidem Regi Roma-

Romanorum coronato descriptum dicatumque. Ingolstadtii typis Gregorii Hænlini 1637. in 4.

* **RAYMVNDVS A SANCTO MARTINO** natione Gallus, patria Bassanenensis apud Vascones, natus anno sæculari 1600. Societatem Theologicis instructus studiis, & Sacerdotio, amplexus est 1625. & in ea votorum 4. professionem edidit. Philosophiam explicuit septennio, Theologiam Moralem triennio, & studiis aliquot annos præfuit. Concionatorem etiam diu egit. Edidit

De Diuinis Reliquijs pretiosi Sanguinis, quæ Billomi in Aruernia asseruabantur. 1635. in 12.

Gallicè contra Sectarios.

Confessionem fidei, quam Religionarij præterse Reformationis struxerunt, se ipsa destructam. Montalbani 1658. in 4.

Demonstrationem ad eosdem de vniione cum Ecclesia Romana. Ibidem 1658. in 4.

Consilium momenti maximi eisdem datum super distinctione Articulorum Fidei fundamentalium, & non fundamentalium. Montalbani 1660. in 4.

RENATVS CERISERIVS natione Gallus, patria Nannetensis, natus anno 1603. Societatem ingressus est 1622. in Prouincia Campaniæ, & votorum quatuor professionem in ea emisit. Docuit in ea Humaniores litteras, & Philosophiam, & dum inter nos ageret. Scripsit Gallicè

Historiam B. Virginis Exhilaratricis, quæ vulgò de Liefse dicitur. Item

Innocentiæ agnitæ Historiam. Parisiis 1643. in 12. quæ Italicè translata à Ludouico Cadamosto prodiit. Bononiæ 1617. in 12.

RENATVS CHESNEAV, natione Gallus, patria Aurelianensis, ex viduo & Oeconomo Comitum S. Pauli post studia liberalium artium, ac Philosophiæ, Diaci in virili ætate inchoata, & perfecta, factus Societatis, Tornaci anno 1605. cum valeret gratia dicendi, celebris in ea Concionator euasit. Obiit magno sui relicto desiderio Montibus Hannoniæ anno 1617. quinquagenario maior. Edidit Gallicè

Historiam Translationis Sacri Corporis Henrici Martyris Romæ Montes Hannoniæ aduecti. Montibus 1616.

Transulit ex Latino Gallicè

Ioannis Crombecij de Studio Perfectionis Lib. II. Audomari apud Boschart

Roberti Cardinalis Bellarmini de Ascensu mentis in Deum. Duaci apud Balthasarem Bellerum 1616.

Iacobi Alvarez de Paz Tractatum de mortificatione externa. Apud eundem 1617.

* **RENATVS RAPIN** natione Gallus, patria Turonensis, natus sæculi voluentis anno primo supra vigesimum, Christo in sua Societate se dedicauit anno 1639. & solemnem votorum 4. Sacramento se adstrinxit. Disciplinas amœniores nouennio professus est. Nunc degit in Collegio Parisiensi. Edidit hætenus

Serenissimæ Reipublicæ Venetæ Trophæum

ob debellatum Turcam, & restitutam Societatem Iesu. Parisiis ex Typographia Regia 1657. in fol. Trophæum famæ Eminentissimo Cardinali Mazarino. Typis iisdem 1657. in fol.

Lacrymas in tumultum Alphonfi Mancini Nepotis eiusdem Cardinalis. Typis iisdem 1658. in folio.

Pacis Triumphalia ad Em. Cardinalem Mazarinum. Typis iisdem 1659. in folio

Pacem Themidis cum Mutis. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1659. in folio

Eclogas Sacras, & Dissertationem de Carmine Pastoralis. Parisiis typis iisdem 1659. in 4.

Hortorum Libros IV. quibus addita est Disputatio de Vniuersa Hortensis cultura disciplina. Parisiis ex Typographia Regia 1661. in 4. recusam ibidem 1666. in 12.

Dissertationem de Noua doctrina seu Euangelium Iansenistarum. Parisiis apud Ioannem Henault 1658. in 8.

Elogium Francisci Foucquet defuncti. Parisiis 1669.

Observationes in Poemata Homeri, & Virgilij. Parisiis apud Dionysium Thierry 1669. in 12. Gallicè

Comparisonem Eloquentiæ Demosthenis & Ciceronis. Gallicè Ibidem 1670. in 8.

Comparisonem Platonis, & Aristotelis cum sententijs SS. PP. de eisdem. Gallicè Ibidem 1671. in 8.

Reflexiones supra vsum Eloquentiæ huius temporis. Parisiis apud Claudium Barbin 1671. in 12.

Spiritum Christianismi. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1672. in 12.

De Perfectione Christianæ Religionis. Parisiis typis iisdem 1673. in 12.

Christum Patientem carmine Heroico. Parisiis 1674. in 12.

RHEDONENSE COLLEGIVM in Britannia Armorica spectans ad Prouinciam Franciæ, Henrici Magni Regis beneuolentiæ Societati datum est, & Ciuitatis Rhedonensis eximia munificentia constructum dotatumque anno salutis 1604. cum Templo sua Architectura conspicuo. Scholæ huius Collegii sunt frequentissimæ, & numero discipulorum superant quoduis toto Orbe Societatis Collegium; numerat quippe plerumque supra bis mille & quingentos, & aliquando ultra tria millia recensuit, in varias classes distributos. Complectitur de Societate ordinariè viginti sex; & præter litteras Humaniores, docentur in eo Philosophia, Mathematica, Theologia tam Speculatiua, quam Moralis magno gentis Armoricæ bono

Edidit suo nomine

Orationes quibus pompam exequiarum, atque funus Henrici Magni Gallia, & Nauarra Christianissimi Regis mœrens cohonestauit. Rhedonis apud Titum Hurenæum 1611. in 8.

RHEMENSE COLLEGIVM in Gallia in Ciuitate Archiepiscopali pertinens ad Prouin-

uinciam Campaniæ, cum aliquamdiu exiguum réceptaculum seu Residentia fuisset, assurgere, cepit ad formam Collegij anno salutis 1608. insigni pietate nonnullorum, sed præcipue Reuerendissimi D. Abbatis Brulartii fratris summi tunc temporis Cancellarij Franciæ, cuius munificentiæ coëmptæ sunt primum Nostris ædes, exstructæ scholæ, & addita dos non exigua in prouentibus annuis, ita ut apertæ eo anno scholæ discipulos illico ad quingentos exceperint. Aucta deinde dos progressu temporis, & adiectæ gymnasio lectiones aliæ de Philosophiâ, Mathematica, Theologia Morali, & Scholastica, necnon de Scriptura Sacra, adeo ut Collegium hodie numeret ordinariè Professores 13. & Socios circiter 40. Emisit in lucem

Parentalia Henrici Magni Regis Galliarum in anniuersario obitus illius die. Rhemis apud Simonem de Foignij 1611. in 8.

Panegyricum Ludouico XIII. Regi in eius inauguratione dictum. Rhemis 1610. in 8.

Academica Parentalia Reuerendissimo Domino Francisco Brulartio Abbati Vallis Regiæ Collegij Rhemensis fundatori. Rhemis apud Nicolaum Constant 1631. in 4.

* RICHARDVS ARCHDEKIN natione Hibernus, patria Kilkenniensis, admissus Mechliniæ in Societatem anno sæculi labentis 42. ætatis suæ 23. vota in ea 4. nuncupauit. Sexennio docuit humaniores litteras, quinquennio Philosophiam, Theologiam Moralem, & Scripturæ Sacræ Oracula annis circiter 14. explicuit partim Louanij, partim Antuerpiæ, ubi nunc Præfectum studiorum altiorum agere pergit. Edidit idioma Anglicano & Hibernico.

Tractatum de Miraculis una cum Nonis Miraculis, & beneficijs obtentis per Sacras Reliquias S. Francisci Xauerij expositas in Templo Societatis Iesu Mechliniensi. Louanij typis Andree Bouet 1667. in 8. Item latine

Theologiam Polemicam, practicam, Sacram; Louanij typis Hæredum Bernardini Mafij 1671 in 8. Item

Epitomen vitæ & Miraculorum S. Patritij Hiberniæ Apostoli. Ibidem.

Prælo paratam habet *Theologiam Apostolicam.*

* RICHARDVS ASHBÆVS aliàs THIMBELBÆVS, natione Anglus, patria Lincolnensis. Deo se in Societate mancipauit anno à partu Virginis 1631. ætatis suæ 17. & votorum 4. Sacramento solemniter se adstrinxit. Docuit Philosophiam, & Theologiam Polemicam de controuersijs fidei Leodij. Multos dein annos operarius in vinea Anglicana laborauit, & Superior ibidem præfuit aliquamdiu Nostris. Fuit Rector & Magister Nouitiorum in Tirocinio Vvatenensi, & modo dum hæc scribo anno Domini 1674. Collegium Anglicanum Audomari gubernat. Edidit Anglicè Tractatum

De felice & infelice statu animarum in Purgatorio, & modo eas iuuandi. Londini 1663. in 8. Item

Observationes generales in Librum Doctoris Stillinghetti, cum vindicatione S. Ignatii & Sociorum eius, à scædis maculis quibus eos ille aspergit. Londini 1672. in 4.

RICHARDVS ESIVS natione Belga, patria Vltraiectinus, Vir linguæ Græcæ peritissimus, ad Societatem se adiunxit in Italia anno salutis 1588. ætatis suæ 41. vixitque totos 42. annos in Prouincia Veneta, quorum bonam partem litteris humanioribus tradendis impendit. Obijt demum Placentiæ die 19. Nouembris anno 1630. ætatis 83. emissis olim tribus votis Spiritualium Coadiutorum. Scripsit

Instructiones Grammaticæ Latinæ.

Instructiones Lingue Græcæ.

Compendium Lingue Græcæ ex Nicolao Cle-nardo.

Compendium Lingue Latinæ ex Emmanuele Aluaro.

De quantitate Syllabarum.

Simmia Rhodij Bipennem, quæ Theocrito ad-di consuevit è Græco latine reddidit. Eam recitat Iosephus Blancanus in locis Mathematicis Aristotelis ad quæstiones Mechanicas cap. 19.

Profodia Rudimenta ex Emmanuele Aluaro, illustrata. Parmæ, typis Anthæi Viothi 1624. in 16.

RICHARDVS GIBBONVS natione Anglus, patria Vvellenfis, natus anno Domini 1549. post nauatam studijs Humanioribus operam in patria, Philosophiam partim Louanij, partim Romæ in Collegio Germanico audiuit, & ibidem Societati se addixit Calendis Septembris 1572. & votorum 4. professionem postea emisit. Vir egregiè doctus. Mathematicam professus est annis 17. Philosophiam decem, Theologiam Scholasticam triennio, litteras Sacras & linguam Hebræam aliquamdiu explicuit, & hæc in Italia, Hispania, Lusitania, Turoni, & Tolosæ in Gallia, Duaci, & Louanij in Belgio, ubi etiam Præfectum egit studiorum, ac tandem tribus annis octogenario maior obiit Duaci die 11. Iunii anno salutis 1632. Societatis 61. Edidit

Decachordum Christianum Marci Cardinalis Vigerij.

Opera Diui Aelredi Rhienallensis Abbatis in Anglia, Cisterciensis, ex M.S. producta, exstant Tomo III. Bibliothecæ magnæ Patrum, & seorsim excusa Duaci typis Gerardi Pinchon 1631. in 4. & iterum Parisiis 1654. in 4.

Diui Amedei Episcopi Lausannæ de Maria Virgine Matre Homilias VIII. cum Syllabo Auditorum, qui Homilias de B. Virgine scripserunt. Quem Colonienfes perperam Ioanni Molano tribuerunt. Audomaropoli apud Antonium Crabbe 1613. in 12.

Nicolai Harpsfeldij Historiam Anglicanam Ecclesiasticam cum adiuncta narratione Diuortij Henrici VIII. Regis Angliæ, ab inclyto Christi Martyre Edmundo Campiano scripta. Duaci 1622. in folio

Vitam S. Gosuini Abbatis Aquicinctensis Ordinis S. Benedicti è vetere M.S. Aquicinctino, cui suas notas adiecit.

Sum-

Summam Casuum Conscientiæ, seu Instructionem Sacerdotum Francisci Cardinalis Toleti, cum Auctario Martini Fornarij recensuit, & recudit.

Francisci Ribera Commentarios in 12. Prophetas à mendis purgatos recudit. Duaci per Balthasarem Bellerum 1612.

Ludouici de Ponte Meditationum de Vita & Passione Christi Lib. II. ex Hispanico fecit Latinos, Præterea

Anglicè vertit ex Hispanico & tacito suo nomine vulgavit

Regulam bene viuendi Ludouici Granatensis 1599. in 8. Item

Meditationes Ludouici de Ponte. apposito suo nomine 1610. in 8. Ex Latino vertit.

Compendium Meditationum Vincentij Brunni 1614. in 16. &

Doctrinam Christianam Cardinalis Bellarmini 1623. ex Italico.

RICHARDVS HALLER, natione Germanus, patria Norimbergensis Societatem amplexus anno salutis 1569. ætatis 19. vota in ea 4. professus est. Philosophiam sexennio docuit. Dilinganum Collegium, & Academiam gubernauit quadriennio, Ingolstadiense Collegium octennio. Postea anno 1598. Margaretam Austriacam secutus in Hispaniam, à Confessionibus Regiæ illi dum vixit, constanter adfuit. Vir fuit longè modestissimus, & qui in summæ rerum omnium affluentia, Religiosam paupertatem exactè coluit, in summis honoribus vltro sæpe delatis demissimè se gessit. Insulas, & Purpuras oblatas non semel respuit, & tanto cum stomacho, ut eas offerentibus omnem deinceps cogitationem earum excuteret. Honorificas compellationes, ex Aulæ more vsurpatas, pro munere quod gerebat ne ad aures quidem admittebat. Præter illa negotia, quæ in proximorum bono procurando quotidie nascebantur, à pijs libellis commentandis, & vulgandis nunquam erat otiosus. Obiit Matrili anno salutis 1612. die 22. Ianuarii ætatis anno 72. quadragenario maior in Societate, quatuor in ea votorum professus. Funus ipsius, Rege iubente, Sacelli Regii Curiones, & Symphoniaci suo cantu celebrarunt; solemnem exequiarum pompam omnes Religiosorum familiæ sunt profecutæ. Eius industriæ monumentum est vtilis

Commentatiuncula de Contritionis actibus crebrè eliciendis, quam vario Idiomate omnibus propemodum Europæ Regionibus, & magna Indiæ parte fructuose disseminauit.

* RICHARDVS LYNCEVS natione Hibernus, patria Galuensis, natus anno sæculi præter fluentis vndecimo, Parentibus apprime Catholicis, adolescens studiorum causa Hispaniam petiit, & cooptratus primo in Compostellanum suæ gentis Seminarium, postea Societati se adiunxit anno 1630. & votorum 4. professione se adstrinxit. Triennio docuit litteras humaniores, sexennio Philosophiam, Sacras litteras annum vnum est interpretatus, sed Scholasticam Theologiam annis 25. Vallisoleti, & Sal-

manticæ explicauit, & modo studiis Salmanticæ præest. Vir in disputando acer, ac dexter, ut non raro acclamationibus adstantium ad differendum prouocetur. Inter tres primos de Societate, Doctorali Theologiæ laurea Salmantica insignitos, is vnus fuit. Edidit hætenus

Cursum Philosophicum tribus voluminibus. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Sociorum 1654. in folio

De Deo Vltimo sine Tomos II. Salmanticæ typis Antonii de Cossio 1671.

Conciones varias Hispanicæ, Salmanticæ typis iisdem 1670.

* RICHARDVS MERCIER natione Gallus, patria Burdigalensis, natus anno sæculi elapsi 88. ad Societatem se aggregauit labentis VII. & votorum 4. nexu se obstrinxit. Quadriennio in ea docuit, politiores litteras; quinquennio Philosophiam; quindecim annis Ecclesiastice egit. Rexit Collegia Cadurcense, Ruthenense, Tolosanum, Monspeliense, Domum Professam Tolosanam, & denique totam illam Prouinciam. Reliquum vitæ tempus in Confessionibus excipiendis & aliis Societatis ministerijs, magno zelo, & fructu consumpsit. Ad extremum grauis annis, & multis magnisque meritis cumulatus ad Dominum migravit. Tolosæ die 2. Nouembris 1664. vir acri ingenio, & ad euincendos Hæreticos peridoneo. Edidit Gallicè

Examen deprauationum, quæ in Libris Eustachij Ministri Caluiniani continentur. Tolosæ apud Ioannem Boude 1649. in 8.

Animaduersiones in Librum cui titulus Responsio ad Librum D. Richardi Mercier de Eucharistia. Monspeli typis Danielis Pech 1651. in 8.

Centum falsa pugnancia, aut absurda contenta in folijs quinquaginta libelli cui titulus Collatio inter Dauidem Eustachium, &c. Monspeli typis iisdem 1650. in 8.

Mansionem Ecclesiæ Reformationis prætenzæ in Insulis imaginarijs. Monspeli typis iisdem. 1652. in 8.

RICHARDVS RICHARDI natione Italus. Scripsit

Compendium Grammaticæ. Emmanuelis Aluarez.

* RICHARDVS STRANGIVS, natione Anglus, patria Northumbriensis, educatus à puero in Seminario Anglorum Audomarensi, atque ibi Latinis Græcisque litteris apprime instructus, Societatem amplexus est Vvatenis die 7. Septembris anno salutis humanæ 1631. ætatis suæ 21. & votorum 4. deinde Professionem emisit. Philosophiæ & Theologiæ studia feliciter emensus, Humaniores disciplinas docuit triennio, ubi eas prius hauserat Audomaropoli, atque inde missus in Vineam Anglicanam, multos annos multorum bono & solatio eam coluit in varijs Missionibus; & adlectus in Socium Præpositi Prouincialis, duobus successiue in eo munere Prouincialibus gratam operam præstitit. Rexit Domum Tertiarum Probationis Gandauensem, & simul Instructorem egit Pa-

trum

atum Tertianorum triennio: Nunc clauum Prouinciæ Anglicanæ moderatur. Edidit Anglicè eleganti stylo, suppresso suo nomine *De Vita & Gestis S. Thomæ de Cantilupo Episcopi Herefordiensis, & Summi quondam Angliæ Cancellarij*. Ex Actis Canonizationis, & Scriptoribus fide dignis. Gandau typis Roberti Vvalkeri 1674. in 8. Scripsit etiam Anglicè

Tractatum De septem gladijs, seu Doloribus B. Virginis, & alia contra Hæreticos, sed nondum in lucem prodierunt.

RICHARDVS VANDER STERREN natione Belga, patria Eyndouienſis natus anno huius sæculi secundo, Societati adscriptus 18. Spirituum Coadiutorum gradum obtinuit. Rexit Collegia Aloſtanum, & Aldenardense, multis annis præfuit Sodalitiis Partheniis, & multis ad populum de loco superiori dixit. Versatus etiam aliquamdiu in Missione Hollandica, in die sui Religiosi Iubilæi cum ægro adefset confitenti, in opere illo caritatis, contraxit morbum, vnde breui ex custodia corporis in Cælestem patriam (vt fas est credere) euolauit Cortraci die ultimo Octobris 1667. Edidit lingua Belgica suppresso suo nomine libellum cui titulus est

Vsus & Vtilitas Suffragiorum, quæ laudabili consuetudine in multis Congregationibus quot mensibus distribuuntur. Antuerpiæ apud Henricum Aertfens 1638. in 16.

RICHARDVS VVALPOLVS natione Anglus, patria Norfolciensis, Henrici, & aliorum duorum in Societate frater, egregius Theologus, & inter doctissimos nationis Anglicanæ hac ætate viros reponendus. Ex Romano Anglorum Collegio, Societatis Religiosus factus anno salutis 1593. tum Romæ, tum Vallisoleti, tum Hispali Præfectum studiorum in Anglicanis Collegijs egit, & Controversias de fide aliquot annos explicuit; Professionem 4. votorum emisit Romæ, & immatura morte abreptus decessit Vallisoleti anno salutis 1607. ætatis 42. Scripsit Anglice

Responsum ad Prouocationem Matthæi Saliffi Ministri Calvinistici. Antuerpiæ anno 1605. in 8.

Breuem & claram confutationem, nouæ, & vanæ prouocationis factæ ab O. E. Ministello &c. præfixis litteris sui nominis inuerso ordine VV.R. 1603. in 8.

ROBERTVS BELLARMINVS S.R.E. Cardinalis natione Italus, patria Politianus, Marcelli II. Pontificis Maximi sororis Cynthia Ceruinæ filius, adolescentulus se Deo in nostra Societate consecrauit die 20. Septembris anno salutis 1560. ætatis suæ 18. atque excellenti ingenio, magno iudicio, improbo & pertinaci studio liberales artes didicit, docuit, & professus est. Valuit sacra eloquentia plurimum, & summa cum admiratione omnium, atque insigni fructu celeberrimis in locis concionatus est, priusquam per ætatem

Sacerdos esse posset. Eo sacro ordine Gandau à Cornelio Ianſenio illius Urbis Antistite inauguratus est anno 1569. & postero sacram doctrinam Louanij explicare exorsus est, primus qui de Societate id ea in Vrbe præstitit; fausto principio, etiamſi quæſtiones adhuc non ita multas ex Prima tantum, Tertiaque Parte S. Thomæ audiuiſſet. Rumor autem quem excitauit in tradenda Theologia auditus est adeo latè, vt ferè fidem excedat; vnde & primos in Academia honores obtinuit, habitus semper ab omnibus magister. Hanc tantam sapientiæ laudem cum ornaret paribus incrementis virtutum, iussus est die 6. Iulij anni 1572. quartum Societatis solemne votum tribus alijs addere, quæ ex Pij V. decreto in Sacerdotij susceptione prius ediderat. Post septennium, quàm in Belgium venerat, repetiuit Italiam, & Romæ primus Sociorum prælectionem de Controversijs fidei suscepit anno 1576. tantâ præstantiâ, vt famam per se celeberrimam longè etiam superarit. Anno 1590. missus à Sixto V. Pont. Max. in Gallias est cum Henrico Cardinali Caierano Legato, vt si quid de rebus ad fidem spectantibus, tractari oporteret, ipse esset in promptu. Inde post 10. menses redux, iubente Gregor. XIV. Sacra Biblia vnus è paucis ad id designatis, liberavit erratis, quæ prima Editione à Sixto imperata irreperant, & Præfationem ipse composuit, quæ impressa hodieque prælegitur, & castigauerat antea iam Biblia Regiæ imperante Gregorio XIII. quorum Chaldaea Paraphrasis Rabbiniſcis ſcatebat erroribus. Anno 1592. Romani Collegij Rector, & nondum circumactò triennio Neapolitanæ Prouinciæ Præpositus est appellatus. Vtramque Præfecturam incredibili Sociorum bono administravit; donec vita functo Francisco Cardinali Toletò à Clemente VIII. Pont. Maximo anno incunte 1597. Romam accitus est, vt eius locum impleret. Adscriptus paulò post inter eos est, qui sacre Inquisitioni sunt à Conſiliis, examini Episcoporum præpositus. Cumque Rector in Pœnitentiario Collegio factus esset, vix lapſo bimestri die 3. Martij anno 1599. ab eodem Clemente Cardinalis nominatus est, cum hoc elogio. *Hunc elegimus, quia non habet parem ecclesia Dei, quoad doctrinam, & quia est nepos optimi, & Sanctissimi Pontificis.* Cum autem se subtrahere moliretur, sub anathemate vetitus est repugnare, sic publicæ vtilitati seruiendo inducta sunt Cardinalis insignia lacrymantia. Hinc factum vt quamuis esset Sacra Purpura donatus, nihil tamen de pristina modestia mutauerit, siue omninò similis, & pauper Societatis Iesu presbyter, & Ecclesiæ Romanæ Princeps idem semper fuerit, in vnum Religiosæ vitæ, & sacre dignitatis munia coniungens. Triennio post acceptam Purpuram, Ecclesiæ Capuanæ Archiepiscopus ab ipſo Clemente Pont. die 21. Aprilis anno 1602. inauguratus est, acclamante

Sacro

Sacro Collegio (vt testatur Card. Baronius ad annum Christi 968. *Dignus Digna.* Qualis fuerit eius administratio in ea Ecclesia, tum maxime patuit cum per obitum Clementis VIII. Anno 1605. ad noua Comitia Romam abire debuit. Cum enim populo de suggestu valediceret, ominareturque se minime reuersurum, lacrymæ omnibus obortæ sunt, quas clamor excepit, & luctus publicus, cum dicerent vniuersi: *Ne derelinquas nos Pastor bone ne deseras nos, nos orphanos, sub te, quæ peccauimus, Pater, filij, emendabimus.* Postridie adfuit mæſta Ciuitas, & cum primum Cardinalis in conspectu fuit, repente cum fletu clamor exortus est, Pastorem, Parentem, Tutorem, confusus vocibus appellantium, suamque orbitatem lamentantium: vestis laciniam exosculabantur nonnulli; alii rosariis piè contingebant, omnes benedictionem flagitabant. Nouus Pontifex Paulus V. mox vt electus est, vetuit Bellarminum abire ab suo latere, cuius vellet consilijs plurimum vti. Ea causa ipsi fuit Ecclesiæ Capuanæ renunciandi, quod nollet gregi præesse, cui non se posset exhibere præsentem. Procurauit tamen caritatis officio Politianam tantisper Ecclesiam, dum abest, in Gallias, Legatus Antistes eius Vbaldinus, & Cælestini Ordinis, ac Monasterij S. Marthæ, Germanicque Collegii patrocinium admisit. Vixit in purpura Robertus, Summis Ecclesiæ negotijs admotus, vsque ad annum salutis 1621. quo propter ingrauescentem ætatem, & ægritudinibus ætatem, impetrata ab occupationibus publicis missione die 16. Augusti ex Vaticano secessit in Domum nostram Probationis S. Andreae, & paulò post febri tentari cœpit, quo tempore mortem sibi ominatus, canere auditus est: *Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace.* Exprimi non potest, quàm fuerit illi iucunda cogitatio propinquæ mortis. Omnino in hoc argumen-

to multus erat, vt ostenderet viuendi fastidiu, & incredibilem sitim æternitatis. Inuisit eum decumbentem Gregorius XV. Pont. Max. ac bis peramanter amplexus, sacrum se pro eius valetudine facturum promisit. Ipse Christi Vicarium obsequiosissime reueritus, vsurpauit illud Centurionis; *Domine non sum dignus, vt intres sub tectum meum.* Postquam Sacramentis munitus est, mandauit P. Andreae Eudæmonioanni intimo suo, vt testaretur litteris se per Dei misericordiam, in Ecclesia Catholica, atque in fide decedere, quam ad eam diem & sincerè coluisset animo, & suis voluminibus defendisset, ac ne de Diuinis quidem auxilijs aliter morientem sentire, vel vnquam sensisse, quàm in Controversiarum libris docuisset. Vbi imminere felicissimi transitus horam sensit, Apostolicum symbolum, Psalmu 50. Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam sæpius recitauit, interponens subinde suauissima Iesu, ac Mariæ nomina, tum sacram Christi cruci affixi effigiem, detractò sibi pileolo, capiti venerabundus imposuit, & reductis brachijs ad pectus strinxit, ac demum inter nostrorum preces leniter anhelans spiritum Conditori suo placidissime tradidit die 17. Septembris anno salutis 1621. & 79. ætatis. Funus illi iubente Pontifice, comparatum est eo splendore, quo Cardinalibus fieri consuevit, sed aduersus vndam populi concursantis ad osculum, tactumque sacri pignoris, adhibere oportuit Helueticos è Stipatoribus Pontificijs. Decimo post die parentauit illi Societas, Tarquinio Galluccio perorante. Quidquid rerum in vsu habuit, raptum distractumque in postulantibus est ad venerationem. Anno vertente, in vacuum S. Ignatii Parentis nostri tumultum corpus eius illatum est, cui honorarium è lapidibus versicoloribus, ac statuis dispositis monumentum Odoardus Cardinalis Farnesius addidit cum hac Inscriptione.

R O B E R T O
C A R D I N A L I B E L L A R M I N O
P O L I T I A N O E S O C I E T A T E I E S U
M A R C E L L I I I. P. M.
S O R O R I S F I L I O
O D O A R D V S
C A R D I N A L I S F A R N E S I V S
S V I E R G A V I R V M, Q V E M
P A T R I S L O C O S E M P E R C O L V I T
A M O R I S N V N Q V A M M O R I T V R I
M O N V M E N T V M P O S.
O B D O R M I V I T I N D O M I N O
A N N O S A L. M D C X X I.
A E T A T I S S V A E L X X I X.

Y y y y

De

De Religione porro Roberti Bellarmini, pietate, demissione animi, modestia, ceterisque virtutibus, de miraculis etiam, & Prophetis prædictionibus, aliisque ornamentis, tacere melius puto, ut ille de Carthagine ait, quam pauca dicere: omnia verò complecti voluminis iusti est opus; est in manibus eius vita luculenter descripta, quæ sitim possit extinguere, minutius eius decora cognoscere cupientis. Ego satis habuero, pauca de ipso clarissimorum hominum suffragia repræsentare.

Maphæus Barberinus Cardinalis, qui iam Urbanus VIII. est, dicebat Bellarminum etiam tum viuentem ab se tam æstimari Sanctum, atque alios, qui antiquitatis etiam adiuncta commendatione publicam habent venerationem, nec dubitavit illum in quodam carmine S. Carolo Borromæo virtute geminum facere.

Cardinalis à Monte, Deum aiebat commodare vñibus Ecclesiæ exemplar hoc perfectissimum voluisse, ut Sacer Senatus, ac sæculum nostrum ab illo, uti superius sæculum à S. Carolo illustraretur.

Cardinalis Bandinus ad similem ducit Sanctis Ecclesiæ Doctoribus, tum in doctrina, tum in moribus; semper verò visum exemplar excogitatissimum Præsulum Ecclesiasticorum, & Sacri Collegij singulare lumen.

Cardinalis Estensis vocat singulare exemplar nostrorum temporum, quem non honoraret, ut Cardinale, sed adoraret ut Sanctum, in cuius obitu magnum acceperit damnum Ecclesiæ Dei.

Cardinalis Verallus ipsum ait ita vixisse, ut exemplar, vnde sumere virtutem Cardinales possent, & Ecclesiastici omnes; ita scripsisse, ut alter nostri sæculi Augustinus haberi possit.

Cardinalis Cobellutius ait excedente illo, cecidisse coronam capitis Sacro Senatui, qui fuerit Ecclesiæ Sanctæ lumen grande.

Cardinalis Vbalduus existimat hoc sæculo neminem fuisse illo potiore Sanctæ Fidei defensore, ut merito possit appellari Athanasius, atque Augustinus ætatis nostræ; denique doctrina Sanctis Ecclesiæ Doctoribus parem, virtute speculum sanctimoniam, Purpura formam fuisse Ecclesiasticorum.

Cardinalis Centinus appellat Hæreticorum malleum, Sanctæ Ecclesiæ propugnaculum, Christianæ fidei columnam, Catholicæ veritatis assertorem, & vindicem.

Cardinalis Valerius ait se haud reperisse tot virtutes in multis, quos nouerat viris laudatissimis simul omnibus, quot repererat gradu quodam eccellente in vno hoc magno Christi Athleta, in hoc magno Apostolo sæculi nostri.

Cardinalis Vrsinus celebrat in eo castitatem etiam in florenti æuo, perinde atque in Iosepho, paupertatem inter diuitias, sicut in Dauide; liberalitatem in egestate, uti in To-

bia; solitudinem interiorem inter aulæ occupationes, tamquam in Gregorio; humilem opinionem de se in conferta multitudine virtutum excellentissimarum uti in Paulo; denique liberam vocem erga Dominantes, uti in Ioanne Baptista.

Cardinalis à Sabaudia eum in honore à se habitum ait, propter doctrinæ miraculum, qua Hæreticos religionis propugnator afflixit, atque adeo propter integritatis, sanctimoniamque eius laudem.

Cardinalis de Sourdis vocat fidus, malleum Hæreticorum, verticem Theologorum huius sæculi.

Atque ut velut per saturam colligam ex cæteris aliqua, dictus est Vitæ cælestis, ac perfectæ Magister, & Dux, qui intra limites æui sui neminem habuerit maiorem se, validus Ecclesiæ Dei colossus; piissimus fidei Athleta, & Hæreticorum hostis acerrimus; nouus Antoninus in subleuandis pauperibus; in vitæ perfectione Basilius, in confutandis Hæreticis Irenæus à diuina prouidentia destinatus; nunquam satis laudatus nostro sæculo, & posterioribus semper laudandus: Tutor, Præses, Consiliarius, Senator Christianæ Reipub. magnus: magnum Ecclesiæ columen: lucerna lucens in caliginoso loco, tenebrasque omnes discutens; rerum diuinarum consultissimus; Amplissimi Ordinis, suique sæculi ornamentum: hæresum debellator, nouus Alcides Aquilonis; eximium pietatis Christianæ, & eruditionis omnimodæ nostri æui fidus, Romanæ Sacræ Purpuræ decus immortale; in medio Ecclesiæ à Deo positus, tamquam lucerna lucens, & ardens; Sacræ militiæ Princeps, ingens gloria temporum suorum, & sexcenta in hanc sententiam elogia, quæ breuitati condono. Hinc continuata semper per annos amplius 50. atque etiam aucta de sanctitate huius celebratissimi Cardinalis fama, iussu Sanctissimi D. N. Clementis X. denuò institutus est hoc anno 1674. à S. Congregatione Rituum processus, de Vita, & miraculis eiusdem, ut in Beatorum album, si legitime de requisitis ad id constiterit, referatur. Scripsit porro Robertus Bellarminus

De Controversijs Christianæ fidei aduersus sui temporis Hæreticos. Opus spissum sanè, atque operosum, & omnibus numeris absolutum in Tomos III. distinctum, & 64. libris comprehensum, cuius Tomus I. primum prodiit anno 1581. Tomus II. anno 1583. Tomus III. anno 1592. Sed exinde in solo Septentrione vigesimam habuit editionem: & quanti sit factum in Ecclesiæ Dei, declarant Scriptores celeberrimi. Cardinalis Perronius plura asserit à se illud fieri, quam vllum opus aliud, quod vel ab annis mille sit editum pro Ecclesiæ defensione. Cardinalis Baronius censet esse propugnaculum, & Turrim David, ex qua mille Clypei pendent, & omnis armaturæ fortium, ut Hierusalem nostra aduersus oppugnationem

gnationes hostium defensa sit. Vocarunt alij contra huius sæculi hæreses primarium antidotum, murumque & antemurale Domus Dei. Nec ipsi hostes ausi sunt diffiteri ex quibus Theodorus Beza, vnus hic liber, aiebat, nos omnes humi proturbat. Igitur in Angliæ Academia Cantabrigiensi primum, mox etiam in Oxoniensi noua prælectio instituta est, ad Controversias Bellarmini, si possent refellendas. Huius autem operis generalis diuisio hæc est.

Tomus I. in septem generales controversias diuisus

De Verbo Dei scripto, & non scripto. Lib. 4.

De Christo capite totius Ecclesiæ. Lib. 5.
De Summo Pontifice capite militantis Ecclesiæ. Lib. 5.

De Ecclesiæ tum in Concilijs congregatæ, tum sparsa toto Orbe terrarum. Lib. 4.

De membris Ecclesiæ militantis, Clericis Monachis, & Laicis. Lib. 3.

De Ecclesiæ, quæ est in Purgatorio. Lib. 2.
De Ecclesiæ, quæ triumphat in Cælis. Lib. 3.

Est autem hic Tomus in editione Coloniensi ab Gymico, & Hierato facta anno 1615. ex recensione Auctoris, diuisus in duos Tomos, ita ut prior contineat tres primas controversias, posterior reliquas quatuor cum additamento 7. Opusculorum, quæ sunt ista

Appendix ab libris de Summo Pontifice. De Translatione Romani Imperij. Lib. 3.

Appendix ad Disputationem, De Cultu imaginum.

De Indulgentijs. Lib. 2.
Iudicium De Concordia Lutheranorum.

Apologia breuis pro eodem libello.
Recognitio Auctoris omnium suorum Librorum.

Tomus II. seu iuxta aliam editionem 3. in 4. Controversias generales.

De Sacramentis in genere. Lib. 2.
De Baptismo, & Confirmatione. Lib. 1.

De Eucharistia, & Sacrificio Missæ. Lib. 6.

De Pœnitentiâ. Lib. IV.
De Extrema Vnctione, Ordine, & Matrimonio. Lib. 3.

Tomus 3. vel ex alia editione 4. in tres Controversias generales.

De gratia primi hominis, & statu innocentie. Lib. 1.

De Gratia amissione. Lib. 6.
De Gratia reparatione, & Statu Iustificatorum per Christum. Lib. 14.

Controversiarum autem Epitomen ediderunt Antuerpiæ Balduinus Iunius Ordinis Minorum, & Fr. Ioannes Baptista des Bois Gallus Ordinis Minorum, Parisiis apud Calderium 1602. & nouissimè Andreas Coppestein Ordinis Prædicatorum. Eas autem Gallicè reddidit iussu Cardinalis Perronij Chiaffillonius

eiusdem Cardinalis Secretarius. Scripsit etiam Bellarminus alia, quæ Coloniae prodierunt typis Bernardi Gualteri 1617. Tomis 3. comprehensa post alias editiones, quibus ea seorsim vulgata sunt, ea sunt Tomo 4. seu malis 5.

Explanatio in Psalmos. Tomo 5. seu 6.
Conciones Sacre. Tomo 6. seu 7.

Opuscula 18. varij argumenti. Nimirum præter sex priora, quæ supra Tomo I. & II. recensui.

De Scriptoribus Ecclesiasticis Lib. 1. cum breui Chronologia ab orbe condito vsque ad annum Domini 1612. & postea vsque ad annum 1622. Coloniae 1622. in 8.

Responsio ad librum inscriptum, Triplici nodo, triplex cuneus aduersus Iacobum Regem Angliæ. Prodiit primo sub nomine Matthæi Tofti Presbyteri, & Theologi Papiensis.

Apologia pro eadem responsione in qua eiusdem Regis Præfatio monitoria refutatur.

De Potestate Summi Pontificis in Temporalibus contra Guilielmum Barclaium. Lib. 1.

Responsio ad duos libros in fauorem Reip. Venetæ conscriptos aduersus interdictum Pauli V. Pont. Max.

Responsio ad Tractatum septem Theologorum pro causa eiusdem Reip.

Responsio ad oppositiones F. Pauli Seruite, necnon Ioannis Marsilij Neapolitani.

Explicatio Symboli Apostolici, & Christianæ doctrinæ pro ijs, qui erudiunt alios copiosior explicatio. Hæc duo Ital. cæ conscripta fuerunt.

De Ascensione mentis in Deum. Lib. 1.
De Aeterna felicitate Sanctorum. Lib. 5.

De gemitu columbæ, siue de bono lacrymarum. Lib. 3.

Accessit huic postremo Tomo supplementum typis eiusdem Gualteri anno 1619. in quo sunt

De Septem Verbis Domini in cruce prolatis. Lib. 2.

De Officio Principis Christiani. Lib. 3.
Admonitio ad Nepotem Episc. Theanensem

De Officio Episcopi.
Institutiones linguæ Hebraicæ.

De Arte bene moriendi. Lib. 2.

Denique ut nullum tanti Doctoris, quamuis exiguum fragmentum omittam eius est:

Hymnus De Spiritu Sancto, hoc initio Spiritus celsi, dominator axis, qui tacito eius nomine exstat inter selecta carmina Virorum Illustrum. Item

Hymnus de S. Maria Magdalena breuissimus, qui à Clemente VIII. Pont. Max. positus est in Breuiario Romano, & incipit Pater superni luminis.

Liturgia Apostolica
In Hæreticum captorem fulminis Sixti V.

Correctorium Errorum, qui Typographorum negligentia in Libros Roberti Bellarmini S. R. E. Card. Editionis Venetæ irrepserunt. Prodiert demum ex ipsius Bibliotheca depromptæ

Novæ declarationes S.R.E. Cardinalium ad Decreta Sac. Concilij Tridentini. Lugduni per Laurentium Durand 1634.

Concio quam de B. Aloysio Gonzaga ad Socios habuit Italicè anno 1608. relata ad calcem eiusdem B. Vitæ à Virgilio Cepario recufæ anno 1629. Prodiit demum eius

Oratio De Passione Domini habita ad Gregorium XIII. anno 1577. cum alijs eiusdem argumenti.

Recognitio librorum omnium Card. Bellarmini ab ipso Auctore edita, in folio.

Epistolæ varias Bellarmini collegit in unū volumen, & typis vulgavit noster Iacobus Fuligatus. Romæ apud Manelphum anno 1650. in 12.

Decora Roberti Cardinalis Bellarmini, collegit, & edidit Sebastianus Badus, Genuæ typis Antonii Georgii Franchelli 1671. in 4.

* ROBERTVS GUYART natione Gallus, patria Campanus natus anno sæculi euoluti 91. accessit ad Societatem voluentis 8. & vota in ea 4. nuncupavit. Septennio Rhetoricam, & litteras politiores professus est, triennio Sacros Codices explicuit; Conciones ad populum annis 25. habuit. Vir ap primè eruditus multa parabat prælo, quæ mors suppressit, Flexiæ die 16. Martij 1663. Edidit lingua Gallica

De Eloquentia Sacra aduersus prophanam Politicorum Eloquentiam. Flexiæ apud Georgium Griueau 1638. in 8.

ROBERTVS TENISONVS alio nomine Freuillus, natione Anglus, patria Dunelmensis natus anno salutis 1590. in Societatem 27. ætatis ingressus posthabito Cruci Christi patrimonio non contemnendo, votis 4. se illigavit. Rexit Domum probationis Gandavi, & Superior Nostrorum aliquamdiu fuit in Vineâ Anglicana, quàm triginta circiter annorum spatio impigre excoluit. Accuratus fuit disciplinæ Religiosæ custos, tam in se ipso, quàm in alijs, quos moderabatur. Spiritualibus rebus ap primè deditus, multa insignis patientiæ exempla præbuit inter acutissimos, quos patiebatur calculi dolores, & quibus demum confectus ad cælestem, vt speramus, patriam commigravit in Angliâ die 10. Octobris 1656. Scripsit Anglicè

Ocularia, iustum volumen de varijs fidei capitibus controuersis contra *Viam tutâ Humfredi Lyndi.* Rothomagi 1631. in 8.

* ROBERTVS MIRABELLVS natione Italus, patria Scillianensis in Calabria citeriori, grandis natu, & annorum 43. iamque Sacerdos, & I. V. Doctor accessit ad Societatem Romæ anno salutis 1633. & vota spiritualium Coadiutorum in ea emisit. Vir candidissimæ naturæ, confessionibus excipiendis addictus, & Nostris Superior præfuit in Residentia Paulana. Demum religiosè deceffit Amantheæ die 27. Ianuarii 1656. Edidit sub nomine cognati sui Laurentij

Sermones varios. Romæ apud Hæredes Corbelletri 1652. in 4.

* ROBERTVS NOBILIVS, SEV DE NOBILIBVS natione Italus, patria Politianus, singulare Societatis decus, & Apostolico spiritu in India clarus. Ortus illustri stirpe anno salutis 1577. mense Septembris, cum adulta ætate sensisset se impelli ad perfectioris vitæ in Societate genus, metueretque obstacula sibi à parentibus interponenda, aufugit à paterna domo, & vicennis Neapoli Societatem ingressus est mense Iunio 1597. In ipso tirocinio prædictum illi est à Magistro Nouitiorum Nicolao Orlandino, fore vt in India, multa ad gloriam Dei ageret. Absolutis partim Neapoli, partim Romæ studijs, magno ardore Indiam à Superioribus efflagitavit, & cum vehementer obsisterent Parentes, vt potè collocatum in ipso, quem tenerimè diligebant, habentes vitæ solatium, ille persuadere eis nitebatur, hanc esse voluntatem Dei, cui refragari fas non est, atque ita rametsi lacrymantes expugnauit. Appulsus in Indiam Orientalem, & applicatus missioni Madurensi, vt vberiore in ea fructum colligeret, tres linguas, quibus Regnorum illorum Incolæ vtuntur, nempe Tamulicam, Badagicam, & Grandonicam exquisitè condidit, itaut eleganter admodum cum stupore indigenarum ijs, & loqueretur, & scriberet. Deinde quia Brachmanni Saniassij (qui est Supremus Brachmannorum in Regionibus illis ordo) non admittunt suam ad familiaritatem vllos de populo, imò piaculo sibi ducunt à plebeis tangi, vt horum in consuetudinem se facilius insinuaret, assumpsit habitum Brachmannorum eiuscemodi, & austerissimam illorum viuendi rationem amplexus est. Vnde cum ipsi nunquam in publico vescerentur carnibus, aut piscibus, sed solis herbis, leguminibus, lacticijs, & oriza, hanc austeritatem amore Christi pro salute animarum in se suscepit, tenuitque rigidissimè quandiu vixit; imò de licentia Superiorum voto se obtrinxit ad hanc austeritatem; & postremis vitæ suæ annis, etiam auxit, interdicitis sibi etiam oriza, & lacticijs. His ille artibus sanctis plurimos Brachmannorum ad ouile Christi perduxit; & fructuosissimæ illius Missionis Parens, atque Institutore extitit. Et quamuis principio incredibiles passus fuerit in eo oppositiones à viris doctissimis, etiam de Societate, atque adeo ab ipso Cardinali Bellarmino fa. me. qui ipsum consanguinitate attingebat, & scriptis ad eum litteris grauiter dehortatus est ab eo vitæ genere, tamquam illicito Christianis, prout fuerat informatus, ita vt passim audiret Robertus tamquam apostata à fide, & Gentilis; tamen cum esset ille non leuiter Theologia tinctus, scriptum confecit, quo probauit suum viuendi modum non solum Archiepiscopo Angamalsensi, seu Cranganorensi in cuius diocæsi vitam agebat, sed etiam Archiepiscopo, & Quæ-

Varia opuscula in unum volumen redacta.

Regulas perfectionis.

Conciones varias.

Vitam B. V. Mariæ versu Tamulico, quæ in omnibus locis, & ab omni hominum genere cantari solet, pro consolatione animarum suarum.

ROBERTVS PERSONIVS, natione Anglus, patria Somersetensis, in Societatem Romæ die 4. Iulij anno 1575. admissus, agens 28. ætatis, ibidem 4. vota professus die 1. Maij anno 1587. vir non magis doctrina quam prudentia, & integritate vitæ laudabilis, qui in Angliâ multos a Catholicæ Fidei veritate aberrantes ad viam salutis reduxit; plurimos Catholicos confirmavit; incredibiles labores pertulit, vitæ discrimina sæpenumero adiuit. Perquisitus ad necem, & omnibus indicijs atque indagine exploratus, vestigijs deprehensus, fraudibus circumuentus, ac penè ab Hæreticis captus, diuinæ protectionis beneficio sæpe liberatus est, vt non semel tantum, sed per totam vitam quodammodo Martyr fieret, multorumque Martyrum pater, collabentemque totam Angliâ Religionem Catholicam fulciret, & suis quodammodo humeris sustineret. Seminaria Catholicorum Adolescentum Anglorum Romæ, ac Rhemis prius instituta, ne vel Hæreticorum impetu, atque insidijs labefacta conciderent, vel rerum inopia tabescerent, multum laboravit, & alia Seminaria Hispali, & Pinciæ in Hispanijs, & apud S. Audomarum in inferiore Germania, Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici liberalitate excitari curauit. Quibus in Seminarijs Nobiles adolescentes ex tota Angliâ lectissimi ad Catholicæ Religionis regulam informantur & litteris expoliuntur, vt ætate confirmari, Sacris initiati, spiritu robusti in patriam redeant, & acre cum Hæreticis bellum gerant, futuri quocumque euentu victores. Quæ quidem Seminaria Refugia sunt Catholicorum Anglorum, naufragantium portus, ipsorum adolescentum Salus, Hæreticorum exitium, Apostolicæ Sedis propugnaculum, auitæ Religionis præsidium. Quapropter vel vno hoc opere peregre de Angliis meritis est Personius: qui præterea tradidit sæpe animam suam pro nomine Domini Nostri Iesu Christi, & Fidei Catholicæ in Angliâ adiumento, qui verbo scriptoque publicè testatus est, eo se esse in suos Anglos, atque in Angliam animo, & affectu, vt de se dici posset, quod S. Paulus de S. Epaphrodito Philippensium Apostolo scribit: *Quod propter opus Christi in ipsis vsque ad mortem accessit, & verissimè quoque propriissimeque, quod idem Dei Seruus, de suo erga Corinthiorum salutem zelo testatum reliquit: Quod libentissimè impenderetur & superintenderetur ipse pro animabus ipsorum, licet plus eos diligens, minus diligeretur.* Fuit autem Robertus, tamquam clarissimæ olim Insulæ salutis destinatus à Deo, omnibus ad tantum opus instructus, seu diu-

ditoribus Fidei Goæ, qui omnes prius in contrariam sententiam iuerant, adeo vt examinata re postmodum accuratissimè Romæ, ipse Pontifex Gregorius XV. dato super eo diplomate Breui, declarauit licere Brachmannis conuersis ad fidem gestare certas lineas, & Curumbynum, aliæque agere, quæ prius superstitionem olere permultis videbantur, eò quod illæ essent nobilitatis insignia, superstitionibus resectis. Hunc in modum cum Robertus ipse 45. annos constanter exegisset, continujs laboribus & incommodis debilitata acie oculorum itaut à cæcitate propius abesset, cum dolore auulsus est à grege quem tamdiu pauerat, & à superioribus translatus ad Collegium Iasanapatense, postea ad Meliaporensē in quo maior valetudinis tanti viri cura haberetur. Quinquennium postremum vitæ suæ in his Collegijs exegit, semper scribendo lingua Tamulica, & alijs libris, vt sic saltem posteris prodesse posset. Fuit porro Robertus per omnem vitam suam humillimus, sui que despicientissimus, Orationi impensè deditus, cultui Deiparæ singulariter addictus, & in vltima senectute quando Sacris operari amplius non poterat, cælesti pane se quotidie reficiebat. Quam verò fuerit salutis animarum sitiens, satis demonstrat rigidissima vitæ tot annorum series, quam solum, vt Christo plures lucrifaceret, constantissimè tolerauit. Hinc Pater Sanctus, vbique appellabatur, & demum octogenarius atque maturus cælo, longæque præparatione ad mortem ritè dispositus, summa animi serenitate solutus vinculis corporis ad laborum præmia, euolauit Meliaporæ die 16. Ianuarij 1656. & à suscepta votorum 4. professione 45. Exposita est Romæ eius effigies ad Portam Domus Professæ Societatis cum hac hypographe: *Robertus de Nobilibus, Politianus Societatis Iesu genere, pietate, ac doctrina æque nobilis, 45. annis in Madurensium Ethnicorum conuersione, oriza, sleribusque constanter vtitans, exactis, Meliapore sanctè obijt 16. Ianuarij 1656.* Composuit varios libros, tribus linguis supramemoratis ad vsum, & in instructionem fidelium, vide-

Catechismum ad Gentilium conuersionem in partes diuisum.

Librum inscriptum Scientia anima, in quo præter Catholicæ Fidei veritates ad animam pertinentes, omnes Orientis errores, circumfutam, & transmigratorem animarum consulantur.

Apologiam contra probra, quæ aduersus legem Dei ab Ethnicis obijciuntur, vbi eadem obiecta in eorum Sectas aptè retorquentur.

Librum de Signis veræ legis utilissimum.

Lucernam Spiritualem.

Dialogum de Vita æterna.

Dialogum de Fide pro instituendis pueris.

Compendium Catechismi pro eisdem.

Dialogum in quo Transmigratio animarum impugnatur.

nis, seu humanis ornamentis. Amor in Deum & proximum illi flagrans, & actuosus. Animi excellentia incredibilis, quæ nihil de Christiana humilitate decerperet. Prudentia nostrorum animorum modò tractandorum, sed flectendam etiam voluntatum admiranda, quam tamen simplicitas in domestica consuetudine prorsus amabilis condiebat. Ingenio ad imperandum facto nec quisquam tamen libentius, alacriusque paruit. Bonis in litteris strenue versatus, eam tamen earum partem apprimè coluit, quæ controuersos cum Hæreticis locos ad normam Diuini Verbi, Patrumque regulam exigit. Hæresis osor acerrimus, quam consistere nullo loco passus, tam acutè, eloquenter, festiuè, multis exagitauit libris, vt doctrinæ gratia, & elegantia ab ipsis etiam hostibus lætitatus, salutarem plerisque aculeum exuendæ impietatis infixit. Aderat etiam digna tanto animo species corporis, quæ ad fallendum sæpe in Anglia satellitem, ad terrendum nonnunquam valuit. Accedebat propria quædam orationis ad quilibet persuadendum efficacia, vt suadæ medullam populare eum sui olim dixerint. Denique vir fuit, quo si tingi ad huiusmodi sacra bella melior animo & cogitatione facile queat, fieri re ipsa, & existere difficulter queat. His ornamentis ad gratiam Christianorum Regum, & Principum haud ægre sibi aditum aperuit, quorum auxilijs sacram aduersus impietatem patriæ, ac peccata, expeditionem, quam primus è Societate, vnà cum Edmundo Campiano Christi teste clarissimo cui præfuit, susceperat coram anno salutis 1580. absens consilij, auctoritate imperij (nam Præfectus eius operis à Generali Præposito Societatis Claudio Aquauia, summa cum potestate dictus est) pecunijs etiam, annis plus xxx. sustentauit. Nihil interim ad se priuatim ex tanta Regum beneuolentia deriuabat, aut affines: vt ne epistola quidem fratrem suum germanum Philippo II. Hispaniarum Regi, cui virtutum merito carus erat, cuique frater militare constituerat, commendare sustinerit. Sacram Romani Senatus purpuram ad quam se ab eodem Rege vocari compererat, antequam Pontifici Regis postulatam innotesceret grauitissima oratione verissimisque lacrimis deprecatus à Clemente VIII. est, multum mirante Pontifice, qui se ea de re nec cogitasse quidem diceret. Quod Personij factum humanitus prudentes exagitent licet, quippe qui tempestiuitatem expectandamuisse dicant, ne se vel obrulisse ipse Pontifici, vel Regis de se iudicium præcocti ambitione iactare voluisse videretur: certa tamen cælestis prudentiæ ratione nixum satis constat. Prouidebat enim vir sagax & similibus experimentis doctus, nisi præpropere hac diligentia gratiæ aditum præclusisset, frustra maturis iam rebus, confectisque, occupatas postulatæ Regijs Pontificis aures, serum deprecatorum pulsaturum. Huic veræ Christiani animi magnitudini

qua ad extremum omnia respondere. Caritas in vniuersos ad vltimum spiritum indefessa. Intenta in omnes partes vigilantia; muta rebus in aduersis, sed hilaris patientia. Pietatis studium & religionis vsu ipso pie religioseque viuendi in dies ardentius. Quibus viri, & præsentis solatijs, & futura pignoribus carissimus nostris, Hæreticis inuisus, maior sexagenario Romæ feliciter emigravit, exemplum omnibus, qui in Hæresim Anglicam, vel coram vel per scripta bellum cient. In templo Collegij Anglicani depositus est, & tumulo marmor additum cum hac inscriptione

D. O. M.
PATRI ROBERTO PERSONIO
ANGLO SOMERSETANO
Societatis Iesu

Sacerdoti integerrimo, atque doctissimo
& huiusce Collegij optimo Moderatori
Qui ad animi cultum, & studium pietatis
Ad Angliæ conuersionem Collegiorum
Domicilij, ac diuersorij per opportuna loca
quæ per illum ex integro constitutis,
quæ collocupletatis

ab ipso, magnæ spei conuocauit, magnis
laboribus instituit iuuentutem, Hispali
Vallisoleti, Gadibus, Vlyssipone, Duaci,
Audomari, Romæ.

Quo Duce & Socio Pater
EDMUNDVS CAMPIANVS
Catholicæ Reipublicæ
Propugnator acerrimus

In Angliam primus ex Societate traiecit:
Quoque vindice

& patrono veritatis, Hostium passim exagitata
temeritas, libris, scriptis, sermonibusque, litteris,
exemplis defensa religio, recreata sanctitas,
cum inter hæc ipse nullam caperet partem,
concessæ quietis, nullum à suo capite recusaret

discrimen honestissimæ defensionis,
semper paratus, semper erectus,
semper mediam flammam periculosissimæ
concertationis, irrumpens, animæ magnæ
prodigus omnino vir,
LXIV. expluit annos,
ex quibus sex & triginta in Societate Iesu,
per omnia virtutis
exempla transegit
Obijt xv. Aprilis, MDCX.

Scriptit Robertus Personius Latine
Epistolam de Persecutione Anglicana, Romæ, & Ingolstadtij apud Vvolfgangum Ederum
1582. sub nomine Collegij Anglicani Romani:
mox etiam in concertatione Ecclesiæ Catholi-
cæ in Anglia, post x. rationes Edmundi Campiani
Treuris 1584. & 1589. in 4.

*Responsum ad edictum Regina Angliæ sub
nomine Andrea Philopatri*. Romæ typis Zanne-
tiani 1593. in 8. & Parisijs.

*De Sacris alienis non adeundis quæstiones
duas ad vsum praximque Angliæ breuiter ex-
pli-*

plicatas. Audomari. 1607.

Anglicè verò scripsit, & pleraque suppresso nomine

Rationes cur Catholici recuset adire Ecclesias Hæreticorum, Londini 1580. sub nomine Ioannis Hauleti.

*Detectionem Ioannis Nicolai Cambrobri-
tanni, qui se Iesuitam simulabat, paratum renuncia-
re Ecclesiæ, Lib. I. Louanij 1592.*

*Causam aduentus sui in messem Anglicanam,
& certamen per disputationes protestantibus obla-
tum.*

*Censuram in Libros Chareki, & Hanmeri
Ministorum contra præcedens scriptum editos.*
Londini 1581.

Defensionem dictæ censuræ. Ibidem 1582.

*Directorium hominis Christiani vulgò di-
ctum Resolutionem; quo nihil vidit lingua An-
glicana ad excitandam pietatem aptius, aut
quoad stylum ornatus, Louanij, Duaci, Audoma-
ri 1585.*

*Contra Librum Francisci Hastingsi Equitis
Aurati Antuerpiæ 1599.*

*Modestam admonitionem ad eundem Hastin-
gum Equitem.* Antuerpiæ 1600. in 8.

De Peregrinatione Lib. I. in 12.

De Tribus Angliæ Conuersionibus Lib. I.
Audomari 1603.

*Contra primam partem Calendarij Ioannis
Foxij Lib. I. Audomari 1604. in 8.*

*Contra secundam partem Calendarij Foxia-
ni.* Audomari 1604. in 8.

*Relationem colloquij habitij inter Episcopum
Ebvoicensem, & Philippum Plessæum, coram Rege
Gallia.* Audomari 1604. in 8.

*De 10. Disputationibus publicis Oxonij sub
Edoardo VI. Rege Angliæ habitis.* Audomari 1604
in 8. quæ duo opera prodierunt annexa duabus
partibus Calendarij Foxiani.

*Apologiam pro Archipresbytero, seu Hierarchy
Ecclesiastica per Clementem VIII. in Anglia
instituta.* Audomari 1601.

Manifestationem diuersorum spirituum.

*Contra Edoardum Coquum Aduocatum Re-
gium in Anglia.* Audomari 1606.

*Tractatum de Mitigatione erga Catholicos in
Anglia, contra Mortonum Ministrum Caluina-
num Lib. III. 1607. in 4.*

*Defensionem eiusdem tractatus contra Mor-
tonum.* Audomari 1609. in 4.

*Iudicium cuiusdam viri de Apologia Iacobi
Regis Angliæ pro Iuramento fidelitatis.* Audoma-
ri 1608. in 4.

*Contra Barloum Pseudo-Episcopum Lincol-
niensem circa Iuramentum fidelitatis.* Prodiit post-
humus Audomari 1612.

Scriptit ad hæc Hispanicè ex Anglico

*Relationem de Aliquibus Martyribus in An-
glia.* Madridij 1590. in 8. apud Petrum Ma-
drigal.

ROBERTVS SOUTHVELLVS na-
tione Anglus, patria Norfolkienfis, loco nobili
natus, è patria fidei Catholicæ causa profugus,

Romam venit, vbi Societatem nostram ingres-
sus anno salutis 1578. die 19. Octobris ætatis
suæ 18. Præfectum postea studiorum in Angli-
cano Collegio egit anno 1585. Redux in pa-
triam strenuè desudauit in amplificanda, tuen-
dæque re Catholica aduersus Elizabethæ Regi-
næ furorem, donec Iulio mense anno salutis
1592. sexto nimirum postquam in Angliam re-
dierat, Midlesij captus est. Apparitor qui ex
indicio eum cepit, in suam secum domum ab-
duxit: ibi eum manibus sublimem suspendit,
alijsque atque alijs cruciatibus fatigauit, vt di-
ceret num esset Iesuita; num res tractaret in
Anglia Romani Pontificis, aut Catholici Regis.
Sed hominem Robertus nullo responso
dignatus est, ne ad importunas quæstiones viam
illi aperiret. Ergo pendulum relinquens egre-
ditur domo res familiares curatum, donec mon-
itur à famulo videri Robertum fatiscere, præ-
stareque seruari eum ad acerbiora tormenta,
laxauit vincula & in arctissimum, dirissimum-
que carcerem eum detrusit. In eo ternos prope
annos delituit, omni Catholicorum allo-
quio prohibitus, sæpius interea quæstioni sub-
iectus, & dirioribus modis, quàm adhuc con-
sueuerat Sectariorum barbarus furor in aliorum
pœnas adhibere excarnificatus: vt ipse sit
falsus postmodum, decies se tormentis, equu-
leo, atque ipsa etiam morte grauioribus fuisse
affectum. Hæc tamen vna vox illi extorta est
tot cruciatibus: *Sum Sacerdos, & (verbis absit
iactantia) Religiosus è Societate Iesu: traieci in
Angliam, vt meis ciuibus, quam veritatem Ca-
tholicam in Romano fonte Religionis hausij, ver-
bo explicarem, testarer sanguine: Si titulum
mortalis quæritis, hoc satis sit causa: ad extremum
supplicium: proferte ferrum, satisfet votis ve-
stris, atque meis: mortem intendetis, Marty-
rium referam: non deerit tanto animo illa coro-
na.* Hæc inuictus Christi pugil: qui tandem
cum omni mortalium auxilio, & solatio desti-
tutus esset, productus est in publicum, vt sci-
licet constaret omnibus, quanto præsentior
sit virtus in Dei subsidio, quàm in humano
collocata. Itaque tam constanti, pacato, tran-
quilloque animo processit ad supplicium, vt
videretur ex sanctissimorum hominum consue-
tudine ad liquidissimas voluptates transire. E-
Turri Londinensi ad Portam nouam facinoro-
rum hominum translatus, triduo detentus
fuit in loco, qui meritò, fœditatis Limbus ap-
pellatur. Altera Martij die, in Tribunal abre-
ptus, capitis sententiam excepit, reus Maie-
statis, quia Sacerdos, quia Iesuita esset. Po-
stridie sub diei ortum admonitus est paucas
supereffe horas vitæ; cuius nancij læritiam,
amplexu, & nocturno pileolo, quem vnum
habebat reliquum, remuneratus est. Sub pati-
bulo consistens in curru, ligatis vti erat ma-
nibus Sacra se Cruce signauit dixitque: *Sive
viuimus, siue morimur Domini sumus.* Ecce
huc adductus sum, vt vltimam calamitosæ
huius vitæ scenam agam. Rogo itaque Domi-
num

num Nostrum Iesum Christum Saluatorem nostrum de cuius pretiosissimo sanguine, & morte mihi salutem polliceor, vt animæ meæ miseretur. Confiteor, atque protestor me esse Sacerdotem Catholicum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Religiosum de Societate Iesu, pro quibus in me beneficijs immortales gratias & laudes reddo Deo ac Domino meo: tunc Cruce denuo formata, sublati in cælum oculis spiritum suum Deo commens dans, submoto curru, suspensus est. Carnifex qui de more spirantem adhuc voluit reciso fune deponere, à Magistratu ac populo prohibitus est. Vita demum functi cadaver depositum, & concisum ad publica compita suffixum est, multis vel ex ipsis Hæreticis sibi, suisque tam beatam æternitatis partem, quam illum credebant adijisse, apprecantibus. Gesta sunt hæc Londini die 3. Martij anno salutis 1595. Inter alia Roberti decora, illud postremum non fuit, tanti habitum fuisse à lectissima & piissima primariæ Nobilitatis fœmina Anna Hovvarda Comitissa Arundeliæ, vt non obstantibus sæuissimis legibus latis tunc contra Catholicos in Anglia, recipientes vel fouentes in suis ædibus Sacerdotes Catholicos, & nominatim Iesuitas, tamen sex annorum spatio, Illa tenuerit, sustentaueritque occultè in Palatio suo P. Robertum, eoque vsa fuerit, vt Patre Spirituali, & Conscientiæ suæ Arbitro. Fuit autem Anna coniux inclyti Herois Philippi Hovvardi Comitissæ Arundeliæ, qui cum primogenitus esset Thomæ Ducis Norfolkiciæ, ob professionem Fidei Catholicæ sub Elizabetha Regina, carceri primùm mancipatus est, deinde capitis iniquissimè damnatus, post vitam innocentissimam in arcta custodia per decem annos & sex menses incredibili animi fortitudine toleratam, ibidem demum mortem sanctissimè oppetiit, meruitque gloriosis Confessoribus Christi recenserit, vel vt alij sentiunt, etiam Martyribus, eò quod vitam pro Christo verè profuderit. Eximiam pietatem horum Nobilissimorum Coniugum honorare videtur voluisse Deus hoc nostro tempore, in tam sanctæ radice digna propagine, Eminentissimo scilicet Cardinali Norfolkiciæ Philippo Thoma Hovvardo, ipsorum pronepote, qui cum esset ex Illustrissimo Ordine Prædicatorum, & Serenissimæ Regine Angliæ Summus Eleemosynarius, religionis causa eiectus est in exilium, vnà cum alijs Presbyteris à facello Serenissimæ Regine, sed à Sanctissimo Domino Nostro Clemente X. ob insignia promerita in Ecclesia Dei, Vaticana Purpura decoratus est, & ad diem 27. Maij anno Iubilæi 1675. in Sacrum Senatum Cardinalium, plaudente Roma, cooptratus. Scripsit porro Robertus Southwellus materna lingua; cuius elegantiam tum prosa tum versu mirificè affectus est, pleraque si non omnia, suppresso suo nomine.

Solatum Catholicorum in vinculis pro Christi fide existentium. Londini, Audomari, & alibi.

Supplicationem ad Elizabetham Reginam pro Catholicis. Londini 1593.

Regulas bonæ vitæ cum Epistola ad Patrem suum. Audomari, Duaci sæpius.

Querimoniam S. Petri. Versu eleganti, Londini, Audomari & alibi.

Lacrymas S. Mariæ Magdalene ad sepulchrum Christi: oratione soluta, sed tersa. Londini, Duaci.

Triumphum mortis oratione soluta ad Illustrissimam Sæuldianam Familiam.

Pœmata varia, de mysterijs vitæ Christi, & alijs.

Duas Epistolas ipsius refert Didacus Yepes de persecutione Anglicana lib. 5. cap. 6.

RODERICVS DE ARRIAGA natione Hispanus, patria Lucroniensis nobili genere natus anno Domini 1592. die 17. Ianuarij, dum puerulus triennis esset, à matre commendatus est S. Ioanni Euangelistæ, vt dilectus semper esset Iesu, & doctus orationem quæ incipit: *O Intemerata, &c.* quotidie eum de genibus inuocabat per totam vitam, sub cuius exitum Confessario suo ingenue fassus est, se post Deum, & B. Virginem, vni huic Sancto omnem, si qua in eo esset, à peccatis immunitatem acceptam referre. Societatem deinde ingressus est anno 1606. die 17. Septembris, & solida vitæ religiosæ fundamenta Tiro iecit. Philosophiam magno plausu Vallisoleti docuit, & Theologiam Salmanticæ exorsus, cum Præpositus Generalis Mutius Vitellescus litteris significasset gratum sibi, & ex Dei gloria maiore fore, si qui ex Patribus Hispanis, altioribus studijs suppetias ferre vellent Prouinciæ Bohemiæ, recenter ab Austriaca separatæ, & paulo antea hostiliter deuastatæ, non obstantibus itineris longi difficultatibus, Rodericus vota 4. tum professus, promptè se ad illud obtulit, & anno 1624. se in viam dedit. Gratam Diuinæ Maiestati fuisse hanc sui oblationem affirmavit tunc D. Marina de Escobar, virgo inclyta sanctitate, cum illi valediceret, prædixitque incolumem in Bohemiam peruenturum. Peruenit itaque Deo ducente, & Theologiam Scholasticam tredecim annis Pragæ in Collegio S. Clementis professus est; duodecim annis Cancellarius illius Vniuersitatis fuit, & viginti Generalis studiorum Præfecti munere functus est, magna doctrinæ, ac nominis claritudine, & Sacræ Theologiæ laurea Doctorali insignitus. Ter electus est à Prouincia Bohemiæ, vt Romam adiret ad Congregationes generales octauam, decimam, & vndecimam; & quamuis ibi sæpius inuitatus à Patribus Hispanis ad reditum in Hispaniam, & natale solum, semper constanter abnuuit. Sed non minor ei laus à virtutibus Religiosis, quam à doctrina fuit. Orationis fuit apprimè amans, & complures per diem horas ei sanctè impendit, etiam in itineribus in quibus antecedens sæpe comites, parandi prætextu hospitij in hoc vbi angulum aptum reperisset, prouolu-

tus in genua complures horas Deo vacabat; domi vero nunquam fere visus est aliud agere, quàm vel studere, vel orare. Paupertatis sanctæ quàm fuerit studiosus, monstrat eius tenuissima supellex, vnica namque interulam per annos 26. sæpius refarcitam circumtulit; pectorali gossipino ex Hispania discedens annis amplius quinquaginta vsus est. Lectiones in Scholis prælegendas, & annotationes alias, vt plurimum in rudi aut reiectanea charta, describat. Nihil vel minimum dare, aut accipere sine expressa Superiorum licentia præsumebat. In maxima æstimatione, & pretio cum esset ob eminentem doctrinam apud duos Summos Pontifices, Vrbanum VIII. & Innocentium X. apud Ferdinandum III. Imperatorem, & apud omnes Europæ Vniuersitates, ipse tamen humiliter de se sentiebat, & cum domesticis, Scholasticis, & Adiutoribus temporalibus, quasi vnus ex ipsis recreationem instituebat, & rudioris fortis confessiones libenter excipiebat. His & alijs virtutibus ornatus doctissimus Pater, à Deo ad laborum præmia euocatus est Pragæ in Collegio ad S. Clementem, die 7. Iulij 1667. Vir omnium iudicio ob subtilitatem ingenij, doctrinæ præstantiam, & virtutis commendationem inter prima Societatis lumina meritò collocandus. Edidit

Cursum Philosophicum. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana Moreti 1632. in folio. *Auctum, & recusum.* Lugduni 1669. in folio.

Cursum Theologicum Tomis VIII. distinctum, quorum

I. *Est de Deo vno, & Trino.* Antuerpiæ apud Balthasarem Moretum 1643. in folio.

II. *De Angelis, Opere sex dierum, & ultimo sine hominis.* Ibidem, iisdem typis, & anno in fol.

III. *De Actibus humanis, Passionibus animæ, Virtutibus, & Peccatis.* Ibidem 1644. in folio.

IV. *De Legibus, Diuina gratia, Iustificatione, & Merito.* Ibidem eodem anno, & forma.

V. *De Virtutibus Theologicis, Fide, Spe, & Charitate, & IV. Cardinalibus.* Ibidem 1649. in folio.

VI. *De Incarnatione Verbi Diuini.* Ibidem 1650. in folio.

VII. *De Sacramentis ingenere, Baptismo, Confirmatione, & Eucharistia.* Ibidem 1655. in folio.

VIII. *De Sacramentis Penitentia, Extreme Vnctionis, & Ordinis.* Ibidem 1655. in folio.

Restabat IX. *De Iure & Iustitia, quem dum in Chartulis, per particulas componit, mercede cælesti donandus obiit.*

RODERICVS DE CABREDO natione Hispanus, patria Lucroniensis, natus anno salutis 1560. adolescens dum Salmanticæ studio Iurisprudentiæ operam nauat, in Societatem

se recepit anno 1577. quo solo anno, & per Quadragesimam illius anni, viginti, & octo adolescentes selectissimi ex eadem Academia, Institutum Societatis sunt amplexati. Romæ Theologiam audiuit, Vallisoleti Philosophiam docuit, & votorum 4. professionem emisit. Postea magnis perfunctus in Societate muneribus, Prouincialis ac Visitator in Peruana, ac Mexicana Prouincijs, experientia insigni, singulari prudentia, exquisita virtute emicuit. Cum iam grandis natu atque affectis viribus è Peruuio Romam Procurator iret, & summo desiderio teneretur conueniendi P. Generalem, Camberij in Allobrogibus viæ, & vitæ terminum inuenit die 28. Iulij 1618. Nuncium mortis excepit vt rem sibi familiarissimam, cuius in cogitatione semper esset defixus, & quam sibi multorum annorum expeditiones ærumnosissimæ oculis semper subiecissent. Præter lulentissimam inusitatæ pietatis argumenta, incomparabilem animi demissionem præ se tulit, cuius vel hoc vnum exemplum sufficiat, quod cum Sacramentis procuratus diceret, nullius se quidem angustia noxæ conscientia, sublatis tamen in Cælum oculis inquiebat, O si nossem vel vnicum gradum in tam longinquis meis peregrinationibus, Deo meo, cui operas omnes dicaui, acceptum fuisse. Edita sunt ipsius

Concio quam habuit in translatione ossium P. Balthasaris Alvarez e Societate Iesu, exstat ad calcem vitæ P. eiusdem Balthasaris, quam Ludouicus de Ponte scripsit.

Historia insignis miraculi, quod Deus inuocatione S. Ignatij Patriarchæ nostri patrauit Lima die 8. Nouembris anno 1607. in religioso quodam ex Ordine S. Dominici. Exstat in Annuis litteris Peruanis illius anni, & seorsim Græcij typis Vuidmanstadij 1609.

* RODERICVS DE FIGVEYREDO natione Lusitanus, ex Oppido Coruche, diocesis Eborensis Societatem ingressus est Eboræ à partu Virginis 1608. ætatis suæ 14. & exacto Tirocinio enixè flagitauit à Superioribus ad quæstum animarum mitti in Indiam. Sed cum ob insignia talenta quibus præditus erat, perutilis videretur futurus Lusitanæ, Romam destinatus est à Superioribus ad studia Theologiæ. Gauisus ille ea opportunitate, Romæ à Præposito Generali Mutio Vitellesco tanto ardore, & toties Missionem Indicam esflagitauit, vt demum eam obtinuerit. Compos voti nauigauit in Indiam anno 1618. & Goæ absoluit curriculum Theologiæ; Sinas deinde ingressus anno 1622. vineam illam viginti annorum spatio impigrè coluit, & votorum 4. professionem ibidem edidit. Primos suos labores excolendis Christianis in Ciuitate Hamcheu fructu magno impendit, postea missus in Prouinciam Honan, Residentiæ illi præfuit annis 12. vbi occasione bellorum in ijs partibus grassantium multa perpeffu aspera tolerauit amore Christi, & demum sancto sine quieuit, ibidem die

9. Octobris 1642. Viguit in eo semper iam inde à tirocinio studium ardens perfectionis, & adolescens horam matutinæ Orationis singulis diebus flexis genibus, iunctis & eleuatis ante pectus manibus, nullo fulcro innixus in medio cubiculi transigebat. Quadraginta horarum orationem fere totam in genua prouolutus coram Sanctissimo Sacramento cum stupore adstantium subinde traduxit. Humilitate etiam mirabili purgabat cubacula aliorum, & in culina ollas, & cacabos mundabat. Modestia singulari fuit & aspectu Angelum referente. Edidit Characteribus Sinensibus

Tomos duos variarum Precum, & Deotionum. Item

Explicationem totius Fidei Christianæ Lib. IV. præfixo nomine cuiusdam Christiani Chu-soze viri grauiissimi, & sanguinis Regij. Item

Libros Aristotelis de Cælo transtulit in Sinensem linguam 1625.

ROLANDVS OVERSTRATIVS natione Belga, patria Bruxellensis, natus anno 1568. Societati se adiunxit 1585. Theologiæ operam Compluti dedit, & redditus Belgio humaniores litteras, & Philosophiam biennio Duaci docuit, aliaque Societatis munia laudabiliter exercuit, & quatuor vota nuncupauit. Fuit omnium in amoribus ob eximiam doctrinam, vitæ innocentiam, candidos mores, & in tractandis conscientijs peritiam. Demum ætate grauis finem viuendi inter mortales fecit Bruxellis die 27. Nouembris 1634. Edidit translata à se Belgicè ex Hispanico

Vitam S. Matris Teresie. Bruxellæ apud Velpium 1619, & auctius Antuerpiæ apud Aertsens 1634.

ROMANVM COLLEGIVM Caput, & norma omnium per vniuersam Societatem Collegiorum, omnium nationum educationi institutum, primordia sua habuit à S.P.N. Ignatio die 18. Februarij 1551. quando conductis ædibus angustis ad radices Capitolij ex Domo Professæ XIII. Socij sub Rectore Ioanne Pelletario Gallo, ad aperiendas ibi Scholas commigrarunt. Nec aliæ principio tradebantur Artes, præter Sermonis Latini, Græci, & Hebraici disciplinas, alebaturque domicilium subsidijs pecuniarijs à Duce tunc Gandiæ, S. Francisco Borgia, cum Roma discederet, relictis. Verum crescente mox numero tum discipulorum, tum Nostrorum, ex illis angustijs translata est Collegij sedes in laxiorem domum Marij Cappocij Nobilis Romani in vico, quæ ex area ante Domum Professorum Societatis, flectitur ad Mineruæ, post Templum S. Stephani in Cacco nuncupatum. Quinquennio substitutum ibi fuit, donec aucta magis magisque in dies multitudine Auditorum, iterum commigratum est anno 1556. (quo in cælum S. P. Ignatius abiit) in amplissimam Domum Ioannis Baptistæ Saluiati vbi constabilitum demum est Collegium, & postea à Gregorio XIII. Pont. Max. annuis vectigali-

bus ad alendos omnium nationum Socios dotatum, anno 1581. constructo insuper magnificentè suis sumptibus quod hodie visitur gymnasio. Docentur in eo scientiæ omnes, quæ à Societate tradi solent, iuxta ipsius Institutum ab infima Grammatices vsque ad supremam omnium ac Reginam Theologiam, idque à Prælectoribus viginti quatuor, concursu maximo florentissimæ iuuentutis, ex varijs orbis Regionibus, ad duo circiter millia Auditorum, & vnà cum litteris, inferuntur sensim animis frequentantium, Christianæ femina pietatis. Hauserunt in hoc lycæo prima sapientiæ suæ lumina, Quinque Pontifices Romani Gregorius XV. Urbanus VIII. Innocentius X. Clemens IX. & qui nunc in Cathedra S. Petri sedet (quemque Deus diuinitimè conferuet) Clemens X. præter quamplurimos S.R.E. Cardinales, aliquot S.R.I. Electores, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Principes Sæculares pene innumeros, qui postea Ecclesiæ Dei per Italiam, Germaniam, Galliam, Hispaniam, aliàsque Regiones præclare inseruierunt. Edidit Collegium

De vtraque Copia verborum, & Rerum præcepta vnà cum exemplis dilucido breuique carmine comprehensa. Antuerpiæ typis Plantinianis in 8.

Compositiones Italicas, & Latinas in translatione S.S. Domini Merentiani & Soc. Martyrum. Emblemata Sacra affixa intercolumnijs Templi S. Stephani in Monte Cælio.

Apparatum Epistola breui descriptum, quo Ludouicus Ludouisius S.R.E. Cardinalis primum lapidem iecit, in fundamenta Templi S. Ignatij Societatis Iesu Fundatoris. Romæ apud Hæredem Bartholomæi Zannetti 1626. Italicè. Latine verò Leodij apud Ioan. Ourvverx 1627. in 4. Item Orationes de Christi Domini morte habitas in die Sancto Parasceues à PP. Societatis Iesu in Pontificio Sacello. Romæ apud Vitalem Mascardum 1641. in 12.

Gregorianam Thaumaturgiam, siue Naturæ, & Artis Admiranda Chisic Gentis laudibus illustrata cum Em. Card. Flauius Chisius Romanum Collegium inuiseret. Romæ typis Corbelletti 1657.

Sacra, prophanaque Romæ obsequia Clementi IX. Romæ 1669.

RVDOLPHVS MATMAN natione Germanus, gente Heluetius, patria Lucernensis, tria vota in Societate professus, in qua vixit annos xxx. ingressus adolescens annorum 18. anno salutis 1586. Totos xx. annos docuit Eloquentiæ præcepta, in eaque mirificè excelluit, quam & ornarunt singularis religiosarum virtutum cura, accurata modestia, circumspecta sermonis cautio, indoles mansuetissima. Spasmi primò longioribus, dein morbo comitiali, ac denique fœda paralyfi correptus cum omnium dolore extinctus est. Monachij die 18. Septembris anni 1612. Scripsit

De

De Tribus Capellis contra Iosephum Scaligerum. Plura parantem mors occupauit.

SABBATINVS DE VRSIS natione Italus, patria Lupiensis, quæ Ciuitas est in extremo Regno Neapolitano, adlectus in Societatem anno salutis 1597. ætatis suæ 22. ab ineunte ætatis salutis hominum fuit cupientissimus, vt cum in Collegio Romano nauaret operam litteris, iam tum illum adhiberent Patres nostri magnæ auctoritatis, ad æquales eius adiuuandos. Eo spiritu ad Societatem pellectus in extremum Orientem ab eodem prouectus est. In Sinas circa annum 1608. ingressus, toto decennio Pekini multa, & tulit, & fecit, vt Sinarum conuersionem promoueret, & fastos illorum emendare aggressus est. Præfuit aliquamdiu Nostris Pekini, à Patre Matthæo Riccio ante obitum nominatus Superior ipsius loco, & machinis quibusdam Hydraulicis ad trahendas aquas toti aulæ admirationem mouit. Magnus commodorum suorum contemptor fuit; commodorum vero publicorum amator promotorque; Præsidum suorum voluntatibus apprime morigerus, multis annis febrî hæctica laborauit, sed ea non potuit efficere, vt à laborando cessaret. Excitata in Nostris graui tempestate ab Aduersarijs quibusdam Christiani nominis, ipse vnus è quatuor fuit, qui proscripti Macaum deportati sunt. Hic præter priuata sua studia Philosophiam Nostris docere aggressus, pueros etiam elementis Sinicæ linguæ imbuebat, erudiebatque alios Nostris in grauioribus Sinensium librorum arcanis, & hæc quidem tam varia, quamuis fracta valetudine, & crebrò afflictus ad lectum, cum accuratissimè gereret, tam constanter etiam gessit, vt non dimiserit, nisi ad moriendum. Grauiissimos dolores & diu morbum ignotum sustinuit, ac tandem Sacramentis instructus abiit ad operum suorum præmia, Macai anno salutis 1620. ætatis suæ 46. & ab emissa votorum 4. professione Macai tertio. Scripsit

Commentariolum de Sinensium fastorum erroribus, qui è Lusitano in Latinum Sermonem translatus, insertus annuis litteris Sinensibus anni 1611. circumfertur. Præterea rogatu Doctoris Pauli composuit Librum lingua Sinensi.

De Machinis Hydraulicis, cum varijs discursibus pertinentibus ad Elementum aquæ. Item

Duos alios Mathematicos de Gnomonica, & Analemmate.

SABINVS CHAMBERS natione Anglus, patria Lecestriensis, Societatem anno

salutis 1588. ætatis 28. ingressus Parisijs, cum prius Oxonij Magister in Artibus Philosophiam ibidem docuisset, in Societate Theologiam Moralem, & Linguam Sanctam professus est, multosque annos in Prouincia Rhenana docendo, & alia ministeria obeundo, exegit. Missus in Vincam Anglicanam anno 1609. votorum 4. nexu ibi se obstrinxit, & magno zelo in cultura animarum 25. annis fructuose laborauit. Demum affixus lecto, cum mortem sibi imminere præsentisceret Confessarium postulat, sese ritè expiat, Sanctam Eucharistiam reuerenter sumit, & placidissime in Domino obdormiuit in Anglia die x. Martij 1633. Scripsit Anglicè, præfixis litteris S. C. Societatis Iesu

Hortum B. Virginis Mariæ seu modum deuotionum seruiendi illi in suo Rosario. Audomari 1619 in 8.

SALMANTICENSE COLLEGIVM in Hispania ad amnem Tormesium, situm in Prouincia Castellana, tenuissimis auspicijs inchoatum in conductâ domuncula prope Monasterium Augustinianum à Michaele Turriano illuc misso cum paucis Socijs à S.P.N. Ignatio anno reparatæ salutis 1548. & quidem tantæ rei familiaris inopia, vt ad facellum ornandum non alia quàm papyracea imago suppetierit. Postea facta migratione in aliud æque humile domicilium è regione S. Blasij, demum ab Augustissima Regina Hispaniarum Margareta Austriaca Philippi III. Regis Catholici coniugis piissima, in nobilissimum situm totius Ciuitatis translatus, tanta magnificentia & elegantia modò est exædificatum, vt nullum splendidius tota Societate esse censeatur. Nimirum voluit Diuina prouidentia, quæ solet in ignominia fundare suorum Seruorum gloriam, vt vbi Sanctus Fundator Societatis Ignatius carcerem, catenas, & vexationes grauiissimas (prout legere est in illius vita) perpeffus fuerat, inde eius Ordo postea quam maximè inclaresceret. Et diu quidem fundatorem nullum habuit hoc Collegium, sed cum vitæ exemplo, & soliditate doctrinæ plurimum publico prodesse illic Nostris, complurium benefactorum pietate, & beneficentia est sustentatum. Suscepit tandem id curæ etiam in se memorata Regina Margareta, & pro incomparabili sua erga Societatem beneuolentia, amplissimis vectigalibus id dotauit. Coronidem huic Regiæ munificentia adiecit, Quæ nunc dum hæc scribo anno 1674. Regnum Hispaniæ administrat, Augustissima Maria Anna de Austria Regina, quæ in ipsa Academia Salmanticensi toto orbe celeberrima binas erexit Cathedras, ex quibus duo de Societate Sacram Theologiam publicè profiteantur, cum ipsdem planè iuribus ac priuilegijs, quibus gaudent ibidem alij Professores, qui Cathedras primi Ordinis obtinent. Alit Collegium (licet nondum absoluta fabrica) ordinariè ad 66. complexurum postea, fauente Deo, multò plures. Proderunt olim ex hoc Collegio, vbi prima

suæ doctrinæ posuerunt rudimenta, illustres Societatis Doctores, ac Magistri, Cardinalis Tolletus, Cardinalis de Lugo, Franciscus Suarez, Gregorius de Valentia, Ioannes Maldonatus, Ioannes de Salas, Franciscus Ribera, Ludouicus de Ponte, Valentinus de Herice, Ioannes Martinez de Ripalda, Rodericus de Arriaga, Antonius Perez, Ioan. Anton. Velasquez, & vt de viuentibus fileamus, complures alij, qui Societatem & varias Europæ nobiles Academies, eruditionis suæ luce mirificè illustrarunt. Edidit Hispanicè

Festus Apparatus, quibus Beatificationem S. P. N. Ignatii celebravit. Salmanticæ apud viduam Arthasij Tabernichij 1610. in 4.

SALVATOR DE LEON natione Hispanus, patria Murcianus Compluti Philosophicæ laurea donatus venit ad Societatem, atque in Prouincia Bætica posuit religiosæ vitæ Tirocinium, anno sæculari 1600. ætatis suæ 21. atque in eadem professionem votorum 4. emisit. Ecclesiasten egit annis 26. & septuagenarius religiosè in Domino conqueuit. Hispali Calendis Iunij 1649. Edidit

Expositionem & illustrationem in XIII. capita prima Ecclesiastici. Antuerpiæ apud Petrum Bellerum 1640. in folio

Exstat in Tabulario Societatis Romæ eiusdem alter Tomus M.S.

In octo posteriora capita Ecclesiastici.

SALVATOR VARO natione Italus, gente Calaber, Quinquefrondenfis, in Societatem anno 1612. ætatis 20. ingressus, vota 4. in ea nuncupauit, & humaniores litteras, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, ac Moralem professus est. Excelluit litteratura politiori, qua Nostros Iuniores multis annis instituit. Demum ad laborum mercedem migravit ex Collegio Barolitano die 5. Ianuarij anno 1648. Edidit

Historia Incendij Vesuuij anni 1631. libros III. Neapoli apud Franciscum Sanium.

Parabat prælo opus egregium cui titulum faciebat

Quatuor Sedes felicitatis Austriacæ. Item Exemplorum ab hominibus Societatis Iesu editorum ordine Alphabetico Libros aliquot, sed morte præoccupatus non emisit.

* **SAMSON DV RIEV**, natione Galus, gente Vasco Diocesis Conuenensis Societati aggregatus, anno salutis 1612. ætatis 23. septennio docuit litteras amœniore Philosophiam biennio, & multis annis conciones habuit, missionesque vtiliter obiit, emissis votis Spirituum Adiutorum. Rexit etiam Collegium Ruthenense, & naturæ debitum persoluit, Aufci die 9. Maij 1652. Edidit Gallicè

Tractatum de Occasionibus peccatorum. Tolosæ apud Petrum Boute 1651. in 8.

* **SAMVEL LABERHITTEL**, natione Germanus, gente Morauus, domo Olomucensis, natus anno sæculi fluentis 20. Societati nomen dedit Romæ 1639. & in ea Humaniores litteras septennio professus est. Missiones varias sexen-

nio obiit, concionatorem egit annis 17. Rexit Collegium Nouodomense, & iam ab annis amplius 15. Pœnitentiarium Summi Pontificis partim Laureti, partim Romæ egit, agitque in præsentiarum. Edidit Latinè Librum de vsu Meditandi Spiritualiter, sub titulo

Scientia Salutis, seu Considerationes piæ. Prægæ typis Urbani Goliath 1639. in 12. & quia placuit recusus est Ingolstadij 1660.

* **SCIPIO PAVLVTVS** natione Italus, patria Neapolitanus Deo se in Societate dicauit, anno à partu Virginis 1625. ætatis suæ 15. & votis 4. solemnibus in ea nuncupatis, laudate vixit vique ad 27. Aprilis 1665. Amœniore litteras quadriennio professus est. Philosophiam, quinquennio, Theologiam octennio, Scripturam Sacram biennio est interpretatus, & annis aliquot Ecclesiasten egit. Magna in eo ingenio acrimonia, morum suauitas, memoriæ vis, eruditionis copia. Consulebatur frequenter à magnis doctis viris etiam in rebus, ad prudentiam Iuris spectantibus, & in arduis conscientiæ decernendis persæpe est arbiter constitutus. Religiosè decessit Neapoli (dum ibi Theologiam doctè, atque subtiliter explicaret) die 27. Aprilis 1665. Edidit Italicè

Panegyrum Decades tres. Primam Neapoli apud Iacobum Goffarum 1649. Reliquas Venetijs apud Stortum 1662. & 1663. in 12.

Missiones Sociorum in Regno Neapolitano. Neapoli typis Seruadini Roncaglioni 1651. in 4.

Enneadem Sacram, siue suspiria Mundi præstolantis Aduentum Seruatoris. Neapoli apud Goffarum 1655. in 12.

Asceticum Principem, siue Vitam S. Apollinaris sub nomine Pauli Piccinini. Venetijs apud Gueriglium 1653.

S. Francisci Xauerij Prodigium in P. Marcello Mastrillo momento temporis curato. Neapoli apud Lazzarum Scorigium 1634. in 8.

Vitam Venerandæ Virginis Beatricis de Tuzo sub nomine Pauli Piccinini. Neapoli apud Iacobum Goffarum 1655. Italicè reddidit

Hortulum Marianum, seu Præces colendi Deiparam ex Latino P. Francisci de la Croix. Neapoli apud Franciscum Sanium anno 1642. in 12.

SCIPIO SGAMBATVS natione Italus, patria Neapolitanus. Vir excellenti ingenio, vastissima capacitate memoriæ, & in omni litterarum genere versatissimus; admissus in Societatem anno salutis 1611. ætatis suæ 16. professionem votorum 4. emisit in Academia Viennensi, Sacras litteras, & Scholasticam Theologiam explicuit, eiusdem facultatis Doctoratu ornatus, & Conciones tum Academicas Latinas, tum Aulicas Italicè habuit incredibili omnium plausu & approbatione. Ecce autem, quæ humanarum rerum est inconstantia, in tanta summæ laudum, vel expectatione, vel consecutione, an studiorum contentione defatigatus, an qua alia causa incertum, mentis alienationem

per-

perpeffus est, in eaque diu permanfit, & quamuis aliquantum ad se redierit nunquam tamen pristinam mentis sanitatem perfectè recuperavit. Sacramenta nihilominus frequentabat, iisque munitus religiosè obiit Neapoli die 5. Februarii 1652. Edidit Italicè suppresso suo nomine

Compendium Vitæ B. Francisci Borgiæ Ducis Gandiæ postea Religiosi Societatis Iesu, eiusque Præpositi Generalis 3. Neapoli apud Lazzarum Scorigium 1624. in 8. Recusum cum auctario miraculorum ex processibus pro Canonizatione excerptorum, & apposito Auctoris nomine Romæ apud Varesium 1671. in 12.

Elogium Inuictæ Christi Duci Christianæ Fidei defensori, & propagatori S. Ignatio Loiola Societatis Iesu Fundatori. Neapoli ad Lazzarum Scorigium 1630. deinde recusum, Mediolani, Anconæ, Viennæ etiam Italicè, & Latinè apud Michaellem Riccium 1635. in 16.

Elogium S. Apostolo Orientis Francisco Xauerio Societatis Iesu. Neapoli apud Scorigium 1630. in expanso folio.

Elogium P. Iosephi Anchieta Societatis Iesu, qui cum opinione vniuersali Sanctitatis, & miraculorum, obiit in Brasilia die 9. Iulij 1597. post expensas illic 44. annos in Prædicatione Sanctæ Fidei. Neapoli apud Scorigium 1631. in expanso folio. Recusum Anconæ

Latinè verò suo nomine edidit *Orationem habitam Neapoli anno 1620. in studiorum instauratione cuius inscriptio est Gratulatio Sacularis.* Neapoli apud hæredes Tarquini Longi 1620. in 4.

Orationem funebrem habitam Viennæ in Exequijs Melchiaris Card. Klesselij.

Orationem de B. Virgine Lauretana Nikelsurgensi in Morauia

Exercitationem Theologicam. Antuerpiæ ex officina Plantiniana 1631. in folio.

Hæc sanus edidit, prodierunt postquam desijt sanus esse.

Institutio Vitæ ad exemplar Passionis, Domini, & Saluatoris Nostri liber planè aureus, Viennæ typis Matthæi Formicæ 1637. in 8. Recusum Duaci typis Iacobi Maireffe 1643. in 12.

Vita Sororis Mariæ Magdalænæ Carasæ Matris P. Vincentij Carasæ Societatis Iesu Generalis. Romæ apud Mascardum anno 1655. in 12. Italicè

Parabat prælo *Res gestas auspicijs Ferdinandi II. Imperatoris Augusti.*

De Scriptoribus Hebraicis Tomis 3.

Catenam triplicem ex Scriptoribus Hebraicis in primum versum Geneseos.

Leuiathan, seu Expositionem Iob. De Leuiathan agentis.

Epigrammatum Heroicorum ad B. Virgineam Lauretanam corollas 3.

De Societate Iesu opus vastum Antonini Pij libellum ad se ipsum ex Græco

Latium à se factum. Hæc habebat partim affecta, partim perfecta, nisi morbus intercessisset.

* **SEBASTIANVS DE ABREV** natione Lusitanus, patria Cratenfis, aggregatus ad Societatem anno salutis 1610. ætatis suæ 16. votorum 4. professionem edidit. Docuit humaniores litteras annis 4. Philosophiam totidem, Theologiam annis 15. Romæ fuit Censor librorum à Societate edendorum, & Theologus Præpositi Generalis annis 8. Rexit Collegium Purificationis B. Virginis in Ciuitate Eborensi, & multis annis functus munere Cancellarij in illa Academia, desijt inter mortales viuere ibidem die 18. Octob. 1674. Edidit

De Institutione Paroehi. Eboræ typis Academicis 1665. in folio. Item

Vitam P. Ioannis Cardim Societatis Iesu. Lusitanicè typis iisdem 1649. in 4.

SEBASTIANVS BARRADAS natione Lusitanus, patria Vlyssiponenfis, nobilibus ortus parentibus, & ad omnem virtutis laudem iam inde à prima ætate tam diligenter educatus, vt in Religionis ingressu diceretur, non mores pristinos, sed domum, ac vestes permutasse. In Collegio Conimbricensi vix ephesus, & 15. tantum agens annum, Societati nomen dedit, Septembris die 27. anni salutis 1558. A Deo in Societatem vocatus. B. Virgine, vt putatur, interprete, quam aiebant adolescentulo in æde S. Dominici ad aram suam ab scala dictam, oranti, Religionem hanc singillatim imperasse. Tota deinceps vita medullitus fuit in eam propensus, & publicis priuatique sermonibus nitebatur, vt poterat eius amorem, ac cultum omnibus ingenerare. Ab ipso statim tirocinio summam, apud omnes suæ virtutis excitauit existimationem, vt iam tum digito monstraretur, & ventitarent plurimi ad Societatis gymnasium admirabundi, vt illius tamquam emeriti in Sanctitate Magistri, aspectu ad modestiam; & virtutis amorem erudirentur; Tempore verò sic adoleuit ea opinio, vt tota Lusitania consummata sanctitatis elogio celebraretur, & vndique ad illum spectandum plurimi confluerent, egregium itineris, ac laboris fructum arbitrati, si possent fimbriam vestimenti eius, vel capillos à tonsore impetrare, cuius quodlibet pignus non minoris sibi esse significabant, quam sint eorum qui sunt iam in Ecclesiæ fastos relati. Rhetoricam atque Philosophicas facultates professus est, Sacras litteras tum Conimbricæ, tum Eboræ magna Auditorum celebritate est interpretatus; semperque illi nomen sanctimonix stetit. At postquam Concionatoris partes aggressus est agere, eò increuit apud omnes viri reuerentia, vt iam apud Lusitanos non communi nobis nomine Apostolus duntaxat, sed Paulus appellaretur. At ipse de se ita sentiebat, vt se primum esse peccatorem hominum postremum ex animo diceret. Laudes sibi forte ab aliis ingestas, commendatio-

ne

ne concionum, aut publicatorum typis librorum, aut testium detorquebat, aut si id non poterat aperte retundebat: In corporis sui afflictione fuit profusus inclemens. Sæpe intempesta nocte deprehensus est valida se verberatione conterere, quam tertio nonnunquam eadem nocte repetebat, interposita hora vnus oratione inter singulas verberationes. Lectum vrticis aliquando instruit, ad vexationem, nec cum a fædissimis animalculis purgari patiebatur. Cibi potusque parcissimus erat semper ex appositis viliora sumens, eaque tam feruida, vt sibi os adureret, aut tam frigida, vt condituræ sapor omnis aboleretur. Humilitatis studium attrita veste fouebat, nihil noui admittebat indumenti, nisi Præsidum auctoritas coegisset. Subductum sibi clam a vestiario thoracem lineum, & perticæ alligatum ad colligendos, è furno cineres, ipse cum lacrymis repetitum thesaurum, vt aiebat, suum corpori rursus adaptauit. Vnis calceis octennio est usus, tibialibus aliquando tam dissutis, ac difficillis, vt vix paucis filis cohærent: Vniuersa quam moriens reliquit supellex, tam vilis fuit, & lacera, vt nullus mendicorum pluribus centonibus infarcinatus esse potuerit. Nimirum erat ipse solitus dicere, decere nos non vocabulo solum, & Pontificio diplomate mendicantes esse, sed re quoque ipsa, & vsu rerum. Nullum diu habuit librum ad manum, nisi diuinas litteras, & earum Concordantias, reliquos in Bibliotheca communi, tum per algores hyemis, tum per ardores æstatis versabat: vt mirum omnino sit potuisse illum lucubrare, quæ edidit in tanta studij incommoditate. Commentationes nec paucæ, nec exiguæ post ipsius obitum inuentæ sunt in chartarum Epistolicalarum tergo descriptæ. Ardentissimo flagrabat de fiderio missionis obeundi, in quibus variis incommodis consistaretur. Perpetua erat illius oratio: Quæ nos hic vincula fratres derinent? Cur non cum pera & baculo pedestres oppidatim discurremus? Ad Indiam tantò anhelabat studio, vt dixerit aliquando si sibi dum viribus, & ætate florens erat persuasum fuisset se minimè in Indiam missum iri, futurum fuisse vt intercluso præ dolore spiritu, animam exhalaret. Multas ipse fructuosasque instituit per Lusitaniam expeditiones in quibus & Sancti, & Apostoli, & Prophetæ nomen cælo etiam nonnunquam suffragante comparauit. Ad concionandum à Deo egregia naturæ præsidia accepit, status corporis excellens, & erectus, augusta facies, & canitie venerabilis, vox canora, insitus quidam lepor quem natura non industria commendabat. De caducarum rerum contemptu tanta contentione dicebat, vt vno anno fama sit sexaginta, & in ijs nobilissimos iuuenes, & doctissimos Cathedraliarum candidatos, Franciscanorum dumtaxat ordinem ambiuisse. Addebat voci gratiam, & efficaciam oratio, in qua extremis vitæ annis certum est duodenas cum horas

quotidie collocasse, tanta collectione virium animi, vt à sensibus non raro externeretur. Hic æstus fere solito maior inter sacra tractanda mytheria exundabat, in quibus ipse sibi quoque liberalius indulgebat. Canonicum officium summa quoque, & lentissima attentione recitabat. Medico submonenti, vt propter ægritudinem, euoluendi Breuiarij curam deponeret, subridens dixit: Non iubeor ad sanitatem hominum colloquia subterfugere, nemo mihi persuadeat me non posse cum Deo familiarem tenere sermonem. Tot clarus virtutibus Sebastianus, deuexa iam ætate cœpit æternitatis aditum morbo prænuncio propius aspectare. Ergo tempestiue Sacramentis recreatus felicem egit animam die 14. Aprilis anno salutis 1615. ætatis 73. ab ingressu in Societatem 57. à professione votorum quatuor 32. Funus tantò omnium Ordinum concursu procuratum est, vt inter osculantes sacrum cadaver, & vestes, capillos, vngues, & quidquid ipsius erat vellicantes, ægrè potuerit officium persolui: Sed demum distractis propè omnibus indumentis, inter lamenta dolentium iacturam suam, & sanctum inelamantium ligneo conditorio immisus est, addita plumbi lamina, quæ ipsius olim indicium daret. Luculento encomio illum celebrat Georgius Cardoso in suo Agiologio ad diem 14. Aprilis, & Fr. Elias à S. Teresa in Legatione Ecclesiæ Triumphantis lib. 2. cap. 31. Scripsit Barradas:

Commentariorum in Concordiam, & Historiam Evangelicam Tom. 4. quorum vnus excusus primùm est Conimbricæ apud Antoniũ de Maris 1599, ac deinceps sequentibus annis reliqui reculi sæpius Lugduni, Moguntia, Colonia, Venetiis.

Itinerarium filiorum Israel ex Aegypto in Terram repromissionis. Lib. 10. prodiit posthumum Antuerpiæ apud Petrum, & Ioannem Galleros 1621. & Moguntia per Hermannum Mylium 1627.

SEBASTIANVS BARRETVS natione Lusitanus, patria Aueirensis diocesis Conimbricentis adlectus in Societatem anno Domini 1584. ætatis 17. vota 4. professus est. Missus in Indiam Orientalem, in Goana Prouincia diu vixit, fuitque operarius variis in locis, & Collegium Diense Rector gubernauit. Ad laborum præmia migravit ex hac vita Goæ anno 1625. Scripsit

Annua litteras Goæ anni 1624.

SEBASTIANVS BERETTARIVS natione Italus, patria Florentinus, adscriptus Societati anno salutis 1565. ætatis suæ 22. Humaniores litteras annos plurimos professus est, & gradum spiritualium Coadiutorum obtinuit. Obijt decrepitis Romæ die 22. Iulij anno 1622. Scripsit disertè

Litteras annuas Societatis Iesu annor. 1594. & 1595. Neapoli apud Tarquinium Longum 1604. in 8. Item anni 1596. Neapoli apud eundem 1605.

Vitam

Vitam P. Iosephi Anchieta à Societate Iesu. Lib. IV. 1617. in 8. Lugduni apud Horatium Cardon, & Colonia apud Kinkium in 12.

Et sub nomine Iacobi à Fossa

Efflacionem pulueris aduersus Emmanuelis Aluarez Grammaticas Institutiones, Verona excitati ab Orlando Pescetto. Monachii typis Bergianis 1616. in 8. Reliquit etiam

Historia Ecclesiastica ab Orbe condito vsque ad Apostolorum tempora. Tom. 1. iustæ molis, qui in Romano Collegio seruatur.

* SEBASTIANVS DE COMITIBVS, VEL CONTI natione Italus, patria Pistoriensis natus anno sæculi præterlabentis 23. Societati nomen dedit 1640. & votorum 4. vinculis se Deo adstrinxit Rhetoricam sex annis professus est, totidem Philosophiam, & totidem Theologiam Moralem; Rexit Collegia Spolethanum, & Pistoriense, & modo Senis vacat ministeriis Societatis. Edidit latinè suppresso suo nomine

Fastos Senenses, Ab Academia Intronatorum editos, & dedicatos Alexandro VII. Pont. Max. in folio.

Italicè verò & apposito suo nomine

Narrationem de Miraculis B. Virginis de Præsepia. Senis 1668. in 12.

SEBASTIANVS COVTVS natione Lusitanus, patria ex Oppido Olienza diocesis Eluensis, admissus in Societatem Eboræ, anno Domini 1582. ætatis 15. in Conimbricenti Academia Philosophicas disciplinas tradidit, & in nostro Collegio Sacram Theologiam, quam etiam in Eborensi Academia, creatus Doctor multis annis professus est. Oraculum sui temporis dicebatur, ad docendum natus, & ad difficillimas quasque Quæstiones facillimè enodandas. Valuit etiam talento ad concionandum, & gratissimus existit Dynastis sæcularibus, præsertim Serenissimo Duci Brigantia, postea Regi Ioanni IV. Archiepiscopi, & Episcopi doctrinam illius suspiciebant. Rexit Collegium Bracharense, rara tolerantia in aduersis, & magnanimus in arduis. Demum vita functus est in prædio Collegii Eborensis die 21. Nouembris 1639. ab emissa 4. votorum professione 36. Scripsit

Logeam, quæ cum cursu Conimbricenti excusa est. Item

Sermonem, quem habuit in Theatro Inquisitionum contra Iudaicam perfidiam, & hereticam prauitatem. Vlyssipone.

SEBASTIANVS GONZALEZ natione Lusitanus, patria Ponte de Lima diocesis Bracharensis Societatem amplexus anno salutis 1574. ætatis 17. votorum 4. professionem emisit. Fuit per annos aliquot Rector Tirocinij, & Prepositus Prouincialibus pro Socio. Magister Nouitiorum Eboræ, & Præpositus Domus Professorum Goæ. Vir fuit præclaris virtutibus ornatus, quas candidissimæ mentis sinceritas coronabat. Eximia caritate, & facilitate cum omnibus summis æquè atque imis

agebat, nulli grauis, aut morosus, omnibus auxilio, & solatio. Neminem vnquam despiceret, aut verbo lædere, in omnibus quod prædicaret inuenire. Errata subditorum suauiter corrigebat, emendata obliuione sempiterna delebat. Tanta erat in Deum fiducia, vt cum Domui Professæ præffet, quò magis egebat necessariis, eo sibi prolixius omnia polliceretur. Nec verò ea illum spes vnquam fefellit. Humilitatem & obedientiam impensè coluit, quarum studio sæpè institit, vt à gubernandi munere solueretur. Solitudinis & cubiculi erat amantissimus, nullum visebat, & à nemine visebatur. Inuitatus in supremo morbo ad Collegium vt ibi commodius ad valetudinem haberetur, & auræ vitium, quo Tirocinij domus laborauit, euitaret, negauit decere se Pastorem eos deferere in periculo, quorum præerat audiendis Confessionibus, & à quibus amari se studiosè non nesciret. Sufficere sibi eam salutis curam, quæ minimo cuique adhiberi consuevit. Inter suorum ergo lacrymas, & vota, magno sui relicto desiderio piè decessit in Domo probationis Goæ anno salutis 1619. ætatis 63. ab inita Societate 45. ab emissa votorum 4. professione 16. Scripsit

Historiam Virorum illustrium, qui in Religiosis per Indiam Orientalem familijs vitæ sanctimoniam, & litteris floruerunt, & eorum potissimum, qui Societatem Iesu Martyrij laurea coronarunt.

De præclare à Societate Iesu in India Orientali gestis Tomos tres.

SEBASTIANVS HEISSIVS natione Germanus, patria Augustanus adscitus in Societatem iam vicennis anno salutis 1591. Vir singulari ingenio, doctrina eximia, nec his dotibus impari virtute. Vix vllum erat Scriptorum genus, quod non diligenter voluisset: si quid non meminisset id omnino non legerat. Hæreses sui temporis luculentis disputationibus editis exagitauit; eruditorum approbatione singulari. In tanto studendi ardore assiduus tamen aderat publicis priuatique precibus, & omni officio obeundo, vt crederes illum, ne oculos quidem ad libros adijcere. Quo certè tempore Apologeticum pro Ecclesia est commentatus, omnibus sacris in armaxima celebratis quotidie interfuit, saltem per id tempus, quo Sacra Eucharistia (quam ipse semper impensè veneratus est) adoranda eleuabatur. Per ægrotationem tamen infirmis ad alia omnia pedibus, quotidie sacrificabat, & de genibus mox alteri sacrificanti assistebat, donec lecto ad mortem vsque affixus fuit. Obijt Ingolstadij die 20. Iunii anno 1614. ætatis 43. Religionis 23. quatuor votorum professus, & Conuenerfarum cum Hæreticis disputationum Professor celeberrimus. Scripsit

De vera Christi in Terris Ecclesia deque proprietatibus, ac notis, quibus ab omnibus falsis Hæreticorum Ecclesijs internoscatur. Ingolstadij typis Adami Sartorii 1610. in 8.

De

De Triumphante in Calis Ecclesia.
De Cultu & Invocatione Sanctorum, & veneratione Sacrarum Reliquiarum, atque Imaginum.

Dialogos de S. Eucharistia.

Aphorismorum doctrina Iesuitica, aliorumque Pontificiorum declarationem Apologeticam. Ingolstadii typis Adami Sartorii 1609. in 8.

Volumen Acatolicum 20. Articulorum, Confessionis Augustanae editum à Jacobo Heibrunner compendio recognitum, & castigatum. Dilingæ typis Ioannis Mayer 1608. in 8.

Purgatorium Lutheranorum. Ingolstadii typis Sartorii 1610. in 8.

De Sacra Scriptura in genere.

De Sacra Scriptura in particulari.

* SEBASTIANVS IZQUIERDO natione Hispanus, patria Alcaracensis, diocesis Toletanae natus anno sæculi voluentis primo, post adeptum Compluti gradum Licentiatum in Philosophia, & biennium inceptum in studio Theologiae, Christo in Societate sua se dicauit, anno à partu Virginis 1623. die 17. Nouembris, & solemnem 4. votorum professionem emisit. Philosophiae cursum Compluti docuit; Theologiam Scholasticam nouennio explicuit Murciae, & Compluti; Moralem biennio professus est in Regis studiis Matriti. Rexit Collegium Murcianum, & Complutense iteratò à quo auulsus est, vt Eminentiss. Card. de Sandoual Archiepiscopo Toletano à Sacris Confessionibus seruiret. Supremi Senatus Sacrae Inquisitionis in Hispania est Consultor, & Electus à Comitibus Prouinciae, vt Romam ad Congregationem generalem vndecimam proficeretur, ab hac creatus est Assistent Præpositi Generalis pro Hispania, & Indiis Occidentalibus, atque eo munere in præsentiarum iam ab annis 14. magna doctrinæ, & virtutis commendatione fungitur. Edidit latine

Pharum scientiarum. Vbi quidquid ad humanam scientiam hominibus acquisibilem pertinet, pertractatur. Lugduni sumptibus Claudij Bourg, & Soc. 1659. in fol.

Opus Theologicum iuxta, atque Philosophicum, De Deo Vno. Romæ typis Varesii 1664. in folio.

Eiusdem Operis &c. Tom. II. typis iisdem 1670. in folio. Hispanicè scripsit

Praxim Exercitiorum Spiritualium. Romæ typis Varesii 1665. in 8. Quam Italicè redditam excudit idem Varesius anno 1665. in 8. Item

Considerationes De Quatuor Nouissimis Morte, Iudicio, Inferno, Gloria, Romæ 1672. in 12. typis Varesii & Italicè iisdem typis anno 1673. in 12.

De Medijs necessarijs ad salutem aeternam. Romæ typis Varesii 1674. in 12. & Italicè iisdem typis eodem anno.

SEBASTIANVS MATIENZVS natione Hispanus, patria Burgensis admissus in Societatem anno Domini 1605. ætatis 17. litte-

ris humanioribus egregiè excultus, quas raro exemplo annos amplius 30. magna laude Nostros, Externosque docuit. Vir vitæ integerrimæ, & eruditionis exquisitissimæ, ac triumvotorum solemnium professor, naturæ concessit Pompeiopoly die 20. Martii 1644. Edidit sub nomine Sebastiani Burgensis

Rhetoricam. Pompeiopoly apud Carolum de la Baen 1618. in 8. Item sub nomine alieno Hispanicè, & eruditè

Commentaria in Epistolam 1. Ouidij. Pompeiopoly 1630. in 4. Post obitum & appositum illius nomine editæ sunt

Commentationes selectæ Ethicæ, Politicæ, in Virgilij Aeneadem. Lugduni sumptibus Horacij Boissar, & Soc. 1662. in 4.

Vertit Hispanicè

Hortulum Marianum Nostri Francisci de la Croix, sæpius excusum Salamanticæ 1655.

SEBASTIANVS MORALES, VEL DE MORAES natione ex Insula Materna, patria Funchalensis aggregatus Societati anno salutis 1551. ætatis 16. Conimbricæ, professionem votorum 4. emisit Brixiae 1569. Vir robustæ virtutis, & doctrinæ præstantis. Is Mariam Lusitanæ Principem, quæ Alexandro Farnesio Parmensium Principi nupsit, in Belgium atque in Italiam anno 1565. secutus, à Sacris Confessionibus, & Concionibus illi fuit. Rexit aliquot annis Collegium Parmense, Visitator quoque Prouinciarum Romanæ, & Mediolanensis fuit. Sublata è viuis Maria Principe anno 1577. reuersus est in Lusitaniam, vbi cum Prouinciam annum iam quintum, sextumue Præpositus Prouincialis administraret, volente Philippo II. Rege Catholico, iubente Sixto V. Pont. Max. anno 1587. Primus Iaponiæ Episcopus designatus est, eodemque anno Vlyssipone consecratus, soluit in Indiam. Verùm cum morbis in nauigio grassantibus ipse per incredibilem sui contemptum, excelsumque animi ardorem, languentibus omne obsequij genus præstaret, labore victus propè Mozambicum in ipsa naui magno Iaponiæ incommodo excessit è viuis mense Augusto anno 1588. Scripsit Italicè

Vitam, & Mortem Serenissimae Mariae Lusitanæ Principis Parmae, & Placentiae, quam deinde à se versam Hispanicè recudit adscripto suo nomine, Franciscus Aluarado, Romæ typis Blandiis 1580. in 12.

Scripsit etiam latine

Tractatum de Censuris 1575. in 8. qui Romæ in Tabulario generali inter M. s. asseruatur.

* SEBASTIANVS DE NOVAES natione Lusitanus, patria Bracharensis cooptatus in Societatem anno sæculi labentis 32. ætatis suæ 15. vota 4. nuncupauit. Septennio docuit Rhetoricam, & amæniore litteras; Theologiam Moralem nouennio; Scholasticam sexennio; Ecclesiasten etiam egit in Domo Professorum Vlyssipone, & modo Collegij Scabillitani

tani habenas tenet. Edidit latine opus elegans (vt id appellat D. Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana) hoc titulo

Lilium inter Spinis, siue Conceptum Dei Genitricis incontaminatum. Conimbricæ formis Didaci Gomez 1648. in 16.

SEBASTIANVS SALELLES natione Hispanus, patria Gandiensis, in Societatem anno 1590. ætatis suæ 15. ingressus, vota 4. professus est, & Theologiam Moralem annis duodeuiginti cum laude docuit. Equitibus Hispanicis Melitæ, & alijs vtilem compluribus annis nauauit operam, & ibidem Tribunalis S. Inquisitionis per 40. annos Consultor assiduus fuit, & demum plenus dierum, ac bonorum operum nonagenario maior illic migravit ad Dominum die 18. Ianuarii 1666. Illum Alexander VII. Pont. Max. cum Melitæ Inquisitoris munere fungeretur, inter caros amicos habuit, & vt talem nobili carmine in suis Musis iuuenilibus celebrauit. Edidit

De Materis Tribunalium Sac. Inquisitionis. Romæ typis Ioannis Petri Collinij anno 1651. in folio.

SEBASTIANVS SCIPIO natione Bohemus, patria Pilsnensis in Societatem admittus anno 1584. ætatis 17. votorum 4. professionem emisit. Vir præstanti ingenio, nec modica doctrina Philosophiam, Mathesim, Controuersias de fide annos aliquot docuit, & dum inter nos ageret. Scripsit Bohemicè

De Celibatu Sacerdotum.

Postillam à se collectam.

Varia opuscula ex varijs linguis translata.

SEBASTIANVS VIEIRA natione Lusitanus, patria ex Castro d'Airo diocesis Lamecensis, Societatem ingressus anno salutis 1586. ætatis 16. ad animarum quæstum, Indiam Orientis petiit anno 1602. & 4. votis in Iaponia se illigauit. Ibi cum diu magno zelo atque ardore fidem Christi profeminasset, à Daifusama Imperatore Manilam relegatus est. Inde regressus in Iaponiam magno fidelibus auxilio fuit, donec à suis Moderatoribus Macaum vocatus, inde Romam Procurator missus est. Ex Vrbe redux, in Iaponiam sese mutato rursus schemate insinuauit, per incredibilia vitæ pericula, quæ magis etiam sunt aucta, cum aureorum aliquot millium præmio vestigatori ptoposito quæsitus est. Demum cum esset Vice-Prouincialis, & administrator Episcopatus, haud Ozaca procul est comprehensus, cum nec latebram inueniret, nec opportuna vitæ alimenta. Nangasachum abductus, atque in carcerem compactus, Deo reuelante cognouit, prædixitque custodibus suis postredie adfuturum ab Imperatore Xoguno, qui se Yendum accerferet. Iussus ab illo Christo renunciare, respondit, se totos iam 63. annos assiduus ab eo cumulari beneficijs, cum contra à Xoguno carceres, inedia, ærumnas, nec aliud accepisset, cur illum præ ipso deferret? Intentata tormenta promptum se exci-

pere, promptum se quoque ipsos fidem docere. Cum vinci, frangue constantia minis non posset, suspensum pedibus, manibus à tergo reiuinctum genium tenuis, demersum in scrobem tabulis obiectam, ne quid cernere loquere, nec posset liberum ducere spiritum, tertio demum die supposito igne confecerant, in doctrina Christi confitenda constantem Yendi die 6. Iunii anno 1634. Insigne encomium illius Georgius Cardofus, suo intexuit Agiologio ad diem 6. Iunii. Scripsit Sebastianus

Annus litteras ex Iaponia anni 1613.

SERVATIVS SACRE natione Belga, patria Leodiensis Societatem duodeuiceniarius anno 1621. complexus, in ea Latinas, Græcæque litteras annos 12. cum laude professus est. Missiones obiit annis 8. Præfectus Scholarum & Director Sodalitatum Partheniarum annis compluribus, modo in Leodiensi Collegio Operarius, edidit suppresso suo nomine

Enchiridion Grammaticæ Græcæ. Typis Petri Bogardi, Duaci anno 1632. in 8.

SEVERINVS KARVAT VVOKICIEVVICZ natione Polonus, ætatis annum 16. Societatem ingressus anno salutis 1621. in ea disciplinis omnibus probè excultus & vota 4. professus vtilem Societati, ac Reip. operam tum alibi, tum potissimum ad Aulam Serenissimi Ioannis Casimiri Poloniæ, ac Sueciæ Regis, cui à Sacris Concionibus diu fuit, nauauit. Accuratus fuit disciplinæ religiosæ obseruator, & in Aula aulicis negotijs non est passus se implicari. Tandem postulata à Rege, & obtenta missione ab Aula, vt in secessu sibi & Deo soli vacaret, Cracouiæ in Collegio Sanctorum Petri, & Pauli, ærumnosam hanc vitam cum meliori (vti confidimus) commutauit die 6. Iulii 1658. Edidit nomine Collegij Cracouiensis

Lacrymas vestigales magnis manibus magni Sigismundi III. Poloniae Sueciæque Regis inter Parentalia Sacra persolutas anno 1633.

Siradiam trabeatam dum Illustrissimus D. Stanislaus à Konecpole Konecpolski Supremus Exercituum Dux, Cracouiensem Castellatum adiret propositam sub auspicijs Procerum Siradianæ gentis luminum, anno Domini 1633. suo verò nomine, edidit.

Elogia 12. Caesarum prosa oratione, nam duo priora carmine Heroico scripta sunt.

SFORTIA PALLAVICINVS S. R. E. Cardinalis, Purpuratorum Patrum Senatus, & Societatis nostræ decus eximium, natus Romæ die 28. Nouembris anno salutis 1607. ex Nobilissima prosapia Marchionum Status Pallauicini inter Parmam, & Placentiam olim Principum, parentes habuit Alexandrum Marchionem Pallauicinum, & Franciscam Sfortiam Ducis Signiæ sororem. Ab ineunte ætate pietati, ac studiis litterarum impendio deditus, quam eminentem euasurus in virum esset, adolescens luculenter ostendit, quando nondum euoluto

decimo octavo ætatis anno, Philosophiæ thesibus publicè in Collegio Romano magna laude sustinuit, & fluente adhuc anno 21. Theologiæ laurea doctorali insignitus, Asserta libris nouem ex vniuersa Theologia per integrum triduum inuitatis doctissimis quibusque Theologis variorum Ordinum Religiosorum, ad oppugnandum ingente plausu, ac famam doctrinæ propugnauit. Et quamuis Parentes ipsum, ut stirpis suæ primogenitum, ad conjugalem statum capeffendum enixè & crebro cohortati fuerint, maluit tamen Ecclesiasticum amplecti, atque ita sub Urbano Octauo Pont. Max. (cui peracceptus fuit) Prælatorum vtriusque Signaturæ numero adscriptus est, & Congregationibus de bono Regimine, necnon de Immunitate Ecclesiastica insertus, postea Gubernator Ciuitatum Aesinæ, Vrbeuetanæ, Camerinenfis, ad supremas dignitates magnis passibus progrediebatur, quando vocari Christo ad Religiosum statum in Societate sua, relictis omnibus obsequi decreuit. Et quamuis eiusmodi consilio vehementer se opposuerint Parentes, & non defuerint primi nominis in Vrbe Theologi, qui considerato familiæ inclinata statum, ipsum ad gerendum ea in re morem parentibus in conscientia teneri iudicarent, tamen adhibitis ad deliberationem, alijs pariter insignibus Theologis, ex horum sententia abruptis moras, & posthabitis cruci Christi illecebris mundi, in Societatem illius conuolauit die sacro cultui B. Aloysij Gonzagæ 21. Iunii anno 1637. In tirocinio porro egregia multarum virtutum specimina dedit, mouitque admirationem multis in Vrbe, quando paulò ante primæ nobilitatis Præfulem, vili lacerna indutum, & offiatim percompita (vni Tirones Societatis solent) mendicantem conspexerunt, aut ad portam Domus Probationis simul cum aliquot mendicantibus, reliquias mensarum, seu analecta comedentem. Absoluto Nouitiatus biennio, applicatus est statim sub finem anni 1639. ad tradendam Philosophiam in Collegio Romano, tum Ethicam, & vtorum 4. professione se adstrinxit 1641. Theologiam Scholasticam octennio ibidem explanauit, & mox Præfaturam Generalem studiorum quadriennio gessit. Interea loci opus illud insigne de Historia Concilij Tridentini elucubrauit, aduersus calumnias Petri Suauij, quod omnium deinde rectè sententiarum plausum tenuit. A S. Congregatione S. Officij adlectus est in Qualificatorein; ab Innocentio X. deputatus est vnus ex Theologis ad examinandam doctrinam Cornelij Ianfenij constitutis; ab Alexandro VII. in Examinatorem Episcoporum coram Sua Sanctitate assumptus; & cum tanti ab omnibus fieret, non tamen de seueritate religiosæ disciplinæ in se quidquam remisit. Regularum omnibus communium adeo obseruans fuit; vt non nemo ex Collegis non vulgaris prudentiæ & doctrinæ, eum sibi tamquam ideam re-

ligiosæ perfectionis imitandum proposuerit; Paupertatis sanctæ peramans, nihil speciosi in cubiculo admittebat, nihil in vniuerso singulari. Superiorum placita etiam contra sensum suum priuatum, coram alijs mordicus defendebat, & non raro etiam aliorum sententias in Philosophia, & Theologia notatus est relictæ opinione propria, adhæsisse. Ad hæc cum quotidianum fermè accessum haberet ad colloquium cum Alexandro VII. quem in minoribus constitutum, singulari amicitia sibi deuinxerat, nunquam tamen gratia illa vltis est apud Suam Sanctitatem, vel ad sua commoda, vel ad cunsanguineorum suorum emolumenta. His igitur & alijs doctrinæ, & virtutum ornamentis in Religioso statu resplendentem, iudicauit idem Alexander sacri Purpura decorandum, atque ita Cardinalem creauit die 19. Aprilis 1657. vna cum Nepote suo ex fratre Eminentiss. Card. Chisio, sed non declarauit publicè nisi ad diem 10. Nouembris 1659. Hanc promotionem sui subodorus bonus Pater de ea agi, deprecatus est ipse enixè, prout testatus est Præpositus Generalis Gosvvinus Nickel in suis ad Societatem de ea litteris Encyclicis, & ipso die quo promulgatio facta est nuntium ad se deiatum de Purpura sibi in Consistorio decreta, admittere non voluit antequam præcepto Pontificio in virtute S. Obedientiæ adactus ad id fuisset. Renunciatus Cardinalis Congregationibus varijs adhibitus fuit, videlicet Concilij Tridentini, De Immunitate Ecclesiastica, Examinis Episcoporum, Visitationis Apostolicæ, & Sacræ Inquisitionis. Octennium & menses aliquot ea in dignitate exegit, quando placuit vitæ nostræ mortisque arbitro Deo, eum ad se (vni sperare iustum est) euocare. Institutum Societatis maximi semper fecit, & morti proximus palàm coram multis de familia sua, alijsque testibus gratias egit Deo, quod vitam traduxisset in Societate Iesu; & si denuò quasi à capite vitæ cursum instituere deberet, profiteretur se inter omnes status, qui sunt in Ecclesia Dei, delecturum Societatem, proiecturumque sese ad pedes Præpositi Generalis, & pro summa gratia habituram admissionem, ad viuendum in illa, & moriendum. Tum domesticos suos alloquendo hortatus est, vt quamuis audirent in mundo alios aliter loqui de Societate, tamen fidem haberent ipsi, qui & diu in illa vixerat, & moribundus testabatur hanc Religionem esse sanctam. Hinc condito testamento, scripsit Hæredem exigui peculij, quod ei Deus in Cardinalatu donauerat, non fratrem suum carissimum Marchionem Alphonsum, cui de iure debebatur hæreditas, si ab intestato decessisset, sed Domum probationis Quirinalem, in qua religiosæ vitæ posuerat tirocinium, & in cuius templo voluit tumulari. Paulò post obitum Alexandri VII. vacante adhuc Sede Apostolica ad extremam vitæ metam vi morbi deductus, maniri petijt supremis

mis Ecclesiæ Sacramentis à Præposito Generali Societatis Ioanne Paulo Oliua à quo Sacrum Viaticum suscepit, atque ita inter Nostrorum, & aliorum circumstantium preces, piam efflauit animam, die 4. Iunii 1667. Epitomen insignem vitæ Cardinalis ab ipsomet recognitam

videre poterit Lector apud Michaellem Iustinianum Abbatem libro Memorabilium Epistolarum Parte I. num. 2. Defuncti tumulo appositum est Epitaphium breue à Domo Probationis in hunc modum

D. O. M.
SFORTIÆ PALLAVICINO
 E SOCIETATE IESV
 S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI TIT: S. SALVATORIS IN LAVRO
 DOMVS HÆC PROBATIONIS HÆRES M. P.
 OBIT NONIS IVNII ANNO REP: SALVT: CID IDC LXVII.
 ÆTATIS SVÆ LX.

Magna vbique existimatio fuit de illius, & sublimitate ingenij, & excellentia doctrinæ. Vtrumque luculenter demonstrauit tum alijs in operibus, tum maximè in Historia Concilij Tridentini, quam summis laudibus profecti sunt supremi aliqui Principes, & primarii Regum Ministri. Satis mihi sit vnus Eminentissimi Cardinalis Rapaccioli de ea iudicium hic verbatim referre, qui in familiari Epistola scripta die 12. Augusti 1656. ad Eminentissimum Cardinalem Facchenetum, tum Roma absentem (& cum cuius bona venia hæc interscribo) cum ille liber primò prodiret, ita loquitur: *Multum progressus iam sum in lectione Historie Concilij à P. Sfortia Pallauicino conscripta. Dici satis non potest pretium huius operis, nec obligatio, quam pro illo profiteri Auctori debeat, cum tota Ecclesia Dei, quilibet bonus Ecclesiasticus. Tenuit ille viam, quæ sola potuit & debuit teneri, ad detrahendam omnem fidem Fr. Paulo. Sed cum quanta dignitate? quali doctrina? quali eruditione? quali eloquentia? qualibus notitijs? quanta perspicacitate ingenij? quanta profunditate & maiestate iudicij? quanto candore veritatis ad obligandum sibi legentium intellectum? quanta cum honestate? utilitate? & iucunditate ad deuinciendam voluntatem? Non poterit vnquam vllus esse qui iustè renuat condemnare Soanum tamquam mendacem, Impostorem, Impium, Atheum; quia nullus erit, qui non debeat agnoscere illum de his omnibus conuictum. In debellando tam atroce hoste Ecclesiæ Romane superauit se ipsum P. Sfortia, quamuis in omni genere sit perfectissimus, nec aliud mali in hoc opere inuenio, quàm quod Fr. Paulus à nimis magno, & insigni antagonista profligetur. Hæc ille Sapientissimus Cardinalis & alia his affinia, quæ breuitatis studio prætermitto. Edidit Cardinalis Pallauicinus Italicè*

Historiam Concilij Tridentini, confutando falsam Historiam eiusdem Concilij publicatam, sub nomine Petri Soany Polani. Romæ typis An-

geli Bernabò 1656 & 57. duobus Tomis in folio. Recognita postea est ab Auctore, & recusa Romæ 1665. tribus voluminibus in 4. Latine versa est à Nostro Ioanne Baptista Giattino, & excusa Antuerpiæ 1672. tribus voluminibus in 4. In Epitomen redacta à Reuerendissimo P. Calisto Puccinelli Seruitarum Generali.

De Bono Lib. 4. Romæ typis Corbelletti 1644. in 4. qui Tractatus latine redditus prodijt Colonie sub titulo Philosophiæ Moralis P. I. apud Ioannem Kinchium 1646. in 4.

De Stylo & Dialogo. Romæ typis Corbelletti 1646. in 12. Recusus tertio, cum auctario ibidem typis Mascardi 1662. in 12.

Artem perfectionis Christiana in tres libros distinctam. Romæ apud Iacobum Anton. Celsum 1665. in 8. tacito suo nomine edi permisit à se compositam.

Hermenigildum Tragediam in Seminario Romano recitatam. Romæ apud Hæredes Corbelletti 1644. in 12.

Fastos Sacros Carmine Hetrusco edebat ante aditam Societatem sed abruptis ingressurus.

Epistolas varias Cardinalis collegit, & vno volumine vulgavit. Ioan. Bapt. Galli Pauerelli Romæ apud Angelum Bernabò 1668. in 8.

Latine ante ingressum in Societatem edidit

Asserta de vniuersa Philosophia defensa à se in Collegio Romano. Romæ 1625. in folio. Composita à P. Vincentio Aranea suo Præceptore.

De vniuersa Theologia post Theologicam lauream, publicè à se asserta in Collegio Romano Libros IX. Romæ typis Francisci Corbelletti 1628. in folio.

Post ingressum in Societatem vulgavit Vindicationes Societatis Iesu, quibus multorum accusationes in eius Institutum reselluntur. Romæ typis Manelphi 1649. in 4.

Assertionum Theologicarum Libros VIII. in V. volumina distributos. Romæ typis hæredum

Corbelletti annis 1649. & tribus sequentibus in 12.

Disputationum in Primam Secundam S. Thomae Tom. I. Lugduni sumptibus Philippi Borde, & Soc. 1653. in folio.

SIDRONIVS HOSSCHIVS natione Belgica, patria Markemienfis Dioceseos Iprensis natus anno saeculi superioris 96. Societati se adiunxit vertentis 16. & vota 4. nuncupavit. Humanioribus disciplinis insigniter eruditus, quinquennio eas in Scholis publicè professus est, & 13. annis imbutis eis Nostros Iuniores, & biennio Ephebos Serenissimi Archiducis Leopoldi Guilielmi Gubernatoris Belgij. Conciones etiam habuit annos aliquot. Vir profundissimè demissionis & contemptus sui, humile & pastorium genus, quo ortus fuit, iucunde solebat domi forsque commemorare, non secus, ac familiae suae decora, ac stirpis splendorem. In Tirocinio cum perpetuo corporis languore affligeretur, videreturque non satis aptus ad Societatis munia, ideoque ad suos remittendus, summopere contendit, ut in domesticorum Adutorum ordinem potius adscisceretur, quam à Societate amandaretur. Re- tentus itaque est magno suo ac Societatis bono. Moderatoribus suis ad nutum fuit semper obsequentissimus, & ad quosvis labores diurnos iuxta, ac nocturnos promptus. In obeundis pietatis exercitationibus sedulus, ac constans, nocturnae eripiebat quieti, si quid ad eas temporis interdiu defuisset. Christi patientis mysteria, in horas singulas descripta secum commentando reuolvebat. Ad solemnes Sacerdotum preces adiungebat quotidie illas de illibato Conceptu Deiparae Virginis, de cuius laudibus & cultu frequens fuit illi sermo. Hinc fiducia quoque in illam plane eximia. Depositus erat, & extremis Sacris rite munitus, quando vouit carmen Deiparae, si sanitatem redderet. Reddidit illa, & promissum carmen (quod typis etiam excusum est) ad Seruaticis aram venerabundus appendit. Religiosae paupertatis studio itinera bene longa semper conficiebat pedes, saepe etiam ieiunus. Egenorum, ac pupillorum factor, ac pater, ex merito habebatur. Demum Tungris dum praesfet Nostros mortalitatem exiit die 4. Septembris 1653. Elegantiā carminum eius maximi fecere doctissimi quique, sed praecipue Alexander VII. Pont. Max. dum Nuncij Apostolici munus ad Rhenum obiret. Ideoque defuncti funus, à Palatinis diuersis domesticis suis carmine (quod impressum quoque est) iussit celebrari. Scripsit Sidronius

Elegias IV. quibus Gandam inducit Excellentissimo Francisco de Moncada Aytonae Marchioni loquentem, Antuerpiae typis Plantinianis 1635. in 4.

Elegiam I. ad Serenissimum Ferdinandum Cardinalem Infantem Gratulatoriam, quae extat in Triumpho Guilielmi Becani.

Poemation aliud in laudem Matthiae Casti-

miri Sarbieuij, quod extat in Epicitharismate à Belgis Poëtis ipsius Lyricis addito.

Elegiarum Libros VI. De cursu Vita humana; De Christo patiente; De lacrymis S. Petri; Serenissimo Leopoldo vota; & alijs de argumentis. Antuerpiae ex Officina Plantiniana 1656. in 8. & 1657. in 12.

SIGISMUNDVS ERNHOFFER natione Germanus, patria Monachiensis. Vix ex Ephebis exierat, cum nostrum Institutum arripuit Monachij anno Domini 1562. & in Austriam missus, ibi tirocinium absoluit, & in varijs ministerijs laudatè perseueravit, votorum 4. professus, vsque ad mortem quam Graecij obiit die 28. Maij 1597. Scripsit opuscula aliquot Germanicè contra Haereticos, nempe

Protheum Lutheranum. Ingolstadtij 1587. in 8.

Minorem Catechismum cum figuris ex Lutheri scriptis. Vvittembergae excusis eductum. Ibidem 1587. in 8.

Defensionem minoris Catechismi contra Guilielmum Zimmerman, & Iacobum Herbrandum Pradicantes. Ibidem 1588. in 8.

Considerationes super Fossilla Dauidis Donners Pradicantis in Styria.

* SIGISMUNDVS LAVXMIN natione Polonus, patria ex Samogitia, vndeicennis Societatem amplexus est anno salutis 1616. & 4. in ea vota nuncupavit. Docuit disciplinas manufactiores, & Rhetoricam septennio; & Praefecturam studiorum gessit quadriennio, magna semper cum laude, & vtilitate auditorum. Gubernavit Collegia Polocense, Plocense, Crozense, & Viceprouincialis totam Prouinciam Lithuaniae. Electus à Prouincia bis adiit Romam ad Congregationes Generales decimam, & vndecimam. Vir eximie humilis cum in magna auctoritate apud omnes esset ob munia gesta, & doctrinam, non dubitavit demittere se ad docendos pueros Cantum Gregorianum, & ad infima officia Caritatis. Tandem maturus caelo, & 4. annis septuagenario maior quieuit in Domino. Vlnae die 11. Septembris 1670. Edidit latine

Demonstrationem Catholicæ Ecclesiae ex certis à prima sui origine notis. Vlnae typis Academicis 1645. in 12.

Praxim Oratoriam & precepta artis Rhetoricæ. Braunsbergae 1618. in 12.

Epitomen Institutionum linguae Graecæ. Vlnae typis Academicæ 1655. in 12.

Artem & praxim Musicam. Typis ipsdem 1667. in 4.

Orationem de S. Casimiro Regni Poloniae, & Lithuaniae Patrono. Vlnae typis Academicis 1635. in 4.

Polonicè edidit

Orationem à se habitam in funere Stanislai Dzievvoliovski Dapiferi Caunensis. Vlnae 1653.

* SILVESTER MAVRVS natione Italus, patria Spoletinus, natus anno saeculi fluen-

tis

tijs 19. Societati nomen dedit 1636. & solemnium votorum 4. Sacramento se adstrinxit. Post traditas disciplinas humaniores, Philosophiam partim Maceratae, partim Romae sexennio professus est. Ethicam annis aliquot, Theologiam Scholasticam iam ab annis 17. in Romano Collegio docet magna doctrinae commendatione. Edidit haecenus

Questionum Philosophicarum Libros V. in totidem distinctis voluminibus. Romae 1658. & iterum cum auctario typis Michaelis Herculis 1670. in 8.

Aristotelis Opera omnia cum Paraphrasi & Indice coriosissimo Tomis VI. in 4. Romae typis Angeli Bernabò 1668.

SILVESTER NORITIVS natione Anglicus, patria Somersetenfis, cum in Collegio Anglicano Romae dedisset operam Theologiae circa annum Domini 1590. & postmodum lauream Doctoralem capeiuiisset, Societatem anno 1606. aetatis 35. Romae ingressus est, & in ea votorum 4. professionem emisit, Londini 1618. Theologiam docuit, Sacras litteras explicuit, studijs praesuit, Conciones habuit, & missus in Vineam Anglicanam per 20. annos cultor illius insignis fuit, religiosèque ibidem deceffit die 16. Martij 1630. Edidit Anglicè praescriptis sui nominis litteris initialibus S.N.

Antidotum Controuersiarum contra Sectarios, Opus perutile & eruditum. Audomari 1618. & 1621.

Appendicem dicti Antidoti de successione in Ecclesia Catholica. Londini 1621. in 4.

Ducem fidei contra Sectarios. Londini 1621 in 4.

Pseudo-Scripturistam Partibus II. 1623. in 4.

Veram Narrationem priuati colloquij habiti inter M. Smithum seu Noritium, & M. Vvalkerum 1624. in 4. sine vlllo indicio sui nominis.

SILVESTER PETRASANCTA natione Italus, patria Romanus, natus exeunte anno 1590. Vir omni genere litterarum tum mitiorum, tum seueriorum instructus, & vt Erycius Puteanus in vindicijs Circuli Vrbaniani eum salutatur, celestis ingenij, aeternaque eruditionis vir, ab ineunte aetate Deo seruire cupiens, & saeculi syces deuitare, in Societatem tantquam in portum se recepit reluctantibus licet parentibus diu, & spe honorum filium auertere conantibus; sed frustra; ipsos tandem in sua vota pertraxit, atque ita admissus in Tirocinium est die vltimo anni 1608. Humaniores litteras docuit triennio; Philosophiam explicuit Firmi in Piceno, vbi Illustrissimus Petrus Aloysius Carafa, tunc Vrbs illius Pro-Gubernator, postea S. R. E. Cardinalis, suauitate morum, & doctrina illectus, ipsum sibi Confessarium, & Comitem itineris suscipiendi Coloniā ad munus Nuncij Apostolici postulauit, derinuitque penes se toto tempore quo ijs in Regionibus est commoratus. Professionem

votorum 4. emisit in manibus eiusdem Nuncij anno 1626. & demum redux in Italiam Collegium Lauretanum gubernauit. Romae Sodalitium Nobilium in Domo Professorum ita administravit, vt Illustrissimorum illorum Sodalium animos sibi mirificè deuinxerit. Quinquennio ante obitum caepit acerbis calculi doloribus torqueri, quos tamen insigni animi fortitudine tolerauit, semper inter eos aut legens, aut scribens, aut aliquid vtiliter operans, donec ex Medicorum consilio secta vesica, extracti sunt ei lapides grandiaesculi sex, singuli magnitudinis oui columbini, cum stupore omnium. Ipso die incisionis P. Siluester incruentum Deo obtulit Sacrificium, atque in eo seipsum, siue ad mortem siue ad vitam longiorem, aequaliter paratum. Sed placuit Deo maturum iam calo, euocare ad se atque ita superueniente fectioni febricula, & Sacramentis rite communitus arumnosam hanc vitam felice morte conclusit. Romae die 8. Maij 1647. Vir mitissimi ingenij, mire affabilis, semper praesto omnibus, varia eruditione excellens, sui tamen negligens, nec quidquam ab vlllo postulans. Praeclarum de eo texuit Elogium Ianus Nicius Erythraeus in Pinacotheca III. de Viris illustribus capite 23. quem, qui plura de eo cupit, consulere poterit. Edidit

Vitam Roberti Cardinalis Bellarmini è Societate Iesu ex Italico Iacobi Fuligatti, cultissimo stylo latine expressam, cum aliquo auctario. Leodij typis Ioannis Ovverx 1626. in 4. & correctus Antuerpiae ex Officina Plantiniana, Balthafaris Moreti 1631. in 8.

Sacras Bibliorum Metaphoras, & ex ijs documenta morum Centuriam I. Coloniae per Ioannem Kinchium 1631. in 4.

Opera Omnia P. Edmundi Campiani è Societate Iesu adiunctis quibusdam nunquam antea excusis. Antuerpiae typis Plantinianis Moreti 1631. in 8.

Notas in Epistolam impiam, & Haereticam Petri Molinæi Ministri inter Hugonotos Galliae non infimi. Antuerpiae typis Plantinianis Moreti 1634. in 8.

Apologiam pro dictis Notis aduersus Andream Riuctum Ministrum in Hollandia, qui eas carpsit, cui titulus Caluinianus Verbero, & in eum Vindicia vapulares Laureti. Typis Pauli Seraphini 1639. in 4.

Tesseras Gentilitias, ex legibus Fecialium descriptas. Romae typis Corbelletti 1638. in folio

De Symbolis Heroicis Lib. IX. adiunctis iconibus aeri incisis. Antuerpiae typis Plantinianis Balthaf. Moreti 1634. in 4.

Thaumasia vera Religionis contra perfidiam Sectarum Tom. I. De Miraculis comparatis veteris, ac noui Testamenti. Romae apud tres Pylas aureas 1643. in 4.

Tom. II. De Ritibus Ecclesiae per Miracula confirmatis. Romae typis Mascardi 1646. in 4.

Tom. III. De Miraculis perpetuis Ecclesie Catholicae. Romae typis posthumis Mascardi 1655. in 4.

Vitam Gregorij X. Pont. Max. ex Italico Latine redditam, Typis ipsidem 1655. in 4.

Explicationem breuem Litaniarum B. Virginis. Italice Romae ad tres Pilas aureas 1643. in 12.

Inter hæc molienda edidit

Orationem Funebrem habitam ad Urbannum VIII. Pont. Max. dum Iusta exequiarum Ferdinando II. Austriaco Electo Imperatori persolverentur. Romae typis Francisci Corbelletti 1637. in 4. Eam ipse vna nocte coactus est parare.

Et tacito suo nomine, dedicante Lælio Seruilio.

Iter Fuldense, ad Visitationem eius Canonici.

Iter Moguntinum Petri Aloysij Carase Nunciij Apostolici ad Electionem Archiepiscopi Moguntini. Leodij typis Ioan. Ovverx, hoc 1629. in 4. illud 1627. in 4.

Parauerat prælo Romam Piam, & Triumphum Religionis Catholicae aduersus Sectarios, sed morte præoccupatus non emisit.

SIMON BERENT natione Prutenus in Societatem anno Christi 1600. ætatis 15. ingressus, quatuor in ea vota professus est, & facultates propemodum omnes docuit, Humaniora, Philosophiam, Mathesim, linguam Sanctam, Theologiam Moralem, Controuersam, Scholasticam; Serenissimo Principi Poloniae Alexandro Sigismundi III. Regis filio, fuit à Sacris Confessionibus, eumque ad exterarum nationes Germaniae, & Italiae est comitatus. Concionationes ad populum multis annis habuit; Seminario Pontificio Brunsbergæ sexennio præfuit. Paupertatis Religiosæ apprime amans fuit. Demum ex longa hydrophis infirmitate, multis meritis cumulatus migravit ad Dominum Brunsbergæ die 16. Maij 1649. Musices insigniter peritus edidit tacito suo nomine.

Opera duo Musicalia in 8. Litaniarum de Nomine Iesu, & Lauretanarum de B. Virgine Maria. 1638. & 1639.

* SIMON LE BOSSV natione Gallus, patria Parisinus, Societatem amplexus anno sæculi voluentis 24. ætatis suæ 18. votorum 4. professionem edidit. Rhetoricam, & amoeniores disciplinas sexennium docuit, & multis annis Ecclesiasten vtiliter egit. Excessit ex hac vita vir apprime religiosus, Parisijs die 3. Martij 1665. Edidit Gallicè

De Vsu Gratia volumina tria. Parisijs apud Florentinum Lambert 1659. in 4.

Horarias preces sepissime excusas. Latine vulgavit

Xenia Delpbino, nomine Vrbs Parisiensis. Parisijs apud Fredericum Leonardum 1662. in 4.

Orationem Funebrem de D. Porronio Bel-

leuao Galliarum Senatus Principe. Gallice Parisijs typis Cramoisanis 1657. in 4.

SIMON FELIX, natione Germanus, patria Monachiensis. Vir magno ingenio & doctrina anno ætatis 17. reparatae salutis 1600. ingressus in Societatem, post traditas humaniores litteras, Philosophiam docuit Ingolstadtij triennio, Theologiam Moralem sexennio, Polemicam septennio, Scholasticam annis 17. Concionationes habuit magna facundia annis 13. In omni genere litteraturæ ita versatus est, vt quodcumque tractaret, præter eximiam claritatem, doctrinam afferret neruo, & rationum momentis plenam. Eius calamum formidabant Hæretici, ab eo sæpius impugnati; modestiam suspiciebant Catholici, qua factum, vt pauca prælo commiserit, nihili æstimans sua. Fuit conscientia teneræ, animi sinceri, in omnibus comis, nihil eximium affectans, ad num Superiorum factus, & præcipuis Societatis viris accensendus; religiose denatus est in patria, Monachij die 26. Februarij 1656. Edidit

Metamorphosin Iacobi Reihingi Catholico-Lutherani. Dilingæ apud Vdalricum Rem 1622. in 8.

Muscas morientes inanium Cauillorum Iacobi Reihingi Apostatae Tubingensis exsufflatae. Friburgi Brisgoiæ 1624. in 4.

Fulpeculam Tubingensem demolientem Vinea Ecclesie Christi captam. Dilingæ 1622. in 8.

SIMON GVRSKIUS vel GOSSIVS, natione Polonus, patria Masouita admissus in Societatem anno Domini 1589. ætatis suæ 21. vota 4. emisit. Docuit Rhetoricam, Philosophiæ, & septennio Theologiam Scholasticam, Naturæ concessit. Varfauie die 19. Ianuarij 1616. Scripsit Polonicè pro P. Petro Scarga

Manifestationem impudentia Arianorum. Cracouiæ 1608. in 4.

SIMON NICOVIVS natione Polonus, patria ex Oppido Lobzencin in Polonia Maiore, Philosophicis disciplinis institutus, atque laurea Magistrali donatus anno salutis 1575. ætatis 20. Societatem nostram amplexus est Romæ. Vir raræ virtutis, candidus, humilisque; Superior fuit in Missione Suecica, & Catherinæ Iagelloniæ Reginae Sueciæ à Concionibus quadriennio, post cuius mortem à Suecia redux, idem concionandi munus diu exercuit. Migravit ex hac vita Cracouiæ die 11. Septembris 1591. Vertit in linguam Polonicam.

Martyrologium Romanum Gregorij XIII. iussu editum, & Sanctorum vitas, quæ exstant in Breviario Romano.

* SIMON DE VASCONCELLOS natione Lusitanus, patria Portugalensis, adscriptus Societati, Bahia in Brasilia anno salutis 1616. ætatis 19. votorum 4. professionem emisit. Docuit ibidem Humaniores litteras, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, & Moralem.

lem, Fuit Magister Nouitiorum, Rector Collegij Bahiensis, & totius illius Prouinciæ moderator. A Congregatione Prouinciali electus Procurator Romam profectus est. Vir apprime religiosus, & disciplina regularis, vt in se obseruans, ita ab alijs diligenter exigens. Demum septuagenario maior, dum Collegium Fluminis Ianuarij moderaretur vitam hanc caducam cum æterna commutauit anno 1670. Edidit Idiometate Lusitanico

Vitam P. Ioannis de Almeyda Societatis Iesu Prouincia Brasilia. Vlyssipone typis Craesbechianis 1658. in folio

Chronicon Societatis Iesu in Prouincia Brasilia. Vlyssipone, typis Henrici Valentis 1663. in folio

Vitam P. Iosephi Anchietae, Lusitanicè, Vlyssipone, typis Ioannis de Costa 1672. in folio.

* SIMON VGNIEVSKI natione Polonus, ex Masouia, nobili genere natus, Societati se addixit vicennis anno salutis 1604. & votorum 4. nuncupatione se obligauit. Docuit Oratoriam, & linguam Sacram. Rexit Collegia Pultouienfe iteratò, Pincense, & Vilnense; Concionatorem diu egit, & à Comitij Prouinciæ electus Procurator Romam adiit. Pollebat prudentia singulari in regimine iuuentutis, & demum post diuturnos dolores à podagra magna æquanimitate fortiter toleratos, quieuit in Domino Vilnæ die 11. Octobris 1647. Dum doceret Rhetoricam, vulgauerunt discipuli lucubrationem ab ipso scriptam soluta & vincula Oratione, hoc titulo

Mors Iesu Christi, à Rhetorica Auditoribus in Academia Vilnensi Societatis Iesu deplorata. Vilnæ typis Iosephi Karkan 1615. in 4.

Edidit Polonicè collectum à se ex antiquis monumentis

Vitam S. Ladislai Regis Hungariae 1630. Recusam Vilnæ typis Academicis 1664. in 4. Præterea

Gratulatorias Orationes, & Carmina varia.

* SIMON VVANGNERECKIUS, natione Germanus, patria Monachiensis, natus anno sæculi fluentis v. Societatem inijt xx. & Spiritualium Adiutorum vota emisit. Eloquentiam nouennio professus est, Græcis Latinisque litteris insigniter excultus. Numismatum, etiam antiquorum peritia excelluit, & prisicorum Romanorum nummos inter Cimelia Serenissimi Electoris Bauariæ reconditos commentario illustrauit. Hinc ad similem operam præstandam in gaza Cæsarea euocatus ab Augustissimo Imperatore Ferdinando III. peritiæ suæ præstantiam argumentis multis comprobauit, & ad colloquium de litteris cum sua Cæsarea Maiestate non raro est accersitus. Tandem fracta varijs morbis valetudine, & multis tolerantia exemplis ad imitationem relictis, pie in Domino conqueuit. Viennæ die 16. Martij 1657. Edidit

Pietatem Marianam Græcorum, ex duodecim Tomis Menæorum, & septem reliquis Græca Ecclesie voluminibus, depromptam. Part. I. Monachij typis Lucæ Straub 1647. in 12.

SIMON VVYSOCKI natione Roxolanus, seu Rhutenus in Pocucia, in pago Kurzang nobilibus parentibus natus, anno 1542. à matre vidua ad omnem pietatem educatus est. Religiosam vitam præter suorum voluntatem, iam tum adolefcens adamauit, quibus vt spem omnem præcideret ad militiam, quod cogitabant, eum distrahendi, sacro Diaconatus ordine se clam ipsis annos natus 22. curauit initiari. Dubius quam in familiam Religiosorum se daret, Petrum Scargam Canonicum etiam tum Leopoliensem, quo utebatur Confessario adiit, consulturus. Is Numine per precès implorato, iuuenem inuitat, vt vna secum Romam, atque ad Societatem Iesu, quam nondum audierat, vadat. Rebus compositis dant se in viam, & anno salutis 1569. à S. Francisco Borgia Præposito Generali, vterque ad Firocinium admissus est. Eo exacto, & Theologia Morali & controuersa institutus Simon, remissus est in patriam, Sacerdotio antea initiatus, vbi Concionibus habendis, & audiendis Confessionibus, indefessam operam maximo fructu multis in locis impendit; nam incensa dictione sua multorum animos ad fidem Catholicam, & ad pietatem colendam inflammavit. Pluribus locis Nosocomia pauperibus excipiendis curauit excitari, ex quo Patris Pauperum appellationem sortitus est. Exstant ea hodieque Posnanæ, Vilnæ, Lublini, magno multorum bono. In Sueciam secutus est Serenissimam Catharinam Ioanni Regi desponsam, eiusque aulam octo annos pietatis officijs excoluit; nec pars fuit minima continendi in Catholica Fide Sigismundi Principis, qui Poloniae Rex III. eius nominis demum fuit, semper pius, semper felix: nec veritus est constantissimo vultu Regnam aliquando grauius verbis castigare, quod visa esset in gratiam Regis mariti indulgentius se habuisse cum Principe, solema Comitiorum die, passa vt adiret Parentem à quo accersebatur, quo tempore Concioni Hæreticæ dabat operam. Romæ aliquantò post Pœnitentiarium egit, & plurimis libris Polonicè translatis multum suæ genti profuit. Biennio calculi, & franguricæ doloribus exercitus quos patientissime tolerauit, tandem quod Deum sæpe rogauerat, post S. P. N. Ignatij Canonizationem, & breuem quinque dierum decubationem, Sacramentis rite munitus excessit à vita Cracouiæ die 12. Iunij anno salutis 1622. ætatis 79. ex quibus transegerat 55. in Societate & professus trium votorum, quæ concepit quando Sacerdos factus est. Ingens concursus ad funus ipsius fuit, & magna comploratio, studiumque aliquid pro reliquijs, vel de floribus more gentis cadaueri inspersis decerpenti. Reddidit Simon Vvysocki Polonicè

Hieronymi Plati de Bono Status Religiosæ Lib.

Lib. III. Calisij 1606. in 4.
Domitij Plati discursus de Passione Domini,
 quos inscripsit *Mare rubrum.* Cracouia 1615.
 in 8.

Luca Pinelli de Perfectione Religiosa Lib. IV
 Cracouia 1607.

Eiusdem de Sacra Eucharistia, quem inscrip-
 sit. *Arcam Monstrantiam* 1601. in 12.

Francisci Arias de Imitatione B. Virgi-
nis, Rosarium, & de presentia Dei.

Iacobi Alvarez de Paz de Vita Religiosè
instituta.

Fulvij Androtij Meditationes de Passione
Domini.

Ioannis Busai Enchiridion Meditationum,
 quod inscripsit *Nouum Paradisum animæ.* Cra-
 couia 1608. in 8.

Ioannis Maioris Speculum magnum Exem-
plorum, quod cum primo prodijset in 4. postea
coniunxit cum

Antonij Daurontij Catechismo Historiali,
 ediditque in folio Cracouia.

Thomæ de Kempis de Imitatione Christi Li-
brus IV.

Francisci Auila, Exercitorium Animæ.
 Cracouia 1608. in 8.

Ludouici Granatensis speculum hominis Chri-
stiani.

Thesaurum Spiritualem, seu Repositorium
Theauri.

Basilij Gradi Episcopi Stagnensis Palmarum
Virginum, seu Tractatum de Statu Virginum. Ca-
 lisij 1607. in 8.

Portam Celi.

De Statu Viduali.

Hortulum Spiritualem Anima cum 30. do-
ctrinis, & XI. priuilegijs piorum hominum.

Methodum Confitendi pro his, qui frequenter
Sacramenta usurpant.

Concionem de Purgatorio in funere Ducis
Slucensis.

Vitam S.P.N. Ignatij ex postrema Petri Ri-
badeneira.

Vitam B. Aloysij Gonzaga è Soc. Iesu.

Vitam S. Catharinae Senensis.

Vitam Catharinae Vvaporovski pie memo-
rie. Calisij 1606. in 8.

De sex Martyribus Iaponicis.

Historiam Sinensem duorum annorum.

Vitam Ioannis Caluini Hæresiarchæ ex Hie-
ronymo Bolseto.

Tabulas præterea varias dispersit perutiles,
 nimirum

Speculum Religiosorum.

Puncta Passionis Dominicæ.

Alphabetum Spirituale.

Doctrinam de Aqua Benedicta.

SOCIETAS IESV in Prouincijs S.C. Maie-
 stas constituta, in eas primo aduocata est à glo-
 mem. Ferdinando Primo Romanorum Rege,
 viuente S.P.N. Ignatio, & erecto Collegio Vien-
 næ Austriæ, anno reparatæ salutis 1551. postmo-
 dum altero fundato Pragæ ab eodem Ferdi-

nando anno 1555. progressu temporis, & incom-
 parabili pietate Cæsarum illius Successorum, in
 eam prouecta est amplitudinem, vt nusquam to-
 to orbe terrarum fuerit magis dilatata. Nam so-
 la Prouincia Austriæ numerat hoc anno 1674.
 dum hæc scribo Socios supra mille centum
 & quadraginta, in Collegia, & Residentias
 quadraginta, & octo distributos, & Prouin-
 cia Bohemiæ ad mille & viginti quatuor in
 Collegijs & domicilijs triginta quinque præ-
 ter Collegia, quæ Societas habet sub Sua
 Maiestate Cæsarea in Comitatu Tirolensi, in
 Alsatia & Brisgoia. Edidit Societas in his
 Prouincijs

Necessia D. Maximiliano II. Rom. Imper.
 S.A. Viennæ 1577. Edidit separatim Prouincia
 Bohemiæ tacito suo nomine

Heroum Christianorum 18. Spectacula in
Amphitheatrum Honoris Ferdinandi Regis Hun-
garia, Bohemiæ, & Romanorum IV. Pragæ, typis
 Academicis 1653. in folio

SPIRENSE COLLEGIVM in Prouincia
 Rhenana Superiori, in Vrbe Imperiali, & ce-
 lestri à supremo Dicasterio S.R. Imp. exordia
 sua, & foundationem debet eximie pietati, Re-
 uerendissimi Capituli, & Canonicorum, qui
 anno 1567. Concionatores de Societate, &
 Magistros, qui iuuentutem bonis litteris, ac
 pietate imbuerent accersuerunt, & postea
 contra varias Heterodoxorum impugnationes,
 & calumnias, mira constantia tutati sunt, &
 demum vna cum Celsissimo Episcopo, Scholas
 & Collegium exædificarunt. Docentur in eo
 quinque Classes Humaniorum litterarum cum
 Dialectica, & Theologia Morali, & frequen-
 te concursu Auditorum. Edidit

Gratulationes Reuerendissimo & Illustrissimo
Principi, Philippo Christophoro, electo Spi-
rensi Episcopo. Moguntia typis Ioannis Albini
 1611. in 4.

Lunam Regalis Sacerdotij, oblatam Reue-
rendissimo D. Cathedralis Spirensis Decano. Spira
 typis Georgii Bawmeister 1628. in 4.

Spirensis Insulae gloriam, siue Dotes X.
Spiritus Principalis oblatas Illustrissimo Lothar-
io Friderico electo Episcopo Spirensi. Spira 1652
 in 4.

Sacra inaugurationis insignia oblata ei-
dem Illustrissimo Episcopo, in die inaugura-
tionis. Moguntia typis Nicolai Heyll 1656.
 in 4.

STANISLAVS GRODICIVS seu
GRODZICKI natione Polonus, patria Posna-
 niensis, nobili gente ortus, post nauatam Phi-
 losophiæ operam, mercaturæ se totum septen-
 nium impendit. Inde rursus ad studia atque
 ad certas vitæ rationes ineundas, cogitatione
 conuersa, Romam profectus est, quo tempore
 cum B. Stanislai funeri adfuisset, Societatis
 ineundæ consilium suscepit. Igitur accepta
 prius de Superiorum voluntate, Theologici
 Doctoris laurea, in Tirocinium admissus est
 pridie Calendas Aprilis anno 1571. ætatis 29.

Iam

Caluianum pro suis Concionibus de Purgatorio
 1592.

Euangelium, seu Dialogos duos, quibus pro-
bat ex ipsorum principijs, Hæreticos non esse Euan-
gelicos. Latine vero scripsit

Concionum Tomos VIII. pro Dominicis,
 & festis totius anni quadripartitos pro singulis
 conciones adferens. Cracouia, Ingolstadtii, Co-
 loniæ ab anno 1605. & deinceps prodierunt
 in 8.

Conciones de probandis spiritibus per Missio-
nem Ordinariam. Cracouia typis Nicolai Lob-
 1607. in 8.

STANISLAVS KIZYNOKOLSKI natione
 Polonus, patria Cracouiensis priusquam
 veniret ad Societatem publicè in Academia
 Cracouensi Rhetoricam, Mathematicam,
 Cosmographiam, & Philosophiam propè ado-
 lescens professus est. Tædio demum humana-
 rum rerum, animum ad Societatem applicuit
 anno salutis 1587. ætatis 27. Sacerdotio iam
 tum initiatus. Rigæ, & Cracouia, Nouitio-
 rum institutioni præfuit octennio; hic etiam
 Præpositum egit Professæ Domus, & Iaroslau-
 iæ Patrum in tertia Probatione Instructorem.
 Vir fuit modestia singulari, placidis moribus,
 orationi & mentis cum Deo coniunctioni per-
 quam addictus. In supremo morbo multa de-
 dit patientiæ, humilitatis & voluntatis cum Di-
 uina compositæ argumenta. Obiit Cracouia
 die 6. Decembris anno salutis 1633. ætatis 72.
 Religionis 46. Professionis 4. votorum 31.
 Edidit tum Latine, tum Polonice nonnulla

Spiritualia opuscula ex alijs collecta, nempe,

Compendium Vitæ Spirituales.

De Preparatione ad mortem.

De Via Vitæ aternæ.

De Modo Meditandi.

* **STANISLAVS KOSINSKI** natione
 Polonus, patria Masouita, trium aliorum de So-
 cietate germanus frater, Deo in Societate se
 dicauit anno salutis 1602. ætatis 15. vir grauis,
 zelosus, ferus; Spirituales Coadiutor, guber-
 nauit Collegia Derpatense in Liuania, & Po-
 locense in Alba Russia; Tempore pestis Vil-
 næ sponte mansit ibidem, ad iuandos proximos,
 sed Diuina ope ad vltiora merita seruat-
 us religiosè decessit Reffelii in Prussia die 22.
 Aprilis 1657. Scripsit Polonice

Vitam & Martyrium B. Iosaphat Archiepi-
scopi Polocensis. Vilnæ typis posthumis Acade-
 miæ 1665.

* **STANISLAVS KVKLINSKI** natione
 Polonus, patria Masouita, vicennis religiosæ
 vitæ tirocinium in Societate posuit anno à par-
 tu Virginis 1616. & votorum 4. solemni Sacra-
 mento se adstrinxit. Post traditas humaniores
 litteras docuit Philosophiam, & septennio
 Theologiam Moralem. Rexit domicilium Ma-
 riæburgi, Collegia Lublinense, & Cracouien-
 se, necnon domum Professorum ibidem, in
 qua superstes vacat ministeriis Societatis. Scri-
 psit,

B b b b b

psit,

psit, & exposuit imitationi fidelium

*Vitam & virtutes Thomæ Oborski Episcopi
Baodicensis suffraganei, & Canonici Cracouiensis,
Cracouia 1664. in 4.*

* STANISLAVS SOLSKI natione Polonus, ex ea parte Regni, quæ maior Polonia nuncupatur, Societati se adiunxit anno sæculi voluentis 38. ætatis suæ 21. & in ea humaniores litteras & Mathesim aliquot annis professus est. Missionarium Constantinopoli egit per octennium, ministrando Sacramenta captiuis suæ gentis aliosque adiuuando. Superstes in Collegio Cracouienti edidit Tractatum

De machina exhibendo motui perpetuo artificiali idonea Mathematicis ad examinandum proposita, 1663. in 4.

De usu frequenti Santissimi Sacramenti Polonicæ Cracouia typis Schedelianis 1672. in 8

STANISLAVS V VARZAVVICVS natione Polonus, cum nobilitate Senatoria, ingenio, doctrina, auctoritate, in sæculo floret, & ad honores amplissimos vocaretur, iamque esset Regiæ Cancellariæ Regens, & Ecclesiæ Gnesnensis (quæ Primatum eius Regni obtinet) Scholasticus, oblatum à Sigismundo Augusto Rege Episcopatum repudiavit, & omnibus mundi illecebris vanitatibusque reiectis anno salutis 1567. ætatis vero propemodum 40. Romam ad Christi vexillum conuolauit, crucisque ignominiam Aulæ splendori in Societate prætulit, dignus qui magnis illis nominibus accenseretur, quæ tirocinium Romanum eo tempore decorabant, Claudio, & Rudolpho Aquauuis, B. Stanislao Kostka, & Francisco Turriano. Existenti autem in Professorum domo Varseutio obitus B. Stanislai in tirocinio diuinitus significatus est, eiusque vitam primus ipse conscripsit. Vir fuit verè religiosus, ac maxime pius, orationis apprime studiosus, in qua sic semper erat defixus, vt cum oraret extra se positus videretur. Elucebat præterea in Stanislao rara prudentia, cuius specimen edidit in Collegio Vilnensi, & Lublinensi gubernandis vtrobique per octennium, & in Sueciæ Missionem dirigenda, cui sexennio præfuit. Honoris Diuini salutisque proximorum zelo admirabili feruebat, Hæreticos ab erroribus, peccatores à vitijs, non solum incensis concionibus, sed scriptis etiam libris, reuocare diligentissimè studuit. Religiosæ humilitatis, sui que abiectionis fuit amantissimus. P. Antonium Rosseuinum in Suecia adigit, vt sibi traderet exercitia Spiritualia, idque à P. Ioanne Paulo Campano Poloniæ Prouinciali, postea iterum expressit, quorum monita non secus quam si Tiro fuisset, scripto excipiebat. Demum cum rediret ex Vrbe, quò fuerat à Prouincia missus Procurator, Cracouiam se recepisset, Socijs plerisque alio dispersis ob gliscentem luem, ipse obtinuit à Superioribus, vt ad spirituale proximorum auxilium sibi liceret in Ciuitate consistere. Haud diu superstes fuit; die 3. Octobris peste extinctus est, cum vnus diei noctisque

decursum continua lucta ab humani generis hoste de fide tentatus gloriosam victoriam reportasset, anno salutis 1591. ætatis 64. religionis 24. professionis 4. votorum 17. Cum anno salutis 1606. Petrus Scarga Varseuici febris laboraret, & vnum adhuc annum vitæ sibi dari Deum rogaret, videndum se illi præbuit Stanislaus Varseuitius. Et cur inquit P. Scarga non petis annos x. sed vnum dumtaxat, & in dicto euauit, Tertio die Scarga surrexit incolumis, & nouem post annos mortuus est. Scripsit Stanislaus, seu potius latinitate donauit ex Græco

Historiæ Æthiopiæ Libros X. eosque Sigismundo Augusto Poloniæ Regi dicauit, priusquam esset in Societate. In Societate vero existens transtulit in Polonicam linguam

Aureum atque elegantissimum P. Iudouici Granatensis Dominicanæ librum qui Hispanicè inscribitur.

Guia de Peccadores, idest dux Peccatorum.

* STEPHANVS AGVILARIVS natione Mexicanus, patria Guadalaxarensis vnde uicennis Deo se in Societate consecrauit anno salutis 1624. & votorum 4. nuncupatione se adstrinxit. Concionator eximius, & Missionarius ad Indos multis annis. Religiosæ disciplinæ apprime obseruans ad laborum stipendia ex hac vita emigravit Mexici in Domo Professorum anno 1668. Edidit typis

Conciones varias, quæ ob styli granitatem, & dictionis proprietatem magno in pretio habentur. Mexici.

Carmen Panegyricum Hexametrum Latine quo exceptus fuit Prorex Marchio de Villena. Mexici 1640.

Carmina Hispanica complura, in quibus pangendis fuit oppidò felix. Mexici.

STEPHANVS ARATOR siue SZANTO natione Hungarus diocesis Iaurinensis, admissus in Societatem Romæ, ex Collegio Germanico, & Hungarico in quo fuerat alumnus Pontificius anno Domini 1561. ætatis 20. & ibidem studia Theologiæ absoluit. Philosophiæ curriculum docendo bis emensus est Græcij in Styria, & Romæ quinquennio Pœnitentiarij munere functus est ad Basilicam Vaticanam. Vir fuit omnibus disciplinis apprime instructus Græcè, Hebraicèque perdoctus. Ad hæc virtutum multarum usu insignis, quibus & Societati decus addidit, & fidem Catholicam, vbicumque versatus est magnopere dicendo scribendoque promouit. Congressus frequentissimè cum Hæreticorum Principibus semel 40. Prædicantibus vi disputationis os obstruxit, omnesque falsitatis coarguit. Iterum Varasini CCC. prouocauit, & de ijs in Synodo gloriosè triumphauit. Innumeros ad Ecclesiam perduxit. Summa libertate in Hæreticos, & in publicæ odia dicebat, eumque aduersus improborum suspiciebant, tuebantur. Proceribus Hungaris fuit carus, quibus tamen ipse non condonabat, quin coram vel per litteras redarguebat, si quid pec-

peccassent. Stephano Bathoreo Polonorum Regi cuius famam, & in fide constantiam apud Pontificem, & Cardinales aduersus calumniatores egregia Oratione defenderat, vsus est semper beneuolentissimo. Sanguinis pro fide fundendi cupidissimus, cum semper fuisset, nec res tamen ex voto caderet, hac se cogitatione solabatur, quando efflaturus esset animam, quòd exul saltem pro eadem fide obiret. Olomucij anno salutis 1612. ætatis 70. Religionis 50. in qua ante annos 20. quatuor vota nuncupauerat. Concinnauit Hungaricè

Catechismum instar Romani multis controuersiarum fidei capitibus locupletatum. Item

Testamentum vetus ex collatione Hebraici, Græci, Latinique textus Hungaricè interpretatus est. Hæc tamen illius lucubrationes hætenus non viderunt lucem.

STEPHANVS AVDEBERTVS natione Gallus, patria Bellacensis in Diocesi Lemoicensi in Societatem anno 1613. ætatis 21. ingressus, vota 4. professus est. Philosophiam quinquennio docuit, linguam Sanctam triennio, Theologiam Moralem biennio, Scholasticam octennio, & cum concionandi arte plurimum valeret, Rupellæ, & in Insula Retensi alijsque locis Hæreticos egregiè refutauit. Demum naturæ concessit Pali die 30. Iulij 1647. Scripsit

Opuscula varia contra Hæreticos.

Tractatum de Angelo Custode.

Explicationes quorundam locorum S. Augustini circa SS. Eucharistiam. Rupellæ apud Ludouicum Chesneau 1630. in 12.

Theodoretum explicatum, vna cum Gelasij libro de duabus naturis. Lascani apud Ioan. Delphinum 1639. in 8.

Triumphum veritatis de Transsubstantiatione, & Purgatorio. Orthesij apud Iacobum Rouier 1638. in 8.

Declarationem decreti Concilij Constantiensis Sess. 19.

STEPHANVS DE AVILA natione Hispanus, patria Abulensis in eo Hispaniæ Regno, quod vulgo Castella vetus dicitur, Societatem nostram vicennis ingressus est Salmantica anno salutis 1569. Post absolutum spiritualis tirocinij tempus, Theologicis studijs applicuit animum tam felice ingenio, vt nihil supra. Vix discipulus esse desijt cum aliorum Magister, & doctor renunciatus est. Miraculo fuit adolescentis sapientia summa, eruditio singularis. Hæc Præpositos mouit, vt eum ad Peruani Regni incolæ olim transmitterent. Exceptit America tantum virum, vt par erat, cumque tacente ipso quantus esset prædicaret fama, Theologiam in Academia Limensi profiteri publicè iussus est. Credi vix potest quàm plausible omnibus eius dicendi ratio; admirationi erat acumen ingenij in indagandis rebus solertia, in tradendis exquisitissima methodus, in euoluendis Auctoris indefessum studium, præsertim in re morali. Hæc sic Stephanum commendauerunt, omnibus vt Doctor Doctorum vulgo diceretur. Illum

totius Regni Proceres, Tribùnalìa summa, vt absolutissimum Theologum, & vtriusque Iuris peritissimum consulebant. Omnes hominum status Ciuitates & Prouinciæ, quod Auila dixisset, verum, certum, securum, quod reticisset incertum, suspectum, periculosum iudicabant. Respondebat doctrinæ egregia probitas morum. Vir fuit incredibili sui despicientia, honoris perpetuus contemptor, abiectionis cupidissimus, quique cum in ore omnium esset, solus se ipsum ignorabat, Obijt Limæ die 14. Aprilis 1601. vota 4. dudum professus, post illustratas fere omnes 4. summæ Theologiæ Angelici Doctoris partes, cuius acerrimus semper defensor fuit; daturusque forsitan fuisset in lucem quàm plurima, nisi satis immatura mors pios conatus hominis vna cum vita abstulisset. Quod ex omnibus suis lucubrationibus, quæ certè multæ sunt, absolutum magis nobis reliquit, est

De Censuris Ecclesiasticis Tractatus, posthumus Filius Patri. Lugduni apud Horatium Cardon 1608. in 4.

Edidit præterea compendium Summæ, seu Manualis Doctoris Nauarri in ordinem Alphabeticum redactum. Lugduni apud Cardon 1609. & Parisijs apud Iacobum Quesnel 1620. in 16.

STEPHANVS BAVNY natione Gallus, patria Campanus, Mesomensis, in diocesi Rhemensis Societatem anno 1593. ætatis 28. ingressus est, & vota 4. nuncupauit. Rhetoricam, & amœniore litteras annis xi. docuit, & Theologiam Moralem annis omnino 16. Vir antiquæ probitatis & singularis circa quæstiones omnes de conscientia eruditionis; dum in senili ætate operam nauaret Episcopo Leonensi in Aremorica, correptus morbo inter pias Patrum Carmelitarum manus religiosissimè animam Deo reddidit die 4. Decembris 1649. Edidit

Theologiam Moralem IV. Tomis comprehensam, quorum.

I. *Est de Sacramentis ac personis Sacris, earumque dignitate, & obligationibus. Parisijs apud Michaëlem Soly 1640. in folio*

II. *De Censuris Ecclesiasticis. Ibidem & iisdem typis 1642. in folio*

III. *De Contractibus. Typis iisdem 1645. in folio*

IV. *De Beneficijs. Ibidem 1647. in folio Summam Casuum Conscientiæ, seu Manuale Confessorum in gratiam eorum quibus animarum cura incumbit. Parisijs apud Michaëlem Soly 1631. in 8.*

STEPHANVS BINETVS natione Gallus, patria Diuionensis, pijs ac honestis parentibus natus, adolescens ad Societatem accessit anno salutis 1590. ætatis 21. Nouellariæ in Prouincia Veneta, & ex Italia reuersus in Galliam, quando ab Henrico IV. Rege Societas in Regnum postliminio restituta est, totis pene 40. annis præfuit nostris Rothomagi, Parisijs, Prouincijs, Campaniæ, Lugduni, Franciæ magno, & accenso studio animarum. Eluxit in eo sensus erga Deum singularis, mira in rebus omnibus

animi præsentia & æqualitas, sagacitas, & solertia in momentis rerum indagandis, perpetua, animique serenitas, cum suavi argutoque verborum lepore coniuncta, integritas morum eximia, & constantissima innocentiae fama. Professus est sub vitæ extremum nihil se vnquam egisse in tot administrationibus studio cuiquam nocendi, sed vt ex cuiusque vtilitate secundum Dei gloriam faciendum iudicaret. Nulli fuit vnquam iniurius, nulli violentus, asper, contumeliosus. Nunquam de gradu tranquillitatis deijci se passus est, nunquam suam patientiam irritari. Pietatem aluit in multis Regni primoribus, quibus eius vita candorque placebat. In Concionibus, quas assidue habuit festiuis quidem erat, sed nunquam sine aculeo pietatis. Nullum pene per annos 40. Parisijs, & in vniuersa Gallia bonum opus fuit, cuius ille vel particeps, vel suator, vel inuentor non existerit, laboriosus apprimè, apprimè misericors in pauperes. Magnus Præfulum, & Magistratum obseruator. Mortis nuncium tam integrè, tranquilleque accepit ac si de alio ageretur. Obijt Parisijs die 4. Iulij anno 1639. ætatis 71. Societatis 49. Professionis 4. votorum 28. & in plumbeo loculo sepultus est. Edidit materna lingua vitas multorum Sanctorum, nempe

Sanctorum Patrum, qui Religiosorum Ordinum Auctores fuerunt.

Sanctorum Ignatij, Francisci Xauerij, Beatorum Aloysij Gonzagæ, Stanislai Kostka. Parisijs apud Sebastianum Chappellet 1622.

S. Elzeary Comitiss Ariani, eiusque Coniugis. Ibidem eodem anno.

S. Dionysij Areopagite. Ibidem 1624.

Sanctorum Gomberti, & Berthæ. Mustiponti apud Cramoisy 1625.

S. Aldegunda. Parisijs apud eundem 1626.

S. Bathildis Francorum Reginae. S. Amedei 1629.

S. Sauiiniani, & Sociorum. Apud Chappellet 1629.

Flores Psalmorum, Tom. II. & Sanctos affectus animæ deuotæ cum medijs viuendi in gratia Dei. Rothomagi apud Richardum Alemanum 1619. in 12. Subiectis dedicationi initialibus sui nominis litteris.

Tesseram salutis esse cultum B. Virginis latine reddidit Christophorus Holtzbeutnerus noster, & edidit Auguste apud Mangiũ 1620. in 12.

Consolatoriam agrorum Scholam. Hanc latinam fecit & edidit Coloniae typis Henningij 1619. in 12. Iacobus Malbranque, Italicam Antonius Antoniottus Mediolanensis, ambo Nostri

Orationem in funere Henrici IV. Regis dictam 1611.

Compendium perfectionis.

Epistolam Abbatis ad Religiosum Apostatam. An omnes in sua Religione saluari possint. Hi Tractatus omnes primum seorsim, tum simul reuulgati sunt. Rothomagi 1620. & 1626.

Motiva excitantia ad Opera Misericordie. Parisijs apud Sebalt. Cramoisy 1624.

Afflictarum animarum Consolationem. Ibidem 1625. quam Italicè reddidit noster Iosephus Fotius. Romæ 1635.

Ineffabilem Dei Misericordiam in bonum Latronem. Ibidem 1626. quam Italicè transtulit Idem Fotius. Romæ 1638.

Efficacia remedia contra pestem & mortem subitanam. Parisijs apud Chappellet. Italicè vertit idem Fotius. Romæ 1658.

De Efficacissimis amoris Iesu Christi illecebris apud Cramoisy 1631. reddidit latine Henricus Lamormaini noster; Italicè idem Fotius Romæ 1643. in 12.

Felicitatem, & infelicitatem existentium in Purgatorio. Parisijs apud Cramoisy 1625.

Questiones II. De salute Origenis, & an plerumque illustriora ingenia sint peruersiora. Apud Cramoisy 1631.

Praxim solidam Diuini amoris. Apud Chappellet 1631.

Principium operum Dei, seu de Excellentia B. Virginis. Apud Chappellet 1635.

Excellentias S. Iosephi. Proborum Antistitum Ideam.

Auream ad Calos Ianuam esse Eleemosynam. Meditationes in Vitam B. Virginis Mariæ vna cum figuris. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1632. in 12.

Latine edidit

Soliloquia Sancta seu Preparationes ad Missam, & Communionem. Apud Cramoisy 1627.

Edidit ad hæc sub nomine Renati Francisci *Nature nobilissimorumque artificiorum specimen.* Rothomagi 1621. & Parisijs non semel.

Et sub nomine Francisci Fontani.

Responsionem ad Postulata magni Prælati de Hierarchia Ecclesiastica. Nancæi apud Iacobum Garnich 1625. Eam latine reddidit Henricus Lamormaini noster, Italicè noster Iosephus Fotius sub nomine Iosephi de Nigris Florentiæ 1638. in 8.

STEPHANVS BVBALVS DE CANCELLARIIS natione Italus, patria Romanus de quo Andreas Victorellus sic scribit: *Romans Nobilitatis ornamentum, magni nominis Philosophus Theologusque, Romæ iuuenis Philosophiam docens, adolecentes, qui modo fulgent in purpura discipulos habuit.* Patavij Romæque in Romano Collegio Sacre Theologiæ arcana præstanti Auditorum concioni eximia cum laude aperuit. Idem alibi vocat virum ingenio, pietate, religione, prudentia, eloquentia, ingenuarum artium cognitione, & generis nobilitate clarissimum. Cooptatus in Societatem anno salutis 1583. ætatis 21. vota 4. nuncupauit & docuit multis annis Philosophiam & Theologiam; aliquot etiam annis præfuit studijs vniuersis in Collegio Romano, ex quo munere translatus est ad Sacram Pœnitentiarum Vaticanam, cuius Collegium nostrum Rector gubernauit, & Sacre Pœnitentiariæ Theologus fuit. Inde post aliquot annos ad Præfecturam Collegij Romani reuersus, demum ætate grauis obiit ibidem die 28. Aprilis anno salutis

salutis 1634. multa parabat typo, quæ recenset Leo Allatius, sed nihil edidit præter

Commentationum Angelicarum, in vniuersam Angelici Doctores Tractationem De Angelis. Tom. 1. Lugduni apud Iacobum Cardon, & Petrum Cauellat 1622. in 8.

Prodiit postea cum alijs aliorum eiusdem argumenti.

Oratio de Passione Domini, quam habuit ad Clementem VIII. anno 1597. Romæ typis Mascardi 1551. in 12.

STEPHANVS DE CASTRO natione Lusitanus, patria Vlyssiponensis ingressus in Societatem anno 1593. ætatis 20. Humaniores litteras docuit octennio. Procuratorem egit Prouinciarum Indiæ, & tria vota solemniter professus est. Grauis annis, & paralyti afflictus, migravit ad Dominum in Collegio Portuensi mense Augusti 1639. Edidit Lusitanicè

Methodum adiuuandi moribundos. Vlyssipone per Ioannem Rodriguez 1621. in 16.

* STEPHANVS CRVCIVS, SEV DE CRVCE natione Gallus, patria ex oppido S. Petri de Bogerat diocesis Ebroidensis, Societatem amplexus anno salutis 1599. ætatis 20. studio lucrandarum Deo animarum nauigavit in Indiam Orientis Solis anno 1602. & emensis Goæ Philosophiæ, & Theologiæ studijs 23. annos in procuranda Indorum salute in Salfetis impigritate magna collocavit. Hic professionem votorum 4. emisit; bis fuit Magister Nouitiorum, bis Rector Collegij Salfetani, seu Racholensis, semel rexit Collegium Goæ, & Domum Professorum ibidem. Feliciter laboravit in illa vinea, vt inter Indicæ Societatis primarios operarios merito habeatur. Duas linguas Canarinam, & Marastam ita callebat, vt indigenas ipsos in earum lepore antecelleret. Multa scripsit vtraque lingua, inter quæ celebratur Poëma de Passione Christi, quod ab indigenis Christianis cani solet, sub vesperam Quadragesimalis cuiusque sextæ feriæ in Templo Salfetano, quodque tanto feruore fiebat, dum P. Stephanus in viuus esset, vt ad multa millia ex Vrbe Goana, & adiacentibus locis in Salfetas confluerent. Erat ea in opinione sanctitatis apud nostros, & Exteros, vt pro Apostolo haberetur. Ardebat quippe zelo animarum, & diuinæ gloriæ dilatandæ, & munia omnia tam domi, quam foris sibi commissa cum laude administrabat. Tandem plenus dierum, ac bonorum operum ad omnium mercedem à Deo euocatus est Goæ die 24. Septembris 1643. Edidit lingua Bramanica Marasta, quæ ibi dogmatica est, & litteratorum, versu rhythmico

Discursus varios super vita S. Petri Apostoli contra errores Gentilium Orientalium. Tomis duobus, Goæ typis Domus Professæ Societatis Iesu 1634. in folio.

* STEPHANVS DECHAMPS natione Gallus, patria Bituricus natus anno sæculi

fluentis 13. Deo se in Societate consecrauit 1630. & solemne votorum 4. sacramentum dixit. Docuit in ea politiores litteras, Rhetoricam, Philosophiam, & quinquennio Theologiam. Sacras conciones multis annis ad populum habuit. Rexit Collegia Rhedonense, & Parisiense, & electus à Comitibus Prouinciæ in Procuratorem triennale, Romam ad Congregationem Procuratorum adiit. Gubernauit deinde Prouinciam Franciæ, & Lugdunensem, & nunc secundo illam Franciæ administrat, pari vbique laude prudentiæ, & caritatis. Edidit sub nomine Antonij Richardi.

Defensionem Censuræ S. Facultatis Theologicæ Parisiensis lata die 27. Iulij 1660. seu Disputationem Theologicam de libero arbitrio. Parisijs typis Sebastiani Cramoisy editione tertia auctiorem 1646. in 4.

Responsionem ad obiectiones Vincentianas, qua Vincentij Lenis (hoc est Liberti Fromondi) Theriacam, præsentissimum venenum esse demonstratur. Parisijs typis iisdem 1648. in 4. Recusum vtrumque opus simul & cum auctario Coloniae 1650.

De Hæresi Ianseniana à Sede Apostolica merito proscripta libros tres. Parisijs typis eisdem 1654. in folio.

Orationem de S. Augustino Theologorum Aristotele, siue Doctrina S. Augustini in rebus Theologicis auctoritate habitam. Parisijs typis iisdem 1656. in 4.

Questionem facti de sententia Theologorum Societatis circa opiniones probabiles. Ibid. 1659. in 4. Gallicè edidit

Arcana Iansenismi 1651.

STEPHANVS FAGVNDEZ natione Lusitanus, patria Vianensis dioceseos Bracharensis ingressus in Societatem anno 1594. ætatis 17. votorum 4. professionem edidit. Moralem Theologiam decennio professus est & in Collegio Vlyssiponensi Gymnasiarcha, diu fuit. Affecta ætate ex hac vita migravit ad æternam Vlyssipone in Domo Professorum die 13. Ianuarii 1645. Edidit

Questiones de Christianis Officijs, & casibus Conscientiæ in 5. præcepta Ecclesiæ. Moguntia per Hermannum Mylium Bircmannum 1628. in folio, post editionem Lugdunensem 1626.

Apologeticum Tractatum pro suo libro in 5. præcepta Ecclesiæ ad questionem de lactiniorum ouorumque esu tempore Quadragesimæ. Lugduni per Iacobum Cardon 1631. in 8.

In decem Præcepta Decalogi Tomos II. Item

De Iustitia. Tom. I. Lugduni per Anisson, & Boiffat 1640. in folio. Item

De Iustitia, & Contractibus, & De Acquisitione, & Translatione Dominy. Ibidem per eisdem 1641. in folio.

* STEPHANVS LE GRAND natione Gallus, patria Castilionensis ad Sequanum, natus anno sæculi 1600. Societati se addixit 1618.

1518. & votorum 4. professionem emisit. Prelegit Rhetoricam, & Philosophiam, & annis amplius 25. Sacras Conciones habuit. Gubernavit Collegia Lingonense, Metense, Augustodunense, & à Prouincia legatus est Procurator Romam. Edidit Gallicè

Historiam Sacram Urbis Castilionensis ad Sequanam. Augustoduni typis Blasij Simonet 1651. in 8.

STEPHANVS GVERRY natione Gallus, patria Parisiensis Societatem amplexus anno salutis 1593. ætatis 14. votis 4. se obstrinxit. Vir religiosus virtutibus insignis, litteras humaniores, Philosophiam, & Moralem Theologiam in ea professus est. Rector etiam Bituricense Collegium gubernavit, & multis defunctus laboribus, ardentis zeli monumenta vbique reliquit. Cultui B. Virginis, vti mirum in modum addictus fuit, ita ad eundem incitabat omnes. Pontifex, vbi postremos 17. vitæ annos, magno loci illius commodo transiit, auctor fuit Primarij viris, dum grassaretur lues, vt ad Deiparæ præsidium recurrerent, & statim lues cessauit. Inter eiusmodi caritatis opera plenus dierum, ac meritorum migravit ad Beatorem (vt sperare æquum est) confortium, Pontifex die 17. Septembris 1649. Scripsit Gallicè

Exercitium anime Deuote complectens Theaurum intercessionis Sanctorum per singulos anni, & Natalium dies. Parisiis apud Sebastianum Cramoisy 1628. Item

Sigillum Prædestinationis nostræ. Parisiis apud Petrum de Breche 1648. in 8.

Theaurum pietatis Mariana. Ibidem apud Gaspardum Maturas 1648. in 12.

STEPHANVS GYONIVS natione Gallus, patria Dolanus in Burgundia, Societatis Iesu Tirocinium ingressus Billomi anno 1585. ætatis 18. ibique Humaniores litteras, sicut & Auenione, & Anicij eloquentiam professus, vota 4. solemniter concepit. Præfuit Collegiis Dolano secundum, Auenionensi, Carpentoraensi, & Vesuntionensi annis 22. Tandem septuagenario maior vinculis corporis exsolutus est Salinis die 17. Octobris 1638. Edidit perelegantes

Orationes 2. alteram de veteri Aniciensium pietate, & doctrina, Alteram De prisca Consulatus Aniciensis Dignitate. Lugduni apud Ioannem Pilehotte 1613. in 8.

STEPHANVS LVZVIC natione Gallus, patria Aruernus, diocesis Claromontana in Societatem anno 1584. ætatis 17. ingressus, gradum spiritualium Coadiutorum in ea obtinuit, & Conciones ad populum annis 35. habuit. Vir apprime religiosus, & multis bonorum operum meritis cumulatus, mortalitatem exiit Aureliis die 7. Septemb. 1640. Scripsit vtilissima opuscula Gallicè

Fel penitentia, & colloquium Diuini amoris. Parisiis apud Sebast. Cramoisy 1621.

Cor deuotum, Iesu Christi Regnum, pacifici

Salomonis thronum, apud eundem 1626.

STEPHANVS MOQVOIVS natione Gallus, patria Nicensis, Latine & Græce doctissimus, omnibus tum domesticis, tum externis carissimus ob singularem animi demissionem, candidissimam animi simplicitatem, inuictam patientiam, & tolerantiam laborum, quos docendo, scribendoque suscepit. Hæreticorum fuit impugnator acerrimus, gradum in Societate obtinuit spiritualis Coadiutoris. Obiit Burdegala die 6. Nouembris anno salutis 1628. ætatis 57. ab inita Societate 32. Edidit Gallicè

Examen Doctrinae Hæreticorum. Tom. 3. Ministrorum diuersarum Sæcularum inter se Bellum. Pictauii apud Ioannem Mayn 1619. in 8.

Vitam S. Radegundis pietate, & doctrina, refertam.

Grammaticam Græcam Nicolai Clenardi in meliorem formam redegit, quæ iam tota ferè Gallia in vsu est, & sæpius excusa.

Luciani Dialogos aliquot castigatos, ad praxim suæ Grammaticæ accommodatos, & glossa interlineari ad verbum expositos.

Censuram Bibliorum Hugonottorum, duobus voluminibus. Parisiis apud Ioannem Mesmier 1617. in 8.

Compendium Examinis, & Censura Bibliorum. Burdegala apud Iacobum Millanges 1644. in 8.

* STEPHANVS NATALIS natione Gallus, patria Bassiniensis diocesis Tullensis natus anno sæculi superioris 81. ad Societatem se aggregauit 1599. & vota 4. nuncupauit. Post traditas humaniores litteras, Philosophiam docuit octennio, Theologiam quinquennio, & totidem annos studia moderatus est. Gubernavit Collegia Augense, Flexiense, Parisiense, & Vices Prouincialis in administranda Prouincia diu gessit. Virtutibus omnibus excelluit, sed præcipue obedientia erga Superiores, humilitate in infimis ministeriis obeundis, patientia in doloribus aduersæ valetudinis perferendis; denique pietate in Deum, ac morum suauitate. Maturus cælo, caducam hanc vitam cum immortalis commutauit Flexiæ die 16. Octobris 1659. Edidit Latine

De Grauitate comparata, seu Comparationem grauitatis æris cum grauitate hyarargyri. Parisiis apud Cramoisy 1648. in 8.

Physicam veterem, ac nouam. Ibidem, eodem anno

Plenum experimentis nouis confirmatum Iisdem typis & anno

Aphorismos Physicos, seu Physicæ Peripateticæ principia breuiter, & dilucidè proposita. Flexiæ apud Georgium Griueau 1646. in 8.

Solem flammam, siue Tractatum De Sole, vt flamma est, eiusque pabulo. Item eodem volumine

Aphorismos Analogicos parui mundi ad magnum, & magni ad paruum. Parisiis apud Cra-

Cramoisy 1646. & iterum 1647.

Interpretem nature, siue Arcana Physicæ septem libris comprehensa. Flexiæ apud Georgium Griueau 1653. in 8.

Examen Logicatorum, Flexiæ typis Laboicis 1658. in 16.

Librum de mundo magno, & paruo, supero, & infero, quem Deus tradidit hominum Disputationi, idest Examine Physicorum. Flexiæ iisdem typis 1659. Gallicè scripsit

Plenum in apparente vacuo. Parisiis apud Ioannem de Braii 1648. in 8.

STEPHANVS DE PALMA natione Hispanus, patria Toletanus, Societati adscriptus anno salutis 1585. ætatis 19. votorum 4. professionem emisit, Philosophiam docuit sexennio; rexit Collegia Talabricense, & Toletanum, & multis annis egit Ecclesiasten. Obiit Toleti die 11. Maii 1636. Edidit Hispanicè

Memoriale obligationum, quas habet homo Christianus in extrema infirmitate, quod Italicè reddidit noster Franciscus Rainaldus. Romæ 1632. in 24. & Neapoli 1635.

STEPHANVS PARISOT natione Gallus, Campanus, Villariensis, Societatem ingressus 1604. ætatis 17. Rhetoricam in ea professus est annis aliquot, & Concionibus ad populum nauauit operam. Rector fuit Collegii Roanensis, & spiritualium Coadiutorum gradum cepit. Religiosè decessit Lugduni die 6. Iunii 1637. Edidit pium libellum

De Cultu adorandæ Trinitatis.

De Amore Dei, & proximi. Lugduni apud Franciscum de la Boutiere anno 1631. in 8.

STEPHANVS DE PATERNINA, seu PERALTA natione Hispanus, patria Lucroniensis, Salmanticae admissus in Societatem anno sæculi labentis 4. ætatis suæ 15. professionem in ea votorum 4. emisit, & Philosophiam, atque Theologiam Salmanticae, & Vallisoleri explicuit. Dum inter nos esset Transiit Hispanicè variatis nonnullis

Vitam P. Iosephi Anchieta Societatis Iesu. Salmanticae apud Antonium Ramirez 1618. in 8.

STEPHANVS PETIOT natione Gallus, patria Lemouicensis, Societatem anno 1619. ætatis 17. ingressus est, & votorum 4. sacramento se obstrinxit. Eloquentiam & amantiores disciplinas decennio professus est. Controuersias de fide quadriennio, Sacras litteras septennio est interpretatus, & linguam sanctam annis aliquot explicuit; Concionandi talento insigni pollebat, & amplius 20. annis ad populum cum fructu dixit. Demum plenus dierum, atque bonorum operum ex Collegio Metensi, in quo vitam diu transegerat, migravit ad Dominum die 12. Februarii hoc anno Iubilæi 1675. Edidit

Panegyricum Burdegala dictum Ludouico XIII. Regi Christianissimo post debellatos in Gallia Sæctarios. Burdegala apud Petrum

de la Court anno 1628. in 8.

Panegyricum nato Delphino.
Vitam exemplarem D. Bardoni de Brun Sacerdotis Lemouicensis. Burdigalæ apud Guilielmum Millangium 1636. in 8.

Orationem funebrem in Exequijs Abbatissæ Regij Monasterij Pictauiensis. Pictauii 1640.

STEPHANVS RVIDIVS natione Germanus, Andernaco ad Rhenum oriundus, Societatem amplexus anno salutis 1592. ætatis 21. vota 4. professus. Docuit Philosophiam & variis officijs præclare functus est. Collegia Spirensis, & Moguntinum rexit, & Sacerdotes nostros in probatione tertia excoluit. Septuagenario maior religiosè in Domino quieuit Moguntia die 16. Iunii anno 1643. In promulgatione Molshemiensis Academiæ, Sacræ Theologiæ Doctor renunciatus luculentam dixit, ediditque Orationem

De Augusta Sacræ Scripturæ Maestate, vulgò non obuia. Euulgata est cum Panegyrico eiusdem Academiæ in 4.

STEPHANVS STAPEL natione Belga, patria Herkenrodus, natus ineunte anno 1573. Societati se adiunxit Tornaci 1592. & votis spiritualium Coadiutorum se obstrinxit. Vndecim annis Humaniores litteras professus est: Concionatorem quinquennio egit; Missionarium octennio, & in Collegio Contracensi inter Urbis illius Ciues, & Territorij accolæ, amplius 50. annos nauauit operam admodum fructuosam. Ciuium fuit verè Pater, multosque verbo, & exemplo à perdita vita ad sanctiorem reuocauit. Demum sex annis maior octogenario, ad piorum laborum præmia euolauit. Contraci die 22. Martii 1659. Publicauit idioma Flandrico

Artem bene viuendi, & moriendi, adiecta varia virtutum praxi. Contraci apud Bouuet anno 1926. in 8.

Exercitia Meditationum praxi expressarum anno 1635. & iterum Antuerpiæ typis Aertfens 1645.

Vertit Flandricè ex Gallico Ioannis Carthenij Ordinis Carmelitani:

Iter Equitis Errantis per deserta vanitatum mundi, & in viam quæ ad æternam vitam ducit, restituti. Gandau typis Vandenberghe 1649.

STEPHANVS TVCCIUS natione Siculus, patria ex Oppido Monfort diocesis Messanensis, natus anno Domini 1540. ad Societatem admodum adolescens accessit anno 1558. Multa illi ad gratiam conciliandam aduersabantur, ætas inconstans, generis humilitas, aspectus horridior, consuetudo, moreque penè subrustici, sermo ab eo quo natus est loco, non abhorrens: acris tamen indoles, multa obruta duritia: tamquam ex fumo lumen erumpens, naturæ impedimenta superauit ita summa ipsius lætitia in Societatem admissus, præmaura virtute in infirma ætate magnæ de se excitatæ expectationi satisfecit. Floruit

ruit multis annis inter nobilia suae aetatis ingenia, magno semper sinceræ probitatis exemplo, & multis ingenij doctrinaeque laudibus. Solidis imprimis virtutibus ornatus, patientia præcipue, & abiectione sui, nulla unquam suorum commodorum habita ratione, totum se ad Societatis obsequia, & Præsidum præscriptum, semper impendit. Humanitatis studiis, præsertim adolescens, & arte Oratoria multum claruit, & locum sibi comparavit inter primos, & totos 16. continenter annos iuventutem hæc litteris instituit, quo tempore omnes Philosophiæ, Theologiæque locos proprio studio laboreque cognouit. Peritiam verò tantam rerum antiquarum, tum sacrarum, tum prophanarum sibi comparavit, ut clarum illud doctrinæ lumen, & nostræ Societatis ornamentum P. Alphonsus Salmeron, eum per litteras de multis, velut oraculum consulere. Romam eo consilio venit per causam quidem Theologiæ discendæ, verum re ipsa, ut quam maximam iuris ad Conscientiam pertinentis cognitionem acquireret, quo se studio maxime teneri dicebat; Cathedræ verò, aliosque Scholarum plausus, non magnoperè admirari. Romæ duobus annis Theologiæ Scholas frequentavit, & cum ne vna quidem littera dictata exciperet, sola attentione priuatimque inspiciendis Auctoribus, qui indicabantur ita proficiebat, ut iam tunc Magister potius quam discipulus videri posset. Sic exacto curriculo idoneus habitus est, qui Patauii Theologiam explicaret, doctissimisque viris succederet, cuius de Trinitate commentationes quas dictauerat, cum typis ipso infcio quispiam mandasset, magni partus ingenij visæ sunt. Post annos aliquot, Conscientiæ quæstionibus præfuit Laurenti, ac subinde Romæ studiorum præfecturam gessit, & Theologiam cum plausu docuit, Francisci Suarii Collega. Multi Magnates, & Romanæ Curia Antistites, & Purpurati, ipse etiam Romanus Pontifex Clemens VIII. illius & opera & doctrina ad difficiles quæstiones multum vsi sunt. Sæpè Congregationibus Cardinalium iussus est interesse, & Examinator Episcoporum coram Summo Pontifice anno 1592. est constitutus. Rector etiam præfuit Collegio nostro Pœnitentiariæ, quo in munere omnes optimi Præsidis numeros absoluit. In tanto rerum gestarum splendore, quanta fuerit animi demissione haud facile potest explicari. Omnino se iudicabat indignum, quem bonitas Diuina respiceret, quamuis interim firma fiducia speraret salutem se diuina misericordia consecuturum, Porrò edomandi corporis animique rebellantes motus comprimendi, fuit impensè studiosus. Aiebat malie se mori, quam sinistri quidquam in consilio suarum rerum admiscere. Multis annis indumenta nunquam exiit, nisi corporis verberandi causa; nudis asseribus vna inuolutus Iodice cubauit ad quietem. Victum communem mensura semper eadem moderatus,

cum semel in die tantum cibum sumeret, noctu tamen quandam surbetiunculam ex vili, & infecto olere decocto, cum vini haustu ad conciliandum somnum accipiebat. Noctibus singulis acriter se verberabat, & ab humeris ad pedes descendendo, rursumque à pedibus ad humeros ascendendo, nouum semper locum ictibus quærebat. Cilicium Thoracem cum aliquamdiu febris laboraret ne in ipsa quidem exiit morbi contentione. Somnum non plus horis quinque capiebat. Totidem quotidie horas Diuinæ precectioni tribuebat, semper de genibus in medio cubiculi, nullo subnixus fulcro, neque vlla unquam animi sensuumue sterilitate, à proposito sibi orandi spatio defecit. Quinque fere prius annis quam decederet è vita, rerum pertasus humanarum facta a Summo Pontifice copia, receptui cecinit, atque in Tusculanam quietem concessit, in quo secessu latentem quæsiuit Clemens VIII. & perhumaniter inuisit, reuertitque plenus admiratione, & documento virtutis. Demum continenti diuturna que mentis contentione ita se labefecit, ut ipse urbano ioco, semi se cadauer appellaret. Subinde circa ceruices, informis illi natta succreuit, quæ minus quinquennio sua mole capitis magnitudinem exequauit; Puluillis, ligneisque ac ferreis fulcillis variè subinde excogitatis, atque inter humerum insertis, enorme illud pondus sustentabatur, eratque impedimentum inter cætera ad quietem cum situs aptus nullus inueniretur acclinando corpori, quin eo pondere contracti nerui fauces comprimerent suffocarentque. Igitur aut nixus genibus, lecto incumbens, aut pronus è transuerso lecto in sellula ad id paratæ brachia, porrectus utcumque conuiescebat. Tandem ubi humores verti cœperunt in putredinem, neruos, ac musculos infecerunt, nerui cerebrum vitiarunt, quod eo malo irritatum contrahebatur simulque neruos, qui circa colulum tenduntur contrahebant, ex quo aspasma cum intolerando cruciatu excitabatur, quod gulam contrahens respirandi difficultatem faciebat. Eo res ad extremum deuenit, ut os deducere nequiret, aut quidquam mandere, & epiglottide ab radice contracta, ne liquoribus quidem infusis ali posset, sine certo suffocationis periculo. Ideo ad vitam eius quoad fieri posset retinendam calidorum odore panum, & coctarum carniarum, spiritus eius tenuiter recreandi fuerant. Ergo certus erat in oculis interitus, quem tamen etiam anteuertit compressione faucium, semper se magis intendens neruorum contractio, extinxitque virum inter tot tantaque mala admirabili æquitate animi sui semper compotem, & Iesum, ac Mariam ingeminantem, victo cæterum dissimulatoque dolore Romæ die 27. Ianuarij anno salutis 1597. ætatis 57. religionis 40. sub Euerardo Præposito Generali quatuor olim vota professum. In funere factus est impetus ad viri Sancti reliquias vellicandas; capillus omnis,

nis, & barba rescissa, amicus lineus, & bona pars togæ lacerata, carnem etiam non nemo furtim decerpit. Omnium vna vox erat, beatum illud deprædicantium, quibus grauissimum addidit auctoritatis suffragium Clemens Octauus Summus Pontifex, qui ubi eum intellexisset mortem oppetisse: Ergo (inquit) demum mortuus est Sanctus. Expressa coloribus post mortem eius effigies est, & virtutes ipsius publica oratione laudatæ. Voluminis iusti res esset, quæ patientiæ, fortitudinis, æquanimi-tatis, amoris in Deum, & duriora in dies patiendi documenta dederit, referre. Sed erit de his alias dicendi locus. Scripsit Stephanus Tuccius

Chronicon ab Orbe condito ad Christi Natiuitatem.

Orationes plurimas, & Dramata, & Actiones Sacras Heroico carmine compositas inter quas obtinet principatum

Christus Index, Tragedia; sæpius cum admiratione spectata, & nuper edita à nostro Ioanne Laurentio Lucchesino. Romæ typis Tinaassij 1673. in 12.

Disputationes varias de Theologicis, Philosophicisque rebus, quæ in Controuersia versantur.

Ingens volumen Disputationum aduersus nostri temporis Atheistas. Sed hæc per mortem limare Stephanus non potuit. Editæ sunt tamen ipsius

Orationes iij. vna ad Gregorium XIII. Pont. Max. cum inuisit Collegium Romanum.

Altera in funere eiusdem Gregorij XIII. quæ propter elegantiam typis sæpè euulgata est. Tertia

De Christi Cruciatibus in die Parasceues habita ad Gregorium XIII. anno 1583. Quæque cum alia eiusdem argumenti ab eodem habita ad Sixtum V. anno 1586. recusa est Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 16. Prociit etiam ipso infcio

Tractatus de Trinitate, quem Patauij olim dictauit in scholis tulitque magnam commendationem.

Extant in Archiuo Domus Professæ Romanæ Tractatus eiusdem varij M. fs. vt

De Delectu Opinionum pro Professoribus. in 4.

De Propositionibus definitis in Libro Studiorum. in 4.

De Propositionibus liberis Catalogi. in 4.

De Incarnatione, quæ dictauit in Schola. in 4.

TANCREDVS COTTHO, vel COTTONVS natione Italus, patria Senensis Societati adscriptus anno salutis 1589. ætatis suæ 19. votorum 4. professionem in ea emisit. Docuit Humaniores literas, & multis annis vixit in Collegio Romano Confessarius Academicus illius iuuentutis. Demum octogenario maior, ex illo in Cælum (ut fas est sperare) emigravit die 16. Septembris 1653. Illius meminerunt inter viros illustres Leo Allatius in Apibus Vrbanis, & Isidorus Vgurgierus Azolinus in Pompis Senensibus tit. 8. num. 104. Edidit Italicè sub nomine Academici occulti

Tragedias V. nempe 1. Olaum. 2. Eduinum. 3. Sidrach, Misach, & Abdenagum. 4. Davidem. 5. Præcipitium falsorum Numinum in Verbi Incarnatione. Romæ apud Guilielmum Facciottum 1628. in 12.

Reddidit etiam Italicè librum

Roberti Cardinalis Bellarmini de Gemitu Columbae. Romæ apud Zannettum anno 1617. in 12.

TARQUINIUS GALLVTIVS natione Italus, patria Sabinus, natus anno sæculi tranfacti 74. Societati nomen dedit eiusdem 90. & votorum 4. sacramento solemni se adstrinxit. Diu in Romana luce Rhetoricam, exquisitè docuit, magni Oratoris munus in nobilissima Patrum corona, frequentique eruditorum hominum conuentu, non semel exercuit. Hunc multiplicis doctrinæ virum editis voluminibus nobilem Europa suspexit, Romanæ Iuuentus auidè & hilarè audit. Verba hæc sunt Andreæ Viftorelli apud Leonem Allatum in Apibus Vrbanis. Nimirum Eloquentiam decennio Romæ professus est; Ethicam quadriennio; Græcorum Collegium in Vrbe annis duodeuiginti magna prudentiæ laude, & virtutis moderatus est, & in eo demum mortalitatem exiit die 28. Iulij 1649. Edidit Gallucius

Carminum Libros III. Romæ apud Mascardum 1611. in 12. & apud Zannettum 1616. in 12. cum auctario

Orationum Tomos II. Romæ apud Zannettum 1617. in 12. Coloniae apud Ioannem Chrithium 1618. in 12.

Virgilianas vindicationes, & Commentarios 3. De Tragedia, De Comedia, De Elegia. Romæ typis Alexandri Zannetti anno 1621. in 4.

Orationem in funere Roberti Cardinalis Bellarmini habitam. Romæ isdem typis, & anno in 4.

Orationes duas de Christi Passione habitas
Ccccc
co-

coram Paulo F. annis 1615. & 1619. quæ cum aliis aliorum eo de argumento prodierunt. Romæ typis Mascardi 1641. in 12.

Orationem de Christi funere habitam coram Urbano VIII. in Parasceue anno 1625. iisdem typis & anno in 4. & postea cum aliis 1641. in 12.

In Aristotelis Libros 5. priores Moralium ad Nicomachum, Nouam interpretationem, Commentarios, & Quæstiones. Parisijs per Sebast. Cramoisy 1632. in folio.

In Aristotelis Libros 5. Posteriores Moralium. Parisijs eisdem typis 1645. in folio.

Italice præterea edidit
Renouationem antique Tragædiæ, & Defensionem Crispi. Romæ typis Vaticanis 1633. in 4.

Ex his operibus varia recusa sunt in Parnasso Societatis Francofurti 1654. in 4.

TERENTIVS ALCIATVS natione Italus, patria Romanus, originè Mediolanensis, & nobili stirpe natus anno salutis 1570. post quinquennium impensum studio legum, vicennis se adiunxit Societati 9. Martii 1591. & vota 4. solemnè ritu concepit. Philosophiam quinquennio, Theologiam annis 17. in Collegio Romano professus est, studiosissimus semper doctrinæ D. Thomæ, & studiorum Præfecturam ibidem annis 13. gessit. Postea Vaticanæ Pœnitentiariæ Rector, & Domus Professorum Vice-Præpositus fuit, & electus à Comitibus Prouinciæ Congregationi generali nonæ interfuit. Magni valde à Cardinalibus, & Præsulibus ob eminentem doctrinam habitus, à S. Congregatione S. Officii in Censorem seu Qualificatorem adscitus est, à S. Congregatione Rituum in Consultorem, iisque muneribus annos complures est perfunctus. Demum dum Vices etiam Prouincialis Romani obiret in administranda Prouincia, & dirigendo Conueutu Prouinciali, ictus apoplexiæ, sed vltimis Ecclesiæ præfidiis ritè communitus ad laborum præmia emigravit Romæ die 12. Nouembris 1651. Vir fuit summæ modestiæ, asabilissimæ naturæ, perquam obseruans religiosæ disciplinæ, eruditionis exquisitæ in omni genere, vt non immeritò Laurus in Orchestra apud Leonem Allatum in Apibus Urbanis eum appelleret: *Eruditorum urbanissimum cuius amabile ingenium, & in tradendis sanctioris Philosophiæ præceptis industriam plusquam fraternè exosculeris.* Edidit Italice sub nomine Eminenti Taciti

Vitam P. Petri Fabri primi Sociorum S. P. N. Ignaty, ex latinè scripta à Nicolao Orlandino. Romæ apud hæredem Bartholomæi Zannetti 1629. in 8. Prodiit cum aliis eiusdem argumenti

Oratio de Passione Domini, quam habuit ad Clementem VIII. anno 1602. Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

Parabat auctoritate Urbani VIII. Acta Concilij Tridentini aduersus hostes

veritatis, & nominatim contra mendacissimam Historiam Petri Suauij Polani, multaque longo studio ad id pertinentia collegerat, quando mors manum de tabula tollere coegit, & spartam illam nobilissimo Scriptori P. Sfortiæ Pallaucino postea S. R. E. Cardinali orandam relinquere.

* **THADÆVS VVERINGA** natione Belga, patria Groninganus, natus anno sæculi ineuntis 1. Societati se inseruit 1620. & spiritualium Coadiutorum vota nuncupauit. Strenuum per annos 24. egit in vinea Domini apud Hollandos Operarium, & ad mercedem laborum ex natali solo migravit ad cælestem patriam (vt fas est credere) die 5. Nouembris 1670. Edidit Belgicè

Viam Cali. Antuerpiæ 1664.

THEOBALDVS STOZIVS (sic enim vocabatur, quem Petrus Ribadeneira, & Philippus Alegambe Theobaldum N. nominant) natione Germanus, gente Sueuus diœcesis Augustanæ, Societati adscriptus anno salutis 1559. ætatis suæ 24. vota tria solemnè professus est 1570. Docuit aliquandiu litteras Græcas, & annos multos functus est munere Confessarij in Collegio Augustano. Religiosè obiit die 11. Nouembris 1594. Transtulit ex lingua Latina in Germanicam

De Vita S. P. Ignaty Societatis Iesu institutoris Lib. V. à P. Petro Ribadeneira conscriptos. Item

Varias Epistolas Annuas Iaponicas.

THEODORICVS BAECK natione Germanus, patria Verlinganus ad Lacum Acronianum, natus anno sæculi elapsi penultimo Societati nomen dedit labentis 18. & votorum 4. nuncupatione se obstrinxit. Mathesim quinquennio partim in Friburgo-Burgonia Academia, partim Lucernæ Helueticorum professus est, & Theologiam Moralem aliquandiu docuit. Sed maximam longè vitæ partem exegit in obsequiis spiritualibus Serenissimi Landtgrauij Hassiæ Frederici nunc Eminentissimi S. R. E. Cardinalis, cui ab annis amplius 30. fuit à Sacris Confessionibus, eaque de causa Romæ in Domo Professorum aliquot annis commoratus, tandem longa attritus infirmitate, & consuetis Ecclesiæ præfidiis munitus, Ibidem spiritum Deo reddidit, die 9. Martii 1676. Edidit olim

Tubum Optico-Geometricum nouum Disputationi propositum. Friburgi anno 1632. Item

Architectonicam Militarem defensiuam, oppugnatum, ac defensum. Lucernæ typis Ioannis Hederle 1635.

THEODORICVS KRALLIVS natione Bohemus, patria Cadunensis, adlectus in Societatem anno Domini 1581. ætatis 20. suauitate morum, grauitate religiosa, ac modestia temperata illustris; in rerum agendarum ratione æquè simplex, ac prudens, iuuandi studio æquabilis in omnes, quo nomine gratus cunctis

etis fuit. Incredibili semper arsit alienæ salutis studio, omnibusque incedebat latitijs, si quem à perfidia abduxisset. Annis 26. egit Ecclesiasten, indefessus omnino ad extremum vsque spiritum operarius, Confessionibus audiendis intentum mors offendit, & rheumate tam celeriter oppressit, vt ei de reliquis viæ præfidijs (nam sacrum paulò ante fecerat) deliberandi tempus ademerit. Gradum habuit in Societate Coadiutoris Spiritualis, annos in ea 53. vitæ 72. Obijt Græcij pridie nonas Aprilis anno salutis 1633. Edidit Germanicè ad captum plebis

Notas vere Catholica Fidei per breues interrogaciones, & Responsiones explicatas. Græcij typis Vvidmandstadij 1629. Item

Bicipitem Lutherum in negotio Communionis sub vtraque specie. Græcij apud Vvidmandstadium 1631. nomen vero suum expressit in calce Præfationis vel tractatus.

* **THEODORVS DVLMAN** natione Germanus, patria Colonienfis, natus anno sæculi euoluti 98. Societati se applicuit voluentis 15. & votorum 4. solemnè sacramento se adstrinxit. Post traditas litteras mansuetiores, & Mathesim annis aliquot, latinè dixit ad Academicos Vbios, postea vernaculè in summa Aede Metropolitana Coloniae, Treuiris, & Confluentiæ insigni zelo, atque fructu. Rexit Collegium Aquigranense, & à Præposito Prouinciali adlectus in socium itinerum, ac curarum, magno ei adiumento fuit. Enimvero sui semper similis exstitit, serius, recti tenax, Instituti ac religiosæ disciplinæ amans, orationi perquam addictus, cui vltra matutinam omnibus communem adiciebat alteram post meridiem. Postremis annis cum ob tumorem manuum, aliæque corporis fatiscantis incommoda ad aram amplius facere non posset, quotidiana tamen expiatione & Sacra Synaxi id compensare studuit. Demum septuagenarius leui febricula, & stomachi deiectione correptus, magna in Deum fiducia ad illa verba: *Cor contritum, & humiliatum Deus non despicias*, placidè exspirauit, Coloniae die 8. Ianuarij 1668. Edidit Latinè

Oratorem Christianum. Coloniae typis Freifsem 1646. in 12.

Peregrinum Christianum, & Amussim vita Spiritualis. Coloniae apud Hermannum Mylium 1646. in 8.

Commentationes de Amore Dei super omnia, latinè. Coloniae apud Freifsem 1664. in folio.

THEODORVS KLEVIT, natione Belga, patria Roterodamensis coopatus in Societatem anno salutis 1618 ætatis 20. Spiritualium Coadiutorum gradu donatus, multis annis in Hollandica Vineâ gnauam atque vtilem egit operarium. Demum Antuerpiæ religiosè deceffit die 7. Septembris 1652. Edidit sub nomine Anagrammatico Turiani Vekiti versum à se Flandricè

Compendium Meditationum P. Ludouici de Ponte. Antuerpiæ 1638.

THEODORVS MORETVS natione Belga, patria Antuerpiensis, natus anno sæculi præterlabentis secundo, Societati se addixit eiusdem 18. & votorum 4. sacramento solemnè se obstrinxit. Absoluto studiorum curriculo missus in Bohemiam subsidiarius, ibi Magister Artium liberalium & Philosophiæ, docuit Ethicam triennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Moralem quadriennio, Polemicam biennio, & Sacras litteras quadriennio est interpretatus. Mathesim Pragæ & Vratislaviæ 14. annis professus est, & studijs altioribus aliquandiu præfuit. Vir in omni genere Scientiarum bene versatus; sed non minor ei à virtutibus laus; nam religiosæ disciplinæ fuit obseruator accuratus; de profectu suo spirituali valde sollicitus, ad quem promouendum adhibebat diligenter examinatum particulare, tum generale, conferendo inter se incrementa, & decrementa, prout ex eiusdem aduersarijs post mortem compertum est. Orationi multum vacabat, fastuosque aliquando est nullam meditationem in Societate à se fuisse prætermittam. Quin & ab illustri viro confessionis causa ad ipsum accedente in cubiculo, deprehensus est defixis in cælum oculis quasi abreptus à se, & inhærens Deo. Clatouix Rector dum esset, suis ipse manibus distribuere iusculum ad portam Collegij, & neminem sine stipe sinebat abire, tametsi sapius iisdem reuerterent. Demum annis grauis, & Sacramentis omnibus ritè præmunitus pie vti vixit, obiit Vratislaviæ die 6. Nouembris 1667. Edidit

Propositiones Mathematicas de Celeri & Tardo, Naturæ & Armorum. Pragæ 1635. in 4.

Mathematicos Tractatus de Fontibus Artificialibus. Pragæ 1641. in 4.

Axiomata Christianæ Philosophiæ. Pragæ 1646. in 12.

Vitas Sanctorum qui peculiari officio coluntur in Regno Bohemiæ. Pragæ 1649. in 4.

Allegorias & Soliloquia in Psalmos. Antuerpiæ 1658. in 8.

Affectuosa Solatia morientium. Coloniae 1662. in 12.

Philaletham Marianum, contra calumnias cuiusdam Prædicantis in B. Virginem. Vratislaviæ 1661. in 4.

Catechismum Lutheri Germanico Idiomate, ex ipsius verbis Lutheri Catholicè loquentibus; Brigæ 1666. in 12. & alibi.

De Principatu B. Virginis. Antuerpiæ typis Moreti 1670. in folio, & Coloniae 1671.

De Raro & Denso, & de Tubo Optico intra Aquam. Vratislaviæ 1660.

De Imagine Visionis, & de admirando speculo Concauo metallino tricubitali confecto ab ipso. Vratislaviæ 1661. in 4.

De Ponderum gravitatione. Ibidem 1663. in 4.

De magnitudine Soni. Ibidem 1664. in 4.

De Aestu maris Tractatum. Antuerpię apud Iacobum Meursium 1665. in 4.

De Aestu maris propositiones Mathematicas, quasi Synopsim tractatus præcedentis. Vvratilauię 1665. in 4.

De Luna Paschali & Solis motu. Vvratilauię 1666. in 4.

Theses Hydrostaticas de prima suppositione Archimedis de innatantibus humido Pragę. 1667 in 4.

Orationem S. Sabbe Abbatis è Græco Latine redditam. Vvratilauię 1662. in 8.

THEODORVS PELTANVS natione Belga, ex Pelta ditionis Leodiensis pago. Vir fuit Græcè Latineque doctissimus, & in alijs scientijs probe versatus cuius hic elogium adscribere placet, è Sacræ Theologiæ Professoribus Academię Ingolstadiensis Auctore, Joanne Engerdo, Valentini Rotmari continuatore.

Theodorus Antonius Peltanus ex Inferioris Germaniæ Pelta pago oriundus, Societatis Iesu Theologus, anno Domini 1556. cum alijs quibusdam Patribus de Societate Iesu, Thoma Lentulo Nõuimagenfi, Joanne Cuuillonio Insulensi, & Hermanno Tyræo Nouessensi, Doctoribus Theologis, mense Augusto ad Ingolstadiensem accedit Academiam, & Græcæ Hebraicæque litteraturæ Professor ordinarius constituitur. In Theologia omnes gradus, tam Baccalaureatus, quam supremos est adeptus. Anno Domini 1562. mense Aprilis Doctoralia recipit insignia, & in lectione Theologica D. Cuuillonio qui ad Concilium Tridentinum proficiscebatur, succedit. Si quis vel propter ingenii candorem, & acumen vel in disputando, tam in Philosophica, quam Theologica arena, subtilitatem & promptitudinem meretur laudem, certè ille amplissimis dignus est encomiis; vt interim linguarum cognitionem, quam publicis scriptis & versionibus & aptissimis, & ornatissimis toti Ecclesię iam testatum reliquit, silentio præteream. Docuit Theologiam ab anno 62. vsque ad 74. frequentibus in materia Theologica disputationibus habitis. Secessit postea Augustam Vindelicorum, vt se quieti fenex traderet, quæ etiamnum eiusmodi fuit, vt cum summa totius Ecclesię Catholicæ, & Religionis utilitate coniuncta esset. Hæc ibi. Cæterum in Augustano Collegio superstes fuit ad annum vsque 1584. quo quieuit in Domino ad diem 6. Nonas Maii, cum 32. in Societate annos transegisset, & professionem votorum 4. anno 1570. emisisset. Epitaphium illi posuit in sua schola facultas Theologica Ingolstadii huiusmodi. Theodorus Peltanus Societatis Iesu Sacerdos, Theologiæ Doctor, vnus ex primis illis Patribus fuit, vir omniscius (si quis nostra memo-

ria) in hac Academia floruit. Post multum sudorem, & algorem in re Dei, Academię, Religionis consumptum Ingolstadii, post litteras Græcas, Hebraicas, Theologicas publicè explicatas, Augustæ Vindelicorum scribit sua, conuertit aliena, tanta felicitate & fructu, vt merito ei possit illud poni Ambrosianum. *Vixit Ecclesię, mortuus est Deo.* Moritur Augustæ anno Domini 1584. 2. Maii. Nunc de scriptis videamus

Theses plurimas de diuersis Controuersijs, & publicè Peltanus disputauit frementibus Hæreticis, & typis, vt ad alios quoque emanaret utilitas, euulgauit. Sunt in manibus.

Propositiones de Purgatorio igne; De animarum sedibus. De Vita functorum Suffragijs; De Christianorum sepulturis, exequijs & anniuersarijs. Ingolstadii 1569.

Tractatus Theologicus in XV. Capita distinctus de tertia, & postrema satisfactionis parte. De Eleemosynarum vi, usu, necessitate, partibus, & peruersitatibus ex occasione grauis annonæ scriptus & disputatus. Ingolstadii ex Officina Vveissenhoriana 1572.

De Christi satisfactione, & Maiestate, itemque de nostra satisfactione & Purgatorio Lib. III. Colonia apud Geruinum Calenium & Hæredes Quenselii 1576.

De Matrimonio. De Peccato Origenis Tractatus 18.

De Maiestate Corporis Christi.

De Sanctorum Origine, Canonizatione, cultu & inuocatione, Reliquijs & Imaginibus.

De Tribus bonorum Operum generibus, Eleemosyna, Ieiunio, & Oratioe Lib. III. Ingolstadii apud Dauidem Sartorium 1580. in 4. vtilissimum opus, vernis Quadragesimæ aptum ieiunijs.

Scriptis præterea

Theologiam Naturalem, & Theologiam Mysticam.

Quæ verò de Græcis latina fecit, hæc Ingolstadii, & alibi excusa

Andræ Casareæ Cappadocię Episcopi Commentarii in Apocalypsim Ingolstadii 1574.

Synodi Ephesinę Primæ acta Lib. IV. latina primus Ciuitate donauit, & Periochis illustrauit, ac Notis. Ingolstadii apud Dauidem Sartorium 1576. & typis Commelianis 1604. in folio & emendatius Romæ.

Septemdecim Græcorum Patrum Homilias in præcipua Christi Saluatoris festa. Latine reddidit & vno volumine euulgauit iisdem typis 1579. in 8. Item.

Victorem Antiochenum in Marci Euangelium, &

Titum Bostrorum Episcopum in Lucam conuertit, qui extant Tomo IV. Bibliothecę magnæ Patrum.

Reliquit etiam posthumum partum

Catenam Græcorum Patrum in Prouerbia Salomonis, latine factam, in eadem Prouerbia

Com-

Commentarios, ac Paraphrasim, docta, pia, laboriosa Verbi Dei Ecclesiasticis perutilia, ne dicam necessaria. Hæc quidem typis edita sunt Antuerpię apud Verduthium 1606. in 4. & apud Gasparem Bellerum 1607. Catena vero prodijt Antuerpię typis Verdusij 1604. in 8. Denique Edidit

Metaphrasim B. Gregory Thaumaturgi in Ecclesiasten cum Notis suis.

* **THEODORVS RHAY** natione Germanus, patria Refensis in Cluuia, natus anno sæculi præterfluentis tertio, Societati se aggregauit 1622. & tria vota solemniter professus est; Collegio Marcodurano octennium præfuit; Residentiæ Sultzbacensi quadriennium; Iuniorum Principum Neoburgi & Iulię Instructor aliquot annis fuit. Vir consilio promptus, in executione strenuus, in conuersatione affabilis, in miscendis de Deo colloquijs eloquens. Principibus, summisque viris mirificè gratus, pietatis erga S. Annam Christi Auam, & Tutelarem Urbis Marcoduranę perquam studiosus. Dum secundò rogeret Marcoduri Collegium inter acerbissimos febrium dolores, & crebra ad Deum, & Cælites fuspiria religiosè obiit die x. Martij 1671. Edidit

Descriptionem Regni Thibet Latine. Paderbonæ typis Henrici Pontani 1658. in 4.

Relationem rerum Mirabilium Regni Mogor, Latine Neoburgi 1663. in 4.

Arcam alteram Noë pro Tironibus Latine. Colonia 1665. in 12.

Amicam litem de præcipuis controuersijs Fidei Germanicè. Colonia apud Freissem 1665. in 12.

Confusam Confessionem Quackerorum. Germanicè. Colonia typis iisdem, & anno in 12.

THEODORVS ROSMER, natione Belga, patria Traiectensis, natus nona Ianuarii anno 1575. ad Societatem accessit 1599. & votorum 4. professionem emisit. Quinquennio docuit mansuetiores litteras, triennio Theologiam Moralem. Operarius indefessus Galliam, Italiam, Germaniam, Hispaniam peragravit Confessarius, quæ Marchionis Spinolæ Archistrategi Belgici, quæ Serenissimi Ducis Neoburgici, apud quos gratia & auctoritate valebat plurimum; sicut & apud omnes ferme proceres, atque adeo apud ipsam Serenissimam Isabellam Belgii Gubernatricem. Duarum pulcherrimarum Missionum æque, ac difficillimarum Castrensis, & Naualis Superior fuit, & quidem posterioris primus. Seruiuit etiam peste infectis, & partes omnes expleuit Apostolici viri. Ex corporis ergastulo ad laborum præmia euolauit Mechliniæ die 5. Nouembris 1645. Edidit conuersas à se in linguam vernaculam

Meditationes de B. Virgine Maria à Thoma Villacastin nostro compositas. Antuerpię apud Ioannem Cnobbaert

Habebat sub manibus sed morte præuentus non edidit

Pastorem animas Curantem, seu instructionem ad Pastores.

THEOPHILVS BERNARDINVS natione Gallus, patria Sedanensis, admissus Tornaci in Societatem, anno salutis 1593. ætatis 24. vota 4. nuncupauit. Vir multis in Societate muneribus cum laude functus, rerum Spiritualium scientissimus, ad quas nouem annis Nostros instruxit; seorsim etiam sexennio Patres in Tertia Probatione. Diu Casus conscientiæ & controuersias docuit, multa erat illi cum Deo familiaritas, magna cum omnibus comitas, & sermonis affabilitas. Obiit Atrebari tertia fere à suscepto illius Collegii regimine hebdomada, die 15. Augusti anno salutis 1625. ætatis 56. Religionis 32. Edidit Gallicè

Cynosuram Christianam seu Methodum ad rectè instituendam deliberationem de Statu vitæ deligendo. Leodii apud Ioannem Ovverx 1616. in 12.

De virtutum acquisitione accommodata ad omnium statuum genera. Tornaci apud Carolum Martin 1615. in 12.

Item tacito suo nomine

Praxim bonarum intentionum, quæ ab Engelberto Desbois Præposito Ecclesię Insulensis, postea Episcopo Namurcensi latine reddita prodijt tum alibi, tum Viennæ Austriae apud Gregorium Gelbhaar 1620. in 12. Italicè. Item sub Augustino Fornelli Romæ typis Camerae Apostolicæ 1627. Latine edidit

De Religiosæ perseverantię Præsidij Libros XI. Antuerpię apud Martinum Nutium 1622. in 4. & 1628. sub titulo speculi perfectionis Religiosæ in 8.

Institutionem vitæ suæ de Optimo vitæ Statu certam deliberandi viam. Antuerpię ex Officina Plantiniana, editione secunda, auctius & emendatius 1624. in 8.

THEOPHILVS CRISTECVS natione Polonus, patria Biezenfis, cum in Prouincia Austriae fuisset ad Societatem admissus anno Domini 1585. ætatis suæ 25. omnibusque disciplinis excultus, non parum diu humaniora studia tractasset, tandem etiam & alibi quinquennio, & Pragæ sexennio Rector Collegio præfuisse, in Poloniam migravit sub annum 1617. & Cracouię, Gedani, Mariæburgi, Crosnæ animarum lucris se diligenter impendit, vsque ad mortem quam Crosnæ oppetiit die 3. Nouembris 1622. Edidit suppresso nomine

Librum Carminum quo Diui Tutelaris Diocesis Cracouiensis gratulantur ingressum in Sedem suam Illustrissimo Domino Martino Szykowski Episcopo Cracouiensi. Cracouię apud Andream Petricouium 1617. in folio

THEOPHILVS RAYNAVDVS natione Gallus, an potius Italus? patria Cespitellensis in Comitatu Nicensi, ingressus in Societatem anno 1592. ætatis 16. Auenione, votorum 4. professionem emisit. Vir præstanti ingenio, acri iudicio, prompta facundia, & omni scienti-

scientiarum genere excellens. Andreas Saufaius Episcopus Tullensis cap. 20. Appar. ad Martyrol. Gallicanum eum vocat præstantissimum Theologum, nitore eloqui, & consummata eruditionis copia plenum. Illustrissimus D. Iosephus Maria Suarefius Episcopus Vafionensis eum appellat Virum inexhausta lectionis, alium Calchenterum, ob laborem studiorum. Ioannes Balferus in Defensione Missæ lib. 2. cap. 1. vita de illo loquitur. R. P. Theophilus Raynaudus vnus ex maioribus, & doctioribus Theologis, qui nunc in Ecclesia Dei fulgent laude sapientiæ. Eminentissimus Cardin. Bona in opere de Harmonia Ecclesiæ, ait eum esse omni doctrina & eruditione referentem, & multitudine librorum quos scripsit, omnibus notum. Doctrinam tantam ornarunt non mediocria virtutum decora. Nam regularum inprimis fuit obseruantissimus, adeo ad signum campanæ vocantis, statim omnibus visus sit adesse inter primos ad omnia religionis munia exequenda. In victu valde abstinent, paucis & communibus semper vsus cibus, vix amplius vno quadrante dabat mensæ. Puritatis amator summus, mulierum colloquia cum erant necessaria, etiam fenex paucis verbis definiebat. Vocationis suæ religiosæ tenacissimus, quamuis, & vtilia & honorifica extra Societatem ei promitterentur à Primoribus, si hanc inter aspera, quæ subinde patiebatur, deferere vellet, nunquam eos auscultare voluit. Sanctæ Sedi Apostolicæ in paucis addicimus, hanc contra Hæreticos & Nouatores, calamo, & sermone pugnacissimè defendit. Denique octogenario maior, & multis clarus virtutibus, istus apoplexia migravit ad Dominum Lugduni die vltimo Octobris 1603. Scripsit doctissimus Pater opera plurima, variis locis & formis excusa, quæ deinde longo labore ab Auctore aucta, & limata, & in 19. tomos in folio digesta. Lugdun. sumptibus Horatii Boissat, & Georgii Remeus anno 1665. edita sunt, quorum syllabus est, qui sequitur

Tomus I. De Christo Deo & Homine.

Tomus II. De Attributis Christi

III. De Morali Disciplina.

IV. De Virtutibus, & Vitijs.

V. De Theologia Naturali, & Scalas à visibili Creatura ad Deum.

VI. Eucharistica in quo I. De Candelabro Sancto Septilustri, II. De Apparitionibus Sacramentalibus. III. De Exuuijs Panis & Vini. IV. De Sacro Christiano Achatisto. V. De Prima Missa, & Christiana Pentecoste. VI. De Communionem pro Mortuis.

VII. Marialia in quo I. Dyptica Mariana. II. Scapulare Marianum illustratum, & defensum. III. De retinendo Titulo Immaculatæ Conceptionis. IV. Nomenclator Marianus de Titulis B. Virginis contextus cum glossario. V. De O. parasceustico Septiduanis Antiphonis præfixo.

VIII. Hagiologium Lugdunense, in quo

I. Dissertatio de Primatu Lugdunensi. II. Indiculus Sanctorum Lugdunensium, III. De S. Ambrosii natali solo. IV. De S. Benedicto Pastore, & Pontifice Auenionensi, V. De S. Ioanne Euangelista. VI. De pietate Lugdunensi erga B. Virginem Immaculatè Conceptam. VII. De S. Gregorio Personali, & Symbolico. VIII. De Symbolis Antonianis. IX. De dictione triplice, de S. Ignatio Loyola. X. De Titulis pietatis specialis erga vnum aliquem Sanctum. XI. Epimetra duo de Martyribus, & officio Ecclesiastico Lugdunensi.

IX. Hagiologium Exoticum in quo I. De Trinitate Patriarcharum S. Brunonis, S. Francisci de Paula, S. Ignatii de Loyola. II. De Triade Fortium Dauid, B. Roberto de Arbriffello, S. Bernardo, Ven. P. Casare de Bus. III. De S. Maria Ægyptiaca cum Epimetro de SS. Pœnitentibus. IV. De Sancto Latrone. V. De Iuda Produttore. VI. De Angelo Custode, eique Antistropho malo genio.

X. Pontificia, in quo primo De Corona aurea supra Mithram Romani Pontificis. II. De Bicipite Ecclesiæ sub SS. Petro, & Paulo. III. De Agnis Cereis Pontificia benedictione consecratis. IV. De Rosa Mediana à Pontifice Principibus Dono Missa, & Ritu Sacro Dominicæ quartæ in Quadragesima. V. De Gladio, & Pileo à Pontifice benedicto in nocte Natalis Domini.

XI. Critica Sacra in quo I. De minutalibus Sacris. II. De Cogitationibus prioribus, & posterioribus cum faculis ad Raymundum Iordanum, vulgò Idiotam, III. De Syntaxi Operum S. Anselmi, IV. De Valeriano Cameliensi Episcopo. V. De Censura inofficiosa Censura libri de Prædestinatione, & Gratia. VI. De Confiteor Reformato, de Paternitatis titulo religiosi non abrogando. VII. De iusta, & iniusta confixione librorum. VIII. Threnodia rei litterariæ. IX. De Breuiarij Chronologiæ Christianæ partibus duabus Sacra & Humana.

XII. Miscella Sacra in quo I. Mala è bonis Ecclesiæ malè siue captatis siue dispensatis. II. De Sobria alterius sexus frequentatione per Sanctos Homines. III. De Hoplothea contra ictum calumniæ.

XIII. Philologica in quo I. De Incorruptione Cadauerum. II. De Stigmatismo Sacro, & prophano. III. De vitæ ac mortis humanæ terminalibus. IV. De bono regimine SS. Cætuum. V. De laude breuitatis. VI. De Anagnosce ad religiosam mensam. VII. De Bibliotheca noua Homiliarum. VIII. De pileo cæterisque capitis tegminibus.

XIV. Opuscula moralia in quo I. De honore ludicis, an eum eximat ab obligatione retractandi. II. Gemitus Columbæ de iudicijs sæculi, seu damnatione inauditi. III. De Equiuocatione, & mentali restrictione. IV. De Ortu infantium contra naturam, per sectionem Cæsaream. V. De Monitorijs Ecclesiasticis, & timore Excommunicationis. VI. De triplice

Eunu-

Eunuchismo, An ob musicam exlectio puerorum licita?

XV. Heteroclitica Spiritualia & Anomala pietatis caelestium, & infernorum in quo I. Quæ circa Deum, Christum & Sanctos eius. II. Quæ circa vita functos fideles, iure non facti caelites.

XVI. Heteroclitica Spiritualia, & Anomala pietatis Terrestrium in quo I. Circa media salutis nostræ Sacramenta, & Sacramentalia. II. Quæ circa verbum Dei, & virtutes nostrates.

XVII. Ascetica, in quo I. Iudæ posterii, Apostatæ à Religiosis ordinibus. II. Religiosus Loricatus, quatenus liceat viris Sacris arma tractare. III. Maleuoli erga Religiosos Maledicti; beneuoli Benedicti. IV. De Amore nationis, & cognitionis temperando. V. Pratum Spirituale, de varia Christiana Historia huius ætatis, Centuria vnica. VI. De Excellentia, & pretiositate voti.

XVIII. Polemica, in quo I. Noua libertas Gibieufiana discussa. II. Non causa vt causa, contra Guilieum Camerarium. III. Clemens Scotus Virbius, Apostata Societatis exagitatus. IV. Arnoldus de Brixia rediuuius in Arnoldo de Lutetia. V. Vulpes paruula capta & corio nudata; de sensu composito & diuiso. VI. Missi Euangelici ad Sinas defensi contra Thomam Hurrado. VII. De Exsolutione à votis Religiosis; Apologia pro S. Ignatio. VIII. Ioannes Lanoyus, Hercules Commodianus repulsus. IX. De Martyrio per pestem, à Sacra Congregatione Indicis recudi permiffus.

XIX. Indices in hæc opera septemdecim, I. Biblicus locorum Sacræ Scripturæ explicatorum. II. Theologicus Quæstionum Scholasticarum. III. Polemicus Controuersiarum Fidei. IV. Casuisticus Quæstionum Moralium. V. Philosophicus Quæstionum Philosophicarum. VI. Concionarius omnium amplissimus. VII. Historicus Exemplorum ad Catecheses. VIII. Catechisticus ad Doctrinam Christianam. IX. Philologicus Antiquitatum, Rituum, Critices. X. Asceticus Torius vitæ Spirituales, & Christianæ perfectionis. XI. Medicus. XII. Bibliographicus, Auctorum singularium & variorum a Theophilo adductorum. XIII. Onomasticus vocum obscuriorum, & peregrinarum. XIV. Canonicus. XV. Iuridicus. XVI. Oratorius continens Flores Patrum. XVII. Vniuersalis seu sylvia omnium materiarum.

Tomum XX. quem Apopompaum vocant, ediderunt alij post obitum Theophili, sine approbatione Superiorum Societatis, vnde hæc illum tamquam partum legitimum non agnoscit.

Præterea aduertendum, recenseri in hoc Elencho opuscula tria olim à Sacra Congregatione Indicis prohibita vel suspensa, scilicet De Martyrio per pestem, De Communionem pro mortuis, & de Confixione Librorum. Verum postea ab Auctore emendata, ab eadem Sacra Congregatione anno 1659. recudi permiffa sunt, & liberè distrahi. Deinde opusculum

De Exsolutione à votis in Tomo 18. non fuit legitime recognitum, & approbatum à Superioribus Societatis, & cum nonnulla contineat de S. P. N. Ignatio non omnino veritati consentanea, hunc quoque libellum Societas pro suo non agnoscit. Denique obseruandum etiam in Opusculo Contra Clementem Scotum Virbius in eodem Tomo 18. numero 3., vnum tradi per errorem à P. Theophilo circa Declarationes in Constitutiones S. P. N. Ignatii, scilicet earum auctorem non fuisse S. Ignatium, sed Patrem Iacobum Laynez cum tamen certissime constet Declarationes quoque compositas fuisse ab ipso S. P. N. Ignatio prout asseuerantissime declarauit P. Claudius Aquauia Præpositus Generalis litteris patentibus datis 1. Ianuarij 1588. vt superius agendo de S. Ignatio fusius exposuimus.

* THOMAS AVRIEMMA natione Italus, patria Neapolitanus, Societatem amplexus anno sæculi fluentis 32. ætatis suæ 18. vota 4. professus est. Docuit litteras amœniores, & Theologiam Moralem, tum salutem proximorum procurandæ totum se impendit, informando ad pietatem populum Neapolitanum, erudiendo agrestes crebris expeditionibus ad suburbanos vicos, & conscribendo libellos pios vt prodesset quoque longè distitis. Demum multis religiosæ vitæ meritis cumulatus, & paupertatis Sanctæ amore conspicuus, è patrio solo ad caelestem patriam (vt fas est credere) euolauit. Neapoli die 26. Nouembris 1671. Edidit Italicè

Anima in vulneribus Christi domicilium. duabus Partibus Neapoli apud Robertum Molium 1652. in 12. Recusum Bononiæ 1658. Et iterum Neapoli 1667. in 8.

Christi Seruatoris Gratias hominibus collatas. Neapoli 1652. & 1657. in 8.

Mutuos Deiparam inter, suosque Clientes, affectus duobus Tomis. Neapoli 1657. in 8. Recusum Panormi, & Bononiæ 1667.

Historiam Panegyricam S. Annæ. Neapoli 1665. in 4.

Vitam S. Annæ, & gratias ab ipsa collatas. Ibidem 1668. in 8.

Meditationes pias. Ibidem 1666. recusas Bononiæ 1669.

Flammæ & Sagittæ amorosa, erga Mariam Matrem amabilem. Neapoli per Iosephum Passarum 1662. in 8.

Memoriam perpetuam B. Virginis in quotidianis actionibus. Neapoli per Roncagliolum 1670.

De Septem festis B. Virginis Mariæ. Neapoli per Hieronymum Fasolum 1661. in 8.

Memoriale Clericorum. Ibidem apud Nouellum de Bonis 1672.

THOMAS BACONVS qui SOVTHVELLVS etiam adscitio nomine dictus est, natione Anglus, patria Norfolcensis, post emensa Philosophiæ studia in Collegio Anglicano Romæ, ingressus ibidem in Societate

cietatem est, anno salutis 1613. ætatis 21. in qua tantum profecit ingenio, atque industria, ut cum esset omni scientia instructissimus, summa cum laude Theologiam, Louanij & Leodij in Collegio Anglicano, annos XI. docuerit. Virtutibus egregiè claruit, quibus omnium sibi animos facile deuinxit. Hoc tamen habuit eximium, quod in plurimis animi ornamentis, nihil præ se ferret eximium, adeo sua decora studiosè celabat. Institutum Societatis scientissimum iuxta atque obseruantissimum fuit, silentij tam amans, ut nunquam illud solueret nisi ex lege. Ardenti in proximos caritate flagrabat, & influxu mirabili labebatur in animos mœstorum, eisque aptissima remedia adhibebat. Nihil patiebatur domi esse dissidiorum, quod non componere studeret illico, idque vel suæ existimationis dispendio, si res ita ferret. Ægros atque languentes, vti miserebatur impensè ita solabatur sedulo, & omni ope subueniebat. Magna molientem mors interpestiua intercepta. Vvatis die XI. Decembris anno 1637. ætatis 45. Professionis IV. votorum XI. Edidit in lucem

Regulam vinam, seu Analysim fidei in Dei per Ecclesiam nos docentis Auctoritatem. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium 1638. in 4.

Reliquit paratum prælo *Tomum I. in Primam Partem Summæ S. Thomæ.*

THOMAS DE BARROS natione Lusitanus, patria Conimbricensis, annos natus vndeiginti Societati se adiunxit Goæ anno salutis 1610. & votorum 4. professionem emisit. Docuit Humaniores litteras, Philosophiam, Theologiam speculatiuam sexennio, Moralem biennio. Rexit Missionem Mogorensem & Thibetensem, Collegia Damanensem, Bazainensem, Goanum, & demum totam illam Prouinciam, & satis vbique fecit. Præter reliquas virtutes patientia in illo summopere eniuit, quam præcipuè captus à Malabaribus & ab iisdem pessimè in captiuitate tractatus, exercuit. Eiusdem virtutis plurimum auxilium valde, in præcipue senectute plurimis morbis & doloribus vexatus; quibus iam cælo maturus animam Deo reddidit in Collegio Racholensi die 13. Aprilis 1658. Scripsit

Annua litteras ex Æthiopia anni 1621.

THOMAS BISSDOMINI natione Italus, patria Aretinus, admissus Romæ in Societatem anno salutis 1596. ætatis 14. Mediolani bis Philosophiam ac subinde tum ibi, tum Genuæ, tum etiam Romæ Theologiam Moralem per annos 21. professus est. Obijt Tusculi die 19. Octobris anno 1633. ab emissa professione IV. votorum 22. Edidit tacito suo nomine vir non minus comi pietate, quam doctrina commendabilis

Theoremata mille ex vniuersa Philosophia. Mediolani typis Ioannis Bapt. Piccalei 1610. in 4. Reliquit

De Casibus Conscientiæ Tomos aliquot.

THOMAS LE BLANC natione Gallus, patria Victoriacensis in Diocesi Catalaunensi Societati se addixit anno 1617. iam vicennis, & votorum 4. sacramento solemniter se obstrinxit. Rhetoricam & amœniores litteras docuit nouennio, linguam Hebraicam annis aliquot, & Sacram Scripturam sexennio est interpretatus. Gubernauit Collegia Catalaunense, Virdunense, Mussipontanum, Alti-fiodorense, Diuionense, & Rhemense. Administrauit etiam Prouinciam Campaniæ, & duabus Congregationibus generalibus Romæ nempe Decimæ, & vndecimæ, interfuit. Vir fuit ex omni parte perfectus, & cum scientiæ virtutem ita coniunxit, ut difficile dictu sit vtra magis excelluit. Sermo illius fere non nisi de Deo, vel Diuinis. Regularum omnium & maxime silentij fuit obseruantissimus. Continuum omnibus in rebus mortificationem visus est in se complecti, ita ut nemo vel cibis abstinentior, vel loquendo parcior, vel ignoscendo facilior. Nemini detrahi coram se patiebatur; vnde dictus communiter, absentium omnium Patronus. Indefessus in eo aut precandi, aut studendi labor, nihil pene medium admittebat. Paternum in ægros studium, cura, sollicitudo, ne quid illis deesset fuerat maxima. In omnes beneficus, sed in pauperes quodammodo profusus fuit, dicere solitus centuplum in hac vita nos accepturos à Deo, si ipsius pauperes subleuare niteremur, id quod re ipsa subinde expertus est. Æquitas tanta animi in eo eluxit, ut eodem semper vultu aduersa & prospera tulerit, nimirum, ita voluntatem suam ad Diuinam finxerat, ut hanc vnicam habuerit actuum suorum regulam. In ultimo vitæ discrimine positus, quamuis conclamatum de sua vita sciret, si medicis in vena incisione morem gereret, paruit tamen dicendo: *Moriamur quando ita Deo visum est,* atque ita susceptis paulo post Ecclesiæ Sacramentis, sicut vixerat, sanctè obiit, Rhemis die 25. Augusti anno 1669. Scripsit præclarum Commentarium in Psalmos omnes Dauidicos sex Tomis quorum v. iam sunt editi sextus sub prælo sudat. Illorum inscriptio est quæ sequitur

Psalmorum Dauidicorum Analysim cum commentario amplissimo.

Tomus I. in XV. primos Psalmos. Lugduni sumptibus Antonij Cellier 1665. in folio.

Tomus II. continens explanationem Psalmorum à XVI. vsque ad XXXIII. Ibidem & iisdem typis & anno

Tomus III. in Psalmos à XXXIV. vsque ad LIX. Iisdem typis 1669. in folio

Tomus IV. à Psalmo LX. vsque ad XC. Ibidem 1673. in folio.

Tomus V. à Psalmo XCI. vsque ad CXVII. Iisdem typis & anno in folio

Ediderat multo ante separatim

Commentarium in Psalmum 22. sub hoc titulo; Iesu Pastor, oues proprio sanguine pas-
scens

scens Diuione 1659. in 12. Item

Præsentationem Academicam; ad licentiatum Theologicum R. P. Fr. Friderici Payen, Ordinis Præmonstratensis, & eiusdem Ordinis Panegyricum. Mussiponti apud Philippum Vincetium 1630.

Gallicè edidit

Ideam perfectam Religiosorum, seu Sanctum laborem manuum. Lugduni 1661. in 4.

Bonum Diuitem, & Bonum Pauperem. Diuione 1662. in 12.

Christianum in Ecclesia, seu Methodum impetrandi omnia, quæ petuntur à Deo. Diuione 1658. in 12. & Rhemis 1669. Italicè reddidit noster Iosephus Anturinus Romæ 1662.

Directionem, & Consolationem Coniugatorum, seu modum quo ex infortunato Matrimonio fortunatum fieri possit. Parisijs 1664. in 12.

Directionem & Consolationem viduarum. Diuione 1662. in 12.

Militem gloriosum. Mussiponti 1655. in 12.

Deum vindicem Blasphemiarum, & Maledictionum. Mussiponti 1660. in 12.

Bonum Vinitorem, Bonum Agricolam, Bonum Opificem. Diuione 1661. in 12.

Bonum Scholasticum pro Iuuentute studijs addita. Parisijs 1664. in 12.

Bonum Seruum, & Bonam Ancillam. Mussiponti 1660. in 12.

Hominem festiue societatis. Mussiponti & Diuione 1658. in 12.

Ex Italicis nostri Danielis Bartoli Gallicè vertit *Vitam P. Vincentij Carasæ.* Lugduni 1653. in 8.

Paupertatem contentam. Mussiponti 1650. in 12.

Hominem litteratum. Mussiponti 1651. in 8.

Parauerat *Commentarios in omnes Orationes Ciceronis Tom. IV. in folio.* Item

Commentarios in Libros eiusdem de Amicitia, Senectute, & Epistolas familiares. Denique

De Excellentia, & Caritate Angelorum Custodum, sed mors intercessit.

* THOMAS CARVELLVS, vero nomine THOROLDVS, natione Anglus, patria Lincolnensis, confectis Romæ Philosophiæ, ac Theologiæ studijs in Collegio Anglicano, Societatem ibidem amplexus est, Sacris initiatus anno salutis 1633. ætatis suæ 27. & votorum 4. professionem emisit. Philosophiam ac Theologiam Moralem in Collegio Anglorum Leodiensi annis aliquot prælegit; reliquum vitæ in cultura vineæ Anglicanæ operarius impiger transegit. Rexit Collegium Londinense cum laude caritatis, & prudentiæ, excelluitque fiducia in Deum, zelo animarum & vita exemplari. Qui ægrotanti, & morienti adstitit, testatus est fuisse ideam sin-

gularis patientiæ, perfectæ resignationis, amoris Diuini, & contemptus rerum terrenarum. Absoluit dies peregrinationis vitæ huius Londini nona Augusti 1664. Edidit Anglicè insignem librum contra Pseudò-Archiepiscopi Cantuariensis Laudum, hoc titulo:

Labyrinthum Cantuariensem. Parisijs 1658. in folio.

THOMAS CLAGIVS, natione Prutenus, ingressus in Societatem anno 1618. ætatis 20. vota in ea quatuor nuncupauit. Docuit Rhetoricam, Mathesim, Theologiam Moralem, & Controversiam, Sacrasque litteras est interpretatus. Rexit Collegia Nesuisiensis, Bransbergense, & Seminarium Bransburgæ, Residentiam Resselij, & Patres in probatione tertia instruxit. Demum doloribus ex calculo diu ad incrementum meritorum exercitus, religiosè obiit. Resselij die 19. Iunii 1664. Edidit sub nomine Didymi Hermannouillani

Anticyras Prædicantias. Nicopoli (idest Braunsbergæ) 1650. in 8.

Aristarchum contra Prædicantes aliosque insulos Hæreticorum poetastros. Colonia apud Henricum Krafft 1643. in 8.

Disquisitiones Vbiquistias de Christo contra Vbiquistas. Augustæ Gediminæ 1644. in 8.

Prodromum Mercurij Eligio-Borussi contra Prædicantes Lutheranos. Germanicè Vilmæ 1651. in 8.

Iasonis Eulimenitez fabulam, Dramatica Poësi in funere Episcopi Varmiensi. Vilmæ typis Academicis 1633. in 4.

* THOMAS COMPTONVS CARLETON, natione Anglus, patria Cantabrigiensis, Christo in sua Societate se dicauit, anno salutis 1617. ætatis 24. & votorum 4. Sacramento se adstrinxit. Rhetoricam & amœniores litteras docuit in Collegio Anglicano Audomari, Philosophiam, & Theologiam multis annis Leodij, vbi etiam Præfecturam studiorum diu gessit. Vir fuit magni ingenij, & doctrinæ, & in explicando scribendoque claritate excelluit. Disciplinæ religiosæ admodum obseruans, sæpe in triclinio quasi transgressionis reus publicè solebat pœnitentiam subire. Sacrosanctum Missæ Sacrificium summa pietate celebrabat, tum se subducens pone Altare, alterum immobilis de genibus audiebat. Similem in horis Canonicis reuerenter recitandis diligentiam adhibebat. Obediens Superioribus, & inter primos semper signum æris campani, quocumque vocaretur, obseruabat. Demum septuagenario maior ad superos, ut sperare fas est, abiit. Leodij die 24. Martij 1666. Edidit

Prometheum Christianum, seu librum Moralium in quo Philosophiæ Moralis finis aperitur. Antuerpiæ apud Iacobum Meursium 1652. in 8.

De Philosophia Vniuersa. Antuerpiæ apud Meursium 1649. in folio.

Theologia Scholastica Tomum priorem respondentem Primæ Parti, & Primæ Secundæ Doctoris Angelici. Leodij apud Ioannem Matthiam Houium 1659. in folio

Theologia Scholastica Tomum posteriorem respondentem Secundæ Secundæ, & Tertie parti Angelici Doctoris. Leodij typis ipsidem 1664. in folio.

* THOMAS DE LEON, siue DILLON, natione Hibernus, à teneris annis in Hispania educatus, Societati nomen in Prouincia Bætica dedit, anno salutis 1627. ætatis suæ 14. & votorum quatuor sacramentum solemne dixit. Philosophiam explicuit sexennio; Theologiam cum Scholasticam tum Moralem Granatæ & Hispali annis duodeuiginti, & à Comitibus Prouinciæ missus est Romam ad Congregationem Vndecimam Generalem cum iure suffragij. Superstes etiamnum in Collegio Granatensi, sed afflictæ valetudinis. Hunc ob vitam in Hispania à pueritia traductam, Hispanis adnumerat clarissimus D. Nicolaus Antonius in sua Bibliotheca, & laudatum impensè ab insigni eruditione, nec non à peritia linguarum Græcæ, Hebraicæ, & Arabicæ, Scriptoribus accenset, quia cum Gadibus doceret litteras Humaniores edidit

Lectionem Sacram habitam in Collegio Gaditano, De anno Centesimo seu seculari Societatis Iesu. Hispali apud Lyram 1640. in 4.

Meditabatur complura alia, sed hætenus obstitit inualetudo, & caligantium præsertim infirmitas oculorum.

THOMAS EVERARDVS natione Anglus, patria Suffolciensis, constans pietatis studium hausit ex Spiritualibus exercitijs sub P. Ioanne Tomsono in Anglia. Traiecto deinde oceano cum studisset Rhemis in Gallia, Societatem circa annum Domini 1593. ætatis 33. ingressus est. In ea semper pius, admodum mansuetus, humilis & industrius fuit, rotoque ore, atque habitu Sanctum præ se ferebat. Nec deerat cum proximo agenti candor quidam, atque iucunditas omnibus grata. Societatem velut matrem amabat tenere, paupertatis præsertim tenacissimus. Pedes Apostolico more obibat ædes Catholicorum, nec adduci potuit etiam senio ac morbis debilitatus, vt equo vteretur. Captus in Anglia bis, & annos aliquot in custodia detentus: cuius altera comprehensio sub Iacobo Rege in districtu Suffolciensi, magno pretio constitit hospiti, è cuius latebra fuit abductus. Posterioribus annis, cum crurum, brachiorum, oculorum debilitate vix legere posset, aut ingredi, nec domi haberet quibus cum versaretur, solitudinem suam perpetua Rosarii aliarumque precum tum voce tum mente, ac potissimum Psalterii Iesu, quod à puero semper usurpauit, repetitione solabatur. Piè ad-

modum consenuit, Spiritualis Coadiutor anno 1604. formatus, obiitque Londini die 16. Maii 1633. Transtulit ex Latino in Anglicum

Fuluij Androtij Meditationes de Communione, & de Passione Christi. Audomari 1606. 1614. & 1618.

Alberti Magni Paradisum animi, & Eiusdem Tractatum de Adhærendo Deo. Ibidem & eodem anno.

Luca Pinelli Gersonem, seu de Perfectione Religiosa Lib. IV. 1618. Ibidem

Eiusdem Meditationes de Eucharistia. Ibidem 1622.

B. Francisci Borgiæ Speculum Operum Christiani hominis. Ibidem 1620.

Tractatum de modo bene viuendi. Ibidem 1620.

Petri Canisij Manuale Peccatorum. Ibidem 1622.

Ludouici de Ponte Meditationum Compendium. Ibidem 1623.

Ex Gallico autem transtulit Anglicè *Ignatij Balsami Methodum Meditandi sub nomine Ioannis Heigham.* Ibidem 1618.

Dialogum de Contritione, & Attritione iam quater recusum. Ibidem

Ex Hispanico reddidit Anglicè librum *Petri Ribadeneire de Principe Christiano.* Ibidem 1624.

Ex latino quoque transtulit Anglicè

Roberti Cardinalis Bellarmini Librum de Æterna felicitate Sanctorum. Ibidem 1638. in 12.

THOMAS FITZHERBERTVS natione Anglus, patria Staffordiensis, claro genere natus, anno salutis 1552. dominant tunc hæresi in Anglia, sed à parentibus Catholicis pie educatus, quo tempore Robertus Personius, & Edmundus Campianus primi de Societate in Angliam venerunt, ipse opibus, & nobilitate sua fretus, eos Londini inter primos excepit, cumque claritudini suæ litterarum etiam splendorem adiunxisset, rogatus à Personio, allata à Campiano loca è Scripturâ, & Patribus in suis X. Rationibus, cum Autographis vt conferret, edendi eius operis exstitit extimulatur præcipuus. At cum anno 1581. compactus esset in carcerem ob præteritas leges de adeundis Hæreticorum Templis, atque ob Principatus Pontificii Consecrationem, vbi liber emissus est, ea palma illustri concessit anno 1582. primum in Aula Callicam, inde in Hispaniam, demum Romam & transiit ibi compluribus annis, compositione præsertim in Gallia vxore, Sacris initiatus anno 1614. in Societatem nostram adscitus est, Christi paupertate & religiosa humilitate contentissimus. Gessit in ea aliquamdiu Præfecturam totius Missionis Anglicanæ, donec hæc exgeretur in Vice-Prouinciam; rexit verò Collegium Anglorum, Romæ singularis laude prudentiæ viginti,

ginti, ac duobus annis, ibique demum piissime obiit die 17. Augusti anno 1640. ætatis suæ 88. Professionis 4. votorum 22. Scripsit latinè

Contra Macchiauellum. An sit utilitas in scelere. Romæ apud Guilielmum Facciottum 1610. in 8.

Anglicè quoque edidit

Defensionem Causæ Catholicæ, cum Apologia pro se ipso, contra fictiones cuiusdam Eduardi Squiri. Audomari 1602. in 4.

De Politica, & Religione Tractatum Tomis II. valde eruditum, & vtilem Duaci 1606. & 1610. in 4.

Supplementum discussionis P. Roberti Personij contra Barloum præfixis litteris sui nominis T. F. Audomari 1613. in 4.

Additamentum ad supplementum eiusdem Discussionis. Audomari 1613. in 4.

De Iuramento Fidelitatis, contra Lancelotum Andream Pseudo-Episcopum Eliensem. Audomari 1613. in 4.

De eodem Iuramento contra Disputationem Theologicam Rogeri VVidringroni. Audomari 1614. in 4.

Defensionem Apologia Cardinalis Bellarmini, contra Collinum Prædicantem Calvinianum, inscriptam Obmutescite. Ibid. 1621. in 8.

* THOMAS GONZALEZ natione Hispanus, patria Villafranchensis, Dioceseos Abulensis, Societatem iniit anno reparata salutis 1609. ætatis 16. & nondum sacris initiatus, studio lucrandarum Deo animarum nauigauit in Indiam Occidentis Solis, & Mexici emisit votorum 4. professionem. Vir apprime Religiosus, quique magnam ætatis partem in iuuentute Mexicana bonis artibus, ac pietate imbuenda 27. annorum spatio illustri exemplo consumpsit. Demum annis, & laboribus confectus ad horum brauium euolauit Mexici die 17. Nouembris 1659. Edidit in gratiam iuuentutis Mexicanæ, quam erudiebat

Explicationem regularum pro Carminibus Latinis componendis. Mexici 8.

Explicationem Rhetorices. Ibidem in 8.

Thesaurum Poëtarum. Ibidem in 8.

THOMAS DE ITVREN natione Hispanus, gente Nauarrus, patria Iturenensis, Dioceseos Pampilonensis, adolescens 20. agens annum in Societatem adscriptus anno salutis 1577. professione votorum 4. se adstrinxit, euasitque vir doctissimus. Philosophiam docuit, & aliquamdiu, Theologiam Moralem, tum annis duodeuiginti Scholasticam; fuitque & Nostris, & Externis non doctrinæ dumtaxat, sed virtutis etiam gratia apprime carus, & in pretio habitus, verè pauperum pater, calamitosorum perfugium, & commune dubitantibus oraculum. Virginale decus, quod nascens acceperat, illibatum intulit in sepulchrum. Obiit in Demo Professa Tolletana, cui Præpositus præerat, die 19. Aprilis,

anno 1630. ætatis 75. Edidit sub nomine Thomæ Pij

Commentarios in Primam Partem S. Thomæ. Madriti 1619. in folio

THOMAS KERN, natione Germanus, gente Boius, patria Burghusianus, natus anno Domini 1570. Societati se applicuit 1588. & Spiritualium Coadiutorum vota nuncupauit. Concionatoris, & Confessarij muneribus religiosè, & vtiliter diu perfunctus, naturæ concessit Ingolstadij pridie Calendas Februarij 1633. Transtulit è Latino Germanicè *Hieremie Drexelij Zodiacum Christianum.* Monachij typis Cornelij Leifferij 1630. in 12.

THOMAS MASCAMBRVNVS, natione Italus, patria Beneuentanus, in Societatem anno 1598. ætatis 15. ingressus, votis 4. se illigauit. Philosophiam quinquennio, Theologiam octennio docuit. Vir insigni pietate, & prudentia, disciplinam religiosam in Collegio Neapolitano rebus Spiritualibus præfectus ipsos 30. annos fortiter suauiterque verbo, & exemplo promouit. Sermones pios in congressibus opportunè intermiscibat. Rarè extra cubiculum, perraro extra domum confectus. Tandem plenus dierum, & piorum operum in eodem Collegio ex hac vita cessit die 17. Ianuarij 1662. Transtulit ex Hispanico Italicè & tacito nomine edidit,

Manuale Exercitiorum Spiritualium ad Orationem Mentalem compositam à P. Thomæ Villacastin. Neapoli 1633.

THOMAS MASSVTIVS natione Italus, patria Recinetensis, Societati adiunctus anno salutis 1587. ætatis 17. vota 4. solemni ritu concepit. Vir verè pius, verè doctus, & missus in Poloniam, Philosophiam ibi, & octennio Theologiam professus est. Inde reuersus in Italiam, diu in Collegio Romano Præfecturam gessit rerum Spiritualium, haud segnibus exemplo ad perfectionis fastigium; quam verbo promouens. Obiit in eo munere, ineunte Martio anni 1636. Edidit duo pietatis suæ, ac doctrinæ monumenta

De Cælesti conuersatione per internam Orationem, & Exercitia spiritus Libris VIII. Romæ per Hæredes Bartholomæi Zannetti 1622. in 4.

Paulum Apostolum, seu vitam S. Pauli Apostoli Historicè & dogmaticè explicatam Libris XV. Lugduni per Horatium Cardon 1633. in 4.

* THOMAS MŁODZIANOVSKI natione Polonus, Mazouita, Deo se in Societate dicauit anno sæculi fluentis 37. ætatis 15. & votorum 4. sacramentum solemne dixit. Fuit Missionarius in Persia annis quinque. Redux in Poloniam, Theologiam Scholasticam professus est octennio, & studijs præfuit septennio. Instruxit etiam Patres in tertia probatione, & Concionatorem egit pluribus annis in varijs Vrbiibus. Edidit

Prælectiones Theologicas de Deo & S. Trinitate. Dantisci ex Bibliopolio Forestiano 1666. in folio.

De Angelis & Actibus humanis. Ibidem 1667. in folio.

De Iure, & Iustitia. Leopoli typis Societatis 1667. in folio.

De Penitentia virtute & Sacramento. Cracouiz apud Alberum Siekolovvici 1670. in fol.

De Peccatis, & Gratia, & Ente supernaturali. Cracouiz apud Hæredes Christophori Schedel 1671. in folio

Prælectiones Metaphysicas & Logicas, Gedani apud Fridericum Rhetium 1671. in folio

Prælectiones Philosophicas in 8. lib. Physicorum. Lefnæ 1671. in folio

Conciones aliquot Polonicè. Posnaniæ 1671.

THOMAS MORVS, natione Anglus, patria Cantabrigienfis, Henrici nostri frater germanus, & consanguineus magni Martyris Thomæ Mori Angliæ olim Cancellarij, educatus in Collegio Anglorum Romæ, & anno Domini 1610. inde missus in Angliam ibi Societati nomen dedit, anno subsequenti, & per aliquot annos strenuè ibidem laboravit commodo Catholicorum præsertim tenuiorum, & pedes regionem obibat, donec tandem comprehensus, carcere primùm, post etiam exilio mulctatus est, in quo Gandavi dum tertiam probationem subiret, postridie Calendas Ianuarij anno salutis 1623. ætatis 37. Religionis 12. piè decessit. Tradidit ex Anglico Latine

Guilielmi Vvarfordi Institutionem Breuem de præcipuis fidei nostræ Mysterys. Audomari 1617. Item

Ioannis Floydii Dialogum inscriptum Deus, & Rex. Colonia 1620.

THOMAS ODOENVVS natione Anglus, patria Hamptonienfis, Vir quem Paulus V. Pont. Max. insigniter prudentem & religiosum fuisse testatus est. Adolescens studuit litteris Humanioribus Duaci, Legibus Lutetiæ Parisiorum, Societatem ingressus est Lugduni anno salutis 1579. ætatis 22. & in ea docuit Rhetoricam, & bis Philosophiam Turnoni, studiisque ibidem, & spiritali Nostrorum directioni præfuit. Deum Romam vocatus, ibi prius in Anglorum Collegio Confessarium, tum Ministrum, post hæc Rectorem, & Anglicanæ Missionis Præfectum per multos annos egit atque his postremis muneribus immortalis est, die 6. Decembris anno 1618. ætatis 62. Religionis 40. emissæ professionis 4. votorum 16. Reddidit e Gallico Anglicè tacito suo nomine

Defensionem PP. Societatis Iesu super corde Henrici IV. Regis Gallia. Audomari 1610.

Responsionem ad Anticottonum. Ibid. 1611.

Epistolam Cardinalis Perronij ad Isaacum Casaubonum. Audomari 1612.

THOMAS POLITIVS natione Italus, patria Anconitanus, sed origine Cretenfis, susceptus in Societatem anno sæculi 1600. ætatis 17. vota 4. in ea nuncupavit. Prælegit litteras

politiores & Philosophiam. Rector fuit Collegij Goritienfis, & electus à Comitibus Prouinciæ Austriæ, interfuit Congregationi Procuratorum Romæ. Concionatorem multis annis cum fructu egit, & aliquamdiu in Aula Imperatricis Eleonoræ, quo munere dum fungeretur à terrena curia ad cælestem (vti fas est sperare) à Deo euocatus est, Viennæ Austriæ die 28. Februarij 1645. Permisit imprimi Italicè tacito suo nomine (quamuis id expresserit in sua dedicatione is qui excudi curavit)

Concionem funebrem habitam in Parochiali Templo Goritienfi in Exequijs Ferdinandi II. Imperatoris.

Concionem funebrem alteram habitam in Exequijs eidem Ferdinando II. Goritiæ institutis à PP. Societatis Iesu.

Concionem habitam in Parochia Goritienfi pro Electione & Coronatione Ferdinandi III. in Regem Romanorum. Omnes impressit Tergesti Antonius Turini 1637.

THOMAS PORZECKI natione Lithuanus, Societati nomen dedit, anno sæculi præterlabentis 26. ætatis suæ 17. & votorum 4. professione se adstrinxit. Rhetoricam, Philosophiam, Theologiam explicuit in scholis, & studijs præfuit. Rexit Collegium Pultouienfe magna prudentiæ & charitatis commendatione eoque in munere exorta lue in ciuitate dimissis ad loca tutiora socijs ipse remansit, tamquam victima succedanea, si quid Patri, qui infectis per Urbem inferuiebat, humanitùs euenisset. Interea loci, famulo Collegij quem peste contigit afflari assiduus adhæsit, atque in eo curando Patris simul, ac serui functus officijs, in heroicæ Charitatis obsequijs occubuit Pultouiz die 9. Iulij 1653. Edidit soluta & ligata oratione

Elogia Iagellorum Polonicæ, Hungariæ, Bohemice Regum. Vilnæ typis Academicis 1639.

Elogia Austriacorum Imperatorum carmine. Vilnæ typis Academicis 1639. in folio

Florilegium in quo Heroica, & Lyrica Poësi celebrantur decora familiæ Chodkievicio-rum & Paciorum. Ibidem 1636. in folio

Spem alteram Russiæ, seu Panegyres Raphaëlis Korsack Archiepiscopi Metropolitanæ totius Russiæ soluta & vincita oratione. Vilnæ typis Academicis 1637. in folio. Parabat prælo

Summam Annalium Ecclesiasticorum. Polonicè, incipiendo ab anno quo desijt Baronius, sed morte præoccupatus non edidit.

THOMAS PRICIVS natione Anglus, gente Cambro-Britannus, ingressus est in Societatem anno sæculi 1600. ætatis suæ 30. Missus in Angliam, ibique comprehensus, eiectus est in exilium, sed eò iterum clam reuersus, strenuum diu egit operarium in gradu Spiritualis Coadiutoris, vsque ad annum 1625. quo Londini piè obiit die 23. Iulij. Tradidit ex latino Anglicè subscriptis Dicatoriæ litteris I. P.

Horatij Tursellini Historiam Lauretanam. Audomari 1608. in 8.

THOMAS REINA natione Italus, patria Me-

Mediolanensis, natus annos duodeuiginti, Societati nomen dedit, anno sæculi transacti 95. & votorum 4. professione se adstrinxit, Rhetoricam triennio, Mathesim quadriennio professus est, & Sacras litteras aliquamdiu interpretatus. Sed cum talento ad Conciones excelleret, his applicatus à Superioribus primarias Vrbes Italiæ concludendo lustravit triginta & vnus annorum. spatio, magna vbique frequentia Auditorum & fructu. Regimini in ætate declinæ admotus, gubernavit Collegium Mediolanense, & Vice-Prouincialis totam illam Prouinciã, subinde etiam Siciliensem Prouinciã Præpositus administravit, è qua cum ad Congregationem Generalem octauam peruenisset Romam, ab illa in Assistentem Præpositi Generalis pro Italia adlectus est. Eo defunctus officio, creatus est Visitator Prouinciæ Venetæ à P. Francisco Piccolomineo Præposito Generali, eoque è viuis sublato cum ad electionem noui Generalis Romam rediisset ad Congregationem decimam, atque in hac multa suæ sapientiæ, zeli, experientiæ, peritiæ Instituti, atque regularis obseruantie specimina præbuisset, ad mercedem laborum & Congregationem Iustorum (vt fas est credere) in Cælo euocatus est à Deo, Romæ die 16. Aprilis 1653. Fuit siquidem religiosæ disciplinæ in se accuratè obseruans, & ab alijs dum præfesset exigens. Signo æris campanæ relictis infectis quibuscumque negotijs, confessim obtemperabat. Horas Canonicas de genu persoluebat, & his quotidie coronam (quam vocant) B. Virginis reuerenter adiciebat. Etiam in itineribus, diebus singulis Deo litabat, nec orationis vel examinum Conscientiæ tempora vnquam prætermittibat. Corpus suum asperè tractabat, quotidiano flagello, frequentibus cilicijs, catenulis acuminatis, & ieiunijs. Superior cum esset, Prouincialis etiam, aut Visitator, nihil singulare admittebat in victu, vestitu, vel munusculis dari solitis, cultor egregius religiosæ paupertatis. In supremo morbo per dies 23. inter grauissimas dysentericæ molestias inuictæ patientiæ permulta præbuit argumenta. Edidit Italicè

Orationem habitam Genue in Coronatione Serenissimi eius Reipublicæ Ducis Durazzi.

Conciones Quadragesimales, duabus Partibus. Romæ typis Corbellotti 1649. in 4. eas latine reddidit R. P. Iacobus Emans S. Theologiæ Doctor Venerabilis Ordinis Carmelitarum Antuerpiæ 1654. in 4. Item

Conciones Quadragesimales Posthumas Partibus duabus diuersas à prioribus. Mediolani apud Hæredes Philippi Guisfolphi 1671. in 4.

THOMAS SAILLIVS natione Belgæ, patria Bruxellensis cum Furnensi Canonicatu iuuenis esset auctus, moxque etiam Atrebatensi donatus, Duaci nostrorum perspecta modestia, atque insigni patientia, quam inter rebellium vexationes exhibebant, ad Societatem amplectendam vehementer incitatus est. Ergo abdicatis omnibus Romam contendit, & iam tum Sacerdos, Christi se iugo inter Socios subiecit Kal. Maij

anno 1580. Post Tirocinium destinatus cum Antonio Possuino in Moscouiam, grauiæ ex obedientiæ nutu inter rudes illos populos pertulit, sæpe per inaccessas horridasque sylvas, feris, & latronibus infames, noctu peregrinandum fuit; hyeme subinde dormitandum in niuibus, vnde nis aliquando mensibus continenter vestis sine mutatione retinenda, quibus laboribus exhaustus, Medicorum imperio redijt in Belgicum ad valetudinem procurandam. Ibi ab Alexandro Parmensium Duce ad suas Confessiones adhibitus, & omnium expeditionum illius comes indiuiduus, quæ quantaque sustinuerit, facilius est cogitando exprimere, quam narrando. Burgrichij, haud procul Vvesalia, dum ægros milites indefessus lustrat, pestem contraxit à qua voto ad B. Virginem concepto sanatus est. Vbi conualuit in castra reuersus est, & Missioni Castrensi dedit initium anno 1590. cum laboranti Lutetiæ Dux ferret suppetias. Querceti dysenteria tentatus inter mendicos, & milites iacuit in Nosocomio. Anno 1592. die 21. Nouembris, Duce iam functo vita 4. vota Atrebatim nuncupavit. Anno 1595. ad Cameracum à Buquoio Comite inuitatus, solo tectus clypeo inter medias glandes, euasit in locum, vbi fauciorum militum confessionibus operam daret. Anno insequente admirantium Aragoniæ in Germaniam ad Cæsarem, Ferdinandumque Styriæ Archiducem, atque in Poloniam ad Sigismundum Regem comitatus est, virtutum suarum vestigijs passim impressis. Biennio post Bruxellensis Superior factus, missionem simul Castrensem vsque ad annum 1603. gubernavit. Anno 1606. missus est in Urbem à Prouincia, Procurator, lapsò biennio cum ingentem sanguinis vim rupta vena exspuisset, à Medicis habitus inter deploratos, voto Aspricollensi Virgini concepto, visus est illam sibi videre præsentem, stipantibus S. Barbara, alijsque Virginibus, & audire Christo filio suo dicentem: Sine nostrum hunc feruulum etiamnum paulisper viuere: Vixit verè supra spem Medicorum, multo etiam quam ante sanior, plane vt nulla illi fuerit opus in posterum medicina, quin etiam quæ grauior illi olere solebat anima, iam suaue nescio quid spirabat. Anno 1611. Collegij Bruxellensis Rector est factus ad quinquennium. Anno 1620. cum Marchione Ambrosio Spinola venit in Palatinatum Castrensis iterum Missionis moderator. Vita denique tot laboribus, itineribus, incommodis fracta, caput cursus sui metam è propinquo quasi præsentire. Proximo ante mortem die, cum in Aulici Gynæcæi facellum, more solito, confessionum audiendarum causa venisset, Socio quem habebat sacerdotem ipso in loco (quod nunquam ab eo aliàs factum) prius est confessus, quam ad Sacrum faciendum accederet. Sumptis in sacro Sacramento, paralyti membra luxari præsentiscens, Socium admonuit, à quo substratæ humi culcitrae raptim impositus est. Domum paulo post relatus sacro poposcit oleo inungi, atque inter illustria pietatis & humilitatis argumenta, sanctam egit animam Bruxellis die

die 8. Martij anno salutis 1623. ætatis 70. Religionis 43. Accurrere frequentes viri Principes, & vnus malo tota Ciuitas percussa videbatur. Et verò cuius fama fuerat in vita omnino magna, post mortem euasit longè maxima, & ad funus celebrandum tantus est hominum omnium Ordinum factus conuentus, rosaria vultui admoventium, reliquias eius expetentium, vt satis omnibus fieri vix potuerit. Nec ea mortalium opinio ex vano fuit; nam in eo virtutes omnes tamquam in illustri loco positæ mirificè splenduerunt, quas percensere singillatim voluminis iusti sit opus: sed suus erit alibi huic operi locus. Pietas illi quæ in corde ardebat lucebat in vultu, erumpebat in voces deuotionis amentatas. Christi Seruatoris in Eucharistia, & Matris eius Sanctissimæ cultor eximius fuit, vt si quid videri posset in hac re nimium, nimius videri posset. Submissione animi tanta fuit, vt minimum se hominum, & peccatorum primum, vel in ipso mortis articulo serio agnosceret, diceretque suas sibi laudes etiam post mortem displicentibus, nedum placerent viuenti. Antonio Possuino nulum non genus vilissimi obsequii iam tum Sacerdos in Moscouia præstitit audissimè, constantissimèque, & crebras obiurgationes ea vultus atque animi serenitate pertulit, vt tam incredibile submissi animi tolerantia percussus Antonius, ad pedes se Thomæ aduolueret, & suam deprecatus austeritatem, vltro se illi regendum daret in posterum. Pollebat ille quidem insigni prudentia, sed quam conabatur simplicitate candidissima obruere. Erat in se rigidus, & asper, & in alios mollis, & suavis. Multa se inedia macerabat, algore, hami cubatione, dira flagellatione, hirto cilicio. Sed pium simul atque ingeniosum tormentum fuit. Crux sesquipedalis tota superficie præacutis munita stimulis, quinque cuspidibus altius in Christi vulnere reuerentiâ exstantibus nudo pectori applicata, quam pugno impacto cum detestatione suorum peccatorum, sibi imprimebat identidem, magno cum dolore nec sine sanguinis effusione. Obedientiam summis in amoribus habuit, & omnes Superiorum nutus tamquam Diuina imperia excipiebat, tamque exactè regulas omnes obseruabat, vt nullam se vnquam ex delibata voluntate meminisset esse transgressum. Paupertatis studium tum aliis in rebus tum verò in vestitu trito, lacero, abiecto, præferebat. Illibatam castimoniam ad vsque extremum vitæ seruasse certa propemodum opinio est. Sed vide nouum caritatis simul, & alienæ pudicitie custoditæ prodigium. Dorlentium Picardiæ Vrbs, vi expugnata dabatur militi in prædam. Militari licentiæ fœminarum sic eripuit pudicitiam Pater: funes oblongos per plateas vrbs principis mandauit extendi, quorum extremas oras cingulo suo in Orbem alligauit dein libera voce mulieres omnes inuitauit, vt quæ pudori suo vellent consultum funem contingerent, sequerantem cuneos fœminarum per medias militum furias sponte sequerentur. Dictum, factum,

& per media orâ, manus, oculos militum, memorando in omnem posteritatem fœminarum raptu, freudentibus quidem, attamen præ viri Sanctitatis maiestate, & auctoritate pleni reuerentia prædam tam paratam attingere non audentibus, in Vrbe victa victoribus ad tutam stationem illæfas omnes illibatasque subduxit. Cum domi militiæque vitæ suæ tempora tam copiosè tamque fructuosè ad salutem animarum promouendam P. Thomas Saillius posuerit mirum est, vnde tam multas bonas horas subducere ad scribendum, inter agendum potuerit. Vulgavit autem libros trigemino Idiomate, Gallicè

Instructionem & praxim militis Christiani in gratiam exercitus Catholici Hispaniarum Regis. Antuerpiæ typis Plantiniani 1590 in 12.

Testamentariam dispositionem, & Codicillos in gratiam eiusdem exercitus. Louanii typis Haestrii 1922 in 8.

Flandricè vertit tractatum

Iulij Fatij De Mortificatione humanorum affectuum. Antuerpiæ typis Trognæianis 1600.

Leonardi Lesij Consultationem, Quæ fides & religio Capessenda? Antuerpiæ ex Officina Plantiniana 1611. & 1613.

Controuersias fidei ex Gallico, cum auctario Tractatum S. Bernardi De interiori Domo. Composuit item de suo Flandricè

Catholicum veridicum. Antuerpiæ typis Hieronymi Verdussii 1611. & auctius atque ornatus Bruxellæ apud Hubertum Antonii 1616

Responsum ad questiones controuersias inter Catholicos & Hereticos. Antuerpiæ apud Verdussium 1611.

Excitatorium è somno ad Hereticos. Louanii typis Flauii 1612 in 8.

Anatomiam, seu Apologiam pro excitatorio aduersus Abrahamum Costerum ministrum Hereticum sub nomine Adriani Vanloo. Louanii typis Haestrii 1619 in 4.

Domum Conscientie de modis, & remedijs reuoluentis & moriendi. Bruxellæ typis Huberti Antonii 1620.

Latine in lucem emisit

Litanias Vitæ & Passionis Domini cum officio de Passione ex Sacra Scriptura pro exercitu Catholico. Antuerpiæ typis Plantini 1588.

Narrationem expeditionis Belgicæ Serenissimi Archiducis Alberti ad Ambianum. Bruxellæ 1597.

Epistolam narratoriam ad Serenissimum Raynutium Parmæ, & Placentiæ Ducem de Morte Patris sui Alexandri Farnesij. Colonæ typis Arnoldi Mylii 1598. & prius Mediolani 1595.

Collectas à se variorum funebres laudationes in obitum Alexandri Farnesij Ducis Parmæ, & Placentiæ, & Belgici Exercitus Ducis atque Gubernatoris. Colonæ typis Arnoldi Mylii.

Narrationem itineris Illustrissimi D. Francisci de Mendoza Admiranti Aragonie in Legatione sua ad S. Casaream Maiestatem, Serenissimum Poloniæ Regem, Serenissimum Archiducem Ferdinandum & alios. Bruxellæ 1608.

The.

Theaurum precum, Meditationum, Litaniarum cum Apologia pro Litanis, cum imaginibus. Bruxellæ apud Velpium 1598. Ibidem. typis Huberti Antonii 1608. & 1609. in 8. Antuerpiæ typis Plantiniani 1609.

THOMAS SANCHEZ natione Hispanus, patria Cordubensis, natus est loco nobili, & ad omnem probitatem à prima pueritia institutus; fama est eum quo tempore Societatem nostram ambiebat sæpè à Superioribus repulsam passum, quod impeditioris esset linguæ, Cordubæ in Templum Sanctissimæ Virginis Mariæ, quod à fonte Sancto nomen habet confugisse, & multis suspirijs, lacrymisque à Deipara Virgine flagitasse impedimentum illud vt auferret, quo in Societatem admitteretur, atque etiam professum se Domum suam non reuerfurum, nisi quod petebat impetrasset. Quid multa? Impetravit, & sublato impedimento ad Societatem aggregatus est anno salutis 1567. cum 16. haberet annum ætatis. In ea mox altissimos sibi proposuit virtutum fines, ad quos toto pectore incumberet eosque in ephemeridem relatas, non minore, quam contenderat, affectus est laude. Nimirum seduli more mercatoris negotiationem spiritualem cum summo vitiorum odio virtutisque amore singulari, sic coluit semper, atque exercuit, vt omnem dicendi docendique rationem excefferit. Quotidie quæ negotiationi subiciebat, proponebat mane, & in libellum secretiorem referebat, diei decursu exercebat quæ constituerat, certis denique temporibus à se rationem exigebat incredibili lucro, atque eo profectu, qui ei sanctitatis famam, ac venerationem peperit. Totis 43. annis, quibus in Societate vixit, nihil in hoc negotiationis studio remisit, vt qui cum diligentibus obseruauerunt, vehementer sint admirati, incredibilem eius in suscepta vitæ ratione constantiam, perpetuumque tenorem nullis studiorum occupationibus, aut grauissimorum virorum interuentu violatum. Nulla virtutum non ab ipso in summo fastigio tenebatur. De seueritate qua in se ipsum fuit, quidquid dixeris infra rem ipsam videri potest; homo vitæ purissimæ, innocentissimæque actæ, & nulla vnquam grauiori labe taminatæ, tenuissima valetudine, decem quotidie, duodecimue horas continè, & ieiunus quidem ad studia incumbere, & ad extremum simul spiritum, in rigidissima carnis maceratione, in victu, cultuque imprimis horrido, & aspero, in vigilantissima sui custodia, in abnegatione sensuum incredibili, in egregia denique exhausti corpusculi victoria; constantissimè perduravit. Semel in die sub noctem capiebat cibum, eumque vilem, & parabilem; quater in hebdomada pane tantum, & oleribus vitam tolerabat. Iota Quadragesima & aduentu ad panem nihil præter legumina, & fructus aridos adhibebat. Feruigulis Christi Domini, & B. Virginis pane dumtaxat, & aqua ieiunabat,

falem, piper, acorem, & cætera ciborum condimenta omnino respuebat, ne ipsa quidem elixa olera fatis ex se insipida, oleo, aut aceto condiebat. Mensæ verò accumbebat alternis semper pedibus à terra sublatis, ne quid otij sibi daret à vexatione. Paupertatis illi, atque obedientie cura præcipua; castimonie tantum decus, vt virginitatis florem intumulum intulerit. Et tot animi bona tuebatur, assiduo rerum diuinarum vsu, & familiari consuetudine contemplandi, quam vnquam habebat curam præter studium literarum. Propensissimus erat animo in Sanctissimum Sacramentum, in Iesum Crucifixum, & in Mariam Virginem; hos habebat ternos amores, hæc in omnem hostem præsidia. His aliisque virtutum ornamentis dignus cælo factus pleuritide primum tentatus, mox symptomate lethargico oppressus, breui symptomatico die 19. Maij anno salutis 1610. ætatis 60. inuente, ab inita Societate 44. ab emissa votorum quatuor professione 23. Granatæ expirauit. Ad communis Parentis funus (sic eum vocabant) aduenit Illustrissimus Archiepiscopus, Grauissimusque Senatus Regius, confluxere Sacrorum Ordinum viri Religiosi, Vrbs vniuersa nobilitas, & promiscuæ plebis innumera multitudo, qui defuncti corpus floribus conspersum, & eximia quadam specie, ac virginali nitore micans, certatim conabantur, vel Rosarijs contingere, vel oculis suppliciter venerari. Porro quod ad doctrinæ eius, atque sapientie attinet æstimationem, vel è remotissimis orbis partibus à Præsulibus, virisque Principibus, consulebatur per litteras, tamquam absolutissimus Theologus, & Iuris vtriusque peritissimus; passim à Scriptoribus appellabatur ipse Scriptor grauissimus, eruditissimus, illustrissimus, Moralium Scriptorum Princeps, splendidissimum Moralis Theologiæ lumen; tantæ auctoritatis, & æstimationis auctor, vt apud Tribunalia, & Iuris peritos sine alio adminiculo, vel auctorum censu, lumen adferat veritati, decisionem causis, terminum litigijs. Denique Clemens VIII. Pont. Max. vt fama constans obtinuit, cum forte grauissima quæstio Romæ ageretur, quàm fuscè & grauius Pater decidebat, ipsiusque liber inspicendus oblatus esset Pontifici, totam illam quæstionem (vt erat ipse doctissimus) per otium perlegit, & vehementer admiratus est, subtile hominis acumen, peracre iudicium, raram perspicuitatem, singularem & exquisitam in rebus indagandis solertiam, in tradendis familiarissimam methodum, in euoluendis, citandisque Auctoribus exactissimum & planè indefectum studium, serioque pronunciauit, nullam vnquam Scriptorum extitisse, qui dubias de Matrimonio controuersias vberius, & accuratius enodasset. Scripsit Thomas Sanchez

De Sacramento Matrimonij Tom. III. Genuæ 1592. ac deinceps alibi varijs locis recitos sæpius. Estque hoc opus à pluribus incompen-

pendium contractum, tum ordine Alphabetico, tum ordine Auctoris seruato.

Prodierunt etiam post mortem ipsius.

Operis Moralis in Præcepta Decalogi. To. I. qui Libris 4. explicat principia generalia ad omnia præcepta, & duo prima præcepta. Venetiis apud Iuntas 1614. in folio.

Operis Moralis in Præcepta Decalogi. To. II. in quo Lib. III. De Religioso Statu, ac professione. deque tribus solemnibus Castitatis, Obedientie, & Paupertatis votis accuratè differitur. Antuerpiæ apud Martinum Nutium 1622. in folio.

Consilia, seu Opuscula Moralia Tom. II. in quorum priore agit Lib. III. De Iure, & Iustitia Commutativa; De Iure, & Iustitia Distributiva, De Iure, & Iustitia Iudiciali, atque Ordine Iudiciali. In Posteriore Lib. 4. De Vltimis Voluntatibus, ubi de illegitimis. De ieiunio, & Observatione festorum. De Iudiciis aliisque Iudicialibus, De Ordinibus. Lugduni per Iacobum & Petrum Proft 1634. 1635. in folio.

THOMAS STEPHANVS DE BVSTEN natione Anglus, diœcesis Salisburienfis, vir spiritu Apostolico plenus, cum ab hero suo Thoma Pounds, Romam missus esset, vt Societatem tum sibi, tum hero impetraret. In eam ingressus ibi est anno 1575. ætatis 26. Absolutis illic Philosophiæ studiis peculiari quadam Diuinæ vocationis modo, videtur ad Indorum salutem fuisse destinatus, nam per quietem exhibitum est illi domicilium quoddam, ad cuius inuitabatur procuracionem, quod cum omnibus ritè partibus contemplatus esset, profectus postmodum in Indiam anno 1578. deprehendit illud ipsum fuisse domicilium Salfetanum nostrum, quod primò illi incolendum, post etiam toto quinquennio regendum est datum. Salfetanam ille vineam totos quadraginta annos excoluit tanto suo solatio, Christianorum processu, Neophytorum exemplo, vt nec ipse tentauerit inde abscedere, nec eum aliò transferre Superiores sint ausi. Primus Canarinum idioma in regulas ordinemque digessit. Indostanum etiam quo nobiliores vtuntur, perfectè calluit. Magna mansuetudinis, humilitatis, atque imprimis obedientiæ laude floruit. Eius vitam ardentissimis votis à Deo petebant Salfetani, qui eum vt amantissimum parentem diligebant, vt Sanctissimum Apostolum (sic illi vocabant) venerabantur. Obijt Goæ anno salutis 1619. ætatis 70. formatus iam olim ab anno 1589. Coadiutor Spirituales scripsit

Grammaticam Linguae Canarinæ, cuius in India Orientali vsus est, & quæ aucta à nostro Didaco de Ribeiro prodiit Racholij 1640. in 4.

Doctrinam Christianam, Indica etiam lingua

Opus magnum, cui Purana titulus est idiomate Indostano in quo præcipua Fidei mysteria metro exponit, quod tanto plausu exceptum fuit, vt Dominicis festisque diebus in Tem-

plis à Sacro prælegatur, magnà omnium approbatione & voluptate.

THOMAS STEPHENSONVS natione Anglus, patria Dunelmensis, ex Rhemenfi Seminario in Angliam Sacerdos anno 1583. regressus, decimo quàm applicuerat mense Londini, proditus à quodam quem in Sacro ministrum adhibuerat, comprehensus, atque in Regiam abreptus, Christiana prorsus libertate ad stuporem vsque quæditorum, respondit ad omnia quæ Consiliarijs collibitum fuit sciscitari. Inde in Turrim Londinensem coniectus, post maledicta, atque conuitia ab Præfecto Turris in ipsum temerè contorta, detrusus est in cameram vetustate fatiscentem, mucore, situ, squallore, vermiculis, etiam in magno frigore & affiantis foricæ fœtore grauissimo tetram, & compedibus, ac vinculis ferreis constrictus, totos 27. dies humi super putrida, mucidaque storea decubuit. Inde cum anno vertente macie, totque malis, & articulorum, ac dentium dolore semestri propemodum esset confectus, mente vegetus, corpore debilissimo, inuitus ac renitens Regno eiectus atque in exilium deportatus est die 21. Iunij anno 1585. Conceperat iam tum in custodia cum mortem per tormenta pro fide expectaret, incundæ Societatis desiderium; quapropter cum primùm exscendit in Gallia, P. Roberto Personio se coram stitit, à quo summa caritate recreatus, Spiram ad P. Oluerium Manaræum, ab hoc autem acceptis litteris ad Henricum Blyffemium Austriæ Prouincialem missus est, à quo Brunæ admissus ad Tiociniû est die 11. Decembris anno 1585. & nondum lapso biennio ad diem 5. Iunii tria vota scholasticorum professus est. Post annos complures, quos in ea Prouincia docendo exegit tria vota solemnia Pragæ ad diem 3. Iunii anno 1597. nuncupauit, ac demum Romam euocatus est, & operam ibi P. Personio nescio quæ commentanti dedit. Demum in Angliam remissus ad annos ferè 20. in ea messe laborauit. Postea in continentem regressus, dum in extrema senectute, otij, inertiaque osor, operam, industriamque exacuit ad sacras lucubrationes, occupatus morte est Vvatenis die 23. Martij anno salutis 1624. ætatis 72. Vir fuit variæ, nec vulgaris litteraturæ, ingenio præfenti, & acri, tenacissima memoria, candore animi, & ardore insigni, omninò qui in quibusdam dici possit, haud dubiè communem virtutis modum transfuectus. Scripsit Anglicè

Catechismum pro instructione rudium. Audomari 1622. Reliquit vno akeroue Tomo ingenti

Historiam Sacram ab Orbe condito vsque ad Christi Saluatoris aduentum. Translulit præterea latinè

Libros bene multos Roberti Personij.

* THOMAS STROZZA natione Italus, patria Neapolitanus, annos natus 17. Societati

nomen dedit anno salutis 1648. atque in ea vota 4. solemnia nuncupauit. Rhetoricam & amœniores disciplinas quinquennio docuit, & Sacris Concionibus ad populum primarias Vrbes per Italiam iam annis tredecim cum facundia laude lustrauit. Edidit hæctenus Italicè

Orationem funebrem habitam in Exequijs Philippi IV. Regis Catholici. Lycij typis Petri Michaëlis 1666. in 4.

Orationem de Libertate super Euangelio De filio Prodigio, habitam Lucæ ibique excusam 1674. in 4.

Orationem in iustis exequiarum Cardinalis Francisci Mariae Brancaccij habitam Neapoli. Et ibidem prælo impressam 1675. in 4.

Parat typis

Historiam De Schismate inchoato sub Urbano VI. Item

De Mysterijs Christiana Religionis. Item

Concionum & Panegyricorum Tomos plures.

THOMAS TALBOTTVS natione Anglus, patria Lancastrensis Romæ in Collegio Anglorum educatus Societati nomen ibidem dedit iam Sacerdos anno 1598. ætatis 26. Primus fuit Anglicani Nouitiatus Louanii in Belgio Magister, & Rector, & vota 4. Ibidem nuncupauit. Missus deinde in Vineam Anglicanam multorum annorum spatio eam nauiter & fructuose excoluit. Fuit vir grauis, pius, spiritualibus rebus addictus, & disciplinam religiosam in se egregiè obseruauit, atque in alijs exemplo, & auctoritate plurimum promouit. Demum octogenarius ad laborum mercedem circa annum 1652. in Anglia emigravit. Translulit ex Italico Anglice

Ioannis Alberti Buronzi Methodum Orationis Mentalis à Nostro Nicolao Berzetto conscriptam.

* THOMAS TAMBVRINVS natione Siculus, patria Caltanissetensis, natus die 6. Martij, anno salutis 1591. Societatem nostram amplexus est 1606. die 23. Septembris, & in ea votorum 4. sacramentum solemne dixit. Rhetoricam nostros biennio docuit, Philosophiam quadriennio. Theologiam Scholasticam septennio professus est, Moralem annis 17. magna doctrinâ commendatione, & diu supremæ rei litterariæ Præfectum egit. Rexit Collegia Caltanissetense, Montis Regalis, Marmertinum, & Panormitanum. In Sancto Inquisitorum Concilio, Censoris, & Consultoris munere functus est, & electus à Comitibus Prouinciæ Siciliensis, interfuit Congregationi Generali vndecimæ, Romæ. Nec minora fuerunt in eo virtutum decora. Egregiam ingenii indolem ad normam innocentie composuit, adeo Religiosæ vitæ studio excoluit, vt omnibus morum sanctissimorum exemplar se præbuerit. Diuinarum rerum meditationes, ac preces, quamuis maximis distractis curis nunquam prætermisit. Integerrimæ conscientie

cultus, ac candor præcipuum ei negotium fuit, adeo vt Sacræ Confessionis Auditor (quod post illius obitum est testatus) ad explorandos culpæ reatus absolutione dignos, semel defudarit. Grauissimus in Religiosis præscriptionibus ad amissam seruandis Censor fuit, & exactor acerrimus fuit. Nihil absque Moderatorum nutu aggrediebatur, & in illius schedulis exarata, inuenta est facultas abstinenti à dulcarijs, à suis Superioribus obtenta. Nunquam de re qualibet licet aduersa conqueri auditus est, & cum Scriptor quidam Nouitius nonnulla in eius libris temerè carpsisset, ne verbum quidem illi, quod Religiosæ officeret modestiæ reposuit. Apologiam quam Moderatorum imperio contexit, in lucem edidit vt doctrinæ soliditatem defenderet, non vt par pari referret. Ex ipsius vultu, oculis, sermone candor eximius emicabat. Hanc ingentem animi lenitatem auxit summa erga Deum pietas, ad cuius arbitrium omnia sua, summa voluntatis contentione accommodabat. Extremo decumbens morbo, cum quidam spem se habere dixisset, fore vt breui conualesceret, respondit: siue viuimus, siue morimur, Domini sumus, atque ita octogenario maior migravit ad Dominum Panormi die 10. Octobris hoc anno Iubilæi 1675.

Scripsit doctissimus Pater opuscula varia, variis in locis impressa, quæ simul collecta prodierunt hoc titulo:

Opuscula tria De Confessione, Communione, & Sacrificio Missæ. Panormi apud Petrum Coppulam 1649. in folio. Recusa Lugduni 1659. in folio, ex quibus

Methodum expeditæ Confessionis, vidit Auctor vicies recusam.

Expeditæ Decalogi explicationes Libris 10. digestæ. Partibus 2. Venetiis apud Turrinum 1654. in folio. & Lugduni 1669.

Iuris Diuini, Naturalis, & Ecclesiastici Morales Expositiones, De Sacramentis, Contractibus, Censuris, & Irregularitate. Panormi apud Didacum Buam 1661. in folio. Duaci 1663. Lugduni 1669.

De Bulla Cruciatæ cum Additionibus ad omnia Opera Auctoris. Panormi apud Andrea Bolicchiam 1663. in 4.

Germana Doctrina Thomæ Tamburini, edita à R. D. Lucio Sanmario Vicario Caltanissetensi. Panormi typis Augustini Bossij anno 1666. in 4.

Translulit ex Latino Italicè

De Consolatione Philosophiæ Anicij Manlij Boetij Libros quinque. Panormi per Iosephum Bisagnum 1657. in 12. Item tacito suo nomine

Historias Iconum B. Virginis celebriorum in Sicilia hoc titulo:

Nuncius Imaginum Sanctissimæ Virginis in Sicilia celebriorum, opus posthumum P. Ostauij Caietani Societatis Iesu. Panormi apud Andrea Colicchiam 1664. in 4.

Reliquit moriens propediem edendum.
opus posthumum

De Præceptis Ecclesie, & De Iubileo.

THOMAS DE VILLACASTIN natione Hispanus, patria Vallisoletanus, natus anno 1570. ingressus in Societatem 1590. in ea solemniter tria vota professus est. Vir precationi plurimum deditus, cui ut diutius vacaret, ad minimum horam unam ante alios per multos annos hyeme, & æstate de strato mane surgebat. Erga proximos fuit caritatis indefessæ, tum in carceribus, tum Nosocomijs frequentandis, tum in Confessionibus ab aurora usque ad meridiem in templo excipiendis. Insigniter humilis, paupertatis sanctæ amans, commodorum suorum negligens, regularum obseruantissimus. Demum plenus dierum, atque honorum operum, & ferè octogenarius Vallisoleti in Collegio S. Ignatii migravit ad Dominum die 15. Maij 1649. Edidit Hispanico sermone, quod Italicè reddidit noster Iacobus Grassettus, Anglicè noster Hen. Morus.

Enchiridion Considerationum, ac Spirituum Exercitiorum in orando Deum. Cæsaraugustæ apud Ioannem de Lanoya anno 1613. in 16.

Manuale De Vita, & Virtutibus B. Virginis. Valentis apud Ioannem Godinez 1614. in 8. Belgicè redditum à nostro Theodoro Rosmer Antuerpiæ

Apostolicam vitam, & virtutes S. Francisci Xaverij. Vallisoleti apud Franciscum Fernandum 1602. in 8. Recusam cum auctario Barcinone 1622. in 16.

Artem iuuandi ad bene moriendum.

* THOMAS VVHITFELDIVS natione Anglus, patria Dunelmensis, natus anno sæculi præterlabentis 12. sub annum suæ ætatis 13. mirabili inspiratione vocatus à Deo ad fidem Catholicam, & aliquot post annis ad Societatem, hanc ingressus est Vvatenis in Belgio anno 1639. & postea remissus in Vineam Anglicanam iam à 25. annis nauus operarius illam excolit. Fuit Superior nostrorum in Residentia B. Stanislai, & Districtu Deuonienfi, iussus à Superioribus scribere librum de motiis credibilitatis fidei Catholicæ, id egregiè præstitit Anglicana lingua, & approbatum à multis edidit hoc titulo

Meditationes de signis veræ Ecclesie Christi. Londini 1655. in 8.

THOMAS VVORTHINGTONVS natione Anglus, patria Lancastrensis, perantiquæ nobilitatis, natus Blescoiæ haud procul Vvulgatio, Parens eius fuit quidem ille Catholicus, sed metu, ac temporum impetu, templa Hæreticorum ex Regine mandato frequentabat. Educatu honestè filius in litterarum studijs, vbi adoleuit prauorum dogmatum odio Oxoniensis pertæsus Academicæ, migravit Duacum, ac deinde Rhemos. Hic laurea seuerioris sapientiæ donatus, sacroque

auctus Sacerdotio, Moderatorum iussu rediit in patriam. Suboluit parenti reditus, qui ne quid inde ob atrociam Regine edicta caperet detrimenti, filium peruestigauit, eo consilio, ut deprehensum in manus traderet iustitiæ Præfecto. Illum interim cura peruegil, cælitumque tutela seruauit, ut in conciliandis Deo mortalibus valem operam collocaret. P. Edmundum Campianum ad varias Catholicorum ædes sibi familiares deduxit. Eo sublato bienium iisdem in locis commoratus, quatuor ingenuos iuuenes nepotes suos maturabat educere in Galliam, cum multiplex ei mora à nequissimis hominibus interiecta est. Intercepti primùm adolentes, qui tamen post multas vexationes demum elapsi sunt. Ipse bis defunctus captiuitatis periculo; demum à Iuvene perfido cui bene multa fecerat, proditus Islingtoniæ tentus est propè Londinum anno 1584. Hinc ad Turrim Londinensem deductus vincitur, & veluti insignis cuiusdam maleficij reus grauisima inter incommoda in Lacu (ut vocant) ad menses duos, ac tres dies ab hominum consortio seclusus detinetur; Post menses sex unà cum P. Gaspare Hayvodo Societatis Iesu alijsque circiter 20. Inuictis Christi Confessoribus deportatus in littus Normanicum, exilium religionis causa constanter tulit, & in patriæ laborantis subsidium conuertit. Etenim anno 1588. Treuiris S. Theologiæ Doctor renunciatus, non multò post Rhemis Theologiam positiuam tradidit, magna doctrinæ commendatione. Ab Cardinali Alano datus est D. Guilielmo Stanleio Colonello in exercitu Regis Catholici Sacellanus maior, quo in munere omnes Sacerdotis integerrimi, ac militum amantissimi partes expleuit; quod supererat temporis legendo scribendoque conterebat. Post hæc Duacensi Collegio Anglorum Præses Doctori Barreto subrogatus est. Subinde Romam contendit; unde non multò post rediit Prothonotarius Apostolicus, annua pensione utcumque auctus, & in Assistentem Archipresbyteri Angliæ cooptatus est. Demum ætate iam grandæuus ad Societatem adiecit animum multisque precibus, ut admitteretur obtinuit, obiitque sexto circiter Tirocinij sui mense in Anglia in Comitatu Derbieni circa annum 1626. Multa piè & eruditè scripsit inter quæ numerantur hæc

Epistola docta, & affectu plena ad suum fratrem.

Opusculum de Mysterijs Rosarij.

Catalogus Martyrum in Anglia ab anno 1570. usque ad annum 1612. cum Narratione de origine Seminariorum Anglorum.

Motiu Doctoris Richardi Bristoi 1606. Anglicè verò

Anchoram Doctrinæ Christianæ. Tom. II.

Annotationes ad vetus Testamentum. To. II. Duaci 1609. & alibi.

Contra Doctorem Vvhytum Caluinistam

Tra-

Tractatum quo Corruptions SS. Patrum in eiusdem libro deteguntur 1615. in 4.

TOBIAS ARNOLDVS natione Germanus, patria Schombergensis, Morauus, in Societatem adlectus anno Domini 1618. ætatis 21. votorum 4. professionem emisit. Operarius insignis, vir comis, discretus, zelo animarum feruens, siue de suggestu diceret, siue de plano tractaret, Catholicis æquè atque A Catholicis pergratus. Finem viuendi inter mortales fecit Glacii die 12. Decembris 1645. Transiit Germanicè, ediditque, additis solum initialibus litteris nominis sui T. A. post præfationem

Martini de Roa, De Statu animarum in Purgatorio. Znoimæ 1635. in 16.

* TOBIAS LOHNER natione Germanus, gente Boius, patria Neo-Oetinganus, dioceseos Salisburgensis, natus anno sæculi voluentis 19. Societatem amplexus est 1637. & votorum 4. solemniter sacramento se adstrinxit. Post traditas amantiores litteras Philosophiam explicuit septennio, Theologiam speculatiuam quadriennio, Moralem aliquandiu, & Rector Collegium Lucernense gubernauit. Modo in Collegio Dilingano, commisit typis

Instructionem practicam de SS. Missæ Sacrificio, Editione secunda cum auctario. Dilingæ formis Academicis 1670. in 12. & iterum cum auctario Ingolstadij 1674. in 8.

Instructionem practicam, De officio Diuino iuxta Ritum Breuiarij Romani recitando. Ibidem iisdem typis 1670. in 12.

Scholam vniuersalem Cælestis Sapientiæ, seu solidam instructionem qua quiuus Christianus docetur vitam vocationi suæ congruam instituere. Lucernæ typis Godefridi de Nautt. 1666. in 12. vernaculè.

Felicem annum nouum, seu instructionem, qua ratione nouus annus, imò tota reliqua vitæ in pace, & gaudio transigi queat. Germanicè, Lucernæ typis iisdem 1666. in 12.

Myrothecion Spirituale, seu Salutare Doctrinas, ex Passione Christi collectas. Germanicè Lucernæ iisdem typis 1669. in 12.

Fasciculum Maiorem, seu Salutare cogitationes ex varijs sepulchrorum Epitaphijs collectas. Lucernæ typis iisdem 1666. & 1669. & iterum Dilingæ formis Academicis anno 1670. in 12.

Marianam Maternitatem, seu Salutare regulas pro instructione eorum, qui B. V. velut Matrem filiali affectu colere desiderant. Germanicè Lucernæ typis Godefridi Nautt editio altera 1668. in 12.

Salutare recreationem piscandi animas, seu fusam solidamque instructionem de animabus Purgatory liberandis. Lucernæ typis iisdem, 1668. in 12.

Plura alia præ manibus habet, quæ vita comite, in lucem daturus est.

TOLOSANVM COLLEGIVM in Gallia situm ad amnem Garumnam in Vrbe Me-

tropoli Occitanis inchoatum anno salutis 1562. auctore præcipuè Georgio Card. Armeniaco Archiepiscopo Tolosano inclytæ memoriæ, & tenuibus exordijs, summa benignitate Illustrissimi Senatus. & Ciuium contra impugnatio- nes varias hæreticorum nos acriter defendentium, in eam paulatim excreuit amplitudinè, vt hodie alat ordinariè ad septuaginta Socios, & in his 15. Prælectores, qui scientias omnes, quæ à Societate tradi solent explicent bis mille circiter discipulis. Edidit Gallicè

Theatrum Regium Persei Gallicani apertum dum Rex Collegium inuiferet. Tolosæ typis Iacobi Colomiez 1622. in 8.

TORQVATVS DE CVPPIS natione Italus, patria Romanus, nobili genere, adscriptus in Societatem Nouellariæ in Æmilia anno salutis 1597. ætatis 20. Tirocinium absoluit Romæ, & votorum 4. professionem edidit. Philosophiam sexennio in Collegio Romano, magna ingenij fama prælegit, Theologiam moralem annis 16. Examinatoris Episcoporum munus coram summ. Pont. cum laude sustinuit annis 28. Octogenarius fermè mortalitatem exiit in Collegio Romano die 21. Augusti 1657. Habuit anno 16. ad Paulum V.

Orationem de Passione Domini in Parasceue, quæ postea impressa est cum alijs eiusdem argumenti. Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

TOVSSANVS BRIDOVL natione Belgæ, patria Insulensis ingressus est in Societatem anno 1618. ætatis 23. & Spiritualis Coadiutoris gradum in ea obtinuit. Vir ap- prime pius, otij fugiens, in tribunali Sacro Confessionum assiduus. Nihil vnquam negabat, quod in honorem B. Virginis (cuius cultui impensè addictus fuit) peteretur; Demum septuagenario maior septennio, æternæ felicitatis cupidus, & esse cum Christo desiderans in patrio solo Insulis religiosè denatus est die 28. Iulij 1672. Scripsit Gallicè

Gloriam mirabilium Deiparæ per singulos anni dies recurrentium. Insulis apud Petrum de Rache 1640. in 8. Item

Vitam Francisci Caietani Societatis Iesu ex Italico P. Alphonfi Caietani. Ibidem 1641. in 8.

Triumphus annum Christi per singulos anni dies. Insulis 1659. in 8.

Miracula, & beneficia à S. Francisco Xaue- rio patrata Potami in Calabria. Gallicè reddita Insulis 1661.

Itinerarium pro futura vita ex Italico. R. P. Vincentii Carafe. Insulis apud le Clerque 1663.

Officinam Sacram Piorum Artificum. Insulis apud Nicolaum de Rache 1650. in 12.

Illustre Nosocomium piorum Cæcorum. Insulis 1670.

Infernum clausum per Considerationem penarum Damnatorum. Insulis apud Ioannem

Crame anno 1671. in 12.

Paradisum apertum per pietatem erga Beatam Virginem. Ibidem apud eundem 1671. in 12.

Scholam Eucharisticam stabilitam super veneratione à Brutis animalibus exhibita Sanctissimo Sacramento. Insulis apud Nicolaum de Rache 1672. in 8.

TOUSSANVS ROVSSELIVS natione Gallus, patria Metensis, & ex Canonico Metensi Societatis nostræ Sacerdos anno salutis 1571. ætatis 29. vota in ea 4. professus est. Theologiam Moralem, & Sacras litteras explicuit. Rexit Collegia Burdegalense, & Bilonense, & diem clausit extremum Mustiponti die 17. Aprilis 1597. Transiit olim priusquã Societati se adiunxisset circa annũ salutis 1570. ex Latino Gallicè.

Vitam S. Serenæ Virginis, & Martyris, quam refert Rhenus Benedictus Doctor Sorbonicus in historia sua Sanctorum ad diem 30. Ianuarii.

TYRNONENSE COLLEGIVM in Gallia situm ad Rhodanum Fluvium magnificè constructum ab inclytæ memoriæ Francisco Cardinali Turnonio, & Societati ab eodem traditum in die Epiphaniarũ anno salutis 1561. non paucos viros litteris, & virtutibus præstantes Ecclesiæ Dei suppeditavit. Et quamvis furor Hugonottorum per Galliam eo tempore immaniter grassantium coacti fuerint nostri anno 1562. ea Vrbe cedere, tamen mira Dei illuxit providentia, & cura in tuendo illo Collegio, quia licet vrbe potiti sint Hæretici, & alia loca complura deaustarint, Collegium tamen eiusque suppellectilia ferè intacta reliquerunt. Numerat hoc Collegium Ordinariè supra 50. Socios, & in his Professores 14. qui facultates in Societate doceri solitas tradunt, & copiosam iuventutem ad gymnasium confluentem bonis artibus, ac pietate informant. Edidit Collegium recensitas à se notisque illustratas

Odas Græco-Latinas Sinesij, & Gregorij Nazianzeni Episcoporum. Item

Theaurum rerum, & verborum Virgilij. Turnoni apud Claudium Michaellem 1588. in 8.

Virgilium ad communes locos redactum. opera Michaelis Coyssardi de quo supra suo loco.

TVRRIANVS LE FEBVRE natione Belga, patria Duacensis, natus anno 1608. Societatem iniit 1626. & votis 4. se illigavit. Annos aliquot pro concione dixit summo cū plausu, sed suggestui impar, per venæ fracturam, domesticæ disciplinæ curam gessit; Sodalitia Parthenia direxit; Confessionibus excipiendis vacavit; & pijs libris conscribendis reliquum vitæ tempus transegit. Præfagisse videtur mortem dando pœnitentibus monita, post obitum suum quasi imminentem, illis profutura. Vir igneæ caritatis non dubitavit

viros nobiles, & cæteroqui formidabiles, intrepide, ac suaviter monere, vt memores essent Dei præsentis in Templo, ne id fabulis prophanarent. Sanctæ Paupertatis cultor egregius; sedicula, mensaque inornata tota eius supellex; lectulum sine lintheaminibus subibat semper indutus; domi temperatissimus, foris adduci nunquam potuit, etiam à Viris primarijs, & sibi propinquis, vt vel modicè se reficeret. Sui despicientia, animi candore, silentij obseruatione, temporis parsimonia fuit omnino eximius. Ad mortem accinctum apoplexia stratis egredientem oppressit, indulto dumtaxat spatio ad expiationem peccatorum generalem, qua pijsimè peracta obmutuit; Sacro dein oleo perunctus abiit ad vitam (vt speramus) beatiorem Duaci die 28. Iunii 1672. Edidit Gallicè

Elogia Sanctorum in singulos anni dies distributa. Duaci typis Viduæ Marci Vvion, & Bartholomæi Bardou 1639. in 8.

Opuscula varia Tomis duobus. Duaci apud Viduam Iacobi Maireffe 1667. in 4.

Vitam Cæsaris Cardinalis Baronij. Duaci apud Balthasarem Bellerum 1668. in 8.

Vitam P. Bernardi Colnago de Societate Iesu ex Latina nostri Ioannis Paulini. Duaci apud Bellerum 1665. in 8.

Metamorphosim veteris hominis, & noui Genesim ex Latino Nostri Guilel. Stanihurstij. Duaci apud Viduam Ioannis Serurier 1666.

Historiam Dei Immortalis in corpore patientis, ex Latino eiusdem Stanihurstij. Ibidem

Vitam S. Francisci de Borgia olim Ducis Gandiæ. Duaci 1671. in 12.

TYRNAVIENSE COLLEGIVM in Hùgaria haud procul ab amne Vago positum, inchoatum quidem anno salutis 1551. ab Illustrissimo Archiepiscopo strigoniensi Nicolao Olaho Pastore peruigili, & æterna memoria digno, qui vt haberet adiutores in pascendo suo grege, lupis spiritualibus Hæreticis vndique circumcincto, aliquot de Societate eo accersuerat. Verum paucis post annis deficientibus necessarijs ad vitam tolerandam alimentis, ex Turcarum incurfione, direptionibus Hæreticorum, & conflagratione Aedium Collegij in communi incendio Ciuitatis, solum est Collegium à S. Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, auctoritate illi tributum à Congregatione 2. Generali anno 1567. Sed postea rursus erectum est assignatis Societati ædibus alijs auctoritate Cæsaris Matthiæ Regis Hungariæ, & Pauli V. Pont. Max. procurantibus in primis, & promouentibus sollicitè erectionem tum Eminentissimo Cardinali Forgachio Archiepiscopo Strigoniensi, tum illius in Archiepiscopatu Successore Petro Pazmanno, qui etiam postea ad Purpuram Cardinalatus est euectus, & vt in Hungaria Collegium esset veluti propugnaculum contra circumfusas vndique Hæreses, ibidem Academicam

om-

omnium scientiarum; quæ doceri in Societate solent, idem Card. Pazmannus congruis prouentibus stabilivit. Complectitur hodie ordinariè hoc Collegium suo in sinu, & in annexis illi Residentijs supra octoginta Socios, qui & iuventutem Hungaricam varijs scientijs erudire, & fidem Catholicam per Regiones illas Hæreticorum dogmatibus, & Mahumetismo Turcarum fæde contaminatas, connituntur propagare. Edidit Collegium

Apparatum Regium Symbolis explicatum. Ferdinando II. Hungariæ, ac Bohemiæ Regi. Viennæ apud Gregorium Gelbhaar 1618. in folio.

* VALENTINVS BIATOVVICZ natione Lithuanus, Artium & Philosophiæ Magister creatus Olomucij in Moravia, Societatem amplexus est Vilnæ anno salutis 1661. ætatis suæ 24. Docuitque Humaniores litteras aliquot annis, & varia poemata edidit felice vena, sed suppresso suo nomine

Epinicion dum Sacrum corpus B. Iosaphat Archiepiscopi, & Martyris Vilnæ ab exilio inueheretur. Vilnæ typis Academicis 1667.

Parodiam genialem de Immaculata Conceptione B. Virginis Mariæ. Vilnæ typis ibidem 1606.

Oden longiusculam de B. Stanislao Kostka. Ibidem 1667.

Cynthia Hlebouucianæ decora. Ibidem 1668.

Lilium D. Casimiri natali carmine celebratum. Ibidem 1669. in folio

Soli, Polique Decus Sagittæ Vvolovviciana pro funere Ladislai Vvolovvicz Palatini Vitepsensis, &c. Ibidem 1669.

Agni Iunofiani aureum vellus. Ibidem 1670 in folio

Ætatem liliatam Chrapovviciorum. Ibidem 1671.

Odas varias in Coronatione Serenissimi Regis Michaelis adiunctas ad Problemata nostri Casimiri Koyalovvicz. Ibidem 1669.

VALENTINVS BISSCHOP, natione Belga, patria Brugensis, natus anno salutis 1586. Societati se applicuit 1610. Conciones ad populum multis annis habuit, & strenue in Hollandica Missionem per septennium Spiritualis Coadiutor formatus, versatus est. Demum Cortraci in obsequijs peste infectorum victima caritatis spiritum Deo reddidit die 14. Maij 1636 Edidit lingua Flandrica

Encomium Virginitatis, & Instructio-

nem Virginum Deo dicatarum ad vitam cum pietate instituendam Lib. III. Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussen 1625. in 8. & rursus apud Ioannem Cnobbaert 1626. & 1627.

VALENTINVS CARVALLIVS natione Lusitanus, patria Vlyssiponensis Societati adiunctus anno Domini 1578. ætatis suæ 18. septennium docuit humaniores litteras, triennium Philosophiam Vlyssipone, & cum se ad multiplicis ac variæ eruditionis theses defendendas comparasset, easque iam typis expressisset, subito lectus Iaponicæ professionis comes, Reuerendissimo P. Ludouico Cerqueiræ Episcopo, eius Insulæ designato, sub ipsum nauium discessum repente impedimenta omnia & retinacula præcidit, vix tantulo spatio concessio ad conscendendum, ad nouas Vrbes, Scholas nouas, nouas exercitationes, noua consilia, in vltimis terris quærenda, intrepido animo, non quidem nouo, sed raro exemplo repente se conuertit. Vlyssipone conscendit anno Domini 1594. & haud improspere nauigatione Macaum delatus ob excitatam à Taicosama Iaponiæ Tyranno persecutionem, ibi subsistere compulsus est, vbi & votorum 4. vinculis se Deo adstrinxit, & Theologiam Scholasticam per quadriennium explicuit. Postea Macaensis Collegij Rector factus, per octennium id gubernauit. Subinde sexennio totam Prouinciam Iaponiæ, quo tempore illa primum sui Iuris Prouincia, cum iusta appellatione facta est. In magna rerum varietate sapientissimè illam moderatus est, obtinebatque illam tum cum Ludouico Antistite vita functo anno 1614. Vicarii Generalis munus, Sede vacante subire debuit, quod & ab Archiepiscopo Goano Indiæ Primate primum, & postea à Summo Pontifice approbatum fuit, firmatumque diplomate, vt in posterum moriente Episcopo Iaponiæ, Superior ex Societate pro tempore ibidem, Episcopatus illius Vicarius, & administrator esset. Obiit demum in Goana Prouincia anno salutis 1631. Scripsit

Supplementum litterarum annuarum ex Iaponia anni 1600. Italicè editum Romæ apud Zannertum 1603. in 8. Item

Annua litteras ex Sinis anni 1601.

VALENTINVS FABRICIVS, natione Polonus, patria Roxolanus admissus in Societatem Iaroslauicæ anno salutis 1580. ætatis 17. Professionem in ea 4. votorum edidit. Rhetoricam, & Humaniores litteras docuit octennium, & Humaniores litteras docuit octennium. Vir doctissimus, & celeberrimus Sigismundi III. Poloniæ, & Sueciæ Regis per annos circiter 18. concionator, etiam cum oculis captus nihil legere posset, dicebat tamen pro concione cum plausu, & ab Auditore frequenti cum admiratione auscultabatur. Cætera vir humillimus, deprimen si sui ipsius occasiones passim captabat, & natalium suorum ob-

obscuram conditionem, non solum non diffimulabat, sed vitro propalabat, & subinde exaggerabat. Demum ad multorum annorum stipendia ex hac vita euolauit. Varfauiz die 22. Februarii 1626. Edidit Polonicè

Concionem celebrem quam vocauit *Strenam*.

Vertit præterea ex Latino Polonicè

Roberti Bellarmini Opusculum *De Gemitu Columbe*. 1621.

VALENTINVS GERARDVS, natione Gallus, patria Ebredunensis in Societatem receptus anno 1562. ætatis 21. vota 4. in ea professus est. Turnone Rector, & ibidem atque in Italia Theologiæ professor, insigni probitate vir, qui aut concionando aut Confitentibus aures præbendo, aut Hæreticos scriptis impugnando ad extremam vsque ætatem strenue laborauit. Obiit in Monte Regali Galliz Cifalpinæ die 3. Nouembris anno salutis 1616. septuagenario maior. Scripsit Gallicè

Triumphum gloriose Virginis Mariæ contra calumnias Simeonis Codurij. Lugduni per Abrahamum Cloquem in 1607. in 4.

VALENTINVS DE HERICE natione Hispanus, gente Nauarrus, patria Pampilonensis nobili loco natus, in Societatem Salmanticæ ingressus die 15. Aprilis anni 1591. ætatis 20. vixit in ea magno virtutis ad omnem legum nostrarum amulum exemplo, magna ingenii, & sapientiz laude. Bis Philosophiam docuit & supra 20. annos Theologiam tum Vallisoleti, tum Salmanticæ, vbi cum Præfaturam exerceret studiorum, ad Pampilonensis Collegii gubernacula admotus est; quæ triennio pari laude tractauit, donec die 20. Iunii vitam ibidem concludit anno salutis 1626. ætatis 55. professus iam olim die 6. Augusti 1607. solemniter 4. vota. Grauem spiritualemque modum agendi seruabat cum omnibus, Magister, & Rector zelabat vehementer religiosam disciplinam & incrementa litterarum. Cautus existit si quis alius in colloquendo cum fœminis, & postremis vitæ suæ annis cum afflicta esset valetudinis, non vulgaria dedit patientiæ specimina. Libet adscribere quæ de ipso, ac de opere ipsius præfixit in sua censura Doctor D. Martinus Argayz Antillon Prior Ecclesiæ Pompeiopolitanæ: *In eius Tractatibus, inquit, iudicij firmitas, profunditas scientiæ, vires ingenij, eruditio singularis, Philosophorum, SS. Patrum, Conciliorum cognitio, & altitudo doctrine, virum admirabilem efficiunt & in eodem morum integritas cum pietate, & religione coniuncta splendet. Hac de causa Christianum, clarissimum & antiquissimum Navarra Regnum, florentissima Salmanticensis Academia, Sacra Societatis religio, propter filium ita celebrem ab ipsis genitum, nutritum, atque educatum, gloriam incomparabilem assequuntur. Eius ingenij suauitas, facilitas & perspicacia, vbertas doctrine cum breuitate in varijs opinionibus obscuris, & difficillimis questionibus explicandis,*

disponendis, probandis, fortissimis argumentis soluendis, omnium amorem, & admirationem, sibi conciliat. Et uno verbo concludam: Valentini opus, sicut partus singularis doctissima Societatis est venerandum. Denique eximius à me descriptus Doctor inter clarissimos, & primos illos viros, Molinas, Suarios, Vasquios, Bellarminos, Theologiæ lumina, Christianæ Religionis columnas firmissimas est suscipiendus. Hactenus ille. Scripsit Valentinus.

Quatuor Tractatus in I. Partem S. Thomæ distinctos disputationibus 52. Sunt autem Tractatus.

I. *De Scientia Dei.*

II. *De Voluntate Dei.*

III. *De Prouidentia, Prædestinatione, & Reprobatione.*

IV. *De Visione Dei.* Pampilonæ ex Officina Caroli Labaien 1622. in folio.

VALENTINVS MANGIONIVS natione Italus, patria Perusinus, natus anno superioris sæculi 73. Societati se addixit 5. Octobris 1589. & votorum 4. sacramento solemniter adstrinxit. Vir omni litteratura egregie excultus, Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, & in Signatura Sacræ Pœnitentiariæ S. D. N. Papæ Consultor Theologus, Theologiam Moralem annis 12. cum laude explicuit. Gubernauit Collegia Firmanum, Lauretanum, & Mediolanense, & in hoc, grassante per Urbem peste dirimitque ad tutiora loca Sociis, perstitit ille in statione periculosa, vt infectis Sacramenta administraret. Hinc quamuis tactus lue quoque ipse fuerit, tamen disponente sic Diuina prouidentia paulo post conualuit. Sub hæc ab Eminentissimo Cardinali Ginnetto Summi Pontificis Urbani VIII. Legato à Latere, proficiscente in Germaniam in comitem itineris, & Theologum est adlectus. Rediit Romam præfuit Domui Professorum, & post obitum Urbani VIII. à Sacro Collegio Cardinalium in Confessarium durante conclauis est cooptatus. Congregationi Octauæ Societatis, vt Elector interfuit, atque in ea in numerum Definitorum est adscitus. Soluta Congregatione constitutus est Visitator Prouinciæ Romanæ; postea Admonitor Præpositi Generalis à Congregatione Decima creatus, demum in Assistentem pro Italia à Præposito Generali P. Gouino Nickel in locum defuncti est subrogatus. Eo munere dum magna prudentiæ, & regularis obseruantiz laude fungeretur, correptus febris, & petitis mature Ecclesiæ Sacramentis, pientissimèque susceptis, migravit ad Societatem Ciuium Supernorum (vt iustum est credere) ex domo professa Romæ die 11. Februarii 1660. ætatis 87. Vir fuit insignitè pius, paupertatis Sanctæ cultor egregius, adeo vt toto tempore quo Sacræ Pœnitentiariæ Theologus fuit, hoc est annis amplius viginque, quamuis ex Indulto speciali Sedis Apostolicæ disponere ponerit pro suo arbitratu, de pensione annua officio illi annexa, nunquam tamen

tamen vel nummum ex illa in suum priuatum commodum conuertit. Fuit præterea Institutum Societatis peritissimus, vnde præclaram illius epitomen labore improbo composuit, inscripsitque Syntagma Iuris vniuersi Societatis Iesu, quod inter M.S. in pinacotheca Generali Societatis asseruatur. Edidit typis

Consultationem de vi voti simplicis Paupertatis, emitti soliti in Religione Societatis Iesu, peracto Nouitiatu. Coloniz in Officina Birckmanica 1637. in 4.

Apologiam pro Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus, asserentibus voti solemnitate, sola Ecclesiæ constitutione inuentam esse; nec non pro Censura propositionis oppositæ. Typis & anno iisdem. Accessit

Auctarium Apologie pro votorum solemnitate, quo Epops Consultationis Mangioniana enertitur. Prodiert hæc opuscula cum auctario sic inscripta.

De religiosa Paupertate non excludente rerum dominium, nec ius testandi, Opusculum, quinquepartitum. Ibidem 1639. in 8. Edidit Ibidem

Theoricæ Astræ inextincti à Fr. Romano Hajj. Scripti 1639. in 4. typis iisdem

Prodiit etiam cum aliis eiusdem argumenti, eius

Oratio de Passione Domini in Parasceue habita ad Paulum V. Romæ typis Vitalis Mascardi 1641. in 12.

Edidit quoque tacito suo nomine libellum pietatis plenum

Enchiridion ad cruciatu Christi Domini pie recolendos. Perusiz 1609. recusum Romæ typis Corbelletti 1645. in 24.

* VALENTINVS STANSEL natione Germanus, gente Morauus, patria Iulio-montanus Societati adscriptus in Prouincia Bohemiz anno salutis 1637. ætatis 16. docuit in ea Rhetoricam, & Mathefim Olomucii & Pragæ & vota 4. professus est. Postulata & impetrata missione Indica, in Lusitaniam profectus est, vbi etiam Mathematicas disciplinas annis aliquot explicuit. Inde impedito itinere Indico Brasiliam petiit, vbi Theologiam Moralem aliquamdiu explanauit, & adhuc superstes operarium agit. Edidit lingua Lusitanica

Orbem Alphonsum, siue Horoscopium vniuersale, in quo per Extremitatum vmbre inuersa cognoscitur, Quæ hora sit in quouis Mundi loco, &c. Eboræ typis Vniuersitatis 1658. in 12.

Scripsit & misit ad typos in Europam *Mercurium Brasiliicum siue Cali, & Soli Brasiliensis economiam* in 4.

Phænomena Cælestia siue Dissertationem Astronomicam de tribus cometis, qui proximis annis in celo apparuerunt 1668. in 4. exstat in Tabulario generali Societatis Romæ.

* VALERIVS PIQVER natione Hispanica

nus, patria Villarluengenfis in Aragonia, Societati vicennis nomen dedit anno salutis 1603 & vota 4. solemniter concepit. Humanioribus litteris apprime instructus, eas in scholis quinquennio docuit, & Nostros Iuniores priuatim ostennio. Concionatorem etiam egit, & Confessarium in Templo multis annis Casaraugustæ, vbi tandem viuere inter mortales desijt die 7. Ianuarij 1654. Eum Scriptoribus adnumerat in sua Bibliotheca Hispana clarissimus D. Nicolaus Antonius, quia donauit lingua Hispanica cum suis additionibus

Ephemeridem seu Calendarium Sanctissimæ Virginis Mariæ ex Latino nostri Antonij de Balinghem. Casaraugustæ apud Michaellem de Luna 1654.

VALERIVS REGINALDVS natione Burgundo-Sequanus, patria Vsiensis, qui pagus est Diocesis Bisuntinæ, natus est anno 1543. obscuris parentibus, terræ colonis, à quibus tamen litteris destinatus est. Parisijs audiuit Ioannem Maldonatum, & Ioannem Marianum præstantissimos eius ætatis Theologos, eximio fructu, ibidemque in Societate admissus est. Paucos post menses Burdegalam missus est, vt Philosophiam publice profiteretur, id quod in summa librorum, ac rerum omnium penuria, tanta cum laude fecit, vt Professorem Aquitanici Collegij insolentius prouocantem valide compresserit. Mussiponti deinceps, ac Parisijs gnauiter Philosophiæ spatia emensus est. Parisijs deinceps aliquamdiu ac subinde totis 20. annis Doctæ Moralem Theologiam docuit, cum summa nominis celebritate. Vir fuit singulari animi demissione. Volumen illud suum ingens de moribus tam vile putauit, vt alienum illi nomen cogitaret præfigere, ne qua labes Societatis Scriptoribus adhæresceret, si cuius ex illa nomen præferret. Laudes suas magno studio declinabat; sub mortis horam cum à quopiam laudis aliquid suggereretur, mixtis cum gemitu suspirijs dicebat. Ne quæso vestris blanditijs mulcere me pergatis, nec viuus laudari cupio, nec mortuus; id agite potius, vt vestris precibus vberes mihi à Deo lacrymas impetretis, quibus eluam peccata mea. Memorabat sæpe omni se loco, & honore indignum esse, quoniam de post factantes, assumprus est. Timorem Dei altissimè combiberat, quem animo, & verbis assidue versabat, & in eos quibuscum agebat deriuabat. Tenuerrima fuit pietate in Christum patientem; de ipsius doloribus commentationes scripserat quibus se identidem exercebat. Toto extremi morbi tempore Christi sui Passionem prælegi curauit, cui vt compateretur, ne flosculos quidem animi recreandi gratia à fratre quodam oblatos admisit. Nunquam à ianua quod crebro vocabatur, ad suum cubiculum regrediebatur, nisi salutata Venerabili Eucharistia, negans decere famulum quoquam, sine Domini sui venia digredi. Hominum salutem ardente zelo procurabat, multus in Confessionibus

bus tenuiorum præsertim excipiendis, pollebaturque eximia quadam efficacia verborum, ad exprimendas vel grauissimas peccatoribus lacrymas, & ardorem contritionis. Instituti sui erat non magis amator, quam egregius obseruator; agebatque Deo gratias magno affectu, quod se in Societatem vocasset, seruassetque vsque ad mortem. Bis terue hebdomada fidiculis in se sæuebat, vsque ad decrepitam ætatem. Nunquam verbo quemquam offendit; quod si quid imprudenti excidisset asperius, mox humili deprecatione, & Confessione abstergebat. Nuncium mortis cum gaudio excepit, & vita vniuersa per exhomologem recognita, diuinoque Epulo refectus pie conqueuit Dolæ 14. Martii anno salutis 1623. ætatis 80. Religionis 50. ex quo solemnem votorum 4. professionem admiserat 32. Magnā frequentia illi parentatum est, multique primarii, & Religiosi viri, eos sibi motus in animis factos esse testabantur, vt se illi magis quam illum Deo commendarent, opinione sanctitatis, qua etiam excitus populus certatim oscula manibus eius figere, rosariis contingere, deponere reliquias, ad venerationem. Scripsit Valerius Reginaldus

Praxim fori Penitentialis ad directionem Confessarij in usu sacri sui muneris Tom. II. Post Lugdunensem editionem auctius, & emendatius Colonia apud Bernardum Gualterum & Petrum Henningium 1622. in folio.

De Prudentia & ceteris in Confessario requisitis ad ritē fructuosæque Diuini Ministerij sui munera obeunda. Lugduni primum, tum Colonia apud Ioannem Chrithium & Petrum Henningium 1611. in 12.

Traçatum de Officio Penitentis in usu Sacramenti Penitentia. Moguntia typis Ioannis Vvolmari 1619. in 12.

Compendiarium praxim difficiliorum Casuum Conscientia in tres partes distinctam. Moguntia typis Ioannis Vvolmari 1619. in 12.

Instructionem breuem ad usum Sacramenti Penitentia.

* VASCVS PIREZ natione Lusitanus, patria Eluenfis, in lucem editus, anno reparatæ salutis 1546. vix excesserat ex ephelis, quando Societati nomen dedit, Conimbricæ 1560. & iam inde ab ipso tirocinio, religiosissimæ vitæ, & magnarum olim virtutum specimen præbuit. Linguas Græcam & Hebræam, dum Humanioribus disciplinis nauaret operam, studio contento perdidit, easque subinde publice in scholis Conimbricæ quadriennio professus est. Emicantibus dein in dies viræ sanctioris scintillis, Tironibus Nostri formandis præfectus est, eoque munere annis 12. est perfunctus summa omnium comprobatione, & singulari in primis profectu Nouitiorum, quibus veluti norma & speculum omnium virtutum, quas imitarentur, fuit. Mira quippe fuit innocentia vitæ; coniunctissimus per oratio-

nem quasi continuam cum Deo, nec nisi de Deo sermones miscebat cum aliis, & hos insigni etiam dextertate interserebat in congressibus, si forte de rebus aliis fierent colloquia. Singulis horis examinabat conscientiam suam, & subinde ab oratione surgebat vultu inflammato. Humilitatis, & mortificationis fuit cultor eximius, & erga sanctam Paupertatem tenerè afficiebatur. Nihil momenti suo asseruabat in cubiculo; & cum proficiscendum esset ex Collegio Portuensi Vlyssiponem ad Congregationem Prouincialem, pedes illud iter emetiri voluit, & emendicatis ostiatim cibariis victitare; cumque ex longitudine itineris disrupti essent calcei, eos fasciis ex panno detrito circumligauit, atque ita Urbem Vlyssiponensem ingressus est. Viliora & deteriora ex rebus domesticis optauit semper sibi dari, & ex amore Humilitatis enixissime deprecatus est, ne Rector fieret Collegii Vlyssiponenfis, aut etiam Vice-Prouincialis. Cum esset Magister Nouitiorum frequenter obibat infima in culina Ministeria; sæpe etiam exibat foras cum fratre Coadiutore emptore, sine pallio, ac si esset illius famulus, & quæ in foro vel in officinis emebantur, vt carnes, pisces, olera, & id genus alia, domum asportabat, atque hac etiam senex magna virtutis commendatione fastidabat. Erga Beatissimam Virginem Deiparam, tenerimo ferebatur pietatis sensu, eiusque cultum omnibus conabatur instillare. Ab illa vicissim non paucis cumulatus gratiis, fastus est aliquando ingenuè cuidam Patri, se quotannis in festo die Natiuitatis Deiparæ, singulari aliquo caelesti fauore ab ipsa solere affici. Multa de ipso narrantur admiranda, vt quod secretas cordium cogitationes in aliis cognouerit; quod complura spiritu Prophetico prædixerit; quod splendore caelesti illustratum fuerit eius cubiculum, spectabilem se illi præbente Beatissima Virgine, & his affinia, quæ videri possunt in ipsius vita scripta pridem à Nostro Emmanuele de Vega, si forte typis mandabitur prout expetunt plurimi. Tandem maturus cælo, & cupiens dissolui atque esse cum Christo cui fidelissime tot annis deseruiuerat, susceptis prius omnibus Ecclesiæ Sacramentis, migravit ad Dominum Vlyssipone in Domo probationis die 21. Septembris 1590. ab emissa Professione 4. votorum anno 14. Defuncti cadaver vna cū vestimentis, post sex annos, cum apertum fuisset sepulchrum, planè integrum ac sine villo malo odore repertum est, quamuis terra cui ingestum fuerat, breuissimo tempore consumere soleat corpora in illa humatorum. Composuit olim noster Vascus, dum Magistri Nouitiorum officio fungeretur pro singulari venerationis affectu quo ferebatur in *Mysterium Natiuitatis Christi Domini, Lectionem quandam Spiritualem pro suis Tironibus, seu Discursum pium de Iesu Infante, & iacente in præsepi Bethlemitico, quæ quia maximi fit in tota Prouincia Lusitanæ, legique solet publicè*

in

in Sacellis domesticis Collegiorum, conuenientibus ad lectionem illam omnibus ibi degentibus, visum est Superioribus ob eminentem viri virtutem, faciendam hoc loco memoriam esse illius opusculi licet mole exigui, cum nuper editum Romæ sit Lusitanicè, sub hac Epigraphe:

Leçtio Spiritualis de Natiuitate Christi Domini Nostri, pro nocte Natalis Christi, Ex Officina Iacobi Vareseii 1675. in 4.

VBALDINVS BARTOLINI natione Italus, patria Senensis, Societati aggregatus anno Domini 1582. ætatis 34. iam tum Iuris vtriusque Doctor. Multos annos Romæ in Domo Professorum, & in conscribendis litteris Præpositi Generalis Claudii Aquauia transiegit, & varia postmodum ministeria Religionis obiuit, Spiritualium Coadiutorum numero adscriptus. Naturæ concessit, Senis die 18. Ianuarii 1608. ex Hispanico fecit Italicas

Annua Litteras Iaponicas annorum 1591. & 1592.

* VDALRICVS GROSCHEAN natione Germanus, gente Alsata, patria Masopolitana diocesis Basileensis, natus anno sæculi voluentis 6. Societati se adiunxit 1628. & Spiritualibus Coadiutoribus adscriptus est. Post doctas aliquamdiu Humaniores litteras, Missiones obiuit, & variis muneribus religiosè functus est. Sed ægra plerumque & afflicta valetudine, podagra, & arthritide annis vndeuginti misere conflictatus, non tamen vquam auditus est, de doloribus queri, sed solabatur memoria Crucifixi, & in audiendis pœnitentibus in Sacro Tribunali erat assiduus; donec anno 1656. die 14. Maii, Constantiæ Sacris omnibus rite procuratus migravit ad Dominum. Transtulit ex Gallico idiomate in Germanicum

Aula Sancta Tomos III. in 4. à Nostro Nicolao Cauffino compositos. Monachii typis Ioannis Iachlini 1656.

VICTORIANVS PREMOLVS natione Italus, patria Cremenfis, Societatem amplexus anno salutis 1588. ætatis 18. votorum in ea 4. professionem edidit. Vir egregie doctus, Philosophiam, Theologiam Scholasticam, Quæstiones de Conscientia, complures annos professus, Patauii, Romæ, Mutinæ, & Bononiæ. Et ob hæc quidem carus in primis fuit, Eminentissimo Cardinali Alexandro Ludouisio Bononiensis Urbis Archiepiscopo, qui ad Pontificatum assumptus Gregorii XV. nomen accepit, isque eius opera multis in rebus est vsus. Demum cum anno salutis 1630. fœda pestilens Italia latè vastaret, Victorianus ardore caritatis succensus, in lue contactorum obsequia se promptus impendit Castilione, vbi etiam naturæ concessit, in Septembri anno 1630. Edidit suppresso suo nomine auctoritate Alexandri Cardinalis Ludouisii Archiepiscopi Bononiensis

Memoriale Sciendorum à Clericis cum

Appendice de alijs Sciendis à Confessarijs, & præsertim de C. Casibus obligantibus ad restitutionem. Bononiæ, Cremonæ, Mediolani atque alibi sæpius recusum. Postea etiam apposito, veri auctoris nomine rursus editum; Bononiæ typis Ioannis Recaldini 1670. in 12.

VIENNENSIS VNIVERSITAS, SEV COLLEGIVM in Germania ad Danubium situm ad Austriæ Prouinciam pertinens, fundatum, auctum, stabilitum, & ornatum à V. Augustissimis Imperatoribus glo: mem. ex Austriaca Augustissima Domo. Primus Societatem eò aduocauit Ferdinandus Romanorum Rex, postea Imperator eius nominis primus datus ad S. P. N. Ignatium litteris diè xi. Decembris anno 1550. quibus mitti, eò Socios aliquot ad Collegium inchoandum postulauit. Grafabatur tunc enim latè Hæresis per Germaniam, & in Prouincijs Regiæ Suxæ Maiestati subditis, vix decima pars, vel (vt alij sentiebant) vix vigesima à contagione prauæ doctrinæ immunis erat. Missi itaque deni Romæ anno subsequente cum paucis alijs, arma Scholastica contra Hæreses mouere cæperunt, tam prospero successu, vt statim plures accersiri, & omnia necessaria ex ærario suo piissimus Rex munificè curauerit suppeditari. Auxit foundationem Augustissimi Parentis, Maximilianus II. adiectis illi bonis auctoritate Apostolica Cœnobii cuiusdam S. Annæ, & vtriusque donationi robur, ac firmitatem addidit Rodolphus II. Verum cum situs ille Collegii in vmbilico Urbis, videretur aptior muneribus Domus Professorum, eò Domus vsibus relicto, Ferdinandus II. Imperator nouum à fundamentis Collegium alio in Urbis loco, vna cum magnifica Basilica magnis sumptibus excitare cæpit, vniuitque Vniuersitati, itaut Societas iuxta sui Instituti rationem doceret humaniora omnia, & Philosophiam atque Theologiam. Sed huic ædificio cum supremam coronidem morte præuentus, ille imponere non potuerit, imposuit Augustissimus eiusdem Filius & Successor in Imperio Ferdinandus III. adiecitque magnis impendijs scholas amplissimas. Est igitur hoc Collegium eximie pietatis V. Imperatorum luculentum monumentum, quod ordinariè complectitur Socios ad 90. & in his Professores 18. qui numerosam iuuentutem ad gymnasia nostra concurrentem pietate ac bonis artibus informant. Edidit suo nomine

Purpure Romanæ Melchiori Klefelio delata gratulationem. Viennæ 1616. in folio

Quadrivam fame Regie Ferdinando III. Rege Hungariæ coronato. Viennæ 1625. in folio

Thalassium Ferdinando III. Hungariæ, & Bohemiæ Regi, ac Mariæ Austriacæ Hispaniarum Infanti in eorum nuptijs oblatum. Viennæ 1631. in folio

Imperialem XII. Austriacorum Cesarum Zodiacum illustratum nouo Sole, nouo Cesare. Fffff Fer-

*Ferdinando III. ipsi oblatum, cum in Ratisbonensi-
bus Comitibus Romanorum Imperator electus, coro-
natus est. Viennæ typis Gregorii Gelbhaar 1637
in folio*

*Cunas Casarum pro Deo & Populo, siue
Theodosium Magnum, Pium, & Iustum Impera-
torem Ferdinando IV. oblatum. Viennæ 1614. in
folio*

*Cenotaphium pijs manibus Ferdinandi III.
Romanorum Imperatoris, Casareis virtutibus, &
Symbolis adornatum. Ibidem 1657. in 4.*

*Imperium Romano-Germanicum, siue Elogia
50 Germaniæ Regum & Imperatorum Leopoldo I.
oblata. Viennæ 1658. in folio.*

*Pietatem Vitericem, siue Flauium Constanti-
num Magnum de Maxentio Victorem, Leopoldo
electo & coronato Romanorum Imperatori dedica-
tum. Ibidem 1659. in folio.*

*Fidem Coniugalem, siue Ansbertam sui
coniugis Bertulsi è dura captiuitate Liberatri-
cem, datam ludis nuptialibus Augustissimorum Cæ-
sarum Leopoldi & Margaritæ. Viennæ 1667.
in 4.*

*Affertiones Philosophicas, Mathematicas, Theo-
logicas, Trium linguarum & ex Sacris Biblijs.
Viennæ Austriæ in Ædibus Collegii Cæsarei
Societatis lesu 1560. in 4.*

**VILNENSIS ACADEMIA SEV COL-
LEGIVM** in Lithuania, & Vrbe Principe
magni illius Ducatus situm, fundatorem ha-
buit inclytæ memoriæ Valerianum Episco-
pum Vilnensem summi zeli & pietatis Anti-
stitem, qui circum frementibus vndique Hære-
ticis, ad tutelam sui gregis, & institutionem re-
ctam iuuenturis in sua diocesi anno salutis
1568. datis ad Cardinalem Hosium Episcopum
tunc Varmiensis litteris, & ad Superiores
Societatis Brunbergæ. in eodem Regno, flagi-
tauit enixè mitti ad se aliquos de Societate ad
incolendum Collegium quoddam erecturus erat.
Iachocatum itaque est anno subsequente Colle-
gium, & quidem tanto ipsi in primordiis fru-
ctu, vt aucta deinde fundatione Academiam,
seu Vniuersitatem post paulo instituerit, &
hanc omnibus aliarum Vniuersitatum per Eu-
ropam priuilegijs auctoritate Apostolica à
Gregorio XIII. Pont. Max. anno 1579. com-
muniri curauerit. Aliè nunc ordinariè hoc
Collegium supra 70. Socios, & ex his 15. Præ-
lectores seueriorum, & humaniorum disci-
plinarum, à quibus magno nationis illius bono
copiosa iuuentus eruditur. Edidit suo no-
mine

*Capitolium peregrinitatis Illustrissimo D. Leoni
Sapientia Palatino Vilnensi. 1623. in 4.*

*Panegyricum Serenissimo Regi Vladislao IV.
Vilnam ingredienti.*

*Laureas Academicas eidem dicatas.
Theatrum gloria eidem anno 1636. ere-
ctum.*

*Iconem votorum in eiusdem nuptijs
1637.*

Aeternitatem Regum stirpis Jagellonicae. in

*Vladislao IV. orbi expressam, eidem dedicatam
cum Vilnam anno 1639. ingrederetur. Quæ om-
nia simul recusa sunt. Romæ typis Corbelletti
1639. in 4. in manipulo Orationum à Polonis
scriptarum.*

*Epicedia in funebres Exequias fundatoris
sui Valeriani Episcopi Vilnensis. Vilnæ 1580.
in 4.*

*Gratulationes Sigismundo III. Vilnam pri-
mum ingresso 1588. in 4.*

*Threnos in Exequijs Lazari Kmita Czano-
bilski. Vilnæ 1594. in 4.*

*Enthronismum Præsulare Eustachio Vwo-
lovicz Episcopo soluta & vincula oratione. Vil-
næ 1615. in 4.*

*Poëma heroicum inscriptum nouo Pala-
tino Vilnensi Carolo Chodkiewicz. 1617.
in 4.*

*Mausoleum defuncto Episcopo Vilnensi Eu-
stachio Vvolovicz. Ibidem.*

*Echo-Lyricam Abrahamo Vwoyna Episcopo
Vilnensi capeffenti Episcopatum. Vilnæ typis Aca-
demicis 1631. in folio.*

*Bellaria Academica pro Nuptijs Serenissimi
Principis Neoburgici cum Serenissima Principe
Poloniæ. Vilnæ 1642. in folio.*

*Pompam Nuptialem Alberto Vladislao Rad-
ziuil. S. R. Imp. Principi. Vilnæ typis Academi-
cis 1628. in folio.*

*Primas Lacrymas seu Elogia Serenissime
Reginæ Cecilie Renatæ. Vilnæ 1644. in fo-
lio.*

*Ver Lukifzkanum varijs linguis Serenissimo
Ladislao IV. Regi. Vilnæ 1648.*

*Polum Tarnouianum, seu Panegyricum in
funere Theodora de Tarnouu. Vilnæ 1652. in
folio.*

*Gratias Sæculares anno seculari Societatis
soluta Oratione. Vilnæ typis Academicis 1640.
in 4.*

VINCENTIVS ARANEA natione
Italus, patria Aquilanus, Societatem comple-
xus Romæ anno salutis 1609. ætatis suæ 21.
professionem edidit 4. votorum. Philosophiam
prælegit nouennio, Theologiam de moribus
decennio in Collegio Romano. Rexit Col-
legia Florentinum, Perusinum, & Germani-
cum Romæ magna laude prudentiæ & inte-
gritatis, & in Romano Collegio, solutus corpo-
ris vinculis, ad superos (vt fas est sperare) abiit.
Die 13. Augusti anni 1653. Edidit tacito suo no-
mine

*Afferta de Vniuersa Philosophia Libris III.
à Marchione Sfortia Pallauicino tunc discipulo suo.
Postea Societatis Iesu, & S. R. E. Cardinali in
Collegio Romano publice defensa, anno 1625. in
folio. Romæ typis Francisci Corbelletti eodem
anno.*

* **VINCENTIVS BALESTRIERIVS**
natione Italus, patria Neapolitanus cooptatus
in Societatem anno à partu Virginis 1612.
ætatis 17. vota 4. in eadem nuncupauit. Conci-
ones multis annis habuit cum laude eloquen-
tiæ

tiæ & pietatis. Rexit etiam Collegium Theati-
num, & demum annis grauis naturæ debitum
exfoluit Nolæ die 20. Maij 1671. Edidit Ita-
licè

*Panegyricos Sermones Sacros Tom. I. Nea-
poli per Hiacynthum Passarum anno 1662.
in 4.*

*Conciones per Aduentum, & Panegyricos
alios Tom. II. Neapoli typis iisdem 1665.
in 4.*

VINCENTIVS BRVNVS natione
Italus, patria Ariminensis, cum medici officio
fungeretur, curandisque ægrotis operam da-
ret, nostram ingressus est Societatem anno
1558. Cum enim ab adolescentia prima vitæ
seuerioris cupidus, se voto obstrinxisset, Ordine
Franciscanorum Obseruantium fecutorum,
vbi in cognitionem Societatis venit pro inge-
nij, & modicæ suæ valetudinis ratione, in-
terpretatus gratius in ea Diuinæ Maiestati ser-
uiturum, ad eam se priore vinculo ritè solu-
tus, recepit. In ea Diuinis litteris eruditus
omnique virtutum genere excultus, eò euasit
existimationis, vt cum primis illis primitiæ
Societatis PP. comparari possit, & iure dubi-
tes qua potissimum virtute fuerit eximius, cum
in omnibus a que excelluerit: continenti cum
Deo coniunctione, mansuetudine, sui abie-
ctione, tum animi tranquillitate tanta, vt ne-
vnus quidem in eo, vilo tempore vllum vel mi-
nimum commoti animi signum deprehende-
rit. Modestia vero morum, viuida in sermo-
ne lenitas, totius interni tum externi hominis
compositio in eo vulgaria fuere ornamenta.
Caritas in eo erga fratres, ægrotos præsertim,
& valetudinarios fuit insignis, & accurata
diligentia. Spiritualium rerum peritia, tan-
ta, vt omnium diutissime in Romano Colle-
gio ei studio præferret. Collegium Laureta-
num, & Romanum Clericorum Seminarium
cum laude administravit, in Domo Romana
Professorum multis annis Ministrum egit. Col-
legium Romanum annis circiter sex duobus
temporibus ex interuallo rexit, vt meritò ab
omnibus Collegij Romani Pater diceretur. Fuit
ægra semper, & imbecilla valetudine, tenuis-
simo victu eoque vulgari & vili, & minimo
quoque momento, è venis pectoris illi sanguis
erumpebat. Sæpius eius rei causa venit ad
extrema, sed patientia incredibili, & abstin-
entia morbi sæuitiam superauit. Diem tandem
clausit extremum Romæ Idibus Augusti anno
salutis 1594. ætatis vero 63. cum 36. egisset in
Societate trium votorum professus. Scripsit
Brunus præclare materna lingua, quæ lati-
ne à Moguntinis Socijs conuersa, Colonia
Agrippinæ exierunt ex Officina Birckmannica
1599. & Gallicè ab Antonio Gazæo ex parte
uersa sunt

*Meditationes de præcipuis Mysterijs, Vi-
tæ & Passionis Domini Nostri Iesu Christi Par.
III. Venetijs apud Nicolaum Misserinum 1606
in 12.*

*Meditationes in VII. Præcipua festa B. Vir-
ginis. Item commune Sanctorum. Ibidem 1606.
in 12.*

*Meditationes in Euangelia, quæ Dominicis
diebus leguntur in Missa.*

*De Sacramento Pœnitentiæ cum exami-
ne ad Confessionem Generalem. Romæ per
Franciscum Zannettum 1586. in 12. & ex Itali-
co Latine Colonia per Mylium anno 1598.
in 12.*

VINCENTIVS BISSE, natione Hispa-
nus, patria Alzirensis in Regno Valentia, So-
cietati aggregatus anno Domini 1612. ætatis 15
votorum 4. professionem edidit. Concionibus ha-
bendis ad populum multis annis perutilem na-
uauit operam, & ex hac vita migravit (vt fas est
credere) ad cælestem Dertusæ die 4. Augusti
1646. Edidit

Concionem quandam suam Valentia.

VINCENTIVS CARAFA natione
Italus, patria Neapolitanus ex Principe stir-
pe nobilissimæ familiæ Carafarum, patre Fa-
britio Duce Andriæ, Matre Maria Carafa exi-
miæ probitatis Heroïna, natus est anno repa-
rata salutis 1585. mense Maio. Ab ipsa in-
fanzia præuentus in benedictionibus à Deo
per semitas magnorum Sanctorum ad subli-
mem sanctitatis gradum est deductus. Nam
puer à puerilibus ludis se abstinuit, totus in
rebus pietatis; puritatis vero adeo amans, vt
iam tum Angelus carne vestitus appellaretur.
Orationis donum ab ipsa pueritia videtur il-
li diuinitus inditum; dum enim adhuc gram-
maticæ daret operam, in paterna domo quo-
tidie à schola ad Sacellum domesticum se con-
ferabat, ibique tres, & subinde quatuor horas
orando transigebat. Cultui Deiparæ Virginis
speciatim addictus, eius officium paruum, &
quam vocant coronam assidue recitabat, ei-
dem acceptum referens donum Castitatis. le-
iunijs per hebdomadam ter affligebat corpu-
sculum, nimirum ferijs quarta, sexta, & Sab-
bato. Insuper solo pane & frigida reficiebat
se Sabbato in honorem B. Virginis. In ege-
nos & mendicos miseratione tanta ferebatur,
vt quidquid pecuniæ habere poterat à pa-
rentibus in illos statim effunderet, & vt ha-
beret lacrymis persæpe à matre piè extorsit.
Adultum ad dignitates Ecclesiasticas designa-
runt consanguinei, demortuo iam Patre, obla-
tis prouentibus peramplis, vt cum splendore
in Romana Curia se sustentare valeret; verum
ille plenus Deo, & ad Cælestia aspirans, post-
habitis omnibus, Christo sua in Societate
consecrauit se die 4. Octobris anno 1604. æta-
ris suæ 19. In Tirocinio porrò, atque studijs
omni virtutum genere excelluit, contemptu
mundi, despicientia sui, paupertatis amore,
obedientia erga Superiores, regularum etiam
minimarum obseruantia, adeo vt alter Aloy-
sius Gonzaga passim haberetur; & à quibus-
dam, qui vtrumque nouerant, Aloysio etiam
in amabili quadam gratia exteriori antefere-
tur.

tur. Dum studeret Theologiæ, quamvis præstanti esset ingenio, & nulli ex condiscipulis inferior iudicio Magistri, tamen ex amore demissionis sui, enixè petijt a studijs abstrahi, & Adiatoribus Laicis aggregari. Philosophiam bis cum laude docuit Neapoli, & vota 4. solemnia emisit Kalen. Maij 1619. Magister Nouitiorum quinquennio fuit, postea Rector Collegij maximi, & Præpositus Domus Professæ, tum Prouinciam Neapolitanam administravit, & ad alias quoque Prouincias regendas fuisset adhibitus, nisi amotionem illius Neapoli, Optimates consanguinei propter insignem fructum, quem ex ipsius consuetudine capiebant, à P. Mutio tunc Præposito Generali studiosè fuissent deprecati. Sublato deinde è viuis P. Mutio missus à sua Prouincia cum iure suffragij ad Comitata Generalia Societatis Romæ habitata, in ijs primo scrutinio, & multo maiore numero suffragiorum, quam fuerat necessarium, electus est in Præpositum Generalem anno salutis 1646. die 7. Ianuarij prout reuelatum diuinitus fuerat paulo antea in Decembri cuidam Venerabili Sacerdoti in Calabria, & sub idem tempus præsignificatum quoque à Beatissima Virgine cuidam grauitimo de Societate Presbytero. In gubernanda Societate amissis illi erant, Constitutiones S. P. N. Ignatij, & Institutum, nec ab illis vilo metu, vel spe sinebat se dimoueri. Seueritati in exigenda disciplina admiscebat opportunè suauitatem, sed quæ Patris magis, quam Matris erat; fiducia in Deum erat singulari, & frequenter fugiebat ad Orationem petiturus à Deo lumen & auxilium, acque hinc prospere supra omnem spem permulta euenerunt. Zelo animarum tenebatur maximo, atque in omnibus, quæ gessit officijs ad proximum iuuandum præattentus semper fuit. Hinc cum Philosophiam in scholis traderet, sexaginta ex discipulis permouit ad amplexum crucis, in varijs Ordinibus Religionis. Postea cum Congregationis Nobilium curam gereret in Domo Professorum, incredibile dictu est, quantopere nobiles illos Equestri genere natos & ex his complures Regni proceres, ad omnem virtutem instammarit, ducendo ad carceres, ad Nubecula, & ad alia pietatis opera instigando. Præpositus Generalis Missionum studium per omnes Prouincias, litteris suis Encyclicis excitauit, & Præfectum qui earum specialem curam gereret constituit. Cum verò Romam anno Domini 1649. summa premeret caritas annonæ, ita vt morerentur per compita mendici, ipse corrogatis magna industria eleemosynis millenos quotidie ad portam domus Professorum ordinatim dispositos pauit; nec non salutaribus monitis instruxit, & præcinctus lineo summa vultus hilaritate iisdem cum alijs Patribus ministravit. Tenuit ea res duos circiter menses, magna Urbis approbatione, donec translatis mendicis iussu Pontificis ad Palatium Lateranense, plenus caritate

optimus Pater eosdem ibi sæpius inuisens, & subinde suis manibus utroque cibo corporali scilicet & spirituali Sacræ Eucharistiæ reficiens, contraxit febrim, & ardentius suspirans celum, quo semper tendebant eius desideria, post paucos dies in Corona filiorum circum gementium, Ecclesiæ Sacramentis, & Benedictione, Pontificia, Innocentij X. instructus, migravit ad Dominum die 8. Iunij anno 1649. ætatis suæ 65. & supræmæ Præfecturæ in Societate 4. Defuncti Lipsana certatim carpsit populus, præsertim in exequijs, ex opinione quam habebant de illius sanctitudine, & merito. fuit enim vir omnino talis qualem requirunt Constitutiones Societatis ad Officium Præpositi Generalis. Coniunctissimus cum Deo per orationem, exemplo regens magis quam verbo, affectionibus animi penitus edomitis, prudens, reclusus, mansuetus, fortis, constans, & ad mortem pro bono Societatis in obsequium Dei subeundam paratissimus. Præterea tantæ austeritatis, & odij sancti erga corpus suum, vt toto tempore, quo in Societate vixit, flagris, cilicijs, catenulis ferreis, ieiunijs mirum in modum id cruciarit, nec in victu aut vestitu quidpiam eximium, etiam cum Prouincialis, & Generalis esset, vnquam admiserit. Innocentia porro vitæ tam rara existit, vt testati sint complures, qui diu cum ipso vixere, & attentè opera eius obseruarunt, nunquam vidisse se in illo quod vel venialis culpæ argui posset. Has & alias Vincentij virtutes videtur Deus illustrare voluisse miris aliquot ostentis supernaturæ vires. Adolefcens quippe adhuc conspectus est vultu Angelico, & cælesti luce circumfusus à Pulio Mancinelli, dum corripseret illi S. Eucharistiam in facello domestico, vti fusiùs narrat noster Daniel Bartolus in illius vita. Nouitius dum per Urbem Neapolitanam mendicando cum alijs incederet, visus est illi vultus à Nobili viro Equestris Ordinis conuolare radijs, quocumque pergeret, & cum ignoraret vir ille quisnam esset, profectus ad tirocinium Societatis enarrauit Rectori, quæ conspexisset. Rector cum esset & Prouincialis obseruatus est persæpe à diuersis inter orandum in cubiculo multa luce fulgere, & aliquando etiam ad duos palmos a terra elevatus esse. Contans fama est D. Iesum specie infantis se illi spectabilem præbuisse, & ex ipsomet rescitum est, Beatam Virginem ægrotanti apparuisse, optionemque fecisse vitæ, vel mortis, ipsum verò æqualiter ad vtrumuis se habuisse. Denique cum Generalis esset complures infirmi fama de illius sanctitate permoti commendarunt se illius absentis precibus, adscripseruntque illi sanitatem sibi ex sententia mirabiliter restitutam. Hac & plura id genus refert noster Bartolus in vita superius memorata, quibus alia mirabilia adiungi possent, quæ post illius obitum per applicationem Reliquiarum eiusdem in Belgio contigerunt, & ex authenticis documentis recenset noster Iacobus Hautinus in vita eiusdem lati-

latinè conscripta. Scripsit Pater religiosissimus Italicè ante impositum ei onus Præfecturæ Generalis Societatis sub nomine Aloylij Siderei

Fasciculum myrrhæ, siue Considerationes varias de Plagis Christi. Prodiit hic libellus primum Romæ sub nomine Aloyij Siderei per Corbelletum 1635. postmodum vero sub vero Auctoris nomine Viennæ Austriæ apud Gregorium Gelbhaar 1638. in 12. Item

Iter Cali, seu Præces Spirituales Part. 4. Neapoli apud Iacobum Gassarum 1641. 1642. & 1643. in 12.

Itinerarium ad alteram vitam. Ibid. 1643. in 12.

Ciueni Cali, seu Cælestem conuersationem, typis iisdem & anno in 12.

Peregrinum Terræ, seu Præparationem ad mortem Part. III. Ibidem 1645. in 12.

Ideam Christiani hominis, seu Directionem ad Christiane viuendum. Neapoli apud Dominicum Maccaranum 1645. in 12.

Seraphinum, seu Scholam Sancti Amoris Par. II. Neapoli apud Honuphrum Sauium anno 1616. in 12.

Præpositus Generalis Societatis. Scripsit Italicè

Epistolam Encyclicam de medijs conseruandi primarium spiritum Societatis. Romæ apud Manelphum Manelphi 1646. in 8. & Antuerpiæ apud Iacobum Meursium anno 1645. in 8. Latine.

VINCENTIVS CASTAGNOLA natione Græcus, patria Chius, è militia seculari in qua vni triremi, & non exiguæ Militum manui præfuerat, transijt ad Societatem post Naupacteam Ioannis Austriaci victoriam, admittus Romæ anno Domini 1584. ætatis suæ 47. quæ illi conuersio iam dudum fuerat à nonemine prænuntiata. Inter primos de Societate missu Clementis VIII. Pont. Max. Chium nauigauit, & anno salutis humanæ 1595. ibidem cum alijs sedem fixit. Insignem ibi & vbi-cumque deinceps vixit operam Societati in salutem animarum nauauit. Sedebat plures quotidie horas in Templo præstolans, qui confiteri vellent, vsus exemplo mercatorum, qui emptores in Taberna, vel otiosi expectant. Fuit legum nostrarum diligentissimus obseruator, moribus facillimis, suauissima oratione, quæ facile quosuis ad obsequium Dei impellebat. Morti proximus cum esset, mirificè deprecabatur illud in se Dei beneficium, quod ad Societatem vocatus, & admissus, in ea demum moreretur, quo vno rebatur in tuto iam esse positam suam salutem. Obijt trium votorum professus Meisanæ die 13. Decembris anno salutis 1604. ætatis 68. Societatis 20. Transtulit in Græcum sermonem vernaculum

Catechismum à P. Iacobo Ledesma Hispanicè conscriptum. Romæ apud Aloysium Zan-nettum 1594.

VINCENTIVS DONVS natione Italus, patria Perusinus natus anno sæculi præterlabentis secundo, Societati nomen dedit anno 1618. & sacramento votorum 4. se obligauit. Docuit in ea politiores litteras quadriennio, Philosophiam sexennio, Theologiam Scholasticam septennio, Moralem decennio, & pro Concione ad populum sæpè dixit. Rexit Collegium Perusinum, & Romæ in Domo Professorum Operarium sedulum, ac gnauum aliquot annis egit. Demum in patrio solo religiosè denatus est die 16. Nouembris 1663. Edidit

Orationem in funere Illustris, & Excellentis Principis Caroli Barberini Generalis S. Ecclesiæ Ducis, & S. D. N. Urbani VIII. Fratris habitam Romæ, ibidemque excusam typis Francisci Corbelletti 1630. in 4.

VINCENTIVS FASSARVS natione Siculus, patria Panormitanus, natus anno sæculi euoluti 99. Societatem ingressus est voluentis 14. & vota 4. in ea nuncupauit. Ab ipsa pueritia Orationi deditus, obscuriores intimorum cubiculorum angulos quærens, in ijs plures horas, & non raro quinque, cælestibus meditationibus se exercebat. In Societate quidquid ab imperatis studijs laboribusque superfluit temporis, totum Diuinarum rerum commentationi tribuebat. Docuit Humaniores litteras, Philosophiam, Theologiam Moralem, & Sacrarum litterarum oracula est interpretatus. Rexit Collegium Salernitanum. Fixus in eius corde purus in Deum amor fecit, vt voto se obstrinxerit nihil amandi præter Deum, ad eiusque maiorem gloriam, dictis factisque singulis collimandi. Ad Dei Homini memoriam, Infantis, Morientis, & in Eucharistia lauitantis totus colliquecebat, & Deiparæ cultui addictissimus fuit. Mortis nuntium magna lætitia excepit, Diuina tutus beneuolentia, in quam per 50. ferè annos in Societate traductos, non solum non grauiter, sed nec leuiter data opera, vel deliberatè creditur offendisse. Obijt igitur sanctè, vti vixerat, Panormi die 29. Iulij 1663. Edidit Latine

Disputationes Philosophicas de Quantitate, eiusque compositione Essentia &c. Panormi apud Petrum Scaglioneum 1644. in folio.

De Immaculata Conceptione B. Virginis, opus Posthumum. Lugduni sumptibus Horatij Boissat 1666.

Italicè edidit

Meditationes de Infantia, Pueritia, & ætate prouecta Christi in quinque partes diuisas, quarum 1. est De Incarnatione Verbi æterni. 2. De prima Mora Christi in utero Matris. 3. De secunda Mora in utero Matris. 4. De quinque vulneribus Christi. 5. De Sanctissimo Eucharistia Sacramento. Panormi per Buam, Portanouam, & Coppulam anno 1646. 1648. & sequentibus in 12.

VINCENTIVS FILLIVCIVS natione Italus, patria Senensis natus anno salutis 1566. Societati se adiunxit 1584. & votorum 4. professionem emisit. Hic postquam Philosophiam & Mathematicam docuisset, & Senense rexisset Collegium, ac subinde toto decennio Quæstiones de moribus in Romano nostro Collegio tractasset, Pœnitentiarius S.D.N. Papæ ad S. Petrum constitutus est, & Responsor ad Quæstiones Conscientiæ, donec extremum diem Romæ 5. Aprilis obiit anno 1622. die 5. Aprilis. Scripsit

Moralium Quæstionum de Christianis officijs, & Casibus Conscientiæ ad formam cursus, qui prælegi solet in Societatis Iesu Collegio Romano Tomis II. Vrsellis per Antonium Hieratum 1625. in folio accessit

Appendix Posthuma De Statu Clericorum, complectens quinque Tractatus, qui in prima editione desiderantur.

De Beneficijs, De Pensionibus, De Spolijs Clericorum, De Alienatione rerum Ecclesiasticarum. De Simonia. Sed tres intermedijs tractatus lucubrati sunt Ioannis Hieronymi de Soprani Theologi nostri, qui appendicem hanc concinnavit. Coloniae per Antonium Hieratum 1626. in folio. Recusi ibidem vno volumine omnes tres Tomi iisdem typis 1629. in folio. Edidit præterea Filliucius

Compendium suarum Moralium Quæstionum.

Denique rursus edita est eius *Instructio pro Confessionibus excipiendis, Rauensburgi 1626. in 4.*

Et sub nomine Flaminijs Filliucij *Carmen Italicum de Novis Stellis, & miraculis Solis cum declaratione.* Romæ typis Mascardi 1615. in 4.

VINCENTIVS GVINISIVS natione Italus, patria Lucensis, nobili familia ortus Societati nomen dedit anno salutis 1601. ætatis suæ 13. & votorum 4. sacramentum dixit. Vir fuit omnibus quidem litteris excultus, sed in amœnioribus studijs in quibus diutius versatus est, insigniter doctus, & Humaniores litteras quadriennio, Rhetoricam Romæ octennio cum laude explicuit. Deputatus fuerat ad Historiam Societatis conscribendam post Sacchinum, sed ab eo munere post paulo est abstractus à P. Mutio Præposito Generali, vt Secretarij Societatis officio fungeretur. Et getit illud annis 12. summa fide, integritate, sedulitate, attentione, atque in extrema ætate P. Mutij, pondus supremæ gubernationis magna ex parte suis humeris sustinuit. Fuit placido ingenio, præstanti iudicio, suauissimis moribus, disciplinæ religiosæ perquam obseruans, verè humilis, mansuetus, pius, & muneri cui-cumque in Societate par, iudicio ipsius P. Mutij, etiam Supremo, nisi grauitas auditus qua laborabat, obstisset. Hanc ob causam petita & obtenta tandem missione ab officio Secre-

tarij, annos æternos in mente frequentius habere cœpit, & ad patriam cælestem aspirare. In extremo morbo tempestiue Sacramenta expetiuit, & Sanctissimum Viaticum flexis humi genibus, reuerentissimè suscepit. Tandem inter preces assistentium, deficientibus viribus, placidissimè spiritum Deo reddidit. Romæ die 4. Martij 1653. Scripsit

Allocutiones Gymnasticas. Romæ typis Francisci Corbelletti 1626. in 8. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbaert 1633. in 24. & typis Plantinians Moreti 1638. in 12. additis quinque Allocutionibus.

Poesim vario Carminum genere. Romæ iisdem typis 1627. in 8. Antuerpiæ apud Ioannem Cnobbaert 1633. in 24. cum auctario, & typis Plantinians, addito *Dramate de Sancto Ignatio* 1638. in 12. & sine illo, Parisijs apud Ioannem Camusat 1639. in 12.

Orationem habitam in Parasceue coram S.D.N. Urbano VIII. in Sacello Vaticano Romæ typis Alexandri Zannetti 1624. in 4. quæ cum alijs nonnullis inserta est Allocutionibus editionis Plantiniana, & recusa cum alijs eiusdem argumenti, Romæ typis Mascardi anno 1641. in 12.

* VINCENTIVS HVBY natione Gallus, patria Henebuntensis, Dioceseos Venentensis in Britannia minore, natus anno seculi voluentis VIII. Societati se applicuit 1625. & vota quatuor emisit. Disciplinas Humaniores sexennio prælegit, Theologiam Moralem quadriennio, rexit Collegium Corisopitense, & multos annos versatus est in Missionibus Aremoricis. Adhuc superstes edidit Gallico sermone

Praxim Diuini Amoris. Veneti primùm, postea Parisijs apud Stephanum Michallet anno 1672. in 12.

VINCENTIVS LEOTAVDVS natione Gallus, patria Valloysiensis in Delphinatu, dioceseos Ebredunensis. Societatem anno 1613. ætatis 18. complexus professionem edidit quatuor votorum, & Mathesi addictus, 14. annorum spatio eam publicè professus est, tanta nominis claritudine, vt paucos tota Europa habuerit sibi suo æuo in ea facultate pares. Demum annis grauis mortalitati cessit Ebreduni die 13. Iunij anno 1672. Edidit

Geometrica Practica Elementa, ubi de Sectionibus Conicis habet quedam insignia. Dolæ anno 1631. apud Antonium Binart in 16.

Erymon Quadraturæ Circuli hætenus editorum celeberrimæ, quam Gregorius à S. Vincentio exposuit. Lugduni 1654.

Institutionum Arithmeticarum Libros IV. Lugduni apud Guiljelmum Barcier anno 1660. in 4.

Cyclometria Libros tres. Lugduni sumptibus Benedicti Coral 1663. in 4.

Magnetologiam siue Nouam de Magnetis

is Philosophiam. Lugduni sumptibus Laurentij Anisson 1668. in 4.

Parata typis moriens reliquit
Analemmata, seu Planisphæria multiplicia, & alia.

VINCENTIVS MASTAREVS natione Italus, patria Aquilanus, natus anno salutis 1581. Societatem iniit anno sæculari 1600. & vota quatuor nuncupauit. Theologiam Moralem professus est octennio; gubernauit Collegia Tropeense, Amanteanum, & Bouinense. Obijt Neapoli die 27. Iunij anno salutis 1619. Scripsit Italicè

Vitas Sanctorum Petri Celestini, Bernardini Senensis, & Equitij Abbatis, quos habet Aquila Patronos. Neapoli apud Aegidium Longum 1628. in 4.

VINCENTIVS NAVARRO natione Hispanus, patria Valentinus in Societatem ingressus anno Domini 1592. ætatis 16. votis quatuor se Deo adstrinxit, & Philosophiam Valentia, Theologiam septennio Barcinone docuit, Fidei Censor, & Sacrae Theologiæ Doctor. Rexit etiam Collegium Turiafonense, & plenus dierum atque bonorum operum decessit Barcinone die 17. Februarij 1649. Edidit

Panegyricam Orationem de Sancta Teresa in eius Beatificatione dictam Barcinone. Parauerat prælo

Theologiam Marianam, siue De Laudibus B. Virginis Tomum grandem, sed mortis interuentu non est editus.

VINCENTIVS REGIVS natione Sigulus, patria Panormitanus, Caroli frater Societatem anno 1559. ingressus, in ea Collegia Montis Regalis, Messanae, Panormi, & hic etiam Professorum Domum gubernauit. Vir egregie doctus, & qui aliquando Vienna Austria in Casareo Societatis Iesu Collegio, Messanae quoque Theologiam cum laude professus est. Inde Panormi subinde studijs præfuit. Verùm non sanctimonia minus quam doctrina claruit. Candor animi eximius, sincera in omnes caritas, insignis sui despicientia, cæterarum exempla virtutum auctoritatem illi apud omnes, & sanctimoniam opinionem conciliarunt. Ad regularum nostrarum normam exactissimè vitam suam omnem componebat. Nullo verbo vnquam alterum violauit. Dulcissimo pietatis sensu, & præcipue tenerrimi in Beatissimam Virginem amore; quasi exundans, facillimè aliorum quoque animos eodem igne inflammabat. Modestus totius corporis, & oris habitus, his virtutibus decus addebat. Nimirum cum illi aliquando exhiberetur tabula, in qua foror ipsius sanctimonialis erat expressa, rogatus ecquam bene eam referret; respondit frustra se ea de re consuli, qui sororem suam nunquam sit intuitus. Cum vltimum vitæ suæ tempus imminere conspiceret

ret Christi Crucifixi, & Beatæ Virginis effigies manibus acceptas tota die, quæ precibus, quæ oculis complexus est. Opinio est Sanctum Patrem Nostrium Ignatium illi in articulo vltimo adfuisse. Obijt Panormi die 16. Decembris anno salutis 1614. ætatis 70. Religionis 56. Professionis 4. votorum 31. Edidit

Theses de Sanctissima Trinitate. Viennæ propositas disputationi. Viennæ typis Leonardi Nassinger 1580. in 4.

Epangelicarum dilucidationum libros VIII. Tomis III. Coloniae per Bernardum Gualterum 1615. in folio.

Enchiridion Euangelicorum Libris VIII. quod opusculum suum sæpè in illo priori memorat.

* VINCENTIVS TANCREDVVS natione Siculus, patria Panormitanus quindenarij Societatem amplexus est anno salutis 1624. & solemnij votorum quatuor sacramento se adstrinxit. Philosophiam, & Theologiam tam Moralem, quam Scholasticam professus est. Vir solidæ virtutis in extremo morbo eam maximè patefecit, quando inter acerbissimos dolores, cum frustula pellis linteis adhererent, licet naturæ igneæ esset, perpetua tamen eos sustinuit patientia, vt omnibus admirationi esset. Plura moliens litteris consignare, vinculis corporis solutus est Panormi die 29. Octobris 1659. Edidit in lucem

De Sancto Matrimonij Sacramento Tomos duos in quibus explicatur, & vindicatur Doctrina nostri Thomæ Sanchez. Panormi apud Decium Cyrillum 1648. in folio.

De Virtute Religionis. Monteregali apud Petrum Coppolam 1651.

Quæstionum Moralium Tomos duos. Panormi apud Iosephum Bisagnium 1654. & 1659. in folio.

VIRGILIVS CEPARIVS natione Italus, patria ex Oppido Panicale diocesis Perusina, susceptus in Societatem anno salutis 1582. ætatis suæ 18. votorum quatuor professionem emisit. Disertus Concionator, Scholasticæ Theologiæ, Sacrorum Bibliorum, & Patrum peritus; Iuris quoque scientia instructus, cui iuuenis operam dedit priusquam ad Societatem accederet. Rexit Collegium Florentinum, & Romanum. Obijt demum Romæ maturus æuo die 14. Martij anno 1631. Scripsit Italicè

De Vera & Honestâ Amicitia.
Vitam Beati Aloysij Gonzagæ. Romæ apud Aloysium Zannettum 1606. in 4. & alibi. Eam Latinam fecit Ioannes Horrius; Gallicam Antonius de Balinghem; Hispanicam Ioannes de Lugo postea Cardinalis, omnes Nostri

Compendium Vitæ Beati Francisci Borgiæ Societatis Iesu Præpositi Generalis Tertij. Romæ 1614. in 8. & Neapoli apud Aegidium Lon-

Longum 1626. in 16. Latine reddidit Andreas Scottus

Vitam Ioannis Berchmans Societatis Iesu. Romæ apud Hæredes Bartholomæi Zannetti anno 1626. in 4. Eam Hermannus Hugo Noſter Latine vertit, & alius Gallicè.

Exercitium Præſentia Dei. Par. II. Romæ anno 1621. in 12. Typis Zannetti. Reliquit moriens ſcriptam

Vitam Sanctæ Franciſcæ Romane, quæ Poſthumis typis edita eſt Romæ apud Corbelletum 1640. & iterum anno 1645. in 4. Item

Vitam Beatæ Mariæ Magdalene de Pazziſ, quam ex Actis Authenticis Canonizationis auſam à ſe, edidit noſter Iosephus Fotius. Romæ apud Angelum Bernabò anno 1669. in 4. Item

De Canonizatione Sanctorum Tractatum.

VITALIS THERONVS natione Gal- lus, patria Limoſenſis in diœceſi Narbonenſi. Societatem ingreſſus eſt anno 1587. ætatis 15. in qua Rhetoricam, Philoſophiam, ac Theo- logiam Moralem, & quatuor vota profeſſus eſt. Concionibus habendis ad populum ma- gnam partem impendit ætatis, & per quin- quaginta annos in præcipuis totius Galliæ Vr- bibus id munus exercuit. Rexit Collegium Montalbanenſe, & ſubinde totam Prouin- ciam Tolofanam. Emicuerunt in eo pulcher- rima multarum virtutum exempla. In primis obſeruantia planè religioſa, qua Superiores omnes colebat, ac ſi in eis præſens numen agnoſceret. Elucebat demiffio animi admirabi- lis, qua licet abundantis doctrinæ, ac lima- tiſſimi iudicij eſſet, tamen in rebus ſuis alio- rum iudicium paſſim exquirebat, & mira facilitate ampleſtebatur. Amore in Societa- tem tanto fuit, vt nihil iniquius ferret, quam ſi quid in noſtris obſeruaret, quaſi peregrin- um, aut à regulis noſtris alienum. Pietate in Beatiffimam Virginem ſingulari fereba- tur, eique velut ſuæ matri ſe filium iam in- de ab octauo ætatis ſuæ anno confecrauerat. Denique poſt ſeptuaginta annos in Societa- te religioſiſſimè exactos plenus dierum, ac meritorum migravit (vt fas eſt ſperare) ad ſedes Beatorum Tolofæ die 25. Februarij an- no 1657. Edidit ſub nomine Collegij Tolo- ſani gratulationis ergo ad Delphinum Galliæ Regis filium, libellum excuſum, deinde appo- ſito Auſtoris nominæ, nempe

Delphinum Coronatum Carmine Lyrico, Latine & Gallicè, Turnoni apud Claudium Michel 1612. in 12. Item

Calendas Ianuarias anni 1608. Pariſijs apud Sebastianum Cramoiſy anno 1608. in 8.

Rupella deditionem verſu Heroico Carmen Regi, & alterum Cardinali Riche- lio capta Rupella, quorum illud exſtat in Palmis Regijs. hæc in Epinicijs Muſarum

Edidit etiam carmine heroico

Chriſtum Infantem, ſilentem, operantem, docentem, patientem, &c. Part. I. Tolofæ typis Ioannis Borde 1655. in folio.

Chriſtum in Vetere Teſtamento per antiquos Patres præſignatum, & in Euangelio per Para- bolas locutum. Ibidem iſdem typis & an- no.

Jordanem Captiuum, & Delphino ſuppli- cem. Pariſijs apud Sebastianum Cramoiſy 1639. in 4.

Sereniffimæ Principi Chriſtine Suecorum, Regina votum Lauretanum. Tolofæ apud Ioan- nem Boude 1655. in 4.

Reliquias Poëtices Vitalis Theroni diſper- ſas collegit, & prælo dedit eiſdem ex fratre, nepos. Tolofæ apud Ioannem Boude 1648. in 16.

* VITVS EBERMAN natione Germa- nus, patria Rentveifdorffenſis in diœceſi Bambergenti, natus anno ſæculi euoluti 97. Deo ſe in Societate dicauit voluentis 20. & votorum quatuor ſacramento ſolemni ſe ad- ſtrinxit. Poſt traditas quinquennio humanio- res litteras, Philoſophiam explicuit triennio, Theologiam Scholaſticam annis 16. partim Moguntia, partim Herbipoli, Moralem quin- que, triennio Polemicam de Controverſijs. Rexit Seminarium Pontificium Fuldæ ſepten- nio, vir omni litteratura inſigniter inſtru- ctus, & Hæreticorum hoc tempore malleus; Ad laborum præmia ex loco peregrinationis ſuæ euolauit Moguntia die 8. Aprilis hoc an- no 1675. Edidit

Vindicias contra Georgium Calixtum pro Eccleſiæ Tribunali in cauſis fidei inſallibili, Moguntia typis Nicolai Heyl anno 1644. in 4.

Irenicon Catholicum contra eundem Ca- lixtum oppoſitum eiſ Indifferentiſmo in Re- ligione. Ibidem typis iſdem anno 1645. in 4.

Irenici Partem alteram pro Sedis Apo- ſtolice inſallibilitate. Ibidem anno 1646. in 4.

Interrogationes Apologeticas oppoſitas li- bello Hermannii Conringij De Concuſſo Funda- mento Fidei Pontificia. Herbipoli typis Eliæ Michaelis Zinck 1644. in 4.

Examen Examiniſ Conringiani De inſal- libilitate Cathedræ Apoſtolice. Herbipoli typis iſdem 1655. in 4.

Alexandri VII. Papæ Electionem, & Au- ſtoritatem à Cauillis Conringij vindicatam. Moguntia typis Nicolai Heyl anno 1657. in 4.

Antimufæi Partem I. ſeu Parallelum Ec- cleſiæ vera, & falſa contra Ioannem Muſæum, Lutheranum. Herbipoli typis Zinchiij 1659. in 4.

Anti-Mufæi Part. II. De Biblijs ver- nacula lingua corruptis à Lutheranis, &

Ana-

Analyſi Diuina Fidei. Typis iſdem 1661. in 4.

Nervos ſine mole, ſiue, Bellarmini Contro- uerſias vindicatas contra varios. Herbipoli typis Chriſtophori Kuckleri 1661. in 4.

Iuſtam expoſtulationem cum Lutheranis Do- ctoribus de Anti-Chriſtianismo aſſecto Romana Eccleſiæ. Herbipoli typis iſdem 1663. in 4.

Trophæa Romana. Typis iſdem 1672. in 4.

Claram probationem: Ienenses Doctores, & Andream Vviganum Apoſtatam, perperam inter- pretari Biblia. Germanicè, Herbipoli typis iſ- dem 1672. in 4.

* VRATISLAVIENSE COLLEGIVM in Sileſiæ Metropoli, pertinens ad Prouinciam Bohemiæ, ex modica Reſidentia erectum ad formam iuſti Collegij à glo. mem. Ferdinan- do III. Imperatore Auguſtiſſimo ſub annum ſalutis 1646. Eos, Deo bene ſecundante, pro- greſſus iam fecit in Vrbe maximam partem præuis Hæreticorum dogmatibus imbuta, vt in ea doceantur modo publicè ſcientiæ omnes, quæ in alijs Academijs Societatis tradi ſo- lent, à ſeptemdecim Profeſſoribus, maximo iuuentutis Sileſitiæ bono, & non exiguo Re- ligionis Catholice in medio Heterodoxorum, incremento. Edidit nomine Cæſarei Regijque Collegij

Famam poſthumam virtutis, & Honoris Episcoporum Vratislaviensium à Godefrido I. Episcopo vsque ad 48. Sebastianum tunc viuen- tem cum hic ſolemni ritu in Antiftitem Sileſiæ con- ſecraretur. Vratislavia typis Baumannianis an- no 1665. in folio

* WENCESLAVS EICKER natione Bohe- mus, patria Cappellicenſis, natus anno ſæculi præterfluentis 30. Chriſto in ſua Societa- te ſe dedicauit 1649. & votorum 4. ſolemni ſa- cramento ſe obſtrinxit. Poſt traditas litteras manuſcriptas, docuit Philoſophiam, Ethicam, Controverſias de rebus Fidei, & Diuinæ Scri- pturæ Oracula interpretatus eſt. Ad Populum pro Concione aliquot annis dixit, & nunc Vra- tislavia miniſterijs Societatis operam nauat. Edidit

Diurnum quotidiana virtutis. Pragæ 1659. in 16.

VVENCESLAVS PANTALEO KIR- VVITZER natione Bohemus, patria Cada- nenſis, admiſſus Brunæ in Societatem anno ſa-

lutis 1606. ætatis ſuæ 18. è Prouincia Auſtriaca profectus eſt cum P. Nicolao Trigaultio ad Si- nas, tum alijs Diſciplinis, tum verò Mathemati- cis bene inſtructus. Obijt Macai die 22. Maij an- no 1626. Scripſit

Obſeruationes Cometarum anni 1618 factas à noſtris in India Orientali. Aſchaffemburgi typis Balthaſaris Lippij 1620. in 4.

Litteras de Martyrio P. Ioannis Baptiſtæ Ma- chadi Societatis Ieſu, qui anno 1617. in Iaponia paſſus eſt. Antuerpiæ 1622.

Annuaſ litteras è Sinis datas Macao 28. No- uembris 1620. & alteras datas 27. Octobris 1625.

* VVENCESLAVS SCHVVERTFER, natione Germanus, gente Sileſita, patria Ro- ſemburgenſis Societati adſcriptus, anno repa- ratæ ſalutis 1635. ætatis 18. quinquennio docuit Humaniores litteras. Rexit Seminarium Bru- nenſe, Pragenſe, Olomucenſe, & Collegium Clatouienſe, & modo, dum hæc ſcribo, an- no 1674. Rector præeſt Collegio Oppolienſi. Edidit complures libellos aſceticos, & alios Latine

Indicem venæ Poeticæ ſeu Notitiæ Poeta- rum. Pragæ typis Academicis 1652. in 12.

Adhortationes ad amorem & imitationem, Crucifixi. Pragæ iſdem typis 1657. in 12. & In- golſtadij ſub titulo Ieſus Crucifixus typis Geor- gij Henclij 1660.

Fruſtus Belli contra Deum ſuſcepti. Ingol- ſtadij typis iſdem 1660. in 12.

Doctrinas Morales ex Sanctiſſimo Euchari- ſtiæ Sacramento eiſque ſpeciebus collectas cum Iconibus. Monachij typis Ioannis Vvilhelmi Schiell. 1661. in 8.

Illecebras doloris, ſeu Inſitationem ad Ma- trem doloroſam. Pragæ typis Vrbanij Goliaſch: 1663. in 12.

Semitas vitæ anhelantibus ad Aeternæ Sa- lutis terminum. Pragæ typis Vniuerſitatis 1663. in 12.

Regnum animæ. Pragæ typis iſdem 1660. in 12.

Adiumenta Sanctitatis. Ibidem typis iſdem 1664. in 12.

Dilectum proſpicientem per Cancellos. Ibi- dem 1665. in 12.

Diarium Chriſtianum. Ibidem typis Archie- piſcopi 1667. in 12.

Commentationem Aſceticam de Duobus Ve- xillis. Pragæ typis Vrbanij Goliaſch: 1667. in 12.

Ad maiorem Dei gloriam. Pragæ typis Vni- uerſitatis 1668. in 4.

Paraphraſim ſuper Pſalmum Miſereere libellum paruum, ſed valde vtilem varijs lin- guis.

Vitam P. Martini Stredonij Societatis Ieſu. Pragæ typis Vniuerſitatis 1673. in 4.

VVENCESLAVS STVRMIVS na- tione Bohemus, patria Tinenſis à S. P. N. Igna- G g g g g tio

in Societatem admissus, anno Domini 1555. ætatis 22. Amore Instituti, & obseruatione insignis fuit. Græcas & Latinas litteras docuit, & diu multumque concionatus in Missionibus est, quarum incommoda multa alacri animo tolerabat. Paupertatis amator, qui vel affecta iam ætate, & morbis graui, nihil quamuis minimum absque Superioris facultate sibi arrogaret. Obedientiæ apprime cultor, Proximorum salutis studiosissimus, zelo Dei plenus, ac de fide Catholica per Bohemiam aduersus Hæreticos Picardos optime meritus. Collegiorum Pragensis, & Crumlouiensis Rector fuit. Interfuit bis Congregationi Generali IV. & V. professus 4. vota die 12. Martij anno 1570. Tandem plenus annorum & bonorum operum cum per hebdomadam Sanctam diu pœnitentibus operam dedisset, feria V. sub vesperam apoplexia correptus, nona demum die ad laborum præmium percipiendum, è vita migravit Olomucij die 27. Aprilis anno salutis 1601. pene septuagenarius. Primus fuit qui Bohemico idiomate contra Picardos scripsit, videlicet

Concordiam Fidei.

Apologiam contra Silium Huberinum, & contra Concionale Picardicum, & alteram Apologiam defensionis Concionalis.

* **VVIBERTVS DIETRICH** natione Germanus, patria Constantiensis, natus anno sæculi præterlabentis primo, Societatem amplexus est 1619. & in ea Rhetoricam & Humaniores litteras annis 13. professus est. Conciones Sacras annis amplius 30. habuit. Rexit Collegia Oenipontanum, & Eystadiense. Scripsit

Rationale Pontificium in Inauguratione Episcopi Basileensis pro Collegio Bruntrutano. Bruntruti 1629. in 4.

Panegyricum Funebrem Serenissime Archiduci Claudie Oenipontanae Germanicè. Oeniponti 1649.

* **VVILHELMVS NAKATENVS** natione Germanus, gente Iuliacensis ex Oppido Gladbach, natus anno sæculi voluentis 17. Societati nomen dedit 1636. & votorum 4. professionem edidit. Docuit litteras Humaniores & Philosophiam, & studijs præfuit. Concionatorem modo agit in Aede Metropolitana Colonie amplius à decennio. Edidit præter minutiora Rhythmica, & Hymnica passim grata ob suauitatem, vernaculè

Palmetum vel hortulum Palmarum, seu Sclætorum per annum Exercitiorum, excusum 1660 in 12. & iterum. Colonie apud Freiffem 1664. in 8. & latinè apud eundem 1668. in 12. itaut ad 14. millia exemplorum fuerint impressa & distracta omnia.

Transtulit etiam Germanicè

Supplementum ad Tomum IV. meditationum nostri Ioannis Suffreni pro mense Nouembris à die 7. usque ad Aduentum.

* **VVOLFANGVS HEIN** natione Germanus, patria Gamundianus diocesis Augustanæ, admissus in Societatem anno Domini 1603. ætatis suæ 21. Spiritualis Coadiutoris gradum obtinuit. Vir miri ingenio, moribus suauis, in Officio Sedulus, in omnibus accuratus, Sacrorum Rituum, & Iuris Bauarici apprime gnarus, æconomiam aliquorum Collegiorum magna vtilitate administravit. Superioribus obsequentissimus, ab illorum iudicio discrepantes sensus non habebat, annis grauis, ac Sacris rite præmunitus, placidissime in Domino conqueiuit Monachij die 12. Ianuarij 1649. Edidit

Libellum Arithmeticum. Monachij qui minimum duodecies prælum subiit.

Reddidit Germanicè tres libellos nostri Hieremix Drexelij scilicet

Noë, Daniele, & Iosephum.

* **VVOLFANGVS HERMAN** natione Germanus, gente Franco, diocesis Bambergensis, vicennis ad Societatem se aggregauit anno salutis 1619. & vota 4. nuncupauit. Docuit Humaniora; Missiones obiuit; Concionatorem egit singulari dicendi gratia. Rexit Collegium Bambergense, & Seminario Molsheimensi præfuit, Deiparam Virginem spontaneo ieiunio diebus Sabbatinis per plurimos annos coluit, atque ita in die Sabbati, Deo sic disponente, præclaris in supremo iudicio virtutum editis argumentis, migravit ad Dominum Spiræ die 8. Ianuarij 1659. Edidit Germanicè

Anti-Mullerum seu Responsum contra errores Mulleri Praconis Lutherani Sorrensis, & alterius Argentinensis. Moguntia typis Nicolai Heyl 1649. in 8.

Vitam B. Virginis Mariæ ex testimonys SS. Patrum, & probatorum Historicorum. Augustæ apud Andream Arfperger 1652. in 4.

Corolliam Honoris beatissima Virginis.

Libellum Confraternitatis Agoniae Christi erectæ Bambergæ.

Concionem Funebrem in obitu Melchioris Ottonis Episcopi Bambergensis in 4.

Medullam Religionis Catholicae in 4.

* **VVOLFANGVS SCHONSLEDERVS** natione Germanus, patria Monacensis admissus in Societatem anno 1590. iuuenis annos 20. natus, in ea Spiritualis Coadiutor formatus est. Vir ab Humaniore litteratura Græca Latinaque bene doctus, Musices etiam non mediocriter peritus, Rhetoricam annis vnde viginti docuit, & in missionibus obeundis decennium exegit. Tenerrimo erga Religiosam paupertatem affectu fuit, rigida & perpetua erga Instituti sanctitatem obseruantia, quam etiam in vltimo senio in temporibus surgendi, orandi, & consimilibus studiosissime retinuit. Demum octogenario maior mortalitatem exiit. Halsæ die 17. Decembris 1651. Scripsit

Prom-

Promptuarium Germanico-Latinum. Augustæ 1618. in 8. quod Monachij tertiam editionem habuit 1632.

Onomasticum Græco-Latinum, & Latino-Græcum. Dilingæ 1624. in 8.

Apparatum Eloquentiæ. Monachij apud Nicolaum Henricum 1630. in 8.

Vertit ex Italico Latine suppresso suo nomine

De Exercitijs Spiritualibus ad Confessionem, & Communionem rite obeundis Tractatus VI. quorum primus exijt inscriptus.

Sacra Tempe, seu de Sacro Exercitiorum Successu exempla. Ingolstadij typis Georgij Hænlini 1622. in 12.

Edidit præterea sub alieno nomine

De modo Musicè componendi.

Et sub nomine Volupij Decori Musagetis

Architectonicen Musices Vniuersalem.

* **VVOLFANGVS SPETH** natione Germanus, patria Bambergensis, natus anno sæculi præterlabentis 4. Societati vicennis se adscripsit, & professionem 4. votorum emisit, Docuit Disciplinas humaniores Philosophiam, & Theologiam Scholasticam. Gubernauit Collegium Bambergense, vir facili ingenio, morum amœnitate, ac candore omnibus tam domesticis, quam externis gratus. Demum hydrope confectus viuere desijt in hoc sæculo, magno sui relicto desiderio Herbpoli die 20. Ianuarij 1660. Edidit Germanicè

Paraphrasim in Psalmos, & Cantica. 1658. in 8.

* **ZACCHARIAS IGNATIVS TRINKELLIVS** ex Germanis parentibus natus Pofonij in Hungaria, anno altero sæculi voluentis, Deo se in Societate deuouit 1617. & votorum 4. solemnè sacramento se obstrinxit. Vir magnis naturæ & gratiæ donis excellens, postquam Ethicam, Philosophiam, ac Theologiam in vniuersitate Græcensi laudate docuisset, ob singulare talentum quo pollebat gubernandi, à Scholis abstractus eidem Collegio præesse iussus est, postea etiam Collegij Tyrnauiensis, nec non domus Professæ Viennensis, ac demum totius Prouinciæ Austriacæ habenas capeffere. Patres qui in tertia Probatione versantur, magno emolumento spirituali per quinquennium instruxit. Bis in Comitijs Prouinciæ electus est, vt Romam adiret Congregationibus Generalibus Nonæ & Decimæ interfuturus. Mul-

ZACCH

ta, & ardua pro Dei gloria, & bono Societatis (quæ vnice spectabat) suscepit, perfecitque. Fuit siquidem ingenio perspicace, prudentia singulari, consilio prompto, in tractandis negotijs animo erecto atque imperturbato, itaut primarijs vbique viris, qui illius consilio frequenter utebantur, fuerit perquam acceptus, sed quanto apud alios in pretio existit, tanto magis suæ depreffioni studuit. Vnde post traditam in Academia Græcensi cum plausu Philosophiam, per repetitas sæpius preces à Superioribus expressit, vt ad infimam elementariam Scholam anno sequenti eodem loco docendam fuerit applicatus. Nec minor fuit illius in aduersis tolerantia, præsertim in præacutis podagræ & stomachi doloribus perferendis, cum quibus triginta propemodum annorum spatio, viuacissima mente, & imperturbata animi serenitate confixit. Sed & his spontaneas quoque adiciebat corporis sui afflictationes, easque fermè quotidianas. Cum sæpe morbis arceretur à litando, nunquam tamen interdici sibi voluit, quo minus cælesti panis Eucharistiæ se reficeret. Deiparæ Virginis cultu à teneris annis addictus fuit, eiusque sine macula originis Conceptæ celebritatem apud Augustissimum Imperatorem Ferdinandum III. magnopere promouit. Demum maturus cælo, licet cum multorum Optimatum dolore ad laborum præmia ex hac vita emigravit. Pofonij die 18. Septembris 1665. Edidit librum Asceticum sub titulo

Maior Dei Gloria, Finis vnicus Societati propositus per Exercitia Spiritualia S. Ignatii. Viennæ Austriæ apud Matthæum Cosmerovium 1656. in 4. Auctus deinde & recusus. Ibidem typis Ioannis Iacobi Kurneri 1660. in fol. Iterum ibidem 1663.

* **ZACCHARIAS ROTZ** natione Belga, gente Flander, patria Canegensis Territorij Gandensis, natus anno salutis 1552. Societatem vicennis amplexus est 1572. Treuiris, sed ob aduersam valetudinem ex illa egressus, Parochum egit annis XI. recuperataque sanitate iterum ad Societatem redijt anno 1586. & professionem 4. votorum in ea emisit. Concionator diligens, & copiosus, zeloque promouendæ Diuinæ pietatis ardens; cui Mafera vrbs ad Mosam, vt de alijs sit silentium, salutis suæ caput præcipuè debet. Eam enim oppressam erroribus, in fidei libertatem vindicauit. Cum autem semper aliàs celer, pernixque fuerit ad curam proximorum, tamen in extrema vita quasi brauium prælagiret, nescio quo pacto, velocius longè habilisque cucurrit. Sic oppida, pagos, Nosocomia, custodias publicas, & vbi demum cumque sese feget aliqua laboris aperiret promptus alacerque aduolabat. Cum Lingam Oppidum Frisiæ, Marchio Spinola occupasset, totus mox in purganda Aede, exstruendis aris, re Sacra procuranda Christianum Machabæum

G g g g g 2 re-

representare. Hic ergo cum Illustrissimi Marchionis rogatu ad tantos fructus subsisteret, Deus maturum celo inueniens eius labores quiete longa commutauit Nouembri mense 1605. Scripsit in Eburonum Agro

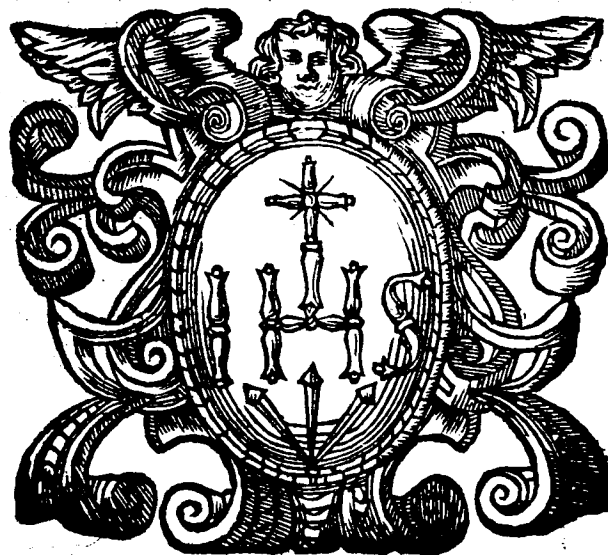
Catechismi Lectiones XII. cum Gallicè, tum Belgicè Leodij apud Ioannem Voes 1598. Item

Doctrina Christiana Libros IX. iisdem Linguis, ibidem euulgauit.

ZDISLAVS BERCKA natione Bohemus, patria Reichstadiensis, admissus Pragæ in Societatem anno sæculi labentis x. ætatis

suæ 17. professionem in ea votorum 4. emisit Calendis Ianuarij 1630. Docuit in ea Humaniores litteras ferme quinquennio, Philosophiam quadriennio, & Sacram Scripturam interpretatus est quinquennio. Concionatus est ad populum aliquot annis, & dum inter nos versaretur, edidit librum Panegyricum soluta & vincita Oratione atque Emblematum Lemnatis mis refertum

De Laudibus S. Francisci Xaverij, & Duorum Imperatorum Ferdinandi II. & Ferdinandi III. Olomucij typis Nicolai Hradezki 1629.

INDEX COGNOMINVM

SCRIPTORVM

SOCIETATIS IESV

QVIBVS PRÆNOMINA POSTPONVNTVR:

A

- A Barca, Petrus.
 Abrahamus, Nicolaus.
 Abreu, Sebastianus.
 Academia { Braidensis.
 Eborensis.
 Ingolstadien.
 Mosheimien.
 Vilenensis.
 Acerbus, Franciscus.
 Acofta { Balthasar.
 Emanuel.
 Iosephus.
 A cuña, Christophorus.
 Adami, Annibal.
 Adamus, Ioannes.
 Adornus, Franciscus.
 Adriani, Adrianus.
 Ægidianus, Andreas.
 Ægidius, { Christophorus.
 Petrus.
 Agazarius, Alphonsus.
 Agnellus, Iosephus.
 Aguadus, Franciscus.
 Aguero, Ioannes.
 Aguilera, Ferdinandus.
 Aguillarius, Iosephus.
 Aguilonius, Franciscus.
 Aigenler, Adamus.
 Alagona, Petrus.
 Alamannus, { Cosmus.
 Iosephus.
 Alandus, Ioannes.
 Alarcon, Didacus.
 Alberti, Nicolaus.
 Albertinus, Franciscus.
 Albertis, Albertus.
 Albertus, { Iacobus.
 Ioannes Andreas.
 Alberus, Ferdinandus.
 Albi, Henricus.
 Albinianus, Paulus.
 Albinus, Ioannes.
 Albritius, Ludouicus.
 Alcazar, Ludouicus.
 Alcuius, Terentius.
- Aldegunde, Ægidius.
 Alderetus, { Bernardus.
 Iosephus.
 Alegambe, Philippus.
 Alenius, Iulius.
 Alfordus, Michael.
 Alemay, Leonardus.
 Allard, Claudius.
 Allian, Franciscus.
 Alloza, Ioannes.
 Almeida { Antonius.
 Emanuel.
 Ludouicus.
 Michael.
 Alois, Petrus.
 Alphonsus, Franciscus.
 Altheer, Egoiphus.
 Alvarez { Balthasar.
 Didacus.
 Emanuel.
 Gabriel.
 Ludouicus.
 Alvarez de Paz, Iacobus.
 Alucius, Cæsar.
 Amaraldus, Franciscus.
 Amaris, Franciscus Maria.
 Amende, Georgius.
 Amicus { Bartholomæus.
 Franciscus.
 Anasco, Petrus.
 Anchieta, Iosephus.
 Andertonus { Laurentius.
 Patricius.
 Andrada, Alphonsus.
 Andradius, Antonius.
 Andres, Iosephus.
 Andreanus, Ioannes Baptista.
 Andries, Iodocus.
 Androsius, Fuluius.
 Angelis, { Alexander.
 Franciscus Antonius.
 Hieronymus.
 Mutius.
 Angelus, Arnoldus.
 Angelucius, Ignatius.
 Anna, Leonardus.

Innatus, Franciscus.
Antonius, Franciscus.
 Antunnes, Didacus.
 Anturinus, Iosephus.
 Aquauia, Claudius.
 Aquapontanus, Ioannes.
 Aragona, Alphonfus.
 Araldus, Ioannes Franciscus.
 Arana, Antonius.
 Aranea, Vincentius.
 Aranha Franciscus.
 Arator, Stephanus.
 Arauio, Antonius.
 Arbieto, Ignatius.
 Arcamonius, Ignatius.
 Archdekin, Ricardus.
 Areda, Didacus.
 Areda, Didacus.
 Arganantius, Dominicus.
 Argentus, Ioannes.
 Arias, { Aluarus.
           Franciscus.
 Armandus, Ignatius.
 Armenta, Ioannes.
 Arnaya, Nicolaus.
 Arnbrusterus, Ioannes.
 Arnoldus, Tobias.
 Arnoux, Ioannes.
 Arriaga, { Paulus Iosephus.
           Rodericus.
 Arrubal, Petrus.
 Artal, Ioannes.
 Arturus, Laurentius.
 Arzet, Andreas.
 Ashbæus, Richardus.
 Affchendorff, Guilielmus.
 Astetius, Gaspar.
 Atienza, { Andreas.
           Ioannes.
 Auancinus, Nicolaus.
 Aubertus, Ioannes Henricus.
 Audebertus, Stephanus.
 Audoënus, Ioannes Hugo.
 Auendaño, { Didacus.
           Michaël.
 Auer, Lambertus.
 Augerius, Dionysius.
 Augerius, Emondus.
 Augustinus, Marcellus.
 Augustinus, Iosephus.
 Auellaneda, Didacus.
 Auila, { Egidius Gonzalus.
           Alphonfus.
           Stephanus.
 Auiles, Petrus.
 Auriemma, Thomas.
 Aylevorthus, Guilielmus.
 Aynscorn, Franciscus Xauerius.
 Ayres, Franciscus.
 Azeuedo, Ludouicus.
 Azor, Ioannes.

B

Bachin, Leonardus.
 Baconus, Thomas.
 Baëza, Didacus.
 Bagnus, Leonardus.
 Bagotius, Ioannes.
 Baile, Guilielmus.
 Bailly, Nicolaus.
 Baiole, Andreas.
 Baiolius, { Ioannes.
           Ioannes Hieronymus.
 Balde, { Iacobus.
           Henricus.
 Baldellus, Nicolaus.
 Baldinottus, Iulianus.
 Balduinus, Guglielmus.
 Balestrerius, Vincentius.
 Balingem, Antonius.
 Ballester, Ludouicus.
 Balsamon, Ignatius.
 Bans, Iacobus.
 Baratta, Marius Clemens.
 Barba, Ioannes.
 Bardus, Franciscus.
 Bargioccus, Ioannes Baptista.
 Barnabas, Antonius.
 Barnaudus, Petrus.
 Barradius, Sebastianus.
 Barretus, { Emanuel.
           Franciscus.
           Sebastianus.
 Barros, Thomas.
 Barry, Paulus.
 Bartholinus, Vbaldinus.
 Bartilius, Laurentius.
 Bartolus, Daniel.
 Bartseius, Fridericus.
 Barzæus, Gaspar.
 Barzena, Alphonfus.
 Bassolius, Antonius.
 Bastida, Ferdinandus.
 Bassellus, Franciscus.
 Bathæus, Guilielmus.
 Bauarius, Egidius.
 Bauhusius, Bernardus.
 Bauman, Christianus.
 Bauny, Stephanus.
 Beatillus, Antonius.
 Beatus, Gabriel.
 Beau, Ioannes Baptista.
 Beaufez, Iacobus.
 Bebius, Philippus.
 Becanus, { Guilielmus.
           Martinus.
 Beck, Theodoricus.
 Behm, Georgius.
 Belbonus, Archangelus.
 Belhomus, Gotardus.
 Bellarminus, Robertus.
 Bellinus, Iulius.
 Bellius, Paulus.
 Bembus, Matthæus.

Bencius, Franciscus.
 Benedit, Petrus.
 Benignus, Franciscus.
 Bercka, Zladislaus.
 Berent, Simon.
 Berlaymont, Philippus.
 Bernal, Augustinus.
 Bernardinus, Theophilus.
 Bernard, Iacobus.
 Berettarius, Sebastianus.
 Bertholdus, Ioannes.
 Bertolottus, Ioannes.
 Berton, Leonardus.
 Bertoni, Ludouicus.
 Berzettus, Nicolaus.
 Bessanus, Iosephus.
 Bessonius, Ioannes.
 Bettinus, Marius.
 Betzcouuius, Iacobus.
 Biard, Petrus.
 Biatovvicz, Valentinus.
 Bidermannus, Iacobus.
 Biegeisen, { Georgius.
           Ioannes.
 Bienuille, Oliuarius.
 Bilancettus, Claudius.
 Billus, Iacobus.
 Bilstein, Ioannes.
 Binetus, Stephanus.
 Biscola, { Ioannes Gabriel.
           Lælius.
 Bisdomini, Thomas.
 Bise, Vincentius.
 Bisschop, Valentinus.
 Bisselius, Ioannes.
 Biuerus, Petrus.
 Blanc, Thomas.
 Blancanus, Iosephus.
 Blanchenfort, Ioannes.
 Blanchettus, Antonius.
 Blandonius, Arias.
 Blondus, Iosephus.
 Blyffemius, Henricus.
 Bobadilla, Nicolaus.
 Bobynt, Petrus.
 Bocanegra, Matthias.
 Boëcop, Arnoldus.
 Boeye, Andreas.
 Bohemus, Balthasar.
 Boierus, Laurentius.
 Boireau, Iacobus.
 Bolbinus, Bohuslaus.
 Bollandus, Ioannes.
 Bollus, Didacus de Torres.
 Bolthe, Ioannes.
 Bombinus, Paulus.
 Bomplanus, Ignatius.
 Bonafè, Raphaël.
 Bonaldus, Franciscus.
 Bonaventura, Franciscus.
 Bonfof, Benedictus.
 Bonellus, Ioannes Franciscus.
 Bonfrerius, Iacobus.
 Bonifacius, Ioannes.
 Bonetus, Ioannes.
 Bonnefons, Amabilis.
 Bonniers, Marcus.
 Bonuoifin, Petrus.
 Boonartius, { Nicolaus.
           Oliuarius.
 Borcier, Claudius.
 Bordes, Ioannes Baptista.
 Bordier, Iacobus.
 Bordoy, Ioannes.
 Borgia, S. Franciscus.
 Boroa, Didacus.
 Borrus, Christophorus.
 Borrul, Mathias.
 Bosendorf, Hermannus.
 Bossu, Simon.
 Bouchy, Philippus.
 Bouclerus, Iulianus.
 Boucher, Antonius.
 Bouchorffius Florentius.
 Bouillus, Petrus.
 Bouius, Carolus.
 Bouhours, Dominicus.
 Boulogne, Adrianus.
 Bourdin, Petrus.
 Bourg, Moyfes.
 Bourghesius, Ioannes.
 Boutonus, Iacobus.
 Boutonus, Franciscus.
 Boyman, Iacobus.
 Boym, Benedic. Paulus.
 Braëm, Antonius.
 Brandanus, Arias.
 Brandis, Gaspar.
 Brantus, Ioannes.
 Brauus, Bartholomæus.
 Brebeuf, Ioannes.
 Bressanus, Franciscus Iosephus.
 Bresserus, Martinus.
 Breton Carolus.
 Briantus, Alexander.
 Bridelius, Fridericus.
 Bridoul, Toffanus.
 Briet, Philippus.
 Brignole, Antonius Iulius.
 Briilmakerus, Petrus Michael.
 Brifacier, Ioannes.
 Briffelius, Ioannes.
 Britius, Fabricius.
 Briuius, Franciscus.
 Brochæus, Guilielmus.
 Broquard, Iacobus.
 Brossardus, Ioannes.
 Brouart, Ludouicus.
 Broue, Carolus.
 Brouerus, Christophorus.
 Brueil, Ioannes.
 Brun, { Laurentius.
           Petrus I.
           Petrus II.
 Brunellus, Hieronymus.
 Brunnerus, Andreas.

Brunus, Adrianus.
 Brunus, { Bartholomæus.
 Ignatius.
 Vincentius.
 Bruxelius, Petrus.
 Bubalis, Stephanus.
 Bucellenus, Ioannes.
 Bruccius, Guilielmus.
 Bucherius, Ægidius.
 Bugis, Petrus.
 Bulingerus, Iulius Cæsar.
 Burenus, Nicolaus.
 Burghaber, Adamus.
 Burghefius, Gerardus.
 Burgundus, Petrus.
 Burtonus, Eduardus.
 Bus, Balthasar.
 Bufæus, { Ioannes.
 Petrus.
 Buffey, Claudius.
 Buffonius, Georgius.
 Buffus, Ludouicus.
 Buzelinus, Ioannes.

C

Cabeus, Nicolaus.
 Cabillaius, Balduinus.
 Cabredo, Rodericus.
 Cabrera, Christophorus.
 Cachetus, Ioannes.
 Cachupin, Franciscus.
 Cæsius, Bernardus.
 Caietanus, { Alphonfus.
 Octavius.
 Caillet, Ioannes.
 Calaueronus, Ioannes Guilielmus.
 Caldeira, Ludouicus.
 Camachus, Ioannes.
 Camerota, Ioannes.
 Campianus, { Edmundus.
 Guilielmus.
 Campori, Ioannes Maria.
 Canæus, Ioannes.
 Canalis, Annibal.
 Cancellarijs, Stephanus Bubalius.
 Cancellottus, Ioannes Baptista.
 Candela, Ioannes Dominicus.
 Canifius, { Iacobus.
 Ioannes.
 Petrus.
 Cano, Alphonfus.
 Canus, Augustinus.
 Capecius, Marcus Antonius.
 Capralis, Franciscus.
 Caprara, Alexander.
 Caprinus, Ioannes Antonius.
 Capua, Ferdinandus.
 Caracciolius, Metellus.
 Carafa, Vincentius.
 Cardanæus, Michael.
 Cardenas, Ioannes.

Cardim, Antonius Franciscus.
 Cardofus, Gaspar.
 Cardulus, Fuluius.
 Caretronius, Ioannes Franciscus.
 Carlier, Ægidius.
 Carnolius, Aloyfius.
 Carochi, Horatius.
 Carrera, Franciscus.
 Carta, Gauinus.
 Carualius, { Antonius.
 Valentinus.
 Caruellus, Thomas.
 Cafalicchius, Carolus.
 Cafatus, Paulus.
 Cafilius, { Antonius.
 Ioannes Baptista.
 Caffini, Iordanus.
 Caffius, Bartholomæus.
 Castagnola, Vincentius.
 Castellus, Raphael.
 Castilla, { Gabriel.
 Franciscus Perez.
 Lopius.
 Castillen, Andreas.
 Castorius, Bernardinus.
 Castrillus, Ferdinandus.
 Castro, { Alphonfus.
 Augustinus.
 Christophorus.
 Ferdinandus.
 Franciscus.
 Melchior.
 Stephanus.
 Cataneus, { Hieronymus.
 Lazarus.
 Caterus, Iacobus.
 Cæhnius, Arnoldus.
 Cauaignac, Antonius.
 Cauchie, Antonius.
 Cauffinus, Nicolaus.
 Cazræus, Petrus.
 Cecottus, Ioannes Baptista.
 Celada, Didacus.
 Celi, Marcus.
 Cellesius, Iacobus.
 Callieres, Laurentius.
 Cellotius, Ludouicus.
 Ceparius, Virgilius.
 Cepeda, Franciscus.
 Cerda, { Ioannes Ludouicus.
 Melchior.
 Ceriferius, Renatus.
 Cerqueira, Ludouicus.
 Chabron, Guilielmus.
 Chahu, Philippus.
 Chales, Claudius Franc.
 Chambers, Sabinus.
 Champeils, Leonardus.
 Champneufs, Petrus.
 Chaneuille, Iacobus.
 Chanovvski, Albertus.
 Chanut, Antonius.
 Charlot, Petrus.

Charybdius, Iacobus.
 Chauaffius, Balthasar.
 Chesneau, Renatus.
 Cheualier, { Ioannes.
 Ioannes alter.
 Chiffletius, { Petrus Franciscus.
 Laurentius.
 Chirandaus, Ioannes Paulus.
 Chirinus, Petrus.
 Christelius, Bartholomæus.
 Christophori, Martinus.
 Chryfogonus, Laurentius.
 Cichouius, Nicolaus.
 Ciermans, Ioannes.
 Cignardus, Alphonfus.
 Cinnamus, Leonardus.
 Ciuorè, Antonius.
 Clagius, Thomas.
 Claire, Martinus.
 Clavius, Christophorus.
 Clemens, Claudius.
 Clercque, Liuinus.
 Clericus, Nicolaus.
 Clerus, Heimes.
 Clometovvski, Ioannes.
 Cnapius, Gregorius.
 Cobenzl, Ioannes Raphaël.
 Coccus, Iodocus.
 Codretus, Annibal.
 Codt, Iacobus.
 Coëllius, Gaspar.
 Coënuelt, Martinus.
 Coffinus, Eduardus.
 Colanellus, Lidanus.
 Colazus, Antonius.
 Colens, Iacobus.
 Colin, Franciscus.
 Colindres, Petrus.

Collegium, { Aquisgranense.
 Augustanum.
 Bituricense.
 Brugense.
 Bruxellense.
 Cæfaraugustanum.
 Claromontanum.
 Colonienfe.
 Conimbricense.
 Craconiense.
 Crumbouienfe.
 Dilinganum.
 Duacense.
 Duffeldorpiense.
 Eytettenfe.
 Flexienfe.
 Germanicum, Romæ.
 Granatense.
 Gratiense feu Græcense.
 Halense.
 Herbipolense.
 Ingolftadiense.
 Infulense.
 Madridiense.
 Mechliniense.

Collegium, { Moguntinum.
 Monachienfe.
 Neapolitanum.
 Neoburgense.
 Olomucense.
 Passauiense.
 Pofnaniense.
 Pragenfe.
 Ratibonense.
 Rhedonenfe.
 Romanum.
 Salmanticenfe.
 Spirenfe.
 Tolofanum.
 Turnonenfe.
 Tyrnauienfe.
 Viennense.
 Vratiflauienfe.
 Colnagus, Bernardus.
 Columbi, Ioannes.
 Combes, Franciscus.
 Comitibus, { Oddo.
 Sebastianus.
 Comitulus, Paulus.
 Comptonus, Thomas.
 Conarius, Ioannes.
 Conart, Ludouicus.
 Condé, Nicolaus.
 Confalonerius, { Augustinus.
 Conradus.
 Ioannes Aloyfius.
 Coninck, Ægidius.
 Conradus, Balthasar.
 Constantinus, Bonifacius.
 Constantius, { Camillus.
 Georgius.
 Continente, Petrus Hieron.
 Contreras, Christophorus.
 Contri, Ioannes.
 Conturla, Franciscus.
 Contus, Sebastianus.
 Contzen, Adamus.
 Cools, Adrianus.
 Copponius, Iosephus.
 Corderius, Balthasar.
 Corderus, Emanuel.
 Cordeses, Antonius.
 Cordier, Franciscus.
 Corduba, { Antonius Fernandez.
 Ioannes.
 Ioannes alter.
 Coret, Iacobus.
 Cornæus, Melchior.
 Cornelij, Cornelius.
 Coscanus, Ofualdus.
 Coffartius, Gabriel.
 Costa, { Balthasar.
 Georgius.
 Costanus, Ioannes.
 Costerus, Franciscus.
 Cottho, Tancredus.
 Cotignies, Ægidius Franciscus.

Cottonus, Petrus.
 Couillonius, Ioannes.
 Coulon, Ludouicus.
 Coulture, Iulius Cæsar.
 Courbeuls, Ioannes.
 Courcier, Petrus.
 Couros, Matthæus.
 Courtneus, Eduardus.
 Coureur, Martinus.
 Coyfardus, Michael.
 Callius, Theodoricus.
 Crafius, Ludouicus.
 Craffet, Ioannes.
 Creder, Leonardus.
 Crendelius, Ferdinandus.
 Crefolius, Ludouicus.
 Crefuellus, Iosephus.
 Creuxius, Franciscus.
 Crispus, Franciscus.
 Cristecus, Theophilus.
 Crocus, Cornelius.
 Croix, { Antonius.
 Franciscus.
 Crombecius, Ioannes.
 Crommius, Adrianus.
 Croffaint, Albertus.
 Cruce, { Carolus.
 Matthæus.
 Crucius, Adrianus.
 Crucius, { Iacobus.
 Ludouicus.
 Stephanus.
 Crugerius, Georgius.
 Cruikelius, Iacobus.
 Crumbach, Hermanus.
 Crusius, { Iacobus.
 Ioannes.
 Cuellar, Ioannes.
 Cuniga, Franciscus.
 Da Cunha, Nonius.
 Cuppis, Torquatus.
 Curtius, { Albertus.
 Ioannes Iacobus.
 Cufanus, Nicolaus.
 Cuelier, Michael.
 CvvieKalsKi, Ioannes.
 Cyne, Martinus.
 Cyrovvski, Nicolaus.
 Cysatus, Ioannes Baptista.
 Czimmerman, Ioannes.

D

Dagonel, Petrus.
 Damianus, { Iacobus.
 Antonius.
 Dandinus, Hieronymus.
 Dangles, Bernardus.
 Daniel, Fidelis.
 Daraio, Michael.
 Darde, Ioannes.
 David, Ioannes.
 Dauroultius, Antonius.

Dausonus, Eduardus.
 Dausquius, Claudius.
 Dauxiron, Ioannes.
 Daza, Didacus.
 Deckerius, Ioannes.
 Decret, Claudius.
 De Leon, Thomas.
 Delrio, Martinus Antonius.
 Deluca, Carolus Franciscus.
 Denys, Andreas.
 Deran, Franciscus.
 Derienes, Ioannes.
 Derkennis, Ignatius.
 Desbans, Iacobus.
 Deschamps, { Antonius Ignatius.
 Stephanus.
 Deshayes, { Ioannes.
 Iacobus.
 Deslions, Antonius.
 Desmarez, Iodocus.
 Desnourices, Petrus.
 Destitus, Iulius Cæsar.
 Deuarenes, Marcus Gilbertus.
 Deza, Alphonfus.
 Dheliot, Iacobus.
 D'Hollanderus, Engelbertus.
 Diaz, { Emanuel.
 Emanuel alter.
 Emanuel alter.
 Petrus.
 Dicastillus, Ioannes.
 Dietrich, Vvibertus.
 Dinetus, Iacobus.
 Dingenauerus, Georgius.
 Dolbeih, Franciscus.
 Domenecus, Hieronymus.
 Domus Professa, Antuerpiensis.
 Donatus, Alexander.
 Dondinus, Guilielmus.
 Donus, Vincentius.
 Dolbrish, Franciscus.
 Doryfi, Ioannes.
 Douranovvicz, Elias.
 Drachouius, Ioannes.
 Drexeluis, Hieremias.
 Drusbicki, Gaspar.
 Duarte, Franciscus.
 Ducæus, Fronto.
 Duizius, Paulus.
 Dulcebenius, Aloyfius.
 Dulman, Theodorus.
 Dumontiel, Iosephus.
 Dunellus, Franciscus.
 Duran, Nicolaus.
 Durandus, Iacobus Honoratus.
 Durieu, Sampson.
 Dufault, Nicolaus.
 Dyck, Iacobus.

E

Eberhardus, Georgius.
 Eberman, Vitus.

Eicker, Vvenceslaus.
 Eifelinus, Michael.
 Elfen, Nicolaus.
 Elger, Georgius.
 Elianus, Ioannes Baptista.
 Elizalde, Michael.
 Eluerich, Henricus.
 Engelgræue, { Henricus.
 Ioannes Baptista.
 Enriquez, Henricus.
 Ernestus, Georgius.
 Ernhofter, Sigismundus.
 Escardo, Ioannes Baptista.
 Eschinardus, Franciscus.
 Escobar, { Antonius.
 Bartholomæus.
 Escriba, Franciscus.
 Esius, Richardus.
 Esparfa, Martinus.
 Espinosa, Michael.
 Estiortus, Ioannes.
 Estrix, Aegidius.
 Etzelius, Bathasar.
 Eudæmonioannes, Andreas.
 Eulard, Petrus.
 Euerardus, Thomas.
 Eugenius, Franciscus.
 Euuick, Engelbertus.
 Ezquerra, Alphonfus.

F

Faber, { Georgius.
 Matthias.
 Fabri, Honoratus.
 Fabricius, { Petrus.
 Valentinus.
 Fagundez, Stephanus.
 Faidardus, Didacus.
 Faille, Ioannes Carolus.
 Falconerus, Ioannes.
 Fafolus, Hieronymus.
 Fassarus, Vincentius.
 Fatus, Iulius.
 Fauardus, Franciscus.
 Fauterel, Georgius.
 Faya, Alexander.
 Fayon, Ioannes.
 Febure, Turianus.
 Federle, Guilielmus.
 Federus, Georgius.
 Fehnle, Philippus.
 Felicius, Felix.
 Felix, { Petrus.
 Simon.
 Ferdinandus, { Gaspar.
 Ioannes.

Fernandez, { Antonius.
 Antonius alter.
 Gaspar.
 Ioannes.
 Michael.
 Iosephus.
 Antonius.
 Fernandus, { Benedictus.
 Franciscus.
 Ludouicus.
 Ferran, Iacobus.
 Ferrandus, Ioannes.
 Ferratinus, Hieronymus.
 Ferrarius, { Gregorius.
 Horatius.
 Ioannes Baptista.
 Ioannes Stephanus.
 Christophorus.
 Ferreira, { Antonius Alvarez.
 Gaspar.
 Ferrer, Ioannes.
 Ferrier, Ioannes.
 Ferus, Georgius.
 Fichetus, Alexander.
 Fidatus, Ioannes Bernardinus.
 Fides, Iulius.
 Fidus, Basilius.
 Figueira, Ludouicus.
 Figuera, Gaspar.
 Figueredus, Melchior.
 Figueroa, { Felicianus.
 Franciscus.
 Franciscus alter.
 Filere, Iosephus.
 Filippazzius, Didacus.
 Fillucius, Vincentius.
 Finichiarus, Laurentius.
 Firmanus, Annibal.
 Fisen, Bartholomæus.
 Fitzherbertus, Thomas.
 Fitzsimon, Henricus.
 Florauantius, Hieronymus.
 Flordeliffius, Petrus Paulus.
 Florentia, Franciscus.
 Florentius, Hieronymus.
 Flores, { Alphonfus.
 Petrus.
 Florius, Ludouicus.
 Floydus, Ioannes.
 Foix, Marcus Antonius.
 Folca rius, Antonius.
 Folianus, Franciscus.
 Follæus, Ioannes.
 Fons, { Antonius.
 Ioannes Paulus.
 Fonsca, Petrus.
 Fontè, Iacobus.
 Forerus, Laurentius.
 Forest, Nicolaus.
 Fornarius, Martinus.
 Forrò, Georgius.
 Fotius, Iosephus.

Fournier, Georgius.
 Fraeye, Leonardus.
 Fragofus, Baptista.
 Franciscus, { Iacobus.
 Ioannes.
 Frankenius, Godefridus.
 Freylin, Ioannes Maria.
 Freyre, Franciscus.
 Friscia, Paulus.
 Frizon, Leonardus.
 Froës, { Ludouicus.
 Ioannes.
 Frusius, Andreas.
 Fuente, Didacus.
 Fuligattus, { Iacobus.
 Lulius.
 Fullonius, Ioannes Erardus.
 Funez, Martinus.
 Furtadus, Franciscus.

G

G Abiani, Ioannes Dominicus.
 Gaëtanus, Alphonfus.
 Gagliardus, Achilles.
 Gagus, Balthasar.
 Galindò, Matthæus.
 Gallois, Ioannes.
 Gallucius, { Angelus.
 Tarquinius.
 Galtier, Bernardus.
 Galuez, Ioan Munoz.
 Gamans, Ioannes.
 Gambacurta, Petrus.
 Gambertus, Dominicus.
 Grandillon, Franciscus.
 Gandutius, Ioan Baptista.
 Gans, Ioannes.
 Garassus, Franciscus.
 Garcez, Garcias.
 Garcia, { Alphonfus.
 Christophorus.
 Didacus.
 Franciscus.
 Franciscus alter.
 Hieronymus.
 Garnerius, Ioannes.
 Garnettus, Henricus.
 Garzonius, { Leonardus.
 Marcus.
 Gaudier, Antonius.
 Gaudin, Ioannes.
 Gaulterius, Iacobus.
 Gaultruche, Petrus.
 Gautran, Franciscus.
 Gazæus, Angelinus.
 Gelliot, Annibal.
 Georgius, { Alexander.
 Iacobus.
 Marcus.
 Gerard, Andreas.

Gerardi, { Ioannes.
 Aegidius.
 Gerardinus, Alexander.
 Gerardus, Valentinus.
 Germanus, Hieronymus.
 Gerunda, Andreas.
 Gessius, Hieronymus.
 Gianottus, Alphonfus.
 Giattinus, Ioannes Baptista.
 Gibalinus, Iosephus.
 Gibonus, { Ioannes.
 Richardus.
 Gil, Vide Aegidius.
 Gilenus, Laurentius.
 Gillius, Christophorus.
 Ginkievicz, Michael.
 Ginnarus, Bernardinus.
 Gippenbusch, Iacobus.
 Girard, { Antonius.
 Ioannes.
 Girardus, Felix.
 Giron, Ioannes Rodericus.
 Giffei, Odo.
 Gobat, Georgius.
 Godinus, Nicolaus.
 Goës, { Benedictus.
 Emanuel.
 Goleti, Antonius.
 Gometius, Franciscus.
 Gomez, { Andreas.
 Aloysius.
 Michael.
 Petrus.
 Godvvinus, Ignatius.
 Gonchi, Gerardus.
 Gondinus, Ioannes.
 Gonterius, Ioannes.
 Gonzaga, Aloysius.
 Gonzalez, { Angelus.
 Didaeus.
 Franciscus.
 Gaspar.
 Ioannes.
 Marcus.
 Sebastianus.
 Thomas.
 Good, Guilielmus.
 Gordonus, { Iacobus.
 Iacobus alter.
 Gorsius, Petrus.
 Gosvvinus, Carolus.
 Gottifredus, Alexander.
 Gouda, Ioannes.
 Goutoulas, Iacobus.
 Gourea, Antonius.
 Gouueus, Petrus.
 Gratianus, Balthasar.
 Graff, Elias.
 Granatus, Iacobus.
 Grassettus, { Hippolytus.
 Iacobus.
 Ioannes Baptista.

Grand,

Grand, Stephanus.
 Grandamicus, Iacobus.
 Grassius, Horatius.
 Graulina, Hieronymus.
 Grauius, Ioannes.
 Gregorius, Stephanus.
 Gretferus, Iacobus.
 Griembergerus, Christophorus.
 Grillotius, Ioannes.
 Grimaldus, { Ioannes Paulus.
 Franciscus Maria.
 Grinus, Martinus.
 Grifel, Ioannes.
 Grobendonque, Carolus.
 Grodicus, Stanislaus.
 Groschan, Vdelricus.
 Grothaus, Ioannes.
 Grumfel, Guglielmus.
 Gruzevski, Ioannes.
 Gualdanius, Andreas.
 Gualfredus, Bandinus.
 Guarnizzus, Iosephus.
 Guellorè, Franciscus.
 Guerrera, Ferdinandus.
 Guerrerius, { Bartholomæus.
 Franciscus.
 Guerrerò, Ludouicus.
 Guerry, Stephanus.
 Guesnay, Ioannes Baptista.
 Guevara, { Hieronymus.
 Petrus.
 Guillemont, Ioannes.
 Guillen, Dionysius.
 Guinifius, Vincentius.
 Guldin, Paulus.
 Guilielmi, vide Harlemius.
 Gumptemberg, Guilielmus.
 Gurstkius, Simon.
 Guttierrez, Franciscus.
 Guttvirt, Melchior.
 Guyart, Robertus.
 Guyet, Carolus.
 Guyon, { Ferdinandus.
 Stephanus.
 Guzman, { Franciscus.
 Ludouicus.
 Petrus.
 Guzonus, Stephanus.

H

H Abbeke, Maximilianus.
 Habersack, Maximilianus.
 Hack, Iacobus.
 Haffenecker, Ioannes.
 Hagelius, Balthasar.
 Hagerus, Balthasar.
 Hainal, Matthæus.
 Haius, { Edmundus.
 Ioannes.
 Haller, Richardus.
 Hallbix, Petrus.

Haluerius, Christianus.
 Hamal, Franciscus.
 Harmeau, Petrus.
 Hamerius, Petrus.
 Hammerus, Ioannes.
 Hanel, Melchior.
 Hannotel, Philippus.
 Hansen, Gerardus.
 Harancourt, Cæsar Franciscus.
 Hardignius, Guilielmus.
 Harlemius, Ioannes.
 Harsker, Ioannes.
 Harueus, Eduardus.
 Hasius, Ioannes.
 Haukins, Henricus.
 Hauletus, Ioannes.
 Haunoldus, Christophorus.
 Hautinus, Iacobus.
 Haye, Iacobus.
 Hayneufue, Iulianus.
 Hazart, Cornelius.
 Hees, Franciscus.
 Heim, Ioannes.
 Hein, Vvolfgangus.
 Heissius, Sebastianus.
 Hemelman, Georgius.
 Henao, Gabriel.
 Henardus, Nicolaus.
 Henning, Ioannes.
 Henricus, Franciscus.
 Henriquez, { Henricus.
 Henricus alter.
 Ludouicus.
 Henschenius, Godefridus.
 Herberstein, Ferdinandus.
 Herbestus, Benedictus.
 Herbetius, Ioannes.
 Hericè, Valentinus.
 Heringford, Ioannes.
 Herman, Vvolfgangus.
 Hermann, Ioannes.
 Hermite, Franciscus.
 Hermite, Martinus.
 Hernandus, Petrus.
 Herrera, { Antonius.
 Augustinus.
 Augustinus alter.
 Herrenstain, Leodegarius.
 Hertingius, Ioannes.
 Heruardus, Ioan. Carolus.
 Heferus, Georgius.
 Heuin, Ioannes.
 Heumont, Ioannes.
 Hickmannus, Gaspar.
 Hieronymus, Michael.
 Higuera, Hieron. Roman.
 Hincza, Martinus.
 Hoch, Euerardus.
 Hoferus, Ioannes.
 Hoffæus, Paulus.
 Holguin, Didacus Gonzalez.
 Hollandus, Guido.

Holo-

Holonius, Ioannes.
 Holzhaius, Georgius.
 Holzleitnerus, Christophorus.
 Homioben, Iacobus.
 Horrion, Ioannes.
 Hortigofa, Petrus.
 Hortiz, Petrus.
 Hoskinus, Antonius.
 Hoffchius, Sidronius.
 Houcque, Carolus.
 Hubertus, Ioannes.
 Huby, Vincentius.
 Hugo, { Hermannus.
 Petrus.
 Hurandus, Hiacynthus.
 Hurtadus, { Gaspar.
 Petrus.
 Didacus à Fonte.

I

Iacovvicz, Ioannes.
 Iacobi, Ludouicus.
 Iacobus, Ioannes.
 Iacquinotius, { Bartholomæus.
 Ioannes.
 Iaen, Ferdinandus.
 Iahoda, Ioannes.
 Iaius, Claudius.
 Ianinus, Ludouicus.
 Iapon, Laurentius.
 Iardin, { Iacobus.
 Ioannes.
 Iarricus, Petrus.
 Iauellus, Nicolaus.
 Icart, Franciscus.
 Ienifonus, Robertus.
 Ieune, Paulus.
 Inchofer, Melchior.
 Ines, Albertus.
 Intorcetta, { Franciscus.
 Prosper.
 Iobert, Ludouicus.
 Ioninus, Gilbertus.
 Ionghé, Ioannes.
 Ionstonus, Guilielmus.
 Iordinus, Antonius.
 Ioffet, Petrus.
 Irat, Franciscus.
 Irfyng, Iacobus.
 Isfording, Ioannes.
 Isnardus, Cæsar.
 Isnardus, Iacobus.
 Ituren, Thomas.
 Iuge, Christophorus.
 Iuglaris, Aloyfius.
 Iulianus, Michael.
 Iungius, Adrianus.
 Iustinellus, Petrus.

Iustinianus, { Augustinus.
 Petrus.
 Georgius.
 Iustitia, Iosephus.
 Izquerdo, Sebastianus.

K

K Aldinski, Felix.
 Kaldi, Georgius.
 Kaminko, Franciscus.
 Kanon, Andreas.
 Karuuart, Seuerinus.
 Kearneus, Barnabas.
 Kellerus, Iacobus.
 Kern, Thomas.
 Kernatoux, Franciscus.
 Keynefius, Ioannes.
 Kibler, Benignus.
 Kieuit, Theodorus.
 Kinich, Ioan. Hieronymus.
 Kircher, { Athanasius.
 Henricus.
 Kis, Emericus.
 Kifelius, Philippus.
 Kissempfenning, Christophorus.
 Kitzenerus, Balthasar.
 Kizonolski, Stanislaus.
 Klincart, Petrus.
 Kmicie, Nicolaus.
 Knab, Melchior.
 Knottus, Eduardus.
 Kobauus, Andreas.
 Koialovicz, Albertus.
 Korn, Henricus.
 Koialovicz, Casimirus.
 Krafuski, Michael.
 Kreihing, Ioannes.
 Kreitz, Carolus.
 Kreuele, Pancratius.
 Kruger, Ofwaldus.
 Kuhn, Paulus.
 Kuchlinschi, Stanislaus.
 Kuviatkiavvicz, Ioannes.
 Kvviatkovvichi, Albertus.

L

L Abata, Franciscus.
 Labauchere, Alanus.
 Labbe, { Ioan. Baptista.
 Petrus.
 Philippus.
 Laberhittel, Samuel.
 Lacæus, Guilielmus.
 Lacarry, Aegidius.
 Ladeiou, Otto.
 Laen, Ioannes.
 Lahier, Franciscus.
 Lainius, Iacobus.

Lallemant, { Carolus.
 Hieronymus.
 Lamart, Petrus.
 Lambertus, { Iacobus.
 Iacobus alter.
 Lamormainus, { Guilielmus.
 Henricus.
 Lamour, Antonius.
 Lamparter, Henricus.
 Lampugnanus, Iacobus.
 Lana, Franciscus.
 Lancitius, Nicolaus.
 Landolina, Iosephus.
 Landsheere, Guilielmus.
 Laños, Bernardinus.
 Lans, Ioannes.
 Lanselius, Petrus.
 Lantz, Ioannes.
 Lanuzza, Aloyfius.
 Lanzauecchia, { Ioan. Bapt.
 Octavius.
 Lapide, Cornelius Cornelij.
 Lascius, Martinus.
 Laterna, Martinus.
 Laual, Ioannes.
 Laubegeois, Antonius.
 Lauedan, Antonius.
 Laurentius, Cæsar.
 Laurus, Marcellus.
 Lauxmin, Sigismundus.
 Layman, Paulus.
 Leccius, Humfridus.
 Lechnerus, Gaspar.
 Ledesma, { Iacobus.
 Ioannes.
 Leiffene, Iacobus.
 Leo, Marcus Paulus.
 Leon, Saluator.
 Leonius, Ioannes.
 Lerchenfeld, Leonardus.
 Lescalopierius, Petrus.
 Leslæus, Guilielmus Aloyfius.
 Lessius, Leonardus.
 Leurechon, Ioannes.
 Leurenus, Ioannes.
 Leurin, Adamus.
 Leyte, Antonius.
 Libenus, Iacobus.
 Libertinus, Carolus.
 Lidel, Claudius.
 Lima, Marcus.
 Lingendes, Claudius.
 Lintz, Vbertus.
 Linus, Franciscus.
 Lippay, Ioannes.
 Loartes, Gaspar.
 Lobberius, Iacobus.
 Loba, Emanuel.
 Lodasa, Innicus.
 Lohner, Tobias.
 Loiola, S. Ignatius.
 Lombardus, Nicolaus.

Longobardus, Nicolaus.
 Loper, Bernardus.
 Lopez, { Alphonfus.
 Balthasar.
 Didacus.
 Didacus alter.
 Dominicus.
 Gregorius.
 Hieronymus.
 Hieronymus alter.
 Marcus.

Lorencovvicz, Alexander.
 Lorinus, Ioannes.
 Loryot, Franciscus.
 Losada, Ioan. Gonzalez.
 Loscher, Michael.
 Louffius, Doroteus.
 Louuera, Antonius.
 Loyerus, Petrus.
 Lucas, Andreas.
 Lucchiesinus, Ioannes Laurentius.
 Lucena, Ioannes.
 Ludouicus, Petrus.
 Lugo, { Franciscus.
 Ioan. Cardinalis.
 Luifius, { Andreas.
 Gaspar.
 Lupus, Aluarus.
 Luzuic, Stephanus.
 Lyere, Adrianus.
 Lincæus, Richardus.
 Lions, vide Deslyons.

M

Macchi, Alexander.
 Macedus, { Antonius.
 Franciscus.
 Machadus, Franciscus.
 Machault, { Iacobus.
 Ioan. Baptista.
 Ioannes.
 Macherentinus, Ioan. Theodorici.
 Macrinus, Cæsar.
 Madridus, Christophorus.
 Meratius, Ludouicus.
 Maffæus, Ioannes Petrus.
 Magalianus, Cosmas.
 Magirus, Ioannes.
 Magistris, Hiacynthus.
 Maier, Christophorus.
 Maignesius, Ludouicus.
 Maillard, { Claudius.
 Petrus.
 Maimbourg, Ludouicus.
 Maior, Ioannes.
 Maiorica, Hieronymus.
 Mairhoffer, Matthias.
 Makeblidius, Ludouicus.
 Malapertius, Carolus.
 Malaualette, { Iosephus.
 Ioannes.
 Maluolta, Prosper.

Malcotius, Oddo.
 Maldonatus, { Franciscus.
 Ioannes.
 Mallebraneque, Iacobus.
 Malonius, Guilielmus.
 Maltretus, Claudius.
 Mambellus, Marcus Antonius.
 Mambrun, Petrus.
 Manara, Hyacinthus.
 Mancinellus, Iulius.
 Mancinus, Leopoldus.
 Mangionus, Valentinus.
 Mangotius, { Adrianus.
 Franciscus.
 Mans, Ioannes.
 Mansonius, Ludouicus.
 Maranon, Didacus Salazar.
 Marazzanus, Franciscus.
 Marcellius, Henricus.
 Marci, Guilielmus.
 Marcus, Michael.
 Mariana, Ioannes.
 Mariè, { Ioannes.
 Petrus.
 Marin, Lancellottus.
 Marinis, Ioan. Philip.
 Maiotta, Erasmus.
 Marquestadius, Franciscus.
 Marfilius, Antonius.
 Martha, Iacobus Antonius.
 Martignac, Ioan. Bapt.
 Martinengus, Ioan. Bapt.
 Martinez, { Didacus.
 Franciscus.
 Ignatius.
 Ioannes.
 Petrus.
 Martini, { Ioannes.
 Laurentius.
 Martinius, Martinus.
 Martinonus, Ioannes.
 Martins, { Emanuel.
 Iosephus.
 Mascambrunus, Thomas.
 Mascarenia, { Petrus.
 Emanuel.
 Masculus, Ioan. Bapt.
 Masellus, Laurentius.
 Massaria, Philippus.
 Masenius, Iacobus.
 Maso, Iacobus.
 Masonius, Laurentius.
 Mastareus, Vincentius.
 Mastrillus, { Gregorius.
 Marcellus.
 Nicolaus.
 Masutius, Thomas.
 Matienus, Sebastianus.
 Matman, Rodolphus.
 Matos, Ioannes.
 Mayer, { Christianus.
 Henricus.

Matthias, Petrus.
 Matiolus, Hercules.
 Maturus, Petrus.
 Maucors, Petrus.
 Maunoir, Iulianus.
 Maurach, Matthæus.
 Maurus, Siluester.
 Mautafius, Ioannes.
 Mazarellus, Ioan. Ant.
 Mazarinus, Iulius.
 Mazzinus, Augustinus.
 Mazziotta, Bernardinus.
 Mazovvecki, Michael.
 Meerbeeck, Ioannes.
 Melchior, Iosephus.
 Meltius, Ferdinandus.
 Mendez, { Alphonfus.
 Ioannes.
 Ant. Escobar.
 Ferdinandus.
 Mendozia, { Ferdinandus alter.
 Franciscus.
 Petrus Gonzalez.
 Petrus Hurtadus.
 Menginus, Dominicus.
 Menochius, Ioan. Stephanus.
 Méntzius, Georgius.
 Mercado, Petrus.
 Mercatus, Franciscus.
 Mercerus, Franc. Iosephus.
 Merchan, Petrus.
 Mercier, Richardus.
 Merigot, Christophorus.
 Messia, Didacus Lopez.
 Messia, Ioannes de Corduba.
 Metoscita, Petrus.
 Metsch, Andreas.
 Metternich, Guilielmus.
 Meynier, Bernardus.
 Miari, Candidus.
 Micalia, Iacobus.
 Michaelis, { Petrus.
 Antonius.
 Middendorf, Lubertus.
 Mihr, Christophorus.
 Miki, Paulus.
 Mileman, Franciscus.
 Milianus, Franciscus.
 Miller, Philippus.
 Millieus, Antonius.
 Mirabellus, Robertus.
 Miralliet, Petrus.
 Mirauete, Iacobus.
 Miron, Iacobus.
 Mlodzianowski, Thomas.
 Mocantus, Bartholomæus.
 Mocquetius, Ioannes.
 Modestinus, Andreas.
 Molæus, Lambertus.
 Molina, { Ludouicus.
 Petrus Felix.
 Mumfordus, Iacobus.

Moncada, Ioannes.
 Moncaus, Philippus.
 Monceaux Ioannes.
 Monerius, Franciscus.
 Moneta, Carolus.
 Monetius, Philibertus.
 Mongallardus, Antonius.
 Monin, Ægidius.
 Monis, Henricus.
 Monodus, Petrus.
 Monreal, Antonius.
 Montalis, Gregorius.
 Montaluis, Ioannes.
 Montanus, { Franciscus.
 Gerardus.
 Guilielmus.
 Montegnana, Ferdinandus.
 Monteiro, { Emanuel.
 Ioannes.
 Montemaior, Ioannes.
 Montereul, Bernardus.
 Monterius, Didacus.
 Montetius, Guilielmus.
 Montius, Ioannes Baptista.
 Montmorencius, Franciscus.
 Montoya, { Alphonfus.
 Antonius Ruiz.
 Didacus Ruiz.
 Moquotus, Stephanus.
 Moraës, Antonius.
 Moragues, Andreas.
 Morales, { Petrus.
 Sebastianus.
 Moravski, Ioannes.
 Moreion, Petrus.
 Moretus, Theodorus.
 Morin, Petrus.
 Morus, { Henricus.
 Thomas.
 Mosquera, Ioannes.
 Motet, Ioannes.
 Moya, Matthæus.
 Moyne, Petrus.
 Mroczeck, Hieronymus.
 Mugnier, Hubertus.
 Mulhusinus, Ioannes.
 Mulman, { Hieronymus.
 Ioannes.
 Muños, Ioannes.
 Mura, Albertus.
 Murbachius, Ioannes.
 Mufart, Carolus.
 Muffonius, Petrus.
 Mye, Isaacus.

N
 N Adasi, Ioannes.
 Naia, Martinus.
 Naxera, { Emanuel.
 Franciscus Perez.
 Nakarenus, Vilhelmus.
 Nappius, Hieronymus.
 Natalis, { Hieronymus.
 Stephanus.

Nauarchus, Iacobus.
 Nauarro, Vincentius.
 Nauarrus, Petrus Paulus.
 Nemius, Henricus.
 Nennichen, Matthias.
 Neuhauser, Bernardus.
 Neuillus, Edmundus.
 Nickel, Gofuinus.
 Nicolai, Laurentius.
 Nicouius, Simon.
 Nidhardus, Ioannes Euerardus Cardinalis.
 Nieremberg, Ioannes Eusebius.
 Niefius, Ioannes.
 Nigronius, Iulius.
 Niuet, Honoratus.
 Nobilius, Robertus.
 Nocetus, Ioannes Baptista.
 Noritius, Siluester.
 Noruegus, Laurentius Nicolai.
 Nouaes, Sebastianus.
 Nouet, Iacobus.
 Nunez, Melchior.
 Nutius, Philippus.
 Nymitsch, Balthasar.
 Nyon, Michael.

O
 Borski, Nicolaus.
 Odescalcus, Aloyfius.
 Odoenus, Thomas.
 Ogilbeus, Ioannes.
 Ognate, Petrus.
 Ohneberger, Ioannes.
 Oiea, Petrus.
 Oieda, Petrus.
 Olaius, Martinus.
 Oldoinus, Augustinus.
 Oliua, { Anellus.
 Ioannes.
 Ioannes Paulus.
 Marcus Antonius.
 Oliuerius, Ioannes Engilbertus.
 Oliuier, Petrus.
 Oller, Raphael.
 Olzevski, { Iacobus.
 Martinus.
 Olzina, Iosephus.
 Oraifon, Elzearius.
 Oranus, Ioannes.
 Orlandinus, Nicolaus.
 Orleans, Petrus Iosephus.
 Ormaza, Iosephus.
 Ortega, Christophorus.
 Ortigas, Emanuel.
 Oforius, { Antonius.
 Ioannes.
 Osthouinus, Balthasar.
 Orthonis, Gerardus.
 Ott, Christophorus.
 Ottonellus, Ioannes Dominicus.
 Oualle, { Alphonfus.
 Petrus Hernandus.
 Oudeau, Iosephus.

Ouerstratus, Rolandus.
 Oniedus, { Andreas.
 Franciscus.
 Oultreman, { Petrus.
 Philippus.

P Acconus, Franciscus.
 Pacius, { Marius.
 Michael.
 Pacottus, Anronius.
 Padilla, Michael Vasquez.
 Paëz, { Gaspar.
 Petrus.
 Paiesius, Maginus.
 Paior, Carolus.
 Palao, Ferdinandus de Castro.
 Pallauicinus, { Fabritius.
 Iulius.
 Nicolaus Maria.
 Sfortia Cardinalis.

Palma, { Ludouicus.
 Stephanus.
 Palmius, Benedictus.
 Palumbus, Marcus Antonius.
 Pantaleo, Vvenceslaus.
 Pantoia, Didacus.
 Panzirolus, Hippolytus.
 Papebrochius, Daniel.
 Papinus, Carolus.
 Paprocki, Lucas.
 Papuuki, Bartholomæus.
 Pardies, Ignatius Gasto.
 Pardus, Emanuel.
 Parent, Antonius.
 Parentucellus, Antonius Maria.
 Parifot, Stephanus.
 Parque, Ioannes Antonius.
 Parys, Ioannes.
 Pafius, { Benedictus.
 Franciscus.
 Pascalis, Ioannes Petrus.
 Pasinettus, Iacobus.
 Passardus, Horatius.
 Paternina, Stephanus.
 Patornæus, Leonardus.
 Paulinus, Carolus.
 Paulovvski, Daniel.
 Paulus, Gualterus.
 Paulurius, Scipio.
 Pauonus, Franciscus.
 De Payua, Ioannes.
 Paz, Iacobus Aluarez.
 Pazmañus, Petrus Cardinalis.
 Pecorarius, Hieronymus.
 Pedroza, Ioannes.
 Peinado, Ignatius Franciscus.
 Pelecyus, Ioannes.
 Pelegrinus, Alexander.
 Pelleprat, Petrus.
 Pellegier, Gerardus.
 Pellizarius, Franciscus.
 Peltanus, Theodorus Antonius.

Penafiel, { Alphonfus.
 Leonardus.
 Penalosa, Ambrosius.
 Penea, Hieronymus.
 Pennequin, Petrus.
 Peralta, { Franciscus.
 Gonfaluus.
 Perard, Iacobus.
 Perdicarus, Iosephus.
 Perea, Hieronymus.
 Peregrinus, Martinus.
 Pereira, { Bartholomæus.
 Benedictus.
 Hiacynthus.
 Pererius, Benedictus.
 Perez, { Andreas.
 Antonius.
 Franciscus.
 Hieronymus.
 Martinus.
 Pergamus, Hippolytus Maria.
 Perlinus, Ioannes.
 Perpezatius, Ioannes.
 Perpinianus, Petrus Ioannes.
 Perrault, Iulianus.
 Perrius, Claudius.
 Perfeus, Ioannes.
 Perficus, Petrus Anellus.
 Personius, Robertus.
 Perufcus, Ioannes Baptista.
 Perziales, Andreas.
 Peffiers, Ioannes.
 Petaius, Dionysius.
 Petior, Stephanus.
 Petit, Ioannes Vienofus.
 Pethoroski, Gaspar.
 Petraccius, Bartholomæus.
 Petrafancta, Siluefter.
 Petrucci, Hieronymus.
 Peuernage, Andreas.
 Pexenfelder, Michael.
 Pfeffer, Guilielmus.
 Pflaumer, Christophorus.
 Philippæus, Ioannes.
 Philippi, Henricus.
 Phænicus, Franciscus Stanislaus.
 Piccolomineus, Franciscus.
 Pigliovvski, Albertus.
 Fignatellus, Fabricius.
 Pimenta, Emanuel.
 Pimenta, Nicolaus.
 Pinæus, Guilielmus.
 Pineda, Ioannes.
 Pinellus, Lucas.
 Piña vel Pinia, Ioannes.
 Pineyro, Emanuel.
 Pineiro, Ludouicus.
 Pinherus, Franciscus.
 Pinthereau, Franciscus.
 Pintus, { Andreas.
 Iacobus.
 Pioltellus, Petrus Franciscus.
 Piquer, Valerius.

Pirhing, Ernicus.
 Pifanus, Alphonfus.
 Placker, Christianus.
 Plarus, { Domitius.
 Hieronymus.
 Plaza, Ioannes.
 Plengus, Ioannes Baptista.
 Plozzinius, Blasius.
 Poiræus, Franciscus.
 Poirtres, Adrianus.
 Polanus, Ioannes.
 Polizzius, Iosephus.
 Pomey, Franciscus.
 Ponga, Franciscus.
 Pontanus, Iacobus.
 Ponte, Ludouicus.
 Porta, Petrus.
 Portocarrero, Franciscus.
 Porzecki, Thomas.
 Posarel, Ioannes Baptista.
 Posseuinus, Antonius.
 Poffinus, Petrus.
 Poth, Georgius.
 Pozze, Laurentius.
 Præpositus, Ioannes.
 Pradus, Hieronymus.
 Premolus, Victorianus.
 Pretere, Guilielmus.
 Preuoft, Gilbertus.
 Preuoftel, Antonius.
 Princeps, Paulus.
 Priscianensis, Iulius.
 Pricius, { Ioannes.
 Thomas.
 Prouincia, Flandrobeltica.
 Puchè, Iacobus.
 Pulcharellus, Constantius.
 Puttner, Georgius.
 Putzius, { Henricus.
 Matthias.
 Pyrad, Petrus.

Q

Q Vadrantinus, Fabianus.
 Quaranta, Horatius.
 Quartemont, Gaspar.
 Quintanaduenas, { Antonius.
 Ignatius.
 Quirinus, Ferdinandus.
 Quiros, { Auguftinus.
 Antonius Bernardus.

R

R Abardeau, Michael.
 Rabus, Iustus.
 Racouius, Nicolaus.
 Rada, Petrus Benedit.
 Radau, Michael.
 Raderus, Matthæus.
 Ragon, Ioannes Baptista.

Ragueneau, Paulus.
 Ragufa, Iosephus.
 Rayas, Paulus Albinianus.
 Rainaldus, Franciscus.
 Ram, Matthias.
 Ramart, Gregorius.
 Ramirez, { Didacus.
 Franciscus.
 Ioannes.
 Ramçonier, Iacobus.
 Rapin, Renatus.
 Ravv, Georgius.
 Raynaudus, Theophilus.
 Razenried, Gebhardus.
 Raziminski, Adrianus.
 Realinus, Bernardinus.
 Rebellus, { Amator.
 Ferdinandus.
 Ioannes.
 Rebol, Petrus.
 Recupitus, Iulius Cæsar.
 Redanus, Petrus.
 Reeb, Georgius.
 Reffay, Henricus.
 Reginaldus, Valerius.
 Regius, { Carolus.
 Vincentius.
 Regourds, Alexander.
 Riechenberger, Maximilianus.
 Reina, Thomas.
 Reindelius, Philippus.
 Remondus, Franciscus.
 Renaudianus, Ioannes.
 Rentius, Andreas.
 Residentia, Badensis.
 Rhay, Theodorus.
 Rhem, Iacobus.
 Rhetius, Ioannes.
 Rhø, { Iacobus.
 Ioannes.
 Rhodes, { Alexander.
 Georgius.
 Ribadeneira, { Gaspar.
 Petrus.
 Ribas, Ludouicus.
 Ribeiro, Didacus.
 Ribera, { Franciscus.
 Ioannes.
 Ricardus, Claudius.
 Ricciolus, Ioannes Baptista.
 Riccius, { Bartholomæus.
 Ludouicus.
 Matthæus.
 Richardi, Richardus.
 Richardus, { Aloyfius.
 Franciscus.
 Richeomus, Ludouicus.
 Riera, Raphael.
 Rinaldus, Iacobus.
 Rincon, Antonius.
 Rinconus, Franciscus.
 Rio, Honoratus.
 Rios, Guilielmus.

Ripalda, { Hieronymus.
Ioan. Martinez.
Riferius, Ioannes.
Riuulinius, Ioannes.
Roa, Martinus.
Roberti, Ioannes.
Robertus, Paulus.
Robillard, Petrus.
Rocher, Ioannes Iacobus.
Rodengus, Camillus.
Rodericius, Gonsalvus.
Rodriguez, { Alphonfus.
Alphonfus alter.
Franciscus.
Franciscus alter.
Paulus.
Roëstius, Petrus.
Rogatus, Bartholomæus.
Rogerius, { Ludouicus.
Michael.
Nicolaus.
Romæus, Nicolaus.
Roman, Hieronymus.
Romanus, { Franciscus.
Ioan. Baptista.
Rorich, Ioannes Fridericus.
Rosa, Didacus.
Roseffius, Gregorius.
Rosembufcus, Christophorus.
Rosenthal, Ioannes.
Rosenuuald, Andreas.
Rosetus, Christophorus.
Rosiers, Franciscus.
Rosignolus, Bernardinus.
Rosmer, { Paulus.
Theodorus.
Rossi, { Ioannes Baptista.
Petrus Paulus.
Rosuueidus, Heribertus.
Roth, Hugo.
Rotz, Zacharias.
Rouerius, Petrus.
Rougemont, Franciscus.
Roufellettus, { Geor. Stephanus.
Ioannes.
Roufelius, Toufanus.
Rouseau, Gilbertus.
Roxas, Ioannes.
Roy, { Alardus.
Franciscus.
Rozciszewski, Albertus.
Rozius, Franciscus.
Rubeus, Ioannes.
Rubius, { Antonius.
Didacus de Torres.
Rue, Carolus.
Rudomina, Andreas.
Ruffy, Matthæus.
Rugerio, Anellus.
Rugerijs, Ioannes Baptista.
Ruidius, Stephanus.
Ruiz, { Antonius.
Didacus.

Rulzius, Gaspar.
Rumer, Gregorius.
Ruthardus, Gaspar.
Ruuiio, vide Rubius.
Ryrvoeki, Ioannes.
S
SA, { Emanuel.
Matthias.
Sacchinus, Franciscus.
Sacré, Seruatius.
Sacrobosco, Christophorus.
Sagerius, Carolus.
Saillius, Thomas.
Saintiure, Ioannes Baptista.
Salas, { Ioannes.
Petrus.
Salazar, { Ferdinand. Quirinus.
Franciscus.
Saldagna, Antonius.
Salelles, Sebastianus.
Salernus, Petrus.
Salefius, Iacobus.
Salhauser, Cosmus.
Salhius, Georgius.
Salianus, Iacobus.
Salin, Michael.
Salinas, Franciscus.
Salingerus, Guilielmus.
Salinus, Bernardinus.
Salisburyus, Ioannes.
Salius, Nicolaus.
Sallerus, Ioannes.
Salmeron, Alphonfus.
Saluador, Antonius.
Saluiatus, Carolus.
Samaniegus, Didacus.
Samerius, Henricus.
Samperus, Placidus.
Sambiasius, Franciscus.
Sanchez, { Arias.
Gaspar.
Thomas.
Sanctarellus, Antonius.
Sanctius, { Alphonfus.
Gaspar.
Leo.
Petrus.
Thomas.
Sancto Ioanne, Petrus.
Sancto Michael, Ioannes.
Sandæus, Maximilianus.
Sanderus, Lauinus.
Sandius, Eduardus.
Sandoual, Alphonfus.
Sangeorgius, Hippolytus.
Santiago, Ioannes.
San Roman, Michael.
San Vitores, Didacus Aloysius.
Saphorius, Arnoldus.
Sarbieuuius, Matthias Casimirus.
Sartorius, { Eucharius.
Nicolaus.

Sauignanus, Hieronymus.
Sauieskus, Gaspar.
Sault, Nicolaus.
Savvicki, Gaspar.
Scamacca, { Hortensius.
Iosephus.
Scarga, Petrus.
Scharpe, Iacobus.
Schaten, Nicolaus.
Scheiner, Christophorus.
Schellenberh, Gisbertus.
Scherer, Georgius.
Scheuicanus, Gisbertus.
Schiehel, Cuilielmus.
Schildere, Ludouicus.
Schirmbeck, Adamus.
Schnidt, Maximilianus.
Schonberger, Georgius.
Schondonchus, Ægidius.
Schonsleder, Vvolfgangus.
Schorror, Christophorus.
Schottus, { Andreas.
Gaspar.
Schouille, Philippus.
Schrick, Matthæus.
Schrotelius, Georgius.
Schvvefer, Vvolfgangus.
Sciall, Ioannes Adamus.
Scipio, Sebastianus.
Scobar, Bartholomæus.
Scortia, { Franciscus.
Ioannes Baptista.
Scorzus, Franciscus.
Scriba, Franciscus.
Scribanus, Carolus.
Scuderius, Franciscus.
Sebastianus, { Ioannes.
Ioannes alter.
Segnerus, Paulus.
Seguin, Hieronymus.
Seguiran, Gaspar.
Seiser, Georgius.
Selm, Henricus.
Semedus, Aluarus.
Semery, Andreas.
Semperuius, Bernardinus.
Sempilius, Hugo.
Senescallus, Michael.
Sengenschmidt, Laurentius.
Serarius, Nicolaus.
Seruius, Ioannes Haius.
Sesinaifons, Petrus.
Seuenstern, Gaspar.
Sgambatus, Scipio.
Sherlogus, Paulus.
Sibenius, Martinus.
Silua, Odoardus.
Siluius, Petrus.
Simcocks, Ioannes.
Simon, Ioannes.
Simonefcus, Franciscus.
Simoneta, Alexander.

Simonis, { Iacobus.
Iosephus.
Sinius, Iulius.
Sirmondus, Iacobus.
Sirmondus, Antonius.
Smidt, { Ægidius.
Franciscus.
Smeraldus, Horatius.
Smigletius, Martinus.
Soarez, Franciscus.
Soërius, Ioannes.
Soldus, Organtinus.
Solimanus, Iulius.
Solski, Stanislaus.
Somalius, Henricus.
Sopranus, Ioan. Hieronymus.
Sofa, Antonius.
Soto, Franciscus.
Soufa, Matthias.
Southvvelus, Robertus.
Soxo, Benedictus.
Sparacinus, Franciscus.
Spatafora, Placidus.
Spè, Fridericus.
Speer, Michael.
Spenserus, Ioannes.
Speth, Vvolfgangus.
Spiga, Petrus.
Spinellus, Petrus Antonius.
Spinola, { Aloysius.
Fabius Ambrosius.
Spinous, Augustinus.
Spitillius, Gaspar.
Spitznaës, Ioannes.
Spucces, Iosephus.
Stadiera, Franciscus.
Staffordus, Ignatius.
Stanihurstius, Guilielmus.
Stanfel, Valentinus.
Stapels, Stephanus.
Staudacher, Michael.
Steborius, Christophorus.
Stengelius, Georgius.
Stephanovvski, Hieronymus.
Stephanus, { Ioannes.
Martinus.
Thomas.
Stephenfonus, Thomas.
Stephefius, Christophorus.
Stephonius, Bernardinus.
Sterglerus, Petrus.
Sterren, Richardus.
Stibig, Andreas.
Stock, Antonius.
Stoz, Georgius.
Stozius, Theobaldus.
Strada, Famianus.
Strangius, Richardus.
Stratius, { Antonius.
Iacobus.
Streinius, Ioannes.
Strozza, Thomas.

Sturmius, { Georgius.
Vvenceflaus.
Suarez, { Cyprianus.
Franciscus.
Sucquet, Antonius.
Sueuzelius, Philippus.
Suffrenus, { Claudius.
Ioannes.
Surinus, Iosephus.
Sufius, Ioannes.
Sufius, { Iacobus.
Nicolaus.
Suslyga, Laurentius.
Suertus, Iacobus.
Suetnamus, Ioannes.
Svvetus, Ioannes.
Sylua, { Antonius.
Eduardus.
Ioannes.
Syrvid, Constantinus.
Szafurnius, Iacobus.
Szembeck, Fridericus.

T

T Aberna, Matthæus.
Tacon, Franciscus.
Tacquet, Andreas.
Tafferner, Paulus.
Taffin, Petrus.
Taisne, Philippus Franciscus.
Talbotus, { Petrus.
Thomas.
Tallerius, Ioannes.
Talon, Nicolaus.
Tamayo, Iosephus.
Tamburellus, Darius.
Tamburinus, Thomas.
Tana, Aloysius.
Tancredus, Vincentius.
Tanius, Ioannes Petrus.
Tanner, { Ioannes.
Matthias.
Tannerus, Adamus.
Taonius, Philippus.
Tarlatus, Antonius.
Taufk, Gaspar.
Techo, Nicolaus.
Tedeschius, Octavius.
Tellez, Balthasar.
Tellier, Ioannes.
Terillus, Antonius.
Tero, Ludouicus.
Terrentius, Ioannes.
Teruel, Ludouicus.
Texier, Claudius.
Teylingen, Augustinus.
Thenen, Henricus.
Theobolcius, Albertus.
Theodorici, Ioannes.
Theronus, Vitalis.
Thesaurus, { Carolus Anton.
Emanuel.

Thierfault, Guilielmus.
Thunderus, Henricus.
Thurianus, Ioannes.
Tiberius, Ioannes Baptista.
Tilkovvski, Adalbertus.
Tiphanus, Claudius.
Tiran, Iacobus.
Tirinus, Iacobus.
Tiffanier, Iosephus.
Todtfeller, Christophorus.
Tluckyński, Matthias.
Toletus, Franciscus.
Tolgdorff, Ertmannus.
Tollenarius, Ioannes.
Tolomei, Lælius.
Tompsonus, Ioannes Gerardi.
Torniellus, Carolus.
Torre, Antonius.
Torrensis, { Antonius.
Iacobus.
Torres, { Antonius.
Didacus.
Torres, { Hieronymus.
Ioannes.
Treuinnius, Melchior.
Triefst, Michael.
Trieu, Philippus.
Trigaultius, Nicolaus.
Trinkellius, Zacharias.
Trotto, Ioannes Baptista.
Truchses, Eusebius.
Tfandeck, Ioannes.
Tuccius, Stephanus.
Tufus, Octavianus.
Tullensis, Ioannes.
Turbaui, Michael.
Turnebulus, Georgius.
Turrianus, { Antonius.
Cosmus.
Franciscus.
Luisius.

V

V Aez, Franciscus.
Vagnonus, Alphonfus.
Valdiuia, Ludouicus.
Valdori, Claudius.
Valente, Franciscus.
Valentia, Gregorius.
Valentinus, Antonius.
Valignanus, Alexander.
Valladerius, Andreas.
Valle, Franciscus Garcias.
Vallius, Paulus.
Valon, Ioannes.
Valtrinus, Ioannes Antopius.

Vanderuecken, Franciscus.
Vargas, { Emanuel.
Petrus.
Varo, Saluator.
Vafarellus, Gregorius.
Vafconcellus, { Antonius.
Ioannes.
Simon.
Vafcus, Iulius.
Vafquez, { Augustinus.
Dionysius.
Gabriel.
Michael.
Vatier, Antonius.
Vauafeur, Franciscus.
Vaultier, Martinus.
Vayllo, Blasius.
Vega, { Christophorus.
Emanuel.
Gabriel.
Velasquez, Ioannes Antonius.
Velatus, Ioannes Baptista.
Vellefius, Antonius.
Vellofus, Lucas.
Vencur, Ioannes.
Verax, Ioannes Baptista.
Verciullus, Franciscus.
Vererius, Franciscus.
Verius, Antonius.
Vermadius, Andreas.
Veron, Franciscus.
Vetter, Conradus.
Vgolinus, Bernardinus.
Vgnieuuski, Simon.
Viald, Georgius.
Victoria, Petrus Goueus.
Viegas, Blasius.
Vieyra, { Antonius.
Sebastianus.
Vienottus, Ioannes.
Victor, Ioannes.
Vigerus, Franciscus.
Vignier, { Iacobus.
Ioannes.
Viguer, Antonius.
Vilela, { Gaspar.
Ioannes Baptista.
Villacastin, Thomas.
Villalobos, Ioannes.
Villalpandus, Ioannes Bapt.
Villanueva, { Ioannes.
Melchior.
Villegas, { Bernardinus.
Iacobus.
Vimont, Bartholomæus.
Vincartius, Ioannes.
S. Vincensio, Gregorius.
Vireau, Ioannes.
Viringus, Ioannes Vvalterus.
Vitellescus, Mutius.
Vitus, Andreas.
Viualdus, Augustinus.
Viuerus, Petrus.

Viuianus, Antonius.
Vnanao, Martinus Perez.
Vnchalius, Ioannes.
Voëllus, Ioannes.
Voglerus, Ioannes Georgius.
Volckius, Ioannes.
Vremannus, Ioannes.
Vrfinus, { Alexander Card.
Iulius.
Vrfs, Saloatinus.
Vrfs, Ioannes Baptista.
Vrreaga, Petrus.
Vfon, Ioannes Antonius.
Vvvens, { Ioannes Baptista.
Laurentius.
Vadingus, Petrus.
Vvaël, Guilielmus.
Vvaels, Ioannes.
Vvagner, Andreas.
Vvagnereckius, { Henricus.
Simon.
Vvaha, Guilielmus.
Vvallius, Iacobus.
Vvalpolus, { Henricus.
Michael.
Richardus.
Vvalsingamus, Franciscus.
Vvalterus, Ioannes.
Vvandelman, Godëfridus.
Vvaltonus, Ioannes.
Vvapy, Ludouicus.
Vvarfordus, Guilielmus.
Vvarnerus, Ioannes.
Vvarfaucius, Stanislaus.
Vvasin, Ioannes.
Vvelfer, Emeranus.
Vveltherus, Antonius.
Vvenck, Gasparus.
Vverpæus, Carolus.
Vvespin, Franciscus.
Vveyer, Ioannes.
Vvhitfeldius, Thomas.
Vvidel, Adamus.
Vvidzievvicz, Martinus.
Vvieleuicki, Ioannes.
Vvilhelmi, vide Harlemius.
Vvillot, Balduinus.
Vviltheim, { Alexander.
Hubertus.
Ioan. Vvilhelm.
Vvinckelius, Gisbertus.
Vvitte, Adrianus.
Vvittfeldt, { Ioannes.
Petrus.
Vvitueiler, Georgius.
Vvoestuinckel, Petrus.
Vvokicievvicz, Seuerinus Kamoual.

W

Vvorthingtonus, { Laurentius,
Thomas.
Vvorslæus, Eduardus.
Vvratislau, Christophorus.
Vvrightus, Guilielmus.
Vvyer, Godefridus.
Vvyfing, Nicolaus.
Vvyfoccus, Simon.

X

X Aucrius, { S. Franciscus.
Hieronymus
Xeldre, Ioannes Fridericus.
Ximenes, { Christophorus,
Petrus.

Y

Y Añez, Christophorus Garcia.
Yongus, Franciscus.

Z

Z Aluski, Lucas.
Zambertus, Carolus.
Zamora, Gaspar.
Zanon, Bernardinus.
Zaragoffa, Iosephus.
Zehentner, Paulus.
Zergol, Andreas.
Zidron, Franciscus.
Zieglerus, Ioannes Erhardus.
Zienovvicz, Andreas.
Zilius, Otto.
Zoës, Gerardus.
Zola, Ioannes Baptista.
Zuccaronus, Franciscus.
Zucchius, Nicolaus.

INDEX NATIONVM SCRIPTORVM SOCIETATIS IESV

ANGLI.

Lexander Briantus, Somers-
etanus.
Ambrosius Corbæus, Eborac-
ensis.
Andreas Vitus, Londinensis.
Antonius Hoskinus, Herefor-
diensis.
Antonius Terillus, Dorcestriensis.
Edmundus Campianus, Londinensis.
Edmundus Neuillus, Lancastrensis.
Eduardus Burtonus, Londinensis.
Eduardus Coffinus, Exoniensis.
Eduardus Courtæus, Saffexiensis.
Eduardus Daufonus, Londinen.
Eduardus Haruæus, Essexiensis.
Eduardus Knottus, Northumber.
Eduardus Vvorslæus, Laneasten.
Franciscus Yongus, Vvigorniensis.
Franciscus Linus, Londinensis.
Franciscus Vvalsignamus, Northumber.
Guido Hollandus, Lincolnien.
Guilielmus Aylevvorthus Cambro-Britannus.
Guilielmus Balduinus, Cornubiensis.
Guilielmus Campianus, Herefordien.
Guilielmus Good, Glasconiensis.
Guilielmus Lacæus, Eboracensis.
Guilielmus Vvrightus, Eboracen.
Henricus { Garnetus, Notingamien.
Haukins, Cantianus.
Harcottus, Lecestrien.
Morus, Essexiensis.
Thunderus, Cantianus.
Vvalpolus, Norfolkciensis.
Humfredus { Lechius, Salopiensis.
Vvoodvvardus.
Iacobus { Mumfordus, Norfolkciensis.
Scharpe, Eboracensis.
Ignarius { Godvvinus, Somersfetenfis.
Staffordus, Staffordiensis.
Ioannes { Aquapontanus, Cambrobritannus.
Falconerus, Dorcestriensis.
Floydus, Cantabrigiensis.
Gerardi Darbiensis.
Gibbonus, Vvellenfis.
Haulerus, Rutlandus.
Hugo Audoenus, Cambrobritannus.
Ioannes { Perfeus, Eboracensis.
Pricius, Cestriensis.
Salisburius, Cambrobritannus.
Simcoxius, Londiaensis.

Ioannes { Spenferus, Lincolnienfis.
Svvetnamus, Horthamptonien.
Svvetus, Deuonienfis.
Vvaltonus, Lancastrienfis.
Vvarnerus, Varuicenfis.
Iosephus { Cresuellus, Londinen.
Simonis, Hamptonienfis.
Andertonus, Lancastr.
Laurentius { Arturus Fauntaus, Lancastr.
Vvorthingtonus, Lancastr.
Martinus Grinus, Cantianus.
Mauritius Neoportus, Somersfetanus.
Michael { Alfordus, Londinensis.
Vvalpolus, Norfolkciensis.
Richardus { Ashbæus, Lincolnienfis.
Gibbonus, Vvellenfis.
Strangius, Northumber.
Vvalpolus, Norfolkciensis.
Richardus { ienifonus, Dunelmenfis.
Robertus { Perfonius, Somersfetanus.
Southvvellus, Norfolkciensis.
Sabinus Chambers, Lecestrenfis.
Siluefter Norifius, Somersfetenfis.
Thomas { Baconus, Norfolkciensis.
Caruellus, Lincolnienfis.
Comptonus, Contabrigien.
Euerardus, Suffolciensis.
Fitzherbertus, Staffordien.
Morus, Contabrigien.
Odoenus, Hamptonienfis.
Pricius, Cambrobritannus.
Stephanus de Bufen, Salisburien.
Stephanfonus, Dunelmenfis.
Talbotus, Lancastr.
Vvitfeldius, Dunelmenfis.
Vvorthingtonus, Lancastr.
B E L G Æ.
Adrianus { Adriani, Antuerpien.
de Boulogne, Tornacensis.
Cools, Gaudanus.
Cromerius, Oirschotanus.
Crucius, Gandensis.
Van Lyere, Antuerpiensis.
Mangorius, Gaudanus.
Poirtres, Oostervvicanus.
de Vvitte, Antuerpien.
Ægidius { Bauarus, Insulensis.
Beucherus, Atrebas.
Coninck, Belliolanus.
Carlier, Dunkercanus.

Ægidius { Effrix, Mechliniensis.
Franc. de Cottignies, Bruxellensis.
Gerardi, Antuerpien.
Monin, Belloramus.
Schondonchus, Brugenfis.

Alardus le Roy, Insulensis.
Albertus Croffant, Leodiensis.
Alexander Vvithemius Luxemburgen.
Alphonfus Anton. de Sarafa, Neoporten.

Andreas { Ægidianus, Gandensis.
de Boeye, Furnensis.
Denys, Atrebas.
Peuernage, Antuerpien.
Schottus, Antuerpien.

Andreas { Tacquet, Antuerpien.
Triquetius, Malbodiensis.
Vermodius, Arnhemensis.

Angelinus Gazæus, Atrebas.
de Balinghem, Audomaren.
Braëm, Insulensis.
Cauchy, Montensis.
Ciure, Insulensis.
Dauroultius, Audomaren.
Deslions, Bethunien.
Lamour, Cameracensis.
Laubegeois, Duacensis.
Meerhouts, Culemburgen.
Stratius, Audomarenfis.
Succuet, Mechliniensis.

Antonius { Vandens Stock, Bruxellen.
Van Torre, Aloftanus.

Arnoldus Angelus, Traiectensis.
Arnoldus Boecop, Zutphanienfis.
Augustinus Van Teyligen, Harlemien.
Arnoldus Cathius, Leouardiensis.
Balduinus, Cabillauus, Iprensis.
Balthasar Corderius, Antuerpien.
Bartholomæus Fifen, Leodiensis.
Bernardus Bauhufius, Antuerpien.
Brugense Collegium.
Bruxellenfe, Collegium.

Carolus { Gofvvinus, Brugenfis.
de Grobendonque, Mechlinien.
Malapertius, Montensis.
Mufart, Arienfis.
Scribanus, Bruxellensis.
Vverpæus, Condruftus.

Christianus de Placker, Poperinganus.
Christophorus Brouuuerus, Arnhemensis.
Claudius Daufquius, Audomarenfis.

Cornelius { Crocus, Amftelrodanus.
Hazart, Aldenardensis.
à Lapide Bucoldianus.
Perduccius, Vvinociburgen.

Daniel Papebrochius, Antuerpien.
Domus Professa Antuerpiensis.
Dorotheus Louffius, Grauiensis.
Duacense Collegium.
Engelbertus Eyvich, Cliuius.
Engelbertus d'Hollanderus, Gandensis.
Euerardus { Hock, Namurcensis.
Mercurianus, Eburo.

Flandro Belgica Prouincia.

Florentius Bouckorffius, Leidanus.
Florentius Vailliand, Bethunienfis.

Franciscus { Aguilonius, Bruxellen.
Cofterus, Mechliniensis.
de la Croix, Valencenenfis.
Gautran, Grauelinganus.
de Hamal, Namurcensis.
l'Hermitte, Antuerpien.
ab Hees, Traiectensis.
Mileman, Brugenfis.
Montmorencius, Arienfis.
Rougemont, Traiecten.
le Roy, Insulensis.
de Smidt, Antuerpien.
Vander Vecken, Antuerpien.
Vvespin, Namurcensis.
Xauerius Aynfcom, Antuerpien.

Gafpar { Quartemont, Binchicnfis.
Seuerstein, Groninganus.

Gerardus { Burghelius, Sanquenbergen.
Gonthi, Leodiensis.
Grumfel, Leodiensis.
Montanus, Menensis.
Ottonis, Marenfis.
Zoës, Amersfortensis.

Gerardus { Grumfel, Leodiensis.
Montanus, Menensis.
Ottonis, Marenfis.
Zoës, Amersfortensis.

Gisbertus Preuoft, Insulensis.

Godefridus { Frankenius, Siluæducen.
Henschenius, Venradius.
Vvandelman, Amftelrodanen.

Gregorius à S. Vincentio, Brugenfis.
Gualterus Paulus, Huensis.

Guilielmus { Becanus, Iprensis.
Brochæus, Limburgenfis.
Grumfel, Leodiensis.
Hefius, Antuerpiensis.
Lamormaini, Arduennas.
Marci, Dionantensis.
Montanus, Athenfis.
de Pretere, Bruxellensis.
de Vvael, Vltraieftinus.
de Vvaha, Leodiensis.

Henricus Adamus, Dionantensis.
Henricus { Balde, Iprensis.
Ingelgræue, Antuerpien.
Lamormainus, Arduennas.
Marcellius, Rofmallienfis.
Nemius, Siluæducenfis.
Philippi, Arduennas.
Putzius, Marcoduranus.
Samerius, Luxemburgen.
Somalius, Dionantensis.

Heribertus Rofvveydus, Vltraieftinus.
Hermannus Hugo, Bruxellensis.
Hermes Clerus, Tornacensis.
Hubertus Vviltheim, Vitopolensis.
Iacobus Bonfrerius, Dionantensis.

Iacobus { Broquart, Theonquillanus.
Canifius, Calcarienfis.
Caterus, Antuerpiensis.
de Codt, Iprensis.
Coret, Valencenenfis.
Damianus, Atrebas.
Dyck, Ruremondanus.

Hau-

Hautinus, Insulensis.
Des Hayes, Heuriensis.
Honoratus Durandus, Bruxellen.
Iardin, Insulensis.
Libenus Antuerpiensis.
Lobbetius, Leodiensis.
Mallebrancque Audomaren.
Nauarchus, Honfcotanus.
Platelius, Berfænfis.
Simonis, Tornacensis.
Stratius, Antuerpien.
Sufius, Brugenfis.
Svvertius, Insulensis.
Tirinus, Antuerpien.
De Villegas, Antuerpiensis.
Vvallius Cortracensis.

Iacobus { Hautinus, Insulensis.
Des Hayes, Heuriensis.
Honoratus Durandus, Bruxellen.
Iardin, Insulensis.
Libenus Antuerpiensis.
Lobbetius, Leodiensis.
Mallebrancque Audomaren.
Nauarchus, Honfcotanus.
Platelius, Berfænfis.
Simonis, Tornacensis.
Stratius, Antuerpien.
Sufius, Brugenfis.
Svvertius, Insulensis.
Tirinus, Antuerpien.
De Villegas, Antuerpiensis.
Vvallius Cortracensis.

Ignatius Derkennis, Antuerpien.
Insulense Collegium.
Ioannes d'Arras, Cameracensis.
Ioan. Bapt. Engelgræue, Antuerpien.
Ioan. Bapt. Vvvens, Antuerpien.

Ioannes { Billein, Veruiensis.
Bollandus, Limburgen.
Bourghelius Malbodiien.
Briffelius, Louanien.
Bufæus, Neomagen.
Bvzelinus, Cameracen.
Caillet, Duacensis.
Canifius, Neomagen.
Carolus de la Fayle, Antuerpien.
Couillonius, Insulensis.
Crombelius, Duacensis.
Dauid, Contracensis.
Deckerius, Haesbrouckanus.
Erardus Fulonius, Leodien.
Gouda, Vltraieftinus.
Grauius, Louanienfis.
Guilielmus Stechius, Pragenfis.
Haius, Seruius.
Harlemius Harlemienfis.
Hafius, Siluæducenfis.
Horriou, Eburo.
Iardin, Duacensis.
De Jonghe, Dunkercanus.
Kreihing, Dauentrien.
Vender Laen, Amftelrodan.
Lans, Athenfis.
Leonius, Leodicensis.
Maior, Atrebas.
Mans, Ziriczenfis.
Meerbeeck, Antuerpien.

Io. Moncean, Hannatensis.
Io. Oliuerius Baftonienfis.
Io. Oranus, Eburo.
Io. Parijs, Antuerpien.
Io. Les Pefliers, Tornacensis.

Ioannes { Præpositus, Atrebas.
Ramirez, Traiectensis.
Riferius Amftelrodanen.
Roberti, Andainus.
Sebastianus, Fontensis.
Surius, Bethunienfis.
Theodorici, Macherentinus.

Ioannes { Thurianus, Dionanten.
Tollenarius, Brugenfis.
De Valon, Duacensis.
Le Vencur Baftonienfis.
Vincartius, Insulanus.
Vvael, Haesbrouckanus.
Vvalterus Viringus, Louanien.
Vveyer, Mechlinien,
Vvilthelmus Vviltheim Luxemb.

Iodocus { Andries Cortracenus.
Defmaretz Antuerpien.

Isaacus Vander Mye, Delphenfis.
Iulius Cafar de la Coultre, Bruxellen.
Leuinus Sanderus, Gandensis.
Lambertus Molerus, Leodiensis.
Laurentius Vvrens, Neomagenfis.

Leonardus { Berton, Namurenfis.
Frayus, Bruxellensis.
Lefsius, Breftanus.
Brouart, Arienfis.
Craffius, Grauelinganus.
Iacobi, Bruxellensis.
Makeblidius, Poperinganus.
De Schildere, Brugenfis.

Ludouicus { Craffius, Grauelinganus.
Iacobi, Bruxellensis.
Makeblidius, Poperinganus.
De Schildere, Brugenfis.

Marcus { Bonnieres, Atrebas.
Vanden Tympel, Louanienfis.

Martinus { Anton. Deirio Antuerpien.
Becanus, Brabantus.
à Coenuelt, Traiectensis.
de Cygne, Audomarenfis.
Brefferus, Boxelanus.
Coureur Audomarenfis.
L'Hermitte Armenterienfis.

Matthias Putzius, Marcoduranus.

Maximilianus { le Dent Vvinociburgen.
Habbeque Bruxellen.
Sandæus Amftelrodanen.

Mechlinienfe Collegium.
Michael Cuelier, Sonegenfis.
Michael Grifius, Antuerpien.

Michael { Senehallus, Bappalmen.
Van Trief, Antuerpien.

Nicolaus { Boonartius, Bruxellen.
Burenus Arnhemienfis.
Clericus Tornacensis.
Romæus Brugenfis.
Sufius Brugenfis.
del Techo Insulensis.
Trigaultius Duacensis.

Odo Malcotius Bruxellensis.
Oliuerius Bonnart, Iprensis.

Otto { Ladeiou, Insulensis.
Zilius Vltraieftinus.

Paulus { Vanden Berghe, Neomagen.
Duezius, Leodius.
Rofmer, Traiectensis.
Bonuoin, Audomaren.
Bouillius, Dionantensis.
Bruxelius, Siluæducen.
Burgundus, Gerardimontensis.
Bufæus, Nouiomagus.
Canifius, Nouiomagus.
Defnourices, Audomarenfis.

Petrus { Eulard, Arienfis.
Halloyx, Leodiensis.
Hammerius, Muntanus.
Lanselius, Grauelinganus.
Maillart, Iprenfis.
Matthias, Montensis.
D.Oultreman, Valencenensis.
Pennequin, Insulensis.
de la Porta, Antuerpien.
Robillart, Atrebas.
Roestius, Nouiomagenfis.
Siluius, Flander.
Taffin, Audomarenfis.
Vvoestvinckel Brugenfis.

Philippus { Alegambe Bruxellen.
Bebius Orepientis.
Berlaymont Huensis.
Bouchy, Seruius.
Franciscus Taisne Bruxellen.
Hannotel Hefdmien.
Nuius, Antuerpien.
Sconuille Luxemburg.
Sueuezelius Brugenfis.
Du Trieu, Haurenfis.
Richardus { Esius, Vltraiectinus.
Vandersterren, Eyndouien.
Rolandus Ouerstratius, Bruxellen.
Seruatius Sacre, Leodiensis.
Sidronius Hofschius, Marckenfis.
Stephanus Stapels, Henckenrodus.
Thadæus Vvaringa, Groninganus.

Theodorus { Antonius, Peltanus.
Kieuet Roterodamen.
Morecus Antuerpien.
Rosmeer Traiectensis.

Thomas Sallius, Bruxellen.
Touffanus Bridoul, Insulensis.
Turrianus le Febure, Duacensis.
Valentinus Bisshop, Brugenfis.
Zacharias Roth, Flander.

B O H E M I.

Albertus Chanowski, Suiradicen.
Andreas Modestinus, Hradecensis.
Balthasar Bohemus, Ostouinus, Hoftouien.
Bohuslaus Bolbinus Reginohradecen.
Carolus Libertinus Mullusienfis.
Christophorus Vvratislavv Protinien.
Collegium { Crumlouense.
Pragenfe.
Vvratislauense.

Felix Kadlinski, Tainensis.
Fridericus Buidelius Altomuffen.
Georgius Behm, Litomericensis.
Georgius { Constantius, Misenensis.
Crugerius, Pragenfis.
Ferus, Tinensis.
Franciscus Plachy Budvvicen.

Iacobus { Betzcouuius, Citouienfis.
Colens, Pilsnensis.
Pontanus Bruggensis.

Ioannes Czummerman, Pragenfis.

Ioannes { Orachouius Trebonen.
Iacobus Curtzius, Pragenfis.
Tanner, Pilsnensis.
Matthias Tanner, Pilsnensis.
Maximilianus, Reichenberger. Pragen.
Melchior Guttvirt, Budvvicenis.
Nicolaus Salius, Pragenfis.
Sebastianus Scipio, Pilsnensis.
Theodoricus Krallius Cadanensis.
Vvenceslaus Eicker, Capplicensis.
Vvenceslaus Sturmus, Tinensis.
Vvenceslaus Pantaleo Kitvvitzer Cadanensis.
Zdilaus Bercka, Reichstadiensis.

G A L L I.

Adamus Leurin, Ambianus.
Adrianus Brunus, Bellouacensis.
Aegidius Lacarry, Occitanus.
Alanus de la Bauschere, Parisiensis.
Alexander { Fichetus, Sabaudus.
Georgius, Rhemenfis.
Regourdus, Castronouarien.
de Rhodes, Auenionen.

Amabilis Fons, Ricomagenfis.
Andochius Morel, Diuionensis.
Andreas { Baiole Candomenfis.
Castillon Cadomenfis.
Frufius Carnotensis.
Gerard, Vapincensis.
Semery Remensis.
Valladerius, Foresiensis.
Annibal { Codrettus, Gebbennensis.
Gelliot, Gratianopolitanus.
Bastolius Marnatonius.
Bouclier, Ruthenensis.
Caruaignach, Ruthenensis.
De la Croix, Molinensis.
Gaudier, Castrotherienfis.
Girard, Augustodunensis.
Goleti, Sebusianus.
Iordini, à S.Floro.
La Louera, Occitanus.
Lauedan, Narbonensis.
Michaelis, Auenionen.
Millieus, Lugdunensis.
Mongailardus, Vasco.
Pacottus, Vasonensis.
Parent, Nemaufensis.
Preuostel, Burgando-Sequanus.
Sirmondus, Ricomagenfis.
Vatier, Hermannus.
Verius, Parisinus.
Viguiet, Figeacensis.
Viuianus, Petracorienfis.

Arnoldus, { Bohyræus, Vesunenfis.
Saphorius, Bearnensis.
Balthasar, { De Bus, Cabellionensis.
Chauaffius, Sabaudus, Scalentinus.
Bartholomæus, Iacquinotius, Diuionen.
Benedictus Bonnefoy Aruernus.

Ber-

Bernardinus Montreul, Parisiensis.
Bernardus { Dongles, Mimatenfis.
Galtier, à S.Africa.
Meynier, Claremonten.
Bonifacius Constantinus Magnien.
Le Breton Rhedonensis.
De la Croix Montepessulanus.
Guyet, Turonensis.
Carolus { Lallemand, Parisinus.
Paiot, Parisinus.
Paulinus Aurelianeñ.
De la Rue Parisiensis.
Sagerius, Belluacensis.
Christophorus le Iuge Parisiensis.
D'Allard Lugdunen.
La Brouè Aruernus.
De Buffey, Lingonen.
Clemens Burgundus.
Decret Trenorchen.
Franc. de Chales Camberien.
Franc. Menestrier, Lugdun.
Iaius, Gebnensis.
De Lidel, Molinensis.
Delingendes, Molinensis.
Meltretus Anicien.
Perrius Cabiloneñ.
Richardus Burgundus.
Suffrenus, Aquisensis.
Texier Picto.
Tiphanus Parisien.
Valdory Rothomageñ.
Bituricense.
Claromontanum.
Flexiense.
Collegium { Rhedonense.
Rhemenfe.
Tolosanum.
Turnonense.

Dionysius { Auger, Bituricus.
Petavius, Aurelianeñ.
Dominicus Bouhours Parisinus.
Elzearius Oraison, Borbonius.
Edmondus Augerius, Trecentis.
Ferdinandus Guyon, Burgundus Dolanus.
Allian, Delphinus.
Annatus, Ruthenensis.
Benignus, Auenioneñ.
Bonaldus, Mimatenfis.
Boutonus, Sequanus.
Creuxius, Santò.
Dobheil, Molinensis.
Dunellus Castilioneñ.
Fauardius Lemouiceñ.
Gandillon Aurelianeñ.
Franciscus { Garaffius Engolismeñ.
Guillorè Nanneteñ.
Iosephus Mercerus Parisinus.
Irat, Lemouicensis.
Kernatoux, Brito.
Loriot, Lauallensis.
Mangot, Claramontanus.
Monerius, Burdigalen.
Pinthereau, Caluomontanus.

Franciscus Poireus, Burgundo-Sequanus.
Franciscus { Remondus, Diuionensis.
Pomey, Paternensis.
Solerius, Lemouiceñ.
Vauaffeur, Augustodun.
Veron, Parisiensis.
Vigerius, Rothomagen.

Fronto Ducæus, Burdigalensis.
Gabriel Cossartius Pontifarenfis.
Gaspar Seguiran, Aquifextien.
Georgius { Fauterel, Rothomagen.
De Rhodes, Auenioneñ.
Stephan Rouffelier, Vesulanus.
Viald Vindonicensis.
Gilbertus { Ioninus, Aruernus.
Rouffeau Turo.
Gregorius Ramart, Sequanus.
Baillius, Velaunus.
Guilielmus { Chabron, Aruernus.
Pinæus, Aruernus.
Thierfault, Parisinus.

Henricus Albi, Venuxinus.
Hieronymus { Lallemand, Parisien.
Seguin, Parisien.
Honoratus { Fabri, Sebusianus.
Niquet, Auenionensis.
Hubertus Mugnier Ioinuillanus.
Desbans, Campanus.
Beaufez, Tutellas.
Bernard, Rhedoneñ.
De Billy, Compendiensis.
Boireau, Confluentinus.
Bordier, Parisiensis.
Boutonus, Nannetensis.
Chanuelle, Albrinceñ.
Dheliot, Aginensis.
Dinetus, Molinensis.
Gaulterius, Annonæen.
Georgius Bituricensis.
Goutoulas Tolofas.
Grandamicus, Nannetensis.
De la Haye Parisiensis.
Isnardus, Aruernus.
Lambertus Matisconensis.
Lambertus Parisinus.
Liefene Lemouiceñ.
Machault Parisiensis.
Nouet Cenomanensis.
Perard, Campanus.
Rafonier Burgundus.
Rinaldus Campanus.
Salesius, Aruernus.
Salianus, Auenionensis.
Sirmondus, Aruernus.
Vignier Burgundo-Sequanus.

Ignatius { Armandus, Vapincensis.
Gasto Pardies, Palensis.
Adamus, Lemouix.
Arnoux, Riomensis.
Ioannes { Bagotius Rhedonensis.
Baiolus Condomensis.
Bapt. Athanasius Lugdunen.

Ioan.

Io: Bapt. De la Barre Chinonensis.
 Beau Salyus.
 Guefnay, Aquifextien.
 Macaldus, Parisiensis.
 Ragon, Clamecienfis.
 Saniure, Metensis.
 Bessonus Piscennensis.
 Bonnetus, Tolofas.
 Bordes, Burdigalen.
 Brebeuf Normannus.
 Brifacier, Blesensis.
 Brossard, Lemouicen.
 Brueil, Parisien.
 Butieres, Belloiacen.
 Canæus, Parisien.
 Cheualier, Perficensis.
 Cheualier Burgundo Seq.
 Columbi Manuafcon.
 Cordier, Rhemensis.
 Coftanus, Tolofas.
 Courboules, Aruernus.
 Crasset, Deppensis.
 Darde, Bituricensis.
 Dauxiron, Sequanus.
 Derienes, Diepensis.
 Deshayes, Portugratiens.
 Dorisy Mosomensis.
 Fayon Sanfloranus.
 Ferrandus, Aniciensis.
 Ferrier, Ruthenensis.
 Franciscus Claudiopolitanus.
 Gallois, Caluomontanus.
 Gomerius, Parisinus.
 Gaudin, Picto.
 Girard Delphinus.
 Grillotius, Arnetensis.
 Grifel Rothomagensis.
 Guillemenot Mombarræas.
 Henricus Auberius Borbonus.
 Heuin Picto.
 Iacobus Rocher Bituricen.
 Iacquinotius, Diuionen.
 Laual, Lemouicen.
 Lorinus, Auenionensis.
 De Machault, Parisinus.
 Marie Rothomagen.
 Martinonus Briuatensis.
 Mautafius Febetinen.
 Motet Brianfonnen.
 Oliua, Cadurcensis.
 Perpezatius, Briuatensis.
 Philippæus, Andegauen.
 Renaudlanus, Briuaten.
 Roufflet, Rhemus.
 A S. Albino, Borbonius.
 Simon, Picto.
 Stephanus, Niuernen.
 Suffren, Salonensis.
 Telerius, Normantus.
 Vienotus Petit, Burgundus.
 Vignier Campanus.
 Vireau, Burdegalen.
 Voëllus, Burgundus.

Iosephus Baffons, Carpentoraften.
 Filere, Lugdunensis.
 Giballinus, Gabalitanus.
 Malualette, Prouincialis.
 Du Montiel, Lemouicen.
 Oudeau, Grayacensis.
 Surinus, Burdegalenfis.
 Trifanier, Aginnensis.
 Boucliel, Cenomanus.
 Hayneufue, Lauanensis.
 Maunoir, Brito.
 Perrault, Nanneten.
 Iulianus
 Iulius Cæfar Bulingerus, Lodunensis.
 Lancellottus Marin, Campanus.
 Le Brun, Nannetenfis.
 Laurentius De Cellieres, Sandefiderien.
 Chiffletius, Bifuntinus.
 Leonardus Aleman, Lemouicensis.
 Champeils, Lemouix.
 Frizon, Petrocorius.
 Patornæus, Sequanus.
 Cellotius, Parisiensis.
 Conart, Parisiensis.
 Coulon Picto.
 Ludouicus Cressolius, Armoricus.
 Ianninus Nantuanus.
 Iobert Parisiensis.
 Mæratius, Trecensis.
 Maignctius, Parisinus.
 Richeomus, Dignensis.
 Marcellinus Bompar, Ebredunensis.
 Marcus Antonius de Foyx, Vasco.
 Marcus Gilbertus de Varennes Borbonius.
 Martinus Christophorus, Turonensis.
 Claire, Sanualericus.
 Matthæus Ruffy, Aquasextiensis.
 Michael Coiffardus, Bessanensis.
 Nyon, Aurelianensis.
 Rabardeau, Aurelianen.
 Moyfes du Bourg, Santò.
 Bailly, Sezanensis.
 Causinus, Trecensis.
 Du Sault, Santò.
 Forest, Remus.
 Nicolau Iauellus, Bolanus.
 Lombardus, Macerien.
 Rogerius, Fimæus.
 Talon, Molinensis.
 Octauius Bieneuille, Parisinus.
 Odo de Giffey Burgundus.
 Paulus De Barry, Leucatenfis.
 Ieune, Campanus.
 Ragueneau, Parisinus.
 Robertus, Picto.
 Barnaudus, Carolicensis.
 Biardus, Gratianopolitanus.
 Bobyner, Monlucensis.
 Bourdin, Molinensis.
 Petrus Brun, Petrocorenfis.
 del Brun, Cadurcensis.
 de Bugis, Tolofas.
 Cazræus Rhedonen.
 Champneufs, Hanneten.
 Char.

Charlot, Andegauen.
 Chastelin, Siluaneften.
 Cortonus, Forefianus.
 Courcier, Trecensis.
 Franciscus Chiffletius Bifuntinus.
 Franciscus Tresileus, Bifuntinus.
 Gaultrucche, Aurelianen.
 Gorfius, Alpiensis.
 du Hameau, Pifticenfis.
 Iarricus, Tolofanus.
 Iosephus de Orleans, Biturix.
 Ioffet, Burdigalenfis.
 Iustus Sautel, Valentias.
 Labbe, Aruernus.
 Lamart, Auxomensis.
 Lescalopierus, Parisien.
 Loyerus, Brito.
 Mambrun, Claromontanus.
 Maturus, Ambertinus.
 Maucors, Rothomagensis.
 Mirallier, Rhegiensis.
 Monodus Camberienfis.
 Morin Parisiensis.
 le Moyne, Caluomontanus.
 Oliuier, Pictauiensis.
 Pelleprat, Narbonen.
 Poffinus, Narbonensis.
 Pyrard, Lauallensis.
 Reboul, Aruernus.
 Rouerius, Auenionensis.
 à S. Ioanne, Carcaffonen.
 de Sefmaifons Nanneten.
 Philibertus Monetus Gallo-Sabaudus.
 Briet, Abbauillæus.
 Philippus Chahu Teronensis.
 Labbe, Bituricus.
 Moncæus, Parisiensis.
 Raymundus à S. Martino, Bessanen.
 Ceriferius, Hanneten.
 Renatus, Chesneau, Aurelianen.
 Rapin Turonensis.
 Richardus Mercier, Burdegalen.
 Robertus Guyart, Campanus.
 Sampfon Durieu, Conuenensis.
 Simon le Boffu, Parisinus.
 Audebertus, Bellacen.
 Bauny, Campanus.
 Binetus, Diuionensis.
 Crucius, Ebroicenfis.
 Dechamps, Bituricus.
 le Grand, Diuionensis.
 Stephanus Cuerry Parisinus.
 Guionus Dolanus.
 Luzuic, Aruernus.
 Moquot Niuernenfis.
 Natalis Baffinen.
 Parifot, Campanus.
 Petiot Lemouicensis.
 Theophilus Bernardinus Sedanen.
 Thomas le Blanc, Victoriacensis.
 Touffanus Rouffellius, Ebredunen.
 Valerius Reginaldus, Vfiensis.

Vincentius { Huby Henebontensis.
 Leotaudus, Valloyfiensis.
 Vitalis Theronus, Limofensis.
 G E R M A N I.
 Adamus Aigenler, Tirolensis.
 Adamus { Burghaber, Veldensis.
 Contzen, Iuliacensis.
 Schirmbeck Pfaffenhouers.
 Tannerus, Oenipontanus.
 Vvidel, Monacensis.
 Albe rtus { de Albertis, Tridentinus.
 Curtius, Monacensis.
 Aloyfius Richardus, Znoymensis.
 Ambrosius Vveltherus, Ifennacen.
 Andreas { Arcet, Constantiensis.
 Brunnerus, Oeno-Halensis.
 Kobauius, Kirchanen.
 Metfch, Niffensis.
 Vvagner Hoffenhouen.
 Athanasius Kircher, Fuldenfis.
 Balthafar { Conradus, Niffensis.
 Ertzelius Brementis.
 Hagerus, Murnauienfis.
 Hagerus Vberlinganus.
 Nimptfch, Silefius.
 Bartholomæus Chriftelius, Muglien.
 Benedictus Kibler, Eluacensis.
 Bernardus { Loper Paderbornen.
 Neuhauser Monacen.
 Carolus à Kreitz, Mifniensis.
 Christianus { Bauman, Zirifvveilleren.
 Haluerus Halueren.
 Mayr, Mengelrodensis.
 Clauius, Bambergensis.
 Griembergerus, Oeno-Halen.
 Haunoldus Altenhemensis.
 Holtzeitnerus, Brunouien.
 Kiffinpfenning, Viennensis.
 Maier, Auguftanus.
 Christophorus { Mihr Afchaffenburgen.
 Ott, Friburgen. Brisgoi.
 Pflaumer, Biberacensis.
 Scheiner Mindelhaimen.
 Schorrer, Rottemburgen.
 Steborius, Heiligenburgen.
 Stephefius Gliuicenfis.
 Todtfeller Artingenfis.
 Collegium { Aquifgranense.
 Auguftanum.
 Colonienfe.
 Dilinganum.
 Duffeldorpiense.
 Eyftettenfe.
 Germanicum in Vrbe.
 Gratiense, feu Græcense.
 Halense.
 Herbipolense,
 Ingolftadiense.
 Moguntinum.
 Molshemenfe.

Collegium { Monachiense.
Neoburgense.
Olomucense.
Passauiense.
Ratisbonense.
Tyrnauense.
Viennense.

Conradus Vetter, Engensis.
Cosmas Salhauser, Nappurgensis.
Egolphus Altheer, Sangallensis.
Elias Graf, Monacensis.
Emmeramus Vvalter, Stulfeldensis.
Ernicus Pirrhing, Sigartensis.
Eucharis Sartorius, Kiffenganus.
Eusebius Truchses, Scherensis.

Ferdinandus { Albertus, Tirolensis.
Crendelius, Monacen.
Herberstein, Græcen.
Montegnana, Labacen.

Franciscus { Felianus, Rhetus.
Kaminko Ianouicentis,
Hicmannus, Zittauen.
Lechnerus, Hallensis.
Ruiz, Augustanus.
Ruthardus Eystettenis.
Scottus Regiscurianus.
Tausch Lubauensis.

Gaspar { Ruthardus Eystettenis.
Scottus Regiscurianus.
Tausch Lubauensis.

Gebhardus { Razerriedt Razeriedensis.
Amende, Dresdensis.
Biegeisen Altkirchensis.
Dingenauerus, Tirolensis.
Eberhardus Monacensis.
Ernestus, Oberndorffensis.
Federus, Alteruueidensis.
Gobat, Charmoillanus.
Heferus, Vveyrentis.
Holtzhais, Vfferriednen.
Mayer, Rainensis.
Mentzius Amænoburgen.
Poth, Franco.

Georgius { Puttner, Puckstallensis.
Ravv, Sulgoius.
Reeb, Eystadianus.
Salhius, Rhetus.
Scherer, Suefcensis.
Schemberger, Oenipontanus.
Schretelius, Donarverdanus.
Seiser, Friburgen. Brifg.
Stengelius, Augustanus.
Stoz, Monacensis.
Sturmus, Herbipolensis.
Vvitvveiler, Brigantinus.

Gerardus Hansen, Sanctensis.
Godcfrius Heyer, Passediensis.
Gofvvinus Nickel Iuliacensis.

Gregorius { Faber, Morsburgensis.
Roseffius, Landishutanus.

Guilielmus { Aschendorff, Telgesensis.
Federle Pfreumdensis.
Gumpenberg, Monaccu.
Pfeffer, Vvallenentien.
Schiehel Laureacensis.

Henricus { Blyffenius, Colonienfis.
Kircher Nouefiensis.
Korn, Silefius.
Lamparter Lucernensis.
Mayer, Dilinganus.
Selm, Cosfeldianus.
Thenen, Aquisgranen.
Vvagnereckius, Monacen.
Bosendorff, Monasterien.
Busenbaum, Hottelenfis.
Crumbach, Colonienfis.
Iyræus, Nouefianus.

Hermannus { Bosendorff, Monasterien.
Busenbaum, Hottelenfis.
Crumbach, Colonienfis.
Iyræus, Nouefianus.

Hieremias Drexelius, Augustanus.
Hieronymus Mulman, Lipsiensis.
Hugo Roth, Augustanus.

Iacobus { Balde Enfishemianus.
Bidermannus Ehingen.
Boyman Iuliacensis.
Crufius, Bambergen.
Gretferus, Marckfordien.
Hack Iuliacensis.
Himioben, Bingenfis.
Irsing, Marckfordien.
Kellerus, Seckingenfis.
Masenius, Dalensis.
Reifs, Thirhamensis.
Rhem, Brigantinus.

Ioan. { Adamus Schall Colonien.
Arnbrufferus, Franco.

Ioan. Bapt. { Cysatus, Lucernensis.
Labbe Vennensis.
Plenghus, Spitalensis.
Bertholdus, Tirolensis.
Biegeisen. Altkirchensis.
Bisfelius, Pabenhufanus.
Blankenfort, Batmger.
Bolthe, Monasterienfis.
Carolus Heruardus, Monacen.
Crufius Bremen.
Erhardus Zieglerus, Nemes.
Euerar. Nidhardus, Card. Falken.
Fabritius, Fischelensis. (steinen.)
Fridericus Rorich, Colonien.
Gamans Iuliacen.
Gans, Herbipolensis.
Georgius Voglerus, Engensis.
Grothaus, Bechemensis.
Haffenecker, Viennen.
Hammerus, Goslarien.
Harfcher Rothold Callen.
Heim, Bischopsheimien.
Hertingius Grossenforden.
Hieron. Kinich.
Hoferus, Misniensis.
Huberus, Herbipolensis.
Iahoda, Cremfrienfis.
Isfording, Monasterien.
Lantz, Tettnagenfis.
Leurenus, Iuliacensis.
Magirus, Confluentinus.
Mulhusinus, Mulhusinus.
Mulman, Lipsiensis.

Ioannes { Niefs, Holzenfis.
Oheneberger, Blesfensis.
Paulinus, Neoburgen.
Pelecus, Vlmensis.
Raphael Cobenzl, Carnus.
Rhetius, Colonienfis.
Rosenthal, Hertzograden.
Sallerus, Tuzinganus.
Schucking Darueldienfis.
Streinius Vvalduranus.
Terentius Constantiensis.
Tfandek Vvaixelburgen.
Victor, Spirensis.
Volckius Dachauien.
Vvazin Immestadien.
Vvittfeldt Cosfeldien.

Iodocus Coccius, Treuren.
Lambertus Auer, Bambergen.

Laurentius { Forerus, Lucernen.
Sengfenschmidt, Labacen.

Leodegarius, Hertenstein Lucernen.
Leonardus { Bachin, Græcen.
Credet Velkircken.
Lerchenfeldt Monacen.

Leopoldus Mancinus, Vilshouien.
Lubertus Mildendorf, Bilueldien.

Martianus { Martinius, Tridentinus.
Sibenus, Dalerenfis.

Matthæus { Raderus, Inichingen.
Schrick, Aquisgranen.
Faber, Altomonasterien.
Marihoffer, Monacen.
Nennichen, Pruthenus.
Ram, Halensis.

Matthias { Marihoffer, Monacen.
Nennichen, Pruthenus.
Ram, Halensis.

Maximilianus { Haberfack, Herbipolen.
Cornæus, Brilonen.
Hanal, Cremfrien.
Inchoffer, Viennen.
Knab, Ratolpzellen.

Melchior { Cardaneus, Saxo.
Eifelinus, Gamundianus.
Locher, Salisburgen.
Pexenfelder, Amstorfensis.
Radau, Brunsburgen.
Speer, Monachien.
Staudacher, Halensis.

Michael { Alberti, Veitshocheimen.
Auancius, Tirolen.
Elffen, Trarbachen.
Scharen, Nouicafren.
Vvyfing, Lucernen.

Nicolaus { Alberti, Veitshocheimen.
Auancius, Tirolen.
Elffen, Trarbachen.
Scharen, Nouicafren.
Vvyfing, Lucernen.

Osvwaldus Coscanus, Halensis.
Pancratius Kreutle, Holfelten.

Paulus { Guldin, Sangallen.
Hoffæus, Bingen.
Layman, Oenipontanus.
Tafferner, Clagenfurten.
Zehentner, Oenipontanus.

Petrus { Hugo, Lucernen.
Michael, Colonien.
Sterglerus, Carnus.

Petrus { Tyræus, Nouefianus.
Vvittfeldt, Coesfeldien.
Kifelius, Fulden.

Philippus { Miller, Græcen.
Reindolius, Monacen.

Richardus Haller, Norimbergen.
Rudolphus Matman, Lucernen.
Samuel Laberhitthel, Olomucen.
Sebastianus Heiffius, Augustanus.
Sigismundus Ernhofer, Monachien.

Simon { Felix, Monachien.
Vvangnereckius, Monachien.

Societas Iesu in Prouincijs S.C.M.
Theobaldus Hugo, Dalemontanus.
Theodoricus Bæck, Vberlinganus.

Theodorus { Dulman, Colonien.
Rhay, Rhesensis.

Thomas Kern Burghufianus.

Tobias { Arnoldus, Schonbergen.
Lohner, Neo-Oetinganus.

Valentinus Stanfel, Iuliomontanus.
Vdalricus Groschan, Masupolitanus.
Vitus Eberman, Rentvveisdorffen.
Vvenceslaus Scvertfer, Silefius.
Vviabertus Dietrich, Constantien.
Vvilelmus Nakatenus, Iuliacen.

Vvolfgangus { Hein Gamundianus.
Herman Franco.
Schonslederus, Monacen.
Speth Bambergen.

G R Æ C I.

Andreas { Eudemon-Ioannes, Cretenfis, Cydonius.
Perziuales Cretenfis.
Rentius, Chius.

Georgius { Buftronius.
Iustinianus, Chius.

Marcus Lima, Cretenfis.
Thomas Politius, Cretenfis.
Vincentius Castagnola, Chius.

H I B E R N I.

Barnabas Kearnæus, Cassalen.
Christophorus à Sacrobosco, Dublinen.

Guilielmus { Bathæus Dublinen.
Malonius Dublinen.
Salingerus Kilkennien.
Stanihurstius.

Henricus Fitz-Simons Dublinen.
Ignatius Brunus Vvaterfordien.
Paulus Sherologus Vvaterfordien.

Petrus { Redanus Medensis.
Vvadingus Vvaterfordien.

Richardus { Archdekin Kilkennien.
Lincæus Galuien.

H I S P A N I.

S. Ignatius de Loyola, Cantaber.
 Aegidius Gonzalez Dauila, Toletanus.
 Aloyfius Gomez Toletanus.
 Alphonfus { de Andrada, Toletanus.
 de Auila, Bellomontanus.
 de Barzena, Corduben.
 de Castro, Toletanus.
 de Caxo Anduxaren.
 Deza, Compluten.
 Ezguerra, Alfacen.
 Flores Nobleiasien.
 Garcia, Corduben.
 Lopez, Conchen.
 Montoya, Ocanien.
 Pifanus Toletanus.
 Rodriguez, Pincianus.
 Rodriguez, Segobien.
 Salmeron, Toletanus.
 Sancius, Mondeiaren.
 de Sandoual, Hispalen.
 Aluarus Arias, Hispalen.
 Ambrosius { de Peñaloza, Mondeiaren.
 de Somonte, Methymnen.
 Atienza, Zechehinen.
 Gualdanius, Xeren.
 Lucas, Granaten.
 Mendó, Lucronien.
 Moraguez, Maioricen.
 Ouiedus, Illescanus.
 Perez, Corduben.
 de Arana, Methymnen.
 de Ayala, Hispalen.
 Bernardus, de Quiros Fordelagunen.
 Cordefius, Oletanus.
 Escobar de Mendoza, Vallisoletanus.
 Ferdin. de Corduba, Corduben.
 Fons, Vrgellen.
 Ignatius Descamps, Perpinian.
 Monreal, Bellomontanus.
 Oforius, Asturicen.
 Padilla, Vallisoletanus.
 Perez, Pontireginen.
 Quintanaduenas, Alcantaren.
 Rubius, Rodensis.
 Salvador, Tarraconen.
 Torres, Gumelien.
 Bernal, Magallonen.
 Castro, Abulensis.
 de Herrera, Hispalen.
 de Herrera, S. Stephani Gormaz.
 Quiros, Illurgitanus.
 Vasquez, Gaditanus.
 Balthasar Alvarez, Cerueren.
 Barnabas de Cobo, Giennen.
 Bartholomeus { Brauus, Martinmuozen.
 Escobar, Hispalen.

Benedictus { Pererius, Valentinus.
 de Soxo, Granaten.
 Bernardinus { à Llanos, Ocanien.
 de Villegas Oropesanus.
 Bernardus de Alderete, Zamoren.
 Blasius { Vayllo, Ereenfis.
 de Acuña, Burgenfis.
 Christophorus { Cabrera, Corduben.
 Castrius, Ocanien.
 Contreras, Hispalen.
 Garzia, Yannez, Metymnen.
 Madridius, Daimielen.
 de Ortega S. Clementis.
 de Vega, Tubalen.
 Ximenez, Prexanen.
 Collegium { Cæsaraugustanum.
 Granatenfe.
 Madridiense.
 Salmanticense.
 Cosmus Turrianus, Valentinus.
 Cyprianus Suarez, Ocanien.
 Didacus { Alarcon Albazeten.
 Alcyfius S. Vitores Burgen.
 Alvarez, Granaten.
 de Auendano, Segouien.
 Auellaneda, Vifonen.
 Baeza, Ponferadien.
 Beroa, Trugillen.
 de Celada, Monteladen.
 Daza, Colmeranen.
 Fayardus, Murcianus.
 de la Fuente Hurtado Tolet.
 Garzia, Renjifo, Abulen.
 Gonzalez Holguin, Caceren.
 Lopez de Mesa, Zafren.
 Martinez, Corduben.
 Pantoya, Valdemoren.
 Ramirez, Villa-Infanten.
 Ruiz de Montoya Hispalen.
 Salazar Meranon Conchen.
 Salmaniegus, Talabricen.
 Torres Bollus, Villalpenden.
 Torres Rubius, Alcazaren.
 Guillen, Hispalen.
 Dionysius { Vasquez, Toletanus.
 Dominicus Lopez.
 Emanuel { de Naxera Toletanus.
 Ortigas, Cæsaraugustanus.
 Pardus, Madritensis.
 de Vargas, Compluten.
 Felicianus Figueroa, Xerecensis.
 Ferdinandus { Bastida, Pincianus.
 de Castro-Palao Legionen.
 Iaen Corduben.
 Mendoza, Torrecelanus.
 Mendoza, Baezanus.
 Quirinus de Salazar Conchen.
 Francisco { Aguadus, Torreionen.
 Alphonfus Malpartiden.
 Arias, Hispalen.
 Bonauentura Segouien.

S. Bor-

S. Borgia, Valentinus.
 Cachupin, Lareden.
 Castro, Granatenfis.
 Cepeda, Toletanus.
 Colin, Barcinonen.
 Combes, Cæsaraugust.
 Crispus, Vbedanus.
 Cunniga, Iralauienfis.
 Duarte, Hispalensis.
 Escruia, Valentinus.
 Fernandus, Huertensis.
 Figueroa, Hispalen.
 Frigueroa, Fregenalenfis.
 Garcia de Valle, Calaguritan.
 Garcia, Vallecalsensis.
 Gometius, Fregenalen.
 Gonzalez, Sanctacrucius.
 Guttierrez, Setabensis.
 Icart, Barcinonenfis.
 Labara, Cæsaraugustanus.
 de Lugo, Hispalensis.
 Maldonatus, Vianensis.
 Martinez, Monteregeien.
 Ouiedus, Madridien.
 Perandreu, Valentinus.
 Perez Peralta, Baezanus.
 Perez de Castilla.
 Perez de Naiera, Ledefmenfis.
 Portocarrerus, Medellinen.
 Ribera, Villacastrensis.
 Rincon, Toletan. dioc.
 Rodriguez, Arandensis.
 Rodriguez, Numantinus.
 Roziaz, Gerundenfis.
 Salazar, Compluten.
 Salinus, Nauarreten.
 Scuderus, Parrenfis.
 Soto, Cordubensis.
 Suarez, Granatenfis.
 Toletus, Cardinalis Cordubensis.
 Turrianus, Legionensis.
 Vaez, Segouienfis.
 S. Xauerius, Nauarrus.
 Zidron de Azebedo, Vallisolelet.
 Gabriel { Alvarez, Oropesanus.
 de Castilla, Canariensis.
 Henao, Vallisoleletanus.
 Vasquez, Bellomontanus.
 de Vega, Barriensis.
 Garcia Garces, Mohinensis.
 Gaspar { Astetius, Salmanticens.
 Ferdinandus, Toletanus.
 de la Figuera, Bilbilitanus.
 Hurtadus, Monteianensis.
 Loarte, Methymnenfis.
 Ribadeneira, Toletanus.
 Sanchez, Granatenfis.
 Sanchez alter, Nauarrus.
 Sanctius, Centumputeolanus.
 Zamora, Hispalensis.
 Georgius Hemelman, Malacitanus.
 Gonfaluus de Peralta, Granatenfis.

Gregorius { Lopez, Alcozeriensis.
 Valentia, Methymnenfis.
 Guilielmus de los Rios, Excifanus.
 Hieronymus { Domenecus, Valentinus.
 Florentia, Madritensis.
 Garcia, Arizenfis.
 Gueuara, Segouienfis.
 Lopez, Granatenfis.
 Lopez, Gandiensis.
 Natalis, Balearis.
 Perea, Madritensis.
 Perez, Cæsaraugustanus.
 Pratus, Baezenfis.
 Hieronymus { Ripalda, Teruelensis.
 Roman de la Higuera, Toletan.
 Xauerius, Nauarrus.
 Torres, Momblancanus.
 Honoratus Rio, Sanct-Hippolitensis.
 Iacobus { Albertus, Bifuldinensis.
 Alvarez de Paz, Toletanus.
 Aldaretus, Malacensis.
 Ferran, Barcinonenfis.
 de la Fuente, Toletanus.
 Granadus, Gaditanus.
 Laynez, Almasanus.
 Mirauete, Aragonensis.
 Miró, Valentinus.
 Puchè, Ceruariensis.
 Ignatius { de Arbieta, Madritensis.
 Franciscus Peinado, Argouden.
 Quintanaduenas, Burgen.
 de Zuleta, Hispalen.
 Inicus de Lodosa, Pontireginen.
 Ioannes { Agüero, Trefnuetanus.
 Antonius Velasquez, Abulen.
 Antonius Parque, Albaracinen.
 Antonius Vfon, Darocensis.
 Artal, Trempensis.
 Armenta, Cordubensis.
 Atienza, Tordehumensis.
 Azor, Murcianus.
 Ioan. Bapt. { de Auila, Madritensis.
 Bordoy, Maioricensis.
 Escardo, Maioricensis.
 Vilela Cantaber.
 Villapandus, Cordubensis.
 Ioannes { Bonifacius, Cuitatenfis.
 Camachus, Gaditanus.
 de Cardenas, Hispalensis.
 de Corduba, Abulensis.
 Cuellar, Segouienfis.
 Di castillo.
 Eusebius Nieremberg, Madridien.
 Ferdinandus, Toletanus.
 Fernandez, Cordubensis.
 Ferrer, Trempensis.
 Fridericus Xeldte, Almagren.
 Gondinus, Munebregensis.
 Gonzalez de Lofada, Sanabriensis.
 de Ledesma, Mexicanus.
 Ludouicus de la Cerda, Toletanus.
 Lugo, Hispalensis, Cardinalis.

LIII Mal-

Maldonatus, las Casas de Reyna.
 Mariana, Talabricensis.
 Martinez, Cordubensis.
 Martinez de Ripalda, Pampelon.
 Mendez, Hispalensis.
 Moncada, Madridensis.
 Moratuo, Villatobensis.
 Montemaior, Canizeren.
 Mosquera, Gallæcus.
 Muñoz de Galvez, Aguilaren.
 Oforius, Burgenfis.
 Paulus Fons, Pircensis.
 Perlinus, Madridensis.
 Pineda, Hispalensis.
 Piña, Madridensis.
 Plaza, Methymnocelen.
 Polancus, Burgenfis.
 de Ribera, Americanus.
 Roxas, Toletanus.
 Salas, Gumielensis.
 Santiago, Toletanus.
 San Miguel, Madritensis.
 Sebastianus, Darocensis.
 Torrez, Methymnensis.
 Villalobos, Zamoren.
 Villanoua, Soccorensis.
 Acosta, Methymnensis.
 Alderetus, Malacensis.
 Andres, Paricensis.
 Fernandez, Turiasonen.
 Guartizus, Madriten.
 a Iustitia Bilbilitanus.
 Moret, Pampelon.
 Olzina, Barcinonen.
 de Ormaza, Salmanticens.
 de Tamayo, Hispalensis.
 Zaragossa, Alcolanen.
 Alcazar, Hispalensis.
 Balester, Valentinus.
 Ferrerius, Murcianus.
 Guerrero, Granatensis.
 de Guzman, Osoniensis.
 Henriquez, Legionensis.
 de Molina, Conchenfis.
 de Palma, Toletanus.
 de Ponte, Vallisoletanus.
 Ribas, Valentinus.
 Tero, Cazorlanus.
 de Teruel, Granatensis.
 de Valdiuia, Granatensis.
 Luifius Turrianus, Complutenfis.
 Maginus, Paiesius, Bisbalensis.
 Marcus Gonzalez, Villanouensis.
 Marcus Lopez, Madritensis.
 Funez, Vallisoletanus.
 de Esparza, Ezarozensis.
 La Naia, Cafaraugustanus.
 Olaius, Victorianus.
 Perez de Vnanao, Valentinus.
 de Roa, Corduben.
 Stephanus, Centicerensis.
 Matthæus de Moya, Moralefis.

Matthias Borrull, Valentinus.
 Melchior { Castro, Hispalensis.
 de la Cerda Cifontanus,
 Treuinnus, Nauarrus.
 Melchior { de Villanueva, Malagonen.
 Michael de Auendano, Guipuscoanus.
 de Elizalde, Pampelon.
 Espinosa, Guadixensis.
 Fernandez, Toletanus.
 Gomez, Villalonganus.
 Michael { Hieronymus, Hispalen.
 Iulianus, Valentinus.
 S. Roman, Palentinus.
 Turbau, Ilerdensis.
 Vasquez de Padilla, Hispalen.
 Nicolaus { Arnaya, Segouienfis.
 Bobadilla, Palentinus.
 Paulus { Albinianus Raias, Valentinus.
 Iosephus de Arriaga, Vergaren.
 de Abarca, Iacetanus.
 Egidius, Reufensis.
 du Anasco, Permanus.
 Arrubal, Cenicerensis.
 Auiles, Cordubensis.
 Benedit de Rada, Caseden.
 Biuerus, Madriten.
 Chirinus, Oflunensis.
 Colindres, Hispalensis.
 Diaz, Lupianensis.
 Gonzalez de Mendoza, Madriten.
 Flores, Larancanus.
 Guzman, Abulensis.
 Hernandez de Oualle, Placentinus.
 Hieronymus Contiente, Azuaren.
 Hortigosa, Ocaniensis.
 Hortiz, Huetensis.
 Hurtaus de Mendoza, Valmafedan.
 Iohannes Perpinianus, Valentinus.
 Ludouicus, Valentinus.
 Martinez, Rodenas.
 Merchan, Guillenensis.
 Morales, Valdepennensis.
 Moreion, Methymnensis.
 de Ognate, Vallisoletanus.
 Ojea, Trasmozensis.
 Oieda, Marchenensis.
 Paez, Olmedenfis.
 Ribadeneira, Toletanus.
 Salas, Madritensis.
 Sanstius, Valdiglesiensis.
 Vargas, Cordubensis.
 Vrteaga, Hispalensis.
 Ximenez, Toletanus.
 de Bonafe, Maioricensis.
 Raphael { Oller, Maioricen.
 Riera, Barcinonenfis.
 Rodericus Arriaga, Lucroniensis.
 Rodericus Cabredo, Lucroniensis.
 Saluator de Leon, Murcianus.
 Sebastianus { Izquierdo, Alcarazensis.
 Matienzus, Burgenfis.
 Salelles, Gandiensis.

Ste-

Stephanus { Auila, Abulensis.
 Palma, Toletanus.
 Paternina, Lucronien.
 Gonzalez, Villafrancen.
 Thomas { Ituren, Nauarrus.
 Sanchez, Cordubensis.
 Villacastin, Pincianus.
 Valentinus de Herrice, Pampilonensis.
 Valerius Piquer, Villarluengenfis.
 Vincentius { Bife, Alzirenfis.
 Nauarro, Valentinus.

H V N G A R I.

Emericus Kis, Tyrnauiensis.
 Georgius { Forro, Transylvanus.
 Kaldi, Tyrnauiensis.
 Gregorius { Rumer, Bahouienfis.
 Vafarheli, Transylvanus.
 Iohannes { Lippay, Polonienfis.
 Nadasi, Tyrnauiensis.
 Iohannes Riulinus, Transylvanus.
 Matthæus Maurach, Pofonienfis.
 Matthias { Hainal, Tyrnauiensis.
 Sambar, Varasdinensis.
 Petrus Pazmanus, Varadiensis, Cardinalis.
 Stephanus Arator, Iauarinen.
 Tyrnauienfe Collegium.
 Zacharias Ignat. Frinkellius, Pofonien.

I A P O N E S.

Laurentius Iapon, seu Lufcus, Amanguccien.
 S. Paulus Miki.

I L L Y R I C I.

Alexander Comuleus, Spalatenfis.
 Bartholomæus Cassius, Curictensis.
 Iohannes Vremannus, Dalmata.
 Laurentius Chryfogonus, Spalatenfis.
 Leonardus Bagnus, Pifinenfis.
 Nicolaus Latorius, Sciscienfis.

I N D I O C C I D E N T A L E S.

Alphonfus { de Oualle, Chilenfis.
 de Pennafiel, Riobamben.
 de Sandoual, Limensis.
 Andreas de Valentia, Mechoacanen.
 Antonius { Nunnus a Miranda, Zacatec.
 Rincon, Angelopolitanus.
 Ruiz de Montoya, Limensis.
 Auguftinus Canus, Mexicanus.

Balthafar Lopez, Mexicanus.
 Emanuel Lobo, Guadianensis.
 Ferdinandus de Aguilera, Chilenfis.
 Franciscus { de Florentia, Mexicanus.
 Ramirez, Zacatecanus.
 de Alloza, Limensis.
 de Burgos, Angelopolitanus.
 de Corduba Messia, Limen.
 de Ribera, Mexicanus.
 de Ledefma, Mexicanus.
 Leonardus de Pennafiel, Riobamben.
 Lopus de Castilla, Limensis.
 de la Cruz, Angelopolitanus.
 Matthæus { Galindo, Mechocanen.
 de Bocanegra, Angelopolitanus.
 Petrus de Anasco, Limensis.
 de Molina Sancticrucius, in.
 Montanis.
 Petrus Felix { de Mercado, Riobamben.
 Stephanus Aguileries, Guadelaxaren.

I N D I O R I E N T A L E S.

Melchior Figueredus, Goanus.

I T A L I.

Achilles Gagliardus, Patauinus.
 Æmilius de Cardenas, Neapolitanus.
 Albertus Mura, Taurinensis.
 de Angelis, Spoletinus.
 Caprara, Bononienfis.
 Donatus, Senensis.
 Faya, Sauonenfis.
 Gerardinus, Mediolanen.
 Gottifredus, Romanus.
 Macchi, Cremonensis.
 Pellegrinus, Mattelicanus.
 Simoneta, Mediolanen.
 Valignanus, Theatinus.
 Vrfinus, Romanus, Cardinalis.
 Albritius, Placentinus.
 Carnolius, Bononien.
 Dulcebenius, Firmanus.
 B. Gonzaga, Castellionen.
 Aloyfius { Iuglars, Nicienfis.
 Odefcalcus, Comensis.
 Sidereus.
 Spinola, Genuensis.
 Tana, Cheriensis.
 Agazarius, Senensis.
 Alphonfus { Aragona, Neapolitanus.
 Cignardus, Mediolanenfis.
 Vagnonius, Pedemontanus.
 Blancus, Genuensis.
 Andreas { Gerunda, Bariensis.
 Zergoll, Sancticrucius.

Ancl-

Anellus { Oliua, Neapolitanus.
Rugero, Neapolitanus.

Angelus { Gallucius, Maceratenfis.
Adami, Firmanus.

Annibal { Canalis, Vicenfis.
Firmanus, Maceratenfis.
Barnabos, Genuenfis.
Beatrillus, Barenfis.
Blanchettus, Bozzolen.
Cafilius, Neapolitanus.
Damiani, Neapolitanus.
Folcarius, Niceenfis.
Iulius Brignole, Genuen.
Maria Parentucellus, Sarzaen.
Marfilius, Neapolitanus.
Poffeuinus, Mantuanus.
Sanctarellus, Atrienfis.
Tarlatus, Tiphernas.
Valentinus, Patauicus.

Archangelus { Belbonus, Campanen.
Iuftinianus, Genuen.
Mazzinus, Brixienfis.
Oldoinus, Spetienfis.
Viualdus, Genuenfis.

Augustinus { Viualdus, Genuenfis.

Bandinus { Gualfreduccius, Piftorien.

Bartholomæus { Amicus, Anrienfis.
Mocantus, Romanus.
Riccius, Caffro-Fidarden.
Rogatus, Stabienfis.

Bafilus Ficus, Firmanus.

Benedictus { Iuftinianus, Genuenfis.
Palmius, Parmenfis.
Caltorius, Senenfis.
Ginnarus, Neapolitanus.
Mazziotta, Capuanus.
Realinus, Carpenfis.
Roffignolus, Vimetanus.
Salmus, Vercellen.

Bernardinus { Semperuius, Veronen.
Stephonus, Sabinus.
Vgolinus, Romanus.
Zanonius, Rhegio-lepidus.

Bernardus { Cælius, Mutinenfis.

Cæfar { Aluccius, Theatinus.
Ifnardus, Niceenfis.
Laurentius, Romanus.
Macrinus, à Caftrouetere.

Camillus { Constantius, Calaber.
Rodengus, Brixien.

Candidus { Miari, Bellunenfis.

Carolus { Antonius Thefaurus, Taurinen.
Bouius, Haftenfis.
Cafalichius, A.S. Angelo.
Francifcus de Luca, Romanus.
Moneta, Mediolanen.
Papinus, Romanus.
Saluiatus, Lupienfis.
Torniellus, Mediolanen.
Zambertus, Placentinus.

Chriftophorus { Borrus, Mediolanen.

Claudius { Aquauia, Neapolitanus.
Bilancettus, Biturgienfis.
Philippus Taonus, Niceenfis.

Collegium { Braidense.
Neapolitanum.
Romanum.

Conradus { Confalonarius, Mediolanen.
Constantius Pulcharellus, Maffalubren.
Cofinus Alemannus, Mediolanen.
Daniel Bartolus, Ferrarienfis.
Darius Tamburellus, Sanginesianus.
Didacus Rofa, Aquilanus.
Dominicus Gambertus, Placentinus.
Domitius Platus, Mediolanenfis.
Dominicus Arganantius, Melfanenfis.
Emanuel Thefaurus, Taurinenfis.
Emerius de Bonis, Vaffallenfis.
Fabius Ambroffius Spinola, Genuen.

Fabritius { Britius, Arcebutenfis.
Pallauicinus, Genuenfis.
Pignatellus, Neapolitanus.

Famianus { Strada, Romanus.

Felix { Felicius, Montopolitanus.
Girardus, Nolanus.

Ferdinandus { de Capua, Neapolitanus.
Fidelis Daniel, Veronenfis.

Francifcus { Acerbus, Nucerienfis.
Adornus, Genuenfis.
Albertinus, Cantanzarien.
Amicus, Confentinus.
Anton. de Angelis, Florentinus.
Bafellus, Gradifcanus.
Bencius, Aquapendentinus.
Briuius, Mediolanen.
Conturla, Spediensfis.
Efcchinardas, Romanus.
Guerrarius, Rudiensfis.
Iofephus Breffanus, Romanus.
Lana, Brixienfis.
Marazanus, Ariminen.
Maria de Amatis, Romanus.
Maria Grimaldus, Bononienfis.
Mercatus, Romanus.
Milianus, Tolentinas.
Pacconus, Capuanus.
Pafius, Bononienfis.
Pauonus, Catanzarienfis.
Pellizarius, Placentinus.
Piccolomineus, Senenfis.
Plantedius.
Ponga, Nouocomenfis.
Rainaldus, Matelicanus.
Sacchinus, Perufinus.
Sanbiasius, Confentinus.
Scortia, Genuenfis.
Simonefcus, Sabinus.
Stadiera, Bononienfis.
Verciullus, Vibonenfis.
Zuccaronus, Aquilanus.

Fuluius { Androtius, Monticulenfis.
Cardulus, Narnienfis.

Gabriel Beati, Bononienfis.

Gaspar { Spirillius, Camplenfis.
Gothardus Bellhomus, Caftillionen.

Gregorius { Ferrarius, Portu Martianus.
Mastrillus, Nolanus.
Montalis, Spediensfis.

Guilielmus { Dondinus, Bononienfis.
Hercules Matthiolius, Bononienfis.

Hieronymus { Brunellus, Senenfis.
Cataneus, Barolitanus.
Dandinus, Cæfenas.
Fafolus, Neapolitanus.
ferrantinus, Anconitanus.
Florauantius, Romanus.
Geffius, Bononien.
Maiorica, Neapolitanus.
Nappius, Anconitanus.
Pecorarius, Neapolitanus.
Petruccius, Braccianen.
Platus, Mediolanenfis.
Saignanus, Bononienfis.

Hippolytus { Graffettus, Mutinenfis.
Panzirolus, Regio-Lepidi.
Sangeorgius, Sangeorgienfis.

Horatius { Carochi, Florentinus.
Ferrarius, Mutinenfis.
Graffius, Sauonenfis.
Paftardus, Romanus.
Quaranta, Salernitanus.
Smeraldus, Parmenfis.
Turfellinus, Romanus.

Hortenfius { Pallauicinus, Mediolanen.

Hiacynthus { Hurandus, Romanus.
de Magiftris, Cremonenfis.
Manara, Cremonenfis.

Iacobus { Antonius Martha, Taruifinus.
Cellefius, Piftorienfis.
Crucius, Nucerienfis.
Francifcus Via, Placentinus.
Graffettus, Mutinenfis.
Lampugnans, Mediolanen.
Micalia, Pefchienfis.
Pafinettus, Brixien.
Rhò, Mediolanen.

Ignatius { Angeluccius, Belfortenfis.
Arcamonus, Barienfis.
Balfamus, Appulus.
Bomplanus, Anconitanus.
Aloyfius Confalonarius, Mediolan.
Andreas Albertus, Nicien.
Antonius Caprinus, Aquilanus.
Antonius Mazzarellus, Romanus.
Antonius Valtrinus, Senenfis.
Argentus, Mutinenfis.
Augustinus Confalonarius, Mediolanen.

Ioannes { Andreanus, Vrbeuetanus.
Bargioccus, Nouarienfis.
Bonellus, Laudenfis.
Cancellottus, Septempedanus.
Cafilus, Neapolitanus.
Ceccottus, Pifanus.
Ferrarius, Senenfis.

Ioan. Bapt. { Florauantius, Piftorienfis.
Gandutius, Romanus.
Graffettus, Matelicanus.
Lanzauecchia, Alexandrinus.
Mannius, Mutinenfis.
Martinengus, Brixien.
Matculus, Neapolitanus.
Montius, Ferrarien.
Nocetus, Genuenfis.
Perufchus, Romanus.
Pofarel, Bergomen.
Ricciolius, Ferrarien.
Roffi, Monteregalen.
Scortia, Genuenfis.
Tiberius, Brixienfis.
Trota, Populensfis.
Velatus, Creuocorien.
Verax, Mediolanen.
Vrfus, Ebolitanus.
Zola, Brixienfis.

Ioannes { Bernardinus Fidatus, Caffianus.
Bartolottus, Bononienfis.
Camerota, Grauinensfis.
Contri, Lucenfis.
Dominicus Gabiani, Niceenfis.
Dominicus Ottonellus, Mutinenfis.
Francifcus Caretronius, Romanus.
Gabriel Bifciola, Mutinen.
Gonterius, Taurinenfis.
Guilielmus Calaueronus, Cairenfis.
Hieronymus de Sopranis, Genuenfis.
Laurentius Lucchefinus, Lucen.
Maria Freylin, Villanouanus.
Maria Campori, Mutinenfis.
Paulus Farnesius, Romanus.
Paulus Grimaldus, Neapolitanus.
Paulus Oliua, Genuenfis.
Petrus Maffèius, Bergomas.
Petrus Pafchalis, Capuanus.
Petrus Tanius, Romanus.
Philippus de Marinis, Fabbien.
Rhò, Mediolanen.
Stephanus Menocchius, Ticinen.
Agnellus, Neapolitanus.
Alemannus, Mediolanen.
Blancanus, Bononien.
Capponius, Romanus.
Fotius, Rhegynus.
Melchior, Bergomas.
Iulianus Baldinottus, Piftorienfis.
Alenius, Brixienfis.
Bellinus, Goritienfis.
Cæfar Deftitus, Satrianen.
Cæfar Recupitus, Neapolitanus.
Fatus, Neapolitanus.
Fides, Brixienfis.
Fulgattus, Cæfenas.
Mancinellus, Maceraten.
Nigronius, Genuenfis.
Pallauicinus, Genuen.

Iulius { Prifcianenfis, Florentinus.
 Sinius, Foro-Julienfis.
 Solimanus, Firmanus.
 Vafcus, Monteregalemfis.
 Vrfinus, Romanus.
Lælius { Bifciola, Mutinenfis.
 Tolomæi, Senenfis.
Laurentius { Martini, Piftorienfis.
 Mafellus, Neapolitanus.
 Mafonius, Neapolitanus.
 delle Pozze, Florentinus.
Lazarus Cataneus, Sarzanenfis.
Leo Sanctus, Senenfis.
Leonardus { Garzonius, Venetus.
 de Anna, Lupientis.
 Cinnamus, Neapolitanus.
Lidanus Colanellus, Sctinus.
Ludouicus { Bertonius, Romanus.
 Buffus, Venetus.
 Florius, Frattenfis.
 Riccius, Romanus.
 Rogerius, Aretinus.
Marcellus { Auguftini, Fanenfis.
 Laurus, Neapolitanus.
 Antonius Capicius, Neapolita-
 nus.
Marcus { Mambellus, Foroliuifis.
 Oliua, Brixienfis.
 Palumbus, Neapolitanus.
Marcus Garzonius, Venetus.
Marius Bettinus, Bononienfis.
Marius Clemens Baratta, Taurinen.
Martinus { Fornarius, Brundufinus.
 Peregrinus, Mutinen.
Matthæus Riccius, Maceraten.
Mertellus Caracciolus, Neapolitanus.
Michael Ruggerius, Grauinenfis.
Mutius de Angelis, Spoletinus.
Mutius Vitellefcus, Romanus.
Nicolaus { Baldellus, Cortonenfis.
 Berzettus, Vercellen.
 Cabeus, Ferrarien.
 Maria Pallauicinus, Genuen.
 Orlandinus, Florentinus.
 Zucchius, Parmenfis.
Octavianus Tufò, Neapolitanus.
Octavius Lanzauecchia, Mediolanen.
Oddo de Comitibus, Romanus.
Organtinus Soldus, Brixienfis.
Paulus { Bombinus, Conftentinus.
 Cafatus, Placentinus.
 Comitulus, Perufinus.
Paulus { Princeps, Neapolitanus.
 Segnerus, Antias.
 Alois, Neapolitanus.
 Anellus Perficus, Maffalubren.
 Antonius Spinellus, Neapolit.
Petrus { Francifcus Pioltellus, Mediolanen.
 Iuftinellus, Brixienfis.
 Paulus Roffius, Romanus.
 Paulus Fiordelifius, Tufcanen.
 Paulus Nauarrus, Lainenfis.

Pompeius Sauazzinus, Mantuanus.
Prosper Malauolta, Ferrarienfis.
Raphael Caffelli, Bononienfis.
Richardus Richardi.
Robertus Bellarminus Cardinalis Politia-
 nus.

Robertus { Mirabellus, Scillianenfis.
 Nobilius, Politianus.
Sabbatinus de Vrfis, Lupienfis.
Saluator Varo, Quinquifrondenfis.
Scipio { Paulutius, Neapolitanus.
 Sgambatus, Neapolitanus.
Sebastianus de Comitibus, Piftorien.
Sfortia Pallauicinus, Cardinalis, Romanus.
Siluefter { Maurus, Spoletinus.
 Petrafancta, Romanus.
Stephanus Bubalus de Cancellarijs, Roma-
 nus.

Tancredus Cottho, Senenfis.
Tarquinius Gallucius, Sabinus.
Terentius Alciatus, Romanus.
Theophilus Raynaudus, Cefpitellenfis.
Thomas { Auriemma, Neapolitanus.
 Bifdomini, Aretinus.
 Mafcambrunus, Beneuentanus.
 Maffufius, Recinetenfis.
 Reina, Mediolanenfis.
 Strozza, Neapolitanus.

Torquatus de Cuppis, Romanus.
Valentinus Mangionius, Perufinus.
Vbaldinus Bartolini, Senenfis.
Victorianus Premolus, Cremenfis.

Vincentius { Aranea, Aquilanus.
 Baleftrarius, Neapolitanus.
 Brunus, Ariminen.
 Caraffa, Neapolitanus.
 Donus, Perufinus.
 Filliucius, Senenfis.
 Guinifius, Lucenfis.
 Mafcareus, Aquilanus.

Virgilius Ceparius Panicalenfis.

LOTHARINGI.

Cæfar Francifcus d'Harancourt, Camblayen-
 fis.
Chriftophorus Meriget, Nanceianus.
Claudius { Borcier, Nouocafren.
 Mayllard Bayonen.
Dominicus Menginus, Tullenfis.
Francifcus { Deran, Diœceffis Metenfis.
 Lahier Lerrinenfis.
 Richardi Muffipontanus.
 Roffiers, Barroducus.
 Tacon, Tullenfis.
Gerardus Pelletier, Tullenfis.
Iacobus Francifcus, Varanus.

Ioan-

Ioannes { Cachettus Nouocafren.
 Heumont.
 Holonius, Siuerianus.
 Leurechon Barroducus.
 Moquetius Nouipontius.
 Tullenfis.
Leonardus Perinus, Stannenfis.
Ludouicus { Maimbourg, Nanceianus.
 Vvapy, Viridunenfis.
Martinus Vauthier, Tullenfis.
Michael Salin, Tullenfis.
Nicolaus { Abrahamus, Xarouallæus.
 de Conde Claromontanus.
 Henardus Tullenfis.
 Serarius Rambruillanus.
Petrus { Dagonel, Lifolianus.
 Muffonius, Viridunenfis.

L V S I T A N I.

Alphonfus Mendez, Mourenfis.
Aluarus { Lupus, Villarealen.
 Semedus Nifenfis.
Amator Rebellus, Barqueiren.
Andreas { Gomez, Conimbricen.
 Luifius, Eboren.
 Pintus, Vlyffiponen.
Antonius { Almeida Trancofien.
 Aluarez Ferreira Chauen.
 Andrada Oleirenfis.
 de Arauio ex Infula S. Mich.
 Carualius Vlyffiponen.
 Colazus, Vidigeiren.
 Fernandez, Vlyffiponen.
 Fernandus, Conimbricen.
 Franc. Cardim, Vianen.
 de Gouuea Cafalen.
 Leyte, Vlyffiponen.
 Macedo, Conimbricen.
 Moraes Certamenfis.
Antonius { de Saldagna Magazanen.
 Souza Amaranten.
 de Sylua Aueiren.
 Vellefius, Portalegren.
 Vieyra Vlyffiponen.
 Vasconcellos, Vlyffiponen.
Balthafar { Aluarez, Chauenfis.
 de Costa.
 Gagus.
 Tellez Vlyffiponen.
Baptifta Fragofus, Syluenfis.
Bartholomæus { Guerrerus, Almodouaren.
 Pereyra, Monconen.
Benedictus { Fernandus Borbenfis.
 Goes ex Infula S. Michael.
 Pereyra Borbenfis.
Blafius Viegas, Eborenfis.
Chriftophorus { Ferreira Turreuedren.
 Gillius, Brigantinus.
Collegium { Conimbricenfis.
 Eborenfe.

Cosmus Magalianus Braeharen.
Didacus { Antunez, Cratenfis.
 de Arteda, Arroyolens.
 de Areda, alter Arroyolen.
 Lopez, Bringellianus.
 Monteyro, Eborenfis.
 Ribeyro, Tomarenfis.
Eduardus { Sandius, Vlyffiponen.
 de Sylua.
 Acofta, Vlyffiponen.
 Almeida, Vifenfis.
 Aluarez Madereranus.
 Barretus, Feirenfis.
 Corderus, Abrantenfis.
 Diaz, Aspalhamenfis.
 Diaz Castelbranchenfis.
Emanuel { Diaz Aspalhamenfis.
 Goes, Portelens.
 Martius, Aluitenfis.
 Mafcarenas, Vlyffiponen.
 Monteyrus, Monforten.
 Pimenta, Scalabitanus.
 Pinerus, S. Michaelis.
 Sâ, Interamnenfis.
 Veiga, Conimbricenfis.
Ferdinandus { Guerrero, Almodouarenfis.
 Rebellus, Patenfis.
Francifcus { Amaralius, Vlyffiponen.
 Antonius, Vlyffiponen.
 Aranha, Arronchenfis.
 Ayres, Amieyrenfis.
 Barretus Montemornouen.
 Capralis, Cauillanus.
 Freyne, Eftremofienfis.
 Furtadus, Fayalens.
 Henricus, Vlyffiponen.
 Macedo, Conimbricen.
 Machado Villapoucenfis.
 Mendocça, Vlyffiponen.
 Pinheirus, Gouuenfis.
 Rodriguez, Montemaioren.
Francifcus { Soarez, Turreuedrenfis.
 Valente, Vlyffiponen.
Gabriel de Matos, Vidigueirenfis.
Gaspar { Cardofus, Fronterenfis.
 Cohellus, Portuens.
 Fernandez, Beienfis.
 Ferreira, Castro-Fornen.
 Gonzalez Conimbricen.
 Luifius, Portelens.
 Paez, Couilhamenfis.
 Vilela, Auilens.
Georgius da Costa, Azeitamenfis.
Gonfalvus Rodericus.
Henricus { Henriquez Portuens.
 Henriquez Villauifofenfis.
Ignatius Martinez, Gouueanus.
Ioannes { Freyre, Olyffiponenfis.
 Froes, Portalegrenfis.
 Lucena, Trancofienfis.
 Matos, Vlyffiponen.
 Monteyro, Mafamfrienfis.

M m m m m

de

de Payua, Vlyssiponenfis.
de Pedroza, Conimbricen.
Rebellus, Pratenfis.
à Roccia, Bracharenfis.
Rodericus Giron, Alcochefen-
fis.
Soerius, Montemaioren.
Sylua, Olyssiponenfis.
Vafconcellos, Lerienfis.
Iosephus Anchieta, Canarius ex Teneriffa.
Lucas Vellofus, Olyssiponenfis.
Almeida.
Alvarez Sangermanen.
Azeuedo, Chauenfis.
Cardeira, Beienfis.
Cerqueira, Aluitenfis.
Fernandez, Olyssiponen.
Frigueira, Almodouaren.
Froës, Beienfis.
Pinerus, Talabricenfis.
Marcus Georgius, Conimbricen.
Matthæus { de Couros, Vlyssiponen.
Souza Amaralenfis.
Matthias de Sa, Bracharenfis.
Melchior Nunnius Barretus, Portuenfis.
Michael { de Almeida, Gouueanus.
de Pace Lamecenfis.
Nicolaus { Godignus, Vlyssiponen.
Pimenta, Scalabitanus.
Nonius da Cunha, Vlyssiponen.
Paulus Rodriguez, Bracharenfis.
Petrus { Fonseca, Vifenfis.
Mascareñas.
Rodericus de Figueredo, Coruchen.
de Abreu, Cratenfis.
Barradius, Vlyssiponen.
Barretus, Aueirenfis.
Coutus, Oliuenzanus.
Gonzalez, Pontelimen.
Morales, Funchalenfis.
Nouaës, Bracharen.
Vieira, Castro-Tiren.
Simon Vafconcellos, Portugallen.
Stephanus { de Castro, Vlyssiponen.
Fagundez, Viannenfis.
Thomas de Barros Conimbricen.
Valentinus Caruallius Olyssiponen.

MELITENSES.

Marius Pacius.

NORVEGI.

Laurentius Nicolai.

ORIENTALES.

Ioannes Baptista Romanus, Aegyptius, Ale-
xandrinus.
Iosephus Anturinus, Aleppenfis.
Petrus Merofcita, Maronita, ex Monte Li-
bano.

POLONI.

Academia Vilnensis.
Adalbertus Tytkovvski, Masouita.
Adrianus { Iungius, Masouita.
Radziminski Masouita.
Ines ex minore Polonia.
Kvviatkovvski ex maiore Pol.
Pigliovvski ex maiore Polonia.
Rozciszevski, Masouita.
Theobolcius, Vviadzdenfis.
Vvijuk Koialovvicz, Caunenfis.
Andreas { Mlodzianovvski Lithuanus.
Rofenvvald Prutenus.
Rudomina Lithuanus.
Stibigk Brunsbergen.
Zienvvicz Lithuanus.
Bartholomæus Paprocki, ex maiore Polon.
Blasius Plozzinius, Louicen.
Collegium { Cracouiense.
Pofnanienfe.
Cafimirus Vvijuk Koialovvicz Lithuan.
Constantinus Syrvvid Lithuanus.
Daniel Pavlovvski, ex Volhymia.
Ertmannus Tolgsdorf Prutenus.
Fabianus Quadrantinus, Prutenus Stargardeni.
Fridericus { Bartfcius, Braunfpergen.
Szembeck, Cracouiensfis.
Gafpar { Druzbecki ex maior.Pol.
Petkovvski, Petkouiensfis.
Savvicki, Vilnensis.
Georgius { Elger, Liuo.
Tyskeucius Podlachus.
Gregorius Cnapius Grodziecensfis.
Guilielmus Buccius, Liuo.
Hieronymus Mroczaek, ex maior.Pol.
Hieronymus Stephanovvski, Cracouien.
Iacobus { Olszevski Masouita.
Szafarnius Kunenfis.
Vvieuus, Vagrouecensfis.
Brantus, Pofnanien.
Clometovvski, ex maior.Pol.
Conarius, Pyfdriensfis.
Hennig, Gedanenfis.
Hermann, Caffubien.
Kvviakievvicz, ex mai.Pol.
Moravvski, ex maior.Pol.
Ryvvoeki, Prutenus.
Vvielovvicki, Vvielovvicien.

Iu-

SARDI.

Gauinus Carta, Saffaritanus.
Iacobus Pinto, Saffaritanus.
Ioannes Barba, Saffaritanus.
Ioannes Elias Madao, Bifenfis.
Petrus Spiga, Calaritanus.

SCOTI.

Edmundus Haius.
Georgius Turnebulus, Trauertinus.
Guilielmus { Aloyfius Leslæus Aberdonenfis.
Ionftonus Neuuiensfis.
Montetius Glascoensfis.
Hugo Sempilius, Craighbaifæus.
Iacobus { Gordonus, Huntlæus.
Gordonus Lesmoræus.
Tyrius.
Ioannes { Duræus.
Haius Aberdonenfis.
Ogilbæus.
Patritius Andertonus, Elgenenfis.

SICVLI.

Aloyfius Lanuzza Leocatenfis.
Alphonfus Caietanus Syracufanus.
Augustinus Spinous, Alcamensfis.
Bartholomæus Petraccius, Mamertinus.
Bernardus Colnago, Catanenfis.
Carolus Regius, Panormitanus.
Didacus Filippazzius, Caltaniffertensfis.
Erafmus Marotta Rahdazzenfis.

Bardus Panormitanus.
Carrera Siclenfis.
Intorcetta Platiensfis.
Francifcus { Raiatus Panormitanus.
Romanus, Mamertinus.
Scorzus, Panormitanus.
Sparacinus, Panormitanus.
Hieronymus { de Angelis, Ennensfis.
Germanus, Panormitanus.
Grauina, Caltaniffetten.
Hortenfius Scammacca, Leontinus.
Iacobus { Charybdius Mamertinus.
Mafg Syracufanus.
Ioannes Baptista Giattinus, Panormitanus.
Ioannes { Dominicus Candela, ex S. Phi-
ladelpho.
Cascini Panormitanus.
Paulus Chirandaus Platiens.
Iosephus { Augustinus Panormitanus.
Blondus Agrigentinus.
Landolina Netinus.
Maria Requesens Panormitanus

M m m m m 2 Mar-

Iustus Rabus, Cracouien.
Laurentius { Bartilius Tarnou ien.
Suzliga, Pultouien.
Lucas Paprocki, Masouita.
Martinus { Hincza, Prutenus.
Lascius, Califfiensfis.
Olzeuuski ex maior.Pol.
Matthæus { Bembus, Pofnanien.
Varfauiensfis, Masouita.
Matthias { Cafimirus Sarbieuius, Masouita.
Fluczynski, ex maior.Pol.
Michael { Ginkievicz, Samogita.
Krafuski ex Volhymia.
Masovvecki, Masouita.
Cichouius, ex minor.Pol.
Nicolaus { Cyrovvski, Masouita.
Oborski Masouita.
Racouius, Masouita.
Osualdus Kruger, Prutenus.
Paulus Kunh, Pofnanien.
Petrus { Fabricius, Zadzinen.
Scarga Grodziecensfis.
Seuerinus Karuat, Vvokicievvic.
Sigismundus Lauxmin, Samogita.
Simon { Berent, Prutenus.
Gurskius, Masouita.
Nicouius, Lobceucien.
Vgnievvski, Masouita.
Stanislaus { Grodicus, Pofnanienfis.
Kizynokolski, Cracouien.
Kofinski, Masouita.
Kuklinski, Masouita.
Solski, ex maiore Polon.
Vvarfzavvicius.
Theophilus Cristecus, Bieczensfis.
Thomas { Clagius, Prutenus.
Mlodzianovvski Masouita.
Thomas Porzecki, Lithuanus.
Valentinus Biatovvicz, Lithuanus.

ROXOLANI, SEV RVTHENI.

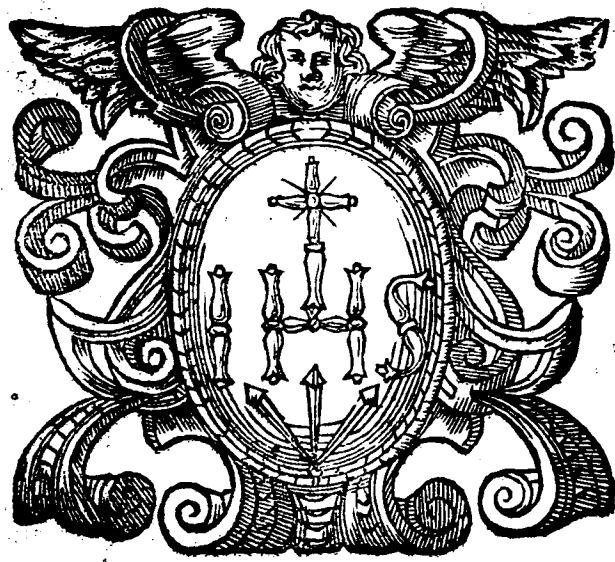
Alexander Lorencovvic.
Andreas Kanon.
Benedictus Erbestus, Leopoliensfis.
Benedictus Paulus Boym, Leopoliensfis.
Elias Doronacovvicz, Vitepsfen.
Francifcus Stanisl Phænicus Leopol.
Ioannes { Alandus, Leopoliens.
Cvviakulski.
Gruzevski.
Vvchelius Leopoliens.
Lucas Zaluski Minscensfis.
Martinus { Laterna, Droholicensfis.
Smiglecus Leopoliensfis.
Nicolaus { Kmicic Vitepercensfis.
Lancitius, Nefuiffensfis.
Simon Vvestocki, Kurzaniensfis.
Valentinus, Fabricius.

Iosephus { Martius Randazensis.
Perdicarus, Panormitanus.
Polizzus, Platiensis.
Ragusa Iulianen.
Scammacca, Leontinus.
Spucces, Panormitanus.
Iulius Mazarinus, Panormitanus.
Laurentius Finichiarus, Catanensis.
Marianus Cæli, Messanensis.
Nicolaus Longobardus, Caltageronen.
Octavius { Caietanus, Syracusan.
Tedeschius Catanensis.
Paulus Bellius, Messanensis.
Paulus Friscia Saccentis.
Petrus { Alagona, Syracusanus,
Gambacurta Panormitanus,
Salernus Panormitanus.

Philippus Massaria, Panormitanus.
Flacidus { Samperius, Messanen.
Spatafora, Panormitanus.
Prosper Intorcetta, Platiensis.
Stephanus Tuccius, Montfortensis.
Thomas Tamburinus, Caltanissetten.
Vincentius { Fassarus, Panormitanus.
Regius, Panormitanus.
Tanciedus, Panormitanus.

S V E C I.

Laur entius Boierus, Stockolmiensis.

I N D E X LIBRORVM ALIQVORVM

*Qui tacitis Auctorum nominibus excusi sunt, & quibus Aucto-
rum nomina in hoc Catalogo adscribuntur.*

Admonitio ad Catholicos Angliæ, circa Edictum Iacobi Regis Anglicæ. Michaël Vvalpolus.
Aesculapius Conradi Cellarij. Georgius Stengelius.
Aetas Liliata Chrapovviciorum. Valentinus Biatovvicz.
Agni Iunofiani aureum Vellus. Valentinus Biatovvicz.
Aiax Volradi Blesij in Spongiam incumbens. Iacobus Kellerus.
Album Marianum. Guilielmus Stanihurstius.
Allocutiones Sacrae super Euangelia, &c. Ioannes Iahoda.
Amoris Christi illecebra, Italicè. Iosephus Fotius.
De Amoris Dei & Contritionis actu, Iodocus Andreas.
Angelus Custos. Tragedia. Italicè. Paulus Princeps.
De Angliæ tribus Conuersionibus. Anglicè. Robertus Personius.
Annulus eternitatis. Iodocus Andries.
Anti-Aurelius. Gallicè. Franciscus Pintheureau.
Anti-Mortonus. Anglicè. Ioannes Priçius.
Antidotum contra pestem peccati mortalis. Hispanicè. Aloysius Lanuzza.
Antidotum generale contra omnes animi morbos. Philippus Bebius.
Apelles post tabulam. Christophorus Scheiner.
Aperta Veritas contra Hæreticos. Anglicè. Eduardus Vvorstæus.
Apes Philosophis mellificantes sub auspicijs Apum Barberinarum. Ioannes Antonius Caprinus.
Apocalypsis Batavica. Carolus Scribani.
Apodixes tres blasphemiarum Ecclesiæ Calvinisticae. Hermannus Bosendorff.
Apologia pro B. Virgine Aspricollis, Gallicè, & Flandricè. Nicolaus Boonartius.
Apologia pro Hierarchia Ecclesiastica instituta à Clemente VIII. in Angliæ. Anglicè. Robertus Personius.
Apologia pro Societate, ex Bohemia & Moravia, proscripita. Adamus Tannerus.
Apologia pro libello contra Sectam Calvinianam. Hungaricè. Emericus Kis.
 Applicatio Censurae de libro inscripto, Pacificus Verus. Gallicè. Hieron. Seguin.
Ars vita Sanctioris. Philippus Bebius.
Articuli Catholicae Fidei per interrogationes explicati, Germanicè. Ioannes Baptista Labbe.
Articuli aliqui Testamenti Ducissæ Bullionij, Italicè ex Gallico. Iosephus Fotius.
Asia descriptio. Gallicè. Georgius Fournier.
Asma Poëticum Litaniarum Lauretanarum. Petrus Stenglerus.
Assemblea Astronomica de Cometis. Italicè. Ioannes Rhò.
Asserta de Vniuersa Philosophia. Lib. 3. Vincentius Aranea.
Augurium Themidis. Bartholomæus Paprocki.
Aula Herodis impia, Theodosij pia &c. Latine. Henr. Laimormaini.
Beata Virgo, causa bonorum omnium. Alardus le Roy.
Biuium Religionis. Gregorius Faber.
De Bona Electione Status Gallicè. Italicè. Matthæus Ghirardellus.
Breuiarium, seu Praxis illius pro Monialibus. Lambertus Molæus.
De Celibatu Sacerdotum. Anglicè. Eduardus Coffinus.
Calendarium Foxij refutatum. Anglicè. Robertus Personius.
Calepinulus. Matthæus Maurach.
Caluinisticarum consequentiarum ineptia, & An- ante Caluinum fuerit moderna Caluinistarum Secta. Hungaricè. Emericus Kis.
Campus florum Latinitatis. Christophorus le luge.
Cantus Natalitius. Italicè. Aloysius Valmarana.
Carmen Panegyricum Othoni Fuggero, vellere aureo donato. Iacobus Balde.
Casus & Euentus Confessionis. Italicè. Iosephus Fotius.
Catalogus quorundam de Societate, qui pro Fide sunt occisi. Ioannes Camerora.
Catechismus pro Diœcesi Elnensi. Hispanicè. Honoratus del Rio.
Catechismus pro Diœcesi Audomarensi. Gallicè. Martinus Coureur.
Catechismus & Euangelia per annum. Carniolicè. Ioannes Tîsdeck.
Catechismus pro instruendis Æthiopicis ad Baptismum. Didacus Ruiz de Montoya.
Catechismus Romanus. Germanicè redditus. Paulus Hoffæus.
Catechismus Bellarmini, Cambrobritannicè. Ioannes Saliburius.
Catechismus alius, Cambrobritannicè. Ioannes Hugo Audoenus.

- Catholica doctrina de Transubstantiatione. Anglicè. Guilielmus Campianus.*
Censura in libros Charci, & Hamneri. Anglicè. Robertus Perfonius.
Centuria emerita Virtutis Militum è Societate Iesu. Alexander Lorencovic.
Certamen triplex de Morte trium ex Societate in Anglia pro Fide. Ambrosius Corbæus.
Chorus Poëtarum. Alexander Fichetus.
Christianitas propugnata contra Hæreticos. Anglicè. Eduardus Knottus.
Christiana fidei rudimenta per quæstiones. Germanicè. Christophorus Steborius.
Chronologia in patenti folio. Ioannes Hafius.
De Circino proportionis. Nicolaus Forest.
Claua Herculis. Georgius Schretelius.
Clavis Paradisi. Cambrobritanicè. Ioannes Hugo Audoenus.
Cliens Marianus. Ioannes Biffelius.
Chypeus inexpugnabilis, Flandricè. Petrus Mailard.
De Cometa anni 1618. Ioannes Leurechon.
Commemoratio Animarum Purgatorij. Flandricè. Iodocus Andries.
Commentaria selecta in Orationes Ciceronis. Andreas Schottus.
Commentarius in Dominici Baudai Gnomas. Carolus Scribani.
Commentarius in tres partes Carminum selectorum Latinorum. Philippus Bebius.
Commentarius in Lyrica Horatii expurgata. Philippus Bebius.
De Communione. Germanicè. Michael Lofcher.
Compendium Christianæ perfectionis Achillis Gagliardi, Latinitate donatum. Ioannes Buccellenus.
Compendium seu Breuiarium Meditationum Ludouici de Ponte. Latinè. Petrus Ximenez. Italicè. Aloysius Dulcebenius.
Compendium vitæ B. Aloysij Gonzagæ. Italicè. Iacobus Grassettus, vel Ioannes Bertolottus.
Compendium vitæ S. Francisci Xauerij. Italicè. Ioannes Hieronymus de Sopranis.
Compendium vitæ B. Francisci Borgia. Italicè. Scipio Sgambatus. Gallicè. Alardus le Roy.
Compendium vitæ S. Ignatij, S. Xauerij, B. Borgia. Italicè. Franciscus Scortia.
Compendium vitæ S. Rosæ. Latinè. Ioannes Laurentius Lucchesinus.
Compendium totius Philosophiæ. Lucas Zaluski.
Compendium Resolutionum, seu Casuum D. Antonini Dianæ C. R. Michaël Van Triefst.
De Conceptione Immaculata B. V. Mariæ. Gallicè. Henricus Albi.
Concio habita Goritiæ pro electo Ferdinando III. Rege Romanorum. Italicè. Thomas Politius.
Conciones funebres II. habite Goritiæ, in Exequijs Ferdinandi II. Imperatoris. Italicè. Thomas Politius.
Concio habita Neapoli in funere P. Petri Antonij Spinelli Societatis Iesu. Italicè. Franciscus Albertinus.
Confessiones S. Augustini. Italicè reddita. Iacobus Fuligattus.
De Confessionis integritate Germanicè. Michaël Lofcher.
Coniuratio Alberti Fridlandiæ Ducis. Albertus Curtzius.
Consolatio Animarum afflictarum Stephani Bineri. Italicè. Iosephus Fotius.
Constitutiones Societatis IESV, Latinè. Ioannes Polancus.
Consultationes cum Glossis. Iacobus Kellerus.
Contra Ioannem Riderum Ministrum Hæreticum. Anglicè. Henricus Fitzsimon.
Contra Librum Francisci Hastingsi, Equitis auroti. Anglicè. Robertus Perfonius.
Contra Eduardum Coquum Aduocatum Regium Anglicè. Robertus Perfonius.
Contra Barlolum Pseudo-Episcopum Lincolnensem, circa Iuramentum Fidelitatis. Anglicè. Robertus Perfonius.
Contra Iuramentum Fidelitatis. Anglicè. Antonius Hoskinus.
Contra Guilielmum Chilingworthum, & Guilielmum Crashau, & Eduardum Hobbium Hæreticos. Anglicè. Ioannes Floydus.
Conuersio Boni Latronis ex Gallico Stephani Bineri. Italicè. Iosephus Fotius.
Cor Deo Sacrum. Adrianus Poirtres.
Cor Iesu Sacrum. Hungaricè. Martinus Hainal.
Corona Anni Mariani. Leonardus Bachin.
De Cruce & Passione Christi. Alexander Cardinalis Vrsinus.
Cruce Eustachiana. Christianus Bauman.
Cythara laudum Diuinarum. Gregorius Ferrarius.
Decisiones Casuum Bononienses. Carolus Zambertus.
Decora Liliæ Paciani. Andreas Zienevicz.
Deipara Mater Misericordiæ. Petrus Vvoestvinkel.
Delicia Piorum Spirituales. Guilielmus de Landsheere.
Deliciæ Eucharisticæ. Guilielmus de Landsheere.
Deuotio erga S. Mariam Magdalenam. Michaël Seneschallus.
Demonstratio errorum Triglandij de Pontificatu, Belgicè. Philippus Nutius.
Descriptio Floris Granadilla. Ferdinandus Crenelius.
Descriptio Ciuitatis Massæ Lubrensis. Petrus Anellus Perficus.
Deteñtio Ioannis Nicolai Apostata, Anglicè. Robertus Perfonius.
Deuotiones exerceri solite in Sodalitate Opificum Anconæ. Iulius Sinius.
Deuotio erga S. Mariam Magdalenam. Lælius Tolomæi.
Deuotio erga B. V. Dolorosam. Gallicè. Michaël Seneschallus.
Dieta salutis ex Ioannis Polanci industrijs excerpta. Philippus Bebius.
Diarium Hominis piè Christiani. Guilielmus de Landisheere.

- Diæ ubi sit scriptum? de Auctoritate Traditionum. Matthias Nennichen.*
Digitus Dei in Biuio. Gaspar Lechnerus.
Digressiones tres Historicae ad vitam S. Rosaliæ. Italicè. Petrus Salernus.
Directorium Hominis Christiani. Anglicè. Robertus Perfonius.
Discipulus defensor honoris sui Professoris contra Caluinistam Prædicantem. Hungaricè. Emericus Kis.
Discursus Academicus in laudem Portus Messanenensis. Italicè. Placidus Samperus.
Disputatio Astronomica de tribus Cometis anni 1618. Horatius Grassius.
Disquisitiones de rebus ad Religionem pertinentibus. Anglicè. Franciscus Vvallingamus.
Disquisitiones Disquisitionum Stephani Pascasij. Gallicè. Franciscus Garassus.
Dina Bonæ Spei, & Dina Misericordiæ. Petrus Bouillius.
Dini Tutelares diæcesis Craconiensis. Theophilus Cristecus.
Dolores Beatæ Virginis Mariæ. Iodocus Andries.
De Donatione Constantini Magni. Raphael Castellus.
Dua Clauis Cali. Iodocus Andriæ.
Ecclesia Anglicana Trophæa. Guilielmus Good.
Ecclesia Reformata. Gallicè. Franciscus Garassus.
Effata Peripati Christiani. Alexander Gottifredus.
Efficacia remedia ad satisfaciendum pro omni irreuerentia facta SS. Sacramento. Belgicè. Henricus Balde.
De Eleemosyna Spirituali. Germanicè. Christophorus Steborius.
Elementa Christianæ perfectionis ex Thoma de Kempis. Ioannes Isfording.
Elogia S. Ignatij, S. Francisci Xauerij, S. Iosephi Anchieta, in patente folio. Italicè. Scipio Sgambatus.
Elogia Virorum illustrium Societatis Iesu in Perij. Ioannes Maria Freylin.
Elogia ad Imagines SS. Eremiticorum. Ioannes Riferus.
Emblemata de Stationibus. Iodocus Andries.
Emigratio Prædicantium Heydelbergenisium. Germanicè. Ioannes Biegeiffen.
Enchiridion Grammaticæ Græcæ. Seruatius Sacre.
Enchiridion ad Cruciatum Domini piè recolendos. Valentinus Mangionius.
Encomia SS. Eucharistiæ, B. Virginis, & Sanctorum ex Patribus deprompta. Aluarus Arias.
Encyclopædia defensa Romæ. Leo Sanctius.
Ephemeris expeditionis Maximiliani Ducis Bavaricæ, in Austriam & Morauiam. Iacobus Kellerus.
Ephemeris Meditationum in singulos anni dies. Anglicè. Eduardus Haræus.
Epimicion in Translatione Corporis B. Iosaphat Archiepiscopi, & Mart. Valentinus Biato- vvicz.
Epistola Domini de Villanoua de sua Conuersione, Latinitate donata. Henricus Lamormaini.
Epistola de Vtilitate bene legendi ad mensam. Franciscus Sacchinus.
Epistola de Persecutione Anglicana. Robertus Perfonius.
Epistola ad Sacerdotem in Vinculis detentum in Anglia pro fide. Didacus Martinez.
Epistola Pastoralis ad Catholicos in Hibernia. D. Petrus Talbottus Archiep.
Epitome Historiæ Gentis Anglorum Venerabilis Bedæ. Anglicè. Henricus Harcottus.
Equitis Poloni pro Societate Iesu contra fictum. Equitem Polonum, Oratio I. Ioannes Lanz.
Errata Typographiæ Portus Regij. Gallicè. Franciscus Pinthereau.
Euangelia & Epistolæ per annum Hungaricè. Georgius Kaldi.
De S. Eucharistiæ sumptione sub vtraque specie. Lucas Zaluski.
Eutbanasia, seu Preparatio ad felicem mortem. Philippus Bebius.
Exegesis supra Sacramenti Mariani formulam. Georgius Stengelius.
Exercitia Sodalitatis Huenfis. Martinus Coureur.
Exercitia Spiritualia S. Ignatij, Latinè reddita. Andreas Frufius.
Exercitium Perfectionis Alphonsi Rodriguez, Latinitate donatum. Leonardus Creder.
Exhortatio Iesu Christi ad Animam fidelem ex Lanspergio. Anglicè. Ioannes Gerardi.
Faces ad exercitandas virtutes, & detestanda vitia. Italicè. Gregorius Montalis.
Familiares Preces. Franciscus ab Hees.
Fasciculus laudum B. V. Mariæ. Ioannes Riulinus.
Fasciculus Litaniarum ex Sacra Scriptura, & SS. Patribus, Græcè & Latinè. Georgius Mayr.
Fasciculus Myrrhæ. Guilielmus de Landsheere.
Fasti Mariani. Andreas Brunner.
Fasti Senenses. Sebastianus Conti.
Fanus mellis ex SS. Patribus collectus. Alexander Fichetus.
De Fiducia in Deum ex Gallico Nicolai duSault, Italicè. Matthæus Gherardellus.
Fidus Consiliarius in Connubijs. Italicè. Horatius Ferrarius.
Flores Rhetoricæ. Dominicus Gambertus.
Flores Meditationum ex varijs collecti. Philippus Bebius.
Flos Psalmorum Gallicè. Stephanus Binerus. Italicè. Matthæus Gherardellus.
Flos Sanctorum ex Hispanico Ribadeneira in Latinum translatus. Iacobus Canifius.
Fodina Paradisi, seu Affectus Sacri de Deo. Italicè. Ignatius Bomplanus.
Fortis Gubernator, seu Res geste Ioannis Dallamont. Guilielmus de Vvaha.

- S. Franciscus Xaverius Patronus contra pestem Brugis. Belgicè. Philippus Franciscus Taisne.*
D. Francisci Borgie solemnia Poëtica. Leonardus Frizon.
Funiculus triplex, quo Fidei capita demonstrantur, ex Sacra Scriptura, ex SS. Patribus & ex ipsis Protestantibus. Anglicè. Laurentius Andertonus.
Gigas Tragedia. Italicè. Leo Sanctius.
Gloria S. Ignatii. Nicolaus Lancitius.
De Gravitate Peccati mortalis, presertim Hæresis. Anglicè. Ioannes Hugo Audoenus.
Gymnasium Virtutum, sive de Officio hominis Christiani. Philippus Bebius.
Hæreses & Errores aliquot Petri Aurelij. Gallicè. Franciscus Pinthereau.
Heautomachia, seu Pugna Guilielmi Chillingworthi contra seipsum. Anglicè. Guilielmus Lacæus.
Hebdomas Mariana. Gebhardus Razonrie.
Hebdomada S. Iosephi. Italicè. Iosephus Agnelus.
Hermenegildus. Tragedia. Italicè. Sfortia Cardinalis Pallaucinus.
Hermes Christianus ex Gallico Bartholomei Iacquinotij Latinitate donatus. Petrus Monodus.
Hilaria Mathematica. Ioannes Leurechon.
Hilaria Mussipontana. Gallicè. Ludouicus Vvapy.
Historia Sancta ex Gallico Nicolai Talon. Italicè. Iosephus Fotius.
Historica narratio Incendij Vesuviani. Bernardinus Ginnarus.
Historia Iconoclastarum. Anglicè. D. Petrus Talbottus Archiep.
Historia Manicheismi & Pelagianismi. Anglicè. D. Petrus Talbottus Archiep.
Honor SS. Ignatio & Xaverio recens Canonizatis habitus Antuerpia. Michael Grifius.
Horti Hesperidum, seu Apparatus quo exceptus est Cardinalis Vicecomes Borromæus ab Vniuersitate Mediolanensi. Iulius Vascus.
Hymni Ecclesiastici nouo cultu adornati. Martinus Claire.
Iansenismus damnatus Bulla Innocentij X. Gallicè. Ioannes Ferrier.
Ignorantia & Impostura libelli inscripti: Theologia Moralis Iesuitarum. Gallicè. Franciscus Pinthereau.
Incarnatio mystica, seu Christiformitas. Nicolaus Rogerius.
Indagator indefessus luminis fidei. Ioannes Simcockes.
Infans Iesus, Margaritum animæ. Italicè. Antonius Tarlatinus.
Institutio Methodica de præcipuis fidei mysterijs, tum Anglicè, tum Latine. Guilielmus Bateus.
Instructio Confessariorum desumpta ex Ludouico de Ponte. Michael Loscher.
Iosaphatidos Lib. III. Nicolaus Kmicic.
De S. Iosepho Sponso Deiparæ. Alexander Cardinalis Vrsinus.
- S. Iosephus Aduocatus fidelis in vita & morte. Belgicè. Henricus Balde.*
Iter certum Cæli. Alardus le Roy.
Iter Fuldense, & Iter Moguntinum Petri Aloysii Cavasi Nuntij Apostolici. Silvester Petrasancta.
Itinerarium pieratis & doloris, de Passione Domini. Aloysius Spinola.
De Iubilæi gratia augenda. Iodocus Andries.
Iudicium Academicum de libello Guilielmi Chillingworthi. Anglicè. Guilielmus Lacæus.
Iudicium Theologorum de Bonorum Ecclesiasticorum inuasionem, ab Exercitu confederato. Martinus Olzevski.
Iusta funebria Philippi III. Regis Hispaniarum. Italicè. Emanuel Ihesaurus.
Labyrinthus Regius Herculis Gallicani. Gallicè. Antonius Valladerius.
Labyrinthus Cantuariensis contra librum Pseudo-Archiepiscopi Cantuariensis. Anglicè. Thomas Caruellus.
Lacryma S. Mariæ Magdalene. Anglicè. Robertus Southwellus.
Legatio Apollinis celestis ad Vniuersitatem Pragensem. Bohuslaus Bolbinus.
Legatus Fidelis ad Oratores Christianos. Guilielmus Hefius.
Les Et cetera, Du Pleffis. Gallicè. Ioannes Bordesius.
Libellus Myrrhæ Bambergensis, de Passione Domini. Philippus Kifelius.
Libellus Precum, & Christianarum exercitationum Croaticè. Nicolaus Sartorius.
Lilium D. Casimiri natali carmine celebratum. Valentinus Biatovvicz.
Litura Hispanica Cancellariæ. Iacobus Kellerus.
Loci visitationes à Sacra Scriptura pro adstruenda veritate Catholica. Matthæus Schrick.
Manifestatio diuersorum Spirituum. Anglicè. Robertus Personius.
Manifestatio Apostasiæ Marci Antonij de Dominis. Anglicè. Ioannes Suetus.
Manipulus Regius Heroidum Britannia. Eduardus Courtæus.
Manuale Annotationum pro Christiana Doctrina utiliter tradenda. Italicè. Petrus Antonius Spinellus.
Manuale Exercitiorum Spiritualium ex Hispanico Thomæ de Villacastin Italicè redditum. Thomas Matcambrunus.
Manuale Sodalitatis Immaculate Conceptionis B. V. Mariæ. Vienna. Leonardus Bagnus.
Manuale Sodalitatis. Croaticè. Nicolaus Sartorius.
Manuale continens Psalteriolum B. V. & aliqua Exercitia. Philippus Bebius.
Manus Examinis. Iodocus Andries.
Maria Mater Agonizantium. Ioannes Nadasi.
Maria Mater Misericordiæ, Aduocata fidelium animarum. Henricus Nemius.

Mar-

- Martialis emaculatus. Andreas Frufius.*
Martyrologium Romanum. Gallicè. Franciscus Solerius.
Maximilianus I. Austriacus. Iacobus Balde.
Meditatio de Humilitate, & de Angelis. B. Aloysius Gonzaga.
Meditationes de Passione Domini. Italicè. Editæ opera D. Leonis Bertolini. Antonius Valentinus.
Meditationes de signis vera Ecclesiæ. Anglicè. Thomas Vvhitfeldius.
Memoria Passionis Domini. Iodocus Andries.
Memoriale sciendum à Clericis, & Confessarijs. Victorianus Premolus.
Memoriale pro viuis, ut orent pro defunctis. Anglicè. Iacobus Mumfordus.
Mercurius Panormus, de ingressu Admirantis Castella ad gubernationem Sicilia. Iosephus Spucces.
Methodus bene utendi suffragijs mensuris. Matthias Deschamps.
Methodus Practica utendi Libro Thomæ de Kempis de Imitatione Christi. Martinus des Funes.
Microcosmus Physico-Mathematicus. Franciscus Eschinardus.
Microcosmus immobilis, sive Compendium Philosophiæ. Gottardus Bellhomus.
Misericordia, & Veritas, seu Charitas propugnata contra Hæreticos. Anglicè. Eduardus Knottus.
Modus Musicè componendi. Vvolfgangus Schonslederus.
Modus orandi pro necessitate patriæ. Iodocus Andries.
Modus utiliter studendi. Italicè. Franciscus Sacchinus.
Modus pie transigendi tempus, Aduentus, Quadragesimæ, Paschale, & alia. Germanicè. lib. 5. Carolus de Grobendonque.
Modus disponendi se ad bene moriendum. Latine ex Gallico Francisci Poirai. Henricus Lamormaini.
Modus utiliter visitandi S. Eucharistiam, cum publice exponitur. Italicè. Ioannes Baptista Verax.
Modi varij, & elegantes loquendi. Latine. Ignacius Bomplanus.
Monita ad bene moriendum. Lælius Tolomæi.
Mons-Albanus iustificatus. Gallicè. Bernardus Meynier.
Mors P. Petri Vvriti pro fide in Anglia. Eduardus Courtæus.
Mors Paulini, & Alexij ex Gallico Pauli de Barry. Italicè. Matthæus Gherardellus.
Mundus à Christo patiente refectus. Iosephus Landolina.
Musa Parenetica. Isaacus Vander Mye.
Narratio brevis de Vita, & morte Federici Card. Borromæi. Octavius Lanzaucchia.
- Narratio succincta vitæ, & mortis trium Martyrum Ioannis, Pauli, & Didaci Societatis Iesu. Hispanicè. Antonius Colazus.*
De Natura Fidei, & Hæresis. Anglicè. D. Petrus Talbottus Archiep.
Negotiatio Spiritualis mercatura. Iodocus Andries.
Nicea Civitas cultu festiuo nitens, in aduentu Caroli Emmanuelis Ducis Sabaudia. Iulius Vascus.
Norma Ministrorum &c. Carmen Leoninum. Iacobus de Codt.
Nullitas Ecclesiæ Protestantium in Anglia. Anglicè. D. Petrus Talbottus Archiep.
Observationes in librum Doctoris Stillingfleti. Anglicè. Richardus Ashbæus.
Observationes circa linguam Italicam. Italicè. Marcus Antonius Mambellus.
Ocularia contra Viam tutam Humfredi Lyndi. Robertus Ienisonus.
Odæ Spirituales cum modis Musicis. Italicè. Ioannes Camerota.
Officium Immaculatae Conceptionis B. Virginis, & Officium B. Stanislai Kostka cum Compendio Vitæ ipsius. Polonicè. Franc. Stan. Phænicus.
Opuscula Musicalia A. 8. Litaniarum. Simon Berent.
Oratio de S. Rosalia, habita Romæ. Angelus Galluccius.
Oratio qua Lemensium, & Castri Comites in Collegio Neapolitano excepti sunt. Ioannes Baptista Vrfus.
Ordo nouus Tabularum Sinuum tangentium. Claudius Richardus.
Ordo Vitæ Christianæ. Alexander Fichetus.
Ortus Iansenismi. Fran. Pinthereau.
Pacis compositio inter Principes Catholicos Imperij, & Adhærentes Augustanæ Confessioni. Paulus Laymannus.
Palma Christianæ fortitudinis, seu Gloriosa certamina Christianorum in Iaponia. Anglicè. Edmundus Neuillus.
Panegyricus Fundatori Collegij Paderbonensis die natali oblatus. Ioan. Horron.
Panegyricus super Symbolo S. Francisci de Paula. Italicè. Franc. Albertinus.
Paradisus voluptatis Flandricè. Augustinus Van Teyligem.
Paradisus voluptatis super Litanias Lauretanæ Anglicè. Ioan. Suetnamus.
Parentalis splendor Catharina Patocia. Andreas Zienievvicz.
Parodia genialis de Immaculata Conceptione B. Virginis. Valentinus Biatovvicz.
Peregrinatio spiritualis 40. dierum ad visitandam S. Aedem Lauretanam. Italicè. Franciscus Ponga.
Peregrinatio S. Mariæ Magdalene ad Paradisum. Anglicè. Ioan. Suetnamus.

N n n n

De

De Peregrinatione, Anglicè. Robertus Per-
sonius.
Perpetuus gladius Regina Martyrum, Italicè,
Iosephus Fotius.
Perspectiua Practica Gallicè, 3. volum. Ioannes
de Brueil.
Phœnix rediniuus, sive De renouatione interioris
Sodalis Mariani. Philip. Bebius.
Phænomena sub aspectum felicissimi sideris. An-
dreas Zienievicz.
Pharus Sarmatica, Bartholomæus Papro-
cki.
Philagæ solitudo Italicè ex Gallico P. Pauli de
Barry. Matthæus Gherardellus.
Pietas solatio destituta. Italicè. Antonius Tar-
latinus.
Pietas Victrix, seu Flavius Constantinus Ma-
gnus. Tragedia. Nicolaus Auancinus.
Planctus Virtutum in Exequis Comitissæ Agliæ.
Iulius Vascus.
Planctus Apollinis & Musarum. Andreas Zie-
nievicz.
Politicorum Catechismus. Anglicè. D. Petrus
Talbotus Archiep.
Porta Celi, una cum Scala Iacob. Philippus
Bebius.
Preparatio ad fructuosè administranda Sacra-
menta. Anglicè & Hispanicè. Iosephus Cre-
suellus.
Prærogatiua Humane nature. De immortalitate
Animæ. Anglicè. Guiliel. Hollandus.
Praxis bonarum intentionum Gallicè. Theophi-
lus Bernardinus.
Praxis quorundam Horologiorum, & Cylindri.
Ioannes Leurechon.
Praxis meditando, Latinitate donata. Ioannes Bu-
cellenus.
Praxis inuandi moribundos ex Hispanico Ioann.
Bapt. Villela, facta Italica Franciscus Con-
turla, facta Latina Ioannes Buccellenus.
Præces ad Stationes Passionis Domini. Iodocus
Andries.
Priuilegia 130. B. Virginis. Italicè. Paulus Co-
mitolus.
Prodigiola restauratio Lusitanie. Ioannes de
Vasconcellos.
Progenies, seu Origo Catholicorum, & Protestan-
tium. Anglicè. Lauren. Andertonus.
Progressus Iansenismi, Gallicè. Franciscus Pin-
thereau.
Profodia Bononiensis. Ioannes Baptista Ric-
ciolius.
Protestantismus vacillans. Anglicè. Eduardus
Vvorslæus.
Prouisional Vidimus. Germanicè. Ioann. Erhar-
dus Zieglerus.
Pritanæum immortalitatis. Bartholomeus Pa-
prochi.
Psalteriolum Cantionum Catholicarum. Germanicè
Ioan. Heringsdorff.
Pugna Spirituales. Anglicè. Ioannes Gerar-
di.

Quadrige pietatis. Philip Bebius.
Quæstiones definitæ de Philosophia disputata.
Parmæ. Darius Tamburellus.
Querimonia S. Petri, versu Anglico. Robertus
Southvellus.
Rabelesius reformatus. Gallicè. Franciscus Ga-
rallus.
Ratio, & Religio, seu Religio fundata in ratione.
Anglicè. Eduardus Vvorslæus.
Ratio facillima describendi Horologia ex Optica
principijs. Ioan. Leurechon.
Rationes cur Catholici recusant adire templa
Hæreticorum. Anglicè. Robertus Perfo-
nius.
Refutatio pugne oblata Catholicis à Ministris
Syluæducentibus. Ioannes à Gouda.
Refutatio Sermonis Reuocatorijs Andreæ Vvigan-
di Apostata. Germanicè. Georgius Poth.
Refutatio Motinorum Andreæ Vvigandi Apostata.
Germanicè. Maximilianus Habersach.
Regula bonæ vitæ. Anglicè. Robertus Southvel-
lus.
Relatio de Cocincina Christophori Borri latinitate
donata. Ioan. Buccellenus.
Relatio de martyrio trium à Societate Iesu versu
latinè. Henr. Lamormaini.
Relatio de morte Vrbanæ VII. Pont. Max. Italicè.
Petrus Paulus Rossius.
De Religione, & Regimine. Anglicè. D. Petrus
Talbotus Archiep.
Reliquie Abbatis S. Cyrani. Gallicè. Franciscus
Pinthereau.
Remedia efficacia contra pestem ex Gallico Ste-
phani Bineti. Italicè. Iosephus Fotius.
Remedium efficax contra Athesismum. Anglicè.
D. Petrus Talbotus Archiep.
Responso Francisci Fontani ad quæstia nonnul-
lorum Prelatorum de Hierarchia Ecclesiastica
latina facta. Henricus Lamormaini. Italicè
reddita Ioseph Fotius.
Responsum ad Edictum Regine Elisabethæ con-
tra Catholicos. Anglicè. Ioseph Cresvellus.
Responsum ad Replicam Francisci Viti circa 9.
articulos propositos à Iacobo Rege Anglicè.
Ioannes Floydus.
Responsum ad librum inscriptum Apologia Vni-
uersitatis. Gallicè. Iacobus de la Haye.
Responsum ad calumnias Henrici Mori Hæretici
de Idolatria Catholicorum Anglicè. Ioannes
Vvaltonus.
Sanctorum Ignatijs, & Xauerij in Diuos rela-
torum Triumphus Bruxelle celebratus. Maxi-
milianus Habbequius.
Sancti menstrui per annum cum Imaginibus.
Guilielmus Pfeffer.
De Sanctis ex omni hominum genere selectis.
Germanicè. Michael Speer.
Sancta libertas filiorum Dei, & fratrum in Chri-
sto. Gallicè. Bernardus Meynier.
Scala virtutum, & Porta cali. Philippus Be-
bius.
Selectæ propositiones ex Mathematica Mussiponti
pro-

proposita. Ioan. Leurechon.
Seneca Christianus. Ioannes Baptista Schel-
lenberg.
Septem Sapientum conuiuium. Gallicè. Franci-
scus Garassus.
Sodalis Marianus. Bohuslaus Bolbinus.
Sodalis Parthenius. Gaspar Lechnerus.
Solatiu Catholicorum in vinculis pro fide exi-
stentium. Anglicè. Robertus Southvellus.
Solemnitas Taurini in Electione Sancti Franci-
sci Xauerij in Patronum. Iulius Vascus.
Status animarum Purgatorij, Martini de Ro-
latinitate donatus. Ioan. Buccellenus.
De statu felice, & infelice animarum in Purga-
torio. Anglicè. Richardus Ashbæus.
Stimulus Peccatoris. Germanicè. Michael Lof-
cher.
Stimulus virtutum Guiliel. Baldesani. Gallicè red-
ditus. Nicolaus Iauellus.
Suffraganei Colonenses. Ioannes Grothaus.
Summa quadripartita Quæstionum Philosophica-
rum, quas Ioan. Ambros. Spinola Romæ defen-
dit. Oddo de Comitibus.
Summarium Constitutionum Soc. Iesu. Germanicè
redditum. Ferdin. Alberus.
Supplementum ad annum Christianum Ioannis
Suffreni. Gallicè. Nicolaus de Condè.
Supplicatio ad Elisabetham Reginam pro Catho-
licis. Anglicè. Robertus Southvellus.
Syntaxis Grammatica. Andreas Frusius.
Tabula annorum expansorum pro Chronologia
Ecclesiastica. Henricus Philippi.
Tergiversatio Hæretica &c. De Communione
sub vtraque specie. Belgicè. Franciscus l'Her-
mitte.
Testamentum Patriarchæ Iacob. Ioannes Suf-
frenus.
Theoremata mille. Thomas Bisdomini.
Thesaurus spiritualis rerum, & documentorum
ad Societatem pertinentium. Fridericus Bar-
fcus.
Thesaurus precum, & variorum exercitiorum
spiritualium. Fridericus Bartschus.
Thomas de Kempis in locos communes redactus.
Henricus Vagnereckius.
Thomas de Kempis. Hungaricè. Petrus Pazmani
Cardinalis.
Thronus iustitiæ, sive De triplice Examine Con-
scientiæ. Philippus Bebius.
De Titulo Regio debito Domui Sabaudie ratione
Regni Cypri. Petrus Monodus.
Tractatus de Fide, & Defensio eiusdem Anglicè.
Ioannes Perseus.
Tristani Calchi Historia Mediolanensis recensita.
Ioan. Guil. Calaueronus.
Triumphus mortis Anglicè. Robertus South-
vellus.
Triumphus, quo Rex Christianiss. Rupella victor
rediens exceptus est. Gallicè. Ioan. Baptista
Macaldus.
Triumphus Veritatis, de Consilijs Euangelicis.
Anglicè. Humfredus Lecius.

Triumphus Virginis Immaculata in sua Conce-
ptione. Iulius Vascus.
Trinum Cæste, de Triplice Via, Purgatiua,
Illuminatiua, & Vnitiua. Philippus Be-
bius.
Væ Victus. Maximilianus Van Habbeque.
Valetudinarium Poëticum. Georgius Stenge-
lius.
Vaticinium Regale sub auspiciatissima primordi-
Michaelis Regis Poloniae. Alexander Loren-
covvie.
Vbaldinus. Italicè. Laurentius delle Pozze.
De Verborum copia. Andreas Frusius.
Veridicus Belgicus. Carolus Scribani.
Veridicus Germanicus. Germanicè. Guilielmus
Federle.
Via ad Vnionem, & Communionem cum Deo.
Franciscus Garcia della Valle.
De Vittoria Cardinalis Infantis, & clade Hol-
landorum ad Calloam. Adrianus Poirtres.
Vindiciæ inferiarum Iusti Lipsij contra Scalige-
rum. Heribertus Rosvveidus.
Vindiciæ Censuræ Duacensæ de scripto Thomæ Al-
by. Ioannes Vvarnerus.
Vita Beati Aloysij Gonzagæ. Latine. Ioannes
Horriou.
Vita Sancti Francisci Xauerij. Italicè. Hieron.
Geffius.
Vita Gonzali Siluerij. Antonius Colazus.
Vita Gregorij XV. Pont. Max. inserta Operi Ciac-
contiano. Famianus Strada.
Vita Sancti Ignatijs Loiole. Germanicè. Ferdi-
nandus Alberus. Bohemice. Georgius Fe-
rus. Italicè ex Processibus. Paulus Bombi-
nus. Gallicè. Franciscus Fauardius. Anglice.
Michael Valpolus.
Vita B. Ioannis Dei. Latine. Andreas Kobauus
Germanicè. Guiliel. Schiehell.
Vita S. Isidori Agricole. Bohemice. Georgius
Ferus.
Vita Magdalene Austriacæ, & sororum ipsius
Germanicè. Egolphus Altheer.
Vita Pauli V. Pont. Max. inserta Operi Ciaccon-
niano. Alexan. Donatus.
Vita S. Paulini. Franciscus Sacchinus.
Vita Simonis Gomez, qui Sutor Sanctus appel-
latur Lusitanice. Emmanuel de Vega.
Vitæ Fratrum Coadiutorum Temporalium Socie-
tatis Iesu. Italicè. Marius Clemens Baratta.
Vitæ 17. Confessorum scriptæ à Ioan. Petro Maf-
seio. Anglice. Henricus Haukins.
Vitæ S. Aldegundæ, ex Gallico P. Binetti. Anglice.
Henricus Haukins.
Vita spiritualis Gregorij Ferrary. Latine. Ioan-
nes Buccellenus.
Vita S. Thomæ Herefordiensis Episcopi. Anglice.
Richardus Strangius.
Vita B. Bernardi Baronis de Manton. Gallicè.
Alexan. Fichetus.
Vita Ioannis Franciscæ Fremiot Fundatricis Re-
ligiosarum Visitationis B. Virginis. Alexander
Fichetus.

Vita D. Ioannis Primi Eremitę in Bohemia, & Compendium eiusdem. Bohemice. Fridericus Bridelius.

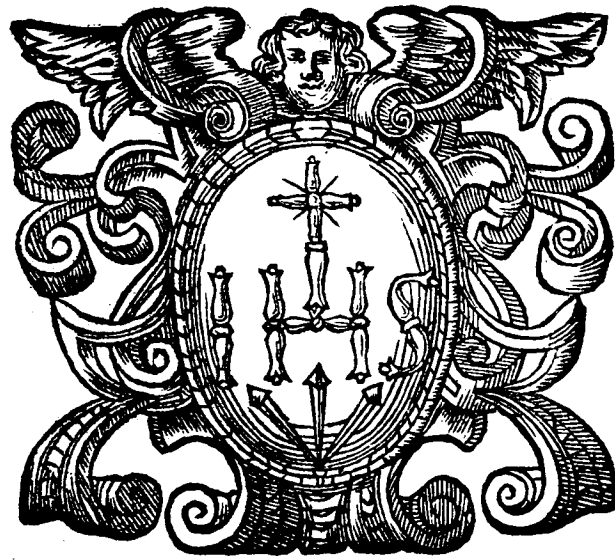
De Vita, & Doctrina Societatis Iesu contra calumnias maleuolorum. Anglice. Martinus Grinus.

De Virtute Patientię, ex Gallico Guilielmi Montani, Latine. Henricus Lamormaini.

Vizcaya illustrata. Hispanice. Gabriel de Heñao. Vnus Deus, Vna Fides. Anglice. Laurentius Andertonus.

Vfus, & Utilitas suffragiorum, quę quot mensibus distribuuntur. Richardus Vander Sterren.

Zodiacus Marianus. Henricus Vvagnerechius.

SYLLABVS NOMINVM

Quę nonnulli Scriptores Societatis, iustis de causis, suis libris prefixerunt, vel anagrammatica, vel symbolica, vel aliena, vel solis initialibus elementis suorum nominum expressa, additis nominibus Scriptorum, qui ea usurpauerunt.

Academia Molsheimien.

Academicus Irresolutus.

Academicus Occultus.

Academicus Vertumnus.

Academicus Expolitus.

Adrianus Vanloo.

Albertus Buronzus.

Albertus Malberg.

Aloysius Sidercus.

Andreas Madzybosy.

Andreas de Morales.

Andreas Philopater.

Annosus Fidelis.

Antonius Moraines.

Antonius Richardus.

Aristor. de Benedictis.

A. S. Peregrinus.

Aseanius Tortus.

Blasius de Piña Freyre.

Bruxellense Collegium.

Candidus Philalethes.

Casimirus Bourman.

Celius Grafdius.

Cesfranchus Coronein.

Christianus Thanatophr.

Christophorus Rosettus.

Clarus Bonarscius.

Cleontes Torbizi.

Coloniense Collegium.

Constantiense Collegium

Cracouiense Collegium

Daniel Paradinus.

Decius Cyrillus.

Didymus Hermannouill.

Dilinganum Collegium.

Donaes Idinau.

Eques Polonus.

Erminius Tacitus.

Eugenius Philadelphus.

Eystettense Collegium.

Fabius Hercinianus.

Fidelis Parochus.

Flaminius Filliucius.

Franc. Anton. Guerrerius.

Franciscus Dalerinus.

Franc. Laur. Guadagnus.

Franc. Maria Ceruinus.

Franciscus Fontanus.

Franciscus Rogus.

Franciscus Ruiz.

Franc. Sanbenedictus.

Iodocus Coccius.

Carolus Pipinus.

Tancredus Cottho.

Melchior Inchoffer.

Iosephus Fotius.

Thomas Saillius.

Nicolaus Berzettus.

Philippus Bebius.

Vincentius Carafa.

Albert. Radciszewski.

Martinus de Roa.

Robertus Personius.

Ioannes Floydus.

Ioannes Martinonus.

Stephanus Descamps.

Pet. Anton. Spinellus.

Andreas Schottus.

Benedictus Iustinianus.

Franciscus Freyre.

Iodocus Andries.

Andreas Blancus.

Adrianus Crommius.

Felix Gerardus.

Franciscus Rinconus.

Iacobus Canifius.

Gregorius Roseffius.

Carolus Scribani.

Nicolaus Berzetti.

Ioannes Leurenus.

Ioannes Bisselius.

Paulus Kunh, &

Seuerinus Karuat, &

Balthasar Hagelius.

Iosephus Augustinus.

Thomas Clagius.

Albertus Curtzius.

Ioannes Dauid.

Ioannes Lantz.

Terentius Alciatus.

Franciscus Annatus.

Georgius Stengelius.

Adalbertus Tilkovvski.

Iacobus Kellerus.

Vincentius Filliucius.

Archangelus Belbonus.

Franciscus Rainaldi.

Paulus Princeps.

Fran. Maria de Amat.

Ludo. Richeomus, &

Stephanus Binetus.

Iacobus Fuligattus.

Michael Turbau.

Io. Guliel. Caluaronus.

Franc. Vander Bruggen.

Franc. Xarque.

Fridericus Brussus.

Fructuosus Episc. Vidal.

F. S. E. S. I.

F. T.

Gaspar Cichoci.

Georgius Douley.

Georgius Postius.

Gerardus de Cruce.

Germanus Philalethes.

Guilielmus Balfedanus.

Guilielmus Singletonus.

Heraclius Vecchius.

Hermannus Langeueltius.

Hermannus Iosema.

Hermes Pistorius.

Hieronimus Seminus.

Hieronimus Velasquez.

Historiographus Sabaudus.

Horatius Vrbannus.

H. H.

H. M.

H. T.

Iacobus à Fossa.

Iacobus Syluanus.

Ingolstadien. Collegium

Ioannes de Auila.

Ioannes Baptista Gallus.

I. B.

Iaannes Bobola.

Ioannes de Britto.

Ioannes Campanus.

Ioannes Corona.

I. E. N.

Ioan. Franc. Mei.

Ioan. Franc. Polellus.

Ioannes Geraldinus.

Ioannes Golubski.

Ioannes Guilielmi.

Ioannes Hauletus.

I. H. B. S. I.

Ioannes Iemicius.

Ioannes Oedikouius.

Ioannes Pernius.

Ioan. Laur. Guadagnus.

Ioannes Sanchez.

Ioannes Semanus.

Ioan. Steph. Linicowvshi.

Ioannes Theophilus.

Ioannes Zercorwick.

Iosephus Buzoni.

Iosephus de Nigris.

Franc. Mileman.

Io. Anton. Xarque.

Fridericus Bartscius.

Ioannes Ferrier.

Fridericus Szembeck.

Thomas Fitzherbertus.

Gaspar Savvicki.

Guilielm. Vvarfordus.

Cæsar Aluccius.

Hieronimus de Perez.

Iacobus Platelius.

Bernardin. Rosignolius.

Leonardus Lessius.

Franciscus Rainaldus.

Nicolaus Sufius.

Ioannes Hammerus.

Hermannus Bosendorff.

Bernardinus Zanonius.

Ludouicus Guerrero.

Petrus Monodus.

Nicolaus Zucchius.

Henricus Harcottus.

Henricus Morus.

Henricus Thunderus.

Sebastianus Berettarius.

Iacobus Kellerus.

Georg. Stengelius, &

Albertus Curtzius.

Ioannes Bapt. de Auila.

Ioannes Bapt. Macaldus.

Ioannes Bisselius.

Albertus Rosziszewski.

Ioannes de Payua.

Ioannes Rouffeler.

Ioan. Steph. Menocchius.

Io. Euseb. Nieremberg.

Franciscus Rainaldus.

Carolus Papinus.

Christoph. à Sacrobosco.

Gaspar Savvicki.

Ioannes Keynesius.

Robertus Personius.

Ioan. Hieron. Baiolius.

Petrus Pazmani.

Io. Erhardus Zieglerus.

Iosephus Cresvellus.

Paulus Princeps.

Ioannes Martinez.

Iacobus Masonus.

Ioannes Ant. Caprinus.

Ioannes Renaudianus.

Andreas Resenvvald.

Ioannes Rhò.

Iosephus Fotius.

Iose-

<i>Iosephus Picconozzeshi.</i>	Fridericus Szembeck.	<i>Petrus Manrique.</i>	Guilielmus Batteus.
<i>Iosephus Rainaldi.</i>	Franciscus Rainaldi.	<i>Petrus Oforius.</i>	Ioannes Bapr. Veran.
<i>Iosephus Segala.</i>	Marcus Ant. Oliua.	<i>Philomarus de Eusebijs.</i>	Ioannes Bapt. Roffi.
<i>Iulius Loranicus.</i>	Aloyfius Carnolius.	<i>Philothens.</i>	Ioannes Gonterius.
<i>Laurentius Gondinus.</i>	Ioannes Gondinus.	<i>P. J. D.</i>	Ioannes Darde,
<i>Laurentius Mirabellus.</i>	Petrus Mirabellus.	<i>Pompeius Mutus.</i>	Paulus Bombimus.
<i>Laurentius Falla.</i>	Bartholom. Petraccius.	<i>Pragenfe Collegium.</i>	Iulius Solimanus.
<i>Leo Hubertinus.</i>	Leonardus Lessius.	<i>Renatus à Fonte.</i>	Ludouicus Richeomus.
<i>Leonardus Hibernus.</i>	Paulus Sherlogus.	<i>Renatus Franciscus.</i>	Stephanus Binetus.
<i>Leonardus Van Saenen.</i>	Ioannes Vander Laen.	<i>Rhetores.</i>	Otto Zillius.
<i>Liberius Sanga.</i>	Marcus Ant. Delrio.	<i>Rhetores Bruxellen.</i>	Iodocus Andries.
<i>Linus Noringius.</i>	Iulius Nigronius.	<i>Rhetores Poshnien.</i>	Ludouicus Rogerius.
<i>Lotharius Saxius.</i>	Horatius Grassius.	<i>Roland. Minit. Onatinus.</i>	Marcus Ant. Delrio.
<i>Lucas Linowvshi.</i>	Gafpar Savviki.	<i>Romanus Altglaub.</i>	Guiliel. Afchendorff.
<i>Ludou. du Beamonoir.</i>	Ludouicus Richeomus.	<i>Romanus Feronen.</i>	Carolus Scribani.
<i>L. Cr.</i>	Ludouicus Cressolius.	<i>Rudolph. Batterman.</i>	Ioan. Schuching.
<i>L. D. C.</i>	Ludouicus de Clerque.	<i>Rudolphus Grimming.</i>	Guiliel. Gumpenberg.
<i>Ludonicus Elpidius.</i>	Gafpar Seuentern.	<i>S. C.</i>	Sabinus Chambers.
<i>Ludou. Pet. Francesius.</i>	Martinus de Roa.	<i>Sebastian. Bugensis.</i>	Sebastian. Matienzus.
<i>Magistri Mussipontani.</i>	Paulus Duizius.	<i>S. Emonerius.</i>	Theophilus Raynaudus.
<i>Marcellus Ceruinus.</i>	Franc. Mar. de Amatis.	<i>S. N.</i>	Siluefter Noritrus.
<i>Martinus la Farina.</i>	Hortensius Scamacca.	<i>S. B.</i>	Stephanus Binetus.
<i>Martinus Michalowvshi.</i>		<i>Stephanus Sallai.</i>	Petrus Pazmani.
<i>Zagielus.</i>	Hiero. Stephanovvski.	<i>Studiofi Dani & Noruegi.</i>	Laurentius Nicolai.
<i>M. G.</i>	Martinus Grinus.	<i>T. A.</i>	Tobias Arnoldi.
<i>Melchior Zambrano.</i>	Didacus Alvarez.	<i>T. P.</i>	Thomas Pricius.
<i>Monachien. Collegium.</i>	Andreas Brunner.	<i>Theodorus Angeluccius.</i>	Ignatius Angeluccius.
<i>Monachien. Sod. Mariana.</i>	Andreas Brunner.	<i>Theologi Banaric.</i>	Paulus Hoffæus.
<i>N. Ab.</i>	Nicolaus Abramus.	<i>Theologus Cliuensis.</i>	Engelbertus Evvich.
<i>Oftauus Panzirolus.</i>	Hippol. Panzirolus.	<i>Theologus Romanus.</i>	Fridericus Spe.
<i>Odomenigicus Lelonatus.</i>	Io. Dom. Ottonellus.	<i>Thomas Augustinus.</i>	Ioannes Bagotius.
<i>Optatus Ductor.</i>	Iacobus Munfordus.	<i>Thomas Pius.</i>	Thomas de Ituren.
<i>Orlandus Cinnamus.</i>	Leonardus Cinnamus.	<i>Thomas Vitus.</i>	Laurentius Forerus.
<i>Pamphilus Landus.</i>	Iulius Nigronius.	<i>Tonantius Madianus.</i>	Antonius Damiani.
<i>PP. Soc. Hib. Salman.</i>	Guilielmus Batteus.	<i>Turanus Vekiti.</i>	Theodorus Kieuich.
<i>Paulus Bisciola.</i>	Lælius Bisciola.	<i>Valerianus Regnartius.</i>	Odo Malcotius.
<i>Paulus Coltellonus.</i>	Hieronymus Gessius.	<i>Victor à Campis.</i>	Franciscus Mileman.
<i>P. T. S. I.</i>	Paulus Tafferner.	<i>Vilbonius.</i>	Philibertus Monetus.
<i>Peregrinus Amstelius.</i>	Augu. Van Teylgem.	<i>Volupius Decorus.</i>	Vvolfgan. Schonleder.
<i>Petrus Colertius.</i>	Ioannes Bolthe.	<i>VV. G.</i>	Guilielmus Vvrighus.
<i>Petrus Giscatredo.</i>	Iacobus Puche.		

INDEX MATERIARVM

Q V A S

Societatis Scriptores illustrarunt.

SYLLABVS CAPITVM

E T

PARAGRAPHORVM.

- I. *Acra Scriptura.*
 §. 1. In Biblia vniuersa.
 §. 2. In Vetus Testamentum.
 §. 3. In Nouum Testamentum.
- II. *Theologia Scholastica.*
 III. *Theologia Moralis seu Casus Conscientia.*
 IV. *Theologia Parenetica, seu Homilia & Conciones.*
 V. *Theologia Catechetica, seu Catechismi Varijs linguis.*
 VI. *Theologia Polemica, seu Controuersia cum Hæreticis, & Infidelibus.*
- VII. *Theologia Afctica, seu libri Spirituales.*
 VIII. *Theologia Mystica, seu Meditationes & Preces.*
 IX. *Theologia exemplaris, siue vitæ Christi, & B. Virginis, Sanctorum, & Clarorum hominum.*
 §. 1. De Vita & Passione Christi Domini.
 §. 2. De Eucharistia & de Missa.
 §. 3. De Vita, & laudibus B. Virginis.
 §. 4. Vitæ Sanctorum.
 §. 5. Vitæ aliorum Clarorum hominum.
- X. *Theologia postiuua, seu Concilia, Synodi, Ius Canonicum Decreta Pontificum, & Patres illustrati.*
 §. 1. Concilia, Ius Canonicum, Decreta Pontificum.
 §. 2. Patres, & Scriptores alij illustrati.
- XI. *Historia illustrata.*
 §. 1. Ecclesiastica.
 §. 2. Profana.
 §. 3. Chronologica.
 §. 4. Indica.
 §. 5. Annuæ litteræ Societatis.
- XII. *Philosophica.*
 §. 1. Logica.
 §. 2. Physica.
 §. 3. Metaphysica.
 §. 4. Vniuersa Philosophia.
 §. 5. Carptim ex tota Philosophia.
 §. 6. Ethica, Politica, Oeconomica.
- XIII. *Mathematica.*
 XIV. *Oratoria.*
 §. 1. Rhetorica.

- §. 2. Orationes .
 §. 3. Panegyricæ de Sanctis .
 §. 4. Panegyricæ aliæ .
 §. 5. De Christi Cruciatibus .
 §. 6. Laudationes Funebres .
 §. 7. Varij Argumenti Orationes .
- XV. *Poëtica* .
 §. 1. Poëmata .
 §. 2. Scriptiones soluti mixtim & Vincti styli .
- XVI. *Grammatica* .
 §. 1. Præceptiones varijs linguis .
 §. 2. Philologia, & Critica .
 §. 3. Illustrati Scriptores Prophani .
- XVII. *Lingua Peregrina* .
 §. 1. Scriptores & interpretes Græcè .
 §. 2. Hebraicè Syriacè Arabicè .
 §. 3. Anglicè, & Cambro-Britannicè .
 §. 4. Belgicè .
 §. 5. Bohemicè .
 §. 6. Gallicè .
 §. 7. Germanicè .
 §. 8. Hibernicè .
 §. 9. Hispanicè .
 §. 10. Hungaricè .
 §. 11. Illyricè .
 §. 12. Italicè .
 §. 13. Lusitanicè .
 §. 14. Polonicè .
 §. 15. Linguis Transmarinis .
- XVIII. *Societas IESV defensa* .
- XIX. *Exempla Virtutum variarum, quæ de Scriptoribus Societatis in hoc opere referuntur* .
 §. 1. Abdicatio vel Recusatio Dignitatum, Hereditatum, aut ampliarum Opum ad sequendum perfectius in Religione Christum .
 §. 2. Vocationes insignes ad Societatem, etiam inuitis, seu repugnantibus parentibus .
 §. 3. Animarum zelus, & Conuerfiones luculentæ, per Missiones seu Expeditiones sacras inter Fideles, vel Infideles per multos annos .
 §. 4. Charitas in obsequijs peste infectorum .
 §. 5. Charitas in subleuandis mendicis, & pauperibus .
 §. 6. Afflictio, seu Mortificatio Corporis voluntaria .
 §. 7. Orandi studium, ultra tempora præscripta, & omnibus in Societate communia .
 §. 8. Cultus Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ .
 §. 9. Cultus Beatissimæ Virginis Mariæ .
 §. 10. Pietas erga Defunctos in Purgatorio detentos .
 §. 11. Innocentia Vitæ, & Virginalis Castitas ad mortem vsque conseruatæ .
 §. 12. Paupertatis Religiosæ amor eximius .
 §. 13. Obedientiæ alacritas, & vis .
 §. 14. Vota varia priuata, sponte de licentia Superiorum emissa .
 §. 15. Humilitatis sanctæ, & suimet depressionis studium .
 §. 16. Perpeffio Carcerum, vel grauium Incommodorum, aut mortis pro Christo .
 §. 17. Concionandi labores constanter per multos annos continuati .
 §. 18. Munus docendi Theologiam vel altiores facultates multis annis obitum .
 §. 19. Munus docendi Scholas inferiores, vel tradendi Catechismum pueris aut rudibus per multos annos exercitum .
 §. 20. Patientia exemplaris in Morbis, & Præparatio ad Mortem .

INDEX MATERIARVM

CAPVT I.

SACRA SCRIPTVRA.

§. 1. IN BIBLIA VNIVERSA.

- Ndrea Pinti*, Sacræ Scripturæ selecta .
Antonij de Escobar, & Mendoza, Vetus & Nouum Testamentum Commentarijs illustratum .
Cornelij à Lapide, Commentaria in totam Scripturam, præter librum Iob & Psalmorum, quos reliquit Imperfectos .
Didaci Fayardi, De somnijs Sacris, Veteris ac Noui Testamenti .
Didaci Lopez, Liber de Sacræ Scripturæ auctoritate .
Emanuelis Sæ, Notationes in totam Scripturam .
Fabritij Britij, Synopsis vniuersæ Scripturæ Sacræ .
Francisci Montmorency, Cantica Carmine per Paraphrasim reddita, Idyllia Sacra .
Francisci Pauoni, Introductio in Sacram Doctrinam .
Gasparis de Zamora, Concordantiæ Sacrorum Bibliorum .
Georgij Kaldi, Biblia Hungaricè translata .
Georgij Sturmij, Relectiones è Biblicis prælectionibus Academiæ Herbipolensis .
Henrici Marcellij, Theologia Diuinæ Scripturæ .
Henrici Meyr, Manuale Biblicum .
Hieronymi Florauantij, Explanationes in nonnulla Scripturæ loca .
Iacobi Bonfrerij, Onomasticon locorum Sacræ Scripturæ .
Iacobi Gordoni Lesmoræi, Biblia Sacra cum commentarijs ad sensum litteræ .
Iacobi Pinti, Christus Crucifixus, seu Selectorum, ex vniuersa Scriptura locorum pro varijs Christi titulis discussio Tom. II .
Iacobi Tirini, Commentarius in totam Scripturam Sacram .
Iacobi Vvici, Biblia Polonicè .
Ioannis Eusebij, Nierembergij de Origine Sacræ Scripturæ . Stromata Sacræ Scripturæ .
Ioannis Ferdinandi, Thesaurus Sacræ Scripturæ .
Ioannis Herlemij, Index Biblicus . Variæ lectiones in Latinis Biblijs .
- Ioannis Mariana*, Scholia breuia in Vetus & Nouum Testamentum .
 Tractatus de vulgata Bibliorum editione .
Ioannis Stephani Menochij, Breuis explicatio sensus litteralis, totius Sacræ Scripturæ .
Iusti Rabi, Biblia Polonicè translata .
Ludouici Ballester, Onomatographia, seu Descriptio nominum peregrini Idiomatis, quæ in Sacris Biblijs vulgatæ editionis occurrunt .
Martini Antonij del Rio, De difficilioribus Sacræ Scripturæ locis Tomi III .
Martini Roa, Singularium Sacræ Scripturæ Lib. VI .
Nicolai Serarij, Prorogomena Biblica .
Petri Lanselij, Biblia Sacra cum Notationibus Emanuelis Sæ, Scholijs Ioannis Mariana, & suis .
Siluestri Petrasanctæ, Sacræ Bibliorum Metaphoræ, & ex ijs documenta morum .

§. 2.

IN VETVS TESTAMENTVM.

- Antonij Fernandij*, in Visiones Veteris Testamenti Commentarius .
Didaci de Bæza, Commentaria allegorica & moralia de Christo figurato in Vetere Testamento. Tom. VII .
Francisci Colin, India Sacra, De interpretatione aliquorum locorum Veteris Testamenti .
Ioannis Columbi, Commentarius in Vetus Testamentum vsque ad libros Regum .
Martini del Rio, Adagia Veteris Testamenti .
Nicolai Abrami, Pharos Veteris Testamenti .
Nicolai Talon, Historia Sacra totius Veteris Testamenti, Gallicè Tom. IV .
Thomæ Vvorthingtoni, Vetus Testamentum Anglicè redditum, cum doctissimis Notationibus .

IN PENTATEVCHVM.

- Adriani Crommij*, Theses Theologicæ in Pentateuchum .
Francisci Pauoni, Commentarius Dogmaticus in Pentateuchum .
Iacobi Bonfrerij, Pentateuchus Moysis commentario illustratus .

IN GENESIM.

- Benedicti Fernandij*, Commentarius in obseruationes morales in Genesim.
Benedicti Perery, Commentariorum Tomi IV. & De Benedictionibus Patriarcharum Lib. I.
Cosma Magalliani, Commentaria in Cantica Moysis, & Benedictiones Patriarcharum Lib. IV.
Didaci Celada, de Benedictionibus 12. Patriarcharum.
Iosephus de Tamayo, Expositiones Morales in Exameron.
Martini del Rio, Pharus Sapientia, siue in Genesim Commentarij.

IN EXODVM.

- Benedicti Perery*, Disputationes CXXXVIII.
Cosma Magalliani, Commentarij in Canticum primum Moysis.
Petri Rouery, Harmonia Exodi, & trium reliquorum librorum cum Commentarijs.
Sebastiani Barradij, Itinerarium filiorum Israel ex Aegypto in terram promissionis.

IN LEVITICVM, NVMEROS ET

DEVTERONOMIVM.

- Ioannis Lorini*, Commentarij.
Petri Rouery, Harmonia IV. Librorum Moysis cum commentarijs.

IN HISTORIALES.

- Adriani Crommij*, Theses Theologicae in omnes fere Historiales.
Gasparis Sanctij, Commentaria cum Paraphrasi in plerosque.
Nicolai Serary, Commentarij in plerosque.

IN IOSVE, IVDICES, RVTH.

- Christophori de Vega*, in Libros Iudicum Tomi III.
Cosma Magalliani, Commentarij.
Didaci de Celada, Commentarij in Historiam De Debora, & in Ruth.
Emmanuelis de Naiera, Commentarij in Iosue Tom. II. In Iudices Tom. III.
Henrici Marcellij, Commentarij in Iosue.
Ioannis Freire, Commentarij in Iudices.
Iacobi Bonfrerij, Commentarij.

IN LIBROS REGVM.

- Emmanuelis de Naxera*, in Lib. I. Regum Tom. II. & Excursus moralis in Lib. II. Regum.
Francisci de Mendoza, Commentarij in XV. Capita Lib. I. Tom. III.

- Francisci Ribera*, de templo Salomonis, & de ijs, quae ad templum pertinent Lib. V.
Francisci le Roy, de Templo Sapientiae, & Poetico Salomonis.
Gasparis Sanctij, Commentaria.
Iacobi Bonfrerij, Commentaria.
Ioannes Baptista Villalpandus, To. II. & III. in Ezechielem, accuratè de Templo, & apparatu urbis Hierosolymae tractat.
Ioannis de Corduba, Catena in Libros Regum.
Ioannis Hieronymi de Sopranis, Commentarij in Lib. I. & II. Regum de Dauide.
Ioannis de Pineda, Salomon praeuius, seu de rebus Regis Salomonis Lib. IX.
Martini Stephani, Apparatus, & Fabrica Templi Salomonis.
Nicolai Causini, Differtationes in Libros Regum.

IN NEHEMIAM ET ESDRAM.

- Nicolai Lombardi*, Commentarij Litteralis, Moralis, & Allegoricus.

IN IVDITH.

- Didaci de Celada*, Commentarij.
Luca Vellofi, Commentarij.

IN ESTHER.

- Didaci de Celada*, Commentarij.
Oliuerij Bonartij, Commentarij.

IN IOB.

- Balthazaris Corderij*, Iob elucidatus.
Gasparis Sanctij, Commentarij.
Ioannis Pineda, Commentarij Tom. II.
Ioannis de S. Albino, Paraphrasis carmine Gallico.
Pauli Comitoli, Catena Graecorum Patrum.
Petri Maucors, Paraphrasis.

IN TOBIAM.

- Didaci de Celada*, Commentarij.

IN PSALMOS.

- Adriani Crommij*, breuis Paraphrasis.
Alberti Curtzij, Psalterium totum versu Germanico.
Andreae Blanci, Paraphrasis in Psalmum Miserere.
Balthazaris Corderij, Catena Graecorum Patrum Tomis III.
Caroli le Breton, Psalterium Gallicè.
Claudy Aquauine, Meditationes in Psalmos XLIV. & in CXVIII.

Dida-

IN CANTICA.

- Didaci de Auendano*, Explanatio Psalorum XLIX. & LXXXVII.
Dionysij Petauij, Paraphrasis omnium Psalorum Graecis versibus, cum interpretatione Latina.
Emanuelis de Naxera, in Psal. Miserere.
Francisci Baselli, Psalterium Concordatum.
Francisci Montmorency, Paraphrasis Poetica aliquot Psalorum.
Francisci Card. Toletij, in Psalmum XXXI. Conciones XV.
Gasparis Sanctij, Expositio Psal. LXVII.
Georgij Heferi, Psal. Daudici Commentarij illustrati. Tom. III.
Georgij Mentzij, Medulla Daudica Psalorum 150.
Georgij Vvitroweiler, Commentarij Latino-Germanicus, in totum Psalterium.
Iacobi Vvieci, Psalterium Daudicum Polonicè.
Ioannis Antonij Velasquez, Commentaria in Psalmum C. Lib. V.
Ioannis Adami, Psal. Daudici Gallicè.
Ioannis Antonij Xarque, in Psalmum Miserere, Tomi X.
Ioannis Lorini, Commentaria in omnes Psalmos, Tomis III.
Ioannis Renaudiani, Affectus animae Piæ ex Psalmodia Daudica.
Iulij Mazarini, in Psalmum Miserere discursus C. Italicè.
Ludouici Alcazar, in eos Psalmos, quos respicit Apocalypsis.
Ludouici Crucij, Psalterium Carmine Latino.
Ludouici Maigneti, Psal. & Cantica sacra Carmine reddita.
Martini de Roa, Commentarij in Psal. II.
Petri de Champneufs, Psal. Daudici, & Cantica cum breui explicatione.
Roberti Card. Bellarmini, Commentarij in omnes Psalmos.
Theodori Moreti, Allegoriae, & Soliloquia in Psalmos.
Thoma le Blanc, Commentarij amplissimus, in omnes Psalmos. Tomis V. & seorsim in Psal. XXII.
Venceslai Schwertfer, Paraphrasis in Psalmum Miserere, varijs linguis.
Vvolfgangi Speth, Paraphrasis in Psalmos, & Cantica. Germanicè.

IN PROVERBIA.

- Ferdinandi Quirini*, de Salazar Expositio in Proverbia Salomonis. To. II.
Ioannis Maldonati, Commentarij.
Petri Gorsij, Explicatio breuis Gallicè.
Theodori Peltani, Paraphrasis & Scholia, & Catena Graecorum Patrum.

- Andreae Pinti*, Commentarij.
Arnoldi Cathij, Paraphrasis continua.
Gasparis Sanctij, Commentarij.
Gregory Ferrarij, Commentarij.
Ioannis Bessoni, Lucubrationes in Cantica.
Ioannis Maldonati, Commentarij.
Ioannis Pineda, Prælusio.
Ludouici Alcazar, in ijs quae respicit Apocalypsis.
Ludouici de Ponte, Expositio Moralis, & Mystica. Tom. II.
Martini del Rio, Commentarij.
Pauli Albiniani de Raias, Commentarij.
Pauli Scherlogi, Antiloquia, & Commentarij. Tomis III.

IN SAPIENTIAM.

- Christophori Castri*, Commentarij breuis.
Gasparis Sanctij, Commentarij.
Ioannis Lorini, Commentarij.
Ioannis Maldonati, Commentarij.
Petri Gorsij, Explicatio cum notis.

IN ECCLESIASTEN.

- Ioannis Lorini*, Commentarij.
Ioannis Maldonati, Commentarij.
Ioannis Pineda, Commentarij. Tom. II.
Ioannis de S. Albino, Paraphrasis carmine Gallico.
Ioannis Tolenaarj, speculum Vanitatis, siue Ecclesiastes elucidatus, prosa & versu cum Paraphrasis, & moralibus excursionibus.
Laurentij le Bruno, Paraphrasis carmine Latino.
Petri Gorsij, Explicatio cum notis.

IN ECCLESIASTICVM.

- Alphonsti de Flores*, in Caput XXIV. Ecclesiastici.
Francisci de Cepeda, Commentarij.
Gasparis Sanctij, Commentarij in Caput XXIV.
Ioannes de Pina, Commentariorum. Tom. V.
Octavianij de Tufo, Commentaria in capita XVIII.
Oliuarj Bonarsij, Commentarij.
Petri Gorsij, Explicatio cum Notis.
Saluatoris de Leon, Commentarij in capita XV.

IN IV. PROPHETAS MAIORES.

- Gasparis Sanctij*, Commentaria in omnes, & in Baruch.
Ioannis Maldonati, in omnes & Baruch.

IN ISAIAM.

Andrea Luca, Commentarius
Augustini de Quiros, in Caput XXXVIII.
Gabrielis Alvarez, Commentariorum. Tom. II.
Guilielmi Ionstoni, Commentarius.
Iacobi Pinti, in Cap. XIV.
Metelli Caraccioli, Commentarius.
Petri Maucors, Paraphrasis.

IN IEREMIAM.

Christophori Castrij, In Ieremiam, Threnos & Baruch.
Lely Bisciola, Discursus in Baruch.
Martini del Rio, in Threnos.
Petri Maucors, Paraphrasis in Baruch.

IN EZECHIELEM.

Hieronymi Pradi, in capita XXVI.
Ioannis Baptista Villalpandi, in reliqua capita cum apparatu. Tom. III.

IN DANIELEM.

Benedicti Pererij, Commentarius.
Didaci de Celada, in Susannam Danielis.
Ludouicus Alcazar, in ea capita, quæ respicit Apocalypsis.

IN XII. PROPHETAS MINORES.

Christophori Castri, Lib. XII. cum Paraphrasi.
Francisci Ribere, Commentarius eiusque Epitome.
Gasparis Sanctij, Commentarius.
Iacobi Pontani, S. Cyrillus in XII. Prophetas minores Græco-Latinus.
Ioannis Philippæi, Commentarij.
Petri Maucors, Paraphrasis.

IN OSEAM.

Gabriel Alvarez.

IN ABDIAM.

Didacus Martinez.

IN IONAM.

Ioannis Baptista Vvrens, Lectionum Lib. V.
Francisci de Salinas, Commentarij.

IN NAHVUM ET MALACHIAM.

Augustinus de Quiros.

IN HABACVC.

Martinus de Roa.

IN SOPHONIAM.

Christophorus Contreras.

IN LIBROS MACCHABÆORVM.

Gaspar Sanctius.
Ioannes Erardus Fullonius.
Nicolaus Serarius.
Petrus Redanus.

IN NOVVM TESTAMENTVM.

Andrea Schotti, Adagialia Sacra Noui Testamenti.
Iacobi Vvici, Nouum Testamentum Polonicè cum argumentis capitulis, notis ad marginem, Scholijs.
Ludouici Azenedo, Testamentum Nouum lingua Amarana.
Petri Thyrei, Diuinarum Noui Testamenti, siue Christi filij Dei, Noui Testamenti Mediatoris, Apparitionum. Lib. III.

IN IV. EVANGELIA.

Adami Contzen, Commentaria in quibus sensus litteralis aduersus omnes Infideles vindicatur.
Adami Crommij, Commentaria ordine Historico, Concordiæ in modum digesta.
Alphonfi Salmeronis, in vniuersam Euangelicam Historiam.
Didaci de Baëza, Commentariorum Moralium in Euangelicam Historiam. Tomi IV.
Emanuelis Diaz, super Euangelia totius Anni Sinicè.
Emanuelis Sa, Scholia.
Francisci Pauoni, Commentarius Dogmaticus, seu Theologica Interpretatio.
Hieronymi Xauery, Euangelia in Persicam linguam translata.
Iacobi Bonfrerij, in Euangelia.
Iacobi Vvici, Euangelia totius Anni Polonicè, vita, & Doctrina Christi ex quatuor Evangelijs.
Ioannis Bonnetti, Commentarius Paraphrasticus in IV. Euangelia.
Ioannis Bourghesij, Historia Harmonica Euangelica.
Ioannis Maldonati, Commentarius. Tom. II.
Ioannis Hay Seruij, Quaternio Euangelistarum, seu Euangelicæ Historiæ dispositio ipsius Euangelistarum verbis distributa.
Ioannis Roberti, Mystica Ezechielis Quadriga, seu Sancta IV. Euangelia Historiarum, & temporum seriè vinculata.

Petri

IN EPISTOLAS S. PAULI.

Alphonfus Salmeron.
Benedictus Iustinianus.
Nicolaus Serarius, de Epistolis B. Pauli. Item de S. Paulo, & Proditore Iuda.
Andrea Gerard, Medulla Epistoliarum S. Pauli, & Canonicarum.

AD ROMANOS.

Adamus Contzen.
Benedicti Pererij, Disputationes 188.
Dorothei Louffij, Paraphrasis.
Gabriel Vasquez.
Lely Bisciola, Digressiones.

AD CORINTHIOS.

Adamus Contzen.
Ioannis Couillonij, Assertiones deductæ ex priore Epistola ad Corinthios.

AD GALATAS.

Adamus Contzen.
Andreas Atienza.
Gabriel Vasquez.
Lely Bisciola, Digressiones.

AD EPHESIOS.

Augustinus de Quiros.
Carolus Segerius.
Gabriel Vasquez.

AD COLOSSENSES.

Augustinus de Quiros.
Gabriel Vasquez.

AD PHILIPPENSES.

Gabriel Vasquez.
Ioannes Antonius Velasquez, Tomi II.

AD THESSALONICENSES.

Gabriel Vasquez.

AD TITVM, ET TIMOTHEVM.

Cosmas Magellianus.
Hieronymus Torres, in Caput I. ad Timotheum.

AD HEBRÆOS.

Franciscus Ribera.
Gabriel Vasquez.
Lely Bisciola, Digressiones.

IN

Petri Alois, Commentaria in Euangelia Quadragesimæ.
Sebastiani Barradij, Commentariorum in concordiam, & Historiam Euangelicam. Tomi IV.
Vincentij Regij, Euangelicarum dilucidationum Lib. VIII. Tomi III. & Enchiridion Euangeliorum Lib. VIII.

IN MATTHÆVM.

Alexandri Peregrini, Euangelium S. Matthæi Paradoxis illustratum.
Balthazaris Corderij, Symbolæ Græcorum Patrum. Tomi II.
Ferdinandi Iacn, de Concordia Genealogiæ apud Matthæum, & Lucam.
Francisci Guttierrez, in cap. X. Matthæi.
Francisci Zidron, Commentarius.
Hieronymi de Guevara, Commentariorum. Tomi III.
Lely Bisciola, Digressiones in Euangelium Matthæi.
Petrus Morales, in Caput I. Matthæi.
Petri Possini, Symbolæ Græcorum Patrum. Tomi II. & De Concordia Euangelistarum in Genealogia Christi.

IN MARCVVM.

Petri Possini, Catena Græcorum Patrum in S. Marcum.

IN LVCAM.

Balthazaris Corderij, Catena LXV. Græcorum Patrum in S. Lucam.
Francisci Cardinalis Toleti, in XII. Capita S. Lucae.

IN IOANNEM.

Balthazaris Corderij, Catena Græcorum Patrum.
Francisci Ribere, Commentarij.
Francisci Cardinalis Toleti, Commentarij.
Ioannis de Cueller, Commentarius, in IV. Capita.
Lely Bisciola, Digressiones in Euangelium Ioannis.

IN ACTA APOSTOLORVM.

Alphonfus Salmeron.
Gaspar Sanctius.
Iacobus Bonfrerius.
Ioannes Lorinus.
Ioannis Stephani Menoccbii, Historia sacra ex Actibus Apostolorum.
Thoma Massutij, Paulus Apostolus, seu de vita S. Pauli Apostoli.

IN VII. CANONICAS EPISTOLAS.

Alphonsus Salmeron .
Benedictus Iustinianus .
Ioannes Lorinus .
Nicolaus Serarius .

IN EPISTOLAM IACOBI.

Augustinus de Quiros .
Didacus Daza .
Ignatius de Zuleta .

CAPVT II.
THEOLOGIA SCHOLASTICA.

Adami Burghaber , Disputationes .
De Prædestinatione : de Angelis .
De Legibus ; de Iustificatione .
De Fide , de Actibus humanis .
De Verbo Incarnato : de Sacramentis .
De Baptismo , de Eucharistia , de Pœnitentia .
Adami Tanneri , Disputationes Theologicæ in omnes D. Thomæ partes . Supplementum earundem Disputationum , & Theologia Scholastica vniuersa . Tomis IV .
Egidij de Coninck , de Sacramentis , & Censuris .
De Actibus supernaturalibus , & speciatim
De Fide , Spe , & Caritate .
De Deo Trino , & Incarnato .
De absolute Moribundi sensibus destituti .
Egidij Estrix , De vi Attritionis .
Alphonsi de Pennafel , Theologia . Tom. II .
Antony Bernardi de Quiros , De Deo , & Angelis . Tom. II .
Antony Carualij , Commentaria in 1. 2. S. Thomæ .
Antony de Louera , De Scientia media , & Gracia efficaci .
Antony Perez , in 1. par. S. Thomæ . De Iustitia & Iure , & Pœnitentia .
Tractatus sex in 2. & 3. partes S. Thomæ .
Augustini Bernal , De Incarnatione Verbi Dei . De Sacramentis in genere .
Augustini de Herrera , De Prædestinatione , De Scientia Dei , De Voluntate Dei , De Sanctissima Trinitate .
Augustini Iustiniani , Ordo Quæstionum & Articulorum S. Thomæ .
Bernardini Mazziotte , Quæstiones selectæ Theologicæ .
Bernardini de Villegas , De Incarnatione , & de Sacramentis .

IN EPISTOLAM IVDÆ .

Augustinus de Quiros .
Ioannes de Moncada .

IN APOCALYPSIM .

Alphonsi Salmeron , Prolegomena .
Benedicti Pererij , Disputationes 183 .
Blasij Viegas , Exegeticæ Commentationes .
Franciscus Ribera .
Ludouicus Alcazar .

Bernardi de Alderete , De Incarnatione . Tomi II .
De Visione , & scientia Dei .
De Voluntate Dei , Prædestinatione , &c .
Christophori Gilly , De Deo .
Christophori Haunoldi , Cursus Theologicus . De Iustitia , & Iure . Tomis IV .
Christophori de Ortega , De Trinitate , De Deo vno , De Incarnatione , de Propositione : Deus assumpsit hominem .
Claudij Tiphani , De Hypostasi & Persona , ad illustranda Mysteria SS. Trinitatis & Incarnationis .
Didaci de Alarcon , Theologiæ Scholasticæ . Pars I .
Didaci de Auendano , De Deo vno , & Diuina Trinitate .
Didaci Ruiz de Montoya , De Deo vno , & Trino . Tom. VI .
Dionysij Petauij , Theologicorum Dogmatum . Tomi V . & De lege & Gratia . Lib. II .
Francisci Albertini , Corollariorum Theologicorum . Tomi II .
Francisci Amici , Cursus Theologicus , Tomis IX .
Francisci Annati , Exercitatio Scholastica contra nouam rationem tuendi Physicam prædeterminationem , De scientia Media .
Francisci de Curiga , Tractatus de SS. Trinitate .
Francisci Duarte , De Incarnatione Verbi Dei .
Francisci de Lugo , Commentarij in totam primam partem S. Thomæ , & De Sacramentis in genere .
Francisci de Oueda , in 1. 2. S. Thomæ De Fide , Spe , & Caritate .
Francisci Suarez , in 1. partem S. Tho. De Deo , De Angelis , De Opere sex dierum , & De Anima .
In 1. 2. De Beatitudine , De Actibus humanis ,

nis , De Vitijs , & peccatis , De legibus , De Gratia , & auxilijs . Tom. II. opuscula alia .
In 2. 2. De Virtutibus Theologicis .
De Religione . Tomi IV .
In Tertiam partem De Incarnatione , de Sacramentis , de Censuris . To. VI .
Gabrielis de Henao , Emphyreologia Tomi II . De scientia Media . Tomi III .
Francisci Vander-Vecken . de Deo vno & Trino , De simplicitate , & Libertate Dei .
Gabrielis Vasquez , in 1. par. S. Thomæ de Deo , de Angelis .
In 1. 2. De Actibus humanis , De Vitijs , & Peccatis . De Legibus , de Gratia .
In 2. 2. Opuscula De Eleemosyna , Scandalo , Restitutione , &c .
In 3. par. De Incarnatione , & vita Christi , de Sacramentis .
Casparis Hurtadi , in 1. 2. De Beatitudine , Actibus humanis , Virtutibus , & Peccatis .
In 2. 2. De Fide , Spe , & Caritate .
In 3. par. De Incarnatione , de Sacramentis , & Censuris .
In 1. par. De Deo Trino , & Vno .
Casparis Ribadeneyra , De Prædestinatione , De scientia Dei , De Voluntate Dei , de Actibus humanis .
Georgij Eberhardi , De Voluntate Dei .
Georgij Hemelman , in 1. par. S. Thomæ . Tomi IV .
Georgij Puttner , De Iure , & Iustitia .
Georgij Rhodes , De Deo , Angelis , homine de Christo , de para , & Sacramentis .
Georgij Sængelij , Dissertationes de Natura Theologicæ , De scientia Dei , De prouidentia Numinis , De Prædestinatione , & Reprobatione , De Angelis , De Legibus .
Item Tractatus De Diuinorum Iudiciorum , ac præcipue quibus hunc Mundum regit Deus , Varietate Iustitia , & æquitate .
Georgij Turneboli , Commentarij in vniuersam Theologiam .
Gregorii de Valentia , in totam summam S. Thomæ . Tomi IV .
Henrici Marcellii , Armamentarium scientificum .
Henrici Vvanguerecckii , De Prædestinatione SS. Angelorum , ex meritis .
Hieronymi Fasoli , in prim. par. S. Thomæ . Tomi III. de Deo vno , & Trino .
Hieronymi Florquantii , De SS. Trinitate Lib. III .
Honorati Fabri , Summula Theologiæ .
Iacobi Bidermani , Opuscula Theologica De Gratia , Prædestinatione , Conscientia , Suffragijs , Pœnitentia , Censura , Irregularitate , Eleemosyna , Sponsalibus , Matrimonijs , Impedimentis .
Iacobi Granadi , Disputationes in vniuersam

summam S. Thomæ . Tomis VIII .
Iacobi Platelii , Synopsis cursus Theologici . De Scientia Media .
Ignatii Derkennis , Positiones sacræ , de Eucharistia , & De Deo vno , & Trino , Creatore .
Ioannis Antonii Vson , Commentarius in prim. par. Summæ S. Thomæ .
Ioannis Baptiste Lanzauecchia , De Incarnatione Verbi Diuini .
Ioannis Baptiste Rossi , Distinctiones , ex Commentarijs S. Bonauenturæ , De Potentia Obiectuali .
Ioannis Bertholdi , Assertiones Theologicæ .
Ioannis Courboules , De Prædeterminatione Physica .
Ioannis de Dicastillo , De Iustitia & Iure , De Sacramentis . Tom. III. de Iuramento , & Censuris .
Ioannis Ferrier , De Scientia Media . De Deo Vno iuxta S. Augustini , & S. Thomæ Principia .
Ioannes de Ionghe , Theses De Gratia , libero arbitrio , Prædestinatione .
Ioannis de Ledesma , Commentariorum in S. Thomam , & aliarum lucubrationum . Tomi XI V .
Ioannis Cardinalis de Lugo , Assertiones ex vniuersa Theologia . Lib. IX .
Commentaria in 3. par. S. Thomæ de Incarnatione Verbi . De Sacramentis .
De Eucharistia , De Missa , De Pœnitentia , De Iustitia , & Iure , De Fide Diuina .
Ioannis Martinez de Ripalda , De Ente supernaturali . Tomi III .
De Fide , Spe , & Charitate .
Breuis expositio litteræ Magistri Sententiarum .
Ioannis Martinoni , de Deo . & Angelis , De Incarnatione , De Sacramentis .
De Pœnitentia , & reliquis Sacramentis .
De Fide , Spe , & Caritate , Iustitia & Iure , De Beatitudine , Actibus humanis , in Tomis V .
Ioannis Moravvski , De Verbo Incarnato , & admirabili Matre Virgine .
De Deo Vno & Trino .
Ioannis Perlini , Controuersia Scholastica pro Magnæ Matris ab Originali delicto Immunitate .
Ioannis Præpositi , in totam primam partem , & in 2. ac 3. Partem S. Thomæ , Tomi III .
Ioannis de Salas , in 1. 2. S. Tho. Tom. II. De legibus . In 2. 2. De Emptione , Vfuris , Censibus , Cambijs , Ludo .
Ioannis Vvarneri , Vindiciæ Censuræ Duacennæ .
Ioannis Vvintershoue , De Concursu Dei .
Iodoci Cocci , Theologicarum Thesium . Libri III .
Iosephi Augustini , in 1. partem S. Thomæ , Tom. II .

- Iosephi Maria Requesens*, in 1.2.S.Tho.
Iosephi Ragnsa, De Incarnatione Verbi. Tomi II.
Iulij Caesaris Recupiti, in 1.par. S.Tho. De Deo vno. par. 2. &
 De signis Prædestinationis.
Leonardi Lessij, De Iustitia, & Iure, & reliquis virtutibus cardinalibus.
 De Perfectionibus Moribusque diuinis.
 De Summo bono. Lib. IV.
 De Auxilijs diuinæ gratiæ.
 De Prædestinatione, & Reprobatione.
 De Prouidentia Numinis, & Animæ de Immortalitate.
Leonardi de Pennafiel, de Deo vno.
 De Deo Vno, & Trino.
 De Virtute Fidei Diuinæ.
 De Incarnatione.
Ludouici Cellotij, De Hierarchia, & Hierarchis Lib. IX.
 Horæ subcisiuæ de Hierarchia.
Ludouici Merati, in vniuersam Summam S. Thomæ. Tom. III.
Ludouici Molinæ, de Concordia Gratia, & Liberi Arbitrii.
 In primam par. Summæ S. Thomæ, De Iustitia, & Iure. Tom. IV.
Ludouici Ribas, Commentarius in 1. par. S. Tho.
Ludouici de Schildere, Synopsis Theologica De Sacramentis Ecclesiæ.
Luisius Turrianus, De Fide, Spe, & Caritate.
 De Iustitia, de Gratia.
 Opusculorum Theologicorum. Tom. I.
 De Trinitate, & de Angelis.
 De Sacramentis, Censuris, Irregularitate Selectarum Disputationum, partes 11.
 De Eucharistia in 2.2. Tom. III & IV.
Marci Antonij Palumbi, in 1. par. S. Thomæ. Tomi II.
Martini Beccani, Summa Theologiæ Scholasticæ respondens tribus Partibus Summæ S. Thomæ.
Martini de Esparza, cursus Theologicus totam Theologiam complectens. Tom. II.
 Scorsim de Virtutibus Moralibus.
Martini de Funez, Disputationes de Deo vno, & De Vitijs, & Peccatis.
Martini Olauij, Assertiones De Conditione, lapsu, Reparatione hominis.
Martini Perez de Vñanoa, Tractatus De Trinitate, De Incarnatione, De Matrimonio, De Pœnitentiæ Sacramento.
Matthia Borul, de Scientia futurorum contingentium. De Voluntate Dei, De Mysterio SS. Trinitatis.
 De Essentia, Attributis, Visione Dei. Tom. II.
Matthia Mayrhonij, Disputationes Theologicae De Peccato Triplice.
 De rerum Dominio, de Voto.
 De Iuramento, de Restitutione.

- De Sacramento Eucharistiæ, & Incarnatione.
Maximiliani le Dent, De Attritione eiusque sufficientia.
Maximiliani Reichemberger, Compendium Theologiæ, De Deo, Angelis, & homine.
Maximiliani Sandei, ad 1. par. S. Tho. Tomi III. nempe Theologia Varia, Theologia Symbolica, Theologia Mystica, Prolegomena Theologiæ Scholasticæ.
Melchioris Eufelini, Disputationes De Diuina Gratia.
Michaëlis de Auendaño, De Diuina Scientia, & de Prædestinatione.
Michaëlis Vasquez de Padilla Tractatus De Sanctiss. Trinitate.
Nicolai Chicouij De sententia Angelici Doctoris de Immaculata Conceptione Beatæ Virginis.
Nicolai Vvysing De Prædestinatione hominum. De Scientia, & Voluntate Dei, & SS. Trinitate.
Pauli Rosmer Conclusiones de Vniuersa Theologia, cum rationibus, De Deo Trino, & Vno, De Actibus Humanis, De Iustitia, & Iure, De Pœnitentia.
Pauli Sberlogi De Scientia Media.
Petri de Abarca De Scientia Dei. De Concordia & Voluntate. De Prædestinatione.
Petri Alagoni Compendium summæ Theologiæ S. Thomæ.
Petri Arrubal in 1. Par. S. Tho. Tom. 2. De Deo, & de Angelis.
Petri de Bugis De Incarnatione. De SS. Trinitatis mysterio. lib. 7.
Petri Hurcadi de Mendoza Commentarius, De Fide, Spe, & Caritate Tom 2.
Petri Ludouici Commentarij in 3. par. S. Thom. De Incarnatione.
Petri Mancort De Summo bono.
Petri Oica De Virtute Fidei, De Spe, & Caritate, De Virtutibus Moralibus.
Petri Thyraei Loca infesta, De Terriculamentis nocturnis, Dæmoniis, De Apparitionibus Spirituum.
Petri Vvadingi De Incarnatione.
Philippi Moncai Disputationes in selectas Quæstiones S. Thomæ.
Richardi Lyncei De Deo vltimo fine Tom. 2.
Rodericus de Arriaga cursus Theologicus, Tomis 8. vt in Bibliotheca.
Scipionis Sgambati exercitatio Theologica.
Sebastiani Izquierdo De Deo vno, Attributis, Scientia, & voluntate Dei. Tom. 2.
Sfortie Cardinalis Pallauicini. De Vniuersa Theologia. lib. 9.
 Assertionum Theologicarum. lib. 8.
 In 1.2.S. Thomæ.
Stephani Bubali de Cancellarijs Commentationes Angelicæ Tom. 1.
Stephani Fagundez De Iustitia, & Contractibus De

- De Acquisitione, & Translatione dominij. lib. 2.
Stephani Tuccij Tractatus De Trinitate.
Theophili Raynaudi, De Christo Deo homine, De Martyrio per Pestem.
 De Virtutibus, & Vitijs.
 Nouæ libertatis à Gibienfo inuentæ confutatio, & alia, vt in Indice Theologico operum illius. Tomis 19.
Thoma Baconi Analysis, seu Resolutio Diuinæ Fidei.
Thoma Camptoni De Theologia Scholastica. Tom. 2.

- Thoma de Ituren* Commentarij in 1. p. S. Tho. Tom. 1.
Thoma Mlodzianovvski Prælectiones Theologicæ De Deo, & SS. Trinitate.
 De Angelis, & Actibus Humanis.
 De Iure, & Iustitia.
 De Pœnitentiæ Virtute, & Sacramento.
 De Peccatis, & Gratia.
Valentini de Herice. in 1. partem S. Thomæ. Tom. 1.
Vincentij Regij Theses De Sanctissima Trinitate.

CAPVT III.

THEOLOGIA MORALIS,

SEV

CASVS CONSCIEN TIÆ.

- Adami Burghaber* Centuriæ tres Selectorum Casuum.
Alberti Vvuyuk Koialovvicz Instructio circa casus referuatos.
Alexandri Caprara De Benedictione Episcopali.
Alphonfi del Caño De ætate requisita ad ingressum in Societatem.
Alphonfi de Pennafiel De Obligationibus trium ordinum Militantium in Hispania.
Andreae Blanci De Opinionum Praxi, De Cambio.
Andreae Gerunda De Episcopo, & eius obligationibus. Tom. 2.
Andreae Mendo Elucidatio Bullæ Cruciatæ. De iure Academico: De Ordinibus militariibus. Statera Opinionum in Moralibus, de Principe Perfecto, & Ministris.
Andreae Pinti Parallela Politices vtriusque Principum.
Antonij de Escobar, & *Mendoza* Theologiæ Moralis Tom. 7.
 Theologia Moralis ex 24. Doctor. Soc. Iesu. Summula Casuum Conscientiæ.
Antonij Fernandez de Corduba.
 Summula Casuum Conscientiæ.
Antonij Lauedan De Anno Sancto, seu Iubilæo.
Antonij Quintanaduenas singularia Theologiæ Moralis.
 De quinque præceptis Ecclesiæ, & Censuris.
 De Casibus occurrentibus in Iubilæo.
 Instructio de Ordinandis.
Antonij Sanctarelli de Iubilæo Anni Sancti. De Hæresi, Schismate, Apostasia, Sollicitatione in Sacramento Pœnitentiæ, Blas-

- phemia, Maledictione, & de Potestate Romani Pontificis in his delictis puniendis.
 Variarum Resolutionum. Pars 1.
Antonij Terilli De Fundamento Theologiæ Moralis, seu Conscientia probabili.
Baptistæ Fragosi Regimen. Reipublicæ Christianæ. Tomis 3.
Benedicti Herbesti Epistola de Iubilæo.
Benedicti Pereyra Promptuarium Iudicium. Elucidarium Theologiæ Moralis.
 Promptuarium Vniuersæ Theologiæ Moralis.
Caroli Antonij Thesauri De Pœnis Ecclesiasticis, seu Censuris.
Caroli Zamberti Decisiones Casuum Bononiensium.
Claudii Iaii Speculum Præfulis.
Claudij Maillard De Indulgentijs, de Iubilæo.
Cornelij Croci in Decalogum.
Didaci Aluarez. Decisio Casuum occurrentium in articulo Mortis circa Sacramenta.
Didaci Auellaneda De Secreto, seu Sigillo Confessionis.
Didaci de Auendano, Problemata Theologica, de Materijs Ecclesiasticis, & Moralibus.
 Thesaurus Indicus, seu Instructio Conscientiæ in ijs, quæ pertinent ad Indias. Tomi 2.
Emanuelis Corderij, De Obligationibus Clericorum Sæcularium, & Regularium. De Perfecto Parocho &c.
Emanuelis Mascarenas, De Sacramentis.
Emanuelis Sa, Aphorismi Casuum Conscientiæ.
Engelberti Erwich, Compendium Antonini Dianæ.

THEOLOGIA MORALIS.

- Fabricij Pallaucini*, De Cambijs.
Ferdinandi de Castro Palao Operis Moralis, De Virtutibus, & Vitijs Tomi 7.
Ferdinandi Rebelli, Opus de Obligationibus Iustitiæ.
Francisci Adorni, De Cambijs, De Ecclesiastica disciplina.
Francisci Bardi, De Bulla Cruciatæ. Disputationes Morales de Conscientia selectæ. Quæstiones De Morali Theologia.
Francisci Escrivæ, Discursus de Obligationibus status vniuscuiusque secundum quas iudicabitur.
Francisci Lorient, Secreta Moralia. Flos Secretorum Moralium.
Francisci de Lugo, Discursus præius ad Theologiam Moralem. Quæstiones Morales de Sacramentis.
Francisci Pellizzarij, De Monialibus. Manuale Regularium Tomi 2.
Francisci Pinheri, De Censu, & Emphyteusi.
Francisci Rodriguez, De Iubilæo.
Francisci Suarez, Consilia, & Variæ Quæstiones. Item in Commentarijs Theologicis, passim cum S. Thoma.
Francisci Card. Toleti, Summa Casuum Conscientiæ, siue Instructio Sacerdotum.
Francisci Valente, Concordia Iuris Pontificij, cum Cæsareo, & Theologia.
Gabrielis Beati, Quæstiones Morales.
Gabrielis Vasquez, In Opusculis Moralibus, & alibi passim in Commentarijs Theologicis cum S. Thoma.
Gasparis Loartis Instructio Sacerdotum, & Confessoriorum.
Gauni Cartæ Dux Confessoriorum.
Georgij Gobat, Experientiæ Theologicæ, Quinarianum Tractatum Theologicorum. Alphabetum Quadruplex, De Voto, Blasphemia, Iuramento, Superstitione.
Gregorius de Valentia in suis Commentarijs, Theologicis passim.
Henrici Albi Anti-Teophilus Parochialis, de Priuilegijs Regularium.
Henrici Henriquez, Summa Theologiæ Moralis. Tomi 3.
Henrici Meyer, De Sponsalibus, & Matrimonijs.
Hermanni Busenbaum, Medulla Theologiæ Moralis.
Hieronymi Ferrantini, De Scandalo, & Corruptione.
Hieronymi Lopez, Instructio Parochorum.
Hieronymi Pecorarij, De Legatis, & de Debitis. Moralium Probabiliorum. Tomi 2.
Hippolyti Grassetti, De Homicidio Proditorum.
Honorati Fabri De Opinione Probabili.
Iacobi Francisci Via, Decisiones Casuum.
Iacobi Gordoni Lesmoræ, Theologia Moralis

THEOLOGIA MORALIS.

- Vniuersa. lib. 8.
Iacobi Himioben Collectio, seu Compendium Casuum P. Filliucij nouo Supplemento auctum.
Iacobi Lobbetij, opus Morale, De Peccato, lib. 5.
Ioannis de Alloza, Alphabetum Morale.
Ioannis Azor Institutionis Moralis. Tomi 3.
Ioannis Baptista Tiberij, Instructio pro Ordinandis.
Ioannis de Cardenas Crisis Theologica.
Ioannis Eliæ Madao Summa Theologiæ Moralis.
Ioannis Ferrier, De Probabilitate Opinionum.
Ioannis Hieronymi de Soprani, Tractatus De Pensionibus, Spolijs Clericorum, Alienatione rerum Ecclesiasticarum. Schematismus de Irregularitate.
Ioannis Iacobi Rocher, Instructio Parochorum.
Ioannis Card. de Lugo, Responsa Moralia. lib. 6.
Ioannis de Matos, De Iudicijs Humanis, & Diuinis.
Ioannes Mocquetius, De Sponsalibus, & Matrimonijs.
Ioannes de Montmayor, Tractatus varij.
Ioannis Polanci, Directorium Confessoriorum, & De septem peccatis mortalibus.
Ioannis Sebastiani, De Bono, Excellentijs, & Obligationibus status Clericalis, & Sacerdotalis, lib. 4.
Ioannis Telerij, Tabulæ de Casibus Conscientiæ.
Ioannis Vintershoue, De Montibus Pietatis.
Iosephi Augustini, Notitia eorum, quæ scitu sunt necessaria nouo Confessario.
Iosephi Gibellini, De Clausura Regularium, De Irregularitate, De Censuris, De Vfuris, & Commercijs, De Simonia, De Vniuersa negotiatione, De Scientia Canonica, & Hieropolitica.
Ludouici Cerqueira, Manuale Casuum Conscientiæ.
Ludouici de Schildere, De Principijs formandæ Conscientiæ.
Martini de Esparza, De Licito Vsu Opinionis probabilis.
Martini Fornarij, Instructio Confessoriorum.
Martini de Funez, Speculum Morale, & Practicum. Par. 3.
Martini Olseuvski, Iudicium Theologicum circa Bona Ecclesiastica inuasa ab exercitu &c.
Matthæi de Moya, Quæstiones Morales selectæ.
Maximiliani Sandei Responsa Moralia in suo Grammatico Prophano.
 Theologia Iuridica, seu Conciones Morales, De Contractibus.
 Theologia Moralis, seu Conciones 53.
 Mo-

THEOLOGIA MORALIS.

- Morales. libris 6.
Michaelis Seneschalli, De vestigialibus non fundandis super bonis Ecclesiasticis.
Michaelis Van Trief, Compendium Reuolutionum Casuum D. Antonini Dianæ.
Nicolai Baldelli, Disputationum ex Morali Theologia. Tomi 2.
Oliuery Bonartij, De Horis Canonicis. lib. 3.
Pauli Comitoli, Consilia, seu Responsa Moralia lib. 3. Doctrina de Contractu, vniuersè in tres partes distributa.
Pauli Layman, Theologia Moralis lib. 5. Quæstiones Canonice, De Prælatorum Electione, Institutione, & Potestate, ex lib. 1. Decretalium.
 Conclusiones Canonice, De Iurisdictione, & Iudicis Ordinarij potestate.
 Processus Iuridicus contra Sagas.
Petri Alagona, Compendium Manualis Nauarri.
Petri Anelli Persici, De Diuino, & Ecclesiastico officio.
Petri Bobynet, De Delegatione Regularium ad Confessiones audiendas.
Petri Gambacurtæ, De Immunitate Ecclesiarum lib. 8.
Petri de Onnate, De Contractibus Tomi 3.
Petri Thyrai, disputationes variæ.
Petri Vvadingi, De Contractibus.
Petri Vvitsfeldt, De Immunitate Ecclesiastica.
Raphaelis Castelli, Decisiones Mutinenses.
Raphaelis Riete, De anno Iubilæi.
Sebastiani de Abreu, Instructio Parochi.
Sebastiani Salelles, De Materijs Tribunalium S. Inquisitionis.
Stephani de Auila, Compendium Manualis Nauarri.
Stephani Bauni, Manuale Confessoriorum, De Sacramentis, De Censuris, De Contractibus, De Beneficijs.
Stephani Dechamps, De Opinione probabilis.
Stephani Fagundez, Quæstiones De Christianis

- officijs, & Casibus Conscientiæ in quinque Ecclesiæ Præcepta.
 In 10. Præcepta Decalogi. Tomi 2.
Theodori Peltani, De Tribus Bonorum operum generibus, Eleemosyna, Ieiunio, & oratione. lib. 3. Item De Eleemosynarum vi, vsu, necessitate Tractatus.
Theophili Raynaudi, De Morali Disciplina. De Licito vsu æquiocationis, De Monitorijs Ecclesiasticis, De honore Iudicis, & alia Moralia in Tomi 14. vt in Bibliotheca, & in Indice Casuistico. Tomo 19.
Thomæ Auriemma, Memoriale Clericorum.
Thomæ Sanchez, De Matrimonio Tomi 3. Operis Moralis in Præcepta Decalogi. Tomi 2.
 Consilia, seu Opuscula Moralia. Tomi 2.
Thomæ Tamburini, De Confessione, Communionem, & Sacrificio Missæ.
 Explicationes Decalogi. Libri 10.
 Iuris Diuini Naturalis, & Ecclesiastici expositiones. De Bulla Cruciatæ.
Valerij Reginaldi, Praxis voti Pœnitentialis. Tomi 2.
 De Prudentia Confessoris. De Officio Pœnitentis. Compendiaria praxis difficiliorum casuum conscientiæ. Instructio breuis ad vsum Sacramenti Pœnitentiæ.
Victorini Premoli, Memoriale sciendorum Clericis, & Confessarijs.
Vincentij Filliucij, Moraliū Quæstionum, de Christianis officijs, & Casibus conscientiæ. Tomi 2.
 Compendium earundem Moraliū Quæstionum. Instructio pro Confessionibus excipiendis.
Vincentij Tancredi, de Sacramento Matrimonij. De Virtute Religionis. Quæstionum Moraliū. Tomi 2.
 Præter hos etiam Theologi Scholastici fusè pertractant Moralia, quoties id materia, quam cum S. Thoma discutiunt, ita fert.

CAPVT IV.

THEOLOGIA PARÆNETICA,

SEV

HOMILIÆ, ET CONCIONES.

- Adriani Iungij*, Conciones de Incarnatione Domini, & Sanctiss. Eucharistia Polonice.
Adriani Mangotij, Monita Sacra.
 Monita Mariana, & Passio Domini ex SS. Doctoribus collecta.
Alexandri Gerardini, Discursus de Filio Prodigio. Italicè.

- Aloysij Albricij*, Concionum Tomus 1.
 Conciones habitæ coram Summo Pontifice.
Aloysij Iuglaris, Conciones Quadragesimales. De Aduentu, & aliæ.
Alphonso de Andrada, Sermones aliquot Hispanicè. Exhortationes ad Sodalitates. Tomi 2.

- Alphonſi de Aragona*, Sermones ad populum Guaranicè.
- Alphonſi de Auila*, Conciones totius anni.
- Alphonſi de Barzana*, Sermones quinque linguis Americanis.
- Alphonſi de Flores*, Diſcurſus Prædicabiles Hiſpanicè.
- Alphonſi Salmeronis*, Sermones in Parabolam Euangelicam totius anni.
- Alphonſi Sanctii*, Conciones per totum annum.
- Aluari Arias*, Concio pro Edicto Inquiſitorum de librorum Expurgatorio, Hiſpanicè.
- Andreae Blanci*, Conciones de Chriſto, & Sanctis.
- Andreae Caſtillon*, Conciones de Aduentu.
- Andreae Mendo*, Conciones Quadrageſimales. Aſſumpta prædicabilia. Sermones varij.
- Antony Alvarez Ferreira*, Conciones Quadrageſimales.
- Antony de Balinghem*, Sacra Scriptura in locos communes morum digeſta.
- Antony Blanchetti*, Concionum Quadrageſimalium, Curſus duo.
- Antony de Eſcobar*, Chriſtus, ſeu Argumenta Concionum de Chriſto. Commentarij ad Euangelia Sanctorum cum Panegyricis. Tomis 6.
- Sermones Veſpertina.**
- Antony Michaëlis*, Conciones per aduentum. Per octavam SS. Sacramenti, & per octavam Defunctorum. Quadrageſimales De Deo, De B.V. & De Sanctis. Tom. 2.
- Antony Paſſeuini*, explicatio Euangeliorum totius anni.
- Antony Vaſconeellos*, De Angelo Custode. Tom. 2. Luſitanicè.
- Antony Vieira*, Conciones varix Luſitanicè, & Italicè. Par. 2.
- Balthaſaris Etbely* Florilegia, ſeu Eclogæ Homiliarum.
- Barabba Kearnai*, Conciones in Dominicis, & feſta totius anni.
- Conciones de Paſſione Domini.
- Bartholomæi de Eſcobar*, Conciones de Feſtis Domini, & B. Virginis. Quadrageſimales, & De Aduentu, De Chriſti Teſtamento, & Codicillo. Pro 40. horis in Quinquageſima. Sermones de Hiſtorijs Sacræ Scripturæ.
- Bartholomæi Guerreri*, Conciones de Sancto Thoma.
- Benedicti de Siqueira*, Conciones varix.
- Caroli Regij*, Orator Chriſtianus.
- Chriſtophori Ott*, Conciones de bona educatione liberorum.
- Claudy de Lingendes*, Quadrageſimalium Concionum latinè Tom. 3.
- Concionum Gallicè. Tom. 2.
- Claudy Texier*, Conciones per Aduentum.
- Conſtantini Syrovij*, Puncta in Dominicis totius anni, Lithuanicè.

- Didaci de Areda*, Conciones varix.
- Didaci de Areda alterius*, Sermones item varij.
- Didaci Filippazzii*, Panegyrici Sacri.
- Didaci Lopez de Meſſa*, Menſa Spiritualium ciborum pro Concionatoribus.
- Emanuelis Barreti*, Floſculi de Virtutibus, & Vitijs ex Scriptura, & SS. Patribus collecti.
- Emanuelis de Naxera*, Conciones Quadrageſimales.
- Per aduentum. De Chriſto Domino. De Dominicis per annum. Varix.
- Emanuelis Ortigas*, Diſcurſus Prædicabiles. Modus agendi in Miſſionibus.
- Ertmanni Tolgsdorff*, Conciones Lothauicè.
- Fabii Ambroſii Spinula*, Conciones Quadrageſimales.
- Franciſci Aguadi*, Exhortationes varix.
- Sermones de Aduentu, & Quadrageſima.
- De Feſtis Chriſti, & Deiparæ.
- S. Franciſci Borgia*, Sermo in illud. Luc. 19. Si cognouiſſes & tu.
- Super Canticum trium Puerorum.
- De Ratione concionandi, ſeu De Prædicatione Euangelica.
- Franciſci Colin*, De SS. Euchariſtia, & Conciones alix.
- Franciſci Coſteri*, Conciones in Euangelia totius anni, Latinè & Belgicè.
- Franciſci Dunelli*, Conciones de Chriſto, de B. Virgine, de Sanctis; Per Aduentum, & Quadrageſimam &c. Tom. 6.
- Franciſci Eſerina*, diſcurſus de Quatuor Nouiſſimis.
- Franciſci Garcia de Valle*, Euangelicus Concionator. Tomis 2.
- Franciſci Lahata*, Apparatus Concionatorum latinè, Tomis 3.
- Diſcurſus Morales ſuper Euangelia, De Sanctis, Hiſpanicè.
- Conciones de Sanctis, Hiſpanicè.
- Theſaurus Moralis.
- Franciſci Mendoza*, Sermones per Aduentum, Quadrageſimam, & Dominicis per annum, Luſitanicè.
- Franciſci Romani*, de Sacro Eccleſiaſte lib. 3.
- Franciſci de Soto*, Concio de Stigmatibus Sancti Franciſci, Hiſpanicè.
- Franciſci Verciuilli*, Conciones varix. Tom. 2.
- Franciſci Zuccaroni*, Conciones Quadrageſimales, Panegyricæ, & alix.
- Friderici Barſcii*, Homiliæ ab Aduentu, vſque ad Quadrageſimam.
- Gabrielis Alvarez*, Conciones 3. Hiſpanicè.
- Gabrielis de Caſtilla*, Exhortatio ad Sodalitatem Sacerdotum, Hiſpanicè.
- Gasparis Fernandez*, Concionum. Tomi 12.
- Gasparis Sanchez*, Concionum. Tomi 2.
- Gasparis Seguiran*, Conciones in Euangelij

- totius anni.
- Georgii da Coſta*, Sermones varij.
- Georgii Elger*, Euangelia Lothauicè.
- Georgii Forro*, Conciones Hungaricè.
- Georgii Kaldi*, Conciones thematis Hyberni, Hungaricè.
- Georgii Scherer*, Conciones in Dominicis, & Feſta totius anni, Germanicè.
- Georgii Maſtrilli*, Diſcurſus de Paſſione Chriſti. Par. 3. Italicè.
- Concionum, ſeu Diſcurſuum de omni materia, Tomi 9. Italicè.
- Guilielmi Staniburſtii*, Theſaurus Concionum.
- Henrici Engelgrauæ*, Lux Euangelica in omnes Dominicis per annum.
- Cæleſte Pantheon, in Feſta Sanctorum.
- Cæleſte Empyreum, in feſta per annum. Tom. 2.
- Henrici Kircheri*, Luſcinia Concionum.
- Hieremia Drexeli*, Opuscula omnia Concionum ipſius materia ſunt.
- Hieronymi Florentis*, Manuale, ſeu Concionum de B.V. Tom. 2. Hiſpanicè.
- Hieronymi Geſii*, Conciones de nuptijs animæ cum Chriſto in Sacramento Euchariſtiæ, Italicè.
- Hieronymi Lopez*, Inſtructio Parochorum, de Myſterijs Fidei per Feſtos dies proponendis.
- Iacobi Alberti*, Concio in Comædos.
- Iacobus Caniſius*, Concionum Gregorij Maſtrilli. Tomos 3. Latinè reddidit.
- Iacobi Lobbetii*, Quæſtiones in Euangelia Dominicarum, & Feſtorum per annum. Conciones Quadrageſimales.
- Iacobi Olzewoſki*, Conciones Funebres.
- Iacobi Perart*, Concionum de Sanctis, & de Dominicis per annum, Tom. 4.
- Ignatii Arcamonti*, Conciones de Feſtis totius anni. Italicè.
- Ioannis Antonii Xarque*, Orator Chriſtianus.
- Ioannis Baptiſta Eſcardi*, Idea Concionatorum.
- Ioannis Baptiſta Graſſetti*, Conciones 7. De ſeptem verbis in Cruce, & alix. Italicè.
- Ioannis Baptiſta Mannii*, Conciones 30. De Purgatorio.
- Ioannes Bræus*, edidit Eccleſiaſtis ad materiam vtiliſſima.
- Viridarium Chriſtianarum virtutum.
- Panarion aduerſus vitia.
- De ſtatibus hominum.
- Ioannis Eſebii Nieremberg*, Homiliæ Catena ex vetuſtis Patribus.
- Docteur Euangelicus.
- Hieromeliſſa Bibliotheca.
- Ioannis Gans*, Conſiderationes decem plagarum Aegypti, quomodo iſdem Filius Dei in ſua Paſſione plagatus ſit, Latinè & Germanicè.

- Ioannis Græſel*, Conciones De Aduentu. In Dominicis, & Feſta per annum. In Quadrageſimam. Gallicè.
- Ioannis Iahoda*, Allocations Sacræ ſupra Euangelia Dominicarum, & Feſtorum ſolemniū totius anni, Latinè. Tomis 2.
- Ioannis Ledefma*, Concio de Sanctis. Euchariſtia.
- Ioannis Oſorii*, Concionum Tomi 4.
- Ioannis Pauli Oliua*, Concionum habitarum coram varijs ſummis Pontificibus. Tom. 4. Sermonum Domesticorum. Tom. 4. Sermones 40. habiti varijs in locis. Epistolæ Paræneticæ ad Socios.
- Ioannis Renaudiani*, Promptuarium prædicabile è Sacris litteris.
- Ioannis Khò*, Conciones ſuper Exameron. Concionum Quadrageſimalium. Tom. 3. Oracionum Sacrarum ſupra S. Scripturam. Tom. 2.
- Orationes Sacræ 10. diuerſis in locis.
- Ioannis Roſenthal*, Concionum Tomi 2.
- Ioannis de Seniago*, Methodus concionandi.
- Ioannis à S. Michaele*, Conciones varix.
- Ioannis Suffren*, Conciones in Dominicis totius anni.
- Teſtamentum Patriarchæ Iacob.
- Ioannis Vienoti Petit*, Index, ſeu loci communes, in opus Petri Ribadeneiræ, De Vitis Sanctorum in vſum Concionatorum.
- Ioannes Voelli* Index in Breuiarium Romanum ad formandas Conciones.
- Iosephi Acoſta*, Concionum Tomi 3.
- Iosephi de Ormazza*, Granum Euangelij in terra Virgine Chriſti. Tom. 2.
- Conciones 21. Varijs de Argumentis.
- Iosephi Oudeau*, Conciones de Inuentoribus Religioſorum Ordinum.
- In Quadrageſimam, & Octauam SS. Sacramenti.
- Iulii Caſaris Recupiti*, Conciones Panegyricæ. Italicè. Tom. 2.
- Iulii Mazarini*, Diſcurſus 100. in Pſalmum Miſerere.
- Diſcurſuum ſuper Gloria Patri. Tom. 1.
- Coloſſus Babylonicus, Tom. 2.
- Sermonum ſuper ſermone Domini in Monte Tomi 4.
- Fraxis Concionandi: omnia Italicè.
- Lelii Biſciola*, Diſcurſus Chriſtiani, & Morales. Liber Comparationum, & ſimilitudinum.
- Lelii Tolomæi*, Concio de S. Maria Magdalena. Italicè.
- Laurentii Forerij*, Concio de Vita Chriſti.
- Ludouici Azevedo*, Pratum Spirituale, Concionum ſuper Symbolum Apoſtolorum, Aethiopicè.
- Ludouici Bertonii*, Sermonarium lingua Ay-mara.
- Ludouici Iannini*, Rudimentum Concionatoris

- Alphonſi de Aragona*, Sermones ad populum Guaranicè.
- Alphonſi de Auila*, Conciones totius anni.
- Alphonſi de Barzana*, Sermones quinque linguis Americanis.
- Alphonſi de Flores*, Diſcurſus Prædicabiles Hispanicè.
- Alphonſi Salmieronis*, Sermones in Parabolam Euangelicam totius anni.
- Alphonſi Sanctii*, Conciones per totum annum.
- Aluari Arias*, Concio pro Ediſto Inquiſitorum de librorum Expurgatorio, Hispanicè.
- Andreae Blanci*, Conciones de Chriſto, & Sanctis.
- Andreae Caſtillon*, Conciones de Aduentu.
- Andreae Mendo*, Conciones Quadrageſimales. Aſſumpta prædicabilia. Sermones varij.
- Antony Aluarez Ferreira*, Conciones Quadrageſimales.
- Antony de Balinghem*, Sacra Scriptura in locos communes morum digeſta.
- Antony Blanchetti*, Concionum Quadrageſimalium, Curſus duo.
- Antony de Eſcobar*, Chriſtus, ſeu Argumenta Concionum de Chriſto. Commentarij ad Euangelia Sanctorum cum Panegyricis. Tomis 6.
- Sermones Veſpertini.**
- Antony Michaëlis*, Conciones per aduentum. Per octauam SS. Sacramenti, & per octauam Defunctorum. Quadrageſimales De Deo, De B.V. & De Sanctis. Tom. 2.
- Antony Paſſenini*, explicatio Euangeliorum totius anni.
- Antony Vaſconcellos*, De Angelo Cuſtode. Tom. 2. Luſitanicè.
- Antony Vieira*, Conciones variæ Luſitanicè, & Italicè. Par. 2.
- Balthaſaris Etbely* Florilegia, ſeu Eclogæ Homiliarum.
- Baruaba Kearnai*, Conciones in Dominicis, & feſta totius anni.
- Conciones de Paſſione Domini.
- Bartholomei de Eſcobar*, Conciones de Feſtis Domini, & B. Virginis. Quadrageſimales, & De Aduentu, De Chriſti Teſtamento, & Codicillo. Pro 40. horis in Quinquageſima. Sermones de Hiſtorijs Sacræ Scripturæ.
- Bartholomei Guerreri*, Conciones de Sancto Thoma.
- Benedicti de Siqueira*, Conciones variæ.
- Caroli Kegij*, Orator Chriſtianus.
- Chriſtophori Ott.* Conciones de bona educatione liberorum.
- Claudy de Lingendes*, Quadrageſimalium Concionum latinè Tom. 3.
- Concionum Gallicè. Tom. 2.
- Claudy Texier*, Conciones per Aduentum.
- Constantini Syrovuid*, Puncta in Dominicis totius anni, Lithuanicè.

- Didaci de Areda*, Conciones variæ.
- Didaci de Areda* alterius, Sermones item varij.
- Didaci Filippazzii*, Panegyrici Sacri.
- Didaci Lopez de Meſſa*, Menſa Spiritualium ciborum pro Concionatoribus.
- Emmanuelis Barreti*, Floſculi de Virtutibus, & Vitijs ex Scriptura, & SS. Patribus collecti.
- Emmanuelis de Naxera*, Conciones Quadrageſimales.
- Per aduentum. De Chriſto Domino. De Dominicis per annum. Variæ.
- Emmanuelis Ortigas*, Diſcurſus Prædicabiles. Modus agendi in Miſſionibus.
- Ertmanni Tolgsdorff*, Conciones Lothauicè.
- Fabii Ambroſii Spinula*, Conciones Quadrageſimales.
- Franciſci Aguadi*. Exhortationes variæ. Sermones de Aduentu, & Quadrageſima.
- De Feſtis Chriſti, & Deiparæ.
- S. Franciſci Borgia*, Sermo in illud. Luc. 19. Si cognouiſtes & tu.
- Super Canticum trium Puerorum.
- De Ratione concionandi, ſeu De Prædicatione Euangelica.
- Franciſci Colin*, De SS. Euchariftia, & Conciones aliæ.
- Franciſci Coſteri*, Conciones in Euangelia totius anni, Latinè & Belgicè.
- Franciſci Dunelli*, Conciones de Chriſto, de B. Virgine, de Sanctis; Per Aduentum, & Quadrageſimam &c. Tom. 6.
- Franciſci Eſcriua*, diſcurſus de Quatuor Nouiſſimis.
- Franciſci Garcia de Valle*, Euangelicus Concionator. Tomis 2.
- Franciſci Lahata*, Apparatus Concionatorum latinè, Tomis 3.
- Diſcurſus Morales ſuper Euangelia, De Sanctis, Hispanicè.
- Conciones de Sanctis, Hispanicè.
- Theſaurus Moralis.
- Franciſci Mendoza*, Sermones per Aduentum, Quadrageſimam, & Dominicis per annum, Luſitanicè.
- Franciſci Romani*, de Sacro Eccleſiaſte lib. 3.
- Franciſci de Soto*, Concio de Stigmatibus Sancti Franciſci, Hispanicè.
- Franciſci Verciulli*, Conciones variæ. Tom. 2.
- Franciſci Zuccaroni*, Conciones Quadrageſimales, Panegyricæ, & aliæ.
- Fridericici Barſcii*, Homiliæ ab Aduentu, uſque ad Quadrageſimam.
- Gabrielis Aluarez*, Conciones 3. Hispanicè.
- Gabrielis de Caſtilla*, Exhortatio ad Sodalitatem Sacerdotum, Hispanicè.
- Gasparis Fernandez*, Concionum. Tomi 12.
- Gasparis Sanchez*, Concionum. Tomi 2.
- Gasparis Seguiran*, Conciones in Euangelij

- totius anni.
- Georgii da Costa*, Sermones varij.
- Georgii Elger*, Euangelia Lothauicè.
- Georgii Forro*, Conciones Hungaricè.
- Georgii Kaldi*, Conciones thematis Hyberni, Hungaricè.
- Georgii Scherer*, Conciones in Dominicis, & Feſta totius anni, Germanicè.
- Georgii Maſtrilli*, Diſcurſus de Paſſione Chriſti. Par. 3. Italicè.
- Concionum, ſeu Diſcurſuum de omni materia, Tomi 9. Italicè.
- Guilielmi Staniburſtii*, Theſaurus Concionum.
- Henrici Engelgræue*, Lux Euangelica in omnes Dominicis per annum.
- Cæleſte Pantheon, in Feſta Sanctorum.
- Cæleſte Empyreum, in feſta per annum. Tom. 2.
- Henrici Kircheri*, Luſcinia Concionum.
- Hieremiæ Drexeli*, Opuscula omnia Concionum ipſius materia ſunt.
- Hieronymi Florentis*, Manuale, ſeu Concionum de B.V. Tom. 2. Hispanicè.
- Hieronymi Geſſii*, Conciones de nuptijs animæ cum Chriſto in Sacramento Euchariftiæ, Italicè.
- Hieronymi Lopez*, Inſtructio Parochorum, de Myſterijs Fidei per Feſtos dies proponendis.
- Jacobi Alberti*, Concio in Comædos.
- Jacobus Caniſtus*, Concionum Gregorij Maſtrilli. Tomos 3. Latinè reddidit.
- Jacobi Lobbetii*, Quæſtiones in Euangelia Dominicarum, & Feſtorum per annum. Conciones Quadrageſimales.
- Jacobi Olzewſki*, Conciones Funebres.
- Jacobi Perart*, Concionum de Sanctis, & de Dominicis per annum, Tom. 4.
- Ignatii Arcamoni*, Conciones de Feſtis totius anni. Italicè.
- Ioannis Antonii Xarque*, Orator Chriſtianus.
- Ioannis Baptiſta Eſcardi*, Idea Concionatorum.
- Ioannis Baptiſta Graſſetti*, Conciones 7. De ſeptem verbis in Cruce, & aliæ. Italicè.
- Ioannis Baptiſta Mannii*, Conciones 30. De Purgatorio.
- Ioannes Bræus*, edidit Eccleſiaſtis ad materiam vtiliſſima.
- Viridarium Chriſtianarum virtutum.
- Panarion aduerſus vitia.
- De ſtatibus hominum.
- Ioannis Eufebii Nieremberg*, Homiliæ Catenatæ ex vetuſtis Patribus.
- Docteur Euangelicus.
- Hieromeliſſa Bibliotheca.
- Ioannis Gans*, Conſiderationes decem plagarum Aegypti, quomodo iſdem Filius Dei in ſua Paſſione plagatus ſit, Latinè & Germanicè.
- Ioannis Grſel*, Conciones De Aduentu. In Dominicis, & Feſta per annum. In Quadrageſimam. Gallicè.
- Ioannis Iahoda*, Allocutiones Sacræ ſupra Euangelia Dominicarum, & Feſtorum ſolemniū totius anni, Latinè. Tomis 2.
- Ioannis Ledefma*, Concio de Sanctis. Euchariftia.
- Ioannis Oſorii*, Concionum Tomi 4.
- Ioannis Pauli Oliua*, Concionum habitatorum coram varijs Summis Pontificibus. Tom. 4.
- Sermonum Domæſticorum. Tom. 4.
- Sermones 40. habitati varijs in locis.
- Epistolæ Paræneticæ ad Socios.
- Ioannis Renaudiani*, Promptuarium prædicabile è Sacris litteris.
- Ioannis Rhò*, Conciones ſuper Exameron. Concionum Quadrageſimalium. Tom. 3.
- Orationum Sacrarum ſupra S. Scripturam. Tom. 2.
- Orationes Sacræ 10. diuerſis in locis.
- Ioannis Roſenthal*, Concionum Tomi 2.
- Ioannis de Seniago*, Methodus concionandi.
- Ioannis à S. Michaele*, Conciones variæ.
- Ioannis Suffren*, Conciones in Dominicis totius anni.
- Teſtamentum Patriarchæ Iacob.
- Ioannis Vienoti Petit*, Index, ſeu loci communes, in opus Petri Ribadeneiræ, De Vitis Sanctorum in uſum Concionatorum.
- Ioannes Voelli* Index in Breuiarium Romanum ad formandas Conciones.
- Ioſephi Acoſta*, Concionum Tomi 3.
- Ioſephi de Ormaza*, Granum Euangelij in terra Virgine Chriſti. Tom. 2.
- Conciones 21. Varijs de Argumentis.
- Ioſephi Oudeau*, Conciones de Inuentoribus Religioſorum Ordinum.
- In Quadrageſimam, & Octauam SS. Sacramenti.
- Iulii Ceſaris Recupiti*, Conciones Panegyricæ. Italicè. Tom. 2.
- Iulii Maſzarini*, Diſcurſus 100. in Pſalmum Miſerere.
- Diſcurſuum ſuper Gloria Patri. Tom. 1.
- Coloſſus Babylonicus, Tom. 2.
- Sermonum ſuper ſermone Domini in Monte Tomi 4.
- Fraxis Concionandi: omnia Italicè.
- Lelii Biſciola*, Diſcurſus Chriſtiani, & Morales. Liber Comparationum, & ſimilitudinum.
- Lelii Tolomai*, Concio de S. Maria Magdalena. Italicè.
- Laurentii Forerij*, Concio de Vita Chriſti.
- Ludouici Azeveda*, Pratum Spirituale, Concionum ſuper Symbolum Apoſtolorum, Aethiopicè.
- Ludouici Bertonii*, Sermonarium lingua Ay-mara.
- Ludouici Iannini*, Rudimentum Concionatoris

THEOLOGIA PARAENETICA.

- ris Christiani. Tirocinium Sacrae Scripturae, legitimo sensu exponendae.
Ludouici Maimbourg, Conciones Quadragesimales.
Marcelli Lauri, Conciones Quadragesimales; Concio de Epistola B. Virginis ad Messianenses,
Martini Vvoidzieuicz, Conciones Funebres.
Matthaei de la Crux, Conciones Hispanicæ.
Matthaei de Bocanegra, Conciones Hispanicæ.
Matthaei Fabri, Concionum opus tripartitum cum Auctario. Tom. 2.
Maximiliani Sandei, Conciones de Symbolis Mortis; Morales de Contractibus; Naturales & mysticæ.
 Quinquaginta duæ Morales.
 Symbola Vitæ humanæ, Mundus fallax, & aliæ, vt in Bibliotheca.
Michaelis de Almeyda, Concionum lingua Concanica. Tomi 3.
Michaelis Ginkiewicz, Conciones in Psalmum De profundis, & Epistolas Dominicales, Polonicæ.
Michaelis Staudacher, Concionum par. 2.
Nicolai Caussini, Discursus 24. super Mysteria Aduentus.
Nicolai Heruardi, Conciones in Aduentu.
Nicolai Mastrilli, Conciones Hispanicæ.
Octauii Tedeschii, Conciones Sacrae, & Morales. Italicæ.
Pauli Iosephi Arriaga, Rhetoris Christiani. Par. 7.
Pauli Segneri, Conciones Panegyricæ.
Petri Bineri, Argumenta Concionum in festis B. Virginis, & Sanctorum,
Petri Canisii, Notæ in Euangelia Dominicarum, & Festorum.
 Conciones in Dominicas Aduentus, & Natalem Domini. Germanicæ.
Petri Cottoni, Sermones de præcipuis Fidei mysterijs, & in præcipuos dies festos totius anni, Gallicæ, & ex Gallico Latine.

THEOLOGIA PARAENETICA.

- Petri Eulard*, Concordantiæ Bibliorum, Morales, & Historicæ.
 Theatrum exemplorum, ex Baronio ad mores formandos.
Petri Hamerii, Sermones 40. de Aduentu super Missus est.
Petri Hortiz, Quadragesimale Concionum super Psalmum Miserere.
Petri Pazmany Card. Conciones in Euangelia Dominicanarum, & Festorum per annum Hungaricæ.
Petri de salas, Promptuarium Verbi Diuini. Tom. 2.
Petri Scarga, Postillæ, seu Conciones per annum, Polonicæ.
Philippi Kerlaymont, Bibliotheca Moralis.
Philippi Riselii, Conciones in omnes Dominicas, & Festa per annum. Germanicæ. Tomis 8.
Prosperi Malauolta, Conciones 7.
Richardi Lyncei, Conciones Hispanicæ.
Roberti Mirabelli, Sermones.
Roberti Nobili, Conciones Tamulicæ, Badagicæ, & Grandonicæ.
Stanislai Grodicii, Conciones 6. De vsu S. Eucharistiæ sub vna specie, Polonicæ, vti & sequentes.
 Conciones 2. De emendatione Calendarij.
 Conciones 2. De Purgatorio.
 Conciones pro Dominicis, & Festis totius anni. Tomi 8. Latine.
 Concio de probandis spiritibus per Missionem Ordinariam.
Stephani Aguilarii, Conciones Hispanicæ.
Theodori Dulman, Conciones Germanicæ.
Theophili Raynaudi, Opuscula varia, vt in Indice Concionatorio copioso, Tomo 19. Operum eius.
Thomæ Mlodzianovvski, Conciones Polonicæ,
Thomæ Reins, Concionum Quadragesimalium Cursus 2.
Vincentii Balestrerii, Panegyrici Sacri.
 Conciones per Aduentum, & aliæ.

CAPVT V.

THEOLOGIA CATECHETICA,

SEV

CATECHISMI, VARIIS LINGVIS.

- Achillis Gagliardi*, Catechismus Italicæ.
Adriani Bruni, Gallicæ cū Canticis spiritualibus
Aegidii Bauarii, Catechismus Maroniano carmine expressus.
Alexandri Comulei, Doctrina Christiana Ilyricæ, & Speculum Confessionis.

- Alexandri de Rhodes*, Catechismus Latino-Tunchinensis.
Alexandri Valignani, Catechismus ad Iaponenses.
Alphonfi de Aragona, Dialogi, & Conciones de mysterijs Fidei Guaranicæ.

THEOLOGIA CATECHETICA.

- Alphonfi de Barzana*, Doctrina Christiana, Catechismus, Methodus Confessionis, Guaranicæ, & alijs quatuor linguis Americanis.
Alphonfi Mendez, Catechismus Aethiopicæ.
Alphonfi de Sandoual, De instauranda Aethiopum salute.
Alphonfi Vagnonij, Catechicus tractatus Sinicæ.
Amabilis Bonnesons, Neophytus, seu Catechismus, Gallicæ.
 Puer instructus catechismo.
 Doctrina Christiana.
Ambrosij Vveltheri, libellus pro confessionibus. Esthonicæ.
Andrea Gualdanij, Catechismus Aethiopicæ.
Andrea Ouiedi, item Aethiopicæ.
Andrea Viti, Catechismus Marilandicæ.
Antonij de Araujo, Catechismus lingua Brasilica.
Antonij de Auroultij, Catechismus Historicus.
Antonij de la Cauchie, Piæ cantilenæ. Tom. 2.
Antonij Cordesef, Catechismus.
Antonij Fernandez, Præcepta pro audiendis confessionibus.
 Rituale Romanum ordinarium, & Ceremoniale Missalis.
 Instructio pro Ieiunio, Omnia Aethiopicæ.
Antonij Possuini, Theologia catechetica.
 Instructio Regis Septentrionalis in fide.
Antonij Ruiz de Montoya, Catechismus lingua Guarunica.
Antonij de Torres, Institutio Christiani hominis. Lib. V.
Bartholomæi Cassii, Doctrina Christiana Ilyricæ.
Basilii Fidi, Rhythmi Spirituales Catechetici. Italicæ.
Benedicti Herbesti, De Doctrina Christiana, liber per Dialogum.
Bernardini Zannonii, conciones Catecheticae. Italicæ.
Bernardi Baubusii, Piæ Cantiones pro Catechismo. Belgicæ.
Christophori Mibr, Catechismus cum Precibus, Instructionibus, & Canticis.
Christophori Ximenez, Doctrina Christiana, & alia lingua Bisayana.
Cosmæ Magalliani, Catechismus Iaponiensis. Tom. II.
Didaci de Pantoya, Explicatio Symbolica.
 De Existentia & Atributis Dei.
 De Angelis Bonis, & Malis.
 De Origine Primi hominis, & peccato, Originali. Omnia, Sinicæ.
Didaci Ribeyto, Doctrina Christiana lingua Bra-chmanica.
Didaci Ruiz de Montoya, Catechismus pro instruendis rudibus ad Baptismum.
Emmanuelis Diaz, De modo Catechizandi

THEOLOGIA CATECHETICA.

- Gentiles, Explicatio copiosa decalogi. Sinicæ.
Emmanuelis Martins, Doctrina Christiana.
 Tractatus de Trinitatis Mysterio.
 Dialogus inter Ethnicum, & Christianum omnia lingua Tamulica.
Emmanuelis Monneyro, Contra cæcitate Paganorum.
Emmanuelis Vega, Catechismus lingua Maronifiorum in Brasilia.
Emerani Vvelsel, Catechetici Tractatus.
Edmondi Augerij, Catechismus contra Caluinianos, Latine, Græce, Gallicæ.
Erimanni Tolgsdorf, Catechismus Liuonicæ.
Francisci Antonii, Citationes in Catechismo Edmondi Augerij.
Francisci Costeri, Catechismus duplex. Belgicæ.
Francisci Fernandij, Catechismus Bengalicæ.
Francisci Pacconi, Catechismi duo Aethiopicæ, & Gentilis Angolanus.
Francisci Pauoni, Instructiones variæ, Italicæ.
Francisci Pomey, Catechismus Theologicus.
Francisci Rozii, Doctrina Christiana Malabaricæ. Libri Rituales Chaldaicæ.
S. Francisci Xauerii, Catechismus ad Rudes.
Friderici Spe, Cantiones piæ, seu Luscinia Germanica.
Georgii Feri, Catechismus Bohemicæ.
Georgii Mayr, Catechismus Græcæ, & Hebraicæ.
Georgii Salhii, Libelli promouendæ catechesi idonei.
Georgii Vvitweiler, Expositio familiaris fidei Christianæ.
 Explicatio Professionis Fidei iuxta præscripta Pij Quarti.
 De rebus homini Christiano scitu necessarijs Germanicæ.
Gregory Vasarelli, Catechismus Hungaricæ cum Precationibus, & Controuersijs.
Guilhelmi Batthai, Institutio Methodica, De præcipuis Fidei Christianæ Mysterijs, Anglicæ, & Latine.
Guilhelmi Buccii, Institutiones Esthonicæ.
Guilhelmi de Pretere, Spiritualis Paradisus, Cantionum Spiritualium Belgicæ.
Guilhelmi Vvarfordi, Breuis Institutio Mysteriorum Fidei. Anglicæ.
Henrici Garneti, Catechismus Petri Canisij. Anglicæ.
Henrici Henriquez, Doctrina Christiana duplex, Malabaricæ, & Maleanicæ.
Hieronymi Domenecci, Catechismus pro Sicilia.
Hieronymi Grauina, de Institutione Christianorum. Sinicæ.
Hieronymi Maiorica, de Articulis Fidei Christianæ;

THEOLOGIA CATECHETICA.

- stianæ*, de Sacramentis, de Matrimonij, de Vfuris, & alia, lingua Tunchinensi.
Hieronymi Ripalda, Doctrina Christiana, Hispanicè.
Honorati Rio, Catechismus Hispanicè pro Episcopo Elnensi.
Iacobi Delbiot, Summa Catechistica, Gallicè.
Iacobi de la Fuente, Catechismus Bellarmini exemplis illustratus, Hispanicè.
Iacobi Isnardi, Catecheses catholica.
Iacobi de Ledesma, Doctrina Christiana, Hispanicè.
Iacobi Rhò, Explicatio Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ, Sinicè.
Iacobi de Villegas, Catechismus Flandricè.
Ioannis Baptistæ Romani, Catechismus Italicè, cum Iconibus. Item Hebraicè, Arabicè, & Maroniticè.
Ioannis Camerote, Odæ spirituales, cū notis musicis, Italicè.
Ioannis Eusebii Nierembergæ, Catechismus Hispanicè. Praxis Catechismi Romani, Silua Catechistica.
Ioannis Etancisci Araldi, Compendium Doctrinæ Christianæ.
Ioannis Georgii Vogleri, Volumen Catecheticum bene magnū Germanicè.
Ioannis Girard, Odæ, & Cantica Spiritualia; Instructio Catechistica ad faciendas fructuose confessiones.
 Instructio ad docendam Christianam Doctrinam.
Ioannis Gonzalez de Losada, Catechismus Hispanicè.
Ioannis Grothaus, Doctrinæ Christianæ centum quæstiones.
Ioannis Guilielmi Stegii, Catechismus cum Imaginibus.
Ioannis Honingdorff, Psalterium cantionum Catholicarum.
Ioannis Hugonis Audonei, Catechismus Cambro-Britannicè.
Ioannis Iachnowicz, Institutiones, & cantiones Catecheticae, Lithuanicè.
Ioannis Maioris, Speculum exemplorum.
Ioannis Monteyro, Compendium legis Diuinæ Sinicè. Item De vero & falso Dei cultu.
Ioannis Plaza, Catechismus iussu Concilij Provincialis Mexicani concinnatus.
Ioannis Rebelli, Commentationes ad Doctrinam Christianam.
Ioannis à Roccia, Doctrina Christiana, Sinicè.
Ioannis Saliburii, Catechismus Vvallicè, seu Cambro-Britannicè.
Ioannis Sæzii, Instructio Catechumenorum Sinica, vt de præceptis decalogi.
Ioannis Theodorici Macherentini, Catechismus Treuirensis Germanicè.
 Praxis Catechistica.

THEOLOGIA CATECHETICA.

- Ioannis Tsandeeck*, Catechismus Carniolicè.
Ioannis Vvuchalii, Forma vitæ Christianæ, seu Catechismus Romanus, Polonicè.
Iosephi Agnelli, Catechismus annualis pro Parochis, cum expositione Euangeliorum, & Epistolarum, &c. Tom. II.
Iosephi Anchieta, Doctrina Christiana lingua Brasilica.
 Dialogi de Religionis mysterijs scitu dignis.
 Syntagma Monitorum ad iuuandos moribundos.
 Institutio ad interrogandos inter Confessiones pœnitentes.
 Cantiones sacræ, linguis Latina, Lusitanica, Hispanica, & Brasilica.
 Drama ad extirpand. Brasiliæ vitia.
Laurentii Chiffletii, Doctrina Christiana.
 Catechismus pro prima communione puerorum.
Laurentii Iaponis, Catechismus Iaponicè.
Leonardi Cinnami, Catechismus copiosissimus lingua Concannica.
Ludouici de Azenedo, Catechismus Æthiopicè.
Ludouici Caldeine, Calendarium Æthiopicè.
Ludouici Makeblidii, Catechismus Mechliniensis maior, & minor Flandricè.
Ludouici Richeomi, Catechismus Regius.
Ludouici Valdini, Catechismi, Confessionaria, linguis Chilensi, Allentiacensi, Milcaiacensi.
Marci Georgii, Doctrina Christiana, Lusitanicè.
Martini Coureur, Catechismus Diocesis Audomarenfis.
Matthæi Riccii, Catechismus Sinicè. Item sacri Fasti.
Melchioris Nunnii Barreti, Catechismus.
Michaëlis de Almeida, Catechismi explicatio lingua Concannica.
Michaëlis Coyssardi, Catechismus maior, & minor, versibus Gallicis.
 Cantiones sacræ Catechismi, Gallicè.
Michaëlis Ruggerii, Catechismus Sinicè, item De Sanctissima lege calorū Domini.
Nicolai Cusani, Catechismus, Gallicè, & Germanicè.
Nicolai Longobardi, Formula confitendi, Sinicè.
Nicolai Sartorii, Libellus Sodalitatis, Croaticè.
Pancratii Kreutle, Catechismus Controversiarum Guilielmi Bailij nostri Germanicè.
Pauli Hoffei, Catechismus Romanus Germanicè.
Pauli Principis, Thesaurus Doctrinæ Christianæ Italicè.
Petri Ægidii, Memoriale Parochorum Catalanicè.
Petri de Anasco, Catechismi linguis Tucumanicis.

Petri

THEOLOGIA POLEMICA.

- Petri Antonii Spinelli*, Pro Doctrina Christiana vtiliter tradenda, Manuale Annotationum Italicè.
Petri Bernardi, Doctrina Christiana.
Petri Bussei, Opus Catechisticum allatis SS. Patrum locis, quæ citat Cantius.
Petri Canisii, Catechismus paruus, & maior, seu summa Doctrinæ Christianæ.
Petri Klincart, Puer Bethlemiticus, & Iubilus natalitius, cantu & rhythmo eleganti.
 Hortulus cantionum in vsum totius anni.
 Cultus & Xenia Christi nati.
 Puer Christianus.
Petri Michaëlis, Catechismus Germanicè.
Petrus Paetz, Doctrina Christiana Æthiopicè.
Petri Robillart, Symbolum Apostolorum varijs linguis.
Petri Vvittfeldt, Theologia Catechetica.
Philippi Berlaymont, Bibliotheca Moralis.
Roberti Bellarmini Cardinalis, Catechismus, &

THEOLOGIA POLEMICA.

- Symboli Apostolorum declaratio Italicè.
Roberti Nobily, Catechismus partibus V. Tamulicè, Badagicè, Grandonicè.
 Compendium Catechismi, & Dialogus de Fide, pro pueris.
Roderici de Figueyredo, Explicatio fidei Christianæ. Lib. IV. Sinicè.
Theophili Raynaudi, Opuscula varia, vt in Indice Catechistico. Tom. XIX.
Thomæ Stephani, Doctrina Christiana Canaricè, & Indostanicè.
Thomæ Stephansonii, Catechismus Anglicè.
Vincentii Castagnuolæ, Catechismus Græcè, Vernaculè.
Zachariæ Roth, Catechisticae Lectiones Belgicè, & Gallicè.
 Catechismi denique varijs linguis Aimirana, Badaga, Canarina, Cocincinensi, Tamulica, Tunchinensi, Sinensi, Slaunonica.

CAPVT VI.

THEOLOGIA POLEMICA.

SEV

CONTROVERSIAE CVM HÆRETICIS, ET ALIIS.

- Adami Burghaber*, De Adiaphoria, An quilibet in sua fide saluari possit.
 Apologia Irenici Catholici, contra Irenicum Catholicum, Euangelicum.
Adami Contzen, defensio Bellarmini. De Hæresum incremento. Semen hæreticorum. De Synodo Generali Euangelicorum. De Pace Germaniæ; De Iubilæo Lutheranicorum.
Adami Tanneri, de Verbo Dei; Indice Controversiarum; Bonis operibus, Iustificatione, Missa, Communionem sub vtraque specie, Ecclesia, Indulgentijs, Iubilæo.
 De Colloquio Ratisbonensi.
 Anatomia confessionis Augustanæ.
 Hæreticus Lutheranismus, &c.
 Defensio Ecclesiasticæ libertatis contra causæ Venetæ Patronos.
Adrianus Crommius, de S. Petri primatu, & Prærogatiua Sedis Apostolicæ.
Adriani Iungii, Imposturæ noui Euangelij Ministrorum.
 De Transubstantiatione Panis & Vini, in Eucharistia & adoratione.
 Synopsis de Dissidijs Sectariorum.
 Analysis LI. quæstionum à Ministris propositarum.
 Pro Sacris Imaginibus.

- Responso ad 500. quæstiones Catholicis à Caluinistis propositas.
Adriani Radzimirski, Disputatio Leuartouienfis, cum Arianis.
Alberti Rozczyszewski, De Summo Pontifice, Pro Ecclesia, pro Calendario Gregoriano.
Alberti Theobolcii, Disputatio contra Arianos.
Alberti Vvuyk Koialowicz, Colloquia Theologi cum Politico de vera religione: De Dissidijs in rebus fidei. De sincero vsu Sacræ Scripturæ.
Alexandri Ficheti, Victoria contra Hæreticos in congressu Asprensi.
Alexandri Georgii, De Signo Crucis, in Gallia passim viso.
Alexandri Regourdi, Demonstrationes Catholicæ, seu Ars reducendi Hæreticos ad fidem Orthodoxam.
 Opera Theologica, ex recenti controversia. Tom. III. Anti-Caluinus.
 Apocarteresis Chamerij.
 Minister Infidelis.
Aloysii Richardi, contra errores Chemnitij.
 Victoria scriptum contra eundem.
 Responsum ad discursum duorum Lutheranorum.

- Alphonsi Pifani*, de Abſtinentia, Ieiunio, Cælibatu, Eccleſia, Pontifice, Sacramentis, & alijs fidei Controuerſijs,
Ambroſius Pennalofa, De Chriſti, & Spiritus Sancti Diuinitate, & SS. Trinitate contra Iudæos, & Arianos.
Andreas Eudæmon-Ioannes, pro Bellarmino, Henrico Garneto, Petro Cottono. De Antichriſto. Lib. III.
 Epiftola monitoria ad Io: Barclaium.
 Caſtigatio Apocalypſis Apoclypticos, Thomæ Brightmanni.
 Refutatio Exercitationum Iſaaci Cauſaboni. Diſſertationes politicæ Leidheſſeri.
Andreas Gerardi, de Rebus fidei Controuerſis.
Andreas Gualdani, Controuerſiæ cum Schiſmaticis Abaſſinis, Æthiopicæ.
Andreas Ouedi, de primatu Romanæ Eccleſiæ, & erroribus Abaſſinorum.
Andreas Feuernage, Epiftola controuerſa.
Andreas Stibigk, de vſu S. Euchariſtiæ ſub vna ſpecie.
Andreas Vermadii, Epiftola ad Iuſtum Caluinum de 9. quæſtionibus.
Andreas Vvagner, Colloquium Catholici cum Lutherano.
 Refutatio Epiftolæ conſolatoriæ Prædicantis ad Auguitanos A catholicos.
Antonii Fernandez, Flagellum Mendacij, ſeu de Erroribus Æthiopicæ.
 De Immunitate Eccleſiaſtica, Æthiopicæ.
Antonii Hoſkini, Contra Iuramentum Fidelitatis Catholicis Angliæ à Rege proponendum.
Antonij Poſſeuini, De Sacrificio Miſſæ contra Viretum.
 Epiftola aduerſus Andream Veranum.
 Scriptum Duci Moſcouiæ datum, contra Anglos pro Pontifice.
 Notæ Verbi Diuini, & Apoſtolicæ Eccleſiæ.
 De Atheiſmis Hæreticorum.
 Iudicium de quatuor Scriptoribus Machiavello, Nua, Badino, Mornæo. Item de Eraſmo, Confeſſione Auguſtana, Secta Picarditica.
 Epiftola ad Geneuenſes de Actis Apoſtolorum.
 Capita Fidei in quibus Rutheni à Græcis diſſentiant.
Antonij Preuoſtel, Narratio diſputationis, oblatae Lutheranis ex eorum Biblijs decidendæ.
Arnoldi Saphorij, Combinationes aduerſus Hæreticos.
Balthaſaris Alvarez, Index expurgatorius Librorum.
Balthaſaris Chauaſſii, De Notis veræ Religionis. Lib. IV.
 Profeſſio Orthodoxæ fidei, ſeu Explicatio formulæ Profeſſionis fidei à Tridentino præſcriptæ.

- Antidotum confeſſionis Caluinistarum.
Balthaſaris Hagely, Antidotum contra Hæreſes.
Balthaſaris Hageri, Vindicæ cultus Sacramentum Imaginum.
 Dux viæ ad religionem Catholicam.
 Sacrilegium Caluinifticum.
 Collatio Confeſſionis Auguſtanæ, & Concilij Tridentini ad Verbum Dei.
Benedicti Pauli Boym, Antiqua fides.
 Elementa Fidei Catholicæ.
Bernardi Galtier, Apocalypſis reformationis.
Bernardi Loper, informatio de poteſtate Sacerdotij Lutheranorum.
 De Communione ſub Vna Specie.
 Dialectica Catholica.
Bernardi Meynier, Sancta libertas Filiorum Dei.
 Verus Auguſtinus.
 Portus regij cum Geneua, conſpiratio.
 Religio ſex Punctorum.
 S. Euchariſtia Catholicorum.
 Deuotiones Caluinistarum.
 Religio ſine Biblijs; & alij plures.
Bernardi Neubauser, De Purgatorio.
 De Communione ſub vtraque.
 Statera cæleſtis Patris.
Camilli Conſtantij, Apologia Fidei Chriſtianæ contra calumnias Gentilium Iaponicæ.
Caroli à Kreitz, De Cæna Caluiniana.
 De Fonte venenato Doctrinæ Lutheranæ.
 Colloquium Caritatum cum Prædicantibus Dantiſcanis.
 Deſenſio Catholica.
 Indeſenſus Lutherus.
 De Indulgentiis, & alij plures.
Caroli Scribani, Ars mentiendi Caluinifticæ.
 Amphiteatrum honoris; Commentarius in Dominici Baudei Gnomas. Orthodoxæ fidei Controuerſa, De Scriptura, Traditionibus, Iudice, Apoſtolicæ fidei germanis denuntiationibus; Reliquijs; Miraculis; Sanctorum Inuocatione, Imaginum cultu.
Chriſtiani Haluerij, De Eccleſia, & Fide.
Chriſtophori Haunoldi, Deſenſio pro infallibilitate Eccleſiæ Romanæ.
Chriſtophori Inge, Iuſtificatio modi procedendi contra Ianſeniſtas. Modus defendendi Eccleſiam contra omnes aduerſarios.
Chriſtophori Kiſſenpenning, Idea Lutheranismi.
Chriſtophori Maier, Octo Controuerſiæ de bonis Operibus, Communione ſub vna ſpecie; Chriſti Præſentia in Euchariſtia; Purgatorio; Cultu Sanctorum, Reliquiarum, Imaginum, Traditionibusque.
Chriſtophori Pflaumer, Cauſæ cur oporteat Hæreticos redire ad Catholicam Fidem.
 Alphabetum 25. Veritatum Catholicarum.
Chriſtophori Roſembuſſi, Apologia contra Hæreticos.

- Chriſtophori à Sacrobosco*, Deſenſio Vvlgatæ editionis Bibliorum, pro Bellarmino.
 De vera Eccleſia.
Chriſtophori Steborij, De Chriſtianæ Fidei Rudimentis.
Claudy Suffreni, Vvipecula contra Miniſtrum Peti.
Claudij Tiphani, Monitio ad Miniſtros Metenſes, De Ferrio Miniſtro.
Claudy Valdory, Reſponſio aduerſus libellum contra honorem Cruci debitum.
Conradus Vetter, Tractatus plures contra Hæreticos, partim ſcripſit, partim alienos, tranſtulit Germanicè.
Cornely Croci, De Notis Eccleſiæ, De Fide, & Operibus, contra Anabaptiſtas.
Cornelii Hazart, De Inuocatione Sanctorum, Cæremonijs Miſſæ; Extrema Vnctione; Purgatorio; Reliquijs; Peregrinationibus, S. Euchariſtia, Confeſſione auriculari. Cultu Imaginum, alijque complures, vt in Bibliotheca.
Didaci Roſæ, Demonstratio de fundamentis veræ Religionis.
Edmundi Campiani, Decem rationes oblatae certaminis in cauſa Fidei.
Edmundi Haii, Contrarietates Caluini.
Eduardi Burtoni, Proſtigatio Henchai Miniſtri Caluiniftici.
Eduardi Coſſini, De Cælibatu Sacerdotum.
Eduardi Knotti, Caritas propugnata.
 Chriſtianitas deſenſa.
 Infidelitas detecta.
Eduardi Vvorſlei, Aperta Veritas.
 Proteſtantiſmus vacillans.
 Infallibilitas Eccleſiæ Romanæ.
Elias Graſ, contra Georgium Zeemannum.
Emanuelis de Vega, Theſes contra Arianos, & alios Sectarios, De Euchariſtia, Miſſa, Vſu Imaginum; Filij Dei diuinitate, &c.
Emerici Kis, De Caluinifticarum conſequentiarum ineptijs. Diſcipulus deſenſor Profefſoris contra Caluiniftas. Vtrum ante Caluinum fuerit Secta Caluinistarum, & alij plures.
Emundi Augerii, De Sacramentis.
Fabiani Quadrantiani, Palinodia.
Ferdinandi Baſtida, Antidotum contra venenatas conſiderationes Fr. Pauli Veneri.
Franciſci Annati, Liber Controuerſiarum contra Ianſeniſtas.
 Opera varia, vt in hac Bibliotheca.
Franciſci Coſteri, Enchiridion Controuerſiarum. Apologia pro eodem Enchiridio. Itemque alia Apologia.
 Declaratio Fidei contra Hæreticos Hollandos. Reſponſiones ad Reſutationes Oſandri, & Coci.
 Demonstratio Orthodoxæ Fidei.
 Scholia Catholica ad ea Bibliorum loca, quæ ab Hæreticis in controuerſiam rapi ſolent, & incautis obtrudi; & alia.

- Franciſci Dunelli*, Collatio habita cum Petro Molineo Caluinifta.
Franciſci Garaffi, Exquiſitio Petri Paſquerij. Diſquiſitiones Diſquiſitionum Stephani Paſquerij.
 Rableſius Reformatus.
 Doctrina curioſa, qua redduntur ridiculi Libertini, & Athei.
 Summa Theologica contra Atheos, & Apologiæ, Summæ.
Franciſci l'Hermitte, De Communione ſub vtraque. Arbor Maialis, De tribus controuerſijs.
Franciſci Irat, Opuscula contra Pſeudo-Miniſtros.
Franciſci Mileman, Fidelis Doctor. Demonstratio Chriſti ex Virgine Incarnati.
Franciſci Pinthereau, contra Theologiam Petri Aurelij; De ſufficientia Attritionis. Ortus Ianſeniſmi.
 Progreſſus Ianſeniſmi, & alia.
Franciſci Richardi, De Controuerſijs Græcorum, & Latinorum.
Franciſci Suarez, Deſenſio Fidei Catholicæ, aduerſus Anglicanæ Sectæ errores.
Franciſci Turriani, De Summi Pontificis ſupra Concilium auctoritate.
 De Dogmaticis Characteribus Verbi Dei.
 De Votis Monasticis, De Cælibatu. Matrimonijs clandestinis.
 De Hierarchicis ordinationibus Miniſtrorum Eccleſiæ.
 De Pontifice, De Euchariſtia.
 Epiftola contra Vbiquiſtas, Arianiſtas.
 Pro Canonibus Apoſtolorum, & Decretalibus Pontificum.
 De Eccleſia, & Ordinationibus Miniſtrorum Eccleſiæ.
 Reſponſio Apologetica, pro Domo Laurentana.
Franciſci Vvaſſeur, De Cornelio Ianſenio, De Ianſeniſmo.
Franciſci Veron, Methodus Veroniana, qua ſilentium Hæreticis imponitur.
 Proſtigatio Henchai Caluiniftæ.
Franciſci Vvalsinghami, Diſquiſitio de rebus ad fidem pertinentibus, & de ſua ad fidem Conuerſione.
 Rariuncula, ad Fidem amplectendam inducentes.
Friderici Bartſcii, Reſponſio ad orationem Andree Volani.
 Speculum Ieſuitarum.
Frontonis Ducai, Inuentarium errorum Pleſſæi, & Reſutatio reſponſionis ipſius.
Gabrielis Vaſquez, Diſputationes contra Felicis, & Elipandi errores de Adoptione, & Seruitute XI.
Gasparis Lechneri, Impugnatio Eutichi-Neſtorianæ Vbiquitatis.

Confutatio libellorum Theodori Thum-
mij.
De Papa, Antichristo.
Gasparis Seuenstern, Apologia contra Reforma-
tos Duisburgenses.
Antiloquium part. 2.
Gebhardi Razenreidt, Vindicatæ pro Pontificis
in Ecclesiam potestate.
Opuscula alia contra Laurentium Lælium
Prædicantem. De Purgatorio.
Manuctio ad Ecclesiam.
Lapis Lydius veræ Fidei, & alia.
Georgii Amendæ, Funiculus triplex.
De Ecclesia & Communione sub vna
specie.
Georgii Erneste, De Vocatione Ministrorum
Ecclesiæ A Catholicorum.
Georgii Holtzhaii, Mirabilis Comædia de Ro-
mano Pontifice, & Antichristo.
Apologia pro sua Comædia.
De vera Christi Ecclesia. De Iustificatione,
De Verbo Dei puro.
Georgii Poth, Contra Vviganum Apostatam.
Georgii Scherer, Opusculorum contra Hæreti-
cos Tomi II.
Georgii Stengellii, Rete Catholicorum. Disserta-
tio de laqueis contritis, aduersus Iacobum
Reihingum: De Missa, De Recta Fidei Nor-
ma, De Iustificatione.
Antitortor Bellarminianus.
Iudex Hæreticorum, & alia.
Georgii Turnebuli, De obiecto formali, & regu-
la Fidei. Apologia illius.
Georgii Tyskenicij, Contradictiones de rebus Fi-
dei Lutheranorum, & Calvinistarum.
Gilberti Rousseau, De Inuocatione Sanctorum.
Godefridi Vvandelman, Via salutis.
Clara demonstratio de Ecclesia Christi.
Gonsalui Rodericij, De Erroribus Abassinorum.
Gregorii de Valentia, De Rebus Fidei Contro-
uersis, Volumen ingens.
Guilielmi Aschendorf, Defensio causarum Con-
uersionis Statuarij Osnabrugensis.
Guilielmi Bayli, Catechismus Controversia-
rum.
Guilielmi Brochæi, De Oratione, Sacramentis;
Bonis operibus, Oeconomia Verbi, Lege, &
Libertate Christiana, Veritate Corporis Chri-
sti in Eucharistia.
Guilielmi Campiani, De Transubstantiatione.
Guilielmi Lacæi, contra libellum Chillingour-
thi.
Guilielmi de Landsheere, Controversiæ contra
Iacobum Laurentium.
Refutatio Quinquennalis scripti, Eiusdem.
De Sanctorum cultu; De Miraculis.
Guilielmi Malonii, Replica contra responsionem
Vsheri pro Antiquitate Dogmatum Fidei
Romanæ.
Guilielmi Vvighiti, In Ioannem Vvhitum, &
alios.

Henrici Blyssemii, De Ecclesia militante; De
vno geminoque Eucharistiæ salubriter su-
mendæ vsu.
Henrici Fitzsimon, Britannomachia Ministro-
rum aduersus Ioan. Raderum. Lib. II.
Henrici Henriquez, Defensio Diuinæ Legis
contra fabulas Ethnicorum.
Henrici Kircher, Exterminatio Doctrinæ Lu-
thericæ.
Henrici Lamparter, Libra aurea.
Henrici Marcellij, Protestatio Christiana.
Dissertatio Apologetica de Corpore Chri-
sti, De Iustificatione, & alia.
Henrici Reffay, Crisis Orthodoxa, De falso Hæ-
reticorum Critirio.
Henrici Vvagnereckii, De Creatione Animæ
rationalis, contra Hæreticos.
Vindicatæ Politicæ aduersus Pseudo-Poli-
ticos.
Vindicatæ Motiuorum Fidei Catholicæ, &
alia.
Heriberti Rosvveydi, De Fide Hæreticis seruan-
da.
Lex talionis, contra Isaacum Causabonum
pro Cardinali Baronio.
Hermannii Bosendorff, Apodixes tres Blasphæ-
miarum Ecclesiæ Calvinisticæ, circa tres
primos Symboli Catholici Articulos, aduersus
Conradum Vorstium.
Apodixis Calvinistas non esse Lutherano-
rum Fratres aduersus Apologeticam disputa-
tionem Conradi Vorstij, De Augustana
Confessione.
Detecti errores errorum Pontificiorum,
circa primos Articulos Symboli, à Conrado
Vorstio Disputationi appensorum.
Hermannii Hugonis, De vera Fide capeffenda.
Lib. II. Apologetici.
Hermannii Tyræi, De Religionis libertate Con-
fessio Augustana.
Hieronimi Mulman, Mysterium fraudis Prædi-
cantium.
Lenis Correctio.
Clavis absolutionis Sacramentalis.
Catholicæ Fidei Speculum.
De Ecclesia, & Babylone, & alia.
Hieronimi Seguin, De Frequenti Communione.
Lib. III.
Hieronimi Stephanouski, De Primatu Petri,
eiusque Successoris.
Censura disputationis Vvlnensis.
Repressio Ministrorum Euangelicorum.
Hieronimi Torrensis, Confessio Augustiniana,
opposita confessioni Augustanæ.
Contra Bidembachium.
Confutatio, Agendæ Ecclesiasticæ à Lute-
ranis concinnatæ.
Honorati Fabri, Vna Fides, vnius Ecclesiæ Ro-
manæ.
Honorati Niquet, Errores deprehenfi in Gallica
Noui Testamenti translatione Geneuensi.
Hum-

Humfredi Lecii, Considerationes circa Episto-
lam Monitoriam Regis Angliæ, pro Con-
silijs Euangelicis. De sua ad Fidem Catholi-
cam Conuersione.
Iacobi Beaufez, Collatio habita cum Ministro
Caluinistarum.
Dissertatio de Ecclesia.
Iacobi Bidermanni, Agonistica pro Miracu-
lis.
Iacobi Boireau, Controversiarum. Lib. III. Con-
formitas Ecclesiæ Romanæ hodiernæ, cum
prisca.
Iacobi Crusij, Dialogus inter Achatholicum,
& Catholicum. Fax ad veram fidem prælu-
cens. De Veritate Corporis Christi in Eu-
charistia.
De Corruptione Sacræ Scripturæ, &
alia.
Iacobi Francisci, De Causa salutis Infantium ad-
uersus Infanticidium Gebennensem.
Iacobi Gaultery, Tabula Chronographica.
Status Ecclesiæ.
Anatomia Calvinismi.
Index Controversiarum, ad omnia totius
anni Euangelia accommodatus.
Iacobi Gordoni Huntlei, Controversiarum Epi-
tome.
Iacobi Gordoni Lesmoræi, Diatriba de Catholica
veritate.
Iacobi Gretseri, De Cruce. Tomi III.
Defensio Operum Bellarmini.
Opuscula plurima Controversiarum,
quæ in Catalogo fusè videri poterunt.
Iacobi Hack, Defensio Schereri, pro vna, & vtra-
que Specie.
Informatio contra Paulum Toffanum.
Responsio ad quatuor quæstiones scita ne-
cessarias.
Iacobi Des Hayes, Compendium Controversia-
rum.
Iacobi Kelleri, Tyrannicidium seu, scitum
Catholicum, de Tyrannicidio.
Papatus Catholicus.
Compendium eiusdem operis.
Refutatio Iacobi Hailbrunneri pro Extre-
ma Vnctione.
Absurditatem prædicantium in Colloquio
Ratisbonensi.
Iacobi Ledesma, Controversiarum Quæstionum,
contra Hæreticos. Tom. I.
De Diuinis Scripturis passim quavis lin-
gua, non legendis, & De Missa, vulgari in ser-
mone, non faciendæ.
Iacobi Maseni, Controversiæ Fidei.
Meditata concordia Protestantium. Strena
Reformatorum.
Gretserus Rediuius. Noua Praxis fidei
Orthodoxæ.
Rastrum horti Crusiani.
Iacobi Munfordi, De Iudice Controversia-
rum.

Iacobi Nouet, De Præsentia Christi in Eucharis-
tia.
Responsum ad Claudium Calvinistam.
De Eadem.
Iacobi Scharpe, Examen spiritus priuati Prote-
stantium.
Iacobi Stratiij, Apologia Catholica pro Petro
Cottono.
Declaratio præcipuorum articulorum Ro-
manæ Fidei.
Demonstratio Fidei Christianæ.
Iacobi Tyry, In Ioannem Knoxium Caluini-
stam.
Iacobi Vviecei, De Sacrificio. Missæ.
De Purgatorio.
De Diuinitate Christi, & Spiritus San-
cti.
De Ecclesia.
Dialysis assertionum Ioannis Niemoic-
tis.
Postilla Maior, & Minor, per totum an-
num.
Iudicium de Confessario Sendomiriensi.
Biblia Polonicæ, & aliquæ Partes illarum
contra Sectarios.
Ignaty Armandi, Epistola contra Danielem
Chamierum.
Ignaty Bruni. De Ecclesia, quæ non errat, nec
potest errare.
Ignaty Godovini, Lapis lydius. Controversia-
ris.
Ioannis Adami, Calvinus profligatus.
Fidelium regula, ex S. Scriptura, & SS. Pa-
tribus.
Responsio ad Epistolam Ministri Claren-
toniensis.
Ioannis Aquapontani, Concerratio Ecclesiæ Ca-
tholicæ in Anglia.
Confutatio Geor. Fabri, pro Romano Pon-
tifice.
Ioannis Arnoux, Collatio Bibliorum cum Articulis
Caluinistarum.
Aduersus Carolum Molinæum.
De Immortalitate Animæ.
De Iustificatione.
Rabbinorum in exponendo Pentateucho
modi XIII.
Confessio fidei Ministrorum conuicta nul-
litas.
Ioannis Bagotij, Institutio Theologica, De vera
Religione. De Pœnitentia.
Demonstratio Dogmatum Christiano-
rum.
Libertatis & Gratia defensio.
Defensio Iuris Epif. opalis in confessioni-
bus, vt satisfiat præcepto Ecclesiæ.
De sana Diuinæ gratiæ Doctrina.
Ioannis Baiolij, Pharos veritatis, aduersus Calui-
nistas.
Ioannis Baptiste de la Barre, De reali Præsentia
Corporis Christi.

- Ioannis Baptiste Labbe*, Articuli Fidei per interrogationes explicati.
- Ioannis Baptiste Posarel*, Quadriga errantium, seu Causæ iv. ob quas Euangelici, fidem Orthodoxam suscipere cunctantur.
- Ioannis Bordesij*, Veri abusus B. Deloque Ministri.
- Et cætera, Plessij Mernæi.
- De Sacrificio Missæ Contra Caluinum.
- Ioannis Branti*, Disputatio De Iustificatione, contra Iustitiam imputatiuam.
- Ioannis Brisacier*, Iansenismus confusus. Innocentia & veritas defensa.
- Ioannis Brosardi*, Liber contra Chamerium.
- Ioannis Busai*, De Ieiunio, & delectu ciborum.
- De Persona Christi. De descensu ad inferos. Pro Calendario Gregoriano. Pro ritu orandi rosarium. De Missa, De Baptismo, & alia contra Sectarios.
- Ioannis Canisy*, Volumen contra Hæreticos.
- Ioannis Crispi*, Deliquium Astri inextincti.
- Discussio Commentorum Romani Hayi, & aliorum.
- Ioannis David*, Extingtorium fumosæ facis Hollandicæ.
- Alucarium contra Philippum Aldegundum. Araneæ Hæreticæ.
- Labyrinthus Hæreticorum.
- Historia Ecclesiæ Hæreticæ.
- Hæreticorum Carnalis Olla.
- Salui conuictus. Respiraculum pro buliente mæsto Nouatorum.
- Excubiæ contra Ariolos, Incantatores, Veneficos.
- Ioannis Dorisy*, Vindiciæ S. Augustini aduersus Iansenium.
- Refutatio Catechismi De Gratia, & Praxis Confessionis, ex Doctrina Augustini.
- Ioannis Durai*, Confutatio Vhitakeri pro X. Rationibus Campiani.
- Ioannis Erhardi Ziegleri*, Prouisional vidimus, contra Hoë Prædicantem.
- Recepisse contra eundem.
- Ioannis Falconeri*, refutatio errorum Ioannis Thraski.
- Ioannis Ferrer*, Iansenismus damnatus. Relatio Gestorum in negotio Iansenistarum.
- Admonitio ad Arnoldum, & Responsio ad Epistolam eiusdem.
- De submissione apparenti Iansenistarum.
- Refutatio libelli de submissione Iansenistarum.
- Ioannis Floyd*, Synopsis Apostasiæ Marci Antonij de Dominis.
- Detectio Hypocrisis eiusdem.
- Censura X. Librorum ipsius de Republica Ecclesiastica.
- Contra varios Hæreticos, Chillingvorthum, Crashau, Hobbium, & alios Nouatores, yt in Bibliotheca.

- Ioannis Friderici Korich*, De Communione, Sub vtraque specie.
- De Vsu Cameteriorum.
- Ioannis Gans*, Ophthalmia Lutherana, seu, De mutatione Confessionis Augustinæ à Saxonis Theologis factæ.
- Ioannis Garnerii*, De Gratia Dei per Christum.
- Ioannis Gibboni*, Disputatio de Sanctis.
- De Communione sub Vtraque specie. Pro Romano Pontifice.
- Ioannis Gonterii*, Correctio fraterna facta M. Du Molin.
- De Baptismo. De Limbis. De Signo Crucis. De vsu Imaginum. De Eucharistia.
- Methodus terminandi Controversias in Materia Religionis.
- Consequentia Religionis Reformatæ.
- Lapis lydius, ad reducendos ab errore deceptos.
- Integra Confutatio errorum huius sæculi.
- Disputatio habita cum Lutheranis.
- Item cum Molinæo.
- Ioannis à Gouda*, De Transubstantiatione in Eucharistia.
- Inquisitio Roterodamensis.
- Examen trium Ministrorum hæreticorum.
- Aduersus Henricum Brandt, & Bockhoren, pro VIII. Propositionibus Costeri.
- Pro Cultu, & Inuocatione Sanctorum.
- Pro consultatione Lessij, De Fide capessenda Part. II. & Apologiæ.
- Demonstratio CL. mendaciorum Henrici Bockhoren, & alia contra eundem.
- Examen de officio & auctoritate Magistratus Christiani, in rebus fidei Ecclesiasticis.
- Explicatio Mysterij Eucharistiæ.
- Refutatio pugnæ oblatæ Catholicis, à Ministris Siluæducentibus.
- Ioannis Haii*, Interrogationes ad Sectarios Prædicantes, & Apologia eorum.
- Antimonium ad responsa Bezæ.
- Disputationum. Lib. II. contra Ministrum Nemaufensem.
- Ioannis Hartchei*, Euangelicorum, & septe sæculorum. Lib. III.
- Ioannis Hauleti*, Rationes cur Catholici Angliæ, renuunt adire Ecclesias Hæreticorum.
- Ioannis Heim*, Regula Theodosij, pro Controversijs terminandis.
- Ioannis Henning*, Trutina de Scriptura.
- Ioannis Heuin*, De Adoratione Imaginum.
- Ioannis Hoferi*, Conuersionis suæ ad fidem Historia. Eadem vindicata.
- Ioannis Huberti*, De Cœna Caluinistica; De Lutherana; De Ecclesia; De Iudice Con-

- Controversiarum, Libero Arbitrio.
- De Biblijs Braunsbergensibus.
- Ioannis Hugonis Audoeni*, De Grauitate peccati Hæresis.
- Ioannis Keynesii*, contra Stillingfletum.
- Ioannis Kreibing*, De Ieiunio.
- Ioannis Kruvia Kieuvicz*, Fascinum à Luthero populis impositum.
- Ioannis Vander-Laen*, Vindiciæ tabulæ fidei.
- Regula fundamentalis Fidei.
- Ioannis Magiri*, Admonitio in Disputationem Davidis Paræi.
- Ioannis Malualette*, Manuale Veritatis Catholicæ Religionis, ex verbis Aduersariorum contextum.
- Ioannis Maldonati*, Epistola de Collatione Sedanensi cum Caluinianis.
- Disputatio de Fide.
- Ioannis Martinoni*, Anti-Iansenismus, seu de Hæresi Pelagiana.
- Ioannis Mocquetii*, Methodus Gontheriana ad conuincendos Hæreticos.
- Ioannis Mulhusini*, Speculum Miseriarum Davidis Paræi, Auctarium eiusdem.
- De Sacræ Scripturæ auctoritate, De Libero Arbitrio.
- Ioannis Mulman*, De Missis priuatis, De Calice Eucharistico.
- De Libris Machabæorum.
- De Purgatorio.
- Ioannis Obnoberger*, Institutio breuis defendendi Fidem Catholicam.
- Ioannis Peleci*, Disputationes de Iustitia Originali, de Sacramentis, Eucharistia, Sacrificio Missæ, Fide, Spe, Charitate, Ecclesia, Deo, Vita B. Virginis, Iustificatione.
- Ioannis Persæi*, Tractatus de Fide, & Defensio eiusdem.
- De Successione Ministrorum Ecclesiæ.
- Ioannis Pricii*, Anti-Mortonus.
- Ioannis Raphaelis Cobenzi*, Epistolica Velitatio de Baptismo.
- De Norma Fidei, & Religionis.
- Ioannis Roberti*, Anatome Tractatus Goclenij de Magnetica vulnerum curatione: Eiusdem ruina, & Metamorphosis.
- Dissertatio de Superstitione.
- Parallela Missæ, & Cœnæ Hæreticæ.
- Anglicanæ Ecclesiæ Basis, Impositura.
- Magia Fanatica.
- Ioannis Rosenthal*, Iusta querela contra Prædicantem hæreticum.
- Epistola Irenica ad iuuentutem Hassiæ.
- Ioannis Ruvocki*, de Traditionibus, & Purgatorio. Item de Spiritu priuato.
- Ioannis Salleri*, Controversia de Eucharistia.
- Epistola de Pietate Catholicorum se flagellantium.
- Lutherus exulans à Confessione Augustana.
- Ioannis Schucking*, Lucerna Viatorum.
- Mercurius Orthodoxus.

- Instructio Theologica.
- Verbum abbreviatum de Incarnatione, contra Hæreticos.
- Ioannis Sincoxi*, Indagator indefessus.
- Ioannis Spenseri*, Sacra Scriptura perperam ab Hæreticis intellecta.
- Quæsitæ 36. Hæreticis proposita.
- Aut Deus, aut nihil, contra Atheos.
- Schisma inter Doctores Hæreticos.
- Ioannis Sueti*, Manifestatio Apostasiæ M. Antonij de Dominis.
- Ioannis Vwalteri Viringi*, Aduersus Ioannem Vuallesium.
- De Triplice Cœna Christi.
- Ioannis Vwaltoni*, Responsio ad Calumnias Doctoris Hæretici de Idololatria Catholicorum.
- Iodoci Cocci*, Parallelon Bibliacum Visionum Ioannis Apoc. c. i. & Danielis c. 10.
- Disputatio tripartita de arcano S. Scripturæ sensu.
- Disputatio bimembris, De Vero, & falso Antichristo.
- SS. Missæ Sacrificium per Testes veritatis omni exceptione maiores, ab Hæreticorum iniurijs vindicatum.
- Iodoci Kedd*, Contra Hæreticos.
- Constantinus M. Romano-Catholicus.
- Ecclesia Romana, antiqua Catholica.
- Detectio Catholicæ Religionis ex Imperatorum Romanorum legibus, Rescriptis, &c. citatis, Examen Reformatæ Religionis, & alia Opuscula plurima, vt in Bibliotheca.
- Iosephi Creswelli* contra Edictum Regine Angliæ.
- Aduersus litteras Cecilij Regine Thesaurarij.
- Contra Edictum Anni 1620.
- Iosephi Malualette* Controversiarum Epitome.
- Iosephi Simonis*, Responsum ad Concionem Doctoris Hæretici.
- Iosephi de Tamayo* Aduersus errores cuiusdam Rabbini.
- Iuliani Boucleri* Disputatio cum Ministro Delphinatæ.
- Iulij Alenij*, Contra errores præcipuos Sincensium.
- De Origine Mundi, & Existentiæ Dei. Sinicè.
- Iulij Casaris Bulingeri*, Diatribæ in Caufabonum pro Baronio.
- Iulij Casaris de la Coulture*, Demonstrationes Catholicæ contra Lutheranos. Item Controversiarum Partes 2.
- Iusti Rabi*, Antidiatriba Ministri Caluiniani.
- Lamberti Auer*, Assertiones De Verbo Dei, & de Sanctis.
- Laurentij Andertoni*, Funiculus Triplex.
- Progenies Catholicorum, & Protestantium.
- Laurentij Arturi*, De Christi Ecclesia, contra Anto-

- Antonium Sadeëlem.
De Inuocatione Sanctorum.
De Cœna Lutherana, & Caluiniana.
Oratio de Causis, & remedijs Hæreseon.
De Petri, & Successoris eius Principatu.
De Vocatione Ministrorum Lutheri, & Caluini, eorumque Sacramentis.
Laurentij Forevi, Symbolum Lutheranum, & Vindicatæ illius.
Aranea Tubingensis.
Patrocinium Votorum.
Lutherus Thaumaturgus.
Characteres VII. Reformatoris Germanicæ Lutheri.
Bellum Vbiquisticum; & absterio fuliginis proillo.
Castigatio Thummij & Zeæmanni pro Domo Austriaca.
Pupulæ Cataplasma.
Rubigo Kesleriana.
Notæ super Concione Doctoris Hoë.
Contra pupillam Saxoniam, opuscula 4.
Manuale Lutheranorum, & alia complura, vt in Bibliotheca.
Laurentij Nicolai, Confessio Christiana.
De Via Domini in Dania &c.
Deliberatio de Reformatione Religionis Christianæ.
Leonardi Champeils, Veritates Catholicæ.
Leonardi Cinnami, Apologia pro Fidei nostræ mysterijs in India.
Leonardi Lessij, Consultatio, quæ fides capesenda?
Disputatio de Antichristo eiusque Præcursoribus.
Leonardi Patornai, Declarationes deductorum ad Ecclesiam.
Leonardi Perini, Thraonica Pauli Ferij, Caluinistæ.
Luca Zaluski, De Communionem sub vtraque.
Ludouici Henriquez, Historia de Antichristo.
Ludouici Maimbourg, Pacifica Methodus reducendi Protestantes.
De Vero Dei Verbo.
De Veritate Ecclesiæ.
Ludouici Richeomi, Defensio Peregrinationis.
De Miraculis, Sanctis, Imaginibus, Misfa, Peregrinationibus, Reliquijs, Diuitijs, Immortalitate animæ.
Victoria Catholica.
Idolatria Hugonatica, Pantheon Hugonaticum.
Reprehensio Ministrorum.
Tabula Votiuæ.
Catechismus Regius.
Ludouici Rogerij, Apologeticus pro Bellarmino.
Marcellini Bompar, Demonstratio Idolatriæ Hugonaticæ.

- Marci Antony de Foix, Responsio ad tricas Iansenistarum.
Martini Antonij Delrio, Polemica Mariana. Vindicatæ Areopagiticæ.
Peniculus feriarum.
Martini Becani, De Controuersijs Fidei contra Hæreticos. Tomus 2. Operum eius.
Manuale Controuersiarum, & Compendium Manualis.
Analogia Veteris, ac noui Testamenti &c.
Martini Christophori, Libellus de Controuersijs.
Martini Lascij, Compendium omnium Controuersiarum, & Apologia illius.
Crisis contra Ministrum Caluianum.
Missio Lutheri & Zuinglij à Dæmone.
Messias nouorum Arianorum secundum Alcoranum Turcicum.
Medicamentum contra emplastrum Ministri Ariani.
Perspicilia prima, & altera contra speculum Ministrorum.
Iudicium de Conterfecto, seu effigie Iesuitarum.
Martini Martinii, De Existentiâ, & Attributis Dei, contra Atheos Sinicæ.
Martini Smigleccii, De Christi Diuinitate, & Zachariæ Testimonio pro illa.
Christi pro nobis satisfactio.
Disputatio Nouogradensis contra Arianos.
Abfurda Pseudo-Synodi Torunensis.
De vno Visibili Capite Ecclesiæ Dei.
Nodus Gordius, De Vocatione Ministrorum, & eius Apologia.
Noua monstra noui Arianismi.
Verbum Caro factum, contra nouos Arianos.
De erroribus nouorum Arianorum.
De Baptismo.
De ordinatione Sacerdotum in Ecclesia Romana.
De Notis Ministrorum: Eorum vanam sine viribus iram.
Martini Vauthior, Tractatus, quod Religio Pontificia, sit Orthodoxa.
Matthæi Bembi, Pax, non Pax, Euangelicorum cum Catholicis.
Pacatus, Impacatus, seu Apologia pro priore Tractatu.
Matthæi Sambar, Nouitas Sectæ Caluini, Ocularia pro Prædicante Hæretico.
Tres salutares Quæstiones De Fide, De Missa, Ceremonijs illius, & alia &c.
Matthæi Schrick, loca vnitati Scripturæ, pro Doctrina Catholica.
Matthæi Mayrbouii, Speculum Prædicantium, & Apologia pro illo.
De Sacramentis Eucharistiæ, & Incarnationis Mysterio, contra Vbiquetarios.

- Matthæa Hennichen, Dic, vbi sit scriptum &c. De Traditionibus.
De Communionem sub vtraque.
Matthæa Ram, De Auctoritate Sacræ Scripturæ.
Matthæa Tanner, Dialogus Controuersificus.
Maximiliani Habersach, Refutatio Motiuorum Andreæ Vvigandi Apostata.
Maximiliani Sandei, Epistola, De Diffidio Protestantium Hollandorum.
Demonstratio, quod in illorum fide non sit salus.
Castigatio Conscientiæ Iesuiticæ Caute-riatæ, & Apologia illius.
Hydrus Hollandicus, seu fides apud Hollandos Controuersa.
Hyperbole, & Castigatio libertatis Iesuiticæ, in vocibus vniuersalibus.
Thema Seculare, de causis fugiendæ Synagogæ Protestanticæ.
Synodi Dordrechtanæ emolumenta.
De Prædestinatione, Sensu Catholicorum. Gomanistarum, Arminianorum.
De Omni Præsentia essentiali Dei.
Grammaticus Profanus.
Melchioris Cornæi Araneus Argentinas.
Iudicium æquitatis.
Animaduersiones in Anti-Becanum.
Crisis Anacristicos.
Cornu ignorantiz.
Aristoteles rediuius.
Miracula Ecclesiæ Catholicæ, & alij complures, vt in Bibliotheca.
Michaelis Alfordi, circa tria Capita Controuersa, Ritum Paschatis, Cælibatum, Primum Ecclesiæ.
Michaelis Cardanei opuscula varia contra Hæreticos.
Michaelis Eifelini, Disputationes De Diuina Gratia.
Michaelis Elizalde forma veræ Religionis inueniendæ.
Michaelis Vvalpoli, De subiectione Principum Deo, & Ecclesiæ.
De Edicto Iacobi Regis Angliæ contra Catholicos edito.
De Antichristo.
Moyses du Bourg, Iansenismus fulmine ictus ab Innocentio X.
Nicolai Caussin, Responsio ad Impietates Ministri Caluiniani.
Nicolai Cichouij, Credo Arianorum, seu Soci-nistarum,
Colloquium Kiouiese de Processione Spiritus Sancti.
Speculum infidelitatis Arianæ.
Tribunal SS. Patrum Orientalium, & Occidentalium De Processione Spiritus Sancti.
Triumphus SS. Trinitatis de Arianis.

- Nicolai Cusani, Dux Viæ.
Nicolai Romæi, Effigies Caluini centum coloribus expressa.
Nicolai Schaten, Iusta Defensio septem Controuersiarum.
Nicolai Serary Polemica, quæ habentur To. 3. operum ipsius, Sunt autem ferè de Litanijs, Processionibus, Lutheri, & Caluini Magistro.
Pauli Vanden Berghe, Catechismus Controuersiarum.
Pauli Comitoli, Tractatus Apologeticus pro Monitorio Sedis Apostolicæ ad Veneros.
Confutatio septem Theologorum Venerorum in Causa Interdicti Apostolici.
Pauli Hoffæi, De Communionem sub vna tantum specie.
Pauli Iosephi Arriagæ, De Extirpatione Idolatriæ, & remedijs ad Conuersionem Indorum aptissimis.
B. Pauli Miki, Commentarius aduersus Sectas Iaponum Iaponicè.
Pauli Roberti, Tractatus aliquarum Controuersiarum.
Petri Biardi pro auctoritate Pontificis.
Petri Bruxely, Anastasia pro Doctore Medico conuerso ad Fidem Catholicam.
Petri Canisy, Controuersiarum de Verbi Dei Corruptelis Tom. 2. quorum prior est de Sancto Ioanne Baptista, posterior de Beata Virgine.
Petri Cottoni, De Missæ Sacrificio.
Apologia pro Matre Dei.
Epistola Apologetica pro Fide Catholica.
De Modo agendi cum Hæreticis.
Geneua Plagiaria, & Relapsus ipsius.
Institutiones Catholicæ, contra Institutiones Caluini.
Acta Disputationum cum Chamierio, & Epitome earundem.
Defensio Concilij Tridentini.
Epitome Controuersiarum.
Liber contra Ministrum Gigodum.
Concordia vtriusque Religionis.
Petri Gaultruche, Synopsis Propositionum, quas damnarunt Summi Pontifices.
Petri Ioannis Perpiniani, Orationes 6. De retinenda vetere Religione.
Petri Lanselij, Disputatio Calumniarum S. Iustino à Causabono inustarum.
Petri Mailliardt Clypeus inexpugnabilis contra Hæreticos.
Petri Michaelis, De Communionem sub vna specie.
De Eucharistiæ Sacramento Controuersia per dialogos.
Detectio errorum Ioannis à Munster.

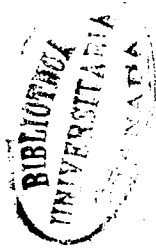

- Deterfio Calumniarum Ifaaci Stephani.
Quiddiorthea, de omnibus Christianæ
fidei dogmatibus.
Petri Miralliet aduerfus Dauidem Eufthachium.
Petri Pauli Nauarri, Apologia Fidei Chri-
stianæ aduerfus Gentiles.
Petri Pazmany Cardinalis, Rationes 10. Apo-
difticæ, Vanitatis Hærefis Lutherana.
Libellus v. Epiftolarum, aduerfus Pe-
trum Aluinzum.
De Cultu, & Interceffione pro nobis
Sanctorum.
Consultatio de fide capeffenda.
Hodegus fiue Dux ad Veritatem.
Contra Fridericum Balduinum.
Medicamentum Ciuitati Varafdinensî da-
tum, vbi de Scriptura, & Ecclesia.
Rationes Conuerfionis Nobilis cuiuf-
dam.
Diatriba de Ecclesia contra Vvitake-
rum.
Penitus Papporum Apologia Solnenfis
Conciliabuli.
Logos alogos, pro Peniculo, & Ho-
dego.
Vindicæ contra Decretum Betlemi Ga-
bor.
Difertatio, An in Scriptura contineatur
aliquid ex dogmatibus, Romanæ Ecclesiæ
aduerfantibus.
Petri Pyrardi, Refponfum ad Miniftrum Cal-
uinianum.
Petri Roefly, De Imaginibus, & Reliquijs,
Communione sub vtraque specie, Iuftifi-
catione.
Pfeudo Iubilæum Lutheranorum.
De Refurrectione Mortuorum.
Apologia contra eofdem, de fyllogifmo
Christi.
Apologia pro Domo Lauretana.
Disputatio Paradifiaca, feu De Paradiso
Terreſtri, & Adamo bono, & malo.
Petri Scarga, Septem Columnæ in quibus fun-
datur Catholica Fides, De Sacramento Al-
taris.
Pro SS. Euchariftia contra Zuinglianos, &
Andream Volanum.
De Præſentia Corporis Christi in Eu-
chariftia contra Sacramentarios.
Cauteſta contra Threnos Theophili Or-
thologi ad Ruthenos.
Petri Talbotti, De Natura Fidei, & Hærefis.
Politicorum Catechiſmus.
De nullitate Ecclesiæ Proteſtanticæ in
Anglia.
De Religione, & Regimine.
Confutatio principiorum Sectæ Prote-
ſtanticæ.
De efficaci remedio contra Atheiſmum.
Hiſtoria Manichæiſmi, & Pelagianif-
mi.

- Petri Thyrai*, Diſputationes De Apparitioni-
bus Spirituum.
De Feſto Corporis Christi, & Deo in
Euchariftia adorando.
De Sacramentali Confeſſione.
De Potestate Eccleſiaſtica.
De Vera Fide.
De Iure Vocationis, & Miſſionis Mini-
ſtrorum Pſeudo-Euangelicorum.
De Matrimonijs clandestinis.
De Libertate Chriſtianæ Fidei,
De Sanctorum Inuocatione, & Cultu, &
Imaginum Conſecratione.
De Suffragijs pro Defunctis.
De Sacrorum Hominum Continentia.
De Nouo, & falſo Antichriſto.
De Communione ſub vna ſpecie.
Petri Vvadingi, Tractatus aliqui contra hære-
ticos.
Petri Vvitfeldt, Opuscula varia.
Petri Ximenez, Diſputatio De Fide Iuſtifi-
cante.
Philippi Nutij, De Pontificatu, contra Tri-
glandium, & Refutatio eiufdem.
Polnaniensis Collegij Opuscula 3. contra Iaco-
bum Niemerevski.
Raymundi à S. Martino, Contra Confeſſionem
fidei Religionariorum.
Demonſtratio de Vnione, ſeu Eccleſia
Romana.
De Articulis fidei fundamentalibus, &
non fundamentalibus.
Renati Rapin, Diſſertatio de Noua Doctrina
Ianſenitarum.
Richardi Archdekin, Theologia Polemica.
Tractatus de Miraculis.
Richardi Aſhbai, De Purgatorio.
Richardi Mercier, Contra Eufthachium Caluini-
ſtam. De Manſione Eccleſiæ Reformato-
rum in Infulis Imaginarijs.
Richardi Vvalpoli, Refponfum ad prouocatio-
nem Matthæi Satliſſi.
Roberti Bellarmini Cardinalis, De Controuer-
ſijs Chriſtianæ Fidei. Tom. 3.
Refponſio aduerfus Iacobum Regem An-
gliæ, eiufque præfationem Monitoriam.
De Potestate Pontificis in Temporalibus
aduerfus Theologos Venetos.
In cauſa Interdicti Pauli V.
Roberti Ieniſoni, Ocularia.
Roberti Nobili, Scientia animæ contra errores
Orientis. Tamulicæ.
De Signis veræ legis.
Apologia contra probra ab Ethnicis.
Obiecta aduerfus legem Dei.
Lucerna Spiritualis de Vita æterna.
Contra Tranſmigrationem Animæ.
Roberti Perſony, Refponſio ad Ediſtum
Reginæ Angliæ.
De Sacris Alienis non adeundis.
Deteſtio Ioannis Nicolai.

- Cauſa Aduentus ſui in Angliam, eiufque
Apologia duplex.
De Peregrinationibus.
Contra Franciſcum Haſſingum.
De Tribus Angliæ Conuerſionibus.
Contra Calendarium Ioannis Foxij.
De Colloquio Epifcopi Ebroicensis, &
Philippi Mornæi.
De decem Diſputationibus Oxonij ha-
bitis.
Apologia pro Archipreſbytero Angliæ.
Manifeſtatio diuerſorum ſpirituum, con-
tra Eduardum Coquum.
De Mitigatione erga Catholicos in An-
glia cum Apologia.
De Iuramento fidelitatis.
Rudolphi Marman, de tribus Capellis contra
Scaligerum.
Sebaſtiani Heiſſii, De Chriſti Eccleſia Militan-
te, & Triumphante.
De Cultu, & Inuocatione Sanctorum, Re-
liquiarum, Imaginum.
Dialogi de Euchariftia.
Declaratio Aphoriſmorum doctrinæ Ie-
ſuiticæ.
Cathigatio xx. articulorum Confeſſionis
Auguſtanæ.
Purgatorium Lutheranorum.
De Sacra Scriptura in genere, & in par-
ticulari.
Sebaſtiani Scipionis, De Cælibatu Sacerdotum.
Sigifmundi Ernhoſſer Protheus Lutheranus.
Catechiſmus ex Lutheri ſcriptis eductus.
Eiufque Defenſio.
Conſiderationes ſuper Poſtilla Dauidis
Donners.
Silueſtri Noritij, Antidotum Controuerſiarum
contra Sectarios.
Appendix Antidoti de Succeſſione in
Eccleſia Catholica.
Dux Fidei contra Sectarios.
Silueſtri Petraſancta. Notæ in Epiftolam Petri
Molinæi, & Apologia pro iſdem Notis,
contra Andream Riuetum.
Simonis Felicis, Metamorphoſis Iac. Rehing.
Muſcæ morientes, & Vvſpectula Tabingen-
ſis, contra eundem.
Simonis Gurskij, Manifeſtatio impudentiæ
Arianorum.
Stanislai Grodicij Regulæ fidei Hæreticorum.
Hæreticos non eſſe Euangelicos.
Stephani Audeberti, Opuscula contra Hæreticos.
Stephani Bineti, An omnes in ſua Religionē
ſaluari poſſint.
Refponſum Præſlato ſciſcitantis, De Hie-
rarchia Eccleſiaſtica.
Stephani Dechamps, De Libero Arbitrio.
De Hæreſi Ianſeniana.
Refponſio ad Vincentium Lenem.
Arcana Ianſeniſini.
Stephani Monqueti Examen Doctrinæ Hæreti-

- corum, & Bellum Miniſtrorum inter ſe.
Theodorici Krally, Notæ Fidei Catholica.
Biceps Lutherus in negotio Communionis
ſub vtraque ſpecie.
Theodori Moreti, Catechiſmus Lutheri.
Theodori Peltani, Theſes de Diuerſis Fidei
Controuerſijs, nempè
De Purgatorio igne; De Animarum ſe-
dibus. De Vita ſanctorum ſuffragijs; De
Chriſtianorum ſepulturis, exequijs, anni-
uerſarijs.
De Chriſti ſatiſſactione, & maieſtate, de-
que noſtra ſatiſſactione; De Matrimonio;
De Peccato originis; De Sanctorum origi-
ne, Canonizatione, Cultu, & Inuocatione,
Reliquijs, & Imaginibus.
Theodori Rhay, De Præcipuis Controuerſijs,
Confuſa Confeſſio Quakerorum.
Theophili Raynaudi, opuscula varia Polemica,
vti videre eſt in Tomo 18. & in Indice Po-
lemico Tomo 19.
Thomæ Caruelli, Labyrinthus Cantuarienſis.
Thomæ Clagij, Anticyræ Prædicantiæ.
Ariſtarchus contra Prædicantiæ.
Diſquiſitiones Vbiquiſticæ.
Prodromus Mercurij Eligio-Boruffi.
Thomæ Fitzherberti contra Machiauellum, An
ſit vtilitas in ſcelere?
Defenſio Cauſæ Catholica, & Apologia
pro ſe ipſo,
De Politia, & Religione.
De Iuramento Fidelitatis.
Pro Apologia Roberti Card. Bellarmini.
Supplementum Diſcuſſionis Roberti Per-
ſonij.
Thomæ Mori, Dialogus Deus, & Rex.
Thomæ Sailij Catholicus Veridicus.
Refponſum ad quæſtiones controuerſas.
Excitatorium à ſomno ad Hæreticos, &
Apologia pro illo.
Thomæ Stephani, Myſteria Fidei ſermone In-
doſtano expoſita.
Thomæ Vvhitfelt, De Signis veræ Eccleſiæ.
Thomæ Vvorthingtoni, Motiua Doctoris Richar-
di Briſtoi. De Myſterijs Roſarij.
Valentini Gerardi, Triumphus B. Virginis à
calumnijs.
Viti Ebermanni, Vindicæ pro infallibilitate
Eccleſiæ.
Irenicon. Par. 2.
Interrogationes Apogeticæ.
Examen Examinis Conrigiani, & alia
complura, vt in Bibliotheca.
Vvenceslai Sturmij, Concordia fidei.
Apologia contra Siluium Hullerinum.
Apologia Defenſionis Concionalis.
Vvolfgangi Herman. Anti-Mullerus.
Medulla Religionis Catholica.

CAPVT VII.

THEOLOGIA ASCETICA,

SEV

LIBRI SPIRITVALES.

S. P. N. Ignatij Loiole, Exercitia Spiritualia.
 Epistola De Obedientia.
 Epistola De Religiosa perfectione.
Achillis Gagliardi, Compendium Christianæ perfectionis.
Adalberti Tylkovvski Sacra Exercitia Studiofi.
 Pietas Christiana.
 Iugum graue super omnes filios Adæ.
 De Animabus Purgatorij iuandis.
 Circulus æternitatis.
 De Arte Sanctitatis.
 Stimuli Diuini Amoris.
 De S. Anna.
Adami Leurin, Vita Perfecta.
Adrianus Adriani, In Orationem Dominicam.
 Mons Spiritualis.
 De Vita actiua.
 De Bonis temporalibus, & ipso Corpore mortali hominis.
 De Operibus Misericordiæ.
 De Tribus votis Monasticis.
 De Origine & progressu vitæ Monasticæ.
 De Obedientia.
 De Paupertate Euangelica.
 De Confessione.
 De Inspiratione, seu Interna Locutione Dei.
Adriani Poirtres, Typus Mundi.
 Larua Mundi.
 Cor Deo Sacrum.
 Columba in Cauerna Maceriæ.
Adriani de Vvite, seu *Candidi* Traiectus in Cælum.
Aegidij Carlier, Regula fundamentalis perfectionis.
Aegidij Gerardi, Speculum Philotheæ.
Aegidij de Smidt, De Quatuor Nouissimis,
 De Anima patiente, & alij plures, vt in Bibliotheca.
Aemilij de Cardenas, Peccator contritus.
Alardi le Roy, Iter Certum Cæli.
 Pœnitentia dilata.
 Paterfamilias.
 Documenta ex Consideratione Auium.
 Sanctitas vitæ ex Consideratione Florum & alia opuscula, vt in Bibliotheca.
Alberti de Albertis, De ornatu mulierum.
Alberti Kuuiat-Kouuski, Tirocinium Marianum.
 De Cultu S. Barbaræ.
Alexandri Ficheti, Curriculum vitæ Spiritualis Ordo Vitæ Christianæ.

Alexandri Simoneta, Nidus Phœnicis.
Alexander Card. Vrsinus, De Christi Cruce, & Passione.
 De S. Iosepho.
Aloysij Gomez, Opuscula plura lingua Tagalica.
Aloysij Lanuzza, Antidotum pretiosum Contra Pestem Peccati.
Aloysij Spinule, Itinerarium pietatis, ac doloris per Passionem Christi.
Aloysij Tana, Frænum linguæ.
Alphonfi de Andrada, Ducis ad virtutem. Tomi 3.
 Militia Spiritualis.
 Monita Spiritualia S. Teresiæ, cum Commentario. Tom. 2.
 Via Vitæ.
 Lectio de bene moriendo.
 De Veneratione Imaginum, & mirabili Imagine S. Ignatij Munebrigæ.
 Itinerarium Historicum. Tom. 2.
 Bonus Miles.
 Scholasticus Perfectus.
 Operarius Euangelicus.
Alphonfi Antony de Sarasa, Ars semper gaudendi.
 De Imitatione perfectæ Artificio.
Alphonfi Gianotti, Mysticum Heliotropium.
 Bellum Christianum.
 Præx Morales Virtutum & alia, vt in Bibliotheca.
Alphonfi Rodriguez, Exercitium De Perfectione, & Virtutibus Christianis. Tom. 3.
Alphonfi Vagnoni Sinicè de Quatuor Nouissimis.
 De Amore Virtutis. Educatione filiorum.
 Imitatione Sanctorum,
Aluari Arias, Contractus Spiritualis Hominis ad Deum.
Amabilis Bonnefons Officium Christiani.
 Pius Paræcus.
 Pius Christianus.
 Scientia Christiani.
 Caluarie Mystica.
 Liber Vitæ, & alia, vt in Bibliotheca.
Ambrosij de Somonte, Præparatio Conscientiæ ad Confessionem Generalem.
Andrea Baiole, De Vita interiori.
Andrea Bianci, Animæ Suspiria.
Andrea Boye, Deuotus Pater familias.
Andrea Frusij, De simplicitate Christianæ An-

THEOLOGIA ASCETICA.

THEOLOGIA ASCETICA.

Andrea Rensij, Dux Peccatorum.
Andrea Schotti, De Bono Silentij.
Annibalis Firmani, De iucunditate Animæ.
 De vera Animi magnitudine.
Antony de Balinghem, Triumphus Castitatis.
 Solatium Afflictorum.
 De Orationibus Iaculatorijs. Lib. IV.
 Congressus Pomeridiani, & Sermones Symposiani.
 Propositiones XII. quibus honestè Bacchanalia transigantur.
 Punctus honoris, De Duellis.
 De Sanguine Christi nostræ Redemptionis pretio.
 De Thesauro Misericordiæ Dei in Peccatore, &c.
 Tractatus IV. De Christi Natali. De Gaudijs Spiritus. De Ieiunio Quadragesimali. Meditationes in hymnum De Spiritu Sancto.
 Qualiter Reliquiæ SS. Martyrum honorandæ.
 Zoopædia, seu Morum à Brutis petita Institutio.
Antony Bouclier, Enchiridion pietatis.
Antony Braën, Thesaurus Spiritualium Exercitationum.
Antony Liore, Arcana Scientia Sanctorum.
Antony Cordeles, Itinerarium perfectionis Christianæ.
Antony de Escobar, Examen & Praxis Confessorum, & Pœnitentium.
Antony Gaudier, De Christi Amore, & Imitatione.
 De Dei Præsentia.
 De Natura, & Statibus Perfectionis.
Antony Girard, Pictura Innocentiæ.
 Pugna & Victoriæ Sanctorum.
 Picturæ Sacræ in vniuersam Scripturam.
 Summa Epistolarum, & Euangeliorum totius Anni.
Antony Hoskini, Epitome Christianæ Perfectionis.
Antony Iulij Brignole, Columna pro Animabus Purgatorij.
Antony Nunnij à Miranda, Dies Rectus.
Antony Possuini, Miles Christianus.
 Causæ & remedia pestilentiæ.
Antony Sirmondi, Auditor Verbi Dei.
 Concionator. Defensio Virtutis.
Antony Sucquet, Via Vitæ æternæ.
 Testamentum Christiani Hominis.
Antony Tarlatini, Pietas Solatio destituta.
 Oeconomia Cælestis. Dux Animæ.
 Infans IESVS. De Amore IESV.
 Horologium hominis Christiani.
Antony Vander-Stock, Pia monita.
 Dogmata pia & salutaria.
 De Spirituali Imitatione Christi.
 De Interna Locutione Christi, & Alia.
Antony Van-Torre, Dialogi familiaria.

Antony Vatier, Occupatio interior ante, & post Communionem.
 Claus Cæli, siue Ars bene moriendi.
 Manuctio ad Exercitia Spiritualia.
 S. Ignatij.
Antony Viuiani, De Virginitate.
 De Angelo Custode.
 De Oratione 40. Horarum.
 De pietate erga Deciparam.
Augustini Mazzini, De superfluo Cultu Virorum & fœminarum.
Augustini Van Teylingen, Paradisus Voluptatis.
Balthasar Aluarez, De modo loquendi de rebus Spiritualibus.
Balthasar de Bus, Præparatio ad Mortem.
 Incitamenta ad Contritionem.
 Occupatio interior de Passione Christi.
 Exercitium Præsentia Dei.
Balthasaris Chauassij, De vera Perfectaque prudentia, seu de Perfecto Virtutum Visu. Lib. IV.
Bartholomæi Amici, Regulæ pro Conscientia, meticulosa.
Bartholomæi Casij, Hortus Virginitatis.
 Thomæ à Kempis De Imitatione Christi. Lib. IV. Illyricè redditi.
Bartholomæi Christelly, Alimonia Menstrua.
 Via Spinosa-Rosea.
Bartholomæi Iacquinorij, Ars Vitæ ex Dei nutu in sæculo instituendæ.
 Christianus ad aras.
Bartholomæi Riccij, Triumphus IESV Christi Crucifixi.
Bernardini Rosignoli, De Disciplina Christianæ Perfectionis.
 De Actionibus Virtutum.
 Stimulus Virtutum.
Bernardini Vgolini, Exercitia Spiritualia.
Bernardini de Villegas, Sponsa Christi instituta ex Vita S. Lutgardis.
 Exercitia Sancta Diei.
Bernardini Zanoni, De Eucharistia, Communionem, Stationibus, Stimulus peccatoris.
Bernardi Dangles, Certa ad perfectionem. Via.
 Manuctio Iuuentutis ad Salutem.
 Secura Directio Coniugatorum.
Blasij Plozzynij, Aureum Monile, seu Manuale Marianum.
Bobuslai Bolbini, Sodalis Marianus.
Bonifacij Constantini, Idea bonæ Mortis.
Cesaris Aluccij, Lignum vitæ, seu De fructibus Tribulationis.
Caroli Casalichij, Stimuli ad Sanctum Dei Amorem.
Caroli de la Croix, Pij aliquot libelli.
Caroli de Grabendonque, Methodus transigendi piè tempus Aduentus, Quadragesimæ, Paschale, & festa B. Virginis.
Caroli Lallemand, Exercitia Spiritualia.

- Caroli Musart*, Claua trinodis Herculis Christiani.
 Memoriale Aeternitatis.
 Speculum mortalitatis humanae.
 Anima euigilans à Somno peccati.
 Tres Clauae Caeli aureae.
 Cultus B. Virginis.
 Actus amoris Dei, & Contritionis.
 Liliū, & Liliolum Marianum.
 Adolefcens Academicus.
 Cor deuotum, IESV thronus.
 Liber Vitæ.
 Actus virtutum interiores & exteriores.
Caroli Scribani, Philofophus Christianus.
 Amor Diuinus.
 Medicus Religiofus.
 Superior Religiofus.
 Adolefcens Prodigus.
Christiani Mayer, Enchiridion Industriadum pro Actionibus quotidianis.
Christiani de Placker, Alauda Euangelica.
Christophori Holtzleitneri, Pia opuscula, Tessera salutis.
Christophorus Madridius, De frequenti vsu Eucharistiae.
Christophori Schorner, Theologia Ascetica.
 Synopsis eiusdem. Summa Perfectio-
 nis.
Christophori Steborij, De Eleemofyna Spirituali.
Christophori de Vega, De maximo Malorum Malo.
 Casus varij Confessionis.
Christophori Ximenez, De nostræ fidei Mysterijs Tractatus.
Claudy d'Allard, De Grauitate Peccati Mortalis.
Claudy Aquauine, Epistolæ XVI. ad Socios.
 Industriadum pro Superioribus localibus.
 Directorium Exercitiorum Spiritualium.
 S. P. N. Ignatij.
Claudij Borcier, Corona Stellarum duodecim.
Claudy Decret, Idea veræ Viduæ.
Claudy de Lidel, Annus Pius.
 Ratio Eleemofynæ rectè faciendæ.
 De Gratia.
 Theologia Sanctorum.
Claudy de Lingendes, Monita ad vitam bene ordinandam.
Claudy Maillard, Ars consequendi vitam Aeternam in statu Matrimonij.
 Magdalena Conuerfa.
Claudy Perrij, Hebdomada Sancta.
Claudy Valdory, De Seruitute Crucis Christi, Sancta mors Christiani.
Cornelij Croci, Pia opuscula.
Cornelij Perduccij, Accessus Animæ ad Deum per semitam Confidentiae.
 Tractatus de Arte bene moriendi.
 Considerationes piæ.

- De Beneficio vocationis.
 Admonitiones piæ de Oratione & alia.
Danielis Bartoli, Paupertas Contenta.
 Aeternitas Consiliatrix. Recreatio Sapientis.
 Homo in puncto Mortis.
 De ultimo & Beato fine.
 Geographia ad moralem sensum traducta.
Danielis Paulouiski, Industriadum piæ, P. Gasparis Druzicki.
Didaci Martinez, Epistola ad Sacerdotem.
 Vinculis pro fide detentum in Anglia.
Didaci Pantoia, Tractatus de VII. peccatis mortalibus & virtutibus oppositis.
Didaci Rose, Conatus efficaces ad Beatitudinem æternam.
Dionysij Auger, Exercitium Christianæ pietatis.
 De varijs modis iuuandi Animas in Purgatorio.
Dominici Bonhours, Cogitationes Christianæ.
 Effata Christiana.
 Colloquia Aristei.
Domitius Platus, De Passione Saluatoris.
Eliæ Grass, Speculum Militum.
Emanuelis Barretti, Flosculi de Virtutibus, & Vitijs.
Emanuelis Martins, lingua Tamulicâ
 De Contemptu Mundi.
 Fasciculus florum.
 Torques vnionum spiritualium.
 Speculum Exemplorum.
Emanuelis Ortigas, Aeterna flamma.
 Aeterna Corona.
 Dux Christiani.
 Ars bene moriendi.
 Maximæ æternitatis.
 Exercitia S. Ioachimi, & S. Ioseph.
Emerij de Bonis, Liber de statu Religionis.
 De Sanctissimo Sacramento.
 De ratione Confitendi, & audiendi Sacrificij Missæ.
Emundi Augerij, Pædagogus Armorum, seu Militaris Institutio.
 De audienda cum fructu Missa.
 Consolatio ad peste infectos.
 Saccharum Spirituale.
 Libellus de Imitatione Christi.
Euerardi Hock, Methodus bene vtendi suffragijs, quæ singulis mensibus in Sodalitate distribuuntur.
Euerardi Mercuriani, Epistola ad Socios.
Ferdinandi Melty, Vita B. Mariæ Victoriæ fundatricis Annuntiarum Genuæ.
Fidelis Daniel, De Diuina Prouidentia.
 Lib. III.
Florentius Vaillant, Præcepta de perfecta exercitatione operum Diuinorum.
Franciscus Adornus, De Ecclesiastica Disciplina. Lib. II.

- Franciscus Aguadus*, De Perfecto Religioso.
 De Sapiente Christiano.
Francisci Albertini, De S. Angelo Custode.
 Apparatus Angelicus cum Diurnali aureo Angeli Tutelarum.
Francisci Antony, Monita pro Militibus.
Francisci Arias, De Profectu Spirituali.
 De Imitatione Christi, B. Virginis, & De Rosario.
 De foeditate & grauitate peccati.
 De Oratione Mentali, Confessione, Communionem, Præsentia Dei.
Francisci Ayrez, Directorium Spirituale.
 Exemplaria metaphorica Originis virtutum.
 Theatrum Diuinorum Triumphorum, contra ingratitude hominum.
 Imaginem prudentium, & Speculum Ignorantium, & alia, vt in Bibliotheca.
Francisci Bonaldi, Diuina Ecclesiæ Oeconomia.
 Praxis Spirituales, seu institutio Christiana.
 Speculum Sapientiae Diuinæ.
 Stella Mystica in Hymnum Aue. Maris Stella.
S. Francisci Borgia, Speculum opetum Christiani Hominis.
 Collyrium Spirituale.
 De Præparatione ad Sacram Eucharistiam.
 Exercitia Spiritualia ad sui cognitionem.
 Epistola ad Socios.
Francisci Boutoni, Spiritualis Theologia.
Francisci de Castro, De Reformatione Christiana.
Francisci Contuola, Praxis bonarum intentionum.
 Praxis iuuandi Moribundos.
Francisci Costeri, Libellus Sodalitatis.
 De IV. Nouissimis.
 Exercitium Christianæ Pietatis.
Francisci Dobeilb, De Arte bene moriendi.
 De Tribulatione.
Francisci Foliani, Tom. VII. ad Angelum Tutelarem, vbi cælestia perfectionis sensa, quæ ab eo sibi indita prædicabat, annotauit.
 Libelli tres, De IESV in Corde, ter mille distichis comprehensi.
 Libelli tres iacularium precum ad Augustissimam Trinitatem.
 Alia plura pietatis volumina, quæ omnia seruantur in nostro Collegio Romano.
Francisci Gandillon, Anima sancta virtutibus cumulata.
Francisci Garcia, De Oratione Mentali, Lectione Spirituali, Examine Conscientiæ.
Francisci Garcia de Valle, Via ad Vnionem & Communionem cum Deo.
Francisci Gautran, Summa vitæ Spiritualis.

- Francisci Guillore*, Axiomata Spiritualia.
 Secreta vitæ Spiritualis.
Francisci Lorient, Insignes Diuini amoris Affectus.
 De Passionibus Humanis.
 Parallelus amoris Diuini, & humani.
Francisci Marquestaldij, Exercitium Spirituale, super X. punctis præcipuis Vitæ Christianæ.
Francisci Perez de Naxera, De liberatione pignorum Animæ in omni statu.
Francisci Piccolomini, Epistola ad Socios.
Francisci Pomei, Methodus ad omnes actiones vitæ obeundas.
 Institutio Christiana.
Francisci Ponga, De Peregrinatione Spirituali.
Francisci Poyrei, Ignis Holocausti, seu Affectus ad piè celebrandum.
 Bonus Pastor. De Scientia Sanctorum.
 Modus disponendi se ad mortem.
Francisci Raiati, Instructio ad aliquot Exercitia Spiritualia ritè peragenda.
Francisci Rainaldi, Modus præparandi se ad festa Natalis Domini.
Francisci Rosiers, Aduocatus Animarum in Purgatorio.
Francisci le Roy, Occupatio Animæ Christo Crucifixo deuotæ.
Francisci Sacchini, Oratio de vitanda Moribus noxia lectione.
 De Ratione Libros cum profectu legendi.
 Modus vtiliter studendi.
 Epistola de vtilitate benè legendi ad Mensam.
Francisci de Salazar, Affectus super IV. Nouissimis.
Francisci de Smide, De pia temporis Distributione.
Francisci Stadiera, Illusiones in vita Spirituali.
Francisci Vander-Veken, Actus sex primarum virtutum.
Francisci Verierij, Carolus, siue de virtute Theologica Dialogus.
Francisci Vvespin, Nouum foedus ad promouendum cultum S. Nominis IESV.
S. Francisci Xauerij, Epistolarum. Lib. VI.
FridERICI Bartschij, Thesaurus Spiritualis legum ac documentorum ad Societatem IESV pertinentium.
 Thesaurus precum & variorum exercitorum Spiritualium.
Fuluji Androtij, Speculum Viduitatis.
Gasparis Astety, De triplice statu, Coniugali, Viduitatis, Virginitatis.
 De Educatione puerorum.
Gasparis Brandis, Cardiologium seu Speculum Cordis.

THEOLOGIA ASCETICA.

- Gasparis Ferreira*, De Sanctis Menstruis Siniticè.
- Gasparis de Figuera*, Status Spiritualis.
- Gasparis Loartes*, De Afflictorum Consolatione.
- De continua Passionis Christi memoria.
- Exercitium vitæ Christianæ.
- Remedium contra VII. peccata mortalia.
- Antidotum spirituale contra pestem.
- De Sanctis Peregrinationibus, Stationibus, Indulgentijs in eis.
- Gasparis Sanchez*, Thesaurus Spiritualis Mifæ.
- Gasparis Tausch*, Fontes Saluatoris.
- Gasparis Vilela*, Opuscula quædam Spirituality.
- Georgij Biegeisen*, Mons Myrrhæ De Pœnitentia.
- Georgij Constantini*, Femina Stella, de bonis qualitatibus Matronarum.
- Georgij Heferi*, Hebdomada officiosæ Pietatis.
- Georgij Holzaj*, Tractatus tres Spirituales, Introductio in cælestem illam linguam, ipsius Sacræ Scripturæ fontem.
- Georgij Iustiniani*, Dies Spiritualis.
- Obletamentum spirituale.
- Regula viuendi & moriendi Christianæ.
- Georgij Mentzy*, Ars patiendi, & compatiendi.
- Georgij Rarov*, Nuntius Animarum Purgatorij.
- Georgij Seiser*, Calendarium Politico-Christianum.
- Georgij Stengelij*, Labyrinthi ab Aegyptijs positi laudes, & fraudes.
- Vis & Virtus Exemplorum.
- Oua Paschalia Sacro Emblemate inscripta.
- Strena piorum, seu Imitationes ad IESV Nomen amandum.
- Sapientia Dei & Alia opuscula, vt in Bibliotheca.
- Georgij Tiskieunicz*, De Perfectione Christiana.
- Gerardi Othonis*, De fine hominis, & Regno Dei.
- Claues Cæli.
- Apophtegmata de Vitijs superandis.
- Cælum extra Cælum, & Alij plures, vt in Bibliotheca.
- Gisberti Preuost*, Tres amores Spirituales P. Thomæ Sanchez.
- Hebdomada Sancti Amoris.
- Praxis Timoris Dei.
- Gisberti Schenicany*, De SS. Trinitate Cognoscenda, amanda, laudanda.
- De Ecclesiasticorum vita, moribus, officijs.

THEOLOGIA ASCETICA.

- Liber Sodalitatis.
- Gosvini Nickel*, Epistolæ ad Socios.
- Gothardi Belhomi*, Initium Sapientiæ. Flammæ Sanctitatis.
- Gregorij Fabri*, Biuium Religionis.
- Gregorij Ferrarij*, Methodus vtendi libro Thomæ à Kempis.
- Vita Angelica.
- Vita Spiritualis descripta Psalmo XVII.
- Affectus Sponsi Cælestis, & Sponsæ. Ex Sacris Canticis.
- Christiana Perfectio.
- Gregory Montalis*, Faces ad excitandas virtutes, & detestanda Vicia.
- Gregory Ramart*, Octaua Mortuorum.
- Gualteri Pauli*, Canticum animi salientis à mundo, à terra, à cælo, à se ipso ad Deum.
- Scala & Alæ.
- Cogitationes sanæ.
- IESVS Efus nouus, Cordolium Deiparæ & alia.
- Guilielmi Becani*, Ratio Vitæ constituendæ.
- Guilielmi Hesij*, Legatus fidelis ad Oratores Christianos.
- Guilielmi de Landsbecke*, Delicia Spirituales.
- Delicia Eucharisticæ.
- Fasciculus Myrrhæ.
- Diarium Hominis piæ Christiani.
- Guilielmi Marci*, Lusciniæ Spirituales.
- Recreatio Christianis utilis.
- Guilielmi Montani*, De Confessione.
- Praxis bonarum Intentionum, & Virtutum.
- Exercitium Pietatis. Item De virtute patientiæ.
- Tres Tractatus Spirituales. I. Methodus Deo feruendi. II. Colendi B. Virginem. III. Bonas intentiones exercendi.
- Guilielmi de Pretere*, Examen pro Confessione Generali.
- Remedium spirituale pro Morbis Contagiosis.
- Guilielmi Staniburstij*, Quotidiana Christiani Tesseræ.
- Regio Mortis.
- Veteris hominis Metamorphosis.
- De Inferorum erga iulo.
- Guilielmi de Vraël*, Epistola ad Virgines Deo Deuotas.
- Henrici Albi*, Tractatus Spiritualis, De Actibus supernaturalibus.
- Ars amandi Deum.
- De Renouatione Spiritus.
- Henrici Balde*, Associatio pro felice Morte.
- Quinquaginta Veritates Christianæ.
- De Inimicorum Dilectione.
- Praxes efficaces satisfaciendi pro iniurijs factis SS. Sacramento.
- S. Iosephus Aduocatus fidelis, & Alia, vt in Bibliotheca.

Henri-

THEOLOGIA ASCETICA.

- Henrici Fitzimon*, Consolatoria ad Afflictos Catholicos.
- Henrici Garneti*, Libellus de Christiana Renouatione.
- Henrici Henriquez*, Pij libelli.
- Henrici Korn*, Philosophia, Contemplatio Mortis.
- Henrici Lamparter*, De Præstantia Gratia Dei.
- Aphorismi Spirituales.
- Henrici Marcellij*, Enchiridion Militiæ Christianæ.
- Arbor Vitæ.
- Henrici Mayer*, De Attributis Diuinis.
- Felix hora piæ Mortis.
- Henrici Somalij*, Fasciculus Diuini Amoris, & Deuotionis.
- Henrici Thunderi*, Locupletatio Animæ.
- Henrici Vvangnereckij*, Thomas de Kempis, reductus in locos communes.
- Henrici Busenbaum*, Lilium inter spinas, De Virginibus Deo Deuotis, &c.
- Hermann Hugonis*, Pia Desideria.
- Hieremie Drexelij*, Opuscula XXVIII. Argumenti multiplicis.
- Hieronymi Plati*, De bono Status Religiosi. Libri III.
- De Cardinalis dignitate, & Officio.
- Hieronymi Ripaldæ*, Colloquium Peccatoris cum Deo.
- Hieronymi Xauerij*, Directorium Regum ad Regni Gubernationem.
- Honorati Niquet*, Stimulus ingrati animi.
- Honorati Rio*, De Purgatorio.
- De Æternitate.
- De Indulgentijs.
- Rationes ad Peccatorum dolorem excitandum.
- Exercitia Varia.
- Remedia ad Castitatem tuendam.
- Horatij Ferrarij*, Fidus Consiliarius, in Connubijs.
- Huberti Vviltheim*, Monita & Exempla gubernandi.
- Hugonis Roth*, Pietas discreta per triplicem perfectionis viam.
- Hyacinthi Manara*, Noctes Melancholicæ, De adiuuandis condemnatis ad mortem.
- Iacobi Aluarez de Paz*, De Vita Spirituali eiusque perfectione. Lib. V.
- De Exterminatione Mali, & promotione Boni. Lib. V.
- De Inquisitione Pacis, seu studio Orationis. Lib. V.
- De Vita Religiosè instituenda.
- De Humilitate.
- De Virtutum adeptione.
- Iacobi des Bans*, Paruum B. Virginis Sacellum.
- De Glorioso heroicæ Virtutis Regno.

THEOLOGIA ASCETICA.

- Iacobi Bernard*, B. Virgo Maria, de Bona Voluntate, iuxta Montes Hannoniæ.
- Iacobi Bordier*, Introductio ad Exercitia Spirituality.
- Iacobi Boyman*, Hebdomas amoris per septem carissima.
- Iacobi Broquart*, Pædagogus Christianus.
- Iacobi Canisij*, Fons salutis, seu de Baptismo.
- Ars artium seu de bono mortis.
- Iacobi Colens*, Opuscula Spirituality.
- Iacobi Coret*, Associatio pro pia Morte.
- Antidotum aduersus pestem animi & Corporis.
- Triplex fœdus spirituale & Alia in Bibliotheca.
- Iacobi Dyck*, Exercitia Spirituality ad dignè Communicandum.
- Iacobi Hautini*, De Angelo Custode.
- Patrocinium Defunctorum.
- De Nouissimis.
- Iacobi Lamberti*, Scientia Animæ consecratæ, in honorem B. Virginis.
- Iacobi Lamberti alterius*, Thesaurus Communio- nis Generalis.
- Bonus Pauper.
- Iacobi Lobbetij*, Opera Moralia complura in septem Tomos distributa prout videre est in Bibliotheca.
- Iacobi Maseni*, Aurum Sapientium.
- Dux Viæ per Exercitia Spirituality.
- Iacobi Mumford*, Admonitio Orandi, pro Defunctis.
- De Misericordia Defunctis exhibenda.
- Iacobi Nouet*, De Deuotione erga Angelum Custodem.
- Iacobi Pasnetti*, Heptameron.
- Iacobi Platelij*, Inspectio animi menstrua.
- Iacobi Reifs*, Priuilegia Morientium.
- Iacobi Rhò*, De Ieiunio, Oratione, Eleemosyna, Sinicè. Tomis IX.
- Iacobi Saliari*, De Timore Dei. Lib. IX.
- De Amore Dei. Lib. XVI. Ars placendi Deo.
- Iacobi Stratij*, Stimulus pietatis ad Sacrum pie audiendum & faciendum.
- Praxis examinis particularis.
- De horis Canonicis, &c.
- Iacobi Swvertij*, Schola instituendæ Iuuentutis.
- Iacobi Vignier*, De Pace Animæ.
- Praxis pacis Animæ.
- Iacobi Villegas*, Breuis regula bonæ Vitæ.
- Ignatij Balsami*, Instructio de Perfectione Religiosa, & alia Ascetica.
- Ignatij Bomplani*, Fodinæ Paradisi.
- Ignatii Godvini*, De Diuino Amore.
- Ignatii Quintanaduénas*, De Christo Crucifixo.
- Insulensis Collegii*, Lytrum animarum Purgatorij.

S f f f f

Pere-

THEOLOGIA ASCETICA.

- Peregrinatio Paradisi rebus ad Cæli iter necessarijs instructa, Duce Angelo.
Ioannis Adami Schall, Sinicè, De Prouidentia Dei.
 De octo Beatitudinibus.
Ioannis Augero, De Animabus Purgatorij.
Ioannis Augustini Confaloneri, De Verbo Dei humanato, & in Bethlehem nato.
Ioannis Antonii Xarque, Sacrum Solamen pro bellis.
Ioannis Baptiste Athanasii, Tribunal Conscientiæ.
Ioannis Baptiste de la Barre, Deuotæ occupationes pro Hebdomada Sancta.
Ioannis Baptiste Labbe, Solatium ijs qui timent subitanam Mortem.
Ioannis Baptiste Manni, Quatuor Axiomata Christianæ Philosophiæ.
 Instructio de Exercitijs pro Bona Morte.
 Imagines Mortis.
 Mors Exarmata.
 Carcer Inferni.
 Imagines Gloriæ Cælestis, & Alia, vt in Bibliotheca.
Ioannis Baptiste Pleng, Piæ Considerationes ad declinandam à malo &c.
Ioannis Baptiste Rossi, Liliū Virginum.
 Opuscula Spiritualia 4.
 Triumphus Diuinæ Gratiæ &c.
Ioannis Baptiste Saniure, Opuscula Spiritualia.
 De Cognitione, & Amore Iesu Christi.
 De Homine Spirituali, De Religioso.
 De Christo docente Homines & alia.
Ioannis Baptiste Velati, Introductio ad vitam spiritualem pro omnibus statibus, vna cum practica spirituali communi omnibus.
Ioannes Baptiste Zole, Tractatus pij.
Ioannis Bilslein, In septem petitiones Dominicas.
 Catena Aurea Virtutum Episcopaliū.
Ioannis Bisseli, De Pestiferis Fontibus peccatorum.
 Digitus Dei tangens humana corda.
Ioannis Bolthe, Quinque Columnæ Contritionis.
 Speculum ex Speculis, Scala Iacob. Iter Vitæ. Aurea Clauis Paradisi, & alia Ascetica.
Ioannis Bonifacij, Christiani pueri Institutio.
 De Sapiente fructuoso, & de recta Institutione.
Ioannis Bourghesij, Institutiones Christianæ pietatis.
 De humilitate Christiana.
 De Senectute Christiana.
 De Iubilæo Societatis Iesu.
 Æternitatis trutina, & alia; vt in Bibliotheca.
Ioannis Bucelleni, Asceticarum Considerationum. Tom. 5.

THEOLOGIA ASCETICA.

- Cæcus Hiertchuntius.
Ioannis Bussei, Panarion, seu Arca Medica.
 Viridarium Christianarum Virtutum.
 De Statibus Hominum.
 Stimulus Virtutum Baldefani latinè rediditus.
Ioannis Comachij, De Vita Spirituali.
Ioannis Cor dier, Familia Sancta.
Ioannis de Corduba, Messia, Volumen Regularum & monitorum spiritualium.
Ioannis Crasser, De Pulchra Morte.
 Motiua Religionis.
Ioannis Crombecij, De Studio Perfectionis, lib. 2. Ascensus Moyfis in Montem.
Ioannis David, Veridicus Christianus.
 Typus Orationis.
 Paradisus Sponsi, & Sponsæ.
 Specula 12.
 Amputandum Putabam.
 Horologium Passionis.
 Igniarium.
 Præsidium aduersus lapsum tentationum, & alia, vt in Bibliotheca.
Ioannis Deckertii, Exercitiū Christianæ pietatis.
Ioannis Dominici Candele, De Virginitate, seu De Bono Virginitatis; De Statu Virginitatis, & de Moribus Virginum.
Ioannis Dominici Ottonelli, Contra Spectatores Theatralium obscænitatum.
 De Christiana Moderatione Theatri.
 Tom. 5.
 De Sancta Conuersatione, & alia Ascetica, vt in Bibliotheca.
Ioannis Erardi Fullonij, Tractatus S. Io: Chrysoptomi: Quod nemo læditur, nisi à se ipso Gallice.
 De bellorum Causa.
 Ionas typus hominis fugientis à Deo.
 Bona Voluntas optimæ consentiens.
Ioannis Eusebij Nieremberg, De Arte Voluntatis.
 De Adoratione in Spiritu, & Veritate.
 Opera, & dies, seu Manuale Principum.
 De affectu, & amore erga Iesum, & erga Mariam.
 Vita Diuina, seu Iter regium ad perfectionem.
 Alimentum Diuini Amoris; eiusdem flammæ, & sagittæ.
 De Cupiditate Sancta; & Spirituali.
 Aestimatio, & pretium Diuinæ Gratiæ.
 De Diuina Prouidentia.
 Theopoliticus, siue Breuis Elucidatio, & Rationale Diuinorum Operum, &c.
 Doctrinæ Asceticæ, seu Spiritualium Institutionum Pandectæ.
 De Discrimine inter Temporale, & æternum.
 Et alia multa, vt in Bibliotheca.
Ioannis Fabritij, De Peccato graui Detractionis.

Ioan-

THEOLOGIA ASCETICA.

- Ioannis Ferrandi*, Pro Laborantibus in partu, Pietas erga S. Ignatium &c.
Ioannis Ferrer, Memoriale Tractatum aliquot Spiritualium.
Ioannis Follai, Leges, seu Libellus Sodalitatis Angelicæ.
Ioannis Froes, De adiuuandis morti proximis Sinicè.
Ioannis Gallois, De Sanctitate Sacerdotij.
Ioannis Gans, Imago mortis delineata ex capite 12. Ecclesiastæ.
Ioannis Georgij Vogleri, Fons Consolationis pro Afflictis. De Peregrinatione ad Sacrum Montem in Vvalthuram.
Ioannis Gerardi, Exhortatio Iesu Christi ad Animam fidelem.
 Pugna Spiritualis.
Ioannis Girard, Correctio fraterna ad blasphemantes.
 Instructio ad orandum, confitendum, communicandum.
Ioannis Gondini, Directorium spirituale.
Ioannis Gonzalez de Losada, De modo iuandis animas in Purgatorio.
Ioannis Grothaus, Vita Christiana.
 Mysteria Fidei, Compendio demonstrata.
 Cor humanum triplice disciplina eruditum.
 Auxiliaries Sancti.
Ioannis Gruzevuski, De Mystica Vnione cum Deo.
 De Fortitudine, & Iustitia.
Ioannis Guilielmi Stegby Consiliarius Spiritualis.
Ioannis Iachnowicz, varia opuscula.
Ioanis du Iardin, Manuale de Peccato mortali.
Ioannis Isfording, Elementa Christianæ perfectionis ex Thoma à Kempis.
Ioannis Laual, Axiomata fundamentalia, Status Spiritualis.
Ioannis Ludouici de la Cerda, De excellentia Cælestium Spirituum, & Angeli Custodis Ministerio.
Ioannis Mariana, De Morte, & Immortalitate.
Ioannis Monceaux, Antidotum Peccati.
Ioannis Moravuski, Palæstra pietatis Christianæ.
Ioannis Nadasi, Opuscula Ascetica varia, sub Titulis Annorum, Mensium, Hebdomadarum, Dierum, & alijs, vt in Bibliotheca.
Ioannis Niefs, Alphabetum Christi, & Alphabetum Diaboli.
 Adolescens Europæus ab Indo institutus.
Ioannis Obeneberger, Viator Euangelicus.
Ioannis Paulini, Philothea.
Ioannis de Pedroza, Instructio pro Confessione Sacramentali.
Ioannis Pelecij, Malum summi mali peccatum

THEOLOGIA ASCETICA.

- mortale.
 De Humanorum affectuum morborumque cura.
 Turris Babel, seu De linguæ veneno.
 De Officio hominis Religiosi.
Ioannis les Pessiers, Incitatio ad amplexum Crucifixi.
 Endologia, morbi Tempore.
 Institutio ad mortem ritè obeundam.
Ioannis Polanci, Methodus iuandis morientes.
 De septem Peccatis mortalibus.
Ioannis Ramirez, septem Exercitia, & Pia quædam opuscula.
Ioannis Ranaudiani, Affectus Animæ Deuotæ.
Ioannis Rhò, Actus Virtutum Diuersarum. Centuriæ 5.
Ioannis Rosenthal, De Aedificio super Christum.
Ioannis Sebastiani, De Bono Status Clericalis, & Sacerdotalis.
Ioannis Simonis, Piæ Affectiones, & Praxes ad perfectionem.
Ioannis Stephani Ferrary, Ianua ad Æternitatem. Praxis Nouissimorum.
Ioannis Streinij, Zodiacus Spiritualis, Scala Paradisi. Processiones Sacræ.
Ioannis Suffreni, Annus Christianus. Tom. 2.
 Monita Spiritualia.
 Exercitia pietatis.
Ioannis Suetnami, Peregrinatio Sanctæ Mariæ Magdalensæ ad Paradisum. Dialogus Christi Seruatoris, & Hominis peccatoris.
Ioannis Teller, Theatrum Animæ Christianæ.
Ioannis Turriani, Homo Viator.
Ioannis de Torres, Christiana Philosophia de Moribus.
Ioannis de Valon, Considerationes, & suspiria Animæ deuotæ.
Ioannis Vrchalii, forma Vitæ Christianæ.
Ioannes Voleky, De Abominatione Peccati.
Ioannes Vweyer, Fons Vitæ.
 Theophilus spiritu se renouans.
Iodoci Andries, Manus hominis, & Dies hominis Christiani.
 Annulus Æternitatis.
 Memoria Passionis Dominicæ.
 De Gratia Iubilæi seruanda, augenda.
 Commemoratio animarum Purgatorij.
 Negotiatio Spiritualis.
 Necessaria ad salutem Iconibus 52. expressa, & alia, vt in Bibliotheca.
Iosephi Acoſta, De Christo reuelato.
 De Temporibus Nouissimis.
Iosephi Aldereti, De Disciplina Religiosa tuenda.
Iosephi Anturini, Fides firmata ratione.
Iosephi Cresuelli, De Vita Beata.
 Præparatio ad fructuosè administranda Sacramenta.
Iosephi Filere, Speculum sine macula ad videndum

S ffff 2 dum

THEOLOGIA ASCETICA.

- dum Deum in rebus omnibus,
Sapiens Abigail, seu Idea Animæ studiose.
- Deuotio erga S. Ludouicum.
De bono Imperiorum, Urbium, & domorum statu, & alia opuscula, vt in Bibliotheca.
- Josephi Malanelette, Occupatio animæ deuotæ.
Josephi Oudeau, De Pœnis inflictis à Deo Peccatori.
- Josephi Surini, Catechismus Spiritualis.
Fundamenta Vitæ spiritualis.
- Josephi de Tamaio, Iob Patiens.
- Iuliani Hayneufue, Philosophia Christiana.
De ordine Vitæ, & morum, qui ducit hominem ad salutem &c.
Mundus Christo oppositus.
Exercitia Spiritualia.
Spatiosa Via, qua multi pereunt, & alia, vt in Bibliotheca.
- Iuliani Maunoir, Sacrum Christi Collegium.
- Iulij Aleny, De Sacramento Pœnitentiæ, Sinicè.
- Iulij Casaris Recupiti, Industriæ ad mortem bene obeundam.
- Iulij Fatij, De Mortificatione.
- Iulij Nigronij, Regulæ communes Societatis Iesu, Commentario illustratæ.
Tractatus Ascetici 17.
De Libris Amatorijs non legendis.
De Aulæ, & Aulicis fugæ.
- Iulij Pallauicini, Cuius Christianus par. 3.
- Lelij Biscola, Dialogus De Bono peregrinationis. De bono Mortis.
- Lelij Tolomei, Monita ad bene moriendum.
- Laurentij Barilij, Alphabetum Spirituale.
Modus confitendi, communicandi, recitandi Coronam B. Virginis.
- Laurentij Chiffletij, Praxis Deuotionis.
Exercitia Infirmorum.
Confociatio Ecclesiæ Militantis, & Patientis, & alia in Bibliotheca.
- Laurentij Gileni, De Vita Aeterna.
- Laurentij Martini, Nouenæ Variæ in honorem S. Ignatij, S. Xauerij, S. Francisci Borgie, Iuuenis Angelicus. Iuuenis Seraphicus.
Hortus Florum, siue Exemplorum.
- Lazari Catanei, De Contritione Sinicè.
- Leonardi Lerchenfeldt, Exercitia Spiritualia.
Horologium piarum actionum.
- Leonardi Lesii, De Statu Vitæ deligendo.
De bono status eorum, qui vouent castitatem in sæculo.
De Quinquaginta Nominibus Dei.
- Leopoldi Mancini, Viridarium Morale Principis Christiani.
Enchiridion Aulicorum.
- Luca Pinelli, Gerson, seu de perfectione Religiosa.
De statu animarum post hanc vitam.

THEOLOGIA ASCETICA.

- De Sacramento Pœnitentiæ.
Dialogus, De Sacra Communione.
Drama in quo consistat felicitas huius vitæ.
- Ludouici Alvarez, De Amore Sacro.
- Ludouici Busi, Tractatus Asceticus.
De Mentis descensu ad Hominis nihilum per Scalam cognitionis sui ipsius &c. Par. 2.
- Ludouici Caldeira, De Ieiunio, lingua Amariana Aethiopica.
- Ludouici Craffii, Liber Vitæ, De Iesu Patiente, & Maria Compaciente.
- Ludouici Cresollii, Mystagogus.
- Ludouici Iannini, Disciplina Virtutum.
- Ludouici Iobert, Deuotio Seruorum Matris Dei.
- Ludouici Makeblidii, Thesaurus Exercitationum Spiritualium.
Ars Virtutum, seu Perfectionis.
Mons Spiritualium deliciarum.
Exercitatio ad iuuandos moribundos.
Consolatorium ægrorum, & Defunctorum.
Mercatura Cælestis Deuotarum Animarum.
Conuersatio Cælestis.
- Ludouici de Palma, Via Spiritualis prout docetur à S. Ignatio.
Praxis & Declaratio Exercitiorum Sancti Ignatij.
- Ludouici de Ponte, Dux Spiritualis.
De Christiani Hominis perfectione, in quouis statu.
Directorium Spirituale ad Confessionem, Communionem &c.
- Ludouici Riccii, De Remedijs pro Conscientijs scrupulosis.
- Ludouici Richeomi, Asceticorum Tomus vnus, qui est operum ipsius 2.
- Ludouici Vvapy, De ratione lucrandi Indulgentias.
- Marcelli Augustini, Theatrum Conscientiæ.
- Marci de Bonniers, De Purgatorij animabus iuuandis.
- Mariani Celi, De Remedijs pro Conscientijs scrupulosis.
- Martini Bretseri, De Conscientia.
- Martini Coureur, De septem signis Prædestinationis.
Varia pietatis Exercitia.
Exercitia Sodalitatis.
- Martini Hincza, Vox Domini ex Euangelij Aduentus, & Quadragesimæ.
- Martini la Naja, Industriæ ad augenda merita. Contra Noxia spectacula agitationis Taurorum.
- Martini Peregrini, De Contritione perfecta.
- Martini de Roa, De Veneratione Sacramentorum, Imaginum, & Reliquiarum.
Beneficia S. Angeli Custodis.
De Statu animarum in Purgatorio.

THEOLOGIA ASCETICA.

- De Statu Beatorum in Cælo; puerorum in Limbo; Damnatorum in Inferno; Vniuersi huius post Resurrectionem.
- Matthæi Bembi, Bellator Christianus.
Pastor Vigilans.
Cometa, seu Comminatio de Cælo.
Themata Christiana.
- Matthæi Raderi, Viridarium Sanctorum.
Aula Sancta Theodosij Iunioris.
- Matthæi Varsauiensis, Vox Salomonis.
- Matthæi Descamps, Methodus bene vtendi suffragijs mensuris.
- Matthæi Hainal, Cor Iesu Sacrum.
- Matthæi de Sa, Rerum Spiritualium. Tom. 2.
- Matthæi Tluczinski, Thesaurus Indulgentiarum.
Occupatio Iucunda ad salutem necessariam.
- Maximiliani Sandei, Mundus fallax.
Pædia Academici Christiani.
Ecclesia Militaris, & alia Opuscula vt in Bibliotheca.
- Michaelis de Auendaño, De Perfectione Status Religiosi.
- Michaelis Ginkiewicz, Medicina contra morbos linguæ.
De Obligatione Sacerdotum Secularium ad vitam cum virtute degendam.
- Michaelis Hieronymi, Epistola de modo consequendi perfectionem.
Epistola de modo comparandi se ad Perfectionem Religiosam.
Discursus de Excellentijs S. Iosephi.
Considerationes ad ingenerandum affectum erga B. Virginem.
- Michaelis Knab, Conscientiæ amussis.
Arca Aurea.
- Michaelis Loscher, Stimulus peccatoris.
Tractatus de Integritate Confessionis, & de Indigna Communione.
- Michaelis Mazowekij, Sacerdos Oraas.
- Michaelis de San Roman, Expeditionum Spiritualium. Lib. V.
- Michaelis Staudacher, Centum affectus amoris Dei.
- Mutij Vitelleschi, Epistolæ 4. ad Socios.
- Nicolai Abrami, Axiomata Vitæ Christianæ.
- Nicolai Alberti, Exercitium quotidianum Studiosi Adolescentis.
- Nicolai Arnaya, Collationes Spirituales.
Praxis Exercitiorum S. Ignatij.
- Nicolai Cauffini, Aula Sancta.
Diarium Christianum. Angelus pacis.
Imperium Rationis super Passiones.
- Nicolai de Condè, Supplementum ad Annum Sanctum P. Ioannis Suffreni.
- Nicolai Du Sault, De Fiducia in Deum.
Operum Spiritualium. Tom. 2.
Via salutis per amorem Diuinorum.
Characteres Vitij, ac Virtutis.
- Nicolai Elfen, Scintilla Cordis.

THEOLOGIA ASCETICA.

- Panis paruulorum, & cibus solidus.
- Nicolai Lancii, Opuscula Spiritualia Varia. Tom. 2.
- Nicolai Lombardi, Vera exaltatio S. Crucis.
Pacificus Status Christiani.
Amor Victor Tentationum.
Mira fidei Christianæ, & alia, vt in Bibliotheca.
- Nicolai Longobardi, Sinicè, Formula examinandi Conscientiam, & confitendi &c. cum Exercitio quotidiano &c.
- Nicolai Rogerij, Incarnatio Mystica, seu Christiformitas.
- Nicolai Talon, Picturæ Christianæ.
Monita de Iubilæo, & Confessione Generali.
- Nicolai Zucchi, Deuotiones & incitamentum ad Christianè viuendum.
Directorium seruitutis pueri Iesu, & Virginis Mariæ.
Præses variæ, veræ Deuotionis erga Infantem Iesum, B. Virginem, Animas in Purgatorio, & alia, vt in Bibliotheca.
- Oliuarij Biennille, Paradisus Terrestris.
- Osualdi Coscani, De Conscientia tractanda.
- Otonis Ladefou, Occupatio quotidiana Adolescentis Studiosi.
- Pauli Albiniani de Raias, Horologium animæ.
- Pauli de Barry, De Amore B. Virginis, & Christi Domini.
De Cultu SS. Angelorum.
Annus Sanctus. Tom. 2.
Philagiæ fœdus, cum Sanctis. Solitudo.
Consilia Sancta, & alia, vt in Bibliotheca.
- Pauli Bellij, Capellanus pro animabus Purgatorij.
- Pauli Friscia, Vacationes Animæ.
- Pauli le Ieusne, Exercitia Spiritualia.
Epistolæ Spirituales.
Deuotiones Electorum.
Solitudo mortis.
Solitudo dierum 10.
- Pauli Iosephi Arriaga, Directorium Spirituale.
Instructiones pro ijs, qui in Seminarijs nostris educantur.
- Pauli Segneri, Pœnitens Instructus.
Confessarius Instructus.
Meditationes. Tom. 3.
- Pauli Zehentner, Vermis malæ conscientiæ.
Nota reprobationis, procrastinatio pœnitentiæ.
- Petri Aegidij, Modus adiuuandi moribundos.
- Petri Anelli Persici, De officio Sacerdotis.
- Petri Biueri, Sanctuarium Crucis, & patientiæ. Oratorium. Emblemata in Psalmum Miserere.
- Petri Bonuoisin, Vera Effigies Caritatis Christianæ.
- Petri Canisij, Excitamenta Christianæ Pietatis.
Enchiridion Itinerantium.

- Palæstra Hominis Catholici.
Liber de Confessione; & Communione.
Petri de Champneufs, Axiomata Euangelica.
Suspiria Dauidica.
Petri Chariot, Exercitia ad vitam secundum
Dei voluntatem instituendam.
Petri Chastelain, Affectus Animæ amantis Ie-
sum.
Petri Cottoni, Interior deuotæ mentis occupa-
tio.
Petri Dagonelli, Monita Christiana.
De Indulgentijs.
Speculum Diuitum.
De bono diuitiarum vsu ad Cælum pro-
merendum.
Zositheus, seu de Vocatione Religio-
sa.
Petrus Franciscus Chiffletius, De oblatione
sui.
Praxis Amoris Diuini, Deuotionis erga
Beatam Virginem, & Sanctos.
Petri Francisci Pioltelli, Remedia contra septē
vitia capitalia.
Petri Francisci Treslei, Speculum progressus
animæ in amore Dei.
Religiosa Sacristana.
Petri Guzman, De bono honesti laboris, &
malo otij.
Petri Hameri, Quadrigæ Pietatis.
Petri Hernandez de Oualle, Obligatio colendi
Angelos Custodes.
Petri Hugonis, Manuale Catholicum.
Petri Iosephi d'Orleans, Praxes Christianæ.
Petri Iustinelli, Triumphus Castitatis.
De Vitio incontinentiæ.
Directorium confitendi generaliter.
Modus vtiliter communicandi, & cele-
brandi.
Antidotum contra Tentationes.
Dux ad deuotionem B. Virginis.
Monte Virginum, & Castorum.
Lumen Cæci peccatoris vt conuertatur.
Instructio ad recitandum vtiliter officium
Diutnum &c.
Petri Mariæ, Via Dei in Solitudine.
Scientia Christi è Cruce pendentis.
Petri Matthiæ, De Christi stationibus.
De Paradiso.
Petri Mancours, Tabulæ perfectionum Dei.
Petri de Mercado, Destructio Idoli, *Quid di-
cent?*
Diarium Sacrum.
Methodus operandi ex spiritu.
Occupationes Sacræ in Quadragesima.
Petri le Moyne, Picturæ morales in quibus
animæ perturbationes exhibentur.
De facilitate deuotionis.
De modestia Christiana.
Petri Pauli Nauarri, Iaponicè, multi libri in-
vsu Christianorum.
Petri Pennequin, Isagoge ad Amorem Dei.

- De Triplici secessu interiori.
Petri Ribadeneira, De Tribulatione priuata,
& publica.
De Principe Christiano.
Petri Robillart, Documenta à S. Ludouico Re-
ge, data filio suo.
Petri Koëstij, De Signis Prædestinationis.
Pius libellus in duos primos versus Psa-
lmi 14.
Petri Sanctij, De Regno Dei.
Philippi Bebij, Porta Cæli cum Scala Iacob.
Scala virtutum cum nonnullis exercitijs
ad Sodalitatem ipsam, & B. Virginis Cul-
tum spectantibus.
Dieta salutis, ex P. Ioannis Polanci Indu-
strijs.
Antidotum Spirituale contra Pestem.
Flores Meditationum ex S. Ignatio, P. Bru-
no, P. Brusco, & alijs collecti.
Thronus Iustitiæ, siue de Examine Tri-
plici Conscientiæ.
Schola affectuum, siue de Moderandis
Passionibus.
Trinium Cæleste, siue Tractatus de Tri-
plici Via purgatiua, illuminatiua, & Vni-
tiua.
Antidotum Generale contra omnes
animi morbos.
Ars Vitæ sanctioris, siue Scientia mysti-
ca spiritualis; & alia, vt in Bibliotheca.
Philippi Berlaymont, Paradisus Puerorum.
Philippi Bouchy, Consolatio animarum B. Vir-
gini deuotarum.
Ars bene moriendi.
Directio ad dignoscendum statum.
Solatium Animarum desolatorum, & alia,
vt in Bibliotheca.
Philippi Chabu, Manuale Deuotionis.
Modus disponendi se ad bonam mortem.
Pragustatio Paradisi; Speculum bonæ
mortis. Scientia salutis.
De Oratione Mentali, & alia, vt in Bi-
bliotheca.
Philippi Hannotel, Exercitium Amoris in Chri-
stum Crucifixum.
Philippi Labbe, Euchologium Scholasticum.
Verba vitæ æternæ Christi ore prolata.
Annus Sacer, & alia, vt in Bibliotheca.
Philippi de Oultreman, Pædagogus Christianus
Tom. 2.
Philippi Reindelii, De septem peccatis Capita-
libus.
Philippi Scouille, Directorium Confraterni-
tatis.
Philippi Suenzelii, Recta Via ad Pietate-
tem.
Prosperi Malauolta, Pia exercitia super Coro-
nam duodecim Virtutum Beatæ Virgi-
nis.
Renati Rapin, Spiritus Christianismi.
De Perfectione Christianæ Religionis.
Ri.

- Richardi Vandersterren*, Vfus & vtilitas Suffra-
giorum Menstruorum.
Roberti Bellarmini Cardinalis, De Ascensione
mentis in Deum.
De Æterna felicitate Sanctorum.
De Gemitu Columbæ, seu Bono lacrima-
rum.
De Verbis Domini in Cruce prolatis.
De Officio Principis Christiani.
De Arte bene Moriendi.
Admonitio ad Nepotem De Officio Epi-
scopi.
Roberti Nobilii, Regulæ perfectionis. Tamu-
licè.
Roberti Personii, Directorium hominis Chri-
stiani.
De Peregrinatione.
Roberti Southwelli, Solatium Catholicorum in
vinculis pro fide existentium.
Regulæ bonæ Vitæ.
Querimonia S. Petri.
Lacrymæ S. Mariæ Magdalenz ad sepul-
chrum.
Triumphus mortis.
Samsonis Dorieu, De occasionibus Peccato-
rum.
Samuelis Laberbittel, Scientia salutis.
Scipionis Sgambate, Institutio Vitæ ad exemplar
Passionis Domini.
Sebastiani Izquierdo, Praxis Exercitiorum Spiri-
tualium.
De IV. Nouissimis.
Media necessaria ad salutem æternam.
Sfortiæ Pallauicini Cardinalis, Ars perfectionis
Christianæ.
Simonis le Bossu, De Vsu Gratiz.
Stanislai Kizynokolski, Compendium vitæ Spi-
ritualis.
Præparatio ad Mortem. Via Vitæ Æ-
ternæ.
Stephani Binetti, Flores Psalmorum.
Tessera salutis, Cultus B. Virginis.
Consolatoria Aegrorum Schola.
Compendium Perfectionis.
Epistola Abbatis ad Religiosum Aposta-
tam.
Naturæ & Artis Specimen.
Motiua ad Opera Misericordiæ.
Afflictarum animarum Consolatio.
De felicitate & infelicitate existentium
in Purgatorio, & Alia Ascetica, vt in Biblio-
theca.
Stephani de Castro, Methodus adiuuandi Mori-
bundos.
Stephani Guerri, Exercitium Animæ deuotæ.
Sigillum Prædestinationis.
Stephani Luzuic, Fel Pœnitentiæ, & Colloquium
amoris Diuini.
Cor Deuotum IESV Christi Regnum.
Stephani de Palma, Memoriale obligationum
quas habet homo in extrema infirmitate.

- Stephani Parisot*, De Cultu adorandæ Trini-
tatis.
De Amore Dei & Proximi.
Stephani Stapels, Ars bene viuendi & morien-
di.
Thadæi Vvaringe, Via Cæli.
Theodori Dulman, Peregrinus Christianus.
De Amore Dei super omnia.
Theodori Moreti, Axiomata Christianæ Philoso-
phiæ.
Theodori Peltami, De Tribus bonorum Ope-
rum generibus Eleemosyna, Ieiunio, Ora-
tione.
Theodori Rhay, Arca altera Noë pro Tironi-
bus.
Theophili Bernardini, Cynosura Christiana.
De virtutum Acquisitione.
De Religiosæ Perseuerantiæ præsidij.
Speculum perfectionis religiosæ.
Via deliberandi de optimo vitæ statu.
Praxis bonarum Intentionum.
Theophili Raynaudi, Scala à Visibili Creatura
ad Deum.
Metamorphosis Latronis in Apostolum.
Heteroclitia Pietatis.
Heteroclitia Spiritualia, & alia Ascetica
Tom. XV. in Bibliotheca, & in Indice Ascetico.
Tom. XIX.
Thomæ de Blanc, Idea perfecta Religioso-
rum.
Bonus Diues, & bonus Pauper.
Christianus in Ecclesia.
Directio Coniugatorum.
Directio Viduarum.
Miles Gloriosus.
Bonus Vinitor.
Bonus Agricola.
Bonus Opifex.
Bonus Scholasticus.
Bonus Seruus & Ancilla, & Alia, vt in Bi-
bliotheca.
Thomæ Saillij, Instructio Militis Christiani.
Testamentaria dispositio & Codicillus.
Catholicus Veridicus.
Excitatorium à somno ad Hæreticos, &
Apologia pro illo.
Domus Conscientiæ.
Thomæ de Villacastin, Enchiridion considera-
tionum, ac Spiritualium Exercitiorum in-
orando Deum.
Tobiæ Lohner, Instructio de Diuino Officio.
Schola vniuersalis Cælestis Sapientiæ.
Felix Annus nouus.
Fasciculus Marialis.
Myrothecion Spirituale.
Salutaris Recreatio piscandi Animas.
Toussani Bridoul, Triumphus annuus Christi per
singulos anni dies.
Officina sacra piorum Artificum.
Illustre nosocomium piorum Cæcorum.
Tur-

- Palæstra Hominis Catholici.
Liber de Confessione; & Communione.
Petri de Champneufs, Axiomata Euangelica.
Suspiria Dauidica.
Petri Charlot, Exercitia ad vitam secundum
Dei voluntatem instituendam.
Petri Chastelain, Affectus Animæ amantis Ie-
sum.
Petri Cottoni, Interior deuotæ mentis occu-
pationis.
Petri Dagonelli, Monita Christiana.
De Indulgentijs.
Speculum Diuitum.
De bono diuitiarum vsu ad Cælum pro-
merendum.
Dositheus, seu de Vocatione Religio-
sa.
Petrus Franciscus Chiffletius, De oblatione
sui.
Praxis Amoris Diuini, Deuotionis erga
Beatam Virginem, & Sanctos.
Petri Francisci Pioltelli, Remedia contra septē
vitia capitalia.
Petri Francisci Treslei, Speculum progressus
animæ in amore Dei.
Religiosa Sacristana.
Petri Guzman, De bono honesti laboris, &
malo otij.
Petri Hameri, Quadrigæ Pietatis.
Petri Hernandez de Oualle, Obligatio colendi
Angelos Custodes.
Petri Hugonis, Manuale Catholicum.
Petri Iosephi d'Orleans, Praxes Christianæ.
Petri Iustinelli, Triumphus Castitatis.
De Vitio incontinentiæ.
Directorium confitendi generaliter.
Modus vtiliter communicandi, & cele-
brandi.
Antidotum contra Tentationes.
Dux ad deuotionem B. Virginis.
Monte Virginum, & Castorum.
Lumen Cæci peccatoris vt conuertatur.
Instructio ad recitandum vtiliter officium
Diuinum &c.
Petri Mariæ, Via Dei in Solitudine.
Scientia Christi è Cruce pendentis.
Petri Matthiæ, De Christi stationibus.
De Paradiso.
Petri Mancours, Tabulæ perfectionum Dei.
Petri de Mercado, Destructio Idoli, *Quid di-
cent?*
Diarium Sacrum.
Methodus operandi ex spiritu.
Occupationes Sacræ in Quadragesima.
Petri le Moyne, Picturæ morales in quibus
animæ perturbationes exhibentur.
De facilitate deuotionis.
De modestia Christiana.
Petri Pauli Nauarri, Iaponicè, multi libri in
vsu Christianorum.
Petri Pennequin, Isagoge ad Amorem Dei.

- De Triplici fecessu interiori.
Petri Ribadeneira, De Tribulatione priuata,
& publica.
De Principe Christiano.
Petri Robillart, Documenta à S. Ludouico Re-
ge, data filio suo.
Petri Roësty, De Signis Prædestinationis.
Pius libellus in duos primos versus Psa-
lmi 14.
Petri Sanctij, De Regno Dei.
Philippi Bebij, Porta Cæli cum Scala Iacob.
Scala virtutum cum nonnullis exercitijs
ad Sodalitatem ipsam, & B. Virginis Cul-
tum spectantibus.
Dicta salutis, ex P. Ioannis Polanci Indu-
strijs.
Antidotum Spirituale contra Pestem.
Flores Meditationum ex S. Ignatio, P. Bru-
no, P. Bruseo, & alijs collecti.
Thronus Iustitiæ, siue de Examine Tri-
plici Conscientiæ.
Schola affectuum, siue de Moderandis
Passionibus.
Trinium Cæleste, siue Tractatus de Tri-
plici Via purgatiua, illuminatiua, & Vni-
tatiua.
Antidotum Generale contra omnes
animi morbos.
Ars Vitæ sanctioris, siue Scientia mysti-
ca spiritualis; & alia, vt in Bibliotheca.
Philippi Berlaymont, Paradisus Puerorum.
Philippi Bouchy, Consolatio animarum B. Vir-
gini deuotarum.
Ars bene moriendi.
Directio ad dignoscendum statum.
Solatium Animarum desolatorum, & alia,
vt in Bibliotheca.
Philippi Chabu, Manuale Deuotionis.
Modus disponendi se ad bonam mortem.
Pragustatio Paradisi; Speculum bonæ
mortis. Scientia salutis.
De Oratione Mentali, & alia, vt in Bi-
bliotheca.
Philippi Hannotel, Exercitium Amoris in Chri-
stum Crucifixum.
Philippi Labbe, Euchologium Scholasticum.
Verba vitæ æternæ Christi ore prolata.
Annus Sacer, & alia, vt in Bibliotheca.
Philippi de Oultreman, Pædagogus Christianus
Tom. 2.
Philippi Reindelii, De septem peccatis Capita-
libus.
Philippi Scouille, Directorium Confraterni-
tatis.
Philippi Suenzelii, Recta Via ad Pietatē.
Prosperi Malauolta, Pia exercitia super Coro-
nam duodecim Virtutum Beatæ Virgi-
nis.
Renati Rapin, Spiritus Christianismi.
De Perfectione Christianæ Religionis.
Ri-

- Richardi Vandersterren*, Vfus & vtilitas Suffra-
giorum Menstruorum.
Roberti Bellarmini Cardinalis, De Ascensione
mentis in Deum.
De Æterna felicitate Sanctorum.
De Gemitu Columbar, seu Bono lacrima-
rum.
De Verbis Domini in Cruce prolatis.
De Officio Principis Christiani.
De Arte bene Moriendi.
Admonitio ad Nepotem De Officio Epi-
scopi.
Roberti Nobilii, Regulæ perfectionis. Tamu-
licè.
Roberti Personii, Directorium hominis Chri-
stiani.
De Peregrinatione.
Roberti Southwelli, Solatium Catholicorum in
vinculis pro fide existentium.
Regulæ bonæ Vitæ.
Querimonia S. Petri.
Lacrymæ S. Mariæ Magdalenz ad sepul-
chrum.
Triumphus mortis.
Samsonis Dorieu, De occasionibus Peccato-
rum.
Samuelis Laberbittel, Scientia salutis.
Scipionis Sgambate, Institutio Vitæ ad exemplar
Passionis Domini.
Sebastiani Izquierdo, Praxis Exercitiorum Spiri-
tualium.
De IV. Nouissimis.
Media necessaria ad salutem æternam.
Sfortiæ Pallauicini Cardinalis, Ars perfectionis
Christianæ.
Simonis le Bossu, De Vsu Gratiz.
Stanislai Kizynokolski, Compendium vitæ Spi-
ritualis.
Præparatio ad Mortem. Via Vitæ Æ-
ternæ.
Stephani Bineti, Flores Psalmorum.
Tessera salutis, Cultus B. Virginis.
Consolatoria Aegrorum Schola.
Compendium Perfectionis.
Epistola Abbatis ad Religiosum Aposta-
tam.
Naturæ & Artis Specimen.
Motiua ad Opera Misericordiæ.
Afflictarum animarum Consolatio.
De felicitate & infelicitate existentium
in Purgatorio, & Alia Ascetica, vt in Biblio-
theca.
Stephani de Castro, Methodus adiuuandi Mori-
bundos.
Stephani Guerri, Exercitium Animæ deuotæ.
Sigillum Prædestinationis.
Stephani Luzuic, Fel Pœnitentiæ, & Colloquium
amoris Diuini.
Cor Deuotum IESV Christi Regnum.
Stephani de Palma, Memoriale obligationum
quas habet homo in extrema infirmitate.

- Stephani Parisii*, De Cultu adorandæ Trini-
tatis.
De Amore Dei & Proximi.
Stephani Stapels, Ars bene viuendi & morien-
di.
Thadæi Vvaringe, Via Cæli.
Theodori Dulman, Peregrinus Christianus.
De Amore Dei super omnia.
Theodori Moreti, Axiomata Christianæ Philoso-
phiæ.
Theodori Peltami, De Tribus bonorum Ope-
rum generibus Eleemosyna, Ieiunio, Ora-
tione.
Theodori Rhay, Arca altera Noë pro Tironi-
bus.
Theophili Bernardini, Cynosura Christiana.
De virtutum Acquisitione.
De Religiosæ Perseuerantiæ præsidijs.
Speculum perfectionis religiosæ.
Via deliberandi de optimo vitæ statu.
Praxis bonarum Intentionum.
Theophili Raynaudi, Scala à Visibili Creatura
ad Deum.
Metamorphosis Latronis in Apostolum.
Heteroclitia Pietatis.
Heteroclitia Spiritualia, & alia Ascetica
Tom. XV. in Bibliotheca, & in Indice Ascetico.
Tom. XIX.
Thomæ de Blanc, Idea perfecta Religioso-
rum.
Bonus Diues, & bonus Pauper.
Christianus in Ecclesia.
Directio Coniugatorum.
Directio Viduarum.
Miles Gloriosus.
Bonus Vinitor.
Bonus Agricola.
Bonus Opifex.
Bonus Scholasticus.
Bonus Seruus & Ancilla, & Alia, vt in Bi-
bliotheca.
Thomæ Saillij, Instructio Militis Christiani.
Testamentaria dispositio & Codicillus.
Catholicus Veridicus.
Excitatorium à somno ad Hæreticos, &
Apologia pro illo.
Domus Conscientiæ.
Thomæ de Villacastin, Enchiridion considera-
tionum, ac Spiritualium Exercitiorum in-
orando Deum.
Tobie Lohner, Instructio de Diuino Officio.
Schola vniuersalis Cælestis Sapientiæ.
Felix Annus nouus.
Fasciculus Marialis.
Myrothecion Spirituale.
Salutaris Recreatio piscandi Animas.
Toussani Bridoul, Triumphus annuus Christi per
singulos anni dies.
Officina sacra piorum Artificum.
Illustre nosocomium piorum Cæcorum.
T ur-

Furriani le Febure, Elogia Sanctorum in singulos anni Dies distributa.
Opuscula varia Spiritualia. Tom. II.
Valentini Bishop, Encomium Virginitatis.
Vincentij Bruni, Examen ad Confessionem Generalem.
Vincentij Garafe, Fasciculus Myrrhæ.
Itinerarium ad alteram Vitam.
Civis Cæli.
Peregrinus Terræ.
Idea hominis Christiani.
Seraphinus.
Epistola ad Socios.
Vincentij Hubij, Praxis Diuini Amoris.
Virgilij Ceparij, De Vera & honesta Amicitia

Exercitium Præsentia Dei.
Venceslai Eicher, Diurnum quotidianæ Virtutis.
Venceslai Schwoertfer, Fructus belli contra Deum.
Semita vitæ anhelantibus ad æternam salutem.
Regnum Animæ.
Alimenta Sanctitatis.
Dilectus prospiciens per Cancellos.
Et Alia Ascetica, vt in Bibliotheca.
Vilhelmi Nakateni, Palmetum.
Zachariae Trinkelly, Maior Dei Gloria per exercitia Spiritualia S. Ignatij.

C A P V T V I I I .
THEOLOGIA MYSTICA,
S E V
MEDITATIONES, ET PRECES.

S. P. N. Ignatij, Exercitia Spiritualia.
B. Aloysij Gonzaga, Meditationes de Angelis, De Humilitate.
Alphonfi de Andrada, Meditationes in singulos anni Dies. Tom. IV.
Alphonfi de Barzana, Corona, Litanæ, Officium B. Virginis.
Amabilis Bonnefons, Meditationes in Epistolas, & Euangelia per Annum.
Antonij de Balinghem, Pia Mentis in Deum libratio.
Theaurus Orationum iaculatoriarum.
Meditationes de VII. doloribus Deiparæ.
Meditationes in Hymnum Veni Creator Spiritus.
Parnassus Marianus, & Parnassus IESV, seu Hymni Variorum De B. Virgine, & Christo IESV.
Antonij de la Cauchie, Pia Alauda, seu Piæ Canticiones. Tom. II.
Antonij Gaudier, Praxis Meditandi à S. Ignatio tradita, explicatio.
Antonij Iulij Brignole, Rosarium Meditationibus illustratum.
Antonij Valentini, Meditationes De Passione Christi.
Aquisgranensis Collegij, Syntagma Daudicum, seu Affectus è Psalmis Daudicis collecti, & ordinati.
Augustini Viualdi, Meditationes CL.
Bartholomæi Amici, Meditationes de Vulneribus Christi IESV, & Mariæ.
Bartholomæus Cassius, De Meditatione.

Bartholomæi Iacquinotii, Meditationes in singulos mensis Dies.
Bartholomæi Riccii, Instructiones Meditandi.
Benedicti Herbesti, Precationes.
Explicatio Rosarij B. Virginis.
Bernardini Zanonii, Rosarium B. Virginis cum Meditationibus.
Caroli Guyet, Ordo perpetuus Diuini Officij recitandi.
De festis Proprijs Sanctorum.
Caroli Musart, Meditatio quotidiana Passionis Domini.
Sunamitis Christiana.
Caroli Scribani, Meditationum Sacrarum. Tom. II.
Spiritualis Vineæ, seu Piæ precationes.
Christus patiens, pijs exercitationibus illustratus.
Christophori Mayer, Diarium Meditationum Annuariarum, seu Meditationes distributæ in singulos anni Dies.
Claudii Aquaniæ, Meditationes in Psalmum XLIV. & in CXVIII.
Cornelii Croci, Meditationes Piæ in Passionem Domini. Precationes.
Darii Tamburelli, Meditationes per Totum Annum.
Didaci Deza, De Oratione Mentali.
Didaci Monteri, Ars orandi, & Meditationum. Volumen.
Dionysii Petauii, Soteria, seu Hymnus ad S. Genouenam.
Dominici Mengini, Enchiridion Christianarum precationum.

Domi-

Domitii Plati, Praxis ad Meditandam Passionem Domini.
Eborensis Academia, Homilia per annum, in formam Meditationum ab Henrico Cardinali Rege redactæ.
Edmundi Campiani, Litanæ de B. Virgine, carmine vinctæ.
Eduardi Dausoni, practica Meditandi Methodus.
Eduardi Haruai, Meditationes in singulos anni dies. Anglicæ.
Emanuelis Diaz, Litanæ SS. Angelorum lingua Sinensi.
Emanuelis Martins, Meditationes lingua Tamilicæ.
Emondi Augerii, Theaurus precum.
Fabii Ambrosii Spinola, Meditationes in singulos anni Dies.
Ferdinandi de Castro Palao, Manuale Sacrarum Meditationum.
Florentij Faillant, Præcepta de Perfecta Orationis & Sacramentorum exercitatione.
Francisci Arias, De Oratione Mentali.
De Rosario B. Virginis.
S. *Francisci Borgie*, Meditationes de Passione Domini per omnes horas Canonicas.
Francisci Costeri, Meditationes L. De Vita & Laudibus Deiparæ.
Meditationes L. De Dominicæ Passionis Historia.
Meditationes in Salue Regina, & Aue Maris Stella.
Theaurus Precum.
Myrothecion, hoc est, Preces & Meditationes super Euangelia totius Anni.
Francisci ab Hees, Familiæ Preces.
Francisci Labate, Tractatus de Oratione Mentali & Vocali, cum adiunctis Orationibus.
Francisci Mileman, Cantilenæ Sacræ.
Francisci Rainaldi, Thuribulum Precum.
Francisci Pauoni, Meditationes de Præparatione ad Missam. De Amore Diuino, De SS. Eucharistiæ Sacramento, & aliæ.
Francisci Poiræi, Affectus ex Diuinis literis pro dispositione ad Celebrandum.
Francisci Vanderweken, Paraphrasis in Canticum trium Puerorum.
In Orationem Anima Christi.
In Psalmum Miserere.
Friderici Bartschii, Theaurus Precum.
Fului Androtii, Considerationes de frequenti Communione.
Meditationes de Passione Domini.
Gasparis Astetii, Libellus precationum.
Gasparis Cardosi, Libellus Meditationum pro singulis anni diebus.
Calendarium Romanum ad Missarum, & Canonicarum horarum usum.
Gasparis Drusbicki, Fasciculus Considerationum de præcipuis Virtutibus.

Gasparis Learte, Meditationes de Passione Domini, & De Rosario B. Virginis.
Georgii Constantini, Manuale Sodalitatis,
Georgii Faunterel, Manuale Confraternitatis.
Georgii Mayr, Fasciculus Litaniarum.
Georgii Stoz, Manuale precum.
Gerardi Susii, Compendium Meditationum Vitæ, & Passionis Domini.
Godefridi Vweyer, Gladius Sanctus, seu Precationes pro Militibus.
Gregorii Ferrarii, Sancti & amatorij affectus Sponsi Cælestis, & Sponsæ.
Gualteri Pauli, Canticum Animæ salientis in Deum.
Guilielmi Gumpfenberg, Sexdecim Peregrinationes per Ecclesias Romæ.
Guilielmi Hardinghii, Liber Precum.
Guilielmi de Pretere, Meditationes. De Passione Domini.
Henrici Henriquez, Christianæ Preces.
Henrici Mori, Meditationes de Vita & Doctrina Christi in singulos anni Dies.
Hieremie Drexelii, Rhetorica Cælestis, seu Attente precandi scientia.
Hieronymi Natalis, Meditationes in Euangelia, cum pulchris Imaginibus.
Iacobi Aluarez de Paz, de Inquisitione Pacis, seu de studio Orationis.
Meditationes Tripartitæ.
Iacobi Canisii, Meditationes de Christo, & de B. Virgine.
Iacobi Mirauete, Meditationes de Vita Christi.
Iacobi Pontani, Parthenometrica, hoc est, Meditationes, Preces, Laudes, in Virginem Matrem.
Iacobi Simonis, Methodus ritè horas persoluedi & Missam cum fructu audiendi.
Iacobi Stratii, Meditationes Liturgicæ.
Stimuli Pietatis ad Sacrificium Missæ piè audiendum, & faciendum.
Ignatii Balsami, De Vera ritè orandi, & Meditandi Methodo.
Insulensis Collegii, Diua reconciliationis, Vulgò Esquermenfis, siue de eiusdem Origine, Antiquitate, Sodalitate, & Miraculis.
Item
Peregrinatio Esquermenfis, Stationibus, septem in via iuxta totidem B. Virginis Peregrinationes præcipuas illustrata.
Modus ritè obeundi Stationes septem Deiparæ Doloribus erectas, in æde primaria D. Petri.
Psalterium B. Virginis à S. Bonauentura emendatum & Gallicè factum.
Ioannis Adami, Preces Catholicæ.
Ioannis Augustini Consalonerii, Vita B. Virginis distincta capitibus ad meditandum.
Ioannis Baptista Casilii, Meditationes de Sanctis.
Ioannis Baptista Ceccotti, Apparatus ad Meditationes Vitæ Christi.

T t t t

Ioan-

- Ioannis Baptistæ Engelgræue*, Meditationes in omnes Dominicas & festa per Annum.
- Ioannis Baptistæ Saniure*, Meditationes de præcipuis Fidei Mysterijs.
- Ioannis Blanckenfort*, Preces & Exercitia pia.
- Ioannis Bourghesij*, Meditationes de Vita, & Passione Domini.
- Exercitationes in XV. Mysteria Rosarij B. Virginis.
- Ioannis Bucelbeni*, Praxis Meditandi Mysteria Christi Domini, B. Virginis, &c.
- Ioannis Busæi*, Enchiridion Meditationum in omnes Dominicas anni, &c.
- Modus rectè meditandi de rebus Diuinis.
- Ioannis de Buffieres*, Meditationes in singulos anni dies.
- Ioannis Crasset*, Methodus Orationis. Meditationes in singulos anni dies.
- Ioannis Crombecij*, Ascensus Moyfis in Montem, seu Tractatus de Oratione.
- Ioannis Darde*, Compendium Meditationum Ludouici de Ponte.
- Ioannis Gibboni*, Instructio ad Orandum Deum.
- Ioannis Gonterij*, Meditationes de stimulis efficacibus, ad peccatorem reducendum.
- Ioannis Grothaus*, Rosarium B. V. cum facili modo meditandi Mysteria.
- Ioannis Grzegorzewski*, De Vnionem cum Deo.
- Ioannis Hugonis Audoeni*, libellus precum Cambro-Britannicè.
- Ioannis du Jardin*, Manuale præcipuarum Considerationum.
- Ioannis Meerbeeck*, Meditationes pro Tridua-na recollectione, & Exercitijs Spiritualibus.
- Ioannis de Pedrosa*, Soliloquia Diuina, lingua Concannica.
- Ioannis Renaudiani*, Affectus Animæ deuotæ, ex Psalmodia Daudica.
- Ioannis Rosenthal*, Exercitia & Preces per totum Annum.
- Ioannis Vnchalij*, Meditationes Vitæ Christi, & de B. Virgine.
- Iodoci Andries*, Modus Orandi pro necessitatibus Patriæ.
- Preces ad Stationes Passionis, & ad XV. Mysteria B. Virginis, & ad VII. eius dolores.
- Iosephi Blondi*, Meditationes pro ijs, qui proficere cupiunt in Spiritu.
- Exercitia Spiritualia.
- Iosephi Creswelli*, Meditationes inter recitandum Rosarium.
- Iuliani Hayneufue*, Meditationes de Vita Christi in singulos anni Dies.
- Iuliani Maunoir*, Cantica Spiritualia.
- Iuly Fatij*, Meditationes & Exercitia Spiritualia.
- Lamberti Molæi*, Praxis legendi vtiliter horas Canonicas.

- Lancellotti Marin*, Breues in totum annum Meditationes.
- Laurentij Bartily*, Officium de S. Michaelis Archangelo.
- Laurentij Chiffletij*, Officium & Actus Inuocandi S. Iosephum.
- Laurentii Foreri*, Suspiria Cordis ex Meditatione de Vita Christi.
- Luca Pinelli*, Meditationes Vitæ & Passionis Domini, B. Virginis Rosarij, SS. Eucharistiæ; De Peccatis Mortalibus; De IV. Nouissimis.
- Ludouici Ferrerii*, Tractatus de Oratione & Meditatione.
- Ludouici Makeblidii*, Thesaurus Precationum.
- Ludouici de la Palma*, Praxis & Declaratio Exercitiorum S. Ignatij.
- Ludouici de Ponte*, Meditationum Partes VI.
- Dux Spiritualis, vbi de Oratione, Meditatione, Contemplatione, Visitationibus Diuinis, &c.
- Martini Clairè*, Hymni Ecclesiastici nouo cultu adornati.
- Martini Hincze*, Gloria Crucis quam sibi, & nobis acquisiuit IESVS Christus.
- Meditationes de Infantia Christi, & in Euangelia.
- Martini Laterne*, Cithara, seu Decachordon Spirituale, seu liber Precationum.
- Martini de Roa*, Officia Sanctorum Ecclesiæ Cordubensis.
- Melchioris Hanel*, Manuale Precum.
- Melchionis de Villanueva*, De Oratione Mentali.
- Michaëlis Coysfardi*, Litanæ, cum Notis Musicis.
- Michaëlis Cuelier*, Annona Spiritualis, seu Meditationes per Annum.
- Michaëlis Lofcher*, Christianus Pellicanus, seu Meditationes de Passione Christi.
- Nicolai Arnaya*, Compendium Meditationum, Ludouici de Ponte.
- Praxis Exercitiorum S. P. N. Ignatij.
- Nicolai Auancini*, Meditationes in singulos anni dies.
- Nicolai Berzetti*, Praxis bene Meditandi.
- Nicolai Cyrousky*, Rhithmi Amori Diuino eliciendo accommodati.
- Nicolai Longobardi*, Libellus Precum cum Officio funebri, Sinicè.
- Nicolai Sartorii*, Preces & Manuale Sodalitatis Croaticè.
- Pauli de Barry*, Meditationes in singulos Anni dies De Vita Christi & Sanctorum.
- Meditationes de Deipara in festos eius dies, & per Octauas.
- Deuotiones erga S. Iosephum & Alia, vt in Bibliotheca.
- Pauli Segneri*, Meditationes in singulos Anni dies.

- Petri Aegidii*, Officium Sanctorum Episcopatus Barcinonensis, & Vrgelitani.
- Petri Canisii*, Manuale Catholicorum, in vsum præcipue præcandi.
- Liber precationum, Selectæ preces.
- Petri Cottoni*, Manuale precum.
- Meditationes de Vita, & Passione Christi.
- Sermones de præcipuis fidei Mysterijs in formam meditationum redacti.
- Petri Francisci Chiffletii*, De Praxi quotidiana Diuini Amoris, & deuotionis erga B. Virginem, Angelos, & Sanctos.
- Manuale Solitariorum.
- Petri Gorsii*, Meditationes in Dominicas, & Festa per Annum.
- Petri Iosephi de Orleans*, Meditationes supra Veritates Euangelij.
- Petri Iustinelli*, Corona Variarum Salutationum B. Virginis.
- Petri Labbè*, Actus Virtutum, siue Vita Christi, B. Virginis & Attributione Dei digesta in Orationes Vocales, & Mentales.
- Petri Maillart*, Rhythmi Pij.
- Petri Matthiæ*, Meditationes de Stationibus Passionis, præparatione ad Missam, &c.
- Petri Michaëlis*, Sertum precatorium.
- Petri Pazmany Cardinalis*, Libellus precatorius.
- Petri Ribadeneire*, Officia propria Sanctorum, Ecclesiæ Toletanæ.
- Manuale Orationum.
- Petri Ximenez*, Compendium seu Breuiarium

- Meditationum Ludouici de Ponte.
- Roderici de Figueyredo*, Preces, & Orationes variæ. Tom. II. Sinicè.
- Simonis le Bossu*, Preces horariæ.
- Stanislai Kizynokolski*, De Modo Meditandi.
- Stephani Bineti*, Flores Psalmorum, seu Sancti Affectus Animæ.
- Soliloquia Sancta.
- Stephani Guerry*, Exercitium Animæ deuotæ.
- Stephani Stapels*, Exercitia Meditationum praxi expressarum.
- Thoma Auriemma*, Meditationes Piæ.
- Thoma Massutii*, De Cælesti Conuersatione per internam Orationem.
- Thoma Saillii*, Litanæ vitæ & Passionis Domini, & Officium de eodem.
- Thesaurus precum, Meditationum & Litaniarum.
- Thoma de Villacastin*, Enchiridion Considerationum, ac Spiritualium exercitiorum in Orando Deum.
- Meditationes de B. Virgine.
- Vincentii Brunii*, Meditationes de Vita, & Passione Domini.
- Meditationes in VII. festa B. Virginis, & in Euangelia Dominicarum per Annum.
- Vincentii Caraffe*, Fasciculus Myrrhæ, seu Considerationes de plagis Christi.
- Vincentii Fassari*, Meditationes de Infantia, & Vita Christi, & Sanctissimo Sacramento.
- Tom. V.

CAPVT IX.

THEOLOGIA EXEMPLARIS,

SEV

VITÆ CHRISTI, B. VIRGINIS, SANCTORVM,

ET

CLARORVM HOMINVM.

§. I.

De Vita & Passione Christi
Domini ✱

- Adriani Van Lyere*, De Imitatione Christi Patientis.
- Adriani Mangotii*, Passio Domini, ex S. Leone, & alijs collecta.

- Aegidii Bauarii*, Passio Domini Verfu Heroico deducta.
- Alberti Chanovovski*, Vita Christi & Sanctorum per menses XII.
- Alexandri Vrsini Cardinalis*, De Christi Cruce, & Passione.
- Alboni Vagnoni*, De Christi Vita & Passione. Sinicè.
- Amabilis Bonnefons*, Historia Sacra Verbi Incarnati.

- Compendium Vitæ Christi, & B. Virginis.
Andree Bianci, De Passione Christi. Serm. XII. De Passione figurata Christi Sermones XXX.
Annibalis Canalis, Vitæ Patriarcharum Religiosorum, ubi est & Christi Domini.
Antonii Deslions, De Stationibus Passionis Christi.
Antonii de Escobar, Christus.
Antonii Girardi, Summa Vitæ & Passionis Christi cum figuris.
Antonii de Saldagna, De Christo Crucifixo.
Antonii Santarelli, Vita IESV Christi.
Antonii Valentini, Meditationes de Passione Christi.
Bartholomæi Amici, Meditationes De Vulneribus IESV, & Mariæ.
Bartholomæi Riccii, De Vita Christi ex Evangeliorum Contextu.
 Monoteffaron Euangelicum, &c. Cum figuris Prophetis.
 Triumphus IESV Christi Crucifixi.
Bernardini Montereul, Vita Saluatoris Mundi IESV Christi.
Caroli Musart, Meditatio quotidiana Passionis Dominicæ, & Methodus eius Memorandæ.
Caroli Scribani, Christus patiens.
Christiani Haluerii, De Christi Morte, Sepultura, & Resurrectione.
Claudii de Bussey, De IESV Puero.
Cornelii Croci, Meditatio in Passionem Domini.
 Oratio De Christi Vita.
Danielis Bartoli, De Excellentijs Christi.
Didaci de Baëza, In Euangelicam Historiam. Tom. VIII, qui omnes de Christi Vita, & rebus gestis sunt.
Domitii Plati, Tractatus de Passione Domini.
Fabii Ambrosii Spinola, Christus patiens, & B. Virgo doloribus afflicta.
Felicis Gerardi, De Passione Domini.
S. Francisci Borgiæ, Meditationes de Passione Domini per omnes horas Canonicas.
Francisci Costeri, Meditationes L. De Passione Domini.
Francisci Perandreu, Lacrymæ & Gemitus, Ad Passionem Domini.
Francisci Suarez, Tom. II. In 3. Partem S. Thomæ per totum De Vita Christi.
Francisci Vanasseur, De forma Christi.
Eulii Androsii, Meditationes De Passione Domini.
Gasparis Drusbicki, De Passione Christi.
 Sol in Virtute sua, siue Christus in Splendore Excellentiarum suarum.
Gasparis Loartis, Meditationes de Passione Domini.
Gasparis Tausch, Sapientia Christi.
Georgii Constantini, Vita Christi ex IV. Evangelijs.

- Georgii Heferi*, Vitæ Christi Monoteffaron.
Gerardi Susii, Compendium Meditationum De Vita & Passione Domini.
Gregorii Mastrilii, Discursus de Passione Domini.
Guilielmi Grumppemborg, IESVS Vir dolorum.
Guilielmi Staniburstii, Dei Immortalis in Corpore Mortali patientis, Historia.
Guilielmi de Vwael, Corona SS. Vulnerum Christi.
Henrici Engelgræue, Meditationes de Passione Christi.
Henrici Henriquez, Vita Christi.
Henrici Korn, Christus Magister Dolorum.
Henrici Lamparter, Meditationes De Vita Christi.
Henrici Mori, De Vita & Doctrina Christi.
Hieronymi Maiorice, De Passione Christi Tunchinensi lingua.
Hieronymi de Parea, De Christo patiente.
Hieronymi Xauerii, Vita Christi Domini.
Hortensii Pallauicini, Encomia & Prerogatiuæ Hominis IESV.
Iacobi Canisii, Meditationes de Christo.
Iacobi Corets, Christus patiens.
Iacobi Grandamici, De summa Gloria Dei in Christo IESV.
 De Die supremo & Natali Christi.
Iacobi du Iardin, Elegiæ de Christo.
Iacobi Pinti, Christus Crucifixus Tom. II.
Iacobi Pontani, Thesauraphylacien, seu Considerationes De Passione Domini.
Iacobi Puche, De Miraculis S. Crucis.
Ioannis Adami Schall, Explicatio Imaginum Vitæ Christi, Sinicè.
Ioannis Antonii Caprini, De Passione Christi, & doloribus B. Virginis.
Ioannis Baptista de Auila, Passio Hominis Dei.
Ioannis Baptista Ceccotti, Meditationes de Vita Christi.
Ioannis Baptista Ragon, De Mysterio Incarnationis. De Mysterijs Passionis.
Ioannis Bourghesii, Meditationes de Vita, & Passione Domini.
Ioannis David, Mellis Myrrhæ, & Aromatum, ex Mysterijs Passionis Christi.
Ioannis Ferrier, De Pulchritudine Christi.
Ioannis Froës, De Passione Christi cum Litanijs, & Orationibus, Sinicè.
Ioannis Gans, Considerationes X. Plagarum Ægypti, quomodo ijs Dei Filius plagatus sit.
Ioannis Grisel, Mysterium hominis Dei.
Ioannis Iacquenotii, Sertum contextum ex pijs Affectibus erga IESVM.
Ioannis de Parus, Vita Christi ex IV. Evangelijs.
Ioannis Paulini, Colloquia cum Christo Vulnerato.
Ioannis Rebelli, De Vita Christi.
Ioannis Rhò, De Passione Christi & Centuriæ Affectuum De Passione.

- Ioannis Stephani Menocchij*, De Vita Christi.
Ioannis Vuchelij, Meditationes Vitæ Christi.
Ioannis Vvitsfeldt, Christus Crucifixus.
Iodoci Andries, Perpetua Crux Christi.
Iosephi Aosta, De Christo reuelato.
Iosephi Landoline, De Passione Domini.
Iuly Aleny, Vita Christi cum Imaginibus. Tom. VIII. Sinicè.
Laurentij Forerii, Vita Christi ex IV. Euangelistis. Tom. II.
Leonardi Berton, Via, Veritas, & Vita Christus.
Leopoldi Mancini, Passio Christi nouo antiqua. Idea morientium Christus Crucifixus.
Luca Pinelli, Meditationes Vitæ & Passionis Christi.
Ladouici de Ponte, Meditationes de Mysterijs Vitæ & Passionis Christi.
Martini Hincze, Rex dolorum IESVS Christus.
Maximiliani Sandai, De Christo Crucifixo.
 Piorum Affectuum Centuriæ X. totidem, libellis explicati.
Michaëlis Loscher, Meditationes de Passione Christi Domini.
Petri Cottoni, Meditationes De Vita & Passione Saluatoris Nostri.
Philippi Kiselij, Myrrha Bambergensis De Passione Christi.
Philippi Massaria, Vita Christi ex Psalmis.
Scipionis Sgambata, Institutio Vitæ ad Exemplar Passionis Christi.
Simonis Vgnievovski, Mors Christi Deplorata à Rhetoribus.
Theophili Raynandi, De Christo Deo & Homine.
 De Attributis Christi Domini.
Thomæ Auriemma, Animæ in Christi Vulneribus domicilium.
Thomæ Sallii, Litanis Vitæ & Passionis Domini, & Officium illius.
Vaentini Mangionii, Enchiridion ad Cruciatu Christi piè recolendos.
Vasçi Pirez, Lectio Spiritualis De Natiuitate Christi.
Vincentii Bruni, Meditationes de Vita, & Passione Domini.
Vincentii Carasæ, Considerationes de Plagis Domini.
Vvenceslai Schwertfer, Adhortationes ad Amorem & Imitationem Crucifixi.

S. II.

De Sacra Eucharistia, & De Missa.

- Adriani Iungii*, Conciones de SS. Eucharistia.
Aloysii Inglares, Oratio de Ven. Sacramento Taurienti.
Aluari Arias, Encomia SS. Eucharistiæ ex Scriptura, & Patribus excerpta.

- Andree Castillon*, De Institutione SS. Sacramenti Conciones VIII.
Antonii de Escobar, in Cap. VI. Ioannis De Venerabili Eucharistia.
Augustini de Herrera, De Origine Rituum, & Ceremoniarum in Missa.
Balthasaris Gratiani, De Communione SS. Sacramenti.
Bartholomæi Christelii, Synaxophilus de S. Communione.
Bartholomæi Fisen, De prima origine Festi Corporis Christi.
Bernardini Zannonii, De Eucharistia & S. Communione.
Bonifacii Constantini, Triplex Corona SS. Sacramenti.
 Experimenta piorum affectuum in S. Eucharistiam.
Candidi Miari, Tractatus de Sancta Missa.
Caroli Lallemand, Discursus de Sancta Eucharistia.
Caroli Musart, Sunamitis Christiana, seu Affectus pij quibus anima disponitur ad recipiendum ritè Christum in Eucharistia.
Christophori Madridii, De frequenti Vsu Eucharistiæ.
Claudii de Lingendes, Conciones X. De Sanctissimo Sacramento.
 Conciones de Octaua Corporis Christi.
Fabritii Pignatelli, De Monte propitiatorio, seu Sacro Missæ Sacrificio.
Felicis Girardi, Triumphus Christi in Eucharistia.
Ferdinandi Quirini de Salazar, Praxis frequentandi S. Communionem.
Francisci Aguadi, De summo fidei Sacramento, siue de Sancta Eucharistia.
Francisci Antonii, De Sacro Sancto Missæ Sacrificio.
Francisci Aranba, Concio de S. Eucharistia.
Francisci Dunelli, Sermones 32. De Sanctissimo Sacramento.
Francisci Pauoni, Meditationes de Præparatione ad Missam.
 Meditatio De SS. Eucharistiæ Sacramento.
Francisci Poirei, Ignis Holocausti, siue Affectus quibus Sacerdos ad piè Celebrandum disponitur.
Francisci Vander Vecken, Expositio Canonis Missæ.
FridERICI Fridelii, Cæna Domini.
Gabrielis de Henao, Tractatio Scholaris, & Moralis de Ven. Eucharistia.
 Tractatio de S. Missæ Sacrificio. Tom. III.
Gasparis Sanchez, Thesaurus Spiritualis Missæ.
Georgii Mayr, Officium Ven. Eucharistiæ.
Guilielmi Battei, Apparatus ad percipiendos fructus S. Eucharistiæ.
Henrici Fitzsimon, Tractatus de Missa.
Honorati Rio, De Valore, & fructu Missæ.

- Jacobi Hautini*, Sacramentum Amoris Eucharistia.
- Jacobi de Machault*, Thesaurus bonorum S. Eucharistia.
- Hebdomada in honorem SS. Sacramenti.
- De ratione visitandi SS. Sacramentum.
- Jacobi Simonis*, Bonus Vfus Sacramenti Ven. Eucharistia & SS. Missæ Sacrificij.
- Jacobi Stratii*, Meditationes Liturgicæ, Stimulus pietatis ad Sacrificium Missæ pie audiendum, & faciendum.
- Ioannis de Albozza*, Conuiuium Diuini Amoris.
- Ioannis Antonii Velasquez*, De Augustissimo Eucharistia Sacramento.
- Ioannis Augustini Confalonerii*, De Celebratione Missæ Opusculum.
- Ioannis Baptiste Ragon*, Octauæ duæ Concionum de SS. Sacramento.
- Ioannis Baptista Scottie*, De Sacrificio Missæ. Lib. II.
- Ioannis Baptista Veracis*, Modus Vtilis Visitandi Ven. Sacramentum Eucharistia dum publicæ Venerationi exponitur.
- Ioannis à Gouda*, Breuis Explicatio SS. Eucharistia.
- Ioannis Hammeri*, Declaratio Missæ.
- Ioannis Hermanni*, Delicia Regum panis Eucharistia.
- Ioannis de Payua*, De Cæremoniis Missæ.
- Ioannis Perlini*, Sacrum Conuiuium, seu De frequentia, & Vfu SS. Eucharistia.
- Ioannis Rhd*, Conciones 30. De S. Eucharistia.
- Ioannis Wolckius*, De Sacra Communione.
- Ioannis Vvalterus Viringus*, De Triplici cæna Christi, Agni, Vulgari, Eucharistia.
- Iodoci Andries*, Perpetuum Sacrificium Crucis, & Altaris.
- Iosephi Cresvelli*, Præparatio ad fructuosè administrandum Sacramentum Eucharistia.
- Iulii Alenii*, De Sacrificio Missæ, Sinicè. Tom. II.
- Laurentii Masellii*, De Ven. Eucharistia Sacramento.
- Leopoldi Mancini*, Memoriale Passionis, seu De Incruento Missæ Sacrificio.
- Luca Pinelli*, Meditationes, ac præparationes ad Communionem, & Sacrificium Missæ.
- Ludouici de Ponte*, Directorium ad Communionem, & Sacrificium Missæ rite obeunda.
- Ludouici Richeomi*, Figuræ Biblicæ SS. Eucharistia.
- Martini la Naia*, De Excellentijs Sacrificij Missæ.
- Matthia Tanner*, Cruentum Sacrificium Christi in Incruento Sacrificio Missæ.
- Melchioris Guttvint*, Melchiades Panem, & Vinum offerens.
- Oliuarii Bienuille*, Octaua S. Eucharistia.
- Oliuerii Bonarsii*, De S. Missæ Sacrificio.
- Petri Biueri*, De solempni Sapientia Conuiuii.
- Petri Sconuille*, Methodus religiose Sacrificandi.

- Petri de Sesmaisons*, De frequenti Communione.
- Petri Thyrei*, De Festo Corporis Christi, & Deo in Eucharistia adorando.
- Roberti Bellarmini Cardinalis*, Liturgia Apostolica.
- Sebastiani Hefii*, Dialogi de Eucharistia.
- Stanislai Solski*, De Vfu frequenti Sanctissimi Sacramenti.
- Stephani Binetti*, Soliloquia Sancta, seu Præparatio ad Missam, & ad S. Eucharistiam.
- Theophili Raynaudi*, Varia de SS. Eucharistia, in Tom. VI. vt in Bibliotheca.
- Tobie Lohner*, Instructio de SS. Missæ Sacrificio.
- Toussani Bridonl*, Schola Eucharistica.
- Vincentii Fassari*, Meditationes de SS. Eucharistia.
- Venceslai Schwoertfer*, Doctrina Morales de S. Eucharistia.
- Vvolfgangi Schonslederi*, Sacra tempe, seu Præparatio ad Communionem.
- Flura vide apud Scholasticos, Controuersistas, Mysticos.

§. III.

De Vita, & Laudibus B. Mariæ Virginis.

- Adalberti Tylkowskii*, Prophetissa fidelis. De Veritate Prophetia Marianæ Beatam mēdicent omnes, &c.
- Adriani Van Lyere*, De Præstantia & Cultu Sanctissimi nominis Mariæ. Trifigion Marianum. Via Cæli per Rosarium.
- Adriani Margotii*, Monita Mariana.
- Alardi le Roy*, Beata Virgo Causa omnium bonorum.
- Alberti Vvuyukkoialouvicz*, Decem modi colendi B. Virginem in eius Imagine Lauretana.
- Alexandri Vviltheimii*, Libellus precum ad B. Virg. Consolatricem cum Miraculis.
- Alphonfi de Andrada*, Patrocinium Vniuersale B. Virginis.
- De Imitatione B. Virginis.
- De Baptismo B. Virginis.
- Alphonfi Ezguerra*, Gressus B. Virginis.
- Alphonfi de Flores*, De Agone Martyrij, & Martyrio B. Virginis.
- In Salutationem Angelicam Discursus.
- Alphonfi Rodriguez*, Corona, Litanæ, Officium Immaculatæ Conceptionis B. Virginis.
- Alphonfi Vagnoni*, De B. Virgine, & Miraculis eius, Sinicè.
- Aluarii Arias*, Encomia B. Virginis ex Scriptura, & SS. Patribus.
- Pactio cum B. Virgine.
- Ambrosii de Pennalosa*, Vindicia B. Virginis, de

- de Peccato Originali, & debito contrahendi illud.
- Andrea Mendo*, Fundamenta pro Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Andrea Feuernage*, De Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Andrea Pinti*, De Deipara à Peccato Originis præseruata.
- Andrea Stibigk*, De Catholico Cultu B. Virginis.
- Antonij de Ayala*, Rosa Iericho.
- Antonij de Balinghem*, Inuentarium Reliquiarum B. Virginis.
- Omnipotens bellatrix Deipara.
- Meditationes septem De septem doloribus B. Virginis.
- Motiuua 12. ad sæpius Iterandum Aue Maria.
- De B. Maria Esquermensi propè Insulas.
- Parnassus Marianus, seu Hymni de Beata Virgine.
- Ephemeris, seu Calendarium B. Virginis.
- Antonij Cauaigniac*, Historia B. Virginis à gaudio, de Liefse.
- Historia B. Virginis Cignacensis apud Ruthenos.
- Antonij Chanut*, Maria Virgo Carmine Heroico.
- De Præcipuis mysterijs B. Virginis To. 3. in 8.
- Antonii Deslions*, Elegiarum de Cultu Deiparæ Libri III.
- Antonii de Escobar*, Poëma de Vita B. Virginis.
- Antonii de Herrera*, Oratio de Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Antonii Leite*, De Apparitione, & Miraculis B. Virginis à Lapa.
- Antonii Michaelis*, Panegyrici de Beata Virgine.
- Antonii Quintanaduënas*, De Sacro Sancto nomine Mariæ eiusque Excellentijs.
- Antonii Sanctarelli*, Vita B. Virginis Mariæ.
- Antonii Suequet*, Paruum Pfalterium B. Virginis Mariæ.
- Antonii Vimani*, De pietate erga Deiparam.
- Archangeli Belboni*, Compendium miraculorum B. Virginis Mariæ.
- Arnoldi Iosephi*, Plenilunium Marianum.
- Balthasaris de Bus*, Motiuua Deuotionis erga B. Virginem Mariam.
- Balthasaris Kizneri*, Rosa Mariana.
- Bartholomæi Casii*, Historiæ Lauretanæ. Lib. II.
- Bartholomæi de Escobar*, Conciones de Conceptione B. Virginis.
- Benedicti Herbesti*, Expositio Rosarij B. Virginis.
- Bernardini de Villegas*, Fauores B. Virginis er-

- ga suos Deuotos.
- Bernardini Zanonii*, De Vita B. Virginis Deiparæ.
- Eadem Rhythmis expressa.
- Eiusdem Rosarium cum Meditationibus.
- Bernardi Baubusii*, Proteus Christianus, siue Parthenicus.
- Blasii Blozzinii*, Aureum Monile, seu Manuale Marianum.
- Caroli Bouii*, Exempla, & Miracula de Beata Virgine.
- Caroli Francisci de Luca*, Elogium de Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Caroli Musart*, Cultus singularis B. Virginis. Liliolum, & libiolium Marianum.
- Caroli Paiot*, B. Virginis Mariæ perfectiones 30. Symbolis representatæ.
- Caroli Scribani*, Votiuua Gratulatio in Annuntiatione B. Mariæ Virginis.
- Christophori Todtfeller*, Oratio de Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Christophori de Vega*, Theologia Mariana. Schedula securitatis per deuotionem Marianam.
- Christophori Vvrasislavv*, Stimuli Cælestes ad colendam B. Virginem.
- Claudij Borcier*, Corolla Stellarum duodecim.
- Danielis Paulowski*, De Immaculato Conceptu B. Virginis.
- Panegyricæ complures de B. Virgine.
- Didaci de Auendaño*, De Immaculata Conceptione Virginis Deiparæ.
- Didaci de Baeza*, Conciones de B. Virgine.
- Didaci Ramirez*, Instructorium Sodalitatis B. Mariæ Virginis.
- Dionysij Guillen*, Concio de Immaculata Conceptione Deiparæ.
- Dorothei Louffii*, Cultus Immaculatæ Conceptionis solidus.
- Emanuelis de Naiera*, Conciones in Festis Beatæ Virginis.
- De Purissima Conceptione Beatæ Virginis.
- Fabii Ambrosii Spinola*, Meditationes de Beata Virgine.
- Felicis Kadlinski*, Speculum Matris Dolorosæ.
- Ferdinandi Quirini de Salazar*, Defensio pro Immaculata Deiparæ Conceptione.
- Francisci Arias*, De Imitatione Beatæ Virginis.
- De Rosario eiusdem.
- Francisci Bonaldi*, Stella mystica in Hymnum Aue Maris Stella.
- Francisci Costeri*, Libellus Sodalitatis B. Virginis.
- Meditationes 50. De Vita, & Laudibus Deiparæ.
- Meditationes 7. in Salve Regina, & in Aue Maris Stella.
- Francisci de la Croix*, Hortulus Marianus, seu Pra-

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

Præx colendi B. Virginem.
Francisci Dobeilb, Maria Mater Amabilis.
Francisci de Enzinas, Encomia B. Virginis.
Francisci Maldonati, Miracula ad Sanctuarium B. Virginis de las Hermitas.
Francisci Poirei, Triplex Corona Virgini Matri Dei ex humanis, Diuinisque scientiis texta.
Francisci Portocarreri, De Descensione B. Virginis ad Templum Toletanum.
Francisci Rinconi, Gloria gloriarum B. Virginis.
Francisci Stanislai Phenicii, Mariæ Mancipium.
Franciscus Suarez, Tom. 2. In 3. Partem S. Thomæ fusè De B. Virgine.
Francisci Turriani, Responsio Apologetica pro Domo Lauretana contra Vergerium.
Francisci Vercinulli, Conciones de Beata Virgine.
Francisci Veron, Manuale Sodalitatis Beatæ Mariæ Virginis.
Francisci Zidron de Azebedo, De Pulchritudine Virginis, & Marris.
Gasparis Ferreire, De Mysterijs Rosarij, lingua Sinensi.
Gasparis Lechneri, Sodalitatis Parthenius.
Gasparis Loarte, Meditationes de Rosario Beatæ Virginis.
Gasparis Tausch, Mater Dolorosa.
Gebardi Razenreidt, Hebdomada Mariana.
Georgij Francisci Plachy, Rosa Pentaphylla, de B. Virgine.
Georgij Schreelij, Apis Argumentosa, mella legens ex Litanij B. Virginis.
Georgij Vogleri, Libellus de Peregrinatione ad Deiparam Rotzbaci in Franconia celebrem.
 Fons Consolationis omnibus afflictis Mariæ.
Guilielmi Gumpemberg, Idea Athlantis Mariani.
 Atlantis Mariani. Lib. IV. de Imaginibus B. Virginis.
 Atlantis Mariani de Originibus. Tom. 2.
Guilielmi de Pretere, Enchiridion Sodalitatis B. Virginis in Societate.
Henrici Albi, De Immaculata Conceptione B. Virginis Mariæ.
Henrici Haukins, Parthenia Sacra, de Symbolis B. Virginis.
Henrici Henriquez, Vita B. Virginis lingua Malabarica.
Henrici Nemij, Maria Mater Misericordiæ, Aduocata fidelium Animarum.
Henrici Vvagnerecky, Zodiacus Marianus.
Hieronymi Florentia, Mariale, seu Conciones de B. Virgine.
Hieronymi de Guevara, De Immaculata Conceptione B. Virginis Tom. 2. in Matthæum.
Hippolyti Mariæ Pergami, De Epistola B. Vir-

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

ginis ad Messanenses.
Honorati Fabri, Corolla Virginea de Beata Virgine.
Honorati Niquet, Nomenclator Marianus.
 Theologia Mariana.
 Seruus B. Virginis.
Horaty Tursellini, Historia Lauretana.
Hortensij Pallauicini, Magnæ Deiparæ Vita, Encomiasticè & Historicè.
 Maria Mater Agonizantium.
Iacobi Balde, Cantilena de Laudibus B. Virginis Mariæ.
Iacobi Canisy, Hyperdulia Mariana à Ioanne Berchmanno exercita.
Iacobi Desbans, Paruum B. Virginis Sacellum Hieroglyphicum, Sodali Parthenio sacrum.
Iacobi Granati, De Immaculata Conceptione B. Virginis.
Iacobi Gretseri, De Vita, & rebus Gestis B. Virginis.
Iacobi du Jardin, Elogia de B. Virgine.
Iacobi Lamberti, De Maternitate Diuina, & Priuilegijs illius.
Iacobi Pantani, Florida Mariana.
 Parthenometrica, seu Meditationes, Preces, Laudes in B. Virginem.
Iacobi Straty, De septem doloribus B. Virginis.
Iacobi Sussi, Origo & Miracula B. Mariæ Virginis Foyensis.
Innici de Lodofz, Signum Prædestinationis esse Cultum Deiparæ Virginis.
Ioannis de Alloxza, Cælum Stellatum Mariæ Virginis.
Ioannis Antonij Velasquez, De Conceptione Immaculata B. Virginis.
 De Maria Aduocata.
 De Breui Alexandri VII. circa Conceptionem B. Virginis.
Ioannis Augustini Confalonery, Vita Beatissimæ Virginis Mariæ.
Ioannis Baptiste Cancellotti, Annales Mariani.
Ioannis Baptiste Martinengi, De Laudibus Beatissimæ Virginis.
Ioannis Baptiste Posarel, Corona Stellarum duodecim.
Ioannis Baptiste Rossi, Liliun Virgineum oblatum B. Virgini.
Ioannis Bonifacij, Historia Virginalis, De Vita & miraculis B. Virginis.
Ioannis Bourghesij, Societas Iesu Deiparæ Virgini Sacra.
 De Bono Sodalitatis Partheniæ.
 Exercitationes in 15. Mysteria Rosarij.
Ioannis Busci Apodixis pro ritu orandi Rosarium, & Hyperaspistes Rosarij.
Ioannis de Cardenas, Geminum Sidus Mariani diadematis.
Ioannis David, Pancarpium Marianum.
Ioannis Euevardi Nidhardi Cardinalis, De Imma-

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

De Immaculata Conceptione B. Virginis.
Ioannis Eusebij Nieremberg, De Amore erga B. Virginem Mariam.
 Trophæa Mariana.
 Opera Parthenica.
 Virgo Victoriata.
Ioannis Falconeri, Vita B. Virginis.
Ioannis Gans, Quinquatria Mariana.
Ioannis Girard, De Magnis B. Mariæ Virginis meritis, eique seruiendi Methodo.
Ioannis Hieronymi Baioly, Annales Congregationum B. Virginis Mariæ.
Ioannis Nadasi, Maria Mater agonizantium, Annus Marianus.
 Annales Mariani.
 Theophilus Marianus.
 Horæ Mariales.
 Incitamentum Cultus B. Virginis.
 Maria, Porta Aeternitatis &c.
Ioannis Niefs, Reliquiæ B. Virginis.
Ioannis Pelecy, B. Virginis Vita ad disputationem proposita.
Ioannis Perlini, Apologia pro magnæ Matris ab originali debito immunitate.
Ioannis Pinede, Sermo De Immaculata Conceptione B. Mariæ Virginis.
Ioannis Rebelli, De Rosario B. Virginis.
 Dialogi 2. de eadem B. Virgine.
Ioannis Riulini, Fasciculus Laudum B. Virginis Mariæ.
Ioannis Rhò, Exemplorum de B. Virgine Centuriæ 2.
 Affectuum ad B. Virginem Centuria 1.
Ioannis Suetnami, Paradisus Voluptatis super Litanias Lauretanas.
Ioannis Tanneri, Fons Marianus.
Ioannis Vietor, Considerationes in Antiphonas Salve Regina, & Alma Redemptoris.
Ioannis Vignier, De Attributis Matris Dei.
Ioannis Vincartij, B. Virgo Cancellata Infulis cultu celebris.
 De Cultu Deiparæ.
 Elogia Mariana.
 Paraphrasis in Litanias Lauretanas.
Ioannis Vvchalij, Meditationes de B. Virgine Maria.
Iodoci Andries, Perpetuus gladius Regiæ Martyrum.
Iosephi Alemanni, Historia miraculosæ Imaginis B. Virginis in Monteregeali; seu Mondeui.
Iosephi Guarnizzi, De Immaculata Conceptione B. Virginis.
Iosephi à Iustitia, Historia de B. Virgine in Spelunca Sancta.
Iosephi Oudeau, Conciones in singulis Festis B. Virginis.
Iosephi Perdicari, Sex Mundi Dies; Idea Matris Dei.
Iulij Vaschi, Triumphus Virginis Immaculatæ in sua Conceptione.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

Leuini Sanderi, Orationes in Laudem B. Virginis.
Laurentij Chiffletij, Actus præcipui ad inuocandam Matrem Misericordiæ.
 Pfalterium B. Virginis.
 Corona Rosarum B. Virginis.
 Methodus recitandi Rosarium, & alia.
Laurentij Chrysogoni, Mundus Marianus. To. 2.
Laurentij Maselli, De Vita B. Virginis.
Leonis Sanctij, Eroparthenica, seu Laudes B. Virginis Conceptæ, Natæ, Elizabetham Inuifentis.
Leonardi Bagni, Manuale Sodalitatis Immaculatæ Conceptionis B. V. M.
Lucæ Pinelli, Meditationes de B. Virgine, Rosario, ac Litanij.
Ludouici Iobert, Præx Deuotionis pro duodecim festis B. Virginis.
Ludouici Richeomi, Peregrinus Lauretanus, & eius Defensio.
 Virgo ad pedem Crucis.
Marci Antonij Capitiij, Discursus de Excellentij B. Virginis.
Martini Antonij Delrio, Florida Mariana.
 Opus Marianum.
Martini à Coënaelt, Theatrum Excellentiarum B. Virginis.
Martini de Esparza, De Immaculata Conceptione B. Virginis.
Matthæi Galindo, Concio de Conceptione Immaculata B. Virginis.
Matthæi Mairhouij, Vita B. Virginis.
Maximiliani Sandæi, Auiarum Marianum.
 Maria Flos Mysticus.
 Patrona; Gemma Mystica; Luna Mystica; Magnes; Bona Fortuna; Aquila Mystica; & alia, vt in Bibliotheca.
Maximiliani Schmidt, Maria Victrix, seu Victorix, ope Virginis reportatæ.
 Hyperdulia Mariana, seu Cultus B. Virginis Mariæ, exemplis demonstratus.
 Fauores Mariani, S. Ignatio Loyolæ exhibiti.
Melchioris Cornæi, Exameron Panegyricum Marianum.
Melchioris Inchoffer, Coniectatio ad Epistolam B. Virginis ad Messanenses.
Michaelis Hieronymi, Considerationes ad ingenandum affectum erga B. Virginem.
Michaelis Krasuski, Regina Poloniæ Maria, Carmine Epico.
Michaelis Senescalli, De Deuotione erga Beatam Virginem Dolorosam.
Nicolai Bonarty, Apologia pro B. Virgine Aspricollis.
Nicolai Longobardi, Vita B. V. Sinicè.
Nicolai Susij, Elogia Mariana.
Ostauij Cactani, De Cultu B. Virginis in Sicilia.
Odonis de Giffey, Historia B. Virginis Anicentis. Historia B. Virginis Rupis Amatoris.
 V u u u Otho-

- Orthonis Zily*, Historia miraculorum B. Virginis Siluæducentis.
- Pauli Barry*, Magnificencia Dei erga matrem suam.
- Meditationes de Deipara in singulos eius festos dies, & sabbata per annum.
- Diarium Insignium Clientum Deiparæ.
- Pauli Bellij*, Gloria Messanensium de Epistola B. Virginis ad Messanenses.
- Pauli Comitoli*, 130. Præuilegia B. Virginis.
- Pauli Iosephi Arriaga*, Litteræ, quibus se quis possit, seruituti B. Virginis mancipare.
- Petri Antony Spinelli*, Maria Deipara Thronus Dei.
- Amor Deiparæ cum praxi colendi illam.
- Petri Biueri*, De Præuilegijs Matris Dei argumenta Concionum.
- Petri Bouilly*, Historia inuentionis, & miraculorum B. Virginis Foyensis.
- Diua bonæ spei.
- Diua misericordiæ.
- Petri Canisii*, De Beatissima Virgine Maria. Libri 5.
- Petri Cottoni*, Apologia pro Matre Dei.
- Petri de Colindres*, Triumphus de Peccato originali B. Virginis.
- Petri Courcier*, Maria negotium sæculorum.
- Petri Francisci Chiffletij*, Praxis Deuotionis erga B. Virginem.
- Petri Gonzalez de Mendoza*, Informatio pro Titulo Immaculatæ Conceptionis B. Virginis.
- Petri Iustinelli*, Corona variarum Salutationum B. Virginis.
- Dux Angelicus ad Deuotionem B. Virginis.
- Petrus Morales* in cap. 1. Matthæi fusè de Beata Virgine.
- Petri Oieda*, Allegatio Theologica pro Immaculata Conceptione Deiparæ.
- Petri Pennequin*, Elegiæ de B. Virgine.
- Petri Possini*, De Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Petri Roëstij*, Apologia pro Domo Lauretana.
- Petri Stergleri*, Asina Poëticum Litaniarum Lauretanarum.
- Petri Vvoestruinckle*, Deipara mater misericordiæ.
- Philippi Bauchy*, De miraculis Beatæ Virginis apud Tongros Hannoniæ.
- Philippi Francisci Taisne*, Diua Virg. Refugiū Peccatorum.
- Diua Virgo Consolatrix Afflictorum.
- Placidi Samperi*, Imagines B. Mariæ Messanæ miraculis celebres.
- Prosperi Malauolta*, Pia Exercitia super Coronam duodecim virtutum B. Mariæ &c.
- Raphaelis Riera*, de Miraculis B. Mariæ Virginis Lauretanæ.
- Renati Cerisery*, Historia B. Virginis Exhilaratricis, de Liefse.

- Roberti Nobilii*, Vita B. Virginis versu Tamulicè.
- Sabini Chambers*, Hortus B. Virginis Mariæ.
- Scipionis Sgambato*, Oratio de B. Virgine Lauretana Nicolspurgensi.
- Sebastiani de Comitibus*, De miraculis Imaginis B. Virginis in Prætepio.
- Sebastiani de Nouaes*, De Conceptu incontaminato B. Virginis.
- Siluestri Petrasancta*, Explicatio Litaniarum B. Virginis.
- Simonis Berent*, Litanie B. Virginis Musicales.
- Suephani Bineti*, Tesseræ Salutis, Cultus B. Virginis.
- Stephani Guerry*, Thesaurus pietatis Marianæ.
- Theodori Moreti*, Philalethes Marianus.
- De Principatu Mariæ Virginis.
- Theophili Raynaudi*, Nomenclator Marianus.
- Eximium Dei opus B. Virgo.
- Dyptica Mariana, & alia in Tom. 7. operum, vt in Bibliotheca.
- Thomæ Auriemma*, Mutui Affectus inter Deiparam, & Clientes.
- Memoria perpetua B. Virginis.
- Flamma Amoris erga B. Virginem.
- De septem Festis B. Virginis.
- Thomæ Vvorthingtoni*, De Mysterijs Rosarij.
- Tobie Lohner*, Mariana maternitas.
- Toussani Bridoul*, Gloria mirabilium Deiparæ.
- Paradisus Apertus per pietatem erga Beatam Virginem.
- Valentini Biatouvicz*, Carmen de Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Valentini Gerardi*, Triumphus B. Virginis à calumnijs vindicatus.
- Vincentij Bruni*, Meditationes in septem festa B. Virginis.
- Vincentij Fassari*, De Immaculata Conceptione B. Virginis.
- Venceslai Schwertser*, Inuitatio ad matrem dolorosam.
- Vvolfgangi Herman*, Vita B. Virginis ex testimonijs Sanctorum Patrum.
- Corolla honoris Beatissimæ Virginis.

S. IV.

Vita Sanctorum.

- Alberti Chanowski*, Vitæ Sanctorum per menses 12. Bohemicè.
- Alexandri Caprara*, Vita S. Petri Apostoli.
- Alexandri Faya*, Exempla Virtutum, & Virtutum.
- Alexandri Fichet*, Vita B. Bernardi de Mantone.
- Alexandri Vvolthemi*, Acta S. Dagoberti Martyris.

De

- De Phiala S. Agathæ.
- Alphonso de Andrada*, Sermo de S. Raymundo Nonnato, Cardinali Martyre.
- Sermo de XXIII. Martyribus ex Ordine S. Francisci in Iaponia 1597.
- Vita S. Gertrudis.
- Vita SS. Ioannis de Mata & Felicis de Valois Fundatorum Ordinis S. Trinitatis.
- Alphonso Vagnoni*, De Vitis Sanctorum, Sinicè Volumina VII.
- Andrea de Boeye*, Vitæ Sanctorum Coniugatorum.
- Gloria SS. Ioachimi & Annæ.
- Andrea Brunneri*, Imagines & Elogia Sanctorum per Annum.
- Andrea Cobauij*, Vita B. Ioannis Dei.
- Andrea Luca*, Vita S. Ignatij Loiolæ.
- Andrea Schotti*, Vita B. Francisci Borgiæ.
- Andrea Triquerij*, Vita S. Aldegundis.
- Annibalis Canalis*, Vitæ Institutorum Ordinum Religiosorum.
- Antonij Beatilli*, Vita S. Irenes V. & M.
- Vita S. Nicolai Mirensis Episcopi.
- Vita S. Sabini Episcopi Canusini.
- Antonij Colazi*, Vitæ BB. Trium Martyrum Iaponum Societatis IESV.
- Antonij Damiani*, Historia de S. Conrado Confessore.
- Apologerica Oratio de eodem.
- Antonij Iulij Brignole*, Maria Magdalena Peccatrix, & Conuersa.
- Vita S. Alexij cum Episodijs.
- Antonij de Quintanadueñas*, Vitæ SS. Martyrum Vrsanenſium.
- De Sanctis Hispalensibus.
- De Vitis Sanctorum Ecclesiæ Toletanæ.
- Vita S. Alphonſæ Infantis Castellæ.
- Antonij de Saldagna*, Miracula S. Antonij de Padua lingua Concannica.
- Arnoldi Boecop*, Historiæ aliquæ Sanctorum Cliuæ. Præcipuè S. Gringardis, B. Irmtrudis, &c.
- Bartholomæi Casij*, Vitæ XXV. Sanctorum Virginum.
- Bartholomæi Fisen*, Vita S. Iulianæ Virginis.
- Benigni Kibler*, Palma Iosephina.
- Bernardini de Villegas*, Vita S. Ludgardis.
- Bobuslai Bolbini*, Vita B. Hiznatæ Mart. Ordinis Præmonstraten.
- Christophori Brovveri*, Sidera Illustrum & Sanctorum Virorum qui Germaniam magnam olim rebus gestis exornarunt.
- Claudij Bilanceti*, Vita S. Elzearij.
- Claudij Perry*, Vita S. Eustachij Abbatis.
- Danielis Bartoli*, Vita & Miracula centum S. Ignatij de Loiola.
- Vita S. Francisci Xauerij. Tom. I. de Asia.
- Vita B. Stanislai Kostkæ.

- Danielis Papebrochij*, Acta Sanctorum, Mensium Martij, & Aprilis.
- Didaci Martinez*, Vita B. Ioannis Dei.
- Dionysij Vasquez*, Martyrologium Romanum.
- Eduardi Courtnei*, Manipulus Regius SS. Heroicorum Britannicæ.
- Eduardi Dausoni*, Vitæ Multorum Sanctorum.
- Emanuelis Martins*, Vitæ Sanctorum Variorum lingua Tamulica.
- Engelberti D'Hollanderi*, Vitæ SS. Henrici & Cunigundis.
- Ferdinandi Guyon*, Vita B. Mariæ Victorizæ.
- Francisci Garcia*, Virtutes & Excellentiz S. Iosephi.
- Francisci Freyre*, Vita S. Elizabethæ.
- Francisci Intorcetta*, Vita S. Aniani.
- Francisci Kernatoux*, Vita S. Annæ.
- Francisci Portocarreri*, Vita S. Ildelphonſi Archiep. Toletani.
- Historia S. Martyrum Thebæorum.
- Francisci Ribera*, Vita S. Tereſiæ.
- Francisci Sacchini*, Vita S. Paulini Episc. Nolani.
- Vita B. Stanislai Kostkæ.
- Francisci Scudery*, Vita S. Iuliani Episcopi Conchenſis.
- Friderici Szembeck*, Vitæ S. Rosaliæ, S. Dorotheæ Viduæ, S. Iuttæ, &c.
- Fuluji Carduli*, Historia Inuentionis, & Translationis SS. Abundij & Abundantij.
- Passio SS. Getulij, Symphorosæ, & VII. filiorum Martyrum.
- Gasparis Spittlij*, Vita S. Dominici de Fuli-gno.
- Martyrum XXVI. Beatorum in Iaponia.
- Georgij Feri*, Vita S. Isidori Agricolæ.
- Martyrologium Romanum.
- Georgij Vvitroweiler*, Vita S. Augustini.
- Godefridi Henscheny*, Acta Sanctorum, Mensibus Ianuarij, Februarij, Martij, Aprilis. Tom. XI.
- Vita S. Petri Thomasi Carmelitani.
- Guilielmi Aloysij Leslei*, Vita S. Margheritæ, Reginæ Scotiæ.
- Guilielmi Hardigny*, Vita & Miracula S. Adriani Martyris.
- Guilielmi Pfeffer*, Elogia Sanctorum pro suffragijs Mensuris.
- Guilielmi Schiebel*, Vita B. Ioannis Dei.
- Guilielmi Thiersault*, Vita B. Lydvvinæ.
- Henrici Albi*, Vita S. Gobinij.
- Vita S. Homoboni.
- Vita S. Petri Luxenburgensis.
- Henrici Fitzsimon*, Catalogus Sanctorum Hiberniæ.
- Henrici Henriquez*, Vitæ Sanctorum idioma Malabarico.
- Henrici Theuen*, Vita S. Caroli Magni.
- Heriberti Rosweydi*, Vitæ Patrum.
- Fasti Sanctorum quorum Vitæ in Belgio.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Acta Præfidentialia SS. Taraci, Probi, & Andronici.
 Martyrologium Romanum Vetus, & Martyrologium Adonis.
 Vita Sanctorum.
 Sylva Eremitarum Ægypti, & Palæstinae.
 Vita SS. Virginum, quæ in seculo vixerunt.
 Vita S. Philippi Nerei.
 Hermanni Crombach, S. Vrfula vindicata.
 Aucarium de S. Vrfula.
 Vita S. Gerardi Martyris.
 Hieronymi Xauerij, Vita Apostolorum, Martyrum, aliorumque Sanctorum lingua Persica.
 Honorati Nicquet, De S. Angelo Gabriele.
 Vita S. Solangiæ.
 Horatij Tursellini, Vita S. Francisci Xauerij.
 Jacobi Bidermanni, Vita S. Ignatij.
 Jacobi Boireau, Vita S. Clari Monachi, & Martyris.
 Jacobi Canisij, Vita Sanctorum per Annum.
 Jacobi Coret, S. Iosephus amatus maximè à Deo.
 Jacobi Fulgatti, Vita S. Elizabethæ Reginæ Lusitanæ.
 Martyrium Abundij, Abundantij, Marciani, & Ioannis.
 Jacobi Grassetti, Vita B. Catharinæ Bononiensis.
 Jacobi Gretseri, Vita S. Bertholdi Abbatis Garstensis in Austria.
 Diui Bambergenses, Henricus, Cunegundis Augusti, Otho Episcopus.
 Eystettenensis Ecclesiæ Diui Tutelares, Richardus, Villibaldus, Vvunebaldus, Vvalpurga.
 Jacobi Rinaldi, Flores Gallia Sanctæ.
 Jacobi Simonis, Vita SS. Vvaltrudis, & Vincen-
 tij Comitum.
 Vita S. Gisleni Episcopi.
 Jacobi Sirmondi, Vita Sanctissimi Viri Pauli Anachoretæ.
 Dissertatio in qua Dionysij Parisiensis, & Dionysij Areopagitæ discrimen ostenditur.
 Vita & res præclare gestæ S. Niconis.
 Vita S. Leonis Papæ IX.
 Vita S. Caroli Comitis Flandriæ Martyris.
 Ioannis Alandi, Miracula S. Michaelis.
 Ioannis de Allogza, De Excellentijs S. Iosephi.
 Ioannis Andrea Alberti, Vita & Elogia XII. Patrum.
 Ioannis Baptista Cancellotti, Vita S. Seuerini.
 Ioannis Baptista Masculi, Encomia Cælitum digesta per singulos Anni dies.
 Ioannis Baptista Schellenberg, Vita S. Norberti.
 Ioannis Bilstein, Elogia SS. Virginum per Annum.
 Ioannis Bollandi, Acta Sanctorum Mensibus Ianuarij, Februarij, Martij.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Breuis Notitia Italiae ex Actis Sanctorum.
 Breues Notitiæ triplicis Status Ecclesiastici, Monastici, & Secularis ex Actis Sanctorum.
 Vita S. Liberij.
 Ioannis Busci, Vita S. Vigberti Socij S. Bonifacij, & Auberti Bingiorum Ducis.
 Ioannis Buzelini, Triumphus SS. Martyrum Victoris & Socij, Insulis celebratus.
 Ioannis Cacheti, Vita S. Isidori, S. Iosephi.
 Ioannis Caillet, Illustria Sanctorum Exempla per singulos Anni Dies digesta. Tom. VI.
 Ioannis Costaxi, Vita S. Frontonis.
 Ioannis Erardi Fullonij, Vita S. Odæ Viduæ.
 Ioannis Eusebij Nieremberg, Vita S. Ignatij, S. Francisci Xauerij, S. Francisci Borgiæ, B. Aloysij Gonzagæ, B. Stanislai Kostkæ.
 Ioannis Falconeri, Vita S. Annæ, S. Vvenefredæ, S. Catharinæ Sueciæ.
 Ioannis Ferrandi, Vita S. Hectoris Fulgentij, Ferrandi.
 Ioannis Horrion, Vita SS. Leandri, Isidori, & Florentij.
 Ioannis Iacquinotij, Gloria S. Iosephi, & Compendium Vitæ illius.
 Ioannis Laurentij Luchesini, Compendium Vitæ S. Rosæ.
 Ioannis Leurenij, Vita S. Seruatij Episcopi.
 Ioannis Lucenæ, Vita S. Francisci Xauerij.
 Ioannis Monceaux, Vita S. Adilæ.
 Ioannis Nadaft, Vita S. Emerici.
 Ioannis Pauli Grimaldi, Vita S. Rugerij.
 Ioannis Petri Maffæi, Vita S. Ignatij Loiola latine, quam in varias linguas vernaculas alij transtulerunt.
 Vita XVII. Confessorum. Italicè.
 Ioannis Rhò, Martyrium trium Beatorum Iaponum è Societate IESV.
 Ioannis Riserij, Elogia Sanctorum Eremitarum.
 Ioannis Roberti, Historia S. Huberti Episcopi Leodiensis.
 Vita S. Lamberti Episcopi.
 Vita S. Vvillebrordi Episcopi.
 Elogia SS. L. Iurisperitorum.
 Ioannis Tannerij, Trophæa S. Vvenceslai.
 Ioannis Vincartij, Vita & Documenta S. Ioannis Chryfostomi.
 Iodoci Coccij, Historia Sanctorum Alfatæ Dogoberto suo præuio successura.
 Iordani Cascini, Vita S. Rosaliæ.
 Iosephi Fotij, Synopsis Vitæ & Miraculorum S. Francisci de Sales.
 Vita S. Mariæ Magdalenzæ de Pazzis, aucta pro Canonizatione.
 Iosephi Montiel, Vita S. Radegundis.
 Iosephi Spucces, Vita Sanctorum Panormitanorum.
 Iulij Vrsini, Vita S. Franciscæ Romanæ.
 Laurentij Finichiari, De laudibus S. Georgij Martyris.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Laurentij Maselli, Vita S. Iosephi.
 Leonardi Cinnami, Vita Sanctorum lingua Concanica.
 Leonardi Perini, Vita S. Nicolai Episcopi Myrensis.
 Liuni du Clerque, siue Clerici, Historia, & Vita S. Liuni Martyris & Archiepisc. Hiberniæ ac Flandriæ, & præsertim Gaudauenfium Patroni.
 Ludouici Makeblidij, Vita S. Iosephi.
 Martini l'Hermitte, Historia Sanctorum Gallo-Flandriæ.
 Martini la Naia, Vita S. Lucillæ Virginis & Mart.
 Martini de Roa, Sanctorum Cordubensium Gestæ.
 Vita S. Franciscæ Romanæ.
 Matthæi Raderi, Bauaria Sancta, Tom. III.
 Viridarium Sanctorum ex Menæis Græcorum. Par. III.
 Aula Sancta Theodosij S. Pulcheriæ, Eudociæ Auggg.
 Melchioris Guttwirt, Vita S. Vvenceslai.
 Melchioris Inchofer, Vita S. Canuti Regis Daniæ Martyris.
 Michaëlis Fernandez, Vita, Martyrium, & Historia translationis S. Leocadiæ V. & M. è Belgio in Hispaniam.
 Michaëlis Senescalli, De Agone S. Florentij Martyris.
 Michaëlis Speer, De Sanctis ex omni Genere Hominum.
 Nicolai Berzetti, Vita S. Patriciæ Virginis.
 Nicolai Cauffini, De S. Francisco Salefio.
 Vita S. Isabellæ.
 Nicolai Longobardi, Vita nonnullorum Sanctorum Idiome Sinensi.
 Nicolai Mariæ Pallauicini, Vita S. Gregorij Thaumaturgi.
 Nicolai Salij, Vita S. Procopij, S. Ludmillæ, S. Vvenceslai.
 De Apostolis Disputatio.
 De S. Paulo, & Iuda Preditore.
 S. Kilianus.
 Par Sanctorum Comitum, Godefridus Vvestphalus, & Romaricus Austriacus.
 Quæstiones de S. Nicolao.
 Othauy Caietani, Idea Operis de Sanctis Siculis.
 De Die Natali S. Nymphæ Virginis & Martyris.
 Odonis de Giffey, Historia S. Vrfulæ, & Sociarum.
 Vita S. Saturnini Episcopi Tolosani.
 Vita S. Rochi Confessoris.
 Vita S. Alpiniani Confessoris.
 Summa Vitæ Sanctorum Ecclesiæ Anticenis.
 Pauli de Barry, De Vita & Cultu S. Iosephi.
 De Cultu S. Vrfulæ & Sociarum.
 De Vita S. Alexij.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Paulinus & Alexis illustres Deiparæ Amantes.
 Mors Paulini, & Alexis.
 Centum Illustres de Domo Dei.
 Pauli Roderiquez, Triumphus veræ Gloriæ vtriusque Ioannis Baptistæ, & Euangelistæ.
 Petri Canisii, De S. Præcursoris Domini Ioannis Baptistæ Historia Evangelica.
 Martyrologium.
 Vita SS. Beati & Fridolini.
 Vita B. Nicolai Eremitæ.
 Petri Desnourices, Vita SS. Martyrum, Florentij, Iustæ, & Aliorum.
 Petri Francisci Chiffletii, De Genere, & Vita S. Bernardi.
 Paulinus illustratus & de Gestis eiusdem.
 Petri Alloix, Vita S. Iustini Philosophi, & Martyris.
 Vita S. Dionysij Areopagitæ.
 Vita Illustrium Scriptorum Orientalis Ecclesiæ, qui primo & secundo sæculo vixerunt.
 Triumphus Sanctorum Terentiani & Socij Martyrum Duaci Institutus.
 Petri Ioannis Perpiniani, De Vita & Moribus B. Elisabethæ Lusitanæ Reginæ.
 Petri Possini, Vita S. Eudociæ V. M.
 Passio SS. Perpetuæ & Felicitatis.
 Petri Ribadeneiræ, Vita S. Ignatij Loiola, quam in compendium redactam, & varijs linguis alij ediderunt.
 Vita B. Francisci Borgiæ.
 Vita Sanctorum, qui ab Ecclesia Romana per totum Annum celebrantur.
 Vita Sanctorum Extrauagantium.
 Petri Salerni, De S. Rosalia.
 Vita Sanctorum Siculorum.
 Philippi Beui, Vita & Passio S. Vrfulæ.
 Pragensis Collegii, Vita S. Vvenceslai.
 Raphaëlis de Bonafè, De S. Raphaelæ Archangelo.
 Richardi Archdekin, Epitome Vitæ S. Patritij Hiberniæ Apostoli.
 Richardi Gibloni, Vita B. Gofuini Abbatis Aquincensis.
 Richardi Strangii, Vita S. Thomæ Episcopi Herefordiensis.
 Rolandi Ouerstratii, Vita S. Terefiæ.
 Scipionis Paulutii, Vita S. Apollinaris.
 Stanislai Kosinski, Vita & Martyrium S. Iosaphat Archiepiscopi.
 Stephani Bineti, Vita SS. Elzearij, Dionysij Areopagitæ, Amadei Sabaudia Ducis, Bathildis Francorum Reginæ, SS. Fundatorum, Religiosorum Ordinum, S. Ioseph, Gomberti, & Berthæ, Aldegundæ, Sauniani, & Sociorum.
 Stephani Crucii, De S. Petro Apostolo, Res gestæ versu Brachmanico Indico.

- Stephani Monquoti*, Vita S. Radegundis.
Theodori Moreti, Vita Sanctorum Bohemiarum.
Theophili Bernardini, D.S. Florentio, & Socio Martyribus.
Theophili Raynaudi, Hagiologium Lugdunense, & varia de Sanctis Lugdunensibus. To. VIII. vt in Bibliotheca.
 Hagiologium exoticum de varijs. To. IX. &c. In Bibliotheca.
Thomæ Auriemma, Historia Panegyrica, & Vita S. Annæ.
Thomæ Massuzii, Vita S. Pauli Apostoli.
Toussani Rouffellii, Vita S. Serenæ Virginis & Martyris.
Vincenzii Mastarei, Vita SS. Petri Celestini, Bernardini Senensis, & Equitij.
Virgilii Ceparii, Vita B. Aloysij Gonzagæ.
 Vita S. Franciscæ Romanæ.
 Vita S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis.

S. V.

Vite Aliorum Clarorum Hominum.

- Egidij à S. Aldegunde*, Vita Virginum, quæ in seculari Statu sanctitate claruerunt.
Alberti Vryniuk Koialoroicz, Vita P. Laurentij Bartilij Societatis IESV.
Alexandri Donati, Vita Pauli V. Pont. Max.
Alexandri Lorencovvicz, Centuria Militum emeritæ virtutis, ex Societate IESV.
Alexandri de Rhodes, De Gloriosa Morte Andreæ Cocincinensis.
 De Morte P. Rubini, & Sociorum.
Alexandri Valegnani, Martyrium Rodulphi Aquauia, & quatuor Sociorum è Societate IESV.
Aloysij Carnolij, Vita Hieronymi Taurelli.
Alphonfi Agazarij, Vita Eduardi Throgmortoni.
Alphonfi de Andrada, Vita virorum Illustrum De Societate IESV Tom. II.
 Vita D. Balthazaris de Moscoso. Cardinalis & Archiepiscopi Toletani, & aliorum, vt in Bibliotheca.
Alphonfi Caietani, Vita Francisci Caietani Societatis IESV.
Alphonfi Mendez Patriarchæ de Martyrio D. Apollinaris de Almeida Episcopi Nicæni.
Amatoris Rebelli, Vita Regis Sebastiani.
Ambrosij Corbei, Certamen Triplex de Mortem PP. de Societate IESV in Anglia.
Andrea Perez, Vita P. Ioannis de Ledefma.
Andrea Schotti, Vita Iacobi Lainez, & Alphonfi Salmeronis è Societate IESV.
 Vita Ferdinandi Nonnij Pintiani, Petri Ciacconi, Petri Ioannis Nunnesij, & aliorum.

- Andrea de Valentia*, Vita P. Ioannis de Ledefma ex Societate, & P. Ildelphonfi Guerero.
Anelli Oliue, Vita illustrium virorum è Societate IESV in Peruuo.
Antonij Arana, Vita Andreæ Ouiedi Patriarchæ è Societate IESV.
Antonij de Balinghem, Vita Alexandri Luzaghi.
Antonij Colazi, Vita Gonzali Silueriæ è Societate IESV.
Antonij Damiani, Vita Isabellæ Feltriæ à Robore Principis Bisiniani.
Antonij Folcarii, Vita Serenissimæ Eleonoræ Archiducissæ Austriæ, Ducissæ Mantuæ.
Antonij Francisci Cardim, Relatio Mortis IV. Legatorum Regis Lusitanæ pro fide in Iaponia.
 Fasciculus è floribus Iaponicis cum Elogijs occiforum in odium fidei.
 Catalogus omnium Interfectorum pro Christo in Iaponia.
Antonij Girard, Vita & virtutes Imperatricis Annæ Eleonoræ.
 Idea piæ mortis in obitu Ludouici XIII. Regis Christianissimi.
Antonij Ignatii Deschamps, Vita Ven. P. Francisci Suarez.
Antonij de Macedo, Vita P. Ioannis Almeida.
Antonij Oforii, Vita Ferdinandi Toletani Ducis Albæ.
Antonij Possenini, Vita & Mors Serenissimæ Eleonoræ Ducissæ Mantuæ, &c. Archiducissæ Austriæ.
 Vita & mors Ludouici Gonzagæ Ducis Niuernensis.
Antonij Verius, Vita D. Noblez.
Bartholomæi Guerreri, Corona Regis Lusitanæ.
Bernardini Rosignolii, Epistola de Vita Alexandri Luciaghi.
Bobuslai Bobbini, Vita Ven. Ernesti primi Archiepiscopi Pragensis.
Bonifacii Constantini, Vita Claudij de Granyer Episcopi Geneuensis.
Christophori de Cabrera, Vita Georgij Hemelman, Societatis IESV.
Christophori Merigot, Vita Philippæ Geldricæ, Ducissæ Lotharingicæ, Monialis S. Claræ.
Claudii la Broue, Vita R. P. Francisci Regis.
Claudii Clementis, Vita Clementis Papæ IV.
Danielis Bartoli, Vita Ven. P. Vincentij Carafæ, Societatis IESV.
 Vita & Martyrium P. Rodulphi Aquauia.
Danielis Paulovvski, Vita R. P. Gasparis Dzubicki, Societatis IESV.
Didaci de Alarcon, Vita Didaci Dazæ Societatis IESV.

- Didaci de Beroa*, Vita Alphonfi de Aragona Societatis IESV.
Didaci Ramirez, Vita Roberti Cardinalis Belarmini Societatis IESV.
Dominici Gamberti, Idea Principis Christiani in Francisco primo Duce Mutinensi.
Eduardi Courtmai, Mors Petri Vvriti è Societate IESV pro fide in Anglia.
Egolphi Altheer, Vita Reginarum Halensium, Magdalenæ, Helenæ, Margaritæ, Austriacarum.
Emanuelis Lobo, Vita Fr. Petri de S. Iosepho.
Emanuelis de Vega, Vita Simonis Gomez.
Fabiani Quadrantini, Vita Serenissimæ Annæ Austriacæ, Reginæ Poloniæ.
Fabii Ambrosii Spinola, Vita P. Caroli Spinolæ è Societate IESV.
 Vita Mariæ Victorizæ Stratæ fundatricis Monialium Annuntiatæ.
Famiani Strade, Vita Gregorij XV. Pont. Max.
Francisci Aguadi, Vita Ioannis Gondini è Societate IESV.
Francisci Bencii, Quinque Martyres è Societate IESV in India.
Francisci Cachupin, Vita Ven. P. Ludouici de la Puente.
Francisci Colin, Vita Ven. Alphonfi Rodriguez è Societate IESV.
Francisci Crispi, Relatio Martyrum, qui in Regia Iaponiæ passi sunt Anno M. DC. XXIV.
 Item eorum qui in Vruaya Paraquariæ, Anno 1628. Rochi Gonzalez, Alphonfi Rodriguez, Ioannis de Castillo, interfecti sunt.
Francisci Dobbeilh, Vita Regis Almanzer.
Francisci Escriba, Vita D. Francisci de Ribera Patriarchæ, Archiepiscopi Valentini.
Francisci de Figueroa, Memoriale de VIII. Societatis IESV Patribus, & Alijs nonnullis in Prouincia Mexicana Anno 1616. passis.
Francisci de Florentia, Menologium virorum insignium in Prouincia Mexicana.
 Vita P. Ludouici de Medina occisi pro fide, è Societate IESV.
Francisci Garcia, Vita P. Ludouici de Medina Societatis IESV.
Francisci Henrici, Epistola de VII. Socijs, pro Catholica fide in mari Brasiliæ interfectis anno 1571.
Francisci l'Hermitæ, Vita Coadiutorum Temporalium Societatis IESV.
Francisci Macedi, Vita D. Ludouici Ataide.
Francisci Maria de Amatis, Vita Gonzali Silueriæ Martyris è Societate IESV.
 Vita Reuerendæ Matris, Sororis Hiacynthæ Mariscottæ.
Francisci de Peralta, Mors Roberti Gauleri, & Thomæ Egertoni.
 Vita & mors D. Ludouici de Caruaial.
- Francisci Rainaldi*, Vita Ven. P. Iacobi Lainez è Societate IESV.
Francisci Rodriguez, Catalogus Martyrum è Societate IESV, qui in Iaponia annis 1632. & 1633. passi sunt.
Francisci Sacchini, Vita Ven. P. Petri Canisij è Societate IESV.
Francisci de Smidt, Vita Catharinæ Danfels.
Friderici Bridelii, Vita D. Ioannis Eremitæ.
Friderici Szembeck, Vita Ven. P. Petri Tilkovvski Episcopi Cracouensis.
Garcia Garces, Relatio de Martyribus in Iaponia passis anno 1622. & duobus sequentibus.
Georgius Stephanus Rousselet, Virtutes Regum Galliarum.
Gonsalui de Peralta, Mors & virtutes Petri de Leon Societatis IESV. Item.
 Francisci de Aleman Societatis IESV. Item.
 Petri de Vrteaga Societatis IESV.
Guilielmi Lamormaini, Virtutes Ferdinandi II. Imperatoris.
Guilielmi Salingeri, Vita D. Thomæ Valesij Archiepiscopi Casalensis.
Guilielmi de Vvaha, Vita & mors D. Ioannis Dallemant.
Halenfe Collegium, Vita Reginarum Austriacarum.
Henrici Albi, Vita Mariæ Ioannæ de Iesu.
 Vita Catharinæ Vaninæ.
Henrici Crumbach, Vita R. D. Iacobi Merlo Harstij.
Henrici Garneti, Epistola de Martyrio Godefridi Mauritiij.
Henrici Vvalpoli, Martyrium Edmundi Campiani.
Hermann Hugonis, Vita Caroli Spinolæ Martyris è Societate IESV.
 Vita Ioannis Berchmanni è Societate IESV.
Hieronymi Florentia, Vita P. Gasparis Sanctij è Societate IESV.
Hieronymi de Perea, Vita D. Catharinæ de Mendoza.
Hieronymi Perez, Narratio de Vita & Martyrio P. Marcelli Francisci Mastrilli Societatis IESV.
Honorati Nicquet, Vita P. Gabrielis Mariæ.
Horatii Smeraldi, Vita Comitissæ Lucretiæ Scotæ.
Iacobi Balde, Maximilianus Austriacus.
Iacobi Bidermanni, Vbaldinus, seu Vita Antonij Mariæ Vbaldini.
Iacobi Canisii, Hyperdulia Mariana à Ioanne Berchmans exercita.
Iacobi Cellesii, Vita P. Iulij Mancinelli è Societate IESV.
Iacobi Dineti, Vita Illustrum hominum comparata.
Iacobi Fuligatti, Vita Roberti Cardinalis Belarmini.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Iarmini* è Societate IESV.
 Vita P. Bernardini Realini è Societate.
 Vita P. Petri Canisij ex Societate.
Iacobi Sufii, Vita Ioannis Berchmans è Societate IESV.
Iacobi Vvallii, Vita & mors P. Cornelij Beudin è Societate occisi in odium fidei.
Ignatii Staffordi, Vita Marcelli Francisci Mastrilli è Societate.
Ioannis Alandi, Vita Nicolai Radziuli.
Ioannis Andreae Alberti, Vita Paulæ Mariæ de Iesu.
Ioannis Antonii Xarque, Vita P. Antonij Ruiz de Montoya, & P. Iosephi Catalbini ex Societate.
Ioannis Baptista Beau: Vita D. Francisci de Stanno Episcopi Ruthenensis.
 Vita D. Bartholomæi de Martyribus Archiepiscopi Bracharensis. Item
 D. Alphonfi de Torribio Archiepiscopi Limensis.
Ioannis Baptista Cancellotti, Vita Ven. Franciscæ de Serrone.
Ioannis Baptista Mannii, Vita Mariæ Gonzagæ Ducissæ Mantuæ.
Ioannis Baptista Saniure, Vita D. de Renti.
Ioannis Cacheti, Vita Ioannis Berchmans.
Ioannis Camerota, Catalogus Martyrum Societatis IESV.
Ioannis Eusebii Nierembergii, Vita virorum Illustrium ex Societate IESV. Tom. IV.
Ioannis Gans, Gineceum Austriacum.
Ioannis Mariæ Freylin, Elogia Virorum Illustrium Societatis IESV in Peru.
Ioannis Mariæ Vicecomitis, Vita P. Antonij Iulij Brignole.
Ioannis de Montaluo, Obitus & Virtutes P. Hieronymi de Florentia Societatis IESV.
Ioannis Munnoz de Galvez, Vita Didaci Ruiz de Montoya Societatis IESV.
Ioannis Nadasi, Mortes Illustres Multorum de Societate in odium fidei interfectorum.
 Heroës & Victimæ Charitatis è Societate.
Ioannis Ogilbei, Narratio Martyrii sui.
Ioannis Paulini, Vita D. Dominici Ansalonis.
 Vita Bernardi Colnagi.
Ioannis Pinedæ, De Sanctitate Ferdinandi III. Regis Castellæ.
Ioannis Pauli Fons, Vita Ven. Angelæ Margarethæ fundatricis Cappuccinorum in Hispania.
Ioannis Ryrvoocki, Vita D. Simonis Rudnicki Episcopi Vilnensis.
Ioannis Stephani, Historia illustrium virorum Gallæ.
Ioannis Tanneri, Vita Ven. P. Alberti Chanovskii Societatis IESV.
Ioannis Volcki, Vita Gonzali Silueriæ Martyris è Societate IESV.
Iosephi Cresuelli, Relatio Martyrii P. Henrici Vvalpoli è Societate IESV.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Iosephi Fernandez*, Vita Ven. P. Petri Clauer è Societate IESV.
Iosephi Fotii, Informatio de Ven. Ignatio de Azebedo & Socijs occisis ab Hæreticis, pro Congregatione Rituum.
Iosephi Olzina, Vita Ioannis Berchmans è Societate IESV Hispanicè.
Iosephi Perdicari, Vita Casaris Caëtani è Societate IESV.
Iulii Alenii, Vita P. Matthæi Riccij Soc. Iesu.
 Vita Doctoris Michaëlis Yam Sinensis, & Michaëlis Cham Sinensis, Sinicè.
Iulii Bellini, Vita Caroli Francisci Breineri, liberi Baronis.
Laurentij le Brun, Vita Alexandri Bertij.
Laurentij Finicchiari, Vita P. Bernardi Colnago, è Societate IESV.
Laurentij Susliga, Vita Illustris Matronæ Elizabethæ de Lizenice Fundatricis Collegij Leopoliensis.
Leonardi de Anna, Vita Ven. P. Bernardini Realini.
Leonardi Bachin, Vita 12. Sodaliū Marianorū.
Ludonici Cerqueira, mors 6. Martyrum, qui in Iaponia anno 1604. passi sunt.
 Mors Michaëlis Bugendonij, & Damiani Cæci, anno 1605. pro Christo obita in Iaponia.
Ludonici Cresolii, De Piorum Hominum Virtutibus.
Ludonici Froes, Historica Relatio de XXVI. pro Christo Crucifixis in Iaponia anno 1597.
Ludonici Iannini, Vita contractæ PP. Balthazaris Aluarez, Bernardini Realini, & Coad. Alphonfi Rodriguez.
Ludonici de la Palma, Vita Francisci de Porres Societatis IESV.
Ludonici de Fonte, Vita Vener. D. Marinæ de Escobar. Item
 P. Balthazaris Aluarez de Societate IESV.
Marij Clementis Baratta, Vita Fratrum Coadiutorum Temporalium Societatis IESV.
Martini la Naia, Vita Ven. Francisci Garcia de la Sierra Doctoris.
Martini de Roa, Vita Illustrissimæ Annæ de la Cruz. Item
 Dominæ Sancix Carillo.
Matthæi Raderi, Bauaria Pia.
 Vita Petri Canisij, & Theodorici Canisij è Societate IESV.
Michaëlis Cuellier, Idea Viri Apostolici Ioannis Auila.
Michaelis Iuliani, Vita Alphonfi Rodriguez è Societate IESV.
Nicolai Auancini, Vita Archiducis Leopoldi Guilielmi.
Nicolai Bellij, Vita P. Edmundi Augerij Societatis IESV.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Nicolai de Conde*, Vita P. Caroli à Lotharingia è Societate IESV.
Nicolai Godigni, Vita Gonzali Silueriæ Martyris è Societate IESV.
 Vita Ioannis Nonij Barretti, & Andreae Ouiedi Patriarcharum è Societate IESV.
Nicolai Kmici, Martyrium B. Iosaphati Archiepiscopi Polociæ.
Nicolai Orlandini, Vita Petri Fabri Societatis IESV.
Nicolai Susij, Vita Martini Antonij Delrio è Societate IESV.
Nicolai Talon, Vita B. Francisci de Sales Episcopi Gebenensis.
Nicolai Trigaultij, Vita Gasparis Barzæi Societatis IESV.
 De Christianis apud Iaponios Triumphis.
Nomy da Cunha, Vita P. Didaci Monteiro Societatis IESV.
Ostauui Lanzauechia, Vita Federici Cardinalis Borromei.
Odonis de Giffey, Vita & Martyrium Iacobi Salefij, & Guilielmi Saltamochij è Societate IESV.
Pauli Bombini, Vita Edmundi Campiani Martyris è Societate IESV.
Pauli Ragueneau, Vita Matris à S. Augustino Monialis.
Pauli Segneri, Vita P. Famiani Stradæ è Societate IESV.
Petri Antonii Spinelli, Nomina Sanctorum, quæ habentur in Martyrologio Romano.
Petri Benedict de Rada, Virtutes Roderici Nino è Societate IESV.
Petri Halloix, Vita Ven. Camilli de Lellis Fundatoris Ordinis Ministrantium Infirmis.
Petri du Hameau, Vita Margaretæ à Lotharingia Ducissæ Alenconensis.
Petri Hugonis, Vita Nicolai Helueti Eremitæ.
Petri Labbè, Vita & Elogia Ludouici XIII. Regis Christianissimi.
Petri Marin, Vita Roberti Cardinalis Bellarmini è Societate IESV.
Petri le Moyne, Eleemosynarius Sanctus, seu de Virtutibus Cardinalis Rupefocaldij.
Petri d'Oultreman, Tabula Virorum Illustrium Societatis IESV.
 Vita Petri Eremitæ.
Petri Pessini, Vita Arnoldi Boreti Senatoris Tolofani.

- Petri Ribadeneira*, Vita Iacobi Laynez, & Alphonfi Salmeronis è Societate IESV.
Petri Rouerii, Vita Cardinalis Rupefocaldij.
 Vita P. Petri Cottoni è Societate IESV.
Philippi Alegambe, Vita P. Ioannis Cardim è Societate IESV.
 Mortes illustres multorum è Societate in odium fidei interfectorum.
 Heroës & Victimæ Charitatis in obsequio peste infectorum.
Philippi Berlaymont, Paradisus puerorum, seu Exempla Virtutum à Pueris exercitarum.
Pompeii Sauazzini, Vita & Virtutes, D. Olimpiæ Gonzagæ.
Scipionis Paulatii, Vita Venerabilis Virginis Beatricis de Tufo.
Scipionis Sgambata, Elogium Iosephi Anchiætæ Societatis IESV.
 Vita Sororis Mariæ Magdalenæ Carafæ.
 Res gestæ auspicijs Ferdinandi II. Imperatoris.
Sebastiani Berettarii, Vita P. Iosephi Anchiætæ Societatis IESV latinè.
Sebastiani Morales, Vita Serenissimæ Mariæ Lufitanæ, Ducissæ Parmæ & Placentiæ.
Siluestri Petrasanctæ, Vita Roberti Cardinalis Bellarmini è Societate IESV.
 Vita Gregorij X. Pont. Max.
Simonis Nicouii, Martyrologium Romanum Polonicè. Item Vita Sanctorum.
Simonis de Vasconcellos, Vita P. Ioannis de Almeida Societatis IESV.
Stanislai Kuklinski, Vita & Virtutes Ven. Thomæ Oborski Episcopi Laodicensis Suffraganei Cracouien.
Stephani de Paternina, Vita P. Iosephi Anchiætæ Societatis IESV. Hispanicè.
Stephani Petiot, Exemplaris Vita D. Bardonij de Brun Sacerdotis Lemouicensis.
Terentii Alciati, Vita P. Petri Fabri primi Sociorum S. Ignatij. Italicè.
Theodori Rbay, Illustres Animæ Iulix, Cluix, & Montium.
Thomæ Vvorthingtoni, Catalogus Martyrum Angliæ ab Anno 1570. Ad Annum 1612.
Turriani le Febure, Vita Casaris Cardinalis Baronij.
Virgilii Ceparii, Vita Ioannis Berchmans Societatis IESV.
Venceslai Pantaleonis, Martyrium Ioannis Baptistæ Machadi è Societate IESV.
Venceslai Schwertfer, Vita R. P. Martini Stredonij Societatis IESV.

CAPVT X.

THEOLOGIA POSITIVA,

SEV

CONCILIA, SYNODI, IVS CANONICVM

DECRETA PONTIFICVM,

PATRES, ILLUSTRATA.

§. I.

Concilia, Ius Canonicum, & Decreta Pontificum.

- Alphonsi Pisani*, Concilium Nicænum I. Generale.
- Antonij Mongallardi*, Concilium Tolosæ à Calisto II. habitum.
- Balthasaris Hagelij*, Decreta Synodi Brixienfis eiusque Diocæsis Reformatio.
- Benedicti de Soxo*, Clausi Iuris.
- Christophori Garzia Yannez*, Encyclopædia totius iuris Canonici.
- Christophori à Sacrobosco*, Defensio Decreti Concilij Tridentini de Editione vulgata.
- Christophori Schorror*, Synopsis Iuris Canonici circa Potestatem Ordinis, Ecclesias, & Beneficia.
- Dionysij Petauij*, Dissertationum Ecclesiasticarum. Lib. II.
- De Duplice Synodo Sirmiensi.
- De Tridentini Concilij Interpretatione, & S. Augustini Doctrina.
- Dorothei Louffii*, Defensio Constitutionis Innocentij X. Pont. Max. Contra Cornelium Ianfenium.
- Ernrici Pirhing*, Tractatus Varij in Libros Decretalium.
- Ferdinandi Herberstein*, In Lib. II. Decretalium De Iudicijs.
- Francisci Bardi*, Commentaria in Regulas Iuris in Sexto.
- Francisci Intorcetta*, Synodus Diocæsana Catanensis.
- Francisci Turriani*, De Actis Nicænae, seu VI. Synodi, deque Canonibus illius, Item de VII. & multiplicè VIII. Synodo.
- Pro Canonibus Apostolorum, & pro Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, aduersus Centuriatores Magdeburgenses, Apostolicarum Institutionum de Catholica Doctrina Clementis Romani, Lib. VIII.

- Canones LXXX. Concilij Nicæni.
- Nicolai I. Responfa ad Consulta Bulgarorum.
- Frontonis Ducai*, Duæ Epistolæ Gregorij II. Pont. Max. ad Leonem Ifauricum.
- Canones SS. Apostolorum, Conciliorum Generalium, & Prouincialium cum Commentarijs Theodori Balsamonis.
- Gabrielis Cossartij*, Sacrosancta Concilia omnia, Recognita & aucta quarta parte. To. XVII.
- Gabrielis Vasquez*, Disputationes II. De Damnatiss in Concilio Francofurtens. Erroribus, Felicitis & Elipandi. Item Bullæ Pii V. & Greg. XIII. aduersus propositiones aliquot Michaëlis Baij.
- Gasparris Petkovvski*, Concilium Florentinum Polonicè redditum.
- Georgii Puttner*, Iuris Maximæ celebriores.
- Hieronimi Roman de Higuera*, Notationes in Luitprandum Ticinensem, & Dyptychon Toletanum.
- Iacobi Gretseri*, Volumen Epistolarum Pontificiarum ad Pipinum & Carolum Magnum.
- Variarum Pontificum Epistolæ X. ad Petrum Cnaptæum Eutychnianum.
- Iacobi Laynez*, Doctrina Concilij Tridentini De Sacramento Ordinis.
- Dogmata & Decreta de Gratia & Iustificatione.
- Iacobi Sirmondi*, Epistolæ Alexandri III. ad Petrum Cellensem, & Alios.
- Concilia Antiqua Galliz. Tom. III.
- Appendix Cedicis Theodosiani cum Epistolis Veterum Conciliorum, & Pontificum.
- Questio Triplex, De Lege Celebrandis, &c.
- Ioannis Baptiste Ricciolii*, De Immunitate Definitionum Sedis Apostolicæ, ab errore tam Speculatio quàm practico, &c.
- Ioannis Baptiste Romani*, Concilium Tridentinum Arabicè.
- Canones LXXX. Concilij I. Nicæni.
- Ioannis Baptiste Scortia*, Theoremata & Epitome, in Selectas Summarum Pontificum Constitutiones.
- Ioannis Streinii*, Anatomia vti iusque Iuris. Commentarius in Regulas Iuris Pontificij.

Iose-

THEOLOGIA POSITIVA.

- Iosephi Acofta*, Concilium Limense III.
- Leonardi Lessii*, Defensio Decreti Magni Concilij Lateranensis.
- Ludouici Cellotii*, Concilium Duziacense Primum.
- Marci Pauli Leonis*, De vsu Pallij.
- De Praxi Literarum Pœnitentiariæ.
- Matthæi Raderi*, Acta Concilij VIII. Oecumenici, Constantinopolitani IV.
- Pauli Laymanni*, Ius Canonicum, seu Commentaria in Libros Decretalium.
- Petri Alagonæ*, Totum Ius Canonicum. Tom. II.
- Petri de Ortigosa*, Concilij Mexicani Decreta.
- Petri Labbè*, Conciliorum omnium collectio maxima. Tom. XVII.
- Conciliorum Galliz accurata Historia.
- Conciliorum omnium Historica Synopsis.
- Petri Pazmani Cardinalis*, Acta, & Decreta Synodi Diocæsana Strigonienfis.
- Raphaëlis Castelli*, Synodus Diocæsana Mutinensis.
- Sfortia Pallauicini Cardinalis*, Historia & Decreta S. Concilij Tridentini. Tom. II.
- Stephani Audeberti*, Declaratio Decreti Constantiensis Concilij, Sess. XIX.
- Theodori Peltani*, Acta Synodi Ephesinae I. Decreta Concilij Mexicani.

§. II.

Sancti Patres & alij Scriptores Sacri Illustrati, vel in alias Linguas Translati.

Ab

- Adamo Leurin*, S. Ambrosij Liber De Bono Viduitatis & de Virginitate Gallicè.
- Agidio Bucherio*, Gregorius Turonensis, Victorij Aquitani Canon Paschalis.
- Andrea Schotto*, Photii Constantinopolitani Bibliotheca.
- B. Ennodij Ticinensis Episcopi Opera.
- S. Basilij Magni Opera.
- S. Cirilli Alexandrini Glaphyra.
- S. Gregorij Thaumaturgij Metaphrasis in Ecclesiasten.
- S. Paulini Opuscula.
- Eusebij Gallicani Homiliæ.
- Eucherij Lugdunensis Opuscula.
- Claudij Mamerci de Statu Animæ.
- Vigilij Tridentini Opuscula.
- Pascasij Radberti in Threnos & Lib. de Corpore & Sanguine.
- Michaëlis Pselli in Cantica.
- Michaëlis Gliscæ Disputationes II.
- Honorij Augustodonenfis Opera.
- Arnoldi Carnotensis de VII. Verbis à Christo in Cruce prolatis.
- Luca Tudenfis De Altera Vita.
- Andronici Constantinopolitani Dialogus contra Iudæos.
- Philothei Rogerij de Mundi Contemptu.
- Gerardi Moringi de Paupertate.
- Isidori Hispalensis de Ecclesiasticis Scriptoribus.
- Isidori Pelusiotæ Epistolæ.
- Antonio Bassolio*, Dionysij Alexandrini Periegesis.
- Balthasare Corderio*, S. Dionysij Arcopagitæ Opera cum Scholijs S. Maximi & Paraphrasi Pachymeræ.
- Ioannis Philoponi in Cap. I. Genesios Libri VII.
- S. Cyrilli Apologi Morales.
- Catena Græcorum PP. in Ioannem.
- Catena 65. Græcorum PP. in Lucam.
- Symbolæ SS. Patrum in Matthæum.
- Catena SS. Patrum Græcorum in Psalmos, Tom. III.
- S. Dorothei Institutiones Asceticæ.
- S. Cyrilli Alexandrini in Hieremiam Prophetam Homiliæ XIX.
- Ioannis Caleræ Patriarchæ Constantinopolitani & Ioannis Ceranei.
- Homiliæ in IV. Euangelia.
- Ioannis Geometræ Opusculum De B. Virgine.
- Carolo Gostvino*, Tertullianus.
- Carolo Paulino*, Optati Mileuitani Opera.
- Christophoro Bouverio*, Venantius Fortunatus.
- Hrabani Mauri Poëmata.
- Claudio Dausqueio*, Basilij Seleuciensis Orationes.
- Claudio Maltreto*, Procopius latinè redditus.
- Dionysio Petauio*, Synesij Episcopi Cyrenensis Opera.
- Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani Breuiarium.
- Epiphanijs Salaminis Episcopi Opera.
- Themistij Euphradæ Orationes XVI.
- Iuliani Imperatoris Opera.
- Francisco Aguado*, Apologi Morales S. Cyrilli Hispanicè redditi.
- Francisco Scorfo*, Theophanis, Caramei Archiep. Homiliæ 62.
- Francisco Turriano*, S. Diadochi Cap. C. De Perfectione Spirituali.
- S. Nili Capita CL. de Oratione ad Deum.
- Ioannis Sapientis Cyparissioræ expositio eorum, quæ de Deo dicuntur.
- Photij Constantinopolitani Archiep. Liber de Voluntatibus Gnomis in Christo.
- Theodori Abucaræ Episcopi Cariz Opuscula.
- Basilij Seleuciæ Episcopi Demonstratio de Christi Aduentu.
- S. Maximi Martyris Disputatio aduersus Pyrrhum Monothelitam.
- S. Maximi Confessoris Opuscula, XIII.

- contra eisdem Monothelitas.
Francisco Vigerio, Eusebij Pamphili Præparatio Euangelica.
Frontone Ducao, Clemens Alexandrinus.
 Antonij Melissæ Abbatis, Sermones, & loca Communia.
 Maximi sententiæ.
 S. Paulinus.
 S. Gregorij Nazianzeni, Opera.
 S. Gregorij Nissen Opera.
 S. Basilij Magni Opera.
 S. Ioannis Chryostomi Opera.
 Zonaras in Canones Apostolorum.
 Nicephori Callisti Xanthopuli, Historia Ecclesiastica.
 Bibliotheca Græcorum Patrum.
Gabriele Cossartio, Themistij Orationes.
 Parthenij Patriarchæ Constantinopolitani Decretum.
Georgio Hefero, Dioptra Kempensis.
 Vita, & Syllabus Operum Thomæ à Kempis.
 Obeliscus Kempensis.
Henrico Sommalio, Thomæ de Kempis Opera.
 B. Anselmi similitudines, Epistolæ.
 Liber de Excellentia Virginis.
 D. Augustini Confessiones, Meditationes, Soliloquia, Manuale.
 Ioannis Trithemij Commentarius in Regulam S. Benedicti.
 Alberti Magni Paradisus Animæ.
 D. Anselmi Cantuariensis Archiepiscopi, Tractatus de xv. dotibus Beatorum.
 Thomæ de Kempis Lib. I. v. De Imitatione Christi.
Henrico Vvagnereckio, S. Augustini Confessiones.
Heriberto Rosweido, Ioannis Moschi, Præputum Spirituale.
 Ioannes Buschius, de Origine Cœnobij Vvundesheimensis.
 Eucherius Lugdunensis, De Contemptu Mundi.
 S. Paulini Episcopi Nolani Opera.
Hieronymo Roman, Chronicon Luitprandi cum Notis.
Iacobo Desbans, Clemens Alexandrinus.
Iacobo Gretsero, Complures in opere suo de Cruce.
 Paulus Bernriednenfis de rebus gestis Gregorij VII. & Herluçæ Virginis.
 Gerhodi Reicherspergentis de Henrico IV. & V. Imp. & Gregorio VII. Romano Pontifice syntagma.
 Lucas Tudenfis contra Albigenfes, & alij quidam Scriptoros contra Vvaldenses.
 Gregorius Acyndini de Effentia, & Operatione Dei. Lib. 2.
 Ebrardus Bethuniensis, Bernardus Abbas Fontis calidi, & Hermengaudus contra Vvaldenses.

- D. Gregorij Nissen Orationes aliquæ, & Commentarius in Psalmorum inscriptiones Leonis Imperatoris Orationes 9.
 Anastasij Sinaitæ Hodegus, & alia quædam opuscula.
 Callisti Patriarchæ Constantinopolitani Oratio de S. Cruce.
 Gregorij Mirglenaci Homiliæ in Passionem Domini.
 Theodori Abucaræ, Episcopi Cariæ opuscula 42.
 Hippolyti Thebani, Chronicon.
 D. Gregorij Thaumaturgi 12. Anathematismi.
 Georgius Codinus Curopolata.
 Ioannis Cantacuzeni Historia.
 Simeonis Iunioris Theologi Sermones.
 Philippi Solitarij Dioptra.
 Michaelis Glycæ Disputationes 2.
 Iacobi de Vitriaco Orientalis Historia.
 Adamanni Scoto-Hiberni, de Situ Terræ Sanctæ.
 S. Bernardi opuscula 4.
 Tertulliani loca quædam à Francisci Iunij Caluini calumnijs vindicata.
Iacobo Sirmondo, Sidonius Apollinaris Aruernus.
 Orationes SS. Patrum Græcæ.
 Petri Siculi Commentarius ad Archiepiscopum Bulgaria.
 Theodori Studitæ Epistolæ.
 Goffridi Abbatis Vindocinensis Epistolæ, Opuscula, Sermones.
 Flooardi Presbyteri, Historiarum Ecclesiæ Rhemensis. Lib. IV.
 Magni Felicis Ennodij Ticinensis Episcopi, Opera.
 S. Fulgentij Ruspensis Episcopi, Opuscula.
 S. Valeriani Episcopi Cameliensis Homiliæ.
 Petri Abbatis Cellensis Epistolæ.
 C. Sollij Sidonis Apollinaris Aruernorum Episcopi, Opera.
 Anonymi Scriptoris Coniectura de Regionibus Suburbicarijs.
 Idacij Episcopi, Chronicon & Fasti Confulares.
 Marcellini V. C. Comitum Illyriacini Chronicon.
 B. Eugenij Episcopi Toletani, opuscula.
 Anastasij Sedis Apostolicæ Bibliothecarij Collectanea.
 Caroli Calui, & Successorum Capitula.
 Facundi Episcopi Hermianensis defensionis Concilij Chalcedonensis.
 Veterum 5. Scriptorum Opuscula dogmatica.
 B. Aurelij Augustini, Sermones 40.
 S. Theodori Episcopi Cyrenensis Opera.
 S. Auiti Episcopi Viennensis Opera.
 S. Fulgentij contra Fabianum excerpta.
 Eusebij Pamphili Casaræ Ep. Opuscula.
 Præ-

- Prædestinatus, seu Antiqui Scriptoris Opusculum Contra Hæresim Prædestinatorum.
 Historia Prædestinatiana.
 Hincmari Rhemensis Archiepiscopi, Opera.
 Theodulphi Episcopi Aureliana. Opera.
 Rabani Archiepiscopi Moguntini, aduersus Godeschalum.
 Amolonis Archiep. Lugdunen. Epistola.
 Seruatius Lupus de tribus Quæstionibus.
 Ruffinus Palæstinus de Fide.
 Marcelli & Faustini libelli precum.
 Sancti Augustini sententiæ.
Ioanne Baptista Giattino, Cyrilli Alexandrini in Euang. S. Ioan. lib. 6.
Ioanne Baptista Guesnay, Cassianus.
Ioanne Baptista Masculo, Eruditarum lectionum SS. Patrum. Tom. 4.
Ioanne Baptista Villalpando, Remigij Rhemensis. Tractatus in Epistolas D. Pauli.
Ioanne Busæo, Petri Blesensis Bathoniensis Archiepiscopi Opera.
 Ioannis Trithemij, Opera Pia, & de Scriptoribus Ecclesiasticis.
 Anastasij S. R. E. Bibliothecarij Vitæ Pontificum.
 Luitprandi Ticinensis Diaconi de Ritu Romanorum Pontificum.
 Abbonis Floriacensis Epitome De Vitæ Pontificum.
 Hincmari Rhemensis Episcopi Epistolæ.
Ioanne David, Petri Simonis Toletani, Episcopi Iprensis Opera.
Ioanne Ferrando, S. Alcimi Auiti Archiepiscopi Vienen. Epistola cum Notis.
Ioanne Garnerio, Iuliani Eclacensis Episcopi libellus.
 Marij Mercatoris Opera cum Notis.
Ioanne Granio, S. Augustini Opera.
Ioanne Haio Scoto, Sixti Senensis Bibliotheca Sancta.
Ioanne Hasio, Casarij Heisterbachensis exemplum.
Ioanne Ludouico de la Cerda, Q. Septimij Florentij Tertulliani Opera.
 Salomonis Psalterium.
Ioanne Maiore, Anonymi, Speculum Exemplorum.
Ioanne Roberti, Theofridi Epternacensis Abbatis, Flores Epitaphij Sanctorum.
Ioanne Theodorici Macherentino, Saluiani Massiliensis Presbyteri. Epistolares lib. 4. de illo: Quis Diues saluus?
Iulio Alenio, S. Bernardi Dialogus inter animam, & Corpus, Sinicæ.
Iulio Casare Bulingero, Arnobius De Dijs gentium.
Iulio Priscianensi, Vmberti & Hugonis Victorini, Commentaria in Regulam S. Augustini.

- Ludouico Cellotio*, Historia Gottescalchi, De Prædestinatis, cum Notis.
Martino Antonio Delrio, S. Orientij Episcopi Illiberitani Commonitorium.
 D. Althehmi Aenigmata.
 Areopagiticæ Vindicicæ.
Martino de Esparza, S. Augustini Epistolæ Asceticæ collectæ.
Matthæo Radero, S. Ioannis Scholastici, seu Climaci Opera.
 Petri Siculi, Historia de Manichæis.
Melchior Hanal, Parabolæ Hebraicæ, Latine redditæ.
Nicolao Serario, Epistolæ Bonifacij Archiepiscopi Moguntini.
Petro Francisco Chiffletio, Fulgentij Ferrandi Carthaginensis Opera. Scriptorum veterum quinque opuscula, scilicet Alcuini, S. Fulgentij, Rabani, Mauri, & Anonymi &c.
 S. Paulinus cum rebus ab eo gestis.
 Victoris, & Vigilij Opera.
 Marij Auenticensis Chronicon.
Petro Gorsio, Saluiani Opera Gallicæ.
 Thomæ à Kempis, De Imitatione Christi Gallicæ.
Petro Halloix, D. Iustini Philosophi, & Martyris documenta.
 S. Dionysij Areopagitæ, opera vindicata.
 S. Ignatij Martyris Epistolæ.
 Illustrium Ecclesiæ Orientalis Scriptorum, qui primo & secundo sæculo floruerunt documenta.
Petro Lanfelio, S. Dionysij Areopagitæ opera.
 S. Iustini Martyr à calumnijs Isaacii Causaboni vindicatus.
Petro Maturo D. Antonini Archiepiscopi Florentini Historia.
 Ioannis Maldonati Commentarius in Euangelia.
 Antonius Rampelodus expurgatus.
Petro Possino, S. Nili Opera, & Epistolæ.
 Nicetas de SS. Archangelis.
 Polemonis Orationes.
 Leonis Augusti Oratio.
 Annæ Comnenæ Alexias.
 Theophylacti Institutio Regia.
 S. Methodij Conuiuium Virginum.
 S. Bernardi Carmen Paræneticum.
 Nicephorus De Rebus Byzantinis.
 Georgij Pachimeris Historia.
 S. Damasceni Oratio.
 Isidorianæ Collationes.
 S. Francisci Xauerij, Epistolarum. Tom. 2.
Pbilippo Labbe, Opera S. Ioannis Damasceni.
 Specimen Bibliothecæ Nouæ.
 Bibliotheca Noua. Tomis 2.
 De Scriptoribus Ecclesiasticis.
 SS. Patrum Theologorum, Scriptorumque vtriusque Testamenti Bibliotheca Chronologica.

- Michaelis Glycæ Annales Græcæ & Latinæ.
Richardo Gibbono, Marci Cardinalis Vigerij Decachordum Christianum.
 D. Aelredi Rhieuallensis Abbatis Opera.
 D. Amadæi Episcopi Laufannæ, Homiliæ de B. Virgine.
 Nicolai Harpsfeldij Historia Ecclesiastica Anglicana,
Theodoro Peltano Andree Cæsariensis, Commentarij in Apocalypsim,
 Homiliæ 17. Græcorum Patrum.
 Victoris Antiocheni in Marcum, & Titi

- Bostrensis in Lucam Commentarij.
 Gregorij Thaumaturgi Metaphrasis in Ecclesiasten.
 Catena Græcorum Patrum in Prouerbia,
Theophylo Raynaudo, S. Valeriani Cemeliensis Episcopi defensio.
 S. Anselmi Opera.
 Idiota Sapiens.
 Leonis Magni, Maximi, Petri Chrysologi, Valeriani Cemeliensis, Asterij, Opera.
 Guilielmus Parisiensis.

CAPVT XI.

HISTORIA ILLUSTRATA.

S. I.

Ecclesiastica.

- Aegidij Bucherij*, Disputatio Historica de primis Tungorum, seu Leodiensium Episcopis, & Chronologia Posterorum.
 Chronographia Historiæ Leodiensis cum Tabulis.
 Victorij Aquitani Canon Paschalis Commentarij illustratus.
 Belgium Romanum Ecclesiasticum, & Ciuile.
Aegidij Du Monin, Sacrarium Comitatus Namurcensis.
Alberti Chanovvski, vestigium Bohemiæ Piz.
Alberti Pigliovvski, Elogia Fundatorum Societatis Iesu in Polonia.
Alberti Vvyjuk Koialovvicz, Miscellanea de Statu Ecclesiastico Lithuanicæ.
Alexandri Georgij, De Ligno Crucis, quæ anno 1593. passim in Gallia in Linteis apparuit.
Alexandri Vviltbemij, Diptychon Leodiense. Catalogus Abbatum Cœnobij Munsteriensis,
 Icones Constantini Magni, & Diuæ Helenæ.
Alphonsi de Flores, Hispania Candidata Christianæ Fidei lampade: Purpurata martyrum suorum sanguine.
Alphonsi de Sandoual, De Natura, Politia Sacra, & Prophana, Moribus, Ritibus, Disciplina, Catechismo, Aethiopum.
Alphonsi Vagnoni, De Principio Mundi, Sinenfili lingua.
Andree Gomez, Narratio Gestorum in Canonizatione SS. Ignatij, & Xauerij in Lusitania.

- Andree Schotti*, Epistolæ Africani, & Origenis, de Historia Sufannæ.
 Photij Bibliotheca.
 Bibliotheca Hispanicæ.
 Thesaurus Exemplorum, & Sententiarum collectus ex Auctoribus.
 Dialogus de Prisca Religione, & Dijs Gentium.
 De Sacris & Catholicis Sacræ Scripturæ Interpretibus.
Antony Beatilli, Catalogus Archiepiscoporum Barenfium.
 Historia Vitæ, & Translationis S. Irenes Virg. & M.
 Historia Vitæ, & Translationis S. Sabini Episcopi Canusini.
Antony Deslions, Historia Confraternitatis S. Eligij Bethuniæ.
Antony Ignatij Descamps, De Congregatione B. Virginis Auxiliatricis.
Antony de Macedo, Lusitania Insulata.
Antony Mongaillardi, Vasconicæ Sancti Episcopi Recensiti.
Antony Nunny à Miranda, De Instituto, & Regulis Congregationis Conceptionis B. Virginis.
Antony Possuini, Moscouia.
 Bibliotheca Selecta.
 Apparatus Sacer.
Arnoldi Angeli, Conuersi ad Fidem Romanam.
Athanasij Kircher, Historia Eustachio-Mariana.
 China monumentis Sacris, & Prophanis illustrata.
Augustini de Herrera, De Origine, & Progressu Officij Diuini.
Augustini Oldoini, Additiones ad Vitas Pontificum Romanorum.
 Necrologium Pontificum.
Balthasaris Tellez, Chronicon Societatis Iesu in

- in Lusitania. Par. 2.
 Historia Aethiopiæ recognita, & contracta.
Bartholomæi Fisen, De Origine prima Festi Corporis Christi.
 Historia Ecclesiæ Leodiensis ab vsque S. Materno.
 Flores Ecclesiæ Leodiensis.
Bartholomæi Guerreri, Gloriosa Corona occisorum pro fide in regionibus ad Lusitanum Imperium spectantibus.
Bartholomæi Vimont, Relatio Gestorum in Noua Francia anno 1640. & 1641.
Benedicti Bonnefoy, Historia Hæresis in Gallia. Tom. 2.
 Historia Episcoporum Magalonenfium, & Monspelientium.
 Epitome Rerum pro Religione in Occitania Gestarum.
Bernardini Rossignolij, Historia Thebæa.
Bobuslai Balbini, Diua Vvartensis.
 Diua Turzanensis.
 Diua Montis Sancti.
 Diua Bohuslauenfensis, & Epitome rerum Bohemicarum.
Casaris Aluccij, Speculum, seu Compendium Antiquitatum Sacrarum, & profanarum Vrbis Romæ.
Christophori Brouveri, Antiquitatum Fuldensium. Lib. IV.
 Antiquitates Annalium Treuirensium. Libris XVIII.
 Sidera Illustrium, & Sanctorum Virorum qui Germaniam rebus gestis ornarunt.
Claudij Maillard, Historia Beatæ Virginis Halensis.
Claudij Perry, Historia Ecclesiastica, & Ciuilibis Vrbis Cabillonensis.
Coloniensis Collegij, Annus Secularis Societatis Iesu.
Cornelij Hazart, Historia Ecclesiastica præcedentis, & præsentis sæculi in Asia, America, Africa, & Europa, To. 5.
Craconensis Collegij, Primum Societatis Iesu sæculum.
Danielis Bartoli, Historiæ Societatis Iesu, in India, Iaponia, China, Italia, Anglia &c. Tom. 6.
Dionysij Petauii, Breuiarium Historicum Nicephori Constantinopolitani.
 Opus de Doctrina Temporum aduersus Scaligerum. Tom. 2.
 Vranologium, & variarum Differtationum. Lib. 8.
 Rationarium Temporum, siue Synopsis Historiæ ab Orbe Condito vsque ad annum 1626.
Emanuelis de Almeyda, Historia Aethiopiæ Altæ.
Emanuelis Ortigas, Historia Sacrorum Corporalium Darocensium.

- Fabritij Pignatelli*, De Apostolatu B. Nathanaelis.
 Flandro-Belgica Prouinciæ. Imago primi sæculi Societatis Iesu.
Francisci Labier, Synopsis præcipuarum rerum à Societate Iesu gestarum sæculo eius Primo.
 Magnum Menologium Sanctarum Virginum.
Francisci Richardi, Relatio de Gestis à PP. Societatis in Insula S. Irenes.
Francisci Sacchini, Historia Societatis Iesu, Laynez, Borgia, Euerardus, Claudius. Par. 4.
 Tractatus vtrum S. Ignatius petierit à B. Caietano Thienæo admitti in Ordinem Theatinorum.
Georgij Constantini, Historia Sancti Montis in Bohemia.
Georgij Crugerij, Sacrorum Puluerum Regni Bohemiæ per sex primos menses.
Georgij Fauterel, Historia miraculorum Beatæ Virginis Rhedonis.
Godefridi Henscheny, De Episcopatu Traiectensi.
 De Tribus Dagobertis.
 Notitiæ Breues Italiæ, Hispaniæ &c.
 Notitiæ Breues Triplicis Status Ecclesiastici.
Guilielmi Marci, Supplicatio Valencenensis.
Guilielmi de Vvael, Historia de Cruce Carauacensi.
Henrici Harcotti, Epitome Historiæ Anglicanæ Ven. Bedæ.
Henrici Mori, Historia Missionis, & Prouinciæ Anglicanæ Societatis Iesu.
Henrici Thenen, Thesaurus Sacrarum Reliquiarum Aquigrani.
Heriberti Rosvveydi, Notationes in Vetus Martyrologium Romanum.
 Vindicæ Kempenses.
 Historia Ecclesiastica à Christo ad Vrbanum VIII.
 Historia Ecclesiæ Belgicæ.
Hermanni Crumbach, Historia de tribus Magis.
Hippolyti Panziroli, Thesauri absconditi Vrbis Romæ.
Honorati Niquet, Historia Ordinis Fontis Ebrardi, & Apologia pro eadem.
 Historia, & mysterium Tituli Sanctæ Crucis.
Horatij Turfellini, Epitome Historiarum à Mundo Condito.
Iacobi Boutoni, Relatio stabilitæ à Gallis Sedis in Insula Martiniana.
Iacobi Damiani, Synopsis Historiæ Societatis Iesu primo seculo.
Iacobi Gaultery, Tabula Chronographica Status Ecclesiæ à Christo nato ad annum 1614.

HISTORIA ECCLESIASTICA.

- Jacobi Gardoni Lesmorei*, Opus Chronologicum rerum memorabilium à Mundi exordio ad nostra vsque tempora.
Opuscula tria, Chronologicum, Historicum, Geographicum.
De rebus Britanniae nouis.
- Jacobi Gretseri*, Commentariolus de Imperatorum, Regum, ac Principum Christianorum in Sedem Apostolicam munificentia.
Fons olei Vvalpurgini apud Eistertentes Defensus.
Syntagma de Sacris Reliquijs S.R. Imp.
- Jacobi Irising*, Historia de Beata Virgine Oetingana.
- Jacobi Malbranque*, De Morinis.
- Jacobi Maseni*, Annales Treuirensium.
- Jacobi Saliani*, Annalium Ecclesiasticorum à veteris Testamenti. Tom. 6.
Epitome eorundem Annalium. Item in Enchiridion Chronologicum Sacrae, & Profanae Historiae.
- Jacobi Sirmondi*, Coniecturae Anonymi Scriptoris, de Regionibus, & Ecclesijs suburbicarijs, & Vindiciae duplices illius.
- Jacobi Tyrj*, De Antiquitate Ecclesiae Scoticae.
- Ignatij de Arbieto*, Historia Prouinciae Peruanae Societatis Iesu.
- Ignatij Bomplani*, Historia Pontificatus Gregorij XIII.
- Historia Christianarum rerum ab ortu Christi.
- Ioannis Aquapontani*, Concertatio Ecclesiae Catholicae in Anglia.
- Ioannis Arnbrusteri*, Oliuetum Spirensis.
- Ioannis Bayoly*, Sacra Aquitaniae Historia.
- Ioannis Baptistae Giattini*, Historia Concilij Tridentini, Latine.
- Ioannis Baptistae Guesnay*, Magdalena Massiliensis.
Massilia Gentilis, & Christiana.
- Ioannis Baptistae Macaldi*, Historia B. Ioannis Montmirelij Ordinis Cisterciensis.
- Ioannis Baptistae Masculi*, Encomiorum. Tom. 2.
Persecutiones Ecclesiae.
- Ioannis Bourghesij*, De Iubilaeo Societatis Iesu.
- Ioannis de Burgos*, De Domo Lauretana.
- Ioannis Buzelini*, Annales Gallo-Flandriae, ab annis 1300.
Gallo-Flandriae, eiusque Antiquitates Sacrae, & profanae descriptae.
- Ioannis Columbi*, De rebus gestis Episcoporum Valentinorum, Dionsium, Viuariensium, Vasionensium, Sistaricensium.
De Manuesca Vrbe Prouinciae.
De Carthusianorum initijs.
De Gente Simianæa &c.
- Ioannis Erardi Fullonij*, Compendium Historiae Leodiensis.
- Ioannis Ferrandi*, Disquisitio Reliquiarum.
De Lilijs aureis Regum Franciae.

HISTORIA ECCLESIASTICA.

- Ioannis Gabrielis Bisciole*, Epitome 10. Tomorum Annalium Card. Baronij.
Martyrologium Romanum, Italicè.
- Ioannis Grothaus*, Historia Sodalitij Vrsulani.
Suffraganei Colonienfes.
- Ioannes Hay Scoti*, Scholia in Bibliothecam Sanctam Sixti Senensis.
- Ioannis Mariana*, De Aduentu S. Iacobi Apostoli in Hispaniam.
Epitome Bibliothecae Photij.
- Ioannes Nadasi*, Mortes illustres Vitorum Societatis Iesu ab anno 1646.
Heroës, & Victimae Charitatis à Societate Iesu ab anno 1647.
- Ioannis Petri Paschalis*, De Sacra Antiquitate Urbis Campanae.
- Ioannis Rhd*, Historiae & Exempla Virtutum.
- Ioannis Roberti*, Legia Catholica, & eiusdem Elogia 50.
Nathanael, Bartholomaeus.
- Ioannis de Sancto Albino*, Historia Urbis, & Ecclesiae Lugdunensis.
- Ioannis Stephani Menochij*, De Republica Hebraeorum.
Historia Sacra De Actibus Apostolorum.
Historia Miscellanea Sacra.
- Ioannis Streiny*, Historica Relatio De miraculo Sanguinis Christi, qui Vvalduræ asseruatur.
- Ioannis Vwilhelmi Vwiltheim*, De Rebus gestis S. Maximini Archiepiscopi Treuirensis.
- Iodoci Cocci*, Dagobertus Rex, Argentinenfis Episcopatus Fundator.
- Iosephi Andres*, Decor Carmeli, De Rebus Ven. Ordinis Carmelitani.
- Iosephi Bessoni*, Syria Sancta.
- Iosephi Spucces*, Historia Societatis Iesu Siculae.
- Iulij Nigrony*, Historica Disputatio de Sancto Ignatio Loiola, & B. Caietano Thienæo.
- Iulij Vascbij*, De Electione S. Francisci Xauerij in Patronum Ciuitatis Taurinensis.
- Laurentij Martinij*, Hortus Florum Virtutum virorum Societatis Iesu.
- Leonardi Perini*, Hilaria Mussipontana ob Canonizatos SS. Ignatium, & Franciscum Xauerium.
- Luca Paprocki*, De Miraculis Gratijs in Templo B. Virginis Czervvinski.
- Ludouici Maimbourg*, Historia Hæresis Arianae.
Historia Hæresis Iconoclastarum.
- Marci Lima*, Narratio Translationis Domus B. Virginis Lauretanæ.
- Martini de Roa*, Sanctorum Historia.
Antiquum S. Christophori Monasterium Cordubense illustratum.
- Matthaei de la Cruz*, Historia de Apparitione B. Virginis Guadalupæ.
- Matthæi Raderi*, Aula Sancta Theodosij Iunioris Imperatoris.

Chro-

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Chronicon Alexandrinum, seu Fasti Siculi.
- Matthiae de Bocanegra*, Historia Actus Generalis S. Inquisitionis, Mexici.
- Matthiae Tanner*, Historia Montis Oliueti in Morauia.
- Maximiliani Sandai*, Staurophilorum Historia Lib. 50. in Tomos IV. diuisi.
- Melchioris Guttwirt*, Tempe Bohemiae, in famosioribus effigiebus B. Virginis.
- Melchioris Inchoffer*, Annales Ecclesiastici Regni Hungariae.
- Michaelis Alfordi*, Annales Ecclesiae Britannicae per quinque prima saecula. Tom. 4.
Lucij, Helenae, Constantini Patria, ac Fides.
- Michaelis de Almèida*, Narrationes exemplorum, & miraculorum lingua Concannica.
- Michaelis Pexenfelder*, Florus Biblicus.
- Nicolai Orlandini*, Historiae Societatis Iesu. Par. 1.
- Nicolai Serarij*, De Rebus Moguntinis Lib. 5.
Quaestiones de S. Nicolao.
Varia Tom. 1. Opetum eius comprehensa.
- Nicolai Talon*, Historia Sacra, quae Pentateucho continetur.
Historia Sacra totius Veteris Testamenti.
Historia Sacra noui Testamenti.
- Pauli Sherlogi*, de Rep. Hebraeorum.
- Petri Francisci Chiffletij*, Historia Monasterij Regalis Trenorcienfis.
- Petri Gaultruche*, Historia Sancta. Par. 3.
- Petri Maturi*, Historia S. Antonini Archiepiscopi locupletata.
- Petri Monodi*, Amadeus Pacificus, seu Commentarius de Controuersia Eugenij IV. & Felicis V.
- Petri D'Oultreman* Tractatus de Posterioribus Cruciatibus.
- Petri Pauli Rossii*, Relatio de morte Urbani VII. Pont. Max.
- Petri Possini*, Supplementum Partis V. Historiae Societatis Iesu,
De Patria P. Paschalis Broët.
- Petri Ribadenciræ*, De Schismate Anglicano. Lib. 3.
- Petri Rouerij*, Reomaus seu Historia Monasterij S. Ioannis Reomaensis.
- Philippi Alegambe*, Bibliotheca Scriptorum Societatis Iesu locupletata.
Mortes illustres occisorum in odium fidei à Societate Iesu.
Heroës & Victimae Charitatis à Societate Iesu.
- Philippi Bebij*, succincta Chronologia ex Bellarmino, & Baronio ab initio mundi, vsque ad annum 1628.
- Philippi Labbe*, Hagiologium Franco-Galliae.
Historiae Sacrae Prodromus.
Historia Bituricensis Prouinciae.
Index Archiepiscoporum, Episcoporum,

THEOLOGIA EXEMPLARIS.

- Abbatum in Bituricensi Primatu.
- Raphaelis Castelli*, De Donatione Constantini.
- Renati Chesneau*, Historia Translationis Sacri Corporis Henrici Martyris Roma, Montes Hannoniae aduesti.
- Richardi Gibboni*, Epitome Historiarum Mundi Horatij Turfellini aucta.
- Roberti Bellarmini Card.* de Scriptoribus Ecclesiasticis,
- Scipionis Pauluccij*, Missiones Societatis Iesu per Regnum Neapolitanum.
- Siluestri Petrasancta*, Thaumasia de Miraculis Tom. 3.
Iter Fuldense, & Moguntinum Nuntij Apostolici D. Petri Aloysij Caraffae.
- Simonis de Vasconcellos*, Chronicon Prouinciae Brasiliae Societatis Iesu.
- Stephanile Grand*, Historia Sacra Urbis Castilionensis ad Sequanam.
- Stephani Guyoni*, De Vetere Aniciensium pietate, Doctrina, Dignitate.
- Theophili Raynandi*, De Natali S. Ambrosij,
De Corona aurea supra Mitram Pontificis Rowani, & alia opuscula in Tom. 10. operum in Bibliotheca.
- Thomae Stephensoni*, Historia Sacra ab Orbe condito vsque ad Christi Aduentum.

S. II.

Historia Profana.

- Alberti Curtij*, Coniuratio Fridlandica.
- Alberti Vvylukoiarovicz*, Historiae Lithuanæ. Par. 1. & 2.
De Rebus gestis contra Kosaccos Zaporouios rebelles.
Fasti Radiuiliani.
- Alexandri Donati*, Roma vetus.
- Alexandri Vwilthemij*, Gubernatores Luxemburgenses.
- Andrea Brunneri*, Annales Boiorum. Par. III.
Excubiae Tutelares, seu Breuiarium vitæ 60. Ducum Boiariae.
- Andrea Kanon*, Expeditio Legatorum Regis Poloniae in Gallias.
- Andrea Schotti*, Commentarius in Auctorem, De Viris Illustribus Urbis Romæ.
Notæ in sexti Aurelij Victoris Historiam Augustam.
Pomponius Mela de Situ Orbis.
Vitæ comparatae Aristotelis, & Demosthenis. Bibliotheca Hispaniae.
Itinerarium Antonini Augusti cum Notis Suritæ.
Notæ in Cornelij Nepotis fragmenta.
Aemilius Probus, De Vita Imperatorum Græcorum.

Y y y y

An-

HISTORIA PROPHANA.

- Annales Romanorum Stephani Venandi Pighij.
 Tabula Rei numariæ Romanorum, Græcorumque.
 Tabula Mensium Romanorum, Græcorumque.
 Tabula Mensium Romanorum, & Atticorum. Geometrica, & Gromaticæ Veteris Scriptoris.
 Index Auctorum, qui à C. Plinio in Naturali Historia citantur.
 Antonij Augustini, Dialogi 11. Antiquitatum in Numis Veterum.
 Petri Magni, Hippolyti Colentis, Frederici Coriolani, Tractatus de Consilio, & Consiliarij Officio.
 Romanarum Antiquitatum Electa ad Ioannem Rosinum adiecta.
 Notæ in Valerij Flauij Argonautica.
 Huberti Goltzij Sicilia, Magna Græcia, & Insulæ.
 Fasti Siculi ad Capitolinos emendati. Hispania illustrata.
 Itinerarium Italiæ, Rerumque Romanarum recentium.
 Angeli Gallucij, De Bello Belgico Tom. II.
 Antonij Beatilli, Historia Ciuitatis Barij.
 Antonij Mongailardi, Historia Vasconica.
 Antonij Possenini, Epistola de Rebus Suecicis, Liuonicis, Moscouiticis, Transyluanicis, Moscouia.
 Antonij Vasconcellij, Anacephaleoses Regum Lusitanæ, & Descriptio eiusdem, & de Philippi III. Regis expeditione Lusitanica.
 Aquisgranensis Collegij, Aquisgranum à Matthia Imperatore restitutum.
 Athanasij Kircher, Latium Priscum. Splendor Domus Ioanniæ.
 Bartholomæi Guerreri, Expeditio Lusitanorum ad recipiendam ab Hollandis Bahyam Brasiliæ.
 Bartholomæi Rogati, De Regno Gothorum. Partes V.
 Bobuslai Bolbini, Origines Comitum de Gulenstein.
 Caroli Scribani, Antuerpia & Antuerpiensium Origines.
 Veridicus Belgicus.
 Christophori Ott, Laurus Carolina, De Gestis Caroli Magni.
 Claudij Clementis, Descriptio Exceptionis Ludouici XIII. Regis Galliarum Lugduni.
 Gentilitius splendor Rodulphi Cheuriers Episcopi, & Cardinalis.
 Didaci Salazarij, De sua Peregrinatione suscepta iussu Regis Hispaniæ.
 Edmundi Campiani, Commentarius de Hibernia Insula.
 Narratio Diuortij Henrici VIII. Regis Angliæ ab vxore.
 Famiani Strada, De Bello Belgico, Decas

HISTORIA PROPHANA.

- Prima, & secunda.
 Felicis Girardi, Diarium rerum ab Orbe Conditio.
 Mercurius sæculi decimi septimi.
 Francisci Adorni, Monitio ad Vbertum Folietam, de ratione illustrandæ Ligurum Historiæ.
 Francisci Aranba, Series Historica Regum Lusitanæ.
 Francisci Gautran, Historica Dissertatio De Antiquitate Neruiorum.
 Francisci Romey, Pantheon Mythicum.
 Libitina, seu de Funeribus.
 Friderici Szembeck, Vesuuianum Incendium.
 Fuluii Carduli, Tiburis Descriptio.
 Gabrielis de Henao, Viscaya illustrata.
 Guilielmi Dondini, Historia de Rebus Gestis ab Alexandro Farnesio.
 Guilielmi Ionstoni, Historia Sleidani in Epitomen reducta, hæresi extersa.
 Hermanni Hugonis, Obsidio Bredana.
 De scribendi Origine, & Vniuersa Rei literariæ Antiquitate.
 Iacobi Betzcouy, Commentarius Laurentij Suriij.
 Iacobi Gordoni Lesmorei, de Rebus Britannæ nouis.
 Iacobi Goutroules, Historia Vniuersalis prophana à Christo Nato. Tom. II.
 Iacobi Gretseri, Notæ in Historia: n Iacobi Augusti Thuani.
 Iacobi Malbranque, Historia Morinensis Tomis III.
 Iacobi Vignier, Chronicon Lingonense.
 Ioan. Arnoux, Expeditio Regis Ludouici XIII. in Bearniam.
 Ioannis Baptista Beau, Polixenus Gallicus.
 Ioannis Baptista Masculi, Vesuuianum Incendium Anni 1631.
 Ioannis Bisselij, Argonaticum Americanum. Illustrium Ruinarum Deades IV.
 Romanæ Reip. Ortus, & Interitus.
 Palestinæ Topothesia.
 Ioannis de Buffieres, Flores Historiarum. Historia Francica. Tomis IV.
 Historiarum Hortus.
 Ioannis Buzelini, Annales Gallo-Flandriæ.
 Ioannis Gans, Arboretum Genealogicum Familiæ Austriacæ.
 Ioannis Guillemy, De Peste Lugdunensi.
 Ioannis Guilielmi Calaueroni, Historia Mediolanensis Trifani Calchi.
 Ioannes Horron, Librum XXXIII. Historiarum T. Liuij Patauini ex M. S. repertum in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis Bambergæ, cum Notis edi curauit.
 Ioannis de Machault, Notationes in Historiam Iacobi Thuani.
 Ioannis Marianæ, Historia de Rebus Hispaniæ.
 Ioannis Mosquera, De Rebus Moscouiticis.

Ioan-

HISTORIA PROPHANA.

- Ioannis Nadasi, Reges Hungariæ.
 Ioannis Pauli Chiarandai, Platia Prisca Vrbs. & recens.
 Ioannis Stephani Tarant, Annalium Franciæ. Tomus I.
 Ioannis de Vasconcellos, Prodigiosa Restauratio Lusitanæ.
 Ioannis Vwilhelmi Vwiltheim, Disquisitiones Antiquariæ Ducatus Luxemburgici.
 Iosephi Moret, De Obsidione Fontis Rauix.
 Inuestigationes Historiæ Antiquitatum Nauarræ.
 Iulij Cesaris Bulingeri, Historia sui Temporis.
 Iulij Cesaris Recupiti, Nuncius de Vesuuiano Incendio.
 Nuntius Congeminatus de Terræmotu Calabriæ.
 Iulij Solimani, Elogia Regum, Interregum, Ducum Bohemiæ.
 Marci Gilberti Deuarrennes, Rex Armorum, seu Ars formandi Tesseræ gentilitias nobilium familiarum.
 Marij Pacij, Antiquitates Caltageronis.
 Martini Antonij Delrio, Notæ in C. Solini Polyhistorem.
 Scholia in Titi Liuij Epitomen.
 Commentarius rerum in Belgio gestarum à Comite Fontano.
 Martini de Roa, De Cordubæ in Hispania Bætica, Principatu.
 Nobilium Bæticæ Urbium Xeresij, Malacæ, Astigis Antiquitas.
 Matthei Raderi, Q. Curtius Rufus de Alexandro Magno Illustratus.
 Matthei de Bocanegra, Iter Ducis de Escalon ex Hispania Mexicum.
 Michaelis Nyon, Commentaria Historica inchoata D. Ribier. Tom. II.
 Nicolai Causini, Historia Saxonæ à Carolo Magno dõmitæ.
 Nicolai Godingi, De Rebus Abassinorum.
 Nicolai Talon, Descriptio Pompæ in funere Henrici Borbonij Principis Condæi.
 Ottonis Zily, Ruræmonda Illustrata.
 Pauli Tafferner, Legatio Cæsaris ad Portam Ottomanicam.
 Petri de Abarca, Historia Regum Aragoniæ.
 Petri Gaultruche, Historia Poëtica.
 Petri Monodi, Disquisitio Historica de Regijs Coniunctionibus Sabaudiæ & Galliarum.
 Apologia pro Principibus Sabaudiæ, contra libellum famosum.
 Petri D'Oultreman, Historia Valencenensis.
 Balduinus Constantinopolitanus.
 Philiberti Moneti, Abacus Romanarum rationum, seu De re numaria Græca, & Romana.
 Rupecula capta, Cracina seruata à Ludouico XIII. Rege.
 Origo & Praxis Gentilitiæ Tesseræ Gallicæ.

HISTORIA PROPHANA.

- Geographia Galliarum Veteris & Recentis; Philippi Labbe, De Historiæ Byzantinæ Scripturis.
 Notitia Dignitatum omnium Imperij Romani.
 Concordiæ Historiæ Christianæ. Par. II.
 Regia Epitome Historiæ Sacræ & Prophanæ.
 Raphaëlis Oller, Repertorium in Historiam Hieronymi Zuritæ.
 Saluatoris Varonis, Incendium Vesuuianum.
 Sebastiani de Comitibus, Fasti Senenses.
 Siluestri Petrasanctæ, Tesseræ Gentilitiæ Fecialium Legibus descriptæ.
 Stanislai Varfauity, Historia Æthiopiæ.
 Thomæ Saily, Expeditiones Alberti Archiducis ad Ambianum.
 Epistola de morte Alexandri Ducis Parmensis.
 Narratio Itineris Admirantij in Germaniam & Poloniam.

S. III.

Chronologica.

- Ægidij Bucherij, Chronologia Episcoporum Leodiensium.
 Commentarius in Victorij Aquitani Canonem Paschalem.
 Andreae Zergoll, Theoremata Chronologica, de Anno Ortus & Mortis Christi.
 Claudij Clementis, Tabulæ Chronologicae tres, De Rebus Hispaniæ ante & post Christum.
 Dionysij Petauij, Opus de Doctrina Temporum Vranologium, seu Systema Variorum Auctorum.
 Rationarium Temporum.
 Lapis Lydius Chronologicus.
 Edmundi Campiani, Chronologia Vniuersalis.
 Francisci Macedi, Epitome Chronologiæ ab Orbe Conditio ad Christum.
 Henrici Philippi, Introductio Chronologica.
 Generalis Synopsis Sacrorum Temporum.
 Quæstiones Chronologicae De Annis Domini Iulianis, &c.
 De Annis nati, & passu Saluatoris.
 Tabulæ Annorum expansorum pro Chronologia Ecclesiastica.
 Tractatus de Olympiadibus.
 Notæ & Quæstiones Chronologicae in Pentateuchum.
 Manuale Chronologicum Veteris Testamenti.
 Chronologiæ Veteris Testamenti accuratum Examen.
 Notæ & Quæstiones Chronologiæ in Proph-

- phetas Maiores, & Minores.
Henrici Samerii, Chronologia Sacra ab Orbe condito vsque ad Christum.
Jacobi Gardoni Lesmorei, Opus Chronologicum ab Orbe Condito ad Nostra vsque Tempora.
 Opuscula tria Chronologicum, Historicum, Geographicum.
Jacobi Grandamici, Chronologia Christiana.
Jacobi Malbrancq, Chronologia in Opere de Moribus.
Icanni Baptistæ Riccioli, Chronologia reformatæ. Tomi III.
Ioannis Deckerii, Theoremata de Anno Ortus, & Mortis Domini.
 Tabula Chronographica à capta per Pompeium Ierosolyma, vsque ad deletam à Tito Urbem.
Ioannis Francisci, Chronologia diuisa in partes IV.
Ioannis Mariane, De Die Mortis Christi, & Anno.
 De Annis Arabum.
Michælis Seneschalli, De Anno expugnatae Constantinopolis.
 De Anno, Mense, Die Christi Nati, Baptizati, Mortui.
Philippi Briet, Chronologia ab Orbe Condito.
Philippi Labbe, Chronologia Sacro-Prophana.
 Compendium eiusdem Chronologiae.
 Methodus ad Chronologiam addiscendam.
 Concordia Sacræ & Prophanæ Chronologiae, De Anno, Mense, Die Natiuitatis, & Passionis Christi.
Theophili Raynandi, Breuiarium Chronologiae Christianæ Sacræ & humanæ.

S. I V.

Indica, Siue De Asia, Africa, America, Historica Relationes.

- Adami Schirmbeck*, Messis Paraquariensis, siue Annales illius Prouinciæ ab Anno 1638. vsque ad 1643.
Adriani Crucij, Annus Sinenses, Anni 1620. Iaponicæ 1619. 20. 21. & 22.
Alexandri de Rhodæ, Relationes de Successibus fidei in Regno Tunchinensi.
 De Rebus Gestis in Cocincina à Patribus Societatis IESV.
 De Rebus, Gestis in Iaponia à PP. Societatis.
 De Missionibus noua in Persia.
 Historia itinerum suorum.

- Alexandri Valignani*, Litteræ de Iaponia, & Sina 1587. 1589. 1599.
Aloysii Dulcebenii, Annus Sinenses & Æthiopicæ 1622. & 1632.
Alphonso Mendez, Epistola de suo in Æthiopiam Ingressu 1626.
Alphonso de Ovalle, Epistola ad Præpositum Generalem & Historica Relatio De Regno Chilensi & Missionibus.
Alphonso Sancii, De Sinis.
Alphonso de Sandoual, De Æthiopicis, & de instauranda illorum salute.
Alphonso Vagnonii, Annus Sinenses Anni 1618.
Aluari Semedi, Annus Sinenses 1622. & 1623.
 Relatio de Propagatione fidei in Regno Sinarum & Alijs eiusdem Regni rebus.
Amatoris Rebelli, Capitula extracta ex varijs litteris Indicis.
Andrea Oniedi, Epistolæ ex Æthiopia 1566. & 1567.
Andrea Perez de Ribas, Historia de Triumphis S. Fidei in Orbe Mexicano.
Andrea Schotti, Annus Iaponicæ 1609. 10. 11. 12.
 Sinenses 1610. & 1611.
Antonii Almeida, Sinenses 1586.
Antonii Andrada, De Regno Tibet 1624. & 1626.
Antonii de Balinghem, Epistolæ Sinenses, & Iaponenses.
Antonii Calazi, Annus ex India, & Iaponia 1600. & 1601.
 Rursus ex India 1607. & 1608.
Antonii dela Croix, Relatio de Cocincina.
Antonii Francisci Cardim, Relatio de Prouincia Iaponiæ Societatis IESV.
Antonii Gouuea, Innocentia Victrix, seu Relatio de Rebus Sinensibus 1669.
Antonii Ruiz de Montoya, Historia de missa sub Christi Iugum Paraquaria.
Balthasar de Costa, Litteræ ex Iaponia 1565.
Balthasar Gagi, Litteræ de Iaponia 1552. & 1559.
 Ex India 1562.
Balthasar Tellez, Chronicon Æthiopiæ.
Bartholomei Pereira, De Persecutione Iaponica. Lib. XII.
Bartholomei Vimont, De Rebus Gestis in Noua Francia à Societate IESV.
Benedicti Gols, Relatio sui Itineris ad Magnum Cataium.
Camilli Constantii, Annus Iaponicæ, & Sinenses 1618.
Christophori Borri, Relatio de Cocincina.
Christophori Ferreira, Annus Iaponicæ 1627.
Cornelii Hazart, De Rebus Religionis in Asia, Africa, America.
Cosmæ Turriani, Epistolæ Iaponicæ, & Indicæ.
Didaci Autunex, Annus Sinenses 1603.
Didaci Pantoia, Epistola de Ingressu Patrum Societatis IESV, in Sinas.

- Edmundi Newilli*, Gloriosa Certamina Christianorum in Iaponia.
Eduardi Sandii, De Sinis 1588.
 Itinerarium IV. Iaponiensium Legatorum Anno 1584.
Eduardi de Sylua, Epistola de Rebus Iaponicis 1555.
Emanuelis Acosta, Rerum à Societate in Oriente gestarum.
 Commentarius cum Epistolis Indicis, & Iaponicis. Lib. VI.
Emanuelis Almeida, Annus ex Æthiopia 1626.
 Historia Æthiopiæ Altæ.
Emanuelis Diaz, Annus Sinenses 1618. & 1624.
Emanuelis Pineri, Annus ex Mogor. 1599.
Emanuelis de Vega, De Statu Christianitatis in Æthiopia ab Anno 1614. vsque ad 1626.
Ferdinandi Guerrerii, Indiarum Orientis Solis Historia, Annorum 1600. & trium sequentium. Lib. VI.
 Rursus Annorum 1606. & 1607. Lib. IV.
Francisci Barreti, Relatio de Re Christiana in Prouincia Malabarica.
Francisci Capralis, Annus Iaponiæ ab Anno 1571. ad 1584. Sinenses Ann. 1583. & 84.
Francisci Colin, Historia de Euangelicis Laboribus Societatis IESV in Philippinis.
Francisci Combes, Historia de Insulis Mindanao, Solo, & adiacentibus.
Francisci Creuxii, Historia Canadensis in America.
Francisci Eugenii, Annus de Cocincina 1617.
Francisci Garcia, Relatio Persecutionis in Sinis.
Francisci Iosephi Bressani, Relatio de Missionibus in Noua Francia.
Francisci Iosephi Mercerii, Relatio De Huronibus in Noua Francia 1637.
Francisci Lahier, Annus Prouinciæ Paraquaria 1635. 36. 37.
Francisci Mercati, Annus Iaponicæ 1596.
Francisci Pasti, Annus de Sinis 1583.
 Et Iapone 1598. 1600.
Francisci de Rougemont, Historia Tartaro-Sinica ab Anno 1659.
Francisci Solerii, Historia Ecclesiastica Insularum Iaponiæ.
Francisci Vaëz, Annus de Philippinis 1600.
S. Francisci Xauerii, Epistolarum ex India. Tom. III.
Friderici Szembeck, Relatio de Regno Tibet recens inuento.
Gabrielis de Matos, Annus Iaponicæ 1603. 1613. & 14.
Garcia Garces, Relatio de Persecutione Iaponica Anni 1622.
Gasparis Coëlli, Annus Iaponicæ 1582. & 1589.
Gasparis Luisii, Annus Goanæ 1618. & 1619. Iaponicæ 1619.

- Cocincinenses 1621.
Gasparis Paëz, Annus Æthiopicæ 1624. 25. & 26.
Gasparis Spitillii, Litteræ Indicæ plurium Annorum.
Gasparis Vilele, Epistola ex India 1554. & 1571.
 Ex Iaponia XI. ab anno 1557. ad 1571.
Gonsalui Roderici, Narratio suæ Legationis in Æthiopiam.
Gregorii Lopez, Annus Philippinenses 1608.
Gregorii Rosseji, Epistolæ Iaponicæ.
 Iter Legatorum Iaponensium ad Gregorium XIII.
Hieronymi de Angelis, Relatio de Regno Iezo.
Hieronymi Lallemant, Relatio De Missionibus Canadensis.
Hieronymi Maiorica, Annus Goanæ 1620. & 1621.
 Iaponicæ 1621. & 1622.
Hiacynthi de Magistris, Relatio de Christianitate Madurenti in Malabarica.
Jacobi Dyck, Detectio Magni Cataij.
Jacobi de Machault, Relationes de Paraquaria.
 De Rebus Iaponicis. De Prouincijs Goana, Malabarica, & Missionibus in Oriente.
Jacobi Nauarchi, Epistola Asiatica.
Jacobi Ransonier, Annus Paraquariæ 1626. & 1627.
Jacobi Rhò, Epistolæ duæ De sua Nauigatione, & Rebus Indicis.
Jacobi Simonis, Annus Iaponiæ 1609. & 1610.
Jacobi Susii, Annus Iaponicæ 1625. 26. & 27. Litteræ Cocincinenses.
Ioannis Adami Schall, De Missionibus & Rebus Sinensibus.
Ioannis de Atienza, Litteræ de Missionibus Peruanis, Annorum 1590. 1591.
Ioannis Baptistæ Bonelli, Annus Iaponicæ 1620. & 1623.
Ioannis Baptistæ Macaldi, Gesta à Patribus Societatis IESV. In Sinis Anno 1624.
 In Æthiopia 1624. 25. & 26.
 In Tibet 1626.
Ioannis Baptistæ Monty, Epistolæ IV. de Rebus Iaponicis ab Anno 1564. vsque ad Annum 1569.
Ioannis Baptistæ Peruschi, Historica Narratio De Rege Mogor, & Regnorum Iaponiæ Conuersione, ex Litteris Annorum 1592. 1594 & 95.
Ioannis Breuef, Relatio de gestis apud Hurones in Noua Francia 1635. & 1636.
Ioannis Bucelleni, Relatio de Cocincina.
Ioannis Bussei, Litteræ Indicæ, Iaponicæ, Sinenses, ab Anno 1591. vsque ad 1600.
Ioannis de Buffieres, Historia Ecclesiæ Iaponicæ.
Ioannis Darde, Historia Iaponiæ Annorum 1621. & 1622.
 Historia Æthiopica, Malabarica, &c.

- Ioannis Dominici Gabiani*, De Incrementis Ecclesiæ Sinicæ vsque ad 1667.
Ioannis Fernandez, Epistolæ VIII. De Rebus Iaponicis ab anno 1551. ad 1566.
Ioannis Hay Scoti, Epistolæ Iaponicæ & Peruanæ.
Ioannis Orani, Literæ Iaponicæ, Magarenicæ, Sinicæ.
Ioannis Petri Maffei, Historiarum Indicarum Lib. XVI.
 Selectarum Epistolarum ex India. Lib. IV. Rerum à Societate in Oriente gestarum Volumen.
Ioannis Philippi de Marinis, De Missionibus PP. Societatis in Regno Tunchinensi & alijs.
Ioannis de Ribera, Annuæ Philippinæ 1602.
Ioannis Roderici Giron, Annuæ Iaponicæ 1604. 1605. 1609. 10. 12. & 26.
Ioannis de Sylua, Annuæ Goanæ 1623.
Ioannis Vireau, Annuæ Iaponicæ 1625. 1626. & 27.
Ioannis Vremani, Annuæ Iaponicæ 1615. & 1616.
Iosephi Acosta, De Natura Noui Orbis. Lib. II. Historiæ Naturalis, ac Moralis Indiæ. Lib. VII.
Iosephi Anchieta, Brasilia Societatis Historia, & Vitæ clarorum Patrum, qui in Brasilia vixerunt.
Iosephi Tissanier, Relatio de Missionibus Societatis in Regno Tunchinensi.
Iuliani Baldinoti, Relatio de Regno Tunquini.
Iuliani Perrault, Relatio de Capite Britonum, in Noua Francia.
Laurentii Iaponis, Epistola ex Iaponia 1560.
Laurentii Mafonii, Annuæ ex Amboino 1603.
Laurentii delle Pozze, Annuæ ex Iaponia, Sinis, Goa, Aethiopia, ab Anno 1615.
Ludouici Almeida, Epistolæ VIII. è Iapone ab Anno 1557. ad 1570.
Ludouici Cerqueira, Literæ de Rebus Iaponiæ Anno 1613.
Ludouici Fernandez, Annuæ Molucenses Anno 1603.
Ludouici Froës, Epistolæ 26. de Rebus Iaponiæ ab Anno 1563. ad 1592.
 Historica Relatio de Legatione Regis Sinesium, ad Taicosamam Imperatorem Iaponiæ Anno 1596. instituta.
 Relatio de Rebus à Societate in Iaponia gestis eo Anno 1596.
 Relatio de Morte XXVI. Crucifixorum pro Christo in Iaponia Anno 1597.
 Narratio Mortis Taicosamæ Persecutoris.
Ludouici Guzman, Rerum à Societate in India, Iaponia, Sinis gestarum. Lib. XIII.
Ludouici Pineri, Rerum Iaponicarum ab Anno 1612. ad 1615. gestarum Relatio.
Martini Martini, Atlas Sinensis, cum Chartis geographicis Prouinciarum.

- Historiæ Sinensis Decas II.
 De Bello Tartarico in Sinis.
 Relatio de Numero & qualitate Christianorum in Sinis.
Matthæi de Couras, Annuæ ex Iaponia 1603.
Matthæi Raderi, De Statu Ecclesiæ Iaponicæ ab Anno 1617. ad 1620.
Matthæi Riccii, Annuæ Sinenses 1584. 1604. & 1605.
Matthæi de Sousa, Compendium eorum, quæ gesta sunt in Iaponia ab Anno 1549.
Melchioris Figueredi, Epistolæ IV. Ex Iaponia ab Anno 1565. ad 1570.
Melchioris Nunnii Barretti, Epistolæ IV. ex India, Sina, Iaponia.
Michaëlis de Pace, Annuæ Aethiopicæ 1619.
Michaëlis Ruggerii, Epistolæ è Sinis Ab Anno 1583.
Nicolai Longobardi, Annuæ Sinenses 1598.
Nicolai Mastrilli, Annuæ Paraquariæ 1626. & 1627.
Nicolai Pimenta, Epistolæ II. Prouinciæ Goanæ Annis 1599. & 1600.
Nicolai del Techo, Historia Prouinciæ Paraquariæ Societatis IESV.
Nicolai Trigaultii, Christiana Expeditio apud Sinas à Societate IESV.
 De Christianis apud Iaponios Triumphis. Annuæ Sinenses 1610. 11. 20. & 21.
 Rei Christianæ apud Iaponios Commentarius Annorum 1609. 10. 11. & 12.
 Epistola de sua in Indiam Navigatione.
Organtini Soldi, Epistola ex India 1568.
 Annuæ ex Iaponia 1588. 1595. & 96.
Pauli le Jeune, Gestæ à Societate in Noua Francia.
 Relatio Expeditionis Anglorum in Canadæ.
Pauli Raguenaui, Relationes variæ de Missionibus Canadensi.
Petri Biardi, Epistola de Noua Francia 1611.
Petri Chirini, Historia De Lusonijs, seu Philippinis Insulis, & Nostrorum in illas aduentu, laboribus, fructu, &c.
Petri Diaz, Relatio de Missionibus per Indiam Occidentalem institutis à Nostris Anno 1590 & 1591.
Petri Gomez, Epistolæ ex Iaponia annorum 1586. 93. & 98.
Petri Halloix, Annuæ Iaponicæ 1609. & 1610.
Petri Iarrici, Thesauri rerum Indicarum. To. III.
Petri Martinez, Relatio de Missionibus per Indiam Occidentalem institutis Annis 1590. & 91.
Petri Mascarenna, Epistola de Rebus Molucensibus Anno 1569.
Petri Moreion, Relatio Persecutionis Iaponicæ ab Anno 1612. ad 1615.
 Relatio de Rebus Iaponicis, & Sinensibus ab Anno 1615. ad 1619.
Petri Morin, Historia Martyrum Iaponicorum ab

- ab Anno 1612. ad 1620.
 Historia Rerum in Iaponia, & Sinis gestarum.
Petri Pæz, Epistola de suo in Aethiopiam ingressu Anno 1603.
 Epistola de Morte Imperatoris Aethiopiæ 1605.
 Annuæ Aethiopicæ 1617.
Petri Pelleprat, Relatio Missionum Societatis in Insulis & Continente Americæ Meridionalis.
Prosperi Intorcetta, Relatio de Missionibus Sinensibus vsque ad Annum 1669.
Sabbatini de Vrsis, Errores factorum Sinensium.
Sebastiani Barretti, Annuæ Goanæ 1624.
Sebastiani Vieira, Annuæ Iaponicæ 1613.
Theodori Rhay, De Regnis Tibet, & Mogor.
Thomæ de Barros, Annuæ Aethiopiæ 1621.
Valentini Carualii, Annuæ Iaponicæ 1600. Sinenses 1601.
Vbaldini Bartolini, Annuæ Iaponicæ 1591. & 1592.
Venceslai Pantaleonis, Sinenses 1620. & 1624.

§. V.

Annua Litera Societatis IESV.

- Annorum 1581. & 1582. Scriptor. *Ioannes Antonius Valtrinus*.
 Annorum 1583. 84. 85. *Nicolaus Orlandinus*.
 Annorum 1586. 87. 88. 89. 90. & 91. *Franciscus Bencius*.
 Anni 1591. *Ioannes Franciscus Carettonius*.
 Anni 1593. *Horatius Turfellinus*.
 Annorum 1594. 95. 99. *Sebastianus Berettarius*.
 Reliquæ vsque ad Annum 1611. Stylo singularum Prouinciarum redditæ sunt.
 Annorum 1612. 13. 14. *Philibertus Monerus* 1635. vsque ad 1657. Prouinciæ Paraquariæ ex Hispanico Sermone Latino donauit *Franciscus de Hamal*.
 Annorum 1650. 51. 52. 53. 54. & 55. *Ioannes Nadasti*.

CAPVT XII.

PHILOSOPHIA.

§. I.

Logica.

- Antonij Rubij*, Logica Mexicana.
 Logica altera Breuior.
Antonij Casily, Introductio in Aristotelis Logicam.
Augustini Spinola, Quæstiones ad Logicam spectantes.
Caroli Malapertij, Paraphrasis in omnes Aristotelis Libros Dialecticos.
Caroli Paiot, Compendium Vniuersæ Logicæ.
Francisci Furtadi, Logica Sinicæ.
Francisci Gonzalez, Logica Tripartita.
Francisci Toleti Cardinalis, Introductio ad Logicam.
 Commentarius in Logicam.
Gasparis Ferdinandi, Dialectica.
Georgij Stengelij, De Bono & Malo Syllogismo.
Honorati Fabri, Logica Analytica.
Ignatij Francisci Peinado, in Vniuersam Logicam Aristotelis.
Ioannis Baptista Giattini, Logica.
Ioannis Bidermanni, Corollaria de Obiecto Logicæ, & de Demonstratione.

§. II.

Physica.

- Adami Tanneri*, Dissertatio de Cælis.
Antonij Ruuij, Commentaria Prolixiora in Libros Physicorum.
 Commentarij Breuiiores in V. Libros Physicorum; in Libros de Cælo, De Ortu & Interitu, De Anima.
Antonij Sirmondi, De Immortalitate Animæ.
Athanasij Kircheri, De Arte Magnetica.
 Magne-

- Magneticum Naturæ Regnum.
 Iter Extaticum Cæleste.
 Iter Extaticum Terreſtre.
 Scutinium Phyſico-Medicum de Peſte.
 Diatriba de Crucibus Neapolitanis.
 Mundus Subterraneus.
Benedicti Pererij, Phyſicæ Auſcultationis Libri XV.
 De Magia, Obſervatione Somniorum.
 Diuinatione Aſtologica. Lib.III.
Bernardi Caſij, Mineralogia.
Chriſtiani Bauman, Theorica Corporis Animate.
Chriſtophori à Sacro boſco, De Meteoris.
Emanuelis Goez, Curſus Conimbricenſis.
Ferdinandi Caſtrilli, Magia Naturalis.
Franciſci Furtadi, De Mundo & Cælo. Lib.6.
 Sinenſi lingua.
Franciſci Mariæ Grimaldi, Phyſico-Methetiſis de Lumine, & Coloribus.
Franciſci Rodriquez, de Meteoris.
Franciſci Sambiaſii, De Anima Vegetatiua, Senſitiua, & Spirituali, De Somno, De Pictura, omnia Sinicè.
Franciſci Toleti Cardinalis, Commentaria in octo Libros de Phyſica Auſcultatione; in 2. De Generatione, & Corruptione; in 3. De Anima.
Gaſparis Ruthardi, Coſmologia, Theorijs Phyſicis illuſtrata.
 Vſus rationis humanæ explicatus.
Gaſparis Schotti, Phyſica Curioſa. Anatomia Phyſico-Hydroſtatica.
 Schola Steganographica.
Gaſparis Vrenckh, Notæ Vnguenti Magnetiſci, & actionis eiufdem.
Georgij Behm, Propoſitiones Phyſico-Mathematicæ, de Potentia Viſiua.
Georgij Fournier, Hydrologia; ſeu de Arte nauigandi Lib.24.
Gregorij Ferrarj, Tractatus in octo Libros Phyſicorum, & de Cælo.
Guido Hollandus, De Immortalitate Animæ.
Hieronymi Dandini, De Corpore Animato. ſeu de Anima Lib.8.
Honorati Fabri, De motu locali.
 De Motu terræ, & æſtu marino.
 De Phyſica, ſeu Rerum Corporearum ſcientia. Tom.5.
Iacobi Bidermanni, Corollaria De Phyſicis Principijs, De Locato, De Extenſo, De Intento, de Animato.
Iacobi Greſeri, Theſes de Planetis, de Primo Motore, De Intelligentijs, & Dæmonibus, De Demonſtratione, De Topicis.
Ignatij Franciſci Peinado, in octo libros Phyſicorum Ariſtotelis.
Ignatij Gaſtonis Pardies, De Motu Locali, De Cognitione Brutorum.
Ioannis Antonij Caprini, de motu Trepidationis Terræ.

- Ioannis Baptiſte Ferrarj*, Flora, ſeu de Cultura Florum.
 Hesperides, ſeu de Cultura malorum aureorum &c.
Ioannis Baptiſta Giattini, Phyſica.
Ioannis Baptiſte Riccioly, Argumentum Phyſico-Mathematicum contra Motum Terræ.
Ioannis Baptiſte Scorſia, De Incrementis Nili.
Ioannis Courboules, Deſenſio Opinionum Phyſico-Mathematicarum.
Ioannis Derienes, Aphoriſmi Phyſici.
Ioannis Dorisy, De Ventorum Origine, æſtu Maris &c.
Ioannis Roberti, Tractatus 4. De Magnetica vulnerum curatione, & vnguento armario.
Ioannis Terentij, De Plantis Mexicanis.
Leodegarij Hertenſtein, Opus ſex dierum, Theſis 147. explicatum.
Martini Antonij Delrio, Diſquiſitionum Magicarum Tom.3.
Matthæi Ricciij, De Elementis.
Melchioris de Caſtro, Phyſica.
Nicolai Cabej, Philoſophia Magnetica.
 Commentaria in 4. Libros Meteorologicorum Ariſtotelis.
Nicolai Longobardi, de Cauſis Terræ motus Perkinenſis, anno 1624. Sinicè.
Nicolai Zucchij, Experimenta de Vacuo, & Pleno.
Oſwaldi Kruger, De Vacuo.
Pauli Caſati, Vacuum proſcriptum.
Petri Cazrai, De Deſcenſu Grauium.
Petri Thyrai, De Locis Infeſtis.
 De Terriculamentis nocturnis.
 De Demonijs.
 De Apparitionibus Spirituum &c.
Stephani Natalis, De Grauitate comparata. Phyſica Vetus, & Noua.
 Aphoriſmi Phyſicæ.
 Plenum experimentis confirmatum.
 Plenum in apparente vacuo.
 Sol Flamma.
 Aphoriſmi Analogici.
 Interpres Natura.
 De Mundo Magno, & Paruo.
Theodori Moreti, De Raro, & Denſo.
 De Imagine Viſionis.
 De Ponderum Grauitatione.
 De Magnitudine Soni.
 De Innantibus humido ex hydroſtatica, &
 De æſtu Maris.

Theophili Raynaudi, De ortu infantium per ſectionem Cæſaream.
Thomæ Mlodzianowski, Prælectiones Phyſicæ.

§. III.

Metaphyſica.

- Alphonſi de Peñafiel*, Artium Liberalium, ſeu Metaphyſicorum. Tom.2.
Franciſci Suarez Metaphyſicorum Tom.2.
Gabrielis Vaſquez, Metaphyſicæ Diſputationes.
Guilielmi Ayleworthi, Metaphyſica Scholaſtica.
Honorati Fabri, Metaphyſica Demonſtratiua.
Petri Foſſecæ, in Ariſtotelis libros Metaphyſicorum. Tom.IV.
Theophili Raynaudi, Theologia Naturalis.
Thomæ Mlodzianowski, Prælectiones Metaphyſicæ.

§. IV.

Vniuerſa Philoſophia.

- Alexandri Gottifredi*, Effata Peripati Chriſtiani.
Aloſy Carnolij, Hipotypoſis, ſeu Summa Philoſophiæ.
Alphonſi de Pennafiel, Curſus Philoſophicus. Tom.4. in fol.
Andrea Semery, Triennium Philoſophicum.
Antonij Bernardi de Quiros, Curſus Philoſophicus.
Antonij Terilli, Concluſiones Philoſophicæ illuſtratæ rationibus.
Auguſtini Bernal, De Philoſophia Vniuerſa lucubrationes.
Balthaſaris Tellez, Summa Vniuerſæ Philoſophiæ.
Bartholomæi Amici, in Vniuerſam Ariſtotelis Philoſophiam. Tom.7.
Braidenſis Academia, Theoremata mille de Vniuerſa Philoſophia.
Chriſtiani Bauman, Theſes de Vniuerſa Philoſophia.
Cofmi Alemanni, Summa totius Philoſophiæ è D.Thomæ doctrina.
Darii Tamburelli, Quæſtiones Definitæ ex triplice Philoſophia.
Franciſci Alphonſi, Philoſophia Vniuerſa explicata Tom.5.
Franciſci Gonzalez, Curſus Philoſophicus Partibus III.
Franciſci Miliani, Summa totius Philoſophiæ.
Franciſci Oniedo, Integer Curſus Philoſophicus ad vnum corpus redactus.
Franciſci Soarez, Curſus Philoſophicus. Tom.IV.
Gabrielis Beati, Quadripartitum Vniuerſæ

- Philoſophiæ Compendium.
Georgii Rhodæ, Philoſophia Peripatetica.
Gottardi Belhomi, Compendium Vniuerſæ Philoſophiæ.
Guilielmi Chabron, Philoſophia 3. Voluminibus.
Honorati Fabri, Philoſophia Vniuerſa per propoſitiones digeſta.
Iacobi Channeuille, Inſtitutio totius Philoſophiæ.
Ioannis Antonij Caprini, Vniuerſa Philoſophia.
Ioannis Baptiſte Poſarel, Theſes ex Vniuerſa Philoſophia.
Ioannis Marawoſki, Principia totius Philoſophiæ.
Ioſephi Polizzij, Philoſophia abſolutiſſima. Tom.III.
Leonardi de Pennafiel, Curſus Philoſophiæ.
Leonis Sanctii, Encyclopædia explicata centum Aſſertionibus.
Luca Zalufki, Compendium totius Philoſophiæ.
Magini Paieſi, Curſus Vniuerſæ Philoſophiæ.
Maximiliani Schmidt, Theſium Philoſophicarum Centuriæ aliquot ſelectiſſimæ.
 Pancarpium Sapientiæ, quod S. Imperij Dapifer Iacobus Carolus, Moguntiæ propugnauit anno 1618.
Melchioris Cornai, Curriculum Philoſophiæ Peripateticæ.
Odonis de Comitibus, Summa Quadripartita Quæſtionum Philoſophicarum.
Petri Gaultruche, Inſtitutiones Philoſophicæ. Tom.IV.
Petri Hurtadi de Mendoza, Commentarij in Vniuerſam Philoſophiam.
Petri Roſſii, Theſes de Vniuerſa Philoſophia.
Philippi Miller, Aſſertiones ex Vniuerſa Philoſophia, rationibus munitæ.
Richardi Lyncei, Curſus Philoſophicus.
Roderici de Arriaga, Curſus Philoſophicus.
Sfortis Pallauicini Card. Aſſerta de Vniuerſa Philoſophia Lib.3.
Silueſtri Mauri, Quæſtionum Philoſophicarum Tom.V.
Thomæ Biſdomini, Theoremata mille ex Vniuerſa Philoſophia.
Thomæ Comptoni, De Vniuerſa Philoſophia.

§. V.

Carptim ex tota Philoſophia.

- Adalberti Tylkovuſki*, Quæſtiones curioſæ ex Vniuerſa Ariſtotelis Philoſophia.
 Metereologia Curioſa,
 Diſquiſitio Phyſica de Oſtento duorum Puerorum.

EX TOTA PHILOSOPHIA.

- Alphonſi Vagnoni*, De Philoſophia Naturali in mixtis imperfectis.
De Varijs materijs Phyiſicis, & Moralibus.
De memoria artificiali. Omnia Sinicè.
Andrea Bianchi, Quæſtiones Philoſophicæ, & Academicæ.
Bartholomæi Amici, De Principijs Communibus Philoſophiæ, & Theologiæ Tom. 3.
Bernardini Mazziotta, Quæſtiones ſelectæ Philoſophicæ.
Cæſaris Macrini, De Subſtantijs immaterialibus ſelecta.
Claudij Clementis, Axiomata Philoſophica.
Conradi Confalonerii, Epitome Philoſophica.
Eusebii Truchſes, Quodlibeta Philoſophica. Par. IV.
Theoremata Miscellanea.
Franciſci Dunelli. Theſes amplæ Philoſophicæ, & Mathematicæ.
Franciſci Eſchinardi, Compendium Philoſophiæ.
Franciſci Lana, Prodromus De Principijs Philoſophiæ Naturalis.
Franciſci de Mendoza, Viridarium Sacræ, & profanæ eruditionis.
Franciſci Lini, De Corporum Inſeparabilitate. De Experimento Argenti Viui.
Franciſci Marazzani, Notitia Philoſophiæ ex doctrina Nominalium.
Georgij Reeb, Diſtinctiones & Axiomata Philoſophiæ vſitiora.
Henrici Marcellij, Armamentarium ſcientificum.
Ioannis Baptiſta Ricciolij, De Diſtinctionibus Entium in Deo, & Creaturis.
Ioannis Caroli Herſuardi, Elucubrationes Philoſophicæ.
Ioannis Eusebii Nieremberg, Hiſtoria Naturæ maximè peregrinæ.
Curioſæ Philoſophiæ, & Theſauri Mirabilium Naturæ. Lib. VI.
De Antipathia, & Sympathia.
De Artificio Naturæ.
Ioannis Ferrier, De Immortalitate Animæ, & vera fortitudine.
Ioannis Guillemonot, Selectæ Quæſtiones Philoſophicæ.
Laurentij Foreri, Viridarium Philoſophicum, ſiue Diſputationes De Selectis in Philoſophia Materijs.
Petri Mambrun, Doctrina Peripatetica.

S. IV.

Ethica, Politica, Oeconomica, Medica.

- Adami Conzen*, Politicorum. Lib. 10.
Methodus Doctrinæ Ciuilis ſub Abyſſini Regis Hiſtoria.

EX TOTA PHILOSOPHIA.

- David, ſeu De ſtatu, Vita, Virtutibus, Aulicorum, & Magnatum.
De Cauſis Bellorum præſentis temporis.
Cenſura Epistolæ ſeditioſæ de Conuentu Electorali anni 1630.
Alberti Vviiuk Koialowicz, Compendium Ethicæ Ariſtorelicæ.
Alphonſi Lopez, De Curatione morborum.
Alphonſi Vagnoni, De Optima Regni Adminiſtratione.
De Philoſophia Morali, Ciuili, Oeconomica, omnia Sinicè.
Antonii Iulii Brignole, Tacitus Cribratus, ſeu Diſcurſus Morales, & Politici.
Antonij Poſſenini, De Honore, & de Rixis componendis.
Miles Chriſtianus.
Balthaſaris Graciani, Ars Ingenij.
Bartholomæi Fiſen, Paradoxum Chriſtianum.
Benedicti Pereyre, Pallas togata, & armata, Academia Literaria.
Bernardini Caſtorij, Inſtructio Ciuilis, & Chriſtiana.
Caroli de Grobendoncque, De Ortu, & Progreſſu Spiritus Politici.
Caroli Scribani, Philoſophicus Chriſtianus, Inſtitutio Politico-Chriſtiana.
Veridicus Belgicus.
Claudii Franciſci Meſtrier, De Ludicra Pugna, Equeſtri, Peſttri &c.
De Arte Heraldica.
Arſ eadem confirmata.
Didaci Roſæ, Ethica Chriſtiana.
Eliæ Donarowicz, Homo Politicus.
Emanuelis Goetz, Ethica Ariſtotelis.
Emondi Augerij, Militaris Inſtructio, ſeu Prædagogus armorum.
Franciſci Antonii, Monita pro Militibus.
Franciſci Dobeilh, Sententiæ, & effata Politica.
Franciſci Pauoni, Summa Ethica, ſeu Commentarius in Libros Ethicorum Ariſtotelis.
Tractatus de Ethicis Politicisque actionibus, ſeu de Prudentia.
Fului Androſy, De Inſtitutione Viduæ.
Gasparis Ferdinandi, De ſtatu, & Officio Cardinalis S. R. E. Lib. III.
Henrici Marcellij, Diſſertatio Theologo-Politica, De optima forma Regiminis.
Hermani Hugonis, Obſidio Bredana.
De militia Equeſtri Vetere, & Noua. Lib. V.
Hieronymi Dandini, Ethica Sacra, De Virtutibus, & Vitijs.
Hieronymi Plati, De Dignitate, & Officio Cardinalis.
Huberti Mugnier, Vera Politica Principis Chriſtiani.
Iacobi Dinetti, Opera Moralia, & Viræ Illuſtrium Virorum comparatæ.
Iacobi Lamberti, Philoſophia Aulæ Sanctæ. Lo-

ETHICA, POLITICA, ETC.

- Logica Chriſtiana.
Scientia Moralis Sanctorum.
Ioannis Antonii Valtrini, De Re Militari. Lib. V.
Ioannis Bonifacii, Chriſtiani pueri Inſtitutio.
Ioannis Buſei, De Statibus Hominum.
Ioannis Daud, Oeconomus Chriſtianus.
Ioannis Dauxiron, Moralis Philoſophia ſub Hiſtoria Lyderici.
Ioannis Eusebii Nieremberg, De Arte Voluntatis. Lib. VI.
Sigalion, ſeu ſcientia Mythicæ. Lib. VIII.
Opera, & Dies, ſeu Manuale Principum.
Ioannis Garnerii, De Philoſophia Morali.
Ioannis Lippay, Calendarium Oeconomicum.
De Inſitionibus, De Seminatione.
De Fructibus diuerſis.
Ioannis Mariana, De Rege, & Regis Inſtitutione Lib. 3.
De Pecuniæ Mutatione.
De Spectaculis Theatrorum.
Ioannis Mulman, Idea Principis Chriſtiano-Politici.
Ioannis Pauli Fons, Regulæ Gubernationis Eccleſiaſticæ, & Secularis.
Ioannis Stephani Menochij, Hieropoliticon, ſiue Inſtitutionis Politicæ è Sacris Litteris depromptæ. Lib. III.
Inſtitutionis Oeconomicæ è Sacris litteris depromptæ. Lib. 2.
De Oeconomia Chriſtiana. Lib. 8.
Diatribæ, ſeu Storeæ. Tom. 6.
Ioannis de Torres, Chriſtiana Philoſophiæ, De moribus. Lib. 25.
Iuliani Hayneſue, Philoſophia Chriſtiana.
Iulij Alenij, De Scientijs Europæis lingua Sinenſi.
Iulij Nigronij, De Aula, & Aulicifmi fuga.
Ludouici Floris, De Modo referendi in Libros rationum quidquid datum, & expenſum eſt.
Exemplar libri duplicis Domæſtici cum

- ſuo Diario.
Ludouici Iannini, Rudimentum Concionatoris Chriſtiani.
Marci Gilberti Benarenes, Rex Armorum, ſeu Ars formandi Inſignia, & Teſſeras Gentilitias nobilium familiarum.
Martini Martinii, De Immortalitate Animæ. De Amicitia Sinicè.
Matthæi Ricciij, Tractatus de Amicitia.
Clauicordij Cantilenæ de materijs Ethicis. Paradoxa Morum præcepta.
Tractatus 25. De Rebus Ethicis.
Capita 12. De Morte, Beatitudine, & varijs Rebus alijs, omnia Sinicè.
Petri le Moynes, Piſturæ Morales. Tom. 2.
Petri Poſſini, Specimen Sapientiæ Indorum veterum.
Petri Ribadeneira, De Principis Chriſtiani Inſtitutione.
Philiberti Moneti, Origo, & Praxis gentilitiæ Teſſeræ Gallicæ.
Philippi Labbe, Tabulæ genealogicæ Regum Franciæ.
Scuta Gentilitia Regum Franciæ.
Proſperi Intorcetta, Scientia Politico-Moralis Sinarum.
Roberti Bellarmini Cardinalis, De Officio Principis Chriſtiani. Lib. 3.
Sfortiæ Pallauicini Cardinalis, De Bono.
Silueſtri Petra Sanctæ, De Symbolis Heroicis. Lib. 2.
Teſſeræ Gentilitiæ ex legibus Feccialium deſcriptæ.
Spireniſis Collegij, Luna Symbolica.
Tarquiniij Gallutii, Noua Interpretatio, Commentarius, & Quæſtiones in Ariſtotelis Moralium. Libros 10.
Theophyli Raynaudi, Moralis Diſciplina plenè explicata.
De Virtutibus, & Vitijs accurata, & florulenta tractatio.
Thomæ Comptoni, Prometheus Chriſtianus.
Thomæ Saily, Inſtructio Militum.

CAPVT XIIII.

MATHEMATICA.

- Adalberti Tytkowſki*, Arithmetica curioſa.
Aegidij Franciſci de Cottignies, Elementa Geometriæ planæ.
Figura Cometarum diuerſorum annorum.
Obſeruaciones circa maculas Planetarum Iouis, & Martis.
Logiſtica, ſeu ſcientia circa quamlibet quantitatem &c.
Alberti Curtij, Nouum Cœli Systema.
Problema Auſtriacum.

- Hiſtoria Cœleſtis.
Amuſſis Ferdinandæ.
Alberti Rozciſzewſki, Deſenſio Calendarij Gregoriani.
Alexandri de Angelis, in Astrologos Coniectores. Lib. V.
Alphonſi Antonij de Sarafa, De Quadratura Circuli.
Alphonſi Vagnoni, De Sphæra Mundi Sinicè.
Andrea Arzet, Clauis Mathematica.

- Andrea Kobanii*, Vindicatæ Astronomiæ theticæ pro Dionysio Exiguo.
Andrea Schotti, Numerorum Cyclorumque Consideratio Latini Latini.
Andrea Tacquet, Cylindricorum, & Annularium Libri V.
 Elementa Geometriæ planæ, & solidæ.
 Arithmetiæ Lib. 8. cum alijs, Geometriæ, Opticæ, Catoptricæ, Architecturæ.
Andrea Zergoll, Theoremata de Anno Ortus, & mortis Christi.
Antonii la Louvera, De Quadratura Circuli. De Cycloide. Lib. 8.
Antonii Parent, De Musica Speculatiua, & Practica.
Antonii Terilli, Problema Mathematico-Philosophicum, de Termino Magnitudinis.
Athanasii Kircher, Horologigraphia noua Specularis.
 Specula Melitenfis, seu Syntagma Instrumentorum Physico-Mathematicorum.
 Ars magna lucis, & umbræ. Musurgia.
 Arithmologia, Ars Combinatoria, & alia.
Balthasari Conradi, Propositiones Physico-Mathematicæ.
 Noua Tabularum Cosmographicarum ratio.
Benedicti Herbesti, Computus Ecclesiasticus ante Correctionem Calendarij.
 Arithmetica Linearis, & figurata.
 Epitome Computus Ecclesiastici.
Bernardini Ginnari, Tabula Perpetua, horarum Ortus, & Occasus Solis.
Cæsaris Francisci d'Harancour, De Vsu Horologiorum.
Caroli Malapertii, Institutio Arithmetiæ practica.
 Faciliorum Geometriæ elementorum. Lib. 2.
 Auftriaca Sidera Heliocyclica Astronomicis Hypothesibus illigata.
 Breuis Commentarius in sex priores libros Euclidis.
Caroli Paitot, Speculationes, & Praxes Vniuersæ Arithmetiæ.
Christophori Clauii, Operum Mathematicorum Tom. V.
Christophori Griembergeri, Catalogus Veteres affixarum Stellarum longitudes, & latitudes, cum nouis collatas continens.
 De Speculo Vstorio Elliptico libellus cū Appendice ad practicam Coni sectionem, & Consectarijs Circulorum Contractum, sectionemque angulorum curuilinearum concernentibus.
 Euclidis Geometricorum Elementorum Lib. 6. priores contracti.
 Elementa Trigonometrica.
 Demonstrationes Praxeos Regiæ.
Christophori Scheineri, Apelles post Tabulam. De Maculis Solis.
 Disquisitiones Mathematicæ.

- Nouum Solis Elliptici Phœnomenon.
 Exegefes fundamentorum Gnomicorum.
 Refractiones Cœlestes, seu Sol Ellipticus illustratus.
 Oculus, hoc est, Fundamentum Opticum.
 Rosa Vrsina, seu Sol ex Maculis, & faculis varius.
 Pantographice, seu Ars delineandi quilibet.
Claudii Francisci de Chales, Commentaria in Euclidem.
 Cursus Mathematicus. Tom. 3.
Claudii Richardi, Ordo nouus Tabularum Sinuum, tangentium.
 Commentarius in Euclidem.
 Commentarius in Apollonium Pergæum.
Conradi Confaloneri, Cometes decomatus.
Emanuelis Diaz, De Cometis.
Emanuelis Diaz alterius, De Sphæra Sinicæ.
Erasmi Marotte, Cantus Musicis Modulis expressi.
Francisci Aquilonii, Opticorum. Lib. VI.
Francisci Deran, De Architectura Fornicum.
Francisci Eschinardi, De Horologio Hydraulicico.
 Microcosmus Physico-Mathematicus.
 Dialogus Opticus.
 Centuriæ 2. Problematum Opticorum.
Francisci Lini, Explicatio Pyramidis Horologiaris.
 De Pseudo-Quadratura Circuli.
Francisci Xauerii Aynscorn, De Quadratura Circuli.
Gabrielis Beati, Vsus speculi plani.
 Sphæra triplex.
Gasparis Schotti, Mechanica Hydraulico-Pneumatica.
 Magiæ Vniuersalis. Tom. IV.
 Pantometrum Kircherianum.
 Cursus Mathematicus.
 Mathesis Cæsarea.
 Arithmetica Practica.
 Organum Mathematicum.
Georgii Behm, Propositiones Mathematico-Musurgicæ.
 Propositiones Scientiæ Staticæ.
 De Quadratura Circuli.
 Arithmetica Practica.
Georgii Federi, Horoscopus.
Georgii Fournier, Commentaria Geographica.
 Hydrographia.
 Architectonica militaris. Commentarius in Euclidis. Lib. VI.
 Introductio ad Cosmographiam.
 Geographica Orbis notitia.
 Asiæ descriptio.
Georgii Schombergerii, Demonstratio, & Constructio Horologiorum.
 Sol illustratus.
 Centuria Problematum Opticorum.
Godefridi Franchenii, Problematica Optica.
 Gre-

- Gregorii à Sancto Vincentio*, Theoremata scientiæ Staticæ.
 Opus Geometricum Quadraturæ Circuli &c.
 Opus Geometricum ad Mesolabium.
Honorati Fabri, Theses de Vniuersa Mathematica.
 Opusculum Geometricum de linea Sinuum.
 Annotatio in Systema Saturninum Eustachij.
 Synopsis Optica.
 Synopsis Geometrica.
Horatii Grafsii, Disputatio Optica, de Iride.
 Dissertatio Astronomica, de tribus Cometis anni 1618.
 Libra Astronomica ad examinandas opiniones Galilæi de Cometis.
 Ratio Ponderum libræ & Symbellæ aduersus Galilæum.
Huberti Lintz, Canon Sinuum accommodatus ad decempedem.
Hugonis Sempilii, De Mathematicis Disciplinis. Lib. XII.
 De Compositione. & Diuisione Numerorum, & Linearum.
Iacobi de Billy, De Algebra.
 Doctrina Eclipseon.
 De proportionibus Harmonicæ.
 Tumulus Astrologiæ iudiciariæ.
 Opus Astronomicum.
 Diophantus Geometra.
 Crisis Astronomica.
 Doctrinæ Analyticæ inuentum Nouum.
Iacobi Cruickelii, Trihorarium Annulare.
Iacobi Gippenbusch, Cantiones Sacræ.
 Pfalteriolum Harmonicum IV. vocibus.
 Cantiones & Motetta Selectissima.
Iacobi Grandamici, Demonstratio De Immobilitate Terræ.
 Ratio Eclipseon Solis supputandarum.
 De Eclipse Solis Anno Domini 1255.
 Cursus Cometæ Anno 1664. & 65.
Iacobi Honorati Durandi, Trigonometria planorum.
 Problema ex Architectonica Militari de Moenibus inferioribus.
Iacobi Masò, Sphærologia.
Iacobi Rhò, Calendarium Sinense restitutum.
 Tabula Motus Lunarum. Tom. VII.
 De Mensura Cæli, & Terræ. Tom. II.
 De Motu quinque Planetarum. Tom. II.
 Regulæ proportionum.
 Arithmetica. Compendium reformationis Calendarij Sinensis. Omnia Sinicæ.
Ignatij Gastonis Pardies, De Natura & Motu Planetarum.
 Horologium Thaumanticum duplex.
 Elementa Geometriæ.
 De Statica.
Ioannis Adami Sciall, Idem Calendarium Si-

- nense collata Opera cum Iacobo Rhò.
 De Astronomia; Principijs Dimensionum.
 De Vsu Sphære & Telescopij, Circini proportionum.
 De Theorica Solis, Theorica Lunæ.
 Theorica Eclipseon & V. Planetarum.
 Geometria Practica & Speculatiua, & Alia. Tom. XIV. Omnia Sinicæ.
Ioannis Aloysij Confaloneri, Arithmetica Speciosa.
Ioannis d'Arras, Practica Epitome Mathematicorum aliquot tractatum.
Ioannis Baptistæ Cysati, Tabulæ Cosmographicæ versatiles.
 Mathematica Astronomica de Cometis Anni 1618.
Ioannis Baptistæ Noceti, de Astrologia Iudiciaria.
Ioannis Baptistæ Ricciolij, Crucis Geographicæ fabrica, cum Tabula omnium Eclipseon.
 Almagestum nouum.
 Geographiæ & Hydrographiæ. Lib. XII.
 Astronomiæ reformatæ. Tom. II.
 Vindicatæ Calendarij Gregoriani.
Ioannis Baptistæ Trotte, Praxis Horologiorum.
 Horologium Nocturnum è Stellis.
Ioannis Baptistæ Villapandi, Architectura in Ezechielum.
Ioannis Bernardini Fidati, Tabula Sinuum, &c.
 Vna cum Isagoge ad Architectonicam Militarem, & Horologiorum Descriptionem.
Ioannis de Brueil, Perspectiua practica.
Ioannis Busæi, Disputatio Apologetica pro Calendario Gregoriano.
Ioannis Caroli de la Faile, Theses Mechanicæ.
 Theoremata de Centro Grauitatis, partium Circuli, & Ellipsis.
Ioannis Ciermans, Annus positionum Mathematicarum.
Ioannis Czimmerman, Discursus Astronomicus de Nouo Cometa.
 Sol Illustratus.
 Geometrica Anacrisis de varijs instrumentis Altimetriæ.
Ioannis Deckerij, Theoremata de Anno Ortus, & Mortis Domini.
Ioannis Derienes, Tabulæ Canorienses, seu Doctrina Luminarium.
Ioannis Francisci, Scientia Geographica.
 De Sphæra.
 Scientia Aquarum.
 De Influxibus Siderum.
 De Quantitate.
Ioannis Hieronymi Kinich, Modus faciendi Horologia Solaria Horizontalia per numeros.
Ioannis Lantz, Institutionum Arithmeticarum. Lib. II.
 Elementorum Euclidis. Lib. VI. Noua Inter-

- Interpretatione donati.
Ioannis Leurechon, Hilaria Mathematica ex Varijs Problematis contexta.
 Selectæ propositiones ex tota sparsim Mathematica.
 Ratio facillima describendi quævis Horologia.
 Praxis quorundam Horologiorum, & Cylindri.
 De Cometa Anni 1618.
Ioannis Rhò, Assemblea seu Comitia Astronomica de Cometis.
Ioannis Terrentij, De Angulis Sphæricis.
 De Mensuris Cæli Lib. II.
 De Declinatione Eclipticæ ab Æquatore.
 De Ascensionibus rectis, Omnia Sinicè.
Ioannis Voëlli, De Horologijs Sciotericis.
Iosephi Blancani, Aristotelis Loca Mathematica explicata.
 Dissertatio de Mathematicarum natura.
 Clarorum Mathematicorum Chronologia.
 Sphæra Mundi.
 Breuis Introductio ad Geographiam.
 Apparatus ad Mathematicarum Studium, Echometria, seu Geometrica traditio de Echo.
 Instrumentum ad Horologia describenda.
Iosephi Zaragossæ, Arithmetica Vniuersalis & Algebra Vulgaris & Speciosa.
 Geometria, Speculatiua, & practica.
 Trigonometria Hispana.
 De Sphæra in Communi, Cælesti, Terraquea.
 Euclides Nouo-Antiquus singulari Methodo illustratus & Alia, vt in Bibliotheca.
Iulij Alenij, Liber demonstrationum Mathematicarum.
 Theatrum Orbis Terræ. Lib. V.
 Præx Geometricæ. Omnia Sinicè.
Iulij Fuligatti, De Horologijs Solaribus.
Luberti Middendorff, Logarithmia.
 Tabella Horologiaria.
Mary Bettini, Apiaria Philosophiæ Mathematicæ & Euclides explicatus. Tom. II.
 Erarium Philosophiæ Mathematicæ. Tom. III.
Matthæi Ricci, Cosmographiæ & Astrologiæ præceptiones.
 Geographica Orbis Descriptio.
 Elementorum Euclidis. Lib. VI.
 Arithmetica practica.
 De Horologijs, Astrolabio, Sphæra. Omnia Sinicè.
Melchioris Inchoffer, Tractatus Syllepticus De Stabilitate Terræ.
Nicolai Foresti, De Circino proportionis.
Nicolai Trigaultij, De Computo Ecclesiastico Sinicè.

- Nicolai Zucchii*, Noua de Machinis Philosophia.
 Optica Philosophia. Part. II.
Odonis Malcotij, Astrolabiorum Vfus.
Oswaldi Kruger, Theoremata & Problemata Catoptræ-Caustica, Pararella horoscopa, &c.
 Theorentica De Punctis & Centris.
 Iris seu de Coloribus apparentibus. Oculis.
Pauli Casati, Terra Machinis mota.
 De Circino proportionum.
Pauli Guldin, Refutatio Elenchi Calendarij Gregoriani Sethi Caluisij.
 Paralipomena ad eandem Refutationem.
 Problema Arithmeticum de rerum Combinationibus.
 Dissertatio de Motu Terræ ad mutationem Centri grauitatis ipsius.
 Problema de discrepantia dierum, Orbediuersis Vijs circum nauigato.
 Centrobarica, seu de Centro grauitatis trium specierum quantitates continuæ, cum plusculis Appendicibus.
Petri Bobinet, Horologiographia Curiosa.
 Horologiographia ingeniosa.
 Longimetria Industriosa.
 Horologium Vniuersale.
 Horologium Digitorum.
Petri Bourdin, Geometriæ prima Elementa.
 Introductio ad Mathematicas disciplinas. Par. III.
 Perspectiua Militaris.
 Arithmetica Militaris.
 Optica. Cursus Mathematicus.
Petri Courcier, Astronomia Practica.
 De Sectione superficiei Sphæricæ.
Petri Gaultruche, Instructio totius Mathematicæ.
Philippi Briet, Geographiæ Veteris & Nouæ paralella. Tom. II.
Philippi Labbe, Ratio Sphære addiscendæ.
 Geographia Regia.
 Conspectus Vrbiũ & Prouinciarum Franciæ.
Sabbatini de Vrsis, Commentariolus de Sinensium Factorum erroribus.
 De Machinis Hydraulicis.
 De Gnomonica & Analemate Sinicè.
Sigismundi Lauxmin, Ars & Praxis Musica.
Simonis Berent, Opuscula Musicalia.
Stanislai Solski, Machina Motus perpetui.
Theodorici Bæck, Tubus Optico-Geometricus.
 Architectonica Militaris defensiua.
Theodori Moreti, Propositiones Mathematicæ de Celeri & Tardo, Naturæ & Armarum.
 De fontibus Artificialibus Theses Hydrostaticæ.
 De Luna Paschali, & Solis Motu.
 De Æstu Maris.

- Valentini Stansel*, Horoscopium Vniuersale.
Vincentij Leotaudi, Geometriæ practicæ Elementa.
 Erymon Quadraturæ Circuli.
 Institutionum Arithmeticarum. Lib. IV.
 Cyclometria. Lib. III.

Magnerologia.

- Venceslai Pantaleonis*, Obseruationes Cometæ Anni 1618.
Vvolfgangi Hein, Libellus Arithmeticus.
Vvolfgangi Schonslederi, De modo Musicè componendi.
 Architectonice Musices Vniuersalis.

CAPVT XIV.

ORATORIA.

§. I.

Rhetorica.

- Aloysij Juglaves*, Ariadne Rhetorum.
Andrea Schotti, Tullianæ Quæstiones, seu de Imitatione Ciceronis.
Bartholomæi Braui, De Arte Rhetorica.
Benedicti Herbesti, Disputatio Periodica de Numeris Oratorijs.
 Æquus iudex de iisdem numeris.
 Periodicæ Responiones. Lib. V.
Caroli Paiot, Synopsis Rhetoricæ.
 Tirocinium Eloquentiæ.
 Apparatus in Ciceronem cum Dictionario Nouo.
Casimiri Koialowicz, Institutionum Rhetoricarum. Part. II.
 Modi LX. formandæ Orationis.
Claudij Clementis, Introductio ad Eloquentiam.
Cypriani Suarez, Rhetoricorum, seu De Arte dicendi. Lib. III.
 Tabulæ Rhetoricæ.
Dominici Gamberti, Flores Rhetorices.
Edmondi Campiani, De Imitatione Rhetorices. Lib. I.
Francisci de Castro, De Arte Rhetorica Dialogi IV.
Francisci Macedi, Theses Rhetoricæ.
Francisci Pomey, Flores Latinitatis.
 Candidatus Rhetorices.
 Pomarium Latinitatis.
 Indiculus Vniuersitatis.
 Methodica Collectio particularum Orationis.
Francisci Scorfi, Latium Christianum.
Francisci Simoneschi, Rhetorica Venera.
Georgij Viald, Thesaurus Linguæ Latinæ.
Gerardi Montani, Compendium Rhetoricæ sine Dispendio.
Iacobi Hautini, Rhetorica Adolescentium ingenijs accommodata.
Iacobi Maseni, Palæstra Oratoria.
 Palæstra Styli Romani.
Ignatij Bomplani, Enchiridion Rhetoricæ.
- Subsidium Orationis Latinæ.
 Modi Varij, & elegantes loquendi Latine.
Ioannis Baptista Gandutij, Descriptiones Oratoriæ.
Ioannis Kwiakiewicz, Phœnix Rhetorum Suedæ Ciuilib.
Ioannis de Santiago, De Arte Rhetorices. Lib. IV.
Ioannis Voëlli, Artificium componendæ Orationis.
 De Oratore. Lib. IV.
Leonardi Cinnami, Apophoreta Eloquentiæ.
Ludouici Cresolly, Theatrum Veterum Rhetorum, Oratorum, Declamatorum.
 Vacationes Autumnales, seu De Perfecta Oratoris actione. Lib. III.
Martini du Cygne, Explanatio Rhetorica Studiose Iuuentuti accommodata.
 Analysis Rhetorica omnium Ciceronis Orationum.
Melchioris de la Cerda, Apparatus Latini Sermonis.
 Campi Eloquentiæ.
 Vfus & Exercitatio Demonstratio nis.
Michaëlis Radau, Artis Oratoriæ breuiarium.
Nicolai Cauffini, Eloquentiæ Sacræ & humanæ Paralella. Lib. XVI.
Nicolai Susij, Lima Ciceroniana seu de Stylo.
Petri del Brun, Amaltheum Ciceronianum.
Petri de Salas, Rhetorica.
Petri de Vargas, Progymnasmata Rhetorica.
Philippi Fehle, Claus honoris Episcopi Vvormatiensis.
 Calathiscus Rosarum Gentilitiarum, Francisco Hatzfeldio Episcopo Bambergensi, & Herbiopolensi.
Renati Rapin, Comparatio eloquentiæ Demosthenis, & Ciceronis.
 De Eloquentia huius Temporis.
Sebastiani Matienzi, Rhetorica.
Sigismundi Lauxmin, Praxis Oratoria.
Thomæ Gonzalez, Explicatio Rhetorices.
Vvolfgangi Schonslederi, Apparatus Eloquentiæ.

S. II.

Orationes .

- Antonij de Herrera*, Oratio de Immaculata Conceptione Deiparæ.
Bernardini Stephonij, Orationes III.
Dionysii Petauij, Orationes, & Opera Poetica, Latina, Græca, Hebraica.
Edmundi Campiani, Orationum & Epistolarum liber.
Emanuelis Thesauri, Orationes Complures.
Francisci Bencij, Orationum & Poematum, Volum. II.
Francisci Remundi, Orationes XX. Panegyricæ XV. de S. Ignatio & XV. de S. Francisco Xauerio.
Francisci Vanasseur, Orationum Volum. II.
Gabrielis Cossartij, Orationes Variæ.
Hieronymi Nappij, Orationes 32. de Aduentu Spiritus Sancti.
Iacobi Maseni, Exercitationes Oratoriæ.
Ignatij Bomplani, Prolusiones Rhetoricæ, & Orationes.
Ioannis Baptista Andriani, Orationes Variæ.
Ioannis Baptista Ferrarij, Orationum Volum. I.
Ioannis Baptista Giattini, Orationes Variæ.
Ioannis Guilielmi Calaueroni, Orationum, Tom. I.
Ioannis Herbetij, De Oratoria. Lib. V.
Ioannis Iahoda, Spicilegium Suadæ, siue Orationes Variæ.
Iulij Cesaris Recupiti, Panegyricæ Conciones.
Iulij Nigronij, Orationes XXV.
Lauini Sanderi, Orationes de B. Virgine.
Leonardi Cinnami, Orationes & Prælectiones.
Ludouici Cellotij, Orationes & Panegyrici.
Matthæi Ruffy, Orationes & Prolusiones.
Michaëlis Radan, Orationes de Benefactoribus Collegij Vilnensis.
Nicolai Anancini, Orationum. Tom. III.
Petri Ioannis Perpiniiani, Orationes XVIII.
Petri Possini, Orationes XX. cum Dissertationibus.
Tarquini Gallutij, Orationum. Tom. II.
Vilnensis Academia, Bellaria Academica.

S. III.

Panegyricæ De Sanctis .

- Alexandri Gherardini*, De S. Hyacintho.
Aloysij Albrity, Panegyricæ Sacræ.

- Aloysij Carnoli*, Idea S. Ignatij.
Aloysij Inglares, Panegyricæ Sacræ.
Andochij Morel, De S. Francisco de Sales Discursus XVI.
Andreae Bianchi, De S. Carolo Borromæo.
Angeli Gallutij, De S. Rosalia.
Annibalis Adami, De S. Francesco Borgia.
Antonij Iulij Brignole, De S. Caetano & B. Andrea Auellino.
Antonij Michaëlis, De Sanctis. Tom. II.
Antonij de Padilla, De S. Ignatio.
Antonij Salvador, De S. Ieresia.
Antonij Vieyra, De Stigmatibus S. Francisci.
Arnoldi Angeli, De S. Francisco Xauerio.
Bartholomæi Guerrerij, De S. Thoma.
Bernardini Stephonii, De B. Agnete Politiana.
Bobuslai Bolbini, De S. Maria Magdalena.
Caroli Monete, De V. Martyribus franciscanis.
Caroli Tornielli, De S. Carolo.
Danielis Paulovvski, De S. Thoma Aquinate.
Didaci de Baeza, Conciones de B. Virgine.
Didaci Filippazzij, Panegyrici Sacri.
Emanuelis Ortigas, De B. Maria Magdalena de Pazzis.
Ferdinandi de Capua, De B. Terefia.
Fidelis Danielis, De S. Carolo.
Francisci Albertini, De S. Francisco de Paula.
Francisci Mariae de Amatis, De B. Francisco Ceruino.
Francisci Remondi, De S. Carolo.
Gabrielis de Castilla, De S. Ignatio, S. Xauerio, B. Francisco Borgia; S. Hiscio Episcopo; SS. Granatenfibus.
Guilielmi Dondini, Panegyricæ Variæ.
Guilielmi de los Rios, De B. Francisco Xauerio.
Iacobi Puche, De Inuentione & Exaltatione S. Crucis.
Ioannis Andreae Alberti, De S. Francisco Xauerio.
Ioannis de Armenta, De Stigmatibus S. Francisci.
Ioannis Baptista Cancellotti, De Aduentu Spiritus Sancti, & de S. Iuone.
Ioannis Baptista Rogerij, De S. Carolo.
Ioannis Eusebii Nieremberg, De tribus Martyribus à Societate IESV.
Ioannis Mantasij, De SS. Ignatio & Xauerio.
Ioannis Nadasi, De S. Iuone.
Ioannis de Pineda, De Immaculata B. Virginis Conceptione.
Ioannis Rhò, De S. Agatha Virg. & Mart.
Ioannis Salleri, Syntagma de Stemmate S. Henrici Imperatoris.
Iosephi Capponi, De B. Philippo Benicio.
Iulij Cesaris Recupiti, De S. Terefia.
Iulij Nigronij, De S. Carolo.

Iulij

- Iulij Solimani*, De S. Norberto. Item de S. Venceslao.
Nicolai Mastrilli, De S. Petro Nolasco.
Pauli Bombini, De Aduentu Spiritus Sancti.
Scipionis Sgambata, De B. Virgine Lauretana, in Nicolsperg. Item
 Elogia SS. Ignatij & Francisci Xauerij, ac P. Iosephi Anchietæ.
Sigismundi Lauxmin, De S. Casimiro.
Stephani Deschamps, De Auctoritate S. Augustini.

S. IV.

Panegyrica Alia.

- Adalberti Tylkovvski*, Aeternitas Armorum, Kierlo.
Adami Contzen, De Noua Academia ineunda & augenda.
Adriani Iordani, De Ludouico XIV. Rege Christianissimo.
Alberti Vviiuk Koialovvicz, Elogia Imperatorum ex Austria Familia.
Alexandri Macchi, De Ferdinando III. Electo Rege Romanorum.
Aloysij Inglares, Elogium Marefcialli Toras. Dei Hominis Elogia Centum.
 Infulata Virtus in ingressu Archiep. Taurinensis.
 Vita & Virtutes Ludouici XIII. Elogijs Centum.
Andreae Kanon, Panegyricæ complures.
Antonij Chanutij, De Capta Rupella à Ludouico XIII. Rege Galliarum.
Antonij Vieyra, In Die Natali Reginæ Lusitanæ. Item de Partu eiusdem.
Antonij Vignier, De Ludouico XIII. Rege Christianissimo.
Brugensis Collegij, De Quadrimembri Flandriae.
Cesaris Laurentij, De Gregorio XIII. Pont. Max.
Camilli Rodenghi, In inauguratione Cardinalis Littæ.
Caroli Paulini, De Capta Rupella à Rege Galliarum.
Caroli de la Rue, De Ludouico XIV.
Casimiri Vviiuk Koialovvicz, Panegyricæ Variæ Latine & Polonicè.
Claudii Clementis, De Maestate Ecclesiarum Lugdunensis.
Danielis Paulovvski, Episcopo Pofnaniensi.
Duacensis Collegij, Sigismundi III. Poloniae & Sueciae Regis Encomia.
Emanuelis Pardi, In Anniuerfario Cardinalis Francisci Ximenez Archiepiscopi Toletani.
Francisci Raminko, Gratiae Præsidibus Diuinæ & humanæ Sapientiae.

- Francisci Mariae de Amatis*, De Marcellò II. Pont. Max.
Gabrielis Cossartij, De Ludouico XIV. Rege. Armando Borbonio Principe.
Georgij da Costa, Elogium Regis Ludouici XIII.
Hieronymi Catanei, De Institutione Collegij Germanici Romæ.
Hieronymi Mroczeck, Panegyrici Varij.
Iacobi Irsing, Maximiliano Elect. Bauariae post Victoriâ Pragensem.
Iacobi Nouet, Principi Henrico Borbonio, Nominine Academiae Bituricensis.
Ioannis Andreae Alberti, Adalais, seu Historia Panegyrica. Item De Ven. P. Camillo de Lellis.
Ioannis Cheualier, Heroicæ Panegyres ad Ludouicum XIII. Regem.
Ioannis Gans, De Inauguratione Antonij Episcopi Viennensis.
Ioannis Kvviatkiewicz, Panegyrici plures.
Ioannis Rhò, De Ferdinando II. Imperatoris Victoria ad Pragam.
 Elogium eiusdem Ferdinandi II.
 Dissertatio de Anno Seculari Societatis IESV.
 De Ferdinando III. Victoria ad Norlingam.
Ioannis Ryvocki, De Rebus gestis Vladislai IV. Regis Poloniae.
 Idea Magni Herois in XIII. Panegyricis.
Iosephi Martij, Specimen primum Panegyricorum.
Iosephi Perdicari, Panegyricæ Sacræ.
Iosephi Spucces, Mercurius Panormus, siue de primo ingressu Almirantij Castellæ ad Regni Siciliae Gubernationem.
Iulij Vaschi, Oratio in solemnibus inaugurationibus Principis Academiae Nouariensis.
Leonardi Frizon, Panegyricæ Variæ.
Leonis Sancti, De Gregorio XIII. Pont. Max.
Ludouici Cresolij, De Restitutis à Ludouico XIII. Scholis Claromontanis.
Ludouici Maimburg, Panegyricæ Variæ.
Matthæi Tabernæ, Laudatio Gregorij XIII. Pont. Max.
Maximiliani Schmidt, Oratio Panegyrica in Iubilæo Ecclesiastico Domini Sebastiani à Staufferberg Canonici Herbipolensis & Bambergensis.
Petri Biueri, De Liberatis ab Hoste Brugis, per Marchionem S. Crucis.
Petri Iosephi d'Orleans, Ludouico Magno Regi Christianissimo.
Petri Rouerij, De Restitutis Diuione Scholis Godranis, ab Henrico IV. Rege.
Petri Vvadingi, De Ferdinando III. in Casarem Electo.
Scipionis Paulutij, Panegyrum Decades Tres.
Stephani Petiot, Ludouico XIII. de Capta Rupella.
Stephani Ruidij, De Augusta S. Scripturæ Maiestatis.

A a a a a

sta-

state, vulgo non obuia.
Thomæ Politii, De Ferdinando XIII. Rege Romanorum renunciato.

S. V.

Orationes de Christi Cruciatibus & Morte, Habite in Parasceue, coram Pontificibus Maxx. in Sacello Pontificio.

Alberti Moroni, Anno Domini 1639.
Alexandri Donati, 1622.
Alexandri Gottifredi, 1629.
Alexandri Pellegrini, 1640.
Angeli Galluci, 1630.
Antony Marsilij, 1600.
Bandini Gualfreduci, 1606.
Benedicti Iustiniani, 1589.
Bernardini Stephony, 1599.
Clandij Aquauina, 1573.
Caroli Francisci de Luca, 1649.
Fabij Ambrosij Spinola, 1626.
Famiana Strada, 1604. Item 1614. & 1618.
Francisci Benci, 1584. & 1588.
Francisci Briuij, 1633.
Francisci Eschinardi, 1660.
Francisci Piccolomini, 1620.
Francisci Remondi, 1593.
Francisci Sacchini, 1603. Item 1608. & 1617.
Fuluij Carduli, 1586.
Gabrielis Beati, 1644.
Guilielmi Dondini, 1641.
Hieronymi Petruccij, 1627.
Hieronymi Saignani, 1635.
Horatij Grassii, 1631.
Ferdinandi Ximenes, 1646.
Iacobi Cariddi, 1586.
Iacobi Lampugnani, 1634.
Ioannis Aloysij Confalonery, 1636.
Ioannis Antonii Mazzarelli, 1601.
Ioannis Baptista Andriani, 1643.
Ioannis Baptista Ferrarii, 1623.
Ioannis Baptista Florauantii, 1628.
Ioannis Baptista Giattini, 1637.
Ioannis Francisci Caretonii, 1595.
Ioannis Hieronymi Sopranis, 1607.
Ioannis Pauli Farnesii, 1638.
Iosephi Maria Requesenii, 1648.
Leonis Sanctii, 1621.
Ludouici Bomplani, 1642.
Munii Vitelleschi, 1590.
Oddonis de Comitibus, 1632.
Pauli Bombini, 1612.
Roberti Bellarmini Cardinalis, 1577.
Stephani de Bubalis, 1597.
Stephani Tuccii, 1583. & 1587.

Tarquini Gallutii, 1615. Item 1619. & 1625.
Terentii Alciati, 1602.
Thomæ Antonelli, 1645.
Torquati de Cuppis, 1616.
Valentini Mangionii, 1613.
Vincentii Guinifii, 1624.

S. VI.

Funebres Laudationes.

Adami Tanneri, in obitu vel Exequijs Alberti Hungeri.
Adriani Cools, Apprecatio funebris Ioanni Maldero Episcopo Antuerpien.
Alberti Vviiuk Koialovvicz, in Exequijs Petri Vvolovvicz Succamerarij Trocensis.
Alexandri Donati, in funere Mariæ Cæsiæ ab Altaemps.
Alexandri Gottifredi, Virginij Cæsarini.
Alexandri Lorencovvicz, Conciones Variæ funebres.
Aloysij Inglares, Victorij Amadei Ducis Sabaudia, Marchionis S. Germani & Alia.
Andochii Morel, Alexan. de Pasquier Ven. Matris de Chantel.
Andree Castillon, De Cardinali Rupefocaldio.
Andree Metsch, Caroli Archiducis Austria.
Andree Schotti, Antonij Augustini Episcopi Tarraconen.
Angeli Gallutii, Scipionis Cardinalis Cobellutij.
Annibalis Adami, Iulij de Oddis & Francisci Bourbonij Ducis Beaufort.
Antonij de Herrera, Regina Catholica Isabelæ.
Antonij Iulij Brignole, Æmilie Adornæ Raggi.
Antonij Lamour, Duæ quædam.
Antonij Possuini, Eleonoræ Austriacæ Ducis Mantuæ.
Arnoldi Angeli, Ferdinandi III. Imperatoris.
Augustini de Castro, Caroli Infantis Hispaniæ.
Balthasaris Kitzneri, in Exequijs Serenissimæ Isabelle Claræ Eugeniæ Gubernatricis Belgij.
Balthasaris Nimitsch, Sidoniæ Mariæ Eggenberg.
Bartholomæi Guerrerii, Theodosij Ducis Brigantia.
Bartholomæi Rogati, Cardinalis Boncompagni.
Benedicti Bonnefoy, Lessus de Ludouico XIII.
Benedicti Iustiniani, In funere Innocentij IX. Pont. Max.
Bernardini Stephonii, Flamini Delphini.
Cæsaris Isnardi, Alexandri Luzaghi.

Camil-

Camilli Rodenghi, Francisci Altieri, & Caroli Bouij Episcopi Sarfinatensis.
Caroli Bouij, Antonij Cardinalis Barberini. Pompa funebris Ducis Belfortij.
Caroli Francisci de Luca, Domini Cardinalis Gymnasij.
Caroli Saluiati, Marci Alcaratij.
Casimiri Vviiuk Koialovvicz, de Ladislao Vvolovvicz Palatino Vitepsci.
Christophori Stephetij, Caroli Cardinalis Austria. Item, Adami de Nouadomo.
Christophori Todtfeller, De Cardinali Harrach, & alia complures.
Cracouiensis Collegij, Parentalia Vladislao IV. Regi.
Didaci de Baëza, Conciones funerales.
Dionysij Guillen, Margaritæ Regina Hispaniæ.
Dominici Gamberti, Alphonso IV. Ducis Mutinæ.
Dusseldorpiensis Collegij, Lacrymæ Virtutum Heroicarum, Annæ Catharinæ Constantiæ Polonæ, Neoburgicæ, &c.
Emanuelis de Naxera, Variæ in Exequijs variorum.
Emanuelis Ortigas, Vrna Cantelmi.
Emanuelis Pardi, Francisci Ximenij Cardinalis Archiep. Toletani.
Edmundi Campiani, Mariæ Cardonæ Requeseniæ.
Famiani Strada, Gregorij XV. Pont. Max.
Feliciani Figueroa, Comitis de Ricla.
Ferdinandi Montegnana, Ferdinandi II. Imper.
Francisci Albertini, P. Petri Antonij Spinelli.
Francisci Benci, Alexandri Ducis Parmæ.
Francisci Benigni, Ludouici de Berton.
Francisci Briuij, Alexandri Peretti Cardinalis Montalti.
Francisci Colin, Principis Hispaniæ D. Balthasaris.
Francisci Guerrery, Margaretæ Regina Hispaniæ.
Francisci Mangot, Elogium funebre Regina Galliarum.
Francisci Monerij, Marchionis de Villeroy. Item Domini de Vantadour.
Francisci Sacchini, Ioannis Francisci Aldobrandini.
Francisci Scortia, Sfortiæ Oddi.
Francisci de Soto, in Exequijs D. Ioannis Alphonso de Moscofo Episcopi Malacitani. In Exequijs Henrici Cardinalis de Guzman.
In Exequijs P. Iacobi Granadi Societatis IESV.
Francisci Verierij, Margaretæ Regina Hispaniæ.
Gasparis Hirckmanni, Caroli Archiducis Austria.

Georgij Dingenauera, Margaretæ Franciscæ à Lobkovvicz.
Gerardi Bourghesij, Francisci Montmorency Principis Robecani.
Gregorij Rumer, Mariæ Bauaræ Archiducis Austria.
Guilielmi Aschendorf, Ioannis Godefridi Episcopi Bambergensis.
Guilielmi Becani, Leopoldi Guilielmi Archiducis Austria.
Guilielmi Lamormaini, Mariæ Bauaræ Archiducis Austria.
Henrici Marcellii, Othonis Episcopi Bambergensis.
Herculis Matthiolii, Francisci primi Ducis Mutinæ.
Caroli II. Ducis Mantuæ.
Hippolyti Montij Generalis Ordinis S. Augustini.
Hieronymi Florentia, Garcia Loaysæ Archiepiscopi Toletani.
Mariæ Augustæ.
Margaretæ Regina Hispaniæ.
Philippi III. Regis Hispaniæ.
Hieronymi Gessi, in funere Cardinalis Spinolæ.
Hippolyti Sangeorgij, Ducissæ Christianæ. Item Augustini Chiesa Episcopi Salucienfis.
Horatii Quaranta, Caroli Caraffæ. Item Gerardi Gambacurtæ.
Hyacinthi Hurandi, Pompeij Mangionij.
Iacobi à Cruce, Philippi II. Regis Hispaniæ.
Iacobi Georgij, Marecialli de Chastre.
Iacobi Nouet, Henrici Principis Condæ.
Iacobi Puche, Monialis cuiusdam.
Ignatij Bomplani, Philippi IV. Regis Hispaniæ, & Annæ Austriacæ Regina Gallia.
Ioannis Antonij Xarquet, Ioannis de Hozes Archiepiscopi Tarraconensis.
Philippi IV. Regis Hispaniarum.
Ioannis Antonij Vson, In Anniuersario Fr. Francisci Ximenez Cisneros Cardinalis Archiepiscopi Toletani.
Ioannis Arnoux, Henrici IV. Regis Gallia.
Ioannis Baptista de la Barre, Episcopi Cenomaniensis.
Ioannis Baptista Escardo, Balthasaris Borgiæ Episcopi Maioricensis.
Ioannis Baptista Ferrarii, Marsilij Cagnati.
Ioannis Bisselii, Seren. Francisci Caroli Ducis Bauariæ.
Ioannis Conarii, Aliquot diuerforum.
Ioannis Deckerii, Mariæ Annæ Bauaræ Archiducis Austria.
Ioannis Erhardi Ziegleri, Ioannis Suicardi Archiepiscopi Moguntini. Item Ioannis Friderici Archiepiscopi Moguntini.

Ioannis Ferrer, Philippi III. Regis Hispaniæ.
Ioannis Friderici Rorich, Sabinæ Comitissæ Ostfrisiæ, Item Theodori Episcopi Paderbornensis.
Ioannis Gans, Rudolphi Baronis à Paar.
Ioannis Grilloii, Conestabilis de Montmorency.
Ioannis Grisel, Ducis de Bellagarde.
Ioannis Haffenecker, Ferdinandi II. Imperatoris.
Ioannis Heim, Ferdinandi Archiepiscopi Coloniensis.
Ioannis Heumont, Mariæ Bauaræ Archiducis Austriae.
Ioannis Holonii, Martini Hysengreiniij.
Ioannis Pauli Fons, Margaretæ Reginæ Hispaniæ.
Ioannes de Pineda, D. Luyse de Carauaial. Item in Exequijs P. Didaci Ruiz de Montoya Societatis IESV.
Ioannis Ryvocki, Alberti Radziuilij.
Ioannis Salleri, Ioannis Godefridi Episcopi Bambergensis.
Ioannis Vvazyn, Mariæ Renatæ Bauaræ.
Iodoci Andries, Margaretæ Reginæ Hispaniæ.
Iosephi Perdicari, Prætoris Panormitani, Principis Catholicæ.
Iosephi Spucces, in funere D. Ferdinandi Henriquez de Ribera.
Iulij Vafchy, Planctus Virtutum in Exequijs Comitissæ Philippi Sammartini d'Agliæ.
Laurentij Sengenschmidt, Melchioris Cardinalis Clefeliij.
Laurentij Vvovens, Petri Peckij Cancellarij Brabantix.
Leonardi Frizon, Consolatio heroica in Funere Ducis Longauillæi.
Leonardi Perini, ternæ, Caroli Ducis, & Caroli Cardinalis Lotharingiæ.
Ludonici Albritii, Margaretæ Reginæ Hispaniæ.
 Isabellæ Sabaudix Ducis Mutinæ.
Ludouici Cressoly, in funere Henrici IV. Regis Gallix.
Ludouici Maimburg, in funere R. P. Fr. Nicolai Zappij.
Marci Antonii Capicii, Margaretæ Reginæ Hispaniarum.
Martini Laternæ, Stephani Regis Poloniæ, Valeriani Episcopi Vilmensis.
Matthæi Bembii, Andreæ Episcopi Posnaniensis. Item
 Adami Palatini Lanciensis.
 Andreæ Bobolæ Cubicularij Regij.
Matthæi Tabernæ, Gregorij Donati S. Pal. Apost. Magistri.
Maximiliani Reichenberger, Ferdinandi III. & Ferdinandi IV. Imp.
Melchioris Inchoffer, Nicolai Riccardij Sacri

Palatij Apostolici Magistri.
Michaëlis Ginkiewicz, De Varijs.
Michaëlis Mazouvecki, Alexandri Episcopi Vilmensis.
Michaëlis de S. Roman, Ven. P. Ludouici de Ponte.
Nicolai Bonartii, Gregoriæ Maximiliani Archiducis Austriae.
Nicolai Cauffini, Catharinæ Beauuillers.
Nicolai Talon, Ludouici XIII. Regis Gallix.
Othavii Caietani, Philippi II. Regis Hispaniæ.
Pauli Bombini, Margaretæ Reginæ Hispaniæ.
 Cosmi II. Ducis Hetrurix.
 Philippi III. Regis Hispaniæ.
Pauli Casati, Appij de Comitibus Ducis Polii.
Pauli Zehentner, Mariæ Renatæ Bauaræ.
Petri Bivieri, D. Mariæ de Sandoual. Item Alberti Archiducis Austriae.
Petri Gonzalez de Mendoza, Regis & duarum Reginarum Hispaniæ.
Petri Pauli Flordelisi, Lucæ Episcopi Tiphernatis.
Petri de Salas, Margaretæ Reginæ Hispaniæ.
Petri à S. Ioanne, Dux quædam.
Petri de Vrtega, Philippi III. Regis Hispaniæ.
Petri Ximenez, Caroli Archiducis Austriae.
Philippi Kifeli, Philippi Valentini Episcopi Bambergensis.
P. Lulippi Tacii, Marefcialli Toras.
Rhedonensis Collegii, Henrici IV. Regis Gallix.
Roderici de Cabredo, P. Balthasaris Alvarez.
Scipionis Sgambata, Melchioris Cardinalis Clefeliij.
Sigismundi Lauxmin, Stanislai Dzieviltovvski Dapiferi Caunensis.
Silvestri Petrasanctæ, Ferdinandi II. Imperatoris.
Simonis le Bossu, Pomponij Belleuni.
Stephani Bmeti, Henrici IV. Regis Gallix.
Stephani Tuccij, Gregorij XIII. Pont. Max.
Tarquinii Gallutii, Roberti Cardinalis Bellarmini.
Thomæ Politii, Ferdinandi II. Imperatoris.
Thomæ Strozza, Philippi IV. Regis Hispaniæ, & Cardinalis Brancatij.
Vincentii Doni, Caroli Barberini Generalis S. R. Ecclesiæ.
Vviberti Dietrich, Leopoldi Archiducis Austriae, & Claudiæ Archiducissæ Coniugis.
Vvolfgangi Herman, Melchioris Ottonis Episcopi Bambergensis.

Varij Argumenti Orationes.

SYNODICÆ.

Alphonfi Salmeronis, in Concilio Tridentino.
Antonij Possuini, in Synodo Aquileiensi.
Benedicti Herbesti, in Synodo Posnaniensi.
Francisci de Soto, in Fundatione Congregationis S. Iosephi Hispaniæ, ad educationem infantium expositorum Instituta.
Guilielmi Aschendorff, Oratio habita in Synodo, Francisci Vvilhelmi Episcopi Osnaburgensis.
Iacobi Lainex, in Colloquio Poissiac.
Laurentij Arturi, in Synodo Petrocouiensi.
Martini Olauy, in Concilio Tridentino.

Orationes Dictæ, Genæ in Festo
 Vnionis (vt Vocant) Vel
 In Ducis Inauguratione.

Ab

Antonio Barnabos.
Antonio Iulio Brignoli.
Fabio Ambrosio Spinola,
Hieronymo Cataneo.
Hieronymo Gessio.
Horatio Passardo.
Iacobo à Cruce.
Ioanne Andrea Alberti.
Ioanne Rhò.
Iosepho Alemanno.
Iulio Nigronio.
Ludouico Albritio.
Matthæo Taberna.
Thoma Reina.

In Studiorum Instauratione Dictæ.

Ab

Angelo de Rugerio.
Balthasare Lopez.
Carolo Malapertio.
Claudio Clemente.
Francisco Guerrevio.
Francisco Maria de Amatis.
Horatio Quaranta.
Ioanne Mantasio.
Iosepho Melchiore.
Iulio Solimano.
Leone Sanctio.
Scipione Sgambata.

Adami Tanneri, Pro Steganographia Ioannis Trithemij. Item
 Apologeticæ Orationes pro Ioanne Trithemio Abbate Spanheimensi.
Adriani Iordani, De Ratione Componendæ Nouitatis Doctrinarum.
Aloysij Carnolij, In Ereptione Academix Mantux.
Alphonfi Mendez, in Exceptione Philippi III. Regis Hispaniarum Eboræ.
Aluari Arias, In Promulgatione Catalogi Ex-purgatorij S. Inquisitionis.
Andrea Gomez, Coram S. Inquisitione contra Iudaicam Pravitatem.
Antonij Damiani, De Discrimine Libertatis Veræ & fucatæ ad Senatum Lucensem.
Angustini de Castro, De Fidei Integritate.
 De Christo Crucifixo.
 Pro Recepta à Philippo IV. Rege valetudine.
Badensis Residentiæ, Triumphus Genethliacus Principi Primogenito Marchionis Badensis.
Gabrielis Cossartij, Aduersus Nouitatem Doctrinæ.
Gasparis Gonzalez, Pro Legatis Iaponicis ad Pontificem Maximum.
Guilielmi Dondini, De Urbani VIII. Pont. Max. Principatu.
Ioannis Baptista Vrsi, Pro Exceptione Comitum Lemosij & Castri.
Ioannis Contri, De Conseruatione Libertatis ad Senatum Lucensem.
Ioannis de Pineda, ad Ministros Iustitiæ.
Ioannis Rhò, De Instauratione Magistratus Mediolani II.
 Gratulatio pro Recepta à Philippo III. Rege Hispaniæ valetudine.
 De Iustitia necessaria Magistratibus.
Lidani Colonelli, De Laudibus Vrbis Florentiæ.
Placidi Samperi, Encomium Portus Messanensis.
Stephani Tuccij, ad Gregorium XIII. Pont. Max. inuisentem Collegium.
Thomæ le Blanc, Præsentatio ad Licentiatum Theologicum.
 Plurimæ Alia, vel tacito, vel eorum, qui eas recitarunt, nomine impressæ sunt, atque in dies imprimuntur, quas longum foret recensere, & illis fortasse haud gratum quorum nomina præferunt.

CAPVT XV.

P O E T I C A.

S. I.

Præceptiones.

- Alexandri Donati*, Ars Poetica. Lib.III.
Andrea Frusij, De Rerum, & Verborum Copia.
Andrea Schotti, Chresthomathia Procli de Poetica.
Antonii Iordani, De Poesi Hebræorum.
Antonii Possuini, Poetica.
Bartholomæi Braui, Profodia.
Benedicti Pereyra, De Primis, ac Medijs Syllabis.
Bernardini Semperuini, De Poetica. Lib.III.
Caroli Paiot, Ars Poetica.
Didaci Garcia Rengifo, Ars Poetica Hispana.
Emanuelis Alvarez, Profodia.
Francisci de Castro, De Syllabarum quantitate, & versificandi ratione.
Francisci Macedi, Ars Poetica.
Francisci Mangot, De Imitatione Drammatica.
Iacobi Gretseri, Profodia Græca.
Iacobi Maseni, Ars noua argutiarum Epigrammatica, & Epigraphica.
 Palæstra Eloquentiæ ligatæ.
Iacobi Pontani, Institutiones Poet. Lib.III.
 Tirocinium Poeticæ.
Ioannes Baptista Riccioli, Profodia Bononiensis, & Reformata.
Iodoci Desmarets, Breuis Commentarius in Horatium Repurgatum.
Iosephi Spuces, De componenda Tragædia.
Laurentij le Brun, Præcepta Poetica.
 Figuræ Poeticæ.
Laurentij de Celliers, Ars Metrica.
Martini Antonii Delrio, Syntagma Tragediæ Latinæ.
Martini du Cygne, Ars Poetica. Lib.II.
Michaelis Coysardi, Thesaurus Virgilij in locos communes digestus.
 Tabulæ Figurarum, & Vitiarum Orationis, Virgilianis exemplis illustratæ.
Nicolai Caussinii, Thesaurus Græcæ Poeseos.
Petri Halloix, Anthologia Poetica Græco-Latina.
Petri Mambun, De Poemate Epico Dissertatio.
Petri le Moyne, De Poemate Epico.
Philippi Labbe, Elenchus Profodiacus Græco-Latinus.
Richardi Esti, De quantitate Syllabarum.
Tarquini Galluti, Commentarij 3. De Tragædia. Comædia, Elegia.

Renouatio Antiquæ Tragædiæ, & Defensio Crispi.

Thomæ Gonzalez, Explicatio Regularum. De Carminibus componendis. Thesaurus Poëtarum.

S. II.

Poemata.

- Adalberti Tylkowsky*, Anagrammata Sacra de Festis Christi, & B. Virginis.
Adami Vridel, Lyricorum. Lib.3.
Adriani de Boulogne, Epigrammatum. Lib.3.
Adriani Iordani, Susanna Tragædia.
Aegidii Bauarii, Musa Maronis Catholica, seu Catechismus carmine Maroniano.
 Passio D. N. Iesu Christi, carmine Heroico.
Alberti Croissant, Satyra, hoc titulo, Studiosus, minimè Studiosus, Item Puer malè moratus, à sene vapulans. Item Sales Satyrici in impios imprecatores.
Alberti Ines, Epigrammatum Centuriæ septem.
Alexandri Donati, Carminum vol.1.
 Sueuia. Tragædia.
 Constantinus Romæ Liberator.
Alexandri Vviltbemii, Agelarchus Ecloga.
 Propempticon ad Abbatem S. Maximiani.
 Satyra in Bucconem dormitatorem.
Andrea Aegidiani, Panegyricus Carolo Maffio V. Gandensium Episcopo versu Heroico.
Andrea Blanci, Epigrammatum. Lib.6.
 Pij Mores, & amores Epigrammatis expressi.
 Beati dolores Epigrammatis descripti.
Andrea Brunneri, Nabuchodonosor, Tragædia.
Andrea Denys, Poësis Sacra, seu Illecebræ Diuini Amoris ex Christi patientis stationibus. Sapientia Musarum.
Andrea Frusii, Epigrammata in Hæreticos.
 Elegia de Agno Dei.
 Echo de Ecclesiæ calamitatibus.
Andrea Kanon, Lyricorum. Lib.7.
 De S. Stanislao Mart. Rosa Hiberna.
Andrea Moragues, Elegiaca.
Andrea Rosenwald, Odæ.
Andrea Zienerwiczy, Plausus Apollinis, & Musarum.
 Phænomena felicissimi sideris.
 Decora Liliæti Paciani.

Paren-

POEMATA.

- Parentalis splendor Catharinæ Potociæ.
Angelini Gazzi, Pia Hilaria, Iambico carmine. Elegia.
Annibalis Adami, Sol in Stella in Adoratione Magorum.
 Cæli Desideria in Exortu Principis Hispaniarum.
Antonii Chanutii, Panegyrici varij.
Antonij de Escobar, Poema de Vita B. Virginis.
 Poema de Vita S. Ignatij Loiolæ.
Antonij Gobeti, Musæ Attiniacenses.
Antonij Milliei, Moyse. Viator Carmine Heroico.
Antonij de Sofa, Tragico-Comædia, De Rege Emanuele.
Antonij Stratij, Epigrammata.
 Lusus Anagrammaticus in Nomen Guilielmi Lamormaini, ducentis vicibus variatus.
Aquisgranensis Collegij, Aquisgranum restitutum.
Arnaldi Angeli, Indago Monocerotis.
Arnaldi Bobyrei, Elegiarum Lib.5.
Balduni Cabillaui, Epigrammata.
 Magdalena Elegiaco carmine.
 Magdalena Sylua carmine vario.
 Lemmata Tetrastichis illigata.
 Epistola Heroum, & Heroidum.
 Elegiaco versu, & alia, vt in Bibliotheca.
Bandini Gualfreducci, Hieromenia Metro vario.
 Variorum carminum. Lib.6.
 Sigericus Tragædia.
 Oedipus Sophoclis latinè redditus.
Bartholomæi Braui, Poemata varia.
Bartholomæi Pereyra, Paciecidos. Lib.12.
Bartholomæi Rogati, Elegia.
Benedicti Bonnefoy, Elogium Principis Conctij.
Bernardini Realini, Elegia, seu Hymnus in Laudem S. Bernardini.
Bernardini Semperuini, Syagrius Tragædia, Martinus conuersus, Tragico-Comædia.
Bernardini Stephonij, Crispus, & Flauia Tragædia.
 S. Symphorosa. Tragædia.
 Carmina posthuma.
Bernardi Baubusii, Epigrammatum. Lib.5.
 Legatio Apollinis Cælestis.
 Verisimilia Humaniorum Discipularum.
Bruxellensis Collegij, Gratulatio Chronographica in aduentu Ferdinandi Card. Infantis.
Cesarangustani Collegij, Exequiæ Philippo III. Regi factæ.
Caroli Bouij, De Pacis restitutæ felicitate. Lib.IV.
 De S. Thoma Aquinate.

POEMATA.

- Caroli le Breton*, De Morte, & Miserijs huius vitæ. Gallicè.
Caroli Francisci de Luca, Iter Lauretanæ Domus libris 29. Carmine Epico.
Caroli Malapertij, Sedecias Tragædia.
 De Ventis. Lib.II.
 Christus Patiens.
 Miscellanea.
Caroli Papini, Flores Sacræ Poeseos.
Caroli de la Rue, Idyllia.
 De Victorijs Regis Ludouici XIV.
 Epinicion Ludouico Magno post expeditionem Batauicam.
Caroli Vverpai, Piæ lacrymæ carmine Elegiaco.
 De Excessu Manresano S. Ignatij Poema.
Claudij Perry, Poësis Pindarica.
Constantij Pulcherelli, Carminum Lib.V.
 Iliados Homeri Lib. II. Latino carmine expressi.
Cornelij Croci, Iosephus Castus, Comædia.
Cracouiensis Collegij, Vaticinium Regale dictum Regi Poloniæ Michaëli.
Dionysij Petauii, Opera Poetica.
 Paraphrasis Psalmorum, Metro Heroico Græco, & Latino. Item Græca varij generis carmina, cum Latina Interpretatione.
Edmundi Campiani, Nectar, & Ambrosia, Tragædia.
Emanuelis Pimenta, Epigrammata de Rebus Lusitanæ.
Emanuelis Thesauri, Epigrammatum. Vol. 1.
Francisci Acerbi, Aegro Corpori à Musa solatium.
Francisci Bencij, Poemata varia, in ijs Ergastus & Philotimus Dramata.
 Quinque Martyres, Poema Epicum.
Francisci Carrere, Lyricorum. Lib. IV. Epodon. Lib. I.
Francisci Garassii, Elegia de Morte Henrici IV. Regis Galliarum.
 Sacra Rhemensia pro inauguratione Ludouici XIII. Regis.
 Campi Elysijs, eidem Ludouico XIII. Regi.
Francisci Macedi, Elegia de obitu P. Francisci de Mendoza.
Francisci Mangot, Anglurus Tragædia. Themidi Templum restitutum.
Francisci Marazzani, Aesopi fabulæ selectæ, & aliorum, elegijs continuatæ.
Francisci Montmorency, Cantica, & Idyllia Sacra.
 Paraphrasis Psalmorum 41. & aliorum.
Francisci Ramirez, Epigrammata, & carmina de S. Lucia Virg. & Mart.
Francisci Remundi, Epigrammatum Lib. 2. Alexias, Elegia, & alia item Elegia.
Francisci Vauasscur, Iobus carmen Heroicum.
 De Miraculis Christi. Lib. IV.

Ele-

- Elegiarum. Lib.I.
Epicorum Lib.I. Epigrammatum Lib.III.
Gabriels Cossartij, Amor Architectus.
Fama Laureata.
Imago Vecchiana.
Gasparis Sanctij, Paraphrasis Psalmi 136. & Irenorum Elegiaca.
Georgii Constantini, Plus ultra.
Georgii Fauterel, Oda Alcaica.
Georgii Stengely, Carmen Epicum pro Roberto Card. Bellarmino.
Satyra in Lutherum.
Carmen Eucharisticum de Familia Austria.
Ocelli Iustitiae, Poeticè descripti.
Gallambus de Peregrinatione Hierosolymitana.
Gerardi Grumsel, Chronica Congratulatio de Pace.
Res Memorabiles anni 1660.
Mechlinia illustrata.
Gerardi Hansen, Auguria Pacis.
Leones Gentilitij Horstiorum Familiae Equestris.
Gerardi Montani, Metaphrasis Poetica in Cantica Cantorum.
Centuria Epigrammatum in Martyres Societatis Iesu.
Gilberti Ionini, Lyricorum. Lib. IV. & Epodon. Lib. I.
Anthologia Sacra, Missae, Gratiae.
Anacreon Christianus.
Ethica Poesis, & alia pluscula.
Gualteri Pauli, Canticum Animi Saliensis in Deum, Rhythmonetro.
Guilielmi Becani, Idyllia, & Elegiae.
Guilielmi Dondini, Venetus de Classe pyratice Triumphus.
Delphini Genethliacon.
Carmina varia.
Guilielmi Grumsel, Iucundi Sacrae Synaxeos amores.
Parænesis Animæ in Purgatorio.
Bellum Occultum Dæmonis.
Vota Chronica.
Guilielmi Hesij, Emblemata Sacra de Fide, Spe, Charitate.
Henrici Engelgræue, Libelli Varij Carmine Latino.
Henrici Putzj, Iosue Tragædia.
Herbipolensis Collegii, Encænistica Poemata.
Aduentoria Serenissimo Ernesto Archiduci cum Belgium administraturus Herbipolim intraret.
Emblemata pro gradu Theologico D. Christophori Raab.
Postphonemata gratulatoria D. Gaspari Bractio Monasterij Erberacensis Abbati.
Gratulatio mystica pro primitijs D. Ioannis Christophori Lemmershemi.
Gratulationes Panegyricæ Ioanni Gode-

- frido Episcopo Bambergen. consecrato.
Lusus Poeticus Francisco Episcopo Herbipolensi dicatus.
Hermannij Hugonis, Pia Desideria, metro Elegiaco.
Hieronymi Lopez, Samaritanus, Tragædia.
Epigrammata de Sanctis.
Hippolyti Grassetti, Epigrammata.
Hippolyti Sangeorgij, Epigrammatum, & Anagrammatum. Lib. 2.
Horatii Tursellini, Poemata Varia, & Tragædiæ Sacrae.
Hortensij Scamacca, Tragædiæ 30.
Hyacinthi Hurandi, Architectura Musarum. Carmine Heroico.
Iacobi Balde, Batrachomyomachia, Lib. V. Heroico pede.
Hecatombe, Poema de Vanitate sæculi Trochaicum.
Agathyrus, Ode.
De Solatio Macilentorum Trochaica.
Lyricorum. Lib. V.
Sylvarum. Lib. IV.
Poesis Osca. Heroica, Genethliaca, Epithalamia. Medicinæ Gloria per Satyras 22. Iephthia, Tragædia, & alia.
Iacobi Bidermanni, Epigrammatum. Lib. III.
Herodias. Lib. III. Poema Epicum Meroum Epistolæ. Lib. III. Heroidum. Lib. III. Elegiæ.
Sylularum Endecasyllaborum. Lib. III.
Iacobi Boireau, Genethliacon, & Eydillia.
Iacobi de Codt, Carmina Leonina pluscula.
Iacobi Damiani, Belli Germanici Decas 1.
Iacobi Dheliot, Oda in annua festa.
Iacobi Francisci Via, Epicædia, Epithalamia, Aonidum plausus.
Iacobi du Jardin, Elegiæ de Christo.
De B. Virgine, & alijs. Item
De Arte forensi.
Iacobi Ivsing, Genethliacon Galasso.
Iacobi Libeni, Iacob Tragædia.
Ioseph à fratribus venditus.
Ioseph à fratribus agnitus.
Ioseph Patri redditus. Tragædiæ 3.
Iacobi Pontani, Floridorum. Lib. VIII. Varij Carmine. Accessit
Hymnorum ad Ordines Cælestium. Lib. I.
Iacobi Vallii, Oliua Pacis, Elegijs 6. Poematum. Lib. IX.
Ioannes Arnbrusterus, Metro descripsit Diuos 14. Auxiliares, publico cultu celebres, in Diocesi Bambergensi.
Ioannis Baptistæ Bargiocchi, Epigrammata Sacra, Moralia, Demonstratiua.
Ioannis Baptistæ Casilii, Sacrae Poesis, Heroica, Elegiaca, Lyrica, Epigrammata. Par. II.
Ioannis Baptistæ Gandutii, Descriptiones Poeticæ.
Ioannis Baptistæ Giattini, Panærides Apes; & Tragædiæ varia.

- Ioannis Baptistæ Masculi*, Lyricorum Lib. XVI.
Ioannis Bisselij, Cliens Marianus, & Theoclia Loyolæa per Elegias.
Deliciæ Veris Libris III. Elegiarum descriptæ.
Deliciæ Aestatis.
Antiquitatum Angelicarum tuba Iambica. Lib. III.
Ioannis Boiery, Carolo-Machia.
Ioannis Branti, Poemata Varia cum modulis Harmonicis.
Ioannis de Bussieres, Descriptiones Poeticæ.
Rhealiberata.
Scandeburgus, Idyllia, Eclogæ.
Miscellanea Poetica.
Ioannis Cheualier, Heroica, Lyrica, Varia, Epigrammata,
Prolusio Poetica.
Polyhymnia, Carmen de S. Martino.
Ioannes Deshayes, Sacra Cantica.
Ioannis Fayon, Poemata de Ludouico XIII. Rege Christianissimo.
Ioannis Gaudin, Epigrammatum Lib. 3.
Ioannis Henrici Aubery, Missus Poeticus, in quo sunt.
Elegiaca, Epica, Lyrica.
Cyrus Tragædia, Heroico pede.
Paraphrasis Psalmi 127. Elegiaco.
Ioannis Kreibing, Poematum. Lib. VI.
Emblemata, Ethico-Politica.
Ioannis Kuviat Kievovicz, Libellus supplex pro animabus Purgatorij.
Rationes æternæ, contra omne noxarum genus.
Vmbrae minores in funere Principis Sigismundi.
Ioannis Laurentij Lucchesini, Sylvarum. Lib. I.
Specimen Didascalici Carminis.
Ioannis Leurentij, Aurora in Leone.
Ioannis Niefs, Epigrammatum Liber.
De Æternis Beatorum Gaudijs, & Infernorum supplicijs, Trochæo.
Ioannis Streinj, Ramus Aureus Artium liberalium, ac Philosophiæ Magistris inscriptus.
Aquila Eoo-Francica, Ioanni Godefrido Episcopo Bambergensi, ac Herbipolensi, Franconia Ducis oblata.
Ioannis Suriy, Morata Poesis.
Ioannis Tullensis, Carminum Sacrorum libelli aliquot.
Ioannis Vincartij, Epistolæ Heroidum Carmine Elegiaco.
Ioannis Vvielewviecki, Poemata Varia.
Iosephi Archiete, Poema de B. Virginis Vita, Versu Elegiaco.
Iosephi Simonis, Tragædiæ Varia.
Isaac Vander Myc, Musa Parænetica.
Iulij Cesaris Destiti, Sylvarum. Lib. III.
Iulij Cesaris Recupiti, Epigrammata,
Iulij Fidei, Odolympia.
Iulij Solimani, Constantinus Tragædia.

- Laurentij le Brun*, Virgilius Christianus De S. Ignatio.
Leonis Sanctij, Gigas vel David Tragædia, Ioseph, Philippus, Tragædiæ.
Leonardi Cinnami, Poemata Lyrica Sacra.
Leonardi Frizon, Sylvarum. Lib. IV.
Musa Partheniæ.
Poematum. Lib. VI.
De Rebus clarissimis temporum nostrorum.
Solemnia Poetica Diui Francisci Borgia.
Sacra Expeditio, & Victoria Polonica.
Ludouici Cellotij, Opera Poetica, in quibus sunt S. Adrianus Martyr; Sapor; Chofroes Tragædiæ.
Mauritiados Andegauensis. Lib. 3.
Carmine Heroico.
Ludouici Crucij, Paraphrasis Psalmorum.
Tragicæ, Comicæque Actiones.
Ludouici Magnietij, Psalmi, & Cantica Sacra Heroica, & Elegiaco Metro.
Ludouici Meraty, Anagrammata Ludouico XIII. Regi Galliarum.
Marii Bettini, Rubenus, Hilario-Tragædia, Pastoralis, &
Clodoueus Tragicum Syluiludium, noua metrorum lege.
Matthæi Raderi, De Morte, & de Iudicio carmen Trochaicum.
Matthæi Riccii, Clauicordij Cantilenæ. De Rebus Ethicis.
Matthæi Casimiri Sarbieuii, Lyrica, & Epigrammata.
Mauritij Neoportii, Votum Candidum Carmine Heroico, oblatum Regi magnæ Britannia.
Maximiliani Habbequii, Lyrica nonnulla.
Maximiliani Schmidt, Libelli Carminum Panegyrici diuersis Magnatibus inscripti.
Melchioris Inchofer, Poema in laudem Medicinæ.
Neapolitani Collegii, Carminum. Lib. IV.
Nicolai Auancini, Poesios Dramaticæ. Par. 3.
Poesios Lyricæ Lib. IV.
Constantinus Magnus. Tragædia.
Nicolai Cauffini, Tragædiæ Sacrae V.
Nicolai Kmicit, Iosaphatiados Lib. 3. Carmine Heroico. Item
Panegyricum Georgio Tyszkiewicz.
Nicolai Susii, Elegiæ Marianæ.
Anacreontæi Lusus.
Pendularia, Drama Comicum.
Othonis Zylji, Cameracum liberatum Versu Epico.
Pauli Principis, Angelus Custos, Tragædia.
Petri Alois, Epigrammatum centuriæ 3.
Petri Iosephi d'Orleans, Carmen in Apotheosi S. Francisci de Sales.
Carmen in Imaginem Victoris de Bothelber Archiepiscopi Turonensis.

- Petri Ioffet*, Francicos Annalium Francicorum. Tom. I.
Annales Ecclesiastici Carmine illigati.
Genethliacum Ludouici XIV.
Rhetorica Poeticè descripta.
- Petri Iusti Santel*, D. Magdalenzæ Piæ Lacrymæ.
Lusus Poetici Allegorici.
Annus Sacer Poeticus.
- Petri Labbe*, Vita, & Elogia Ludouici XIII. nouo Carminis Lyrici modo.
Carmen Panegyricum de S. Sindone.
Eustachius, seu Placidus, Poema Epicum.
Panegyrici Poetici.
Siluz, & Eclogæ.
Solitudo. Miscellanea.
- Petri Mambrun*, Constantinus, seu Idololatria debellata, Carmine Epico. Eclogæ.
De Cultura Animæ. Lib. IV.
- Petri le Moyne*, Triumphus Ludouici XIII. Regis Galliz.
Gallia sanata, seu Soteria ob receptam à Ludouico XIII. salutem.
Icon Regis Alpes transeuntis.
Encomium Principis Condai.
Hymni de Sapientia Diuina.
Epistolæ Heroicæ, & Morales,
Collectio Carminum Theologicorum,
Heroicorum, Moralium, & alia, vt in Bibliotheca.
- Petri Mussoni*, Tragædiarum Tom. I.
Petri Pannequin, Elegiæ de B. Virgine.
Petri Possini, Catalecta, versu Heroico.
Petri Stergleri, Afina Poeticum Litaniarum Lauretanarum.
- Philippi Bebi*, Commentarius in tres partes Carminum Selectorum Latinorum ex diuersis Scholiastis concinnatus.
Commentarius in Lyrica Horatij, expurgata, ex veteribus, & recentioribus Scholiastis excerptus.
- Philippi Briet*, Odæ, & Elogia varia.
- Philippi Fehle*, Clauis honori Episcopi Vvromatiensis.
- Philippi Labbe*, Epigrammata Duci Anguiano oblata.
Epigrammata in mortem aliquorum de Societate.
Heroicæ Poeseos delicia.
Sacrorum Elogiorum delicia.
- Pragensis Collegii*, Constantinus Tragædia.
- Renati Papin*, Trophæum Reip. Venetæ ob debellatum Turcam.
Trophæum Cardinali Mazarino.
Lacrymæ in funere Alphonfi Mancini.
Pacis Triumphus.
Pax Themidis cum Musis.
Eclogæ Sacræ.
Hortorum Lib. IV.
De Christo Patiente, & alia.
- Roberti Southwelli*, Querimonia S. Petri.

- Poemata Varia de mysterijs Vitæ Christi.
- Romani Collegii*, Emblemata Sacra Sanctorum Martyrum.
- Scipionis Paulutii*, Enneis Sacra, seu suspiria Mundi præstolantis Christum.
- Seuerini Karvart*, Lacrymæ vestigales Sigismundo III. Regi Poloniz.
- Sfortia Pallauicini Card.* Fasti Sacri.
Hermenegildus Tragædia.
- Sidronii Hofchii*, Elegiarum. Lib. VI.
- Stephani Aguilarii*, Carmina Latina, & Hispanica.
- Stephani Crucii*, Poema de S. Petro lingua Bramanica.
- Stephani Tuccii*, Christus Iudex Tragædia.
- Tancredi Cottonis*, Tragædiæ 5.
- Tarquini Gallutii*, Carminum Lib. 3.
- Thomæ Clagy*, Iasonis Euthimitez fabula, Poesis dramatica.
- Thomæ Porzecki*, Elogia Austriacorum Imperatorum.
- Valentini Biatowicz*, Epinicion de Corpore B. Iosaphat Archiepiscopi.
Lilium de S. Casimiro.
Carmen de B. Stanislao Kostka.
Odæ variæ in Coronatione Regis Poloniz.
- Vilnensis Collegii*, Poemata Varia Gratulatoria, Funebria, Nuptialia, & alia, vt in Bibliotheca.
- Vincentii Guinifii*, Poesis vario Carmine.
- Vitalis Theroni*, Delphines, & Coronæ, Lyrico Metro.
Rupellæ deditio, Heroico.
De Christo, Infante, Silente, Operante, & Figuris illius in Vetere Testamento.
Iordanis Captiuus, & supplex Delphino, & alia, vt in Bibliotheca.

S. III.

Scriptiones soluti mixtim, & vincti styli.

- Adalberti Tilkowuski*, Elogia Episcoporum Varmiensium.
- Adami Schirmbeck*, Plausus genethliacus in Natali Principis Bauariæ.
Hercules Atlanti suffectus.
Gratulatio Nuptialis Maximiliano Bauaro, & Ducissæ Bullioniz.
- Aegidii la Carry*, Elogium Nati Delphini Ludouici XIV.
- Alberti Curtii*, Plausus Symbolicus Maximiliano Bauariæ Duci, Septem-Viro.
Thalamus Funebris Henrici Comitis in Helfenstein.

Al.

- Alberti Ines*, Lechias, siue Elogia Principum, & Regum Poloniz.
- Alexandri Lorencowic*, Vaticinium Regale sub primordia Michaelis Regis Poloniz.
- Andree Brunner*, Excubiæ Tutelares ad Cunas nati Principis Bauariæ.
- Andree Kanon*, Expeditio Legatorum in Galliam.
- Andree Mlodzianowuski*, Suppetiæ militares ex Diuis Poloniz, & Lithuaniz Tutelaribus.
Domestica Ducum Samogitiz ornamenta.
- Andree Pinti*, Philallelia de Fide reciproca Amicorum.
- Andree Rosenwald*, Laurea Academica Vladislao IV. Regi Poloniz.
- Andree Rudomina*, De Regum, Regnorumque mutationibus.
- Andree Valladesii*, Labyrinthus Regius Henrico IV. Galliz Regi.
- Annibalis Adami*, Pallas Purpurata Seminarij Romani.
Elogium de Corona aurea Crucifixi Lucensis.
- Annibalis Gelliot*, Galaxia Ludouico XII. Regi Christianissimo.
- Antoni de Macedo*, Elogia & Descriptiones Coronationis Reginae Sueciæ.
- Antuerpiensis Domus*, Plausus exhibitus S. Iosepho in Extructione Sacelli.
Honor exhibitus SS. Ignatio, & Xauerio in Canonizatione.
- Arnoldi Angeli*, Elegantiarum Lib. II.
Virtutis & honoris ædes in Heroibus.
- Bartholomei Papowcki*, Pharus Sarmatica Vladislao IV. Regi Poloniz.
Augurium Themidis Episcopo Culmensi.
Luna rorida in funere Alexandri Sineauski.
Prytaneum gloriæ Nicolao Danielouicz, Bernardini Stephonii, Posthumæ Profæ.
- Bituricensis Collegii*, Gratulatio Principi Ludouico Borbonio.
Antiqua Gallia ex Commentarijs Cæsaris.
- Bransburgensis Collegii*, Gratulationes Petro Tylicki Episcopo Varmiensi, & Simoni Rudnicki Episcopo Varmiensi.
Logiū Episcopale in funere Sim. Rudnicki.
Thesaurus Virtutum Matthiæ Montani, & alia, vt in Bibliotheca.
- Bruxellensis Collegii*, Lacrymæ in obitum Margaretæ Reginae Hispaniz.
Gratulatio D. Francisco de Mello Gubernatori Belgij.
Vota Serenissimo Archiduci Leopoldo Gubernatori Belgij.
- Caroli Bouii*, S. Ignatius, Insignibus, Epigrammatis, Elogijs expressus.
Sacra, & Profanæ Romæ obsequia Clementi X.
- Caroli Libertini*, D. Franciscus Xauerius, Elo-

- gijs illustratus.
- Christiani Bauman*, Crux Eustachiana magno Magistro Ordinis Teutonici.
- Claromontani Collegii*, Triumphus de Rupella Ludouici XIII. Regis,
Gratiarum Actio ob restitutum Collegium Conuictorum.
Basilica in honorem S. Francisci Xauerij.
Musæ Claromontanæ Senatui Paristorum.
Prosphonetica Principibus Sabaudiz, & alia, vt in Bibliotheca.
- Claudij Francisci Menestrier*, Elogium Historicum Vrbs Lugdunensis.
Publica Lætitiz argumenta ex Canonizatione S. Francisci de Sales.
- Claudii de Lidel*, Oratio & Carmina de Rupella capta.
- Claudii de Lingendes*, Votiuum monumentum oblatum Delphino.
- Colonienfis Collegii*, Simonis Sacerdotis magni Antitypus.
Dies albus Honoris Maximiliano Henrico Archiepiscopo Colonienfi.
- Cracouiensis Collegii*, Lacrymæ in funere Sigismundi III. Regis Poloniz.
Trophæum Vladislao IV. Regi Poloniz.
Fortunata Innocentij X. Columba.
Echo Conventus Olorini.
Sarmatia Coronata in Coronatione Michaelis Regis Poloniz.
- Crumlouienfis Collegii*, Luctus in funere Guilielmi Vrfini Rosenbergij.
- Dilingani Collegii*, Thalamus funebris Henrici Comitis in Helfenstein.
- Duacensis Collegii*, Parentalia Ioanni Montmorencio Principi Robecano.
Gloria Virtutis Hungaricæ.
Sigismundi III. Poloniz Regis Encomia.
- Dusseldorpiensis Collegii*, Genij Nuptiales, Philippi Vvilhelmet Annæ Catharinæ Constantiz &c.
Monumentum ære perennius Vvolffango Vvilhelmo Neoburgico.
Epulæ Geniales Philippo Vvilhelmo, & Elisabethæ Ameliæ &c.
- Eucharii Sartorii*, De SS. Fundatoribus Ordinum Religiosorum.
- Eystettensis Collegii*, Templum Honoris Episcopo Eystettensi.
Spes publica Aichstettensium Marquardus II.
- Famiani Stradæ*, Prolusiones Academicæ.
- Flexienfis Collegii*, Pompa Regia Ludouici XIII. Regis Galliz.
Varia in Depositione Cordis Reginae Christianissimæ.
Narratio Gestorum in Canonizatione S. Francisci Borgiz.
- Francisci Garassi*, Campi Elisij Ludouico XIII.

Francisci Intorcetta, Inscriptiones & Emblemata de S. Rosalia.
Francisci Macedi, Theses Rhetoricæ omni Eruditione refertæ.
Francisci Mangot, Delphini Galliarum ortus.
Francisci Mendozæ, Viridarium sacra, & profanæ eruditionis.
Georgii Stengelii, Templum Honoris Episcopo Eystettenfi.
 Gloria Bellica Maximiliani Ducis Bavarix.
 Helicon Christianus Episcopo Eystettenfi.
 Valetudinarium Poëticum Musis nouis.
 Aesculapius Conradi Cellarij.
Gerardi Pellerier, Reginæ Eloquentiæ Palatium.
Granatensis Collegii, Festa in Beatificatione S. Ignatii instituta.
Gratiensis, seu Græcensis Collegii, Parentalia Carolo Archiduci Austriæ.
 Parentalia Mariæ Bavaræ Archiduci Austriæ.
 Pompa funebris Mariæ Annæ Bavaræ Archiduci Austriæ.
 Imperium Romanum Ferdinando II. Augusto.
 Amphitheatrum Regium Ferdinando III. Epithalamium Ferdinando III. & Mariæ Infanti Hispaniarum.
 Annus primus Imperij Austriaci Ferdinando III.
 Genealogia Domus Austriacæ.
Guilielmi Becani, Triumphalis ingressus Gandauum Ferdinandi Card. Infantis.
Guilielmi Staniburstii, Album Marianum.
Herbipolensis Collegii, Luctus in funere Ioannis Godefridi Episcopi.
 Emblemata Phænomena in Electione Philippi Adolphi eius Successoris.
Hieronymi Ferrantini, Carminum, & soluta Orationis opusculum.
Hippolyti Sangeorgii, Immaculatum Rosarium.
Hortensii Pallaucini, Austriaci Cæsares.
Iacobi Balde, Maximilianus Austriacus.
 Templum Honoris Ferdinando III. Electo Regi Romanorum.
Iacobi Cateri, Virtutes Cardinales Ethico Emblemate expressæ.
 Idea publici honoris exhibiti Cardinali Infanti Brugis &c.
Iacobi Kelleri, Panegyricus Maximiliano Duci Bavarix.
Iacobi Maseni, Speculum veritatis occultæ.
Iacobi Vallii, Mors Cardinalis Infantis.
 Elogium Natalis Rondinini.
Ignatii Bomplani, Elogia Sacra, & Moralia.
Ingolstadiensis Collegii, Quinquennalia Ferdinando Archiduci Austriæ.
 Plausus Symbolicus eidem in Septem-Virum assumpto.

Gloria Bellica eiusdem.
 Palma Boica Autumno Vernans in Natali Principis sui.
 Helicon Christianus Ioanni Christophoro Episcopo Eystettenfi.
Ioannis Arnbrusteri, Comploratio in morte Danielis Archiep. Moguntini.
Ioannis Baptiste Macaldi, Triumphus Ludouici XIII. Capta Rupella.
Ioannis Baptiste Vrsi, Inscriptiones, Dedicaciones, Monumenta, Elogia &c.
Ioannis Bilstein, Athenæum Christianum.
 Ognius Hercules.
 Catena aurea Virtutum Episcopaliū Episcopo Osnaburgensi, & Medensi.
Ioannis Bisselii, Syluicæstrium Episcopo Constantiensis.
 Icaria vernalia, seu de Laudibus Veris.
Ioannis de Buffieres, Batilica Lugdunensis.
Ioannis Canet, Elogium Ludouici XIII. Capta Rupella.
Ioannis Czowiekalski, Panegyrici, Genethliaca, & alia.
Ioannis Fayon, Elogium Ludouici XIII. ob Captam Rupellam.
Ioannis Heumont, Fama posthuma Mariæ Annæ Archiducis Austriæ.
Ioannis Horron, Panegyricus in Natali Academiæ Paderbornensis.
Ioannis Laurentii Lucchesini, Orationes & Carmina de Clemente X. Pont. Max.
 Genethliacum de Delphino Gallix.
 De Victoria Casimiri Regis Poloniæ.
 Triumphus Venetus de Turcis.
Ioannis Motet, Certamen Honoris Ducissæ Valeriæ.
Ioannis Petri Paschalis, Perthenopes lacrymæ.
Ioannis Tanneri, Vestigia Virtutis, & Nobilitatis Stenbergicæ.
 Amphitheatrum gloriæ Valdesteiniorum.
Ioannis Ryvovki, Icon votorum in Nuptijs Vladislai Regis & alia plufcula.
Iodoci Andries, Lacrymæ in obitu Margaretæ Reginæ Hispaniæ.
Iulii Cæsaris de la Coulture, Spectacula Christianorum Heroum.
Iulii Solimani, Bohemia Exoriens &c. Ferdinando III.
Iulii Vaschi, De aduentu Ducis Sabaudix in Urbem Nicææ.
 De Regio Funere eiusdem Ducis.
 Horti Hesperidum de aduentu Card. Vicecomitis in Collegium Mediolanense.
Leonis Sanctii, Eroparthenica.
 Floridorum. Lib. III.
Leonardi Alemay, Parentalia Cardinalis de Sourdis.
 Parentalia Domini Gorguæi Proto-Præfidi Burdegalensis.
 Epithalamium S. Catharinæ.

Leonardi Perini, Pompa funebris Carolo III. Lotharingiæ Duci.
Luca Zaluski, Panegyricus De Sigismundo Denhoff S. R. I. Principe.
Madridiensis Collegii, Iusta funebria Mariæ Augustæ.
Marii Bettini, Lycæum.
Matthæi Bembi, Epos in nupturientes Prædicantes quosdam.
Matthæi Galindo, Emblemata Hieroglyphica, & Carmina in exceptione Proregis Mexicani.
Matthiæ Nennichen, Gratulatio de Inauguratione Ferdinandi II. Regis Romani.
Matthiæ Tanner, Sacer Sapientiæ Senatus.
Maximiliani Habbequii, Triumphus SS. Ignatio, & Xauerio Braxellis institutus.
Melchioris Guttrvort, de Virtutibus XIV. Cæsarium Austriacorum.
Michaelis Grifki, Honor SS. Ignatio, & Xauerio Antuerpiæ habitus.
Moguntini Collegii, Theatrum Gloriæ Moguntinæ.
 Munus Augustale Ferdinando II. Imp.
Molsheimensis Academia, Panegyricus Leopoldo Archiduci Austriæ.
 Inauguralia in Encænijs Collegij, & Templi Molsheimensis.
Monachiensis Collegii, Trophæa Bavarica Sancto Michaeli Archangelo.
 Funebria Philippo Bauaro Card. Episcopo Ratisbonensi.
 Mausolæum Virtutis Guilielmi V. Ducis Bavarix.
 Trophæa Parallela Maximiliani, & priscorum Bavarix Ducum.
 Epithalamium Maximiliani, & Mariæ Annæ, Ducum Bavarix.
 Fama Posthuma ad Cunas Principis Bavarix.
Neoburgensis Collegii, Rugitus Leonis in obitu Magdalenæ Ducissæ.
Nichai Auancini, Elogia 50. Cæsarium Germanorum.
Nicolai Cauffini, Iusta Funebria Henrico IV. Regi Galliarum.
 Triumphus Pietatis, & armorum Ludouici XIII. Regis Gallix.
 Elogium Ludouici XIV. Regis.
Oddonis de Comitibus, Siluæ Rhetoricæ.
Olomucensis Collegii, Epithalamium Domini de Lobkovvicz.
Pasauensis Collegii, Templum Gratiarū, pijs Manibus Leopoldi Archiducis Austriæ.
Pauli Bombini, Vestigium Collegij Romani.
Pauli Duizii, Cantus Musarum Henrico II. Duci Lotharingiæ.
Pauli Kuhn, Trophæum Vladislao IV. Regi poloniæ.
 Immortales Gratix eidem ob pacatum Regnum.

Arcus Pacis eidem à prothigatis Turcis reduci.
Petri Halloix, Triumphus SS. Terentiano, & Socio Martyribus institutus.
Petri Labbe, Elogia Sacra Theologica, Philosophica, Regia &c.
 Elogia 50. Veterum Ecclesiæ Patrum.
Petri le Moyne, Porticus Mulierum fortium, Sylloge Symbolorum Heroicorum.
 Collectio Lemmatum Heroicorum, & Moralium.
Philippi Briet, Xenia oblata Delphino Gallix.
Philippi Labbe, Epitaphiorum Theaurus.
 Elogia Historica omnium Regum Franciæ.
Pragensis Collegii, Gratulatio Ferdinando III. Coronato Regi Bohemiæ.
 Octodecim Heroum Spectacula, in Amphitheatro Honoris.
Ratisbonensis Collegii, Gratulatio Philippo Bauaro ob Purpuram Sacram.
 Templum Honoris apertum Ferdinando III. Regi Romanorum.
Rhemensis Collegii, Parentalia Henrico IV. Regi Gallix.
 Parentalia Balthafari Abbati Villaregij.
Romani Collegii, Gregoriana Thaumaturgia, De Laudibus Gentis Chiliz.
 Sacra, & Prophanæque Romæ obsequia Clementi IX. Pont. Max.
Salmanticensis Collegii, Apparatus Beatificationis S. Ignatii.
Seuerini Karuat, Elogia 12. Cæsarium.
Simonis le Bossu, Xenia oblata Delphino Gallix.
Societatis Iesu, in Prouincijs S. C. Maiestatis Necessia Maximiliano II. Imperatori.
Spirensis Collegii, Spirensis Insulæ Gloriæ, & Sacra Inaugurationis Insignia.
Theophili Christeci, Diui Tutelares Diocesis Cracouiensis.
Thomæ Porzecki, Elogia Regum Jagellonum.
Thomæ Sallii, Laudationes Funebres Alexandri Ducis Parmæ.
Tolosani Collegii, Theatrum Regium Persei Gallicani.
Tyrnauensis Collegii, Apparatus Regius Ferdinando II.
Viennensis Vniuersitatis, Gratulatio Purpuræ Melchiori Card. Cleselio.
 Quadriga Famæ Regiæ Ferdinando III. Thalathia Ferdinando III. & Mariæ Infanti Hispaniarum.
 Imperialis Zodiacus Ferdinando III. Augusto.
 Cunæ Cæsarium.
 Cenotaphium Ferdinando III. Imper.
 Imperium Romano-Germanicum.
 Pietas Victrix Leopoldo I. Imperatori.
 Fides Coniugalis in ludis Nuptialibus, Leopoldi I. & Margaretæ Cæsarium, & alia.

PRAECEPTIONES VARIIS LINGVIS.

- Vilnensis Academiae*, Capitulum perenniatis
Leoni Sapientia.
Aeternitas Regum Stirpis Iagellonicae.
Elogia Reginae Cæcilie Renatae.
Ver Lukiskanum varijs linguis Vladislao IV. & alia.
Vincentij Guinisy, Allocutiones Gymnasticae.

PRAECEPTIONES VARIIS LINGVIS.

- Vratislaviensis Collegij*, Fama posthuma. De Episcopis Vratislaviensibus.
Vviberti Dietric, Rationale Pontificium Episcopo Basileensi.
Zdislai Bercka, De Laudibus S. Francisci Xaverij & Imperatorum Ferdinandi II. & III.

CAPUT XVI.

GRAMMATICA.

S. I.

Præceptiones Varijs Linguis.

- Adami Aigenler*, Fundamenta Linguae Sanctae.
Alexandri de Rhodes, Dictionarium Anamiticum.
Alphonse de Aragona, Præcepta Syntaxeos. Vocabularium de Particulis Linguae Guaranicæ.
Alphonse de Barzana, Præcepta, Grammatica, & Lexica quinque Indorum Linguis, Puquinicæ, Tonocotica, Catamarcanæ, Guaranicæ, Natixana.
Andreae Frusij, Summa Latinæ Syntaxeos De Verborum & Rerum Copia.
Andreae Perziales, Compendium Grammaticæ Græcæ.
Andreae Schotti, Tabula Anomalorum Verborum Græcorum.
Andreae Viti, Grammatica & Dictionarium Malilandicæ.
Annibalis Codretti, Grammaticæ Institutiones.
Antonij Fons, Dictionarium.
Antonij Jordini, Radices Linguae Hebraicæ.
Decas Animaduersionum ad easdem Radices.
Dictionarium Triglotton.
Antonij Laubegois, Græcæ Linguae Breuiarium.
Antonij del Rincon, Grammatica Linguae Mexicanæ.
Antonij Ruiz de Montoya, Grammatica, Vocabularium, Thesaurus Linguae Guaranicæ.
Antonij Vallesij, Commentarius in Grammaticam Emanuelis Alvarez.
Athanasij Kircher, Prodromus Coptus siue Ægyptiacus.
Ægyptiaca Lingua restituta.
Polygraphia, seu Artificium Linguarum.
Augustini de Herrera, Commentarij in Syntaxim Antonij Nebriffensis.
Augustini Oldoini, Difficultates Grammaticales.

- Bartholomai Braui*, De Syntaxi.
De Conscribendis Epistolis.
Thesaurus Ciceronis.
Thesaurus Verborum ac Phrasum.
Bartholomai Cassii, Institutiones Linguae Illyricæ.
Benedicti Herbesti, De Grammaticæ Periodis, Membris, & incisijs.
Benedicti Pereyre, Thesaurus Linguae Lusitanæ.
Ars Grammaticæ pro eadem. Orthographia eiusdem, Florilegium. Partibus III.
Bernardini de Llanos, De Grammatica & Poësi Christiana.
Caroli Paiot, Syntaxis Latina.
Syntaxis Græca.
Despauterius Nouus.
Dictionarium Latino-Gallicum.
Dictionarium Latino-Gallico-Græcum.
Rudimenta Latinæ Linguae cum Tabulis.
Via ad interpretationem Linguae Græcæ.
Christophori le Iuge, Campus Florum Latinitatis.
Constantini Syroid, Clavis Linguae Lithuanicæ.
Dictionarium Latino-Polono-Lithuanicum.
Cornelij Croci, Grammatica.
Sordidorum Verborum Farrago.
Colloquiorum Puerilium formæ.
Danielis Bartoli, De Regulis Linguae Italicæ.
De Orthographia eiusdem.
Didaci Gonzalez Holguin, Vocabularium Linguae Quichuæ, & Aymara.
Didaci de Samaniego, Vocabularium Linguae Chiriguanæ.
Didaci de Torres, Rubij Grammatica & Vocabularium Linguae Quichuæ, & Aymara.
Eduardi de Sylua, Grammatica & Lexica, Lingua Iaponica.
Emanuelis Alvarez, De Arte Grammatica.
Emanuelis Vega, Grammatica Lingua Maramomifiorum & Dictionarium.

Feli-

PRAECEPTIONES VARIIS LINGVIS.

- Felicis Felicij*, Onomasticum Romanum.
Francisci Boutoni, Lexicon Hebraicum.
Francisci de Castro, Chysologia Hispano-Latina.
Francisci Creuxij, Grammatica Græca Clenardi recognita.
Grammatica Despauterij emendata.
Francisci de Enzinas, Grammatica Linguae Basayensis.
Francisci Perez, Orthographia Castellana.
Francisci Rainaldi, Observaciones Grammaticales Linguae Italicæ.
Francisci Vigeri, De præcipuis Linguae Græcæ Idiotismis.
Gabrielis de Vega, Ars Grammaticæ; Dictionarium; Annotationes quædam Linguae Chilenis.
Gasparis Ruiz, Grammatica Linguae Gorgotoquiensis.
Georgij Constantini, De Lingua Bohemica.
Georgij Mayr, Institutiones Linguae Hebraicæ.
Gerardi Montani, Vocabularium Hispano-Latinum.
Georgij Cnapij, Thesaurus Latino-Polono-Græcus.
Guilielmi Bailij, De Arte Grammatica Græcorum.
De Accentibus, & quantitate Syllabarum apud Græcos.
De Græcorum Dialectis.
Guilielmi Battei, Ianua Linguarum.
Henrici Albi, Grammatica Gallica.
Henrici Eluerich, Radices Linguae Græcæ & Latinæ.
Henrici Henriquez, Grammatica & Vocabularium Linguarum Malabaricæ & Maleanicæ.
Hieronymi Germani, Vocabularium Italico-Græco-Vernaculum.
Horatij Carochi, Ars Linguae Mexicanæ. Grammatica Linguae Ottomiticæ, & Lexicon eiusdem.
Horatij Tursellini, Compendium Grammaticæ Emanuelis Alvarez.
Nomenclator Vocum Latinarum.
De Particulis Latinæ Orationis.
Iacobi Gaultery, Elegantiæ Aldi Manutij Gallicæ redditæ.
Iacobi Gretseri, Institutionum Grammaticarum Linguae Græcæ. Lib. III.
Rudimenta Linguae Græcæ.
Nomenclator Latino-Græco-Germanicus.
Iacobi Ledesma, Grammaticæ Institutiones.
Iacobi Micalia, Dictionarium Illyricæ Linguae.
Ioannis Baptiste Ferrarij, Nomenclator Syriacus.
Ioannis Baptiste Martigna, Sylua Radicum Hebraicarum.

PRAECEPTIONES VARIIS LINGVIS.

- Ioannis Drachouij*, Grammatica Linguae Bohemicæ.
Ioannis Fernandez, Grammatica & Dictionarium Linguae Iaponicæ.
Ioannis Gaudin, Thesaurus Vocum & Locutionum Latinarum.
Dictionarium Gallico-Latinum.
Ioannis Grothaus, Dictionarium minus pro Scholis Grammaticæ. Maius pro Superioribus.
Ioannis Ludouici de la Cerda, Compendium Grammaticæ Antonij Nebriffensis.
Supplementum Calepini.
Ioannis Martinez, Ars Grammaticæ.
Ioannis Murbachij, Phrasologia Isocratis Græco-Latina.
Ioannis de Saniago, De Conscribendis Epistolis.
Ioannis Villalobos, Grammatica Græca.
Ioannis Voëlli, Artificium componendæ Orationis.
De Ratione conscribendi Epistolas.
Iodoci Desmarerz, Onomasticum quo Græca à Latinis viturpata explicantur.
Iosephi Anchieta, Ars Grammatica Linguae Brasilicæ.
Iuliani Maunoir, Grammatica, Syntaxis, Dictionarium Linguae Armoricæ.
Laurentij Chiffletij, Grammatica Gallica.
Lopius de Castilla, Grammatica & Dictionarium Linguae Angolanæ.
Ludouici de Azevedo, Grammatica Linguae Æthiopicæ.
Ludouici Bertoniij, Ars seu Grammatica Linguae Aymaranæ.
Ludouici Figueira, Grammatica Linguae Brasilicæ.
Ludouici de Texuel, Grammatica Linguae Tabalossæ.
Ludouici de Valdinia, Grammatica & Vocabularium Linguarum Chilenis, Allentiacensis, & Milcaiacensis.
Martini de Roa, De Accentu & recta in Græcis, Latinis, Barbaris pronuntiatione.
Matthæi Galindo, Grammatica & Syntaxis pro Mexicanis.
Matthæi Maurach, Calepinulus.
Matthæi Ricciij, Calepinus Europæus Sinicus.
Michælis Coysfardi, Dictionarium Nicotij autem.
Nicolai Susij, Lima Ciceroniana seu de Stylo.
Nicolai Trigaultij, Vocabularium Sinicum
Petri de Anasco, Grammatica & Vocabularium Linguae Tucumanicæ.
Petri del Brun, Commissuræ Gallico-Latinæ.
Apparatus Magnus Gallico-Latinus.
Amaltheum Ciceronianum.
Petri de Champneufs, Anthologia Latinarum Locutionum.
Manuductio ad Linguam Latinam.
Notæ

- Notæ Grammaticales in Dialogos Luciani, & Homilias S. Chrysoſtomi.
Petri Felicis de Molina, Syntaxis Carminum Latino.
Petri de Flores, Methodus Artis Scribendi.
Petri Metoſciti, Inſtitutiones Linguae Arabicae.
Petri Pelleprat, Introductio ad Linguam Gallicam.
Petri de Salas, Theſaurus Hiſpano-Latinus. Compendium Hiſpano-Latinum.
Philiberti Moneti, Delectus Latinitatis. Parallelus Linguae Gallicae & Latinae. Grammatica Latina. Copulae partium Orationis utriusque Linguae.
 Nomenclatura Geographica Galliarum.
Philippi Labbe, Enchiridion Proſodiacum. De erudita Pronuntiatione. Graeca Proſodia. Radices Linguae Graecae. Regulae accentuum & Spirituum Graecorum.
 Dictionarium Latino-Gallicum. Etymologia Vocum Gallicarum.
Placidi Spatafora, Patronymica Graeca & Latina.
Richardi Esij, Inſtitutiones Grammaticae Latinae.
 Inſtitutiones Linguae Graecae.
 Compendium Linguae Graecae ex *Cleardo*.
 Compendium Linguae Latinae ex *Emanueli Aluarez*.
Roberti Bellarmini Cardinalis, Inſtitutiones Linguae Sanctae.
Sebastiani Berettarij, Efflatio pulueris pro Grammatica *Emanuelis Aluarez*.
Servatii Sacre, Enchiridion Linguae Graecae.
Sigismundi Lauxmin, Epitome Inſtitutionum Linguae Graecae.
Stephani Monquotti, Grammatica Graeca.
Thomae Stephani, Grammatica Linguae Canari-nae.
Vooſgangi Schonslederi, Promptuarium Germanico-Latinum.
 Onomasticum Graeco-Latinum & Latino-Graecum.

S. II.

Philologia & Critica.

- Alexandri Ficheti*, Arcana Studiorum omnium Methodus, & Bibliotheca Scientiarum.
Aloysij Inglares, Schola Veritatis aperta Principibus.

- Andreae Schotti*, Observationum Humanarum. lib. V.
 Tabula rei Numariae.
 Tabula Mentium Romanorum & Atticorum.
 Vitae comparatae Aristotelis & Demosthenis.
 Theſaurus exemplorum, ac Sententiarum.
 Adagia Graecorum ex *Zenobio*, *Diogeniano*, *Suida*.
 Romanarum Antiquitatum electa.
Antonij Damiani, De Anno Domini 1666.
Antony Iuly Brignole, Inſtabilitates Ingenij. Satyricus Innocens.
Arnoldi Boecop, Epistolae Quaeſtio de Nomine *Hubertus*.
Athanasij Kircher, Obeliscus Pamphilius. Oedipus Aegyptiacus. Tom. IV. Obelisci Aegyptiaci ad Templum Mineruae Interpretatio.
Bartholomaei Braui, Progymnaſmata.
Bernardini Realini, Syluae Annotationum in Varios Auctores.
Claudij Clementis, Musaeum seu Bibliothecae Inſtructio & Vſus.
 Ifagoge ad politiore Literaturam.
Danielis Bartoli, Homo Literatus.
Francisci Marazzani, Raphael Dux Tobiae.
Francisci Vanasseur, De Ludicra Dictione & Scriptis Veterum.
Henrici Marcellij, Ars Disputandi.
Hermannij Hugonis, De Pruna scribendi Origine, & omni re Literaria.
 De Militia Equestri, Antiqua & noua.
Honorati Fabri, Euphyander seu Vir ingeniosus.
 Peluis Peruanus Vindicatus.
Iacobi Bidermanni, Deliciae Sacrae. Lib. III. Acroamata Academica Lib. III. Narrationum Selectarum ex *Cicerone*. Lib. III. Narrationum Selectarum ex *Seneca*, *Gellio*, *Plinio*. Lib. III. Vtopia seu Sales Musici.
Iacobi Pontani, Progymnaſmata Latinitatis. Volum. IV. Colloquiorum Sacrorum. Lib. IV. Attica Bellaria Part. III. Philocalia seu Excerpta e Sacris & prophanis Auctoribus.
Ioannis Anronij Valtrini, De Re militari Veterum Romanorum. Lib. VIII.
Ioannis Baptista Beau, De Templo Augustali.
 De Tempore Pharfalici conflictus.
Ioannis Baptista Ferrary, Collocutiones.
Ioannis Baptista Noceti, Caestae Ancile.
Ioannis Columbi, Noctes Blancalandanae.
Ioannis Hammerij, Praedicanicum Latinum.
Ioannis Mariana, De Ponderibus, & Mensuris.

- Ioannis Niefs*, Occasus Linguae Latinae.
Iulij Caesaris Bullingeri, De Imperatore & Imperio Romano. Lib. XII. Opusculorum Variorum. Lib. II.
Iulij Nigronij, Disputatio de Caliga veterum.
 Explicatio Emblematis Academiae Partheniae Romanae.
Lalij Bisciola, Horarum subsecuarum. Tom. II. Observationum Sacrarum. Lib. XII.
Ludouici Cressoly, Myſtagogus. Theatrum Veterum Oratorum.
Martini du Cygne, De Arte Historica.
Martini de Roa, Singularium. Lib. VI. De Die Natali. Lib. I. Singularium Volumen Alterum.
Melchioris Inchofer, De Sacra Latinitate.
Michaelis Pexenfelder, Apparatus rerum, & Verborum per omnes scientias.
Nicolai Caussini, Syntagma Symbolorum & Parabolarum Historicarum.
Oſwaldi Kruger, Exegeſis feſtiuitatis Paſchalis.
Petri Bobynet, Arcana Calendarij.
Petri Lescalopier, Humanitas Theologica.
Petri le Moyne, De Arte Historica. De Arte Regnandi. De Arte Symbolorum Heroicorum.
Petri Olinier, De Oratoria, Historia & Poetica.
Philiberti Moneti, Abacus Romanarum rationum, seu de Re Numaria. De Gentilitia Tessera Gallica.
Renati Rapin, Observationes in Poemata *Homeri* & *Virgilij*. Comparatio *Platonis* & *Aristotelis*.
Roberti Guyart, De Eloquentia Sacra.
Roberti Southwelli, Lacrymae *Magdalene*. Triumphus Mortis.
Sebastiani Izquierdo, Pharus Scientiarum.
Sfortiae Pallavicini Cardinalis, De Stylo & Dialogo.
Siluestri Petrasancta, De Symbolis Heroicis.
Theophili Raynaudi, De Minutalibus Sacris. De Confiteor reformato & alia Critica, ut in Bibliotheca & Indice *Theophili*. Cap. XI. Tom. XVIII. De Incorruptione Cadauerum. De Stigmatismo & alia Philologica, ut in Bibliotheca. Cap. XIII.

S. III.

Illustrati Scriptores Propiani.

- Alexandri Ficheti*, Corpus Poetarum Emaculatum, & ex illo Chorus Poetarum Duplex.

- Andreae Frusij*, Martialis & alij emendati.
Andreae Schotti, Notae in *Senecae Rhetoris Suaeſorias*.
 Commentaria Selecta in *Orationes Ciceronis*.
 Notae in *Valerij Flacci Argonautica*.
 Notae in *Sexti Aurelij Victoris Historiam Augustam*.
 Commentarius in *Auctorem de Viris Illustribus Urbis Romae*.
 Notae in *Cornelij Nepotis fragmenta*, & *Aemilium Probum de Vita Imperatorum Graecorum*.
 Notae in *Huberti Goltzj Siciliae*, *Magnam Graeciam*, & *Insulas*.
 Notae & Argumenta in *Epistolarum Pauli Manutij*. Lib. XIV.
Benedicti Herbesti, Explicatio *Orationis M. Tullij ad Quirites*.
 Explicatio selectarum *Epistolarum M. Tullij*.
Bernardini Realini, Commentarius in *Catulli Epithalamium Pelei*.
Christophori Brovveri, Notae in *Venantium Fortunatum Poetam*.
 Notae in *Hrabani Mauri Poemata*.
Claudij Dausquij, Notae in *Q. Calabrum* & *Cointhum Smyrneum*.
 Commentaria in *Silium Italicum*.
Edmundi Augerij, Martialis Expurgatus.
Francisci Aranba, Commentaria in *Virgilium*.
Iacobi Pontani, Symbolarum in *Virgilium*. Lib. XVII. Ethicorum *Ouidianorum*. Lib. IV. Commentaria in *Metamorphosin Ouidij*. Item in *Libros Triſtium*, & de *Ponto*.
Ignaty Angeluccij, *Virgilij Heroica Italicè*.
Ioannis Ludouici de la Cerda, Commentaria in *Virgilium*.
Ioannis Petri Taniij, Index in *Horatium*.
Ioannis de Pineda, De *C. Plinij loco Controuerso* ex *Lib. VII. Cap. I.*
Ioannis Rhetj, Observationes in *Lib. I. Epistolarum Ciceronis ad Atticum*.
Ludouici Coulon, *Homeri Pars vna Notis & Glossa Illustrata*.
Martini Antonij Delrio, Notae in *Claudianum*.
 In *Senecae Tragædias Aduersaria*.
Matthaei Ruderij, Commentarius in *Martialem*.
 Commentarius ad *Senecae Medeam*, *Troadem*, *Ihyestem*.
Michaelis Coſſardi, Commentarius in *M. Tullij Partitiones*.
Nicolai Abrami, Commentaria in *Volumen III. Orationum Ciceronis*.
 Commentaria in *Aeneidem Virgilij*.
 Notae in *Nonni Panopolitae Paraphrasim*,
 C c c c c Euan-

Euangelij S. Ioannis.
Pauli Duijij, Commentaria in selectas Tibulli & Propertij Elegias; in Mofellam Antonij, & in selecta Epigrammata.
Petri Taffin, Veterum Romanorum Annus Secularis cum Ludorum Secularium Noua Chronologia.
Philippi Briet, Acute dicta Poëtarum Veterum.
Philippi Labbè, Aristotelis & Platonis Conspectus.
 Galeni Vita.
 Eiusdem Chronologicum elogium.

Ioannis Despauterij Grammatica emendata.
 Clenardi Grammatica Graeca recognita.
Richardi Esij, Bipennis Simmiaë Rhodij interpretata.
Roderici de Figueyredo, Aristotelis Libri De Cælo translati, Sinicè.
Siluestri Mauri, Aristotelis Opera omnia, cum Paraphrasi Latina. Tomis VI.
Tarquiny Gallutij, Commentarij in Lib. X. Moralium Aristotelis.
 Virgilianæ Vindicationes.

C A P V T X V I I .

LINGVÆ PEREGRINÆ ET VERNACVLÆ.

S. I.

SCRIPTORES ET INTERPRETES GRÆCE.

Vernaculi.

Andreas Rentius.
 Franciscus Guerrerius.
 Franciscus Richardus.
 Franciscus Rosiers.
 Georgius Bustronius.
 Hieronymus Germanus.
 Marcus Lima.
 Vincentius Castagnola.

Literati.

Dionysius Petauius.
 Edmondus Augerius.
 Franciscus Turrianus.
 Georgius Mayr.
 Gerardus Gonthe.
 Gilbertus Ioninus.
 Gilbertus Vvinckeliius.
 Gregorius Cnapius.
 Henricus Heluerich.
 Ioannes Murbachius.
 Ioannes Villalobos.
 Leo Sanctius.
 Seruatus Sacré.

EX GRÆCO:

Andreas Rentius.

Andreas Schottus.
 Antonius Laubegeois.
 Balthasar Corderius.
 Balthasar Etzelius.
 Bandinus Gualfreducci.
 Claudius Daufquius.
 Constantius Pulcherellus.
 Conimbricenses.
 Didacus Ramirez.
 Dionysius Petauius.
 Edmondus Augerius.
 Flexiense Collegium.
 Franciscus Boutonus.
 Franciscus Scorfus.
 Franciscus Turrianus.
 Franciscus Vigerus.
 Fronto Ducæns.
 Gabriel Coffartius.
 Hieronymus Brunellus.
 Iacobus Balde.
 Iacobus Gretferus.
 Iacobus Pontanus.
 Iacobus Sirmundus.
 Ioannes Baptista Giattinus.
 Ioannes Eusebius Nieremberg.
 Ioannes Ludouicus de la Cerda.
 Matthæus Raderus.
 Otho Zilius.
 Paulus Comitulus.
 Petrus Fonseca.
 Petrus Halloix siue Halloisus.
 Petrus Ledesma.
 Petrus Possinus.
 Philippus Labbe.
 Philippus Sueuezelius.
 Richardus Esius.
 Siluester Maurus.

Simon Vvagnereckius.
 Stanislaus Vvarfaucius.
 Tarquinius Gallutius.
 Theodorus Peltanus.

S. II.

HEBRAICE, SYRIACE, CALDAICE, ARABICE.

Adamus Aigenler.
 Antonius Fernandez.
 Flexiense Collegium.
 Franciscus Rozius.
 Georgius Mayr.
 Gerardus Gonthe.
 Ioannes Baptista Ferrarius.
 Ioannes Baptista Martigna.
 Ioannes Baptista Romanus, seu Elianus.
 Ludouicus de Azeuedo.
 Petrus Merchan.
 Petrus Metoscita.

EX HISDEM LINGVIS.

Athanasius Kircher.
 Balthasar Etzelius.
 Franciscus Turrianus.
 Ioannes Baptista Romanus.
 Ioannes Maria Campori.

S. III.

ANGLICE, ET CAMBRO-BRITANNICE.

Andreas Vitus.

ARTO-

CAMBRO-BRITANNICE.

Ioannes Hugo Audocnus.
 Ioannes Salisburius.

S. IV.

BELGICE.

Adrianus Adriani.
 Adrianus Crommius.
 Adrianus Poirtres.
 Adrianus de Vvitte.
 Ægidius Carlier.
 Ægidius Gerardi.
 Ægidius de Smdt.
 Andreas de Boeye.
 Antonius Vandenstock.
 Antonius Van Torre.
 Augustinus Van Teyligen.
 Carolus Scribanus.
 Christianus de Placker.
 Cornelius Hazart.
 Franciscus Costerus.
 Franciscus l' Hermite.
 Franciscus Mileman.
 Franciscus de Smidt.
 Gerardus Zoes vel Zoefius.
 Godefridus Vvandelman.
 Godefridus Vveyer.
 Guilielmus de Pretere.
 Guilielmus de Vvael.
 Henricus Balde.
 Henricus Engelgræue.
 Henricus Nemius.
 Heribertus Rosvveydus.
 Iacobus Dyck.
 Iacobus Stratus.
 Iacobus Sufius.
 Iacobus de Villegas.
 Ioannes Daud.
 Ioannes à Gouda.
 Ioannes Guilielmus Stegius.
 Ioannes Mans.
 Ioannes Martini.
 Ioannes Vvalterus Vvingus.
 Iodocus Andries.
 Laurentius Vvvens.
 Leonardus de Fraeye.
 Leuinus de Clercq. siue Clericus.
 Ludouicus Fraeye.
 Ludouicus Makeblidius.
 Marcus Vanden Tempel.
 Nicolaus Bonartius.
 Nicolaus Burenus.
 Paulus Vanden Berghe.
 Petrus Maillard.
 Philippus Nutius.

S. V.

BOHEMICE.

Albertus Chanovvski.
 Andreas Modestinus.
 Balthasar Bohemus.
 Balthasar Osthouinus.
 Felix Kadlinski.
 Fridericus Bridelius.
 Georgius { Constantinus.
 { Crugerius.
 { Ferus.
 Iacobus { Betzcovvius.
 { Colens.
 Ioannes Drachouius.
 Matthias Tanner.
 Sebastianus Scipio.
 Vvenceslaus Sturmiius.

S. VI.

GALLICE.

Adamus Leurin.
 Adrianus Brunus.
 Ægidius de S. Aldegunde.
 Alanus de Bauferere.
 Alardus le Roy.
 Alexander Fichetus.
 Alexander Regourdis.
 Alexander de Rhodes.
 Amabilis Bonnefons.
 Andochius Morel.
 Andreas { Baiole.
 { Castillon.
 { Gerard.
 { Triquetius.
 { Volladerius.
 { d'Aueroult, seu d'Aueroultius.
 { de Balinghem.
 { Cauaignac.
 { De la Cauchie.
 { Ciuorè.
 { De la Croix, seu Crucius.
 { Deslions.
 { Girard.
 Antonius {

Antonius { Lamour .
 Michaëlis .
 Paccottus .
 Parent .
 Sirmundus .
 Suffrenius .
 Antonius { Vatie .
 Viuianus .
 Verius .
 Arnaldus Bohyræus .
 Balthasar de Bus .
 Bartholomæus Iacquinot .
 Bartholomæus Vimont .
 Bernardinus Montereul .
 Bernardus { Dangles .
 Galtier .
 Meynier .
 Bonifacius Constantinus .
 Carolus le Bretan .
 Carolus Lallenant .
 Christophorus leuge .
 Christophorus Meriget .
 Claudius { D'Allart .
 Borcier .
 la Boue .
 de Buffey .
 Clemens .
 Decret .
 de Lidel .
 de Lingendes .
 Maillard .
 Suffrenus .
 Texier .
 Tiphanus .
 Valdory .
 Cornelius Perduccius .
 Elzearius D'Oraison .
 Emondus Augerius .
 Ferdinandus Guyon .
 Florentius Vaillant .
 Franciscus { Allian .
 Annatus .
 Bonaldus .
 Boutonus .
 Deran .
 Dobeith .
 Dunellus .
 Fauardus .
 Garassus .
 Gautran .
 Guillore .
 Ioseph Mercerius .
 Kernatoux .
 Lahier .
 Lorient .
 Monerus .
 Pinthereau .
 Poiré .
 Pomey .
 Richard .
 Solerius .

Franciscus { Tacon .
 Vauasscur .
 Veron .
 Vvespin .
 Fronto Duczus .
 Georgius { Fauterel .
 Fournier .
 Stephanus Rouf-
 felet .
 Gregorius Amart .
 Guilielmus { Hardignius .
 Marci .
 Montanus .
 Thierfault .
 Henricus Albi .
 Henricus Kircher .
 Hieronymi Seguin .
 Hubertus Mugnier .
 Iacobus { Beaufez .
 Bernard .
 Boireau .
 Bordier .
 Corer .
 D'Heliot .
 Gaultierius .
 Georgius .
 Grandamicus .
 Lambertus .
 Lambertus alter .
 Liefene .
 de Machault .
 Nouet .
 Perart .
 Salianus .
 Simonis .
 Stratius .
 Vignier .
 Adamus .
 Arnoux qui &
 Anos & Ar-
 nulphus .
 Baiolius .
 Baptista Athana-
 sius .
 Baptista de la
 Barre .
 Baptista Macal-
 dus .
 Iohannes { Baptista Saniure .
 Bonnetus .
 Bordenus .
 Brebeuf .
 Brisacier .
 du Brueil .
 du Buffieres .
 Cachetus .
 Canæus .
 Cordier .
 Costanus .
 Craffer .
 Crombecius .

Iohannes { Dardc .
 Dauxiron .
 Deshayes .
 Gerardus Fullonius .
 Ferrand .
 Ferrier .
 Franciscus .
 Gallois .
 Gaudin .
 Gonterius .
 Grillotius .
 Grifel .
 Iacobus Rocher .
 Iardin .
 Lauat .
 Leurechon .
 Malaualette .
 Marie .
 Monceaux .
 Moret .
 Oliua .
 Roberti .
 à Sancto Albino .
 Simon .
 Iohannes { Stephanus Tara-
 ult .
 Thurianus .
 de Valon .
 le Veneur .
 Vienotus Petit .
 Viereau .
 Vignier .
 Verlonus .
 Filere .
 Iosephus { du Montiel .
 Oudeau .
 Tiffanier .
 Hayneufe .
 Iulianus { Ferrault .
 Lambertus Molæus .
 Lancellottus Maria .
 Laurentius Chiffletius .
 Leonardus { Champeils .
 Perinus .
 Brouart .
 Iobert .
 Ludouicus { Maimbourg .
 Richeomus .
 Vvapy .
 Marcus { de Bonniere .
 Gilbert Deuarenes .
 Martinus { Christophorus .
 Coureur .
 l'Hermite .
 Coyffardus .
 Ryon .
 Salin .
 Senescallus .
 Bonartus .
 Nicolaus { Cauffinus .
 Cufanus .

Nicolaus { Du Sault .
 Herardus .
 Iauellus .
 Lombardus .
 Talon .
 Odo De Giffey .
 Paulus { Barry .
 Duizius .
 Ieune seu Iuuehis .
 Biardus .
 Bobyne .
 Bouillius .
 Bourdin .
 Brun .
 Del Brun .
 de Campneufs .
 Cottonus .
 Dagonet .
 Defnourices .
 Franciscus Chiffle-
 tius .
 Gorfius .
 du Hameau .
 Iarricus .
 Lamart .
 Matthias .
 Maucors .
 Monodus .
 Morin .
 Le Moyne .
 D'Outreman .
 Pelleprat .
 Pyrad .
 Reboul .
 Robillart .
 à Sancto Iohanne .
 Philippus { Bouchy .
 Chahu .
 D'Outreman .
 Franciscus Taif-
 ne .
 Labbe .
 Raymundus à S. Martino .
 Renatus { Ceriferius .
 Chesneau .
 Rapin .
 Richardus Mercier .
 Robertus Guyart .
 Samfon Durieu .
 Simon le Boffu .
 Stephanus { Binetus .
 Des Champs .
 Le Grand .
 Luzuic .
 Moquet .
 Theophilus Bernardinus .
 Thomas { Le Blanc .
 Saillius .
 Tolofanum Collegium .
 Touffanus { Bridoul .
 Rouffellus

Turrianus le Febure .
 Valentinus Gerardus .
 Zacharias Rotz .

S. VII.

GERMANICE.

Adamus { Burghaber .
 Contzen .
 Iannerus .
 Albertus Curtius .
 Aloyius Richardus .
 Andreas Metfch .
 Andreas Vvagner .
 Balthasar { Hagelius .
 Hagerus .
 Nimitfch .
 Othouinus .
 Bartholomæus Chrieti-
 lius .
 Bernardus Neuhauser .
 Carolus { de Grobendonc-
 que .
 à Kreitz .
 Christophorus { Mihr .
 Ott .
 Pflaumer .
 Rosembusco
 feu Rofe-
 tus .
 Conradus Vetter .
 Cosmus Salhauser .
 Egolphus Altheer .
 Elias Graff .
 Emmeramus Vvelfer .
 Ferdinandus Alberus .
 Franciscus Bartfcus .
 Fridericus Spe .
 Gasparus Brandis .
 Gebhardus Razenreid .
 Georgius { Amende .
 Biegeifen .
 Ernestus .
 Holtzhayus .
 Poch .
 Scherer .
 Stoz .
 Vvittveiller .
 Gisbertus Scheucauius .
 Gregorius Roseffius .
 Guilielmus { Afchendorf .
 Federle .
 Schiehel .
 Halenfe Collegium .
 Henricus { Kircher .
 Lamparter .
 Marcellius .
 Selm .
 Hermannus { Bufenbaum .
 Thyraeus .

Hieremias Drexelius .
 Iacobus { Balde .
 Boyman .
 Broquard .
 Hack .
 Kellerus .
 Ioannes Baptista Labbe .
 Ioannes { Biegeffen .
 Erhardus Ziegler-
 us .
 Fabritius .
 Falco .
 Fridericus Ro-
 rich .
 Gans .
 Georgius Volge-
 rus .
 Grothaus .
 Haffenecker .
 Hammerus .
 Heim .
 Henning .
 Heringford .
 Huberus .
 Rosenthal .
 Salierus .
 Streinius .
 Victor .
 Volckius .
 Vvazin .
 Laurentius Forerus .
 Leopoldus Mancinus .
 Matthias { Faber .
 Mayrhofer .
 Nennichen .
 Maximilianus Habersack .
 Michael { Lofcher .
 Speer .
 Staudacker .
 Nicolaus { Cufanus .
 Serarius .
 Pancratius Kreutle .
 Paulus { Hoffæus .
 Zehendther .
 Canifius .
 Petrus { Hugo .
 Klinckart .
 Michael Brielma-
 ker .
 Vvilefeldt .
 Philippus { Kefelius .
 Reindelius .
 Scouille .
 Sigismundus Ernhofter .
 Theobaldus Hugo .
 Theodoricus { Kern .
 Krallius .
 Theodorus Rhay .
 Thomas Clagius .
 Tobias { Arnoldus .
 Lohnr .

Vitus Eberman.
Vvtilhelmus Nakarenius.
Hein.
Vvolfgangus { Herman.
Speth.

S. VIII.

HIBERNICE.

Richardus Archdekin.

S. IX.

HISPANICE.

S. P. N. IGNATIVS
LOIOLA.

Aloyfius Lanuzza.

Alphonfus { Andrada.
Deza.
de Flores.
Garcia.
Lopez.
Messia.
Rodriguez.
Rodriguez alter.
Sandoual.
Sanctius.

Aluarus Arias.

Ambrosius Somonte.

Andreas { Lucas.
Mendo.

Andreas { Perez.
De Valentia.

Anellus Oliua.

Alvarez.
Arana.
Colazus.
Cordefes.
Escobar & Mendoza.
de Herrera.
Ignatius De-champs.
Padilla.
Ruiz de Montoya.
Quintanaduenas.
Torres, siue Torrens.

Augustinus { de Castro.
de Quiros.
Balthasar Gracianus.
Bartholomæus de Escobar.
Bernardinus de Villegas.

Christophorus { de Acuña.
de Cabrera.
Castrus, seu
de Castro.
Didacus Aloyfius de Sanuitores.

Didacus { de Beroa.
Garzias Ringifo.
Martinez.
Monterus.
Ramirez.
Salazarius.

Dionysius { Guillen.
Vasquez.

Emanuel { Lobo.
de Naiera.
Ortigas.
Pardus.
de Vargas.

Ferdinandus { Bastida.
Castrillus.
Castro Palao.
Mendoza.
Mendoza alter
Quirinus Salazar.

Franciscus { Aguadus.
Antonius.
S. Borgia.
Cachupin.
Colin.
Crispus.
Escruia.
Figuroa.
de Florentia.
Garcia de Valle.

Garcia alter.
Labara.
Macedus.
Martinez.
Markestallius.
Perandreu.
Perez.
Portocarrerus.
Rodriguez.
Scuderius.
Soto.
S. Xauerius.

Gabriel { Alvarez.
de Castilla.

Garcias Garces.

Gaspar { Asterius.
de Figuera.
Sanchez.

Gavinus Carta.
Gonsalvus de Peralta.
Granatense Collegium.
Guilielmus { Batteus.
de los Rios.

Hieronimus { Florentia.
de Perea.
Perez.
Ripalda.

Iacobus { Albertus.
de la Fuente.
Ledefma.
Mirauete.
Puche.

Ignatius Quintanaduenas.
Inicus de Lodofa.

de Alloza.
Antonius Vfon.
Antonius Xarque Armenta.
Baptista de Auila.
Baptista Escardo.
Baptista Vilela.
Baptista Villapanlus.
de Burgos.
Elias Madao.
Eusebius Nieremberg.
Ferrer.
Gondinus.
Gonzalez de Lodofada.
de Ledefma.
Maria Freylin.
Montaluo.
Mosquera.
Muñoz de Galucz.

Ioannes { Paulus Fons.
Pineda.
Rebellus.
Roias.
à Sancto Michael.
Sebastianus Parricius.
de Torres.

Iosephus { Anchieta.
Cresvellus.
Olzina.
de Ormaza.
de Tamayo.
Zaragoza.

Ludouicus { Bertonijs.
Ferrerius.
Guerrero.
Guzman.
de la Palma.
Pinerus, seu Pinarus.
de Ponte.
Tero.

Marcus Antonius del Rio.
Mar-

Martinus { la Naja.
Roa.
Stephanus.

Matthæus de la Cruz.
Matthias de Bocanegra.
Melchior de Villanueva.

Michael { Fernandez.
de San Roman.

Nicolaus Arnaya.
Nicolaus Mastrillus.

Paulus { Albinianus Rajas.
Iosephus Arriaga.
Benedit de Rada.
Buerus.
Chirinus.
Hernandez de Oualle.
Gonzalez de Mendoza.
Gouez de Victoria.

Petrus { Guzmannus.
de Mercado.
Morales.
Morejon.
Ojeda.
de la Porta.
Sanctius.
Salas.
Ribadeneira.
de Vrteaga.

Raphael de Bonafé.
Richardus Lincæus.
Robertus Personius.
Salmanticense Collegium.
Sebastianus Izquierdo.

Stephanus { Aguilarius.
de Palma.
Paternina.

Thomas Villacastein.
CATALANICE.

Petrus Aegidius.

S. 10.
HVNGARICE.

Emericus Kis.

Georgius { Forro.
Kaldi.

Gregorius Varfaheli.
Ioannes Nadafi.

Matthæus Sambar.
Matthias Hainal.
Petrus Pazmany.
Stephanus Arator.

S. 11.
FLYRICE.

Alexander Comuleus.
Bartholomæus Cassius.

CARNIOLICE.

Ioannes Tsfandek.

CROATICE.

Nicolaus Sartorius.

S. 12.

ITALICE.

Achilles Gagliardus.

Alexander { Gherardini.
Macchi.
Simoneta.
Valignanus.

B. Aloyfius Gonzaga.
Albritius.
Carniolius.
Dulcebenius.
Iuglares.
Fana.
Valmarana.

Aloyfius { Cignardus.
Gaetanus.
Gianottus.

Alphonfus { Adami.
Canalis.

Annibal { Annibal Fitmanus.
Barnabòs.
Beatillus.
Blanchettus.
Cordefes.
Damiani.
Folcarius.
Iulius Brignole.
Sanctarellus.
Tarlatus.
Valentinus.

Antonius { Archangelus Belbonus.
Augustinus { Mazzinus.
Viualdus.

Bartholomæus { Amicus.
Petraccius.
Riccius.

Basilus Fidas.

Bernardinus { Castorius.
Ginnarus.
Realinus.
Rosignolius.
Vgolinus.
Zanonius.

Cæsar Aluccius.
Camillus Rodengus.
Candidus Millarius.

Carolus { Bouius.
Cafalichius.
Moneta.
Papinus.

Christophorus Borrus.
Claudius Bilancettus.

Daniel Bartolus.
Didacus de Torres Bollus.
Dominicus Arganantius.
Dominicus Gambertus.
Domitius Platus.
Emanuel Thefaurus.
Emerius de Bonis.
Fabius Ambrosius Spinula.
Felix Girardus.

Ferdinandus { Bastida.
de Capua.
Meltius.

Fidelis Daniel.

Albertinus.
Barretus.
Conturla.
Intorcetta.
Ioseph Bressanus.
Maria de Amatis.

Franciscus { Marazzanus.
Mercatus.
Pafius.
Pauonus.
Plantadius.
Ponga.
Raiatus.
Rainaldus.
Rinonus.
Sacchinus.
Scortia.
Stadiera.
Verciuillus.
Zuccaronius.

Gaspar Spitillus.
Georgius Iustinianus.

Gregorius { Ferrarius.
Mastrillus.
Montalis.

Guilielmus Aloyfius Leslaus.
Guilielmus Gumpenberg.
Hercules Mattiolius.

Hieronimus { Cataneus.
Gessius.

Hippolytus Panzirolus.
Horarius Ferrarius.
Hortensius Scamacca.

Iacobus { Crufius.
Fulgattus.
Grassettus.
Pafinettus.
Rhò seu Raudensis.

Ignatius Bomplanus.

Ioannes { Augustinus Confalonarius.
Baptista Andreaus.
Baptista Cancelottus.

Ioan-

Baptista Giattinus
 Baptista Grassettus
 Baptista Manni.
 Baptista Nocetus.
 Baptista Peruscius.
 Baptista Rogerius
 Baptista Romanus
 Baptista Rossi.
 Baptista Velatus.
 Baptista Verax.
 Bertolottus.
Ioannes Camerota.
 Dominicus Candela.
 Dominicus Ottonellus.
 Hieron. Kinich.
 Hieron. Soprani.
 Iacobus Curzius.
 Maria Vicecomes
 Paulus Grimaldus
 Petrus Maffæus.
 Petrus Paschalis.
 Philippus de Mariniis.
 Polancus.
 Rhò.
 Stephanus Ferrarius.
 Stephanus Menochius.
 Agnellus.
 Alemannus.
 Anturinus.
Iosephus Copponius.
 Fortius.
 Martins.
 Perdicarus.
 Spucees.
Iulius Cæsar Ricupitus.
 Fatus.
 Fides.
 Fuligattus.
 Mazarinus.
Iulius Nigronius.
 Pallauicinus.
 Sinius.
 Vascus.
 Vrsinus.
Lælius Bisciola.
Laurentius Finichiarus.
 Martinus.
 Masellus.
 delle Pozze.
 Tolomei.
Leo Sanctius.
Leonardus de Anna.
 Cinnamus.
 Gerzonius.
Lucas Pinellus.

Ludouicus { Florius.
 Manfonius.
 Riccius.
 Marcellus Augustini.
 Marcus { Antonius Capi-
 cius.
 Mambellus.
 Antonius Oluius.
 Geozonius.
 Pacius.
 Marianus Celi.
 Martinus Peregrinus.
 Michael Hieronymus.
 Nicolaus { Berzettus.
 Zucchius.
 Octavius Caietanus.
 Paulus { Bombinus.
 Comitulus.
 Princeps.
 Anton. Spinellus.
 Franc. Piofellus.
 Iustinellus.
 Philippus Faonius.
 Placidus Samperus.
 Pompeius Sauazzinus.
 Prosper Malauolta.
 Robertus Bellarminus Card.
 Scipio { Paulutius.
 Sgambata.
 Sebastianus { de Comitibus.
 Morales.
 Sfortia Pallauicinus Card.
 Siluester Petrafancta.
 Tancredus Cottho, seu Cot-
 thonius.
 Tarquinius Gallutius.
 Terentius Alciatus.
 Thomas { Auriemma.
 Mascambrunus.
 Politius.
 Reina.
 Strozza.
 Vbaldinus Bertolini.
 Vincentius { Balestrierus.
 Brunus.
 Caraffa.
 Faffarus.
 Mastareus
 Virgilius Ceparius.

Arias Brandanus, seu Bran-
 donius.
 Balthafar da Costa.
 Bartholomæus Guerrerus.
 Benedictus { Pereyra.
 de Siguera.
 Didacus Montanus.
 Emanuel { Monteyro.
 de Vega.
 Ferdinandus Guerreiro.
 Franciscus { Ayres.
 Freyre.
 de Mendoza.
 Pacconus.
 S. Xauerius.
 Gonfaluus Rodericius.
 Ignatius Martinez.
 Ioannes { Lucena.
 de Payua.
 de Vasconcellos.
 Iosephus Anchieta.
 Ludouicus Aluarez.
 Marcus Georgius.
 Nonius da Cunha.
 Simon de Vasconcellos.
 Stephanus de Castro.

§. 14. POLONICE.

Adalbertus Tilkovvski.
 Adrianus { Iungius.
 Radziminski.
 Albertus Vviuk Koialovvicz.
 Andreas Rudomina.
 Benedictus { Herbestus.
 Paulus Boym.
 Casimirus Vviuk Koialovvicz
 Constantinus Syrvvid.
 Franciscus Stanislaus Phzni-
 cius.
 Fridericus Szembeck.
 Gaspar { Drusbicki.
 Perkouski.
 Savvicki.
 Hieronymus Stephanovvski.
 Iacobus { Szafarnius.
 Vviecius.
 Ioannes { Alandus.
 Clomenovvski.
 Iachnovvicz.
 Vvchalius.
 Vvielovvicki.
 Iustus Rabus.
 Laurentius { Bartilius.
 Suslyga.
 Martius { Hincza.
 Lascius.
 Smigletius.
 Matthæus { Bembus.
 Varfauieffie.

Mat-

Matthias Tluczynski.
 Michael Ginkievicz.
 Nicolaus { Cichouius.
 Cyrovvski.
 Oborski.
 Petrus { Fabricius.
 Scarga.
 Pofnanienfe Collegium.
 Simon { Gurskius.
 Nicouius.
 Vgnievvski.
 Vifockius.
 Stanislaus { Grodicius.
 Kizynokolski.
 Kofinski.
 Kuklinski.
 Solski.
 Vvarfavičius.
 Thomas Miodzianovvski.
 Valentinus Fabricius.

ESTONICE.

Ambrosius Vveltherus.
 Ertmannus Tolgsdorf.
 Guilicimus Buccius.

LITHVANICE.

Constantinus Syrvvid.
 Ioannes Iachnovvicz.

LOTAVICE.

Georgius Elger.

S. XIV.

LINGVIS TRANSMARI-
NIS.

Nimirum

ÆTHIOPICE.

Andreas Guldanius.
 Andreas Ouiedus.
 Antonius Fernandez.
 Franciscus Ant. de Angelis.
 Franciscus Pacconus.
 Lopus de Castilla.

AMARANICE.

Ludouicus Cardeira.
 Petrus Paez.

AYMARICE.

Ludouicus Bertonius.

BENGALANICE.

Franciscus Fernandius.

BISAYANICE.

Christophorus Ximenez.
 Franciscus de Enzinas.

BRAMANICE.

Stephanus Crucius.

BRASILICE.

Antonius de Araujo.
 Emanuel Vega.
 Iosephus Anchieta.
 Ludouicus Figueira.

CANARINE, SEV CON-
CANNICE.

Antonius de Saldagna.
 Didacus de Ribeyro.
 Ioannes de Pedroza.
 Leonardus Cinnamus.
 Michael de Almeida.
 Thomas Stephanus.

CHIRIGVANICE.

Didacus de Samaniego.

GVARANICE.

Alphonfus de Aragona.
 Alphonfus de Barzena.

GRANDONICE.

Robertus Nobilius.

GALIBICE.

Petrus Pelleprat.

IAPONICE.

Balthafar Gagus.
 Camillus Constantius.
 Eduardus de Sylua.
 Gaspar de Vilela.
 Ioannes Baptista Zola.
 Ioannes Fernandez.
 Laurentius Iapon, seu Luscius.
 Ludouicus de Azeuedo.
 B. Paulus Miki.
 Petrus Gomez.
 Petrus Paulus Nauarrus.

INDOSTANE,

Thomas Stephanus.

MALABARICE.

Franciscus Rozius.
 S. Franciscus Xauerius.
 Emanuel Martins.
 Henricus Henriquez.
 Robertus Nobilius.

MARAMOMISICE.

Emanuel Vega.

MALGANICE.

Henricus Henriquez.

MARILANDICE.

Andreas Vitus.

MEXICANE.

Horatius Carochi.

NATIXANICE.

Alphonfus de Barzena.

OTTOMIRICE.

Horatius Carochi.

PERSICE.

Hieronymus Xauerius.

PVQVINICE.

Alphonfus de Barzena.

QVICHVANICE.

Didacus Gonzalez Holguin.
 Didacus de Torres Rubius.

SINICE.

Alphonfus Vagnenius.
 Aluarus Semedus.
 Antonius de Goueca.
 Didacus Pantoja.
 Emanuel Diaz.
 Emanuel Diaz alter.
 Franciscus Furtadus.
 Franciscus Sambiasius.
 Gaspar Ferreira.
 Hieronymus Grauina.

D d d d d

Ia.

Iacobus Rhò.
Ioannes Adamus Sciall.
Ioannes Froes.
Ioannes Monteyro.
Ioannes à Roccia.
Ioannes Soerius.
Ioannes Terentius.
Iulius Alenius.
Lazarus Caraneus.
Martinus Martinus.
Matthæus Riccius.
Michael Rogerius.
Nicolaus Longobardus.
Nicolaus Trigaultius.

Prosper Intorcetta.
Rodericus de Fygueyredo.
Sabbatinus de Vrlis.

TAGALLICE.

Aloyfius Gomez.
Ioannes Aguerro.

TAMVLICE.

Emanuel Martins.
Robertus Nobilius.

TOCONIFICE.

Alphonfus de Barzena.

TVCVMANICE.

Alphonfus de Barzena.
Petrus de Anasco.

TVNCHINICE.

Alexander de Rhodes.
Hieronymus de Maiõrica.

CAPVT XVIII.

SOCIETAS IESV DEFENSA.

Adami Contzen, Dissertatio de Secretis Societatis.
Adami Tanner, Apologia contra monita priuata Societatis Iesu.
Apologia pro Societate ex Bohemia, & Morauia proscripta.
Amuletum Castrense contra bella ex Bohemico tumultu exorta.
Aegidii Schondonchi, Sica Tragica, Comiti Mauritio Intenata.
Alberti de Albertis, Vindiciæ aduersus Gasparem Scioppium.
Alberti Rozciszewski, Responsio ad calumnias Torunensium.
Oratio contra obiecta Societati à Torunensibus.
Alexandri Valignani, Apologia pro Societate Iesu.
Andochii Morel, Responsio ad literas sparsas aduersus doctrinam Iesuitarum.
De anno seculari Societatis Iesu.
Andreae Eudemon-Ioannis, Apologia pro P. Henrico Garneto.
Confutatio Anticottoni.
Responsio ad Antilogiam Abbati, contra Apologiam pro Henrico Garneto.
Andreae Menda, Crisis de Societatis Iesu, pietate, Doctrina &c.
Augustini Vasquez, De Exemptione Societatis à soluendis Decimis.
Balthasaris Chauassii, Apologia pro Societate Iesu.
Balthasaris Lopez, De Exemptione Societatis à Decimis.
De Potestate Iudicis Conseruatoris Societatis Iesu.
Caroli Scribani, Ars mentiendi Caluinistica.
Amphitheatrum Honoris.
Commentarius in Dominici Daudei Gnomas.

Christophori de Rosumbusco, Apologia pro Societate contra Osiandrum.
Edmundi Augerij, Epistola pro Societate Iesu contra Petrum Viretum.
Ferdinandi de Mendoza, Apologia pro Societate Iesu.
Flandrobelgica Prouincia, Imago primi seculi Societatis Iesu.
Francisci Annati, Responsio ad librum inscriptum Theologia Moralis Iesuitarum.
Francisci Costeri, Epistola ad Ordines Hollandiæ contra sententiam Le densam.
Francisci Pinthereau, Imposturæ de Theologia Morali Iesuitarum.
Francisci Sacchini, Tractatio pro S. Ignatio contra Ioannem Baptistam Castaldum.
Francisci Suarez, De Instituto Soc. Tom. IV. De Relig. Tract. 10.
Francisci Tacon, Apologia pro Societate Iesu.
Francisci Turriani, Apologeticus pro nomine Societatis Iesu.
Epistola ad Cardinalem Hosium pro admittis Parochis in Societatem.
Friderici Bartschii, Speculum Iesuitarum contra Danielem Cramerum.
Friderici Szembeck, Gratis, pro Societate, quod gratis doceat.
Gasparis Druzwicki, Declaratio memorialis ab Academia Cracouiensi inter ordines Regni distributi.
Gasparis Sawviki, Anatomia Consilij pro Pace stabilienda pulsus Iesuitis.
Dialogus de Gedanensium Monialium per Hæreticos expulsionem.
Replica Rumorum Posnanensium, per Prussiam Sparforum.
Triplex contra Duplicam Ministri Torunensis.
Georgij Tyzkiewicij, Responsio ad Libellum famosum Anonymi Torunensis.

Vin-

Vindiciæ Doctrinæ Societatis Iesu, contra Patronum Toruniensem.
Georgij Rosessii, Responsio contra Monita Osiandri, De falsa Iesuitarum Practica.
Replica & Declaratio contra eadem Monita.
Apologia pro Societate Iesu contra eundem Osiandrum.
Jacobi Gretseri, Epistola de Historia Ordinis Iesuitici Hasenmulleriana.
Historia ordinis Iesuitici correctæ, & refutata.
Apologia 3. pro Vita S. Ignatij, contra Simonem Lithum.
Apologeticus pro Societate Iesu, contra Gabrielem Lermæum.
De modo agendi Iesuitarum Lib. 2.
Relatio de Iesuitarum studijs abstrusioribus contra Cambilhon.
Furiæ Prædicantium ob refutatam Relationem Cambilhonicam,
Lixiuum Anonymo Fabulatori, de Cæde Henrici IV. Regis Galliarum.
Repetitæ furiæ Prædicantium Augustanorum denuo castigata.
Castigatio Libelli famosi aduersus Cardinalem Bellarminum editi.
Contra Monita priuata Societatis Iesu, Lib. 3. Apologetici.
Historia de Monialibus Rigenfibus, & Norimbergensibus.
Apologia Francisci Montani pro Societate Iesu, Latine reddita.
Appendix Apologetica aduersus Lutherani conuicia.
Jacobi Kellersi, Tyrannicidium aduersus Ministrum Caluinianum.
Jacobi Nouet, Responsum ad famosas Epistolas contra Societatem.
Jacobi Perard, Pacificus ad Pastores, seu Apologia pro Religiosis.
Jacobi Stratii, Apologia aduersus Cantilenam in Petrum Cottonum editam.
Ioannis Argenti, Epistola ad Sigismundum III. Regem Poloniæ, De Statu Societatis in Polonia, & Lithuania.
Ioannis Crucii, Deliquium Astri inextincti.
Ioannis Lans, Oratio contra fictum Equitem Polonum.
Ioannis de Montemaior, Responsio ad V. Calumnias in Societatem sparsas.
Ioannis Perpezatii, Apologetica Responsio aduersus Anticottonum.
Ioannis Rhò, Interrogationes Apologeticae ad Ioannem Baptistam Castaldum.
Achates ad D. Constantinum Caietanum pro S. Ignatio, & Societate.
Iosephi Aldereti, Iuris allegatio pro exemptione Societatis ab Ordinarij Hispanensis iurisdictione.
Iulij Nigronii, Disputatio Historica, an S. Ignatius postulauerit admitti ad Ordinem Theatinorum.

Laurentii Foreri, Anatomia Anatomiae Societatis Iesu.
Mantissa Anatomiae Iesuiticæ opposita tribus famosis libellis.
Grammaticus Proteus dedolatus.
Auctarium animaduersionum in Scioppij Astrologiam Ecclesiasticam.
Appendix ad Grammaticum Proteum.
Relatio Alphonfi de Vargas,
Apologeticus contra flagellum Iesuiticum, & actionem perduellionis in Iesuitas.
Antimelander aduersus Philoxenum Melandrum.
Technophylacium Philoxeni Melandri.
Grammaticus Pædicus, aduersus Gasparem Scioppium.
Ludouici Richeomi, Apologiae aliquot pro Societate contra Hæreticos.
Martini Grini, De Vita, & Doctrina Societatis contra calumnias.
Martini la Naia, Allegationes vtriusque Iuris pro Iustitia Collegiorum Societatis.
Martini Olanii, Responsio ad Decretum Sorbonæ contra Societatem Iesu.
Matthæi Bembi, Monita data Auctori Monitorum priuatorum Societatis Iesu.
Relatio de Collegio nouo Societatis ad Aedem S. Petri Cracouia.
Defensio Collegij Cracouiensis Ordinibus Regni proposita.
Matthæi Mayrhoii, Speculum Prædicantium, & Apologia pro illo contra Speculum Iesuitarum.
Maximiliani Sandei, Castigatio Conscientiæ Iesuiticæ cauteriatæ.
Admonitio de Cauteriatæ Iesuitarum conscientia.
Hyperbole, seu Castigatio Prodigæ Iesuitarum liberalitatis in vocibus Vniuersalibus.
Nicolai Cauffini, Apologia pro Religiosis Societatis Iesu.
Nicolai Cichouii, Responsio Theologica pro exemptione Soc. à Decimis.
Pauli Laymanni, Iusta Defensio Pontificis, Cæsaris, & Societatis Iesu,
Censura Astrologiæ Ecclesiasticæ, & Astri inextincti à Scioppio editi.
Petri Cottoni, Defensio Instituti Societatis Iesu
Apologia pro Societate Iesu contra Martellerium.
Apologia pro seipso contra Anticottonum.
Petri le Moyne, Apologeticus pro doctrina Patrum Societatis Iesu.
Petri Ribadeneira, De Instituto Societatis Iesu.
Petri Vvadingi, Refutatio Calumniarum Collegio Pragenfi impactarum in negotio Academiae Carolinæ Pragensis.
Sebastiani Heiffii, Aphorismorum doctrinæ Iesuiticæ aliorumque Pontificiorum.

Declaratio Apologetica.
Sfortia Pallauicini Cardinalis, Vindicationes Societatis Iesu.
Thoma Odočni, Defensio Societatis Iesu super Corde Henrici IV, Regis Galliarum.
 Responsio ad Anticottonum.
Valentini Mangionii, Consultatio De Vi Voti

Simplicis Paupertatis emitti soliti in Societate Iesu peracto Nouitiatu,
 Apologia pro Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. de Solemnitate Votorum, & Auctarium eiusdem Apologiarum.
 Refutatio Astri inextincti Fr. Romani Hay.

CAPVT XIX.

EXEMPLA VIRTVTVM VARIARVM.

Quæ de Scriptoribus Societatis in hoc Opere referuntur.

S. I.

Abdicatio vel Recusatio Dignitatum, Hereditatum, aut Opum ampliarum pro Christo.

Aegidius à S. Aldegunde, in Belgio, Primogenitus Comitis à S. Aldegunde, & hæres amplissimi patrimonij, relicto mundi illecebris, Deo se in Societate mancipauit.

B. Aloysius Gonzaga, Primogenitus Marchionis Castilionensis & S.R.I. Principis, nuntium omnibus remisit, vt Christo in sua Societate seruiret.

Alphonsus de Ovalle, in Regno Chilensi, Patrimonium amplum, cuius hæres erat, obnitentibus licet Parentibus, Christi Cruci in Societate postposuit.

Andreas Rudomina, Illustri familia in Lithuania, post pactas nuptias, & in ipso itinere ad sponsam nobilem, cum magno comitatu, repente mutato Consilio, deflexit ad Tyrocinium Societatis, Vilmæ, illudque subiit.

Antonius Iulius Brignole, Senator Genuensis, & Legatus Reip. ad Regem Hispaniarum, & Marchio Gropolis, omnia abdicauit vt Christo in sua Societate se consecraret.

Antonius de Padilla, Comitum Buendensium in Hispania filius vnicus, Caduca omnia arbitratus est, vt stercora, vt Christum in Societate lucrificeret.

Claudius Aquaniua, filius Ducis Atrij, & Summo Pontifici B. Pio V. à cubiculis, in ipso cursu ad maiores honores, paupertatem Christi sua in Societate amplexus est. Idem postea oblatum sibi iterum, atque iterum instanter, Archiepiscopatum Neapolitanum à Clemente VIII. humiliter recusauit.

Claudius Iaius, Episcopatum Tergettinum, & postea Viennensem in Austria oblatos sibi à Ferdinando I. Rege Romanorum, vrgen-

do vt admitteret, constantissime repudiavit.

Elzearius d'Oraison, Primogenitus, & Hæres Comitis Borbonij in Prouincia Galliarum, spreto mundi opibus, Deo se in Societate Romæ dedicauit.

Fabius Ambrosius Spinula, filius vnicus opulentorum Parentum Genuæ, & sui Iuris, omnia deseruit, vt Christo in sua Societate se deuoueret.

Fabritius Pignatellus, Principis Mineruensium in Regno Neapolitano filius, spreto mundi illecebris ad vexillum Crucis in Societate conuolauit.

S. Franciscus Borgia, Dux Gandiarum, posthabitis Cruci Christi amplissimis honoribus, opibus, delicijs Societati se aggregauit, & postea Cardinalitiam dignitatem septies sibi à varijs Põrificibus oblata non misissimè, sed constantissime recusauit.

Franciscus de Cuniga, in Hispania, spreto hæreditate lautissima, & Patris sui lacrymis, Christo se in Societate addixit.

Franciscus de Lugo, & *Ioannes de Lugo*, postea Cardinalis, Hæredes Patrimonij opulenti relicti à Patre, seipsos & illud Christo consecrarunt.

Franciscus de Mendoza, Magnæ Nobilitatis in Lusitania, inclusus à suis in Conclauis, ne Societatem iniret, fenestra se eiciens, ad illam transfugit.

Franciscus Montmorencius, Comes Segrensis, & Morbecanus in Belgio, Decanus Ecclesiæ Cathedralis Leodij, paupertati religiosæ in Societate omnia posthabuit.

Franciscus Suarez, Lusitanus, Maioratum amplissimum sibi dum tiro adhuc esset delatum, adire noluit, vt Christo arctius se in Societate adstringeret.

Franciscus Tolerus iam Cardinalis, abdicare à se cupiebat Cardinalatum, oblato ad id libello supplice Clementi VIII. sed Pontifex non permisit.

Gabriel de Castilla, Nepos Ducis Lermensis & Archiepiscopi Toletani, oblatas sibi illorum opera, infulas Episcopales constantissime repudiavit.

Iacobus Laynez, Sacram Cardinalium Dignitatem sibi à Paulo IV. oblatam humillimè recusauit.

Iacobus Miro, vnicus Parentum filius, & hæres, amplum patrimonium postposuit religiosæ paupertati in Societate.

Ioannes Baptista Giattinus, relicto amplissimo patrimonio, se & sua omnia Christo in Societate donauit.

Ioannes Iacobus Curtius, functus munere Legati, Cæsaris Ferdinandi II. ad Imperatorem Turcarum, & alios Principes Christianos, abdicatis omnibus, Christi humilitatem in Societate sectatus est.

Ludonicus de Valdiuia, oblatum sibi à Rege Hispaniarum Episcopatum, & postea dignitatem Senatoriam in Concilio Indico, vtrumque constantissime declinavit.

Marcus Antonius Capicius, oblatum sibi Episcopatum Nicoterensem in Regno Neapolitano humiliter recusauit.

Martinus Antonius del Rio, Toparcha Chydaliæ, & Artzelaræ, Pro Cancellarius Brabantiarum, & Regis Fisci curam gerens, omnia dimisit vt Christum nudum, nudus sequeretur.

Petrus Antonius Spinellus, Ducis Seminaræ in Regno Neapolitano filius, contemptis mundi illecebris, & Suis infalutatis, contulit se ad Tyrocinium Societatis.

Petrus Canisius, oblatum sibi Episcopatum Viennensem à Ferdinando I. Rege Romanorum, constanter recusauit.

Petrus Cottonus, Archiepiscopatum Arelatensem, & postea etiam Cardinalitiam Dignitatem sibi ab Henrico IV. Rege Galliarum destinatam, suis precibus studiosissime à se auertit.

Petrus Salernus, in Sicilia, amplissimi Patrimonij hæres, omnia Christi Cruce posteriora duxit, & Societati donauit.

Petrus Scarga, in Polonia, Præpositus Ecclesiæ Rohatinensis & Canonicus Leopoliensis, & Concionator Celebris, omnia deseruit, vt Christo se in Societate arctius adstringeret.

Petrus Spiga, in Sardinia, Infulas Arborenses & Calaritanas sibi oblatas, fortiter repudiavit.

Richardus Haller, Confessarius Margaritæ Austriacæ Reginae Hispaniarum, Infulas, & Purpuras, non semel oblatas, constanter respuit, & non sine stomacho, sermonem de ijs sibi deferendis sæpius audiuit.

Sfortia Pallauicinus, Primogenitus Marchionis Pallauicini, iamque Prælatus, vtriusque Signaturæ Referendarius, & functus Offi-

cio Gubernatoris aliquarum Ciuitatum in Statu Ecclesiastico, quamuis renitentibus Parentibus, omnia deseruit, vt Christo in sua Societate se dedicaret, postea ex illa creatus Cardinalis.

Stanislaus Vvarzawvicius, in Polonia Nobilitatis Senatoriarum, Regens Cancellariæ Regiæ, & Ecclesiæ Archiepiscopalis Gnesnensis Scholasticus, repudiato Episcopatu sibi oblato à Serenissimo Rege, Romam ad Vexillum Christi in Societate conuolauit.

Vincentius Carafa, Filius Ducis Andriæ in Regno Neapolitano cum à Consanguineis demortuo Patre, destinaretur ad Dignitates Ecclesiasticas, omnibus valedixit, & in Societatem se recepit.

S. II.

Vocationes Insignes ad Societatem; etiam Repugnantibus Parentibus.

S. Ignatio, eunti Romam ad instituendam Societatem, apparuit in via Christus Dominus animando ad incæptum, promittendoque auxilium suum, & dicendo: *Ego vobis Romæ propitius ero.*

Adrianus Cools, à Matre Vidua in Belgio abductus domum vi, ne ingrederetur Societatem, clam illa, profugit ad Nouitiatum, & tandem persuasit Matri, vt & ipsa quoque in Sacrum Parthenonem se reciperet.

Alexander Gottifredus, Generalis, repugnantibus Parentibus ne Societatem iniret, oblato libello supplice Summo Pontifici Paulo V. petiuit enixè licentiam ingrediendi, etiam inuitis parentibus, & post experimenta varia, illam obtinuit.

B. Aloysius Gonzaga, Deiparæ monitu, Societatem sibi delegit inter cæteras religiosas familias; & ad ingressum inflexit tandem animum Genitoris, cuius consensum, toto triennio antea summis precibus, sed frustra rogauerat.

Benedictus Paulus Boym: admonitus per quietem à B. Virgine (vti ipse sibi met persuasit) vt Societati se adscriberet, ne frater illius maior natu obisteret, de patrimonio suo, largitus est illi ad 10. mil. florenorum, atque ita ingressus est Societatem in Vilmæ.

Bernardus Colnagus, Deo seruire in Societate expetens, cum acriter repugnarent Parentes, coram illis cæpit exuere vestes, quas ab ipsis acceperat, atque ita victor, consensum illo-

illorum extorsit, & Messanæ Societati se adiunxit.

Didacus Aloysius de Sannitores, vocatus à Deo ad religionem, ne impediretur à Parentibus clam illis profugit ad Collegium Societatis Madriti. Mater irata aduolat illic ad Collegium, sed mox placata, apparente sibi S. Ignatio (vt putabat) coniunctim cum filio suo, Vocationem filij summopere promouit.

Didacus Monterus, pertæsus moras sibi factas in admissione ad Societatem dum redit ad suos, obuiam habuit Angelum an Hominem? incertum, qui redaccendit in eo, vitæ Religiosæ amorem.

Didacus Rosa, inclusus Domi arcta custodia à Parentibus, ne Societati se addiceret, tandem elapsus per fenestram, recta profugit Romam ad Nouitiatum.

Franciscus de Mendoza, cum teneretur à suis inclusus in conclauis, ne Societatem iniret, fenestra se eiecit, & Victor ad Collegium euasit.

Hieronymus Ripalda, Societatem ingressus inuito parente, euectus & examinatus est auctoritate Regis, à Rectore Vniuersitatis Complutensis; sed ab illo cum laude constantiæ & prudentiæ Societati restitutus.

Jacobus Vignier, nobili loco natus in Burgundia cum assensum Parentum ad Societatem ineundam impetrare nequiuisset, clam illis fugit in Lotharingiam ad Nouitiatum, & Vir in omni Scientia insignis euasit.

Ioannes Eusebius Nieremberg, admonitus à B. Virgine (vtriusque persuasum habuit) vt Societati nomen daret, eam ingressus est in scio Parente, qui ægerimè rem ferens, curauit illum extrahi auctoritate Nuntij Apostolici, & reddi sibi. Acre igitur certamen cum Genitore habuit, sed & eius tandem consensum obtinuit.

Ioannes Fernandus, orans ante Imaginem B. Virginis visus sibi est audire ipsam prædicentem, futurum illum Alumnum Societatis IESV, à qua tamen voluntate erat tunc alienus; Quare postea Societati nomen dedit, & Vir Doctrinæ & Sanctitatis laude cumulatus euasit.

Ioannes Leurechon, inuitis parentibus Societatem ingressus, in Lotharingia, auctoritate Ducis extractus fuit, & iuridicè examinatus, & tandem per sententiam Iudicis redditus suo iuri, & Societati.

Ioannes de Lugo Cardinalis, sentiens se à Deo impelli ad vitam Religiosam in Societate, petijt quidem à Parente consensum per literas, verum antequam obtinuisset, perruptis obicibus, ingressus eam est.

Ioannes Magirus, in Germania à fratre defuncto per quietem increpitus de neglectu

suæ vocationis ad Societatem, expergefactus relicta opima hæreditate, Societati se adiunxit.

Ludouicus de Ponte, per sex menses circa Vocationem suam fluctuans, & sæpissimè Deum precibus consulens, tandem tacitis stimulis sensit se impelli ad Societatem, in qua sanctissime vixit, & obiit.

Martinus Olauus, cum Religiosam aliquam familiam ingredi constituisset, sed ab yna Societate abhorreret; inter sacrificandum sensit se à Deo totis præcordijs tentari, vocemque quæ diceret: *Hic Ego Te Volo*; in hac Societate viuendum Tibi & moriendum est, atque ita magno suo gaudio eidem obtemperauit.

Mutius Intellescus Generalis, cum vocari se à Deo persentisceret ad Societatem, sed obniterentur acerrimè Parentes, bis oblato libello supplice Summo Pontifici Gregorio XIII. licentiam ingrediendi flagitauit, etiam inuitis Parentibus, & tandem post menses decem obtinuit, & clam illis ad tirocinium profugit.

Paulus Hoffeus, cum in patria ex altissima turri decideret, vouit se si incolumis euasisset, Societatem vix tum natam, ingressurum, & illicò surrexit incolumis, & postea Votum reddidit.

Paulus Iosephus de Arriaga, in Hispania, dum literis operam daret iussus est à B. Virgine apparente illi, vt sibi in Societate sui filij seruiret, id quod deinde executus est.

Petrus de Anasco, in Peruuo, grauissimo laborans morbo, opem inuocauit B. Virginis, quæ visibili specie se se exhibens, sospitatem est pollicita, iussitque vt filio suo in Societate sua militaret.

Petrus Antonius Spinellus, religiosæ vitæ desiderio incensus, suis in salutatis, Nolam ad Tirocinium Societatis aduolauit, atque in ea sanctissime vitam duxit.

Petrus Canisius, dum adhuc gestaretur in utero Matris, Vaticinio foemina opinionè sanctitatis tunc claræ, prænuntiatus est futurus de Religione Clericorum, mox instituta, id quod rei exitus comprobauit.

Petrus Sanctius, dum Philosophiam profiteretur Compluti, stimulis quibusdam internis incitatus, & tanquam Cælesti voce articulatè expressa ad Societatem impulsus, multis comitantibus ad Collegium Societatis se se contulit, & in oculis omnium flexis genibus, admitti in Societatem postulauit.

Robertus Nobilius, cum persentisceret se vocari à Deo ad seruiendum sibi in Societate, & obstacula metueret à Parentibus; clam illis profugit Neapolim, atque ibi admissus est

est, quamuis postea assensum quoque obtinuerit Parentum.

Sebastianus Barradas, vocatus à Deo ad Societatem est B. Virgine, vt putatur, interpretè; quam aiunt, adolescentulo in Æde S. Dominici ad aram suam oranti, Religionem Societatis singillatim imperasse.

Sfortia Pallauicinus, iam tum Prælarus, & Primogenitus suorum Parentum, renitentibus licet acerrimè illis, Christi paupertatem amplexus est in Societate, ad quam à Deo sensit se impelli.

Thomas Sanchez, cum propter Impedimentum linguæ admitti initio non potuerit in Societatem, liberationem ab impedimento summis precibus petiuit à B. Virgine, eaque obtenta, Societatem iniit.

S. III.

Animarum zelus & Conuersiones notabiles per Missiones seu Expeditiones sacras, inter Fideles, vel Infideles, per multos Annos.

S. Ignatius, quam grandi flagrauerit zelo animarum, vel inde patet, quod se & Socios peculiari adstrinxerit voto ad Missiones obeundas vbiuis terrarum, inter quoscunque Infideles, Hæreticos, Turcas, siue Ethnicos, iubente Summo Pontifice, non petito Viatico, & ex Socijs aliquos miserit ad Indios, alios ad Æthiops, alios ad alias Gentes Barbaras, ingente quæstu animorum.

Albertus Chanovvski, in Bohemia, annis 18. Missionibus per Agros & Sylvas, in fame, & frigore, & multis cum incommodis se impendit, vt vulgò, Pater Sanctus, & Apostolus fuerit vocitatus.

Alexander de Rhodes, delatus Macaum in Sinis, inde in Tunchinum cum Socio, spatio triennij, quinque hominum millia Christo adiunxit; inde eiectus alios multos in Concincina lucrificet; & demum alios in Persia.

Alexander Valignanus, Missiones Indicas expetiuit, & in ijs per incredibiles labores ad mortem vsque 33. annis, perseuerauit, vt ab Archiepiscopo Eborensij Apostolus Orientis, fuerit appellatus.

Aloysius Gomez, in Philippinis duas illarum Gentium Linguas per diligentem addidit, quibus ad illarum salutem vtilissimè est usus & per 30. Annos in ijs locis laborauit.

Alphonsus de Andrada, in Hispania & Insulis Canarijs feruentissimus operarius 50. Annos in Missionibus & Concionibus magno zelo consumpsit.

Alphonsus de Aragona, in Paraquariæ Prouincia Vruaij, in summa rerum omnium vitæ necessariorum egestate, & radicibus ferme victitans, discurrendo per saltus & Montes, spatio decennij, multos Christo peperit, & Apostolici viri nomen adeptus est.

Alphonsus Barzena, Missus in Peruanam, inde in Tucumaniam, & Paraquariam, vndecim illarum gentium linguas perdidit, & per summa Corporis incommoda, Annis 23. Euangelium illis prædicauit; crebro, quinos fenosue dies, sine cibo extraxit, sola pastus Eucharistia & vulgò Peruij est appellatus Apostolus.

Alphonsus Vagnonius, in Sinas delatus, & perfectam linguæ peritiam adeptus ad 35. Annos indefesse per Montes, Valles inuias, & semitas non tritas, in Vineâ illa laborauit. Vno in loco ad octo ferme millia Christo peperit, & in his gradu donatos in scientijs, ad 200. in Alijs alios.

Aluarus Semedus, Sinensi quoque Missioni applicatus, amplius 40. Annos animabus Deo lucrandis ibi impigre se impendit, & non pauca pro Christo ibidem passus est.

Ambrosius Vvetherus, in Liuania octodecim Annos magno zelo, & per multa incommoda Orthodoxam fidem apud Æthones propagauit.

Andreas Gualdanius, in Æthiopia, Socius itinerum, ac laborum Andreae Ouiedi Patriarchæ, post acquisitam linguæ notitiam, totum se in salutem Æthiopum per ærumnas plurimas quoad vixit, spatio sex annorum, impendit, & gloriosa morte à Turcis in odium fidei illata, labores Apostolicos coronauit.

Andreas Vitus, primus in Marilandiam, Americæ Septentrionalis Prouinciam, cum paucis Socijs, fidem Christi inuexit, præcipuum Regionis Dynastam, cum multis indigenis Baptismo tinxit; & decennium in nouali illo laborauit, donec captus ab Hæreticis inde abductus in Angliam est.

Antonius Andrada, in Regnum Tibeti, ex Mogorensi (vbi Nostris præerat) primus Nostrorum lumen Euangelij post superatas maximas difficultates intulit, & ostium alijs laboraturis fructu maximo aperuit.

Antonius de Araujo, in Brasilia, operarius insignis, & idiomatis Brasiliensis apprime peritus, penetrauit in remotas partes Brasiliæ ad aggregandos illarum indigenas Ecclesiæ Dei.

Antonius Fernandez, in Æthiopia, per 30. Annos, ingentes inter ærumnas, Vineam illam Domini

- mini impigre excoluit.
- Antonius de Quintanaduenas*, in Batica, Operarius inconfutibilis Missiones in Oppidis frequens obibat, Nosocomia in Urbibus crebro visitabat, & detentorum in Carceribus per annos 14. sedulam curam egit.
- Antonius Ruiz de Montoya*, in Peruuio per 20. annos Missiones obiuit; 12. millia leucarum per Montes & Sylvas, plerumque pedes, confecit, & 100. hominum millia Christo adiunxit.
- Antonius de Saldagna*, in India Orientali, missus in Peninsulam Salfetanam & adeptus idiomatis Concanici exquisitam peritiam, per 40. ciciter annos agrum illum Domini nauissimè excoluit, & multos ab Idolorum cultu ad Christum perduxit.
- Baldwinus Cabillianus*, in Belgio per 45. Annos Missionarium egit ad pagos circumiectos Urbibus; vbi habitabat, & subinde distantes ad 15. milliaria, semper pedes, & sæpe pluuio Cælo, & per aquosas vias instar viri Apostolici.
- Balthasar Gagus*, missus à S. Francisco Xaerio ex India, vbi insigne Apostolici sui Spiritus experimentum ediderat, in Iaponiam, tanto prouentu cepit sibi spargere semen Euangelij, vt intra biennium bis mille in Regno Bungenfi numerarit Christianos, & inter hos Bonzios aliquos, antea insensibilissimos. Postea multis iactatus persecutionibus coactus Goam remeare.
- Benedictus Herbestus*, in Missionibus per Russiam, Podoliam, Pocuciam, & reliqua Poloniae confinia, magnam vitæ partem, fructu Maximo consumpsit, vt illarum Regionum Apostolus fuerit appellatus.
- Camillus Constantius*, in Iaponia, gloriæ Dei, & proximorum salutis sitientissimus, 9. Annorum spatio Vineam illam Christi fructu vberissimo excoluit, donec proscriptus inde cum alijs, & iterum redux captus, que lento igne factus est holocaustum Domino.
- Christophorus Ximenes*, in Philippinis 33. annos in conuersione gentis efferæ Pictorum, circumcursans nudis pedibus, illorum pagos, & non rarò ad octo vel decem leucas, ne cui deesset.
- Didacus Aloysius de San Vitores*, in graui morbo vouit impendere reliquum vitæ (si per superiores liceret) in Ministerio Missionum. Conualuit; votum impleuit; & prædicando Christum in Insulis Marianis mortem gloriosè subiit. Conuertit autem ibi ex Ethnicis ad Christum ipse cum paucis Socijs quibus præerat, ad 50. millia intra quinquennium.
- Didacus Gonzalez*, Holguinus in Peruuio Indorum salutem pluribus annis per difficiles

- missiones, & imensos labores procurauit vernaculis ipsorum linguis studio diligentissimo perceptis.
- Didacus de Pantoia*, in Sinis, improbo labore perdidicit exquisitè ipsorum Idioma, quo etiam varios libros eleganter conscripsit, & annis circiter 18. Christi fidem ibidem prædicauit.
- Didacus Ribeyro*, plusquam 40. Annis in Missionibus Salfetanis laborauit, eo spiritu atque animarum zelo, vt vulgo Apostolus illius regionis fuerit nominatus.
- Didacus de Samaniego*, inter primos qui in Peruuio arduam & æramnarum feracem missionem S. Crucis in Montanis adierunt, & quam per 30. annos, maximis laboribus promouit, ea vitæ sanctimonia, vt passim pleno ore, Sanctus ab indigenis sit appellatus.
- Didacus de Torres Rubius*, etiam in Peruuio missiones plurimas per 30. annos in Prouincia Charcarum fere pedes obeundo regionem, instituit; duas linguas gentis in præcepta redegit; nec vllis fatigabatur incommodis, quæ propter Indos (quos ardentissimo prosequeretur zelo) subibat.
- Edmundus Angerius*, Concionator per Galliam sui temporis celeberrimus, per multos annos, & multis in Urbibus eo munere functus est, tanto zelo, atque fructu, vt vnus ille ad 40. millia hominum ab Hæresi ad Catholicam fidem seratur reuocasse.
- Eduardus de Sylua*, vnus ex destinatis à S. Francisco Xaerio in Iaponiam per multas difficultates & incommoda Christianam Religionem ibi maxima industria annis 14. amplificauit, Linguae Iaponicæ Grammaticam, & copiosa lexica, primus ipse confecit.
- Emanuel Diaz*, Tres huius nominis fuerunt Missionarij Insignes in Oriente quorum Primus in Prouincia Goana, tum Iaponia & in Sinis, Annos amplius 50. quæ Superior quæ subditus consumpsit. Secundus in Missionem Sinensi annos 48. exegit. Tertius in Prouincia Malabarica Missiones annis aliquot obiuit.
- Emanuel Martins*, in Malabarica triginta & vnus annorum spatio Missionem Madurensis, in summa vitæ austeritate procurauit; Itinera pedibus obeundo; nunquam Carnes, vel Pisces comedendo; nec vnquam vestibus ad somnum se exuendo.
- Emanuel Pinerus*, in Mogorensi Regno multis annis operarium gnauum egit; Ipsi Regi peracceptus fuit, & ab eo Goam ad Proregem honorificè legatus; multos in Mogore Christo lucrificet.
- Emanuel Vega*, in Brasilia binas gentis linguas egregiè didicit, & vt pluribus prodesset in

- præcepta redegit, maximamque ætatis partem in docendis Brasiliensibus Christianam fidem & pueris elementa, vtilissimè consumpsit.
- Erimannus Tolgsdorff*, in Liunia per Missiones annis 16. obitas, inter Hæreticos, plurimos ab hæresi ad fidem Catholicam reduxit, vt vulgò Liunia Pater fuerit nominatus.
- Franciscus Antonius de Angelis*, in Æthiopia per annos 18. salutem Æthiopum præsertim in Prouincia Agarorum se impendit fructu maximo, vt horum Apostolus fuerit ibi vocitatus.
- Franciscus Capralis*, pleraque Indiae Regna suis sudoribus irrigauit, & in Iaponiam delatus, Regem Bungi, & aliquot Principes aquis Iustralibus baptismi tinxit; sexaginta Asceteria Bonziorum, & aliquot millia ex populo ad Christum aggregauit.
- Franciscus Colin*, missus ad Philippinas, tres annos traduxit in Insula Mindorum per summa incommoda, quærendo per montes & sylvas agrestes illos populos, quos Christo subdidit.
- Franciscus de Enzinas*, etiam in Philippinis Bisayarum efferam gentem 30. Annis Christi fide conatus est imbueri, cundo nudis pedibus per lucos & montes, tranando flumina, & indigenas tamquam feras ex suis latibulis extrahendo, per summam sæpe inedia, & alia perpeffu aspera.
- Franciscus Fernandus*, missus in Indiam, diu Pater Christianorum (vt vocant) Goæ & Cocini fuit. Inde missus in Regnum Bengalense, portam Euangelio latissimam aperuit, & multos Christianæ fidei lumine illustrauit.
- Franciscus Furtadus*, in Sinis totos 32. Annos in Vineam illa operosissimè, & fructuosissimè excolenda consumpsit & Viceprouincialis Missionem sexennio gubernauit.
- Franciscus Iosephus Bressanus*, in Canada, Americæ Septentrionalis Prouincia, nouenni spatio, in missione illa gnauiter & fructuosè laborauit, tum captus à Barbaris, horrendum in modum varijs tormentis cruciatus & mutilatus est.
- Franciscus Pacconus*, Cupidus Missionum arduarum, amplius decennio in præfidijs Lusitanicis in Africa, & Regno Angolæ, multis Æthiopicis salutem fuit.
- Franciscus Richardi*, in Missionibus Græciæ ad annos 28. vtilissimè desudauit. Missus inde Romam, & in Galliam, iterum eodem ad labores redijt.
- Franciscus Rosters*, Item in Græcia, missiones varias ad Annos 23. obiuit varias Ægæi maris Insulas, spiritu Apostolico Iustrauit; sæpe subdio, & humi, pernoctandum

- illi fuit, sæpe multa aspera à Turcis tolerauit.
- Franciscus Roz*, apud Malabares in India, concionando, catechizando, & præros docendo, annos circiter 16. consumpsit, tum factus Archiep. Angamalensis & Cranganorensis à Summo Pontifice.
- Franciscus Sambiasius*, in Sinis per Annos 36. diuersas expeditiones Sacras Propagandæ Fidei causa suscepit; per pagos semper pedes itabat, nec imbres aut viarum abrupta morabatur, vt suos Neophytos opportunè instrueret.
- S. Franciscus Xaerius*, Missiones plurimas, per totam Indiam, Iaponiam, & Insulas interiectas, instituit, semper pedibus quoad licuit, & sæpe nudis, per calentes arenas, & loca spinosa, idque annis 12. Multos Reges Idololatrias Christo adiunxit & multa centena hominum millia, sua manu baptizauit.
- Gaspar Barzaus*, in Missionem Armuziæ per triennium, mira egit, promouendo cultum Christi, reprimeudo errores Mahumetanorum, Iudæorum & Gentilium.
- Gaspar Coëllhus*, annos 18. expendit in varijs excursionibus salutaribus, in India, & postea totidem annos in Iaponia, vbi in Regno Omurano solus, Baptismo Iustrauit ad 10. millia & in his Bonzios sexaginta.
- Gaspar Ferreira*, in Sinensi Missionem, annos amplius 40. vtilissimè consumpsit, linguam gentis perfectè condidit, & Ethnicos multos ad Christi castra perduxit.
- Gaspar Paez*, in Missionem Æthiopicam annos 11. fructu maximo transegit, & multos Æthiopes ad Romanæ Ecclesiæ gremium reduxit. Inde proscriptus, sed occultè latitans, & captus gloriosam pro Christo mortem subiit.
- Gaspar Quartemont*, in Belgio annis amplius 12. etiã in senili ætate per omnes aëris iniurias, excurrebat ad pagos, vt semel iterumque concionaretur ad Rusticos, idque fructu vberissimo.
- Gaspar Ruiz*, in Peruuio ternas linguas gentis addidit vt pluribus prodesset; labores maximos in Missionem ad S. Crucem in Montanis pro salute Indorum exantlauit, annis pluribus quoad vixit.
- Gaspar de Vilela*, in Iaponia adeptus Linguae peritiam, factisque varijs excursionibus in fame & frigore, multos ad Christum perduxit & per 26. annos impigerrimè in Vineam illa laborauit.
- Godofridus Franckenius*, Missiones Varias inter Hæreticos obiuit, in Hollandia, Dania, Suecia, & demum in Africa ad lucrandas Deo Animas in Regno Combenfi.

- mini impigre excoluit.
- Antonius de Quintanaduenas*, in Batica, Operarius inconfusibilis Missiones in Op-
pidis frequens obibat, Nofocomia in Vr-
bibus crebro visitabat, & detentorum in
Carcerebus per annos 14. sedulam curam
egit.
- Antonius Ruiz de Montoya*, in Peruuio per 20.
annos Missiones obiuit; 12. millia leucarum
per Montes & Sylvas, plerumque pedes,
confecit, & 100. hominum millia Christo
adiunxit.
- Antonius de Saldagna*, in India Orientali, missus
in Peninsulam Salferanam & adeptus idio-
matis Concanici exquisitam peritiam, per 40.
ciciter annos agrum illum Domini nauissi-
me excoluit, & multos ab Idolorum cultu ad
Christum perduxit.
- Baldwinus Cabilliauns*, in Belgio per 45. Annos
Missionarium egit ad pagos circumiectos Vr-
bi, vbi habitabat, & subinde distantes ad
15. miliaria, semper pedes, & sæpe pluuio
in Cælo, & per aquosas vias instar viri Apo-
stolici.
- Balthasar Gagus*, missus à S. Francisco Xaue-
rio ex India, vbi insigne Apostolici sui Spiri-
tus experimentum ediderat, in Iaponiam,
tanto prouentu cæpit sibi spargere semen
Euangelij, vt intra biennium bis mille in
Regno Bungenfi numerarit Christianos, &
inter hos Bonzios aliquos, antea infensissimos.
Postea multis iactatus persecutionibus co-
actus Goam remeare.
- Benedictus Herbestus*, in Missionibus per Rus-
siam, Podoliam, Pocuciam, & reliqua
Poloniæ confinia, magnam vitæ partem,
fructu Maximo consumpsit, vt illarum Re-
gionum Apostolus fuerit appellatus.
- Camillus Constantinus*, in Iaponia, gloriæ
Dei, & proximorum salutis sitientissimus,
9. Annorum spatio Vineam illam Christi
fructu vberissimo excoluit, donec proseri-
ptus inde cum alijs, & iterum redux captus,
que lento igne factus est holocaustum Do-
mino.
- Christophorus Ximenes*, in Philippinis 33. annos
in conuersione gentis efferæ Pictorum, cir-
cumcursans nudis pedibus, illorum pagos, &
non raro ad octo vel decem leucas, ne cui
deesset.
- Didacus Aloysius de San Vitores*, in graui mor-
bo vouit impendere reliquum vitæ (si per
superiores liceret) in Ministerio Missionum.
Conualuit; votum impleuit; & prædican-
do Christum in Insulis Marianis mortem
gloriosè subiit. Conuertit autem ibi ex
Ethnicis ad Christum ipse cum paucis Socijs
quibus præerat, ad 50. millia intra quinquen-
nium.
- Didacus Gonzalez*, Holguinus in Peruuio In-
dorum salutem pluribus annis per difficiles

- missiones, & immensos labores procurauit
vernaculis ipsorum linguis studio diligentis-
simo perceptis.
- Didacus de Pantoia*, in Sinis, improbo labore
perdidit exquisitè ipsorum Idioma, quo
etiam varios libros eleganter conscripsit, &
annis circiter 18. Christi fidem ibidem præ-
dicauit.
- Didacus Ribeyro*, plusquam 40. Annis in Missio-
nibus Salferanis laborauit, eo spiritu atque
animarum zelo, vt vulgo Apostolus illius re-
gionis fuerit nominatus.
- Didacus de Samaniego*, inter primos qui in
Peruuio arduam & æramnarum feracem
missionem S. Crucis in Montanis adierunt,
& quam per 30. annos, maximis labori-
bus promouit, ea vitæ sanctimonia, vt pas-
sim pleno ore, Sanctus ab indigenis fit ap-
pellatus.
- Didacus de Torres Rubius*, etiam in Peruuio
missiones plurimas per 30. annos in Pro-
uincia Charcarum fere pedes obeundo re-
gionem, instituit; duas linguas gentis in-
præcepta redegit; nec vllis fatigabatur in-
commodis, quæ propter Indos (quos arden-
tissimo prosequeretur zelo) subibat.
- Edmundus Augerius*, Concionator per Galliam
sui temporis celeberrimus, per multos an-
nos, & multis in Urbibus eo munere fun-
ctus est, tanto zelo, atque fructu, vt
vnus ille ad 40. millia hominum ab Hæ-
resi ad Catholicam fidem feratur reuo-
casse.
- Eduardus de Sylua*, vnus ex destinatis à
S. Francisco Xaueio in Iaponiam per mul-
tas difficultates & incommoda Christianam
Religionem ibi maxima industria annis 14.
amplificauit, Linguae Iaponicæ Gramma-
ticam, & copiosa lexica, primus ipse con-
fecit.
- Emanuel Diaz*, Tres huius nominis fuerunt
Missionarij Insignes in Oriente quorum Pri-
mus in Prouincia Goana, tum Iaponiæ & in
Sinis, Annos amplius 50. quæ Superior quæ
subditus consumpsit. Secundus in Missionem
Sinenfi annos 48. exegit. Tertius in Prouin-
cia Malabarica Missiones annis aliquot
obiuit.
- Emanuel Martins*, in Malabarica triginta
& vnus annorum spatio Missionem Ma-
durensem, in summa vitæ austeritate
procurauit; Itinera pedibus obeundo; nun-
quam Carnes, vel Pisces comedendo; nec
vnquam vestibus ad somnum se exuendo.
- Emanuel Pinerus*, in Mogorensi Regno multis
annis operarium gnauum egit; Ipsi Regi
peracceptus fuit, & ab eo Goam ad Prore-
gem honorificè legatus; multos in Mogore
Christo lucrificet.
- Emanuel Vega*, in Brasilia binas gentis linguas
egregiè didicit, & vt pluribus prodesset in-
præ-

- præcepta redegit, maximamque ætatis par-
tem in docendis Brasiliensibus Christianam
fidem & pueris elementa, vtilissimè consum-
psit.
- Erimannus Tolgsdorff*, in Liunia per Mis-
siones annis 16. obitas, inter Hæreticos
plurimos ab hæresi ad fidem Catholicam re-
duxit, vt vulgò Liunionæ Pater fuerit nomi-
natus.
- Franciscus Antonius de Angelis*, in Æthiopia
per annos 18. salutem Æthiopum præsertim
in Prouincia Agarorum se impendit fructu
maximo, vt horum Apostolus fuerit ibi vo-
catus.
- Franciscus Capralis*, pleraque Indiæ Regna suis
sudoribus irrigauit, & in Iaponiam delatus,
Regem Bungi, & aliquot Principes aquis lu-
stralibus baptisimi tinxit; sexaginta Afceteria
Bonziorum, & aliquot millia ex populo ad
Christum aggregauit.
- Franciscus Colin*, missus ad Philippinas, tres
annos traduxit in Insula Mindorum per sum-
ma incommoda, quærendo per montes &
sylvas agrestes illos populos, quos Christo
subdidit.
- Franciscus de Enzinas*, etiam in Philippinis
Bisayarum efferam gentem 30. Annis Chri-
sti fide conatus est imbucere, eundo nu-
dis pedibus per lucos & montes, tranan-
do flumina, & indigenas tamquam fer-
ras ex suis latibulis extrahendo, per sum-
mam sæpe inædiam, & alia perpeffu
aspera.
- Franciscus Fernandus*, missus in Indiam,
diu Pater Christianorum (vt vocant) Goæ
& Cocini fuit. Inde missus in Regnum
Bengalense, portam Euangelio latissimam
aperuit, & multos Christianæ fidei lumine
illustrauit.
- Franciscus Furtadus*, in Sinis totos 32. An-
nos in Vineam illam operosissimè, & fructuo-
sissimè excolenda consumpsit & Vicepro-
uincialis Missionem sexennio gubernauit.
- Franciscus Iosephus Bressanus*, in Canada, Ame-
ricæ Septentrionalis Prouincia, nouennijs spa-
tio, in missione illa gnauiter & fructuosè la-
borauit, tum captus à Barbaris, horrendum
in modum varijs tormentis cruciatus & mu-
tilatus est.
- Franciscus Pacconus*, Cupidus Missionum ardua-
rum, amplius decennio in præfidijs Lusitani-
cis in Africa, & Regno Angolæ, multis Æthio-
pibus salutem fuit.
- Franciscus Richardi*, in Missionibus Græciæ ad
annos 28. vtilissimè desudauit. Missus inde
Romam, & in Galliam, iterum eodem ad la-
bores redijt.
- Franciscus Rosters*, Item in Græcia, missio-
nes varias ad Annos 23. obiuit varias Ægæi
maris Insulas, spiritu Apostolico iustra-
uit; sæpe subditi, & humi, pernoctandum

- illi fuit, sæpe multa aspera à Turcis tole-
rauit.
- Franciscus Roz*, apud Malabares in India,
concionando, catechizando, & præros docen-
do, annos circiter 16. consumpsit, tum factus
Archiep. Angamalensis & Cranganorensis à
Summo Pontifice.
- Franciscus Sambiasus*, in Sinis, per Annos 36.
diuersas expeditiones Sacras Propagandæ Fi-
dei causa suscepit; per pagos semper pedes
itabat, nec imbres aut viarum abrupta mo-
rabatur, vt suos Neophytos opportunè in-
strueret.
- S. Franciscus Xaueius*, Missiones plurimas,
per totam Indiam, Iaponiam, & Insulas in-
teriectas, instituit, semper pedibus quoad
licuit, & sæpe nudis, per calentes arenas,
& loca spinosa, idque annis 12. Multos Re-
ges Idololatrias Christo adiunxit & multa
centena hominum millia, sua manu bap-
tizauit.
- Gaspar Barzaus*, in Missionem Armuziæ per
triennium, mira egit, promouendo cultum
Christi, reprimeudo errores Mahumetanor-
um, Iudæorum & Gentilium.
- Gaspar Coëlbis*, annos 18. expendit in va-
rijs excursionibus salutaribus, in India,
& postea totidem annos in Iaponia, vbi in
Regno Omurano solus, Baptismo iustra-
uit ad 10. millia & in his Bonzios sexa-
ginta.
- Gaspar Ferreira*, in Sinenfi Missionem, an-
nos amplius 40. vtilissimè consumpsit,
linguam gentis perfectè condidit, &
Ethnicos multos ad Christi castra perdu-
xit.
- Gaspar Paez*, in Missionem Æthiopicam annos 11.
fructu maximo transegit, & multos Æthio-
pes ad Romanæ Ecclesiæ gremium redu-
xit. Indè proscriptus, sed occultè lati-
tans, & captus gloriosam pro Christo mor-
tem subiit.
- Gaspar Quartemont*, in Belgio annis amplius
12. etiã in senili ætate per omnes aëris iniu-
rias, excurrebat ad pagos, vt semel iterumque
concionaretur ad Rusticos, idque fructu
vberissimo.
- Gaspar Ruiz*, in Peruuio ternas linguas gentis
addidit vt pluribus prodesset; labores maxi-
mos in Missionem ad S. Crucem in Montanis
pro salute Indorum exantlauit, annis pluri-
bus quoad vixit.
- Gaspar de Vilela*, in Iaponia adeptus Linguae
peritiam, factisque varijs excursionibus in-
fame & frigore, multos ad Christum perdu-
xit & per 26. annos impigerrimè in Vineam
illa laborauit.
- Godefridus Franckenius*, Missiones Varias inter
Hæreticos obiuit, in Hollandia, Dania, Suecia,
& demum in Africa ad lucrandas Deo Ani-
mas in Regno Combenfi.

Gonsalvus Rodericus, Operarius Insignis, magnam Diuini honoris & salutis animarum zelum ostendit Armusæ, in sinu Persico, postea in Æthiopia, demum in India, vbi multis annis rem Christianam promouit.

Henricus Henriquez, In India totis 53. annis per oram Piscariæ conuersioni illius gentis assiduum nauauit operam fructu maximo, vt vulgò Apostolus Comorinensium fuerit vocatus.

Hieronymus de Angelis, in Iaponia ad 22. annos per varia illius Regna primus Christi fidem disseminauit, neglecto capitis periculo, & demum gloriosa morte labores Apostolicos conclusit. In Regnis Cami vix mille repererat Christianos, & ipse breui supra 10. millia sua manu per lauacrum salutis regenerauit.

Hieronymus Graulina, in Sinis ad 27. Annos Vineam illam Domini impigrè excoluit, & moriens ad 20. millia Neophytorum quos ipse Christo aut genuerat aut educauerat, reliquit.

Hieronymus Lallemand, in Canada per 20. annos Missiones varias ad Regionis illius Barbaros instituit miro zelo, caritate, atque fructu.

Hieronymus Lopez, Granatensis, animarum zelo flagrans quamuis parum firmæ esset valetudinis, non minus cupidè ibat ad Missiones, quam solent Mercatores ad nundinas, & multis, ad salutem animæ auxilio fuit.

Hieronymus Lopez alter, Missiones per totam fermè Hispaniam annis 19. obiuit, ita vt pagos, oppida, Vrbes, supra 1300. Apostolico spiritu, concionabundus, fructu copiosissimo, lustrarit.

Hieronymus Maiorica, in Regno Tunchinensi pagatim per montes & saltus ibat, profeminando fidem Christi, tam vberè prouentu, vt alicubi spatium quinquemestri supra bis mille quingentos, & septuaginta, Christo aggregarit.

Hieronymus Xauerius, in India 36. Annos magno zelo traduxit & ex his 23. in Regno Mogorensi, in quod ferè primus fidem Christi inuexit, & per varia sui capitis pericula propagauit.

Horatius Carochi, ad lucra animarum profectus in Regnum Mexicanum, amplius 50. annorum spatium in eo laborauit, missiones varias obiuit & 30. Annis Indorum Operarius, vt ibi vocant, fuit.

Jacobus Rhò, in Sinas delatus per varias ibi Prouincias circumtulit Euangelium, & iussu à Rege subsistere Pekini ad emendandum Calendarium Sinicum, vsus bene ea occasione est, ad promouendam rem Christianam, probauit quidem Regi operam suam, sed delatos propterea honores repudia-

uit. Sexdecim annis Vineam illam, magno emolumento Religionis Christianæ ad obitum vsque coluit.

Ioannes Adamus Sciall, Missionem Sinensem, etiam ipse expetiuit atque in ea, 44. annos inter prospera, & aduersa exegit. Plurimos perduxit ad causam Christi. In emendatione Calendarij Sinici Socius Iacobo Rhò fuit & tribus Imperatoribus Sinenfibus magno in pretio; post quorum mortem coniectus in vincula, damnatus morti, multa pro Christo constanter pertulit.

Ioannes Aguero, in Philippinis viginti & quinque annorum spatium Indorum salutem se impendit, magno zelo, & fructu.

Ioannes Baptista Montius, in Iaponia Christi fidem annis 25. prædicauit vberem messem collegit, duos Regulos inter alios plurimos Christo adiunxit; sæpe ludibria, lapidationes & alia aspera constanter sustinuit.

Ioannes Baptista Zola, etiam in Iaponia per omnia viri Apostolici officia, annis circiter 20. versatus, & demum sæuiente persecutione comprehensus, quod vnicè diu in votis habuerat, ad rogam damnatus, & pro Christo concrematus est.

Ioannes Bordeus, Canadensem Missionem à Christianissimo Rege curauit institui, ipse alias expeditiones admodum laboriosas, & ærumnosas inter Hæreticos, in ipsa Gallia per decennium obiuit.

Ioannes de Brebenf, in Canadensi missione, labores Apostolicos 20. circiter annorum, gloriosa morte pro Christo, per horrenda & inaudita tormenta coronauit.

Ioannes Falco, in Germania, ardens zelo Diuini honoris tuendi, proferendique, sæpe excurrebat in pagos, solo pane & caseo ad victum instructus, & feruentissimo spiritu, exhortationes, catechismos, conciones pro captu auditoris habebat.

Ioannes Fernandez, in Iaponia Socius itinerum S. Francisci Xauerij, laborum quoque ipse factiens & ærumnarum, acquisita vernaculæ illius linguæ noticia, multos verbo & exemplo sanctæ vitæ, per annos 18. ad Christum perduxit.

Ioannes Froës, in Sinis feruentissimus Operarius, Agrum illum Domini spatium 14. annorum vsque ad obitum nauiter coluit, ab ipsis Ethnicis titulo Sancti Patris honoratus.

Ioannes Gondinus, Toletanam Prouinciam vniuersam peruagatus, sacris eam expeditionibus annis 16. excoluit. In Urbibus ibat ad custodias, ad Nofocomia, ad ludos elementariorum, & omnibus suam operam ad salutem ingerebat. Exhibat in oppida circumposita, & nullo frigoris, æstusue discrimine, discurrebat.

Ioannes Monteirus, post aliquot annos in Goana Prouincia vtilitè expensos, translatus ad Sinas, magno rei Christianæ incremento per 12. annos, multorum salutem operam nauauit.

Ioannes d Roccia, in Missione Sinenfi, magno animarum zelo annos 25. traduxit, plurimos Christo genuit, & optimis vitæ exemplis instruxit.

Ioannes Soërius, Sinenfis Vineæ cultor quoque ipse insignis, duodecim annos vsque ad obitum in ea exegit, tam raro virtutis exemplo, vt ab omnibus vulgò æstimaretur vt Sanctus; Rem Christianam mirificè promouerit, & multos Christo aggregarit.

Ioannes Terrentius, Sinenfi Missione ipse pariter se dicauerat, & per decennium, operam suam fructuosè admodum ibi collocauit; multa & magna expectabantur ab illo Asthonomiæ perito, nec non Artis Medicæ, & primus ex Europæis Nostris, designabatur à Rege Sinarum ad emendationem Calendarij, sed mors intercessit.

Iosephus Anchieta, in Brasilia per 44. annos assidue Christi prædicauit, longa itinera, conficiendo, sæpe nudis pedibus per saxa, per cœnum, cum fame & siti, & mille incommodis, sed fructu maximo, ita vt vulgò Apostolus & Thaumaturgus Brasiliæ sit appellatus.

Iulius Alenius, totos 36. Annos in cultura vineæ Sinenfis expendit labore improbo, sed fructu maximo; Primus in Prouinciam Xen si Christi fidem intulit, & in Fuchiem aliquot millia per Baptismum Christo regenerauit.

Iulius Mancinellus, Missiones plurimas multis annis obiuit spiritu Apostolico, in Italia, in Dalmatia, Constantinopoli, in Vvalachia, Moldauia, Bosnia, Russia, Polonia, Silesia, & alijs locis, vt in Bibliotheca.

Laurentius Masonius, missus in Indiam, incredibiles labores in Amboino, & alijs Insulis, administrando illarum Ecclesias, totis 30. annis exhaustis, vt ab indigenis vulgò Sanctus Laurentius fuerit appellatus.

Lazarus Catanus, Operarius inconfusibilis, per infamiam & bonam famam, calumnijs sæpe & opprobrijs appetitus per 40. Annos in Sinenfi Regno Christi fidem constanter prædicauit, & Idololatrias plurimos ad Christi cultum perduxit.

Ludovicus de Azenedo, in Æthiopia 29. annorum spatium, strenuissimum se gessit Operarium, vt ægrè numerari possint multa millia animarum, quæ partim ex hæresi, partim ex Ethnicis superstitionibus ad Christi Ecclesiam pertraxit.

Ludovicus Bertoni, in Peruana Prouincia, an-

nos circiter 44. in Indorum salute procuranda, laboriosissimè exegit, tanta virtutum opinione, vt vulgò Sanctus Ludouicus, sit nominatus.

Ludovicus Cardeira, post annos 12. in Goana Prouincia religiosè expensos, missus in Æthiopia, ibi per alios 17. Dei Gloriam constanter promouit, Abissinos plurimos ab erroribus ad Romanam Ecclesiam traduxit & demum gloriosam pro Christo mortem ibidem subiit.

Ludovicus Figueira, in Brasilia annis 37. Operarius, obiuit missiones per multa incommoda ad Tapuios, vbi occiso a Barbaris Socio in odium fidei, reuersus, iterum ad loca illis finitima redijt. Rem ibi Christi egregiè promouit, & demum ab alijs Barbaris in odium fidei est interfectus.

Ludovicus Froës, in Iaponia indigenarum salutem totos annos 34. impensissimè promouit, versatus frequenter in mortibus, in Exilijs, in ruinis incendiolorum, ærumnisque plurimis; donatus à Deo eximia cognitione linguæ Iaponicæ, & præterea gratia curationum, vt multos restituerit sanitati.

Martinus Martinus, Sinensem Missionem nouennio, vtiliter obierat, quando lectus in Procuratorem, & missus in Europam, suppetias Sociorum collegit, redijt, & in dilatando cultu Christi, varijs in locis vitæ curriculum absoluit.

Matthæus de Couros, in Iaponia sæpe quæsitus ad necem, & in speluncis coactus delitescere, per 42. annos fructuosissimè Vineam illam coluit; in qua etiam Administrator Episcopatus illius, nouennio fuit.

Matthæus Maurach, in Hungaria annos 15. circiter magno fructu sacris expeditionibus impendit, vt supra mille & quingentos ab Hæresi ad Ecclesiæ Catholicæ Castra traduxerit.

Matthæus Riccius, inter primos qui Sinarum imperia eo vsque Claustra, penetrauit, & omnino primus, qui in varijs ibi Prouincijs Christum prædicauit, atque in Regia Vrbe sedem cum bona Imperatoris gratia fixit, plurimos Christo adiunxit, & spatium annorum 25. fructuosissimè Vineam illam coluit.

Matthias Hainal, in Hungaria, Missiones varias annis 29. magno spiritu atque fructu obiuit.

Melchior Figueiredus, post disseminationem Euangelij in Insulis Molucis multorum Brachmanorum conuersione inclytam, missus in Iaponiam totis 37. annis in salutem Animarum cum locupletissimo quæstu Procerum, Bonziorum, & aliorum incubuit.

Michaël Ruggerius, missus in Indiã post labores in ora Piscariæ in salutem Animarum

aliquamdiu impensas, applicatus Missioni Sinenfi nondum inchoatæ, eam Socijs primus aperuit, & sedem in Vrbe Scianquino obtinuit. Postea ad eandem amplificandam Legatus in Europam per magna discrimina, ibi diem obiit.

Nicolaus Bobadilla, per Italiam, Siciliam, Germaniam, Illyricum, & Vallem Tellinam, missiones plurimas, annis multis spiritu Apostolico instituit; Conciones habuit in 77. Archiepiscopatibus & Episcopatibus; in locis vero diuersis 158. intra eosdem.

Nicolaus Cusanus, 33. Annorum spatio Missionarium egit per pagos & Oppida, Ducatus Luxemburgensis, & alibi, persæpe in frigore, fame atque siti, sed fructu spirituali vberissimo.

Nicolaus Longobardus, Magnus in Sinenfi Christiani vinea Operarius, quam quinquaginta & octo fere annorum spatio, quâ subditus, quâ Superior continenter excoluit, & in qua plurimos Christo lucrificet, nullum laborem, nullum periculum, animarum causa recusans.

Nicolaus Trigaultius, de Sinenfi Missioni ipse quoque præclare meritis, post operam ibi per annos aliquot egregie nauatam in salutem animarum, Procurator in Europam ablegatus est, ad conquirenda noua Sociorum auxilia, cum quibus reuersus, post multa mari terraque pericula emensa, in Sinam, multas eius Regni prouincias peruagatus est, Neophytis inuiscendis & nouis etiam expeditionibus tentandis intentus.

Petrus de Anasco, in Tucumania anni 15. Missionarium egit, & ut plures iuuare posset, noxam Idiomaticam Regionum illarum perdidit, quibus multa hominum millia Christi imperio adiecit.

Petrus Anellus Persicus, in Regno Neapolitano multas Vrbes, pagosque Apostolicis expeditionibus lustrauit, pedes plerumque itinera obibat, cibo emendicato viuebat, & Congregationes pias varias instituit.

Petrus Biardus, in Canadensi Missioni palmas multas primus Sociorum in Conuersione Barbaræ illius gentis legit; extrema ibi omnia passus annis aliquot; sed captus deinde ab Hæreticis, & in Angliam abductus, tandem in Galliam est remissus.

Petrus Gomez, in Iaponia ad 20. Annos multo tempore persecutionis, toleratu aspera perpessus est, multos etiam Proceres, Christo per Baptismum subiugauit.

Petrus Mascarenia, in India, primò Salsetani agri strenuus cultor, postea in Amboino, deinde in Regno Celebum, multos ad Christum pertraxit & ipsum Regem Insulæ cum Regina, variisque Proceribus Sacro fonte lustrauit.

Petrus de Moreion, in Iaponia amplius 50. annos

in Culturam animarum impigrè incubuit; multa pro Christo egit & pertulit, etiam Carceres & Exilium, & allegatus Romam à Prouincia quamuis Senex, & inuitatus à Con sanguineis ad remanendum in Hispania, eodem renauigauit.

Petrus Pæz, post septennem seruitutem durissimam, sub Turcis toleratam in itinere suo versus Æthiopiam, demum in hanc penetrauit, pedes iter instituens per confragosos montes, inter perpetua latronum, leonum, aliarumque ferarum pericula, & in eadem, Societatis ministeria, annis 19. mira constantia & sanctimonia exercuit.

Petrus Paulus Nauarrus, in Iaponia post multos labores & ærumnas sæuiente persecutione, & spatio annorum 37. exhaustas, tandem comprehensus, igne gratissimum Domino holocaustum, consumptus est.

Petrus Pazmani, in Hungaria Missionibus inter Hæreticos se strenuè impendit, per decennium ante Cardinalitiam dignitatem, fructu vberissimo.

Robertus Nobilius, in Malabarica, assumpto habitu Brachmanorum, ut hos facilius alliceret ad fidem Christi, 45. annis illum retinuit, quibus nec carnibus, nec piscibus, passus est, & plurimos ad Christi Castra pertraxit.

Rodericus de Figueredo, in Sinis 20. Annorum spatio in Culturam illius Vineæ impigrè incubuit, & multa ibi incommoda occasione bellorum tunc grassantium Christi amore condidit.

Sabbatinus de Vrsis, pariter in Sinis, & in Vrbe Regia, toto decennio rem Christianam sedulo procurauit. Sed proscriptus demum cum alijs, & Macaum amandatus, ibidem piè decessit.

Sebastianus Barradas, in Lusitania, multas & fructuosas admodum expeditiones instituit, quibus nomen & Sancti & Apostoli & Prophetæ sibi comparauit.

Sebastianus de Vieyra, in Iaponia, cum diu magno zelo atque ardore fidem Christi profeminasset, ab Imperatore expulsus, sed mutato schemate iterum in Iaponiam reuersus magno fidelibus auxilio fuit. Postea à Superioribus Legatus Romam, & inde redux, tertio penetrauit secretò in Iaponiam, sed tandem comprehensus, gloriosam pro Christo mortem oppetiit.

Stephanus Crucius, in India Orientali 23. annos se se in promouenda salute Indorum in Salsetis, impigrè impendit, ut ab exteris passim pro Apostolo haberetur.

Thomas Stephani, in India pariter & Salsetana Vineæ, quadraginta annos exegit, tanta applicatione, & suo solatio, atque Neophytorum in virtute progressu, ut nec ipse unquam inde abscedere tentauerit, nec Superiores au-

si sint aliò transferre, ne Neophytos affligerent.

Venceslaus Sturmius, in Bohemia diu multumque Missiones obiuit, & earum incommoda permulta alacri animo tolerauit.

Wolfgangus Schonslederus, in Germania, in Missionibus varijs magno zelo decennium expleuit.

Zacharias Rotz, in Belgio, multis Annis per Pagos & Oppida promptus alacerque, profeminando Verbum Dei discurrebat, & in extrema ætate, feruorem auxit.

S. I V.

Charitas in obsequijs peste infectorum.

Adamus Aigenler, inter nauigandum in Indiam prolixè se impendit laborantibus lue contagiosa in nauis, & illa afflatus obiit.

Adrianus Crucius, Antuerpiæ, seruiendo infectis pestilentia magna Caritate, in illorum obsequijs vitam posuit.

Albertus Theobolcius, in Polonia, afflatus peste conuocabat tintinnabulo, per plateas, & confitentem expiabat.

Antonius la Cauchie, Duaci inferuendo contagis peste, afflatus eadem, mortem oppetiit.

Antonius Colazus, Eboræ peste laborantibus ministravit.

Antonius Fernandez de Corduba, in Batica, opera peste afflatis impensa valde commendabilis.

Antonius de Quintanaduenas, grassante per Baticam pestilentia, infectis Sacramenta ministravit & pestem ipse contraxit.

Arnoldus Cathius, in Frisia dum lue contagiosa laborantibus deseruiit, ea ipse tactus est.

Bartholomæus Rogatus, in Regno Neapolitano, grassante peste dum suam operam infectis nauat, afflatus obiit.

Carolus à Kreitz, Dantisce dum Peste & fame affligerentur Ciues, magna sedulitate inferuuit infectis.

Carolus Vverpaus, Dionanti sæuiente lue pestifera, ad seruiendum afflatis se exposuit.

Christophorus de Vega, serpente Valentia & in vicinis Oppidis pestilentia, contactorum obsequijs se impendit.

Elzearius d'Oraison, in Gallia deseruendo affectis peste, Deo obtulit se in hostiam, & afflatus occubuit.

Franciscus Boutonus, Lugduni, in obsequio lue infectorum correptus ipse mortem subiit.

Franciscus Mileman, in Belgio annum consumpsit in obsequijs peste laborantium.

Franciscus Perandreu, Alonæ grassante lue

contagiosa, afflatorum obsequijs se exposuit.

Franciscus Remundus, Mantuæ, audiendo confessiones peste laborantium, eam ipse contraxit.

Franciscus Rosiens, in Insula Eubœa, dum Christianis vincis, & lue afflatis, suam operam nauat, ex lue obiit.

Franciscus de Salazar, Legionis, seruiens in festis peste, victima charitatis piè occubuit.

Franciscus Stadiera, Bononiæ dum Nostris lue infectis Sacramenta ministrat, contactus obiit.

Franciscus Zuccaronus, in Vrbe Barolitana, grassante peste, affectis inferuens, mortem oppetiit.

Gaspar de Zamora, in Castella, bis operam peste laborantibus suam impendit.

Georgius Holsbainus, in Germania, sexagenario maior, magno animo exposuit se obsequijs lue attractorum.

Georgius Sturmius, Treuiris inferuens laboranti peste, hanc contraxit & piè obiit.

Guilielmus Pfeffer, in Palatinatu, contactos peste complures, vltimis Sacris procurauit.

Guilielmus Stanibursius, in Belgio, obtinuit multis precibus, ut peste afflatis seruire posset, & sanus reualuit, sed iterum ad eandem Spartam sese obnixè obtulit.

Henricus Fitzsimon, in Belgio operam suam anno vno, peste laborantibus præstitit, & ea ipse correptus est.

Hermannus Hugo, in Belgio militibus contagiosa lue affectis inferuens, morbum contraxit, & occubuit.

Iacobus Canisius, Monachij pestilentia afflatis addixit sua obsequia, & superstes Lauretum petiuit pedes, exsoluatur votum quod S. P. Q. Monachiensis Sopitracici Virgini conceperat.

Ioannes Antonius Xarque, bis se obtulit Victimam charitatis Deo, in obsequio Peste infectorum & semel ea afflatus est.

Ioannes Franciscus, in Gallia peste infectis inferuuit,

Ioannes Gaillotius, Lugduni suam lue laborantibus Operam addixit.

Ioannes Tsandek, Græcij grassante peste, Confessiones promiscuè audiendo, illam contraxit, & obiit.

Ioannes Vvalterius, Viringus in Belgio gliscentibus contagijs inter milites, dum his suam impendit operam, hausit luem, & occubuit.

Iulius Mancinellus, in obsequia afflatorum lue, non semel se tradidit.

Iulius Pallauicinus, Genuæ cum se exposuisset excipiendis Confessionibus peste affectorum, correptus ipse occubuit.

Ludovicus Conart, in Insula Americæ Meridionalis, dum vacat obsequijs peste laborantium,

tium, Victima Charitatis obiit.

Ludovicus de Ponte, Villagarziæ exposuit se feruicij peste correptorum, & magna sedulitate eo munere functus est.

Martinus Lascius, in Polonia, gliscente peste, subditis dimissis ad tutiora loca, ipse se discrimini obiecit.

Paulus Guldin, Viennæ Austriæ, afflatorum peste obsequijs se impendit.

Petrus Dagonellus, Nancæi bis peste infectis suam operam nauauit.

Petrus Iustinellus, Castilione in obsequio peste afflictorum eam ipse contraxit, & occubuit.

Stanislaus Vvarzauicius, Cracouiæ gliscente lue pestifera, demissis ad tutiora Socijs, remansit ad auxilium infectorum, & peste contracta, obiit.

Theodorus Rosmer, in Belgio seruiuit afflatis peste.

Thomas Porzecki, in Polonia, grassante lue Pultouiæ, dimissis ad tutiora subditis, remansit, & peste affectus mortem subiit.

Thomas Saillius, in Belgio seruiens militibus ægrotantibus ex peste, eam ipse contraxit, sed inuocata ope B. Virginis conualuit.

Valentinus Bisschop, in Belgio, in obsequijs lue infectorum, eam ipse contraxit, & succubuit.

Valentinus Mangionius, Mediolanum dum lue pestifera popularetur, dimissis subditis ad tutiora loca, remansit ipse, & ministravit infectis.

Valerianus Premolus, Castillione, seruiens affectis peste, animam pro fratribus gloriose posuit.

§. V.

Charitas in Subleuandis Mendicis & Pauperibus.

S. Ignatius, pro Orphanis, Catechumenis, malè Nuptis, & Puellis miserabilibus, domicilia Romæ extruenda curauit, & plebe periclitante ex graui fame, centenariis aliquot quotidie per hyemem de annona ex eleemosynis prospexit, quibus ordinatim dispositis in ampla cœnatione, ipse cum Socijs linteatis ministravit.

Albertus Theobolcus, in Polonia ad sexies mille sexcentos & sexaginta aureos corrogauit, ad fundandum Nosocomium pro Pauperibus.

Balthasar Etzelius, in Germania Pauperes Adulescentes studiosos corrogatis in eorum subsidium eleemosynis pro virili adiuuabat.

Claudius Aquaniua, Generalis Societatis, Romæ

tempore difficilioris annonæ, liberales eleemosynas distribui iubebat à suis, & peculiarem agrum conferri à Collegio Romano, in usus pauperum.

Franciscus Alphonsus, Compluti pro tenuioris fortunæ Scholasticis procurabat, & libros, & victum, & alia ad studendum necessaria.

Franciscus Perez de Naiers, Vallisoleti instituit cœtium puerorum vagorum, quibus de Spirituali & Corporali cibo ipse prospiciebat.

Gaspar Vilela, in India, pro duobus Nosocomijs, quæ curabat Malacæ, vitæ necessaria comparabat.

Honoratus Niquetus, Rothomagi pro pauperibus subleuandis instituit inter Ciues, Sodalitatem Misericordiæ.

Iacobus Bordier, in Gallia oppressus non vnos Populos lethali fame ad Ligerim, emendicata hinc inde stipe, quali è tumulo reuocauit.

Iacobus de la Fuente, in Hispania instituit Congregationes, vnam Cæcorum, aliam Æthiopum, aliam Grammatistarum, Egenos cogebat in vnum aliquoties per Annum, & expiatis corrogante stipe donabat, quod etiam vincis præstabat, vt Pater Pauperum vulgò fuerit appellatus.

Ioannes Derienes, in Gallo Belgica, in conquirendis eleemosynis pro egentioribus Scholasticis valde sedulus.

Ioannes Domenecus, in Sicilia, vincos in Carcere ab leue æs alienum comparato lytro curauit eximi; alios alijs modis adiuuit, vt poterat.

Ioannes Ledesma, Mexici tempore eluuiionis & pestis, pro Indis mendicis conquirebat, & cibaria & Medicamenta.

Ioannes de Lugo, dum Cardinalis esset, verè Pater Pauperum fuit, & in eos, ex facultatibus non amplissimis, quas tunc habebat, supra mille aureos quotannis erogabat.

Ioannes Tellerus, Romæ in subsidium Pauperum & vincorum, suafor fuit, vt Archiconfraternitas Charitatis institueretur.

Marcus de Bonnières, in Gallobelgica, in squalidis Pauperum tuguriolis assiduus, egestatem illorum corrogata vndique stipe quasi ex officio, subleuandam suscepit.

Martinus Lascius, in Polonia multarum Virginum in lubrico versantium saluti consuluit, instituta pro illis Arca S. Nicolai, apud Sodales Misericordiæ.

Petrus Fonseca, in Lusitania procurauit pro Catechumenis Domum; pro Puellis periclitantibus de pudicitia domicilium, pro Orphanis per fugium; pro pauperibus vagantibus subsidium, & alia id genus plura.

Petrus Spica, in Sardinia emendicabat per Urbem pro egenis & vincis in Carcere, multis modis, indefessa caritate, & subinde non sine miraculo.

Simon Vvissoki in Polonia pluribus in locis curauit pro pauperibus nosocomia excitari, ob quæ Patris pauperum appellationem fortitutus est.

Vincencius Carafa Generalis Societatis, Romæ in magna Annonæ caritate corrogauit eleemosynas, quibus mille circiter pauperibus quotidie ad portam Domus professæ, alimenta ipse inter alios ministrabat. Et adhuc puer in paterna Domo lacrymis solebat à matre eleemosynas exorare pro pauperibus.

§. VI.

Orandi Studium, & assiduitas, etiam vltra tempora in regulis præscripta.

S. Ignatius, quam deditus orationi fuerit luculenter ostendit in admirabili libello Exercitiorum Spiritualium, in quo veluti exercitissimus Magister varios orandi modos docet alios. Postea etiam dum Præpositus Generalis esset, quotidie crepto è summis occupationibus otio, in superiori ædium parte contemplationi vacabat, & profluentibus vbertim lacrymis (quarum donum insigne habebat) Diuini luminis radios excipiebat, singulis horis examen conscientie instituebat, nec vllum maioris momenti negotium aggrediebatur, nisi consulto prius, & propitiato per orationem Deo.

Alexander Caprara, somnum ad orationem abrumpebat, & horæ omnibus communi alteram mane adiungebat, vespere quoque longas moras in precibus ducebat.

Alexander Gottifredus, binas horas quotidie orationi impendebat, & aliquando quinas, & Stellarium in honorem Conceptionis Immaculatæ Virginis quotidie recitabat.

Alexander Simoneta, ad binas ferè horas orationi mentali vacabat quotidie, & vocali horarum canonicarum adiungebat tria officia, parua de B. Virgine, de Spiritu Sancto, & de Cruce.

Alphonsus Barzena, singulis noctibus ad orandum surgebat, quamuis, id illi studium, Diabolus duodecim annis conatus sit, sed frustra, excutere.

Alphonsus Rodriguez, Sacerdos quaternas horas tribuebat quotidie orationi postremis annis quibus à negotijs missionem habuit.

Alphonsus Rodriguez, Coadiutor temporalis quotidie procul ab arbitris, plures horas dabat orationi, rotas alioqui dies, vel inter distractiones, semper in Deum mente intentus.

Augustinus Canus, orationi multum nocturni

temporis, diurni quantum poterat procumbens in templo, tribuebat; Deum vbique habebat præsentem.

Benedictus Herbestus, duabus horis surgebat ante Socios ad producendam orationem.

Christophorus Mayer, post horam omnibus communem manè, duas alias orabat, tum vibratorijs suspirijs per diem actiones omnes illustrabat. Ad horas Canonicas quotidie adiungebat Psalmos Pœnitentiales, Graduales, Officium Defunctorum, & Coronam B. Virginis.

Christophorus de Vega, orationi plures horas interdum vacabat, nec vllum opus aggrediebatur, nisi præuia oratione.

Claudius Aquaniua, Generalis nulla maioris momenti negotia definiebat, nisi præmissa oratione. Et inter orandum tanti erant sensus, & impetus pij, vt non raro exclamationibus, & lacrymis cogeretur eos mitigare.

Didacus Gonzalez Holguinus, ternas quotidie horas meditationi rerum Diuinarum, impendebat.

Didacus Monterus, quotidie consueta precationi manè addebat duas ternasue horas priusquam reliqui surgerent, & dies sæpè solidos coram S. Eucharistia orando ducebat.

Didacus de Torres Rubius, Orationi mentali quaternas quotidie horas constanter infumebat, ad Vocalem etiam multus fuit.

Franciscus Aguadus, quaternas, vel quinas horas contemplationi quotidie dabat, & binas horas ante alios surgebat è strato, vt diutius oraret.

S. Franciscus Borgia, quotidie octo horas, orationi impendebat, & subinde integras noctes.

Franciscus Colin, Orationi mirificè addictus, singulis annis exercitia spiritualia S. Ignatij ad 20. dies producebat.

Franciscus de Enzinas, totas propè noctes in templo exigebat contemplando Cælestia, vt vix binas horas somno, idque ad crepidinem Altaris, humi tribueret.

Franciscus Ribera, orationem diurnis, nocturnisque horis vsurpabat, eamque ad Sacra Scripturæ intelligentiam adhibebat.

Franciscus Suarez, dicebat malle se amittere quæsitam per tot annos scientiam, quam solitam in Societate orandi horam, cui mane addebat semihoram, vesperi horam integram.

S. Franciscus Xauerius, tanto spiritus feruore in oratione perseuerabat, vt noctes integras in ea transigeret, & inter sacrificandum, sæpè numero, à sensibus abalienaretur, & alia, vt in Bulla Canonizationis.

Gaspar de la Figuera, non contentus tempore orationis omnibus præscripto, quotidie horam

- ram alteram eidem tribuebat post Sacrum suum, licet multis implicaretur negotijs.
- Gaspard Loarte*, quaternas horas quot diebus in contemplatione rerum Diuinarum ponebat.
- Goswinus Nickel*, vt quietius vacaret Orationi, surgere solebat multis annis ante alios, etiam cum Generalis Societatis esset, & examen quod vocamus particulare, quamdiu miserè vixit in Societate, numquam omisit.
- Gualterus Paullus*, adhuc Nouitius, voto se obligauit ad impendendam quotidie horam vnam orationi mentali per rotam vitam, & mediam examinibus conscientiae, iuxta Regulam, nec nisi senio, & morbis fractus, a voto solui petijt.
- Guilielmus à Metternich*, ex continuo orationis vsu, nec in sacro celebrando, vel audiendo nec sæpè in mensa dum pium aliquid prælegeretur, potuit sibi à lacrymis temperare.
- Guilielmus Schiebel*, omne propè tempus, quod ei à negotijs supererat, vel in cubiculo, vel in Templo orationi tribuebat.
- Hieronymus Domenecus*, noctes crebrò ducebat orando, etiam cum ex itineribus in diuersorijis subsisteret.
- Hieronymus Lallemand*, surgebat vna hora ante alios, vt orationi diutius vacaret, & Ecclesiasticum officium quotidie de genibus etiam senex persolvebat.
- Hyacinthus Manara*, surgere solitus noctu, etià per hyemem ad orandum, horis canonicis adiungebat officium de S. Antonio Patauino quem speciali cultu prosequatur.
- Jacobus Alvarez de Paz*, Annis amplius 25. tam arcta mentis coniunctione cum Deo vixit, vt nullis negotijs contingeret illam, vel minimum intercipi.
- Jacobus Gordonus Humilus*, hora integra præueniebat Socios ad Orationem quotidie, & in itineribus plurimis, quæ obiuit per Scotiam, Hiberniam, Daniam, Germaniam, Galliam, vix vnquam creditur examen conscientiae, mane aut vesperi prætermisisse.
- Jacobus Granadus*, nunquam non præmittebat Sacro sesquihoram orationis, & prolixè à Sacro agebat gratias; Examen particulare vsque ad penultimum vitæ diem, accuratè obiuit, aliaque similia complura semper Deo coniunctus, præstitit.
- Jacobus Miro*, magnam noctis partem inuigilabat Orationi, & Læctioni noui Testamenti quod intermixtis lacrymis versabat. Omnis eius voluptas in rerum sacrarum tractatione erat.
- Jacobus Salesius*, tam tenero fuit pietatis sensu, vt inter meditandum, vel sacrificandum, nullas vnquam pateretur mentis euagationes.

- Ignatius Balsamus*, præter horam orationis mane omnibus communem, alteram vesperi adiungebat, & aliquot annis ante obitum, etiam tertiam, imò tota eius vita iugis oratio videbatur.
- Ignatius Martinez*, obseruatus singulis diebus, atque noctibus quinas in meditando posuisse horas, flexis genibus, & immobili corporis firmitate.
- Ioannes Augustinus Confalonierius*, per 60. annos nunquam matutinam orationem consuetam; aut neglexit, aut contraxit, & vesperi etiam semihoram adiecit, vsque ad extremam ætatem.
- Ioannes Baptista Ceccottus*, vix vllum tempus absque oratione traducebat, & in matutino Officio duas omnino reponebat horas, & quasi perpetuo lacrymas fundebat.
- Ioannes Baptista Vvrens*, communem omnibus orationem mane hora integra præuertebat.
- Ioannes Buccellennus*, per 30. annos quotidie præueniebat tempus surgendi, vt plus vacaret orationi, & vt plurimum prostratus humi recitabat horas Canonicas coram Sanctissimo Sacramento.
- Ioannes Eusebius Nieremberg*, quaternas quotidie horas, dum Scholasticus esset, postea etiam septenas orationi dabat, surgebatque noctu vt liberius illi vacaret.
- Ioannes Raphael Cobenzel*, præter pensum Canonicum commune omnibus, quotidie legebat duo alia officia, de S. Eucharistia, vel de Spiritu Sancto, & de S. Barbara, quam speciali veneratione colebat.
- Ioannes de Ribera*, sæpè noctes in oratione, & lacrymis ducebat, & cum eas haberet insomnes per morbi molestias, consueta tamen hora cum cæteris ad orandum surgebat.
- Ioannes Rosenthal*, quotidie senas, & quandoque octonas horas vacabat rerum diuinarum meditationi.
- Ioannes Sebastianus Parricius*, orabat per diem horas minimum 12. Nunquam præsentem Deum, de memoria deponebat. Exercitia spiritus ter quot annis obibat; postremoque anno per 40. dies ijs vacauit.
- Iosephus Anchieta*, diuidebat ex æquo diei noctisque spatia, ad precationem, & ad laborem, quiete breuissima humi carpta, & duro ligno, vel veprium fasce, Capiti supposito.
- Iulius Mancinellus*, multas orando horas traducebat genuflexus, & magna diligentia se ad id comparabat, sed in sacro si vsquam alibi Diuina patiebatur.
- Laurentius Musonius*, multus omnino in orando fuit, & extra operandi necessitatem, propemodum totus.
- Leonardus Lessius*, nocte media solebat è strato surgere.

§. VII.

Afflictatio, seu Castigatio Corporis Voluntaria.

- S. Ignatius* indutus sacco, emendicato pane, & aqua victitans, aspera catena, cilicioque carnem domabat, humi cubabat, & ferreis se flagellis Manresæ per annum cruentabat. Postea etiam Generalis corpus asperè tractabat; Somnum quaternis horis definiebat, cibi potusque adeo parcus erat; vt gustatum funditus perdidisse videretur.
- Alexander Caprara*, multus in orando, multus in se diuexando fuit, vt coercere oportuerit eius ardorem, ne cilicij, & flagellis sæuieret in se præter modum; Aestatem tolerabat in habitatione æstuosa, hyemem procul ab igni &c.
- Alphonfus Rodriguez* Sacerdos, quidquid sensibus aliquam afferebat voluptatem sibi interdixit, & in victu, si quid gustui suauius apponebatur, ita diluebat, vt saporem perderet, fructibus ad annos aliquot omnino abstinere.
- Alphonfus Rodriguez*, Coadiutor corpus inedia, cilicio, verberibus, omnique pœnarum genere, impensè afflictauit. Eoque multa mortificatione adduxit se, vt quidquid corpori leuamen afferebat id sibi molestiam parere affirmaret.
- Alphonfus Sancius*, Storem humi abiectam, pro lecto habuit, somnum breuissimum, cibum non nisi semel in die, sed contemplationem rerum cælestium propè iugem.
- Antonius Ruiz de Montoya*, in America immittissimè tractabat corpus suum perpetuis cilicij, catenis, flagellationibus atrocibus, & aliquando per 40. dies, solo pane, & aqua victitauit.
- Antonius Torres* ad Conciones solebat acriter diuerberatione corporis se comparare, & tum cilicio indutus suggestum conscendere.
- Arnoldus Cathius* bis quotidie sæuiebat in se flagellis catenatis, nodo, aculeo, & radio sæpè contextis, quibus frequens accessit ieiunium.
- Bernardus Colnagus*, catenis, cilicij, flagellis, nocturnis vigilijs, longa inedia, mirum in modum se macerabat; Cineres etiam cibis inspergebat, vepres tribulosque contrectabat.
- Constantinus Pulcherellus*, longa, & molesta, phthysi laborans, nullum tamen pene asperitatis genus in se prætermittebat, ieiunando, humi cubando, informe lignum capiti supponendo, orationem producendo, & similia.
- Ludouicus Guzman*, horas minimum duodenas, quotidie impendebat orationi, & omnia sua consilia cum Deo communicabat.
- Ludouicus de Ponte*, inflammatissima caritate ferebatur in Deum, multamque cum eo familiaritatem contraxit, quam diuturna oratione fouebat.
- Maginus Pagesius*, vnam horam quotidie antequam alij surgent, orationi dabat.
- Nicolans Arnaya*, noctis multas horas, & non raro totam noctem orationi impendebat.
- Paulus Hoffaus*, mane surgens hora ante alios, per tres deinde horas meditationem ducebat.
- Paulus Iosephus de Arriaga*, Deum ac cælites animo præsentem semper habebat, ac singulis horis eos venerabatur. Dies noctesque orabat nunquam otiosus.
- Petrus de Anasco*, Somni parum capiebat, vt oraret prolixius, nec preces aliter, quam stans, aut genibus flexis fundebat.
- Petrus Iustnellus*, in oratione tam potens fuit erat, vt nullis cogitationibus alienis distraheretur, & ex assidua consuetudine cum Deo, nitebatur ex quouis obiecto in eius animum ferri.
- Petrus Ximenez*, multum temporis quotidie contemplationi dabat, præsertim postremis vitæ annis, tanta mentis cum Deo coniunctione, vt ab vsu sensuum crederetur alienus.
- Raphael Oller*, vt orationi otium faceret, quaternis horis somnum definiebat.
- Sebastianus Barradas*, in oratione, extremis vitæ suæ annis, certum est duodenas horas, quotidie collocasse, tanta contentione animi vt non raro à sensibus externaretur.
- Stephanus Tuccius*, quinas horas quotidie precibus tribuebat, semper de genibus, in medio cubiculi, nullo subnixus fulcro.
- Thomas Villacastin*, vt diutius orationi vacaret, ad minimum horam vnam surgebat ante alios, etiam hyemem, per multos annos.
- Vincentius Carafa*, adhuc puer, in Paterna Domo, tres vel quatuor horas in sacello domestico impendebat orationi, & in Societate dum Rector vel Prouincialis esset, visus est sæpè in cubiculo inter orandum multa luce fulgere, & aliquando à terra duos palmos eleuari.
- Vincentius Fassarus*, à pueritia orationi deditus, Domi non raro, quinque horas illi dabat, & in Societate quidquid temporis supererat, occupationibus ab obedientia impositis, orationi tribuebat.

Didacus de Torres Rubius, in Peruana, nunquam ad somnum culcitram, vel sindones usurpauit, nisi postremis diebus in morbo iussu Superiorum; quotidie cilicium induebat, & se ad sanguinem plerumque flagellabat; usque ad decrepitem senium, bis hebdomadatim ieiunabat, & similia.

Dionysius Petauus, adeo flagris in corpus sauebat, ut ad vulnere medelam adhiberi oportuerit Chirurgorum peritiam.

Elzearius d'Oraison, semper vestitus dormiebat, nec vnquam ad somnum se componebat, quin prius acriter se flagellaret.

Emanuel Almeida in cibo, & potu adeo parcus fuit, ut tota eius vita ieiunium continuum dici potuerit, quia prae parca prandebat, vespere vero aut nihil, aut ad summum duos ficos sumebat.

Emanuel Martins assumpto habitu Brachmanum Saniastorum in India Orientali, nunquam per annos 31. carnes, aut pisces comedit, etiam ex voto de licentia superiorum nuncupato; nunquam vestes exiit ad nocturnam quietem; Itinera faciebat pedes, & noctu saepissime dormiebat humi, & persimilia multa, ad obitum usque tolerauit.

Engelbertus d'Hollanderus, inclementer corpus suum habuit, somnum non raro in Tabula, vel pauimento captabat; cibi potusque praeparus, saepe etiam extra ordinem, nullius fuit.

Ferdinandus de Mendoza, bis quotidie caedebat se flagellis, bis in hebdomada ieiunabat; Somno horas subducebat, ut orationi diutius vacaret.

Franciscus Aguadus, flagris aculeatis semel atque iterum quotidie in se sauebat; In lectulo asserem occultabat; Cilicia horrida, cingula acuminata, corpori applicabat, & id genus alia.

Franciscus Arias mortificationem docuit, moribus magis quam verbis, verè speculum poenitentiae, & seuerus castigatō corporis sui.

S. Franciscus Borgia, ad 20. annos gestauit cilicium, flagellauit se saepe octingentis ictibus; cubabat diu super nudos asseres, edulij absynthium, & amara admiscebat, & his consimilia.

Franciscus Boutonus, per annos 12. paleas tantum ad stratum adhibuit, solo pane, & hausto semel in die iuris demenso, victitauit.

Franciscus Colin, in Insula Mindorum famem, sitim, vigilias multas per triennium tolerauit; lectus illi crates viminea; Somnus breuis; Victus diurnus pugillus orizae, pura aqua coctus; & subinde piscis, sine villo pane, aut vino.

Franciscus Costerus in se adeo seuerus, ut perpetuo cilicio, creberrimisque flagris corpus attereret.

Franciscus de Enzinas vexator inclemens sui, ferreis setosisque cilicijs, cruentis flagellationibus, desauiebat in corpus; Ciborum delicias procul arcebat, sola contentus oriza.

Franciscus Folianus, praeter cilicia & flagellatae sonantia, vtricas nudo corpori applicabat; inambulabat ad Solem aestate, aperto capite ad plures horas; & hyeme sauiente Aquilone, sub dio, nudo capite consistebat, imbres niueque excipiebat.

Franciscus de Mendoza, cibi somnique parcissimus, vix cenabat; nemo dum valuit, cubantem vidit. Quotidie flagris se concidebat, nec concionabatur nisi cilicio indutus, & morbus catena vincum occupauit.

Franciscus Suarez, Tres per hebdomadam dies seuerè inediam tolerabat, & quotidie dici posset ieiunasse, tam parca comedebat; singulis diebus immaniter flagris in se sauebat aereo filo intextis, & lecto utebatur duriore ad somnum.

S. Franciscus Xauerus, Corpus suum ferreis flagellis adeo diuerberabat, ut saepe sanguis copiosus efflueret; frequenter biduo triduoque ab omni prorsus cibo, se abstinebat, & somnum breuissimum carpebat humi, & his affinia alia multa.

Gaspar Druzbecki, flagris, & cilicijs adeo inclementer tractabat corpus, ut in extremo morbo carnes miserandam in modum lacerae apparuerint.

Hieronymus Lopez Granatensis, poenitentiae operibus impensè deditus, vix comedebat, vix dormiebat, & breuicula tunica coloris fulci, vix carnes nudas tegebat, ut admirandus, magis in ijs fuerit quam imitandus.

Iacobus Alvarez de Paz, victu tam tenui fuit, ut quotidie dici posset ieiunasse; flagra, & cilicia etiam in affecta aetate, & valetudine frequens usurpabat.

Iacobus Miro inediam saepe biduo triduoque extrahebat, saepe pane solo, & frigida desiniebat. Cilicium gestabat nodis hirtis, intextum, aut ferri laminam cuspidatam, & alia id genus plura usurpabat.

Ignatius Balsamus, ieiunio bidui quauis hebdomada, praeter abstinentiam sextae feriae se macerabat, & ad somnum vestitus, incumbebat, praeter alia his consimilia.

Ignatius Martinez, quotidie se caedebat, ut assuetudine cilicij, & flagellorum corpus illi occalluerit.

Ioannes Argentus non vescebatur, nisi semel in die; & pro lecto vrsi tergore utebatur, egregius contemptor honoris, commodorum, Mundi, & sui.

Ioannes Baptista Ceccottus, annos amplius quadraginta, vnico in die pastu contentus fuit.

Ioannes Bucellenus macerabat se quotidianis flagris, chameunijs, abstinentijs frequentibus, & ieiunijs; nulla manuum munimenta admittebat contra frigus hyeme, & sedens non reclinabat corpus per 30. annos, etiam in minimis quaerens suam mortificationem.

Ioannes Eusebius Nieremberg, aculeatis flagris cedebat se usque ad sanguinem, saepe totum corpus cilicio vestiebat, & miris alijs modis seipsum cruciebat.

Ioannes Falco frequente cilicio vexabat se & flagellatione, quam semper concioni praemittebat; Voto se adstrinxit nunquam se suo sensui obsecuturum in cibo & potu, sed soli necessitati.

Ioannes Ferdinandus sex totos annos humi decubuit, & singulis noctibus se verberabat; binas ternasque horas in oratione consumebat.

Ioannes Ledesma, Mexici tam inclementer se flagellabat, ut omnia circumcirca sanguine aspergeret. Cilicio ferrato, & pectus, & tergum circumdabat, duris asseribus ad somnum incubabat, & his similia.

Ioannes de Parijs, quotidie flagellis sauebat in se praeter armillas, cilicia, cingula cuspidata, & alia id genus poenitentiae instrumenta.

Ioannes Rebellus, usque ad extremum vitae in singulos dies flagellatione usus est; & interdum cruenta adeo, ut subducenda illi fuerint flagra aculeata, quibus carnem vlcerabat.

Ioannes Renaudianus, dum Prouincialis esset, Prouinciam obibat pedes, & saepe cilicio indutus; quotidie flagris se caedebat, somnum in palea vel nudo asserere carpebat, & his affinia usurpabat.

Ioannes Sebastianus Parricius, quotidie utebatur cilicio, & solemnioribus diebus quadruplice, per annos 30. dormiebat humi, flagellabat se quotidie, & non raro iterum ac tertio.

Ioannes Suffren, adeo seuerus castigatō sui fuit, ut data fuerit potestas Socio Coadiutori temporali, moderandi eius nimiam austeritatem.

Iodocus Andries prolixis flagellationibus dilacerabat suam carnem ad sanguinem, & indusia cruore tincta, studiosè lauabat, ne linteario id innotesceret. Horrido semper utebatur cilicio, vel cingulo aculeato, quibus etiam accinctus exibat foras ad aliquot milliaria, ad concionandum.

Iulianus Hayneufue, in alios clemens, durus & immisericors sibi totos 50. annos foco abstinuit, quamuis saepe per hyemem prorsus obrigesceret.

Iulius Mancinellus in se ipso diuexando per flagella, per cilicia, catenas, per liquatam

ceram guttatim in sua membra stillantem, planè nimius, nisi Diuino Spiritu ductus in ijs fuerit.

Leonardus Lessus, grauissimis cruciatibus morborum colicæ, calculi, herniæ, languentis stomachi, quibus torquebatur, flagellationes etiam voluntarias adiciebat, & crebra ieiunia, licet tota eius vita mera inedia appellari possit.

Ludouicus de Ponte, corpus suum omni genere feueritatis ita confecit, ut totos 36. annos, cum grauissimis morbis, & cruciatibus sit conflictatus.

Michael de Espinosa, sibi vni inclementer rigidus, aspero cilicio domabat corpus, dormiebat super asserem, calceis lapillos ingerebat, tres dies per hebdomadam ieiunabat, & similia.

Nicolaus Cusanus in Missionibus totos crebro menses sola frigida, & pulte auenacea, aut atrii panis ossula, vel casei insulsi frusto, vitam traduxit. Somnum in stramine capiebat, & plerumque in horreo; chirothecis hyeme, contra frigus, nunquam per annos 32. usus est.

Nicolaus Longobardus in Sinis quotidie etiam senex, flagellis se caedebat, nullo vnquam condimento in mensa utebatur, nec ad somnum vlla culcitra.

Ostianus Caietanus afflictationi corporis apprime deditus, nudis asseribus ad somnum incubabat, quando sui quodammodo iuris erat, & longa saepe flagellatione se cruentabat.

Paulus Iosephus de Arriaga in Peruana, quotidie cilicio, & flagello se extuebat, & a cibo subinde biduo, vel triduo prorsus abstinebat.

Petrus de Anasco, in Peruuo quotidie flagris in se sauebat, in Missionibus Indorum vlcera curabat, saniem & vermes abstergebat & subinde ut reluctanter naturam comprimeret, plenis patellis id genus fordium hauriebat.

Petrus Antonius Spinellus, flagellis, & cilicio quotidie se afflictabat, quater per hebdomadam ieiunabat, & praeterea per Aduentum, & in peruigilijs B. Virginis; Somnum vix quaternas horas capiebat, saepe humi, vel super asserem nudo.

Petrus Cottonus, bis per hebdomadam ieiunabat, & praeterea per Quadragesimam licet quotidianas haberet, & senex, Conciones.

Petrus Halloix, Cilicium per decennium, non amouit a corpore, postea iussu, commutauit id, cum cingulo cilicino per multos annos; sub mediam noctem surgebat ad orandum, & se flagellandum, & somnum carpebat humi.

Petrus Sancius, vel in summa senectute, stans usus est flagellationibus matutinis, cibo parco, aqua ad potum, nisi morbus aliud po-

ſcebat, indumento vili.

Petrus Spiga in Sardinia corpus flagellis, cilio, ieiunijs, omniſque generis maceratione vexabat, & fatigatum incommodis ad ſomnum duris aſſeribus veſtitum inſternebat.

Robertus Nobilius in India per 45. annos abſtinuit ab omni etu carniū, vel piſcium, & ſolis herbis, leguminibus, lacticijs, & oriza victitavit, vt ſic facilius Brachmannos ad Chriſti caulās adduceret, imo poſtremis vitæ annis etiam ab oriza, & lacticijs abſtinuit.

Sebaſtianus Barradius ſæpè intempeſta nocte ſe flagellabat & quidem tertio interpoſita oratione vnius horæ inter ſingulas diuerberationes. Lectum vrticis aliquando intrauit, cibi potuſque parciſſimus erat, & ex appoſitis viliora ſumebat.

Stephanus Tuccius multis annis indumenta nunquam exiit, niſi corporis diuerberandi cauſa; nudis aſſeribus vna inuolutus ſindone cubabat ad quietem; noctibus ſingulis acriter ſe verberabat, ab humeris vſque ad pedes; cilicium thoracem geſtabat, & ſomno horas tantum quinas dabat.

Thomas Saillius, multa inedia ſe macerabat, præterea algore, humi cubatione, dira flagellatone, hirto cilio, & cruce quinque cuſpidibus acutis aſperata, quàm continenter nudo pectori applicitam geſtabat.

Thomas Sanchez, ſemel in die ſub noctem capiebat cibum, quater in hebdomade, pane tantum & oleribus vitam tolerabat. Totam Quadrageſima & Aduentu ad panem, nihil præter legumina, & fruſtus aridos adhibebat. In peruigilijs Chriſti, & B. Virginis, pane duntaxat & aqua ieiunabat, & his ſimilia alia.

Vincentius Carafa, adhuc puer in Paterna Domino, ter per hebdomadam ieiunabat, & ſabbata ſolo pane, & aqua tranſigebat. In Societate flagris, cilicijs, catenulis ferreis, & alijs id genus pœnitentiæ instrumentis mirum in modum ſe cruciabat.

S. VIII.

Cultus Sanctiſſ. Eucharistiæ.

S. Ignatius, Manreſæ in tirocinio vitæ perfectioris, cum ſacrificio Miſſæ intereſſet, & de more attolleretur à Sacerdote Hoſtia Sacroſancta, vidit apertiſſime ſub illa ſpecie Chriſtum Deum verum, & Hominem verè contineri. Poſtea per totam vitam magno pietatis ardore proſecutus eſt Sac. Eucharistiæ, cuiusque frequentem vſum, & debitum cultum per ſe & Socios ſuos, vbique terrarum conatus eſt propagare.

Alphonſus Rodriquez Sacerdos, per biennium infirmus ante obitum, cum ſacrificare non poſſet, quotidie tamen cœleſti dape reſici ſe curauit.

Antonius Almeida, antequam ſacris initiaretur, quoties permittebatur à Moderatoribus, Diuino Pane veſcebatur, & pro delicijs illi erat miniſtrare Sacrificanti, & Miſſæ quam creberrimè intereſſe.

Auguſtinus Canus Mexici, quotidie ſæpè interuiſebat S. Eucharistiæ, & binis terniſue Sacerdotibus litantibus, inſeruiebat.

Bernardinus Zanonus pane Angelorum ſe reſiciebat quotidie, quoties ad aram facere per valetudinem ipſe non potuit.

Chriſtianus Mayer, mane è ſtrato ſtatim S. Eucharistiæ venerabundus adibat, tum quinque vel ſepties interdium reuiſebat.

Chriſtophorus Steborius, ægrotus cum ſacrum facere ipſe nequiret, quotidie Diuinum Cibum in Eucharistiæ capiebat.

Didacus de Torres Bollus, tribus annis graui paralyſi laborans, quotidiana Epuli Diuini ſumptione dolores ſuos mitigabat.

Franciſcus Ayres, cum ob cœlitatem celebrare amplius non poſſet, quotidie cœleſti alimento animum paſcebat.

S. Franciſcus de Borgia, S. Eucharistiæ ſepties quotidie interuiſebat, nec vllum prætermiſit ſine ſanus, ſiue æger diem, per multos annos, quin illam ſume. et. Ingreſſiens etiam in Eccleſiam, Diuino lumine internoſcebat ſtatim vbinam Eucharistiæ eſſet.

Franciſcus Pauonius, ſummam veneratione proſequebatur Chriſtum in Sacra Hoſtia, & prohibitus morbo celebrare, quotidie Diuino pane Vires animi inſtaurabat.

Franciſcus Perez de Naiera, cum eſſet centum, & amplius annorum, nec Sacris operari poſſet, quotidie per aliquot annos ante obitum descendit in Templum, Sacrum audiuit, & S. Communionem ſumpſit, vſque ad ipſum diem, qua ſanctè obiit.

Gaspar Tauſch in Bohemia cum per proſtratas vires rem Diuinam facere non poſſet, quotidie Cœleſti Epulo nutrir ſe curauit.

Gofwinus Nickel, Generalis Societatis, aliquot annis ante obitum deſtitutus vſu pedum, quotidie deuehi ſe curauit ad Sacellum, vbi & Sacro interſuit, & Diuino Pane animum paſcebat.

Guilielmus de Vvael, primus in Belgium induxit vſum Communionis generalis, qualis vigeat tunc vigeatque in Italia, magno Provinciarum illarum bono.

Honoratus Niquet, Sacro quotidie ſolebat intereſſe, priuſquam ipſe celebraret, & poſt celebrationem ſuam, etiam alteri.

Iacobus Granadus Cultor eximius S. Eucharistiæ varias ſolemnitates in eius honorem induxit Hiſpali.

Ioan-

Ioannes Baptiſta Poſarellus, poſt Sacrificium, à ſe oblatum, ternis alijs ſolebat intereſſe.

Ioannes Deckerius, magno ardore venerationis ferebatur in Sacram Eucharistiæ, & quando ipſe per morbum litare non poterat, quotidie cœleſti alimento ſe ſuſtentabat.

Ioannes Iacobus Curtzius, afflictuſ podagra, per aliquot annos, nec valens ſacrificare, ſacra Synaxi ſingulis diebus ſe reſiciebat.

Ioannes Raphaël Cobenzl, poſt Rem Diuinam à ſe peractam, duobus alijs Sacrificantibus intererat.

Iulius Mancinellus, Hoſtiam Conſecratam ab ægrotante regeſtam, conſtanter cum toto reieſtamento reſorbuit, atque exinde in Sacro Diuinis conſolationibus redundabat.

Iuſtus Rabus, fractis viribus cum amplius Sacris operari non poſſet, quotidie Diuina dape vires ſuſtulcebat.

Leonardus Leſſius, inter maximos morborum cruciatus, ſacrificabat quotidie, vel certè alteri Sacrificanti aderat, & Cœleſti epulo communicabat, nec vllum admittebat negotium, ante ſuum ſacrum, & poſt illud ſemi hora gratias agebat, & ſæpius interdium vel æger, S. Eucharistiæ inuiſebat.

Lubertus Middendorff, pedum vſu priuatus, cum Sacram Hoſtiam, litare nequiret, cœleſti epulo vires inſtaurabat.

Ludonicus de Ponte, erga S. Eucharistiæ tanto ferebatur affectu, vt integras ſæpe noctes inſomnes coram ea tranſigeret humi prouolutus; & interdium frequentiffimè ſalutaret.

Melchior Knab, in Germania quotidie præter Sacrum quod celebrabat tria alia genibus connixus, audiuit.

Nonius da Cunha, menſibus aliquot ante obitum, quotidie Sacra Eucharistiæ de manu Sacerdotis ſe reſiciebat, quando languore virium prohibebatur ſacris operari.

Petrus Cottonus, ſequiſ horaria Oratione comparabat ſe ad Diuinam Hoſtiam immolandam, & poſt illam gratias per ſemihoram agebat.

Petrus Scarga, quoad per Vires licuit, Sacris religioſiffimè operatus eſt, æger quotidie Sacra Synaxi ſe ſuſtentabat.

Petrus de Vrteaga, extremo biennio cum per paralyſim litare non poſſet, aliena manu panem Angelorum quotidie manducabat.

Petrus Ximenez, inter ſacrificandum ſæpe debuit ſubſiſtere, præ abundantia Conſolationum Diuinarum, & poſt Sacrum ſuum duobus alijs ſolebat aſſe, ad referendas Deo gratias.

Stanislaus Grodicus, beneficium conſeſſum Sacerdotibus immolandi Deo Sacram Hoſtiam quotidie, nunquam ſatis admirabatur,

& poſt Miſſam ſuam, in gratiarum actione horam ſolidam ponere ſolebat.

Theodorus Dulman, poſtremis vitæ ſuæ annis, cum ad aram facere amplius non poſſet, quotidiana Synaxi vires ſuſtulcebat.

Zacharias Trinkellius, cum propter podagram aliasque infirmitates prohiberetur ſæpius Rem Diuinam facere, nunquam tamen Cœleſti pane, villo Die permittit ſe priuari.

S. IX.

Cultus B. Virginis Mariæ.

S. Ignatius, in ipſo exordio ſuæ Conuerſionis, poſtquam Beatiffima Virgo eximio fulgore nitens, cum filio IESV in vniſ, ſpectandam ſe illi aliquamdiu præbuiſſet, votum concepit perpetuæ Caſtitiſ, obulitque Deiparæ, atque ex eo die vſque ad extremum ſpiritum, intaminatæ mentis, & corporis donum habuit. Poſtea ad Deiparæ etiam aram, ſuſpenſis armis terrenæ militiæ, in ſpiritali ſub illius auſpicijs tirocinium poſuit, & per totam vitam ſpeciali eam veneratione coluit.

Ægidius Schondonchus, Cælites omnes, ſed imprimis B. Virginem, ſingulari affectu venerabatur. Illius Cultum modis omnibus promouebat, & ſingulis horis eam Salutatione Angelica venerabatur, audito horæ ſigno, &c.

Alexander Gottifredus, Cultui Beatæ Virginis à pueritia impenſè addiſtus, Stellarium inter alia quotidie, id eſt, duodecies duodecim Salutationes Angelicas in eius honorem recitabat.

B. Aloyſius Gonzaga, Deiparæ monitu Societatem ſibi inter alias Religiones delegit, eamque ſpeciali ſemper Veneratione proſecutus eſt.

Alphonſus Rodriquez, Coadiutor, IESVM & MARIAM ſuos Amores nominabat, magna cum illis erat ei familiaritas, vt ei ſpectabiles exhibere ſæpe dignati ambo fuerint.

Ambroſius de Pennaloſa, peculiari ſtudio B. Virginem colebat, & ter quotidie roſarium illius reuerenter percurrerebat.

Andreas Pintus Ramirez, puer ſexennis, Votum Caſtitiſ emiſit & B. Virgini dedicauit; eamque vt Matrem ſuam, nouis in dies obſequijs, per totam vitam colere non deſtitit.

Antonius Cordes, ſingulari cultu proſecutus Beatiffimam Virginem, à qua viciffim magnis beneficijs auctus eſt.

Antonius de Eſcozar & Mendoza, quotidie prolixas

- lixas preces fundebat de genibus, in honorem B. V. & in Sabbatis ac peruigilijs festorum illius ieiunabat.
- Arnoldus Cathius*, magno affectu in magnam Matrem fuit; in eius Laudes apprime disertus; ad eius Cultum passim omnes hortabatur; quotidie rosarium pertexebat & similia.
- Augustinus Canus*, B. V. pro Matre sua habebat. & in omni sermone publico, vel priuato, ardore tanto celebrabat, vt eadem pietate alios accenderet.
- Benedictus Fernandez*, quam fuerit studiosus cultus B. Virginis satis testantur eius scripta, quæ omnia illi dicauit, nec vllam prateriuit lectionem quam eius encomijs non ornarit.
- Blasius Plozzynius*, qua pietate flagrauerit in B. V. luculenter ostendunt nuncupatio libelli, & libellus ipse inscriptus: Aureum monile, seu Manuale Marianum de modo pie colendi B. V. Mariam, &c.
- Christianus Mayer*, B. Virginem quot horis Angelica Salutatione venerabatur, eius cultum, amorem, imitationem, omnibus impense commendabat tanquam omnis perfectionis ideam.
- Christophorus de Vega*, ardentissimo pietatis sensu ferebatur erga B. Virginem id quod abunde testantur libri ab illo editi.
- Christophorus Vratislavi*, eximius cultor B. V. omnibus conabatur pietatem erga ipsam instillare.
- Claudius Aquanius Generalis*, B. Virginem, vt filius impense colebat, ad illius opem in omnibus, nec frustra, confugiebat. Illi Societatem Filij sui vnice commendabat, & similia.
- Cornelius Cornely à Lapide*, B. Virgini se suæque omnia debere se profitebatur, à qua fuisset ad Societatem Filij vocatus, & in ea miro modo directus, adiutus, instructus; per eam Martyrij fieri compos postulabat.
- Franciscus Alphonsus*, cultor insignis B. Virginis per totam vitam; in vigilijs festorum illius, & diebus Sabbatinis ieiunabat, & in triclinio publice flagro se cædebat.
- Franciscus Costerus*, Deiparæ se dicebat infantulum à Parentibus fuisse consecratum; in eius peruigilijs accusabat se in publicæ cænatione Sociorum, pœnamque aliquam à se repetebat; Sodalitates eius honori primus erexit in Prouincijs, quibus præfuit; iisque leges condidit, aliaque persimilia multa præstitit.
- Franciscus de Enzinas*, Cultui B. Virginis impense deditus; ieiunabat omnibus Sabbatis per annum, & in peruigilijs festorum illius arido pane & frigida se sustentabat; sæpe etiam nouendialia ad illam colendam insti-

- tuebat & alia his affinia.
- Franciscus Sparacinus*, ita addictus Venerationi Deiparæ, vt ad eam promouendam, natus quodammodo videretur. Omnis eius cogitatio, cura, & sermo, eò spectabant.
- Franciscus Suarez*, in B. Virginem ardentissimo flagrabat affectu, eique suos in literis successus referebat acceptos. Primus de cumulatissima illius gratia & gloria supra omnes Cælites collectim sumptos, vulgavit sententiam, quam plurimi postea secuti sunt.
- Franciscus Toletus Cardinalis*, studiosissimus cultor Regine Cæli, Sabbato, pane & aqua, etiam in purpura, victum suum definebat; è Vaticano ad Ædem illius Esquilinam pedes itabat quocunque tempore, ibique sacrum faciebat; denique Dei Genitricem exigui sui census scripsit hæredem.
- Franciscus Turrianus*, cultui Deiparæ impense addictus, festum Præsentationis eius à B. Pio V. tanquam minus antiquum, ex Breviario expunctum, eruditissimis suis scriptis curauit restitui, quam eius pietatem, Beatissima Virgo gratam habuit, atque vt in eo ipso festo die, ad beatioram vitam transfret (vt par est credere) suis precibus impetrauit.
- Gaspar Sawvicki*, in B. Virginem eximie pius, nullis negotijs patiebatur se quotidie ab ea salutanda Rosarij recitatione impediri; eiusque honori promouendo, Sodalitium instituit, ex Iuuentute Academica Cracouia, euentu supra spem fortunato.
- Guilielmus de Pretere*, promouendo honori B. V. omnem industriam adhibuit; ad eius laudes decantandas, eiusque Officium quotidie, recitandum, præter cætera obsequia, voti se religione obstrinxit.
- Guilielmus de Vvael*, cultum Deiparæ conatus est variis in Urbibus Belgij propagare, instituta in Collegijs solemnitate publica peculiari sub titulo Matris Misericordie.
- Hieronymus Florentia*, Beatissimam Virginem veneratione præcipua colebat, eamque habuit seu Matrem. De illius laudibus magna voluptate dicebat, deditque in lucem Conciones de Excellentijs B. Virg. duobus Tomis.
- Iacobus Granadus*, B. Virginem impense venerabatur, eiusque in recitatione Rosarij ita ab se rapiebatur interdum, vt nec ad fores cubiculi pulsantem audierit.
- Iacobus Rem*, cultui Deiparæ Virginis singulariter addictus, eum multis modis conatus est dilatare.
- Ioannes Antonius Velasquez*, religione præcipua colebat Augustam Dei Matrem, atque inter alia eius Rosarium quotidie per horam in Templo de genibus recitabat; nec ab eius laudi-

- laudibus fere voce, libris, alijsque operibus, cessabat.
- Ioannes Baptista Cancellottus*, addictus admodum cultui B. Virginis, eius vitam & eius res gestas, magno labore digessit in Annales, editique typis.
- Ioannes Baptista Posarel*, tenerrimè erga B. Virginem affectus quotidie certas preces, & per hebdomadam abtinentias, in eius honorem vsurpabat, atque alijs persuadebat.
- Ioannes Eusebius Nieremberg*, in peruigilijs festorum B. Virginis solo pane & aqua se reficiebat, & de Excellentijs Deiparæ varia opera edidit.
- Ioannes Fernandez*, puer supplex fuit B. Virgine à Patre abstraheretur à studijs ad mercaturam, & obtinuit; prædixit insuper Beata Virgo ipsum futurum de Societate, vnde Deiparæ statim vouit perpetuam virginitatem.
- Ioannes Paulus Fons*, in B. Virginem singulari studio ferebatur, seque voto pijsimo obligauit, eius pietatis in homines propagandæ atque omni ope propugnandæ.
- Iosephus Scamacca*, addictissimus B. Virgini nunquam suauius aut copiosius quam de illa concionabatur. Arcuit illa aliquando Dæmonem ab accessu ad illum, cum pridie quam de laudibus Virginis dicturus erat, cum Dæmon per noctem verberibus erat affecturus, nisi Virginis imperio prohibitus fuisset.
- Leonardus Lessius*, censebat deuotionem in B. Virginem, & in Angelum Custodem, ad perseuerandum in Vocatione plurimum valere, ideoque Litanias Virgineas quotidie recitabat, vt in Societate perduraret.
- Paulus Iosephus de Arriaga*, conscriptis tabulis B. Virgini se mancipauit, eiusque Officium semper orabat, atque in peruigilijs festorum eius, & Sabbatis, ad eò rigidè ieiunabat, vt per 40. horas nihil gustaret.
- Petrus de Anasco*, à puero ad B. Virginem in omnibus confugere solebat, iamque adultior, iussus ab ipsa est Societatem ingredi, vnde addictissimus illi tota vita fuit.
- Petrus Antonius Spinellus*, octennis è lecto, nudus se proripiebat, etiam hyeme, vt Officium B. V. perlegeret, eamque per totam vitam impensissimè coluit. Septies adiuuit eius Ædem Lauretanam, aliquando pedes, & victu emendicato.
- Sebastianus Barradas*, propensus medullitus per totam ætatem fuit in B. Virginem, à qua putabatur monitus, vt iniret Societatem. Hinc eius cultum publicis, priuatisque sermonibus, conatus est omnibus ingenerare.
- Toussanus Bridoul*, nihil vnquam negabat, quod ab eo postulabatur in honorem B. V. quam studiosissimè venerabatur.

Vincentius Carafa, adhuc puer Sabbata omnia in honorem B. Virginis pane & frigida transfigebat; eamque in Societate impensissimè semper coluit.

Vitalis Theronus, octennis se B. Virgini tanquam Matri filium dedicauit, eiusque cultui deditus summopere tota vita fuit.

S. X.

Pietas erga Defunctos in Purgatorio detentos.

- S. Ignatius*, impetrauit Priuilegium pro Societate à Summo Pontifice Iulio III. liberandi Animam è Purgatorio, offerendo pro illa Missæ Sacrificium.
- Albertus Theobolcius*, cum iunior didicisset, nullas preces, aut Deo gratiores, aut nobis esse salubriores ijs, quæ fierent pro Defunctis, firmiter consuetudinem orando pro illis toto deinde vitæ cursu, per annos circiter 40. retinuit.
- Andreas Brunner*, pro Animabus in Purgatorio multum orare solitus, si quid à Deo impetratum vellent, plerumque illarum suffragijs rem peragebat.
- Christophorus de Vega*, nullum fere inchoabat opus, quin Animarum in Purgatorio inuocaret opem; & non raro cecidit illi res ferme prodigiosè ex sententia.
- Iacobus Kellerus*, Defunctorum animabus, quæ poterat pietate suffragabatur, easque spectabiles habuisse fama est.
- Iacobus Mumfordus*, singulari pietate conabatur opitulari Animabus in Purgatorio, & omnium suorum honorum operum partem satisfactoriam illis applicabat; & de Misericordia ipsis à viuentibus exhibenda librum insignem edidit.
- Ioannes Rebellus*, Animarum in Purgatorio assiduus auxiliator, vbicunque degebat populos pro concione, & aliàs hortabatur, vt suis precibus, ieiunijs, elemosynis, alijsque pijs operibus eis opem ferrent.
- Ioannes Tellerus*, oblato ea de re libello supplicè Summo Pontifici Gregorio XIII. subscripro ab omnibus Parochis Urbis Romæ, auctor fuit, vt vesperi daretur signum per Urbem orandi pro Defunctis.
- Otho Zylus*, quotidie conceptis Verbis Deo offererebat merita Christi & Sanctorum, & quæ ipse eo die operaturus esset, in refrigerium Animarum Purgatorij.

- sis utebatur, ut quandoque pueris deridiculo fuerit; & iturus in Indiam quamvis Prætor Regius plurima pro viatico, & in subsidium tam longi itineris parauerat, nunquam adduci potuit, ut quidquam præter centonem vilissimum admitteret; & in nauis, super funem nauticum dormiebat, atque emendicato viuebat.
- Georgius Tyskieuicius**, amore paupertatis, victu tenui, supellectile exigua, veste semper curta & vili utebatur.
- Ignatius Balsamus**, in amictu & strato, obsoletiora sectabatur, & correptus aliquando, quod in accipienda noua veste fuisset in mora, precibus impetrauit, ut vetus ipsi relinqueretur.
- Ioannes Antonius Xarque**, paupertatis cultor insignis, aliam supellectilem in cubiculo habere noluit, præter effigiem chartaceam Christi Crucifixi.
- Ioannes Ferdinandus**, vestibus non nisi depositis ab alijs utebatur; interulæ verò eius ita lacerae erant, ut ne mendicis quidem vestiendis aptæ essent.
- Ioannes à Gouda**, nihil ornamenti admittebat in suum cubiculum, & calamo vno vsus est toto decennio.
- Ioannes Pineda**, paupertatem impensè coluit, & vestitu tam attrito & vili se amiciebat, ut ne tironi quidem aptus fuerit is, quem postremum gessit.
- Ioannes Suffrenus**, cum Regi Galliae à Sacris Confessionibus esset, nunquam attingere voluit pensionem, quam Rex iubebat ex ærario suo in eius sustentationem quotannis solui.
- Ioannes Andries**, studio paupertatis dissuasit Nobili Matronæ offerenti se ad fundandum censum annuum scutorum centum, qui ipsum sequeretur de Collegio in Collegium, quocunque migraret, & non admisit.
- Laurentius Masonius**, deteriora cæteris omnibus, sibi ad vsum deposcebat, vestes obsoletas, & refartas amiciebat, nouas refugiebat & similia.
- Ludouicus Bertonius**, tam amans paupertatis fuit, ut totos 40. Annos vno pallio vsus sit, quod ex Europa secum detulerat in Peruuium.
- Ludouicus Guzman**, quoties cubiculum iubebatur mutare, ne imaginem quidem vllam secum efferre voluit.
- Ludouicus Molina**, quamuis fenex, & laboribus consumptus, ex amore paupertatis, nunquam passus est sibi quidquam ultra communem victum, vestitumque dari, nec in cubiculo habuit quidquam præ quolibet fratrum præter imaginem depictam, & libros.
- Ludouicus de Schildere**, in rebus humanæ vitæ necessarijs, nihil admittebat splendidi-

- dum, aut superfluum.
- Michaël de Espinosa**, lauta & elegantia recusabat, & in demortui cubiculo nihil repertum, præter pauculas icunculas, ad breuiarij discrimina datas.
- Paulus Iosephus Arriaga**, quamuis Rector in Collegio bene instructo, patiebatur sibi sæpe deesse necessaria, gestabat detrita, refarta, & calceos ab alijs depositos; Navigaturus ex Peruuio in Europam, non admisit lectum in Nauim, sed tormento bellico, somnum capturus, se applicabat, & his consimilia.
- Petrus Ægydius**, recusauit sequi in Siciliam, Proregem, cui fuerat à confessionibus, nisi liceret sibi suas laceras vestes retinere. Totis 30. annis detritum palliolum in itineribus per Hispaniam, Italiam, Galliam, gestauit, & galerum à se sæpius refartum, & Rector subditorum exuuijs, se tegebat.
- Petrus Antonius Spinellus**, paupertatis cultor egregius, semper attritis refartisque vestibus utebatur, vestem vnam internam totos 18. annos sæpius refectam gestauit; calceos vnos totum quinquennium.
- Petrus Dagonellus**, Paupertatem ut Matrem diligebat, & in supellectile defuncti, nihil repertum præter vilia conspicienda, & breuiarium, commodatò acceptum.
- Petrus Salernus**, ex amplissimo patrimonio, quod donauit Collegio Panormitano, nec obolum passus est conuerti in vsus suos, & tota supellex in cubiculo præter libros studijs necessarios, fuit vna imago papyracea.
- Petrus Spiga**, etiam ægrotus nihil deliciarum admisit. Truncus illi pro cervicali erat; neque in supremo morbo cervicali alio uti voluit, vestes eius omnes attritæ, & eundem thoracem lineum, annis 24. gestauit.
- Rodericus de Arriaga**, inter amatores Paupertatis non postremus, gestauit vnam interulam annis 26. pectorale gossipinum annis 50. lectiones in Scholis dictandas scribebat in chartis reiectaneis.
- Sebastianus Barradas**, nihil noui indumenti admittebat, nisi iussus à Superioribus; tota quam moriens reliquit supellex, tam lacera, & vilis fuit ut nullus mendicorum, pluribus centonibus infarcinatus esse potuerit.
- Turriani le Febure**, morientis Supellex tota erat, fedicula, mensa inornata, lectulus, sine vllis linteaminibus, quem semper subibat indutus.
- Valentinus Mangionius**, Theologus Sacrae Pœnitentiariæ cum ex indulto Pontificio disponere posset per annos 25. de pensione annexa illi officio, nunquam vel teruncium in suum commodum expendit.

Obediencie Alacritas, & Vis.

- S. Ignatius**, alacritatem Obediencie, etiam cæcæ plurimum commendat Suis in aurea sua Epistola de Obediencia, & cum ille nullum haberet in Societatem Superiorem cui obtemperaret, præter Summos Pontifices, ad horum nutum paratus erat, sine vllò Viatico, innixus bacillo pergere quocunque iuberetur etiam ad Indos, & male cohærenti nauigio, velis remisque nudo, se committere. Extant præterea mira Illius etiam erga Medicum Corporalem in suis morbis obsequij exempla.
- Alphonsus Rodriguez**, Coadiutor temporalis, iussus à Superiore experimenti causa, proficisci in Indiam, statim ne pallio quidem assumpto, contendit ad ianuam Collegij, ut se in viam daret.
- Idem Alphonsus**, tempore concionis Rectori suo interuenienti assurgens, iussusque vrbauitatis causa ne se loco moueret, ibi fedit immotus, etiam tempore prandij, donec perquisitus, inde auocaretur.
- Gaspar Tausch**, quàm obediens esset, ostendit in morbo, oblatam sibi medicinam à qua vehementer natura abhorrebat, non vno tractu, sed ut magis seipsum vinceret, sorbillando paulatim exhaustis.
- Ignatius Balsamus**, ad quemlibet Obediencie nutum omnia abrumpebat, & summa animi æquitate, quocunque vocabatur accurrebat.
- Ioannes Franciscus Araldus**, potum frigidæ, quem sui corporis saluti obfuturum metuebat, sumpsit alacriter ex obediencia, sensitque dein sibi profuisse ad sanitatem.
- Ioannes Vvaels**, Superiores suos, ut mortales Angelos venerabatur, eorumque nutus sollicitè aucupabatur, sæpeque præueniebat, & postrema vitæ periodo nunquam se ad quietem componebat, quin prius benedictionem à Superiore impetrasset.
- Petrus Ægydius**, ad primos Ianitoris vel Æditui nutus paratus, quocunque vocaretur conferebat se, occupationum etiam grauissimarum, filo abrupto.
- Petrus de Anasco**, tria sibi habebat præ cæteris in commentarijs suis commendata, videlicet, Obedienciam, Orationem, & sui ipsius Contemptum.
- Petrus de Vrteaga**, adhuc candidatus Societatis, iussus à Prouinciali ad ostendendum specimen suæ obediencie, præcipitem se per scalas deuoluere, statim procubuit humi & se deuoluisset, nisi inhibitus fuisset.
- Thomas le Blanc**, in vltimo discrimine vitæ positus, quamuis persuasum haberet moriendum

Vota Varia Priuata, sponte de licentia Superiorum emissa.

- Bartholomæus Mocantus**, inter cætera pietatis præsidia, voto se obligauit, nullos legendi libros, nisi pios.
- Didacus Aloysius Sanuitores**, in graui morbo de licentia Superioris, vouit se Reliquum vitæ quam Deus daturus esset, in Ministerio Missionum inter Infideles, vel Fideles, pro ut placeret Superioribus, expensurum, idque conceptis verbis coram Sanctissimo Sacramento. Postea inter Infideles mortem pro Christo subiit.
- Emanuel Martins**, de licentia Superiorum in India, voto se obtrinxit nunquam comedendi carnes, vel pisces more Brachmanorum in India, ut hos facilius ad Christum pertraheret.
- Gualterus Paullus**, adhuc nouitius voto se obligauit ad Orationem mentalem per horam, & ad Examina per semihoram quotidie, iuxta regulam, per totam vitam, nec vnquam absolui petijt ab hoc voto, nisi fractus doloribus in extrema ætate.
- Guilielmus de Pretere**, voto se obtrinxit ad officium B. Virginis quotidie recitandum, præter alia obsequia.
- Hermannus Hugo**, vouit Deo ita se velle exercere caritatem in proximum, ut nulli subtraheret officia, quæ ipse præstare posset.
- Ioannes Falco**, voto spondit Deo nunquam se suo sensui, in cibo & potu, obsecuturum, sed soli necessitati.
- Ioannes le Pessier**, voto conceptis verbis se obtrinxit, nihil se acturum vnquam, quod Diuinæ Gloriæ repugnaret; imò acturum semper quidquid ex maiore Dei gloria futurum iudicaret.
- Ludouicus de Ponte**, vigesimo ante obitum anno votum concepit, nullum se animo deliberato peccatum quantumuis leue, admissurum. Et ex eo tempore nihil in ipso norari potuit, quod constaret esse capax reprehensionis.
- Martinus Coureur**, votum concepit impendendi se totum, quantum per obedienciam liceret, in Missiones, Catechismos, & in ægrotum, afflictorum, agonizantium, maxime pauperum, curam, subsidium & solatium.

Paulus Iosephus de Arriaga, voto se obstrinxit ad docendas literas humaniores per totam vitam, si per Superiores liceret.

Petrus Dagonellus, septimo ante obitum anno votum emisit, impendendi se quamdiu liceret per Superiores, Missionibus per agros obcundis, vineis in Carcere visitandis, ægrotis in Nosocomio consolandis, & præstitit accuratè.

Petrus Sanctius, vouit se, quantum in ipso erat, per totam vitam obsonatori, vel coquo in Societate famulaturum.

Robertus Nobilius, de licentia Superiorum voto se adstrinxit ad austeritatem vitæ, nunquam comedendi carnes, vel pisces, more Brachmanorum in India, vt hos facilius ad Christi fidem alliceret.

S. XV.

*Humilitatis sanctæ, & suimet de-
pressionis Studium.*

S. Ignatius, ex amore humilitatis in exordio Societatis recusauit quoad potuit acerrimè Generalatum, & coactus subire, post multos annos gesti Magistratus conatus est illo omnibus viribus se abdicare; sed frustra. Dum Generalis esset, ita demissè atque humiliter de rebus suis sentiebat, vt se omnium mortaliū infimum, & opis Diuinæ maximè egentem reputaret. Quia & in ipsa morte non conuocatis ad se filiis quibus extremam benedictionem impertiret, inigne humilitatis exemplum ipsidem reliquit.

Andreas Ouiedus, quamuis Episcopus iam consecratus, stetit tamen in ordine instar aliorum; in triclinio cibos accumbentibus apponebat vt reliqui; coquinæ officia obibat, sternebat ægrotis lectum; verrebat domum; peregre aduenientibus pedes abluebat; visitauit loco Episcopi, diocesium Eborensis in Lusitania, sed pedester, atque ipse sibi Minister, & famulus.

Antonius de Padilla, ex Magnatibus Hispaniæ, Nouitius Societatis, vilissima indutus lacerata ibat cum obsonatore ad forum, vt carnes in humeris, exta referret in manibus, & sic excultus, ad fastigium euasit humilitatis.

Augustinus de Quiros, quoties Collegium aliquod Prouincialis visitabat, in triclinio, & culina, ministrabat, coram Socijs; de culpis se accusabat, victum ab accumbentibus emendicabat, & his persimilia.

Bernardus Colnagus, amore humilitatis, lumentorum stabula purgare, gallinarij curam gerere, se peccatorem ac pecudem sæpe vocare atque ex animo censere, solebat.

Blasius Flozzinius, quo tempore Philosophiam vel Theologiam profitebatur in Polonia, Coadiutorum Temporalium officia sedulo obibat.

Christophorus Gillius, cum Theologiam doceret Conimbricæ, sui deprimendi gratia, mendicis in pulla veste se inseruit, atque cum ijs stipem ad ianuam accepit, comedit, & bibit.

Engelbertus D'Hollanderus, oblatum sibi gradum Professionis & votorum, ex humilitate, obnixè detrectauit, & Coadiutoribus Spiritualibus adscriptus est.

Franciscus Folianus, vilissima Laicorum officia obibat alacriter, purgabat foricas, culinaria seruitia præstabat, & his consimilia.

S. Franciscus Xauerus, etsi esset Nuntius Apostolicus in India, studiosè tamen dignitatem occultauit; nec nisi semel & coactus, potestate illa usus est, sed ad infima quæque se demittens tam in Nauibus, quam in Nosocomijs, indefessa caritate ægrotis in vilissimis ministerijs noctu diuque inseruebat.

Gulielmus à Metternich, Sacerdos, & Nouitius, cum propter continuos dolores capitis, dubitaretur an studijs in Societate futurus esset idoneus, petiuit infimis Coadiutorum temporalium officijs, in Societate addici potius, quam ab illa dimitti.

Hieronymus Domenecus, tanta animi submissione erat, vt infestos è corporibus spiritus exturbaret, vociferantes reniti se non posse ipsius mansuetudini.

Hieronymus Florentia, inuitatus sæpe à Rege Catholico Philippo III. vt aliquid è se peteret, hoc vnum & præterea nihil flagitauit, vt Societati suam præsidium præstaret.

Ioannes Antonius Velasquez, iussus à Philippo III. Rege Hispaniarum (cui pergratus erat) singulis hebdomadis confidenter ad se accedere, studio humilitatis se excusauit.

Ioannes Arnoux, munus Concionatoris & Confessarij Regis Christianissimi Ludouici XIII. ea lege admisit, vt liceret sibi statim ab aula recedere, si qua mentis fieret, de ipso ad Infulas aliquas euehendo.

Ioannes Grothaus, degens in aula Episcopi, & Principis Paderbornensis, cui erat à Sacris Confessionibus, humilitatis amore ad infima aulæ seruitia se demittebat vltro; scopis purgando immunda loca, ligna comportando ad hypocæustum, & his affinia complura.

Ludouicus Richeomus, octogenarius, & pedum usu destitutus, tamen curabat se deferri in culinam ad abstergendas digitis quantumuis trementibus patinas, ollas, & similia.

Martinus de Cygne, post traditam Rhetoricam, decen-

S. XVI.

*PerpeSSio Carcerum, vel grauium
Incommodorum, aut etiam
Mortis pro Christi-
sto.*

S. Ignatius, ante institutam Societatem, bis carcerem innocenter passus, semel ad publicum Virgarum supplicium sine causa damnatus, sæpius grauiissimis de criminibus etiam post initam Societatem per calumniam accusatus, omnia æquo animo ad exemplum Seruatoris sedatissime sustinuit.

Alexander Briantus, captus ab Hæreticis in Anglia & in carcerem compactus, infixas manibus pedibusque aciculas, & equuleum, ter passus, pro Tortoribus Deum orauit, & mortem pro fide Catholica constanter subiit.

Alexander Georgius, per calumniam de Regis nece in Gallia detrusus in ergastulum, & asperissima fortiter passus, ipsos suos oppugnatores reddidit salutis suæ vindices.

Alphonfus Mendez, Patriarcha Æthiopiæ, comprehensus à Turcis, & in vincula coniectus, multas ærumnas per annum perpeSSus est.

Alphonfus Vagnonius, & *Aluarus Samedus*, in Sinis ignominiosè raptati in carcerem, & baculis crudeliter cæsi, tum inclusi arctis caueis portatilibus, à lictoribus longissimo tractu per octo menses deportati sunt Macaum vsque in exilium.

Ambrosius Veltherus, comprehensus à Suecis Hæreticis in Liuania, carcerem, inedia, & sexcenta incommoda, per quinquennium sustinuit.

Andreas Brunner, sub Suecis in Bauaria, inter obsides pacis per triennium, multa incommoda constanter tolerauit.

Andreas Gualdanius, ex Æthiopia missus in Indiam & captus à Turcis, horrendum in modum, in odium fidei ab his est trucidatus.

Andreas Ouiedus, Patriarcha Æthiopiæ, sub duobus Regibus Schismaticis, plurimas ærumnas, & exilium constantia admirabili tolerauit.

Andreas Vitus, comprehensus in Marilandia ab Hæreticis, & abductus in Angliam, ibi carcerem, & alia incommoda plurima perpeSSus.

Balthasar Gagus, in Iaponia captus ab hostibus fidei, exutus vestibus, & nudus in obscurum carcerem detrusus, multa durissima pro Christo sustinuit.

decennio, & Praefecturam gestam studiorum, petiuit enixè docere iterum Rudimentarios, animo impendendi se illi ministerio vsque ad mortem. Et obtinuit donec morbo absterere coactus est.

Nicolaus Cichouius, sub initium vitæ Religiosæ petiuit adscribi Coadiutoribus temporalibus, & triennio functus est officio sanitoris; postea, cum laude docuit Philosophiam, & Theologiam, & varia typis dedit.

Paulus Iosephus de Arriaga, oblatum sibi gradum inter Professos iij. votorum amore humilitatis, recusauit, & dum Rector esset Coadiutorum temporalium officia, identidem obibat.

Petrus Ægidius, cum Prouincialis esset Aragoniæ, non minus diligenter catechesi tradendæ, & Confessionibus audiendis vacabat, quam si illud vnum ex officio ageret; & vniuersim libenter obibat munera in quibus demissionis, & laborum ditior seges esset.

Petrus de Anasco, inter alia quæ curanda sibi scripto annotauerat, fuit, Annihilatio & contemptio sui ipsius, quò omnes eius exercitationes & cogitationes, coniunctæ cum rigida corporis castigatione, dirigendæ erant.

Petrus Antonius Spinellus, ex Ducibus Seminariæ, tyro in Societate, exibat foras per Urbem, sine pallio, onustus cophino & obsonatorem sequens, domum baiulabat, quæ ille coemisset; & cum Rector esset Neapoli, ter per hebdomadam facem plebis, & pueros, conuocabat, catechesi à se instituendos.

Petrus Dagonellus, post traditam Philosophiam, & sexagenario maior, obtinuit à Superioribus munus docendi Grammaticam per triennium, & Officium Ianitoris tempore vacationum.

Sebastianus Morales, consecratus iam Episcopus Iaponiæ, dum eò tenderet, ægrotis in nauia vehebatur, per incredibilem contemptum sui, summa caritate & humilitate, omne genus obsequij præstabat, donec labore victus occumberet.

Valerius Reginaldus, humili loco natus, sæpe in ore habebat, se post fortantes acceptum esse; vt se omni honoris specie indignum significaret.

Vincentius Carasa, dum Theologiæ studeret quamuis præstanti esset ingenio, tamen ex amore humilitatis enixè petiuit à Superioribus abstrahi à studijs, & Coadiutoribus temporalibus aggregari.

Zacharias Trinkellius, post Philosophiam in Græcensi Academia cum plausu traditam, obtinuit à Superioribus, vt ibidem ad infimam Scholam Grammaticæ docendam, applicaretur.

- Blasius Vayllo* à Turcis abductus in seruitutem cum nouem Socijs; multa in illa captiuitate præclarè egit, & repræsentato lytro, aliquamdiu vltro permanfit, vt alium derentum à Barbaris in libertatem affereret.
- Camillus Constantius* in Iaponia, carcerem, inedia & alia durissima passus, tandem alligatus ad palum in odium fidei, igne crematus est.
- Christophorus Pflaumer* ab Hæreticis interceptus, Norimbergæ sex mensibus carcere, & ærumnis varijs vexatus.
- Christophorus à Sacrobosco*, comprehensus ab Hæreticis in Anglia, carcerem & alia plurima incommoda, constanter sustinuit.
- Christophorus Steborius*, abductus in captiuitatem à Suecis in Germania, ludibria, carceres, calumnias, & his affinia permulta hilari animo tolerauit.
- Didacus Aloysius de San Vitores*, dum Christi fidem prædicaret in Insulis Marianis transfixus lancea, gloriosam pro Christo mortem subiit.
- Didacus de Pantoia* in Sinis, multa & grauiatolerauit, verberibus male exceptus, & tandem Regno proscriptus est.
- Edmundus Campianus* in Anglia, ab Hæreticis, tormentis dilaniatus, ad patibulum raptatus, suspensus, & semiuivus in partes dissectus, in odium fidei Catholicæ, glorioso agone vitam terminauit.
- Edmundus Neuillus* in Anglia interceptus ab hostibus fidei, vincula, famem, & multa perpeffu aspera, tamquam suspectus de Sacerdotio, fortiter tolerauit.
- Emanuel Martins* in India Orientali, ab Infidelibus quater in carcerem detrusus, bis atrociter cæsus, & alia permulta pro Christo sustinuit.
- Franciscus Boutonus* Constantinopoli, in tetrum carcerem cum Socijs compactus, vt hos liberaret, ipse pignoris loco remanere ibidem suo periculo voluit, & ad multos menses in custodia retentus est.
- Franciscus de Enzinas* incidens in manus Hæreticorum, durissimam apud illos seruiuit seruitutem.
- Franciscus Fernandus* in India, malè ab Infidelibus, verberibus multatus, & raptatus in squallidum carcerem, spiritum Deo reddidit.
- Franciscus Iosephus Bressanus*, comprehensus in Canada à Barbaris, nudatus, cæsus, vstulatus, mutilatus, & multis alijs tormentis pro Christo affectus.
- S. Franciscus Xauerius* per Indiam, & Iaponiam, incredibilia pro Christo sustinuit, contumelijs, sæpè, & verberibus affectus, lapidibus appetitus, sæpè naufragus, sæpè famem, sitimque ac nuditatem passus.
- Franciscus Yongus* in Anglia, coniectus in cu-

- stodiam ab Hæreticis, & malè habitus, tandem in exilium pulsus est.
- Fridericus Spein* in Saxonia percussus ab Hæreticis, dum iter ageret, & varijs vulneribus affectus, ob conuersam Urbem quandam, ad fidem Catholicam, nihilominus perrexit alacriter, & concionem habuit in pago, quem perebat vsque ad defectum virium.
- Gaspar de la Figuera* incidens in naues hæreticorum, ab his abductus est in Hollandiam, vbi multas pro Christo ærumnas exhaustit.
- Gaspar Paetz* ex Æthiopia à Rege proscriptus, sed in latebris ad iuandos fideles persistens ac tandem deprehensus, carcerem, & gloriosam pro Christo mortem, fortiter sustinuit.
- Gaspar Vitela* in Iaponia, per annos 16. plurimas vexationes, calumnias, conuicia, & id genus alia varijs in locis pro Christo tolerauit.
- Gerardus Gontbi* captus ab Hæreticis Molsheim, & strictis gladijs sæpè appetitus, quamuis paralyfi laborans, morti se generose pro Christo obtulit.
- Gerardus Othonis* carcerem tenebrososum, & squallidum in Hollandia, tertio pro Christo subiit.
- Godefridus Frankenius*, etiam vincula in Hollandia Religionis causa sustinuit.
- Guilielmus Aschendorff* in Germania, detrusus in carcerem ab Hæreticis, nunquam consentire voluit, vt pro sua liberatione, daretur lytrum magni pretij, & religioso Viro indecorum.
- Guilielmus Balduinus* ab Hæreticis in Germania interceptus, & in Angliam multis onustus vinculis abductus, ibique in Turrim Londinensem compactus, nec semel quæstioni subiectus, post octennium captiuitatis fortiter toleratæ, in exilium pulsus est.
- Guilielmus Vwrightus*, carcerem in Anglia, & præsentissimum vitæ discrimen ex peste, ibidem perpeffus.
- Henricus Fitzimon* in Hibernia, carcerem pro fide quinquennio sustinuit, inde eiectus in exilium, sed postea redux, in syluis & paludibus per totam hyemem multas ærumnas exhaustit.
- Henricus Garnetus* comprehensus ab Hæreticis in Anglia, & per summam iniuriam postulatus reus læsæ Maiestatis, carcerem, & mortem prodigiosa spica illustrem, constanter subiit.
- Henricus Henriquez* in India, ab Infidelibus comprehensus, ferro oneratus, neci crudelissimæ destinatus, & horrendis modis cruciatus, trimestri spatio, omnia pro Christo constantissimè tolerauit.
- Henricus Sommalius*, in Hollandia, deprehensus ab Hæreticis, multa & grauia Religionis causa pertulit.

- Henricus Vvalpolus* in Anglia decies & quater dirissima tormenta passus, demum in odium Religionis, ab Hæreticis suspensus, & in partes varias dissectus est.
- Hieronymus de Angelis* in Iaponia post 22. annos Apostolicè consumptos, stitit se vltro Ministris Regijs professus se Christianum, & Sacerdotem de Societate esse, atque ita viuus incendio concrematus est.
- Jacobus Mumfordus* in Anglia captus, & per ludibrium in habitu Sacerdotali per Urbem circumductus, tum detrusus in carcerem, multa incommoda pro Religione cum gaudio sustinuit.
- Jacobus Salesius* interceptus ab Hæreticis in Gallia multisque contumelijs, & maledictis vexatus, tandem globo ab iisdem in odium fidei traiectus est.
- Jacobus Sharpe* in Anglia à Parentibus opulentis Hæreticis (quorum hæres erat, & quos adierat vt Christo lucrifaceret) primò promissis ingentibus allectus, vt rediret ad ipsorum sectam, mox variè vexatus, & inclusus domi, tum traditus Magistratui, & ab hoc coniectus in carcerem, & demum pulsus in exilium, omnia pro Christo heroicè sustinuit.
- Ioannes Adamus Sciall* in Sinis, post mortem Imperatoris (apud quem in summa gratia fuerat) accusatus de lege Christiana, quasi praua per Sinam disseminata, in carcerem compactus, nouem catenis oneratus ad Tribunalia per sex menses, cum tribus Socijs raptatus, etiam ad mortem crudelissimam est condemnatus, licet ea sententia postmodum sit rescissa.
- Ioannes Baptista Montius* in Iaponia, ludibria, lapidationes & alia multa religionis causa, fortiter perpeffus.
- Ioannes Baptista Romanus* Memphi, & alibi, multa grauia constanter pertulit à Iudæis, à quorum perfidia ad Christi fidem conuersus fuerat.
- Ioannes Baptista Zola* in Iaponia, carceres, & ærumnas varias per sex menses, fortiter passus, igne demum se in holocaustum Deo obtulit.
- Ioannes de Brebeuf* in Canada, à Barbaris membratim cæsus, tum abscissæ manus, vstulata lingua, pellis capiti detracta, truncati pedes, dissectum pectus, omnia pro Christo generose tolerauit vna cum P. Gabriele Lallemant.
- Ioannes Floydus* in Anglia, captus ab Hæreticis, & in vincula coniectus, multa pro religione aspera pertulit.
- Ioannes Fernandez* cum S. Xauerio in Iaponiam profectus, opprobria, irrisiones, confutationes, & alia per multa, Christi causa magno animi robore sustinuit.
- Ioannes Gerardi Tomsonus*, comprehensus in

- Anglia, & in varios carceres compactus, ter immanibus tormentis subiectus, multa constanter pro fide Catholica perpeffus.
- Ioannes Ogilbeus* in Scotia, multis modis vexatus ab Hæreticis, sæpius etiam immaniter tortus, mortem tandem Christi causa gloriosam subiit.
- Ioannes Perseus* in Anglia captus, & in carcerem ab Hæreticis detrusus, tormentis horrendum in modum cruciatus est; Postea liberatus, iterum tertio, quarto, & quinto in custodiam compactus permulta religionis causa fortiter tolerauit.
- Ioannes Vualterius Viringus* in Hollandia, comprehensus ab Hæreticis ferrea vincula, & alia incommoda per sex menses pro Deo generose sustinuit.
- Laurentius Japon Socius* & particeps ærumnarum, opprobriorum, lapidationum, & aliorum incommodorum, quæ complures ex nostris Christi causa pertulerunt in Iaponia.
- Laurentius Masonius* in Amboino, & vicinis Insulis, vincula, opprobria, terra marique pericula quamplurima, prædicando Euangelium perpeffus.
- Laurentius Vworthingtonus* in Anglia captus, carceres, & incommoda per annum multa tolerauit, & demum in exilium Religionis causa eiectus est.
- Ludouicus Cardeira* in Æthiopia carcerem, incommoda varia, & demum mortem pro Christo gloriose subiit.
- Ludouicus Figueira* in Brasilia, adeundo gentem efferam Tapoiorum multa aspera passus, demum ab Aroansijs in odium fidei, crudeliter mactatus est.
- Ludouicus Frøes* in Iaponia, annis 34. ærumnas quamplurimas, fortiter exhaustit; in cauernis & speluncis terræ, coactus sæpè delitescere.
- Marcellus Franciscus Mastrillus* in Iaponia, captus, & tormentis horrendis cruciatus pro Christo, agonem tandem gladio consummauit.
- Martinus Laterna* in Mari Baltico, captus ab Hæreticis, & multis modis diuexatus, demum in Mare ab iisdem, religionis causa præcipitatus est.
- Matthæus de Couros* in Iaponia, diu quæsitus ad necem, in latibus, & speluncis plurima, & asperissima pro Christo pertulit.
- Matthæus Riccius* in Sinis, iniurias, opprobria, calumnias, & alia id genus multa in promulgatione Euangelij initio perpeffus.
- Melchior Figueredus* in Iaponia, per 37. annos plurimas contumelias, percussiones, & alia incommoda ab infidelibus & latronibus religionis causa generose subiit.
- S. Paulus Miki* in Iaponia, pro fide Christi in crucem actus, & lancea pectus transfuerberatus,

natoris Officium apud Imperatricem, & alibi, obiit.
Petrus Anellus Persicus in Italia annis 25. per Quadragesimam Ecclesiasten egit.
Petrus Cortonus per Galliam 35. annis Quadragesimalem cursum Concionum absoluit, & coram Rege Christianissimo sapissime dixit.
Petrus Hugo in Germania 36. annis ad populum è suggestu verba fecit.
Petrus Miraillet in Gallia per 30. annos Concionatorem egit.
Petrus Sanctius Mexici 25. annos, Conciones habuit.
Petrus de Salas in Hispania, annis 40. Pinciae verba ad populum fecit.
Petrus Scarga in Polonia, annis amplius 40. Ecclesiasten egit, & Sigismundo III. Regi, annis 24. a Sacris Concionibus fuit.
Petrus de Vrteaga in Bætica, annis 50. populum ad pietatem suis Concionibus accendit, & pierumque Hispali.
Philippus d'Outreman in Belgio Christiani Oratoris munus per annos 26. exercuit.
Prosper Malanotta per Italiam tricies Quadragesimale curriculum Concionibus suis emensus est.
Saluator de Leon in Bætica annis 26. Ecclesiasten egit.
Stephanus Luzuic in Gallia annis 35. Conciones Sacras ad populum habuit.
Theodoricus Krallius in Bohemia 36. annis Concionatoris partes sustinuit.
Thomas Reina per Italiam annis 31. Verbi Divini Præconem egit.
Vitalis Theronus per Galliam, annis 50. munus Concionatorium magno zelo exercuit.

§. XVIII.

Munus docendi Theologiam, vel facultates superiores, multis annis obitum.

Adamus Tanner, Theologiam Scholasticam, & Moralem in Germania, annis 22. prælegit.
Aegidius de Coninck Louanij, Theologiam explicavit, & studijs præfuit annis 28.
Alphonsus Deza nulli Theologorum suo seculo secundus, in Complutensi Academia, annos amplius 20. Theologiam professus est.
Alphonsus Pisanus, Theologiam & Sacras litteras in Germania & Polonia, annis 34. explanavit.
Andreas Lucas de Arcones, Granatæ 30. annis, Sacram Scripturam est interpretatus.
Andreas Rosenwaldt in Lithuania, Theolo-

giam, & Sacras Litteras 25. annis professus est.
Antonius Caruallius in Lusitania 20. annos Theologiam docuit.
Antonius la Louuera, Theologiam, & superiores facultates annos amplius 30. in Prouincia Tolosana prælegit.
Bernardus de Alderete, Theologiam Salmanticæ annis 24. tradidit.
Christophorus Gillius in docenda Theologia Conimbricæ, & Eboræ, annos amplius 20. transegit.
Christophorus Mayer totis 30. annis, Philosophiam, & Theologiam Patauij, Britiæ, Græcij, & Viennæ tractavit.
Cornelius à Lapide, Sacras Litteras Romæ, & Louanij explicavit annis 30. & Linguam Sanctam, annis 20.
Didacus de Celada Compluti, & Madriti Sacram Scripturam annos amplius 20. est interpretatus, & Theologiam annis aliquot professus.
Didacus Martinez, Hispali 20. annis Sacras Litteras explicavit.
Didacus Ruiz de Montoya, Cordubæ, & Hispali Theologiam annis 20. est professus.
Dionysius Petavius, Parisijs Sacra Biblia annis 24. est interpretatus.
Emanuel Pardus in Toletana, Theologiam annis 30. prælegit.
Ferdinandus de Mendoza, Astigi, Cordubæ, Hispali, Madriti, annis 26. Theologiam explicavit.
Franciscus Amicus in Italia, & Austria Theologiam annis 24. docuit.
Franciscus Irat in Aquitania, Theologiam, & Philosophiam annis 25. explicavit.
Franciscus Pinherus in Lusitania Theologiam, & Philosophiam annis 23. professus.
Franciscus Scorpus Panormi 24. annis, Sacram Scripturam, & linguam Hebræam prælegit.
Franciscus Suarez Theologiam 40. annis, Pinciae, Romæ, Compluti, Salmanticæ, Conimbricæ, explanavit.
Franciscus vander Veken, Coloniae 30. annis Theologiam professus est.
Gabriel Vasquez 29. annos in Theologia, & Philosophia Compluti, & Romæ tradendis consumpsit.
Gaspar Hurtadus, amplius 30. annos in Theologia prælegenda Murciae, Compluti, & Madriti exegit.
Georgius Turnebulus, Mussiponti annis circiter 30. Professor Theologiae fuit, vel Cancellarius Vniuersitatis.
Gregorius de Valentia Dilingæ, Ingolstadij, Romæ, annos circiter 23. Theologiam docendo traduxit.
Iacobus Franciscus, Theologiam & superiores facultates Mussiponti annis 28. explicavit.

Jacobus Granadus in Bætica, Philosophiam, & Theologiam annis 30. docuit.
Jacobus Grassettus, Parmæ, & Arimini 20. annos in Theologia Morali enucleanda transegit.
Ioannes Baptista Ferrarius, Romæ Linguam Sanctam annos circiter 29. explicavit.
Ioannes Baptista Giattinus, etiam Romæ, Theologiam, & superiores facultates 25. annis prælegit.
Ioannes Baptista Rossi, Theologiam, & superiores disciplinas in Mediolanensi Prouincia, annis 21. professus est.
Ioannes Baptista Trotta, Neapoli annis 35. docuit Theologiam, Philosophiam, & Mathematicam.
Ioannes Busæus in Germania, annis circiter 22. Theologiam, & Sacros Codices Scripturarum, explicavit.
Ioannes Dorisy in Gallia annos 23. Theologiam, & Philosophiam tradidit.
Ioannes de Jonghe in Belgio, annos 24. docendo Theologiam, & Philosophiam emensus est.
Ioannes de Lugo Cardinalis, annos 25. Romæ, & Vallisoleti, in Theologia prælegenda constanter exegit.
Ioannes Maldonatus primus ex Societate in Academia Parisiensi contra hæreses, tunc grassantes classicum cecinit, & post traditam ibi Philosophiam ingenti eruditionis fama Theologiam annis 10. professus est.
Ioannes Mendez, Hispali Theologiam annis 20. explicavit.
Ioannes Pelecyus in Germania docendo Philosophiam, & Theologiam, annos 24. consumpsit.
Iosephus Augustinus, Theologiam, & Philosophiam in Sicilia, & alibi ad 20. annos prælegit.
Iosephus Blancanus 20. annis Professor Mathematicus Parmæ.
Iosephus Giballinus Lugduni annis 24. Theologiam, & Philosophiam docuit.
Iulius Priscianensis in Germania, Theologiam annis 20. professus.
Iustus Rabus in Polonia, & alibi, Theologiam & Sacram Scripturam 20. circiter annos explicavit.
Leo Sanctius, Romæ Theologiam, Philosophiam, & Mathematicam, per annos 24. tradidit.
Leonardus Lessius Duaci, & Louanij, annis 22. Philosophiam, & Theologiam explicavit, & annis 17. studijs deinde præfuit.
Ludouicus de Alcazar Cordubæ, & Hispali, Sacras Litteras annos amplius 20. est interpretatus.
Luisus Turrianus annos 40. docendo Philosophiam, & Theologiam exegit, & primam Cathedram Compluti annis 30. rexit.

Maginus Pagefus in Aragonia, Theologiam annis 22. professus.
Martinus Becanus annis 26. Philosophiam, & Theologiam Herbipoli, Moguntia, & Viennæ Austriae, explanavit.
Martinus Fornarius annis 24. Theologiam Moralem Patauij, Neapoli, Romæ docuit.
Melchior de Castro in Bætica 20. annos Theologiae &c. explicandæ impendit.
Melchior Cornæus Philosophiam, & Theologiam in Gallia, & Germania, annis 22. professus est.
Melchior Treuinnus in Bohemia, annos circiter 20. Philosophiam, & Theologiam docendo consumpsit.
Michael Eiselinus Philosophiam, & Theologiam Dilingæ, & Ingolstadij annos 24. tradendo exegit.
Michael Seneschallus Duaci, annis 22. Theologiam, & superiores scientias explanavit.
Nicolaus Serarius Herbipoli, & Moguntia, Sacra Biblia per annos 20. interpretatus est.
Nicolaus Vvysing in Germania Superiore 24. annis Theologiam, & facultates Superiores explicavit.
Petrus Aegidius Barcinone, Theologiam 20. annis explicuit præter Philosophiam, quam ante ingressum in Societatem publicè professus fuerat.
Petrus Alois Neapoli, Philosophiam & Sacras Litteras annis 28. docuit.
Petrus de Arrubal Theologiam Compluti, Salmanticæ, Romæ plurimis annis summa cum laude professus est.
Petrus de Auiles Cordubæ, & Hispali, in tradenda Theologia annos 20. emensus est.
Petrus Bobinet in Prouincia Franciæ, Theologiam Moralem annis 21. explanavit.
Petrus Hurtadus de Mendoza, annos 30. Theologiae docendæ Vallisoleti, & Salmanticæ impendit.
Petrus Ludouicus Philosophiam, & Theologiam 29. annis in Eboresi fere Academia professus est.
Petrus Oica, Philosophiam, & Theologiam per annos 23. Cæsaraugustæ, prælegit.
Petrus Thyrens Treuiris, Moguntia, Herbipoli, annos 26. continenter in Theologia tradenda exegit.
Sebastianus Coutus 20. annos docendo Theologiam Conimbricæ, & Eboræ consumpsit.
Simon Felix Ingolstadij Theologiam Scholasticam Moralem, & Polemicam annis 30. explicuit.
Terentius Alciatus Romæ, annos 22. in Theologia, & Philosophia explicanda transegit.
Theodorus Moretus in Bohemia, Theologiam Moralem, Polemicam, & alias facultates Superiores, annis amplius 30. professus.
Thomas Bisdomini, Theologiam Moralem.

Romæ, & Genuæ annis 21. docuit.
Thomas de Ituren in Castellana Prouincia,
 Theologiam Moralem annos 20. explicuit.
Torquatus de Cuppis Romæ annos 22. tradendæ Philosophiæ, & Theologiæ Morali impendit.
Valentinus de Herice Theologiam annos amplius 20. Vallisoleti, & Salmanticæ, tradidit.
Valerius Reginaldus in Gallia annis 32. Philosophiam, & Theologiam professus.

S. XIX.

Munus docendi Scholas inferiores, vel tradendi Catechismum pueris, aut rudibus per multos annos exercitum.

Albertus Croissant in Belgio annos 24. docuit humaniores Literas, & ex his 16. Rhetoricam.
Albertus Theobolcius in Polonia annis 20. in tradendis Literis mansuetioribus impendit postea docuit Hebraicas, Theologiam Moralem &c.
Amabilis Bonnefons, Parisijs 20. annis catechisten egit, in erudiendis pueris, & pauperibus, insigni constantia.
Andreas Persuales in Sicilia, annos propè 40. consumpsit erudiendo nostros Iuniores, Literis Græcis & Latinis.
Andreas Schottus in Belgio, in decrepita ætate enixè petiuit munus docendi nostros Iuniores Literas Græcas, & obtinuit, licet paulò post labori succubuerit.
Angelus Galluccius Romæ in disciplinis politioribus tradendis annos 28. traduxit, & ex his 24. docuit Rhetoricam.
Augustinus de Quivos in Bœtica summis precibus contendit, vt totam vitam liceret, sibi in docendis pueris grammaticam, contexere. Obtinuit pro Exteris, & nostris ad decennium circiter, postea factus Prouincialis Bœticæ & Mexici.
Bartholomæus Brauus in Castellana totum se erudiendæ iuuentuti bonis literis dicauit, & Scholas inferiores ad 27. annos tenuit.
Bernardinus de Llanos, Mexici, Iuniores nostros annis 40. Literis Humanioribus constanter imbuit.
Franciscus de Castro in Bœtica, enixè rogauit vt per totam vitam erudiendæ iuuentuti, in Scholis inferioribus, addiceretur, impetrauitque ad annos 22.
Franciscus Rodriguez in Castellana, annos 28. in docendis adolescentibus literas, ac pietatem,

rem, constanter consumpsit.
Gaspar Sanchez in Castellana totam fere vitam Religiosam, hoc est, annos circiter 42. in pueris pietate, & doctrina informandis perseueranter expendit.
Gaspar Sanctius in Toletana 30. annis docuit Exteros, & Nostros Humaniores literas, & postea oracula Sacrarum Scripturarum annos 19. interpretatus est.
Guilielmus Marci in Belgio 30. annis tenuit Scholam ad quam catecheseos causa conueniebant pueri.
Guilielmus Vwrightus in Anglia post Philosophiam, Mathesim, & Theologiam multis annis traditas Viennæ, & Græcij in Austria, missus in Angliam multorum ibi annorum spatio docuit prima rudimenta pueros filios Catholicorum.
Hieronymus Petruccius in Romana Prouincia politiores literas annis 20. professus est, & ex his 16. Rhetoricam Romæ docuit.
Horatius Tursellinus Romæ annos 22. in Humanarum literarum palæstra exegit.
Iacobus Pontanus in Germania, annos 27. tradendis literis humanioribus constanter impendit.
Ignatius Martinez in Lusitania, totos 16. annos in pueris, pauperibus, rudibus, feruis, militibus, Christiana doctrina imbuendis consumpsit.
Ioannes Bonifacius in Castellana, annis amplius 40. magna constantia pueris erudiendis ad mortem vsque se addixit; tanto discipulorum profectu etiam in pietate, vt ex illis supra 1200. ad Religiosos Ordines transiuerint.
Ioannes Ludouicus de la Cerda, in Toletana Professor Poeseos, & Rhetorices mirabili constantia annis 50. fuit.
Leonardus Creder, in Germania post habitas multos annis Conciones in decliu ætate obtulit se ad docendas Scholas inferiores, & impetrauit ad sexennium donec vires utcumque suppeterent.
Matthæus Raderus in Germania, annis 22. disciplinas Humaniores professus est.
Melchior de la Cerda in Bœtica, annos 41. iuuentuti erudiendæ bonis literis, ac pietate, mira constantia insumpsit.
Paulus Iosephus de Arriaga, in Peruana post traditas annis aliquot literas Humaniores, dum Rector esset pro Magistris ægrotantibus, Scholas passim adibat, votumque concepit se illi muneri per totam vitam, si per Superiores liceret, vacaturum.
Petrus Mussionius in Gallia 24. annos Rhetoricam explicuit.
Petrus de Salas in Castellana per annos 48. literas Humaniores mira constantia professus est.
Sebastianus Matienzus etiam in Castellana, iuuen-

iuuentuti erudiendæ bonis literis, ac pietate, annos amplius 30. impendit.
Sidronius Hofschius in Belgio, Exteros, Nostrosque iuniores, per annos 20. Humanioribus imbuit disciplinis.
Thomas Gonzalez Mexici 27. annorum spatio, iuuentutem illam pietate, ac literis informauit.
Wolfgangus Schonsleuderus in Germania annis 21. mansuetiores literas professus est.

S. XX.

Patientia exemplaris in morbis, & Præparatio ad mortem.

S. Ignatius, in grauissimo morbo ex nimio hepatis calore, adeo audientem dicto se præbuit Medico, quamuis iuueni, nec admodum perito, vt contra præscripta ab illo remedia, tametsi grauius sensui, nec ægritudini accommodata (vti postea patuit) nihil inquam effatus sit. Ardebat siti, nec leuamentum poscebat; diserediatur doloribus acerbissimis, nec vocem edebat; linguebatur animo interdum, nec significabat, atque ita ad mortem (quæ tamen tunc subsequuta non est) vir sanctus sese placidè comparabat, & amotis alijs cum solo Deo tempus transigebat.

Achilles Gagliardus in diuturno morbo octodecim mensium, quamuis destitutus esset memoria, atque visu, multus tamen in Laude Dei, & gratiarum actione fuit.

Adamus Contzen, licet duobus calculis acerbissimè torqueretur, nullum tamen dedit doloris signum, sed Christo omnia obtulit in memoriam passionis.

Adrianus Cools, longo ac permolesto afflictus morbo, singulari diligentia remotis arbitris se disposuit ad mortem.

Alexander Georgius acutissimos ex calculo dolores, mira patientia sustinuit.

Alphonfus de Sandoual varias fistulas in corpore sustinens, atque vlcera fœdam eiciencia, saniam, omnia dissimulauit patienter, donec coactus ea manifestare Chirurgis, mirati sint quomodo cum illis potuerit vitam protrahere.

Andreas Castillon dolores ex calculo & exfectionem illius, insigni fortitudine tolerauit.
Annibal Codreccus, in molestissima stranguria, illustria patientiæ documenta etiam senex dedit.

Antonius Sanctavellus, captus oculis, cæcitatem suam summa animi tranquillitate tulit,

Bartholomæus de Escobar, in morbo triennali

perfimili lepræ ex venenata punctione virofulicis, multa insignis patientiæ argumenta edidit.

Christophorus de Vega quatuor annis ante obitum, ex morbo decumbens, præclara dedit tolerantia exempla, & nauium mortis cum lætitia excepit.

Didacus Ruiz de Montoya acutissimos ex calculo cruciatus, toto quatridduo cum stu porum Medicorum, sine gemitu sustinuit.

Ferdinandus Crendelius, cum ex hydropisi; & stranguria vndecim diebus acerbissimè torqueretur, nec voce, nec vultu vllum cruciatus signum edidit.

Franciscus Annatus vt se pararet ad mortemissionem ab Aula petijt à Christianissimo Rege, cui erat à Sacris Cõfessionibus, & quarto post mense pijsimè obiit.

Franciscus Aguilonius, in extrema ætate cum grauissimis doloribus cruciaretur aiebat; Habeo Cruces, quas sæpè optaui, atque à Deo postulauit.

Franciscus Colin, vt se accuratius disponderet ad mortem, sub finem vitæ secessit in Domum probationis, vbi totus orationi, & mortificationi vacauit.

Franciscus Montmorencius, annos 20. morbo ischiadis laborans, atque intra angustias cubiculi se continere coactus, plurima dedit patientiæ exempla, & ad mortem accuratè se dispo fuit.

Franciscus Oniedus præmonitus à Medico, considerata corporis habitudine, fore vt repente aliquando occumberet, toto anno ante obitum malè tractauit corpus suum varijs penitentia operibus, & flagellationibus tam atrocibus, vt admoneri debuerit de moderatione ne mortem sibi acceleraret.

Franciscus Piccolomineus Generalis postremis 14. diebus vitæ, ob dolores acutissimos ex calculo, visus est perpetuo equule torqueri, sed admirabili patientia, gratias semper agendo Deo, omnes sustinuit.

Georgius Holzhaius, continuis ex stranguria doloribus, cum cruciaretur, eos magna animi constantia sic tegebat, vt vix ægrotum quis agnosceret.

Gossvinus Nckel Generalis in extrema ætate captus pedibus, per annos aliquot, illustria suæ patientiæ exempla multa edidit.

Guilielmus de Landisbeere post varios labores tactus apoplexia, biennio toto speculum fuit insignis patientiæ, & infirmitatis humanæ.

Guilielmus Vwrightus postremo vitæ suæ decennio, varijs afflictus ægritudinibus insignia dedit argumenta coniunctionis voluntatis suæ cum Diuina.

Hieronymus Domenecus ita viuēbat in diem, vt nūquam nisi comparatus ad seriam mortem, incumberet ad quietem.

Hieronymus Lallemand in extremo morbo per vigin-

PATIENTIA IN MORBIS, ETC.

- viginti dies heroicæ patientiæ signa multa præbuit, petijtque à Superiore vt loco penitentia pro peccatis suis, iuberetur mori, & cum gaudio id obtinuit, atque obiit.
- Jacobus Boutonus* maximos dolores diu patienter celauit, donec coactus ijs cedere, succubuit.
- Ignatius Balsamus* cum octodecim varijs ægritudinibus afficeretur, ipse eas inuicta animi fortitudine pertulit, & pio ioco, Benedictiones vocitabat.
- Ioannes Antonius Vson* infirmus nullos alios sermones per mensem ante mortem, audire voluit quam de vita æterna.
- Ioannes de Arras* miro animi robore ferrum, & ignem sibi passus est in morbo adhiberi, sine vilo doloris indicio.
- Ioannes Baptista Lanzanecchia* supremum morbum per annum magna laude patientiæ pertulit, nullo alio quæsito solatio, nisi ab oratione, & familiaritate cum Deo.
- Ioannes Baptista Posarel* per 44. annos, quibus fuit in Societate, non prateriuit facile diem, quo per aliquam illius partem speciali mortis recordatione, se non disponderet ad vltimum agonem.
- Ioannes Bollandus* calculo, hernia, asthma, & alijs doloribus afflictus, vt sæpius noctu quiniæ vel sexies è lecto surgere debuerit, omnia tamen inuicta animi fortitudine tolerauit.
- Ioannes Cheualier* per biennium ante obitum, totus fuit in serua consideratione mortis, & præparatione ad illam.
- Ioannes Lippai* cum varijs morbis affligeretur, hydropo, tympanite, calculo, arena, podagra, palpitatione cordis, omnes sustinuit cum solatio ex impleta in se Diuina voluntate.
- Ioannes de Lugo Cardinalis*, in deuexa ætate acutissimos cruciatus ex calculo mira patientia tolerauit.
- Ioannes Maldonatus* vt ad mortem se pararet eam quinq; quotidie ponebat sibi ob oculos disquirendo numquid esset, quod suâ conscientiam grauaret.
- Ioannes le Fessier* in extremo morbo, sexages ante meridiem obtulit seholocaustum Diuinæ gloriæ, adeo coniunctus tunc cum Deo fuit.
- Ioannes Plaza* tres annos ante mortem, iacuit affixus lecto ex articulorum doloribus, quos tamen ille æquissimo animo tolerauit, nec propterea omisit horas canonicas, vel alia Ecclesiæ præcepta.
- Ioannes Raphael Cobenzl* in morbis acutissimis nihil permittebat sibi apponi, à communi mensa Sociorum alienum.
- Ioannes Rebellus* in extremo morbo herpetis, cruciamenta ferri, & flammaram sustinuit, cum Crucifixo in manu, à quo solo petebat solatia dolorum.

PATIENTIA IN MORBIS, ETC.

- Ioannes de Ribera* sub extremum vitæ totus erat vlcus & plaga tumens, vt nusquam quiescere posset. Semper tamen gratias agebat Deo.
- Ioannes Suffren* ob cruciatus grauissimos ex calculo; coactus subire sectionem, non est auditus edere gemitum.
- Laurentius Masonius* afflictus calculo, dysuria, tussi, rheumate, plagis ex diuturna cubatione, & alijs doloribus, nunquam auditus est queri, sed interrogatus, qui haberet, responderebat, Gratia sint Deo, satis ægre. Idem vt ad mortem se compararet, bis quotidie mane & vespere exhomologesi se expiabat.
- Lazarus Catanus* per biennium affixus lecto, ex doloribus acutissimis, sereno vultu, & mira animi tranquillitate eos tolerabat.
- Leo Sanctius* ex calculo grandi, grauissimè laborans, in sectione non est auditus, vel gemitu leuare cruciatum.
- Ludouicus Ballester* ex vlcibus totisque artibus dolens, adeo patienter tulit, vt valens vegetusque videretur.
- Nicolaus Bureus* annis 12. cum dolore laterum, nausea ciborum, torminibus viscerum, conflictatus, semper tamen conatus est assiduus esse in excipiendis confessionibus, in visendis ægrotis, & similibus.
- Nicolaus Lancitius* in exulceratis tibijs diu carnificinam scatentium vermium mira constantia dissimulauit.
- Nicolaus Romanus* exsectionem atrocem calculi constanter passus, dicebat nolle se suum calculum, cum omnibus adamantibus Orientis commutare.
- Nicolaus Zucchi* mirificè patiens dolorum, quos à podagra, chiragra, calculo, dysuria, & pedum vsu amisso tolerauit.
- Paulus Zehentner* varijs pijs modis se disposuit ad mortem, quam sibi præsensit imminere.
- Petrus Antonius Spinellus* præfagiens mortem propius abesse, omni pietatis exercitatione, se ad illam disposuit, colloquijs frequentibus cum Deo, B. Virgine, Angelis.
- Petrus Pennequin* vltimis vitæ suæ annis, mortem quotidie præstolabatur, & congruis modis se ad illam comparabat.
- Robertus Bellarminus Cardinalis*, propter ingrauescentem ætatem, secessit in Domum probationis Romæ, vt se ad mortem disponderet, quam cum rarissimis exemplis virtutum obiit.
- Siluester Petrasanta* dolores calculi quinquennio & demum exsectionem sex lapillorum insigni animi robore tolerauit.
- Stephanus Tuccius* informem nartam circa ceruices æqualis fere magnitudinis, cum capite, quinquennio circiter mira constantia sustinuit.
- Thomas Reina* in grauissimo dysenteria morbo illustria patientiæ exempla præbuit.

Prote-

PROTESTATIO AVCTORIS

Iuxta Decreta Urbani VIII. Font. Max.

LECTOR aduerte in Elogijs Virorum Illustrium quos hoc libro complexus sum, nonnulla me obiter attingere, quæ Sanctitatem ipsis videantur adscribere: perstringo nonnunquam aliqua ipsius gesta, quæ cum vires humanas superent, miracula videri possunt: præfagia futurorum, Arcanorum manifestationes, reuelationes, illustrationes, & si quæ sunt alia huiusmodi: beneficia item in miseros mortales eorum intercessione diuinitus; demum nonnullis sanctimonix, vel Martyrij videor appellationem tribuere. Verum hæc omnia ita meis Lectoribus propono, vt nolim ab illis accipi, tanquam ab Apostolica Sede examinata, atque approbata, sed tanquam quæ à sola suorum Auctorum fide, pondus obtineant; atque adeo non aliter, quam humanam historiam. Proinde Apostolicum S. Congregationis S. R. & Vniuersalis Inquisitionis Decretum, Anno 1625. editum, & Anno 1634. confirmatum integrè, atque inuolatè, iuxta declarationem eiusdem Decreti à Sanctiss. D. N. D. Urbano Papa VIII. Anno 1631. factam, seruari à me omnes intelligant, nec velle me, vel cultum, aut venerationem aliquam per has meas narrationes, vlli arrogare, vel famam, & opinionem Sanctitatis, aut Martyrij inducere, seu augere nec quicquam eius existimationi adiungere, nullumque gradum facere ad futuram aliquando vllius Beatificationem, vel Canonizationem, aut miraculorum probationem, sed omnia in eo statu à me relinqui, quem, seclusa hac mea lucubratione obtinerent, non obstante quocunque longissimi temporis cursu. Hoc tam sanctè profiteor, quam decet eum, qui Sanctæ Sedis Apostolicæ obedientissimus, haberi filius cupit, & ab ea in omni sua inscriptione, & actione dirigi.

Ego Nathanael Sotuellus Societatis Iesu.

Errata Corrigeada.

Verunt inter excudendum hoc opus typis errata quamplurima. Sed ne multitudine lectori nauseam pariamus. Permissis leuoribus, que facile ex se patebunt, aliorum ex precipuis hic subijciemus. Reliqui beneuolus Lector pro sua benignitate, aut corrigat, si libuerit, aut condonet.

Col. Lin.	Corrigendum.	Pag. Col. Lin.	Corrigendum.
1. 1.	confirmauit	262. 1. 44.	1554. 1584.
2. 1.	exercitia	206. 1. 45.	Parte Patre
2. 13.	extra	304. 1. 55.	pretermisit pretermisisse
3. 33.	Meteorologiam	308. 2. 57.	theorata Theoremata.
13. 1. 14.	Theologiam	319. 1. 1.	verbis Urbis.
16. 1. 17.	ex in	347. 2. 23.	fructus fractus.
17. 2. 11.	1637.	350. 2. 7.	1639. 1669.
18. 2. 60.	Comitijs	366. 2. 60.	1561. 1651.
22. 1. 26.	Pontifex	381. 2. 62.	1674. 1673.
24. 1. 23.	totum	382. 1. 58.	1609. 1599.
36. 2. 41.	ex ac	383. 2. 63.	Inclice Indice.
44. 1. 10.	Prouinciarum	390. 2. 35.	que Baronem quem ad Baronem.
46. 2. 29.	Comibus	405. 1. 30.	hauit habuit.
53. 1. 55.	nonem	407. 1. 23.	1699. 1609.
57. 1. 47.	cyfuria	410. 2. 60.	Vefatilem Verfatilem.
62. 2. 35.	1681.	414. 2. 45.	vt animi Vi animi.
80. 1. 16.	Auditor	424. 1. 26.	ab aliquot ad aliquot
2. 27.	commisisset	27.	deest sustentationem
95. 2. 19.	profes	436. 2. 20.	Extinctioniū Extinctorium.
93. 1. 51.	bris	448. 2. 7.	octauas Octonas.
111. 2. 36.	dehbito	451. 1. 48.	1698. 1598.
137. 1. 62.	fuspitia	454. 2. 44.	dementis de mentis
138. 1. 24.	exterioris	455. 2. 6.	168. 1608.
146. 1. 22.	1005.	466. 1. 21.	Alex. VII. Alex. VII.
147. 1. 29.	Ximenes	491. 2. 61.	caelum cælum.
148. 1. 6.	forensia	504. 1. 10.	anno nam annonam.
150. 1. 56.	Nonoprensis	505. 2. 49.	composito compositio.
151. 1. 11.	litterarum	506. 1. 37.	1015. 1651.
152. 2. 36.	ac ipsius	520. 1. 22.	Vasconcallos Vasconcellos.
2. 59.	explorandum	536. 1. 36.	Plaufum Planctum.
155. 2. 41.	oblatum	568. 1. 31.	ac S. V. vinoci ad S. V. vinoci.
158. 2. 37.	perfecerim	597. 2. 14.	iamque tamque
180. 1. 6.	anno 1563.	630. 1. 10.	confuctos in confuetas.
183. 1. 23.	1673.	652. 2. 17.	1021. 1021.
192. 2. 27.	Apostatae	684. 1. 17.	ludæ ludæo.
198. 1. 38.	tantum	725. 2. 47.	meritis est, meritis est.
209. 1. 35.	quintas	2.	59. si perintende- superimpenderetur.
214. 2. 47.	1553.		retur
217. 1. 38.	29. Aprilis	736. 1. 42.	nomanitus humanitus.
223. 1. 51.	ætatis 15.	745. 1. 67.	Psychofophiæ Psychotopiæ.
234. 2. 40.	1678.	749. 2. 11.	1660. 1560.
236. 1. 52.	alieno 1600.	795. 2. 10.	deest Ferrerius Ludouicus.
239. 1. 26.	Plantiniana	803. 1. 3.	deest Plantinus Fraciscus
240. 2. 13.	obtinereetur	807. 2. 63.	deest Vvoldwardus Humfredus.
2. 47.	virofque		
245. 1. 12.	Ibidem 1645.	817. 1. 60.	deest Petrus Talbotrus.
247. 1. 27.	adiutu	906. 2. 50.	Io: Guillenij Ioan. Grillorij.
254. 1. 15.	Tito	92. 1. 2.	Ferdin. XIII. Ferdin. III.
258. 1. 4.	nonum	94. 1. 3.	Geor. Rosseffij Gregorij Rosseffij.
260. 2. 41.	adminiftrationem	97. 1. 9.	in Societatem in Societate.
261. 2. 51.	1æ78.	72. 2. 47.	mentis mentis.

IN PRINCIPIO OPERIS.

Pag. xi. lin. 28.	quod Aucto	Pag. xxi. 10.	Moncreul Montereml.
xiii. lin. 8.	quod in hac	xxvi. col. 2. l. 39.	Billandus Bollandus.
xvi. in Oda lin. 16.	sub afce	xxxii. col. 2. l. 12.	Finerus Pinerus.
xvii. lin. 26.	Roirtres		30. Marcus Ant. deest in varijs.
xx. lin. 77.	Padela		150. Clacré Claire.